BÍBLIA

BIBLIJA

Versão Bilingue

Português – Lituano

Em Português – Almeida Revista e Atualizada
Em Lituano - Biblija, arba Šventasis Raštas, 2.012

2020

BÍBLIA

BIBLIJA

Versão Bilingue

Português – Lituano

Em Português – Almeida Revista e Atualizada
Em Lituano - Biblija, arba Šventasis Raštas, 2.012

2020

Índice dos Livros da Bíblia

Velho Testamento	Senąjį Testamentą	
Naum	Nahumo	2.534
Habacuque	Habakuko	2.540
Sofonias	Sofonijo	2.547
Ageu	Agėjo	2.554
Zacarias	Zacharijo	2.559
Malaquias	Malachijo	2.586

Novo Testamento	Naująjį Testamentą	
Mateus	Mato	2.594
Marcos	Morkaus	2.700
Lucas	Luko	2.767
João	Jono	2.881
Atos	Apaštalų darbų	2.965
Romanos	Romiečiams	3.074
1 Coríntios	1 Korintiečiams	3.120
2 Coríntios	2 Korintiečiams	3.164
Gálatas	Galatams	3.193
Efésios	Efeziečiams	3.208
Filipenses	Filipiečiams	3.223
Colossenses	Kolosiečiams	3.234
1 Tessalonicenses	1 Tesalonikiečiams	3.244
2 Tessalonicenses	2 Tesalonikiečiams	3.254
1 Timóteo	1 Timotiejui	3.260
2 Timóteo	2 Timotiejui	3.273
Tito	Titui	3.282
Filemon	Filemonui	3.288
Hebreos	Hebrajams	3.291
Tiago	Jokūbo	3.325
1 Pedro	1 Petro	3.337
2 Pedro	2 Petro	3.350
1 João	1 Jono	3.358
2 João	2 Jono	3.370
3 João	3 Jono	3.372
Judas	Judo	3.374
Apocalipse	Apreiškimo Jonui	3.378

VERSÃO BILINGUE

Português – Lituano

VELHO TESTAMENTO

Português

Almeida Revista e Atualizada

SENĄJĮ TESTAMENTĄ

Lietuvių kalba

Biblija, arba Šventasis Raštas/2.012

O primeiro livro de Moisés chamado Gênesis

Pradžios

Gênesis 1

A criação dos céus e da terra e de tudo o que neles há

1 No princípio, criou Deus os céus e a terra.

2 A terra, porém, estava sem forma e vazia; havia trevas sobre a face do abismo, e o Espírito de Deus pairava por sobre as águas.

3 Disse Deus: Haja luz; e houve luz.

4 E viu Deus que a luz era boa; e fez separação entre a luz e as trevas.

5 Chamou Deus à luz Dia e às trevas, Noite. Houve tarde e manhã, o primeiro dia.

6 E disse Deus: Haja firmamento no meio das águas e separação entre águas e águas.

7 Fez, pois, Deus o firmamento e separação entre as águas debaixo do firmamento e as águas sobre o firmamento. E assim se fez.

Pradžios 1

Pirmas pasakojimas apie kūrimą

1Pradžioje Dievas sukūrė dangų ir žemę.

2O žemė buvo padrika ir dyka, tamsa gaubė bedugnę, ir dvasia iš Dievo dvelkė viršum vandenų.

3Tuomet Dievas tarė: „Tebūna šviesa!“ Ir šviesa pasirodė.

4Dievas matė, kad šviesa buvo gera, ir Dievas atskyrė šviesą nuo tamsos.

5Dievas pavadino šviesą diena, o tamsą naktimi. Atėjo vakaras ir išaušo rytas, pirmoji diena.

6Dievas tarė: „Tebūna skliautas tarp vandenų ir teatskiria vandenis nuo vandenų!“

7Dievas padarė skliautą ir atskyrė vandenis, buvusius po skliautu, nuo vandenų, buvusių viršum skliauto. Taip ir įvyko.

8 E chamou Deus ao firmamento Céus. Houve tarde e manhã, o segundo dia.

9 Disse também Deus: Ajuntem-se as águas debaixo dos céus num só lugar, e apareça a porção seca. E assim se fez.

10 À porção seca chamou Deus Terra e ao ajuntamento das águas, Mares. E viu Deus que isso era bom.

11 E disse: Produza a terra relva, ervas que dêem semente e árvores frutíferas que dêem fruto segundo a sua espécie, cuja semente esteja nele, sobre a terra. E assim se fez.

12 A terra, pois, produziu relva, ervas que davam semente segundo a sua espécie e árvores que davam fruto, cuja semente estava nele, conforme a sua espécie. E viu Deus que isso era bom.

13 Houve tarde e manhã, o terceiro dia.

14 Disse também Deus: Haja luzeiros no firmamento dos céus, para fazerem separação entre o dia e a noite; e sejam eles para sinais, para estações, para dias e anos.

15 E sejam para luzeiros no firmamento dos céus, para alumiar a terra. E assim se fez.

16 Fez Deus os dois grandes luzeiros: o maior para governar o dia, e o menor para governar a noite; e fez também as estrelas.

17 E os colocou no firmamento dos céus para alumiarem a terra,

8Dievas pavadino skliautą dangumi. Atėjo vakaras ir išaušo rytas, antroji diena.

9Dievas tarė: „Tebūna sutelkti vandenys po dangumi į vieną vietą ir tepasirodo sausuma!“ Taip ir įvyko.

10Dievas pavadino sausumą žeme, o vandenų telkinį jūromis. Ir Dievas matė, kad tai gera.

11Dievas tarė: „Teželdina žemė augmeniją: augalus, duodančius sėklą, ir visų rūšių vaismedžius, vedančius žemėje vaisius su sėklomis!“ Taip ir įvyko.

12Žemė išželdino augaliją: augalus, duodančius savo sėklą, ir visų rūšių medžius, vedančius vaisius su sėklomis. Ir Dievas matė, kad tai gera.

13Atėjo vakaras ir išaušo rytas, trečioji diena.

14Dievas tarė: „Tebūna šviesuliai dangaus skliaute dienai nuo nakties atskirti! Teženklina jie metų laikus, dienas ir metus,

15tebūna jie šviesuliai dangaus skliaute žemei apšviesti!“ Taip ir įvyko.

16Dievas padarė du didžiulius šviesulius – didesnįjį šviesulį dienai valdyti ir mažesnįjį šviesulį nakčiai valdyti – ir žvaigždes.

17Dievas sudėjo juos į dangaus skliautą šviesti žemei,

[18] para governarem o dia e a noite e fazerem separação entre a luz e as trevas. E viu Deus que isso era bom.

[19] Houve tarde e manhã, o quarto dia.

[20] Disse também Deus: Povoem-se as águas de enxames de seres viventes; e voem as aves sobre a terra, sob o firmamento dos céus.

[21] Criou, pois, Deus os grandes animais marinhos e todos os seres viventes que rastejam, os quais povoavam as águas, segundo as suas espécies; e todas as aves, segundo as suas espécies. E viu Deus que isso era bom.

[22] E Deus os abençoou, dizendo: Sede fecundos, multiplicai-vos e enchei as águas dos mares; e, na terra, se multipliquem as aves.

[23] Houve tarde e manhã, o quinto dia.

[24] Disse também Deus: Produza a terra seres viventes, conforme a sua espécie: animais domésticos, répteis e animais selváticos, segundo a sua espécie. E assim se fez.

[25] E fez Deus os animais selváticos, segundo a sua espécie, e os animais domésticos, conforme a sua espécie, e todos os répteis da terra, conforme a sua espécie. E viu Deus que isso era bom.

[26] Também disse Deus: Façamos o homem à nossa imagem, conforme a nossa semelhança; tenha ele domínio sobre os peixes do mar, sobre as aves dos céus,

[18]valdyti dieną bei naktį ir atskirti šviesą nuo tamsos. Ir Dievas matė, kad tai gera.

[19]Atėjo vakaras ir išaušo rytas, ketvirtoji diena.

[20]Dievas tarė: „Teknibžda vandenys gyvūnų daugybe, teskraido paukščiai viršum žemės po dangaus skliautu!“ Taip ir įvyko.

[21]Dievas sukūrė didžiuosius jūros gyvūnus bei kitus judančius visų rūšių gyvūnus, knibždančius vandenyse, ir visus visų rūšių sparnuočius. Ir Dievas matė, kad tai gera.

[22]Dievas palaimino juos, tardamas: „Būkite vaisingi ir dauginkitės! Pripildykite jūrų vandenis, o paukščiai tesidaugina žemėje!“

[23]Atėjo vakaras ir išaušo rytas, penktoji diena.

[24]Dievas tarė: „Tepagimdo žemė visų rūšių gyvūnų: galvijus, roplius ir visų rūšių laukinius gyvulius!“ Taip ir įvyko.

[25]Dievas padarė visų rūšių laukinius žemės gyvulius, visų rūšių galvijus ir visų rūšių žemės roplius. Ir Dievas matė, kad tai gera.

[26]Tuomet Dievas tarė: „Padarykime žmogų pagal mūsų paveikslą ir panašumą; tevaldo jis ir jūros žuvis, ir padangių sparnuočius, ir galvijus, ir visus laukinius žemės

sobre os animais domésticos, sobre toda a terra e sobre todos os répteis que rastejam pela terra.

27 Criou Deus, pois, o homem à sua imagem, à imagem de Deus o criou; homem e mulher os criou.

28 E Deus os abençoou e lhes disse: Sede fecundos, multiplicai-vos, enchei a terra e sujeitai-a; dominai sobre os peixes do mar, sobre as aves dos céus e sobre todo animal que rasteja pela terra.

29 E disse Deus ainda: Eis que vos tenho dado todas as ervas que dão semente e se acham na superfície de toda a terra e todas as árvores em que há fruto que dê semente; isso vos será para mantimento.

30 E a todos os animais da terra, e a todas as aves dos céus, e a todos os répteis da terra, em que há fôlego de vida, toda erva verde lhes será para mantimento. E assim se fez.

31 Viu Deus tudo quanto fizera, e eis que era muito bom. Houve tarde e manhã, o sexto dia.

Gênesis 2

1 Assim, pois, foram acabados os céus e a terra e todo o seu exército.

2 E, havendo Deus terminado no dia sétimo a sua obra, que fizera, descansou nesse dia de toda a sua obra que tinha feito.

3 E abençoou Deus o dia sétimo e o santificou; porque nele descansou de toda a obra que, como Criador, fizera.

A formação do homem

gyvulius, ir visus žemėje šliaužiojančius roplius!“

27Dievas sukūrė žmogų pagal savo paveikslą, pagal savo paveikslą sukūrė jį; kaip vyrą ir moterį sukūrė juos.

28Dievas palaimino juos, tardamas: „Būkite vaisingi ir dauginkitės, pripildykite žemę ir valdykite ją! Viešpataukite ir jūros žuvims, ir padangių paukščiams, ir visiems žemėje judantiems gyvūnams“.

29Dievas tarė: „Štai daviau jums visus visoje žemėje sėklą teikiančius augalus ir visus medžius, vedančius vaisius su sėklomis; jie bus jums maistas.

30O visiems laukų gyvuliams, visiems padangių paukščiams ir visiems žeme rėpliojantiems gyvūnams, turintiems gyvybės alsavimą, – maistui visus žaliuosius augalus“. Taip ir įvyko.

31Dievas apžvelgė visa, ką buvo padaręs, ir iš tikrųjų matė, kad buvo labai gera. Atėjo vakaras ir išaušo rytas, šeštoji diena.

Pradžios 2

1Taip buvo atbaigti dangus ir žemė bei visa jų galybė.

2Kadangi septintą dieną Dievas buvo užbaigęs darbus, kuriais buvo užsiėmęs, septintą dieną jis ilsėjosi po visų darbų, kuriuos buvo atlikęs.

3Dievas palaimino septintąją dieną ir padarė ją šventą, nes tą dieną jis ilsėjosi po visų kūrimo darbų.

[4] Esta é a gênese dos céus e da terra quando foram criados, quando o SENHOR Deus os criou.

[4]Toks yra pasakojimas apie dangų ir žemę, kaip jie buvo sukurti.

Antras pasakojimas apie kūrimą

Tą dieną, kai VIEŠPATS Dievas padarė žemę ir dangų,

[5] Não havia ainda nenhuma planta do campo na terra, pois ainda nenhuma erva do campo havia brotado; porque o SENHOR Deus não fizera chover sobre a terra, e também não havia homem para lavrar o solo.

[5]kai žemės laukuose dar nebuvo jokių krūmokšnių ir dar nebuvo išdygusi jokia laukų žolė, nes VIEŠPATS Dievas dar nebuvo siuntęs žemėn lietaus ir žmogaus dar nebuvo dirvai arti,

[6] Mas uma neblina subia da terra e regava toda a superfície do solo.

[6]tik versmė trykšdavo iš žemės ir drėkindavo visą dirvos paviršių, –

[7] Então, formou o SENHOR Deus ao homem do pó da terra e lhe soprou nas narinas o fôlego de vida, e o homem passou a ser alma vivente.

[7]tuomet VIEŠPATS Dievas padarė žmogų iš žemės dulkių ir įkvėpė jam į šnerves gyvybės alsavimą. Taip žmogus tapo gyva būtybe.

[8] E plantou o SENHOR Deus um jardim no Éden, na direção do Oriente, e pôs nele o homem que havia formado.

[8]VIEŠPATS Dievas užveisė sodą Edene, rytuose, ir ten įkurdino žmogų, kurį buvo padaręs.

[9] Do solo fez o SENHOR Deus brotar toda sorte de árvores agradáveis à vista e boas para alimento; e também a árvore da vida no meio do jardim e a árvore do conhecimento do bem e do mal.

[9]Iš žemės VIEŠPATS Dievas išaugino įvairių medžių, gražių akims ir gerų maistui, su gyvybės medžiu sodo viduryje ir gero bei pikto pažinimo medžiu.

[10] E saía um rio do Éden para regar o jardim e dali se dividia, repartindo-se em quatro braços.

[10]Upė išsilieja Edene sodui drėkinti. Už sodo ji skiriasi į keturias upes.

[11] O primeiro chama-se Pisom; é o que rodeia a terra de Havilá, onde há ouro.

[11]Pirmosios vardas yra Pišonas. Tai vingiuojančioji per visą Havilos kraštą, kuriame yra aukso.

[12] O ouro dessa terra é bom; também se encontram lá o bdélio e a pedra de ônix.

[12](To krašto auksas yra rinktinis. Ten yra ir bdelio bei lazurito.)

[13] O segundo rio chama-se Giom; é o que circunda a terra de Cuxe.

[13]Antrosios upės vardas yra Gihonas. Tai vingiuojančioji per visą Kušo kraštą.

[14] O nome do terceiro rio é Tigre; é o que corre pelo oriente da Assíria. E o quarto é o Eufrates.

[15] Tomou, pois, o SENHOR Deus ao homem e o colocou no jardim do Éden para o cultivar e o guardar.

[16] E o SENHOR Deus lhe deu esta ordem: De toda árvore do jardim comerás livremente,

[17] mas da árvore do conhecimento do bem e do mal não comerás; porque, no dia em que dela comeres, certamente morrerás.

A formação da mulher

[18] Disse mais o SENHOR Deus: Não é bom que o homem esteja só; far-lhe-ei uma auxiliadora que lhe seja idônea.

[19] Havendo, pois, o SENHOR Deus formado da terra todos os animais do campo e todas as aves dos céus, trouxe-os ao homem, para ver como este lhes chamaria; e o nome que o homem desse a todos os seres viventes, esse seria o nome deles.

[20] Deu nome o homem a todos os animais domésticos, às aves dos céus e a todos os animais selváticos; para o homem, todavia, não se achava uma auxiliadora que lhe fosse idônea.

[21] Então, o SENHOR Deus fez cair pesado sono sobre o homem, e este adormeceu; tomou uma das suas costelas e fechou o lugar com carne.

[22] E a costela que o SENHOR Deus tomara ao homem, transformou-a numa mulher e lha trouxe.

[14]Trečiosios upės vardas yra Tigras. Tai tekančioji į rytus nuo Asirijos. O ketvirtoji upė yra Eufratas.

[15]VIEŠPATS Dievas paėmė žmogų ir apgyvendino jį Edeno sode, kad jį dirbtų ir juo rūpintųsi.

[16]Ir įsakė žmogui VIEŠPATS Dievas, tardamas: „Nuo visų sodo medžių tau leista valgyti,

[17]bet nuo gero bei pikto pažinimo medžio tau neleista valgyti, nes kai tik nuo jo paragausi, turėsi mirti“.

[18]VIEŠPATS Dievas tarė: „Negera žmogui būti vienam. Padarysiu jam tinkamą bendrininką“.

[19]Taigi VIEŠPATS Dievas padarė iš žemės visus laukinius gyvulius bei visus padangių paukščius ir atvedė juos pas žmogų pamatyti, kaip jis juos pavadins. Kokiu vardu žmogus pavadins kiekvieną gyvą būtybę, toks turės būti jos vardas.

[20]Žmogus davė vardus visiems galvijams, visiems padangių paukščiams ir visiems laukiniams žvėrims, tačiau sau tinkamo bendrininko nerado.

[21]Tuomet VIEŠPATS Dievas užmigdė žmogų giliu miegu ir, jam miegant, išėmė vieną šonkaulį, o jo vietą užpildė raumenimis.

[22]O iš šonkaulio, kurį buvo išėmęs iš žmogaus,VIEŠPATS Dievas padarė moterį ir atvedė ją pas žmogų.

[23] E disse o homem: Esta, afinal, é osso dos meus ossos e carne da minha carne; chamar-se-á varoa, porquanto do varão foi tomada.
[24] Por isso, deixa o homem pai e mãe e se une à sua mulher, tornando-se os dois uma só carne.
[25] Ora, um e outro, o homem e sua mulher, estavam nus e não se envergonhavam.

[23]O žmogus ištarė: „Štai pagaliau kaulas mano kaulų ir kūnas mano kūno. Ji bus vadinama žmona, nes iš savo žmogaus buvo paimta“.
[24]Todėl vyras paliks tėvą ir motiną, glausis prie žmonos, ir jie taps vienu kūnu.
[25]Jiedu buvo nuogi, žmogus ir jo žmona, tačiau nejautė jokios gėdos.

Gênesis 3

A queda do homem

[1] Mas a serpente, mais sagaz que todos os animais selváticos que o SENHOR Deus tinha feito, disse à mulher: É assim que Deus disse: Não comereis de toda árvore do jardim?
[2] Respondeu-lhe a mulher: Do fruto das árvores do jardim podemos comer,
[3] mas do fruto da árvore que está no meio do jardim, disse Deus: Dele não comereis, nem tocareis nele, para que não morrais.
[4] Então, a serpente disse à mulher: É certo que não morrereis.
[5] Porque Deus sabe que no dia em que dele comerdes se vos abrirão os olhos e, como Deus, sereis conhecedores do bem e do mal.
[6] Vendo a mulher que a árvore era boa para se comer, agradável aos olhos e árvore desejável para dar entendimento, tomou-lhe do fruto e comeu e deu também ao marido, e ele comeu.

Pradžios 3

Nuopuolis ir pikto kilmė

[1]O žaltys buvo sumanesnis už visus kitus laukinius gyvūnus, kuriuos VIEŠPATS Dievas buvo padaręs. Jis paklausė moterį: „Ar tikrai Dievas sakė: ‘Nevalgykite nuo jokio medžio sode!’?”
[2]Moteris atsakė žalčiui: „Sodo medžių vaisius mes galime valgyti.
[3]Tik apie vaisių to medžio, kuris sodo viduryje, Dievas sakė: ‘Nuo jo nevalgysite nei jį liesite, kad nemirtumėte!’“
[4]Bet žaltys tarė moteriai: „Jūs tikrai nemirsite!
[5]Ne! Dievas gerai žino, kad atsivers jums akys, kai tik jo užvalgysite, ir būsite kaip Dievas, žinantis, kas gera ir kas pikta“.
[6]Kai moteris pamatė, kad tas medis geras maistui, kad jis žavus akims ir kad tas medis žada duoti išminties, ji skynėsi jo vaisių ir valgė, davė ir savo vyrui, buvusiam su ja, ir šis valgė.

[7] Abriram-se, então, os olhos de ambos; e, percebendo que estavam nus, coseram folhas de figueira e fizeram cintas para si.
[8] Quando ouviram a voz do SENHOR Deus, que andava no jardim pela viração do dia, esconderam-se da presença do SENHOR Deus, o homem e sua mulher, por entre as árvores do jardim.
[9] E chamou o SENHOR Deus ao homem e lhe perguntou: Onde estás?
[10] Ele respondeu: Ouvi a tua voz no jardim, e, porque estava nu, tive medo, e me escondi.

[11] Perguntou-lhe Deus: Quem te fez saber que estavas nu? Comeste da árvore de que te ordenei que não comesses?

[12] Então, disse o homem: A mulher que me deste por esposa, ela me deu da árvore, e eu comi.
[13] Disse o SENHOR Deus à mulher: Que é isso que fizeste? Respondeu a mulher: A serpente me enganou, e eu comi.
[14] Então, o SENHOR Deus disse à serpente: Visto que isso fizeste, maldita és entre todos os animais domésticos e o és entre todos os animais selváticos; rastejarás sobre o teu ventre e comerás pó todos os dias da tua vida.
[15] Porei inimizade entre ti e a mulher, entre a tua descendência e o seu descendente. Este te ferirá a cabeça, e tu lhe ferirás o calcanhar.
[16] E à mulher disse: Multiplicarei sobremodo os sofrimentos da tua

[7]Tuomet abiejų akys atsivėrė, ir jiedu suprato esą nuogi. Jie susiuvo figmedžio lapus ir pasidarė juosmens aprišalus.

[8]Išgirdę VIEŠPATĮ Dievą vaikščiojantį sode pavakario vėjeliui dvelkiant, žmogus ir jo žmona pasislėpė nuo VIEŠPATIES Dievo veido tarp sodo medžių.

[9]Bet VIEŠPATS Dievas pašaukė žmogų ir paklausė: „Kur tu?“
[10]Jis atsiliepė: „Išgirdau tave vaikščiojantį sode ir nusigandau, nes buvau nuogas; todėl pasislėpiau“.
[11][Dievas] jo klausė: „Kas gi tau pasakė, kad tu nuogas? Gal valgei vaisių nuo medžio, kurio vaisių buvau tau įsakęs nevalgyti?“

[12]Žmogus atsakė: „Moteris, kurią man davei būti su manimi, davė man vaisių nuo to medžio, aš ir valgiau“.
[13]VIEŠPATS Dievas kreipėsi į moterį: „Kodėl taip padarei?“ Moteris atsakė: „Žaltys mane apgavo, aš ir valgiau“.

[14]VIEŠPATS Dievas tarė žalčiui: „Kadangi tu tai padarei, esi prakeiktas tarp visų gyvulių ir tarp visų žvėrių. Ant pilvo šliaužiosi ir dulkes ėsi visas savo gyvenimo dienas.

[15]Aš sukelsiu priešiškumą tarp tavęs ir moters, tarp tavo ainijos ir jos ainijos; ji trupins tau galvą, o tu kirsi jai į kulną“.

[16]O moteriai jis tarė: „Aš padauginsiu tavo skausmus per nėštumą; skausme gimdysi

gravidez; em meio de dores darás à luz filhos; o teu desejo será para o teu marido, e ele te governará.

17 E a Adão disse: Visto que atendeste a voz de tua mulher e comeste da árvore que eu te ordenara não comesses, maldita é a terra por tua causa; em fadigas obterás dela o sustento durante os dias de tua vida.

18 Ela produzirá também cardos e abrolhos, e tu comerás a erva do campo.

19 No suor do rosto comerás o teu pão, até que tornes à terra, pois dela foste formado; porque tu és pó e ao pó tornarás.

20 E deu o homem o nome de Eva a sua mulher, por ser a mãe de todos os seres humanos.

21 Fez o SENHOR Deus vestimenta de peles para Adão e sua mulher e os vestiu.

22 Então, disse o SENHOR Deus: Eis que o homem se tornou como um de nós, conhecedor do bem e do mal; assim, que não estenda a mão, e tome também da árvore da vida, e coma, e viva eternamente.

23 O SENHOR Deus, por isso, o lançou fora do jardim do Éden, a fim de lavrar a terra de que fora tomado.

24 E, expulso o homem, colocou querubins ao oriente do jardim do Éden e o refulgir de uma espada que se revolvia, para guardar o caminho da árvore da vida.

Gênesis 4

vaikus, bet aistringai geisi savo vyro, o jis valdys tave“.

17O žmogui jis tarė: „Kadangi tu paklausei savo žmonos balso ir valgei nuo medžio, apie kurį buvau tau įsakęs: ‘Nuo jo nevalgysi!’ – tebūna už tai prakeikta žemė; triūsu maitinsies iš jos visas savo gyvenimo dienas.

18Erškėčius ir usnis ji tau želdins, maitinsiesi laukų augalais.

19Savo veido prakaitu valgysi duoną, kol sugrįši žemėn, nes iš jos buvai paimtas. Juk dulkė esi ir į dulkę sugrįši!“

20Žmogus pavadino savo žmoną Ieva, nes ji buvo visų gyvųjų motina.

21VIEŠPATS Dievas padarė drabužius iš kailių žmogui bei jo žmonai ir aprengė juos.

22Tuomet VIEŠPATS Dievas tarė: „Tik pažiūrėk! Žmogus tapo kaip vienas iš mūsų, žinantis gera ir pikta. Kad tik jis kartais neištiestų rankos, nepasiimtų ir nuo gyvybės medžio, nevalgytų ir negyventų amžinai!“

23Todėl VIEŠPATS Dievas išsiuntė jį iš Edeno sodo dirbti žemės, iš kurios buvo paimtas.

24Išvaręs žmogų, jis pastatė į rytus nuo Edeno sodo kerubus ir liepsna švytruojantį kalaviją kelio prie gyvybės medžio saugoti.

Pradžios 4

Abel e Caim

[1] Coabitou o homem com Eva, sua mulher. Esta concebeu e deu à luz a Caim; então, disse: Adquiri um varão com o auxílio do SENHOR.

[2] Depois, deu à luz a Abel, seu irmão. Abel foi pastor de ovelhas, e Caim, lavrador.

[3] Aconteceu que no fim de uns tempos trouxe Caim do fruto da terra uma oferta ao SENHOR.

[4] Abel, por sua vez, trouxe das primícias do seu rebanho e da gordura deste. Agradou-se o SENHOR de Abel e de sua oferta;

[5] ao passo que de Caim e de sua oferta não se agradou. Irou-se, pois, sobremaneira, Caim, e descaiu-lhe o semblante.

[6] Então, lhe disse o SENHOR: Por que andas irado, e por que descaiu o teu semblante?

[7] Se procederes bem, não é certo que serás aceito? Se, todavia, procederes mal, eis que o pecado jaz à porta; o seu desejo será contra ti, mas a ti cumpre dominá-lo.

O primeiro homicídio

[8] Disse Caim a Abel, seu irmão: Vamos ao campo. Estando eles no campo, sucedeu que se levantou Caim contra Abel, seu irmão, e o matou.

[9] Disse o SENHOR a Caim: Onde está Abel, teu irmão? Ele respondeu: Não sei; acaso, sou eu tutor de meu irmão?

[10] E disse Deus: Que fizeste? A voz do sangue de teu irmão clama da terra a mim.

Kainas ir Abelis

[1]Vyras pažino savo žmoną Ievą, ji pastojo ir pagimdė Kainą. „VIEŠPATIES padedama, gavau berniuką“, – pasakė ji.

[2]Po to ji pagimdė jo brolį Abelį. Abelis tapo aviganiu, o Kainas žemdirbiu.

[3]Laikui bėgant, Kainas aukojo VIEŠPAČIUI žemės derliaus atnašą,

[4]o Abelis savo ruožtu aukojo savo kaimenės rinktines pirmienas. VIEŠPATS maloniai pažvelgė į Abelį ir jo atnašą,

[5]o į Kainą ir jo atnašą nepažvelgė. Todėl Kainas buvo labai piktas ir prislėgtas.

[6]VIEŠPATS užkalbino Kainą: „Dėl ko tau taip pikta? Kodėl esi toks prislėgtas?

[7]Jei gera darai, argi nebūsi pripažintas? Bet jei gera nedarai, prie durų iš pasalų tykoja nuodėmė. Ji geidžia tavęs, bet tu gali ją įveikti“.

[8]Kainas apsibarė su savo broliu Abeliu. Kai jie buvo laukuose, Kainas pakilo prieš brolį ir užmušė jį.

[9]Tuomet VIEŠPATS paklausė Kainą: „Kurgi tavo brolis Abelis?“ – „Nežinau! Argi aš savo brolio sargas?!“ – atsakė jis.

[10]O VIEŠPATS jam tarė: „Ką tu padarei? Tavo brolio kraujas šaukiasi manęs iš žemės!

[11] És agora, pois, maldito por sobre a terra, cuja boca se abriu para receber de tuas mãos o sangue de teu irmão.

[11]Todėl būk prakeiktas toli nuo žemės, kuri atvėrė savo burną priimti tavo brolio kraują iš tavo rankos.

[12] Quando lavrares o solo, não te dará ele a sua força; serás fugitivo e errante pela terra.

[12]Kai dirbsi žemę, ji nebeduos tau daugiau savo derliaus. Tu būsi bėglys ir klajūnas žemėje“.

[13] Então, disse Caim ao SENHOR: É tamanho o meu castigo, que já não posso suportá-lo.

[13]Kainas atsakė VIEŠPAČIUI: „Per daug didelė man bausmė, negaliu jos pakelti!

[14] Eis que hoje me lanças da face da terra, e da tua presença hei de esconder-me; serei fugitivo e errante pela terra; quem comigo se encontrar me matará.

[14]Šiandien išvarei mane nuo žemės, turiu slėptis nuo tavo veido ir tapti bėgliu bei klajūnu žemėje; kas tik mane sutiks, galės užmušti“.

[15] O SENHOR, porém, lhe disse: Assim, qualquer que matar a Caim será vingado sete vezes. E pôs o SENHOR um sinal em Caim para que o não ferisse de morte quem quer que o encontrasse.

[15]TuometVIEŠPATS jam tarė: „Taip nebus! Jei kas užmuštų Kainą, už Kainą bus atkeršyta septyneriopai“. Ir VIEŠPATS paženklino Kainą žyme, kad kas nors, jį užtikęs, neužmuštų.

[16] Retirou-se Caim da presença do SENHOR e habitou na terra de Node, ao oriente do Éden.

[16]Po to Kainas paliko VIEŠPATIES Artumą ir apsigyveno klajoklių krašte į rytus nuo Edeno.

Descendentes de Caim

[17] E coabitou Caim com sua mulher; ela concebeu e deu à luz a Enoque. Caim edificou uma cidade e lhe chamou Enoque, o nome de seu filho.

[17]Kainas pažino savo žmoną, ji pastojo ir pagimdė Henochą. Vėliau jis pastatė miestą, kurį pavadino Henochu, savo sūnaus Henocho vardu.

[18] A Enoque nasceu-lhe Irade; Irade gerou a Meujael, Meujael, a Metusael, e Metusael, a Lameque.

[18]Henochui gimė Iradas, Iradas buvo Mehujaelio tėvas, Mehujaelis – Metušaelio tėvas, ir Metušaelis – Lamecho tėvas.

[19] Lameque tomou para si duas esposas: o nome de uma era Ada, a outra se chamava Zilá.

[19]Lamechas vedė dvi žmonas. Vienos vardas buvo Ada, o kitos – Cila.

[20] Ada deu à luz a Jabal; este foi o pai dos que habitam em tendas e possuem gado.

[20]Ada pagimdė Jabalą. Jis buvo protėvis visų gyvenančių palapinėse ir laikančių kaimenes.

[21] O nome de seu irmão era Jubal; este foi o pai de todos os que tocam harpa e flauta.

[22] Zilá, por sua vez, deu à luz a Tubalcaim, artífice de todo instrumento cortante, de bronze e de ferro; a irmã de Tubalcaim foi Naamá.

[23] E disse Lameque às suas esposas: Ada e Zilá, ouvi-me; vós, mulheres de Lameque, escutai o que passo a dizer-vos: Matei um homem porque ele me feriu; e um rapaz porque me pisou.

[24] Sete vezes se tomará vingança de Caim, de Lameque, porém, setenta vezes sete.

[25] Tornou Adão a coabitar com sua mulher; e ela deu à luz um filho, a quem pôs o nome de Sete; porque, disse ela, Deus me concedeu outro descendente em lugar de Abel, que Caim matou.

[26] A Sete nasceu-lhe também um filho, ao qual pôs o nome de Enos; daí se começou a invocar o nome do SENHOR.

Gênesis 5

Descendentes de Adão

1 Crônicas 1.1-4

[1] Este é o livro da genealogia de Adão. No dia em que Deus criou o homem, à semelhança de Deus o fez;

[2] homem e mulher os criou, e os abençoou, e lhes chamou pelo nome de Adão, no dia em que foram criados.

[3] Viveu Adão cento e trinta anos, e gerou um filho à sua semelhança, conforme a sua imagem, e lhe chamou Sete.

[21]Jo brolis buvo Jubalas. Jis buvo protėvis visų grojančių lyra ir trimitu.

[22]Cila savo ruožtu pagimdė Tubal Kainą, kuris kaldavo visokius žalvario ir geležies įrankius. Tubal Kaino sesuo buvo Naama.

[23]Lamechas sakė savo žmonoms: „Ada ir Cila, klausykitės mano balso; Lamecho žmonos, išgirskite mano žodžius: užmušiau vyrą už žaizdą, bernioką už įdrėskimą.

[24]Jei už Kainą atkeršijama septyneriopai, tai už Lamechą septyniasdešimt kartų septyneriopai“.

Setas ir jo palikuonys

[25]Adomas vėl pažino savo žmoną, ji pagimdė sūnų ir pavadino jį Setu, nes sakė: „Dievas parūpino man kitą palikuonį vietoj Abelio, kadangi Kainas jį užmušė“.

[26]Ir Setui gimė sūnus, kurį jis pavadino Enošu. Tuo metu žmonės pradėjo šauktis [Dievo] VIEŠPATIES vardu.

Pradžios 5

Nuo Adomo ligi Nojaus

[1]Štai Adomo palikuonių kartų sąrašas. Kai Dievas sukūrė žmogų, jis padarė jį panašų į Dievą,

[2]kaip vyrą ir moterį sukūrė. Kai jie buvo sukurti, jis juos palaimino ir davė jiems vardą žmonės.

[3]Adomas buvo šimto trisdešimt metų, kai jam gimė sūnus, panašus į jį, pagal jo paveikslą, ir jis pavadino jį Setu.

4 Depois que gerou a Sete, viveu Adão oitocentos anos; e teve filhos e filhas.

4 Po to, kai tapo Seto tėvu, Adomas gyveno aštuonis šimtus metų, ir jam gimė sūnų bei dukterų.

5 Os dias todos da vida de Adão foram novecentos e trinta anos; e morreu.

5 Taigi iš viso Adomas gyveno devynis šimtus trisdešimt metų. Po to jis mirė.

6 Sete viveu cento e cinco anos e gerou a Enos.

6 Setas buvo šimto penkerių metų, kai jam gimė Enošas.

7 Depois que gerou a Enos, viveu Sete oitocentos e sete anos; e teve filhos e filhas.

7 Enošui gimus, Setas gyveno aštuonis šimtus septynerius metus, ir jam gimė sūnų bei dukterų.

8 Todos os dias de Sete foram novecentos e doze anos; e morreu.

8 Taigi iš viso Setas gyveno devynis šimtus dvylika metų. Po to jis mirė.

9 Enos viveu noventa anos e gerou a Cainã.

9 Enošas buvo devyniasdešimtmetis, kai jam gimė Kenanas.

10 Depois que gerou a Cainã, viveu Enos oitocentos e quinze anos; e teve filhos e filhas.

10 Kenanui gimus, Enošas gyveno aštuonis šimtus penkiolika metų, ir jam gimė sūnų bei dukterų.

11 Todos os dias de Enos foram novecentos e cinco anos; e morreu.

11 Taigi iš viso Enošas gyveno devynis šimtus penkerius metus. Po to jis mirė.

12 Cainã viveu setenta anos e gerou a Maalalel.

12 Kenanas buvo septyniasdešimtmetis, kai jam gimė Mahalalelis.

13 Depois que gerou a Maalalel, viveu Cainã oitocentos e quarenta anos; e teve filhos e filhas.

13 Mahalaleliui gimus, Kenanas gyveno aštuonis šimtus keturiasdešimt metų, ir jam gimė sūnų bei dukterų.

14 Todos os dias de Cainã foram novecentos e dez anos; e morreu.

14 Taigi iš viso Kenanas gyveno devynis šimtus dešimt metų. Po to jis mirė.

15 Maalalel viveu sessenta e cinco anos e gerou a Jarede.

15 Mahalalelis buvo šešiasdešimt penkerių metų, kai jam gimė Jeredas.

16 Depois que gerou a Jarede, viveu Maalalel oitocentos e trinta anos; e teve filhos e filhas.

16 Jeredui gimus, Mahalalelis gyveno aštuonis šimtus trisdešimt metų, ir jam gimė sūnų bei dukterų.

17 Todos os dias de Maalalel foram oitocentos e noventa e cinco anos; e morreu.

17 Taigi iš viso Mahalalelis gyveno aštuonis šimtus devyniasdešimt penkerius metus. Po to jis mirė.

[18] Jarede viveu cento e sessenta e dois anos e gerou a Enoque.
[19] Depois que gerou a Enoque, viveu Jarede oitocentos anos; e teve filhos e filhas.
[20] Todos os dias de Jarede foram novecentos e sessenta e dois anos; e morreu.
[21] Enoque viveu sessenta e cinco anos e gerou a Metusalém.
[22] Andou Enoque com Deus; e, depois que gerou a Metusalém, viveu trezentos anos; e teve filhos e filhas.
[23] Todos os dias de Enoque foram trezentos e sessenta e cinco anos.
[24] Andou Enoque com Deus e já não era, porque Deus o tomou para si.
[25] Metusalém viveu cento e oitenta e sete anos e gerou a Lameque.
[26] Depois que gerou a Lameque, viveu Metusalém setecentos e oitenta e dois anos; e teve filhos e filhas.
[27] Todos os dias de Metusalém foram novecentos e sessenta e nove anos; e morreu.
[28] Lameque viveu cento e oitenta e dois anos e gerou um filho;
[29] pôs-lhe o nome de Noé, dizendo: Este nos consolará dos nossos trabalhos e das fadigas de nossas mãos, nesta terra que o SENHOR amaldiçoou.
[30] Depois que gerou a Noé, viveu Lameque quinhentos e noventa e cinco anos; e teve filhos e filhas.

[18]Jeredas buvo šimto šešiasdešimt dvejų metų, kai jam gimė Henochas.
[19]Henochui gimus, Jeredas gyveno aštuonis šimtus metų, ir jam gimė sūnų bei dukterų.
[20]Taigi iš viso Jeredas gyveno devynis šimtus šešiasdešimt dvejus metus. Po to jis mirė.
[21]Henochas buvo šešiasdešimt penkerių metų, kai jam gimė Metušelachas.
[22]Metušelachui gimus, Henochas ėjo su Dievu tris šimtus metų, ir jam gimė sūnų bei dukterų.
[23]Taigi iš viso Henochas gyveno tris šimtus šešiasdešimt penkerius metus.
[24]Henochas ėjo su Dievu. Paskui jo nebebuvo, nes Dievas jį pasiėmė.
[25]Metušelachas buvo šimto aštuoniasdešimt septynerių metų, kai jam gimė Lamechas.
[26]Lamechui gimus, Metušelachas gyveno septynis šimtus aštuoniasdešimt dvejus metus, ir jam gimė sūnų bei dukterų.
[27]Taigi iš viso Metušelachas gyveno devynis šimtus šešiasdešimt devynerius metus. Po to jis mirė.
[28]Lamechas buvo šimto aštuoniasdešimt dvejų metų, kai jam gimė sūnus.
[29]Jis pavadino jį Nojumi, tardamas: „Iš tos pačios žemės, kurią VIEŠPATS prakeikė, šis atneš mums atgaivos nuo mūsų darbų ir mūsų rankų triūso“.
[30]Nojui gimus, Lamechas gyveno penkis šimtus devyniasdešimt penkerius metus, ir jam gimė sūnų bei dukterų.

[31] Todos os dias de Lameque foram setecentos e setenta e sete anos; e morreu.

[32] Era Noé da idade de quinhentos anos e gerou a Sem, Cam e Jafé.

Gênesis 6

A corrupção do gênero humano

[1] Como se foram multiplicando os homens na terra, e lhes nasceram filhas,

[2] vendo os filhos de Deus que as filhas dos homens eram formosas, tomaram para si mulheres, as que, entre todas, mais lhes agradaram.

[3] Então, disse o SENHOR: O meu Espírito não agirá para sempre no homem, pois este é carnal; e os seus dias serão cento e vinte anos.

[4] Ora, naquele tempo havia gigantes na terra; e também depois, quando os filhos de Deus possuíram as filhas dos homens, as quais lhes deram filhos; estes foram valentes, varões de renome, na antiguidade.

[5] Viu o SENHOR que a maldade do homem se havia multiplicado na terra e que era continuamente mau todo desígnio do seu coração;

[6] então, se arrependeu o SENHOR de ter feito o homem na terra, e isso lhe pesou no coração.

[7] Disse o SENHOR: Farei desaparecer da face da terra o homem que criei, o homem e o animal, os répteis e as aves dos céus; porque me arrependo de os haver feito.

[31]Taigi iš viso Lamechas gyveno septynis šimtus septyniasdešimt septynerius metus. Po to jis mirė.

[32]Nojus buvo penkių šimtų metų, kai jam gimė Semas, Chamas ir Jafetas.

Pradžios 6

Tvanas

[1]Kai žemėje žmonių pradėjo daugėti ir jiems gimė dukterų,

[2]dangiškosios būtybės žiūrėjo į jas, matė, kokios jos gražios ir ėmė iš jų sau žmonomis tas, kurios patiko.

[3]Tuomet VIEŠPATStarė: „Mano Dvasia nepasiliks amžinai žmoguje, nes jis yra ir kūnas. Tetrunka jų dienos šimtą dvidešimt metų“.

[4]Tomis dienomis, kaip ir vėliau, kai dangiškosios būtybės susijungė su žmonių dukterimis, žemėje pasirodė milžinai. Jie buvo senovės galiūnai, garsūs vyrai.

[5]VIEŠPATS matė, koks didelis buvo žmonių nedorumas žemėje ir kaip kiekvienas užmojis, sumanytas jų širdyse, linko visą laiką tik į pikta.

[6]Ir VIEŠPATS gailėjosi sukūręs žmogų žemėje, ir jam gėlė širdį.

[7]VIEŠPATS tarė: „Nušluosiu nuo žemės paviršiaus žmones, kuriuos sukūriau, žmones drauge su gyvuliais, ropliais ir padangių paukščiais, nes gailiuosi juos padaręs“.

[8] Porém Noé achou graça diante do SENHOR.

[9] Eis a história de Noé. Noé era homem justo e íntegro entre os seus contemporâneos; Noé andava com Deus.

[10] Gerou três filhos: Sem, Cam e Jafé.

Deus anuncia o dilúvio

[11] A terra estava corrompida à vista de Deus e cheia de violência.

[12] Viu Deus a terra, e eis que estava corrompida; porque todo ser vivente havia corrompido o seu caminho na terra.

[13] Então, disse Deus a Noé: Resolvi dar cabo de toda carne, porque a terra está cheia da violência dos homens; eis que os farei perecer juntamente com a terra.

[14] Faze uma arca de tábuas de cipreste; nela farás compartimentos e a calafetarás com betume por dentro e por fora.

[15] Deste modo a farás: de trezentos côvados será o comprimento; de cinqüenta, a largura; e a altura, de trinta.

[16] Farás ao seu redor uma abertura de um côvado de altura; a porta da arca colocarás lateralmente; farás pavimentos na arca: um em baixo, um segundo e um terceiro.

[17] Porque estou para derramar águas em dilúvio sobre a terra para consumir toda carne em que há fôlego de vida debaixo dos céus; tudo o que há na terra perecerá.

[18] Contigo, porém, estabelecerei a minha aliança; entrarás na arca, tu e teus filhos, e tua mulher, e as mulheres de teus filhos.

[8]Bet Nojus rado malonę Dievo akyse.

[9]Štai Nojaus palikuonys. Nojus buvo teisus vyras, savo kartoje be dėmės, nes ėjo su Dievu.

[10]Nojui gimė trys sūnūs: Semas, Chamas ir Jafetas.

[11]Betgi Dievo akyse žemė buvo pagedusi ir pilna smurto.

[12]Dievas matė, kad žemė buvo pagedusi, nes visi žmonės buvo sudarkę savo kelius žemėje.

[13]Tuomet Dievas tarė Nojui: „Nusprendžiau padaryti galą visiems mirtingiesiems, nes per juos žemė prisipildė smurto; štai sunaikinsiu juos drauge su žeme.

[14]Statykis laivą iš gofero medžių, padaryk laive pertvaras ir apglaistyk iš vidaus ir iš lauko derva.

[15]Šitokį jį padirbsi: laivo ilgis bus trys šimtai uolekčių, plotis penkiasdešimt uolekčių ir aukštis trisdešimt uolekčių.

[16]Padaryk stoglangį ir užbaik laivą viena uolektimi viršum jo. Įtaisyk laivo šone angą ir pastatyk laivą su žemutiniu, antru ir trečiu aukštu.

[17]Užliesiu tvano vandenimis žemę po dangumi sunaikinti visiems mirtingiesiems, turintiems gyvybės alsavimą. Visa, kas žemėje, pražus.

[18]Bet su tavimi sudarysiu sandorą. Tu, tavo sūnūs, žmona ir sūnų žmonos įlipsite į laivą.

[19] De tudo o que vive, de toda carne, dois de cada espécie, macho e fêmea, farás entrar na arca, para os conservares vivos contigo.

[20] Das aves segundo as suas espécies, do gado segundo as suas espécies, de todo réptil da terra segundo as suas espécies, dois de cada espécie virão a ti, para os conservares em vida.

[21] Leva contigo de tudo o que se come, ajunta-o contigo; ser-te-á para alimento, a ti e a eles.

[22] Assim fez Noé, consoante a tudo o que Deus lhe ordenara.

[19]O iš visų gyvūnų, visų gyvų būtybių, įlaipink į laivą po du – patiną ir patelę, kad jie išliktų gyvi drauge su tavimi.

[20]Iš paukščių pagal jų rūšį, gyvulių pagal jų rūšį, visų žemės roplių pagal jų rūšį, – iš visų po du įlips su tavimi, kad išliktų gyvi.

[21]Taip pat apsirūpink įvairiu maistu, tinkamu valgyti, ir pasikrauk, kad būtų maisto atsargų tau ir jiems“.

[22]Nojus tai padarė. Kaip Dievas buvo jam įsakęs, taip jis ir padarė.

Gênesis 7

Noé e sua família entram na arca

[1] Disse o SENHOR a Noé: Entra na arca, tu e toda a tua casa, porque reconheço que tens sido justo diante de mim no meio desta geração.

[2] De todo animal limpo levarás contigo sete pares: o macho e sua fêmea; mas dos animais imundos, um par: o macho e sua fêmea.

[3] Também das aves dos céus, sete pares: macho e fêmea; para se conservar a semente sobre a face da terra.

[4] Porque, daqui a sete dias, farei chover sobre a terra durante quarenta dias e quarenta noites; e da superfície da terra exterminarei todos os seres que fiz.

[5] E tudo fez Noé, segundo o SENHOR lhe ordenara.

Pradžios 7

[1]Tuomet VIEŠPATS tarė Nojui: „Eik į laivą su visa savo šeima, nes iš šios kartos tik tave vieną radau teisų savo akivaizdoje.

[2]Pasiimk po septynias poras visų švariųjų gyvulių, patinus ir pateles, o visų nešvariųjų gyvulių – po vieną porą, patiną ir patelę,

[3]taip pat po septynias poras padangių paukščių, patinus ir pateles, kad išliktų jų rūšis gyva visoje žemėje.

[4]Juk už septyneto dienų siųsiu žemėn lietų keturiasdešimt dienų bei keturiasdešimt naktų ir visus gyvūnus, kuriuos padariau, nušluosiu nuo žemės paviršiaus“.

[5]Nojus taip ir padarė, kaip Dievas buvo jam įsakęs.

[6] Tinha Noé seiscentos anos de idade, quando as águas do dilúvio inundaram a terra.

[6]Nojus buvo šešių šimtų metų, kai užėjo tvanas, ir vandenys užliejo žemę.

[7] Por causa das águas do dilúvio, entrou Noé na arca, ele com seus filhos, sua mulher e as mulheres de seus filhos.

[7]Tuomet Nojus drauge su savo sūnumis, žmona ir sūnų žmonomis įlipo į laivą gelbėtis nuo tvano vandenų.

[8] Dos animais limpos, e dos animais imundos, e das aves, e de todo réptil sobre a terra,

[8]Iš švariųjų gyvulių ir gyvulių, kurie yra nešvarūs, paukščių ir visų žemės roplių

[9] entraram para Noé, na arca, de dois em dois, macho e fêmea, como Deus lhe ordenara.

[9]po du, patinas ir patelė, įlipo į laivą drauge su Nojumi, kaip Dievas buvo Nojui įsakęs.

[10] E aconteceu que, depois de sete dias, vieram sobre a terra as águas do dilúvio.

[10]Po septynių dienų žemė aptvino vandenimis.

[11] No ano seiscentos da vida de Noé, aos dezessete dias do segundo mês, nesse dia romperam-se todas as fontes do grande abismo, e as comportas dos céus se abriram,

[11]Šeši šimtaisiais Nojaus gyvenimo metais, antro mėnesio septynioliktą dieną, būtent tą dieną prasiveržė visi didžiosios bedugnės šaltiniai ir atsivėrė visos dangaus skliauto užtūros.

[12] e houve copiosa chuva sobre a terra durante quarenta dias e quarenta noites.

[12]Lietus pylė ant žemės keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų.

[13] Nesse mesmo dia entraram na arca Noé, seus filhos Sem, Cam e Jafé, sua mulher e as mulheres de seus filhos;

[13]Tą pačią dieną Nojus drauge su savo sūnumis Semu, Chamu ir Jafetu, žmona ir trim sūnų žmonomis įlipo į laivą,

[14] eles, e todos os animais segundo as suas espécies, todo gado segundo as suas espécies, todos os répteis que rastejam sobre a terra segundo as suas espécies, todas as aves segundo as suas espécies, todos os pássaros e tudo o que tem asa.

[14]jie ir visi visų rūšių žvėrys, visi visų rūšių galvijai, visi visų rūšių žemės ropliai ir visi visų rūšių paukščiai, visi paukščiai ir visi sparnuočiai.

[15] De toda carne, em que havia fôlego de vida, entraram de dois em dois para Noé na arca;

[15]Poros visų būtybių, turinčių gyvybės alsavimą, įlipo į laivą su Nojumi.

[16] eram macho e fêmea os que entraram de toda carne, como Deus lhe havia

[16]Įlipusiųjų buvo po patiną ir patelę visų gyvų būtybių. Jie įlipo, kaip Dievas buvo

ordenado; e o SENHOR fechou a porta após ele.

O dilúvio

[17] Durou o dilúvio quarenta dias sobre a terra; cresceram as águas e levantaram a arca de sobre a terra.

[18] Predominaram as águas e cresceram sobremodo na terra; a arca, porém, vogava sobre as águas.

[19] Prevaleceram as águas excessivamente sobre a terra e cobriram todos os altos montes que havia debaixo do céu.

[20] Quinze côvados acima deles prevaleceram as águas; e os montes foram cobertos.

[21] Pereceu toda carne que se movia sobre a terra, tanto de ave como de animais domésticos e animais selváticos, e de todos os enxames de criaturas que povoam a terra, e todo homem.

[22] Tudo o que tinha fôlego de vida em suas narinas, tudo o que havia em terra seca, morreu.

[23] Assim, foram exterminados todos os seres que havia sobre a face da terra; o homem e o animal, os répteis e as aves dos céus foram extintos da terra; ficou somente Noé e os que com ele estavam na arca.

[24] E as águas durante cento e cinqüenta dias predominaram sobre a terra.

Gênesis 8

Diminuem as águas do dilúvio

[1] Lembrou-se Deus de Noé e de todos os animais selváticos e de todos os animais

Nojui įsakęs. Tuomet VIEŠPATS uždarė jį iš lauko.

[17]Tvanas žemėje tęsėsi keturiasdešimt dienų. Vandenų daugėjo, ir jie taip iškėlė laivą, kad šis pakilo nuo žemės.

[18]Vandenys žemėje labai patvino, ir jų padaugėjo, o laivas plūduriavo ant vandenų.

[19]Aukščiau ir aukščiau ant žemės kilo vandenys, kol visi aukščiausi kalnai visur po dangumi liko apsemti.

[20]Pritvino vandenų penkiolika uolekčių aukščiau virš apsemtų kalnų.

[21]Ir visos gyvos būtybės, krutėjusios žemėje, žuvo: paukščiai, galvijai, žvėrys, visi gyvūnai, knibždantys žemėje, taip pat visi žmonės.

[22]Sausumoje visi, turėję šnervėse gyvybės alsavimą, mirė.

[23]Jis nušlavė nuo žemės visus gyvūnus – ir žmones, ir gyvulius, ir roplius, ir padangių paukščius. Visi buvo nušluoti nuo žemės. Tik Nojus buvo paliktas ir tie, kurie buvo su juo laive.

[24]Žemę aptvindę vandenys laikėsi šimtą penkiasdešimt dienų.

Pradžios 8

[1]Tuomet Dievas atsiminė Nojų ir visus žvėris, ir visus galvijus, buvusius su juo

domésticos que com ele estavam na arca; Deus fez soprar um vento sobre a terra, e baixaram as águas.

laive. Dievas pasiuntė vėją pūsti virš žemės, ir vandenys atslūgo.

[2] Fecharam-se as fontes do abismo e também as comportas dos céus, e a copiosa chuva dos céus se deteve.

[2]Bedugnės šaltiniai ir dangaus skliauto užtūros buvo uždarytos, liūtis iš dangaus sulaikyta,

[3] As águas iam-se escoando continuamente de sobre a terra e minguaram ao cabo de cento e cinqüenta dias.

[3]ir vandenys pamažu traukėsi nuo žemės. Praslinkus šimtui penkiasdešimt dienų, vandenys buvo taip nusekę,

[4] No dia dezessete do sétimo mês, a arca repousou sobre as montanhas de Ararate.

[4]kad septinto mėnesio septynioliktą dieną laivas sustojo Ararato kalnuose.

[5] E as águas foram minguando até ao décimo mês, em cujo primeiro dia apareceram os cimos dos montes.

[5]O vandenys vis labiau ir labiau seko iki dešimto mėnesio. Dešimto mėnesio pirmą dieną pasirodė kalnų viršūnės.

Noé solta um corvo e depois uma pomba

[6] Ao cabo de quarenta dias, abriu Noé a janela que fizera na arca

[6]Praslinkus keturiasdešimt dienų, Nojus atidarė laivo langą, kurį buvo įtaisęs,

[7] e soltou um corvo, o qual, tendo saído, ia e voltava, até que se secaram as águas de sobre a terra.

[7]ir išleido varną. Jis skraidžiojo šen ir ten, laukdamas, kol žemėje išdžius vandenys.

[8] Depois, soltou uma pomba para ver se as águas teriam já minguado da superfície da terra;

[8]Tuomet jis išleido iš laivo balandį pažiūrėti, ar vandenys buvo nusekę žemės paviršiuje.

[9] mas a pomba, não achando onde pousar o pé, tornou a ele para a arca; porque as águas cobriam ainda a terra. Noé, estendendo a mão, tomou-a e a recolheu consigo na arca.

[9]Bet balandis negalėjo rasti vietos kojoms pailsėti ir sugrįžo pas jį į laivą, nes vandenys dar tebebuvo ant viso žemės paviršiaus. Jis ištiesė ranką, paėmė balandį ir įkėlė į savo laivą.

[10] Esperou ainda outros sete dias e de novo soltou a pomba fora da arca.

[10]Palaukęs dar septynias dienas, jis vėl išleido iš laivo balandį.

[11] À tarde, ela voltou a ele; trazia no bico uma folha nova de oliveira; assim entendeu Noé que as águas tinham minguado de sobre a terra.

[11]Vakare balandis sugrįžo pas jį, ir jo snape buvo nuskintas alyvmedžio lapas! Dabar Nojus žinojo, kad vandenys žemėje jau buvo nusekę.

12 Então, esperou ainda mais sete dias e soltou a pomba; ela, porém, já não tornou a ele.

12Tuomet jis palaukė dar septynias dienas ir vėl išleido balandį. Šį kartą tasai pas jį nebesugrįžo.

Noé e sua família saem da arca

13 Sucedeu que, no primeiro dia do primeiro mês, do ano seiscentos e um, as águas se secaram de sobre a terra. Então, Noé removeu a cobertura da arca e olhou, e eis que o solo estava enxuto.

13Šeši šimtai pirmų metų pirmo mėnesio pirmą dieną vandenys žemėje pradėjo sekti. Nojus nukėlė laivo dangą, apsižvalgė ir pamatė, kad žemės paviršius džiūsta.

14 E, aos vinte e sete dias do segundo mês, a terra estava seca.

14Antro mėnesio dvidešimt septintą dieną žemė buvo sausa.

15 Então, disse Deus a Noé:

15Tuomet Dievas tarė Nojui:

16 Sai da arca, e, contigo, tua mulher, e teus filhos, e as mulheres de teus filhos.

16„Eik iš laivo drauge su savo žmona, sūnumis ir sūnų žmonomis.

17 Os animais que estão contigo, de toda carne, tanto aves como gado, e todo réptil que rasteja sobre a terra, faze sair a todos, para que povoem a terra, sejam fecundos e nela se multipliquem.

17Išlaipink kartu visus su tavimi esančius gyvūnus, visas gyvas būtybes: paukščius, gyvulius ir visus žemės roplius. Teužplūsta jie žemę, tebūna vaisingi ir tesidaugina žemėje“.

18 Saiu, pois, Noé, com seus filhos, sua mulher e as mulheres de seus filhos.

18Išlipo tat Nojus drauge su sūnumis ir žmona bei sūnų žmonomis.

19 E também saíram da arca todos os animais, todos os répteis, todas as aves e tudo o que se move sobre a terra, segundo as suas famílias.

19Visi gyvuliai, visi ropliai ir visi paukščiai – visa, kas juda žemėje – išlipo iš laivo šeimomis.

Noé levanta um altar

20 Levantou Noé um altar ao SENHOR e, tomando de animais limpos e de aves limpas, ofereceu holocaustos sobre o altar.

20Tuomet Nojus pastatė VIEŠPAČIUI aukurą ir, parinkęs iš visų švariųjų gyvulių ir visų švariųjų paukščių, paaukojo ant aukuro deginamąsias atnašas.

21 E o SENHOR aspirou o suave cheiro e disse consigo mesmo: Não tornarei a amaldiçoar a terra por causa do homem, porque é mau o desígnio íntimo do homem desde a sua mocidade; nem tornarei a ferir todo vivente, como fiz.

21Užuodęs malonų kvapą,VIEŠPATS tarė sau: „Niekada daugiau nebepasmerksiu žemės už žmonių kaltes, nes žmogaus širdies polinkiai pikti nuo pat jaunumės. Niekada daugiau nebenaikinsiu visų gyvūnų, kaip esu padaręs.

[22] Enquanto durar a terra, não deixará de haver sementeira e ceifa, frio e calor, verão e inverno, dia e noite.

[22]Ligi tik žemė tvers, sėja ir pjūtis, šaltis ir šiluma, vasara ir žiema, diena ir naktis nesiliaus“.

Gênesis 9

A aliança de Deus com Noé

[1] Abençoou Deus a Noé e a seus filhos e lhes disse: Sede fecundos, multiplicai-vos e enchei a terra.

[2] Pavor e medo de vós virão sobre todos os animais da terra e sobre todas as aves dos céus; tudo o que se move sobre a terra e todos os peixes do mar nas vossas mãos serão entregues.

[3] Tudo o que se move e vive ser-vos-á para alimento; como vos dei a erva verde, tudo vos dou agora.

[4] Carne, porém, com sua vida, isto é, com seu sangue, não comereis.

[5] Certamente, requererei o vosso sangue, o sangue da vossa vida; de todo animal o requererei, como também da mão do homem, sim, da mão do próximo de cada um requererei a vida do homem.

[6] Se alguém derramar o sangue do homem, pelo homem se derramará o seu; porque Deus fez o homem segundo a sua imagem.

[7] Mas sede fecundos e multiplicai-vos; povoai a terra e multiplicai-vos nela.

[8] Disse também Deus a Noé e a seus filhos:

[9] Eis que estabeleço a minha aliança convosco, e com a vossa descendência,

[10] e com todos os seres viventes que estão convosco: tanto as aves, os animais

Pradžios 9

Dievo Sandora su Nojumi

[1]Dievas palaimino Noją bei jo sūnus ir tarė jiems: „Būkite vaisingi ir dauginkitės, pripildykite žemę.

[2]Bijos jūsų ir drebės prieš jus visi žemės gyvuliai, visi padangių paukščiai – visa, kas juda žemėje, ir visos jūrų žuvys. Į jūsų rankas jie atiduoti.

[3]Kas juda ir yra gyva, bus jums maistui. Duodu juos visus jums, lygiai kaip daviau jums žaliuosius augalus.

[4]Tiktai mėsos su jos gyvybe, su krauju joje, nevalgysite.

[5]Taip pat ir už jūsų kraują, jūsų gyvybę, reikalausiu atsiskaityti: iš kiekvieno gyvulio to reikalausiu ir iš žmonių – iš kiekvieno už artimo kraują – reikalausiu atsiskaityti už žmogaus gyvybę.

[6]Kas pralieja žmogaus kraują, to kraują taip pat pralies žmogus, nes pagal savo paveikslą Dievas sukūrė žmogų.

[7]O jūs būkite vaisingi ir dauginkitės, pliskite žemėje ir užvaldykite ją!“

[8]Tuomet Dievas tarė Nojui ir su juo buvusiems sūnums:

[9]„Štai sudarau Sandorą su jumis ir jūsų būsimais palikuonimis,

[10]su visais gyvūnais, esančiais su jumis, – paukščiais, galvijais ir visais su jumis

domésticos e os animais selváticos que saíram da arca como todos os animais da terra.

[11] Estabeleço a minha aliança convosco: não será mais destruída toda carne por águas de dilúvio, nem mais haverá dilúvio para destruir a terra.

[12] Disse Deus: Este é o sinal da minha aliança que faço entre mim e vós e entre todos os seres viventes que estão convosco, para perpétuas gerações:

[13] porei nas nuvens o meu arco; será por sinal da aliança entre mim e a terra.

[14] Sucederá que, quando eu trouxer nuvens sobre a terra, e nelas aparecer o arco,

[15] então, me lembrarei da minha aliança, firmada entre mim e vós e todos os seres viventes de toda carne; e as águas não mais se tornarão em dilúvio para destruir toda carne.

[16] O arco estará nas nuvens; vê-lo-ei e me lembrarei da aliança eterna entre Deus e todos os seres viventes de toda carne que há sobre a terra.

[17] Disse Deus a Noé: Este é o sinal da aliança estabelecida entre mim e toda carne sobre a terra.

[18] Os filhos de Noé, que saíram da arca, foram Sem, Cam e Jafé; Cam é o pai de Canaã.

[19] São eles os três filhos de Noé; e deles se povoou toda a terra.

Noé pronuncia bênção e maldição

[20] Sendo Noé lavrador, passou a plantar uma vinha.

buvusiais žemės gyvuliais, kurie tik išlipo iš laivo.

[11]Aš palaikysiu Sandorą su jumis: niekada daugiau visi mirtingieji gyvūnai nebebus tvano vandenų išnaikinti, niekada daugiau nebebus tvano žemei nuniokoti.

[12]Ir tai, – pridūrė Dievas, – bus ženklas, kurį duodu visiems amžiams, mano Sandoros tarp manęs ir jūsų bei visų su jumis esančių gyvūnų:

[13]savo lanką padėjau į debesis, ir jis bus ženklas Sandoros tarp manęs ir žemės.

[14]Kai supūsiu viršum žemės debesis ir pasirodys debesyje mano lankas,

[15]aš atsiminsiu savo Sandorą tarp manęs ir jūsų bei visų mirtingųjų gyvūnų, ir vandenys niekada daugiau nebetaps tvanu visiems mirtingiesiems sunaikinti.

[16]Kai lankas bus debesyje, aš pažvelgsiu į jį ir atsiminsiu Sandorą tarp Dievo ir visų gyvūnų – visų žemėje esančių mirtingųjų“.

[17]Dievas sakė Nojui: „Tai bus ženklas Sandoros tarp manęs ir visų žemėje esančių mirtingųjų“.

[18]Nojaus sūnūs, išlipusieji iš laivo, buvo Semas, Chamas ir Jafetas. Chamas buvo Kanaano tėvas.

[19]Tai buvo Nojaus sūnūs, ir iš jų buvo apgyvendinta visa žemė.

[20]Nojus, žemės artojas, pirmas įsiveisė vynuogyną.

[21] Bebendo do vinho, embriagou-se e se pôs nu dentro de sua tenda.

[22] Cam, pai de Canaã, vendo a nudez do pai, fê-lo saber, fora, a seus dois irmãos.

[23] Então, Sem e Jafé tomaram uma capa, puseram-na sobre os próprios ombros de ambos e, andando de costas, rostos desviados, cobriram a nudez do pai, sem que a vissem.

[24] Despertando Noé do seu vinho, soube o que lhe fizera o filho mais moço

[25] e disse: Maldito seja Canaã; seja servo dos servos a seus irmãos.

[26] E ajuntou: Bendito seja o SENHOR, Deus de Sem; e Canaã lhe seja servo.

[27] Engrandeça Deus a Jafé, e habite ele nas tendas de Sem; e Canaã lhe seja servo.

[28] Noé, passado o dilúvio, viveu ainda trezentos e cinqüenta anos.

[29] Todos os dias de Noé foram novecentos e cinqüenta anos; e morreu.

[21]Jis gėrė vyno, pasigėrė ir gulėjo nuogas palapinėje.

[22]Chamas, Kanaano tėvas, pamatė savo tėvo nuogumą ir papasakojo savo dviem broliams lauke.

[23]Tuomet Semas ir Jafetas paėmė drabužį, užsidėjo jį ant pečių ir, eidami atbuli, uždengė savo tėvo nuogumą. Kadangi jų veidai buvo nugręžti į kitą pusę, nuogo savo tėvo jie nematė.

[24]Išsiblaivęs nuo vyno ir sužinojęs, ką jo jauniausias sūnus buvo jam padaręs,

[25]Nojus tarė: „Tebūna prakeiktas Kanaanas! Jis bus žemiausias vergas savo broliams“.

[26]Ir pridūrė: „Šlovė VIEŠPAČIUI, Semo Dievui! Tebūna Kanaanas jiems vergas!

[27]Tepadaro Dievas vietos Jafetui, teleidžia jam gyventi Semo palapinėse, o Kanaanas tebūna jų vergas“.

[28]Po tvano Nojus gyveno tris šimtus penkiasdešimt metų.

[29]Iš viso Nojus gyveno devynis šimtus penkiasdešimt metų. Po to jis mirė.

Gênesis 10

Descendentes dos filhos de Noé

1 Crônicas 1.5-23

[1] São estas as gerações dos filhos de Noé, Sem, Cam e Jafé; e nasceram-lhes filhos depois do dilúvio.

[2] Os filhos de Jafé são: Gomer, Magogue, Madai, Javã, Tubal, Meseque e Tiras.

[3] Os filhos de Gomer são: Asquenaz, Rifate e Togarma.

Pradžios 10

Tautų sąrašas

[1]Štai palikuonys Nojaus sūnų – Semo, Chamo ir Jafeto; vaikai jiems gimė po tvano.

[2]Jafeto palikuonys: Gomeras, Magogas, Madajas, Javanas, Tubalas, Mešechas ir Tyras.

[3]Gomero palikuonys: Aškenazas, Rifatas ir Togarma.

4 Os de Javã são: Elisá, Társis, Quitim e Dodanim.	4Javano palikuonys: Eliša, Taršišas, Kitimai ir Rodanimas.
5 Estes repartiram entre si as ilhas das nações nas suas terras, cada qual segundo a sua língua, segundo as suas famílias, em suas nações.	5Iš jų pasklido salų tautos savo kraštuose su savo kalba pagal kiltis ir tautas.
6 Os filhos de Cam: Cuxe, Mizraim, Pute e Canaã.	6Chamo palikuonys: Kušas, Egiptas, Putas ir Kanaanas.
7 Os filhos de Cuxe: Sebá, Havilá, Sabtá, Raamá e Sabtecá; e os filhos de Raamá: Sabá e Dedã.	7Kušo palikuonys: Seba, Havila, Sabta, Rama ir Sabtecha. Ramos palikuonys: Šeba ir Dedanas.
8 Cuxe gerou a Ninrode, o qual começou a ser poderoso na terra.	8Kušui gimė Nimrodas, pirmasis galiūnas žemėje.
9 Foi valente caçador diante do SENHOR; daí dizer-se: Como Ninrode, poderoso caçador diante do SENHOR.	9VIEŠPATIES malone jis buvo galingas medžiotojas, todėl sakoma: „Kaip Nimrodas VIEŠPATIES malone galingas medžiotojas“.
10 O princípio do seu reino foi Babel, Ereque, Acade e Calné, na terra de Sinar.	10Jo karalystės pradžia buvo Babelis, Erechas ir Akadas – miestai Šinaro krašte.
11 Daquela terra saiu ele para a Assíria e edificou Nínive, Reobote-Ir e Calá.	11Iš to krašto jis išėjo į Asiriją, ten pastatė Ninevę, Rehobot Irą, Kelachą
12 E, entre Nínive e Calá, a grande cidade de Resém.	12bei Reseną tarp Ninevės ir Kelacho. Pastarasis miestas buvo sostinė.
13 Mizraim gerou a Ludim, a Anamim, a Leabim, a Naftuim,	13Egiptui gimė ludai, anamimai, lehabiečiai, naftoachai,
14 a Patrusim, a Casluim (donde saíram os filisteus) e a Caftorim.	14patrosiečiai, kasluhai ir kaftoriečiai. Iš pastarųjų kilo filistinai.
15 Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, e a Hete,	15Kanaanui gimė pirmagimis Sidonas ir Hetas,
16 e aos jebuseus, aos amorreus, aos girgaseus,	16taip pat jebusiečiai, amoritai, girgašai,
17 aos heveus, aos arqueus, aos sineus,	17hivai, arkai, sinai,
18 aos arvadeus, aos zemareus e aos hamateus; e depois se espalharam as famílias dos cananeus.	18arvadiečiai, cemarai ir hamatiečiai. Po to kanaaniečių kiltys pasklido.

[19] E o limite dos cananeus foi desde Sidom, indo para Gerar, até Gaza, indo para Sodoma, Gomorra, Admá e Zeboim, até Lasa.

[20] São estes os filhos de Cam, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

[21] A Sem, que foi pai de todos os filhos de Héber e irmão mais velho de Jafé, também lhe nasceram filhos.

[22] Os filhos de Sem são: Elão, Assur, Arfaxade, Lude e Arã.

[23] Os filhos de Arã: Uz, Hul, Geter e Más.

[24] Arfaxade gerou a Salá; Salá gerou a Héber.

[25] A Héber nasceram dois filhos: um teve por nome Pelegue, porquanto em seus dias se repartiu a terra; e o nome de seu irmão foi Joctã.

[26] Joctã gerou a Almodá, a Selefe, a Hazar-Mavé, a Jerá,

[27] a Hadorão, a Uzal, a Dicla,

[28] a Obal, a Abimael, a Sabá,

[29] a Ofir, a Havilá e a Jobabe; todos estes foram filhos de Joctã.

[30] E habitaram desde Messa, indo para Sefar, montanha do Oriente.

[31] São estes os filhos de Sem, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

[32] São estas as famílias dos filhos de Noé, segundo as suas gerações, nas suas nações; e destes foram disseminadas as nações na terra, depois do dilúvio.

[19]Kanaaniečių žemė nuo Sidono driekėsi Geraro kryptimi iki pat Gazos, o Sodomos, Gomoros, Admos ir Ceboimų kryptimi – iki pat Lešos.

[20]Tokie tat Chamo palikuonys pagal jų kiltis ir kalbas, kraštus ir tautas.

[21]Taip pat ir Semui, visų Ebero vaikų protėviui ir vyresniam Jafeto broliui, gimė vaikų.

[22]Semo palikuonys: Elamas, Asūras, Arpachšadas, Ludas ir Aramas.

[23]Aramo palikuonys: Ucas, Hulas, Geteras ir Mašas.

[24]Arpachšadui gimė Šelachas, o Šelachui – Eberas.

[25]Eberui gimė du sūnūs: pirmasis buvo vardu Pelegas, nes jo dienomis buvo padalyta žemė, o jo brolis – Joktanas.

[26]Joktanui gimė Almodadas, Šelefas, Hacarmavetas, Jerachas,

[27]Hadoramas, Uzalas, Dikla,

[28]Obalas, Abimaelis, Šeba,

[29]Ofyras, Havila ir Jobabas. Tai vis Joktano palikuonys.

[30]Jų gyvenvietės driekėsi nuo Mešos iki pat Sefaro, iki kalnų krašto rytuose.

[31]Tokie tat Semo palikuonys pagal jų kiltis ir kalbas, kraštus ir tautas.

[32]Tokios tat Nojaus sūnų kiltys pagal jų šeimas ir tautas. Po tvano iš jų pasklido tautos žemėje.

Gênesis 11

A torre de Babel

[1] Ora, em toda a terra havia apenas uma linguagem e uma só maneira de falar.

[2] Sucedeu que, partindo eles do Oriente, deram com uma planície na terra de Sinar; e habitaram ali.

[3] E disseram uns aos outros: Vinde, façamos tijolos e queimemo-los bem. Os tijolos serviram-lhes de pedra, e o betume, de argamassa.

[4] Disseram: Vinde, edifiquemos para nós uma cidade e uma torre cujo tope chegue até aos céus e tornemos célebre o nosso nome, para que não sejamos espalhados por toda a terra.

[5] Então, desceu o SENHOR para ver a cidade e a torre, que os filhos dos homens edificavam;

[6] e o SENHOR disse: Eis que o povo é um, e todos têm a mesma linguagem. Isto é apenas o começo; agora não haverá restrição para tudo que intentam fazer.

[7] Vinde, desçamos e confundamos ali a sua linguagem, para que um não entenda a linguagem de outro.

[8] Destarte, o SENHOR os dispersou dali pela superfície da terra; e cessaram de edificar a cidade.

[9] Chamou-se-lhe, por isso, o nome de Babel, porque ali confundiu o SENHOR a linguagem de toda a terra e dali o SENHOR os dispersou por toda a superfície dela.

Descendentes de Sem

1 Crônicas 1.24-27

Pradžios 11

Babelio bokštas

[1]Visa žemė turėjo vieną kalbą ir tuos pačius žodžius.

[2]Atsikėlę iš rytų žmonės rado slėnį Šinaro krašte ir ten įsikūrė.

[3]Vieni kitiems jie sakė: „Eime, pasidirbkime plytų ir jas išdekime“. Vietoj akmens jie naudojo plytas, o vietoj kalkių – bitumą.

[4]„Eime, – sakė jie, – pasistatykime miestą ir bokštą su dangų siekiančia viršūne ir pasidarykime sau vardą, kad nebūtume išblaškyti po visą žemės paviršių“.

[5]O VIEŠPATS nužengė pamatyti miesto ir bokšto, kurį mirtingieji buvo pastatę.

[6]Ir tarėVIEŠPATS: „Žiūrėk! Jie yra viena tauta ir visi kalba ta pačia kalba. Tai tik jų sumanymų pradžia! Ką tik užsimos daryti, nieko nebus jiems negalimo!

[7]Eime, nuženkime ir sumaišykime jų kalbą, kad nebesuprastų, ką sako vienas kitam“.

[8]Taip tat VIEŠPATS išsklaidė juos iš ten po visą žemės paviršių, ir jie metė statę miestą.

[9]Tada jis buvo pavadintas Babeliu, nes VIEŠPATSten sumaišė visos žemės kalbą ir iš ten išsklaidė juos po visą žemės paviršių.

Nuo Semo iki Abraomo

10 São estas as gerações de Sem. Ora, ele era da idade de cem anos quando gerou a Arfaxade, dois anos depois do dilúvio;

11 e, depois que gerou a Arfaxade, viveu Sem quinhentos anos; e gerou filhos e filhas.

12 Viveu Arfaxade trinta e cinco anos e gerou a Salá;

13 e, depois que gerou a Salá, viveu Arfaxade quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

14 Viveu Salá trinta anos e gerou a Héber;

15 e, depois que gerou a Héber, viveu Salá quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

16 Viveu Héber trinta e quatro anos e gerou a Pelegue;

17 e, depois que gerou a Pelegue, viveu Héber quatrocentos e trinta anos; e gerou filhos e filhas.

18 Viveu Pelegue trinta anos e gerou a Reú;

19 e, depois que gerou a Reú, viveu Pelegue duzentos e nove anos; e gerou filhos e filhas.

20 Viveu Reú trinta e dois anos e gerou a Serugue;

21 e, depois que gerou a Serugue, viveu Reú duzentos e sete anos; e gerou filhos e filhas.

22 Viveu Serugue trinta anos e gerou a Naor;

10Štai Semo palikuonys. Semas buvo šimtametis, kai po dvejų metų po tvano jam gimė Arpachšadas.

11Arpachšadui gimus, Semas gyveno penkis šimtus metų ir turėjo kitų sūnų bei dukterų.

12Arpachšadas buvo trisdešimt penkerių metų, kai jam gimė Šelachas.

13Šelachui gimus, Arpachšadas gyveno keturis šimtus trejus metus ir turėjo kitų sūnų bei dukterų.

14Šelachas buvo trisdešimtmetis, kai jam gimė Eberas.

15Eberui gimus, Šelachas gyveno keturis šimtus trejus metus ir turėjo kitų sūnų bei dukterų.

16Eberas buvo trisdešimt ketverių metų, kai jam gimė Pelegas.

17Pelegui gimus, Eberas gyveno keturis šimtus trisdešimt metų ir turėjo kitų sūnų bei dukterų.

18Pelegas buvo trisdešimtmetis, kai jam gimė Reuvas.

19Reuvui gimus, Pelegas gyveno du šimtus devynerius metus ir turėjo kitų sūnų bei dukterų.

20Reuvas buvo trisdešimt dvejų metų, kai jam gimė Serugas.

21Serugui gimus, Reuvas gyveno du šimtus septynerius metus ir turėjo kitų sūnų bei dukterų.

22Serugas buvo trisdešimtmetis, kai jam gimė Nahoras.

[23] e, depois que gerou a Naor, viveu Serugue duzentos anos; e gerou filhos e filhas.

[24] Viveu Naor vinte e nove anos e gerou a Tera;

[25] e, depois que gerou a Tera, viveu Naor cento e dezenove anos; e gerou filhos e filhas.

[26] Viveu Tera setenta anos e gerou a Abrão, a Naor e a Harã.

[27] São estas as gerações de Tera. Tera gerou a Abrão, a Naor e a Harã; e Harã gerou a Ló.

[28] Morreu Harã na terra de seu nascimento, em Ur dos caldeus, estando Tera, seu pai, ainda vivo.

[29] Abrão e Naor tomaram para si mulheres; a de Abrão chamava-se Sarai, a de Naor, Milca, filha de Harã, que foi pai de Milca e de Iscá.

[30] Sarai era estéril, não tinha filhos.

[31] Tomou Tera a Abrão, seu filho, e a Ló, filho de Harã, filho de seu filho, e a Sarai, sua nora, mulher de seu filho Abrão, e saiu com eles de Ur dos caldeus, para ir à terra de Canaã; foram até Harã, onde ficaram.

[32] E, havendo Tera vivido duzentos e cinco anos ao todo, morreu em Harã.

[23]Nahorui gimus, Serugas gyveno du šimtus metų ir turėjo kitų sūnų bei dukterų.

[24]Nahoras buvo dvidešimt devynerių metų, kai jam gimė Terachas.

[25]Terachui gimus, Nahoras gyveno šimtą devyniolika metų ir turėjo kitų sūnų bei dukterų.

[26]Terachas buvo septyniasdešimtmetis, kai jam gimė Abromas, Nahoras ir Haranas.

Teracho palikuonys

[27]Štai Teracho palikuonys. Terachui gimė Abromas, Nahoras ir Haranas. O Haranui gimė Lotas.

[28]Haranas mirė gimtajame krašte – chaldėjų Ūre anksčiau už savo tėvą Terachą.

[29]Abromas ir Nahoras vedė. Abromo žmona buvo Saraja, o Nahoro – Milka, Milkos ir Iskos tėvo Harano duktė.

[30]Saraja buvo nevaisinga ir neturėjo vaikų.

[31]Terachas pasiėmė sūnų Abromą, vaikaitį Lotą, Harano sūnų, savo marčią Sarają, Abromo žmoną, ir išėjo su jais iš chaldėjų Ūro į Kanaano kraštą. Atėję į Haraną, jie ten apsigyveno.

[32]Terachas gyveno du šimtus penkerius metus. Terachas mirė Harane.

Gênesis 12

Deus chama Abrão e lhe faz promessas

[1] Ora, disse o SENHOR a Abrão: Sai da tua terra, da tua parentela e da casa de teu pai e vai para a terra que te mostrarei;

Pradžios 12

Abromo pašaukimas

[1]VIEŠPATS tarė Abromui: „Eik iš savo gimtojo krašto, savo tėvo namų, į kraštą, kurį tau parodysiu.

[2] de ti farei uma grande nação, e te abençoarei, e te engrandecerei o nome. Sê tu uma bênção!
[3] Abençoarei os que te abençoarem e amaldiçoarei os que te amaldiçoarem; em ti serão benditas todas as famílias da terra.

[4] Partiu, pois, Abrão, como lho ordenara o SENHOR, e Ló foi com ele. Tinha Abrão setenta e cinco anos quando saiu de Harã.

[5] Levou Abrão consigo a Sarai, sua mulher, e a Ló, filho de seu irmão, e todos os bens que haviam adquirido, e as pessoas que lhes acresceram em Harã. Partiram para a terra de Canaã; e lá chegaram.

[6] Atravessou Abrão a terra até Siquém, até ao carvalho de Moré. Nesse tempo os cananeus habitavam essa terra.

[7] Apareceu o SENHOR a Abrão e lhe disse: Darei à tua descendência esta terra. Ali edificou Abrão um altar ao SENHOR, que lhe aparecera.
[8] Passando dali para o monte ao oriente de Betel, armou a sua tenda, ficando Betel ao ocidente e Ai ao oriente; ali edificou um altar ao SENHOR e invocou o nome do SENHOR.
[9] Depois, seguiu Abrão dali, indo sempre para o Neguebe.

Abrão no Egito

[10] Havia fome naquela terra; desceu, pois, Abrão ao Egito, para aí ficar, porquanto era grande a fome na terra.

[2]Padarysiu iš tavęs didelę tautą ir palaiminsiu tave; išaukštinsiu tavo vardą, ir tu būsi palaiminimas.

[3]Laiminsiu tave laiminančius ir keiksiu tave keikiančius; visos žemės gentys ras tavyje palaiminimą“.

[4]Abromas išėjo, kaip VIEŠPATS jam buvo liepęs, ir Lotas ėjo drauge su juo. Abromas buvo septyniasdešimt penkerių metų, kai paliko Haraną.

[5]Abromas pasiėmė savo žmoną Sarają, brolio sūnų Lotą, visus turtus, kuriuos buvo sukaupę, ir visus žmones, kuriuos buvo Harane įsigiję. Jie leidosi į Kanaano kraštą ir į Kanaano kraštą atkeliavo.

[6]Tarpais sustodamas, Abromas per Kanaano kraštą keliavo iki pat Morės ąžuolo vietovės prie Sichemo. (Tuomet krašte buvo kanaaniečiai.)
[7]VIEŠPATS pasirodė Abromui ir tarė: „Šį kraštą duosiu tavo palikuonims“. Ten Abromas pastatė jam pasirodžiusiam VIEŠPAČIUI aukurą.
[8]Iš čia jis pajudėjo kalnų link į rytus nuo Betelio ir pasistatė savo palapinę; į vakarus nuo jos buvo Betelis, o į rytus – Ajas. Ir čia pastatė aukurą ir vardu šaukėsi VIEŠPATIES.
[9]Po to Abromas, tarpais sustodamas, keliavo Negebo link.

[10]Krašte kilo badas. Abromas kėlėsi į Egiptą gyventi kaip ateivis, nes badas krašte buvo nuožmus.

[11] Quando se aproximava do Egito, quase ao entrar, disse a Sarai, sua mulher: Ora, bem sei que és mulher de formosa aparência;
[12] os egípcios, quando te virem, vão dizer: É a mulher dele e me matarão, deixando-te com vida.
[13] Dize, pois, que és minha irmã, para que me considerem por amor de ti e, por tua causa, me conservem a vida.
[14] Tendo Abrão entrado no Egito, viram os egípcios que a mulher era sobremaneira formosa.
[15] Viram-na os príncipes de Faraó e gabaram-na junto dele; e a mulher foi levada para a casa de Faraó.
[16] Este, por causa dela, tratou bem a Abrão, o qual veio a ter ovelhas, bois, jumentos, escravos e escravas, jumentas e camelos.
[17] Porém o SENHOR puniu Faraó e a sua casa com grandes pragas, por causa de Sarai, mulher de Abrão.
[18] Chamou, pois, Faraó a Abrão e lhe disse: Que é isso que me fizeste? Por que não me disseste que era ela tua mulher?
[19] E me disseste ser tua irmã? Por isso, a tomei para ser minha mulher. Agora, pois, eis a tua mulher, toma-a e vai-te.
[20] E Faraó deu ordens aos seus homens a respeito dele; e acompanharam-no, a ele, a sua mulher e a tudo que possuía.

Gênesis 13

Abrão e Ló separam-se

[11]Prieš pat įeinant į Egiptą, jis kreipėsi į savo žmoną Sarają: „Žinau, kokia tu graži moteris.
[12]Egiptiečiai, tave pamatę, pamanys: ‘Tai jo žmona’. Mane jie užmuš, o tave paliks gyvą.
[13]Tad prašyčiau sakyti, jog esi mano sesuo, kad per tave man būtų gera ir tavo dėka išlikčiau gyvas“.
[14]Abromui įėjus į Egiptą, egiptiečiai matė, kad moteris buvo labai graži.
[15]Ją pastebėję faraono dvariškiai labai išgyrė faraonui. Moteris tada buvo paimta į faraono šeimyną.
[16]Per ją Abromui gerai sekėsi. Jis įsigijo avių, jaučių, asilų, vergų ir vergių, asilių ir kupranugarių.
[17]Bet už Abromo žmoną Sarają VIEŠPATS baudė faraoną ir jo šeimyną didelėmis nelaimėmis.
[18]Faraonas pasišaukė Abromą ir sakė jam: „Ką tu padarei! Kodėl nepasakei, kad ji tavo žmona?
[19]Kodėl sakei: ‘Ji mano sesuo’? Aš paėmiau ją už žmoną. O dabar štai tavo žmona! Pasiimk ir išeik!“
[20]Faraonas davė savo vyrams nurodymų, ką daryti, ir tie išvarė jį drauge su žmona ir viskuo, ką turėjo.

Pradžios 13

Lotas atsiskiria

[1] Saiu, pois, Abrão do Egito para o Neguebe, ele e sua mulher e tudo o que tinha, e Ló com ele.

[1]Drauge su žmona ir viskuo, ką turėjo, Abromas iš Egipto nusikėlė į Negebą. Kartu buvo ir Lotas.

[2] Era Abrão muito rico; possuía gado, prata e ouro.

[2]Dabar Abromas turėjo labai daug galvijų, sidabro ir aukso.

[3] Fez as suas jornadas do Neguebe até Betel, até ao lugar onde primeiro estivera a sua tenda, entre Betel e Ai,

[3]Iš Negebo, vienur kitur sustodamas, jis nukeliavo iki pat Betelio – tos vietos, kur iš pradžių buvo pasistatęs palapinę tarp Betelio ir Ajo,

[4] até ao lugar do altar, que outrora tinha feito; e aí Abrão invocou o nome do SENHOR.

[4]tos vietos, kur pirmiau buvo padaręs aukurą. Čia Abromas vardu šaukėsiVIEŠPATIES.

[5] Ló, que ia com Abrão, também tinha rebanhos, gado e tendas.

[5]Lotas, keliavęs kartu su Abromu, taip pat turėjo avių ir galvijų kaimenių bei palapinių.

[6] E a terra não podia sustentá-los, para que habitassem juntos, porque eram muitos os seus bens; de sorte que não podiam habitar um na companhia do outro.

[6]O kraštas negalėjo jų abiejų, gyvenančių drauge, išlaikyti. Jų nuosavybė buvo tokia didelė, kad jie nebegalėjo likti kartu.

[7] Houve contenda entre os pastores do gado de Abrão e os pastores do gado de Ló. Nesse tempo os cananeus e os ferezeus habitavam essa terra.

[7]Be to, kildavo vaidų tarp Abromo ir Loto galvijų piemenų. Krašte tuomet gyveno kanaaniečiai ir perizai.

[8] Disse Abrão a Ló: Não haja contenda entre mim e ti e entre os meus pastores e os teus pastores, porque somos parentes chegados.

[8]Tada Abromas tarė Lotui: „Prašyčiau, kad nebūtų vaido tarp manęs ir tavęs ar tarp mano piemenų ir tavo piemenų, nes esame giminaičiai.

[9] Acaso, não está diante de ti toda a terra? Peço-te que te apartes de mim; se fores para a esquerda, irei para a direita; se fores para a direita, irei para a esquerda.

[9]Argi ne visas kraštas prieš tave? Prašyčiau atsiskirti nuo manęs. Jei tu eisi į kairę, aš eisiu į dešinę, jei tu eisi į dešinę, aš eisiu į kairę“.

[10] Levantou Ló os olhos e viu toda a campina do Jordão, que era toda bem regada (antes de haver o SENHOR

[10]Lotas apsižvalgė aplinkui ir pamatė, kad Jordano lyguma iki pat Coaro buvo gerai drėkinama, kaip paties VIEŠPATIES sodas,

destruído Sodoma e Gomorra), como o jardim do SENHOR, como a terra do Egito, como quem vai para Zoar.

11 Então, Ló escolheu para si toda a campina do Jordão e partiu para o Oriente; separaram-se um do outro.

12 Habitou Abrão na terra de Canaã; e Ló, nas cidades da campina e ia armando as suas tendas até Sodoma.

13 Ora, os homens de Sodoma eram maus e grandes pecadores contra o SENHOR.

O SENHOR promete a Abrão a terra de Canaã

14 Disse o SENHOR a Abrão, depois que Ló se separou dele: Ergue os olhos e olha desde onde estás para o norte, para o sul, para o oriente e para o ocidente;

15 porque toda essa terra que vês, eu ta darei, a ti e à tua descendência, para sempre.

16 Farei a tua descendência como o pó da terra; de maneira que, se alguém puder contar o pó da terra, então se contará também a tua descendência.

17 Levanta-te, percorre essa terra no seu comprimento e na sua largura; porque eu ta darei.

18 E Abrão, mudando as suas tendas, foi habitar nos carvalhais de Manre, que estão junto a Hebrom; e levantou ali um altar ao SENHOR.

Gênesis 14

Guerra de quatro reis contra cinco

1 Sucedeu naquele tempo que Anrafel, rei de Sinar, Arioque, rei de Elasar,

kaip Egipto žemė. (Tai buvo prieš VIEŠPAČIUIsunaikinant Sodomą ir Gomorą.)

11Lotas pasirinko visą Jordano lygumą ir nusikėlė rytų link. Jiedu taip ir atsiskyrė vienas nuo kito.

12Abromas apsigyveno Kanaano krašte, o Lotas įsikūrė tarp Lygumos miestų ir pasistatė savo palapines prie Sodomos.

13O Sodomos gyventojai buvo nedori ir labai nusidėję VIEŠPAČIUI.

14Lotui atsiskyrus, VIEŠPATS tarė Abromui: „Dabar pakelk akis ir pasižiūrėk iš tos vietos, kurioje stovi, į šiaurę ir į pietus, į rytus ir į vakarus,

15nes visą kraštą, kurį matai, amžinai atiduosiu tau ir tavo palikuonims.

16Padarysiu tavo palikuonis gausius tarsi žemės dulkės. Jei kas galėtų suskaityti žemės dulkes, tai ir tavo palikuonys galėtų būti suskaityti.

17Pakilk, pereik išilgai ir skersai kraštą, nes tau jį atiduosiu“.

18Abromas išardė savo palapinę ir nusikėlė gyventi prie Mamrės ąžuolų, arti Hebrono. Ten jis pastatė VIEŠPAČIUI aukurą.

Pradžios 14

Keturi karaliai

1Šinaro karaliaus Amrafelio, Elasaro karaliaus Arjocho, Elamo karaliaus

Quedorlaomer, rei de Elão, e Tidal, rei de Goim,

2 fizeram guerra contra Bera, rei de Sodoma, contra Birsa, rei de Gomorra, contra Sinabe, rei de Admá, contra Semeber, rei de Zeboim, e contra o rei de Bela (esta é Zoar).

3 Todos estes se ajuntaram no vale de Sidim (que é o mar Salgado).

4 Doze anos serviram a Quedorlaomer, porém no décimo terceiro se rebelaram.

5 Ao décimo quarto ano, veio Quedorlaomer e os reis que estavam com ele e feriram aos refains em Asterote-Carnaim, e aos zuzins em Hã, e aos emins em Savé-Quiriataim,

6 e aos horeus no seu monte Seir, até El-Parã, que está junto ao deserto.

7 De volta passaram em En-Mispate (que é Cades) e feriram toda a terra dos amalequitas e dos amorreus, que habitavam em Hazazom-Tamar.

8 Então, saíram os reis de Sodoma, de Gomorra, de Admá, de Zeboim e de Bela (esta é Zoar) e se ordenaram e levantaram batalha contra eles no vale de Sidim,

9 contra Quedorlaomer, rei de Elão, contra Tidal, rei de Goim, contra Anrafel, rei de Sinar, contra Arioque, rei de Elasar: quatro reis contra cinco.

10 Ora, o vale de Sidim estava cheio de poços de betume; os reis de Sodoma e de Gomorra fugiram; alguns caíram neles, e os restantes fugiram para um monte.

Kedorlaomero ir Goimų karaliaus Tidalo dienomis

2šie karaliai išėjo į karą su Sodomos karaliumi Bera, Gomoros karaliumi Birša, Admos karaliumi Šinabu, Ceboimų karaliumi Šemeberu ir Belos (tai yra Coaro) karaliumi.

3Pastarieji susirinko Sidimų slėnyje, kur dabar Druskos jūra.

4Dvylika metų jie buvo vergavę Kedorlaomerui, bet tryliktaisiais metais sukilo.

5Keturioliktaisiais metais Kedorlaomeras ir jam artimi karaliai atžygiavo ir numalšino refajus Aštarot Karnaimuose, zuzus Hame, emus Šave Kirjataimuose

6ir horus Seyro kalnuose iki pat El Parano dykumos pakraščio.

7Grįždami jie atėjo į En Mišpatą (tai yra Kadešą) ir numalšino visą amalekiečių kraštą bei amoritus, gyvenusius Hacecon Tamaroje.

8Tuomet Sodomos karalius, Gomoros karalius, Admos karalius, Ceboimų karalius ir Belos (tai yra Coaro) karalius išžygiavo ir stojo į mūšį Sidimų slėnyje

9su Elamo karaliumi Kedorlaomeru, Goimų karaliumi Tidalu, Šinaro karaliumi Amrafeliu ir Elasaro karaliumi Arjochu – keturi karaliai prieš penkis.

10O Sidimų slėnis buvo pilnas bitumo duobių. Sodomos ir Gomoros karaliai bėgdami įkrito į jas, o likusieji pabėgo į kalnus.

[11] Tomaram, pois, todos os bens de Sodoma e de Gomorra e todo o seu mantimento e se foram.

Ló é levado cativo

[12] Apossaram-se também de Ló, filho do irmão de Abrão, que morava em Sodoma, e dos seus bens e partiram.

[13] Porém veio um, que escapara, e o contou a Abrão, o hebreu; este habitava junto dos carvalhais de Manre, o amorreu, irmão de Escol e de Aner, os quais eram aliados de Abrão.

[14] Ouvindo Abrão que seu sobrinho estava preso, fez sair trezentos e dezoito homens dos mais capazes, nascidos em sua casa, e os perseguiu até Dã.

[15] E, repartidos contra eles de noite, ele e os seus homens, feriu-os e os perseguiu até Hobá, que fica à esquerda de Damasco.

[16] Trouxe de novo todos os bens, e também a Ló, seu sobrinho, os bens dele, e ainda as mulheres, e o povo.

[17] Após voltar Abrão de ferir a Quedorlaomer e aos reis que estavam com ele, saiu-lhe ao encontro o rei de Sodoma no vale de Savé, que é o vale do Rei.

Melquisedeque abençoa a Abrão

[18] Melquisedeque, rei de Salém, trouxe pão e vinho; era sacerdote do Deus Altíssimo;

[19] abençoou ele a Abrão e disse: Bendito seja Abrão pelo Deus Altíssimo, que possui os céus e a terra;

[11][Nugalėtojai] pagrobė visus Sodomos ir Gomoros turtus bei visas maisto atsargas ir pasitraukė,

[12]pagrobdami ir Sodomoje gyvenusį Abromo brolio sūnų Lotą su jo turtais.

[13]Bėglys atnešė žinią hebrajui Abromui, gyvenusiam prie amorito Mamrės, Eškolo ir Anero brolio, ąžuolų. Jie buvo Abromo sąjungininkai.

[14]Išgirdęs, kad jo brolio sūnus pagrobtas į nelaisvę, Abromas sutelkė tris šimtus aštuoniolika vyrų – savo išlaikytinių, gimusių jo šeimynoje – ir vijosi iki pat Dano.

[15]Naktį, paskirstęs prieš grobikus savo vyrus, jis ir jo tarnai juos užpuolė, nugalėjo ir nusivijo iki Hobos į šiaurę nuo Damasko.

[16]Jis atėmė visus turtus, atėmė taip pat savo brolio sūnų Lotą ir jo turtus, moteris bei kitus žmones.

Abromo palaiminimas

[17]Kai Abromas sugrįžo nugalėjęs Kedorlaomerą ir su juo buvusius karalius, Sodomos karalius išėjo jo pasitikti į Šavės (tai yra Karaliaus) slėnį.

[18]O Salemo karalius Melchizedekas atnešė duonos ir vyno. Jis buvo Dievo Aukščiausiojo kunigas.

[19]Jis palaimino Abromą, tardamas: „Tepalaimina Abromą Dievas Aukščiausiasis, dangaus ir žemės Kūrėjas!

[20] e bendito seja o Deus Altíssimo, que entregou os teus adversários nas tuas mãos. E de tudo lhe deu Abrão o dízimo.

[21] Então, disse o rei de Sodoma a Abrão: Dá-me as pessoas, e os bens ficarão contigo.

[22] Mas Abrão lhe respondeu: Levanto a mão ao SENHOR, o Deus Altíssimo, o que possui os céus e a terra,

[23] e juro que nada tomarei de tudo o que te pertence, nem um fio, nem uma correia de sandália, para que não digas: Eu enriqueci a Abrão;

[24] nada quero para mim, senão o que os rapazes comeram e a parte que toca aos homens Aner, Escol e Manre, que foram comigo; estes que tomem o seu quinhão.

[20]Tebūna pašlovintas Dievas Aukščiausiasis, kuris tau į rankas atidavė tavo priešus!“ Abromas jam davė nuo visko dešimtinę.

[21]Tuomet Sodomos karalius tarė Abromui: „Duok man žmones, o turtus pasiimk sau“.

[22]Abromas atsakė Sodomos karaliui: „Aš prisiekiauVIEŠPAČIUI, Dievui Aukščiausiajam, dangaus ir žemės Kūrėjui,

[23]kad neimsiu nei siūlo galo, nei apavo dirželio, nei ko nors, kas tau priklauso, idant nesakytumei: ‘Aš padariau Abromą turtingą’.

[24]Tebūna man tik tai, ką suvalgė su manimi ėjusieji vyrai, ir su manimi ėjusiųjų vyrų – Anero, Eškolo ir Mamrės – dalis. Tebūna leista jiems pasiimti savo dalį“.

Gênesis 15

Deus anima a Abrão e lhe promete um filho

[1] Depois destes acontecimentos, veio a palavra do SENHOR a Abrão, numa visão, e disse: Não temas, Abrão, eu sou o teu escudo, e teu galardão será sobremodo grande.

[2] Respondeu Abrão: SENHOR Deus, que me haverás de dar, se continuo sem filhos e o herdeiro da minha casa é o damasceno Eliézer?

[3] Disse mais Abrão: A mim não me concedeste descendência, e um servo nascido na minha casa será o meu herdeiro.

Pradžios 15

Sandora su Abromu

[1]Po šių įvykių Abromas matė regėjimą, ir pasigirdo VIEŠPATIES žodis. Jis tarė: „Nebijok, Abromai, aš tavo skydas. Tavo atpildas bus labai didelis“.

[2]Bet Abromas atsakė: „Viešpatie DIEVE, kas man iš tavo dovanų, nes aš lieku bevaikis ir mano namų įpėdinis yra damaskietis Eliezeras!“

[3]Abromas pridūrė: „Palikuonio man nedavei, todėl vergas, gimęs mano namuose, bus mano įpėdinis“.

[4] A isto respondeu logo o SENHOR, dizendo: Não será esse o teu herdeiro; mas aquele que será gerado de ti será o teu herdeiro.

[4]Ir štai išgirdo jis VIEŠPATIES žodį: „Jis nebus tavo paveldėtojas. Tavo paveldėtojas gims iš tavęs paties“.

[5] Então, conduziu-o até fora e disse: Olha para os céus e conta as estrelas, se é que o podes. E lhe disse: Será assim a tua posteridade.

[5]Išvedęs jį laukan, tęsė: „Pažvelk į dangų ir suskaičiuok žvaigždes, jei gali jas suskaičiuoti“. Po to tarė: „Tokie gausūs bus tavo palikuonys“.

[6] Ele creu no SENHOR, e isso lhe foi imputado para justiça.

[6]Jis patikėjo VIEŠPAČIU, ir tai jam VIEŠPATS įskaitė teisumu.

[7] Disse-lhe mais: Eu sou o SENHOR que te tirei de Ur dos caldeus, para dar-te por herança esta terra.

[7]Tuomet jis tarė jam: „Aš esu VIEŠPATS, kuris išvedžiau tave iš chaldėjų Ūro, kad duočiau tau šį kraštą kaip paveldą“.

[8] Perguntou-lhe Abrão: SENHOR Deus, como saberei que hei de possuí-la?

[8]– „Viešpatie DIEVE, – paklausė jis, – iš ko aš pažinsiu, kad jį paveldėsiu?“

[9] Respondeu-lhe: Toma-me uma novilha, uma cabra e um cordeiro, cada qual de três anos, uma rola e um pombinho.

[9]Jis atsakė: „Parūpink man treigę telyčią, treigę ožką, treigį aviną, purplelį ir jauną balandį“.

[10] Ele, tomando todos estes animais, partiu-os pelo meio e lhes pôs em ordem as metades, umas defronte das outras; e não partiu as aves.

[10]Jis visus juos parūpino, perkirto pusiau ir suguldė puses vieną priešais kitą. O paukščių pusiau neperkirto.

[11] Aves de rapina desciam sobre os cadáveres, porém Abrão as enxotava.

[11]Plėšrieji paukščiai leidosi ant skerdienos, bet Abromas juos nuvaikė.

O SENHOR entra em aliança com Abrão

[12] Ao pôr-do-sol, caiu profundo sono sobre Abrão, e grande pavor e cerradas trevas o acometeram;

[12]Saulei leidžiantis, Abromą apėmė didelis miegas ir apgaubė didelė, baisi tamsa.

[13] então, lhe foi dito: Sabe, com certeza, que a tua posteridade será peregrina em terra alheia, e será reduzida à escravidão, e será afligida por quatrocentos anos.

[13]TuometVIEŠPATS tarė Abromui: „Tu turi žinoti, kad tavo palikuonys bus ateiviai ne savo krašte. Ten jie bus pavergti ir kentės priespaudą keturis šimtus metų.

[14] Mas também eu julgarei a gente a que têm de sujeitar-se; e depois sairão com grandes riquezas.

[14]Bet tautą, kuriai jie vergaus, aš teisiu. Po to jie išeis su dideliu lobiu.

15 E tu irás para os teus pais em paz; serás sepultado em ditosa velhice.

16 Na quarta geração, tornarão para aqui; porque não se encheu ainda a medida da iniqüidade dos amorreus.

17 E sucedeu que, posto o sol, houve densas trevas; e eis um fogareiro fumegante e uma tocha de fogo que passou entre aqueles pedaços.

18 Naquele mesmo dia, fez o SENHOR aliança com Abrão, dizendo: À tua descendência dei esta terra, desde o rio do Egito até ao grande rio Eufrates:

19 o queneu, o quenezeu, o cadmoneu,

20 o heteu, o ferezeu, os refains,

21 o amorreu, o cananeu, o girgaseu e o jebuseu.

Gênesis 16

Sarai e Agar

1 Ora, Sarai, mulher de Abrão, não lhe dava filhos; tendo, porém, uma serva egípcia, por nome Agar,

2 disse Sarai a Abrão: Eis que o SENHOR me tem impedido de dar à luz filhos; toma, pois, a minha serva, e assim me edificarei com filhos por meio dela. E Abrão anuiu ao conselho de Sarai.

3 Então, Sarai, mulher de Abrão, tomou a Agar, egípcia, sua serva, e deu-a por mulher a Abrão, seu marido, depois de ter ele habitado por dez anos na terra de Canaã.

4 Ele a possuiu, e ela concebeu. Vendo ela que havia concebido, foi sua senhora por ela desprezada.

15Tu nueisi pas savo protėvius ramybėje ir būsi palaidotas sulaukęs žilos senatvės.

16O čia sugrįš jų ketvirta karta, nes amoritų nedorumo saikas dar neprisipildė“.

17Saulei nusileidus ir tamsai įsiviešpatavus, rūkstantis žarijų indas ir liepsnojantis deglas perėjo tarp anų skerdienos pusių.

18Tą dieną VIEŠPATS sudarė sandorą su Abromu, tardamas: „Tavo palikuonims duosiu šį kraštą nuo Egipto upės ligi didžiosios upės – Eufrato, –

19kraštą kainitų, kenazų, kedemiečių,

20hetitų, perizų, refajų,

21amoritų, kanaaniečių, girgašų ir jebusiečių“.

Pradžios 16

Izmaelio gimimas

1Abromo žmona Saraja nebuvo pagimdžiusi jam vaikų. Ji turėjo egiptietę tarnaitę, vardu Hagara.

2Saraja kreipėsi į Abromą: „Žiūrėk, VIEŠPATS sulaikė mane nuo gimdymo. Todėl sueik su mano tarnaite. Gal nors per ją aš turėsiu sūnų“. Abromas paklausė Sarajos prašymo.

3Taigi tada, kai Abromas buvo išgyvenęs dešimt metų Kanaano krašte, Abromo žmona Saraja paėmė savo egiptietę tarnaitę Hagarą ir davė ją savo vyrui Abromui kaip žmoną.

4Jis suėjo su Hagara, ir ji pastojo. Pamačiusi, kad tapo nėščia, ji ėmė žiūrėti į savo šeimininkę su panieka.

[5] Disse Sarai a Abrão: Seja sobre ti a afronta que se me faz a mim. Eu te dei a minha serva para a possuíres; ela, porém, vendo que concebeu, desprezou-me. Julgue o SENHOR entre mim e ti.

[5]Tuomet Saraja tarė Abromui: „Tu kaltas dėl man daromos skriaudos! Daviau savo tarnaitę tau į glėbį, o ji, pasijutusi nėščia, žiūri į mane su panieka. Tebūna VIEŠPATS tavo ir mano teisėjas!“

[6] Respondeu Abrão a Sarai: A tua serva está nas tuas mãos, procede segundo melhor te parecer. Sarai humilhou-a, e ela fugiu de sua presença.

[6]Abromas atsakė Sarajai: „Tavo tarnaitė tavo rankose. Daryk su ja, kas tau tinka“. Saraja tat su ja taip šiurkščiai elgėsi, kad ši nuo jos pabėgo.

[7] Tendo-a achado o Anjo do SENHOR junto a uma fonte de água no deserto, junto à fonte no caminho de Sur,

[7]VIEŠPATIES angelas atrado ją prie vandens šaltinio dykumoje, prie šaltinio pakeliui į Šūrą,

[8] disse-lhe: Agar, serva de Sarai, donde vens e para onde vais? Ela respondeu: Fujo da presença de Sarai, minha senhora.

[8]ir tarė: „Hagara, Sarajos verge, iš kur ateini ir kur eini?“ Ji atsakė: „Bėgu nuo savo šeimininkės Sarajos“.

[9] Então, lhe disse o Anjo do SENHOR: Volta para a tua senhora e humilha-te sob suas mãos.

[9]VIEŠPATIES angelas tarė jai: „Grįžk pas savo šeimininkę ir paklusk jos šiurkščiai rankai,

[10] Disse-lhe mais o Anjo do SENHOR: Multiplicarei sobremodo a tua descendência, de maneira que, por numerosa, não será contada.

[10]nes, – kalbėjo toliau jai VIEŠPATIES angelas, – padarysiu tavo palikuonis tokius gausius, kad jie per daugumą bus nesuskaitomi“.

[11] Disse-lhe ainda o Anjo do SENHOR: Concebeste e darás à luz um filho, a quem chamarás Ismael, porque o SENHOR te acudiu na tua aflição.

[11]VIEŠPATIES angelas tęsė, sakydamas jai: „Žiūrėk, tu esi nėščia ir pagimdysi sūnų; pavadinsi jį Izmaeliu, nes VIEŠPATS išgirdo tavo sielvarto šauksmus.

[12] Ele será, entre os homens, como um jumento selvagem; a sua mão será contra todos, e a mão de todos, contra ele; e habitará fronteiro a todos os seus irmãos.

[12]Jis bus smarkus žmogus, ranką pakėlęs prieš visus, o visi – prieš jį. Pykdamasis su visa savo gimine gyvens“.

[13] Então, ela invocou o nome do SENHOR, que lhe falava: Tu és Deus que vê; pois disse ela: Não olhei eu neste lugar para aquele que me vê?

[13]Su ja kalbėjusį VIEŠPATĮ ji taip pavadino: „Tu esi ‘Matymo Dievas’, – sakė ji, – nes argi aš iš tikrųjų mačiau Dievą ir pamačiusi išlikau gyva?“

[14] Por isso, aquele poço se chama Beer-Laai-Roi; está entre Cades e Berede.

Nascimento de Ismael

[15] Agar deu à luz um filho a Abrão; e Abrão, a seu filho que lhe dera Agar, chamou-lhe Ismael.

[16] Era Abrão de oitenta e seis anos, quando Agar lhe deu à luz Ismael.

Gênesis 17

Deus muda o nome de Abrão

[1] Quando atingiu Abrão a idade de noventa e nove anos, apareceu-lhe o SENHOR e disse-lhe: Eu sou o Deus Todo-Poderoso; anda na minha presença e sê perfeito.

[2] Farei uma aliança entre mim e ti e te multiplicarei extraordinariamente.

[3] Prostrou-se Abrão, rosto em terra, e Deus lhe falou:

[4] Quanto a mim, será contigo a minha aliança; serás pai de numerosas nações.

[5] Abrão já não será o teu nome, e sim Abraão; porque por pai de numerosas nações te constituí.

[6] Far-te-ei fecundo extraordinariamente, de ti farei nações, e reis procederão de ti.

[7] Estabelecerei a minha aliança entre mim e ti e a tua descendência no decurso das suas gerações, aliança perpétua, para ser o teu Deus e da tua descendência.

[8] Dar-te-ei e à tua descendência a terra das tuas peregrinações, toda a terra de Canaã, em possessão perpétua, e serei o seu Deus.

Institui-se a circuncisão

[14]Todėl šaltinis buvo pavadintas „Šaltiniu Gyvojo, kuris mane mato“. Jis yra tarp Kadešo ir Beredo.

[15]Hagara pagimdė Abromui sūnų. Sūnų, kurį jam pagimdė Hagara, Abromas pavadino Izmaeliu.

[16]Abromas buvo aštuoniasdešimt šešerių metų, kai Hagara jam pagimdė Izmaelį.

Pradžios 17

Apipjaustymo Sandora

[1]Kai Abromas buvo devyniasdešimt devynerių metų, VIEŠPATS pasirodė jam ir tarė: „Aš esu Dievas Visagalis. Eik mano keliu ir būk be priekaišto.

[2]Aš sudarysiu Sandorą tarp manęs ir tavęs; padarysiu tave be galo gausingą“.

[3]Abromas parpuolė kniūbsčias, o Dievas toliau kalbėjo:

[4]„Štai mano Sandora su tavimi: tu būsi tautų daugybės protėvis.

[5]Daugiau nebebūsi vadinamas Abromu, bet tavo vardas bus Abraomas, nes padariau tave tautų daugybės tėvu.

[6]Padarysiu tave be galo vaisingą; iš tavęs padarysiu tautas, iš tavęs kils karaliai.

[7]Palaikysiu Sandorą tarp savęs ir tavęs bei tavo palikuonių po tavęs per jų kartas kaip amžiną Sandorą – būti tavo ir tavo palikuonių po tavęs Dievu.

[8]Tau ir tavo palikuonims po tavęs duosiu kraštą, kuriame gyveni kaip ateivis, visą Kanaano kraštą kaip amžiną nuosavybę. Aš būsiu jų Dievas“.

[9] Disse mais Deus a Abraão: Guardarás a minha aliança, tu e a tua descendência no decurso das suas gerações.

[10] Esta é a minha aliança, que guardareis entre mim e vós e a tua descendência: todo macho entre vós será circuncidado.

[11] Circuncidareis a carne do vosso prepúcio; será isso por sinal de aliança entre mim e vós.

[12] O que tem oito dias será circuncidado entre vós, todo macho nas vossas gerações, tanto o escravo nascido em casa como o comprado a qualquer estrangeiro, que não for da tua estirpe.

[13] Com efeito, será circuncidado o nascido em tua casa e o comprado por teu dinheiro; a minha aliança estará na vossa carne e será aliança perpétua.

[14] O incircunciso, que não for circuncidado na carne do prepúcio, essa vida será eliminada do seu povo; quebrou a minha aliança.

Deus muda o nome de Sarai

[15] Disse também Deus a Abraão: A Sarai, tua mulher, já não lhe chamarás Sarai, porém Sara.

[16] Abençoá-la-ei e dela te darei um filho; sim, eu a abençoarei, e ela se tornará nações; reis de povos procederão dela.

[17] Então, se prostrou Abraão, rosto em terra, e se riu, e disse consigo: A um homem de cem anos há de nascer um filho? Dará à luz Sara com seus noventa anos?

[9]Dievas kalbėjo Abraomui: „O tu savo ruožtu laikysiesi mano Sandoros, tu ir tavo palikuonys po tavęs per savo kartas.

[10]Štai Sandora, kurios laikysies, tarp manęs ir tavęs bei tavo palikuonių po tavęs: kiekvienas vyriškis iš jūsų bus apipjaustytas.

[11]Apipjaustysite apyvarpio odą, ir tai bus ženklas Sandoros tarp manęs ir jūsų.

[12]Per jūsų kartas kiekvienas vyriškis iš jūsų, sulaukęs aštuonių dienų, bus apipjaustytas; taip pat namuose gimęs vergas ar pirktinis iš pašaliečio, kuris nėra iš tavo palikuonių.

[13]Abu – vergas, gimęs tavo namuose, ir nupirktasis už tavo pinigus – turi būti apipjaustyti. Taip mano Sandora bus jūsų kūne amžina Sandora.

[14]Neapipjaustytas vyriškis, – kiekvienas, kurio apyvarpio oda nėra apipjaustyta, – bus atkirstas nuo savo giminės. Jis sulaužė mano Sandorą“.

[15]Dievas kalbėjo Abraomui: „O savo žmonos Sarajos nebevadinsi Saraja, nes jos vardas bus Sara.

[16]Aš palaiminsiu ją ir, be to, duosiu tau per ją sūnų. Aš ją laiminsiu; ji duos pradžią tautoms, iš jos kils karaliai“.

[17]Abraomas parpuolė veidu žemėn ir juokėsi, širdyje galvodamas: „Argi gali kūdikis gimti šimtamečiui seniui? Argi gali Sara, būdama devyniasdešimtmetė, gimdyti?“

[18] Disse Abraão a Deus: Tomara que viva Ismael diante de ti.

[19] Deus lhe respondeu: De fato, Sara, tua mulher, te dará um filho, e lhe chamarás Isaque; estabelecerei com ele a minha aliança, aliança perpétua para a sua descendência.

[20] Quanto a Ismael, eu te ouvi: abençoá-lo-ei, fá-lo-ei fecundo e o multiplicarei extraordinariamente; gerará doze príncipes, e dele farei uma grande nação.

[21] A minha aliança, porém, estabelecê-la-ei com Isaque, o qual Sara te dará à luz, neste mesmo tempo, daqui a um ano.

[22] E, finda esta fala com Abraão, Deus se retirou dele, elevando-se.

Pratica-se a circuncisão

[23] Tomou, pois, Abraão a seu filho Ismael, e a todos os escravos nascidos em sua casa, e a todos os comprados por seu dinheiro, todo macho dentre os de sua casa, e lhes circuncidou a carne do prepúcio de cada um, naquele mesmo dia, como Deus lhe ordenara.

[24] Tinha Abraão noventa e nove anos de idade, quando foi circuncidado na carne do seu prepúcio.

[25] Ismael, seu filho, era de treze anos, quando foi circuncidado na carne do seu prepúcio.

[26] Abraão e seu filho, Ismael, foram circuncidados no mesmo dia.

[27] E também foram circuncidados todos os homens de sua casa, tanto os escravos nascidos nela como os comprados por dinheiro ao estrangeiro.

[18]Tad Abraomas Dievui ir sakė: „O kad Izmaelis gyvuotų tavo malone!“

[19]O Dievas tarė: „Vis dėlto Sara pagimdys tau sūnų, ir tu pavadinsi jį Izaoku. Aš palaikysiu savo Sandorą su juo kaip amžiną sandorą jo palikuonims.

[20]Ir dėl Izmaelio tave išklausiau: štai laiminsiu jį, padarysiu be galo gausingą. Jis bus dvylikos vadų tėvas; padarysiu iš jo didelę tautą.

[21]Bet savo Sandorą aš palaikysiu su Izaoku, kurį Sara tau pagimdys šiuo laiku kitais metais“.

[22]Vos pabaigęs kalbėtis, Dievas pakilo nuo Abraomo.

[23]Tuomet Abraomas paėmė savo sūnų Izmaelį ir visus vergus, gimusius jo namuose bei pirktus jo pinigais, visus savo namų vyriškius, ir tą pačią dieną, kaip Dievas jam buvo įsakęs, apipjaustė jų apyvarpio odą.

[24]Abraomas buvo devyniasdešimt devynerių metų, kai jam buvo apipjaustyta apyvarpio oda.

[25]O jo sūnus Izmaelis buvo trylikametis, kai jam buvo apipjaustyta apyvarpio oda,

[26]Abraomas ir Izmaelis buvo apipjaustyti tą pačią dieną.

[27]Drauge su jais apipjaustyti visi jo namų vyrai – vergai, gimę namuose, ir pirktiniai iš pašaliečių.

Gênesis 18

O SENHOR e dois anjos aparecem a Abraão

1 Apareceu o SENHOR a Abraão nos carvalhais de Manre, quando ele estava assentado à entrada da tenda, no maior calor do dia.

2 Levantou ele os olhos, olhou, e eis três homens de pé em frente dele. Vendo-os, correu da porta da tenda ao seu encontro, prostrou-se em terra

3 e disse: SENHOR meu, se acho mercê em tua presença, rogo-te que não passes do teu servo;

4 traga-se um pouco de água, lavai os pés e repousai debaixo desta árvore;

5 trarei um bocado de pão; refazei as vossas forças, visto que chegastes até vosso servo; depois, seguireis avante. Responderam: Faze como disseste.

6 Apressou-se, pois, Abraão para a tenda de Sara e lhe disse: Amassa depressa três medidas de flor de farinha e faze pão assado ao borralho.

7 Abraão, por sua vez, correu ao gado, tomou um novilho, tenro e bom, e deu-o ao criado, que se apressou em prepará-lo.

8 Tomou também coalhada e leite e o novilho que mandara preparar e pôs tudo diante deles; e permaneceu de pé junto a eles debaixo da árvore; e eles comeram.

9 Então, lhe perguntaram: Sara, tua mulher, onde está? Ele respondeu: Está aí na tenda.

10 Disse um deles: Certamente voltarei a ti, daqui a um ano; e Sara, tua mulher,

Pradžios 18

Abraomo svečiai

1VIEŠPATS pasirodė prie Mamrės ąžuolų, Abraomui sėdint pačioje dienos kaitroje prie savo palapinės angos.

2Jis pakėlė akis ir pamatė netoli savęs stovinčius tris vyrus. Pamatęs juos, jis atbėgo nuo palapinės angos jų pasitikti ir, nusilenkdamas iki žemės,

3tarė: „Mano viešpatie, jei susilaukiau malonės tavo akyse, neaplenk savo tarno.

4Tebūna atnešta truputį vandens; nusiplaukite kojas ir pailsėkite po medžiu.

5Atnešiu kąsnį duonos, kad galėtumėte pasistiprinti. Po to galėsite toliau eiti, nes juk užsukote pas savo tarną“. Jie atsakė: „Daryk, kaip sakai“.

6Abraomas nuskubėjo į palapinę pas Sarą ir paliepė: „Greitai įmaišyk tris saikus gerų miltų, išminkyk ir iškepk plokštainių“.

7Abraomas nubėgo prie kaimenės, paėmė veršį, jauną ir rinktinį, padavė tarnui, ir šis greitai jį paruošė.

8Tuomet, paėmęs varškės bei pieno ir paruoštą veršieną, padėjo visa prieš juos, o pats patarnavo jiems valgant po medžiu.

9„Kurgi tavo žmona Sara?“ – paklausė jie. Jis atsakė: „Va ten, palapinėje“.

10Tuomet vienas jų tarė: „Aš tikrai sugrįšiu pas tave šiuo laiku kitais metais, ir tavo

dará à luz um filho. Sara o estava escutando, à porta da tenda, atrás dele.

žmona Sara turės sūnų“. Tuo tarpu Sara, stovėdama jam už nugaros prie palapinės angos, klausėsi.

[11] Abraão e Sara eram já velhos, avançados em idade; e a Sara já lhe havia cessado o costume das mulheres.

[11]Abraomas ir Sara buvo senyvo amžiaus, pagyvenę. Sara jau buvo liovusis sirgti mėnesinėmis.

[12] Riu-se, pois, Sara no seu íntimo, dizendo consigo mesma: Depois de velha, e velho também o meu senhor, terei ainda prazer?

[12]Tad Sara juokėsi, sau sakydama: „Po to, kai nuvytau, negi patirsiu džiaugsmą? Mano vyras toks senas!”

[13] Disse o SENHOR a Abraão: Por que se riu Sara, dizendo: Será verdade que darei ainda à luz, sendo velha?

[13]VIEŠPATS tarė Abraomui: „Kodėl Sara juokiasi, sakydama: ‘Nejau aš iš tikrųjų dar gimdysiu, būdama tokia sena?’

[14] Acaso, para o SENHOR há coisa demasiadamente difícil? Daqui a um ano, neste mesmo tempo, voltarei a ti, e Sara terá um filho.

[14]Argi yra Dievui negalimų dalykų? Aš sugrįšiu pas tave šiuo laiku kitais metais, ir Sara turės sūnų“.

[15] Então, Sara, receosa, o negou, dizendo: Não me ri. Ele, porém, disse: Não é assim, é certo que riste.

[15]O Sara gynėsi, sakydama: „Aš nesijuokiau“, – nes buvo išsigandusi. Bet jis atsakė: „Tu tikrai juokeisi“.

Deus anuncia a destruição de Sodoma e Gomorra

[16] Tendo-se levantado dali aqueles homens, olharam para Sodoma; e Abraão ia com eles, para os encaminhar.

[16]Vyrai pakilo ir žvalgėsi, kaip eiti Sodomos link. Abraomas lydėdamas ėjo kartu su jais.

[17] Disse o SENHOR: Ocultarei a Abraão o que estou para fazer,

[17]VIEŠPATS mąstė: „Argi aš slėpsiu nuo Abraomo, ką žadu tuojau daryti,

[18] visto que Abraão certamente virá a ser uma grande e poderosa nação, e nele serão benditas todas as nações da terra?

[18]žinodamas, kad Abraomas taps didele bei galinga tauta ir kad visos žemės tautos ras jame palaiminimą?

[19] Porque eu o escolhi para que ordene a seus filhos e a sua casa depois dele, a fim de que guardem o caminho do SENHOR e pratiquem a justiça e o juízo; para que o SENHOR faça vir sobre Abraão o que tem falado a seu respeito.

[19]Juk išrinkau jį, kad galėtų pamokyti savo vaikus ir savo būsimą šeimą laikytis VIEŠPATIES kelio, darant kas teisu ir teisinga, idant VIEŠPATS galėtų įvykdyti, ką yra pažadėjęs Abraomui“.

[20] Disse mais o SENHOR: Com efeito, o clamor de Sodoma e Gomorra tem-se multiplicado, e o seu pecado se tem agravado muito.

[20]Tuomet VIEŠPATS tarė: „Šauksmo prieš Sodomą ir Gomorą taip padaugėjo, ir jų nuodėmė tokia sunki,

[21] Descerei e verei se, de fato, o que têm praticado corresponde a esse clamor que é vindo até mim; e, se assim não é, sabê-lo-ei.

[21]kad turėjau nužengti ir pamatyti, ar jie iš tikro elgiasi, kaip skelbia mane pasiekęs šauksmas. Taip ar ne – sužinosiu“.

Abraão intercede junto a Deus pelos homens

[22] Então, partiram dali aqueles homens e foram para Sodoma; porém Abraão permaneceu ainda na presença do SENHOR.

[22]Vyrai pasuko Sodomos link. Tuo tarpu Abraomas liko stovėti priešais VIEŠPATĮ.

[23] E, aproximando-se a ele, disse: Destruirás o justo com o ímpio?

[23]Abraomas priėjo arčiau ir tarė: „Argi iš tikrųjų kartu su nedorėliu pražudysi teisųjį?

[24] Se houver, porventura, cinqüenta justos na cidade, destruirás ainda assim e não pouparás o lugar por amor dos cinqüenta justos que nela se encontram?

[24]Jei mieste rastųsi penkiasdešimt teisiųjų, nejau pražudytum tą vietą ir neatleistum dėl penkiasdešimt mieste esančių teisiųjų?

[25] Longe de ti o fazeres tal coisa, matares o justo com o ímpio, como se o justo fosse igual ao ímpio; longe de ti. Não fará justiça o Juiz de toda a terra?

[25]Ne tavo būdas daryti tokį dalyką – žudyti teisųjį kartu su nedorėliu ir padaryti teisųjį lygų nedorėliui! Tai ne tavo būdas! Argi tas, kuris yra visos žemės Teisėjas, nesielgs teisingai?“

[26] Então, disse o SENHOR: Se eu achar em Sodoma cinqüenta justos dentro da cidade, pouparei a cidade toda por amor deles.

[26]VIEŠPATS atsakė: „Jei rasiu Sodomos mieste penkiasdešimt teisiųjų, dėl jų pasigailėsiu visos šios vietos“.

[27] Disse mais Abraão: Eis que me atrevo a falar ao SENHOR, eu que sou pó e cinza.

[27]O Abraomas vėl tarė: „Žiūrėk, kaip drįstu kalbėti VIEŠPAČIUI, būdamas dulkė ir pelenai.

[28] Na hipótese de faltarem cinco para cinqüenta justos, destruirás por isso toda a cidade? Ele respondeu: Não a destruirei se eu achar ali quarenta e cinco.

[28]O jeigu trūktų penkių ligi penkiasdešimt teisiųjų? Argi dėl tų penkių sunaikintum visą miestą?“ Jis atsakė: „Nesunaikinsiu, jei rasiu ten keturiasdešimt penkis“.

[29] Disse-lhe ainda mais Abraão: E se, porventura, houver ali quarenta? Respondeu: Não o farei por amor dos quarenta.

[29]Bet jis vėl kalbėjo, sakydamas: „O jei keturiasdešimt?“ Jis atsakė: „Dėl keturiasdešimt to nedarysiu“.

[30] Insistiu: Não se ire o SENHOR, falarei ainda: Se houver, porventura, ali trinta? Respondeu o SENHOR: Não o farei se eu encontrar ali trinta.

[30]„Tenesupyksta ant manęsVIEŠPATS, – tarė jis, – kad aš toliau kalbu. O jei trisdešimt?“ Jis atsakė: „Nedarysiu, jeigu rasiu trisdešimt“.

[31] Continuou Abraão: Eis que me atrevi a falar ao SENHOR: Se, porventura, houver ali vinte? Respondeu o SENHOR: Não a destruirei por amor dos vinte.

[31]Jis tarė: „Žiūrėk, kaip drįstu kalbėti VIEŠPAČIUI. O jei ten rastųsi dvidešimt?“ Jis atsakė: „Ir dėl dvidešimt nesunaikinsiu“.

[32] Disse ainda Abraão: Não se ire o SENHOR, se lhe falo somente mais esta vez: Se, porventura, houver ali dez? Respondeu o SENHOR: Não a destruirei por amor dos dez.

[32]Tuomet jis tarė: „Tenesupyksta ant manęs VIEŠPATS, kad dar kalbėsiu. O jei dešimt?“ „Nesunaikinsiu dėl dešimt“, – atsakė jis.

[33] Tendo cessado de falar a Abraão, retirou-se o SENHOR; e Abraão voltou para o seu lugar.

[33]Baigęs kalbėtis su Abraomu, VIEŠPATS nuėjo savo keliu, o Abraomas parėjo į savo gyvenvietę.

Gênesis 19

Ló recebe em sua casa os dois anjos

[1] Ao anoitecer, vieram os dois anjos a Sodoma, a cuja entrada estava Ló assentado; este, quando os viu, levantou-se e, indo ao seu encontro, prostrou-se, rosto em terra.

[2] E disse-lhes: Eis agora, meus senhores, vinde para a casa do vosso servo, pernoitai nela e lavai os pés; levantar-vos-eis de madrugada e seguireis o vosso caminho. Responderam eles: Não; passaremos a noite na praça.

Pradžios 19

Sodomos sunaikinimas

[1]Anie du angelai atėjo į Sodomą vakare. Lotas sėdėjo Sodomos vartuose. Pamatęs juos, Lotas pakilo jų pasveikinti ir, nusilenkdamas iki žemės,

[2]tarė: „Mano viešpačiai, prašyčiau užsukti į savo tarno namus pernakvoti ir nusiplauti kojas. Anksti galėsite keltis ir keliauti toliau savo keliu“. Bet jie atsakė: „Ne. Praleisime naktį aikštėje“.

[3] Instou-lhes muito, e foram e entraram em casa dele; deu-lhes um banquete, fez assar uns pães asmos, e eles comeram.

[3]O jis taip labai juos kvietė, kad jie pasuko pas jį ir įžengė į jo namus. Tada jis paruošė jiems vaišes, iškepė neraugintos duonos, ir jiedu papietavo.

[4] Mas, antes que se deitassem, os homens daquela cidade cercaram a casa, os homens de Sodoma, tanto os moços como os velhos, sim, todo o povo de todos os lados;

[4]Bet jiems dar neatgulus, miesto vyrai – Sodomos vyrai, jauni ir seni, visi žmonės iki paskutinio – apsupo namus

[5] e chamaram por Ló e lhe disseram: Onde estão os homens que, à noitinha, entraram em tua casa? Traze-os fora a nós para que abusemos deles.

[5]ir šaukė Lotui: „Kur tie vyrai, atėjusieji pas tave šį vakarą? Atvesk juos mums, kad galėtume juos pažinti“.

[6] Saiu-lhes, então, Ló à porta, fechou-a após si

[6]Lotas išėjo pas juos už durų ir, uždaręs paskui save duris,

[7] e lhes disse: Rogo-vos, meus irmãos, que não façais mal;

[7]kalbėjo: „Maldauju, mano broliai, nesielkite nedorai!

[8] tenho duas filhas, virgens, eu vo-las trarei; tratai-as como vos parecer, porém nada façais a estes homens, porquanto se acham sob a proteção de meu teto.

[8]Žiūrėkite, aš turiu dvi dukteris, kurios dar nėra pažinusios vyro. Leiskite man jas jums atvesti, darykite su jomis, kas jums patinka, tik nedarykite nieko aniems vyrams, nes jie įžengė mano stogo pavėsin“.

[9] Eles, porém, disseram: Retira-te daí. E acrescentaram: Só ele é estrangeiro, veio morar entre nós e pretende ser juiz em tudo? A ti, pois, faremos pior do que a eles. E arremessaram-se contra o homem, contra Ló, e se chegaram para arrombar a porta.

[9]Bet jie atsakė: „Pasitrauk į šalį! Šis žmogelis, – šaipėsi jie, – atkeliavo čionai kaip ateivis, o jau elgiasi kaip teisėjas! Dabar su tavimi pasielgsime pikčiau negu su jais!“ Tuomet jie apniko su įniršiu Lotą ir prisigrūdo prie durų jų išlaužti.

[10] Porém os homens, estendendo a mão, fizeram entrar Ló e fecharam a porta;

[10]Bet anie vyrai iškišo rankas, įsitraukė Lotą į vidų ir uždarė duris.

[11] e feriram de cegueira aos que estavam fora, desde o menor até ao maior, de

[11]O žmones, buvusius prie namų durų – jaunus ir senus – jie nuplieskė tokia

modo que se cansaram à procura da porta.

akinančia šviesa, kad veltui šie stengėsi surasti duris.

12 Então, disseram os homens a Ló: Tens aqui alguém mais dos teus? Genro, e teus filhos, e tuas filhas, todos quantos tens na cidade, faze-os sair deste lugar;

12Tuomet anie vyrai klausė Lotą: „Ką daugiau iš savųjų turi čia? Žentus, sūnus, dukteris ir bet ką iš savųjų – išvesk juos iš šios vietos,

13 pois vamos destruir este lugar, porque o seu clamor se tem aumentado, chegando até à presença do SENHOR; e o SENHOR nos enviou a destruí-lo.

13nes mes šią vietą tuojau sunaikinsime! Šauksmas prieš Sodomos žmones, pasiekęs VIEŠPATĮ, pasidarė toks garsus, kad VIEŠPATS atsiuntė mus jos sunaikinti“.

14 Então, saiu Ló e falou a seus genros, aos que estavam para casar com suas filhas e disse: Levantai-vos, saí deste lugar, porque o SENHOR há de destruir a cidade. Acharam, porém, que ele gracejava com eles.

14Lotas išėjo tada ir kalbėjosi su žentais, ketinusiais vesti jo dukteris: „Kelkitės, eikite iš šios vietos, nes VIEŠPATS tuojau sunaikins miestą“. Bet žentams atrodė, kad jis juokauja.

15 Ao amanhecer, apertaram os anjos com Ló, dizendo: Levanta-te, toma tua mulher e tuas duas filhas, que aqui se encontram, para que não pereças no castigo da cidade.

15Rytui auštant, angelai ragino Lotą, sakydami: „Skubėk, paimk žmoną ir abi čia esančias dukteris, kad nepražūtumėte dėl miesto kaltės“.

16 Como, porém, se demorasse, pegaram-no os homens pela mão, a ele, a sua mulher e as duas filhas, sendo-lhe o SENHOR misericordioso, e o tiraram, e o puseram fora da cidade.

16Bet jis vis delsė. Tad anie vyrai paėmė jį, jo žmoną ir abi dukteris už rankų – VIEŠPATS buvo jam gailestingas – ir išvedė jį saugiai už miesto.

17 Havendo-os levado fora, disse um deles: Livra-te, salva a tua vida; não olhes para trás, nem pares em toda a campina; foge para o monte, para que não pereças.

17Kai jau buvo išvedę, vienas jų tarė: „Bėgte gelbėkite savo gyvybę, atgal nesižvalgykite ir Lygumoje niekur nesustokite. Gelbėkitės kalnuose, kad nepražūtumėte!“

18 Respondeu-lhes Ló: Assim não, SENHOR meu!

18O Lotas atsakė jam: „O ne, mano viešpatie!

19 Eis que o teu servo achou mercê diante de ti, e engrandeceste a tua misericórdia

19Štai tavo tarnas susilaukė malonės tavo akyse, ir tu parodei didelį gerumą,

que me mostraste, salvando-me a vida; não posso escapar no monte, pois receio que o mal me apanhe, e eu morra.

20 Eis aí uma cidade perto para a qual eu posso fugir, e é pequena. Permite que eu fuja para lá (porventura, não é pequena?), e nela viverá a minha alma.

21 Disse-lhe: Quanto a isso, estou de acordo, para não subverter a cidade de que acabas de falar.

22 Apressa-te, refugia-te nela; pois nada posso fazer, enquanto não tiveres chegado lá. Por isso, se chamou Zoar o nome da cidade.

A destruição de Sodoma e Gomorra

23 Saía o sol sobre a terra, quando Ló entrou em Zoar.

24 Então, fez o SENHOR chover enxofre e fogo, da parte do SENHOR, sobre Sodoma e Gomorra.

25 E subverteu aquelas cidades, e toda a campina, e todos os moradores das cidades, e o que nascia na terra.

26 E a mulher de Ló olhou para trás e converteu-se numa estátua de sal.

27 Tendo-se levantado Abraão de madrugada, foi para o lugar onde estivera na presença do SENHOR;

28 e olhou para Sodoma e Gomorra e para toda a terra da campina e viu que da terra subia fumaça, como a fumarada de uma fornalha.

29 Ao tempo que destruía as cidades da campina, lembrou-se Deus de Abraão e tirou a Ló do meio das ruínas, quando subverteu as cidades em que Ló habitara.

išgelbėdamas man gyvybę! Tačiau gelbėtis, bėgdamas į kalnus, aš nepajėgiu iš baimės, kad užklups mane nelaimė ir aš numirsiu.

20Prašyčiau žiūrėti, va anas miestas gana arti nubėgti, ir tai tokia maža vieta. Leisk man ten nubėgti – tai tokia maža vieta, ar ne? – ir išliksiu ten gyvas!“

21Jis atsakė: „Labai gerai! Suteiksiu tau malonę ir šiuo atveju; miesto, apie kurį kalbi, nesunaikinsiu.

22Skubėk, gelbėkis ten, nes negaliu nieko daryti, kol tu ten nenueisi“. Todėl anas miestas ir buvo pavadintas Coaru.

23Saulė buvo pakilusi virš akiračio, kai Lotas atėjo į Coarą.

24Tuomet VIEŠPATS liejo ant Sodomos ir Gomoros sierą ir ugnį.

25Jis sunaikino tuos miestus ir visą Lygumą drauge su visais miestų gyventojais ir žemės augmenija.

26O [Loto] žmona, eidama iš paskos, dairėsi atgal ir pavirto druskos stulpu.

27Anksti rytą Abraomas nuskubėjo į tą vietą, kur buvo stovėjęs prieš VIEŠPATĮ

28ir, žvelgdamas žemyn Sodomos ir Gomoros bei viso Lygumos krašto link, matė tik kylančius nuo žemės dūmus, tarsi iš krosnies.

29Taigi, naikindamas Lygumos miestus ir sugriaudamas miestus, kuriuose buvo gyvenęs Lotas, Dievas prisiminė Abraomą ir išgelbėjo Lotą iš tikros pražūties.

A origem dos moabitas e dos amonitas

30 Subiu Ló de Zoar e habitou no monte, ele e suas duas filhas, porque receavam permanecer em Zoar; e habitou numa caverna, e com ele as duas filhas.

31 Então, a primogênita disse à mais moça: Nosso pai está velho, e não há homem na terra que venha unir-se conosco, segundo o costume de toda terra.

32 Vem, façamo-lo beber vinho, deitemo-nos com ele e conservemos a descendência de nosso pai.

33 Naquela noite, pois, deram a beber vinho a seu pai, e, entrando a primogênita, se deitou com ele, sem que ele o notasse, nem quando ela se deitou, nem quando se levantou.

34 No dia seguinte, disse a primogênita à mais nova: Deitei-me, ontem, à noite, com o meu pai. Demos-lhe a beber vinho também esta noite; entra e deita-te com ele, para que preservemos a descendência de nosso pai.

35 De novo, pois, deram, aquela noite, a beber vinho a seu pai, e, entrando a mais nova, se deitou com ele, sem que ele o notasse, nem quando ela se deitou, nem quando se levantou.

36 E assim as duas filhas de Ló conceberam do próprio pai.

37 A primogênita deu à luz um filho e lhe chamou Moabe: é o pai dos moabitas, até ao dia de hoje.

Loto dukterys

30Lotas pakilo iš Coaro ir apsigyveno kalnuose su dviem dukterimis. Coare pasilikti bijojo. Tad gyveno su dviem dukterimis oloje.

31Pirmagimė tarė jaunesniajai: „Mūsų tėvas sensta, nėra kito vyro žemėje sueiti su mumis, kaip įprasta visame pasaulyje.

32Eikš, nugirdykime tėvą vynu ir gulėsime su juo, idant turėtume palikuonį iš savo tėvo“.

33Tą naktį juodvi nugirdė tėvą vynu, pirmagimė įėjo ir gulėjo su savo tėvu. Jis nežinojo nei kada ji atgulė, nei kada atsikėlė.

34Kitą dieną pirmagimė tarė jaunesniajai: „Žiūrėk, praėjusią naktį aš gulėjau su savo tėvu. Nugirdykime jį vynu ir šią naktį. Tu įeik ir gulėk su juo, idant turėtume palikuonį iš savo tėvo“.

35Taigi juodvi nugirdė tėvą ir tą naktį. Jaunesnioji pakilo ir gulėjo su juo. O jis nežinojo nei kada ji atgulė, nei kada atsikėlė.

36Taip abi Loto dukterys tapo nėščios iš savo tėvo.

37Pirmagimė pagimdė sūnų ir pavadino jį Moabu; jis yra šiandienių moabitų protėvis.

[38] A mais nova também deu à luz um filho e lhe chamou Ben-Ami: é o pai dos filhos de Amom, até ao dia de hoje.

Gênesis 20

Abraão e Sara peregrinam em Gerar

[1] Partindo Abraão dali para a terra do Neguebe, habitou entre Cades e Sur e morou em Gerar.

[2] Disse Abraão de Sara, sua mulher: Ela é minha irmã; assim, pois, Abimeleque, rei de Gerar, mandou buscá-la.

[3] Deus, porém, veio a Abimeleque em sonhos de noite e lhe disse: Vais ser punido de morte por causa da mulher que tomaste, porque ela tem marido.

[4] Ora, Abimeleque ainda não a havia possuído; por isso, disse: SENHOR, matarás até uma nação inocente?

[5] Não foi ele mesmo que me disse: É minha irmã? E ela também me disse: Ele é meu irmão. Com sinceridade de coração e na minha inocência, foi que eu fiz isso.

[6] Respondeu-lhe Deus em sonho: Bem sei que com sinceridade de coração fizeste isso; daí o ter impedido eu de pecares contra mim e não te permiti que a tocasses.

[7] Agora, pois, restitui a mulher a seu marido, pois ele é profeta e intercederá por ti, e viverás; se, porém, não lha restituíres, sabe que certamente morrerás, tu e tudo o que é teu.

[8] Levantou-se Abimeleque de madrugada, e chamou todos os seus servos, e lhes

[38]Ir jaunesnioji pagimdė sūnų ir davė Ben Amio vardą; jis yra šiandienių amonitų protėvis.

Pradžios 20

Abraomas ir Abimelechas

[1]Iš ten Abraomas iškeliavo Negebo srities link ir įsikūrė tarp Kadešo ir Šūro. Gyvendamas Gerare kaip ateivis,

[2]Abraomas sakė apie savo žmoną: „Ji mano sesuo“. Užtat Geraro karalius Abimelechas ją parsigabeno sau.

[3]Naktį sapne Dievas atėjo pas Abimelechą ir sakė jam: „Tu mirsi dėl moters, kurią pasiėmei, nes tai ištekėjusi moteris“.

[4]O Abimelechas dar nebuvo jos palietęs, todėl tarė: „Viešpatie, argi tu pražudytum nekaltą žmogų?

[5]Argi ne jis pats man sakė: ‘Ji mano sesuo’? Ir ji pati patvirtino: ‘Jis mano brolis’. Kai tai padariau, mano širdis buvo dora ir rankos nekaltos“.

[6]Tuomet sapne Dievas atsakė jam: „Taip, aš žinojau, kad tu tai darai dora širdimi ir nekaltomis rankomis. Be to, aš pats sulaikiau tave, kad nenusidėtum, todėl ir neleidau tau jos paliesti.

[7]Dabar sugrąžink vyrui žmoną; jis pranašas, todėl tave užtars, ir liksi gyvas. Bet jei nesugrąžinsi, žinok, kad tikrai mirsi; pražūsi pats ir visa, kas tau priklauso“.

[8]Abimelechas atsikėlė anksti rytą, susišaukė visus tarnus ir papasakojo jiems

contou todas essas coisas; e os homens ficaram muito atemorizados.

[9] Então, chamou Abimeleque a Abraão e lhe disse: Que é isso que nos fizeste? Em que pequei eu contra ti, para trazeres tamanho pecado sobre mim e sobre o meu reino? Tu me fizeste o que não se deve fazer.

[10] Disse mais Abimeleque a Abraão: Que estavas pensando para fazeres tal coisa?

[11] Respondeu Abraão: Eu dizia comigo mesmo: Certamente não há temor de Deus neste lugar, e eles me matarão por causa de minha mulher.

[12] Por outro lado, ela, de fato, é também minha irmã, filha de meu pai e não de minha mãe; e veio a ser minha mulher.

[13] Quando Deus me fez andar errante da casa de meu pai, eu disse a ela: Este favor me farás: em todo lugar em que entrarmos, dirás a meu respeito: Ele é meu irmão.

[14] Então, Abimeleque tomou ovelhas e bois, e servos e servas e os deu a Abraão; e lhe restituiu a Sara, sua mulher.

[15] Disse Abimeleque: A minha terra está diante de ti; habita onde melhor te parecer.

[16] E a Sara disse: Dei mil siclos de prata a teu irmão; será isto compensação por tudo quanto se deu contigo; e perante todos estás justificada.

[17] E, orando Abraão, sarou Deus Abimeleque, sua mulher e suas servas, de sorte que elas pudessem ter filhos;

visa, kas buvo įvykę. Žmonės buvo baimės priblokšti.

[9]Tuomet Abimelechas pasišaukė Abraomą ir tarė jam: „Ką tu padarei! Kuo aš tau nusidėjau, kad užtraukei tokią didelę kaltę man ir mano karalystei? Padarei man dalykų, kurie neturėtų būti daromi.

[10]Ką gi tu galvojai, – klausė Abimelechas, – darydamas tokį dalyką?“

[11]„Aš pamaniau, – atsakė Abraomas, – kad šioje vietoje visiškai nėra Dievo baimės, ir jie mane užmuš dėl mano žmonos.

[12]Be to, ji iš tikrųjų mano sesuo – mano tėvo, nors ir ne mano motinos duktė. Ji tapo mano žmona.

[13]Kai Dievas išvedė mane iš tėvo namų toli klajoti, aš jai sakiau: ‘Prašyčiau tavęs padaryti man malonę: kad ir į kokią vietą nueitume, visur apie mane sakyk: jis mano brolis’“.

[14]Abimelechas paėmė avių ir jaučių, vergų ir vergių ir davė juos Abraomui. Sugrąžino jam ir Sarą, jo žmoną.

[15]„Mano kraštas prieš tavo akis, – tarė Abimelechas, – apsigyvenk, kur tik tau patiks“.

[16]O Sarai sakė: „Žiūrėk! Duodu tavo broliui tūkstantį sidabro gabalų. Tai bus tau apginti prieš visus, esančius su tavimi; tu esi visiškai išteisinta“.

[17]Tuomet Abraomas užtarė Dievui, ir Dievas išgydė Abimelechą. Jis pagydė ir

Abimelecho žmoną bei verges, idant vėl galėtų gimdyti,

[18] porque o SENHOR havia tornado estéreis todas as mulheres da casa de Abimeleque, por causa de Sara, mulher de Abraão.

[18]nes dėl Abraomo žmonos Saros VIEŠPATS buvo padaręs visas Abimelecho namų moteris visiškai nevaisingas.

Gênesis 21

O nascimento de Isaque

[1] Visitou o SENHOR a Sara, como lhe dissera, e o SENHOR cumpriu o que lhe havia prometido.

[2] Sara concebeu e deu à luz um filho a Abraão na sua velhice, no tempo determinado, de que Deus lhe falara.

[3] Ao filho que lhe nasceu, que Sara lhe dera à luz, pôs Abraão o nome de Isaque.

[4] Abraão circuncidou a seu filho Isaque, quando este era de oito dias, segundo Deus lhe havia ordenado.

[5] Tinha Abraão cem anos, quando lhe nasceu Isaque, seu filho.

[6] E disse Sara: Deus me deu motivo de riso; e todo aquele que ouvir isso vai rir-se juntamente comigo.

[7] E acrescentou: Quem teria dito a Abraão que Sara amamentaria um filho? Pois na sua velhice lhe dei um filho.

Agar no deserto

[8] Isaque cresceu e foi desmamado. Nesse dia em que o menino foi desmamado, deu Abraão um grande banquete.

[9] Vendo Sara que o filho de Agar, a egípcia, o qual ela dera à luz a Abraão, caçoava de Isaque,

Pradžios 21

Izaoko gimimas

[1]VIEŠPATS pasielgė su Sara, kaip buvo sakęs, ir įvykdė, ką buvo pažadėjęs.

[2]Sara pastojo ir pagimdė Abraomui senatvėje sūnų tuo laiku, kurį Dievas buvo nurodęs.

[3]Sūnui, kurį jam pagimdė Sara, Abraomas davė Izaoko vardą.

[4]Abraomas apipjaustė savo sūnų Izaoką aštuntąją dieną, kaip buvo įsakęs Dievas.

[5]Abraomas buvo šimto metų, kai jam gimė sūnus Izaokas.

[6]O Sara sakė: „Dievas iškrėtė man juoką; kas tik apie tai išgirs, juoksis su manimi“.

[7]Ir pridūrė: „Kas gi būtų galėjęs pasakyti Abraomui, kad Sara žindys vaikus? O vis dėlto pagimdžiau jam sūnų senatvėje“.

[8]Vaikas augo ir buvo nujunkytas. Tą dieną, kai Izaokas buvo nujunkytas, Abraomas surengė didelį pokylį.

[9]Pamačiusi egiptietės Hagaros sūnų, kurį ši buvo pagimdžiusi Abraomui, žaidžiantį su jos sūnumi Izaoku, Sara

10 disse a Abraão: Rejeita essa escrava e seu filho; porque o filho dessa escrava não será herdeiro com Isaque, meu filho.

11 Pareceu isso mui penoso aos olhos de Abraão, por causa de seu filho.

12 Disse, porém, Deus a Abraão: Não te pareça isso mal por causa do moço e por causa da tua serva; atende a Sara em tudo o que ela te disser; porque por Isaque será chamada a tua descendência.

13 Mas também do filho da serva farei uma grande nação, por ser ele teu descendente.

14 Levantou-se, pois, Abraão de madrugada, tomou pão e um odre de água, pô-los às costas de Agar, deu-lhe o menino e a despediu. Ela saiu, andando errante pelo deserto de Berseba.

15 Tendo-se acabado a água do odre, colocou ela o menino debaixo de um dos arbustos

16 e, afastando-se, foi sentar-se defronte, à distância de um tiro de arco; porque dizia: Assim, não verei morrer o menino; e, sentando-se em frente dele, levantou a voz e chorou.

17 Deus, porém, ouviu a voz do menino; e o Anjo de Deus chamou do céu a Agar e lhe disse: Que tens, Agar? Não temas, porque Deus ouviu a voz do menino, daí onde está.

18 Ergue-te, levanta o rapaz, segura-o pela mão, porque eu farei dele um grande povo.

10sakė Abraomui: „Išvaryk šią vergę su sūnumi, nes tos vergės sūnus nesidalys paveldu su mano sūnumi Izaoku!“

11Šis reikalas Abraomą labai kankino, nes tai lietė jo paties sūnų.

12Bet Dievas tarė Abraomui: „Nesikankink dėl berniuko ar dėl vergės. Ką tau sako Sara, daryk, kaip ji sako, nes per Izaoką bus tęsiami tavo palikuonys.

13Bet ir vergės sūnų padarysiu didele tauta, nes ir jis yra tavo palikuonis“.

14Abraomas pakilo anksti rytą, paėmė šiek tiek duonos bei vandenmaišį ir padavė Hagarai. Užkėlęs juos jai ant pečių, išsiuntė ją drauge su vaiku. Išėjusi ji klajojo Beer Šebos dykumoje.

15Išsibaigus vandenmaišyje vandeniui, ji padėjo vaiką po krūmu,

16paėjėjo į šalį ir atsisėdo priešais maždaug per lanko šūvį, sakydama: „Negaliu žiūrėti, kaip vaikas miršta“. Sėdėdama priešais, ji pravirko graudžiomis ašaromis.

17Bet Dievas išgirdo berniuko verksmą, ir Dievo angelas iš dangaus pašaukė Hagarą, klausdamas: „Hagara, kas tau? Nebijok, nes Dievas išgirdo berniuko verksmą iš ten, kur jis yra.

18Eikš, pakelk berniuką ir paimk jį už rankos, nes aš iš jo padarysiu didelę tautą“.

[19] Abrindo-lhe Deus os olhos, viu ela um poço de água, e, indo a ele, encheu de água o odre, e deu de beber ao rapaz.

[19]Tuomet Dievas atvėrė jai akis, ir ji pamatė vandens šaltinį. Nuėjusi prisėmė vandenmaišį vandens ir pagirdė berniuką.

[20] Deus estava com o rapaz, que cresceu, habitou no deserto e se tornou flecheiro;

[20]Dievas buvo su berniuku, jam augant. Jis gyveno dykumoje ir tapo įgudusiu lankininku.

[21] habitou no deserto de Parã, e sua mãe o casou com uma mulher da terra do Egito.

[21]Parano dykuma buvo jo namai. Jo motina gavo jam žmoną iš Egipto žemės.

Abraão faz aliança com Abimeleque

[22] Por esse tempo, Abimeleque e Ficol, comandante do seu exército, disseram a Abraão: Deus é contigo em tudo o que fazes;

[22]Atsitiko taip, kad tuo metu Abimelechas ir jo kariuomenės vadas Picholas sakė Abraomui: „Dievas yra su tavimi, kad ir ką tu darytum.

[23] agora, pois, jura-me aqui por Deus que me não mentirás, nem a meu filho, nem a meu neto; e sim que usarás comigo e com a terra em que tens habitado daquela mesma bondade com que eu te tratei.

[23]Todėl dabar Dievo vardu prisiek man šioje vietoje, kad su manimi ar mano pažįstamais ir giminėmis nesielgsi apgaulingai, bet su manimi ir su kraštu, kuriame gyveni kaip ateivis, elgsiesi taip palankiai, kaip aš elgiausi su tavimi“.

[24] Respondeu Abraão: Juro.

[24]Abraomas atsakė: „Prisiekiu!“

[25] Nada obstante, Abraão repreendeu a Abimeleque por causa de um poço de água que os servos deste lhe haviam tomado à força.

[25]Kai Abraomas pareiškė skundą Abimelechui dėl vandens šulinio, kurį buvo užgrobę Abimelecho tarnai,

[26] Respondeu-lhe Abimeleque: Não sei quem terá feito isso; também nada me fizeste saber, nem tampouco ouvi falar disso, senão hoje.

[26]Abimelechas atsakė: „Nežinau, kas tai padarė. Iš tikrųjų man nieko apie tai nepranešei, ir aš iki šios dienos apie tai nebuvau girdėjęs“.

[27] Tomou Abraão ovelhas e bois e deu-os a Abimeleque; e fizeram ambos uma aliança.

[27]Abraomas paėmė avių ir jaučių, davė juos Abimelechui, ir juodu sudarė sutartį.

[28] Pôs Abraão à parte sete cordeiras do rebanho.

[28]Tuomet Abraomas atskyrė iš kaimenės septynis ėriukus.

[29] Perguntou Abimeleque a Abraão: Que significam as sete cordeiras que puseste à parte?

[29]Abimelechas klausė Abraomą: „Ką reiškia šie septyni atskirtieji ėriukai?“

[30] Respondeu Abraão: Receberás de minhas mãos as sete cordeiras, para que me sirvam de testemunho de que eu cavei este poço.

[30]Jis atsakė: „Tu priimsi šiuos septynis ėriukus iš mano rankų, idant būtum liudytojas, kad aš iškasiau šį šulinį“.

[31] Por isso, se chamou aquele lugar Berseba, porque ali juraram eles ambos.

[31]Todėl ta vieta buvo pavadinta Beer Šeba, nes ten jiedu padarė priesaiką.

[32] Assim, fizeram aliança em Berseba; levantaram-se Abimeleque e Ficol, comandante do seu exército, e voltaram para as terras dos filisteus.

[32]Taigi, sudarę Beer Šeboje sutartį, Abimelechas ir jo kariuomenės vadas Picholas pakilo ir sugrįžo į filistinų kraštą.

[33] Plantou Abraão tamargueiras em Berseba e invocou ali o nome do SENHOR, Deus Eterno.

[33]O [Abraomas] pasodino Beer Šeboje tamariską ir ten vardu šaukėsiVIEŠPATIES, Dievo Amžinojo.

[34] E foi Abraão, por muito tempo, morador na terra dos filisteus.

[34]Filistinų krašte Abraomas ilgą laiką gyveno kaip ateivis.

Gênesis 22

Deus prova Abraão

[1] Depois dessas coisas, pôs Deus Abraão à prova e lhe disse: Abraão! Este lhe respondeu: Eis-me aqui!

[2] Acrescentou Deus: Toma teu filho, teu único filho, Isaque, a quem amas, e vai-te à terra de Moriá; oferece-o ali em holocausto, sobre um dos montes, que eu te mostrarei.

[3] Levantou-se, pois, Abraão de madrugada e, tendo preparado o seu jumento, tomou consigo dois dos seus servos e a Isaque, seu filho; rachou lenha para o holocausto e foi para o lugar que Deus lhe havia indicado.

Pradžios 22

Abraomo išbandymas

[1]Po šių įvykių Dievas išbandė Abraomą. Jis tarė jam: „Abraomai!“ Šis atsiliepė: „Aš čia!“

[2]– „Paimk savo sūnų, – tęsė jis, – savo vienturtį sūnų Izaoką, kurį myli, nueik į Morijos kraštą ir paaukok jį kaip deginamąją auką ten viename kalne, kurį tau nurodysiu“.

[3]Pakilęs anksti rytą, pasibalnojo savo asilą, pasiėmė su savimi du tarnus ir savo sūnų Izaoką. Prisiskaldęs malkų deginamajai aukai, jis leidosi kelionėn į vietą, apie kurią jam buvo kalbėjęs Dievas.

[4] Ao terceiro dia, erguendo Abraão os olhos, viu o lugar de longe.

[5] Então, disse a seus servos: Esperai aqui, com o jumento; eu e o rapaz iremos até lá e, havendo adorado, voltaremos para junto de vós.

[6] Tomou Abraão a lenha do holocausto e a colocou sobre Isaque, seu filho; ele, porém, levava nas mãos o fogo e o cutelo. Assim, caminhavam ambos juntos.

[7] Quando Isaque disse a Abraão, seu pai: Meu pai! Respondeu Abraão: Eis-me aqui, meu filho! Perguntou-lhe Isaque: Eis o fogo e a lenha, mas onde está o cordeiro para o holocausto?

[8] Respondeu Abraão: Deus proverá para si, meu filho, o cordeiro para o holocausto; e seguiam ambos juntos.

[9] Chegaram ao lugar que Deus lhe havia designado; ali edificou Abraão um altar, sobre ele dispôs a lenha, amarrou Isaque, seu filho, e o deitou no altar, em cima da lenha;

[10] e, estendendo a mão, tomou o cutelo para imolar o filho.

[11] Mas do céu lhe bradou o Anjo do SENHOR: Abraão! Abraão! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[12] Então, lhe disse: Não estendas a mão sobre o rapaz e nada lhe faças; pois agora sei que temes a Deus, porquanto não me negaste o filho, o teu único filho.

[13] Tendo Abraão erguido os olhos, viu atrás de si um carneiro preso pelos chifres entre os arbustos; tomou Abraão o

[4]Trečią dieną Abraomas pakėlė akis ir iš tolo pamatė tą vietą.

[5]„Pabūkite čia su asilu, – paliepė jis tarnams, – berniukas ir aš kopsime į ten. Pagarbinsime ir sugrįšime pas jus“.

[6]Abraomas paėmė malkų deginamajai aukai ir uždėjo jas savo sūnui Izaokui, o ugnį ir peilį nešėsi savo paties rankose. Jiedu tęsė kelionę.

[7]Izaokas kreipėsi į savo tėvą Abraomą: „Tėve!“ – „Aš čia, mano sūnau“, – atsiliepė šis. Jis tarė: „Ugnies ir malkų yra, bet kurgi avis deginamajai aukai?“

[8]Abraomas atsakė: „Dievas pats parūpins avį deginamajai aukai, mano sūnau“. Ir jiedu drauge ėjo toliau.

[9]Atėjo jiedu į vietą, apie kurią buvo kalbėjęs Dievas. Abraomas pastatė ten aukurą ir sukrovė malkas. Jis surišo savo sūnų Izaoką ir paguldė jį ant aukure sukrautų malkų.

[10]Tuomet Abraomas ištiesė ranką ir pakėlė peilį savo sūnui nužudyti.

[11]Bet VIEŠPATIES angelas sušuko jam iš dangaus, tardamas: „Abraomai! Abraomai!“ – „Aš čia!“ – atsiliepė jis.

[12]„Nekelk rankos prieš berniuką, – tęsė, – nieko jam nedaryk! Dabar žinau, kad tu bijai Dievo, nes neatsisakei atiduoti man savo vienturtį sūnų“.

[13]Pakėlęs akis Abraomas pamatė aviną, ragais įstrigusį krūme. Abraomas priėjo,

carneiro e o ofereceu em holocausto, em lugar de seu filho.

14 E pôs Abraão por nome àquele lugar – O SENHOR Proverá. Daí dizer-se até ao dia de hoje: No monte do SENHOR se proverá.

15 Então, do céu bradou pela segunda vez o Anjo do SENHOR a Abraão

16 e disse: Jurei, por mim mesmo, diz o SENHOR, porquanto fizeste isso e não me negaste o teu único filho,

17 que deveras te abençoarei e certamente multiplicarei a tua descendência como as estrelas dos céus e como a areia na praia do mar; a tua descendência possuirá a cidade dos seus inimigos,

18 nela serão benditas todas as nações da terra, porquanto obedeceste à minha voz.

19 Então, voltou Abraão aos seus servos, e, juntos, foram para Berseba, onde fixou residência.

Descendência de Naor

20 Passadas essas coisas, foi dada notícia a Abraão, nestes termos: Milca também tem dado à luz filhos a Naor, teu irmão:

21 Uz, o primogênito, Buz, seu irmão, Quemuel, pai de Arã,

22 Quésede, Hazo, Pildas, Jidlafe e Betuel.

23 Betuel gerou a Rebeca; estes oito deu à luz Milca a Naor, irmão de Abraão.

24 Sua concubina, cujo nome era Reumá, lhe deu também à luz filhos: Teba, Gaã, Taás e Maaca.

paėmė aviną ir paaukojo jį kaip deginamąją auką vietoj savo sūnaus.

14O tą vietą Abraomas pavadino „VIEŠPATS parūpins“ vardu, kaip ir nūdien sakoma: „VIEŠPATIES kalne bus parūpinta“.

15VIEŠPATIES angelas pašaukė Abraomą iš dangaus antrąkart

16ir tarė: „Prisiekiau pačiu savimi, – tai VIEŠPATIES žodis, – kadangi tu tai padarei, neatsisakei atiduoti savo vienturčio sūnaus,

17aš tikrai laiminsiu tave ir padarysiu tavo palikuonis tokius gausingus kaip dangaus žvaigždės ir pajūrio smiltys. Tavo palikuonys užims savo priešų vartus, ir

18visos tautos žemėje gaus palaiminimą per tavo palikuonis, nes tu buvai klusnus mano balsui“.

19Po to Abraomas sugrįžo pas tarnus. Jie pakilo ir drauge nuėjo į Beer Šebą. Ir Abraomas likosi gyventi Beer Šeboje.

20Atsitiko taip, kad po šių įvykių Abraomas gavo žinią: „Milka irgi pagimdė vaikų tavo broliui Nahorui:

21pirmagimį Ucą, jo brolį Būzą, Aramo tėvą Kemuelį,

22Kesedą, Hazoją, Pildašą, Idlafą ir Betuelį“.

23Betueliui gimė Rebeka. Anuos aštuonis Abraomo broliui Nahorui pagimdė Milka.

24O jo sugulovė, vardu Reuma, irgi pagimdė vaikų: Tebachą, Gahamą, Tahašą ir Maaką.

Gênesis 23

A morte de Sara

[1] Tendo Sara vivido cento e vinte e sete anos,

[2] morreu em Quiriate-Arba, que é Hebrom, na terra de Canaã; veio Abraão lamentar Sara e chorar por ela.

[3] Levantou-se, depois, Abraão da presença de sua morta e falou aos filhos de Hete:

[4] Sou estrangeiro e morador entre vós; dai-me a posse de sepultura convosco, para que eu sepulte a minha morta.

[5] Responderam os filhos de Hete a Abraão, dizendo:

[6] Ouve-nos, senhor: tu és príncipe de Deus entre nós; sepulta numa das nossas melhores sepulturas a tua morta; nenhum de nós te vedará a sua sepultura, para sepultares a tua morta.

[7] Então, se levantou Abraão e se inclinou diante do povo da terra, diante dos filhos de Hete.

[8] E lhes falou, dizendo: Se é do vosso agrado que eu sepulte a minha morta, ouvi-me e intercedei por mim junto a Efrom, filho de Zoar,

[9] para que ele me dê a caverna de Macpela, que tem no extremo do seu campo; que ma dê pelo devido preço em posse de sepultura entre vós.

[10] Ora, Efrom, o heteu, sentando-se no meio dos filhos de Hete, respondeu a Abraão, ouvindo-o os filhos de Hete, a

Pradžios 23

Tikėjimo protėvių kapai

[1]Sara gyveno šimtą dvidešimt septynerius metus.

[2]Sara mirė Kirjat Arbos mieste (tai yra Hebrone), Kanaano krašte. Abraomas apverkė ir apraudojo Sarą.

[3]Pasitraukdamas nuo savo mirusiosios, jis kreipėsi į hetitus:

[4]„Nors esu svetimšalis ir ateivis, gyvenantis tarp jūsų, parduokite man vietą kapui pas jus, kad galėčiau nunešti savo mirusiąją ir palaidoti“.

[5]Hetitai atsakė Abraomui:

[6]„Viešpatie, klausykis mūsų! Tu esi tarp mūsų Dievo išrinktasis. Laidok savo mirusiąją rinktinėse mūsų kapinėse. Niekas iš mūsų neatsakys kapo tavo mirusiajai palaidoti“.

[7]Abraomas pakilo, nusilenkė hetitams, krašto gyventojams,

[8]ir tarė jiems: „Jeigu sutinkate, kad aš nuneščiau savo mirusiąją palaidoti, tai paklausykite manęs ir užtarkite mane Coharo sūnui Efronui.

[9]Teparduoda jis man Machpelos olą, kuri jam priklauso. Ji yra jo lauko pakraštyje. Teparduoda man ją už visą kainą kapavietei tarp jūsų“.

[10]O Efronas sėdėjo tarp hetitų. Efronas Hetitas atsakė Abraomui, girdint visiems

saber, todos os que entravam pela porta da sua cidade:

[11] De modo nenhum, meu senhor; ouve-me: dou-te o campo e também a caverna que nele está; na presença dos filhos do meu povo te dou; sepulta a tua morta.

[12] Então, se inclinou Abraão diante do povo da terra;

[13] e falou a Efrom, na presença do povo da terra, dizendo: Mas, se concordas, ouve-me, peço-te: darei o preço do campo, toma-o de mim, e sepultarei ali a minha morta.

[14] Respondeu-lhe Efrom:

[15] Meu senhor, ouve-me: um terreno que vale quatrocentos siclos de prata, que é isso entre mim e ti? Sepulta ali a tua morta.

[16] Tendo Abraão ouvido isso a Efrom, pesou-lhe a prata, de que este lhe falara diante dos filhos de Hete, quatrocentos siclos de prata, moeda corrente entre os mercadores.

[17] Assim, o campo de Efrom, que estava em Macpela, fronteiro a Manre, o campo, a caverna e todo o arvoredo que nele havia, e todo o limite ao redor

[18] se confirmaram por posse a Abraão, na presença dos filhos de Hete, de todos os que entravam pela porta da sua cidade.

[19] Depois, sepultou Abraão a Sara, sua mulher, na caverna do campo de Macpela, fronteiro a Manre, que é Hebrom, na terra de Canaã.

hetitams – visiems, ėjusiems pro jo miesto vartus, – tardamas:

[11]„O ne, mano viešpatie, klausykis manęs! Aš duodu tau tą lauką ir duodu tau olą, esančią jame. Aš duodu tau ją savo tautiečių akivaizdoje. Palaidok savo mirusiąją“.

[12]Tuomet Abraomas nusilenkė krašto gyventojams

[13]ir tarė Efronui, girdint visiems krašto gyventojams: „O, kad tu manęs paklausytum! Aš duosiu tau lauko kainą. Priimk ją iš manęs, kad galėčiau ten palaidoti savo mirusiąją“.

[14]Efronas atsakė Abraomui:

[15]„Mano viešpatie, paklausyk manęs! Žemės laukas vertas keturių šimtų sidabrinių šekelių – kas tai mudviem, ar ne tiesa? Eik ir laidok savo mirusiąją“.

[16]Abraomas susiderėjo su Efronu dėl kainos. Tada Abraomas atsvėrė Efronui sidabrą, kurį buvo išsilygęs hetitams girdint, – keturis šimtus sidabrinių šekelių pagal įprastinius pirklių svarsčius.

[17]Taip Efrono laukas Machpeloje priešais Mamrę – laukas su ola ir visais tame lauke buvusiais medžiais – perėjo

[18]Abraomui kaip jo nuosavybė hetitų akivaizdoje – akivaizdoje visų, ėjusių pro miesto vartus.

[19]Po to Abraomas palaidojo savo žmoną Machpelos lauko oloje priešais Mamrę (tai yra Hebroną), Kanaano krašte.

[20] E assim, pelos filhos de Hete, se confirmou a Abraão o direito do campo e da caverna que nele estava, em posse de sepultura.

[20]Laukas ir ola iš hetitų perėjo Abraomo nuosavybėn kaip kapavietė.

Gênesis 24

Abraão manda seu servo buscar uma mulher para Isaque

[1] Era Abraão já idoso, bem avançado em anos; e o SENHOR em tudo o havia abençoado.

[2] Disse Abraão ao seu mais antigo servo da casa, que governava tudo o que possuía: Põe a mão por baixo da minha coxa,

[3] para que eu te faça jurar pelo SENHOR, Deus do céu e da terra, que não tomarás esposa para meu filho das filhas dos cananeus, entre os quais habito;

[4] mas irás à minha parentela e daí tomarás esposa para Isaque, meu filho.

[5] Disse-lhe o servo: Talvez não queira a mulher seguir-me para esta terra; nesse caso, levarei teu filho à terra donde saíste?

[6] Respondeu-lhe Abraão: Cautela! Não faças voltar para lá meu filho.

[7] O SENHOR, Deus do céu, que me tirou da casa de meu pai e de minha terra natal, e que me falou, e jurou, dizendo: À tua descendência darei esta terra, ele enviará o seu anjo, que te há de preceder, e tomarás de lá esposa para meu filho.

Pradžios 24

Izaokas ir Rebeka

[1]Abraomas buvo senyvo amžiaus ir pagyvenęs. O VIEŠPATS buvo laiminęs Abraomą visapusiškai.

[2]Abraomas tarė savo namų vyriausiajam tarnui, buvusiam visų jo turtų valdytoju: „Padėk savo ranką po mano šlaunimi,

[3]ir aš prisaikdinsiu tave VIEŠPAČIU, dangaus Dievu ir žemės Dievu, kad tu neimsi žmonos mano sūnui iš kanaaniečių dukterų, tarp kurių aš gyvenu,

[4]bet nuvyksi į mano paties kraštą, pas mano giminę, ir parūpinsi žmoną mano sūnui Izaokui“.

[5]Tarnas atsakė jam: „O jei moteris nesutiktų sekti mane į šį kraštą? Ar tada privalau nuvesti tavo sūnų į tą kraštą, iš kurio tu atėjai?“

[6]Abraomas tarė jam: „Jokiu būdu nevesk ten mano sūnaus!

[7]VIEŠPATS, dangaus Dievas, kuris paėmė mane iš mano tėvo namų ir iš mano gimtojo krašto, kuris priesaika patvirtino man padarytą pažadą: ‘Tavo palikuonims duosiu šį kraštą’, jis nusiųs angelą pirma tavęs, ir tu gausi ten žmoną mano sūnui.

[8] Caso a mulher não queira seguir-te, ficarás desobrigado do teu juramento; entretanto, não levarás para lá meu filho.
[9] Com isso, pôs o servo a mão por baixo da coxa de Abraão, seu senhor, e jurou fazer segundo o resolvido.

[10] Tomou o servo dez dos camelos do seu senhor e, levando consigo de todos os bens dele, levantou-se e partiu, rumo da Mesopotâmia, para a cidade de Naor.

[11] Fora da cidade, fez ajoelhar os camelos junto a um poço de água, à tarde, hora em que as moças saem a tirar água.

[12] E disse consigo: Ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, rogo-te que me acudas hoje e uses de bondade para com o meu senhor Abraão!
[13] Eis que estou ao pé da fonte de água, e as filhas dos homens desta cidade saem para tirar água;
[14] dá-me, pois, que a moça a quem eu disser: inclina o cântaro para que eu beba; e ela me responder: Bebe, e darei ainda de beber aos teus camelos, seja a que designaste para o teu servo Isaque; e nisso verei que usaste de bondade para com o meu senhor.

O encontro de Rebeca

[15] Considerava ele ainda, quando saiu Rebeca, filha de Betuel, filho de Milca, mulher de Naor, irmão de Abraão, trazendo um cântaro ao ombro.

[8]O jei moteris nesutiktų sekti tave, tu būsi laisvas nuo šios priesaikos, bet mano sūnaus ten nevesk!“
[9]Tarnas padėjo savo ranką po savo šeimininko Abraomo šlaunimi ir prisiekė jam.
[10]Tuomet tarnas paėmė dešimt savo šeimininko kupranugarių, pasiėmęs iš šeimininko visokių rinktinių dovanų, išvyko ir atkeliavo į Nahoro miestą Aram Naharaimuose.
[11]Jis suklupdė kupranugarius už miesto prie šulinio. Diena slinko vakarop. Tuo metu paprastai moterys išeidavo semti vandens.
[12]Jis meldėsi: „VIEŠPATIE, mano šeimininko Abraomo Dieve, suteik sėkmę man šiandien ir parodyk ištikimą meilę mano šeimininkui Abraomui.

[13]Aš stoviu čia, prie šulinio, o miestiečių dukterys antai ateina vandens semtis.

[14]Jei mergaitė, kurios paprašysiu: ‘Prašyčiau palenkti savo ąsotį ir duoti man atsigerti’, atsakytų: ‘Gerk, aš ir tavo kupranugarius pagirdysiu’, tebūna ji ta, kurią tu paskyrei savo tarnui Izaokui. Taip aš žinosiu, kad tu parodei ištikimą meilę mano šeimininkui“.

[15]Vos jam baigus tarti šiuos žodžius, atėjo Rebeka, Abraomo brolio Nahoro žmonos Milkos sūnaus Betuelio duktė, su ąsočiu ant peties.

[16] A moça era mui formosa de aparência, virgem, a quem nenhum homem havia possuído; ela desceu à fonte, encheu o seu cântaro e subiu.

[16]Mergina buvo labai graži, vyro nepažinta mergelė. Ji nusileido žemyn prie šulinio, prisipildė ąsotį ir išlipo.

[17] Então, o servo saiu-lhe ao encontro e disse: Dá-me de beber um pouco da água do teu cântaro.

[17]Tuomet tarnas, pribėgęs jos pasitikti, paprašė: „Prašyčiau man duoti gurkšnelį vandens iš savo ąsočio“. –

[18] Ela respondeu: Bebe, meu senhor. E, prontamente, baixando o cântaro para a mão, lhe deu de beber.

[18]„Gerk, mano viešpatie“, – atsakė ji ir, skubiai nuleidusi ąsotį ant rankos, davė jam gerti.

[19] Acabando ela de dar a beber, disse: Tirarei água também para os teus camelos, até que todos bebam.

[19]Jam sočiai atsigėrus, ji tarė: „Pasemsiu ir tavo kupranugariams, kad ir jie atsigertų“.

[20] E, apressando-se em despejar o cântaro no bebedouro, correu outra vez ao poço para tirar mais água; tirou-a e deu-a a todos os camelos.

[20]Skubiai išpylusi ąsotį į lovį, ji vėl bėgo prie šulinio daugiau vandens semti, kol prisėmė visiems kupranugariams.

[21] O homem a observava, em silêncio, atentamente, para saber se teria o SENHOR levado a bom termo a sua jornada ou não.

[21]Tuo tarpu anas vyras stebėjo ją tylomis, norėdamas žinoti, ar VIEŠPATSpadarė jo kelionę sėkmingą, ar ne.

[22] Tendo os camelos acabado de beber, tomou o homem um pendente de ouro de meio siclo de peso e duas pulseiras para as mãos dela, do peso de dez siclos de ouro;

[22]Kupranugariams atsigėrus, anas vyras paėmė auksinį nosies žiedą, sveriantį pusšekelį, ir dvi apyrankes, sveriančias dešimt auksinių šekelių.

[23] e lhe perguntou: De quem és filha? Peço-te que me digas. Haverá em casa de teu pai lugar em que eu fique, e a comitiva?

[23]„Prašyčiau pasakyti, – klausė jis, – kieno tu duktė? Ar yra vietos tavo tėvo namuose mums pernakvoti?“

[24] Ela respondeu: Sou filha de Betuel, filho de Milca, o qual ela deu à luz a Naor.

[24]Ji atsakė: „Aš esu duktė Betuelio, Milkos sūnaus, kurį ji pagimdė Nahorui“.

[25] E acrescentou: Temos palha, e muito pasto, e lugar para passar a noite.

[25]Ir tęsė: „Mes turime apsčiai šiaudų ir pašaro namuose, taip pat ir vietos nakvynei“.

[26] Então, se inclinou o homem e adorou ao SENHOR.

[27] E disse: Bendito seja o SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, que não retirou a sua benignidade e a sua verdade de meu senhor; quanto a mim, estando no caminho, o SENHOR me guiou à casa dos parentes de meu senhor.

[28] E a moça correu e contou aos da casa de sua mãe todas essas coisas.

[29] Ora, Rebeca tinha um irmão, chamado Labão; este correu ao encontro do homem junto à fonte.

[30] Pois, quando viu o pendente e as pulseiras nas mãos de sua irmã, tendo ouvido as palavras de Rebeca, sua irmã, que dizia: Assim me falou o homem, foi Labão ter com ele, o qual estava em pé junto aos camelos, junto à fonte.

[31] E lhe disse: Entra, bendito do SENHOR, por que estás aí fora? Pois já preparei a casa e o lugar para os camelos.

[32] Então, fez entrar o homem; descarregaram-lhe os camelos e lhes deram forragem e pasto; deu-se-lhe água para lavar os pés e também aos homens que estavam com ele.

[33] Diante dele puseram comida; porém ele disse: Não comerei enquanto não expuser o propósito a que venho. Labão respondeu-lhe: Dize.

[34] Então, disse: Sou servo de Abraão.

[35] O SENHOR tem abençoado muito ao meu senhor, e ele se tornou grande; deu-

[26]Anas vyras žemai nusilenkė ir pagarbinoVIEŠPATĮ,

[27]tardamas: „Tebūna pagarbintas VIEŠPATS, mano šeimininko Abraomo Dievas, kuris niekada nepagailėjo savo gerumo ir ištikimybės mano šeimininkui, nes atvedė mane tiesiai į mano šeimininko brolio namus“.

[28]Tuomet mergaitė nubėgo ir visa papasakojo savo motinos šeimynai.

[29]Rebeka turėjo brolį, vardu Labaną. Labanas išskubėjo pas vyrą prie šulinio,

[30]vos pamatęs nosies žiedą bei apyrankes ant savo sesers rankų ir išgirdęs savo sesers Rebekos žodžius: „Taip tas vyras man kalbėjo“. Atėjęs pas vyrą, rado jį tebestovintį šalia kupranugarių prie šaltinio.

[31]„Užeik,VIEŠPATIES palaimintasis! Kodėl tebestovi lauke, kai tau prirengiau namus ir vietą kupranugariams?“

[32]Vyras užėjo į namus, ir nuo kupranugarių buvo nuimtos naštos. Kupranugariai buvo pašerti šiaudais ir pašaru, o jam ir vyrams, buvusiems su juo, atnešta vandens kojoms nusiplauti.

[33]Bet kai jam buvo paduota valgyti, jis tarė: „Aš nieko nevalgysiu, kol nepasakysiu, ką turiu pasakyti“. Labanas atsiliepė: „Kalbėk!“

[34]„Esu Abraomo tarnas, – pradėjo jis. –

[35]VIEŠPATS apsčiai palaimino mano šeimininką, ir jis tapo turtingas. Davė jam

lhe ovelhas e bois, e prata e ouro, e servos e servas, e camelos e jumentos.

36 Sara, mulher do meu senhor, era já idosa quando lhe deu à luz um filho; a este deu ele tudo quanto tem.

37 E meu senhor me fez jurar, dizendo: Não tomarás esposa para meu filho das mulheres dos cananeus, em cuja terra habito;

38 porém irás à casa de meu pai e à minha família e tomarás esposa para meu filho.

39 Respondi ao meu senhor: Talvez não queira a mulher seguir-me.

40 Ele me disse: O SENHOR, em cuja presença eu ando, enviará contigo o seu Anjo e levará a bom termo a tua jornada, para que, da minha família e da casa de meu pai, tomes esposa para meu filho.

41 Então, serás desobrigado do meu juramento, quando fores à minha família; se não ta derem, desobrigado estarás do meu juramento.

42 Hoje, pois, cheguei à fonte e disse comigo: ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, se me levas a bom termo a jornada em que sigo,

43 eis-me agora junto à fonte de água; a moça que sair para tirar água, a quem eu disser: dá-me um pouco de água do teu cântaro,

44 e ela me responder: Bebe, e também tirarei água para os teus camelos, seja essa a mulher que o SENHOR designou para o filho de meu senhor.

avių ir galvijų, sidabro ir aukso, vergų ir vergių, kupranugarių ir asilų.

36Mano šeimininko žmona Sara, būdama senyvo amžiaus, pagimdė šeimininkui sūnų, kuriam šis paskyrė visa, ką turi.

37Mano šeimininkas prisaikdino mane, tardamas: ‘Neimsi žmonos mano sūnui iš dukterų kanaaniečių, kurių krašte gyvenu,

38bet nuvyksi į mano tėvo namus, pas mano giminę, ir gausi žmoną mano sūnui’.

39Aš sakiau savo šeimininkui: ‘O jei moteris nesutiktų sekti paskui mane?’

40Bet jis man atsakė: ‘VIEŠPATS, kurio keliais aš ėjau, pasiųs savo angelą su tavimi ir padarys tavo kelionę sėkmingą. Tu gausi žmoną mano sūnui iš mano giminės, iš mano tėvo namų.

41Nuo priesaikos būsi laisvas tik tada, kai nuvyksi pas mano giminę. Net jeigu jie ir atsisakytų, būsi laisvas nuo priesaikos’.

42Atvykęs šiandien prie šaltinio, meldžiausi: ‘VIEŠPATIE, mano šeimininko Dieve, tebūna tavo valia padaryti mano kelionę sėkmingą!

43Aš stoviu čia, prie vandens šaltinio. Tegul ta jauna moteris, atėjusi semtis vandens, kurios aš paprašysiu: ‹Prašyčiau pagirdyti mane gurkšniu vandens iš savo ąsočio›

44ir kuri man atsakys: ‹Atsigerk tu pats, o aš pasemsiu vandens ir tavo kupranugariams›, būna ta moteris, kurią VIEŠPATS paskyrė mano šeimininko sūnui’.

[45] Considerava ainda eu assim, no meu íntimo, quando saiu Rebeca trazendo o seu cântaro ao ombro, desceu à fonte e tirou água. E eu lhe disse: peço-te que me dês de beber.

[46] Ela se apressou e, baixando o cântaro do ombro, disse: Bebe, e também darei de beber aos teus camelos. Bebi, e ela deu de beber aos camelos.

[47] Daí lhe perguntei: de quem és filha? Ela respondeu: Filha de Betuel, filho de Naor e Milca. Então, lhe pus o pendente no nariz e as pulseiras nas mãos.

[48] E, prostrando-me, adorei ao SENHOR e bendisse ao SENHOR, Deus do meu senhor Abraão, que me havia conduzido por um caminho direito, a fim de tomar para o filho do meu senhor uma filha do seu parente.

[49] Agora, pois, se haveis de usar de benevolência e de verdade para com o meu senhor, fazei-mo saber; se não, declarai-mo, para que eu vá, ou para a direita ou para a esquerda.

[50] Então, responderam Labão e Betuel: Isto procede do SENHOR, nada temos a dizer fora da sua verdade.

[51] Eis Rebeca na tua presença; toma-a e vai-te; seja ela a mulher do filho do teu senhor, segundo a palavra do SENHOR.

O casamento de Isaque e Rebeca

[52] Tendo ouvido o servo de Abraão tais palavras, prostrou-se em terra diante do SENHOR;

[45]Man dar nebaigus širdyje kalbėti, išėjo Rebeka su ąsočiu ant peties. Ji nusileido prie šaltinio ir pasisėmė vandens. Aš jos paprašiau: ‘Prašyčiau man duoti atsigerti’.

[46]Ji skubiai nukėlė ąsotį nuo peties ir tarė: ‘Gerk! Aš pagirdysiu ir tavo kupranugarius’. Aš atsigėriau, o ji pagirdė ir mano kupranugarius.

[47]Tuomet jos ir paklausiau: ‘Kieno tu duktė?’ O ji atsakė: ‘Betuelio, Nahoro sūnaus, kurį Milka jam pagimdė’. Užkabinau jai ant nosies žiedą ir užmoviau jai ant rankų apyrankes.

[48]Žemai nusilenkiau ir pagarbinau VIEŠPATĮ, mano šeimininko Abraomo Dievą, atvedusį mane tiesiu keliu gauti mano šeimininko giminaičio dukterį jo sūnui.

[49]O dabar, jeigu ketinate parodyti mano šeimininkui ištikimą gerumą, tai sakykite, ir jeigu ne, tai sakykite, idant galėčiau pasukti į kairę ar į dešinę“.

[50]Tuomet Labanas ir Betuelis atsakė: „Reikalas VIEŠPATIES nuspręstas. Mes negalime nieko tau sakyti nei prieš, nei už.

[51]Žiūrėk, Rebeka stovi prieš tave, pasiimk ją ir keliauk. Tebūna ji tavo šeimininko sūnaus žmona, kaip VIEŠPATS kalbėjo“.

[52]Išgirdęs šiuos žodžius Abraomo tarnas parpuolė kniūbsčias prieš VIEŠPATĮ.

[53] e tirou jóias de ouro e de prata e vestidos e os deu a Rebeca; também deu ricos presentes a seu irmão e a sua mãe.

[53]Po to tarnas ištraukė sidabro ir aukso brangenybių bei drabužių ir įteikė juos Rebekai. Jis davė taip pat brangių dovanų jos broliui ir motinai.

[54] Depois, comeram, e beberam, ele e os homens que estavam com ele, e passaram a noite. De madrugada, quando se levantaram, disse o servo: Permiti que eu volte ao meu senhor.

[54]Tuomet jis ir jo palydovai valgė ir gėrė. Jie ten ir pernakvojo. Kai atsikėlė ryto metą, jis tarė: „Leiskite mane atgal pas savo šeimininką“.

[55] Mas o irmão e a mãe da moça disseram: Fique ela ainda conosco alguns dias, pelo menos dez; e depois irá.

[55]Bet jos brolis ir motina sakė: „Tepabūna mergaitė su mumis dar valandėlę, bent dešimt dienų, o paskui tegu keliauja“. –

[56] Ele, porém, lhes disse: Não me detenhais, pois o SENHOR me tem levado a bom termo na jornada; permiti que eu volte ao meu senhor.

[56]„Neužlaikykite manęs, – prašė jis, – nes VIEŠPATS padarė mano kelionę sėkmingą. Leiskite man grįžti pas savo šeimininką“.

[57] Disseram: Chamemos a moça e ouçamo-la pessoalmente.

[57]Jie atsakė: „Pasišaukime mergaitę ir paklauskime, ką ji sakys“.

[58] Chamaram, pois, a Rebeca e lhe perguntaram: Queres ir com este homem? Ela respondeu: Irei.

[58]Pasišaukę Rebeką, jie klausė: „Ar nori eiti su šiuo vyru?“ Ji atsakė: „Eisiu“.

[59] Então, despediram a Rebeca, sua irmã, e a sua ama, e ao servo de Abraão, e a seus homens.

[59]Tuomet savo seserį Rebeką kartu su žindyve jie išleido su Abraomo tarnu ir jo vyrais.

[60] Abençoaram a Rebeca e lhe disseram: És nossa irmã; sê tu a mãe de milhares de milhares, e que a tua descendência possua a porta dos seus inimigos.

[60]Laimindami Rebeką, jie sakė jai: ,,Tu, mūsų seserie, tapk tūkstančiais miriadų! Tepaima tavo palikuonys savo priešų vartus“.

[61] Então, se levantou Rebeca com suas moças e, montando os camelos, seguiram o homem. O servo tomou a Rebeca e partiu.

[61]Tuomet Rebeka ir jos tarnaitės pakilo, sėdo ant kupranugarių ir sekė paskui vyrą. Tarnas paėmė Rebeką ir išvyko.

[62] Ora, Isaque vinha de caminho de Beer-Laai-Roi, porque habitava na terra do Neguebe.

[62]O Izaokas buvo ką tik grįžęs iš Beer Lahai Roijo apylinkės ir apsigyvenęs Negebe.

[63] Saíra Isaque a meditar no campo, ao cair da tarde; erguendo os olhos, viu, e eis que vinham camelos.

[64] Também Rebeca levantou os olhos, e, vendo a Isaque, apeou do camelo,

[65] e perguntou ao servo: Quem é aquele homem que vem pelo campo ao nosso encontro? É o meu senhor, respondeu. Então, tomou ela o véu e se cobriu.

[66] O servo contou a Isaque todas as coisas que havia feito.

[67] Isaque conduziu-a até à tenda de Sara, mãe dele, e tomou a Rebeca, e esta lhe foi por mulher. Ele a amou; assim, foi Isaque consolado depois da morte de sua mãe.

[63]Vieną dieną vakarop Izaokas vaikštinėjo laukuose ir, pakėlęs akis, pamatė besiartinančius kupranugarius.

[64]Ir Rebeka pakėlė akis ir pamatė Izaoką. Skubiai nulipusi nuo kupranugario,

[65]ji klausė tarno: „Kas tas vyras, einantis mūsų link, ten lauke?“ Tarnas tarė: „Tai mano šeimininkas“. Tuomet ji, paėmusi šydą, apsidengė.

[66]Tarnas papasakojo Izaokui visa, ką buvo atlikęs.

[67]Izaokas tuomet nusivedė ją į savo motinos Saros palapinę, vedė Rebeką, ir ji tapo jo žmona. Izaokas mylėjo ją ir rado paguodos po savo motinos mirties.

Gênesis 25

Descendentes de Abraão e Quetura

1 Crônicas 1.32,33

[1] Desposou Abraão outra mulher; chamava-se Quetura.

[2] Ela lhe deu à luz a Zinrã, Jocsã, Medã, Midiã, Isbaque e Suá.

[3] Jocsã gerou a Seba e a Dedã; os filhos de Dedã foram: Assurim, Letusim e Leumim.

[4] Os filhos de Midiã foram: Efá, Efer, Enoque, Abida e Elda. Todos estes foram filhos de Quetura.

[5] Abraão deu tudo o que possuía a Isaque.

[6] Porém, aos filhos das concubinas que tinha, deu ele presentes e, ainda em vida, os separou de seu filho Isaque, enviando-os para a terra oriental.

A morte de Abraão

Pradžios 25

Ketūros palikuonys

[1]Abraomas vedė kitą žmoną, vardu Ketūra.

[2]Ji pagimdė jam Zimraną, Jokšaną, Medaną, Midjaną, Išbaką ir Šuachą.

[3]Jokšanui gimė Šeba ir Dedanas. Dedano palikuonys buvo ašūriečiai, letušai ir leumai.

[4]Midjano palikuonys buvo Efa, Eferas, Henochas, Abida ir Eldava. Jie visi buvo Ketūros palikuonys.

[5]Visa, ką turėjo, Abraomas paliko savo sūnui Izaokui.

[6]O savo sugulovių vaikams Abraomas davė dovanų dar prie savo galvos, prieš išsiųsdamas juos tolyn nuo savo sūnaus Izaoko rytų link, į Kedemo kraštą.

Abraomo mirtis

[7] Foram os dias da vida de Abraão cento e setenta e cinco anos.

[8] Expirou Abraão; morreu em ditosa velhice, avançado em anos; e foi reunido ao seu povo.

[9] Sepultaram-no Isaque e Ismael, seus filhos, na caverna de Macpela, no campo de Efrom, filho de Zoar, o heteu, fronteiro a Manre,

[10] o campo que Abraão comprara aos filhos de Hete. Ali foi sepultado Abraão e Sara, sua mulher.

[11] Depois da morte de Abraão, Deus abençoou a Isaque, seu filho; Isaque habitava junto a Beer-Laai-Roi.

Descendentes de Ismael

1 Crônicas 1.28-31

[12] São estas as gerações de Ismael, filho de Abraão, que Agar, egípcia, serva de Sara, lhe deu à luz.

[13] E estes, os filhos de Ismael, pelos seus nomes, segundo o seu nascimento: o primogênito de Ismael foi Nebaiote; depois, Quedar, Abdeel, Mibsão,

[14] Misma, Dumá, Massá,

[15] Hadade, Tema, Jetur, Nafis e Quedemá.

[16] São estes os filhos de Ismael, e estes, os seus nomes pelas suas vilas e pelos seus acampamentos: doze príncipes de seus povos.

[17] E os anos da vida de Ismael foram cento e trinta e sete; e morreu e foi reunido ao seu povo.

[7]Abraomas gyveno iš viso šimtą septyniasdešimt penkerius metus.

[8]Jis atsikvėpė paskutinį kartą, mirdamas laimingoje senatvėje, sulaukęs ilgo amžiaus, ir buvo sujungtas su savo gimine.

[9]Jo sūnūs Izaokas ir Izmaelis palaidojo jį Machpelos oloje, hetito Coharo sūnaus Efrono lauke, esančiame į rytus nuo Mamrės,

[10]tame lauke, kurį Abraomas pirko iš hetitų. Ten buvo palaidoti Abraomas ir jo žmona Sara.

[11]Po Abraomo mirties Dievas laimino jo sūnų Izaoką. Izaokas apsigyveno prie Beer Lahai Roijo vietovės.

Izmaelio palikuonys

[12]Štai Abraomo sūnaus Izmaelio, kurį Abraomui pagimdė Saros vergė, egiptietė Hagara, palikuonys.

[13]Štai Izmaelio sūnų vardai pagal jų gimimo eilę: Izmaelio pirmagimis Nebajotas, Kedaras, Adbeelis, Mibsamas,

[14]Mišma, Dūma, Masa,

[15]Hadadas, Tema, Jetūras, Nafišas ir Kedma.

[16]Tokie tat Izmaelio sūnūs ir jų vardai pagal gyvenvietes ir stovyklas – dvylika vadų pagal gentis.

[17](Izmaelis gyveno šimtą trisdešimt septynerius metus. Atsikvėpęs paskutinį kartą ir miręs, jis buvo sujungtas su savo gimine.)

[18] Habitaram desde Havilá até Sur, que olha para o Egito, como quem vai para a Assíria. Ele se estabeleceu fronteiro a todos os seus irmãos.

[18]Jie klajojo nuo Havilos prie Šūro, esančio netoli Egipto, iki pat Ašūro. Kiekvienas jų statėsi stovyklas šalia visų savo giminių.

Descendentes de Isaque

[19] São estas as gerações de Isaque, filho de Abraão. Abraão gerou a Isaque;

[20] era Isaque de quarenta anos, quando tomou por esposa a Rebeca, filha de Betuel, o arameu de Padã-Arã, e irmã de Labão, o arameu.

[21] Isaque orou ao SENHOR por sua mulher, porque ela era estéril; e o SENHOR lhe ouviu as orações, e Rebeca, sua mulher, concebeu.

[22] Os filhos lutavam no ventre dela; então, disse: Se é assim, por que vivo eu? E consultou ao SENHOR.

[23] Respondeu-lhe o SENHOR: Duas nações há no teu ventre, dois povos, nascidos de ti, se dividirão: um povo será mais forte que o outro, e o mais velho servirá ao mais moço.

[24] Cumpridos os dias para que desse à luz, eis que se achavam gêmeos no seu ventre.

[25] Saiu o primeiro, ruivo, todo revestido de pêlo; por isso, lhe chamaram Esaú.

[26] Depois, nasceu o irmão; segurava com a mão o calcanhar de Esaú; por isso, lhe chamaram Jacó. Era Isaque de sessenta anos, quando Rebeca lhos deu à luz.

Esaú vende o seu direito de primogenitura

Ezavo ir Jokūbo gimimas

[19]Štai Abraomo sūnaus Izaoko šeimos istorija. Abraomui gimė Izaokas.

[20]Izaokas buvo keturiasdešimtmetis, kai vedė Rebeką, aramėjo Betuelio iš Padan Aramo dukterį ir aramėjo Labano seserį.

[21]Izaokas maldavo VIEŠPATĮ dėl savo žmonos, nes ji buvo nevaisinga.VIEŠPATS išklausė maldą, ir jo žmona Rebeka tapo nėščia.

[22]Bet kūdikiai taip grūmėsi vienas su kitu jos įsčiose, kad ji prasitarė: „Jei taip, tai kam aš dar gyvenu?“ Tad ji nuėjo VIEŠPATIESpasiteirauti.

[23]O VIEŠPATS atsakė jai: ,,Dvi gentys yra tavo įsčiose, dvi atskiros tautos kils iš tavęs. Bet viena tauta bus stipresnė už kitą; vyresnioji tarnaus jaunesniajai“.

[24]Atėjus metui gimdyti, paaiškėjo, kad jos įsčiose buvo dvyniai!

[25]Pirmasis buvo rusvas, o visas jo kūnas – tarsi plaukuota skraistė. Užtat jie pavadino jį Ezavu.

[26]Po to išėjo jo brolis, laikydamasis ranka Ezavo kulno. Užtat jie pavadino jį Jokūbu. Izaokas buvo šešiasdešimtmetis, kai jiedu gimė.

[27] Cresceram os meninos. Esaú saiu perito caçador, homem do campo; Jacó, porém, homem pacato, habitava em tendas.

[28] Isaque amava a Esaú, porque se saboreava de sua caça; Rebeca, porém, amava a Jacó.

[29] Tinha Jacó feito um cozinhado, quando, esmorecido, veio do campo Esaú

[30] e lhe disse: Peço-te que me deixes comer um pouco desse cozinhado vermelho, pois estou esmorecido. Daí chamar-se Edom.

[31] Disse Jacó: Vende-me primeiro o teu direito de primogenitura.

[32] Ele respondeu: Estou a ponto de morrer; de que me aproveitará o direito de primogenitura?

[33] Então, disse Jacó: Jura-me primeiro. Ele jurou e vendeu o seu direito de primogenitura a Jacó.

[34] Deu, pois, Jacó a Esaú pão e o cozinhado de lentilhas; ele comeu e bebeu, levantou-se e saiu. Assim, desprezou Esaú o seu direito de primogenitura.

[27]Kai berniukai užaugo, Ezavas buvo įgudęs medžiotojas, laukus mėgstąs vyras, tuo tarpu Jokūbas – tylus, mėgstąs būti namie prie palapinių.

[28]Izaokas mylėjo Ezavą, nes mėgo žvėrieną, o Rebeka mylėjo Jokūbą.

[29]Kartą Jokūbui verdant sriubą, Ezavas parėjo iš laukų. Jis buvo labai išalkęs.

[30]Ezavas tarė Jokūbui: „Labai prašau duoti man pasrėbti to raudono viralo, nes esu baisiai išalkęs!“ (Todėl Ezavas buvo vadinamas Edomu.)

[31]„Pirmiau parduok man savo pirmagimystę“, – atsakė Jokūbas.

[32]Ezavas tarė: „Esu prie mirties, kam man ta pirmagimystė?“

[33]Bet Jokūbas užsispyrė: „Pirmiau turi man prisiekti“. Tada jis prisiekė ir pardavė savo pirmagimystę Jokūbui.

[34]Tuomet Jokūbas davė Ezavui duonos ir lęšių sriubos. Jis pavalgė, atsigėrė, pakilo ir nuėjo sau. Tiek Ezavui terūpėjo jo pirmagimystė.

Gênesis 26

Isaque na terra dos filisteus

[1] Sobrevindo fome à terra, além da primeira havida nos dias de Abraão, foi Isaque a Gerar, avistar-se com Abimeleque, rei dos filisteus.

[2] Apareceu-lhe o SENHOR e disse: Não desças ao Egito. Fica na terra que eu te disser;

Pradžios 26

Izaokas keliauja į Gerarą

[1]Krašte kilo badas, skirtingas nuo ankstesnio bado, kilusio Abraomo dienomis, ir Izaokas išsikėlė į Gerarą pas filistinų karalių Abimelechą.

[2]VIEŠPATS buvo jam pasirodęs ir sakęs: „Neik į Egiptą. Įsikurk krašte, kurį tau nurodysiu.

3 habita nela, e serei contigo e te abençoarei; porque a ti e a tua descendência darei todas estas terras e confirmarei o juramento que fiz a Abraão, teu pai.

4 Multiplicarei a tua descendência como as estrelas dos céus e lhe darei todas estas terras. Na tua descendência serão abençoadas todas as nações da terra;

5 porque Abraão obedeceu à minha palavra e guardou os meus mandados, os meus preceitos, os meus estatutos e as minhas leis.

6 Isaque, pois, ficou em Gerar.

7 Perguntando-lhe os homens daquele lugar a respeito de sua mulher, disse: É minha irmã; pois temia dizer: É minha mulher; para que, dizia ele consigo, os homens do lugar não me matem por amor de Rebeca, porque era formosa de aparência.

8 Ora, tendo Isaque permanecido ali por muito tempo, Abimeleque, rei dos filisteus, olhando da janela, viu que Isaque acariciava a Rebeca, sua mulher.

9 Então, Abimeleque chamou a Isaque e lhe disse: É evidente que ela é tua esposa; como, pois, disseste: É minha irmã? Respondeu-lhe Isaque: Porque eu dizia: para que eu não morra por causa dela.

10 Disse Abimeleque: Que é isso que nos fizeste? Facilmente algum do povo teria abusado de tua mulher, e tu, atraído sobre nós grave delito.

3Gyvenk tame krašte kaip ateivis. Aš būsiu su tavimi ir laiminsiu tave. Tau ir tavo palikuonims atiduosiu visus šiuos kraštus, idant įvykdyčiau priesaiką, duotą tavo tėvui Abraomui.

4Aš padarysiu tavo palikuonis tokius gausius, kaip dangaus žvaigždės, atiduosiu visus šiuos kraštus tavo palikuonims, idant visos tautos per tavo palikuonis gautų palaiminimą

5dėl to, kad Abraomas pakluso mano balsui ir vykdė, ką buvau jam paliepęs: įsakymus, nuostatus ir įstatymus“.

6Todėl Izaokas ir apsigyveno Gerare.

7Kai vietiniai vyrai imdavo teirautis apie jo žmoną, jis sakydavo: „Ji mano sesuo“. Mat jis baiminosi sakyti: „Mano žmona“, manydamas sau: „Šie vietiniai vyrai gali mane užmušti dėl Rebekos, nes ji tokia graži“.

8Atsitiko taip, kad, jam ten ilgesnį laiką pagyvenus, karalius Abimelechas kartą, žiūrėdamas pro langą, pamatė jį glamonėjant savo žmoną Rebeką.

9Abimelechas pasišaukė Izaoką ir tarė: „Tikrai ji tavo žmona! Kodėl tat sakei: ‘Ji mano sesuo’?“ Izaokas jam atsakė: „Todėl, kad maniau per ją galįs netekti gyvybės“.

10O Abimelechas tarė: „Ką tu padarei! Kas nors iš žmonių galėjo su tavo žmona sugulti, ir tu būtum užtraukęs mums kaltę!“

[11] E deu esta ordem a todo o povo: Qualquer que tocar a este homem ou à sua mulher certamente morrerá.

[11]Todėl Abimelechas įspėjo visus žmones, tardamas: „Kas užgautų šį vyrą ar jo žmoną, tas bus nubaustas mirtimi“.

[12] Semeou Isaque naquela terra e, no mesmo ano, recolheu cento por um, porque o SENHOR o abençoava.

[12]Izaokas tame krašte sėjo javus ir tais metais susilaukė šimteriopo derliaus. VIEŠPATSlaimino jį,

[13] Enriqueceu-se o homem, prosperou, ficou riquíssimo;

[13]ir žmogus praturtėjo. Jam vis labiau ir labiau sekėsi. Jis tapo labai turtingas,

[14] possuía ovelhas e bois e grande número de servos, de maneira que os filisteus lhe tinham inveja.

[14]įsigijo tiek avių bei galvijų kaimenių ir tokią gausią šeimyną, kad filistinai jam pavydėjo.

[15] E, por isso, lhe entulharam todos os poços que os servos de seu pai haviam cavado, nos dias de Abraão, enchendo-os de terra.

[15]Užpildami žemėmis, filistinai buvo užvertę visus šulinius, kuriuos iškasė jo tėvo tarnai Abraomo dienomis.

[16] Disse Abimeleque a Isaque: Aparta-te de nós, porque já és muito mais poderoso do que nós.

[16]Ir Abimelechas sakė Izaokui: „Pasitrauk nuo mūsų, nes pasidarei daug stipresnis už mus“.

[17] Então, Isaque saiu dali e se acampou no vale de Gerar, onde habitou.

[17]Todėl Izaokas iš ten ir pasitraukė. Pasistatė palapines Geraro slėnyje ir ten apsigyveno.

[18] E tornou Isaque a abrir os poços que se cavaram nos dias de Abraão, seu pai (porque os filisteus os haviam entulhado depois da morte de Abraão), e lhes deu os mesmos nomes que já seu pai lhes havia posto.

[18]Izaokas atnaujino šulinius, iškastus jo tėvo Abraomo dienomis – filistinai buvo juos užvertę po Abraomo mirties – ir davė jiems tuos pačius vardus, kuriais buvo juos pavadinęs tėvas.

[19] Cavaram os servos de Isaque no vale e acharam um poço de água nascente.

[19]Bet kai Izaoko tarnai, kasdami tame slėnyje, aptiko šaltinio vandens šulinį,

[20] Mas os pastores de Gerar contenderam com os pastores de Isaque, dizendo: Esta água é nossa. Por isso, chamou o poço de Eseque, porque contenderam com ele.

[20]Geraro kerdžiai susiginčijo su Izaoko kerdžiais, sakydami: „Tas vanduo mūsų!“ Todėl jis pavadino tą šulinį Eseko vardu, kadangi ten jie su juo ginčijosi.

[21] Então, cavaram outro poço e também por causa desse contenderam. Por isso, recebeu o nome de Sitna.

[21]Po to jie iškasė kitą šulinį. Ir dėl jo susiginčijo, užtat jį pavadino Sitna.

[22] Partindo dali, cavou ainda outro poço; e, como por esse não contenderam, chamou-lhe Reobote e disse: Porque agora nos deu lugar o SENHOR, e prosperaremos na terra.

[22]Jis iš ten išsikėlė ir išsikasė dar vieną šulinį. Dėl jo jie nebesiginčijo. Užtat pavadino jį Rehobotais, sakydamas: „Šį kartą VIEŠPATS davė mums šiame krašte apsčiai vietos daugintis“.

[23] Dali subiu para Berseba.

[23]Iš čia jis nukeliavo į Beer Šebą.

[24] Na mesma noite, lhe apareceu o SENHOR e disse: Eu sou o Deus de Abraão, teu pai. Não temas, porque eu sou contigo; abençoar-te-ei e multiplicarei a tua descendência por amor de Abraão, meu servo.

[24]Tą pačią naktį pasirodė jam VIEŠPATS ir tarė: ,,Aš esu tavo tėvo Abraomo Dievas. Nebijok, nes aš esu su tavimi! Laiminsiu tave ir padauginsiu tavo palikuonis dėl savo tarno Abraomo“.

[25] Então, levantou ali um altar e, tendo invocado o nome do SENHOR, armou a sua tenda; e os servos de Isaque abriram ali um poço.

[25]Tenai jis pastatė aukurą ir šaukėsi VIEŠPATIES. Ten pasistatė ir palapinę, ten Izaoko tarnai ėmė kasti šulinį.

Isaque faz aliança com Abimeleque

Sandora su Abimelechu

[26] De Gerar foram ter com ele Abimeleque e seu amigo Ausate e Ficol, comandante do seu exército.

[26]Ir Abimelechas atėjo pas jį iš Geraro su savo patarėju Achuzatu bei kariuomenės vadu Picholu.

[27] Disse-lhes Isaque: Por que viestes a mim, pois me odiais e me expulsastes do vosso meio?

[27]Izaokas paklausė jų: „Ko atėjote pas mane, jei manęs nekenčiate ir atstūmėte nuo savęs?“

[28] Eles responderam: Vimos claramente que o SENHOR é contigo; então, dissemos: Haja agora juramento entre nós e ti, e façamos aliança contigo.

[28]Jie atsakė: „Dabar mes aiškiai matome, kad VIEŠPATS buvo su tavimi, todėl siūlome sudaryti sutartį su priesaika tarp mūsų abiejų – tarp tavęs ir mūsų. Sudarykime sandorą,

[29] Jura que nos não farás mal, como também não te havemos tocado, e como te fizemos somente o bem, e te deixamos ir em paz. Tu és agora o abençoado do SENHOR.

[29]kad tu nedarytum mums nieko pikta, lygiai kaip mes tavęs neužgavome, visada su tavimi tik gerai elgėmės ir leidome tau iškeliauti taikingai. Nuo dabar būk VIEŠPATIES palaimintasis!“

[30] Então, Isaque lhes deu um banquete, e comeram e beberam.

[30]Jis iškėlė jiems vaišes, jie valgė ir gėrė.

[31] Levantando-se de madrugada, juraram de parte a parte; Isaque os despediu, e eles se foram em paz.

[31]Rytą jie pakilo anksti ir prisiekė vienas kitam. Tuomet Izaokas su jais atsisveikino, ir jie išsiskyrė taikiai.

[32] Nesse mesmo dia, vieram os servos de Isaque e, dando-lhe notícia do poço que tinham cavado, lhe disseram: Achamos água.

[32]Atsitiko taip, kad tą pačią dieną Izaoko tarnai atėjo pas jį su žinia apie jų iškastą šulinį ir pranešė jam: „Radome vandens!“

[33] Ao poço, chamou-lhe Seba; por isso, Berseba é o nome daquela cidade até ao dia de hoje.

[33]Jis pavadino jį Šiba. Todėl iki šios dienos ir miesto vardas yra Beer Šeba.

[34] Tendo Esaú quarenta anos de idade, tomou por esposa a Judite, filha de Beeri, heteu, e a Basemate, filha de Elom, heteu.

[34]Ezavas buvo keturiasdešimtmetis, kai vedė Beerio Hetito dukterį Juditą ir Elono Hetito dukterį Basmatą.

[35] Ambas se tornaram amargura de espírito para Isaque e para Rebeca.

[35]Jos apkartino Izaoko ir Rebekos gyvenimą.

Gênesis 27

Isaque abençoa a Jacó e a Esaú

[1] Tendo-se envelhecido Isaque e já não podendo ver, porque os olhos se lhe enfraqueciam, chamou a Esaú, seu filho mais velho, e lhe disse: Meu filho! Respondeu ele: Aqui estou!

Pradžios 27

Izaokas palaimina Jokūbą

[1]Kai Izaokas jau buvo senas, o jo akys taip aptemusios, kad nebegalėjo matyti, jis pasišaukė savo vyresnįjį sūnų ir tarė jam: „Mano sūnau!“ Šis atsiliepė: „Aš čia“.

[2] Disse-lhe o pai: Estou velho e não sei o dia da minha morte.

[2]Anas tarė jam: „Matai, jau pasenau. Nežinau savo mirties dienos.

[3] Agora, pois, toma as tuas armas, a tua aljava e o teu arco, sai ao campo, e apanha para mim alguma caça,

[3]Taigi imk savo ginklus – strėlinę ir lanką, išeik į laukus ir sumedžiok man žvėrienos.

[4] e faze-me uma comida saborosa, como eu aprecio, e traze-ma, para que eu coma e te abençoe antes que eu morra.

[4]Tuomet paruošk man gardų valgį, kokį aš mėgstu, ir atnešk man pavalgyti, idant prieš mirdamas palaiminčiau tave savo sielos palaiminimu“.

[5] Rebeca esteve escutando enquanto Isaque falava com Esaú, seu filho. E foi-se Esaú ao campo para apanhar a caça e trazê-la.

[5]O Rebeka klausėsi, kai Izaokas kalbėjosi su sūnumi Ezavu. Jam išėjus į laukus medžioti ir parnešti žvėrienos,

[6] Então, disse Rebeca a Jacó, seu filho: Ouvi teu pai falar com Esaú, teu irmão, assim:

[6]Rebeka tarė sūnui Jokūbui: „Ką tik nugirdau tavo tėvą sakant tavo broliui Ezavui:

[7] Traze caça e faze-me uma comida saborosa, para que eu coma e te abençoe diante do SENHOR, antes que eu morra.

[7]'Parnešk žvėrienos ir paruošk man gardų valgį pavalgyti, idant prieš mirdamas tave palaiminčiau VIEŠPATIES akivaizdoje'.

[8] Agora, pois, meu filho, atende às minhas palavras com que te ordeno.

[8]O dabar, mano sūnau, paklausyk mano žodžio ir daryk, ką tau liepiu.

[9] Vai ao rebanho e traze-me dois bons cabritos; deles farei uma saborosa comida para teu pai, como ele aprecia;

[9]Nueik prie kaimenės ir parnešk iš ten du rinktinius ožiukus, o aš iš jų paruošiu tavo tėvui valgį, kokį jis mėgsta.

[10] levá-la-ás a teu pai, para que a coma e te abençoe, antes que morra.

[10]Tu nuneši jį tėvui pavalgyti, idant palaimintų tave prieš mirdamas".

[11] Disse Jacó a Rebeca, sua mãe: Esaú, meu irmão, é homem cabeludo, e eu, homem liso.

[11]– „Betgi mano brolis Ezavas yra gauruotas vyras, – atsakė Jokūbas savo motinai Rebekai, – o aš juk plikas!

[12] Dar-se-á o caso de meu pai me apalpar, e passarei a seus olhos por zombador; assim, trarei sobre mim maldição e não bênção.

[12]Jei mane tėvas apčiupinės, aš būsiu jo akyse sukčius ir užsitrauksiu ant savęs prakeikimą, o ne palaiminimą!"

[13] Respondeu-lhe a mãe: Caia sobre mim essa maldição, meu filho; atende somente o que eu te digo, vai e traze-mos.

[13]O motina jam tarė: „Tekrinta ant manęs tavo prakeikimas, mano sūnau. Tik paklausyk mano žodžio, eik ir parnešk juos man".

[14] Ele foi, tomou-os e os trouxe a sua mãe, que fez uma saborosa comida, como o pai dele apreciava.

[14]Taigi jis nuėjo, paėmė ir parnešė juos savo motinai, o jo motina paruošė gardų valgį, kokį jo tėvas mėgo.

[15] Depois, tomou Rebeca a melhor roupa de Esaú, seu filho mais velho, roupa que tinha consigo em casa, e vestiu a Jacó, seu filho mais novo.

[15]Tuomet Rebeka paėmė namie paliktus geriausius vyresniojo sūnaus Ezavo drabužius ir apvilko jais jaunesnįjį sūnų Jokūbą.

16 Com a pele dos cabritos cobriu-lhe as mãos e a lisura do pescoço.

16Be to, jo rankas ir pliką kaklo dalį apdengė ožiukų kailiais.

17 Então, entregou a Jacó, seu filho, a comida saborosa e o pão que havia preparado.

17Po to padavė sūnui Jokūbui į rankas gardųjį valgį ir duoną, kurią buvo iškepusi.

18 Jacó foi a seu pai e disse: Meu pai! Ele respondeu: Fala! Quem és tu, meu filho?

18Jis įėjo pas tėvą ir tarė: „Mano tėve!“ – „Aš čia, – atsiliepė šis. – Kas tu, mano sūnau?“

19 Respondeu Jacó a seu pai: Sou Esaú, teu primogênito; fiz o que me ordenaste. Levanta-te, pois, assenta-te e come da minha caça, para que me abençoes.

19Jokūbas tėvui atsakė: „Aš Ezavas, tavo pirmagimis. Padariau, kaip buvai man liepęs. O dabar prašyčiau sėstis ir pavalgyti mano žvėrienos, idant mane palaimintum savo sielos palaiminimu“.

20 Disse Isaque a seu filho: Como é isso que a pudeste achar tão depressa, meu filho? Ele respondeu: Porque o SENHOR, teu Deus, a mandou ao meu encontro.

20Bet Izaokas paklausė savo sūnų: „Kaipgi, mano sūnau, taip greitai suradai?“ O jis atsakė: „VIEŠPATS, tavo Dievas, suteikė man laimę“.

21 Então, disse Isaque a Jacó: Chega-te aqui, para que eu te apalpe, meu filho, e veja se és meu filho Esaú ou não.

21Tuomet Izaokas tarė Jokūbui: „Eikš arčiau, kad galėčiau tave apčiupinėti ir žinoti, ar iš tikrųjų tu mano sūnus Ezavas, ar ne“.

22 Jacó chegou-se a Isaque, seu pai, que o apalpou e disse: A voz é de Jacó, porém as mãos são de Esaú.

22Jokūbas priėjo prie savo tėvo Izaoko, šis apčiupinėjo jį ir tarė: „Balsas – kaip Jokūbo, bet rankos – kaip Ezavo“.

23 E não o reconheceu, porque as mãos, com efeito, estavam peludas como as de seu irmão Esaú. E o abençoou.

23Taigi neatpažino jo, nes rankos buvo gauruotos kaip ir jo brolio Ezavo. Todėl ir palaimino jį.

24 E lhe disse: És meu filho Esaú mesmo? Ele respondeu: Eu sou.

24Jis paklausė: „Ar tai tu mano sūnus Ezavas?“ Ir kai Jokūbas atsakė: „Aš“,

25 Então, disse: Chega isso para perto de mim, para que eu coma da caça de meu filho; para que eu te abençoe. Chegou-lho, e ele comeu; trouxe-lhe também vinho, e ele bebeu.

25jis tarė: „Paduok man valgį, idant pavalgyčiau savo sūnaus žvėrienos ir palaiminčiau tave savo sielos palaiminimu“. Anas padavė valgį, ir šis suvalgė, padavė vyną, ir šis išgėrė.

[26] Então, lhe disse Isaque, seu pai: Chega-te e dá-me um beijo, meu filho.
[27] Ele se chegou e o beijou. Então, o pai aspirou o cheiro da roupa dele, e o abençoou, e disse: Eis que o cheiro do meu filho é como o cheiro do campo, que o SENHOR abençoou;
[28] Deus te dê do orvalho do céu, e da exuberância da terra, e fartura de trigo e de mosto.
[29] Sirvam-te povos, e nações te reverenciem; sê senhor de teus irmãos, e os filhos de tua mãe se encurvem a ti; maldito seja o que te amaldiçoar, e abençoado o que te abençoar.
[30] Mal acabara Isaque de abençoar a Jacó, tendo este saído da presença de Isaque, seu pai, chega Esaú, seu irmão, da sua caçada.

[31] E fez também ele uma comida saborosa, a trouxe a seu pai e lhe disse: Levanta-te, meu pai, e come da caça de teu filho, para que me abençoes.

[32] Perguntou-lhe Isaque, seu pai: Quem és tu? Sou Esaú, teu filho, o teu primogênito, respondeu.
[33] Então, estremeceu Isaque de violenta comoção e disse: Quem é, pois, aquele que apanhou a caça e ma trouxe? Eu comi de tudo, antes que viesses, e o abençoei, e ele será abençoado.

[34] Como ouvisse Esaú tais palavras de seu pai, bradou com profundo amargor e lhe

[26]Tuomet jo tėvas Izaokas tarė jam: „Mano sūnau, eikš arčiau ir pabučiuok mane“.
[27]Kai Jokūbas priėjo arčiau ir pabučiavo jį, šis užuodė jo drabužių kvapą ir laimino jį, tardamas: „Ak, kvapas mano sūnaus tarsi kvapas laukų, kuriuos VIEŠPATS palaimino.
[28]Teduoda tau Dievas iš dangaus rasos, iš žemės derlingumo ir apsčiai grūdų bei vyno.
[29]Tetarnauja tau tautos, ir tesilenkia tau gentys. Valdovu būk savo broliams, tesilenkia tau tavo motinos sūnūs. Tebūna prakeiktas, kas tave keikia, tebūna palaimintas, kas tave laimina!“

[30]Vos Jokūbui palikus savo tėvą, kai Izaokas buvo baigęs laiminti Jokūbą, parėjo iš medžioklės jo brolis Ezavas.

[31]Jis taip pat paruošė gardų valgį ir atnešė tėvui. „Teatsisėda mano tėvas, – tarė savo tėvui, – ir tepavalgo savo sūnaus žvėrienos, idant palaimintų mane savo sielos palaiminimu“.
[32]Jo tėvas Izaokas paklausė: „O kas tu būsi?“ – „Tavo pirmagimis sūnus Ezavas“, – atsakė šis.
[33]Dabar Izaoką apėmė baisus drebulys. Jis ir vėl klausė: „Bet kas gi buvo anas, kuris sumedžiojo žvėrieną ir atnešė man? Be to, aš suvalgiau ją prieš tau ateinant ir palaiminau jį! Taip, jis bus palaimintas!“
[34]Išgirdęs tėvo žodžius, Ezavas pratrūko garsiai ir karčiai kukčioti ir sakė tėvui: „Palaimink mane! Taip pat ir mane, tėve!“

disse: Abençoa-me também a mim, meu pai!

35 Respondeu-lhe o pai: Veio teu irmão astuciosamente e tomou a tua bênção.

36 Disse Esaú: Não é com razão que se chama ele Jacó? Pois já duas vezes me enganou: tirou-me o direito de primogenitura e agora usurpa a bênção que era minha. Disse ainda: Não reservaste, pois, bênção nenhuma para mim?

37 Então, respondeu Isaque a Esaú: Eis que o constituí em teu senhor, e todos os seus irmãos lhe dei por servos; de trigo e de mosto o apercebi; que me será dado fazer-te agora, meu filho?

38 Disse Esaú a seu pai: Acaso, tens uma única bênção, meu pai? Abençoa-me, também a mim, meu pai. E, levantando Esaú a voz, chorou.

39 Então, lhe respondeu Isaque, seu pai: Longe dos lugares férteis da terra será a tua habitação, e sem orvalho que cai do alto.

40 Viverás da tua espada e servirás a teu irmão; quando, porém, te libertares, sacudirás o seu jugo da tua cerviz.

41 Passou Esaú a odiar a Jacó por causa da bênção, com que seu pai o tinha abençoado; e disse consigo: Vêm próximos os dias de luto por meu pai; então, matarei a Jacó, meu irmão.

42 Chegaram aos ouvidos de Rebeca estas palavras de Esaú, seu filho mais velho;

35Bet tėvas atsakė: „Tavo brolis apgaulingai atėjo ir pasiėmė tavo palaiminimą“.

36Ezavas pratarė: „Argi veltui jis buvo pavadintas Jokūbu? Juk jis du kartus apgavo mane! Pirma atėmė mano pirmagimystę, o dabar, žiūrėk, pasiėmė ir mano palaiminimą!“ Jis pridūrė: „Nejaugi nebeliko man jokio tavo palaiminimo?“

37Izaokas atsakė Ezavui: „Matai, aš jį jau paskyriau tavo valdovu, padariau visus brolius jo tarnais ir praturtinau jį grūdais ir vynu. Ką tat begaliu padaryti tau, mano sūnau?“

38Ezavas maldavo tėvą: „Nejau tik vieną palaiminimą teturi, tėve? Palaimink mane, taip pat ir mane, tėve!“ Ezavas ėmė garsiai verkti.

39Tuomet jo tėvas Izaokas atsakė jam: ,,Štai tavo buveinė bus toli nuo žemės derliaus ir toli nuo rasos iš aukšto dangaus.

40Iš kalavijo gyvensi ir savo broliui tarnausi. Bet kai sukilsi, nusimesi jo jungą nuo sprando“.

41Tad Ezavas nekentė Jokūbo už palaiminimą, kuriuo tėvas buvo jį palaiminęs. Ezavas galvojo: „Artinasi tėvo gedulo dienos, tuomet aš užmušiu savo brolį Jokūbą“.

42Bet vyresniojo sūnaus Ezavo žodžiai buvo persakyti Rebekai. Ji pasišaukė

ela, pois, mandou chamar a Jacó, seu filho mais moço, e lhe disse: Eis que Esaú, teu irmão, se consola a teu respeito, resolvendo matar-te.

jaunesnįjį sūnų ir pasakė jam: „Žiūrėk, tavo brolis Ezavas niršta, norėdamas tave nužudyti.

43 Agora, pois, meu filho, ouve o que te digo: retira-te para a casa de Labão, meu irmão, em Harã;

43Todėl dabar, mano sūnau, paklausyk manęs. Bėk tuojau pat pas mano brolį Labaną į Haraną.

44 fica com ele alguns dias, até que passe o furor de teu irmão,

44Pasilik pas jį kurį laiką, kol atauš tavo brolio įtūžis,

45 e cesse o seu rancor contra ti, e se esqueça do que lhe fizeste. Então, providenciarei e te farei regressar de lá. Por que hei de eu perder os meus dois filhos num só dia?

45kol atslūgs tavo brolio įniršis prieš tave, ir jis užmiršš, ką tu jam padarei. Tuomet pasiųsiu ką nors tave iš ten parvesti. Kam gi turėčiau netekti jūsų tą pačią dieną!“

46 Disse Rebeca a Isaque: Aborrecida estou da minha vida, por causa das filhas de Hete; se Jacó tomar esposa dentre as filhas de Hete, tais como estas, as filhas desta terra, de que me servirá a vida?

46Tuomet Rebeka kalbėjo Izaokui: „Apkarto man gyvenimas dėl tų hetičių moterų. Jei ir Jokūbas vestų hetitę, tokią kaip jos, čiabuvę, kas gero man gyvenime beliktų?“

Gênesis 28

A fuga de Jacó

Pradžios 28

1 Isaque chamou a Jacó e, dando-lhe a sua bênção, lhe ordenou, dizendo: Não tomarás esposa dentre as filhas de Canaã.

1Tada Izaokas pasišaukė Jokūbą, palaimino ir įsakė: „Neimk žmonos iš kanaaniečių dukterų!

2 Levanta-te, vai a Padã-Arã, à casa de Betuel, pai de tua mãe, e toma lá por esposa uma das filhas de Labão, irmão de tua mãe.

2Keliauk tuojau pat į Padan Aramą, į savo motinos tėvo Betuelio namus, ir ten paimk sau žmoną iš motinos brolio Labano dukterų.

3 Deus Todo-Poderoso te abençoe, e te faça fecundo, e te multiplique para que venhas a ser uma multidão de povos;

3Telaimina tave Dievas Visagalis, tepadaro tave vaisingą ir gausų, idant taptum tautų bendrija.

4 e te dê a bênção de Abraão, a ti e à tua descendência contigo, para que possuas a terra de tuas peregrinações, concedida por Deus a Abraão.

4Tesuteikia tau jis Abraomo palaiminimą – tau ir tavo palikuonims, idant paveldėtum kraštą, kuriame dabar gyveni kaip ateivis, – kraštą, kurį Dievas davė Abraomui“.

[5] Assim, despediu Isaque a Jacó, que se foi a Padã-Arã, à casa de Labão, filho de Betuel, o arameu, irmão de Rebeca, mãe de Jacó e de Esaú.

[6] Vendo, pois, Esaú que Isaque abençoara a Jacó e o enviara a Padã-Arã, para tomar de lá esposa para si; e vendo que, ao abençoá-lo, lhe ordenara, dizendo: Não tomarás mulher dentre as filhas de Canaã;

[7] e vendo, ainda, que Jacó, obedecendo a seu pai e a sua mãe, fora a Padã-Arã;

[8] sabedor também de que Isaque, seu pai, não via com bons olhos as filhas de Canaã,

[9] foi Esaú à casa de Ismael e, além das mulheres que já possuía, tomou por mulher a Maalate, filha de Ismael, filho de Abraão, e irmã de Nebaiote.

A visão da escada

[10] Partiu Jacó de Berseba e seguiu para Harã.

[11] Tendo chegado a certo lugar, ali passou a noite, pois já era sol-posto; tomou uma das pedras do lugar, fê-la seu travesseiro e se deitou ali mesmo para dormir.

[12] E sonhou: Eis posta na terra uma escada cujo topo atingia o céu; e os anjos de Deus subiam e desciam por ela.

[13] Perto dele estava o SENHOR e lhe disse: Eu sou o SENHOR, Deus de Abraão, teu pai, e Deus de Isaque. A terra em que agora estás deitado, eu ta darei, a ti e à tua descendência.

[14] A tua descendência será como o pó da terra; estender-te-ás para o Ocidente e para o Oriente, para o Norte e para o Sul.

[5]Izaokas išsiuntė Jokūbą, ir šis iškeliavo į Padan Aramą pas Betuelio Aramėjo sūnų Labaną, Jokūbo ir Ezavo motinos Rebekos brolį.

[6]O Ezavas pastebėjo, kad Izaokas palaimino Jokūbą bei išsiuntė jį į Padan Aramą ieškoti žmonos, kad, duodamas savo palaiminimą, įsakė: „Neimk žmonos iš kanaaniečių dukterų“

[7]ir kad Jokūbas, paklusdamas tėvui ir motinai, buvo iškeliavęs į Padan Aramą.

[8]Ezavas pamatė, kad kanaanietės moterys labai nepatiko jo tėvui Izaokui.

[9]Tada Ezavas nuėjo pas Izmaelį ir prie savo turimų žmonų dar paėmė sau žmona Abraomo sūnaus Izmaelio dukterį Mahalatą, Nebajoto seserį.

Jokūbo sapnas prie Betelio

[10]Jokūbas paliko Beer Šebą ir leidosi Harano link.

[11]Pasiekęs žinomą vietą, jis apsistojo nakvoti, nes saulė jau buvo nusileidusi. Paėmęs iš tos vietos akmenį, pasidėjo po galva ir toje vietoje atsigulė miegoti.

[12]Jis sapnavo. Žiūri, stovi laiptai ant žemės, o jų viršus siekia dangų, ir Dievo angelai laipioja jais aukštyn ir žemyn.

[13]Žiūri, VIEŠPATS stovi prie jo ir sako: „Aš esuVIEŠPATS, tavo senelio Abraomo ir Izaoko Dievas. Žemę, ant kurios guli, duosiu tau ir tavo palikuonims.

[14]Tavo palikuonys bus tokie gausūs kaip žemės dulkės, tu išsiplėsi į vakarus ir rytus,

Em ti e na tua descendência serão abençoadas todas as famílias da terra.

[15] Eis que eu estou contigo, e te guardarei por onde quer que fores, e te farei voltar a esta terra, porque te não desampararei, até cumprir eu aquilo que te hei referido.

[16] Despertado Jacó do seu sono, disse: Na verdade, o SENHOR está neste lugar, e eu não o sabia.

[17] E, temendo, disse: Quão temível é este lugar! É a Casa de Deus, a porta dos céus.

A coluna de Betel

[18] Tendo-se levantado Jacó, cedo, de madrugada, tomou a pedra que havia posto por travesseiro e a erigiu em coluna, sobre cujo topo entornou azeite.

[19] E ao lugar, cidade que outrora se chamava Luz, deu o nome de Betel.

[20] Fez também Jacó um voto, dizendo: Se Deus for comigo, e me guardar nesta jornada que empreendo, e me der pão para comer e roupa que me vista,

[21] de maneira que eu volte em paz para a casa de meu pai, então, o SENHOR será o meu Deus;

[22] e a pedra, que erigi por coluna, será a Casa de Deus; e, de tudo quanto me concederes, certamente eu te darei o dízimo.

Gênesis 29

Jacó encontra-se com Raquel

[1] Pôs-se Jacó a caminho e se foi à terra do povo do Oriente.

į šiaurę ir pietus. Visos žemės gentys per tave ir tavo palikuonis ras palaiminimą.

[15]Būk tikras, aš esu su tavimi! Globosiu tave, kad ir kur eitum, ir sugrąžinsiu tave į šią žemę. Niekada tavęs nepaliksiu, kol neįvykdysiu, ką tau pažadėjau“.

[16]Jokūbas pabudo iš miego ir tarė: „Iš tikrųjų VIEŠPATS yra šioje vietoje, bet aš to nežinojau!“

[17]Drebulio krečiamas, jis sakė: „Kokia baugi ši vieta! Tai ne kas kita kaip Dievo namai ir dangaus vartai“.

[18]Atsikėlęs anksti rytą, Jokūbas paėmė akmenį, kurį buvo pasidėjęs po galva, pastatė jį kaip paminklą ir užpylė ant jo viršaus aliejaus.

[19]O tą vietą pavadino Beteliu, nors ankstesnis to miesto vardas buvo Lūzas.

[20]Tuomet Jokūbas padarė įžadą, sakydamas: „Jei Dievas pasiliks su manimi, saugodamas mane kelionėje, kurią pradedu, ir duos man duonos valgyti ir drabužių apsivilkti,

[21]idant sugrįžčiau ramybėje vėl į tėvo namus, tai VIEŠPATS bus mano Dievas,

[22]ir šis akmuo, kurį pastačiau kaip paminklą, bus Dievo namai. O iš viso, ką tu man duodi, tikrai atseikėsiu tau dešimtinę“.

Pradžios 29

Jokūbas pas Labaną

[1]Jokūbas vėl leidosi kelionėn ir nuėjo į rytiečių kraštą.

[2] Olhou, e eis um poço no campo e três rebanhos de ovelhas deitados junto dele; porque daquele poço davam de beber aos rebanhos; e havia grande pedra que tapava a boca do poço.

[2]Ten laukuose jis pamatė šulinį. Trys avių kaimenės būriavosi prie šulinio, nes iš jo buvo girdomos kaimenės. Ant šulinio angos buvo užristas didžiulis akmuo.

[3] Ajuntavam-se ali todos os rebanhos, os pastores removiam a pedra da boca do poço, davam de beber às ovelhas e tornavam a colocá-la no seu devido lugar.

[3]Tik kai būdavo ten suvarytos visos kaimenės, piemenys nurisdavo akmenį nuo šulinio angos, pagirdydavo avis ir vėl užrisdavo akmenį į vietą.

[4] Perguntou-lhes Jacó: Meus irmãos, donde sois? Responderam: Somos de Harã.

[4]Jokūbas prakalbino juos: „Mano broliai, iš kur jūs?“ Tie atsakė: „Iš Harano“.

[5] Perguntou-lhes: Conheceis a Labão, filho de Naor? Responderam: Conhecemos.

[5]– „O gal pažįstate Labaną, Nahoro sūnų?“ – paklausė. „Taip, pažįstame“, – atsakė jie.

[6] Ele está bom? Perguntou ainda Jacó. Responderam: Está bom. Raquel, sua filha, vem vindo aí com as ovelhas.

[6]Jis jų klausė: „Kaip jo sveikata?“ – „Gera, jis sveikas, – atsakė jie, – štai jo duktė Rachelė ateina su savo avimis“.

[7] Então, lhes disse: É ainda pleno dia, não é tempo de se recolherem os rebanhos; dai de beber às ovelhas e ide apascentá-las.

[7]Jis tarė: „Žiūrėkite, diena dar ilga, dar ne laikas ginti gyvulius namo. Pagirdykite avis ir ginkite jas ganytis“.

[8] Não o podemos, responderam eles, enquanto não se ajuntarem todos os rebanhos, e seja removida a pedra da boca do poço, e lhes demos de beber.

[8]„Negalime, – atsakė jie, – kol nesuvarytos visos kaimenės. Tik tuomet nuritame akmenį nuo šulinio angos ir pagirdome avis“.

[9] Falava-lhes ainda, quando chegou Raquel com as ovelhas de seu pai; porque era pastora.

[9]Jokūbui su jais tebesikalbant, atėjo Rachelė su savo tėvo avimis. Ji buvo piemenaitė.

[10] Tendo visto Jacó a Raquel, filha de Labão, irmão de sua mãe, e as ovelhas de Labão, chegou-se, removeu a pedra da boca do poço e deu de beber ao rebanho de Labão, irmão de sua mãe.

[10]Pamatęs Rachelę, savo motinos brolio Labano dukterį, ir savo motinos brolio Labano avis, Jokūbas priėjo, nurito akmenį nuo šulinio angos ir pagirdė savo motinos brolio Labano kaimenę.

[11] Feito isso, Jacó beijou a Raquel e, erguendo a voz, chorou.

[12] Então, contou Jacó a Raquel que ele era parente de seu pai, pois era filho de Rebeca; ela correu e o comunicou a seu pai.

[13] Tendo Labão ouvido as novas de Jacó, filho de sua irmã, correu-lhe ao encontro, abraçou-o, beijou-o e o levou para casa. E contou Jacó a Labão os acontecimentos de sua viagem.

[14] Disse-lhe Labão: De fato, és meu osso e minha carne. E Jacó, pelo espaço de um mês, permaneceu com ele.

[15] Depois, disse Labão a Jacó: Acaso, por seres meu parente, irás servir-me de graça? Dize-me, qual será o teu salário?

[16] Ora, Labão tinha duas filhas: Lia, a mais velha, e Raquel, a mais moça.

[17] Lia tinha os olhos baços, porém Raquel era formosa de porte e de semblante.

[18] Jacó amava a Raquel e disse: Sete anos te servirei por tua filha mais moça, Raquel.

[19] Respondeu Labão: Melhor é que eu ta dê, em vez de dá-la a outro homem; fica, pois, comigo.

[20] Assim, por amor a Raquel, serviu Jacó sete anos; e estes lhe pareceram como poucos dias, pelo muito que a amava.

Lia e Raquel

[21] Disse Jacó a Labão: Dá-me minha mulher, pois já venceu o prazo, para que me case com ela.

[11]Tuomet Jokūbas pabučiavo Rachelę ir balsu pravirko.

[12]Jokūbas pasisakė Rachelei esąs jos tėvo giminaitis, Rebekos sūnus. O ji nubėgo ir pasakė savo tėvui.

[13]Išgirdęs žinią apie sesers sūnų Jokūbą, Labanas atskubėjo jo pasitikti. Apkabinęs ir išbučiavęs parsivedė jį į savo namus. Jokūbas papasakojo Labanui visa, kas buvo įvykę,

[14]ir Labanas tarė jam: „Esi iš tikrųjų mano kūnas ir kraujas!“

Jokūbas veda Lėją ir Rachelę

Jokūbui išbuvus pas Labaną vieną mėnesį,

[15]Labanas pasakė Jokūbui: „Negi dėl to, kad esi mano giminaitis, turėtum man už nieką tarnauti? Sakyk, kokia bus tavo alga?“

[16]Labanas turėjo dvi dukteris. Vyresnioji buvo vardu Lėja, o jaunesnioji – Rachelė.

[17]Lėja turėjo švelnias akis, o Rachelė buvo dailiai nuaugusi ir graži.

[18]Kadangi jau buvo pamilęs Rachelę, Jokūbas atsakė: „Tarnausiu tau septynerius metus už tavo jaunesniąją dukterį“.

[19]„Mieliau ją duosiu tau negu kokiam pašaliečiui. Pasilik pas mane“, – sutiko Labanas.

[20]Jokūbas ištarnavo už Rachelę septynerius metus, bet jie atrodė jam tarsi keletas dienų – taip labai ją mylėjo.

[21]Tuomet Jokūbas tarė Labanui: „Duok man mano žmoną, kad galėčiau su ja gyventi, nes mano laikas baigėsi“.

[22] Reuniu, pois, Labão todos os homens do lugar e deu um banquete.

[22]Labanas sukvietė visus vietos žmones ir iškėlė vestuves.

[23] À noite, conduziu a Lia, sua filha, e a entregou a Jacó. E coabitaram.

[23]Bet, atėjus vakarui, paėmė savo dukterį Lėją ir įvedė ją pas Jokūbą. Jokūbas tat ir suėjo su ja.

[24] (Para serva de Lia, sua filha, deu Labão Zilpa, sua serva.)

[24]Savo tarnaitę Zilpą Labanas paskyrė dukters Lėjos tarnaite.

[25] Ao amanhecer, viu que era Lia. Por isso, disse Jacó a Labão: Que é isso que me fizeste? Não te servi eu por amor a Raquel? Por que, pois, me enganaste?

[25]Atėjus rytui, žiūri, šalia Lėja! Jokūbas tarė Labanui: „Ką tu padarei? Argi ne už Rachelę tau tarnavau?! Kodėl tat mane apgavai?"

[26] Respondeu Labão: Não se faz assim em nossa terra, dar-se a mais nova antes da primogênita.

[26]Labanas atsakė: „Mūsų šalyje taip nedaroma, jaunesnioji už vyro neišleidžiama prieš pirmagimę.

[27] Decorrida a semana desta, dar-te-emos também a outra, pelo trabalho de mais sete anos que ainda me servirás.

[27]Su šia baik vestuvių savaitę, ir jei tarnausi man kitus septynerius metus, duosime tau ir aną".

[28] Concordou Jacó, e se passou a semana desta; então, Labão lhe deu por mulher Raquel, sua filha.

[28]Jokūbas taip ir padarė – baigė vestuvių savaitę. Tuomet Labanas davė jam savo dukterį Rachelę žmona.

[29] (Para serva de Raquel, sua filha, deu Labão a sua serva Bila.)

[29]Savo tarnaitę Bilhą Labanas paskyrė dukters Rachelės tarnaite.

[30] E coabitaram. Mas Jacó amava mais a Raquel do que a Lia; e continuou servindo a Labão por outros sete anos.

[30]Jokūbas tada suėjo ir su Rachele; iš tikrųjų Rachelę jis mylėjo labiau negu Lėją. O Labanui atitarnavo dar septynerius metus.

Os filhos de Jacó

Jokūbo vaikai

[31] Vendo o SENHOR que Lia era desprezada, fê-la fecunda; ao passo que Raquel era estéril.

[31]Pamatęs, kad Lėja nemylima, VIEŠPATS padarė ją vaisingą, o Rachelė tuo tarpu liko nevaisinga.

[32] Concebeu, pois, Lia e deu à luz um filho, a quem chamou Rúben, pois disse: O SENHOR atendeu à minha aflição. Por isso, agora me amará meu marido.

[32]Lėja tapo nėščia ir pagimdė sūnų, kurį pavadino Rubenu. Mat ji sakė: „Tai reiškia: 'Dievas pažvelgė į mano kančią. Dabar mano vyras tikrai mane mylės'".

[33] Concebeu outra vez, e deu à luz um filho, e disse: Soube o SENHOR que era

[33]Ji vėl pastojo ir pagimdė sūnų, sakydama: „VIEŠPATS išgirdo, kad aš

preterida e me deu mais este; chamou-lhe, pois, Simeão.

[34] Outra vez concebeu Lia, e deu à luz um filho, e disse: Agora, desta vez, se unirá mais a mim meu marido, porque lhe dei à luz três filhos; por isso, lhe chamou Levi.

[35] De novo concebeu e deu à luz um filho; então, disse: Esta vez louvarei o SENHOR. E por isso lhe chamou Judá; e cessou de dar à luz.

nemylima, todėl davė ir šį sūnų“. Užtat ji pavadino jį Simeonu.

[34]Vėl ji tapo nėščia ir pagimdė sūnų, sakydama: „O dabar jau mano vyras prisiriš prie manęs, nes pagimdžiau jam tris sūnus“. Todėl jis buvo pavadintas Leviu.

[35]Dar kartą ji pastojo ir pagimdė sūnų, sakydama: „Šį kartą aš pagarbinsiu VIEŠPATĮ“. Todėl ji pavadino jį Judu. Tuomet ji liovėsi gimdžiusi.

Gênesis 30

[1] Vendo Raquel que não dava filhos a Jacó, teve ciúmes de sua irmã e disse a Jacó: Dá-me filhos, senão morrerei.

[2] Então, Jacó se irou contra Raquel e disse: Acaso, estou eu em lugar de Deus que ao teu ventre impediu frutificar?

[3] Respondeu ela: Eis aqui Bila, minha serva; coabita com ela, para que dê à luz, e eu traga filhos ao meu colo, por meio dela.

[4] Assim, lhe deu a Bila, sua serva, por mulher; e Jacó a possuiu.

[5] Bila concebeu e deu à luz um filho a Jacó.

[6] Então, disse Raquel: Deus me julgou, e também me ouviu a voz, e me deu um filho; portanto, lhe chamou Dã.

[7] Concebeu outra vez Bila, serva de Raquel, e deu à luz o segundo filho a Jacó.

[8] Disse Raquel: Com grandes lutas tenho competido com minha irmã e logrei prevalecer; chamou-lhe, pois, Naftali.

Pradžios 30

[1]Matydama nepagimdanti Jokūbui vaikų, Rachelė pavydėjo seseriai ir sakė Jokūbui: „Duok man vaikų, antraip aš mirsiu!“

[2]Įpykęs Jokūbas jai atkirto: „Argi aš galiu būti Dievas, kuris nedavė tau įsčių vaisiaus?“

[3]O ji atsakė: „Žiūrėk, turiu tarnaitę Bilhą. Sueik su ja, idant ji pagimdytų ant mano kelių ir per ją turėčiau vaikų!“

[4]Taigi ji davė jam savo tarnaitę Bilhą kaip žmoną, ir Jokūbas suėjo su ja.

[5]Bilha pastojo ir pagimdė Jokūbui sūnų.

[6]O Rachelė sakė: „Dievas mane apgynė, iš tikrųjų išgirdo mano balsą ir davė man sūnų“. Todėl ji pavadino jį Danu.

[7]Rachelės tarnaitė Bilha vėl pastojo ir pagimdė Jokūbui antrą sūnų.

[8]Tuomet Rachelė ištarė: „Ėjau grumtis su savo seserimi lemtingose varžybose ir nugalėjau!“ Užtat ji pavadino jį Naftaliu.

9 Vendo Lia que ela mesma cessara de conceber, tomou também a Zilpa, sua serva, e deu-a a Jacó, por mulher.	9Pamačiusi nebegalinti gimdyti, Lėja paėmė savo tarnaitę Zilpą ir davė ją Jokūbui žmona.
10 Zilpa, serva de Lia, deu a Jacó um filho.	10Tuomet Lėjos tarnaitė Zilpa pagimdė Jokūbui sūnų.
11 Disse Lia: Afortunada! E lhe chamou Gade.	11Lėja sakė: „Kokia sėkmė!“ ir pavadino jį Gadu.
12 Depois, Zilpa, serva de Lia, deu o segundo filho a Jacó.	12Lėjos tarnaitė Zilpa pagimdė Jokūbui antrą sūnų.
13 Então, disse Lia: É a minha felicidade! Porque as filhas me terão por venturosa; e lhe chamou Aser.	13Lėja pasakė: „Kokia aš laiminga! Juk visos moterys vadins mane laiminga!“ ir pavadino jį Ašeru.
14 Foi Rúben nos dias da ceifa do trigo, e achou mandrágoras no campo, e trouxe-as a Lia, sua mãe. Então, disse Raquel a Lia: Dá-me das mandrágoras de teu filho.	14Vieną dieną per kviečiapjūtę, būdamas laukuose, Rubenas aptiko mandragorų ir parnešė namo savo motinai Lėjai. Rachelė tarė Lėjai: „Prašyčiau duoti man truputį tavo sūnaus mandragorų“.
15 Respondeu ela: Achas pouco o me teres levado o marido? Tomarás também as mandrágoras de meu filho? Disse Raquel: Ele te possuirá esta noite, a troco das mandrágoras de teu filho.	15Lėja jai atšovė: „Nejau tau negana, kad atėmei mano vyrą? Argi norėtum atimti ir mano sūnaus mandragoras?“ Rachelė atsakė: „Teguli jis šią naktį su tavimi už tavo sūnaus mandragoras“.
16 À tarde, vindo Jacó do campo, saiu-lhe ao encontro Lia e lhe disse: Esta noite me possuirás, pois eu te aluguei pelas mandrágoras de meu filho. E Jacó, naquela noite, coabitou com ela.	16Taigi vakare, Jokūbui grįžtant iš laukų, Lėja išėjo jo pasitikti ir paskelbė jam: „Turi pas mane ateiti, nes aš nusamdžiau tave už sūnaus mandragoras“. Tad tą naktį jis gulėjo su ja.
17 Ouviu Deus a Lia; ela concebeu e deu à luz o quinto filho.	17Dievas išklausė Lėjos, ji pastojo ir pagimdė Jokūbui penktą sūnų.
18 Então, disse Lia: Deus me recompensou, porque dei a minha serva a meu marido; e chamou-lhe Issacar.	18Lėja sakė: „Dievas man atlygino už tai, kad daviau savo vyrui tarnaitę“, todėl ir pavadino jį Isacharu.
19 E Lia, tendo concebido outra vez, deu a Jacó o sexto filho.	19Vėl tapusi nėščia ir pagimdžiusi Jokūbui šeštą sūnų,

[20] E disse: Deus me concedeu excelente dote; desta vez permanecerá comigo meu marido, porque lhe dei seis filhos; e lhe chamou Zebulom.

[21] Depois disto, deu à luz uma filha e lhe chamou Diná.

[22] Lembrou-se Deus de Raquel, ouviu-a e a fez fecunda.

[23] Ela concebeu, deu à luz um filho e disse: Deus me tirou o meu vexame.

[24] E lhe chamou José, dizendo: Dê-me o SENHOR ainda outro filho.

[25] Tendo Raquel dado à luz a José, disse Jacó a Labão: Permite-me que eu volte ao meu lugar e à minha terra.

[26] Dá-me meus filhos e as mulheres, pelas quais eu te servi, e partirei; pois tu sabes quanto e de que maneira te servi.

Labão faz novo pacto com Jacó

[27] Labão lhe respondeu: Ache eu mercê diante de ti; fica comigo. Tenho experimentado que o SENHOR me abençoou por amor de ti.

[28] E disse ainda: Fixa o teu salário, que te pagarei.

[29] Disse-lhe Jacó: Tu sabes como te venho servindo e como cuidei do teu gado.

[30] Porque o pouco que tinhas antes da minha vinda foi aumentado grandemente; e o SENHOR te abençoou por meu trabalho. Agora, pois, quando hei de eu trabalhar também por minha casa?

[20]Lėja sakė: „Dievas davė man rinktinę dovaną. Šį kartą mano vyras atneš man dovanų, nes pagimdžiau jam šešis sūnus“. Ir pavadino jį Zabulonu.

[21]Po to ji pagimdė dukterį ir pavadino ją Dina.

[22]Dabar Dievas atsiminė Rachelę, išklausė jos ir atvėrė jos įsčias.

[23]Ji tapo nėščia ir pagimdė sūnų, tardama: „Dievas nuėmė nuo manęs gėdą!“

[24]Ir pavadino jį Juozapu, sakydama: „Teprideda man Dievas dar vieną sūnų!“

Jokūbo susitarimas su Labanu

[25]Kai Rachelė pagimdė Juozapą, Jokūbas kreipėsi į Labaną: „Leisk man eiti namo, grįžti į savo kraštą.

[26]Atiduok man mano žmonas bei vaikus, už kuriuos tau tarnavau, ir leisk man išvykti. Juk žinai, kiek savo darbu tau pasitarnavau“.

[27]Bet Labanas jam tarė: „O kad aš rasčiau malonės tavo akyse! Per būrimą sužinojau, kad VIEŠPATS laimino mane dėl tavęs.

[28]Todėl, – tęsė jis, – nustatyk, kokią tik nori algą, aš mokėsiu“.

[29]O Jokūbas atsakė jam: „Pats žinai, kaip tau tarnavau ir kaip sekėsi tavo gyvuliams mano globoje.

[30]Juk tas truputis, kurį prieš man ateinant turėjai, apsčiai padaugėjo, nes VIEŠPATS laimino tave per viską, ką tik aš dariau. O dabar kada aš begalėsiu aprūpinti ir savo paties namus?“

[31] Então, Labão lhe perguntou: Que te darei? Respondeu Jacó: Nada me darás; tornarei a apascentar e a guardar o teu rebanho, se me fizeres isto:

[32] Passarei hoje por todo o teu rebanho, separando dele os salpicados e malhados, e todos os negros entre os cordeiros, e o que é malhado e salpicado entre as cabras; será isto o meu salário.

[33] Assim, responderá por mim a minha justiça, no dia de amanhã, quando vieres ver o meu salário diante de ti; o que não for salpicado e malhado entre as cabras e negro entre as ovelhas, esse, se for achado comigo, será tido por furtado.

[34] Disse Labão: Pois sim! Seja conforme a tua palavra.

[35] Mas, naquele mesmo dia, separou Labão os bodes listados e malhados e todas as cabras salpicadas e malhadas, todos os que tinham alguma brancura e todos os negros entre os cordeiros; e os passou às mãos de seus filhos.

[36] E pôs a distância de três dias de jornada entre si e Jacó; e Jacó apascentava o restante dos rebanhos de Labão.

Jacó se enriquece

[37] Tomou, então, Jacó varas verdes de álamo, de aveleira e de plátano e lhes removeu a casca, em riscas abertas, deixando aparecer a brancura das varas,

[38] as quais, assim escorchadas, pôs ele em frente do rebanho, nos canais de água e nos bebedouros, aonde os rebanhos

[31]Labanas klausė: „Kiek gi turiu tau mokėti?“ Jokūbas atsakė: „Nieko man nemokėk! Jei man padarysi štai ką, aš vėl ganysiu ir rūpinsiuosi tavo kaimene.

[32]Apeik šiandien visą savo kaimenę, atskirk iš jos visas taškuotas bei margas avis, visus tamsios spalvos ėriukus ir margas bei taškuotas ožkas. Tokia bus mano alga.

[33]O vėliau, kai ateisi pats patikrinti mano algos, tepaliudija tau mano sąžiningumas už mane: jeigu tarp mano ožkų bus nemargų bei netaškuotų ar avių, kurios ne juodos, tebūna jos laikomos vogtomis“.

[34]„Puiku, – atsakė Labanas, – tebūna, kaip sakai“.

[35]Tad tą pačią dieną Labanas atskyrė ožius, kurie buvo dryžuoti bei taškuoti, ir visas taškuotas bei margas ožkas, turinčias baltų lopų, ir visas juodas avis ir atidavė į savo sūnų rankas.

[36]Po to nustatė, kad tarp jo ir Jokūbo būtų trijų dienų kelionės atstumas; tuo tarpu Jokūbas toliau ganė likusią Labano kaimenę.

[37]Tuomet Jokūbas pasirinko šviežių tuopos, migdolo bei platano lazdų ir išdrožė ant jų baltus dryžius, nulupdamas žievę iki pat lazdų baltumo.

[38]Nuluptas lazdas išdėliojo priešais kaimenes loviuose – vandens girdyklose, iš kurių kaimenės ateidavo atsigerti. Kadangi gyvuliai kergdavosi, atėję atsigerti,

vinham para dessedentar-se, e conceberam quando vinham a beber.

39 E concebia o rebanho diante das varas, e as ovelhas davam crias listadas, salpicadas e malhadas.

40 Então, separou Jacó os cordeiros e virou o rebanho para o lado dos listados e dos pretos nos rebanhos de Labão; e pôs o seu rebanho à parte e não o juntou com o rebanho de Labão.

41 E, todas as vezes que concebiam as ovelhas fortes, punha Jacó as varas à vista do rebanho nos canais de água, para que concebessem diante das varas.

42 Porém, quando o rebanho era fraco, não as punha; assim, as fracas eram de Labão, e as fortes, de Jacó.

43 E o homem se tornou mais e mais rico; teve muitos rebanhos, e servas, e servos, e camelos, e jumentos.

39ožkos kergėsi priešais lazdas ir vedė dryžuotus, margus bei taškuotus jauniklius.

40O avis Jokūbas atskyrė ir kaimenės snukius nukreipė dryžuotų ir visiškai juodų gyvulių Labano kaimenėje link. Taip jis auginosi sau kaimenes ir nemaišė jų su Labano kaimenėmis.

41Be to, kai kergdavosi stipresnieji kaimenės gyvuliai, Jokūbas padėdavo lazdas į lovius priešais gyvulių akis, idant kergtųsi jas matydami,

42o silpnesniesiems gyvuliams lazdų nepadėdavo. Taip silpnieji teko Labanui, o stiprieji – Jokūbui.

43Taigi žmogus turtėjo be galo ir įsigijo ne tik daug kaimenių, bet ir tarnų bei tarnaičių, kupranugarių ir asilų.

Gênesis 31

Jacó retorna à terra de seus pais

1 Então, ouvia Jacó os comentários dos filhos de Labão, que diziam: Jacó se apossou de tudo o que era de nosso pai; e do que era de nosso pai juntou ele toda esta riqueza.

2 Jacó, por sua vez, reparou que o rosto de Labão não lhe era favorável, como anteriormente.

3 E disse o SENHOR a Jacó: Torna à terra de teus pais e à tua parentela; e eu serei contigo.

4 Então, Jacó mandou vir Raquel e Lia ao campo, para junto do seu rebanho,

Pradžios 31

Jokūbo pabėgimas

1Jokūbas nugirdo Labano sūnus kalbantis: „Jokūbas paėmė visa, kas priklausė mūsų tėvui, ir susikrovė visą šį turtą iš to, kas turėtų priklausyti mūsų tėvui“.

2Be to, Jokūbas matė, kad ir Labanas nebesielgė su juo taip palankiai, kaip anksčiau.

3Tada VIEŠPATS tarė Jokūbui: „Grįžk į savo tėvų kraštą, į savo gimtinę. Aš būsiu su tavimi“.

4Taigi Jokūbas išsikvietė Rachelę ir Lėją į laukus, kur buvo jo kaimenė,

[5] e lhes disse: Vejo que o rosto de vosso pai não me é favorável como anteriormente; porém o Deus de meu pai tem estado comigo.

[5]ir pasakė joms: „Matau, kad jūsų tėvas nebesielgia su manimi taip palankiai, kaip anksčiau. Bet mano tėvo Dievas buvo su manimi.

[6] Vós mesmas sabeis que com todo empenho tenho servido a vosso pai;

[6]Jūs gerai žinote, kad tarnavau jūsų tėvui visomis savo išgalėmis;

[7] mas vosso pai me tem enganado e por dez vezes me mudou o salário; porém Deus não lhe permitiu que me fizesse mal nenhum.

[7]nors jūsų tėvas dešimt kartų mane apgavo ir pakeitė man algą, Dievas neleido jam manęs nuskriausti.

[8] Se ele dizia: Os salpicados serão o teu salário, então, todos os rebanhos davam salpicados; e se dizia: Os listados serão o teu salário, então, os rebanhos todos davam listados.

[8]Jei jis sakė: 'Taškuotieji bus tavo alga', tai visa kaimenė vedė taškuotus, o jei sakė: 'Dryžuotieji bus tavo alga', tai visa kaimenė vedė dryžuotus.

[9] Assim, Deus tomou o gado de vosso pai e mo deu a mim.

[9]Tad Dievas atėmė kaimenes iš jūsų tėvo ir atidavė jas man.

[10] Pois, chegado o tempo em que o rebanho concebia, levantei os olhos e vi em sonhos que os machos que cobriam as ovelhas eram listados, salpicados e malhados.

[10]Kartą kaimenių kergimo metu sapne staiga pakėliau akis ir pamačiau, kad ožiai kaimenėje, kai poravosi, buvo dryžuoti, taškuoti ir margi.

[11] E o Anjo de Deus me disse em sonho: Jacó! Eu respondi: Eis-me aqui!

[11]Tuomet Dievo angelas sapne man tarė: 'Jokūbai', – o aš atsiliepiau: 'Aš čia!'

[12] Ele continuou: Levanta agora os olhos e vê que todos os machos que cobrem o rebanho são listados, salpicados e malhados, porque vejo tudo o que Labão te está fazendo.

[12]Jis tęsė: 'Prašyčiau pakelti akis ir įsidėmėti, kad visi ožiai kaimenėje, kai poruojasi, yra dryžuoti, taškuoti ir margi, nes aš mačiau visa, ką tau darė Labanas.

[13] Eu sou o Deus de Betel, onde ungiste uma coluna, onde me fizeste um voto; levanta-te agora, sai desta terra e volta para a terra de tua parentela.

[13]Aš esu Dievas, kuris pasirodė tau Betelyje, kur tu patepei paminklinį akmenį ir padarei man įžadą. Dabar palik tuojau pat šį kraštą ir grįžk į savo gimtinę'".

14 Então, responderam Raquel e Lia e lhe disseram: Há ainda para nós parte ou herança na casa de nosso pai?

15 Não nos considera ele como estrangeiras? Pois nos vendeu e consumiu tudo o que nos era devido.

16 Porque toda a riqueza que Deus tirou de nosso pai é nossa e de nossos filhos; agora, pois, faze tudo o que Deus te disse.

17 Então, se levantou Jacó e, fazendo montar seus filhos e suas mulheres em camelos,

18 levou todo o seu gado e todos os seus bens que chegou a possuir; o gado de sua propriedade que acumulara em Padã-Arã, para ir a Isaque, seu pai, à terra de Canaã.

19 Tendo ido Labão fazer a tosquia das ovelhas, Raquel furtou os ídolos do lar que pertenciam a seu pai.

20 E Jacó logrou a Labão, o arameu, não lhe dando a saber que fugia.

21 E fugiu com tudo o que lhe pertencia; levantou-se, passou o Eufrates e tomou o rumo da montanha de Gileade.

22 No terceiro dia, Labão foi avisado de que Jacó ia fugindo.

23 Tomando, pois, consigo a seus irmãos, saiu-lhe no encalço, por sete dias de jornada, e o alcançou na montanha de Gileade.

Labão segue no encalço de Jacó

24 De noite, porém, veio Deus a Labão, o arameu, em sonhos, e lhe disse: Guarda-te, não fales a Jacó nem bem nem mal.

14Tuomet Rachelė ir Lėja, atsakydamos jam, paklausė: „Argi mes dar turime dalį ar paveldą savo tėvo namuose?

15Argi jis nelaiko mūsų svetimomis? Juk ne tik mus pardavė, bet ir už mus gautus pinigus surijo!

16Tikrai visi turtai, kuriuos Dievas atėmė iš mūsų tėvo, priklauso mums ir mūsų vaikams. Tad daryk visa taip, kaip Dievas tau įsakė“.

17Po to Jokūbas užsodino savo vaikus ir žmonas ant kupranugarių,

18suvarė visus savo gyvulius, pasiėmė visą savo sukauptą nuosavybę – visus gyvulius, įsigytus Padan Arame, – ir leidosi pas savo tėvą į Kanaano kraštą.

19O Labanas buvo išėjęs avių kirpti. Rachelė tuo metu pasivogė savo tėvo šeimos stabus.

20Jokūbas nuslėpė nuo aramėjo Labano, kad ketina bėgti.

21Taigi jis išbėgo su viskuo, ką turėjo. Pakilo ir, persikėlęs per Eufratą, pasuko Gileado kalnų link.

Labanas vejasi Jokūbą

22Trečią dieną Labanui buvo pranešta, kad Jokūbas pabėgo.

23Pasiėmęs savo brolius, jis vijosi jį septynias dienas ir prisivijo Gileado kalnuose.

24Bet Dievas atėjo pas aramėją Labaną naktį per sapną ir įspėjo: „Saugokis, negrasink Jokūbui!“

[25] Alcançou, pois, Labão a Jacó. Este havia armado a sua tenda naquela montanha; também Labão armou a sua com seus irmãos, na montanha de Gileade.

[25]Kai Labanas užklupo Jokūbą, Jokūbo palapinė buvo pastatyta aukštumose. Ir Labanas su broliais pasistatė savo palapines ten pat, Gileado kalnuose.

[26] E disse Labão a Jacó: Que fizeste, que me lograste e levaste minhas filhas como cativas pela espada?

[26]„Ką tu padarei, – Labanas tarė Jokūbui, – apgavai mane ir tarsi kalaviju pasigrobei mano dukteris į nelaisvę?!

[27] Por que fugiste ocultamente, e me lograste, e nada me fizeste saber, para que eu te despedisse com alegria, e com cânticos, e com tamboril, e com harpa?

[27]Kodėl taip slapčia išbėgai, apkvailinai mane ir nepasisakei man? Būčiau išleidęs tave su šventėmis ir dainomis, su būgnelių žvangučiais ir arfomis.

[28] E por que não me permitiste beijar meus filhos e minhas filhas? Nisso procedeste insensatamente.

[28]Tu neleidai išbučiuoti man net savo sūnų ir dukterų! Pasielgei tikrai kvailai!

[29] Há poder em minhas mãos para vos fazer mal, mas o Deus de vosso pai me falou, ontem à noite, e disse: Guarda-te, não fales a Jacó nem bem nem mal.

[29]Aš turiu galios jums visiems žalos padaryti, bet tavo tėvo Dievas vakar naktį man pasakė: ‘Saugokis, negrasink Jokūbui!’

[30] E agora que partiste de vez, porque tens saudade da casa de teu pai, por que me furtaste os meus deuses?

[30]Na, tiek to, suprantu, tu turėjai iškeliauti, nes buvai labai pasiilgęs tėvo namų, bet kodėl pavogei mano dievus?”

[31] Respondeu-lhe Jacó: Porque tive medo; pois calculei: não suceda que me tome à força as suas filhas.

[31]Jokūbas atsakė Labanui: „Todėl, kad bijojau, nes maniau, jog jėga atimsi iš manęs savo dukteris.

[32] Não viva aquele com quem achares os teus deuses; verifica diante de nossos irmãos o que te pertence e que está comigo e leva-o contigo. Pois Jacó não sabia que Raquel os havia furtado.

[32]Bet tas, pas ką atrasi savo dievus, neišliks gyvas! Mūsų giminių akivaizdoje parodyk, kas pas mane tau priklauso, ir pasiimk!“ Mat Jokūbas nežinojo, kad Rachelė buvo pasivogusi tuos dievus.

[33] Labão, pois, entrou na tenda de Jacó, na de Lia e na das duas servas, porém não os achou. Tendo saído da tenda de Lia, entrou na de Raquel.

[33]Labanas įėjo į Jokūbo palapinę, į Lėjos palapinę ir dviejų tarnaičių palapines, bet nerado jų. Jis išėjo iš Lėjos palapinės ir įėjo į Rachelės palapinę.

[34] Ora, Raquel havia tomado os ídolos do lar, e os pusera na sela de um camelo, e estava assentada sobre eles; apalpou Labão toda a tenda e não os achou.

[34]O Rachelė, paėmusi dievus, sudėjo juos į kupranugario balną ir ant jų atsisėdo. Labanas išieškojo visą palapinę, bet nerado,

[35] Então, disse ela a seu pai: Não te agastes, meu senhor, por não poder eu levantar-me na tua presença; pois me acho com as regras das mulheres. Ele procurou, contudo não achou os ídolos do lar.

[35]nes ji savo tėvui sakė: „Tenepyksta mano viešpats, kad negaliu prieš tave atsistoti, nes mane užklupo mėnesinės“. Taigi jis ieškojo, bet savo šeimos dievų nesurado.

[36] Então, se irou Jacó e altercou com Labão; e lhe disse: Qual é a minha transgressão? Qual o meu pecado, que tão furiosamente me tens perseguido?

[36]Dabar Jokūbas įniršo ir pradėjo bartis ant Labano. Jokūbas sakė Labanui: „Kuo aš nusikaltau? Kur mano nuodėmė, kad mane taip įkandin vijaisi?

[37] Havendo apalpado todos os meus utensílios, que achaste de todos os utensílios de tua casa? Põe-nos aqui diante de meus irmãos e de teus irmãos, para que julguem entre mim e ti.

[37]Nors ir visus mano daiktus išnaršei, ką gi iš savo šeimos daiktų suradai? Padėk čia tai prieš mano ir savo gimines, idant jie išspręstų mudviejų bylą.

[38] Vinte anos eu estive contigo, as tuas ovelhas e as tuas cabras nunca perderam as crias, e não comi os carneiros de teu rebanho.

[38]Per tuos dvidešimt metų, kai buvau po tavimi, tavo avys ir ožkos niekada nepersileido, ir aš nė sykio nesivaišinau tavo kaimenių avinu.

[39] Nem te apresentei o que era despedaçado pelas feras; sofri o dano; da minha mão o requerias, tanto o furtado de dia como de noite.

[39]Niekada nenešiau tau žvėrių sudraskytų gyvulių, bet pats pakėliau nuostolį. Tu iš manęs išieškojai, nesvarbu, ar tai buvo pagrobta dieną ar naktį.

[40] De maneira que eu andava, de dia consumido pelo calor, de noite, pela geada; e o meu sono me fugia dos olhos.

[40]Taip man būdavo: dieną pribaigdavo kaitra, o naktį – šaltis, negalėdavau akių sudėti.

[41] Vinte anos permaneci em tua casa; catorze anos te servi por tuas duas filhas e seis anos por teu rebanho; dez vezes me mudaste o salário.

[41]Per tuos dvidešimt metų, kai buvau su tavimi, keturiolika metų tarnavau tau už dvi tavo dukteris, šešerius – už tavo kaimenę, nes tu dešimt kartų pakeitei man algą.

[42] Se não fora o Deus de meu pai, o Deus de Abraão e o Temor de Isaque, por certo me despedirias agora de mãos vazias. Deus me atendeu ao sofrimento e ao trabalho das minhas mãos e te repreendeu ontem à noite.

[42]Jeigu mano tėvo Dievas, Abraomo Dievas ir Izaoko Baimė, nebūtų buvęs su manimi, tuščiomis rankomis mane būtumei išleidęs. Dievas matė mano sunkią būklę ir mano rankų triūsą. Užtat praėjusią naktį tave sudraudė“.

A aliança entre Labão e Jacó

Jokūbo ir Labano sandora

[43] Então, respondeu Labão a Jacó: As filhas são minhas filhas, os filhos são meus filhos, os rebanhos são meus rebanhos, e tudo o que vês é meu; que posso fazer hoje a estas minhas filhas ou aos filhos que elas deram à luz?

[43]Atsakydamas Jokūbui, Labanas tarė: „Dukterys yra mano dukterys, vaikai yra mano vaikai, kaimenės yra mano kaimenės; visa, ką matai, priklauso man. Betgi ką galiu su jomis ar vaikais, kuriuos jos pagimdė, šiandien daryti?

[44] Vem, pois; e façamos aliança, eu e tu, que sirva de testemunho entre mim e ti.

[44]Tad dabar eikš, sudarykime sandorą, tu ir aš; tebūna ji mano ir tavo liudytoja“.

[45] Então, Jacó tomou uma pedra e a erigiu por coluna.

[45]Tuomet Jokūbas paėmė akmenį ir pastatė jį kaip paminklą.

[46] E disse a seus irmãos: Ajuntai pedras. E tomaram pedras e fizeram um montão, ao lado do qual comeram.

[46]O savo giminėms Jokūbas sakė: „Parinkite akmenų!“ Pririnkę akmenų, jie padarė iš jų kauburį ir prie to kauburio laužė duoną.

[47] Chamou-lhe Labão Jegar-Saaduta; Jacó, porém, lhe chamou Galeede.

[47]Labanas pavadino jį Jegar Sahaduta, o Jokūbas – Galedu.

[48] E disse Labão: Seja hoje este montão por testemunha entre mim e ti; por isso, se lhe chamou Galeede

[48]„Šis kauburys, – tarė Labanas, – nuo šiandien bus tavo ir mano liudytojas“. Todėl jis buvo pavadintas Galedu,

[49] e Mispa, pois disse: Vigie o SENHOR entre mim e ti e nos julgue quando estivermos separados um do outro.

[49]taip pat ir Micpa, nes jis sakė: „Testebi VIEŠPATS mane ir tave, kai mes vienas kito nematysime.

[50] Se maltratares as minhas filhas e tomares outras mulheres além delas, não estando ninguém conosco, atenta que Deus é testemunha entre mim e ti.

[50]Jeigu skriausi mano dukteris ar vesi dar kitas moteris be mano dukterų, nors ir nebūtų liudytojo su mumis, atsimink, kad pats Dievas bus mano ir tavo liudytojas“.

[51] Disse mais Labão a Jacó: Eis aqui este montão e esta coluna que levantei entre mim e ti.

[51]Labanas tarė Jokūbui: „Žiūrėk, štai šis kauburys yra paminklas, kurį pastačiau tarp tavęs ir savęs.

[52] Seja o montão testemunha, e seja a coluna testemunha de que para mal não passarei o montão para lá, e tu não passarás o montão e a coluna para cá.

[52]Šis kauburys yra liudytojas ir šis paminklas yra liudytojas, kad nei aš žengsiu toliau už šio kauburio ir už šio paminklo prieš tave, nei tu žengsi toliau už šio kauburio ir už šio paminklo prieš mane, norėdamas pikta daryti.

[53] O Deus de Abraão e o Deus de Naor, o Deus do pai deles, julgue entre nós. E jurou Jacó pelo Temor de Isaque, seu pai.

[53]Tegu Abraomo Dievas ir Nahoro Dievas, jų tėvų Dievas, būna mūsų teisėjas“. Jokūbas prisiekė savo tėvo Izaoko Baime.

[54] E ofereceu Jacó um sacrifício na montanha e convidou seus irmãos para comerem pão; comeram pão e passaram a noite na montanha.

[54]Tuomet Jokūbas paaukojo atnašą ant kalno ir pakvietė savo gimines pavalgyti. Jie kartu valgė ir praleido naktį kalnuose.

Pradžios 32

[55] Tendo-se levantado Labão pela madrugada, beijou seus filhos e suas filhas e os abençoou; e, partindo, voltou para sua casa.

[1]Pakilęs anksti rytojaus rytą, Labanas išbučiavo savo vaikaičius bei dukteris ir palaimino. Po to Labanas leidosi kelionėn namo.

Gênesis 32

[1] Também Jacó seguiu o seu caminho, e anjos de Deus lhe saíram a encontrá-lo.

[2]Ir Jokūbas tęsė savo kelionę. Jį pasitiko Dievo angelai.

[2] Quando os viu, disse: Este é o acampamento de Deus. E chamou àquele lugar Maanaim.

[3]Juos pamatęs, Jokūbas tarė: „Tai Dievo stovykla!“ Užtat jis tą vietą pavadino Mahanaimais.

Jacó reconcilia-se com Esaú

[3] Então, Jacó enviou mensageiros adiante de si a Esaú, seu irmão, à terra de Seir, território de Edom,

Jokūbas siunčia pasiuntinius

[4]Jokūbas pasiuntė pirma savęs pasiuntinius pas savo brolį Ezavą į Seyro kraštą, Edomo laukus

[4] e lhes ordenou: Assim falareis a meu senhor Esaú: Teu servo Jacó manda dizer isto: Como peregrino morei com Labão, em cuja companhia fiquei até agora.

[5]ir įsakė jiems, tardamas: „Mano viešpačiui Ezavui taip kalbėsite: ‘Taip kalbėjo tavo tarnas Jokūbas. Gyvenau kaip ateivis su Labanu ir užsibuvau ten iki šiol.

5 Tenho bois, jumentos, rebanhos, servos e servas; mando comunicá-lo a meu senhor, para lograr mercê à sua presença.

6 Voltaram os mensageiros a Jacó, dizendo: Fomos a teu irmão Esaú; também ele vem de caminho para se encontrar contigo, e quatrocentos homens com ele.

7 Então, Jacó teve medo e se perturbou; dividiu em dois bandos o povo que com ele estava, e os rebanhos, e os bois, e os camelos.

8 Pois disse: Se vier Esaú a um bando e o ferir, o outro bando escapará.

9 E orou Jacó: Deus de meu pai Abraão e Deus de meu pai Isaque, ó SENHOR, que me disseste: Torna à tua terra e à tua parentela, e te farei bem;

10 sou indigno de todas as misericórdias e de toda a fidelidade que tens usado para com teu servo; pois com apenas o meu cajado atravessei este Jordão; já agora sou dois bandos.

11 Livra-me das mãos de meu irmão Esaú, porque eu o temo, para que não venha ele matar-me e as mães com os filhos.

12 E disseste: Certamente eu te farei bem e dar-te-ei a descendência como a areia do mar, que, pela multidão, não se pode contar.

6Įsigijau galvijų, asilų, avių kaimenių, tarnų ir tarnaičių. Siunčiu šią žinią savo viešpačiui, idant rasčiau malonę tavo akyse'“.

7Pasiuntiniai sugrįžo pas Jokūbą, sakydami: „Nuėjome pas tavo brolį Ezavą. Jis pats, lydimas keturių šimtų vyrų, ateina tavęs pasitikti“.

8Jokūbas labai nusigando. Nerimaudamas jis padalijo žmones, buvusius su juo, avių kaimenes ir galvijų bandas bei kupranugarius į dvi stovyklas,

9galvodamas: „Jei Ezavas užpultų ir sunaikintų vieną stovyklą, tai kita stovykla pabėgs“.

10Tuomet jis meldėsi: „Mano tėvo Abraomo Dieve ir mano tėvo Izaoko Dieve, VIEŠPATIE, kuris man sakei: 'Grįžk į savo kraštą, į savo gimtinę, ir aš tau būsiu geras'.

11Nesu vertas tos visos ištikimos meilės ir tos visos ištikimybės, kurią parodei savo tarnui, nes kadaise tik su lazda rankoje perbridau šį Jordaną, o dabar esu išaugęs į dvi stovyklas.

12Prašyčiau išgelbėti mane iš mano brolio rankos – Ezavo rankos, nes aš jo bijau! Antraip, bijau, jis ateis ir parblokš mane, išžudys motinas ir vaikus.

13Betgi tu pats pasakei: 'Aš būsiu tau labai geras ir padarysiu tavo palikuonis kaip jūros smiltis, kurių dėl gausumo negalima suskaityti'“.

13 E, tendo passado ali aquela noite, separou do que tinha um presente para seu irmão Esaú:

14 duzentas cabras e vinte bodes; duzentas ovelhas e vinte carneiros;

15 trinta camelas de leite com suas crias, quarenta vacas e dez touros; vinte jumentas e dez jumentinhos.

16 Entregou-os às mãos dos seus servos, cada rebanho à parte, e disse aos servos: Passai adiante de mim e deixai espaço entre rebanho e rebanho.

17 Ordenou ao primeiro, dizendo: Quando Esaú, meu irmão, te encontrar e te perguntar: De quem és, para onde vais, de quem são estes diante de ti?

18 Responderás: São de teu servo Jacó; é presente que ele envia a meu senhor Esaú; e eis que ele mesmo vem vindo atrás de nós.

19 Ordenou também ao segundo, ao terceiro e a todos os que vinham conduzindo os rebanhos: Falareis desta maneira a Esaú, quando vos encontrardes com ele.

20 Direis assim: Eis que o teu servo Jacó vem vindo atrás de nós. Porque dizia consigo mesmo: Eu o aplacarei com o presente que me antecede, depois o verei; porventura me aceitará a presença.

21 Assim, passou o presente para diante dele; ele, porém, ficou aquela noite no acampamento.

Jacó luta com Deus e transpõe o vau de Jaboque

22 Levantou-se naquela mesma noite, tomou suas duas mulheres, suas duas

14Praleidęs ten tą naktį, jis parinko iš to, ką turėjo po ranka, dovaną savo broliui Ezavui:

15du šimtus ožkų ir dvidešimt ožių, du šimtus avių ir dvidešimt avinų,

16trisdešimt žindančių kupranugarių su jaunikliais, keturiasdešimt karvių ir dešimt jaučių, dvidešimt asilių ir dešimt asilų.

17Perdavė juos į savo tarnų rankas, būrį po būrio, ir tarė tarnams: „Eikite pirma manęs, bet laikykitės atstumo tarp būrių“.

18O ėjusiam priekyje nurodė: „Kai mano brolis Ezavas sutiks tave ir paklaus: ‘Kieno tu? Kur keliauji? Kieno visa tai, ką tu varai?’

19tu atsakysi: ‘Jie priklauso tavo tarnui Jokūbui. Tai dovana, kurią jis siunčia savo viešpačiui Ezavui. Be to, jis ir pats mums iš paskos ateina’“.

20Lygiai taip pat jis įsakė ir antram, ir trečiam, ir visiems, variusiems būrius: „Jūs tą pat sakysite Ezavui, kai jį sutiksite.

21Būtinai pridurkite: ‘Be to, pats tavo tarnas Jokūbas ateina paskui mus’“. Mat jis galvojo: „Jei aš iš anksto suminkštinsiu jį dovana ir po to jam pasirodysiu, galbūt jis man atleis“.

22Taigi dovanos ėjo pirma jo, tuo tarpu jis tą naktį pasiliko stovykloje.

Imtynės su angelu

23Tą pačią naktį jis kėlėsi ir, pasiėmęs abi savo žmonas drauge su dviem tarnaitėmis

servas e seus onze filhos e transpôs o vau de Jaboque.

[23] Tomou-os e fê-los passar o ribeiro; fez passar tudo o que lhe pertencia,

[24] ficando ele só; e lutava com ele um homem, até ao romper do dia.

[25] Vendo este que não podia com ele, tocou-lhe na articulação da coxa; deslocou-se a junta da coxa de Jacó, na luta com o homem.

[26] Disse este: Deixa-me ir, pois já rompeu o dia. Respondeu Jacó: Não te deixarei ir se me não abençoares.

[27] Perguntou-lhe, pois: Como te chamas? Ele respondeu: Jacó.

[28] Então, disse: Já não te chamarás Jacó, e sim Israel, pois como príncipe lutaste com Deus e com os homens e prevaleceste.

[29] Tornou Jacó: Dize, rogo-te, como te chamas? Respondeu ele: Por que perguntas pelo meu nome? E o abençoou ali.

[30] Àquele lugar chamou Jacó Peniel, pois disse: Vi a Deus face a face, e a minha vida foi salva.

[31] Nasceu-lhe o sol, quando ele atravessava Peniel; e manquejava de uma coxa.

[32] Por isso, os filhos de Israel não comem, até hoje, o nervo do quadril, na articulação da coxa, porque o homem tocou a articulação da coxa de Jacó no nervo do quadril.

bei vienuolika vaikų, perbrido Jaboko brastą.

[24]Perkėlęs juos per upę, jis pergabeno ir visa, ką turėjo.

[25]Jokūbas pasiliko vienas. Tuomet kažkoks vyras grūmėsi su juo iki pat aušros.

[26]Matydamas negalįs jo įveikti, tas vyras taip sudavė jam į šlaunies įdubą, kad Jokūbo šlaunis, jam besigalynėjant su tuo vyru, išsinarino.

[27]Tuomet jis tarė: „Paleisk mane, nes jau aušta“. Bet Jokūbas atsakė: „Paleisiu tave tik tada, kai mane palaiminsi“.

[28]O tas paklausė: „Kuo tu vardu?“ – „Jokūbas“, – atsakė šis.

[29]Anas tarė: „Nuo šiol tavo vardas bus nebe Jokūbas, bet Izraelis, nes ėmeisi su Dievu bei žmonėmis ir nugalėjai“.

[30]Tuomet Jokūbas prašė: „Prašyčiau pasakyti man savo vardą“. Anas atsakė: „Kam gi klausi mano vardo?“ Taip pasakęs, tenai jis palaimino jį.

[31]Jokūbas pavadino tą vietą Penieliu, tardamas: „Juk aš mačiau Dievą savo akimis, tačiau mano gyvybė buvo apsaugota“.

[32]Saulė tekėjo, kai jis, dėl išnarintos šlaunies šlubuodamas, praėjo Penielį.

[33]Todėl iki šios dienos izraelitai nevalgo išijo raumens, esančio šlaunies įduboje, nes anas sudavė Jokūbui į šlaunies įdubą prie išijo raumens.

Gênesis 33

O encontro de Esaú e Jacó

[1] Levantando Jacó os olhos, viu que Esaú se aproximava, e com ele quatrocentos homens. Então, passou os filhos a Lia, a Raquel e às duas servas.

[2] Pôs as servas e seus filhos à frente, Lia e seus filhos atrás deles e Raquel e José por últimos.

[3] E ele mesmo, adiantando-se, prostrou-se à terra sete vezes, até aproximar-se de seu irmão.

[4] Então, Esaú correu-lhe ao encontro e o abraçou; arrojou-se-lhe ao pescoço e o beijou; e choraram.

[5] Daí, levantando os olhos, viu as mulheres e os meninos e disse: Quem são estes contigo? Respondeu-lhe Jacó: Os filhos com que Deus agraciou a teu servo.

[6] Então, se aproximaram as servas, elas e seus filhos, e se prostraram.

[7] Chegaram também Lia e seus filhos e se prostraram; por último chegaram José e Raquel e se prostraram.

[8] Perguntou Esaú: Qual é o teu propósito com todos esses bandos que encontrei? Respondeu Jacó: Para lograr mercê na presença de meu senhor.

[9] Então, disse Esaú: Eu tenho muitos bens, meu irmão; guarda o que tens.

[10] Mas Jacó insistiu: Não recuses; se logrei mercê diante de ti, peço-te que aceites o meu presente, porquanto vi o teu rosto

Pradžios 33

Jokūbas susitinka su Ezavu

[1]Besižvalgydamas Jokūbas pamatė ateinant Ezavą, lydimą keturių šimtų vyrų. Tuomet jis išskirstė Lėjos, Rachelės ir abiejų tarnaičių vaikus,

[2]pastatydamas tarnaites su jų vaikais priekyje, Lėją su jos vaikais už jų, o Rachelę su Juozapu paskiausiai.

[3]O pats ėjo pirma visų ir nusilenkė ligi žemės septynis kartus, kol priėjo prie savo brolio.

[4]O Ezavas atbėgo jo pasitikti, apkabino, puolė jam ant kaklo ir išbučiavo. Jiedu apsiverkė.

[5]Pakėlęs akis ir pamatęs moteris bei vaikus, Ezavas klausė: „Kas gi tie su tavimi?“ Jokūbas atsakė: „Tai vaikai, kuriuos Dievas malonėjo duoti tavo tarnui“.

[6]Tada priėjo tarnaitės, jos ir jų vaikai, ir žemai nusilenkė,

[7]po jų priėjo taip pat Lėja su savo vaikais ir žemai nusilenkė, galų gale priėjo Juozapas su Rachele ir žemai nusilenkė.

[8]O Ezavas vėl klausė: „Ką gi reiškia tas visas būrys, kurį sutikau?“ Jokūbas atsakė: „Kad rasčiau malonę mano viešpaties akyse“.

[9]Ezavas tarė: „Aš turiu pakankamai, mano broli! Tebūna tavo, ką turi“.

[10]Bet Jokūbas tarė: „Ne, prašau tave! Jei randu malonę tavo akyse, tai priimk iš mano rankų dovaną. Iš tikrųjų man matyti

como se tivesse contemplado o semblante de Deus; e te agradaste de mim.

11 Peço-te, pois, recebe o meu presente, que eu te trouxe; porque Deus tem sido generoso para comigo, e tenho fartura. E instou com ele, até que o aceitou.

12 Disse Esaú: Partamos e caminhemos; eu seguirei junto de ti.

13 Porém Jacó lhe disse: Meu senhor sabe que estes meninos são tenros, e tenho comigo ovelhas e vacas de leite; se forçadas a caminhar demais um só dia, morrerão todos os rebanhos.

14 Passe meu senhor adiante de seu servo; eu seguirei guiando-as pouco a pouco, no passo do gado que me vai à frente e no passo dos meninos, até chegar a meu senhor, em Seir.

15 Respondeu Esaú: Então, permite que eu deixe contigo da gente que está comigo. Disse Jacó: Para quê? Basta que eu alcance mercê aos olhos de meu senhor.

16 Assim, voltou Esaú aquele dia a Seir, pelo caminho por onde viera.

17 E Jacó partiu para Sucote, e edificou para si uma casa, e fez palhoças para o seu gado; por isso, o lugar se chamou Sucote.

Jacó chega a Siquém

18 Voltando de Padã-Arã, chegou Jacó são e salvo à cidade de Siquém, que está na terra de Canaã; e armou a sua tenda junto da cidade.

tavo veidą yra tarsi matyti Dievo veidą; taip maloniai mane priėmei.

11Prašyčiau priimti mano dovaną, kurią tau atvariau, nes Dievas man buvo maloningas, ir aš turiu visko apsčiai“. Taip raginamas Ezavas priėmė.

Jokūbas atsiskiria nuo Ezavo

12Tuomet Ezavas tarė: „Leiskimės į kelionę kartu, aš eisiu greta tavęs“.

13O Jokūbas atsakė jam: „Kaip mano viešpats žino, vaikai silpni. Be to, avių kaimenės bei galvijų bandos turi žindduklių, ir kelia man rūpestį. Greičiau varant, jie išvargtų per vieną dieną, ir visi gyvuliai nugaištų.

14Tekeliauja mano viešpats pirma savo tarno, tuo tarpu aš keliausiu toliau pamažu pagal žingsnę priekyje einančių galvijų ir pagal žingsnę vaikų, kol neateisiu pas savo viešpatį į Seyrą“.

15Ezavas tarė: „Leisk man bent palikti su tavimi keletą mano žmonių“. Bet jis atsakė: „Kam gi? Mano viešpats man per daug geras“.

16Taigi Ezavas tą dieną leidosi kelionėn į Seyrą.

17O Jokūbas keliavo Sukotų link, ten pasistatė namus ir padarė pastoges savo gyvuliams. Todėl tos vietos vardas yra Sukotai.

18Taigi parėjęs iš Padan Aramo, Jokūbas saugiai atkeliavo į Sichemo miestą Kanaano krašte ir pasistatė palapines priešais miestą.

[19] A parte do campo, onde armara a sua tenda, ele a comprou dos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de dinheiro.
[20] E levantou ali um altar e lhe chamou Deus, o Deus de Israel.

Gênesis 34

Diná e os siquemitas

[1] Ora, Diná, filha que Lia dera à luz a Jacó, saiu para ver as filhas da terra.

[2] Viu-a Siquém, filho do heveu Hamor, que era príncipe daquela terra, e, tomando-a, a possuiu e assim a humilhou.
[3] Sua alma se apegou a Diná, filha de Jacó, e amou a jovem, e falou-lhe ao coração.
[4] Então, disse Siquém a Hamor, seu pai: Consegue-me esta jovem para esposa.
[5] Quando soube Jacó que Diná, sua filha, fora violada por Siquém, estavam os seus filhos no campo com o gado; calou-se, pois, até que voltassem.
[6] E saiu Hamor, pai de Siquém, para falar com Jacó.

[7] Vindo os filhos de Jacó do campo e ouvindo o que acontecera, indignaram-se e muito se iraram, pois Siquém praticara um desatino em Israel, violentando a filha de Jacó, o que se não devia fazer.

[8] Disse-lhes Hamor: A alma de meu filho Siquém está enamorada fortemente de vossa filha; peço-vos que lha deis por esposa.

[19]Žemės sklypą, ant kurio buvo pasistatęs palapinę, jis pirko už šimtą aukso gabalų iš Sichemo tėvo Hamoro sūnų.

[20]Ten pastatė aukurą ir pavadino jį El Elohe Izraelis.

Pradžios 34

Dinos išprievartavimas

[1]Lėjos duktė Dina, kurią ji buvo pagimdžiusi Jokūbui, nuėjo aplankyti kai kurių krašto moterų.
[2]Šalies vado Hamoro Hivo sūnus Sichemas pamatė ją, pasigrobė ir jėga privertė su juo gulėti.
[3]Jis lipte prilipo prie Jokūbo dukters Dinos, įsimylėjo mergaitę ir stengėsi laimėti jos širdį.
[4]Sichemas prašė ir savo tėvo Hamoro: „Gauk tą mergaitę man žmona“.

[5]Jokūbas išgirdo, kad Sichemas išniekino jo dukterį Diną. Bet jo sūnūs buvo laukuose su galvijais, todėl jis tylėjo, kol jie sugrįžo.

[6]Sichemo tėvas Hamoras atėjo pas Jokūbą pasikalbėti
[7]kaip tik tuo metu, kai jo sūnūs parėjo iš laukų. Išgirdę, kas buvo atsitikę, vyrai buvo pritrenkti ir degė pykčiu, nes Sichemas, gulėdamas su Jokūbo dukterimi, buvo padaręs gėdą Izraeliui. Tokio dalyko pakęsti negalima!

[8]O Hamoras kalbėjo su jais, sakydamas: „Mano sūnus Sichemas visa širdimi trokšta jūsų dukters. Duokite ją jam žmona.

[9] Aparentai-vos conosco, dai-nos as vossas filhas e tomai as nossas;
[10] habitareis conosco, a terra estará ao vosso dispor; habitai e negociai nela e nela tende possessões.

[11] E o próprio Siquém disse ao pai e aos irmãos de Diná: Ache eu mercê diante de vós e vos darei o que determinardes.

[12] Majorai de muito o dote de casamento e as dádivas, e darei o que me pedirdes; dai-me, porém, a jovem por esposa.

[13] Então, os filhos de Jacó, por causa de lhes haver Siquém violado a irmã, Diná, responderam com dolo a Siquém e a seu pai Hamor e lhes disseram:

[14] Não podemos fazer isso, dar nossa irmã a um homem incircunciso; porque isso nos seria ignomínia.

[15] Sob uma única condição permitiremos: que vos torneis como nós, circuncidando-se todo macho entre vós;
[16] então, vos daremos nossas filhas, tomaremos para nós as vossas, habitaremos convosco e seremos um só povo.
[17] Se, porém, não nos ouvirdes e não vos circuncidardes, tomaremos a nossa filha e nos retiraremos embora.
[18] Tais palavras agradaram a Hamor e a Siquém, seu filho.

[9]Giminiuokitės su mumis: duokite mums savo dukteris, imkite sau mūsų dukteris!
[10]Įsikursite tarp mūsų, ir kraštas bus jums atviras: gyvenkite, laisvai kilnokitės, įsigykite jame nuosavybę“.
[11]Tada pats Sichemas jos tėvui ir broliams sakė: „Leiskite man rasti malonę jūsų akyse! Aš mokėsiu, ko tik iš manęs pareikalausite.
[12]Reikalaukite iš manęs vedybų kraičio ir dovanų, kokių tik norite, mokėsiu, ko tik iš manęs reikalausite. Tik duokite man mergaitę žmona“.

Jokūbo sūnų kerštas

[13]Jokūbo sūnūs atsakė Sichemui ir jo tėvui, kalbėdami klastingai, nes jis buvo išniekinęs jų seserį Diną.

[14]Tad jie sakė jiems: „Mes tokio dalyko negalime daryti – duoti savo seserį neapipjaustytam vyrui, nes tai užtrauktų mums gėdą.
[15]Tik su tokia sąlyga sutiksime su tavimi: jei jūs, apipjaustydami visus savo vyriškius, tapsite kaip mes.

[16]Tada mes duosime jums savo dukteris ir imsime sau jūsų dukteris, kursimės tarp jūsų ir tapsime viena tauta.

[17]Bet jeigu mūsų nepaklausysite ir nebūsite apipjaustyti, pasiimsime savo dukterį ir eisime sau“.
[18]Jų žodžiai patiko Hamorui ir jo sūnui Sichemui.

[19] Não tardou o jovem em fazer isso, porque amava a filha de Jacó e era o mais honrado de toda a casa de seu pai.

[20] Vieram, pois, Hamor e Siquém, seu filho, à porta da sua cidade e falaram aos homens da cidade:

[21] Estes homens são pacíficos para conosco; portanto, habitem na terra e negociem nela. A terra é bastante espaçosa para contê-los; recebamos por mulheres a suas filhas e demos-lhes também as nossas.

[22] Somente, porém, consentirão os homens em habitar conosco, tornando-nos um só povo, se todo macho entre nós se circuncidar, como eles são circuncidados.

[23] O seu gado, as suas possessões e todos os seus animais não serão nossos? Consintamos, pois, com eles, e habitarão conosco.

[24] E deram ouvidos a Hamor e a Siquém, seu filho, todos os que saíam da porta da cidade; e todo homem foi circuncidado, dos que saíam pela porta da sua cidade.

A traição de Simeão e Levi

[25] Ao terceiro dia, quando os homens sentiam mais forte a dor, dois filhos de Jacó, Simeão e Levi, irmãos de Diná, tomaram cada um a sua espada, entraram inesperadamente na cidade e mataram os homens todos.

[26] Passaram também ao fio da espada a Hamor e a seu filho Siquém; tomaram a Diná da casa de Siquém e saíram.

[19]Jaunuolis nedelsė tai padaryti, nes žavėjosi Jokūbo dukterimi. Be to, jis buvo labiau gerbiamas negu bet kas kitas savo tėvo namuose.

[20]Taigi Hamoras ir jo sūnus Sichemas nuėjo į miesto vartus ir kalbėjo savo miesto vyrams, sakydami:

[21]„Tie žmonės mums draugiški. Tesikuria jie krašte ir tesikilnoja jame laisvai, nes krašte yra apsčiai jiems vietos. Galėsime imti jų dukteris į žmonas ir duoti jiems savo dukteris.

[22]Bet jie sutiks gyventi tarp mūsų ir tapti viena tauta tik su šia sąlyga: visi mūsų vyriškiai turi būti apipjaustyti, kaip kad ir jie yra apipjaustyti.

[23]Argi tuomet nepriklausys mums jų galvijai ir nuosavybė – visi jų gyvuliai? Tik sutikime su jais, ir jie gyvens su mumis“.

[24]Visi stiprūs miesto vyrai sutiko su Hamoru ir jo sūnumi Sichemu, visi vyriškiai buvo apipjaustyti – visi stiprūs miesto vyrai.

[25]Trečią dieną, kai jie dar kentėjo skausmus, du Jokūbo sūnūs – Simeonas ir Levis, Dinos broliai, pasiėmę kalavijus, nelauktai užpuolė miestą ir išžudė visus vyriškius.

[26]Ir Hamorą bei jo sūnų Sichemą nudūrė kalaviju, atsiėmė Diną iš Sichemo namų ir išėjo.

[27] Sobrevieram os filhos de Jacó aos mortos e saquearam a cidade, porque sua irmã fora violada.
[28] Levaram deles os rebanhos, os bois, os jumentos e o que havia na cidade e no campo;
[29] todos os seus bens, e todos os seus meninos, e as suas mulheres levaram cativos e pilharam tudo o que havia nas casas.

[30] Então, disse Jacó a Simeão e a Levi: Vós me afligistes e me fizestes odioso entre os moradores desta terra, entre os cananeus e os ferezeus; sendo nós pouca gente, reunir-se-ão contra mim, e serei destruído, eu e minha casa.

[31] Responderam: Abusaria ele de nossa irmã, como se fosse prostituta?

[27]Tuomet kiti Jokūbo sūnūs, aptikę nužudytuosius, apiplėšė miestą už tai, kad jų sesuo buvo išniekinta.
[28]Jie pasiėmė jų avių kaimenes ir galvijų bandas, asilus ir visa, kas buvo mieste ir laukuose.

[29]Visą jų turtą, visus vaikus ir žmonas – visa, kas tik buvo namuose, jie pasiėmė kaip belaisvius ir grobį.

[30]Tada Jokūbas tarė Simeonui ir Leviui: „Užkrovėte man bėdą, padarydami mane bjaurų krašto gyventojams – kanaaniečiams ir perizams. Skaičiumi mano vyrų yra tik keletas. Jei jie susibūrę užpuls mane, būsiu sunaikintas aš ir mano šeima“.

[31]Bet jie atsakė: „Argi su mūsų seserimi turėtų būti elgiamasi kaip su kekše?“

Gênesis 35

Jacó erige um altar em Betel

[1] Disse Deus a Jacó: Levanta-te, sobe a Betel e habita ali; faze ali um altar ao Deus que te apareceu quando fugias da presença de Esaú, teu irmão.

[2] Então, disse Jacó à sua família e a todos os que com ele estavam: Lançai fora os deuses estranhos que há no vosso meio, purificai-vos e mudai as vossas vestes;

[3] levantemo-nos e subamos a Betel. Farei ali um altar ao Deus que me respondeu no dia da minha angústia e me acompanhou no caminho por onde andei.

Pradžios 35

Jokūbas grįžta į Betelį

[1]Dievas tarė Jokūbui: „Pakilk, eik į Betelį ir ten apsistok. Padaryk ten aukurą Dievui, kuris tau pasirodė, kai tu bėgai nuo savo brolio Ezavo“.
[2]Užtat Jokūbas savo šeimai ir visiems buvusiems su juo įsakė: „Atsikratykite svetimų dievų, kuriuos turite prie savęs, nusiplaukite ir apsivilkite šviežiais drabužiais.
[3]Tuomet ateikite, kilsime į Betelį. Ten aš padarysiu aukurą Dievui, kuris išklausė mane pavojaus dieną ir buvo su manimi, kur tik ėjau“.

[4] Então, deram a Jacó todos os deuses estrangeiros que tinham em mãos e as argolas que lhes pendiam das orelhas; e Jacó os escondeu debaixo do carvalho que está junto a Siquém.

[4]Jie atidavė Jokūbui visus svetimus dievus, kuriuos turėjo, ir auskarus iš ausų. Jokūbas užkasė juos po ąžuolu prie Sichemo.

[5] E, tendo eles partido, o terror de Deus invadiu as cidades que lhes eram circunvizinhas, e não perseguiram aos filhos de Jacó.

[5]Kai jie vėl leidosi kelionėn, didžiulė Dievo baimė taip apėmė visus aplinkinius miestus, kad jie nesivijo Jokūbo sūnų.

[6] Assim, chegou Jacó a Luz, chamada Betel, que está na terra de Canaã, ele e todo o povo que com ele estava.

[6]Taigi Jokūbas atkeliavo į Lūzą, tai yra Betelį, Kanaano krašte, jis ir visi su juo buvę žmonės.

[7] E edificou ali um altar e ao lugar chamou El-Betel; porque ali Deus se lhe revelou quando fugia da presença de seu irmão.

[7]Ten jis pastatė aukurą ir pavadino tą vietą El Beteliu, nes ten, jam bėgant nuo savo brolio, buvo apsireiškęs Dievas.

[8] Morreu Débora, a ama de Rebeca, e foi sepultada ao pé de Betel, debaixo do carvalho que se chama Alom-Bacute.

[8]Rebekos žindyvė Debora numirė ir buvo palaidota po ąžuolu žemiau Betelio. Užtat jis buvo pavadintas Verksmo ąžuolu.

[9] Vindo Jacó de Padã-Arã, outra vez lhe apareceu Deus e o abençoou.

[9]Dievas vėl pasirodė Jokūbui, jam sugrįžus iš Padan Aramo, ir palaimino jį.

[10] Disse-lhe Deus: O teu nome é Jacó. Já não te chamarás Jacó, porém Israel será o teu nome. E lhe chamou Israel.

[10]Dievas tarė jam: „Tavo vardas yra Jokūbas. Nebebūsi daugiau vadinamas Jokūbu, nes tik Izraelis bus tavo vardas“. Taip jis pavadino jį Izraeliu.

[11] Disse-lhe mais: Eu sou o Deus Todo-Poderoso; sê fecundo e multiplica-te; uma nação e multidão de nações sairão de ti, e reis procederão de ti.

[11]Dievas tarė jam: „Aš esu Dievas Visagalis. Būk vaisingas ir auk! Tauta, netgi tautų bendrija, išaugs iš tavęs, ir iš tavęs kils karaliai.

[12] A terra que dei a Abraão e a Isaque dar-te-ei a ti e, depois de ti, à tua descendência.

[12]Kraštą, kurį daviau Abraomui ir Izaokui, dabar duodu tau. Ir tavo būsimiems palikuonims aš duosiu šį kraštą“.

[13] E Deus se retirou dele, elevando-se do lugar onde lhe falara.

[13]Tuomet Dievas pranyko nuo jo toje vietoje, kur buvo su juo kalbėjęsis.

[14] Então, Jacó erigiu uma coluna de pedra no lugar onde Deus falara com ele; e derramou sobre ela uma libação e lhe deitou óleo.

[15] Ao lugar onde Deus lhe falara, Jacó lhe chamou Betel.

O nascimento de Benjamim e a morte de Raquel

[16] Partiram de Betel, e, havendo ainda pequena distância para chegar a Efrata, deu à luz Raquel um filho, cujo nascimento lhe foi a ela penoso.

[17] Em meio às dores do parto, disse-lhe a parteira: Não temas, pois ainda terás este filho.

[18] Ao sair-lhe a alma (porque morreu), deu-lhe o nome de Benoni; mas seu pai lhe chamou Benjamim.

[19] Assim, morreu Raquel e foi sepultada no caminho de Efrata, que é Belém.

[20] Sobre a sepultura de Raquel levantou Jacó uma coluna que existe até ao dia de hoje.

[21] Então, partiu Israel e armou a sua tenda além da torre de Éder.

[22] E aconteceu que, habitando Israel naquela terra, foi Rúben e se deitou com Bila, concubina de seu pai; e Israel o soube. Eram doze os filhos de Israel.

Descendentes de Jacó

1 Crônicas 2.1,2

[23] Rúben, o primogênito de Jacó, Simeão, Levi, Judá, Issacar e Zebulom, filhos de Lia;

[24] José e Benjamim, filhos de Raquel;

[25] Dã e Naftali, filhos de Bila, serva de Raquel;

[14]Toje vietoje, kur buvo su juo kalbėjęs, Jokūbas pastatė paminklinį akmenį, atnašavo ant jo liejamąją auką ir apliejo jį aliejumi.

[15]Vietą, kurioje Dievas su juo kalbėjosi, Jokūbas pavadino Beteliu.

[16]Tada jie iškeliavo iš Betelio. Jiems dar tebesant netoli nuo Efratos, Rachelė gimdė, ir jos gimdymas buvo sunkus.

[17]Kai gimdymo skausmai tapo nebepakeliami, pribuvėja tarė jai: „Nebijok, nes dabar turėsi kitą sūnų“.

[18]Paskutiniu atsikvėpimu, nes jau merdėjo, ji pavadino jį Ben Oniu. Tačiau jo tėvas pavadino jį Benjaminu.

[19]Rachelė numirė ir buvo palaidota prie kelio į Efratą, tai yra Betliejų.

[20]Ant jos kapo Jokūbas pastatė paminklinį akmenį. Tai Rachelės kapo paminklinis akmuo, esantis ten iki šios dienos.

[21]Izraelis keliavo toliau ir pasistatė palapinę už Migdal Edero.

[22]Izraeliui gyvenant tame krašte, Rubenas nuėjo ir sugulė su savo tėvo sugulove Bilha. Izraelis apie tai išgirdo. Jokūbo sūnų buvo dvylika.

[23]Lėjos sūnūs: Jokūbo pirmagimis Rubenas, Simeonas, Levis, Judas, Isacharas ir Zabulonas.

[24]Rachelės sūnūs: Juozapas ir Benjaminas.

[25]Rachelės tarnaitės Bilhos sūnūs: Danas ir Naftalis.

[26] e Gade e Aser, filhos de Zilpa, serva de Lia. São estes os filhos de Jacó, que lhe nasceram em Padã-Arã.

[27] Veio Jacó a Isaque, seu pai, a Manre, a Quiriate-Arba (que é Hebrom), onde peregrinaram Abraão e Isaque.

[28] Foram os dias de Isaque cento e oitenta anos.

[29] Velho e farto de dias, expirou Isaque e morreu, sendo recolhido ao seu povo; e Esaú e Jacó, seus filhos, o sepultaram.

Gênesis 36

Os descendentes de Esaú

1 Crônicas 1.35-37

[1] São estes os descendentes de Esaú, que é Edom.

[2] Esaú tomou por mulheres dentre as filhas de Canaã: Ada, filha de Elom, heteu; Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, heveu;

[3] e Basemate, filha de Ismael, irmã de Nebaiote.

[4] A Ada de Esaú lhe nasceu Elifaz, a Basemate lhe nasceu Reuel;

[5] e a Oolibama nasceu Jeús, Jalão e Corá; são estes os filhos de Esaú, que lhe nasceram na terra de Canaã.

[6] Levou Esaú suas mulheres, e seus filhos, e suas filhas, e todas as pessoas de sua casa, e seu rebanho, e todo o seu gado, e toda propriedade, tudo que havia adquirido na terra de Canaã; e se foi para

[26]Lėjos tarnaitės Zilpos sūnūs: Gadas ir Ašeras. Tokie tat buvo Jokūbo sūnūs, gimę jam Padan Arame.

Izaoko mirtis

[27]Jokūbas parėjo namo pas savo tėvą Izaoką į Mamrę, prie Kirjat Arbos, tai yra Hebrono, kur Abraomas ir Izaokas buvo gyvenę kaip ateiviai.

[28]Izaokas buvo šimto aštuoniasdešimt metų,

[29]kai atsiduso paskutinį kartą. Jis mirė, ir žiloje senatvėje, turėdamas daug metų, buvo sujungtas su savo gimine. Jo sūnūs Ezavas ir Jokūbas palaidojo jį.

Pradžios 36

Ezavo palikuonys

[1]Štai Ezavo, tai yra Edomo, palikuonys.

[2]Ezavas paėmė sau žmonas iš kanaaniečių: Elono Hetito dukterį Adą, Cibeono Hivo sūnaus Anos dukterį Oholibamą

[3]ir Izmaelio dukterį bei Nebajoto seserį Basmatą.

[4]Ada Ezavui pagimdė Elifazą, Basmata pagimdė Reuelį,

[5]o Oholibama pagimdė Jeušą, Jalamą ir Korahą. Tokie tat yra sūnūs, gimę jam Kanaano krašte.

[6]Tuomet Ezavas pasiėmė savo žmonas, sūnus, dukteris ir visus namiškius, galvijus ir visus gyvulius, visą nuosavybę, kurią buvo įsigijęs Kanaane, ir nusikėlė į kraštą, buvusį šiek tiek toliau nuo jo brolio Jokūbo.

outra terra, apartando-se de Jacó, seu irmão.

[7] Porque os bens deles eram muitos para habitarem juntos; e a terra de suas peregrinações não os podia sustentar por causa do seu gado.

[7]Mat jų nuosavybė buvo tapusi per didelė jiems kartu gyventi. Kraštas, kuriame jie buvo ateiviai, negalėjo jų išlaikyti su tokiomis kaimenėmis.

[8] Então, Esaú, que é Edom, habitou no monte Seir.

[8]Taigi Ezavas apsigyveno Seyro aukštumose. Ezavas yra Edomas.

[9] Esta é a descendência de Esaú, pai dos edomitas, no monte Seir.

[9]Štai edomitų protėvio Ezavo palikuonys Seyro aukštumose.

[10] São estes os nomes dos filhos de Esaú: Elifaz, filho de Ada, mulher de Esaú; Reuel, filho de Basemate, mulher de Esaú.

[10]Štai Ezavo sūnų vardai: Ezavo žmonos Ados sūnus Elifazas, Ezavo žmonos Basmatos sūnus Reuelis.

[11] Os filhos de Elifaz são: Temã, Omar, Zefô, Gaetã e Quenaz.

[11]Elifazo sūnūs buvo Temanas, Omaras, Cefojas, Gatamas ir Kenazas.

[12] Timna era concubina de Elifaz, filho de Esaú, e teve de Elifaz a Amaleque; são estes os filhos de Ada, mulher de Esaú.

[12](Timna buvo Ezavo sūnaus Elifazo sugulovė; ji pagimdė Elifazui Amaleką.) Tokie tat buvo Ezavo žmonos Ados sūnūs.

[13] E os filhos de Reuel são estes: Naate, Zerá, Samá e Mizá; estes foram os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

[13]Reuelio sūnūs: Nahatas, Zerachas, Šama ir Miza. Tokie tat buvo Ezavo žmonos Basmatos sūnūs.

[14] E são estes os filhos de Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, mulher de Esaú; e deu a Esaú: Jeús, Jalão e Corá.

[14]Cibeono sūnaus Anos dukters Oholibamos sūnūs: Jeušas, Jalamas, Korahas; juos ji pagimdė Ezavui.

[15] São estes os príncipes dos filhos de Esaú; os filhos de Elifaz, o primogênito de Esaú: o príncipe Temã, o príncipe Omar, o príncipe Zefô, o príncipe Quenaz,

[15]Štai Ezavo sūnų gentys. Ezavo pirmagimio Elifazo palikuonys: Temano gentis, Omaro gentis, Cefojo gentis, Kenazo gentis,

[16] o príncipe Corá, o príncipe Gaetã, o príncipe Amaleque; são estes os príncipes que nasceram a Elifaz na terra de Edom; são os filhos de Ada.

[16]Koraho gentis, Gatamo gentis ir Amaleko gentis. Elifazo gentys Edomo krašte kilusios iš Ados sūnų.

[17] São estes os filhos de Reuel, filho de Esaú: o príncipe Naate, o príncipe Zerá, o príncipe Samá, o príncipe Mizá; são estes

[17]Ezavo sūnaus Reuelio palikuonys: Nahato gentis, Zeracho gentis, Šamos gentis ir Mizos gentis. Reuelio gentys

os príncipes que nasceram a Reuel na terra de Edom; são os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

Edomo krašte kilusios iš Ezavo žmonos Basmatos.

[18] São estes os filhos de Oolibama, mulher de Esaú: o príncipe Jeús, o príncipe Jalão, o príncipe Corá; são estes os príncipes que procederam de Oolibama, filha de Aná, mulher de Esaú.

[18]Ir štai Ezavo žmonos Oholibamos palikuonys: Jeušo gentis, Jalamo gentis ir Koraho gentis. Šios gentys kilusios iš Ezavo žmonos Oholibamos, Anos dukters.

[19] São estes os filhos de Esaú, e esses seus príncipes; ele é Edom.

[19]Tokie tat yra Ezavo, tai yra Edomo, sūnūs ir jų gentys.

Descendentes de Seir

1 Crônicas 1.38-42

[20] São estes os filhos de Seir, o horeu, moradores da terra: Lotã, Sobal, Zibeão e Aná,

[20]Štai Seyro Horo sūnūs, čiabuviai krašto gyventojai: Lotanas, Šobalas, Cibeonas, Ana,

[21] Disom, Eser e Disã; são estes os príncipes dos horeus, filhos de Seir na terra de Edom.

[21]Dišonas, Eceras ir Dišanas. Tai horų gentys – Seyro sūnūs Edomo krašte.

[22] Os filhos de Lotã são Hori e Homã; a irmã de Lotã é Timna.

[22]Lotano sūnūs buvo Horis ir Hemamas, o Lotano sesuo – Timna.

[23] São estes os filhos de Sobal: Alvã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã.

[23]Šobalo sūnūs: Alvanas, Manahatas, Ebalas, Šefojas ir Onamas.

[24] São estes os filhos de Zibeão: Aiá e Aná; este é o Aná que achou as fontes termais no deserto, quando apascentava os jumentos de Zibeão, seu pai.

[24]Cibeono sūnūs: Aja ir Ana. (Pastarasis yra tas Ana, kuris aptiko karšto vandens šaltinius dykumoje, ganydamas savo tėvo Cibeono asilus.)

[25] São estes os filhos de Aná: Disom e Oolibama, a filha de Aná.

[25]Anos vaikai: Dišonas ir duktė Oholibama.

[26] São estes os filhos de Disã: Hendã, Esbã, Itrã e Querã.

[26]Dišano sūnūs: Hemdanas, Ešbanas, Itranas ir Keranas.

[27] São estes os filhos de Eser: Bilã, Zaavã e Acã.

[27]Ecero sūnūs: Bilhanas, Zavanas ir Akanas.

[28] São estes os filhos de Disã: Uz e Arã.

[28]Dišano sūnūs: Ūcas ir Aranas.

[29] São estes os príncipes dos horeus: o príncipe Lotã, o príncipe Sobal, o príncipe Zibeão, o príncipe Aná,

[29]Horų gentys: Lotano gentis, Šobalo gentis, Cibeono gentis, Anos gentis,

[30] o príncipe Disom, o príncipe Eser, o príncipe Disã; são estes os príncipes dos horeus, segundo os seus principados na terra de Seir.

[30]Dišono gentis, Ecero gentis ir Dišano gentis. Tokie tat yra horų vadai, pagal jų kiltis Seyro krašte.

Reis e príncipes de Edom

1 Crônicas 1.43-54

[31] São estes os reis que reinaram na terra de Edom, antes que houvesse rei sobre os filhos de Israel.

[31]Štai karaliai, valdę Edomo krašte pirma negu bet koks karalius valdė izraelitus.

[32] Em Edom reinou Belá, filho de Beor, e o nome da sua cidade era Dinabá.

[32]Beoro sūnus Bela karaliavo Edome, ir jo miestas buvo Dinhaba.

[33] Morreu Belá, e, em seu lugar, reinou Jobabe, filho de Zerá, de Bozra.

[33]Bela mirė, ir Zeracho iš Bocros sūnus Jobabas vietoj jo tapo karaliumi.

[34] Morreu Jobabe, e, em seu lugar, reinou Husão, da terra dos temanitas.

[34]Jobabas mirė, ir Hušamas iš temanų krašto vietoj jo tapo karaliumi.

[35] Morreu Husão, e, em seu lugar, reinou Hadade, filho de Bedade, o que feriu a Midiã no campo de Moabe; o nome da sua cidade era Avite.

[35]Hušamas mirė, ir Bedado sūnus Hadadas – tas, kuris nugalėjo midjaniečius Moabo krašte – vietoj jo tapo karaliumi; jo miesto vardas buvo Avitas.

[36] Morreu Hadade, e, em seu lugar, reinou Samlá, de Masreca.

[36]Hadadas mirė, ir Samla iš Masrekos vietoj jo tapo karaliumi.

[37] Morreu Samlá, e, em seu lugar, reinou Saul, de Reobote, junto ao Eufrates.

[37]Samla mirė, ir Saulius iš Rehobotų ant Upės kranto vietoj jo tapo karaliumi.

[38] Morreu Saul, e, em seu lugar, reinou Baal-Hanã, filho de Acbor.

[38]Saulius mirė, ir Achboro sūnus Baal Hananas vietoj jo tapo karaliumi.

[39] Morreu Baal-Hanã, filho de Acbor, e, em seu lugar, reinou Hadar; o nome de sua cidade era Paú; e o de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

[39]Achboro sūnus Baal Hananas mirė, ir Hadaras tapo vietoj jo karaliumi; jo miesto vardas buvo Pavas. Jo žmona, Me Zahabo dukters Matredos duktė, vadinosi Mehetabelė.

[40] São estes os nomes dos príncipes de Esaú, segundo as suas famílias, os seus lugares e os seus nomes: o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,

[40]Štai Ezavo genčių vardai pagal jų kiltis ir vietovių vardus: Timnos gentis, Alvos gentis, Jeteto gentis,

[41] o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,

[41]Oholibamos gentis, Elos gentis, Pinono gentis,

[42] o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,
[43] o príncipe Magdiel e o príncipe Irã; são estes os príncipes de Edom, segundo as suas habitações na terra da sua possessão. Este é Esaú, pai de Edom.

Gênesis 37

José vendido pelos irmãos

[1] Habitou Jacó na terra das peregrinações de seu pai, na terra de Canaã.

[2] Esta é a história de Jacó. Tendo José dezessete anos, apascentava os rebanhos com seus irmãos; sendo ainda jovem, acompanhava os filhos de Bila e os filhos de Zilpa, mulheres de seu pai; e trazia más notícias deles a seu pai.
[3] Ora, Israel amava mais a José que a todos os seus filhos, porque era filho da sua velhice; e fez-lhe uma túnica talar de mangas compridas.
[4] Vendo, pois, seus irmãos que o pai o amava mais que a todos os outros filhos, odiaram-no e já não lhe podiam falar pacificamente.

[5] Teve José um sonho e o relatou a seus irmãos; por isso, o odiaram ainda mais.

[6] Pois lhes disse: Rogo-vos, ouvi este sonho que tive:
[7] Atávamos feixes no campo, e eis que o meu feixe se levantou e ficou em pé; e os vossos feixes o rodeavam e se inclinavam perante o meu.

[42]Kenazo gentis, Temano gentis, Mibcaro gentis, Magdielio gentis ir Iramo gentis. Tokios tat yra Edomo, tai yra Edomo tėvo Ezavo, gentys pagal gyvenvietes jų užvaldytame krašte.

Pradžios 37

Juozapas ir jo broliai

[1]Bet Jokūbas įsikūrė krašte, kuriame jo tėvas buvo gyvenęs kaip ateivis – Kanaano krašte.

[2]Štai pasakojimas apie Jokūbo šeimą. Būdamas septyniolikos metų, Juozapas ganė su broliais avių kaimenę, padėdamas savo tėvo žmonų Bilhos ir Zilpos sūnums. Jis tėvui papasakojo apie jų blogus darbus.

[3]Izraelis mylėjo Juozapą labiau už bet kurį kitą savo vaiką, nes šis buvo jam gimęs senatvėje. Jis buvo jam pasiūdinęs puošnų apdarą su rankovėmis.

[4]Matydami, kad tėvas jį myli labiau už kitus, broliai jo taip nekentė, kad vengdavo net pasisveikinti.

[5]Kartą Juozapas susapnavo sapną ir papasakojo jį savo broliams. Šie ėmė dar labiau jo nekęsti.

[6]„Paklausykite, kokį sapną sapnavau!“ – sakė jis jiems.

[7]„Mes rišome lauke pėdus. Staiga mano pėdas atsistojo ir stovėjo, o jūsų pėdai susirinko aplink ir žemai nusilenkė mano pėdui!“

[8] Então, lhe disseram seus irmãos: Reinarás, com efeito, sobre nós? E sobre nós dominarás realmente? E com isso tanto mais o odiavam, por causa dos seus sonhos e de suas palavras.

[9] Teve ainda outro sonho e o referiu a seus irmãos, dizendo: Sonhei também que o sol, a lua e onze estrelas se inclinavam perante mim.

[10] Contando-o a seu pai e a seus irmãos, repreendeu-o o pai e lhe disse: Que sonho é esse que tiveste? Acaso, viremos, eu e tua mãe e teus irmãos, a inclinar-nos perante ti em terra?

[11] Seus irmãos lhe tinham ciúmes; o pai, no entanto, considerava o caso consigo mesmo.

[12] E, como foram os irmãos apascentar o rebanho do pai, em Siquém,

[13] perguntou Israel a José: Não apascentam teus irmãos o rebanho em Siquém? Vem, enviar-te-ei a eles. Respondeu-lhe José: Eis-me aqui.

[14] Disse-lhe Israel: Vai, agora, e vê se vão bem teus irmãos e o rebanho; e traze-me notícias. Assim, o enviou do vale de Hebrom, e ele foi a Siquém.

[15] E um homem encontrou a José, que andava errante pelo campo, e lhe perguntou: Que procuras?

[16] Respondeu: Procuro meus irmãos; dize-me: Onde apascentam eles o rebanho?

[8]Jo broliai atsakė: „Bene ketini tapti mūsų karaliumi? Bene iš tikrųjų ketini mus valdyti?“ Dėl kalbų apie sapnus jie ėmė dar labiau jo nekęsti.

[9]Jis sapnavo dar vieną sapną ir papasakojo jį savo broliams, tardamas: „Štai sapnavau dar vieną sapną: saulė, mėnulis ir vienuolika žvaigždžių man lenkėsi!“

[10]Bet kai papasakojo jį savo tėvui ir broliams, tėvas apibarė. „Ką gi reiškia tas tavo sapnas? Ką susapnavai? Negi mes – aš pats, tavo motina ir tavo broliai – turėsime ateiti ir nusilenkti tau ligi žemės?“

[11]Broliai jam pavydėjo, bet ir tėvas šio įvykio negalėjo užmiršti.

Broliai parduoda Juozapą

[12]Kartą, kai broliai buvo nuvarę tėvo kaimenę ganytis prie Sichemo,

[13]Izraelis tarė Juozapui: „Tavo broliai, kaip žinai, gano prie Sichemo. Pasiruošk, siųsiu tave pas juos“. – „Pasiruošęs!“ – atsakė šis.

[14]Izraelis tada paliepė jam: „Nueik ir sužinok, kaip laikosi tavo broliai, kaip sekasi kaimenei, ir parnešk man žinių“. Taip jis išsiuntė jį iš Hebrono slėnio. Juozapas pasiekė Sichemą,

[15]ir vienas vyras susitiko jį, beklajojantį po laukus. „Ko ieškai?“ – paklausė jo tas vyras.

[16]„Savo brolių ieškau, – atsakė jis. – Ar negalėtum pasakyti, kur jie gano kaimenę“.

[17] Disse-lhe o homem: Foram-se daqui, pois ouvi-os dizer: Vamos a Dotã. Então, seguiu José atrás dos irmãos e os achou em Dotã.
[18] De longe o viram e, antes que chegasse, conspiraram contra ele para o matar.
[19] E dizia um ao outro: Vem lá o tal sonhador!
[20] Vinde, pois, agora, matemo-lo e lancemo-lo numa destas cisternas; e diremos: Um animal selvagem o comeu; e vejamos em que lhe darão os sonhos.
[21] Mas Rúben, ouvindo isso, livrou-o das mãos deles e disse: Não lhe tiremos a vida.
[22] Também lhes disse Rúben: Não derrameis sangue; lançai-o nesta cisterna que está no deserto, e não ponhais mão sobre ele; isto disse para o livrar deles, a fim de o restituir ao pai.
[23] Mas, logo que chegou José a seus irmãos, despiram-no da túnica, a túnica talar de mangas compridas que trazia.
[24] E, tomando-o, o lançaram na cisterna, vazia, sem água.
[25] Ora, sentando-se para comer pão, olharam e viram que uma caravana de ismaelitas vinha de Gileade; seus camelos traziam arômatas, bálsamo e mirra, que levavam para o Egito.
[26] Então, disse Judá a seus irmãos: De que nos aproveita matar o nosso irmão e esconder-lhe o sangue?
[27] Vinde, vendamo-lo aos ismaelitas; não ponhamos sobre ele a mão, pois é nosso

[17]Vyras atsakė: „Jie iš čia iškeliavo. Girdėjau iš tikro juos sakant: ‘Eikime į Dotaną’“. Tad Juozapas pasekė savo brolius ir atrado juos Dotane.
[18]O šie pastebėjo jį iš tolo ir pirma, negu jis prie jų priartėjo, ėmė tartis jį nužudyti.
[19]Vieni kitiems jie sakė: „Va, ateina tas sapnuotojas!
[20]Eime, užmuškime jį ir įmeskime į kokią nors duobę. Sakysime, kad plėšrus žvėris jį sudraskė. Tuomet pamatysime, kas išeis iš jo sapnų“.
[21]Bet Rubenas, tai išgirdęs, stengėsi jį išgelbėti iš jų rankų ir sakė: „Neatimkime jam gyvybės“.
[22]Rubenas kalbėjo jiems: „Nepraliekite kraujo! Va, įmeskite jį į aną duobę dykumoje, bet patys rankos prieš jį nekelkite!“ Jis norėjo jį išgelbėti iš jų rankų ir sugrąžinti tėvui.
[23]Taigi kai Juozapas atėjo pas brolius, jie atėmė iš jo apdarą, puošnųjį apdarą su rankovėmis, kuriuo buvo apsivilkęs,
[24]o jį patį įmetė į vandens duobę. Duobė buvo tuščia, vandens joje nebuvo.
[25]Jie susėdo valgyti. Žvalgydamiesi pamatė ateinant iš Gileado izmaelitų karavaną su sakais, balzamu ir kvapiaisiais syvais apkrautais kupranugariais, keliaujantį į Egiptą.
[26]Tuomet Judas tarė savo broliams: „Kokia mums nauda, jei nužudome savo brolį ir nuslepiame jo kraują?
[27]Eime, verčiau parduokime jį izmaelitams. Nekelkime rankos prieš jį, nes

irmão e nossa carne. Seus irmãos concordaram.

28 E, passando os mercadores midianitas, os irmãos de José o alçaram, e o tiraram da cisterna, e o venderam por vinte siclos de prata aos ismaelitas; estes levaram José ao Egito.

29 Tendo Rúben voltado à cisterna, eis que José não estava nela; então, rasgou as suas vestes.

30 E, voltando a seus irmãos, disse: Não está lá o menino; e, eu, para onde irei?

31 Então, tomaram a túnica de José, mataram um bode e a molharam no sangue.

32 E enviaram a túnica talar de mangas compridas, fizeram-na levar a seu pai e lhe disseram: Achamos isto; vê se é ou não a túnica de teu filho.

33 Ele a reconheceu e disse: É a túnica de meu filho; um animal selvagem o terá comido, certamente José foi despedaçado.

34 Então, Jacó rasgou as suas vestes, e se cingiu de pano de saco, e lamentou o filho por muitos dias.

35 Levantaram-se todos os seus filhos e todas as suas filhas, para o consolarem; ele, porém, recusou ser consolado e disse: Chorando, descerei a meu filho até à sepultura. E de fato o chorou seu pai.

36 Entrementes, os midianitas venderam José no Egito a Potifar, oficial de Faraó, comandante da guarda.

Gênesis 38

jis juk mūsų brolis, mūsų pačių kūnas!“ Broliai jo paklausė.

28Kai keletas midjaniečių pirklių ėjo pro šalį, jie ištraukė Juozapą iš duobės ir pardavė izmaelitams už dvidešimt sidabrinių. O tie nusivedė Juozapą į Egiptą.

29Vėl atėjęs prie duobės ir pamatęs, kad Juozapo duobėje nebėra, Rubenas persiplėšė drabužius.

30Jis grįžo pas savo brolius, sakydamas: „Berniukas dingo! Ką dabar daryti?”

31Tuomet jie paėmė Juozapo puošnųjį apdarą, papjovė ožiuką ir pamirkė tą apdarą jo kraujyje.

32Puošnųjį, ilgomis rankovėmis apdarą nunešdino tėvui, sakydami: „Mes radome jį. Prašom pasižiūrėti, ar tai tavo sūnaus apdaras, ar ne“.

33Tėvas pažino ir tarė: „Mano sūnaus apdaras! Plėšrus žvėris jį prarijo! Juozapas tikrai žvėries sudraskytas!“

34Tuomet Jokūbas persiplėšė drabužius, apsijuosė ašutine ir raudojo sūnaus daug dienų.

35Visi sūnūs ir dukterys stengėsi jį paguosti, bet jis atsisakė būti paguostas ir sakė: „Ne! Aš liūdėdamas žengsiu į Šeolą pas savo sūnų“. Taip tėvas jį apraudojo.

36Tuo tarpu midjaniečiai buvo jį pardavę Egipte vienam faraono pareigūnui Potifarui, sargybos viršininkui.

Pradžios 38

Judá e Tamar

[1] Aconteceu, por esse tempo, que Judá se apartou de seus irmãos e se hospedou na casa de um adulamita, chamado Hira.

[2] Ali viu Judá a filha de um cananeu, chamado Sua; ele a tomou por mulher e a possuiu.

[3] E ela concebeu e deu à luz um filho, e o pai lhe chamou Er.

[4] Tornou a conceber e deu à luz um filho; a este deu a mãe o nome de Onã.

[5] Continuou ainda e deu à luz outro filho, cujo nome foi Selá; ela estava em Quezibe quando o teve.

[6] Judá, pois, tomou esposa para Er, o seu primogênito; o nome dela era Tamar.

[7] Er, porém, o primogênito de Judá, era perverso perante o SENHOR, pelo que o SENHOR o fez morrer.

[8] Então, disse Judá a Onã: Possui a mulher de teu irmão, cumpre o levirato e suscita descendência a teu irmão.

[9] Sabia, porém, Onã que o filho não seria tido por seu; e todas as vezes que possuía a mulher de seu irmão deixava o sêmen cair na terra, para não dar descendência a seu irmão.

[10] Isso, porém, que fazia, era mau perante o SENHOR, pelo que também a este fez morrer.

[11] Então, disse Judá a Tamar, sua nora: Permanece viúva em casa de teu pai, até que Selá, meu filho, venha a ser homem. Pois disse: Para que não morra também

Judas ir Tamara

[1]Atsitiko taip, kad maždaug tuo pačiu metu Judas pasitraukė nuo savo brolių ir pasistatė palapinę arti tokio adulamiečio, vardu Hyra.

[2]Ten jis pamatė vieno kanaaniečio, vardu Šūva, dukterį, vedė ir su ja gyveno.

[3]Ji tapo nėščia ir pagimdė sūnų, o jis pavadino jį Eru.

[4]Ji vėl tapo nėščia, pagimdė sūnų ir pavadino jį Onanu.

[5]Po to ji dar kartą pagimdė sūnų ir pavadino jį Šela. Ji pagimdė jį, būdama Kezibe.

[6]Savo pirmagimiui sūnui Erui Judas paėmė žmoną, vardu Tamara.

[7]Bet Judo pirmagimis Eras buvo nedoras VIEŠPATIES akyse. VIEŠPATS atėmė jam gyvastį.

[8]Tuomet Judas tarė Onanui: „Sueik su savo brolio žmona ir, atlikdamas jai svainio pareigą, duok savo broliui palikuonį“.

[9]Bet Onanas, žinodamas, kad palikuonis nebus jo, sueidamas su brolio žmona, visada išliedavo savo sėklą ant žemės, nes nenorėjo duoti savo broliui palikuonio.

[10]Ką jis darė, buvo nedora VIEŠPATIES akyse. VIEŠPATS ir jam atėmė gyvastį.

[11]Tuomet Judas tarė savo marčiai Tamarai: „Gyvenk kaip našlė savo tėvo namuose, kol užaugs mano sūnus Šela“, – nes baiminosi, kad ir šis nenumirtų kaip jo broliai. Tamara išėjo ir gyveno savo tėvo namuose.

este, como seus irmãos. Assim, Tamar se foi, passando a residir em casa de seu pai.

12 No correr do tempo morreu a filha de Sua, mulher de Judá; e, consolado Judá, subiu aos tosquiadores de suas ovelhas, em Timna, ele e seu amigo Hira, o adulamita.

13 E o comunicaram a Tamar: Eis que o teu sogro sobe a Timna, para tosquiar as ovelhas.

14 Então, ela despiu as vestes de sua viuvez, e, cobrindo-se com um véu, se disfarçou, e se assentou à entrada de Enaim, no caminho de Timna; pois via que Selá já era homem, e ela não lhe fora dada por mulher.

15 Vendo-a Judá, teve-a por meretriz; pois ela havia coberto o rosto.

16 Então, se dirigiu a ela no caminho e lhe disse: Vem, deixa-me possuir-te; porque não sabia que era a sua nora. Ela respondeu: Que me darás para coabitares comigo?

17 Ele respondeu: Enviar-te-ei um cabrito do rebanho. Perguntou ela: Dar-me-ás penhor até que o mandes?

18 Respondeu ele: Que penhor te darei? Ela disse: O teu selo, o teu cordão e o cajado que seguras. Ele, pois, lhos deu e a possuiu; e ela concebeu dele.

19 Levantou-se ela e se foi; tirou de sobre si o véu e tornou às vestes da sua viuvez.

20 Enviou Judá o cabrito, por mão do adulamita, seu amigo, para reaver o

12Praslinkus ilgokam laikui, mirė Judo žmona, Šūvos duktė. Praėjus gedulo metui, Judas drauge su bičiuliu adulamiečiu Hyra nukeliavo į Timną pas savo avių kirpėjus.

13Kai Tamarai buvo pasakyta: „Tavo uošvis eina į Timną avių kirpti“,

14ji nusivilko našlės drabužius, apsigaubė šydu ir atsisėdo prie įėjimo į Enaimus, prie kelio į Timną. Ji matė, kad Šela jau užaugęs, tačiau ji nebuvo duota jam kaip žmona.

15Pamatęs Judas ją palaikė kekše, nes ji buvo užsidengusi veidą.

16Pasukęs prie jos į pakelę, jis tarė: „Nagi eikš, noriu su tavim sueiti“, nes nežinojo, kad tai jo marti. O ji užklausė: „O ką man duosi, kad sueitumei su manimi?”

17Jis atsakė: „Ožiuką iš kaimenės atsiųsiu“. Bet ji atsakė: „Turi man palikti užstatą, kol atsiųsi“.

18Jis tarė: „Kokį užstatą tau palikti?“ Ji atsakė: „Savo antspaudo žiedą, juostą ir lazdą, kurią turi rankoje“. Jis padavė juos, suėjo su ja, ir ji tapo nuo jo nėščia.

19Tuomet ji pakilo ir nuėjo sau, nusiėmė šydą ir apsivilko našlės drabužius.

20Kai Judas pasiuntė ožiuką per savo bičiulį adulamietį, norėdamas atsiimti iš tos moters užstatą, šis negalėjo jos surasti.

penhor da mão da mulher; porém não a encontrou.

21 Então, perguntou aos homens daquele lugar: Onde está a prostituta cultual que se achava junto ao caminho de Enaim? Responderam: Aqui não esteve meretriz nenhuma.

22 Tendo voltado a Judá, disse: Não a encontrei; e também os homens do lugar me disseram: Aqui não esteve prostituta cultual nenhuma.

23 Respondeu Judá: Que ela o guarde para si, para que não nos tornemos em opróbrio; mandei-lhe, com efeito, o cabrito, todavia, não a achaste.

24 Passados quase três meses, foi dito a Judá: Tamar, tua nora, adulterou, pois está grávida. Então, disse Judá: Tirai-a fora para que seja queimada.

25 Em tirando-a, mandou ela dizer a seu sogro: Do homem de quem são estas coisas eu concebi. E disse mais: Reconhece de quem é este selo, e este cordão, e este cajado.

26 Reconheceu-os Judá e disse: Mais justa é ela do que eu, porquanto não a dei a Selá, meu filho. E nunca mais a possuiu.

27 E aconteceu que, estando ela para dar à luz, havia gêmeos no seu ventre.

28 Ao nascerem, um pôs a mão fora, e a parteira, tomando-a, lhe atou um fio encarnado e disse: Este saiu primeiro.

21Jis klausinėjo miesto žmones: „Kurgi ta šventyklos kekšė, kuri buvo pakelėje prie Enaimų?“ Bet jie atsakė: „Ten niekada tokios nebuvo“.

22Tad jis sugrįžo pas Judą ir pranešė: „Neradau jos. Be to, vietos žmonės sako, kad ten niekada tokios nebuvo“.

23Judas atsakė: „Tepasilaiko ji juos sau, antraip žmonės ims iš mūsų juoktis. Juk pats matai: siunčiau ožiuką, o tu negalėjai jos surasti“.

24Maždaug po trijų mėnesių Judui buvo pranešta: „Tavo marti Tamara pasielgė kaip kekšė. Be to, per savo kekšystę ji tapo nėščia“. – „Išveskite ją, – šaukė Judas, – tebūna ji sudeginta!”

25Vedama laukan, ji pasiuntė uošviui žinią: „Aš nėščia nuo vyro, kuriam priklauso šie daiktai. Prašom patikrinti, – pridūrė ji, – kieno šie daiktai: antspaudo žiedas, juosta ir lazda“.

26Judas atpažino juos ir tarė: „Ji teisesnė negu aš, nes aš jos nedaviau savo sūnui Šelai“. Daugiau jis su ja nebesuėjo.

27Atėjus gimdymo metui, pasirodė, kad jos įsčiose buvo dvynukai!

28Jai gimdant, vienas kūdikis iškišo rankutę. Pribuvėja ėmė ir užrišo ant rankutės raudoną siūlą, sakydama: „Šis išėjo pirmas“.

[29] Mas, recolhendo ele a mão, saiu o outro; e ela disse: Como rompeste saída? E lhe chamaram Perez.

[30] Depois, lhe saiu o irmão, em cuja mão estava o fio encarnado; e lhe chamaram Zera.

Gênesis 39

José na casa de Potifar

[1] José foi levado ao Egito, e Potifar, oficial de Faraó, comandante da guarda, egípcio, comprou-o dos ismaelitas que o tinham levado para lá.

[2] O SENHOR era com José, que veio a ser homem próspero; e estava na casa de seu senhor egípcio.

[3] Vendo Potifar que o SENHOR era com ele e que tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava em suas mãos,

[4] logrou José mercê perante ele, a quem servia; e ele o pôs por mordomo de sua casa e lhe passou às mãos tudo o que tinha.

[5] E, desde que o fizera mordomo de sua casa e sobre tudo o que tinha, o SENHOR abençoou a casa do egípcio por amor de José; a bênção do SENHOR estava sobre tudo o que tinha, tanto em casa como no campo.

[6] Potifar tudo o que tinha confiou às mãos de José, de maneira que, tendo-o por mordomo, de nada sabia, além do pão com que se alimentava. José era formoso de porte e de aparência.

[29]Bet kaip tik tuo metu jis įtraukė rankutę, ir išėjo jo brolis. Pribuvėja ištarė: „Kokią spragą sau pasidarei!“ Todėl jis buvo pavadintas Perezu.

[30]Po to išėjo jo brolis su raudonu siūlu ant rankutės. Jis buvo pavadintas Zerachu.

Pradžios 39

Juozapas ir Potifaro žmona

[1]Kai Juozapas buvo nuvestas į Egiptą, iš ten atvedusių izmaelitų jį nupirko Potifaras – egiptietis, faraono pareigūnas, sargybos viršininkas.

[2]Kadangi VIEŠPATS buvo su Juozapu, jam labai sekėsi. Egiptietis šeimininkas priskyrė jį prie savo namiškių.

[3]Kai šeimininkas pamatė, kad VIEŠPATS su juo ir visa, ką tik jis darė, VIEŠPATS laimino sėkme,

[4]Juozapas rado malonę jo akyse ir tapo jo asmeniniu tarnu. Ilgainiui jis padarė jį savo namų prievaizdu ir patikėjo jam visa, ką turėjo.

[5]Nuo to laiko, kai šeimininkas padarė jį prievaizdu savo namų ir viso, ką turėjo, VIEŠPATS laimino egiptiečio namus dėl Juozapo. Iš tikrųjų VIEŠPATIES palaima lydėjo visa, ką jis turėjo ir namie, ir laukuose.

[6]Pavedęs Juozapui visa, ką turėjo, turėdamas Juozapą prie savęs, jis pats niekuo nebesirūpino, tik savo valgiu. O Juozapas buvo dailiai nuaugęs ir gražus.

7 Aconteceu, depois destas coisas, que a mulher de seu senhor pôs os olhos em José e lhe disse: Deita-te comigo.

7Po kiek laiko jo šeimininko žmona užmetė akį į Juozapą ir tarė jam: „Sugulk su manimi“.

8 Ele, porém, recusou e disse à mulher do seu senhor: Tem-me por mordomo o meu senhor e não sabe do que há em casa, pois tudo o que tem me passou ele às minhas mãos.

8Jis atsisakė. „Žiūrėk, – tarė jis šeimininko žmonai, – man esant čia, mano šeimininkas niekuo nesirūpina namuose. Sudėjo man į rankas visa, ką turi.

9 Ele não é maior do que eu nesta casa e nenhuma coisa me vedou, senão a ti, porque és sua mulher; como, pois, cometeria eu tamanha maldade e pecaria contra Deus?

9Šiuose namuose jis ne viršesnis už mane, nėra nieko, kas nebūtų man pavesta, išskyrus tave, nes tu jo žmona. Kaipgi galėčiau taip nedorai pasielgti ir nusidėti Dievui?“

10 Falando ela a José todos os dias, e não lhe dando ele ouvidos, para se deitar com ela e estar com ela,

10Nors ji meilinosi Juozapui diena iš dienos, jis nesutiko su ja sugulti ar bendrauti.

11 sucedeu que, certo dia, veio ele a casa, para atender aos negócios; e ninguém dos de casa se achava presente.

11Tačiau vieną dieną, jam atėjus į namus atlikti savo darbų, viduje nesant kitų namiškių,

12 Então, ela o pegou pelas vestes e lhe disse: Deita-te comigo; ele, porém, deixando as vestes nas mãos dela, saiu, fugindo para fora.

12ji įsikibo į jo drabužį, sakydama: „Sugulk su manimi!“ Bet jis ištrūko ir išbėgo laukan, palikdamas savo drabužį jos rankoje.

13 Vendo ela que ele fugira para fora, mas havia deixado as vestes nas mãos dela,

13Pamačiusi, kad jis, palikęs savo drabužį jos rankoje, išbėgo laukan,

14 chamou pelos homens de sua casa e lhes disse: Vede, trouxe-nos meu marido este hebreu para insultar-nos; veio até mim para se deitar comigo; mas eu gritei em alta voz.

14susišaukė tarnus ir sakė jiems: „Tik pasižiūrėkite! Atvedė pas mus hebrają mums įžeisti! Jis įsibrovė pas mane su manimi sugulti, bet aš šaukiau kiek galėdama.

15 Ouvindo ele que eu levantava a voz e gritava, deixou as vestes ao meu lado e saiu, fugindo para fora.

15Išgirdęs mane klykiančią visu balsu, jis paliko savo drabužį prie manęs, pasitraukė ir išbėgo laukan“.

16 Conservou ela junto de si as vestes dele, até que seu senhor tornou a casa.

16Drabužį ji pasidėjo prie savęs, kol parėjo namo šeimininkas.

[17] Então, lhe falou, segundo as mesmas palavras, e disse: O servo hebreu, que nos trouxeste, veio ter comigo para insultar-me;

[18] quando, porém, levantei a voz e gritei, ele, deixando as vestes ao meu lado, fugiu para fora.

[19] Tendo o senhor ouvido as palavras de sua mulher, como lhe tinha dito: Desta maneira me fez o teu servo; então, se lhe acendeu a ira.

[20] E o senhor de José o tomou e o lançou no cárcere, no lugar onde os presos do rei estavam encarcerados; ali ficou ele na prisão.

[21] O SENHOR, porém, era com José, e lhe foi benigno, e lhe deu mercê perante o carcereiro;

[22] o qual confiou às mãos de José todos os presos que estavam no cárcere; e ele fazia tudo quanto se devia fazer ali.

[23] E nenhum cuidado tinha o carcereiro de todas as coisas que estavam nas mãos de José, porquanto o SENHOR era com ele, e tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava.

Gênesis 40

José na prisão interpreta dois sonhos

[1] Passadas estas coisas, aconteceu que o mordomo do rei do Egito e o padeiro ofenderam o seu senhor, o rei do Egito.

[17]Tuomet papasakojo jam tą pat, sakydama: „Tas hebrajas vergas, kurį pas mus atvedei, įsibrovė manęs įžeisti,

[18]bet kai tik aš pakėliau balsą ir pradėjau šaukti, jis paliko savo drabužį prie manęs ir išbėgo laukan“.

[19]Išgirdęs savo žmoną sakant: „Taip ir taip su manimi pasielgė tavo tarnas“, šeimininkas užsidegė pykčiu.

[20]Šeimininkas suėmė jį ir įmetė į kalėjimą, kuriame buvo laikomi karaliaus kaliniai. Bet net tame kalėjime

[21]VIEŠPATS buvo su Juozapu, parodė jam ištikimą meilę ir nuteikė kalėjimo viršininką maloniai su juo elgtis.

[22]Kalėjimo viršininkas atidavė į Juozapo rankas visus tame kalėjime buvusius kalinius. Ir kas tik ten buvo reikalinga atlikti, per jį buvo padaryta.

[23]Kadangi VIEŠPATS buvo su juo, kalėjimo viršininkas pats neprižiūrėjo nieko, kas buvo Juozapui patikėta. Ką tik jis darė, VIEŠPATS laimino sėkmę.

Pradžios 40

Faraono tarnų sapnai

[1]Praėjus kuriam laikui po šių įvykių, atsitiko taip, kad Egipto karaliaus vyninınkas ir kepėjas nusikalto savo valdovui, Egipto karaliui.

[2] Indignou-se Faraó contra os seus dois oficiais, o copeiro-chefe e o padeiro-chefe.

[3] E mandou detê-los na casa do comandante da guarda, no cárcere onde José estava preso.

[4] O comandante da guarda pô-los a cargo de José, para que os servisse; e por algum tempo estiveram na prisão.

[5] E ambos sonharam, cada um o seu sonho, na mesma noite; cada sonho com a sua própria significação, o copeiro e o padeiro do rei do Egito, que se achavam encarcerados.

[6] Vindo José, pela manhã, viu-os, e eis que estavam turbados.

[7] Então, perguntou aos oficiais de Faraó, que com ele estavam no cárcere da casa do seu senhor: Por que tendes, hoje, triste o semblante?

[8] Eles responderam: Tivemos um sonho, e não há quem o possa interpretar. Disse-lhes José: Porventura, não pertencem a Deus as interpretações? Contai-me o sonho.

O sonho do copeiro-chefe

[9] Então, o copeiro-chefe contou o seu sonho a José e lhe disse: Em meu sonho havia uma videira perante mim.

[10] E, na videira, três ramos; ao brotar a vide, havia flores, e seus cachos produziam uvas maduras.

[11] O copo de Faraó estava na minha mão; tomei as uvas, e as espremi no copo de Faraó, e o dei na própria mão de Faraó.

[2]Faraonas užpyko ant dviejų savo pareigūnų – vyriausiojo vynininko ir vyriausiojo kepėjo –

[3]ir įkalino juodu sargybos viršininko namuose, tame pačiame kalėjime, kur buvo kalinamas Juozapas.

[4]Kalėjimo viršininkas paskyrė jiems Juozapą, ir šis jiems patarnavo. Kalėjime jie sėdėjo ilgoką laiką.

[5]Vieną ir tą pačią naktį abu – kalėjime sėdį Egipto karaliaus vynininkas ir kepėjas – susapnavo sapną, kuris kiekvienam iš jų galėjo būti reikšmingas.

[6]Atėjęs pas juos ryto metą, Juozapas pastebėjo, kad jie abu paniurę.

[7]Buvusius su juo šeimininko kalėjime faraono pareigūnus jis pradėjo klausinėti: „Kodėl gi šiandien tokie liūdni jūsų veidai?“

[8]Šie atsakė: „Sapnavome sapnus, ir nėra kas mudviem juos išaiškintų“. Juozapas tarė jiems: „Dievas tikrai gali išaiškinti! Prašau papasakoti juos man“.

[9]Tuomet vyriausiasis vynininkas papasakojo Juozapui savo sapną. „Mano sapne, – sakė jis Juozapui, – prieš mane stovėjo vynmedis.

[10]Ant vynmedžio buvo trys šakos. Vos joms išsprogus, tuoj pasirodė ant jų žiedai, ir iš kekių prisirpo vynuogės.

[11]O aš rankoje laikiau faraono taurę, nuskyniau vynuogių, išspaudžiau jas į faraono taurę ir padaviau taurę faraonui“.

12 Então, lhe disse José: Esta é a sua interpretação: os três ramos são três dias;
13 dentro ainda de três dias, Faraó te reabilitará e te reintegrará no teu cargo, e tu lhe darás o copo na própria mão dele, segundo o costume antigo, quando lhe eras copeiro.
14 Porém lembra-te de mim, quando tudo te correr bem; e rogo-te que sejas bondoso para comigo, e faças menção de mim a Faraó, e me faças sair desta casa;

15 porque, de fato, fui roubado da terra dos hebreus; e, aqui, nada fiz, para que me pusessem nesta masmorra.

O sonho do padeiro-chefe

16 Vendo o padeiro-chefe que a interpretação era boa, disse a José: Eu também sonhei, e eis que três cestos de pão alvo me estavam sobre a cabeça;
17 e no cesto mais alto havia de todos os manjares de Faraó, arte de padeiro; e as aves os comiam do cesto na minha cabeça.

18 Então, lhe disse José: A interpretação é esta: os três cestos são três dias;

19 dentro ainda de três dias, Faraó te tirará fora a cabeça e te pendurará num madeiro, e as aves te comerão as carnes.
20 No terceiro dia, que era aniversário de nascimento de Faraó, deu este um banquete a todos os seus servos; e, no meio destes, reabilitou o copeiro-chefe e condenou o padeiro-chefe.

12Juozapas jam tarė: „Štai koks jo aiškinimas. Trys šakos reiškia tris dienas.

13Dar trys dienos, ir faraonas pakels tavo galvą ir sugrąžins tave į savo tarnybą. Tu vėl padavinėsi taurę faraonui, kaip kad anksčiau darei, būdamas jo vynininku.
14Bet prisimink mane, kai tau bus gera; prašau padaryti man tą malonę ir paminėti mane faraonui, kad mane išlaisvintų iš šios vietos.
15Mat iš tikrųjų aš buvau apgaule pagrobtas iš hebrajų žemės, o ir čia nesu padaręs nieko, už ką būtų reikėję mane įmesti į šią duobę“.

16Pamatęs, kaip palankiai jis aiškino, vyriausiasis kepėjas tarė Juozapui: „Ir aš sapnavau sapną. Žiūriu, trys vytelių pintinės man ant galvos.

17Viršutinėje pintinėje buvo visokiausi kepėjo gaminiai faraonui, bet paukščiai lesė juos iš pintinės ant mano galvos“.

18Juozapas atsakė: „Štai koks jo aiškinimas. Trys pintinės reiškia tris dienas.
19Dar trys dienos, ir faraonas pakels tavo galvą – nuo tavęs! – pakabins tave ant stulpo, ir paukščiai les tavo kūną“.
20Iš tikrųjų trečią dieną, savo gimtadienį, faraonas iškėlė vaišes visiems savo tarnams ir pakėlė vyriausiojo vynininko galvą bei vyriausiojo kepėjo galvą savo tarnų akivaizdoje.

[21] Ao copeiro-chefe reintegrou no seu cargo, no qual dava o copo na mão de Faraó;

[22] mas ao padeiro-chefe enforcou, como José havia interpretado.

[23] O copeiro-chefe, todavia, não se lembrou de José, porém dele se esqueceu.

Gênesis 41

José interpreta os sonhos de Faraó

[1] Passados dois anos completos, Faraó teve um sonho. Parecia-lhe achar-se ele de pé junto ao Nilo.

[2] Do rio subiam sete vacas formosas à vista e gordas e pastavam no carriçal.

[3] Após elas subiam do rio outras sete vacas, feias à vista e magras; e pararam junto às primeiras, na margem do rio.

[4] As vacas feias à vista e magras comiam as sete formosas à vista e gordas. Então, acordou Faraó.

[5] Tornando a dormir, sonhou outra vez. De uma só haste saíam sete espigas cheias e boas.

[6] E após elas nasciam sete espigas mirradas, crestadas do vento oriental.

[7] As espigas mirradas devoravam as sete espigas grandes e cheias. Então, acordou Faraó. Fora isto um sonho.

[8] De manhã, achando-se ele de espírito perturbado, mandou chamar todos os magos do Egito e todos os seus sábios e lhes contou os sonhos; mas ninguém havia que lhos interpretasse.

[21]Jis sugrąžino vyriausiąjį vynininką į savo tarnybą, ir šis vėl padavinėjo taurę faraonui.

[22]O vyriausiąjį kepėją pakabino ant stulpo, kaip Juozapas ir buvo jiems aiškinęs.

[23]Tačiau vyriausiasis vynininkas Juozapo neprisiminė, netgi pamiršo jį.

Pradžios 41

Faraono sapno aiškinimas

[1]Praėjus dvejiems metams, faraonas sapnavo sapną. Jis matė save stovintį prie Nilo.

[2]Žiūri, iš Nilo išbrenda septynios karvės, gražios ir riebios, ir ganosi meldyne.

[3]Žiūri, paskui jas išbrido iš Nilo kitos septynios karvės, bjaurios ir liesos, ir prieina prie pirmųjų karvių ant Nilo kranto.

[4]Bjauriosios ir liesosios karvės ėmė ir suėdė septynias gražiąsias ir riebiąsias karves. Tuomet faraonas nubudo.

[5]Jis užmigo ir sapnavo kitą sapną. Žiūri, septynios javų varpos, pilnos ir sveikos, auga ant vieno stiebo.

[6]Žiūri, po jų išaugo septynios tuščios ir rytų vėjo nualintos varpos.

[7]Tuščiosios varpos ėmė ir prarijo anas septynias pilnąsias ir sveikąsias varpas. Tuomet faraonas nubudo ir suprato, kad tai buvo sapnas.

[8]Rytą jo dvasia buvo apimta nerimo. Jis įsakė sušaukti visus Egipto žynius ir išminčius. Faraonas papasakojo jiems savo sapnus, bet nebuvo kas juos faraonui išaiškintų.

[9] Então, disse a Faraó o copeiro-chefe: Lembro-me hoje das minhas ofensas.

[9]Tuomet vyriausiasis vynininkas tarė faraonui: „Privalau šiandien prisiminti savo kaltes.

[10] Estando Faraó mui indignado contra os seus servos e pondo-me sob prisão na casa do comandante da guarda, a mim e ao padeiro-chefe,

[10]Kartą faraonas supyko ant savo tarnų ir įkalino mane bei vyriausiąjį kepėją sargybos viršininko namuose.

[11] tivemos um sonho na mesma noite, eu e ele; sonhamos, e cada sonho com a sua própria significação.

[11]Mudu – jis ir aš – tą pačią naktį sapnavome po sapną, kiekvienas kitokį, turintį reikšmės tik tam, kuris jį sapnavo.

[12] Achava-se conosco um jovem hebreu, servo do comandante da guarda; contamos-lhe os nossos sonhos, e ele no-los interpretou, a cada um segundo o seu sonho.

[12]Ten buvo su mumis jaunas hebrajas, sargybos viršininko tarnas. Kai papasakojome, jis mums išaiškino mūsų sapnus kiekvienam pagal jo sapną.

[13] E como nos interpretou, assim mesmo se deu: eu fui restituído ao meu cargo, o outro foi enforcado.

[13]Kaip jis mums išaiškino, taip ir įvyko. Aš buvau sugrąžintas į tarnybą, o kepėjas pakabintas ant stulpo“.

[14] Então, Faraó mandou chamar a José, e o fizeram sair à pressa da masmorra; ele se barbeou, mudou de roupa e foi apresentar-se a Faraó.

[14]Faraonas įsakė pašaukti Juozapą, ir jis tuojau pat buvo išvestas iš kalėjimo. Nusiskutęs ir pakeitęs drabužius, jis atėjo pas faraoną.

[15] Este lhe disse: Tive um sonho, e não há quem o interprete. Ouvi dizer, porém, a teu respeito que, quando ouves um sonho, podes interpretá-lo.

[15]Faraonas tarė Juozapui: „Sapnavau sapną, ir nėra nė vieno, kas galėtų jį išaiškinti. Bet girdėjau apie tave, kad užtenka tau išgirsti sapną, ir gali jį išaiškinti“.

[16] Respondeu-lhe José: Não está isso em mim; mas Deus dará resposta favorável a Faraó.

[16]Juozapas atsakė faraonui: „Ne aš! Dievas duos faraonui tikrą atsakymą“.

[17] Então, contou Faraó a José: No meu sonho, estava eu de pé na margem do Nilo,

[17]Tada faraonas papasakojo Juozapui: „Sapne aš stovėjau ant Nilo kranto.

[18] e eis que subiam dele sete vacas gordas e formosas à vista e pastavam no carriçal.

[18]Žiūriu, iš Nilo išbrido septynios karvės, riebios ir gražios, ir ganėsi meldyne.

[19] Após estas subiam outras vacas, fracas, mui feias à vista e magras; nunca vi outras assim disformes, em toda a terra do Egito.

[19]Po to, žiūriu, paskui jas išbrido kitos septynios karvės – kaulėtos, labai bjaurios ir sulysusios. Niekada nebuvau matęs tokių bjaurių visame Egipto krašte!

[20] E as vacas magras e ruins comiam as primeiras sete gordas;

[20]Liesosios ir bjauriosios karvės suėdė pirmąsias septynias karves.

[21] e, depois de as terem engolido, não davam aparência de as terem devorado, pois o seu aspecto continuava ruim como no princípio. Então, acordei.

[21]Bet ir kai buvo jas suėdusios, niekas nebūtų galėjęs pasakyti, kad jos buvo tai padariusios, nes atrodė lygiai taip prastai kaip pirma. Tada aš nubudau.

[22] Depois, vi, em meu sonho, que sete espigas saíam da mesma haste, cheias e boas;

[22]Vėl užmigau ir sapne mačiau septynias javų varpas, pilnas ir sveikas, augančias ant vieno stiebo.

[23] após elas nasceram sete espigas secas, mirradas e crestadas do vento oriental.

[23]Žiūriu, po jų išdygo septynios varpos susitraukusios, menkos, rytų vėjo nualintos.

[24] As sete espigas mirradas devoravam as sete espigas boas. Contei-o aos magos, mas ninguém houve que mo interpretasse.

[24]Ir menkosios varpos prarijo sveikąsias! Papasakojau savo žyniams, bet nė vienas jų nepajėgė išaiškinti“.

[25] Então, lhe respondeu José: O sonho de Faraó é apenas um; Deus manifestou a Faraó o que há de fazer.

[25]Tuomet Juozapas tarė faraonui: „Faraono sapnas yra tik vienas. Dievas apreiškė faraonui, ką jis ruošiasi daryti.

[26] As sete vacas boas serão sete anos; as sete espigas boas, também sete anos; o sonho é um só.

[26]Septynios sveikos karvės reiškia septynerius metus ir septynios sveikos varpos reiškia septynerius metus. Sapnai reiškia tą patį.

[27] As sete vacas magras e feias, que subiam após as primeiras, serão sete anos, bem como as sete espigas mirradas e crestadas do vento oriental serão sete anos de fome.

[27]Septynios liesos ir bjaurios karvės, išbridusios po jų, reiškia septynerius metus, kaip ir tuščios bei rytų vėjo nualintos septynios varpos. Tai septyneri bado metai.

[28] Esta é a palavra, como acabo de dizer a Faraó, que Deus manifestou a Faraó que ele há de fazer.

[28]Taigi tai reiškia tai, ką jau sakiau faraonui: Dievas parodė faraonui, ką jis ruošiasi daryti.

[29] Eis aí vêm sete anos de grande abundância por toda a terra do Egito.
[30] Seguir-se-ão sete anos de fome, e toda aquela abundância será esquecida na terra do Egito, e a fome consumirá a terra;
[31] e não será lembrada a abundância na terra, em vista da fome que seguirá, porque será gravíssima.
[32] O sonho de Faraó foi dúplice, porque a coisa é estabelecida por Deus, e Deus se apressa a fazê-la.
[33] Agora, pois, escolha Faraó um homem ajuizado e sábio e o ponha sobre a terra do Egito.
[34] Faça isso Faraó, e ponha administradores sobre a terra, e tome a quinta parte dos frutos da terra do Egito nos sete anos de fartura.
[35] Ajuntem os administradores toda a colheita dos bons anos que virão, recolham cereal debaixo do poder de Faraó, para mantimento nas cidades, e o guardem.
[36] Assim, o mantimento será para abastecer a terra nos sete anos da fome que haverá no Egito; para que a terra não pereça de fome.

José como governador do Egito

[37] O conselho foi agradável a Faraó e a todos os seus oficiais.
[38] Disse Faraó aos seus oficiais: Acharíamos, porventura, homem como este, em quem há o Espírito de Deus?
[39] Depois, disse Faraó a José: Visto que Deus te fez saber tudo isto, ninguém há tão ajuizado e sábio como tu.

[29]Tikėk manimi, ateis septyneri didelio pertekliaus metai visame Egipto krašte.
[30]Po jų užeis septyneri bado metai. Visas Egipto žemės perteklius bus užmirštas, badas nualins kraštą.
[31]Po to neliks krašte jokio pertekliaus ženklo dėl to bado, nes jis bus be galo sunkus.
[32]O tai, kad faraonas sapnavo tą patį sapną du sykius, reiškia, jog reikalas Dievo nuspręstas ir Dievas nedels jį įvykdyti.
[33]Užtat dabar faraonas teparenka įžvalgų ir išmintingą vyrą ir tepadaro jį viso Egipto krašto valdytoju.
[34]Tesiima faraonas žygių paskirti kraštui prievaizdus ir imti vieną penktadalį Egipto krašto derliaus septynerius pertekliaus metus.
[35]Tesurenka šių ateinančių gerųjų metų maisto atsargas, tesukaupia grūdus maistui miestuose faraono valdžioje ir ten jį telaiko.
[36]Tai bus maisto atsargos kraštui, idant nepražūtų kraštas nuo bado, kai Egiptą ištiks septyneri bado metai“.

Juozapas – Egipto valdytojas

[37]Faraonas ir visi dvariškiai pritarė jo žodžiams.
[38]Faraonas tarė savo dvariškiams: „Argi galėtume rasti kitą panašų į jį – vyrą, taip apdovanotą Dievo dvasia?“
[39]Faraonas tarė Juozapui: „Kadangi Dievas tau visa tai nurodė, nėra kito tokio įžvalgaus ir išmintingo kaip tu.

[40] Administrarás a minha casa, e à tua palavra obedecerá todo o meu povo; somente no trono eu serei maior do que tu.

[40]Tu būsi mano namų valdytoju, ir visi mano žmonės klausys tavo įsakymų. Tik sostu aš būsiu už tave viršesnis.

[41] Disse mais Faraó a José: Vês que te faço autoridade sobre toda a terra do Egito.

[41]Žiūrėk, – sakė faraonas Juozapui, – skiriu tave viso Egipto krašto valdytoju“.

[42] Então, tirou Faraó o seu anel de sinete da mão e o pôs na mão de José, fê-lo vestir roupas de linho fino e lhe pôs ao pescoço um colar de ouro.

[42]Nusimovęs nuo rankos savo antspaudo žiedą, faraonas užmovė jį Juozapui ant rankos, aprengė plonos drobės drabužiais ir uždėjo jam ant kaklo aukso grandinę.

[43] E fê-lo subir ao seu segundo carro, e clamavam diante dele: Inclinai-vos! Desse modo, o constituiu sobre toda a terra do Egito.

[43]Tuomet įsodino jį į savo vyriausio pareigūno vežimą, ir priekyje jo buvo šaukiama: „Klaupkitės!“ Taigi faraonas padarė jį viso Egipto krašto valdytoju.

[44] Disse ainda Faraó a José: Eu sou Faraó, contudo sem a tua ordem ninguém levantará mão ou pé em toda a terra do Egito.

[44]Be to, faraonas Juozapui sakė: „Aš esu faraonas, tačiau be tavo sutikimo niekas nepajudins nei rankos, nei kojos visame Egipto krašte“.

[45] E a José chamou Faraó de Zafenate-Panéia e lhe deu por mulher a Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om; e percorreu José toda a terra do Egito.

[45]Faraonas pavadino Juozapą Cafnat Paneahu ir davė jam žmona Asenatą, Ono kunigo Potiferos dukterį. Taip Juozapas gavo valdžią Egipte.

[46] Era José da idade de trinta anos quando se apresentou a Faraó, rei do Egito, e andou por toda a terra do Egito.

[46]Juozapas buvo trisdešimtmetis, kai pradėjo tarnauti faraonui, Egipto karaliui. Juozapas paliko faraoną ir keliavo po visą Egipto kraštą.

[47] Nos sete anos de fartura a terra produziu abundantemente.

[47]Per septynerius pertekliaus metus žemė davė gausų derlių.

[48] E ajuntou José todo o mantimento que houve na terra do Egito durante os sete anos e o guardou nas cidades; o mantimento do campo ao redor de cada cidade foi guardado na mesma cidade.

[48]Jis surinko visą septynerių metų derlių, Egipto krašto pertekliaus metų derlių, ir sukaupė jį miestuose, kiekviename mieste padėdamas derlių iš apylinkės laukų.

[49] Assim, ajuntou José muitíssimo cereal, como a areia do mar, até perder a conta, porque ia além das medidas.

[50] Antes de chegar a fome, nasceram dois filhos a José, os quais lhe deu Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

[51] José ao primogênito chamou de Manassés, pois disse: Deus me fez esquecer de todos os meus trabalhos e de toda a casa de meu pai.

[52] Ao segundo, chamou-lhe Efraim, pois disse: Deus me fez próspero na terra da minha aflição.

[53] Passados os sete anos de abundância, que houve na terra do Egito,

[54] começaram a vir os sete anos de fome, como José havia predito; e havia fome em todas as terras, mas em toda a terra do Egito havia pão.

[55] Sentindo toda a terra do Egito a fome, clamou o povo a Faraó por pão; e Faraó dizia a todos os egípcios: Ide a José; o que ele vos disser fazei.

[56] Havendo, pois, fome sobre toda a terra, abriu José todos os celeiros e vendia aos egípcios; porque a fome prevaleceu na terra do Egito.

[57] E todas as terras vinham ao Egito, para comprar de José, porque a fome prevaleceu em todo o mundo.

Gênesis 42

Os irmãos de José descem ao Egito

[49]Juozapas rinko grūdus tokiais dideliais kiekiais lyg pajūrio smėlį, kad liovėsi juos net seikėti, nes nebebuvo įmanoma suseikėti.

[50]Prieš užeinant bado metams, Juozapas turėjo du sūnus, kuriuos jam pagimdė Asenata, Ono kunigo Potiferos duktė.

[51]Pirmagimį Juozapas pavadino Manasu, „nes, – sakė jis, – Dievas padarė, kad visiškai užmirščiau visą savo vargą ir tėvo namus“.

[52]O antrąjį pavadino Efraimu, „nes Dievas padarė mane vaisingą mano nelaimių šalyje“.

[53]Septyneri pertekliaus metai, džiuginę Egipto kraštą, pasibaigė,

[54]ir septyneri bado metai prasidėjo taip, kaip Juozapas buvo sakęs. Badas užėjo visuose kraštuose, tik visame Egipte buvo maisto.

[55]Kai ir visas Egipto kraštas pradėjo badauti, žmonės šaukėsi faraono, prašydami duonos. O faraonas visiems egiptiečiams sakė: „Eikite pas Juozapą. Ką jis jums sakys, tai ir darykite“.

[56]Kadangi badas buvo apėmęs visą kraštą, Juozapas atidarė visus atsargų sandėlius ir dalijo grūdus egiptiečiams, nes badas Egipto krašte buvo nuožmus.

[57]Iš tikrųjų visas pasaulis ėjo pas Juozapą į Egiptą pirkti grūdų, nes badas slėgė visą pasaulį.

Pradžios 42

Juozapo broliai Egipte

[1] Sabedor Jacó de que havia mantimento no Egito, disse a seus filhos: Por que estais aí a olhar uns para os outros?

[2] E ajuntou: Tenho ouvido que há cereais no Egito; descei até lá e comprai-nos deles, para que vivamos e não morramos.

[3] Então, desceram dez dos irmãos de José, para comprar cereal do Egito.

[4] A Benjamim, porém, irmão de José, não enviou Jacó na companhia dos irmãos, porque dizia: Para que não lhe suceda, acaso, algum desastre.

[5] Entre os que iam, pois, para lá, foram também os filhos de Israel; porque havia fome na terra de Canaã.

[6] José era governador daquela terra; era ele quem vendia a todos os povos da terra; e os irmãos de José vieram e se prostraram rosto em terra, perante ele.

[7] Vendo José a seus irmãos, reconheceu-os, porém não se deu a conhecer, e lhes falou asperamente, e lhes perguntou: Donde vindes? Responderam: Da terra de Canaã, para comprar mantimento.

[8] José reconheceu os irmãos; porém eles não o reconheceram.

[9] Então, se lembrou José dos sonhos que tivera a respeito deles e lhes disse: Vós sois espiões e viestes para ver os pontos fracos da terra.

[10] Responderam-lhe: Não, senhor meu; mas vieram os teus servos para comprar mantimento.

[1]Sužinojęs, kad Egipte esama grūdų atsargų, Jokūbas tarė savo sūnums: „Ko dairotės vieni į kitus?

[2]Girdėjau, – tęsė jis, – kad Egipte esama grūdų atsargų. Nueikite tenai ir nupirkite mums grūdų, kad išliktume gyvi ir nemirtume“.

[3]Tada dešimt Juozapo brolių nuėjo į Egiptą grūdų pirkti.

[4]Bet Juozapo brolio Benjamino jis neišsiuntė su broliais, nes bijojo, kad jį gali ištikti nelaimė.

[5]Taigi Izraelio sūnūs buvo tarp atėjusiųjų į Egiptą pirkti grūdų, nes badas buvo pasiekęs Kanaano kraštą.

[6]Juozapas buvo krašto valdytojas. Jis pardavinėjo grūdus visiems krašto žmonėms. Ir Juozapo broliai atėjo, lenkdamiesi jam ligi pat žemės.

[7]Pamatęs savo brolius, Juozapas juos atpažino, bet elgėsi kaip svetimas ir kalbėjo šiurkščiai. „Iš kur atėjote?“ – klausė. Jie atsakė: „Iš Kanaano krašto maisto pirkti“.

[8]Nors Juozapas savo brolius ir buvo atpažinęs, jie jo neatpažino.

[9]Prisiminęs sapnus, kuriuos buvo apie juos sapnavęs, Juozapas tarė jiems: „Jūs šnipai. Atėjote apžiūrėti silpnųjų krašto vietų!“ –

[10]„O ne, mūsų viešpatie! – sakė jie, – tavo tarnai iš tikrųjų atėjo maisto nusipirkti.

[11] Somos todos filhos de um mesmo homem; somos homens honestos; os teus servos não são espiões.

[12] Ele, porém, lhes respondeu: Nada disso; pelo contrário, viestes para ver os pontos fracos da terra.

[13] Eles disseram: Nós, teus servos, somos doze irmãos, filhos de um homem na terra de Canaã; o mais novo está hoje com nosso pai, outro já não existe.

[14] Então, lhes falou José: É como já vos disse: sois espiões.

[15] Nisto sereis provados: pela vida de Faraó, daqui não saireis, sem que primeiro venha o vosso irmão mais novo.

[16] Enviai um dentre vós, que traga vosso irmão; vós ficareis detidos para que sejam provadas as vossas palavras, se há verdade no que dizeis; ou se não, pela vida de Faraó, sois espiões.

[17] E os meteu juntos em prisão três dias.

[18] Ao terceiro dia, disse-lhes José: Fazei o seguinte e vivereis, pois temo a Deus.

[19] Se sois homens honestos, fique detido um de vós na casa da vossa prisão; vós outros ide, levai cereal para suprir a fome das vossas casas.

[20] E trazei-me vosso irmão mais novo, com o que serão verificadas as vossas palavras, e não morrereis. E eles se dispuseram a fazê-lo.

[11]Mes visi – to paties vyro sūnūs; mes – dori žmonės. Tavo tarnai niekada nebuvo šnipai“.

[12]Bet jis atsakė jiems: „Netiesa! Jūs atėjote apžiūrėti silpnųjų krašto vietų!“

[13]Jie tvirtino: „Mes, tavo tarnai, esame dvylika brolių, sūnūs vieno vyro Kanaano krašte. Tikėk mumis, jauniausias dabar su mūsų tėvu, o vieno nebėra“.

[14]Bet Juozapas sakė jiems: „Kaip sakiau, taip ir yra: jūs – šnipai!

[15]Štai kaip būsite ištirti: kol neateis čia jūsų jauniausias brolis, prisiekiu faraono gyvybe, neišeisite iš šios vietos!

[16]Pasiųskite vieną iš jūsų atvesti jūsų brolio, tuo tarpu kiti bus uždaryti į kalėjimą, kol nebus ištirti jūsų žodžiai, ar tai, ką sakėte, yra tiesa ar ne. Antraip, prisiekiu faraono gyvybe, jūs iš tikrųjų šnipai!“

[17]Paskui jis įkalino juos sargybos namuose trim dienoms.

[18]Trečią dieną Juozapas tarė jiems: „Darykite, ką sakau, ir išliksite gyvi, nes aš bijau Dievo.

[19]Jei esate dori žmonės, sargybos namuose, kur esate įkalinti, tepasilieka vienas jūsų brolių. O kiti eikite, neškitės namo grūdus savo badaujančioms šeimynoms

[20]ir atveskite pas mane savo jauniausią brolį, idant būtų patvirtinti jūsų žodžiai ir jūs nemirtumėte“. Jie sutiko tai padaryti,

[21] Então, disseram uns aos outros: Na verdade, somos culpados, no tocante a nosso irmão, pois lhe vimos a angústia da alma, quando nos rogava, e não lhe acudimos; por isso, nos vem esta ansiedade.

[21]sakydami vieni kitiems: „Vargas mums! Esame baudžiami už savo brolį. Matėme jo širdies skausmą, kai jis maldavo mus, tačiau nenorėjome klausytis. Todėl šis skausmas mus ir užgriuvo“.

[22] Respondeu-lhes Rúben: Não vos disse eu: Não pequeis contra o jovem? E não me quisestes ouvir. Pois vedes aí que se requer de nós o seu sangue.

[22]Tuomet Rubenas prabilo ir pasakė jiems: „Argi neįspėjau jūsų nedaryti nieko bloga berniukui? Bet jūs nenorėjote klausyti! Dabar reikia atsiskaityti už jo kraują“.

[23] Eles, porém, não sabiam que José os entendia, porque lhes falava por intérprete.

[23]Jie nežinojo, kad Juozapas juos suprato, nes kalbėjosi su jais per vertėją.

[24] E, retirando-se deles, chorou; depois, tornando, lhes falou; tomou a Simeão dentre eles e o algemou na presença deles.

[24]Nusigręžęs nuo jų, jis verkė. Kai pajėgė vėl su jais kalbėtis, paėmė iš jų Simeoną ir liepė surišti jų akyse.

Os irmãos de José regressam do Egito

[25] Ordenou José que lhes enchessem de cereal os sacos, e lhes restituíssem o dinheiro, a cada um no saco de cereal, e os suprissem de comida para o caminho; e assim lhes foi feito.

[25]Tada Juozapas įsakė pripildyti jų maišus grūdų, sugrąžinti kiekvieno vyro pinigus į jo maišą ir aprūpinti maistu kelionei. Taip ir buvo padaryta.

[26] E carregaram o cereal sobre os seus jumentos e partiram dali.

[26]Užkėlę ant asilų savo grūdus, jie iš ten iškeliavo.

[27] Abrindo um deles o saco de cereal, para dar de comer ao seu jumento na estalagem, deu com o dinheiro na boca do saco de cereal.

[27]Nakties užeigoje atrišęs savo krepšį duoti pašaro asilui, vienas jų pamatė pačiame viršuje savo pinigus.

[28] Então, disse aos irmãos: Devolveram o meu dinheiro; aqui está na boca do saco de cereal. Desfaleceu-lhes o coração, e, atemorizados, entreolhavam-se, dizendo: Que é isto que Deus nos fez?

[28]„Mano pinigai sugrąžinti, – šaukė jis savo broliams, – žiūrėkite, jie mano krepšyje!“ Jiems nusmelkė širdis. Drebėdami, vienas kitą jie klausė: „Kas tai, ką Dievas mums padarė?“

[29] E vieram para Jacó, seu pai, na terra de Canaã, e lhe contaram tudo o que lhes acontecera, dizendo:

[30] O homem, o senhor da terra, falou conosco asperamente e nos tratou como espiões da terra.

[31] Dissemos-lhe: Somos homens honestos; não somos espiões;

[32] somos doze irmãos, filhos de um mesmo pai; um já não existe, e o mais novo está hoje com nosso pai na terra de Canaã.

[33] Respondeu-nos o homem, o senhor da terra: Nisto conhecerei que sois homens honestos: deixai comigo um de vossos irmãos, tomai o cereal para remediar a fome de vossas casas e parti;

[34] trazei-me vosso irmão mais novo; assim saberei que não sois espiões, mas homens honestos. Então, vos entregarei vosso irmão, e negociareis na terra.

[35] Aconteceu que, despejando eles os sacos de cereal, eis cada um tinha a sua trouxinha de dinheiro no saco de cereal; e viram as trouxinhas com o dinheiro, eles e seu pai, e temeram.

[36] Então, lhes disse Jacó, seu pai: Tendes-me privado de filhos: José já não existe, Simeão não está aqui, e ides levar a Benjamim! Todas estas coisas me sobrevêm.

[37] Mas Rúben disse a seu pai: Mata os meus dois filhos, se to não tornar a trazer; entrega-mo, e eu to restituirei.

[29]Parėję į Kanaano kraštą pas savo tėvą Jokūbą, jie papasakojo jam visa, kas buvo atsitikę, sakydami:

[30]„Ano krašto valdytojas kalbėjo su mumis šiurkščiai ir apkaltino mus krašto šnipinėjimu.

[31]Bet mes jam sakėme: ‘Esame dori žmonės, niekada nešnipinėjome!

[32]Mes esame dvylika brolių, sūnūs savo tėvo. Vieno nebėra, o jauniausiasis dabar su mūsų tėvu Kanaano krašte’.

[33]Tada ano krašto valdytojas pasakė mums: ‘Štai kaip aš sužinosiu, ar jūs dori žmonės. Palikite vieną brolį su manimi, imkitės grūdų savo badaujančioms šeimynoms ir eikite namo.

[34]Atveskite pas mane savo jauniausią brolį, kad žinočiau, jog esate dori žmonės, o ne šnipai. Tuomet grąžinsiu jums jūsų brolį, ir galėsite laisvai keliauti po kraštą’“.

[35]Išpildami maišus, jie kiekvienas rado maiše savo pinigus! Pamatę savo pinigų maišelius, jie ir jų tėvas nusigando.

[36]Jų tėvas Jokūbas tarė jiems: „Jūs man vis atimate vaikus: nebėra Juozapo, nebėra Simeono, norite atimti ir Benjaminą. Visa tai turi mane ištikti!“

[37]Tuomet Rubenas tarė savo tėvui: „Galėsi užmušti abu mano sūnus, jei aš neparvesiu jo atgal pas tave. Duok jį į mano rankas, ir aš parvesiu jį atgal pas tave“.

[38] Ele, porém, disse: Meu filho não descerá convosco; seu irmão é morto, e ele ficou só; se lhe sucede algum desastre no caminho por onde fordes, fareis descer minhas cãs com tristeza à sepultura.

Gênesis 43

Os irmãos de José descem outra vez ao Egito

[1] A fome persistia gravíssima na terra.

[2] Tendo eles acabado de consumir o cereal que trouxeram do Egito, disse-lhes seu pai: Voltai, comprai-nos um pouco de mantimento.

[3] Mas Judá lhe respondeu: Fortemente nos protestou o homem, dizendo: Não me vereis o rosto, se o vosso irmão não vier convosco.

[4] Se resolveres enviar conosco o nosso irmão, desceremos e te compraremos mantimento;

[5] se, porém, não o enviares, não desceremos; pois o homem nos disse: Não me vereis o rosto, se o vosso irmão não vier convosco.

[6] Disse-lhes Israel: Por que me fizestes esse mal, dando a saber àquele homem que tínheis outro irmão?

[7] Responderam eles: O homem nos perguntou particularmente por nós e pela nossa parentela, dizendo: Vive ainda vosso pai? Tendes outro irmão? Respondemos-lhe segundo as suas palavras. Acaso, poderíamos adivinhar que haveria de dizer: Trazei vosso irmão?

[8] Com isto disse Judá a Israel, seu pai: Envia o jovem comigo, e nos

[38]Bet jis atsakė: „Mano sūnus negali eiti su jumis, nes jo brolis miręs ir jis vienas tėra likęs. Jeigu jūsų kelionėje ištiktų jį nelaimė, jūs nustumtumėte mano žilą galvą iš širdgėlos į Šeolą“.

Pradžios 43

Antroji kelionė į Egiptą

[1]Badas vis labiau slėgė kraštą.

[2]Kai jie suvalgė iš Egipto parsineštus grūdus, tėvas tarė jiems: „Nueikite vėl, nupirkite mums šiek tiek maisto“.

[3]Bet Judas tėvui atsakė: „Tas vyras griežtai įspėjo mus, sakydamas: ‘Nepasirodykite man be savo brolio!’

[4]Jeigu esi pasiruošęs leisti mūsų brolį su mumis, mes nueisime ir nupirksime tau maisto,

[5]bet jei neleisi jo, neisime, nes tas vyras pasakė mums: ‘Nepasirodykite man be savo brolio!’“

[6]Izraelis klausė: „Kam gi turėjote mane įskaudinti, pasakydami tam vyrui, kad turite dar vieną brolį?“

[7]Jie atsakė: „Tas vyras smulkiai mus klausinėjo apie mus pačius ir mūsų giminę, sakydamas: ‘Ar tebėra gyvas jūsų tėvas? Ar turite daugiau brolių?’ Turėjome atsakyti į jo klausimus! Kaip galėjome žinoti, kad jis pareikalaus: ‘Atveskite čia savo brolį!’?“

[8]Tada Judas ėmė raginti savo tėvą Izraelį: „Leisk berniuką eiti su manimi! Leiskimės

levantaremos e iremos; para que vivamos e não morramos, nem nós, nem tu, nem os nossos filhinhos.

9 Eu serei responsável por ele, da minha mão o requererás; se eu to não trouxer e não to puser à presença, serei culpado para contigo para sempre.

10 Se não nos tivéssemos demorado já estaríamos, com certeza, de volta segunda vez.

11 Respondeu-lhes Israel, seu pai: Se é tal, fazei, pois, isto: tomai do mais precioso desta terra nos sacos para o mantimento e levai de presente a esse homem: um pouco de bálsamo e um pouco de mel, arômatas e mirra, nozes de pistácia e amêndoas;

12 levai também dinheiro em dobro; e o dinheiro restituído na boca dos sacos de cereal, tornai a levá-lo convosco; pode bem ser que fosse engano.

13 Levai também vosso irmão, levantai-vos e voltai àquele homem.

14 Deus Todo-Poderoso vos dê misericórdia perante o homem, para que vos restitua o vosso outro irmão e deixe vir Benjamim. Quanto a mim, se eu perder os filhos, sem filhos ficarei.

José hospeda seus irmãos

15 Tomaram, pois, os homens os presentes, o dinheiro em dobro e a Benjamim; levantaram-se, desceram ao Egito e se apresentaram perante José.

16 Vendo José a Benjamim com eles, disse ao despenseiro de sua casa: Leva estes

į kelionę, idant galėtume išlikti gyvi ir nemirtume nuo bado – ir tu, ir mes, ir mūsų mažyliai.

9Aš pats būsiu laidas už jį. Gali mane laikyti už jį atsakingą. Jei neparvesiu jo atgal pas tave ir nepastatysiu tavo akivaizdoje, būsiu kaltas tau visą gyvenimą.

10Iš tikrųjų, jeigu nebūtume nudelsę, dabar jau būtume dusyk sugrįžę!“

11Jų tėvas Izraelis atsakė jiems: „Jei taip turi būti, tai štai ką dar padarykite. Įsidėkite į savo maišus geriausių krašto vaisių ir nuneškite tam vyrui kaip dovaną – truputį balzamo ir truputį medaus, sakų ir kvapiųjų syvų, riešutų ir migdolų.

12Pinigų dvigubai pasiimkite. Neškitės atgal pinigus, grąžintus jūsų maišuose. Galbūt tai buvo apsirikimas.

13Pasiimkite taip pat savo brolį ir leiskitės į kelionę pas tą vyrą.

14Tesuteikia jums Dievas Visagalis to vyro malonę, idant jis sugrąžintų aną jūsų brolį, taip pat ir Benjaminą. O aš, jei neteksiu savo vaikų, kentėsiu netektį“.

15Taigi vyrai pasiėmė tą dovaną, dvigubai pinigų, pasiėmė ir Benjaminą. Tada leidosi kelionėn į Egiptą ir nuėjo pas Juozapą.

16Pamatęs su jais Benjaminą, Juozapas savo namų prievaizdui paliepė: „Nuvesk

homens para casa, mata reses e prepara tudo; pois estes homens comerão comigo ao meio-dia.

šiuos vyrus į namus, paskersk gyvulį ir prirenk vaišes, nes vidudienį šie vyrai pietaus su manimi“.

17 Fez ele como José lhe ordenara e levou os homens para a casa de José.

17Prievaizdas padarė, kaip Juozapas jam buvo liepęs, ir vedė vyrus į Juozapo namus.

18 Os homens tiveram medo, porque foram levados à casa de José; e diziam: É por causa do dinheiro que da outra vez voltou nos sacos de cereal, para nos acusar e arremeter contra nós, escravizar-nos e tomar nossos jumentos.

18Vedami į Juozapo namus, jie pradėjo nuogąstauti ir galvojo: „Tai dėl pinigų, aną kartą grąžintų mūsų maišuose, esame vedami. Tai dingstis mus užpulti, pagrobti kaip vergus ir pasiimti mūsų asilus“.

19 E se chegaram ao mordomo da casa de José, e lhe falaram à porta,

19Priėję prie Juozapo namų prievaizdo, prakalbino jį tarpduryje.

20 e disseram: Ai! SENHOR meu, já uma vez descemos a comprar mantimento;

20„Jums leidus, mūsų viešpatie, – kalbėjo jie, – mes jau pirma buvome atėję čia maisto pirkti.

21 quando chegamos à estalagem, abrindo os sacos de cereal, eis que o dinheiro de cada um estava na boca do saco de cereal, nosso dinheiro intacto; tornamos a trazê-lo conosco.

21Kai pasiekėme nakties užeigą ir atrišome savo maišus, ten buvo kiekvieno mūsų pinigai maišuose – visi mūsų pinigai! Dabar juos grąžiname savo rankomis.

22 Trouxemos também outro dinheiro conosco, para comprar mantimento; não sabemos quem tenha posto o nosso dinheiro nos sacos de cereal.

22Be to, atsinešėme ir daugiau pinigų maistui nusipirkti. Nežinome, kas įdėjo anuos pinigus į mūsų maišus“.

23 Ele disse: Paz seja convosco, não temais; o vosso Deus, e o Deus de vosso pai, vos deu tesouro nos sacos de cereal; o vosso dinheiro me chegou a mim. E lhes trouxe fora a Simeão.

23Jis atsakė: „Būkite ramūs ir nebijokite! Tikriausiai jūsų Dievas ir jūsų tėvo Dievas bus įdėjęs lobį į jūsų maišus. O jūsų pinigus aš gavau“. Ir jis atvedė pas juos Simeoną.

24 Depois, levou o mordomo aqueles homens à casa de José e lhes deu água, e eles lavaram os pés; também deu ração aos seus jumentos.

24Tuomet prievaizdas įvedė juos į Juozapo namų vidų. Jis padavė jiems vandens kojoms nusiplauti, o jų asilams parūpino pašaro.

[25] Então, prepararam o presente, para quando José viesse ao meio-dia; pois ouviram que ali haviam de comer.

[25]Laukdami Juozapo pareinant vidudienį, jie išdėliojo dovanas, nes buvo nugirdę, kad čia pietaus.

[26] Chegando José a casa, trouxeram-lhe para dentro o presente que tinham em mãos; e prostraram-se perante ele até à terra.

[26]Kai Juozapas parėjo namo, jie įteikė jam dovanas, kurias buvo įnešę į vidų, ir nusilenkė iki žemės.

[27] Ele lhes perguntou pelo seu bem-estar e disse: Vosso pai, o ancião de quem me falastes, vai bem? Ainda vive?

[27]Pasiteiravęs apie jų sveikatą, jis paklausė jų: „O kaip sekasi jūsų žilagalviui tėvui, apie kurį kalbėjote? Ar jis dar gyvas?“

[28] Responderam: Vai bem o teu servo, nosso pai vive ainda; e abaixaram a cabeça e prostraram-se.

[28]Jie atsakė: „Tavo tarnui, mūsų tėvui, sekasi gerai. Jis vis dar gyvas“. Jie nulenkė galvas ir puolė kniūbsti.

[29] Levantando José os olhos, viu a Benjamim, seu irmão, filho de sua mãe, e disse: É este o vosso irmão mais novo, de quem me falastes? E acrescentou: Deus te conceda graça, meu filho.

[29]Tuomet jis apsižvalgė ir pamatė savo brolį Benjaminą, savo motinos sūnų, ir paklausė: „Ar tai jūsų mažasis brolis, apie kurį kalbėjote?“ Ir tarė jam: „Tebūna tau malonus Dievas, mano sūnau!“

[30] José se apressou e procurou onde chorar, porque se movera no seu íntimo, para com seu irmão; entrou na câmara e chorou ali.

[30]Tai pasakęs, Juozapas paskubomis išėjo, nes buvo susijaudinęs dėl savo brolio iki ašarų. Jis nuėjo į atskirą kambarį ir ten išsiverkė.

[31] Depois, lavou o rosto e saiu; conteve-se e disse: Servi a refeição.

[31]Tuomet, nusiprausęs veidą, vėl pasirodė ir valdydamasis paliepė: „Paduokite valgius!“

[32] Serviram-lhe a ele à parte, e a eles também à parte, e à parte aos egípcios que comiam com ele; porque aos egípcios não lhes era lícito comer pão com os hebreus, porquanto é isso abominação para os egípcios.

[32]Ir jam buvo paduodama atskirai, ir jiems buvo paduodama atskirai, ir egiptiečiams, buvusiems pas jį, buvo paduodama atskirai, nes egiptiečiai nevalgydavo kartu su hebrajais, kadangi egiptiečiams tai pasibjaurėtina.

[33] E assentaram-se diante dele, o primogênito segundo a sua primogenitura e o mais novo segundo a sua menoridade;

[33]Susodinti jo nurodymu – pirmagimis pagal savo pirmagimystę ir jauniausias pagal savo amžių – vyrai stebėdamiesi žiūrėjo vieni į kitus.

disto os homens se maravilhavam entre si.

34 Então, lhes apresentou as porções que estavam diante dele; a porção de Benjamim era cinco vezes mais do que a de qualquer deles. E eles beberam e se regalaram com ele.

34Valgis buvo jiems paduodamas nuo jo stalo, bet Benjamino dalis buvo penkis kartus didesnė už bet kurio kito. Jie gėrė ir linksminosi su juo.

Gênesis 44

Estratagema de José para deter seus irmãos

1 Deu José esta ordem ao mordomo de sua casa: Enche de mantimento os sacos que estes homens trouxeram, quanto puderem levar, e põe o dinheiro de cada um na boca do saco de mantimento.

2 O meu copo de prata pô-lo-ás na boca do saco de mantimento do mais novo, com o dinheiro do seu cereal. E assim se fez segundo José dissera.

3 De manhã, quando já claro, despediram-se estes homens, eles com os seus jumentos.

4 Tendo saído eles da cidade, não se havendo ainda distanciado, disse José ao mordomo de sua casa: Levanta-te e segue após esses homens; e, alcançando-os, lhes dirás: Por que pagastes mal por bem?

5 Não é este o copo em que bebe meu senhor? E por meio do qual faz as suas adivinhações? Procedestes mal no que fizestes.

6 E alcançou-os e lhes falou essas palavras.

Pradžios 44

Juozapas vėl išbando brolius

1Tada Juozapas įsakė savo namų prievaizdui: „Pripildyk šių vyrų maišus maisto, kiek jie gali panešti, ir įdėk kiekvieno vyro pinigus maišo viršuje.

2Padėk mano taurę, tą sidabrinę taurę, jauniausio vyro maišo viršuje kartu su jo pinigais už grūdus“. Jis padarė, ką Juozapas buvo įsakęs.

3Vos rytui prašvitus, vyrai su savo asilais buvo išleisti į kelionę.

4Jie buvo ką tik pajudėję iš miesto ir truputį paėję, kai Juozapas tarė savo prievaizdui: „Tuojau pat vykis tuos vyrus! Pasivijęs paklausk jų: ‘Kodėl atsilyginote piktu už gera? Kodėl pavogėte mano sidabrinę taurę?

5Argi ne iš jos mano viešpats geria ir argi ne ją paprastai naudoja būrimams? Taip darydami, nedorai pasielgėte’“.

6Pasivijęs prievaizdas pakartojo jiems tuos pačius žodžius.

[7] Então, lhe responderam: Por que diz meu senhor tais palavras? Longe estejam teus servos de praticar semelhante coisa.

[7]Jie atsakė jam: „Kaip gali mūsų viešpats sakyti tokius dalykus? Tavo tarnai taip jokiu būdu nepasielgtų!

[8] O dinheiro que achamos na boca dos sacos de mantimento, tornamos a trazer-te desde a terra de Canaã; como, pois, furtaríamos da casa do teu senhor prata ou ouro?

[8]Štai net pinigus, kuriuos atradome savo maišų paviršiuje, atgal atnešėme iš Kanaano krašto! Kam gi mes vogtume sidabrą ar auksą iš tavo viešpaties namų?

[9] Aquele dos teus servos, com quem for achado, morra; e nós ainda seremos escravos do meu senhor.

[9]Jei pas kurį iš tavo tarnų taurė bus rasta, jis turės mirti, o mes, likusieji, tapsime mūsų viešpaties tarnais“.

[10] Então, lhes respondeu: Seja conforme as vossas palavras; aquele com quem se achar será meu escravo, porém vós sereis inculpados.

[10]Jis atsakė: „Nors ir turėtų taip būti, kaip sakote, tik tas, pas kurį ji bus rasta, taps mano vergu, o kiti, likusieji, eisite sau nekalti“.

[11] E se apressaram, e, tendo cada um posto o saco de mantimento em terra, o abriu.

[11]Tuomet kiekvienas skubiai nukėlė savo maišą žemėn, ir kiekvienas atrišo savo maišą.

[12] O mordomo os examinou, começando do mais velho e acabando no mais novo; e achou-se o copo no saco de mantimento de Benjamim.

[12]Jis ieškojo, pradėdamas nuo vyriausiojo ir baigdamas jauniausiuoju. Taurė buvo atrasta Benjamino maiše.

[13] Então, rasgaram as suas vestes e, carregados de novo os jumentos, tornaram à cidade.

[13]Tai matydami, jie persiplėšė drabužius. Kiekvienas vėl pasikrovė savo asilą, ir jie sugrįžo į miestą.

A defesa de Judá

[14] E chegou Judá com seus irmãos à casa de José; este ainda estava ali; e prostraram-se em terra diante dele.

[14]Judas ir jo broliai parėjo į Juozapo namus dar jam tebesant namie. Jie sukniubo prieš jį ant žemės.

[15] Disse-lhes José: Que é isso que fizestes? Não sabíeis vós que tal homem como eu é capaz de adivinhar?

[15]Juozapas tarė jiems: „Ką manėte taip elgdamiesi? Nejau nežinojote, kad žmogus kaip aš imasi būrimo?“

[16] Então, disse Judá: Que responderemos a meu senhor? Que falaremos? E como nos justificaremos? Achou Deus a iniqüidade de teus servos; eis que somos

[16]O Judas atsakė: „Ką mums besakyti savo viešpačiui? Ko begalime maldauti? Kaip begalime įrodyti savo nekaltumą? Pats Dievas atidengė savo tarnų nusikaltimą!

escravos de meu senhor, tanto nós como aquele em cuja mão se achou o copo.

[17] Mas ele disse: Longe de mim que eu tal faça; o homem em cuja mão foi achado o copo, esse será meu servo; vós, no entanto, subi em paz para vosso pai.

[18] Então, Judá se aproximou dele e disse: Ah! SENHOR meu, rogo-te, permite que teu servo diga uma palavra aos ouvidos do meu senhor, e não se acenda a tua ira contra o teu servo; porque tu és como o próprio Faraó.

[19] Meu senhor perguntou a seus servos: Tendes pai ou irmão?

[20] E respondemos a meu senhor: Temos pai já velho e um filho da sua velhice, o mais novo, cujo irmão é morto; e só ele ficou de sua mãe, e seu pai o ama.

[21] Então, disseste a teus servos: Trazei-mo, para que ponha os olhos sobre ele.

[22] Respondemos ao meu senhor: O moço não pode deixar o pai; se deixar o pai, este morrerá.

[23] Então, disseste a teus servos: Se vosso irmão mais novo não descer convosco, nunca mais me vereis o rosto.

[24] Tendo nós subido a teu servo, meu pai, e a ele repetido as palavras de meu senhor,

[25] disse nosso pai: Voltai, comprai-nos um pouco de mantimento.

[26] Nós respondemos: Não podemos descer; mas, se nosso irmão mais moço for

Štai tad esame mūsų viešpaties vergai – mes ir tas, pas kurį buvo rasta taurė“.

[17]Bet Juozapas tarė: „To jokiu būdu nepadarysiu! Tik tas, pas kurį buvo rasta taurė, bus mano vergas. O jūs galite eiti ramybėje pas savo tėvą“.

[18]Judas priėjo prie jo ir tarė: „Prašyčiau, mano viešpatie, leisti tavo tarnui kreiptis į tave, ir nesupyk ant savo tarno, nes esi lygus faraonui.

[19]Mano viešpats klausė savo tarnų, sakydamas: ‘Ar jūs turite tėvą ar brolį?’

[20]O mes savo viešpačiui atsakėme: ‘Turime žilagalvį tėvą ir jauną brolį, jo žilos senatvės vaiką. Tikrasis jo brolis mirė; jis likęs vienas iš savo motinos vaikų, užtat tėvas jį labai myli’.

[21]Tuomet tu savo tarnams pasakei: ‘Atveskite jį pas mane, idant savo akimis galėčiau į jį pasižiūrėti’.

[22]Mes savo viešpačiui sakėme: ‘Berniukas negali palikti tėvo, nes jei paliktų, jo tėvas numirtų’.

[23]Tada tu mums, savo tarnams, pasakei: ‘Jei jauniausiasis brolis neateis su jumis, nematysite daugiau mano veido’.

[24]Sugrįžę pas tavo tarną, savo tėvą, mes persakėme jam mūsų viešpaties žodžius.

[25]Kai mūsų tėvas liepė: ‘Eikite vėl, nupirkite mums truputį maisto’,

[26]mes jam atsakėme: ‘Negalime ten eiti! Tik jeigu mūsų jauniausiasis brolis eis su

conosco, desceremos; pois não podemos ver a face do homem, se este nosso irmão mais moço não estiver conosco.

27 Então, nos disse o teu servo, nosso pai: Sabeis que minha mulher me deu dois filhos;

28 um se ausentou de mim, e eu disse: Certamente foi despedaçado, e até agora não mais o vi;

29 se agora também tirardes este da minha presença, e lhe acontecer algum desastre, fareis descer as minhas cãs com pesar à sepultura.

30 Agora, pois, indo eu a teu servo, meu pai, e não indo o moço conosco, visto a sua alma estar ligada com a alma dele,

31 vendo ele que o moço não está conosco, morrerá; e teus servos farão descer as cãs de teu servo, nosso pai, com tristeza à sepultura.

32 Porque teu servo se deu por fiador por este moço para com o meu pai, dizendo: Se eu o não tornar a trazer-te, serei culpado para com o meu pai todos os dias.

33 Agora, pois, fique teu servo em lugar do moço por servo de meu senhor, e o moço que suba com seus irmãos.

34 Porque como subirei eu a meu pai, se o moço não for comigo? Para que não veja eu o mal que a meu pai sobrevirá.

Gênesis 45

José dá-se a conhecer a seus irmãos

1 Então, José, não se podendo conter diante de todos os que estavam com ele,

mumis, ten leisimės. Juk negalėsime matyti to vyro veido, jei nebus su mumis jauniausiojo brolio’.

27Tada tavo tarnas, mano tėvas, pasakė mums: ‘Jūs žinote, kad mano žmona pagimdė man du sūnus.

28Vienas pradingo, ir aš sakiau: ‹Deja, jis buvo žvėrių sudraskytas!› Nuo tada iki šiol jo nebemačiau.

29Jeigu ir šį nuo manęs paimtumėte ir jį ištiktų nelaimė, pasiųstumėte mano žilą galvą iš širdgėlos žemyn į Šeolą’.

30Taigi jei aš grįšiu pas tavo tarną, mano tėvą, ir nebus su mumis mūsų jauniausiojo – o jo gyvastis susijusi su jo gyvastimi, –

31vos pamatęs, kad nėra jauniausiojo su mumis, jis numirs. Tavo tarnai pasiųstų tavo tarno, mūsų tėvo, žilą galvą su širdgėla žemyn į Šeolą.

32Juk tavo tarnas tapo laidu savo tėvui už jauniausiąjį, sakydamas: ‘Jei aš neparvesiu jo atgal pas tave, būsiu kaltas savo tėvui visą gyvenimą’.

33Todėl dabar prašyčiau leisti tavo tarnui pasilikti mano viešpaties vergu vietoj jauniausiojo, o jauniausiąjį leisti grįžti su broliais.

34Juk kaip aš galiu grįžti pas savo tėvą, jei jauniausiojo nėra su manimi? Negalėčiau pakelti, matydamas savo tėvo kančią“.

Pradžios 45

Juozapas atsiskleidžia broliams

1Juozapas nebegalėjo ilgiau susivaldyti prieš visus savo patarnautojus. Jis sušuko:

bradou: Fazei sair a todos da minha presença! E ninguém ficou com ele, quando José se deu a conhecer a seus irmãos.

„Išeikite iš čia visi!“ Taigi kai Juozapas leidosi broliams atpažinti, su juo nebuvo nė vieno kito.

2 E levantou a voz em choro, de maneira que os egípcios o ouviam e também a casa de Faraó.

2Bet jis taip garsiai verkė, kad egiptiečiai galėjo girdėti, ir šitaip žinia pasiekė faraono rūmus.

3 E disse a seus irmãos: Eu sou José; vive ainda meu pai? E seus irmãos não lhe puderam responder, porque ficaram atemorizados perante ele.

3„Aš esu Juozapas! – tarė Juozapas savo broliams. – Ar dar gyvas mano tėvas?“ Bet jo broliai negalėjo jam atsakyti, – taip jie buvo jo apstulbinti.

4 Disse José a seus irmãos: Agora, chegai-vos a mim. E chegaram-se. Então, disse: Eu sou José, vosso irmão, a quem vendestes para o Egito.

4Tuomet Juozapas tarė savo broliams: „Prašau prieiti arčiau prie manęs“. Jie priėjo arčiau. „Aš jūsų brolis Juozapas, kurį pardavėte į Egiptą, – tęsė Juozapas. –

5 Agora, pois, não vos entristeçais, nem vos irriteis contra vós mesmos por me haverdes vendido para aqui; porque, para conservação da vida, Deus me enviou adiante de vós.

5O dabar nesikankinkite, nepriekaištaukite sau, kad čia mane pardavėte. Juk iš tikrųjų Dievas pasiuntė mane pirma jūsų išgelbėti gyvastį.

6 Porque já houve dois anos de fome na terra, e ainda restam cinco anos em que não haverá lavoura nem colheita.

6Jau dveji metai, kai badas kilo krašte. Bet dar penkerius metus nebus nei ariama, nei derlius nuimamas.

7 Deus me enviou adiante de vós, para conservar vossa sucessão na terra e para vos preservar a vida por um grande livramento.

7Dievas mane pasiuntė pirma jūsų laiduoti jums likutį žemėje ir išgelbėti jūsų gyvybes nepaprastu išvadavimu.

8 Assim, não fostes vós que me enviastes para cá, e sim Deus, que me pôs por pai de Faraó, e senhor de toda a sua casa, e como governador em toda a terra do Egito.

8Taigi ne jūs mane čia atsiuntėte, bet Dievas; jis padarė mane faraono tėvu, visų jo namų viešpačiu ir viso Egipto krašto valdovu.

9 Apressai-vos, subi a meu pai e dizei-lhe: Assim manda dizer teu filho José: Deus

9Tad skubinkitės, keliaukite pas tėvą ir sakykite jam: ‘Taip kalbėjo tavo sūnus

me pôs por senhor em toda terra do Egito; desce a mim, não te demores.

10 Habitarás na terra de Gósen e estarás perto de mim, tu, teus filhos, os filhos de teus filhos, os teus rebanhos, o teu gado e tudo quanto tens.

11 Aí te sustentarei, porque ainda haverá cinco anos de fome; para que não te empobreças, tu e tua casa e tudo o que tens.

12 Eis que vedes por vós mesmos, e meu irmão Benjamim vê também, que sou eu mesmo quem vos fala.

13 Anunciai a meu pai toda a minha glória no Egito e tudo o que tendes visto; apressai-vos e fazei descer meu pai para aqui.

14 E, lançando-se ao pescoço de Benjamim, seu irmão, chorou; e, abraçado com ele, chorou também Benjamim.

15 José beijou a todos os seus irmãos e chorou sobre eles; depois, seus irmãos falaram com ele.

Faraó ouve falar dos irmãos de José

16 Fez-se ouvir na casa de Faraó esta notícia: São vindos os irmãos de José; e isto foi agradável a Faraó e a seus oficiais.

17 Disse Faraó a José: Dize a teus irmãos: Fazei isto: carregai os vossos animais e parti; tornai à terra de Canaã,

18 tomai a vosso pai e a vossas famílias e vinde para mim; dar-vos-ei o melhor da terra do Egito, e comereis a fartura da terra.

Juozapas. Dievas padarė mane viso Egipto viešpačiu. Atsikelk pas mane nedelsdamas.

10Įsikursi Gošeno šalyje ir būsi arti manęs – ir tu, ir tavo vaikai bei tavo vaikaičiai, ir tavo kaimenės bei bandos, ir visa, ką tik turi.

11Ten aš tavimi pasirūpinsiu, nes ateina dar penkeri bado metai, idant tau, tavo šeimynai ir visam, ką tu turi, nereikėtų kęsti skurdo’.

12Taigi jūsų akys ir mano brolio Benjamino akys mato, kad iš tikrųjų mano paties lūpos jums kalba.

13Turite papasakoti tėvui apie mano aukštą vietą Egipte ir apie visa, ką pamatėte. Bet skubinkitės ir atveskite čia tėvą“.

14Tai pasakęs, jis apkabino savo brolį Benjaminą ir verkė. O Benjaminas verkė ant jo peties.

15Jis išbučiavo visus brolius, kiekvieną apkabindamas su ašaromis. Tik tada galėjo su juo broliai kalbėtis.

16Faraono rūmus pasiekė žinia: „Juozapo broliai atėjo!“ Faraonas ir jo dvariškiai džiaugėsi.

17„Sakyk savo broliams, – tarė faraonas Juozapui. – ‘Taip darykite: apkraukite savo gyvulius ir nedelsdami eikite į Kanaano kraštą.

18Paimkite savo tėvą ir savo šeimynas ir ateikite čia. Aš paskirsiu jums Egipto krašte geriausią žemę, kur galėsite turtingai gyventi’.

[19] Ordena-lhes também: Fazei isto: levai da terra do Egito carros para vossos filhinhos e para vossas mulheres, trazei vosso pai e vinde.

[20] Não vos preocupeis com coisa alguma dos vossos haveres, porque o melhor de toda a terra do Egito será vosso.

[21] E os filhos de Israel fizeram assim. José lhes deu carros, conforme o mandado de Faraó; também lhes deu provisão para o caminho.

[22] A cada um de todos eles deu vestes festivais, mas a Benjamim deu trezentas moedas de prata e cinco vestes festivais.

[23] Também enviou a seu pai dez jumentos carregados do melhor do Egito, e dez jumentos carregados de cereais e pão, e provisão para o seu pai, para o caminho.

[24] E despediu os seus irmãos. Ao partirem, disse-lhes: Não contendais pelo caminho.

[25] Então, subiram do Egito, e vieram à terra de Canaã, a Jacó, seu pai,

[26] e lhe disseram: José ainda vive e é governador de toda a terra do Egito. Com isto, o coração lhe ficou como sem palpitar, porque não lhes deu crédito.

[27] Porém, havendo-lhe eles contado todas as palavras que José lhes falara, e vendo Jacó, seu pai, os carros que José enviara para levá-lo, reviveu-se-lhe o espírito.

[28] E disse Israel: Basta; ainda vive meu filho José; irei e o verei antes que eu morra.

Gênesis 46

[19]Be to, tau liepta pasakyti: ‘Taip darykite: pasiimkite iš Egipto krašto vežimų savo vaikams ir žmonoms ir grįždami atvežkite savo tėvą.

[20]Savo daiktų nesigailėkite, nes kas geriausia visame Egipto krašte, bus jūsų’“.

[21]Izraelio sūnūs taip ir padarė. Juozapas davė jiems vežimų, kaip faraonas buvo įsakęs, ir aprūpino maistu kelionei.

[22]Kiekvienam davė po naujus drabužius, o Benjaminui davė tris šimtus sidabrinių ir penkerius drabužius.

[23]Be to, tėvui pasiuntė dešimt asilų, apkrautų geriausiais Egipto dirbiniais, ir dešimt asilių, apkrautų grūdais, duona ir maistu tėvo kelionei.

[24]Tada jis išleido brolius. Jiems iškeliaujant, priminė: „Nesibarkite pakeliui!“

[25]Jie pakilo iš Egipto ir parvyko pas savo tėvą Jokūbą į Kanaano kraštą.

[26]Kai jie pasakė jam: „Juozapas tebėra gyvas! Taip, jis yra net viso Egipto valdytojas!“ – nutirpo jo širdis. Jis negalėjo patikėti.

[27]Bet kai jam atpasakojo visa, ką Juozapas buvo sakęs, ir jis pamatė Juozapo atsiųstus vežimus jam atvežti, jų tėvo Jokūbo dvasia atgijo.

[28]„Gana! – sakė Izraelis, – mano sūnus Juozapas tebėra gyvas. Turiu keliauti ir prieš mirtį jį dar pamatyti“.

Pradžios 46

Jacó e toda a sua família descem para o Egito

[1] Partiu, pois, Israel com tudo o que possuía, e veio a Berseba, e ofereceu sacrifícios ao Deus de Isaque, seu pai.

[2] Falou Deus a Israel em visões, de noite, e disse: Jacó! Jacó! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[3] Então, disse: Eu sou Deus, o Deus de teu pai; não temas descer para o Egito, porque lá eu farei de ti uma grande nação.

[4] Eu descerei contigo para o Egito e te farei tornar a subir, certamente. A mão de José fechará os teus olhos.

[5] Então, se levantou Jacó de Berseba; e os filhos de Israel levaram Jacó, seu pai, e seus filhinhos, e as suas mulheres nos carros que Faraó enviara para o levar.

[6] Tomaram o seu gado e os bens que haviam adquirido na terra de Canaã e vieram para o Egito, Jacó e toda a sua descendência.

[7] Seus filhos e os filhos de seus filhos, suas filhas e as filhas de seus filhos e toda a sua descendência, levou-os consigo para o Egito.

[8] São estes os nomes dos filhos de Israel, Jacó, e seus filhos, que vieram para o Egito: Rúben, o primogênito de Jacó.

[9] Os filhos de Rúben: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi.

[10] Os filhos de Simeão: Jemuel, Jamim, Oade, Jaquim, Zoar e Saul, filho de uma mulher cananéia.

[11] Os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

Jokūbas išsikelia į Egiptą

[1]Izraelis leidosi į kelionę su viskuo, ką turėjo. Pasiekęs Beer Šebą, jis atnašavo aukas savo tėvo Izaoko Dievui.

[2]Ten Dievas, kalbėdamas Izraeliui nakties regėjime, pašaukė jį: „Jokūbai, Jokūbai!“ Jis atsiliepė: „Aš čia!“

[3]– „Aš esu Dievas, – tarė jam, – Dievas tavo tėvo! Nebijok keltis į Egiptą, nes ten padarysiu tave didele tauta.

[4]Aš pats keliausiu su tavimi į Egiptą ir pats tave atgal parvesiu. Paties Juozapo ranka užmerks tau akis“.

[5]Taigi Jokūbas pakilo iš Beer Šebos. Izraelio sūnūs sukėlė savo tėvą Jokūbą, vaikus ir žmonas į vežimus, kuriuos faraonas buvo atsiuntęs jam atvežti.

[6]Su savimi pasiėmė ir gyvulius bei nuosavybę, įsigytą Kanaano krašte, ir atkeliavo į Egiptą pats Jokūbas bei visi jo palikuonys.

[7]Jis atsivedė į Egiptą savo sūnus, dukteris ir sūnų dukteris – visus savo palikuonis.

[8]Štai vardai izraelitų, Jokūbo ir jo palikuonių, atėjusių į Egiptą. Jokūbo pirmagimis Rubenas

[9]ir Rubeno vaikai: Henochas, Paluvas, Hecronas ir Karmis.

[10]Simeono vaikai: Jemuelis, Jaminas, Ohadas, Jachinas, Coharas ir kanaanietės sūnus Saulius.

[11]Levio vaikai: Geršonas, Kehatas ir Meraris.

[12] Os filhos de Judá: Er, Onã, Selá, Perez e Zera; Er e Onã, porém, morreram na terra de Canaã. Os filhos de Perez foram: Hezrom e Hamul.
[13] Os filhos de Issacar: Tola, Puva, Jó e Sinrom.
[14] Os filhos de Zebulom: Serede, Elom e Jaleel.
[15] São estes os filhos de Lia, que ela deu à luz a Jacó em Padã-Arã, além de Diná, sua filha; todas as pessoas, de seus filhos e de suas filhas, trinta e três.
[16] Os filhos de Gade: Zifiom, Hagi, Suni, Esbom, Eri, Arodi e Areli.
[17] Os filhos de Aser: Imna, Isvá, Isvi, Berias e Sera, irmã deles; e os filhos de Berias: Héber e Malquiel.
[18] São estes os filhos de Zilpa, a qual Labão deu a sua filha Lia; e estes deu ela à luz a Jacó, a saber, dezesseis pessoas.
[19] Os filhos de Raquel, mulher de Jacó: José e Benjamim.
[20] Nasceram a José na terra do Egito Manassés e Efraim, que lhe deu à luz Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.
[21] Os filhos de Benjamim: Belá, Bequer, Asbel, Gera, Naamã, Eí, Rôs, Mupim, Hupim e Arde.
[22] São estes os filhos de Raquel, que nasceram a Jacó, ao todo catorze pessoas.
[23] O filho de Dã: Husim.
[24] Os filhos de Naftali: Jazeel, Guni, Jezer e Silém.

[12]Judo sūnūs: Eras, Onanas, Šela, Perecas ir Zerachas. (Eras ir Onanas numirė Kanaano krašte.) Pereco vaikai buvo Hecronas ir Hamulas.
[13]Isacharo vaikai: Tola, Pūva, Jašubas ir Šimronas.
[14]Zabulono vaikai: Seredas, Elonas ir Jachleelis.
[15]Tai Lėjos palikuonys, kuriuos ji pagimdė Jokūbui Padan Arame drauge su dukterimi Dina. Iš viso jo sūnų ir dukterų buvo trisdešimt trys.
[16]Gado vaikai: Cifonas, Hagis, Šūnis, Ecbonas, Eris, Arodis ir Arėlis.
[17]Ašero vaikai: Imna, Išva, Išvis, Berija ir jų sesuo Seracha. Berijos sūnūs: Heberas ir Malkielis.
[18]Tai palikuonys Zilpos, kurią Labanas davė savo dukteriai Lėjai. Juos, šešiolika asmenų, ji pagimdė Jokūbui.
[19]Jokūbo žmonos Rachelės vaikai: Juozapas ir Benjaminas.
[20]Juozapui Egipto žemėje buvo gimę Manasas ir Efraimas. Juos pagimdė jam Asenata, Ono kunigo Potiferos duktė.
[21]Benjamino vaikai: Bela, Becheras, Ašbelis, Gera, Naamanas, Ehis, Rošas, Mupimas, Hupimas ir Ardas.
[22]Tai Rachelės palikuonys, gimę Jokūbui, iš viso – keturiolika asmenų.
[23]Dano sūnus – Hušimas.
[24]Naftalio vaikai: Jachceelis, Gūnis, Jezeris ir Šilemas.

25 São estes os filhos de Bila, a qual Labão deu a sua filha Raquel; e estes deu ela à luz a Jacó, ao todo sete pessoas.

26 Todos os que vieram com Jacó para o Egito, que eram os seus descendentes, fora as mulheres dos filhos de Jacó, todos eram sessenta e seis pessoas;

27 e os filhos de José, que lhe nasceram no Egito, eram dois. Todas as pessoas da casa de Jacó, que vieram para o Egito, foram setenta.

O encontro de José com seu pai

28 Jacó enviou Judá adiante de si a José para que soubesse encaminhá-lo a Gósen; e chegaram à terra de Gósen.

29 Então, José aprontou o seu carro e subiu ao encontro de Israel, seu pai, a Gósen. Apresentou-se, lançou-se-lhe ao pescoço e chorou assim longo tempo.

30 Disse Israel a José: Já posso morrer, pois já vi o teu rosto, e ainda vives.

31 E José disse a seus irmãos e à casa de seu pai: Subirei, e farei saber a Faraó, e lhe direi: Meus irmãos e a casa de meu pai, que estavam na terra de Canaã, vieram para mim.

32 Os homens são pastores, são homens de gado, e trouxeram consigo o seu rebanho, e o seu gado, e tudo o que têm.

33 Quando, pois, Faraó vos chamar e disser: Qual é o vosso trabalho?

34 Respondereis: Teus servos foram homens de gado desde a mocidade até agora, tanto nós como nossos pais; para que habiteis na terra de Gósen, porque

25Tai palikuonys Bilhos, kurią Labanas davė savo dukteriai Rachelei. Juos – iš viso septynis asmenis – ji pagimdė Jokūbui.

26Iš viso Jokūbo žmonių, atsikėlusių į Egiptą, gimusių iš jo paties, neįskaitant Jokūbo sūnų žmonų, buvo šešiasdešimt šeši.

27Juozapo vaikai, gimę Egipte, buvo du. O iš viso Jokūbo namų žmonių, atėjusių į Egiptą, buvo septyniasdešimt.

28Jokūbas buvo pasiuntęs Judą pirma savęs pas Juozapą, kad pirma jo nuvyktų į Gošeną. Jiems atėjus į Gošeno žemę,

29Juozapas įsakė pakinkyti vežimą ir nuvyko į Gošeną pasitikti savo tėvo. Vos pamatęs jį prieš save, jis puolė jam ant kaklo ir apsikabinęs ilgai verkė.

30O Izraelis sakė Juozapui: „Dabar jau galiu mirti, pats pamatęs, kad tu dar gyvas“.

31Tada Juozapas broliams ir tėvo šeimynai tarė: „Nuvyksiu ir duosiu žinią faraonui, sakydamas: ‘Mano broliai ir mano tėvo šeimyna, gyvenusi Kanaano krašte, atvyko pas mane!

32Tie vyrai yra aviganiai, jie visuomet vertėsi gyvulių auginimu ir atsivarė savo avis bei galvijus ir visa, ką turi’.

33Kai faraonas pasišauks jus ir paklaus: ‘Koks jūsų užsiėmimas?’ –

34jūs turite atsakyti: ‘Tavo tarnai nuo pat savo jaunystės iki šiol vertėsi gyvulių auginimu – ir mes, ir mūsų protėviai’, – kad galėtumėte kurtis Gošeno žemėje, nes visi

todo pastor de rebanho é abominação para os egípcios.

Gênesis 47

Israel é apresentado a Faraó

[1] Então, veio José e disse a Faraó: Meu pai e meus irmãos, com os seus rebanhos e o seu gado, com tudo o que têm, chegaram da terra de Canaã; e eis que estão na terra de Gósen.

[2] E tomou cinco dos seus irmãos e os apresentou a Faraó.

[3] Então, perguntou Faraó aos irmãos de José: Qual é o vosso trabalho? Eles responderam: Os teus servos somos pastores de rebanho, tanto nós como nossos pais.

[4] Disseram mais a Faraó: Viemos para habitar nesta terra; porque não há pasto para o rebanho de teus servos, pois a fome é severa na terra de Canaã; agora, pois, te rogamos permitas habitem os teus servos na terra de Gósen.

[5] Então, disse Faraó a José: Teu pai e teus irmãos vieram a ti.

[6] A terra do Egito está perante ti; no melhor da terra faze habitar teu pai e teus irmãos; habitem na terra de Gósen. Se sabes haver entre eles homens capazes, põe-nos por chefes do gado que me pertence.

[7] Trouxe José a Jacó, seu pai, e o apresentou a Faraó; e Jacó abençoou a Faraó.

[8] Perguntou Faraó a Jacó: Quantos são os dias dos anos da tua vida?

aviganiai kelia egiptiečiams pasibjaurėjimą“.

Pradžios 47

Jokūbas Gošene

[1]Juozapas nuvyko ir pranešė faraonui: „Mano tėvas ir mano broliai drauge su savo kaimenėmis ir bandomis bei viskuo, ką turi, atvyko iš Kanaano krašto; jie dabar Gošeno žemėje“.

[2]Tada jis pristatė faraonui penketą iš savo brolių, kuriuos buvo parinkęs iš jų visų.

[3]Faraonas brolių klausė: „Koks jūsų užsiėmimas?“ – „Tavo tarnai yra aviganiai, tokie pat, kaip ir mūsų protėviai“, – atsakė jie.

[4]„Mes atėjome, – kalbėjo jie faraonui, – apsigyventi laikinai kaip ateiviai, nes tavo tarnų kaimenėms dėl didelio bado Kanaano krašte nebėra ganyklų. Tad prašome leisti savo tarnams įsikurti Gošeno žemėje“.

[5]Tada faraonas tarė Juozapui: „Tavo tėvas ir broliai atėjo pas tave.

[6]Egipto kraštas tavo žinioje, apgyvendink tėvą ir brolius geriausioje krašto srityje. Tegyvena jie Gošeno žemėje! O jeigu žinai tarp jų sumanių vyrų, paskirk juos vadovauti mano paties kaimenių priežiūrai“.

[7]Juozapas atvedė savo tėvą Jokūbą ir pristatė jį faraonui. Jokūbas palaimino faraoną.

[8]Faraonas Jokūbą paklausė: „Kiek metų tęsiasi tavo gyvenimas?“

[9] Jacó lhe respondeu: Os dias dos anos das minhas peregrinações são cento e trinta anos; poucos e maus foram os dias dos anos da minha vida e não chegaram aos dias dos anos da vida de meus pais, nos dias das suas peregrinações.

[10] E, tendo Jacó abençoado a Faraó, saiu de sua presença.

[11] Então, José estabeleceu a seu pai e a seus irmãos e lhes deu possessão na terra do Egito, no melhor da terra, na terra de Ramessés, como Faraó ordenara.

[12] E José sustentou de pão a seu pai, a seus irmãos e a toda a casa de seu pai, segundo o número de seus filhos.

José compra toda a terra do Egito para Faraó

[13] Não havia pão em toda a terra, porque a fome era mui severa; de maneira que desfalecia o povo do Egito e o povo de Canaã por causa da fome.

[14] Então, José arrecadou todo o dinheiro que se achou na terra do Egito e na terra de Canaã, pelo cereal que compravam, e o recolheu à casa de Faraó.

[15] Tendo-se acabado, pois, o dinheiro, na terra do Egito e na terra de Canaã, foram todos os egípcios a José e disseram: Dá-nos pão; por que haveremos de morrer em tua presença? Porquanto o dinheiro nos falta.

[16] Respondeu José: Se vos falta o dinheiro, trazei o vosso gado; em troca do vosso gado eu vos suprirei.

[17] Então, trouxeram o seu gado a José; e José lhes deu pão em troca de cavalos, de rebanhos, de gado e de jumentos; e os

[9]Jokūbas atsakė faraonui: „Žemėje mano kaip ateivio gyvenimas tęsiasi šimtą trisdešimt metų. Tai nedaug, bet nelaimingi buvo tie mano gyvenimo metai; jie neprilygsta mano protėvių kaip ateivių gyvenimo žemėje metų trukmei“.

[10]Tada Jokūbas palaimino faraoną ir išėjo.

[11]Juozapas, kaip buvo įsakęs faraonas, apgyvendino savo tėvą ir brolius, duodamas jiems žemės geriausioje Egipto krašto dalyje – Ramzio srityje.

[12]Jis aprūpino maistu savo tėvą, brolius ir tėvo šeimyną – visus iki pačių mažiausiųjų.

Badas

[13]Tačiau nė viename krašte nebuvo maisto, nes badas buvo labai didelis. Tiek Egipto kraštas, tiek Kanaano kraštas kentėjo nuo bado.

[14]Juozapas už parduodamus grūdus išrinko visus pinigus, kurie tik buvo Egipto krašte ir Kanaano krašte. Pinigus Juozapas perdavė į faraono rūmus.

[15]Kai Egipto krašto ir Kanaano krašto pinigai išsibaigė, visi egiptiečiai ėjo pas Juozapą, prašydami: „Duok mums duonos, kad nemirtume tavo akyse, nes išsibaigė mūsų pinigai!”

[16]Juozapas sakė: „Atveskite savo galvijus, ir aš jums parduosiu už galvijus, jeigu išsibaigė jūsų pinigai“.

[17]Jie varė Juozapui savo galvijus, o jis davė jiems maisto už arklius, avių bei galvijų

sustentou de pão aquele ano em troca do seu gado.

[18] Findo aquele ano, foram a José no ano próximo e lhe disseram: Não ocultaremos a meu senhor que se acabou totalmente o dinheiro; e meu senhor já possui os animais; nada mais nos resta diante de meu senhor, senão o nosso corpo e a nossa terra.

[19] Por que haveremos de perecer diante dos teus olhos, tanto nós como a nossa terra? Compra-nos a nós e a nossa terra a troco de pão, e nós e a nossa terra seremos escravos de Faraó; dá-nos semente para que vivamos e não morramos, e a terra não fique deserta.

[20] Assim, comprou José toda a terra do Egito para Faraó, porque os egípcios venderam cada um o seu campo, porquanto a fome era extrema sobre eles; e a terra passou a ser de Faraó.

[21] Quanto ao povo, ele o escravizou de uma a outra extremidade da terra do Egito.

[22] Somente a terra dos sacerdotes não a comprou ele; pois os sacerdotes tinham porção de Faraó e eles comiam a sua porção que Faraó lhes tinha dado; por isso, não venderam a sua terra.

[23] Então, disse José ao povo: Eis que hoje vos comprei a vós outros e a vossa terra para Faraó; aí tendes sementes, semeai a terra.

[24] Das colheitas dareis o quinto a Faraó, e as quatro partes serão vossas, para

kaimenes ir asilus. Tais metais jis aprūpino juos maistu už visus jų gyvulius.

[18]Praslinkus tiems metams, jie atėjo pas jį kitais metais ir sakė: „Negalime nuslėpti nuo savo viešpaties, kad mūsų pinigai išsibaigė ir gyvulių kaimenės priklauso mūsų viešpačiui. Neliko nieko kito mūsų viešpaties žinioje, išskyrus mūsų kūną ir mūsų laukus.

[19]Kam gi turėtume mirti tavo akyse ne tik mes patys, bet ir mūsų žemė? Paimk mus ir mūsų žemę už duoną. Drauge su savo žeme būsime faraono vergai. Tik duok mums sėklos, kad išliktume gyvi ir nemirtume ir kad žemė nepavirstų tyrais“.

[20]Juozapas supirko faraonui visą Egipto žemę. Visi egiptiečiai pardavė savo laukus, nes badas juos labai prispaudė. Taip visas kraštas tapo faraono nuosavybe.

[21]O pačius žmones Juozapas pavertė vergais nuo vieno Egipto galo iki kito.

[22]Tik kunigų žemių jis nesupirko, nes kunigams buvo faraono skirtas davinys, ir jie gyveno iš faraono duodamo davinio. Todėl jie savo žemės ir nepardavė.

[23]Juozapas pasakė žmonėms: „Kadangi šiandien nupirkau jus ir jūsų žemes faraonui, štai jums sėkla laukams apsėti.

[24]Atėjus pjūties metui, turėsite duoti faraonui penktadalį derliaus, pasilikdami

semente do campo, e para o vosso mantimento e dos que estão em vossas casas, e para que comam as vossas crianças.

keturias dalis sėklai laukams, maistui sau patiems, savo namiškiams ir savo mažyliams maitinti“.

25 Responderam eles: A vida nos tens dado! Achemos mercê perante meu senhor e seremos escravos de Faraó.

25Jie atsakė: „Tu išgelbėjai mūsų gyvastį! Tebūna mums leista rasti malonę savo viešpaties akyse, mes būsime faraono vergai“.

26 E José estabeleceu por lei até ao dia de hoje que, na terra do Egito, tirasse Faraó o quinto; só a terra dos sacerdotes não ficou sendo de Faraó.

26Taigi Juozapas padarė tai Egipto žemės įstatymu, iki nūdien tebegaliojančiu, kad penktadalis turi priklausyti faraonui. Tik kunigų žemės netapo faraono nuosavybe.

Efraimo ir Manaso palaiminimas

27 Assim, habitou Israel na terra do Egito, na terra de Gósen; nela tomaram possessão, e foram fecundos, e muito se multiplicaram.

27Jokūbas apsigyveno Egipto žemėje, Gošeno srityje. Ten jie įsigijo nuosavybės, buvo vaisingi ir labai dauginosi.

28 Jacó viveu na terra do Egito dezessete anos; de sorte que os dias de Jacó, os anos da sua vida, foram cento e quarenta e sete.

28Egipto žemėje Jokūbas išgyveno septyniolika metų. Taigi Jokūbo gyvenimo trukmė buvo šimtas keturiasdešimt metų.

29 Aproximando-se, pois, o tempo da morte de Israel, chamou a José, seu filho, e lhe disse: Se agora achei mercê à tua presença, rogo-te que ponhas a mão debaixo da minha coxa e uses comigo de beneficência e de verdade; rogo-te que me não enterres no Egito,

29Artėjant mirčiai, Izraelis pasišaukė savo sūnų Juozapą ir tarė jam: „Jei randu malonę tavo akyse, padėk ranką po mano šlaunimi ir pažadėk, kad elgsiesi su manimi ištikimai mylėdamas. Prašau nelaidoti manęs Egipte.

30 porém que eu jaza com meus pais; por isso, me levarás do Egito e me enterrarás no lugar da sepultura deles. Respondeu José: Farei segundo a tua palavra.

30Kai atsigulsiu su savo protėviais, išnešk mane iš Egipto ir palaidok jų kape“. Jis atsakė: „Padarysiu, kaip sakai“.

31 Então, lhe disse Jacó: Jura-me. E ele jurou-lhe; e Israel se inclinou sobre a cabeceira da cama.

31– „Prisiek man!“ – reikalavo tėvas. Ir Juozapas jam prisiekė. Tada Izraelis palenkė galvą į lovos galvūgalį.

Gênesis 48

Jacó adoece

[1] Passadas estas coisas, disseram a José: Teu pai está enfermo. Então, José tomou consigo a seus dois filhos, Manassés e Efraim.

[2] E avisaram a Jacó: Eis que José, teu filho, vem ter contigo. Esforçou-se Israel e se assentou no leito.

[3] Disse Jacó a José: O Deus Todo-Poderoso me apareceu em Luz, na terra de Canaã, e me abençoou,

[4] e me disse: Eis que te farei fecundo, e te multiplicarei, e te tornarei multidão de povos, e à tua descendência darei esta terra em possessão perpétua.

[5] Agora, pois, os teus dois filhos, que te nasceram na terra do Egito, antes que eu viesse a ti no Egito, são meus; Efraim e Manassés serão meus, como Rúben e Simeão.

[6] Mas a tua descendência, que gerarás depois deles, será tua; segundo o nome de um de seus irmãos serão chamados na sua herança.

[7] Vindo, pois, eu de Padã, me morreu, com pesar meu, Raquel na terra de Canaã, no caminho, havendo ainda pequena distância para chegar a Efrata; sepultei-a ali no caminho de Efrata, que é Belém.

[8] Tendo Israel visto os filhos de José, disse: Quem são estes?

[9] Respondeu José a seu pai: São meus filhos, que Deus me deu aqui. Faze-os

Pradžios 48

[1]Netrukus Juozapui buvo pranešta: „Tavo tėvas silpsta!“ Jis pasiėmė drauge abu savo sūnus – Manasą ir Efraimą.

[2]Kai Jokūbui buvo pasakyta: „Žiūrėk, tavo sūnus Juozapas atėjo pas tave“, – jis, sukaupęs jėgas, atsisėdo lovoje.

[3]„Dievas Visagalis, – Jokūbas tarė Juozapui, – pasirodė man prie Lūzo, Kanaano krašte, palaimino mane

[4]ir pasakė: ‘Aš padarysiu tave vaisingą; padauginsiu tave ir padarysiu iš tavęs tautų bendriją, o šį kraštą duosiu tavo palikuonims po tavęs kaip amžiną nuosavybę’.

[5]Todėl abu tavo sūnūs, gimę Egipto žemėje prieš man atsikeliant pas tave į Egiptą, yra mano; Efraimas ir Manasas bus lygiai mano, kaip mano yra Rubenas ir Simeonas.

[6]Bet palikuonys, gimę tau po jų, bus tavo, o dėl paveldo jie bus žinomi jų dviejų brolių vardais.

[7]Aš tai darau dėl to, kad, man grįžtant iš Padano, mano skausmui, tavo motina Rachelė mirė Kanaano krašte kelionės metu visai arti Efratos. Aš ją ir palaidojau ten, prie kelio į Efratą, tai yra Betliejų“.

[8]Pamatęs Juozapo sūnus, Izraelis paklausė: „O kas jie?“

[9]– „Jie mano sūnūs, kuriuos man čia davė Dievas“, – atsakė Juozapas tėvui. O jis tarė:

chegar a mim, disse ele, para que eu os abençoe.

[10] Os olhos de Israel já se tinham escurecido por causa da velhice, de modo que não podia ver bem. José, pois, fê-los chegar a ele; e ele os beijou e os abraçou.

„Prašyčiau atvesti juos prie manęs, kad galėčiau palaiminti“.

[10]Izraelio akys buvo aptemusios nuo senatvės, ir jis nebegalėjo matyti. Tad Juozapas privedė juos arčiau prie jo; jis pabučiavo juos ir apkabino.

Jacó abençoa José e os filhos deste

[11] Então, disse Israel a José: Eu não cuidara ver o teu rosto; e eis que Deus me fez ver os teus filhos também.

[11]Izraelis tarė Juozapui: „Niekada nesitikėjau vėl pamatyti tavo veido, ogi dabar Dievas man ir tavo vaikus parodė!“

[12] E José, tirando-os dentre os joelhos de seu pai, inclinou-se à terra diante da sua face.

[12]Tuomet Juozapas nukėlė juos nuo savo tėvo kelių ir nusilenkė iki žemės.

[13] Depois, tomou José a ambos, a Efraim na sua mão direita, à esquerda de Israel, e a Manassés na sua esquerda, à direita de Israel, e fê-los chegar a ele.

[13]Juozapas paėmė juodu abu – Efraimą dešine ranka Izraelio kairėje ir Manasą kaire ranka Izraelio dešinėje – ir atvedė arčiau prie jo.

[14] Mas Israel estendeu a mão direita e a pôs sobre a cabeça de Efraim, que era o mais novo, e a sua esquerda sobre a cabeça de Manassés, cruzando assim as mãos, não obstante ser Manassés o primogênito.

[14]Bet Izraelis ištiesė dešinę ranką ir uždėjo ant galvos Efraimui, kuris buvo jaunesnis, o kairę ranką – ant galvos Manasui, sukryžiuodamas savo rankas, nors Manasas ir buvo pirmagimis.

[15] E abençoou a José, dizendo: O Deus em cuja presença andaram meus pais Abraão e Isaque, o Deus que me sustentou durante a minha vida até este dia,

[15]Jis palaimino Juozapą, tardamas: „Dievas, kurio keliais ėjo mano protėviai Abraomas ir Izaokas, Dievas, kuris buvo mano ganytojas nuo mano gimimo iki šios dienos,

[16] o Anjo que me tem livrado de todo mal, abençoe estes rapazes; seja neles chamado o meu nome e o nome de meus pais Abraão e Isaque; e cresçam em multidão no meio da terra.

[16]angelas, kuris išgelbėjo mane iš visų pavojų, telaimina šiuos jaunuolius! Tebūna juose įamžintas mano vardas ir vardas mano protėvių Abraomo ir Izaoko! Teišauga jie į didelę daugybę žemėje!“

[17] Vendo José que seu pai pusera a mão direita sobre a cabeça de Efraim, foi-lhe isto desagradável, e tomou a mão de seu

[17]Pamatęs, kad jo tėvas uždėjo dešinę ranką Efraimui ant galvos, Juozapas pamanė, jog tai neteisinga. Tad paėmė tėvo

pai para mudar da cabeça de Efraim para a cabeça de Manassés.

[18] E disse José a seu pai: Não assim, meu pai, pois o primogênito é este; põe a mão direita sobre a cabeça dele.

[19] Mas seu pai o recusou e disse: Eu sei, meu filho, eu o sei; ele também será um povo, também ele será grande; contudo, o seu irmão menor será maior do que ele, e a sua descendência será uma multidão de nações.

[20] Assim, os abençoou naquele dia, declarando: Por vós Israel abençoará, dizendo: Deus te faça como a Efraim e como a Manassés. E pôs o nome de Efraim adiante do de Manassés.

[21] Depois, disse Israel a José: Eis que eu morro, mas Deus será convosco e vos fará voltar à terra de vossos pais.

[22] Dou-te, de mais que a teus irmãos, um declive montanhoso, o qual tomei da mão dos amorreus com a minha espada e com o meu arco.

Gênesis 49

Bênçãos proféticas de Jacó

[1] Depois, chamou Jacó a seus filhos e disse: Ajuntai-vos, e eu vos farei saber o que vos há de acontecer nos dias vindouros:

[2] Ajuntai-vos e ouvi, filhos de Jacó; ouvi a Israel, vosso pai.

[3] Rúben, tu és meu primogênito, minha força e as primícias do meu vigor, o mais excelente em altivez e o mais excelente em poder.

ranką perkelti nuo Efraimo ant Manaso galvos.

[18]Tėvui Juozapas sakė: „Ne taip, mano tėve! Kadangi šis yra pirmagimis, uždėk savo dešinę ranką jam ant galvos“.

[19]Tačiau tėvas nesutiko. „Aš žinau, mano sūnau, aš žinau, – tarė jis, – jis taip pat taps tauta, jis taip pat bus didis. Bet jo jaunasis brolis bus didesnis už jį, ir jo palikuonys taps tautų daugybe“.

[20]Ir jis palaimino juos, sakydamas: „Per tave Izraelis laimins, tardamas: ‘Tepadaro Dievas tau kaip Efraimui ir Manasui!’“ Taip jis padarė Efraimą viršesnį už Manasą.

[21]Po to Izraelis tarė Juozapui: „Žiūrėk, aš mirštu, bet Dievas bus su jumis ir sugrąžins jus į protėvių kraštą.

[22]Dabar aš duodu tau viena dalimi daugiau negu tavo broliams, – dalį, kurią atėmiau iš amoritų rankos savo kalaviju ir lanku“.

Pradžios 49

Jokūbo testamentas

[1]Jokūbas pasišaukė sūnus ir tarė jiems: „Burkitės aplink, kad galėčiau pasakyti, kas jus ištiks ateities dienomis.

[2]Susirinkite ir klausykitės, Jokūbo sūnūs, klausykitės savo tėvo Izraelio.

[3]Tu, Rubenai, esi mano pirmagimis, mano jėga ir pirmasis mano vyriškumo vaisius, pranašus savo vieta, pranašus galia!

[4] Impetuoso como a água, não serás o mais excelente, porque subiste ao leito de teu pai e o profanaste; subiste à minha cama.

[5] Simeão e Levi são irmãos; as suas espadas são instrumentos de violência.

[6] No seu conselho, não entre minha alma; com o seu agrupamento, minha glória não se ajunte; porque no seu furor mataram homens, e na sua vontade perversa jarretaram touros.

[7] Maldito seja o seu furor, pois era forte, e a sua ira, pois era dura; dividi-los-ei em Jacó e os espalharei em Israel.

[8] Judá, teus irmãos te louvarão; a tua mão estará sobre a cerviz de teus inimigos; os filhos de teu pai se inclinarão a ti.

[9] Judá é leãozinho; da presa subiste, filho meu. Encurva-se e deita-se como leão e como leoa; quem o despertará?

[10] O cetro não se arredará de Judá, nem o bastão de entre seus pés, até que venha Siló; e a ele obedecerão os povos.

[11] Ele amarrará o seu jumentinho à vide e o filho da sua jumenta, à videira mais excelente; lavará as suas vestes no vinho e a sua capa, em sangue de uvas.

[12] Os seus olhos serão cintilantes de vinho, e os dentes, brancos de leite.

[13] Zebulom habitará na praia dos mares e servirá de porto de navios, e o seu limite se estenderá até Sidom.

[4]Ūmus kaip vanduo, tu nebebūsi daugiau pranašus, nes įlipai į savo tėvo lovą ir užsitraukei nemalonę. Jis lipo į mano guolį!

[5]Simeonas ir Levis yra broliai, jų peiliai – smurto ginklai.

[6]Tenedalyvauja mano siela jų taryboje, tenebūna įtraukta mano garbė į jų bendrystę, nes kai jie įniršta, žudo vyrus, ir kai jiems malonu, luošina jaučius.

[7]Tebūna prakeiktas jų įniršis, nes jis nuožmus, ir jų pyktis, nes jis žiaurus! Padalysiu juos Jokūbe, išblaškysiu juos Izraelyje.

[8]Judai, tavo broliai girs tave; tavo ranka visada ant priešų sprando; tavo tėvo sūnūs tau lenksis.

[9]Judas tarsi jaunas liūtas; nuo grobio pakilai, mano sūnau! Jis priglunda, atsigula tarsi liūtas, tarsi žvėrių karalius; kas gi galėtų drįsti jį prikelti?

[10]Skeptras nepaliks Judo nei valdovo lazda, kolei neateis tas, kuriam tai priklauso; tada jam turės paklusti tautos.

[11]Judas riša savo asiliuką prie vynmedžio, savo asilės jauniklį prie rinktinio vynmedžio; jis skalbia savo apdarą vyne, savo skraistę – vynuogių sunkoje.

[12]Jo akys tamsesnės už vyną, o dantys baltesni už pieną.

[13]Zabulonas kursis palei jūrą ir taps laivų prieglobsčiu, o jo riba bus prie Sidono.

[14] Issacar é jumento de fortes ossos, de repouso entre os rebanhos de ovelhas.
[15] Viu que o repouso era bom e que a terra era deliciosa; baixou os ombros à carga e sujeitou-se ao trabalho servil.
[16] Dã julgará o seu povo, como uma das tribos de Israel.
[17] Dã será serpente junto ao caminho, uma víbora junto à vereda, que morde os talões do cavalo e faz cair o seu cavaleiro por detrás.
[18] A tua salvação espero, ó SENHOR!
[19] Gade, uma guerrilha o acometerá; mas ele a acometerá por sua retaguarda.
[20] Aser, o seu pão será abundante e ele motivará delícias reais.
[21] Naftali é uma gazela solta; ele profere palavras formosas.
[22] José é um ramo frutífero, ramo frutífero junto à fonte; seus galhos se estendem sobre o muro.
[23] Os flecheiros lhe dão amargura, atiram contra ele e o aborrecem.
[24] O seu arco, porém, permanece firme, e os seus braços são feitos ativos pelas mãos do Poderoso de Jacó, sim, pelo Pastor e pela Pedra de Israel,
[25] pelo Deus de teu pai, o qual te ajudará, e pelo Todo-Poderoso, o qual te abençoará com bênçãos dos altos céus, com bênçãos das profundezas, com bênçãos dos seios e da madre.
[26] As bênçãos de teu pai excederão as bênçãos de meus pais até ao cimo dos montes eternos; estejam elas sobre a

[14]Isacharas – stiprus asilas, prigludęs tarp avidžių.
[15]Pamatęs, kaip gera būti sėsliam ir koks smagus kraštas, jis palenkė savo petį naštai ir pasidarė lažo vergu.
[16]Danas valdys savo žmones kaip vieną Izraelio giminių.
[17]Danas bus pakelės žaltys, angis prie tako, taip kertanti į kulną arkliui, kad raitelis krinta žemėn atbulas.
[18]Ilgiuosi tavo išganymo, VIEŠPATIE!
[19]Gadas bus puolamas užpuolikų bet duos jiems į kulnus.
[20]Ašero maistas bus gausus, jis tieks karališkų skanėstų.
[21]Naftalis – į laukus paleista stirna, gimdanti puikius stirniukus.
[22]Juozapas – vaisinga šaka, vaisinga šaka prie šaltinio; jo atžalos perlipa per mūrą.
[23]Lankininkai piktai jį užpuolė; šovė į jį ir labai kamavo.
[24]Tačiau jo lankas liko įtemptas, ir jo ginklai buvo tvirti, padedant Jokūbo Galingojo [Dievo] rankoms, dėl Ganytojo, Izraelio Uolos,
[25]tavo tėvo Dievo, kuris padės tau, Visagalio, kuris laimins tave palaiminimais aukštojo dangaus, palaiminimais po žeme slypinčios bedugnės, palaiminimais krūtų ir įsčių.
[26]Tavo tėvo palaiminimai tvirtesni už palaiminimus amžinųjų kalnų, jie viršija palaiminimus mano protėvių. Tepasilieka

cabeça de José e sobre o alto da cabeça do que foi distinguido entre seus irmãos.

[27] Benjamim é lobo que despedaça; pela manhã devora a presa e à tarde reparte o despojo.

[28] São estas as doze tribos de Israel; e isto é o que lhes falou seu pai quando os abençoou; a cada um deles abençoou segundo a bênção que lhe cabia.

[29] Depois, lhes ordenou, dizendo: Eu me reúno ao meu povo; sepultai-me, com meus pais, na caverna que está no campo de Efrom, o heteu,

[30] na caverna que está no campo de Macpela, fronteiro a Manre, na terra de Canaã, a qual Abraão comprou de Efrom com aquele campo, em posse de sepultura.

[31] Ali sepultaram Abraão e Sara, sua mulher; ali sepultaram Isaque e Rebeca, sua mulher; e ali sepultei Lia;

[32] o campo e a caverna que nele está, comprados aos filhos de Hete.

[33] Tendo Jacó acabado de dar determinações a seus filhos, recolheu os pés na cama, e expirou, e foi reunido ao seu povo.

Gênesis 50

A lamentação por Jacó e o seu enterro

[1] Então, José se lançou sobre o rosto de seu pai, e chorou sobre ele, e o beijou.

[2] Ordenou José a seus servos, aos que eram médicos, que embalsamassem a seu pai; e os médicos embalsamaram a Israel,

jie ant Juozapo galvos, ant kaktos išrinktojo tarp savo brolių!

[27]Benjaminas – plėšrus vilkas: rytą jis ryja laimikį, o vakare dalija grobį“.

Jokūbo mirtis

[28]Iš viso buvo dvylika Izraelio giminių, ir jos tapo tuo, ką tėvas pasakė juos laimindamas, laimindamas kiekvieną jiems būdingu palaiminimu.

[29]Tada jis įsakė jiems, tardamas: „Tuojau būsiu sujungtas su savo gimine. Palaidokite mane su mano protėviais – oloje, kuri yra Efrono Hetito lauke,

[30]oloje, kuri yra lauke prie Machpelos, priešais Mamrę, Kanaano krašte, – lauke, kurį Abraomas nupirko iš Efrono Hetito kaip kapo vietą.

[31]Abraomas ir jo žmona Sara ten palaidoti, Izaokas ir jo žmona Rebeka ten palaidoti, ir aš ten palaidojau Lėją.

[32]Laukas ir ola, esanti jame, buvo nupirkti iš hetitų“.

[33]Užbaigęs nurodymus sūnums, Jokūbas įkėlė kojas į lovą, atsiduso paskutinį kartą ir buvo sujungtas su savo gimine.

Pradžios 50

Jokūbo laidotuvės

[1]Juozapas puolė prie savo tėvo veido, bučiavo jį ir verkė.

[2]Gydytojams, buvusiems jo tarnyboje, Juozapas įsakė balzamuoti jo tėvą, ir gydytojai balzamavo Izraelį.

[3] gastando nisso quarenta dias, pois assim se cumprem os dias do embalsamamento; e os egípcios o choraram setenta dias.

[4] Passados os dias de o chorarem, falou José à casa de Faraó: Se agora achei mercê perante vós, rogo-vos que faleis aos ouvidos de Faraó, dizendo:

[5] Meu pai me fez jurar, declarando: Eis que eu morro; no meu sepulcro que abri para mim na terra de Canaã, ali me sepultarás. Agora, pois, desejo subir e sepultar meu pai, depois voltarei.

[6] Respondeu Faraó: Sobe e sepulta o teu pai como ele te fez jurar.

[7] José subiu para sepultar o seu pai; e subiram com ele todos os oficiais de Faraó, os principais da sua casa e todos os principais da terra do Egito,

[8] como também toda a casa de José, e seus irmãos, e a casa de seu pai; somente deixaram na terra de Gósen as crianças, e os rebanhos, e o gado.

[9] E subiram também com ele tanto carros como cavaleiros; e o cortejo foi grandíssimo.

[10] Chegando eles, pois, à eira de Atade, que está além do Jordão, fizeram ali grande e intensa lamentação; e José pranteou seu pai durante sete dias.

[11] Tendo visto os moradores da terra, os cananeus, o luto na eira de Atade, disseram: Grande pranto é este dos egípcios. E por isso se chamou aquele

[3]Tam jie praleido keturiasdešimt dienų, nes tiek laiko reikia balzamavimui. Ir egiptiečiai jo gedėjo septyniasdešimt dienų.

[4]Pasibaigus gedului, Juozapas kreipėsi į faraono dvariškius, sakydamas: „Jei randu malonę jūsų akyse, prašyčiau perduoti faraonui mano prašymą:

[5]‘Mano tėvas prisaikdino mane, tardamas: ‹Aš mirštu, turi mane palaidoti kape, kurį sau išsikasiau Kanaano krašte!› Todėl prašau leisti man keliauti laidoti savo tėvo. Po to sugrįšiu’“.

[6]Faraonas atsakė: „Keliauk ir palaidok savo tėvą taip, kaip jis tave prisaikdino padaryti“.

[7]Taigi Juozapas iškeliavo savo tėvo laidoti. Drauge su juo keliavo visi faraono pareigūnai – jo dvaro seniūnai ir Egipto krašto didžiūnai,

[8]visa Juozapo šeimyna – jo broliai ir jo tėvo šeimyna. Tik jų mažyliai, avių kaimenės ir galvijų bandos pasiliko Gošeno žemėje.

[9]Ir vežimais, ir raiti keliavo. Susidarė labai didelė palyda.

[10]Atvykus prie Goren Haatado, esančio Užjordanėje, jie surengė ten labai didelį ir iškilmingą apraudojimą, o Juozapas savo tėvo gedulo laikėsi septynias dienas.

[11]Krašto gyventojai kanaaniečiai, matydami gedulo iškilmes prie Goren Haatado, sakė: „Tai turi būti skaudus gedulas egiptiečiams“. Todėl ta vieta buvo

lugar de Abel-Mizraim, que está além do Jordão.

pavadinta Abel Micraimai. Ji yra Užjordanėje.

12 Fizeram-lhe seus filhos como lhes havia ordenado:

12Taigi sūnūs padarė tėvui taip, kaip jis buvo įsakęs.

13 levaram-no para a terra de Canaã e o sepultaram na caverna do campo de Macpela, que Abraão comprara com o campo, por posse de sepultura, a Efrom, o heteu, fronteiro a Manre.

13Jie nugabeno jį į Kanaano kraštą ir palaidojo oloje priešais Mamrę, Machpelos lauke, kurį kapo vietai Abraomas nupirko iš Efrono Hetito.

14 Depois disso, voltou José para o Egito, ele, seus irmãos e todos os que com ele subiram a sepultar o seu pai.

14Palaidojęs tėvą, Juozapas sugrįžo į Egiptą drauge su broliais ir visais su juo keliavusiais jo tėvo laidoti.

A magnanimidade de José para com seus irmãos

15 Vendo os irmãos de José que seu pai já era morto, disseram: É o caso de José nos perseguir e nos retribuir certamente o mal todo que lhe fizemos.

15Matydami mirusį tėvą, Juozapo broliai pradėjo baimintis: „Galbūt Juozapas dar griežia ant mūsų dantį ir panorės atkeršyti už visa pikta, kurį mes jam padarėme?“

16 Portanto, mandaram dizer a José: Teu pai ordenou, antes da sua morte, dizendo:

16Jie užkalbino Juozapą, sakydami: „Prieš mirdamas mūsų tėvas paliepė:

17 Assim direis a José: Perdoa, pois, a transgressão de teus irmãos e o seu pecado, porque te fizeram mal; agora, pois, te rogamos que perdoes a transgressão dos servos do Deus de teu pai. José chorou enquanto lhe falavam.

17‘Sakykite Juozapui: ‹Aš prašau tave atleisti nusikaltimą ir nuodėmę savo broliams, kurie taip nedorai su tavimi pasielgė›. Taigi dabar prašome atleisti tavo tėvo Dievo tarnų nusikaltimą!’“ Jiems taip bekalbant, Juozapas apsiverkė.

18 Depois, vieram também seus irmãos, prostraram-se diante dele e disseram: Eis-nos aqui por teus servos.

18Tada pradėjo verkti ir jo broliai; jie parpuolė prieš jį ir sakė: „Mes tavo vergai!”

19 Respondeu-lhes José: Não temais; acaso, estou eu em lugar de Deus?

19Bet Juozapas atsakė: „Nebijokite! Nejau aš esu Dievo vietoje?

20 Vós, na verdade, intentastes o mal contra mim; porém Deus o tornou em bem, para fazer, como vedes agora, que se conserve muita gente em vida.

20Be to, nors jūs ir sumanėte man pikta, Dievas pakeitė tai į gera – išlaikyti daugelį žmonių, kaip šiandien jis ir daro.

[21] Não temais, pois; eu vos sustentarei a vós outros e a vossos filhos. Assim, os consolou e lhes falou ao coração.

[22] José habitou no Egito, ele e a casa de seu pai; e viveu cento e dez anos.

A morte de José

[23] Viu José os filhos de Efraim até à terceira geração; também os filhos de Maquir, filho de Manassés, os quais José tomou sobre seus joelhos.

[24] Disse José a seus irmãos: Eu morro; porém Deus certamente vos visitará e vos fará subir desta terra para a terra que jurou dar a Abraão, a Isaque e a Jacó.

[25] José fez jurar os filhos de Israel, dizendo: Certamente Deus vos visitará, e fareis transportar os meus ossos daqui.

[26] Morreu José da idade de cento e dez anos; embalsamaram-no e o puseram num caixão no Egito.

[21]Taigi būkite be baimės. Aš pats aprūpinsiu jus ir jūsų mažylius“. Taip maloniai kalbėdamas, jis juos įtikino.

[22]Juozapas pasiliko Egipte drauge su savo tėvo šeimyna. Juozapas sulaukė šimto dešimties metų.

[23]Jis matė trečios kartos Efraimo vaikus; ir Manaso sūnaus Machyro vaikai gimė ant Juozapo kelių.

Juozapo mirtis

[24]Po kurio laiko Juozapas tarė savo broliams: „Aš mirštu, bet Dievas tikrai aplankys jus ir išves iš šio krašto į kraštą, kurį pažadėjo, prisiekdamas Abraomui, Izaokui ir Jokūbui“.

[25]Tuomet Juozapas prisaikdino Izraelio sūnus, tardamas: „Po Dievo apsilankymo paimkite iš čia mano kaulus“.

[26]Juozapas mirė, būdamas šimto dešimt metų; jis buvo balzamuotas ir paguldytas į karstą Egipte.

O segundo livro de Moisés chamado Êxodo	Išėjimo

Êxodo 1

Os descendentes de Jacó no Egito

1 São estes os nomes dos filhos de Israel que entraram com Jacó no Egito; cada um entrou com sua família:

2 Rúben, Simeão, Levi e Judá,

3 Issacar, Zebulom e Benjamim,

4 Dã, Naftali, Gade e Aser.

5 Todas as pessoas, pois, que descenderam de Jacó foram setenta; José, porém, estava no Egito.

6 Faleceu José, e todos os seus irmãos, e toda aquela geração.

7 Mas os filhos de Israel foram fecundos, e aumentaram muito, e se multiplicaram, e grandemente se fortaleceram, de maneira que a terra se encheu deles.

8 Entrementes, se levantou novo rei sobre o Egito, que não conhecera a José.

9 Ele disse ao seu povo: Eis que o povo dos filhos de Israel é mais numeroso e mais forte do que nós.

10 Eia, usemos de astúcia para com ele, para que não se multiplique, e seja o caso que, vindo guerra, ele se ajunte com os nossos inimigos, peleje contra nós e saia da terra.

11 E os egípcios puseram sobre eles feitores de obras, para os afligirem com suas cargas. E os israelitas edificaram a Faraó as cidades-celeiros, Pitom e Ramessés.

Išėjimo 1

Jokūbo palikuonys Egipte

1Štai vardai Izraelio sūnų, atsikėlusių su Jokūbu į Egiptą. Kiekvienas jų atsikėlė su savo šeimyna:

2Rubenas, Simeonas, Levis ir Judas;

3Isacharas, Zabulonas ir Benjaminas;

4Danas ir Naftalis, Gadas ir Ašeras.

5Asmenų, gimusių pačiam Jokūbui, iš viso buvo septyniasdešimt. Juozapas jau buvo Egipte.

6Numirė Juozapas, išmirė ir visi jo broliai bei visa ana karta.

7Bet izraelitai buvo vaisingi ir daugiavaikiai. Jie taip dauginosi, ir jų tiek padaugėjo, kad buvo pilna visame krašte.

8Ilgainiui Egipte iškilo naujas karalius, kuris apie Juozapą nieko nežinojo.

9„Žiūrėkite, – sakė jis savo žmonėms, – izraelitų tauta gausesnė ir galingesnė už mus.

10Tai negerai! Turime su jais pasielgti taip gudriai, kad nebedaugėtų. Antraip karo atveju jie gali susidėti su mūsų priešais, kovoti prieš mus ir pasitraukti iš krašto“.

11Todėl buvo paskirti prižiūrėtojai engti juos lažo darbais. Jie statė faraonui sandėlių miestus – Pitomą ir Ramzį.

[12] Mas, quanto mais os afligiam, tanto mais se multiplicavam e tanto mais se espalhavam; de maneira que se inquietavam por causa dos filhos de Israel;

[12]Bet juo labiau jie buvo engiami, juo labiau jų daugėjo, ir jie taip išplito, kad egiptiečiai pradėjo izraelitų bijoti.

[13] então, os egípcios, com tirania, faziam servir os filhos de Israel

[13]Todėl egiptiečiai be gailesčio dar labiau krovė ant izraelitų darbus

[14] e lhes fizeram amargar a vida com dura servidão, em barro, e em tijolos, e com todo o trabalho no campo; com todo o serviço em que na tirania os serviam.

[14]ir kartino gyvenimą sunkiu lažu prie molio, plytų bei įvairių darbų laukuose. Apkraudami juos visokiais darbais, egiptiečiai buvo negailestingi.

As parteiras desobedecem a Faraó

[15] O rei do Egito ordenou às parteiras hebréias, das quais uma se chamava Sifrá, e outra, Puá,

[15]Egipto karalius kreipėsi į hebrajų pribuvėjas, kurių viena buvo vardu Šifra, o kita – Pūva,

[16] dizendo: Quando servirdes de parteira às hebréias, examinai: se for filho, matai-o; mas, se for filha, que viva.

[16]sakydamas: „Kada tik būsite pribuvėjomis hebrajų moterims, žiūrėkite į gimdymo krėslą: jei gimsta berniukas, užmuškite jį, bet jei mergaitė, telieka gyva“.

[17] As parteiras, porém, temeram a Deus e não fizeram como lhes ordenara o rei do Egito; antes, deixaram viver os meninos.

[17]Tačiau pribuvėjos bijojo Dievo ir nevykdė, ką Egipto karalius buvo joms įsakęs, palikdavo gyvus ir berniukus.

[18] Então, o rei do Egito chamou as parteiras e lhes disse: Por que fizestes isso e deixastes viver os meninos?

[18]Tuomet Egipto karalius pasišaukė pribuvėjas ir klausė jų: „Kodėl taip padarėte ir palikote berniukus gyvus?“

[19] Responderam as parteiras a Faraó: É que as mulheres hebréias não são como as egípcias; são vigorosas e, antes que lhes chegue a parteira, já deram à luz os seus filhos.

[19]Pribuvėjos atsakė faraonui: „Todėl, kad hebrajų moterys ne tokios kaip egiptietės: jos tvirtos. Jos pagimdo, pribuvėjai nespėjus ateiti!“

[20] E Deus fez bem às parteiras; e o povo aumentou e se tornou muito forte.

[20]Užtat Dievas buvo geras pribuvėjoms. O tauta augo ir tapo labai stipri.

[21] E, porque as parteiras temeram a Deus, ele lhes constituiu família.

[21]Kadangi pribuvėjos bijojo Dievo, jis davė ir joms gausias šeimas.

[22] Então, ordenou Faraó a todo o seu povo, dizendo: A todos os filhos que nascerem

[22]Tada faraonas įsakė visiems savo žmonėms: „Meskite į Nilą visus hebrajams

aos hebreus lançareis no Nilo, mas a todas as filhas deixareis viver.

Êxodo 2

Nascimento e educação de Moisés

[1] Foi-se um homem da casa de Levi e casou com uma descendente de Levi.

[2] E a mulher concebeu e deu à luz um filho; e, vendo que era formoso, escondeu-o por três meses.

[3] Não podendo, porém, escondê-lo por mais tempo, tomou um cesto de junco, calafetou-o com betume e piche e, pondo nele o menino, largou-o no carriçal à beira do rio.

[4] A irmã do menino ficou de longe, para observar o que lhe haveria de suceder.

[5] Desceu a filha de Faraó para se banhar no rio, e as suas donzelas passeavam pela beira do rio; vendo ela o cesto no carriçal, enviou a sua criada e o tomou.

[6] Abrindo-o, viu a criança; e eis que o menino chorava. Teve compaixão dele e disse: Este é menino dos hebreus.

[7] Então, disse sua irmã à filha de Faraó: Queres que eu vá chamar uma das hebréias que sirva de ama e te crie a criança?

[8] Respondeu-lhe a filha de Faraó: Vai. Saiu, pois, a moça e chamou a mãe do menino.

[9] Então, lhe disse a filha de Faraó: Leva este menino e cria-mo; pagar-te-ei o teu salário. A mulher tomou o menino e o criou.

gimusius berniukus, o mergaites palikite gyvas“.

Išėjimo 2

Mozės gimimas

[1]Vienas vyras iš Levio giminės paėmė sau žmona vieną iš Levio giminės moterų.

[2]Moteris tapo nėščia ir pagimdė sūnų. Matydama, kad tai gražus kūdikis, tris mėnesius jį slėpė.

[3]Nebegalėdama ilgiau jo slėpti, paėmė papiruso pintinę ir apglaistė ją bitumu bei derva. Paguldžiusi į ją kūdikį, padėjo tarp nendrių Nilo pakrantėje.

[4]Jo sesuo atsistojo atokiau pažiūrėti, kas atsitiks.

[5]Prie Nilo maudytis nusileido faraono duktė. Tuo tarpu jos palydovės vaikštinėjo Nilo pakrante. Pastebėjusi tarp nendrių pintinę, ji pasiuntė savo palydovę jos atnešti.

[6]Atidariusi pintinę, pamatė kūdikį. Žiūri, berniukas verkia! Jai pagailo jo. „Tai turi būti vienas iš hebrajų vaikų“, – tarė ji.

[7]Tada kūdikio sesuo kreipėsi į faraono dukterį: „Gal man nueiti ir parūpinti žindyvę iš hebrajų moterų pažindyti vaiką?“

[8]„Puiku, nueik!“ – atsakė faraono duktė. Mergaitė nuėjo ir pašaukė paties kūdikio motiną.

[9]Faraono duktė tarė jai: „Imk šį kūdikį ir žindyk jį man. Aš tau atsilyginsiu“. Moteris paėmė kūdikį ir žindė.

[10] Sendo o menino já grande, ela o trouxe à filha de Faraó, da qual passou ele a ser filho. Esta lhe chamou Moisés e disse: Porque das águas o tirei.

Moisés mata um egípcio e foge para Midiã

[11] Naqueles dias, sendo Moisés já homem, saiu a seus irmãos e viu os seus labores penosos; e viu que certo egípcio espancava um hebreu, um do seu povo.

[12] Olhou de um e de outro lado, e, vendo que não havia ali ninguém, matou o egípcio, e o escondeu na areia.

[13] Saiu no dia seguinte, e eis que dois hebreus estavam brigando; e disse ao culpado: Por que espancas o teu próximo?

[14] O qual respondeu: Quem te pôs por príncipe e juiz sobre nós? Pensas matar-me, como mataste o egípcio? Temeu, pois, Moisés e disse: Com certeza o descobriram.

[15] Informado desse caso, procurou Faraó matar a Moisés; porém Moisés fugiu da presença de Faraó e se deteve na terra de Midiã; e assentou-se junto a um poço.

[16] O sacerdote de Midiã tinha sete filhas, as quais vieram a tirar água e encheram os bebedouros para dar de beber ao rebanho de seu pai.

[17] Então, vieram os pastores e as enxotaram dali; Moisés, porém, se levantou, e as defendeu, e deu de beber ao rebanho.

[18] Tendo elas voltado a Reuel, seu pai, este lhes perguntou: Por que viestes, hoje, mais cedo?

[10]Kai kūdikis paaugo, atnešė jį faraono dukteriai, o ši priėmė jį kaip savo sūnų. Ji pavadino jį Moze, paaiškindama: „Aš ištraukiau jį iš vandens“.

Mozė pabėga į Midjaną

[11]Vieną kartą, kai Mozė jau buvo suaugęs, jis nuėjo pas savo gimines. Stebėdamas jų lažo darbus, pamatė vieną egiptietį, mušantį hebrają – vieną jo giminių.

[12]Apsidairęs aplinkui ir nieko arti nematydamas, jis užmušė egiptietį ir paslėpė smėlyje.

[13]Kai vėl nuėjo kitą dieną, žiūri, mušasi du hebrajai! „Kodėl muši savo bičiulį hebrają?“ – paklausė kaltąjį.

[14]O šis atkirto: „Kas gi padarė tave mūsų didžiūnu ir teisėju? Bene nori ir mane užmušti, kaip užmušei egiptietį?“ Mozė nusigando ir pagalvojo: „Aišku, tas dalykas jau žinomas!“

[15]Apie tai išgirdęs faraonas stengėsi nužudyti Mozę. Mozė pabėgo nuo faraono. Atkeliavo į Midjano kraštą ir atsisėdo prie vieno šaltinio.

[16]Midjano kunigas turėjo septynias dukteris. Jos atėjo pasisemti vandens ir pripildyti lovius tėvo kaimenei pagirdyti.

[17]Tuo tarpu atėjo keletas piemenų ir nuvarė jas į šalį. Mozė pakilo, apgynė jas ir pagirdė jų kaimenę.

[18]Kai jos sugrįžo pas savo tėvą Reuelį, tėvas paklausė: „Kodėl šiandien taip anksti parskubėjote?“

[19] Responderam elas: Um egípcio nos livrou das mãos dos pastores, e ainda nos tirou água, e deu de beber ao rebanho.

[20] E onde está ele?, disse às filhas; por que deixastes lá o homem? Chamai-o para que coma pão.

[21] Moisés consentiu em morar com aquele homem; e ele deu a Moisés sua filha Zípora,

[22] a qual deu à luz um filho, a quem ele chamou Gérson, porque disse: Sou peregrino em terra estranha.

A morte do rei do Egito

[23] Decorridos muitos dias, morreu o rei do Egito; os filhos de Israel gemiam sob a servidão e por causa dela clamaram, e o seu clamor subiu a Deus.

[24] Ouvindo Deus o seu gemido, lembrou-se da sua aliança com Abraão, com Isaque e com Jacó.

[25] E viu Deus os filhos de Israel e atentou para a sua condição.

Êxodo 3

Deus fala com Moisés do meio da sarça ardente

[1] Apascentava Moisés o rebanho de Jetro, seu sogro, sacerdote de Midiã; e, levando o rebanho para o lado ocidental do deserto, chegou ao monte de Deus, a Horebe.

[2] Apareceu-lhe o Anjo do SENHOR numa chama de fogo, no meio de uma sarça; Moisés olhou, e eis que a sarça ardia no fogo e a sarça não se consumia.

[19]Jos atsakė: „Vienas egiptietis išgelbėjo mus nuo piemenų rankų. Jis net vandens mums pasėmė ir pagirdė kaimenę!“

[20]„Kur jis? Kodėl palikote tą vyrą? Pakvieskite jį duonos laužyti“.

[21]Mozė sutiko gyventi su tuo žmogumi, o jis davė Mozei žmona savo dukterį Ciporą.

[22]Ji pagimdė jam sūnų, ir jis pavadino jį Geršomu, nes galvojo: „Aš buvau ateivis, gyvenantis svetimame krašte“.

Degantis krūmas

[23]Po to praslinko daug laiko. Mirė Egipto karalius. Izraelitai dejavo lažo slegiami ir šaukėsi pagalbos. Jų šauksmas iš vergijos pakilo ligi Dievo.

[24]Išgirdęs jų dejonę, Dievas atsiminė savo Sandorą, sudarytą su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu.

[25]Dievas pažvelgė į izraelitus ir atkreipė į juos dėmesį.

Išėjimo 3

[1]Mozė ganė savo uošvio Jetro, Midjano kunigo, kaimenę. Nuvaręs kaimenę už dykumos, jis atėjo prie Horebo – Dievo kalno.

[2]Viešpaties angelas pasirodė jam degančio krūmo ugnies liepsnoje. Mozė žiūrėjo nustebęs, nes krūmas, nors ir skendėjo liepsnoje, nesudegė.

[3] Então, disse consigo mesmo: Irei para lá e verei essa grande maravilha; por que a sarça não se queima?

[3]Mozė tarė sau: „Turiu eiti pasižiūrėti į šį nuostabų reginį ir pamatyti, kodėl tas krūmas nesudega“.

Dievas pašaukia Mozę

[4] Vendo o SENHOR que ele se voltava para ver, Deus, do meio da sarça, o chamou e disse: Moisés! Moisés! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[4]VIEŠPATS pamatė, kad Mozė pasuko pasižiūrėti. Dievas pašaukė jį iš degančio krūmo: „Moze, Moze!“ – „Aš čia!“ – atsiliepė tas.

[5] Deus continuou: Não te chegues para cá; tira as sandálias dos pés, porque o lugar em que estás é terra santa.

[5]Tada jis tarė: „Neik arčiau! Nusiauk apavą, nes vieta, kurioje stovi, yra šventa žemė!

[6] Disse mais: Eu sou o Deus de teu pai, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó. Moisés escondeu o rosto, porque temeu olhar para Deus.

[6]Aš esu tavo tėvo Dievas, – toliau kalbėjo jis, – Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas“. Mozė užsidengė veidą, nes bijojo pažvelgti į Dievą.

[7] Disse ainda o SENHOR: Certamente, vi a aflição do meu povo, que está no Egito, e ouvi o seu clamor por causa dos seus exatores. Conheço-lhe o sofrimento;

[7]O VIEŠPATS tęsė: „Aš mačiau savo tautos kančią Egipte, girdėjau jų skundo prieš savo engėjus šauksmus. Iš tikrųjų aš gerai žinau, ką jie kenčia,

[8] por isso, desci a fim de livrá-lo da mão dos egípcios e para fazê-lo subir daquela terra a uma terra boa e ampla, terra que mana leite e mel; o lugar do cananeu, do heteu, do amorreu, do ferezeu, do heveu e do jebuseu.

[8]nužengiau išgelbėti juos iš egiptiečių rankų ir nuvesti iš to krašto į gerą ir erdvų kraštą, į kraštą, tekantį pienu ir medumi, į šalį kanaaniečių, hetitų, amoritų, perizų, hivų ir jebusiečių.

[9] Pois o clamor dos filhos de Israel chegou até mim, e também vejo a opressão com que os egípcios os estão oprimindo.

[9]Taip, izraelitų šauksmas iš tikrųjų pasiekė mane. Be to, aš mačiau, kaip juos engia egiptiečiai.

[10] Vem, agora, e eu te enviarei a Faraó, para que tires o meu povo, os filhos de Israel, do Egito.

[10]O dabar eikš! Aš siųsiu tave pas faraoną, kad išvestum mano tautą – izraelitus iš Egipto“.

[11] Então, disse Moisés a Deus: Quem sou eu para ir a Faraó e tirar do Egito os filhos de Israel?

[11]Bet Mozė atsakė Dievui: „Kas aš toks, kad galėčiau eiti pas faraoną ir net išvesčiau izraelitus iš Egipto?“

[12] Deus lhe respondeu: Eu serei contigo; e este será o sinal de que eu te enviei: depois

[12]O jis tarė: „Aš būsiu su tavimi! Ir tai bus tau ženklas, kad aš tave siunčiau: kai būsi

de haveres tirado o povo do Egito, servireis a Deus neste monte.

13 Disse Moisés a Deus: Eis que, quando eu vier aos filhos de Israel e lhes disser: O Deus de vossos pais me enviou a vós outros; e eles me perguntarem: Qual é o seu nome? Que lhes direi?

14 Disse Deus a Moisés: EU SOU O QUE SOU. Disse mais: Assim dirás aos filhos de Israel: EU SOU me enviou a vós outros.

15 Disse Deus ainda mais a Moisés: Assim dirás aos filhos de Israel: O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me enviou a vós outros; este é o meu nome eternamente, e assim serei lembrado de geração em geração.

16 Vai, ajunta os anciãos de Israel e dize-lhes: O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me apareceu, dizendo: Em verdade vos tenho visitado e visto o que vos tem sido feito no Egito.

17 Portanto, disse eu: Far-vos-ei subir da aflição do Egito para a terra do cananeu, do heteu, do amorreu, do ferezeu, do heveu e do jebuseu, para uma terra que mana leite e mel.

18 E ouvirão a tua voz; e irás, com os anciãos de Israel, ao rei do Egito e lhe dirás: O SENHOR, o Deus dos hebreus, nos encontrou. Agora, pois, deixa-nos ir caminho de três dias para o deserto, a fim de que sacrifiquemos ao SENHOR, nosso Deus.

išvedęs tautą iš Egipto, jūs tarnausite Dievui prie šio kalno“.

Dievas apreiškia savo vardą

13„Betgi, – Mozė sakė Dievui, – kai nueisiu pas izraelitus ir sakysiu jiems: ‘Jūsų protėvių Dievas atsiuntė mane pas jus’, o jie manęs klaus: ‘Koks jo vardas?’ – ką aš jiems pasakysiu?“

14Dievas tarė Mozei: „Aš esu, kuris esu“. Ir tęsė: „Tu taip kalbėsi izraelitams: ‘Aš Esu atsiuntė mane pas jus’“.

15Dievas vėl kalbėjo Mozei: „Taip tu kalbėsi izraelitams: ‘VIEŠPATS, jūsų protėvių Dievas – Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas – atsiuntė mane pas jus’. Tai bus mano vardas per amžius, šiuo vardu manęs šauksis visos kartos.

16Eik ir sušauk Izraelio seniūnus, pasakyk jiems: ‘VIEŠPATS, jūsų protėvių Dievas – Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas – pasirodė man ir tarė: ‹Aš tikrai stebėjau jus ir tai, kas jums daroma Egipte.

17Aš pažadu išvesti jus iš Egipto kančios į kraštą kanaaniečių, hetitų, amoritų, perizų, hivų ir jebusiečių, į kraštą, tekantį pienu ir medumi›’.

18Jie paklausys tavo balso. Tu ir Izraelio seniūnai nueisite pas faraoną ir pranešite: ‘VIEŠPATS, hebrajų Dievas, apsireiškė mums. Tebūna leista mums nueiti trijų dienų kelią į dykumą, idant galėtume atnašauti auką VIEŠPAČIUI, mūsų Dievui’.

[19] Eu sei, porém, que o rei do Egito não vos deixará ir se não for obrigado por mão forte.

[20] Portanto, estenderei a mão e ferirei o Egito com todos os meus prodígios que farei no meio dele; depois, vos deixará ir.

[21] Eu darei mercê a este povo aos olhos dos egípcios; e, quando sairdes, não será de mãos vazias.

[22] Cada mulher pedirá à sua vizinha e à sua hóspeda jóias de prata, e jóias de ouro, e vestimentas; as quais poreis sobre vossos filhos e sobre vossas filhas; e despojareis os egípcios.

[19]Bet aš žinau, kad Egipto karalius neleis jums išeiti tol, kol nebus galingos rankos priverstas.

[20]Todėl ištiesiu ranką ir ištiksiu Egiptą visais nuostabiais darbais, kuriuos jame padarysiu. Tada jis leis jums išeiti.

[21]Netgi duosiu šiai tautai tokią malonę egiptiečių akyse, kad jūs išeisite netuščiomis rankomis.

[22]Kiekviena moteris paprašys savo kaimynę ar bet kokią moterį, gyvenančią kaimynės namuose, sidabro bei aukso brangenybių ir drabužių. Jais apvilksite savo sūnus ir dukteris, apiplėšdami Egiptą“.

Êxodo 4

Deus concede poderes a Moisés

[1] Respondeu Moisés: Mas eis que não crerão, nem acudirão à minha voz, pois dirão: O SENHOR não te apareceu.

[2] Perguntou-lhe o SENHOR: Que é isso que tens na mão? Respondeu-lhe: Um bordão.

[3] Então, lhe disse: Lança-o na terra. Ele o lançou na terra, e o bordão virou uma serpente. E Moisés fugia dela.

[4] Disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão e pega-lhe pela cauda (estendeu ele a mão, pegou-lhe pela cauda, e ela se tornou em bordão);

[5] para que creiam que te apareceu o SENHOR, Deus de seus pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.

[6] Disse-lhe mais o SENHOR: Mete, agora, a mão no peito. Ele o fez; e, tirando-a, eis

Išėjimo 4

Dievas padrąsina Mozę

[1]Mozė atsakė, tardamas: „O jeigu jie netikės manimi ir mano balso neklausys, bet sakys: ‘VIEŠPATS tau nepasirodė!’?“

[2]VIEŠPATS paklausė jo: „Ką laikai savo rankoje?“ – „Lazdą“, – atsakė jis.

[3]„Mesk žemėn“, – paliepė Dievas. Jis metė ją žemėn, ir ji pavirto gyvate. Mozė atšoko nuo jos.

[4]Tuomet VIEŠPATS tarė Mozei: „Ištiesk ranką ir nutverk jai už uodegos“. Jis ištiesė ranką, nutvėrė, ir ji vėl pavirto lazda jo rankoje.

[5]„Taip įvyks, kad jie patikėtų, jog tau pasirodė VIEŠPATS, jų protėvių Dievas – Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas“.

[6]VIEŠPATS vėl paliepė jam: „Įkišk ranką į savo užantį“. Jis įkišo ranką į užantį, o kai

que a mão estava leprosa, branca como a neve.

7 Disse ainda o SENHOR: Torna a meter a mão no peito. Ele a meteu no peito, novamente; e, quando a tirou, eis que se havia tornado como o restante de sua carne.

8 Se eles te não crerem, nem atenderem à evidência do primeiro sinal, talvez crerão na evidência do segundo.

9 Se nem ainda crerem mediante estes dois sinais, nem te ouvirem a voz, tomarás das águas do rio e as derramarás na terra seca; e as águas que do rio tomares tornar-se-ão em sangue sobre a terra.

10 Então, disse Moisés ao SENHOR: Ah! SENHOR! Eu nunca fui eloqüente, nem outrora, nem depois que falaste a teu servo; pois sou pesado de boca e pesado de língua.

11 Respondeu-lhe o SENHOR: Quem fez a boca do homem? Ou quem faz o mudo, ou o surdo, ou o que vê, ou o cego? Não sou eu, o SENHOR?

12 Vai, pois, agora, e eu serei com a tua boca e te ensinarei o que hás de falar.

13 Ele, porém, respondeu: Ah! SENHOR! Envia aquele que hás de enviar, menos a mim.

14 Então, se acendeu a ira do SENHOR contra Moisés, e disse: Não é Arão, o levita, teu irmão? Eu sei que ele fala fluentemente; e eis que ele sai ao teu encontro e, vendo-te, se alegrará em seu coração.

ištraukė, žiūri – jo ranka raupsuota, balta tarsi sniegas.

7„Įkišk dar sykį ranką į užantį“, – vėl paliepė. Jis dar sykį įkišo ranką į užantį, o kai ištraukė, žiūri – ji tapusi tokia pat, kaip ir visas jo kūnas.

8„Jei jie tavimi netikės ar nepaisys pirmojo ženklo, tai patikės antruoju ženklu.

9Bet jeigu jie nepatikėtų nė šiais dviem ženklais ir nepaklausytų tavo balso, pasemk iš Nilo vandens ir išpilk ant sausos žemės. Vanduo, kurį pasemsi iš Nilo, ant sausos žemės pavirs krauju“.

10Bet Mozė tarė VIEŠPAČIUI: „Ak, mano Viešpatie, aš niekada nebuvau iškalbus – nei praeityje, nei dabar, kai tu prakalbinai savo tarną. Aš lėtas praverti lūpas, ir mano liežuvis nerangus“.

11Tada VIEŠPATS paklausė jo: „O kas duoda burną žmogui? Kas padaro jį nebylį ar kurčią, regintį ar aklą? Argi ne aš, VIEŠPATS?

12O dabar eik! Aš būsiu su tavo lūpomis ir pamokysiu, ką turi sakyti“.

13Tačiau Mozė atsakė: „Ak, mano Viešpatie, prašau siųsti ką nors kitą“.

14Tuomet VIEŠPATS supyko ant Mozės ir tarė: „Ar tu neturi brolio, levito Aarono? Aš žinau, jis iškalbus. Kaip tik dabar jis ateina tavęs pasitikti. Tave pamačius, džiaugsis jo širdis.

[15] Tu, pois, lhe falarás e lhe porás na boca as palavras; eu serei com a tua boca e com a dele e vos ensinarei o que deveis fazer.

[15]Tu kalbėsi jam ir dėsi žodžius į jo lūpas, o aš būsiu su tavo lūpomis ir su jo lūpomis ir pamokysiu judu, ką daryti.

[16] Ele falará por ti ao povo; ele te será por boca, e tu lhe serás por Deus.

[16]Iš tikrųjų jis žmonėms kalbės už tave: jis bus tau kaip lūpos, o tu jam būsi kaip Dievas.

[17] Toma, pois, este bordão na mão, com o qual hás de fazer os sinais.

[17]Paimk į savo ranką šią lazdą; ja turėsi daryti ženklus“.

Moisés regressa ao Egito

[18] Saindo Moisés, voltou para Jetro, seu sogro, e lhe disse: Deixa-me ir, voltar a meus irmãos que estão no Egito para ver se ainda vivem. Disse-lhe Jetro: Vai-te em paz.

[19] Disse também o SENHOR a Moisés, em Midiã: Vai, torna para o Egito, porque são mortos todos os que procuravam tirar-te a vida.

[20] Tomou, pois, Moisés a sua mulher e os seus filhos; fê-los montar num jumento e voltou para a terra do Egito. Moisés levava na mão o bordão de Deus.

[21] Disse o SENHOR a Moisés: Quando voltares ao Egito, vê que faças diante de Faraó todos os milagres que te hei posto na mão; mas eu lhe endurecerei o coração, para que não deixe ir o povo.

[22] Dirás a Faraó: Assim diz o SENHOR: Israel é meu filho, meu primogênito.

[23] Digo-te, pois: deixa ir meu filho, para que me sirva; mas, se recusares deixá-lo ir, eis que eu matarei teu filho, teu primogênito.

Mozė grįžta į Egiptą

[18]Mozė sugrįžo pas savo uošvį Jetrą ir tarė jam: „Prašyčiau leisti man grįžti pas giminę į Egiptą ir pasižiūrėti, ar jie dar gyvi“. Jetras atsakė Mozei: „Eik ramybėje!“

[19]Midjane Mozei VIEŠPATS tarė: „Grįžk į Egiptą, nes visi žmonės, ieškoję tavo gyvybės, išmirė“.

[20]Taigi Mozė pasiėmė žmoną ir sūnus, užsodino ant asilo ir leidosi kelionėn į Egipto žemę. Ir Dievo lazdą Mozė pasiėmė.

[21]O VIEŠPATS tarė Mozei: „Kai sugrįši į Egiptą, žiūrėk, kad atliktumei faraono akivaizdoje visus nuostabiuosius darbus, kuriuos sudėjau į tavo rankas. Bet aš užkietinsiu jo širdį, ir jis neleis tautai išeiti.

[22]Tuomet tu sakysi faraonui: ‘Taip kalbėjo VIEŠPATS. Izraelis yra mano pirmagimis sūnus.

[23]Aš tau liepiau: leisk mano sūnui išeiti, kad galėtų mane pagarbinti! Bet tu atsisakei leisti jam išeiti; tikėk manimi, aš užmušiu tavo pirmagimį sūnų’“.

[24] Estando Moisés no caminho, numa estalagem, encontrou-o o SENHOR e o quis matar.

[25] Então, Zípora tomou uma pedra aguda, cortou o prepúcio de seu filho, lançou-o aos pés de Moisés e lhe disse: Sem dúvida, tu és para mim esposo sanguinário.

[26] Assim, o SENHOR o deixou. Ela disse: Esposo sanguinário, por causa da circuncisão.

[27] Disse também o SENHOR a Arão: Vai ao deserto para te encontrares com Moisés. Ele foi e, encontrando-o no monte de Deus, o beijou.

[28] Relatou Moisés a Arão todas as palavras do SENHOR, com as quais o enviara, e todos os sinais que lhe mandara.

[29] Então, se foram Moisés e Arão e ajuntaram todos os anciãos dos filhos de Israel.

[30] Arão falou todas as palavras que o SENHOR tinha dito a Moisés, e este fez os sinais à vista do povo.

[31] E o povo creu; e, tendo ouvido que o SENHOR havia visitado os filhos de Israel e lhes vira a aflição, inclinaram-se e o adoraram.

[24]Atsitiko taip, kad kelionėje nakvojant vienoje užeigoje, VIEŠPATSpasitiko Mozę ir bandė jį užmušti.

[25]Bet Cipora, paėmusi titnagą, nupjovė savo sūnaus apyvarpio odą ir palietė ja Mozės kojas, tardama: „Tu iš tikrųjų esi man kraujo sužadėtinis!“

[26]O kai [VIEŠPATS] nuo jo pasitraukė, ji pridūrė: „Kraujo sužadėtinis apipjaustymu“.

[27]VIEŠPATS tarė Aaronui: „Nueik į dykumą Mozės pasitikti“. Aaronas nuėjo, pasitiko Mozę prie Dievo kalno ir pabučiavo.

[28]Mozė apsakė Aaronui visa, ką VIEŠPATS siųsdamas jį buvo pasakęs, ir visus jam pavestus ženklus.

[29]Tada Mozė ir Aaronas nuėjo ir sušaukė visus izraelitų seniūnus.

[30]Aaronas pakartojo visa, ką VIEŠPATS buvo sakęs Mozei, o Mozė padarė ženklus visų žmonių akivaizdoje.

[31]Žmonės įsitikino. Išgirdę, kad VIEŠPATS parodė rūpinimąsi izraelitais ir pamatė jų kančią, jie parpuolė kniūbsti ir pagarbino.

Êxodo 5

Moisés e Arão falam a Faraó

[1] Depois, foram Moisés e Arão e disseram a Faraó: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Deixa ir o meu povo, para que me celebre uma festa no deserto.

[2] Respondeu Faraó: Quem é o SENHOR para que lhe ouça eu a voz e deixe ir a

Išėjimo 5

Faraonas užsispiria

[1]Po to Mozė ir Aaronas nuėjo pas faraoną ir tarė jam: „Taip kalbėjoVIEŠPATS, Izraelio Dievas: ‘Leisk mano tautai eiti atšvęsti mano iškilmę dykumoje’“.

[2]Bet faraonas atsakė: „Kas gi tas VIEŠPATS, kad aš turėčiau jam paklusti ir

Israel? Não conheço o SENHOR, nem tampouco deixarei ir a Israel.

3 Eles prosseguiram: O Deus dos hebreus nos encontrou; deixa-nos ir, pois, caminho de três dias ao deserto, para que ofereçamos sacrifícios ao SENHOR, nosso Deus, e não venha ele sobre nós com pestilência ou com espada.

4 Então, lhes disse o rei do Egito: Por que, Moisés e Arão, por que interrompeis o povo no seu trabalho? Ide às vossas tarefas.

5 Disse também Faraó: O povo da terra já é muito, e vós o distraís das suas tarefas.

Faraó aflige os israelitas

6 Naquele mesmo dia, pois, deu ordem Faraó aos superintendentes do povo e aos seus capatazes, dizendo:

7 Daqui em diante não torneis a dar palha ao povo, para fazer tijolos, como antes; eles mesmos que vão e ajuntem para si a palha.

8 E exigireis deles a mesma conta de tijolos que antes faziam; nada diminuireis dela; estão ociosos e, por isso, clamam: Vamos e sacrifiquemos ao nosso Deus.

9 Agrave-se o serviço sobre esses homens, para que nele se apliquem e não dêem ouvidos a palavras mentirosas.

10 Então, saíram os superintendentes do povo e seus capatazes e falaram ao povo: Assim diz Faraó: Não vos darei palha.

leisti Izraeliui eiti? Nei aš pažįstu tą VIEŠPATĮ, nei leisiu Izraeliui eiti!“

3Tuomet jie tarė: „Mums apsireiškė hebrajų Dievas. Prašom leisti mums nueiti į dykumą trijų dienų kelią ir ten atnašauti aukąVIEŠPAČIUI, mūsų Dievui, kad kartais jis neištiktų mūsų maru ar kalaviju“.

4Bet Egipto karalius atsakė: „Moze ir Aaronai, kam gi judu atitraukiate žmones nuo darbų? Nešdinkitės prie savo lažo!“

5Faraonas tęsė: „Žiūrėkite, jie gausesni už krašto gyventojus, o judu norite atleisti juos nuo lažo!“

6Tą pačią dieną faraonas įsakė žmonių prievaizdams ir apskaitininkams:

7„Nebeduokite daugiau žmonėms šiaudų plytoms dirbti, kaip iki šiol darėte. Teeina ir tepasirenka šiaudų patys!

8Bet reikalaukite iš jų to paties skaičiaus plytų, kaip kad anksčiau jie padirbdavo. Skaičiaus nesumažinkite, nes jie tinginiai ir rėkauja: ‘Leisk mums eiti ir atnašauti auką mūsų Dievui!’

9Duokite vyrams daugiau darbo, tedirba ir tenepaiso melagingų pažadų“.

10Taigi žmonių prievaizdai ir apskaitininkai išėjo ir izraelitams pasakė: „Taip kalbėjo faraonas: ‘Nebeduosiu jums jokių šiaudų.

[11] Ide vós mesmos e ajuntai palha onde a puderdes achar; porque nada se diminuirá do vosso trabalho.

[12] Então, o povo se espalhou por toda a terra do Egito a ajuntar restolho em lugar de palha.

[13] Os superintendentes os apertavam, dizendo: Acabai vossa obra, a tarefa do dia, como quando havia palha.

[14] E foram açoitados os capatazes dos filhos de Israel, que os superintendentes de Faraó tinham posto sobre eles; e os superintendentes lhes diziam: Por que não acabastes nem ontem, nem hoje a vossa tarefa, fazendo tijolos como antes?

Os israelitas queixam-se de Moisés e Arão

[15] Então, foram os capatazes dos filhos de Israel e clamaram a Faraó, dizendo: Por que tratas assim a teus servos?

[16] Palha não se dá a teus servos, e nos dizem: Fazei tijolos. Eis que teus servos são açoitados; porém o teu próprio povo é que tem a culpa.

[17] Mas ele respondeu: Estais ociosos, estais ociosos; por isso, dizeis: Vamos, sacrifiquemos ao SENHOR.

[18] Ide, pois, agora, e trabalhai; palha, porém, não se vos dará; contudo, dareis a mesma quantidade de tijolos.

[19] Então, os capatazes dos filhos de Israel se viram em aperto, porquanto se lhes dizia: Nada diminuireis dos vossos tijolos, da vossa tarefa diária.

[11]Patys eikite ir pasirūpinkite šiaudų, kur tik galite jų rasti. Tačiau darbas jums nė kiek nebus sumažintas’“.

[12]Tada žmonės pasklido po visą Egipto žemę rinkti šiaudų ražienose.

[13]O prievaizdai spaudė, sakydami: „Atlikite savo darbą! Kasdien turite padaryti tiek pat, kiek padarydavote gaudami šiaudus“.

[14]Izraelitų apskaitininkai, faraono prievaizdų paskirti juos prižiūrėti, buvo nuplakti. „Kodėl, – klausta jų, – nepadarėte nei vakar, nei šiandien nustatyto skaičiaus plytų, kaip kad pirma padarydavote?“

[15]Tada izraelitų apskaitininkai nuėjo pas faraoną ir skundėsi, sakydami: „Kodėl taip elgiesi su savo tarnais?

[16]Šiaudų tavo tarnams nebeduodama, tačiau įsakoma: ‘Dirbkite plytas!’ Žiūrėk, kaip tavo tarnai plakami! Tuo tarpu kalti tavo paties žmonės“.

[17]Jis atsakė: „Jūs slunkiai, jūs tinginiai! Todėl ir sakote: ‘Leisk mums eiti atnašauti auką tam VIEŠPAČIUI’.

[18]O dabar nešdinkitės prie darbo! Šiaudų jums nebebus duodama, bet vis vien turite padirbti tiek pat plytų“.

[19]Izraelitų apskaitininkai pasijuto ištikti bėdos, kai jiems buvo pasakyta: „Kasdienio plytų skaičiaus nemažinkite!”

[20] Quando saíram da presença de Faraó, encontraram Moisés e Arão, que estavam à espera deles;

[21] e lhes disseram: Olhe o SENHOR para vós outros e vos julgue, porquanto nos fizestes odiosos aos olhos de Faraó e diante dos seus servos, dando-lhes a espada na mão para nos matar.

[22] Então, Moisés, tornando-se ao SENHOR, disse: Ó SENHOR, por que afligiste este povo? Por que me enviaste?

[23] Pois, desde que me apresentei a Faraó, para falar-lhe em teu nome, ele tem maltratado este povo; e tu, de nenhuma sorte, livraste o teu povo.

Êxodo 6

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Agora, verás o que hei de fazer a Faraó; pois, por mão poderosa, os deixará ir e, por mão poderosa, os lançará fora da sua terra.

Deus promete livrar os israelitas

[2] Falou mais Deus a Moisés e lhe disse: Eu sou o SENHOR.

[3] Apareci a Abraão, a Isaque e a Jacó como Deus Todo-Poderoso; mas pelo meu nome, O SENHOR, não lhes fui conhecido.

[4] Também estabeleci a minha aliança com eles, para dar-lhes a terra de Canaã, a terra em que habitaram como peregrinos.

[5] Ainda ouvi os gemidos dos filhos de Israel, os quais os egípcios escravizam, e me lembrei da minha aliança.

[20]Išeidami iš faraono, jie susidūrė su Moze ir Aaronu, kurie stovėjo ir laukė jų.

[21]„VIEŠPATS tepasižiūri į jus ir teteisia! Užtraukėte mums faraono ir jo pareigūnų nemalonę, įdėjote jiems į ranką kalaviją mums nužudyti“.

Dievas pakartoja pažadą

[22]Mozė vėl kreipėsi į VIEŠPATĮ, sakydamas: „O Viešpatie, kodėl taip blogai elgiesi su šia tauta? Kam iš viso mane siuntei?

[23]Nuo to laiko, kai nuėjau pas faraoną kalbėti tavo vardu, jis engia šią tautą, o tu nedarai nieko savo tautai išgelbėti“.

Išėjimo 6

[1]Tuomet VIEŠPATS atsakė Mozei: „Dabar pamatysi, ką aš darysiu faraonui. Iš tikrųjų galingos rankos priverstas jis leis jiems išeiti, galingos rankos priverstas jis išvarys juos iš savo krašto“.

[2]Dievas kalbėjo Mozei ir sakė: „Aš esu VIEŠPATS!

[3]Aš pasirodžiau Abraomui, Izaokui ir Jokūbui kaip Dievas Visagalis, bet vardu ‘VIEŠPATS’ jiems nedaviau savęs pažinti.

[4]Aš sudariau Sandorą su jais – duoti jiems Kanaano kraštą, kraštą, kuriame jie gyveno kaip ateiviai.

[5]Aš išgirdau dejavimą izraelitų, kuriuos egiptiečiai laiko vergijoje, ir atsiminiau savo Sandorą.

[6] Portanto, dize aos filhos de Israel: eu sou o SENHOR, e vos tirarei de debaixo das cargas do Egito, e vos livrarei da sua servidão, e vos resgatarei com braço estendido e com grandes manifestações de julgamento.

[6]Todėl sakyk izraelitams: ‘Aš esu VIEŠPATS! Išlaisvinsiu jus iš egiptiečių lažo ir išgelbėsiu iš jų vergijos. Atpirksiu jus pakelta ranka ir teismo rykštėmis.

[7] Tomar-vos-ei por meu povo e serei vosso Deus; e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tiro de debaixo das cargas do Egito.

[7]Pasiimsiu jus kaip tautą ir būsiu jūsų Dievas. Jūs žinosite, kad aš VIEŠPATS, jūsų Dievas, kuris išlaisvino iš egiptiečių vergijos.

[8] E vos levarei à terra a qual jurei dar a Abraão, a Isaque e a Jacó; e vo-la darei como possessão. Eu sou o SENHOR.

[8]Nuvesiu jus į kraštą, kurį prisiekiau duoti Abraomui, Izaokui ir Jokūbui. Jį duosiu jums kaip paveldą. Aš esu VIEŠPATS!’“

[9] Desse modo falou Moisés aos filhos de Israel, mas eles não atenderam a Moisés, por causa da ânsia de espírito e da dura escravidão.

[9]Taip Mozė kalbėjo izraelitams, bet jie nenorėjo Mozės klausyti, nes jų dvasia buvo žiaurios vergijos palaužta.

[10] Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo:

[10]Tada VIEŠPATS tarė Mozei:

[11] Vai ter com Faraó, rei do Egito, e fala-lhe que deixe sair de sua terra os filhos de Israel.

[11]„Nueik ir sakyk Egipto valdovui faraonui, kad leistų izraelitams išeiti iš jo krašto“.

[12] Moisés, porém, respondeu ao SENHOR, dizendo: Eis que os filhos de Israel não me têm ouvido; como, pois, me ouvirá Faraó? E não sei falar bem.

[12]Bet Mozė sakė VIEŠPAČIUI: „Žiūrėk, izraelitai manęs neklauso, negi faraonas manęs paklausys? Aš juk nesu iškalbus!“

[13] Não obstante, falou o SENHOR a Moisés e a Arão e lhes deu mandamento para os filhos de Israel e para Faraó, rei do Egito, a fim de que tirassem os filhos de Israel da terra do Egito.

[13]Bet VIEŠPATS kalbėjo Mozei ir Aaronui apie izraelitus ir Egipto valdovą faraoną, įsakydamas jiems išvesti izraelitus iš Egipto krašto.

Genealogias de Moisés e Arão

[14] São estes os chefes das famílias: os filhos de Rúben, o primogênito de Israel: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi; são estas as famílias de Rúben.

Mozės ir Aarono protėviai

[14]Štai jų protėvių šeimų galvos. Izraelio pirmagimio Rubeno sūnūs: Henochas, Paluvas, Hecronas ir Karmis. Tai Rubeno kiltys.

[15] Os filhos de Simeão: Jemuel, Jamim, Oade, Jaquim, Zoar e Saul, filho de uma cananéia; são estas as famílias de Simeão.

[15]Simeono sūnūs: Jemuelis, Jaminas, Ohadas, Jachinas, Coharas ir kanaanietės sūnus Saulius. Tai Simeono kiltys.

[16] São estes os nomes dos filhos de Levi, segundo as suas gerações: Gérson, Coate e Merari; e os anos da vida de Levi foram cento e trinta e sete.

[16]Štai Levio sūnų vardai, pagal jų kilmės sąrašus: Geršonas, Kehatas ir Meraris. Levis gyveno šimtą trisdešimt septynerius metus.

[17] Os filhos de Gérson: Libni e Simei, segundo as suas famílias.

[17]Geršono sūnūs: Libnis ir Šimėjas, pagal jų kiltis.

[18] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel; e os anos da vida de Coate foram cento e trinta e três.

[18]Kehato sūnūs: Amramas, Iccharas, Hebronas ir Uzielis. Kehatas gyveno šimtą trisdešimt trejus metus.

[19] Os filhos de Merari: Mali e Musi; são estas as famílias de Levi, segundo as suas gerações.

[19]Merario sūnūs: Machlis ir Mušis. Tai levitų kiltys pagal jų kilmės sąrašus.

[20] Anrão tomou por mulher a Joquebede, sua tia; e ela lhe deu a Arão e Moisés; e os anos da vida de Anrão foram cento e trinta e sete.

[20]Amramas paėmė sau žmona tėvo seserį Jochebedą. Ji pagimdė jam Aaroną ir Mozę. Amramas gyveno šimtą septynerius metus.

[21] Os filhos de Isar: Corá, Nefegue e Zicri.

[21]Iccharo sūnūs: Korachas, Nefegas ir Zichris.

[22] Os filhos de Uziel: Misael, Elzafã e Sitri.

[22]Uzielio sūnūs: Mišaelis, Elcafanas ir Sitris.

[23] Arão tomou por mulher a Eliseba, filha de Aminadabe, irmã de Naassom; e ela lhe deu à luz Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[23]Aaronas paėmė žmona Elišebą, Aminadabo dukterį, Nachšono seserį; ji pagimdė jam Nadabą, Abihuvą, Eleazarą ir Itamarą.

[24] Os filhos de Corá: Assir, Elcana e Abiasafe; são estas as famílias dos coraítas.

[24]Koracho sūnūs: Asiras, Elkana ir Abiasafas. Tai korachų kiltys.

[25] Eleazar, filho de Arão, tomou por mulher, para si, uma das filhas de Putiel; e ela lhe deu à luz Finéias; são estes os chefes de suas casas, segundo as suas famílias.

[25]Aarono sūnus Eleazaras paėmė sau žmona vieną iš Putielio dukterų, ir ji pagimdė jam Finehą. Tai levitų protėvių šeimų galvos pagal jų kiltis.

[26] São estes Arão e Moisés, aos quais o SENHOR disse: Tirai os filhos de Israel da terra do Egito, segundo as suas hostes.

[27] São estes que falaram a Faraó, rei do Egito, a fim de tirarem do Egito os filhos de Israel; são estes Moisés e Arão.

Moisés fala novamente a Faraó

[28] No dia em que o SENHOR falou a Moisés na terra do Egito,

[29] disse o SENHOR a Moisés: Eu sou o SENHOR; dize a Faraó, rei do Egito, tudo o que eu te digo.

[30] Respondeu Moisés na presença do SENHOR: Eu não sei falar bem; como, pois, me ouvirá Faraó?

[26]Tai jiems, Aaronui ir Mozei, VIEŠPATS pasakė: „Išveskite izraelitus iš Egipto žemės gretą po gretos“.

[27]Tai juodu – tas pats Mozė ir tas pats Aaronas – kalbėjo Egipto valdovui faraonui, kad leistų išvesti izraelitus iš Egipto.

[28]Tą dieną, kai VIEŠPATS kalbėjo Mozei Egipto žemėje,

[29]jis pasakė jam: „Aš esu VIEŠPATS! Pakartok Egipto valdovui faraonui visa, ką tau sakau“.

[30]Bet Mozė atsikalbinėjo VIEŠPATIES akivaizdoje: „Žiūrėk, aš nesu iškalbus. Negi faraonas manęs klausys?“

Êxodo 7

[1] Então, disse o SENHOR a Moisés: Vê que te constituí como Deus sobre Faraó, e Arão, teu irmão, será teu profeta.

[2] Tu falarás tudo o que eu te ordenar; e Arão, teu irmão, falará a Faraó, para que deixe ir da sua terra os filhos de Israel.

[3] Eu, porém, endurecerei o coração de Faraó e multiplicarei na terra do Egito os meus sinais e as minhas maravilhas.

[4] Faraó não vos ouvirá; e eu porei a mão sobre o Egito e farei sair as minhas hostes, o meu povo, os filhos de Israel, da terra do Egito, com grandes manifestações de julgamento.

[5] Saberão os egípcios que eu sou o SENHOR, quando estender eu a mão sobre o Egito e tirar do meio deles os filhos de Israel.

Išėjimo 7

[1]VIEŠPATS atsakė Mozei: „Žiūrėk, padariau tave tarsi Dievu faraonui, o tavo brolis Aaronas bus tavo pranašas.

[2]Tu pakartosi visa, ką tau įsakau, o tavo brolis Aaronas lieps faraonui leisti izraelitams išeiti iš jo krašto.

[3]Bet aš sukietinsiu faraono širdį ir padauginsiu savo ženklus ir nuostabius darbus Egipto žemėje.

[4]Kai faraonas tavęs neklausys, aš uždėsiu savo ranką ant Egipto ir teismo rykštėmis išvesiu savo tautą, izraelitus, iš Egipto žemės gretą po gretos.

[5]Egiptiečiai žinos, kad aš esu VIEŠPATS, kai ištiesiu ranką virš Egipto ir išvesiu iš jo izraelitus“.

6 Assim fez Moisés e Arão; como o SENHOR lhes ordenara, assim fizeram.

7 Era Moisés de oitenta anos, e Arão, de oitenta e três, quando falaram a Faraó.

8 Falou o SENHOR a Moisés e a Arão:

9 Quando Faraó vos disser: Fazei milagres que vos acreditem, dirás a Arão: Toma o teu bordão e lança-o diante de Faraó; e o bordão se tornará em serpente.

10 Então, Moisés e Arão se chegaram a Faraó e fizeram como o SENHOR lhes ordenara; lançou Arão o seu bordão diante de Faraó e diante dos seus oficiais, e ele se tornou em serpente.

11 Faraó, porém, mandou vir os sábios e encantadores; e eles, os sábios do Egito, fizeram também o mesmo com as suas ciências ocultas.

12 Pois lançaram eles cada um o seu bordão, e eles se tornaram em serpentes; mas o bordão de Arão devorou os bordões deles.

13 Todavia, o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

Primeira praga: as águas tornam-se em sangue

14 Disse o SENHOR a Moisés: O coração de Faraó está obstinado; recusa deixar ir o povo.

15 Vai ter com Faraó pela manhã; ele sairá às águas; estarás à espera dele na beira do rio, tomarás na mão o bordão que se tornou em serpente

6Taip Mozė su Aaronu ir padarė. Jie padarė, kaip VIEŠPATS buvo įsakęs.

7Mozė buvo aštuoniasdešimtmetis, o Aaronas aštuoniasdešimt trejų metų, kai juodu kalbėjosi su faraonu.

Lazda pavirsta šliužu

8VIEŠPATS tarė Mozei ir Aaronui:

9„Kai faraonas, kalbėdamasis su jumis, pareikalaus: ‘Padarykite stebuklą’, tada sakyk Aaronui: ‘Imk savo lazdą ir mesk ją žemėn priešais faraoną!’ Ji pavirs šliužu“.

10Taigi Mozė ir Aaronas nuėjo pas faraoną ir padarė, kaip VIEŠPATS buvo įsakęs. Aaronas metė savo lazdą žemėn priešais faraoną ir jo pareigūnus, ir ji pavirto šliužu.

11Faraonas taip pat sušaukė išminčius bei burtininkus, ir jie, Egipto kerėtojai, padarė tą pat savo kerais.

12Kiekvienas jų metė žemėn lazdą, ir jos pavirto šliužais, bet Aarono lazda prarijo jų lazdas.

13Tačiau faraono širdis buvo užkietėjusi, ir jis neklausė jų, kaip VIEŠPATS buvo sakęs.

Vanduo pavirsta krauju

14Tada VIEŠPATS tarė Mozei: „Faraono širdis užkietėjusi. Jis atsisako leisti tautai išeiti.

15Nueik pas faraoną rytą, kai jis eis prie vandenų, ir, laikydamas rankoje lazdą, kuri buvo pavirtusi gyvate, atsistok ant Nilo kranto jo pasitikti.

[16] e lhe dirás: O SENHOR, o Deus dos hebreus, me enviou a ti para te dizer: Deixa ir o meu povo, para que me sirva no deserto; e, até agora, não tens ouvido.

[16]Sakyk jam: ‘VIEŠPATS, hebrajų Dievas, atsiuntė mane pas tave pasakyti: ‹Leisk mano tautai eiti, kad galėtų mane pagarbinti dykumoje›. Bet tu iki šiol manęs nepaklausei’.

[17] Assim diz o SENHOR: Nisto saberás que eu sou o SENHOR: com este bordão que tenho na mão ferirei as águas do rio, e se tornarão em sangue.

[17]Taip kalba VIEŠPATS: ‘Iš to žinosi, kad aš esu VIEŠPATS! Žiūrėk, lazda, kurią laikau rankoje, suduosiu į Nilo vandenį, ir jis pavirs krauju.

[18] Os peixes que estão no rio morrerão, o rio cheirará mal, e os egípcios terão nojo de beber água do rio.

[18]Išgaiš žuvys upėje, ims dvokti pati upė, nebegalės egiptiečiai gerti vandens iš Nilo’“.

[19] Disse mais o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: toma o teu bordão e estende a mão sobre as águas do Egito, sobre os seus rios, sobre os seus canais, sobre as suas lagoas e sobre todos os seus reservatórios, para que se tornem em sangue; haja sangue em toda a terra do Egito, tanto nos vasos de madeira como nos de pedra.

[19]VIEŠPATS tarė Mozei: „Sakyk Aaronui: ‘Paimk savo lazdą ir ištiesk ranką viršum Egipto vandenų – viršum jo upių, kanalų, kūdrų ir visų vandens telkinių, – kad jie pavirstų krauju. Visame Egipte bus kraujo net mediniuose ir akmeniniuose induose’“.

[20] Fizeram Moisés e Arão como o SENHOR lhes havia ordenado: Arão, levantando o bordão, feriu as águas que estavam no rio, à vista de Faraó e seus oficiais; e toda a água do rio se tornou em sangue.

[20]Mozė ir Aaronas darė, kaip VIEŠPATS buvo įsakęs. Jis pakėlė lazdą ir faraono bei jo pareigūnų akivaizdoje sudavė į Nilo vandenį, ir visas vanduo upėje pavirto krauju.

[21] De sorte que os peixes que estavam no rio morreram, o rio cheirou mal, e os egípcios não podiam beber a água do rio; e houve sangue por toda a terra do Egito.

[21]Išgaišo upėje žuvys. Nilas taip dvokė, kad egiptiečiai nebegalėjo jo vandens gerti; kraujo buvo visur Egipte.

[22] Porém os magos do Egito fizeram também o mesmo com as suas ciências ocultas; de maneira que o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

[22]Bet kai Egipto kerėtojai padarė tą pat savo kerais, faraono širdis liko kieta, ir jis jų nepaklausė, kaip VIEŠPATS ir buvo sakęs.

[23] Virou-se Faraó e foi para casa; nem ainda isso considerou o seu coração.

[24] Todos os egípcios cavaram junto ao rio para encontrar água que beber, pois das águas do rio não podiam beber.

[25] Assim se passaram sete dias, depois que o SENHOR feriu o rio.

Êxodo 8

Segunda praga: rãs

[1] Depois, disse o SENHOR a Moisés: Chega-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[2] Se recusares deixá-lo ir, eis que castigarei com rãs todos os teus territórios.

[3] O rio produzirá rãs em abundância, que subirão e entrarão em tua casa, e no teu quarto de dormir, e sobre o teu leito, e nas casas dos teus oficiais, e sobre o teu povo, e nos teus fornos, e nas tuas amassadeiras.

[4] As rãs virão sobre ti, sobre o teu povo e sobre todos os teus oficiais.

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: Estende a mão com o teu bordão sobre os rios, sobre os canais e sobre as lagoas e faze subir rãs sobre a terra do Egito.

[6] Arão estendeu a mão sobre as águas do Egito, e subiram rãs e cobriram a terra do Egito.

[7] Então, os magos fizeram o mesmo com suas ciências ocultas e fizeram aparecer rãs sobre a terra do Egito.

[23]Faraonas apsisuko ir nuėjo į savo rūmus; net to jis nepaėmė į širdį.

[24]O visi egiptiečiai turėjo kasti visur prie Nilo, ieškodami vandens atsigerti, nes Nilo vandens nebegalėjo gerti.

Varlės

[25]Praėjo septynios dienos po to, kai VIEŠPATS ištiko Nilą.

[26]VIEŠPATStarė Mozei: „Nueik pas faraoną ir sakyk: ‘Taip kalbėjo VIEŠPATS: ‹Leisk mano tautai eiti manęs pagarbinti.

[27]Jei atsisakai juos išleisti, žiūrėk, aš plaksiu visą tavo šalį varlėmis.

[28]Nilas knibždės varlėmis, jos atšokuos į tavo rūmus, miegamąjį ir lovą, į tavo pareigūnų ir pavaldinių namus, krosnis ir dubenis duonai minkyti.

[29]Varlės šokinės ant tavęs, tavo pavaldinių ir pareigūnų›’“.

Išėjimo 8

[1]VIEŠPATS tarė Mozei: „Sakyk Aaronui: ‘Ištiesk ranką su lazda viršum upių, kanalų ir kūdrų, užleisk varlėmis Egipto kraštą!’“

[2]Aaronas ištiesė ranką viršum Egipto vandenų, varlės iššoko ir užplūdo visą Egipto kraštą.

[3]Bet kerėtojai savo kerais padarė tą pat, – užleido varlėmis Egipto kraštą.

[8] Chamou Faraó a Moisés e a Arão e lhes disse: Rogai ao SENHOR que tire as rãs de mim e do meu povo; então, deixarei ir o povo, para que ofereça sacrifícios ao SENHOR.

[9] Falou Moisés a Faraó: Digna-te dizer-me quando é que hei de rogar por ti, pelos teus oficiais e pelo teu povo, para que as rãs sejam retiradas de ti e das tuas casas e fiquem somente no rio.

[10] Ele respondeu: Amanhã. Moisés disse: Seja conforme a tua palavra, para que saibas que ninguém há como o SENHOR, nosso Deus.

[11] Retirar-se-ão as rãs de ti, e das tuas casas, e dos teus oficiais, e do teu povo; ficarão somente no rio.

[12] Então, saíram Moisés e Arão da presença de Faraó; e Moisés clamou ao SENHOR por causa das rãs, conforme combinara com Faraó.

[13] E o SENHOR fez conforme a palavra de Moisés; morreram as rãs nas casas, nos pátios e nos campos.

[14] Ajuntaram-nas em montões e montões, e a terra cheirou mal.

[15] Vendo, porém, Faraó que havia alívio, continuou de coração endurecido e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

Terceira praga: piolhos

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: Estende o teu bordão e fere o pó da terra, para que se torne em piolhos por toda a terra do Egito.

[17] Fizeram assim; Arão estendeu a mão com seu bordão e feriu o pó da terra, e

[4]Tada faraonas, pasišaukęs Mozę ir Aaroną, tarė: „Prašykite VIEŠPATĮ, kad atitolintų varles nuo manęs ir mano valdinių, o aš leisiu tautai eiti atnašauti auką VIEŠPAČIUI“.

[5]Mozė faraono paprašė: „Malonėk man paskirti laiką, kada turėčiau už tave, tavo pareigūnus ir valdinius prašyti, kad varlės būtų atitolintos nuo tavęs bei tavo rūmų ir liktųsi tiktai Nilo upėje“.

[6]Jis atsakė: „Rytoj!“ Mozė tarė: „Tebūna kaip sakai! Kad žinotumei, jog nėra kito kaip VIEŠPATS, mūsų Dievas,

[7]varlės atsitrauks nuo tavęs ir tavo rūmų, pareigūnų ir valdinių. Jų liks tiktai Nilo upėje“.

[8]Tada Mozė ir Aaronas pasitraukė nuo faraono. Mozė šaukėsi VIEŠPATIES dėl varlių, kuriomis jis buvo užleidęs faraoną.

[9]O VIEŠPATS padarė, kaip Mozė prašė. Varlės išdvėsė namuose, kiemuose ir laukuose.

[10]Jos buvo metamos į krūvų krūvas, visas kraštas dvokė.

[11]Bet kai faraonas pamatė, kad jau galima atsikvėpti, jis sukietino savo širdį ir neklausė jų, kaip VIEŠPATS ir buvo sakęs.

Uodai

[12]Tada VIEŠPATS tarė Mozei: „Sakyk Aaronui: ‘Ištiesk savo lazdą ir suduok į žemės dulkes, kad jos pavirstų uodais visame Egipto krašte!’“

[13]Jie taip ir padarė. Aaronas ištiesė ranką su lazda ir sudavė į žemės dulkes. Uodai

houve muitos piolhos nos homens e no gado; todo o pó da terra se tornou em piolhos por toda a terra do Egito.

apniko žmones ir gyvulius. Žemės dulkės visame Egipto krašte pavirto uodais.

18 E fizeram os magos o mesmo com suas ciências ocultas para produzirem piolhos, porém não o puderam; e havia piolhos nos homens e no gado.

14Kerėtojai panašiai bandė savo kerais padaryti uodų, bet neįstengė. O uodai knibždėjo ant žmonių ir gyvulių.

19 Então, disseram os magos a Faraó: Isto é o dedo de Deus. Porém o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

15Kerėtojai sakė faraonui: „Tai Dievo pirštas!“ Bet faraono širdis buvo užkietėjusi, jis nenorėjo jų klausyti, kaip VIEŠPATS ir buvo sakęs.

Quarta praga: moscas

Musės

20 Disse o SENHOR a Moisés: Levanta-te pela manhã cedo e apresenta-te a Faraó; eis que ele sairá às águas; e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

16Tada VIEŠPATS tarė Mozei: „Atsikelk anksti rytą, pasirodyk faraonui, kai jis eis prie vandens, ir sakyk: ‘Taip kalbėjo VIEŠPATS: ‹Leisk mano tautai eiti manęs pagarbinti.

21 Do contrário, se tu não deixares ir o meu povo, eis que eu enviarei enxames de moscas sobre ti, e sobre os teus oficiais, e sobre o teu povo, e nas tuas casas; e as casas dos egípcios se encherão destes enxames, e também a terra em que eles estiverem.

17Jei neleisi mano tautai eiti, tikėk manimi, užleisiu musių spiečiais tave, tavo pareigūnus bei valdinius ir tavo rūmus. Egiptiečių namai, net pati žemė, kurioje jie gyvena, knibždės musių spiečiais.

22 Naquele dia, separarei a terra de Gósen, em que habita o meu povo, para que nela não haja enxames de moscas, e saibas que eu sou o SENHOR no meio desta terra.

18Bet tą dieną atskirsiu Gošeno šalį, kur gyvena mano tauta. Ten musių spiečių nebus, kad tu žinotumei, jog aš esu VIEŠPATS šiame krašte.

23 Farei distinção entre o meu povo e o teu povo; amanhã se dará este sinal.

19Padarysiu šį skirtumą tarp savo tautos ir tavo tautos. Rytoj pasirodys šis ženklas›’“.

24 Assim fez o SENHOR; e vieram grandes enxames de moscas à casa de Faraó, e às casas dos seus oficiais, e sobre toda a terra do Egito; e a terra ficou arruinada com estes enxames.

20VIEŠPATS taip ir padarė. Musių spiečių spiečiai apniko faraono rūmus ir jo pareigūnų namus. Žemė visame Egipto krašte buvo nuniokota musių.

[25] Chamou Faraó a Moisés e a Arão e disse: Ide, oferecei sacrifícios ao vosso Deus nesta terra.
[26] Respondeu Moisés: Não convém que façamos assim porque ofereceríamos ao SENHOR, nosso Deus, sacrifícios abomináveis aos egípcios; eis que, se oferecermos tais sacrifícios perante os seus olhos, não nos apedrejarão eles?
[27] Temos de ir caminho de três dias ao deserto e ofereceremos sacrifícios ao SENHOR, nosso Deus, como ele nos disser.
[28] Então, disse Faraó: Deixar-vos-ei ir, para que ofereçais sacrifícios ao SENHOR, vosso Deus, no deserto; somente que, saindo, não vades muito longe; orai também por mim.
[29] Respondeu-lhe Moisés: Eis que saio da tua presença e orarei ao SENHOR; amanhã, estes enxames de moscas se retirarão de Faraó, dos seus oficiais e do seu povo; somente que Faraó não mais me engane, não deixando ir o povo para que ofereça sacrifícios ao SENHOR.
[30] Então, saiu Moisés da presença de Faraó e orou ao SENHOR.
[31] E fez o SENHOR conforme a palavra de Moisés, e os enxames de moscas se retiraram de Faraó, dos seus oficiais e do seu povo; não ficou uma só mosca.
[32] Mas ainda esta vez endureceu Faraó o coração e não deixou ir o povo.

Êxodo 9

Quinta praga: peste nos animais

[21]Tada faraonas, pasišaukęs Mozę ir Aaroną, tarė: „Eikite, atnašaukite savo Dievui auką šiame krašte“.
[22]Bet Mozė atsakė: „Tai daryti nedera, nes, ką mes aukojame VIEŠPAČIUI, savo Dievui, pasibjaurėtina egiptiečiams. Jeigu mes aukosime, kas pasibjaurėtina egiptiečių akyse, argi jie neužmuš mūsų akmenimis?
[23]Todėl turime nueiti trijų dienų kelią į dykumą ir atnašauti auką VIEŠPAČIUI, savo Dievui, kaip jis mums įsako“.
[24]O faraonas tarė: „Aš leisiu jums eiti atnašauti auką VIEŠPAČIUI, jūsų Dievui, dykumoje su sąlyga, kad neisite per toli. Maldaukite ir už mane“.
[25]Mozė atsakė: „Žiūrėk, kai tik išeisiu, tuoj pat maldausiu VIEŠPATĮ, kad musių spiečiai rytoj pasitrauktų nuo faraono, jo pareigūnų ir valdinių. Tačiau tenesielgia faraonas vėl apgaulingai, neleisdamas tautai eiti atnašauti aukos savoVIEŠPAČIUI!“
[26]Mozė išėjęs meldėsi VIEŠPAČIUI.
[27]Ir VIEŠPATS padarė, kaip Mozė prašė. Jis pašalino musių spiečius nuo faraono, jo pareigūnų ir valdinių. Nė vienos neliko.
[28]Bet ir šį kartą faraonas sukietino savo širdį ir neleido tautai eiti.

Išėjimo 9

Galvijų maras

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Apresenta-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[2] Porque, se recusares deixá-los ir e ainda por força os detiveres,

[3] eis que a mão do SENHOR será sobre o teu rebanho, que está no campo, sobre os cavalos, sobre os jumentos, sobre os camelos, sobre o gado e sobre as ovelhas, com pestilência gravíssima.

[4] E o SENHOR fará distinção entre os rebanhos de Israel e o rebanho do Egito, para que nada morra de tudo o que pertence aos filhos de Israel.

[5] O SENHOR designou certo tempo, dizendo: Amanhã, fará o SENHOR isto na terra.

[6] E o SENHOR o fez no dia seguinte, e todo o rebanho dos egípcios morreu; porém, do rebanho dos israelitas, não morreu nem um.

[7] Faraó mandou ver, e eis que do rebanho de Israel não morrera nem um sequer; porém o coração de Faraó se endureceu, e não deixou ir o povo.

Sexta praga: úlceras

[8] Então, disse o SENHOR a Moisés e a Arão: Apanhai mãos cheias de cinza de forno, e Moisés atire-a para o céu diante de Faraó.

[9] Ela se tornará em pó miúdo sobre toda a terra do Egito e se tornará em tumores que se arrebentem em úlceras nos homens e nos animais, por toda a terra do Egito.

[1]Tada VIEŠPATS tarė Mozei: „Eik pas faraoną ir sakyk: ‘Taip kalbėjoVIEŠPATS, hebrajų Dievas: ‹Leisk mano tautai eiti manęs pagarbinti!

[2]Jeigu neleisi jiems eiti ir toliau juos stabdysi,

[3]tikėk manimi, VIEŠPATIES ranka ištiks baisiu maru tavo galvijus laukuose – arklius, asilus, kupranugarius, galvijų bandas ir avių kaimenes.

[4]Bet VIEŠPATS padarys skirtumą tarp izraelitų ir egiptiečių galvijų, idant nenugaištų nė vienas iš tų, kurie priklauso izraelitams›’“.

[5]VIEŠPATS nustatė ir laiką, tardamas: „RytojVIEŠPATS tai įvykdys šiame krašte!“

[6]Kitą dieną VIEŠPATS tai ir padarė. Visi egiptiečių galvijai išdvėsė, bet izraelitų galvijų nė vienas nenugaišo.

[7]Faraonas siuntė pažiūrėti ir sužinojo, kad nė vienas izraelitų galvijų nebuvo nugaišęs. Vis tiek faraono širdis liko kieta, ir jis neleido tautai eiti.

Votys

[8]Tada VIEŠPATS tarė Mozei ir Aaronui: „Pasisemkite kiekvienas po rieškučias suodžių iš krosnies. Mozė teberia jas į orą faraono akivaizdoje.

[9]Jos pavirs dulkelėmis virš Egipto žemės ir sukels pūliuojančias votis žmonėms ir gyvuliams visoje Egipto žemėje“.

[10] Eles tomaram cinza de forno e se apresentaram a Faraó; Moisés atirou-a para o céu, e ela se tornou em tumores que se arrebentavam em úlceras nos homens e nos animais,

[10]Taigi jie paėmė suodžių iš krosnies ir nuėjo pas faraoną. Mozė išbėrė jas į orą, ir jos sukėlė pūliuojančias votis žmonėms bei gyvuliams.

[11] de maneira que os magos não podiam permanecer diante de Moisés, por causa dos tumores; porque havia tumores nos magos e em todos os egípcios.

[11]Kerėtojai su Moze varžytis neįstengė, nes votys kamavo kerėtojus, kaip ir visus egiptiečius.

[12] Porém o SENHOR endureceu o coração de Faraó, e este não os ouviu, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

[12]BetVIEŠPATS sukietino faraono širdį, ir jis neklausė jų, kaip VIEŠPATS ir buvo sakęs Mozei.

Sétima praga: chuva de pedras

Kruša

[13] Disse o SENHOR a Moisés: Levanta-te pela manhã cedo, apresenta-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[13]Tada VIEŠPATS tarė Mozei: „Atsikelk anksti rytą ir pasirodyk faraonui. Pasakyk jam: ‘Taip kalbėjo VIEŠPATS, hebrajų Dievas: ‹Leisk mano tautai eiti manęs pagarbinti!

[14] Pois esta vez enviarei todas as minhas pragas sobre o teu coração, e sobre os teus oficiais, e sobre o teu povo, para que saibas que não há quem me seja semelhante em toda a terra.

[14]Antraip šį kartą siųsiu visas savo rykštes prieš tave patį, tavo pareigūnus ir valdinius, idant žinotumei, kad nėra kito kaip aš visoje žemėje.

[15] Pois já eu poderia ter estendido a mão para te ferir a ti e o teu povo com pestilência, e terias sido cortado da terra;

[15]Juk aš būčiau galėjęs ištiesti ranką ir ištikti tave bei tavo tautą maru, ir tu būtum buvęs nušluotas nuo žemės paviršiaus.

[16] mas, deveras, para isso te hei mantido, a fim de mostrar-te o meu poder, e para que seja o meu nome anunciado em toda a terra.

[16]Vis dėlto leidau tau gyventi, kad parodyčiau savo galybę, kad mano vardas nuskambėtų per visą žemę.

[17] Ainda te levantas contra o meu povo, para não deixá-lo ir?

[17]Nejau tu vis dar užkirtinėsi kelią mano tautai ir neleisi jiems eiti?

[18] Eis que amanhã, por este tempo, farei cair mui grave chuva de pedras, como

[18]Tikėk manimi, rytoj šiuo laiku padarysiu, kad lytų tokia ledų kruša,

nunca houve no Egito, desde o dia em que foi fundado até hoje.

[19] Agora, pois, manda recolher o teu gado e tudo o que tens no campo; todo homem e animal que se acharem no campo e não se recolherem a casa, em caindo sobre eles a chuva de pedras, morrerão.

[20] Quem dos oficiais de Faraó temia a palavra do SENHOR fez fugir os seus servos e o seu gado para as casas;

[21] aquele, porém, que não se importava com a palavra do SENHOR deixou ficar no campo os seus servos e o seu gado.

[22] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão para o céu, e cairá chuva de pedras em toda a terra do Egito, sobre homens, sobre animais e sobre toda planta do campo na terra do Egito.

[23] E Moisés estendeu o seu bordão para o céu; o SENHOR deu trovões e chuva de pedras, e fogo desceu sobre a terra; e fez o SENHOR cair chuva de pedras sobre a terra do Egito.

[24] De maneira que havia chuva de pedras e fogo misturado com a chuva de pedras tão grave, qual nunca houve em toda a terra do Egito, desde que veio a ser uma nação.

[25] Por toda a terra do Egito a chuva de pedras feriu tudo quanto havia no campo, tanto homens como animais; feriu também a chuva de pedras toda planta do campo e quebrou todas as árvores do campo.

kokios nėra buvę Egipte nuo jo įkūrimo iki šios dienos.

[19]Todėl paliepk, kad visi tavo galvijai ir visa, ką turi laukuose, būtų suvaryta po saugia pastoge. Žmonės ir gyvuliai, pasilikę atvirame lauke be pastogės, žus, kai ant jų ims kristi ledų kruša›“.

[20]Kai kurie faraono pareigūnai, bijodami VIEŠPATIES žodžio, skubiai suvarė savo vergus ir galvijus į saugias pastoges.

[21]O kiti, nepaisydami VIEŠPATIES žodžio, paliko savo vergus ir galvijus atvirame lauke.

[22]Tada VIEŠPATS tarė Mozei: „Ištiesk ranką dangaus link, ir tekrinta ledų kruša ant visos Egipto šalies – ant žmonių, gyvulių ir visos laukų augalijos Egipto žemėje“.

[23]Mozė pakėlė savo lazdą dangaus link, ir VIEŠPATSpasiuntė perkūniją ir krušą, žemėn liejosi ugnis. VIEŠPATS bėrė ledų krušą ant Egipto žemės.

[24]Kruša su nesiliaujančia žaibų ugnimi buvo tokia nuožmi, kokios dar niekada nebuvo buvę visame Egipto krašte nuo jo tapimo tauta!

[25]Kruša išmušė visa, kas buvo atvirame lauke per visą Egipto kraštą – ir žmones, ir gyvulius. Kruša sunaikino ir visą laukų augaliją bei sutriuškino laukuose visus medžius.

26 Somente na terra de Gósen, onde estavam os filhos de Israel, não havia chuva de pedras.	26Tik Gošeno srityje, kur gyveno izraelitai, ledų krušos nebuvo.
27 Então, Faraó mandou chamar a Moisés e a Arão e lhes disse: Esta vez pequei; o SENHOR é justo, porém eu e o meu povo somos ímpios.	27Tada faraonas pasišaukė Mozę su Aaronu ir tarė jiems: „Šį kartą aš kaltas. VIEŠPATS teisus, aš ir mano tauta esame nedori.
28 Orai ao SENHOR; pois já bastam estes grandes trovões e a chuva de pedras. Eu vos deixarei ir, e não ficareis mais aqui.	28MaldaukiteVIEŠPATĮ! Gana jau Dievo griausmų ir krušos! Aš leisiu jums eiti. Nėra reikalo jums ilgiau pasilikti“.
29 Respondeu-lhe Moisés: Em saindo eu da cidade, estenderei as mãos ao SENHOR; os trovões cessarão, e já não haverá chuva de pedras; para que saibas que a terra é do SENHOR.	29Mozė jam atsakė: „Kai tik išeisiu už miesto, pakelsiu rankas į VIEŠPATĮ. Perkūnija liausis, ir ledų kruša nebekris žemėn, kad žinotumei, jog žemė priklauso VIEŠPAČIUI.
30 Quanto a ti, porém, e aos teus oficiais, eu sei que ainda não temeis ao SENHOR Deus.	30Bet aš žinau, kad tu ir tavo pareigūnai VIEŠPATIES Dievo dar nebijote“.
31 (O linho e a cevada foram feridos, pois a cevada já estava na espiga, e o linho, em flor.	31Linai ir miežiai buvo nuniokoti, nes miežiai jau buvo išplaukėję, o linai žydėjo.
32 Porém o trigo e o centeio não sofreram dano, porque ainda não haviam nascido.)	32Bet kviečiai ir speltai nebuvo nuniokoti, nes jie plaukėja vėliau.
33 Saiu, pois, Moisés da presença de Faraó e da cidade e estendeu as mãos ao SENHOR; cessaram os trovões e a chuva de pedras, e não caiu mais chuva sobre a terra.	33Palikęs faraoną ir išėjęs iš miesto, Mozė pakėlė rankas į VIEŠPATĮ. Perkūnija ir ledų kruša liovėsi, nė lietus žemėn nebepylė.
34 Tendo visto Faraó que cessaram as chuvas, as pedras e os trovões, tornou a pecar e endureceu o coração, ele e os seus oficiais.	34Tačiau pamatęs, kad lietus, kruša ir perkūnija liovėsi, faraonas vėl nusidėjo ir sukietino savo širdį – jis ir jo pareigūnai.
35 E assim Faraó, de coração endurecido, não deixou ir os filhos de Israel, como o SENHOR tinha dito a Moisés.	35Taigi faraono širdis sukietėjo, ir izraelitams eiti jis neleido, kaip VIEŠPATS ir buvo sakęs per Mozę.

Êxodo 10

Oitava praga: gafanhotos

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Vai ter com Faraó, porque lhe endureci o coração e o coração de seus oficiais, para que eu faça estes meus sinais no meio deles,

[2] e para que contes a teus filhos e aos filhos de teus filhos como zombei dos egípcios e quantos prodígios fiz no meio deles, e para que saibais que eu sou o SENHOR.

[3] Apresentaram-se, pois, Moisés e Arão perante Faraó e lhe disseram: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Até quando recusarás humilhar-te perante mim? Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[4] Do contrário, se recusares deixar ir o meu povo, eis que amanhã trarei gafanhotos ao teu território;

[5] eles cobrirão de tal maneira a face da terra, que dela nada aparecerá; eles comerão o restante que escapou, o que vos resta da chuva de pedras, e comerão toda árvore que vos cresce no campo;

[6] e encherão as tuas casas, e as casas de todos os teus oficiais, e as casas de todos os egípcios, como nunca viram teus pais, nem os teus antepassados desde o dia em que se acharam na terra até ao dia de hoje. Virou-se e saiu da presença de Faraó.

[7] Então, os oficiais de Faraó lhe disseram: Até quando nos será por cilada este homem? Deixa ir os homens, para que sirvam ao SENHOR, seu Deus. Acaso, não sabes ainda que o Egito está arruinado?

Išėjimo 10

Skėriai

[1]Tada VIEŠPATS tarė Mozei: „Eik pas faraoną. Juk aš sukietinau jo širdį ir jo pareigūnų širdis, idant parodyčiau per juos savo ženklus

[2]ir tu galėtumei papasakoti savo vaikams ir vaikaičiams, kaip aš išjuokiau egiptiečius ir kokius ženklus jiems padariau, idant ir jūs žinotumėte, kad aš esuVIEŠPATS“.

[3]Taigi Mozė ir Aaronas nuėjo pas faraoną ir tarė jam: „Taip kalbėjoVIEŠPATS, hebrajų Dievas: ‘Kaip ilgai atsisakinėsi nusižeminti prieš mane? Leisk mano tautai eiti manęs pagarbinti!

[4]Rytoj aš atvesiu skėrius į tavo kraštą, jeigu atsisakysi leisti mano tautai eiti.

[5]Jie taip apguls žemės paviršių, kad niekas nebegalės nė žemės matyti. Jie suris visa, kas jums išliko nuo ledų krušos, suris visus jūsų medžius, vėl dygstančius laukuose.

[6]Be to, jie užplūs tavo rūmus ir visų tavo pareigūnų bei visų egiptiečių namus, ko nei tavo tėvai, nei tėvų tėvai nematė nuo tos dienos, kai pasirodė žemėje, iki šiandien’“. Tai pasakęs, jis apsisuko ir paliko faraoną.

[7]Faraono pareigūnai sakė jam: „Kiek ilgai jis regs mums pinkles? Leisk tiems žmonėms eiti pagarbinti VIEŠPATĮ, savo Dievą! Nejau dar nematai, kad Egiptas žūsta?“

[8] Então, Moisés e Arão foram conduzidos à presença de Faraó; e este lhes disse: Ide, servi ao SENHOR, vosso Deus; porém quais são os que hão de ir?

[8]Mozė ir Aaronas buvo vėl pašaukti pas faraoną. Jis tarė jiems: „Eikite, garbinkite VIEŠPATĮ, savo Dievą! Bet kas gi iš jūsų turi eiti?“

[9] Respondeu-lhe Moisés: Havemos de ir com os nossos jovens, e com os nossos velhos, e com os filhos, e com as filhas, e com os nossos rebanhos, e com os nossos gados; havemos de ir, porque temos de celebrar festa ao SENHOR.

[9]Mozė atsakė: „Mes eisime su savo jaunuoliais ir seneliais, sūnumis ir dukterimis, kaimenėmis ir bandomis, nes turime švęsti iškilmę VIEŠPATIESgarbei“.

[10] Replicou-lhes Faraó: Seja o SENHOR convosco, caso eu vos deixe ir e as crianças. Vede, pois tendes conosco más intenções.

[10]Bet faraonas tarė jiems: „VIEŠPATS iš tikrųjų bus su jumis, jei kada nors leisiu eiti jūsų vaikams su jumis! Aišku, jūs ką nors pikta turite galvoje!

[11] Não há de ser assim; ide somente vós, os homens, e servi ao SENHOR; pois isso é o que pedistes. E os expulsaram da presença de Faraó.

[11]Ne, niekada! Teeina vien jūsų vyrai ir tegarbina VIEŠPATĮ, nes to jūs ir prašote“. Ir jie buvo pavaryti nuo faraono.

[12] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão sobre a terra do Egito, para que venham os gafanhotos sobre a terra do Egito e comam toda a erva da terra, tudo o que deixou a chuva de pedras.

[12]Tada VIEŠPATS tarė Mozei: „Ištiesk ranką viršum Egipto žemės, kad ją užpultų skėriai ir surytų visą augaliją krašte – visa, kas likę nuo ledų krušos“.

[13] Estendeu, pois, Moisés o seu bordão sobre a terra do Egito, e o SENHOR trouxe sobre a terra um vento oriental todo aquele dia e toda aquela noite; quando amanheceu, o vento oriental tinha trazido os gafanhotos.

[13]Mozė pakėlė savo lazdą viršum Egipto žemės, ir VIEŠPATS sukėlė rytų vėją per visą dieną ir visą naktį viršum krašto. Išaušus dienai, rytys jau buvo atnešęs skėrius.

[14] E subiram os gafanhotos por toda a terra do Egito e pousaram sobre todo o seu território; eram mui numerosos; antes destes, nunca houve tais gafanhotos, nem depois deles virão outros assim.

[14]Skėriai užplūdo visą Egipto kraštą ir apsėdo visą Egipto žemę; skėrių spiečius buvo toks tankus, kokio nei anksčiau nebuvo buvę, nei kada nors vėl bus.

[15] Porque cobriram a superfície de toda a terra, de modo que a terra se escureceu; devoraram toda a erva da terra e todo fruto das árvores que deixara a chuva de pedras; e não restou nada verde nas árvores, nem na erva do campo, em toda a terra do Egito.

[15]Jie taip apsėdo visą krašto paviršių, kad žemė pajuodo. Jie surijo visą laukų augaliją krašte bei visus medžių vaisius, išlikusius nuo ledų krušos. Visame Egipto krašte nebeliko nieko žaliuojančio – jokių medžių, jokių augalų laukuose.

[16] Então, se apressou Faraó em chamar a Moisés e a Arão e lhes disse: Pequei contra o SENHOR, vosso Deus, e contra vós outros.

[16]Faraonas paskubomis pašaukė Mozę su Aaronu ir tarė jiems: „Nusidėjau VIEŠPAČIUI, jūsų Dievui, ir jums.

[17] Agora, pois, peço-vos que me perdoeis o pecado esta vez ainda e que oreis ao SENHOR, vosso Deus, que tire de mim esta morte.

[17]Prašau atleisti mano nuodėmę ir šį kartą! Maldauk VIEŠPATĮ, savo Dievą, kad bent nuo manęs atitolintų šią pragaištį“.

[18] E Moisés, tendo saído da presença de Faraó, orou ao SENHOR.

[18]Mozė išėjo ir meldėsiVIEŠPAČIUI.

[19] Então, o SENHOR fez soprar fortíssimo vento ocidental, o qual levantou os gafanhotos e os lançou no mar Vermelho; nem ainda um só gafanhoto restou em todo o território do Egito.

[19]VIEŠPATS pakeitė aną vėją į galingą vakarį vėją, kuris pakėlė skėrius ir nupūtė juos į Nendrių jūrą.

[20] O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não deixou ir os filhos de Israel.

[20]Nė vieno skėrio nebeliko visoje Egipto žemėje. Bet Dievas sukietino faraono širdį, ir jis neleido eiti izraelitams.

Nona praga: trevas

[21] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão para o céu, e virão trevas sobre a terra do Egito, trevas que se possam apalpar.

Tamsa

[21]Tada VIEŠPATS tarė Mozei: „Ištiesk ranką dangaus link, kad Egipto kraštą apgaubtų tamsa – tamsa, kurią būtų galima pajusti“.

[22] Estendeu, pois, Moisés a mão para o céu, e houve trevas espessas sobre toda a terra do Egito por três dias;

[22]Taigi Mozė ištiesė ranką dangaus link, ir visiška tamsa tris dienas gaubė visą Egipto kraštą.

[23] não viram uns aos outros, e ninguém se levantou do seu lugar por três dias; porém

[23]Žmonės negalėjo vieni kitų matyti ir per tris dienas pasijudinti iš vietos, bet ten, kur gyveno izraelitai, buvo šviesu.

todos os filhos de Israel tinham luz nas suas habitações.

24 Então, Faraó chamou a Moisés e lhe disse: Ide, servi ao SENHOR. Fiquem somente os vossos rebanhos e o vosso gado; as vossas crianças irão também convosco.

25 Respondeu Moisés: Também tu nos tens de dar em nossas mãos sacrifícios e holocaustos, que ofereçamos ao SENHOR, nosso Deus.

26 E também os nossos rebanhos irão conosco, nem uma unha ficará; porque deles havemos de tomar, para servir ao SENHOR, nosso Deus, e não sabemos com que havemos de servir ao SENHOR, até que cheguemos lá.

27 O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não quis deixá-los ir.

28 Disse, pois, Faraó a Moisés: Retira-te de mim e guarda-te que não mais vejas o meu rosto; porque, no dia em que vires o meu rosto, morrerás.

29 Respondeu-lhe Moisés: Bem disseste; nunca mais tornarei eu a ver o teu rosto.

24Faraonas pasišaukė Mozę ir sakė: „Eikite ir garbinkite VIEŠPATĮ. Tik jūsų kaimenės ir bandos turi čia pasilikti. Net jūsų vaikai gali eiti su jumis“.

25Bet Mozė tarė: „Tu pats turi parūpinti mums atnašų aukoms ir deginamosioms aukoms atnašauti VIEŠPAČIUI, mūsų Dievui.

26Ir mūsų galvijai turi eiti su mumis. Neliks čia nė nago, nes iš jų privalome parinkti, kuo pagarbinti VIEŠPATĮ, mūsų Dievą, ir dar nežinome, ką panaudoti mūsų VIEŠPAČIUI pagarbinti, kol ten nenueisime“.

27Tačiau VIEŠPATS sukietino faraono širdį, ir jis nenorėjo jiems leisti eiti.

28Tada faraonas suriko: „Nešdinkis nuo manęs! Saugokis pamatyti mano veidą, nes tą dieną, kai pamatysi mano veidą, mirsi“.

29Mozė atsakė: „Tebūna, kaip sakai! Aš tavo veido niekad daugiau nebematysiu“.

Êxodo 11

Deus anuncia a décima praga

1 Disse o SENHOR a Moisés: Ainda mais uma praga trarei sobre Faraó e sobre o Egito. Então, vos deixará ir daqui; quando vos deixar, é certo que vos expulsará totalmente.

2 Fala, agora, aos ouvidos do povo que todo homem peça ao seu vizinho, e toda

Išėjimo 11

Pirmagimių mirtis

1VIEŠPATS tarė Mozei: „Dar vieną rykštę siųsiu faraonui ir Egiptui. Po to jis išleis jus iš čia. Iš tikrųjų, leisdamas jums išeiti, jis iš čia jus varyte išvarys!

2Nurodyk žmonėms, kad pasiprašytų kiekvienas vyras iš savo kaimyno ir

mulher, à sua vizinha objetos de prata e de ouro.

kiekviena moteris iš savo kaimynės sidabrinių ir auksinių daiktų“.

3 E o SENHOR fez que o seu povo encontrasse favor da parte dos egípcios; também o homem Moisés era mui famoso na terra do Egito, aos olhos dos oficiais de Faraó e aos olhos do povo.

3VIEŠPATS suteikė žmonėms malonę egiptiečių akyse. Be to, pats Mozė buvo įžymus vyras Egipto krašte, faraono pareigūnų ir žmonių akyse.

4 Moisés disse: Assim diz o SENHOR: Cerca da meia-noite passarei pelo meio do Egito.

4Mozė tarė: „Taip kalbėjo VIEŠPATS: ‘Maždaug apie vidurnaktį aš pereisiu Egiptą.

5 E todo primogênito na terra do Egito morrerá, desde o primogênito de Faraó, que se assenta no seu trono, até ao primogênito da serva que está junto à mó, e todo primogênito dos animais.

5Egipto krašte mirs visi pirmagimiai, nuo faraono, sėdinčio savo soste, pirmagimio ligi vergės, esančios prie girnų, pirmagimio, ir visi galvijų pirmagimiai.

6 Haverá grande clamor em toda a terra do Egito, qual nunca houve, nem haverá jamais;

6Tada visame Egipte kils toks didelis klyksmas, kokio niekada nėra nei buvę, nei kada nors bus.

7 porém contra nenhum dos filhos de Israel, desde os homens até aos animais, nem ainda um cão rosnará, para que saibais que o SENHOR fez distinção entre os egípcios e os israelitas.

7Bet izraelitų nė šuo neurgztelės nei ant žmogaus, nei ant gyvulio, kad žinotumėte, jog VIEŠPATS daro skirtumą tarp Egipto ir Izraelio.

8 Então, todos estes teus oficiais descerão a mim e se inclinarão perante mim, dizendo: Sai tu e todo o povo que te segue. E, depois disto, sairei. E, ardendo em ira, se retirou da presença de Faraó.

8Tada visi tavo pareigūnai ateis pas mane ir, puldami kniūbsti prieš mane, sakys: ‹Išeik nuo mūsų tu ir visa tauta, kuri tave seka!› Tada aš išeisiu’“. Ir, degdamas pykčiu, Mozė paliko faraoną.

9 Então, disse o SENHOR a Moisés: Faraó não vos ouvirá, para que as minhas maravilhas se multipliquem na terra do Egito.

9VIEŠPATS tarė Mozei: „Faraonas jūsų nepaklausys, idant mano nuostabieji darbai būtų gausūs Egipto žemėje“.

10 Moisés e Arão fizeram todas essas maravilhas perante Faraó; mas o SENHOR endureceu o coração de Faraó, que não

10Mozė ir Aaronas padarė visus šiuos nuostabius darbus faraono akivaizdoje, bet VIEŠPATS sukietino faraono širdį,

permitiu saíssem da sua terra os filhos de Israel.

Êxodo 12

A instituição da Páscoa

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão na terra do Egito:

[2] Este mês vos será o principal dos meses; será o primeiro mês do ano.

[3] Falai a toda a congregação de Israel, dizendo: Aos dez deste mês, cada um tomará para si um cordeiro, segundo a casa dos pais, um cordeiro para cada família.

[4] Mas, se a família for pequena para um cordeiro, então, convidará ele o seu vizinho mais próximo, conforme o número das almas; conforme o que cada um puder comer, por aí calculareis quantos bastem para o cordeiro.

[5] O cordeiro será sem defeito, macho de um ano; podereis tomar um cordeiro ou um cabrito;

[6] e o guardareis até ao décimo quarto dia deste mês, e todo o ajuntamento da congregação de Israel o imolará no crepúsculo da tarde.

[7] Tomarão do sangue e o porão em ambas as ombreiras e na verga da porta, nas casas em que o comerem;

[8] naquela noite, comerão a carne assada no fogo; com pães asmos e ervas amargas a comerão.

todėl jis ir neleido Izraelio tautai eiti iš jo krašto.

Išėjimo 12

Paschos šventės įsakai

[1]VIEŠPATS tarė Mozei ir Aaronui Egipto žemėje:

[2]„Šis mėnuo jums žymės mėnesių pradžią; jis bus jums pirmas metų mėnuo.

[3]Sakykite visai Izraelio bendrijai, kad šio mėnesio dešimtą dieną kiekvienas jų teparūpina savo šeimai avinėlį – vieną avinėlį šeimai.

[4]Jei šeima visam avinėliui per maža, tesideda ji prie artimiausio kaimyno, kad įsigytų avinėlį, ir tesidalija juo, atsižvelgdama į skaičių asmenų, kurie turės jį valgyti.

[5]Jūsų avinėlis turi būti be trūkumo, vienerių metų patinėlis; galite jį paimti iš avių ar iš ožkų.

[6]Laikysite jį iki šio mėnesio keturioliktos dienos, tada jis turi būti papjautas vakare, dalyvaujant visai susirinkusiai Izraelio bendrijai.

[7]Paėmę jo kraujo, jie paženklins juo abi durų staktas ir sąramą tų namų, kur jis bus valgomas.

[8]Avinėlis turi būti valgomas tą pačią naktį; jis bus iškeptas ant ugnies ir valgomas su nerauginta duona bei karčiosiomis žolėmis.

[9] Não comereis do animal nada cru, nem cozido em água, porém assado ao fogo: a cabeça, as pernas e a fressura.

[9]Nevalgysite iš jo nieko nei žalio, nei virto vandenyje, bet valgysite keptą ant ugnies – galvą, kojas ir vidurius.

[10] Nada deixareis dele até pela manhã; o que, porém, ficar até pela manhã, queimá-lo-eis.

[10]Nepaliksite iš jo nieko iki ryto; jei kas iš jo liktų iki ryto, sudeginsite.

[11] Desta maneira o comereis: lombos cingidos, sandálias nos pés e cajado na mão; comê-lo-eis à pressa; é a Páscoa do SENHOR.

[11]Jį turėsite valgyti taip: susijuosę juosmenį, apsiavę kojas ir su lazda rankoje; valgysite jį paskubomis. Tai VIEŠPATIES Pascha.

[12] Porque, naquela noite, passarei pela terra do Egito e ferirei na terra do Egito todos os primogênitos, desde os homens até aos animais; executarei juízo sobre todos os deuses do Egito. Eu sou o SENHOR.

[12]Juk tą pačią naktį aš pereisiu Egipto žemę, užmušdamas visus Egipto krašto ne tik žmonių, bet ir gyvulių pirmagimius, padarysiu teismą visiems Egipto dievams – aš, VIEŠPATS!

[13] O sangue vos será por sinal nas casas em que estiverdes; quando eu vir o sangue, passarei por vós, e não haverá entre vós praga destruidora, quando eu ferir a terra do Egito.

[13]Bet kraujas paženklins namus, kuriuose jūs esate. Matydamas kraują, apeisiu jus, ir jokia rykštė neištiks jūsų, kai niokosiu Egipto kraštą.

[14] Este dia vos será por memorial, e o celebrareis como solenidade ao SENHOR; nas vossas gerações o celebrareis por estatuto perpétuo.

[14]Ši diena bus jums priminimo diena: švęsite ją kaip iškilmę VIEŠPAČIUIper kartų kartas, švęsite ją kaip amžiną įsaką.

[15] Sete dias comereis pães asmos. Logo ao primeiro dia, tirareis o fermento das vossas casas, pois qualquer que comer coisa levedada, desde o primeiro dia até ao sétimo dia, essa pessoa será eliminada de Israel.

[15]Septynias dienas valgysite neraugintą duoną; jau pirmą dieną pašalinsite raugą iš savo namų, nes kas valgys raugintą duoną nuo pirmos iki septintos dienos, bus atkirstas nuo Izraelio.

[16] Ao primeiro dia, haverá para vós outros santa assembléia; também, ao sétimo dia, tereis santa assembléia; nenhuma obra se

[16]Pirmąją dieną švęsite iškilmingą sueigą ir septintąją dieną švęsite iškilmingą sueigą. Tomis dienomis negalima dirbti

fará nele, exceto o que diz respeito ao comer; somente isso podereis fazer.

jokio darbo, išskyrus paruošimą maisto, kurio kiekvienam reikia pavalgyti.

17 Guardai, pois, a Festa dos Pães Asmos, porque, nesse mesmo dia, tirei vossas hostes da terra do Egito; portanto, guardareis este dia nas vossas gerações por estatuto perpétuo.

17Švęskite Neraugintosios duonos šventę, nes tą dieną išvedžiau jūsų gretas iš Egipto žemės; švęskite tą dieną per kartų kartas kaip amžiną įsaką.

18 Desde o dia catorze do primeiro mês, à tarde, comereis pães asmos até à tarde do dia vinte e um do mesmo mês.

18Pirmą mėnesį nuo keturioliktos dienos vakaro iki dvidešimt pirmos dienos vakaro valgysite neraugintą duoną.

19 Por sete dias, não se ache nenhum fermento nas vossas casas; porque qualquer que comer pão levedado será eliminado da congregação de Israel, tanto o peregrino como o natural da terra.

19Septynias dienas jokio raugo neturi būti jūsų namuose, nes kas valgys raugintą duoną, ar jis būtų ateivis ar krašto gyventojas, bus atkirstas nuo Izraelio bendrijos.

20 Nenhuma coisa levedada comereis; em todas as vossas habitações, comereis pães asmos.

20Jūs nevalgysite nieko raugintо; visose gyvenvietėse valgysite tik neraugintą duoną“.

Paschos paskelbimas

21 Chamou, pois, Moisés todos os anciãos de Israel e lhes disse: Escolhei, e tomai cordeiros segundo as vossas famílias, e imolai a Páscoa.

21Tada Mozė sušaukė visus Izraelio seniūnus ir tarė jiems: „Eikite, parinkite savo šeimoms avinėlius ir papjaukite Paschos avinėlį.

22 Tomai um molho de hissopo, molhai-o no sangue que estiver na bacia e marcai a verga da porta e suas ombreiras com o sangue que estiver na bacia; nenhum de vós saia da porta da sua casa até pela manhã.

22Paėmę yzopo šakelių pluoštą ir pamirkę dubenyje esančiame kraujyje, apšlakstykite dubenyje esančiu krauju durų sąramą ir abi staktas. Nė vienas jūsų teneina pro savo namų duris iki ryto.

23 Porque o SENHOR passará para ferir os egípcios; quando vir, porém, o sangue na verga da porta e em ambas as ombreiras, passará o SENHOR aquela porta e não permitirá ao Destruidor que entre em vossas casas, para vos ferir.

23Juk praeis VIEŠPATS, užmušdamas egiptiečius! Pamatęs ant durų sąramos ir staktų kraują, tas duris VIEŠPATSapeis ir neleis naikintojui įeiti į jūsų namus jūsų užmušti.

24 Guardai, pois, isto por estatuto para vós outros e para vossos filhos, para sempre.
25 E, uma vez dentro na terra que o SENHOR vos dará, como tem dito, observai este rito.
26 Quando vossos filhos vos perguntarem: Que rito é este?
27 Respondereis: É o sacrifício da Páscoa ao SENHOR, que passou por cima das casas dos filhos de Israel no Egito, quando feriu os egípcios e livrou as nossas casas. Então, o povo se inclinou e adorou.
28 E foram os filhos de Israel e fizeram isso; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

Décima praga: morte dos primogênitos

29 Aconteceu que, à meia-noite, feriu o SENHOR todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito de Faraó, que se assentava no seu trono, até ao primogênito do cativo que estava na enxovia, e todos os primogênitos dos animais.
30 Levantou-se Faraó de noite, ele, todos os seus oficiais e todos os egípcios; e fez-se grande clamor no Egito, pois não havia casa em que não houvesse morto.
31 Então, naquela mesma noite, Faraó chamou a Moisés e a Arão e lhes disse: Levantai-vos, saí do meio do meu povo, tanto vós como os filhos de Israel; ide, servi ao SENHOR, como tendes dito.
32 Levai também convosco vossas ovelhas e vosso gado, como tendes dito; ide-vos embora e abençoai-me também a mim.

24Jūs švęsite šias apeigas kaip amžiną įsaką jums ir jūsų vaikams.
25Ir ateityje, atėję į kraštą, kurį VIEŠPATS duos, kaip yra pažadėjęs, švęsite šias apeigas.
26O kai jūsų vaikai klaus: ‘Ką reiškia šios apeigos?’ –
27atsakysite: ‘Tai Paschos aukaVIEŠPAČIUI, nes jis apėjo Egipte izraelitų namus, kai užmušė egiptiečius ir apsaugojo mūsų namus’“. Tada žmonės nusilenkė ir parpuolė kniūbsti pagarbinti.
28Izraelitai išsiskirstė ir padarė, kaip Mozė ir Aaronas buvo jiems įsakę.

Pirmagimių mirtis

29Vidurnaktį VIEŠPATS užmušė visus Egipto krašto pirmagimius – nuo soste sėdinčio faraono pirmagimio ligi kalėjime esančio kalinio pirmagimio – ir visus gyvulių pirmagimius.
30Naktį atsikėlė faraonas – jis ir jo pareigūnai, ir visi egiptiečiai. Egipte buvo girdėti didelis klyksmas, nes nebuvo namų, kuriuose nebūtų buvę numirėlio.
31Naktį jis pasišaukė Mozę ir Aaroną ir tarė: „Tučtuojau palikite mano žemes – judu ir izraelitai su jumis! Eikite ir garbinkite VIEŠPATĮ, kaip sakėte.
32Varykitės ir savo kaimenes, ir savo bandas, kaip reikalavote. Nešdinkitės! Ir palaiminkite mane!“

[33] Os egípcios apertavam com o povo, apressando-se em lançá-los fora da terra, pois diziam: Todos morreremos.

[33]Egiptiečiai skatino žmones kuo greičiau išeiti iš krašto, sakydami: „Mes visi išmirsime!“

[34] O povo tomou a sua massa, antes que levedasse, e as suas amassadeiras atadas em trouxas com seus vestidos, sobre os ombros.

[34]Taigi žmonės nešėsi ant pečių dar neraugintą tešlą, minkymo dubenis, įvyniotus apsiaustuose.

[35] Fizeram, pois, os filhos de Israel conforme a palavra de Moisés e pediram aos egípcios objetos de prata, e objetos de ouro, e roupas.

[35]Izraelitai buvo padarę, kaip Mozė jiems buvo liepęs; jie buvo paprašę iš egiptiečių sidabrinių ir auksinių brangenybių bei drabužių.

[36] E o SENHOR fez que seu povo encontrasse favor da parte dos egípcios, de maneira que estes lhes davam o que pediam. E despojaram os egípcios.

[36]O VIEŠPATS buvo padaręs, kad žmonės rastų tiek malonės egiptiečių akyse, kad šie duotų jiems, ko tik jie prašė. Taip izraelitai apiplėšė egiptiečius.

A saída dos israelitas do Egito

Išėjimas iš Egipto

[37] Assim, partiram os filhos de Israel de Ramessés para Sucote, cerca de seiscentos mil a pé, somente de homens, sem contar mulheres e crianças.

[37]Izraelitai iš Ramzio leidosi kelionėn Sukoto link, maždaug šeši šimtai tūkstančių vyrų pėsčiomis, neskaičiuojant vaikų.

[38] Subiu também com eles um misto de gente, ovelhas, gado, muitíssimos animais.

[38]Be to, kartu su jais pakilo eiti padrika minia ir labai daug galvijų – kaimenių ir bandų.

[39] E cozeram bolos asmos da massa que levaram do Egito; pois não se tinha levedado, porque foram lançados fora do Egito; não puderam deter-se e não haviam preparado para si provisões.

[39]Jie kepėsi neraugintus papločius iš tešlos, kurią nešėsi iš Egipto. Ji buvo nerauginta, nes jie buvo varomi iš Egipto ir negalėjo delsti. Maistu kelionei jie nebuvo apsirūpinę.

[40] Ora, o tempo que os filhos de Israel habitaram no Egito foi de quatrocentos e trinta anos.

[40]Izraelitai Egipte buvo išbuvę keturis šimtus trisdešimt metų.

[41] Aconteceu que, ao cabo dos quatrocentos e trinta anos, nesse mesmo dia, todas as hostes do SENHOR saíram da terra do Egito.

[41]Keturi šimtai trisdešimtųjų metų gale tą pačią dieną visos VIEŠPATIES gretos išėjo iš Egipto žemės.

[42] Esta noite se observará ao SENHOR, porque, nela, os tirou da terra do Egito; esta é a noite do SENHOR, que devem todos os filhos de Israel comemorar nas suas gerações.

[43] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão: Esta é a ordenança da Páscoa: nenhum estrangeiro comerá dela.

[44] Porém todo escravo comprado por dinheiro, depois de o teres circuncidado, comerá dela.

[45] O estrangeiro e o assalariado não comerão dela.

[46] O cordeiro há de ser comido numa só casa; da sua carne não levareis fora da casa, nem lhe quebrareis osso nenhum.

[47] Toda a congregação de Israel o fará.

[48] Porém, se algum estrangeiro se hospedar contigo e quiser celebrar a Páscoa do SENHOR, seja-lhe circuncidado todo macho; e, então, se chegará, e a observará, e será como o natural da terra; mas nenhum incircunciso comerá dela.

[49] A mesma lei haja para o natural e para o forasteiro que peregrinar entre vós.

[50] Assim fizeram todos os filhos de Israel; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

[51] Naquele mesmo dia, tirou o SENHOR os filhos de Israel do Egito, segundo as suas turmas.

Êxodo 13

Consagração dos primogênitos

[42]Tai buvo VIEŠPATIES budėjimo naktis, kai jis išvedė juos iš Egipto žemės. Taigi tą pačią naktį visi izraelitai turi švęsti kaip budėjimąVIEŠPAČIUI per visas kartas.

Paschos apeigos

[43]VIEŠPATS tarė Mozei ir Aaronui: „Štai Paschos avinėlio įstatai: nė vienas svetimtautis jo nevalgys.

[44]Bet kiekvienas už pinigus pirktas vergas gali juo dalytis tada, kai būsi jį apipjaustęs.

[45]Įnamys ir samdytas tarnas jo nevalgys.

[46]Jis turi būti valgomas viename ir tame pačiame name. Nieko iš jo mėsos neišmesite laukan. Nesulaužysite nė vieno jo kaulo.

[47]Visa Izraelio bendrija turi jį švęsti.

[48]Jeigu pas tave gyvenantis ateivis nori VIEŠPAČIUI švęsti Paschą, visi jo vyriškiai turi būti apipjaustyti. Tada bus jam leista švęsti, ir jis pats bus kaip čiabuvis krašte. Bet joks neapipjaustytas asmuo avinėlio nevalgys.

[49]Toks pat įstatymas bus čiabuviui ir ateiviui, gyvenančiam tarp jūsų.“

[50]Visi izraelitai padarė, kaip Mozė ir Aaronas buvo jiems liepę.

[51]Tą pačią dieną VIEŠPATS išvedė izraelitus iš Egipto žemės greta po gretos.

Išėjimo 13

Pirmagimių pašventimas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:
[2] Consagra-me todo primogênito; todo que abre a madre de sua mãe entre os filhos de Israel, tanto de homens como de animais, é meu.
[3] Disse Moisés ao povo: Lembrai-vos deste mesmo dia, em que saístes do Egito, da casa da servidão; pois com mão forte o SENHOR vos tirou de lá; portanto, não comereis pão levedado.
[4] Hoje, mês de abibe, estais saindo.
[5] Quando o SENHOR te houver introduzido na terra dos cananeus, e dos heteus, e dos amorreus, e dos heveus, e dos jebuseus, a qual jurou a teus pais te dar, terra que mana leite e mel, guardarás este rito neste mês.
[6] Sete dias comerás pães asmos; e, ao sétimo dia, haverá solenidade ao SENHOR.
[7] Sete dias se comerão pães asmos, e o levedado não se encontrará contigo, nem ainda fermento será encontrado em todo o teu território.
[8] Naquele mesmo dia, contarás a teu filho, dizendo: É isto pelo que o SENHOR me fez, quando saí do Egito.
[9] E será como sinal na tua mão e por memorial entre teus olhos; para que a lei do SENHOR esteja na tua boca; pois com mão forte o SENHOR te tirou do Egito.
[10] Portanto, guardarás esta ordenança no determinado tempo, de ano em ano.

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei:
[2]„Pašvęsk man visus pirmagimius! Kas tik tarp izraelitų pirmas atveria motinos įsčias, žmogaus ar gyvulio vaikas, tas yra mano“.
[3]Mozė tarė žmonėms: „Atsiminkite tą dieną, kai išėjote iš Egipto, iš vergijos namų, nes VIEŠPATS iš ten išvedė jus savo rankos galia. Rauginta duona nebus valgoma.
[4]Šiandien, abibo mėnesį, jūs išeinate!
[5]KaiVIEŠPATS atves tave į kanaaniečių, hetitų, amoritų, hivų ir jebusiečių kraštą, kurį duoti prisiekė jūsų protėviams, kraštą, tekantį pienu ir medumi, atliksi šį mėnesį tokias apeigas.
[6]Septynias dienas valgysi neraugintą duoną. Septintą dieną bus iškilmėVIEŠPAČIUI.
[7]Nerauginta duona bus valgoma septynias dienas; raugintos duonos neturi turėti ir nieko rauginto neturi būti visoje tavo žemėje.
[8]Tą dieną paaiškinsi savo sūnui: ‘Tai dėl to, ką man padarė VIEŠPATS, kai aš išėjau iš Egipto’.
[9]Tai tarnaus tau kaip ženklas ant rankos ir kaip priminimas ant kaktos, kad VIEŠPATIES Įstatymas būtų tavo lūpose, nes VIEŠPATS galinga ranka išvedė tave iš Egipto.
[10]Atliksi šias įsakytas apeigas metai iš metų joms skirtu laiku.

[11] Quando o SENHOR te houver introduzido na terra dos cananeus, como te jurou a ti e a teus pais, quando ta houver dado,

[12] apartarás para o SENHOR todo que abrir a madre e todo primogênito dos animais que tiveres; os machos serão do SENHOR.

[13] Porém todo primogênito da jumenta resgatarás com cordeiro; se o não resgatares, será desnucado; mas todo primogênito do homem entre teus filhos resgatarás.

[14] Quando teu filho amanhã te perguntar: Que é isso? Responder-lhe-ás: O SENHOR com mão forte nos tirou da casa da servidão.

[15] Pois sucedeu que, endurecendo-se Faraó para não nos deixar sair, o SENHOR matou todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito do homem até ao primogênito dos animais; por isso, eu sacrifico ao SENHOR todos os machos que abrem a madre; porém a todo primogênito de meus filhos eu resgato.

[16] E isto será como sinal na tua mão e por frontais entre os teus olhos; porque o SENHOR com mão forte nos tirou do Egito.

Deus guia o povo pelo caminho

[17] Tendo Faraó deixado ir o povo, Deus não o levou pelo caminho da terra dos filisteus, posto que mais perto, pois disse: Para que, porventura, o povo não se arrependa, vendo a guerra, e torne ao Egito.

[11]Kai VIEŠPATS įves tave į kanaaniečių kraštą, kaip buvo prisiekęs tau ir tavo protėviams, ir atiduos jį tau,

[12]tu atskirsi VIEŠPAČIUI visa, kas pirmąkart atveria motinos įsčias. Visi jūsų galvijų pirmagimiai patinėliai priklausys VIEŠPAČIUI.

[13]Kiekvieną pirmagimį asiliuką išpirksi avimi; o jeigu neišpirksi, turi jam nusukti sprandą. Kiekvieną vyrišką pirmagimį iš savo vaikų turi išpirkti.

[14]Kai ateityje tavo sūnus klaus: ‘Ką tai reiškia?’ – tu jam atsakysi: ‘Galinga ranka VIEŠPATS išvedė mus iš Egipto, iš vergijos namų.

[15]Kai faraonas kietaširdiškai užsispyrė neleisti mums išeiti,VIEŠPATS užmušė Egipto žemėje visus pirmagimius – ir žmonių pirmagimius, ir gyvulių pirmagimius. Todėl aš ir aukoju VIEŠPAČIUI visa, kas yra vyriškosios lyties ir pirmąkart atveria motinos įsčias, todėl aš ir išperku savo pirmagimį sūnų’.

[16]Tai tarnaus tau kaip ženklas ant rankos ir juostelė ant kaktos, nes galinga ranka VIEŠPATS mus išvedė iš Egipto“.

Nendrių jūros link

[17]Kai faraonas leido žmonėms išeiti, Dievas nevedė jų filistinų krašto keliu, nors jis ir buvo arčiau, nes Dievas mąstė: „Jei tautai tektų kariauti, ji pradės gailėtis ir sugrįš į Egiptą“.

[18] Porém Deus fez o povo rodear pelo caminho do deserto perto do mar Vermelho; e, arregimentados, subiram os filhos de Israel do Egito.

[19] Também levou Moisés consigo os ossos de José, pois havia este feito os filhos de Israel jurarem solenemente, dizendo: Certamente, Deus vos visitará; daqui, pois, levai convosco os meus ossos.

[20] Tendo, pois, partido de Sucote, acamparam-se em Etã, à entrada do deserto.

[21] O SENHOR ia adiante deles, durante o dia, numa coluna de nuvem, para os guiar pelo caminho; durante a noite, numa coluna de fogo, para os alumiar, a fim de que caminhassem de dia e de noite.

[22] Nunca se apartou do povo a coluna de nuvem durante o dia, nem a coluna de fogo durante a noite.

[18]Todėl Dievas vedė žmones aplinkiniu dykumos keliu Nendrių jūros link. Izraelitai iš Egipto leidosi kelionėn mūšio gretomis.

[19]Mozė pasiėmė kaulus Juozapo, kuris buvo iškilmingai prisaikdinęs izraelitus, tardamas: „Dievas tikrai ateis jūsų aplankyti. Tada turite iš čia neštis mano kaulus“.

[20]Iškeliavę iš Sukoto, jie apsistojo Etame, netoli dykumos pakraščio.

[21]Dieną VIEŠPATS, rodydamas kelią, ėjo pirma jų debesies stulpu, o naktį – ugnies stulpu, teikdamas šviesos, kad jie galėtų keliauti dieną ir naktį.

[22]Debesies stulpas dieną ir ugnies stulpas naktį nepasitraukė iš savo vietos žmonių priešakyje.

Êxodo 14

Perseguição de Israel

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel que retrocedam e se acampem defronte de Pi-Hairote, entre Migdol e o mar, diante de Baal-Zefom; em frente dele vos acampareis junto ao mar.

[3] Então, Faraó dirá dos filhos de Israel: Estão desorientados na terra, o deserto os encerrou.

[4] Endurecerei o coração de Faraó, para que os persiga, e serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército; e saberão

Išėjimo 14

[1]Tada VIEŠPATS tarė Mozei:

[2]„Liepk izraelitams grįžti ir apsistoti priešais Pi Hahirotus, tarp Migdolo ir jūros, priešais Baal Cefoną; įsirenkite stovyklą priešais jį prie jūros.

[3]Faraonas tuomet pamanys apie izraelitus: ‘Jie klajoja be tikslo po kraštą. Dykuma jų nepaleidžia’.

[4]Tada aš sukietinsiu faraono širdį, ir jis vysis juos, idant būčiau pašlovintas per faraoną ir visą jo kariuomenę. O

os egípcios que eu sou o SENHOR. Eles assim o fizeram.

egiptiečiai žinos, kad aš esu VIEŠPATS“. Taip jie ir padarė.

5 Sendo, pois, anunciado ao rei do Egito que o povo fugia, mudou-se o coração de Faraó e dos seus oficiais contra o povo, e disseram: Que é isto que fizemos, permitindo que Israel nos deixasse de servir?

5Kai Egipto karaliui buvo pranešta, kad žmonės pabėgo, faraonas bei jo pareigūnai apsigalvojo ir sakė: „Ką mes padarėme, atleisdami Izraelį nuo lažo!“

6 E aprontou Faraó o seu carro e tomou consigo o seu povo;

6Tada faraonas įsakė pakinkyti kovos vežimą ir pasiėmė su savimi kariuomenės;

7 e tomou também seiscentos carros escolhidos e todos os carros do Egito com capitães sobre todos eles.

7pasiėmė šešis šimtus rinktinių kovos vežimų, visus Egipto kovos vežimus su galiūnais kiekviename.

8 Porque o SENHOR endureceu o coração de Faraó, rei do Egito, para que perseguisse os filhos de Israel; porém os filhos de Israel saíram afoitamente.

8VIEŠPATS sukietino faraono, Egipto karaliaus, širdį, ir jis vijosi izraelitus. Izraelitai drąsiai žygiavo tolyn,

9 Perseguiram-nos os egípcios, todos os cavalos e carros de Faraó, e os seus cavalarianos, e o seu exército e os alcançaram acampados junto ao mar, perto de Pi-Hairote, defronte de Baal-Zefom.

9o juos vijosi egiptiečiai – visi faraono žirgai ir kovos vežimai, vežimų vežėjai ir kariuomenė. Egiptiečiai užklupo izraelitus, apsistojusius prie jūros – prie Pi Hahirotų, priešais Baal Cefoną.

Perėjimas per jūrą

10 E, chegando Faraó, os filhos de Israel levantaram os olhos, e eis que os egípcios vinham atrás deles, e temeram muito; então, os filhos de Israel clamaram ao SENHOR.

10Faraonas jau buvo arti, kai izraelitai žvalgydamiesi pamatė, kad egiptiečiai juos vejasi. Siaubo apimti izraelitai šaukėsi VIEŠPATIES.

11 Disseram a Moisés: Será, por não haver sepulcros no Egito, que nos tiraste de lá, para que morramos neste deserto? Por que nos trataste assim, fazendo-nos sair do Egito?

11Mozei jie skundėsi: „Nejau nebuvo kapams vietos Egipte, kad išvedei mus mirti į dykumą? Ką gi padarei, išvesdamas mus iš Egipto?

12 Não é isso o que te dissemos no Egito: deixa-nos, para que sirvamos os egípcios?

12Argi ne tą pat mes sakėme tau Egipte: ‘Atstok nuo mūsų! Leisk mums tarnauti

Pois melhor nos fora servir aos egípcios do que morrermos no deserto.

egiptiečiams?’ Iš tikrųjų būtų buvę geriau tarnauti egiptiečiams, negu mirti dykumoje“.

[13] Moisés, porém, respondeu ao povo: Não temais; aquietai-vos e vede o livramento do SENHOR que, hoje, vos fará; porque os egípcios, que hoje vedes, nunca mais os tornareis a ver.

[13]Bet Mozė sakė žmonėms: „Nebijokite! Tvirtai laikykitės ir pamatysite išgelbėjimą, kurį VIEŠPATS jums šiandien suteiks. Egiptiečių, kuriuos dabar matote, daugiau niekada nebematysite.

[14] O SENHOR pelejará por vós, e vós vos calareis.

[14]Pats VIEŠPATS kovos už jus, o jūs nutilkite“.

A passagem pelo meio do mar

[15] Disse o SENHOR a Moisés: Por que clamas a mim? Dize aos filhos de Israel que marchem.

[15]Tada VIEŠPATS tarė Mozei: „Ko tu manęs šaukiesi? Sakyk izraelitams, kad eitų kaip ėję!

[16] E tu, levanta o teu bordão, estende a mão sobre o mar e divide-o, para que os filhos de Israel passem pelo meio do mar em seco.

[16]O tu pakelk savo lazdą, ištiesk ranką viršum jūros ir perskirk ją, kad izraelitai galėtų pereiti jūrą sausu dugnu.

[17] Eis que endurecerei o coração dos egípcios, para que vos sigam e entrem nele; serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército, nos seus carros e nos seus cavalarianos;

[17]Tada aš, sakau tau, sukietinsiu egiptiečių širdis, kad jie eitų iš paskos. Ir aš būsiu pašlovintas per faraoną ir visą jo kariuomenę, per jo kovos vežimus ir vežėjus.

[18] e os egípcios saberão que eu sou o SENHOR, quando for glorificado em Faraó, nos seus carros e nos seus cavalarianos.

[18]Egiptiečiai žinos, kad aš esu VIEŠPATS, kai būsiu pašlovintas per faraoną, jo kovos vežimus ir kovos vežimų vežėjus“.

[19] Então, o Anjo de Deus, que ia adiante do exército de Israel, se retirou e passou para trás deles; também a coluna de nuvem se retirou de diante deles, e se pôs atrás deles,

[19]Dievo angelas, ėjęs izraelitų gretų priešakyje, dabar pakilo ir nuėjo už jų; debesies stulpas pakilo iš jų priekio ir užėmė vietą už jų.

[20] e ia entre o campo dos egípcios e o campo de Israel; a nuvem era escuridade para aqueles e para este esclarecia a noite;

[20]Jis atsirado tarp egiptiečių stovyklos ir Izraelio stovyklos. Debesis tapo tamsus, todėl naktis praėjo taip, kad vieni prie kitų negalėjo prisiartinti per visą naktį.

de maneira que, em toda a noite, este e aqueles não puderam aproximar-se.

[21] Então, Moisés estendeu a mão sobre o mar, e o SENHOR, por um forte vento oriental que soprou toda aquela noite, fez retirar-se o mar, que se tornou terra seca, e as águas foram divididas.

[21]Tada Mozė ištiesė ranką viršum jūros. Pučiant stipriam rytų vėjui per visą naktį, VIEŠPATS nuseklino jūrą ir pavertė ją sausa žeme. Kai vandenys buvo perskirti,

[22] Os filhos de Israel entraram pelo meio do mar em seco; e as águas lhes foram qual muro à sua direita e à sua esquerda.

[22]izraelitai žengė į jūrą sausuma, vandenims sudarius sieną jiems iš dešinės ir iš kairės.

[23] Os egípcios que os perseguiam entraram atrás deles, todos os cavalos de Faraó, os seus carros e os seus cavalarianos, até ao meio do mar.

[23]O egiptiečiai vydamiesi žygiavo paskui juos į jūrą visi – faraono žirgai, kovos vežimai ir vežėjai.

[24] Na vigília da manhã, o SENHOR, na coluna de fogo e de nuvem, viu o acampamento dos egípcios e alvorotou o acampamento dos egípcios;

[24]Atėjus ryto sargybos metui, VIEŠPATS metė žvilgsnį į egiptiečių kariuomenę iš ugnies ir debesies stulpo ir sukėlė klaiką egiptiečių gretose.

[25] emperrou-lhes as rodas dos carros e fê-los andar dificultosamente. Então, disseram os egípcios: Fujamos da presença de Israel, porque o SENHOR peleja por eles contra os egípcios.

[25]Jis taip įklampino jų vežimų ratus, kad tie vos besisuko. Egiptiečiai tarė: „Bėkime nuo izraelitų, nesVIEŠPATS už juos kovoja su Egiptu“.

Os egípcios perecem no mar

[26] Disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão sobre o mar, para que as águas se voltem sobre os egípcios, sobre os seus carros e sobre os seus cavalarianos.

[26]Tada VIEŠPATS paliepė Mozei: „Ištiesk ranką viršum jūros, kad vandenys sugrįžtų ant egiptiečių, jų kovos vežimų ir vežėjų!“

[27] Então, Moisés estendeu a mão sobre o mar, e o mar, ao romper da manhã, retomou a sua força; os egípcios, ao fugirem, foram de encontro a ele, e o SENHOR derribou os egípcios no meio do mar.

[27]Mozė ištiesė ranką viršum jūros. Auštant jūra ėmė grįžti į savo įprastą vietą, ir egiptiečiai bėgo nuo jos. Bet VIEŠPATS nubloškė juos į jūrą.

[28] E, voltando as águas, cobriram os carros e os cavalarianos de todo o exército de

[28]Vandenys sugrįžo ir paskandino jūroje kovos vežimus ir vežėjus – visą faraono

Faraó, que os haviam seguido no mar; nem ainda um deles ficou.

29 Mas os filhos de Israel caminhavam a pé enxuto pelo meio do mar; e as águas lhes eram quais muros, à sua direita e à sua esquerda.

30 Assim, o SENHOR livrou Israel, naquele dia, da mão dos egípcios; e Israel viu os egípcios mortos na praia do mar.

31 E viu Israel o grande poder que o SENHOR exercitara contra os egípcios; e o povo temeu ao SENHOR e confiou no SENHOR e em Moisés, seu servo.

Êxodo 15

O cântico de Moisés

1 Então, entoou Moisés e os filhos de Israel este cântico ao SENHOR, e disseram: Cantarei ao SENHOR, porque triunfou gloriosamente; lançou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

2 O SENHOR é a minha força e o meu cântico; ele me foi por salvação; este é o meu Deus; portanto, eu o louvarei; ele é o Deus de meu pai; por isso, o exaltarei.

3 O SENHOR é homem de guerra; SENHOR é o seu nome.

4 Lançou no mar os carros de Faraó e o seu exército; e os seus capitães afogaram-se no mar Vermelho.

5 Os vagalhões os cobriram; desceram às profundezas como pedra.

6 A tua destra, ó SENHOR, é gloriosa em poder; a tua destra, ó SENHOR, despedaça o inimigo.

kariuomenę, žygiavusią paskui izraelitus. Nė vienas jų neišsigelbėjo.

29O izraelitai perėjo per jūrą sausa žeme, vandenims sudarius sieną jiems iš dešinės ir iš kairės.

30Taip VIEŠPATS išgelbėjo tą dieną Izraelį nuo egiptiečių. Izraelis matė gulinčius negyvus egiptiečius ant jūros kranto.

31Pamatęs galingą ranką, kurią VIEŠPATS pakėlė prieš Egiptą, Izraelis pabūgo VIEŠPATIES ir patikėjoVIEŠPAČIU ir jo tarnu Moze.

Išėjimo 15

Pergalės giesmė

1Tada Mozė ir izraelitai giedojo VIEŠPAČIUI šią giesmę: ,,Aš giedosiu VIEŠPAČIUI, nes jis šlovingai nugalėjo, nugramzdino į jūrą žirgą ir vežėją.

2VIEŠPATS mano jėga ir giesmė – jis mane išgelbėjo! Aš jį garbinsiu, jis – mano Dievas! Aš jį aukštinsiu, jis – mano tėvo Dievas!

3VIEŠPATS yra Galiūnas, VIEŠPATS jo vardas!

4Faraono kovos vežimus ir kariuomenę nubloškė į jūrą, Nendrių jūroje paskandino jo geriausius vadus!

5Bedugnės vandenys juos užliejo, jie nugrimzdo į gelmes kaip akmuo.

6Tavo dešinė, VIEŠPATIE, nuostabi savo jėga, tavo dešinė ranka, VIEŠPATIE, triuškina priešus!

[7] Na grandeza da tua excelência, derribas os que se levantam contra ti; envias o teu furor, que os consome como restolho.

[8] Com o resfolgar das tuas narinas, amontoaram-se as águas, as correntes pararam em montão; os vagalhões coalharam-se no coração do mar.

[9] O inimigo dizia: Perseguirei, alcançarei, repartirei os despojos; a minha alma se fartará deles, arrancarei a minha espada, e a minha mão os destruirá.

[10] Sopraste com o teu vento, e o mar os cobriu; afundaram-se como chumbo em águas impetuosas.

[11] Ó SENHOR, quem é como tu entre os deuses? Quem é como tu, glorificado em santidade, terrível em feitos gloriosos, que operas maravilhas?

[12] Estendeste a destra; e a terra os tragou.

[13] Com a tua beneficência guiaste o povo que salvaste; com a tua força o levaste à habitação da tua santidade.

[14] Os povos o ouviram, eles estremeceram; agonias apoderaram-se dos habitantes da Filístia.

[15] Ora, os príncipes de Edom se perturbam, dos poderosos de Moabe se apodera temor, esmorecem todos os habitantes de Canaã.

[16] Sobre eles cai espanto e pavor; pela grandeza do teu braço, emudecem como pedra; até que passe o teu povo, ó SENHOR, até que passe o povo que adquiriste.

[7]Savo didybės šlove nugalėjai priešininkus, išliejai savo įniršį, kuris surijo juos kaip ugnis suryja šiaudus.

[8]Tavo nirtulio dvelktelėjimu susitelkė vandenys, ir bangos iškilo tarsi pylimas, bedugnės vandenys sustingo viduryje jūros.

[9]Priešas sakė: ‘Vysiuosi ir pasivysiu, pasidalysiu grobį, pasisotinsiu. Išsitrauksiu kalaviją, mano ranka juos sunaikins’.

[10]Bet tu papūtei savo vėju, ir jūra juos užliejo; jie nugrimzdo tarsi švinas į gilų vandenį.

[11]Kas tarp dievų tau lygus, VIEŠPATIE? Kas, kaip tu, nuostabus šventumu? Baisus darbų šlove, darantis stebuklus;

[12]kai ištiesei savo dešinę, žemė juos prarijo.

[13]Savo ištikima meile vedei tautą, kurią išpirkai, savo galia juos lydėjai į savo šventąją buveinę.

[14]Tai girdėdamos drebėjo tautos, skausmas apėmė Filistijos gyventojus.

[15]Edomo vadus pagavo išgąstis; drebulys apėmė Moabo galiūnus; nutirpo iš baimės visi Kanaano gyventojai.

[16]Juos apėmė baimė ir siaubas; tavo rankos galybe jie nutilo kaip akmuo, kolei praėjo tavo tauta, VIEŠPATIE, kolei praėjo tauta, kurią išpirkai.

[17] Tu o introduzirás e o plantarás no monte da tua herança, no lugar que aparelhaste, ó SENHOR, para a tua habitação, no santuário, ó SENHOR, que as tuas mãos estabeleceram.

[18] O SENHOR reinará por todo o sempre.

[19] Porque os cavalos de Faraó, com os seus carros e com os seus cavalarianos, entraram no mar, e o SENHOR fez tornar sobre eles as águas do mar; mas os filhos de Israel passaram a pé enxuto pelo meio do mar.

Antífona de Miriã e das mulheres

[20] A profetisa Miriã, irmã de Arão, tomou um tamborim, e todas as mulheres saíram atrás dela com tamborins e com danças.

[21] E Miriã lhes respondia: Cantai ao SENHOR, porque gloriosamente triunfou e precipitou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

As águas amargas tornam-se doces

[22] Fez Moisés partir a Israel do mar Vermelho, e saíram para o deserto de Sur; caminharam três dias no deserto e não acharam água.

[23] Afinal, chegaram a Mara; todavia, não puderam beber as águas de Mara, porque eram amargas; por isso, chamou-se-lhe Mara.

[24] E o povo murmurou contra Moisés, dizendo: Que havemos de beber?

[25] Então, Moisés clamou ao SENHOR, e o SENHOR lhe mostrou uma árvore; lançou-a Moisés nas águas, e as águas se tornaram

[17]Tu juos įvedei ir pasodinai savo paveldo kalne, toje vietoje, VIEŠPATIE, kurią padarei savo buveine, toje šventykloje, VIEŠPATIE, kurią pastatė tavo rankos.

[18]VIEŠPATS karaliaus per amžių amžius“.

[19]Kai faraono žirgai, kovos vežimai ir vežėjai įžygiavo į jūrą, VIEŠPATSužvertė juos vandenimis, o izraelitai perėjo per jūros vidurį sausa žeme.

[20]Tada pranašė Mirjama, Aarono sesuo, paėmė į ranką būgnelį su žvangučiais. Visos moterys išėjo paskui ją, rankomis mušdamos būgnelius su žvangučiais ir šokdamos ratelius.

[21]Mirjama užgiedojo: „Giedokite VIEŠPAČIUI, nes jis šlovingai nugalėjo, nugramzdino į jūrą žirgą ir vežėją“.

Kelionė per dykumą

[22]Tada Mozė vedė Izraelį tolyn nuo Nendrių jūros. Jie ėjo gilyn į Šūro dykumą. Tris dienas keliavo dykuma, nerasdami vandens.

[23]Atėję į Marą, Maros vandens gerti negalėjo, nes jis buvo kartus. Todėl ir vietovė buvo vadinama Mara.

[24]Žmonės murmėjo prieš Mozę, klausdami: „Ką gi mes gersime?“

[25]Jis šaukėsi VIEŠPATIES. VIEŠPATS parodė jam medžio gabalą. Kai įmetė jį į vandenį, vanduo pasidarė saldus. Tenai

doces. Deu-lhes ali estatutos e uma ordenação, e ali os provou,

[26] e disse: Se ouvires atento a voz do SENHOR, teu Deus, e fizeres o que é reto diante dos seus olhos, e deres ouvido aos seus mandamentos, e guardares todos os seus estatutos, nenhuma enfermidade virá sobre ti, das que enviei sobre os egípcios; pois eu sou o SENHOR, que te sara.

[27] Então, chegaram a Elim, onde havia doze fontes de água e setenta palmeiras; e se acamparam junto das águas.

Êxodo 16

Deus manda o maná

[1] Partiram de Elim, e toda a congregação dos filhos de Israel veio para o deserto de Sim, que está entre Elim e Sinai, aos quinze dias do segundo mês, depois que saíram da terra do Egito.

[2] Toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e Arão no deserto;

[3] disseram-lhes os filhos de Israel: Quem nos dera tivéssemos morrido pela mão do SENHOR, na terra do Egito, quando estávamos sentados junto às panelas de carne e comíamos pão a fartar! Pois nos trouxestes a este deserto, para matardes de fome toda esta multidão.

[4] Então, disse o SENHOR a Moisés: Eis que vos farei chover do céu pão, e o povo sairá e colherá diariamente a porção para cada dia, para que eu ponha à prova se anda na minha lei ou não.

VIEŠPATS juos išbandė, duodamas jiems nuostatą ir nuosprendį.

[26]„Jeigu iš tikrųjų klausysite VIEŠPATIES, savo Dievo, balso, – sakė jis, – ir darysite, kas dora jo akyse, paisydami jo įsakymų ir laikydamiesi visų jo nuostatų, nevarginsiu jūsų jokia liga, kuriomis varginau egiptiečius, nes esu jus gydantis VIEŠPATS“.

[27]Paskui jie atėjo į Elimus, kur buvo dvylika vandens šaltinių ir septyniasdešimt palmių. Jie apsistojo ten prie vandens.

Išėjimo 16

Murmėjimai prieš Dievą

[1]Pakilusi iš Elimų, visa izraelitų bendrija atkeliavo į Sino dykumą, kuri yra tarp Elimų ir Sinajaus, antro mėnesio penkioliktą dieną po išėjimo iš Egipto žemės.

[2]Dykumoje visa izraelitų bendrija murmėjo prieš Mozę ir Aaroną.

[3]Izraelitai sakė jiems: „Verčiau būtume mirę nuo VIEŠPATIES rankos Egipto žemėje, sėdėdami prie mėsos puodų ir prisivalgę duonos iki soties! Juk išvedėte į šią dykumą mus, visą bendriją, badu numarinti!“

[4]Tada VIEŠPATS tarė Mozei: „Sakau tau, aš lysiu jums duona iš dangaus. Kasdien žmonės teeina ir tepasirenka tik tiek, kiek pakaktų vienai dienai, kad išbandyčiau, ar jie laikosi mano įsakymo, ar ne.

[5] Dar-se-á que, ao sexto dia, prepararão o que colherem; e será o dobro do que colhem cada dia.

[5]Bet šeštą dieną, kai jie ruoš, ką parsinešę, ras dvigubai tiek, kiek paprastai prirenka kitomis dienomis“.

[6] Então, disse Moisés e Arão a todos os filhos de Israel: à tarde, sabereis que foi o SENHOR quem vos tirou da terra do Egito,

[6]Mozė ir Aaronas tarė visiems izraelitams: „Vakare jūs patirsite, kad VIEŠPATS išvedė jus iš Egipto žemės,

[7] e, pela manhã, vereis a glória do SENHOR, porquanto ouviu as vossas murmurações; pois quem somos nós, para que murmureis contra nós?

[7]o rytoj rytą matysiteVIEŠPATIES šlovę, nes jis išgirdo jūsų murmėjimą prieš VIEŠPATĮ. O mudu – kas mes tokie, kad turėtumėte prieš mus murmėti?

[8] Prosseguiu Moisés: Será isso quando o SENHOR, à tarde, vos der carne para comer e, pela manhã, pão que vos farte, porquanto o SENHOR ouviu as vossas murmurações, com que vos queixais contra ele; pois quem somos nós? As vossas murmurações não são contra nós, e sim contra o SENHOR.

[8]Juk VIEŠPATS, – tęsė Mozė, – vakare duos jums mėsos valgyti, o rytoj rytą – duonos iki soties.VIEŠPATS išgirdo jūsų murmėjimą, kuriuo prieš jį murmėjote. O mudu – kas mes tokie? Jūsų murmėjimas ne prieš mus, bet prieš VIEŠPATĮ!“

[9] Disse Moisés a Arão: Dize a toda a congregação dos filhos de Israel: Chegai-vos à presença do SENHOR, pois ouviu as vossas murmurações.

[9]Tada Mozė tarė Aaronui: „Sakyk visai izraelitų bendrijai: ‘Artinkitės prieVIEŠPATIES, nes jis išgirdo jūsų murmėjimą’“.

[10] Quando Arão falava a toda a congregação dos filhos de Israel, olharam para o deserto, e eis que a glória do SENHOR apareceu na nuvem.

[10]Kai Aaronas kalbėjo visai izraelitų bendrijai, jie dairėsi į dykumą ir pamatė: debesyje pasirodėVIEŠPATIES šlovė!

Deus manda codornizes

[11] E o SENHOR disse a Moisés:

[11]VIEŠPATS kalbėjo Mozei:

[12] Tenho ouvido as murmurações dos filhos de Israel; dize-lhes: Ao crepúsculo da tarde, comereis carne, e, pela manhã, vos fartareis de pão, e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[12]„Aš išgirdau izraelitų murmėjimą. Sakyk jiems: ‘Temstant valgysite mėsos, o rytoj rytą turėsite duonos iki soties. Tada jūs žinosite, kad aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas’“.

[13] À tarde, subiram codornizes e cobriram o arraial; pela manhã, jazia o orvalho ao redor do arraial.

[13]Vakare pasirodė putpelės ir apdengė stovyklą, o rytą visur aplink stovyklą buvo iškritusi didelė rasa.

[14] E, quando se evaporou o orvalho que caíra, na superfície do deserto restava uma coisa fina e semelhante a escamas, fina como a geada sobre a terra.

[14]Rasai nukritus, dykumos paviršiuje gulėjo kažkas smulkaus, panašaus į grūdelius, tokio smulkaus tarsi šerkšnas ant žemės.

[15] Vendo-a os filhos de Israel, disseram uns aos outros: Que é isto? Pois não sabiam o que era. Disse-lhes Moisés: Isto é o pão que o SENHOR vos dá para vosso alimento.

[15]Tai pamatę, izraelitai klausinėjo vieni kitų: „Kas tai?“, nes nežinojo, kas tai buvo. Mozė tarė jiems: „Tai duona, kurios VIEŠPATS davė jums valgyti.

[16] Eis o que o SENHOR vos ordenou: Colhei disso cada um segundo o que pode comer, um gômer por cabeça, segundo o número de vossas pessoas; cada um tomará para os que se acharem na sua tenda.

[16]Štai VIEŠPATIES įsakymas: ‘Prisirinkite jos tiek, kiek kiekvienam pagal asmenų skaičių reikia. Kiekvienam asmeniui po vieną omerą. Kiekvienas aprūpina visus esančius savo palapinėje’“.

[17] Assim o fizeram os filhos de Israel; e colheram, uns, mais, outros, menos.

[17]Izraelitai darė taip, kad vieni prisirinko daug, o kiti – mažai.

[18] Porém, medindo-o com o gômer, não sobejava ao que colhera muito, nem faltava ao que colhera pouco, pois colheram cada um quanto podia comer.

[18]Bet kai paseikėjo omeru, daugiau prisirinkusiems nebuvo per daug, o mažiau prisirinkusiems nebuvo per mažai. Visi buvo tiek prisirinkę, kiek kiekvienam reikėjo.

[19] Disse-lhes Moisés: Ninguém deixe dele para a manhã seguinte.

[19]Mozė tarė jiems: „Nė vienas tepalieka nė trupučio kitam rytui“.

[20] Eles, porém, não deram ouvidos a Moisés, e alguns deixaram do maná para a manhã seguinte; porém deu bichos e cheirava mal. E Moisés se indignou contra eles.

[20]Bet jie Mozės nepaklausė. Kai kurie pasiliko šiek tiek ir rytojui, bet ji sukirmijo ir dvokė. Ant jų Mozė supyko.

[21] Colhiam-no, pois, manhã após manhã, cada um quanto podia comer; porque, em vindo o calor, se derretia.

[21]Kas rytą jie rinkdavosi jos tiek, kiek kiekvienam reikėdavo, nes, saulei įkaitinus, ji ištirpdavo.

O povo de Israel recolhe o maná

[22] Ao sexto dia, colheram pão em dobro, dois gômeres para cada um; e os principais da congregação vieram e contaram-no a Moisés.

[22]Šeštą dieną jie prisirinko maisto dvigubai – kiekvienam po du omerus. Kai visi bendrijos vadovai atėjo pas Mozę ir jam pranešė,

[23] Respondeu-lhes ele: Isto é o que disse o SENHOR: Amanhã é repouso, o santo sábado do SENHOR; o que quiserdes cozer no forno, cozei-o, e o que quiserdes cozer em água, cozei-o em água; e tudo o que sobrar separai, guardando para a manhã seguinte.

[23]jis tarė jiems: „Štai VIEŠPATIES įsakymas: ‘Rytoj – iškilminga poilsio diena, šventasVIEŠPATIES šabas. Kiek turite kepti, kepkite, kiek turite virti, virkite, o kas lieka, atsidėkite į šalį ir palaikykite rytojui’“.

[24] E guardaram-no até pela manhã seguinte, como Moisés ordenara; e não cheirou mal, nem deu bichos.

[24]Kas liko, jie atidėjo į šalį rytojui, kaip Mozė buvo liepęs, ir maistas nei dvokė, nei kirmijo.

[25] Então, disse Moisés: Comei-o hoje, porquanto o sábado é do SENHOR; hoje, não o achareis no campo.

[25]Mozė tarė: „Valgykite jį šiandien, nes šiandien VIEŠPATIES šabas. Šiandien ant žemės jo nerasite.

[26] Seis dias o colhereis, mas o sétimo dia é o sábado; nele, não haverá.

[26]Kitas šešias dienas jo rinksitės, bet septintą dieną, kuri yra šabas, ant žemės jo nebus“.

[27] Ao sétimo dia, saíram alguns do povo para o colher, porém não o acharam.

[27]Vis dėlto septintą dieną kai kurie žmonės išėjo pasirinkti, bet nieko nerado.

[28] Então, disse o SENHOR a Moisés: Até quando recusareis guardar os meus mandamentos e as minhas leis?

[28]Tada VIEŠPATS sakė Mozei: „Kiek ilgai jūs atsisakinėsite laikytis mano įsakymų ir pamokymų?

[29] Considerai que o SENHOR vos deu o sábado; por isso, ele, no sexto dia, vos dá pão para dois dias; cada um fique onde está, ninguém saia do seu lugar no sétimo dia.

[29]Įsidėmėkite! VIEŠPATS davė jums šabą, todėl šeštą dieną jis duoda jums maisto dviem dienoms. Septintą dieną visi turite būti namie ir niekur neiti“.

[30] Assim, descansou o povo no sétimo dia.

[30]Taigi septintą dieną žmonės ilsėjosi.

[31] Deu-lhe a casa de Israel o nome de maná; era como semente de coentro, branco e de sabor como bolos de mel.

[31]Izraelio namai pavadino tą duoną mana. Ji buvo panaši į koriandro sėklą ir balta, o skonis panašus į meduolių skonį.

[32] Disse Moisés: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou: Dele encherás um gômer e o guardarás para as vossas gerações, para que vejam o pão com que

[32]Mozė tarė: „ŠtaiVIEŠPATIES įsakymas: ‘Tebūna vienas jos omeras laikomas per kartų kartas, idant šios galėtų pamatyti duoną, kuria aš maitinau jus dykumoje, kai išvedžiau iš Egipto žemės’“.

vos sustentei no deserto, quando vos tirei do Egito.

33 Disse também Moisés a Arão: Toma um vaso, mete nele um gômer cheio de maná e coloca-o diante do SENHOR, para guardar-se às vossas gerações.

34 Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim Arão o colocou diante do Testemunho para o guardar.

35 E comeram os filhos de Israel maná quarenta anos, até que entraram em terra habitada; comeram maná até que chegaram aos limites da terra de Canaã.

36 Gômer é a décima parte do efa.

33Mozė tarė Aaronui: „Paimk indą, supilk į jį omerą manos ir padėk VIEŠPATIES akivaizdoje, kad būtų laikoma per kartų kartas“.

34Aaronas vėliau padėjo jį priešais Sandorą, kad būtų laikomas, kaip Mozei įsakė VIEŠPATS.

35Izraelitai valgė maną keturiasdešimt metų, kol atėjo į sėslų kraštą prie Kanaano krašto ribos.

36Omeras yra dešimtoji efos dalis.

Êxodo 17

A água da rocha em Refidim

1 Tendo partido toda a congregação dos filhos de Israel do deserto de Sim, fazendo suas paradas, segundo o mandamento do SENHOR, acamparam-se em Refidim; e não havia ali água para o povo beber.

2 Contendeu, pois, o povo com Moisés e disse: Dá-nos água para beber. Respondeu-lhes Moisés: Por que contendeis comigo? Por que tentais ao SENHOR?

3 Tendo aí o povo sede de água, murmurou contra Moisés e disse: Por que nos fizeste subir do Egito, para nos matares de sede, a nós, a nossos filhos e aos nossos rebanhos?

4 Então, clamou Moisés ao SENHOR: Que farei a este povo? Só lhe resta apedrejar-me.

5 Respondeu o SENHOR a Moisés: Passa adiante do povo e toma contigo alguns dos

Išėjimo 17

Vanduo iš uolos

1Iš Sino dykumos visa izraelitų bendrija keliavo sustodami, kaip VIEŠPATSvedė. Jie apsistojo Refidimuose, bet čia nebuvo vandens žmonėms atsigerti.

2Žmonės barėsi ant Mozės ir sakė: „Duok mums vandens atsigerti!“ Mozė atsakė jiems: „Ko mane barate? Kam gi mėginate VIEŠPATĮ?“

3Bet čia žmonės trośko be vandens ir murmėjo prieš Mozę, sakydami: „Nejau išvedei iš Egipto troškuliu nužudyti mus ir mūsų vaikus, ir mūsų galvijus?“

4Mozė šaukėsi VIEŠPATIES ir sakė: „Ką turiu daryti su šia tauta? Dar truputį, ir jie ims mane akmenimis mušti“.

5O VIEŠPATS tarė Mozei: „Eik ir atsistok prieš žmones. Pasiimk su savimi keletą

anciãos de Israel, leva contigo em mão o bordão com que feriste o rio e vai.

Izraelio seniūnų, laikyk rankoje lazdą, kuria sudavei į Nilą, ir eik.

6 Eis que estarei ali diante de ti sobre a rocha em Horebe; ferirás a rocha, e dela sairá água, e o povo beberá. Moisés assim o fez na presença dos anciãos de Israel.

6Sakau tau, aš stovėsiu ten priešais tave ant uolos prie Horebo. Suduok į uolą, ir ištekės iš jos vandens žmonėms atsigerti“. Mozė Izraelio seniūnų akivaizdoje taip ir padarė.

7 E chamou o nome daquele lugar Massá e Meribá, por causa da contenda dos filhos de Israel e porque tentaram ao SENHOR, dizendo: Está o SENHOR no meio de nós ou não?

7Jis pavadino tą vietą Masa ir Meriba dėl to, kad izraelitai barėsi ir mėgino VIEŠPATĮ, sakydami: „Ar yra VIEŠPATS tarp mūsų, ar ne?“

Amaleque peleja contra os israelitas

8 Então, veio Amaleque e pelejou contra Israel em Refidim.

9 Com isso, ordenou Moisés a Josué: Escolhe-nos homens, e sai, e peleja contra Amaleque; amanhã, estarei eu no cimo do outeiro, e o bordão de Deus estará na minha mão.

10 Fez Josué como Moisés lhe dissera e pelejou contra Amaleque; Moisés, porém, Arão e Hur subiram ao cimo do outeiro.

11 Quando Moisés levantava a mão, Israel prevalecia; quando, porém, ele abaixava a mão, prevalecia Amaleque.

12 Ora, as mãos de Moisés eram pesadas; por isso, tomaram uma pedra e a puseram por baixo dele, e ele nela se assentou; Arão e Hur sustentavam-lhe as mãos, um, de um lado, e o outro, do outro; assim lhe ficaram as mãos firmes até ao pôr-do-sol.

13 E Josué desbaratou a Amaleque e a seu povo a fio de espada.

14 Então, disse o SENHOR a Moisés: Escreve isto para memória num livro e

Mūšis su Amaleku

8Tada atžygiavo Amalekas ir kovojo su Izraeliu prie Refidimų.

9Mozė tarė Jozuei: „Parink mums vyrų, išeik ir kovok su Amaleku. Rytoj aš atsistosiu ant kalvos su Dievo lazda rankoje“.

10Jozuė padarė, kaip Mozė jam liepė, ir kovojo su Amaleku, o Mozė, Aaronas ir Hūras tuo tarpu palypėjo ant kalvos.

11Kai Mozė laikydavo iškeltą ranką, Izraelis imdavo viršų, o kai tik ranką nuleisdavo, viršų imdavo Amalekas.

12Mozės rankos taip pailso, kad jiedu paėmė akmenį, padėjo prie Mozės, ir jis ant jo atsisėdo. Aaronas ir Hūras parėmė jo iškeltas rankas, vienas – iš vieno šono, kitas – iš kito. Taip jo rankos liko tvirtos iki pat saulėlydžio.

13Jozuė nugalėjo Amaleką ir jo tautą kalaviju.

14Tada VIEŠPATS tarė Mozei: „Įrašyk tai į knygą kaip priminimą ir, Jozuei girdint,

repete-o a Josué; porque eu hei de riscar totalmente a memória de Amaleque de debaixo do céu.

perskaityk: 'Aš visiškai išnaikinsiu po dangumi Amaleko atminimą'".

15 E Moisés edificou um altar e lhe chamou: O SENHOR É Minha Bandeira.

15Mozė pastatė ten aukurą ir praminė jį vardu „VIEŠPATS – mano vėliava".

16 E disse: Porquanto o SENHOR jurou, haverá guerra do SENHOR contra Amaleque de geração em geração.

16Jis tarė: „VIEŠPATS ima į ranką savo vėliavą. VIEŠPATS kovos su Amaleku per kartų kartas".

Êxodo 18

O sogro de Moisés traz-lhe sua mulher e seus filhos

1 Ora, Jetro, sacerdote de Midiã, sogro de Moisés, ouviu todas as coisas que Deus tinha feito a Moisés e a Israel, seu povo; como o SENHOR trouxera a Israel do Egito.

2 Jetro, sogro de Moisés, tomou a Zípora, mulher de Moisés, depois que este lha enviara,

3 com os dois filhos dela, dos quais um se chamava Gérson, pois disse Moisés: Fui peregrino em terra estrangeira;

4 e o outro, Eliézer, pois disse: O Deus de meu pai foi a minha ajuda e me livrou da espada de Faraó.

5 Veio Jetro, sogro de Moisés, com os filhos e a mulher deste, a Moisés no deserto onde se achava acampado, junto ao monte de Deus,

6 e mandou dizer a Moisés: Eu, teu sogro Jetro, venho a ti, com a tua mulher e seus dois filhos.

7 Então, saiu Moisés ao encontro do seu sogro, inclinou-se e o beijou; e, indagando

Išėjimo 18

Jetras pasitinka Mozę

1Mozės uošvis Jetras, Midjano kunigas, išgirdo visa, ką Dievas buvo padaręs Mozei ir savo tautai Izraeliui ir kaip VIEŠPATS išvedė Izraelį iš Egipto.

2Tada Mozės uošvis Jetras paėmė Ciporą, Mozės žmoną, kurią buvo atsiuntęs pas jį,

3ir du jos sūnus. Vienas buvo vardu Geršomas, nes tėvas sakė: „Aš buvau ateivis svetimame krašte",

4o kitas vardu Eliezeras, nes tėvas sakė: „Mano tėvo Dievas buvo man pagalba ir išgelbėjo mane nuo faraono kalavijo".

5Mozės uošvis Jetras drauge su Mozės sūnumis ir žmona atėjo į dykumą prie Dievo kalno, kur buvo apsistojęs Mozė.

6Jis davė Mozei žinią: „Aš, tavo uošvis Jetras, ateinu pas tave su tavo žmona ir dviem jos sūnumis".

7Mozė išėjo uošvio pasitikti, žemai nusilenkė ir pabučiavo jį. Vienas kitą pasveikinę, jiedu nuėjo į palapinę.

pelo bem-estar um do outro, entraram na tenda.

[8] Contou Moisés a seu sogro tudo o que o SENHOR havia feito a Faraó e aos egípcios por amor de Israel, e todo o trabalho que passaram no Egito, e como o SENHOR os livrara.

[8]Tada Mozė papasakojo savo uošviui visa, ką VIEŠPATS buvo padaręs faraonui ir egiptiečiams dėl Izraelio, apie visus sunkumus, kuriuos jie buvo patyrę kelionėje, ir kaip VIEŠPATS juos išgelbėdavo.

[9] Alegrou-se Jetro de todo o bem que o SENHOR fizera a Israel, livrando-o da mão dos egípcios,

[9]Jetras džiaugėsi visu tuo gerumu, kurį parodė VIEŠPATS Izraeliui, išvaduodamas iš egiptiečių.

[10] e disse: Bendito seja o SENHOR, que vos livrou da mão dos egípcios e da mão de Faraó;

[10]Jetras tarė: „Tebūna pašlovintas VIEŠPATS, kuris išvadavo jus iš egiptiečių ir faraono rankos, išgelbėjo savo tautą nuo Egipto jungo.

[11] agora, sei que o SENHOR é maior que todos os deuses, porque livrou este povo de debaixo da mão dos egípcios, quando agiram arrogantemente contra o povo.

[11]Dabar aš žinau, kad VIEŠPATS galingesnis už visus dievus, nes jis išvadavo tautą iš egiptiečių, kai tie įžūliai su ja elgėsi“.

[12] Então, Jetro, sogro de Moisés, tomou holocausto e sacrifícios para Deus; e veio Arão e todos os anciãos de Israel para comerem pão com o sogro de Moisés, diante de Deus.

[12]Ir Mozės uošvis Jetras atnašavo deginamąją auką bei kitas aukas Dievui. Atėjo ir Aaronas su visais Izraelio seniūnais valgyti aukų valgio VIEŠPATIES akivaizdoje.

A nomeação de auxiliares

Deuteronômio 1.9-18

Paskiriami teisėjai

[13] No dia seguinte, assentou-se Moisés para julgar o povo; e o povo estava em pé diante de Moisés desde a manhã até ao pôr-do-sol.

[13]Kitą dieną Mozė sėdosi žmonėms teisėjauti. Stovėdami prie jo, žmonės laukė nuo ryto ligi vakaro.

[14] Vendo, pois, o sogro de Moisés tudo o que ele fazia ao povo, disse: Que é isto que fazes ao povo? Por que te assentas só, e todo o povo está em pé diante de ti, desde a manhã até ao pôr-do-sol?

[14]Pamatęs visa, ką jis dėl žmonių daro, Mozės uošvis tarė: „Ką tu ten žmonėms darai? Kodėl sėdi vienas, ko visi tie žmonės, stovėdami aplink tave, laukia nuo ryto ligi vakaro?“

[15] Respondeu Moisés a seu sogro: É porque o povo me vem a mim para consultar a Deus;
[16] quando tem alguma questão, vem a mim, para que eu julgue entre um e outro e lhes declare os estatutos de Deus e as suas leis.
[17] O sogro de Moisés, porém, lhe disse: Não é bom o que fazes.
[18] Sem dúvida, desfalecerás, tanto tu como este povo que está contigo; pois isto é pesado demais para ti; tu só não o podes fazer.
[19] Ouve, pois, as minhas palavras; eu te aconselharei, e Deus seja contigo; representa o povo perante Deus, leva as suas causas a Deus,
[20] ensina-lhes os estatutos e as leis e faze-lhes saber o caminho em que devem andar e a obra que devem fazer.
[21] Procura dentre o povo homens capazes, tementes a Deus, homens de verdade, que aborreçam a avareza; põe-nos sobre eles por chefes de mil, chefes de cem, chefes de cinqüenta e chefes de dez;
[22] para que julguem este povo em todo tempo. Toda causa grave trarão a ti, mas toda causa pequena eles mesmos julgarão; será assim mais fácil para ti, e eles levarão a carga contigo.
[23] Se isto fizeres, e assim Deus to mandar, poderás, então, suportar; e assim também todo este povo tornará em paz ao seu lugar.

[15]Mozė atsakė: „Ogi dėl to, kad žmonės ateina pas mane atsiklausti Dievo.
[16]Kai tik jie susiginčija, ateina pas mane, o aš išsprendžiu jų reikalą ir pasakau jiems Dievo nuostatus ir įstatymus“.
[17]Mozės uošvis tarė jam: „Kaip tu darai, nėra gera.
[18]Pats pervargsi ir šiuos žmones nuvarginsi. Ta pareiga tau per sunki, vienas tu jos negali atlikti.
[19]Dabar paklausyk manęs. Duosiu tau patarimą, ir tebūna Dievas su tavimi! Tu turėtumei būti žmonių atstovas pas Dievą ir teikti Dievui jų reikalus.
[20]Mokyk juos nuostatų ir įstatymų, rodyk jiems kelią, kuriuo turi eiti, ir darbus, kuriuos turi atlikti.
[21]Be to, turėtum paieškoti visoje tautoje pajėgių vyrų – vyrų, bijančių Dievo, patikimų ir sąžiningų. Paskirk tokius vyrus kaip pareigūnus tūkstančiams, šimtams, penkiasdešimtims ir dešimtims.
[22]Tegu jie nuolat žmonėms teisėjauja; tepateikia tau tik ypatingus atvejus, o paprastus patys teišsprendžia. Leisdamas jiems dalytis našta su tavimi, sau palengvinsi.
[23]Jei taip padarysi – ir Dievas tau taip įsako, – pajėgsi ištesėti. O visi šie žmonės eis namo patenkinti“.

[24] Moisés atendeu às palavras de seu sogro e fez tudo quanto este lhe dissera.

[25] Escolheu Moisés homens capazes, de todo o Israel, e os constituiu por cabeças sobre o povo: chefes de mil, chefes de cem, chefes de cinqüenta e chefes de dez.

[26] Estes julgaram o povo em todo tempo; a causa grave trouxeram a Moisés e toda causa simples julgaram eles.

[27] Então, se despediu Moisés de seu sogro, e este se foi para a sua terra.

[24]Mozė paklausė savo uošvio ir padarė, kaip jis buvo pataręs.

[25]Išsirinko pajėgių vyrų iš viso Izraelio ir paskyrė juos žmonių seniūnais – pareigūnais tūkstančiams, šimtams, penkiasdešimtims ir dešimtims.

[26]Jie nuolat teisėjavo žmonėms, sunkius atvejus pateikdami Mozei, o lengvesnius patys išspręsdami.

[27]Tada Mozė išleido uošvį, ir jis iškeliavo į savo kraštą.

Êxodo 19

Deus fala com Moisés no monte Sinai

[1] No terceiro mês da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia desse mês, vieram ao deserto do Sinai.

[2] Tendo partido de Refidim, vieram ao deserto do Sinai, no qual se acamparam; ali, pois, se acampou Israel em frente do monte.

[3] Subiu Moisés a Deus, e do monte o SENHOR o chamou e lhe disse: Assim falarás à casa de Jacó e anunciarás aos filhos de Israel:

[4] Tendes visto o que fiz aos egípcios, como vos levei sobre asas de águia e vos cheguei a mim.

[5] Agora, pois, se diligentemente ouvirdes a minha voz e guardardes a minha aliança, então, sereis a minha propriedade peculiar dentre todos os povos; porque toda a terra é minha;

[6] vós me sereis reino de sacerdotes e nação santa. São estas as palavras que falarás aos filhos de Israel.

Išėjimo 19

Prie Sinajaus kalno

[1]Trečio mėnesio po išėjimo iš Egipto pirmą dieną izraelitai atėjo į Sinajaus dykumą.

[2]Iškeliavę iš Refidimų, jie įžengė į Sinajaus dykumą ir apsistojo dykumoje. Izraelis įsirengė stovyklą priešais kalną,

[3]ir Mozė užkopė pas Dievą. VIEŠPATS pašaukė Mozę nuo kalno, tardamas: „Taip kalbėsi Jokūbo namams ir skelbsi Izraelio vaikams:

[4]‘Jūs matėte, ką padariau egiptiečiams, kaip nešiau jus ant erelių sparnų ir pas save atsivedžiau.

[5]O dabar, jei paklusite mano balsui ir laikysitės mano Sandoros, jūs būsite mano nuosavybė, brangesnė už visas kitas tautas. Iš tikrųjų man priklauso visa žemė,

[6]bet jūs būsite mano kunigiška karalystė ir šventa tauta. Šiuos žodžius turi pasakyti izraelitams’“.

[7] Veio Moisés, chamou os anciãos do povo e expôs diante deles todas estas palavras que o SENHOR lhe havia ordenado.

[8] Então, o povo respondeu à uma: Tudo o que o SENHOR falou faremos. E Moisés relatou ao SENHOR as palavras do povo.

[9] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que virei a ti numa nuvem escura, para que o povo ouça quando eu falar contigo e para que também creiam sempre em ti. Porque Moisés tinha anunciado as palavras do seu povo ao SENHOR.

[10] Disse também o SENHOR a Moisés: Vai ao povo e purifica-o hoje e amanhã. Lavem eles as suas vestes

[11] e estejam prontos para o terceiro dia; porque no terceiro dia o SENHOR, à vista de todo o povo, descerá sobre o monte Sinai.

[12] Marcarás em redor limites ao povo, dizendo: Guardai-vos de subir ao monte, nem toqueis o seu limite; todo aquele que tocar o monte será morto.

[13] Mão nenhuma tocará neste, mas será apedrejado ou flechado; quer seja animal, quer seja homem, não viverá. Quando soar longamente a buzina, então, subirão ao monte.

[14] Moisés, tendo descido do monte ao povo, consagrou o povo; e lavaram as suas vestes.

[15] E disse ao povo: Estai prontos ao terceiro dia; e não vos chegueis a mulher.

[7]Mozė nuėjo, sušaukė visus tautos seniūnus ir perdavė jiems visus žodžius, kuriuos VIEŠPATS buvo liepęs pasakyti.

[8]Žmonės visi kaip vienas atsakė: „Visa, ką tik VIEŠPATS kalbėjo, darysime!“ Mozė perdavė VIEŠPAČIUIžmonių žodžius.

[9]Tada VIEŠPATS tarė Mozei: „Žiūrėk, aš ateisiu pas tave tirštame debesyje, idant žmonės girdėtų mane su tavimi kalbantis ir visuomet pasitikėtų tavimi“. Mozei perdavus VIEŠPAČIUI žmonių žodžius,

[10]VIEŠPATS tarė Mozei: „Eik pas žmones ir įspėk, kad būtų šventi šiandien ir rytoj. Paliepk išsiskalbti drabužius

[11]ir parenk juos trečiai dienai, nes trečią dieną VIEŠPATSnužengs ant Sinajaus kalno visų žmonių akivaizdoje.

[12]Apie visą kalną nustatyk žmonėms ribas, tardamas: ‘Būkite atsargūs! Nekopkite į kalną, nelieskite jo papėdės. Kas tik prisilies prie kalno, turės būti nubaustas mirtimi.

[13]Tenepaliečia jų ranka: jie turi būti užmušti akmenimis ar nušauti strėlėmis. Ar tai būtų gyvulys ar žmogus, jie negali išlikti gyvi’. Tik ragui sugaudus ilguoju gaudesiu, jie galės kopti į kalną“.

[14]Mozė nusileido nuo kalno pas žmones ir įspėjo juos, kad būtų šventi; jie išsiskalbė savo drabužius.

[15]Mozė tarė žmonėms: „Būkite pasirengę trečiai dienai. Nesueikite su moterimis“.

Didysis apsireiškimas

[16] Ao amanhecer do terceiro dia, houve trovões, e relâmpagos, e uma espessa nuvem sobre o monte, e mui forte clangor de trombeta, de maneira que todo o povo que estava no arraial se estremeceu.

[16]Trečią dieną, auštant rytui, trankėsi perkūnija, švytavo žaibai, ir tirštas debesis dengė kalną. Rago gaudesys buvo toks skardus, kad visi stovykloje buvę žmonės drebėjo.

[17] E Moisés levou o povo fora do arraial ao encontro de Deus; e puseram-se ao pé do monte.

[17]Mozė išvedė žmones iš stovyklos Dievo pasitikti. Jie užėmė savo vietą kalno papėdėje.

[18] Todo o monte Sinai fumegava, porque o SENHOR descera sobre ele em fogo; a sua fumaça subiu como fumaça de uma fornalha, e todo o monte tremia grandemente.

[18]Dabar visas Sinajaus kalnas buvo dūmuose, nes VIEŠPATS buvo nužengęs ant jo ugnyje. Nuo jo kilo dūmai tarsi iš krosnies, o visas kalnas baisiai drebėjo.

[19] E o clangor da trombeta ia aumentando cada vez mais; Moisés falava, e Deus lhe respondia no trovão.

[19]Rago gaudesys darėsi vis skardesnis. Mozei kalbant, Dievas atsakė jam perkūno griausmu.

[20] Descendo o SENHOR para o cimo do monte Sinai, chamou o SENHOR a Moisés para o cimo do monte. Moisés subiu,

[20]Nužengęs ant Sinajaus kalno, ant kalno viršūnės, VIEŠPATS pasišaukė Mozę pas save ant kalno viršūnės. Mozė užkopė.

[21] e o SENHOR disse a Moisés: Desce, adverte ao povo que não traspasse o limite até ao SENHOR para vê-lo, a fim de muitos deles não perecerem.

[21]Tada VIEŠPATS tarė Mozei: „Leiskis žemyn ir įspėk žmones, kad nesiveržtų pas VIEŠPATĮ jo pamatyti. Antraip daug kas iš jų pražus.

[22] Também os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, se hão de consagrar, para que o SENHOR não os fira.

[22]Net kunigai, iš arti tarnaujantysVIEŠPAČIUI, turi save pašventinti, idant VIEŠPATS neatsisuktų prieš juos“.

[23] Então, disse Moisés ao SENHOR: O povo não poderá subir ao monte Sinai, porque tu nos advertiste, dizendo: Marca limites ao redor do monte e consagra-o.

[23]Mozė atsakė VIEŠPAČIUI: „Žmonėms neleista kopti į Sinajaus kalną, nes tu pats įspėjai mus, tardamas: ‘Nustatyk ribas aplink kalną ir padaryk jį šventą’“.

[24] Replicou-lhe o SENHOR: Vai, desce; depois, subirás tu, e Arão contigo; os sacerdotes, porém, e o povo não

[24]VIEŠPATS tarė jam: „Leiskis žemyn ir vesdamasis Aaroną vėl užkopk. Bet neleisk nei kunigams, nei žmonėms peržengti

traspassem o limite para subir ao SENHOR, para que não os fira.

[25] Desceu, pois, Moisés ao povo e lhe disse tudo isso.

ribos ir kopti pasVIEŠPATĮ, idant jis neatsisuktų prieš juos“.

[25]Mozė nusileido pas žmones ir jiems tai pasakė.

Êxodo 20

Os dez mandamentos
Deuteronômio 5.1-21

[1] Então, falou Deus todas estas palavras:

[2] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito, da casa da servidão.

[3] Não terás outros deuses diante de mim.

[4] Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima nos céus, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra.

[5] Não as adorarás, nem lhes darás culto; porque eu sou o SENHOR, teu Deus, Deus zeloso, que visito a iniqüidade dos pais nos filhos até à terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem

[6] e faço misericórdia até mil gerações daqueles que me amam e guardam os meus mandamentos.

[7] Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

[8] Lembra-te do dia de sábado, para o santificar.

[9] Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

[10] Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhum trabalho, nem tu, nem o teu filho, nem a

Išėjimo 20

Dešimt Dievo Įsakymų

[1]Tada Dievas ištarė visus šiuos žodžius:

[2]„Aš esu VIEŠPATS, tavo Dievas, kuris išvedžiau tave iš Egipto žemės, iš vergijos namų.

[3]Neturėsi kitų dievų, tiktai mane.

[4]Nedirbsi sau drožinio nei jokio paveikslo, panašaus į tai, kas yra aukštai danguje, čia, žemėje, ir vandenyse po žeme.

[5]Nesilenksi jiems ir negarbinsi jų, nes aš, VIEŠPATS, tavo Dievas, esu pavydulingas Dievas, skiriantis bausmę vaikams už tėvų kaltę iki trečios ir ketvirtos kartos tų, kurie mane atmeta,

[6]bet rodantis ištikimą meilę iki tūkstantosios kartos tiems, kurie mane myli ir laikosi mano įsakymų.

[7]Nenaudosi piktamVIEŠPATIES, savo Dievo, vardo, nes VIEŠPATS nepaliks nenubausto to, kuris naudoja piktam jo vardą.

[8]Atmink ir švęsk šabo dieną.

[9]Šešias dienas triūsi ir dirbsi visus savo darbus,

[10]bet septintoji diena yra VIEŠPATIES, tavo Dievo, šabas; nedirbsi jokio darbo nei tu, nei tavo sūnus ar duktė, nei tavo vergas

tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu animal, nem o forasteiro das tuas portas para dentro;

ar vergė, nei tavo galvijai, nei ateivis, gyvenantis tavo gyvenvietėse.

[11] porque, em seis dias, fez o SENHOR os céus e a terra, o mar e tudo o que neles há e, ao sétimo dia, descansou; por isso, o SENHOR abençoou o dia de sábado e o santificou.

[11]Juk per šešias dienas VIEŠPATS padarė dangų ir žemę, jūrą ir visa, kas juose, bet septintąją dieną ilsėjosi. Todėl VIEŠPATS septintąją dieną palaimino ir pašventino.

[12] Honra teu pai e tua mãe, para que se prolonguem os teus dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

[12]Gerbk savo tėvą ir motiną, kad ilgai gyventumei žemėje, kuriąVIEŠPATS, tavo Dievas, tau skiria.

[13] Não matarás.

[13]Nežudysi.

[14] Não adulterarás.

[14]Nesvetimausi.

[15] Não furtarás.

[15]Nevogsi.

[16] Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

[16]Neliudysi melagingai prieš savo artimą.

[17] Não cobiçarás a casa do teu próximo. Não cobiçarás a mulher do teu próximo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma que pertença ao teu próximo.

[17]Negeisi savo artimo namų; negeisi savo artimo žmonos ar vergo bei vergės, ar jaučio, ar asilo, ar bet ko, kas priklauso tavo artimui“.

Moisés, mediador entre Deus e o povo

Deuteronômio 5.22-33

Dievo baimė

[18] Todo o povo presenciou os trovões, e os relâmpagos, e o clangor da trombeta, e o monte fumegante; e o povo, observando, se estremeceu e ficou de longe.

[18]Matydami perkūnijos griausmus ir žaibus, rago gaudesį ir kalną dūmuose, visi žmonės buvo baimės apimti, drebėjo ir stovėjo atokiai.

[19] Disseram a Moisés: Fala-nos tu, e te ouviremos; porém não fale Deus conosco, para que não morramos.

[19]„Tu mums kalbėk, ir mes klausysime, – sakė jie Mozei, – tenekalba mums Dievas, kad nenumirtume!“

[20] Respondeu Moisés ao povo: Não temais; Deus veio para vos provar e para que o seu temor esteja diante de vós, a fim de que não pequeis.

[20]Mozė tarė žmonėms: „Nebijokite! Dievas atėjo tik tam, kad jus išmėgintų ir kad sužadintų jumyse savo baimę, idant nenusidėtumėte“.

[21] O povo estava de longe, em pé; Moisés, porém, se chegou à nuvem escura onde Deus estava.

Leis acerca dos altares

[22] Então, disse o SENHOR a Moisés: Assim dirás aos filhos de Israel: Vistes que dos céus eu vos falei.

[23] Não fareis deuses de prata ao lado de mim, nem deuses de ouro fareis para vós outros.

[24] Um altar de terra me farás e sobre ele sacrificarás os teus holocaustos, as tuas ofertas pacíficas, as tuas ovelhas e os teus bois; em todo lugar onde eu fizer celebrar a memória do meu nome, virei a ti e te abençoarei.

[25] Se me levantares um altar de pedras, não o farás de pedras lavradas; pois, se sobre ele manejares a tua ferramenta, profaná-lo-ás.

[26] Nem subirás por degrau ao meu altar, para que a tua nudez não seja ali exposta.

[21]Žmonės liko stovėti atokiai, tuo tarpu Mozė prisiartino prie tirštojo debesies, kuriame buvo Dievas.

[22]VIEŠPATS sakė Mozei: „Taip sakysi izraelitams: ‘Jūs patys matėte, kad aš kalbėjausi su jumis iš dangaus.

[23]Todėl nedirbsite kitų dievų iš sidabro, nei dievų iš aukso nedirbsite.

[24]Tik aukurą iš žemių man padirbsi ir aukosi ant jo deginamąsias atnašas bei bendravimo aukas, avis bei jaučius. Aš pas tave ateisiu ir tave palaiminsiu kiekvienoje vietoje, kur noriu, kad mano vardas būtų minimas.

[25]O jei statysi man aukurą iš akmens, nedaryk jo iš tašytų akmenų, nes, panaudodamas kaltą, juos suterši.

[26]Nelipsi prie mano aukuro laiptais, idant nebūtų atidengtas tavo nuogumas.’

Êxodo 21

Leis acerca dos servos

Deuteronômio 15.12-18

[1] São estes os estatutos que lhes proporás:

[2] Se comprares um escravo hebreu, seis anos servirá; mas, ao sétimo, sairá forro, de graça.

[3] Se entrou solteiro, sozinho sairá; se era homem casado, com ele sairá sua mulher.

[4] Se o seu senhor lhe der mulher, e ela der à luz filhos e filhas, a mulher e seus filhos serão do seu senhor, e ele sairá sozinho.

Išėjimo 21

Nuostatai dėl vergų

[1]Štai nuostatai, kuriuos jiems perduosi.

[2]Jei nusiperki vergą hebrają, jis tarnaus šešerius metus, bet septintaisiais jam bus duota laisvė be išsipirkimo.

[3]Jei ateina nevedęs, jis išeis nevedęs; jei ateina vedęs, jo žmona išeis drauge su juo.

[4]Jei jo šeimininkas duoda jam žmoną, ir ji pagimdo jam sūnų ir dukterų, žmona ir jos vaikai priklausys jos šeimininkui, o jis išeis vienas.

[5] Porém, se o escravo expressamente disser: Eu amo meu senhor, minha mulher e meus filhos, não quero sair forro.

[5]Bet jei vergas pasako: ‘Aš myliu savo šeimininką, žmoną ir vaikus, aš nenoriu būti laisvas’,

[6] Então, o seu senhor o levará aos juízes, e o fará chegar à porta ou à ombreira, e o seu senhor lhe furará a orelha com uma sovela; e ele o servirá para sempre.

[6]šeimininkas nuves jį pas teisėjus, pastatys prie durų ar durų staktos, ir šeimininkas yla perdurs jam ausį. Tada jis tarnaus šeimininkui visą gyvenimą.

[7] Se um homem vender sua filha para ser escrava, esta não lhe sairá como saem os escravos.

[7]Jei kas parduos savo dukterį į verges, ji neišeis laisva, kaip išlaisvinami vyrai vergai.

[8] Se ela não agradar ao seu senhor, que se comprometeu a desposá-la, ele terá de permitir-lhe o resgate; não poderá vendê-la a um povo estranho, pois será isso deslealdade para com ela.

[8]Jei ji nepatiktų savo šeimininkui, kuris buvo sau ją pasiskyręs, šis turi leisti ją išpirkti. Jis neturės teisės ją parduoti pašaliečiams, nes su ja apgaulingai pasielgė.

[9] Mas, se a casar com seu filho, tratá-la-á como se tratam as filhas.

[9]Jei paskirs ją savo sūnui, tai elgsis su ja kaip su dukterimi.

[10] Se ele der ao filho outra mulher, não diminuirá o mantimento da primeira, nem os seus vestidos, nem os seus direitos conjugais.

[10]Jei kas paimtų kitą žmoną, tai te nesumažina pirmosios žmonos maisto, drabužių ar vedybinių teisių.

[11] Se não lhe fizer estas três coisas, ela sairá sem retribuição, nem pagamento em dinheiro.

[11]O jei tų trijų dalykų jai nepadarytų, ji išeis laisvėn veltui, be išsipirkimo.

Leis acerca da violência

Smurto veiksmai

[12] Quem ferir a outro, de modo que este morra, também será morto.

[12]Kas mirtinai sumuša žmogų, turi būti nubaustas mirtimi.

[13] Porém, se não lhe armou ciladas, mas Deus lhe permitiu caísse em suas mãos, então, te designarei um lugar para onde ele fugirá.

[13]Jei ne iš pasalų tai padarė, bet Dievui leidus pakėlė ranką, paskirsiu vietą, į kurią jis galėtų pabėgti.

[14] Se alguém vier maliciosamente contra o próximo, matando-o à traição, tirá-lo-ás até mesmo do meu altar, para que morra.

[14]Bet jei kas nors apgalvotai užpultų ir klastingai kitą užmuštų, paimsi jį net nuo mano aukuro nubausti mirtimi.

[15] Quem ferir seu pai ou sua mãe será morto.

[15]Kas užgauna tėvą ar motiną, bus nubaustas mirtimi.

[16] O que raptar alguém e o vender, ou for achado na sua mão, será morto.

[16]Kas pagrobia žmogų – nesvarbu ar būtų jį pardavęs, ar dar tebelaikytų, – bus nubaustas mirtimi.

[17] Quem amaldiçoar seu pai ou sua mãe será morto.

[17]Kas keikia tėvą ir motiną, bus nubaustas mirtimi.

[18] Se dois brigarem, ferindo um ao outro com pedra ou com o punho, e o ferido não morrer, mas cair de cama;

[18]Jei vyrai susivaidytų ir vienas jų taip užgautų kitą akmeniu ar kumščiu, kad užgautasis, nors ir nemirtų, bet turėtų gultis į lovą,

[19] se ele tornar a levantar-se e andar fora, apoiado ao seu bordão, então, será absolvido aquele que o feriu; somente lhe pagará o tempo que perdeu e o fará curar-se totalmente.

[19]ir jei jis išgytų ir vaikščiotų, pasiramsčiuodamas lazda, po lauką, užgavusysis nebus baudžiamas. Tačiau jis turės atlyginti už laiko netektį ir pasirūpinti išgydymu.

[20] Se alguém ferir com bordão o seu escravo ou a sua escrava, e o ferido morrer debaixo da sua mão, será punido;

[20]Jei savininkas primuštų savo vergą ar vergę lazda, ir vergas tuojau pat mirtų, jis bus nubaustas.

[21] porém, se ele sobreviver por um ou dois dias, não será punido, porque é dinheiro seu.

[21]Tačiau jei vergas išliktų dieną ar dvi gyvas, savininkas neturi būti baudžiamas, nes vergas yra jo nuosavybė.

[22] Se homens brigarem, e ferirem mulher grávida, e forem causa de que aborte, porém sem maior dano, aquele que feriu será obrigado a indenizar segundo o que lhe exigir o marido da mulher; e pagará como os juízes lhe determinarem.

[22]Jei besimušantys vyrai užgautų nėščią moterį, ir ją ištiktų persileidimas, bet kitokio sužalojimo nebūtų, kaltasis turės mokėti tiek, kiek iš jo reikalaus moters vyras teisėjų akivaizdoje.

[23] Mas, se houver dano grave, então, darás vida por vida,

[23]Tačiau jei būtų sužalota, tai atiduosi gyvybę už gyvybę,

[24] olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé,

[24]akį už akį, dantį už dantį, ranką už ranką, koją už koją,

[25] queimadura por queimadura, ferimento por ferimento, golpe por golpe.

[25]nudeginimą už nudeginimą, žaizdą už žaizdą, mėlynę už mėlynę.

[26] Se alguém ferir o olho do seu escravo ou o olho da sua escrava e o inutilizar, deixá-lo-á ir forro pelo seu olho.

[26]Jei savininkas suduotų savo vergui ar vergei į akį ir ją išmuštų, jis turės duoti vergui laisvę už akį.

[27] E, se com violência fizer cair um dente do seu escravo ou da sua escrava, deixá-lo-á ir forro pelo seu dente.
[28] Se algum boi chifrar homem ou mulher, que morra, o boi será apedrejado, e não lhe comerão a carne; mas o dono do boi será absolvido.
[29] Mas, se o boi, dantes, era dado a chifrar, e o seu dono era disso conhecedor e não o prendeu, e o boi matar homem ou mulher, o boi será apedrejado, e também será morto o seu dono.
[30] Se lhe for exigido resgate, dará, então, como resgate da sua vida tudo o que lhe for exigido.
[31] Quer tenha chifrado um filho, quer tenha chifrado uma filha, este julgamento lhe será aplicado.

[32] Se o boi chifrar um escravo ou uma escrava, dar-se-ão trinta siclos de prata ao senhor destes, e o boi será apedrejado.

[33] Se alguém deixar aberta uma cova ou se alguém cavar uma cova e não a tapar, e nela cair boi ou jumento,
[34] o dono da cova o pagará, pagará dinheiro ao seu dono, mas o animal morto será seu.
[35] Se um boi de um homem ferir o boi de outro, e o boi ferido morrer, venderão o boi vivo e repartirão o valor; e dividirão entre si o boi morto.

[36] Mas, se for notório que o boi era já, dantes, chifrador, e o seu dono não o

[27]Jei savininkas išmuštų savo vergui ar vergei dantį, jis turės duoti vergui laisvę už dantį.
[28]Jei jautis mirtinai subadytų vyrą ar moterį, tas jautis turėtų būti užmuštas akmenimis; jo mėsa nebus valgoma. Jaučio savininkas bus nekaltas.
[29]O jei jautis, praeityje subadęs žmones, bet savininko, nors ir įspėto, neuždarytas, užmuštų vyrą ar moterį, tai ne tik tas jautis turi būti užmuštas akmenimis, bet ir jo savininkas turi būti nubaustas mirtimi.
[30]Tačiau jei savininkui būtų leista išsipirkti, jis sumokės tiek, kiek uždėta jo gyvybei išpirkti.
[31]Jei jautis subadytų mažametį – berniuką ar mergaitę, su jo savininku bus pasielgta pagal tą patį nuostatą.
[32]Jei jautis subadytų vergą ar vergę, jaučio savininkas sumokės vergo savininkui trisdešimt sidabrinių šekelių, o jautis bus užmuštas akmenimis.
[33]Jei kas paliktų atvirą duobę ar, iškasęs duobę, jos neuždengtų, ir jautis ar asilas į ją įpultų,
[34]duobės savininkas turės atsilyginti ir sumokės kainą savininkui, bet pasiims sau nugaišusį gyvulį.
[35]Jei kieno nors jautis sužeistų kaimyno jautį, ir tas nugaištų, jiedu gyvąjį jautį parduos ir jo kainą pasidalys; nugaišusįjį jautį irgi pasidalys.
[36]Bet jei žinoma, kad tas jautis jau praeityje buvo pratęs badytis, ir savininkas nebuvo jo uždaręs, savininkas

prendeu, certamente, pagará boi por boi; porém o morto será seu.

turės atiduoti jautį už jautį, bet pasiims sau nugaišusį gyvulį.

Êxodo 22

Leis acerca da propriedade

[1] Se alguém furtar boi ou ovelha e o abater ou vender, por um boi pagará cinco bois, e quatro ovelhas por uma ovelha.

[37]Jei kas pavogtų jautį bei avį ir papjautų ar parduotų, vagis turės atiduoti penkis jaučius už vieną jautį ir keturias avis už vieną avį.

Išėjimo 22

[2] Se um ladrão for achado arrombando uma casa e, sendo ferido, morrer, quem o feriu não será culpado do sangue.

[1]Jei vagis, užkluptas besilaužiantis į namus, būtų mušamas ir numirtų, nėra kraujo kaltės.

[3] Se, porém, já havia sol quando tal se deu, quem o feriu será culpado do sangue; neste caso, o ladrão fará restituição total. Se não tiver com que pagar, será vendido por seu furto.

[2]Bet jei tai įvyktų saulei patekėjus, yra kraujo kaltė. Vagis turės atsilyginti už vagystę, bet jei neturėtų kuo tai padaryti, bus parduotas už savo vagystę.

[4] Se aquilo que roubou for achado vivo em seu poder, seja boi, jumento ou ovelha, pagará o dobro.

[3]Jei pavogtas gyvulys – ar tai būtų jautis, ar asilas, ar avis – būtų rastas pas jį gyvas, vagis turės atsilyginti dvigubai.

[5] Se alguém fizer pastar o seu animal num campo ou numa vinha e o largar para comer em campo de outrem, pagará com o melhor do seu próprio campo e o melhor da sua própria vinha.

[4]Jei kas paleistų savo galvijus ganytis kito žemėje ir nuganytų lauką ir vynuogyną, jis turės atsilyginti tuo, kas geriausia jo paties lauke ir vynuogyne.

[6] Se irromper fogo, e pegar nos espinheiros, e destruir as medas de cereais, ou a messe, ou o campo, aquele que acendeu o fogo pagará totalmente o queimado.

[5]Jei kiltų gaisras ir taip persimestų į erškėtynus, kad sunaikintų ar javų gubas, ar nepjautus javus, ar patį lauką, ugnį užkūrusysis turės už viską atlyginti.

[7] Se alguém der ao seu próximo dinheiro ou objetos a guardar, e isso for furtado àquele que o recebeu, se for achado o ladrão, este pagará o dobro.

[6]Jei kas pavestų kaimynui saugoti pinigus ar daiktus, ir jie iš kaimyno namų būtų pavogti, pagautas vagis turės atiduoti dvigubai.

[8] Se o ladrão não for achado, então, o dono da casa será levado perante os juízes, a ver se não meteu a mão nos bens do próximo.

[7]O jei vagis nebūtų pagautas, namų šeimininkas turės būti nuvestas Dievui prisiekti, kad pats neištiesė rankos į savo kaimyno nuosavybę.

[9] Em todo negócio fraudulosо, seja a respeito de boi, ou de jumento, ou de ovelhas, ou de roupas, ou de qualquer coisa perdida, de que uma das partes diz: Esta é a coisa, a causa de ambas as partes se levará perante os juízes; aquele a quem os juízes condenarem pagará o dobro ao seu próximo.

[8]Visais neteisėto pasisavinimo atvejais – ar tai būtų jautis, asilas, avis, drabužis ar bet koks nuostolis, apie kurį vienas teigia: 'Tai mano!' – abu pateiks savo bylą Dievui. Tas, kurį Dievas pripažins kaltu, turės savo kaimynui atlyginti dvigubai.

[10] Se alguém der ao seu próximo a guardar jumento, ou boi, ou ovelha, ou outro animal qualquer, e este morrer, ou ficar aleijado, ou for afugentado, sem que ninguém o veja,

[9]Jei kas pavestų kaimynui saugoti asilą, jautį ar bet kokį kitą gyvulį, ir gyvulys nugaištų ar būtų sužalotas, ar pagrobtas niekam nematant,

[11] então, haverá juramento do SENHOR entre ambos, de que não meteu a mão nos bens do seu próximo; o dono aceitará o juramento, e o outro não fará restituição.

[10]priesaika VIEŠPATIES akivaizdoje turėtų būti išspręsta tarp jų, kad saugotojas neištiesė rankos į savo kaimyno nuosavybę. Savininkas turės sutikti, o anam nereikės nuostolio atlyginti.

[12] Porém, se, de fato, lhe for furtado, pagá-lo-á ao seu dono.

[11]Bet jei gyvulys buvo pavogtas iš jo, saugotojas turės atlyginti savininkui.

[13] Se for dilacerado, trá-lo-á em testemunho disso e não pagará o dilacerado.

[12]Jei gyvulys buvo žvėrių sudraskytas, teatneša jį kaip įrodymą. Už tai, kas sudraskyta, nereikės atlyginti.

[14] Se alguém pedir emprestado a seu próximo um animal, e este ficar aleijado ou morrer, não estando presente o dono, pagá-lo-á.

[13]Jei kas pasiskolintų gyvulį iš kaimyno, ir tas, savininkui su juo nesant, būtų sužalotas ar nugaištų, jis turės atlyginti.

[15] Se o dono esteve presente, não o pagará; se foi alugado, o preço do aluguel será o pagamento.

[14]O jei savininkas buvo su juo, atlyginti nereikės. Bet jei buvo pasamdytas, jam priklauso samdinio mokestis už darbą.

Leis civis e religiosas

Visuomeniniai nuostatai

[16] Se alguém seduzir qualquer virgem que não estava desposada e se deitar com ela, pagará seu dote e a tomará por mulher.

[17] Se o pai dela definitivamente recusar dar-lha, pagará ele em dinheiro conforme o dote das virgens.

[18] A feiticeira não deixarás viver.

[19] Quem tiver coito com animal será morto.

[20] Quem sacrificar aos deuses e não somente ao SENHOR será destruído.

[21] Não afligirás o forasteiro, nem o oprimirás; pois forasteiros fostes na terra do Egito.

[22] A nenhuma viúva nem órfão afligireis.

[23] Se de algum modo os afligirdes, e eles clamarem a mim, eu lhes ouvirei o clamor;

[24] a minha ira se acenderá, e vos matarei à espada; vossas mulheres ficarão viúvas, e vossos filhos, órfãos.

[25] Se emprestares dinheiro ao meu povo, ao pobre que está contigo, não te haverás com ele como credor que impõe juros.

[26] Se do teu próximo tomares em penhor a sua veste, lha restituirás antes do pôr-do-sol;

[27] porque é com ela que se cobre, é a veste do seu corpo; em que se deitaria? Será, pois, que, quando clamar a mim, eu o ouvirei, porque sou misericordioso.

[28] Contra Deus não blasfemarás, nem amaldiçoarás o príncipe do teu povo.

[15]Jei kas suvedžiotų mergelę, kuri nėra susižiedavusi, ir sueitų su ja, turės mokėti už ją nuotakos kainą ir paimti žmona.

[16]Bet jei jos tėvas atsisakytų ją duoti suvedžiotojui, jis vis tiek turės mokėti įprastinę nuotakos kainą, mokamą už mergeles.

[17]Nepaliksi gyvos kerėtojos.

[18]Kas sueina su gyvuliu, turi būti nubaustas mirtimi.

[19]Kas aukotų atnašas bet kokiam kitam dievui, o ne vienam VIEŠPAČIUI, bus pasmerktas sunaikinti.

[20]Nevarginsi ir nekamuosi ateivio, nes patys buvote ateiviai Egipto žemėje.

[21]Neskriausite našlės ar našlaičio.

[22]Jei juos nuskriaustum, kai tik jie manęs šauksis, aš tikrai išgirsiu jų šauksmą.

[23]Degsiu pykčiu ir išžudysiu jus kalaviju. Jūsų žmonos taps našlėmis, o jūsų vaikai – našlaičiais.

[24]Kai skolinsi mano žmonėms, savo vargšams, nesielgsi su jais kaip skolintojas, nereikalausi iš jų palūkanų.

[25]Jei paimtumei savo kaimyno apdarą kaip užstatą, turi jį sugrąžinti prieš saulei nusileidžiant,

[26]nes šis apdaras – vienintelė jo antklodė apsikloti. Kuo gi jis užsiklos, eidamas miegoti? Todėl kai jis manęs šauksis, išgirsiu, nes esu gailestingas.

[27]Neplūsi Dievo nei keiksi savo tautos valdovą.

Pirmienos ir pirmagimiai

[29] Não tardarás em trazer ofertas do melhor das tuas ceifas e das tuas vinhas; o primogênito de teus filhos me darás.

[30] Da mesma sorte, farás com os teus bois e com as tuas ovelhas; sete dias ficará a cria com a mãe, e, ao oitavo dia, ma darás.

[31] Ser-me-eis homens consagrados; portanto, não comereis carne dilacerada no campo; deitá-la-eis aos cães.

Êxodo 23

O testemunho falso e a injúria

[1] Não espalharás notícias falsas, nem darás mão ao ímpio, para seres testemunha maldosa.

[2] Não seguirás a multidão para fazeres mal; nem deporás, numa demanda, inclinando-te para a maioria, para torcer o direito.

[3] Nem com o pobre serás parcial na sua demanda.

[4] Se encontrares desgarrado o boi do teu inimigo ou o seu jumento, lho reconduzirás.

[5] Se vires prostrado debaixo da sua carga o jumento daquele que te aborrece, não o abandonarás, mas ajudá-lo-ás a erguê-lo.

Deveres dos juízes

Deuteronômio 16.18-20

[6] Não perverterás o julgamento do teu pobre na sua causa.

[7] Da falsa acusação te afastarás; não matarás o inocente e o justo, porque não justificarei o ímpio.

[28]Nenudelsi atnašų iš savo pjūties derliaus ir to, kas išteka iš tavo spaudyklos. Atiduosi man savo pirmagimį sūnų.

[29]Darysi tą pat su savo jaučiais ir avimis. Septynias dienas jis pasiliks su savo motina, bet aštuntą dieną turi atiduoti jį man.

[30]Jūs būsite man pašvęsti žmonės. Todėl nevalgysite jokios žvėrių sudraskytos mėsos. Šunims ją išmesite.

Išėjimo 23

Teisingumas ir dorumas

[1]Nenešiosi melagingų paskalų. Neištiesi rankos nedorėliui, liudydamas už smurtą.

[2]Neseksi daugumos pavyzdžiu kaip dingstimi, darydamas pikta; nesiremsi dauguma, liudydamas byloje, nepažeisi teisingumo.

[3]Nebūsi byloje šališkas nė vargšui.

[4]Jei užtiktum paklydusį savo priešo jautį ar asilą, parvesi jį jam.

[5]Jei pastebėtum pargriuvusį po našta savo priešininko asilą, nepalik priešininko vieno; turi padėti jam pakelti asilą.

[6]Savo beturčių bylose nepažeisi jų teisių.

[7]Saugokis ką nors neteisingai apkaltinti, nežudyk nekalto ir doro žmogaus, nes aš skriaudėjo nepateisinsiu.

[8] Também suborno não aceitarás, porque o suborno cega até o perspicaz e perverte as palavras dos justos.

[9] Também não oprimirás o forasteiro; pois vós conheceis o coração do forasteiro, visto que fostes forasteiros na terra do Egito.

[8]Neimsi kyšių, nes kyšiai apakina pareigūnus ir iškraipo teisiųjų reikalą.

[9]Neskriausi ateivio. Juk jūs gerai žinote, kaip jaučiasi ateivis, nes patys buvote ateiviai Egipto žemėje.

O Ano de Descanso

Levítico 25.1-7

Religiniai nuostatai

[10] Seis anos semearás a tua terra e recolherás os seus frutos;

[11] porém, no sétimo ano, a deixarás descansar e não a cultivarás, para que os pobres do teu povo achem o que comer, e do sobejo comam os animais do campo. Assim farás com a tua vinha e com o teu olival.

[10]Šešerius metus sėsi savo žemę ir imsi jos derlių,

[11]bet septintais metais leisi jai pailsėti ir dirvonuoti. Tesimaitina iš jos jūsų beturčiai ir teėda laukiniai gyvuliai, kas nuo beturčių atliks. Taip pasielgsite ir su vynuogynais, ir su alyvmedžių sodais.

O Sábado

Levítico 23.3

[12] Seis dias farás a tua obra, mas, ao sétimo dia, descansarás; para que descanse o teu boi e o teu jumento; e para que tome alento o filho da tua serva e o forasteiro.

[13] Em tudo o que vos tenho dito, andai apercebidos; do nome de outros deuses nem vos lembreis, nem se ouça de vossa boca.

[12]Šešias dienas dirbsi savo darbus, bet septintą dieną turi ilsėtis, idant tavo jautis bei asilas turėtų poilsio ir tavo vergas bei ateivis galėtų atsigauti.

[13]Įsimink visa, ką tau pasakiau. Kitų dievų vardo neminėk, tenepasigirsta jis iš tavo lūpų.

As três festas

Êxodo 34.18-26; Levítico 23.4-21,33-44; Deuteronômio 16.1-17

[14] Três vezes no ano me celebrareis festa.

[15] Guardarás a Festa dos Pães Asmos; sete dias comerás pães asmos, como te ordenei, ao tempo apontado no mês de abibe, porque nele saíste do Egito; ninguém apareça de mãos vazias perante mim.

[14]Tris kartus per metus švęsi man iškilmę.

[15]Švęsi Neraugintosios duonos šventę. Kaip įsakiau, valgysi neraugintą duoną septynias dienas abibo mėnesį paskirtu laiku, nes tada tu išėjai iš Egipto. Nė vienas nepasirodys mano akivaizdoje tuščiomis rankomis.

[16] Guardarás a Festa da Sega, dos primeiros frutos do teu trabalho, que houveres semeado no campo, e a Festa da Colheita, à saída do ano, quando recolheres do campo o fruto do teu trabalho.

[16]Švęsi Pjūties šventę – pirmienas savo triūso ir lauko pasėlių. Švęsi Derliaus nuėmimo šventę metų pabaigoje, kai būsi surinkęs iš laukų savo triūso vaisius.

[17] Três vezes no ano, todo homem aparecerá diante do SENHOR Deus.

[17]Tris kartus per metus visi tavo vyriškiai pasirodys Viešpaties DIEVO akivaizdoje.

[18] Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado, nem ficará gordura da minha festa durante a noite até pela manhã.

[18]Neatnašausi mano aukų kraujo su rauginta duona nei paliksi mano iškilmės aukų taukus ligi ryto.

[19] As primícias dos frutos da tua terra trarás à Casa do SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

[19]Į VIEŠPATIES, savo Dievo, Namus atneši rinktinių savo žemės pirmienų. Nevirsi ožiuko jo motinos piene.

Deus promete a posse da terra

[20] Eis que eu envio um Anjo adiante de ti, para que te guarde pelo caminho e te leve ao lugar que tenho preparado.

Atpildas už ištikimybę

[20]Štai siunčiu aš angelą pirma tavęs saugoti tave kelyje ir nuvesti į vietą, kurią parengiau.

[21] Guarda-te diante dele, e ouve a sua voz, e não te rebeles contra ele, porque não perdoará a vossa transgressão; pois nele está o meu nome.

[21]Būk jam atidus ir klausyk jo balso. Nemaištauk prieš jį, nes jis neatleis jūsų nusikaltimo. Jis turi mano vardą.

[22] Mas, se diligentemente lhe ouvires a voz e fizeres tudo o que eu disser, então, serei inimigo dos teus inimigos e adversário dos teus adversários.

[22]Bet jei paklusi jo balsui ir darysi visa, ką sakau, aš būsiu priešas tavo priešų ir nedraugas tavo nedraugų.

[23] Porque o meu Anjo irá adiante de ti e te levará aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos cananeus, aos heveus e aos jebuseus; e eu os destruirei.

[23]Kai mano angelas, eidamas pirma tavęs, atves tave pas amoritus, hetitus, perizus, kanaaniečius, hivus bei jebusiečius, ir aš juos išnaikinsiu,

[24] Não adorarás os seus deuses, nem lhes darás culto, nem farás conforme as suas obras; antes, os destruirás totalmente e despedaçarás de todo as suas colunas.

[24]nesilenksi jų dievams, negarbinsi jų ir nemėgdžiosi jų apeigų, bet nuversi juos ir sutrupinsi jų stulpus.

[25] Servireis ao SENHOR, vosso Deus, e ele abençoará o vosso pão e a vossa água; e tirará do vosso meio as enfermidades.

[25]Garbinsite VIEŠPATĮ, savo Dievą. Aš laiminsiu tavo duoną ir tavo vandenį. Atitrauksiu nuo tavęs ligas.

[26] Na tua terra, não haverá mulher que aborte, nem estéril; completarei o número dos teus dias.

[26]Tavo žemėje nė viena moteris nekentės persileidimo nei nevaisingumo. Duosiu tau džiaugtis per visą gyvenimą.

[27] Enviarei o meu terror diante de ti, confundindo a todo povo onde entrares; farei que todos os teus inimigos te voltem as costas.

[27]Pasiųsiu savo baimę pirma tavęs, sugluminsiu visas tautas, su kuriomis susidursi, ir priversiu tavo priešus nuo tavęs bėgti.

[28] Também enviarei vespas diante de ti, que lancem os heveus, os cananeus e os heteus de diante de ti.

[28]Pasiųsiu širšes pirma tavęs hivams, kanaaniečiams ir hetitams išvaryti.

[29] Não os lançarei de diante de ti num só ano, para que a terra se não torne em desolação, e as feras do campo se não multipliquem contra ti.

[29]Neišvarysiu jų tau iš akių per vienerius metus, kad kraštas netaptų dykyne ir neprivistų tau žalingų laukinių žvėrių.

[30] Pouco a pouco, os lançarei de diante de ti, até que te multipliques e possuas a terra por herança.

[30]Pamažu juos varysiu tau iš akių, kolei tu pagausėsi ir paveldėsi kraštą.

[31] Porei os teus limites desde o mar Vermelho até ao mar dos filisteus e desde o deserto até ao Eufrates; porque darei nas tuas mãos os moradores da terra, para que os lances de diante de ti.

[31]Nustatysiu tavo sienas nuo Nendrių jūros iki Filistinų jūros ir nuo dykumos iki Upės. Į rankas tau perduosiu krašto gyventojus, o tu juos išvarysi sau iš akių.

[32] Não farás aliança nenhuma com eles, nem com os seus deuses.

[32]Nedarysi su jais ar jų dievais jokios sandoros.

[33] Eles não habitarão na tua terra, para que te não façam pecar contra mim; se servires aos seus deuses, isso te será cilada.

[33]Tavo krašte jie neliks gyventi, kad nepaskatintų tavęs man nusidėti, nes, jei jų dievus imtum garbinti, tai tau tikrai būtų spąstai“.

Êxodo 24

A aliança de Deus com Israel

[1] Disse também Deus a Moisés: Sobe ao SENHOR, tu, e Arão, e Nadabe, e Abiú, e

Išėjimo 24

Sandoros patvirtinimas

[1]Tada Mozei jis tarė: „Užkopkite pas VIEŠPATĮ, tu ir Aaronas, Nadabas bei

setenta dos anciãos de Israel; e adorai de longe.

2 Só Moisés se chegará ao SENHOR; os outros não se chegarão, nem o povo subirá com ele.

3 Veio, pois, Moisés e referiu ao povo todas as palavras do SENHOR e todos os estatutos; então, todo o povo respondeu a uma voz e disse: Tudo o que falou o SENHOR faremos.

4 Moisés escreveu todas as palavras do SENHOR e, tendo-se levantado pela manhã de madrugada, erigiu um altar ao pé do monte e doze colunas, segundo as doze tribos de Israel.

5 E enviou alguns jovens dos filhos de Israel, os quais ofereceram ao SENHOR holocaustos e sacrifícios pacíficos de novilhos.

6 Moisés tomou metade do sangue e o pôs em bacias; e a outra metade aspergiu sobre o altar.

7 E tomou o livro da aliança e o leu ao povo; e eles disseram: Tudo o que falou o SENHOR faremos e obedeceremos.

8 Então, tomou Moisés aquele sangue, e o aspergiu sobre o povo, e disse: Eis aqui o sangue da aliança que o SENHOR fez convosco a respeito de todas estas palavras.

9 E subiram Moisés, e Arão, e Nadabe, e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel.

Abihuvas ir septyniasdešimt Izraelio seniūnų. Pagarbinkite iš tolo.

2Tik Mozė teprisiartina prie VIEŠPATIES. Bet kiti žmonės nesiartins nei kops su juo į kalną“.

3Mozė atėjo ir pakartojo žmonėms visus VIEŠPATIES žodžius ir įsakus. Visi žmonės vienu balsu atsakė, tardami: „Vykdysime visa, ką VIEŠPATSpasakė“.

4Tada Mozė surašė visus VIEŠPATIES žodžius. Atsikėlęs anksti kitą rytą, jis pastatė kalno papėdėje aukurą su dvylika akmeninių stulpų dvylikai Izraelio giminių.

5Jis paskyrė keletą jaunų vyrų iš Izraelio vaikų atnašauti deginamąsias aukas ir aukoti jaučius kaip bendravimo aukas VIEŠPAČIUI.

6Pusę kraujo Mozė pasėmė ir supylė į dubenis, o kitą pusę kraujo išliejo ant aukuro.

7Tada, paėmęs Sandoros knygą, Mozė garsiai ją perskaitė žmonėms. O žmonės sakė: „Visa, ką VIEŠPATS pasakė, vykdysime ir būsime klusnūs“.

8Mozė paėmė kraujo ir pašlakstė juo žmones, tardamas: „Tai kraujas Sandoros, kurią VIEŠPATS sudarė su jumis pagal visus šiuos žodžius“.

9Tada Mozė ir Aaronas, Nadabas ir Abihuvas ir septyniasdešimt Izraelio seniūnų užkopė į kalną

[10] E viram o Deus de Israel, sob cujos pés havia uma como pavimentação de pedra de safira, que se parecia com o céu na sua claridade.

[10]ir matė Izraelio Dievą. Po jo kojomis buvo tarsi safyro asla, tarsi pats dangaus skaidrumas.

[11] Ele não estendeu a mão sobre os escolhidos dos filhos de Israel; porém eles viram a Deus, e comeram, e beberam.

[11]Dievas nepakėlė rankos prieš Izraelio tautos vadus; po Dievo regėjimo jie galėjo valgyti ir gerti.

Moisés e os anciãos sobem novamente ao monte

[12] Então, disse o SENHOR a Moisés: Sobe a mim, ao monte, e fica lá; dar-te-ei tábuas de pedra, e a lei, e os mandamentos que escrevi, para os ensinares.

[12]VIEŠPATS tarė Mozei: „Užkopk pas mane į kalną ir ten lauk. Tau duosiu akmens plokštes su Įstatymu ir įsakymais, kuriuos surašiau jiems pamokyti“.

[13] Levantou-se Moisés com Josué, seu servidor; e, subindo Moisés ao monte de Deus,

[13]Taigi Mozė ir jo palydovas Jozuė pakilo kopti. Mozė užkopė ant Dievo kalno.

[14] disse aos anciãos: Esperai-nos aqui até que voltemos a vós outros. Eis que Arão e Hur ficam convosco; quem tiver alguma questão se chegará a eles.

[14]Seniūnams jis buvo pasakęs: „Laukite mūsų čia, kol sugrįšime. Žiūrėkite, turite prie savęs Aaroną ir Hūrą. Jei kam iškiltų koks reikalas, į juos tesikreipia“.

[15] Tendo Moisés subido, uma nuvem cobriu o monte.

[15]Tada Mozė užkopė ant kalno, ir debesis uždengė kalną.

[16] E a glória do SENHOR pousou sobre o monte Sinai, e a nuvem o cobriu por seis dias; ao sétimo dia, do meio da nuvem chamou o SENHOR a Moisés.

[16]VIEŠPATIESšlovė apgaubė Sinajaus kalną, ir debesis jį dengė šešias dienas. Septintą dieną jis pašaukė Mozę iš debesies.

[17] O aspecto da glória do SENHOR era como um fogo consumidor no cimo do monte, aos olhos dos filhos de Israel.

[17]VIEŠPATIES šlovės pavidalas izraelitų akims atrodė tarsi ryjanti ugnis kalno viršūnėje.

[18] E Moisés, entrando pelo meio da nuvem, subiu ao monte; e lá permaneceu quarenta dias e quarenta noites.

[18]Mozė įėjo į debesį ir užkopė ant kalno. Ant kalno Mozė išbuvo keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų.

Êxodo 25

Išėjimo 25

Deus manda trazer ofertas para o tabernáculo

Êxodo 35.4-9

Rinkliava Padangtei statyti

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei:

[2] Fala aos filhos de Israel que me tragam oferta; de todo homem cujo coração o mover para isso, dele recebereis a minha oferta.

[2]„Paliepk izraelitams atidėti man atnašų. Priimsite man atnašą iš visų, kurių širdis skatina tai padaryti.

[3] Esta é a oferta que dele recebereis: ouro, e prata, e bronze,

[3]Aukos, kurias man iš jų priimsite, yra tokios: auksas, sidabras ir varis,

[4] e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino, e pêlos de cabra,

[4]mėlynos, violetinės ir tamsiai raudonos spalvos siūlai, plona drobė ir ožkų vilnos,

[5] e peles de carneiro tintas de vermelho, e peles finas, e madeira de acácia,

[5]išdirbti avikailiai, tehašimo oda ir akacijos mediena,

[6] azeite para a luz, especiarias para o óleo de unção e para o incenso aromático,

[6]aliejus žibintams, balzamas patepimų aliejui ir kvapiajam smilkalui,

[7] pedras de ônix e pedras de engaste, para a estola sacerdotal e para o peitoral.

[7]lazurito akmenys bei brangakmeniai efodui bei krūtinės dėklui.

[8] E me farão um santuário, para que eu possa habitar no meio deles.

[8]Tepadaro jie man šventyklą, idant galėčiau gyventi tarp jų.

[9] Segundo tudo o que eu te mostrar para modelo do tabernáculo e para modelo de todos os seus móveis, assim mesmo o fareis.

[9]Tiksliai, kaip tau rodau – pagal Padangtės ir viso jos apstatymo pavyzdį, – taip turite ją padaryti.

A arca
Êxodo 37.1-5

Sandoros Skrynia

[10] Também farão uma arca de madeira de acácia; de dois côvados e meio será o seu comprimento, de um côvado e meio, a largura, e de um côvado e meio, a altura.

[10]Tebūna padaryta iš akacijos medžio skrynia pustrečios uolekties ilgio, pusantros uolekties pločio ir pusantros uolekties aukščio.

[11] De ouro puro a cobrirás; por dentro e por fora a cobrirás e farás sobre ela uma bordadura de ouro ao redor.

[11]Aptrauksi ją grynu auksu – paauksuosi iš vidaus ir iš lauko – ir aplinkui uždėsi ant jos aukso apvadą.

[12] Fundirás para ela quatro argolas de ouro e as porás nos quatro cantos da arca: duas argolas num lado dela e duas argolas noutro lado.

[12]Nuliesi jai keturis aukso žiedus ir pritaisysi prie keturių kojų: du žiedus viename šone ir du žiedus kitame šone.

[13] Farás também varais de madeira de acácia e os cobrirás de ouro;

[13]Padarysi iš akacijos medžio karteles ir jas paauksuosi.

[14] meterás os varais nas argolas aos lados da arca, para se levar por meio deles a arca.

[14]Karteles įversi į žiedus skrynios šonuose skryniai nešti.

[15] Os varais ficarão nas argolas da arca e não se tirarão dela.

[15]Kartelės liks nuolatos skrynios žieduose; jos nebus iš jų ištraukiamos.

[16] E porás na arca o Testemunho, que eu te darei.

[16]Į skrynią padėsi Sandoros plokštes, kurias tau duosiu.

O propiciatório
Êxodo 37.6-9

[17] Farás também um propiciatório de ouro puro; de dois côvados e meio será o seu comprimento, e a largura, de um côvado e meio.

[17]Tada iš gryno aukso padarysi malonės sostą pustrečios uolekties ilgio ir pusantros uolekties pločio.

[18] Farás dois querubins de ouro; de ouro batido os farás, nas duas extremidades do propiciatório;

[18]Nukalsi iš aukso du kerubus; padirbsi juos iš kalstyto aukso prie abiejų malonės sosto galų.

[19] um querubim, na extremidade de uma parte, e o outro, na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório fareis os querubins nas duas extremidades dele.

[19]Padirbk vieną kerubą viename gale ir kitą kerubą kitame gale; padirbsi kerubus, sujungtus su malonės sostu prie abiejų jo galų.

[20] Os querubins estenderão as asas por cima, cobrindo com elas o propiciatório; estarão eles de faces voltadas uma para a outra, olhando para o propiciatório.

[20]Kerubai turės išskleistus sparnus ir savo sparnais dengs malonės sostą. Jiedu bus vienas priešais kitą, bet jų veidai bus atgręžti į malonės sostą.

[21] Porás o propiciatório em cima da arca; e dentro dela porás o Testemunho, que eu te darei.

[21]Malonės sostą uždėsi ant skrynios viršaus; į skrynią įdėsi Sandoros plokštes, kurias tau duosiu.

[22] Ali, virei a ti e, de cima do propiciatório, do meio dos dois querubins que estão sobre a arca do Testemunho, falarei contigo acerca de tudo o que eu te ordenar para os filhos de Israel.

[22]Ten aš susitiksiu su tavimi ir nuo malonės sosto viršaus – tarp dviejų kerubų, esančių viršum Sandoros Skrynios – pasakysiu tau visa, ką per tave noriu įsakyti izraelitams.

A mesa
Êxodo 37.10-16

Atnašų stalas

[23] Também farás a mesa de madeira de acácia; terá o comprimento de dois côvados, a largura, de um côvado, e a altura, de um côvado e meio;
[24] de ouro puro a cobrirás e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor.
[25] Também lhe farás moldura ao redor, da largura de quatro dedos, e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor da moldura.
[26] Também lhe farás quatro argolas de ouro; e porás as argolas nos quatro cantos, que estão nos seus quatro pés.
[27] Perto da moldura estarão as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.
[28] Farás, pois, estes varais de madeira de acácia e os cobrirás de ouro; por meio deles, se levará a mesa.
[29] Também farás os seus pratos, e os seus recipientes para incenso, e as suas galhetas, e as suas taças em que se hão de oferecer libações; de ouro puro os farás.
[30] Porás sobre a mesa os pães da proposição diante de mim perpetuamente.

O candelabro

Êxodo 37.17-24

[31] Farás também um candelabro de ouro puro; de ouro batido se fará este candelabro; o seu pedestal, a sua hástea, os seus cálices, as suas maçanetas e as suas flores formarão com ele uma só peça.
[32] Seis hásteas sairão dos seus lados: três de um lado e três do outro.
[33] Numa hástea, haverá três cálices com formato de amêndoas, uma maçaneta e uma flor; e três cálices, com formato de

[23]Padarysi iš akacijos medžio stalą dviejų uolekčių ilgio, vienos uolekties pločio ir pusantros uolekties aukščio.
[24]Aptrauksi jį grynu auksu ir viršų aplenksi aukso apvadu.
[25]Padarysi aplink jį plaštakos platumo briauną, o aplink briauną – aukso apvadą.
[26]Nuliesi jam keturis aukso žiedus ir pritaisysi ant keturių kampų prie keturių kojų.
[27]Žiedai, laikantys karteles stalui nešti, bus prie pat briaunos.
[28]Karteles padirbsi iš akacijos medžio ir aptrauksi jas auksu. Jomis bus nešamas stalas.
[29]Stalo lėkštes ir indus smilkalams, dubenis ir ąsočius liejamosioms atnašoms padirbsi iš gryno aukso.
[30]Ant stalo nuolat mano akivaizdoje laikysi padėtinę duoną.

Septynšakė žvakidė

[31]Padarysi iš gryno aukso žvakidę. Žvakidės stovas ir kotas turės būti nukalti; taurelės, galvutės ir vainiklapiai turės būti iš vieno gabalo su žvakide.
[32]Šešios šakos turės eiti iš jos šonų: trys šakos – iš vieno šono ir trys šakos – iš kito.
[33]Trys migdolo žiedo pavidalo taurelės, kiekviena su galvute ir vainiklapiais, ant vienos šakos, ir trys migdolo žiedo

amêndoas na outra hástea, uma maçaneta e uma flor; assim serão as seis hásteas que saem do candelabro.

34 Mas no candelabro mesmo haverá quatro cálices com formato de amêndoas, com suas maçanetas e com suas flores.

35 Haverá uma maçaneta sob duas hásteas que saem dele; e ainda uma maçaneta sob duas outras hásteas que saem dele; e ainda mais uma maçaneta sob duas outras hásteas que saem dele; assim se fará com as seis hásteas que saem do candelabro.

36 As suas maçanetas e as suas hásteas serão do mesmo; tudo será de uma só peça, obra batida de ouro puro.

37 Também lhe farás sete lâmpadas, as quais se acenderão para alumiar defronte dele.

38 As suas espevitadeiras e os seus apagadores serão de ouro puro.

39 De um talento de ouro puro se fará o candelabro com todos estes utensílios.

40 Vê, pois, que tudo façás segundo o modelo que te foi mostrado no monte.

pavidalo taurelės, kiekviena su galvute ir vainiklapiais, ant kitos šakos. Tokios bus visos šešios iš žvakidės išeinančios šakos.

34Ant žvakidės koto bus keturios migdolo žiedo pavidalo taurelės, kiekviena su savo galvute ir vainiklapiais.

35Galvutė iš to paties gabalo bus po pirmąja šakų pora, galvutė iš to paties gabalo bus po antrąja šakų pora ir galvutė iš to paties gabalo bus po trečiąja šakų pora. Taigi bus po galvutę visoms šešioms šakoms, išeinančioms iš žvakidės.

36Galvutės ir jų šakos bus iš to paties gabalo, visos nukaltos iš gryno aukso.

37Padarysi jai septynis žibintus. Žibintai turi būti ant jos padėti taip, kad apšviestų vietą žvakidės priekyje.

38Žnyplės ir padėklai turi būti iš gryno aukso.

39Žvakidė ir jos reikmenys turi būti padirbti iš vieno talento gryno aukso.

40Žiūrėk, kad juos padarytum pagal pavyzdį, parodytą tau ant kalno.

Êxodo 26

As cortinas do tabernáculo

Êxodo 36.8-18

1 Farás o tabernáculo, que terá dez cortinas, de linho retorcido, estofo azul, púrpura e carmesim; com querubins, as farás de obra de artista.

2 O comprimento de cada cortina será de vinte e oito côvados, e a largura, de quatro

Išėjimo 26

Audeklai

1Pačią Padangtę padarysi iš dešimties dangų plonos suktinių siūlų drobės su mėlynos, violetinės bei tamsiai raudonos spalvos siūlais joje meistriškai išsiuvinėtais kerubais.

2Kiekvienos dangos ilgis bus dvidešimt aštuonios uolektys, o plotis – keturios

côvados; todas as cortinas serão de igual medida.

3 Cinco cortinas serão ligadas umas às outras; e as outras cinco também ligadas umas às outras.

4 Farás laçadas de estofo azul na orla da cortina extrema do primeiro agrupamento; e de igual modo farás na orla da cortina extrema do segundo agrupamento.

5 Cinqüenta laçadas farás numa cortina, e cinqüenta, na outra cortina no extremo do segundo agrupamento; as laçadas serão contrapostas uma à outra.

6 Farás cinqüenta colchetes de ouro, com os quais prenderás as cortinas uma à outra; e o tabernáculo passará a ser um todo.

7 Farás também de pêlos de cabra cortinas para servirem de tenda sobre o tabernáculo; onze cortinas farás.

8 O comprimento de cada cortina será de trinta côvados, e a largura, de quatro côvados; as onze cortinas serão de igual medida.

9 Ajuntarás à parte cinco cortinas entre si, e de igual modo as seis restantes, a sexta das quais dobrarás na parte dianteira da tenda.

10 Farás cinqüenta laçadas na orla da cortina extrema do primeiro agrupamento e cinqüenta laçadas na orla da cortina extrema do segundo agrupamento.

uolektys. Visos dangos bus vienodo dydžio.

3Penkios dangos bus susegtos viena su kita; kitos penkios dangos irgi bus susegtos viena su kita.

4Pritaisysi mėlynų verpalų kilpas ant vieno junginio galinės dangos pakraščio; tą pat padarysi ir ant kito junginio galinės dangos pakraščio.

5Penkiasdešimt kilpų pritaisysi prie vienos dangos ir penkiasdešimt kilpų – ant pakraščio dangos, esančios kitame junginyje. Kilpos turi būti viena priešais kitą.

6Padirbsi penkiasdešimt aukso sagčių ir susegsi dangas vieną su kita taip, kad pasidarytų Padangtė.

7Tada iš ožkos vilnos padarysi dangas ir Palapinei viršum Padangtės; padaryk vienuolika tokių dangų.

8Kiekvienos dangos ilgis bus trisdešimt uolekčių, o plotis – keturios uolektys. Visos vienuolika dangų bus vienodo dydžio.

9Susegsi atskirai į viena penkias dangas ir atskirai šešias dangas. Šeštąją dangą sulenksi dvilinką Palapinės priekyje.

10Pritaisysi penkiasdešimt kilpų ant galinės dangos pakraščio viename junginyje ir penkiasdešimt kilpų ant galinės dangos pakraščio kitame junginyje.

[11] Farás também cinqüenta colchetes de bronze, e meterás os colchetes nas laçadas, e ajuntarás a tenda, para que venha a ser um todo.

[11]Padirbsi iš vario penkiasdešimt sagčių, įtvirtinsi sagtis į kilpas ir visa taip sukabinsi, kad Palapinė būtų pastatyta.

[12] A parte que restar das cortinas da tenda, a saber, a meia cortina que sobrar, penderá às costas do tabernáculo.

[12]O dalis, atliekanti nuo Palapinės dangų, – ana dvilinkoji danga – uždengs Padangtės galą.

[13] O côvado de um lado e o côvado de outro lado, do que sobejar no comprimento das cortinas da tenda, penderão de um e de outro lado do tabernáculo para o cobrir.

[13]Panašiai Palapinės dangos turės vienos uolekties pridėtinį ilgį prie abiejų kiekvienos dangos galų ir kabės nuleistos ligi žemės viename bei kitame Padangtės šone jai uždengti.

A coberta de peles e as tábuas

[14] Também farás de peles de carneiro tintas de vermelho uma coberta para a tenda e outra coberta de peles finas.

[14]O pačiai Palapinei padarysi priedangą iš raudonai dažytų avikailių ir virš jos – priedangą iš tehašimo odos.

Medžio sienos

[15] Farás também de madeira de acácia as tábuas para o tabernáculo, as quais serão colocadas verticalmente.

[15]Padirbsi lentas iš akacijos medžio Padangtės sienoms pastatyti.

[16] Cada uma das tábuas terá dez côvados de comprimento e côvado e meio de largura.

[16]Kiekvienos lentos ilgis turi būti dešimt uolekčių, o plotis – pusantros uolekties.

[17] Cada tábua terá dois encaixes, travados um com o outro; assim farás com todas as tábuas do tabernáculo.

[17]Kiekviena lenta šonuose turės po dvi iškyšas lentoms sukabinti. Taip turės būti padirbtos visos Padangtės lentos.

[18] No preparar as tábuas para o tabernáculo, farás vinte delas para o lado sul.

[18]Padangtei padirbsi dvidešimt lentų pietinei sienai, pietų šonui;

[19] Farás também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas: duas bases debaixo de uma tábua para os seus dois encaixes e duas bases debaixo de outra tábua para os seus dois encaixes.

[19]nuliesi keturiasdešimt sidabro pastovų padėti po dvidešimčia lentų: po du pastovus – po pirmosios lentos dviem iškyšomis ir po du pastovus – po kiekvienos kitos lentos dviem iškyšomis.

[20] Também haverá vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para o lado norte,

[20]Ir Padangtės antrajai sienai – šiaurės šonui – padirbsi dvidešimt lentų

[21] com as suas quarenta bases de prata: duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua;

[22] ao lado posterior do tabernáculo para o ocidente, farás seis tábuas.

[23] Farás também duas tábuas para os cantos do tabernáculo, na parte posterior;

[24] as quais, por baixo, estarão separadas, mas, em cima, se ajustarão à primeira argola; assim se fará com as duas tábuas; serão duas para cada um dos dois cantos.

[25] Assim serão as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases: duas bases debaixo de uma tábua e duas debaixo de outra tábua.

[26] Farás travessas de madeira de acácia; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,

[27] cinco para as tábuas do outro lado do tabernáculo e cinco para as tábuas do tabernáculo ao lado posterior que olha para o ocidente.

[28] A travessa do meio passará ao meio das tábuas de uma extremidade à outra.

[29] Cobrirás de ouro as tábuas e de ouro farás as suas argolas, pelas quais hão de passar as travessas; e cobrirás também de ouro as travessas.

[30] Levantarás o tabernáculo segundo o modelo que te foi mostrado no monte.

O véu, o reposteiro e as colunas
Êxodo 36.35-38

[31] Farás também um véu de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido; com querubins, o farás de obra de artista.

[21]su keturiasdešimt sidabro pastovų: po du pastovus po pirmąja lenta ir po du pastovus po kiekviena kita lenta.

[22]Padangtės užpakalinei sienai – vakarų šonui – padirbsi šešias lentas

[23]ir Padangtės užpakalinės sienos kampams – dvi lentas.

[24]Šios dvi žemai bus palaidos, bet viršuje sujungtos ties pirmąja sąvarža. Abi jos turės būti taip padarytos; jos sudarys abu kampus.

[25]Taigi iš viso bus aštuonios lentos su sidabro pastovais – šešiolika pastovų: po du pastovus po pirmąja lenta ir po du pastovus po kitomis lentomis.

[26]Padarysi iš akacijos medžio skersinius: penkis vienai Padangtės lentų sienai,

[27]penkis kitai Padangtės lentų sienai ir penkis Padangtės užpakalinės sienos – vakarų šono – lentoms.

[28]Vidurinis skersinis eis lentų sienos viduriu nuo vieno galo iki kito.

[29]Lentas paauksuosi ir nuliesi ant jų aukso žiedus skersiniams laikyti. Ir skersinius paauksuosi.

[30]Pastatysi Padangtę pagal ant kalno tau parodytą pavyzdį.

Uždangos

[31]Padarysi uždangą iš plonos suktinių siūlų drobės su mėlynais, violetiniais bei tamsiai raudonais siūlais meistriškai joje išsiuvinėtais kerubais.

[32] Suspendê-lo-ás sobre quatro colunas de madeira de acácia, cobertas de ouro; os seus colchetes serão de ouro, sobre quatro bases de prata.

[33] Pendurarás o véu debaixo dos colchetes e trarás para lá a arca do Testemunho, para dentro do véu; o véu vos fará separação entre o Santo Lugar e o Santo dos Santos.

[34] Porás a coberta do propiciatório sobre a arca do Testemunho no Santo dos Santos.

[35] A mesa porás fora do véu e o candelabro, defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul; e a mesa porás para o lado norte.

[36] Farás também para a porta da tenda um reposteiro de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra de bordador.

[37] Para este reposteiro farás cinco colunas de madeira de acácia e as cobrirás de ouro; os seus colchetes serão de ouro, e para elas fundirás cinco bases de bronze.

[32]Pakabinsi ją ant keturių auksu aptrauktų akacijos medžio stulpų su aukso kabliais, stovinčių ant keturių sidabro pastovų.

[33]Uždangą pakabinsi žemiau sagčių ir ten, už uždangos, į vidų įneši Sandoros Skrynią. Uždanga atskirs šventąją vietą nuo šventų švenčiausiosios vietos.

[34]Užkelsi malonės sostą ant Sandoros Skrynios šventų švenčiausiojoje vietoje.

[35]Pastatysi stalą šiapus uždangos, o žvakidę – pietiniame Padangtės šone priešais stalą; stalą pastatysi šiauriniame šone.

[36]Padarysi užuolaidą Palapinės angai iš plonos suktinių siūlų drobės, išsiuvinėtos mėlynų, violetinių bei tamsiai raudonų siūlų raštais.

[37]Užuolaidai padarysi penkis akacijos medžio stulpus ir aptrauksi juos auksu. Jų kabliai turi būti iš aukso, o pastovus jiems nuliesi iš vario.

Êxodo 27

O altar do holocausto

Êxodo 38.1-7

[1] Farás também o altar de madeira de acácia; de cinco côvados será o seu comprimento, e de cinco, a largura (será quadrado o altar), e de três côvados, a altura.

[2] Dos quatro cantos farás levantar-se quatro chifres, os quais formarão uma só peça com o altar; e o cobrirás de bronze.

Išėjimo 27

Deginamųjų aukų aukuras

[1]Padarysi iš akacijos medžio aukurą penkių uolekčių ilgio, penkių uolekčių pločio – aukuras bus keturkampis – ir trijų uolekčių aukščio.

[2]Ant jo keturių kampų turi būti padirbti ragai taip, kad išeitų tiesiog iš paties aukuro. Aptrauk jį variu.

[3] Far-lhe-ás também recipientes para recolher a sua cinza, e pás, e bacias, e garfos, e braseiros; todos esses utensílios farás de bronze.

[3]Padirbsi jam puodus pelenams supilti, grandiklius, dubenis, šakutes ir keptuves. Visus jo reikmenis padarysi iš vario.

[4] Far-lhe-ás também uma grelha de bronze em forma de rede, à qual farás quatro argolas de metal nos seus quatro cantos,

[4]Padirbsi jam taip pat vario pinučius ir ant pinučių pritaisysi keturis vario žiedus prie visų keturių kampų.

[5] e as porás dentro do rebordo do altar para baixo, de maneira que a rede chegue até ao meio do altar.

[5]Pritvirtinsi pinučius žemiau, po aukuro briauna, kad jie nusidriektų žemyn iki pusės aukuro.

[6] Farás também varais para o altar, varais de madeira de acácia, e os cobrirás de bronze.

[6]Padarysi aukurui kartis – akacijos medžio kartis – ir aptrauksi variu.

[7] Os varais se meterão nas argolas, de um e de outro lado do altar, quando for levado.

[7]Kartys turi būti perkištos per žiedus, kad aukurą nešant, kartys būtų abipus jo.

[8] Oco e de tábuas o farás; como se te mostrou no monte, assim o farão.

[8]Padarysi jį tuščią, iš lentų. Kaip tau buvo parodyta ant kalno, taip jis turi būti ir padarytas.

O átrio do tabernáculo

Êxodo 38.9-20

[9] Farás também o átrio do tabernáculo; ao lado meridional (que dá para o sul), o átrio terá cortinas de linho fino retorcido; o comprimento de cada lado será de cem côvados.

Kiemas

[9]Įrengsi Padangtės kiemą. Pietinėje pusėje – pietų pakraštyje – Padangtė turės šimto uolekčių plonos suktinių siūlų drobės uždangas

[10] Também as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de bronze; os ganchos das colunas e as sua vergas serão de prata.

[10]su dvidešimt vario stulpų ir pastovų. Bet stulpų kabliai ir jų sankabos turi būti iš sidabro.

[11] De igual modo, para o lado norte ao comprido, haverá cortinas de cem côvados de comprimento; e as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas serão de prata.

[11]Panašiai ir išilgai šiaurės pakraščio turi būti šimto uolekčių ilgio uždangos su dvidešimt stulpų ir dvidešimt pastovų iš vario, o stulpų kabliai ir jų sankabos iš sidabro.

[12] Na largura do átrio para o lado do ocidente, haverá cortinas de cinqüenta côvados; as colunas serão dez, e as suas bases, dez.

[12]Vakariniame kiemo pakraštyje turės būti penkiasdešimt uolekčių uždangos su dešimčia stulpų ir dešimčia pastovų.

[13] A largura do átrio do lado oriental (para o levante) será de cinqüenta côvados.

[13]Kiemo plotis priekyje, iš rytų pusės, bus penkiasdešimt uolekčių.

[14] As cortinas para um lado da entrada serão de quinze côvados; as suas colunas serão três, e as suas bases, três.

[14]Viename pakraštyje turės būti penkiolikos uolekčių uždangos su trim stulpais ir trim pastovais.

[15] Para o outro lado da entrada, haverá cortinas de quinze côvados; as suas colunas serão três, e as suas bases, três.

[15]Ir kitame pakraštyje bus penkiolikos uolekčių uždangos su trim stulpais ir trim pastovais.

[16] À porta do átrio, haverá um reposteiro de vinte côvados, de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra de bordador; as suas colunas serão quatro, e as suas bases, quatro.

[16]O kiemo vartams turės būti dvidešimties uolekčių ilgio užuolaida iš plonos suktinių siūlų drobės, išsiuvinėtos mėlynų, violetinių bei tamsiai raudonų siūlų raštais. Ji turės keturis stulpus su keturiais pastovais.

[17] Todas as colunas ao redor do átrio serão cingidas de vergas de prata; os seus ganchos serão de prata, mas as suas bases, de bronze.

[17]Visi stulpai kieme bus su sankabomis ir kabliais iš sidabro, o pastovus turės iš vario.

[18] O átrio terá cem côvados de comprimento, e cinqüenta de largura por todo o lado, e cinco de altura; as suas cortinas serão de linho fino retorcido, e as suas bases, de bronze.

[18]Kiemo ilgis bus šimtas uolekčių, plotis – penkiasdešimt ir aukštis – penkios uolektys. Tam turi būti panaudota plona suktinių siūlų drobė, o pastovai turi būti iš vario.

[19] Todos os utensílios do tabernáculo em todo o seu serviço, e todas as suas estacas, e todas as estacas do átrio serão de bronze.

[19]Visi Padangtės reikmenys visoms jos apeigoms, lygiai kaip ir visi jos kuoleliai ir visi kiemo kuoleliai, turės būti iš vario.

O azeite para o candelabro

Levítico 24.1-4

Aliejus žibintams

[20] Ordenarás aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveira, batido, para o candelabro, para que haja lâmpada acesa continuamente.

[20]Be to, idant nuolat degtų žibintas, tu įsakysi izraelitams tai šviesai atnešti gryno iš alyvų išspausto aliejaus.

[21] Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão e seus filhos a conservarão em ordem, desde a tarde até pela manhã, perante o SENHOR; estatuto perpétuo será este a favor dos filhos de Israel pelas suas gerações.

[21]Susitikimo Palapinėje vietą šiapus uždangos, esančios priešais Sandoros plokštes, Aaronas ir jo sūnūs prižiūrės nuo vakaro iki ryto VIEŠPATIES akivaizdoje. Tai bus amžinas įsakas visoms izraelitų kartoms.

Êxodo 28

Deus escolhe Arão e seus filhos para sacerdotes

[1] Faze também vir para junto de ti Arão, teu irmão, e seus filhos com ele, dentre os filhos de Israel, para me oficiarem como sacerdotes, a saber, Arão e seus filhos Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

As vestes sacerdotais

Êxodo 39.1-31

[2] Farás vestes sagradas para Arão, teu irmão, para glória e ornamento.

[3] Falarás também a todos os homens hábeis a quem enchi do espírito de sabedoria, que façam vestes para Arão para consagrá-lo, para que me ministre o ofício sacerdotal.

[4] As vestes, pois, que farão são estas: um peitoral, uma estola sacerdotal, uma sobrepeliz, uma túnica bordada, mitra e cinto. Farão vestes sagradas para Arão, teu irmão, e para seus filhos, para me oficiarem como sacerdotes.

[5] Tomarão ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino

[6] e farão a estola sacerdotal de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra esmerada.

Išėjimo 28

Kunigų drabužiai

[1]Pasišauk iš izraelitų savo brolį Aaroną drauge su jo sūnumis tarnauti man kunigais – Aaroną ir Aarono sūnus Nadabą bei Abihuvą, Eleazarą ir Itamarą.

[2]Pasiūdinsi savo broliui Aaronui šventus drabužius, kad būtų oriai puošnūs.

[3]Todėl nurodyk visiems, turintiems įgūdžių, kuriems esu suteikęs išmonę, kad jie pasiūtų Aaronui drabužius, kuriais apsivilkęs jis bus pašventintas tarnauti man kunigu.

[4]O drabužiai, kuriuos pasiūdinsi, yra šie: krūtinės dėklas, efodas, skraistė, tunika su kutais, turbanas ir juosta. Siuvant šiuos šventus drabužius tavo broliui Aaronui ir jo sūnums, kad jie tarnautų man kunigais,

[5]turi būti panaudota auksas, mėlyni, violetiniai bei tamsiai raudonos spalvos siūlai ir plona drobė.

Efodas ir krūtinės dėklas

[6]Efodą padarysi iš aukso ir plonos suktinių siūlų drobės, meistriškai išsiuvinėtos

mėlynais, violetiniais bei tamsiai raudonais siūlais.

[7] Terá duas ombreiras que se unam às suas duas extremidades, e assim se unirá.

[7]Jis turės dvejas petnešas, prisiūtas prie efodo abiejų galų.

[8] E o cinto de obra esmerada, que estará sobre a estola sacerdotal, será de obra igual, da mesma obra de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido.

[8]Meistriškai išausta juosta, esanti ant efodo, bus to paties darbo ir tokių pat medžiagų – iš aukso ir plonos suktinių siūlų drobės, puoštos mėlynais, violetiniais bei tamsiai raudonais siūlais.

[9] Tomarás duas pedras de ônix e gravarás nelas os nomes dos filhos de Israel:

[9]Paimsi du lazurito akmenis ir išraižysi juose Izraelio sūnų vardus:

[10] seis de seus nomes numa pedra e os outros seis na outra pedra, segundo a ordem do seu nascimento.

[10]šešis vardus – viename akmenyje ir šešis kitus vardus – kitame akmenyje pagal jų gimimo eilę.

[11] Conforme a obra de lapidador, como lavores de sinete, gravarás as duas pedras com os nomes dos filhos de Israel; engastadas ao redor de ouro, as farás.

[11]Kaip brangakmenių gludintojas išraižo antspaudo žiedus, taip tu išraižysi anuose dviejuose akmenyse Izraelio sūnų vardus.

[12] E porás as duas pedras nas ombreiras da estola sacerdotal, por pedras de memória aos filhos de Israel; e Arão levará os seus nomes sobre ambos os seus ombros, para memória diante do SENHOR.

[12]Įrėminęs juos aukso rėmeliais, pritvirtinsi abu akmenis prie efodo petnešų kaip atminimo akmenis Izraelio sūnums. Aaronas nešios jų vardus atminimui ant savo abiejų pečių VIEŠPATIESakivaizdoje.

[13] Farás também engastes de ouro

[13]Padirbsi aukso gėles

[14] e duas correntes de ouro puro; obra de fieira as farás; e as correntes de fieira prenderás nos engastes.

[14]ir dvi grandinėles iš gryno aukso, nuvytas kaip virvelės. Prie gėlių pritvirtinsi nuvytąsias grandinėles.

[15] Farás também o peitoral do juízo de obra esmerada, conforme a obra da estola sacerdotal o farás: de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido o farás.

[15]Padarysi ir nuosprendžio dėklą ant krūtinės, išsiuvinėtą kaip ir efodas. Turi padaryti jį iš aukso ir plonos suktinių siūlų drobės, puoštos mėlynais, violetiniais bei tamsiai raudonais siūlais.

[16] Quadrado e duplo, será de um palmo o seu comprimento, e de um palmo, a sua largura.

[16]Krūtinės dėklas turi būti keturkampis ir dvilinkas, sprindžio ilgio ir sprindžio pločio.

[17] Colocarás nele engaste de pedras, com quatro ordens de pedras: a ordem de sárdio, topázio e carbúnculo será a primeira ordem;

[17]Apdaigstysi jį keturiomis brangakmenių eilėmis. Pirmoje eilėje bus sardas, topazas ir smaragdas,

[18] a segunda ordem será de esmeralda, safira e diamante;

[18]antroje eilėje – granatas, safyras ir ametistas,

[19] a terceira ordem será de jacinto, ágata e ametista;

[19]trečioje eilėje – hiacintas, agatas ir krištolas,

[20] a quarta ordem será de berilo, ônix e jaspe; elas serão guarnecidas de ouro nos seus engastes.

[20]ketvirtoje eilėje bus berilas, lazuritas ir jaspis. Įtvaruose jie turi būti įrėminti auksu.

[21] As pedras serão conforme os nomes dos filhos de Israel, doze, segundo os seus nomes; serão esculpidas como sinetes, cada uma com o seu nome, para as doze tribos.

[21]Akmenų skaičius atitiks dvylikos Izraelio sūnų vardus; jie bus tarsi antspaudo žiedai su kiekviename išraižytu vienos iš dvylikos giminių vardu.

[22] Para o peitoral farás correntes como cordas, de obra trançada de ouro puro.

[22]Padirbsi krūtinės dėklui grandinėles iš gryno aukso, suvytas tarsi virvelės.

[23] Também farás para o peitoral duas argolas de ouro e porás as duas argolas nas extremidades do peitoral.

[23]Padirbsi krūtinės dėklui ir du žiedus iš aukso, pritvirtinsi juos viršuje prie abiejų krūtinės dėklo kampų.

[24] Então, meterás as duas correntes de ouro nas duas argolas, nas extremidades do peitoral.

[24]Dvi aukso virveles įversi į tuos du žiedus prie dėklo ant krūtinės kampų,

[25] As duas pontas das correntes prenderás nos dois engastes e as porás nas ombreiras da estola sacerdotal na frente dele.

[25]o kitus du virvelių galus pririši priekyje prie dviejų įtvarų, pritvirtintų prie efodo petnešų.

[26] Farás também duas argolas de ouro e as porás nas duas extremidades do peitoral, na sua orla interior junto à estola sacerdotal.

[26]Padirbsi iš aukso kitus du žiedus ir pritvirtinsi juos apačioje prie dviejų krūtinės dėklo kampų ant užpakalinės pusės prie pat efodo.

[27] Farás também duas argolas de ouro e as porás nas duas ombreiras da estola sacerdotal, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal.

[28] E ligarão o peitoral com as suas argolas às argolas da estola sacerdotal por cima com uma fita azul, para que esteja sobre o cinto da estola sacerdotal; e nunca o peitoral se separará da estola sacerdotal.

[29] Assim, Arão levará os nomes dos filhos de Israel no peitoral do juízo sobre o seu coração, quando entrar no santuário, para memória diante do SENHOR continuamente.

[30] Também porás no peitoral do juízo o Urim e o Tumim, para que estejam sobre o coração de Arão, quando entrar perante o SENHOR; assim, Arão levará o juízo dos filhos de Israel sobre o seu coração diante do SENHOR continuamente.

[31] Farás também a sobrepeliz da estola sacerdotal toda de estofo azul.

[32] No meio dela, haverá uma abertura para a cabeça; será debruada essa abertura, como a abertura de uma saia de malha, para que não se rompa.

[33] Em toda a orla da sobrepeliz, farás romãs de estofo azul, e púrpura, e carmesim; e campainhas de ouro no meio delas.

[27]Tada padirbsi iš aukso dar du žiedus ir pritvirtinsi juos žemai efodo petnešų priekyje, prie jo siūlės virš meistriškai išaustos efodo juostos.

[28]Mėlyna virvelė taip sujungs krūtinės dėklo žiedus su efodo žiedais, kad krūtinės dėklas gulėtų tiesiog ant meistriškai išaustos efodo juostos ir negalėtų atsiskirti nuo efodo.

[29]Eidamas į šventąją vietą, Aaronas nešios Izraelio sūnų vardus nuosprendžio dėkle ant krūtinės viršum savo širdies kaip nuolatinį atminimą VIEŠPATIESakivaizdoje.

[30]Į šį nuosprendžio dėklą ant krūtinės įdėsi Urimus ir Tumimus, kad ir jie būtų prie Aarono širdies, kada tik jis eis VIEŠPATIESakivaizdon. Taigi Aaronas nuolat nešios izraelitų nuosprendį prie savo širdies VIEŠPATIES akivaizdoje.

Kiti drabužiai

[31]Efodo skraistę padarysi vien iš mėlynos medžiagos.

[32]Jos viduryje bus skylė galvai, aplink šią skylę bus austa atsiūlė, kaip paprastai būna šarvų liemenėje, idant nesuplyštų.

[33]Ant jos žemutinio apvado padarysi gumulus tarsi granatmedžio obuolius iš mėlynų, violetinių ir tamsiai raudonų siūlų aplink visą žemutinį apvadą; aplink visą apvadą tarp gumulų bus aukso varpeliai:

[34] Haverá em toda a orla da sobrepeliz uma campainha de ouro e uma romã, outra campainha de ouro e outra romã.

[35] Esta sobrepeliz estará sobre Arão quando ministrar, para que se ouça o seu sonido, quando entrar no santuário diante do SENHOR e quando sair; e isso para que não morra.

[36] Farás também uma lâmina de ouro puro e nela gravarás à maneira de gravuras de sinetes: Santidade ao SENHOR.

[37] Atá-la-ás com um cordão de estofo azul, de maneira que esteja na mitra; bem na frente da mitra estará.

[38] E estará sobre a testa de Arão, para que Arão leve a iniqüidade concernente às coisas santas que os filhos de Israel consagrarem em todas as ofertas de suas coisas santas; sempre estará sobre a testa de Arão, para que eles sejam aceitos perante o SENHOR.

[39] Tecerás, quadriculada, a túnica de linho fino e farás uma mitra de linho fino e um cinto de obra de bordador.

[40] Para os filhos de Arão farás túnicas, e cintos, e tiaras; fá-los-ás para glória e ornamento.

[41] E, com isso, vestirás Arão, teu irmão, bem como seus filhos; e os ungirás, e consagrarás, e santificarás, para que me oficiem como sacerdotes.

[42] Faze-lhes também calções de linho, para cobrirem a pele nua; irão da cintura às coxas.

[34]pirma – aukso varpelis, po jo – granatmedžio obuolys, ir taip pakaitomis aplink visą žemutinį skraistės apvadą.

[35]Eidamas tarnybą Aaronas ją vilkės, kad girdėtųsi jos skambesys, kai jis įeina į šventykląVIEŠPATIES akivaizdon ir kai išeina, idant nenumirtų.

[36]Padarysi iš gryno aukso gėlę ir išraižysi joje, kaip išraižoma antspaudo žiede, ‘Pašvęsta VIEŠPAČIUI’.

[37]Pririši ją prie turbano mėlyna virvele taip, kad ji būtų turbano priekyje.

[38]Ji bus Aaronui ant kaktos, ir Aaronas prisiims sau bet kokią kaltę, kilusią izraelitams atnašaujant ir pašventinant savo šventąsias dovanas. Ji turi būti nuolat jam ant kaktos, idant izraelitai gautų malonę VIEŠPATIES akivaizdoje.

[39]Pasiūsi kutuotą tuniką iš plonos drobės, padarysi turbaną iš plonos drobės, juostą išsiuvinėsi raštais.

[40]Panašiai ir Aarono sūnums padarysi tunikas ir juostas, ir kepures; padarysi tai jų oriam puošnumui.

[41]Apvilksi jais savo brolį Aaroną drauge su jo sūnumis. Patepsi juos, pripildysi jų rankas, pašventinsi juos man tarnauti kunigais.

[42]Jų nuogam kūnui nuo juosmens ligi šlaunų pridengti pasiūsi linines apatines kelnaites.

[43] E estarão sobre Arão e sobre seus filhos, quando entrarem na tenda da congregação ou quando se chegarem ao altar para ministrar no santuário, para que não levem iniqüidade e morram; isto será estatuto perpétuo para ele e para sua posteridade depois dele.

[43]Aaronas ir jo sūnūs turės jomis vilkėti, eidami į Susitikimo Palapinę ar artindamiesi prie aukuro tarnauti šventojoje vietoje, kad neužsitrauktų kaltės ir nenumirtų. Tas įsakas bus amžinas jam ir jo palikuonims po jo.

Êxodo 29

O sacrifício e as cerimônias da consagração
Levítico 8.1-36

[1] Isto é o que lhes farás, para os consagrar, a fim de que me oficiem como sacerdotes: toma um novilho, e dois carneiros sem defeito,

[2] e pães asmos, e bolos asmos, amassados com azeite, e obreias asmas untadas com azeite; de flor de farinha de trigo os farás,

[3] e os porás num cesto, e no cesto os trarás; trarás também o novilho e os dois carneiros.

[4] Então, farás que Arão e seus filhos se cheguem à porta da tenda da congregação e os lavarás com água;

[5] depois, tomarás as vestes, e vestirás Arão da túnica, da sobrepeliz, da estola sacerdotal e do peitoral, e o cingirás com o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal;

[6] pôr-lhe-ás a mitra na cabeça e sobre a mitra, a coroa sagrada.

[7] Então, tomarás o óleo da unção e lho derramarás sobre a cabeça; assim o ungirás.

Išėjimo 29

Kunigų pašventimas

[1]Pašventindamas juos tarnauti man kunigais, turėsi atlikti su jais tokias apeigas. Paimsi iš bandos jautuką ir du avinus be trūkumų,

[2]taip pat neraugintos duonos, neraugintų su įmaišytu aliejumi plokštainių ir neraugintų aliejumi apteptų tešlainių; juos kepsi iš geriausių kviečių miltų.

[3]Sudėsi į pintinę ir atnašausi juos pintinėje. Atnašausi ir jautuką su dviem avinais.

[4]Aaroną ir jo sūnus atvesi prie Susitikimo Palapinės įėjimo ir nuplausi juos vandeniu.

[5]Tada paimsi drabužius ir aprengsi Aaroną tunika, efodo skraiste, efodu bei nuosprendžio dėklu ant krūtinės ir apjuosi jį meistriškai išausta efodo juosta.

[6]Uždėsi jam ant galvos turbaną ir pritvirtinsi ant jo šventąjį ženklą.

[7]Pasiimsi patepimo aliejaus, išpilsi jam ant galvos ir jį patepsi.

[8] Farás, depois, que se cheguem os filhos de Arão, e os vestirás de túnicas,	[8]Po to liepsi prieiti jo sūnums, apvilksi juos tunikomis,
[9] e os cingirás com o cinto, Arão e seus filhos, e lhes atarás as tiaras, para que tenham o sacerdócio por estatuto perpétuo, e consagrarás Arão e seus filhos.	[9]apjuosi juostomis ir uždėsi jiems kepures. Kunigo tarnyba bus jų amžinas įsakas. Tada įvesdinsi į kunigų tarnybą Aaroną ir jo sūnus.
	Kunigų pašventimo aukos
[10] Farás chegar o novilho diante da tenda da congregação, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.	[10]Dabar nuvesi jautuką priešais Susitikimo Palapinę. Aaronas ir jo sūnūs uždės rankas jautukui ant galvos,
[11] Imolarás o novilho perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.	[11]o tu papjausi jį VIEŠPATIES akivaizdoje prie įėjimo į Susitikimo Palapinę,
[12] Depois, tomarás do sangue do novilho e o porás com o teu dedo sobre os chifres do altar; o restante do sangue derramá-lo-ás à base do altar.	[12]paimsi jautuko kraujo ir patepsi pirštu aukuro ragus, o kitą kraują išliesi aukuro papėdėje.
[13] Também tomarás toda a gordura que cobre as entranhas, o redenho do fígado, os dois rins e a gordura que está neles e queimá-los-ás sobre o altar;	[13]Paimsi visus taukus, dengiančius vidurius, kepenų lezgį, abu inkstus su taukais, esančiais ant jų, ir paversi juos dūmais ant aukuro.
[14] mas a carne do novilho, a pele e os excrementos, queimá-los-ás fora do arraial; é sacrifício pelo pecado.	[14]O jautuko mėsą, jo odą ir atmatas sudeginsi ugnyje už stovyklos, nes tai yra auka už nuodėmę.
[15] Depois, tomarás um carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.	[15]Tada paimsi vieną iš avinų. Aaronas ir jo sūnūs teuždeda rankas jam ant galvos.
[16] Imolarás o carneiro, e tomarás o seu sangue, e o jogarás sobre o altar ao redor;	[16]Papjauk aviną, paimk jo kraujo ir pašlakstyk juo visus aukuro šonus.
[17] partirás o carneiro em seus pedaços e, lavadas as entranhas e as pernas, pô-las-ás sobre os pedaços e sobre a cabeça.	[17]Po to sukaposi aviną į dalis, apiplausi jo vidurius bei kojas ir, pridėjęs juos prie kitų dalių ir galvos,
[18] Assim, queimarás todo o carneiro sobre o altar; é holocausto para o SENHOR, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.	[18]paversi dūmais ant aukuro. Tai ugninė atnaša VIEŠPAČIUI, malonaus kvapo auka; ugninė auka VIEŠPAČIUI.

[19] Depois, tomarás o outro carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[19]Paimsi ir antrą aviną. Aaronas ir jo sūnūs teuždeda rankas jam ant galvos.

[20] Imolarás o carneiro, e tomarás do seu sangue, e o porás sobre a ponta da orelha direita de Arão e sobre a ponta da orelha direita de seus filhos, como também sobre o polegar da sua mão direita e sobre o polegar do seu pé direito; o restante do sangue jogarás sobre o altar ao redor.

[20]Papjauk aviną, paimk jo kraujo, patepk juo Aarono dešiniosios ausies lezgelį bei jo sūnų dešiniųjų ausų lezgelius ir jų dešiniųjų rankų nykščius bei jų dešiniųjų kojų didžiuosius pirštus, o likusiu krauju apšlakstyk visus aukuro šonus.

[21] Tomarás, então, do sangue sobre o altar e do óleo da unção e os aspergirás sobre Arão e suas vestes e sobre seus filhos e as vestes de seus filhos com ele; para que ele seja santificado, e as suas vestes, e também seus filhos e as vestes de seus filhos com ele.

[21]Po to paimsi kraujo, esančio ant aukuro, bei patepimo aliejaus, pašlakstysi Aaroną ir jo drabužius, taip pat jo sūnus ir sūnų drabužius. Tada jis ir jo drabužiai bus šventi, bus šventi ir jo sūnūs bei sūnų drabužiai.

[22] Depois, tomarás do carneiro a gordura, a cauda gorda, a gordura que cobre as entranhas, o redenho do fígado, os dois rins, a gordura que está neles e a coxa direita, porque é carneiro da consagração;

[22]Paimsi iš šio avino riebiąsias dalis – riebiąją uodegą, vidurius dengiančius taukus, kepenų lezgį, abu inkstus su taukais, esančiais ant jų, ir dešinę mentę, nes tai įvesdinimo į kunigų tarnybą avinas.

[23] e também um pão, um bolo de pão azeitado e uma obreia do cesto dos pães asmos que estão diante do SENHOR.

[23]Pridėk vieną kepalą duonos, vieną plokštainį, keptą su aliejumi, ir vieną tešlainį iš neraugintos duonos pintinės, stovinčios VIEŠPATIES akivaizdoje.

[24] Todas estas coisas porás nas mãos de Arão e nas de seus filhos e, movendo-as de um lado para outro, as oferecerás como ofertas movidas perante o SENHOR.

[24]Padėk visa tai Aaronui bei jo sūnums ant delnų ir atnašauk jas kaip siūbuojamąją atnašą VIEŠPATIES akivaizdoje.

[25] Depois, as tomarás das suas mãos e as queimarás sobre o altar; é holocausto para o SENHOR, de agradável aroma, oferta queimada ao SENHOR.

[25]Tada paimsi jas iš jų rankų ir paversi dūmais ant aukuro viršum ugninės atnašos kaip malonaus kvapo aukąVIEŠPAČIUI. Tai ugninė auka VIEŠPAČIUI.

[26] Tomarás o peito do carneiro da consagração, que é de Arão, e, movendo-o de um lado para outro, o oferecerás como oferta movida perante o SENHOR; e isto será a tua porção.

[27] Consagrarás o peito da oferta movida e a coxa da porção que foi movida, a qual se tirou do carneiro da consagração, que é de Arão e de seus filhos.

[28] Isto será a obrigação perpétua dos filhos de Israel, devida a Arão e seus filhos, por ser a porção do sacerdote, oferecida, da parte dos filhos de Israel, dos sacrifícios pacíficos; é a sua oferta ao SENHOR.

[29] As vestes santas de Arão passarão a seus filhos depois dele, para serem ungidos nelas e consagrados nelas.

[30] Sete dias as vestirá o filho que for sacerdote em seu lugar, quando entrar na tenda da congregação para ministrar no santuário.

[31] Tomarás o carneiro da consagração e cozerás a sua carne no lugar santo;

[32] e Arão e seus filhos comerão a carne deste carneiro e o pão que está no cesto à porta da tenda da congregação

[33] e comerão das coisas com que for feita a expiação, para consagrá-los e para santificá-los; o estranho não comerá delas, porque são santas.

[34] Se sobrar alguma coisa da carne das consagrações ou do pão, até pela manhã, queimarás o que restar; não se comerá, porque é santo.

[26]Tada paimsi Aarono įvesdinimo į kunigo tarnybą avino krūtinę ir atnašausi ją kaip siūbuojamąją atnašą VIEŠPATIES akivaizdoje. Tai bus tavo dalis.

[27]Pašventinsi įvesdinimo į kunigo tarnybą avino – to, kuris buvo Aarono, ir to, kuris buvo jo sūnų – krūtinę, atnašautą kaip siūbuojamąją atnašą, ir mentę, atnašautą kaip dovanos atnašą.

[28]Amžinu įsaku tai bus Aarono ir jo sūnų dalis, kurią jie turės gauti iš izraelitų. Mat tai – atnašos; jos bus izraelitų atnaša – atnaša VIEŠPAČIUI iš jų bendravimo aukos.

[29]Šventieji Aarono drabužiai po jo pereis sūnums, nes jais apsirengę jie bus patepami ir įvesdinami į kunigo tarnybą.

[30]Tas sūnus, kuris taps kunigu vietoj jo ir eis tarnauti į šventyklą Susitikimo Palapinėje, vilkės jais septynias dienas.

[31]Paimsi įvesdinimo į kunigo tarnybą aviną ir išvirsi jo mėsą šventojoje vietoje.

[32]Aaronas ir jo sūnūs prie įėjimo į Susitikimo Palapinę valgys avino mėsą ir pintinėje esančią duoną.

[33]Tik jie valgys maistą, kuriuo yra atliktas permaldavimas, juos įvesdinant į kunigų tarnybą ir pašventinant. Niekas kitas jo nevalgys, nes jis yra šventas.

[34]Jei liktų iš įvesdinimo į kunigų tarnybą mėsos ar duonos ligi ryto, sudeginsi liekanas ugnyje. Jos neturi būti valgomos, nes yra šventos.

[35] Assim, pois, farás a Arão e a seus filhos, conforme tudo o que te hei ordenado; por sete dias, os consagrarás.

[35]Pasielgsi su Aaronu ir jo sūnumis taip, kaip įsakiau. Per septynias dienas įvesdinsi juos į kunigų tarnybą.

[36] Também cada dia prepararás um novilho como oferta pelo pecado para as expiações; e purificarás o altar, fazendo expiação por ele mediante oferta pelo pecado; e o ungirás para consagrá-lo.

[36]Kasdien atnašausi jautį kaip permaldavimo auką už nuodėmę. Atnašausi auką už nuodėmę ir už aukurą, kai jį apvalysi; patepsi jį, kad pašventintum.

[37] Sete dias farás expiação pelo altar e o consagrarás; e o altar será santíssimo; tudo o que o tocar será santo.

[37]Septynias dienas tęsi permaldavimą už aukurą, kad jį pašventintum, ir aukuras bus ypač šventas. Kas tik prie jo prisiliestų, taps pašventintas.

Ofertas contínuas

Números 28.1-8

[38] Isto é o que oferecerás sobre o altar: dois cordeiros de um ano, cada dia, continuamente.

[38]Štai ką atnašausi ant aukuro: nuolatos po du mitulius avinėlius kasdien.

[39] Um cordeiro oferecerás pela manhã e o outro, ao pôr-do-sol.

[39]Vieną avinėlį atnašausi rytą, o kitą avinėlį – temstant.

[40] Com um cordeiro, a décima parte de um efa de flor de farinha, amassada com a quarta parte de um him de azeite batido; e, para libação, a quarta parte de um him de vinho;

[40]Su pirmuoju avinėliu atnašausi vieną dešimtadalį saiko geriausių miltų, maišytų su vienu ketvirčiu hino aliejaus iš grūstų alyvų, ir vieną ketvirtį hino vyno liejamajai atnašai.

[41] o outro cordeiro oferecerás ao pôr-do-sol, como oferta de manjares, e a libação como de manhã, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[41]O kitą avinėlį atnašausi temstant; atnašausi jį kaip ir rytą su miltų atnaša bei liejamąja atnaša, ugnine atnaša kaip malonaus kvapo aukaVIEŠPAČIUI.

[42] Este será o holocausto contínuo por vossas gerações, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR, onde vos encontrarei, para falar contigo ali.

[42]Tai bus nuolatinė deginamoji auka per jūsų kartasVIEŠPATIES akivaizdoje prie įėjimo į Susitikimo Palapinę, kur aš pasitiksiu tave ir kalbėsiuosi su tavimi.

[43] Ali, virei aos filhos de Israel, para que, por minha glória, sejam santificados,

[43]Ten, prie aukuro, kuris bus pašvęstas mano šlove, aš pasitiksiu izraelitus.

[44] e consagrarei a tenda da congregação e o altar; também santificarei Arão e seus filhos, para que me oficiem como sacerdotes.

[45] E habitarei no meio dos filhos de Israel e serei o seu Deus.

[46] E saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, que os tirou da terra do Egito, para habitar no meio deles; eu sou o SENHOR, seu Deus.

Êxodo 30

O altar do incenso

Êxodo 37.25-28

[1] Farás também um altar para queimares nele o incenso; de madeira de acácia o farás.

[2] Terá um côvado de comprimento, e um de largura (será quadrado), e dois de altura; os chifres formarão uma só peça com ele.

[3] De ouro puro o cobrirás, a parte superior, as paredes ao redor e os chifres; e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor.

[4] Também lhe farás duas argolas de ouro debaixo da bordadura; de ambos os lados as farás; nelas, se meterão os varais para se levar o altar.

[5] De madeira de acácia farás os varais e os cobrirás de ouro.

[6] Porás o altar defronte do véu que está diante da arca do Testemunho, diante do propiciatório que está sobre o Testemunho, onde me avistarei contigo.

[44]Pašventinsiu Susitikimo Palapinę ir aukurą, pašventinsiu Aaroną ir jo sūnus tarnauti man kunigais.

[45]Gyvensiu tarp izraelitų ir būsiu jų Dievas.

[46]Ir jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS, jų Dievas, kuris išvedė juos iš Egipto žemės, kad galėtų tarp jų gyventi. Aš esuVIEŠPATS, jų Dievas.

Išėjimo 30

Smilkalų aukuras

[1]Padarysi aukurą smilkalams atnašauti; padarysi jį iš akacijos medžio.

[2]Jis bus vienos uolekties ilgio ir vienos uolekties pločio – keturkampis, o aukščio turės dvi uolektis; iš to paties gabalo bus jo ragai.

[3]Aptrauksi aukurą grynu auksu – viršų, visus šonus bei ragus – ir aplenksi aukso apvadu.

[4]Žemiau apvado abiejuose aukuro šonuose pritaisysi du aukso žiedus kartelėms aukurui nešti.

[5]Karteles padirbsi iš akacijos medžio ir paauksuosi.

[6]Aukurą pastatysi priešais uždangą, esančią viršum Sandoros Skrynios, priešais malonės sostą, esantį viršum Sandoros plokščių, toje vietoje, kur su tavimi susitiksiu.

[7] Arão queimará sobre ele o incenso aromático; cada manhã, quando preparar as lâmpadas, o queimará.

[7]Aaronas atnašaus ant jo kvapųjį smilkalą; atnašaus jį kas rytą, tvarkydamas žibintus.

[8] Quando, ao crepúsculo da tarde, acender as lâmpadas, o queimará; será incenso contínuo perante o SENHOR, pelas vossas gerações.

[8]Ir temstant, uždegęs žibintus, Aaronas atnašaus jį kaip nuolatinę smilkalų atnašą VIEŠPATIES akivaizdoje per visas jūsų kartas.

[9] Não oferecereis sobre ele incenso estranho, nem holocausto, nem ofertas de manjares; nem tampouco derramareis libações sobre ele.

[9]Ant jo neatnašaukite kitokių smilkalų nei deginamosios aukos, nei valgio atnašų; neliekite ant jo nei liejamųjų atnašų.

[10] Uma vez no ano, Arão fará expiação sobre os chifres do altar com o sangue da oferta pelo pecado; uma vez no ano, fará expiação sobre ele, pelas vossas gerações; santíssimo é ao SENHOR.

[10]Kartą per metus Aaronas atliks permaldavimo apeigas ant jo ragų. Per jūsų kartas jis atliks permaldavimo apeigas už aukurą kartą per metus permaldavimo už nuodėmę aukos krauju. Šis aukuras ypač šventas VIEŠPAČIUI“.

O pagamento do resgate

Šventyklos mokestis

[11] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[11]VIEŠPATS kalbėjo Mozei:

[12] Quando fizeres recenseamento dos filhos de Israel, cada um deles dará ao SENHOR o resgate de si próprio, quando os contares; para que não haja entre eles praga nenhuma, quando os arrolares.

[12]„Kai surašinėsi izraelitus, kiekvienas, įrašomas į sąrašą, turės mokėti VIEŠPAČIUI išpirkimo mokestį už savo gyvastį, kad būtų išvengta bet kokios rykštės tarp surašomųjų.

[13] Todo aquele que passar ao arrolamento dará isto: metade de um siclo, segundo o siclo do santuário (este siclo é de vinte geras); a metade de um siclo é a oferta ao SENHOR.

[13]Štai ką kiekvienas, įrašytas į sąrašus, turės mokėti: pusę šekelio pagal šventyklos šekelį, o šekelis turi dvidešimt gerų. Šis pusės šekelio mokestis – atnašaVIEŠPAČIUI.

[14] Qualquer que entrar no arrolamento, de vinte anos para cima, dará a oferta ao SENHOR.

[14]Kiekvienas, kuris įrašomas į sąrašą, dvidešimtmetis ar vyresnis, duos VIEŠPATIES atnašą.

[15] O rico não dará mais de meio siclo, nem o pobre, menos, quando derem a oferta ao SENHOR, para fazerdes expiação pela vossa alma.

[15]Turtingas neduos daugiau, o vargšas neduos mažiau negu pusę šekelio, kai atnešite šią VIEŠPATIES atnašą išpirkti savo gyvasčiui.

[16] Tomarás o dinheiro das expiações dos filhos de Israel e o darás ao serviço da tenda da congregação; e será para memória aos filhos de Israel diante do SENHOR, para fazerdes expiação pela vossa alma.

A bacia de bronze
Êxodo 38.8

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[18] Farás também uma bacia de bronze com o seu suporte de bronze, para lavar. Pô-la-ás entre a tenda da congregação e o altar e deitarás água nela.

[19] Nela, Arão e seus filhos lavarão as mãos e os pés.

[20] Quando entrarem na tenda da congregação, lavar-se-ão com água, para que não morram; ou quando se chegarem ao altar para ministrar, para acender a oferta queimada ao SENHOR.

[21] Lavarão, pois, as mãos e os pés, para que não morram; e isto lhes será por estatuto perpétuo, a ele e à sua posteridade, através de suas gerações.

O óleo da santa unção
Êxodo 37.29

[22] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[23] Tu, pois, toma das mais excelentes especiarias: de mirra fluida quinhentos siclos, de cinamomo odoroso a metade, a saber, duzentos e cinqüenta siclos, e de cálamo aromático duzentos e cinqüenta siclos,

[24] e de cássia quinhentos siclos, segundo o siclo do santuário, e de azeite de oliveira um him.

[16]Paimsi šiuos permaldavimo pinigus iš izraelitų ir paskirsi juos Susitikimo Palapinės reikalams. Izraelitams VIEŠPATIESakivaizdoje tai bus priminimas išpirkimo, duoto už jūsų gyvastį“.

Vario praustuvas

[17]VIEŠPATS kalbėjo Mozei:

[18]„Padarysi vario praustuvą su vario pastovu apsiplovimams. Pastatysi jį tarp Susitikimo Palapinės ir aukuro; pripilsi jį vandens.

[19]Juo Aaronas ir jo sūnūs nusiplaus rankas ir kojas.

[20]Eidami į Susitikimo Palapinę ar artindamiesi tarnauti prie aukuro, atnašaudami ugninę auką VIEŠPAČIUI, jie turi nusiplauti vandeniu, kad nenumirtų.

[21]Jie nusiplaus rankas ir kojas, kad nenumirtų. Tai bus amžinas įsakas jiems – ir jam, ir jo palikuonims per kartas“.

Patepimo aliejus

[22]VIEŠPATS kalbėjo Mozei:

[23]„Paimk brangiausių kvepalų: penkių šimtų šekelių vertės skystos miros, pusę tiek, tai yra dviejų šimtų penkiasdešimt šekelių vertės kvapiojo cinamono, dviejų šimtų penkiasdešimt šekelių vertės kvapiosios nendrės,

[24]penkių šimtų šekelių (pagal šventyklos šekelį) vertės kasijos ir vieną hiną alyvmedžio aliejaus.

[25] Disto farás o óleo sagrado para a unção, o perfume composto segundo a arte do perfumista; este será o óleo sagrado da unção.

[26] Com ele ungirás a tenda da congregação, e a arca do Testemunho,

[27] e a mesa com todos os seus utensílios, e o candelabro com os seus utensílios, e o altar do incenso,

[28] e o altar do holocausto com todos os utensílios, e a bacia com o seu suporte.

[29] Assim consagrarás estas coisas, para que sejam santíssimas; tudo o que tocar nelas será santo.

[30] Também ungirás Arão e seus filhos e os consagrarás para que me oficiem como sacerdotes.

[31] Dirás aos filhos de Israel: Este me será o óleo sagrado da unção nas vossas gerações.

[32] Não se ungirá com ele o corpo do homem que não seja sacerdote, nem fareis outro semelhante, da mesma composição; é santo e será santo para vós outros.

[33] Qualquer que compuser óleo igual a este ou dele puser sobre um estranho será eliminado do seu povo.

O incenso sagrado

[34] Disse mais o SENHOR a Moisés: Toma substâncias odoríferas, estoraque, ônica e gálbano; estes arômatas com incenso puro, cada um de igual peso;

[35] e disto farás incenso, perfume segundo a arte do perfumista, temperado com sal, puro e santo.

[25]Iš jų pagaminsi šventąjį aliejų patepimui, tarsi jis būtų kvepalų gamintojo sumaišytas. Jis bus šventas patepimo aliejus.

[26]Patepsi juo Susitikimo Palapinę ir Sandoros Skrynią,

[27]stalą ir visus indus, žvakidę ir jos reikmenis, aukurą smilkalams,

[28]deginamųjų aukų aukurą su visais reikmenimis ir praustuvą su pastovu.

[29]Pašventinsi juos, idant būtų ypač šventi. Kas tik prie jų prisilies, taps pašventintas.

[30]Patepsi Aaroną ir jo sūnus, pašventinsi juos, kad jie galėtų man tarnauti kaip kunigai.

[31]Izraelitams kalbėsi, sakydamas: 'Tai bus mano šventas patepimo aliejus per visas jūsų kartas.

[32]Jis neturi būti naudojamas paprastam kūno patepimui; jūs negaminsite kito mišinio tokios sudėties kaip jis. Jis yra šventas, ir jūs turite laikyti jį šventu.

[33]Kas tik pagamintų į jį panašų ar pateptų juo pašalietį, bus pašalintas iš tautos'".

Smilkalas

[34]VIEŠPATS tarė Mozei: „Paimk kvapiųjų balzamų – natofo, onychų ir galbano, – šių kvapiųjų balzamų kartu su grynais smilkalais po lygią dalį

[35]ir pagamink iš jų smilkalą, meistriškai sumaišytą mišinį, pasūdytą, gryną ir šventą.

36 Uma parte dele reduzirás a pó e o porás diante do Testemunho na tenda da congregação, onde me avistarei contigo; será para vós outros santíssimo.

37 Porém o incenso que fareis, segundo a composição deste, não o fareis para vós mesmos; santo será para o SENHOR.

38 Quem fizer tal como este para o cheirar será eliminado do seu povo.

36Šiek tiek jo sugrūsi į miltelius ir dalį padėsi priešais Sandoros plokštes Susitikimo Palapinėje, kurioje aš susitiksiu su tavimi. Jis bus jums ypač šventas.

37Darydami smilkalą pagal šio mišinio sudėtį, nedarysite jo sau; laikysite jį šventu VIEŠPAČIUI.

38Kas tik darys nors truputį tokio pat sau pauostyti, bus pašalintas iš tautos“.

Êxodo 31

Os artífices da obra do tabernáculo
Êxodo 35.30–36.1

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Eis que chamei pelo nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

3 e o enchi do Espírito de Deus, de habilidade, de inteligência e de conhecimento, em todo artifício,

4 para elaborar desenhos e trabalhar em ouro, em prata, em bronze,

5 para lapidação de pedras de engaste, para entalho de madeira, para toda sorte de lavores.

6 Eis que lhe dei por companheiro Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã; e dei habilidade a todos os homens hábeis, para que me façam tudo o que tenho ordenado:

7 a tenda da congregação, e a arca do Testemunho, e o propiciatório que está por cima dela, e todos os pertences da tenda;

8 e a mesa com os seus utensílios, e o candelabro de ouro puro com todos os seus utensílios, e o altar do incenso;

Išėjimo 31

Meistrų parinkimas

1VIEŠPATS kalbėjo Mozei:

2„Štai vardu pašaukiau Hūro sūnaus Ūrio sūnų Becalelį iš Judo giminės,

3pripildžiau jį dieviškos dvasios – išminties, proto pažinimo ir sugebėjimo

4gaminti dirbinius iš aukso, sidabro bei vario,

5gludinti ir įtverti brangakmenius, drožinėti iš medžio, išmanyti bet kokį amatą.

6Be to, prie jo priskyriau Ahisamacho sūnų Oholiabą iš Dano giminės ir į kiekvieno išmanančio širdį įdėjau išmintį, kad jie galėtų padaryti visa, ką tau įsakiau:

7Susitikimo Palapinę, Sandoros Skrynią ir jos dangtį, visą Palapinės apstatymą,

8stalą ir jo reikmenis, gryno aukso žvakidę ir visus jos reikmenis, aukurą smilkalų atnašoms,

[9] e o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a bacia com seu suporte;

[10] e as vestes finamente tecidas, e as vestes sagradas do sacerdote Arão, e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes;

[11] e o óleo da unção e o incenso aromático para o santuário; eles farão tudo segundo tenho ordenado.

O sábado santo e as duas tábuas do Testemunho

[12] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[13] Tu, pois, falarás aos filhos de Israel e lhes dirás: Certamente, guardareis os meus sábados; pois é sinal entre mim e vós nas vossas gerações; para que saibais que eu sou o SENHOR, que vos santifica.

[14] Portanto, guardareis o sábado, porque é santo para vós outros; aquele que o profanar morrerá; pois qualquer que nele fizer alguma obra será eliminado do meio do seu povo.

[15] Seis dias se trabalhará, porém o sétimo dia é o sábado do repouso solene, santo ao SENHOR; qualquer que no dia do sábado fizer alguma obra morrerá.

[16] Pelo que os filhos de Israel guardarão o sábado, celebrando-o por aliança perpétua nas suas gerações.

[17] Entre mim e os filhos de Israel é sinal para sempre; porque, em seis dias, fez o SENHOR os céus e a terra, e, ao sétimo dia, descansou, e tomou alento.

[18] E, tendo acabado de falar com ele no monte Sinai, deu a Moisés as duas tábuas do Testemunho, tábuas de pedra, escritas pelo dedo de Deus.

[9]deginamosios aukos aukurą su reikmenimis, praustuvą ir jo pastovą,

[10]puošniuosius drabužius – Aarono šventuosius drabužius ir jo sūnų drabužius kunigiškajai tarnybai,

[11]patepimo aliejų ir kvapųjį smilkalą šventajai vietai. Visa tai jie padarys, kaip tau įsakiau“.

Šabo poilsio įsakai

[12]VIEŠPATS kalbėjo Mozei:

[13]„Tu turi pasakyti izraelitams: ‘Stenkitės laikytis mano šabų, nes tai ženklas tarp manęs ir jūsų per visas jūsų kartas, duotas tam, kad žinotumėte, jog aš, VIEŠPATS, jus pašventinu.

[14]Todėl turite laikytis šabo, nes jis jums yra šventa diena. Kas jį išniekintų, bus nubaustas mirtimi. Kas jo metu bet ką dirbtų, bus atkirstas nuo tautos.

[15]Šešias dienas bus dirbama, bet septintoji diena yra visiško poilsio šabas – šventa diena VIEŠPAČIUI. Kas šabo dieną dirbtų bet kokį darbą, bus nubaustas mirtimi.

[16]Todėl izraelitai laikysis šabo, švęsdami šabą per visas savo kartas kaip amžiną Sandorą.

[17]Amžinai jis bus ženklas tarp manęs ir izraelitų, nes per šešias dienas VIEŠPATS padarė dangų ir žemę, o septintąją dieną atsikvėpė ir ilsėjosi’“.

[18]Baigęs kalbėtis su Moze ant Sinajaus kalno, VIEŠPATS padavė jam Sandoros plokštes – akmens plokštes, rašytas paties Dievo pirštu.

Êxodo 32

O bezerro de ouro
Deuteronômio 9.6-21

[1] Mas, vendo o povo que Moisés tardava em descer do monte, acercou-se de Arão e lhe disse: Levanta-te, faze-nos deuses que vão adiante de nós; pois, quanto a este Moisés, o homem que nos tirou do Egito, não sabemos o que lhe terá sucedido.

[2] Disse-lhes Arão: Tirai as argolas de ouro das orelhas de vossas mulheres, vossos filhos e vossas filhas e trazei-mas.

[3] Então, todo o povo tirou das orelhas as argolas e as trouxe a Arão.

[4] Este, recebendo-as das suas mãos, trabalhou o ouro com buril e fez dele um bezerro fundido. Então, disseram: São estes, ó Israel, os teus deuses, que te tiraram da terra do Egito.

[5] Arão, vendo isso, edificou um altar diante dele e, apregoando, disse: Amanhã, será festa ao SENHOR.

[6] No dia seguinte, madrugaram, e ofereceram holocaustos, e trouxeram ofertas pacíficas; e o povo assentou-se para comer e beber e levantou-se para divertir-se.

[7] Então, disse o SENHOR a Moisés: Vai, desce; porque o teu povo, que fizeste sair do Egito, se corrompeu

[8] e depressa se desviou do caminho que lhe havia eu ordenado; fez para si um bezerro fundido, e o adorou, e lhe

Išėjimo 32

Aukso veršis

[1]Matydami, kad Mozė uždelsė nusileisti nuo kalno, žmonės susirinko prie Aarono ir sakė jam: „Eikš, padirbk mums dievą, kuris mus vestų. Juk mes nežinome, kas nutiko Mozei – tam vyrui, kuris išvedė mus iš Egipto žemės“.

[2]Aaronas tarė jiems: „Nuimkite aukso auskarus, kuriuos nešioja įkabintus į ausis jūsų žmonos, sūnūs bei dukterys, ir atneškite juos man“.

[3]Visi žmonės nusiėmė aukso auskarus, kabojusius ausyse, ir atnešė juos Aaronui.

[4]Jis, paėmęs iš jų rankų auksą, jį išlydė ir išskobė veršį. Tada jie sušuko: „Izraeli, štai tavo Dievas, kuris išvedė tave iš Egipto žemės!“

[5]Tai pamatęs, Aaronas pastatė priešais jį aukurą ir paskelbė: „Rytoj bus VIEŠPATIES šventė“.

[6]Kitą dieną žmonės pakilo anksti, aukojo deginamąsias atnašas, atnašavo bendravimo aukas, sėdosi valgyti ir gerti, po to kėlėsi ūžauti.

[7]VIEŠPATS tarė Mozei: „Skubėk tuojau pat žemyn! Tavo tauta, kurią išvedei iš Egipto žemės, nedorai pasielgė.

[8]Jie suskubo pasukti iš kelio, kuriuo eiti buvau jiems įsakęs, nusiliedino veršį ir aukoja jam, sakydami: ‘Izraeli, štai tavo

sacrificou, e diz: São estes, ó Israel, os teus deuses, que te tiraram da terra do Egito.

Dievas, kuris išvedė tave iš Egipto žemės!'"

9 Disse mais o SENHOR a Moisés: Tenho visto este povo, e eis que é povo de dura cerviz.

9VIEŠPATSkalbėjo Mozei: „Matau, kad ši tauta yra kietasprandė.

10 Agora, pois, deixa-me, para que se acenda contra eles o meu furor, e eu os consuma; e de ti farei uma grande nação.

10Todėl dabar palik mane vieną, kad mano įniršis jiems įsiliepsnotų ir juos sunaikinčiau, o iš tavęs padaryčiau didelę tautą".

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.30-35; Deuteronômio 9.25-29

11 Porém Moisés suplicou ao SENHOR, seu Deus, e disse: Por que se acende, SENHOR, a tua ira contra o teu povo, que tiraste da terra do Egito com grande fortaleza e poderosa mão?

11Bet Mozė maldavo VIEŠPATĮ, savo Dievą, ir sakė: „O VIEŠPATIE, kam gi dega tavo įniršis prieš tautą, kurią išvedei iš Egipto žemės didžia galia ir galinga ranka?

12 Por que hão de dizer os egípcios: Com maus intentos os tirou, para matá-los nos montes e para consumi-los da face da terra? Torna-te do furor da tua ira e arrepende-te deste mal contra o teu povo.

12Kam gi egiptiečiai turėtų sakyti: 'Pikto siekdamas, jis išvedė juos tik išžudyti kalnuose ir išnaikinti nuo žemės paviršiaus'? Nusigręžk nuo savo degančio įniršio, pasigailėk ir nesiųsk nelaimės savo tautai.

13 Lembra-te de Abraão, de Isaque e de Israel, teus servos, aos quais por ti mesmo tens jurado e lhes disseste: Multiplicarei a vossa descendência como as estrelas do céu, e toda esta terra de que tenho falado, dá-la-ei à vossa descendência, para que a possuam por herança eternamente.

13Atsimink Abraomą, Izaoką ir Izraelį, savo tarnus, kaip tu prisiekei jiems pačiu savimi, sakydamas: 'Padauginsiu jūsų palikuonis kaip dangaus žvaigždes ir visą šį kraštą, kurį pažadėjau, duosiu jūsų palikuonims, ir jie paveldės jį amžinai'".

14 Então, se arrependeu o SENHOR do mal que dissera havia de fazer ao povo.

14VIEŠPATS pasigailėjo ir nesiuntė nelaimės, kuria buvo grasinęs savo tautai.

15 E, voltando-se, desceu Moisés do monte com as duas tábuas do Testemunho nas mãos, tábuas escritas de ambos os lados; de um e de outro lado estavam escritas.

15Tada Mozė apsisuko ir leidosi nuo kalno, nešdamasis rankose dvi Sandoros plokštes – plokštes, prirašytas abiejose pusėse; vienoje ir kitoje pusėje jos buvo prirašytos.

[16] As tábuas eram obra de Deus; também a escritura era a mesma escritura de Deus, esculpida nas tábuas.

[17] Ouvindo Josué a voz do povo que gritava, disse a Moisés: Há alarido de guerra no arraial.

[18] Respondeu-lhe Moisés: Não é alarido dos vencedores nem alarido dos vencidos, mas alarido dos que cantam é o que ouço.

[19] Logo que se aproximou do arraial, viu ele o bezerro e as danças; então, acendendo-se-lhe a ira, arrojou das mãos as tábuas e quebrou-as ao pé do monte;

[20] e, pegando no bezerro que tinham feito, queimou-o, e o reduziu a pó, que espalhou sobre a água, e deu de beber aos filhos de Israel.

[21] Depois, perguntou Moisés a Arão: Que te fez este povo, que trouxeste sobre ele tamanho pecado?

[22] Respondeu-lhe Arão: Não se acenda a ira do meu senhor; tu sabes que o povo é propenso para o mal.

[23] Pois me disseram: Faze-nos deuses que vão adiante de nós; pois, quanto a este Moisés, o homem que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe terá acontecido.

[24] Então, eu lhes disse: quem tem ouro, tire-o. Deram-mo; e eu o lancei no fogo, e saiu este bezerro.

Moisés manda matar os idólatras

[25] Vendo Moisés que o povo estava desenfreado, pois Arão o deixara à solta para vergonha no meio dos seus inimigos,

[16]Plokštės buvo Dievo darbas, o raštas – Dievo raštas, įrėžtas plokštėse.

[17]Išgirdęs žmonių šauksmus, Jozuė tarė Mozei: „Karo šauksmas stovykloje!“

[18]Bet šis atsakė: „Tai ne pergalės šauksmas, tai ne pralaimėjimo klyksmas. Girdžiu tik ūžaujančių balsus...“

[19]Prisiartinęs prie stovyklos ir pamatęs veršį bei šokius, Mozė įniršo. Jis metė plokštes iš rankų ir sudaužė kalno papėdėje.

[20]Paėmęs jų padarytą veršį, įmetė į ugnį. Sutrynęs į dulkes, išbėrė į vandenį ir pagirdė juo izraelitus.

[21]Mozė tarė Aaronui: „Ką tau ši tauta padarė, kad užtraukei jiems tokią sunkią nuodėmę?“

[22]Aaronas atsakė: „Neniršk, mano viešpatie! Tu žinai, kad ši tauta linkusi į pikta.

[23]Jie man sakė: ‘Padirbk mums dievą, kuris mus vestų, nes mes nežinome, kas nutiko Mozei – vyrui, kuris išvedė mus iš Egipto žemės’.

[24]Tada aš jiems sakiau: ‘Kas iš jūsų turi aukso, tenusiima!’ Jie davė man, aš įmečiau jį į ugnį, ir išėjo šis veršis!“

[25]Mozė, pamatęs, kad žmonės elgėsi palaidai – Aaronas buvo leidęs jiems palaidai elgtis savo priešų pajuokai, –

[26] pôs-se em pé à entrada do arraial e disse: Quem é do SENHOR venha até mim. Então, se ajuntaram a ele todos os filhos de Levi,

[26]atsistojo stovyklos vartuose ir tarė: „Kas už VIEŠPATĮ, teateina pas mane!“ Visi levitai susibūrė aplink jį.

[27] aos quais disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Cada um cinja a espada sobre o lado, passai e tornai a passar pelo arraial de porta em porta, e mate cada um a seu irmão, cada um, a seu amigo, e cada um, a seu vizinho.

[27]Jis tarė jiems: „Taip kalbėjo VIEŠPATS, Izraelio Dievas: ‘Prisijuoskite kalaviją prie šono, visi iki vieno! Eikite nuo vartų prie vartų, išilgai ir skersai stovyklos, ir žudykite savo brolį, kaimyną ir giminaitį’“.

[28] E fizeram os filhos de Levi segundo a palavra de Moisés; e caíram do povo, naquele dia, uns três mil homens.

[28]Levitai padarė, kaip Mozė įsakė, ir tą dieną krito apie tris tūkstančius žmonių.

[29] Pois Moisés dissera: Consagrai-vos, hoje, ao SENHOR; cada um contra o seu filho e contra o seu irmão, para que ele vos conceda, hoje, bênção.

[29]Mozė tarė: „Šiandien jūs pašventėte save VIEŠPATIES tarnybai, nes buvote kiekvienas prieš savo sūnų ar brolį, šiandien gavote sau palaiminimą“.

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.11-14; Deuteronômio 9.25-29

[30] No dia seguinte, disse Moisés ao povo: Vós cometestes grande pecado; agora, porém, subirei ao SENHOR e, porventura, farei propiciação pelo vosso pecado.

[30]O kitą dieną Mozė tarė žmonėms: „Nusidėjote sunkia nuodėme. Bet dabar aš užkopsiu pas VIEŠPATĮ. Galbūt pajėgsiu atlyginti už jūsų nuodėmę“.

[31] Tornou Moisés ao SENHOR e disse: Ora, o povo cometeu grande pecado, fazendo para si deuses de ouro.

[31]Taigi Mozė sugrįžo pas VIEŠPATĮ ir tarė: „Deja! Ši tauta nusidėjo sunkia nuodėme. Pasidarė sau dievą iš aukso!

[32] Agora, pois, perdoa-lhe o pecado; ou, se não, risca-me, peço-te, do livro que escreveste.

[32]O dabar, jei tu tik atleistum jų nuodėmę... Bet jei ne, ištrink mane iš knygos, kurią parašei!”

[33] Então, disse o SENHOR a Moisés: Riscarei do meu livro todo aquele que pecar contra mim.

[33]Tačiau VIEŠPATS tarė Mozei: „Tą, kuris nusidėjo man, tik tą ištrinsiu iš savo knygos.

[34] Vai, pois, agora, e conduze o povo para onde te disse; eis que o meu Anjo irá adiante de ti; porém, no dia da minha visitação, vingarei, neles, o seu pecado.

[34]Dabar eik, vesk tautą į tą vietą, apie kurią tau kalbėjau. Tikėk manimi, mano angelas ves tave. Bet kai ateis bausmės diena, nubausiu juos už jų nuodėmę“.

35 Feriu, pois, o SENHOR ao povo, porque fizeram o bezerro que Arão fabricara.

Êxodo 33

O Anjo de Deus irá adiante do povo

1 Disse o SENHOR a Moisés: Vai, sobe daqui, tu e o povo que tiraste da terra do Egito, para a terra a respeito da qual jurei a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo: à tua descendência a darei.

2 Enviarei o Anjo adiante de ti; lançarei fora os cananeus, os amorreus, os heteus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

3 Sobe para uma terra que mana leite e mel; eu não subirei no meio de ti, porque és povo de dura cerviz, para que te não consuma eu no caminho.

4 Ouvindo o povo estas más notícias, pôs-se a prantear, e nenhum deles vestiu seus atavios.

5 Porquanto o SENHOR tinha dito a Moisés: Dize aos filhos de Israel: És povo de dura cerviz; se por um momento eu subir no meio de ti, te consumirei; tira, pois, de ti os atavios, para que eu saiba o que te hei de fazer.

6 Então, os filhos de Israel tiraram de si os seus atavios desde o monte Horebe em diante.

7 Ora, Moisés costumava tomar a tenda e armá-la para si, fora, bem longe do arraial; e lhe chamava a tenda da congregação.

35Tada VIEŠPATS pasiuntė tautai rykštę už tai, kad privertė Aaroną padirbti jiems veršį.

Išėjimo 33

Viešpats įsako iškeliauti

1VIEŠPATS kalbėjo Mozei: „Eik, palik šią vietą, tu ir tauta, kurią išvedei iš Egipto žemės, ir keliauk į kraštą, kurį prisiekdamas pažadėjau Abraomui, Izaokui ir Jokūbui, tardamas: ‘Tavo palikuonims jį duosiu’.

2Siųsiu pirma tavęs angelą ir išvarysiu kanaaniečius, amoritus, hetitus, perizus, hivus ir jebusiečius.

3Keliauk į kraštą, tekantį pienu ir medumi. Bet aš pats nekeliausiu su jūsų gretomis, kad nesunaikinčiau jūsų, nes esate kietasprandė tauta“.

4Išgirdę šiuos aštrius žodžius, žmonės apsivilko gedulo drabužiais. Niekas nesipuošė papuošalais.

5Mat VIEŠPATS buvo pasakęs Mozei: „Sakyk izraelitams: ‘Jūs esate kietasprandė tauta. Jei eičiau su jūsų gretomis nors vieną akimirką, sunaikinčiau jus. Tad dabar nusiimk savo papuošalus; aš dar nuspręsiu, ką turiu su tavimi daryti’“.

6Todėl izraelitai, keliaudami tolyn nuo Horebo, nebesipuošė savo papuošalais.

Susitikimo Palapinė

7Mozė imdavo Palapinę ir pastatydavo ją už stovyklos, toli nuo stovyklos. Ji buvo vadinama Susitikimo Palapine.

Todo aquele que buscava ao SENHOR saía à tenda da congregação, que estava fora do arraial.

8 Quando Moisés saía para a tenda, fora, todo o povo se erguia, cada um em pé à porta da sua tenda, e olhavam pelas costas, até entrar ele na tenda.

9 Uma vez dentro Moisés da tenda, descia a coluna de nuvem e punha-se à porta da tenda; e o SENHOR falava com Moisés.

10 Todo o povo via a coluna de nuvem que se detinha à porta da tenda; todo o povo se levantava, e cada um, à porta da sua tenda, adorava ao SENHOR.

11 Falava o SENHOR a Moisés face a face, como qualquer fala a seu amigo; então, voltava Moisés para o arraial, porém o moço Josué, seu servidor, filho de Num, não se apartava da tenda.

Moisés roga a Deus a sua presença

12 Disse Moisés ao SENHOR: Tu me dizes: Faze subir este povo, porém não me deste saber a quem hás de enviar comigo; contudo, disseste: Conheço-te pelo teu nome; também achaste graça aos meus olhos.

13 Agora, pois, se achei graça aos teus olhos, rogo-te que me faças saber neste momento o teu caminho, para que eu te conheça e ache graça aos teus olhos; e considera que esta nação é teu povo.

14 Respondeu-lhe: A minha presença irá contigo, e eu te darei descanso.

Norėdamas pasitarti su VIEŠPAČIU, eidavo į Susitikimo Palapinę, buvusią už stovyklos.

8Kai tik Mozė eidavo į Susitikimo Palapinę, visi žmonės pakildavo ir stovėdavo, kiekvienas prie savo palapinės angos, ir lydėdavo akimis Mozę, kol jis įeidavo į Palapinę.

9Mozei įėjus į Palapinę, nusileisdavo debesies stulpas ir sustodavo prie Palapinės įėjimo, o VIEŠPATS kalbėdavosi su Moze.

10Kai žmonės pamatydavo debesies stulpą prie Palapinės įėjimo, visi pakildavo ir puldavo kniūbsti, kiekvienas prie savo palapinės angos.

11VIEŠPATS kalbėdavosi su Moze veidas į veidą, kaip žmogus kalbasi su savo bičiuliu. Po to jis sugrįždavo į stovyklą, bet jo jaunas padėjėjas Jozuė, Nūno sūnus, nepajudėdavo iš Palapinės.

12Mozė tarė VIEŠPAČIUI: „Štai tu man liepei: ‘Vesk į priekį šią tautą’, bet nepasakei, ką pasiųsi su manimi. Be to, tu sakei: ‘Aš pažįstu tave vardu, tu iš tikrųjų radai malonę mano akyse’.

13Jei aš tikrai radau malonę tavo akyse, prašyčiau parodyti man savo kelią, kad galėčiau pažinti tave ir nuolat rasti malonę tavo akyse. Juk štai šie žmonės yra tavo tauta“.

14Jis atsakė: „Palengvindamas tau naštą, aš pats eisiu su tavimi“.

[15] Então, lhe disse Moisés: Se a tua presença não vai comigo, não nos faças subir deste lugar.

[16] Pois como se há de saber que achamos graça aos teus olhos, eu e o teu povo? Não é, porventura, em andares conosco, de maneira que somos separados, eu e o teu povo, de todos os povos da terra?

Moisés roga a Deus que lhe mostre a sua glória

[17] Disse o SENHOR a Moisés: Farei também isto que disseste; porque achaste graça aos meus olhos, e eu te conheço pelo teu nome.

[18] Então, ele disse: Rogo-te que me mostres a tua glória.

[19] Respondeu-lhe: Farei passar toda a minha bondade diante de ti e te proclamarei o nome do SENHOR; terei misericórdia de quem eu tiver misericórdia e me compadecerei de quem eu me compadecer.

[20] E acrescentou: Não me poderás ver a face, porquanto homem nenhum verá a minha face e viverá.

[21] Disse mais o SENHOR: Eis aqui um lugar junto a mim; e tu estarás sobre a penha.

[22] Quando passar a minha glória, eu te porei numa fenda da penha e com a mão te cobrirei, até que eu tenha passado.

[23] Depois, em tirando eu a mão, tu me verás pelas costas; mas a minha face não se verá.

Êxodo 34

As segundas tábuas da lei

Deuteronômio 10.1-5

[15]O Mozė jam atsakė: „Jei tu pats neitum kartu, neversk mūsų keltis iš šios vietos.

[16]Juk kaip kitaip būtų žinoma, kad radome malonę tavo akyse – aš ir tavo tauta, – jeigu neitum kartu su mumis? Argi ne tuo mes – tavo tauta ir aš – būsime paženklinti tarp visų tautų, esančių žemėje?“

[17]Ir VIEŠPATS tarė Mozei: „Padarysiu ir tai, ko prašai, nes tu iš tikrųjų radai malonę mano akyse, ir tave aš pažįstu vardu“.

[18]Tada Mozė tarė: „Prašyčiau parodyti man savo šlovę“.

[19]O jis atsakė: „Aš padarysiu, kad praeis prieš tavo akis visas mano gerumas ir ištarsiu prieš tave vardą ‘VIEŠPATS’; aš maloningas tiems, kuriems esu maloningas, ir pasigailiu tų, kurių pasigailiu.

[20]Bet, – tarė jis, – mano veido negali pamatyti, nes žmogus negali pamatyti mane ir likti gyvas“.

[21]Ir VIEŠPATS tęsė: „Žiūrėk, netoli manęs yra vieta. Atsistok ant uolos.

[22]Praeinant mano šlovei, nukelsiu tave į uolos plyšį ir uždengsiu ranka, kol praeisiu.

[23]Tuomet nukelsiu ranką, ir tu pamatysi mano nugarą. Bet mano veido niekas negali matyti“.

Išėjimo 34

Sandoros plokščių atnaujinimas

1 Então, disse o SENHOR a Moisés: Lavra duas tábuas de pedra, como as primeiras; e eu escreverei nelas as mesmas palavras que estavam nas primeiras tábuas, que quebraste.

2 E prepara-te para amanhã, para que subas, pela manhã, ao monte Sinai e ali te apresentes a mim no cimo do monte.

3 Ninguém suba contigo, ninguém apareça em todo o monte; nem ainda ovelhas nem gado se apascentem defronte dele.

4 Lavrou, pois, Moisés duas tábuas de pedra, como as primeiras; e, levantando-se pela manhã de madrugada, subiu ao monte Sinai, como o SENHOR lhe ordenara, levando nas mãos as duas tábuas de pedra.

5 Tendo o SENHOR descido na nuvem, ali esteve junto dele e proclamou o nome do SENHOR.

6 E, passando o SENHOR por diante dele, clamou: SENHOR, SENHOR Deus compassivo, clemente e longânimo e grande em misericórdia e fidelidade;

7 que guarda a misericórdia em mil gerações, que perdoa a iniqüidade, a transgressão e o pecado, ainda que não inocenta o culpado, e visita a iniqüidade dos pais nos filhos e nos filhos dos filhos, até à terceira e quarta geração!

8 E, imediatamente, curvando-se Moisés para a terra, o adorou;

9 e disse: SENHOR, se, agora, achei graça aos teus olhos, segue em nosso meio

1VIEŠPATS tarė Mozei: „Nusitašyk iš akmens dvi plokštes, tokias kaip pirmąsias. Aš įrašysiu plokštėse žodžius, buvusius ant pirmųjų plokščių, kurias tu sudaužei.

2Pasirenk rytojaus rytui, o ryto metą užkopk į Sinajaus kalną ir atsistok ten kalno viršūnėje prie manęs.

3Tenekopia niekas kitas su tavimi, tenesirodo niekas kitas niekur ant kalno; net tenebūna paleisti ganytis ties kalnu avys ir galvijai“.

4Tad Mozė atsiskėlė iš akmens dvi plokštes, tokias kaip pirmąsias, ir, atsikėlęs anksti rytą, pakilo kopti į Sinajaus kalną, nešinas dviem akmens plokštėmis, kaip VIEŠPATS buvo jam įsakęs.

5Nužengęs debesyje, VIEŠPATS buvo ten su juo ir ištarė savo vardą „VIEŠPATS“.

6Ir VIEŠPATS praėjo pro jį, tardamas: ,,VIEŠPATS, VIEŠPATS, esu gailestingas ir maloningas Dievas, lėtas pykti, gausus gerumo ir ištikimybės,

7lydintis gerumu lig tūkstantosios kartos, atleidžiantis kaltę, nusižengimą ir nuodėmę, tačiau nepaliekantis kaltųjų be bausmės, bet baudžiantis už tėvų kaltę vaikus ir vaikų vaikus lig trečios ir ketvirtos kartos“.

8Mozė tuojau pat nusilenkė ligi žemės ir pagarbino.

9Jis tarė: „Jei radau malonę tavo akyse, prašyčiau, Viešpatie, eiti su mumis, nors ši

conosco; porque este povo é de dura cerviz. Perdoa a nossa iniqüidade e o nosso pecado e toma-nos por tua herança.

tauta ir yra kietasprandė. Atleisk mūsų kaltę ir mūsų nuodėmę, priimk mus kaip savo paveldą“.

Deus faz uma aliança e admoesta contra a infidelidade

Deuteronômio 7.1-5

10 Então, disse: Eis que faço uma aliança; diante de todo o teu povo farei maravilhas que nunca se fizeram em toda a terra, nem entre nação alguma, de maneira que todo este povo, em cujo meio tu estás, veja a obra do SENHOR; porque coisa terrível é o que faço contigo.

10[VIEŠPATS] atsakė: „Štai aš sudarau Sandorą. Visai tavo tautai regint, padarysiu tokius nuostabius darbus, kokių nėra buvę padaryta visoje žemėje ir jokioje tautoje. Visi žmonės, tarp kurių gyveni, pamatys VIEŠPATIESdarbus, nes tai, ką tau darysiu, yra baimę keliantis dalykas.

11 Guarda o que eu te ordeno hoje: eis que lançarei fora da sua presença os amorreus, os cananeus, os heteus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

11Tad gerai įsidėmėk, ką šiandien tau įsakau. Tikėk manimi, išvarysiu tavo akivaizdoje amoritus, kanaaniečius, hetitus, perizus, hivus ir jebusiečius.

12 Abstém-te de fazer aliança com os moradores da terra para onde vais, para que te não sejam por cilada.

12Todėl saugokis ir nesudaryk sandoros su gyventojais krašto, į kurį eini, idant jie netaptų jums žabangomis.

13 Mas derribareis os seus altares, quebrareis as suas colunas e cortareis os seus postes-ídolos

13Nugriaukite jų aukurus, sudaužykite jų paminklinius akmenis, iškirskite jų šventuosius stulpus.

14 (porque não adorarás outro deus; pois o nome do SENHOR é Zeloso; sim, Deus zeloso é ele);

14Negarbinsite kito dievo, nes VIEŠPATS, vardu Pavydulingasis, yra pavydulingas Dievas.

15 para que não faças aliança com os moradores da terra; não suceda que, em se prostituindo eles com os deuses e lhes sacrificando, alguém te convide, e comas dos seus sacrifícios

15Nesudaryk sandoros su krašto gyventojais, kad, jiems ištvirkaujant su savo dievais ir aukojant savo atnašas, vienas jų nepasikviestų tavęs ir tu nevalgytum jų aukų.

16 e tomes mulheres das suas filhas para os teus filhos, e suas filhas, prostituindo-se com seus deuses, façam que também os teus filhos se prostituam com seus deuses.

16O jei imsi žmonas savo sūnums iš jų dukterų, ištvirkaudamos su savo dievais jų dukterys privers ir tavo sūnus ištvirkauti su jų dievais.

17 Não farás para ti deuses fundidos.

17Nedirbsi sau jokių liedinamų dievų.

As três festas
Êxodo 23.14-19; Levítico 23.4-21,33-44;
Deuteronômio 16.1-17

[18] Guardarás a Festa dos Pães Asmos; sete dias comerás pães asmos, como te ordenei, no tempo indicado no mês de abibe; porque no mês de abibe saíste do Egito.

[18]Švęsi Neraugintosios duonos šventę. Septynias dienas, kaip tau įsakiau, valgysi neraugintą duoną abibo mėnesį paskirtu metu, nes abibo mėnesį tu išėjai iš Egipto.

[19] Todo o que abre a madre é meu; também de todo o teu gado, sendo macho, o que abre a madre de vacas e de ovelhas.

[19]Kas tik pirmąkart atveria įsčias, man priklauso: visi tavo galvijų patinai – ar tai būtų karvės, ar avies pirmagimiai.

[20] O jumento, porém, que abrir a madre, resgatá-lo-ás com cordeiro; mas, se o não resgatares, será desnucado. Remirás todos os primogênitos de teus filhos. Ninguém aparecerá diante de mim de mãos vazias.

[20]Asilo pirmagimis turi būti išpirktas avimi. O jei jo neišperki, turi nusukti jam sprandą. Pirmagimį savo sūnų turėsi išpirkti. Nė vienas nepasirodys mano akivaizdoje tuščiomis rankomis.

[21] Seis dias trabalharás, mas, ao sétimo dia, descansarás, quer na aradura, quer na sega.

[21]Šešias dienas dirbsi, bet septintą dieną turi ilsėtis. Net arimo ir pjūties metu turi ilsėtis.

[22] Também guardarás a Festa das Semanas, que é a das primícias da sega do trigo, e a Festa da Colheita no fim do ano.

[22]Švęsi Savaičių šventę, kviečiapjūtės pirmienas, ir, metams baigiantis, Derliaus nuėmimo šventę.

[23] Três vezes no ano, todo homem entre ti aparecerá perante o SENHOR Deus, Deus de Israel.

[23]Tris kartus per metus visi tavo vyriškiai pasirodys VIEŠPATIES Dievo, Izraelio Dievo, akivaizdoje.

[24] Porque lançarei fora as nações de diante de ti e alargarei o teu território; ninguém cobiçará a tua terra quando subires para comparecer na presença do SENHOR, teu Deus, três vezes no ano.

[24]Kadangi aš iškeldinsiu tautas prieš tau ateinant ir išplėsiu tavo ribas, niekas negeis tavo krašto, tau einant pasirodyti VIEŠPATIES, tavo Dievo, akivaizdoje tris kartus per metus.

[25] Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado; nem ficará o sacrifício da Festa da Páscoa da noite para a manhã.

[25]Neatnašausi mano aukos kraujo su kuo nors raugintu, nepaliksi Paschos aukos iki rytojaus.

[26] As primícias dos primeiros frutos da tua terra trarás à Casa do SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

[26]Rinktines savo žemės pirmienas atneši į VIEŠPATIES, savo Dievo, Namus. Nevirsi ožiuko jo motinos piene“.

[27] Disse mais o SENHOR a Moisés: Escreve estas palavras, porque, segundo o teor destas palavras, fiz aliança contigo e com Israel.

[28] E, ali, esteve com o SENHOR quarenta dias e quarenta noites; não comeu pão, nem bebeu água; e escreveu nas tábuas as palavras da aliança, as dez palavras.

O rosto de Moisés resplandece

[29] Quando desceu Moisés do monte Sinai, tendo nas mãos as duas tábuas do Testemunho, sim, quando desceu do monte, não sabia Moisés que a pele do seu rosto resplandecia, depois de haver Deus falado com ele.

[30] Olhando Arão e todos os filhos de Israel para Moisés, eis que resplandecia a pele do seu rosto; e temeram chegar-se a ele.

[31] Então, Moisés os chamou; Arão e todos os príncipes da congregação tornaram a ele, e Moisés lhes falou.

[32] Depois, vieram também todos os filhos de Israel, aos quais ordenou ele tudo o que o SENHOR lhe falara no monte Sinai.

[33] Tendo Moisés acabado de falar com eles, pôs um véu sobre o rosto.

[34] Porém, vindo Moisés perante o SENHOR para falar-lhe, removia o véu até sair; e, saindo, dizia aos filhos de Israel tudo o que lhe tinha sido ordenado.

[35] Assim, pois, viam os filhos de Israel o rosto de Moisés, viam que a pele do seu rosto resplandecia; porém Moisés cobria

[27]Tada VIEŠPATS tarė Mozei: „Užrašyk šiuos žodžius, nes pagal šiuos žodžius aš sudariau Sandorą su tavimi ir su Izraeliu“.

[28]Jis išbuvo ten suVIEŠPAČIU keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų, nevalgydamas nė duonos, negerdamas nė vandens. Jis užrašė ant plokščių Sandoros žodžius – Dešimt Įsakymų.

Mozė nusileidžia nuo kalno

[29]Mozė nusileido nuo Sinajaus kalno. Nusileidęs nuo kalno su dviem Sandoros plokštėmis rankoje, Mozė nežinojo, kad jo veido oda švytėjo dėl to, kad buvo kalbėjęsis su Dievu.

[30]Pamatę švytinčią jo veido odą, Aaronas ir visi izraelitai bijojo prie jo prisiartinti.

[31]Bet Mozei juos pašaukus, Aaronas ir visi bendrijos vadovai priėjo. Mozė su jais kalbėjosi.

[32]Tada prisiartino visi izraelitai, ir jis perdavė jiems visa, ką VIEŠPATS buvo jam kalbėjęs ant Sinajaus kalno.

[33]Baigęs su jais kalbėtis, Mozė užsidengė veidą gobtuvu.

[34]Bet eidamas pas VIEŠPATĮ kalbėtis su juo, Mozė nusiimdavo gobtuvą, kolei būdavo pas VIEŠPATĮ. O kai išeidavo ir sakydavo izraelitams, kas jam buvo įsakyta,

[35]izraelitai matydavo, kad jo veido oda švyti. Tada Mozė vėl užsidengdavo veidą

de novo o rosto com o véu até entrar a falar com ele.

gobtuvu, kol vėl eidavo kalbėtis suVIEŠPAČIU.

Êxodo 35

O Sábado

1 Tendo Moisés convocado toda a congregação dos filhos de Israel, disse-lhes: São estas as palavras que o SENHOR ordenou que se cumprissem:

2 Trabalhareis seis dias, mas o sétimo dia vos será santo, o sábado do repouso solene ao SENHOR; quem nele trabalhar morrerá.

3 Não acendereis fogo em nenhuma das vossas moradas no dia do sábado.

Deus manda trazer ofertas para o tabernáculo

Êxodo 25.1-9

4 Disse mais Moisés a toda a congregação dos filhos de Israel: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou, dizendo:

5 Tomai, do que tendes, uma oferta para o SENHOR; cada um, de coração disposto, voluntariamente a trará por oferta ao SENHOR: ouro, prata, bronze,

6 estofo azul, púrpura, carmesim, linho fino, pêlos de cabra,

7 peles de carneiro tintas de vermelho, peles finas, madeira de acácia,

8 azeite para a iluminação, especiarias para o óleo da unção e para o incenso aromático,

9 pedras de ônix e pedras de engaste para a estola sacerdotal e para o peitoral.

Os utensílios do tabernáculo

Êxodo 39.32-43

Išėjimo 35

Šabo taisyklės

1Mozė surinko visą izraelitų bendriją ir sakė jiems: „Štai ką VIEŠPATSįsakė jums daryti:

2‘Šešias dienas bus dirbama, o septintoji diena bus jums visiško poilsio šabas, šventas VIEŠPAČIUI. Kas jo metu dirbtų bet kokį darbą, turi būti nubaustas mirtimi.

3Šabo dieną niekur savo gyvenvietėse nekursite ugnies’“.

Aukos šventajai Padangtei

4Mozė sakė visai izraelitų bendrijai: „Štai ką VIEŠPATS įsakė:

5‘Padarykite tarp savųjų rinkliavą VIEŠPAČIUI. Kiekvienas, dosnios širdies skatinamas, teatneša VIEŠPAČIUI auką: aukso, sidabro ir vario,

6mėlynos, violetinės bei tamsiai raudonos spalvos siūlų ir plonos drobės, ožkos vilnos,

7išdirbtų avikailių ir akacijos medienos,

8aliejaus šviesai, kvepalų patepimo aliejui ir kvapiajam smilkalui,

9lazurito akmenų bei brangakmenių efodui ir krūtinės dėklui.

[10] Venham todos os homens hábeis entre vós e façam tudo o que o SENHOR ordenou:

[11] o tabernáculo com sua tenda e a sua coberta, os seus ganchos, as suas tábuas, as sua vergas, as suas colunas e as suas bases;

[12] a arca e os seus varais, o propiciatório e o véu do reposteiro;

[13] a mesa e os seus varais, e todos os seus utensílios, e os pães da proposição;

[14] o candelabro da iluminação, e os seus utensílios, e as suas lâmpadas, e o azeite para a iluminação;

[15] o altar do incenso e os seus varais, e o óleo da unção, e o incenso aromático, e o reposteiro da porta à entrada do tabernáculo;

[16] o altar do holocausto e a sua grelha de bronze, os seus varais e todos os seus utensílios, a bacia e o seu suporte;

[17] as cortinas do átrio, e as suas colunas, e as suas bases, e o reposteiro da porta do átrio;

[18] as estacas do tabernáculo, e as estacas do átrio, e as suas cordas;

[19] as vestes do ministério para ministrar no santuário, as vestes santas do sacerdote Arão e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes.

A prontidão do povo em trazer ofertas

[20] Então, toda a congregação dos filhos de Israel saiu da presença de Moisés,

[21] e veio todo homem cujo coração o moveu e cujo espírito o impeliu e trouxe a oferta ao SENHOR para a obra da tenda da

[10]Kas tik iš jūsų yra nagingas, teateina ir tepadaro visa, ką VIEŠPATSįsakė: Padangtę,

[11]jos Palapinę su apdangalu, sagtimis, lentomis, skersiniais, stulpais ir pastovais,

[12]skrynią su kartelėmis, malonės sostą ir uždangą pertvarai,

[13]stalą su kartelėmis bei visais reikmenimis ir padėtine duona,

[14]žvakidę apšvietimui su jos reikmenimis bei žibintais ir aliejų šviesai,

[15]aukurą smilkalams su kartelėmis, patepimo aliejų bei kvapųjį smilkalą ir užuolaidą prie įėjimo – įėjimo į Palapinę,

[16]deginamųjų aukų aukurą su variniais pinučiais, kartelėmis bei visais reikmenimis, praustuvą su pastovu,

[17]kiemo uždangas, stulpus bei pastovus ir užuolaidą kiemo vartams,

[18]Padangtės kuolelius ir kiemo kuolelius su virvėmis,

[19]drabužius, dėvimus tarnaujant šventykloje, šventuosius drabužius Aaronui ir drabužius jo sūnums kunigiškajai tarnybai'".

[20]Tada izraelitų bendrija pasitraukė nuo Mozės,

[21]o atėjo visi tie, kurių širdis buvo dosni ir kuriuos skatino jų dvasia, atnešdami VIEŠPAČIUI auką Susitikimo Palapinės

congregação, e para todo o seu serviço, e para as vestes sagradas.

[22] Vieram homens e mulheres, todos dispostos de coração; trouxeram fivelas, pendentes, anéis, braceletes, todos os objetos de ouro; todo homem fazia oferta de ouro ao SENHOR;

[23] e todo homem possuidor de estofo azul, púrpura, carmesim, linho fino, pêlos de cabra, peles de carneiro tintas de vermelho e peles de animais marinhos os trazia.

[24] Todo aquele que fazia oferta de prata ou de bronze por oferta ao SENHOR a trazia; e todo possuidor de madeira de acácia para toda obra do serviço a trazia.

[25] Todas as mulheres hábeis traziam o que, por suas próprias mãos, tinham fiado: estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino.

[26] E todas as mulheres cujo coração as moveu em habilidade fiavam os pêlos de cabra.

[27] Os príncipes traziam pedras de ônix, e pedras de engaste para a estola sacerdotal e para o peitoral,

[28] e os arômatas, e o azeite para a iluminação, e para o óleo da unção, e para o incenso aromático.

[29] Os filhos de Israel trouxeram oferta voluntária ao SENHOR, a saber, todo homem e mulher cujo coração os dispôs para trazerem uma oferta para toda a obra que o SENHOR tinha ordenado se fizesse por intermédio de Moisés.

Deus chama a Bezalel e a Aoliabe

statybai, visai jos tarnybai ir šventiesiems drabužiams.

[22]Vyrai ir moterys – visi, kurie buvo dosnios širdies – atnešė ir sagų, ir auskarų, ir žiedų, ir karolių, visokių auksinių daiktų. Kiekvienas, kas tik galėjo, atnešė VIEŠPAČIUI aukso atnašą.

[23]O visi tie, kurie turėjo ar mėlynų, ar violetinių, ar tamsiai raudonų siūlų, ar plonos drobės, ar ožkos vilnos, ar išdirbtų avikailių, ar švelnios odos, atnešė jų.

[24]Kiekvienas, kas tik galėjo duoti sidabro ar vario atnašą, davė ją kaip VIEŠPATIES atnašą; kiekvienas, kas tik turėjo akacijos medžio, tinkamo statybai, atnešė jo.

[25]Visos nagingos moterys verpė rankomis ir atnešė, ką buvo suverpusios – mėlynų, violetinių bei tamsiai raudonų siūlų ir plonų lininių siūlų;

[26]o moterys, nagingai verpiančios ožkos vilną, širdies skatinamos, verpė ožkos vilną.

[27]Giminių galvos atnešė lazurito akmenų ir brangakmenių efodui ir krūtinės dėklui,

[28]kvepalų ir aliejaus apšvietimui, patepimo aliejui bei kvapiajam smilkalui.

[29]Taigi vyrai ir moterys, kuriuos širdis paskatino ką nors atnešti VIEŠPATIES per Mozę įsakytiems darbams atlikti, atnešė taiVIEŠPAČIUI kaip savanorišką auką.

Šventyklos meistrai

Êxodo 31.1-11

[30] Disse Moisés aos filhos de Israel: Eis que o SENHOR chamou pelo nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

[31] e o Espírito de Deus o encheu de habilidade, inteligência e conhecimento em todo artifício,

[32] e para elaborar desenhos e trabalhar em ouro, em prata, em bronze,

[33] e para lapidação de pedras de engaste, e para entalho de madeira, e para toda sorte de lavores.

[34] Também lhe dispôs o coração para ensinar a outrem, a ele e a Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã.

[35] Encheu-os de habilidade para fazer toda obra de mestre, até a mais engenhosa, e a do bordador em estofo azul, em púrpura, em carmesim e em linho fino, e a do tecelão, sim, toda sorte de obra e a elaborar desenhos.

[30]Tada Mozė tarė izraelitams: „Štai VIEŠPATS vardu pašaukė Hūro sūnaus Ūrio sūnų Becalelį iš Judo giminės,

[31]pripildė jį dieviškos dvasios – išminties, proto, pažinimo ir sugebėjimo

[32]gaminti dirbinius iš aukso, sidabro bei vario,

[33]gludinti ir įtverti brangakmenius, drožinėti iš medžio, išmanyti bet kokį dailės amatą.

[34]Jis suteikė jiedviem – jam ir Oholiabui, Ahisamacho sūnui iš Dano giminės – gebėjimą ir kitus pamokyti.

[35]Juodu jis pripildė išminties atlikti darbą ir meistro, ir apmatų sumanytojo, ir siuvinėtojo mėlynais, violetiniais, tamsiai raudonais siūlais ir plonais lininiais siūlais, ir audėjo – bet kokio amatininko ir meistro.

Êxodo 36

[1] Assim, trabalharam Bezalel, e Aoliabe, e todo homem hábil a quem o SENHOR dera habilidade e inteligência para saberem fazer toda obra para o serviço do santuário, segundo tudo o que o SENHOR havia ordenado.

Moisés entrega aos obreiros as ofertas do povo

[2] Moisés chamou a Bezalel, e a Aoliabe, e a todo homem hábil em cujo coração o SENHOR tinha posto sabedoria, isto é, a todo homem cujo coração o impeliu a se chegar à obra para fazê-la.

Išėjimo 36

[1]Todėl Becalelis ir Oholiabas bei visi nagingi vyrai, kuriems VIEŠPATSdavė išmonės ir išminties atlikti visus darbus statant šventyklą, imsis darbo ir padarys visa, kaip VIEŠPATS įsakė“.

[2]Tada Mozė pašaukė Becalelį ir Oholiabą bei visus vyrus, kuriuosVIEŠPATS buvo pripildęs išminties, visus, kurių širdis skatino juos eiti ir imtis darbo.

[3] Estes receberam de Moisés todas as ofertas que os filhos de Israel haviam trazido para a obra do serviço do santuário, para fazê-la; e, ainda, cada manhã o povo trazia a Moisés ofertas voluntárias.

[3]Jie perėmė iš Mozės visas savanoriškas aukas, izraelitų atneštas šventyklos statybai. Bet žmonės ir toliau kas rytą nešė Mozei savanoriškas aukas.

[4] Então, deixando cada um a obra que fazia, vieram todos os homens sábios que se ocupavam em toda a obra do santuário

[4]Todėl visi meistrai, užsiėmę įvairiais šventyklos darbais, paliko savo darbą, atėjo

[5] e disseram a Moisés: O povo traz muito mais do que é necessário para o serviço da obra que o SENHOR ordenou se fizesse.

[5]ir sakė Mozei: „Žmonės atneša kur kas daugiau negu reikia darbui, kurį mums VIEŠPATS įsakė atlikti“.

[6] Então, ordenou Moisés – e a ordem foi proclamada no arraial, dizendo: Nenhum homem ou mulher faça mais obra alguma para a oferta do santuário. Assim, o povo foi proibido de trazer mais.

[6]Tad Mozė davė įsakymą paskelbti stovykloje: „Niekas – nei vyras, nei moteris – tegu nebesistengia aukoti ką nors daugiau šventyklai!“ Taip žmonės buvo sulaikyti nuo nešimo,

[7] Porque o material que tinham era suficiente para toda a obra que se devia fazer e ainda sobejava.

[7]nes jau buvo daugiau, negu gana darbui padaryti.

As cortinas do tabernáculo
Êxodo 26.1-13

Padangtės statyba

[8] Assim, todos os homens hábeis, entre os que faziam a obra, fizeram o tabernáculo com dez cortinas de linho fino retorcido, estofo azul, púrpura e carmesim com querubins; de obra de artista as fizeram.

[8]Tada nagingiausi darbininkai padarė dešimties dangų Padangtę iš plonos suktinių siūlų drobės su mėlynais, violetiniais bei tamsiai raudonais siūlais meistriškai išsiuvinėtais kerubais.

[9] O comprimento de cada cortina era de vinte e oito côvados, e a largura, de quatro côvados; todas as cortinas eram de igual medida.

[9]Kiekvienos dangos ilgis buvo dvidešimt aštuonios uolektys, o plotis – keturios uolektys. Visos dangos buvo vienodo dydžio.

[10] Cinco cortinas eram ligadas uma à outra; e as outras cinco também ligadas uma à outra.

[10]Penkias dangas jie susegė vieną su kita; kitas penkias dangas irgi susegė vieną su kita.

[11] Fizeram laçadas de estofo azul na orla da cortina, que estava na extremidade do

[11]Pritaisė mėlynų siūlų kilpas ant vieno junginio galinės dangos pakraščio; tą pat

primeiro agrupamento; e de igual modo fizeram na orla da cortina, que estava na extremidade do segundo agrupamento.

padarė ir ant kito junginio galinės dangos pakraščio.

[12] Cinqüenta laçadas fizeram numa cortina, e cinqüenta, na outra cortina na extremidade do segundo agrupamento; as laçadas eram contrapostas uma à outra.

[12]Penkiasdešimt kilpų pritaisė prie vienos dangos ir penkiasdešimt kilpų – ant pakraščio dangos, esančios kitame junginyje. Kilpos buvo viena priešais kitą.

[13] Fizeram cinqüenta colchetes de ouro, com os quais prenderam as cortinas uma à outra; e o tabernáculo passou a ser um todo.

[13]Padirbo penkiasdešimt aukso sagčių ir susegė dangas vieną su kita taip, kad išėjo Padangtė.

[14] Fizeram também de pêlos de cabra cortinas para servirem de tenda sobre o tabernáculo; fizeram onze cortinas.

[14]Jie padirbo ir dangas iš ožkos vilnos Palapinei viršum Padangtės. Tų dangų padirbo vienuolika.

[15] O comprimento de cada cortina era de trinta côvados, e a largura, de quatro côvados; as onze cortinas eram de igual medida.

[15]Kiekvienos dangos ilgis buvo trisdešimt uolekčių, o plotis – keturios uolektys. Visos vienuolika dangų buvo vienodo dydžio.

[16] Ajuntaram à parte cinco cortinas entre si e, de igual modo, as seis restantes.

[16]Penkias dangas susegė atskirai į viena, ir šešias dangas atskirai į viena.

[17] E fizeram cinqüenta laçadas na orla da cortina, que estava na extremidade do primeiro agrupamento.

[17]Pritaisė penkiasdešimt kilpų ant galinės dangos pakraščio viename junginyje ir penkiasdešimt kilpų ant galinės dangos pakraščio kitame junginyje.

[18] Fizeram também cinqüenta colchetes de bronze para ajuntar a tenda, para que viesse a ser um todo.

[18]Padirbo iš vario penkiasdešimt sagčių dangoms sukabinti, kad būtų galima Palapinę pastatyti.

[19] Fizeram também de peles de carneiro tintas de vermelho uma coberta para a tenda e outra coberta de peles finas.

[19]Iš išdirbtų avikailių padarė Palapinei priedangą, o virš jos – priedangą iš tehašimo odos.

A coberta de peles e as tábuas
Êxodo 26.14-30

Medžio sienos

[20] Fizeram também de madeira de acácia as tábuas para o tabernáculo, as quais eram colocadas verticalmente.

[20]Tada jie padirbo akacijos medžio lentų Padangtės sienoms pastatyti.

21 Cada uma das tábuas tinha dez côvados de comprimento e côvado e meio de largura.

22 Cada tábua tinha dois encaixes, travados um com o outro; assim fizeram com todas as tábuas do tabernáculo.

23 No preparar as tábuas para o tabernáculo, fizeram vinte delas para o lado sul.

24 Fizeram também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas: duas bases debaixo de uma tábua para os seus dois encaixes e duas bases debaixo de outra tábua para os seus dois encaixes.

25 Também fizeram vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para o lado norte,

26 com as suas quarenta bases de prata: duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua;

27 ao lado do tabernáculo para o ocidente, fizeram seis tábuas.

28 Fizeram também duas tábuas para os cantos do tabernáculo de ambos os lados,

29 as quais, por baixo, estavam separadas, mas, em cima, se ajustavam à primeira argola; assim se fez com as duas tábuas nos dois cantos.

30 Assim eram as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases: duas bases debaixo de uma tábua e duas debaixo de outra tábua.

31 Fizeram também travessas de madeira de acácia; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,

21Kiekvienos lentos ilgis buvo dešimt uolekčių, o plotis – pusantros.

22Kiekviena lenta šonuose turėjo po dvi vieną su kita suderintas iškyšas lentoms sukabinti. Tą pat jie padarė su visomis Padangtės lentomis.

23Pridirbo Padangtei lentų: dvidešimt lentų – pietinei sienai, pietų šonui;

24iš sidabro nuliejo keturiasdešimt pastovų padėti po dvidešimčia lentų: po du pastovus – po pirmosios lentos dviem iškyšomis ir po du pastovus – po kiekvienos kitos lentos dviem iškyšomis.

25Padangtės šiaurinei sienai – šiaurės šonui – padirbo dvidešimt lentų

26su keturiasdešimt sidabro pastovų: po du pastovus – po pirmąja lenta ir po du pastovus – po kiekviena kita lenta.

27O Padangtės užpakalinei sienai – vakarų šonui – padirbo šešias lentas.

28Padangtės užpakaliniams kampams padirbo po dvi lentas.

29Žemai jos buvo palaidos, bet viršuje sujungtos ties pirmąja sąvarža. Taip jas padarė abiejuose kampuose.

30Taigi iš viso buvo aštuonios lentos su sidabro pastovais – šešiolika pastovų, kiekvienai lentai po du pastovus.

31Jie padirbo skersinius iš akacijos medžio: penkis – vienai Padangtės lentų sienai,

[32] cinco para as tábuas do outro lado do tabernáculo e cinco para as tábuas do tabernáculo, ao lado posterior, que olha para o ocidente.

[33] A travessa do meio passava ao meio das tábuas, de uma extremidade à outra.

[34] Cobriram de ouro as tábuas e de ouro fizeram as suas argolas, pelas quais passavam as travessas; e cobriram também de ouro as travessas.

O véu, o reposteiro e as colunas
Êxodo 26.31-37

[35] Fizeram também o véu de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido; com querubins o fizeram de obra de artista.

[36] E fizeram-lhe quatro colunas de madeira de acácia, cobertas de ouro; os seus colchetes eram de ouro, sobre quatro bases de prata.

[37] Fizeram também para a porta da tenda um reposteiro de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido, obra de bordador,

[38] e as suas cinco colunas, e os seus colchetes; as suas cabeças e as suas molduras cobriram de ouro, mas as suas cinco bases eram de bronze.

Êxodo 37

A arca
Êxodo 25.10-15

[1] Fez também Bezalel a arca de madeira de acácia; de dois côvados e meio era o seu comprimento, de um côvado e meio, a largura, e, de um côvado e meio, a altura.

[32]penkis – kitai Padangtės lentų sienai ir penkis – Padangtės užpakalinės sienos – vakarų šono – lentoms.

[33]Padarė taip, kad vidurinis skersinis eitų lentų sienos viduriu nuo vieno galo iki kito.

[34]Lentas ir skersinius paauksavo, o žiedus skersiniams laikyti padarė iš aukso.

Uždangos

[35]Jie padarė uždangą iš plonos suktinių siūlų drobės su mėlynais, violetiniais bei tamsiai raudonos spalvos siūlais meistriškai išsiuvinėtais kerubais.

[36]Jai pakabinti padirbo keturis stulpus iš akacijos medžio ir juos paauksavo. Stulpų kabliai buvo iš aukso, o pastovus stulpams nuliejo iš sidabro.

[37]Palapinės angai padarė užuolaidą iš plonos suktinių siūlų drobės su mėlynais, violetiniais bei tamsiai raudonais siūlais išsiuvinėtais raštais

[38]ir penkis stulpus su kabliais. Jų viršūnes ir apvadus aptraukė auksu, bet penki pastovai buvo iš vario.

Išėjimo 37

Sandoros Skrynia

[1]Becalelis padirbo akacijos medžio skrynią. Ji buvo pustrečios uolekties ilgio, pusantros uolekties pločio ir pusantros uolekties aukščio.

2 De ouro puro a cobriu; por dentro e por fora a cobriu e fez uma bordadura de ouro ao redor.

2Ją aptraukė grynu auksu iš vidaus ir iš lauko, aplenkė aukso apvadu.

3 Fundiu para ela quatro argolas de ouro e as pôs nos quatro cantos da arca: duas argolas num lado dela e duas argolas noutro lado.

3Keturioms jos kojoms nuliejo keturis žiedus: po du žiedus – vienam šonui ir po du žiedus – kitam šonui.

4 Fez também varais de madeira de acácia e os cobriu de ouro;

4Padirbo akacijos medžio karteles, jas paauksavo,

5 meteu os varais nas argolas aos lados da arca, para se levar por meio deles a arca.

5ir skryniai nešti perkišo per žiedus, esančius ant skrynios šonų.

O propiciatório

Êxodo 25.17-22

6 Fez também o propiciatório de ouro puro; de dois côvados e meio era o seu comprimento, e a largura, de um côvado e meio.

6Padarė malonės sostą iš gryno aukso pustrečios uolekties ilgio ir pusantros uolekties pločio.

7 Fez também dois querubins de ouro; de ouro batido os fez, nas duas extremidades do propiciatório.

7Iš kalstyto aukso padarė du kerubus ir pritaisė juos prie abiejų malonės sosto galų:

8 Um querubim, na extremidade de uma parte, e o outro, na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório fez os querubins nas duas extremidades dele.

8vieną kerubą – prie vieno galo ir kitą kerubą – prie kito galo; kerubus pritaisė taip, kad jie buvo lyg iš vieno gabalo su malonės sosto galais.

9 Os querubins estendiam as asas por cima, cobrindo com elas o propiciatório; estavam eles de faces voltadas uma para a outra, olhando para o propiciatório.

9Kerubai laikė išskleistus į viršų sparnus ir dengė jais malonės sostą. Stovėjo jiedu vienas priešais kitą, bet jų veidai buvo atgręžti į malonės sostą.

A mesa

Êxodo 25.23-30

Atnašų stalas

10 Fez também a mesa de madeira de acácia; tinha o comprimento de dois côvados, a largura, de um côvado, e a altura, de um côvado e meio.

10Jis padirbo iš akacijos medžio stalą dviejų uolekčių ilgio, vienos uolekties pločio ir pusantros uolekties aukščio.

11 De ouro puro a cobriu e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor.

11Aptraukė jį grynu auksu ir viršų aplenkė aukso apvadu.

[12] Também lhe fez moldura ao redor, na largura de quatro dedos, e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor da moldura.
[13] Também lhe fundiu quatro argolas de ouro e pôs as argolas nos quatro cantos que estavam nos seus quatro pés.
[14] Perto da moldura estavam as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.
[15] Fez os varais de madeira de acácia e os cobriu de ouro, para se levar a mesa.
[16] Também fez de ouro puro os utensílios que haviam de estar sobre a mesa: os seus pratos, e os seus recipientes para incenso, e as suas galhetas, e as suas taças em que se haviam de oferecer libações.

O candelabro
Êxodo 25.31-39

[17] Fez também o candelabro de ouro puro; de ouro batido o fez; o seu pedestal, a sua hástea, os seus cálices, as suas maçanetas e as suas flores formavam com ele uma só peça.
[18] Seis hásteas saíam dos seus lados; três de um lado e três do outro.
[19] Numa hástea havia três cálices com formato de amêndoas, uma maçaneta e uma flor; e três cálices com formato de amêndoas na outra hástea, uma maçaneta e uma flor; assim eram as seis hásteas que saíam do candelabro.
[20] Mas no candelabro mesmo havia quatro cálices com formato de amêndoas, com suas maçanetas e com suas flores.
[21] Havia uma maçaneta sob duas hásteas que saíam dele; e ainda uma maçaneta sob

[12]Padarė aplink jį plaštakos platumo briauną, o aplink briauną – aukso apvadą.
[13]Nuliejo jam keturis aukso žiedus ir pritaisė ant keturių kampų prie keturių kojų.
[14]Žiedai, laikantys karteles stalui nešti, buvo prie pat briaunos.
[15]Karteles stalui nešti jis padirbo iš akacijos medžio ir aptraukė jas auksu.
[16]Reikmenis, kurie turėjo būti ant stalo – lėkštes ir indus smilkalams, dubenis ir ąsočius liejamosioms atnašoms – jis padarė iš gryno aukso.

Septynšakė žvakidė

[17]Jis padirbo iš gryno aukso žvakidę. Žvakidės stovas ir kotas buvo nukalti; taurelės, galvutės ir vainiklapiai buvo iš vieno gabalo su žvakide.
[18]Šešios šakos ėjo iš jos šonų: trys šakos – iš vieno šono ir trys šakos – iš kito.
[19]Trys migdolo žiedo pavidalo taurelės, kiekviena su galvute ir vainiklapiais ant vienos šakos, ir trys migdolo žiedo pavidalo taurelės, kiekviena su galvute ir vainiklapiais, ant kitos šakos. Tokios buvo visos šešios iš žvakidės išeinančios šakos.
[20]Ant žvakidės koto buvo keturios migdolo žiedo pavidalo taurelės, kiekviena su savo galvute ir vainiklapiais.
[21]Galvutė iš to paties gabalo buvo po pirmąja šakų pora, galvutė iš to paties

duas outras hásteas que saíam dele; e ainda mais uma maçaneta sob duas outras hásteas que saíam dele; assim se fez com as seis hásteas que saíam do candelabro.

gabalo buvo po antrąja šakų pora ir galvutė iš to paties gabalo – po trečiąja šakų pora.

22 As suas maçanetas e as suas hásteas eram do mesmo; tudo era de uma só peça, obra batida de ouro puro.

22Galvutės ir jų šakos buvo iš to paties gabalo, visos nukaltos iš gryno aukso.

23 Também lhe fez sete lâmpadas; as suas espevitadeiras e os seus apagadores eram de ouro puro.

23Jis padirbo jai septynis žibintus ir žnyples, ir padėklus iš gryno aukso.

24 De um talento de ouro puro se fez o candelabro com todos os seus utensílios.

24Žvakidę ir jos reikmenis jis padarė iš vieno talento gryno aukso.

O altar do incenso
Êxodo 30.1-10

Smilkalų aukuras

25 Fez de madeira de acácia o altar do incenso; tinha um côvado de comprimento, e um de largura (era quadrado), e dois de altura; os chifres formavam uma só peça com ele.

25Aukurą smilkalams jis padarė iš akacijos medžio. Jis buvo vienos uolekties ilgio ir vienos uolekties pločio – keturkampis, o aukščio turėjo dvi uolektis; iš to paties gabalo buvo jo ragai.

26 De ouro puro o cobriu, a parte superior, as paredes ao redor e os chifres; e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor.

26Aptraukė aukurą grynu auksu – viršų, visus šonus bei ragus ir aplenkė aukso apvadu.

27 Também lhe fez duas argolas de ouro debaixo da bordadura, de ambos os lados as fez; nelas, se meteram os varais para se levar o altar;

27Žemiau apvado abiejuose aukuro šonuose pritaisė du auksinius žiedus kartelėms aukurui nešti.

28 de madeira de acácia fez os varais e os cobriu de ouro.

28Karteles padirbo iš akacijos medžio ir paauksavo.

O óleo sagrado e o incenso santo
Êxodo 30.22-38

29 Fez também o óleo santo da unção e o incenso aromático, puro, de obra de perfumista.

29Taip pat jis pagamino šventąjį patepimo aliejų ir kvapųjį smilkalą, tarsi jie būtų kvepalų gamintojo mišiniai.

Êxodo 38

Išėjimo 38

O altar do holocausto
Êxodo 27.1-8

Deginamųjų aukų aukuras

[1] Fez também o altar do holocausto de madeira de acácia; de cinco côvados era o comprimento, e de cinco, a largura (era quadrado o altar), e de três côvados, a altura.

[1]Iš akacijos medžio padarė ir aukurą deginamajai aukai. Jis buvo penkių uolekčių ilgio ir penkių uolekčių pločio – keturkampis, o aukščio turėjo tris uolektis.

[2] Dos quatro cantos fez levantar-se quatro chifres, os quais formavam uma só peça com o altar; e o cobriu de bronze.

[2]Ant jo keturių kampų padirbo keturis ragus, išeinančius iš paties aukuro.

[3] Fez também todos os utensílios do altar: recipientes para recolher as suas cinzas, e pás, e bacias, e garfos, e braseiros; todos esses utensílios, de bronze os fez.

[3]O visus aukuro reikmenis – puodus pelenams, grandiklius, dubenis, šakutes ir keptuves padirbo iš vario.

[4] Fez também para o altar uma grelha de bronze em forma de rede, do rebordo do altar para baixo, a qual chegava até ao meio do altar.

[4]Padirbo aukurui vario pinučius po jo briauna, nutįsusius žemyn nuo briaunos iki pusės aukuro.

[5] Fundiu quatro argolas para os quatro cantos da grelha de bronze, para nelas se meterem os varais.

[5]Nuliejo keturis žiedus prie keturių varinių pinučių kampų kartims laikyti.

[6] Fez os varais de madeira de acácia e os cobriu de bronze.

[6]Kartis padirbo iš akacijos medžio ir aptraukė variu.

[7] Meteu os varais nas argolas, de um e de outro lado do altar, para ser levado; oco e de tábuas o fez.

[7]Jam nešti perkišo kartis per žiedus aukuro šonuose. Aukurą padirbo tuščią iš lentų.

A bacia de bronze
Êxodo 30.17-21

Vario praustuvas

[8] Fez também a bacia de bronze, com o seu suporte de bronze, dos espelhos das mulheres que se reuniam para ministrar à porta da tenda da congregação.

[8]Jis padarė vario praustuvą su vario pastovu iš veidrodžių tų moterų, kurios tarnavo prie įėjimo į Susitikimo Palapinę.

O átrio e o reposteiro
Êxodo 27.9-19

Kiemas

[9] Fez também o átrio ao lado meridional (que dá para o sul); as cortinas do átrio eram de linho fino retorcido, de cem côvados de comprimento.

[9]Jis įrengė kiemą. Pietų pakraščio – į pietų pusę – kiemo uždangos buvo plonos suktinių siūlų drobės, šimto uolekčių ilgio;

10 As suas vinte colunas e as suas bases eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

11 De igual modo para o lado norte havia cortinas de cem côvados de comprimento; as suas vinte colunas e as suas vinte bases eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

12 Para o lado do ocidente havia cortinas de cinqüenta côvados; as suas colunas eram dez, e as suas bases, dez; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

13 Do lado oriental (para o levante), eram as cortinas de cinqüenta côvados.

14 As cortinas para um lado da entrada eram de quinze côvados; e as suas colunas eram três, e as suas bases, três.

15 Para o outro lado da entrada do átrio, de um e de outro lado da entrada, eram as cortinas de quinze côvados; as suas colunas eram três, e as suas bases, três.

16 Todas as cortinas ao redor do átrio eram de linho fino retorcido.

17 As bases das colunas eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

18 O reposteiro da porta do átrio era de obra de bordador, de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido; o comprimento era de vinte côvados, e a altura, na largura, era de cinco côvados, segundo a medida das cortinas do átrio.

19 As suas quatro colunas e as suas quatro bases eram de bronze, os seus ganchos

10jų dvidešimt stulpų su dvidešimčia pastovų buvo iš vario, bet stulpų kabliai ir sankabos buvo iš sidabro.

11Šiaurės pakraščio uždangos buvo šimto uolekčių ilgio; dvidešimt stulpų ir dvidešimt pastovų buvo iš vario, bet stulpų kabliai ir sankabos – iš sidabro.

12Vakarų pakraščio užuolaidos buvo penkiasdešimt uolekčių ilgio su dešimčia stulpų ir dešimčia pastovų; stulpų kabliai ir sankabos buvo iš sidabro.

13Rytų pakraštyje kiemo ilgis buvo penkiasdešimt uolekčių.

14Viename vartų šone uždanga buvo penkiolikos uolekčių su trim stulpais ir trim pastovais.

15Lygiai taip ir kitame šone; abiejų kiemo vartų šonų užuolaidos buvo penkiolikos uolekčių su trim stulpais ir trim pastovais.

16Visos kiemo uždangos buvo iš plonos suktinių siūlų drobės.

17Stulpų pastovai buvo iš vario, bet stulpų kabliai bei jų sankabos – iš sidabro, o stulpų viršūnės buvo pasidabruotos. Visi kiemo stulpai buvo padengti sidabru.

18Kiemo vartų užuolaida buvo iš plonos suktinių siūlų drobės, išsiuvinėtos mėlynais, violetiniais ir tamsiai raudonais siūlais. Ji buvo dvidešimt uolekčių ilgio; jos aukštis, arba plotis, buvo penkios uolektys, toks kaip ir kiemo dangų.

19Keturi stulpai ir jų keturi pastovai buvo iš vario, o kabliai – iš sidabro. Stulpų

eram de prata, e o revestimento das suas cabeças e as suas vergas, de prata.

[20] Todos os pregos do tabernáculo e do átrio ao redor eram de bronze.

A enumeração das coisas do tabernáculo

[21] Esta é a enumeração das coisas para o tabernáculo, a saber, o tabernáculo do Testemunho, segundo, por ordem de Moisés, foram contadas para o serviço dos levitas, por intermédio de Itamar, filho do sacerdote Arão.

[22] Fez Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá, tudo quanto o SENHOR ordenara a Moisés.

[23] E, com ele, Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã, mestre de obra, desenhista e bordador em estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino.

[24] Todo o ouro empregado na obra, em toda a obra do santuário, a saber, o ouro da oferta, foram vinte e nove talentos e setecentos e trinta siclos, segundo o siclo do santuário.

[25] A prata dos arrolados da congregação foram cem talentos e mil e setecentos e setenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário:

[26] um beca por cabeça, isto é, meio siclo, segundo o siclo do santuário, de qualquer dos arrolados, de vinte anos para cima, que foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

[27] Empregaram-se cem talentos de prata para fundir as bases do santuário e as

viršūnės buvo pasidabruotos, o sankabos – iš sidabro.

[20]Palapinės ir kiemo kuoleliai buvo iš vario.

Sunaudoti metalai

[21]Štai Padangtės, Sandoros Padangtės, apyskaita, kurią, Mozei įsakius ir Aarono sūnui kunigui Itamarui vadovaujant, padarė levitai.

[22]O Becalelis, Hūro sūnaus Ūrio sūnus iš Judo giminės, buvo padaręs visa, ką MozeiVIEŠPATS buvo įsakęs padaryti,

[23]drauge su Ahisamacho sūnumi Oholiabu iš Dano giminės, meistru, dailininku ir turinčiu įgūdžių siuvinėti ploną drobę mėlynais, violetiniais bei tamsiai raudonos spalvos siūlais.

[24]Aukso, sunaudoto visos šventyklos statybos darbams – auksas suaukotas kaip atnašos, – buvo dvidešimt devyni talentai ir septyni šimtai trisdešimt šekelių pagal šventyklos šekelį.

[25]Sidabro, surinkto per bendrijos surašymą, buvo šimtas talentų ir tūkstantis septyni šimtai septyniasdešimt penki šekeliai pagal šventyklos šekelį, po

[26]vieną beką nuo galvos (tai yra po pusšekelį pagal šventyklos šekelį) kiekvieno, įrašyto į sąrašą ir turinčio dvidešimt metų arba vyresnio, iš viso šešių šimtų trijų tūkstančių penkių šimtų ir penkiasdešimt vyrų.

[27]Šimtinė sidabro talentų buvo sunaudota šventyklos pastovams ir uždangos

bases do véu; para as cem bases, cem talentos: um talento para cada base.

28 Dos mil setecentos e setenta e cinco siclos, fez os colchetes das colunas, e cobriu as suas cabeças, e lhes fez as vergas.

29 O bronze da oferta foram setenta talentos e dois mil e quatrocentos siclos.

30 Dele fez as bases da porta da tenda da congregação, e o altar de bronze, e a sua grelha de bronze, e todos os utensílios do altar,

31 e as bases do átrio ao redor, e as bases da porta do átrio, e todas as estacas do tabernáculo, e todas as estacas do átrio ao redor.

pastovams nuliedinti – šimtas pastovų iš šimtinės talentų, po talentą kiekvienam pastovui.

28Iš tūkstančio septynių šimtų septyniasdešimt penkių šekelių jis padirbo kablius stulpams, aptraukė jų viršūnes ir padarė jiems sankabas.

29Vario buvo suaukota septyniasdešimt talentų ir du tūkstančiai keturi šimtai šekelių.

30Iš jo jis padirbo pastovus Susitikimo Palapinės durims, vario aukurą su vario pinučiais ir visus aukuro reikmenis,

31visus pastovus kiemui ir pastovus kiemo vartams, visus kuolelius Padangtei ir visus kuolelius kiemui.

Êxodo 39

As vestes dos sacerdotes
Êxodo 28.1-43

1 Fizeram também de estofo azul, púrpura e carmesim as vestes, finamente tecidas, para ministrar no santuário, e também fizeram as vestes sagradas para Arão, como o SENHOR ordenara a Moisés.

2 Fizeram a estola sacerdotal de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido.

3 De ouro batido fizeram lâminas delgadas e as cortaram em fios, para permearem entre o estofo azul, a púrpura, o carmesim e o linho fino da obra de desenhista.

Išėjimo 39

Vyriausiojo kunigo drabužiai

1Iš mėlynų, violetinių ir tamsiai raudonų siūlų jie išaudė puikius apdarus šventyklos tarnybai. Jie pagamino šventuosius drabužius Aaronui, kaipVIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

Efodas ir krūtinės dėklas

2Efodą padarė iš aukso ir plonos suktinių siūlų drobės, puoštos mėlynais, violetiniais bei tamsiai raudonais siūlais.

3Išploję auksą į lakštus, sukarpė į siūlus ir jais išsiuvinėjo meniškus raštus drauge su mėlynais, violetiniais bei tamsiai raudonais siūlais plonoje suktinių siūlų drobėje.

[4] Tinha duas ombreiras que se ajuntavam às suas duas extremidades, e assim se uniam.

[4]Padarė efodui dvejas petnešas, prisiūtas prie abiejų jo galų.

[5] O cinto de obra esmerada, que estava sobre a estola sacerdotal, era de obra igual, da mesma obra de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[5]Išsiuvinėtoji juosta buvo iš tų pačių medžiagų ir to paties meistriškumo kaip ir efodas. Ji buvo padaryta iš plonos suktinių siūlų drobės, puoštos auksu ir mėlynais, violetiniais bei tamsiai raudonais siūlais, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

[6] Também se prepararam as pedras de ônix, engastadas em ouro, trabalhadas como lavores de sinete, com os nomes dos filhos de Israel,

[6]Lazurito akmenys buvo paruošti, įrėminti aukso rėmeliais ir juose išraižyti Izraelio sūnų vardai, kaip išraižomas antspaudo žiedas.

[7] e as puseram nas ombreiras da estola sacerdotal, por pedras de memória aos filhos de Israel, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[7]Juos pritvirtino prie efodo petnešų, kad būtų Izraelio sūnums atminimo akmenys, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

[8] Fizeram também o peitoral de obra esmerada, conforme a obra da estola sacerdotal: de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido.

[8]Kaip ir efodą iš plonos suktinių siūlų drobės padarė krūtinės dėklą, meistriškai išsiuvinėtą auksu ir mėlynais, violetiniais bei tamsiai raudonais siūlais.

[9] Era quadrado; duplo fizeram o peitoral: de um palmo era o seu comprimento, e de um palmo dobrado, a sua largura.

[9]Jis buvo keturkampis. Krūtinės dėklą padarė dvilinką, sprindžio ilgio ir sprindžio pločio.

[10] Colocaram, nele, engastes de pedras, com quatro ordens de pedras: a ordem de sárdio, topázio e carbúnculo era a primeira;

[10]Apdaigstė jį keturiomis brangakmenių eilėmis. Pirmoje eilėje buvo sardas, topazas ir smaragdas,

[11] a segunda ordem era de esmeralda, safira e diamante;

[11]antroje eilėje – granatas, safyras ir ametistas,

[12] a terceira ordem era de jacinto, ágata e ametista;

[12]trečioje eilėje – hiacintas, agatas ir krištolas,

[13] e a quarta ordem era de berilo, ônix e jaspe; eram elas guarnecidas de ouro nos seus engastes.

[13]ketvirtoje eilėje – berilas, lazuritas ir jaspis. Brangakmeniai buvo įrėminti aukso rėmeliais.

[14] As pedras eram conforme os nomes dos filhos de Israel, doze segundo os seus nomes; eram esculpidas como sinete, cada uma com o seu nome para as doze tribos.

[15] E fizeram para o peitoral correntes como cordas, de obra trançada de ouro puro.

[16] Também fizeram para o peitoral dois engastes de ouro e duas argolas de ouro; e puseram as duas argolas nas extremidades do peitoral.

[17] E meteram as duas correntes trançadas de ouro nas duas argolas, nas extremidades do peitoral.

[18] As outras duas pontas das duas correntes trançadas meteram nos dois engastes e as puseram nas ombreiras da estola sacerdotal, na frente dele.

[19] Fizeram também duas argolas de ouro e as puseram nas duas extremidades do peitoral, na sua orla interior oposta à estola sacerdotal.

[20] Fizeram também mais duas argolas de ouro e as puseram nas duas ombreiras da estola sacerdotal, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal.

[21] E ligaram o peitoral com as suas argolas às argolas da estola sacerdotal, por cima com uma fita azul, para que estivesse sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal, e nunca o peitoral se separasse da estola sacerdotal, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[14]Akmenų skaičius atitiko dvylikos Izraelio sūnų vardus; jie buvo tarsi antspaudo žiedai su kiekviename išraižytu vienos iš dvylikos giminių vardu.

[15]Krūtinės dėklui padirbo grandinėles iš gryno aukso, suvytas tarsi virvelės;

[16]jam padirbo iš aukso du įtvarus ir du auksinius žiedus. Žiedus pritvirtino ant abiejų krūtinės dėklo kampų

[17]ir įvėrė aukso virveles į šiuos du žiedus krūtinės dėklo kampuose.

[18]Abiejų virvelių galus pritvirtino prie dviejų įtvarų, pririšdami juos priekyje prie efodo petnešų.

[19]Tada padirbo iš aukso kitus du žiedus ir pritvirtino juos apačioje prie dviejų krūtinės dėklo kampų ant užpakalinės pusės prie pat efodo.

[20]Padirbo dar du žiedus iš aukso ir pritvirtino juos žemai efodo petnešų priekyje, prie jo siūlės virš meistriškai išaustos efodo juostos.

[21]Tada, kaipVIEŠPATS buvo įsakęs Mozei, jie sujungė mėlyna virvele krūtinės dėklo žiedus su efodo žiedais, kad jis gulėtų ant meistriškai išaustos efodo juostos ir neatsiskirtų nuo efodo.

Kiti drabužiai

[22] Fizeram também a sobrepeliz da estola sacerdotal, de obra tecida, toda de estofo azul.

[23] No meio dela havia uma abertura; era debruada como abertura de uma saia de malha, para que se não rompesse.

[24] Em toda a orla da sobrepeliz, fizeram romãs de estofo azul, carmesim e linho retorcido.

[25] Fizeram campainhas de ouro puro e as colocaram no meio das romãs em toda a orla da sobrepeliz;

[26] uma campainha e uma romã, outra campainha e outra romã, em toda a orla da sobrepeliz, para se usar ao ministrar, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[27] Fizeram também as túnicas de linho fino, de obra tecida, para Arão e para seus filhos,

[28] e a mitra de linho fino, e as tiaras de linho fino, e os calções de linho fino retorcido,

[29] e o cinto de linho fino retorcido, e de estofo azul, e de púrpura, e de carmesim, obra de bordador, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[30] Também fizeram de ouro puro a lâmina da coroa sagrada e, nela, gravaram à maneira de gravuras de sinete: Santidade ao SENHOR.

[22]Efodo skraistę išaudė vien iš mėlynų siūlų.

[23]Skylė galvai skraistės viduryje buvo kaip skylė šarvų liemenėje su atsiūlėjimu aplink skylę, idant nesuplyštų.

[24]Ant žemutinio skraistės apvado padirbo granatmedžio obuolius iš plonos suktinių siūlų drobės, puoštos mėlynais, violetiniais bei tamsiai raudonais siūlais.

[25]Padirbo taip pat varpelius iš gryno aukso ir pritvirtino tarp granatmedžio obuolių ant žemutinio skraistės apvado, visus aplinkui tarp granatmedžio obuolių.

[26]Pakaitomis varpelis ir granatmedžio obuolys, varpelis ir granatmedžio obuolys, ir taip aplink visą žemutinį apvadą skraistės, skirtos vilkėti atliekant tarnybą, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

[27]Aaronui ir jo sūnums pagamino tunikas iš plonos drobės,

[28]turbaną iš plonos drobės, kepures iš plonos drobės, lininius apatinius drabužius iš plonos suktinių siūlų drobės

[29]ir plonos suktinių siūlų drobės juostą puošniai išsiuvinėjo mėlynais, violetiniais bei tamsiai raudonais siūlais, kaipVIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

[30]Padirbo iš gryno aukso gėlę – pašventimo ženklą – ir, kaip išraižomas antspaudo žiedas, išraižė joje įrašą „Pašvęsta VIEŠPAČIUI“.

[31] E ataram-na com um cordão de estofo azul, para prender a lâmina à parte superior da mitra, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[31]Gėlei prie turbano pritvirtinti užrišo mėlyną virvelę, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

Os utensílios do tabernáculo completados
Êxodo 35.10-19

Darbų užbaigimas

[32] Assim se concluiu toda a obra do tabernáculo da tenda da congregação; e os filhos de Israel fizeram tudo segundo o SENHOR tinha ordenado a Moisés; assim o fizeram.

[32]Taip buvo užbaigti visi Susitikimo Palapinės Padangtės darbai. Izraelitai visa padarė, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

[33] Depois, trouxeram a Moisés o tabernáculo, a tenda e todos os seus pertences, os seus colchetes, as suas tábuas, as suas vergas, as suas colunas e as suas bases;

[33]Tada jie atnešė Padangtę su Palapine ir visais reikmenimis pas Mozę: kablius, lentas, skersinius, stulpus bei pastovus,

[34] a coberta de peles de carneiro tintas de vermelho, e a coberta de peles finas, e o véu do reposteiro;

[34]raudonai dažytų avikailių dangas, tehašimo odos dangas ir pertvaros uždangą,

[35] a arca do Testemunho, e os seus varais, e o propiciatório;

[35]Sandoros Skrynią su kartelėmis ir malonės sostu,

[36] a mesa com todos os seus utensílios e os pães da proposição;

[36]stalą su visais reikmenimis ir padėtine duona,

[37] o candelabro de ouro puro com suas lâmpadas; as lâmpadas colocadas em ordem, e todos os seus utensílios, e o azeite para a iluminação;

[37]gryno aukso žvakidę su žibintais bei visais reikmenimis ir aliejų apšvietimui,

[38] também o altar de ouro, e o óleo da unção, e o incenso aromático, e o reposteiro da porta da tenda;

[38]aukso aukurą, patepimo aliejų bei kvapųjį smilkalą ir užuolaidą Palapinės įėjimui,

[39] o altar de bronze, e a sua grelha de bronze, e os seus varais, e todos os seus utensílios, e a bacia, e o seu suporte;

[39]vario aukurą ir vario pinučius, karteles bei visus reikmenis, praustuvą su pastovu,

[40] as cortinas do átrio, e as suas colunas, e as suas bases, e o reposteiro para a porta do átrio, e as suas cordas, e os seus pregos,

[40]kiemo dangas, stulpus bei pastovus, užuolaidą kiemo vartams su virvėmis ir

e todos os utensílios do serviço do tabernáculo, para a tenda da congregação;

[41] as vestes finamente tecidas para ministrar no santuário, e as vestes sagradas do sacerdote Arão, e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes.

[42] Tudo segundo o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel toda a obra.

[43] Viu, pois, Moisés toda a obra, e eis que a tinham feito segundo o SENHOR havia ordenado; assim a fizeram, e Moisés os abençoou.

kuoleliais, visa, kas reikalinga Padangtės tarnybai Susitikimo Palapinėje,

[41]puikius apdarus šventyklos tarnybai bei šventuosius drabužius kunigui Aaronui ir drabužius jo sūnums kunigų tarnybai eiti.

[42]Kaip VIEŠPATS buvo įsakęs Mozei, taip izraelitai buvo atlikę visus darbus.

[43]Pamatęs, kad visa jie buvo padarę, kaip VIEŠPATS buvo įsakęs, Mozė palaimino juos.

Êxodo 40

Deus manda Moisés levantar o tabernáculo

[1] Depois, disse o SENHOR a Moisés:

[2] No primeiro dia do primeiro mês, levantarás o tabernáculo da tenda da congregação.

[3] Porás, nele, a arca do Testemunho e a cobrirás com o véu.

[4] Meterás, nele, a mesa e porás por ordem as coisas que estão sobre ela; também meterás, nele, o candelabro e acenderás as suas lâmpadas.

[5] Porás o altar de ouro para o incenso diante da arca do Testemunho e pendurarás o reposteiro da porta do tabernáculo.

[6] Porás o altar do holocausto diante da porta do tabernáculo da tenda da congregação.

Išėjimo 40

Padangtės pašventinimas

[1]VIEŠPATS tarė Mozei:

[2]„Pirmo mėnesio pirmą dieną pastatysi Susitikimo Palapinės Padangtę.

[3]Padėsi į ją Sandoros Skrynią ir atskirsi uždanga.

[4]Įneši stalą ir jį padengsi. Tada įneši žvakidę ir uždegsi jos žibintus.

[5]Aukso aukurą smilkalams pastatysi priešais Sandoros Skrynią ir pakabinsi Padangtės duryse užuolaidą.

[6]Deginamųjų aukų aukurą pastatysi Susitikimo Palapinėje priešais įėjimą į Padangtę,

[7] Porás a bacia entre a tenda da congregação e o altar e a encherás de água.

[8] Depois, porás o átrio ao redor e pendurarás o reposteiro à porta do átrio.

[9] E tomarás o óleo da unção, e ungirás o tabernáculo e tudo o que nele está, e o consagrarás com todos os seus pertences; e será santo.

[10] Ungirás também o altar do holocausto e todos os seus utensílios e consagrarás o altar; e o altar se tornará santíssimo.

[11] Então, ungirás a bacia e o seu suporte e a consagrarás.

[12] Farás também chegar Arão e seus filhos à porta da tenda da congregação e os lavarás com água.

[13] Vestirás Arão das vestes sagradas, e o ungirás, e o consagrarás para que me oficie como sacerdote.

[14] Também farás chegar seus filhos, e lhes vestirás as túnicas,

[15] e os ungirás como ungiste seu pai, para que me oficiem como sacerdotes; sua unção lhes será por sacerdócio perpétuo durante as suas gerações.

O tabernáculo é levantado

[16] E tudo fez Moisés segundo o SENHOR lhe havia ordenado; assim o fez.

[17] No primeiro mês do segundo ano, no primeiro dia do mês, se levantou o tabernáculo.

[18] Moisés levantou o tabernáculo, e pôs as suas bases, e armou as suas tábuas, e meteu, nele, as suas vergas, e levantou as suas colunas;

[7]praustuvą padėsi tarp Susitikimo Palapinės ir aukuro, pripilsi į jį vandens.

[8]Iš visų pusių įrengsi kiemą ir pakabinsi užuolaidą ant kiemo vartų.

[9]Tada paimsi patepimo aliejaus ir patepsi Padangtę ir visa, kas joje; pašventinsi ją drauge su visu apstatymu, kad būtų šventa.

[10]Šventindamas deginamųjų aukų aukurą su visais jo reikmenimis, patepsi ir jį, kad būtų ypač šventas.

[11]Patepsi ir praustuvą drauge su pastovu ir pašventinsi jį.

[12]Tada atvesi Aaroną ir jo sūnus prie Susitikimo Palapinės durų ir, apiplovęs vandeniu,

[13]apvilksi Aaroną šventuoju apdaru ir patepsi, šventindamas jį, kad jis man tarnautų kaip kunigas.

[14]Atvesi ir jo sūnus, apvilksi juos tunikomis

[15]ir patepsi juos, kaip patepei jų tėvą, kad jie tarnautų man kaip kunigai. Šis patepimas suteiks jiems amžiną kunigystę per visas kartų kartas“.

[16]Taip Mozė ir padarė. Kaip VIEŠPATS jam buvo įsakęs, taip jis ir padarė.

[17]Taigi antrų metų pirmo mėnesio pirmą dieną buvo pastatyta Padangtė.

[18]Mozė pastatė Padangtę. Jis padėjo pastovus, sustatė lentas, uždėjo skersinius ir iškėlė stulpus;

[19] estendeu a tenda sobre o tabernáculo e pôs a coberta da tenda por cima, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[19]po to išskleidė Palapinę viršum Padangtės, uždėdamas virš jos Palapinės dangą, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

[20] Tomou o Testemunho, e o pôs na arca, e meteu os varais na arca, e pôs o propiciatório em cima da arca.

[20]Jis paėmė liudijimą ir įdėjo jį į Skrynią, pritaisė prie Skrynios karteles, užkėlė ant Skrynios viršaus malonės sostą

[21] Introduziu a arca no tabernáculo, e pendurou o véu do reposteiro, e com ele cobriu a arca do Testemunho, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[21]ir įnešė Skrynią į Padangtę. Tada pakabino uždangą ir uždengė Sandoros Skrynią, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

[22] Pôs também a mesa na tenda da congregação, ao lado do tabernáculo, para o norte, fora do véu,

[22]Stalą padėjo Susitikimo Palapinėje, prie Padangtės šiaurės pakraščio šiapus uždangos,

[23] e sobre ela pôs em ordem os pães da proposição perante o SENHOR, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[23]ir išdėliojo ant jo padėklus duonos, kad ji būtųVIEŠPATIES akivaizdoje, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

[24] Pôs também, na tenda da congregação, o candelabro defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul,

[24]Žvakidę padėjo Susitikimo Palapinėje priešais stalą prie Padangtės pietų pakraščio

[25] e preparou as lâmpadas perante o SENHOR, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[25]ir uždegė žibintus VIEŠPATIES akivaizdoje, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

[26] Pôs o altar de ouro na tenda da congregação, diante do véu,

[26]Aukso aukurą padėjo Susitikimo Palapinėje priešais uždangą

[27] e acendeu sobre ele o incenso aromático, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[27]ir atnašavo ant jo kvapųjį smilkalą, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

[28] Pendurou também o reposteiro da porta do tabernáculo,

[28]Jis pakabino ir užuolaidą ant įėjimo į Padangtę.

[29] pôs o altar do holocausto à porta do tabernáculo da tenda da congregação e ofereceu sobre ele holocausto e oferta de cereais, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[29]Aukurą deginamosioms aukoms jis pastatė Susitikimo Palapinėje prie įėjimo į Padangtę ir atnašavo ant jo deginamąsias aukas bei javų atnašas, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

30 Pôs a bacia entre a tenda da congregação e o altar e a encheu de água, para se lavar.

31 Nela, Moisés, Arão e seus filhos lavavam as mãos e os pés,

32 quando entravam na tenda da congregação e quando se chegavam ao altar, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

33 Levantou também o átrio ao redor do tabernáculo e do altar e pendurou o reposteiro da porta do átrio. Assim Moisés acabou a obra.

A nuvem cobre o tabernáculo

Números 9.15-23

34 Então, a nuvem cobriu a tenda da congregação, e a glória do SENHOR encheu o tabernáculo.

35 Moisés não podia entrar na tenda da congregação, porque a nuvem permanecia sobre ela, e a glória do SENHOR enchia o tabernáculo.

36 Quando a nuvem se levantava de sobre o tabernáculo, os filhos de Israel caminhavam avante, em todas as suas jornadas;

37 se a nuvem, porém, não se levantava, não caminhavam, até ao dia em que ela se levantava.

38 De dia, a nuvem do SENHOR repousava sobre o tabernáculo, e, de noite, havia fogo nela, à vista de toda a casa de Israel, em todas as suas jornadas.

30Tarp Susitikimo Palapinės ir aukuro padėjo praustuvą ir pripildė vandens,

31kuriuo ir Mozė, ir Aaronas, ir jo sūnūs nusiplovė rankas ir kojas.

32Kada tik eidavo į Susitikimo Palapinę ir artindavosi prie aukuro, jie apsiplaudavo, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

33Aplink Padangtę bei aukurą jis įrengė kiemą ir užkabino užuolaidą ant kiemo vartų. Taip Mozė užbaigė darbą.

Dievo Artumas Padangtėje

34Tada debesis uždengė Susitikimo Palapinę, ir VIEŠPATIES šlovė pripildė Padangtę.

35Mozė negalėjo įeiti į Susitikimo Palapinę, nes ją gaubė debesis ir pripildė VIEŠPATIES šlovė.

36Kai tik debesis pakildavo nuo Padangtės, izraelitai leisdavosi į kelionę.

37Bet jeigu debesis nepakildavo, jie tol nesileisdavo į kelionę, kol jis nepakildavo.

38Dieną virš Padangtės buvo matyti VIEŠPATIES debesis, o naktį viso Izraelio namų akivaizdoje kiekvienoje jų kelionės sustojimo vietoje ten būdavo ugnis.

O terceiro livro de Moisés chamado Levítico	Kunigų

Levítico 1

Os holocaustos

[1] Chamou o SENHOR a Moisés e, da tenda da congregação, lhe disse:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando algum de vós trouxer oferta ao SENHOR, trareis a vossa oferta de gado, de rebanho ou de gado miúdo.

[3] Se a sua oferta for holocausto de gado, trará macho sem defeito; à porta da tenda da congregação o trará, para que o homem seja aceito perante o SENHOR.

[4] E porá a mão sobre a cabeça do holocausto, para que seja aceito a favor dele, para a sua expiação.

[5] Depois, imolará o novilho perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, apresentarão o sangue e o aspergirão ao redor sobre o altar que está diante da porta da tenda da congregação.

[6] Então, ele esfolará o holocausto e o cortará em seus pedaços.

[7] E os filhos de Arão, o sacerdote, porão fogo sobre o altar e porão em ordem lenha sobre o fogo.

[8] Também os filhos de Arão, os sacerdotes, colocarão em ordem os pedaços, a saber, a cabeça e o redenho, sobre a lenha que está no fogo sobre o altar.

[9] Porém as entranhas e as pernas, o sacerdote as lavará com água; e queimará tudo isso sobre o altar; é holocausto,

Kunigų 1

Deginamoji auka

[1]VIEŠPATS pasišaukė Mozę ir kalbėjo jam iš Susitikimo Palapinės, tardamas:

[2]„Kalbėk izraelitams ir sakyk jiems. Kai kas nors iš jūsų nori atvesti VIEŠPAČIUI gyvulio atnašą, atveskite atnašą iš jaučių bandos ar iš avių bei ožkų kaimenės.

[3]Jei atnaša yra deginamoji auka iš jaučių bandos, jis atves sveiką jautį prie Susitikimo Palapinės įėjimo, kad būtų priimtas jo vardu VIEŠPATIESakivaizdoje.

[4]Ten jis uždės ranką ant galvos deginamajai aukai, kad ji būtų priimta jo labui kaip permaldavimas už jį.

[5]Jautis bus papjautasVIEŠPATIES akivaizdoje, o Aaronas ir jo sūnūs atnašaus kraują, išliedami jį ant visų šonų aukuro, esančio prie Susitikimo Palapinės įėjimo.

[6]Tada deginamoji auka bus nulupta ir sukapota į dalis.

[7]Kunigo Aarono sūnūs užkurs ant aukuro ugnį ir prikraus į ugnį malkų.

[8]Po to Aarono sūnūs, kunigai, išdėlios sukapotas dalis drauge su galva ir taukais ant ugnies ir malkų, esančių ant aukuro.

[9]O viduriai ir kojos bus apiplauti vandeniu. Tada kunigas pavers dūmais visą atnašą ant aukuro kaip ugninę atnašą – malonaus kvapo auką VIEŠPAČIUI.

oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

10 Se a sua oferta for de gado miúdo, de carneiros ou de cabritos, para holocausto, trará macho sem defeito.

10Jei atnaša deginamajai aukai yra iš smulkių gyvulių – avių ar ožkų kaimenės, jis atves sveiką aviną ar ožį.

11 E o imolará ao lado do altar, para o lado norte, perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, aspergirão o seu sangue em redor sobre o altar.

11Šis bus papjautas prie šiaurinio aukuro krašto VIEŠPATIES akivaizdoje. Tada Aarono sūnūs, kunigai, išlies jo kraują ant visų aukuro šonų.

12 Depois, ele o cortará em seus pedaços, como também a sua cabeça e o seu redenho; e o sacerdote os porá em ordem sobre a lenha que está no fogo sobre o altar;

12Sukapotas dalis kunigas išdėlios drauge su galva ir taukais viršum degančių malkų ant aukuro.

13 porém as entranhas e as pernas serão lavadas com água; e o sacerdote oferecerá tudo isso e o queimará sobre o altar; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

13O viduriai ir kojos bus apiplautos vandeniu. Tada kunigas atnašaus visa, paversdamas dūmais ant aukuro. Tai deginamoji auka – malonaus kvapo ugninė atnašaVIEŠPAČIUI.

14 Se a sua oferta ao SENHOR for holocausto de aves, trará a sua oferta de rolas ou de pombinhos.

14Jei atnaša VIEŠPAČIUI yra deginamoji auka iš paukščių, jis parinks ją iš purplelių ar balandžių.

15 O sacerdote a trará ao altar, e, com a unha, lhe destroncará a cabeça, sem a separar do pescoço, e a queimará sobre o altar; o seu sangue, ele o fará correr na parede do altar;

15Kunigas atneš jį prie aukuro, nusuks galvą ir ant aukuro pavers dūmais. O kraujas bus išlietas ant aukuro šonų.

16 tirará o papo com suas penas e o lançará junto ao altar, para o lado oriental, no lugar da cinza;

16Jis atskirs gurklį su viskuo kas jame ir numes į pelenams skirtą vietą rytinėje aukuro pusėje.

17 rasgá-la-á pelas asas, porém não a partirá; o sacerdote a queimará sobre o altar, em cima da lenha que está no fogo; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

17Tada, perplėšęs paukštį per vidurį ir pusių neatskirdamas, kunigas pavers jį dūmais ant aukuro viršum malkų ant ugnies. Tai deginamoji auka – malonaus kvapo ugninė atnaša VIEŠPAČIUI.

Levítico 2

As ofertas de manjares

[1] Quando alguma pessoa fizer oferta de manjares ao SENHOR, a sua oferta será de flor de farinha; nela, deitará azeite e, sobre ela, porá incenso.

[2] Levá-la-á aos filhos de Arão, os sacerdotes, um dos quais tomará dela um punhado da flor de farinha e do seu azeite com todo o seu incenso e os queimará como porção memorial sobre o altar; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[3] O que ficar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; é coisa santíssima das ofertas queimadas ao SENHOR.

[4] Quando trouxeres oferta de manjares, cozida no forno, será de bolos asmos de flor de farinha amassados com azeite e obreias asmas untadas com azeite.

[5] Se a tua oferta for de manjares cozida na assadeira, será de flor de farinha sem fermento amassada com azeite.

[6] Em pedaços a partirás e, sobre ela, deitarás azeite; é oferta de manjares.

[7] Se a tua oferta for de manjares de frigideira, far-se-á de flor de farinha com azeite.

[8] E a oferta de manjares, que daquilo se fará, trarás ao SENHOR; será apresentada ao sacerdote, o qual a levará ao altar.

[9] Da oferta de manjares tomará o sacerdote a porção memorial e a queimará sobre o altar; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

Kunigų 2

Javų aukos

[1]Kai kas nors duoda javų atnašą VIEŠPAČIUI, jo atnaša turi būti geriausi miltai. Jis užpils ant jų aliejaus, apibarstys smilkalais

[2]ir atneš Aarono sūnums, kunigams. Kunigas, paėmęs iš jos saują geriausių miltų ir aliejaus, drauge su visais smilkalais pavers šią priminimo atnašą dūmais ant aukuro, malonaus kvapo ugninę auką VIEŠPAČIUI.

[3]O kas lieka nuo javų atnašos, bus Aaronui ir jo sūnums; tai švenčiausia dalis ugninių atnašų VIEŠPAČIUI.

[4]Kai duosi javų atnašą, iškeptą krosnyje, ji turi būti iš geriausių miltų: neraugินti papločiai, įmaišyti aliejumi, arba neraugintos aliejumi apteptos bandelės.

[5]Jei tavo javų atnaša kepta keptuvėje, ji bus iš geriausių miltų, išminkyta su aliejumi ir nerauginta.

[6]Padalyk ją į gabalus ir apipilk aliejumi. Tai javų atnaša.

[7]Jei tavo javų atnaša yra atnaša puode, ji bus paruošta iš geriausių miltų aliejuje.

[8]Kai atneši VIEŠPAČIUI javų atnašą, paruoštą vienu iš šių būdų, ji bus paduota kunigui, ir šis padės ją ant aukuro.

[9]Kunigas paims iš javų atnašos priminimo dalį ir pavers ją dūmais ant aukuro kaip malonaus kvapo ugninę atnašą VIEŠPAČIUI.

[10] O que ficar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; é coisa santíssima das ofertas queimadas ao SENHOR.

[11] Nenhuma oferta de manjares, que fizerdes ao SENHOR, se fará com fermento; porque de nenhum fermento e de mel nenhum queimareis por oferta ao SENHOR.

[12] Deles, trareis ao SENHOR por oferta das primícias; todavia, não se porão sobre o altar como aroma agradável.

[13] Toda oferta dos teus manjares temperarás com sal; à tua oferta de manjares não deixarás faltar o sal da aliança do teu Deus; em todas as tuas ofertas aplicarás sal.

[14] Se trouxeres ao SENHOR oferta de manjares das primícias, farás a oferta de manjares das tuas primícias de espigas verdes, tostadas ao fogo, isto é, os grãos esmagados de espigas verdes.

[15] Deitarás azeite sobre ela e, por cima, lhe porás incenso; é oferta de manjares.

[16] Assim, o sacerdote queimará a porção memorial dos grãos de espigas esmagados e do azeite, com todo o incenso; é oferta queimada ao SENHOR.

Levítico 3

Os sacrifícios pacíficos

[1] Se a oferta de alguém for sacrifício pacífico, se a fizer de gado, seja macho ou fêmea, oferecê-la-á sem defeito diante do SENHOR.

[2] E porá a mão sobre a cabeça da sua oferta e a imolará diante da porta da tenda

[10]O kas lieka nuo javų atnašos, bus Aaronui ir jo sūnums; tai švenčiausia dalis ugninių atnašų VIEŠPAČIUI.

[11]Visos javų atnašos, kurias duodi VIEŠPAČIUI, turi būti neraugintos, nes nei raugo, nei medaus nepaversi dūmais kaip ugninės aukos VIEŠPAČIUI.

[12]Jas galite atnešti VIEŠPAČIUI kaip pirmienų atnašas, tačiau ant aukuro jos nebus dedamos, kad duotų malonų kvapą.

[13]Visas javų atnašų aukas pasūdysi druska. Tenestinga tavo javų atnašoms tavo Sandoros su Dievu druskos. Su visomis savo atnašomis turi atnašauti druskos.

[14]Jei neši VIEŠPAČIUI derliaus pirmienų javų atnašą, atneši savo derliaus pirmienų šviežias ugnyje pagruzdintas varpas, kruopas iš šviežių grūdų kaip pirmienų javų atnašą.

[15]Užpilsi ant jos aliejaus ir apibarstysi smilkalais. Tai javų atnaša.

[16]O kunigas pavers dūmais jos priminimo dalį – dalį šviežių grūdų su aliejumi ir drauge su smilkalais. Tai ugninė atnaša VIEŠPAČIUI.

Kunigų 3

Bendravimo aukos

[1]Jei kieno atnaša yra bendravimo auka, ir jis atnašauja gyvulį iš jaučių bandos, turi atnašauti VIEŠPATIES akivaizdoje sveiką patiną ar sveiką patelę.

[2]Jis uždės ranką savo atnašai ant galvos ir papjaus gyvulį prie Susitikimo Palapinės

da congregação; e os filhos de Arão, os sacerdotes, aspergirão o sangue sobre o altar, ao redor.

įėjimo, o Aarono sūnūs, kunigai, išlies kraują ant aukuro šonų.

3 Do sacrifício pacífico fará oferta queimada ao SENHOR: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

3Tada iš bendravimo aukos jis atnašaus kaip ugninę atnašąVIEŠPAČIUI vidurius dengiančią riebiąją plėvę ir ant vidurių esančius taukus,

4 como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

4abudu inkstus su taukais, kurie yra ant jų prie paslėpsnių, ir kepenų lezgį, kurį išims drauge su inkstais.

5 E os filhos de Arão queimarão tudo isso sobre o altar, em cima do holocausto, que estará sobre a lenha no fogo; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

5Tada Aarono sūnūs pavers tai dūmais ant aukuro drauge su deginamąja auka viršum malkų ant ugnies kaip malonaus kvapo ugninę atnašą VIEŠPAČIUI.

6 Se a sua oferta por sacrifício pacífico ao SENHOR for de gado miúdo, seja macho ou fêmea, sem defeito a oferecerá.

6Jei jo atnaša yra bendravimo auka VIEŠPAČIUI iš avių kaimenės, jis turi atnašauti sveiką patiną ar sveiką patelę.

7 Se trouxer um cordeiro por sua oferta, oferecê-lo-á perante o SENHOR.

7Jei jis duoda avį kaip savo atnašą, atves ją VIEŠPATIES akivaizdon

8 E porá a mão sobre a cabeça da sua oferta e a imolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão aspergirão o sangue sobre o altar, em redor.

8ir uždės ranką atnašai ant galvos. Ji bus papjauta priešais Susitikimo Palapinę, o Aarono sūnūs išlies jos kraują ant visų aukuro šonų.

9 Então, do sacrifício pacífico trará ao SENHOR por oferta queimada a sua gordura: a cauda toda, a qual tirará rente ao espinhaço, e a gordura que cobre as entranhas, e toda a gordura que está sobre as entranhas,

9Iš bendravimo aukos jis kaip ugninę auką VIEŠPAČIUIatnašaus jos taukus: visą riebiąją uodegą, kuri turi būti atkirsta prie pat stuburo, vidurius dengiančią riebiąją plėvę ir taukus, kurie yra ant vidurių,

10 como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o

10abudu inkstus su taukais, kurie yra ant jų prie paslėpsnių, ir kepenų lezgį, kurį išims drauge su inkstais.

redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[11] E o sacerdote queimará tudo isso sobre o altar; é manjar da oferta queimada ao SENHOR.

[11]Tada kunigas pavers visa tai dūmais ant aukuro kaip ugninę maisto atnašą VIEŠPAČIUI.

[12] Mas, se a sua oferta for uma cabra, perante o SENHOR a trará.

[12]Jei jo atnaša yra ožka, atves ją VIEŠPATIES akivaizdon

[13] E porá a mão sobre a sua cabeça e a imolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão aspergirão o sangue sobre o altar, em redor.

[13]ir uždės ranką jai ant galvos. Ji bus papjauta priešais Susitikimo Palapinę, o Aarono sūnūs išlies jos kraują ant visų aukuro šonų.

[14] Depois, trará dela a sua oferta, por oferta queimada ao SENHOR: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[14]Iš jos jis atnašaus kaip ugninę atnašą VIEŠPAČIUI vidurius dengiančią riebiąją plėvę ir visus taukus, kurie yra ant vidurių,

[15] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[15]abudu inkstus drauge su taukais, kurie yra ant jų prie paslėpsnių, ir kepenų lezgį, kurį išims drauge su inkstais.

[16] E o sacerdote queimará tudo isso sobre o altar; é manjar da oferta queimada, de aroma agradável. Toda a gordura será do SENHOR.

[16]Tada kunigas visa tai pavers dūmais ant aukuro kaip ugninę maisto atnašą maloniam kvapui. Visi taukai priklauso VIEŠPAČIUI.

[17] Estatuto perpétuo será durante as vossas gerações, em todas as vossas moradas; gordura nenhuma nem sangue jamais comereis.

[17]Tai amžinas įsakas visoms jūsų kartoms, kad ir kur jūs gyventumėte: nevalgysite jokių taukų nei jokio kraujo“.

Levítico 4

O sacrifício pelos pecados por ignorância dos sacerdotes

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém pecar por ignorância contra qualquer dos mandamentos do

Kunigų 4

Aukos už kunigo nuodėmę

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[2]„Sakyk izraelitams: kai žmogus nusideda netyčiomis bet kuriam iš VIEŠPATIES įsakymų, darydamas tai, kas uždrausta,

SENHOR, por fazer contra algum deles o que não se deve fazer,

3 se o sacerdote ungido pecar para escândalo do povo, oferecerá pelo seu pecado um novilho sem defeito ao SENHOR, como oferta pelo pecado.

3jei pateptasis kunigas nusideda taip, kad kaltė krinta ant tautos, už nuodėmę, kuria nusidėjo, jis turi atnašauti sveiką jautį iš bandos kaip auką už nuodėmę VIEŠPAČIUI.

4 Trará o novilho à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR; porá a mão sobre a cabeça do novilho e o imolará perante o SENHOR.

4Jis atves jautį prie Susitikimo Palapinės durų priešais VIEŠPATĮ ir uždės ranką jaučiui ant galvos. Jautis bus papjautasVIEŠPATIES akivaizdoje.

5 Então, o sacerdote ungido tomará do sangue do novilho e o trará à tenda da congregação;

5Tada pateptasis kunigas pasems jaučio kraujo ir atneš į Susitikimo Palapinę.

6 e, molhando o dedo no sangue, aspergirá dele sete vezes perante o SENHOR, diante do véu do santuário.

6Padažęs pirštą kraujyje, kunigas pašlakstys juo septynis kartus VIEŠPATIES akivaizdoje šventyklos uždangos link.

7 Também daquele sangue porá o sacerdote sobre os chifres do altar do incenso aromático, perante o SENHOR, altar que está na tenda da congregação; e todo o restante do sangue do novilho derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

7Kunigas krauju pavilgys ragus kvapiojo smilkalo aukuro, esančio VIEŠPATIESakivaizdoje Susitikimo Palapinėje, o likusį jaučio kraują išlies prie papėdės deginamųjų aukų aukuro, kuris yra prie Susitikimo Palapinės įėjimo.

8 Toda a gordura do novilho da expiação tirará dele: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

8Išims visus aukos už nuodėmę jaučio taukus: vidurius dengiančią riebiąją plėvę ir visus taukus, kurie yra ant vidurių,

9 como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á

9abudu inkstus drauge su taukais, kurie yra ant jų prie paslėpsnių, ir kepenų lezgį, kurį išims kartu su inkstais,

10 como se tiram os do novilho do sacrifício pacífico; e o sacerdote os queimará sobre o altar do holocausto.

10kaip buvo išimta iš bendravimo aukos jaučio. Kunigas pavers juos dūmais ant deginamųjų aukų aukuro.

11 Mas o couro do novilho, toda a sua carne, a cabeça, as pernas, as entranhas e o excremento,

12 a saber, o novilho todo, levá-lo-á fora do arraial, a um lugar limpo, onde se lança a cinza, e o queimará sobre a lenha; será queimado onde se lança a cinza.

11O jaučio odą ir visą mėsą drauge su galva, kojomis, viduriais ir išmatomis –

12visas jaučio liekanas – jis išneš į švarią vietą už stovyklos, kur išpilami pelenai, ir sudegins ant laužo. Toje vietoje, kur išpilami pelenai, viskas bus sudeginta.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de toda a congregação

Números 15.22-26

Aukos už Izraelio bendruomenės nuodėmę

13 Mas, se toda a congregação de Israel pecar por ignorância, e isso for oculto aos olhos da coletividade, e se fizerem, contra algum dos mandamentos do SENHOR, aquilo que se não deve fazer, e forem culpados,

14 e o pecado que cometeram for notório, então, a coletividade trará um novilho como oferta pelo pecado e o apresentará diante da tenda da congregação.

15 Os anciãos da congregação porão as mãos sobre a cabeça do novilho perante o SENHOR; e será imolado o novilho perante o SENHOR.

16 Então, o sacerdote ungido trará do sangue do novilho à tenda da congregação;

17 molhará o dedo no sangue e o aspergirá sete vezes perante o SENHOR, diante do véu.

18 E daquele sangue porá sobre os chifres do altar que está perante o SENHOR, na tenda da congregação; e todo o restante do sangue derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

13Jei visa Izraelio bendruomenė netyčia suklysta ir, bendrijai to nė nejaučiant, padaro ką nors, kas pagal VIEŠPATIES įsakymus neturėtų būti daroma, ir užsitraukia kaltę,

14tai nuodėmei, kuria jie užsitraukė kaltę, paaiškėjus, bendrija atnašaus jautį iš bandos kaip auką už nuodėmę ir atves jį priešais Susitikimo Palapinę.

15Bendrijos seniūnai uždės rankas jaučiui ant galvos VIEŠPATIES akivaizdoje, ir jautis bus papjautas priešaisVIEŠPATĮ.

16Pateptasis kunigas atneš jaučio kraujo į Susitikimo Palapinę.

17Padažęs pirštą kraujyje, kunigas pašlakstys juo VIEŠPATIES akivaizdoje septynis kartus uždangos link.

18Tada krauju pavilgys ragus aukuro, esančioVIEŠPATIES akivaizdoje Susitikimo Palapinėje, o likusį kraują išlies prie papėdės deginamųjų aukų aukuro, kuris yra prie Susitikimo Palapinės įėjimo.

[19] Tirará do novilho toda a gordura e a queimará sobre o altar;

[20] e fará a este novilho como fez ao novilho da oferta pelo pecado; assim lhe fará, e o sacerdote por eles fará expiação, e eles serão perdoados.

[21] Depois, levará o novilho fora do arraial e o queimará como queimou o primeiro novilho; é oferta pelo pecado da coletividade.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de um príncipe

[22] Quando um príncipe pecar, e por ignorância fizer alguma de todas as coisas que o SENHOR, seu Deus, ordenou se não fizessem, e se tornar culpado;

[23] ou se o pecado em que ele caiu lhe for notificado, trará por sua oferta um bode sem defeito.

[24] E porá a mão sobre a cabeça do bode e o imolará no lugar onde se imola o holocausto, perante o SENHOR; é oferta pelo pecado.

[25] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta pelo pecado e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar do holocausto.

[26] Toda a gordura da oferta, queimá-la-á sobre o altar, como a gordura do sacrifício pacífico; assim, o sacerdote fará expiação por ele, no tocante ao seu pecado, e este lhe será perdoado.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de qualquer pessoa

[27] Se qualquer pessoa do povo da terra pecar por ignorância, por fazer alguma das

[19]Visi jo taukai bus išimti ir paversti dūmais ant aukuro.

[20]Su šiuo jaučiu pasielgs kaip su aukos už nuodėmę jaučiu; tą pat su juo padarys. Taigi kunigas atliks už juos permaldavimą, ir jiems bus atleista.

[21]O patį jautį jis išgabens už stovyklos ir sudegins kaip pirmąjį jautį. Tai bendrijos auka už nuodėmę.

Aukos už bendruomenės vadų nuodėmę

[22]Kai netyčia nusideda valdovas, darydamas ką nors iš tų dalykų, kurie pagal VIEŠPATIES, jo Dievo, įsakymus neturėtų būti daromi, ir pasijunta kaltas,

[23]arba jo padarytoji nuodėmė jam primenama, jis atves sveiką ožį kaip savo atnašą.

[24]Uždės ranką ožiui ant galvos, ir ožys bus papjautas toje vietoje, kur pjaunamos deginamosios aukos VIEŠPATIES akivaizdoje. Tai auka už nuodėmę.

[25]Tada kunigas paims savo pirštu aukos už nuodėmę kraujo ir pavilgys juo deginamųjų aukų aukuro ragus, o likusį kraują išlies prie deginamųjų aukų aukuro papėdės.

[26]Visi jo taukai bus paversti dūmais ant aukuro, kaip daroma su bendravimo aukos taukais. Taip kunigas atliks permaldavimą valdovo labui už nuodėmę, ir ji bus atleista.

Aukos už paprasto žmogaus nuodėmę

[27]Jei kas iš paprastų žmonių netyčiomis nusideda, darydamas ką nors iš tų dalykų,

coisas que o SENHOR ordenou se não fizessem, e se tornar culpada;

28 ou se o pecado em que ela caiu lhe for notificado, trará por sua oferta uma cabra sem defeito, pelo pecado que cometeu.

29 E porá a mão sobre a cabeça da oferta pelo pecado e a imolará no lugar do holocausto.

30 Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar.

31 Tirará toda a gordura, como se tira a gordura do sacrifício pacífico; o sacerdote a queimará sobre o altar como aroma agradável ao SENHOR; e o sacerdote fará expiação pela pessoa, e lhe será perdoado.

32 Mas, se pela sua oferta trouxer uma cordeira como oferta pelo pecado, fêmea sem defeito a trará.

33 E porá a mão sobre a cabeça da oferta pelo pecado e a imolará por oferta pelo pecado, no lugar onde se imola o holocausto.

34 Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta pelo pecado e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar.

35 Tirará toda a gordura, como se tira a gordura do cordeiro do sacrifício pacífico; o sacerdote a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas do SENHOR;

kurie pagal VIEŠPATIES įsakymus neturėtų būti daromi, ir pasijunta kaltas,

28ar jo padarytoji nuodėmė jam primenama vėliau, tai jis atves sveiką ožką kaip savo atnašą už nuodėmę, kurią yra padaręs.

29Jis uždės ranką ant galvos aukai už nuodėmę, ir auka už nuodėmę bus papjauta deginamųjų aukų vietoje.

30Tada kunigas paims savo pirštu jos kraujo ir pavilgys juo deginamųjų aukų aukuro ragus, o likusį kraują išlies prie aukuro papėdės.

31Visi jos taukai bus išimti, kaip iš bendravimo aukos, ir kunigas pavers juos dūmais ant aukuro, kad būtų malonus kvapasVIEŠPAČIUI. Taip kunigas atliks permaldavimą jo labui, ir jam bus atleista.

32O jei atnaša, kurią jis atveda kaip auką už nuodėmę, yra avis, jis turi atvesti avelę be trūkumų.

33Jis uždės ranką ant galvos aukai už nuodėmę, ir ji bus papjauta toje vietoje, kur pjaunamos deginamosios aukos.

34Tada kunigas paims savo pirštu jos kraujo ir pavilgys juo deginamųjų aukų aukuro ragus, o likusį kraują išlies prie aukuro papėdės.

35Visi jos taukai bus išimti kaip ir iš bendravimo aukos avies, ir kunigas pavers juos dūmais ant aukuro virš ugninių atnašų VIEŠPAČIUI. Taip kunigas paaukos

assim, o sacerdote, por essa pessoa, fará expiação do seu pecado que cometeu, e lhe será perdoado.

permaldavimo auką jo labui už nuodėmę, kurią anas padarė, ir jam bus atleista.

Levítico 5

O sacrifício pelos pecados ocultos

1 Quando alguém pecar nisto: tendo ouvido a voz da imprecação, sendo testemunha de um fato, por ter visto ou sabido e, contudo, não o revelar, levará a sua iniqüidade;

2 ou quando alguém tocar em alguma coisa imunda, seja corpo morto de besta-fera imunda, seja corpo morto de animal imundo, seja corpo morto de réptil imundo, ainda que lhe fosse oculto, e tornar-se imundo, então, será culpado;

3 ou quando tocar a imundícia de um homem, seja qual for a imundícia com que se faça imundo, e lhe for oculto, e o souber depois, será culpado;

4 ou quando alguém jurar temerariamente com seus lábios fazer mal ou fazer bem, seja o que for que o homem pronuncie temerariamente com juramento, e lhe for oculto, e o souber depois, culpado será numa destas coisas.

5 Será, pois, que, sendo culpado numa destas coisas, confessará aquilo em que pecou.

6 Como sua oferta pela culpa, pelo pecado que cometeu, trará ele ao SENHOR, do gado miúdo, uma cordeira ou uma cabrita como oferta pelo pecado; assim, o sacerdote, por ele, fará expiação do seu pecado.

Kunigų 5

Ypatingi atnašų už nuodėmę atvejai

1Jei žmogus nusideda, būdamas prisaikdintas būti liudytoju, ir nors gali paliudyti, nes matė ar iš kitur sužinojo apie dalyką, bet atsisako kalbėti ir užsitraukia kaltę,

2arba paliesdamas ką nors nešvaraus, nors to ir nesuvokdamas, – ar tai būtų lavonas nešvaraus žvėries, ar nešvaraus galvijo, ar nešvaraus roplio – jis tampa nešvarus ir užsitraukia kaltę,

3arba paliesdamas, nors to ir nesuvokdamas, žmogaus nešvarumą, bet kokį nešvarumą, dėl kurio tampa nešvarus, bet vėliau suvokia savo kaltę,

4arba kai žmogus neapgalvotai ištaria lūpomis priesaiką geram ar blogam tikslui, kaip kad žmonės pratę prisiekinėti neapgalvotai, ir vėliau suvokia savo kaltę dėl tokios priesaikos,

5kai jis suvokia savo kaltę bet kuriuo šių atvejų, išpažins nuodėmę, kuria nusidėjo.

6Atves VIEŠPAČIUI kaip bausmę už nuodėmę, kuria nusidėjo, patelę iš avių kaimenės – avį ar ožką – kaip auką už nuodėmę. Kunigas atliks permaldavimą jo labui už jo nuodėmę.

[7] Se as suas posses não lhe permitirem trazer uma cordeira, trará ao SENHOR, como oferta pela culpa, pelo pecado que cometeu, duas rolas ou dois pombinhos: um como oferta pelo pecado, e o outro como holocausto.

[7]Bet jei jis neišgali atnašauti avies, tai atnašaus kaip bausmę už nuodėmę, kuria nusidėjo, du purplelius ar du balandžius, vieną – aukai už nuodėmę, o kitą – deginamajai aukai.

[8] Entregá-los-á ao sacerdote, o qual primeiro oferecerá aquele que é como oferta pelo pecado e lhe destroncará, com a unha, a cabeça, sem a separar do pescoço.

[8]Nuneš juos pas kunigą, o jis aukos pirma tą, kuris yra auka už nuodėmę, nusukdamas jam galvą prie kaklo, bet nenukirsdamas galvos.

[9] Do sangue da oferta pelo pecado aspergirá sobre a parede do altar e o restante do sangue, fá-lo-á correr à base do altar; é oferta pelo pecado.

[9]Aukos už nuodėmę krauju pašlakstys aukuro šoną, o likęs kraujas bus išlietas prie aukuro papėdės. Tai auka už nuodėmę.

[10] E do outro fará holocausto, conforme o estabelecido; assim, o sacerdote, por ele, fará oferta pelo pecado que cometeu, e lhe será perdoado.

[10]O antrą paruoš deginamajai aukai, kaip paprastai daroma. Taip kunigas atliks permaldavimą jo labui už nuodėmę, kuria jis nusidėjo, ir jam bus atleista.

[11] Porém, se as suas posses não lhe permitirem trazer duas rolas ou dois pombinhos, então, aquele que pecou trará, por sua oferta, a décima parte de um efa de flor de farinha como oferta pelo pecado; não lhe deitará azeite, nem lhe porá em cima incenso, pois é oferta pelo pecado.

[11]Bet jei jis neišgali atnašauti dviejų purplelių ar dviejų balandžių, tai atnašaus už nuodėmę, kuria nusidėjo, dešimtadalį efos geriausių miltų aukai už nuodėmę. Nei aliejaus į juos nemaišys, nei smilkalų ant jų nebarstys, nes tai auka už nuodėmę.

[12] Entregá-la-á ao sacerdote, e o sacerdote dela tomará um punhado como porção memorial e a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas ao SENHOR; é oferta pelo pecado.

[12]Atneš juos pas kunigą, o kunigas pasems jų saują kaip priminimo auką ir pavers juos dūmais ant aukuro drauge su ugninėmis atnašomis VIEŠPAČIUI. Tai auka už nuodėmę.

[13] Assim, o sacerdote, por ele, fará oferta pelo pecado que cometeu em alguma destas coisas, e lhe será perdoado; o

[13]Taip kunigas atliks permaldavimą jo labui už bet kurią nuodėmę, kuria nusidėjo, ir jam bus atleista. Kaip ir javų

restante será do sacerdote, como a oferta de manjares.

atnaša, likusi miltų dalis priklausys kunigui“.

O sacrifício pelo sacrilégio

[14] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[15] Quando alguém cometer ofensa e pecar por ignorância nas coisas sagradas do SENHOR, então, trará ao SENHOR, por oferta, do rebanho, um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação em siclos de prata, segundo o siclo do santuário, como oferta pela culpa.

[16] Assim, restituirá o que ele tirou das coisas sagradas, e ainda acrescentará o seu quinto, e o dará ao sacerdote; assim, o sacerdote, com o carneiro da oferta pela culpa, fará expiação por ele, e lhe será perdoado.

Atlyginimo aukos

[14]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[15]„Kai žmogus nusižengia ir nusideda netyčiomis, pasiimdamas iš VIEŠPAČIUI pašvęstų atnašų, jis atvesVIEŠPAČIUI kaip atnašą už kaltę iš kaimenės sveiką aviną, kurio vertę nustatys sidabro šekeliais pagal šventyklos šekelį. Tai kaltės atnaša.

[16]Atlygins ir už tai, kuo nusidėjo šventyklai, pridėdamas prie jos penktadalį viršaus ir paduodamas kunigui. Kunigas atliks permaldavimą jo labui su kaltės atnašos avinu, ir jam bus atleista.

O sacrifício pelos pecados de ignorância

[17] E, se alguma pessoa pecar e fizer contra algum de todos os mandamentos do SENHOR aquilo que se não deve fazer, ainda que o não soubesse, contudo, será culpada e levará a sua iniqüidade.

[18] E do rebanho trará ao sacerdote um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação, para oferta pela culpa, e o sacerdote, por ela, fará expiação no tocante ao erro que, por ignorância, cometeu, e lhe será perdoado.

[19] Oferta pela culpa é; certamente, se tornou culpada ao SENHOR.

[17]Kai žmogus, pats to nežinodamas, nusideda bet kuriam iš VIEŠPATIESįsakymų, darydamas tai, kas uždrausta, jis užsitraukia kaltę ir turi priimti už ją bausmę.

[18]Jis atves pas kunigą iš kaimenės sveiką aviną pagal tavo nustatytą vertę kaip atnašą už kaltę. Kunigas atliks permaldavimą jo labui už klaidą, kurią jis netyčiomis padarė, ir jam bus atleista.

[19]Tokia yra kaltės atnaša; tas žmogus tikrai buvo kaltas VIEŠPAČIUI“.

Levítico 6

O sacrifício pelos pecados voluntários

[1] Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo:

[2] Quando alguma pessoa pecar, e cometer ofensa contra o SENHOR, e negar ao seu

[20]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[21]„Kai žmogus nusideda ir nusižengia VIEŠPAČIUI, pasielgdamas apgaulingai su

próximo o que este lhe deu em depósito, ou penhor, ou roubar, ou tiver usado de extorsão para com o seu próximo;

[3] ou que, tendo achado o perdido, o negar com falso juramento, ou fizer alguma outra coisa de todas em que o homem costuma pecar,

[4] será, pois, que, tendo pecado e ficado culpada, restituirá aquilo que roubou, ou que extorquiu, ou o depósito que lhe foi dado, ou o perdido que achou,

[5] ou tudo aquilo sobre que jurou falsamente; e o restituirá por inteiro e ainda a isso acrescentará a quinta parte; àquele a quem pertence, lho dará no dia da sua oferta pela culpa.

[6] E, por sua oferta pela culpa, trará, do rebanho, ao SENHOR um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação, para a oferta pela culpa; trá-lo-á ao sacerdote.

[7] E o sacerdote fará expiação por ela diante do SENHOR, e será perdoada de qualquer de todas as coisas que fez, tornando-se, por isso, culpada.

A lei do holocausto

[8] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[9] Dá ordem a Arão e a seus filhos, dizendo: Esta é a lei do holocausto: o holocausto ficará na lareira do altar toda a noite até pela manhã, e nela se manterá aceso o fogo do altar.

[10] O sacerdote vestirá a sua túnica de linho e os calções de linho sobre a pele nua, e levantará a cinza, quando o fogo houver

artimu užstato ar skolos laidavimo reikalu, arba vagyste, arba artimo apgavyste,

[22]arba, radęs pamestą daiktą, melu išsigina, arba kreivai prisiekia dėl ko nors iš daugelio dalykų, kaip kad žmonės paprastai padaro, ir nusideda, –

[23]kai žmogus taip nusideda ir, suvokęs savo kaltę, sugrąžina, ką buvo įsigijęs vagyste ar apgavyste, ar jam patikėtą užstatą, ar daiktą, kurį buvo radęs,

[24]ar bet kokį kitą daiktą, dėl kurio buvo kreivai prisiekęs, jis atlygins už patį daiktą ir pridės viršaus penktą dalį. Taip atsilygins savininkui, kai suvoks savo kaltę.

[25]Tada jis atves pas kunigą kaip kaltės atnašą VIEŠPAČIUI iš kaimenės sveiką aviną pagal tavo nustatytą vertę.

[26]Kunigas atliks permaldavimą jo labui VIEŠPATIES akivaizdoje, ir jam bus atleista visa, kuo jis buvo užsitraukęs kaltę“.

Kunigų 6

Kasdienė deginamoji auka

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[2]„Duok Aaronui ir jo sūnums nurodymus. Štai deginamosios aukos apeigos. Pati deginamoji auka turi pasilikti ant aukuro žaizdro visą naktį ligi ryto, o ant aukuro turi būti kurstoma ugnis.

[3]Užsimovęs apatines kelnaites iš drobės, kunigas apsivilks drobiniu apdaru, susems pelenus, kuriais ugnis pavertė ant aukuro

consumido o holocausto sobre o altar, e a porá junto a este.

11 Depois, despirá as suas vestes e porá outras; e levará a cinza para fora do arraial a um lugar limpo.

12 O fogo, pois, sempre arderá sobre o altar; não se apagará; mas o sacerdote acenderá lenha nele cada manhã, e sobre ele porá em ordem o holocausto, e sobre ele queimará a gordura das ofertas pacíficas.

13 O fogo arderá continuamente sobre o altar; não se apagará.

A lei da oferta de manjares

14 Esta é a lei da oferta de manjares: os filhos de Arão a oferecerão perante o SENHOR, diante do altar.

15 Um deles tomará dela um punhado de flor de farinha da oferta de manjares com seu azeite e todo o incenso que está sobre a oferta de manjares; então, o queimará sobre o altar, como porção memorial de aroma agradável ao SENHOR.

16 O restante dela comerão Arão e seus filhos; asmo se comerá no lugar santo; no pátio da tenda da congregação, o comerão.

17 Levedado não se cozerá; sua porção dei-lhes das minhas ofertas queimadas; coisa santíssima é, como a oferta pelo pecado e a oferta pela culpa.

18 Todo varão entre os filhos de Arão comerá da oferta de manjares; estatuto perpétuo será para as vossas gerações dentre as ofertas queimadas do SENHOR; tudo o que tocar nelas será santo.

deginamąją auką, ir supils juos šalia aukuro.

4Tada nusivilks savo apdarą ir, apsivilkęs kitais drabužiais, išneš pelenus už stovyklos į švarią vietą.

5Ugnis ant aukuro turi būti nuolat kurstoma; ji neturi užgesti. Kas rytą kunigas uždės ant jos malkų, išdėlios ant jos deginamąją auką ir pavers dūmais bendravimo aukos taukus.

6Ugnis ant aukuro turi būti nuolat kurstoma; ji neturi užgesti.

Kasdienė javų atnaša

7Štai javų atnašos apeigos. Aarono sūnūs atnašaus ją VIEŠPATIESakivaizdoje priešais aukurą.

8Vienas jų paims iš jos saują geriausių miltų bei aliejų iš javų atnašos drauge su visais ant atnašos esančiais smilkalais ir pavers jos priminimo dalį dūmais ant aukuro kaip malonaus kvapo auką VIEŠPAČIUI.

9O kas iš jos lieka, suvalgys Aaronas ir jo sūnūs. Ji turi būti valgoma kaip nerauginti papločiai šventoje vietoje; ją reikia valgyti Susitikimo Palapinės kieme.

10Ji neturi būti kepama su raugu. Aš daviau ją kaip jų dalį iš savo ugninių atnašų. Ji ypač šventa, kaip ir atnaša už nuodėmę ar kaltės atnaša.

11Tik vyrai iš Aarono palikuonių ją valgys kaip savo teisėtą dalį iš VIEŠPATIES ugninių atnašų per visas kartas. Kas tik jas paliestų, taps pašvęstas“.

A oferta na consagração dos sacerdotes

[19] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[20] Esta é a oferta de Arão e de seus filhos, que oferecerão ao SENHOR no dia em que aquele for ungido: a décima parte de um efa de flor de farinha pela oferta de manjares contínua; metade dela será oferecida pela manhã, e a outra metade, à tarde.

[21] Numa assadeira, se fará com azeite; bem amassada a trarás; em pedaços cozidos trarás a oferta de manjares de aroma agradável ao SENHOR.

[22] Também o sacerdote, que dentre os filhos de Arão for ungido em seu lugar, fará o mesmo; por estatuto perpétuo será de todo queimada ao SENHOR.

[23] Assim, toda a oferta de manjares do sacerdote será totalmente queimada; não se comerá.

A lei da oferta pelo pecado

[24] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[25] Fala a Arão e a seus filhos, dizendo: Esta é a lei da oferta pelo pecado: no lugar onde se imola o holocausto, se imolará a oferta pelo pecado, perante o SENHOR; coisa santíssima é.

[26] O sacerdote que a oferecer pelo pecado a comerá; no lugar santo, se comerá, no pátio da tenda da congregação.

[27] Tudo o que tocar a carne da oferta será santo; se aspergir alguém do seu sangue sobre a sua veste, lavarás aquilo sobre que caiu, no lugar santo.

[12]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[13]„Štai atnaša, kurią Aaronas ir jo sūnūs turi atnašauti VIEŠPAČIUI savo patepimo dieną: dešimtadalis efos geriausių miltų kaip nuolatinė javų atnaša, pusė rytą ir pusė vakare.

[14]Ji bus paruošta keptuvėje su aliejumi. Atneši ją gerai aliejuje išmirkytą – keptas javų atnašos riekes – ir atnašausi kaip malonų kvapą VIEŠPAČIUI.

[15]Taip ją paruoš ir kunigas, pateptas iš Aarono sūnų būti jo įpėdiniu. Tai amžinas įstatas: atnaša priklauso VIEŠPAČIUI, ji visa turi būti paversta dūmais.

[16]Kiekviena kunigo javų atnaša turi būti visa sudeginta; ji neturi būti valgoma“.

Atnašos už nuodėmę

[17]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[18]„Taip sakyk Aaronui ir jo sūnums. Štai aukos už nuodėmę apeigos. Auka už nuodėmę bus papjauta VIEŠPATIESakivaizdoje toje vietoje, kur pjaunama atnaša deginamajai aukai.

[19]Tas kunigas, kuris atnašauja ją kaip atnašą už nuodėmę, turi ją valgyti. Ji bus valgoma šventoje vietoje, Susitikimo Palapinės kieme.

[20]Kas tik paliestų jos mėsą, taps pašvęstas, o jeigu ant drabužių užtikštų jos kraujo, aptaškytąją dalį turi išplauti šventoje vietoje.

[28] E o vaso de barro em que for cozida será quebrado; porém, se for cozida num vaso de bronze, esfregar-se-á e lavar-se-á na água.
[29] Todo varão entre os sacerdotes a comerá; coisa santíssima é.
[30] Porém não se comerá nenhuma oferta pelo pecado, cujo sangue se traz à tenda da congregação, para fazer expiação no santuário; no fogo será queimada.

[21]Molio indas, kuriame ji buvo virta, turi būti sudaužytas, o jeigu ji virta vario inde, jis turi būti iššveistas ir išskalautas vandeniu.
[22]Tik vyrai iš kunigų giminės ją valgys, nes ji ypač šventa.
[23]Bet aukos už nuodėmę mėsa, kurios kraujo buvo atnešta į Susitikimo Palapinę permaldavimui šventoje vietoje, nebus valgoma. Ji turi būti sudeginta ugnyje.

Levítico 7

A lei da oferta pela culpa

[1] Esta é a lei da oferta pela culpa; coisa santíssima é.
[2] No lugar onde imolam o holocausto, imolarão a oferta pela culpa, e o seu sangue se aspergirá sobre o altar, em redor.
[3] Dela se oferecerá toda a gordura, a cauda e a gordura que cobre as entranhas;
[4] também ambos os rins e a gordura que neles há, junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins se tirará.
[5] O sacerdote o queimará sobre o altar em oferta queimada ao SENHOR; é oferta pela culpa.
[6] Todo varão entre os sacerdotes a comerá; no lugar santo, se comerá; coisa santíssima é.
[7] Como a oferta pelo pecado, assim será a oferta pela culpa; uma única lei haverá para elas: será do sacerdote que, com ela, fizer expiação.

Kunigų 7

Atlyginimo atnašos už kaltę

[1]Štai kaltės atnašos apeigos. Ši atnaša ypač šventa;
[2]ji bus papjauta toje vietoje, kur pjaunama deginamosios aukos atnaša. Jos kraujas bus išlietas ant aukuro šonų.
[3]Visi jos taukai turi būti atnašauti: riebioji uodega, vidurius dengianti riebioji plėvė,
[4]abudu inkstai su jų taukais prie paslėpsnių ir kepenų lezgis, kuris turi būti išimtas drauge su inkstais.
[5]Kunigas pavers juos ant aukuro dūmais kaip ugninę atnašą VIEŠPAČIUI. Tai kaltės atnaša.
[6]Ją valgys tik vyrai iš kunigų giminės. Bus valgoma šventoje vietoje, nes ši atnaša ypač šventa.
[7]Atnaša už kaltę panaši į auką už nuodėmę. Tie patys nurodymai galioja abiems. Ji turi priklausyti kunigui, kuris atlieka ja permaldavimą.

[8] O sacerdote que oferecer o holocausto de alguém terá o couro do holocausto que oferece,

[9] como também toda oferta de manjares que se cozer no forno, com tudo que se preparar na frigideira e na assadeira, será do sacerdote que a oferece.

[10] Toda oferta de manjares amassada com azeite ou seca será de todos os filhos de Arão, tanto de um como do outro.

A lei das ofertas pacíficas

[11] Esta é a lei das ofertas pacíficas que alguém pode oferecer ao SENHOR.

[12] Se fizer por ação de graças, com a oferta de ação de graças trará bolos asmos amassados com azeite, obreias asmas untadas com azeite e bolos de flor de farinha bem amassados com azeite.

[13] Com os bolos trará, por sua oferta, pão levedado, com o sacrifício de sua oferta pacífica por ação de graças.

[14] E, de toda oferta, trará um bolo por oferta ao SENHOR, que será do sacerdote que aspergir o sangue da oferta pacífica.

[15] Mas a carne do sacrifício de ação de graças da sua oferta pacífica se comerá no dia do seu oferecimento; nada se deixará dela até à manhã.

[16] E, se o sacrifício da sua oferta for voto ou oferta voluntária, no dia em que oferecer o seu sacrifício, se comerá; e o que dele ficar também se comerá no dia seguinte.

[8]Panašiai kunigas, kuris atnašauja už ką nors deginamąją auką, pasiims kailį deginamosios aukos, kurią atnašavo.

[9]Be to, kiekviena javų atnaša, kepta krosnyje, ir kiekviena, paruošta puode ar keptuvėje, priklausys ją atnašaujančiam kunigui.

[10]Tuo tarpu kiekviena kita javų atnaša, įmaišyta su aliejumi ar sausa, lygiai priklausys visiems Aarono sūnums.

Bendravimo atnašos

[11]Štai bendravimo aukos, kuri atnašaujama VIEŠPAČIUI, apeigos.

[12]Jei kas ją aukoja dėkodamas, tai drauge su bendravimo auka turės atnašauti ir aliejumi įmaišytų neraugintų papločių, aliejumi apteptų neraugintų bandelių bei aliejuje išminkytų geriausių miltų papločių.

[13]Šias atnašas, pridėjęs raugintos duonos papločių, jis turės atnašauti su dėkojimui skirta bendravimo auka.

[14]Iš jų jis turės atnašauti po vieną paplotį kaip savo aukąVIEŠPAČIUI. Tai priklausys kunigui, išliejančiam padėkos atnašos kraują.

[15]O jo bendravimo aukos, skirtos dėkojimui, mėsa turės būti valgoma tą pačią dieną, kai ji aukojama. Nieko iš jos neturi būti palikta ligi ryto.

[16]Jei auka, kurią jis atnašauja, yra įžado ar geros valios auka, ji turi būti valgoma tą dieną, kai aukojama, tačiau jos liekanos gali būti valgomos ir rytojaus dieną.

17 Porém o que ainda restar da carne do sacrifício, ao terceiro dia, será queimado.

18 Se da carne do seu sacrifício pacífico se comer ao terceiro dia, aquele que a ofereceu não será aceito, nem lhe será atribuído o sacrifício; coisa abominável será, e a pessoa que dela comer levará a sua iniqüidade.

19 A carne que tocar alguma coisa imunda não se comerá; será queimada. Qualquer que estiver limpo comerá a carne do sacrifício.

20 Porém, se alguma pessoa, tendo sobre si imundícia, comer a carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, será eliminada do seu povo.

21 Se uma pessoa tocar alguma coisa imunda, como imundícia de homem, ou de gado imundo, ou de qualquer réptil imundo e da carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, ela comer, será eliminada do seu povo.

Deus proíbe comer gordura e sangue

22 Disse mais o SENHOR a Moisés:

23 Fala aos filhos de Israel, dizendo: Não comereis gordura de boi, nem de carneiro, nem de cabra.

24 A gordura do animal que morre por si mesmo e a do dilacerado por feras podem servir para qualquer outro uso, mas de maneira nenhuma as comereis;

25 porque qualquer que comer a gordura do animal, do qual se trouxer ao SENHOR oferta queimada, será eliminado do seu povo.

17Bet trečią dieną aukos mėsos liekanos turės būti sudegintos.

18Todėl, jei trečią dieną būtų valgomos bendravimo aukos mėsos liekanos, auka nei bus maloni Dievui, nei bus įskaityta tam, kuris ją aukojo. Tokia mėsa turi būti laikoma atmatomis, ir kas ją valgys, užsitrauks kaltę.

19Mėsa, palietusi ką nors nešvaraus, nebus valgoma; ji turi būti sudeginta ugnyje. O kitą mėsą gali valgyti tik tas, kas švarus.

20Kas, būdamas nešvarus, valgytų mėsos iš VIEŠPAČIUI skirtos bendravimo aukos, bus pašalintas iš savo giminės.

21Jei žmogus paliestų bet kokį nešvarų dalyką – žmogišką nešvarumą ar nešvarų gyvulį, ar bet kokį nešvarų bjaurų kūrinį – ir valgytų mėsos iš VIEŠPAČIUI skirtos bendravimo aukos, jis bus pašalintas iš savo giminės“.

Nurodymai apie taukus ir kraują

22VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

23„Kalbėk izraelitams ir sakyk: nevalgysite jokių taukų nei jaučio, nei avies, nei ožkos.

24Nors nudvėsusio ar žvėrių sudraskyto gyvulio taukai ir gali būti kam nors panaudoti, jūs patys jų nevalgysite.

[26] Não comereis sangue em qualquer das vossas habitações, quer de aves, quer de gado.

[27] Toda pessoa que comer algum sangue será eliminada do seu povo.

A porção dos sacerdotes

[28] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[29] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quem oferecer ao SENHOR o seu sacrifício pacífico trará a sua oferta ao SENHOR; do seu sacrifício pacífico

[30] trará com suas próprias mãos as ofertas queimadas do SENHOR; a gordura do peito com o peito trará para movê-lo por oferta movida perante o SENHOR.

[31] O sacerdote queimará a gordura sobre o altar, porém o peito será de Arão e de seus filhos.

[32] Também a coxa direita dareis ao sacerdote por oferta dos vossos sacrifícios pacíficos.

[33] Aquele dos filhos de Arão que oferecer o sangue do sacrifício pacífico e a gordura, esse terá a coxa direita por sua porção;

[34] porque o peito movido e a coxa da oferta tomei dos filhos de Israel, dos seus sacrifícios pacíficos, e os dei a Arão, o sacerdote, e a seus filhos, por direito perpétuo dos filhos de Israel.

[35] Esta é a porção de Arão e a porção de seus filhos, das ofertas queimadas do

[25]Jei kas nors valgytų taukų gyvulio, iš kurio gali būti atnašauta ugninė VIEŠPAČIUI skirta auka, tas asmuo bus pašalintas iš savo giminės.

[26]Nevalgysite jokio kraujo – ar tai būtų paukščio, ar gyvulio kraujas – niekur savo gyvenvietėse.

[27]Kas valgytų bet kokį kraują, bus pašalintas iš savo giminės“.

[28]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[29]„Kalbėk izraelitams ir sakyk: atnašą, skirtą VIEŠPAČIUI iš bendravimo aukos, turės atnešti VIEŠPAČIUIžmogus, kuris atnašauja bendravimo auką.

[30]Savo rankomis jis atnešVIEŠPAČIUI skirtą ugninę atnašą. Jis pats atneš taukus su krūtine, kad krūtinė būtų pakylėta kaip siūbuojamoji atnaša VIEŠPATIES akivaizdoje.

[31]Kunigas taukus pavers dūmais ant aukuro, o krūtinė bus Aarono ir jo sūnų dalis.

[32]Ir dešiniąją mentę nuo savo bendravimo aukų atiduosite kunigui kaip dovaną.

[33]Tas, kuris iš Aarono sūnų atnašauja bendravimo aukos kraują ir taukus, gaus dešiniąją mentę kaip savo dalį.

[34]Juk aš paėmiau siūbuojamosios atnašos krūtinę ir dovanos atnašos mentę iš

SENHOR, no dia em que os apresentou para oficiarem como sacerdotes ao SENHOR;

36 a qual o SENHOR ordenou que se lhes desse dentre os filhos de Israel no dia em que os ungiu; estatuto perpétuo é pelas suas gerações.

37 Esta é a lei do holocausto, da oferta de manjares, da oferta pelo pecado, da oferta pela culpa, da consagração e do sacrifício pacífico,

38 que o SENHOR ordenou a Moisés no monte Sinai, no dia em que ordenou aos filhos de Israel que oferecessem as suas ofertas ao SENHOR, no deserto do Sinai.

izraelitų, iš jų bendravimo aukų ir atidaviau juos kunigui Aaronui ir jo sūnums kaip amžiną izraelitų duoklę.

35Tai bus kunigiškoji dalis iš VIEŠPAČIUI skirtų ugninių atnašų, duota Aaronui ir jo sūnums, kai jie buvo įvesdinti tarnautiVIEŠPAČIUI kaip kunigai.

36Kad ji būtų jiems duodama kaip amžina izraelitų duoklė per visas jų kartas, VIEŠPATS įsakė tą dieną, kai patepė juos kunigais“.

37Tokios yra deginamosios aukos, javų atnašos, aukos už nuodėmę, atnašos už kaltę, pašventinimo atnašos ir bendravimo aukos apeigos, kuriasVIEŠPATS paskelbė Mozei ant Sinajaus kalno, kai įsakė izraelitams nešti savo atnašas VIEŠPAČIUI Sinajaus dykumoje.

Levítico 8

A consagração de Arão e de seus filhos

Êxodo 29.1-37

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Toma Arão, e seus filhos, e as vestes, e o óleo da unção, como também o novilho da oferta pelo pecado, e os dois carneiros, e o cesto dos pães asmos

3 e ajunta toda a congregação à porta da tenda da congregação.

4 Fez, pois, Moisés como o SENHOR lhe ordenara, e a congregação se ajuntou à porta da tenda da congregação.

5 Então, disse Moisés à congregação: Isto é o que o SENHOR ordenou que se fizesse.

6 E fez chegar a Arão e a seus filhos e os lavou com água.

Kunigų 8

Kunigų šventimų apeigos

1VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

2„Paimk Aaroną drauge su jo sūnumis, drabužius, patepimo aliejų, jautį aukai už nuodėmę, du avinus bei pintinę su nerauginta duona

3ir surink visą bendriją prie Susitikimo Palapinės įėjimo“.

4Mozė padarė, kaip VIEŠPATS jam įsakė. Kai visa bendrija buvo surinkta prie įėjimo į Susitikimo Palapinę,

5Mozė kreipėsi į bendriją: „Štai ką VIEŠPATS įsakė padaryti“.

6Tada Mozė, paliepęs Aaronui ir jo sūnums prieiti, apiplovė juos vandeniu.

[7] Vestiu a Arão da túnica, cingiu-o com o cinto e pôs sobre ele a sobrepeliz; também pôs sobre ele a estola sacerdotal, e o cingiu com o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal, e o ajustou com ele.

[8] Depois, lhe colocou o peitoral, pondo no peitoral o Urim e o Tumim;

[9] e lhe pôs a mitra na cabeça e na mitra, na sua parte dianteira, pôs a lâmina de ouro, a coroa sagrada, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[10] Então, Moisés tomou o óleo da unção, e ungiu o tabernáculo e tudo o que havia nele, e o consagrou;

[11] e dele aspergiu sete vezes sobre o altar e ungiu o altar e todos os seus utensílios, como também a bacia e o seu suporte, para os consagrar.

[12] Depois, derramou do óleo da unção sobre a cabeça de Arão e ungiu-o, para consagrá-lo.

[13] Também Moisés fez chegar os filhos de Arão, e vestiu-lhes as túnicas, e cingiu-os com o cinto, e atou-lhes as tiaras, como o SENHOR lhe ordenara.

[14] Então, fez chegar o novilho da oferta pelo pecado; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do novilho da oferta pelo pecado;

[15] e Moisés o imolou, e tomou o sangue, e dele pôs, com o dedo, sobre os chifres do altar em redor, e purificou o altar; depois, derramou o resto do sangue à base do altar e o consagrou, para fazer expiação por ele.

[7]Po to apvilko tunika, apjuosė juosta, apsiautė skraiste ir uždėjo efodą, suverždamas jį meistriškai išausta efodo juosta ir taip pritvirtindamas efodą prie Aarono.

[8]Uždėjo jam krūtinės dėklą, o į krūtinės dėklą įdėjo Urimus ir Tumimus.

[9]Užmovė jam ant galvos turbaną ir prie turbano priekyje prisegė aukso papuošalą – šventąjį ženklą, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

[10]Tada Mozė, paėmęs patepimo aliejaus, patepė ir pašventino Padangtę ir visa, kas jos viduje.

[11]Pašlakstė juo aukurą septynis kartus ir pašventindamas patepė aukurą, visus reikmenis bei praustuvą su pastovu.

[12]Užpylė Aaronui ant galvos patepimo aliejaus jam pašventinti.

[13]Paliepęs atvesti Aarono sūnus, Mozė apvilko juos tunikomis, apjuosė juostomis ir užmovė jiems kepures, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

Šventimų aukos

[14]Kai jam buvo atvestas jautis aukai už nuodėmę, Aaronas ir jo sūnūs kiekvienas uždėjo ranką atnašos už nuodėmę jaučiui ant galvos,

[15]ir jautis buvo papjautas. Mozė paėmė kraujo ir pirštu pavilgė kiekvieną aukuro ragą, taip apvalydamas aukurą. Tada kraują išliejo prie aukuro papėdės. Taip pašventino jį, atlikdamas už jį permaldavimą.

[16] Depois, tomou toda a gordura que está sobre as entranhas, e o redenho do fígado, e os dois rins, e sua gordura; e Moisés os queimou sobre o altar.

[16]Mozė paėmė visus vidurius dengiančius taukus, kepenų lezgį, abu inkstus su jų taukais ir ant aukuro pavertė juos dūmais.

[17] Mas o novilho com o seu couro, e a sua carne, e o seu excremento queimou fora do arraial, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[17]Bet patį jautį, jo odą, mėsą ir išmatas jis sudegino ant laužo už stovyklos, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

[18] Depois, fez chegar o carneiro do holocausto; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro.

[18]Tada jis paliepė atvesti aviną deginamajai aukai. Aaronas bei jo sūnūs uždėjo rankas avinui ant galvos,

[19] E Moisés o imolou e aspergiu o sangue sobre o altar, em redor.

[19]ir avinas buvo papjautas. Mozė apšlakstė krauju visus aukuro šonus.

[20] Partiu também o carneiro nos seus pedaços; Moisés queimou a cabeça, os pedaços e a gordura.

[20]Avinas buvo sukapotas, ir galvą, dalis bei taukus Mozė ant aukuro pavertė dūmais.

[21] Porém as entranhas e as pernas lavou com água; e Moisés queimou todo o carneiro sobre o altar; holocausto de aroma agradável, oferta queimada era ao SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[21]Apiplovęs vidurius ir kojas vandeniu, Mozė pavertė dūmais ant aukuro visą aviną. Tai buvo deginamoji auka, malonaus kvapo ugninė atnaša VIEŠPAČIUI, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

[22] Então, fez chegar o outro carneiro, o carneiro da consagração; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro.

[22]Tada jis paliepė atvesti antrąjį aviną, šventimų aviną. Aaronas bei jo sūnūs uždėjo rankas avinui ant galvos,

[23] E Moisés o imolou, e tomou do seu sangue, e o pôs sobre a ponta da orelha direita de Arão, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[23]ir jis buvo papjautas. Mozė paėmė jo kraujo ir pavilgė juo Aarono dešiniosios ausies lezgelį, dešiniosios rankos nykštį ir dešiniosios kojos nykštį.

[24] Também fez chegar os filhos de Arão; pôs daquele sangue sobre a ponta da orelha direita deles, e sobre o polegar da mão direita, e sobre o polegar do pé

[24]Kai Aarono sūnūs buvo atvesti, Mozė pavilgė krauju jų dešiniosios ausies lezgelį, dešiniosios rankos nykštį ir

direito; e aspergiu Moisés o resto do sangue sobre o altar, em redor.

dešiniosios kojos nykštį, o likusį kraują iššlakstė ant visų aukuro šonų.

25 Tomou a gordura, e a cauda, e toda a gordura que está nas entranhas, e o redenho do fígado, e ambos os rins, e a sua gordura, e a coxa direita.

25Jis paėmė taukus – riebiąją uodegą, visus vidurius dengiančius taukus, kepenų lezgį, abu inkstus su jų taukais – ir dešiniąją mentę.

26 Também do cesto dos pães asmos, que estava diante do SENHOR, tomou um bolo asmo, um bolo de pão azeitado e uma obreia e os pôs sobre a gordura e sobre a coxa direita.

26Iš neraugintos duonos pintinės, buvusios VIEŠPATIES akivaizdoje, jis paėmė vieną neraugintos duonos paplotį, vieną duonos su aliejumi paplotį bei vieną bandelę ir padėjo juos ant taukų bei dešiniosios mentės.

27 E tudo isso pôs nas mãos de Arão e de seus filhos e o moveu por oferta movida perante o SENHOR.

27Juos visus sudėjo Aaronui ir jo sūnums ant delnų, liepdamas pakylėti kaip siūbuojamąją atnašą VIEŠPATIESakivaizdoje.

28 Depois, Moisés o tomou das suas mãos e o queimou no altar sobre o holocausto; era uma oferta da consagração, por aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

28Tada Mozė paėmė juos iš jų rankų ir pavertė dūmais ant aukuro kartu su deginamąja auka. Tai buvo šventimų malonaus kvapo auka, ugninė atnaša VIEŠPAČIUI.

29 Tomou Moisés o peito e moveu-o por oferta movida perante o SENHOR; era a porção que tocava a Moisés, do carneiro da consagração, como o SENHOR lhe ordenara.

29Mozė paėmė krūtinę ir pakylėjo ją kaip siūbuojamąją atnašą VIEŠPATIES akivaizdoje. Ji buvo šventimų avino Mozės dalis, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

30 Tomou Moisés também do óleo da unção e do sangue que estava sobre o altar e o aspergiu sobre Arão e as suas vestes, bem como sobre os filhos de Arão e as suas vestes; e consagrou a Arão, e as suas vestes, e a seus filhos, e as vestes de seus filhos.

30Tada Mozė, paėmęs patepimo aliejaus ir kraujo, esančių ant aukuro, pašlakstė jais Aaroną bei jo drabužius, taip pat jo sūnus bei jų drabužius. Taip jis pašventino Aaroną ir jo drabužius, taip pat jo sūnus ir jų drabužius.

31 Disse Moisés a Arão e a seus filhos: Cozei a carne diante da porta da tenda da

31Galop Mozė tarė Aaronui ir jo sūnums: „Virkite mėsą prie įėjimo į Susitikimo

congregação e ali a comereis com o pão que está no cesto da consagração, como tenho ordenado, dizendo: Arão e seus filhos a comerão.

[32] Mas o que restar da carne e do pão queimareis.

[33] Também da porta da tenda da congregação não saireis por sete dias, até ao dia em que se cumprirem os dias da vossa consagração; porquanto por sete dias o SENHOR vos consagrará.

[34] Como se fez neste dia, assim o SENHOR ordenou se fizesse, em expiação por vós.

[35] Ficareis, pois, à porta da tenda da congregação dia e noite, por sete dias, e observareis as prescrições do SENHOR, para que não morrais; porque assim me foi ordenado.

[36] E Arão e seus filhos fizeram todas as coisas que o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés.

Levítico 9

Arão oferece sacrifícios por si e pelo povo

[1] Ao oitavo dia, chamou Moisés a Arão, e a seus filhos, e aos anciãos de Israel

[2] e disse a Arão: Toma um bezerro, para oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto, ambos sem defeito, e traze-os perante o SENHOR.

[3] Depois, dirás aos filhos de Israel: Tomai um bode, para oferta pelo pecado, um bezerro e um cordeiro, ambos de um ano e sem defeito, como holocausto;

Palapinę ir valgykite ją ten su duona, kuri yra šventimų atnašų pintinėje, kaip buvo man įsakyta: ‘Aaronas ir jo sūnūs ją valgys’.

[32]Mėsos ir duonos liekanas turite sunaikinti ugnyje.

[33]Be to, jūs neatsitrauksite nuo Susitikimo Palapinės įėjimo septynias dienas, kol jūsų šventimų dienos nebus užbaigtos, nes jūsų šventimai truks septynias dienas.

[34]Tai, kas šiandien buvo padaryta, VIEŠPATS įsakė daryti dėl permaldavimo jūsų labui.

[35]Jūs turite pasilikti prie Susitikimo Palapinės įėjimo dieną ir naktį per septynias dienas, laikydamiesi VIEŠPATIES nurodymų, antraip mirsite, nes taip man buvo įsakyta“.

[36]Aaronas ir jo sūnūs padarė visa, ką VIEŠPATSbuvo įsakęs per Mozę.

Kunigų 9

Aarono ir jo sūnų auka

[1]Aštuntą dieną Mozė pasišaukė Aaroną bei jo sūnus ir Izraelio seniūnus.

[2]Aaronui jis tarė: „Paimk jautuką aukai už nuodėmę ir aviną deginamajai aukai, abu sveikus, ir atnašauk juos VIEŠPATIES akivaizdoje.

[3]Kalbėk izraelitams, tardamas: ‘Paimkite ožį aukai už nuodėmę, veršį ir ėriuką, sveikus mitulius deginamajai aukai,

[4] e um boi e um carneiro, por oferta pacífica, para sacrificar perante o SENHOR, e oferta de manjares amassada com azeite; porquanto, hoje, o SENHOR vos aparecerá.

[4]jautį ir aviną bendravimo aukai paaukoti VIEŠPATIES akivaizdoje ir aliejumi įmaišytą javų atnašą, nes šiandien jums pasirodys VIEŠPATS'".

[5] Então, trouxeram o que ordenara Moisés, diante da tenda da congregação, e chegou-se toda a congregação e se pôs perante o SENHOR.

[5]Visa, ką Mozė buvo įsakęs, jie sugabeno priešais Susitikimo Palapinę. Visa bendrija susirinko ir stovėjoVIEŠPATIES akivaizdoje.

[6] Disse Moisés: Esta coisa que o SENHOR ordenou fareis; e a glória do SENHOR vos aparecerá.

[6]Mozė tarė: „Štai ką VIEŠPATS įsakė padaryti, kad jums pasirodytų VIEŠPATIES šlovė".

[7] Depois, disse Moisés a Arão: Chega-te ao altar, faze a tua oferta pelo pecado e o teu holocausto; e faze expiação por ti e pelo povo; depois, faze a oferta do povo e a expiação por ele, como ordenou o SENHOR.

[7]Tada Mozė paliepė Aaronui: „Prieik prie aukuro ir paaukok savo auką už nuodėmę ir deginamąją auką, atlik permaldavimą už save ir už žmones, paaukok žmonių atnašas ir atlik permaldavimą už juos, kaip VIEŠPATS įsakė".

[8] Chegou-se, pois, Arão ao altar e imolou o bezerro da oferta pelo pecado que era por si mesmo.

[8]Aaronas priėjo prie aukuro ir papjovė jautuką, kuris buvo jo paties auka už nuodėmę.

[9] Os filhos de Arão trouxeram-lhe o sangue; ele molhou o dedo no sangue e o pôs sobre os chifres do altar; e o resto do sangue derramou à base do altar.

[9]Aarono sūnūs padavė jam kraujo, o jis, padažęs pirštą kraujyje, pavilgė juo aukuro ragus. Likusį kraują išliejo prie aukuro papėdės.

[10] Mas a gordura, e os rins, e o redenho do fígado da oferta pelo pecado queimou sobre o altar, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[10]Bet taukus, inkstus ir atnašos už nuodėmę kepenų lezgį jis pavertė dūmais ant aukuro, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs,

[11] Porém a carne e o couro queimou fora do arraial.

[11]o mėsą ir kailį sudegino ant laužo už stovyklos.

[12] Depois, imolou o holocausto, e os filhos de Arão lhe entregaram o sangue, e ele o aspergiu sobre o altar, em redor.

[12]Tada jis papjovė deginamąją auką. Aarono sūnūs atnešė jam kraujo, ir jis iššlakstė jį ant aukuro šonų.

13 Também lhe entregaram o holocausto nos seus pedaços, com a cabeça; e queimou-o sobre o altar.

13Deginamąją auką jie atnešė jam sukapotą į dalis su aukos galva, ir jis pavertė tai dūmais ant aukuro.

14 E lavou as entranhas e as pernas e as queimou sobre o holocausto, no altar.

14Apiplovęs vidurius ir kojas, jis pavertė ir juos dūmais drauge su deginamąja auka ant aukuro.

15 Depois, fez chegar a oferta do povo, e, tomando o bode da oferta pelo pecado, que era pelo povo, o imolou, e o preparou por oferta pelo pecado, como fizera com o primeiro.

15Po to jis aukojo žmonių atnašą. Paėmęs ožį, kuris buvo žmonių auka už nuodėmę, papjovė jį ir paaukojo kaip atnašą už nuodėmę lygiai kaip pirmąją.

16 Também fez chegar o holocausto e o ofereceu segundo o rito.

16Jis atnašavo deginamąją auką, aukodamas ją pagal nuostatus.

17 Fez chegar a oferta de manjares, e dela tomou um punhado, e queimou sobre o altar, além do holocausto da manhã.

17Jis atnašavo javų atnašą ir paėmęs jų saują pavertė juos dūmais ant aukuro, neskaitant rytmečio deginamosios aukos.

18 Depois, imolou o boi e o carneiro em sacrifício pacífico, que era pelo povo; e os filhos de Arão entregaram-lhe o sangue, que aspergiu sobre o altar, em redor,

18Jis papjovė jautį ir aviną kaip žmonių bendravimo auką. Aarono sūnūs atnešė jam kraujo, kurį jis išslakstė ant visų aukuro šonų,

19 como também a gordura do boi e do carneiro, e a cauda, e o que cobre as entranhas, e os rins, e o redenho do fígado.

19jaučio ir avino taukus – riebiąją uodegą, vidurius dengiančius taukus, abu inkstus su taukais, esančiais ant jų, ir kepenų lezgius.

20 E puseram a gordura sobre o peito, e ele a queimou sobre o altar;

20Šias riebias dalis jie išdėliojo viršum krūtinių, ir taukai buvo paversti dūmais ant aukuro.

21 mas o peito e a coxa direita Arão moveu por oferta movida perante o SENHOR, como Moisés tinha ordenado.

21Krūtines ir dešiniąją mentę Aaronas pakylėjo kaip siūbuojamąją atnašą VIEŠPATIESakivaizdoje, kaip Mozė buvo įsakęs.

Viešpaties Artumo apreiškimas

22 Depois, Arão levantou as mãos para o povo e o abençoou; e desceu, havendo feito a oferta pelo pecado, e o holocausto, e a oferta pacífica.

22Aaronas pakėlė rankas žmonių link ir palaimino juos. Paaukojęs auką už nuodėmę, deginamąją auką ir bendravimo auką, jis nulipo žemyn.

[23] Então, entraram Moisés e Arão na tenda da congregação; e, saindo, abençoaram o povo; e a glória do SENHOR apareceu a todo o povo.

[24] E eis que, saindo fogo de diante do SENHOR, consumiu o holocausto e a gordura sobre o altar; o que vendo o povo, jubilou e prostrou-se sobre o rosto.

Levítico 10

Nadabe e Abiú morrem diante do SENHOR

[1] Nadabe e Abiú, filhos de Arão, tomaram cada um o seu incensário, e puseram neles fogo, e sobre este, incenso, e trouxeram fogo estranho perante a face do SENHOR, o que lhes não ordenara.

[2] Então, saiu fogo de diante do SENHOR e os consumiu; e morreram perante o SENHOR.

[3] E falou Moisés a Arão: Isto é o que o SENHOR disse: Mostrarei a minha santidade naqueles que se cheguem a mim e serei glorificado diante de todo o povo. Porém Arão se calou.

[4] Então, Moisés chamou a Misael e a Elzafã, filhos de Uziel, tio de Arão, e disse-lhes: Chegai, tirai vossos irmãos de diante do santuário, para fora do arraial.

[5] Chegaram-se, pois, e os levaram nas suas túnicas para fora do arraial, como Moisés tinha dito.

[6] Moisés disse a Arão e a seus filhos Eleazar e Itamar: Não desgrenheis os cabelos, nem rasgueis as vossas vestes, para que não morrais, nem venha grande

[23]Tada Mozė ir Aaronas įėjo į Susitikimo Palapinę. Išėję jie palaimino žmones, irVIEŠPATIES šlovė pasirodė visiems žmonėms.

[24]Iš VIEŠPATIES Artumo išėjo ugnis ir sudegino deginamąją auką bei taukus ant aukuro. Tai matydami, visi žmonės šaukė iš džiaugsmo ir puolė veidu žemėn.

Kunigų 10

Nadabo ir Abihuvo nuodėmė

[1]O Aarono sūnūs Nadabas ir Abihuvas pasiėmė savo smilkytuvus, įsidėjo žarijų, užbarstė ant jų smilkalų ir atnašavo VIEŠPATIES akivaizdoje nešventintą ugnį, kokios jis nebuvo jiems įsakęs.

[2]Ugnis išsiveržė išVIEŠPATIES Artumo, prarijo juos, ir jie numirė VIEŠPATIES akivaizdoje.

[3]Tada Mozė tarė Aaronui: „Apie tai kalbėjo VIEŠPATS, pasakydamas: ‘Per esančius arti prie manęs apreikšiu savo šventumą ir visų žmonių akivaizdoje būsiu pašlovintas’“. Bet Aaronas tylėjo.

[4]Mozė pasišaukė Mišaelį ir Elcafaną, Aarono dėdės Uzielio sūnus, ir tarė jiems: „Prieikite ir nuneškite savo giminaičius nuo šventyklos priekio kur nors už stovyklos“.

[5]Jiedu priėjo ir išnešė juos, apsirengusius tunikomis, už stovyklos, kaip Mozė jiems buvo įsakęs.

[6]O Aaronui ir jo sūnums Eleazarui bei Itamarui tarė: „Netaršykite sau plaukų, neplėšykite savo drabužių, kad kartais nenumirtumėte ir neužtrauktumėte

ira sobre toda a congregação; mas vossos irmãos, toda a casa de Israel, lamentem o incêndio que o SENHOR suscitou.

7 Não saireis da porta da tenda da congregação, para que não morrais; porque está sobre vós o óleo da unção do SENHOR. E fizeram conforme a palavra de Moisés.

Deveres e porções dos sacerdotes

8 Falou também o SENHOR a Arão, dizendo:

9 Vinho ou bebida forte tu e teus filhos não bebereis quando entrardes na tenda da congregação, para que não morrais; estatuto perpétuo será isso entre as vossas gerações,

10 para fazerdes diferença entre o santo e o profano e entre o imundo e o limpo

11 e para ensinardes aos filhos de Israel todos os estatutos que o SENHOR lhes tem falado por intermédio de Moisés.

12 Disse Moisés a Arão e aos filhos deste, Eleazar e Itamar, que lhe ficaram: Tomai a oferta de manjares, restante das ofertas queimadas ao SENHOR, e comei-a, sem fermento, junto ao altar, porquanto coisa santíssima é.

13 Comê-la-eis em lugar santo, porque isto é a tua porção e a porção de teus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR; porque assim me foi ordenado.

14 Também o peito da oferta movida e a coxa da oferta comereis em lugar limpo, tu, e teus filhos, e tuas filhas, porque foram dados por tua porção e por porção

rūstybės visai bendrijai. Jūsų giminės, visi Izraelio namai, apraudosVIEŠPATIES siųstą ugnį.

7Nepasitraukite nuo Susitikimo Palapinės įėjimo, kad nenumirtumėte, nes VIEŠPATIES patepimo aliejus yra ant jūsų“. Jie pasielgė, kaip Mozė buvo jiems įsakęs.

Nurodymai dėl kunigų elgesio

8VIEŠPATS kalbėjo Aaronui, tardamas:

9„Negerkite vyno ar svaigiųjų gėrimų nei tu, nei tavo sūnūs, kai jums reikia eiti į Susitikimo Palapinę, kad nenumirtumėte. Tai amžinas įstatas visoms jūsų kartoms,

10nes jūs turite daryti skirtumą tarp to, kas šventa, ir to, kas prasta, tarp to, kas švaru, ir to, kas nešvaru;

11jūs turite mokyti izraelitus visų įstatų, kuriuos jiems paskelbėVIEŠPATS per Mozę“.

12Mozė kalbėjo Aaronui ir jo likusiems sūnums Eleazarui bei Itamarui: „Paimkite javų atnašą, paliktą nuo VIEŠPAČIUI skirtų ugninių atnašų, ir suvalgykite ją neraugintą prie aukuro, nes ji ypač šventa.

13Valgysite ją šventoje vietoje, nes tai tavo duoklė ir tavo sūnų duoklė iš ugninių atnašųVIEŠPAČIUI, nes taip man įsakyta.

14Bet krūtinę, siūbuojamąją atnašą, ir mentę, dovanos atnašą, tu ir tavo sūnūs bei dukterys su tavimi galite valgyti bet kur švarioje vietoje, nes jie paskirti kaip

de teus filhos, dos sacrifícios pacíficos dos filhos de Israel.

[15] A coxa da oferta e o peito da oferta movida trarão com as ofertas queimadas de gordura, para mover por oferta movida perante o SENHOR, o que será por estatuto perpétuo, para ti e para teus filhos, como o SENHOR tem ordenado.

[16] Moisés diligentemente buscou o bode da oferta pelo pecado, e eis que já era queimado; portanto, indignando-se grandemente contra Eleazar e contra Itamar, os filhos que de Arão ficaram, disse:

[17] Por que não comestes a oferta pelo pecado no lugar santo? Pois coisa santíssima é; e o SENHOR a deu a vós outros, para levardes a iniqüidade da congregação, para fazerdes expiação por eles diante do SENHOR.

[18] Eis que desta oferta não foi trazido o seu sangue para dentro do santuário; certamente, devíeis tê-la comido no santuário, como eu tinha ordenado.

[19] Respondeu Arão a Moisés: Eis que, hoje, meus filhos ofereceram a sua oferta pelo pecado e o seu holocausto perante o SENHOR; e tais coisas me sucederam; se eu, hoje, tivesse comido a oferta pelo pecado, seria isso, porventura, aceito aos olhos do SENHOR?

[20] O que ouvindo Moisés, deu-se por satisfeito.

Levítico 11

duoklė tau ir tavo vaikams iš izraelitų bendravimo aukų.

[15]Drauge su ugninės atnašos taukais jie atneš ir mentę, dovanos atnašą, ir krūtinę, siūbuojamąją atnašą, pakylėti kaip siūbuojamąją atnašą VIEŠPATIES akivaizdoje. Jie priklausys kaip duoklė tau ir tavo vaikams amžinai, kaip VIEŠPATS įsakė“.

[16]Tada Mozė pakartotinai pasiteiravo apie aukos už nuodėmę ožį, o jis jau buvo sudegintas! Jis supyko ant Eleazaro ir Itamaro, likusių Aarono sūnų, ir tarė:

[17]„Kodėl nesuvalgėte atnašos už nuodėmę šventoje vietoje? Juk ji ypač šventa, ir Dievas ją davė jums, kad nuvalytumėte bendrijos kaltę, atliktumėte permaldavimą jų labui VIEŠPATIES akivaizdoje!

[18]Jos kraujo nebuvo atnešta į šventyklos vidų. Jūs turėjote suvalgyti ją tik šventykloje, kaip aš įsakiau“.

[19]O Aaronas kalbėjo Mozei: „Štai jie atnešė šiandien savo auką už nuodėmę ir deginamąją auką VIEŠPATIES akivaizdon, ir tokie dalykai ištiko mane! Jei šiandien būčiau valgęs auką už nuodėmę, nejau tai būtų buvę malonu VIEŠPAČIUI?“

[20]Mozė, tai girdėdamas, sutiko.

Kunigų 11

Leis sobre os animais limpos e os imundos
Deuteronômio 14.3-20

[1] Falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo-lhes:

[2] Dizei aos filhos de Israel: São estes os animais que comereis de todos os quadrúpedes que há sobre a terra:

[3] todo o que tem unhas fendidas, e o casco se divide em dois, e rumina, entre os animais, esse comereis.

[4] Destes, porém, não comereis: dos que ruminam ou dos que têm unhas fendidas: o camelo, que rumina, mas não tem unhas fendidas; este vos será imundo;

[5] o arganaz, porque rumina, mas não tem as unhas fendidas; este vos será imundo;

[6] a lebre, porque rumina, mas não tem as unhas fendidas; esta vos será imunda.

[7] Também o porco, porque tem unhas fendidas e o casco dividido, mas não rumina; este vos será imundo;

[8] da sua carne não comereis, nem tocareis no seu cadáver. Estes vos serão imundos.

[9] De todos os animais que há nas águas comereis os seguintes: todo o que tem barbatanas e escamas, nos mares e nos rios; esses comereis.

[10] Porém todo o que não tem barbatanas nem escamas, nos mares e nos rios, todos os que enxameiam as águas e todo ser vivente que há nas águas, estes serão para vós outros abominação.

[11] Ser-vos-ão, pois, por abominação; da sua carne não comereis e abominareis o seu cadáver.

Švarūs ir nešvarūs keturkojai

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei ir Aaronui, tardamas:

[2]„Taip kalbėkite izraelitams: ‘Iš visų keturkojų žemėje šiuos gyvulius galite valgyti.

[3]Kiekvieną gyvulį, kuris yra skeltanagis ir atrajoja, galite valgyti.

[4]Tačiau iš tų, kurie arba tik atrajoja, arba tik yra skeltanagiai, nevalgysite šių: kupranugario, nes jis, nors ir atrajoja, bet skeltų nagų neturi ir yra jums nešvarus,

[5]urvinio opšraus, nes jis, nors ir atrajoja, bet skeltų nagų neturi ir jis jums nešvarus,

[6]kiškio, nes jis, nors ir atrajoja, bet skeltų nagų neturi,

[7]kiaulės, nes ji, nors ir yra skeltanagė, bet neatrajoja ir yra jums nešvari.

[8]Nei jų mėsos valgysite, nei jų dvėseną liesite; jie jums nešvarūs.

Vandens gyvūnai

[9]Štai ką galite valgyti iš visų vandens gyvūnų. Kas vandenyse – jūroje ar upėje – turi pelekus ir žvynus, tokius galite valgyti.

[10]Bet kas neturi pelekų ir žvynų jūroje ar upėje – iš visų rėpliojančių gyvūnų vandenyje ir iš visų kitų gyvūnų, esančių vandenyje, – tokius laikysite pasibjaurėtinais.

[11]Laikysite juos pasibjaurėtinais, nevalgysite jų mėsos, bjaurėsitės jų dvėsena.

[12] Todo o que nas águas não tem barbatanas ou escamas será para vós outros abominação.

[13] Das aves, estas abominareis; não se comerão, serão abominação: a águia, o quebrantosso e a águia marinha;
[14] o milhano e o falcão, segundo a sua espécie,
[15] todo corvo, segundo a sua espécie,
[16] o avestruz, a coruja, a gaivota, o gavião, segundo a sua espécie,
[17] o mocho, o corvo marinho, a íbis,
[18] a gralha, o pelicano, o abutre,
[19] a cegonha, a garça, segundo a sua espécie, a poupa e o morcego.

[20] Todo inseto que voa, que anda sobre quatro pés será para vós outros abominação.
[21] Mas de todo inseto que voa, que anda sobre quatro pés, cujas pernas traseiras são mais compridas, para saltar com elas sobre a terra, estes comereis.
[22] Deles, comereis estes: a locusta, segundo a sua espécie, o gafanhoto devorador, segundo a sua espécie, o grilo, segundo a sua espécie, e o gafanhoto, segundo a sua espécie.
[23] Mas todos os outros insetos que voam, que têm quatro pés serão para vós outros abominação.

[24] E por estes vos tornareis imundos; qualquer que tocar o seu cadáver imundo será até à tarde.

[12]Visa, kas neturi vandenyje pelekų ir žvynų, jums pasibjaurėtina.

Nešvarūs paukščiai

[13]Iš paukščių laikysite pasibjaurėtinais – jie nebus valgomi, nes pasibjaurėtini – šiuos: erelį, avėdrą, jūrų erelį,

[14]sakalą, įvairių rūšių grifus,

[15]visų rūšių varnas,
[16]strutį, pelėdą, žuvėdrą, įvairių rūšių vanagus,
[17]apuoką, kormoraną, ūbaujančią pelėdą,
[18]baltąją pelėdą, pelikaną, palšąjį grifą,
[19]gandrą, įvairių rūšių garnius, kukutį ir šikšnosparnį.

Skraidantys vabzdžiai

[20]Visi sparnuotieji vabzdžiai, vaikščiojantys keturiomis kojomis, bus jums pasibjaurėtini.
[21]Bet iš sparnuotųjų vabzdžių, vaikščiojančių keturiomis kojomis, galite valgyti tuos, kurie turi nariuotas kojas ir gali jomis šokinėti žemėje.

[22]Iš jų galite valgyti įvairių rūšių skėrius, įvairių rūšių rijūnus skėrius, įvairių rūšių svirplius ir įvairių rūšių žiogus.

[23]Bet visi kiti sparnuoti, keturias kojas turintys vabzdžiai bus jums pasibjaurėtini.

Nešvariųjų gyvūnų palietimas

[24]Štai kokiais atvejais jūs užsitrauksite nešvarumą. Kas paliestų bet kurio jų dvėseną, bus nešvarus iki vakaro,

[25] Qualquer que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

[25]o kas neštų bet kurio jų dvėsenos dalį, turės išsiplauti drabužius ir bus nešvarus iki vakaro.

[26] Todo animal que tem unhas fendidas, mas o casco não dividido em dois e não rumina vos será por imundo; qualquer que tocar neles será imundo.

[26]Gyvuliai, kurie turi nagas, bet nėra skeltanagiai ar neatrajoja, jums yra nešvarūs. Kas paliestų kurį nors iš jų, bus nešvarus.

[27] Todo animal quadrúpede que anda na planta dos pés vos será por imundo; qualquer que tocar o seu cadáver será imundo até à tarde.

[27]Taip pat ir keturkojai gyvuliai, rėpliojantys letenomis, jums yra nešvarūs. Kas paliestų bet kurio jų dvėseną, bus nešvarus iki vakaro,

[28] E o que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; eles vos serão por imundos.

[28]o kas neštų jų dvėsenos, išsiplaus drabužius ir bus nešvarus iki vakaro. Jie jums nešvarūs.

[29] Estes vos serão imundos entre o enxame de criaturas que povoam a terra: a doninha, o rato, o lagarto, segundo a sua espécie,

[29]Iš gyvūnų, knibždančių žemėje, nešvarūs jums bus šie: kurmis, pelė, įvairių rūšių stambieji driežai,

[30] o geco, o crocodilo da terra, a lagartixa, o lagarto da areia e o camaleão;

[30]gekonas, sausumos krokodilas, žaliasis driežas, smėlynų driežas ir chameleonas.

[31] estes vos serão por imundos entre todo o enxame de criaturas; qualquer que os tocar, estando eles mortos, será imundo até à tarde.

[31]Šie jums nešvarūs tarp knibždančių gyvūnų. Kas paliestų kurį jų padvėsusį, bus nešvarus iki vakaro.

[32] E tudo aquilo sobre que cair qualquer deles, estando eles mortos, será imundo, seja vaso de madeira, ou veste, ou pele, ou pano de saco, ou qualquer instrumento com que se faz alguma obra, será metido em água e será imundo até à tarde; então, será limpo.

[32]Ir ant ko kuris nors jų padvėsęs nukristų, tas taps nešvarus – ar tai būtų medinis daiktas, ar drabužis, ar kailis, ar ašutinė, ar bet koks daiktas, naudojamas bet kokiam tikslui. Jis turi būti pamerktas į vandenį ir liks nešvarus iki vakaro. Tada jis taps švarus.

[33] E todo vaso de barro, dentro do qual cair alguma coisa deles, tudo o que houver nele será imundo; o vaso quebrareis.

[33]Jei kas nors jų įkristų į indą iš molio, viskas jo viduje bus nešvaru, ir indą sudaužysite.

[34] Todo alimento que se come, preparado com água, será imundo; e todo líquido que se bebe, em todo vaso, será imundo.

[35] E aquilo sobre o que cair alguma coisa do seu corpo morto será imundo; se for um forno ou um fogareiro de barro, serão quebrados; imundos são; portanto, vos serão por imundos.

[36] Porém a fonte ou cisterna, em que se recolhem águas, será limpa; mas quem tocar no cadáver desses animais será imundo.

[37] Se do seu cadáver cair alguma coisa sobre alguma semente de semear, esta será limpa;

[38] mas, se alguém deitar água sobre a semente, e, se do cadáver cair alguma coisa sobre ela, vos será imunda.

[39] Se morrer algum dos animais de que vos é lícito comer, quem tocar no seu cadáver será imundo até à tarde;

[40] quem do seu cadáver comer lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; e quem levar o seu corpo morto lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

[41] Também todo enxame de criaturas que povoam a terra será abominação; não se comerá.

[42] Tudo o que anda sobre o ventre, e tudo o que anda sobre quatro pés ou que tem muitos pés, entre todo enxame de criaturas que povoam a terra, não comereis, porquanto são abominação.

[34]Bet koks maistas, kurį būtų galima valgyti, bus nešvarus, jei vanduo iš tokio indo ant jo užtikštų; bet koks gėrimas, kurio būtų galima atsigerti, bus nešvarus, jei jis buvo tokiame inde.

[35]Viskas, ant ko bet kokia dvėsenos dalis užkristų, bus nešvaru. Krosnis ar viryklė turės būti sudaužyta į šipulius. Jos yra nešvarios ir bus jums nešvarios.

[36]O šaltinis ar talpykla, turintys vandens, bus švarūs, bet kas palies dvėseną šaltinyje ar talpykloje, taps nešvarus.

[37]Jei tokia dvėsena užkristų ant grūdų sėklos, laikomos sėjai, ji bus švari,

[38]bet jei ant sėklos būtų užpilta vandens ir tokia dvėsena užkristų ant jo, ji bus jums nešvari.

[39]Jei nugaišo gyvulys, kurio mėsą galite valgyti, kas prisiliestų prie gaišenos, bus nešvarus iki vakaro.

[40]Kas užvalgytų gaišenos, turės išsiplauti drabužius ir bus nešvarus iki vakaro; ir kas neštų gaišeną, turės išsiplauti drabužius ir bus nešvarus iki vakaro.

[41]Visi gyvūnai, knibždantys žemėje, kelia pasibjaurėjimą. Jie nebus valgomi.

[42]Kas tik šliaužia pilvu ir kas rėplioja visomis keturiomis ar kas tik turi daug kojų, jokių žemėje knibždančių gyvūnų nevalgysite, nes jie pasibjaurėtini.

[43] Não vos façais abomináveis por nenhum enxame de criaturas, nem por elas vos contaminareis, para não serdes imundos.
[44] Eu sou o SENHOR, vosso Deus; portanto, vós vos consagrareis e sereis santos, porque eu sou santo; e não vos contaminareis por nenhum enxame de criaturas que se arrastam sobre a terra.
[45] Eu sou o SENHOR, que vos faço subir da terra do Egito, para que eu seja vosso Deus; portanto, vós sereis santos, porque eu sou santo.
[46] Esta é a lei dos animais, e das aves, e de toda alma vivente que se move nas águas, e de toda criatura que povoa a terra,
[47] para fazer diferença entre o imundo e o limpo e entre os animais que se podem comer e os animais que se não podem comer.

[43]Neužsitraukite sau pasibjaurėjimo jokiu knibždančiu gyvūnu, nesusiterškite jais savęs ir netapkite per juos nešvarūs,
[44]nes aš esuVIEŠPATS, jūsų Dievas. Todėl pašvęskite save ir būkite šventi. Nesuterškite savęs jokiu knibždančiu gyvūnu, kuris rėplioja žeme!
[45]Kadangi aš esuVIEŠPATS, kuris išvedžiau jus iš Egipto žemės, kad būčiau jūsų Dievas, jūs būsite šventi, nes aš esu šventas!
[46]Tokie tat nuostatai dėl gyvulių, paukščių ir visų gyvūnų, plaukiojančių vandenyse, bei visų gyvūnų, knibždančių žemėje,
[47]kad darytumėte skirtumą tarp nešvariųjų ir švariųjų, tarp gyvūnų, kuriuos galima valgyti, ir gyvūnų, kurių negalima valgyti'".

Levítico 12

A purificação da mulher depois do parto

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:
[2] Fala aos filhos de Israel: Se uma mulher conceber e tiver um menino, será imunda sete dias; como nos dias da sua menstruação, será imunda.
[3] E, no oitavo dia, se circuncidará ao menino a carne do seu prepúcio.
[4] Depois, ficará ela trinta e três dias a purificar-se do seu sangue; nenhuma coisa santa tocará, nem entrará no santuário até que se cumpram os dias da sua purificação.
[5] Mas, se tiver uma menina, será imunda duas semanas, como na sua menstruação;

Kunigų 12

Moters apvalymas po gimdymo

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:
[2]„Kalbėk izraelitams ir sakyk: 'Kai moteris pastoja ir pagimdo berniuką, ji bus nešvari septynias dienas. Ji bus nešvari, kaip būna nešvari mėnesinių metu.
[3]Aštuntąją dieną berniuko apyvarpio oda bus apipjaustyta.
[4]O moteris pasiliks dar trisdešimt tris dienas savo apsivalymo kraujyje. Nieko, kas šventa, ji nelies nei į šventyklą eis, kolei nepasibaigs jos apsivalymo dienos.
[5]Jei pagimdo mergaitę, ji bus nešvari dvi savaites, kaip būna nešvari mėnesinių

depois, ficará sessenta e seis dias a purificar-se do seu sangue.

metu, ir pasiliks dar šešiasdešimt šešias dienas savo apsivalymo kraujyje.

[6] E, cumpridos os dias da sua purificação por filho ou filha, trará ao sacerdote um cordeiro de um ano, por holocausto, e um pombinho ou uma rola, por oferta pelo pecado, à porta da tenda da congregação;

[6]Pasibaigus jos apsivalymo dienoms – ar tai būtų už sūnų, ar už dukterį, – ji atneš kunigui prie įėjimo į Susitikimo Palapinę mitulį ėriuką deginamajai aukai ir balandį ar purplelį aukai už nuodėmę.

[7] o sacerdote o oferecerá perante o SENHOR e, pela mulher, fará expiação; e ela será purificada do fluxo do seu sangue; esta é a lei da que der à luz menino ou menina.

[7]Jis atnašaus VIEŠPATIESakivaizdoje ir atliks permaldavimą jos labui. Tada ji bus švari po savo kraujavimo. Tokios tat yra apeigos pagimdžiusiai kūdikį – berniuką ar mergaitę.

[8] Mas, se as suas posses não lhe permitirem trazer um cordeiro, tomará, então, duas rolas ou dois pombinhos, um para o holocausto e o outro para a oferta pelo pecado; assim, o sacerdote fará expiação pela mulher, e será limpa.

[8]O jei ji neturi iš ko atnašauti avį, teatnašauja du purplelius ar du balandžius, vieną – deginamajai aukai, o kitą – aukai už nuodėmę. Kunigas atliks permaldavimą jos labui, ir ji bus švari'".

Levítico 13

As leis acerca da lepra

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] O homem que tiver na sua pele inchação, ou pústula, ou mancha lustrosa, e isto nela se tornar como praga de lepra, será levado a Arão, o sacerdote, ou a um de seus filhos, sacerdotes.

[3] O sacerdote lhe examinará a praga na pele; se o pêlo na praga se tornou branco, e a praga parecer mais profunda do que a pele da sua carne, é praga de lepra; o sacerdote o examinará e o declarará imundo.

[4] Se a mancha lustrosa na pele for branca e não parecer mais profunda do que a pele, e o pêlo não se tornou branco, então, o

Kunigų 13

Nurodymai dėl odos ligų

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei ir Aaronui:

[2]„Kai žmogui kūno odoje atsiranda patinimas ar išbėrimas, ar dėmė, besivystanti į raupsų ligą kūno odoje, jis turi būti atvestas pas kunigą Aaroną ar pas vieną jo sūnų kunigų.

[3]Kunigas apžiūrės ligą kūno odoje: jei plaukai ligos apimtoje vietoje pabalę ir ligos apimtoji vieta atrodo įdubusi, palyginti su kūno oda, tai – raupsai. Tai nustatęs, kunigas pripažins, kad tas žmogus apeigoms nešvarus.

[4]O jei dėmė kūno odoje balta, neatrodo įdubusi, palyginti su oda, ir plaukai ant jos

sacerdote encerrará por sete dias o que tem a praga.

5 Ao sétimo dia, o sacerdote o examinará; se, na sua opinião, a praga tiver parado e não se estendeu na sua pele, então, o sacerdote o encerrará por outros sete dias.

6 O sacerdote, ao sétimo dia, o examinará outra vez; se a lepra se tornou baça e na pele se não estendeu, então, o sacerdote o declarará limpo; é pústula; o homem lavará as suas vestes e será limpo.

7 Mas, se a pústula se estende muito na pele, depois de se ter mostrado ao sacerdote para a sua purificação, outra vez se mostrará ao sacerdote.

8 Este o examinará, e se a pústula se tiver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo; é lepra.

9 Quando no homem houver praga de lepra, será levado ao sacerdote.

10 E o sacerdote o examinará; se há inchação branca na pele, a qual tornou o pêlo branco, e houver carne viva na inchação,

11 é lepra inveterada na pele; portanto, o sacerdote o declarará imundo; não o encerrará, porque é imundo.

12 Se a lepra se espalhar de todo na pele e cobrir a pele do que tem a lepra, desde a cabeça até aos pés, quanto podem ver os olhos do sacerdote,

13 então, este o examinará. Se a lepra cobriu toda a sua carne, declarará limpo o que tem a mancha; a lepra tornou-se branca; o homem está limpo.

nepabalę, kunigas uždarys ligonį septynioms dienoms.

5Septintą dieną kunigas apžiūrės jį ir, jei ligos apimtoji vieta išlaikė savo spalvą ir neišsiplėtė odoje, uždarys jį dar septynioms dienoms.

6Septintą dieną kunigas vėl jį apžiūrės ir, jei ligos apimtoji vieta sumažėjusi ir neišsiplėtusi odoje, pripažins, kad žmogus švarus. Tai tik išbėrimas. Žmogus išsiplaus drabužius ir bus švarus.

7Bet jei po to, kai pasirodė kunigui ir buvo pripažintas esąs švarus, išbėrimas plėstųsi, jis turi vėl pasirodyti kunigui.

8Kunigas apžiūrės jį ir, jei išbėrimas odoje išsiplėtęs, pripažins, kad žmogus nešvarus. Išbėrimas yra raupsai.

9Gavęs raupsų ligą, žmogus turi būti atvestas pas kunigą.

10Kunigas apžiūrės jį, ir jei odoje bus rastas baltas patinimas su pabalusiais plaukais, o patinime – gyvos mėsos opa,

11tai jo kūno odoje įsisenėjusi raupsų liga. Kunigas pripažins, kad jis nešvarus, bet jo neuždarys, nes aišku, kad jis nešvarus.

12Bet jei išbertų visą ligonio odą nuo galvos iki kojų, kiek tik kunigo akys gali užmatyti,

13kunigas apžiūrės jį ir, jei išbertas visas kūnas, pripažins ligonį švarų. Jis švarus, nes visas pasidarė baltas.

[14] Mas, no dia em que aparecer nele carne viva, será imundo.

[15] Vendo, pois, o sacerdote a carne viva, declará-lo-á imundo; a carne viva é imunda; é lepra.

[16] Se a carne viva mudar e ficar de novo branca, então, virá ao sacerdote,

[17] e este o examinará. Se a lepra se tornou branca, então, o sacerdote declarará limpo o que tem a praga; está limpo.

[18] Quando sarar a carne em cuja pele houver uma úlcera,

[19] e no lugar da úlcera aparecer uma inchação branca ou mancha lustrosa, branca que tira a vermelho, mostrar-se-á ao sacerdote.

[20] O sacerdote a examinará; se ela parece mais funda do que a pele, e o seu pêlo se tornou branco, o sacerdote o declarará imundo; praga de lepra é, que brotou da úlcera.

[21] Porém, se o sacerdote a examinar, e nela não houver pêlo branco, e não estiver ela mais funda do que a pele, porém baça, então, o sacerdote o encerrará por sete dias.

[22] Se ela se estender na pele, o sacerdote declarará imundo o homem; é lepra.

[23] Mas, se a mancha lustrosa parar no seu lugar, não se estendendo, é cicatriz da úlcera; o sacerdote, pois, o declarará limpo.

[24] Quando, na pele, houver queimadura de fogo, e a carne viva da queimadura se

[14]Bet jei kada nors pasirodytų gyva mėsa, jis bus nešvarus.

[15]Kunigas apžiūrės gyvą mėsą ir pripažins jį esant nešvarų. Gyva mėsa nešvari, nes ji yra raupsai.

[16]Bet jei gyva mėsa vėl tampa balta, jis ateis pas kunigą.

[17]Kunigas apžiūrės jį ir, jei oda yra tapusi balta, pripažins ligonį esant švarų. Jis švarus.

[18]Kai žmogaus kūno odoje iškyla bei išgyja pūlinys

[19]ir pūlinio vietoje atsiranda baltas patinimas ar rausvai balta dėmė, jis turi pasirodyti kunigui.

[20]Kunigas apžiūrės ir, jei ji atrodo įdubusi, palyginti su likusia oda, o plaukai ant jos pabalę, pripažins jį esant nešvarų. Tai raupsų liga, iškilusi pūlinio vietoje.

[21]Bet jei kunigas apžiūrėjęs nustato, kad plaukai ant dėmės nepabalę ir ji neįdubusi, palyginti su kita oda, bet darosi mažesnė, kunigas uždarys jį septynioms dienoms.

[22]O jei ji odoje plečiasi, kunigas pripažins jį esant nešvarų. Tai liga.

[23]Bet jei dėmė lieka toje pačioje vietoje ir nesiplečia, ji yra pūlinio randas. Kunigas pripažins, kad žmogus švarus.

[24]Arba, ugniai nudeginus žmogaus kūno odą ir gyvai mėsai nudegimo opoje tapus rausvai baltai ar baltai,

tornar em mancha lustrosa, branca que tira a vermelho ou branco,

25 o sacerdote a examinará. Se o pêlo da mancha lustrosa se tornou branco, e ela parece mais funda do que a pele, é lepra que brotou na queimadura. O sacerdote declarará imundo o homem; é a praga de lepra.

25kunigas apžiūrės ją. Jei plaukai nudegimo opoje pabalę ir opa atrodo įdubusi, palyginti su kita oda, tai raupsų liga. Raupsai išsivystė nudegimo opoje, ir kunigas pripažins, kad žmogus nešvarus. Tai raupsų liga.

26 Porém, se o sacerdote a examinar, e não houver pêlo branco na mancha lustrosa, e ela não estiver mais funda que a pele, mas for de cor baça, o sacerdote encerrará por sete dias o homem.

26Bet jei kunigas, apžiūrėjęs opą, nustato, kad plaukai nėra pabalę ir ji neįdubusi, palyginti su kita oda, bet sumažėjusi, kunigas uždarys žmogų septynioms dienoms.

27 Depois, o sacerdote o examinará ao sétimo dia; se ela se tiver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo; é praga de lepra.

27Septintą dieną kunigas apžiūrės jį ir, jei opa bus išsiplėtusi odoje, pripažins jį esant nešvarų. Tai raupsų liga.

28 Mas, se a mancha lustrosa parar no seu lugar e na pele não se estender, mas se tornou baça, é inchação da queimadura; portanto, o sacerdote o declarará limpo, porque é cicatriz da queimadura.

28Bet jei opa bus likusi savo vietoje ir neišsiplėtusi odoje, o sumažėjusi, tai sutinimas nuo nudegimo. Kunigas pripažins jį esant švarų, nes tai nudegimo randas.

29 Quando o homem (ou a mulher) tiver praga na cabeça ou na barba,

29Jei vyrui ar moteriai atsirastų žaizda ant galvos ar ant smakro,

30 o sacerdote examinará a praga; se ela parece mais funda do que a pele, e pêlo amarelo fino nela houver, o sacerdote o declarará imundo; é tinha, é lepra da cabeça ou da barba.

30kunigas apžiūrės ligą. Jei žaizda atrodo įdubusi, palyginti su kita oda, ir plaukai pageltę ir suplonėję, kunigas pripažins jį esant nešvarų. Tai dedervinė, galvos ar smakro raupsų liga.

31 Mas, se o sacerdote, havendo examinado a praga da tinha, achar que ela não parece mais funda do que a pele, e, se nela não houver pêlo preto, então, o sacerdote encerrará o que tem a praga da tinha por sete dias.

31O kai kunigas, apžiūrėjęs dedervinės žaizdas, nustato, kad jos neatrodo įdubusios, palyginti su sveika oda, tačiau jose nėra juodų plaukų, kunigas uždarys žmogų su dedervinės žaizdomis septynioms dienoms.

[32] Ao sétimo dia, o sacerdote examinará a praga; se a tinha não se tiver espalhado, e nela não houver pêlo amarelo, e a tinha não parecer mais funda do que a pele,

[32]Septintą dieną kunigas apžiūrės ligą. Jei jis nustato, kad dedervinė neišsiplėtusi, joje nėra geltonų plaukų ir, palyginti su kita oda, dedervinės žaizdos neįdubusios,

[33] então, o homem será rapado; mas não se rapará a tinha. O sacerdote, por mais sete dias, encerrará o que tem a tinha.

[33]žmogus nusiskus, neskusdamas dedervinės žaizdų. O asmenį, sergantį dedervine, kunigas uždarys dar septynioms dienoms.

[34] Ao sétimo dia, o sacerdote examinará a tinha; se ela não se houver estendido na pele e não parecer mais funda do que a pele, o sacerdote declarará limpo o homem; este lavará as suas vestes e será limpo.

[34]Septintą dieną kunigas apžiūrės dedervinę. Jei dedervinė neišsiplėtė odoje ir žaizdotoji oda, palyginti su kita oda, neatrodo įdubusi, kunigas pripažins jį esant švarų. Žmogus išsiplaus drabužius ir bus švarus.

[35] Mas, se a tinha, depois da sua purificação, se tiver espalhado muito na pele,

[35]Tačiau jeigu dedervinė plėstųsi po to, kai žmogus buvo pripažintas švarus,

[36] então, o sacerdote o examinará; se a tinha se tiver espalhado na pele, o sacerdote não procurará pêlo amarelo; está imundo.

[36]kunigas apžiūrės jį. Jeigu dedervinė išsiplėtusi, kunigui nėra reikalo tikrinti ar plaukai pageltę – žmogus nešvarus.

[37] Mas, se a tinha, a seu ver, parou, e pêlo preto cresceu nela, a tinha está sarada; ele está limpo, e o sacerdote o declarará limpo.

[37]Bet jeigu, jo akimis žiūrint, dedervinė sustabdyta ir žaizdų vietoje ataugę juodi plaukai, dedervinė išgydyta. Kunigas pripažins žmogų esant švarų.

[38] E, quando o homem (ou a mulher) tiver manchas lustrosas na pele,

[38]Jei vyrui ar moteriai ant kūno odos pasirodytų spuogai, balti spuogai,

[39] então, o sacerdote o examinará; se na pele aparecerem manchas baças, brancas, é impigem branca que brotou na pele; está limpo.

[39]kunigas turi juos apžiūrėti. Jei spuogai ant kūno odos balsvi, tai tik odos išbėrimas. Ligonis švarus.

[40] Quando os cabelos do homem lhe caírem da cabeça, é calva; contudo, está limpo.

[40]Kai žmogui nuslenka nuo galvos plaukai, jis yra plikagalvis, bet švarus.

[41] Se lhe caírem na frente da cabeça, é antecalva; contudo, está limpo.

[42] Porém, se, na calva ou na antecalva, houver praga branca, que tira a vermelho, é lepra, brotando na calva ou na antecalva.

[43] Havendo, pois, o sacerdote examinado, se a inchação da praga, na sua calva ou antecalva, está branca, que tira a vermelho, como parece a lepra na pele,
[44] é leproso aquele homem, está imundo; o sacerdote o declarará imundo; a sua praga está na cabeça.

[45] As vestes do leproso, em quem está a praga, serão rasgadas, e os seus cabelos serão desgrenhados; cobrirá o bigode e clamará: Imundo! Imundo!

[46] Será imundo durante os dias em que a praga estiver nele; é imundo, habitará só; a sua habitação será fora do arraial.

[47] Quando também em alguma veste houver praga de lepra, veste de lã ou de linho,
[48] seja na urdidura, seja na trama, de linho ou de lã, em pele ou em qualquer obra de peles,
[49] se a praga for esverdinhada ou avermelhada na veste, ou na pele, ou na urdidura, ou na trama, em qualquer coisa feita de pele, é a praga de lepra, e mostrar-se-á ao sacerdote.

[41]Taip pat jei plaukai jam nuslenka nuo viršugalvio, jis turi pliką viršugalvį, bet yra švarus.
[42]Bet jei ant pliko pakaušio ar pliko viršugalvio pasirodo rausvai baltos spalvos pūlinys, tai raupsų liga, besivystanti ant pliko pakaušio ar pliko viršugalvio.
[43]Kunigas apžiūrės jį; jei patinimas ant pliko pakaušio ar pliko viršugalvio yra rausvai baltas, kaip atrodo raupsų liga kūno odoje,
[44]tas žmogus serga raupsais ir yra nešvarus. Kunigas pripažins jį esant nešvarų, nes liga yra ant jo galvos.

Nuostatai raupsais sergantiems

[45]Kiekvieno raupsų liga sergančio drabužiai turi būti suplyšę ir galvos plaukai sutaršyti. Jis turės prisidengti burną ir šaukti: ‘Nešvarus, nešvarus!’
[46]Visą laiką, kol bus raupsuotas, jis bus nešvarus. Būdamas nešvarus, jis turi gyventi atskirai; jo gyvenvietė turi būti už stovyklos.

[47]Kai raupsų liga pasirodo drabužyje, vilnoniame ar marškoniame drabužyje,

[48]lininiuose ar vilnoniuose apmatuose ar atauduose, odoje ar odiniuose daiktuose,

[49]jei pats drabužis ar jo apmatai, ar ataudai, ar oda, ar odinis daiktas nuo ligos darosi žalsvas ar rausvas, liga yra raupsai ir turi būti parodyta kunigui.

[50] O sacerdote examinará a praga e encerrará, por sete dias, aquilo que tem a praga.

[51] Então, examinará a praga ao sétimo dia; se ela se houver estendido na veste, na urdidura ou na trama, seja na pele, seja qual for a obra em que se empregue, é lepra maligna; isso é imundo.

[52] Pelo que se queimará aquela veste, seja a urdidura, seja a trama, de lã, ou de linho, ou qualquer coisa feita de pele, em que se acha a praga, pois é lepra maligna; tudo se queimará.

[53] Mas, examinando o sacerdote, se a praga não se tiver espalhado na veste, nem na urdidura, nem na trama, nem em qualquer coisa feita de pele,

[54] então, o sacerdote ordenará que se lave aquilo em que havia a praga e o encerrará por mais sete dias;

[55] o sacerdote, examinando a coisa em que havia praga, depois de lavada aquela, se a praga não mudou a sua cor, nem se espalhou, está imunda; com fogo a queimarás; é lepra roedora, seja no avesso ou no direito.

[56] Mas, se o sacerdote examinar a mancha, e esta se tornou baça depois de lavada, então, a rasgará da veste, ou da pele, ou da urdidura, ou da trama.

[57] Se a praga ainda aparecer na veste, quer na urdidura, quer na trama, ou em qualquer coisa feita de pele, é lepra que se espalha; com fogo queimarás aquilo em que está a praga.

[50]Apžiūrėjęs kunigas padės užkrėstą daiktą atskirai septynioms dienoms.

[51]Septintą dieną apžiūrės ligą: jei liga išsiplėtusi drabužyje, apmatuose ar atauduose, ar odoje, kad ir kam oda būtų naudojama, tai raupsų liga. Drabužis nešvarus.

[52]Drabužį – vilnonius ar lininius apmatus ar ataudus – ar bet kokį odinį daiktą, kuriame rasta liga, jis sudegins, nes tai besiplečianti raupsų liga ir turi būti sudeginta ugnyje.

[53]Bet jei kunigas nustato, kad liga drabužyje, apmatuose ar atauduose, ar bet kokiame odiniame daikte neišsiplėtė,

[54]jis palieps daiktą, kuriame reiškiasi liga, išplauti ir padės jį atskirai dar septynioms dienoms.

[55]Po išplovimo kunigas apžiūrės daiktą, kuriame reiškiasi liga. Jei ligos dėmė nepakeitė spalvos, nors liga ir neišsiplėtusi, jis nešvarus. Turi jį sudeginti ugnyje, nesvarbu ar ligos dėmė yra vidaus, ar lauko pusėje.

[56]Bet jei apžiūrėjęs kunigas nustato, kad ligos dėmė po išplovimo išnykusi, tą vietą jis iškirps iš drabužio ar odos, ar apmatų, ar ataudų.

[57]Jei ji vėl pasirodo drabužyje, apmatuose ar atauduose, ar kokiame nors daikte iš odos, tą daiktą, kuriame vėl reiškiasi liga, sunaikinsi ugnyje.

[58] Mas a veste, quer na urdidura, quer na trama, ou qualquer coisa de peles, que lavares e de que a praga se retirar, se lavará segunda vez e será limpa.
[59] Esta é a lei da praga da lepra da veste de lã ou de linho, quer na urdidura, quer na trama; ou de qualquer coisa de peles, para se poder declará-las limpas ou imundas.

Levítico 14

A lei acerca do leproso depois de sarado

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Esta será a lei do leproso no dia da sua purificação: será levado ao sacerdote;

[3] este sairá fora do arraial e o examinará. Se a praga da lepra do leproso está curada,

[4] então, o sacerdote ordenará que se tomem, para aquele que se houver de purificar, duas aves vivas e limpas, e pau de cedro, e estofo carmesim, e hissopo.
[5] Mandará também o sacerdote que se imole uma ave num vaso de barro, sobre águas correntes.
[6] Tomará a ave viva, e o pau de cedro, e o estofo carmesim, e o hissopo e os molhará no sangue da ave que foi imolada sobre as águas correntes.
[7] E, sobre aquele que há de purificar-se da lepra, aspergirá sete vezes; então, o declarará limpo e soltará a ave viva para o campo aberto.
[8] Aquele que tem de se purificar lavará as vestes, rapará todo o seu pêlo, banhar-se-

[58]Bet drabužis, apmatai ar ataudai, ar daiktas iš odos, iš kurio liga po plovimo yra dingusi, turi būti antrąkart išplautas ir bus švarus.
[59]Tokie tat nuostatai dėl raupsų ligos vilnoniame ar marškoniame drabužyje, apmatuose ar atauduose, ar bet kokiame odiniame daikte, kai reikia juos pripažinti, ar jie švarūs, ar nešvarūs“.

Kunigų 14

Apvalymas nuo užkrečiamų odos ligų

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:
[2]„Štai apeigos, kurias turi atlikti raupsuotasis, kai jis pripažįstamas esąs švarus. Jis turi būti atvestas pas kunigą.
[3]O kunigas turi išeiti už stovyklos ribų. Jei apžiūrėjęs kunigas nustato, kad raupsuotasis pagijęs,
[4]kunigas įsakys, kad du gyvi švarūs paukščiai, kedro medžio, tamsiai raudonų siūlų ir yzopo būtų atnešta tam, kuris turi būti pripažintas švarus.
[5]Kunigas palieps papjauti vieną iš paukščių viršum molinio indo, pripildyto šaltinio vandens.
[6]Paims gyvąjį paukštį drauge su kedro medžiu, tamsiai raudonos spalvos siūlais ir yzopu, pamirkys juos kraujyje paukščio, papjauto viršum šaltinio vandens,
[7]ir pašlakstys krauju septynis kartus žmogų, kuris apvalomas nuo raupsų ligos. Tada kunigas pripažins jį esant švarų ir paleis gyvąjį paukštį skristi į laukus.
[8]O žmogus, kuris turi būti pripažintas švarus, išsiplaus drabužius, nusiskus visus

á com água e será limpo; depois, entrará no arraial, porém ficará fora da sua tenda por sete dias.

plaukus, išsimaudys vandenyje ir bus švarus. Po to jis gali eiti į stovyklą, bet septynias dienas turės gyventi už savo palapinės.

[9] Ao sétimo dia, rapará todo o seu cabelo, a cabeça, a barba e as sobrancelhas; rapará todo pêlo, lavará as suas vestes, banhará o corpo com água e será limpo.

[9]Septintą dieną nusiskus visus galvos, barzdos, antakių plaukus; jis turi nusiskusti visus plaukus. Tada išsiplaus drabužius, išsimaudys vandenyje ir bus švarus.

[10] No oitavo dia, tomará dois cordeiros sem defeito, uma cordeira sem defeito, de um ano, e três dízimas de um efa de flor de farinha, para oferta de manjares, amassada com azeite, e separadamente um sextário de azeite;

[10]Aštuntą dieną jis turi paimti du sveikus ėriukus, vieną sveiką mitulę avį, o javų atnašai – tris dešimtadalius efos geriausių miltų ir vieną logą aliejaus.

[11] e o sacerdote que faz a purificação apresentará o homem que houver de purificar-se e essas coisas diante do SENHOR, à porta da tenda da congregação;

[11]Apvalymo apeigas atliekantis kunigas pastatys žmogų, kuris turi būti apvalytas, drauge su jo atnašomis VIEŠPATIES akivaizdoje prie Susitikimo Palapinės įėjimo.

[12] tomará um dos cordeiros e o oferecerá por oferta pela culpa e o sextário de azeite; e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

[12]Kunigas paims vieną iš ėriukų ir paaukos jį kaip atnašą už nuodėmę drauge su logu aliejaus, pakylėdamas juos VIEŠPATIESakivaizdoje kaip siūbuojamąją atnašą.

[13] Então, imolará o cordeiro no lugar em que se imola a oferta pelo pecado e o holocausto, no lugar santo; porque quer a oferta pela culpa como a oferta pelo pecado são para o sacerdote; são coisas santíssimas.

[13]Ėriuką jis papjaus toje vietoje, kur šventoje vietoje pjaunama auka už nuodėmę ir deginamoji auka, nes atnaša už kaltę, kaip ir auka už nuodėmę, priklauso kunigui ir yra ypač šventa.

[14] O sacerdote tomará do sangue da oferta pela culpa e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e

[14]Tada kunigas paims kaltės atnašos kraujo ir pavilgys juo žmogaus, kuris turi būti apvalytas, dešinės ausies lezgelį,

sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

dešinės rankos nykštį ir dešinės kojos nykštį.

[15] Também tomará do sextário de azeite e o derramará na palma da própria mão esquerda.

[15]Kunigas turi paimti logą aliejaus, užsipilti jo ant kairės rankos delno,

[16] Molhará o dedo direito no azeite que está na mão esquerda e daquele azeite aspergirá, com o dedo, sete vezes perante o SENHOR;

[16]pavilgyti dešinės rankos pirštą aliejuje ant kairės rankos delno ir pašlakstyti keletu lašų aliejaus savo pirštu septynis kartusVIEŠPATIES akivaizdoje.

[17] do restante do azeite que está na mão, o sacerdote porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito, em cima do sangue da oferta pela culpa;

[17]Keletą lašų ant jo delno likusio aliejaus kunigas užteps žmogui, kuris turi būti apvalytas, ant dešinės ausies lezgelio, dešinės rankos nykščio ir dešinės kojos nykščio viršum kraujo atnašos už kaltę.

[18] o restante do azeite que está na mão do sacerdote, pô-lo-á sobre a cabeça daquele que tem de purificar-se; assim, o sacerdote fará expiação por ele perante o SENHOR.

[18]O likusį aliejų, esantį ant delno, kunigas išpils ant galvos žmogui, kuris turi būti apvalytas. Tada kunigas atliks permaldavimą jo labui VIEŠPATIESakivaizdoje:

[19] Então, o sacerdote fará a oferta pelo pecado e fará expiação por aquele que tem de purificar-se da sua imundícia. Depois, imolará o holocausto

[19]kunigas paaukos auką už nuodėmę ir atliks permaldavimą labui to žmogaus, kuris turi būti apvalytas. Po to bus papjauta deginamoji auka;

[20] e o oferecerá com a oferta de manjares sobre o altar; assim, o sacerdote fará expiação pelo homem, e este será limpo.

[20]ant aukuro kunigas paaukos deginamąją auką ir javų atnašą. Taip kunigas atliks permaldavimą jo labui. Tada žmogus bus švarus.

Vargšų apvalymo atnašos

[21] Se for pobre, e as suas posses não lhe permitirem trazer tanto, tomará um cordeiro para oferta pela culpa como oferta movida, para fazer expiação por ele, e a dízima de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares, e um sextário de azeite,

[21]Bet jei žmogus yra vargšas ir tiek neišgali, tepaima vieną ėriuką siūbuojamajai atnašai už kaltę, kad galėtų atlikti permaldavimą jo labui, dešimtadalį efos geriausių su aliejumi maišytų miltų javų atnašai ir logą aliejaus,

22 duas rolas ou dois pombinhos, segundo as suas posses, dos quais um será para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto.

22taip pat du purplelius arba du balandžius, kiek išgali: vieną – aukai už nuodėmę, kitą – deginamajai aukai.

23 Ao oitavo dia da sua purificação, os trará ao sacerdote, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR.

23Aštuntą dieną jis atneš juos kunigui, kad būtų apvalytas VIEŠPATIES akivaizdoje prie įėjimo į Susitikimo Palapinę.

24 O sacerdote tomará o cordeiro da oferta pela culpa e o sextário de azeite e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

24O kunigas paims kaltės atnašos ėriuką bei aliejaus logą ir pakylės juos kaip siūbuojamąją atnašą VIEŠPATIES akivaizdoje.

25 Então, o sacerdote imolará o cordeiro da oferta pela culpa, e tomará do sangue da oferta pela culpa, e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

25Kunigas papjaus kaltės atnašos ėriuką, paims truputį kaltės atnašos kraujo ir pavilgys juo žmogaus, kuris turi būti apvalytas, dešiniosios ausies lezgelį, dešiniosios rankos nykštį ir dešiniosios kojos nykštį.

26 Derramará do azeite na palma da própria mão esquerda;

26Kunigas užpils truputį aliejaus ant savo kairiosios rankos delno,

27 e, com o dedo direito, aspergirá do azeite que está na sua mão esquerda, sete vezes perante o SENHOR;

27o dešiniosios rankos pirštu pašlakstys keletu lašų aliejaus, esančio ant jo kairiosios rankos delno, septynis kartus VIEŠPATIES akivaizdoje.

28 porá do azeite que está na sua mão na ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e no polegar da sua mão direita, e no polegar do seu pé direito, por cima do sangue da oferta pela culpa;

28Keletu lašų aliejaus, esančio ant jo delno, kunigas pateps žmogui, kuris turi būti apvalytas, dešiniosios ausies lezgelį, dešiniosios rankos nykštį ir dešiniosios kojos nykštį toje vietoje, kur buvo užteptas atnašos už kaltę kraujas.

29 o restante do azeite que está na mão do sacerdote porá sobre a cabeça do que tem de purificar-se, para fazer expiação por ele perante o SENHOR.

29Likusiu ant delno aliejumi kunigas pateps galvą žmogaus, kuris turi būti apvalytas, atlikdamas permaldavimą jo labui VIEŠPATIES akivaizdoje.

[30] Oferecerá uma das rolas ou um dos pombinhos, segundo as suas posses;

[31] será um para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto, além da oferta de manjares; e, assim, o sacerdote fará expiação por aquele que tem de purificar-se perante o SENHOR.

[32] Esta é a lei daquele em quem está a praga da lepra, cujas posses não lhe permitem o devido para a sua purificação.

A lei acerca da lepra numa casa

[33] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[34] Quando entrardes na terra de Canaã, que vos darei por possessão, e eu enviar a praga da lepra a alguma casa da terra da vossa possessão,

[35] o dono da casa fará saber ao sacerdote, dizendo: Parece-me que há como que praga em minha casa.

[36] O sacerdote ordenará que despejem a casa, antes que venha para examinar a praga, para que não seja contaminado tudo o que está na casa; depois, virá o sacerdote, para examinar a casa,

[37] e examinará a praga. Se, nas paredes da casa, há manchas esverdinhadas ou avermelhadas e parecem mais fundas que a parede,

[38] então, o sacerdote sairá da casa e a cerrará por sete dias.

[39] Ao sétimo dia, voltará o sacerdote e examinará; se vir que a praga se estendeu nas paredes da casa,

[30]Tada jis atnašaus vieną iš purplelių ar balandžių – ką žmogus išgali,

[31]vieną – aukai už nuodėmę, o kitą – deginamajai aukai drauge su javų atnaša, ir atliks permaldavimą jo labuiVIEŠPATIES akivaizdoje.

[32]Tokios tat yra apeigos raupsuotajam, kuris neišgali atnašų savo pripažinimui, kad yra švarus“.

Raupsų liga namuose

[33]VIEŠPATS kalbėjo Mozei ir Aaronui, tardamas:

[34]„Kai įžengsite į Kanaano žemę, kurią duodu jums nuosavybėn, ir jei aš sukelčiau raupsų ligą viename iš namų jūsų nuosavybės krašte,

[35]namų savininkas nueis pas kunigą ir praneš, tardamas: ‘Man atrodo, kad kažin kokia liga yra mano namuose’.

[36]Prieš eidamas ligos apžiūrėti, kunigas turi liepti namus ištuštinti, kad niekas, kas yra namuose, netaptų nešvarus. Po to kunigas eis namų apžiūrėti.

[37]Jis turi apžiūrėti ligą. Jei liga reiškiasi namų sienose žalsvos ar rausvos spalvos įdubimais, gilesniais už sienos paviršių,

[38]kunigas turi išeiti pro namų duris ir uždaryti namus septynioms dienoms.

[39]Septintą dieną kunigas turi sugrįžti. Jei nustato, kad liga namų sienose išsiplėtusi,

[40] ele ordenará que arranquem as pedras em que estiver a praga e que as lancem fora da cidade num lugar imundo;
[41] e fará raspar a casa por dentro, ao redor, e o pó que houverem raspado lançarão, fora da cidade, num lugar imundo.
[42] Depois, tomarão outras pedras e as porão no lugar das primeiras; tomar-se-á outra argamassa e se rebocará a casa.
[43] Se a praga tornar a brotar na casa, depois de arrancadas as pedras, raspada a casa e de novo rebocada,
[44] então, o sacerdote entrará e examinará. Se a praga se tiver estendido na casa, há nela lepra maligna; está imunda.
[45] Derribar-se-á, portanto, a casa, as pedras e a sua madeira, como também todo o reboco da casa; e se levará tudo para fora da cidade, a um lugar imundo.
[46] Aquele que entrar na casa, enquanto está fechada, será imundo até à tarde.
[47] Também o que se deitar na casa lavará as suas vestes; e quem nela comer lavará as suas vestes.
[48] Porém, tornando o sacerdote a entrar, e, examinando, se a praga na casa não se tiver estendido depois que a casa foi rebocada, o sacerdote a declarará limpa, porque a praga está curada.
[49] Para purificar a casa, tomará duas aves, e pau de cedro, e estofo carmesim, e hissopo,
[50] imolará uma ave num vaso de barro sobre águas correntes,

[40]kunigas turi paliepti, kad akmenys, kuriuose reiškiasi liga, būtų išlupti ir išnešti už miesto į nešvarią vietą.
[41]Namai iš vidaus turi būti kruopščiai išgrandyti, o nuluptas tinkas išmestas už miesto į nešvarią vietą.
[42]Tada turi būti atnešti kiti akmenys ir įdėti į anų akmenų vietą, paimta naujo tinko, ir namai ištinkuoti.
[43]Jei liga vėl ima plėstis namuose po to, kai akmenys buvo išlupti ir namai išgrandyti bei iš naujo ištinkuoti,
[44]kunigas turi ateiti ir juos apžiūrėti. Jei liga namuose išsiplėtusi – raupsų liga plečiasi namuose, – jie yra nešvarūs.
[45]Namai turi būti nugriauti, jų akmenys, rąstai ir visas namų tinkas išnešti į nešvarią vietą už miesto.
[46]Kas tik įeitų į namus, kai jie uždaryti, bus nešvarus iki vakaro;
[47]kas tik miegotų tokiuose namuose, turi išsiplauti drabužius; ir kas tik valgytų tokiuose namuose, turi išsiplauti drabužius.
[48]Bet jei kunigas ateina ir nustato, kad liga namuose neišsiplėtusi po to, kai namai buvo ištinkuoti, tai pripažins, kad namai švarūs, nes liga pranykusi.
[49]Namams apvalyti jis turi paimti du paukščius drauge su kedro medžiu, tamsiai raudonos spalvos siūlų bei yzopo
[50]ir papjauti vieną paukštį viršum molinio indo, pripildyto šaltinio vandens.

[51] tomará o pau de cedro, e o hissopo, e o estofo carmesim, e a ave viva, e os molhará no sangue da ave imolada e nas águas correntes, e aspergirá a casa sete vezes.

[51]Paims kedro medį, yzopą bei tamsiai raudonos spalvos siūlų drauge su gyvuoju paukščiu, pamirkys papjautojo paukščio kraujyje bei vandenyje ir pašlakstys namus septynis kartus.

[52] Assim, purificará aquela casa com o sangue da ave, e com as águas correntes, e com a ave viva, e com o pau de cedro, e com o hissopo, e com o estofo carmesim.

[52]Taip jis apvalys namus paukščio krauju, šaltinio vandeniu, gyvuoju paukščiu, kedro medžiu, yzopu ir tamsiai raudonos spalvos siūlais.

[53] Então, soltará a ave viva para fora da cidade, para o campo aberto; assim, fará expiação pela casa, e será limpa.

[53]O gyvąjį paukštį paleis skristi už miesto į laukus. Taip jis turi atlikti permaldavimą už namus, ir jie taps švarūs“.

[54] Esta é a lei de toda sorte de praga de lepra, e de tinha,

[54]Tokie tat yra nuostatai kiekvienai raupsų ligai, dedervinėms,

[55] e da lepra das vestes, e das casas,

[55]drabužių ir namų raupsams,

[56] e da inchação, e da pústula, e das manchas lustrosas,

[56]patinimui ar išbėrimui, ar dėmėms

[57] para ensinar quando qualquer coisa é limpa ou imunda. Esta é a lei da lepra.

[57]nustatyti, kada jie nešvarūs ir kada švarūs. Tokie tat yra nuostatai dėl raupsų ligų.

Levítico 15

Imundícias do homem e da mulher

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Falai aos filhos de Israel e dizei-lhes: Qualquer homem que tiver fluxo seminal do seu corpo será imundo por causa do fluxo.

[3] Esta, pois, será a sua imundícia por causa do seu fluxo: se o seu corpo vaza o fluxo ou se o seu corpo o estanca, esta é a sua imundícia.

[4] Toda cama em que se deitar o que tiver fluxo será imunda; e tudo sobre que se assentar será imundo.

Kunigų 15

Vyrų apeiginis nešvarumas

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei ir Aaronui, tardamas:

[2]„Kalbėkite izraelitams ir sakykite jiems. ‘Kai vyras patiria sėklos išsiliejimą iš savo kūno, sėklos išsiliejimas daro jį apeigoms nešvarų.

[3]Toks yra jo sėklos išsiliejimo nešvarumas, kad – nesvarbu, ar nesulaiko sėklos išsiliejimo, ar sulaiko sėklos išsiliejimą – vis vien tai nešvarumas.

[4]Kiekvienas guolis, kuriame atsigultų sėklos išsiliejimu sergantis, tampa nešvarus.

[5] Qualquer que lhe tocar a cama lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[5]O kas paliestų jo guolį, turės išsiskalbti drabužius, išsimaudyti vandenyje ir bus nešvarus ligi vakaro.

[6] Aquele que se assentar sobre aquilo em que se assentara o que tem o fluxo lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[6]Kas atsisėstų ant daikto, ant kurio buvo sėdėjęs sergantis sėklos išsiliejimu, turės išsiskalbti drabužius, išsimaudyti vandenyje ir bus nešvarus ligi vakaro.

[7] Quem tocar o corpo do que tem o fluxo lavará as sua vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[7]Kas paliestų sergančio sėklos išsiliejimu kūną, turės išsiskalbti drabužius, išsimaudyti vandenyje ir bus nešvarus ligi vakaro.

[8] Se o homem que tem o fluxo cuspir sobre uma pessoa limpa, então, esta lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imunda até à tarde.

[8]Jei sėklos išsiliejimu sergantis spjautų ant švaraus žmogaus, pastarasis turės išsiskalbti drabužius, išsimaudyti vandenyje ir bus nešvarus ligi vakaro.

[9] Também toda sela em que cavalgar o que tem o fluxo será imunda.

[9]Bet koks balnas, ant kurio joja sėklos išsiliejimu sergantis, bus nešvarus.

[10] Qualquer que tocar alguma coisa que esteve debaixo dele será imundo até à tarde; e aquele que a levar lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[10]Kas paliestų bet kokį daiktą, buvusį po juo, bus nešvarus ligi vakaro, o kas tokius daiktus neštų, turės išsiskalbti drabužius, išsimaudyti vandenyje ir bus nešvarus ligi vakaro.

[11] Também todo aquele em quem tocar o que tiver o fluxo, sem haver lavado as suas mãos com água, lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[11]Visi, kuriuos paliestų sėklos išsiliejimu sergantis, nepaskalavęs vandenyje savo rankų, turės išsiskalbti drabužius, išsimaudyti vandenyje ir bus nešvarūs ligi vakaro.

[12] O vaso de barro em que tocar o que tem o fluxo será quebrado; porém todo vaso de madeira será lavado em água.

[12]Indas iš molio, kurį paliestų sėklos išsiliejimu sergantis, turi būti sudaužytas, o indas iš medžio turi būti išskalautas vandeniu.

[13] Quando, pois, o que tem o fluxo dele estiver limpo, contar-se-ão sete dias para a sua purificação; lavará as suas vestes,

[13]Kai sėklos išsiliejimu sergantis pagyja nuo sėklos išsiliejimo, jis turi palaukti septynias dienas pripažinimo, kad yra

banhará o corpo em águas correntes e será limpo.

[14] Ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos, e virá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação, e os dará ao sacerdote;

[15] este os oferecerá, um, para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto; e, assim, o sacerdote fará, por ele, expiação do seu fluxo perante o SENHOR.

[16] Também o homem, quando se der com ele emissão do sêmen, banhará todo o seu corpo em água e será imundo até à tarde.

[17] Toda veste e toda pele em que houver sêmen se lavarão em água e serão imundas até à tarde.

[18] Se um homem coabitar com mulher e tiver emissão do sêmen, ambos se banharão em água e serão imundos até à tarde.

[19] A mulher, quando tiver o fluxo de sangue, se este for o fluxo costumado do seu corpo, estará sete dias na sua menstruação, e qualquer que a tocar será imundo até à tarde.

[20] Tudo sobre que ela se deitar durante a menstruação será imundo; e tudo sobre que se assentar será imundo.

[21] Quem tocar no leito dela lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[22] Quem tocar alguma coisa sobre que ela se tiver assentado lavará as suas vestes,

švarus, išsiskalbti drabužius, išsimaudyti vandenyje ir tada taps švarus.

[14]O aštuntą dieną, pasiėmęs du purplelius ar du balandžius, nueis VIEŠPATIES akivaizdon prie įėjimo į Susitikimo Palapinę ir paduos juos kunigui.

[15]Kunigas paruoš juos, vieną – aukai už nuodėmę, o kitą – deginamajai aukai, ir atliks permaldavimąVIEŠPATIES akivaizdoje jo labui dėl sėklos išsiliejimo.

[16]Kai vyras patiria paprastą sėklos išsiliejimą, visas išsimaudys vandenyje ir bus nešvarus ligi vakaro.

[17]Bet koks audinys ar oda, ant kurių užkristų sėkla, turi būti išskalbti vandenyje, o vyras bus nešvarus ligi vakaro.

[18]Jei vyras guli su moterimi ir patiria sėklos išsiliejimą, jiedu abu turi išsimaudyti vandenyje ir liks nešvarūs ligi vakaro.

Moterų apeiginis nešvarumas

[19]Kai moteris patiria kraujoplūdį, kuris yra įprastinis išsiliejimas iš jos kūno, nešvari ji bus septynias dienas. O kas ją palies, bus nešvarus ligi vakaro.

[20]Visa, ant ko ji gultųsi būdama nešvari per mėnesines, taps nešvaru; ir visa, ant ko ji atsisėstų, taps nešvaru.

[21]Kas prisiliestų prie jos guolio, turės išsiskalbti drabužius, išsimaudyti vandenyje ir bus nešvarus ligi vakaro.

[22]O kas prisiliestų prie daikto, ant kurio ji sėdėjo, turės išsiskalbti drabužius,

banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[23] Também quem tocar alguma coisa que estiver sobre a cama ou sobre aquilo em que ela se assentou, esse será imundo até à tarde.

[24] Se um homem coabitar com ela, e a sua menstruação estiver sobre ele, será imundo por sete dias; e toda cama sobre que ele se deitar será imunda.

[25] Também a mulher, quando manar fluxo do seu sangue, por muitos dias fora do tempo da sua menstruação ou quando tiver fluxo do sangue por mais tempo do que o costumado, todos os dias do fluxo será imunda, como nos dias da sua menstruação.

[26] Toda cama sobre que se deitar durante os dias do seu fluxo ser-lhe-á como a cama da sua menstruação; e toda coisa sobre que se assentar será imunda, conforme a impureza da sua menstruação.

[27] Quem tocar estas será imundo; portanto, lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[28] Porém, quando lhe cessar o fluxo, então, se contarão sete dias, e depois será limpa.

[29] Ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos e os trará ao sacerdote à porta da tenda da congregação.

[30] Então, o sacerdote oferecerá um, para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto; o sacerdote fará, por ela,

išsimaudyti vandenyje ir bus nešvarus ligi vakaro.

[23]Ar tai būtų guolis, ar koks kitas daiktas, ant kurio ji sėdėjo, – prisiliesdamas prie jo, žmogus taps nešvarus ligi vakaro.

[24]Jei vyras sugultų su ja, jos mėnesinių nešvarumas bus jam perduotas, ir jis bus nešvarus septynias dienas. Kiekvienas guolis, ant kurio jis atsiguls, taps nešvarus.

[25]Jei moteris patiria kraujoplūdį ilgą laiką ne dėl savo mėnesinių nešvarumo ar jei išsiliejimas tęsiasi ilgiau negu jos mėnesinių nešvarumas, ji bus nešvari, kaip ir sirgdama mėnesinėmis.

[26]Kiekvienas guolis, ant kurio ji gultųsi savo nešvarumo dienomis, bus jai kaip ir guolis per jos mėnesines. Kiekvienas daiktas, ant kurio ji sėdėtų, bus nešvarus kaip ir per mėnesines.

[27]O kas paliestų tuos daiktus, bus nešvarus, turės išsiskalbti drabužius, išsimaudyti vandenyje ir bus nešvarus ligi vakaro.

[28]Iš savo kraujoplūdžio išgijusi, ji turi palaukti septynias dienas. Tada bus švari.

[29]O aštuntą dieną ji pasiims du purplelius ar du balandžius ir nuneš juos kunigui prie įėjimo į Susitikimo Palapinę.

[30]Kunigas paruoš juos, vieną – aukai už nuodėmę, o kitą – deginamajai aukai, ir atliks permaldavimą VIEŠPATIES

expiação do fluxo da sua impureza perante o SENHOR.

31 Assim, separareis os filhos de Israel das suas impurezas, para que não morram nelas, ao contaminarem o meu tabernáculo, que está no meio deles.

32 Esta é a lei daquele que tem o fluxo, e daquele com quem se dá emissão do sêmen e que fica por ela imundo,

33 e também da mulher passível da sua menstruação, e daquele que tem o fluxo, seja homem ou mulher, e do homem que se deita com mulher imunda.

Levítico 16

O Dia da Expiação

1 Falou o SENHOR a Moisés, depois que morreram os dois filhos de Arão, tendo chegado aqueles diante do SENHOR.

2 Então, disse o SENHOR a Moisés: Dize a Arão, teu irmão, que não entre no santuário em todo tempo, para dentro do véu, diante do propiciatório que está sobre a arca, para que não morra; porque aparecerei na nuvem sobre o propiciatório.

3 Entrará Arão no santuário com isto: um novilho, para oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto.

4 Vestirá ele a túnica de linho, sagrada, terá as calças de linho sobre a pele, cingir-se-á com o cinto de linho e se cobrirá com a mitra de linho; são estas as vestes sagradas. Banhará o seu corpo em água e, então, as vestirá.

akivaizdoje jos labui už nešvarų kraujoplūdį.

31Taip atskirsite izraelitus nuo jų apeiginio nešvarumo, kad jie nemirtų būdami nešvarūs, išniekindami tarp jų esančią mano Padangtę.

32Tokie tat yra nuostatai tiems, kurie patiria išsiliejimą: tam, kuris patiria sėklos išsiliejimą ir tampa nešvarus,

33ir tai, kuri negaluoja mėnesinėmis, kiekvienam – vyrui ir moteriai – turinčiam išsiliejimą, ir vyrui, kuris sugula su apeigoms nešvaria moterimi!'“

Kunigų 16

Permaldavimo diena

1Praėjus dviem dienoms po Aarono sūnų mirties, kai jiedu įsibrovėVIEŠPATIES akivaizdon ir numirė, VIEŠPATS kalbėjo Mozei.

2VIEŠPATStarė Mozei: „Sakyk savo broliui Aaronui, kad jis neitų kada užsimanęs į šventyklą už uždangos priešais malonės sostą, esantį ant Skrynios, idant nenumirtų, nes aš pasirodysiu debesyje viršum malonės sosto.

3Štai kaip Aaronas turi eiti į šventyklą – su jaučio iš bandos auka už nuodėmę ir su avino deginamąja auka.

4Jis užsivilks šventąją lino tuniką, jo kūną dengs lino kelnaitės, jis susijuos lino diržu ir užsidės lino turbaną. Kadangi tai šventi drabužiai, apsirengs jais po to, kai išsimaudys vandenyje.

[5] Da congregação dos filhos de Israel tomará dois bodes, para a oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto.

[5]O iš izraelitų bendrijos jis paims du ožius aukai už nuodėmę ir vieną aviną deginamajai aukai.

[6] Arão trará o novilho da sua oferta pelo pecado e fará expiação por si e pela sua casa.

[6]Aaronas atnašaus savo paties jautį kaip auką už nuodėmę ir atliks permaldavimą už save ir savo namus.

[7] Também tomará ambos os bodes e os porá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[7]Paėmęs abu ožius ir pastatęs juos prie įėjimo į Susitikimo Palapinę VIEŠPATIES akivaizdoje,

[8] Lançará sortes sobre os dois bodes: uma, para o SENHOR, e a outra, para o bode emissário.

[8]Aaronas trauks burtus, kad patirtų, katras iš ožių yra VIEŠPAČIUI ir katras – Azazeliui.

[9] Arão fará chegar o bode sobre o qual cair a sorte para o SENHOR e o oferecerá por oferta pelo pecado.

[9]Ožį, burtu paskirtą VIEŠPAČIUI, Aaronas atves ir atnašaus kaip auką už nuodėmę,

[10] Mas o bode sobre que cair a sorte para bode emissário será apresentado vivo perante o SENHOR, para fazer expiação por meio dele e enviá-lo ao deserto como bode emissário.

[10]o ožys, burtu paskirtas Azazeliui, bus paliktas gyvas stovėtiVIEŠPATIES akivaizdoje, kad per jį būtų atliktas permaldavimas ir Azazelis išvarytas į dykumą.

O sacrifício pelo próprio sumo sacerdote

[11] Arão fará chegar o novilho da sua oferta pelo pecado e fará expiação por si e pela sua casa; imolará o novilho da sua oferta pelo pecado.

[11]Aaronas atnašaus savo jautį kaip auką už nuodėmę, atlikdamas permaldavimą už save ir savo namus. Jis papjaus jautį kaip auką už nuodėmę.

[12] Tomará também, de sobre o altar, o incensário cheio de brasas de fogo, diante do SENHOR, e dois punhados de incenso aromático bem moído e o trará para dentro do véu.

[12]Paims nuo aukuro VIEŠPATIES akivaizdoje smilkytuvą, kupiną žarijų, rieškučias sutrintų kvapių smilkalų ir nusineš už uždangos.

[13] Porá o incenso sobre o fogo, perante o SENHOR, para que a nuvem do incenso cubra o propiciatório, que está sobre o Testemunho, para que não morra.

[13]Smilkalus užbers ant ugnies VIEŠPATIES akivaizdoje, kad smilkalų debesis uždengtų malonės sostą, esantį ant Sandoros Skrynios, antraip jis mirs.

[14] Tomará do sangue do novilho e, com o dedo, o aspergirá sobre a frente do

[14]Paims truputį jaučio kraujo ir pirštu pašlakstys malonės sosto rytinį šoną, o

propiciatório; e, diante do propiciatório, aspergirá sete vezes do sangue, com o dedo.

priešais malonės sostą pirštu pašlakstys kraują septynis kartus.

O sacrifício pelo povo

[15] Depois, imolará o bode da oferta pelo pecado, que será para o povo, e trará o seu sangue para dentro do véu; e fará com o seu sangue como fez com o sangue do novilho; aspergi-lo-á no propiciatório e também diante dele.

[15]Tada jis papjaus žmonių aukos už nuodėmę ožį, nusineš jo kraujo už uždangos ir darys su jo krauju, kaip darė su jaučio krauju, šlakstydamas malonės sostą ir priešais malonės sostą.

[16] Assim, fará expiação pelo santuário por causa das impurezas dos filhos de Israel, e das suas transgressões, e de todos os seus pecados. Da mesma sorte, fará pela tenda da congregação, que está com eles no meio das suas impurezas.

[16]Taip jis atliks permaldavimą už šventyklą, už izraelitų apeiginį nešvarumą ir už jų nusikaltimus bei visas nuodėmes. Tą pat padarys ir už Susitikimo Palapinę, stovinčią tarp jų, viduryje jų nešvarumų.

[17] Nenhum homem estará na tenda da congregação quando ele entrar para fazer propiciação no santuário, até que ele saia depois de feita a expiação por si mesmo, e pela sua casa, e por toda a congregação de Israel.

[17]Nė vieno žmogaus neturi būti Susitikimo Palapinėje, kai jis įeina atlikti permaldavimo šventykloje už save, savo namus ir visą Izraelio bendriją.

[18] Então, sairá ao altar, que está perante o SENHOR, e fará expiação por ele. Tomará do sangue do novilho e do sangue do bode e o porá sobre os chifres do altar, ao redor.

[18]Tada jis nueis prie aukuro, esančioVIEŠPATIES akivaizdoje, ir atliks permaldavimą. Paėmęs truputį jaučio kraujo ir ožio kraujo, pateps visus aukuro ragus.

[19] Do sangue aspergirá, com o dedo, sete vezes sobre o altar, e o purificará, e o santificará das impurezas dos filhos de Israel.

[19]Savo pirštu patepdamas krauju septynis kartus, apvalys jį nuo visų izraelitų apeiginių nešvarumų ir pašventins.

Atpirkimo ožys

[20] Havendo, pois, acabado de fazer expiação pelo santuário, pela tenda da congregação e pelo altar, então, fará chegar o bode vivo.

[20]Kai bus atlikęs permaldavimą už šventyklą, Susitikimo Palapinę ir aukurą, jis atves gyvąjį ožį.

[21] Arão porá ambas as mãos sobre a cabeça do bode vivo e sobre ele confessará todas as iniqüidades dos filhos de Israel, todas as suas transgressões e todos os seus pecados; e os porá sobre a cabeça do bode e enviá-lo-á ao deserto, pela mão de um homem à disposição para isso.

[21]Tada Aaronas uždės gyvajam ožiui ant galvos abi rankas, išpažins virš jo visas izraelitų kaltes ir visus jų nusižengimus, visas jų nuodėmes sudėdamas ožiui ant galvos. O ožį per tam tikslui paskirtą žmogų išsiųs į dykumą.

[22] Assim, aquele bode levará sobre si todas as iniqüidades deles para terra solitária; e o homem soltará o bode no deserto.

[22]Taip ožys išneš ant savęs visas jų kaltes į tyrus. Kai ožys bus paleistas dykumoje,

[23] Depois, Arão virá à tenda da congregação, e despirá as vestes de linho, que havia usado quando entrara no santuário, e ali as deixará.

[23]Aaronas įeis į Susitikimo Palapinę, nusivilks lino drabužius, kuriuos apsivilko įeidamas į šventyklą, ir ten juos paliks.

[24] Banhará o seu corpo em água no lugar santo e porá as suas vestes; então, sairá, e oferecerá o seu holocausto e o holocausto do povo, e fará expiação por si e pelo povo.

[24]Jis nuplaus savo kūną vandeniu šventoje vietoje ir apsivilks savo drabužius. Tada išeis ir atnašaus savo deginamąją auką ir žmonių deginamąją auką, atlikdamas permaldavimą už save ir už žmones.

[25] Também queimará a gordura da oferta pelo pecado sobre o altar.

[25]Aukos už nuodėmę taukus pavers dūmais ant aukuro.

[26] E aquele que tiver levado o bode emissário lavará as suas vestes, banhará o seu corpo em água e, depois, entrará no arraial.

[26]Žmogus, kuris paleidžia ožį Azazeliui, išsiskalbs drabužius ir nusiplaus kūną vandeniu. Tada jis gali pareiti į stovyklą.

[27] Mas o novilho e o bode da oferta pelo pecado, cujo sangue foi trazido para fazer expiação no santuário, serão levados fora do arraial; porém as suas peles, a sua carne e o seu excremento se queimarão.

[27]Atnašos už nuodėmę jautis ir atnašos už nuodėmę ožys, kurių kraujo buvo atnešta permaldavimui šventykloje atlikti, bus išnešti už stovyklos. Jų oda, mėsa ir išmatos bus sudegintos ugnyje.

[28] Aquele que o queimar lavará as suas vestes, banhará o seu corpo em água e, depois, entrará no arraial.

[28]Žmogus, kuris juos degina, išsiskalbs drabužius ir nusiplaus kūną vandeniu. Tada jis gali sugrįžti į stovyklą.

A Festa anual das Expiações

[29] Isso vos será por estatuto perpétuo: no sétimo mês, aos dez dias do mês, afligireis

[29]Štai jums amžinas įstatymas. Septinto mėnesio dešimtą dieną jūs marinsite save,

a vossa alma e nenhuma obra fareis, nem o natural nem o estrangeiro que peregrina entre vós.

ir nei čiabuvis, nei ateivis, gyvenantis tarp jūsų, nesiims jokio darbo.

30 Porque, naquele dia, se fará expiação por vós, para purificar-vos; e sereis purificados de todos os vossos pecados, perante o SENHOR.

30Tą dieną bus atliekamas permaldavimas jūsų labui, kad būtumėte apvalyti. Jūs tapsite švarūs nuo visų savo nuodėmių VIEŠPATIESakivaizdoje.

31 É sábado de descanso solene para vós outros, e afligireis a vossa alma; é estatuto perpétuo.

31Tai bus jums visiško šabo poilsis, ir jūs turite marintis; tai amžinas įstatymas.

32 Quem for ungido e consagrado para oficiar como sacerdote no lugar de seu pai fará a expiação, havendo posto as vestes de linho, as vestes santas;

32Kunigas, kuris buvo pateptas ir pašventintas būti kunigu vietoj savo tėvo, atliks permaldavimą. Vilkėdamas lino drabužiais, šventuoju apdaru,

33 fará expiação pelo santuário, pela tenda da congregação e pelo altar; também a fará pelos sacerdotes e por todo o povo da congregação.

33jis atliks permaldavimą už šventyklą, atliks permaldavimą už Susitikimo Palapinę ir aukurą, atliks permaldavimą už kunigus ir visus bendrijos žmones.

34 Isto vos será por estatuto perpétuo, para fazer expiação uma vez por ano pelos filhos de Israel, por causa dos seus pecados. E fez Arão como o SENHOR ordenara a Moisés.

34Štai jums amžinas įstatymas: atlikti permaldavimą izraelitų labui už visas jų nuodėmes kartą per metus“. Ir Mozė padarė, kaip VIEŠPATS buvo jam įsakęs.

Levítico 17

Leis referentes à matança dos animais

1 Disse o SENHOR a Moisés:

2 Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes: Isto é o que o SENHOR ordenou, dizendo:

3 Qualquer homem da casa de Israel que imolar boi, ou cordeiro, ou cabra, no arraial ou fora dele,

4 e os não trouxer à porta da tenda da congregação, como oferta ao SENHOR diante do seu tabernáculo, a tal homem

Kunigų 17

Kraujo šventumas

1VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

2„Kalbėk Aaronui, jo sūnums ir visai Izraelio tautai ir sakyk jiems: ‘VIEŠPATS davė tokį įsakymą.

3Jei kas nors iš Izraelio namų pjautų jautį ar avį, ar ožką stovykloje ar už stovyklos,

4neatvesdamas prie Susitikimo Palapinės įėjimo atnašauti jų kaip dovanos VIEŠPAČIUI priešais VIEŠPATIES

será imputada a culpa do sangue; derramou sangue, pelo que esse homem será eliminado do seu povo;

Padangtę, tas žmogus bus kaltas kraujo kalte. Žmogus išliejo kraują, užtat jis bus pašalintas iš savo tautos.

5 para que os filhos de Israel, trazendo os seus sacrifícios, que imolam em campo aberto, os apresentem ao SENHOR, à porta da tenda da congregação, ao sacerdote, e os ofereçam por sacrifícios pacíficos ao SENHOR.

5Tai dėl to, kad izraelitai, užuot atnašavę savo aukas laukuose, kaip kad jie aukoja, atvestų aukas VIEŠPAČIUI pas kunigą prie Susitikimo Palapinės įėjimo ir paaukotų kaip bendravimo aukas VIEŠPAČIUI.

6 O sacerdote aspergirá o sangue sobre o altar do SENHOR, à porta da tenda da congregação, e queimará a gordura de aroma agradável ao SENHOR.

6Kunigas išlies kraują ant VIEŠPATIES aukuro prie įėjimo į Susitikimo Palapinę ir pavers taukus dūmais kaip malonaus kvapo auką VIEŠPAČIUI,

7 Nunca mais oferecerão os seus sacrifícios aos demônios, com os quais eles se prostituem; isso lhes será por estatuto perpétuo nas suas gerações.

7kad izraelitai nebeatnašautų savo aukų satyrams, kuriuos garbindami jie kekšauja. Tai bus jiems ir jų palikuonims amžinas įstatymas.

8 Dize-lhes, pois: Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que oferecer holocausto ou sacrifício

8Be to, pasakyk jiems: jei kas nors iš Izraelio namų ar iš ateivių, gyvenančių tarp jūsų, atnašautų deginamąją atnašą ar kruviną auką,

9 e não o trouxer à porta da tenda da congregação, para oferecê-lo ao SENHOR, esse homem será eliminado do seu povo.

9neatvedęs gyvulio prie Susitikimo Palapinės įėjimo paaukoti VIEŠPAČIUI, tas žmogus bus pašalintas iš savo tautos.

A proibição de comer sangue

10 Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que comer algum sangue, contra ele me voltarei e o eliminarei do seu povo.

10Jei kas nors iš Izraelio namų ar iš ateivių, gyvenančių tarp jūsų, valgytų bet kokį kraują, aš atgręšiu savo veidą į kraują valgantį žmogų ir pašalinsiu tą žmogų iš jo tautos,

11 Porque a vida da carne está no sangue. Eu vo-lo tenho dado sobre o altar, para fazer expiação pela vossa alma, porquanto é o sangue que fará expiação em virtude da vida.

11nes gyvūno gyvybė yra kraujyje. Daviau jums kraują, kad ant aukuro atliktumėte permaldavimą už savo gyvybę; kraujas atlieka permaldavimą, nes jis yra gyvybė.

[12] Portanto, tenho dito aos filhos de Israel: nenhuma alma de entre vós comerá sangue, nem o estrangeiro que peregrina entre vós o comerá.

[13] Qualquer homem dos filhos de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que caçar animal ou ave que se come derramará o seu sangue e o cobrirá com pó.

[14] Portanto, a vida de toda carne é o seu sangue; por isso, tenho dito aos filhos de Israel: não comereis o sangue de nenhuma carne, porque a vida de toda carne é o seu sangue; qualquer que o comer será eliminado.

[15] Todo homem, quer natural, quer estrangeiro, que comer o que morre por si ou dilacerado lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde; depois, será limpo.

[16] Mas, se não as lavar, nem banhar o corpo, levará sobre si a sua iniqüidade.

Levítico 18

Casamentos ilícitos

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[3] Não fareis segundo as obras da terra do Egito, em que habitastes, nem fareis segundo as obras da terra de Canaã, para a qual eu vos levo, nem andareis nos seus estatutos.

[12]Todėl aš sakiau izraelitams: nė vienas iš jūsų nevalgys kraujo, net nė vienas iš ateivių, gyvenančių tarp jūsų, nevalgys kraujo.

[13]Jei kas iš izraelitų ar iš ateivių, gyvenančių tarp jūsų, sumedžiotų gyvulį ar paukštį, kurį leista valgyti, turi išlieti jo kraują ir užkasti jį į žemę.

[14]Juk kiekvienam gyvūnui gyvastis – kraujas – yra jo gyvybė. Todėl aš sakiau izraelitams: nevalgysite kraujo jokio gyvūno, nes kiekvieno gyvūno gyvybė yra jo kraujas; kas valgytų kraują, bus pašalintas.

[15]Kiekvienas žmogus, izraelitas ar ateivis, kuris valgytų, kas nugaišo ar buvo žvėries sudraskyta, turės išsiskalbti drabužius, apsiplauti vandeniu ir bus nešvarus ligi vakaro. Tada jis taps švarus.

[16]Bet jeigu jis neišsiskalbia ir neapsiplauna vandeniu, turės pakelti savo kaltės padarinius'“.

Kunigų 18

Lyties šventumas

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[2]„Kalbėk izraelitams ir sakyk jiems: ‘Aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas.

[3]Nesielgsite, kaip elgiamasi Egipto žemėje, kur gyvenote, ir nesielgsite, kaip elgiamasi Kanaano krašte, į kurį jus vedu. Jūs negyvensite pagal jų įstatus.

[4] Fareis segundo os meus juízos e os meus estatutos guardareis, para andardes neles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[4]Vykdysite tik mano įsakus ir ištikimai laikysitės mano įstatų; aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas.

[5] Portanto, os meus estatutos e os meus juízos guardareis; cumprindo-os, o homem viverá por eles. Eu sou o SENHOR.

[5]Laikysitės mano įstatų ir įsakų; žmogus, stengdamasis juos vykdyti, yra gyvas; aš esuVIEŠPATS.

[6] Nenhum homem se chegará a qualquer parenta da sua carne, para lhe descobrir a nudez. Eu sou o SENHOR.

[6]Nė vienas jūsų nesueis su artima giminaite atidengti nuogumo; aš esuVIEŠPATS.

[7] Não descobrirás a nudez de teu pai e de tua mãe; ela é tua mãe; não lhe descobrirás a nudez.

[7]Savo tėvo nuogumo – tai yra savo motinos nuogumo – neatidengsi; ji tavo motina, jos nuogumo neatidengsi.

[8] Não descobrirás a nudez da mulher de teu pai; é nudez de teu pai.

[8]Neatidengsi savo tėvo žmonos nuogumo; tai tavo tėvo nuogumas.

[9] A nudez da tua irmã, filha de teu pai ou filha de tua mãe, nascida em casa ou fora de casa, a sua nudez não descobrirás.

[9]Neatidengsi nuogumo savo sesers, tavo tėvo dukters ar tavo motinos dukters, ar ji būtų gimusi šeimoje, ar kitur.

[10] A nudez da filha do teu filho ou da filha de tua filha, a sua nudez não descobrirás, porque é tua nudez.

[10]Neatidengsi nuogumo savo sūnaus dukters ar savo dukters dukters, nes jų nuogumas yra tavo paties nuogumas.

[11] Não descobrirás a nudez da filha da mulher de teu pai, gerada de teu pai; ela é tua irmã.

[11]Neatidengsi nuogumo savo pamotės dukters, gimusios iš tavo tėvo, nes ji tavo sesuo.

[12] A nudez da irmã do teu pai não descobrirás; ela é parenta de teu pai.

[12]Neatidengsi nuogumo savo tėvo sesers, nes ji tavo tėvo artima giminaitė.

[13] A nudez da irmã de tua mãe não descobrirás; pois ela é parenta de tua mãe.

[13]Neatidengsi nuogumo savo motinos sesers, nes ji tavo motinos artima giminaitė.

[14] A nudez do irmão de teu pai não descobrirás; não te chegarás à sua mulher; ela é tua tia.

[14]Neatidengsi savo dėdės nuogumo, tai yra nesueisi su jo žmona, nes ji tavo dėdienė.

[15] A nudez de tua nora não descobrirás; ela é mulher de teu filho; não lhe descobrirás a nudez.

[15]Neatidengsi nuogumo savo marčios, nes ji tavo sūnaus žmona; neatidengsi jos nuogumo.

[16] A nudez da mulher de teu irmão não descobrirás; é a nudez de teu irmão.	[16]Neatidengsi nuogumo savo brolio žmonos, nes tai tavo brolio nuogumas.
[17] A nudez de uma mulher e de sua filha não descobrirás; não tomarás a filha de seu filho, nem a filha de sua filha, para lhe descobrir a nudez; parentes são; maldade é.	[17]Neatidengsi nuogumo moters ir jos dukters; neimsi žmona jos sūnaus dukters ar jos dukters dukters ir neatidengsi jos nuogumo, nes jos tavo artimos giminaitės. Tai būtų ištvirkavimas.
[18] E não tomarás com tua mulher outra, de sorte que lhe seja rival, descobrindo a sua nudez com ela durante sua vida.	[18]Neimsi savo žmonos sesers antrine žmona, neatidengsi jos nuogumo, kol jos sesuo tebėra gyva.
Uniões abomináveis	
[19] Não te chegarás à mulher, para lhe descobrir a nudez, durante a sua menstruação.	[19]Nesueisi su moterimi atidengti jos nuogumo mėnesinių nešvarumo metu.
[20] Nem te deitarás com a mulher de teu próximo, para te contaminares com ela.	[20]Neturėsi lytinių santykių su savo artimo žmona ir savęs ja nesuterši.
[21] E da tua descendência não darás nenhum para dedicar-se a Moloque, nem profanarás o nome de teu Deus. Eu sou o SENHOR.	[21]Neleisi, kad kas nors iš tavo palikuonių būtų paaukotas Molechui, ir neišniekinsi savo Dievo vardo; aš esu VIEŠPATS!
[22] Com homem não te deitarás, como se fosse mulher; é abominação.	[22]Nesugulsi su vyriškiu tarsi su moterimi; tai pasibjaurėtina.
[23] Nem te deitarás com animal, para te contaminares com ele, nem a mulher se porá perante um animal, para ajuntar-se com ele; é confusão.	[23]Neturėsi lytinių santykių su jokiu gyvuliu ir nesuterši savęs gyvuliu; nei jokia moteris leisis gyvuliui turėti su ja lytinių santykių; tai begėdiškas iškrypimas.
[24] Com nenhuma destas coisas vos contaminareis, porque com todas estas coisas se contaminaram as nações que eu lanço de diante de vós.	[24]Nepasidarykite nešvarūs nė vienu šių papročių, nes tokiais papročiais susiteršusios tautos, kurias išvarau jūsų akyse.
[25] E a terra se contaminou; e eu visitei nela a sua iniqüidade, e ela vomitou os seus moradores.	[25]Taip buvo suterštas kraštas, todėl nubaudžiau jį už jo kaltę, ir pats kraštas išvėmė savo gyventojus.

[26] Porém vós guardareis os meus estatutos e os meus juízos, e nenhuma destas abominações fareis, nem o natural, nem o estrangeiro que peregrina entre vós;

[26]Jūs turite laikytis mano įstatų ir mano įsakų, ir jūs – nei pilietis, nei ateivis – negalite daryti šių pasibjaurėtinų dalykų,

[27] porque todas estas abominações fizeram os homens desta terra que nela estavam antes de vós; e a terra se contaminou.

[27](nes prieš jus gyvenusieji krašto gyventojai darė visus šiuos pasibjaurėtinus dalykus, ir kraštas buvo suterštas),

[28] Não suceda que a terra vos vomite, havendo-a vós contaminado, como vomitou o povo que nela estava antes de vós.

[28]antraip kraštas išvems jus už suteršimą, kaip jis išvėmė prieš jus buvusią tautą.

[29] Todo que fizer alguma destas abominações, sim, aqueles que as cometerem serão eliminados do seu povo.

[29]Kas padaro vieną šių pasibjaurėtinų dalykų, bus pašalintas iš savo tautos.

[30] Portanto, guardareis a obrigação que tendes para comigo, não praticando nenhum dos costumes abomináveis que se praticaram antes de vós, e não vos contaminareis com eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[30]Todėl laikykitės mano įpareigojimo nedaryti nė vieno iš šių pasibjaurėtinų dalykų, kaip darė prieš jus buvusieji, ir savęs jais nesuterškite; aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas'".

Levítico 19

A repetição de diversas leis

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a toda a congregação dos filhos de Israel e dize-lhes: Santos sereis, porque eu, o SENHOR, vosso Deus, sou santo.

[3] Cada um respeitará a sua mãe e o seu pai e guardará os meus sábados. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[4] Não vos virareis para os ídolos, nem vos fareis deuses de fundição. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Kunigų 19

Įvairios elgesio taisyklės

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[2]„Kalbėk visai izraelitų bendrijai ir sakyk jiems: 'Būkite šventi, nes aš, VIEŠPATS, jūsų Dievas, esu šventas.

[3]Kiekvienas gerbs savo motiną ir tėvą, švęs mano šabus; aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas.

[4]Nesikreipkite į stabus ir nedirbkite sau liedinamų dievų; aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas.

[5] Quando oferecerdes sacrifício pacífico ao SENHOR, oferecê-lo-eis para que sejais aceitos.

[6] No dia em que o oferecerdes e no dia seguinte, se comerá; mas o que sobejar, ao terceiro dia, será queimado.

[7] Se alguma coisa dele for comida ao terceiro dia, é abominação; não será aceita.

[8] Qualquer que o comer levará a sua iniqüidade, porquanto profanou coisa santa do SENHOR; por isso, será eliminado do seu povo.

[9] Quando também segares a messe da tua terra, o canto do teu campo não segarás totalmente, nem as espigas caídas colherás da tua messe.

[10] Não rebuscarás a tua vinha, nem colherás os bagos caídos da tua vinha; deixá-los-ás ao pobre e ao estrangeiro. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[11] Não furtareis, nem mentireis, nem usareis de falsidade cada um com o seu próximo;

[12] nem jurareis falso pelo meu nome, pois profanaríeis o nome do vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

[13] Não oprimirás o teu próximo, nem o roubarás; a paga do jornaleiro não ficará contigo até pela manhã.

[14] Não amaldiçoarás o surdo, nem porás tropeço diante do cego; mas temerás o teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[5]Kai atnašaujate bendravimo auką VIEŠPAČIUI, atnašaukite taip, kad ji būtų maloni jūsų labui.

[6]Ji bus suvalgoma tą pačią dieną, kai paaukojate, arba rytojaus dieną; o kas liko ligi trečios dienos, turi būti sudeginta ugnyje.

[7]Jeigu ji iš viso būtų valgoma trečią dieną, ji bus pasibjaurėtina. Ji nebus maloni.

[8]Kas ją valgo, užsitraukia kaltę, nes išniekina tai, kas VIEŠPAČIUIšventa. Toks žmogus bus pašalintas iš savo tautos.

[9]Kai pjaunate savo krašto derlių, nepjausi iki pat savo lauko pakraščių nei rinksi likusias derliaus varpas.

[10]Savo vynuogyno plikai nenuskinsi ir savo vynuogyne nukritusių vynuogių nerankiosi, paliksi jas vargšui ir ateiviui; aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas.

[11]Nevogsite, nesielgsite apgaulingai ir vieni kitiems nemeluosite.

[12]Neprisieksite apgaulingai mano vardu, išniekindami savo Dievo vardą; aš esu VIEŠPATS.

[13]Neengsi savo artimo, neapiplėši. Neužlaikysi darbininko atlygio ligi ryto.

[14]Neužgausi nebylio, nepadėsi kliūties neregiui. Bijosi savo Dievo; aš esuVIEŠPATS.

[15] Não farás injustiça no juízo, nem favorecendo o pobre, nem comprazendo ao grande; com justiça julgarás o teu próximo.

[16] Não andarás como mexeriqueiro entre o teu povo; não atentarás contra a vida do teu próximo. Eu sou o SENHOR.

[17] Não aborrecerás teu irmão no teu íntimo; mas repreenderás o teu próximo e, por causa dele, não levarás sobre ti pecado.

[18] Não te vingarás, nem guardarás ira contra os filhos do teu povo; mas amarás o teu próximo como a ti mesmo. Eu sou o SENHOR.

[19] Guardarás os meus estatutos; não permitirás que os teus animais se ajuntem com os de espécie diversa; no teu campo, não semearás semente de duas espécies; nem usarás roupa de dois estofos misturados.

[20] Se alguém se deitar com uma mulher, se for escrava desposada com outro homem e não for resgatada, nem se lhe houver dado liberdade, então, serão açoitados; não serão mortos, pois não foi libertada.

[21] O homem, como oferta pela sua culpa, trará um carneiro ao SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[22] Com o carneiro da oferta pela culpa, o sacerdote fará expiação, por ele, perante o SENHOR, pelo pecado que cometeu, e ser-lhe-á perdoado o pecado que cometeu.

[15]Nesielgsi neteisingai, darydamas sprendimą; nebūsi šališkas vargšui ir nenusileisi didžiūnui, bet teisi savo artimą teisingai.

[16]Nevaikštinėsi skleisdamas šmeižtus tarp savo giminių; savo artimo gyvasties nestatysi į pavojų; aš esu VIEŠPATS.

[17]Nenešiosi širdyje neapykantos savo artimui. Nors tektų savo artimą ir pabarti, neužsitrauk per jį nuodėmės.

[18]Nekeršysi ir nebūsi nusistatęs prieš tautiečius, bet mylėsi savo artimą kaip save patį; aš esu VIEŠPATS.

[19]Laikysitės mano įstatų. Nekergsi savo galvijų su kita rūšimi; nesėsi savo dirvoje dviejų sėklų rūšių; nenešiosi drabužio, pasiūto iš dvejopo audeklo.

[20]Jei kuris nors vyras turėtų lytinių santykių su moterimi, kuri yra vergė, pažadėta kitam vyrui, bet neišpirkta ar dar negavusi laisvės, reikalas turės būti ištirtas. Mirtimi jiedu nebus nubausti, nes ji dar nebuvo išlaisvinta.

[21]Bet jis turi atvesti prie įėjimo į Susitikimo Palapinę atnašos už kaltę aviną kaip savo auką už kaltę VIEŠPAČIUI.

[22]Kunigas atliks permaldavimą atnašos už kaltę avinu VIEŠPATIES akivaizdoje jo labui už nuodėmę, kuria jis nusidėjo. Ir nuodėmė, kuria jis nusidėjo, bus jam atleista.

[23] Quando entrardes na terra e plantardes toda sorte de árvore de comer, ser-vos-á vedado o seu fruto; três anos vos será vedado; dele não se comerá.

[23]Kai ateisite į kraštą ir pasodinsite ten įvairių vaismedžių, iš pradžių laikysite jų vaisius esant tarsi neapipjaustytus. Trejus metus jie bus jums tarsi neapipjaustyti ir negali būti valgomi.

[24] Porém, no quarto ano, todo o seu fruto será santo, será oferta de louvores ao SENHOR.

[24]Ketvirtaisiais metais visi jų vaisiai bus pašvęsti VIEŠPAČIUI kaip padėkos atnaša.

[25] No quinto ano, comereis fruto dela para que vos faça aumentar a sua produção. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[25]Tik penktaisiais metais jų vaisius galite valgyti; taip jų derlius bus jums gausesnis; aš esuVIEŠPATS, jūsų Dievas.

[26] Não comereis coisa alguma com sangue; não agourareis, nem adivinhareis.

[26]Nevalgykite nieko su krauju. Neužsiimkite būrimu ar kerėjimu.

[27] Não cortareis o cabelo em redondo, nem danificareis as extremidades da barba.

[27]Nekirpsite plaukų ant savo smilkinių, netaršysite savo barzdos.

[28] Pelos mortos não ferireis a vossa carne; nem fareis marca nenhuma sobre vós. Eu sou o SENHOR.

[28]Savo kūno nežeisite įsipjovimais mirusiųjų labui, savo odos netatuiruosite jokiais ženklais; aš esu VIEŠPATS.

[29] Não contaminarás a tua filha, fazendo-a prostituir-se; para que a terra não se prostitua, nem se encha de maldade.

[29]Neišniekink savo dukters ir nepadaryk jos kekše, kad kraštas neįpultų į kekšystę ir neprisipildytų nedorumo.

[30] Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

[30]Laikykitės mano šabų ir gerbkite mano šventyklą; aš esu VIEŠPATS.

[31] Não vos voltareis para os necromantes, nem para os adivinhos; não os procureis para serdes contaminados por eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[31]Nesikreipkite į dvasias ir kerėtojus; jų patarimo neieškokite, kad nebūtumėte suteršti; aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas.

[32] Diante das cãs te levantarás, e honrarás a presença do ancião, e temerás o teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[32]Atsistosi prieš žilagalvį, pagerbsi seną žmogų ir bijosi savo Dievo; aš esuVIEŠPATS.

[33] Se o estrangeiro peregrinar na vossa terra, não o oprimireis.

[33]Jei gyventų su jumis jūsų krašte ateivis, jo neskriausi.

[34] Como o natural, será entre vós o estrangeiro que peregrina convosco; amá-

[34]Ateivis, gyvenantis su jumis, bus jums tarp jūsų kaip vietinis; mylėsi jį kaip save

lo-eis como a vós mesmos, pois estrangeiros fostes na terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

patį, nes jūs buvote ateiviai Egipto žemėje; aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas.

Pesos e medidas justos

Deuteronômio 25.13-16

35 Não cometereis injustiça no juízo, nem na vara, nem no peso, nem na medida.

35Nesielgsite nesąžiningai, matuodami dydį, svorį ir kiekį.

36 Balanças justas, pesos justos, efa justo e justo him tereis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito.

36Turėsite teisingas svarstykles, teisingus svarsčius, teisingą efą ir teisingą hiną; aš esuVIEŠPATS, jūsų Dievas, kuris išvedžiau jus iš Egipto žemės.

37 Guardareis todos os meus estatutos e todos os meus juízos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

37Laikysitės visų mano įstatų bei visų mano įsakų ir juos vykdysite; aš esu VIEŠPATS'".

Levítico 20

As penas de diversos crimes

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Também dirás aos filhos de Israel: Qualquer dos filhos de Israel, ou dos estrangeiros que peregrinam em Israel, que der de seus filhos a Moloque será morto; o povo da terra o apedrejará.

3 Voltar-me-ei contra esse homem, e o eliminarei do meio do seu povo, porquanto deu de seus filhos a Moloque, contaminando, assim, o meu santuário e profanando o meu santo nome.

4 Se o povo da terra fechar os olhos para não ver esse homem, quando der de seus filhos a Moloque, e o não matar,

5 então, eu me voltarei contra esse homem e contra a sua família e o eliminarei do meio do seu povo, com todos os que após ele se prostituem com Moloque.

Kunigų 20

Bausmės už įvairias nuodėmes

1VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

2„Sakysi izraelitams: 'Jei kas iš izraelitų ar Izraelyje gyvenančių ateivių aukotų kurį nors iš savo vaikų Molechui, jis bus nubaustas mirtimi. Krašto žmonės turi užmušti jį akmenimis.

3Aš pats atgręšiu savo veidą į tą žmogų ir pašalinsiu jį iš tautos, nes, aukodamas savo vaiką Molechui, jis suteršė mano šventyklą ir išniekino mano vardą.

4Net jei krašto žmonės žiūrėtų pro pirštus į tą žmogų, kai jis aukoja savo vaiką Molechui, ir nenubaustų jo mirtimi,

5aš pats atgręšiu savo veidą į tą žmogų ir į jo giminę, pašalinsiu iš tautos jį ir visus, kurie seka jį, ištvirkaudami su Molechu.

[6] Quando alguém se virar para os necromantes e feiticeiros, para se prostituir com eles, eu me voltarei contra ele e o eliminarei do meio do seu povo.
[7] Portanto, santificai-vos e sede santos, pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.
[8] Guardai os meus estatutos e cumpri-os. Eu sou o SENHOR, que vos santifico.
[9] Se um homem amaldiçoar a seu pai ou a sua mãe, será morto; amaldiçoou a seu pai ou a sua mãe; o seu sangue cairá sobre ele.
[10] Se um homem adulterar com a mulher do seu próximo, será morto o adúltero e a adúltera.
[11] O homem que se deitar com a mulher de seu pai terá descoberto a nudez de seu pai; ambos serão mortos; o seu sangue cairá sobre eles.
[12] Se um homem se deitar com a nora, ambos serão mortos; fizeram confusão; o seu sangue cairá sobre eles.
[13] Se também um homem se deitar com outro homem, como se fosse mulher, ambos praticaram coisa abominável; serão mortos; o seu sangue cairá sobre eles.
[14] Se um homem tomar uma mulher e sua mãe, maldade é; a ele e a elas queimarão, para que não haja maldade no meio de vós.
[15] Se também um homem se ajuntar com um animal, será morto; e matarás o animal.
[16] Se uma mulher se achegar a algum animal e se ajuntar com ele, matarás tanto

[6]Jei kas kreiptųsi į dvasias ir kerėtojus, ištvirkaudamas su jais, aš atgręšiu į jį savo veidą ir pašalinsiu iš tautos.
[7]Taigi pašventinkite save ir būkite šventi, nes aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas.
[8]Laikykitės mano įstatų ir vykdykite juos. Aš, VIEŠPATS, jus pašventinu.
[9]Kas keiktų savo tėvą ar motiną, bus nubaustas mirtimi; kadangi keikė savo tėvą ar motiną, jis užsitraukė kraujo kaltę.
[10]Jei vyras svetimauja su ištekėjusia moterimi, nusikalsdamas svetimavimu su artimo žmona, abu – svetimautojas ir svetimautoja – bus nubausti mirtimi.
[11]Jei vyras sugultų su savo tėvo žmona, jis atidengė savo tėvo nuogumą. Abu bus nubausti mirtimi; jie užsitraukė kraujo kaltę.
[12]Jei vyras sugultų su savo marčia, abu bus nubausti mirtimi. Jiedu nusikalto kraujomaiša ir užsitraukė kraujo kaltę.
[13]Jei vyras sugultų su vyriškiu tarsi su moterimi, jiedu abu nusikalto bjauriu iškrypimu ir užsitraukė kraujo kaltę.
[14]Jei vyras vestų moterį ir jos motiną, nusikalstų kraujomaiša. Jie – jis ir jos – turi būti sudeginti ugnyje, idant nebūtų tarp jūsų kraujomaišos.
[15]Jei vyras turi lytinių santykių su gyvuliu, jis turi būti sudegintas, o gyvulį užmušite.
[16]Jei moteris eina prie gyvulio turėti su juo lytinių santykių, užmuši tą moterį ir tą

a mulher como o animal; o seu sangue cairá sobre eles.

[17] Se um homem tomar a sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe, e vir a nudez dela, e ela vir a dele, torpeza é; portanto, serão eliminados na presença dos filhos do seu povo; descobriu a nudez de sua irmã; levará sobre si a sua iniqüidade.

[18] Se um homem se deitar com mulher no tempo da enfermidade dela e lhe descobrir a nudez, descobrindo a sua fonte, e ela descobrir a fonte do seu sangue, ambos serão eliminados do meio do seu povo.

[19] Também a nudez da irmã de tua mãe ou da irmã de teu pai não descobrirás; porquanto descobriu a nudez da sua parenta, sobre si levarão a sua iniqüidade.

[20] Também se um homem se deitar com a sua tia, descobriu a nudez de seu tio; seu pecado sobre si levarão; morrerão sem filhos.

[21] Se um homem tomar a mulher de seu irmão, imundícia é; descobriu a nudez de seu irmão; ficarão sem filhos.

[22] Guardai, pois, todos os meus estatutos e todos os meus juízos e cumpri-os, para que vos não vomite a terra para a qual vos levo para habitardes nela.

[23] Não andeis nos costumes da gente que eu lanço de diante de vós, porque fizeram todas estas coisas; por isso, me aborreci deles.

[24] Mas a vós outros vos tenho dito: em herança possuireis a sua terra, e eu vo-la

gyvulį; jie turi būti nubausti mirtimi, nes užsitraukė kraujo kaltę.

[17]Jei vyras vestų savo seserį – dukterį savo tėvo ar dukterį savo motinos, – pamatytų jos nuogumą ir ji pamatytų jo nuogumą; tai būtų begėdiškas dalykas. Jiedu bus viešai pašalinti iš savo tautos. Jis atidengė savo sesers nuogumą ir užsitraukė kaltę.

[18]Jei vyras sugultų su moterimi per jos mėnesines ir atidengtų jos nuogumą, jis atidengtų jos kraujo šaltinį, o ji atidengtų savo kraujo šaltinį. Abudu turi būti pašalinti iš tautos.

[19]Neatidengsi nuogumo savo motinos sesers ar savo tėvo sesers, nes tai būtų kraujomaiša. Jiedu užsitrauks kaltę.

[20]Jei vyras sugultų su savo dėdės žmona, jis atidengtų savo dėdės nuogumą. Jiedu užsitrauks kaltę ir mirs bevaikiai.

[21]Jei vyras vestų savo brolio žmoną, bjauriai pasielgtų, nes atidengs savo brolio nuogumą. Jiedu mirs bevaikiai.

[22]Laikysitės visų mano įstatų bei visų mano įsakų ir vykdysite juos, kad neišvemtų jūsų žemė, į kurią vedu jus įsikurti gyventi.

[23]Neseksite papročiais tautos, kurią išvarau nuo jūsų kelio. Kadangi jie visus anuos dalykus darė, aš jais bjaurėjausi.

[24]Bet jums sakiau: Jūs paveldėsite jų žemę, aš ją duosiu jums kaip nuosavybę –

darei para a possuirdes, terra que mana leite e mel. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos separei dos povos.

kraštą, tekantį pienu ir medumi. Aš esuVIEŠPATS, jūsų Dievas; atskyriau jus nuo visų tautų.

25 Fareis, pois, distinção entre os animais limpos e os imundos e entre as aves imundas e as limpas; não vos façais abomináveis por causa dos animais, ou das aves, ou de tudo o que se arrasta sobre a terra, as quais coisas apartei de vós, para tê-las por imundas.

25Todėl jūs darysite skirtumą tarp švaraus ir nešvaraus gyvulio, tarp nešvaraus ir švaraus paukščio; jūs nesuteršite savęs gyvuliu ar paukščiu, ar gyvūnais, knibždančiais žemėje, kuriuos jums prisakiau laikyti nešvariais.

26 Ser-me-eis santos, porque eu, o SENHOR, sou santo e separei-vos dos povos, para serdes meus.

26Man būsite šventi, nes aš, VIEŠPATS, esu šventas ir atskyriau jus nuo kitų tautų, kad būtumėte mano.

27 O homem ou mulher que sejam necromantes ou sejam feiticeiros serão mortos; serão apedrejados; o seu sangue cairá sobre eles.

27Vyras ar moteris, iššaukiantys dvasias ar užsiimantys kerėjimu, bus nubausti mirtimi. Jie turi būti užmušti akmenimis; jų kraujo kaltė kris ant jų pačių'".

Levítico 21

Leis para os sacerdotes

1 Disse o SENHOR a Moisés: Fala aos sacerdotes, filhos de Arão, e dize-lhes: O sacerdote não se contaminará por causa de um morto entre o seu povo,

2 salvo por seu parente mais chegado: por sua mãe, e por seu pai, e por seu filho, e por sua filha, e por seu irmão;

3 e também por sua irmã virgem, chegada a ele, que ainda não teve marido, pode contaminar-se.

4 Ele, sendo homem principal entre o seu povo, não se contaminará, pois que se profanaria.

5 Não farão calva na sua cabeça e não cortarão as extremidades da barba, nem ferirão a sua carne.

Kunigų 21

Kunigystės šventumas

1VIEŠPATS tarė Mozei: „Kalbėk kunigams, Aarono sūnums, ir sakyk jiems: 'Nė vienas tenesusiteršia numirėliu iš savo giminių,

2išskyrus artimiausius giminaičius – motiną, tėvą, sūnų, dukterį ir brolį.

3Leista jam susiteršti ir seseria, kuri tebėra mergelė ir jam artima, nes dar nėra ištekėjusi.

4Bet jis nesiterš artimaisiais, su kuriais susigiminiavo per vedybas; jais jis nesiterš.

5Jie plikai neskus savo viršugalvio, neapkirps žandenų ir nedarys savo kūne jokių įpjovimų.

6 Santos serão a seu Deus e não profanarão o nome do seu Deus, porque oferecem as ofertas queimadas do SENHOR, o pão de seu Deus; portanto, serão santos.

6Savo Dievui jie bus šventi ir Dievo vardo neišniekins, nes jie ugnyje aukoja VIEŠPAČIUI atnašas, savo Dievo maistą. Todėl jie turi būti šventi.

7 Não tomarão mulher prostituta ou desonrada, nem tomarão mulher repudiada de seu marido, pois o sacerdote é santo a seu Deus.

7Žmona jie neims moters, suterštos kekšyste, ar moters, kuri buvo vyro atleista. Jie šventi savo Dievui.

8 Portanto, o consagrarás, porque oferece o pão do teu Deus. Ele vos será santo, pois eu, o SENHOR que vos santifico, sou santo.

8Elgsiesi su jais kaip su šventais, nes jie atnašauja maistą tavo Dievo; jie bus ir tau šventi, nes aš, juos pašventęsVIEŠPATS, esu šventas.

9 Se a filha de um sacerdote se desonra, prostituindo-se, profana a seu pai; será queimada.

9Jei kunigo duktė suterštų save kekšyste, ji išniekintų ir savo tėvą. Ji turi būti sudeginta ugnyje.

10 O sumo sacerdote entre seus irmãos, sobre cuja cabeça foi derramado o óleo da unção, e que for consagrado para vestir as vestes sagradas, não desgrenhará os cabelos, nem rasgará as suas vestes.

10Kunigas, tarp savo brolių vyriausias, ant kurio galvos išlietas patepimo aliejus ir kuris pašventintas vilkėti šventuosius drabužius, netaršys savo plaukų, neplėšys savo drabužių.

11 Não se chegará a cadáver algum, nem se contaminará por causa de seu pai ou de sua mãe.

11Jis neprieis prie jokio numirėlio; nesiterš nė savo tėvu ar motina.

12 Não sairá do santuário, nem profanará o santuário do seu Deus, pois a consagração do óleo da unção do seu Deus está sobre ele. Eu sou o SENHOR.

12Neišeis nė iš šventyklos, kad nesuterštų savo Dievo šventyklos, nes, pateptas aliejumi jis pašvęstas savo Dievui – man; aš esu VIEŠPATS.

13 Ele tomará por mulher uma virgem.

13Žmona jis gali imti tik moterį, kuri yra mergelė.

14 Viúva, ou repudiada, ou desonrada, ou prostituta, estas não tomará, mas virgem do seu povo tomará por mulher.

14Našlės ar vyro atleistos moters, ar kekšyste suterštos kekšės jis negali imti žmona. Jis turi imti žmona mergelę iš savo giminės,

[15] E não profanará a sua descendência entre o seu povo, porque eu sou o SENHOR, que o santifico.
[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:
[17] Fala a Arão, dizendo: Ninguém dos teus descendentes, nas suas gerações, em quem houver algum defeito se chegará para oferecer o pão do seu Deus.
[18] Pois nenhum homem em quem houver defeito se chegará: como homem cego, ou coxo, ou de rosto mutilado, ou desproporcionado,
[19] ou homem que tiver o pé quebrado ou mão quebrada,
[20] ou corcovado, ou anão, ou que tiver belida no olho, ou sarna, ou impigens, ou que tiver testículo quebrado.
[21] Nenhum homem da descendência de Arão, o sacerdote, em quem houver algum defeito se chegará para oferecer as ofertas queimadas do SENHOR; ele tem defeito; não se chegará para oferecer o pão do seu Deus.
[22] Comerá o pão do seu Deus, tanto do santíssimo como do santo.
[23] Porém até ao véu não entrará, nem se chegará ao altar, porque tem defeito, para que não profane os meus santuários, porque eu sou o SENHOR, que os santifico.
[24] Assim falou Moisés a Arão, aos filhos deste e a todos os filhos de Israel.

Levítico 22

A lei acerca de comer coisas santas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[15]kad nesuterštų savo palikuonių savo giminėje, nes aš, VIEŠPATS, jį pašventinu'".
[16]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:
[17]„Kalbėk Aaronui ir sakyk: 'Joks nesveikas vyras iš tavo palikuonių per visas jų kartas netiks atnašauti savo Dievui maistą.
[18]Iš viso nė vienas nesveikas nebus tinkamas: joks aklas ar raišas vyras, joks vyras sužalotu veidu ar per ilga galūne,
[19]joks vyras nulaužta koja ar nulaužta ranka,
[20]ar kuprotas, ar neūžauga, ar su nesveika akimi, ar aptekęs niežais, ar nušašęs, ar sutraiškytomis sėklidėmis.
[21]Joks kunigo Aarono palikuonis, būdamas nesveikas, nebus tinkamas atnašautiVIEŠPATIES ugninių aukų. Turėdamas trūkumą, jis nesiartins atnašauti savo Dievo maisto.
[22]Savo Dievo maistą – ypač šventą ir šventąją dalį – jis gali valgyti.
[23]Bet kadangi turi trūkumą, už uždangos neis ir prie aukuro nesiartins, kad nesuterštų mano šventų vietų, nes aš, VIEŠPATS, jas pašventinu'".
[24]Taip kalbėjo Mozė Aaronui, jo sūnums ir visiems izraelitams.

Kunigų 22

Aukų šventumas

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[2] Dize a Arão e aos seus filhos que se abstenham das coisas sagradas, dedicadas a mim pelos filhos de Israel, para que não profanem o meu santo nome. Eu sou o SENHOR.

[2]„Pamokyk Aaroną ir jo sūnus, kad būtų rūpestingi su šventomis izraelitų aukomis, kurias man pašvenčia, idant neišniekintų mano švento vardo. Aš esu VIEŠPATS.

[3] Dize-lhes: Todo homem, que entre as vossas gerações, de toda a vossa descendência, se chegar às coisas sagradas que os filhos de Israel dedicam ao SENHOR, tendo sobre si a sua imundícia, aquela alma será eliminada de diante de mim. Eu sou o SENHOR.

[3]Sakyk jiems: 'Per visas jūsų kartas, jei kuris nors iš jūsų palikuonių, būdamas nešvarus, prisiartintų prie šventųjų aukų, kurias izraelitai pašvenčia VIEŠPAČIUI, tas žmogus bus pašalintas nuo mano Artumo. Aš esu VIEŠPATS.

[4] Ninguém da descendência de Arão que for leproso ou tiver fluxo comerá das coisas sagradas, até que seja limpo; como também o que tocar alguma coisa imunda por causa de um morto ou aquele com quem se der a emissão do sêmen;

[4]Niekas iš Aarono palikuonių, sergantis raupsų liga ar sėklos išsiliejimu, negali valgyti šventųjų aukų, kol netampa švarus. Be to, jei kas paliestų ką nors nešvaraus, tapusio nešvariu per numirėlį ar žmogų, turėjusį sėklos išsiliejimą,

[5] ou qualquer que tocar algum réptil, com o que se faz imundo, ou a algum homem, com o que se faz imundo, seja qual for a sua imundícia.

[5]ir jei kas paliestų kokį nors ropojantį gyvūną ir taip taptų nešvarus, ar kokį nors žmogų, nuo kurio palietimo taptų nešvarus – kad ir koks būtų jo nešvarumas, –

[6] O homem que o tocar será imundo até à tarde e não comerá das coisas sagradas sem primeiro banhar o seu corpo em água.

[6]toks asmuo bus nešvarus ligi vakaro ir šventųjų aukų, nenuplovęs savo kūno vandeniu, nevalgys.

[7] Posto o sol, então, será limpo e, depois, comerá das coisas sagradas, porque isto é o seu pão.

[7]Saulei nusileidus, jis bus švarus. Tada galės valgyti šventųjų aukų, nes tai jo maistas.

[8] Do animal que morre por si mesmo ou é dilacerado não comerá, para, com isso, não contaminar-se. Eu sou o SENHOR.

[8]Jis nevalgys nugaišusio ar žvėries sudraskyto gyvulio mėsos, kad per ją netaptų nešvarus. Aš esu VIEŠPATS.

[9] Guardarão, pois, a obrigação que têm para comigo, para que, por isso, não levem sobre si pecado e morram, havendo-o

[9]Jie turi laikytis mano įpareigojimų, kad neužsitrauktų kaltės ir nenumirtų

profanado. Eu sou o SENHOR, que os santifico.

10 Nenhum estrangeiro comerá das coisas sagradas; o hóspede do sacerdote nem o seu jornaleiro comerão das coisas sagradas.

11 Mas, se o sacerdote comprar algum escravo com o seu dinheiro, este comerá delas; os que nascerem na sua casa, estes comerão do seu pão.

12 Quando a filha do sacerdote se casar com estrangeiro, ela não comerá da oferta das coisas sagradas.

13 Mas, se a filha do sacerdote for viúva ou repudiada, e não tiver filhos, e se houver tornado à casa de seu pai, como na sua mocidade, do pão de seu pai comerá; mas nenhum estrangeiro comerá dele.

14 Se alguém, por ignorância, comer a coisa sagrada, ajuntar-se-lhe-á a sua quinta parte e a dará ao sacerdote com a coisa sagrada.

15 Não profanarão as coisas sagradas que os filhos de Israel oferecem ao SENHOR,

16 pois assim os fariam levar sobre si a culpa da iniqüidade, comendo as coisas sagradas; porque eu sou o SENHOR, que os santifico.

Os animais sacrificados devem ser sem defeito

17 Disse mais o SENHOR a Moisés:

18 Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes: Qualquer que, da casa de Israel ou dos estrangeiros em Israel, apresentar a sua oferta, quer em cumprimento de seus votos ou como

šventykloje už jos išniekinimą. Aš, VIEŠPATS, juos pašventinu.

10Joks pašalietis nevalgys šventųjų aukų; joks kunigo įnamis ar samdinys nevalgys šventųjų aukų.

11Bet vergas, kuris yra pirkta kunigo nuosavybė, gali jas valgyti; ir gimusieji jo namuose gali valgyti jo maistą.

12Jei kunigo duktė ištekėtų už pašaliečio, ji nevalgys šventųjų aukų atnašos.

13Bet jei kunigo duktė taptų našle ar būtų vyro atleista ir neturėtų palikuonių, ir sugrįžtų į tėvo namus, ji gali jas valgyti kaip savo jaunystėje. Joks pašalietis jų nevalgys.

14Jei kas suvalgytų šventąją auką per neapsižiūrėjimą, jis turės atsilyginti kunigui už šventąją auką, pridėdamas penktadalį jos vertės.

15Kunigai turi prižiūrėti, kad izraelitai neišniekintų šventųjų aukų, kurias atnašaujaVIEŠPAČIUI,

16ir, valgydami savo šventąsias aukas, neužsitrauktų kaltės, kuri reikalauja atnašos už kaltę, nes aš, VIEŠPATS, juos pašventinu'".

Netinkamos atnašos

17VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

18„Kalbėk Aaronui, jo sūnums bei visiems izraelitams ir sakyk jiems: 'Kai žmogus iš Izraelio namų ar iš ateivių, gyvenančių Izraelyje, aukoja atnašą – ar tai būtų

ofertas voluntárias, que apresentar ao SENHOR em holocausto,

[19] para que seja aceitável, oferecerá macho sem defeito, ou do gado, ou do rebanho de ovelhas, ou de cabras.

[20] Porém todo o que tiver defeito, esse não oferecereis; porque não seria aceito a vosso favor.

[21] Quando alguém oferecer sacrifício pacífico ao SENHOR, quer em cumprimento de voto ou como oferta voluntária, do gado ou do rebanho, o animal deve ser sem defeito para ser aceitável; nele, não haverá defeito nenhum.

[22] O cego, ou aleijado, ou mutilado, ou ulceroso, ou sarnoso, ou cheio de impigens, não os oferecereis ao SENHOR e deles não poreis oferta queimada ao SENHOR sobre o altar.

[23] Porém novilho ou cordeiro desproporcionados poderás oferecer por oferta voluntária, mas, por voto, não será aceito.

[24] Não oferecereis ao SENHOR animal que tiver os testículos machucados, ou moídos, ou arrancados, ou cortados; nem fareis isso na vossa terra.

[25] Também da mão do estrangeiro nenhum desses animais oferecereis como pão do vosso Deus, porque são corrompidos pelo defeito que há neles; não serão aceitos a vosso favor.

[26] Disse mais o SENHOR a Moisés:

įžado, ar geros valios atnaša, – aukojamą VIEŠPAČIUI kaip deginamąją auką,

[19]kad ji būtų tinkama jūsų labui, turi būti sveikas patinėlis iš galvijų ar avių, ar ožkų kaimenės.

[20]Nesveikos atnašos neaukosite, nes ji nebus tinkama jūsų labui.

[21]Kai žmogus, vykdydamas įžadą, ar kaip savanorišką atnašą atnašauja bendravimo auką VIEŠPAČIUI iš galvijų bandos ar avių kaimenės, kad ji būtų maloni, gyvulys turi būti tobulas; jis neturės jokių trūkumų.

[22]Aklo ar sužaloto, suluošinto ar turinčio pūlinį, aptekusio niežais ar nušašusio – tokio gyvulio VIEŠPAČIUI neatnašausite, nė vieno jų nedėsite ant aukuro kaip ugninės atnašos VIEŠPAČIUI.

[23]Jautį ar avį, turinčius per ilgas ar per trumpas galūnes, galite atnašauti kaip geros valios auką, tačiau jie nebus malonūs įžadui įvykdyti.

[24]Neatnašausite VIEŠPAČIUI jokio gyvulio, kurio sėklidės sužeistos ar sutraiškytos, ar perplėštos, ar išpjautos. Tokio papročio savo krašte neturėsite

[25]nei tokių gyvulių iš svetimtaučio rankos nepriimsite aukoti kaip maistą savo Dievui, nes jie sužaloti, nesveiki. Jūsų labui jie nebus tinkami'".

[26]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[27] Quando nascer o boi, ou cordeiro, ou cabra, sete dias estará com a mãe; do oitavo dia em diante, será aceito por oferta queimada ao SENHOR.
[28] Ou seja vaca, ou seja ovelha, não imolarás a ela e seu filho, ambos no mesmo dia.
[29] Quando oferecerdes sacrifício de louvores ao SENHOR, fá-lo-eis para que sejais aceitos.
[30] No mesmo dia, será comido; e, dele, nada deixareis ficar até pela manhã. Eu sou o SENHOR.
[31] Pelo que guardareis os meus mandamentos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.
[32] Não profanareis o meu santo nome, mas serei santificado no meio dos filhos de Israel. Eu sou o SENHOR, que vos santifico,
[33] que vos tirei da terra do Egito, para ser o vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

Levítico 23

As festas solenes do SENHOR

[1] Disse o SENHOR a Moisés:
[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: As festas fixas do SENHOR, que proclamareis, serão santas convocações; são estas as minhas festas.

O Sábado
Êxodo 23.12

[3] Seis dias trabalhareis, mas o sétimo será o sábado do descanso solene, santa convocação; nenhuma obra fareis; é

[27]„Gimus veršiukui, ėriukui ar ožiukui, jie pasiliks septynias dienas prie savo motinos. Tik nuo aštuntos dienos jie bus malonūs VIEŠPAČIUI kaip ugninė atnaša.
[28]Taip pat nepjausite iš galvijų bandos ar avių kaimenės gyvulio su jo jaunikliu tą pačią dieną.
[29]Kai aukojate padėkos atnašą VIEŠPAČIUI, aukosite ją taip, kad ji būtų tinkama jūsų labui.
[30]Ji bus suvalgyta tą pačią dieną; nieko iš jos nepaliksite ligi kitos dienos ryto. Aš esu VIEŠPATS.
[31]Taip laikysitės mano įsakymų ir vykdysite juos. Aš esu VIEŠPATS.
[32]Mano švento vardo neišniekinkite, kad būčiau šventas tarp izraelitų. Aš esu VIEŠPATS. Aš jus pašventinu –
[33]aš, kuris išvedžiau jus iš Egipto žemės, kad būčiau jūsų Dievas. Aš esu VIEŠPATS“.

Kunigų 23

Šabo diena

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:
[2]„Kalbėk izraelitams ir sakyk jiems: ‘Štai VIEŠPATIES iškilmės, švenčių dienos, kurias paskelbsite kaip šventąsias sueigas, mano nustatytas iškilmes.
[3]Šešias dienas bus dirbama, o septinta diena yra visiško poilsio šabas – šventoji sueiga. Nedirbsite jokio darbo; tai šabas VIEŠPAČIUI visose jūsų gyvenvietėse.

sábado do SENHOR em todas as vossas moradas.

A Páscoa

Êxodo 23.14,15; 34.18; Deuteronômio 16.1-8

4 São estas as festas fixas do SENHOR, as santas convocações, que proclamareis no seu tempo determinado:

5 no mês primeiro, aos catorze do mês, no crepúsculo da tarde, é a Páscoa do SENHOR.

6 E aos quinze dias deste mês é a Festa dos Pães Asmos do SENHOR; sete dias comereis pães asmos.

7 No primeiro dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

8 mas sete dias oferecereis oferta queimada ao SENHOR; ao sétimo dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

As Primícias

Êxodo 23.16; 34.22,26

9 Disse mais o SENHOR a Moisés:

10 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra, que vos dou, e segardes a sua messe, então, trareis um molho das primícias da vossa messe ao sacerdote;

11 este moverá o molho perante o SENHOR, para que sejais aceitos;

12 no dia imediato ao sábado, o sacerdote o moverá. No dia em que moverdes o molho, oferecereis um cordeiro sem defeito, de um ano, em holocausto ao SENHOR.

Paschos ir Neraugintosios duonos iškilmės

4Štai VIEŠPATIES nustatytos iškilmės, šventosios sueigos, kurias švęsite joms paskirtu metu.

5Pirmo mėnesio keturioliktą dieną, temstant, bus Paschos atnaša VIEŠPAČIUI,

6o to paties mėnesio penkioliktą dieną – Neraugintosios duonos šventė VIEŠPAČIUI. Septynias dienas valgysite neraugintą duoną.

7Pirmąją dieną turėsite šventą sueigą ir nedirbsite savo tarnybos darbo.

8Septynias dienas atnašausite VIEŠPATIES ugnines atnašas; septintąją dieną bus šventa sueiga; nedirbsite savo tarnybos darbų’“.

Pirmienų pėdo šventė

9VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

10„Kalbėk izraelitams ir sakyk jiems: ‘Kai ateisite į kraštą, kurį jums duodu, ir nuimsite jo derlių, atnešite jūsų pjūties pirmienų pėdą kunigui.

11Jis pasiūbuos pėdą VIEŠPATIESakivaizdoje, kad būtumėte jam mieli. Dieną po šabo kunigas jį pasiūbuos.

12Tą dieną, kai pasiūbuojate pėdą, atnašausite VIEŠPAČIUI sveiką mitulį avinėlį kaip deginamąją auką.

[13] A sua oferta de manjares serão duas dízimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, e a sua libação será de vinho, a quarta parte de um him.

[14] Não comereis pão, nem trigo torrado, nem espigas verdes, até ao dia em que trouxerdes a oferta ao vosso Deus; é estatuto perpétuo por vossas gerações, em todas as vossas moradas.

O Pentecostes

Deuteronômio 16.9-12

[15] Contareis para vós outros desde o dia imediato ao sábado, desde o dia em que trouxerdes o molho da oferta movida; sete semanas inteiras serão.

[16] Até ao dia imediato ao sétimo sábado, contareis cinqüenta dias; então, trareis nova oferta de manjares ao SENHOR.

[17] Das vossas moradas trareis dois pães para serem movidos; de duas dízimas de um efa de farinha serão; levedados se cozerão; são primícias ao SENHOR.

[18] Com o pão oferecereis sete cordeiros sem defeito de um ano, e um novilho, e dois carneiros; holocausto serão ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e as suas libações, por oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[19] Também oferecereis um bode, para oferta pelo pecado, e dois cordeiros de um ano, por oferta pacífica.

[20] Então, o sacerdote os moverá, com o pão das primícias, por oferta movida

[13]O javų atnaša prie jo bus du dešimtadaliai efos geriausių miltų su įmaišytu aliejumi – malonaus kvapo ugninė atnašaVIEŠPAČIUI; jos liejamoji atnaša bus vynas – vienas ketvirtis hino.

[14]Iki tos dienos, kol nebūsite atnešę savo Dievo atnašos, nevalgysite nei duonos, nei pagruzdintų ar šviežių grūdų. Tai amžinas įstatas jūsų kartoms visose jūsų gyvenvietėse’.

Sekminės

[15]O nuo dienos po šabo, nuo dienos, kurią atnešėte savo siūbuojamosios atnašos pėdą, atskaičiuokite septynetą savaičių. Jos turi būti pilnos:

[16]turite skaičiuoti ligi dienos po septintojo šabo – penkiasdešimt dienų. Tada atnešite VIEŠPAČIUI naujo derliaus javų atnašą.

[17]Atnešite iš savo gyvenviečių kaip siūbuojamąją atnašą du duonos kepalus, kiekvieną iš dviejų dešimtadalių efos. Jie turi būti iš geriausių miltų, kepti su raugu kaip pirmienos VIEŠPAČIUI.

[18]Drauge su duona atnašausi septynis sveikus mitulius avinėlius, vieną jautį iš bandos ir du avinus. Jie bus deginamoji auka VIEŠPAČIUI drauge su javų atnaša ir liejamosiomis atnašomis, malonaus kvapo ugninė atnaša VIEŠPAČIUI.

[19]Paaukosite taip pat vieną ožį aukai už nuodėmę bei du mitulius avinėlius kaip bendravimo auką.

[20]Kunigas pakylės juos – tuos du avinėlius – drauge su pirmienų duona kaip

perante o SENHOR, com os dois cordeiros; santos serão ao SENHOR, para o uso do sacerdote.

21 No mesmo dia, se proclamará que tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; é estatuto perpétuo em todas as vossas moradas, pelas vossas gerações.

22 Quando segardes a messe da vossa terra, não rebuscareis os cantos do vosso campo, nem colhereis as espigas caídas da vossa sega; para o pobre e para o estrangeiro as deixareis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

23 Disse mais o SENHOR a Moisés:

24 Fala aos filhos de Israel, dizendo: No mês sétimo, ao primeiro do mês, tereis descanso solene, memorial, com sonidos de trombetas, santa convocação.

25 Nenhuma obra servil fareis, mas trareis oferta queimada ao SENHOR.

O Dia da Expiação

26 Disse mais o SENHOR a Moisés:

27 Mas, aos dez deste mês sétimo, será o Dia da Expiação; tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; trareis oferta queimada ao SENHOR.

28 Nesse mesmo dia, nenhuma obra fareis, porque é o Dia da Expiação, para fazer expiação por vós perante o SENHOR, vosso Deus.

29 Porque toda alma que, nesse dia, se não afligir será eliminada do seu povo.

30 Quem, nesse dia, fizer alguma obra, a esse eu destruirei do meio do seu povo.

siūbuojamąją atnašą VIEŠPATIES akivaizdoje. Jie bus šventi VIEŠPAČIUI ir priklausys kunigui.

21Tą pačią dieną paskelbsite iškilmę, švęsite sueigą ir nedirbsite savo tarnybos darbo. Tai amžinas įstatas visose jūsų gyvenvietėse visoms jūsų kartoms.

22Kai pjaunate savo krašto derlių, nepjausi iki pat savo lauko pakraščių ir nerinksi savo derliaus lauke likusių varpų. Paliksi jas vargšui ir ateiviui; aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas“.

Naujųjų metų diena

23VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

24„Taip kalbėk izraelitams: ‘Septinto mėnesio pirmą dieną švęsite visiško poilsio dieną šventa sueiga, pažymėta rago skardėjimu.

25Nedirbsite savo tarnybos darbo, aukositeVIEŠPATIES ugninę atnašą’“.

Permaldavimo diena

26VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

27„Bet šio mėnesio dešimta diena yra Permaldavimo diena. Ji bus jums šventa sueiga; pasninkausite ir aukosite VIEŠPATIES ugninę atnašą.

28Tą dieną nedirbsite jokio darbo, nes tai Permaldavimo diena, kurią atliekamas permaldavimas jūsų labuiVIEŠPATIES, jūsų Dievo, akivaizdoje.

29Iš tikrųjų, kas tą dieną nepasninkautų, bus pašalintas iš savo tautos.

30O kas tą dieną dirbtų kokį darbą, tą aš ištrinsiu iš tautos.

[31] Nenhuma obra fareis; é estatuto perpétuo pelas vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[32] Sábado de descanso solene vos será; então, afligireis a vossa alma; aos nove do mês, de uma tarde a outra tarde, celebrareis o vosso sábado.

A Festa dos Tabernáculos

[33] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[34] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Aos quinze dias deste mês sétimo, será a Festa dos Tabernáculos ao SENHOR, por sete dias.

[35] Ao primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

[36] Sete dias oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; ao dia oitavo, tereis santa convocação e oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; é reunião solene, nenhuma obra servil fareis.

[37] São estas as festas fixas do SENHOR, que proclamareis para santas convocações, para oferecer ao SENHOR oferta queimada, holocausto e oferta de manjares, sacrifício e libações, cada qual em seu dia próprio,

[38] além dos sábados do SENHOR, e das vossas dádivas, e de todos os vossos votos, e de todas as vossas ofertas voluntárias que dareis ao SENHOR.

[39] Porém, aos quinze dias do mês sétimo, quando tiverdes recolhido os produtos da terra, celebrareis a festa do SENHOR, por sete dias; ao primeiro dia e também ao oitavo, haverá descanso solene.

[31]Nedirbkite jokio darbo; tai amžinas įstatas visoms jūsų kartoms visose jūsų gyvenvietėse.

[32]Ji bus jums visiško poilsio šabas, ir jūs turite pasninkauti. Mėnesio devintos dienos vakare, nuo vakaro ligi vakaro, švęsite šį jūsų šabą“.

Palapinių iškilmės

[33]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[34]„Taip kalbėk izraelitams: ‘Šio septinto mėnesio penkioliktą dieną VIEŠPAČIUI skirtos Palapinių iškilmės, kurios tęsis septynias dienas.

[35]Pirmoji diena bus šventoji sueiga; nedirbsite savo tarnybos darbo.

[36]Septynias dienas aukosite VIEŠPAČIUI ugnines atnašas. Aštuntą dieną švęsite šventą sueigą ir aukosite VIEŠPAČIUI ugnines atnašas. Tai iškilmingas susirinkimas; nedirbsite savo tarnybos darbo.

[37]Štai VIEŠPATIES nustatytos iškilmės, kurias švęsite kaip šventųjų sueigų metą aukoti VIEŠPAČIUI ugnines atnašas – deginamąsias aukas ir javų atnašas, aukas ir liejamąsias atnašas, kiekvieną jai nustatytą dieną,

[38]neskaitant VIEŠPATIES šabų, neskaitant jūsų dovanų, neskaitant visų jūsų įžado aukų ir neskaitant visų jūsų geros valios atnašų, kurias duodateVIEŠPAČIUI.

[39]Bet septinto mėnesio penkioliktą dieną, kai būsite nuėmę visą krašto derlių, švęsite VIEŠPATIES iškilmes, kurios tęsis septynias dienas. Pirmoji ir aštuntoji diena bus visiško poilsio dienos.

[40] No primeiro dia, tomareis para vós outros frutos de árvores formosas, ramos de palmeiras, ramos de árvores frondosas e salgueiros de ribeiras; e, por sete dias, vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus.

[41] Celebrareis esta como festa ao SENHOR, por sete dias cada ano; é estatuto perpétuo pelas vossas gerações; no mês sétimo, a celebrareis.

[42] Sete dias habitareis em tendas de ramos; todos os naturais de Israel habitarão em tendas,

[43] para que saibam as vossas gerações que eu fiz habitar os filhos de Israel em tendas, quando os tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[44] Assim, declarou Moisés as festas fixas do SENHOR aos filhos de Israel.

[40]Pirmąją dieną paimsite hadaro medžio vaisių, palmės šakų, lapuočių šakelių bei paupio gluosnių ir linksminsitės VIEŠPATIES, jūsų Dievo, akivaizdoje septynias dienas.

[41]Švęsite ją septintą mėnesį kasmet kaip VIEŠPATIES iškilmes septynias dienas, švęsite ją septintą mėnesį kaip amžiną įstatą per visas jūsų kartas.

[42]Septynias dienas gyvensite palapinėse; visi izraelitai turės gyventi palapinėse,

[43]idant jūsų kartos patirtų, kad aš, vesdamas izraelitus iš Egipto žemės, apgyvendinau juos palapinėse. Aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas'".

[44]Taip Mozė paskelbė izraelitams VIEŠPATIES nustatytas iškilmes.

Levítico 24

O azeite para o candelabro

Êxodo 27.20,21

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Ordena aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveira, batido, para o candelabro, para que haja lâmpada acesa continuamente.

[3] Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão a conservará em ordem, desde a tarde até pela manhã, de contínuo, perante o SENHOR; estatuto perpétuo será este pelas suas gerações.

Kunigų 24

Šventyklos žibintų priežiūra

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[2]„Paliepk izraelitams atnešti tau gryno grūstų alyvų aliejaus žvakidei, kad žibintai būtų žibinami nuolat.

[3]Aaronas pastatys ją Susitikimo Palapinėje, šiapus Sandoros uždangos, kad žibėtų nuolat nuo vakaro ligi ryto VIEŠPATIES akivaizdoje. Tai bus amžinas įstatas jūsų kartoms.

[4] Sobre o candeeiro de ouro puro conservará em ordem as lâmpadas perante o SENHOR, continuamente.

[4]Pagal jį bus nuolat tvarkomi žibintai ant žvakidės iš gryno [aukso] VIEŠPATIES akivaizdoje.

O pão para a mesa do SENHOR

Padėtinė duona

[5] Também tomarás da flor de farinha e dela cozerás doze pães, cada um dos quais será de duas dízimas de um efa.

[5]Paimsi geriausių miltų ir iškepsi iš jų dvylika kepalų – kiekvieną iš dviejų dešimtadalių efos.

[6] E os porás em duas fileiras, seis em cada fileira, sobre a mesa de ouro puro, perante o SENHOR.

[6]Sudėsi juos dviem eilėmis, po šešis kiekvienoje eilėje, ant stalo iš gryno [aukso] VIEŠPATIES akivaizdoje.

[7] Sobre cada fileira porás incenso puro, que será, para o pão, como porção memorial; é oferta queimada ao SENHOR.

[7]Kiekvieną eilę pabarstysi grynais smilkalais, kad jie būtų aiški atnaša duonai kaip ugninei atnašai VIEŠPAČIUI.

[8] Em cada sábado, Arão os porá em ordem perante o SENHOR, continuamente, da parte dos filhos de Israel, por aliança perpétua.

[8]Nuolat, kiekvieną šabo dieną Aaronas sudės kepalus iš naujo VIEŠPATIES akivaizdoje kaip Izraelio tautos įsipareigojimą – amžiną Sandorą.

[9] E serão de Arão e de seus filhos, os quais os comerão no lugar santo, porque são coisa santíssima para eles, das ofertas queimadas ao SENHOR, como estatuto perpétuo.

[9]Duona priklausys Aaronui ir jo palikuonims; suvalgys ją šventoje vietoje, nes ji jam ypač šventa, amžinas atlygis, dalis iš ugninių atnašų VIEŠPAČIUI“.

A pena do pecado de blasfêmia

Bausmė už piktžodžiavimą

[10] Apareceu entre os filhos de Israel o filho de uma israelita, o qual era filho de um egípcio; o filho da israelita e certo homem israelita contenderam no arraial.

[10]Tarp izraelitų buvo vyras, kurio motina – izraelitė, o tėvas – egiptietis. Kartą stovykloje kilo muštynės tarp izraelitės sūnaus ir vieno izraelito.

[11] Então, o filho da mulher israelita blasfemou o nome do SENHOR e o amaldiçoou, pelo que o trouxeram a Moisés. O nome de sua mãe era Selomite, filha de Dibri, da tribo de Dã.

[11]Kadangi izraelitės sūnus viešai piktžodžiavo [Dievo] Vardui ir keikėsi, žmonės atvedė jį pas Mozę. (Jo motina buvo Dibrio duktė iš Dano giminės, vardu Šelomita.)

[12] E o levaram à prisão, até que se lhes fizesse declaração pela boca do SENHOR.

[12]Jis buvo uždarytas į kalėjimą, kol nebus duotasVIEŠPATIES nuosprendis.

[13] Disse o SENHOR a Moisés:

[13]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[14] Tira o que blasfemou para fora do arraial; e todos os que o ouviram porão as mãos sobre a cabeça dele, e toda a congregação o apedrejará.

[14]„Išvesk už stovyklos piktžodžiautoją, teuždeda rankas jam ant galvos visi girdėjusieji ir teužmuša jį visa bendrija akmenimis.

[15] Dirás aos filhos de Israel: Qualquer que amaldiçoar o seu Deus levará sobre si o seu pecado.

[15]O izraelitams kalbėk ir pasakyk: 'Kas keiktų Dievą, turės atsakyti už savo nuodėmę.

[16] Aquele que blasfemar o nome do SENHOR será morto; toda a congregação o apedrejará; tanto o estrangeiro como o natural, blasfemando o nome do SENHOR, será morto.

[16]Kas piktžodžiautų VIEŠPATIESvardui, bus nubaustas mirtimi. Visa bendrija užmuš piktžodžiautoją akmenimis. Ateivis ar krašto gyventojas, piktžodžiaujantis [Dievo] Vardui, turi būti užmuštas'.

[17] Quem matar alguém será morto.

[17]Kas užmuštų žmogų, bus nubaustas mirtimi.

[18] Mas quem matar um animal o restituirá: igual por igual.

[18]Kas užmuštų gyvulį, turės atlyginti nuostolį: gyvybe už gyvybę.

[19] Se alguém causar defeito em seu próximo, como ele fez, assim lhe será feito:

[19]Kas sužalotų artimą, tam bus padaryta, kaip jis padarė:

[20] fratura por fratura, olho por olho, dente por dente; como ele tiver desfigurado a algum homem, assim se lhe fará.

[20]galūnė už galūnę, akis už akį, dantis už dantį. Kokią žaizdą jis padarė artimui, tokia ir jam bus padaryta.

[21] Quem matar um animal restituirá outro; quem matar um homem será morto.

[21]Kas užmuštų gyvulį, turės atlyginti nuostolį, bet kas užmuštų žmogų, turės būti nubaustas mirtimi.

[22] Uma e a mesma lei havereis, tanto para o estrangeiro como para o natural; pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[22]Vieną ir tą patį įstatymą turėsite ateiviui ir izraelitui, nes aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas".

[23] Então, falou Moisés aos filhos de Israel que levassem o que tinha blasfemado para fora do arraial e o apedrejassem; e os filhos de Israel fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[23]Taip kalbėjo Mozė izraelitams. Tad jie išvedė piktžodžiautoją už stovyklos ir užmušė akmenimis. Izraelitai padarė taip, kaip Dievas buvo Mozei įsakęs.

Levítico 25

O Ano de Descanso

Kunigų 25

Šabo metai

Êxodo 23.10,11	
1 Disse o SENHOR a Moisés, no monte Sinai:	1VIEŠPATS kalbėjo Mozei ant Sinajaus kalno, tardamas:
2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra, que vos dou, então, a terra guardará um sábado ao SENHOR.	2„Kalbėk izraelitams ir sakyk jiems: ‘Kai ateisite į kraštą, kurį jums duodu, tas kraštas turės švęsti šabą VIEŠPAČIUI.
3 Seis anos semearás o teu campo, e seis anos podarás a tua vinha, e colherás os seus frutos.	3Šešerius metus sėsi savo lauką ir šešerius metus genėsi savo vynuogyną ir nuiminėsi derlių,
4 Porém, no sétimo ano, haverá sábado de descanso solene para a terra, um sábado ao SENHOR; não semearás o teu campo, nem podarás a tua vinha.	4bet septintaisiais metais turės būti žemei visiško poilsio šabas – šabas VIEŠPAČIUI: savo lauko nesėsi ir savo vynuogyno negenėsi.
5 O que nascer de si mesmo na tua seara não segarás e as uvas da tua vinha não podada não colherás; ano de descanso solene será para a terra.	5Tada nepjausi jokių savaime išaugusių javų, nenuiminėsi vynuogių nuo neapgenėto vynmedžio; septintieji bus žemei visiško poilsio metai.
6 Mas os frutos da terra em descanso vos serão por alimento, a ti, e ao teu servo, e à tua serva, e ao teu jornaleiro, e ao estrangeiro que peregrina contigo;	6Tačiau ką žemė išaugina per savo šabą, jūs galite valgyti – tu, tavo vergai ir vergės, tavo samdiniai ir įnamiai.
7 e ao teu gado, e aos animais que estão na tua terra, todo o seu produto será por mantimento.	7Ir tavo galvijams bei laukiniams krašto gyvuliams pašaras bus tai, ką žemė savaime išaugina.
O Ano do Jubileu	**Jubiliejaus metai**
8 Contarás sete semanas de anos, sete vezes sete anos, de maneira que os dias das sete semanas de anos te serão quarenta e nove anos.	8Atskaičiuosi septynis septynetus, septyniskart septynerius metus taip, kad septynerių metų septynetai sudarytų keturiasdešimt devynerius metus.
9 Então, no mês sétimo, aos dez do mês, farás passar a trombeta vibrante; no Dia da Expiação, fareis passar a trombeta por toda a vossa terra.	9Tada, septinto mėnesio dešimtą dieną, skardžiai pūsi ragą; Permaldavimo dieną jūsų rago gaudesys teaidi visame jūsų krašte.
10 Santificareis o ano qüinquagésimo e proclamareis liberdade na terra a todos os	10Švęsite penkiasdešimtuosius metus ir paskelbsite laisvę krašte visiems jo

seus moradores; ano de jubileu vos será, e tornareis, cada um à sua possessão, e cada um à sua família.

[11] O ano qüinquagésimo vos será jubileu; não semeareis, nem segareis o que nele nascer de si mesmo, nem nele colhereis as uvas das vinhas não podadas.

[12] Porque é jubileu, santo será para vós outros; o produto do campo comereis.

[13] Neste Ano do Jubileu, tornareis cada um à sua possessão.

[14] Quando venderes alguma coisa ao teu próximo ou a comprares da mão do teu próximo, não oprimas teu irmão.

[15] Segundo o número dos anos desde o Jubileu, comprarás de teu próximo; e, segundo o número dos anos das messes, ele venderá a ti.

[16] Sendo muitos os anos, aumentarás o preço e, sendo poucos, abaixarás o preço; porque ele te vende o número das messes.

[17] Não oprimais ao vosso próximo; cada um, porém, tema a seu Deus; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[18] Observai os meus estatutos, guardai os meus juízos e cumpri-os; assim, habitareis seguros na terra.

[19] A terra dará o seu fruto, e comereis a fartar e nela habitareis seguros.

[20] Se disserdes: Que comeremos no ano sétimo, visto que não havemos de semear, nem colher a nossa messe?

gyventojams. Tai bus jums jubiliejaus metai; sugrįšite kiekvienas jūsų prie savo nuosavybės ir kiekvienas į savo šeimą.

[11]Tie penkiasdešimtieji bus jums jubiliejaus metai: nesėsite, nepjausite jokių savaime išaugusių javų, nenurinksite vynuogių nuo neapgenėtų vynmedžių,

[12]nes tai jubiliejaus metai. Jums bus jie šventi; galite valgyti tik tai, ką išaugina pati dirva.

[13]Taigi šiais jubiliejaus metais sugrįšite kiekvienas jūsų į savo nuosavybę.

[14]Parduodami nuosavybę artimui ar pirkdami ką iš artimo, nedarykite vienas kitam skriaudos.

[15]Pirkdamas iš savo artimo, mokėsi tik už metus nuo praėjusio jubiliejaus; parduodamas tau artimas prašys iš tavęs tik už likusius derliaus metus.

[16]Juo daugiau tokių metų, juo didesnę kainą mokėsi; juo mažiau tokių metų, juo mažesnė kaina, nes iš tikrųjų jis parduoda tau tik derlių skaičių.

[17]Nedarykite vienas kitam skriaudos; bijosi savo Dievo, nes aš, VIEŠPATS, esu jūsų Dievas.

[18]Laikykitės mano įstatų ir vykdykite mano įsakus, kad galėtumėte krašte saugiai gyventi.

[19]Žemė duos savo vaisių, būsite sotūs ir gyvensite be rūpesčio.

[20]O jeigu klaustumėte: ‹Ką valgysime septintaisiais metais, jei nesėsime ir nenuimsime derliaus?› –

[21] Então, eu vos darei a minha bênção no sexto ano, para que dê fruto por três anos.

[22] No oitavo ano, semeareis e comereis da colheita anterior até ao ano nono; até que venha a sua messe, comereis da antiga.

[23] Também a terra não se venderá em perpetuidade, porque a terra é minha; pois vós sois para mim estrangeiros e peregrinos.

[24] Portanto, em toda a terra da vossa possessão dareis resgate à terra.

[25] Se teu irmão empobrecer e vender alguma parte das suas possessões, então, virá o seu resgatador, seu parente, e resgatará o que seu irmão vendeu.

[26] Se alguém não tiver resgatador, porém vier a tornar-se próspero e achar o bastante com que a remir,

[27] então, contará os anos desde a sua venda, e o que ficar restituirá ao homem a quem vendeu, e tornará à sua possessão.

[28] Mas, se as suas posses não lhe permitirem reavê-la, então, a que for vendida ficará na mão do comprador até ao Ano do Jubileu; porém, no Ano do Jubileu, sairá do poder deste, e aquele tornará à sua possessão.

[29] Quando alguém vender uma casa de moradia em cidade murada, poderá resgatá-la dentro de um ano a contar de sua venda; durante um ano, será lícito o seu resgate.

[21]aš suteiksiu jums tokią palaimą šeštaisiais metais, kad jie duos derliaus trejiems metams.

[22]Sėjos metu aštuntaisiais metais valgysite iš senojo derliaus. Net iki devintųjų metų iš senojo derliaus valgysite, kol bus nuimtas derlius.

Nuosavybės atpirkimas

[23]Žemė nebus parduodama visam laikui, nes žemė yra mano, o jūs esate ateiviai, tapę mano įnamiais.

[24]Todėl krašte, kurį valdote, turite leisti atpirkti žemę.

[25]Jei kas nors iš tavo giminių patektų į skurdą ir parduotų savo nuosavybės dalį, tai jo artimiausias giminaitis turi ateiti ir atpirkti, ką giminaitis buvo pardavęs.

[26]O jei žmogus neturėtų artimiausio giminaičio žemei atpirkti, bet vėliau pats prasigyventų ir turėtų iš ko tai padaryti,

[27]jis turi apskaičiuoti metus nuo jos pardavimo, sugrąžinti skirtumą žmogui, kuriam ji buvo parduota, ir susigrąžinti savo nuosavybę.

[28]Tačiau jei jis neturi iš ko ją atgauti, kas buvo parduota, tas liks pirkėjo rankose iki jubiliejaus metų. Jubiliejaus metais nuosavybė turi būti perduota, ir jis sugrįš į savo nuosavybę.

[29]Jei kas nors parduotų namus mieste su mūro sienomis, jie gali būti atpirkti, kol nepasibaigę metai nuo jų pardavimo; atpirkimo teisė galios vienerius metus.

[30] Se, passando-se-lhe um ano, não for resgatada, então, a casa que estiver na cidade que tem muro ficará em perpetuidade ao que a comprou, pelas suas gerações; não sairá do poder dele no Jubileu.

[31] Mas as casas das aldeias que não têm muro em roda serão estimadas como os campos da terra; para elas haverá resgate, e sairão do poder do comprador no Jubileu.

[32] Mas, com respeito às cidades dos levitas, às casas das cidades da sua possessão, terão direito perpétuo de resgate os levitas.

[33] Se o levita não resgatar a casa que vendeu, então, a casa comprada na cidade da sua possessão sairá do poder do comprador, no Jubileu; porque as casas das cidades dos levitas são a sua possessão no meio dos filhos de Israel.

[34] Mas o campo no arrabalde das suas cidades não se venderá, porque lhes é possessão perpétua.

Leis a favor dos pobres

Deuteronômio 15.7-11

[35] Se teu irmão empobrecer, e as suas forças decaírem, então, sustentá-lo-ás. Como estrangeiro e peregrino ele viverá contigo.

[36] Não receberás dele juros nem ganho; teme, porém, ao teu Deus, para que teu irmão viva contigo.

[30]Jei jie nebūtų atpirkti iki vienerių metų pabaigos, namai mieste su mūro sienomis visam laikui priklausys pirkėjui ir jo palikuonims ir jubiliejaus metais nebus perduoti.

[31]Bet namai kaimuose, kurių nesupa mūro sienos, bus laikomi kaip atviri laukai. Jie gali būti atpirkti; jie turi būti perduoti jubiliejaus metais.

[32]Levitų miestuose levitai amžinai turės atpirkimo teisę namų, esančių jų miestuose.

[33]Kiekvieni levitų namai jų miestuose, buvę parduoti ir neatpirkti, bus perduoti savininkui jubiliejaus metais, nes namai levitų miestuose yra jų paveldima nuosavybė tarp izraelitų.

[34]Bet dirvos aplink jų miestus negali būti parduodamos, nes jos yra jų amžina nuosavybė.

Paskolos vargšams

[35]Jei kas nors iš tavo giminių patektų į skurdą ir taptų tavo išlaikytiniu, turėsi jį paremti. Tegyvena jis su tavimi kaip ateivis ar įnamis.

[36]Iš anksto nereikalauk iš jo palūkanų už paskolą ir neišnaudok, bet bijok savo Dievo. Leisk jam gyventi tavo namuose kaip broliui.

[37] Não lhe darás teu dinheiro com juros, nem lhe darás o teu mantimento por causa de lucro.

[38] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos dar a terra de Canaã e para ser o vosso Deus.

Leis a favor dos escravos

[39] Também se teu irmão empobrecer, estando ele contigo, e vender-se a ti, não o farás servir como escravo.

[40] Como jornaleiro e peregrino estará contigo; até ao Ano do Jubileu te servirá;

[41] então, sairá de tua casa, ele e seus filhos com ele, e tornará à sua família e à possessão de seus pais.

[42] Porque são meus servos, que tirei da terra do Egito; não serão vendidos como escravos.

[43] Não te assenhorearás dele com tirania; teme, porém, ao teu Deus.

[44] Quanto aos escravos ou escravas que tiverdes, virão das nações ao vosso derredor; delas comprareis escravos e escravas.

[45] Também os comprareis dos filhos dos forasteiros que peregrinam entre vós, deles e das suas famílias que estiverem convosco, que nasceram na vossa terra; e vos serão por possessão.

[46] Deixá-los-eis por herança para vossos filhos depois de vós, para os haverem como possessão; perpetuamente os fareis servir, mas sobre vossos irmãos, os filhos de Israel, não vos assenhoreareis com tirania, um sobre os outros.

[37]Neskolinsi jam pinigų už palūkanas, neimsi iš jo brangiau už maistą.

[38]Aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas, kuris išvedžiau jus iš Egipto žemės duoti jums Kanaano žemę ir būti jūsų Dievas.

Vergų išlaisvinimas

[39]Jei kas nors iš tavo išlaikytinių taip nuskurstų, kad parsiduotų tau, nepadaryk jo savo vergu.

[40]Tebūna jis pas tave kaip samdinys ar įnamis. Jis dirbs pas tave tik iki jubiliejaus metų.

[41]Tada paliks tave – jis ir jo vaikai – ir sugrįš į savo šeimą, ir atgaus savo protėvių nuosavybę,

[42]nes jie – mano tarnai, kuriuos aš išvedžiau iš Egipto žemės. Jie nebus parduodami, kaip parduodami vergai.

[43]Nesielgsi su juo šiurkščiai, bet bijosi savo Dievo.

[44]Vergą ar vergę gali laikyti tik jei pirksi vergus iš kaimyninių tautų.

[45]Galite nusipirkti jų ir iš ateivių, gyvenančių su jumis, bei jų palikuonių, gimusių ir užaugusių jūsų krašte. Tokie vergai bus jūsų nuosavybė.

[46]Galite juos palikti savo vaikams kaip paveldimą nuosavybę, padarydami juos amžinais vergais. Su jais galite elgtis kaip su vergais. Bet su savo tautiečiais izraelitais nė vienas nesielgs šiurkščiai.

[47] Quando o estrangeiro ou peregrino que está contigo se tornar rico, e teu irmão junto dele empobrecer e vender-se ao estrangeiro, ou peregrino que está contigo, ou a alguém da família do estrangeiro,

[48] depois de haver-se vendido, haverá ainda resgate para ele; um de seus irmãos poderá resgatá-lo:

[49] seu tio ou primo o resgatará; ou um dos seus, parente da sua família, o resgatará; ou, se lograr meios, se resgatará a si mesmo.

[50] Com aquele que o comprou acertará contas desde o ano em que se vendeu a ele até ao Ano do Jubileu; o preço da sua venda será segundo o número dos anos, conforme se paga a um jornaleiro.

[51] Se ainda faltarem muitos anos, devolverá proporcionalmente a eles, do dinheiro pelo qual foi comprado, o preço do seu resgate.

[52] Se restarem poucos anos até ao Ano do Jubileu, então, fará contas com ele e pagará, em proporção aos anos restantes, o preço do seu resgate.

[53] Como jornaleiro, de ano em ano, estará com ele; não se assenhoreará dele com tirania à tua vista.

[54] Se desta sorte se não resgatar, sairá no Ano do Jubileu, ele e seus filhos com ele.

[47]Jei ateivis ar įnamis, gyvenantis su tavimi, praturtėtų, o kuris nors iš tavo tautiečių, būdamas skurde, taptų jo išlaikytiniu ir parsiduotų gyvenančiam su tavimi ateiviui ar ateivio šeimos palikuoniui,

[48]jis net po to, kai bus parsidavęs, turės atpirkimo teisę. Jį gali atpirkti bet kuris iš jo brolių,

[49]arba jo dėdė ar dėdės sūnus, arba bet kuris artimas giminaitis iš jo kilties, o jei jis praturtėtų, gali pats save atpirkti.

[50]Su savo pirkėju apskaičiuos metų skaičių nuo tų metų, kai jis ateiviui parsidavė, iki jubiliejaus metų. Pirkimo kaina bus padalyta iš metų skaičiaus; laikas, kurį jis praleido pas savininką, bus įkainotas pagal samdinio laiką.

[51]Juo daugiau bus metų iki jubiliejaus, juo didesnę pirkimo kainą jis turės grąžinti kaip atpirkimą;

[52]o juo mažiau metų bus likę iki jubiliejaus, juo daugiau jis turės savo sąskaitoje; už savo atpirkimą jis mokės pagal apskaičiuotą metų skaičių.

[53]Ateivis elgsis su juo kaip su metams pasamdytu tarnu, ir su juo tavo akyse šiurkščiai nesielgs.

[54]O jeigu nebūtų atpirktas nė vienu iš šių būdų, jubiliejaus metais jis ir jo vaikai bus išlaisvinti,

[55] Porque os filhos de Israel me são servos; meus servos são eles, os quais tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[55]nes izraelitai yra mano tarnai, kuriuos išvedžiau iš Egipto žemės. Aš, VIEŠPATS, esu jūsų Dievas.

Levítico 26

Admoestação contra a idolatria

[1] Não fareis para vós outros ídolos, nem vos levantareis imagem de escultura nem coluna, nem poreis pedra com figuras na vossa terra, para vos inclinardes a ela; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[2] Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

Bênçãos decorrentes da obediência

Deuteronômio 7.12-24; 28.1-14

[3] Se andardes nos meus estatutos, guardardes os meus mandamentos e os cumprirdes,

[4] então, eu vos darei as vossas chuvas a seu tempo; e a terra dará a sua messe, e a árvore do campo, o seu fruto.

[5] A debulha se estenderá até à vindima, e a vindima, até à sementeira; comereis o vosso pão a fartar e habitareis seguros na vossa terra.

[6] Estabelecerei paz na terra; deitar-vos-eis, e não haverá quem vos espante; farei cessar os animais nocivos da terra, e pela vossa terra não passará espada.

[7] Perseguireis os vossos inimigos, e cairão à espada diante de vós.

[8] Cinco de vós perseguirão a cem, e cem dentre vós perseguirão a dez mil; e os vossos inimigos cairão à espada diante de vós.

Kunigų 26

Atlygis už klusnumą

[1]Nedirbsite sau stabų. Nesistatysite statulų ar šventųjų stulpų, nesistatysite savo krašte akmenų su išraižytais [stabais], kad juos garbintumėte, nes aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas.

[2]Švęskite mano šabus ir laikykite pagarboje mano šventyklą: aš esu VIEŠPATS.

[3]Jei elgsitės pagal mano įstatus, laikysitės mano įsakymų ir ištikimai vykdysite juos,

[4]laiku duosiu jums lietaus, kad žemė išaugintų savo derlių ir laukų medžiai atneštų vaisių.

[5]Javus kulsite ligi vynuogių rinkimo meto, o vynuogių rinkimas pasivys sėją. Valgysite savo duonos iki soties ir savo krašte galėsite saugiai gyventi.

[6]Sukursiu krašte ramybę, gulsitės miegoti, ir nebus kas jus gąsdintų; leisiu kraštui atsikvėpti nuo plėšriųjų žvėrių. Per jūsų kraštą nežygiuos kalavijas.

[7]Savo priešus priversite bėgti, ir jie kris nuo jūsų kalavijo.

[8]Jūsiškių penketas privers bėgti šimtą, o jūsiškių šimtinė – dešimt tūkstančių. Jūsų priešai kris nuo jūsų kalavijo.

[9] Para vós outros olharei, e vos farei fecundos, e vos multiplicarei, e confirmarei a minha aliança convosco.
[10] Comereis o velho da colheita anterior e, para dar lugar ao novo, tirareis fora o velho.
[11] Porei o meu tabernáculo no meio de vós, e a minha alma não vos aborrecerá.
[12] Andarei entre vós e serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo.

[13] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para que não fôsseis seus escravos; quebrei os timões do vosso jugo e vos fiz andar eretos.

Os castigos da desobediência
Deuteronômio 28.15-68

[14] Mas, se me não ouvirdes e não cumprirdes todos estes mandamentos;
[15] se rejeitardes os meus estatutos, e a vossa alma se aborrecer dos meus juízos, a ponto de não cumprir todos os meus mandamentos, e violardes a minha aliança,
[16] então, eu vos farei isto: porei sobre vós terror, a tísica e a febre ardente, que fazem desaparecer o lustre dos olhos e definhar a vida; e semeareis debalde a vossa semente, porque os vossos inimigos a comerão.
[17] Voltar-me-ei contra vós outros, e sereis feridos diante de vossos inimigos; os que vos aborrecerem assenhorear-se-ão de vós e fugireis, sem ninguém vos perseguir.

[9]Žvelgsiu į jus maloniai, padarysiu jus vaisingus ir padauginsiu; palaikysiu su jumis savo Sandorą.
[10]Jūs dar tebevalgysite seniai nuimtą praėjusių metų derlių ir turėsite išmesti senąjį, kad padarytumėte vietos naujajam.
[11]Tarp jūsų turėsiu savo Padangtę ir jūsų neatmesiu.
[12]Visada būsiu arti jūsų; aš būsiu jūsų Dievas, o jūs būsite mano tauta.
[13]Aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas, kuris išvedžiau jus iš Egipto žemės, kad jiems daugiau nevergautumėte, sulaužiau jūsų jungą ir padariau, kad eitumėte iškelta galva.

Bausmė už neklusnumą

[14]Bet jei manęs neklausysite ir visų šių mano įsakymų nevykdysite,

[15]jei mano įstatus taip atmesite ir mano įsakus taip paniekinsite, kad nevykdysite visų mano įsakymų ir sulaužysite mano Sandorą,

[16]tai aš savo ruožtu šitaip su jumis pasielgsiu: ūmai ištiksiu jus baisiu siaubu – džiova ir karštlige, kurios aptraukia akis ir silpnina gyvastį. Veltui sėsite sėklą, nes jūsų priešai suris derlių.

[17]Atsigręšiu veidu į jus, būsite priešų parblokšti, ir jus pavergs žmonės, kurie jūsų nekenčia. Jūs bėgsite, nors niekas jūsų ir nesivytų.

[18] Se ainda assim com isto não me ouvirdes, tornarei a castigar-vos sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[19] Quebrantarei a soberba da vossa força e vos farei que os céus sejam como ferro e a vossa terra, como bronze.

[20] Debalde se gastará a vossa força; a vossa terra não dará a sua messe, e as árvores da terra não darão o seu fruto.

[21] E, se andardes contrariamente para comigo e não me quiserdes ouvir, trarei sobre vós pragas sete vezes mais, segundo os vossos pecados.

[22] Porque enviarei para o meio de vós as feras do campo, as quais vos desfilharão, e acabarão com o vosso gado, e vos reduzirão a poucos; e os vossos caminhos se tornarão desertos.

[23] Se ainda com isto não vos corrigirdes para volverdes a mim, porém andardes contrariamente comigo,

[24] eu também serei contrário a vós outros e eu mesmo vos ferirei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[25] Trarei sobre vós a espada vingadora da minha aliança; e, então, quando vos ajuntardes nas vossas cidades, enviarei a peste para o meio de vós, e sereis entregues na mão do inimigo.

[26] Quando eu vos tirar o sustento do pão, dez mulheres cozerão o vosso pão num só forno e vo-lo entregarão por peso; comereis, porém não vos fartareis.

[18]Ir jei, to nepaisydami, manęs neklausysite, padidinsiu bausmę už jūsų nuodėmes septyneriopai

[19]ir palaušiu jūsų išdidžią jėgą. Geležimi paversiu dangaus skliautą viršum jūsų, variu jūsų žemę.

[20]Niekais nueis jūsų pastangos, nes žemė neduos derliaus, medžiai laukuose neteiks vaisių.

[21]Taigi jei jūs vis dar spirsitės prieš mane ir manęs neklausysite, aš ir toliau jus septyneriopai varginsiu už jūsų nuodėmes.

[22]Paleisiu laukinius žvėris ant jūsų; jie grobs jūsų vaikus, naikins jūsų gyvulius ir mažins jūsų skaičių tol, kol jūsų keliai taps tušti.

[23]Jei, nepaisydami šių bausmių, nesugrįšite pas mane, bet vis dar spirsitės,

[24]spirsiuos ir aš toliau prieš jus: smogsiu jums septyneriopai už jūsų nuodėmes.

[25]Pasiųsiu prieš jus kalaviją atkeršyti už sulaužytą Sandorą. Nors subėgtumėte į savo miestus, pasiųsiu jums marą, ir jūs būsite atiduoti į priešų rankas.

[26]Kai atimsiu iš jūsų duonos išteklius, dešimčiai moterų užteks vienintelės krosnies duonai kepti. Atsvertą duoną jums išdalys; nors ir valgysite, sotūs nebūsite.

27 Se ainda com isto me não ouvirdes e andardes contrariamente comigo,

28 eu também, com furor, serei contrário a vós outros e vos castigarei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

29 Comereis a carne de vossos filhos e de vossas filhas.

30 Destruirei os vossos altos, e desfarei as vossas imagens do sol, e lançarei o vosso cadáver sobre o cadáver dos vossos deuses; a minha alma se aborrecerá de vós.

31 Reduzirei as vossas cidades a deserto, e assolarei os vossos santuários, e não aspirarei o vosso aroma agradável.

32 Assolarei a terra, e se espantarão disso os vossos inimigos que nela morarem.

33 Espalhar-vos-ei por entre as nações e desembainharei a espada atrás de vós; a vossa terra será assolada, e as vossas cidades serão desertas.

34 Então, a terra folgará nos seus sábados, todos os dias da sua assolação, e vós estareis na terra dos vossos inimigos; nesse tempo, a terra descansará e folgará nos seus sábados.

35 Todos os dias da assolação descansará, porque não descansou nos vossos sábados, quando habitáveis nela.

36 Quanto aos que de vós ficarem, eu lhes meterei no coração tal ansiedade, nas terras dos seus inimigos, que o ruído de uma folha movida os perseguirá; fugirão como quem foge da espada; e cairão sem ninguém os perseguir.

27Jei, to nepaisydami, manęs neklausysite, bet vis spirsitės prieš mane,

28spirsiuos ir aš ant jūsų įpykęs: nubausiu savo ruožtu jus septyneriopai už jūsų nuodėmes.

29Valgysite kūnus savo sūnų, valgysite kūnus savo dukterų.

30Sunaikinsiu jūsų aukštumų alkus ir nugriausiu jūsų smilkalų aukurus; suversiu jūsų lavonus ant jūsų stabų lavonų. Atmesiu jus.

31Jūsų miestus paversiu griuvėsiais, jūsų šventyklas išgriausiu ir maloniu jūsų kvapu nesimėgausiu.

32Kraštą taip nusiaubsiu, kad jūsų priešai, atėję kurtis, matydami jį, bus apstulbinti.

33Išblaškysiu jus po tautas ir išsitrauksiu prieš jus kalaviją. Jūsų kraštas bus nuniokotas, ir jūsų miestai pavirs griuvėsiais.

34Kraštas, gulėdamas nuniokotas ir jums esant priešų šalyje, atgaus šabo poilsį. Tada žemė pailsės ir džiaugsis savo šabais.

35Per visą laiką, kol jis gulės nuniokotas, kraštas švęs poilsį, kurio nešventė per jūsų šabų metus, kai jūs jame gyvenote.

36O kas iš jūsų išliks, tų širdį pripildysiu bailumo priešų kraštuose. Net vėjo nešamo lapo šlamesys vers juos bėgti. Jie kris, bėgdami tarsi nuo kalavijo, nors niekas jų ir nesivys.

[37] Cairão uns sobre os outros como diante da espada, sem ninguém os perseguir; não podereis levantar-vos diante dos vossos inimigos.

[37]Niekam nesivejant, jie kniubs vieni ant kitų tarsi nuo kalavijo. Stoti į kovą su priešais jėgų neturėsite!

[38] Perecereis entre as nações, e a terra dos vossos inimigos vos consumirá.

[38]Žūsite svetimose tautose, jūsų priešų kraštas suris jus.

[39] Aqueles que dentre vós ficarem serão consumidos pela sua iniqüidade nas terras dos vossos inimigos e pela iniqüidade de seus pais com eles serão consumidos.

[39]O kas iš jūsų išliks, už savo kaltes bus prislėgti priešų krašte, bus prislėgti ir už savo protėvių kaltes.

[40] Mas, se confessarem a sua iniqüidade e a iniqüidade de seus pais, na infidelidade que cometeram contra mim, como também confessarem que andaram contrariamente para comigo,

[40]Tad jie išpažins savo kaltę ir savo protėvių kaltę, kad nusižengė man išdavyste, maža to, nesiliovė spirtis prieš mane.

[41] pelo que também fui contrário a eles e os fiz entrar na terra dos seus inimigos; se o seu coração incircunciso se humilhar, e tomarem eles por bem o castigo da sua iniqüidade,

[41]Kai aš savo ruožtu eisiu prieš juos ir išvarysiu į priešų kraštą, jų neapipjaustyta širdis pagaliau pati nusižemins, ir jie atliks bausmę už savo kaltę.

[42] então, me lembrarei da minha aliança com Jacó, e também da minha aliança com Isaque, e também da minha aliança com Abraão, e da terra me lembrarei.

[42]Tada aš atsiminsiu savo Sandorą su Jokūbu, atsiminsiu savo Sandorą su Izaoku, atsiminsiu savo Sandorą su Abraomu, atsiminsiu ir kraštą.

[43] Mas a terra na sua assolação, deixada por eles, folgará nos seus sábados; e tomarão eles por bem o castigo da sua iniqüidade, visto que rejeitaram os meus juízos e a sua alma se aborreceu dos meus estatutos.

[43]Jų paliktas kraštas, gulėdamas nuniokotas, atgaus šabo poilsį, jiems atliekant bausmę už savo kaltę, nes jie išdrįso atmesti mano įsakus ir paniekino mano įstatus.

[44] Mesmo assim, estando eles na terra dos seus inimigos, não os rejeitarei, nem me aborrecerei deles, para consumi-los e invalidar a minha aliança com eles, porque eu sou o SENHOR, seu Deus.

[44]Tačiau, nepaisant viso to, net kai jie bus priešų šalyje, jų neatmesiu ir nepaniekinsiu, kad juos visiškai sunaikinčiau, sulaužydamas su jais

sudarytą Sandorą, nes aš esu VIEŠPATS, jų Dievas.

[45] Antes, por amor deles, me lembrarei da aliança com os seus antepassados, que tirei da terra do Egito à vista das nações, para lhes ser por Deus. Eu sou o SENHOR.

[45]Bet aš atsiminsiu jų labui Sandorą su jų protėviais, kuriuos išvedžiau iš Egipto žemės tautų akyse, kad būčiau jų Dievas; aš esu VIEŠPATS'".

[46] São estes os estatutos, juízos e leis que deu o SENHOR entre si e os filhos de Israel, no monte Sinai, pela mão de Moisés.

[46]Tokie tat yra įstatai, įsakai ir nurodymai, kuriais VIEŠPATS susaistė save ir izraelitus per Mozę ant Sinajaus kalno.

Levítico 27

Votos particulares e a avaliação deles

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando alguém fizer voto com respeito a pessoas, estas serão do SENHOR, segundo a tua avaliação.

[3] Se o objeto da tua avaliação for homem, da idade de vinte anos até à de sessenta, será a tua avaliação de cinqüenta siclos de prata, segundo o siclo do santuário.

[4] Porém, se for mulher, a tua avaliação será de trinta siclos.

[5] Se a idade for de cinco anos até vinte, a tua avaliação do homem será de vinte siclos, e a da mulher, de dez siclos.

[6] Se a idade for de um mês até cinco anos, a tua avaliação do homem será de cinco siclos de prata, e a tua avaliação pela mulher será de três siclos de prata.

[7] De sessenta anos para cima, se for homem, a tua avaliação será de quinze siclos; se mulher, dez siclos.

Kunigų 27

Įžado atnašų išpirkimas

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[2]„Kalbėk izraelitams ir sakyk jiems: 'Jei kas padaro ypatingą įžadą VIEŠPAČIUI paaukoti tolygią vertę už žmogų ir nori įvykdyti savo įžadą,

[3]vyras tarp dvidešimt ir šešiasdešimt metų bus įvertintas penkiasdešimt sidabrinių šekelių pagal šventyklos šekelį.

[4]Jei tai būtų moteris, jos tolygi vertė yra trisdešimt šekelių.

[5]Jei amžius būtų nuo penkerių ligi dvidešimt metų, tolygi vertė yra dvidešimt šekelių už berniuką ir dešimt šekelių už mergaitę.

[6]Jei amžius būtų nuo vieno mėnesio ligi penkerių metų, tolygi vertė už berniuką yra penki sidabriniai šekeliai, o už mergaitę – trys sidabriniai šekeliai.

[7]Jei tas asmuo yra šešiasdešimtmetis ar vyresnis, tolygi vertė už vyriškį bus penkiolika šekelių, o už moteriškę – dešimt šekelių.

[8] Mas, se for mais pobre do que a tua avaliação, então, apresentar-se-á diante do sacerdote, para que este o avalie; segundo o que permitem as posses do que fez o voto, o avaliará o sacerdote.

[8]Bet jei kas neišgali tolygios vertės sumokėti, jie bus nuvesti pas kunigą, ir kunigas nustatys. Kunigas nustatys pagal tai, ką kiekvienas, darantis įžadą, išgali.

[9] Se for animal dos que se oferecem ao SENHOR, tudo quanto dele se der ao SENHOR será santo.

[9]Jei atnaša, pažadėta VIEŠPAČIUI, yra gyvulys, kuris turi būti paaukotas, kiekvienas toks gyvulys, pažadėtas VIEŠPAČIUI, bus laikomas šventu.

[10] Não o mudará, nem o trocará bom por mau ou mau por bom; porém, se dalgum modo se trocar animal por animal, um e outro serão santos.

[10]Jis negali būti iškeistas ar pakeistas, nei geresnis į menkesnį, nei menkesnis į geresnį; jei gyvulys būtų pakeistas kitu, tuomet abu – pažadėtasis gyvulys ir jo pakaitalas – taps šventi.

[11] Se for animal imundo dos que se não oferecem ao SENHOR, então, apresentará o animal diante do sacerdote.

[11]Jei atnaša, pažadėta VIEŠPAČIUI, yra nešvarus gyvulys, kurio negalima paaukoti kaip atnašą VIEŠPAČIUI, gyvulys bus nuvestas pas kunigą.

[12] O sacerdote o avaliará, seja bom ou mau; segundo a avaliação do sacerdote, assim será.

[12]Kunigas nustatys gyvulio vertę pagal jo geras ir blogas savybes. Kokią kainą kunigas nustatys, tokia ir bus.

[13] Porém, se dalgum modo o resgatar, então, acrescentará a quinta parte à tua avaliação.

[13]Bet jei aukotojas norės gyvulį išpirkti, jis turi pridėti vieną penktadalį prie nustatytosios kainos.

[14] Quando alguém dedicar a sua casa para ser santa ao SENHOR, o sacerdote a avaliará, seja boa ou seja má; como o sacerdote a avaliar, assim será.

[14]Jei kas pašvenčia savo namus VIEŠPAČIUI, kunigas nustatys namų vertę pagal jų geras ir blogas savybes. Kokią kainą kunigas nustatys, tokia ir bus.

[15] Mas, se aquele que a dedicou quiser resgatar a casa, então, acrescentará a quinta parte do dinheiro à tua avaliação, e será sua.

[15]O jei žmogus, pašventęs namus VIEŠPAČIUI, norės juos išpirkti, turės pridėti vieną penktadalį prie nustatytos vertės, ir namai vėl jam priklausys.

Voto de um campo e o resgate dele

[16] Se alguém dedicar ao SENHOR parte do campo da sua herança, então, a tua avaliação será segundo a semente

[16]Jei kas pašvenčia VIEŠPAČIUI savo paveldėtos žemės lauką, jo vertė bus nustatyta pagal kiekį sėklos, reikalingos

necessária para o semear: um gômer pleno de cevada será avaliado por cinqüenta siclos de prata.

jam apsėti: penkiasdešimt sidabrinių šekelių už vieną homerą miežių sėklos.

17 Se dedicar o seu campo desde o Ano do Jubileu, segundo a tua plena avaliação, ficará.

17O jei kas pašvenčia lauką jubiliejaus metų pradžioje, jo vertė lieka ta pati,

18 Mas, se dedicar o seu campo depois do Ano do Jubileu, então, o sacerdote lhe contará o dinheiro segundo os anos restantes até ao Ano do Jubileu, e isto se abaterá da tua avaliação.

18bet jei laukas pašvenčiamas po jubiliejaus metų, kunigas apskaičiuos jo vertę pagal skaičių metų, likusių ligi jubiliejaus metų, ir jo kaina bus sumažinta.

19 Se aquele que dedicou o campo dalgum modo o quiser resgatar, então, acrescentará a quinta parte do dinheiro à tua avaliação, e ficará seu.

19O jei žmogus, pašventęs lauką VIEŠPAČIUI, norės jį išpirkti, turės būti pridėtas vienas penktadalis prie jo nustatytos sumos, ir laukas pereis jam.

20 Se não quiser resgatar o campo ou se o vender a outro homem, nunca mais se resgatará.

20Bet jei laukas nebūtų išpirktas arba būtų parduotas kam kitam, tai jo niekada nebebus galima išpirkti.

21 Porém, havendo o campo saído livre no Ano do Jubileu, será santo ao SENHOR, como campo consagrado; a posse dele será do sacerdote.

21Atėjus jubiliejaus metams, laukas taps laisvas. Jis bus šventas VIEŠPAČIUI kaip įžado laukas; jis taps kunigo nuosavybe.

22 Se alguém dedicar ao SENHOR o campo que comprou, e não for parte da sua herança,

22Jei žmogus pašvenčia VIEŠPAČIUI lauką, kuris buvo pirktas ir nepriklauso prie paveldėtos žemės nuosavybės,

23 então, o sacerdote lhe contará o preço da avaliação até ao Ano do Jubileu; e, no mesmo dia, dará o importe da avaliação como coisa santa ao SENHOR.

23kunigas apskaičiuos jo kainą pagal metų skaičių ligi jubiliejaus metų. Nustatytoji kaina turi būti sumokėta tą pačią dieną kaip šventa dovana VIEŠPAČIUI.

24 No Ano do Jubileu, o campo tornará àquele que o vendeu, àquele de quem era a posse do campo por herança.

24Jubiliejaus metais žemė sugrįš tam, iš kurio buvo nupirkta, kurio nuosavybė yra ta žemė.

25 Toda a tua avaliação se fará segundo o siclo do santuário; o siclo será de vinte geras.

25Visi vertės apskaičiavimai turi būti atlikti pagal šventyklos šekelį; dvidešimt gerų sudaro šekelį.

Negalimos išpirkti atnašos

[26] Mas o primogênito de um animal, por já pertencer ao SENHOR, ninguém o dedicará; seja boi ou gado miúdo, é do SENHOR.

[27] Mas, se for de um animal imundo, resgatar-se-á, segundo a tua avaliação, e sobre ele acrescentará a quinta parte; se não for resgatado, vender-se-á, segundo a tua avaliação.

Não há resgate para certas coisas consagradas

[28] No entanto, nada do que alguém dedicar irremissivelmente ao SENHOR, de tudo o que tem, seja homem, ou animal, ou campo da sua herança, se poderá vender, nem resgatar; toda coisa assim consagrada será santíssima ao SENHOR.

[29] Ninguém que dentre os homens for dedicado irremissivelmente ao SENHOR se poderá resgatar; será morto.

Sobre as dízimas

[30] Também todas as dízimas da terra, tanto dos cereais do campo como dos frutos das árvores, são do SENHOR; santas são ao SENHOR.

[31] Se alguém, das suas dízimas, quiser resgatar alguma coisa, acrescentará a sua quinta parte sobre ela.

[32] No tocante às dízimas do gado e do rebanho, de tudo o que passar debaixo do bordão do pastor, o dízimo será santo ao SENHOR.

[33] Não se investigará se é bom ou mau, nem o trocará; mas, se dalgum modo o trocar, um e outro serão santos; não serão resgatados.

[26]Tačiau gyvulių pirmagimis – kadangi pirmagimis yra VIEŠPATIES, todėl niekas negali pašvęsti jo, ar tai būtų jautis, ar avis – priklauso VIEŠPAČIUI.

[27]Jei pirmagimis yra iš nešvariųjų gyvulių, jis turi būti išpirktas pagal įkainotą vertę, pridedant vieną penktadalį. O jei nėra išperkamas, jis bus parduotas už nustatytą kainą.

[28]Jokia žmogaus nuosavybė, kurią jis įžadu besąlygiškai pašvenčiaVIEŠPAČIUI – ar tai būtų žmogus, ar gyvulys, ar paveldėtos nuosavybės laukas, – negali būti nei parduota, nei išpirkta. Kas įžadu besąlygiškai pašvęsta, tas ypač šventa VIEŠPAČIUI.

[29]Joks žmogus, besąlygiškai įžadu pašvęstas VIEŠPAČIUI, negali būti išpirktas, bet turi būti užmuštas.

[30]Visos žemės dešimtinės, ar tai būtų javai iš dirvos, ar medžių vaisiai, priklauso VIEŠPAČIUI. Jos šventos VIEŠPAČIUI.

[31]Jei kas norėtų išpirkti kurią nors iš savo dešimtinių, turi pridėti prie jos vieną penktadalį.

[32]Visos dešimtinės jaučių bandos ir avių kaimenės, kas dešimtas iš visų galvijų, praeinančių pro piemens lazdą, bus pašvęstas VIEŠPAČIUI.

[33]Teneparenka nei gero, nei menko, tenepakeičia kitu. Jei kas pakeistų kitu, ir vienas, ir kitas gyvulys bus laikomi pašvęstais ir negalės būti išpirkti“.

34 São estes os mandamentos que o SENHOR ordenou a Moisés, para os filhos de Israel, no monte Sinai.

34Tokie tat yra įsakymai izraelitams, kuriuos VIEŠPATS davė Mozei ant Sinajaus kalno.

O quarto livro de Moisés chamado Números

Números 1

Deus manda Moisés levantar o censo de Israel

1 No segundo ano após a saída dos filhos de Israel do Egito, no primeiro dia do segundo mês, falou o SENHOR a Moisés, no deserto do Sinai, na tenda da congregação, dizendo:

2 Levantai o censo de toda a congregação dos filhos de Israel, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, contando todos os homens, nominalmente, cabeça por cabeça.

3 Da idade de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra em Israel, a esses contareis segundo os seus exércitos, tu e Arão.

4 De cada tribo vos assistirá um homem que seja cabeça da casa de seus pais.

5 Estes, pois, são os nomes dos homens que vos assistirão: de Rúben, Elizur, filho de Sedeur;

6 de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;

7 de Judá, Naassom, filho de Aminadabe;

8 de Issacar, Natanael, filho de Zuar;

9 de Zebulom, Eliabe, filho de Helom;

10 dos filhos de José: de Efraim, Elisama, filho de Amiúde; de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;

11 de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni;

12 de Dã, Aiezer, filho de Amisadai;

13 de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;

14 de Gade, Eliasafe, filho de Deuel;

Skaičių

Skaičių 1

Žmonių surašymas

1Antrųjų metų po išėjimo iš Egipto žemės antro mėnesio pirmą dienąVIEŠPATS kalbėjo Mozei Susitikimo Palapinėje, Sinajaus dykumoje, tardamas:

2„Surašykite visą izraelitų bendriją pagal kiltis ir protėvių namus, įrašydami visus vyrus vardais.

3Tu ir Aaronas surašysite pagal jų gretas visus dvidešimt metų ir vyresnius Izraelio vyrus, tinkamus karinei tarnybai.

4Gausite iš kiekvienos giminės po žmogų, jo protėvių namų galvą, jums padėti.

5Vardai vyrų, kurie jums padės, yra šie: iš Rubeno – Šedeūro sūnus Elicūras,

6iš Simeono – Cūrišadajo sūnus Šelumielis,

7iš Judo – Aminadabo sūnus Nachšonas,

8iš Isacharo – Cuaro sūnus Netanelis,

9iš Zabulono – Helono sūnus Eliabas;

10tarp Juozapo sūnų: iš Efraimo – Amihudo sūnus Elišama, iš Manaso – Pedacūro sūnus Gamelielis,

11iš Benjamino – Gideonio sūnus Abidanas,

12iš Dano – Amišadajo sūnus Ahiezeras,

13iš Ašero – Ochrano sūnus Pagielis,

14iš Gado – Deuelio sūnus Eljasafas,

[15] de Naftali, Aira, filho de Enã.

[16] Estes foram os chamados da congregação, os príncipes das tribos de seus pais, os cabeças dos milhares de Israel.

[17] Então, Moisés e Arão tomaram estes homens, que foram designados pelos seus nomes.

[18] E, tendo ajuntado toda a congregação no primeiro dia do mês segundo, declararam a descendência deles, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, cabeça por cabeça.

[19] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim os contou no deserto do Sinai.

[20] Dos filhos de Rúben, o primogênito de Israel, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, cabeça por cabeça, todos os homens de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[21] foram contados deles, da tribo de Rúben, quarenta e seis mil e quinhentos.

[22] Dos filhos de Simeão, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, cabeça por cabeça, todos os homens de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[23] foram contados deles, da tribo de Simeão, cinqüenta e nove mil e trezentos.

[15]iš Naftalio – Enano sūnus Ahyra“.

[16]Jie buvo bendrijos išrinkti savo protėvių giminių vadai; jie buvo Izraelio tūkstančių galvos.

[17]Tad Mozė ir Aaronas pasiėmė tuos išvardytus vyrus

[18]ir antro mėnesio pirmą dieną surinko visą bendriją. Tada izraelitai buvo surašyti pagal savo protėvių namų kiltis, įrašant dvidešimt metų ir vyresnius vyrus vardais.

[19]Kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs, taip jis ir surašė juos Sinajaus dykumoje.

Dvylika giminių

[20]Izraelio pirmagimio Rubeno palikuonių, pagal jų kilčių kilmę ir protėvių namus – visų vyrų nuo dvidešimt metų ir vyresnių, tinkamų karinei tarnybai, įrašytų vardais į sąrašą,

[21]– surašytų iš Rubeno giminės, buvo keturiasdešimt šeši tūkstančiai penki šimtai.

[22]Simeono palikuonių, pagal jų kilčių kilmę ir protėvių namus – visų vyrų nuo dvidešimt metų ir vyresnių, tinkamų karinei tarnybai, įrašytų vardais į sąrašą,

[23]– surašytų iš Simeono giminės, buvo penkiasdešimt devyni tūkstančiai trys šimtai.

[24] Dos filhos de Gade, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[25] foram contados deles, da tribo de Gade, quarenta e cinco mil seiscentos e cinqüenta.

[26] Dos filhos de Judá, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[27] foram contados deles, da tribo de Judá, setenta e quatro mil e seiscentos.

[28] Dos filhos de Issacar, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[29] foram contados deles, da tribo de Issacar, cinqüenta e quatro mil e quatrocentos.

[30] Dos filhos de Zebulom, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[31] foram contados deles, da tribo de Zebulom, cinqüenta e sete mil e quatrocentos.

[32] Dos filhos de José, dos filhos de Efraim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados

[24]Gado palikuonių, pagal jų kilčių kilmę ir protėvių namus įrašytų į sąrašą vardais nuo dvidešimt metų ir vyresnių, tinkamų karinei tarnybai,

[25]– surašytų iš Gado giminės, buvo keturiasdešimt penki tūkstančiai šeši šimtai penkiasdešimt.

[26]Judo palikuonių, pagal jų kilčių kilmę ir protėvių namus įrašytų į sąrašą vardais nuo dvidešimt metų ir vyresnių, tinkamų karinei tarnybai,

[27]– surašytų iš Judo giminės, buvo septyniasdešimt keturi tūkstančiai šeši šimtai.

[28]Isacharo palikuonių, pagal jų kilčių kilmę ir protėvių namus įrašytų į sąrašą vardais nuo dvidešimt metų ir vyresnių, tinkamų karinei tarnybai,

[29]– surašytų iš Isacharo giminės, buvo penkiasdešimt keturi tūkstančiai keturi šimtai.

[30]Zabulono palikuonių, pagal jų kilčių kilmę ir protėvių namus įrašytų į sąrašą vardais nuo dvidešimt metų ir vyresnių, tinkamų karinei tarnybai,

[31]– surašytų iš Zabulono giminės, buvo penkiasdešimt septyni tūkstančiai keturi šimtai.

[32]Tarp Juozapo palikuonių – Efraimo palikuonių, pagal jų kilčių kilmę ir protėvių namus įrašytų į sąrašą vardais

nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

33 foram contados deles, da tribo de Efraim, quarenta mil e quinhentos.

34 Dos filhos de Manassés, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

35 foram contados deles, da tribo de Manassés, trinta e dois mil e duzentos.

36 Dos filhos de Benjamim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

37 foram contados deles, da tribo de Benjamim, trinta e cinco mil e quatrocentos.

38 Dos filhos de Dã, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

39 foram contados deles, da tribo de Dã, sessenta e dois mil e setecentos.

40 Dos filhos de Aser, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

41 foram contados deles, da tribo de Aser, quarenta e um mil e quinhentos.

nuo dvidešimt metų ir vyresnių, tinkamų karinei tarnybai, –

33surašytų iš Efraimo giminės, buvo keturiasdešimt tūkstančių penki šimtai.

34Manaso palikuonių, pagal jų kilčių kilmę ir protėvių namus įrašytų į sąrašą vardais nuo dvidešimt metų ir vyresnių, tinkamų karinei tarnybai,

35– surašytų iš Manaso giminės, buvo trisdešimt du tūkstančiai ir du šimtai.

36Benjamino palikuonių, pagal jų kilčių kilmę ir protėvių namus įrašytų į sąrašą vardais nuo dvidešimt metų ir vyresnių, tinkamų karinei tarnybai,

37– surašytų iš Benjamino giminės, buvo trisdešimt penki tūkstančiai keturi šimtai.

38Dano palikuonių, pagal jų kilčių kilmę ir protėvių namus įrašytų į sąrašą vardais nuo dvidešimt metų ir vyresnių, tinkamų karinei tarnybai,

39– surašytų iš Dano giminės, buvo šešiasdešimt du tūkstančiai ir septyni šimtai.

40Ašero palikuonių, pagal jų kilčių kilmę ir protėvių namus įrašytų į sąrašą vardais nuo dvidešimt metų ir vyresnių, tinkamų karinei tarnybai,

41– surašytų iš Ašero giminės, buvo keturiasdešimt vienas tūkstantis ir penki šimtai.

[42] Dos filhos de Naftali, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[43] foram contados deles, da tribo de Naftali, cinqüenta e três mil e quatrocentos.

[44] Foram estes os contados, contados por Moisés e Arão; e os príncipes de Israel eram doze homens; cada um era pela casa de seus pais.

[45] Assim, pois, todos os contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[46] todos os contados foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

Os levitas não são contados

[47] Mas os levitas, segundo a tribo de seus pais, não foram contados entre eles,

[48] porquanto o SENHOR falara a Moisés, dizendo:

[49] Somente não contarás a tribo de Levi, nem levantarás o censo deles entre os filhos de Israel;

[50] mas incumbe tu os levitas de cuidarem do tabernáculo do Testemunho, e de todos os seus utensílios, e de tudo o que lhe pertence; eles levarão o tabernáculo e todos os seus utensílios; eles ministrarão no tabernáculo e acampar-se-ão ao redor dele.

[51] Quando o tabernáculo partir, os levitas o desarmarão; e, quando assentar no

[42]Naftalio palikuonių, pagal jų kilčių kilmę ir protėvių namus įrašytų į sąrašą vardais nuo dvidešimt metų ir vyresnių, tinkamų karinei tarnybai,

[43-] surašytų iš Naftalio giminės, buvo penkiasdešimt trys tūkstančiai keturi šimtai.

[44]Tiek tat surašė Mozė ir Aaronas drauge su Izraelio vadais, kurių buvo dvylika, po vieną iš kiekvienų protėvių namų.

[45]Taigi visų izraelitų, įrašytų pagal protėvių namus nuo dvidešimt metų ir vyresnių, tinkamų karinei tarnybai,

[46]iš viso buvo šeši šimtai trys tūkstančiai penki šimtai penkiasdešimt.

[47]Tačiau levitai kartu su kitais nebuvo surašyti pagal jų protėvių giminę.

[48]VIEŠPATS buvo Mozei kalbėjęs, tardamas:

[49]„Kartu su kitomis nesurašysi tik Levio giminės, jų surašymo kartu su kitomis giminėmis nedarysi.

[50]Levitus įpareigosi rūpintis Sandoros Padangte, visais reikmenimis ir viskuo, kas jai priklauso. Jie turi nešti Padangtę ir visus jos reikmenis; ją turės prižiūrėti ir aplink ją palapines statytis.

[51]Kai Padangtė turės leistis į kelionę, levitai ją nuardys; o kai Padangtė turės būti pastatyta, levitai ją statys. Kas iš

arraial, os levitas o armarão; o estranho que se aproximar morrerá.

52 Os filhos de Israel se acamparão, cada um no seu arraial e cada um junto ao seu estandarte, segundo as suas turmas.

53 Mas os levitas se acamparão ao redor do tabernáculo do Testemunho, para que não haja ira sobre a congregação dos filhos de Israel; pelo que os levitas tomarão a si o cuidar do tabernáculo do Testemunho.

54 Assim fizeram os filhos de Israel; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim o fizeram.

Números 2

A ordem das tribos no acampamento

1 Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

2 Os filhos de Israel se acamparão junto ao seu estandarte, segundo as insígnias da casa de seus pais; ao redor, de frente para a tenda da congregação, se acamparão.

3 Os que se acamparem ao lado oriental (para o nascente) serão os do estandarte do arraial de Judá, segundo as suas turmas; e Naassom, filho de Aminadabe, será príncipe dos filhos de Judá.

4 E o seu exército, segundo o censo, foram setenta e quatro mil e seiscentos.

5 E junto a ele se acampará a tribo de Issacar; e Natanael, filho de Zuar, será príncipe dos filhos de Issacar.

6 E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e quatro mil e quatrocentos.

pašaliečių prie jos artintųsi, bus nubaustas mirtimi.

52Kiti izraelitai statysis palapines gretomis, kiekvienas savo dalinyje prie savo ženklo.

53Bet levitai statysis palapines aplink Sandoros Padangtę, kad [Dievo] rūstybė neištiktų izraelitų bendrijos. Levitai eis Sandoros Padangtės sargybą“.

54Visa tai izraelitai įvykdė, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

Skaičių 2

Giminių išdėstymas stovykloje

1VIEŠPATS kalbėjo Mozei ir Aaronui, tardamas:

2„Izraelitai statysis palapines kiekvienas savo dalinyje, prie savo protėvių namų ženklo. Jie statysis palapines aplinkui Susitikimo Palapinę, atstu nuo jos.

3Rytų pusėje, į saulėtekio pusę, bus Judo stovyklos ženklas ir greta prie gretos. Judo žmonių vadas bus Aminadabo sūnus Nachšonas.

4Jo vyrų, pasak surašymo, buvo septyniasdešimt keturi tūkstančiai šeši šimtai.

5Šalia jo statysis palapines Isacharo giminė. Isacharo žmonių vadas bus Cuaro sūnus Netanelis.

6Jo vyrų, pasak surašymo, buvo penkiasdešimt keturi tūkstančiai keturi šimtai.

[7] Depois, a tribo de Zebulom; e Eliabe, filho de Helom, será príncipe dos filhos de Zebulom.

[7]Toliau – Zabulono giminė. Zabulono žmonių vadas bus Helono sūnus Eliabas.

[8] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e sete mil e quatrocentos.

[8]Jo vyrų, pasak surašymo, buvo penkiasdešimt septyni tūkstančiai keturi šimtai.

[9] Todos os que foram contados do arraial de Judá foram cento e oitenta e seis mil e quatrocentos, segundo as suas turmas; e estes marcharão primeiro.

[9]Iš viso įrašyta į sąrašą Judo stovykloje pagal jų gretas šimtas aštuoniasdešimt šeši tūkstančiai keturi šimtai. Jie pakils į kelionę pirmieji.

[10] O estandarte do arraial de Rúben, segundo as suas turmas, estará para o lado sul; e Elizur, filho de Sedeur, será príncipe dos filhos de Rúben.

[10]Pietų pusėje bus Rubeno stovyklos ženklas ir greta prie gretos. Rubeno giminės vadas bus Šedeūro sūnus Elicūras.

[11] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e seis mil e quinhentos.

[11]Jo vyrų, pasak surašymo, buvo keturiasdešimt šeši tūkstančiai penki šimtai.

[12] E junto a ele se acampará a tribo de Simeão; e Selumiel, filho de Zurisadai, será príncipe dos filhos de Simeão.

[12]Šalia jo statysis palapines Simeono giminė. Simeono žmonių vadas bus Cūrišadajo sūnus Šelumielis.

[13] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e nove mil e trezentos.

[13]Jo vyrų, pasak surašymo, buvo penkiasdešimt devyni tūkstančiai trys šimtai.

[14] Depois, a tribo de Gade; e Eliasafe, filho de Deuel, será príncipe dos filhos de Gade.

[14]Toliau – Gado giminė. Gado giminės vadas bus Reuelio sūnus Eljasafas.

[15] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e cinco mil seiscentos e cinqüenta.

[15]Jo vyrų, pasak surašymo, buvo keturiasdešimt penki tūkstančiai šeši šimtai penkiasdešimt.

[16] Todos os que foram contados no arraial de Rúben foram cento e cinqüenta e um mil quatrocentos e cinqüenta, segundo as suas turmas; e estes marcharão em segundo lugar.

[16]Iš viso įrašyta į sąrašą Rubeno stovykloje pagal jų gretas šimtas penkiasdešimt vienas tūkstantis keturi šimtai penkiasdešimt. Jie pakils į kelionę antrieji.

[17] Então, partirá a tenda da congregação com o arraial dos levitas no meio dos

[17]Tada Susitikimo Palapinė drauge su levitų stovykla pakils į kelionę viduryje

arraiais; como se acamparem, assim marcharão, cada um no seu lugar, segundo os seus estandartes.

[18] O estandarte do arraial de Efraim, segundo as suas turmas, estará para o lado ocidental; e Elisama, filho de Amiúde, será príncipe dos filhos de Efraim.

[19] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta mil e quinhentos.

[20] E junto a ele, a tribo de Manassés; e Gamaliel, filho de Pedazur, será príncipe dos filhos de Manassés.

[21] E o seu exército, segundo o censo, foram trinta e dois mil e duzentos.

[22] Depois, a tribo de Benjamim; e Abidã, filho de Gideoni, será príncipe dos filhos de Benjamim.

[23] O seu exército, segundo o censo, foram trinta e cinco mil e quatrocentos.

[24] Todos os que foram contados no arraial de Efraim foram cento e oito mil e cem, segundo as suas turmas; e estes marcharão em terceiro lugar.

[25] O estandarte do arraial de Dã estará para o norte, segundo as suas turmas; e Aiezer, filho de Amisadai, será príncipe dos filhos de Dã.

[26] E o seu exército, segundo o censo, foram sessenta e dois mil e setecentos.

[27] E junto a ele se acampará a tribo de Aser; e Pagiel, filho de Ocrã, será príncipe dos filhos de Aser.

tarp kitų stovyklų. Kaip jie gyveno palapinėse, taip ir keliaus, kiekvienas savo vietoje, prie savo ženklo.

[18]Vakarų pusėje bus Efraimo stovyklos ženklas ir greta prie gretos. Efraimo žmonių vadas bus Amihudo sūnus Elišama.

[19]Jo vyrų, pasak surašymo, buvo keturiasdešimt tūkstančių penki šimtai.

[20]Šalia jo statysis palapines Manaso giminė. Manaso žmonių vadas bus Pedacūro sūnus Gamelielis.

[21]Jo vyrų, pasak surašymo, buvo trisdešimt du tūkstančiai du šimtai.

[22]Toliau – Benjamino giminė. Benjamino giminės vadas bus Gideonio sūnus Abidanas.

[23]Jo vyrų, pasak surašymo, buvo trisdešimt penki tūkstančiai ir keturi šimtai.

[24]Iš viso įrašyta į sąrašą Efraimo stovykloje pagal jų gretas šimtas aštuoni tūkstančiai ir vienas šimtas. Jie pakils į kelionę tretieji.

[25]Šiaurės pusėje bus Dano stovykla, greta prie gretos. Dano žmonių vadas bus Amišadajo sūnus Ahiezeras.

[26]Jo vyrų, pasak surašymo, buvo šešiasdešimt du tūkstančiai septyni šimtai.

[27]Šalia jo statysis palapines Ašero giminė. Ašero žmonių vadas bus Ochrano sūnus Pagielis.

[28] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e um mil e quinhentos.

[29] Depois, a tribo de Naftali; e Aira, filho de Enã, será príncipe dos filhos de Naftali.

[30] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e três mil e quatrocentos.

[31] Todos os que foram contados no arraial de Dã foram cento e cinqüenta e sete mil e seiscentos; e estes marcharão no último lugar, segundo os seus estandartes.

[32] São estes os que foram contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais; todos os que foram contados dos arraiais pelas suas turmas foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

[33] Mas os levitas não foram contados entre os filhos de Israel, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[34] Assim fizeram os filhos de Israel; conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, se acamparam segundo os seus estandartes e assim marcharam, cada qual segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais.

[28]Jo vyrų, pasak surašymo, buvo keturiasdešimt vienas tūkstantis penki šimtai.

[29]Toliau – Naftalio giminė. Naftalio žmonių vadas bus Enano sūnus Ahyra.

[30]Jo vyrų, pasak surašymo, buvo penkiasdešimt trys tūkstančiai keturi šimtai.

[31]Iš viso įrašyta į sąrašą Dano stovykloje šimtas penkiasdešimt septyni tūkstančiai šeši šimtai. Jie pakils į kelionę paskutiniai, greta po gretos.“

[32]Tiek surašyta izraelitų pagal jų protėvių namus. Iš viso įrašyta pagal jų gretas stovyklose šeši šimtai trys tūkstančiai penki šimtai penkiasdešimt.

[33]Tačiau levitai nebuvo įrašyti į sąrašą tarp kitų izraelitų, kaip VIEŠPATS ir buvo Mozei įsakęs.

[34]Izraelitai visa darė, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs. Statydamiesi palapines ir keliaudami, jie buvo su savo gretomis, kiekvienas pagal savo kiltį ir protėvių namus.

Números 3

Número e ofício dos levitas

[1] São estas, pois, as gerações de Arão e de Moisés, no dia em que o SENHOR falou com Moisés no monte Sinai.

[2] E são estes os nomes dos filhos de Arão: o primogênito, Nadabe; depois, Abiú, Eleazar e Itamar.

Skaičių 3

Levio giminė

[1]Štai Aarono ir Mozės palikuonys tuo metu, kai VIEŠPATS kalbėjosi su Moze ant Sinajaus kalno:

[2]Aarono sūnus pirmagimis Nadabas ir Abihuvas, Eleazaras ir Itamaras.

[3] Estes são os nomes dos filhos de Arão, os sacerdotes ungidos, consagrados para oficiar como sacerdotes.

[4] Mas Nadabe e Abiú morreram perante o SENHOR, quando ofereciam fogo estranho perante o SENHOR, no deserto do Sinai, e não tiveram filhos; porém Eleazar e Itamar oficiaram como sacerdotes diante de Arão, seu pai.

[5] Disse o SENHOR a Moisés:

[6] Faze chegar a tribo de Levi e põe-na diante de Arão, o sacerdote, para que o sirvam

[7] e cumpram seus deveres para com ele e para com todo o povo, diante da tenda da congregação, para ministrarem no tabernáculo.

[8] Terão cuidado de todos os utensílios da tenda da congregação e cumprirão o seu dever para com os filhos de Israel, no ministrar no tabernáculo.

[9] Darás, pois, os levitas a Arão e a seus filhos; dentre os filhos de Israel lhe são dados.

[10] Mas a Arão e a seus filhos ordenarás que se dediquem só ao seu sacerdócio, e o estranho que se aproximar morrerá.

[11] Disse o SENHOR a Moisés:

[12] Eis que tenho eu tomado os levitas do meio dos filhos de Israel, em lugar de todo primogênito que abre a madre, entre os filhos de Israel; e os levitas serão meus.

[13] Porque todo primogênito é meu; desde o dia em que feri a todo primogênito na

[3]Tokie tat yra vardai Aarono sūnų, pateptų būti kunigais, kuriuos jis pašventino eiti kunigo tarnybą.

[4]Bet Nadabas ir Abihuvas mirė VIEŠPATIES akivaizdoje Sinajaus dykumoje, atnašaudami nešventintą ugnį VIEŠPATIES akivaizdoje. Vaikų jiedu neturėjo. Taigi Eleazaras ir Itamaras ėjo kunigo tarnybą per visą savo tėvo Aarono gyvenimą.

[5]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[6]„Atvesk Levio giminę arčiau ir pristatyk juos padėti kunigui Aaronui.

[7]Tarnaudami prie Padangtės, jie atliks pareigas už jį ir visą bendriją priešais Susitikimo Palapinę, tarnaudami prie Padangtės.

[8]Tarnaudami prie Padangtės, jie turės prižiūrėti visus Susitikimo Palapinės reikmenis ir atlikti izraelitų pareigas.

[9]Pavesi levitus Aaronui ir jo palikuonims; jie iš izraelitų besąlygiškai jam pavesti.

[10]O Aaroną ir jo palikuonis paskirsi eiti kunigystės pareigas. Kiekvienas pašalietis, drįstantis brautis, bus nubaustas mirtimi“.

[11]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[12]„Štai iš izraelitų vietoj motinų įsčias atvėrusių pirmagimių aš paimu levitus. Levitai bus mano,

[13]nes man priklauso visi pirmagimiai. Kai išmarinau visus pirmagimius Egipto

terra do Egito, consagrei para mim todo primogênito em Israel, desde o homem até ao animal; serão meus. Eu sou o SENHOR.

žemėje, padariau sau šventus Izraelyje visus pirmagimius – ir žmonių, ir gyvulių pirmagimius. Jie yra mano. Aš esu VIEŠPATS“.

Levitų surašymas

14 Falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, dizendo:

14VIEŠPATS kalbėjo Mozei Sinajaus dykumoje, tardamas:

15 Conta os filhos de Levi, segundo a casa de seus pais, pelas suas famílias; contarás todo homem da idade de um mês para cima.

15„Padaryk levitų sąrašą pagal protėvių namus ir kiltis. Įrašyk į sąrašą visus vyrus vieno mėnesio ir vyresnius“.

16 E Moisés os contou segundo o mandado do SENHOR, como lhe fora ordenado.

16Mozė padarė jų sąrašą, kaip jam buvo liepta pagalVIEŠPATIES žodį.

17 São estes os filhos de Levi pelos seus nomes: Gérson, Coate e Merari.

17Levio sūnų vardai: Geršonas, Kehatas ir Meraris.

18 E estes são os nomes dos filhos de Gérson pelas suas famílias: Libni e Simei.

18Štai Geršono sūnų vardai pagal jų kiltis: Libnis ir Šimėjas.

19 E os filhos de Coate pelas suas famílias: Anrão, Izar, Hebrom e Uziel.

19Kehato sūnūs pagal jų kiltis: Amramas, Iccharas, Hebronas ir Uzielis.

20 E os filhos de Merari pelas suas famílias: Mali e Musi; são estas as famílias dos levitas, segundo a casa de seus pais.

20Merario sūnūs pagal jų kiltis: Machlis ir Mušis. Tokios tat buvo levitų kiltys pagal jų protėvių namus.

21 De Gérson é a família dos libnitas e a dos simeítas; são estas as famílias dos gersonitas.

21Geršonui priklausė libnių kiltis ir šimių kiltis. Tokios tat buvo geršonų kiltys.

22 Todos os homens que deles foram contados, cada um nominalmente, de um mês para cima, foram sete mil e quinhentos.

22Iš viso įrašyta į sąrašą, įskaitant visus vyrus vieno mėnesio ir vyresnius, septyni tūkstančiai penki šimtai.

23 As famílias dos gersonitas se acamparão atrás do tabernáculo, ao ocidente.

23Geršonų kiltys turėjo statytis palapines į vakarus už Padangtės.

24 O príncipe da casa paterna dos gersonitas será Eliasafe, filho de Lael.

24Jų protėvių namų galva buvo Laelio sūnus Eljasafas.

25 Os filhos de Gérson terão a seu cargo, na tenda da congregação, o tabernáculo, a

25Susitikimo Palapinėje Geršono žmonėms buvo pavesta rūpintis viskuo, kas priklausė Padangtės tarnybai, Palapine ir

tenda e sua coberta, o reposteiro para a porta da tenda da congregação,

jos priedanga, užuolaida ant Susitikimo Palapinės įėjimo,

26 as cortinas do pátio, o reposteiro da porta do pátio, que rodeia o tabernáculo e o altar, as suas cordas e todo o serviço a eles devido.

26kiemo dangomis, užuolaida ant įėjimo į kiemą, supantį Padangtę bei aukurą, ir dangų virvėmis.

27 De Coate é a família dos anramitas, e a dos izaritas, e a dos hebronitas, e a dos uzielitas; são estas as famílias dos coatitas.

27Kehatui priklausė amramų kiltis, iccharų kiltis, hebronų kiltis ir uzielitų kiltis. Tokios tat buvo kehatų kiltys.

28 Contados todos os homens, da idade de um mês para cima, foram oito mil e seiscentos, que tinham a seu cargo o santuário.

28Skaičiuojant visus vyrus vieno mėnesio ir vyresnius, jų buvo aštuoni tūkstančiai trys šimtai, esančių šventyklos tarnyboje.

29 As famílias dos filhos de Coate se acamparão ao lado do tabernáculo, do lado sul.

29Kehatų kiltys turėjo statytis palapines į pietus nuo Padangtės.

30 O príncipe da casa paterna das famílias dos coatitas será Elisafã, filho de Uziel.

30Kehatų kilčių protėvių namų galva buvo Uzielio sūnus Elicafanas.

31 Terão eles a seu cargo a arca, a mesa, o candelabro, os altares, os utensílios do santuário com que ministram, o reposteiro e todo o serviço a eles devido.

31Jiems buvo pavesta rūpintis viskuo, kas susiję su Skrynia, stalu, žvakide, aukurais bei šventyklos reikmenimis, kurie naudojami apeigose, ir užuolaida.

32 O príncipe dos príncipes de Levi será Eleazar, filho de Arão, o sacerdote; terá a superintendência dos que têm a seu cargo o santuário.

32Vyriausioji levitų galva buvo Aarono sūnus Eleazaras. Jam pavesta prižiūrėti tarnaujančiuosius šventykloje.

33 De Merari é a família dos malitas e a dos musitas; são estas as famílias de Merari.

33Merariui priklausė machlių kiltis ir mušių kiltis. Tokios tat buvo merarių kiltys.

34 Todos os homens que deles foram contados, de um mês para cima, foram seis mil e duzentos.

34Įrašytų į jų sąrašą, įskaitant visus vyrus vieno mėnesio ir vyresnius, buvo šeši tūkstančiai du šimtai.

35 O príncipe da casa paterna das famílias de Merari será Zuriel, filho de Abiail;

35Merarių kilčių protėvių namų galva buvo Abihailo sūnus Cūrielis. Jie turėjo statytis palapines į šiaurę nuo Padangtės.

acampar-se-ão ao lado do tabernáculo, do lado norte.

[36] Os filhos de Merari, por designação, terão a seu cargo as tábuas do tabernáculo, as suas travessas, as suas colunas, as suas bases, todos os seus utensílios e todo o serviço a eles devido;

[37] também as colunas do pátio em redor, as suas bases, as suas estacas e as suas cordas.

[38] Os que se acamparão diante do tabernáculo, ao oriente, diante da tenda da congregação, para o lado do nascente, serão Moisés e Arão, com seus filhos, tendo a seu cargo os ritos do santuário, para cumprirem seus deveres prescritos, em prol dos filhos de Israel; o estranho que se aproximar morrerá.

[39] Todos os que foram contados dos levitas, contados por Moisés e Arão, por mandado do SENHOR, segundo as suas famílias, todo homem de um mês para cima, foram vinte e dois mil.

O resgate dos primogênitos

[40] Disse o SENHOR a Moisés: Conta todo primogênito varão dos filhos de Israel, cada um nominalmente, de um mês para cima,

[41] e para mim tomarás os levitas (eu sou o SENHOR) em lugar de todo primogênito dos filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar de todo primogênito entre os animais dos filhos de Israel.

[42] Contou Moisés, como o SENHOR lhe ordenara, todo primogênito entre os filhos de Israel.

[36]Merario sūnums buvo pavesta rūpintis viskuo, kas susiję su Padangtės lentomis, kartimis, stulpais, pastovais ir visais reikmenimis,

[37]taip pat kiemą supančiais stulpais drauge su pastovais, kuoleliais ir virvėmis.

[38]Į rytus nuo Padangtės, tai yra Susitikimo Palapinės priekyje, į saulėtekio pusę, buvo pastatytos Mozės ir Aarono bei jo sūnų palapinės. Jie atlikinėjo šventyklos tarnybą kaip pareigą izraelitų labui. Kiekvienas pašalietis, išdrįsęs įsibrauti, turėjo būti nubaustas mirtimi.

[39]Visų į sąrašą įtrauktų levitų, kuriuos Mozė ir Aaronas, vykdydami VIEŠPATIES įsakymą, įtraukė pagal jų kiltis, visų vyrų vieno mėnesio ir vyresnių buvo dvidešimt du tūkstančiai.

Levitų išskyrimas

[40]Tada VIEŠPATS tarė Mozei: „Įtrauk į sąrašą visus pirmagimius izraelitų vyrus, vieno mėnesio ir vyresnius, ir suskaityk jų vardus.

[41]Tada paimsi man levitus, – aš esu VIEŠPATS – vietoj visų izraelitų pirmagimių, taip pat levitų galvijus vietoj visų izraelitų galvijų pirmagimių“.

[42]Tad Mozė įtraukė į sąrašą visus izraelitų pirmagimius, kaip VIEŠPATS buvo jam įsakęs.

[43] Todos os primogênitos varões, contados nominalmente, de um mês para cima, segundo o censo, foram vinte e dois mil duzentos e setenta e três.

[43]Visų į sąrašą įtrauktų pirmagimių vyrų, vieno mėnesio ir vyresnių, pagal jų vardų skaičių buvo dvidešimt du tūkstančiai du šimtai septyniasdešimt trys.

[44] Disse o SENHOR a Moisés:

[44]Tada VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[45] Toma os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar dos animais dos filhos de Israel, porquanto os levitas serão meus. Eu sou o SENHOR.

[45]„Paimk levitus vietoj visų izraelitų pirmagimių ir levitų galvijus vietoj jų galvijų. Levitai priklausys man. Aš esu VIEŠPATS.

[46] Pelo resgate dos duzentos e setenta e três dos primogênitos dos filhos de Israel, que excedem o número dos levitas,

[46]O už du šimtus septyniasdešimt tris izraelitų pirmagimius, viršijančius levitų skaičių, kaip išpirkimo kainą

[47] tomarás por cabeça cinco siclos; segundo o siclo do santuário, os tomarás, a vinte geras o siclo.

[47]už kiekvieną paimsi penkis šekelius pagal šventyklos šekelį, skaičiuodamas dvidešimt gerų viename šekelyje.

[48] E darás a Arão e a seus filhos o dinheiro com o qual são resgatados os que são demais entre eles.

[48]Atiduok Aaronui ir jo sūnums pinigus, kuriais buvo išpirkti viršijantys skaičių“.

[49] Então, Moisés tomou o dinheiro do resgate dos que excederam os que foram resgatados pelos levitas.

[49]Tad Mozė paėmė išpirkimo pinigus iš tų, kurie viršijo levitų išpirktuosius;

[50] Dos primogênitos dos filhos de Israel tomou o dinheiro, mil trezentos e sessenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário.

[50]jis iš izraelitų paėmė pirmagimių pinigus – vieną tūkstantį tris šimtus šešiasdešimt šekelių, skaičiuojant pagal šventyklos šekelį.

[51] E deu Moisés o dinheiro dos resgatados a Arão e a seus filhos, segundo o mandado do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[51]Tada Mozė padavė išpirkimo pinigus Aaronui ir jo sūnums pagal VIEŠPATIES žodį, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

Números 4

Deveres dos coatitas

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

Skaičių 4

Kehato kilčių pareigos

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei ir Aaronui, tardamas:

[2] Levanta o censo dos filhos de Coate, do meio dos filhos de Levi, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais;

[2] „Surašykite Kehato žmones atskirai nuo kitų levitų pagal jų protėvių namus ir kiltis,

[3] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta será todo aquele que entrar neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

[3] nuo trisdešimt metų ir vyresnius ligi penkiasdešimt metų, kurie privalo eiti tarnybą, atlikdami darbus Susitikimo Palapinėje.

[4] É este o serviço dos filhos de Coate na tenda da congregação, nas coisas santíssimas.

[4] Kehato žmonių tarnyba susijusi su Susitikimo Palapine ir švenčiausiais daiktais.

[5] Quando partir o arraial, Arão e seus filhos virão, e tirarão o véu de cobrir, e, com ele, cobrirão a arca do Testemunho;

[5] Perkeliant stovyklą, Aaronas ir jo sūnūs įeis, nuims skiriančiąją uždangą ir apdengs ja Sandoros Skrynią.

[6] e, por cima, lhe porão uma coberta de peles finas, e sobre ela estenderão um pano, todo azul, e lhe meterão os varais.

[6] Ant jos užklos apdangalą iš tehašimo odos, užties skaisčiai mėlyną audinį ir sukiš kartis.

[7] Também sobre a mesa da proposição estenderão um pano azul; e, sobre ela, porão os pratos, os recipientes do incenso, as taças e as galhetas; também o pão contínuo estará sobre ela.

[7] Ant padėtinės duonos stalo užties mėlyną skarą; sudės ant jo lėkštes, smilkalų indus, liejamųjų atnašų dubenis ir ąsočius; ant jo bus ir įprastinė duona.

[8] Depois, estenderão, em cima deles, um pano de carmesim, e, com a coberta de peles finas, o cobrirão, e lhe porão os varais.

[8] Tada jie užties ant jų tamsiai raudonos spalvos audinį, apdengs jį apdangalu iš tehašimo odos ir sukiš kartis.

[9] Tomarão um pano azul e cobrirão o candelabro da luminária, as suas lâmpadas, os seus espevitadores, os seus apagadores e todos os seus vasos de azeite com que o servem.

[9] Paėmę mėlyną audinį, apdengs žvakidę su žibintais, žnyplėmis, padėklais ir visais aliejaus indais, kurie jai skirti;

[10] E envolverão a ele e todos os seus utensílios na coberta de peles finas e o porão sobre os varais.

[10] įvynioję ją drauge su visais reikmenimis į tehašimo odos apdangalą, užkels ant neštuvų.

[11] Sobre o altar de ouro estenderão um pano azul, e, com a coberta de peles finas, o cobrirão, e lhe porão os varais;

[11]Aukso aukurą apdengs mėlynu audiniu, užklos apdangalu iš tehašimo odos ir sukiš kartis.

[12] tomarão todos os utensílios do serviço com os quais servem no santuário; e os envolverão num pano azul, e os cobrirão com uma coberta de peles finas, e os porão sobre os varais.

[12]Paėmę visus šventyklos tarnyboje naudojamus reikmenis, suvynios į mėlyną audinį, apdengs tehašimo odos apdangalu ir padės ant neštuvų.

[13] Do altar tirarão as cinzas e, por cima dele, estenderão um pano de púrpura.

[13]Nuvalę pelenus nuo aukuro, apdengs jį violetiniu audiniu.

[14] Sobre ele porão todos os seus utensílios com que o servem: os braseiros, os garfos, as pás e as bacias, todos os utensílios do altar; e, por cima dele, estenderão uma coberta de peles finas e lhe porão os varais.

[14]Ant jo sudės visus aukuro reikmenis, naudojamus tarnyboje: keptuves, šakes, kaušus ir dubenis – visus aukuro reikmenis; apdengs jį tehašimo odos apdangalu ir sukiš kartis.

[15] Havendo, pois, Arão e seus filhos, ao partir o arraial, acabado de cobrir o santuário e todos os móveis dele, então, os filhos de Coate virão para levá-lo; mas, nas coisas santas, não tocarão, para que não morram; são estas as coisas da tenda da congregação que os filhos de Coate devem levar.

[15]Tik Aaronui ir jo sūnums pabaigus vynioti šventyklą bei visus reikmenis ir stovyklai leidžiantis į kelionę, teateis Kehato žmonės jų gabenti, kad neprisiliestų prie šventųjų daiktų ir nenumirtų. Tokie tat yra Susitikimo Palapinės daiktai, kuriuos turi gabenti Kehato žmonės.

[16] Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, terá a seu cargo o azeite da luminária, o incenso aromático, a contínua oferta dos manjares e o óleo da unção, sim, terá a seu cargo todo o tabernáculo e tudo o que nele há, o santuário e os móveis.

[16]Kunigo Aarono sūnui Eleazarui bus pavesta rūpintis aliejumi žibintams, kvapiuoju smilkalu, įprastine javų atnaša ir patepimo aliejumi – priežiūra visos Padangtės ir visko, kas joje, šventykla ir jos reikmenimis“.

[17] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[17]Tada VIEŠPATS kalbėjo Mozei ir Aaronui, tardamas:

[18] Não deixareis que a tribo das famílias dos coatitas seja eliminada do meio dos levitas.

[18]„Neleiskite, kad kehatų kilčių šeima būtų išnaikinta tarp levitų.

[19] Isto, porém, lhe fareis, para que vivam e não morram, quando se aproximarem das coisas santíssimas: Arão e seus filhos entrarão e lhes designarão a cada um o seu serviço e a sua carga.

[20] Porém os coatitas não entrarão, nem por um instante, para ver as coisas santas, para que não morram.

Deveres dos gersonitas

[21] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[22] Levanta o censo dos filhos de Gérson, segundo a casa de seus pais, segundo as suas famílias.

[23] Da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta será todo aquele que entrar neste serviço, para algum encargo na tenda da congregação.

[24] É este o serviço das famílias dos gersonitas para servir e levar cargas:

[25] levarão as cortinas do tabernáculo, a tenda da congregação, sua coberta, a coberta de peles finas, que está sobre ele, o reposteiro da porta da tenda da congregação,

[26] as cortinas do pátio, o reposteiro da porta do pátio, que rodeia o tabernáculo e o altar, as suas cordas e todos os objetos do seu serviço e servirão em tudo quanto diz respeito a estas coisas.

[27] Todo o serviço dos filhos dos gersonitas, toda a sua carga e tudo o que devem fazer será segundo o mandado de Arão e de seus filhos; e lhes determinareis tudo o que devem carregar.

[19]Štai kaip turite elgtis, kad jie išliktų gyvi ir nenumirtų, artindamiesi prie švenčiausių daiktų: Aaronas ir jo sūnūs turi įeiti ir paskirti kiekvienam jo pareigą ir naštą.

[20]Patys Kehato žmonės, kad nenumirtų, negali eiti į vidų pasižiūrėti į šventuosius daiktus nė akimirkos“.

Geršono kilčių pareigos

[21]Tada VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[22]„Taip pat surašyk Geršono žmones pagal jų protėvių namus ir kiltis.

[23]Įtrauksi į sąrašą visus nuo trisdešimt metų ir vyresnius ligi penkiasdešimt metų, kurie privalo eiti tarnybą, atlikdami Susitikimo Palapinės tarnybą.

[24]Geršono kilčių tarnyba apima darbą ir naštų gabenimą.

[25]Jie neš Padangtės dangas, Susitikimo Palapinę su uždanga ir tehašimo odos priedangą, esančią ant jos, Susitikimo Palapinės įėjimo užuolaidą,

[26]kiemo dangas, kiemo aplink Padangtę ir aukurą vartų užuolaidą, virves ir visus reikmenis kiemo tarnybai. Jie atliks visa, ką reikia čia padaryti.

[27]Visos Geršono žmonių pareigos – visas naštų gabenimas ir visa jų tarnyba – bus atliekamos Aaronui ir jo sūnums įsakius. Jiems pavesi rūpintis naštų gabenimu.

[28] Este é o serviço das famílias dos filhos dos gersonitas na tenda da congregação; o seu cargo estará sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

Deveres dos filhos de Merari

[29] Quanto aos filhos de Merari, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais os contarás.

[30] Da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta contarás todo aquele que entrar neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

[31] Isto será o que é de sua obrigação levar, segundo todo o seu serviço, na tenda da congregação: as tábuas do tabernáculo, os seus varais, as suas colunas e as suas bases;

[32] as colunas do pátio em redor, as suas bases, as suas estacas e as suas cordas, com todos os seus utensílios e com tudo o que pertence ao seu serviço; e designareis, nome por nome, os objetos que devem levar.

[33] É este o encargo das famílias dos filhos de Merari, segundo todo o seu serviço, na tenda da congregação, sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

Número dos coatitas

[34] Moisés, pois, e Arão, e os príncipes do povo contaram os filhos dos coatitas, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[35] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

[28]Tokia yra geršonų kilčių tarnyba Susitikimo Palapinei. Jie atliks savo pareigas kunigo Aarono sūnaus Itamaro prižiūrimi.

Merario kilčių pareigos

[29]Merario žmones įtrauksi į sąrašą pagal jų kiltis ir protėvių namus

[30]nuo trisdešimt metų ir vyresnius ligi penkiasdešimt metų, kurie privalo eiti tarnybą, atlikdami Susitikimo Palapinės darbus.

[31]Jiems pavesta gabenti šiuos Susitikimo Palapinės reikmenis: Padangtės lentas, skersinius, stulpus ir pastovus;

[32]kiemą supančius stulpus su jų pastovais, kuolais bei virvėmis ir visus reikmenis jų tarnybai. Surašykite vardus gabenančių naštas, už kurias kiekvienas atsakingas.

[33]Tokia tat yra Merario kilčių tarnyba; visa jų tarnyba susijusi su Susitikimo Palapine, kunigo Aarono sūnaus Itamaro prižiūrima“.

Levitų surašymas

[34]Taigi Mozė ir Aaronas bei bendrijos galvos įtraukė į sąrašą Kehato žmones pagal jų kiltis ir protėvių namus

[35]nuo trisdešimt metų ir vyresnius ligi penkiasdešimt metų, kurie privalėjo eiti tarnybą, susijusią su Susitikimo Palapine.

[36] Os que deles foram contados, pois, segundo as suas famílias, foram dois mil setecentos e cinqüenta.

[36]Įtrauktųjų į sąrašą buvo du tūkstančiai septyni šimtai penkiasdešimt.

[37] São estes os que foram contados das famílias dos coatitas, todos os que serviam na tenda da congregação, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

[37]Tiek buvo sąraše įrašytų iš kehatų kilčių, ėjusių tarnybą Susitikimo Palapinėje. Mozė ir Aaronas įtraukė juos į sąrašą, vykdydami Mozei duotą VIEŠPATIES įsakymą.

Número dos filhos de Gérson

[38] Os que foram contados dos filhos de Gérson, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[38]Įtrauktųjų į sąrašą Geršono žmonių pagal jų kiltis ir protėvių namus

[39] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação,

[39]nuo trisdešimt metų ir vyresnių ligi penkiasdešimt metų, privalėjusių eiti tarnybą, susijusią su Susitikimo Palapine,

[40] os que deles foram contados, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, foram dois mil seiscentos e trinta.

[40]sąraše įrašytų pagal jų kiltis ir protėvių namus, buvo du tūkstančiai šeši šimtai trisdešimt.

[41] São estes os contados das famílias dos filhos de Gérson, todos os que serviam na tenda da congregação, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR.

[41]Tiek buvo įtrauktųjų į sąrašą Geršono žmonių, ėjusių tarnybą Susitikimo Palapinėje. Mozė ir Aaronas įtraukė juos į sąrašą, vykdydami VIEŠPATIES įsakymą.

Número dos filhos de Merari

[42] Os que foram contados das famílias dos filhos de Merari, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[42]Įtrauktųjų į sąrašą iš Merario kilčių pagal jų kiltis ir protėvių namus

[43] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação,

[43]nuo trisdešimt metų ir vyresnių ligi penkiasdešimt metų, privalėjusių eiti tarnybą Susitikimo Palapinėje,

[44] os que deles foram contados, segundo as suas famílias, foram três mil e duzentos.

[44]sąraše įrašytų pagal jų kiltis, buvo trys tūkstančiai du šimtai.

[45] São estes os contados das famílias dos filhos de Merari, os quais Moisés e Arão

[45]Tiek buvo įrašytųjų į sąrašą iš Merario kilčių, kuriuos Mozė ir Aaronas įrašė į

contaram, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

Número de todos os levitas

[46] Todos os que foram contados dos levitas, contados por Moisés, e Arão, e os príncipes de Israel, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[47] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todos os que entraram para cumprir a tarefa do serviço e a de levarem cargas na tenda da congregação,

[48] os que deles foram contados foram oito mil quinhentos e oitenta.

[49] Segundo o mandado do SENHOR, por Moisés, foram designados, cada um para o seu serviço e a sua carga; e deles foram contados, como o SENHOR ordenara a Moisés.

sąrašą, vykdydami Mozei duotą VIEŠPATIESįsakymą.

[46]Visų į sąrašą įtrauktųjų, kuriuos Mozė ir Aaronas bei Izraelio galvos surašė pagal jų kiltis ir protėvių namus

[47]nuo trisdešimt metų ir vyresnius ligi penkiasdešimt metų, privalėjusius atlikti tarnybos ir gabenimo darbus, susijusius su Susitikimo Palapine,

[48]įrašytų į sąrašą buvo aštuoni tūkstančiai penki šimtai aštuoniasdešimt.

[49]VIEŠPATIES įsakymu per Mozę buvo padarytas jų surašymas, ir kiekvienam nurodyta, kokį darbą turi atlikti ir kokią naštą gabenti. Taip jie buvo surašyti į sąrašą, kaip VIEŠPATS įsakė Mozei.

Números 5

O leproso e o imundo são lançados fora do arraial

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Ordena aos filhos de Israel que lancem para fora do arraial todo leproso, todo o que padece fluxo e todo imundo por ter tocado em algum morto;

[3] tanto homem como mulher os lançareis; para fora do arraial os lançareis, para que não contaminem o arraial, no meio do qual eu habito.

[4] Os filhos de Israel fizeram assim e os lançaram para fora do arraial; como o SENHOR falara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

A lei da restituição

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés:

Skaičių 5

Stovyklos ir žmonių švara

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[2]„Įsakyk izraelitams išvaryti iš stovyklos kiekvieną raupsuotąjį ar kenčiantį sėklos išsiliejimą ir kiekvieną, tapusį nešvarų dėl prisilietimo prie numirėlio.

[3]Išvarykite tiek vyrus, tiek moteris. Išvarykite juos už stovyklos, kad neišniekintų stovyklos tų, tarp kurių aš gyvenu“.

[4]Izraelitai taip ir padarė, išvarydami juos už stovyklos. Kaip VIEŠPATS buvo Mozei kalbėjęs, taip izraelitai ir padarė.

[5]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[6] Dize aos filhos de Israel: Quando homem ou mulher cometer algum dos pecados em que caem os homens, ofendendo ao SENHOR, tal pessoa é culpada.

[7] Confessará o pecado que cometer; e, pela culpa, fará plena restituição, e lhe acrescentará a sua quinta parte, e dará tudo àquele contra quem se fez culpado.

[8] Mas, se esse homem não tiver parente chegado, a quem possa fazer restituição pela culpa, então, o que se restitui ao SENHOR pela culpa será do sacerdote, além do carneiro expiatório com que se fizer expiação pelo culpado.

[9] Toda oferta de todas as coisas santas dos filhos de Israel, que trouxerem ao sacerdote, será deste

[10] e também as coisas sagradas de cada um; o que alguém der ao sacerdote será deste.

A prova da mulher suspeita de adultério

[11] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[12] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Se a mulher de alguém se desviar e lhe for infiel,

[13] de maneira que algum homem se tenha deitado com ela, e for oculto aos olhos de seu marido, e ela o tiver ocultado, havendo-se ela contaminado, e contra ela não houver testemunha, e não for surpreendida em flagrante,

[14] e o espírito de ciúmes vier sobre ele, e de sua mulher tiver ciúmes, por ela se haver contaminado, ou o tiver, não se havendo ela contaminado,

[6]„Kalbėk izraelitams: kai vyras ar moteris kuo nors nusikalsta artimui, užgaudamas VIEŠPATĮ, tas žmogus užsitraukia kaltę.

[7]Jie turės išpažinti savo padarytą nuodėmę. Tas žmogus sugrąžins nuskriaustajam visą sumą, pridėdamas viršaus vieną penktadalį.

[8]Jei nuskriaustasis neturėtų artimiausio giminaičio, kuriam būtų galima atsilyginti už skriaudą, atlyginimas už skriaudą eis VIEŠPATIES kunigui, išskyrus permaldavimo aviną, kuriuo kunigas atlieka permaldavimą už kaltąjį.

[9]Panašiai kiekviena dovana iš šventųjų aukų, kurias izraelitai atneša kunigui, jam ir priklausys.

[10]Žmogaus šventosios aukos priklauso jam pačiam, o ką žmogus duoda kunigui, priklauso kunigui“.

[11]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[12]„Kalbėk izraelitams ir sakyk jiems: jei kieno nors žmona nueina klaidingu keliu ir tampa neištikima,

[13]jei kitas vyras turėjo lytinių santykių su ja, nežinant jos vyrui, tačiau ji lieka nesusekta, nors ir susiteršusi, o liudytojų prieš ją nėra, nes svetimaujant nebuvo pagauta,

[14]bet jį apimtų pavyduliavimo dvasia ir imtų pavyduliauti savo žmonai, kuri save suteršė, arba jei jį apimtų pavyduliavimo dvasia ir imtų pavyduliauti savo žmonai, nors ji ir nėra savęs suteršusi,

15 então, esse homem trará a sua mulher perante o sacerdote e juntamente trará a sua oferta por ela: uma décima de efa de farinha de cevada, sobre a qual não deitará azeite, nem sobre ela porá incenso, porquanto é oferta de manjares de ciúmes, oferta memorativa, que traz a iniqüidade à memória.

15tai toks vyras atves savo žmoną pas kunigą. Jis atneš kaip atnašą už ją vieną dešimtadalį efos miežių miltų. Nepils ant jų aliejaus, nebers ant jų smilkalų, nes tai pavyduliavimo javų atnaša – priminimo javų atnaša, kuri primena kaltę.

16 O sacerdote a fará chegar e a colocará perante o SENHOR.

16Tada kunigas atves ją į priekį ir pastatys VIEŠPATIES akivaizdoje.

17 O sacerdote tomará água santa num vaso de barro; também tomará do pó que houver no chão do tabernáculo e o deitará na água.

17Kunigas įpils švento vandens į molinį indą ir, paėmęs nuo Padangtės aslos truputį dulkių, subers į vandenį.

18 Apresentará a mulher perante o SENHOR e soltará a cabeleira dela; e lhe porá nas mãos a oferta memorativa de manjares, que é a oferta de manjares dos ciúmes. A água amarga, que traz consigo a maldição, estará na mão do sacerdote.

18Pastatęs moterį VIEŠPATIES akivaizdoje, kunigas sutaršys moters plaukus ir paduos jai į rankas priminimo javų atnašą, kuri yra pavyduliavimo javų atnaša. O savo paties rankoje kunigas laikys kartybės vandenį, nešantį prakeikimą.

19 O sacerdote a conjurará e lhe dirá: Se ninguém contigo se deitou, e se não te desviaste para a imundícia, estando sob o domínio de teu marido, destas águas amargas, amaldiçoantes, serás livre.

19Tada kunigas ją prisaikdins, tardamas: ‘Jei joks svetimas vyras su tavimi negulėjo, jei tu nenuklydai į susiteršimą, būdama savo vyro žmona, būk apsaugota nuo šio kartybės vandens, nešančio prakeikimą.

20 Mas, se te desviaste, quando sob o domínio de teu marido, e te contaminaste, e algum homem, que não é o teu marido, se deitou contigo

20Bet jei tu nuklydai, būdama savo vyro žmona, jei suteršei save, ir kitas žmogus, o ne tavo vyras, turėjo lytinių santykių su tavimi, –

21 (então, o sacerdote fará que a mulher tome o juramento de maldição e lhe dirá), o SENHOR te ponha por maldição e por

21teprisaikdina kunigas moterį prakeikimo priesaika ir tesako moteriai: – tepadaro tave VIEŠPATS prakeikimo ir priesaikos pavyzdžiu žmonėms, kai VIEŠPATS

praga no meio do teu povo, fazendo-te o SENHOR descair a coxa e inchar o ventre;

[22] e esta água amaldiçoante penetre nas tuas entranhas, para te fazer inchar o ventre e te fazer descair a coxa. Então, a mulher dirá: Amém! Amém!

[23] O sacerdote escreverá estas maldições num livro e, com a água amarga, as apagará.

[24] E fará que a mulher beba a água amarga, que traz consigo a maldição; e, sendo bebida, lhe causará amargura.

[25] Da mão da mulher tomará o sacerdote a oferta de manjares de ciúmes e a moverá perante o SENHOR; e a trará ao altar.

[26] Tomará um punhado da oferta de manjares, da oferta memorativa, e sobre o altar o queimará; e, depois, dará a beber a água à mulher.

[27] E, havendo-lhe dado a beber a água, será que, se ela se tiver contaminado, e a seu marido tenha sido infiel, a água amaldiçoante entrará nela para amargura, e o seu ventre se inchará, e a sua coxa descairá; a mulher será por maldição no meio do seu povo.

[28] Se a mulher se não tiver contaminado, mas estiver limpa, então, será livre e conceberá.

[29] Esta é a lei para o caso de ciúmes, quando a mulher, sob o domínio de seu marido, se desviar e for contaminada;

[30] ou quando sobre o homem vier o espírito de ciúmes, e tiver ciúmes de sua

padarys, kad sunyktų tavo šlaunys ir išsipūstų tavo pilvas.

[22]Tad tepatenka šis vanduo, nešantis prakeikimą, į tavo vidurius ir tepadaro, kad tavo pilvas išsipūstų ir šlaunys sunyktų!' O moteris sakys: 'Amen! Amen!'

[23]Tada kunigas surašys šiuos prakeikimus ritinyje ir nuplaus juos kartybės vandeniu.

[24]Pagirdys moterį kartybės vandeniu, nešančiu prakeikimą, kad prakeikimą nešantis vanduo patektų į ją ir sukeltų kartų skausmą.

[25]Kunigas paims javų atnašą, pasiūbuos javų atnašą VIEŠPATIES akivaizdoje ir nuneš ją ant aukuro.

[26]Pasėmęs iš javų atnašos javų saują kaip priminimo auką, kunigas pavers juos dūmais. Galop moterį pagirdys vandeniu.

[27]Po to, kai bus pagirdęs vandeniu, jei ji iš tikro save suteršusi ir buvusi neištikima savo vyrui, prakeikimą nešantis vanduo pereis per ją ir sukels kartų skausmą; jos pilvas išsipūs, ir jos šlaunys sunyks. Moteris taps prakeikimu tarp savųjų.

[28]Bet jei moteris nėra savęs suteršusi ir yra nekalta, ji bus atspari ir galės gimdyti vaikus.

[29]Tokios tat yra apeigos pavyduliavimo atvejais, kai moteris, būdama savo vyro žmona, nuklysta ir save suteršia

[30]arba kai pavyduliavimo dvasia apima vyrą, ir jis ima pavyduliauti savo žmonai.

mulher, apresente a mulher perante o SENHOR, e o sacerdote nela execute toda esta lei.

[31] O homem será livre da iniqüidade, porém a mulher levará a sua iniqüidade.

Números 6

A lei do nazireado

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando alguém, seja homem seja mulher, fizer voto especial, o voto de nazireu, a fim de consagrar-se para o SENHOR,

[3] abster-se-á de vinho e de bebida forte; não beberá vinagre de vinho, nem vinagre de bebida forte, nem tomará beberagens de uvas, nem comerá uvas frescas nem secas.

[4] Todos os dias do seu nazireado não comerá de coisa alguma que se faz da vinha, desde as sementes até às cascas.

[5] Todos os dias do seu voto de nazireado não passará navalha pela cabeça; até que se cumpram os dias para os quais se consagrou ao SENHOR, santo será, deixando crescer livremente a cabeleira.

[6] Todos os dias da sua consagração para o SENHOR, não se aproximará de um cadáver.

[7] Por seu pai, ou por sua mãe, ou por seu irmão, ou por sua irmã, por eles se não contaminará, quando morrerem; porquanto o nazireado do seu Deus está sobre a sua cabeça.

[8] Por todos os dias do seu nazireado, santo será ao SENHOR.

Tada moteris bus pastatytaVIEŠPATIES akivaizdoje, ir kunigas pritaikys jai visas šias apeigas.

[31]Vyras bus laisvas nuo kaltės, bet moteris užsitrauks kaltę“.

Skaičių 6

Nuostatai nazyrams

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[2]„Kalbėk izraelitams, sakydamas: kai kas nors, vyras ar moteris, padaro ypatingą įžadą – nazyro įžadą – pasišvęstiVIEŠPAČIUI,

[3]toks žmogus turi susilaikyti nuo vyno ir kitų svaigalų, susilaikyti nuo acto iš vyno ar bet kokių kitų svaigalų, negerti jokios vynuogių sunkos ir nevalgyti nei šviežių, nei džiovintų vynuogių.

[4]Visą laiką, kol yra nazyras, jis nevalgys nieko, kas gaunama iš vynmedžio, nevalgys net sėklų bei žievelių.

[5]Per visas nazyrato įžado dienas skustuvas nepalies jo galvos; kol nepasibaigs laikas, kuriam jis įžadu pasišventė VIEŠPAČIUI, jis bus pašvęstas, augins ilgus plaukus ir pins į kasas.

[6]Per visas dienas, kuriomis pasišventė VIEŠPAČIUI, jis neįžengs į vietą, kur yra numirėlis.

[7]Net jeigu numirtų jo tėvas ar motina, brolis ar sesuo, jis negali savęs suteršti, nes jo pasišventimas yra jam ant galvos.

[8]Visą laiką, kol jis yra nazyras, jis pašvęstas VIEŠPAČIUI.

[9] Se alguém vier a morrer junto a ele subitamente, e contaminar a cabeça do seu nazireado, rapará a cabeça no dia da sua purificação; ao sétimo dia, a rapará.
[10] Ao oitavo dia, trará duas rolas ou dois pombinhos ao sacerdote, à porta da tenda da congregação;
[11] o sacerdote oferecerá um como oferta pelo pecado e o outro, para holocausto; e fará expiação por ele, visto que pecou relativamente ao morto; assim, naquele mesmo dia, consagrará a sua cabeça.
[12] Então, consagrará os dias do seu nazireado ao SENHOR e, para oferta pela culpa, trará um cordeiro de um ano; os dias antecedentes serão perdidos, porquanto o seu nazireado foi contaminado.
[13] Esta é a lei do nazireu: no dia em que se cumprirem os dias do seu nazireado, será trazido à porta da tenda da congregação.
[14] Ele apresentará a sua oferta ao SENHOR, um cordeiro de um ano, sem defeito, em holocausto, e uma cordeira de um ano, sem defeito, para oferta pelo pecado, e um carneiro, sem defeito, por oferta pacífica,
[15] e um cesto de pães asmos, bolos de flor de farinha com azeite, amassados, e obreias asmas untadas com azeite, como também a sua oferta de manjares e as suas libações.
[16] O sacerdote os trará perante o SENHOR e apresentará a sua oferta pelo pecado e o seu holocausto;

[9]Jeigu kas nors labai staiga šalia jo numirtų, suteršdamas pašvęstą galvą, jis nusiskus galvą tą dieną, kai taps švarus; septintą dieną jis nusiskus galvą.
[10]Aštuntą dieną jis atneš du purplelius ar du jaunus balandžius kunigui prie įėjimo į Susitikimo Palapinę.
[11]Kunigas paaukos vieną kaip auką už nuodėmę, o kitą – kaip deginamąją auką ir atliks permaldavimą už jį, nes jis užsitraukė kaltę per numirėlį. Tą pačią dieną jis vėl pašvęs savo galvą,
[12]vėl paskirs VIEŠPAČIUI nazyrato dienas ir atves metinį avinėlį kaip atnašą už nuodėmę. Ankstesnis laikas nebus įskaitytas, nes pašvęstoji galva buvo suteršta.
[13]Tokios yra nazyro apeigos: tą dieną, kai jo pašventimo laikas baigiasi, jis turi būti atvestas prie Susitikimo Palapinės įėjimo.
[14]Kaip savo dovanąVIEŠPAČIUI jis atves vieną sveiką mitulę avį kaip deginamąją auką, vieną sveiką mitulę avį kaip auką už nuodėmę, vieną sveiką aviną kaip bendravimo auką,
[15]atneš pintinę neraugintos duonos kepalų iš geriausių miltų, įmaišytų aliejumi, neraugintų, aliejumi apteptų plokštainių drauge su javų ir liejamosiomis atnašomis.
[16]Visa kunigas atnašaus VIEŠPATIESakivaizdoje, paaukos jo auką už nuodėmę bei deginamąją auką,

17 oferecerá o carneiro em sacrifício pacífico ao SENHOR, com o cesto dos pães asmos; o sacerdote apresentará também a devida oferta de manjares e a libação.

18 O nazireu, à porta da tenda da congregação, rapará a cabeleira do seu nazireado, e tomá-la-á, e a porá sobre o fogo que está debaixo do sacrifício pacífico.

19 Depois, o sacerdote tomará a espádua cozida do carneiro, e um bolo asmo do cesto, e uma obreia asma e os porá nas mãos do nazireu, depois de haver este rapado a cabeleira do seu nazireado.

20 O sacerdote os moverá em oferta movida perante o SENHOR; isto é santo para o sacerdote, juntamente com o peito da oferta movida e com a coxa da oferta; depois disto, o nazireu pode beber vinho.

21 Esta é a lei do nazireu que fizer voto; a sua oferta ao SENHOR será segundo o seu nazireado, afora o que as suas posses lhe permitirem; segundo o voto que fizer, assim fará conforme a lei do seu nazireado.

A bênção sacerdotal

22 Disse o SENHOR a Moisés:

23 Fala a Arão e a seus filhos, dizendo: Assim abençoareis os filhos de Israel e dir-lhes-eis:

24 O SENHOR te abençoe e te guarde;

25 o SENHOR faça resplandecer o rosto sobre ti e tenha misericórdia de ti;

26 o SENHOR sobre ti levante o rosto e te dê a paz.

17atnašaus aviną kaip bendravimo auką VIEŠPAČIUI drauge su neraugintos duonos pintine; kunigas taip pat paaukos javų bei liejamąją atnašą.

18Tada nazyras nusiskus pašvęstą galvą prie įėjimo į Susitikimo Palapinę ir, nunešęs plaukus nuo pašvęstos galvos, padės juos ant ugnies po bendravimo auka.

19Tada, kai jis bus nusiskutęs savo pašvęstą galvą, kunigas paims išvirtą avino mentę, vieną neraugintą kepalą iš pintinės, vieną neraugintą plokštainį ir padės juos nazyrui ant delnų.

20Paskui kunigas pakylės juos kaip siūbuojamąją atnašą VIEŠPATIES akivaizdoje. Jie bus kunigui šventa dalis drauge su siūbuojamosios atnašos krūtine ir dovanos atnašos mente. Po to nazyras gali gerti vyną.

21Tokios tat yra įžadą darančio nazyro pareigos. Jo atnaša VIEŠPAČIUIturi būti pagal nazyrato įžadą, neskaitant to, ką dar jis išgali duoti. Pagal tai, kokį įžadą jis bus padaręs, taip jis turi ir elgtis, vykdydamas savo pašventimo nuostatus“.

Kunigiškasis palaiminimas

22VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

23„Kalbėk Aaronui ir jo sūnums ir sakyk jiems: ‘Taip laiminsite izraelitus. Sakykite jiems:

24VIEŠPATS telaimina ir tesaugo tave!

25VIEŠPATS tenušviečia tave savo veidu ir tebūna tau maloningas!

26VIEŠPATS tepažvelgia į tave maloniai ir tesuteikia tau ramybę!’

[27] Assim, porão o meu nome sobre os filhos de Israel, e eu os abençoarei.

Números 7

As ofertas dos príncipes na dedicação do altar

[1] No dia em que Moisés acabou de levantar o tabernáculo, e o ungiu, e o consagrou e todos os seus utensílios, bem como o altar e todos os seus pertences,

[2] os príncipes de Israel, os cabeças da casa de seus pais, os que foram príncipes das tribos, que haviam presidido o censo, ofereceram

[3] e trouxeram a sua oferta perante o SENHOR: seis carros cobertos e doze bois; cada dois príncipes ofereceram um carro, e cada um deles, um boi; e os apresentaram diante do tabernáculo.

[4] Disse o SENHOR a Moisés:

[5] Recebe-os deles, e serão destinados ao serviço da tenda da congregação; e os darás aos levitas, a cada um segundo o seu serviço.

[6] Moisés recebeu os carros e os bois e os deu aos levitas.

[7] Dois carros e quatro bois deu aos filhos de Gérson, segundo o seu serviço;

[8] quatro carros e oito bois deu aos filhos de Merari, segundo o seu serviço, sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

[9] Mas aos filhos de Coate nada deu, porquanto a seu cargo estava o santuário, que deviam levar aos ombros.

[27]Taip jie tars mano vardą izraelitams, ir aš juos palaiminsiu“.

Skaičių 7

Vadų atnašos

[1]Tą dieną, kai Mozė baigė statyti Padangtę, patepė ir pašventė ją su visu jos apstatymu, patepė ir pašventė aukurą su visais jo reikmenimis,

[2]atnašas įteikė Izraelio vadai, būtent galvos jų protėvių namų, giminių vadai ir vadovavusieji surašytiesiems.

[3]Atnašos, kurias jie atgabeno VIEŠPATIESakivaizdon, buvo šeši dengti vežimai ir dvylika jaučių – po vežimą nuo dviejų vadų ir po jautį nuo kiekvieno. Jos buvo įteiktos prie Padangtės.

[4]Tada VIEŠPATS tarė Mozei:

[5]„Priimk jas iš jų Susitikimo Palapinės tarnybai ir atiduok levitams pagal jų tarnybą“.

[6]Mozė priėmė vežimus bei jaučius ir perdavė levitams.

[7]Du vežimus ir keturis jaučius davė Geršono žmonėms pagal jų tarnybą,

[8]o keturis vežimus ir aštuonis jaučius – Merario žmonėms pagal jų tarnybą, kunigo Aarono sūnaus Itamaro prižiūrimą.

[9]O Kehato žmonėms nedavė jokio vežimo, nes jiems buvo pavesta rūpintis šventaisiais daiktais, kurie turėjo būti nešami ant pečių.

[10] Ofereceram os príncipes para a consagração do altar, no dia em que foi ungido; sim, apresentaram a sua oferta perante o altar.

[10]Vadai davė atnašas ir aukurui pašvęsti tą dieną, kai jis buvo pateptas. Vadams prie aukuro įteikiant savo atnašas,

[11] Disse o SENHOR a Moisés: Cada príncipe apresentará, no seu dia, a sua oferta para a consagração do altar.

[11]VIEŠPATS tarė Mozei: „Teduoda jie savo atnašas aukurui pašvęsti kasdien po vieną“.

[12] O que, pois, no primeiro dia, apresentou a sua oferta foi Naassom, filho de Aminadabe, pela tribo de Judá.

[12]Pirmą dieną savo atnašą įteikė Aminadabo sūnus Nachšonas iš Judo giminės.

[13] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[13]Jo atnaša buvo sidabro dubuo, sveriantis šimtą trisdešimt šekelių, sidabro taurė, sverianti septyniasdešimt šekelių pagal šventyklos šekelį, – abu pilni geriausių miltų, įmaišytų aliejumi, javų atnašai,

[14] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[14]aukso lėkštė, sverianti dešimt šekelių, pilna smilkalų,

[15] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[15]jautukas, avinas ir mitulis avinėlis deginamajai aukai,

[16] um bode, para oferta pelo pecado;

[16]ožys aukai už nuodėmę

[17] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Naassom, filho de Aminadabe.

[17]ir du jaučiai, penki avinai, penki ožiai bei penki mituliai avinėliai bendravimo aukai. Tokia buvo Aminadabo sūnaus Nachšono atnaša.

[18] No segundo dia, fez a sua oferta Natanael, filho de Zuar, príncipe de Issacar.

[18]Antrą dieną atnašą įteikė Isacharo vadas Netanelio sūnus Cuaras. Jis įteikė kaip savo atnašą sidabro dubenį, sveriantį šimtą trisdešimt šekelių,

[19] Como sua oferta apresentou um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[19]sidabro taurę, sveriančią septyniasdešimt šekelių pagal šventyklos šekelį, – abu pilnus geriausių miltų, įmaišytų aliejumi, javų atnašai,

[20] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
[21] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
[22] um bode, para oferta pelo pecado;
[23] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Natanael, filho de Zuar.
[24] No terceiro dia, chegou o príncipe dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.
[25] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;
[26] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
[27] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
[28] um bode, para oferta pelo pecado;
[29] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Eliabe, filho de Helom.
[30] No quarto dia, chegou o príncipe dos filhos de Rúben, Elizur, filho de Sedeur.
[31] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[20]aukso lėkštę, sveriančią dešimt šekelių, pilną smilkalų,
[21]jautuką, aviną ir mitulį avinėlį kaip deginamąją auką,
[22]ožį kaip auką už nuodėmę
[23]ir du jaučius, penkis avinus, penkis ožius bei penkis mitulius avinėlius kaip bendravimo auką. Tokia buvo Netanelio sūnaus Cuaro atnaša.
[24]Trečią dieną – Zabulono giminės vadas Helono sūnus Eliabas.
[25]Jo atnaša buvo sidabro dubuo, sveriantis šimtą trisdešimt šekelių, sidabro taurė, sverianti septyniasdešimt šekelių pagal šventyklos šekelį, – abu pilni geriausių miltų, įmaišytų aliejumi, javų atnašai,
[26]aukso lėkštė, sverianti dešimt šekelių, pilna smilkalų,
[27]jautukas, avinas ir mitulis avinėlis deginamajai aukai,
[28]ožys aukai už nuodėmę
[29]ir du jaučiai, penki avinai, penki ožiai bei penki mituliai avinėliai bendravimo aukai. Tokia buvo Helono sūnaus Eliabo atnaša.
[30]Ketvirtą dieną – Rubeno giminės vadas Šedeūro sūnus Elicūras.
[31]Jo atnaša buvo sidabro dubuo, sveriantis šimtą trisdešimt šekelių, sidabro taurė, sverianti septyniasdešimt šekelių pagal šventyklos šekelį, – abu pilni geriausių miltų, įmaišytų aliejumi, javų atnašai,

32 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
33 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
34 um bode, para oferta pelo pecado;
35 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Elizur, filho de Sedeur.
36 No quinto dia, chegou o príncipe dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai.
37 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;
38 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
39 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
40 um bode, para oferta pelo pecado;
41 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Selumiel, filho de Zurisadai.
42 No sexto dia, chegou o príncipe dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.
43 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

32aukso lėkštė, sverianti dešimt šekelių, pilna smilkalų,
33jautukas, avinas ir mitulis avinėlis deginamajai aukai,
34ožys aukai už nuodėmę
35ir du jaučiai, penki avinai, penki ožiai bei penki mituliai avinėliai bendravimo aukai. Tokia buvo Šedeūro sūnaus Elicūro atnaša.
36Penktą dieną – Simeono giminės vadas Cūrišadajo sūnus Šelumielis.
37Jo atnaša buvo sidabro dubuo, sveriantis šimtą trisdešimt šekelių, sidabro taurė, sverianti septyniasdešimt šekelių pagal šventyklos šekelį, – abu pilni geriausių miltų, įmaišytų aliejumi, javų atnašai,
38aukso lėkštė, sverianti dešimt šekelių, pilna smilkalų,
39jautukas, avinas ir mitulis avinėlis deginamajai aukai,
40ožys aukai už nuodėmę
41ir du jaučiai, penki avinai, penki ožiai bei penki mituliai avinėliai bendravimo aukai. Tokia buvo Cūrišadajo sūnaus Šelumielio atnaša.
42Šeštą dieną – Gado giminės vadas Deuelio sūnus Eljasafas.
43Jo atnaša buvo sidabro dubuo, sveriantis šimtą trisdešimt šekelių, sidabro taurė, sverianti septyniasdešimt šekelių pagal šventyklos šekelį, – abu pilni geriausių miltų, įmaišytų aliejumi, javų atnašai,

44 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

45 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

46 um bode, para oferta pelo pecado;

47 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Eliasafe, filho de Deuel.

48 No sétimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Efraim, Elisama, filho de Amiúde.

49 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

50 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

51 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

52 um bode, para oferta pelo pecado;

53 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Elisama, filho de Amiúde.

54 No oitavo dia, chegou o príncipe dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur.

55 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha,

44aukso lėkštė, sverianti dešimt šekelių, pilna smilkalų,

45jautukas, avinas ir mitulis avinėlis deginamajai aukai,

46ožys aukai už nuodėmę

47ir du jaučiai, penki avinai, penki ožiai bei penki mituliai avinėliai bendravimo aukai. Tokia buvo Deuelio sūnaus Eljasafo atnaša.

48Septintą dieną – Efraimo giminės vadas Amihudo sūnus Elišama.

49Jo atnaša buvo sidabro dubuo, sveriantis šimtą trisdešimt šekelių, sidabro taurė, sverianti septyniasdešimt šekelių pagal šventyklos šekelį, – abu pilni geriausių miltų, įmaišytų aliejumi, javų atnašai,

50aukso lėkštė, sverianti dešimt šekelių, pilna smilkalų,

51jautukas, avinas ir mitulis avinėlis deginamajai aukai,

52ožys aukai už nuodėmę

53ir du jaučiai, penki avinai, penki ožiai bei penki mituliai avinėliai bendravimo aukai. Tokia buvo Amihudo sūnaus Elišamos atnaša.

54Aštuntą dieną – Manaso giminės vadas Pedacūro sūnus Gamelielis.

55Jo atnaša buvo sidabro dubuo, sveriantis šimtą trisdešimt šekelių, sidabro taurė, sverianti septyniasdešimt šekelių pagal šventyklos šekelį, – abu pilni geriausių miltų, įmaišytų aliejumi, javų atnašai,

amassada com azeite, para oferta de manjares;

56 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

57 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

58 um bode, para oferta pelo pecado;

59 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Gamaliel, filho de Pedazur.

60 No dia nono, chegou o príncipe dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.

61 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

62 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

63 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

64 um bode, para oferta pelo pecado;

65 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Abidã, filho de Gideoni.

66 No décimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Dã, Aiezer, filho de Amisadai.

67 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha,

56aukso lėkštė, sverianti dešimt šekelių, pilna smilkalų,

57jautukas, avinas ir mitulis avinėlis deginamajai aukai,

58ožys aukai už nuodėmę

59ir du jaučiai, penki avinai, penki ožiai bei penki mituliai avinėliai bendravimo aukai. Tokia buvo Pedacūro sūnaus Gamelielio atnaša.

60Devintą dieną – Benjamino giminės vadas Gideonio sūnus Abidanas.

61Jo atnaša buvo sidabro dubuo, sveriantis šimtą trisdešimt šekelių, sidabro taurė, sverianti septyniasdešimt šekelių pagal šventyklos šekelį, – abu pilni geriausių miltų, įmaišytų aliejumi, javų atnašai,

62aukso lėkštė, sverianti dešimt šekelių, pilna smilkalų,

63jautukas, avinas ir mitulis avinėlis deginamajai aukai,

64ožys aukai už nuodėmę

65ir du jaučiai, penki avinai, penki ožiai bei penki mituliai avinėliai bendravimo aukai. Tokia buvo Gideonio sūnaus Abidano atnaša.

66Dešimtą dieną – Dano giminės vadas Amišadajo sūnus Ahiezeras.

67Jo atnaša buvo sidabro dubuo, sveriantis šimtą trisdešimt šekelių, sidabro taurė, sverianti septyniasdešimt šekelių pagal

amassada com azeite, para oferta de manjares;

68 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

69 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

70 um bode, para oferta pelo pecado;

71 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Aiezer, filho de Amisadai.

72 No dia undécimo, chegou o príncipe dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã.

73 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

74 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

75 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

76 um bode, para oferta pelo pecado;

77 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Pagiel, filho de Ocrã.

78 No duodécimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

79 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha,

šventyklos šekelį, – abu pilni geriausių miltų, įmaišytų aliejumi, javų atnašai,

68aukso lėkštė, sverianti dešimt šekelių, pilna smilkalų,

69jautukas, avinas ir mitulis avinėlis deginamajai aukai,

70ožys aukai už nuodėmę

71ir du jaučiai, penki avinai, penki ožiai bei penki mituliai avinėliai bendravimo aukai. Tokia buvo Amišadajo sūnaus Ahiezero atnaša.

72Vienuoliktą dieną – Ašero žmonių vadas Ochrano sūnus Pagielis.

73Jo atnaša buvo sidabro dubuo, sveriantis šimtą trisdešimt šekelių, sidabro taurė, sverianti septyniasdešimt šekelių pagal šventyklos šekelį, – abu pilni geriausių miltų, įmaišytų aliejumi, javų atnašai,

74aukso lėkštė, sverianti dešimt šekelių, pilna smilkalų,

75jautukas, avinas ir mitulis avinėlis deginamajai aukai,

76ožys aukai už nuodėmę

77ir du jaučiai, penki avinai, penki ožiai bei penki mituliai avinėliai bendravimo aukai.

78Dvyliktą dieną – Naftalio žmonių vadas Enano sūnus Ahyra.

79Jo atnaša buvo sidabro dubuo, sveriantis šimtą trisdešimt šekelių, sidabro taurė, sverianti septyniasdešimt šekelių pagal šventyklos šekelį, – abu pilni geriausių miltų, įmaišytų aliejumi, javų atnašai,

amassada com azeite, para oferta de manjares;

80 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

81 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

82 um bode, para oferta pelo pecado;

83 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Aira, filho de Enã.

84 Esta é a dádiva feita pelos príncipes de Israel para a consagração do altar, no dia em que foi ungido: doze pratos de prata, doze bacias de prata, doze recipientes de ouro;

85 cada prato de prata, de cento e trinta siclos, e cada bacia, de setenta; toda a prata dos utensílios foi de dois mil e quatrocentos siclos, segundo o siclo do santuário;

86 doze recipientes de ouro cheios de incenso, cada um de dez siclos, segundo o siclo do santuário; todo o ouro dos recipientes foi de cento e vinte siclos;

87 todos os animais para o holocausto foram doze novilhos; carneiros, doze; doze cordeiros de um ano, com a sua oferta de manjares; e doze bodes para oferta pelo pecado.

88 E todos os animais para o sacrifício pacífico foram vinte e quatro novilhos; os carneiros, sessenta; os bodes, sessenta; os cordeiros de um ano, sessenta; esta é a

80aukso lėkštė, sverianti dešimt šekelių, pilna smilkalų,

81jautukas, avinas ir mitulis avinėlis deginamajai aukai,

82ožys aukai už nuodėmę

83ir du jaučiai, penki avinai, penki ožiai bei penki mituliai avinėliai bendravimo aukai. Tokia buvo Enano sūnaus Ahyros atnaša.

84Tokia tat buvo pašventimo atnaša aukurui iš Izraelio vadų tą dieną, kai jis buvo pateptas: dvylika sidabro dubenų, dvylika sidabro taurių,

85kiekvienas dubuo, sveriantis šimtą trisdešimt šekelių, o kiekviena taurė – septyniasdešimt, iš viso sidabro indų buvo du tūkstančiai keturi šimtai šekelių pagal šventyklos šekelį;

86dvylika aukso lėkščių, pilnų smilkalų, kiekviena sverianti dešimt šekelių pagal šventyklos šekelį, iš viso aukso lėkščių buvo šimtas dvidešimt šekelių;

87iš viso galvijų deginamajai aukai buvo dvylika jaučių, dvylika avinų, dvylika mitulių avinėlių drauge su jų javų atnaša ir dvylika ožių aukai už nuodėmę;

88iš viso bendravimo aukai galvijų buvo: dvidešimt keturi jaučiai, šešiasdešimt avinų, šešiasdešimt ožių ir šešiasdešimt mitulių avinėlių. Tokia buvo pašventimo

dádiva para a consagração do altar, depois que foi ungido.

[89] Quando entrava Moisés na tenda da congregação para falar com o SENHOR, então, ouvia a voz que lhe falava de cima do propiciatório, que está sobre a arca do Testemunho entre os dois querubins; assim lhe falava.

Números 8

As sete lâmpadas do santuário

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a Arão e dize-lhe: Quando colocares as lâmpadas, seja de tal maneira que venham as sete a alumiar defronte do candelabro.

[3] E Arão fez assim; colocou as lâmpadas para que alumiassem defronte do candelabro, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[4] O candelabro era feito de ouro batido desde o seu pedestal até às suas flores; segundo o modelo que o SENHOR mostrara a Moisés, assim ele fez o candelabro.

A consagração dos levitas

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[6] Toma os levitas do meio dos filhos de Israel e purifica-os;

[7] assim lhes farás, para os purificar: asperge sobre eles a água da expiação; e sobre todo o seu corpo farão passar a navalha, lavarão as suas vestes e se purificarão;

atnaša aukurui po to, kai jis buvo pateptas.

[89]Kada tik Mozė įeidavo į Susitikimo Palapinę kalbėtis su VIEŠPAČIU, jis girdėdavo jam kalbant balsą nuo malonės sosto, kuris buvo ant Sandoros Skrynios tarp dviejų kerubų. Taip jis kalbėdavo jam.

Skaičių 8

Aukso žvakidė

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[2]„Kalbėk Aaronui ir sakyk jam: ‘Kai dėsi žibintus, teapšviečia septynetas žibintų vietą žvakidės priekyje’“.

[3]Aaronas taip ir padarė. Jis įdėjo žibintus, kad apšviestų vietą žvakidės priekyje, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

[4]O žvakidė buvo šitaip padirbta: ji buvo kalstyto aukso dirbinys, nukalta nuo pat koto ligi vainiklapio pagal pavyzdį, kurį VIEŠPATS parodė Mozei. Taip jis padirbo žvakidę.

Levitų pašventimas

[5]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[6]„Paimk levitus iš izraelitų ir apvalyk juos.

[7]Štai ką turėsi daryti, kad juos apvalytum. Apšlakstyk juos apvalymo vandeniu, tepereina visą savo kūną skustuvu, teišsiskalbia drabužius ir teapvalo save.

[8] e tomarão um novilho, com a sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite; tu, porém, tomarás outro novilho para oferta pelo pecado.

[8]Tada jie tepaima jautuką ir geriausių miltų, įmaišytų aliejumi, javų atnašai, o tu paimsi kitą jautuką aukai už nuodėmę.

[9] Farás chegar os levitas perante a tenda da congregação; e ajuntarás toda a congregação dos filhos de Israel.

[9]Atvesi levitus priešais Susitikimo Palapinę ir sušauksi visą izraelitų bendriją.

[10] Quando, pois, fizerem chegar os levitas perante o SENHOR, os filhos de Israel porão as mãos sobre eles.

[10]Tau atvedus levitus priešais VIEŠPATĮ, izraelitai uždės savo rankas ant levitų,

[11] Arão apresentará os levitas como oferta movida perante o SENHOR, da parte dos filhos de Israel; e serão para o serviço do SENHOR.

[11]o Aaronas paaukos levitus kaip siūbuojamąją atnašą nuo izraelitų, kad jie atliktų VIEŠPATIES tarnybą.

[12] Os levitas porão as mãos sobre a cabeça dos novilhos; e tu sacrificarás um para oferta pelo pecado e o outro para holocausto ao SENHOR, para fazer expiação pelos levitas.

[12]Dabar levitai uždės rankas jaučiams ant galvos, ir jis paaukos vieną kaip auką už nuodėmę, o kitą – kaip deginamąją auką permaldavimui už levitus.

[13] Porás os levitas perante Arão e perante os seus filhos e os apresentarás por oferta movida ao SENHOR.

[13]Atvedęs levitus priešais Aaroną ir jo sūnus, paaukosi juos kaip siūbuojamąją atnašąVIEŠPAČIUI.

[14] E separarás os levitas do meio dos filhos de Israel; os levitas serão meus.

[14]Taip atskirsi levitus nuo kitų izraelitų, kad jie būtų mano.

[15] Depois disso, entrarão os levitas para fazerem o serviço da tenda da congregação; e tu os purificarás e, por oferta movida, os apresentarás,

[15]Paskui levitai gali įeiti atlikti tarnybą Susitikimo Palapinėje. Tu juos apvalei ir paaukojai kaip siūbuojamąją atnašą,

[16] porquanto eles dentre os filhos de Israel me são dados; em lugar de todo aquele que abre a madre, do primogênito de cada um dos filhos de Israel, para mim os tomei.

[16]nes jie iš izraelitų pašvęsti man besąlygiškai. Aš juos pasiėmiau vietoj visų, kurie atveria įsčias, visų izraelitų pirmagimių,

[17] Porque meu é todo primogênito entre os filhos de Israel, tanto de homens como de animais; no dia em que, na terra do Egito,

[17]nes visi izraelitų pirmagimiai – žmonių ir gyvulių pirmagimiai – yra mano. Aš juos

feri todo primogênito, os consagrei para mim.

[18] Tomei os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel.

[19] E os levitas, dados a Arão e a seus filhos, dentre os filhos de Israel, entreguei-os para fazerem o serviço dos filhos de Israel na tenda da congregação e para fazerem expiação por eles, para que não haja praga entre o povo de Israel, chegando-se os filhos de Israel ao santuário.

[20] E assim fez Moisés, e Arão, e toda a congregação dos filhos de Israel com os levitas; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram os filhos de Israel.

[21] Os levitas se purificaram e lavaram as suas vestes, e Arão os apresentou por oferta movida perante o SENHOR e fez expiação por eles, para purificá-los.

[22] Depois disso, chegaram os levitas, para fazerem o seu serviço na tenda da congregação, perante Arão e seus filhos; como o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram.

[23] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[24] Isto é o que toca aos levitas: da idade de vinte e cinco anos para cima entrarão, para fazerem o seu serviço na tenda da congregação;

[25] mas desde a idade de cinqüenta anos desobrigar-se-ão do serviço e nunca mais servirão;

pašvenčiau sau nuo tos dienos, kurią ištikau pirmagimius Egipto žemėje.

[18]Aš pasiėmiau levitus vietoj visų izraelitų pirmagimių.

[19]Be to, aš daviau levitus iš izraelitų kaip dovaną Aaronui ir jo sūnums, kad tarnautų už izraelitus prie Susitikimo Palapinės ir atliktų permaldavimą už izraelitus, idant neištiktų izraelitų kokia rykštė už ėjimą per arti prie šventyklos“.

[20]Mozė ir Aaronas bei visa izraelitų bendrija taip ir pasielgė su levitais. Izraelitai elgėsi su levitais, kaip VIEŠPATS buvo įsakęs.

[21]Levitai apsivalė nuo nuodėmės ir išsiskalbė drabužius. Tada Aaronas paaukojo juos kaip siūbuojamąją atnašą VIEŠPATIES akivaizdoje; Aaronas už juos atliko permaldavimą jiems apvalyti.

[22]Po to levitai įėjo į Susitikimo Palapinę eiti savo tarnybos Aarono ir jo sūnų prižiūrimi. Kaip VIEŠPATS buvo Mozei dėl levitų įsakęs, taip jie ir padarė.

[23]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[24]„Štai levitų nuostatai: nuo dvidešimt penkerių metų ir vyresni jie pradės atlikinėti pareigas Susitikimo Palapinės tarnyboje;

[25]sulaukę penkiasdešimt metų, pasitrauks iš tarnybos pareigų ir daugiau nebetarnaus.

[26] porém ajudarão aos seus irmãos na tenda da congregação, no tocante ao cargo deles; não terão mais serviço. Assim farás com os levitas quanto aos seus deveres.

Números 9

A celebração da Páscoa

[1] Falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, no ano segundo da sua saída da terra do Egito, no mês primeiro, dizendo:

[2] Celebrem os filhos de Israel a Páscoa a seu tempo.

[3] No dia catorze deste mês, ao crepúsculo da tarde, a seu tempo a celebrareis; segundo todos os seus estatutos e segundo todos os seus ritos, a celebrareis.

[4] Disse, pois, Moisés aos filhos de Israel que celebrassem a Páscoa.

[5] Então, celebraram a Páscoa no dia catorze do mês primeiro, ao crepúsculo da tarde, no deserto do Sinai; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

[6] Houve alguns que se acharam imundos por terem tocado o cadáver de um homem, de maneira que não puderam celebrar a Páscoa naquele dia; por isso, chegando-se perante Moisés e Arão,

[7] disseram-lhes: Estamos imundos por termos tocado o cadáver de um homem; por que havemos de ser privados de apresentar a oferta do SENHOR, a seu tempo, no meio dos filhos de Israel?

[8] Respondeu-lhes Moisés: Esperai, e ouvirei o que o SENHOR vos ordenará.

[9] Então, disse o SENHOR a Moisés:

[26]Jie gali padėti savo broliams Susitikimo Palapinėje eiti pareigas, bet tarnybos nebeatliks. Taip elgsiesi su levitais, skirstydamas jiems pareigas“.

Skaičių 9

Pascha

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei Sinajaus dykumoje antrųjų metų pirmą mėnesį po jų išėjimo iš Egipto, tardamas:

[2]„Teatnašauja izraelitai Paschą nustatytu laiku.

[3]Šio mėnesio keturioliktą dieną temstant atnašausite ją nustatytu laiku, atnašausite ją pagal visus įstatus ir apeigas“.

[4]Tad Mozė paliepė izraelitams atnašauti Paschą,

[5]ir jie atnašavo pirmo mėnesio keturioliktą dieną temstant Sinajaus dykumoje. Izraelitai visa padarė, kaip VIEŠPATSbuvo Mozei įsakęs.

[6]Atsitiko taip, kad buvo žmonių, kurie tapo nešvarūs dėl prisilietimo prie numirėlio ir negalėjo tą dieną atnašauti Paschos. Tą pačią dieną jie atskubėjo pas Mozę ir Aaroną

[7]ir sakė jiems: „Nors ir esame nešvarūs dėl prisilietimo prie numirėlio, kodėl gi mums turi būti neleidžiama aukoti nustatytu laiku VIEŠPATIES atnašą drauge su kitais izraelitais?“

[8]Mozė atsakė jiems: „Palaukite, leiskite man išgirsti, ką VIEŠPATS įsakys“.

[9]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[10] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém entre vós ou entre as vossas gerações achar-se imundo por causa de um morto ou se achar em jornada longe de vós, contudo, ainda celebrará a Páscoa ao SENHOR.

[10]„Kalbėk izraelitams, sakydamas: ‘Jei kas nors iš jūsų ar iš jūsų palikuonių taptų nešvarus, paliesdamas numirėlį, ar būtų tolimoje kelionėje, vis dėlto galės atnašauti PaschąVIEŠPAČIUI.

[11] No mês segundo, no dia catorze, no crepúsculo da tarde, a celebrarão; com pães asmos e ervas amargas a comerão.

[11]Jie atnašaus ją antro mėnesio keturioliktą dieną, temstant; jie valgys avinėlį su nerauginta duona ir karčiosiomis žolėmis.

[12] Dela nada deixarão até à manhã e dela não quebrarão osso algum; segundo todo o estatuto da Páscoa, a celebrarão.

[12]Nieko iš jo nepaliks ligi ryto, nesulaužys jokio kaulo. Jie atnašaus jį pagal Paschos apeigas.

[13] Porém, se um homem achar-se limpo, e não estiver de caminho, e deixar de celebrar a Páscoa, essa alma será eliminada do seu povo, porquanto não apresentou a oferta do SENHOR, a seu tempo; tal homem levará sobre si o seu pecado.

[13]Bet jei kas nors, būdamas švarus ir ne kelionėje, susilaikytų atnašauti Paschą, jis bus atskirtas nuo tautos, nes neatnašavo VIEŠPAČIUIaukos nustatytu laiku. Tas žmogus turės pakelti savo nuodėmės padarinius.

[14] Se um estrangeiro habitar entre vós e também celebrar a Páscoa ao SENHOR, segundo o estatuto da Páscoa e segundo o seu rito, assim a celebrará; um só estatuto haverá para vós outros, tanto para o estrangeiro como para o natural da terra.

[14]Jei ateivis, gyvenantis tarp jūsų, norėtų atnašauti Paschą VIEŠPAČIUI, jis tai turi daryti pagal Paschos nuostatus ir apeigas. Abiem – ateiviui ir krašto piliečiui – apeigos bus tos pačios’“.

A nuvem sobre o tabernáculo

Êxodo 40.34-38

Debesis viršum Padangtės

[15] No dia em que foi erigido o tabernáculo, a nuvem o cobriu, a saber, a tenda do Testemunho; e, à tarde, estava sobre o tabernáculo uma aparência de fogo até à manhã.

[15]Tą dieną, kai buvo pastatyta Padangtė, debesis apdengė Padangtę, Sandoros Palapinę. O nuo vakaro ligi ryto jis buvo viršum Padangtės tarsi ugnis.

[16] Assim era de contínuo: a nuvem o cobria, e, de noite, havia aparência de fogo.

[16]Taip būdavo nuolat: dieną ją dengdavo debesis, o naktį pasidarydavo tarsi ugnis.

[17] Quando a nuvem se erguia de sobre a tenda, os filhos de Israel se punham em marcha; e, no lugar onde a nuvem parava, aí os filhos de Israel se acampavam.

[18] Segundo o mandado do SENHOR, os filhos de Israel partiam e, segundo o mandado do SENHOR, se acampavam; por todo o tempo em que a nuvem pairava sobre o tabernáculo, permaneciam acampados.

[19] Quando a nuvem se detinha muitos dias sobre o tabernáculo, então, os filhos de Israel cumpriam a ordem do SENHOR e não partiam.

[20] Às vezes, a nuvem ficava poucos dias sobre o tabernáculo; então, segundo o mandado do SENHOR, permaneciam e, segundo a ordem do SENHOR, partiam.

[21] Às vezes, a nuvem ficava desde a tarde até à manhã; quando, pela manhã, a nuvem se erguia, punham-se em marcha; quer de dia, quer de noite, erguendo-se a nuvem, partiam.

[22] Se a nuvem se detinha sobre o tabernáculo por dois dias, ou um mês, ou por mais tempo, enquanto pairava sobre ele, os filhos de Israel permaneciam acampados e não se punham em marcha; mas, erguendo-se ela, partiam.

[23] Segundo o mandado do SENHOR, se acampavam e, segundo o mandado do SENHOR, se punham em marcha; cumpriam o seu dever para com o

[17]Kai tik debesis pakildavo nuo Padangtės, izraelitai leisdavosi kelionėn ir toje vietoje, kur debesis sustodavo, įsirengdavo stovyklą.

[18]VIEŠPAČIUI įsakius, izraelitai iškeliaudavo ir, VIEŠPAČIUI įsakius, įsirengdavo stovyklą. Kol debesis laikydavosi viršum Padangtės, tol jie pasilikdavo stovykloje.

[19]Net jeigu debesis pasilikdavo viršum Padangtės daug dienų, izraelitai paklusdavo VIEŠPAČIUI ir nekeliaudavo.

[20]Tačiau kartais debesis pasilikdavo viršum Padangtės tik keletą dienų. VIEŠPATIESįsakymu jie statydavosi palapines ir VIEŠPATIES įsakymu iškeliaudavo.

[21]Kartais debesis pasilikdavo tik nuo vakaro ligi ryto; kai debesis pakildavo ryto metą, jie leisdavosi kelionėn. Dieną ar naktį, kai tik debesis pakildavo, jie iškeliaudavo.

[22]Ar porą dienų, ar mėnesį, ar ilgesnį laiką debesis lūkuriuodavo viršum Padangtės, izraelitai pasilikdavo stovykloje ir neiškeliaudavo, bet kai tik jis pakildavo, jie leisdavosi į kelionę.

[23]VIEŠPAČIUI įsakius, jie įsirengdavo stovyklą ir, VIEŠPAČIUI įsakius, leisdavosi į kelionę. Jie laikėsi VIEŠPATIES įsakymo, paklusdamiVIEŠPAČIUI per Mozę.

SENHOR, segundo a ordem do SENHOR por intermédio de Moisés.

Números 10

As duas trombetas de prata

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Faze duas trombetas de prata; de obra batida as farás; servir-te-ão para convocares a congregação e para a partida dos arraiais.

3 Quando tocarem, toda a congregação se ajuntará a ti à porta da tenda da congregação.

4 Mas, quando tocar uma só, a ti se ajuntarão os príncipes, os cabeças dos milhares de Israel.

5 Quando as tocardes a rebate, partirão os arraiais que se acham acampados do lado oriental.

6 Mas, quando a segunda vez as tocardes a rebate, então, partirão os arraiais que se acham acampados do lado sul; a rebate, as tocarão para as suas partidas.

7 Mas, se se houver de ajuntar a congregação, tocá-las-eis, porém não a rebate.

8 Os filhos de Arão, sacerdotes, tocarão as trombetas; e a vós outros será isto por estatuto perpétuo nas vossas gerações.

9 Quando, na vossa terra, sairdes a pelejar contra os opressores que vos apertam, também tocareis as trombetas a rebate, e perante o SENHOR, vosso Deus, haverá lembrança de vós, e sereis salvos de vossos inimigos.

Skaičių 10

Sidabro trimitai

1VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

2„Pasidirbk du trimitus; padirbsi juos iš kalstyto sidabro. Panaudosi juos bendrijai sušaukti ir stovyklų gretoms kelionei parengti.

3Sugaudus abiem trimitams, visa bendrija rinksis pas tave prie Susitikimo Palapinės įėjimo.

4Sugaudus tik vienam, pas tave rinksis vadai – Izraelio giminių galvos.

5Kai pirmąkart sutrimituosite pavojų, pakils į kelionę stovyklų gretos rytų pusėje;

6kai antrąkart sutrimituosite pavojų, pakils į kelionę stovyklų gretos pietų pusėje. Pavojus turi būti skelbiamas, kai tik jie turi leistis į kelionę.

7O kai turi būti sušaukta bendrija, trimituosite, bet pavojaus neskelbsite.

8Aarono sūnūs, kunigai, pūs trimitus. Tai bus amžinas įstatas visoms jūsų kartoms.

9Kai žygiuosite į karą savo krašte su jus engiančiu priešu, trimitais skelbsite pavojų, kad būtumėte prisiminti VIEŠPATIES, jūsų Dievo, ir išgelbėti nuo priešų.

[10] Da mesma sorte, no dia da vossa alegria, e nas vossas solenidades, e nos princípios dos vossos meses, também tocareis as vossas trombetas sobre os vossos holocaustos e sobre os vossos sacrifícios pacíficos, e vos serão por lembrança perante vosso Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[10]Taip pat ir džiugesio dienomis – jūsų nustatytomis šventėmis, jaunaties dienomis – pūsite trimitus prie savo deginamųjų atnašų ir bendravimo aukų. Jie primins jus VIEŠPAČIUI, jūsų Dievui. Aš esuVIEŠPATS, jūsų Dievas“.

Os israelitas partem do Sinai

Iškeliavimas iš Sinajaus

[11] Aconteceu, no ano segundo, no segundo mês, aos vinte do mês, que a nuvem se ergueu de sobre o tabernáculo da congregação.

[11]Antrųjų metų antro mėnesio dvidešimtą dieną debesis pakilo nuo Sandoros Padangtės,

[12] Os filhos de Israel puseram-se em marcha do deserto do Sinai, jornada após jornada; e a nuvem repousou no deserto de Parã.

[12]ir izraelitai, tarpais sustodami, leidosi į kelionę iš Sinajaus dykumos. Debesis sustojo Parano dykumoje.

[13] Assim, pela primeira vez, se puseram em marcha, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

[13]Pirmąkart jie leidosi į kelionę, vykdydami VIEŠPATIES įsakymą, duotą per Mozę.

[14] Primeiramente, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Judá, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Naassom, filho de Aminadabe;

[14]Judo stovykla su savo ženklu greta po gretos pajudėjo pirmoji. Aminadabo sūnus Nachšonas vedė jos gretas.

[15] sobre o exército da tribo dos filhos de Issacar, Natanael, filho de Zuar;

[15]Cuaro sūnus Netanelis vedė Isacharo giminės gretas;

[16] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.

[16]o Helono sūnus Eliabas – Zabulono giminės gretas.

[17] Então, desarmaram o tabernáculo, e os filhos de Gérson e os filhos de Merari partiram, levando o tabernáculo.

[17]Išardžius Padangtę, į kelionę leidosi Geršono ir Merario žmonės, Padangtės nešėjai.

[18] Depois, partiu o estandarte do arraial de Rúben, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Elizur, filho de Sedeur;

[18]Po to pajudėjo Rubeno stovykla su savo ženklu greta po gretos. Šedeūro sūnus Elicūras vedė jos gretas.

19 sobre o exército da tribo dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;
20 e, sobre o exército da tribo dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.

21 Então, partiram os coatitas, levando as coisas santas; e erigia-se o tabernáculo até que estes chegassem.

22 Depois, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Efraim, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Elisama, filho de Amiúde;
23 sobre o exército da tribo dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;
24 e, sobre o exército da tribo dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.
25 Então, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Dã, formando a retaguarda de todos os arraiais, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Aiezer, filho de Amisadai;
26 sobre o exército da tribo dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;
27 e, sobre o exército da tribo dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.
28 Nesta ordem, puseram-se em marcha os filhos de Israel, segundo os seus exércitos.

Moisés roga a Hobabe que vá com eles

29 Disse Moisés a Hobabe, filho de Reuel, o midianita, sogro de Moisés: Estamos de viagem para o lugar de que o SENHOR disse: Dar-vo-lo-ei; vem conosco, e te faremos bem, porque o SENHOR prometeu boas coisas a Israel.
30 Porém ele respondeu: Não irei; antes, irei à minha terra e à minha parentela.

19Cūrišadajo sūnus Šelumielis vedė Simeono giminės gretas,
20o Reuelio sūnus Eljasafas – Gado giminės gretas.
21Tada leidosi į kelionę Kehato žmonės, šventųjų daiktų nešėjai. Dar jiems neatkeliavus, Padangtė vėl buvo pastatyta.

22Po to pajudėjo Efraimo stovykla su savo ženklu greta po gretos. Amihudo sūnus Elišama vedė jos gretas.

23Pedacūro sūnus Gamelielis vedė Manaso giminės gretas,
24o Gideonio sūnus Abidanas – Benjamino giminės gretas.

25Galop kaip visų stovyklų užnugaris pajudėjo su savo ženklu greta po gretos Dano stovykla. Amišadajo sūnus Ahiezeras vedė jos gretas.

26Ochrano sūnus Pagielis vedė Ašero giminės gretas,
27o Enano sūnus Ahyra – Naftalio giminės gretas.
28Tokia buvo izraelitų žygio tvarka greta po gretos, kai jie leidosi į kelionę.

29Mozė tarė Hobabui, savo uošvio Reuelio Midjaniečio sūnui: „Keliaujame ton vieton, apie kurią VIEŠPATS yra pasakęs: ‘Duosiu ją jums’. Eikš su mumis! Mes būsime tau dosnūs, nes VIEŠPATS pažadėjo būti dosnus Izraeliui“.
30Bet šis atsakė: „Ne, aš neisiu. Verčiau grįšiu į gimtąjį kraštą pas savo gimines“.

[31] Tornou-lhe Moisés: Ora, não nos deixes, porque tu sabes que devemos acampar-nos no deserto; e nos servirás de guia.

[31]Mozė tarė: „Prašau mūsų nepalikti, nes tu žinai, kur dykumoje turėtume įsirengti stovyklą. Būsi mūsų akys!

[32] Se vieres conosco, far-te-emos o mesmo bem que o SENHOR a nós nos fizer.

[32]Be to, jeigu eisi su mumis, ką gero VIEŠPATS mums daro, tą pat mes tau darysime".

[33] Partiram, pois, do monte do SENHOR caminho de três dias; a arca da Aliança do SENHOR ia adiante deles caminho de três dias, para lhes deparar lugar de descanso.

[33]Tad jie nužygiavo nuo VIEŠPATIES kalno trejeto dienų kelią. Sandoros Skrynia keliavo jų priekyje per tą trejeto dienų kelionę, ieškodama vietos sustoti poilsio.

[34] A nuvem do SENHOR pairava sobre eles de dia, quando partiam do arraial.

[34]Jiems iškeliavus, dieną VIEŠPATIES debesis buvo viršum jų.

[35] Partindo a arca, Moisés dizia: Levanta-te, SENHOR, e dissipados sejam os teus inimigos, e fujam diante de ti os que te odeiam.

[35]Kai tik Sandoros Skrynia būdavo pakeliama kelionei, Mozė sakydavo: „Pakilk, VIEŠPATIE! Tebūna išsklaidyti tavo priešai, tebėga nuo tavo veido tie, kurie tavęs neapkenčia!"

[36] E, quando pousava, dizia: Volta, ó SENHOR, para os milhares de milhares de Israel.

[36]O kai tik ji būdavo padedama poilsio, jis sakydavo: „Sugrįžk, VIEŠPATIE, prie nesuskaitomų Izraelio tūkstančių!"

Números 11

As murmurações dos israelitas

Skaičių 11

[1] Queixou-se o povo de sua sorte aos ouvidos do SENHOR; ouvindo-o o SENHOR, acendeu-se-lhe a ira, e fogo do SENHOR ardeu entre eles e consumiu extremidades do arraial.

[1]Atsitiko taip, kad žmonės pradėjo karčiai murmėti prieš VIEŠPATĮ dėl savo nelaimių. VIEŠPATS tai išgirdo ir užsidegė pykčiu. Tada VIEŠPATIESugnis suliepsnojo prieš juos, sunaikindama stovyklos pakraščius.

[2] Então, o povo clamou a Moisés, e, orando este ao SENHOR, o fogo se apagou.

[2]Žmonės šaukėsi Mozės. Mozė meldėsi VIEŠPAČIUI, ir ugnis užgeso.

[3] Pelo que chamou aquele lugar Taberá, porque o fogo do SENHOR se acendera entre eles.

[3]Ta vieta buvo pavadinta Tabera, nes ten VIEŠPATIES ugnis buvo užsidegusi prieš juos.

[4] E o populacho que estava no meio deles veio a ter grande desejo das comidas dos egípcios; pelo que os filhos de Israel tornaram a chorar e também disseram: Quem nos dará carne a comer?

[4]Tarp jų buvę valkatos buvo apimti godaus alkio. Ir izraelitai vėl ėmė verkti ir kalbėti: „Kas duos mums mėsos pavalgyti?

[5] Lembramo-nos dos peixes que, no Egito, comíamos de graça; dos pepinos, dos melões, dos alhos silvestres, das cebolas e dos alhos.

[5]Atsimename žuvis, kurias Egipte dykai valgydavome, agurkus, melionus, porus, svogūnus ir česnakus.

[6] Agora, porém, seca-se a nossa alma, e nenhuma coisa vemos senão este maná.

[6]Mūsų stemplės susitraukė! Visiškai nieko nėra! Vien maną temato mūsų akys“.

[7] Era o maná como semente de coentro, e a sua aparência, semelhante à de bdélio.

[7]Mana buvo panaši į koriandro sėklą, ir jos spalva buvo tarsi bdelio sakų.

[8] Espalhava-se o povo, e o colhia, e em moinhos o moía ou num gral o pisava, e em panelas o cozia, e dele fazia bolos; o seu sabor era como o de bolos amassados com azeite.

[8]Žmonės vaikščiodavo po apylinkę, rinkdavo ją, maldavo girnomis ar trindavo grūstuve, virdavo puode ir darydavo plokštainius. Jos skonis buvo panašus į plokštainių su aliejumi.

[9] Quando, de noite, descia o orvalho sobre o arraial, sobre este também caía o maná.

[9]Naktį, krintant rasai, su ja iškrisdavo ir mana.

Moisés acha pesado o seu cargo

[10] Então, Moisés ouviu chorar o povo por famílias, cada um à porta de sua tenda; e a ira do SENHOR grandemente se acendeu, e pareceu mal aos olhos de Moisés.

[10]Mozė girdėjo žmones verkiant, šeimą po šeimos, visus prie savo palapinių angos. VIEŠPATS užsidegė pykčiu, o Mozė kamavosi.

[11] Disse Moisés ao SENHOR: Por que fizeste mal a teu servo, e por que não achei favor aos teus olhos, visto que puseste sobre mim a carga de todo este povo?

[11]„Kodėl taip blogai elgiesi su savo tarnu? – klausė Mozė VIEŠPATĮ. – Kodėl neradau malonės tavo akyse, kad užkrovei ant manęs visų šių žmonių naštą?

[12] Concebi eu, porventura, todo este povo? Dei-o eu à luz, para que me digas: Leva-o ao teu colo, como a ama leva a criança que mama, à terra que, sob juramento, prometeste a seus pais?

[12]Argi aš pradėjau visą šią tautą? Nejau aš juos pagimdžiau, kad turėtum man sakyti: ‘Nešk juos ant rankų, kaip kad žindyvė nešioja nenujunkytą kūdikį’, – į kraštą, kurį prisiekdamas pažadėjai jų protėviams?

[13] Donde teria eu carne para dar a todo este povo? Pois chora diante de mim, dizendo: Dá-nos carne que possamos comer.

[13]Iš kurgi imsiu mėsos visiems šiems žmonėms? Juk jie pas mane eina, verkia ir sako: 'Duok mums mėsos pavalgyti!'

[14] Eu sozinho não posso levar todo este povo, pois me é pesado demais.

[14]Aš vienas nepajėgiu nešti visų šių žmonių, nes jie man per sunkūs.

[15] Se assim me tratas, mata-me de uma vez, eu te peço, se tenho achado favor aos teus olhos; e não me deixes ver a minha miséria.

[15]Jei tu taip su manimi elgsiesi, verčiau užmušk mane; maldauju – jei radau malonę tavo akyse, – kad daugiau nebematyčiau savo nelaimės".

Deus designa setenta anciãos para ajudarem Moisés

Septyniasdešimt seniūnų

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Ajunta-me setenta homens dos anciãos de Israel, que sabes serem anciãos e superintendentes do povo; e os trarás perante a tenda da congregação, para que assistam ali contigo.

[16]Tada VIEŠPATS tarė Mozei: „Parink man septyniasdešimt Izraelio seniūnų – vyrų, kuriuos laikai žmonių seniūnais ir apskaitininkais, – ir atvesk juos prie Susitikimo Palapinės. Teužima jie ten savo vietą drauge su tavimi.

[17] Então, descerei e ali falarei contigo; tirarei do Espírito que está sobre ti e o porei sobre eles; e contigo levarão a carga do povo, para que não a leves tu somente.

[17]Aš nužengsiu ir su tavimi kalbėsiuosi, paimsiu tave gaubiančios dvasios ir suteiksiu jos jiems. Jie neš žmonių naštą su tavimi, kad tau nebereikėtų visą vienam nešti.

[18] Dize ao povo: Santificai-vos para amanhã e comereis carne; porquanto chorastes aos ouvidos do SENHOR, dizendo: Quem nos dará carne a comer? Íamos bem no Egito. Pelo que o SENHOR vos dará carne, e comereis.

[18]O žmonėms sakyk: 'Pašvęskite save rytojui ir turėsite mėsos valgyti, nes verkšlenote, VIEŠPAČIUI girdint, sakydami: ‹Kas duos mums mėsos pavalgyti? Egipte tikrai mums buvo geriau!› TodėlVIEŠPATS duos jums mėsos valgyti.

[19] Não comereis um dia, nem dois dias, nem cinco, nem dez, nem ainda vinte;

[19]Valgysite ne tik vieną ar dvi, ar penkias, ar dešimt, ar dvidešimt dienų,

[20] mas um mês inteiro, até vos sair pelos narizes, até que vos enfastieis dela, porquanto rejeitastes o SENHOR, que está

[20]bet visą mėnesį, kol nebenorėsite nė pauostyti ir kol jums neįgris, nes atmetėte VIEŠPATĮ, esantį tarp jūsų, ir verkšlenote

no meio de vós, e chorastes diante dele, dizendo: Por que saímos do Egito?

[21] Respondeu Moisés: Seiscentos mil homens de pé é este povo no meio do qual estou; e tu disseste: Dar-lhes-ei carne, e a comerão um mês inteiro.

[22] Matar-se-ão para eles rebanhos de ovelhas e de gado que lhes bastem? Ou se ajuntarão para eles todos os peixes do mar que lhes bastem?

[23] Porém o SENHOR respondeu a Moisés: Ter-se-ia encurtado a mão do SENHOR? Agora mesmo, verás se se cumprirá ou não a minha palavra!

[24] Saiu, pois, Moisés, e referiu ao povo as palavras do SENHOR, e ajuntou setenta homens dos anciãos do povo, e os pôs ao redor da tenda.

[25] Então, o SENHOR desceu na nuvem e lhe falou; e, tirando do Espírito que estava sobre ele, o pôs sobre aqueles setenta anciãos; quando o Espírito repousou sobre eles, profetizaram; mas, depois, nunca mais.

[26] Porém, no arraial, ficaram dois homens; um se chamava Eldade, e o outro, Medade. Repousou sobre eles o Espírito, porquanto estavam entre os inscritos, ainda que não saíram à tenda; e profetizavam no arraial.

[27] Então, correu um moço, e o anunciou a Moisés, e disse: Eldade e Medade profetizam no arraial.

prieš jį, sakydami: ‹Ak, kam mes išėjome iš Egipto!›“

[21]Bet Mozė tarė: „Tauta, kuri yra su manimi, turi šešis šimtus tūkstančių pėsčių vyrų, o tu sakai: ‘Aš duosiu jiems pakankamai mėsos valgyti visą mėnesį’.

[22]Argi yra tiek avių kaimenių ir galvijų bandų jiems paskersti? Argi yra jūroje tiek žuvų jiems pagauti?“

[23]VIEŠPATS Mozei atsakė: „NejauVIEŠPATIES ranka tokia trumpa? Tu tuojau pamatysi, ar mano žodis įvyks, ar ne“.

Seniūnų dvasia

[24]Tad Mozė išėjo ir perdavė žmonėms VIEŠPATIES žodžius. Jis parinko septyniasdešimt seniūnų iš žmonių ir pastatė juos prie Padangtės.

[25]TadaVIEŠPATS nužengė debesyje, kalbėjosi su juo, paėmė dalį jį gaubusios dvasios ir suteikė jos septyniasdešimčiai seniūnų. Dvasiai ant jų nusileidus ilsėtis, jie ėmė pranašauti. Bet vėliau jie daugiau nebepranašavo.

[26]Du vyrai, vienas vardu Eldadas, kitas vardu Medadas, buvo pasilikę stovykloje, tačiau dvasia nusileido ant jų ilsėtis. Jie buvo tarp įrašytųjų į sąrašą, bet nebuvo nuėję prie Padangtės, užtat pranašavo stovykloje.

[27]Kai vienas vaikinas, atbėgęs pas Mozę, pranešė: „Eldadas ir Medadas pranašauja stovykloje“,

[28] Josué, filho de Num, servidor de Moisés, um dos seus escolhidos, respondeu e disse: Moisés, meu senhor, proíbe-lho.
[29] Porém Moisés lhe disse: Tens tu ciúmes por mim? Tomara todo o povo do SENHOR fosse profeta, que o SENHOR lhes desse o seu Espírito!
[30] Depois, Moisés se recolheu ao arraial, ele e os anciãos de Israel.

Deus manda codornizes

[31] Então, soprou um vento do SENHOR, e trouxe codornizes do mar, e as espalhou pelo arraial quase caminho de um dia, ao seu redor, cerca de dois côvados sobre a terra.

[32] Levantou-se o povo todo aquele dia, e a noite, e o outro dia e recolheu as codornizes; o que menos colheu teve dez ômeres; e as estenderam para si ao redor do arraial.

[33] Estava ainda a carne entre os seus dentes, antes que fosse mastigada, quando se acendeu a ira do SENHOR contra o povo, e o feriu com praga mui grande.

[34] Pelo que o nome daquele lugar se chamou Quibrote-Hataavá, porquanto ali enterraram o povo que teve o desejo das comidas dos egípcios.
[35] De Quibrote-Hataavá partiu o povo para Hazerote e ali ficou.

Números 12

A sedição de Miriã e Arão

[28]Nūno sūnus Jozuė, Mozės padėjėjas ir vienas jo rinktinių vyrų, tarė: „Mano viešpatie Moze, uždrausk jiems!“
[29]Bet Mozė atsakė jam: „Ar tu dėl manęs pavydi? Tebūna visi VIEŠPATIES žmonės pranašai, tesuteikia VIEŠPATS savo dvasios visiems!“
[30]Tuomet Mozė ir Izraelio seniūnai sugrįžo į stovyklą.

Putpelės

[31]Tuo tarpu pakilo VIEŠPATIES siųstas vėjas, atpūtė nuo jūros putpelių ir nubloškė jas šalia stovyklos, maždaug dienos kelionės nuotoliu vienoje pusėje ir dienos kelionės nuotoliu kitoje pusėje, visur aplinkui stovyklą, maždaug poros uolekčių sluoksniu ant žemės.
[32]Žmonės buvo ant kojų visą tą dieną bei naktį ir rytojaus dieną, rinkdami putpeles. Net tas, kuris mažiausiai surinko, turėjo dešimt homerų. Tada jie išskleidė jas visur aplink stovyklą.
[33]Bet mėsai tebesant jiems tarp dantų, net dar jos nesukramčius, įsiliepsnojo VIEŠPATIES pyktis ant žmonių, ir VIEŠPATS ištiko juos labai skaudžia rykšte.

[34]Užtat ta vieta buvo pavadinta Kibrot Taava, nes ten buvo palaidoti žmonės, pasidavę godumui.

[35]Nuo Kibrot Taavos žmonės nukeliavo į Hacerotus.

Skaičių 12

Priekaištavimai Mozei

[1] Falaram Miriã e Arão contra Moisés, por causa da mulher cuxita que tomara; pois tinha tomado a mulher cuxita.

[2] E disseram: Porventura, tem falado o SENHOR somente por Moisés? Não tem falado também por nós? O SENHOR o ouviu.

[3] Era o varão Moisés mui manso, mais do que todos os homens que havia sobre a terra.

[4] Logo o SENHOR disse a Moisés, e a Arão, e a Miriã: Vós três, saí à tenda da congregação. E saíram eles três.

[5] Então, o SENHOR desceu na coluna de nuvem e se pôs à porta da tenda; depois, chamou a Arão e a Miriã, e eles se apresentaram.

[6] Então, disse: Ouvi, agora, as minhas palavras; se entre vós há profeta, eu, o SENHOR, em visão a ele, me faço conhecer ou falo com ele em sonhos.

[7] Não é assim com o meu servo Moisés, que é fiel em toda a minha casa.

[8] Boca a boca falo com ele, claramente e não por enigmas; pois ele vê a forma do SENHOR; como, pois, não temestes falar contra o meu servo, contra Moisés?

[9] E a ira do SENHOR contra eles se acendeu; e retirou-se.

[10] A nuvem afastou-se de sobre a tenda; e eis que Miriã achou-se leprosa, branca como neve; e olhou Arão para Miriã, e eis que estava leprosa.

[1]Jiems esant Hacerotuose, Mirjama ir Aaronas kalbėjo prieš Mozę dėl jo kušitės žmonos, kurią buvo vedęs, nes jis iš tikrųjų buvo vedęs kušitę.

[2]Jie sakė: „Argi VIEŠPATS tik per Mozę kalbėjo? Argi jis nekalbėjo ir per mus?“VIEŠPATS tai išgirdo.

[3]O Mozė buvo labai kuklus žmogus, kuklesnis už bet ką kitą visoje žemėje.

[4]Ūmai VIEŠPATS pašaukė Mozę, Aaroną ir Mirjamą: „Ateikite visi trys prie Susitikimo Palapinės“. Jiems atėjus,

[5]VIEŠPATSnužengė debesies stulpe, sustojo prie Padangtės įėjimo ir sušuko: „Aaronai ir Mirjama!“ O kai jiedu prisiartino,

[6]jis tarė: ,,Prašau klausytis mano žodžių! Jei tarp jūsų būtų pranašas, aš apsireikščiau jam regėjime, aš kalbėčiau jam sapne.

[7]Bet ne toks yra mano tarnas Mozė: jam patikėti visi mano namai.

[8]Su juo aš kalbu tiesiogiai, aiškiai, ne mįslėmis. Jis mato patį VIEŠPATĮ. Tad kodėl nebijote kalbėti prieš mano tarną Mozę?“

[9]Vis dar pykčio ant jų apimtas, VIEŠPATS nuėjo.

Mirjamos raupsai

[10]Debesiui nuo Padangtės pasitraukus, Mirjama stovėjo balta kaip sniegas – raupsuota. Aaronas atsisuko į Mirjamą ir pamatė, kad ji susirgusi raupsais.

[11] Então, disse Arão a Moisés: Ai! SENHOR meu, não ponhas, te rogo, sobre nós este pecado, pois loucamente procedemos e pecamos.

[11]Jis tarė Mozei: „Ak, mano viešpatie, prašyčiau nebausti mūsų už nuodėmę, kurią taip kvailai padarėme!

[12] Ora, não seja ela como um aborto, que, saindo do ventre de sua mãe, tenha metade de sua carne já consumida.

[12]Neleisk jai tapti tarsi negyvu gemalu, išeinančiu iš motinos įsčių pusiau sunaikintu kūnu“.

[13] Moisés clamou ao SENHOR, dizendo: Ó Deus, rogo-te que a cures.

[13]Mozė šaukėsi VIEŠPATIES, tardamas: „O, Dieve, maldauju, išgydyk ją!“

[14] Respondeu o SENHOR a Moisés: Se seu pai lhe cuspira no rosto, não seria envergonhada por sete dias? Seja detida sete dias fora do arraial e, depois, recolhida.

[14]BetVIEŠPATS atsakė Mozei: „Jei jos tėvas būtų spjovęs jai į veidą, argi ji nebūtų turėjusi gėdytis septynetą dienų? Tebūna ji uždaryta už stovyklos septynetą dienų. Tik tada ji galės būti sugrąžinta atgal“.

[15] Assim, Miriã foi detida fora do arraial por sete dias; e o povo não partiu enquanto Miriã não foi recolhida.

[15]Taigi Mirjama buvo uždaryta už stovyklos septynias dienas. Žmonės nesileido į kelionę, kol Mirjama nebuvo sugrąžinta atgal.

[16] Porém, depois, o povo partiu de Hazerote e acampou-se no deserto de Parã.

[16]Paskui žmonės iškeliavo iš Hacerotų ir pasistatė stovyklą Parano dykumoje.

Números 13

Doze homens são enviados para espiar a terra de Canaã

Deuteronômio 1.19-25

Skaičių 13

Žvalgai siunčiami į Kanaaną

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[2] Envia homens que espiem a terra de Canaã, que eu hei de dar aos filhos de Israel; de cada tribo de seus pais enviareis um homem, sendo cada qual príncipe entre eles.

[2]„Siųsk vyrus išžvalgyti Kanaano kraštą, kurį aš duodu izraelitams. Pasiųsk po vieną vyrą iš kiekvieno jų protėvių giminės; kiekvienas jų turi būti giminės vadas.“

[3] Enviou-os Moisés do deserto de Parã, segundo o mandado do SENHOR; todos aqueles homens eram cabeças dos filhos de Israel.

[3]VIEŠPATIESįsakymu Mozė išsiuntė juos iš Parano dykumos. Visi jie buvo vadovaujantys vyrai tarp izraelitų.

[4] São estes os seus nomes: da tribo de Rúben, Samua, filho de Zacur;
[5] da tribo de Simeão, Safate, filho de Hori;
[6] da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;
[7] da tribo de Issacar, Jigeal, filho de José;
[8] da tribo de Efraim, Oseias, filho de Num;
[9] da tribo de Benjamim, Palti, filho de Rafu;
[10] da tribo de Zebulom, Gadiel, filho de Sodi;
[11] da tribo de José, pela tribo de Manassés, Gadi, filho de Susi;
[12] da tribo de Dã, Amiel, filho de Gemali;
[13] da tribo de Aser, Setur, filho de Micael;
[14] da tribo de Naftali, Nabi, filho de Vofsi;
[15] da tribo de Gade, Geuel, filho de Maqui.
[16] São estes os nomes dos homens que Moisés enviou a espiar aquela terra; e a Oseias, filho de Num, Moisés chamou Josué.
[17] Enviou-os, pois, Moisés a espiar a terra de Canaã; e disse-lhes: Subi ao Neguebe e penetrai nas montanhas.
[18] Vede a terra, que tal é, e o povo que nela habita, se é forte ou fraco, se poucos ou muitos.
[19] E qual é a terra em que habita, se boa ou má; e que tais são as cidades em que habita, se em arraiais, se em fortalezas.
[20] Também qual é a terra, se fértil ou estéril, se nela há matas ou não. Tende ânimo e trazei do fruto da terra. Eram

[4]Štai jų vardai: iš Rubeno giminės – Zakūro sūnus Šamūva,
[5]iš Simeono giminės – Horio sūnus Šafatas,
[6]iš Judo giminės – Jefunės sūnus Kalebas,
[7]iš Isacharo giminės – Juozapo sūnus Igalas,
[8]iš Efraimo giminės – Nūno sūnus Ozėjas,
[9]iš Benjamino giminės – Rafuvo sūnus Paltis,
[10]iš Zabulono giminės – Sodžio sūnus Gadielis,
[11]iš Juozapo giminės, tai yra Manaso giminės, – Susio sūnus Gadis,
[12]iš Dano giminės – Gemalio sūnus Amielis,
[13]iš Ašero giminės – Mykolo sūnus Setūras,
[14]iš Naftalio giminės – Vofsio sūnus Nachbis,
[15]iš Gado giminės – Machio sūnus Geuelis.
[16]Tie buvo vardai vyrų, kuriuos Mozė siuntė išžvalgyti krašto. O Nūno sūnų Ozėją Mozė pavadino Jozue.
[17]Siųsdamas juos išžvalgyti Kanaano krašto, Mozė tarė: „Kilkite aukštyn į Negebą ir užkopkite į krašto aukštumas.
[18]Apžiūrėkite kraštą, į ką jis panašus. Ar jame gyvenantys žmonės stiprūs, ar silpni, ar jų mažai, ar daug?
[19]Ar kraštas, kuriame jie gyvena, geras, ar blogas? Ar miestai, kuriuose jie gyvena, neturi sienų, ar yra įtvirtinti?
[20]Ar žemė derlinga, ar skurdi, ar yra joje medžių, ar ne? Būkite drąsūs ir parneškite

aqueles dias os dias das primícias das uvas.

[21] Assim, subiram e espiaram a terra desde o deserto de Zim até Reobe, à entrada de Hamate.

[22] E subiram pelo Neguebe e vieram até Hebrom; estavam ali Aimã, Sesai e Talmai, filhos de Anaque (Hebrom foi edificada sete anos antes de Zoã, no Egito).

[23] Depois, vieram até ao vale de Escol e dali cortaram um ramo de vide com um cacho de uvas, o qual trouxeram dois homens numa vara, como também romãs e figos.

[24] Esse lugar se chamou o vale de Escol, por causa do cacho que ali cortaram os filhos de Israel.

O relatório dos espias recebido com incredulidade

Deuteronômio 1.26-33

[25] Ao cabo de quarenta dias, voltaram de espiar a terra,

[26] caminharam e vieram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação dos filhos de Israel no deserto de Parã, a Cades; deram-lhes conta, a eles e a toda a congregação, e mostraram-lhes o fruto da terra.

[27] Relataram a Moisés e disseram: Fomos à terra a que nos enviaste; e, verdadeiramente, mana leite e mel; este é o fruto dela.

[28] O povo, porém, que habita nessa terra é poderoso, e as cidades, mui grandes e fortificadas; também vimos ali os filhos de Anaque.

šį tą iš krašto vaisių“. Tuomet buvo ankstyvųjų vynuogių metas.

[21]Jie iškeliavo ir išžvalgė kraštą nuo Cino dykumos ligi Rehobo prie Lebo Hamato.

[22]Jie pakilo į Negebą ir nuėjo į Hebroną, kur gyveno anakiečiai Ahimanas, Šešajas ir Talmajas. (Hebronas buvo įkurtas septyneriais metais anksčiau negu Coanas Egipte.)

[23]Pasiekę Eškolo slėnį, nusikirto ten vynmedžio šaką su viena vynuogių keke, kurią ant karties nešė du vyrai. Jie nešėsi ir granatmedžio obuolių bei figų.

[24]Ta vieta buvo pavadinta Eškolo slėniu pagal kekę, kurią izraelitai ten nusikirto.

Žvalgai grįžta iš Kanaano

[25]Praslinkus keturiasdešimt dienų, jie sugrįžo iš krašto žvalgybos.

[26]Atėję tiesiai pas Mozę ir Aaroną bei visą izraelitų bendriją į Kadešą Parano dykumoje, jie papasakojo jiems bei visai bendrijai ir parodė jiems krašto vaisius.

[27]Jie papasakojo Mozei: „Mes nuėjome į kraštą, į kurį mus siuntei. Tikrai jis pienu ir medumi teka. Štai jo vaisiai.

[28]Tačiau žmonės, gyvenantys krašte, yra stiprūs, miestai įtvirtinti ir didžiuliai. Be to, mes matėme ten ir Anako palikuonis.

[29] Os amalequitas habitam na terra do Neguebe; os heteus, os jebuseus e os amorreus habitam na montanha; os cananeus habitam ao pé do mar e pela ribeira do Jordão.

[30] Então, Calebe fez calar o povo perante Moisés e disse: Eia! Subamos e possuamos a terra, porque, certamente, prevaleceremos contra ela.

[31] Porém os homens que com ele tinham subido disseram: Não poderemos subir contra aquele povo, porque é mais forte do que nós.

[32] E, diante dos filhos de Israel, infamaram a terra que haviam espiado, dizendo: A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra que devora os seus moradores; e todo o povo que vimos nela são homens de grande estatura.

[33] Também vimos ali gigantes (os filhos de Anaque são descendentes de gigantes), e éramos, aos nossos próprios olhos, como gafanhotos e assim também o éramos aos seus olhos.

[29]Amalekiečiai gyvena Negebo krašte; hetitai, jebusiečiai ir amoritai gyvena krašto aukštumose, o kanaaniečiai gyvena prie jūros ir palei Jordaną“.

[30]Kalebas nutildė žmones, murmėjusius prieš Mozę, ir tarė: „Keliaukime tučtuojau ir užimkime jį, nes tikrai galime juos nugalėti“.

[31]Tada vyrai, kurie buvo ėję su juo, sakė: „Mes nepajėgsime tų žmonių pulti, nes jie už mus stipresni“.

[32]Taigi jie primelavo izraelitams apie kraštą, kurį buvo išžvalgę, sakydami: „Kraštas, kurį perėjome ir išžvalgėme, yra kraštas, kuris suryja savo gyventojus. Visi žmonės, kuriuos ten matėme, yra aukštaūgiai.

[33]Tenai matėme tikrų milžinų (anakiečiai kilę iš milžinų), o mes jautėmės kaip žiogai. Taip mes jiems ir atrodėme“.

Números 14

Sedição do povo

[1] Levantou-se, pois, toda a congregação e gritou em voz alta; e o povo chorou aquela noite.

[2] Todos os filhos de Israel murmuraram contra Moisés e contra Arão; e toda a congregação lhes disse: Tomara tivéssemos morrido na terra do Egito ou mesmo neste deserto!

Skaičių 14

Izraelitų maištas

[1]Visa bendrija ėmė aimanuoti nesavais balsais; žmonės nesiliovė verkę visą tą naktį.

[2]Visi izraelitai murmėjo prieš Mozę ir Aaroną. „Verčiau būtume mirę Egipto žemėje! – sakė visa bendrija. – Arba verčiau mirtume šioje dykumoje!

[3] E por que nos traz o SENHOR a esta terra, para cairmos à espada e para que nossas mulheres e nossas crianças sejam por presa? Não nos seria melhor voltarmos para o Egito?

[3]Kodėl VIEŠPATS veda mus į tą kraštą žūti nuo kalavijo? Mūsų žmonos ir mažyliai taps grobiu! Argi nebūtų mums geriau eiti atgal į Egiptą?“

[4] E diziam uns aos outros: Levantemos um capitão e voltemos para o Egito.

[4]Jie sakė vieni kitiems: „Pasiskirkime vadą ir grįžkime į Egiptą“.

[5] Então, Moisés e Arão caíram sobre o seu rosto perante a congregação dos filhos de Israel.

[5]Tuomet Mozė ir Aaronas puolė kniūbsti prieš visą susirinkusią izraelitų bendriją.

[6] E Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, dentre os que espiaram a terra, rasgaram as suas vestes

[6]O Nūno sūnus Jozuė ir Jefunės sūnus Kalebas, buvę tarp žvalgiusiųjų kraštą, persiplėšė drabužius

[7] e falaram a toda a congregação dos filhos de Israel, dizendo: A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra muitíssimo boa.

[7]ir kreipėsi į izraelitų bendriją: „Kraštas, kurį mes perėjome ir išžvalgėme, yra nepaprastai gera šalis.

[8] Se o SENHOR se agradar de nós, então, nos fará entrar nessa terra e no-la dará, terra que mana leite e mel.

[8]JeiVIEŠPATS bus mums malonus, jis mus nuves į tą kraštą ir duos mums žemę, tekančią pienu ir medumi.

[9] Tão-somente não sejais rebeldes contra o SENHOR e não temais o povo dessa terra, porquanto, como pão, os podemos devorar; retirou-se deles o seu amparo; o SENHOR é conosco; não os temais.

[9]Tik nemaištaukite prieš VIEŠPATĮ! Nebijokite to krašto žmonių, nes jie mums yra tik duona! Jų apsauga paliko juos, oVIEŠPATS yra su mumis. Nebijokite jų!“

[10] Apesar disso, toda a congregação disse que os apedrejassem; porém a glória do SENHOR apareceu na tenda da congregação a todos os filhos de Israel.

[10]Visai bendrijai ėmus grasinti užmušti juos akmenimis, VIEŠPATIES šlovė pasirodė visiems izraelitams prie Susitikimo Palapinės.

Mozė meldžiasi už tautą

[11] Disse o SENHOR a Moisés: Até quando me provocará este povo e até quando não crerá em mim, a despeito de todos os sinais que fiz no meio dele?

[11]VIEŠPATS Mozei tarė: „Kiek ilgai ši tauta niekins mane? Kiek ilgai, nepaisydama visų ženklų, kuriuos jiems padariau, atsisakinės pasitikėti manimi?

12 Com pestilência o ferirei e o deserdarei; e farei de ti povo maior e mais forte do que este.

Moisés intercede pelo povo

13 Respondeu Moisés ao SENHOR: Os egípcios não somente ouviram que, com a tua força, fizeste subir este povo do meio deles,

14 mas também o disseram aos moradores desta terra; ouviram que tu, ó SENHOR, estás no meio deste povo, que face a face, ó SENHOR, lhes apareces, tua nuvem está sobre eles, e vais adiante deles numa coluna de nuvem, de dia, e, numa coluna de fogo, de noite.

15 Se matares este povo como a um só homem, as gentes, pois, que, antes, ouviram a tua fama, dirão:

16 Não podendo o SENHOR fazer entrar este povo na terra que lhe prometeu com juramento, os matou no deserto.

17 Agora, pois, rogo-te que a força do meu SENHOR se engrandeça, como tens falado, dizendo:

18 O SENHOR é longânimo e grande em misericórdia, que perdoa a iniqüidade e a transgressão, ainda que não inocenta o culpado, e visita a iniqüidade dos pais nos filhos até à terceira e quarta gerações.

19 Perdoa, pois, a iniqüidade deste povo, segundo a grandeza da tua misericórdia e como também tens perdoado a este povo desde a terra do Egito até aqui.

O castigo dado por Deus
Deuteronômio 1.34-40

20 Tornou-lhe o SENHOR: Segundo a tua palavra, eu lhe perdoei.

12Ištiksiu juos maru ir išsižadėsiu jų. Padarysiu iš tavęs tautą gausesnę ir galingesnę negu jie“.

13Bet Mozė tarė VIEŠPAČIUI: „Kai egiptiečiai, iš kurių išvedei šią tautą savo galybe, apie tai išgirs,

14jie papasakos šio krašto gyventojams. Jie girdėjo, kad tu, VIEŠPATIE, esi šioje tautoje, nes tu, VIEŠPATIE, esi regimas veidu į veidą, kai tavo debesis ilsisi viršum jų, kai tu eini pirma jų debesies stulpe dieną ir ugnies stulpe naktį.

15Jei išžudytum visus šiuos žmones iki vieno, tautos, girdėjusios apie tave, sakytų:

16‘Dėl to, kad nepajėgė nuvesti šios tautos į kraštą, kurį buvo prisiekęs jiems duoti, VIEŠPATS išžudė juos dykumoje’.

17Todėl maldauju – tebūna mano Viešpaties galybė tokia didinga, kaip pareiškei, tardamas:

18‘VIEŠPATS yra lėtas pykti, gausus gerumo, atleidžiantis kaltę ir nusižengimą, tačiau nepaliekantis kaltųjų be bausmės ir baudžiantis vaikus už tėvų kaltę ligi trečios ir ketvirtos kartos’.

19Atleisk, maldauju, šios tautos kaltę dėl savo ištikimos meilės didybės, kaip atleidai šiai tautai nuo Egipto iki čia“.

20Tada VIEŠPATS tarė: „Aš atleidžiu, kaip tu prašai.

[21] Porém, tão certo como eu vivo, e como toda a terra se encherá da glória do SENHOR,

[21]Kaip aš gyvas ir kaip visa žemė pilna VIEŠPATIES šlovės,

[22] nenhum dos homens que, tendo visto a minha glória e os prodígios que fiz no Egito e no deserto, todavia, me puseram à prova já dez vezes e não obedeceram à minha voz,

[22]nė vienas tų žmonių, kurie matė mano šlovę ir ženklus, padarytus Egipte bei dykumoje, ir vis dėlto mane bandė šiuos dešimt kartų ir neklausė mano balso,

[23] nenhum deles verá a terra que, com juramento, prometi a seus pais, sim, nenhum daqueles que me desprezaram a verá.

[23]nematys krašto, kurį aš prisiekiau duoti jų protėviams. Nė vienas tų, kurie mane paniekino, jo nematys.

[24] Porém o meu servo Calebe, visto que nele houve outro espírito, e perseverou em seguir-me, eu o farei entrar a terra que espiou, e a sua descendência a possuirá.

[24]Bet savo tarną Kalebą, kadangi jis buvo įkvėptas kitokios dvasios ir liko man ištikimas, aš įvesiu į kraštą, į kurį jis buvo nuėjęs, ir jo palikuonys jį paveldės.

[25] Ora, os amalequitas e os cananeus habitam no vale; mudai, amanhã, de rumo e caminhai para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

[25]Dabar amalekiečiai ir kanaaniečiai gyvena slėniuose. Tad pakilkite rytoj ir leiskitės į kelionę per dykumą Nendrių jūros keliu“.

[26] Depois, disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[26]VIEŠPATS dar kalbėjo Mozei ir Aaronui, tardamas:

[27] Até quando sofrerei esta má congregação que murmura contra mim? Tenho ouvido as murmurações que os filhos de Israel proferem contra mim.

[27]„Kiek ilgai ši nedora bendrija murmės prieš mane? Aš atkreipiau dėmesį į izraelitų murmėjimus prieš mane.

[28] Dize-lhes: Por minha vida, diz o SENHOR, que, como falastes aos meus ouvidos, assim farei a vós outros.

[28]Sakyk jiems: ‘Kaip aš gyvas, – sako VIEŠPATS, – padarysiu jums, ką girdėjau jus sakant.

[29] Neste deserto, cairá o vosso cadáver, como também todos os que de vós foram contados segundo o censo, de vinte anos para cima, os que dentre vós contra mim murmurastes;

[29]Jūsų lavonai supus šioje dykumoje. Iš visų jūsų, kurie buvote įskaityti surašyme, nuo dvidešimt metų ir vyresnių, murmėjusių prieš mane,

[30] não entrareis na terra a respeito da qual jurei que vos faria habitar nela, salvo Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

[31] Mas os vossos filhos, de que dizeis: Por presa serão, farei entrar nela; e eles conhecerão a terra que vós desprezastes.

[32] Porém, quanto a vós outros, o vosso cadáver cairá neste deserto.

[33] Vossos filhos serão pastores neste deserto quarenta anos e levarão sobre si as vossas infidelidades, até que o vosso cadáver se consuma neste deserto.

[34] Segundo o número dos dias em que espiastes a terra, quarenta dias, cada dia representando um ano, levareis sobre vós as vossas iniqüidades quarenta anos e tereis experiência do meu desagrado.

[35] Eu, o SENHOR, falei; assim farei a toda esta má congregação, que se levantou contra mim; neste deserto, se consumirão e aí falecerão.

[36] Os homens que Moisés mandara a espiar a terra e que, voltando, fizeram murmurar toda a congregação contra ele, infamando a terra,

[37] esses mesmos homens que infamaram a terra morreram de praga perante o SENHOR.

[38] Mas Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, que eram dos homens que foram espiar a terra, sobreviveram.

O povo derrotado em Horma

Deuteronômio 1.41-46

[30]nė vienas neįžengs į kraštą, kuriame prisiekiau jus apgyvendinti, išskyrus Jefunės sūnų Kalebą ir Nūno sūnų Jozuę.

[31]Tačiau jūsų mažylius, kurie, jūs sakėte, bus pagrobti, aš nuvesiu; jie pažins kraštą, kurį jūs paniekinote.

[32]O jūsų lavonai supus šioje dykumoje.

[33]Jūsų vaikai klajos po dykumą keturiasdešimt metų ir kentės dėl jūsų neištikimumo, kol jūs visi ligi vieno neatgulsite negyvi dykumoje.

[34]Keturiasdešimt dienų praleidote žvalgydami kraštą, keturiasdešimt metų kentėsite už savo kaltę: metus už kiekvieną dieną. Taip jūs pažinsite mano apmaudą'.

[35]Aš, VIEŠPATS, kalbu! Tikrai taip padarysiu visai šiai nedorai bendrijai, susimokiusiai prieš mane. Šioje dykumoje visi ligi vieno ras galą, čia jie išmirs".

[36]Taigi vyrai, kuriuos Mozė buvo pasiuntęs išžvalgyti krašto ir kurie, meluodami apie kraštą, padarė, kad visa bendrija murmėtų prieš jį,

[37]tie vyrai, kurie paskleidė melus apie kraštą, mirė nuo maro VIEŠPATIESakivaizdoje.

[38]Tik Nūno sūnus Jozuė ir Jefunės sūnus Kalebas išliko gyvi iš tų, kurie ėjo išžvalgyti krašto.

Bandymas įsiveržti į Kanaaną

[39] Falou Moisés estas palavras a todos os filhos de Israel, e o povo se contristou muito.

[40] Levantaram-se pela manhã de madrugada e subiram ao cimo do monte, dizendo: Eis-nos aqui e subiremos ao lugar que o SENHOR tem prometido, porquanto havemos pecado.

[41] Porém Moisés respondeu: Por que transgredis o mandado do SENHOR? Pois isso não prosperará.

[42] Não subais, pois o SENHOR não estará no meio de vós, para que não sejais feridos diante dos vossos inimigos.

[43] Porque os amalequitas e os cananeus ali estão diante de vós, e caireis à espada; pois, uma vez que vos desviastes do SENHOR, o SENHOR não será convosco.

[44] Contudo, temerariamente, tentaram subir ao cimo do monte, mas a arca da Aliança do SENHOR e Moisés não se apartaram do meio do arraial.

[45] Então, desceram os amalequitas e os cananeus que habitavam na montanha e os feriram, derrotando-os até Horma.

Números 15

Leis a respeito de ofertas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra das vossas habitações, que eu vos hei de dar,

[3] e ao SENHOR fizerdes oferta queimada, holocausto ou sacrifício, em cumprimento de um voto ou em oferta voluntária, ou, nas vossas festas fixas, apresentardes ao

[39]Kai Mozė pakartojo šiuos žodžius visiems izraelitams, žmonės buvo širdgėlos apimti.

[40]Atsikėlę anksti rytą, jie leidosi krašto kalnagūbrių link, sakydami: „Mes čia! Esame pasirengę eiti į vietą, apie kurią VIEŠPATSkalbėjo, nes iš tikrųjų nusidėjome“.

[41]Bet Mozė sakė: „Kodėl norite vėl nusižengti VIEŠPATIES įsakymui? Žygis nebus sėkmingas.

[42]Neikite, nesVIEŠPATS ne su jumis. Jei eisite, būsite priešų sumušti.

[43]Juk amalekiečiai ir kanaaniečiai pastos ten jums kelią, ir krisite nuo kalavijo. Kadangi nusigręžėte nuo VIEŠPATIES, VIEŠPATS nebus su jumis“.

[44]Bet jie, pasitikėdami savimi, žygiavo į krašto aukštumų gūbrius, nors VIEŠPATIESSandoros Skrynia ir Mozė nebuvo pasijudinę iš stovyklos.

[45]Kalnų aukštumose gyvenę amalekiečiai ir kanaaniečiai nusileido iš aukštumų ir sumušė juos, vydamiesi net ligi Hormos.

Skaičių 15

Papildomi nuostatai dėl aukų

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[2]„Kalbėk izraelitams ir sakyk: ‘Kai įžengsite į kraštą, kurį jums duodu gyventi,

[3]ir duosite ugninę atnašąVIEŠPAČIUI iš jaučių bandos ar avių kaimenės, deginamąją ar kitokią auką, vykdydami įžadą ar kaip geros valios atnašą, ar per

SENHOR aroma agradável com o sacrifício de gado e ovelhas,

4 então, aquele que apresentar a sua oferta ao SENHOR, por oferta de manjares, trará a décima parte de um efa de flor de farinha, misturada com a quarta parte de um him de azeite.

5 E de vinho para libação prepararás a quarta parte de um him para cada cordeiro, além do holocausto ou do sacrifício.

6 Para cada carneiro prepararás uma oferta de manjares de duas décimas de um efa de flor de farinha, misturada com a terça parte de um him de azeite;

7 e de vinho para a libação oferecerás a terça parte de um him ao SENHOR, em aroma agradável.

8 Quando preparares novilho para holocausto ou sacrifício, em cumprimento de um voto ou um sacrifício pacífico ao SENHOR,

9 com o novilho, trarás uma oferta de manjares de três décimas de um efa de flor de farinha, misturada com a metade de um him de azeite,

10 e de vinho para a libação trarás a metade de um him, oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

11 Assim se fará com todos os novilhos, carneiros, cordeiros e bodes.

12 Segundo o número que oferecerdes, assim o fareis para cada um.

jūsų nustatytas šventes, norėdami pateikti malonų kvapą VIEŠPAČIUI,

4duodantis tokią atnašąVIEŠPAČIUI turės duoti ir javų atnašą – vieną dešimtadalį efos geriausių miltų, įmaišytų ketvirtadaliu hino aliejaus.

5Be to, su deginamąja ar kitokia auka atnašausi ketvirtadalį hino vyno kaip liejamąją atnašą su kiekviena avimi.

6Su avinu atnašausi javų atnašą: du dešimtadalius efos geriausių miltų, įmaišytų trečdaliu hino aliejaus,

7ir trečdalį hino vyno kaip malonaus kvapo liejamąją atnašą VIEŠPAČIUI.

8Jei atnašautum jautį kaip deginamąją auką ar kaip kitokią auką, vykdydamas įžadą ar kaip bendravimo auką VIEŠPAČIUI,

9duosi su jaučiu javų atnašą – tris dešimtadalius efos geriausių miltų, įmaišytų puse hino aliejaus,

10taip pat duosi kaip liejamąją atnašą pusę hino vyno, malonaus kvapo ugnines atnašas VIEŠPAČIUI.

11Taip bus daroma su kiekvienu jaučiu, avinu, avinėliu ar ožiu.

12Koks skaičius šių atnašų, toks turi būti ir skaičius javų bei liejamųjų atnašų.

[13] Todos os naturais assim farão estas coisas, trazendo oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[13]Kiekvienas namiškis izraelitas, aukodamas ugnines malonaus kvapo atnašas VIEŠPAČIUI, aukos jas taip.

[14] Se também morar convosco algum estrangeiro ou quem quer que estiver entre vós durante as vossas gerações, e trouxer uma oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, como vós fizerdes, assim fará ele.

[14]Jei ateivis, gyvenantis su jumis ar jūsų palikuonimis norėtų paaukoti malonaus kvapo ugninę atnašąVIEŠPAČIUI, kaip jūs darote, taip ir jis tedaro.

[15] Quanto à congregação, haja apenas um estatuto, tanto para vós outros como para o estrangeiro que morar entre vós, por estatuto perpétuo nas vossas gerações; como vós sois, assim será o estrangeiro perante o SENHOR.

[15]Visai bendruomenei bus vienas įstatas, jums ir apsigyvenusiam ateiviui, amžinas įstatas per jūsų kartas. VIEŠPATIES akivaizdoje jūs ir ateivis būsite vienodi.

[16] A mesma lei e o mesmo rito haverá para vós outros e para o estrangeiro que mora convosco.

[16]Jūs ir ateivis, gyvenantis su jumis, turės tas pačias apeigas ir tą patį įstatą’“.

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[18] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando chegardes à terra em que vos farei entrar,

[18]„Kalbėk izraelitams ir sakyk: ‘Įėję į kraštą, į kurį jus vedu,

[19] ao comerdes do pão da terra, apresentareis oferta ao SENHOR.

[19]kada tik valgysite krašto duoną, atidėkite atnašąVIEŠPAČIUI.

[20] Das primícias da vossa farinha grossa apresentareis um bolo como oferta; como oferta da eira, assim o apresentareis.

[20]Iš pirmienų tešlos duosite kepalą kaip atnašą, atidėsite jį kaip atnašą, kaip atidedate atnašą nuo klojimo aslos.

[21] Das primícias da vossa farinha grossa apresentareis ao SENHOR oferta nas vossas gerações.

[21]Per visas kartas duosite VIEŠPAČIUI dalį savo pirmienų tešlos’“.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância

Levítico 4.13-21

Atnašos už nuodėmę

[22] Quando errardes e não cumprirdes todos estes mandamentos que o SENHOR falou a Moisés,

[22]„Jei netyčiomis neįvykdysite kurio nors iš įsakymų, VIEŠPATIESpaskelbtų per Mozę,

[23] sim, tudo quanto o SENHOR vos tem mandado por Moisés, desde o dia em que o SENHOR ordenou e daí em diante, nas vossas gerações,

[24] será que, quando se fizer alguma coisa por ignorância e for encoberta aos olhos da congregação, toda a congregação oferecerá um novilho, para holocausto de aroma agradável ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e libação, segundo o rito, e um bode, para oferta pelo pecado.

[25] O sacerdote fará expiação por toda a congregação dos filhos de Israel, e lhes será perdoado, porquanto foi erro, e trouxeram a sua oferta, oferta queimada ao SENHOR, e a sua oferta pelo pecado perante o SENHOR, por causa do seu erro.

[26] Será, pois, perdoado a toda a congregação dos filhos de Israel e mais ao estrangeiro que habita no meio deles, pois no erro foi envolvido todo o povo.

[27] Se alguma pessoa pecar por ignorância, apresentará uma cabra de um ano como oferta pelo pecado.

[28] O sacerdote fará expiação pela pessoa que errou, quando pecar por ignorância perante o SENHOR, fazendo expiação por ela, e lhe será perdoado.

[29] Para o natural dos filhos de Israel e para o estrangeiro que no meio deles habita, tereis a mesma lei para aquele que isso fizer por ignorância.

[23]viso to, ką VIEŠPATS įsakė jums per Mozę nuo tos dienos, kai VIEŠPATS davė įsakymą, ir vėliau per visas jūsų kartas,

[24]jei tai būtų padaryta netyčiomis per bendrijos neapsižiūrėjimą, visa bendrija atnašaus jautuką deginamajai aukai dėl malonaus kvapo VIEŠPAČIUI drauge su javų atnaša bei jos liejamąja atnaša pagal įsaką ir ožį aukai už nuodėmę.

[25]Kunigas atliks permaldavimą už visą izraelitų bendriją, ir jiems bus atleista, nes tai buvo neapsižiūrėjimas, ir už savo klaidą jie atnašavo auką – ugninę atnašą VIEŠPAČIUI bei atnašą už nuodėmę VIEŠPATIES akivaizdoje.

[26]Ne tik izraelitų bendrijai, bet ir ateiviams tarp jūsų bus atleista, nes neapsižiūrėjimo kaltė palietė visus žmones.

[27]Jei pavienis žmogus nusidėtų per neapsižiūrėjimą, jis atnašaus vienerių metų ožką aukai už nuodėmę.

[28]Kunigas atliks permaldavimą VIEŠPATIESakivaizdoje už padariusįjį klaidą, nes jis padarė ją per neapsižiūrėjimą. Atlikus už jį permaldavimą, jam bus atleista.

[29]Tiek vietiniam izraelitui, tiek tarp jų gyvenančiam ateiviui turėsite tas pačias apeigas bet kam iš jų, nusidėjusiam per neapsižiūrėjimą.

30 Mas a pessoa que fizer alguma coisa atrevidamente, quer seja dos naturais quer dos estrangeiros, injuria ao SENHOR; tal pessoa será eliminada do meio do seu povo,

30Bet jei kas nors, elgdamasis savavališkai, vietinis ar ateivis, užgautųVIEŠPATĮ, toks žmogus bus pašalintas iš tautos.

31 pois desprezou a palavra do SENHOR e violou o seu mandamento; será eliminada essa pessoa, e a sua iniqüidade será sobre ela.

31Dėl to, kad paniekinoVIEŠPATIES žodį ir sulaužė jo įsakymą, toks žmogus turi būti pašalintas. Kaltinti jis gali tik pats save“.

Castigo pela violação do sábado

Bausmė už šabo laužymą

32 Estando, pois, os filhos de Israel no deserto, acharam um homem apanhando lenha no dia de sábado.

32Būdami dykumoje, izraelitai užtiko žmogų, renkantį malkas šabo dieną.

33 Os que o acharam apanhando lenha o trouxeram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação.

33Užtikusieji renkantį malkas atvedė pas Mozę, Aaroną ir visą bendriją.

34 Meteram-no em guarda, porquanto ainda não estava declarado o que se lhe devia fazer.

34Jis buvo uždarytas į kalėjimą, nes nebuvo aišku, ką su juo reikėtų daryti.

35 Então, disse o SENHOR a Moisés: Tal homem será morto; toda a congregação o apedrejará fora do arraial.

35Tada VIEŠPATS tarė Mozei: „Tas žmogus turi būti nubaustas mirtimi. Visa bendrija turi užmušti jį akmenimis už stovyklos“.

36 Levou-o, pois, toda a congregação para fora do arraial, e o apedrejaram; e ele morreu, como o SENHOR ordenara a Moisés.

36Visa bendrija išvedė jį už stovyklos ir užmušė akmenimis, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

A lei acerca das borlas das vestes
Deuteronômio 22.12

Kutai prie drabužių

37 Disse o SENHOR a Moisés:

37VIEŠPATS tarė Mozei:

38 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes que nos cantos das suas vestes façam borlas pelas suas gerações; e as borlas em cada canto, presas por um cordão azul.

38„Kalbėk izraelitams ir liepk pasidaryti kutus drabužių kampuose per visas kartas. Teprisiriša mėlyną virvelę prie kuto kiekviename kampe.

39 E as borlas estarão ali para que, vendo-as, vos lembreis de todos os mandamentos do SENHOR e os cumprais; não seguireis os desejos do vosso coração, nem os dos

39Jūs turėsite kutą, kad, žvelgdami į jį, atsimintumėte visus mano įsakymus ir vykdytumėte juos, nenuklysdami paskui savo širdies ir akių užgaidas.

vossos olhos, após os quais andais adulterando,

40 para que vos lembreis de todos os meus mandamentos, e os cumprais, e santos sereis a vosso Deus.

41 Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos ser por Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

40Taigi jūs atsiminsite ir vykdysite visus mano įsakymus, būsite šventi savo Dievui.

41Aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas, kuris išvedžiau iš Egipto žemės, kad būčiau jūsų Dievas. Aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas!“

Números 16

A rebelião de Corá, Datã e Abirão

1 Corá, filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, tomou consigo a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, e a Om, filho de Pelete, filhos de Rúben.

2 Levantaram-se perante Moisés com duzentos e cinqüenta homens dos filhos de Israel, príncipes da congregação, eleitos por ela, varões de renome,

3 e se ajuntaram contra Moisés e contra Arão e lhes disseram: Basta! Pois que toda a congregação é santa, cada um deles é santo, e o SENHOR está no meio deles; por que, pois, vos exaltais sobre a congregação do SENHOR?

4 Tendo ouvido isto, Moisés caiu sobre o seu rosto.

5 E falou a Corá e a todo o seu grupo, dizendo: Amanhã pela manhã, o SENHOR fará saber quem é dele e quem é o santo que ele fará chegar a si; aquele a quem escolher fará chegar a si.

6 Fazei isto: tomai vós incensários, Corá e todo o seu grupo;

7 e, pondo fogo neles amanhã, sobre eles deitai incenso perante o SENHOR; e será

Skaičių 16

Maištas prieš Mozę

1Levio sūnaus Kehato sūnaus Iccharo sūnus Korachas drauge su Eliabo sūnumis Datanu ir Abiramu bei Peleto sūnumi Onu, Rubeno palikuonimis, pasiėmė

2du šimtus penkiasdešimt izraelitų – bendrijos vadų, tarybos narių, žymių vyrų – ir sukilo prieš Mozę.

3Jie susibūrė prieš Mozę ir Aaroną, sakydami: „Per toli nuėjote! Juk visa bendrija, visi iki vieno yra šventi, irVIEŠPATS yra tarp jų. Tad kodėl keliate save aukščiau už VIEŠPATIESbendriją?“

4Tai išgirdęs, Mozė puolė kniūbsčias.

5Jis kalbėjo Korachui ir visai jo draugei: „Rytoj rytą VIEŠPATS parodys, kas jam priklauso, kas yra šventas ir kam bus leista prie jo artintis! Ką jis bus išsirinkęs, tam jis ir leis prie savęs artintis.

6Štai ką jūs turite daryti. Tu, Korachai, ir visa tavo draugė paimkite smilkytuvus,

7įdėkite rytoj į juos ugnies ir užberkite smilkalų VIEŠPATIES akivaizdoje. Vyras,

que o homem a quem o SENHOR escolher, este será o santo; basta-vos, filhos de Levi.

kurį VIEŠPATS bus išsirinkęs, bus šventas. Levitai, jūs per toli nuėjote!“

8 Disse mais Moisés a Corá: Ouvi agora, filhos de Levi:

8Tada Mozė tarė Korachui: „Jūs, levitai, klausykitės manęs!

9 acaso, é para vós outros coisa de somenos que o Deus de Israel vos separou da congregação de Israel, para vos fazer chegar a si, a fim de cumprirdes o serviço do tabernáculo do SENHOR e estardes perante a congregação para ministrar-lhe;

9Argi jums per maža, kad Izraelio Dievas išskyrė jus iš Izraelio bendrijos, leisdamas jums artintis prie savęs, atlikti tarnybąVIEŠPATIES Padangtėje ir būti pasiruošusiems padėti bendrijai ir jai tarnauti?

10 e te fez chegar, Corá, e todos os teus irmãos, os filhos de Levi, contigo? Ainda também procurais o sacerdócio?

10Argi dėl to, kad jis leido tau ir visiems tavo broliams levitams su tavimi artintis prie savęs, jūs reikalaujate ir kunigystės?

11 Pelo que tu e todo o teu grupo juntos estais contra o SENHOR; e Arão, que é ele para que murmureis contra ele?

11Iš tikrųjų priešVIEŠPATĮ tu ir tavo draugė susibūrėte! O Aaronas, kas jis toks, kad prieš jį murmate?“

12 Mandou Moisés chamar a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe; porém eles disseram: Não subiremos;

12Mozė pasiuntė pašaukti Eliabo sūnus Dataną ir Abiramą, bet jie atsakė: „Mes neisime!

13 porventura, é coisa de somenos que nos fizeste subir de uma terra que mana leite e mel, para fazer-nos morrer neste deserto, senão que também queres fazer-te príncipe sobre nós?

13Argi neužtenka, kad išvedei mus iš krašto, tekančio pienu ir medumi, užmušti dykumoje, bet dar nori ir mus valdyti?

14 Nem tampouco nos trouxeste a uma terra que mana leite e mel, nem nos deste campos e vinhas em herança; pensas que lançarás pó aos olhos destes homens? Pois não subiremos.

14Aišku kaip dieną, kad tu neatvedei mūsų į kraštą, tekantį pienu ir medumi, ir nedavei mums laukų ir vynuogynų paveldo. Nejau norėtum šiems vyrams akis išlupti? Mes neisime!“

15 Então, Moisés irou-se muito e disse ao SENHOR: Não atentes para a sua oferta; nem um só jumento levei deles e a nenhum deles fiz mal.

15Mozė labai supyko ir tarė VIEŠPAČIUI: „Nežiūrėk į jų atnašą. Jokio asilo iš jų nepaėmiau, nė vieno nenuskriaudžiau“.

[16] Disse mais Moisés a Corá: Tu e todo o teu grupo, ponde-vos perante o SENHOR, tu, e eles, e Arão, amanhã.

[17] Tomai cada um o seu incensário e neles ponde incenso; trazei-o, cada um o seu, perante o SENHOR, duzentos e cinqüenta incensários; também tu e Arão, cada qual o seu.

[18] Tomaram, pois, cada qual o seu incensário, neles puseram fogo, sobre eles deitaram incenso e se puseram perante a porta da tenda da congregação com Moisés e Arão.

[19] Corá fez ajuntar contra eles todo o povo à porta da tenda da congregação; então, a glória do SENHOR apareceu a toda a congregação.

Os rebeldes castigados

[20] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[21] Apartai-vos do meio desta congregação, e os consumirei num momento.

[22] Mas eles se prostraram sobre o seu rosto e disseram: Ó Deus, Autor e Conservador de toda a vida, acaso, por pecar um só homem, indignar-te-ás contra toda esta congregação?

[23] Respondeu o SENHOR a Moisés:

[24] Fala a toda esta congregação, dizendo: Levantai-vos do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão.

[25] Então, se levantou Moisés e foi a Datã e a Abirão; e após ele foram os anciãos de Israel.

[16]O Korachui Mozė tarė: „Rytoj tu ir visa tavo draugė būkite VIEŠPATIES akivaizdoje – ir tu, ir jie, ir Aaronas.

[17]Paimkite kiekvienas savo smilkytuvą, įberkite į jį smilkalų, ir kiekvienas teatnašauja savo smilkytuvą VIEŠPATIES akivaizdoje, du šimtus penkiasdešimt smilkytuvų, ir tu, ir Aaronas, kiekvienas su savo smilkytuvu“.

[18]Taigi visi vyrai pasiėmė savo smilkytuvus, įdėjo į juos ugnies, užbėrė smilkalų ir atsistojo prie Susitikimo Palapinės įėjimo drauge su Moze ir Aaronu.

[19]Kai Korachas surinko priešais juos prie Susitikimo Palapinės įėjimo visą bendriją, tada VIEŠPATIES šlovė pasirodė visai bendrijai.

[20]Tada VIEŠPATS kalbėjo Mozei ir Aaronui, tardamas:

[21]„Pasitraukite nuo šios bendrijos, kad galėčiau viena akimirka juos sunaikinti“.

[22]Parpuolę kniūbsti, jie tarė: „O Dieve, visos žmonijos alsavimo šaltini! Argi vienam žmogui nusidėjus, tu ant visos bendrijos pyksi?“

[23]O VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[24]„Kalbėk bendrijai ir sakyk: ‘Pasitraukite nuo Koracho, Datano ir Abiramo buveinių’“.

[25]Mozė pakilo ir nuėjo pas Dataną ir Abiramą; Izraelio seniūnai sekė paskui jį.

26 E disse à congregação: Desviai-vos, peço-vos, das tendas destes homens perversos e não toqueis nada do que é seu, para que não sejais arrebatados em todos os seus pecados.

27 Levantaram-se, pois, do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão; e Datã e Abirão saíram e se puseram à porta da sua tenda, juntamente com suas mulheres, seus filhos e suas crianças.

28 Então, disse Moisés: Nisto conhecereis que o SENHOR me enviou a realizar todas estas obras, que não procedem de mim mesmo:

29 se morrerem estes como todos os homens morrem e se forem visitados por qualquer castigo como se dá com todos os homens, então, não sou enviado do SENHOR.

30 Mas, se o SENHOR criar alguma coisa inaudita, e a terra abrir a sua boca e os tragar com tudo o que é seu, e vivos descerem ao abismo, então, conhecereis que estes homens desprezaram o SENHOR.

31 E aconteceu que, acabando ele de falar todas estas palavras, a terra debaixo deles se fendeu,

32 abriu a sua boca e os tragou com as suas casas, como também todos os homens que pertenciam a Corá e todos os seus bens.

33 Eles e todos os que lhes pertenciam desceram vivos ao abismo; a terra os cobriu, e pereceram do meio da congregação.

26 Jis kreipėsi į bendriją, tardamas: „Eikite šalin nuo palapinių šių nedorų vyrų, nelieskite nieko, kas jiems priklauso, kad nebūtumėte sunaikinti už visas jų nuodėmes“.

27 Jie pasitraukė nuo Koracho, Datano ir Abiramo buveinių. O Datanas ir Abiramas buvo išėję ir stovėjo prie savo palapinių įėjimo drauge su savo žmonomis, vaikais ir mažyliais.

28 Mozė tarė: „Šitaip jūs sužinosite, kad VIEŠPATS mane siuntė atlikti visus šiuos darbus. Tai nebuvo mano sumanymas.

29 Jei šie vyrai mirs, kaip miršta žmonės, jei jų likimas bus kaip visų žmonių, tai VIEŠPATS nebus manęs siuntęs.

30 Bet jei VIEŠPATSpadarys ką nors negirdėta, jei žemė pravers savo burną ir praris juos su viskuo, kas jiems priklauso, ir jie gyvi nužengs į Šeolą, jūs žinosite, kad šie vyrai neklausė VIEŠPATIES“.

31 Vos jam ištarus šiuos žodžius, žemė prasivėrė po jų kojomis.

32 Žemė pravėrė savo burną ir prarijo juos drauge su šeimomis – visa, kas priklausė Korachui, ir jų nuosavybę.

33 Su viskuo, kas jiems priklausė, jie nugrimzdo gyvi į Šeolą. Žemė apdengė juos, ir jie pražuvo iš bendrijos.

[34] Todo o Israel que estava ao redor deles fugiu do seu grito, porque diziam: Não suceda que a terra nos trague a nós também.

[35] Procedente do SENHOR saiu fogo e consumiu os duzentos e cinqüenta homens que ofereciam o incenso.

[36] Disse o SENHOR a Moisés:

[37] Dize a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, que tome os incensários do meio do incêndio e espalhe o fogo longe, porque santos são;

[38] quanto aos incensários daqueles que pecaram contra a sua própria vida, deles se façam lâminas para cobertura do altar; porquanto os trouxeram perante o SENHOR; pelo que santos são e serão por sinal aos filhos de Israel.

[39] Eleazar, o sacerdote, tomou os incensários de metal, que tinham trazido aqueles que foram queimados, e os converteram em lâminas para cobertura do altar,

[40] por memorial para os filhos de Israel, para que nenhum estranho, que não for da descendência de Arão, se chegue para acender incenso perante o SENHOR; para que não seja como Corá e o seu grupo, como o SENHOR lhe tinha dito por Moisés.

Novo tumulto e seu castigo

[41] Mas, no dia seguinte, toda a congregação dos filhos de Israel

[34]Visi izraelitai, stovėję aplink, jiems klykiant, išbėgiojo, nes manė: „Žemė praris ir mus!“

Koracho bausmė

[35]VIEŠPATIES ugnis prasiveržė ir sunaikino anuos du šimtus penkiasdešimt vyrų, atnašavusių smilkalus.

Skaičių 17

[1]Tada VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[2]„Paliepk kunigo Aarono sūnui Eleazarui išrinkti smilkytuvus iš žarijų ir išžarstyk ugnį toli į visas puses.

[3]Juk šių nusidėjėlių smilkytuvai tapo šventi jų mirties kaina. Tebūna jie perkalti į skardą aukurui apdengti, nes, panaudoti VIEŠPAČIUI atnašauti, jie tapo šventi. Tebūna jie izraelitams įspėjimo ženklas“.

[4]Kunigas Eleazaras surinko atnašos metu sudegusius vario smilkytuvus ir perkalė juos į skardą aukurui apdengti,

[5]kaip VIEŠPATS buvo paliepęs per Mozę. Tai turėjo būti priminimas izraelitams, kad joks pašalietis, kuris nėra iš Aarono palikuonių, nesiartintų atnašauti smilkalų VIEŠPATIES akivaizdoje ir nenukentėtų kaip Korachas ir jo draugė.

[6]Tačiau rytojaus dieną visa izraelitų bendrija murmėjo prieš Mozę ir Aaroną,

murmurou contra Moisés e contra Arão, dizendo: Vós matastes o povo do SENHOR.

42 Ajuntando-se o povo contra Moisés e Arão e virando-se para a tenda da congregação, eis que a nuvem a cobriu, e a glória do SENHOR apareceu.

43 Vieram, pois, Moisés e Arão perante a tenda da congregação.

44 Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo:

45 Levantai-vos do meio desta congregação, e a consumirei num momento; então, se prostraram sobre o seu rosto.

46 Disse Moisés a Arão: Toma o teu incensário, põe nele fogo do altar, deita incenso sobre ele, vai depressa à congregação e faze expiação por eles; porque grande indignação saiu de diante do SENHOR; já começou a praga.

47 Tomou-o Arão, como Moisés lhe falara, correu ao meio da congregação (eis que já a praga havia começado entre o povo), deitou incenso nele e fez expiação pelo povo.

48 Pôs-se em pé entre os mortos e os vivos; e cessou a praga.

49 Ora, os que morreram daquela praga foram catorze mil e setecentos, fora os que morreram por causa de Corá.

50 Voltou Arão a Moisés, à porta da tenda da congregação; e cessou a praga.

Números 17

O bordão de Arão floresce

sakydami: „Jūs užmušėte VIEŠPATIES žmones“.

7Bendrijai susibūrus prieš juos, Mozė ir Aaronas pasuko Susitikimo Palapinės link. Žiūri, ją dengia debesis, ir pasirodo VIEŠPATIES šlovė.

8Kai Mozė ir Aaronas priėjo prie Susitikimo Palapinės priekio,

9VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

10„Pasitraukite iš šios bendrijos, kad galėčiau juos tuojau pat sunaikinti“. Jiedu parpuolė kniūbsti.

11Mozė tarė Aaronui: „Paimk savo smilkytuvą, įdėk į jį ugnies nuo aukuro, užberk smilkalų, skubėk pas bendriją ir atlik už juos permaldavimą. VIEŠPATIES pyktis atėjo, maras jau siaučia“.

12Aaronas paėmė smilkytuvą, kaip Mozė buvo jam paliepęs, ir nubėgo į susibūrusiųjų vidurį, kur jau siautė maras. Užbėręs smilkalų, jis atliko permaldavimą už žmones

13ir atsistojo tarp gyvųjų ir mirusiųjų. Maras buvo sutramdytas.

14Numirusių maru buvo keturiolika tūkstančių septyni šimtai, neskaitant tų, kurie mirė su Korachu.

15Kai maras buvo sutramdytas, Aaronas sugrįžo pas Mozę prie Susitikimo Palapinės įėjimo.

Aarono lazda

[1] Disse o SENHOR a Moisés:
[2] Fala aos filhos de Israel e recebe deles bordões, um pela casa de cada pai de todos os seus príncipes, segundo as casas de seus pais, isto é, doze bordões; escreve o nome de cada um sobre o seu bordão.
[3] Porém o nome de Arão escreverás sobre o bordão de Levi; porque cada cabeça da casa de seus pais terá um bordão.
[4] E os porás na tenda da congregação, perante o Testemunho, onde eu vos encontrarei.
[5] O bordão do homem que eu escolher, esse florescerá; assim, farei cessar de sobre mim as murmurações que os filhos de Israel proferem contra vós.
[6] Falou, pois, Moisés aos filhos de Israel, e todos os seus príncipes lhe deram bordões; cada um lhe deu um, segundo as casas de seus pais: doze bordões; e, entre eles, o bordão de Arão.
[7] Moisés pôs estes bordões perante o SENHOR, na tenda do Testemunho.
[8] No dia seguinte, Moisés entrou na tenda do Testemunho, e eis que o bordão de Arão, pela casa de Levi, brotara, e, tendo inchado os gomos, produzira flores, e dava amêndoas.
[9] Então, Moisés trouxe todos os bordões de diante do SENHOR a todos os filhos de Israel; e eles o viram, e tomou cada um o seu bordão.
[10] Disse o SENHOR a Moisés: Torna a pôr o bordão de Arão perante o Testemunho, para que se guarde por sinal para filhos

[16]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[17]„Kalbėk izraelitams ir gauk iš jų dvylika lazdų, iš visų jų protėvių namų vadų po vieną kiekvieniems protėvių namams. Įrašyk kiekvieno vyro vardą ant jo lazdos.

[18]Aarono vardą įrašyk ant Levio lazdos, nes ir Levio protėvių namų galva turės lazdą.

[19]Padėsi jas Susitikimo Palapinėje priešais Sandoros Įsakymus, kur aš susitinku su tavimi.

[20]Lazda vyro, kurį išsirinkau, išskleis pumpurus. Taip sustabdysiu izraelitų murmėjimus, su kuriais jie nuolat kyla prieš jus“.

[21]Mozė tai persakė izraelitams. Jų vadai davė jam po lazdą kiekvienam protėvių namų vadui, iš viso dvylika lazdų. Tarp jų buvo ir Aarono lazda.

[22]Mozė padėjo lazdas priešais VIEŠPATĮ Sandoros Įsakymų palapinėje.

[23]Rytojaus dieną įėjęs į Sandoros Įsakymų palapinę, Mozė žiūri: Levio namų Aarono lazda išsprogusi, ne tik išskleidusi pumpurus, bet ir pražydusi, net su prinokusiais migdolais.

[24]Tada Mozė išnešė visas lazdas išVIEŠPATIES akivaizdos visiems izraelitams. Jie apžiūrėjo, ir visi vyrai pasiėmė savo lazdas.

[25]O VIEŠPATS tarė Mozei: „Aarono lazdą vėl padėk priešais Sandoros Įsakymus, kad būtų laikoma kaip pamoka maištininkams,

rebeldes; assim farás acabar as suas murmurações contra mim, para que não morram.

11 E Moisés fez assim; como lhe ordenara o SENHOR, assim fez.

12 Então, falaram os filhos de Israel a Moisés, dizendo: Eis que expiramos, perecemos, perecemos todos.

13 Todo aquele que se aproximar do tabernáculo do SENHOR morrerá; acaso, expiraremos todos?

Números 18

Deveres e direitos dos sacerdotes

1 Disse o SENHOR a Arão: Tu, e teus filhos, e a casa de teu pai contigo levareis sobre vós a iniqüidade relativamente ao santuário; tu e teus filhos contigo levareis sobre vós a iniqüidade relativamente ao vosso sacerdócio.

2 Também farás chegar contigo a teus irmãos, a tribo de Levi, a tribo de teu pai, para que se ajuntem a ti e te sirvam, quando tu e teus filhos contigo estiverdes perante a tenda do Testemunho.

3 Farão o serviço que lhes é devido para contigo e para com a tenda; porém não se aproximarão dos utensílios do santuário, nem do altar, para que não morram, nem eles, nem vós.

4 Ajuntar-se-ão a ti e farão todo o serviço da tenda da congregação; o estranho, porém, não se chegará a vós outros.

kad jie liautųsi murmėję prieš mane ir nenumirtų“.

26Taip Mozė ir padarė. Kaip VIEŠPATS įsakė Mozei, taip jis ir padarė.

27O izraelitai sakė Mozei: „Žiūrėk, mes žūstame! Mes žuvę, visi mes žuvę!

28Kas tik drįsta prieiti prie VIEŠPATIES Padangtės, miršta. Argi turėsime visi žūti?“

Skaičių 18

Kunigų ir levitų pareigos

1VIEŠPATS tarė Aaronui: „Tu ir tavo sūnūs drauge su savo protėvių namais būsite atsakingi už bet kokią kaltę, susijusią su šventykla, o atsakomybė už kaltes, susijusias su kunigyste, kris ant tavęs ir tavo sūnų.

2Tad priimsi savo brolius iš Levio – savo protėvių – giminės, kad būtų su tavimi ir tau tarnautų, o tu ir tavo sūnūs tarnausite Sandoros Įsakymų Palapinės priekyje.

3Jie tetarnauja jums ir tesirūpina visa Palapine, tačiau tenesiartina nei prie šventyklos reikmenų, nei prie aukuro, kad jūs ir jie nenumirtumėte.

4Jie pajungti tau, kad atliktų darbus Susitikimo Palapinėje, eitų visą Palapinės tarnybą. Bet joks pašalietis tenesibrauna į jūsų tarpą.

[5] Vós, pois, fareis o serviço do santuário e o do altar, para que não haja outra vez ira contra os filhos de Israel.

[6] Eu, eis que tomei vossos irmãos, os levitas, do meio dos filhos de Israel; são dados a vós outros para o SENHOR, para servir na tenda da congregação.

[7] Mas tu e teus filhos contigo atendereis ao vosso sacerdócio em tudo concernente ao altar, e ao que estiver para dentro do véu, isto é vosso serviço; eu vos tenho entregue o vosso sacerdócio por ofício como dádiva; porém o estranho que se aproximar morrerá.

[8] Disse mais o SENHOR a Arão: Eis que eu te dei o que foi separado das minhas ofertas, com todas as coisas consagradas dos filhos de Israel; dei-as por direito perpétuo como porção a ti e a teus filhos.

[9] Isto terás das coisas santíssimas, não dadas ao fogo: todas as suas ofertas, com todas as suas ofertas de manjares, e com todas as suas ofertas pelo pecado, e com todas as suas ofertas pela culpa, que me apresentarem, serão coisas santíssimas para ti e para teus filhos.

[10] No lugar santíssimo, o comerás; todo homem o comerá; ser-te-á santo.

[11] Também isto será teu: a oferta das suas dádivas com todas as ofertas movidas dos filhos de Israel; a ti, a teus filhos e a tuas filhas contigo, dei-as por direito perpétuo; todo o que estiver limpo na tua casa as comerá.

[5]Tik jūs atliksite darbus, susijusius su šventykla ir aukuru, kad rūstybė niekada daugiau nebeištiktų izraelitų.

[6]Štai aš paimu tavo brolius levitus iš izraelitų tarpo. Jie yra dovana jums, pašvęsti VIEŠPAČIUI eiti Susitikimo Palapinės tarnybą.

[7]Tuo tarpu tu ir tavo sūnūs su tavimi stropiai eis visas aukuro ir vietos už uždangos kunigiškas pareigas. Aš duodu jūsų kunigystės tarnybą kaip dovaną. Bet koks pašalietis, kuris braunasi, turi būti nubaustas mirtimi“.

Kunigų dalis

[8]VIEŠPATS kalbėjo Aaronui: „Štai aš tau pavedžiau visas man duodamas atnašas, visas šventas izraelitų dovanas. Amžinu įstatu daviau jas tau ir tavo sūnums kaip kunigiškąją dalį.

[9]Turėsi teisę į dalį ypač šventų aukų – ugninių atnašų: kiekviena atnaša, kurią jie man teikia kaip švenčiausią atnašą, ar tai būtų javų atnaša, ar auka už nuodėmę, ar atnaša už kaltę, priklausys tau ir tavo sūnums.

[10]Valgysi jas kaip ypač šventas atnašas; vien vyrai jas valgys, tau jos bus šventos.

[11]Tau priklausys ir tai, kas atidedama į šalį iš visų izraelitų siūbuojamųjų atnašų aukų. Amžinu įstatu tai daviau tau, tavo sūnums ir tavo dukterims. Kas tik švarus tavo namuose, gali jas valgyti.

[12] Todo o melhor do azeite, do mosto e dos cereais, as suas primícias que derem ao SENHOR, dei-as a ti.

[13] Os primeiros frutos de tudo que houver na terra, que trouxerem ao SENHOR, serão teus; todo o que estiver limpo na tua casa os comerá.

[14] Toda coisa consagrada irremissivelmente em Israel será tua.

[15] Todo o que abrir a madre, de todo ser vivente, que trouxerem ao SENHOR, tanto de homens como de animais, será teu; porém os primogênitos dos homens resgatarás; também os primogênitos dos animais imundos resgatarás.

[16] O resgate, pois (desde a idade de um mês os resgatarás), será segundo a tua avaliação, por cinco siclos de dinheiro, segundo o siclo do santuário, que é de vinte geras.

[17] Mas o primogênito do gado, ou primogênito de ovelhas, ou primogênito de cabra não resgatarás; são santos; o seu sangue aspergirás sobre o altar e a sua gordura queimarás em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[18] A carne deles será tua, assim como será teu o peito movido e a coxa direita.

[19] Todas as ofertas sagradas, que os filhos de Israel oferecerem ao SENHOR, dei-as a ti, e a teus filhos, e a tuas filhas contigo, por direito perpétuo; aliança perpétua de

[12]Kas geriausia iš šviežio aliejaus, kas geriausia iš naujo vyno ir javų – geriausią derlių, kurį jie atnašauja VIEŠPAČIUI, daviau tau.

[13]Visos krašto pirmienos, kurias jie atneša VIEŠPAČIUI, bus tavo. Kas tik švarus tavo namuose, gali jas valgyti.

[14]Visa, kas yra Izraelyje įžadu pašvęsta [VIEŠPAČIUI], bus tavo.

[15]Kas pirmas atveria įsčias tarp visų gyvūnų – ar žmonių, ar gyvulių, – kas atnašaujama VIEŠPAČIUI, bus tavo. Tačiau privalai leisti išpirkti žmonių pirmagimį; leisi išpirkti ir nešvaraus gyvulio pirmagimį.

[16]Vienam mėnesiui praslinkus, nustatysi jų išpirkimo kainą: penkis sidabrinius šekelius pagal šventyklos šekelį, tai yra dvidešimt gerų.

[17]Bet karvės pirmagimis ar avies pirmagimis, ar ožkos pirmagimis negali būti išpirktas. Jie pašvęsti. Jų kraują turi išlieti ant aukuro, o jų taukus paversi dūmais kaip malonaus kvapo ugninę atnašą VIEŠPAČIUI,

[18]o jų mėsa priklausys tau, lygiai kaip tavo yra siūbuojamosios atnašos krūtinė ir dešinioji koja.

[19]Visas šventąsias atnašas, kurias izraelitai atidedaVIEŠPAČIUI, daviau tau ir tavo sūnums, ir tavo dukterims, esantiems su tavimi, kaip amžiną duoklę. Tai amžina

sal perante o SENHOR é esta, para ti e para tua descendência contigo.

druskos sandora VIEŠPATIESakivaizdoje tau ir tavo palikuonims“.

Dešimtinės duoklė levitams

[20] Disse também o SENHOR a Arão: Na sua terra, herança nenhuma terás e, no meio deles, nenhuma porção terás. Eu sou a tua porção e a tua herança no meio dos filhos de Israel.

[20]Tada VIEŠPATS tarė Aaronui: „Neturėsi žemės paveldo jų krašte, tarp jų neturėsi dalies. Aš būsiu tavo dalis ir paveldas Izraelyje.

Os dízimos e os levitas

[21] Aos filhos de Levi dei todos os dízimos em Israel por herança, pelo serviço que prestam, serviço da tenda da congregação.

[21]Levitams daviau visas dešimtines Izraelyje kaip dalį už tarnybą, kurią jie atlieka, tarnybą Susitikimo Palapinėje.

[22] E nunca mais os filhos de Israel se chegarão à tenda da congregação, para que não levem sobre si o pecado e morram.

[22]Taigi izraelitai daugiau nebesiartins prie Susitikimo Palapinės, kad neužsitrauktų kaltės ir nenumirtų.

[23] Mas os levitas farão o serviço da tenda da congregação e responderão por suas faltas; estatuto perpétuo é este para todas as vossas gerações. E não terão eles nenhuma herança no meio dos filhos de Israel.

[23]Tik levitai vykdys Susitikimo Palapinės tarnybą ir bus atsakingi už savo pačių kaltes. Tai bus amžinas įstatas izraelitams per visas kartas. Bet tarp izraelitų jie neturės žemės paveldo,

[24] Porque os dízimos dos filhos de Israel, que apresentam ao SENHOR em oferta, dei-os por herança aos levitas; porquanto eu lhes disse: No meio dos filhos de Israel, nenhuma herança tereis.

[24]nes kaip dalį levitams daviau izraelitų dešimtinę, kurią jie atideda kaip atnašą VIEŠPAČIUI. Užtat apie juos ir pasakiau: ‘Jie neturės žemės paveldo Izraelyje’“.

Levitų dešimtinė

[25] Disse o SENHOR a Moisés:

[25]Tada VIEŠPATS kalbėjo Mozei:

[26] Também falarás aos levitas e lhes dirás: Quando receberdes os dízimos da parte dos filhos de Israel, que vos dei por vossa herança, deles apresentareis uma oferta ao SENHOR: o dízimo dos dízimos.

[26]„Kalbėk levitams ir sakyk: ‘Kai paimate iš izraelitų dešimtinę, mano duotą jums kaip dalį, turite atidėti iš jos atnašą VIEŠPAČIUI – dešimtinę nuo dešimtinės.

[27] Atribuir-se-vos-á a vossa oferta como se fosse cereal da eira e plenitude do lagar.

[27]Ji bus įskaityta jums kaip dovana, kaip švieži javai nuo klojimo aslos ar naujas vynas iš vyninės.

[28] Assim, também apresentareis ao SENHOR uma oferta de todos os vossos dízimos que receberdes dos filhos de Israel e deles dareis a oferta do SENHOR a Arão, o sacerdote.

[29] De todas as vossas dádivas apresentareis toda oferta do SENHOR: do melhor delas, a parte que lhe é sagrada.

[30] Portanto, lhes dirás: Quando oferecerdes o melhor que há nos dízimos, o restante destes, como se fosse produto da eira e produto do lagar, se contará aos levitas.

[31] Comê-lo-eis em todo lugar, vós e a vossa casa, porque é vossa recompensa pelo vosso serviço na tenda da congregação.

[32] Pelo que não levareis sobre vós o pecado, quando deles oferecerdes o melhor; e não profanareis as coisas sagradas dos filhos de Israel, para que não morrais.

Números 19

A água purificadora

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Esta é uma prescrição da lei que o SENHOR ordenou, dizendo: Dize aos filhos de Israel que vos tragam uma novilha vermelha, perfeita, sem defeito, que não tenha ainda levado jugo.

[3] Entregá-la-eis a Eleazar, o sacerdote; este a tirará para fora do arraial, e será imolada diante dele.

[28]Taigi ir jūs atidėsite atnašą VIEŠPAČIUI iš visų dešimtinių, kurias paimate iš izraelitų; iš jų duosite VIEŠPATIES atnašą kunigui Aaronui.

[29]Atidėsite visas atnašas, kurios priklauso VIEŠPAČIUI, nuo visko, kas jums dovanota. Iš jų visų atidėsite, kas geriausia – šventąją dalį’.

[30]Be to, pasakyk jiems: ‘Kai būsite atidėję geriausią dešimtinės dalį, likusi dešimtinė levitams bus kaip klojimo aslos ar vyninės derlius.

[31]Tu ir tavo namai galite jį valgyti bet kokioje vietoje, nes tai atlygis už jūsų tarnybą Susitikimo Palapinėje.

[32]Todėl kaltės neužsitrauksite, jei atnašavote iš jų, kas geriausia. Neišniekinkite izraelitų šventųjų dovanų, kad nenumirtumėte’“.

Skaičių 19

Žalos telyčios pelenai

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei ir Aaronui, tardamas:

[2]„Štai VIEŠPATIES duoti įstatai apeigoms. Paliepk izraelitams atvesti žalą telyčią, sveiką ir be trūkumų, dar nebuvusią po jungu.

[3]Perduosite ją kunigui Eleazarui. Ji bus išvesta už stovyklos ir jo akivaizdoje papjauta.

[4] Eleazar, o sacerdote, tomará do sangue com o dedo e dele aspergirá para a frente da tenda da congregação sete vezes.
[5] À vista dele, será queimada a novilha; o couro, a carne, o sangue e o excremento, tudo se queimará.
[6] E o sacerdote, tomando pau de cedro, hissopo e estofo carmesim, os lançará no meio do fogo que queima a novilha.
[7] Então, o sacerdote lavará as vestes, e banhará o seu corpo em água, e, depois, entrará no arraial, e será imundo até à tarde.

[8] Também o que a queimou lavará as suas vestes com água, e em água banhará o seu corpo, e imundo será até à tarde.

[9] Um homem limpo ajuntará a cinza da novilha e a depositará fora do arraial, num lugar limpo, e será ela guardada para a congregação dos filhos de Israel, para a água purificadora; é oferta pelo pecado.
[10] O que apanhou a cinza da novilha lavará as vestes e será imundo até à tarde; isto será por estatuto perpétuo aos filhos de Israel e ao estrangeiro que habita no meio deles.

[11] Aquele que tocar em algum morto, cadáver de algum homem, imundo será sete dias.
[12] Ao terceiro dia e ao sétimo dia, se purificará com esta água e será limpo; mas, se ao terceiro dia e ao sétimo não se purificar, não será limpo.

[4]Padažęs pirštą jos kraujyje, kunigas Eleazaras pašlakstys juo septynis kartus Susitikimo Palapinės priekio link.

[5]Tada, jam matant, telyčia bus sudeginta – oda, mėsa, kraujas drauge su atmatomis.

[6]Kunigas paims kedro malkų, yzopo, tamsiai raudonos spalvos siūlų ir įmes juos į ugnį, kurioje dega telyčia.

[7]Po to kunigas išsiskalbs drabužius ir apsiplaus vandeniu. Tada jis gali grįžti į stovyklą, bet bus nešvarus iki vakaro.

[8]Panašiai ir tas, kuris sudegino telyčią, išsiskalbs drabužius vandenyje ir apsiplaus kūną vandeniu. Jis bus nešvarus iki vakaro.

[9]Tada kas nors, kas yra švarus, susems telyčios pelenus ir supils juos švarioje vietoje už stovyklos. Jie bus laikomi vandeniui izraelitų bendrijai apvalyti. Tai auka už nuodėmę.

[10]Tas, kuris susemia telyčios pelenus, išsiskalbs drabužius ir bus nešvarus iki vakaro. Tai amžinas įstatas ir izraelitams, ir tarp jų gyvenantiems ateiviams“.

Pelenų panaudojimas

[11]„Kas paliečia bet kokio žmogaus lavoną, bus nešvarus septynias dienas.

[12]Jis apsivalys vandeniu trečią dieną bei septintą dieną ir bus švarus. Bet jei neapsivalo trečią dieną ir septintą dieną, jis netaps švarus.

[13] Todo aquele que tocar em algum morto, cadáver de algum homem, e não se purificar, contamina o tabernáculo do SENHOR; essa pessoa será eliminada de Israel; porque a água purificadora não foi aspergida sobre ele, imundo será; está nele ainda a sua imundícia.

[14] Esta é a lei quando morrer algum homem em alguma tenda: todo aquele que entrar nessa tenda e todo aquele que nela estiver serão imundos sete dias.

[15] Também todo vaso aberto, sobre que não houver tampa amarrada, será imundo.

[16] Todo aquele que, no campo aberto, tocar em alguém que for morto pela espada, ou em outro morto, ou nos ossos de algum homem, ou numa sepultura será imundo sete dias.

[17] Para o imundo, pois, tomarão da cinza da queima da oferta pelo pecado e sobre esta cinza porão água corrente, num vaso.

[18] Um homem limpo tomará hissopo, e o molhará naquela água, e a aspergirá sobre aquela tenda, e sobre todo utensílio, e sobre as pessoas que ali estiverem; como também sobre aquele que tocar nos ossos, ou em alguém que foi morto, ou que faleceu, ou numa sepultura.

[19] O limpo aspergirá sobre o imundo ao terceiro e sétimo dias; purificá-lo-á ao sétimo dia; e aquele que era imundo lavará as suas vestes, e se banhará na água, e à tarde será limpo.

[20] No entanto, quem estiver imundo e não se purificar, esse será eliminado do meio

[13]Kas paliečia lavoną, numirėlio kūną, ir neapsivalo, išniekina VIEŠPATIES Padangtę. Toks žmogus bus pašalintas iš Izraelio. Kadangi nebuvo apšlakstytas apvalymo vandeniu, jis yra nešvarus; jo nešvarumas pasilieka ant jo.

[14]Štai apeigos, kai kas nors numiršta palapinėje: visi, kurie įeina į palapinę, ir visi, kurie yra palapinėje, bus nešvarūs septynias dienas.

[15]Panašiai ir kiekvienas atviras ar neuždengtas antvožu indas bus nešvarus.

[16]Kas atvirame lauke prisiliestų prie žmogaus, nužudyto kalaviju ar mirusio sava mirtimi, ar prie žmogaus kaulų, ar kapo, bus nešvarus septynias dienas.

[17]Nešvariajam žmogui turi būti paimta sudegintos apvalymo atnašos pelenų ir įpilta tekančio vandens į indą;

[18]tuomet švarus asmuo paims yzopą, pamirkys vandenyje ir pašlakstys palapinę, visą apstatymą, ten esančius žmones ir kiekvieną prisilietusįjį prie kaulų, nužudyto žmogaus lavono ar prie kapo.

[19]Švarusis pašlakstys nešvarųjį trečią dieną ir septintą dieną. Taip apvalytas, septintą dieną jis išsiskalbs drabužius, apsiplaus vandeniu ir vakare bus vėl švarus.

[20]Jei kas nors, tapęs nešvarus, neapsivalo, bus atskirtas nuo bendrijos, nes jis

da congregação, porquanto contaminou o santuário do SENHOR; água purificadora sobre ele não foi aspergida; é imundo.

21 Isto lhes será por estatuto perpétuo; e o que aspergir a água purificadora lavará as suas vestes, e o que tocar a água purificadora será imundo até à tarde.

22 Tudo o que o imundo tocar também será imundo; e quem o tocar será imundo até à tarde.

Números 20

A morte de Miriã

1 Chegando os filhos de Israel, toda a congregação, ao deserto de Zim, no mês primeiro, o povo ficou em Cades. Ali, morreu Miriã e, ali, foi sepultada.

Moisés fere a rocha em Meribá

2 Não havia água para o povo; então, se ajuntaram contra Moisés e contra Arão.

3 E o povo contendeu com Moisés, e disseram: Antes tivéssemos perecido quando expiraram nossos irmãos perante o SENHOR!

4 Por que trouxestes a congregação do SENHOR a este deserto, para morrermos aí, nós e os nossos animais?

5 E por que nos fizestes subir do Egito, para nos trazer a este mau lugar, que não é de cereais, nem de figos, nem de vides, nem de romãs, nem de água para beber?

6 Então, Moisés e Arão se foram de diante do povo para a porta da tenda da congregação e se lançaram sobre o seu

išniekino VIEŠPATIES šventyklą. Kadangi apvalymo vandeniu nebuvo apšlakstytas, jis yra nešvarus.

21Tai bus jiems amžinas įstatas. Be to, kas pašlakstė apvalymo vandeniu, išsiskalbs drabužius, o kas paliečia apvalymo vandenį, bus nešvarus iki vakaro.

22Ką tik nešvarusis paliečia, taps nešvarus, ir kas jį paliečia, bus nešvarus iki vakaro“.

Skaičių 20

Stovykla Kadeše

1Pirmą mėnesį izraelitai – visa bendrija – atėjo į Cino dykumą. Žmonės apsistojo Kadeše. Ten numirė ir buvo palaidota Mirjama.

2Bendrija neturėjo vandens. Todėl jie susibūrė prieš Mozę ir Aaroną.

3Žmonės ginčijosi su Moze, sakydami: „Verčiau būtume žuvę, kai mūsų giminės žuvo VIEŠPATIES akivaizdoje!

4Kodėl atvedėte VIEŠPATIESbendriją į šią dykumą mums ir mūsų galvijams numirti?

5Kodėl išvedėte mus iš Egipto, kad atvestumėte į šią baisią vietą, kur nėra nei grūdų, nei figų, nei vynmedžių, nei granatmedžių? Nėra net vandens atsigerti!“

6Paėjėję nuo bendrijos prie įėjimo į Susitikimo Palapinę, Mozė ir Aaronas parpuolė kniūbsti. Jiems pasirodė VIEŠPATIES šlovė.

rosto; e a glória do SENHOR lhes apareceu.

[7] Disse o SENHOR a Moisés:

[8] Toma o bordão, ajunta o povo, tu e Arão, teu irmão, e, diante dele, falai à rocha, e dará a sua água; assim lhe tirareis água da rocha e dareis a beber à congregação e aos seus animais.

[9] Então, Moisés tomou o bordão de diante do SENHOR, como lhe tinha ordenado.

[10] Moisés e Arão reuniram o povo diante da rocha, e Moisés lhe disse: Ouvi, agora, rebeldes: porventura, faremos sair água desta rocha para vós outros?

[11] Moisés levantou a mão e feriu a rocha duas vezes com o seu bordão, e saíram muitas águas; e bebeu a congregação e os seus animais.

[12] Mas o SENHOR disse a Moisés e a Arão: Visto que não crestes em mim, para me santificardes diante dos filhos de Israel, por isso, não fareis entrar este povo na terra que lhe dei.

[13] São estas as águas de Meribá, porque os filhos de Israel contenderam com o SENHOR; e o SENHOR se santificou neles.

Moisés solicita passagem por Edom

[14] Enviou Moisés, de Cades, mensageiros ao rei de Edom, a dizer-lhe: Assim diz teu irmão Israel: Bem sabes todo o trabalho que nos tem sobrevindo;

[15] como nossos pais desceram ao Egito, e nós no Egito habitamos muito tempo, e como os egípcios nos maltrataram, a nós e a nossos pais;

[7]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[8]„Paimk lazdą, surink bendriją tu ir tavo brolis Aaronas, ir, jiems matant, įsakykite uolai duoti vandens. Taip jūs duosite jiems vandens iš uolos ir pagirdysite bendriją bei galvijus“.

[9]Mozė paėmė lazdą, buvusią VIEŠPATIES akivaizdoje, kaip jis buvo jam įsakęs.

[10]Mozė ir Aaronas surinko bendriją ties uola ir tarė jiems: „Klausykitės, jūs maištininkai! Ar išgausime jums vandens iš šios uolos?”

[11]Tada Mozė pakėlė ranką ir sudavė du kartus lazda į uolą. Pasipylė vandens srautas, atsigėrė bendrija ir jų galvijai.

[12]Bet VIEŠPATS tarė Mozei ir Aaronui: „Kadangi netikėjote, kad aš galiu patvirtinti savo šventumą izraelitų akyse, judu neįvesite šios bendrijos į kraštą, kurį jiems daviau“.

[13]Tai buvo vanduo Meribos, kur izraelitai barėsi su VIEŠPAČIU, ir per kurįVIEŠPATS patvirtino savo šventumą.

Edomas nepraleidžia

[14]Mozė išsiuntė iš Kadešo pasiuntinius pas Edomo karalių: „Taip sako tavo brolis Izraelis: ‘Tu žinai apie visas nelaimes, kurios mus ištiko.

[15]Mūsų protėviai nuėjo į Egiptą, mes gyvenome Egipte ilgą laiką, ir egiptiečiai engė mus bei mūsų protėvius.

[16] e clamamos ao SENHOR, e ele ouviu a nossa voz, e mandou o Anjo, e nos tirou do Egito. E eis que estamos em Cades, cidade nos confins do teu país.

[16]Mes šaukėmės VIEŠPATIES, jis išgirdo mūsų balsą, pasiuntė angelą ir išvedė mus iš Egipto. Štai dabar mes Kadeše, mieste prie tavo žemės pakraščio.

[17] Deixa-nos passar pela tua terra; não o faremos pelo campo, nem pelas vinhas, nem beberemos a água dos poços; iremos pela estrada real; não nos desviaremos para a direita nem para a esquerda, até que passemos pelo teu país.

[17]Prašom leisti mums pereiti per tavo kraštą. Mes neisime per laukus ar vynuogynus ir negersime vandens iš šulinių. Mes eisime Karaliaus vieškeliu, nesukdami nei į dešinę, nei į kairę, kol nepereisime per tavo žemę'“.

[18] Porém Edom lhe disse: Não passarás por mim, para que não saia eu de espada ao teu encontro.

[18]Bet Edomas atsakė: „Neisi per čia! Jei bandysi, prieš tave žygiuosiu su kalaviju“. –

[19] Então, os filhos de Israel lhe disseram: Subiremos pelo caminho trilhado, e, se eu e o meu gado bebermos das tuas águas, pagarei o preço delas; outra coisa não desejo senão passar a pé.

[19]„Mes laikysimės vieškelio, – sakė izraelitai, – jei gertume tavo vandens mes ir mūsų galvijai, už jį atsilyginsime. Tai tik mažmožis. Mes prašome tik leisti pereiti pėsčiomis“.

[20] Porém ele disse: Não passarás. E saiu-lhe Edom ao encontro, com muita gente e com mão forte.

[20]Bet jis atsakė: „Neisi!“ Ir Edomas išėjo prieš juos su didele ir gerai ginkluota kariuomene.

[21] Assim recusou Edom deixar passar a Israel pelo seu país; pelo que Israel se desviou dele.

[21]Edomui atsisakius leisti izraelitams pereiti per savo žemę, Izraelis pasitraukė.

A morte de Arão

Números 33.38,39

Aarono mirtis

[22] Então, partiram de Cades; e os filhos de Israel, toda a congregação, foram ao monte Hor.

[22]Pakilę iš Kadešo, izraelitai atkeliavo prie Horo kalno.

[23] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão no monte Hor, nos confins da terra de Edom:

[23]Prie Horo kalno, ant Edomo krašto ribos, VIEŠPATS tarė Mozei ir Aaronui:

[24] Arão será recolhido a seu povo, porque não entrará na terra que dei aos filhos de Israel, pois fostes rebeldes à minha palavra, nas águas de Meribá.

[24]„Jau laikas Aaronui eiti pas savo protėvius. Jis neįžengs į kraštą, kurį daviau izraelitams, nes judu abu maištavote prieš mane prie Meribos vandens.

[25] Toma Arão e Eleazar, seu filho, e faze-os subir ao monte Hor;
[26] depois, despe Arão das suas vestes e veste com elas a Eleazar, seu filho; porque Arão será recolhido a seu povo e aí morrerá.
[27] Fez Moisés como o SENHOR lhe ordenara; subiram ao monte Hor, perante os olhos de toda a congregação.
[28] Moisés, pois, despiu a Arão de suas vestes e vestiu com elas a Eleazar, seu filho; morreu Arão ali sobre o cimo do monte; e dali desceram Moisés e Eleazar.
[29] Vendo, pois, toda a congregação que Arão era morto, choraram por Arão trinta dias, isto é, toda a casa de Israel.

[25]Tad paimk Aaroną ir jo sūnų Eleazarą, užvesk juos ant Horo kalno,
[26]nuvilk nuo Aarono drabužius ir apvilk jais jo sūnų Eleazarą. Ten Aaronas bus paimtas pas savo protėvius, ten jis mirs“.
[27]Mozė padarė, kaipVIEŠPATS buvo jam įsakęs. Jie užkopė visos bendrijos akyse ant Horo kalno.
[28]Mozė nuvilko Aaronui drabužius ir apvilko jais jo sūnų Eleazarą. Aaronas mirė ten, ant kalno viršūnės, o Mozė ir Eleazaras nusileido nuo kalno.
[29]Visa bendrija, matydama, kad Aaronas miręs, visi Izraelio namai raudojo Aarono trisdešimt dienų.

Números 21

Derrota do rei de Arade

[1] Ouvindo o cananeu, rei de Arade, que habitava no Neguebe, que Israel vinha pelo caminho de Atarim, pelejou contra Israel e levou alguns deles cativos.
[2] Então, Israel fez voto ao SENHOR, dizendo: Se, de fato, entregares este povo nas minhas mãos, destruirei totalmente as suas cidades.
[3] Ouviu, pois, o SENHOR a voz de Israel e lhe entregou os cananeus. Os israelitas os destruíram totalmente, a eles e a suas cidades; e aquele lugar se chamou Horma.

A serpente de bronze

[4] Então, partiram do monte Hor, pelo caminho do mar Vermelho, a rodear a terra de Edom, porém o povo se tornou impaciente no caminho.

Skaičių 21

Pergalė prieš Aradą

[1]Išgirdęs, kad Izraelis ateina per Atarimus, Negebe gyvenęs kanaanietis Arado karalius išėjo kovoti su Izraeliu ir paėmė kai kuriuos jų į nelaisvę.
[2]Tada Izraelis padarė šį įžadą VIEŠPAČIUI: „Jei atiduosi šią tautą į mūsų rankas, mes visiškai sunaikinsime jų miestus“.
[3]VIEŠPATS išklausė Izraelio maldą ir atidavė kanaaniečius. Izraelitai visiškai sunaikino juos ir jų miestus. Todėl ta vieta buvo pavadinta Horma.

Vario žaltys

[4]Nuo Horo kalno jie leidosi į kelionę Nendrių jūros keliu, norėdami apeiti Edomo kraštą. Bet pakeliui žmonės neteko kantrybės.

[5] E o povo falou contra Deus e contra Moisés: Por que nos fizestes subir do Egito, para que morramos neste deserto, onde não há pão nem água? E a nossa alma tem fastio deste pão vil.

[6] Então, o SENHOR mandou entre o povo serpentes abrasadoras, que mordiam o povo; e morreram muitos do povo de Israel.

[7] Veio o povo a Moisés e disse: Havemos pecado, porque temos falado contra o SENHOR e contra ti; ora ao SENHOR que tire de nós as serpentes. Então, Moisés orou pelo povo.

[8] Disse o SENHOR a Moisés: Faze uma serpente abrasadora, põe-na sobre uma haste, e será que todo mordido que a mirar viverá.

[9] Fez Moisés uma serpente de bronze e a pôs sobre uma haste; sendo alguém mordido por alguma serpente, se olhava para a de bronze, sarava.

Jornadas dos israelitas

[10] Então, partiram os filhos de Israel e se acamparam em Obote.

[11] Depois, partiram de Obote e se acamparam em Ijé-Abarim, no deserto que está defronte de Moabe, para o nascente.

[12] Dali, partiram e se acamparam no vale de Zerede.

[13] E, dali, partiram e se acamparam na outra margem do Arnom, que está no deserto que se estende do território dos amorreus; porque o Arnom é o limite de Moabe, entre Moabe e os amorreus.

[5]Jie kalbėjo prieš Dievą ir Mozę: „Kodėl išvedei mus iš Egipto numirti dykumoje? Juk čia nėra nei maisto, nei vandens: mes bjaurimės tuo niekam tikusiu maistu“.

[6]TadaVIEŠPATS pasiuntė žmonėms ugningus žalčius. Jie gėlė žmones, ir nuo to daug izraelitų mirė.

[7]Žmonės ėjo pas Mozę ir sakė: „Nusidėjome, nes kalbėjome prieš VIEŠPATĮ ir prieš tave. Užtark VIEŠPAČIUI, kad atimtų nuo mūsų žalčius“. Mozė meldėsi už žmones.

[8]VIEŠPATS tarė Mozei: „Pasidirbk ugningą žaltį ir pridėk jį prie stulpo. Kiekvienas, kuris yra įgeltas, pažvelgs į jį ir išliks gyvas“.

[9]Mozė tada padirbo vario žaltį ir pridėjo jį prie stulpo. Kai tik žaltys ką nors įgeldavo, tas žmogus pažvelgdavo į vario žaltį ir likdavo gyvas.

Izraelitai apeina Moabą

[10]Izraelitai keliavo toliau ir pasistatė stovyklą prie Obotų.

[11]Iškeliavę iš Obotų, jie pasistatė stovyklą prie Ije Abarimų, dykumoje į rytus nuo Moabo.

[12]Pakilę iš ten, jie statėsi palapines Zeredo tarpeklyje.

[13]Iš ten nukeliavo ir pasistatė stovyklą anapus Arnono, tai yra dykumoje, kuri driekiasi nuo amoritų žemės, nes Arnonas yra riba tarp Moabo ir amoritų.

[14] Pelo que se diz no Livro das Guerras do SENHOR: Vaebe em Sufa, e os vales do Arnom,

[15] e o declive dos vales que se inclina para a sede de Ar e se encosta aos limites de Moabe.

[16] Dali partiram para Beer; este é o poço do qual disse o SENHOR a Moisés: Ajunta o povo, e lhe darei água.

[17] Então, cantou Israel este cântico: Brota, ó poço! Entoai-lhe cânticos!

[18] Poço que os príncipes cavaram, que os nobres do povo abriram, com o cetro, com os seus bordões. Do deserto, partiram para Matana.

[19] E, de Matana, para Naaliel e, de Naaliel, para Bamote.

[20] De Bamote, ao vale que está no campo de Moabe, no cimo de Pisga, que olha para o deserto.

Vitória sobre Seom, rei de Hesbom

Deuteronômio 2.26-37

[21] Então, Israel mandou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, dizendo:

[22] Deixa-me passar pela tua terra; não nos desviaremos pelos campos nem pelas vinhas; as águas dos poços não beberemos; iremos pela estrada real até que passemos o teu país.

[23] Porém Seom não deixou passar a Israel pelo seu país; antes, reuniu todo o seu povo, e saiu ao encontro de Israel ao deserto, e veio a Jasa, e pelejou contra Israel.

[14]Todėl ir sakoma VIEŠPATIES Karų knygoje: „Vahebas Sufoje ir tarpekliai, Arnonas

[15]ir tarpeklių šlaitai, besidriekiantys Aro buveinės link ir besišliejantys palei Moabo ribą“.

[16]Iš ten jie keliavo Beero link, tai yra prie to šulinio, apie kurį VIEŠPATSkalbėjo Mozei: „Sušauk žmones, duosiu aš jiems vandens“.

[17]Izraelitai giedojo giesmę: „Prasiveržk, šuliny! – giedokite jam! –

[18]Šulinys, kurį iškasė vadai, kurį išrausė tautos didžiūnai skeptru, savo lazdomis“. Iš Midbaro jie nukeliavo į Mataną,

[19]iš Matanos į Nahalielį, iš Nahalielio į Bamotus,

[20]o iš Bamotų į slėnį, kuris yra Moabo šalyje prie Pisgos viršūnės, žvelgiančios žemyn į Ješimoną.

Pergalė prieš Sihoną

[21]Tada Izraelis išsiuntė pasiuntinius pas amoritų karalių Sihoną, tardamas:

[22]„Leisk man pereiti per tavo kraštą. Mes nepasuksime į laukus ar vynuogynus ir negersime vandens iš tavo šulinių. Eisime Karaliaus vieškeliu, kol pereisime tavo žemę“.

[23]Sihonas nesutiko leisti Izraeliui pereiti per savo žemę, bet, subūręs visas savo pajėgas, išėjo į dykumą prieš Izraelį ir, atžygiavęs į Jahacą, kovojo su Izraeliu.

24 Mas Israel o feriu a fio de espada e tomou posse de sua terra, desde o Arnom até ao Jaboque, até aos filhos de Amom, cuja fronteira era fortificada.

25 Assim, Israel tomou todas estas cidades dos amorreus e habitou em todas elas, em Hesbom e em todas as suas aldeias.

26 Porque Hesbom era cidade de Seom, rei dos amorreus, que tinha pelejado contra o precedente rei dos moabitas, de cuja mão tomara toda a sua terra até ao Arnom.

27 Pelo que dizem os poetas: Vinde a Hesbom! Edifique-se, estabeleça-se a cidade de Seom!

28 Porque fogo saiu de Hesbom, e chama, da cidade de Seom, e consumiu a Ar, de Moabe, e os senhores dos altos do Arnom.

29 Ai de ti, Moabe! Perdido estás, povo de Quemos; entregou seus filhos como fugitivos e suas filhas, como cativas a Seom, rei dos amorreus.

30 Nós os asseteamos; estão destruídos desde Hesbom até Dibom; e os assolamos até Nofa e com fogo, até Medeba.

Vitória sobre Ogue, rei de Basã

Deuteronômio 3.1-11

31 Assim, Israel habitou na terra dos amorreus.

32 Depois, mandou Moisés espiar a Jazer, tomaram as suas aldeias e desapossaram os amorreus que se achavam ali.

33 Então, voltaram e subiram o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, saiu contra eles, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

24Izraelis sumušė jį aštriu kalaviju ir užėmė jo kraštą nuo Arnono iki Jaboko – iki pat Amono krašto, nes Amono riba buvo įtvirtinta.

25Izraelis paėmė visus tuos miestus. Izraelis apsigyveno visuose amoritų miestuose, Hešbone ir visose jam pavaldžiose gyvenvietėse.

26O Hešbonas buvo sostinė amoritų karaliaus Sihono, kuris buvo kariavęs su ankstesniu Moabo karaliumi ir paėmęs visą jo kraštą iki pat Arnono.

27Todėl dainiai sako: „Ateikite į Hešboną, tebūna jis atstatytas; tebūna Sihono sostinė tvirtai atkurta.

28Juk ugnis išėjo iš Hešbono, liepsna iš Sihono miesto. Ji sunaikino Moabo Arą ir prarijo Arnono aukštumas.

29Vargas tau, Moabai! Esi žuvusi, Kemošo tauta! Jis leido jo sūnums tapti bėgliais, jo dukterims būti paimtoms į nelaisvę pas amoritų karalių Sihoną.

30Žuvo jų palikuonys nuo Hešbono iki Dibono; niokojome, kol ugnis pasiekė Medebą“.

31Taip Izraelis apsigyveno amoritų krašte.

32Tada Mozė išsiuntė išžvalgyti Jazero. Užėmę jo gyvenvietes, jie išvarė ten gyvenusius amoritus.

Pergalė prieš Ogą

33Tada jie pasuko ir nuėjo keliu į Bašaną. Bašano karalius Ogas, jis ir visi jo žmonės, išėjo į mūšį su izraelitais prie Edrėjo.

[34] Disse o SENHOR a Moisés: Não o temas, porque eu o dei na tua mão, a ele, e a todo o seu povo, e a sua terra; e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

[35] De tal maneira o feriram, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo, que nenhum deles escapou; e lhe tomaram posse da terra.

[34]Bet VIEŠPATS tarė Mozei: „Nebijok jo, nes aš duodu tau į rankas jį, visą jo tautą ir visą jo kraštą. Padarysi jam, ką padarei Sihonui, Hešbone gyvenusiam amoritų karaliui“.

[35]Jie užmušė jį, jo sūnus ir visus žmones – visus iki vieno, o kraštą paėmė savo nuosavybėn.

Números 22

Balaque envia mensageiros a Balaão

[1] Tendo partido os filhos de Israel, acamparam-se nas campinas de Moabe, além do Jordão, na altura de Jericó.

[2] Viu, pois, Balaque, filho de Zipor, tudo o que Israel fizera aos amorreus;

[3] Moabe teve grande medo deste povo, porque era muito; e andava angustiado por causa dos filhos de Israel;

[4] pelo que Moabe disse aos anciãos dos midianitas: Agora, lamberá esta multidão tudo quando houver ao redor de nós, como o boi lambe a erva do campo. Balaque, filho de Zipor, naquele tempo, era rei dos moabitas.

[5] Enviou ele mensageiros a Balaão, filho de Beor, a Petor, que está junto ao rio Eufrates, na terra dos filhos do seu povo, a chamá-lo, dizendo: Eis que um povo saiu do Egito, cobre a face da terra e está morando defronte de mim.

[6] Vem, pois, agora, rogo-te, amaldiçoa-me este povo, pois é mais poderoso do que eu; para ver se o poderei ferir e lançar fora da

Skaičių 22

[1]Tada izraelitai leidosi į kelionę ir pasistatė stovyklą Moabo lygumose, Užjordanėje, priešais Jerichą.

Moabo karaliaus klasta

[2]Ciporo sūnus Balakas matė visa, ką Izraelis padarė amoritams.

[3]Moabas nerimo iš baimės dėl tos tautos, nes izraelitai buvo labai gausūs. Moabas drebėjo, bijodamas izraelitų.

[4]Moabas sakė Midjano seniūnams: „Juk ši gauja nuės švariai visa, kas aplink mus, kaip kad jautis nuėda lauko žolę“. Ciporo sūnus Balakas tuo metu buvo Moabo karalius.

[5]Jis išsiuntė pasiuntinius pas Beoro sūnų Bileamą į Petorą, kuris yra giminaičių krašte prie Upės, pakviesti jį, tardamas: „Štai išėjo iš Egipto tauta, ji apdengė visą žemę ir įsikūrė šalia manęs!

[6]Maldauju, ateik ir prakeik tą tautą, nes ji stipresnė už mane. Galbūt aš pajėgsiu ją nugalėti ir išvaryti iš šio krašto, nes žinau,

terra, porque sei que a quem tu abençoares será abençoado, e a quem tu amaldiçoares será amaldiçoado.

kad ką tu palaimini, tas tikrai palaimintas, o ką prakeiki, tas tikrai prakeiktas“.

7 Então, foram-se os anciãos dos moabitas e os anciãos dos midianitas, levando consigo o preço dos encantamentos; e chegaram a Balaão e lhe referiram as palavras de Balaque.

7Tad Moabo seniūnai ir Midjano seniūnai išvyko su užmokesčiu rankose už būrimą. Atvykę pas Bileamą, perdavė jam Balako žodžius.

8 Balaão lhes disse: Ficai aqui esta noite, e vos trarei a resposta, como o SENHOR me falar; então, os príncipes dos moabitas ficaram com Balaão.

8Šis tarė jiems: „Pasilikite čia šią naktį, duosiu atsakymą, kaip VIEŠPATS man palieps“. Moabo didžiūnai apsistojo pas Bileamą.

9 Veio Deus a Balaão e disse: Quem são estes homens contigo?

9Atėjęs pas Bileamą, Dievas tarė: „Kas tie vyrai, kurie apsistojo pas tave?“

10 Respondeu Balaão a Deus: Balaque, rei dos moabitas, filho de Zipor, os enviou para que me dissessem:

10Bileamas atsakė Dievui: „Moabo karalius Balakas, Ciporo sūnus, atsiuntė man tokį žodį:

11 Eis que o povo que saiu do Egito cobre a face da terra; vem, agora, amaldiçoa-mo; talvez eu possa combatê-lo e lançá-lo fora.

11‘Štai atėjo iš Egipto tauta ir apdengė visą žemę. Tad ateik ir prakeik juos. Galbūt aš pajėgsiu ją nugalėti ir išvaryti’“.

12 Então, disse Deus a Balaão: Não irás com eles, nem amaldiçoarás o povo; porque é povo abençoado.

12Dievas tarė Bileamui: „Neisi su jais, tos tautos neprakeiksi, nes ji palaiminta“.

13 Levantou-se Balaão pela manhã e disse aos príncipes de Balaque: Tornai à vossa terra, porque o SENHOR recusa deixar-me ir convosco.

13Atsikėlęs kitą rytą, Bileamas pasakė Balako didžiūnams: „Grįžkite į savo kraštą, nes VIEŠPATSatsisakė leisti man eiti su jumis“.

14 Tendo-se levantado os príncipes dos moabitas, foram a Balaque e disseram: Balaão recusou vir conosco.

14Moabo didžiūnai iškeliavo ir, sugrįžę pas Balaką, pasakė jam: „Bileamas atsisakė eiti su mumis“.

15 De novo, enviou Balaque príncipes, em maior número e mais honrados do que os primeiros,

15Balakas vėl pasiuntė didžiūnus, daugiau ir garbingesnius negu pirmieji.

[16] os quais chegaram a Balaão e lhe disseram: Assim diz Balaque, filho de Zipor: Peço-te não te demores em vir a mim,

[17] porque grandemente te honrarei e farei tudo o que me disseres; vem, pois, rogo-te, amaldiçoa-me este povo.

[18] Respondeu Balaão aos oficiais de Balaque: Ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e de ouro, eu não poderia traspassar o mandado do SENHOR, meu Deus, para fazer coisa pequena ou grande;

[19] agora, pois, rogo-vos que também aqui fiqueis esta noite, para que eu saiba o que mais o SENHOR me dirá.

[20] Veio, pois, o SENHOR a Balaão, de noite, e disse-lhe: Se aqueles homens vieram chamar-te, levanta-te, vai com eles; todavia, farás somente o que eu te disser.

O Anjo do SENHOR e a jumenta de Balaão

[21] Então, Balaão levantou-se pela manhã, albardou a sua jumenta e partiu com os príncipes de Moabe.

[22] Acendeu-se a ira de Deus, porque ele se foi; e o Anjo do SENHOR pôs-se-lhe no caminho por adversário. Ora, Balaão ia caminhando, montado na sua jumenta, e dois de seus servos, com ele.

[23] Viu, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR parado no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que se desviou a jumenta do caminho, indo pelo

[16]Atvykę pas Bileamą, jie tarė: „Taip kalbėjo Ciporo sūnus Balakas: ‘Prašyčiau neatsisakyti pas mane ateiti.

[17]Aš tave didžiai pagerbsiu, ką tik sakysi, tą darysiu. Ateik, maldauju, prakeik tą tautą’“.

[18]Bet Bileamas atsakė Balako pareigūnams: „Nors Balakas atiduotų man sidabro ir aukso pilnus namus, negalėčiau padaryti nieko – nei mažo, nei didelio dalyko, – kas priešinga VIEŠPATIES, mano Dievo, įsakymui.

[19]Prašyčiau ir jus pasilikti čia per naktį, kad galėčiau sužinoti, ką daugiau VIEŠPATS man pasakys“.

[20]Tą naktį Dievas atėjo pas Bileamą ir tarė jam: „Jei tie vyrai atėjo tavęs pasišaukti, kelkis ir eik su jais, bet daryk tik tai, ką sakysiu daryti“.

[21]Ryto metą Bileamas atsikėlė ir, pasibalnojęs savo asilą, iškeliavo su Moabo didžiūnais.

Kalbanti asilė

[22]Bet jo kelionė sukėlė Dievo pyktį, ir VIEŠPATIES angelas atsistojo ant kelio jam sutrukdyti. O jis, dviejų tarnų lydimas, jojo ant asilės.

[23]Pamačiusi ant kelio stovintį angelą su ištrauktu iš makšties kalaviju rankoje, asilė pasuko iš kelio ir nuėjo į laukus. Bileamas turėjo ją mušti, kad ji grįžtų į kelią.

campo; então, Balaão espancou a jumenta para fazê-la tornar ao caminho.

24 Mas o Anjo do SENHOR pôs-se numa vereda entre as vinhas, havendo muro de um e outro lado.

24Tada VIEŠPATIES angelas atsistojo skersai siauro tako tarp vynuogynų su sienomis iš abiejų pusių.

25 Vendo, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR, coseu-se contra o muro e comprimiu contra este o pé de Balaão; por isso, tornou a espancá-la.

25Pamačiusi VIEŠPATIES angelą, asilė šliejosi prie sienos ir nudrėskė į sieną Bileamui koją. O šis vėl ją mušė.

26 Então, o Anjo do SENHOR passou mais adiante e pôs-se num lugar estreito, onde não havia caminho para se desviar nem para a direita, nem para a esquerda.

26Tada VIEŠPATIES angelas paėjėjo pirmyn ir atsistojo tokioje siauroje vietoje, kur nebebuvo įmanoma pasukti nei į dešinę, nei į kairę.

27 Vendo a jumenta o Anjo do SENHOR, deixou-se cair debaixo de Balaão; acendeu-se a ira de Balaão, e espancou a jumenta com a vara.

27Pamačiusi VIEŠPATIES angelą, asilė susmuko po Bileamu. Bileamas įniršo ir mušė asilę lazda.

28 Então, o SENHOR fez falar a jumenta, a qual disse a Balaão: Que te fiz eu, que me espancaste já três vezes?

28Tada VIEŠPATS atvėrė asilės burną, ir ji tarė Bileamui: „Ką tau padariau, kad mane mušei tuos tris kartus?“

29 Respondeu Balaão à jumenta: Porque zombaste de mim; tivera eu uma espada na mão e, agora, te mataria.

29Bileamas atsakė asilei: „Kad tu mane pajuokei! O kad turėčiau rankoje kalaviją! Tuojau pat tave užmuščiau!“

30 Replicou a jumenta a Balaão: Porventura, não sou a tua jumenta, em que toda a tua vida cavalgaste até hoje? Acaso, tem sido o meu costume fazer assim contigo? Ele respondeu: Não.

30Tačiau asilė tarė Bileamui: „Bet ar aš nesu tavo asilė, ant kurios jodinėjai visą savo gyvenimą ligi šios dienos? Argi esu taip pasielgusi su tavimi kada nors anksčiau?“ – „Ne“, – atsakė jis.

31 Então, o SENHOR abriu os olhos a Balaão, ele viu o Anjo do SENHOR, que estava no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que inclinou a cabeça e prostrou-se com o rosto em terra.

31Tada VIEŠPATS atvėrė Bileamui akis. Ir jis pamatė VIEŠPATIES angelą, stovintį ant kelio su ištrauktu iš makšties kalaviju rankoje. Jis nusilenkė ir parpuolė kniūbsčias.

[32] Então, o Anjo do SENHOR lhe disse: Por que já três vezes espancaste a jumenta? Eis que eu saí como teu adversário, porque o teu caminho é perverso diante de mim;

[33] a jumenta me viu e já três vezes se desviou de diante de mim; na verdade, eu, agora, te haveria matado e a ela deixaria com vida.

[34] Então, Balaão disse ao Anjo do SENHOR: Pequei, porque não soube que estavas neste caminho para te opores a mim; agora, se parece mal aos teus olhos, voltarei.

[35] Tornou o Anjo do SENHOR a Balaão: Vai-te com estes homens; mas somente aquilo que eu te disser, isso falarás. Assim, Balaão se foi com os príncipes de Balaque.

[36] Tendo Balaque ouvido que Balaão havia chegado, saiu-lhe ao encontro até à cidade de Moabe, que está nos confins do Arnom e na fronteira extrema.

[37] Perguntou Balaque a Balaão: Porventura, não enviei mensageiros a chamar-te? Por que não vieste a mim? Não posso eu, na verdade, honrar-te?

[38] Respondeu Balaão a Balaque: Eis-me perante ti; acaso, poderei eu, agora, falar alguma coisa? A palavra que Deus puser na minha boca, essa falarei.

[39] Balaão foi com Balaque, e chegaram a Quiriate-Huzote.

[40] Então, Balaque sacrificou bois e ovelhas; e deles enviou a Balaão e aos príncipes que estavam com ele.

[32]VIEŠPATIES angelas tarė jam: „Kodėl mušei savo asilę tuos tris kartus? Štai aš atėjau sutrukdyti, nes tavo kelionė man nepatinka.

[33]Asilė, mane matydama, metėsi į šalį nuo manęs tuos tris kartus. Jei ji nebūtų metusis į šalį, tave būčiau užmušęs, o ją gyvą palikęs“.

[34]Tada Bileamas tarė VIEŠPATIES angelui: „Nusidėjau, nes nežinojau, kad stovėjai ant kelio man pasipriešinti. Todėl dabar, jei tau tai nepatinka, grįšiu namo“.

[35]VIEŠPATIES angelas tarė Bileamui: „Eik su tais vyrais. Bet kalbėk tik tai, ką sakysiu kalbėti“. Bileamas tada keliavo toliau su Balako didžiūnais.

[36]Išgirdęs, kad atvyko Bileamas, Balakas išėjo jo pasitikti prie Ir Moabo, esančio prie Arnono ribos, pačiame šalies pakraštyje.

[37]Balakas tarė Bileamui: „Argi nesiunčiau pasiuntinių tavęs pakviesti? Kodėl tada neatėjai pas mane? Argi iš tikrųjų nepajėgsiu tavęs pagerbti?“

[38]Bileamas atsakė Balakui: „Štai atėjau pas tave, bet ar tikrai turiu galios ką nors kalbėti? Aš galiu tarti tik žodį, kurį Dievas įdeda man į lūpas“.

[39]Tada Bileamas keliavo drauge su Balaku ir atvyko į Kirjat Hucotus.

[40]Čia Balakas, paaukojęs jaučių ir avių, patiekė jų Bileamui ir su juo buvusiems didžiūnams.

Pirmas pranašavimas

[41] Sucedeu que, pela manhã, Balaque tomou a Balaão e o fez subir a Bamote-Baal; e Balaão viu dali a parte mais próxima do povo.

[41]Kitą dieną Balakas paėmė Bileamą ir užvedė jį ant Bamot Baalo. Iš ten jis galėjo matyti dalį tautos.

Números 23

Balaão abençoa a Israel pela primeira vez

[1] Então, Balaão disse a Balaque: Edifica-me, aqui, sete altares e prepara-me sete novilhos e sete carneiros.

[2] Fez, pois, Balaque como Balaão dissera; e Balaque e Balaão ofereceram um novilho e um carneiro sobre cada altar.

[3] Disse mais Balaão a Balaque: Fica-te junto do teu holocausto, e eu irei; porventura, o SENHOR me sairá ao encontro, e o que me mostrar to notificarei. Então, subiu a um morro desnudo.

[4] Encontrando-se Deus com Balaão, este lhe disse: Preparei sete altares e sobre cada um ofereci um novilho e um carneiro.

[5] Então, o SENHOR pôs a palavra na boca de Balaão e disse: Torna para Balaque e falarás assim.

[6] E, tornando para ele, eis que estava junto do seu holocausto, ele e todos os príncipes dos moabitas.

[7] Então, proferiu a sua palavra e disse: Balaque me fez vir de Arã, o rei de Moabe, dos montes do Oriente; vem, amaldiçoa-me a Jacó, e vem, denuncia a Israel.

Skaičių 23

[1]Bileamas tarė Balakui: „Pastatyk man čia septynis aukurus ir parūpink septynis jaučius bei septynis avinus“.

[2]Balakas padarė, kaip Bileamas buvo paliepęs. Balakas ir Bileamas paaukojo ant kiekvieno aukuro po jautį ir aviną.

[3]Tada Bileamas tarė Balakui: „Stovėk čia, prie savo deginamosios aukos, kol aš grįšiu. Gal ateis VIEŠPATS manęs pasitikti. Ką jis man apreikš, tau pasakysiu“. Ir jis palypėjo ant plikos kalvos.

[4]Dievas pasitiko Bileamą. „Parengiau anuos septynis aukurus ir paaukojau ant kiekvieno aukuro po jautį ir aviną“, – pasakė jam Bileamas.

[5]VIEŠPATS, įdėjęs žodį Bileamui į lūpas, tarė: „Grįžk pas Balaką ir taip jam kalbėk“.

[6]Jis sugrįžo pas Balaką ir žiūri: tas tebestovi prie savo deginamosios aukos drauge su visais Moabo didžiūnais.

[7]Tada Bileamas ėmė pranašauti, sakydamas: ,,Balakas atvedė mane iš Aramo, Moabo karalius iš Rytų kalnų: ‘Ateik, prakeik man Jokūbą; ateik, pasmerk Izraelį!’

[8] Como posso amaldiçoar a quem Deus não amaldiçoou? Como posso denunciar a quem o SENHOR não denunciou?

[9] Pois do cimo das penhas vejo Israel e dos outeiros o contemplo: eis que é povo que habita só e não será reputado entre as nações.

[10] Quem contou o pó de Jacó ou enumerou a quarta parte de Israel? Que eu morra a morte dos justos, e o meu fim seja como o dele.

[11] Então, disse Balaque a Balaão: Que me fizeste? Chamei-te para amaldiçoar os meus inimigos, mas eis que somente os abençoaste.

[12] Mas ele respondeu: Porventura, não terei cuidado de falar o que o SENHOR pôs na minha boca?

Balaão abençoa a Israel pela segunda vez

[13] Então, Balaque lhe disse: Rogo-te que venhas comigo a outro lugar, donde verás o povo; verás somente a parte mais próxima dele e não o verás todo; e amaldiçoa-mo dali.

[14] Levou-o consigo ao campo de Zofim, ao cimo de Pisga; e edificou sete altares e sobre cada um ofereceu um novilho e um carneiro.

[15] Então, disse Balaão a Balaque: Fica, aqui, junto do teu holocausto, e eu irei ali ao encontro do SENHOR.

[16] Encontrando-se o SENHOR com Balaão, pôs-lhe na boca a palavra e disse: Torna para Balaque e assim falarás.

[8]Kaip aš galiu prakeikti, ko Dievas neprakeikė? Kaip aš galiu pasmerkti tuos, kurių VIEŠPATS nepasmerkė?

[9]Net nuo uolų viršūnės aš juos matau, nuo kalvų juos stebiu. Štai tauta, atskirai gyvenanti, ji atokiai laikosi nuo kitų tautų!

[10]Kas gali suskaityti Jokūbo dulkes ir žinoti vėjo nešamų Izraelio dulkelių skaičių? Tebūna man leista mirti teisiųjų mirtimi, tebūna, kad mano galas būtų panašus į jo!“

[11]Tada Balakas tarė Bileamui: „Ką tu padarei? Aš atvedžiau tave prakeikti mano priešus, o tu juos laiminte palaiminai!“ –

[12]„Argi ne tai, ką VIEŠPATSdeda man į burną, aš turiu ištikimai pakartoti?“

Antras pranašavimas

[13]Balakas tarė: „Prašyčiau eiti su manimi į kitą vietą, iš kur galėsi juos matyti. Matysi tik dalį, visų jų nematysi. Tada iš ten juos prakeik“.

[14]Tada užvedė jį į Cofimo lauką ant Pisgos viršūnės ir, pastatęs septynis aukurus, paaukojo ant kiekvieno aukuro po jautį ir aviną.

[15]Bileamas tarė Balakui: „Stovėk čia prie savo deginamosios aukos, kol aš ten sutiksiu VIEŠPATĮ“.

[16]VIEŠPATS sutiko Bileamą ir, įdėjęs žodį jam į lūpas, tarė: „Grįžk pas Balaką ir taip jam kalbėk“.

[17] Vindo a ele, eis que estava junto do holocausto, e os príncipes dos moabitas, com ele. Perguntou-lhe, pois, Balaque: Que falou o SENHOR?

[17]Bileamas sugrįžo pas jį ir žiūri: jis tebestovi prie savo deginamosios aukos drauge su Moabo didžiūnais. „Ką pasakėVIEŠPATS?“ – paklausė Balakas.

[18] Então, proferiu a sua palavra e disse: Levanta-te, Balaque, e ouve; escuta-me, filho de Zipor:

[18]Tada Bileamas ėmė pranašauti, sakydamas: ,,Atsistok, Balakai, ir klausykis; palenk ausį mano liudijimui, Ciporo sūnau.

[19] Deus não é homem, para que minta; nem filho de homem, para que se arrependa. Porventura, tendo ele prometido, não o fará? Ou, tendo falado, não o cumprirá?

[19]Dievas nėra žmogus, kad meluotų, ar mirtingasis, kad keistų savo mintį. Tai argi jis neįvykdys, ką pažadėjo? Argi jis nepadarys, ką pasakė?

[20] Eis que para abençoar recebi ordem; ele abençoou, não o posso revogar.

[20]Žiūrėk, aš gavau įsakymą palaiminti: kai jis palaimina, aš negaliu to pakeisti.

[21] Não viu iniqüidade em Jacó, nem contemplou desventura em Israel; o SENHOR, seu Deus, está com ele, no meio dele se ouvem aclamações ao seu Rei.

[21]Negresia pavojus Jokūbui, nematyti nelaimės Izraelyje. VIEŠPATS, jų Dievas, yra su jais; su jais jų Karaliaus pergalė.

[22] Deus os tirou do Egito; as forças deles são como as do boi selvagem.

[22]Dievas, vedantis juos iš Egipto, jiems tarsi laukinio jaučio ragų galia.

[23] Pois contra Jacó não vale encantamento, nem adivinhação contra Israel; agora, se poderá dizer de Jacó e de Israel: Que coisas tem feito Deus!

[23]Žiūrėk! Tikrai nėra kerų prieš Jokūbą, nėra burtų prieš Izraelį. Nūnai bus sakoma apie Jokūbą ir Izraelį: ‘Žiūrėk, ką padarė Dievas!’

[24] Eis que o povo se levanta como leoa e se ergue como leão; não se deita até que devore a presa e beba o sangue dos que forem mortos.

[24]Tai tauta, besikelianti tarsi liūtė, pašokanti tarsi liūtas! Ji negula, kol nesuėda grobio ir neišgeria užmuštųjų kraujo“.

[25] Então, disse Balaque a Balaão: Nem o amaldiçoarás, nem o abençoarás.

[25]„Jei negali jų prakeikti, – Balakas tarė Bileamui, – tai bent nelaimink!”

[26] Porém Balaão respondeu e disse a Balaque: Não te disse eu: tudo o que o SENHOR falar, isso farei?

[26]Bet Bileamas atsakė Balakui: „Argi aš tau nesakiau: ‘Ką VIEŠPATS sako, tai aš turiu sakyti’?“

Trečias pranašavimas

[27] Disse mais Balaque a Balaão: Ora, vem, e te levarei a outro lugar; porventura, parecerá bem aos olhos de Deus que dali mo amaldiçoes.

[27]Tada Balakas tarė Bileamui: „Prašom eiti, nuvesiu tave į kitą vietą. Galbūt Dievui patiks, kad prakeiktumei juos iš ten“.

[28] Então, Balaque levou Balaão consigo ao cimo de Peor, que olha para o lado do deserto.

[28]Balakas užvedė Bileamą ant Peoro viršūnės, žvelgiančios žemyn į Ješimoną.

[29] Balaão disse a Balaque: Edifica-me, aqui, sete altares e prepara-me sete novilhos e sete carneiros.

[29]Bileamas tarė Balakui: „Pastatyk čia septynis aukurus ir parūpink septynis jaučius ir septynis avinus“.

[30] Balaque, pois, fez como dissera Balaão e ofereceu sobre cada altar um novilho e um carneiro.

[30]Balakas padarė, kaip Bileamas buvo paliepęs, ir paaukojo ant kiekvieno aukuro po jautį ir aviną.

Números 24

Skaičių 24

Balaão abençoa a Israel pela terceira vez

[1] Vendo Balaão que bem parecia aos olhos do SENHOR que abençoasse a Israel, não foi esta vez, como antes, ao encontro de agouros, mas voltou o rosto para o deserto.

[1]O Bileamas, matydamas, kad VIEŠPAČIUI malonu laiminti Izraelį, nebėjo kaip anksčiau ieškoti ženklų, bet atgręžė veidą dykumos link.

[2] Levantando Balaão os olhos e vendo Israel acampado segundo as suas tribos, veio sobre ele o Espírito de Deus.

[2]Pakėlęs akis, Bileamas matė Izraelį, gyvenantį stovykloje giminė prie giminės. Tada, Dievo dvasios apimtas,

[3] Proferiu a sua palavra e disse: Palavra de Balaão, filho de Beor, palavra do homem de olhos abertos;

[3]jis ėmė pranašauti, sakydamas: ,,Beoro sūnaus Bileamo žodis, žodis žmogaus, turinčio teisingą akį,

[4] palavra daquele que ouve os ditos de Deus, o que tem a visão do Todo-Poderoso e prostra-se, porém de olhos abertos:

[4]žodis girdinčio Dievo žodžius, matančio regėjimą iš Visagalio, parpuolusio kniūbsčio, bet atmerktomis akimis.

[5] Que boas são as tuas tendas, ó Jacó! Que boas são as tuas moradas, ó Israel!

[5]Kokios puikios tavo palapinės, Jokūbai, tavo buveinės, Izraeli!

[6] Como vales que se estendem, como jardins à beira dos rios, como árvores de sândalo que o SENHOR plantou, como cedros junto às águas.

[6]Tarsi toli besitęsiantys palmių miškeliai, tarsi sodai prie upės, tarsi VIEŠPATIES pasodintas alavijas, tarsi kedrai prie vandens!

7 Águas manarão de seus baldes, e as suas sementeiras terão águas abundantes; o seu rei se levantará mais do que Agague, e o seu reino será exaltado.

7Vanduo liesis iš jo kibirų, sėklą jis sės drėgnuose laukuose; jo karalius bus iškilesnis už Agagą, bus išaukštinta jo karalystė.

8 Deus tirou do Egito a Israel, cujas forças são como as do boi selvagem; consumirá as nações, seus inimigos, e quebrará seus ossos, e, com as suas setas, os atravessará.

8Dievas, vedantis jį iš Egipto, jam tarsi laukinio jaučio ragų galia. Jis suris sau priešingas tautas, sutrupindamas jų kaulus, perverdamas juos savo strėlėmis.

9 Este abaixou-se, deitou-se como leão e como leoa; quem o despertará? Benditos os que te abençoarem, e malditos os que te amaldiçoarem.

9Pritūpęs jis guli tarsi liūtas ir liūtė. Kas išdrįs jį prikelti? Palaimintas, kas tave laimina, prakeiktas, kas tave keikia“.

10 Então, a ira de Balaque se acendeu contra Balaão, e bateu ele as suas palmas. Disse Balaque a Balaão: Chamei-te para amaldiçoares os meus inimigos; porém, agora, já três vezes, somente os abençoaste.

10Tada Balakas, įniršęs ant Bileamo, suplojo delnais ir tarė Bileamui: „Aš pasišaukiau tave prakeikti mano priešų, o tu juos palaiminai jau tris kartus.

11 Agora, pois, vai-te embora para tua casa; eu dissera que te cumularia de honras; mas eis que o SENHOR te privou delas.

11Pradink iš čia! Eik namo! Sakiau gausiai tau atlyginsiąs, tačiau VIEŠPATSneleido tau jokio atlygio duoti“.

12 Então, Balaão disse a Balaque: Não falei eu também aos teus mensageiros, que me enviaste, dizendo:

12Bileamas atsakė Balakui: „Argi neįspėjau tavo pasiuntinių, siųstų pas mane:

13 ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e ouro, não poderia traspassar o mandado do SENHOR, fazendo de mim mesmo bem ou mal; o que o SENHOR falar, isso falarei?

13‘Nors Balakas man duotų ir namus, pilnus sidabro bei aukso, negalėčiau savo ruožtu, eidamas prieš VIEŠPATIESžodį, padaryti nei gero, nei blogo. Ką VIEŠPATS sako, tai turiu pakartoti’?“

Ketvirtas pranašavimas

14 Agora, eis que vou ao meu povo; vem, avisar-te-ei do que fará este povo ao teu, nos últimos dias.

14„O dabar, kai aš grįžtu pas savo tautą, leisk man įspėti tave, ką ši tauta padarys tavo tautai ateinančiomis dienomis“.

A profecia de Balaão. A estrela de Jacó

[15] Então, proferiu a sua palavra e disse: Palavra de Balaão, filho de Beor, palavra do homem de olhos abertos,

[16] palavra daquele que ouve os ditos de Deus e sabe a ciência do Altíssimo; daquele que tem a visão do Todo-Poderoso e prostra-se, porém de olhos abertos:

[17] Vê-lo-ei, mas não agora; contemplá-lo-ei, mas não de perto; uma estrela procederá de Jacó, de Israel subirá um cetro que ferirá as têmporas de Moabe e destruirá todos os filhos de Sete.

[18] Edom será uma possessão; Seir, seus inimigos, também será uma possessão; mas Israel fará proezas.

[19] De Jacó sairá o dominador e exterminará os que restam das cidades.

[20] Viu Balaão a Amaleque, proferiu a sua palavra e disse: Amaleque é o primeiro das nações; porém o seu fim será destruição.

[21] Viu os queneus, proferiu a sua palavra e disse: Segura está a tua habitação, e puseste o teu ninho na penha.

[22] Todavia, o queneu será consumido. Até quando? Assur te levará cativo.

[23] Proferiu ainda a sua palavra e disse: Ai! Quem viverá, quando Deus fizer isto?

[24] Homens virão das costas de Quitim em suas naus; afligirão a Assur e a Héber; e também eles mesmos perecerão.

[25] Então, Balaão se levantou, e se foi, e voltou para a sua terra; e também Balaque se foi pelo seu caminho.

[15]Tada jis ėmė pranašauti, sakydamas: „Žodis Beoro sūnaus Bileamo, žodis žmogaus, turinčio teisingą akį,

[16]žodis, girdinčio Dievo žodžius, gaunančio žinojimą iš Aukščiausiojo, matančio regėjimą iš Visagalio, parpuolusio kniūbsčio, bet atmerktomis akimis.

[17]Matau jį, bet ne dabartyje, stebiu, bet ne iš arti: žvaigždė patekės iš Jokūbo, skeptras pakils iš Izraelio, kuris nualins Moabo pasienio sritis ir visų Seto vaikų žemę.

[18]Edomas taps pavaldus, Seyras – jo priešų nuosavybė, o Izraelis bus pergalingas.

[19]Iš Jokūbo kils valdovas ir sunaikins išlikusius Ire“.

[20]Išvydęs Amaleką, ėmė pranašauti, sakydamas: „Amalekas – tautų pirmasis, bet jo likimas – amžina pražūtis“.

[21]Išvydęs kainitus, ėmė pranašauti, sakydamas: „Nors tavo buveinė ir saugi, o tavo lizdas sukrautas uoloje,

[22]Kainas bus sunaikintas, kai Ašūras paims tave į nelaisvę“.

[23]Vėl jis ėmė pranašauti, sakydamas: „Deja! Kas liks gyvas, kai šitai padarys Dievas?

[24]Atplauks laivai iš Kitimų ir pavergs Ašūrą ir Eberą. Jis irgi žus amžinai“.

[25]Tada Bileamas pakilo ir sugrįžo į savo vietą. Ir Balakas nuėjo savo keliu.

Números 25

A adoração a Baal-Peor e o zelo de Fineias

1 Habitando Israel em Sitim, começou o povo a prostituir-se com as filhas dos moabitas.

2 Estas convidaram o povo aos sacrifícios dos seus deuses; e o povo comeu e inclinou-se aos deuses delas.

3 Juntando-se Israel a Baal-Peor, a ira do SENHOR se acendeu contra Israel.

4 Disse o SENHOR a Moisés: Toma todos os cabeças do povo e enforca-os ao SENHOR ao ar livre, e a ardente ira do SENHOR se retirará de Israel.

5 Então, Moisés disse aos juízes de Israel: Cada um mate os homens da sua tribo que se juntaram a Baal-Peor.

6 Eis que um homem dos filhos de Israel veio e trouxe a seus irmãos uma midianita perante os olhos de Moisés e de toda a congregação dos filhos de Israel, enquanto eles choravam diante da tenda da congregação.

7 Vendo isso Finéias, filho de Eleazar, o filho de Arão, o sacerdote, levantou-se do meio da congregação, e, pegando uma lança,

8 foi após o homem israelita até ao interior da tenda, e os atravessou, ao homem israelita e à mulher, a ambos pelo ventre; então, a praga cessou de sobre os filhos de Israel.

9 Os que morreram da praga foram vinte e quatro mil.

Skaičių 25

Izraelis prie Peoro

1Izraeliui gyvenant Šitimuose, žmonės pradėjo žeminti save, kekšaudami su Moabo moterimis.

2O jos kviesdavosi žmones prie aukų savo dievui. Žmonės dalydavosi valgiu ir garbindavo tą dievą.

3Izraeliui prijunkus prie Peoro Baalo, VIEŠPATS įniršo ant Izraelio.

4VIEŠPATS tarė Mozei: „Paimk visus tautos vadus ir viešai pasmeik juos ant baslio VIEŠPATIES akivaizdoje, kad VIEŠPATIES pykčio įniršis būtų nugręžtas nuo Izraelio“.

5Mozė tarė Izraelio teisėjams: „Kiekvienas jūsų turi užmušti visus tuos savo žmones, kurie prijunko prie Peoro Baalo“.

6Kaip tik tuo metu vienas izraelitas atėjo ir atsivedė į savo šeimą midjanietę moterį, matant Mozei ir visai izraelitų bendrijai, beverkiančiai prie įėjimo į Susitikimo Palapinę.

7Tai pamatęs, kunigo Aarono sūnaus Eleazaro sūnus Finehas atsikėlė ir nuėjo nuo bendrijos. Pasiėmęs į ranką ietį,

8jis nusekė izraelitą į palapinę ir perdūrė per pilvą abu – izraelitą ir moterį. Tad maras tarp izraelitų buvo sutramdytas.

9O vis dėlto maru mirė dvidešimt keturi tūkstančiai.

[10] Então, disse o SENHOR a Moisés:

[11] Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, desviou a minha ira de sobre os filhos de Israel, pois estava animado com o meu zelo entre eles; de sorte que, no meu zelo, não consumi os filhos de Israel.

[12] Portanto, dize: Eis que lhe dou a minha aliança de paz.

[13] E ele e a sua descendência depois dele terão a aliança do sacerdócio perpétuo; porquanto teve zelo pelo seu Deus e fez expiação pelos filhos de Israel.

[14] O nome do israelita que foi morto (morto com a midianita) era Zinri, filho de Salu, príncipe da casa paterna dos simeonitas.

[15] O nome da mulher midianita que foi morta era Cosbi, filha de Zur, cabeça do povo da casa paterna entre os midianitas.

[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17] Afligireis os midianitas e os ferireis,

[18] porque eles vos afligiram a vós outros quando vos enganaram no caso de Peor e no caso de Cosbi, filha do príncipe dos midianitas, irmã deles, que foi morta no dia da praga no caso de Peor.

Números 26

O censo de todos os israelitas

[10]Tada VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[11]„Kunigo Aarono sūnaus Eleazaro sūnus Finehas nukreipė mano pyktį nuo izraelitų, parodydamas tokį atsidavimą man, kad aš savo įšėlimu nebesunaikinau izraelitų.

[12]Todėl pasakyk: ‘Aš suteikiu jam draugystės Sandorą.

[13]Ji bus jam ir jo palikuonims po jo amžinos kunigystės sandora, nes jis, atlikdamas permaldavimą už izraelitus, elgėsi atsiduodamas savo Dievui’“.

[14]Užmuštasis izraelitas, užmuštas drauge su midjaniete, buvo Saluvo sūnus Zimris, Simeono giminei priklausančių protėvių namų galva,

[15]o užmuštoji midjanietė – Cūro, kuris buvo vienos kilties, tai yra vienų protėvių namų Midjane galva, duktė Kozbė.

[16]VIEŠPATS tarė Mozei:

[17]„Neduok midjaniečiams ramybės ir nugalėk juos,

[18]nes jie nedavė jums ramybės apgaule, kuria apgavo jus per Peorą ir per Midjano vado dukterį Kozbę, savo seserį. Ji buvo užmušta tą dieną, kai dėl Peoro jus ištiko maras“.

Antras surašymas

[19]Po maro

Skaičių 26

[1] Passada a praga, falou o SENHOR a Moisés e a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, dizendo:
[2] Levantai o censo de toda a congregação dos filhos de Israel, da idade de vinte anos para cima, segundo as casas de seus pais, todo que, em Israel, for capaz de sair à guerra.
[3] Moisés e Eleazar, o sacerdote, pois, nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, na altura de Jericó, falaram aos cabeças de Israel, dizendo:
[4] Contai o povo da idade de vinte anos para cima, como o SENHOR ordenara a Moisés e aos filhos de Israel que saíram do Egito:
[5] Rúben, o primogênito de Israel; os filhos de Rúben: de Enoque, a família dos enoquitas; de Palu, a família dos paluítas;
[6] de Hezrom, a família dos hezronitas; de Carmi, a família dos carmitas.
[7] São estas as famílias dos rubenitas; os que foram deles contados foram quarenta e três mil e setecentos e trinta.
[8] O filho de Palu: Eliabe.
[9] Os filhos de Eliabe: Nemuel, Datã e Abirão; estes, Datã e Abirão, são os que foram eleitos pela congregação, os quais moveram a contenda contra Moisés e contra Arão, no grupo de Corá, quando moveram a contenda contra o SENHOR;
[10] quando a terra abriu a boca e os tragou com Corá, morrendo aquele grupo; quando o fogo consumiu duzentos e

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei ir kunigo Aarono sūnui Eleazarui:
[2]„Surašykite visą izraelitų bendriją nuo dvidešimt metų ir vyresnius pagal jų protėvių namus, visus tinkamus karinei tarnybai Izraelyje“.
[3]Mozė ir kunigas Eleazaras taip paaiškino jiems Moabo lygumose prie Jordano, priešais Jerichą, tardami:
[4]„[surašysime žmones] nuo dvidešimt metų ir vyresnius“, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs. Štai izraelitai, išėję iš Egipto žemės:
[5]Izraelio pirmagimis Rubenas. Rubeno palikuonys: iš Henocho – henochų kiltis, iš Paluvo – paluvų kiltis,
[6]iš Hecrono – hecronų kiltis, iš Karmio – karmių kiltis.
[7]Tokios tat yra rubenų kiltys. Įtrauktųjų į sąrašą buvo keturiasdešimt trys tūkstančiai septyni šimtai trisdešimt.
[8]Paluvo palikuonis – Eliabas.
[9]Eliabo palikuonys: Nemuelis, Datanas ir Abiramas. Tai tie patys sueigoje išrinkti Datanas ir Abiramas, kurie sukilo prieš Mozę ir Aaroną kartu su Korachu, maištaudami prieš VIEŠPATĮ.
[10]Tada žemė, pravėrusi savo burną, prarijo juos drauge su Korachu, kai toji draugė žuvo, ir ugnis sunaikino du šimtus

cinqüenta homens, e isso serviu de advertência.

[11] Mas os filhos de Corá não morreram.

[12] Os filhos de Simeão, segundo as suas famílias: de Nemuel, a família dos nemuelitas; de Jamim, a família dos jaminitas; de Jaquim, a família dos jaquinitas;

[13] de Zera, a família dos zeraítas; de Saul, a família dos saulitas.

[14] São estas as famílias dos simeonitas, num total de vinte e dois mil e duzentos.

[15] Os filhos de Gade, segundo as suas famílias: de Zefom, a família dos zefonitas; de Hagi, a família dos hagitas; de Suni, a família dos sunitas;

[16] de Ozni, a família dos oznitas; de Eri, a família dos eritas;

[17] de Arodi, a família dos aroditas; de Areli, a família dos arelitas.

[18] São estas as famílias dos filhos de Gade, segundo os que foram deles contados, num total de quarenta mil e quinhentos.

[19] Os filhos de Judá: Er e Onã; mas Er e Onã morreram na terra de Canaã.

[20] Assim, os filhos de Judá foram, segundo as suas famílias: de Selá, a família dos selaítas; de Perez, a família dos perezitas; de Zera, a família dos zeraítas.

[21] Os filhos de Perez foram: de Hezrom, a família dos hezronitas; de Hamul, a família dos hamulitas.

[22] São estas as famílias de Judá, segundo os que foram deles contados, num total de setenta e seis mil e quinhentos.

penkiasdešimt vyrų. Jie buvo įspėjimo ženklas.

[11]Tačiau Koracho palikuonys neišmirė.

[12]Simeono palikuonys pagal jų kiltis: iš Nemuelio – nemuelitų kiltis, iš Jamino – jaminų kiltis, iš Jachino – jachinų kiltis,

[13]iš Zeracho – zerachų kiltis, iš Sauliaus – saulių kiltis.

[14]Tokios tat yra simeonų kiltys, iš viso dvidešimt du tūkstančiai du šimtai.

[15]Gado palikuonys pagal jų kiltis: iš Cefono – cefonų kiltis, iš Hagio – hagių kiltis, iš Šūnio – šūnių kiltis,

[16]iš Oznio – oznių kiltis, iš Erio – erių kiltis,

[17]iš Arodo – arodų kiltis, iš Arelio – arelitų kiltis.

[18]Tokios tat yra Gado kiltys. Įtrauktųjų į sąrašą buvo keturiasdešimt tūkstančių penki šimtai.

[19]Judo sūnūs: Eras ir Onanas; Eras ir Onanas numirė Kanaano krašte.

[20]Judo palikuonys pagal jų kiltis: iš Šelos – šelų kiltis, iš Pereco – perecų kiltis, iš Zeracho – zerachų kiltis.

[21]Pereco palikuonys: iš Hecrono – hecronų kiltis, iš Hamulo – hamulų kiltis.

[22]Tokios tat yra Judo kiltys. Įtrauktųjų į sąrašą buvo septyniasdešimt šeši tūkstančiai penki šimtai.

[23] Os filhos de Issacar, segundo as suas famílias, foram: de Tola, a família dos tolaítas; de Puva, a família dos puvitas;
[24] de Jasube, a família dos jasubitas; de Sinrom, a família dos sinronitas.
[25] São estas as famílias de Issacar, segundo os que foram deles contados, num total de sessenta e quatro mil e trezentos.
[26] Os filhos de Zebulom, segundo a suas famílias, foram: de Serede, a família dos sereditas; de Elom, a família dos elonitas, de Jaleel, a família dos jaleelitas.
[27] São estas as famílias dos zebulonitas, segundo os que foram deles contados, num total de sessenta mil e quinhentos.
[28] Os filhos de José, segundo as suas famílias, foram Manassés e Efraim.
[29] Os filhos de Manassés foram: de Maquir, a família dos maquiritas; e Maquir gerou a Gileade; de Gileade, a família dos gileaditas.
[30] São estes os filhos de Gileade: de Jezer, a família dos jezeritas; de Heleque, a família dos helequitas;
[31] de Asriel, a família dos asrielitas; de Siquém, a família dos siquemitas.
[32] De Semida, a família dos semidaítas; de Héfer, a família dos heferitas.
[33] Porém Zelofeade, filho de Héfer, não tinha filhos, senão filhas; os nomes das filhas de Zelofeade foram: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.
[34] São estas as famílias de Manassés; os que foram deles contados foram cinqüenta e dois mil e setecentos.

[23]Isacharo palikuonys pagal jų kiltis: iš Tolos – tolų kiltis, iš Pūvos – pūvų kiltis,
[24]iš Jašubo – jašubų kiltis, iš Šimrono – šimronų kiltis.
[25]Tokios tat yra Isacharo kiltys. Įtrauktųjų į sąrašą buvo šešiasdešimt keturi tūkstančiai trys šimtai.
[26]Zabulono palikuonys pagal jų kiltis: iš Seredo – seredų kiltis, iš Elono – elonų kiltis, iš Jachleelio – jachleelitų kiltis.
[27]Tokios tat yra zabulonų kiltys. Įtrauktųjų į sąrašą buvo šešiasdešimt tūkstančių penki šimtai.
[28]Juozapo palikuonys pagal jų kiltis: Manasas ir Efraimas.
[29]Manaso palikuonys: iš Machyro – machyrų kiltis. Machyras buvo Gileado tėvas, o iš Gileado kilo gileadiečių kiltys.
[30]Gileado palikuonys: iš Jezero – jezerų kiltis, iš Heleko – helekų kiltis,
[31]iš Asrielio – asrielitų kiltis, iš Šechemo – šechemų kiltis,
[32]iš Šemidos – šemidų kiltis, iš Hefero – heferų kiltis.
[33]Hefero sūnus Celofhadas sūnų neturėjo, tik dukteris. Dukterų vardai: Machla, Noja, Hogla, Milka ir Tirca.
[34]Tokios tat yra Manaso kiltys. Įtrauktųjų į sąrašą buvo penkiasdešimt du tūkstančiai septyni šimtai.

[35] São estes os filhos de Efraim, segundo as suas famílias: de Sutela, a família dos sutelaítas; de Bequer, a família dos bequeritas; de Taã, a família dos taanitas.

[36] De Erã, filho de Sutela: de Erã, a família dos eranitas.

[37] São estas as famílias dos filhos de Efraim, segundo os que foram deles contados, num total de trinta e dois mil e quinhentos. São estes os filhos de José, segundo as suas famílias.

[38] Os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias: de Belá, a família dos belaítas; de Asbel, a família dos asbelitas; de Airão, a família dos airamitas;

[39] de Sufã, a família dos sufamitas; de Hufã, a família dos hufamitas.

[40] Os filhos de Belá foram: Arde e Naamã; de Arde, a família dos arditas; de Naamã, a família dos naamanitas.

[41] São estes os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; os que foram deles contados foram quarenta e cinco mil e seiscentos.

[42] São estes os filhos de Dã, segundo as suas famílias: de Suão, a família dos suamitas. São estas as famílias de Dã, segundo as suas famílias.

[43] Todas as famílias dos suamitas, segundo os que foram deles contados, tinham sessenta e quatro mil e quatrocentos.

[44] Os filhos de Aser, segundo as suas famílias: de Imna, a família dos imnaítas; de Isvi, a família dos isvitas; de Berias, a família dos beriaítas.

[35]Štai Efraimo palikuonys pagal jų kiltis: iš Šutelacho – šutelachų kiltis, iš Bechero – becherų kiltis, iš Tahano – tahanų kiltis.

[36]Šutelacho palikuonys: iš Erano – eranų kiltis.

[37]Tokios tat yra Efraimo kiltys. Įtrauktųjų į sąrašą buvo trisdešimt du tūkstančiai penki šimtai. Tokie tat yra Juozapo palikuonys pagal jų kiltis.

[38]Benjamino palikuonys pagal jų kiltis: iš Belos – belų kiltis, iš Ašbelio – ašbelitų kiltis, iš Ahiramo – ahiramų kiltis,

[39]iš Šefufamo – šefufamų kiltis, iš Hufamo – hufamų kiltis.

[40]Belos sūnūs: Ardas ir Naamanas. Iš Ardo – ardų kiltis, iš Naamano – naamanų kiltis.

[41]Tokie tat yra Benjamino palikuonys pagal jų kiltis. Įtrauktųjų į sąrašą buvo keturiasdešimt penki tūkstančiai šeši šimtai.

[42]Štai Dano palikuonys pagal jų kiltis: iš Šuhamo – šuhamų kiltis. Tokie tat yra Dano palikuonys pagal jų kiltis.

[43]Iš visų Šuhamo kilčių įtrauktųjų į sąrašą buvo šešiasdešimt keturi tūkstančiai keturi šimtai.

[44]Ašero palikuonys pagal jų kiltis: iš Imnos – imnų kiltis, iš Išvio – išvių kiltis, iš Berijos – berijų kiltis.

45 Os filhos de Berias foram: de Héber, a família dos heberitas; de Malquiel, a família dos malquielitas.
46 O nome da filha de Aser foi Sera.
47 São estas as famílias dos filhos de Aser, segundo os que foram deles contados, num total de cinqüenta e três mil e quatrocentos.
48 Os filhos de Naftali, segundo as suas famílias: de Jazeel, a família dos jazeelitas; de Guni, a família dos gunitas;
49 de Jezer, a família dos jezeritas; de Silém, a família dos silemitas.
50 São estas as famílias de Naftali, segundo as suas famílias; os que foram deles contados, foram quarenta e cinco mil e quatrocentos.
51 São estes os contados dos filhos de Israel: seiscentos e um mil setecentos e trinta.

A lei acerca da divisão da terra

52 Disse o SENHOR a Moisés:
53 A estes se repartirá a terra em herança, segundo o censo.
54 À tribo mais numerosa darás herança maior, à pequena, herança menor; a cada uma, em proporção ao seu número, se dará a herança.
55 Todavia, a terra se repartirá por sortes; segundo os nomes das tribos de seus pais, a herdarão.
56 Segundo a sorte, repartir-se-á a herança deles entre as tribos maiores e menores.

O censo dos levitas

45Berijos palikuonys: iš Hebero – heberų kiltis, iš Malkielio – malkielitų kiltis.
46Ašero dukters vardas buvo Seracha.
47Tokios tat yra Ašero kiltys. Įtrauktųjų į sąrašą buvo penkiasdešimt trys tūkstančiai keturi šimtai.
48Naftalio palikuonys pagal jų kiltis: iš Jachceelio – jachceelitų kiltis, iš Gūnio – gūnių kiltis,
49iš Jecero – jecerų kiltis, iš Šilemo – šilemų kiltis.
50Tokios tat yra Naftalio kiltys, kiltis po kilties. Įtrauktųjų į sąrašą buvo keturiasdešimt penki tūkstančiai keturi šimtai.
51Įtrauktųjų į sąrašą izraelitų buvo šeši šimtai ir vienas tūkstantis septyni šimtai trisdešimt.
52VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:
53„Tai jiems pagal vardų skaičių kraštas bus padalytas kaip paveldas.
54Didelei kilčiai – didelis paveldas, mažai kilčiai – mažas paveldas. Kiekvienai giminei paveldas bus duotas pagal įtrauktųjų į sąrašą skaičių.
55Be to, kraštas turi būti padalytas metant burtus; jie gaus paveldą pagal savo protėvių giminių skaičių.
56Jų paveldas bus paskirstytas burtais ir didelei, ir mažai [giminei]“.

Levitų surašymas

[57] São estes os que foram contados dos levitas, segundo as suas famílias: de Gérson, a família dos gersonitas; de Coate, a família dos coatitas; de Merari, a família dos meraritas.

[57]Levitai, įtraukti į sąrašą pagal jų kiltis: iš Geršono kilo geršonų kiltis, iš Kehato – kehatų kiltis, iš Merario – merarių kiltis.

[58] São estas as famílias de Levi: a família dos libnitas, a família dos hebronitas, a família dos malitas, a família dos musitas, a família dos coraítas. Coate gerou a Anrão.

[58]Štai Levio kiltys: libnių kiltis, hebronų kiltis, machlių kiltis, mušių kiltis, korachų kiltis. Kehatui gimė Amramas.

[59] A mulher de Anrão chamava-se Joquebede, filha de Levi, a qual lhe nasceu no Egito; teve ela, de Anrão, a Arão, e a Moisés, e a Miriã, irmã deles.

[59]Amramo žmona buvo Jochebeda, Levio duktė, gimusi Leviui Egipte. Ji pagimdė Amramui Aaroną, Mozę ir jų seserį Mirjamą.

[60] A Arão nasceram Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[60]Aaronui gimė Nadabas, Abihuvas, Eleazaras ir Itamaras.

[61] Nadabe e Abiú morreram quando levaram fogo estranho perante o SENHOR.

[61]Tačiau Nadabas ir Abihuvas mirė, atnašaudami nešventą ugnį VIEŠPATIESakivaizdoje.

[62] Os que foram deles contados foram vinte e três mil, todo homem da idade de um mês para cima; porque estes não foram contados entre os filhos de Israel, porquanto lhes não foi dada herança com os outros.

[62]Įtrauktųjų į sąrašą buvo dvidešimt trys tūkstančiai, įskaitant visus vieno mėnesio ir vyresnius vyriškius. Jie nebuvo įtraukti į sąrašą tarp izraelitų, nes jiems nebuvo paskirtos dalies tarp izraelitų.

[63] São estes os que foram contados por Moisés e o sacerdote Eleazar, que contaram os filhos de Israel nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, na altura de Jericó.

[63]Taigi tokie buvo Mozės ir kunigo Eleazaro įrašytieji į sąrašą, surašant izraelitus Moabo lygumose prie Jordano, priešais Jerichą.

[64] Entre estes, porém, nenhum houve dos que foram contados por Moisés e pelo sacerdote Arão, quando levantaram o censo dos filhos de Israel no deserto do Sinai.

[64]Tarp jų nebuvo nė vieno iš tų, kuriuos Mozė ir Aaronas buvo įtraukę į sąrašą, surašydami izraelitus Sinajaus dykumoje,

[65] Porque o SENHOR dissera deles que morreriam no deserto; e nenhum deles ficou, senão Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

Números 27

A lei acerca dos direitos de filhas herdeiras. As filhas de Zelofeade

[1] Então, vieram as filhas de Zelofeade, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, entre as famílias de Manassés, filho de José. São estes os nomes de suas filhas: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

[2] Apresentaram-se diante de Moisés, e diante de Eleazar, o sacerdote, e diante dos príncipes, e diante de todo o povo, à porta da tenda da congregação, dizendo:

[3] Nosso pai morreu no deserto e não estava entre os que se ajuntaram contra o SENHOR no grupo de Corá; mas morreu no seu próprio pecado e não teve filhos.

[4] Por que se tiraria o nome de nosso pai do meio da sua família, porquanto não teve filhos? Dá-nos possessão entre os irmãos de nosso pai.

[5] Moisés levou a causa delas perante o SENHOR.

[6] Disse o SENHOR a Moisés:

[7] As filhas de Zelofeade falam o que é justo; certamente, lhes darás possessão de herança entre os irmãos de seu pai e farás passar a elas a herança de seu pai.

[8] Falarás aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém morrer e não tiver filho,

[65]nes VIEŠPATS apie juos buvo pasakęs: „Jie mirs dykumoje!“ Nė vienas jų neišliko, išskyrus Jefunės sūnų Kalebą ir Nūno sūnų Jozuę.

Skaičių 27

Celofhado dukterų paveldas

[1]Tada išėjo į priekį Celofhado dukterys. Celofhadas buvo Manaso sūnaus Machyro sūnaus Gileado sūnaus Hefero sūnus; jis priklausė vienai iš Juozapo sūnaus Manaso kilčių. Dukterų vardai buvo Machla, Noja, Hogla, Milka ir Tirca.

[2]Jos atsistojo priešais Mozę, kunigą Eleazarą, vadus bei visą bendriją prie įėjimo į Susitikimo Palapinę ir pasakė:

[3]„Mūsų tėvas mirė dykumoje. Jis nebuvo tarp susibūrusiųjų prieš VIEŠPATĮ Koracho draugėje, bet numirė už savo paties nuodėmę. O sūnų jis nepaliko.

[4]Kodėl mūsų tėvo vardas turėtų dingti iš jo kilties dėl to, kad jis neturi sūnaus? Duokite mums nuosavybę tarp mūsų tėvo brolių“.

[5]Mozė pateikė jų atvejį VIEŠPAČIUI.

[6]VIEŠPATS kalbėjo jam, tardamas:

[7]„Celofhado dukterys teisingai kalba. Tu tikrai turi duoti joms paveldimą nuosavybę tarp jų tėvo brolių. Pervesk joms jų tėvo paveldą.

[8]Be to, izraelitams kalbėk ir sakyk: ‘Jei miršta vyras, neturėdamas sūnaus, jo paveldą pervesite jo dukteriai.

então, fareis passar a sua herança a sua filha.

[9] E, se não tiver filha, então, a sua herança dareis aos irmãos dele.

[10] Porém, se não tiver irmãos, dareis a sua herança aos irmãos de seu pai.

[11] Se também seu pai não tiver irmãos, dareis a sua herança ao parente mais chegado de sua família, para que a possua; isto aos filhos de Israel será prescrição de direito, como o SENHOR ordenou a Moisés.

Deus prediz a morte de Moisés
Deuteronômio 3.23-29

[12] Depois, disse o SENHOR a Moisés: Sobe a este monte Abarim e vê a terra que dei aos filhos de Israel.

[13] E, tendo-a visto, serás recolhido também ao teu povo, assim como o foi teu irmão Arão;

[14] porquanto, no deserto de Zim, na contenda da congregação, fostes rebeldes ao meu mandado de me santificar nas águas diante dos seus olhos. São estas as águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim.

[15] Então, disse Moisés ao SENHOR:

[16] O SENHOR, autor e conservador de toda vida, ponha um homem sobre esta congregação

[17] que saia adiante deles, e que entre adiante deles, e que os faça sair, e que os faça entrar, para que a congregação do SENHOR não seja como ovelhas que não têm pastor.

Josué designado sucessor de Moisés

[9]Jei jis neturi dukters, atiduosite jo paveldą broliams.

[10]Jei jis neturi brolių, atiduosite jo paveldą jo tėvo broliams.

[11]O jei jo tėvas neturi brolių, atiduosite jo paveldą artimiausiam jo kilties giminaičiui, ir jis paveldės jį. Tai bus izraelitams įstatas ir įsakas, kaipVIEŠPATS įsakė Mozei'".

Jozuė Mozės įpėdinis

[12]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas: „Užkopk į šį Abarimų virtinės kalną ir pamatyk kraštą, kurį duodu izraelitams.

[13]Kai būsi jį pamatęs, ir tu būsi paimtas pas savo giminę, kaip buvo paimtas tavo brolis,

[14]nes judu priešinotės mano žodžiui Cino dykumoje, kai bendrija maištavo. Judu nepatvirtinote mano šventumo jų akyse prie vandens". (Tai Meribat Kadešo vanduo Cino dykumoje.)

[15]Mozė kalbėjo VIEŠPAČIUI, tardamas:

[16]„Tepaskiria VIEŠPATS, kiekvieno žmogaus dvasios Dievas, bendrijai vesti žmogų,

[17]kuris eitų jų priekyje, išeitų ir nueitų, išvestų ir įvestų juos, kadVIEŠPATIES bendrija nebūtų kaip avys be piemens".

[18] Disse o SENHOR a Moisés: Toma Josué, filho de Num, homem em quem há o Espírito, e impõe-lhe as mãos;
[19] apresenta-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação; e dá-lhe, à vista deles, as tuas ordens.
[20] Põe sobre ele da tua autoridade, para que lhe obedeça toda a congregação dos filhos de Israel.
[21] Apresentar-se-á perante Eleazar, o sacerdote, o qual por ele consultará, segundo o juízo do Urim, perante o SENHOR; segundo a sua palavra, sairão e, segundo a sua palavra, entrarão, ele, e todos os filhos de Israel com ele, e toda a congregação.
[22] Fez Moisés como lhe ordenara o SENHOR, porque tomou a Josué e apresentou-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação;
[23] e lhe impôs as mãos e lhe deu as suas ordens, como o SENHOR falara por intermédio de Moisés.

[18]VIEŠPATS atsakė Mozei: „Paimk Nūno sūnų Jozuę, dvasios vyrą, ir uždėk ant jo savo ranką.

[19]Pastatyk jį priešais kunigą Eleazarą bei visą bendriją ir įgaliok jį visų akyse.

[20]Suteik jam savo prakilnumo, kad paklustų visa izraelitų bendrija.

[21]Jis remsis kunigu Eleazaru, kuris Urimais ieškos nuosprendžio jo labuiVIEŠPATIES akivaizdoje. Jo įsakymu jie išeis ir jo įsakymu įeis, jis ir drauge su juo visi izraelitai – visa bendrija“.

[22]Mozė darė, kaip VIEŠPATS jam įsakė. Paėmęs Jozuę, liepė jam stotis priešais kunigą Eleazarą ir visą bendriją.

[23]Tada uždėjo ant jo rankas ir įgaliojo jį, kaip VIEŠPATS buvo per Mozę kalbėjęs.

Números 28

Ofertas contínuas
Êxodo 29.38-42

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:
[2] Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes: Da minha oferta, do meu manjar para as minhas ofertas queimadas, do aroma agradável, tereis cuidado, para mas trazer a seu tempo determinado.
[3] Dir-lhes-ás: Esta é a oferta queimada que oferecereis ao SENHOR, dia após dia: dois

Skaičių 28

Nuolatinės aukos

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[2]„Įsakyk izraelitams ir sakyk jiems: ‘Mano atnašą – maistą malonaus kvapo ugninėms atnašoms – rūpinkitės atnašauti nustatytu laiku’.

[3]Sakysi jiems: ‘Štai ugninė auka, kurią turite aukoti VIEŠPAČIUI: kasdien du

cordeiros de um ano, sem defeito, em contínuo holocausto;

[4] um cordeiro oferecerás pela manhã, e o outro, ao crepúsculo da tarde;

[5] e a décima parte de um efa de flor de farinha, em oferta de manjares, amassada com a quarta parte de um him de azeite batido.

[6] É holocausto contínuo, instituído no monte Sinai, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[7] A sua libação será a quarta parte de um him para o cordeiro; no santuário, oferecerás a libação de bebida forte ao SENHOR.

[8] E o outro cordeiro oferecerás no crepúsculo da tarde; como a oferta de manjares da manhã e como a sua libação, o trarás em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[9] No dia de sábado, oferecerás dois cordeiros de um ano, sem defeito, e duas décimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, e a sua libação;

[10] é holocausto de cada sábado, além do holocausto contínuo e a sua libação.

[11] Nos princípios dos vossos meses, oferecereis, em holocausto ao SENHOR, dois novilhos e um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem defeito,

[12] e três décimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um novilho; duas

sveikus metinius avinėlius kaip nuolatinę deginamąją auką.

[4]Vieną avinėlį atnašausite rytą, o kitą avinėlį – vakare,

[5]kiekvieną su dešimtadaliu efos geriausių miltų javų atnašai, įmaišytų su ketvirtadaliu hino grūstų alyvų aliejaus.

[6]Tai nuolatinė deginamoji auka, prie Sinajaus kalno nustatyta malonaus kvapo ugninei atnašai VIEŠPAČIUI.

[7]Jo liejamoji auka bus ketvirtis hino kiekvienam avinėliui; stipraus gėrimo liejamąją atnašąVIEŠPAČIUI išliesite šventykloje.

[8]O kitą avinėlį atnašausite vakare su tokia pat javų atnaša ir tokia pat liejamąja atnaša, kaip rytą; atnašausite ją kaip ugninę atnašą dėl malonaus kvapo VIEŠPAČIUI.

[9]Šabo dieną aukosite du sveikus metinius avinėlius ir du dešimtadalius efos geriausių miltų javų atnašai, įmaišytų aliejumi, ir jos liejamąją atnašą.

[10]Tokia yra kiekvieno šabo deginamoji auka, neskaitant nuolatinės deginamosios aukos ir jos liejamosios atnašos.

[11]Kiekvieną jaunatį atnašausite deginamąją auką VIEŠPAČIUI: du jautukus, vieną aviną ir septynis sveikus mitulius avinėlius,

[12]tris dešimtadalius efos geriausių miltų, įmaišytų aliejumi, javų atnašai prie kiekvieno jaučio, du dešimtadalius

décimas de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um carneiro;

geriausių miltų, įmaišytų aliejumi, javų atnašai prie avino

13 e uma décima de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um cordeiro; é holocausto de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

13ir dešimtadalį geriausių miltų, įmaišytų aliejumi, javų atnašai prie kiekvieno avinėlio – deginamąją auką, malonaus kvapo ugninę atnašą VIEŠPAČIUI.

14 As suas libações serão a metade de um him de vinho para um novilho, e a terça parte de um him para um carneiro, e a quarta parte de um him para um cordeiro; este é o holocausto da lua nova de cada mês, por todos os meses do ano.

14O jų liejamosios atnašos bus pusė hino vyno prie jaučio, trečdalis hino prie avino ir ketvirtadalis hino prie avinėlio. Tokia yra mėnesinė deginamoji auka per visas metų jaunatis.

15 Também se trará um bode como oferta pelo pecado, ao SENHOR, além do holocausto contínuo, com a sua libação.

15Be to, bus paaukotas ir ožys kaip auka už nuodėmę VIEŠPAČIUI, neskaitant nuolatinės deginamosios aukos ir jos liejamosios atnašos.

16 No primeiro mês, aos catorze dias do mês, é a Páscoa do SENHOR.

16Pirmo mėnesio keturioliktą dieną bus Pascha VIEŠPAČIUI,

17 Aos quinze dias do mesmo mês, haverá festa; sete dias se comerão pães asmos.

17o to mėnesio penkioliktą dieną – iškilmės. Septynias dienas bus valgoma nerauginta duona.

18 No primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

18Pirmąją dieną bus šventa sueiga: nedirbsite jokio savo tarnybos darbo.

19 mas apresentareis oferta queimada em holocausto ao SENHOR, dois novilhos, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem defeito.

19Atnašausite ugninę auką – deginamąją auką VIEŠPAČIUI: du jautukus, vieną aviną ir septynis metinius avinėlius. Žiūrėk, kad jie būtų sveiki.

20 A sua oferta de manjares será flor de farinha, amassada com azeite; oferecereis três décimas para um novilho e duas décimas para um carneiro.

20Jų javų atnaša bus geriausių miltų, įmaišytų aliejumi: tris dešimtadalius efos atnašausite su jaučiu ir du dešimtadalius su avinu,

21 Para cada um dos sete cordeiros oferecereis uma décima;

21o su kiekvienu iš septynių avinėlių atnašausite dešimtadalį.

[22] e um bode, para oferta pelo pecado, para fazer expiação por vós.

[23] Estas coisas oferecereis, além do holocausto da manhã, que é o holocausto contínuo.

[24] Assim, oferecereis cada dia, por sete dias, o manjar da oferta queimada em aroma agradável ao SENHOR; além do holocausto contínuo, se oferecerá isto com a sua libação.

[25] No sétimo dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

[26] Também tereis santa convocação no dia das primícias, quando trouxerdes oferta nova de manjares ao SENHOR, segundo a vossa Festa das Semanas; nenhuma obra servil fareis.

[27] Então, oferecereis ao SENHOR por holocausto, em aroma agradável: dois novilhos, um carneiro e sete cordeiros de um ano;

[28] a sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite: três décimas de um efa para um novilho, duas décimas para um carneiro,

[29] uma décima para cada um dos sete cordeiros;

[30] e um bode, para fazer expiação por vós.

[31] Oferecê-los-eis, além do holocausto contínuo, e da sua oferta de manjares, e das suas libações. Ser-vos-ão eles sem defeito.

Números 29

[22]Be to, vieną ožį atnašausite už nuodėmę atlikti permaldavimui jūsų labui.

[23]Atnašausite tai, neskaitant ryto deginamosios aukos, kuri priklauso nuolatinei deginamajai aukai.

[24]Atnašausite tą pat kasdien septynias dienas – maistą ugninės atnašos dėl malonaus kvapo VIEŠPAČIUI. Tai bus atnašaujama, neskaitant nuolatinės deginamosios aukos ir jos liejamosios atnašos.

[25]O septintą dieną turėsite šventą sueigą: nedirbsite jokio savo tarnybos darbo.

[26]Pirmienų dieną, kai atnašausite šviežių javų atnašą VIEŠPAČIUI per Savaičių šventę, bus jums šventa sueiga: nedirbsite jokio savo tarnybos darbo.

[27]Atnašausite deginamąją malonaus kvapo auką VIEŠPAČIUI: du jautukus, vieną aviną, septynis metinius avinėlius.

[28]Jų javų atnaša bus iš geriausių miltų, įmaišytų aliejumi: trys dešimtadaliai efos su kiekvienu jaučiu, du dešimtadaliai su avinu

[29]ir dešimtadalis prie kiekvieno iš septynių avinėlių,

[30]be to, ožys atlikti permaldavimą jūsų labui.

[31]Atnašausite juos – žiūrėk, kad būtų sveiki – ir jų liejamąją atnašą, neskaitant nuolatinės deginamosios aukos su jos liejamąja auka.

Skaičių 29

Ofertas nas outras festas solenes

[1] No primeiro dia do sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; ser-vos-á dia do sonido de trombetas.

[1]Septinto mėnesio pirmą dieną turėsite šventą sueigą: nedirbsite jokio savo tarnybos darbo. Ji turi jums būti rago gausmo diena.

[2] Então, por holocausto, de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro e sete cordeiros de um ano, sem defeito;

[2]Atnašausite deginamąją auką dėl malonaus kvapo VIEŠPAČIUI: jautuką, aviną, septynis sveikus mitulius avinėlius.

[3] e, pela sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, três décimas de um efa para o novilho, duas décimas para o carneiro

[3]Jų javų atnaša bus geriausi miltai, įmaišyti aliejumi: trys dešimtadaliai efos prie jaučio, du dešimtadaliai prie avino

[4] e uma décima para cada um dos sete cordeiros;

[4]ir dešimtadalis prie kiekvieno septynių avinėlių.

[5] e um bode, para oferta pelo pecado, para fazer expiação por vós,

[5]Be to, ožys bus atnašaujamas už nuodėmę atlikti permaldavimui jūsų labui.

[6] além do holocausto do mês e a sua oferta de manjares, do holocausto contínuo e a sua oferta de manjares, com as suas libações, segundo o seu estatuto, em aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[6]Tai turi būti atnašaujama, neskaitant jaunaties deginamosios aukos ir jos javų atnašos, nuolatinės deginamosios aukos ir jos atnašos, kiekviena jų su savo liejamąja atnaša pagal įsaką kaip malonaus kvapo ugninė atnaša VIEŠPAČIUI.

[7] No dia dez deste sétimo mês, tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; nenhuma obra fareis.

[7]Šio septinto mėnesio dešimtą dieną turėsite šventą sueigą ir pasninkausite. Nedirbsite jokio darbo.

[8] Mas, por holocausto, em aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem defeito.

[8]Atnašausite VIEŠPAČIUI malonaus kvapo deginamąją auką: jautuką, aviną, septynis mitulius avinėlius. Jie turi būti sveiki.

[9] Pela sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, oferecereis três décimas de um efa para o novilho, duas décimas para o carneiro

[9]Jų javų atnaša bus geriausi miltai, įmaišyti aliejumi: trys dešimtadaliai efos prie jaučio, du dešimtadaliai prie avino,

[10] e uma décima para cada um dos sete cordeiros;

[10]ir vienas dešimtadalis prie kiekvieno septynių avinėlių.

[11] um bode, para oferta pelo pecado, além da oferta pelo pecado, para fazer expiação, e do holocausto contínuo, e da sua oferta de manjares com as suas libações.

[11]Be to, ožys bus atnašaujamas už nuodėmę, neskaitant permaldavimo už nuodėmę atnašos ir nuolatinės deginamosios aukos, jos javų atnašos ir liejamosios atnašos.

[12] Aos quinze dias do sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; mas sete dias celebrareis festa ao SENHOR.

[12]Septinto mėnesio penkioliktą dieną jums bus šventa sueiga: nedirbsite jokio savo tarnybos darbo. Septynias dienas švęsite iškilmes VIEŠPAČIUI.

[13] Por holocausto em oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis treze novilhos, dois carneiros e catorze cordeiros de um ano; serão eles sem defeito.

[13]Atnašausite deginamąją auką dėl malonaus kvapo VIEŠPAČIUI: trylika jautukų, du avinus, keturiolika mitulių avinėlių. Jie turi būti sveiki.

[14] Pela oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, três décimas de um efa para cada um dos treze novilhos, duas décimas para cada um dos dois carneiros

[14]Prie jų javų atnaša bus geriausi miltai, įmaišyti aliejumi: trys dešimtadaliai efos prie kiekvieno iš trylikos jaučių, du dešimtadaliai prie kiekvieno iš dviejų avinų

[15] e uma décima para cada um dos catorze cordeiros;

[15]ir dešimtadalis prie kiekvieno iš keturiolikos avinėlių.

[16] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[16]Be to, ožys bus atnašaujamas už nuodėmę, neskaitant nuolatinės deginamosios aukos, jos javų atnašos ir liejamosios atnašos.

[17] No segundo dia, oferecereis doze novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[17]Antrą dieną – dvylika jautukų, du avinus, keturiolika sveikų mitulių avinėlių

[18] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[18]su javų atnaša ir liejamosiomis atnašomis prie jaučių, avinų ir avinėlių, kaip įsakyta pagal jų skaičių,

[19] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[19]be to, ožys bus atnašaujamas už nuodėmę, neskaitant nuolatinės

deginamosios aukos, jos javų atnašos ir jų liejamųjų atnašų.

[20] No terceiro dia, oferecereis onze novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[21] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[22] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[23] No quarto dia, dez novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[24] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[25] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[26] No quinto dia, nove novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[27] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[28] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[20]Trečią dieną – vienuolika jaučių, du avinus, keturiolika sveikų mitulių avinėlių

[21]su javų atnaša ir liejamosiomis atnašomis prie jaučių, prie avinų ir prie avinėlių, kaip įsakyta pagal jų skaičių.

[22]Be to, ožys bus atnašaujamas už nuodėmę, neskaitant deginamosios aukos, jos javų atnašos ir liejamosios atnašos.

[23]Ketvirtą dieną – dešimt jaučių, du avinus, keturiolika sveikų mitulių avinėlių

[24]su javų atnaša ir liejamosiomis atnašomis prie jaučių, prie avinų ir avinėlių, kaip įsakyta pagal jų skaičių.

[25]Be to, ožys bus atnašaujamas už nuodėmę, neskaitant nuolatinės deginamosios aukos, jos javų atnašos ir liejamosios atnašos.

[26]Penktą dieną – devynis jaučius, du avinus, keturiolika sveikų mitulių avinėlių

[27]su javų atnaša ir liejamosiomis atnašomis prie jaučių, avinų ir avinėlių, kaip įsakyta pagal jų skaičių.

[28]Be to, ožys bus atnašaujamas už nuodėmę, neskaitant nuolatinės deginamosios aukos, jos javų atnašos ir liejamosios atnašos.

[29] No sexto dia, oito novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[29]Šeštą dieną – aštuonis jaučius, du avinus, keturiolika sveikų mitulių avinėlių

[30] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[30]su javų atnaša ir liejamosiomis atnašomis prie jaučių, prie avinų ir prie avinėlių, kaip įsakyta pagal jų skaičių.

[31] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[31]Be to, ožys bus atnašaujamas už nuodėmę, neskaitant nuolatinės deginamosios aukos, jos javų atnašos ir liejamosios atnašos.

[32] No sétimo dia, sete novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[32]Septintą dieną – septynis jaučius, du avinus, keturiolika sveikų mitulių avinėlių

[33] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[33]su javų atnaša ir liejamosiomis atnašomis prie jaučių, prie avinų ir prie avinėlių, kaip įsakyta pagal jų skaičių.

[34] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[34]Be to, ožys bus atnašaujamas už nuodėmę, neskaitant nuolatinės deginamosios aukos, jos javų atnašos ir liejamosios atnašos.

[35] No oitavo dia, tereis reunião solene; nenhuma obra servil fareis;

[35]Aštuntą dieną jums bus iškilminga sueiga; nedirbsite jokio tarnybos darbo.

[36] e, por holocausto, em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem defeito,

[36]Atnašausite deginamąją auką, malonaus kvapo atnašą, sudeginamąVIEŠPAČIUI: jautį, aviną, septynis sveikus metinius avinėlius

[37] com a oferta de manjares e as libações para o novilho, para o carneiro e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[37]su javų atnaša ir liejamosiomis atnašomis prie jaučio, prie avino ir prie avinėlių, kaip įsakyta pagal jų skaičių.

[38] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[38]Be to, ožys bus atnašaujamas už nuodėmę, neskaitant nuolatinės

deginamosios aukos, jos javų atnašos ir liejamosios atnašos.

[39] Estas coisas oferecereis ao SENHOR nas vossas festas fixas, além dos vossos votos e das vossas ofertas voluntárias, para os vossos holocaustos, as vossas ofertas de manjares, as vossas libações e as vossas ofertas pacíficas.

[39]Visa tai atnašausite VIEŠPAČIUI savo iškilmingose šventėse, neskaitant jūsų įžado ir geros valios aukų, ar tai būtų deginamosios aukos, ar javų, liejamosios bei bendravimo aukos'".

[40] E falou Moisés aos filhos de Israel, conforme tudo o que o SENHOR lhe ordenara.

Números 30

Skaičių 30

[1]Mozė persakė visa izraelitams, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

Acerca de votos

Deuteronômio 23.21-23

Įstatai dėl įžadų

[1] Falou Moisés aos cabeças das tribos dos filhos de Israel, dizendo: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou:

[2]Tada Mozė kalbėjo izraelitų giminių galvoms, tardamas: „Štai kąVIEŠPATS įsakė:

[2] Quando um homem fizer voto ao SENHOR ou juramento para obrigar-se a alguma abstinência, não violará a sua palavra; segundo tudo o que prometeu, fará.

[3]'Kai žmogus padaro įžadą VIEŠPAČIUI ar priesaika įsipareigoja įvykdyti pažadą, savo žodžio nelaužys. Jis įvykdys visa, kas išėjo iš jo lūpų.

[3] Quando, porém, uma mulher fizer voto ao SENHOR ou se obrigar a alguma abstinência, estando em casa de seu pai, na sua mocidade,

[4]Kai moteris padaro įžadą VIEŠPAČIUI ar įsipareigoja pažadu, būdama jaunutė dar savo tėvo namuose,

[4] e seu pai, sabendo do voto e da abstinência a que ela se obrigou, calar-se para com ela, todos os seus votos serão válidos; terá de observar toda a abstinência a que se obrigou.

[5]ir jos tėvas nugirsta apie jos įžadą ar pažadą, kuriuo ji įsipareigojo, bet nieko jai nesako, visi jos įžadai ir bet koks pažadas, kuriuo ji įsipareigojo, galioja.

[5] Mas, se o pai, no dia em que tal souber, o desaprovar, não será válido nenhum dos votos dela, nem lhe será preciso observar

[6]Bet jei tėvas pareiškia nepritarimą tą dieną, kai apie tai išgirdo, joks jos įžadas ir joks pažadas, kuriuo ji įsipareigojo,

a abstinência a que se obrigou; o SENHOR lhe perdoará, porque o pai dela a isso se opôs.

[6] Porém, se ela se casar, ainda sob seus votos ou dito irrefletido dos seus lábios, com que a si mesma se obrigou,

[7] e seu marido, ouvindo-o, calar-se para com ela no dia em que o ouvir, serão válidos os votos dela, e lhe será preciso observar a abstinência a que se obrigou.

[8] Mas, se seu marido o desaprovar no dia em que o ouvir e anular o voto que estava sobre ela, como também o dito irrefletido dos seus lábios, com que a si mesma se obrigou, o SENHOR lho perdoará.

[9] No tocante ao voto da viúva ou da divorciada, tudo com que se obrigar lhe será válido.

[10] Porém, se fez voto na casa de seu marido ou com juramento se obrigou a alguma abstinência,

[11] e seu marido o soube, e se calou para com ela, e lho não desaprovou, todos os votos dela serão válidos; e lhe será preciso observar toda a abstinência a que a si mesma se obrigou.

[12] Porém, se seu marido lhos anulou no dia em que o soube, tudo quanto saiu dos lábios dela, quer dos seus votos, quer da abstinência a que a si mesma se obrigou, não será válido; seu marido lhos anulou, e o SENHOR perdoará a ela.

[13] Todo voto e todo juramento com que ela se obrigou, para afligir a sua alma, seu marido pode confirmar ou anular.

negalios. VIEŠPATS jai atleis, nes jos tėvas buvo pareiškęs nepritarimą.

[7]Jei ji ištekėtų, galiojant jos įžadams ar bet kokiam neapgalvotam žodžiui, kuriuo ji įsipareigojo,

[8]ir jos vyras apie tai nugirstų, bet nieko jai nesakytų tą dieną, kai apie tai išgirdo, jos įžadai galioja ir visi jos pažadai, kuriais ji įsipareigojo, galioja.

[9]Bet jei tą dieną, kai jos vyras apie tai išgirdo, pareiškia nepritarimą, kartu jis panaikins jos įžadą, kuriuo ji buvo saistoma, ar neapgalvotą pažadą, kuriuo ji buvo įsipareigojusi.

[10]Tačiau našlės ar išsiskyrusios moters kiekvienas įžadas, kuriuo ji yra įsipareigojusi, bus galiojantis.

[11]Jei moteris padarytų įžadą, būdama savo vyro namuose, ar įsipareigotų prisiekdama pažadu,

[12]ir jos vyras, apie tai išgirdęs, nieko jai nesakytų ir nepritarimo nepareikštų, visi jos įžadai galios ir bet koks pažadas, kuriuo ji įsipareigojo, galios.

[13]Bet jei vyras panaikina juos tą dieną, kai apie juos sužino, visi iš jos lūpų išėję įžadai ar padaryti pažadai negalios. Jos vyras juos panaikino; VIEŠPATS jai atleis.

[14]Bet kokį jos įžadą ar bet kokią priesaiką susitramdyti vyras gali patvirtinti ar panaikinti.

14 Porém, se seu marido, dia após dia, se calar para com ela, então, confirma todos os votos dela e tudo aquilo a que ela se obrigou, porquanto se calou para com ela no dia em que o soube.

15 Porém, se lhos anular depois de os ter ouvido, responderá pela obrigação dela.

16 São estes os estatutos que o SENHOR ordenou a Moisés, entre o marido e sua mulher, entre o pai e sua filha moça se ela estiver em casa de seu pai.

15Bet jei jos vyras dieną kitą jai nieko nesako, jis patvirtina visus jos įžadus ar pažadus, kuriais ji yra įsipareigojusi: jis patvirtino juos, nes nesakė jai nieko tą dieną, kai apie tai sužinojo.

16O jei panaikins juos po tos dienos, kurią apie juos sužinojo, jis užsitrauks kaltę'".

17Tokie tat yra įstatai, kuriuos VIEŠPATS įsakė per Mozę, dėl vyro ir žmonos, dėl tėvo ir dukters, kuri tebėra jaunutė ir tebegyvena tėvo namuose.

Números 31

A vitória sobre os midianitas

1 Disse o SENHOR a Moisés:

2 Vinga os filhos de Israel dos midianitas; depois, serás recolhido ao teu povo.

3 Falou, pois, Moisés ao povo, dizendo: Armai alguns de vós para a guerra, e que saiam contra os midianitas, para fazerem a vingança do SENHOR contra eles.

4 Mil homens de cada tribo entre todas as tribos de Israel enviareis à guerra.

5 Assim, dos milhares de Israel foram dados mil de cada tribo: doze mil ao todo, armados para a guerra.

6 Mandou-os Moisés à guerra, de cada tribo mil, a estes e a Finéias, filho do sacerdote Eleazar, o qual levava consigo os utensílios sagrados, a saber, as trombetas para o toque de rebate.

7 Pelejaram contra os midianitas, como o SENHOR ordenara a Moisés,

Skaičių 31

Pergalė prieš midjaniečius

1VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

2„Atkeršyk midjaniečiams už izraelitus; po to tu būsi paimtas pas savo giminę".

3Todėl Mozė kalbėjo žmonėms: „Tebūna iš jūsų išrinkti ir apginkluoti vyrai žygiui, težygiuoja jie prieš midjaniečius išlieti VIEŠPATIES keršto Midjane.

4Pasiųskite į žygį po tūkstantį vyrų iš kiekvienos Izraelio giminės".

5Taigi iš Izraelio tūkstančių buvo pašaukti į karo tarnybą po tūkstantį iš kiekvienos giminės – dvylika tūkstančių, ginkluotų mūšiui.

6Mozė išsiuntė juos į žygį po tūkstantį iš kiekvienos giminės drauge su kunigo Eleazaro sūnumi Finehu, kuris nešėsi šventyklos reikmenis ir trimitus pavojaus ženklui duoti.

7Jie iššygiavo į mūšį prieš Midjaną, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs, ir išžudė visus vyrus.

[8] e mataram todo homem feito. Mataram, além dos que já haviam sido mortos, os reis dos midianitas, Evi, Requém, Zur, Hur e Reba, cinco reis dos midianitas; também Balaão, filho de Beor, mataram à espada.

[8]Be užmuštųjų mūšyje, jie nužudė ir Midjano karalius: Evį, Rekemą, Cūrą, Hūrą ir Rebą – penkis Midjano karalius. Jie užmušė kalaviju ir Beoro sūnų Bileamą.

[9] Porém os filhos de Israel levaram presas as mulheres dos midianitas e as suas crianças; também levaram todos os seus animais, e todo o seu gado, e todos os seus bens.

[9]Midjano moteris drauge su jų mažyliais izraelitai paėmė į nelaisvę. Jie pasiėmė kaip grobį ir visus jų galvijus, kaimenes bei visą turtą.

[10] Queimaram-lhes todas as cidades em que habitavam e todos os seus acampamentos.

[10]Visus miestus, kur jie buvo įsikūrę, ir jų stovyklas jie sudegino.

[11] Tomaram todo o despojo e toda a presa, tanto de homens como de animais.

[11]Tada, pasiėmę visą karo grobį ir laimikį – žmones ir gyvulius,

[12] Trouxeram a Moisés, e ao sacerdote Eleazar, e à congregação dos filhos de Israel os cativos, e a presa, e o despojo, para o arraial, nas campinas de Moabe, junto do Jordão, na altura de Jericó.

[12]jie atgabeno belaisvius, karo grobį ir laimikį pas Mozę, kunigą Eleazarą ir izraelitų bendriją į stovyklą Moabo lygumose prie Jordano netoli Jericho.

O tratamento dos cativos

[13] Moisés, e Eleazar, o sacerdote, e todos os príncipes da congregação saíram a recebê-los fora do arraial.

[13]Mozė, kunigas Eleazaras ir visi bendrijos vadai išėjo jų pasitikti už stovyklos.

[14] Indignou-se Moisés contra os oficiais do exército, capitães dos milhares e capitães das centenas, que vinham do serviço da guerra.

[14]Mozė įniršo ant kariuomenės vadų, tūkstantininkų ir šimtininkų, sugrįžusių iš karo žygio.

[15] Disse-lhes Moisés: Deixastes viver todas as mulheres?

[15]„Palikote gyvas visas šias moteris? – tarė jis jiems. –

[16] Eis que estas, por conselho de Balaão, fizeram prevaricar os filhos de Israel contra o SENHOR, no caso de Peor, pelo que houve a praga entre a congregação do SENHOR.

[16]Juk šios moterys, Bileamo patariamos, paskatino izraelitus taip nusižengti VIEŠPAČIUI Peoro reikalu, kad VIEŠPATIES bendriją ištiko maras.

[17] Agora, pois, matai, dentre as crianças, todas as do sexo masculino; e matai toda mulher que coabitou com algum homem, deitando-se com ele.

[17]Užtat dabar nužudykite visus mažus berniukus, nužudykite ir visas moteris, pažinusias vyrą,

[18] Porém todas as meninas, e as jovens que não coabitaram com algum homem, deitando-se com ele, deixai-as viver para vós outros.

[18]o jaunas mergaites, nepažinusias vyro, pasilikite sau gyvas.

A purificação dos soldados e da presa

[19] Acampai-vos sete dias fora do arraial; qualquer de vós que tiver matado alguma pessoa e qualquer que tiver tocado em algum morto, ao terceiro dia e ao sétimo dia, vos purificareis, tanto vós como os vossos cativos.

[19]Be to, turite išbūti septynias dienas už stovyklos, o kas iš jūsų užmušė žmogų ar palietė lavoną, turite apsivalyti trečią ir septintą dieną.

[20] Também purificareis toda veste, e toda obra de peles, e toda obra de pêlos de cabra, e todo artigo de madeira.

[20]Turite apvalyti ir kiekvieną drabužį, kiekvieną odinį daiktą, kas tik išausta iš ožkos vilnų, ir kiekvieną medinį daiktą“.

[21] Então, disse o sacerdote Eleazar aos homens do exército que partiram à guerra: Este é o estatuto da lei que o SENHOR ordenou a Moisés.

[21]Kunigas Eleazaras sugrįžusiems iš mūšio kareiviams tarė: „Toks yra apeiginis įstatas, kurį VIEŠPATS davė per Mozę.

[22] Contudo, o ouro, a prata, o bronze, o ferro, o estanho e o chumbo,

[22]Auksas, sidabras, varis, geležis, alavas ir švinas –

[23] tudo o que pode suportar o fogo fareis passar pelo fogo, para que fique limpo; todavia, se purificará com a água purificadora; mas tudo o que não pode suportar o fogo fareis passar pela água.

[23]visa, kas gali atsispirti ugniai – turi būti apvalyta ugnimi ir bus apvalyta. Nepaisant to, jie turi būti apvalyti ir apvalymo vandeniu. O kas negali atsispirti ugniai, turi būti nuplauta vandeniu.

[24] Também lavareis as vossas vestes ao sétimo dia, para que fiqueis limpos; e, depois, entrareis no arraial.

[24]Išsiskalbsite savo drabužius septintą dieną ir būsite švarūs. Po to galėsite įeiti į stovyklą“.

A divisão da presa

[25] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[25]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[26] Faze a contagem da presa que foi tomada, tanto de homens como de animais, tu, e Eleazar, o sacerdote, e os cabeças das casas dos pais da congregação;

[26]„Tu, kunigas Eleazaras ir bendrijos protėvių namų galvos surašykite paimtą grobį – ir žmones, ir galvijus.

[27] divide a presa em duas partes iguais, uma para os que, hábeis na peleja, saíram à guerra, e a outra para toda a congregação.

[27]Tada grobį padalykite lygiai į dvi dalis: kareiviams, žygiavusiems į mūšį, ir visai bendrijai.

[28] Então, para o SENHOR tomarás tributo dos homens do exército que saíram a esta guerra, de cada quinhentas cabeças, uma, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas.

[28]Iš žygiavusių į mūšį kareivių dalies atidėk kaip duoklę VIEŠPAČIUI po vieną iš kiekvieno penketo šimtų žmonių, jaučių, asilų, avių ar ožkų.

[29] Da metade que lhes toca o tomareis e o dareis ao sacerdote Eleazar, para a oferta do SENHOR.

[29]Paimk tai iš jų pusės ir atiduok kunigui Eleazarui kaip atnašą VIEŠPAČIUI.

[30] Mas, da metade que toca aos filhos de Israel, tomarás, de cada cinqüenta, um, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas, de todos os animais; e os darás aos levitas que têm a seu cargo o serviço do tabernáculo do SENHOR.

[30]O iš izraelitų pusės paimsi po vieną iš kiekvieno penkiasdešimt žmonių, jaučių, asilų, avių ar ožkų – visų gyvulių – ir atiduosi juos levitams, atliekantiems tarnybą VIEŠPATIES Padangtėje“.

[31] Moisés e o sacerdote Eleazar fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[31]Mozė ir Eleazaras padarė, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

[32] Foi a presa, restante do despojo que tomaram os homens de guerra, seiscentas e setenta e cinco mil ovelhas,

[32]Grobio kiekis, neskaitant kareivių pasigrobto karo laimikio, iš viso buvo šeši šimtai septyniasdešimt penki tūkstančiai avių,

[33] setenta e dois mil bois,

[33]septyniasdešimt du tūkstančiai jaučių,

[34] sessenta e um mil jumentos

[34]šešiasdešimt vienas tūkstantis asilų,

[35] e trinta e duas mil pessoas, as mulheres que não coabitaram com homem algum, deitando-se com ele.

[35]trisdešimt du tūkstančiai žmonių, būtent moterų, kurios dar nebuvo pažinusios vyro.

[36] E a metade, parte que toca aos que saíram à guerra, foi em número de trezentas e trinta e sete mil e quinhentas ovelhas.

[36]Taigi pusė – dalis, tekusi ėjusiems į karo žygį – buvo trys šimtai trisdešimt septyni tūkstančiai avių ir ožkų,

[37] O tributo em ovelhas para o SENHOR foram seiscentas e setenta e cinco.

[37]o VIEŠPATIES avių ir ožkų duoklė – šeši šimtai septyniasdešimt penkios.

[38] E foram os bois trinta e seis mil; e o seu tributo para o SENHOR, setenta e dois.

[38]Jaučių buvo trisdešimt šeši tūkstančiai, iš jų septyniasdešimt du – duoklė VIEŠPAČIUI.

[39] E foram os jumentos trinta mil e quinhentos; e o seu tributo para o SENHOR, sessenta e um.

[39]Asilų buvo trisdešimt tūkstančių penki šimtai, iš jų šešiasdešimt vienas – duoklėVIEŠPAČIUI.

[40] As pessoas foram dezesseis mil; e o seu tributo para o SENHOR, trinta e duas.

[40]Žmonių buvo šešiolika tūkstančių, iš jų trisdešimt du – duoklė VIEŠPAČIUI.

[41] Então, Moisés deu a Eleazar, o sacerdote, o tributo da oferta do SENHOR, como este ordenara a Moisés.

[41]Mozė duoklę – atnašą VIEŠPAČIUI – atidavė kunigui Eleazarui, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

[42] E, da metade que toca aos filhos de Israel, que Moisés separara da dos homens que pelejaram

[42]O izraelitų pusė – Mozės atidėtoji nuo ėjusių į karo žygį vyrų, –

[43] (a metade para a congregação foram, em ovelhas, trezentas e trinta e sete mil e quinhentas;

[43]ta bendrijos pusė buvo trys šimtai trisdešimt septyni tūkstančiai avių ir ožkų,

[44] em bois, trinta e seis mil;

[44]trisdešimt šeši tūkstančiai jaučių,

[45] em jumentos, trinta mil e quinhentos;

[45]trisdešimt tūkstančių penki šimtai asilų

[46] e, em pessoas, dezesseis mil),

[46]ir šešiolika tūkstančių žmonių.

[47] desta metade que toca aos filhos de Israel, Moisés tomou um de cada cinqüenta, tanto de homens como de animais, e os deu aos levitas que tinham a seu cargo o serviço do tabernáculo do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[47]Iš izraelitų pusės Mozė paėmė po vieną iš kiekvieno penkiasdešimt žmonių bei gyvulių ir atidavė juos levitams, atliekantiems tarnybą VIEŠPATIES Padangtėje, kaip VIEŠPATSbuvo Mozei įsakęs.

A oferta voluntária dos capitães

[48] Então, se chegaram a Moisés os oficiais sobre os milhares do exército, capitães sobre mil e capitães sobre cem,

[49] e lhe disseram: Teus servos fizeram a conta dos homens de guerra que estiveram sob as nossas ordens, e nenhum falta dentre eles e nós.

[50] Pelo que trouxemos uma oferta ao SENHOR, cada um o que achou: objetos de ouro, ornamentos para o braço, pulseiras, sinetes, arrecadas e colares, para fazer expiação por nós mesmos perante o SENHOR.

[51] Assim, Moisés e o sacerdote Eleazar receberam deles o ouro, sendo todos os objetos bem trabalhados.

[52] Foi todo o ouro da oferta que os capitães de mil e os capitães de cem trouxeram ao SENHOR dezesseis mil setecentos e cinqüenta siclos.

[53] Pois cada um dos homens de guerra havia tomado despojo para si.

[54] Moisés e o sacerdote Eleazar receberam o ouro dos capitães de mil e dos capitães de cem e o trouxeram à tenda da congregação, como memorial para os filhos de Israel perante o SENHOR.

[48]Tada atėjo pas Mozę vadai, vedę kariuomenės tūkstančius, tūkstantininkai ir šimtininkai.

[49]„Mes, tavo tarnai, – tarė jie Mozei, – suskaičiavome mums pavestus kareivius, nė vieno iš mūsiškių netrūksta.

[50]Todėl atnešėme VIEŠPATIES atnašą, ką kiekvienas mūsų aptiko – auksinius daiktus, antrankovius ir apyrankes, antspaudų žiedus, auskarus ir karolius, – kad būtų atliktas permaldavimas už mus VIEŠPATIESakivaizdoje“.

[51]Mozė ir kunigas Eleazaras priėmė iš jų auksą ir visokius dirbinius.

[52]Viso jų paaukoto atnašos aukso buvo šešiolika tūkstančių septyni šimtai penkiasdešimt šekelių.

[53]O žygyje dalyvavusieji kareiviai karo laimikį pasilaikė sau.

[54]Mozė ir kunigas Eleazaras priėmė auksą iš pareigūnų, [vedusių] tūkstančius ir šimtus, ir įnešė jį į Susitikimo Palapinę kaip priminimo auką izraelitų labui VIEŠPATIES akivaizdoje.

Números 32

Duas tribos e meia desejam habitar na Transjordânia

[1] Os filhos de Rúben e os filhos de Gade tinham gado em muitíssima quantidade; e viram a terra de Jazer e a terra de Gileade, e eis que o lugar era lugar de gado.

Skaičių 32

Gado ir Rubeno prašymas

[1]Rubeno giminės žmonės ir Gado giminės žmonės turėjo labai dideles galvijų bandas. Pamatę, kad Jazero kraštas bei Gileado kraštas tinkami galvijams,

[2] Vieram, pois, os filhos de Gade e os filhos de Rúben e falaram a Moisés, e ao sacerdote Eleazar, e aos príncipes da congregação, dizendo:

[2]Gado ir Rubeno žmonės atėjo pas Mozę, kunigą Eleazarą ir bendrijos vadus, sakydami:

[3] Atarote, Dibom, Jazer, Ninra, Hesbom, Eleale, Sebã, Nebo e Beom,

[3]„Atarotai, Dibonas, Jazeras, Nimra, Hešbonas, Elealė, Sebamas, Nebojas ir Beonas –

[4] a terra que o SENHOR feriu diante da congregação de Israel é terra de gado; e os teus servos têm gado.

[4]žemė, kurią VIEŠPATS užkariavo Izraelio bendrijai – yra galvijų kraštas. O jūsų tarnai turi galvijų.

[5] Disseram mais: Se achamos mercê aos teus olhos, dê-se esta terra em possessão aos teus servos; e não nos faças passar o Jordão.

[5]Jei radome malonę tavo akyse, – tęsė jie, – tebūna šis kraštas duotas mums, tavo tarnams, kaip nuosavybė. Neversk mūsų keltis per Jordaną“.

[6] Porém Moisés disse ao filhos de Gade e aos filhos de Rúben: Irão vossos irmãos à guerra, e ficareis vós aqui?

[6]Mozė atsakė Gado ir Rubeno žmonėms: „Argi jūsų broliai eis į karą, o jūs čia sėdėsite?

[7] Por que, pois, desanimais o coração dos filhos de Israel, para que não passem à terra que o SENHOR lhes deu?

[7]Kodėl norite pakirsti izraelitų ryžtą eiti į kraštą, kurį jiemsVIEŠPATS yra davęs?

[8] Assim fizeram vossos pais, quando os enviei de Cades-Barnéia a ver esta terra.

[8]Jūsų tėvai tai padarė, kai iš Kadeš Barnėjos siunčiau juos krašto išžvalgyti.

[9] Chegando eles até ao vale de Escol e vendo a terra, descorajaram o coração dos filhos de Israel, para que não viessem à terra que o SENHOR lhes tinha dado.

[9]Nukeliavę iki Eškolo slėnio ir pamatę tą kraštą, jie pakirto izraelitų ryžtą eiti į kraštą, kurį VIEŠPATS buvo jiems davęs.

[10] Então, a ira do SENHOR se acendeu naquele mesmo dia, e jurou, dizendo:

[10]Tą dieną pyktis apėmė VIEŠPATĮ, ir jis prisiekė, tardamas:

[11] Certamente, os varões que subiram do Egito, de vinte anos para cima, não verão a terra que prometi com juramento a Abraão, a Isaque e a Jacó, porquanto não perseveraram em seguir-me,

[11]‘Nė vienas iš žmonių, kurie išėjo iš Egipto, nuo dvidešimt metų ir vyresnių, nematys krašto, kurį prisiekiau duoti Abraomui, Izaokui ir Jokūbui, nes jie ištikimai manęs nesekė;

[12] exceto Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, e Josué, filho de Num, porque perseveraram em seguir ao SENHOR.

[13] Pelo que se acendeu a ira do SENHOR contra Israel, e fê-los andar errantes pelo deserto quarenta anos, até que se consumiu toda a geração que procedera mal perante o SENHOR.

[14] Eis que vós, raça de homens pecadores, vos levantastes em lugar de vossos pais, para aumentardes ainda o furor da ira do SENHOR contra Israel.

[15] Se não quiserdes segui-lo, também ele deixará todo o povo, novamente, no deserto, e sereis a sua ruína.

[16] Então, se chegaram a ele e disseram: Edificaremos currais aqui para o nosso gado e cidades para as nossas crianças;

[17] porém nós nos armaremos, apressando-nos adiante dos filhos de Israel, até que os levemos ao seu lugar; e ficarão as nossas crianças nas cidades fortes, por causa dos moradores da terra.

[18] Não voltaremos para nossa casa até que os filhos de Israel estejam de posse, cada um, da sua herança.

[19] Porque não herdaremos com eles do outro lado do Jordão, nem mais adiante, porquanto já temos a nossa herança deste lado do Jordão, ao oriente.

[20] Então, Moisés lhes disse: Se isto fizerdes assim, se vos armardes para a guerra perante o SENHOR,

[21] e cada um de vós, armado, passar o Jordão perante o SENHOR, até que haja

[12]nė vienas, išskyrus kenizą Jefunės sūnų Kalebą ir Nūno sūnų Jozuę, nes jiedu ištikimai sekė VIEŠPATĮ’.

[13]Pyktis ant Izraelio apėmėVIEŠPATĮ, ir jis vedžiojo juos po dykumą keturiasdešimt metų, kol pradingo visa karta, padariusi pikta VIEŠPATIES akyse.

[14]Vadinasi, dabar jūs, nusidėjėlių išperos, pakeitėte savo tėvus, didindami VIEŠPATIES pykčio ant Izraelio įniršį!

[15]Jei jūs atsisakote jį sekti, jis vėl paliks juos dykumoje; jūs sunaikinsite šią visą tautą“.

[16]O jie, priėję arčiau, tarė: „Pastatysime čia aptvarus savo kaimenėms ir miestus mūsų mažyliams,

[17]bet patys imsimės ginklų, žygiuodami pirma izraelitų, kol nuvesime juos į vietą. Tuo tarpu mūsų mažyliai gali pasilikti įtvirtintuose miestuose, apsaugoti nuo vietos gyventojų.

[18]Negrįšime į savo namus, kol visi izraelitai nebus užėmę savo paveldo.

[19]Dalies su jais kitoje pusėje, Užjordanėje, neturėsime, nes savo paveldą jau turime rytinėje Jordano pusėje“.

[20]Mozė jiems atsakė: „Jei darote, kaip sakote, jei imatės ginklų, žygiuodami į karą kaip VIEŠPATIES priekinė sauga,

[21]ir visi, tinkami karinei tarnybai, pereinate Jordaną VIEŠPAČIUI

lançado fora os seus inimigos de diante dele,	reikalaujant, kolei jis nenuvarys sau iš kelio priešų
[22] e a terra estiver subjugada perante o SENHOR, então, voltareis e sereis desobrigados perante o SENHOR e perante Israel; e a terra vos será por possessão perante o SENHOR.	[22]ir kolei kraštas netaps pavaldus VIEŠPATIESakivaizdoje, galite sugrįžti ir būsite nenusikaltę VIEŠPAČIUI ir Izraeliui. O šis kraštas bus jūsų nuosavybė VIEŠPATIES akivaizdoje.
[23] Porém, se não fizerdes assim, eis que pecastes contra o SENHOR; e sabei que o vosso pecado vos há de achar.	[23]Bet jei taip nedarysite, tikėkite manimi, būsite nusidėję VIEŠPAČIUI. Galite būti tikri, kad jūsų nuodėmė jus pasivys.
[24] Edificai vós cidades para as vossas crianças e currais para as vossas ovelhas; e cumpri o que haveis prometido.	[24]Tad statykite miestus savo mažyliams ir aptvarus savo kaimenėms, bet vykdykite, ką esate pažadėję“.
[25] Então, os filhos de Gade e os filhos de Rúben falaram a Moisés, dizendo: Como ordena meu senhor, assim farão teus servos.	[25]Tada Gado ir Rubeno žmonės tarė Mozei: „Tavo tarnai elgsis kaip tu, mūsų viešpats, įsakai.
[26] Nossas crianças, nossas mulheres, nossos rebanhos e todos os nossos animais estarão aí nas cidades de Gileade,	[26]Mūsų mažyliai, mūsų žmonos, mūsų kaimenės ir visi kiti mūsų galvijai pasiliks Gileado miestuose,
[27] mas os teus servos passarão, cada um armado para a guerra, perante o SENHOR, como diz meu senhor.	[27]tuo tarpu tavo tarnai, kiekvienas apsiginklavęs kariauti, persikels ir kovos už VIEŠPATĮ, kaip tu, mūsų viešpatie, įsakai“.
[28] Então, Moisés deu ordem a respeito deles a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças das casas dos pais das tribos dos filhos de Israel;	[28]Mozė davė dėl jų įsakymą kunigui Eleazarui, Nūno sūnui Jozuei ir izraelitų protėvių namų galvoms.
[29] e disse-lhes: Se os filhos de Gade e os filhos de Rúben passarem convosco o Jordão, armado cada um para a guerra, perante o SENHOR, e a terra estiver subjugada diante de vós, então, lhes dareis em possessão a terra de Gileade;	[29]Mozė tarė jiems: „Jei Gado ir Rubeno žmonės, visi apsiginklavę kariauti VIEŠPATIES akivaizdoje, persikels su jumis per Jordaną ir kraštas pasidarys jums pavaldus, atiduosite jiems Gileado kraštą kaip nuosavybę.

[30] porém, se não passarem, armados, convosco, terão possessões entre vós na terra de Canaã.

[30]Bet jei ginkluoti jie nepersikels su jumis, jie turės nuosavybę tarp jūsų Kanaano krašte“.

[31] Responderam os filhos de Gade e os filhos de Rúben, dizendo: O que o SENHOR disse a teus servos, isso faremos.

[31]Gado ir Rubeno žmonės atsakė: „Ką VIEŠPATS yra pasakęs apie tavo tarnus, tą mes ir darysime.

[32] Passaremos, armados, perante o SENHOR à terra de Canaã e teremos a possessão de nossa herança deste lado do Jordão.

[32]Mes kelsimės apsiginklavę VIEŠPATIES akivaizdoje į Kanaano kraštą, bet mūsų paveldo nuosavybė bus šioje Jordano pusėje“.

Distribuição da Transjordânia

Deuteronômio 3.12-17

[33] Deu Moisés aos filhos de Gade, e aos filhos de Rúben, e à meia tribo de Manassés, filho de José, o reino de Seom, rei dos amorreus, e o reino de Ogue, rei de Basã: a terra com as cidades e seus distritos, as cidades em toda a extensão do país.

[33]Mozė davė jiems – Gado ir Rubeno giminei bei pusei Juozapo sūnaus Manaso giminės – amoritų karaliaus Sihono karalystę ir Bašano karaliaus Ogo karalystę, kraštą bei miestus su aplinkinių miestų valdomis.

[34] Os filhos de Gade edificaram Dibom, Atarote e Aroer;

[34]Gado žmonės atstatė Diboną, Atarotus, Aroerą,

[35] Atarote-Sofã, Jazer e Jogbeá;

[35]Atrot Šofaną, Jazerą, Jogbohą,

[36] Bete-Ninra e Bete-Harã, cidades fortificadas, e currais de ovelhas.

[36]Bet Nimrą ir Bet Haraną, įtvirtino miestus ir aptvarus avims.

[37] Os filhos de Rúben edificaram Hesbom, Eleale e Quiriataim;

[37]O Rubeno žmonės atstatė Hešboną, Elealę, Kirjataimus,

[38] Nebo e Baal-Meom, mudando-lhes o nome, e Sibma; e deram outros nomes às cidades que edificaram.

[38]Neboją, Baal Meoną, pakeisdami kai kurių vardus, ir Sibmą. Atstatytiems miestams jie davė savo pačių vardus.

[39] Os filhos de Maquir, filho de Manassés, foram-se para Gileade, e a tomaram, e desapossaram os amorreus que estavam nela.

[39]Manaso sūnaus Machyro palikuonys patraukė į Gileadą ir, išvarę ten gyvenusius amoritus, užėmė jį.

[40] Deu, pois, Moisés Gileade a Maquir, filho de Manassés, o qual habitou nela.

[40]Mozė atidavė Gileadą Manaso sūnui Machyrui, ir šis ten įsikūrė.

[41] Foi Jair, filho de Manassés, e tomou as suas aldeias; e chamou-lhes Havote-Jair.
[42] Foi Noba e tomou a Quenate com as suas aldeias; e chamou-lhe Noba, segundo o seu nome.

[41]O Manaso sūnus Jayras patraukė, užėmė jų kaimus ir pavadino juos Havot Jayru.
[42]Nobachas kovojo prieš Kenatą, užėmė jį bei jo kaimus ir pavadino Nobachu – savo vardu.

Números 33

Os acampamentos desde o Egito

[1] São estas as caminhadas dos filhos de Israel que saíram da terra do Egito, segundo os seus exércitos, sob as ordens de Moisés e Arão.
[2] Escreveu Moisés as suas saídas, caminhada após caminhada, conforme o mandado do SENHOR; e são estas as suas caminhadas, segundo as suas saídas:
[3] partiram, pois, de Ramessés no décimo quinto dia do primeiro mês; no dia seguinte ao da Páscoa, saíram os filhos de Israel, corajosamente, aos olhos de todos os egípcios,
[4] enquanto estes sepultavam todos os seus primogênitos, a quem o SENHOR havia ferido entre eles; também contra os deuses executou o SENHOR juízos.
[5] Partidos, pois, os filhos de Israel de Ramessés, acamparam-se em Sucote.
[6] E partiram de Sucote e acamparam-se em Etã, que está no fim do deserto.
[7] E partiram de Etã, e voltaram a Pi-Hairote, que está defronte de Baal-Zefom, e acamparam-se diante de Migdol.
[8] E partiram de Pi-Hairote, passaram pelo meio do mar ao deserto e, depois de terem andado caminho de três dias no deserto de Etã, acamparam-se em Mara.

Skaičių 33

Nuo Egipto ligi Sinajaus kalno

[1]Štai izraelitų sustojimo vietos, per kurias, vedami Mozės ir Aarono, jie išėjo greta po gretos iš Egipto žemės.
[2]VIEŠPAČIUI įsakius, Mozė surašė vietas, per kurias jie ėjo, sustojimo vietą po sustojimo vietos. Štai jų sustojimo vietos pagal vietoves, per kurias jie ėjo.
[3]Jie iškeliavo iš Ramzio pirmo mėnesio penkioliktą dieną. Dieną po Paschos izraelitai išėjo drąsiai, visam Egiptui matant.
[4]Egiptiečiai tuo tarpu laidojo VIEŠPATIES ištiktus savo pirmagimius. VIEŠPATS net jų dievus nuteisė!
[5]Izraelitai iškeliavo iš Ramzio ir pasistatė stovyklą prie Sukoto.
[6]Iškeliavę iš Sukoto, pasistatė stovyklą prie Etamo, kuris yra dykumos pakraštyje.
[7]Iškeliavę iš Etamo, pasuko atgal į Pi Hahirotą, priešais Baal Cefoną ir pasistatė stovyklą priešais Migdolą.
[8]Iškeliavę iš Hahiroto, perėjo per jūrą į dykumą, tris dienas keliavo per Etamo dykumą ir pasistatė stovyklą prie Maros.

[9] E partiram de Mara e vieram a Elim. Em Elim, havia doze fontes de águas e setenta palmeiras; e acamparam-se ali.

[9]Iškeliavę iš Maros, atėjo į Elimus. Elimuose buvo dvylika vandens šaltinių ir septyniasdešimt palmių. Ten jie pasistatė stovyklą.

[10] E partiram de Elim e acamparam-se junto ao mar Vermelho;

[10]Iškeliavę iš Elimų, pasistatė stovyklą prie Nendrių jūros.

[11] partiram do mar Vermelho e acamparam-se no deserto de Sim;

[11]Iškeliavę nuo Nendrių jūros, sustojo Sino dykumoje.

[12] partiram do deserto de Sim e acamparam-se em Dofca;

[12]Iškeliavę iš Sino dykumos, pasistatė stovyklą prie Dofkos.

[13] partiram de Dofca e acamparam-se em Alus;

[13]Iškeliavę iš Dofkos, pasistatė stovyklą Aluše.

[14] partiram de Alus e acamparam-se em Refidim, porém não havia ali água, para que o povo bebesse;

[14]Iškeliavę iš Alušo, pasistatė stovyklą prie Refidimų. Ten vandens žmonėms gerti nebuvo.

[15] partiram de Refidim e acamparam-se no deserto do Sinai;

[15]Iškeliavę iš Refidimų, pasistatė stovyklą Sinajaus dykumoje.

Nuo Sinajaus kalno ligi Kadešo

[16] partiram do deserto do Sinai e acamparam-se em Quibrote-Hataavá;

[16]Iškeliavę iš Sinajaus dykumos, jie pasistatė stovyklą prie Kibrot Taavos.

[17] partiram de Quibrote-Hataavá e acamparam-se em Hazerote;

[17]Iškeliavę iš Kibrot Taavos, pasistatė stovyklą prie Hacerotų.

[18] partiram de Hazerote e acamparam-se em Ritma;

[18]Iškeliavę iš Hacerotų, pasistatė stovyklą prie Ritmos.

[19] partiram de Ritma e acamparam-se em Rimom-Perez;

[19]Iškeliavę iš Ritmos, pasistatė stovyklą prie Rimon Pereco.

[20] partiram de Rimom-Perez e acamparam-se em Libna;

[20]Iškeliavę iš Rimon Pereco, pasistatė stovyklą prie Libnos.

[21] partiram de Libna e acamparam-se em Rissa;

[21]Iškeliavę iš Libnos, pasistatė stovyklą prie Risos.

[22] partiram de Rissa e acamparam-se em Queelata;

[22]Iškeliavę iš Risos, pasistatė stovyklą prie Kehelatos.

[23] partiram de Queelata e acamparam-se no monte Sefer;

[23]Iškeliavę iš Kehelatos, pasistatė stovyklą prie Šefero kalno.

[24] partiram do monte Sefer e acamparam-se em Harada;

[24]Iškeliavę nuo Šefero kalno, pasistatė stovyklą prie Harados.

[25] partiram de Harada e acamparam-se em Maquelote;
[26] partiram de Maquelote e acamparam-se em Taate;
[27] partiram de Taate e acamparam-se em Tera;
[28] partiram de Tera e acamparam-se em Mitca;
[29] partiram de Mitca e acamparam-se em Hasmona;
[30] partiram de Hasmona e acamparam-se em Moserote;
[31] partiram de Moserote e acamparam-se em Benê-Jaacã;
[32] partiram de Benê-Jaacã e acamparam-se em Hor-Hagidgade;
[33] partiram de Hor-Hagidgade e acamparam-se em Jotbatá;
[34] partiram de Jotbatá e acamparam-se em Abrona;
[35] partiram de Abrona e acamparam-se em Eziom-Geber;
[36] partiram de Eziom-Geber e acamparam-se no deserto de Zim, que é Cades;

[37] partiram de Cades e acamparam-se no monte Hor, na fronteira da terra de Edom.

A morte de Arão

Números 20.22-29

[38] Então, Arão, o sacerdote, subiu ao monte Hor, segundo o mandado do SENHOR; e morreu ali, no quinto mês do ano quadragésimo da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia do mês.

[25]Iškeliavę iš Harados, pasistatė stovyklą prie Makhelotų.
[26]Iškeliavę iš Makhelotų, pasistatė stovyklą prie Tahato.
[27]Iškeliavę iš Tahato, pasistatė palapines prie Teracho.
[28]Iškeliavę iš Teracho, pasistatė stovyklą prie Mitkos.
[29]Iškeliavę iš Mitkos, pasistatė stovyklą prie Hašmonos.
[30]Iškeliavę iš Hašmonos, pasistatė stovyklą prie Moserotų.
[31]Iškeliavę iš Moserotų, pasistatė stovyklą prie Bene Jaakano.
[32]Iškeliavę iš Bene Jaakano, pasistatė stovyklą prie Hor Gidgado.
[33]Iškeliavę iš Hor Gidgado, pasistatė stovyklą prie Jotbatos.
[34]Iškeliavę iš Jotbatos, pasistatė stovyklą prie Abronos.
[35]Iškeliavę iš Abronos, pasistatė stovyklą prie Ecjon Gebero.
[36]Iškeliavę iš Ecjon Gebero, pasistatė stovyklą Cino dykumoje, tai yra Kadeše.

Nuo Kadešo ligi Moabo lygumų

[37]Iškeliavę iš Kadešo, pasistatė stovyklą prie Horo kalno, ties pat Edomo krašto riba.

[38]VIEŠPAČIUI įsakius, kunigas Aaronas užkopė ant Horo kalno ir ten mirė penkto mėnesio pirmą dieną keturiasdešimt metų po izraelitų išėjimo iš Egipto žemės.

39 Era Arão da idade de cento e vinte e três anos, quando morreu no monte Hor.
40 Então, ouviu o cananeu, rei de Arade, que habitava o Sul da terra de Canaã, que chegavam os filhos de Israel.
41 E partiram do monte Hor e acamparam-se em Zalmona;
42 partiram de Zalmona e acamparam-se em Punom;
43 partiram de Punom e acamparam-se em Obote;
44 partiram de Obote e acamparam-se em Ijé-Abarim, no limite de Moabe;
45 partiram de Ijé-Abarim e acamparam-se em Dibom-Gade;
46 partiram de Dibom-Gade e acamparam-se em Almom-Diblataim;
47 partiram de Almom-Diblataim e acamparam-se nos montes de Abarim, defronte de Nebo;
48 partiram dos montes de Abarim e acamparam-se nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó.
49 E acamparam-se junto ao Jordão, desde Bete-Jesimote até Abel-Sitim, nas campinas de Moabe.

Deus manda lançar fora os moradores de Canaã

50 Disse o SENHOR a Moisés, nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó:
51 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando houverdes passado o Jordão para a terra de Canaã,
52 desapossareis de diante de vós todos os moradores da terra, destruireis todas as pedras com figura e também todas as suas

39Aaronas buvo šimto dvidešimt metų, kai mirė ant Horo kalno.
40Kanaanietis Arado karalius, gyvenantis Negebe, Kanaano krašte, sužinojo apie izraelitų atėjimą.
41Iškeliavę nuo Horo kalno, jie pasistatė stovyklą prie Calmonos.
42Iškeliavę iš Calmonos, pasistatė stovyklą prie Punono.
43Iškeliavę iš Punono, pasistatė stovyklą prie Obotų.
44Iškeliavę iš Obotų, pasistatė stovyklą prie Ije Abarimų Moabo žemėje.
45Iškeliavę iš Ijimų, pasistatė stovyklą prie Dibon Gado.
46Iškeliavę iš Dibon Gado, pasistatė stovyklą prie Almon Diblataimos.
47Iškeliavę iš Almon Diblataimos, pasistatė stovyklą Abarimų kalnuose, priešais Nebojo kalną.
48Iškeliavę nuo Abarimų kalnų, pasistatė stovyklą Moabo lygumose palei Jordaną prie Jericho.
49Jie statėsi stovyklą Moabo lygumose palei Jordaną nuo Bet Ješimotų ligi pat Abel Šitimų.

Kanaano užkariavimas

50Moabo lygumose palei Jordaną prie Jericho VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:
51„Kalbėk izraelitams ir sakyk: ‘Kai persikelsite per Jordaną į Kanaano kraštą,
52išvarysite visus krašto gyventojus, sunaikinsite visas jų statulas, sunaikinsite

imagens fundidas e deitareis abaixo todos os seus ídolos;

53 tomareis a terra em possessão e nela habitareis, porque esta terra, eu vo-la dei para a possuirdes;

54 herdareis a terra por sortes, segundo as vossas famílias; à tribo mais numerosa dareis herança maior; à pequena, herança menor. Onde lhe cair a sorte, esse lugar lhe pertencerá; herdareis segundo as tribos de vossos pais.

55 Porém, se não desapossardes de diante de vós os moradores da terra, então, os que deixardes ficar ser-vos-ão como espinhos nos vossos olhos e como aguilhões nas vossas ilhargas e vos perturbarão na terra em que habitardes.

56 E será que farei a vós outros como pensei fazer-lhes a eles.

visus liedintus atvaizdus, išgriausite visas jų šventas vietas aukštumose.

53Užimsite kraštą ir jame įsikursite, nes aš jums daviau tą kraštą paveldėti.

54Padalysite kraštą burtų keliu savo kiltims, – dideliam duosite didesnį paveldą, o mažesniam – mažesnį; paveldas priklausys tam asmeniui, kuriam lems burtai; gausite dalis pagal savo protėvių gimines.

55Bet jei neišvarysite krašto gyventojų, tie, kuriems leisite pasilikti, bus spygliai jūsų akyse ir dygliai jūsų šonuose. Jie kamuos jus krašte, kuriame gyvenate.

56Atsitiks taip, kad pasielgsiu su jumis, kaip buvau užsimojęs su jais pasielgti'".

Números 34

Os confins da terra

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra de Canaã, será esta a que vos cairá em herança: a terra de Canaã, segundo os seus limites.

3 A região sul vos será desde o deserto de Zim até aos limites de Edom; e o limite do sul vos será desde a extremidade do mar Salgado para o lado oriental.

4 Este limite vos irá rodeando do sul para a subida de Acrabim e passará até Zim; e as suas saídas serão do sul a Cades-Barnéia; e sairá a Hazar-Adar e passará a Azmom.

Skaičių 34

Žemės paveldo ribos Kanaane

1VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

2„Duok izraelitams šį įsakymą. Sakyk jiems: 'Kai būsite įėję į Kanaano kraštą – tai žemė, kuri teks jums kaip paveldas, visas Kanaano kraštas, –

3jūsų pietinė dalis drieksis nuo Cino dykumos palei Edomo pakraštį. Taigi jūsų pietinė riba rytuose prasidės prie Druskos jūros galo.

4Tuomet jūsų riba pasuks į pietus nuo Akrabimų perėjos, eis per Ciną, nusidrieks į pietus nuo Kadeš Barnėjos, pasiekdama Hacar Adarą, ir nueis į Acmoną.

[5] Rodeará mais este limite de Azmom até ao ribeiro do Egito; e as suas saídas serão para o lado do mar.

[5]Nuo Acmono riba pasisuks Egipto upės link ir baigsis prie Jūros.

[6] Por vosso limite ocidental tereis o mar Grande; este vos será a fronteira do ocidente.

[6]Vakarų siena jums bus Didžioji jūra ir jos krantai. Tai bus jūsų vakarinė riba.

[7] Este vos será o limite do norte: desde o mar Grande marcareis ao monte Hor.

[7]O štai jūsų šiaurinė riba. Nuo Didžiosios jūros nubrėžkite liniją ligi Horo kalno;

[8] Desde o monte Hor marcareis até à entrada de Hamate; e as saídas deste limite serão até Zedade;

[8]nuo Horo kalno nubrėžkite liniją ligi Lebo Hamato. Riba tepasiekia Cedadą.

[9] dali, seguirá até Zifrom, e as suas saídas serão em Hazar-Enã; este vos será o limite do norte.

[9]Tada riba nusidrieks iki Zifrono ir baigsis prie Hacar Enano. Tai bus jūsų šiaurinė riba.

[10] E, por limite do lado oriental, marcareis de Hazar-Enã até Sefã.

[10]Pažymėsite savo rytinę ribą nuo Hacar Enano ligi Šefamo.

[11] O limite descerá desde Sefã até Ribla, para o lado oriental de Aim; depois, descerá este e irá ao longo da borda do mar de Quinerete para o lado oriental;

[11]Nuo Šefamo riba nusileis į Riblą rytiniame Aino pakraštyje; iš ten vėl nusileis ir atsimuš į rytinį Kinereto jūros šlaitą;

[12] descerá ainda ao longo do Jordão, e as suas saídas serão no mar Salgado; esta vos será a terra, segundo os limites de seu contorno.

[12]iš čia riba nusileis Jordano link ir baigsis prie Druskos jūros. Tai bus jūsų kraštas, nustatytas tomis ribomis'".

[13] Moisés deu ordem aos filhos de Israel, dizendo: Esta é a terra que herdareis por sortes, a qual o SENHOR mandou dar às nove tribos e à meia tribo.

[13]Mozė nurodė izraelitams, tardamas: „Tai kraštas, kurį jūs gausite burtų keliu kaip savo paveldą. VIEŠPATS įsakė, kad jis būtų duotas devynioms giminėms ir pusei giminės;

[14] Porque a tribo dos filhos dos rubenitas, segundo a casa de seus pais, e a tribo dos filhos dos gaditas, segundo a casa de seus pais, já receberam; também a meia tribo de Manassés já recebeu a sua herança.

[14]mat Rubeno giminė pagal jos protėvių namus ir Gado giminė pagal jų protėvių namus jau yra pasiėmusios savo paveldą, taip pat ir pusė Manaso giminės.

[15] Estas duas tribos e meia receberam a sua herança deste lado do Jordão, na altura de Jericó, do lado oriental.

Os homens que devem repartir a terra

[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17] São estes os nomes dos homens que vos repartirão a terra por herança: Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num.

[18] Tomareis mais de cada tribo um príncipe, para repartir a terra em herança.

[19] São estes os nomes dos homens: da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;

[20] da tribo dos filhos de Simeão, Samuel, filho de Amiúde;

[21] da tribo de Benjamim, Elidade, filho de Quislom;

[22] da tribo dos filhos de Dã, o príncipe Buqui, filho de Jogli;

[23] dos filhos de José, da tribo dos filhos de Manassés, o príncipe Haniel, filho de Éfode;

[24] da tribo dos filhos de Efraim, o príncipe Quemuel, filho de Siftã;

[25] da tribo dos filhos de Zebulom, o príncipe Elizafã, filho de Parnaque;

[26] da tribo dos filhos de Issacar, o príncipe Paltiel, filho de Azã;

[27] da tribo dos filhos de Aser, o príncipe Aiúde, filho de Selomi;

[28] da tribo dos filhos de Naftali, o príncipe Pedael, filho de Amiúde.

[29] A estes o SENHOR ordenou que repartissem a herança pelos filhos de Israel, na terra de Canaã.

[15]Anos dvi giminės ir ana pusė giminės jau pasiėmė savo paveldą Užjordanėje priešais Jerichą, rytų pakraštyje“.

[16]VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

[17]„Štai vardai vyrų, kurie padalys jums kraštą paveldui: kunigas Eleazaras ir Nūno sūnus Jozuė.

[18]Be to, paimsite po vieną vadą iš kiekvienos giminės kraštui kaip paveldui padalyti.

[19]Štai vyrų vardai: iš Judo giminės – Jefunės sūnus Kalebas,

[20]iš Simeono giminės – Amihudo sūnus Samuelis,

[21]iš Benjamino giminės – Kislono sūnus Elidadas,

[22]iš Dano giminės – vadas Joglio sūnus Bukis,

[23]iš Juozapo sūnų, iš Manaso giminės – vadas Efodo sūnus Hanielis,

[24]iš Efraimo giminės – vadas Šiftano sūnus Kemuelis,

[25]iš Zabulono giminės – vadas Parnacho sūnus Elicafanas,

[26]iš Isacharo giminės – vadas Azano sūnus Paltielis,

[27]iš Ašero giminės – vadas Šelomio sūnus Ahihudas,

[28]iš Naftalio giminės – vadas Amihudo sūnus Pedahelis“.

[29]Tokie tat buvo žmonės, kuriemsVIEŠPATS įsakė padalyti paveldą izraelitams Kanaano krašte.

Números 35

As cidades dos levitas

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés, nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel que, da herança da sua possessão, dêem cidades aos levitas, em que habitem; e também, em torno delas, dareis aos levitas arredores para o seu gado.

[3] Terão eles estas cidades para habitá-las; porém os seus arredores serão para o gado, para os rebanhos e para todos os seus animais.

[4] Os arredores das cidades que dareis aos levitas, desde o muro da cidade para fora, serão de mil côvados em redor.

[5] Fora da cidade, do lado oriental, medireis dois mil côvados; do lado sul, dois mil côvados; do lado ocidental, dois mil côvados e do lado norte, dois mil côvados, ficando a cidade no meio; estes lhes serão os arredores das cidades.

[6] Das cidades, pois, que dareis aos levitas, seis haverá de refúgio, as quais dareis para que, nelas, se acolha o homicida; além destas, lhes dareis quarenta e duas cidades.

[7] Todas as cidades que dareis aos levitas serão quarenta e oito cidades, juntamente com os seus arredores.

[8] Quanto às cidades que derdes da herança dos filhos de Israel, se for numerosa a tribo, tomareis muitas; se for pequena,

Skaičių 35

Miestai levitams

[1]VIEŠPATS kalbėjo Mozei Moabo lygumose prie Jordano netoli Jericho, tardamas:

[2]„Įsakyk izraelitams duoti iš jiems paskirto nuosavybės paveldo miestus levitams gyventi; duoti levitams ir ganyklų aplinkui jų miestus.

[3]Miestai bus jiems gyventi, o miestų ganyklos bus jų gyvuliams – galvijams ir visiems kitiems gyvuliams.

[4]Miestų ganyklos, kurias duosite levitams, tęsis nuo miesto sienos per tūkstantį uolekčių aplinkui.

[5]Atmatuosite du tūkstančius uolekčių už miesto palei rytinį pakraštį, du tūkstančius uolekčių palei pietinį, du tūkstančius uolekčių palei vakarinį ir du tūkstančius uolekčių palei šiaurinį, miestą palikdami viduryje. Tai priklausys jiems kaip ganyklos jų miestams.

[6]Tarp miestų, kuriuos paskirsite levitams, turės būti šeši prieglaudos miestai, į kuriuos leisite pabėgti žudikui. Be šių, duosite dar keturiasdešimt du.

[7]Taigi skaičius miestų, kuriuos turite duoti levitams, bus keturiasdešimt aštuoni su ganyklomis.

[8]Skirdami miestus iš izraelitų nuosavybės, imkite iš didesnių giminių daugiau, o iš mažesnių giminių – mažiau. Kiekviena

tomareis poucas; cada um dará das suas cidades aos levitas, na proporção da herança que lhe tocar.

duos levitams iš savo miestų pagal gautą paveldą“.

Seis cidades de refúgio
Deuteronômio 4.41-43; 19.1-3

Prieglaudos miestai

9 Disse mais o SENHOR a Moisés:

9VIEŠPATS kalbėjo Mozei, tardamas:

10 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando passardes o Jordão para a terra de Canaã,

10„Kalbėk izraelitams ir sakyk: ‘Kai būsite perėję per Jordaną į Kanaano kraštą,

11 escolhei para vós outros cidades que vos sirvam de refúgio, para que, nelas, se acolha o homicida que matar alguém involuntariamente.

11atrinkite miestus – prieglaudos miestus, kad žudikas, netyčiomis užmušęs žmogų, galėtų ten pabėgti.

12 Estas cidades vos serão para refúgio do vingador do sangue, para que o homicida não morra antes de ser apresentado perante a congregação para julgamento.

12Tie miestai bus prieglauda nuo keršytojo už kraują, kad žudikas nemirtų, kol nebus teistas bendrijos akivaizdoje.

13 As cidades que derdes serão seis cidades de refúgio para vós outros.

13Miestai, kuriuos paskirsite prieglaudos miestais, turi būti šeši:

14 Três destas cidades dareis deste lado do Jordão e três dareis na terra de Canaã; cidades de refúgio serão.

14prieglaudos miestais paskirsite tris Užjordanėje ir tris Kanaano krašte.

15 Serão de refúgio estas seis cidades para os filhos de Israel, e para o estrangeiro, e para o que se hospedar no meio deles, para que, nelas, se acolha aquele que matar alguém involuntariamente.

15Tie šeši miestai bus prieglauda ne tik izraelitams, bet ir ateiviams, kurie nuolat ar laikinai tarp jų gyvena, kad bet kas, netyčia užmušęs žmogų, galėtų ten pabėgti’“.

Execução do homicida
Deuteronômio 19.11-13

Nuostatai dėl žmogžudystės

16 Todavia, se alguém ferir a outrem com instrumento de ferro, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

16„Bet jei kas nors taip smogia kitam geležiniu daiktu, kad tas žmogus miršta, jis yra žmogžudys. Žmogžudys turi būti nubaustas mirtimi.

17 Ou se alguém ferir a outrem, com pedra na mão, que possa causar a morte, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

17Arba jei kas nors smogia kitam akmeniniu įrankiu, galinčiu būti mirties priežastimi, ir tas žmogus miršta, jis yra

žmogžudys. Žmogžudys turi būti nubaustas mirtimi.

[18] Ou se alguém ferir a outrem com instrumento de pau que tiver na mão, que possa causar a morte, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[18]Arba jei kas nors smogia kitam mediniu ginklu, galinčiu būti mirties priežastimi, ir tas žmogus miršta, jis yra žmogžudys. Žmogžudys turi būti nubaustas mirtimi.

[19] O vingador do sangue, ao encontrar o homicida, matá-lo-á.

[19]Jį sutikęs keršytojas už kraują nubaus žmogžudį mirtimi.

[20] Se alguém empurrar a outrem com ódio ou com mau intento lançar contra ele alguma coisa, e ele morrer,

[20]Panašiai, jei kas užgauna kitą iš pykčio ar patykojęs sviedžia ką nors į kitą, ir šį ištinka mirtis,

[21] ou, por inimizade, o ferir com a mão, e este morrer, será morto aquele que o feriu; é homicida; o vingador do sangue, ao encontrar o homicida, matá-lo-á.

[21]ar, būdamas nesantaikoje, smogia kitam ranka, ir šį ištinka mirtis, užgavėjas turi būti nubaustas mirtimi. Jis yra žmogžudys. Jį sutikęs keršytojas už kraują nubaus mirtimi.

Privilégios oferecidos pelas cidades de refúgio
Deuteronômio 19.4-10

[22] Porém, se o empurrar subitamente, sem inimizade, ou contra ele lançar algum instrumento, sem mau intento,

[22]Bet jei kas kitą pastumia staiga, nebūdamas nesantaikoje, ar netykodamas sviedžia kokį daiktą,

[23] ou, não o vendo, deixar cair sobre ele alguma pedra que possa causar-lhe a morte, e ele morrer, não sendo ele seu inimigo, nem o tendo procurado para o mal,

[23]ar, mesdamas akmenį, galintį būti mirties priežastimi, netyčiomis pataiko į žmogų, ir šį ištinka mirtis, nors jis nebuvo jo priešas ir nenorėjo jo užgauti,

[24] então, a congregação julgará entre o matador e o vingador do sangue, segundo estas leis,

[24]bendrija turės išspręsti bylą tarp žudiko ir keršytojo už kraują pagal šiuos įsakus.

[25] e livrará o homicida da mão do vingador do sangue, e o fará voltar à sua cidade de refúgio, onde se tinha acolhido; ali, ficará até à morte do sumo sacerdote, que foi ungido com o santo óleo.

[25]Bendrija turi išgelbėti žudiką iš keršytojo už kraują rankų ir sugrąžinti į prieglaudos miestą, į kurį šis buvo pabėgęs. Žudikas turi jame gyventi iki vyriausiojo kunigo, patepto aliejumi, mirties.

[26] Porém, se, de alguma sorte, o homicida sair dos limites da sua cidade de refúgio, onde se tinha acolhido,

[27] e o vingador do sangue o achar fora dos limites dela, se o vingador do sangue matar o homicida, não será culpado do sangue.

[28] Pois deve ficar na sua cidade de refúgio até à morte do sumo sacerdote; porém, depois da morte deste, o homicida voltará à terra da sua possessão.

[29] Estas coisas vos serão por estatuto de direito a vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[30] Todo aquele que matar a outrem será morto conforme o depoimento das testemunhas; mas uma só testemunha não deporá contra alguém para que morra.

[31] Não aceitareis resgate pela vida do homicida que é culpado de morte; antes, será ele morto.

[32] Também não aceitareis resgate por aquele que se acolher à sua cidade de refúgio, para tornar a habitar na sua terra, antes da morte do sumo sacerdote.

[33] Assim, não profanareis a terra em que estais; porque o sangue profana a terra; nenhuma expiação se fará pela terra por causa do sangue que nela for derramado, senão com o sangue daquele que o derramou.

[34] Não contaminareis, pois, a terra na qual vós habitais, no meio da qual eu habito; pois eu, o SENHOR, habito no meio dos filhos de Israel.

[26]Bet jei žudikas išeitų savo noru bet kada iš prieglaudos miesto, į kurį buvo pabėgęs,

[27]o keršytojas už kraują, atradęs jį už prieglaudos miesto ribų, užmuštų, jam nebūtų kraujo kaltės.

[28]Žudikas turi išbūti prieglaudos mieste ligi vyriausiojo kunigo mirties. Tik po vyriausiojo kunigo mirties žudikas gali grįžti namo.

[29]Tokie tat bus įstatai ir įsakai per visas jūsų kartas ir visose jūsų gyvenvietėse.

[30]Jei kas užmuša žmogų, gali būti nubaustas mirtimi tik liudytojų parodymu. Vieno liudytojo parodymo neužtenka nubausti žmogų mirtimi.

[31]Be to, neimsite išpirkimo už gyvybę žmogžudžio, nuteisto mirties bausme. Žmogžudys turi būti nubaustas mirtimi.

[32]Neimsite išpirkimo nei už nubėgusįjį į prieglaudos miestą, duodantį galimybę bėgliui sugrįžti gyventi kur nors krašte prieš vyriausiojo kunigo mirtį.

[33]Nesuterškite krašto, kuriame gyvenate. Kadangi kraujo praliejimas suteršia kraštą, permaldavimą už kraštą dėl jame pralieto kraujo galima atlikti tik krauju to, kuris praliejo kraują.

[34]Neišniekinkite krašto, kuriame gyvenate, kur ir aš pats esu, nes aš, VIEŠPATS, esu tarp izraelitų“.

Números 36

Casamento de herdeiras

[1] Chegaram os cabeças das casas paternas da família dos filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, das famílias dos filhos de José, e falaram diante de Moisés e diante dos príncipes, cabeças das casas paternas dos filhos de Israel,

[2] e disseram: O SENHOR ordenou a meu senhor que dê esta terra por sorte em herança aos filhos de Israel; e a meu senhor foi ordenado pelo SENHOR que a herança do nosso irmão Zelofeade se desse a suas filhas.

[3] Porém, casando-se elas com algum dos filhos das outras tribos dos filhos de Israel, então, a sua herança seria diminuída da herança de nossos pais e acrescentada à herança da tribo a que vierem pertencer; assim, se tiraria da nossa herança que nos tocou em sorte.

[4] Vindo também o Ano do Jubileu dos filhos de Israel, a herança delas se acrescentaria à herança da tribo daqueles a que vierem pertencer; assim, a sua herança será tirada da tribo de nossos pais.

[5] Então, Moisés deu ordem aos filhos de Israel, segundo o mandado do SENHOR, dizendo: A tribo dos filhos de José fala o que é justo.

[6] Esta é a palavra que o SENHOR mandou acerca das filhas de Zelofeade, dizendo: Sejam por mulheres a quem bem parecer

Skaičių 36

Dukterų paveldas

[1]Tada kilties, kilusios iš Manaso sūnaus Machyro sūnaus Gileado, vienos iš Juozapo giminės kilčių, protėvių šeimų galvos išėjo į priekį ir kreipėsi į Mozę ir vadus bei izraelitų protėvių šeimų galvas.

[2]Jie sakė: „Tau, mūsų viešpatie, VIEŠPATS įsakė padalyti kraštą kaip izraelitų paveldą burtų keliu. Mūsų viešpačiui buvo VIEŠPATIES įsakyta atiduoti mūsų brolio Celofhado paveldą jo dukterims.

[3]Bet jei jos nuteka į kitą izraelitų giminę, jų paveldas bus paimtas iš mūsų protėvių ir pridėtas prie paveldo giminės, į kurią jos nuteka. Taigi jis bus atimtas iš paveldo dalies, kuri mums priklauso.

[4]Atėjus izraelitų jubiliejaus metams, jų paveldas bus pridėtas prie paveldo giminės, į kurią jos bus nutekėjusios. Taigi jų paveldas bus atimtas iš mūsų protėvių giminės paveldo“.

[5]Tada Mozė įsakė izraelitams pagal VIEŠPATIES žodį, tardamas: „Teisingai kalba Juozapo giminės palikuonys.

[6]Štai ką VIEŠPATS įsako dėl Celofhado dukterų: ‘Teteka jos už to, kas joms patinka, bet su sąlyga, kad nutekės į savo tėvo giminės kiltis.

aos seus olhos, contanto que se casem na família da tribo de seu pai.

7 Assim, a herança dos filhos de Israel não passará de tribo em tribo; pois os filhos de Israel se hão de vincular cada um à herança da tribo de seus pais.

7Joks izraelitų paveldas nebus perkeltas iš vienos giminės į kitą, nes visi izraelitai turi išlaikyti savo protėvių giminių paveldą.

8 Qualquer filha que possuir alguma herança das tribos dos filhos de Israel se casará com alguém da família da tribo de seu pai, para que os filhos de Israel possuam cada um a herança de seus pais.

8Todėl kiekviena duktė su paveldu bet kurioje izraelitų giminėje turi tekėti už vyro iš savo tėvo giminės kilties, kad izraelitai neprarastų savo protėvių paveldo.

9 Assim, a herança não passará de uma tribo a outra; pois as tribos dos filhos de Israel se hão de vincular cada uma à sua herança.

9Taigi joks paveldas nebus perkeltas iš vienos giminės į kitą, nes kiekviena izraelitų giminė turi išlaikyti savo paveldą’“.

10 Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram as filhas de Zelofeade,

10Celofhado dukterys padarė, kaip VIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

11 pois Macla, Tirza, Hogla, Milca e Noa, filhas de Zelofeade, se casaram com os filhos de seus tios paternos.

11Celofhado dukterys Machla, Tirca, Hogla, Milka ir Noja ištekėjo už savo tėvo brolių sūnų.

12 Casaram-se nas famílias dos filhos de Manassés, filho de José, e a herança delas permaneceu na tribo da família de seu pai.

12Jos ištekėjo į Juozapo sūnaus Manaso palikuonių kiltis, ir jų paveldas pasiliko jų tėvo kilties giminėje.

13 São estes os mandamentos e os juízos que ordenou o SENHOR, por intermédio de Moisés, aos filhos de Israel nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó.

13Tokie tat yra įsakymai ir įsakai, kuriuos VIEŠPATS davė izraelitams per Mozę Moabo lygumose prie Jordano netoli Jericho.

O quinto livro de Moisés chamado Deuteronômio

Deuteronômio 1

O Primeiro Discurso de Moisés na Planície do Jordão
Moisés conta a história de Israel

[1] São estas as palavras que Moisés falou a todo o Israel, dalém do Jordão, no deserto, na Arabá, defronte do mar de Sufe, entre Parã, Tofel, Labã, Hazerote e Di-Zaabe.

[2] Jornada de onze dias há desde Horebe, pelo caminho da montanha de Seir, até Cades-Barnéia.

[3] Sucedeu que, no ano quadragésimo, no primeiro dia do undécimo mês, falou Moisés aos filhos de Israel, segundo tudo o que o SENHOR lhe mandara a respeito deles,

[4] depois que feriu a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, e a Ogue, rei de Basã, que habitava em Astarote, em Edrei.

[5] Além do Jordão, na terra de Moabe, encarregou-se Moisés de explicar esta lei, dizendo:

[6] O SENHOR, nosso Deus, nos falou em Horebe, dizendo: Tempo bastante haveis estado neste monte.

[7] Voltai-vos e parti; ide à região montanhosa dos amorreus, e a todos os seus vizinhos, na Arabá, e à região montanhosa, e à baixada, e ao Neguebe, e à costa marítima, terra dos cananeus, e ao Líbano, até ao grande rio Eufrates.

[8] Eis aqui a terra que eu pus diante de vós; entrai e possuí a terra que o SENHOR, com

Pakartoto Įstatymo

Pakartoto Įstatymo 1

Mozės kalba

[1]Štai žodžiai, kuriais Mozė kreipėsi į visą Izraelį dykumoje Užjordanėje – Araboje priešais Sufą, tarp Parano ir Tofelio, Labano, Hacerotų ir Di Zahabo.

[2]Nuo Horebo iki Kadeš Barnėjos per Seyro kalnus yra vienuolika dienų kelio.

[3]Keturiasdešimtų metų vienuolikto mėnesio pirmą dieną Mozė kalbėjo izraelitams, kaip VIEŠPATS jam buvo įsakęs kalbėti.

[4]Tai buvo po to, kai jis buvo nugalėjęs amoritų karalių Sihoną, valdžiusį Hešbone, ir Bašano karalių Ogą, valdžiusį Aštarote ir Edrėjyje.

[5]Užjordanėje, Moabo krašte, jis ėmėsi aiškinti šį Įstatymą. Jis sakė:

[6]„VIEŠPATS, mūsų Dievas, kalbėjo mums prie Horebo, tardamas: ‘Jau gana ilgai išbuvote prie šio kalno.

[7]Leiskitės vėl į kelionę ir eikite į amoritų ir visų jų kaimynų aukštumų kraštą Araboje, kalnuose, Šefeloje, Negebe ir pajūryje, į kanaaniečių kraštą ir Libaną iki pat Didžiosios upės, Eufrato upės.

[8]Žiūrėkit! Tą kraštą atidaviau jums. Įženkite ir užimkite kraštą, kurįVIEŠPATS

juramento, deu a vossos pais, Abraão, Isaque e Jacó, a eles e à sua descendência depois deles.

prisiekė duoti jūsų protėviams – Abraomui, Izaokui ir Jokūbui, jiems ir jų palikuonims po jų’.

A nomeação de auxiliares
Êxodo 18.13-27

Seniūnų paskyrimas

[9] Nesse mesmo tempo, eu vos disse: eu sozinho não poderei levar-vos.

[9]Tada jums sakiau: ‘Vienas aš neįstengiu jūsų panešti.

[10] O SENHOR, vosso Deus, vos tem multiplicado; e eis que, já hoje, sois multidão como as estrelas dos céus.

[10]VIEŠPATS taip jus padaugino, kad esate gausūs kaip žvaigždės dangaus skliaute.

[11] O SENHOR, Deus de vossos pais, vos faça mil vezes mais numerosos do que sois e vos abençoe, como vos prometeu.

[11]Tepadaugina jus VIEŠPATS, mūsų protėvių Dievas, tūkstantį kartų ir telaimina jus, kaip yra jums pažadėjęs!

[12] Como suportaria eu sozinho o vosso peso, a vossa carga e a vossa contenda?

[12]Bet kaip aš vienui vienas galiu nešti jūsų bėdas, jūsų naštą ir jūsų vaidus?

[13] Tomai-vos homens sábios, inteligentes e experimentados, segundo as vossas tribos, para que os ponha por vossos cabeças.

[13]Išrinkite išmintingus, sumanius bei patyrusius vyrus iš kiekvienos giminės, ir paskirsiu juos jums seniūnais’.

[14] Então, me respondestes e dissestes: É bom cumprir a palavra que tens falado.

[14]Jūs man atsakėte: ‘Ką siūlai padaryti, gerai sumanyta’.

[15] Tomei, pois, os cabeças de vossas tribos, homens sábios e experimentados, e os fiz cabeças sobre vós, chefes de milhares, chefes de cem, chefes de cinqüenta, chefes de dez e oficiais, segundo as vossas tribos.

[15]Tad paėmiau ir padariau jūsų giminių galvas, išmintingus ir patyrusius vyrus, jūsų vadais – tūkstantininkais, šimtininkais, penkiasdešimtininkais, dešimtininkais ir apskaitininkais jūsų giminėms.

[16] Nesse mesmo tempo, ordenei a vossos juízes, dizendo: ouvi a causa entre vossos irmãos e julgai justamente entre o homem e seu irmão ou o estrangeiro que está com ele.

[16]Be to, įsakiau jūsų teisėjams: ‘Išklausykite savųjų skundus ir teisumu abudu teiskite – vieną ir kitą, nesvarbu ar jis būtų izraelitas, ar ateivis.

[17] Não sereis parciais no juízo, ouvireis tanto o pequeno como o grande; não temereis a face de ninguém, porque o juízo é de Deus; porém a causa que vos for

[17]Teisdami negalite būti šališki: išklausykite varguolį lygiai taip, kaip ir didžiūną. Nesibaiminkite dėl žmonių, nes teismas yra Dievo. O jei koks reikalas būtų

demasiadamente difícil fareis vir a mim, e eu a ouvirei.

18 Assim, naquele tempo, vos ordenei todas as coisas que havíeis de fazer.

Doze homens foram enviados para espiar a terra de Canaã

Números 13.1-24

19 Então, partimos de Horebe e caminhamos por todo aquele grande e terrível deserto que vistes, pelo caminho da região montanhosa dos amorreus, como o SENHOR, nosso Deus, nos ordenara; e chegamos a Cades-Barnéia.

20 Então, eu vos disse: tendes chegado à região montanhosa dos amorreus, que o SENHOR, nosso Deus, nos dá.

21 Eis que o SENHOR, teu Deus, te colocou esta terra diante de ti. Sobe, possui-a, como te falou o SENHOR, Deus de teus pais: Não temas e não te assustes.

22 Então, todos vós vos chegastes a mim e dissestes: Mandemos homens adiante de nós, para que nos espiem a terra e nos digam por que caminho devemos subir e a que cidades devemos ir.

23 Isto me pareceu bem; de maneira que tomei, dentre vós, doze homens, de cada tribo um homem.

24 E foram-se, e subiram à região montanhosa, e, espiando a terra, vieram até o vale de Escol,

25 e tomaram do fruto da terra nas mãos, e no-lo trouxeram, e nos informaram, dizendo: É terra boa que nos dá o SENHOR, nosso Deus.

O relatório dos espias recebido com incredulidade

Números 13.25-33

jums per sunkus, perduokite man, ir aš jį išspręsiu’.

18Tad taip anuomet nurodžiau jums visa, ką privalote daryti.

Dvylika žvalgų

19Tada, kaip VIEŠPATS, mūsų Dievas, buvo mums įsakęs, mes leidomės į kelionę nuo Horebo ir keliavome per visą tą plačią ir siaubingą dykumą, kaip patys matėte, keliu į amoritų aukštumų kraštą. Atėjus į Kadešą,

20sakiau jums: ‘Atėjote prie amoritų aukštumų krašto, kurį VIEŠPATS, mūsų Dievas, duoda mums.

21Žiūrėk, VIEŠPATS, tavo Dievas, atidavė tau šį kraštą. Eik ir užimk jį, kaip VIEŠPATS, tavo protėvių Dievas, yra tau pažadėjęs. Nebijok ir neprarask drąsos!’

22Tada atėjote jūs visi pas mane ir sakėte: ‘Pirma pasiųskime vyrus, kad išžvalgytų tą kraštą ir parneštų mums žodį apie kelią, kuriuo turėtume eiti, ir apie miestus, kuriuos pasieksime’.

23Sutikau su jūsų pasiūlymu ir parinkau iš jūsų dvylika – po vieną iš kiekvienos giminės.

24Jie leidosi į kelionę ir nukeliavo į aukštumų kraštą. Pasiekę Eškolo slėnį, jie išžvalgė jį

25ir, paėmę šį tą iš krašto derliaus, parnešė mums. Jie parnešė mums ir žinią, sakydami: ‘Kraštas, kurį VIEŠPATS, mūsų Dievas, duoda mums, yra geras’.

[26] Porém vós não quisestes subir, mas fostes rebeldes à ordem do SENHOR, vosso Deus.

[27] Murmurastes nas vossas tendas e dissestes: Tem o SENHOR contra nós ódio; por isso, nos tirou da terra do Egito para nos entregar nas mãos dos amorreus e destruir-nos.

[28] Para onde subiremos? Nossos irmãos fizeram com que se derretesse o nosso coração, dizendo: Maior e mais alto do que nós é este povo; as cidades são grandes e fortificadas até aos céus. Também vimos ali os filhos dos anaquins.

[29] Então, eu vos disse: não vos espanteis, nem os temais.

[30] O SENHOR, vosso Deus, que vai adiante de vós, ele pelejará por vós, segundo tudo o que fez conosco, diante de vossos olhos, no Egito,

[31] como também no deserto, onde vistes que o SENHOR, vosso Deus, nele vos levou, como um homem leva a seu filho, por todo o caminho pelo qual andastes, até chegardes a este lugar.

[32] Mas nem por isso crestes no SENHOR, vosso Deus,

[33] que foi adiante de vós por todo o caminho, para vos procurar o lugar onde deveríeis acampar; de noite, no fogo, para vos mostrar o caminho por onde havíeis de andar, e, de dia, na nuvem.

O castigo de Deus
Números 14.20-38

[26]Tačiau eiti jūs atsisakėte. Jūs maištavote prieš VIEŠPATIES, savo Dievo, įsakymą.

[27]Savo palapinėse murmėdami sakėte: ‘VIEŠPATS mūsų nekenčia, išvedė mus iš Egipto žemės, kad atiduotų į amoritų rankas ir sunaikintų.

[28]Į kokią vietą mes einame? Mūsų broliai atėmė mums drąsą, sakydami: žmonės ten stipresni ir aukštesni negu mes, o miestai – didžiuliai ir su sienomis ligi padangių! Be to, ten net anakiečių palikuonių matėme!’

[29]Aš sakiau jums: ‘Nenusigąskite ir nebijokite jų.

[30]VIEŠPATS, jūsų Dievas, eina pirma jūsų, jis pats kovos už jus, kaip matėte jį darant dėl jūsų Egipte

[31]ir dykumoje. Ten matei, kaip VIEŠPATS, tavo Dievas, nešė tave, kaip žmogus neša savo sūnų, visą kelią, kurį keliavote, kol atėjote iki šios vietos.

[32]Tačiau, viso to nepaisydami, jūs netikite VIEŠPAČIU, savo Dievu,

[33]kuris eina jūsų kelionėje pirma jūsų išžvalgyti jums vietos, kur statyti palapines, naktį ugnyje ir dieną debesyje rodydamas kelią, kuriuo turite eiti’.

Viešpaties bausmė

34 Tendo, pois, ouvido o SENHOR as vossas palavras, indignou-se e jurou, dizendo:

35 Certamente, nenhum dos homens desta maligna geração verá a boa terra que jurei dar a vossos pais,

36 salvo Calebe, filho de Jefoné; ele a verá, e a terra que pisou darei a ele e a seus filhos, porquanto perseverou em seguir ao SENHOR.

37 Também contra mim se indignou o SENHOR por causa de vós, dizendo: Também tu lá não entrarás.

38 Josué, filho de Num, que está diante de ti, ele ali entrará; anima-o, porque ele fará que Israel a receba por herança.

39 E vossos meninos, de quem dissestes: Por presa serão; e vossos filhos, que, hoje, nem sabem distinguir entre bem e mal, esses ali entrarão, e a eles darei a terra, e eles a possuirão.

40 Porém vós virai-vos e parti para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

O povo derrotado em Horma

Números 14.39-45

41 Então, respondestes e me dissestes: Pecamos contra o SENHOR; nós subiremos e pelejaremos, segundo tudo o que nos ordenou o SENHOR, nosso Deus. Vós vos armastes, cada um dos seus instrumentos de guerra, e vos mostrastes temerários em subindo à região montanhosa.

42 Disse-me o SENHOR: Dize-lhes: Não subais, nem pelejeis, pois não estou no meio de vós, para que não sejais derrotados diante dos vossos inimigos.

34Išgirdęs jūsų garsų šauksmą, VIEŠPATS supyko ir prisiekė:

35‘Nė vienas iš šių žmonių, nė vienas iš šios nedoros kartos nepamatys gerojo krašto, kurį prisiekiau duoti jūsų protėviams,

36nė vienas, išskyrus Jefunės sūnų Kalebą. Jis matys jį, jam ir jo palikuonims duosiu kraštą, į kurį jis įkėlė koją, nes jis liko besąlygiškai ištikimas VIEŠPAČIUI’.

37Per jus VIEŠPATS supyko net ant manęs, tardamas: ‘Nė tu į ten neįžengsi.

38Nūno sūnus Jozuė, tavo padėjėjas, ten įžengs. Padrąsink jį, nes jis turės duoti Izraeliui jo paveldą.

39Be to, jūsų mažyliai, apie kuriuos sakėte, kad bus pagrobti, jūsų vaikai, kurie nūdien dar nežino skirtumo tarp gera ir pikta, ten įžengs. Jiems atiduosiu jį, jie jį paveldės.

40O jūs apsigręžkite ir keliaukite į dykumą Nendrių jūros keliu’.

Bandymas įsiveržti į Kanaaną

41Atsakydami man tarėte: ‘Mes kalti VIEŠPAČIUI! Esame pasirengę eiti ir taip kovoti, kaip VIEŠPATS, mūsų Dievas, mums įsakė’. Taigi visi apsijuosėte ginklais ir manėte, kad bus lengva kilti į aukštumų kraštą.

42BetVIEŠPATS man tarė: ‘Įspėk juos! Neikite ir nekovokite, kad nebūtumėte savo priešų sutriuškinti, nes aš nesu su jumis’.

[43] Assim vos falei, e não escutastes; antes, fostes rebeldes às ordens do SENHOR e, presunçosos, subistes às montanhas.

[43]Nors aš jums ir kalbėjau, jūs manęs neklausėte. Jūs maištavote prieš VIEŠPATIES įsakymą ir įžūliai pasitikėdami keliavote į aukštumų kraštą.

[44] Os amorreus que habitavam naquela região montanhosa vos saíram ao encontro; e vos perseguiram como fazem as abelhas e vos derrotaram desde Seir até Horma.

[44]Tada amoritai, gyvenę tame aukštumų krašte, išėjo prieš jus ir kaip bitės vijosi jus. Jie nugalėjo jus prie Hormos Seyre.

[45] Tornastes-vos, pois, e chorastes perante o SENHOR, porém o SENHOR não vos ouviu, não inclinou os ouvidos a vós outros.

[45]Kai sugrįžote ir verkėte VIEŠPATIES akivaizdoje,VIEŠPATS nei klausėsi jūsų balso, nei kreipė į jus dėmesį.

[46] Assim, permanecestes muitos dias em Cades.

[46]Užtat turėjote išbūti Kadeše tokį ilgą laiką.

Deuteronômio 2

A jornada de Cades até Zerede

[1] Depois, viramo-nos, e seguimos para o deserto, caminho do mar Vermelho como o SENHOR me dissera, e muitos dias rodeamos a montanha de Seir.

[2] Então, o SENHOR me falou, dizendo:

[3] Tendes já rodeado bastante esta montanha; virai-vos para o norte.

[4] Ordena ao povo, dizendo: Passareis pelos limites de vossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitam em Seir; e eles terão medo de vós; portanto, guardai-vos bem.

[5] Não vos entremetais com eles, porque vos não darei da sua terra nem ainda a pisada da planta de um pé; pois a Esaú dei por possessão a montanha de Seir.

[6] Comprareis deles, por dinheiro, comida que comais; também água que bebais comprareis por dinheiro.

Pakartoto Įstatymo 2

Nuo Kadešo ligi Arnono

[1]Apsigręžę ir leidęsi į kelionę Nendrių jūros keliu, kaip VIEŠPATS buvo įsakęs, ilgą laiką ėjome palei Seyro kalnus.

[2]Galop VIEŠPATS tarė man:

[3]‘Gana jums eiti palei šį aukštumų kraštą. Sukite dabar į šiaurę.

[4]Duok žmonėms tokį įsakymą: turėsite pereiti per kraštą savo giminių, Ezavo palikuonių, gyvenančių Seyre. Nors jie jūsų ir bijos, būkite atsargūs,

[5]nekovokite su jais, nes iš jų žemės neduosiu jums nė vienos pėdos. Seyro kalną atidaviau Ezavui kaip paveldą.

[6]Už pinigus pirksite iš jų maisto pavalgyti; už pinigus pirksite iš jų net vandens atsigerti.

[7] Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoou em toda a obra das tuas mãos; ele sabe que andas por este grande deserto; estes quarenta anos o SENHOR, teu Deus, esteve contigo; coisa nenhuma te faltou.

[7]Iš tikrųjųVIEŠPATS laimino tave visame, ką tik darei; jis žino apie tavo kelionę per šią plačią dykumą. Per tuos keturiasdešimt metų VIEŠPATS, tavo Dievas, buvo su tavimi, ir nieko tau netrūko’.

[8] Passamos, pois, flanqueando assim nossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitavam em Seir, como o caminho da Arabá, de Elate e de Eziom-Geber, viramo-nos e seguimos o caminho do deserto de Moabe.

[8]Tad ėjome tolyn nuo savo giminių, Ezavo palikuonių, gyvenančių Seyre, sukome nuo kelio per Arabą, Elatą ir Ecjon Geberą. Mums pasukus eiti Moabo dykumos kryptimi,

[9] Então, o SENHOR me disse: Não molestes Moabe e não contendas com eles em peleja, porque te não darei possessão da sua terra; pois dei Ar em possessão aos filhos de Ló.

[9]VIEŠPATS man tarė: ‘Neužpulk Moabo, nekovok su juo, nes iš jo žemės neduosiu tau paveldo. Arą atidaviau Loto palikuonims kaip paveldą’.

[10] (Os emins, dantes, habitavam nela, povo grande, numeroso e alto como os anaquins;

[10](Emai, galinga ir gausi tauta, aukšti kaip anakiečiai, seniau ten gyveno.

[11] também eles foram considerados refains, como os anaquins; e os moabitas lhes chamavam emins.

[11]Panašiai kaip anakiečiai, jie paprastai buvo laikomi refajais, nors moabitai juos vadina emais.

[12] Os horeus também habitavam, outrora, em Seir; porém os filhos de Esaú os desapossaram, e os destruíram de diante de si, e habitaram no lugar deles, assim como Israel fez à terra da sua possessão, que o SENHOR lhes tinha dado.)

[12]Be to, Seyre seniau buvo gyvenę horai, bet Ezavo palikuonys juos išvarė, sunaikino ir apsigyveno jų vietoje, kaip Izraelis padarė krašte, kurį VIEŠPATS jiems davė kaip paveldą.)

[13] Levantai-vos, agora, e passai o ribeiro de Zerede; assim, passamos o ribeiro de Zerede.

[13]‘Pasiruoškite pereiti Zeredo upokšnį’. Taigi mes perėjome Zeredo upokšnį.

[14] O tempo que caminhamos, desde Cades-Barnéia até passarmos o ribeiro de Zerede, foram trinta e oito anos, até que toda aquela geração dos homens de guerra se

[14]Laiko tarpas, kurį praleidome kelionėje nuo Kadeš Barnėjos iki perėjome Zeredo upokšnį, buvo trisdešimt aštuoneri metai. Tuo tarpu visa karta karių išmirė

consumiu do meio do arraial, como o SENHOR lhes jurara.

15 Também foi contra eles a mão do SENHOR, para os destruir do meio do arraial, até os haver consumido.

A travessia de Ar e Arnom

16 Sucedeu que, consumidos já todos os homens de guerra pela morte, do meio do povo,

17 o SENHOR me falou, dizendo:

18 Hoje, passarás por Ar, pelos limites de Moabe,

19 e chegarás até defronte dos filhos de Amom; não os molestes e com eles não contendas, porque da terra dos filhos de Amom te não darei possessão, porquanto aos filhos de Ló a tenho dado por possessão.

20 (Também esta é considerada terra dos refains; dantes, habitavam nela refains, e os amonitas lhes chamavam zanzumins,

21 povo grande, numeroso e alto como os anaquins; o SENHOR os destruiu diante dos amonitas; e estes, tendo-os desapossado, habitaram no lugar deles;

22 assim como fez com os filhos de Esaú que habitavam em Seir, de diante dos quais destruiu os horeus. Os filhos de Esaú, tendo-os desapossado, habitaram no lugar deles até este dia;

23 também os caftorins que saíram de Caftor destruíram os aveus, que habitavam em vilas até Gaza, e habitaram no lugar deles.)

24 Levantai-vos, parti e passai o ribeiro de Arnom; eis aqui na tua mão tenho dado a

stovykloje, kaipVIEŠPATS buvo dėl jų prisiekęs.

15Iš tikrųjų paties VIEŠPATIES ranka buvo nukreipta rauti juos iš stovyklos ir rovė, kol visi pradingo.

16Vos išmirus visiems kariams,

17VIEŠPATS man kalbėjo, tardamas:

18‘Šiandien pereisi Moabo sieną prie Aro.

19Kai prieisi Amono pasienį, nepulk jų ir nekovok, nes neduosiu tau Amono krašto kaip paveldo. Atidaviau jį kaip paveldą Loto palikuonims’.

20(Šis taip pat paprastai laikomas refajų kraštu. Seniau jame gyveno refajai, nors amonitai juos vadina zamzumais, –

21stipri ir gausi tauta, tokio pat ūgio kaip anakiečiai. Bet VIEŠPATS nušlavė juos nuo kelio amonitams, šie išvarė juos ir apsigyveno jų vietoje.

22Tą pat jis padarė ir Ezavo palikuonims, gyvenantiems Seyre, taip nušluodamas horus jiems nuo kelio, kad jie galėjo užimti jų kraštą ir gyventi jų vietoje ligi pat šios dienos.

23O avus, gyvenusius kaimuose Gazos kaimynystėje, sunaikino iš Kaftoro atsikėlę kaftoriečiai, apsigyvenę jų vietoje.)

24‘Pirmyn! Pereikite Arnono slėnį! Žiūrėk, atidaviau tau į rankas amoritą Hešbono

Seom, amorreu, rei de Hesbom, e a sua terra; passa a possuí-la e contende com eles em peleja.

25 Hoje, começarei a meter o terror e o medo de ti aos povos que estão debaixo de todo o céu; os que ouvirem a tua fama tremerão diante de ti e se angustiarão.

Vitória sobre Seom, rei de Hesbom

Números 21.21-30

26 Então, mandei mensageiros desde o deserto de Quedemote a Seom, rei de Hesbom, com palavras de paz, dizendo:

27 deixa-me passar pela tua terra; somente pela estrada irei; não me desviarei para a direita nem para a esquerda.

28 A comida que eu coma vender-me-ás por dinheiro e dar-me-ás também por dinheiro a água que beba; tão-somente deixa-me passar a pé,

29 como fizeram comigo os filhos de Esaú, que habitam em Seir, e os moabitas, que habitam em Ar; até que eu passe o Jordão, à terra que o SENHOR, nosso Deus, nos dá.

30 Mas Seom, rei de Hesbom, não nos quis deixar passar por sua terra, porquanto o SENHOR, teu Deus, endurecera o seu espírito e fizera obstinado o seu coração, para to dar nas mãos, como hoje se vê.

31 Disse-me, pois, o SENHOR: Eis aqui, tenho começado a dar-te Seom e a sua terra; passa a desapossá-lo, para lhe ocupares o país.

32 Então, Seom saiu-nos ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Jasa.

karalių Sihoną ir jo kraštą. Imk ir užvaldyk paveldą, leiskis į mūšį su juo!

25Šią dieną pradedu judinti visas tautas po dangumi jūsų siaubu ir baime; jos, jūsų vardą girdėdamos, drebės ir per jus kęs sielvartą’.

Užkariaujamas Hešbonas

26Tad pasiunčiau iš Kedemotų dykumos pasiuntinius pas Hešbono karalių Sihoną su šitokiu taikos pasiūlymu:

27‘Leisk man pereiti per tavo kraštą vieškeliu. Aš eisiu tik vieškeliu, nesukdamas nei į dešinę, nei į kairę.

28Maisto pavalgyti man parduosi už pinigus, vandens atsigerti man parūpinsi už pinigus. Tik leisk man pereiti pėsčiomis,

29kaip Ezavo palikuonys, gyvenantys Seyre, ir moabitai, gyvenantys Are, man padarė, kol galėsiu persikelti per Jordaną į kraštą, kurį VIEŠPATS, mūsų Dievas, mums duoda’.

30Tačiau Hešbono karalius Sihonas nenorėjo leisti mums pereiti, nesVIEŠPATS, tavo Dievas, buvo sukietinęs jo dvasią ir padaręs jo širdį atkaklią, kad atiduotų jį tau į rankas, ką jis jau ir yra padaręs.

31VIEŠPATS tarė man: ‘Žiūrėk, aš atiduodu tau Sihoną ir jo kraštą. Dabar pradėk užiminėti jo kraštą savo paveldui’.

32Užtat, kai išėjo prieš mus Sihonas, jis ir visi jo kariai į mūšį prie Jahcos,

[33] E o SENHOR, nosso Deus, no-lo entregou, e o derrotamos, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo.
[34] Naquele tempo, tomamos todas as suas cidades e a cada uma destruímos com os seus homens, mulheres e crianças; não deixamos sobrevivente algum.
[35] Somente tomamos, por presa, o gado para nós e o despojo das cidades que tínhamos tomado.

[36] Desde Aroer, que está à borda do vale de Arnom, e a cidade que nele está, até Gileade, nenhuma cidade houve alta demais para nós; tudo isto o SENHOR, nosso Deus, nos entregou.

[37] Somente à terra dos filhos de Amom não chegaste; nem a toda a borda do ribeiro de Jaboque, nem às cidades da região montanhosa, nem a lugar algum que nos proibira o SENHOR, nosso Deus.

[33]VIEŠPATS, mūsų Dievas, atidavė jį mums. Nugalėjome jį drauge su jo sūnumis ir visais kariais.
[34]Tuo metu, paėmę visus jo miestus, kiekviename mieste paskyrėme sunaikinti vyrus, moteris ir vaikus, nepalikdami nė vieno gyvo.

[35]Tik galvijus pasigrobėme ir grobį iš paimtųjų miestų pasiėmėme.

[36]Nuo Aroero, esančio ant Arnono slėnio šlaito, įskaitant miestą, esantį pačiame slėnyje, iki pat Gileado nebuvo miesto, kurio mūrai būtų buvę mums per aukšti. VIEŠPATS, mūsų Dievas, mums visa atidavė!

[37]Tačiau į amonitų kraštą nesiveržei, vengdamas viso Jaboko slėnio aukštupio ir aukštumų krašto miestų, kaipVIEŠPATS, mūsų Dievas, buvo įsakęs.

Deuteronômio 3

Vitória sobre Ogue, rei de Basã
Números 21.31-35

[1] Depois, nos viramos e subimos o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, nos saiu ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.
[2] Então, o SENHOR me disse: Não temas, porque a ele, e todo o seu povo, e sua terra dei na tua mão; e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.
[3] Deu-nos o SENHOR, nosso Deus, em nossas mãos também a Ogue, rei de Basã,

Pakartoto Įstatymo 3

Užkariaujamas Bašanas

[1]Mums pasukus eiti vieškeliu Bašano link, Bašano karalius Ogas, jis ir visi jo žmonės, išėjo į mūšį prieš mus prie Edrėjo.

[2]VIEŠPATS man tarė: ‘Nebijok jo, nes atidaviau jį tau į rankas drauge su žmonėmis ir kraštu. Pasielk su juo, kaip pasielgei su amoritų karaliumi Sihonu, viešpatavusiu Hešbone’.
[3]TaigiVIEŠPATS atidavė į mūsų rankas ir Bašano karalių Ogą drauge su visais

e a todo o seu povo; e ferimo-lo, até que lhe não ficou nenhum sobrevivente.

4 Nesse tempo, tomamos todas as suas cidades; nenhuma cidade houve que lhe não tomássemos: sessenta cidades, toda a região de Argobe, o reino de Ogue, em Basã.

5 Todas estas cidades eram fortificadas com altos muros, portas e ferrolhos; tomamos também outras muitas cidades, que eram sem muros.

6 Destruímo-las totalmente, como fizemos a Seom, rei de Hesbom, fazendo perecer, por completo, cada uma das cidades com os seus homens, suas mulheres e crianças.

7 Porém todo o gado e o despojo das cidades tomamos para nós, por presa.

8 Assim, nesse tempo, tomamos a terra da mão daqueles dois reis dos amorreus que estavam dalém do Jordão: desde o rio de Arnom até ao monte Hermom

9 (Os sidônios a Hermom chamam Siriom; porém os amorreus lhe chamam Senir.),

10 tomamos todas as cidades do planalto, e todo o Gileade, e todo o Basã, até Salca e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã

11 (Porque só Ogue, rei de Basã, restou dos refains; eis que o seu leito, leito de ferro, não está, porventura, em Rabá dos filhos de Amom, sendo de nove côvados o seu comprimento, e de quatro, a sua largura, pelo côvado comum?).

Distribuição da Transjordânia
Números 32.33-42

12 Tomamos, pois, esta terra em possessão nesse tempo; desde Aroer, que está junto

žmonėmis. Mes jį nugalėjome, nepalikdami nė vieno gyvo.

4Tuo metu užėmėme visus miestus – neliko nė vieno miesto, kurio nebūtume užėmę, – šešiasdešimt miestų, visą Argobo sritį – Ogo karalystę Bašane.

5Tie visi miestai buvo tvirtovės su aukštais mūrais, dvigubais vartais ir velkėmis, neskaitant didelio skaičiaus miestų be mūrų.

6Juos paskyrėme sunaikinti, kaip buvome pasielgę su Hešbono karaliumi Sihonu, sunaikindami kiekviename mieste vyrus, moteris ir vaikus.

7Bet galvijus ir miestų grobį pasilikome sau kaip karo grobį.

8Taigi tuo metu mes paėmėme iš tų dviejų amoritų karalių Užjordanės žemę nuo Arnono slėnio iki Hermono kalno –

9sidoniečiai Hermoną vadina Sirjonu, o amoritai – Senyru, –

10visus plokščiakalnio miestus, visą Gileadą ir visą Bašaną iki pat Salchos ir Edrėjo, Ogo karalystės miestų Bašane.

11(Vien karalius Ogas buvo išlikęs gyvas iš refajų. Nūnai jo lova, geležinė lova, tebėra Amono Raboje. Matuojant įprasta uolektimi, ji yra devynių uolekčių ilgio ir keturių uolekčių pločio.)

Užkariautų kraštų padalijimas

12Iš krašto, kurį tuo metu paėmėme kaip paveldą, Rubeno ir Gado žmonėms

ao vale de Arnom, e a metade da região montanhosa de Gileade, com as suas cidades, dei aos rubenitas e gaditas.

13 O resto de Gileade, como também todo o Basã, o reino de Ogue, dei à meia tribo de Manassés; toda aquela região de Argobe, todo o Basã, se chamava a terra dos refains.

14 Jair, filho de Manassés, tomou toda a região de Argobe até ao limite dos gesuritas e maacatitas, isto é, Basã, e às aldeias chamou pelo seu nome: Havote-Jair, até o dia de hoje.

15 A Maquir dei Gileade.

16 Mas aos rubenitas e gaditas dei desde Gileade até ao vale de Arnom, cujo meio serve de limite; e até ao ribeiro de Jaboque, o limite dos filhos de Amom,

17 como também a Arabá e o Jordão por limite, desde Quinerete até ao mar da Arabá, o mar Salgado, pelas faldas de Pisga, para o oriente.

18 Nesse mesmo tempo, vos ordenei, dizendo: o SENHOR, vosso Deus, vos deu esta terra, para a possuirdes; passai, pois, armados, todos os homens valentes, adiante de vossos irmãos, os filhos de Israel.

19 Tão-somente vossas mulheres, e vossas crianças, e vosso gado (porque sei que tendes muito gado) ficarão nas vossas cidades que já vos tenho dado,

20 até que o SENHOR dê descanso a vossos irmãos como a vós outros, para que eles também ocupem a terra que o SENHOR,

paskyriau žemę į šiaurę nuo Aroero, palei Arnono slėnį, ir pusę Gileado aukštumų krašto su jo miestais.

13O likusią Gileado dalį ir visą Bašaną, Ogo karalystę, paskyriau Manaso giminės pusei. (Visa Argobo sritis su visu Bašanu kadaise buvo vadinama refajų kraštu.

14Manaso sūnus Jayras gavo visą Argobo sritį, tai yra Bašaną, iki pat gešūriečių bei maakų ribos ir pavadino ją savo paties vardu – Havot Jayru, kaip ji tebevadinama ir dabar.)

15Machyrui paskyriau Gileadą.

16Rubeno ir Gado žmonėms paskyriau žemę nuo Gileado iki Arnono slėnio – riba eis slėnio viduriu – ir iki Jaboko upės, kuri yra Amono riba,

17taip pat Arabą su Jordanu ir jo krantais nuo Kinereto iki Arabos jūros, Druskos jūros, su Pisgos kalno papėdėmis rytų pusėje.

18Tuo metu įsakiau jums, tardamas: ‘Nors VIEŠPATS, jūsų Dievas, ir davė jums paveldėti šį kraštą, visos jūsų ginkluotos gretos turės persikelti kaip priekinė izraelitų – jūsų giminių – sauga.

19Vien jūsų žmonos, vaikai ir galvijai – aš žinau, kad turite daug galvijų – bus palikti miestuose, kuriuos jums paskyriau,

20kolei VIEŠPATS nesuteiks ramybės jūsų giminėms, kaip ir jums, kolei ir jie nebus paveldėję krašto, kurį VIEŠPATS jiems

vosso Deus, lhes dá dalém do Jordão; então, voltareis cada qual à sua possessão que vos dei.

21 Também, nesse tempo, dei ordem a Josué, dizendo: os teus olhos vêem tudo o que o SENHOR, vosso Deus, tem feito a estes dois reis; assim fará o SENHOR a todos os reinos a que tu passarás.

22 Não os temais, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que peleja por vós.

A oração de Moisés para entrar em Canaã
Números 27.12-23

23 Também eu, nesse tempo, implorei graça ao SENHOR, dizendo:

24 Ó SENHOR Deus! Passaste a mostrar ao teu servo a tua grandeza e a tua poderosa mão; porque que deus há, nos céus ou na terra, que possa fazer segundo as tuas obras, segundo os teus poderosos feitos?

25 Rogo-te que me deixes passar, para que eu veja esta boa terra que está dalém do Jordão, esta boa região montanhosa e o Líbano.

26 Porém o SENHOR indignou-se muito contra mim, por vossa causa, e não me ouviu; antes, me disse: Basta! Não me fales mais nisto.

27 Sobe ao cimo de Pisga, levanta os olhos para o ocidente, e para o norte, e para o sul, e para o oriente e contempla com os próprios olhos, porque não passarás este Jordão.

28 Dá ordens a Josué, e anima-o, e fortalece-o; porque ele passará adiante deste povo e o fará possuir a terra que tu apenas verás.

duoda Užjordanėje. Tada galėsite kiekvienas sugrįžti į nuosavybę, kurią kiekvienam paskyriau’.

21Tuo metu ir Jozuei įsakiau, tardamas: ‘Savo akimis matei visa, ką padarė VIEŠPATS, jūsų Dievas, tiems dviem karaliams. Taip Dievas padarys visoms karalystėms, kurias ten anapus pereisi.

22Nebijok jų, nes jis – VIEŠPATS, jūsų Dievas – kovoja už jus’.

23Tuo metu aš maldavau VIEŠPATĮ, tardamas:

24‘O Viešpatie DIEVE! Tu leidai savo tarnui pamatyti tik pirmuosius savo didybės ir galingos rankos darbus! Joks dievas danguje ar žemėje negali prilygti tau darbais ir galingais veiksmais!

25Leisk man, maldauju, pereiti Užjordanę ir pamatyti puikųjį kraštą, tą puikųjį aukštumų kraštą ir Libaną’.

26Bet VIEŠPATS dėl jūsų buvo ant manęs supykęs ir neišklausė. VIEŠPATS tarė man: ‘Gana! Niekada daugiau man apie tai nekalbėk!

27Užkopk ant Pisgos viršūnės ir pakelk akis į vakarus, šiaurę, pietus ir rytus. Gerai pasižvalgyk, nes per Jordaną tu nepereisi.

28Duok Jozuei nurodymus, padrąsink jį ir pastiprink, nes jis turės pereiti, vesdamas šią tautą, ir padalyti jiems kraštą, į kurį tu gali tik pasižiūrėti’.

[29] Assim, ficamos no vale defronte de Bete-Peor.

[29]Tuomet mes buvome apsistoję slėnyje priešais Bet Peorą.

Deuteronômio 4

Moisés exorta o povo à obediência

[1] Agora, pois, ó Israel, ouve os estatutos e os juízos que eu vos ensino, para os cumprirdes, para que vivais, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos dá.

[2] Nada acrescentareis à palavra que vos mando, nem diminuireis dela, para que guardeis os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que eu vos mando.

[3] Os vossos olhos viram o que o SENHOR fez por causa de Baal-Peor; pois a todo homem que seguiu a Baal-Peor o SENHOR, vosso Deus, consumiu do vosso meio.

[4] Porém vós que permanecestes fiéis ao SENHOR, vosso Deus, todos, hoje, estais vivos.

[5] Eis que vos tenho ensinado estatutos e juízos, como me mandou o SENHOR, meu Deus, para que assim façais no meio da terra que passais a possuir.

[6] Guardai-os, pois, e cumpri-os, porque isto será a vossa sabedoria e o vosso entendimento perante os olhos dos povos que, ouvindo todos estes estatutos, dirão: Certamente, este grande povo é gente sábia e inteligente.

[7] Pois que grande nação há que tenha deuses tão chegados a si como o SENHOR, nosso Deus, todas as vezes que o invocamos?

Pakartoto Įstatymo 4

Raginimas paklusti

[1]Tad dabar, Izraeli, klausyk įstatų ir įsakų, kurių aš jus mokau laikytis, kad išliktumėte gyvi įžengti ir paveldėti kraštą, kurį VIEŠPATS, jūsų protėvių Dievas, jums duoda.

[2]Nepridėkite nieko prie to, ką įsakau jums, ir neatimkite nieko, bet laikykitės VIEŠPATIES, jūsų Dievo, įsakymų, kuriuos jums nustatau.

[3]Jūs matėte savo akimis, ką VIEŠPATS padarė prie Peoro.VIEŠPATS, tavo Dievas, sunaikino iš tavo tarpo kiekvieną, sekusį Peoro Baalą,

[4]tuo tarpu jūs, kurie ištikimai laikėtės VIEŠPATIES, savo Dievo, šiandien esate visi gyvi.

[5]Žiūrėkite, kaip man VIEŠPATS yra įsakęs, mokau dabar jus laikytis įstatų ir įsakų krašte, į kurį esate pasirengę įžengti ir jį paveldėti.

[6]Laikykitės jų ir vykdykite juos, nes tai parodys tautoms jūsų išmintį ir protingumą. Girdėdami apie visus šiuos įstatus, jie sakys: 'Iš tikrųjų išmintingi ir protingi yra žmonės šios didelės tautos!'

[7]Kokia kita didelė tauta turi taip arti savęs esantį dievą, kaip yra VIEŠPATS, mūsų Dievas, kai tik mes jo šaukiamės?

[8] E que grande nação há que tenha estatutos e juízos tão justos como toda esta lei que eu hoje vos proponho?

[8]Ir kokia kita didelė tauta turi įstatus ir įsakus, tokius teisius, kaip šis Įstatymas, kurį jums duodu?

Apreiškimas prie Horebo

[9] Tão-somente guarda-te a ti mesmo e guarda bem a tua alma, que te não esqueças daquelas coisas que os teus olhos têm visto, e se não apartem do teu coração todos os dias da tua vida, e as farás saber a teus filhos e aos filhos de teus filhos.

[9]Tačiau būk atidus ir nuoširdžiai saugokis, kad neužmirštum dalykų, kuriuos matei savo akimis, ir kad neleistum jiems išslysti iš savo širdies per visas gyvenimo dienas. Mokyk jų savo vaikus ir vaikų vaikus.

[10] Não te esqueças do dia em que estiveste perante o SENHOR, teu Deus, em Horebe, quando o SENHOR me disse: Reúne este povo, e os farei ouvir as minhas palavras, a fim de que aprenda a temer-me todos os dias que na terra viver e as ensinará a seus filhos.

[10]Tą dieną prie Horebo tu stovėjai VIEŠPATIES, savo Dievo, akivaizdoje, kai VIEŠPATSman tarė: ‘Surink pas mane žmones, kad paskelbčiau jiems savo žodžius, idant jie išmoktų manęs bijoti visas savo gyvenimo dienas žemėje ir mokytų savo vaikus’.

[11] Então, chegastes e vos pusestes ao pé do monte; e o monte ardia em fogo até ao meio dos céus, e havia trevas, e nuvens, e escuridão.

[11]Jūs atėjote ir stovėjote prie kalno papėdės. Kalnas liepsnojo ugnimi iki pat dangaus; jį gaubė tirštas tamsus debesis.

[12] Então, o SENHOR vos falou do meio do fogo; a voz das palavras ouvistes; porém, além da voz, não vistes aparência nenhuma.

[12]Tada VIEŠPATSkalbėjo jums iš ugnies. Girdėjote jo žodžių garsą, bet pavidalo nematėte, buvo vien balsas.

[13] Então, vos anunciou ele a sua aliança, que vos prescreveu, os dez mandamentos, e os escreveu em duas tábuas de pedra.

[13]Jis paskelbė jums savo Sandorą, kurios įsakė laikytis, tai yra Dešimt Įsakymų, ir užrašė juos ant dviejų akmens plokščių.

[14] Também o SENHOR me ordenou, ao mesmo tempo, que vos ensinasse estatutos e juízos, para que os cumprísseis na terra a qual passais a possuir.

[14]Ir man tuo metu jis įsakė išmokyti jus įstatų ir įsakų laikytis krašte, į kurį esate pasirengę įžengti ir jį paveldėti.

Stabų garbinimo pavojus

[15] Guardai, pois, cuidadosamente, a vossa alma, pois aparência nenhuma vistes no

[15]Kadangi jūs nematėte jokio pavidalo, kai VIEŠPATS kalbėjo iš ugnies prie Horebo, būkite atidūs ir nuoširdžiai saugokitės,

dia em que o SENHOR, vosso Deus, vos falou em Horebe, no meio do fogo;

16 para que não vos corrompais e vos façais alguma imagem esculpida na forma de ídolo, semelhança de homem ou de mulher,

17 semelhança de algum animal que há na terra, semelhança de algum volátil que voa pelos céus,

18 semelhança de algum animal que rasteja sobre a terra, semelhança de algum peixe que há nas águas debaixo da terra.

19 Guarda-te não levantes os olhos para os céus e, vendo o sol, a lua e as estrelas, a saber, todo o exército dos céus, sejas seduzido a inclinar-te perante eles e dês culto àqueles, coisas que o SENHOR, teu Deus, repartiu a todos os povos debaixo de todos os céus.

20 Mas o SENHOR vos tomou e vos tirou da fornalha de ferro do Egito, para que lhe sejais povo de herança, como hoje se vê.

21 Também o SENHOR se indignou contra mim, por vossa causa, e jurou que eu não passaria o Jordão e não entraria na boa terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

22 Porque eu morrerei neste lugar, não passarei o Jordão; porém vós o passareis e possuireis aquela boa terra.

23 Guardai-vos não vos esqueçais da aliança do SENHOR, vosso Deus, feita convosco, e vos façais alguma imagem

16kad nesielgtumėte nedorai, dirbdamiesi sau bet kokios išvaizdos stabą, ar į vyrą, ar į moterį panašų,

17ar panašų į bet kokį gyvulį žemėje, ar į bet kokį paukštį, skraidantį padangėse,

18ar į bet kokį gyvūną, šliaužiojantį žeme, ar į bet kokią žuvį, plaukiojančią vandenyse po žeme,

19ar kad kartais, pakėlęs akis į dangų ir stebėdamas saulę, mėnulį, žvaigždes bei dangaus galybę, nebūtum sugundytas juos garbinti ir jiems tarnauti. Juos VIEŠPATS, tavo Dievas, davė visoms tautoms, esančioms visur po dangumi.

20Bet jusVIEŠPATS paėmė ir išvedė iš Egipto, tos geležies lydyklos, kad būtumėte jo brangiausia tauta, kokia šiandien ir esate.

21VIEŠPATS supyko ant manęs dėl jūsų ir prisiekė, kad aš nepereisiu per Jordaną ir neįžengsiu į tą puikųjį kraštą, kurį VIEŠPATS, tavo Dievas, duoda tau kaip paveldą.

22Aš, neperėjęs Jordano, turiu mirti šiame krašte, bet jūs pereisite ir paveldėsite tą puikųjį kraštą.

23Todėl būkite atidūs ir neužmirškite Sandoros, kurią VIEŠPATS, jūsų Dievas, yra su jumis sudaręs, nesidirbkite sau bet

esculpida, semelhança de alguma coisa que o SENHOR, vosso Deus, vos proibiu.

24 Porque o SENHOR, teu Deus, é fogo que consome, é Deus zeloso.

25 Quando, pois, gerardes filhos e filhos de filhos, e vos envelhecerdes na terra, e vos corromperdes, e fizerdes alguma imagem esculpida, semelhança de alguma coisa, e fizerdes mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, para o provocar à ira,

26 hoje, tomo por testemunhas contra vós outros o céu e a terra, que, com efeito, perecereis, imediatamente, da terra a qual, passado o Jordão, ides possuir; não prolongareis os vossos dias nela; antes, sereis de todo destruídos.

27 O SENHOR vos espalhará entre os povos, e restareis poucos em número entre as gentes aonde o SENHOR vos conduzirá.

28 Lá, servireis a deuses que são obra de mãos de homens, madeira e pedra, que não vêem, nem ouvem, nem comem, nem cheiram.

29 De lá, buscarás ao SENHOR, teu Deus, e o acharás, quando o buscares de todo o teu coração e de toda a tua alma.

30 Quando estiveres em angústia, e todas estas coisas te sobrevierem nos últimos dias, e te voltares para o SENHOR, teu Deus, e lhe atenderes a voz,

31 então, o SENHOR, teu Deus, não te desamparará, porquanto é Deus misericordioso, nem te destruirá, nem se esquecerá da aliança que jurou a teus pais.

kokios išvaizdos stabo, kaip VIEŠPATS, tavo Dievas, yra uždraudęs,

24nes VIEŠPATS, tavo Dievas, yra deginanti ugnis, pavydulingas Dievas.

Dievas ištikimas Sandorai

25Kai būsite pagimdę vaikus bei vaikų vaikus ir būsite seniai įsikūrę tame krašte, jei tada nedorai elgsitės, pasidirbdami sau bet kokios išvaizdos stabą, darydami tai, kas pikta VIEŠPATIES, jūsų Dievo, akyse, ir jį pykdydami,

26šią dieną aš šaukiu dangų ir žemę liudyti, kad jūs veikiai dingsite iš krašto, kurį, perėję Jordaną, paveldėsite. Jame ilgai negyvensite, nes būsite visiškai išnaikinti.

27VIEŠPATS išblaškys jus tautose, liks iš jūsų tik saujelė tautose, pas kurias VIEŠPATS jus išvarys.

28Tarnausite ten žmonių rankomis padirbtiems dievams, medžio ir akmens dirbiniams, kurie nemato, negirdi, nevalgo, neužuodžia.

29Tačiau ieškosi ten VIEŠPATIES, savo Dievo, ir rasi jį, jei ieškosi visa širdimi ir visa siela.

30Su nerimu, kai ateityje visa tai bus tave ištikę, sugrįši pas VIEŠPATĮ, savo Dievą, ir jo klausysi.

31Kadangi VIEŠPATS, tavo Dievas, yra gailestingas Dievas, jis tavęs nepaliks ir nesunaikins, neužmirš Sandoros, kurią jis prisiekė tavo protėviams.

Dievo gerumo įrodymai

[32] Agora, pois, pergunta aos tempos passados, que te precederam, desde o dia em que Deus criou o homem sobre a terra, desde uma extremidade do céu até à outra, se sucedeu jamais coisa tamanha como esta ou se se ouviu coisa como esta;

[32]Dabar prašyčiau pasiklausti apie praeities amžius, seniai prieš tave praėjusius, nuo tos dienos, kai Dievas sukūrė žmones žemėje, pasiteirauti nuo vieno dangaus krašto iki kito, ar įvyko kada nors toks didingas įvykis, kaip šis, ar kada nors kas nors panašaus buvo girdėta?

[33] ou se algum povo ouviu falar a voz de algum deus do meio do fogo, como tu a ouviste, ficando vivo;

[33]Ar girdėjo kokia nors tauta balsą Dievo, kalbančio iš ugnies, kaip kad tu girdėjai, ir ar yra išlikusi gyva?

[34] ou se um deus intentou ir tomar para si um povo do meio de outro povo, com provas, e com sinais, e com milagres, e com peleja, e com mão poderosa, e com braço estendido, e com grandes espantos, segundo tudo quanto o SENHOR, vosso Deus, vos fez no Egito, aos vossos olhos.

[34]Ar koks nors dievas kada nors bandė eiti ir pasiimti sau tautą iš kitos tautos rykštėmis, ženklais ir stebuklais, karu, galingai pakelta ranka ir siaubą keliančiais darbais, kaip kad VIEŠPATS, jūsų Dievas, padarė tau matant dėl jūsų Egipte?

[35] A ti te foi mostrado para que soubesses que o SENHOR é Deus; nenhum outro há, senão ele.

[35]Tau tai buvo parodyta, kad žinotumei, jogVIEŠPATS yra Dievas ir šalia jo nėra kito.

[36] Dos céus te fez ouvir a sua voz, para te ensinar, e sobre a terra te mostrou o seu grande fogo, e do meio do fogo ouviste as suas palavras.

[36]Tau pamokyti jis leido tau išgirsti savo balsą iš dangaus. Žemėje jis leido tau pamatyti savo didžią ugnį, kai iš tos ugnies girdėjai jo žodžius.

[37] Porquanto amou teus pais, e escolheu a sua descendência depois deles, e te tirou do Egito, ele mesmo presente e com a sua grande força,

[37]Kadangi mylėjo tavo protėvius, po jų jis išrinko jų palikuonis. Jis pats vedė tave iš Egipto savo didžia galia,

[38] para lançar de diante de ti nações maiores e mais poderosas do que tu, para te introduzir na sua terra e ta dar por herança, como hoje se vê.

[38]kad nuvarytų tau nuo kelio už tave didesnes ir galingesnes tautas ir įvestų tave į jų kraštą, duodamas jį tau kaip paveldą, kaip šiandien ir yra.

[39] Por isso, hoje, saberás e refletirás no teu coração que só o SENHOR é Deus em cima

[39]Tad žinok šiandien ir dėkis į širdį, kad VIEŠPATS yra Dievas ir aukštai, danguje, ir čia, žemėje, nėra kito.

no céu e embaixo na terra; nenhum outro há.

[40] Guarda, pois, os seus estatutos e os seus mandamentos que te ordeno hoje, para que te vá bem a ti e a teus filhos depois de ti e para que prolongues os dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para todo o sempre.

Três cidades de refúgio

Números 35.9-15; Deuteronômio 19.1-3

[41] Então, Moisés separou três cidades dalém do Jordão, do lado do nascimento do sol,

[42] para que se acolhesse ali o homicida que matasse, involuntariamente, o seu próximo, a quem, dantes, não tivesse ódio algum, e se acolhesse a uma destas cidades e vivesse:

[43] Bezer, no deserto, no planalto, para os rubenitas; Ramote, em Gileade, para os gaditas; e Golã, em Basã, para os manassitas.

O Segundo Discurso de Moisés

Moisés conta a história da legislação

[44] Esta é a lei que Moisés propôs aos filhos de Israel.

[45] São estes os testemunhos, e os estatutos, e os juízos que Moisés falou aos filhos de Israel, quando saíram do Egito,

[46] além do Jordão, no vale defronte de Bete-Peor, na terra de Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, a quem Moisés e os filhos de Israel feriram ao saírem do Egito,

[40]Laikykis jo įstatų ir įsakymų, kuriuos duodu tau šiandien tavo labui ir tavo palikuonims po tavęs, idant ilgai gyventumei žemėje, kurią VIEŠPATS, tavo Dievas, duoda tau visam laikui“.

Prieglobsčio miestai

[41]Tada Mozė Užjordanėje atskyrė tris miestus,

[42]į kuriuos galėtų pabėgti žmogžudys, kuris netyčia užmuštų kitą žmogų, niekada nebuvusį su juo nesantaikoje; jis galėtų pabėgti į šiuos miestus ir likti gyvas:

[43]Becerą dykumoje ant plokščiakalnio, priklausantį Rubeno žmonėms, Ramot Gileadą, priklausantį Gado žmonėms, ir Golaną Bašane, priklausantį Manaso žmonėms.

Sandoros įvadas

[44]Štai Įstatymas, kurį Mozė pateikė izraelitams.

[45]Štai įstatai ir įsakai, kuriuos po to, kai jie išėjo iš Egipto, Mozė paskelbė izraelitams

[46]Užjordanėje, slėnyje priešais Bet Peorą, krašte amoritų karaliaus Sihono, viešpatavusio Hešbone, kurį Mozė ir izraelitai, išėję iš Egipto, nugalėjo.

[47] e tomaram a sua terra em possessão, como também a terra de Ogue, rei de Basã, dois reis dos amorreus, que estavam além do Jordão, do lado do nascimento do sol;
[48] desde Aroer, que está à borda do vale de Arnom, até ao monte Siom, que é Hermom,
[49] e toda a Arabá, além do Jordão, do lado oriental, até ao mar da Arabá, pelas faldas de Pisga.

[47]Jie buvo užėmę jo kraštą ir Bašano karaliaus Ogo kraštą, dviejų amoritų karalių žemes Užjordanėje
[48]nuo Aroero, kuris yra ant Arnono slėnio šlaito, iki pat Siono kalno, tai yra Hermono,
[49]drauge su visa Araba rytinėje Jordano pusėje iki pat Arabos jūros Pisgos šlaitų papėdėje.

Deuteronômio 5

A repetição dos dez mandamentos
Êxodo 20.1-17

[1] Chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe: Ouvi, ó Israel, os estatutos e juízos que hoje vos falo aos ouvidos, para que os aprendais e cuideis em os cumprirdes.
[2] O SENHOR, nosso Deus, fez aliança conosco em Horebe.
[3] Não foi com nossos pais que fez o SENHOR esta aliança, e sim conosco, todos os que, hoje, aqui estamos vivos.
[4] Face a face falou o SENHOR conosco, no monte, do meio do fogo
[5] (Nesse tempo, eu estava em pé entre o SENHOR e vós, para vos notificar a palavra do SENHOR, porque temestes o fogo e não subistes ao monte.), dizendo:
[6] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei do Egito, da casa da servidão.
[7] Não terás outros deuses diante de mim.
[8] Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em

Pakartoto Įstatymo 5

Dešimt Įsakymų

[1]Mozė sušaukė visą Izraelį ir tarė: „Klausykis, Izraeli, įstatų ir įsakų, kuriuos skelbiu jums šiandien! Mokykitės ir ištikimai jų laikykitės!
[2]VIEŠPATS, mūsų Dievas, sudarė Sandorą su mumis prie Horebo.
[3]Ne su mūsų protėviais sudarė VIEŠPATS šią Sandorą, bet su mumis, su kiekvienu mūsų, kurie čia šiandien esame.
[4]Veidu į veidą VIEŠPATS kalbėjosi su jumis prie kalno iš ugnies.
[5]Aš stovėjau tuo metu tarp VIEŠPATIES ir jūsų, kad perduočiau jums VIEŠPATIES žodžius, nes jūs bijojote ugnies ir nekopėte į kalną. Jis sakė:
[6]‘Aš esu VIEŠPATS, tavo Dievas, kuris išvedžiau tave iš Egipto žemės, iš vergijos namų.
[7]Neturėsi kitų dievų, tiktai mane.
[8]Nedirbsi sau drožinio nei jokio paveikslo, panašaus į tai, kas yra aukštai danguje, čia žemėje ir vandenyse po žeme.

cima no céu, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra;

9 não as adorarás, nem lhes darás culto; porque eu, o SENHOR, teu Deus, sou Deus zeloso, que visito a iniqüidade dos pais nos filhos até a terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem,

9Nesilenksi jiems ir negarbinsi jų, nes aš, VIEŠPATS, tavo Dievas, esu pavydulingas Dievas, skiriantis bausmę už tėvų kaltę vaikams iki trečios ir ketvirtos kartos tų, kurie mane atmeta,

10 e faço misericórdia até mil gerações daqueles que me amam e guardam os meus mandamentos.

10bet rodantis ištikimą meilę iki tūkstantosios kartos tiems, kurie mane myli ir laikosi mano įsakymų.

11 Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

11Nenaudosi piktamVIEŠPATIES, savo Dievo, vardo, nes VIEŠPATSnepaliks nenubausto to, kuris naudoja piktam jo vardą.

12 Guarda o dia de sábado, para o santificar, como te ordenou o SENHOR, teu Deus.

12Laikysiesi šabo ir švęsi jį, kaip VIEŠPATS, tavo Dievas, tau yra įsakęs.

13 Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

13Šešias dienas triūsi ir dirbsi visus savo darbus,

14 Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhum trabalho, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu boi, nem o teu jumento, nem animal algum teu, nem o estrangeiro das tuas portas para dentro, para que o teu servo e a tua serva descansem como tu;

14bet septintoji diena yraVIEŠPATIES, tavo Dievo, šabas: nedirbsi jokio darbo nei tu, nei tavo sūnus ar duktė, nei tavo vergas ar vergė, nei tavo jautis ar asilas, nei tavo galvijai, nei ateivis, gyvenąs tavo gyvenvietėse, idant tavo vergas ir vergė galėtų ilsėtis kaip tu.

15 porque te lembrarás que foste servo na terra do Egito e que o SENHOR, teu Deus, te tirou dali com mão poderosa e braço estendido; pelo que o SENHOR, teu Deus, te ordenou que guardasses o dia de sábado.

15Atsimink, kad tu esi buvęs vergas Egipto žemėje, kad išvedė tave iš ten VIEŠPATS, tavo Dievas, galingai pakelta ranka. TodėlVIEŠPATS, tavo Dievas, ir įsakė tau švęsti šabo dieną.

16 Honra a teu pai e a tua mãe, como o SENHOR, teu Deus, te ordenou, para que

16Gerbk savo tėvą ir motiną, kaip VIEŠPATS, tavo Dievas, yra tau įsakęs, kad

se prolonguem os teus dias e para que te vá bem na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

ilgai gyventumei ir tau sektųsi žemėje, kurią VIEŠPATS, tavo Dievas, tau skiria.

17 Não matarás.

17 Nežudysi.

18 Não adulterarás.

18 Nesvetimausi.

19 Não furtarás.

19 Nevogsi.

20 Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

20 Neliudysi melagingai prieš savo artimą.

21 Não cobiçarás a mulher do teu próximo. Não desejarás a casa do teu próximo, nem o seu campo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma do teu próximo.

21 Negeisi savo artimo žmonos. Netrokši savo artimo namų ar lauko, ar vergo bei vergės, ar jaučio bei asilo, ar bet ko, kas priklauso tavo artimui'.

Moisés, mediador entre Deus e o povo
Êxodo 20.18-21

22 Estas palavras falou o SENHOR a toda a vossa congregação no monte, do meio do fogo, da nuvem e da escuridade, com grande voz, e nada acrescentou. Tendo-as escrito em duas tábuas de pedra, deu-mas a mim.

22 Šiuos žodžius – šiuos ir nieko daugiau – VIEŠPATS galingu balsu tarė visai jūsų bendrijai prie kalno iš ugnies ir iš tamsaus debesies. Jis užrašė juos ant dviejų akmens plokščių ir davė jas man.

23 Sucedeu que, ouvindo a voz do meio das trevas, enquanto ardia o monte em fogo, vos achegastes a mim, todos os cabeças das vossas tribos e vossos anciãos,

23 Girdėdami tą balsą iš tamsumos, kalnui skendint ugnyje, jūs atėjote pas mane, – visi jūsų giminių vadai ir visi jūsų seniūnai, –

24 e dissestes: Eis aqui o SENHOR, nosso Deus, nos fez ver a sua glória e a sua grandeza, e ouvimos a sua voz do meio do fogo; hoje, vimos que Deus fala com o homem, e este permanece vivo.

24 ir sakėte: 'Štai VIEŠPATS, mūsų Dievas, ką tik mums parodė savo šlovę ir didybę, ir mes girdėjome jo balsą iš ugnies. Šiandien patyrėme, kad žmogus gali išlikti gyvas, nors jam yra kalbėjęs Dievas.

25 Agora, pois, por que morreríamos? Pois este grande fogo nos consumiria; se ainda mais ouvíssemos a voz do SENHOR, nosso Deus, morreríamos.

25 Tad kodėl turėtume dabar mirti? Juk suris mus ši baisi ugnis! Mes turėsime mirti, jei ilgiau klausysimės VIEŠPATIES, mūsų Dievo, balso.

[26] Porque quem há, de toda carne, que tenha ouvido a voz do Deus vivo falar do meio do fogo, como nós ouvimos, e permanecido vivo?

[26]Juk koks mirtingasis kada nors girdėjo gyvojo Dievo balsą iš ugnies, kaip kad mes girdėjome, ir išliko gyvas?

[27] Chega-te, e ouve tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus; e tu nos dirás tudo o que te disser o SENHOR, nosso Deus, e o ouviremos, e o cumpriremos.

[27]Verčiau tu prieik arčiau ir išgirsk visa, kąVIEŠPATS, mūsų Dievas, sakys. Tada pasakyk mums visa, ką VIEŠPATS, mūsų Dievas, bus tau sakęs, o mes klausysimės ir vykdysime'.

[28] Ouvindo, pois, o SENHOR as vossas palavras, quando me faláveis a mim, o SENHOR me disse: Eu ouvi as palavras deste povo, as quais te disseram; em tudo falaram eles bem.

[28]VIEŠPATS girdėjo jūsų žodžius, kai jūs man kalbėjote, ir tarė man: 'Girdėjau šių žmonių tau pasakytus žodžius. Visa, ką jie pasakė, gerai pasakyta.

[29] Quem dera que eles tivessem tal coração, que me temessem e guardassem em todo o tempo todos os meus mandamentos, para que bem lhes fosse a eles e a seus filhos, para sempre!

[29]O kad jie visada turėtų tokią širdį manęs bijoti ir laikytis visų mano įsakymų! Tada jiems ir jų vaikams sektųsi amžinai!

[30] Vai, dize-lhes: Tornai-vos às vossas tendas.

[30]Eik ir sakyk jiems: ‹Grįžkite į savo palapines›.

[31] Tu, porém, fica-te aqui comigo, e eu te direi todos os mandamentos, e estatutos, e juízos que tu lhes hás de ensinar que cumpram na terra que eu lhes darei para possuí-la.

[31]Bet pats pasilik čia su manimi, tau paskelbsiu visus įsakymus – įstatus ir įsakus, – kad tu išmokytum juos tai vykdyti krašte, kurį duodu jiems paveldėti'.

[32] Cuidareis em fazerdes como vos mandou o SENHOR, vosso Deus; não vos desviareis, nem para a direita, nem para a esquerda.

[32]Todėl stenkitės elgtis, kaip VIEŠPATS yra jums įsakęs. Nenukrypkite nei į dešinę, nei į kairę.

[33] Andareis em todo o caminho que vos manda o SENHOR, vosso Deus, para que vivais, bem vos suceda, e prolongueis os dias na terra que haveis de possuir.

[33]Tiksliai sekite visą kelią, kurį VIEŠPATS, jūsų Dievas, jums įsakė, kad klestėtumėte ir jums sektųsi, kad ilgai gyventumėte krašte, kurį paveldėsite.

Deuteronômio 6

Pakartoto Įstatymo 6

O fim da lei é a obediência

1 Estes, pois, são os mandamentos, os estatutos e os juízos que mandou o SENHOR, teu Deus, se te ensinassem, para que os cumprisses na terra a que passas para a possuir;

1Štai tas įsakymas, tie įstatai ir įsakai, kurių VIEŠPATS, jūsų Dievas, įsakė man jus mokyti, kad vykdytumėte juos krašte, kurio einate paveldėti,

2 para que temas ao SENHOR, teu Deus, e guardes todos os seus estatutos e mandamentos que eu te ordeno, tu, e teu filho, e o filho de teu filho, todos os dias da tua vida; e que teus dias sejam prolongados.

2idant tu, tavo vaikai ir vaikų vaikai pagarbiai bijotų VIEŠPATIES, savo Dievo, visas dienas ir laikytųsi visų jo įstatų ir įsakymų, kuriuos tau įsakau, ir ilgai išsilaikytumei.

3 Ouve, pois, ó Israel, e atenta em os cumprires, para que bem te suceda, e muito te multipliques na terra que mana leite e mel, como te disse o SENHOR, Deus de teus pais.

3Klausykis, Izraeli, laikykis jų ištikimai, kad tau gerai sektųsi ir didžiai daugintumeisi krašte, tekančiame pienu ir medumi, kaipVIEŠPATS, tavo protėvių Dievas, yra tau pažadėjęs.

Didysis įsakymas

4 Ouve, Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR.

4Klausykis, Izraeli! VIEŠPATS yra mūsų Dievas, vien tik VIEŠPATS.

5 Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma e de toda a tua força.

5Mylėsi Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visomis jėgomis.

6 Estas palavras que, hoje, te ordeno estarão no teu coração;

6Paimk į širdį šiuos žodžius, kuriuos tau šiandien įsakau.

7 tu as inculcarás a teus filhos, e delas falarás assentado em tua casa, e andando pelo caminho, e ao deitar-te, e ao levantar-te.

7Įdiek juos savo vaikams. Kartok juos, kai esi namie ir kai keliauji, kai guliesi ir kai keliesi.

8 Também as atarás como sinal na tua mão, e te serão por frontal entre os olhos.

8Prisirišk juos kaip ženklą ant rankos. Tebūna jie kaip žymė tau ant kaktos.

9 E as escreverás nos umbrais de tua casa e nas tuas portas.

9Užsirašyk juos ant durų staktos savo namuose ir ant vartų.

Neužmiršk Viešpaties!

10 Havendo-te, pois, o SENHOR, teu Deus, introduzido na terra que, sob juramento, prometeu a teus pais, Abraão, Isaque e

10Kai VIEŠPATS, tavo Dievas, bus įvedęs tave į kraštą, kurį jis prisiekė duoti tavo protėviams Abraomui, Izaokui ir Jokūbui,

Jacó, te daria, grandes e boas cidades, que tu não edificaste;

kraštą su turtingais ir dideliais miestais, kurių tu nestatei,

11 e casas cheias de tudo o que é bom, casas que não encheste; e poços abertos, que não abriste; vinhais e olivais, que não plantaste; e, quando comeres e te fartares,

11su namais, pilnais visokiausių gėrybių, kurių tu nekrovei, su iškirstomis vandens talpyklomis, kurių tu nekirtai, su vynuogynais bei alyvmedžių miškeliais, kurių tu nesodinai; kai būsi sočiai pavalgęs,

12 guarda-te, para que não esqueças o SENHOR, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

12rūpinkis neužmiršti VIEŠPATIES, išvedusio tave iš Egipto žemės, iš vergijos namų.

13 O SENHOR, teu Deus, temerás, a ele servirás, e, pelo seu nome, jurarás.

13Bijosi tik VIEŠPATIES, savo Dievo, jam tarnausi ir tik jo vardu prisieksi.

14 Não seguirás outros deuses, nenhum dos deuses dos povos que houver à roda de ti,

14Neisite paskui kitus dievus, paskui savo kaimynystės tautų dievus,

15 porque o SENHOR, teu Deus, é Deus zeloso no meio de ti, para que a ira do SENHOR, teu Deus, se não acenda contra ti e te destrua de sobre a face da terra.

15nes VIEŠPATS, tavo Dievas, esantis su tavimi, yra pavydulingas Dievas, kad neužsidegtų ant tavęs įniršis VIEŠPATIES, tavo Dievo, ir nenušluotų tavęs nuo žemės paviršiaus.

16 Não tentarás o SENHOR, teu Deus, como o tentaste em Massá.

16Negundykite VIEŠPATIES, savo Dievo, kaip gundėte prie Masos.

17 Diligentemente, guardarás os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e os seus testemunhos, e os seus estatutos que te ordenou.

17Stenkitės ištikimai laikytis VIEŠPATIES, jūsų Dievo, duotų įsakymų, taisyklių ir įstatų.

18 Farás o que é reto e bom aos olhos do SENHOR, para que bem te suceda, e entres, e possuas a boa terra a qual o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais,

18Daryk, kas teisu ir gera VIEŠPATIES akyse, idant tau sektųsi, kad įžengtumei ir paveldėtumei puikųjį kraštą, kurį VIEŠPATS tavo protėviams prisiekė duoti,

19 lançando todos os teus inimigos de diante de ti, como o SENHOR tem dito.

19nuvydamas tau nuo kelio visus tavo priešus, kaip VIEŠPATS yra tau pažadėjęs.

20 Quando teu filho, no futuro, te perguntar, dizendo: Que significam os

20Kai tavo vaikai ateityje klaus, tardami: ‘Ką reiškia tos taisyklės, tie įsakai ir įstatai,

testemunhos, e estatutos, e juízos que o SENHOR, nosso Deus, vos ordenou?

[21] Então, dirás a teu filho: Éramos servos de Faraó, no Egito; porém o SENHOR de lá nos tirou com poderosa mão.

[22] Aos nossos olhos fez o SENHOR sinais e maravilhas, grandes e terríveis, contra o Egito e contra Faraó e toda a sua casa;

[23] e dali nos tirou, para nos levar e nos dar a terra que sob juramento prometeu a nossos pais.

[24] O SENHOR nos ordenou cumpríssemos todos estes estatutos e temêssemos o SENHOR, nosso Deus, para o nosso perpétuo bem, para nos guardar em vida, como tem feito até hoje.

[25] Será por nós justiça, quando tivermos cuidado de cumprir todos estes mandamentos perante o SENHOR, nosso Deus, como nos tem ordenado.

Deuteronômio 7

Admoestações contra a infidelidade
Êxodo 34.10-17

[1] Quando o SENHOR, teu Deus, te introduzir na terra a qual passas a possuir, e tiver lançado muitas nações de diante de ti, os heteus, e os girgaseus, e os amorreus, e os cananeus, e os ferezeus, e os heveus, e os jebuseus, sete nações mais numerosas e mais poderosas do que tu;

[2] e o SENHOR, teu Deus, as tiver dado diante de ti, para as ferir, totalmente as destruirás; não farás com elas aliança, nem terás piedade delas;

kuriuos VIEŠPATS, mūsų Dievas, jums įsakė?' –

[21]savo vaikams atsakysi: 'Mes buvome faraono vergai Egipte, bet VIEŠPATS galinga ranka išvedė iš Egipto.

[22]Mūsų akyse VIEŠPATS padarė ženklų ir nuostabių bei baisių darbų prieš faraoną ir jo dvarą Egipte.

[23]Iš ten mus išvedė, idant įvestų ir duotų mums kraštą, priesaika pažadėtą mūsų protėviams.

[24]TadaVIEŠPATS mums įsakė vykdyti visus šiuos įstatus, bijoti VIEŠPATIESamžinam mūsų labui, idant išliktume gyvi, kaip šiandien ir yra.

[25]Jei stengsimės ištikimai vykdyti visą šį įsakymą VIEŠPATIES, mūsų Dievo, akivaizdoje, kaip jis mums yra įsakęs, būsime teisūs'.

Pakartoto Įstatymo 7

Pagonių sunaikinimas

[1]Kai VIEŠPATS, tavo Dievas, bus tave įvedęs į kraštą, kurio paveldėti eini, ir bus išvaręs daug tautų – hetitus, girgašus, amoritus, kanaaniečius, perizus, hivus ir jebusiečius, septynias tautas, daug galingesnes už tave, –

[2]kaiVIEŠPATS, tavo Dievas, bus tau juos atidavęs, ir tu juos nugalėsi, turėsi juos skirti sunaikinti. Nesudaryk su jais sandoros ir nepasigailėk jų.

[3] nem contrairás matrimônio com os filhos dessas nações; não darás tuas filhas a seus filhos, nem tomarás suas filhas para teus filhos;

[3]Nesimaišyk su jais vedybomis, atiduodamas savo dukteris jų sūnums ar imdamas jų dukteris savo sūnums,

[4] pois elas fariam desviar teus filhos de mim, para que servissem a outros deuses; e a ira do SENHOR se acenderia contra vós outros e depressa vos destruiria.

[4]nes tai nugręš tavo vaikus nuo manęs tarnauti kitiems dievams. Tuomet VIEŠPATIES įniršis suliepsnos ant tavęs, ir jis nedelsdamas tave sunaikins.

[5] Porém assim lhes fareis: derribareis os seus altares, quebrareis as suas colunas, cortareis os seus postes-ídolos e queimareis as suas imagens de escultura.

[5]Jūs turite su jais šitaip pasielgti: sugriaukite jų aukurus, sudaužykite jų šventuosius akmenis, iškirskite jų stulpus ir sudeginkite jų stabus ugnyje,

[6] Porque tu és povo santo ao SENHOR, teu Deus; o SENHOR, teu Deus, te escolheu, para que lhe fosses o seu povo próprio, de todos os povos que há sobre a terra.

[6]nes tu esi VIEŠPAČIUI, savo Dievui, pašvęsta tauta. VIEŠPATS, tavo Dievas, išsirinko tave iš visų žemės tautų būti jo branginama tauta.

[7] Não vos teve o SENHOR afeição, nem vos escolheu porque fôsseis mais numerosos do que qualquer povo, pois éreis o menor de todos os povos,

[7]Ne dėl to, kad būtumėte buvę gausesni už bet kokią kitą tautą, VIEŠPATSpamilo jus ir išsirinko, nes jūs buvote skaičiumi mažiausi iš visų tautų.

[8] mas porque o SENHOR vos amava e, para guardar o juramento que fizera a vossos pais, o SENHOR vos tirou com mão poderosa e vos resgatou da casa da servidão, do poder de Faraó, rei do Egito.

[8]VIEŠPATS mylėjo jus ir laikėsi priesaikos, kurią buvo davęs tavo protėviams, VIEŠPATS išvedė jus galinga ranka ir atpirko tave iš vergijos namų, iš faraono, Egipto karaliaus, rankos.

[9] Saberás, pois, que o SENHOR, teu Deus, é Deus, o Deus fiel, que guarda a aliança e a misericórdia até mil gerações aos que o amam e cumprem os seus mandamentos;

[9]Todėl žinok, kad VIEŠPATS, tavo Dievas, yra Dievas – ištikimas Dievas, kuris ištikimai laikosi Sandoros su jį mylinčiais ir vykdančiais jo įsakymus ligi tūkstantosios kartos,

[10] e dá o pago diretamente aos que o odeiam, fazendo-os perecer; não será demorado para com o que o odeia; prontamente, lho retribuirá.

[10]bet nedelsia atlyginti sunaikinimu to, kuris jį atmeta. Su tokiu jis nedelsia ir tuojau pat jam atlygina.

11 Guarda, pois, os mandamentos, e os estatutos, e os juízos que hoje te mando cumprir.

Bênçãos decorrentes da obediência

Levítico 26.3-13; Deuteronômio 28.1-14

12 Será, pois, que, se, ouvindo estes juízos, os guardares e cumprires, o SENHOR, teu Deus, te guardará a aliança e a misericórdia prometida sob juramento a teus pais;

13 ele te amará, e te abençoará, e te fará multiplicar; também abençoará os teus filhos, e o fruto da tua terra, e o teu cereal, e o teu vinho, e o teu azeite, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas, na terra que, sob juramento a teus pais, prometeu dar-te.

14 Bendito serás mais do que todos os povos; não haverá entre ti nem homem, nem mulher estéril, nem entre os teus animais.

15 O SENHOR afastará de ti toda enfermidade; sobre ti não porá nenhuma das doenças malignas dos egípcios, que bem sabes; antes, as porá sobre todos os que te odeiam.

16 Consumirás todos os povos que te der o SENHOR, teu Deus; os teus olhos não terão piedade deles, nem servirás a seus deuses, pois isso te seria por ciladas.

17 Se disseres no teu coração: Estas nações são mais numerosas do que eu; como poderei desapossá-las?

18 Delas não tenhas temor; lembrar-te-ás do que o SENHOR, teu Deus, fez a Faraó e a todo o Egito;

11Tad laikykis uoliai įsakymo – įstatų ir įsakų, kuriuos šiandien įsakau tau vykdyti.

Klusnumas teiks palaimą

12Jei laikysitės šių įsakų, ištikimai juos vykdydami, VIEŠPATS, tavo Dievas, ištikimai laikysis su tavimi sudarytos Sandoros, kurią prisiekė tavo protėviams.

13Mylės tave, laimins tave ir padaugins tave. Laimins tavo įsčių vaisių ir tavo žemės derlių, tavo grūdus, naują vyną ir aliejų, tavo galvijų prieauglį ir avių jaunikliu s krašte, kurį tavo protėviams prisiekė tau duoti.

14Tu būsi palaimintas labiau negu visos kitos tautos: nebus nei bevaisio, nei bevaisės tarp jūsų ar tarp jūsų galvijų.

15VIEŠPATS atitolins nuo tavęs visas ligas. Jokiomis piktomis Egipto negaliomis, apie kurias tu žinai, jis tavęs nevargins, bet kirs jomis visiems, kurie tavęs nekenčia.

16Nerodydamas gailesčio, sunaikinsi visas tautas, kurias VIEŠPATS, tavo Dievas, tau atiduoda. Kitiems dievams netarnausi, nes tau tai būtų žabangos.

17Jei sakytumei širdyje: ‘Anos tautos gausesnės už mane, kaip aš galiu jas išvaryti?’ –

18nebijok jų! Tik atsimink, ką VIEŠPATS, tavo Dievas, padarė faraonui ir visam Egiptui,

[19] das grandes provas que viram os teus olhos, e dos sinais, e maravilhas, e mão poderosa, e braço estendido, com que o SENHOR, teu Deus, te tirou; assim fará o SENHOR, teu Deus, com todos os povos, aos quais temes.

[19]tas didžiąsias rykštes, kurias matei savo akimis, ženklus bei nuostabius darbus ir galingai pakeltą ranką, kuria VIEŠPATS, tavo Dievas, tave išvedė. VIEŠPATS, tavo Dievas, padarys tą pat ir visoms tautoms, kurių baiminiesi.

[20] Além disso, o SENHOR, teu Deus, mandará entre eles vespões, até que pereçam os que ficarem e se esconderem de diante de ti.

[20]Be to, VIEŠPATS, tavo Dievas, siųs jiems marą, kolei net išlikusieji ir bėgliai bus sunaikinti.

[21] Não te espantes diante deles, porque o SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, Deus grande e temível.

[21]Tenebūna tau jų baisu, nesVIEŠPATS, tavo Dievas, esantis su tavimi, yra didis ir baisus Dievas.

[22] O SENHOR, teu Deus, lançará fora estas nações, pouco a pouco, de diante de ti; não poderás destruí-las todas de pronto, para que as feras do campo se não multipliquem contra ti.

[22]VIEŠPATS, tavo Dievas, išvarys tas tautas pamažu. Jų pribaigti iš karto tu negali, kad kartais nepadaugėtų laukinių žvėrių tavo nelaimei.

[23] Mas o SENHOR, teu Deus, tas entregará e lhes infligirá grande confusão, até que sejam destruídas.

[23]BetVIEŠPATS, tavo Dievas, juos tau atiduos ir glumins klaiku, kol jie bus išnaikinti.

[24] Entregar-te-á também nas mãos os seus reis, para que apagues o nome deles de debaixo dos céus; nenhum homem poderá resistir-te, até que os destruas.

[24]Jų karalius jis įduos tau į rankas, išdildysi jų vardus po dangumi; niekas nepajėgs tau priešintis, kol juos sunaikinsi.

[25] As imagens de escultura de seus deuses queimarás; a prata e o ouro que estão sobre elas não cobiçarás, nem os tomarás para ti, para que te não enlaces neles; pois são abominação ao SENHOR, teu Deus.

[25]Sumesi į ugnį jų stabus. Negeisi ant jų esančio sidabro ar aukso ir neimsi, kad nebūtumei jo įviliotas į žabangas, nes tai bjaurus dalykas VIEŠPAČIUI, tavo Dievui.

[26] Não meterás, pois, coisa abominável em tua casa, para que não sejas amaldiçoado, semelhante a ela; de todo, a detestarás e, de todo, a abominarás, pois é amaldiçoada.

[26]Nenešk jokio bjauraus daikto į savo namus, nes ir tu, kaip jis, būsi atiduotas sunaikinti. Turi juo šlykštėtis ir bjaurėtis, nes tai atiduota sunaikinti.

Deuteronômio 8

Exortação a ter em memória os benefícios do SENHOR

1 Cuidareis de cumprir todos os mandamentos que hoje vos ordeno, para que vivais, e vos multipliqueis, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR prometeu sob juramento a vossos pais.

2 Recordar-te-ás de todo o caminho pelo qual o SENHOR, teu Deus, te guiou no deserto estes quarenta anos, para te humilhar, para te provar, para saber o que estava no teu coração, se guardarias ou não os seus mandamentos.

3 Ele te humilhou, e te deixou ter fome, e te sustentou com o maná, que tu não conhecias, nem teus pais o conheciam, para te dar a entender que não só de pão viverá o homem, mas de tudo o que procede da boca do SENHOR viverá o homem.

4 Nunca envelheceu a tua veste sobre ti, nem se inchou o teu pé nestes quarenta anos.

5 Sabe, pois, no teu coração, que, como um homem disciplina a seu filho, assim te disciplina o SENHOR, teu Deus.

6 Guarda os mandamentos do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos e o temeres;

7 porque o SENHOR, teu Deus, te faz entrar numa boa terra, terra de ribeiros de águas, de fontes, de mananciais

Pakartoto Įstatymo 8

Dievas rūpinasi savo tauta

1Viso šio įsakymo, kurį šiandien tau duodu, turite ištikimai laikytis, kad klestėtumėte ir daugėtumėte bei pajėgtumėte įžengti ir paveldėti kraštą, kurį VIEŠPATS priesaika pažadėjo jūsų protėviams.

2Atsimink tą ilgą kelią, kuriuo tave vedė VIEŠPATS, tavo Dievas, per tuos keturiasdešimt metų dykumoje, idant padarytų tave nuolankų, bandydamas sužinoti, kas tavo širdyje, ar tu laikysiesi jo įsakymų, ar ne.

3Jis darė tave nuolankų, leisdamas tau paalkti, paskui maitindamas tave mana, kurios nei jūs, nei jūsų protėviai nežinojote, idant tave pamokytų, kad žmogus gyvas ne vien duona, bet gyvena kiekvienu žodžiu, išeinančiu iš VIEŠPATIES lūpų.

4Per tuos keturiasdešimt metų drabužiai ant tavo nugaros nesusinešiojo ir tavo kojos nesutino.

5Tad žinok savo širdyje, kad VIEŠPATS, tavo Dievas, baudžia tave, kaip žmogus baudžia savo sūnų.

6Todėl laikykis VIEŠPATIES, savo Dievo, įsakymų, eidamas jo keliais ir pagarbiai bijodamas jo,

7nesVIEŠPATS, tavo Dievas, veda tave į puikų kraštą – kraštą upelių, šaltinių ir vandens, trykštančio slėniuose ir kalvose,

profundos, que saem dos vales e das montanhas;

8 terra de trigo e cevada, de vides, figueiras e romeiras; terra de oliveiras, de azeite e mel;

8kraštą kviečių ir miežių, vynmedžių, figmedžių ir granatmedžių, kraštą alyvmedžių ir medaus,

9 terra em que comerás o pão sem escassez, e nada te faltará nela; terra cujas pedras são ferro e de cujos montes cavarás o cobre.

9kraštą, kur galėsi valgyti duonos nestokodamas, kur jums nieko netrūks, kraštą su rūdingomis uolomis, iš kurio kalvų galėsi išgauti vario.

10 Comerás, e te fartarás, e louvarás o SENHOR, teu Deus, pela boa terra que te deu.

10Kai būsi ligi soties privalgęs, šlovink VIEŠPATĮ, savo Dievą, už puikųjį kraštą, kurį jis tau yra davęs.

11 Guarda-te não te esqueças do SENHOR, teu Deus, não cumprindo os seus mandamentos, os seus juízos e os seus estatutos, que hoje te ordeno;

11Žiūrėk, kad neužmirštum VIEŠPATIES, savo Dievo, ir laikykis jo įsakymų, įsakų ir įstatų, kuriuos aš tau šiandien įsakau.

12 para não suceder que, depois de teres comido e estiveres farto, depois de haveres edificado boas casas e morado nelas;

12Kai būsi sočiai pavalgęs, pasistatęs gerus namus ir juose gyvensi,

13 depois de se multiplicarem os teus gados e os teus rebanhos, e se aumentar a tua prata e o teu ouro, e ser abundante tudo quanto tens,

13kai tavo galvijų bandų ir avių kaimenių bus padaugėję, tavo sidabro ir aukso pagausėję, ir visa, kas tau priklauso, bus suklestėję,

14 se eleve o teu coração, e te esqueças do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão,

14saugokis, kad tavo širdis neišpuiktų ir neužmirštų VIEŠPATIES, savo Dievo, išvedusio tave iš Egipto žemės, iš vergijos namų,

15 que te conduziu por aquele grande e terrível deserto de serpentes abrasadoras, de escorpiões e de secura, em que não havia água; e te fez sair água da pederneira;

15vedusio per plačią ir baisią dykumą su jos ugningais žalčiais ir skorpionais, per išdegusią ir be jokio vandens žemę, davusio tau vandens iš titnago uolos

16 que no deserto te sustentou com maná, que teus pais não conheciam; para te

16ir maitinusio tave mana, tavo protėviams nežinomu maistu, idant

humilhar, e para te provar, e, afinal, te fazer bem.

[17] Não digas, pois, no teu coração: A minha força e o poder do meu braço me adquiriram estas riquezas.

[18] Antes, te lembrarás do SENHOR, teu Deus, porque é ele o que te dá força para adquirires riquezas; para confirmar a sua aliança, que, sob juramento, prometeu a teus pais, como hoje se vê.

[19] Se te esqueceres do SENHOR, teu Deus, e andares após outros deuses, e os servires, e os adorares, protesto, hoje, contra vós outros que perecereis.

[20] Como as nações que o SENHOR destruiu de diante de vós, assim perecereis; porquanto não quisestes obedecer à voz do SENHOR, vosso Deus.

padarytų tave nuolankų ir išbandytų tik tavo ateities labui.

[17]Nesakyk sau širdyje: 'Mano paties galybe ir mano paties rankų jėgomis sukrauti šie turtai'.

[18]Atsimink, kad VIEŠPATS, tavo Dievas, yra tas, kuris tau duoda galybę būti turtingam, idant patvirtintų savo Sandorą, kurią prisiekė tavo protėviams, kaip jis šiandien ir daro.

[19]Bet jei tu, užmiršęs VIEŠPATĮ, savo Dievą, eisi paskui kitus dievus jiems tarnauti ir jų garbinti, šiandien įspėju jus, kad tikrai pražūsite.

[20]Jūs žūsite kaip tautos, kurias VIEŠPATS naikina jūsų akivaizdoje, nes neklausėte VIEŠPATIES, savo Dievo, balso.

Deuteronômio 9

Moisés lembra aos israelitas o socorro divino

[1] Ouve, ó Israel, tu passas, hoje, o Jordão para entrares a possuir nações maiores e mais fortes do que tu; cidades grandes e amuralhadas até aos céus;

[2] povo grande e alto, filhos dos anaquins, que tu conheces e de que já ouvistes: Quem poderá resistir aos filhos de Enaque?

[3] Sabe, pois, hoje, que o SENHOR, teu Deus, é que passa adiante de ti; é fogo que consome, e os destruirá, e os subjugará diante de ti; assim, os desapossarás e, depressa, os farás perecer, como te prometeu o SENHOR.

Pakartoto Įstatymo 9

Ne dėl Izraelio teisumo

[1]Klausykis, Izraeli! Šiandien tu pereini Jordaną, kad įžengtum ir paveldėtum tautas, gausesnes ir galingesnes už save, didelius miestus, įtvirtintus mūrais iki padangių,

[2]stiprią ir aukštaūgę tautą, Anako palikuonis, kuriuos pažįsti. Girdėjai, kas apie juos sakoma: 'Kas gali priešintis anakiečiams?'

[3]Tad žinok šiandien, kad VIEŠPATS, tavo Dievas, praeina pirma tavęs kaip naikinanti ugnis; jis juos nugalės. Jis paklupdys juos tavo akivaizdoje, idant galėtumei juos paveldėti ir greitai

sunaikinti, kaip VIEŠPATS yra tau pažadėjęs.

[4] Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, os tiver lançado de diante de ti, não digas no teu coração: Por causa da minha justiça é que o SENHOR me trouxe a esta terra para a possuir, porque, pela maldade destas gerações, é que o SENHOR as lança de diante de ti.

[4]Kai VIEŠPATS, tavo Dievas, bus nuvijęs juos tau nuo kelio, nesakyk sau širdyje: ‘Dėl mano teisumo VIEŠPATS atvedė mane paveldėti šio krašto’, nes iš tikrųjų dėl tų tautų nedorumo VIEŠPATS išvaro juos tavo akivaizdoje.

[5] Não é por causa da tua justiça, nem pela retitude do teu coração que entras a possuir a sua terra, mas pela maldade destas nações o SENHOR, teu Deus, as lança de diante de ti; e para confirmar a palavra que o SENHOR, teu Deus, jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

[5]Ne dėl savo teisumo ar savo širdies sąžiningumo įžengi paveldėti jų krašto, bet dėl jų nedorumo VIEŠPATS išvaro juos tavo akivaizdoje, idant įvykdytų pažadą, kurį davė prisiekdamas tavo protėviams – Abraomui, Izaokui ir Jokūbui.

As infidelidades de Israel

Êxodo 32.1-20

[6] Sabe, pois, que não é por causa da tua justiça que o SENHOR, teu Deus, te dá esta boa terra para possuí-la, pois tu és povo de dura cerviz.

[6]Tad žinok, kad VIEŠPATS, tavo Dievas, duoda tau šį kraštą paveldėti ne dėl tavo teisumo, nes esi kietasprandė tauta.

Aukso veršis

[7] Lembrai-vos e não vos esqueçais de que muito provocastes à ira o SENHOR, vosso Deus, no deserto; desde o dia em que saístes do Egito até que chegastes a este lugar, rebeldes fostes contra o SENHOR;

[7]Atsimink ir neužmiršk, kaip supykdei VIEŠPATĮ, savo Dievą, dykumoje. Nuo tos dienos, kai išėjai iš Egipto žemės, iki atėjote į šią vietą, maištavote prieš VIEŠPATĮ.

[8] pois, em Horebe, tanto provocastes à ira o SENHOR, que a ira do SENHOR se acendeu contra vós para vos destruir.

[8]Net prie Horebo supykdėte VIEŠPATĮ, ir VIEŠPATS taip įniršo, jog buvo pasirengęs jus sunaikinti.

[9] Subindo eu ao monte a receber as tábuas de pedra, as tábuas da aliança que o SENHOR fizera convosco, fiquei no monte quarenta dias e quarenta noites; não comi pão, nem bebi água.

[9]Užkopęs ant kalno paimti akmens plokščių, plokščių Sandoros, kurią VIEŠPATS sudarė su jumis, išbuvau ant kalno keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų, nevalgydamas duonos ir negerdamas vandens.

[10] Deu-me o SENHOR as duas tábuas de pedra, escritas com o dedo de Deus; e, nelas, estavam todas as palavras segundo o SENHOR havia falado convosco no monte, do meio do fogo, estando reunido todo o povo.

[10]VIEŠPATS davė man dvi akmens plokštes, rašytas Dievo pirštu, su tais pačiais žodžiais, kuriuos buvo pasakęs jums iš ugnies prie kalno sueigos dieną.

[11] Ao fim dos quarenta dias e quarenta noites, o SENHOR me deu as duas tábuas de pedra, as tábuas da aliança.

[11]Praėjus keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų, VIEŠPATS davė man dvi akmens plokštes – Sandoros plokštes.

[12] E o SENHOR me disse: Levanta-te, desce depressa daqui, porque o teu povo, que tiraste do Egito, já se corrompeu; cedo se desviou do caminho que lhe ordenei; imagem fundida para si fez.

[12]Tada VIEŠPATS tarė man: ‘Skubėk, tuojau pat leiskis iš čia žemyn, nes tavo žmonės, kuriuos išvedei iš Egipto, nedorai elgiasi. Jie veikiai suskubo pasukti iš kelio, kuriuo eiti buvau jiems įsakęs, ir pasidarė sau nuliedintą stabą’.

[13] Falou-me ainda o SENHOR, dizendo: Atentei para este povo, e eis que ele é povo de dura cerviz.

[13]Be to, VIEŠPATS pridūrė: ‘Dabar matau, kad ši tauta tikrai yra kietasprandė tauta.

[14] Deixa-me que o destrua e apague o seu nome de debaixo dos céus; e te faça a ti nação mais forte e mais numerosa do que esta.

[14]Tad palik dabar mane vieną, kad galėčiau juos sunaikinti, ištrindamas jų vardą po dangumi. Iš tavęs padarysiu galingesnę ir gausesnę už juos tautą’.

[15] Então, me virei e desci do monte; e o monte ardia em fogo; as duas tábuas da aliança estavam em ambas as minhas mãos.

[15]Apsisukau ir leidausi žemyn nuo kalno. Kalnas liepsnojo ugnyje. Abiem rankomis laikiau dvi Sandoros plokštes.

[16] Olhei, e eis que havíeis pecado contra o SENHOR, vosso Deus; tínheis feito para vós outros um bezerro fundido; cedo vos desviastes do caminho que o SENHOR vos ordenara.

[16]Tada pamačiau, kad jūs iš tikrųjų nusidėjote VIEŠPAČIUI, savo Dievui, nusiliedindami veršio atvaizdą. Jūs buvote veikiai suskubę pasukti iš kelio, kuriuo eiti VIEŠPATS buvo jums įsakęs.

[17] Então, peguei as duas tábuas, e as arrojei das minhas mãos, e as quebrei ante os vossos olhos.

[17]Paėmęs abi plokštes, sviedžiau jas abiem rankomis nuo savęs ir sudaužiau jūsų akyse.

[18] Prostrado estive perante o SENHOR, como dantes, quarenta dias e quarenta noites; não comi pão e não bebi água, por causa de todo o vosso pecado que havíeis cometido, fazendo mal aos olhos do SENHOR, para o provocar à ira.

[19] Pois temia por causa da ira e do furor com que o SENHOR tanto estava irado contra vós outros para vos destruir; porém ainda esta vez o SENHOR me ouviu.

[20] O SENHOR se irou muito contra Arão para o destruir; mas também orei por Arão ao mesmo tempo.

[21] Porém tomei o vosso pecado, o bezerro que tínheis feito, e o queimei, e o esmaguei, moendo-o bem, até que se desfez em pó; e o seu pó lancei no ribeiro que descia do monte.

[22] Também em Taberá, em Massá e em Quibrote-Hataavá provocastes muito a ira do SENHOR.

[23] Quando também o SENHOR vos enviou de Cades-Barnéia, dizendo: Subi e possuí a terra que vos dei, rebeldes fostes ao mandado do SENHOR, vosso Deus, e não o crestes, e não obedecestes à sua voz.

[24] Rebeldes fostes contra o SENHOR, desde o dia em que vos conheci.

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.11-14,30-35

[25] Prostrei-me, pois, perante o SENHOR e, quarenta dias e quarenta noites, estive prostrado; porquanto o SENHOR dissera que vos queria destruir.

[18]Tada gulėjau kniūbsčias prieš VIEŠPATĮketuriasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų, kaip anksčiau, nevalgydamas duonos ir negerdamas vandens, dėl sunkios jūsų nuodėmės, kuria buvote nusidėję, darydami, kas nedora VIEŠPATIES akyse, ir jį pykdydami.

[19]Man buvo baisu dėl VIEŠPATIES degančio pykčio jums, skatinusio jį sunaikinti jus. Bet VIEŠPATS išklausė manęs ir šį kartą.

[20]Be to, VIEŠPATS buvo taip supykęs ant Aarono, kad buvo pasirengęs jį sunaikinti, bet aš užtariau ir jį tuo metu.

[21]Tada, paėmęs jūsų nuodėmės darbą – tą veršį, sudeginau jį ugnyje, sutrupinau į šipulius ir sutrynęs į smulkiausias dulkes išbarsčiau dulkes į upelį, tekantį nuo kalno.

[22]Ir prie Taberos, ir prie Masos, ir prie Kibrot Taavos pykdėte VIEŠPATĮ.

[23]O kai VIEŠPATS siuntė jus iš Kadeš Barnėjos, sakydamas: ‘Keliaukite ir paveldėkite kraštą, kurį esu jums davęs’, jūs maištavote prieš VIEŠPATIES, savo Dievo, įsakymą, nepasitikėdami juo ir nepaklusdami jam.

[24]Jūs esate maištavę prieš VIEŠPATĮ nuo tos dienos, kai jis jus pažino.

[25]Todėl anas keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų aš gulėjau kniūbsčias prieš VIEŠPATĮ; gulėjau

kniūbsčias, nes VIEŠPATS ketino jus sunaikinti.

[26] Orei ao SENHOR, dizendo: Ó SENHOR Deus! Não destruas o teu povo e a tua herança, que resgataste com a tua grandeza, que tiraste do Egito com poderosa mão.

[26]Meldžiausi VIEŠPAČIUI ir sakiau: ‘Viešpatie DIEVE, nesunaikink savo tautos, kurią atpirkai savo didybe ir išvedei iš Egipto galinga ranka.

[27] Lembra-te dos teus servos Abraão, Isaque e Jacó; não atentes para a dureza deste povo, nem para a sua maldade, nem para o seu pecado,

[27]Prisimink savo tarnus – Abraomą, Izaoką ir Jokūbą ir nepaisyk, kad ši tauta yra kietasprandė, nedora ir nuodėminga.

[28] para que o povo da terra donde nos tiraste não diga: Não tendo podido o SENHOR introduzi-los na terra de que lhes tinha falado e porque os aborrecia, os tirou para matá-los no deserto.

[28]Antraip žmonės krašte, iš kurio mus išvedei, sakys: ‹Dėl to, kad VIEŠPATS buvo bejėgis įvesti juos į pažadėtą kraštą, ir dėl to, kad jų nekentė, jis išvedė juos, kad išmirtų dykumoje›.

[29] Todavia, são eles o teu povo e a tua herança, que tiraste com a tua grande força e com o braço estendido.

[29]Juk jie galų gale yra tavo tauta, kurią išvedei savo didinga jėga ir pakelta ranka’.

Deuteronômio 10

As segundas tábuas da lei

[1] Naquele tempo, me disse o SENHOR: Lavra duas tábuas de pedra, como as primeiras, e sobe a mim ao monte, e faze uma arca de madeira.

[2] Escreverei nas duas tábuas as palavras que estavam nas primeiras que quebraste, e as porás na arca.

[3] Assim, fiz uma arca de madeira de acácia, lavrei duas tábuas de pedra, como as primeiras, e subi ao monte com as duas tábuas na mão.

[4] Então, escreveu o SENHOR nas tábuas, segundo a primeira escritura, os dez mandamentos que ele vos falara no dia da

Pakartoto Įstatymo 10

Naujos Įstatymo plokštės

[1]Tada VIEŠPATS tarė man: ‘Nusitašyk iš akmens dvi plokštes, tokias kaip pirmąsias, ir užkopk pas mane ant kalno; padirbk ir medžio skrynią.

[2]Aš įrašysiu ant plokščių žodžius, buvusius ant pirmųjų plokščių, kurias sudaužei, ir tu įdėsi jas į skrynią’.

[3]Padirbau skrynią iš akacijos medžio, nusitašiau dvi akmens plokštes, tokias kaip pirmąsias, ir užkopiau ant kalno su dviem plokštėmis rankose.

[4]Tada jis parašė ant plokščių, kaip anksčiau buvo parašęs, tuos pačius žodžius – Dešimt Įsakymų, kuriuos

congregação, no monte, no meio do fogo; e o SENHOR mas deu a mim.

VIEŠPATSbuvo paskelbęs jums iš ugnies ant kalno sueigos dieną, ir padavė jas man.

5 Virei-me, e desci do monte, e pus as tábuas na arca que eu fizera; e ali estão, como o SENHOR me ordenou.

5Apsisukęs nusileidau nuo kalno ir įdėjau plokštes į skrynią, kurią buvau padirbęs. Ir ten jos tebėra, kaip VIEŠPATS man įsakė.

Da vocação da tribo de Levi

6 Partiram os filhos de Israel de Beerote-Benê-Jaacã para Mosera. Ali faleceu Arão e ali foi sepultado. Eleazar, seu filho, oficiou como sacerdote em seu lugar.

6Izraelitai keliavo iš Beeroto Bene Jaakano į Moserą. Ten mirė Aaronas, ten buvo ir palaidotas; jo sūnus Eleazaras tapo kunigu vietoj jo.

7 Dali partiram para Gudgoda e de Gudgoda para Jotbatá, terra de ribeiros de águas.

7Iš čia jie keliavo į Gudgodą, o iš Gudgodos į Jotbatą – kraštą su tekančiais upeliais.

8 Por esse mesmo tempo, o SENHOR separou a tribo de Levi para levar a arca da Aliança do SENHOR, para estar diante do SENHOR, para o servir e para abençoar em seu nome até ao dia de hoje.

8Tuo metu VIEŠPATS atskyrė Levio giminę VIEŠPATIES Sandoros Skryniai nešti, būti VIEŠPATIES akivaizdoje bei jam tarnauti ir laiminti jo vardu, kaip šiandien ir daroma.

9 Pelo que Levi não tem parte nem herança com seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como o SENHOR, teu Deus, lhe tem prometido.

9Todėl Levis neturi dalies ar paveldo su savo broliais. Pats VIEŠPATS yra jo paveldas, kaip VIEŠPATS, tavo Dievas, yra apie juos kalbėjęs.

10 Permaneci no monte, como da primeira vez, quarenta dias e quarenta noites; o SENHOR me ouviu ainda por esta vez; não quis o SENHOR destruir-te.

10Išbuvau ant kalno keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų. Dar kartą VIEŠPATS išklausė mane ir sutiko tavęs nesunaikinti.

11 Porém o SENHOR me disse: Levanta-te, põe-te a caminho diante do povo, para que entre e possua a terra que, sob juramento, prometi dar a seus pais.

11VIEŠPATS tarė man: ‘Stokis! Leiskis kelionėn priekyje žmonių, kad jie įžengtų ir paveldėtų kraštą, kurį jų protėviams prisiekiau jiems duoti’.

Exortação à obediência

12 Agora, pois, ó Israel, que é que o SENHOR requer de ti? Não é que temas o SENHOR, teu Deus, e andes em todos os seus caminhos, e o ames, e sirvas ao

Viešpaties didybė

12O dabar, Izraeli, ko gi reikalauja iš tavęs VIEŠPATS, tavo Dievas? Vien pagarbiai bijoti VIEŠPATIES, savo Dievo, eiti visais

SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração e de toda a tua alma,

13 para guardares os mandamentos do SENHOR e os seus estatutos que hoje te ordeno, para o teu bem?

14 Eis que os céus e os céus dos céus são do SENHOR, teu Deus, a terra e tudo o que nela há.

15 Tão-somente o SENHOR se afeiçoou a teus pais para os amar; a vós outros, descendentes deles, escolheu de todos os povos, como hoje se vê.

16 Circuncidai, pois, o vosso coração e não mais endureçais a vossa cerviz.

17 Pois o SENHOR, vosso Deus, é o Deus dos deuses e o SENHOR dos senhores, o Deus grande, poderoso e temível, que não faz acepção de pessoas, nem aceita suborno;

18 que faz justiça ao órfão e à viúva e ama o estrangeiro, dando-lhe pão e vestes.

19 Amai, pois, o estrangeiro, porque fostes estrangeiros na terra do Egito.

20 Ao SENHOR, teu Deus, temerás; a ele servirás, a ele te chegarás e, pelo seu nome, jurarás.

21 Ele é o teu louvor e o teu Deus, que te fez estas grandes e temíveis coisas que os teus olhos têm visto.

22 Com setenta almas, teus pais desceram ao Egito; e, agora, o SENHOR, teu Deus, te pôs como as estrelas dos céus em multidão.

jo keliais, mylėti jį, tarnauti VIEŠPAČIUI, savo Dievui, visa savo širdimi ir visa siela

13ir laikytis visų VIEŠPATIES, tavo Dievo, įsakymų bei įstatų, kuriuos įsakau tau šiandien tavo paties labui.

14Žiūrėk! VIEŠPAČIUI, tavo Dievui, priklauso dangus bei dangaus aukštybės, žemė ir visa, kas joje,

15tačiau tik tavo protėvius VIEŠPATS pamilo ir išrinko jus, jų palikuonis, iš visų tautų, kaip šiandien ir yra.

16Tad apipjaustykite savo surambėjusias širdis ir nebebūkite daugiau kietasprandžiai.

17Juk VIEŠPATS, jūsų Dievas, yra dievų Dievas ir viešpačių Viešpats – didingas, galingas ir baisus Dievas, nesantis šališkas ir neimantis kyšio,

18ginantis našlaičio ir našlės bylą, mylintis ateivį, parūpinantis jiems maisto ir drabužių.

19Tad ir jūs mylėsite ateivį, nes patys buvote ateiviai Egipto žemėje.

20Bijosi VIEŠPATIES, savo Dievo, tik jį garbinsi, jam atsiduosi ir jo vardu prisieksi.

21Jis tavo gyrius. Jis tavo Dievas, padaręs šiuos nuostabius ir baisius darbus, kuriuos matei savo akimis.

22Tavo protėvių buvo septyniasdešimt, kai jie nuėjo į Egiptą, o dabar VIEŠPATS, tavo Dievas, yra padaręs tave tokį gausų kaip dangaus žvaigždes.

Deuteronômio 11

[1] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, e todos os dias guardarás os seus preceitos, os seus estatutos, os seus juízos e os seus mandamentos.

[2] Considerai hoje (não falo com os vossos filhos que não conheceram, nem viram a disciplina do SENHOR, vosso Deus), considerai a grandeza do SENHOR, a sua poderosa mão e o seu braço estendido;

[3] e também os seus sinais, as suas obras, que fez no meio do Egito a Faraó, rei do Egito, e a toda a sua terra;

[4] e o que fez ao exército do Egito, aos seus cavalos e aos seus carros, fazendo passar sobre eles as águas do mar Vermelho, quando vos perseguiam, e como o SENHOR os destruiu até ao dia de hoje;

[5] e o que fez no deserto, até que chegastes a este lugar;

[6] e ainda o que fez a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, filho de Rúben; como a terra abriu a boca e os tragou e bem assim a sua família, suas tendas e tudo o que os seguia, no meio de todo o Israel;

[7] porquanto os vossos olhos são os que viram todas as grandes obras que fez o SENHOR.

Os benefícios da obediência

[8] Guardai, pois, todos os mandamentos que hoje vos ordeno, para que sejais fortes, e entreis, e possuais a terra para onde vos dirigis;

Pakartoto Įstatymo 11

Nuostabieji Viešpaties darbai

[1]Tad mylėk VIEŠPATĮ, savo Dievą, ir visada laikykis įpareigojimo – jo įstatų, įsakų ir įsakymų.

[2]Atsiminkite šiandien, kad ne jūsų vaikai, kurie nei patyrė, nei matė VIEŠPATIES, jūsų Dievo, pamokos, bet jūs patys turite pripažinti jo didybę, galingai pakeltą ranką,

[3]ženklus ir darbus, padarytus Egipte faraonui, Egipto karaliui, ir visai jo žemei:

[4]ką jis padarė egiptiečių kariuomenei, žirgams ir vežimams, kai jie vijosi iš paskos, užliedamas juos Nendrių jūros vandenimis ir visiškai sunaikindamas,

[5]ką jis padarė jums dykumoje, kol atėjote į šią vietą,

[6]ir ką padarė Datanui ir Abiramui, Rubeno sūnaus Eliabo sūnums, kai viso Izraelio akyse žemė pravėrė savo burną ir prarijo juos drauge su šeimomis, palapinėmis bei visa kuo, kas gyva tarp jų,

[7]nes jūs savo akimis matėte visus šiuos nuostabius darbus.

[8]Tad laikykitės visų įsakymų, kuriuos šiandien jums duodu, kad būtumėte stiprūs, įžengtumėte ir paveldėtumėte kraštą, kurį keliaujate paveldėti,

[9] para que prolongueis os dias na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a vossos pais e à sua descendência, terra que mana leite e mel.

[9]kad ilgai gyventumėte krašte, kurį VIEŠPATS prisiekė duoti jūsų protėviams ir jų palikuonims, krašte, tekančiame pienu ir medumi.

Lietaus dovana

[10] Porque a terra que passais a possuir não é como a terra do Egito, donde saístes, em que semeáveis a vossa semente e, com o pé, a regáveis como a uma horta;

[10]Kraštas, kurį keliaujate paveldėti, ne toks, kaip Egipto žemė, iš kurios atėjote. Ten javai, kuriuos sėjai, turėjo būti laistomi tavo paties triūsu tartum darže.

[11] mas a terra que passais a possuir é terra de montes e de vales; da chuva dos céus beberá as águas;

[11]O kraštas, kurį keliaujate paveldėti, yra kalvų ir slėnių šalis, laistoma iš dangaus lietumi.

[12] terra de que cuida o SENHOR, vosso Deus; os olhos do SENHOR, vosso Deus, estão sobre ela continuamente, desde o princípio até ao fim do ano.

[12]Tai šalis, kuria VIEŠPATS, tavo Dievas, pasirūpina, kurią VIEŠPATS, tavo Dievas, prižiūri visada – nuo metų pradžios ligi metų galo.

[13] Se diligentemente obedecerdes a meus mandamentos que hoje vos ordeno, de amar o SENHOR, vosso Deus, e de o servir de todo o vosso coração e de toda a vossa alma,

[13]Tad jei tikrai paklusite jo įsakymams, kuriuos jums duodu šiandien, mylėdami VIEŠPATĮ, savo Dievą, ir tarnaudami jam visa širdimi ir visa siela,

[14] darei as chuvas da vossa terra a seu tempo, as primeiras e as últimas, para que recolhais o vosso cereal, e o vosso vinho, e o vosso azeite.

[14]tai jis laiku duos tavo žemei lietaus – ir ankstyvuosius, ir vėlyvuosius lietus; tada jūs nuimsite savo derlių: grūdų, vyno ir aliejaus;

[15] Darei erva no vosso campo aos vossos gados, e comereis e vos fartareis.

[15]jis duos žolės laukuose jūsų galvijams, ir jūs būsite pavalgę iki soties.

[16] Guardai-vos não suceda que o vosso coração se engane, e vos desvieis, e sirvais a outros deuses, e vos prostreis perante eles;

[16]Bet saugokitės, kad jūsų širdis nesusiviliotų tarnauti kitiems dievams ir juos garbinti,

[17] que a ira do SENHOR se acenda contra vós outros, e feche ele os céus, e não haja chuva, e a terra não dê a sua messe, e cedo sejais eliminados da boa terra que o SENHOR vos dá.

[17]nes tuomet VIEŠPATS įniršt ant jūsų ir uždarys dangaus skliautą, kad nebelytų lietus ir žemė nebeduotų derliaus. Tada jūs veikiai pražūsite puikiajame krašte, kurį VIEŠPATS jums duoda.

[18] Ponde, pois, estas minhas palavras no vosso coração e na vossa alma; atai-as por sinal na vossa mão, para que estejam por frontal entre os olhos.

[19] Ensinai-as a vossos filhos, falando delas assentados em vossa casa, e andando pelo caminho, e deitando-vos, e levantando-vos.

[20] Escrevei-as nos umbrais de vossa casa e nas vossas portas,

[21] para que se multipliquem os vossos dias e os dias de vossos filhos na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a vossos pais, e sejam tão numerosos como os dias do céu acima da terra.

[22] Porque, se diligentemente guardardes todos estes mandamentos que vos ordeno para os guardardes, amando o SENHOR, vosso Deus, andando em todos os seus caminhos, e a ele vos achegardes,

[23] o SENHOR desapossará todas estas nações, e possuireis nações maiores e mais poderosas do que vós.

[24] Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, desde o deserto, desde o Líbano, desde o rio, o rio Eufrates, até ao mar ocidental, será vosso.

[25] Ninguém vos poderá resistir; o SENHOR, vosso Deus, porá sobre toda terra que pisardes o vosso terror e o vosso temor, como já vos tem dito.

A bênção e a maldição

[26] Eis que, hoje, eu ponho diante de vós a bênção e a maldição:

Atlyginimas už ištikimybę

[18]Įsidėkite šiuos mano žodžius į savo širdis ir sielas, prisiriškite kaip ženklą prie rankos ir prisitvirtinkite kaip žymę ant kaktos.

[19]Mokykite jų savo vaikus, kalbėdami apie juos, kai esi namie ir kai keliauji, kai guliesi ir kai keliesi.

[20]Užrašyk juos ant savo namų durų staktos ir ant savo vartų,

[21]kad jūsų ir jūsų vaikų dienos būtų padaugintos krašte, kurį VIEŠPATSprisiekė jūsų protėviams duoti, kolei dangaus skliautas yra viršum žemės.

[22]Tad jei jūs ištikimai laikysitės viso šio įsakymo, kurį jums duodu, mylėdami VIEŠPATĮ, savo Dievą, eidami visais jo keliais ir laikydamiesi jo,

[23]VIEŠPATS išvarys visas šias tautas pirma jūsų, ir paveldėsite už save didesnes ir galingesnes tautas.

[24]Kiekviena vieta, į kurią įkelsite koją, jums priklausys; jūsų žemė drieksis nuo dykumos ligi Libano ir nuo Eufrato upės ligi Vakarų jūros.

[25]Niekas nepajėgs jums priešintis: jūsų baimę ir siaubąVIEŠPATS, jūsų Dievas, sukels visame krašte, į kurį įkelsite koją, kaip jis pažadėjo.

Palaiminimas ar prakeikimas

[26]Žiūrėkite! Šiandien padedu prieš jus palaiminimą ir prakeikimą.

[27] a bênção, quando cumprirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que hoje vos ordeno;
[28] a maldição, se não cumprirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, mas vos desviardes do caminho que hoje vos ordeno, para seguirdes outros deuses que não conhecestes.
[29] Quando, porém, o SENHOR, teu Deus, te introduzir na terra a que vais para possuí-la, então, pronunciarás a bênção sobre o monte Gerizim e a maldição sobre o monte Ebal.
[30] Porventura, não estão eles além do Jordão, na direção do pôr-do-sol, na terra dos cananeus, que habitam na Arabá, defronte de Gilgal, junto aos carvalhais de Moré?

[31] Pois ides passar o Jordão para entrardes e possuirdes a terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus; possuí-la-eis e nela habitareis.

[32] Tende, pois, cuidado em cumprir todos os estatutos e os juízos que eu, hoje, vos prescrevo.

Deuteronômio 12

O lugar do culto verdadeiro

[1] São estes os estatutos e os juízos que cuidareis de cumprir na terra que vos deu o SENHOR, Deus de vossos pais, para a possuirdes todos os dias que viverdes sobre a terra.
[2] Destruireis por completo todos os lugares onde as nações que ides desapossar serviram aos seus deuses, sobre as altas

[27]Palaiminimą, jei paklusite VIEŠPATIES, savo Dievo, įsakymams, kuriuos šiandien jums duodu,
[28]ir prakeikimą, jei nepaklusite VIEŠPATIES, savo Dievo, įsakymams, bet trauksitės iš kelio, kurį šiandien jums duodu, eidami paskui kitus dievus, kurių nepažinojote.
[29]Kai VIEŠPATS, tavo Dievas, bus tave įvedęs į kraštą, į kurį tu įžengi jo paveldėti, ištarsi palaiminimą ant Garizimo kalno ir prakeikimą ant Ebalo kalno.

[30]Kaip žinai, jie yra Užjordanėje, už vakarų kelio, esančio krašte kanaaniečių, gyvenančių Araboje priešais Gilgalą, prie Morės ąžuolų.

[31]Juk pereisite Jordaną, kad įžengtumėte paveldėti krašto, kurį VIEŠPATS, jūsų Dievas, duoda jums, ir kai jį paveldėsite, ir kai jame gyvensite,

[32]turite ištikimai laikytis visų įstatų ir įsakų, kuriuos išdėsčiau jums šiandien.

Pakartoto Įstatymo 12

Viena šventovė

[1]Štai įstatai ir įsakai; turite ištikimai jų laikytis krašte, kurį VIEŠPATS, tavo protėvių Dievas, yra davęs tau paveldėti, kol tik būsite gyvi žemėje.

[2]Sugriaukite iš pamatų visus alkus, kur tautos, kurias jūs išvarote, ant kalvų ir po

montanhas, sobre os outeiros e debaixo de toda árvore frondosa;

3 deitareis abaixo os seus altares, e despedaçareis as suas colunas, e os seus postes-ídolos queimareis, e despedaçareis as imagens esculpidas dos seus deuses, e apagareis o seu nome daquele lugar.

4 Não fareis assim para com o SENHOR, vosso Deus,

5 mas buscareis o lugar que o SENHOR, vosso Deus, escolher de todas as vossas tribos, para ali pôr o seu nome e sua habitação; e para lá ireis.

6 A esse lugar fareis chegar os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta das vossas mãos, e as ofertas votivas, e as ofertas voluntárias, e os primogênitos das vossas vacas e das vossas ovelhas.

7 Lá, comereis perante o SENHOR, vosso Deus, e vos alegrareis em tudo o que fizerdes, vós e as vossas casas, no que vos tiver abençoado o SENHOR, vosso Deus.

8 Não procedereis em nada segundo estamos fazendo aqui, cada qual tudo o que bem parece aos seus olhos,

9 porque, até agora, não entrastes no descanso e na herança que vos dá o SENHOR, vosso Deus.

10 Mas passareis o Jordão e habitareis na terra que vos fará herdar o SENHOR, vosso Deus; e vos dará descanso de todos os vossos inimigos em redor, e morareis seguros.

kiekvienu lapuočiu medžiu garbino savo dievus.

3Išardykite jų aukurus, sudaužykite šventuosius akmenis, sudeginkite stulpus, iškirskite jų dievų stabus, išdildykite jų vardą iš tokių vietų.

4Taip, kaip jie,VIEŠPATIES, savo Dievo, negarbinsite.

5Jūs žvelgsite į vietą, kuriąVIEŠPATS, jūsų Dievas, išrinks iš visų jūsų giminių kaip buveinę savo vardui įkurdinti. Jūs eisite ten,

6nešdami savo deginamąsias atnašas ir aukas, savo dešimtines ir asmeniškas aukas, savo įžadų aukas ir geros valios atnašas ir savo galvijų bandų bei avių kaimenių pirmienas.

7Ten VIEŠPATIES, savo Dievo, akivaizdoje, valgysite drauge su savo šeimomis, džiaugdamiesi visais atliktais darbais, kuriais VIEŠPATS, jūsų Dievas, bus jus palaiminęs.

8Nesielgsite, kaip mes elgiamės čia šiandien, kiekvienas mūsų darydamas, kas jam atrodo gera,

9nes dar nesate atėję į ramybės vietą – į paveldą, kurįVIEŠPATS, jūsų Dievas, jums duoda.

10Kai būsite perėję Jordaną ir apsigyvenę krašte, kurį VIEŠPATS, jūsų Dievas, skiria jums, ir kai jis bus suteikęs jums ramybę nuo jūsų aplinkinių priešų, kad galėtumėte saugiai gyventi,

[11] Então, haverá um lugar que escolherá o SENHOR, vosso Deus, para ali fazer habitar o seu nome; a esse lugar fareis chegar tudo o que vos ordeno: os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta das vossas mãos, e toda escolha dos vossos votos feitos ao SENHOR,

[11]nešite visa, ką jums įsakau, į tą vietą, kurią VIEŠPATS, jūsų Dievas, išrinks kaip buveinę savo vardui: deginamąsias atnašas ir kitas aukas, dešimtines ir dovanas, visas rinktines įžadų aukas, kurias pažadateVIEŠPAČIUI.

[12] e vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus, vós, os vossos filhos, as vossas filhas, os vossos servos, as vossas servas e o levita que mora dentro das vossas cidades e que não tem porção nem herança convosco.

[12]VIEŠPATIES, savo Dievo, akivaizdoje džiaugsitės drauge su savo sūnumis ir dukterimis, vergais bei vergėmis ir levitais, gyvenančiais jūsų miestuose, nes jie patys neturi, kaip jūs, dalies ar paveldo.

[13] Guarda-te, não ofereças os teus holocaustos em todo lugar que vires;

[13]Žiūrėk, kad neatnašautum deginamųjų aukų, kur tik tavo akims patinka.

[14] mas, no lugar que o SENHOR escolher numa das tuas tribos, ali oferecerás os teus holocaustos e ali farás tudo o que te ordeno.

[14]Tik toje vietoje, kurią VIEŠPATS išrinks vienoje iš tavo giminių, ten atnašausi deginamąsias aukas ir ten atliksi visa, ką tau įsakau.

De como comer a carne e as ofertas

[15] Porém, consoante todo desejo da tua alma, poderás matar e comer carne nas tuas cidades, segundo a bênção do SENHOR, teu Deus; o imundo e o limpo dela comerão, assim como se come da carne do corço e do veado.

[15]Tačiau, kur tik nori, gali skersti ir valgyti mėsą bet kurioje iš savo gyvenviečių pagal palaiminimą, kurį VIEŠPATS, tavo Dievas, yra tau davęs. Ir nešvarūs, ir švarūs gali ją valgyti, kaip gazelės ar stirnos mėsą.

[16] Tão-somente o sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

[16]Bet kraujo nevalgysite; jį išliesite ant žemės kaip vandenį.

[17] Nas tuas cidades, não poderás comer o dízimo do teu cereal, nem do teu vinho, nem do teu azeite, nem os primogênitos das tuas vacas, nem das tuas ovelhas, nem nenhuma das tuas ofertas votivas, que houveres prometido, nem as tuas ofertas voluntárias, nem as ofertas das tuas mãos;

[17]Nevalgysi savo gyvenvietėse nei savo grūdų, vyno ir aliejaus dešimtinių, nei savo galvijų bandos ir avių kaimenės pirmienų, nei įžadų aukų, kurias pažadi, geros valios atnašų ir asmeniškų aukų.

[18] mas o comerás perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher, tu, e teu filho, e tua filha, e teu servo, e tua serva, e o levita que mora na tua cidade; e perante o SENHOR, teu Deus, te alegrarás em tudo o que fizeres.

[19] Guarda-te, não desampares o levita todos os teus dias na terra.

[20] Quando o SENHOR, teu Deus, alargar o teu território, como te prometeu, e, por desejares comer carne, disseres: Comerei carne, então, segundo o teu desejo, comerás carne.

[21] Se estiver longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para nele pôr o seu nome, então, matarás das tuas vacas e tuas ovelhas, que o SENHOR te houver dado, como te ordenei; e comerás dentro da tua cidade, segundo todo o teu desejo.

[22] Porém, como se come da carne do corço e do veado, assim comerás destas carnes; destas comerá tanto o homem imundo como o limpo.

[23] Somente empenha-te em não comeres o sangue, pois o sangue é a vida; pelo que não comerás a vida com a carne.

[24] Não o comerás; na terra o derramarás como água.

[25] Não o comerás, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, quando fizeres o que é reto aos olhos do SENHOR.

[26] Porém tomarás o que houveres consagrado daquilo que te pertence e as

[18]Jas turi valgyti VIEŠPATIES, savo Dievo, akivaizdoje, toje vietoje, kurią VIEŠPATS, tavo Dievas, išsirinks, drauge su sūnumis ir dukterimis, vergais ir vergėmis bei levitais, gyvenančiais tavo gyvenvietėse, džiaugdamiesi VIEŠPATIES, savo Dievo, akivaizdoje visais savo rankų laimėjimais.

[19]Žiūrėk, kad neužmirštum levito, kol tik gyvensi savo krašte.

[20]Kai VIEŠPATS, tavo Dievas, bus išplėtęs tavo žemę, kaip yra tau pažadėjęs, ir tu sakysi: ‘Valgysiu mėsos’, nes jausi norą valgyti mėsos, galėsi valgyti mėsos, kada tik nori.

[21]Jei vieta, kurią VIEŠPATS, tavo Dievas, išsirinks savo vardui įkurdinti, bus tau per toli, ir tu pjausi, kaip tau esu įsakęs, galviją iš bandos ar avį iš kaimenės, kuriuos tau VIEŠPATS yra davęs, kada tik norėsi, galėsi valgyti mėsą.

[22]Iš tikrųjų kaip gazelė ar stirna yra valgoma, taip galite valgyti ir ją. Ir nešvarūs, ir švarūs gali ją valgyti, kaip gazelės ar stirnos mėsą.

[23]Bet pasisaugok, kad nevalgytum kraujo, nes kraujas yra gyvybė; gyvybės su mėsa nevalgysi.

[24]Jo nevalgysite, išpilsite jį ant žemės kaip vandenį.

[25]Susilaikykite nuo jo, kad tau ir tavo vaikams po tavęs būtų gera, nes darai, kas teisu VIEŠPATIES akyse.

[26]Bet tau privalomas šventąsias atnašas ir įžadų aukas nuneši į vietą, kuriąVIEŠPATS išrinks.

tuas ofertas votivas e virás ao lugar que o SENHOR escolher.

27 E oferecerás os teus holocaustos, a carne e o sangue sobre o altar do SENHOR, teu Deus; e o sangue dos teus sacrifícios se derramará sobre o altar do SENHOR, teu Deus; porém a carne comerás.

28 Guarda e cumpre todas estas palavras que te ordeno, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, para sempre, quando fizeres o que é bom e reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

29 Quando o SENHOR, teu Deus, eliminar de diante de ti as nações, para as quais vais para possuí-las, e as desapossares e habitares na sua terra,

30 guarda-te, não te enlaces com imitá-las, após terem sido destruídas diante de ti; e que não indagues acerca dos seus deuses, dizendo: Assim como serviram estas nações aos seus deuses, do mesmo modo também farei eu.

31 Não farás assim ao SENHOR, teu Deus, porque tudo o que é abominável ao SENHOR e que ele odeia fizeram eles a seus deuses, pois até seus filhos e suas filhas queimaram aos seus deuses.

32 Tudo o que eu te ordeno observarás; nada lhe acrescentarás, nem diminuirás.

Deuteronômio 13

Contra os falsos profetas e os idólatras

27Atnašausi savo deginamąsias aukas, mėsą ir kraują, antVIEŠPATIES, savo Dievo, aukuro; kitų tavo aukų kraujas iš tikrųjų bus išlietas prie VIEŠPATIES, tavo Dievo, aukuro, bet mėsą gali valgyti.

28Rūpinkis paklusti visiems šiems žodžiams, kuriuos tau įsakau šiandien, idant gerai sektųsi tau ir tavo vaikams po tavęs amžinai, nes darysi, kas gera ir teisu VIEŠPATIES, savo Dievo, akyse.

Pagonių apeigos

29Kai VIEŠPATS, tavo Dievas, bus pakirtęs prieš tave tautas, kurias eini išvaryti, kai būsi jas išvaręs ir gyvensi jų krašte,

30saugokis, kad nebūtumei suviliotas sekti jas po to, kai jos buvo sunaikintos tavo akivaizdoje! Nesiteirauk apie jų dievus, sakydamas: ‘Kaip garbino tos tautos savo dievus? Ir aš noriu sekti tomis apeigomis’.

31Taip VIEŠPATIES, savo Dievo, negarbink, nes visa, kas pasibjaurėtina, ko VIEŠPATS nekenčia, jie darė savo dievams. Net savo sūnus ir dukteris jie degino ugnyje, atnašaudami savo dievams!

Pakartoto Įstatymo 13

1Žiūrėk, kad uoliai vykdytumėte visa, ką jums įsakau. Nieko prie to nepridėsi ir nieko neatimsi.

Bausmės už stabmeldystę

[1] Quando profeta ou sonhador se levantar no meio de ti e te anunciar um sinal ou prodígio,

[2] e suceder o tal sinal ou prodígio de que te houver falado, e disser: Vamos após outros deuses, que não conheceste, e sirvamo-los,

[3] não ouvirás as palavras desse profeta ou sonhador; porquanto o SENHOR, vosso Deus, vos prova, para saber se amais o SENHOR, vosso Deus, de todo o vosso coração e de toda a vossa alma.

[4] Andareis após o SENHOR, vosso Deus, e a ele temereis; guardareis os seus mandamentos, ouvireis a sua voz, a ele servireis e a ele vos achegareis.

[5] Esse profeta ou sonhador será morto, pois pregou rebeldia contra o SENHOR, vosso Deus, que vos tirou da terra do Egito e vos resgatou da casa da servidão, para vos apartar do caminho que vos ordenou o SENHOR, vosso Deus, para andardes nele. Assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[6] Se teu irmão, filho de tua mãe, ou teu filho, ou tua filha, ou a mulher do teu amor, ou teu amigo que amas como à tua alma te incitar em segredo, dizendo: Vamos e sirvamos a outros deuses, que não conheceste, nem tu, nem teus pais,

[7] dentre os deuses dos povos que estão em redor de ti, perto ou longe de ti, desde uma até à outra extremidade da terra,

[2]Jei pasirodytų tarp jūsų pranašas ar sapnuotojas, duotų tau kokį ženklą ar padarytų stebuklą

[3]ir sakytų: ‘Sekime kitus dievus, – kurių jūs nebuvote pažinę, – ir jiems tarnaukime’, nors tau paskelbtasis ženklas ar stebuklas ir įvyktų,

[4]neklausyk to pranašo ar sapnuotojo žodžių, nes VIEŠPATS, jūsų Dievas, bando jus, kad sužinotų, ar jūs iš tikrųjų mylite VIEŠPATĮ, savo Dievą, visa savo širdimi ir siela.

[5]VIEŠPATĮ, savo Dievą, seksite, tik jo bijosite, tik jo įsakymų laikysitės, tik jo balsui paklusite, tik jam vienam tarnausite ir tik prie jo ištikimai glausitės.

[6]Bet anas pranašas ar sapnuotojas bus nubaustas mirtimi, nes skelbė išdavystę VIEŠPATIES, jūsų Dievo, išvedusio tave iš Egipto žemės ir atpirkusio tave iš vergijos namų, skelbė norėdamas nuvesti tave nuo kelio, kuriuo eiti tau įsakė VIEŠPATS, tavo Dievas. Taip tu pašalinsi pikta iš jūsų.

[7]Jei tave gundytų kas nors, net jei tai būtų tavo brolis ar tavo motinos sūnus, net jei tai būtų tavo paties sūnus ar duktė, ar žmona, kurią myli, ar artimiausias bičiulis, sakydamas: ‘Eime ir garbinkime kitus dievus’, kurių nei tu, nei tavo protėviai nesate pažinoję,

[8]kurį nors iš aplinkinių tautų dievų, ar tai būtų arti, ar toli nuo jūsų, bet kur – nuo vieno žemės galo ligi kito, –

[8] não concordarás com ele, nem o ouvirás; não olharás com piedade, não o pouparás, nem o esconderás,

[9] mas, certamente, o matarás. A tua mão será a primeira contra ele, para o matar, e depois a mão de todo o povo.

[10] Apedrejá-lo-ás até que morra, pois te procurou apartar do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

[11] E todo o Israel ouvirá e temerá, e não se tornará a praticar maldade como esta no meio de ti.

[12] Quando em alguma das tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te dá, para ali habitares, ouvires dizer

[13] que homens malignos saíram do meio de ti e incitaram os moradores da sua cidade, dizendo: Vamos e sirvamos a outros deuses, que não conheceste,

[14] então, inquirirás, investigarás e, com diligência, perguntarás; e eis que, se for verdade e certo que tal abominação se cometeu no meio de ti,

[15] então, certamente, ferirás a fio de espada os moradores daquela cidade, destruindo-a completamente e tudo o que nela houver, até os animais.

[16] Ajuntarás todo o seu despojo no meio da sua praça e a cidade e todo o seu despojo queimarás por oferta total ao SENHOR, teu Deus, e será montão perpétuo de ruínas; nunca mais se edificará.

[9]nesutik su tokiu ir neklausyk jo. Jam nei gailesčio, nei užuojautos neparodyk ir jo kaltės nenuslėpk.

[10]Užmuškite jį. Tebūna tavo ranka pirmoji pakelta prieš jį, baudžiant jį mirtimi, o po tavęs ir visų kitų žmonių rankos.

[11]Užmušk jį akmenimis, nes jis stengiasi nuvilioti tave nuo VIEŠPATIES, tavo Dievo, kuris išvedė tave iš Egipto žemės, iš vergijos namų.

[12]Tada visas Izraelis išgirs ir bijos; daugiau tokia nedorybė nebus daroma tarp jūsų.

[13]Jei kuriame iš miestų, VIEŠPATIES, tavo Dievo, duotų tau gyventi, išgirsi,

[14]kad atsirado nedorėlių, kurie suvedžiojo miesto gyventojus, sakydami: 'Eime ir garbinkime kitus dievus', kurių jūs nepažinojote,

[15]tu nuodugniai išsiteirausi, ištirsi, išklausinėsi. Jei tiesa, kad toks pasibjaurėtinas dalykas buvo jūsų padarytas,

[16]tu iššudysi to miesto gyventojus kalaviju, visiškai sunaikinsi miestą ir visa, kas jame; net galvijus iššudysi kalaviju.

[17]Sukrauk visą grobį miesto aikštėje ir sudegink ugnyje miestą ir visą jo grobį kaip pilnutinę deginamąją auką VIEŠPAČIUI, savo Dievui. Jis liks amžina griuvėsių krūva; niekada jis neturi būti atstatytas.

[17] Também nada do que for condenado deverá ficar em tua mão, para que o SENHOR se aparte do ardor da sua ira, e te faça misericórdia, e tenha piedade de ti, e te multiplique, como jurou a teus pais,

[18] se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, e guardares todos os seus mandamentos que hoje te ordeno, para fazeres o que é reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

[18]Teneprilimpa prie tavo rankų niekas, kas skirta sunaikinti, idantVIEŠPATS, nusigręžęs nuo degančio įniršio, pasigailėtų tavęs ir pasigailėjęs padaugintų tave, kaip prisiekė tavo protėviams

[19]su sąlyga, kad klausysiVIEŠPATIES, savo Dievo, balso, vykdydamas visus jo įsakymus, kuriuos aš tau duodu šiandien, darydamas tai, kas teisu VIEŠPATIES, tavo Dievo, akyse.

Deuteronômio 14

Mutilação do corpo proibida

[1] Filhos sois do SENHOR, vosso Deus; não vos dareis golpes, nem sobre a testa fareis calva por causa de algum morto.

[2] Porque sois povo santo ao SENHOR, vosso Deus, e o SENHOR vos escolheu de todos os povos que há sobre a face da terra, para lhe serdes seu povo próprio.

Leis sobre os animais limpos e os imundos

Levítico 11.1-47

[3] Não comereis coisa alguma abominável.

[4] São estes os animais que comereis: o boi, a ovelha, a cabra,

[5] o veado, a gazela, a corça, a cabra montês, o antílope, a ovelha montês e o gamo.

[6] Todo animal que tem unhas fendidas, e o casco se divide em dois, e rumina, entre os animais, isso comereis.

[7] Porém estes não comereis, dos que somente ruminam ou que têm a unha fendida: o camelo, a lebre e o arganaz, porque ruminam, mas não têm a unha fendida; imundos vos serão.

Pakartoto Įstatymo 14

[1]Jūs esate VIEŠPATIES, savo Dievo, vaikai. Neraižykite savęs ir neskuskite sau plaukų viršum kaktos dėl mirusiojo,

[2]nes esi tauta, pašvęstaVIEŠPAČIUI, savo Dievui. Tave VIEŠPATS išsirinko iš visų kitų tautų žemėje būti jo tauta.

Švarūs ir nešvarūs gyvūnai

[3]Nevalgysi, kas pasibjaurėtina.

[4]Štai gyvuliai, kuriuos galite valgyti: jautis, avis, ožka,

[5]stirna, gazelė, danielius, laukinė ožka, kalnų ožys, antilopė ir kalnų avis.

[6]Iš gyvulių galite valgyti kiekvieną gyvulį, kuris turi nagą, skeltą į dvi dalis, ir atrajoja.

[7]Tačiau iš tų, kurie atrajoja ar yra skeltanagiai, nevalgysite kupranugario, kiškio ir opšraus, nes jie, nors ir atrajoja, bet skeltų nagų neturi. Jie jums nešvarūs.

[8] Nem o porco, porque tem unha fendida, mas não rumina; imundo vos será. Destes não comereis a carne e não tocareis no seu cadáver.

[9] Isto comereis de tudo o que há nas águas: tudo o que tem barbatanas e escamas.

[10] Mas tudo o que não tiver barbatanas nem escamas não o comereis; imundo vos será.

[11] Toda ave limpa comereis.

[12] Estas, porém, são as que não comereis: a águia, o quebrantosso, a águia marinha,

[13] o açor, o falcão e o milhano, segundo a sua espécie;

[14] e todo corvo, segundo a sua espécie;

[15] o avestruz, a coruja, a gaivota e o gavião, segundo a sua espécie;

[16] o mocho, a íbis, a gralha,

[17] o pelicano, o abutre, o corvo marinho,

[18] a cegonha, e a garça, segundo a sua espécie, e a poupa, e o morcego.

[19] Também todo inseto que voa vos será imundo; não se comerá.

[20] Toda ave limpa comereis.

[21] Não comereis nenhum animal que morreu por si. Podereis dá-lo ao estrangeiro que está dentro da tua cidade, para que o coma, ou vendê-lo ao estranho, porquanto sois povo santo ao SENHOR, vosso Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

Os dízimos para o serviço do SENHOR

[8]Ir kiaulė jums nešvarus gyvulys, nes ji, nors ir turi skeltus nagus, bet neatrajoja. Nei šių gyvulių mėsos valgysite, nei jų dvėsenos liesite.

[9]Iš visų vandens gyvūnų galite valgyti tuos, kurie turi pelekus ir žvynus; tokius galite valgyti.

[10]Kas pelekų ir žvynų neturi, to negalite valgyti. Tie gyvūnai jums nešvarūs.

[11]Galite valgyti visus švarius paukščius.

[12]Bet yra tokių, kurių nevalgysite: erelis, avėdra, jūrų erelis,

[13]lingė, grifas, įvairių rūšių sakalai,

[14]visos varnų rūšys,

[15]strutis, pelėda, žuvėdra, įvairių rūšių vanagai,

[16]apuokas, ūbaujanti pelėda, baltoji pelėda,

[17]pelikanas, palšasis grifas, kormoranas,

[18]gandras, įvairių rūšių garniai, kukutis ir šikšnosparnis.

[19]Visi sparnuotieji vabzdžiai jums nešvarūs, jie nebus valgomi.

[20]Galite valgyti visus švarius sparnuotus gyvūnus.

[21]Kas nugaišęs, to nevalgysite. Gaišeną valgyti gali duoti ateiviui, gyvenančiam tavo mieste, ar parduoti svetimšaliui, nes tu esi tauta, pašvęstaVIEŠPAČIUI, savo Dievui. Nevirsi ožiuko jo motinos piene.

Dešimtinės duoklė

[22] Certamente, darás os dízimos de todo o fruto das tuas sementes, que ano após ano se recolher do campo.

[23] E, perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher para ali fazer habitar o seu nome, comerás os dízimos do teu cereal, do teu vinho, do teu azeite e os primogênitos das tuas vacas e das tuas ovelhas; para que aprendas a temer o SENHOR, teu Deus, todos os dias.

[24] Quando o caminho te for comprido demais, que os não possas levar, por estar longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali pôr o seu nome, quando o SENHOR, teu Deus, te tiver abençoado,

[25] então, vende-os, e leva o dinheiro na tua mão, e vai ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher.

[26] Esse dinheiro, dá-lo-ás por tudo o que deseja a tua alma, por vacas, ou ovelhas, ou vinho, ou bebida forte, ou qualquer coisa que te pedir a tua alma; come-o ali perante o SENHOR, teu Deus, e te alegrarás, tu e a tua casa;

[27] porém não desampararás o levita que está dentro da tua cidade, pois não tem parte nem herança contigo.

[28] Ao fim de cada três anos, tirarás todos os dízimos do fruto do terceiro ano e os recolherás na tua cidade.

[29] Então, virão o levita (pois não tem parte nem herança contigo), o estrangeiro, o órfão e a viúva que estão dentro da tua

[22]Kasmet atskirsi dešimtą dalį viso savo pasėlių derliaus, užderėjusio dirvoje.

[23]Valgysi dešimtinę savo grūdų, vyno bei aliejaus ir savo bandų bei kaimenių pirmagimius VIEŠPATIES, savo Dievo, akivaizdoje toje vietoje, kurią jis išsirinks kaip savo vardo buveinę, kad išmoktumei visad pagarbiai bijoti VIEŠPATIES, savo Dievo.

[24]Bet jei, VIEŠPAČIUI, tavo Dievui, tave gausiai palaiminus, nuotoliui esant tokiam dideliam, kad tu dešimtinės nepajėgi nugabenti, nes vieta, kurią VIEŠPATS išsirinks savo vardui įkurdinti, per toli nuo tavęs,

[25]gali dešimtinę pakeisti į pinigus. Su pinigais rankoje saugiai nueik į vietą, kurią VIEŠPATS, tavo Dievas, bus išsirinkęs.

[26]Panaudosi pinigus nupirkti, ką norėsi – jaučių, avių, vyno, stipraus gėrimo ir ko tik trokši. Ten, VIEŠPATIES, savo Dievo, akivaizdoje, valgysi tu ir tavo namiškiai drauge džiaugdamiesi.

[27]Ir levito, gyvenančio tavo mieste, nepalik tuščiomis, nes jis neturi nei dalies, nei paveldo kaip tu.

[28]Kas treti metai atneši visą tų metų savo derliaus dešimtinę ir atiduosi ją į miesto svirną.

[29]Levitas, kadangi jis neturi nei dalies, nei paveldo su tavimi, taip pat ateivis, našlaitis ir našlė, esantys tavo mieste,

cidade, e comerão, e se fartarão, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em todas as obras que as tuas mãos fizerem.

galės ateiti ir pavalgyti iki soties, idant VIEŠPATS, tavo Dievas, laimintų tave ir kiekvieną tavo darbą, prie kurio pridedi ranką.

Deuteronômio 15

O ano da remissão

1 Ao fim de cada sete anos, farás remissão.

2 Este, pois, é o modo da remissão: todo credor que emprestou ao seu próximo alguma coisa remitirá o que havia emprestado; não o exigirá do seu próximo ou do seu irmão, pois a remissão do SENHOR é proclamada.

3 Do estranho podes exigi-lo, mas o que tiveres em poder de teu irmão, quitá-lo-ás;

4 para que entre ti não haja pobre; pois o SENHOR, teu Deus, te abençoará abundantemente na terra que te dá por herança, para a possuíres,

5 se apenas ouvires, atentamente, a voz do SENHOR, teu Deus, para cuidares em cumprir todos estes mandamentos que hoje te ordeno.

6 Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoará, como te tem dito; assim, emprestarás a muitas nações, mas não tomarás empréstimos; e dominarás muitas nações, porém elas não te dominarão.

Leis a favor dos pobres

Levítico 25.35-38

7 Quando entre ti houver algum pobre de teus irmãos, em alguma das tuas cidades, na tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá, não endurecerás o teu coração, nem fecharás as mãos a teu irmão pobre;

Pakartoto Įstatymo 15

Šabo metai

1Kas septinti metai švęsi skolų atleidimą.

2Šitokia yra atleidimo esmė: kiekvienas skolintojas atleis skolą, kurią buvo paskolinęs savo artimui, – nebereikalaus jos iš savo artimo ar giminaičio, nes buvo paskelbtasVIEŠPATIES atleidimas.

3Iš svetimtaučio gali jos reikalauti, bet turi atleisti visa, ką tau skolingas tavo giminaitis.

4Tarp jūsų neturi būti elgetų, nes VIEŠPATS tikrai laimins tave krašte, kurįVIEŠPATS, tavo Dievas, duoda tau paveldėti kaip nuosavybę,

5jei tik paklausysi VIEŠPATIES, savo Dievo, balso, uoliai vykdydamas visą įsakymą, kurį tau skelbiu šiandien.

6Kai VIEŠPATS bus tave palaiminęs, kaip jis pažadėjo, tu skolinsi daugeliui tautų, bet nesiskolinsi, tu valdysi daug tautų, bet jos tavęs nevaldys.

7Tačiau jei būtų tarp jūsų elgeta, vienas giminaičių, bet kuriame tavo miestų tame krašte, kurį VIEŠPATS, tavo Dievas, tau duoda, nebūk kietaširdis ar šykštus beturčiui artimui.

[8] antes, lhe abrirás de todo a mão e lhe emprestarás o que lhe falta, quanto baste para a sua necessidade.

[8]Verčiau ištiesk ranką ir noriai jam skolink, ko tik jis stokoja.

[9] Guarda-te não haja pensamento vil no teu coração, nem digas: Está próximo o sétimo ano, o ano da remissão, de sorte que os teus olhos sejam malignos para com teu irmão pobre, e não lhe dês nada, e ele clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

[9]Saugokis, kad nepuoselėtum širdyje klastingos minties, sakydamas: ‘Septintieji metai, skolų atleidimo metai, artinasi’, ir, rūsčiai į savo nuskurdusį artimą pasižiūrėjęs, nieko jam neduotum. Prieš tave jis šauksis VIEŠPATIES, ir tu užsitrauksi kaltę.

[10] Livremente, lhe darás, e não seja maligno o teu coração, quando lho deres; pois, por isso, te abençoará o SENHOR, teu Deus, em toda a tua obra e em tudo o que empreenderes.

[10]Tad duok jam dosniai ir neapgailestauk širdimi, tai darydamas, nes VIEŠPATS, tavo Dievas, už tai laimins visus tavo darbus ir visus tavo siekius.

[11] Pois nunca deixará de haver pobres na terra; por isso, eu te ordeno: livremente, abrirás a mão para o teu irmão, para o necessitado, para o pobre na tua terra.

[11]Kadangi krašte beturčių niekada netrūks, įsakau tau: ‘Ištiesk ranką vargšui ir beturčiui artimui savo krašte’.

Leis acerca dos servos
Êxodo 21.1-11

Izraelitų vergai

[12] Quando um de teus irmãos, hebreu ou hebréia, te for vendido, seis anos servir-te-á, mas, no sétimo, o despedirás forro.

[12]Jei tavo bendruomenės narys, hebrajas ar hebrajė, parsiduoda tau, jis turi tarnauti šešerius metus, bet septintaisiais metais privalai jį paleisti laisvą.

[13] E, quando de ti o despedires forro, não o deixarás ir vazio.

[13]Paleisdamas vergą laisvą, neišsiųsk jo tuščiomis rankomis.

[14] Liberalmente, lhe fornecerás do teu rebanho, da tua eira e do teu lagar; daquilo com que o SENHOR, teu Deus, te houver abençoado, lhe darás.

[14]Aprūpink jį dosniai iš savo avių kaimenės, iš kluono, iš vynuogių spaudyklos, duodamas iš dosnumo, kuriuo VIEŠPATS, tavo Dievas, yra tave palaiminęs.

[15] Lembrar-te-ás de que foste servo na terra do Egito e de que o SENHOR, teu Deus, te remiu; pelo que, hoje, isso te ordeno.

[15]Atsimink, kad buvai vergas Egipto žemėje, ir VIEŠPATS, tavo Dievas, tave atpirko. Užtat aš ir duodu tau šiandien šį įsakymą.

[16] Se, porém, ele te disser: Não sairei de ti; porquanto te ama, a ti e a tua casa, por estar bem contigo,

[17] então, tomarás uma sovela e lhe furarás a orelha, na porta, e será para sempre teu servo; e também assim farás à tua serva.

[18] Não pareça aos teus olhos duro o despedi-lo forro; pois seis anos te serviu por metade do salário do jornaleiro; assim, o SENHOR, teu Deus, te abençoará em tudo o que fizeres.

Leis acerca dos primogênitos do gado

[19] Todo primogênito que nascer do teu gado ou de tuas ovelhas, o macho consagrarás ao SENHOR, teu Deus; com o primogênito do teu gado não trabalharás, nem tosquiarás o primogênito das tuas ovelhas.

[20] Comê-lo-ás perante o SENHOR, tu e a tua casa, de ano em ano, no lugar que o SENHOR escolher.

[21] Porém, havendo nele algum defeito, se for coxo, ou cego, ou tiver outro defeito grave, não o sacrificarás ao SENHOR, teu Deus.

[22] Na tua cidade, o comerás; o imundo e o limpo o comerão juntamente, como a carne do corço ou do veado.

[23] Somente o seu sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

Deuteronômio 16

As três festas dos judeus
A Páscoa
Êxodo 23.14-15; 34.18; Levítico 23.4-8

[16]Bet jei jis tau sakytų: ‘Aš neisiu iš tavo namų’, dėl to, kad myli tave ir tavo šeimyną, nes jam gera pas tave,

[17]tai, paėmęs ylą, perdursi jo ausies lezgelį, priglaustą prie durų, ir jis amžinai bus tavo vergas. Panašiai pasielgsi ir su savo verge.

[18]Nesijausk nuskriaustas, kai paleidi jį laisvą, nes tarnyba, kurią jis tau yra atlikęs per tuos šešerius metus, verta dvigubos samdinių algos. Be to,VIEŠPATS, tavo Dievas, laimins visa, ką darai.

Pirmagimiai

[19]Visus pirmagimius iš savo galvijų bandos ar avių kaimenės pašvęsiVIEŠPAČIUI, savo Dievui; savo pirmagimiu jaučiu nedirbsi, avių kaimenės pirmagimio nekirpsi.

[20]Suvalgysite jį – tu drauge su savo šeimyna –VIEŠPATIES, savo Dievo, akivaizdoje kasmet toje vietoje, kurią VIEŠPATSišsirinks.

[21]Bet jei jis turėtų trūkumą, kokį nors didelį trūkumą, būtų raišas ar aklas, jo VIEŠPAČIUI, savo Dievui, neaukosite.

[22]Galite jį valgyti savo gyvenvietėse, nešvarūs ir švarūs gali jį valgyti, kaip valgoma gazelė ir stirna.

[23]Tik jo kraujo negali valgyti, bet išliesi jį kaip vandenį ant žemės.

Pakartoto Įstatymo 16

Švenčių iškilmės

[1] Guarda o mês de abibe e celebra a Páscoa do SENHOR, teu Deus; porque, no mês de abibe, o SENHOR, teu Deus, te tirou do Egito, de noite.

[2] Então, sacrificarás como oferta de Páscoa ao SENHOR, teu Deus, do rebanho e do gado, no lugar que o SENHOR escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[3] Nela, não comerás levedado; sete dias, nela, comerás pães asmos, pão de aflição (porquanto, apressadamente, saíste da terra do Egito), para que te lembres, todos os dias da tua vida, do dia em que saíste da terra do Egito.

[4] Fermento não se achará contigo por sete dias, em todo o teu território; também da carne que sacrificares à tarde, no primeiro dia, nada ficará até pela manhã.

[5] Não poderás sacrificar a Páscoa em nenhuma das tuas cidades que te dá o SENHOR, teu Deus,

[6] senão no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para fazer habitar o seu nome, ali sacrificarás a Páscoa à tarde, ao pôr-do-sol, ao tempo em que saíste do Egito.

[7] Então, a cozerás e comerás no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher; sairás pela manhã e voltarás às tuas tendas.

[8] Seis dias comerás pães asmos, e, no sétimo dia, é solenidade ao SENHOR, teu Deus; nenhuma obra farás.

O Pentecostes
Êxodo 23.16; 34.22; Levítico 23.15-21

[1]Švęsk abibo mėnesį, atnašaudamas Paschos auką VIEŠPAČIUI, savo Dievui, nes abibo mėnesį, naktį, VIEŠPATS, tavo Dievas, išvedė tave iš Egipto.

[2]Atnašausi Paschą VIEŠPAČIUI, savo Dievui, iš galvijų bandos ir avių kaimenės toje vietoje, kurią VIEŠPATS išrinks kaip buveinę savo vardui.

[3]Nieko rauginto su ja nevalgysi. Septynias dienas valgysi neraugintą duoną – vargo duoną, idant atsimintumei per visas gyvenimo dienas savo išėjimą iš Egipto žemės, nes iš Egipto žemės išėjai labai skubėdamas.

[4]Per septynias dienas joks raugas tenesirodo visoje tavo žemėje; tenebūna palikta ligi ryto nieko iš mėsos, kurią aukojai pirmosios dienos vakarą.

[5]Paschos negali atnašauti nė viename iš savo miestų, kuriuos VIEŠPATS, tavo Dievas, tau duoda.

[6]Tik toje vietoje, kurią jis išrinks kaip buveinę savo vardui, tik ten atnašausi Paschą vakare, saulei leidžiantis, būtent tuo metu, kai išėjai iš Egipto.

[7]Virsi ir valgysi toje vietoje, kurią VIEŠPATS, tavo Dievas, išrinks; kitą rytą gali leistis kelionėn atgal į savo palapines.

[8]Šešias dienas valgęs neraugintą duoną, septintą dieną švęsi iškilmingą sueigąVIEŠPAČIUI, savo Dievui. Tą dieną nedirbsi jokio darbo.

[9] Sete semanas contarás; quando a foice começar na seara, entrarás a contar as sete semanas.

[9]Atskaitysi septynias savaites, pradėdamas skaičiuoti nuo to laiko, kai pjautuvas pirmąkart paliečia nepjautus javus.

[10] E celebrarás a Festa das Semanas ao SENHOR, teu Deus, com ofertas voluntárias da tua mão, segundo o SENHOR, teu Deus, te houver abençoado.

[10]Tada tu švęsi Savaičių iškilmes, VIEŠPATIES, savo Dievo, garbei atnašaudamas geros valios atnašą pagal derlių, kuriuo VIEŠPATS, tavo Dievas, bus tave palaiminęs.

[11] Alegrar-te-ás perante o SENHOR, teu Deus, tu, e o teu filho, e a tua filha, e o teu servo, e a tua serva, e o levita que está dentro da tua cidade, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva que estão no meio de ti, no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[11]Džiūgausi VIEŠPATIES, savo Dievo, akivaizdoje tu ir tavo sūnūs bei dukterys, tavo vergai ir vergės, levitai, gyvenantys tavo miestuose, bei ateiviai, našlaičiai ir našlės, esantys su tavimi toje vietoje, kurią VIEŠPATS, tavo Dievas, išsirinks kaip buveinę savo vardui.

[12] Lembrar-te-ás de que foste servo no Egito, e guardarás estes estatutos, e os cumprirás.

[12]Atsimink, kad buvai vergas Egipte, ir ištikimai laikykis šių įstatų.

Os Tabernáculos
Levítico 23.33-43

[13] A Festa dos Tabernáculos, celebrá-la-ás por sete dias, quando houveres recolhido da tua eira e do teu lagar.

[13]Suvalęs klojimo ir vynuogių spaudyklos derlių, septynias dienas švęsi Palapinių šventę.

[14] Alegrar-te-ás, na tua festa, tu, e o teu filho, e a tua filha, e o teu servo, e a tua serva, e o levita, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva que estão dentro das tuas cidades.

[14]Džiūgausi šventės dienomis tu ir tavo sūnūs bei dukterys, tavo vergai bei vergės ir levitai, ateiviai, našlaičiai bei našlės, gyvenantys tavo miestuose.

[15] Sete dias celebrarás a festa ao SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR escolher, porque o SENHOR, teu Deus, há de abençoar-te em toda a tua colheita e em toda obra das tuas mãos, pelo que de todo te alegrarás.

[15]Septynias dienas švęsi šias iškilmesVIEŠPATIES, savo Dievo, garbei toje vietoje, kurią VIEŠPATS išrinks. Kadangi VIEŠPATS, tavo Dievas, laimins visą tavo derlių ir visus tavo laimėjimus, tu tikrai džiūgausi.

[16] Três vezes no ano, todo varão entre ti aparecerá perante o SENHOR, teu Deus,

[16]Tris kartus per metus – Neraugintosios duonos šventėje, Savaičių šventėje ir

no lugar que escolher, na Festa dos Pães Asmos, e na Festa das Semanas, e na Festa dos Tabernáculos; porém não aparecerá de mãos vazias perante o SENHOR;

Palapinių šventėje – visi tavo vyriškiai pasirodys VIEŠPATIES, tavo Dievo, akivaizdoje toje vietoje, kurią VIEŠPATS išrinks. Tenepasirodo niekas VIEŠPATIES akivaizdoje tuščiomis rankomis.

17 cada um oferecerá na proporção em que possa dar, segundo a bênção que o SENHOR, seu Deus, lhe houver concedido.

17Kiekvienas atnašaus, kiek išgali, pagal VIEŠPATIES, savo Dievo, palaiminimą, kurį jis bus tau suteikęs.

Deveres dos juízes

Êxodo 23.6-9

Teisėjai

18 Juízes e oficiais constituirás em todas as tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te der entre as tuas tribos, para que julguem o povo com reto juízo.

18Paskirsi teisėjus ir apskaitininkus visur giminėse, visose savo gyvenvietėse, kurias VIEŠPATS, tavo Dievas, tau duoda. Jie teis žmones teisingu teismu.

19 Não torcerás a justiça, não farás acepção de pessoas, nem tomarás suborno; porquanto o suborno cega os olhos dos sábios e subverte a causa dos justos.

19Neiškraipyk teisingumo, nerodyk šališkumo, neimk kyšio, nes kyšis aptemdo išmintingųjų akis ir iškraipo teisiųjų bylą.

20 A justiça seguirás, somente a justiça, para que vivas e possuas em herança a terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

20Tik to, kas teisu, teisingai tesieksi, idant tarptumei ir paveldėtumei kraštą, kurįVIEŠPATS, tavo Dievas, tau duoda.

Draudimai ir nurodymai

21 Não estabelecerás poste-ídolo, plantando qualquer árvore junto ao altar do SENHOR, teu Deus, que fizeres para ti.

21Nestatysi sau jokio šventojo stulpo – medžio šalia aukuro, kurį padirbsiVIEŠPAČIUI, savo Dievui,

22 Nem levantarás coluna, a qual o SENHOR, teu Deus, odeia.

22nei šventojo akmens; jų VIEŠPATS, tavo Dievas, nekenčia.

Deuteronômio 17

Pakartoto Įstatymo 17

O castigo da idolatria

1 Não sacrificarás ao SENHOR, teu Deus, novilho ou ovelha em que haja imperfeição ou algum defeito grave; pois é abominação ao SENHOR, teu Deus.

1Neaukosi VIEŠPAČIUI, savo Dievui, nesveiko jaučio ar nesveikos avies – su bet kokiu trūkumu, – nes tai pasibjaurėtina VIEŠPAČIUI, tavo Dievui.

2 Quando no meio de ti, em alguma das tuas cidades que te dá o SENHOR, teu Deus, se achar algum homem ou mulher

2Jei pas tave, vienoje gyvenviečių, kurias tau duoda VIEŠPATS, būtų rasta vyras ar moteris, kurie daro pikta VIEŠPATIES,

que proceda mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, transgredindo a sua aliança,

3 que vá, e sirva a outros deuses, e os adore, ou ao sol, ou à lua, ou a todo o exército do céu, o que eu não ordenei;

4 e te seja denunciado, e o ouvires; então, indagarás bem; e eis que, sendo verdade e certo que se fez tal abominação em Israel,

5 então, levarás o homem ou a mulher que fez este malefício às tuas portas e os apedrejarás, até que morram.

6 Por depoimento de duas ou três testemunhas, será morto o que houver de morrer; por depoimento de uma só testemunha, não morrerá.

7 A mão das testemunhas será a primeira contra ele, para matá-lo; e, depois, a mão de todo o povo; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

Julgamento de questões difíceis

8 Quando alguma coisa te for difícil demais em juízo, entre caso e caso de homicídio, e de demanda e demanda, e de violência e violência, e outras questões de litígio, então, te levantarás e subirás ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher.

9 Virás aos levitas sacerdotes e ao juiz que houver naqueles dias; inquirirás, e te anunciarão a sentença do juízo.

10 E farás segundo o mandado da palavra que te anunciarem do lugar que o SENHOR escolher; e terás cuidado de fazer consoante tudo o que te ensinarem.

tavo Dievo, akyse ir nusižengia jo Sandorai,

3eidami tarnauti kitiems dievams ir garbindami juos, ar tai būtų saulė, ar mėnulis, ar kuri nors iš dangaus galybių, – ką aš esu uždraudęs,

4ir jei apie tai tau būtų pranešta ar tu pats sužinotumei, turi reikalą rūpestingai ištirti. Jei tiesa, kad toks pasibjaurėtinas dalykas yra įvykęs Izraelyje,

5išvesi už savo miesto vartų vyrą ar moterį, padariusius tokį nedorą dalyką, ir užmušite tą vyrą ar moterį akmenimis.

6Žmogus gali būti nubaustas mirtimi tik dviejų ar trijų liudytojų liudijimu; niekas neturi būti nubaustas mirtimi, prieš jį liudijant tik vienam liudytojui.

7Vykdant mirties bausmę, liudytojų rankos tebūna pakeltos pirmos prieš jį, o po to turi prisidėti visi žmonės. Taip pašalinsi piktą iš jūsų.

Teisėjai iš Levio giminės

8Jei išspręsti bylą tau per sunku, ar tai būtų ginčas dėl žmogžudystės, ar įstatyminės teisės, ar dėl asmens užpuolimo – bet kokia ginčą kelianti byla tavo vartuose, – skubėk nueiti į vietą, kurią VIEŠPATS, tavo Dievas, išrinks.

9Atėjęs pasitarsi su kunigais iš Levio giminės ir teisėju, kuris tomis dienomis yra atsakingas. Jie tau paskelbs bylos nuosprendį.

10Vykdyk tiksliai nuosprendį, paskelbtą iš vietos, kurią VIEŠPATS išrinks, ištikimai laikydamasis visko, ką jie tau nurodė.

[11] Segundo o mandado da lei que te ensinarem e de acordo com o juízo que te disserem, farás; da sentença que te anunciarem não te desviarás, nem para a direita nem para a esquerda.

[11]Turi elgtis pagal visus duotus nurodymus ir paskelbtą nuosprendį; nenukrypk nuo paskelbto nuosprendžio nei į dešinę, nei į kairę.

[12] O homem, pois, que se houver soberbamente, não dando ouvidos ao sacerdote, que está ali para servir ao SENHOR, teu Deus, nem ao juiz, esse morrerá; e eliminarás o mal de Israel,

[12]Jei kas įžūliai savimi pasitikėdamas drįstų nepaklusti kunigui, paskirtam ten tarnauti VIEŠPAČIUI, tavo Dievui, ar teisėjui, tas žmogus mirs. Taip pašalinsi pikta iš Izraelio.

[13] para que todo o povo o ouça, tema e jamais se ensoberbeça.

[13]Visi žmonės, tai girdėdami, bijos ir savimi pasitikėdami įžūliai daugiau nebesielgs.

A eleição e os deveres de um rei

Karalius

[14] Quando entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e a possuíres, e nela habitares, e disseres: Estabelecerei sobre mim um rei, como todas as nações que se acham em redor de mim,

[14]Kai būsi atėjęs į kraštą, kurį VIEŠPATS, tavo Dievas, duoda tau, ir paveldėjęs jį bei įsikūręs jame, nuspręsi: ‘Pasiskirsiu sau karalių, kaip kad visur daro aplinkinės tautos’,

[15] estabelecerás, com efeito, sobre ti como rei aquele que o SENHOR, teu Deus, escolher; homem estranho, que não seja dentre os teus irmãos, não estabelecerás sobre ti, e sim um dentre eles.

[15]iš tikrųjų gali pasiskirti karaliumi tą, kurįVIEŠPATS, tavo Dievas, išrinks. Tik žiūrėk, kad karaliumi pasiskirtum vieną iš savo giminaičių; kokio nors svetimtaučio – žmogaus, kuris nėra tavo giminaitis – karaliumi negali pasiskirti.

[16] Porém este não multiplicará para si cavalos, nem fará voltar o povo ao Egito, para multiplicar cavalos; pois o SENHOR vos disse: Nunca mais voltareis por este caminho.

[16]Tačiau jis nelaikys daug arklių ir nesiųs savo žmonių į Egiptą daugiau arklių įsigyti, nes VIEŠPATS yra jums pasakęs: ‘Tuo keliu niekada atgal negrįžkite’.

[17] Tampouco para si multiplicará mulheres, para que o seu coração se não desvie; nem multiplicará muito para si prata ou ouro.

[17]Jis neims nei ves vis daugiau ir daugiau žmonų, kad jo širdis nenutoltų; nei kaups sidabro ir aukso daugiau, negu reikia.

[18] Também, quando se assentar no trono do seu reino, escreverá para si um traslado

[18]Įsodintas į savo karalystės sostą, jis turės įsakyti, kad šio įstatymo nuorašas būtų

desta lei num livro, do que está diante dos levitas sacerdotes.

[19] E o terá consigo e nele lerá todos os dias da sua vida, para que aprenda a temer o SENHOR, seu Deus, a fim de guardar todas as palavras desta lei e estes estatutos, para os cumprir.

[20] Isto fará para que o seu coração não se eleve sobre os seus irmãos e não se aparte do mandamento, nem para a direita nem para a esquerda; de sorte que prolongue os dias no seu reino, ele e seus filhos no meio de Israel.

Deuteronômio 18

A herança e os direitos dos sacerdotes e dos levitas

[1] Os sacerdotes levitas e toda a tribo de Levi não terão parte nem herança em Israel; das ofertas queimadas ao SENHOR e daquilo que lhes é devido comerão.

[2] Pelo que não terão herança no meio de seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como lhes tem dito.

[3] Será este, pois, o direito devido aos sacerdotes, da parte do povo, dos que oferecerem sacrifício, seja gado ou rebanho: que darão ao sacerdote a espádua, e as queixadas, e o bucho.

[4] Dar-lhe-ás as primícias do teu cereal, do teu vinho e do teu azeite e as primícias da tosquia das tuas ovelhas.

[5] Porque o SENHOR, teu Deus, o escolheu de entre todas as tuas tribos para ministrar em o nome do SENHOR, ele e seus filhos, todos os dias.

jam padarytas ant ritinio Levio giminės kunigų akivaizdoje.

[19]Tepasilieka jis su juo, teskaito jį visas savo gyvenimo dienas, idant, ištikimai laikydamasis šio įstatymo žodžių ir šių įstatų, išmoktų pagarbiai bijoti VIEŠPATIES, savo Dievo.

[20]Teneišpuiksta jo širdis prieš kitus brolius, tenenukrypsta nei į dešinę, nei į kairę, idant jis ir jo palikuonys ilgai karaliautų Izraelyje.

Pakartoto Įstatymo 18

Kunigai

[1]Visa Levio kunigų giminė neturės dalies ar paveldo Izraelyje. Jie gyvens tik iš VIEŠPATIES ugninių atnašų kaip jų dalies,

[2]bet neturės jokios dalies tarp savo broliškų giminių. VIEŠPATS yra jų paveldas, kaip jis jiems pažadėjo.

[3]Kunigai turės teisę iš žmonių, atnašaujančių jautį ar avį, gauti mentę, abu žandikaulius ir skrandį.

[4]Savo grūdų, vyno bei aliejaus pirmienas ir pirmąsias savo avių vilnas duosi jam,

[5]nes VIEŠPATS, tavo Dievas, išrinko Levį – jį ir jo sūnus – būti ir tarnauti VIEŠPATIES vardu visam laikui.

[6] Quando vier um levita de alguma das tuas cidades de todo o Israel, onde ele habita, e vier com todo o desejo da sua alma ao lugar que o SENHOR escolheu,
[7] e ministrar em o nome do SENHOR, seu Deus, como também todos os seus irmãos, os levitas, que assistem ali perante o SENHOR,

[8] porção igual à deles terá para comer, além das vendas do seu patrimônio.

Contra os adivinhos e os feiticeiros

[9] Quando entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te der, não aprenderás a fazer conforme as abominações daqueles povos.
[10] Não se achará entre ti quem faça passar pelo fogo o seu filho ou a sua filha, nem adivinhador, nem prognosticador, nem agoureiro, nem feiticeiro;
[11] nem encantador, nem necromante, nem mágico, nem quem consulte os mortos;
[12] pois todo aquele que faz tal coisa é abominação ao SENHOR; e por estas abominações o SENHOR, teu Deus, os lança de diante de ti.
[13] Perfeito serás para com o SENHOR, teu Deus.
[14] Porque estas nações que hás de possuir ouvem os prognosticadores e os adivinhadores; porém a ti o SENHOR, teu Deus, não permitiu tal coisa.

A promessa do grande profeta

[15] O SENHOR, teu Deus, te suscitará um profeta do meio de ti, de teus irmãos, semelhante a mim; a ele ouvirás,

[6]Jei levitas norėtų eiti iš bet kurios tavo gyvenvietės Izraelyje, kad ir kur jis gyventų, į vietą, kurią VIEŠPATS išrinks, jis gali tai padaryti, kada jam patinka.
[7]Ten jis gali tarnauti VIEŠPATIES, savo Dievo, vardu, kaip ir visi jo broliai levitai, ten esantys ir tarnaujantys VIEŠPATIES akivaizdoje.
[8]Jie gaus tokias pat dalis valgyti kaip kiti, nepaisant jų asmeniškų dovanų ar palikimo.

Pranašai

[9]Kai būsi įėjęs į kraštą, kurį VIEŠPATS, tavo Dievas, tau duoda, nesimokysi pamėgdžioti tų tautų bjaurių darbų.
[10]Tenebūna rasta tarp jūsų nė vieno, kuris aukoja sudegindamas savo sūnų ar dukterį arba užsiima būrimu, arba yra žynys, ar burtininkas, ar raganius,
[11]ar kerėtojas, arba tariasi su vaiduokliais bei dvasiomis, arba teiraujasi mirusiųjų.
[12]Juk kas tik tokius dalykus daro, tas pasibjaurėtinas VIEŠPAČIUI; už tokius bjaurius darbus VIEŠPATS pašalina tautas tau iš kelio.
[13]Tad tu turi būti nuoširdžiai ištikimas VIEŠPAČIUI, savo Dievui.
[14]Nors tos tautos, kurias tu eini išvaryti, iš tikrųjų klauso žynių ir užsiimančiųjų būrimu, VIEŠPATS, tavo Dievas, tau to daryti neleis.

[15]VIEŠPATS, tavo Dievas, išugdys tau pranašą kaip mane iš tavo giminių. Jo turėsite klausyti.

[16] segundo tudo o que pediste ao SENHOR, teu Deus, em Horebe, quando reunido o povo: Não ouvirei mais a voz do SENHOR, meu Deus, nem mais verei este grande fogo, para que não morra.

[17] Então, o SENHOR me disse: Falaram bem aquilo que disseram.

[18] Suscitar-lhes-ei um profeta do meio de seus irmãos, semelhante a ti, em cuja boca porei as minhas palavras, e ele lhes falará tudo o que eu lhe ordenar.

[19] De todo aquele que não ouvir as minhas palavras, que ele falar em meu nome, disso lhe pedirei contas.

[20] Porém o profeta que presumir de falar alguma palavra em meu nome, que eu lhe não mandei falar, ou o que falar em nome de outros deuses, esse profeta será morto.

[21] Se disseres no teu coração: Como conhecerei a palavra que o SENHOR não falou?

[22] Sabe que, quando esse profeta falar em nome do SENHOR, e a palavra dele se não cumprir, nem suceder, como profetizou, esta é palavra que o SENHOR não disse; com soberba, a falou o tal profeta; não tenhas temor dele.

Deuteronômio 19

Seis cidades de refúgio

Números 35.9-15; Deuteronômio 4.41-43

[1] Quando o SENHOR, teu Deus, eliminar as nações cuja terra te dará o SENHOR, teu Deus, e as desapossares e morares nas suas cidades e nas suas casas,

[16]VIEŠPATIES, savo Dievo, prašei sueigos dieną prie Horebo, sakydamas: ‘Neleisk man ilgiau klausytis VIEŠPATIES, mano Dievo, balso ar vėl kada regėti šią baisią ugnį, kad nenumirčiau’.

[17]Tada VIEŠPATSman atsakė: ‘Taip kalbėdami, jie gerai daro.

[18]Išugdysiu jiems pranašą kaip tave iš jų giminių ir įdėsiu savo žodžius į pranašo lūpas. Jis pasakys jiems visa, ką būsiu jam įsakęs.

[19]Jei kas nors neklausys žodžių, kuriuos pranašas kalbės mano vardu, aš pats pašauksiu jį už tai atsakyti.

[20]O pranašas, drįstantis tarti mano vardu pranašavimą, kurio aš jam neįsakiau tarti, ar kalbantis kitų dievų vardu, turi mirti’.

[21]Galbūt tu klausi: ‘Kaip galima žinoti, kad tas pranašavimas nėra VIEŠPATIES ištartas?’

[22]Jeigu pranašas kalba VIEŠPATIES vardu, bet pranašavimas neišsipildo ar nepasitvirtina, to pranašavimo VIEŠPATS nėra ištaręs. Pranašas bus kalbėjęs, įžūliai savimi pasitikėdamas, todėl dėl jo nenuogąstauk.

Pakartoto Įstatymo 19

Prieglobsčio miestai

[1]Kai VIEŠPATS, tavo Dievas, bus sunaikinęs tautas, kurių kraštąVIEŠPATS, tavo Dievas, tau duoda, ir tu būsi jį paveldėjęs bei įsikūręs jų miestuose ir namuose,

[2] três cidades separarás no meio da tua terra que te dará o SENHOR, teu Deus, para a possuíres.

[3] Preparar-te-ás o caminho e os limites da tua terra que te fará possuir o SENHOR, teu Deus, dividirás em três; e isto será para que nelas se acolha todo homicida.

[4] Este é o caso tocante ao homicida que nelas se acolher, para que viva: aquele que, sem o querer, ferir o seu próximo, a quem não aborrecia dantes.

Privilégios oferecidos pelas cidades de refúgio
Números 35.22-28

[5] Assim, aquele que entrar com o seu próximo no bosque, para cortar lenha, e, manejando com impulso o machado para cortar a árvore, o ferro saltar do cabo e atingir o seu próximo, e este morrer, o tal se acolherá em uma destas cidades e viverá;

[6] para que o vingador do sangue não persiga o homicida, quando se lhe enfurecer o coração, e o alcance, por ser comprido o caminho, e lhe tire a vida, porque não é culpado de morte, pois não o aborrecia dantes.

[7] Portanto, te ordeno: três cidades separarás.

[8] Se o SENHOR, teu Deus, dilatar os teus limites, como jurou a teus pais, e te der toda a terra que lhes prometeu,

[9] desde que guardes todos estes mandamentos que hoje te ordeno, para cumpri-los, amando o SENHOR, teu Deus, e andando nos seus caminhos todos os

[2]tu atskirsi tris miestus krašte, kurį VIEŠPATS, tavo Dievas, tau duoda paveldėti.

[3]Apskaičiuosi nuotolius ir padalysi į tris sritis kraštą, kurį VIEŠPATS, tavo Dievas, duoda tau kaip paveldą, idant kiekvienas žmogžudys galėtų į vieną iš jų pabėgti.

[4]Štai kokiu atveju žmogžudys gali ten pabėgti ir savo gyvybę išgelbėti: kai netyčiomis yra užmušęs savo artimą, kuriam niekada nėra buvęs priešas.

[5]Tarkime, nueina kas nors su artimu į mišką malkų pasikirsti, ir jam, pakėlus kirvį medžiui kirsti, kirvis nuslysta nuo koto ir mirtinai užgauna artimą. Toks žmogus gali bėgti į vieną iš tų miestų ir išgelbėti savo gyvybę.

[6]Jei nuotolis būtų per didelis, keršytojas už kraują, vydamasis pykčio įkarštyje, galėtų pasivyti žmogžudį ir jį užmušti, nors mirties bausmės jis nebuvo užsitraukęs, nes niekada nebuvo buvęs savo artimo priešu.

[7]Todėl aš tau ir įsakau atskirti tris miestus.

[8]Kai VIEŠPATS, tavo Dievas, bus išplėtęs tavo žemę, kaip yra prisiekęs tavo protėviams, kai atiduos tau visą kraštą, kurį tavo protėviams pažadėjo jums duoti,

[9]jei ištikimai laikysies viso šio įsakymo, kurį tau šiandien duodu, mylėdamas VIEŠPATĮ, savo Dievą, ir visada eidamas

dias, então, acrescentarás outras três cidades além destas três,

[10] para que o sangue inocente se não derrame no meio da tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, pois haveria sangue sobre ti.

Execução do homicida

Números 35.16-21

[11] Mas, havendo alguém que aborrece a seu próximo, e lhe arma ciladas, e se levanta contra ele, e o fere de golpe mortal, e se acolhe em uma dessas cidades,

[12] os anciãos da sua cidade enviarão a tirá-lo dali e a entregá-lo na mão do vingador do sangue, para que morra.

[13] Não o olharás com piedade; antes, exterminarás de Israel a culpa do sangue inocente, para que te vá bem.

Acerca dos limites e das testemunhas

[14] Não mudes os marcos do teu próximo, que os antigos fixaram na tua herança, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para a possuíres.

[15] Uma só testemunha não se levantará contra alguém por qualquer iniqüidade ou por qualquer pecado, seja qual for que cometer; pelo depoimento de duas ou três testemunhas, se estabelecerá o fato.

[16] Quando se levantar testemunha falsa contra alguém, para o acusar de algum transvio,

[17] então, os dois homens que tiverem a demanda se apresentarão perante o

jo keliais, pridėsi dar tris miestus prie anų trijų.

[10]Taip nebus pralietas nekalto žmogaus kraujas, užtraukdamas tau kraujo kaltę krašte, kurį VIEŠPATS, tavo Dievas, duoda tau kaip paveldą.

[11]Tačiau jei kas nors, būdamas nesantaikoje su artimu, patykojęs užpultų jį ir, atėmęs jo gyvybę, pabėgtų į vieną šių miestų,

[12]žmogžudžio miesto seniūnai parsigabens jį iš ten ir perduos keršytojui už kraują nubausti mirties bausme.

[13]Nerodysi jam jokio gailesčio, bet pašalinsi nekalto kraujo kaltę iš Izraelio, idant tu klestėtumei.

Ežiaženklių perkėlimas

[14]Nepajudinsi savo artimo ežiaženklio, pastatyto pirmųjų kartų ant tavo paveldo, skirto krašte, kurį VIEŠPATS, tavo Dievas, duoda tau paveldėti.

Liudytojai

[15]Vieno liudytojo nepakanka nuteisti žmogų už bet kokį nusikaltimą ar bet kokią skriaudą. Kad ir koks būtų nusižengimas, kaltinimas gali būti įrodytas tik dviejų ar trijų liudytojų liudijimu.

[16]Jei nedoras liudytojas stoja prieš žmogų ir apkaltina jį neištikimybe įstatymui,

[17]abi šalys turės pasirodyti prieš VIEŠPATĮ akivaizdoje kunigų ir teisėjų, turinčių tomis dienomis atsakomybę.

SENHOR, diante dos sacerdotes e dos juízes que houver naqueles dias.

18 Os juízes indagarão bem; se a testemunha for falsa e tiver testemunhado falsamente contra seu irmão,

18Teisėjai tada reikalą nuodugniai ištirs. Jei liudytojas yra neteisingas, melagingai liudijęs prieš savo artimą,

19 far-lhe-eis como cuidou fazer a seu irmão; e, assim, exterminarás o mal do meio de ti;

19turite su juo taip pasielgti, kaip jis buvo norėjęs elgtis su artimu. Taip pašalinsi pikta iš jūsų.

20 para que os que ficarem o ouçam, e temam, e nunca mais tornem a fazer semelhante mal no meio de ti.

20Kiti, apie tai išgirdę, bijos, ir toks nusikaltimas niekada daugiau nebebus daromas tarp jūsų.

21 Não o olharás com piedade: vida por vida, olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé.

21Nerodysi jokio gailesčio: gyvybė už gyvybę, dantis už dantį, ranka už ranką, koja už koją!

Deuteronômio 20

Acerca da guerra

1 Quando saíres à peleja contra os teus inimigos e vires cavalos, e carros, e povo maior em número do que tu, não os temerás; pois o SENHOR, teu Deus, que te fez sair da terra do Egito, está contigo.

2 Quando vos achegardes à peleja, o sacerdote se adiantará, e falará ao povo,

3 e dir-lhe-á: Ouvi, ó Israel, hoje, vos achegais à peleja contra os vossos inimigos; que não desfaleça o vosso coração; não tenhais medo, não tremais, nem vos aterrorizeis diante deles,

4 pois o SENHOR, vosso Deus, é quem vai convosco a pelejar por vós contra os vossos inimigos, para vos salvar.

5 Os oficiais falarão ao povo, dizendo: Qual o homem que edificou casa nova e ainda não a consagrou? Vá, torne-se para

Pakartoto Įstatymo 20

Drąsa mūšyje

1Kai, eidamas į karo žygį prieš savo priešus, pamatysi žirgus ir vežimus, didesnę kariuomenę negu tavo, nebijok jų, nes VIEŠPATS, tavo Dievas, kuris išvedė tave iš Egipto žemės, yra su tavimi.

2Prieš prasidedant mūšiui kunigas išeis į priekį ir pasakys kariams kalbą.

3Jis sakys: ‘Klausykis, Izraeli! Šiandien jūs einate į mūšį su savo priešais. Nebūkite nusiminę! Nebijokite jų, nedrebėkite ir nepasiduokite siaubui,

4nes pats VIEŠPATS, jūsų Dievas, žygiuoja su jumis į mūšį kovoti už jus prieš jūsų priešus ir suteikti jums pergalę’.

5Tada apskaitininkai kreipsis į kareivius, sakydami: ‘Ar yra kas nors, kas pasistatė naujus namus, bet dar nešventė įkurtuvių?

casa, para que não morra na peleja, e outrem a consagre.

[6] Qual o homem que plantou uma vinha e ainda não a desfrutou? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outrem a desfrute.

[7] Qual o homem que está desposado com alguma mulher e ainda não a recebeu? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outro homem a receba.

[8] E continuarão os oficiais a falar ao povo, dizendo: Qual o homem medroso e de coração tímido? Vá, torne-se para casa, para que o coração de seus irmãos se não derreta como o seu coração.

[9] Quando os oficiais tiverem falado ao povo, designarão os capitães dos exércitos para a dianteira do povo.

[10] Quando te aproximares de alguma cidade para pelejar contra ela, oferecer-lhe-ás a paz.

[11] Se a sua resposta é de paz, e te abrir as portas, todo o povo que nela se achar será sujeito a trabalhos forçados e te servirá.

[12] Porém, se ela não fizer paz contigo, mas te fizer guerra, então, a sitiarás.

[13] E o SENHOR, teu Deus, a dará na tua mão; e todos os do sexo masculino que houver nela passarás a fio de espada;

[14] mas as mulheres, e as crianças, e os animais, e tudo o que houver na cidade, todo o seu despojo, tomarás para ti; e desfrutarás o despojo dos inimigos que o SENHOR, teu Deus, te deu.

Teeina jis namo, kad kartais nežūtų mūšyje, ir kitas nešvęstų jo įkurtuvių.

[6]Ar yra kas nors, kas įsiveisė vynuogyną, bet dar nesidžiaugė jo vaisiais? Teeina jis namo, kad kartais nežūtų mūšyje, ir kitas nesidžiaugtų jo vaisiais.

[7]Ar yra kas nors, kas susižadėjo su moterimi, bet dar nėra jos vedęs? Teeina jis namo, kad kartais nežūtų mūšyje, ir kitas jos nevestų'.

[8]Apskaitininkai, toliau kalbėdami kariams, sakys: 'Ar yra kas nors išsigandęs ir nusiminęs? Teeina jis namo, kad per jį brolių drąsa neišblėstų'.

[9]Apskaitininkams baigus kalbėti kariams, kariuomenės didžiūnai ims vadovauti gretoms.

Priešų miestai

[10]Prisiartinęs prie miesto jo pulti, pasiūlyk jam taikos sąlygas.

[11]Jeigu jis tavo taikos sąlygas priima ir pasiduoda, visi jame esantys žmonės turės tau eiti lažą.

[12]O jeigu jis tau taikiai nepasiduoda, bet kariauja, tu jį apgulsi.

[13]VIEŠPAČIUI, tavo Dievui, atidavus jį tau į rankas, iššudysi jame visus vyrus kalaviju.

[14]Tačiau kaip grobį gali pasiimti moteris, vaikus, galvijus bei visa kita, kas mieste, visą karo grobį, ir maitintis iš savo priešų paimto karo grobio, kurį VIEŠPATS, tavo Dievas, bus tau davęs.

[15] Assim farás a todas as cidades que estiverem mui longe de ti, que não forem das cidades destes povos.

[16] Porém, das cidades destas nações que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança, não deixarás com vida tudo o que tem fôlego.

[17] Antes, como te ordenou o SENHOR, teu Deus, destruí-las-ás totalmente: os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus,

[18] para que não vos ensinem a fazer segundo todas as suas abominações, que fizeram a seus deuses, pois pecaríeis contra o SENHOR, vosso Deus.

[19] Quando sitiares uma cidade por muito tempo, pelejando contra ela para a tomar, não destruirás o seu arvoredo, metendo nele o machado, porque dele comerás; pelo que não o cortarás, pois será a árvore do campo algum homem, para que fosse sitiada por ti?

[20] Mas as árvores cujos frutos souberes não se comem, destruí-las-ás, cortando-as; e, contra a cidade que guerrear contra ti, edificarás baluartes, até que seja derribada.

[15]Taip elgsiesi su visais miestais, kurie labai toli nuo tavęs, su tais miestais, kurie nepriklauso arti esančioms tautoms.

[16]Tačiau tų tautų miestuose, kuriuos VIEŠPATS, tavo Dievas, duoda tau kaip paveldą, nepaliksi gyvo nė vieno, kas kvėpuoja.

[17]Sunaikinsi juos – hetitus ir amoritus, kanaaniečius ir perizus, hivus ir jebusiečius, kaip VIEŠPATS, tavo Dievas, yra tau įsakęs,

[18]kad jie neišmokytų tavęs visų tų pasibjaurėtinų dalykų, kuriuos daro savo dievams, ir nenusidėtumėte VIEŠPAČIUI, savo Dievui.

[19]Kai būsi apgulęs miestą ilgą laiką, kariausi prieš jį, norėdamas paimti, nesunaikink jo medžių, pakeldamas prieš juos kirvį. Jų vaisius gali valgyti, bet neturi jų kirsti. Argi laukų medžiai yra žmonės, kad ir jie turėtų būti įtraukti į tavo apgulą?

[20]Tik medžius, kuriuos žinai nesant vaismedžius, gali naikinti ir kirsti su tavimi kariaujančio miesto apgulos pylimų statybai, kol miestas kris.

Deuteronômio 21

Expiação por morte cujo autor é desconhecido

[1] Quando na terra que te der o SENHOR, teu Deus, para possuí-la se achar alguém morto, caído no campo, sem que se saiba quem o matou,

Pakartoto Įstatymo 21

Atgaila už nežinomą žudiką

[1]Jei žemėje, kurią VIEŠPATS, tavo Dievas, duoda tau paveldėti, būtų rastas užmuštas žmogus, gulintis atvirame lauke, ir nebūtų žinoma, kas jį užmušė,

[2] sairão os teus anciãos e os teus juízes e medirão a distância até às cidades que estiverem em redor do morto.

[2]tavo seniūnai ir teisėjai nuėję išmatuos atstumą tarp miestų, esančių arti lavono.

[3] Os anciãos da cidade mais próxima do morto tomarão uma novilha da manada, que não tenha trabalhado, nem puxado com o jugo,

[3]Tada arčiausiai lavono esančio miesto seniūnai paims iš bandos telyčią, kuri dar nėra buvusi pajungta darbui ir jungo niekada netraukė.

[4] e a trarão a um vale de águas correntes, que não foi lavrado, nem semeado; e ali, naquele vale, desnucarão a novilha.

[4]To miesto seniūnai nuves telyčią į slėnį su nuolat tekančiu upeliu, prie vietos, kuri nėra suarta ar apsėta, ir ten, slėnyje, nusuks telyčiai sprandą.

[5] Chegar-se-ão os sacerdotes, filhos de Levi, porque o SENHOR, teu Deus, os escolheu para o servirem, para abençoarem em nome do SENHOR e, por sua palavra, decidirem toda demanda e todo caso de violência.

[5]Ateis kunigai, Levio sūnūs, nes VIEŠPATS, tavo Dievas, juos išrinko jam tarnauti ir laiminti VIEŠPATIES vardu. Jų žodžiu bus išspręsti visi ginčai ir visi užpuoliai.

[6] Todos os anciãos desta cidade, mais próximos do morto, lavarão as mãos sobre a novilha desnucada no vale

[6]Tada visi arčiausiai lavono esančio miesto seniūnai, nusiplovę rankas virš telyčios, kuriai slėnyje buvo nusuktas sprandas,

[7] e dirão: As nossas mãos não derramaram este sangue, e os nossos olhos o não viram derramar-se.

[7]pareikš: ‘Mūsų rankos šio kraujo nepraliejo nei mūsų akys tai matė.

[8] Sê propício ao teu povo de Israel, que tu, ó SENHOR, resgataste, e não ponhas a culpa do sangue inocente no meio do teu povo de Israel. E a culpa daquele sangue lhe será perdoada.

[8]Atleisk, VIEŠPATIE, savo tautai Izraeliui, kurį atpirkai. Tenepasilieka nekalto kraujo kaltė Izraelyje, tavo tautoje!’ Ir kraujo kaltė bus jiems atleista.

[9] Assim, eliminarás a culpa do sangue inocente do meio de ti, pois farás o que é reto aos olhos do SENHOR.

[9]Taip tu pašalinsi nekalto kraujo kaltę iš jūsų, nes darysi, kas teisuVIEŠPATIES akyse.

Acerca da mulher prisioneira

[10] Quando saíres à peleja contra os teus inimigos, e o SENHOR, teu Deus, os

Vedybos su belaisve

[10]Kai eisi kariauti su savo priešais, ir VIEŠPATS, tavo Dievas, atiduos juos tau į rankas, o tu paimsi juos į nelaisvę,

entregar nas tuas mãos, e tu deles levares cativos,

[11] e vires entre eles uma mulher formosa, e te afeiçoares a ela, e a quiseres tomar por mulher,

[12] então, a levarás para casa, e ela rapará a cabeça, e cortará as unhas,

[13] e despirá o vestido do seu cativeiro, e ficará na tua casa, e chorará a seu pai e a sua mãe durante um mês. Depois disto, a tomarás; tu serás seu marido, e ela, tua mulher.

[14] E, se não te agradares dela, deixá-la-ás ir à sua própria vontade; porém, de nenhuma sorte, a venderás por dinheiro, nem a tratarás mal, pois a tens humilhado.

O direito do primogênito

[15] Se um homem tiver duas mulheres, uma a quem ama e outra a quem aborrece, e uma e outra lhe derem filhos, e o primogênito for da aborrecida,

[16] no dia em que fizer herdar a seus filhos aquilo que possuir, não poderá dar a primogenitura ao filho da amada, preferindo-o ao filho da aborrecida, que é o primogênito.

[17] Mas ao filho da aborrecida reconhecerá por primogênito, dando-lhe dobrada porção de tudo quanto possuir, porquanto aquele é o primogênito do seu vigor; o direito da primogenitura é dele.

Acerca dos filhos desobedientes

[18] Se alguém tiver um filho contumaz e rebelde, que não obedece à voz de seu pai

[11]tarkime, jog pamatysi tarp belaisvių gražią moterį, kurios geistum ir norėtum ją imti sau žmona.

[12]Parsivesi ją į namus, ji pasikirps plaukus, apsikarpys nagus

[13]ir nusivilks belaisvės apdarą. Ji praleis visą mėnesį tavo namuose, apraudodama savo tėvą ir motiną. Tada gali sueiti su ja ir būti jos vyru, o ji bus tavo žmona.

[14]Tačiau jeigu vėliau nebūsi ja patenkintas, turėsi duoti jai laisvę. Už pinigus jos parduoti negalėsi. Neturi elgtis su ja kaip su verge, nes ją išnaudojai.

Pirmagimių teisės

[15]Jei vyras turėtų dvi žmonas, vieną mylimą ir kitą nemėgstamą, ir jos abi – mylimoji ir nemėgstamoji – pagimdytų jam sūnus, bet pirmagimis būtų nemėgstamosios sūnus,

[16]tą dieną, kai dalys savo nuosavybę sūnums, jis negalės laikyti savo pirmagimiu mylimosios žmonos sūnaus vietoj nemėgstamosios žmonos sūnaus, kuris yra pirmagimis.

[17]Jis turi pripažinti pirmagimiu sūnų tos, kurios nemėgsta, ir duoti jam dvigubą dalį visko, ką turi, nes jis yra pirmasis jo vyriškumo vaisius, ir pirmagimio teisė priklauso jam.

Nepataisomas sūnus

[18]Jei žmogus turėtų neklaužadą ir maištingą sūnų, neklausantį tėvo ir

e à de sua mãe e, ainda castigado, não lhes dá ouvidos,

[19] seu pai e sua mãe o pegarão, e o levarão aos anciãos da cidade, à sua porta,

[20] e lhes dirão: Este nosso filho é rebelde e contumaz, não dá ouvidos à nossa voz, é dissoluto e beberrão.

[21] Então, todos os homens da sua cidade o apedrejarão até que morra; assim, eliminarás o mal do meio de ti; todo o Israel ouvirá e temerá.

Os cadáveres serão tirados do patíbulo

[22] Se alguém houver pecado, passível da pena de morte, e tiver sido morto, e o pendurares num madeiro,

[23] o seu cadáver não permanecerá no madeiro durante a noite, mas, certamente, o enterrarás no mesmo dia; porquanto o que for pendurado no madeiro é maldito de Deus; assim, não contaminarás a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança.

Deuteronômio 22

Acerca do que se perdeu

[1] Vendo extraviado o boi ou a ovelha de teu irmão, não te furtarás a eles; restituí-los-ás, sem falta, a teu irmão.

[2] Se teu irmão não for teu vizinho ou tu o não conheceres, recolhê-los-ás na tua casa, para que fiquem contigo até que teu irmão os busque, e tu lhos restituas.

[3] Assim também farás com o seu jumento e assim farás com as suas vestes; o mesmo farás com toda coisa que se perder de teu

motinos balso, nepaklūstantį jiems, nors jie ir baustų jį,

[19]jo tėvas ir motina pačiups jį ir nuves pas miesto seniūnus prie tos vietovės vartų.

[20]Jie pareikš miesto seniūnams: ‘Šis mūsų sūnus yra neklaužada ir maištingas. Mūsų jis neklauso. Jis yra besotis ir girtuoklis’.

[21]Tada visi miesto vyrai užmuš jį akmenimis. Taip pašalinsi pikta iš jūsų; visas Izraelis, apie tai girdėdamas, bijos.

Nusikaltėlio kūnas

[22]Jei žmogus bus padaręs nusikaltimą, vertą mirties bausmės, ir, bausmę įvykdžius, pakabinsi jo lavoną ant medžio,

[23]kūnas neturi likti ant medžio visą naktį. Palaidosi jį tą pačią dieną, nes tas, kuris kabo ant medžio, yra Dievo prakeiktas. Tu neturi teršti žemės, kurią VIEŠPATS, tavo Dievas, duoda tau paveldėti.

Pakartoto Įstatymo 22

Įvairūs priesakai

[1]Pamatęs klaidžiojantį savo artimo jautį ar avį, nepraeik pro šalį; turi nuvesti juos atgal pas savo artimą.

[2]Jei tas artimas negyvena arti tavęs ar tu nežinai, kas yra gyvulio savininkas, parsivesi jį į namus. Jis bus pas tave, kol savininkas atsišauks; tada sugrąžinsi jam.

[3]Taip pat elgsiesi su artimo asilu; taip pat elgsiesi su artimo drabužiu; taip pat elgsiesi su kiekvienu kitu daiktu, kurį tavo

irmão, e tu achares; não te poderás furtar a ela.

[4] O jumento que é de teu irmão ou o seu boi não verás caído no caminho e a eles te furtarás; sem falta o ajudarás a levantá-lo.

artimas pamestų, o tu rastum. Negali praeiti pro šalį nepagelbėjęs.

[4]Matydamas parkritusį ant kelio savo artimo asilą ar jautį, nepraeisi pro šalį, bet turi jam padėti parkritusį pakelti ant kojų.

Diversas leis

[5] A mulher não usará roupa de homem, nem o homem, veste peculiar à mulher; porque qualquer que faz tais coisas é abominável ao SENHOR, teu Deus.

[5]Moteris nevilkės vyriško apdaro nei vyras rengsis moteriškais drabužiais, nes, kas taip daro, kelia pasibjaurėjimą VIEŠPAČIUI, tavo Dievui.

[6] Se de caminho encontrares algum ninho de ave, nalguma árvore ou no chão, com passarinhos, ou ovos, e a mãe sobre os passarinhos ou sobre os ovos, não tomarás a mãe com os filhotes;

[6]Jei, einant keliu, pasitaikytų užtikti paukščio lizdą bet kur medyje ar ant žemės su jaunikliais ar kiaušiniais, su tupinčia motina ant jauniklių ar kiaušinių, motinos drauge su jaunikliais nepaimsi.

[7] deixarás ir, livremente, a mãe e os filhotes tomarás para ti, para que te vá bem, e prolongues os teus dias.

[7]Leisk motinai nuskristi ir pasiimk tik jauniklius, idant tau gerai sektųsi ir ilgai gyventumei.

[8] Quando edificares uma casa nova, far-lhe-ás, no terraço, um parapeito, para que nela não ponhas culpa de sangue, se alguém de algum modo cair dela.

[8]Statydamas naujus namus, padirbsi savo stogui turėklus, idant neužsitrauktumei kraujo kaltės ant savo namų, jei kas nuo jo žemėn nupultų.

[9] Não semearás a tua vinha com duas espécies de semente, para que não degenere o fruto da semente que semeaste e a messe da vinha.

[9]Neapsėsi savo vynuogyno dviem skirtingomis sėklomis. Jei taip darytum, visas jo derlius – sėkla, kurią pasėjai, ir vynuogyno derlius – negali būti naudojami.

[10] Não lavrarás com junta de boi e jumento.

[10]Nearsi poron įkinkytais jaučiu ir asilu.

[11] Não te vestirás de estofos de lã e linho juntamente.

[11]Nesirengsi drabužiais, pasiūtais iš drauge suaustų vilnų ir linų.

A lei acerca das borlas

[12] Farás borlas nos quatro cantos do manto com que te cobrires.

[12]Pasidarysi kutus keturiuose kampuose apsiausto, kuriuo apsisiauti.

Leis da castidade e do casamento

[13] Se um homem casar com uma mulher, e, depois de coabitar com ela, a aborrecer,

Geras žmonos vardas

[13]Tarkime, vyras veda žmoną ir, suėjęs su ja, ima jos neapkęsti,

[14] e lhe atribuir atos vergonhosos, e contra ela divulgar má fama, dizendo: Casei com esta mulher e me cheguei a ela, porém não a achei virgem,

[15] então, o pai da moça e sua mãe tomarão as provas da virgindade da moça e as levarão aos anciãos da cidade, à porta.

[16] O pai da moça dirá aos anciãos: Dei minha filha por mulher a este homem; porém ele a aborreceu;

[17] e eis que lhe atribuiu atos vergonhosos, dizendo: Não achei virgem a tua filha; todavia, eis aqui as provas da virgindade de minha filha. E estenderão a roupa dela diante dos anciãos da cidade,

[18] os quais tomarão o homem, e o açoitarão,

[19] e o condenarão a cem siclos de prata, e o darão ao pai da moça, porquanto divulgou má fama sobre uma virgem de Israel. Ela ficará sendo sua mulher, e ele não poderá mandá-la embora durante a sua vida.

[20] Porém, se isto for verdade, que se não achou na moça a virgindade,

[21] então, a levarão à porta da casa de seu pai, e os homens de sua cidade a apedrejarão até que morra, pois fez loucura em Israel, prostituindo-se na casa de seu pai; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[22] Se um homem for achado deitado com uma mulher que tem marido, então, ambos morrerão, o homem que se deitou

[14]prasimano kaltinimų ir šmeiždamas sako: ‘Vedžiau šią moterį, bet, suėjęs su ja, neradau įrodymo, kad ji būtų mergelė’.

[15]Tokiu atveju merginos tėvas ir motina pateiks merginos mergystės ženklus seniūnams miesto vartuose.

[16]Merginos tėvas pareikš seniūnams: ‘Aš daviau savo dukterį žmona šiam vyrui, bet jis neapkenčia jos.

[17]Prasimanė net kaltinimų, sakydamas: ‹Neradau įrodymo, kad tavo duktė būtų mergelė›. Betgi štai mano dukters mergystės ženklai’. Tada jiedu išskleis drabužį miesto seniūnų akivaizdoje.

[18]To miesto seniūnai paims tą vyrą ir nuplaks.

[19]Be to, jie nubaus jį šimto sidabrinių šekelių bauda ir atiduos juos merginos tėvui, nes vyras apšmeižė mergelę Izraelyje. O ji pasiliks jo žmona; jis niekada neturės teisės su ja išsiskirti.

[20]Tačiau jei šis kaltinimas yra tiesa, jei buvo rasta, kad mergina nebuvo mergelė,

[21]mergina bus atvesta prie jos tėvo namų durų, ir miesto vyrai užmuš ją akmenimis, nes ji padarė gėdingą dalyką Izraelyje, sanguliaudama savo tėvo namuose. Taip tu pašalinsi pikta iš jūsų.

Svetimavimas ir sanguliavimas

[22]Jei vyras pagautas gulintis su kito žmona, jiedu abu – vyras ir moteris, su kuria jis sugulė – turi mirti. Taip pašalinsi pikta iš Izraelio.

com a mulher e a mulher; assim, eliminarás o mal de Israel.

23 Se houver moça virgem, desposada, e um homem a achar na cidade e se deitar com ela,

23Jei mieste vyras užklumpa merginą, kuri yra susižadėjusi, ir sueina su ja,

24 então, trareis ambos à porta daquela cidade e os apedrejareis até que morram; a moça, porque não gritou na cidade, e o homem, porque humilhou a mulher do seu próximo; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

24išvesi juodu abu už miesto vartų ir užmuši akmenimis: merginą už tai, kad mieste nesišaukė pagalbos, o vyrą už tai, kad išprievartavo savo artimo žmoną. Taip pašalinsi pikta iš jūsų.

25 Porém, se algum homem no campo achar moça desposada, e a forçar, e se deitar com ela, então, morrerá só o homem que se deitou com ela;

25Bet jei laukuose vyras užklumpa merginą, kuri yra susižadėjusi, užpuola ir sugula su ja, tik su ja sugulęs vyras turi mirti,

26 à moça não farás nada; ela não tem culpa de morte, porque, como o homem que se levanta contra o seu próximo e lhe tira a vida, assim também é este caso.

26o merginai nieko nedarysi. Mergina neužsitraukė mirties bausmės, nes tai panašu į atvejį, kai žmogus užpuola ir nužudo artimą.

27 Pois a achou no campo; a moça desposada gritou, e não houve quem a livrasse.

27Kadangi užklupo ją laukuose, susižadėjusioji mergina šaukėsi pagalbos, bet nebuvo kas ją išgelbėtų.

28 Se um homem achar moça virgem, que não está desposada, e a pegar, e se deitar com ela, e forem apanhados,

28Jei vyras užklumpa merginą, kuri nėra susižadėjusi, užpuola bei sugula su ja, ir jiedu pagaunami,

29 então, o homem que se deitou com ela dará ao pai da moça cinqüenta siclos de prata; e, uma vez que a humilhou, lhe será por mulher; não poderá mandá-la embora durante a sua vida.

29su ja sugulęs vyras duos merginos tėvui penkiasdešimt sidabrinių šekelių, o ji taps jo žmona. Kadangi išprievartavo, jis niekada neturės teisės su ja išsiskirti.

Pakartoto Įstatymo 23

30 Nenhum homem tomará sua madrasta e não profanará o leito de seu pai.

1Joks vyras neves savo tėvo žmonos, neišniekins savo tėvo lovos.

Deuteronômio 23

Pessoas excluídas das assembleias santas

[1] Aquele a quem forem trilhados os testículos ou cortado o membro viril não entrará na assembléia do SENHOR.

[2] Nenhum bastardo entrará na assembléia do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará nela.

[3] Nenhum amonita ou moabita entrará na assembléia do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará na assembléia do SENHOR, eternamente.

[4] Porquanto não foram ao vosso encontro com pão e água, no caminho, quando saíeis do Egito; e porque alugaram contra ti Balaão, filho de Beor, de Petor, da Mesopotâmia, para te amaldiçoar.

[5] Porém o SENHOR, teu Deus, não quis ouvir a Balaão; antes, trocou em bênção a maldição, porquanto o SENHOR, teu Deus, te amava.

[6] Não lhes procurarás nem paz nem bem em todos os teus dias, para sempre.

[7] Não aborrecerás o edomita, pois é teu irmão; nem aborrecerás o egípcio, pois estrangeiro foste na sua terra.

[8] Os filhos que lhes nascerem na terceira geração, cada um deles entrará na assembléia do SENHOR.

Limpeza do acampamento

[9] Quando sair o exército contra os teus inimigos, então, te guardarás de toda coisa má.

Dalyvavimas bendrijos pamaldose

[2]Nė vienas, kurio sėklidės sutraiškytos ar varpa nupjauta, nebus priimtas įVIEŠPATIES sueigą.

[3]Gimusieji iš neteisėto lytinio santykiavimo nebus priimti į VIEŠPATIESsueigą. Net iki dešimtos kartos nė vienas jų palikuonių nebus priimtas įVIEŠPATIES sueigą.

[4]Joks amonitas ar moabitas nebus priimtas į VIEŠPATIES sueigą. Net iki dešimtos kartos nė vienas jų palikuonių nebus priimtas į VIEŠPATIES sueigą

[5]dėl to, kad nepasitiko jūsų su duona ir vandeniu kelionėje iš Egipto, ir dėl to, kad samdė prieš tave Beoro sūnų Bileamą iš Peoro Mesopotamijoje tave prakeikti,

[6]bet VIEŠPATS, tavo Dievas, atsisakė Bileamo klausyti;VIEŠPATS, tavo Dievas, pavertė tą prakeikimą palaiminimu, nes VIEŠPATS, tavo Dievas, mylėjo tave.

[7]Niekada nesirūpinsi jų gerove ar labu, kol tik būsi gyvas.

[8]Nesibjaurėsi edomitais, nes jie tavo giminės. Nesibjaurėsi egiptiečiais, nes buvai ateivis jų žemėje.

[9]Jiems gimę trečios kartos vaikai gali būti priimti įVIEŠPATIES sueigą.

Švara stovykloje

[10]Kai žygyje prieš savo priešus įsirengi stovyklą, susilaikyk nuo visko, kas nepadoru.

[10] Se houver entre vós alguém que, por motivo de polução noturna, não esteja limpo, sairá do acampamento; não permanecerá nele.

[11] Jei kas nors iš jūsų taps nešvarus nakčia dėl sėklos išsiliejimo, jis turi išeiti iš stovyklos.

[11] Porém, em declinando a tarde, lavar-se-á em água; e, posto o sol, entrará para o meio do acampamento.

[12] Artėjant vakarui, jis apsiplaus vandeniu ir, saulei leidžiantis, gali pareiti į stovyklą.

[12] Também haverá um lugar fora do acampamento, para onde irás.

[13] Už stovyklos turėsi nurodytą vietą, kur galėsi eiti laukan.

[13] Dentre as tuas armas terás um porrete; e, quando te abaixares fora, cavarás com ele e, volvendo-te, cobrirás o que defecaste.

[14] Prie savo aprangos turėsi ir kastuvėlį. Nusilengvinęs už stovyklos, iškasi duobę ir pridengsi savo išmatas.

[14] Porquanto o SENHOR, teu Deus, anda no meio do teu acampamento para te livrar e para entregar-te os teus inimigos; portanto, o teu acampamento será santo, para que ele não veja em ti coisa indecente e se aparte de ti.

[15] Kadangi VIEŠPATS, tavo Dievas, vaikščioja tavo stovykloje, gelbėdamas tave ir įduodamas tau priešus, tavo stovykla turi būti šventa. Tenemato jis nieko nepadoraus tarp jūsų ir tenenusigręžia nuo tavęs.

Acerca de fugitivos, prostitutas e usura

Įvairūs priesakai

[15] Não entregarás ao seu senhor o escravo que, tendo fugido dele, se acolher a ti.

[16] Vergo, išsigelbėjusio pas tave nuo savininko, neatiduosi jo savininkui.

[16] Contigo ficará, no meio de ti, no lugar que escolher, em alguma de tuas cidades onde lhe agradar; não o oprimirás.

[17] Jis gyvens su tavimi bet kurioje vietoje, kurią išsirinks tarp jūsų kuriame nors mieste, kur tik jam patiks. Tu neturi jo skriausti.

[17] Das filhas de Israel não haverá quem se prostitua no serviço do templo, nem dos filhos de Israel haverá quem o faça.

[18] Jokia Izraelio duktė nebus šventyklos kekšė; joks Izraelio sūnus nebus šventyklos kekšininkas.

[18] Não trarás salário de prostituição nem preço de sodomita à Casa do SENHOR, teu Deus, por qualquer voto; porque uma e outra coisa são igualmente abomináveis ao SENHOR, teu Deus.

[19] Neneši kekšės užmokesčio ar kekšininko atlygio įVIEŠPATIES, savo Dievo, Namus kaip aukos už įžadą, nes jiedu abu pasibjaurėtini VIEŠPAČIUI, tavo Dievui.

[19] A teu irmão não emprestarás com juros, seja dinheiro, seja comida ou qualquer coisa que é costume se emprestar com juros.

[20] Ao estrangeiro emprestarás com juros, porém a teu irmão não emprestarás com juros, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em todos os teus empreendimentos na terra a qual passas a possuir.

Acerca de votos

[21] Quando fizeres algum voto ao SENHOR, teu Deus, não tardarás em cumpri-lo; porque o SENHOR, teu Deus, certamente, o requererá de ti, e em ti haverá pecado.

[22] Porém, abstendo-te de fazer o voto, não haverá pecado em ti.

[23] O que proferiram os teus lábios, isso guardarás e o farás, porque votaste livremente ao SENHOR, teu Deus, o que falaste com a tua boca.

[24] Quando entrares na vinha do teu próximo, comerás uvas segundo o teu desejo, até te fartares, porém não as levarás no cesto.

[25] Quando entrares na seara do teu próximo, com as mãos arrancarás as espigas; porém na seara não meterás a foice.

Deuteronômio 24

Acerca do divórcio

[1] Se um homem tomar uma mulher e se casar com ela, e se ela não for agradável aos seus olhos, por ter ele achado coisa indecente nela, e se ele lhe lavrar um

[20]Neimsi palūkanų už paskolas savo tautiečiui, palūkanų už pinigus, palūkanų už maistą ar už bet ką kita, kas paskolinta.

[21]Gali reikalauti palūkanų už paskolas iš svetimtaučio, bet už paskolas savo tautiečiui neturi reikalauti palūkanų, idant VIEŠPATS, tavo Dievas, laimintų visus tavo siekius krašte, kurio paveldėti ateini.

[22]Kai padarai įžadą VIEŠPAČIUI, savo Dievui, nedelsk jį įvykdyti, nesVIEŠPATS, tavo Dievas, tikrai iš tavęs jo pareikalaus, ir tu užsitrauksi kaltę.

[23]Bet, susilaikydamas nuo įžadų, kaltės neužsitrauksi.

[24]Kas išėjo iš tavo lūpų, turi ištikimai padaryti, kaip laisvai esi savo lūpomis pažadėjęsVIEŠPAČIUI, savo Dievui.

[25]Kai įžengsi į kaimyno vynuogyną, gali valgyti vynuogių iki soties, bet į savo indą nieko nesidėsi.

[26]Kai įeini į savo kaimyno nepjautų javų lauką, gali ranka skintis varpų, bet pjautuvu savo kaimyno javų nesipjausi.

Pakartoto Įstatymo 24

Skyrybos

[1]Tarkime, vyras paima žmoną ir sueina su ja. Bet ji nesusilaukia malonės jo akyse, nes jis atskleidžia kokį nors jos nepadorumą, parašo skyrybų raštą,

termo de divórcio, e lho der na mão, e a despedir de casa;

2 e se ela, saindo da sua casa, for e se casar com outro homem;

3 e se este a aborrecer, e lhe lavrar termo de divórcio, e lho der na mão, e a despedir da sua casa ou se este último homem, que a tomou para si por mulher, vier a morrer,

4 então, seu primeiro marido, que a despediu, não poderá tornar a desposá-la para que seja sua mulher, depois que foi contaminada, pois é abominação perante o SENHOR; assim, não farás pecar a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

Leis de caráter humanitário

5 Homem recém-casado não sairá à guerra, nem se lhe imporá qualquer encargo; por um ano ficará livre em casa e promoverá felicidade à mulher que tomou.

6 Não se tomarão em penhor as duas mós, nem apenas a de cima, pois se penhoraria, assim, a vida.

7 Se se achar alguém que, tendo roubado um dentre os seus irmãos, dos filhos de Israel, o trata como escravo ou o vende, esse ladrão morrerá. Assim, eliminarás o mal do meio de ti.

8 Guarda-te da praga da lepra e tem diligente cuidado de fazer segundo tudo o que te ensinarem os sacerdotes levitas; como lhes tenho ordenado, terás cuidado de o fazer.

paduoda jai į rankas ir išsiunčia iš savo namų.

2O ji, palikusi jo namus, tampa kito vyro žmona.

3Tarkime, ir antrasis vyras jos nepakenčia, parašo skyrybų raštą ir išsiunčia iš savo namų, arba antrasis ją vedęs vyras miršta.

4Pirmasis vyras, kuris buvo ją išsiuntęs, negali jos vėl imti sau žmona po to, kai ji yra buvusi netinkama, nes tai būtų pasibjaurėtina VIEŠPAČIUI, ir tu užtrauktumei kaltę kraštui, kurį VIEŠPATS, tavo Dievas, duoda tau kaip nuosavybę.

5Kol vyras neseniai vedęs, nei jis į kariuomenę eis, nei jam bus pavestos kokios pareigos. Atleistas vieneriems metams, jis liks namie ir džiugins žmoną, kurią yra vedęs.

Įvairūs priesakai

6Niekas neturi imti užstatu rankinių girnų ar viršutinės girnapusės, nes tai būtų gyvybės ėmimas užstatu.

7Jei rastųsi žmogus, kuris pagrobė kitą izraelitą, padarydamas vergu ar parduodamas izraelitą, pagrobėjas turi mirti. Taip pašalinsi pikta iš jūsų tarpo.

8Raupsų ligos atvejais labai rūpestingai daryk visa, ką nurodys kunigai iš Levio giminės. Darykite taip, kaip aš jiems esu įsakęs.

9 Lembra-te do que o SENHOR, teu Deus, fez a Miriã no caminho, quando saíste do Egito.

10 Se emprestares alguma coisa ao teu próximo, não entrarás em sua casa para lhe tirar o penhor.

11 Ficarás do lado de fora, e o homem, a quem emprestaste, aí te trará o penhor.

12 Porém, se for homem pobre, não usarás de noite o seu penhor;

13 em se pondo o sol, restituir-lhe-ás, sem falta, o penhor para que durma no seu manto e te abençoe; isto te será justiça diante do SENHOR, teu Deus.

14 Não oprimirás o jornaleiro pobre e necessitado, seja ele teu irmão ou estrangeiro que está na tua terra e na tua cidade.

15 No seu dia, lhe darás o seu salário, antes do pôr-do-sol, porquanto é pobre, e disso depende a sua vida; para que não clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

16 Os pais não serão mortos em lugar dos filhos, nem os filhos, em lugar dos pais; cada qual será morto pelo seu pecado.

17 Não perverterás o direito do estrangeiro e do órfão; nem tomarás em penhor a roupa da viúva.

18 Lembrar-te-ás de que foste escravo no Egito e de que o SENHOR te livrou dali; pelo que te ordeno que faças isso.

19 Quando, no teu campo, segares a messe e, nele, esqueceres um feixe de espigas,

9 Atsimink, kąVIEŠPATS, tavo Dievas, padarė Mirjamai kelionėje, kai išėjote iš Egipto.

10 Kai duodi savo artimui bet kokią paskolą, neisi į jo namus paimti užstato.

11 Lauke palauksi, kol žmogus, kuriam duodi paskolą, išneš tau užstatą.

12 O jei tas žmogus nuskurdęs, nemiegosi su jo apdaru, duotu tau užstatu.

13 Turi sugrąžinti jam užstatą saulei leidžiantis, kad tavo artimas, galėdamas miegoti su savo apdaru, laimintų tave. Tai bus tavo geras darbasVIEŠPATIES, tavo Dievo, akivaizdoje.

14 Nesulaikysi nuskurdusiam ir neturtingam darbininkui algos, ar jis būtų kitas izraelitas, ar ateivis, gyvenantis krašte vienoje iš tavo gyvenviečių.

15 Mokėsi jam algą prieš saulėlydį, nes jis nuskurdęs ir jo pragyvenimas nuo jos priklauso. Antraip jis šauksis VIEŠPATIES prieš tave, ir tu užsitrauktum kaltę.

16 Tėvai nebus baudžiami mirtimi už savo vaikus nei vaikai bus baudžiami už tėvus. Tik už savo paties nusikaltimą žmogus gali būti nubaustas mirtimi.

17 Nepažeisi ateivio ar našlaičio teisių; neimsi iš našlės drabužio užstatu.

18 Atsimink, kad buvai vergas Egipte, ir VIEŠPATS, tavo Dievas, iš ten tave atpirko. Todėl aš ir įsakau tau tai daryti.

19 Kai, pjaudamas javus savo lauke, užmiršti pėdą lauke, negrįši jo paimti. Jis

não voltarás a tomá-lo; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será; para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em toda obra das tuas mãos.

bus ateiviui, našlaičiui ir našlei, idant VIEŠPATS, tavo Dievas, laimintų visus tavo siekius.

[20] Quando sacudires a tua oliveira, não voltarás a colher o fruto dos ramos; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será.

[20]Kai nupurtai alyvmedžius, neisi antrąkart per jų šakas. Tai bus ateiviui, našlaičiui ir našlei.

[21] Quando vindimares a tua vinha, não tornarás a rebuscá-la; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será o restante.

[21]Kai nurenki vynuoges savo vynuogyne, nerinksi, kas yra likę. Tai bus ateiviui, našlaičiui ir našlei.

[22] Lembrar-te-ás de que foste escravo na terra do Egito; pelo que te ordeno que faças isso.

[22]Atsimink, kad buvai ateivis Egipto žemėje; todėl aš įsakau tau tai daryti.

Deuteronômio 25

A pena de açoites

[1] Em havendo contenda entre alguns, e vierem a juízo, os juízes os julgarão, justificando ao justo e condenando ao culpado.

Pakartoto Įstatymo 25

[1]Tarkime, du vyrai susiginčija ir eina į teismą. Teisėjai padaro nuosprendį, pareikšdami vieną esant teisų, o kitą kaltą.

[2] Se o culpado merecer açoites, o juiz o fará deitar-se e o fará açoitar, na sua presença, com o número de açoites segundo a sua culpa.

[2]Jei kaltasis yra užsitarnavęs būti nuplaktas, teisėjas palieps jį paguldyti ir nuplakti teisiojo akivaizdoje, kertant tiek kirčių, kiek jis užsitarnavo.

[3] Quarenta açoites lhe fará dar, não mais; para que, porventura, se lhe fizer dar mais do que estes, teu irmão não fique aviltado aos teus olhos.

[3]Keturiasdešimt kirčių galima jam duoti, bet ne daugiau; antraip, davus daugiau kirčių, tavo artimas bus pažemintas tavo akyse.

[4] Não atarás a boca ao boi quando debulha.

[4]Jaučiui, kuliančiam javus, antsnukio neuždėsi.

O levirato

[5] Se irmãos morarem juntos, e um deles morrer sem filhos, então, a mulher do que morreu não se casará com outro estranho, fora da família; seu cunhado a tomará, e a

Svainio vedybos

[5]Kai broliai gyvena drauge ir vienas jų miršta, nepalikdamas sūnaus, mirusiojo žmona neištekės šalia šeimos už svetimo

receberá por mulher, e exercerá para com ela a obrigação de cunhado.

6 O primogênito que ela lhe der será sucessor do nome do seu irmão falecido, para que o nome deste não se apague em Israel.

7 Porém, se o homem não quiser tomar sua cunhada, subirá esta à porta, aos anciãos, e dirá: Meu cunhado recusa suscitar a seu irmão nome em Israel; não quer exercer para comigo a obrigação de cunhado.

8 Então, os anciãos da sua cidade devem chamá-lo e falar-lhe; e, se ele persistir e disser: Não quero tomá-la,

9 então, sua cunhada se chegará a ele na presença dos anciãos, e lhe descalçará a sandália do pé, e lhe cuspirá no rosto, e protestará, e dirá: Assim se fará ao homem que não quer edificar a casa de seu irmão;

10 e o nome de sua casa se chamará em Israel: A casa do descalçado.

11 Quando brigarem dois homens, um contra o outro, e a mulher de um chegar para livrar o marido da mão do que o fere, e ela estender a mão, e o pegar pelas suas vergonhas,

12 cortar-lhe-ás a mão; não a olharás com piedade.

Pesos e medidas justos

13 Na tua bolsa, não terás pesos diversos, um grande e um pequeno.

14 Na tua casa, não terás duas sortes de efa, um grande e um pequeno.

vyro. Jos vyro brolis sueis su ja; jis paims ją sau žmona ir atliks jai svainio pareigą.

6O pirmagimis, kurį ji pagimdys, paveldės mirusiojo brolio vardą, kad jo vardas nebūtų ištrintas iš Izraelio.

7Tačiau jei tas vyras nenorės vesti savo brolio našlės, jo brolio našlė ateis pas seniūnus vartuose ir tars: ‘Mano vyro brolis atsisako įamžinti savo brolio vardą Izraelyje. Jis neatlieka man svainio pareigos’.

8Tada miesto seniūnai pasišauks jį ir įspės. Jei jis užsispiria, sakydamas: ‘Nenoriu jos vesti’,

9jo brolio žmona prieis prie jo seniūnų akivaizdoje, numaus jam nuo kojos sandalą ir, spjovusi jam į veidą, tars: ‘Šitaip elgiamasi su vyru, kuris nestato savo broliui namų’.

10Visur Izraelyje jo šeima bus žinoma kaip ‘namai to, kuriam buvo numautas sandalas’.

Įvairūs priesakai

11Jei susimuštų du vyrai ir vieno jų žmona įsikištų gelbėti savo vyro nuo priešininko rankos, ištiesdama ranką ir griebdama jam už gėdos,

12nukirsi jai ranką. Nerodyk jokio gailesčio.

13Nelaikysi savo maiše dviejų skirtingų svarsčių – didesnių ir mažesnių.

14Nelaikysi savo namuose dviejų skirtingų saikų – didesnių ir mažesnių.

[15] Terás peso integral e justo, efa integral e justo; para que se prolonguem os teus dias na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[16] Porque é abominação ao SENHOR, teu Deus, todo aquele que pratica tal injustiça.

Amaleque será destruído

[17] Lembra-te do que te fez Amaleque no caminho, quando saías do Egito;

[18] como te veio ao encontro no caminho e te atacou na retaguarda todos os desfalecidos que iam após ti, quando estavas abatido e afadigado; e não temeu a Deus.

[19] Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, te houver dado sossego de todos os teus inimigos em redor, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, para a possuíres, apagarás a memória de Amaleque de debaixo do céu; não te esqueças.

[15]Turėsi tik pilną ir teisingą svarstį, turėsi tik pilną ir teisingą saiką, kad ilgai gyventumei žemėje, kurią VIEŠPATS, tavo Dievas, tau duoda.

[16]Tais, kurie tokius dalykus daro, nesąžiningai elgdamiesi, bjaurisi VIEŠPATS, tavo Dievas.

[17]Atsimink, ką tau darė Amalekas, kai keliavai iš Egipto,

[18]kaip jis užpuldinėjo tave pakeliui, kai buvai išalkęs, ir, nebijodamas Dievo, žudė visus atsilikusius.

[19]Todėl, kai VIEŠPATS, tavo Dievas, bus davęs tau poilsį nuo visų tavo priešų visame krašte, kurį VIEŠPATS, tavo Dievas, duoda tau kaip paveldą, ištrinsi Amaleko atminimą po dangumi. Neužmiršk!

Deuteronômio 26

As primícias da terra

[1] Ao entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, ao possuí-la e nela habitares,

[2] tomarás das primícias de todos os frutos do solo que recolheres da terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e as porás num cesto, e irás ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[3] Virás ao que, naqueles dias, for sacerdote e lhe dirás: Hoje, declaro ao SENHOR, teu

Pakartoto Įstatymo 26

Padėka už pjūtį

[1]Kai būsi įžengęs į kraštą, kurį VIEŠPATS, tavo Dievas, duoda tau kaip paveldą, ir užėmęs įsikursi jame,

[2]paimsi pirmienas iš įvairių žemės vaisių, nuimtų pjūties metu iš krašto, kurį VIEŠPATS, tavo Dievas, tau duoda, ir, sudėjęs juos į pintinę, eisi į vietą, kurią VIEŠPATS, tavo Dievas, išrinks savo vardui kaip buveinę,

[3]nueisi pas kunigą, turintį valdžią tomis dienomis, ir tarsi jam: ‘Šiandien aš

Deus, que entrei na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a nossos pais.

[4] O sacerdote tomará o cesto da tua mão e o porá diante do altar do SENHOR, teu Deus.

[5] Então, testificarás perante o SENHOR, teu Deus, e dirás: Arameu prestes a perecer foi meu pai, e desceu para o Egito, e ali viveu como estrangeiro com pouca gente; e ali veio a ser nação grande, forte e numerosa.

[6] Mas os egípcios nos maltrataram, e afligiram, e nos impuseram dura servidão.

[7] Clamamos ao SENHOR, Deus de nossos pais; e o SENHOR ouviu a nossa voz e atentou para a nossa angústia, para o nosso trabalho e para a nossa opressão;

[8] e o SENHOR nos tirou do Egito com poderosa mão, e com braço estendido, e com grande espanto, e com sinais, e com milagres;

[9] e nos trouxe a este lugar e nos deu esta terra, terra que mana leite e mel.

[10] Eis que, agora, trago as primícias dos frutos da terra que tu, ó SENHOR, me deste. Então, as porás perante o SENHOR, teu Deus, e te prostrarás perante ele.

[11] Alegrar-te-ás por todo o bem que o SENHOR, teu Deus, te tem dado a ti e a tua casa, tu, e o levita, e o estrangeiro que está no meio de ti.

Os dízimos

pareiškiu VIEŠPAČIUI, savo Dievui, kad įžengiau į kraštą, kurį VIEŠPATS mūsų protėviams prisiekė duoti mums’.

[4]Kunigui paėmus iš tavo rankos pintinę ir padėjus ją priešais VIEŠPATIES, tavo Dievo, aukurą,

[5]tu pareikši VIEŠPATIES, savo Dievo, akivaizdoje: ‘Mano protėvis buvo klajoklis aramėjas, kuris nuėjo į Egiptą su maža šeimyna, gyveno ten kaip ateivis ir išaugo į didžią tautą, stiprią ir gausingą.

[6]Egiptiečiai elgėsi su mumis žiauriai ir engė mus, užkraudami mums eiti sunkų lažą.

[7]Mes šaukėmės VIEŠPATIES, savo protėvių Dievo; VIEŠPATS išgirdo mūsų balsą ir pažvelgė į mūsų kančią, vargus ir priespaudą.

[8]VIEŠPATS išvedė mus iš Egipto galingu kumščiu ir pakelta ranka, siaubą keliančia galybe, ženklais ir nuostabiais darbais.

[9]Jis įvedė mus į šią vietą ir davė mums šį kraštą – kraštą, tekantį pienu ir medumi.

[10]Todėl dabar aukoju pirmienas dirvų, kurias tu, VIEŠPATIE, esi man davęs’. Paliksi pintinę VIEŠPATIES, savo Dievo, akivaizdoje ir sukniubsi prieš VIEŠPATĮ, savo Dievą.

[11]Tada džiaugsiesi, drauge su levitu ir ateiviu, gyvenančiu su tavimi, visu geru, kurįVIEŠPATS, tavo Dievas, yra davęs tau ir tavo namams.

Malda atnašaujant dešimtinę

[12] Quando acabares de separar todos os dízimos da tua messe no ano terceiro, que é o dos dízimos, então, os darás ao levita, ao estrangeiro, ao órfão e à viúva, para que comam dentro das tuas cidades e se fartem.

[13] Dirás perante o SENHOR, teu Deus: Tirei de minha casa o que é consagrado e dei também ao levita, e ao estrangeiro, e ao órfão, e à viúva, segundo todos os teus mandamentos que me tens ordenado; nada transgredi dos teus mandamentos, nem deles me esqueci.

[14] Dos dízimos não comi no meu luto e deles nada tirei estando imundo, nem deles dei para a casa de algum morto; obedeci à voz do SENHOR, meu Deus; segundo tudo o que me ordenaste, tenho feito.

[15] Olha desde a tua santa habitação, desde o céu, e abençoa o teu povo, a Israel, e a terra que nos deste, como juraste a nossos pais, terra que mana leite e mel.

Exortação à obediência

[16] Hoje, o SENHOR, teu Deus, te manda cumprir estes estatutos e juízos; guarda-os, pois, e cumpre-os de todo o teu coração e de toda a tua alma.

[17] Hoje, fizeste o SENHOR declarar que te será por Deus, e que andarás nos seus caminhos, e guardarás os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e darás ouvidos à sua voz.

[18] E o SENHOR, hoje, te fez dizer que lhe serás por povo seu próprio, como te disse,

[12]Kai trečiaisiais metais, kurie yra dešimtinės metai, būsi visiškai atidėjęs į šalį visą savo derliaus dešimtinę ir atidavęs ją levitui, ateiviui, našlaičiui ir našlei, kad jie galėtų pavalgyti iki soties tavo gyvenvietėse,

[13]tarsiVIEŠPATIES, savo Dievo, akivaizdoje: ‘Paėmiau iš namų, kas šventa, ir atidaviau levitui, ateiviui, našlaičiui ir našlei pagal visą įsakymą, kurį esi man davęs. Nė vieno tavo įsakymų nei peržengiau, nei užmiršau:

[14]nevalgiau nieko iš dešimtinės liūdėdamas; nepaėmiau jos iš namų, būdamas nešvarus; nepaaukojau nieko iš jos mirusiesiems. KlausiauVIEŠPATIES, savo Dievo, balso, vykdydamas visa, ką esi man įsakęs.

[15]Pažvelk žemyn iš savo šventosios buveinės, iš dangaus, ir palaimink savo tautą Izraelį bei žemę, kurią esi mums davęs, kaip prisiekei mūsų protėviams, – kraštą, tekantį pienu ir medumi’.

Sandora

[16]VIEŠPATS, tavo Dievas, įsako tau šią dieną vykdyti šiuos įstatus ir įsakus, ištikimai vykdyti visa širdimi ir visa siela.

[17]Šiandien tu patvirtinai, kad VIEŠPATS yra tavo Dievas, kad eisi jo keliais, laikysiesi jo įstatų, įsakymų bei įsakų ir klausysi jo balso.

[18]Šiandien ir VIEŠPATS patvirtino, kaip yra tau pažadėjęs, kad tu esi jo

e que guardarás todos os seus mandamentos.

[19] Para, assim, te exaltar em louvor, renome e glória sobre todas as nações que fez e para que sejas povo santo ao SENHOR, teu Deus, como tem dito.

Deuteronômio 27

O Terceiro Discurso de Moisés
Solene promulgação da lei

[1] Moisés e os anciãos de Israel deram ordem ao povo, dizendo: Guarda todos estes mandamentos que, hoje, te ordeno.

[2] No dia em que passares o Jordão à terra que te der o SENHOR, teu Deus, levantar-te-ás pedras grandes e as caiarás.

[3] Havendo-o passado, escreverás, nelas, todas as palavras desta lei, para entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, terra que mana leite e mel, como te prometeu o SENHOR, Deus de teus pais.

[4] Quando houveres passado o Jordão, levantarás estas pedras, que hoje te ordeno, no monte Ebal, e as caiarás.

[5] Ali, edificarás um altar ao SENHOR, teu Deus, altar de pedras, sobre as quais não manejarás instrumento de ferro.

[6] De pedras toscas edificarás o altar do SENHOR, teu Deus; e sobre ele lhe oferecerás holocaustos.

branginama tauta, kuri laikysis visų jo įsakymų,

[19]kad viršum visų savo sukurtų tautų jis išaukštins tave gyriumi, garsu bei garbe ir kad tu būsi šventa tauta VIEŠPAČIUI, savo Dievui, kaip jis yra tau pažadėjęs“.

Pakartoto Įstatymo 27

Apeigos

[1]Tada Mozė drauge su Izraelio seniūnais įsakė žmonėms, tardamas: „Laikykitės visų įsakymų, kuriuos šiandien jums duodu.

[2]Tą dieną, kai būsite perėję per Jordaną į kraštą, kurį VIEŠPATS, tavo Dievas, tau duoda, sustatysi didelius akmenis, aptinkuosi juos

[3]ir užrašysi ant jų visus šio Įstatymo žodžius. Kai būsite perėję, kad įžengtumėte į kraštą, kurįVIEŠPATS, tavo Dievas, tau duoda, kraštą, tekantį pienu ir medumi, kaipVIEŠPATS, tavo protėvių Dievas, tau pažadėjo,

[4]– taigi, kai būsite perėję per Jordaną, sustatysite tuos akmenis, kaip šiandien jums įsakau, ant Ebalo kalno ir aptinkuosi juos.

[5]Ten pastatysi ir aukurą VIEŠPAČIUI, savo Dievui, aukurą iš akmenų. Netašyk jų geležiniu įrankiu.

[6]Iš netašytų akmenų turi pastatyti VIEŠPATIES, savo Dievo, aukurą. Tada atnašauk ant jo deginamąsias aukas VIEŠPAČIUI, savo Dievui,

[7] Também sacrificarás ofertas pacíficas; ali, comerás e te alegrarás perante o SENHOR, teu Deus.

[8] Nestas pedras, escreverás, mui distintamente, as palavras todas desta lei.

[9] Falou mais Moisés, juntamente com os sacerdotes levitas, a todo o Israel, dizendo: Guarda silêncio e ouve, ó Israel! Hoje, vieste a ser povo do SENHOR, teu Deus.

[10] Portanto, obedecerás à voz do SENHOR, teu Deus, e lhe cumprirás os mandamentos e os estatutos que hoje te ordeno.

Maldições do monte Ebal

[11] Moisés deu ordem, naquele dia, ao povo, dizendo:

[12] Quando houveres passado o Jordão, estarão sobre o monte Gerizim, para abençoarem o povo, estes: Simeão, Levi, Judá, Issacar, José e Benjamim.

[13] E estes, para amaldiçoar, estarão sobre o monte Ebal: Rúben, Gade, Aser, Zebulom, Dã e Naftali.

[14] Os levitas testificarão a todo o povo de Israel em alta voz e dirão:

[15] Maldito o homem que fizer imagem de escultura ou de fundição, abominável ao SENHOR, obra de artífice, e a puser em lugar oculto. E todo o povo responderá: Amém!

[16] Maldito aquele que desprezar a seu pai ou a sua mãe. E todo o povo dirá: Amém!

[17] Maldito aquele que mudar os marcos do seu próximo. E todo o povo dirá: Amém!

[7]aukok bendravimo aukas ir valgyk jas ten, džiaugdamasis VIEŠPATIES, savo Dievo, akivaizdoje.

[8]O visus šio Įstatymo žodžius labai aiškiai parašysi ant anų akmenų“.

[9]Mozė drauge su levitais kunigais kalbėjo visam Izraeliui, tardamas: „Tylėk ir klausykis, Izraeli! Šią dieną tapai VIEŠPATIES, savo Dievo, tauta.

[10]Todėl klausyk VIEŠPATIES, savo Dievo, balso ir laikykis jo įsakymų ir įstatų, kuriuos tau šiandien duodu“.

[11]Tą pačią dieną Mozė davė žmonėms šį įsakymą:

[12]„Kai būsite perėję per Jordaną, šios giminės – Simeonas, Levis, Judas, Isacharas, Juozapas ir Benjaminas – stos ant Garizimo kalno ištarti tautai palaiminimo.

[13]O prakeikimui ištarti stos ant Ebalo kalno šios giminės: Rubenas, Gadas, Ašeras, Zabulonas, Danas ir Naftalis.

Dvylika prakeikimų

[14]Tada levitai garsiai paskelbs visiems izraelitams:

[15]‘Prakeiktas žmogus, kuris meistro rankų darbu daro stabą ar lieja atvaizdą, pasibjaurėtiną VIEŠPAČIUI, ir slapta jį stato!’ O visi žmonės atsakys: ‘Amen!’

[16]‘Prakeiktas, kas užgauna savo tėvą ir motiną!’ O visi žmonės atsakys: ‘Amen!’

[17]‘Prakeiktas, kas perkelia savo kaimyno ežiaženklį!’ O visi žmonės atsakys: ‘Amen!’

[18] Maldito aquele que fizer o cego errar o caminho. E todo o povo dirá: Amém!
[19] Maldito aquele que perverter o direito do estrangeiro, do órfão e da viúva. E todo o povo dirá: Amém!
[20] Maldito aquele que se deitar com a madrasta, porquanto profanaria o leito de seu pai. E todo o povo dirá: Amém!
[21] Maldito aquele que se ajuntar com animal. E todo o povo dirá: Amém!
[22] Maldito aquele que se deitar com sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe. E todo o povo dirá: Amém!
[23] Maldito aquele que se deitar com sua sogra. E todo o povo dirá: Amém!
[24] Maldito aquele que ferir o seu próximo em oculto. E todo o povo dirá: Amém!
[25] Maldito aquele que aceitar suborno para matar pessoa inocente. E todo o povo dirá: Amém!
[26] Maldito aquele que não confirmar as palavras desta lei, não as cumprindo. E todo o povo dirá: Amém!

Deuteronômio 28

As bênçãos decorrentes da obediência

Levítico 26.3-13; Deuteronômio 7.12-26

[1] Se atentamente ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, tendo cuidado de guardar todos os seus mandamentos que hoje te ordeno, o SENHOR, teu Deus, te exaltará sobre todas as nações da terra.
[2] Se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, virão sobre ti e te alcançarão todas estas bênçãos:

[18]‘Prakeiktas, kas suklaidina aklą žmogų kelyje!’ O visi žmonės atsakys: ‘Amen!’
[19]‘Prakeiktas, kas pažeidžia ateivio, našlaičio ir našlės teises!’ O visi atsakys: ‘Amen!’
[20]‘Prakeiktas, kas sugula su savo tėvo žmona, nes jis nukelia savo tėvo antklodę!’ O visi žmonės atsakys: ‘Amen!’
[21]‘Prakeiktas, kas sueina su bet kokiu gyvuliu!’ O visi žmonės atsakys: ‘Amen!’
[22]‘Prakeiktas, kas sugula su savo seserimi, savo tėvo dukterimi ar savo motinos dukterimi!’ O visi žmonės atsakys: ‘Amen!’
[23]‘Prakeiktas, kas sugula su savo uošve!’ O visi žmonės atsakys: ‘Amen!’
[24]‘Prakeiktas, kas slapta užmuša savo artimą!’ O visi žmonės atsakys: ‘Amen!’
[25]‘Prakeiktas, kas apsiima už kyšį pralieti nekaltą kraują!’ O visi žmonės atsakys: ‘Amen!’
[26]‘Prakeiktas, kas nesilaikys šio Įstatymo žodžių ir nevykdys!’ O visi žmonės atsakys: ‘Amen!’

Pakartoto Įstatymo 28

Palaiminimai

[1]Bet jei ištikimai klausysi VIEŠPATIES, savo Dievo, balso, uoliai vykdydamas visus jo įsakymus, kuriuos šiandien tau duodu, VIEŠPATS, tavo Dievas, išaukštins tave virš visų žemės tautų.
[2]Jei klausysi VIEŠPATIES, savo Dievo, balso, tave pasieks ir užlies visi šie palaiminimai:

[3] Bendito serás tu na cidade e bendito serás no campo.

[4] Bendito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e o fruto dos teus animais, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas.

[5] Bendito o teu cesto e a tua amassadeira.

[6] Bendito serás ao entrares e bendito, ao saíres.

[7] O SENHOR fará que sejam derrotados na tua presença os inimigos que se levantarem contra ti; por um caminho, sairão contra ti, mas, por sete caminhos, fugirão da tua presença.

[8] O SENHOR determinará que a bênção esteja nos teus celeiros e em tudo o que colocares a mão; e te abençoará na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[9] O SENHOR te constituirá para si em povo santo, como te tem jurado, quando guardares os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e andares nos seus caminhos.

[10] E todos os povos da terra verão que és chamado pelo nome do SENHOR e terão medo de ti.

[11] O SENHOR te dará abundância de bens no fruto do teu ventre, no fruto dos teus animais e no fruto do teu solo, na terra que o SENHOR, sob juramento a teus pais, prometeu dar-te.

[12] O SENHOR te abrirá o seu bom tesouro, o céu, para dar chuva à tua terra no seu tempo e para abençoar toda obra das tuas mãos; emprestarás a muitas gentes, porém tu não tomarás emprestado.

[3]Palaimintas būsi mieste, palaimintas būsi kaime!

[4]Palaimintas bus tavo įsčių, tavo žemės ir tavo gyvulių vaisius, bandos ir kaimenės prieauglis.

[5]Palaiminta bus tavo pintinė ir tavo duoninė!

[6]Palaimintas būsi pareidamas, palaimintas būsi išeidamas!

Pergalė ir gerovė

[7]Priešus, puolančius tave, VIEŠPATS sutriuškins tavo akyse. Tave jie puls vienu keliu, bet nuo tavęs bėgs septyniais keliais.

[8]VIEŠPATS įsakys palaimai būti su tavimi tavo klėtyse ir visur, kur tik ką imsiesi daryti; jis laimins tave krašte, kurį VIEŠPATS, tavo Dievas, tau duoda.

[9]VIEŠPATSpadarys tave savo šventa tauta, kaip yra tau prisiekęs, jei laikysiesiVIEŠPATIES, savo Dievo, įsakymų ir eisi jo keliais.

[10]Matys visos žemės tautos, kad esi vadinamas VIEŠPATIES vardu, ir bijos tavęs.

[11]VIEŠPATSaprūpins tave gausia gerove, įsčių vaisiumi, gyvulių prieaugliu ir žemės derliumi krašte, kurį VIEŠPATS tavo protėviams prisiekė tau duoti.

[12]VIEŠPATS atidarys tau savo turtingą iždą, dangų, kad laiku parūpintų lietaus tavo kraštui, ir laimins visus tavo rankų darbus. Tu skolinsi daugeliui tautų, bet pats nesiskolinsi.

[13] O SENHOR te porá por cabeça e não por cauda; e só estarás em cima e não debaixo, se obedeceres aos mandamentos do SENHOR, teu Deus, que hoje te ordeno, para os guardar e cumprir.

[14] Não te desviarás de todas as palavras que hoje te ordeno, nem para a direita nem para a esquerda, seguindo outros deuses, para os servires.

Os castigos da desobediência

Levítico 26.14-46

[15] Será, porém, que, se não deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, não cuidando em cumprir todos os seus mandamentos e os seus estatutos que, hoje, te ordeno, então, virão todas estas maldições sobre ti e te alcançarão:

[16] Maldito serás tu na cidade e maldito serás no campo.

[17] Maldito o teu cesto e a tua amassadeira.

[18] Maldito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas.

[19] Maldito serás ao entrares e maldito, ao saíres.

[20] O SENHOR mandará sobre ti a maldição, a confusão e a ameaça em tudo quanto empreenderes, até que sejas destruído e repentinamente pereças, por causa da maldade das tuas obras, com que me abandonaste.

[21] O SENHOR fará que a pestilência te pegue a ti, até que te consuma a terra a que passas para possuí-la.

[13]VIEŠPATS padarys tave galva, o ne uodega, tu visuomet būsi viršuje ir niekada apačioje, jei tik klausysi ir ištikimai laikysiesi VIEŠPATIES, savo Dievo, įsakymų, kuriuos tau šiandien duodu.

[14]Nenukrypk nei į dešinę, nei į kairę nė nuo vieno įsakymų, kuriuos jums šiandien duodu, apie kitus dievus ir tarnavimą jiems.

Prakeikimai

[15]Bet jei neklausysi VIEŠPATIES, savo Dievo, balso ir ištikimai nevykdysi visų jo įsakymų ir įstatų, kuriuos tau šiandien duodu, tave pasieks ir užlies visi šie prakeikimai:

[16]Prakeiktas būsi mieste, prakeiktas būsi kaime!

[17]Prakeikta bus tavo pintinė ir tavo duoninė!

[18]Prakeiktas bus tavo įsčius, tavo žemės derlius ir tavo gyvulių vaisius, bandos ir kaimenės prieauglis.

[19]Prakeiktas būsi pareidamas, prakeiktas būsi išeidamas!

Liga ir pralaimėjimas

[20]Jei tik bandysi tai daryti, VIEŠPATS taip užleis tave nelaimėmis, sąmyšiais ir nesėkmėmis, kad būsi veikiai sunaikintas už savo nedorus darbus, nes palikai mane.

[21]VIEŠPATS spaus tave maru, kolei nepadarys tau galo krašte, kurio paveldėti įžengi.

[22] O SENHOR te ferirá com a tísica, e a febre, e a inflamação, e com o calor ardente, e a secura, e com o crestamento, e a ferrugem; e isto te perseguirá até que pereças.

[22]VIEŠPATS ištiks tave džiova, karštlige, uždegimu, kaitra ir sausra, kūlėmis ir miltlige; sekios tai tave įkandin, kolei nežūsi.

[23] Os teus céus sobre a tua cabeça serão de bronze; e a terra debaixo de ti será de ferro.

[23]Dangaus skliautas virš tavo galvos bus varis, o žemė po kojomis – geležis.

[24] Por chuva da tua terra, o SENHOR te dará pó e cinza; dos céus, descerá sobre ti, até que sejas destruído.

[24]VIEŠPATS permainys tavo krašto lietų į dulkes, tik smiltys tekris ant tavęs iš dangaus skliauto, kolei nebūsi sunaikintas.

[25] O SENHOR te fará cair diante dos teus inimigos; por um caminho, sairás contra eles, e, por sete caminhos, fugirás diante deles, e serás motivo de horror para todos os reinos da terra.

[25]VIEŠPATS privers tave bėgti nuo savo priešų; išžygiuosi prieš juos vienu keliu, bet bėgsi nuo jų septyniais keliais. Tapsi pasibaisėjimu visoms žemės karalystėms.

[26] O teu cadáver servirá de pasto a todas as aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém haverá que os espante.

[26]Jūsų lavonai bus maistas padangių paukščiams ir žemės žvėrims. Nebus kas juos nubaidytų.

[27] O SENHOR te ferirá com as úlceras do Egito, com tumores, com sarna e com prurido de que não possas curar-te.

[27]VIEŠPATS ištiks tave Egipto pūliniais, augliais, dedervine ir niežais, nuo kurių neišsigydysi.

[28] O SENHOR te ferirá com loucura, com cegueira e com perturbação do espírito.

[28]VIEŠPATS ištiks tave beprotybe, aklumu ir išgąsčiu.

[29] Apalparás ao meio-dia, como o cego apalpa nas trevas, e não prosperarás nos teus caminhos; porém somente serás oprimido e roubado todos os teus dias; e ninguém haverá que te salve.

[29]Net vidudienį eisi apgraibomis kaip aklas tamsoje, bet kelio nerasi. Nuolat būsi engiamas ir plėšiamas, nebus kam tau pagelbėti.

[30] Desposar-te-ás com uma mulher, porém outro homem dormirá com ela; edificarás casa, porém não morarás nela; plantarás vinha, porém não a desfrutarás.

[30]Jei susižadėsi su moterimi, kitas vyras su ja suguls; jei pasistatysi namus, juose negyvensi; jei įsiveisi vynuogyną, jo vaisiais nesidžiaugsi.

31 O teu boi será morto aos teus olhos, porém dele não comerás; o teu jumento será roubado diante de ti e não voltará a ti; as tuas ovelhas serão dadas aos teus inimigos; e ninguém haverá que te salve.

31Tavo jautis tau matant bus papjautas, bet tu jo nevalgysi; tavo asilas tau matant bus pavogtas, bet nebus tau sugrąžintas; tavo avys bus atiduotos tavo priešams, ir nebus kas tau pagelbėtų.

32 Teus filhos e tuas filhas serão dados a outro povo; os teus olhos o verão e desfalecerão de saudades todo o dia; porém a tua mão nada poderá fazer.

32Tavo sūnūs ir dukterys tau matant bus atiduodami svetimai tautai; pražiūrėsi akis visą dieną jų ieškodamas, bet būsi bejėgis ką nors padaryti.

33 O fruto da tua terra e todo o teu trabalho, comê-los-á um povo que nunca conheceste; e tu serás oprimido e quebrantado todos os dias;

33Tavo žemės ir viso tavo triūso derlių valgys tauta, kurios nepažįsti; būsi engiamas ir slegiamas be perstojo,

34 e te enlouquecerás pelo que vires com os teus olhos.

34kolei reginiai tavo akyse išves tave iš proto.

35 O SENHOR te ferirá com úlceras malignas nos joelhos e nas pernas, das quais não te possas curar, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.

35VIEŠPATSištiks tave keliuose ir šlaunyse, nuo kojų padų ligi viršugalvio, piktybiniais pūliniais, nuo kurių negalėsi būti išgydytas.

Tremtis

36 O SENHOR te levará e o teu rei que tiveres constituído sobre ti a uma gente que não conheceste, nem tu, nem teus pais; e ali servirás a outros deuses, feitos de madeira e de pedra.

36VIEŠPATS išvarys tave ir karalių, kurį sau pasiskirsi, pas tautą, kurios nei tu, nei tavo protėviai nepažinojote; tenai tarnausi svetimiems dievams, padarytiems iš medžio ir akmens.

37 Virás a ser pasmo, provérbio e motejo entre todos os povos a que o SENHOR te levará.

37Tapsi siaubo reginiu, patarle ir priežodžiu visoms tautoms, pas kurias tave VIEŠPATS nuves.

Bevaisis triūsas

38 Lançarás muita semente ao campo; porém colherás pouco, porque o gafanhoto a consumirá.

38Nors daug sėklos nuneši į savo lauką, derliaus mažai tenuimsi, nes skėriai jį suris.

39 Plantarás e cultivarás muitas vinhas, porém do seu vinho não beberás, nem colherás as uvas, porque o verme as devorará.

39Nors įsiveisi vynuogynus ir juos įdirbsi, vynuogių nenurinksi ir vyno negersi, nes kirmėlės jas nuės.

40 Em todos os teus limites terás oliveiras; porém não te ungirás com azeite, porque as tuas azeitonas cairão.

41 Gerarás filhos e filhas, porém não ficarão contigo, porque serão levados ao cativeiro.

42 Todo o teu arvoredo e o fruto da tua terra o gafanhoto os consumirá.

43 O estrangeiro que está no meio de ti se elevará mais e mais, e tu mais e mais descerás.

44 Ele te emprestará a ti, porém tu não lhe emprestarás a ele; ele será por cabeça, e tu serás por cauda.

45 Todas estas maldições virão sobre ti, e te perseguirão, e te alcançarão, até que sejas destruído, porquanto não ouviste a voz do SENHOR, teu Deus, para guardares os mandamentos e os estatutos que te ordenou.

46 Serão, no teu meio, por sinal e por maravilha, como também entre a tua descendência, para sempre.

47 Porquanto não serviste ao SENHOR, teu Deus, com alegria e bondade de coração, não obstante a abundância de tudo.

48 Assim, com fome, com sede, com nudez e com falta de tudo, servirás aos inimigos que o SENHOR enviará contra ti; sobre o teu pescoço porá um jugo de ferro, até que te haja destruído.

49 O SENHOR levantará contra ti uma nação de longe, da extremidade da terra virá, como o vôo impetuoso da águia, nação cuja língua não entenderás;

40Nors turėsi alyvmedžių visoje savo žemėje, aliejumi neišsitepsi, nes tavo alyvos nukris neprinokusios.

41Nors pagimdysi sūnų ir dukterų, su tavimi jie nepasiliks, nes turės išeiti į nelaisvę.

42Visi tavo medžiai ir tavo žemės derlius bus vabzdžių grobis.

43Ateivis, gyvenantis su tavimi, kils vis aukščiau ir aukščiau už tave, o tu tuo tarpu slinksi vis žemiau ir žemiau.

44Jis tau skolins, o tu jam neskolinsi; jis bus galva, o tu – uodega.

45Visi šie prakeikimai ištiks tave, vydamiesi įkandin ir priblokšdami, kolei būsi sunaikintas, nes neklausei VIEŠPATIES, savo Dievo, balso ir nesilaikei įsakymų bei įstatų, kuriuos jis tau yra davęs.

46Amžinai jie bus ženklas ir stebinantis reiškinys tau ir tavo palikuonims.

47Kadangi nenorėjai tarnauti VIEŠPAČIUI, savo Dievui, su džiaugsmu ir dėkinga širdimi už visokeriopą perteklių,

48tarnausi alkanas ir ištroškęs, nuogas ir nieko neturintis, savo priešams, kuriuos VIEŠPATS tau siųs. Ant sprando tau dės jis geležinį jungą, kolei sunaikins tave.

Būsimas karas ir tremtis

49VIEŠPATS atves prieš tave tautą iš toli, nuo žemės pakraščių, skrendančią kaip erelis, tautą, kurios kalbos tu nesupranti,

[50] nação feroz de rosto, que não respeitará ao velho, nem se apiedará do moço.

[51] Ela comerá o fruto dos teus animais e o fruto da tua terra, até que sejas destruído; e não te deixará cereal, mosto, nem azeite, nem as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas, até que te haja consumido.

[52] Sitiar-te-á em todas as tuas cidades, até que venham a cair, em toda a tua terra, os altos e fortes muros em que confiavas; e te sitiará em todas as tuas cidades, em toda a terra que o SENHOR, teu Deus, te deu.

[53] Comerás o fruto do teu ventre, a carne de teus filhos e de tuas filhas, que te der o SENHOR, teu Deus, na angústia e no aperto com que os teus inimigos te apertarão.

[54] O mais mimoso dos homens e o mais delicado do teu meio será mesquinho para com seu irmão, e para com a mulher do seu amor, e para com os demais de seus filhos que ainda lhe restarem;

[55] de sorte que não dará a nenhum deles da carne de seus filhos, que ele comer; porquanto nada lhe ficou de resto na angústia e no aperto com que o teu inimigo te apertará em todas as tuas cidades.

[56] A mais mimosa das mulheres e a mais delicada do teu meio, que de mimo e delicadeza não tentaria pôr a planta do pé sobre a terra, será mesquinha para com o marido de seu amor, e para com seu filho, e para com sua filha;

[50]žiaurią tautą, nerodančią pagarbos senam ar gailesčio jaunam.

[51]Ji ris tavo galvijų prieauglį ir tavo žemės derlių, kolei nebūsi sunaikintas, nepalikdama tau nei grūdų, nei vyno, nei aliejaus, nei prieauglio tavo bandoje ar kaimenėje, kolei nepražudys tavęs.

[52]Ji apguls tave visuose tavo miestuose, kolei aukštieji įtvirtinimo mūrai, kuriais pasitiki, bus išgriauti visame tavo krašte. Ji apguls tave visuose tavo miestuose visame krašte, kurį VIEŠPATS, tavo Dievas, yra tau davęs.

[53]Beviltiškai skursdamas dėl priešo apgulos, valgysi savo įsčių vaisių – kūną savo sūnų ir dukterų, kuriuos VIEŠPATS, tavo Dievas, yra tau davęs.

[54]Net švelniausias ir lepiausias iš jūsų vyrų pavydės savo paties broliui, mylimai žmonai ir kitiems vaikams

[55]bet kokio gabalo savo vaikų mėsos, kurią pats valgys, kai nebus likę nieko kito, beviltiškai skurstant visiems tavo miestams dėl priešo apgulos.

[56]Net švelniausia ir lepiausia iš jūsų moterų, tokia švelni ir tokia lepi, kad nėra pratusi kojos padu paliesti žemę, pavydės savo mylimam vyrui, sūnui bei dukteriai

57 mesquinha da placenta que lhe saiu dentre os pés e dos filhos que tiver, porque os comerá às escondidas pela falta de tudo, na angústia e no aperto com que o teu inimigo te apertará nas tuas cidades.
58 Se não tiveres cuidado de guardar todas as palavras desta lei, escritas neste livro, para temeres este nome glorioso e terrível, o SENHOR, teu Deus,
59 então, o SENHOR fará terríveis as tuas pragas e as pragas de tua descendência, grandes e duradouras pragas, e enfermidades graves e duradouras;
60 fará voltar contra ti todas as moléstias do Egito, que temeste; e se apegarão a ti.
61 Também o SENHOR fará vir sobre ti toda enfermidade e toda praga que não estão escritas no livro desta Lei, até que sejas destruído.
62 Ficareis poucos em número, vós que éreis como as estrelas dos céus em multidão, porque não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus.
63 Assim como o SENHOR se alegrava em vós outros, em fazer-vos bem e multiplicar-vos, da mesma sorte o SENHOR se alegrará em vos fazer perecer e vos destruir; sereis desarraigados da terra à qual passais para possuí-la.
64 O SENHOR vos espalhará entre todos os povos, de uma até à outra extremidade da terra. Servirás ali a outros deuses que não conheceste, nem tu, nem teus pais; servirás à madeira e à pedra.

57net nuovalų, kurios išeina gimdant, ir pagimdyto kūdikio, nes pati juos valgys slapta, kai nebus likę nieko kito, beviltiškai skurstant visiems tavo miestams dėl priešo apgulos.
58Jei nesilaikysi ištikimai visų šio Įstatymo žodžių, užrašytų šioje knygoje, jei pagarbiai nebijosi šlovingo ir nuostabaus VIEŠPATIES, savo Dievo, vardo,
59VIEŠPATS ištiks ir tave, ir tavo palikuonis sunkiomis ir ilgalaikėmis rykštėmis, skaudžiomis ir ilgalaikėmis ligomis.
60Jis ištiks tave visomis Egipto ligomis, kurių tu taip bijojai, ir jos tavęs nepaleis.
61Ir įvairiomis kitomis ligomis bei rykštėmis, nors jos nėra minimos šioje knygoje,VIEŠPATS ištiks tave, kolei nebūsi sunaikintas.
62Bus jūsų palikta nedaug, nors kadaise buvote tokie gausūs kaip žvaigždės danguje, nes neklauseiVIEŠPATIES, savo Dievo, balso.
63Kaip VIEŠPATS kadaise džiaugėsi, darydamas jums gera ir daugindamas jus, taip dabar jis džiaugsis, siųsdamas jums pražūtį ir naikindamas jus. Jūs būsite išrauti iš žemės, kurią dabar eini paveldėti.
64VIEŠPATS išblaškys tave tautose nuo vieno žemės galo ligi kito; tenai tarnausi svetimiems dievams iš akmens ir medžio, kurių nei tu, nei tavo protėviai nepažinojote.

[65] Nem ainda entre estas nações descansarás, nem a planta de teu pé terá repouso, porquanto o SENHOR ali te dará coração tremente, olhos mortiços e desmaio de alma.

[65]Tačiau net tose tautose nerasi ramybės; nebus tenai vietos tavo kojų padams. Tenai VIEŠPATS duos tau sugrubusią širdį, pražiūrėtas akis ir vilties netekusią dvasią.

[66] A tua vida estará suspensa como por um fio diante de ti; terás pavor de noite e de dia e não crerás na tua vida.

[66]Tavo gyvastį nuolat slėgs nežinia, patirsi baimę naktį ir dieną, nebūdamas tikras, kad išliksi.

[67] Pela manhã dirás: Ah! Quem me dera ver a noite! E, à noitinha, dirás: Ah! Quem me dera ver a manhã! Isso pelo pavor que sentirás no coração e pelo espetáculo que terás diante dos olhos.

[67]Ryto metą sakysi: ‘Ak, kad jau būtų vakaras!’, o vakare sakysi: ‘Ak, kad jau būtų rytas!’ iš baimės, kurią jaus tavo širdis, ir dėl to, ką matys tavo akys.

[68] O SENHOR te fará voltar ao Egito em navios, pelo caminho de que te disse: Nunca jamais o verás; sereis ali oferecidos para venda como escravos e escravas aos vossos inimigos, mas não haverá quem vos compre.

[68]VIEŠPATS pasiųs tave laivais atgal į Egiptą keliu, apie kurį tau sakiau, jog niekada jo nebematysi. Tenai norėsite parsiduoti savo priešams vergais ir vergėmis, bet nebus kas pirktų“.

Deuteronômio 29

O Quarto Discurso de Moisés
Deus faz nova aliança com o povo

[1] São estas as palavras da aliança que o SENHOR ordenou a Moisés fizesse com os filhos de Israel na terra de Moabe, além da aliança que fizera com eles em Horebe.

[69]Štai žodžiai Sandoros, kurią VIEŠPATS įsakė Mozei sudaryti su izraelitais Moabo krašte, pridėti prie Sandoros, kurią buvo sudaręs su jais prie Horebo.

Pakartoto Įstatymo 29

Dievo gerumas

[2] Chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe: Tendes visto tudo quanto o SENHOR fez na terra do Egito, perante vós, a Faraó, e a todos os seus servos, e a toda a sua terra;

[1]Mozė sušaukė visą Izraelį ir tarė: „Jūs matėte visa, ką VIEŠPATS padarė jūsų akyse Egipto žemėje faraonui, visiems jo dvariškiams ir visam jo kraštui,

[3] as grandes provas que os vossos olhos viram, os sinais e grandes maravilhas;

[4] porém o SENHOR não vos deu coração para entender, nem olhos para ver, nem ouvidos para ouvir, até ao dia de hoje.

[5] Quarenta anos vos conduzi pelo deserto; não envelheceram sobre vós as vossas vestes, nem se gastou no vosso pé a sandália.

[6] Pão não comestes e não bebestes vinho nem bebida forte, para que soubésseis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[7] Quando viestes a este lugar, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, nos saíram ao encontro, à peleja, e nós os ferimos;

[8] tomamos-lhes a terra e a demos por herança aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo dos manassitas.

[9] Guardai, pois, as palavras desta aliança e cumpri-as, para que prospereis em tudo quanto fizerdes.

[10] Vós estais, hoje, todos perante o SENHOR, vosso Deus: os cabeças de vossas tribos, vossos anciãos e os vossos oficiais, todos os homens de Israel,

[11] os vossos meninos, as vossas mulheres e o estrangeiro que está no meio do vosso arraial, desde o vosso rachador de lenha até ao vosso tirador de água,

[12] para que entres na aliança do SENHOR, teu Deus, e no juramento que, hoje, o SENHOR, teu Deus, faz contigo;

[13] para que, hoje, te estabeleça por seu povo, e ele te seja por Deus, como te tem

[2]didžiulius bandymus, kuriuos savo akimis matėte, ir anuos nuostabius ženklus bei nepaprastus darbus.

[3]Tačiau iki pat šios dienosVIEŠPATS jums dar nėra davęs širdies įsiminti, akių matyti, ausų girdėti.

[4]‘Keturiasdešimt metų vedžiau jus per dykumą. Drabužiai ant jūsų nugaros nesusidėvėjo ir apavas ant jūsų kojų nenusinešiojo.

[5]Nevalgėte duonos, negėrėte vyno ar stipraus gėrimo, idant žinotumėte, kad aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas!’

[6]Atėjus į šią vietą, Hešbono karalius Sihonas ir Bašano karalius Ogas išėjo prieš mus kariauti, bet mes juos nugalėjome.

[7]Mes užėmėme jų kraštą ir atidavėme jį kaip paveldą Rubeno žmonėms, Gado žmonėms ir pusei Manaso giminės.

[8]Todėl laikykitės ištikimai visų šios Sandoros žodžių, idant jums sektųsi visa, ką tik darote.

Sandora saisto visą Izraelį

[9]Šiandien visi stovite čia, VIEŠPATIES, savo Dievo, akivaizdoje, giminių vadai, seniūnai ir apskaitininkai, visi Izraelio vyrai,

[10]vaikai ir žmonos, net ateiviai, esantys su tavimi tavo stovykloje, nuo kertančių malkas iki nešančių vandenį,

[11]kad įeitumei į VIEŠPATIES, savo Dievo, Sandorą su priesaika, kurią VIEŠPATS, tavo Dievas, šiandien sudaro su tavimi,

[12]idant šiandien padarytų tave savo tauta ir būtų tavo Dievas, kaip jis tau pažadėjo

prometido, como jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

14 Não é somente convosco que faço esta aliança e este juramento,

15 porém com aquele que, hoje, aqui, está conosco perante o SENHOR, nosso Deus, e também com aquele que não está aqui, hoje, conosco.

16 Porque vós sabeis como habitamos na terra do Egito e como passamos pelo meio das nações pelas quais viestes a passar;

17 vistes as suas abominações e os seus ídolos, feitos de madeira e de pedra, bem como vistes a prata e o ouro que havia entre elas;

18 para que, entre vós, não haja homem, nem mulher, nem família, nem tribo cujo coração, hoje, se desvie do SENHOR, nosso Deus, e vá servir aos deuses destas nações; para que não haja entre vós raiz que produza erva venenosa e amarga,

19 ninguém que, ouvindo as palavras desta maldição, se abençoe no seu íntimo, dizendo: Terei paz, ainda que ande na perversidade do meu coração, para acrescentar à sede a bebedice.

20 O SENHOR não lhe quererá perdoar; antes, fumegará a ira do SENHOR e o seu zelo sobre tal homem, e toda maldição escrita neste livro jazerá sobre ele; e o SENHOR lhe apagará o nome de debaixo do céu.

21 O SENHOR o separará de todas as tribos de Israel para calamidade, segundo todas

ir kaip prisiekė tavo protėviams – Abraomui, Izaokui ir Jokūbui.

13Ne vien jūsų labui darau šią Sandorą ir tariu šią priesaiką,

14ne vien labui šiandien čia stovinčių su mumis VIEŠPATIES, mūsų Dievo, akivaizdoje, bet ir labui šiandien nesančių čia tarp mūsų.

Įspėjimas dėl stabmeldystės

15Gerai žinote, kaip gyvenome Egipto žemėje ir kaip perėjome per įvairias kitas tautas.

16Esate matę jų bjaurius dalykus ir pas juos esančius stabus iš medžio ir akmens, iš sidabro ir aukso.

17Galbūt tarp jūsų yra koks vyras ar moteris, ar kokia kiltis, ar kokia giminė, kurių širdis net šiandien gręžiasi nuo VIEŠPATIES, mūsų Dievo, eiti ir garbinti anų tautų dievus. Galbūt [jumyse] yra šaknis, želdinanti nuodingas piktžoles ir metėles.

18Jei toks žmogus, išklausęs šios priesaikos žodžių, laikytų save esant atsparų ir širdyje girtųsi: 'Esu saugus, nors ir seku savo širdies norus', jis užtrauktų nelaimę ir drėgnai dirvai, ir sausai žemei.

19VIEŠPATS jam niekuomet neatleis, nesVIEŠPATIES įniršis ir pavydulingumas suliepsnos prieš jį. Visi prakeikimai, užrašyti šioje knygoje, nužengs ant jo, ir VIEŠPATS ištrins jo vardą po dangumi.

20VIEŠPATS išskirs juos iš visų Izraelio giminių nelaimei pagal visus Sandoros

as maldições da aliança escrita neste Livro da Lei.

[22] Então, dirá a geração vindoura, os vossos filhos, que se levantarem depois de vós, e o estrangeiro que virá de terras longínquas, vendo as pragas desta terra e as suas doenças, com que o SENHOR a terá afligido,

[23] e toda a sua terra abrasada com enxofre e sal, de sorte que não será semeada, e nada produzirá, nem crescerá nela erva alguma, assim como foi a destruição de Sodoma e de Gomorra, de Admá e de Zeboim, que o SENHOR destruiu na sua ira e no seu furor,

[24] isto é, todas as nações dirão: Por que fez o SENHOR assim com esta terra? Qual foi a causa do furor de tamanha ira?

[25] Então, se dirá: Porque desprezaram a aliança que o SENHOR, Deus de seus pais, fez com eles, quando os tirou do Egito;

[26] e se foram, e serviram a outros deuses, e os adoraram; deuses que não conheceram e que ele não lhes havia designado.

[27] Pelo que a ira do SENHOR se acendeu contra esta terra, trazendo sobre ela toda a maldição que está escrita neste livro.

[28] O SENHOR os arrancou, com ira, de sua terra, mas também com indignação e grande furor, e os lançou para outra terra, como hoje se vê.

prakeikimus, užrašytus šioje Įstatymo knygoje.

[21]Stebėsis vėlesnės kartos – po jūsų gimę vaikai bei svetimtaučiai, atėję iš tolimo krašto, ir matys šio krašto nelaimes ir ligas, kuriomis VIEŠPATS bus jį ištikęs.

[22]Visa jo žemė išdeginta siera ir druska, neapsėta, niekas neauga, nedygsta jokia žolė, sunaikinta kaip Sodoma ir Gomora, Adma ir Ceboimai, kuriuosVIEŠPATS sunaikino savo pykčio įniršyje.

[23]Stebėsis visos tautos: ‘KodėlVIEŠPATS taip padarė šiam kraštui? Dėl ko toks baisus įniršis?’

[24]Jiems bus atsakyta: ‘Kadangi jie paliko VIEŠPATIES, savo protėvių Dievo, Sandorą, kurią jis sudarė su jais, kai išvedė juos iš Egipto žemės,

[25]ir nuėjo tarnauti svetimiems dievams, ir garbino juos, – dievus, kurių nebuvo iki tol pažinę, dievus, kurių jis nebuvo jiems paskyręs.

[26]Todėl tat užsidegė ant to kraštoVIEŠPATIES įniršis, ištikdamas jį visais prakeikimais, užrašytais šioje knygoje.

[27]VIEŠPATS išrovė juos iš jų žemės savo degančiu įniršiu ir baisiu pykčiu, nubloškė juos į kitą kraštą, kur jie ir dabar tebėra’.

29 As coisas encobertas pertencem ao SENHOR, nosso Deus, porém as reveladas nos pertencem, a nós e a nossos filhos, para sempre, para que cumpramos todas as palavras desta lei.

Deuteronômio 30

Promessas de misericórdia

1 Quando, pois, todas estas coisas vierem sobre ti, a bênção e a maldição que pus diante de ti, se te recordares delas entre todas as nações para onde te lançar o SENHOR, teu Deus;

2 e tornares ao SENHOR, teu Deus, tu e teus filhos, de todo o teu coração e de toda a tua alma, e deres ouvidos à sua voz, segundo tudo o que hoje te ordeno,

3 então, o SENHOR, teu Deus, mudará a tua sorte, e se compadecerá de ti, e te ajuntará, de novo, de todos os povos entre os quais te havia espalhado o SENHOR, teu Deus.

4 Ainda que os teus desterrados estejam para a extremidade dos céus, desde aí te ajuntará o SENHOR, teu Deus, e te tomará de lá.

5 O SENHOR, teu Deus, te introduzirá na terra que teus pais possuíram, e a possuirás; e te fará bem e te multiplicará mais do que a teus pais.

6 O SENHOR, teu Deus, circuncidará o teu coração e o coração de tua descendência, para amares o SENHOR, teu Deus, de todo o coração e de toda a tua alma, para que vivas.

28Tai, kas paslėpta, priklauso VIEŠPAČIUI, mūsų Dievui, bet tai, kas apreikšta, amžinai yra mums ir mūsų vaikams, kad laikytumės visų šio Įstatymo žodžių.

Pakartoto Įstatymo 30

Dievo gailestingumas

1Kai visi šie žodžiai – palaiminimai ir prakeikimai, kuriuos tau susakiau, bus įvykę, jei paimsi juos į širdį, būdamas bet kokiose tautose, į kuriasVIEŠPATS, tavo Dievas, bus tave nubloškęs,

2jei sugrįši pas VIEŠPATĮ, savo Dievą, ir tu bei tavo vaikai klausysite jo balso visa širdimi ir visa siela, kaip aš įsakau tau šiandien,

3VIEŠPATS, tavo Dievas, sugrąžins tave iš tremties ir, pasigailėdamas tavęs, vėl surinks tave iš visų tautų, kuriose VIEŠPATS, tavo Dievas, bus tave išsklaidęs.

4Nors būtumei nublokštas į tolimiausią pasaulio kampą, iš ten VIEŠPATS, tavo Dievas, surinks tave, iš ten atgal jis tave parves.

5VIEŠPATS, tavo Dievas, parves tave atgal į kraštą, kurį paveldėjo tavo protėviai, ir tu jį paveldėsi; jis padarys tave sėkmingesnį, gausesnį už protėvius.

6Be to, VIEŠPATS, tavo Dievas, apipjaustys tavo širdį ir tavo palikuonių širdis, kad mylėtumei VIEŠPATĮ, savo Dievą, visa širdimi ir visa siela ir išliktumei gyvas.

7 O SENHOR, teu Deus, porá todas estas maldições sobre os teus inimigos e sobre os teus aborrecedores, que te perseguiram.

7O visais anais prakeikimais VIEŠPATS, tavo Dievas, ištiks tavo priešus ir tuos, kurie tavęs neapkenčia ir tave persekiojo.

8 De novo, pois, darás ouvidos à voz do SENHOR; cumprirás todos os seus mandamentos que hoje te ordeno.

8Tada tu vėl klausysi VIEŠPATIES balso, vykdydamas visus jo įsakymus, kuriuos šiandien tau duodu.

9 O SENHOR, teu Deus, te dará abundância em toda obra das tuas mãos, no fruto do teu ventre, no fruto dos teus animais e no fruto da tua terra e te beneficiará; porquanto o SENHOR tornará a exultar em ti, para te fazer bem, como exultou em teus pais;

9VIEŠPATS, tavo Dievas, tave apsčiai praturtins kiekvienu tavo rankų darbu, gyvulių prieaugliu ir žemės derliumi. Tave praturtindamas,VIEŠPATS vėl džiaugsis, kaip džiaugėsi, praturtindamas tavo protėvius,

10 se deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, guardando os seus mandamentos e os seus estatutos, escritos neste Livro da Lei, se te converteres ao SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração e de toda a tua alma.

10nes, jau sugrįžęs pas VIEŠPATĮ, savo Dievą, visa širdimi ir visa siela, tu klausysi VIEŠPATIES, savo Dievo, balso, vykdydamas jo įsakymus ir įstatus, surašytus šioje Įstatymo knygoje.

11 Porque este mandamento que, hoje, te ordeno não é demasiado difícil, nem está longe de ti.

11Tikrai šis įsakymas, kurį šiandien tau duodu, nėra tau nei per sunkus, nei per tolimas.

12 Não está nos céus, para dizeres: Quem subirá por nós aos céus, que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o cumpramos?

12Jis nėra danguje, kad turėtumei sakyti: ‘Kas iš mūsų gali užkopti į dangų jo parnešti ir perduoti, kad galėtume jo laikytis?’

13 Nem está além do mar, para dizeres: Quem passará por nós além do mar que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o cumpramos?

13Jis nėra nei anapus jūros, kad turėtumei sakyti: ‘Kas iš mūsų gali persikelti anapus jūros jo parnešti ir perduoti, kad galėtume jo laikytis?’

14 Pois esta palavra está mui perto de ti, na tua boca e no teu coração, para a cumprires.

14Ne! Tas žodis tau labai arti, jis tavo lūpose ir tavo širdyje, kad jį vykdytumei.

A vida ou a morte

Du keliai

15 Vê que proponho, hoje, a vida e o bem, a morte e o mal;

15Žiūrėk! Šiandien padėjau prieš tave gyvenimą ir gerovę, mirtį ir pražūtį.

[16] se guardares o mandamento que hoje te ordeno, que ames o SENHOR, teu Deus, andes nos seus caminhos, e guardes os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, então, viverás e te multiplicarás, e o SENHOR, teu Deus, te abençoará na terra à qual passas para possuí-la.

[17] Porém, se o teu coração se desviar, e não quiseres dar ouvidos, e fores seduzido, e te inclinares a outros deuses, e os servires,

[18] então, hoje, te declaro que, certamente, perecerás; não permanecerás longo tempo na terra à qual vais, passando o Jordão, para a possuíres.

[19] Os céus e a terra tomo, hoje, por testemunhas contra ti, que te propus a vida e a morte, a bênção e a maldição; escolhe, pois, a vida, para que vivas, tu e a tua descendência,

[20] amando o SENHOR, teu Deus, dando ouvidos à sua voz e apegando-te a ele; pois disto depende a tua vida e a tua longevidade; para que habites na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

Deuteronômio 31

As Últimas Disposições
Josué, sucessor de Moisés

[1] Passou Moisés a falar estas palavras a todo o Israel

[2] e disse-lhes: Sou, hoje, da idade de cento e vinte anos. Já não posso sair e entrar, e

[16]Jei laikysiesi VIEŠPATIES, savo Dievo, įsakymų, kuriuos šiandien tau duodu, mylėsi VIEŠPATĮ, savo Dievą, eisi jo keliais, laikysiesi jo įsakymų, įstatų ir įsakų, klestėsi ir tapsi gausus, o VIEŠPATS, tavo Dievas, laimins tave krašte, kurio eini paveldėti.

[17]Tačiau jei tavo širdis nusigręš, jei neklausysi ir būsi išvestas iš kelio garbinti svetimų dievų ir jiems tarnauti,

[18]šiandien tau persakau, kad tikrai žūsite. Ilgai neišliksite žemėje, kurios, pereidami Jordaną, einate paveldėti.

[19]Šiandien šaukiu dangų ir žemę liudyti prieš tave: padėjau prieš tave gyvenimą ir mirtį, palaiminimus ir prakeikimus. Rinkis gyvenimą, kad tu ir tavo palikuonys būtumėte gyvi,

[20]mylėdami VIEŠPATĮ, savo Dievą, jo balso klausydami ir jam atsiduodami. Tai reiškia tau gyvenimą – ilgą gyvenimą žemėje, kurią VIEŠPATS prisiekė duoti tavo protėviams – Abraomui, Izaokui ir Jokūbui“.

Pakartoto Įstatymo 31

Jozuė – Mozės įpėdinis

[1]Mozė nuėjo ir kalbėjo visus šiuos žodžius visam Izraeliui.

[2]Jis sakė: „Šiandien man jau šimtas dvidešimt metų. Nebegaliu be vargo kilnotis iš vietos į vietą. Be to, VIEŠPATS

o SENHOR me disse: Não passarás o Jordão.

man yra pasakęs: 'Per šį Jordaną tu nepereisi'.

[3] O SENHOR, teu Deus, passará adiante de ti; ele destruirá estas nações de diante de ti, e tu as possuirás; Josué passará adiante de ti, como o SENHOR tem dito.

[3]Pats VIEŠPATS, tavo Dievas, pereis pirma tavęs. Jis pats nušluos visas anas tautas tau nuo kelio, kad galėtumei užimti jų vietą. Pirma tavęs pereis ir Jozuė, kaip VIEŠPATS pažadėjo.

[4] O SENHOR lhes fará como fez a Seom e a Ogue, reis dos amorreus, os quais destruiu, bem como a sua terra.

[4]VIEŠPATS pasielgs su jomis, kaip pasielgė su amoritų karaliais Sihonu ir Ogu bei jų kraštu, kai juos sunaikino.

[5] Quando, pois, o SENHOR vos entregar estes povos diante de vós, então, com eles fareis segundo todo o mandamento que vos tenho ordenado.

[5]VIEŠPATS atiduos jas jums, o jūs pasielgsite su jomis, kaip esu jums įsakęs.

[6] Sede fortes e corajosos, não temais, nem vos atemorizeis diante deles, porque o SENHOR, vosso Deus, é quem vai convosco; não vos deixará, nem vos desamparará.

[6]Būkite stiprūs ir ryžtingi! Nebijokite jų ir neišsigąskite, nes pats VIEŠPATS, tavo Dievas, eina su tavimi; jis nepaliks tavęs vieno ir nepasitrauks nuo tavęs".

[7] Chamou Moisés a Josué e lhe disse na presença de todo o Israel: Sê forte e corajoso; porque, com este povo, entrarás na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais; e tu os farás herdá-la.

[7]Tada Mozė pasišaukė Jozuę ir viso Izraelio akyse tarė jam: „Būk stiprus ir ryžtingas, nes eisi su šia tauta į kraštą, kurį jiems duoti VIEŠPATS yra prisiekęs jų tėvams. Tu turėsi jiems jį padalyti.

[8] O SENHOR é quem vai adiante de ti; ele será contigo, não te deixará, nem te desamparará; não temas, nem te atemorizes.

[8]Pats VIEŠPATS eina pirma tavęs. Jis bus su tavimi, nepaliks tavęs vieno ir neapleis. Nebijok ir neišsigąsk!"

A lei deve ser lida ao povo de sete em sete anos

[9] Esta lei, escreveu-a Moisés e a deu aos sacerdotes, filhos de Levi, que levavam a arca da Aliança do SENHOR, e a todos os anciãos de Israel.

Įstatymo skaitymas

[9]Tada Mozė surašė šį Įstatymą ir patikėjo jį Levio sūnums kunigams, kurie nešė VIEŠPATIES Sandoros Skrynią, ir visiems Izraelio seniūnams.

[10] Ordenou-lhes Moisés, dizendo: Ao fim de cada sete anos, precisamente no ano da remissão, na Festa dos Tabernáculos,

[11] quando todo o Israel vier a comparecer perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que este escolher, lerás esta lei diante de todo o Israel.

[12] Ajuntai o povo, os homens, as mulheres, os meninos e o estrangeiro que está dentro da vossa cidade, para que ouçam, e aprendam, e temam o SENHOR, vosso Deus, e cuidem de cumprir todas as palavras desta lei;

[13] para que seus filhos que não a souberem ouçam e aprendam a temer o SENHOR, vosso Deus, todos os dias que viverdes sobre a terra à qual ides, passando o Jordão, para a possuir.

A futura rebeldia de Israel

[14] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que os teus dias são chegados, para que morras; chama Josué, e apresentai-vos na tenda da congregação, para que eu lhe dê ordens. Assim, foram Moisés e Josué e se apresentaram na tenda da congregação.

[15] Então, o SENHOR apareceu, ali, na coluna de nuvem, a qual se deteve sobre a porta da tenda.

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que estás para dormir com teus pais; e este povo se levantará, e se prostituirá, indo após deuses estranhos na terra para cujo meio vai, e me deixará, e anulará a aliança que fiz com ele.

[17] Nesse dia, a minha ira se acenderá contra ele; desampará-lo-ei e dele

[10]Mozė įsakė jiems, tardamas: „Kas septinti metai paskirtu laiku, atleidimo metais, Palapinių iškilmėje

[11]visam Izraeliui atėjus pasirodyti VIEŠPATIES, savo Dievo, akivaizdoje į tą vietą, kurią jis išsirinks, skaitysi šį Įstatymą garsiai visam Izraeliui.

[12]Surink žmones – vyrus, moteris, vaikus ir ateivius, gyvenančius tavo miestuose, kad išgirstų ir išmoktų VIEŠPATIES, jūsų Dievo, pagarbiai bijoti ir ištikimai laikytis kiekvieno šio Įstatymo žodžio.

[13]Jų vaikai, kurie dar jo nežino, irgi išgirs ir mokysis bijoti VIEŠPATIES, jūsų Dievo, kolei jūs gyvensite krašte, kurio paveldėti keliatės per Jordaną“.

Dievas įsako Mozei

[14]VIEŠPATS tarė Mozei: „Štai artinasi tavo mirties diena. Pasišauk Jozuę ir ateikite abu į Susitikimo Palapinę, idant jį įpareigočiau“. Mozė ir Jozuė nuėjo ir atsistojo Susitikimo Palapinėje,

[15]o VIEŠPATS pasirodė Palapinėje debesies stulpe. Debesies stulpas stovėjo prie Palapinės įėjimo.

[16]VIEŠPATS tarė Mozei: „Netrukus tu užmigsi su savo protėviais. Tada ši tauta nueis ir ištvirkaus su svetimais dievais krašte, į kurį eina ir, laužydama mano su ja sudarytą Sandorą, paliks mane.

[17]Mano įniršis užsidegs tą dieną ant jų, paliksiu juos ir paslėpsiu savo veidą nuo

esconderei o rosto, para que seja devorado; e tantos males e angústias o alcançarão, que dirá naquele dia: Não nos alcançaram estes males por não estar o nosso Deus no meio de nós?

jų. Jie bus lengvai sunaikinami, ištiks juos daug baisių nelaimių. Tą dieną jie sakys: ‘Argi ne dėl to, kad mūsų Dievo nėra su mumis, ištiko mus šios nelaimės?’

18 Esconderei, pois, certamente, o rosto naquele dia, por todo o mal que tiverem feito, por se haverem tornado a outros deuses.

18Tą dieną tikrai paslėpsiu savo veidą dėl visų nedorybių, kurias jie padarė, kreipdamiesi į svetimus dievus.

19 Escrevei para vós outros este cântico e ensinai-o aos filhos de Israel; ponde-o na sua boca, para que este cântico me seja por testemunha contra os filhos de Israel.

19Todėl dabar užsirašykite šią giesmę, mokykite jos izraelitus, dėdami ją jiems į lūpas, idant ši giesmė būtų mano liudijimas prieš izraelitus.

20 Quando eu tiver introduzido o meu povo na terra que mana leite e mel, a qual, sob juramento, prometi a seus pais, e, tendo ele comido, e se fartado, e engordado, e houver tornado a outros deuses, e os houver servido, e me irritado, e anulado a minha aliança;

20Juk kai aš juos įvesiu į žemę, tekančią pienu ir medumi, kurią pažadėjau prisiekdamas jų protėviams, kai turės ko valgyti iki soties ir tuks, jie kreipsis į svetimus dievus, niekindami mane ir laužydami mano Sandorą.

21 e, quando o tiverem alcançado muitos males e angústias, então, este cântico responderá contra ele por testemunha, pois a sua descendência, sempre, o trará na boca; porquanto conheço os desígnios que, hoje, estão formulando, antes que o introduza na terra que, sob juramento, prometi.

21Kai juos ištiks daug baisių nelaimių, ši giesmė bus liudijimas prieš juos, nes ji niekad nepradings iš jų palikuonių lūpų. Juk aš žinau, ką jie linkę daryti net dabar, prieš man juos įvedant į kraštą, kurį prisiekdamas pažadėjau“.

22 Assim, Moisés, naquele mesmo dia, escreveu este cântico e o ensinou aos filhos de Israel.

22Tą pačią dieną Mozė užsirašė šią giesmę ir mokė jos izraelitus.

23 Ordenou o SENHOR a Josué, filho de Num, e disse: Sê forte e corajoso, porque tu introduzirás os filhos de Israel na terra

23Tada VIEŠPATSįpareigojo Nūno sūnų Jozuę ir tarė: „Būk stiprus ir ryžtingas, nes tu įvesi izraelitus į kraštą, kurį aš jiems pažadėjau. Aš būsiu su tavimi“.

que, sob juramento, lhes prometi; e eu serei contigo.

O Livro da Lei posto ao lado da arca

24 Tendo Moisés acabado de escrever, integralmente, as palavras desta lei num livro,

25 deu ordem aos levitas que levavam a arca da Aliança do SENHOR, dizendo:

26 Tomai este Livro da Lei e ponde-o ao lado da arca da Aliança do SENHOR, vosso Deus, para que ali esteja por testemunha contra ti.

27 Porque conheço a tua rebeldia e a tua dura cerviz. Pois, se, vivendo eu, ainda hoje, convosco, sois rebeldes contra o SENHOR, quanto mais depois da minha morte?

28 Ajuntai perante mim todos os anciãos das vossas tribos e vossos oficiais, para que eu fale aos seus ouvidos estas palavras e contra eles, por testemunhas, tomarei os céus e a terra.

29 Porque sei que, depois da minha morte, por certo, procedereis corruptamente e vos desviareis do caminho que vos tenho ordenado; então, este mal vos alcançará nos últimos dias, porque fareis mal perante o SENHOR, provocando-o à ira com as obras das vossas mãos.

O cântico de Moisés

30 Então, Moisés pronunciou, integralmente, as palavras deste cântico aos ouvidos de toda a congregação de Israel:

Deuteronômio 32

24Baigęs rašyti visus šio Įstatymo žodžius knygoje,

25Mozė įsakė levitams, nešusiems VIEŠPATIES Sandoros Skrynią, tardamas:

26„Imkite šią Įstatymo knygą ir padėkite ją šalia VIEŠPATIES, savo Dievo, Sandoros Skrynios. Tebūna ji ten kaip liudytojas prieš tave.

27Gerai žinau, koks esi maištingas ir kietasprandis. Net dabar, man dar gyvam tarp jūsų tebesant, maištavote prieš VIEŠPATĮ. O kas bus man mirus!

28Surinkite prie manęs visus savo giminių seniūnus ir apskaitininkus, kad jiems klausantis perskaityčiau šiuos žodžius ir pašaukčiau dangų ir žemę prieš juos liudyti.

29Gerai žinau, kad jūs, man mirus, iš tikrųjų nedorai elgsitės, nukrypsite nuo kelio, kuriuo eiti esu jums įsakęs. Ištiks jus nelaimė ateityje, nes darote, kas nedoraVIEŠPATIES akyse, pykdote jį savo darbais“.

Mozės giesmė

30Tada Mozė ištarė šios giesmės žodžius, visai Izraelio bendrijai girdint, iki pat galo:

Pakartoto Įstatymo 32

[1] Inclinai os ouvidos, ó céus, e falarei; e ouça a terra as palavras da minha boca.

[1] „Klausykitės, dangūs, leiskite man kalbėti, tegirdi žemė mano lūpų žodžius!

[2] Goteje a minha doutrina como a chuva, destile a minha palavra como o orvalho, como chuvisco sobre a relva e como gotas de água sobre a erva.

[2] Tekrinta mano mokymas kaip lietus, telaša mano kalba kaip rasa, tarsi švelnus lietus ant gležnos vejos, tarsi rasos lašeliai ant žolės.

[3] Porque proclamarei o nome do SENHOR. Engrandecei o nosso Deus.

[3] Juk VIEŠPATIES vardą skelbiu: duokite garbę mūsų Dievui!

[4] Eis a Rocha! Suas obras são perfeitas, porque todos os seus caminhos são juízo; Deus é fidelidade, e não há nele injustiça; é justo e reto.

[4] Tai Uola! Jo darbai tobuli, visi jo keliai iš tikrųjų teisingi. Ištikimas Dievas, be apgaulės, teisus ir patikimas!

[5] Procederam corruptamente contra ele, já não são seus filhos, e sim suas manchas; é geração perversa e deformada.

[5] Tačiau neverti jo vaikai, ta sukta, nedora karta, pasielgė su juo apgaulingai.

[6] É assim que recompensas ao SENHOR, povo louco e ignorante? Não é ele teu pai, que te adquiriu, te fez e te estabeleceu?

[6] Nejau taip atsilygini VIEŠPAČIUI, paika ir neišmintinga tauta? Argi ne jis tavo tėvas, kuris tave sukūrė, padarė ir įkurdino?

[7] Lembra-te dos dias da antiguidade, atenta para os anos de gerações e gerações; pergunta a teu pai, e ele te informará, aos teus anciãos, e eles to dirão.

[7] Prisimink senovės dienas, apsvarstyk praeities amžių metus; klausk savo tėvo, jis tau paaiškins, savo senolių, jie tau pasakys.

[8] Quando o Altíssimo distribuía as heranças às nações, quando separava os filhos dos homens uns dos outros, fixou os limites dos povos, segundo o número dos filhos de Israel.

[8] Kai Aukščiausiasis skyrė tautoms jų paveldą, kai dalijo Adomo palikuonis, jis nustatė tautų ribas pagal Dievo sūnų skaičių,

[9] Porque a porção do SENHOR é o seu povo; Jacó é a parte da sua herança.

[9] bet VIEŠPATIES dalis yra jo tauta, Jokūbas yra jo paveldas.

[10] Achou-o numa terra deserta e num ermo solitário povoado de uivos; rodeou-o e cuidou dele, guardou-o como a menina dos olhos.

[10] Jis rado jį dykumoje – tyruose vaitojančios dykumos. Priglobė jį, rūpinosi, saugojo kaip savo akies vyzdį.

[11] Como a águia desperta a sua ninhada e voeja sobre os seus filhotes, estende as asas e, tomando-os, os leva sobre elas,

[12] assim, só o SENHOR o guiou, e não havia com ele deus estranho.

[13] Ele o fez cavalgar sobre os altos da terra, comer as messes do campo, chupar mel da rocha e azeite da dura pederneira,

[14] coalhada de vacas e leite de ovelhas, com a gordura dos cordeiros, dos carneiros que pastam em Basã e dos bodes, com o mais escolhido trigo; e bebeste o sangue das uvas, o mosto.

[15] Mas, engordando-se o meu amado, deu coices; engordou-se, engrossou-se, ficou nédio e abandonou a Deus, que o fez, desprezou a Rocha da sua salvação.

[16] Com deuses estranhos o provocaram a zelos, com abominações o irritaram.

[17] Sacrifícios ofereceram aos demônios, não a Deus; a deuses que não conheceram, novos deuses que vieram há pouco, dos quais não se estremeceram seus pais.

[18] Olvidaste a Rocha que te gerou; e te esqueceste do Deus que te deu o ser.

[19] Viu isto o SENHOR e os desprezou, por causa da provocação de seus filhos e suas filhas;

[20] e disse: Esconderei deles o rosto, verei qual será o seu fim; porque são raça de perversidade, filhos em quem não há lealdade.

[11]Kaip erelis drąsina savo jaunikliu s, plazdendamas virš lizdo, taip jis išskleidė savo sparnus ir, paėmęs jį, nešė pirmyn ant savo sparnų.

[12]Vienas VIEŠPATS jį tevedė, nebuvo su juo jokio svetimo dievo.

[13]Jis atvedė jį ant krašto aukštumų ir maitino laukų derliumi, duodamas čiulpti medaus iš uolų ir alyvmedžių aliejaus iš akmenuotos žemės,

[14]varškės iš bandų, pieno iš kaimenių su taukais ėriukų ir avinų, Bašano jaučių ir ožių, drauge su geriausiais kviečiais; putojantis vynuogių kraujas buvo tavo gėrimas.

[15]Ješurūnas nutuko ir spardėsi. Nutukai, tapai apkūnus ir išpurtęs! – Jis paliko Dievą, kuris jį padarė, ir tyčiojosi iš savo išganančios Uolos.

[16]Jie pykdė jį svetimais dievais, erzino bjauriais dalykais.

[17]Jie atnašavo auką demonams, kurie nėra Dievas, dievams, kurių niekada nebuvo pažinoję, naujiems, neseniai atėjusiems, kurių jūsų protėviai niekada nebuvo bijoję.

[18]Nepaisei Uolos, kuri tave pradėjo, užmiršai Dievą, kuris tave pagimdė.

[19]VIEŠPATS tai matė ir buvo įpykdytas, jis atmetė savo sūnus ir dukteris.

[20]Jis tarė: ‘Paslėpsiu nuo jų savo veidą, žiūrėsiu, koks bus jų galas, nes tai nedora karta, neištikimi vaikai.

[21] A zelos me provocaram com aquilo que não é Deus; com seus ídolos me provocaram à ira; portanto, eu os provocarei a zelos com aquele que não é povo; com louca nação os despertarei à ira.

[21]Jie mane įerzino tuo, kas nėra Dievas, įpykdė savo stabais. Aš erzinsiu juos tuo, kas nėra tauta, pykdysiu juos kvaila tauta.

[22] Porque um fogo se acendeu no meu furor e arderá até ao mais profundo do inferno, consumirá a terra e suas messes e abrasará os fundamentos dos montes.

[22]Taip, mano įniršis sukėlė ugnį, ji degs iki pat Šeolo gelmių, ris žemę bei jos derlių ir padegs kalnų pamatus.

[23] Amontoarei males sobre eles; as minhas setas esgotarei contra eles.

[23]Krausiu jiems nelaimes ant nelaimių, svaidysiu į juos visas savo strėles.

[24] Consumidos serão pela fome, devorados pela febre e peste violenta; e contra eles enviarei dentes de feras e ardente peçonha de serpentes do pó.

[24]Alins badas, niokos karštligė ir nuožmus maras. Paleisiu tarp jų žvėris su iltimis ir nuodingus dulkių šliužus.

[25] Fora devastará a espada, em casa, o pavor, tanto ao jovem como à virgem, tanto à criança de peito como ao homem encanecido.

[25]Lauke kalavijas, o viduje siaubas naikins jaunuolį ir jaunuolę, žinduklį ir seną žilagalvį.

[26] Eu teria dito: Por todos os cantos os espalharei e farei cessar a sua memória dentre os homens,

[26]Maniau juos visiškai sunaikinti ir ištrinti žmonėse jų atminimą,

[27] se eu não tivesse receado a provocação do inimigo, para que os seus adversários não se iludam, para que não digam: A nossa mão tem prevalecido, e não foi o SENHOR quem fez tudo isto.

[27]bet bijojau priešo patyčių, nes jų priešininkai gali nesuprasti ir šaukti: ‹Mūsų ranka nugalėjo! Visa tai ne VIEŠPATS padarė!›

[28] Porque o meu povo é gente falta de conselhos, e neles não há entendimento.

[28]Juk tai tauta, stokojanti proto, neturinti supratimo.

[29] Tomara fossem eles sábios! Então, entenderiam isto e atentariam para o seu fim.

[29]Jei išmintingi būtų, apie tai pagalvotų ir suprastų, koks bus jų galas.

[30] Como poderia um só perseguir mil, e dois fazerem fugir dez mil, se a sua Rocha

[30]Kaip būtų galėjęs vienas vytis tūkstantį ar du priversti bėgti dešimt tūkstančių,

lhos não vendera, e o SENHOR lhos não entregara?

31 Porque a rocha deles não é como a nossa Rocha; e os próprios inimigos o atestam.

32 Porque a sua vinha é da vinha de Sodoma e dos campos de Gomorra; as suas uvas são uvas de veneno, seus cachos, amargos;

33 o seu vinho é ardente veneno de répteis e peçonha terrível de víboras.

34 Não está isto guardado comigo, selado nos meus tesouros?

35 A mim me pertence a vingança, a retribuição, a seu tempo, quando resvalar o seu pé; porque o dia da sua calamidade está próximo, e o seu destino se apressa em chegar.

36 Porque o SENHOR fará justiça ao seu povo e se compadecerá dos seus servos, quando vir que o seu poder se foi, e já não há nem escravo nem livre.

37 Então, dirá: Onde estão os seus deuses? E a rocha em quem confiavam?

38 Deuses que comiam a gordura de seus sacrifícios e bebiam o vinho de suas libações? Levantem-se eles e vos ajudem, para que haja esconderijo para vós outros!

39 Vede, agora, que Eu Sou, Eu somente, e mais nenhum deus além de mim; eu mato e eu faço viver; eu firo e eu saro; e não há quem possa livrar alguém da minha mão.

40 Levanto a mão aos céus e afirmo por minha vida eterna:

jeigu Uola nebūtų jų įdavusi, VIEŠPATS nebūtų jų atidavęs?’

31Iš tikro jų uola neprilygsta mūsų Uolai; net patys mūsų priešai tai liudija.

32Ak! Jų vynmedis kyla iš Sodomos vynmedžio, iš Gomoros vynuogynų; jų vynuogės nuodingos, o kekės karčios.

33Jų vynas – slibinų nuodai, nuožmūs gyvačių apdavai.

34Argi tai ne pas mane paslėpta, užantspauduota mano iždifuose?

35Man priklauso kerštas; atlyginsiu tą dieną, kai jų koja paslys. Jų nelaimės diena arti, atskuba jų pražūtis.

36VIEŠPATS tikrai apgins savo tautą, pasigailės savo tarnų, kai matys nusilpus jų galybę, nelikus nei vergo, nei laisvo.

37Tada jis tars: ‘Kur jų dievai – uola, kurioje jie ieškojo prieglaudos?

38Kur dievai, valgę jų atnašų taukus ir gėrę jų liejamųjų aukų vyną? Tepakyla ir tepadeda jums! Tebūna jums prieglauda!

39Dabar įsidėmėkite, kad aš, aš vienas esu tas, ir nėra kito Dievo be manęs. Aš daliju mirtį ir gyvastį, sužeidžiu ir išgydau; niekas nepajėgia išsigelbėti iš mano rankos.

40Taip, aš keliu ranką į dangų ir prisiekiu, kaip esu amžinai gyvas:

[41] se eu afiar a minha espada reluzente, e a minha mão exercitar o juízo, tomarei vingança contra os meus adversários e retribuirei aos que me odeiam.

[41]kai išgaląsiu savo tviskantį kalaviją, ir mano ranka ims vykdyti teisingumą, atkeršysiu savo priešams, atlyginsiu tiems, kurie manęs nekenčia.

[42] Embriagarei as minhas setas de sangue (a minha espada comerá carne), do sangue dos mortos e dos prisioneiros, das cabeças cabeludas do inimigo.

[42]Nugirdysiu krauju savo strėles, o mano kalavijas mis mėsa, krauju užmuštųjų ir belaisvių, ilgaplaukių priešo vadų'.

[43] Louvai, ó nações, o seu povo, porque o SENHOR vingará o sangue dos seus servos, tomará vingança dos seus adversários e fará expiação pela terra do seu povo.

[43]Džiūgaukite, tautos, dėl jo tautos, nes jis atkeršys už savo tarnų kraują, išlies kerštą savo priešams, atlygins tiems, kurie jo nekenčia, ir nuvalys savo tautos žemę".

[44] Veio Moisés e falou todas as palavras deste cântico aos ouvidos do povo, ele e Josué, filho de Num.

[44]Mozė atėjo drauge su Nūno sūnumi Jozue ir, žmonėms girdint, ištarė visus šios giesmės žodžius.

[45] Tendo Moisés falado todas estas palavras a todo o Israel,

[45]Baigęs sakyti visus šiuos žodžius visam Izraeliui,

[46] disse-lhes: Aplicai o coração a todas as palavras que, hoje, testifico entre vós, para que ordeneis a vossos filhos que cuidem de cumprir todas as palavras desta lei.

[46]Mozė tarė: „Dėkitės į širdį visus žodžius, kuriuos šiandien duodu kaip liudijimą prieš jus. Liepkite savo vaikams ištikimai laikytis visų šio Įstatymo žodžių,

[47] Porque esta palavra não é para vós outros coisa vã; antes, é a vossa vida; e, por esta mesma palavra, prolongareis os dias na terra à qual, passando o Jordão, ides para a possuir.

[47]nes tai ne tušti žodžiai, bet pati jūsų gyvastis. Per juos ilgai gyvensite žemėje, kurios paveldėti pereinate per Jordaną".

O Último Dia da Vida de Moisés

Moisés vê do monte Nebo a terra de Canaã

Mozė pamato Kanaaną

[48] Naquele mesmo dia, falou o SENHOR a Moisés, dizendo:

[48]Tą pačią dieną VIEŠPATS kalbėjo Mozei:

[49] Sobe a este monte de Abarim, ao monte Nebo, que está na terra de Moabe, defronte de Jericó, e vê a terra de Canaã, que aos filhos de Israel dou em possessão.

[49]„Užkopk į šį Abarimų virtinės Nebojo kalną, esantį Moabo krašte priešais Jerichą, ir pasižiūrėk į Kanaano kraštą, kurį duodu izraelitams kaip paveldą.

[50] E morrerás no monte, ao qual terás subido, e te recolherás ao teu povo, como

[50]Ant kalno, į kurį kopsi, mirsi ir tenai būsi sujungtas su savo gimine, kaip kad tavo

Arão, teu irmão, morreu no monte Hor e se recolheu ao seu povo,

[51] porquanto prevaricastes contra mim no meio dos filhos de Israel, nas águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim, pois me não santificastes no meio dos filhos de Israel.

[52] Pelo que verás a terra defronte de ti, porém não entrarás nela, na terra que dou aos filhos de Israel.

brolis Aaronas mirė ant Horo kalno ir buvo sujungtas su savo gimine,

[51]dėl to, kad judu nebuvote man ištikimi tarp izraelitų prie Meribat Kadešo vandenų Cino dykumoje, nepalaikėte mano šventumo izraelitų tautoje.

[52]Kraštą iš tolo pamatysi, tačiau neįžengsi į jį; į tą kraštą, kurį duodu izraelitams, neįžengsi“.

Deuteronômio 33

A bênção de Moisés

[1] Esta é a bênção que Moisés, homem de Deus, deu aos filhos de Israel, antes da sua morte.

[2] Disse, pois: O SENHOR veio do Sinai e lhes alvoreceu de Seir, resplandeceu desde o monte Parã; e veio das miríades de santos; à sua direita, havia para eles o fogo da lei.

[3] Na verdade, amas os povos; todos os teus santos estão na tua mão; eles se colocam a teus pés e aprendem das tuas palavras.

[4] Moisés nos prescreveu a lei por herança da congregação de Jacó.

[5] E o SENHOR se tornou rei ao seu povo amado, quando se congregaram os cabeças do povo com as tribos de Israel.

[6] Viva Rúben e não morra; e não sejam poucos os seus homens!

[7] Isto é o que disse de Judá: Ouve, ó SENHOR, a voz de Judá e introduze-o no seu povo; com as tuas mãos, peleja por ele e sê tu ajuda contra os seus inimigos.

Pakartoto Įstatymo 33

Mozė palaimina Izraelį

[1]Štai palaiminimas, kuriuo Dievo vyras Mozė prieš mirdamas palaimino izraelitus.

[2]Jis tarė: „VIEŠPATS atėjo nuo Sinajaus, užtekėjo jiems nuo Seyro; jis pasirodė nuo Parano kalno, dėl jų atkeliavo nuo Rebibot Kadešo, žaibams tvyksint iš jo dešinės.

[3]Iš tikrųjų jis myli savo tautą! Tavo šventieji visi tavo rankoje; žygiavo jie paskui tave, sekdami tavo nurodymais.

[4]Kai Mozė įpareigojo mus Įstatymu, kaip paveldu Jokūbo bendrijai,

[5]tada [Viešpats] tapo karaliumi Ješurūne, tautos galvoms į draugę surinkus Izraelio gimines.

[6]Teišlieka gyvas Rubenas ir teneišmiršta, nors skaičiumi jis yra mažas“.

[7]Apie Judą jis sakė: „VIEŠPATIE, išgirsk Judo balsą ir parvesk jį pas savo tautą. Sustiprink jo rankas ir padėk jam susidūrus su priešais“.

[8] De Levi disse: Dá, ó Deus, o teu Tumim e o teu Urim para o homem, teu fidedigno, que tu provaste em Massá, com quem contendeste nas águas de Meribá;

[8]O apie Levį sakė: „Tebūna tavo Tumimai ir Urimai ištikimajam vyrui, išmėgintam prie Masos, su kuriuo grūmeisi prie Meribos vandenų.

[9] aquele que disse a seu pai e a sua mãe: Nunca os vi; e não conheceu a seus irmãos e não estimou a seus filhos, pois guardou a tua palavra e observou a tua aliança.

[9]Apie savo tėvą ir motiną jis sakė: 'Nepažįstu jų!' Į savo gimines nekreipė dėmesio, savo vaikus atsisakė pažinti, nes laikėsi tik tavo žodžio ir nenutolo nuo tavo Sandoros.

[10] Ensinou os teus juízos a Jacó e a tua lei, a Israel; ofereceu incenso às tuas narinas e holocausto, sobre o teu altar.

[10]Jokūbą jie moko tavo įsakų ir Izraelį tavo Įstatymo; smilkalus jie deda tavo akivaizdoje ir deginamąsias aukas ant tavo aukuro.

[11] Abençoa o seu poder, ó SENHOR, e aceita a obra das suas mãos, fere os lombos dos que se levantam contra ele e o aborrecem, para que nunca mais se levantem.

[11]Laimink, VIEŠPATIE, jo nuosavybę ir maloniai priimk jo rankų tarnybą. Taip smok į strėnas jo priešams, nekenčiantiems jo, kad jie daugiau nebeatsikeltų".

[12] De Benjamim disse: O amado do SENHOR habitará seguro com ele; todo o dia o SENHOR o protegerá, e ele descansará nos seus braços.

[12]Apie Benjaminą jis sakė: „VIEŠPATIES numylėtinis saugiai ilsisi; Aukščiausiasis globoja jį visą dieną, mylimasis ilsisi ant jo pečių".

[13] De José disse: Bendita do SENHOR seja a sua terra, com o que é mais excelente dos céus, do orvalho e das profundezas,

[13]O apie Juozapą sakė: „Tebūna VIEŠPATIES palaimintas jo kraštas rinktine rasos dovana iš dangaus ir iš bedugnės, glūdinčios po žeme,

[14] com o que é mais excelente daquilo que o sol amadurece e daquilo que os meses produzem,

[14]geriausiais saulės vaisiais ir geriausiais mėnesių vaisiais,

[15] com o que é mais excelente dos montes antigos e mais excelente dos outeiros eternos,

[15]geriausiu senųjų kalnų derliumi ir amžinųjų kalvų dosnumu,

[16] com o que é mais excelente da terra e da sua plenitude e da benevolência daquele que apareceu na sarça; que tudo

[16]geriausiomis žemės dovanomis bei jos pilnatve ir malone Apsireiškusiojo krūme.

isto venha sobre a cabeça de José, sobre a cabeça do príncipe entre seus irmãos.

17 Ele tem a imponência do primogênito do seu touro, e as suas pontas são como as de um boi selvagem; com elas rechaçará todos os povos até às extremidades da terra. Tais, pois, as miríades de Efraim, e tais, os milhares de Manassés.

18 De Zebulom disse: Alegra-te, Zebulom, nas tuas saídas marítimas, e tu, Issacar, nas tuas tendas.

19 Os dois chamarão os povos ao monte; ali apresentarão ofertas legítimas, porque chuparão a abundância dos mares e os tesouros escondidos da areia.

20 De Gade disse: Bendito aquele que faz dilatar Gade, o qual habita como a leoa e despedaça o braço e o alto da cabeça.

21 E se proveu da melhor parte, porquanto ali estava escondida a porção do chefe; ele marchou adiante do povo, executou a justiça do SENHOR e os seus juízos para com Israel.

22 De Dã disse: Dã é leãozinho; saltará de Basã.

23 De Naftali disse: Naftali goza de favores e, cheio da bênção do SENHOR, possuirá o lago e o Sul.

24 De Aser disse: Bendito seja Aser entre os filhos de Jacó, agrade a seus irmãos e banhe em azeite o pé.

25 Sejam de ferro e de bronze os teus ferrolhos, e, como os teus dias, durará a tua paz.

Teapvainikuoja visa tai Juozapo galvą, viršugalvį pašvęstojo tarp brolių.

17Kaip pirmagimis jautis savo didybėje, jis turi ragus tarsi laukinio jaučio; subado jais tautas iki pat žemės pakraščių. Tokie tat yra Efraimo miriadai, tokie tat yra Manaso tūkstančiai“.

18Apie Zabuloną jis sakė: „Džiaukis, Zabulonai, savo kelionėse, o tu, Isacharai, savo palapinėse!

19Į kalną jie kviečia tautas, ten atnašauja teisias aukas, nes jie ragauja jūrų pertekliaus ir smėlyje slypinčių gėrybių“.

20O apie Gadą sakė: „Tebūna palaimintas, kuris plečia Gadą! Gadas guli kaip liūtas, nuplėšia aukai ranką ir galvą.

21Pirmienas sau pasirinko, nes ten buvo vadui paskirta dalis; jis atėjo tautos priekyje, įvykdė VIEŠPATIES teisumą ir jo įsakus Izraeliui“.

22Apie Daną jis sakė: „Danas yra liūtukas, puolantis iš Bašano“.

23O apie Naftalį sakė: „O, Naftali, esi sotus palaimos ir kupinas VIEŠPATIES palaiminimo; paveldėk jūrą ir pietus!“

24Apie Ašerą jis sakė: „Tebūna Ašeras laimingiausias tarp sūnų; tebūna jis brolių mėgstamas, temirko aliejuje savo kojas!

25Tebūna tavo durų velkės iš geležies ir vario; būk saugus visas savo dienas!“

[26] Não há outro, ó amado, semelhante a Deus, que cavalga sobre os céus para a tua ajuda e com a sua alteza sobre as nuvens.
[27] O Deus eterno é a tua habitação e, por baixo de ti, estende os braços eternos; ele expulsou o inimigo de diante de ti e disse: Destrói-o.
[28] Israel, pois, habitará seguro, a fonte de Jacó habitará a sós numa terra de cereal e de vinho; e os seus céus destilarão orvalho.
[29] Feliz és tu, ó Israel! Quem é como tu? Povo salvo pelo SENHOR, escudo que te socorre, espada que te dá alteza. Assim, os teus inimigos te serão sujeitos, e tu pisarás os seus altos.

[26]„O, Ješurūnai, nėra kito tokio, kaip Dievas, atskriejantis dangumi tau padėti savo didybėje virš debesų!
[27]Dievas – prieglobstis nuo seno, žemėje jo amžinos rankos. Nuvarė priešą tau nuo kelio ir tarė: ‘Sunaikink!’
[28]Užtat Izraelis saugiai gyvena, rami Jokūbo buveinė grūdų ir vyno krašte, po rasa lynojančiu dangumi.
[29]Laimingas tu, Izraeli! Kas panašus į tave – tautą, išgelbėtą VIEŠPATIES, tave globojančio skydo, tavo pergalingojo kalavijo! Tavo priešai gūždamiesi ateis pas tave, o tu trypsi jų viršūnes“.

Deuteronômio 34

A morte de Moisés

[1] Então, subiu Moisés das campinas de Moabe ao monte Nebo, ao cimo de Pisga, que está defronte de Jericó; e o SENHOR lhe mostrou toda a terra de Gileade até Dã;
[2] e todo o Naftali, e a terra de Efraim, e Manassés; e toda a terra de Judá até ao mar ocidental;
[3] e o Neguebe e a campina do vale de Jericó, a cidade das Palmeiras, até Zoar.
[4] Disse-lhe o SENHOR: Esta é a terra que, sob juramento, prometi a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo: à tua descendência a darei; eu te faço vê-la com os próprios olhos; porém não irás para lá.
[5] Assim, morreu ali Moisés, servo do SENHOR, na terra de Moabe, segundo a palavra do SENHOR.

Pakartoto Įstatymo 34

Mozės mirtis

[1]Tada Mozė užkopė iš Moabo lygumų į Nebojo kalną, Pisgos viršūnę, esančią priešais Jerichą, ir VIEŠPATS parodė jam visą kraštą: Gileadą iki pat Dano,
[2]visą Naftalį, Efraimo ir Manaso kraštą, visą Judo kraštą iki pat Vakarų jūros,
[3]Negebą ir Lygumą, Jericho, Palmių miesto, slėnį iki pat Coaro.
[4]VIEŠPATS sakė jam: „Tai kraštas, kurį prisiekiau Abraomui, Izaokui ir Jokūbui, tardamas: ‘Aš duosiu jį tavo palikuonims’. Leidau tau jį pamatyti savo akimis, bet tu ten nenueisi“.
[5]Taigi VIEŠPATIES tarnas Mozė numirė ten, Moabo krašte, pagalVIEŠPATIES žodį.

[6] Este o sepultou num vale, na terra de Moabe, defronte de Bete-Peor; e ninguém sabe, até hoje, o lugar da sua sepultura.

[7] Tinha Moisés a idade de cento e vinte anos quando morreu; não se lhe escureceram os olhos, nem se lhe abateu o vigor.

[8] Os filhos de Israel prantearam Moisés por trinta dias, nas campinas de Moabe; então, se cumpriram os dias do pranto no luto por Moisés.

[9] Josué, filho de Num, estava cheio do espírito de sabedoria, porquanto Moisés impôs sobre ele as mãos; assim, os filhos de Israel lhe deram ouvidos e fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[10] Nunca mais se levantou em Israel profeta algum como Moisés, com quem o SENHOR houvesse tratado face a face,

[11] no tocante a todos os sinais e maravilhas que, por mando do SENHOR, fez na terra do Egito, a Faraó, a todos os seus oficiais e a toda a sua terra;

[12] e no tocante a todas as obras de sua poderosa mão e aos grandes e terríveis feitos que operou Moisés à vista de todo o Israel.

[6]Jis buvo palaidotas slėnyje, Moabo krašte, priešais Bet Peorą, bet jo kapo vietos niekas nežino iki šios dienos.

[7]Mozė mirė, turėdamas šimtą dvidešimt metų; akys dar nebuvo jam aptemusios, jėgos dar nebuvo išsekusios.

[8]Izraelitai raudojo Mozės Moabo lygumose trisdešimt dienų. Mozės gedulo metas pasibaigė.

[9]Nūno sūnus Jozuė buvo kupinas išminties dvasios, nes Mozė buvo uždėjęs ant jo savo rankas, o izraelitai jo klausė, kaip Mozė buvo įsakęs.

[10]Niekada nuo tol Izraelyje nebekilo toks pranašas, kaip Mozė, su kuriuoVIEŠPATS susitiko tiesiogiai.

[11]Niekas jam neprilygo ženklais ir nuostabiais darbais, kuriuos atlikti VIEŠPATS jį siuntė Egipto žemėn prieš faraoną, visus dvariškius bei visą žemę,

[12]ir galinga ranka bei visiems pagarbią baimę keliančiais darbais, atliktais viso Izraelio akyse.

O livro de Josué

Josué 1

Deus fala a Josué e anima-o

1 Sucedeu, depois da morte de Moisés, servo do SENHOR, que este falou a Josué, filho de Num, servidor de Moisés, dizendo:

2 Moisés, meu servo, é morto; dispõe-te, agora, passa este Jordão, tu e todo este povo, à terra que eu dou aos filhos de Israel.

3 Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, vo-lo tenho dado, como eu prometi a Moisés.

4 Desde o deserto e o Líbano até ao grande rio, o rio Eufrates, toda a terra dos heteus e até ao mar Grande para o poente do sol será o vosso limite.

5 Ninguém te poderá resistir todos os dias da tua vida; como fui com Moisés, assim serei contigo; não te deixarei, nem te desampararei.

6 Sê forte e corajoso, porque tu farás este povo herdar a terra que, sob juramento, prometi dar a seus pais.

7 Tão-somente sê forte e mui corajoso para teres o cuidado de fazer segundo toda a lei que meu servo Moisés te ordenou; dela não te desvies, nem para a direita nem para a esquerda, para que sejas bem-sucedido por onde quer que andares.

8 Não cesses de falar deste Livro da Lei; antes, medita nele dia e noite, para que tenhas cuidado de fazer segundo tudo quanto nele está escrito; então, farás

Jozuės

Jozuės 1

Dievo žodis Jozuei

1VIEŠPATIES tarnui Mozei mirus, VIEŠPATS kalbėjo Mozės patarnautojui Nūno sūnui Jozuei, sakydamas:

2„Mano tarnas Mozė mirė. Tuoj pat pasiruošk pereiti Jordaną – tu ir visi šie žmonės – į kraštą, kurį duodu jiems, izraelitams!

3Kiekvieną vietą, į kurią tik įkelsite koją, atiduodu jums, kaip Mozei pažadėjau.

4Jūsų žemė bus nuo dykumos bei Libano iki didžiosios upės, Eufrato upės – visas hetitų kraštas – ir iki pat Didžiosios jūros, kur leidžiasi saulė.

5Niekas nepajėgs tau pasipriešinti per visą tavo gyvenimą. Kaip buvau su Moze, taip būsiu ir su tavimi. Neapvilsiu tavęs ir nepaliksiu!

6Būk stiprus ir ryžtingas, nes tu padalysi šiems žmonėms kraštą, kurį jiems duoti esu prisiekęs jų protėviams.

7Tik būk stiprus ir labai ryžtingas, ištikimai elgdamasis pagal visą Įstatymą, kurį mano tarnas Mozė tau davė. Nenutolk nuo jo nei į dešinę, nei į kairę, idant tau sektųsi, kad ir kur eitumei!

8Neleisi šiai Įstatymo knygai pasitraukti tau nuo lūpų, bet kartosi ją dieną naktį, kad ištikimai laikytumeisi visko, kas joje parašyta. Tik tada padarysi savo kelią sėkmingą, tik tada tau seksis.

prosperar o teu caminho e serás bem-sucedido.

[9] Não to mandei eu? Sê forte e corajoso; não temas, nem te espantes, porque o SENHOR, teu Deus, é contigo por onde quer que andares.

[9]Argi tau neįsakiau: ‘Būk stiprus ir ryžtingas’? Taigi nesibaimink ir nenuogąstauk, nes VIEŠPATS, tavo Dievas, su tavimi, kad ir kur eitumei!“

Preparação para atravessar o Jordão

[10] Então, deu ordem Josué aos príncipes do povo, dizendo:

[10]Tada Jozuė įsakė žmonių apskaitininkams:

[11] Passai pelo meio do arraial e ordenai ao povo, dizendo: Provede-vos de comida, porque, dentro de três dias, passareis este Jordão, para que entreis na terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus, para a possuirdes.

[11]„Pereikite per stovyklą ir liepkite žmonėms: ‘Apsirūpinkite maisto atsargomis, nes po trijų dienų pereisite Jordaną, kad įžengtumėte paveldėti krašto, kurį VIEŠPATS, jūsų Dievas, duoda jums kaip nuosavybę’“.

Užjordanės giminių pagalba

[12] Falou Josué aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo de Manassés, dizendo:

[12]O Rubeno ir Gado giminių žmonėms bei pusės Manaso giminės žmonėms Jozuė kalbėjo:

[13] Lembrai-vos do que vos ordenou Moisés, servo do SENHOR, dizendo: O SENHOR, vosso Deus, vos concede descanso e vos dá esta terra.

[13]„Atsiminkite, ką VIEŠPATIES tarnas Mozė jums įsakė, sakydamas: ‘VIEŠPATS, jūsų Dievas, suteikia jums poilsio vietą ir duoda šią žemę’.

[14] Vossas mulheres, vossos meninos e vosso gado fiquem na terra que Moisés vos deu deste lado do Jordão; porém vós, todos os valentes, passareis armados na frente de vossos irmãos e os ajudareis,

[14]Jūsų žmonos bei vaikai ir galvijai pasiliks krašte, kurį Mozė davė jums Užjordanėje. Bet visi jūsų kariai turi pereiti upę ginkluoti savo giminaičių priekyje ir turi jiems padėti,

[15] até que o SENHOR conceda descanso a vossos irmãos, como a vós outros, e eles também tomem posse da terra que o SENHOR, vosso Deus, lhes dá; então, tornareis à terra da vossa herança e possuireis a que vos deu Moisés, servo do SENHOR, deste lado do Jordão, para o nascente do sol.

[15]kol VIEŠPATS, jūsų Dievas, nebus suteikęs jūsų giminaičiams poilsio vietos, kokią jūs jau turite, ir kol jie nebus paveldėję krašto, kurį VIEŠPATS, jūsų Dievas, yra jiems paskyręs. Tada galėsite sugrįžti į savo kraštą ir jį paveldėti, kraštą, kurį VIEŠPATIEStarnas Mozė paskyrė jums į rytus nuo Jordano“.

[16] Então, responderam a Josué, dizendo: Tudo quanto nos ordenaste faremos e aonde quer que nos enviares iremos.

[16]„Visa, ką mums įsakai, padarysime, – atsakė jie Jozuei, – kur tik mus siųsi, ten eisime.

[17] Como em tudo obedecemos a Moisés, assim obedeceremos a ti; tão-somente seja o SENHOR, teu Deus, contigo, como foi com Moisés.

[17]Klausysime tavęs, kaip klausėme Mozės. Tik VIEŠPATS, tavo Dievas, tebūna su tavimi, kaip buvo su Moze!

[18] Todo homem que se rebelar contra as tuas ordens e não obedecer às tuas palavras em tudo quanto lhe ordenares será morto; tão-somente sê forte e corajoso.

[18]Jei kas maištautų prieš tavo įsakymą ar neklausytų tavo žodžių, kad ir ką jam įsakytum, bus nubaustas mirtimi. Tik būk stiprus ir ryžtingas!“

Josué 2

Espias mandados a Jericó. Raabe

[1] De Sitim enviou Josué, filho de Num, dois homens, secretamente, como espias, dizendo: Andai e observai a terra e Jericó. Foram, pois, e entraram na casa de uma mulher prostituta, cujo nome era Raabe, e pousaram ali.

[2] Então, se deu notícia ao rei de Jericó, dizendo: Eis que, esta noite, vieram aqui uns homens dos filhos de Israel para espiar a terra.

[3] Mandou, pois, o rei de Jericó dizer a Raabe: Faze sair os homens que vieram a ti e entraram na tua casa, porque vieram espiar toda a terra.

[4] A mulher, porém, havia tomado e escondido os dois homens; e disse: É verdade que os dois homens vieram a mim, porém eu não sabia donde eram.

[5] Havendo-se de fechar a porta, sendo já escuro, eles saíram; não sei para onde

Jozuės 2

Rahaba ir žvalgai

[1]Tada Nūno sūnus Jozuė išsiuntė iš Šitimų slaptomis du žvalgus, tardamas: „Eikite ir išžvalgykite kraštą, ypač Jerichą“. Atėję į Jerichą, jiedu nuėjo į namus paleistuvės, vardu Rahaba, ir ten apsinakvojo.

[2]Jericho karaliui buvo pasakyta: „Žiūrėk, šiąnakt čia atėjo keletas izraelitų krašto žvalgyti!“

[3]Tada Jericho karalius paliepė įsakyti Rahabai: „Išvaryk vyrus, atėjusius pas tave ir įžengusius į tavo namus, nes jie atėjo tik krašto išžvalgyti“.

[4]Moteris buvo tuos du vyrus priėmusi ir paslėpusi. „Taip, – tarė ji, – tie vyrai užėjo pas mane, bet iš kur jie, aš nežinojau!

[5]Temstant, atėjus laikui uždaryti vartus, tie vyrai išėjo. Kur jie nuėjo, nežinau.

foram; ide após eles depressa, porque os alcançareis.

[6] Ela, porém, os fizera subir ao eirado e os escondera entre as canas do linho que havia disposto em ordem no eirado.

[7] Foram-se aqueles homens após os espias pelo caminho que dá aos vaus do Jordão; e, havendo saído os que iam após eles, fechou-se a porta.

[8] Antes que os espias se deitassem, foi ela ter com eles ao eirado

[9] e lhes disse: Bem sei que o SENHOR vos deu esta terra, e que o pavor que infundis caiu sobre nós, e que todos os moradores da terra estão desmaiados.

[10] Porque temos ouvido que o SENHOR secou as águas do mar Vermelho diante de vós, quando saíeis do Egito; e também o que fizestes aos dois reis dos amorreus, Seom e Ogue, que estavam além do Jordão, os quais destruístes.

[11] Ouvindo isto, desmaiou-nos o coração, e em ninguém mais há ânimo algum, por causa da vossa presença; porque o SENHOR, vosso Deus, é Deus em cima nos céus e embaixo na terra.

[12] Agora, pois, jurai-me, vos peço, pelo SENHOR que, assim como usei de misericórdia para convosco, também dela usareis para com a casa de meu pai; e que me dareis um sinal certo

[13] de que conservareis a vida a meu pai e a minha mãe, como também a meus irmãos e a minhas irmãs, com tudo o que

Skubėkite vytis, nes dar galite juos pasivyti!“

[6]O ji buvo juos užvedusi ant stogo ir paslėpusi po linais, kuriuos buvo ten išklojusi.

[7]Taigi karaliaus vyrai vijosi juos Jordano keliu Jordano brastų link. Vos jiems išėjus vytis, vartai buvo uždaryti.

[8]Žvalgai dar nebuvo užmigę, kai ji užlipo pas juos ant stogo.

[9]Ji sakė vyrams: „Žinau, kad VIEŠPATS yra šį kraštą jums atidavęs, nes dėl jūsų mus yra apėmęs išgąstis. Visi krašto gyventojai dėl jūsų dreba!

[10]Žinoma, mes girdėjome, kaip VIEŠPATS nusekino Nendrių jūros vandenį, kai ėjote iš Egipto, ir ką jūs padarėte Užjordanėje tiems dviem amoritų karaliams – Sihonui ir Ogui, kuriuos visiškai sunaikinote.

[11]Kai apie tai išgirdome, apmirė mūsų širdys. Dėl jūsų visi netekome žado, nes VIEŠPATS, jūsų Dievas, iš tikrųjų yra Dievas aukštai danguje ir čia, žemėje.

[12]Tad prašyčiau prisiekti VIEŠPAČIU, kad maloniai elgsitės su mano tėvo namais, nes aš su jumis maloniai pasielgiau. Duokite man tikrą ženklą,

[13]kad paliksite gyvus mano tėvą ir motiną, brolius ir seseris bei visus gimines ir išgelbėsite mūsų gyvastį nuo mirties“.

têm, e de que livrareis a nossa vida da morte.

14 Então, lhe disseram os homens: A nossa vida responderá pela vossa se não denunciardes esta nossa missão; e será, pois, que, dando-nos o SENHOR esta terra, usaremos contigo de misericórdia e de fidelidade.

14„Mūsų gyvybė už jūsų gyvybę! – atsakė jai vyrai. – Jei tu mūsų reikalo neišduosi, mes elgsimės su tavimi maloniai ir ištikimai, kai VIEŠPATS atiduos mums kraštą“.

15 Ela, então, os fez descer por uma corda pela janela, porque a casa em que residia estava sobre o muro da cidade.

15Tada ji nuleido juos ant žemės virve pro langą, nes jos namai buvo prie išorinio miesto sienos mūro; ji gyveno pačiame sienos mūre.

16 E disse-lhes: Ide-vos ao monte, para que, porventura, vos não encontrem os perseguidores; escondei-vos lá três dias, até que eles voltem; e, depois, tomareis o vosso caminho.

16Ji tarė jiems: „Eikite aukštumų link, kad kartais neužkluptų tie, kurie jus vejasi. Slapstykitės tenai trejetą dienų, kol sugrįš tie, kurie jus vejasi. Po to galėsite eiti savo keliu“.

17 Disseram-lhe os homens: Desobrigados seremos deste teu juramento que nos fizeste jurar,

17O vyrai ją įspėjo: „Mes būsime atleisti nuo priesaikos, kuria mus prisaikdinai,

18 se, vindo nós à terra, não atares este cordão de fio de escarlata à janela por onde nos fizeste descer; e se não recolheres em casa contigo teu pai, e tua mãe, e teus irmãos, e a toda a família de teu pai.

18nebent, mums įsiveržus į kraštą, pririštum šią tamsiai raudonos spalvos virvelę prie lango, pro kurį mus nuleidai ant žemės, ir surinktum pas save į namus tėvą ir motiną, brolius ir visą tėvo šeimą.

19 Qualquer que sair para fora da porta da tua casa, o seu sangue lhe cairá sobre a cabeça, e nós seremos inocentes; mas o sangue de qualquer que estiver contigo em casa caia sobre a nossa cabeça, se alguém nele puser mão.

19O kas išeitų pro tavo namų duris į gatvę, jis pats bus atsakingas už savo mirtį; mes būsime nekalti. Bet jeigu ranka būtų pakelta prieš ką nors, esantį tavo namuose, mes būtume atsakingi už jo mirtį.

20 Também, se tu denunciares esta nossa missão, seremos desobrigados do juramento que nos fizeste jurar.

20O jei išduotum mūsų reikalą, mes būtume laisvi nuo priesaikos, kuria mus prisaikdinai“.

[21] E ela disse: Segundo as vossas palavras, assim seja. Então, os despediu; e eles se foram; e ela atou o cordão de escarlata à janela.

[22] Foram-se, pois, e chegaram ao monte, e ali ficaram três dias, até que voltaram os perseguidores; porque os perseguidores os procuraram por todo o caminho, porém não os acharam.

[23] Assim, os dois homens voltaram, e desceram do monte, e passaram, e vieram a Josué, filho de Num, e lhe contaram tudo quanto lhes acontecera;

[24] e disseram a Josué: Certamente, o SENHOR nos deu toda esta terra nas nossas mãos, e todos os seus moradores estão desmaiados diante de nós.

[21–] „Tebūna, kaip sakote!“ – atsakė ji ir atsisveikino su jais. Jiems nuėjus, ji pririšo prie lango tamsiai raudonos spalvos virvelę.

[22]Jie nuėjo tiesiai į aukštumas ir ten išbuvo tris dienas, kol sugrįžo tie, kurie juos buvo vijęsi. O besivijusieji, išieškoję visą kelią, nerado jų.

[23]Tada tie du vyrai vėl nusileido nuo aukštumų. Perėję upę, atėjo pas Nūno sūnų Jozuę ir papasakojo visa, kas jiems buvo nutikę.

[24]Jozuei jie sakė: „Iš tikrųjų VIEŠPATS yra atidavęs visą kraštą į mūsų rankas. Be to, visi krašto gyventojai dreba iš baimės prieš mus“.

Josué 3

A passagem do Jordão

[1] Levantou-se, pois, Josué de madrugada, e, tendo ele e todos os filhos de Israel partido de Sitim, vieram até ao Jordão e pousaram ali antes que passassem.

[2] Sucedeu, ao fim de três dias, que os oficiais passaram pelo meio do arraial

[3] e ordenaram ao povo, dizendo: Quando virdes a arca da Aliança do SENHOR, vosso Deus, e que os levitas sacerdotes a levam, partireis vós também do vosso lugar e a seguireis.

[4] Contudo, haja a distância de cerca de dois mil côvados entre vós e ela. Não vos chegueis a ela, para que conheçais o caminho pelo qual haveis de ir, visto que, por tal caminho, nunca passastes antes.

Jozuės 3

Perėjimas per Jordaną

[1]Kitą rytą anksti Jozuė ir visi izraelitai pakilo iš Šitimų ir nužygiavo prie Jordano. Tuojau pat jie nepersikėlė, bet apsistojo.

[2]Praėjus trim dienoms, apskaitininkai perėjo per stovyklą,

[3]duodami žmonėms įsakymą: „Kai tik pamatysite levitų kunigų nešamą VIEŠPATIES, savo Dievo, Sandoros Skrynią, pakilkite iš savo vietų. Sekite paskui ją,

[4]kad žinotumėte kelią, kuriuo turite žygiuoti, nes šiuo keliu anksčiau nesate ėję. Tačiau tebūna tarpas – maždaug dviejų tūkstančių uolekčių nuotolis – tarp jūsų ir Skrynios. Arčiau prie jos neikite“.

5 Disse Josué ao povo: Santificai-vos, porque amanhã o SENHOR fará maravilhas no meio de vós.

6 E também falou aos sacerdotes, dizendo: Levantai a arca da Aliança e passai adiante do povo. Levantaram, pois, a arca da Aliança e foram andando adiante do povo.

7 Então, disse o SENHOR a Josué: Hoje, começarei a engrandecer-te perante os olhos de todo o Israel, para que saibam que, como fui com Moisés, assim serei contigo.

8 Tu, pois, ordenarás aos sacerdotes que levam a arca da Aliança, dizendo: Ao chegardes à borda das águas do Jordão, parareis aí.

9 Então, disse Josué aos filhos de Israel: Chegai-vos para cá e ouvi as palavras do SENHOR, vosso Deus.

10 Disse mais Josué: Nisto conhecereis que o Deus vivo está no meio de vós e que de todo lançará de diante de vós os cananeus, os heteus, os heveus, os ferezeus, os girgaseus, os amorreus e os jebuseus.

11 Eis que a arca da Aliança do SENHOR de toda a terra passa o Jordão diante de vós.

12 Tomai, pois, agora, doze homens das tribos de Israel, um de cada tribo;

13 porque há de acontecer que, assim que as plantas dos pés dos sacerdotes que levam a arca do SENHOR, o SENHOR de toda a terra, pousem nas águas do Jordão,

5Jozuė sakė žmonėms: „Pašventinkite save, nes rytoj VIEŠPATS darys tarp jūsų nuostabius darbus“.

6O kunigams Jozuė paliepė: „Paimkite Sandoros Skrynią ir pereikite į priekį pirma žmonių“. Tad jie paėmė Sandoros Skrynią ir nuėjo į priekį pirma žmonių.

7VIEŠPATS tarė Jozuei: „Šiandien pirmą kartą išaukštinsiu tave viso Izraelio akyse, idant jie žinotų, kad būsiu su tavimi, kaip buvau su Moze.

8O tu savo ruožtu kunigams, nešantiems Sandoros Skrynią, įsakysi: ‘Atėję prie Jordano vandenų pakrantės, stovėsite Jordano upėje’“.

9Tada Jozuė tarė izraelitams: „Ateikite arčiau ir klausykitės VIEŠPATIES, savo Dievo, žodžių.

10Iš to, – tęsė Jozuė, – pažinsite, kad gyvasis Dievas yra tarp jūsų ir kad jis tikrai nuvarys jums nuo kelio kanaaniečius, hetitus, hivus, perizus, girgašus, amoritus ir jebusiečius!

11Žiūrėkite, visos žemės Viešpaties Sandoros Skrynia pereis pirma jūsų per Jordaną.

12Dabar išrinkite dvylika vyrų iš Izraelio giminių, po vieną vyrą iš kiekvienos giminės.

13Kai kojos kunigų, nešančių VIEŠPATIES, visos žemės Viešpaties, Skrynią, sustos Jordano vandenyse, Jordano vandenys paliaus tekėję. Vandenys, tekantys iš aukštupio, sustos kaip tvirtas pylimas“.

serão elas cortadas, a saber, as que vêm de cima, e se amontoarão.

[14] Tendo partido o povo das suas tendas, para passar o Jordão, levando os sacerdotes a arca da Aliança diante do povo;

[15] e, quando os que levavam a arca chegaram até ao Jordão, e os seus pés se molharam na borda das águas (porque o Jordão transbordava sobre todas as suas ribanceiras, todos os dias da sega),

[16] pararam-se as águas que vinham de cima; levantaram-se num montão, mui longe da cidade de Adã, que fica ao lado de Sartã; e as que desciam ao mar da Arabá, que é o mar Salgado, foram de todo cortadas; então, passou o povo defronte de Jericó.

[17] Porém os sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR pararam firmes no meio do Jordão, e todo o Israel passou a pé enxuto, atravessando o Jordão.

[14]Kai žmonės iš stovyklos iškeliavo eiti per Jordaną, kunigai, nešdami Sandoros Skrynią, ėjo pirma žmonių.

[15]Paprastai Jordano upė per visą pjūtį liejasi per krantus. Vos tik Skrynios nešėjai pasiekė Jordaną ir Skrynią nešusiųjų kunigų kojos palietė vandenį pakrantėje,

[16]vandenys, tekantys nuo aukštupio, sustojo, susitelkdami į tvirtą pylimą iki pat Adamo – miesto netoli Cartano, o vandenys, tekantys į žemupį Arabos jūros, Druskos jūros, link, visiškai nuseko. Žmonės perėjo Jordaną priešais Jerichą.

[17]Izraelitams pereinant upę sausa žeme, kunigai, nešusieji VIEŠPATIES Sandoros Skrynią, stovėjo ant sausos žemės pačioje Jordano vagoje, kol visa tauta perėjo per Jordaną.

Josué 4

As doze pedras tiradas do meio do Jordão

[1] Tendo, pois, todo o povo passado o Jordão, falou o SENHOR a Josué, dizendo:

[2] Tomai do povo doze homens, um de cada tribo,

[3] e ordenai-lhes, dizendo: Daqui do meio do Jordão, do lugar onde, parados, pousaram os sacerdotes os pés, tomai doze pedras; e levai-as convosco e depositai-as no alojamento em que haveis de passar esta noite.

Jozuės 4

Dvylikos akmenų paminklas

[1]Visai tautai perėjus per Jordaną, VIEŠPATS tarė Jozuei:

[2]„Išrink iš žmonių dvylika vyrų, po vieną iš kiekvienos giminės,

[3]ir paliepk jiems: ‘Paimkite iš tos vietos Jordano vagoje, ant kurios stovėjo kunigų kojos, dvylika akmenų. Neškitės juos ir padėkite toje vietoje, kur šiąnakt nakvosite’“.

[4] Chamou, pois, Josué os doze homens que escolhera dos filhos de Israel,

[5] um de cada tribo, e disse-lhes: Passai adiante da arca do SENHOR, vosso Deus, ao meio do Jordão; e cada um levante sobre o ombro uma pedra, segundo o número das tribos dos filhos de Israel,

[6] para que isto seja por sinal entre vós; e, quando vossos filhos, no futuro, perguntarem, dizendo: Que vos significam estas pedras?,

[7] então, lhes direis que as águas do Jordão foram cortadas diante da arca da Aliança do SENHOR; em passando ela, foram as águas do Jordão cortadas. Estas pedras serão, para sempre, por memorial aos filhos de Israel.

[8] Fizeram, pois, os filhos de Israel como Josué ordenara, e levantaram doze pedras do meio do Jordão, como o SENHOR tinha dito a Josué, segundo o número das tribos dos filhos de Israel, e levaram-nas consigo ao alojamento, e as depositaram ali.

[9] Levantou Josué também doze pedras no meio do Jordão, no lugar em que, parados, pousaram os pés os sacerdotes que levavam a arca da Aliança; e ali estão até ao dia de hoje.

[10] Porque os sacerdotes que levavam a arca haviam parado no meio do Jordão, em pé, até que se cumpriu tudo quanto o SENHOR, por intermédio de Moisés, ordenara a Josué falasse ao povo; e o povo se apressou e passou.

[4]Jozuė pasišaukė iš izraelitų dvylika vyrų, kuriuos buvo paskyręs, po vieną iš kiekvienos giminės.

[5]Jiems Jozuė tarė: „Prieikite prie VIEŠPATIES, savo Dievo, Skrynios Jordano vagos viduryje ir užsikelkite kiekvienas ant peties po akmenį pagal izraelitų giminių skaičių.

[6]Tai bus jūsų ženklas. Kai jūsų vaikai ateityje klaus: ‘Ką reiškia tie akmenys?’ –

[7]jūs papasakosite jiems: ‘Jordano vandenys sustojo priešais VIEŠPATIES Sandoros Skrynią. Jai pereinant Jordaną, sustojo Jordano vandenys’. Taigi šie akmenys bus amžinas paminklas izraelitams“.

[8]Izraelitai padarė taip, kaip Jozuė įsakė. Paėmę dvylika akmenų iš Jordano vagos pagal izraelitų giminių skaičių, kaip VIEŠPATS buvo Jozuei paliepęs, jie nešėsi juos ligi nakvynės vietos ir ten sukrovė.

[9]Jozuė įsakė sudėti ir kitus dvylika akmenų Jordano vagos viduryje – toje vietoje, kur buvo stovėjusios Sandoros Skrynią nešusių kunigų kojos. Tenai jie tebėra iki šios dienos.

[10]Kunigai, nešusieji Skrynią, išstovėjo Jordano vagoje, kol buvo įvykdyta visa, ką VIEŠPATS buvo įsakęs Jozuei perduoti žmonėms ir Mozė buvo įsakęs Jozuei. Žmonės skubiai perėjo upę.

[11] Tendo passado todo o povo, então, passou a arca do SENHOR, e os sacerdotes, à vista de todo o povo.	[11]Kai visi žmonės buvo perėję,VIEŠPATIES Skrynia ir kunigai užėmė savo vietą žmonių priekyje.
[12] Passaram os filhos de Rúben, e os filhos de Gade, e a meia tribo de Manassés, armados, na frente dos filhos de Israel, como Moisés lhes tinha dito;	[12]Rubeno ir Gado giminių žmonės ir pusė Manaso giminės žmonių perėjo upę ginkluoti pirma izraelitų, kaip Mozė buvo jiems liepęs.
[13] uns quarenta mil homens de guerra armados passaram diante do SENHOR para a batalha, às campinas de Jericó.	[13]Apie keturiasdešimt tūkstančių kovai apsiginklavusių karių perėjo upę priešaisVIEŠPATĮ į Jericho lygumas.
[14] Naquele dia, o SENHOR engrandeceu a Josué na presença de todo o Israel; e respeitaram-no todos os dias da sua vida, como haviam respeitado a Moisés.	[14]Tą dieną VIEŠPATS išaukštino Jozuę viso Izraelio akyse. Jie gerbė jį per visą jo gyvenimą, kaip buvo gerbę Mozę.
[15] Disse, pois, o SENHOR a Josué:	[15]VIEŠPATS tarė Jozuei:
[16] Dá ordem aos sacerdotes que levam a arca do Testemunho que subam do Jordão.	[16]„Įsakyk kunigams, nešantiems Sandoros Skrynią, išbristi iš Jordano“.
[17] Então, ordenou Josué aos sacerdotes, dizendo: Subi do Jordão.	[17]Jozuė įsakė kunigams: „Išbriskite iš Jordano“.
[18] Ao subirem do meio do Jordão os sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR, e assim que as plantas dos seus pés se puseram na terra seca, as águas do Jordão se tornaram ao seu lugar e corriam, como dantes, sobre todas as suas ribanceiras.	[18]Kunigams, nešusiems VIEŠPATIES Sandoros Skrynią, išbridus iš Jordano vagos ir jų kojoms pasiekus sausumą, Jordano vandenys sugrįžo į savo vietą, tekėdami kaip anksčiau visa vaga.
[19] Subiu, pois, do Jordão o povo no dia dez do primeiro mês; e acamparam-se em Gilgal, do lado oriental de Jericó.	[19]Žmonės išbrido iš Jordano pirmo mėnesio dešimtą dieną ir apsistojo prie Gilgalo, rytiniame Jericho pakraštyje.
[20] As doze pedras que tiraram do Jordão, levantou-as Josué em coluna em Gilgal.	[20]Anuos dvylika akmenų, paimtų iš Jordano, Jozuė sukrovė Gilgale.
[21] E disse aos filhos de Israel: Quando, no futuro, vossos filhos perguntarem a seus	[21]Jis kalbėjo izraelitams: „Kai jūsų vaikai ateityje tėvų klaus: ‘Ką reiškia šie akmenys?’ –

pais, dizendo: Que significam estas pedras?,

[22] fareis saber a vossos filhos, dizendo: Israel passou em seco este Jordão.

[23] Porque o SENHOR, vosso Deus, fez secar as águas do Jordão diante de vós, até que passásseis, como o SENHOR, vosso Deus, fez ao mar Vermelho, ao qual secou perante nós, até que passamos.

[24] Para que todos os povos da terra conheçam que a mão do SENHOR é forte, a fim de que temais ao SENHOR, vosso Deus, todos os dias.

[22]paaiškinsite savo vaikams: ‘Izraelitai čia perėjo Jordaną sausuma!’

[23]VIEŠPATS, jūsų Dievas, nusausino jums Jordano vandenis, kol perėjote per upę, kaip kad VIEŠPATS, jūsų Dievas, pasielgė su Nendrių jūra, kurią nusausino mums, kol perėjome,

[24]idant visos žemės tautos žinotų, kad VIEŠPATIES ranka galinga, o jūs visuomet bijotumėte VIEŠPATIES, savo Dievo“.

Josué 5

A circuncisão dos filhos de Israel

[1] Sucedeu que, ouvindo todos os reis dos amorreus que habitavam deste lado do Jordão, ao ocidente, e todos os reis dos cananeus que estavam ao pé do mar que o SENHOR tinha secado as águas do Jordão, de diante dos filhos de Israel, até que passamos, desmaiou-se-lhes o coração, e não houve mais alento neles, por causa dos filhos de Israel.

[2] Naquele tempo, disse o SENHOR a Josué: Faze facas de pederneira e passa, de novo, a circuncidar os filhos de Israel.

[3] Então, Josué fez para si facas de pederneira e circuncidou os filhos de Israel em Gibeate-Haralote.

[4] Foi esta a razão por que Josué os circuncidou: todo o povo que tinha saído do Egito, os homens, todos os homens de guerra, eram já mortos no deserto, pelo caminho.

Jozuės 5

Apeigos prie Gilgalo

[1]Visiems amoritų karaliams vakarinėje Jordano pusėje ir visiems kanaaniečių karaliams prie Jūros, išgirdusiems, kaip VIEŠPATS izraelitams pereiti buvo nusausinęs Jordano vandenis, apmirė širdys, ir jie nustojo drąsos priešintis izraelitams.

[2]Tuo metu VIEŠPATS kalbėjo Jozuei: „Pasidaryk peilių iš titnago ir dar kartą apipjaustyk izraelitus“.

[3]Jozuė pasidarė titnaginių peilių ir apipjaustė izraelitus prie Gibeat ha Araloto.

[4]O priežastis, dėl kurios Jozuė juos apipjaustė, buvo ši. Visi iš Egipto išėjusieji žmonės, visi karinės tarnybos amžiaus vyrai, buvo išmirę kelionėje per dykumą po išėjimo iš Egipto.

[5] Porque todo o povo que saíra estava circuncidado, mas a nem um deles que nascera no deserto, pelo caminho, depois de terem saído do Egito, haviam circuncidado.

[5]Žinoma, visi išėjusieji iš Egipto buvo apipjaustyti, o visi gimusieji kelionėje per dykumą po išėjimo iš Egipto nebuvo apipjaustyti.

[6] Porque quarenta anos andaram os filhos de Israel pelo deserto, até se acabar toda a gente dos homens de guerra que saíram do Egito, que não obedeceram à voz do SENHOR, aos quais o SENHOR tinha jurado que lhes não havia de deixar ver a terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a seus pais, terra que mana leite e mel.

[6]Iš tikrųjų izraelitai buvo klajoję keturiasdešimt metų dykumoje, kol visa tauta – karinės tarnybos amžiaus vyrai, išėjusieji iš Egipto – išmirė dėl to, kad neklausėVIEŠPATIES balso. VIEŠPATS prisiekė neleisiąs jiems niekada pamatyti krašto, kurį jų protėviams buvo prisiekęs atiduoti mums, kraštą, tekantį pienu ir medumi.

[7] Porém em seu lugar pôs a seus filhos; a estes Josué circuncidou, porquanto estavam incircuncisos, porque os não circuncidaram no caminho.

[7]Taigi jų vaikus, kuriuos jis užaugino vietoj jų, Jozuė apipjaustė, nes jie buvo neapipjaustyti. Kelionėje jie nebuvo buvę apipjaustyti.

[8] Tendo sido circuncidada toda a nação, ficaram no seu lugar no arraial, até que sararam.

[8]Kai visos tautos apipjaustymas buvo atliktas, jie pasiliko ilsėtis stovykloje, kolei pagijo.

[9] Disse mais o SENHOR a Josué: Hoje, removi de vós o opróbrio do Egito; pelo que o nome daquele lugar se chamou Gilgal até o dia de hoje.

[9]VIEŠPATS tarė Jozuei: „Šiandien nuritinau nuo jūsų Egipto gėdą“. Todėl ta vieta iki šios dienos vadinama Gilgalu.

Celebra-se a Páscoa

Pascha Kanaane

[10] Estando, pois, os filhos de Israel acampados em Gilgal, celebraram a Páscoa no dia catorze do mês, à tarde, nas campinas de Jericó.

[10]Būdami stovykloje prie Gilgalo Jericho lygumose, izraelitai atnašavo Paschą mėnesio keturioliktos dienos vakarą.

[11] Comeram do fruto da terra, no dia seguinte à Páscoa; pães asmos e cereais tostados comeram nesse mesmo dia.

[11]Rytojaus dieną po Paschos aukos, būtent tą dieną, jie valgė iš krašto derliaus neraugintus plokštainius ir pagruzdintus grūdus.

[12] No dia imediato, depois que comeram do produto da terra, cessou o maná, e não

[12]Tą pačią dieną, kai valgė iš krašto derliaus, izraelitai manos daugiau

o tiveram mais os filhos de Israel; mas, naquele ano, comeram das novidades da terra de Canaã.

nebegavo. Jie valgė tų metų Kanaano krašto derlių.

Deus aparece a Josué

[13] Estando Josué ao pé de Jericó, levantou os olhos e olhou; eis que se achava em pé diante dele um homem que trazia na mão uma espada nua; chegou-se Josué a ele e disse-lhe: És tu dos nossos ou dos nossos adversários?

[13]Atsitiko taip, kad Jozuė, būdamas netoli Jericho, pakėlė akis ir pamatė priešais save stovintį vyrą su ištrauktu iš makšties kalaviju rankoje. Jozuė priėjo prie jo ir tarė: „Ar tu iš mūsiškių, ar iš priešų?“

[14] Respondeu ele: Não; sou príncipe do exército do SENHOR e acabo de chegar. Então, Josué se prostrou com o rosto em terra, e o adorou, e disse-lhe: Que diz meu senhor ao seu servo?

[14]Šis atsakė: „Nei vienas, nei kitas. Esu VIEŠPATIES kariuomenės galva. Dabar aš atėjau!“ Jozuė parpuolė kniūbsčias ir, išreikšdamas pagarbą, tarė: „Ką mano viešpats įsako savo tarnui?“

[15] Respondeu o príncipe do exército do SENHOR a Josué: Descalça as sandálias dos pés, porque o lugar em que estás é santo. E fez Josué assim.

[15]VIEŠPATIES kariuomenės galva atsakė Jozuei: „Nusiauk kojų apavą, nes vieta, kurioje stovi, šventa“. Jozuė taip ir padarė.

Josué 6

Jozuės 6

A destruição de Jericó

Jericho užėmimas

[1] Ora, Jericó estava rigorosamente fechada por causa dos filhos de Israel; ninguém saía, nem entrava.

[1]Jericho vartai buvo uždaryti ir saugomi nuo izraelitų. Niekas negalėjo išeiti ar įeiti.

[2] Então, disse o SENHOR a Josué: Olha, entreguei na tua mão Jericó, o seu rei e os seus valentes.

[2]VIEŠPATS tarė Jozuei: „Žiūrėk, atiduosiu į tavo rankas Jerichą, jo karalių ir užgrūdintus vyrus.

[3] Vós, pois, todos os homens de guerra, rodeareis a cidade, cercando-a uma vez; assim fareis por seis dias.

[3]Težygiuoja aplink miestą visi jūsų kariai, apeidami aplink miestą vieną kartą. Taip darykite šešias dienas.

[4] Sete sacerdotes levarão sete trombetas de chifre de carneiro adiante da arca; no sétimo dia, rodeareis a cidade sete vezes, e os sacerdotes tocarão as trombetas.

[4]Septyni kunigai, eidami pirma Skrynios, tesineša septynis avino rago trimitus. O septintą dieną, kunigams pučiant ragus, apeisite aplink miestą septynis kartus.

[5] E será que, tocando-se longamente a trombeta de chifre de carneiro, ouvindo vós o sonido dela, todo o povo gritará com grande grita; o muro da cidade cairá abaixo, e o povo subirá nele, cada qual em frente de si.

[5]Pasigirdus ilgam rago garsui, kai tik išgirsite tą rago balsą, visi žmonės sušuks galingu šauksmu. Tada miesto sienų mūrai staiga nugrius, žmonės veršis pirmyn, kiekvienas iš savo vietos“.

[6] Então, Josué, filho de Num, chamou os sacerdotes e disse-lhes: Levai a arca da Aliança; e sete sacerdotes levem sete trombetas de chifre de carneiro adiante da arca do SENHOR.

[6]Nūno sūnus Jozuė pasišaukė kunigus ir paliepė jiems: „Imkite Sandoros Skrynią! Septyni kunigai, eidami pirma VIEŠPATIES Skrynios, tesineša septynis avino rago trimitus“.

[7] E disse ao povo: Passai e rodeai a cidade; e quem estiver armado passe adiante da arca do SENHOR.

[7]O žmonėms jis tarė: „Pajudėkite! Žygiuokite aplink miestą! Priekinė sauga težygiuoja pirma VIEŠPATIES Skrynios!“

[8] Assim foi que, como Josué dissera ao povo, os sete sacerdotes, com as sete trombetas de chifre de carneiro diante do SENHOR, passaram e tocaram as trombetas; e a arca da Aliança do SENHOR os seguia.

[8]Jozuei baigus duoti žmonėms nurodymus, septyni kunigai, septyniais avino rago trimitais nešini, pajudėjo pirma VIEŠPATIES, pūsdami avino ragus, o VIEŠPATIES Sandoros Skrynia keliavo jiems iš paskos.

[9] Os homens armados iam adiante dos sacerdotes que tocavam as trombetas; a retaguarda seguia após a arca, e as trombetas soavam continuamente.

[9]Priekinė sauga žygiavo pirma ragus pučiančių kunigų, o užpakalinė sauga ėjo paskui Skrynią, ragams visą laiką gaudžiant.

[10] Porém ao povo ordenara Josué, dizendo: Não gritareis, nem fareis ouvir a vossa voz, nem sairá palavra alguma da vossa boca, até ao dia em que eu vos diga: gritai! Então, gritareis.

[10]Bet žmonėms Jozuė buvo davęs tokį įsakymą: „Nešūkaukite! Tenesigirdi jūsų nė balso, netarkite nė žodžio iki tos dienos, kol nepasakysiu: ‘Sušukite!’ Tada jūs šauksite“.

[11] Assim, a arca do SENHOR rodeou a cidade, contornando-a uma vez. Entraram no arraial e ali pernoitaram.

[11]Taip jis pasiuntėVIEŠPATIES Skrynią apeiti aplink miestą. Ji apėjo vieną kartą. Po to jie sugrįžo į stovyklą ir pernakvojo.

[12] Levantando-se Josué de madrugada, os sacerdotes levaram, de novo, a arca do SENHOR.

[12]Kitą rytą Jozuė atsikėlė anksti. Kunigai paėmė VIEŠPATIES Skrynią.

[13] Os sete sacerdotes que levavam as sete trombetas de chifre de carneiro diante da arca do SENHOR iam tocando continuamente; os homens armados iam adiante deles, e a retaguarda seguia após a arca do SENHOR, enquanto as trombetas soavam continuamente.

[13]Septyni kunigai, septyniais avino rago trimitais nešini, pajudėjo pirmaVIEŠPATIES Skrynios, pūsdami visą laiką avino ragus. Priekinė sauga žygiavo pirma jų, o užpakalinė sauga ėjo paskui VIEŠPATIES Skrynią, ragams visą laiką gaudžiant.

[14] No segundo dia, rodearam, outra vez, a cidade e tornaram para o arraial; e assim fizeram por seis dias.

[14]Antrą dieną jie apėjo aplink miestą vieną kartą. Po to sugrįžo į stovyklą. Taip jie darė šešias dienas.

[15] No sétimo dia, madrugaram ao subir da alva e, da mesma sorte, rodearam a cidade sete vezes; somente naquele dia rodearam a cidade sete vezes.

[15]Septintą dieną jie atsikėlė auštant ir apėjo aplink miestą tokia pat tvarka septynis kartus.

[16] E sucedeu que, na sétima vez, quando os sacerdotes tocavam as trombetas, disse Josué ao povo: Gritai, porque o SENHOR vos entregou a cidade!

[16]Septintą kartą kunigams pučiant ragus, Jozuė įsakė žmonėms: „Sušukite! VIEŠPATS atidavė jums miestą!

[17] Porém a cidade será condenada, ela e tudo quanto nela houver; somente viverá Raabe, a prostituta, e todos os que estiverem com ela em casa, porquanto escondeu os mensageiros que enviamos.

[17]Miestas ir visa, kas jame, bus skirta VIEŠPAČIUI sunaikinti. Tik ištvirkėlė Rahaba ir visi jos namuose telieka gyvi, nes ji slėpė mūsų siųstus pasiuntinius.

[18] Tão-somente guardai-vos das coisas condenadas, para que, tendo-as vós condenado, não as tomeis; e assim torneis maldito o arraial de Israel e o confundais.

[18]Nelieskite sunaikinti skirtų daiktų, kad patys nebūtumėte skirti sunaikinti. Paimdami bet ką iš to, kas skirta sunaikinti, padarysite Izraelio stovyklą sunaikinti skirtu daiktu, užtrauksite jai nelaimę.

[19] Porém toda prata, e ouro, e utensílios de bronze e de ferro são consagrados ao SENHOR; irão para o seu tesouro.

[19]Visas sidabras ir auksas, daiktai iš vario ir geležies yra šventi VIEŠPAČIUI. Jie bus padėti į VIEŠPATIES iždą“.

[20] Gritou, pois, o povo, e os sacerdotes tocaram as trombetas. Tendo ouvido o povo o sonido da trombeta e levantado

[20]Taigi žmonės sušuko ragams sugaudus. Vos išgirdę ragų gausmą, žmonės sušuko galingu šauksmu, ir siena nugriuvo.

grande grito, ruíram as muralhas, e o povo subiu à cidade, cada qual em frente de si, e a tomaram.

Žmonės veržėsi į miestą, kiekvienas tiesiai iš savo vietos, ir užėmė jį.

[21] Tudo quanto na cidade havia destruíram totalmente a fio de espada, tanto homens como mulheres, tanto meninos como velhos, também bois, ovelhas e jumentos.

[21]Tada jie skyrė kalaviju sunaikinti visa, kas buvo mieste: vyrus ir moteris, jaunus ir senus, jaučius ir avis bei asilus.

Raabe é salva

[22] Então, disse Josué aos dois homens que espiaram a terra: Entrai na casa da mulher prostituta e tirai-a de lá com tudo quanto tiver, como lhe jurastes.

[22]O dviem vyrams, išžvalgiusiems kraštą, Jozuė liepė: „Nueikite į ištvirkėlės namus, išveskite iš jų moterį ir visus gimines, kaip esate jai prisiekę“.

[23] Então, entraram os jovens, os espias, e tiraram Raabe, e seu pai, e sua mãe, e seus irmãos, e tudo quanto tinha; tiraram também toda a sua parentela e os acamparam fora do arraial de Israel.

[23]Tad jaunieji žvalgai nuėjo ir išvedė Rahabą drauge su jos tėvu, motina, broliais ir visais giminėmis. Jie išvedė visą jos giminę ir apgyvendino šalia Izraelio stovyklos.

[24] Porém a cidade e tudo quanto havia nela, queimaram-no; tão-somente a prata, o ouro e os utensílios de bronze e de ferro deram para o tesouro da Casa do SENHOR.

[24]Miestą ir visa, kas jame, jie sudegino. Tik sidabrą ir auksą bei daiktus iš vario ir geležies padėjo į VIEŠPATIES Namų iždą.

[25] Mas Josué conservou com vida a prostituta Raabe, e a casa de seu pai, e tudo quanto tinha; e habitou no meio de Israel até ao dia de hoje, porquanto escondera os mensageiros que Josué enviara a espiar Jericó.

[25]Tik ištvirkėlę Rahabą ir jos tėvo šeimą bei visus gimines Jozuė paliko gyvus. Jos šeima ligi šiol tebegyvena Izraelyje, nes ji slėpė Jozuės siųstus pasiuntinius Jericho išžvalgyti.

[26] Naquele tempo, Josué fez o povo jurar e dizer: Maldito diante do SENHOR seja o homem que se levantar e reedificar esta cidade de Jericó; com a perda do seu primogênito lhe porá os fundamentos e, à custa do mais novo, as portas.

[26]Ta proga Jozuė ištarė priesaiką: ,,Tebūna prakeiktas VIEŠPATIES akivaizdoje žmogus, kuris bandytų atstatyti Jericho miestą! Savo pirmagimio kaina jis padės jo pamatus ir savo jauniausiojo sūnaus kaina pastatys vartus“.

[27] Assim, era o SENHOR com Josué; e corria a sua fama por toda a terra.

Josué 7

Os israelitas derrotados em Ai. Acã

[1] Prevaricaram os filhos de Israel nas coisas condenadas; porque Acã, filho de Carmi, filho de Zabdi, filho de Zera, da tribo de Judá, tomou das coisas condenadas. A ira do SENHOR se acendeu contra os filhos de Israel.

[2] Enviando, pois, Josué, de Jericó, alguns homens a Ai, que está junto a Bete-Áven, ao oriente de Betel, falou-lhes, dizendo: Subi e espiai a terra. Subiram, pois, aqueles homens e espiaram Ai.

[3] E voltaram a Josué e lhe disseram: Não suba todo o povo; subam uns dois ou três mil homens, a ferir Ai; não fatigueis ali todo o povo, porque são poucos os inimigos.

[4] Assim, subiram lá do povo uns três mil homens, os quais fugiram diante dos homens de Ai.

[5] Os homens de Ai feriram deles uns trinta e seis, e aos outros perseguiram desde a porta até às pedreiras, e os derrotaram na descida; e o coração do povo se derreteu e se tornou como água.

[6] Então, Josué rasgou as suas vestes e se prostrou em terra sobre o rosto perante a arca do SENHOR até à tarde, ele e os anciãos de Israel; e deitaram pó sobre a cabeça.

[27]VIEŠPATS buvo su Jozue, ir jo garsas pasklido po visą kraštą.

Jozuės 7

Achano nuodėmė

[1]Bet izraelitai sulaužė įsakymą dėl sunaikinti skirtų daiktų. Zeracho sūnaus Zabdžio sūnaus Karmio sūnus Achanas iš Judo giminės pasiėmė kai ką iš sunaikinti skirtų daiktų. Užtat VIEŠPATS užsidegė pykčiu ant izraelitų.

[2]Jozuė pasiuntė keletą vyrų iš Jericho į Ają netoli Bet Aveno, į rytus nuo Betelio. Jis tarė jiems: „Keliaukite į aukštumas ir išžvalgykite kraštą“. Vyrai iškeliavo į aukštumas ir išžvalgė Ają.

[3]Jie grįžo pas Jozuę ir pranešė: „Nėra reikalo visiems žmonėms keliauti į aukštumas. Tenukeliauja du ar trys tūkstančiai vyrų ir teužpuola Ają. Priešų ten nedaug, visų žmonių nevargink kelione“.

[4]Taigi nuėjo ten apie tris tūkstančius žmonių, bet Ajo vyrai privertė juos bėgti.

[5]Ajo vyrai trisdešimt šešis iš jų užmušė, vydamiesi nuo vartų iki pat Šebarimų ir paguldydami šlaite. Žmonėms širdys ištirpo ir visa drąsa išgaravo.

[6]Tada Jozuė persiplėšė drabužius. Jis ir Izraelio seniūnai gulėjo kniūbsti žemėje, apsibarstę dulkėmis galvas, ligi vakaro priešais VIEŠPATIESSkrynią.

[7] Disse Josué: Ah! SENHOR Deus, por que fizeste este povo passar o Jordão, para nos entregares nas mãos dos amorreus, para nos fazerem perecer? Tomara nos contentáramos com ficarmos dalém do Jordão.

[7] „Ak, Viešpatie DIEVE! – meldėsi Jozuė. – Kodėl iš viso turėjai vesti šią tautą per Jordaną? Atiduoti mus amoritams į rankas? Sunaikinti? O kad mes verčiau būtume pasitenkinę, apsigyvendami Užjordanėje!

[8] Ah! SENHOR, que direi? Pois Israel virou as costas diante dos seus inimigos!

[8] O, Viešpatie, ką galiu sakyti po to, kai Izraelis parodė nugarą priešams!

[9] Ouvindo isto os cananeus e todos os moradores da terra, nos cercarão e desarraigarão o nosso nome da terra; e, então, que farás ao teu grande nome?

[9] Išgirs apie tai kanaaniečiai ir kiti krašto gyventojai, apsups mus ir nušluos mūsų vardą nuo žemės. Ką tu darysi tuomet savo didžiam vardui?“

[10] Então, disse o SENHOR a Josué: Levanta-te! Por que estás prostrado assim sobre o rosto?

[10] VIEŠPATS atsakė Jozuei: „Stokis! Ko guli žemėje kniūbsčias?

[11] Israel pecou, e violaram a minha aliança, aquilo que eu lhes ordenara, pois tomaram das coisas condenadas, e furtaram, e dissimularam, e até debaixo da sua bagagem o puseram.

[11] Izraelis nusidėjo! Sulaužė Sandorą, kurią jiems daviau! Jie pasiėmė iš daiktų, skirtų sunaikinti, ir apsivogė, ir apsimelavo, ir įsidėjo juos tarp savo daiktų.

[12] Pelo que os filhos de Israel não puderam resistir aos seus inimigos; viraram as costas diante deles, porquanto Israel se fizera condenado; já não serei convosco, se não eliminardes do vosso meio a coisa roubada.

[12] Užtat izraelitai nepajėgs priešintis, bet atsuks nugaras savo priešams, nes patys yra tapę daiktu, skirtu sunaikinti. Aš nebebūsiu daugiau su jumis, jei nesunaikinsite pas jus esančių sunaikinti skirtų daiktų.

[13] Dispõe-te, santifica o povo e dize: Santificai-vos para amanhã, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Há coisas condenadas no vosso meio, ó Israel; aos vossos inimigos não podereis resistir, enquanto não eliminardes do vosso meio as coisas condenadas.

[13] Eik apvalyti žmonių! Įsakyk jiems: ‘Apsivalykite rytdienai, nes taip kalbėjo VIEŠPATS, Izraelio Dievas. Tu, Izraeli, turi sunaikinti skirtų daiktų! Nepajėgsi priešintis priešams, kol nepašalinsi iš savo tarpo sunaikinti skirtų daiktų’.

[14] Pela manhã, pois, vos chegareis, segundo as vossas tribos; e será que a tribo

[14] Taigi rytoj rytą būsite pašaukti giminėmis. Giminė, kurią VIEŠPATS

que o SENHOR designar por sorte se chegará, segundo as famílias; e a família que o SENHOR designar se chegará por casas; e a casa que o SENHOR designar se chegará homem por homem.

nurodys, išeis į priekį kiltimis; kiltis, kurią VIEŠPATS nurodys, išeis į priekį šeimomis; šeima, kurią VIEŠPATS nurodys, išeis į priekį pavieniui vyras po vyro.

15 Aquele que for achado com a coisa condenada será queimado, ele e tudo quanto tiver, porquanto violou a aliança do SENHOR e fez loucura em Israel.

15Žmogus, nurodytas kaip pasiėmęs sunaikinti skirtų daiktų, turi būti sudegintas – jis ir visa, kas jam priklauso, – nes sulaužė VIEŠPATIESSandorą ir padarė Izraelyje gėdingą nusikaltimą“.

16 Então, Josué se levantou de madrugada e fez chegar a Israel, segundo as suas tribos; e caiu a sorte sobre a tribo de Judá.

16Kitą rytą anksti Jozuė pašaukė Izraelį giminėmis. Buvo nurodyta Judo giminė.

17 Fazendo chegar a tribo de Judá, caiu sobre a família dos zeraítas; fazendo chegar a família dos zeraítas, homem por homem, caiu sobre Zabdi;

17Jis liepė išeiti į priekį Judo giminės kiltims. Buvo nurodyta Zeracho kiltis. Jis liepė išeiti į priekį Zeracho kilties šeimoms. Buvo nurodyta Zabdžio šeima.

18 e, fazendo chegar a sua casa, homem por homem, caiu sobre Acã, filho de Carmi, filho de Zabdi, filho de Zera, da tribo de Judá.

18Jozuė liepė išeiti į priekį jo šeimai, vyrui po vyro. Galop buvo nurodytas Zeracho sūnaus Zabdžio sūnaus Karmio sūnus Achanas iš Judo giminės.

19 Então, disse Josué a Acã: Filho meu, dá glória ao SENHOR, Deus de Israel, e a ele rende louvores; e declara-me, agora, o que fizeste; não mo ocultes.

19Tada Jozuė tarė Achanui: „Mano sūnau, garbinkVIEŠPATĮ, Izraelio Dievą, ir šlovink jį! Pasakyk man, ką padarei. Nieko neslėpk“.

20 Respondeu Acã a Josué e disse: Verdadeiramente, pequei contra o SENHOR, Deus de Israel, e fiz assim e assim.

20Achanas atsakė Jozuei: „Taip, nusidėjau VIEŠPAČIUI, Izraelio Dievui. Štai ką padariau.

21 Quando vi entre os despojos uma boa capa babilônica, e duzentos siclos de prata, e uma barra de ouro do peso de cinqüenta siclos, cobicei-os e tomei-os; e eis que estão escondidos na terra, no meio da minha tenda, e a prata, por baixo.

21Pamatęs tarp grobio gražią skraistę iš Šinaro, du šimtus šekelių sidabro ir penkiasdešimt šekelių sveriantį aukso luitą, užsigeidžiau juos turėti ir pasiėmiau. Dabar jie užkasti žemėje mano palapinėje su sidabru po skraiste“.

[22] Então, Josué enviou mensageiros que foram correndo à tenda; e eis que tudo estava escondido nela, e a prata, por baixo.

[22]Jozuės siunčiami pasiuntiniai nuskubėjo į Achano palapinę. Tikrai visa buvo užkasta palapinėje su sidabru po skraiste.

[23] Tomaram, pois, aquelas coisas do meio da tenda, e as trouxeram a Josué e a todos os filhos de Israel, e as colocaram perante o SENHOR.

[23]Paėmę iš palapinės, jie atnešė juos pas Jozuę bei visus izraelitus ir padėjo VIEŠPATIES akivaizdoje.

[24] Então, Josué e todo o Israel com ele tomaram Acã, filho de Zera, e a prata, e a capa, e a barra de ouro, e seus filhos, e suas filhas, e seus bois, e seus jumentos, e suas ovelhas, e sua tenda, e tudo quanto tinha e levaram-nos ao vale de Acor.

[24]Tada Jozuė ir visas Izraelis su juo paėmė Zeracho sūnų Achaną, sidabrą, skraistę ir auksą, jo sūnus ir dukteris, jaučius, asilus ir avis, palapinę bei visa, ką jis turėjo, ir nuvedė į Achoro slėnį.

[25] Disse Josué: Por que nos conturbaste? O SENHOR, hoje, te conturbará. E todo o Israel o apedrejou; e, depois de apedrejá-los, queimou-os.

[25]„Kokią nelaimę mums užtraukei! – tarė Jozuė. – Šiandien VIEŠPATS užtraukia nelaimę tau!“ Ir visas Izraelis užmušė jį akmenimis. Jie sudegino juos, metė į juos akmenis.

[26] E levantaram sobre ele um montão de pedras, que permanece até ao dia de hoje; assim, o SENHOR apagou o furor da sua ira; pelo que aquele lugar se chama o vale de Acor até ao dia de hoje.

[26]Ant jo sukrovė didelę akmenų krūvą, kuri tebėra iki šios dienos. Tada atsileido VIEŠPATIES pyktis. Todėl toji vieta iki šios dienos vadinama Achoro slėniu.

Josué 8

Ai é destruída

[1] Disse o SENHOR a Josué: Não temas, não te atemorizes; toma contigo toda a gente de guerra, e dispõe-te, e sobe a Ai; olha que entreguei nas tuas mãos o rei de Ai, e o seu povo, e a sua cidade, e a sua terra.

[2] Farás a Ai e a seu rei como fizeste a Jericó e a seu rei; somente que para vós outros saqueareis os seus despojos e o seu

Jozuės 8

Ajo užėmimas

[1]Tada VIEŠPATS tarė Jozuei: „Nebijok ir nenuogąstauk! Pasiimk visus karius ir vėl keliauk į Ają. Žiūrėk, atiduosiu tau į rankas Ajo karalių, jo žmones ir miestą bei visą kraštą.

[2]Su Ajo miestu ir jo karaliumi turi pasielgti taip, kaip pasielgei su Jerichu ir jo karaliumi. Tačiau grobį ir galvijus galite

gado; põe emboscadas à cidade, por detrás dela.

3 Então, Josué se levantou, e toda a gente de guerra, para subir contra Ai; escolheu Josué trinta mil homens valentes e os enviou de noite.

4 Deu-lhes ordem, dizendo: Eis que vos poreis de emboscada contra a cidade, por detrás dela; não vos distancieis muito da cidade; e todos estareis alertas.

5 Porém eu e todo o povo que está comigo nos aproximaremos da cidade; e será que, quando saírem, como dantes, contra nós, fugiremos diante deles.

6 Deixemo-los, pois, sair atrás de nós, até que os tiremos da cidade; porque dirão: Fogem diante de nós como dantes. Assim, fugiremos diante deles.

7 Então, saireis vós da emboscada e tomareis a cidade; porque o SENHOR, vosso Deus, vo-la entregará nas vossas mãos.

8 Havendo vós tomado a cidade, pôr-lhe-eis fogo; segundo a palavra do SENHOR, fareis; eis que vo-lo ordenei.

9 Assim, Josué os enviou, e eles se foram à emboscada; e ficaram entre Betel e Ai, ao ocidente de Ai; porém Josué passou aquela noite no meio do povo.

10 Levantou-se Josué de madrugada, passou revista ao povo, e subiram ele e os anciãos de Israel, diante do povo, contra Ai.

pasidalyti kaip karo laimikį. Surenk pasalas miesto užnugaryje“.

3Taigi Jozuė ir visi kariai pasiruošė žygiuoti prieš Ają. Išrinkęs trisdešimt tūkstančių vyrų, narsių karių, jis išsiuntė juos pirma nakčia.

4„Dėmesio! Jūs būsite pasala miesto užnugaryje – davė jiems įsakymą. – Nenutolkite per daug nuo miesto ir būkite pasirengę.

5Su manimi esantys žmonės ir aš artinsimės prie miesto. Kai jie išeis priešintis, kaip pirmąkart padarė, mes bėgsime nuo jų.

6Jie vysis mus iš paskos, kol nuviliosime juos nuo miesto, nes manys: ‘Bėga nuo mūsų kaip anąkart!’ Mums nuo jų bėgant,

7jūs pakilsite iš pasalų ir paimsite miestą. VIEŠPATS, jūsų Dievas, atiduos jums jį į rankas.

8Paėmę miestą, padekite jį. Darykite, kaip VIEŠPATS yra įsakęs. Dėmesio! Aš jums įsakiau!“

9Tada Jozuė išsiuntė juos. Jie nuėjo į pasalos vietą ir išsidėstė tarp Betelio ir Ajo, į vakarus nuo Ajo, o Jozuė praleido tą naktį su likusiais žmonėmis.

10Anksti rytą Jozuė apžiūrėjo žmones. Po to jis išžygiavo žmonių priekyje Ajo link drauge su Izraelio seniūnais.

[11] Subiram também todos os homens de guerra que estavam com ele, e chegaram-se, e vieram defronte da cidade; e alojaram-se do lado norte de Ai. Havia um vale entre eles e Ai.

[11]Visi su juo buvę kariai ėjo kartu ir, priėję miestą, įsirengė stovyklą į šiaurę nuo Ajo. Tarp jų ir Ajo buvo siaura dauba.

[12] Tomou também uns cinco mil homens e os pôs entre Betel e Ai, em emboscada, ao ocidente da cidade.

[12]Jis buvo pasiėmęs apie penkis tūkstančius vyrų ir išdėstęs juos kaip pasalą tarp Betelio ir Ajo į vakarus nuo miesto.

[13] Assim foi posto o povo: todo o acampamento ao norte da cidade e a emboscada ao ocidente dela; e foi Josué aquela noite até ao meio do vale.

[13]Taigi pagrindinė stovykla išsidėstė į šiaurę nuo miesto, o užpakalinė sauga – į vakarus nuo miesto. Jozuė tą naktį praleido slėnyje.

[14] E sucedeu que, vendo-o o rei de Ai, ele e os homens da cidade apressaram-se e, levantando-se de madrugada, saíram de encontro a Israel, à batalha, defronte das campinas, porque ele não sabia achar-se contra ele uma emboscada atrás da cidade.

[14]Tai pastebėjęs Ajo karalius – jis ir visi jo žmonės, miesto gyventojai – nuskubėjo anksti rytą prie šlaito priešais Arabą pradėti mūšio su Izraeliu, bet nežinojo, kad už miesto buvo parengta pasala.

[15] Josué, pois, e todo o Israel se houveram como feridos diante deles e fugiram pelo caminho do deserto.

[15]O Jozuė ir visas Izraelis dėjosi esą sumušti ir leidosi bėgti dykumos link.

[16] Pelo que todo o povo que estava na cidade foi convocado para os perseguir; e perseguiram Josué e foram afastados da cidade.

[16]Visi miesto žmonės buvo pašaukti jų vytis. Vydamiesi Jozuę, jie nutolo nuo miesto.

[17] Nem um só homem ficou em Ai, nem em Betel que não saísse após os israelitas; e deixaram a cidade aberta e perseguiram Israel.

[17]Nei Ajo mieste, nei Betelyje neliko žmogaus, neišėjusio vytis Izraelio. Jie paliko miestą be jokios gynybos ir vijosi Izraelį.

[18] Então, disse o SENHOR a Josué: Estende para Ai a lança que tens na mão; porque a esta darei na tua mão; e Josué estendeu para a cidade a lança que tinha na mão.

[18]Tada VIEŠPATS tarė Jozuei: „Ištiesk ietį, kurią laikai rankoje, Ajo link, nes aš atiduosiu jį tau į rankas“. Jozuė ištiesė ietį, kurią laikė rankoje, miesto link.

[19] Então, a emboscada se levantou apressadamente do seu lugar, e, ao estender ele a mão, vieram à cidade e a tomaram; e apressaram-se e nela puseram fogo.

[19]Vos jam ištiesus ranką, pasalų vyrai skubiai pakilo iš savo vietų ir puolė pirmyn. Jie įžengė į miestą, paėmė jį ir nedelsdami padegė.

[20] Virando-se os homens de Ai para trás, olharam, e eis que a fumaça da cidade subia ao céu, e não puderam fugir nem para um lado nem para outro; porque o povo que fugia para o deserto se tornou contra os que os perseguiam.

[20]Kai Ajo vyrai pažvelgė atgal, miesto dūmai jau kilo ligi padangių! Jiems stigo jėgų net kur nors pabėgti, kai dykumos link bėgę žmonės atsisuko jų pulti.

[21] Vendo Josué e todo o Israel que a emboscada tomara a cidade e que a fumaça da cidade subia, voltaram e feriram os homens de Ai.

[21]Jozuė ir visas Izraelis, matydami miestą pasalos vyrų paimtą ir iš miesto kylančius dūmus, atsisuko ir puolė Ajo vyrus.

[22] Da cidade saíram os outros ao encontro do inimigo, que, assim, ficou no meio de Israel, uns de uma parte, outros de outra; e feriram-nos de tal sorte, que nenhum deles sobreviveu, nem escapou.

[22]O kiti izraelitai išžygiavo prieš juos iš miesto. Taigi jie buvo izraelitų apsupti iš abiejų šonų ir išžudyti; nė vienas jų neišliko, nė vienas nepabėgo,

[23] Porém ao rei de Ai tomaram vivo e o trouxeram a Josué.

[23]išskyrus Ajo karalių, kurį jie paėmė gyvą ir atvedė pas Jozuę.

[24] Tendo os israelitas acabado de matar todos os moradores de Ai no campo e no deserto onde os tinham perseguido, e havendo todos caído a fio de espada, e sendo já todos consumidos, todo o Israel voltou a Ai, e a passaram a fio de espada.

[24]Baigę žudyti visus Ajo gyventojus, nusivijusius juos į laukus ir dykumą, kai šie visi iki paskutinio vyro buvo kritę nuo kalavijo, visi izraelitai sugrįžo į Ają ir išžudė ten likusius gyventojus.

[25] Os que caíram aquele dia, tanto homens como mulheres, foram doze mil, todos os moradores de Ai.

[25]Tą dieną kritusių vyrų ir moterų, visų Ajo miesto gyventojų, buvo dvylika tūkstančių.

[26] Porque Josué não retirou a mão que estendera com a lança até haver destruído totalmente os moradores de Ai.

[26]Jozuė tol nenuleido rankos, kurioje laikė ietį, kol visi sunaikinimui skirti Ajo gyventojai nebuvo sunaikinti.

[27] Os israelitas saquearam, entretanto, para si o gado e os despojos daquela cidade, segundo a palavra do SENHOR, que ordenara a Josué.

[28] Então, Josué pôs fogo a Ai e a reduziu, para sempre, a um montão, a ruínas até ao dia de hoje.

[29] Ao rei de Ai, enforcou-o e o deixou no madeiro até à tarde; ao pôr-do-sol, por ordem de Josué, tiraram do madeiro o cadáver, e o lançaram à porta da cidade, e sobre ele levantaram um montão de pedras, que até hoje permanece.

Renovação da aliança

[30] Então, Josué edificou um altar ao SENHOR, Deus de Israel, no monte Ebal,

[31] como Moisés, servo do SENHOR, ordenara aos filhos de Israel, segundo o que está escrito no Livro da Lei de Moisés, a saber, um altar de pedras toscas, sobre o qual se não manejara instrumento de ferro; sobre ele ofereceram holocaustos ao SENHOR e apresentaram ofertas pacíficas.

[32] Escreveu, ali, em pedras, uma cópia da lei de Moisés, que já este havia escrito diante dos filhos de Israel.

[33] Todo o Israel, com os seus anciãos, e os seus príncipes, e os seus juízes estavam de um e de outro lado da arca, perante os levitas sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR, tanto estrangeiros como naturais; metade deles, em frente do monte Gerizim, e a outra metade, em frente do monte Ebal; como Moisés, servo do SENHOR, outrora, ordenara que fosse abençoado o povo de Israel.

[27]Tik galvijus ir to miesto grobį izraelitai pasiėmė kaip karo laimikį, kaip VIEŠPATS buvo sakęs Jozuei.

[28]Tada Jozuė sudegino Ajo miestą ir pavertė jį amžinu piliakalniu; vieta tebėra nuniokota iki pat šios dienos.

[29]O Ajo karalių jis paliko pakartą ant medžio ligi vakaro. Saulei leidžiantis, Jozuė įsakė nuleisti jo lavoną nuo medžio ir numesti prie miesto vartų. Ant jo buvo sukrauta didžiulė akmenų krūva, kuri tebėra ten iki šios dienos.

Aukuras ant Ebalo kalno

[30]Tuomet Jozuė pastatė ant Ebalo kalno VIEŠPAČIUI, Izraelio Dievui, aukurą,

[31]kaip VIEŠPATIES tarnas Mozė buvo įsakęs izraelitams ir kaip parašyta Mozės Įstatymo knygoje: „Aukurą netašytų akmenų, nepaliestų geležiniu įrankiu“, – ir atnašavo ant jo deginamąsias aukas bei aukojo bendravimo aukas.

[32]Ten, izraelitų akivaizdoje, Jozuė užrašė ant akmenų nuorašą Įstatymo, kurį Mozė buvo surašęs izraelitams.

[33]Visas Izraelis – ateiviai ir vietiniai – drauge su savo seniūnais, apskaitininkais ir teisėjais stovėjo abipus Skrynios priešais kunigus iš Levio giminės, nešusius VIEŠPATIES Sandoros Skrynią. Pusė jų stovėjo atsigręžę į Garizimo kalną, pusė – į Ebalo kalną, kaip VIEŠPATIES tarnas Mozė buvo kadaise įsakęs, Izraelio tautai palaiminti.

[34] Depois, leu todas as palavras da lei, a bênção e a maldição, segundo tudo o que está escrito no Livro da Lei.
[35] Palavra nenhuma houve, de tudo o que Moisés ordenara, que Josué não lesse para toda a congregação de Israel, e para as mulheres, e os meninos, e os estrangeiros que andavam no meio deles.

[34]Tada Jozuė perskaitė visus Įstatymo žodžius – palaiminimus ir prakeikimus – taip, kaip parašyta Įstatymo knygoje.
[35]Nebuvo nė vieno žodžio iš visų, Mozės įsakytų, kurio Jozuė nebūtų perskaitęs visos Izraelio bendrijos akivaizdoje, įskaitant moteris, vaikus ir tarp jų gyvenančius ateivius.

Josué 9

O estratagema dos gibeonitas

[1] Sucedeu que, ouvindo isto todos os reis que estavam daquém do Jordão, nas montanhas, e nas campinas, em toda a costa do mar Grande, defronte do Líbano, os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus,
[2] se ajuntaram eles de comum acordo, para pelejar contra Josué e contra Israel.
[3] Os moradores de Gibeão, porém, ouvindo o que Josué fizera com Jericó e com Ai,
[4] usaram de estratagema, e foram, e se fingiram embaixadores, e levaram sacos velhos sobre os seus jumentos e odres de vinho, velhos, rotos e consertados;
[5] e, nos pés, sandálias velhas e remendadas e roupas velhas sobre si; e todo o pão que traziam para o caminho era seco e bolorento.
[6] Foram ter com Josué, ao arraial, a Gilgal, e lhe disseram, a ele e aos homens de Israel: Chegamos de uma terra distante; fazei, pois, agora, aliança conosco.

Jozuės 9

Sąjunga prieš Izraelį

[1]Kai ši žinia pasiekė karalius į vakarus nuo Jordano, aukštumų srityje, Šefeloje ir palei visą Didžiosios jūros krantą Libano link, hetitų, amoritų, kanaaniečių, perizų, hivų ir jebusiečių kraštą,
[2]šie sudarė sąjungą kovoti su Jozue ir Izraeliu.
[3]O Gibeono gyventojai, išgirdę, kaip Jozuė pasielgė su Jerichu ir Ajo miestu,
[4]savo ruožtu ėmėsi suktybės. Jie leidosi į kelionę, persirengę pasiuntiniais: užkrovė savo asilams senus maišus ir senus, suplyšusius bei sulopytus vynmaišius,
[5]apsiavė senais bei sulopytais sandalais ir apsirengė nudėvėtais drabužiais. O visa kelionei pasiimta duona buvo sudžiūvusi ir apipelijusi.
[6]Atėję į Gilgalo stovyklą pas Jozuę, jie tarė jam ir izraelitams: „Iš tolimo krašto atėjome, siūlome jums sudaryti su mumis sandorą“.

[7] E os homens de Israel responderam aos heveus: Porventura, habitais no meio de nós; como, pois, faremos aliança convosco?

[8] Então, disseram a Josué: Somos teus servos. Então, lhes perguntou Josué: Quem sois vós? Donde vindes?

[9] Responderam-lhe: Teus servos vieram de uma terra mui distante, por causa do nome do SENHOR, teu Deus; porquanto ouvimos a sua fama e tudo quanto fez no Egito;

[10] e tudo quanto fez aos dois reis dos amorreus que estavam dalém do Jordão, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, que estava em Astarote.

[11] Pelo que nossos anciãos e todos os moradores da nossa terra nos disseram: Tomai convosco provisão alimentar para o caminho, e ide ao encontro deles, e dizei-lhes: Somos vossos servos; fazei, pois, agora, aliança conosco.

[12] Este nosso pão tomamos quente das nossas casas, no dia em que saímos para vir ter convosco; e ei-lo aqui, agora, já seco e bolorento;

[13] e estes odres eram novos quando os enchemos de vinho; e ei-los aqui já rotos; e estas nossas vestes e estas nossas sandálias já envelheceram, por causa do mui longo caminho.

[14] Então, os israelitas tomaram da provisão e não pediram conselho ao SENHOR.

[7]Bet izraelitai atsakė hivams: „Gal jūs gyvenate tarp mūsų? Kaip mes galime sudaryti su jumis sandorą?“

[8]Jozuei jie paaiškino: „Mes tavo tarnai“. O Jozuė klausė jų: „Kas jūs per vieni? Iš kur ateinate?“ –

[9]„Tavo tarnai atėjo iš labai tolimo krašto, vedami VIEŠPATIES, tavo Dievo, garso, – atsakė jie, – nes apie jį mes daug girdėjome: visa, ką jis padarė Egipte,

[10]ir visa, ką padarė dviem amoritų karaliams – Užjordanėje Hešbono karaliui Sihonui ir Aštarote Bašano karaliui Ogui.

[11]Todėl mūsų seniūnai ir visi krašto gyventojai liepė mums: ‘Pasiimkite kelionei maisto, eikite jų pasitikti ir sakykite: ‹Esame jūsų tarnai. Būkite žmonės, sudarykite su mumis sandorą›’.

[12]Duona, kurią pasiėmėme iš namų kaip maistą kelionei, buvo dar karšta, kai leidomės pas jus, o dabar ji jau sudžiūvusi ir apipelijusi.

[13]Mūsų vynmaišiai buvo nauji, kai juos prisipylėme, o dabar jie jau suplyšę. Ir mūsų drabužiai bei sandalai nusidėvėjo per tokią ilgą kelionę“.

[14]Vyrai patikėjo jų žodžiais apie maistą ir drabužius, bet VIEŠPATIES žodžio neatsiklausė.

[15] Josué concedeu-lhes paz e fez com eles a aliança de lhes conservar a vida; e os príncipes da congregação lhes prestaram juramento.

[15]Jozuė sudarė su jais taiką, laiduodamas jiems gyvastį sandora, kurią bendrijos vadai patvirtino priesaika.

[16] Ao cabo de três dias, depois de terem feito a aliança com eles, ouviram que eram seus vizinhos e que moravam no meio deles.

[16]Praėjus trim dienoms po sandoros, sudarytos su jais, izraelitai sužinojo, kad tai buvo jų kaimynai ir gyveno jų žemėje.

[17] Pois, partindo os filhos de Israel, chegaram às cidades deles ao terceiro dia; suas cidades eram Gibeão, Cefira, Beerote e Quiriate-Jearim.

[17]Tad izraelitai leidosi į kelionę ir trečią dieną pasiekė jų miestus. Gibeoniečių miestai buvo Gibeonas, Kefyra, Beerotai ir Kirjat Jearimai.

[18] Os filhos de Israel não os feriram, porquanto os príncipes da congregação lhes juraram pelo SENHOR, Deus de Israel; pelo que toda a congregação murmurou contra os príncipes.

[18]Bet izraelitai neužpuolė jų, nes bendrijos vadai buvo prisiekę VIEŠPAČIU, Izraelio Dievu. Todėl visa bendrija pradėjo murmėti prieš vadus,

[19] Então, todos os príncipes disseram a toda a congregação: Nós lhes juramos pelo SENHOR, Deus de Israel; por isso, não podemos tocar-lhes.

[19]bet vadai bendrijai atsakė: „Prisiekėme jiems VIEŠPAČIU, Izraelio Dievu, užtat užgauti jų negalime.

[20] Isto, porém, lhes faremos: Conservar-lhes-emos a vida, para que não haja grande ira sobre nós, por causa do juramento que já lhes fizemos.

[20]Bet štai ką su jais darysime: paliksime gyvus, kad nekiltų ant mūsų jokio pykčio dėl priesaikos, kuria prisiekėme“.

[21] Disseram-lhes, pois, os príncipes: Vivam. E se tornaram rachadores de lenha e tiradores de água para toda a congregação, como os príncipes lhes haviam dito.

[21]Vadai sakė izraelitams: „Telieka jie gyvi ir tetampa kertančiais malkas ir nešančiais vandenį visai bendrijai!“ Taigi taip dėl jų nusprendė vadai.

[22] Chamou-os Josué e disse-lhes: Por que nos enganastes, dizendo: Habitamos mui longe de vós, sendo que viveis em nosso meio?

[22]Jozuė pasišaukė juos ir taip kalbėjo: „Kodėl mus apgavote, sakydami: ‘Mes gyvename toli nuo jūsų’ – o iš tikrųjų gyvenate tarp mūsų?

[23] Agora, pois, sois malditos; e dentre vós nunca deixará de haver escravos, rachadores de lenha e tiradores de água para a casa do meu Deus.

[23]Užtat būkite prakeikti! Visą laiką būsite vergai, malkų kirtėjai ir vandens nešėjai mano Dievo Namams“.

[24] Então, responderam a Josué: É que se anunciou aos teus servos, como certo, que o SENHOR, teu Deus, ordenara a seu servo Moisés que vos desse toda esta terra e destruísse todos os moradores dela diante de vós. Por isso, tememos muito por nossa vida por causa de vós e fizemos assim.

[24]Jozuei jie atsakė: „Matai, tavo tarnai buvo girdėję, kad VIEŠPATS, tavo Dievas, pažadėjo savo tarnui Mozei duoti jums visą kraštą ir dėl jūsų sunaikinti visus krašto gyventojus. Dėl jūsų mes ir buvome apimti didelės baimės dėl savo gyvasties, užtat taip ir padarėme.

[25] Eis que estamos na tua mão; trata-nos segundo te parecer bom e reto.

[25]Kaip matai, dabar esame tavo rankose. Kas gera ir teisu tavo akyse daryti su mumis, tai ir daryk!“

[26] Assim lhes fez e livrou-os das mãos dos filhos de Israel; e não os mataram.

[26]Taip jis su jais ir pasielgė. Išgelbėjo nuo izraelitų, neišžudė.

[27] Naquele dia, Josué os fez rachadores de lenha e tiradores de água para a congregação e para o altar do SENHOR, até ao dia de hoje, no lugar que Deus escolhesse.

[27]Bet tą dieną Jozuė padarė juos malkų kirtėjais ir vandens nešėjais bendrijai irVIEŠPATIES aukurui toje vietoje, kurią VIEŠPATS išsirinktų. Taip jie ir liko ligi šios dienos.

Josué 10

Gibeão sitiada por cinco reis

[1] Tendo Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, ouvido que Josué tomara a Ai e a havia destruído totalmente e feito a Ai e ao seu rei como fizera a Jericó e ao seu rei e que os moradores de Gibeão fizeram paz com os israelitas e estavam no meio deles,

[2] temeu muito; porque Gibeão era cidade grande como uma das cidades reais e ainda maior do que Ai, e todos os seus homens eram valentes.

Jozuės 10

Gibeono apgula

[1]Sužinojęs, kad Jozuė paėmė Ają bei skyrė jį sunaikinti ir pasielgė su Aju bei jo karaliumi, kaip buvo pasielgęs su Jerichu bei jo karaliumi, ir, be to, kad Gibeono gyventojai sudarė taiką su Izraeliu ir gyvena tarp jų,

[2]Jeruzalės karalius Adoni Cedekas baisiai išsigando. Mat Gibeonas, vienas karališkųjų miestų, buvo didelis miestas, iš tikrųjų didesnis už Ają, o visi jo vyrai buvo galiūnai.

[3] Pelo que Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, enviou mensageiros a Hoão, rei de Hebrom, e a Pirã, rei de Jarmute, e a Jafia, rei de Laquis, e a Debir, rei de Eglom, dizendo:

[3]Tad Jeruzalės karalius Adoni Cedekas pasiuntė Hebrono karaliui Hohamui, Jarmuto karaliui Piramui, Lachišo karaliui Jafijai ir Eglono karaliui Debyrui tokį pranešimą:

[4] Subi a mim e ajudai-me; firamos Gibeão, porquanto fez paz com Josué e com os filhos de Israel.

[4]„Ateikite pas mane ir padėkite man nugalėti Gibeoną, nes jis sudarė taiką su Jozue ir izraelitais“.

[5] Então, se ajuntaram e subiram cinco reis dos amorreus, o rei de Jerusalém, o rei de Hebrom, o rei de Jarmute, o rei de Laquis e o rei de Eglom, eles e todas as suas tropas; e se acamparam junto a Gibeão e pelejaram contra ela.

[5]Penki amoritų karaliai – Jeruzalės karalius, Hebrono karalius, Jarmuto karalius, Lachišo karalius ir Eglono karalius – sutelkė savo pajėgas ir atvyko kiekvienas su savo kariuomene. Jie apgulė Gibeoną ir kariavo su juo.

Josué socorre a Gibeão

[6] Os homens de Gibeão mandaram dizer a Josué, no arraial de Gilgal: Não retires as tuas mãos de teus servos; sobe apressadamente a nós, e livra-nos, e ajuda-nos, pois todos os reis dos amorreus que habitam nas montanhas se ajuntaram contra nós.

[6]O gibeoniečiai pasiuntė Jozuei į stovyklą prie Gilgalo pranešimą: „Neapleisk savo tarnų! Atskubėk pas mus ir išgelbėk! Padėk mums, nes visi aukštumų srities amoritų karaliai susibūrė prieš mus!“

[7] Então, subiu Josué de Gilgal, ele e toda a gente de guerra com ele e todos os valentes.

[7]Tad Jozuė – jis ir visos jo ginkluotosios pajėgos, visi galiūnai – iškeliavo iš Gilgalo.

[8] Disse o SENHOR a Josué: Não os temas, porque nas tuas mãos os entreguei; nenhum deles te poderá resistir.

[8]VIEŠPATS tarė Jozuei: „Nebijok, nes atiduosiu juos tau į rankas. Nė vienas jų nepajėgs tau pasipriešinti!“

[9] Josué lhes sobreveio de repente, porque toda a noite veio subindo desde Gilgal.

[9]Žygiavęs visą naktį iš Gilgalo, Jozuė užklupo juos netikėtai.

[10] O SENHOR os conturbou diante de Israel, e os feriu com grande matança em Gibeão, e os foi perseguindo pelo caminho que sobe a Bete-Horom, e os derrotou até Azeca e Maquedá.

[10]VIEŠPATS apstulbino juos išgąsčiu Izraelio akivaizdoje. Izraelitai sutriuškino juos prie Gibeono ir vijosi Bet Horono šlaito keliu, niokodami iki pat Azekos ir Makedos.

[11] Sucedeu que, fugindo eles de diante de Israel, à descida de Bete-Horom, fez o SENHOR cair do céu sobre eles grandes pedras, até Azeca, e morreram. Mais foram os que morreram pela chuva de pedra do que os mortos à espada pelos filhos de Israel.

[11]Jiems bėgant nuo Izraelio žemyn Bet Horono šlaitu, VIEŠPATS svaidė ant jų iš dangaus didžiulius akmenis iki pat Azekos, ir jie žuvo. Daugiau žuvo nuo krušos, negu izraelitai užmušė kalaviju.

O sol e a lua são detidos

[12] Então, Josué falou ao SENHOR, no dia em que o SENHOR entregou os amorreus nas mãos dos filhos de Israel; e disse na presença dos israelitas: Sol, detém-te em Gibeão, e tu, lua, no vale de Aijalom.

[12]Tą dieną, kai VIEŠPATS atidavė amoritus izraelitams, Jozuė kreipėsi į VIEŠPATĮ. Visų izraelitų akivaizdoje jis tarė: „Sustok, saule, virš Gibeono ir tu, mėnuli, virš Ajalono slėnio!“

[13] E o sol se deteve, e a lua parou até que o povo se vingou de seus inimigos. Não está isto escrito no Livro dos Justos? O sol, pois, se deteve no meio do céu e não se apressou a pôr-se, quase um dia inteiro.

[13]Saulė sustojo, ir mėnulis stovėjo, kol tauta atkeršijo savo priešams. Argi tai neužrašyta Jašaro knygoje? Saulė sustojo viduryje dangaus skliauto ir neskubėjo leistis bemaž visą dieną.

[14] Não houve dia semelhante a este, nem antes nem depois dele, tendo o SENHOR, assim, atendido à voz de um homem; porque o SENHOR pelejava por Israel.

[14]Nei prieš tai, nei po to nebuvo tokios dienos, kaip ši, VIEŠPAČIUI paklausius žmogaus balso! TikraiVIEŠPATS kovojo už Izraelį!

[15] Voltou Josué, e todo o Israel com ele, ao arraial, a Gilgal.

[15]Tada Jozuė drauge su visu Izraeliu sugrįžo į stovyklą prie Gilgalo.

Josué prende os cinco reis e mata-os

Karaliai Makedos oloje

[16] Aqueles cinco reis, porém, fugiram e se esconderam numa cova em Maquedá.

[16]Tuo tarpu anie penki karaliai pabėgo ir pasislėpė oloje prie Makedos.

[17] E anunciaram a Josué: Foram achados os cinco reis escondidos numa cova em Maquedá.

[17]Jozuei buvo pranešta: „Pastebėti tie penki karaliai, pasislėpę oloje prie Makedos“.

[18] Disse, pois, Josué: Rolai grandes pedras à boca da cova e ponde junto a ela homens que os guardem; porém vós não vos detenhais;

[18]Jozuė paliepė: „Užriskite olos angą keletu didelių akmenų ir pastatykite vyrus jų saugoti.

[19] persegui os vossos inimigos e matai os que vão ficando atrás; não os deixeis

[19]Patys ten nestovėkite. Lipkite priešams ant kulnų ir pulkite juos iš užnugario.

entrar nas suas cidades, porque o SENHOR, vosso Deus, já vo-los entregou nas vossas mãos.

[20] Tendo Josué e os filhos de Israel acabado de os ferir com mui grande matança, até consumi-los, e tendo os restantes que deles ficaram entrado nas cidades fortificadas,

[21] voltou todo o povo em paz ao acampamento a Josué, em Maquedá; não havendo ninguém que movesse a língua contra os filhos de Israel.

[22] Depois, disse Josué: Abri a boca da cova e dali trazei-me aqueles cinco reis.

[23] Fizeram, pois, assim e da cova lhe trouxeram os cinco reis: o rei de Jerusalém, o de Hebrom, o de Jarmute, o de Laquis e o de Eglom.

[24] Trazidos os reis a Josué, chamou este todos os homens de Israel e disse aos capitães do exército que tinham ido com ele: Chegai, ponde o pé sobre o pescoço destes reis. E chegaram e puseram os pés sobre os pescoços deles.

[25] Então, Josué lhes disse: Não temais, nem vos atemorizeis; sede fortes e corajosos, porque assim fará o SENHOR a todos os vossos inimigos, contra os quais pelejardes.

[26] Depois disto, Josué, ferindo-os, os matou e os pendurou em cinco madeiros; e ficaram eles pendentes dos madeiros até à tarde.

Neleiskite jiems pasitraukti į savo miestus, nes VIEŠPATS, jūsų Dievas, yra juos atidavęs jums į rankas“.

[20]Galop, kai Jozuė ir izraelitai buvo sudavę jiems mirtiną smūgį, ir jie buvo sudoroti, išskyrus į savo miestus pasitraukusius bėglius,

[21]visa kariuomenė sugrįžo pas Jozuę į stovyklą prie Makedos. Niekas nebedrįso murmėti prieš izraelitus!

[22]Dabar Jozuė paliepė: „Atidarykite olos angą ir atveskite pas mane tuos penkis karalius“.

[23]Tai padarę, jie atvedė pas jį iš olos penkis karalius – Jeruzalės karalių, Hebrono karalių, Jarmuto karalių, Lachišo karalių ir Eglono karalių.

[24]Atvedus pas Jozuę tuos karalius, Jozuė sušaukė visus izraelitus ir vadams galiūnų, kurie buvo ėję su juo, tarė: „Prieikite ir minkite kojomis šiems karaliams ant sprandų“. Jie priėjo ir mynė kojomis jiems ant sprandų.

[25]O Jozuė tarė jiems: „Nebijokite ir nenuogąstaukite! Būkite stiprūs ir ryžtingi, nes VIEŠPATS taip padarys visiems jūsų priešams, su kuriais kovojate!“

[26]Po to Jozuė įsakė juos užmušti ir pakabinti ant penkių medžių. Jie kabojo ant medžių ligi vakaro.

[27] Ao pôr-do-sol, deu Josué ordem que os tirassem dos madeiros; e lançaram-nos na cova onde se tinham escondido e, na boca da cova, puseram grandes pedras que ainda lá se encontram até ao dia de hoje.

[27]Saulei leidžiantis, Jozuė įsakė nuimti juos nuo medžių ir sumesti į olą, kurioje jie slėpėsi. Olos anga buvo užversta didžiuliais akmenimis, kurie išliko ten iki šios dienos.

Josué vence mais sete reis

Pietų Kanaano užkariavimas

[28] No mesmo dia, tomou Josué a Maquedá e a feriu à espada, bem como ao seu rei; destruiu-os totalmente e a todos os que nela estavam, sem deixar nem sequer um. Fez ao rei de Maquedá como fizera ao rei de Jericó.

[28]Tuo pačiu metu Jozuė paėmė Makedą, ištiko ją ir jos karalių kalaviju. Miestą ir visus žmones jis skyrė sunaikinti, nė vieno nepaliko gyvo. Su Makedos karaliumi jis pasielgė taip, kaip buvo pasielgęs su Jericho karaliumi.

[29] Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Maquedá a Libna e pelejou contra ela.

[29]Iš Makedos Jozuė patraukė su visu Izraeliu į Libną ir kovojo su Libna.

[30] E o SENHOR a deu nas mãos de Israel, a ela e ao seu rei, e a feriu à espada, a ela e todos os que nela estavam, sem deixar nem sequer um. Fez ao seu rei como fizera ao rei de Jericó.

[30]Ir ją bei jos karalių VIEŠPATS atidavė Izraeliui į rankas. Miestą ir visus žmones Jozuė ištiko kalaviju, nė vieno nepaliko gyvo. Su Libnos karaliumi jis pasielgė taip, kaip buvo pasielgęs su Jericho karaliumi.

[31] Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Libna a Laquis, sitiou-a e pelejou contra ela;

[31]Iš Libnos Jozuė patraukė su visu Izraeliu į Lachišą, apgulė ir puolė.

[32] e o SENHOR deu Laquis nas mãos de Israel, que, no dia seguinte, a tomou e a feriu à espada, a ela e todos os que nela estavam, conforme tudo o que fizera a Libna.

[32]VIEŠPATS atidavė Lachišą Izraeliui į rankas. Miestą jis paėmė kitą dieną ir ištiko jį bei visus žmones kalaviju, kaip buvo padaręs Libnoje.

[33] Então, Hoão, rei de Gezer, subiu para ajudar Laquis; porém Josué o feriu, a ele e o seu povo, sem deixar nem sequer um.

[33]Tada Gezero karalius Horamas atėjo į pagalbą Lachišui, bet Jozuė nugalėjo jį ir jo pajėgas ir nepaliko nė vieno gyvo.

[34] E Josué, e todo o Israel com ele, passou de Laquis a Eglom, e a sitiaram e pelejaram contra ela;

[34]Iš Lachišo Jozuė patraukė su visu Izraeliu į Egloną. Jie surengė miesto apgulą, puolė

[35] e, no mesmo dia, a tomaram e a feriram à espada; e totalmente destruíram os que

[35]ir, paėmę tą pačią dieną, ištiko jį kalaviju. O visus žmones tą pačią dieną

nela estavam, conforme tudo o que fizeram a Laquis.

36 Depois, Josué, e todo o Israel com ele, subiu de Eglom a Hebrom, e pelejaram contra ela;

37 e a tomaram e a feriram à espada, tanto o seu rei como todas as suas cidades e todos os que nelas estavam, sem deixar nem sequer um, conforme tudo o que fizeram a Eglom; e Josué executou a condenação contra ela e contra todos os que nela estavam.

38 Então, Josué, e todo o Israel com ele, voltou a Debir e pelejou contra ela;

39 e tomou-a com o seu rei e todas as suas cidades e as feriu à espada; todos os que nelas estavam, destruiu-os totalmente sem deixar nem sequer um; como fizera a Hebrom, a Libna e a seu rei, também fez a Debir e a seu rei.

40 Assim, feriu Josué toda aquela terra, a região montanhosa, o Neguebe, as campinas, as descidas das águas e todos os seus reis; destruiu tudo o que tinha fôlego, sem deixar nem sequer um, como ordenara o SENHOR, Deus de Israel.

41 Feriu-os Josué desde Cades-Barnéia até Gaza, como também toda a terra de Gósen até Gibeão.

42 E, de uma vez, tomou Josué todos estes reis e as suas terras, porquanto o SENHOR, Deus de Israel, pelejava por Israel.

43 Então, Josué, e todo o Israel com ele, voltou ao arraial em Gilgal.

Josué 11

skyrė sunaikinti, kaip buvo padaręs Lachišui.

36Iš Eglono Jozuė nukeliavo su visu Izraeliu į Hebroną ir puolė jį.

37Paėmę miestą, ištiko jį kalaviju – karalių, visus jam pavaldžius miestus ir visus žmones. Nepaliko nė vieno gyvo. Kaip buvo padaręs Eglonui, taip skyrė sunaikinti ir Hebroną bei visus jo žmones.

38Tada Jozuė ir visas Izraelis pasuko Debyro link ir puolė jį.

39Paėmė jį, jo karalių ir visus pavaldžius miestus, ištiko kalaviju ir skyrė sunaikinti visus jo žmones. Nepaliko nė vieno gyvo. Kaip buvo padarę Hebronui ir Libnai bei jos karaliui, taip padarė ir Debyrui bei jo karaliui.

40Taip Jozuė nugalėjo visą kraštą: aukštumų sritį, Negebą, Šefelą ir šlaitus su visais jų karaliais. Jis nepaliko nė vieno gyvo, bet skyrė sunaikinti visa, kas alsuoja, kaip VIEŠPATS, Izraelio Dievas, buvo įsakęs.

41Jozuė nugalėjo juos nuo Kadeš Barnėjos ligi Gazos, visą Gošeno kraštą ligi pat Gibeono.

42Visus tuos karalius ir jų kraštą Jozuė paėmė vienu kartu, nes VIEŠPATS, Izraelio Dievas, kovojo už Izraelį.

43Tada Jozuė sugrįžo su visu Izraeliu į stovyklą prie Gilgalo.

Jozuės 11

Outras vitórias de Josué

[1] Tendo Jabim, rei de Hazor, ouvido isto, enviou mensageiros a Jobabe, rei de Madom, e ao rei Sinrom, e ao rei Acsafe,

[2] e aos reis que estavam ao norte, na região montanhosa, na Arabá, ao sul de Quinerete, nas planícies e nos planaltos de Dor, do lado do mar,

[3] aos cananeus do oriente e do ocidente: aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos jebuseus nas montanhas e aos heveus ao pé do Hermom, na terra de Mispa.

[4] Saíram, pois, estes e todas as suas tropas com eles, muito povo, em multidão como a areia que está na praia do mar, e muitíssimos cavalos e carros.

[5] Todos estes reis se ajuntaram, e vieram, e se acamparam junto às águas de Merom, para pelejarem contra Israel.

[6] Disse o SENHOR a Josué: Não temas diante deles, porque amanhã, a esta mesma hora, já os terás traspassado diante dos filhos de Israel; os seus cavalos jarretarás e queimarás os seus carros.

[7] Josué, e todos os homens de guerra com ele, veio apressadamente contra eles às águas de Merom, e os atacaram.

[8] O SENHOR os entregou nas mãos de Israel; e os feriram e os perseguiram até à grande Sidom, e até Misrefote-Maim, e até ao vale de Mispa, ao oriente; feriram-nos sem deixar nem sequer um.

[9] Fez-lhes Josué como o SENHOR lhe dissera; os seus cavalos jarretou e os seus carros queimou.

Šiaurės Kanaano užkariavimas

[1]Apie tai sužinojęs, Hacoro karalius Jabinas davė žinią Madono karaliui Jobabui, Šimrono karaliui, Achšafo karaliui

[2]ir kitiems karaliams šiaurėje, aukštumų srityje, Araboje į pietus nuo Kinaroto, lygumos srityje ir Doro srityje vakaruose,

[3]kanaaniečiams rytuose ir vakaruose, amoritams, hetitams, perizams bei jebusiečiams aukštumų srityje ir hivams Hermono papėdėje, Micpos krašte.

[4]Jie išėjo į mūšį su didele kariuomene, lydimi visų savo pajėgų, tokių gausių, kaip smiltys pajūryje, su daugybe žirgų ir kovos vežimų.

[5]Visi šie karaliai sujungė savo pajėgas, nužygiavo prie Meromo vandenų ir čia pasistatė stovyklą kovoti su Izraeliu.

[6]O VIEŠPATS tarė Jozuei: „Nebijok! Rytoj šiuo laiku aš paguldysiu juos visus užmuštus Izraelio akivaizdoje. Tu turi suluošinti jų žirgus ir sudeginti jų kovos vežimus“.

[7]Jozuė užklupo juos staiga su visa savo kariuomene prie Meromo vandenų ir puolė.

[8]VIEŠPATS atidavė juos Izraeliui į rankas. Izraelitai nugalėjo juos ir vijosi iki pat Didžiojo Sidono ir Misrefot Maimų, o rytų link – iki pat Micpės slėnio. Jie tol puolė juos, kol nė vieno neliko gyvo.

[9]Jozuė pasielgė su jais, kaip VIEŠPATS buvo jam įsakęs: jų žirgus suluošino ir kovos vežimus sudegino.

[10] Nesse mesmo tempo, voltou Josué, tomou a Hazor e feriu à espada o seu rei, porquanto Hazor, dantes, era a capital de todos estes reinos.

[11] A todos os que nela estavam feriram à espada e totalmente os destruíram, e ninguém sobreviveu; e a Hazor queimou.

[12] Josué tomou todas as cidades desses reis e também a eles e os feriu à espada, destruindo-os totalmente, como ordenara Moisés, servo do SENHOR.

[13] Tão-somente não queimaram os israelitas as cidades que estavam sobre os outeiros, exceto Hazor, a qual Josué queimou.

[14] E a todos os despojos destas cidades e ao gado os filhos de Israel saquearam para si; porém a todos os homens feriram à espada, até que os destruíram; e ninguém sobreviveu.

[15] Como ordenara o SENHOR a Moisés, seu servo, assim Moisés ordenou a Josué; e assim Josué o fez; nem uma só palavra deixou de cumprir de tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés.

[16] Tomou, pois, Josué toda aquela terra, a saber, a região montanhosa, todo o Neguebe, toda a terra de Gósen, as planícies, a Arabá e a região montanhosa de Israel com suas planícies;

[17] desde o monte Halaque, que sobe a Seir, até Baal-Gade, no vale do Líbano, ao pé do monte Hermom; também tomou todos os seus reis, e os feriu, e os matou.

[10]Tada Jozuė pasuko ir užėmė Hacorą, o jo karalių nužudė kalaviju. Hacoras anksčiau buvo visų anų karalysčių galva.

[11]Jie skyrė sunaikinti ir išžudė kalaviju visus jo žmones. Nebuvo palikta nieko, kas alsuoja, o pats Hacoras sudegintas.

[12]Jozuė paėmė visus anuos karališkuosius miestus ir jų karalius. Skirdamas sunaikinti jis nužudė juos kalaviju, kaip Dievo tarnas Mozė buvo įsakęs.

[13]Tačiau Izraelis nesunaikino nė vieno iš miestų, pastatytų ant supiltų kalvų, išskyrus Hacorą, kurį Jozuė sudegino.

[14]Visą šių miestų grobį, įskaitant galvijus, izraelitai pasiėmė kaip karo laimikį. Tik visus gyventojus jie žudė kalaviju, kol visiškai išnaikino, nepalikdami nė vieno gyvo.

[15]Kaip VIEŠPATS buvo įsakęs savo tarnui Mozei, taip Mozė įsakė Jozuei, taip Jozuė ir pasielgė. Jis nepaliko nieko nepadaryta, kąVIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

Užkariavimo suvestinė

[16]Jozuė užėmė visą tą kraštą: Judo aukštumas, Negebą, visą Gošeno sritį, Šefelą, Arabą, Izraelio aukštumas ir pajūrio lygumą

[17]nuo Halako kalno, kuris dunkso virš Seyro srities, iki pat Baal Gado Libano slėnyje, Hermono kalno papėdėje. Visus jų karalius jis sugaudė ir išžudė.

[18] Por muito tempo, Josué fez guerra contra todos estes reis.

[19] Não houve cidade que fizesse paz com os filhos de Israel, senão os heveus, moradores de Gibeão; por meio de guerra, as tomaram todas.

[20] Porquanto do SENHOR vinha o endurecimento do seu coração para saírem à guerra contra Israel, a fim de que fossem totalmente destruídos e não lograssem piedade alguma; antes, fossem de todo destruídos, como o SENHOR tinha ordenado a Moisés.

[21] Naquele tempo, veio Josué e eliminou os anaquins da região montanhosa, de Hebrom, de Debir, de Anabe, e de todas as montanhas de Judá, e de todas as montanhas de Israel; Josué os destruiu totalmente com as suas cidades.

[22] Nem um dos anaquins sobreviveu na terra dos filhos de Israel; somente em Gaza, em Gate e em Asdode alguns subsistiram.

[23] Assim, tomou Josué toda esta terra, segundo tudo o que o SENHOR tinha dito a Moisés; e Josué a deu em herança aos filhos de Israel, conforme as suas divisões e tribos; e a terra repousou da guerra.

Josué 12

Os reis vencidos por Moisés

[1] São estes os reis da terra, aos quais os filhos de Israel feriram, de cujas terras se apossaram dalém do Jordão para o nascente, desde o ribeiro de Arnom até ao

[18]Ilgą laiką Jozuė kariavo su visais anais karaliais.

[19]Nebuvo miesto, sudariusio taiką su izraelitais, išskyrus hivus – Gibeono gyventojus. Jie visi paimti mūšiuose,

[20]nes VIEŠPATS buvo nutaręs taip užkietinti jų širdis, kad, išeidami kovoti su Izraeliu, jie būtų skirti sunaikinti ir, neradę pasigailėjimo, išnaikinti, kaipVIEŠPATS buvo Mozei įsakęs.

[21]Tuo pačiu metu Jozuė įsiveržė į aukštumų sritis ir ten išnaikino anakiečius iš Hebrono, Debyro, Anabo, iš visų Judo ir Izraelio aukštumų. Jozuė skyrė sunaikinti juos ir jų miestus.

[22]Izraelitų krašte anakiečių nebeliko; tik Gazoje, Gate ir Ašdode jų užsiliko.

[23]Taigi Jozuė užėmė visą kraštą, kaip VIEŠPATS buvo sakęs Mozei. Tada Jozuė atidavė jį Izraeliui kaip paveldą pagal jų giminių padalas. Karas krašto nebevargino.

Jozuės 12

Nugalėtųjų karalių sąrašas

[1]Štai krašto karaliai, kuriuos izraelitai nugalėjo ir užėmė jų žemes. Į rytus nuo Jordano, nuo Arnono slėnio iki Hermono kalno, įskaitant rytinę Arabos dalį –

monte Hermom e toda a planície do oriente:

[2] Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom e dominava desde Aroer, que está à beira do vale de Arnom, e desde o meio do vale e a metade de Gileade até ao ribeiro de Jaboque, limite dos filhos de Amom;

[2]amoritų karalius Sihonas, gyvenęs Hešbone ir valdęs Gileado dalį nuo Aroero Arnono slėnio pakraštyje ir paties slėnio iki Jaboko slėnio bei Amono krašto ribos

[3] desde a campina até ao mar de Quinerete, para o oriente, e até ao mar da Campina, o mar Salgado, para o oriente, pelo caminho de Bete-Jesimote; e desde o sul abaixo de Asdote-Pisga.

[3]ir rytinę Arabą iki Kinereto jūros, o pietų link, per Bet Ješimotus Pisgos šlaitų papėdėje rytiniame šone, žemyn iki Arabos jūros, tai yra Druskos jūros.

[4] Como também o limite de Ogue, rei de Basã, que havia ficado dos refains e que habitava em Astarote e em Edrei;

[4]Taip pat Bašano karalius Ogas, vienas paskutinių refajų, gyvenęs Aštarote ir Edrėjyje

[5] e dominava no monte Hermom, e em Salca, e em toda a Basã, até ao limite dos gesuritas e dos maacatitas, e metade de Gileade, limite de Seom, rei de Hesbom.

[5]ir valdęs Hermono kalną, Salchą, visą Bašaną iki gešūriečių bei maakų ribos ir pusę Gileado iki Hešbono karaliaus Sihono ribos.

[6] Moisés, servo do SENHOR, e os filhos de Israel feriram a estes; e Moisés, servo do SENHOR, deu esta terra em possessão aos rubenitas, aos gaditas e à meia tribo de Manassés.

[6]Juos nugalėjo VIEŠPATIES tarnas Mozė ir izraelitai;VIEŠPATIES tarnas Mozė atidavė jų kraštą kaip paveldą Rubeno ir Gado giminių bei pusės Manaso giminės žmonėms.

Os reis vencidos por Josué

[7] São estes os reis da terra aos quais Josué e os filhos de Israel feriram daquém do Jordão, para o ocidente, desde Baal-Gade, no vale do Líbano, até ao monte Halaque, que sobe a Seir, e cuja terra Josué deu em possessão às tribos de Israel, segundo as suas divisões,

[7]Štai krašto karaliai, kuriuos Jozuė ir izraelitai nugalėjo vakarinėje Jordano pusėje – nuo Baal Gado Libano slėnyje iki Halako kalno, dunksančio virš Seyro srities. (Izraelio giminėms kaip paveldą pagal jų padalas

[8] a saber, o que havia na região montanhosa, nas planícies, na Arabá, nas descidas das águas, no deserto e no

[8]aukštumų srityje, Šefeloje, Araboje, šlaituose, dykumoje ir Negebe Jozuė atidavė žemę hetitų, amoritų,

Neguebe, onde estava o heteu, o amorreu, o cananeu, o ferezeu, o heveu e o jebuseu:

9 o rei de Jericó, um; o de Ai, que está ao lado de Betel, outro;

10 o rei de Jerusalém, outro; o rei de Hebrom, outro;

11 o rei de Jarmute, outro; o de Laquis, outro;

12 o rei de Eglom, outro; o de Gezer, outro;

13 o rei de Debir, outro; o de Geder, outro;

14 o rei de Horma, outro; o de Arade, outro;

15 o rei de Libna, outro; o de Adulão, outro;

16 o rei de Maquedá, outro; o de Betel, outro;

17 o rei de Tapua, outro; o de Héfer, outro;

18 o rei de Afeca, outro; o de Lasarom, outro;

19 o rei de Madom, outro; o de Hazor, outro;

20 o rei de Sinrom-Merom, outro; o de Acsafe, outro;

21 o rei de Taanaque, outro; o de Megido, outro;

22 o rei de Quedes, outro; o de Jocneão do Carmelo, outro;

23 o rei de Dor, em Nafate-Dor, outro; o de Goim, em Gilgal, outro;

24 o rei de Tirza, outro; ao todo, trinta e um reis.

Josué 13

kanaaniečių, perizų, hivų ir jebusiečių). Jų buvo:

9 Jericho karalius – vienas, Ajo (netoli Betelio) karalius – vienas,

10 Jeruzalės karalius – vienas, Hebrono karalius – vienas,

11 Jarmuto karalius – vienas, Lachišo karalius – vienas,

12 Eglono karalius – vienas, Gezero karalius – vienas,

13 Debyro karalius – vienas, Gedero karalius – vienas,

14 Hormos karalius – vienas, Arado karalius – vienas,

15 Libnos karalius – vienas, Adulamo karalius – vienas,

16 Makedos karalius – vienas, Betelio karalius – vienas,

17 Tapuacho karalius – vienas, Hefero karalius – vienas,

18 Afeko karalius – vienas, Lašarono karalius – vienas,

19 Madono karalius – vienas, Hacoro karalius – vienas,

20 Šimron Merono karalius – vienas, Achšafo karalius – vienas,

21 Taanacho karalius – vienas, Megido karalius – vienas,

22 Kedešo karalius – vienas, Jokneamo Karmelyje karalius – vienas,

23 Doro Nafat Dore karalius – vienas, Goimų Galilėjoje karalius – vienas,

24 Tircos karalius – vienas. Iš viso – trisdešimt vienas karalius.

Jozuės 13

As terras ainda não conquistadas

[1] Era Josué, porém, já idoso, entrado em dias; e disse-lhe o SENHOR: Já estás velho, entrado em dias, e ainda muitíssima terra ficou para se possuir.

[2] Esta é a terra ainda não conquistada: todas as regiões dos filisteus e toda a Gesur;

[3] desde Sior, que está defronte do Egito, até ao limite de Ecrom, para o norte, que se considera como dos cananeus; cinco príncipes dos filisteus: o de Gaza, o de Asdode, o de Asquelom, o de Gate e o de Ecrom;

[4] ao sul, os aveus, também toda a terra dos cananeus e Meara, que é dos sidônios, até Afeca, ao limite dos amorreus;

[5] e ainda a terra dos gibleus e todo o Líbano, para o nascente do sol, desde Baal-Gade, ao pé do monte Hermom, até à entrada de Hamate;

[6] todos os que habitam nas montanhas desde o Líbano até Misrefote-Maim, todos os sidônios; eu os lançarei de diante dos filhos de Israel; reparte, pois, a terra por herança a Israel, como te ordenei.

[7] Distribui, pois, agora, a terra por herança às nove tribos e à meia tribo de Manassés.

[8] Com a outra meia tribo, os rubenitas e os gaditas já receberam a sua herança dalém do Jordão, para o oriente, como já lhes tinha dado Moisés, servo do SENHOR.

Įsakymas padalyti kraštą

[1]Jozuė paseno ir sulaukė senyvo amžiaus. VIEŠPATS tarė jam: „Pasenai ir sulaukei senyvo amžiaus, bet dar yra likę labai daug žemės, kuri turi būti paveldėta.

[2]Štai žemė, kuri dar nepaveldėta: visos filistinų ir gešūriečių sritys,

[3]žemė nuo Šihoro į rytus nuo Egipto iki ribos Ekrono šiaurėje, laikoma kanaaniečių žeme, nors ji valdoma penkių filistinų valdovų, būtent Gazos, Ašdodo, Aškelono, Gato ir Ekrono, taip pat avų sritys

[4]pietuose, be to, visas kanaaniečių kraštas nuo sidoniečių Mearos iki Afeko prie amoritų ribos,

[5]gebaliečių kraštas su visu Libanu nuo Baal Gado Hermono kalno papėdėje iki Lebo Hamato rytuose

[6]su visais aukštumų gyventojais nuo Libano iki Misrefot Maimų, būtent su visais sidoniečiais. Aš pats tas tautas išvarysiu prieš izraelitams ateinant, tau reikės tik padalyti jų žemes Izraeliui burtų keliu, kaip esu tau įsakęs.

[7]Dabar padalyk šią žemę kaip paveldą devynioms giminėms ir pusei Manaso giminės“.

Užjordanė

[8]Rubeno ir Gado giminės su kita Manaso giminės puse jau buvo gavę paveldą, kurį Mozė davė jiems Užjordanėje, rytų pusėje. Dievo tarnas Mozė jiems davė paveldą:

[9] Começando com Aroer, que está à borda do vale de Arnom, mais a cidade que está no meio do vale, todo o planalto de Medeba até Dibom;

[9]Aroerą ant Arnono slėnio kranto ir miestą pačiame slėnyje, visą plokščiakalnį nuo Medebos iki pat Dibono,

[10] e todas as cidades de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, até ao limite dos filhos de Amom.

[10]visus miestus amoritų karaliaus Sihono, viešpatavusio Hešbone, iki pat Amono ribos,

[11] E Gileade, e o limite dos gesuritas, e o dos maacatitas, e todo o monte Hermom, e toda a Basã até Salca;

[11]be to, Gileadą ir visas gešūriečių bei maakų žemes, visą Hermono kalną ir visą Bašaną iki pat Salchos –

[12] todo o reino de Ogue, em Basã, que reinou em Astarote e em Edrei, que ficou do resto dos gigantes, o qual Moisés feriu e expulsou.

[12]visą karalystę Ogo, valdžiusio Bašaną iš Aštaroto ir Edrėjo. (Jis buvo paskutinis išlikęs refajas). Mozė nugalėjo juos ir išvarė.

[13] Porém os filhos de Israel não desapossaram os gesuritas, nem os maacatitas; antes, Gesur e Maacate permaneceram no meio de Israel até ao dia de hoje.

[13]Bet gešūriečių ir maakų izraelitai neišvarė; Gešūras ir Maakatas išliko Izraelyje iki šios dienos.

As heranças distribuídas por Moisés

[14] Tão-somente à tribo de Levi não deu herança; as ofertas queimadas do SENHOR, Deus de Israel, são a sua herança, como já lhe tinha dito.

[14]Tik Levio giminei Mozė nedavė paveldo, nes ugninės atnašosVIEŠPAČIUI, Izraelio Dievui, yra jų paveldas, kaip [VIEŠPATS] yra sakęs.

[15] Deu, pois, Moisés à tribo dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias,

[15]Mozė davė paveldą Rubeno giminei pagal jos kiltis.

[16] começando o seu território com Aroer, que está à borda do vale de Arnom, mais a cidade que está no meio do vale e todo o planalto até Medeba;

[16]Jų žemė buvo nuo Aroero ant Arnono slėnio kranto bei miesto pačiame slėnyje iki Medebos – visas plokščiakalnis

[17] Hesbom e todas as suas cidades, que estão no planalto: Dibom, Bamote-Baal e Bete-Baal-Meom,

[17]su Hešbonu ir visais jam pavaldžiais plokščiakalnio miestais: Dibonu, Bamot Baalu, Bet Baal Meonu,

[18] Jaza, Quedemote, Mefaate;

[18]Jahacu, Kedemotais, Mefaatu,

[19] Quiriataim, Sibma, Zerete-Saar, no monte do vale;

[19]Kirjataimais, Sibma, Ceret Šaharu ant kalvos slėnyje,

[20] Bete-Peor, as faldas de Pisga e Bete-Jesimote;	[20]Bet Peoru ant Pisgos šlaitų ir Bet Ješimotais,
[21] e todas as cidades do planalto e todo o reino de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, a quem Moisés feriu, como também os príncipes de Midiã, Evi, Requém, Zur, Hur e Reba, príncipes de Seom, moradores da terra.	[21]taigi visus miestus, esančius plokščiakalnyje ir visą karalystę amoritų karaliaus Sihono, viešpatavusio Hešbone. (Mozė nugalėjo jį ir Midjano vadus – Evį, Rekemą, Cūrą, Hūrą ir Rebą, Sihono didžiūnus, įsikūrusius krašte.
[22] Também os filhos de Israel mataram à espada Balaão, filho de Beor, o adivinho, com outros mais que mataram.	[22]Beoro sūnų žynį Bileamą izraelitai nužudė kalaviju drauge su kitais.)
[23] A fronteira dos filhos de Rúben é o Jordão e suas imediações; esta é a herança dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias: as cidades com suas aldeias.	[23]Rubeno giminės riba buvo Jordanas ir jo krantai. Tie miestai ir jiems pavaldžios gyvenvietės buvo Rubeno žmonių paveldas pagal jų kiltis.
[24] Deu Moisés a herança à tribo de Gade, a saber, a seus filhos, segundo as suas famílias.	[24]Mozė davė paveldą ir Gado giminei pagal jos kiltis.
[25] Foi o seu território: Jazer, todas as cidades de Gileade e metade da terra dos filhos de Amom, até Aroer, que está defronte de Rabá;	[25]Jų žemė buvo Jazeras, visi Gileado miestai, pusė Amono krašto iki Aroero priešais Rabą
[26] desde Hesbom até Ramate-Mispa e Betonim; e desde Maanaim até ao limite de Debir;	[26]nuo Hešbono iki Ramat Micpės bei Betonimų ir nuo Mahanaimų iki Debyro žemės,
[27] e, no vale: Bete-Arã, Bete-Ninra, Sucote e Zafom, o resto do reino de Seom, rei de Hesbom, mais o Jordão e suas imediações, até à extremidade do mar de Quinerete, dalém do Jordão, para o oriente.	[27]o Slėnyje – Bet Haramas, Bet Nimra, Sukotai ir Cafonas, likusioji Hešbono karaliaus Sihono karalystės dalis – Jordanas ir jo krantai iki pat žemutinio Kinereto jūros pakraščio rytų pusėje anapus Jordano.
[28] Esta é a herança dos filhos de Gade, segundo as suas famílias: as cidades com suas aldeias.	[28]Tie miestai ir jiems pavaldžios gyvenvietės buvo Gado giminės paveldas pagal jos kiltis.

[29] Deu também Moisés herança à meia tribo de Manassés, segundo as suas famílias.
[30] Foi o seu território: começando com Maanaim, mais todo o Basã, todo o reino de Ogue, rei de Basã, e todas as aldeias de Jair, que estão em Basã, sessenta cidades;
[31] e metade de Gileade, Astarote e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã; estas foram dadas aos filhos de Maquir, filho de Manassés, a saber, à metade dos filhos de Maquir, segundo as suas famílias.
[32] São estas as heranças que Moisés repartiu nas campinas de Moabe, dalém do Jordão, na altura de Jericó, para o oriente.

[33] Porém à tribo de Levi Moisés não deu herança; o SENHOR, Deus de Israel, é a sua herança, como já lhes tinha dito.

[29]Mozė davė paveldą ir pusei Manaso giminės. Jis buvo paskirstytas pagal jos kiltis.
[30]Jų žemė apėmė Mahanaimus, visą Bašaną – visą Bašano karaliaus Ogo karalystę – ir visas Jayro gyvenvietes Bašane, šešiasdešimt miestų.
[31]Pusė Gileado, įskaitant Aštarotą ir Edrėją – karališkuosius Ogo miestus Bašane, – priklauso Manaso sūnaus Machyro palikuonims, pusei Machyro palikuonių pagal jų kiltis.

[32]Taigi tokios yra paveldo dalys, kurias Mozė padalijo, būdamas Moabo lygumose, Užjordanėje į rytus nuo Jericho.

[33]Tačiau Levio giminei Mozė paveldo nedavė; pats VIEŠPATS, Izraelio Dievas, yra jų paveldas, kaip [VIEŠPATS] yra sakęs.

Josué 14

A terra de Canaã distribuída por sorte

[1] São estas as heranças que os filhos de Israel tiveram na terra de Canaã, o que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel lhes fizeram repartir
[2] por sorte da sua herança, como o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés, acerca das nove tribos e meia.
[3] Porquanto às duas tribos e meia já dera Moisés herança além do Jordão; mas aos levitas não tinha dado herança entre seus irmãos.

Jozuės 14

Kanaanas

[1]O štai izraelitų paveldo dalys Kanaano krašte, kurį jiems padalijo kunigas Eleazaras, Nūno sūnus Jozuė ir izraelitų giminių protėvių šeimų galvos.

[2]Paveldas jiems atiteko burtų keliu, kaip VIEŠPATS buvo įsakęs per Mozę duoti devynioms su puse likusių giminių.
[3]Mat Mozė jau buvo davęs paveldo dalis dviem su puse giminių anapus Jordano; tarp jų esantiems levitams paveldo dalies jis nedavė.

[4] Os filhos de José foram duas tribos, Manassés e Efraim; aos levitas não deram herança na terra, senão cidades em que habitassem e os seus arredores para seu gado e para sua possessão.

[4]Iš tikrųjų Juozapo palikuonys sudarė dvi gimines – Manasą ir Efraimą, o levitams nebuvo jokios dalies krašte, išskyrus miestus jiems gyventi ir ganyklas jų galvijams ir kaimenėms.

[5] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel e repartiram a terra.

[5]KaipVIEŠPATS buvo Mozei įsakęs, taip izraelitai ir darė, dalydami kraštą.

Josué dá Hebrom a Calebe

[6] Chegaram os filhos de Judá a Josué em Gilgal; e Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, lhe disse: Tu sabes o que o SENHOR falou a Moisés, homem de Deus, em Cades-Barnéia, a respeito de mim e de ti.

[6]Kai Judo giminės žmonės atėjo pas Jozuę prie Gilgalo, Jefunės sūnus kenazas Kalebas tarė jam: „Tu žinai, ką VIEŠPATS kalbėjo Dievo tarnui Mozei apie tave ir mane prie Kadeš Barnėjos.

[7] Tinha eu quarenta anos quando Moisés, servo do SENHOR, me enviou de Cades-Barnéia para espiar a terra; e eu lhe relatei como sentia no coração.

[7]Aš buvau keturiasdešimtmetis, kai VIEŠPATIES tarnas Mozė siuntė mane iš Kadeš Barnėjos išžvalgyti krašto ir daviau jam sąžiningą ataskaitą.

[8] Mas meus irmãos que subiram comigo desesperaram o povo; eu, porém, perseverei em seguir o SENHOR, meu Deus.

[8]Bet mano bendrininkai, ėję su manimi, prislėgė žmonių širdis. O aš likau ištikimasVIEŠPAČIUI, savo Dievui.

[9] Então, Moisés, naquele dia, jurou, dizendo: Certamente, a terra em que puseste o pé será tua e de teus filhos, em herança perpetuamente, pois perseveraste em seguir o SENHOR, meu Deus.

[9]Tą dieną Mozė pažadėjo, prisiekdamas: ‘Ta žemė, kurią tavo kojos mindžiojo, bus tikrai tavo ir tavo vaikų amžinas paveldas, nes tu buvai ištikimas VIEŠPAČIUI, mano Dievui’.

[10] Eis, agora, o SENHOR me conservou em vida, como prometeu; quarenta e cinco anos há desde que o SENHOR falou esta palavra a Moisés, andando Israel ainda no deserto; e, já agora, sou de oitenta e cinco anos.

[10]Kaip matai,VIEŠPATS išlaikė mane gyvą, kaip buvo pažadėjęs. Jau keturiasdešimt penkeri metai praėjo nuo to laiko, kai VIEŠPATS, Izraeliui keliaujant per dykumą, kalbėjo apie tai Mozei. Šiandien man jau aštuoniasdešimt penkeri metai!

[11] Estou forte ainda hoje como no dia em que Moisés me enviou; qual era a minha

[11]Esu toks pat stiprus, kaip tą dieną, kai Mozė mane siuntė. Kokios tuomet buvo

força naquele dia, tal ainda agora para o combate, tanto para sair a ele como para voltar.

mano jėgos, tokios ir dabar: ir mūšyje, ir išeinant iš namų, ir pareinant į namus.

12 Agora, pois, dá-me este monte de que o SENHOR falou naquele dia, pois, naquele dia, ouviste que lá estavam os anaquins e grandes e fortes cidades; o SENHOR, porventura, será comigo, para os desapossar, como prometeu.

12Tad duok man tą aukštumų sritį, apie kurią kalbėjoVIEŠPATS tą dieną, nes pats tą dieną girdėjai, kad ten yra anakiečiai ir galingi įtvirtinti miestai. Jei tik VIEŠPATS bus su manimi, išvarysiu juos, kaip VIEŠPATS yra sakęs“.

13 Josué o abençoou e deu a Calebe, filho de Jefoné, Hebrom em herança.

13Tad Jozuė palaimino jį ir atidavė Hebroną Jefunės sūnui Kalebui kaip paveldą.

14 Portanto, Hebrom passou a ser de Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, em herança até ao dia de hoje, visto que perseverara em seguir o SENHOR, Deus de Israel.

14Taip Hebronas tapo Jefunės sūnaus kenazo Kalebo paveldas iki šios dienos, nes jis buvo ištikimas VIEŠPAČIUI, Izraelio Dievui.

15 Dantes o nome de Hebrom era Quiriate-Arba; este Arba foi o maior homem entre os anaquins. E a terra repousou da guerra.

15Hebrono vardas pirmiau buvo Kirjat Arba. Tasai Arba buvo iškiliausias vyras tarp anakiečių. Po karo kraštas buvo ramus.

Josué 15

Jozuės 15

As heranças das nove tribos e meia

A herança de Judá

Judo giminės paveldas

1 A sorte da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias, caiu para o sul, até ao limite de Edom, até ao deserto de Zim, até à extremidade do lado sul.

1Paveldo dalis, burtų keliu atitekusi Judo giminės žmonėms pagal jų kiltis, tęsėsi labai toli į pietus iki pat Edomo ribos – Cino dykumos.

2 Foi o seu limite ao sul, desde a extremidade do mar Salgado, desde a baía que olha para o sul;

2Jų pietinė riba prasideda prie Druskos jūros pakraščio, nuo jos liežuvio, iškišto pietų link.

3 e sai para o sul, até à subida de Acrabim, passa a Zim, sobe do sul a Cades-Barnéia,

3Iš ten ji eina į pietus nuo Akrabimų šlaito, pereina į Ciną ir, pakilusi į pietus nuo Kadeš Barnėjos, pereina į Hecroną, pakyla į Adarą ir suka į Karką.

[4] passa por Hezrom, sobe a Adar e rodeia Carca; passa por Azmom e sai ao ribeiro do Egito; as saídas deste limite vão até ao mar; este será o vosso limite do lado sul.

[4]Iš ten riba, apėjusi Acmoną ir eidama Egipto upės vaga, pasiekia Jūrą. Tai pietinė riba.

[5] O limite, porém, para o oriente será o mar Salgado, até à foz do Jordão; e o limite para o norte será da baía do mar, começando com a embocadura do Jordão,

[5]Rytinė riba – Druskos jūra iki Jordano žiočių. Šiaurės pusėje riba prasideda nuo Jūros įlankos prie Jordano žiočių.

[6] limite que sobe até Bete-Hogla e passa do norte a Bete-Arabá, subindo até à pedra de Boã, filho de Rúben,

[6]Riba kyla į Bet Hoglą ir eina į šiaurę nuo Bet Arabos. Iš ten riba pakyla prie Rubeno sūnaus Bohano akmens.

[7] subindo ainda este limite a Debir desde o vale de Acor, olhando para o norte, rumo a Gilgal, a qual está à subida de Adumim, que está para o sul do ribeiro; daí, o limite passa até às águas de En-Semes; e as suas saídas estarão do lado de En-Rogel.

[7]O iš Achoro slėnio riba kyla į Debyrą ir suka šiaurėn Gilgalo link, priešais Adumimų šlaitą pietinėje slėnio pusėje. Iš ten riba, apėjusi En Šemešo vandenis, pasiekia En Rogelį,

[8] Deste ponto sobe pelo vale do Filho de Hinom, do lado dos jebuseus do Sul, isto é, Jerusalém; e sobe este limite até ao cimo do monte que está diante do vale de Hinom, para o ocidente, que está no fim do vale dos Refains, do lado norte.

[8]Ben Hinomo slėniu kyla palei pietinį jebusiečių, tai yra Jeruzalės, šlaitą. Tada riba kyla į viršūnę kalvos vakariniame Ben Hinomo slėnio pakraštyje, prie šiaurinio Refajų slėnio galo.

[9] Então, vai o limite desde o cimo do monte até à fonte das águas de Neftoa; e sai até às cidades do monte Efrom; vai mais este limite até Baalá, isto é, Quiriate-Jearim.

[9]Nuo tos kalvos viršūnės riba nuvingiuoja prie Neftoacho vandenų šaltinio, o iš ten eina prie Efrono kalno miestų. Po to riba atvingiuoja prie Baalos, tai yra Kirjat Jearimų.

[10] Então, dá volta o limite desde Baalá, para o ocidente, até ao monte Seir, passa ao lado do monte de Jearim do lado norte, isto é, Quesalom, e, descendo a Bete-Semes, passa por Timna.

[10]Nuo Baalos riba suka į vakarus Seyro kalno link, eina palei Jearimo kalno, tai yra Kesalono šlaito, šiaurinį šoną, nusileidžia į Bet Šemešą ir eina į Timną.

[11] Segue mais ainda o limite ao lado de Ecrom, para o norte, e, indo a Siquerom, passa o monte de Baalá, saindo em Jabneel, para terminar no mar.

[12] O limite, porém, do lado ocidental é o mar Grande e as suas imediações. São estes os limites dos filhos de Judá ao redor, segundo as suas famílias.

Calebe conquista Hebrom

Juízes 1.11-15

[13] A Calebe, filho de Jefoné, porém, deu Josué uma parte no meio dos filhos de Judá, segundo lhe ordenara o SENHOR, a saber, Quiriate-Arba, isto é, Hebrom; este Arba era o pai de Anaque.

[14] Dali expulsou Calebe os três filhos de Anaque: Sesai, Aimã e Talmai, gerados de Anaque.

[15] Subiu aos habitantes de Debir, cujo nome, dantes, era Quiriate-Sefer.

[16] Disse Calebe: A quem derrotar Quiriate-Sefer e a tomar, darei minha filha Acsa por mulher.

[17] Tomou-a, pois, Otniel, filho de Quenaz, irmão de Calebe; este lhe deu a filha Acsa por mulher.

[18] Esta, quando se foi a Otniel, insistiu com ele para que pedisse um campo ao pai dela; e ela apeou do jumento; então, Calebe lhe perguntou: Que desejas?

[19] Respondeu ela: Dá-me um presente; deste-me terra seca, dá-me também fontes de água. Então, lhe deu as fontes superiores e as fontes inferiores.

[11]Tada riba leidžiasi kalvos šlaito link į šiaurę nuo Ekrono, suka į Šikaroną ir praėjusi palei Baalos kalną leidžiasi į Jabneelį. Šiaurinė riba baigiasi prie Jūros.

[12]O vakarinė riba yra Didžiosios jūros pakrantė. Tokios yra Judo giminės ribos pagal jos kiltis.

[13]VIEŠPATIES įsakymu, Jozuė davė Jefunės sūnui Kalebui dalį tarp Judo giminės – Kirjat Arbą, tai yra Hebroną. (Arba buvo Anako tėvas.)

[14]Kalebas išvarė iš ten tris Anako sūnus: Šešają, Ahimaną ir Talmają – Anako palikuonis.

[15]Iš čia jis išžygiavo prieš Debyro gyventojus. Debyras seniau buvo vadinamas Kirjat Seferu.

[16]Kalebas paskelbė: „Kas puls ir užims Kirjat Seferą, tam duosiu savo dukterį Achsą žmona“.

[17]Kalebo brolio Kenazo sūnus Otnielis jį užėmė, ir Kalebas davė jam savo dukterį Achsą žmona.

[18]Parėjusi pas vyrą, ji ragino prašyti jos tėvo ariamos žemės. O jai nulipus nuo asilo, Kalebas paklausė: „Ko tu nori?“

[19]Ji atsakė: „Duok man dovaną! Kadangi atidavei mane į Negebo kraštą, duok man ir vandens šaltinių!“ Tad Kalebas davė, ko ji prašė: aukštutinius ir žemutinius vandens šaltinius.

As cidades de Judá

[20] Esta é a herança da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias.

[21] São, pois, as cidades no extremo sul da tribo dos filhos de Judá, rumo do território de Edom: Cabzeel, Éder, Jagur,

[22] Quiná, Dimona, Adada,

[23] Quedes, Hazor, Itnã,

[24] Zife, Telém, Bealote,

[25] Hazor-Hadata, Queriote-Hezrom (que é Hazor),

[26] Amã, Sema, Molada,

[27] Hazar-Gada, Hesmom, Bete-Palete,

[28] Hazar-Sual, Berseba, Biziotiá,

[29] Baalá, Iim, Ezém,

[30] Eltolade, Quesil, Horma,

[31] Ziclague, Madmana, Sansana,

[32] Lebaote, Silim, Aim e Rimom; ao todo, vinte e nove cidades com suas aldeias.

[33] Nas planícies: Estaol, Zorá, Asná,

[34] Zanoa, En-Ganim, Tapua, Enã,

[35] Jarmute, Adulão, Socó, Azeca,

[36] Saaraim, Aditaim, Gedera e Gederotaim; ao todo, catorze cidades com suas aldeias.

[37] Zenã, Hadasa, Migdal-Gade,

[38] Dileã, Mispa, Jocteel,

[39] Laquis, Boscate, Eglom,

[40] Cabom, Laamás, Quitlis,

[41] Gederote, Bete-Dagom, Naamá e Maquedá; ao todo, dezesseis cidades com suas aldeias.

[42] Libna, Eter, Asã,

[43] Ifta, Asná, Nezibe,

[20]Štai Judo giminės žmonių paveldas pagal jų kiltis.

[21]Miestai, priklausantys Judo giminės žmonėms prie Edomo ribos Negebe, buvo Kabceelis, Ederas, Jagūras,

[22]Kina, Dimona, Adada,

[23]Kedešas, Hacoras, Itnanas,

[24]Zifas, Telemas, Bealotai,

[25]Hacor Hadata, Kerijot Hecronas, tai yra Hacoras,

[26]Amamas, Šema, Molada,

[27]Hacar Gada, Hešmonas, Bet Peletas,

[28]Hacar Šualas, Beer Šeba, Biziotija,

[29]Baala, Ijimai, Ecemas,

[30]Eltoladas, Kesilas, Horma,

[31]Ciklagas, Madmana, Sansana,

[32]Lebaotai, Šilhimai, Ainas ir En Rimonas. Iš viso – dvidešimt devyni miestai su jiems pavaldžiomis gyvenvietėmis.

[33]Miestai Šefeloje: Eštaolas, Cora, Ašna,

[34]Zanoachas, En Ganimai, Tapuachas, Enamas,

[35]Jarmutas, Adulamas, Sochojas, Azeka,

[36]Šaaraimai, Aditaimai, Gedera ir Gederotaimai – keturiolika miestų su jiems pavaldžiomis gyvenvietėmis.

[37]Cenanas, Hadaša, Migdal Gadas,

[38]Dilanas, Micpė, Jokteelis,

[39]Lachišas, Bockatas, Eglonas,

[40]Kabonas, Lachmasas, Kitlišas,

[41]Gederotai, Bet Dagonas, Naama ir Makeda – šešiolika miestų su jiems pavaldžiomis gyvenvietėmis.

[42]Libna, Eteras, Ašanas,

[43]Iftachas, Ašna, Necibas,

[44] Queila, Aczibe e Maressa; ao todo, nove cidades com suas aldeias.

[45] Ecrom com suas vilas e aldeias;

[46] desde Ecrom até ao mar, todas as que estão do lado de Asdode, com suas aldeias.

[47] Asdode, suas vilas e aldeias; Gaza, suas vilas e aldeias, até ao rio do Egito e o mar Grande com as suas imediações.

[48] Na região montanhosa: Samir, Jatir, Socó,

[49] Daná, Quiriate-Sana, que é Debir,

[50] Anabe, Estemoa, Anim,

[51] Gósen, Holom e Gilo; ao todo, onze cidades com suas aldeias.

[52] Arabe, Dumá, Esã,

[53] Janim, Bete-Tapua, Afeca,

[54] Hunta, Quiriate-Arba (que é Hebrom) e Zior; ao todo, nove cidades com suas aldeias.

[55] Maom, Carmelo, Zife, Jutá,

[56] Jezreel, Jocdeão, Zanoa,

[57] Caim, Gibeá e Timna; ao todo, dez cidades com suas aldeias.

[58] Halul, Bete-Zur, Gedor,

[59] Maarate, Bete-Anote e Eltecom; ao todo, seis cidades com suas aldeias.

[60] Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim) e Rabá; ao todo, duas cidades com suas aldeias.

[44]Keila, Achzibas ir Mareša – devyni miestai su jiems pavaldžiomis gyvenvietėmis.

[45]Ekronas ir jam pavaldūs miestai bei gyvenvietės;

[46]nuo Ekrono į vakarus visi miestai Ašdodo apylinkėje su jiems pavaldžiomis gyvenvietėmis –

[47]Ašdodas ir jam pavaldūs miestai bei gyvenvietės, Gaza ir jai pavaldūs miestai bei gyvenvietės iki pat Egipto slėnio ir Didžiosios jūros pakrantės.

[48]Miestai aukštumų srityje: Šamyras, Jatyras, Sochojas,

[49]Dana, Kirjat Sana, tai yra Debyras,

[50]Anabas, Eštemoja, Animai,

[51]Gošenas, Holonas ir Gilojas – vienuolika miestų su jiems pavaldžiomis gyvenvietėmis.

[52]Arabas, Dūma, Ešanas,

[53]Janumas, Bet Tapuachas,

[54]Humta, Kirjat Arba, tai yra Hebronas, ir Cioras – dešimt miestų su jiems pavaldžiomis gyvenvietėmis.

[55]Maonas, Karmelis, Zifas, Juta,

[56]Jezreelis, Jorkoamas, Zanoachas,

[57]Kainas, Gibėja ir Timna – dešimt miestų su jiems pavaldžiomis gyvenvietėmis.

[58]Halhulas, Bet Cūras, Gedoras,

[59]Maaratas, Bet Anotas ir Eltekonas – šeši miestai su jiems pavaldžiomis gyvenvietėmis.

[60]Kirjat Baalas, tai yra Kirjat Jearimai, ir Raba – du miestai su jiems pavaldžiomis gyvenvietėmis.

[61] No deserto: Bete-Arabá, Midim, Secaca,

[62] Nibsã, Cidade do Sal e En-Gedi; ao todo, seis cidades com suas aldeias.

[63] Não puderam, porém, os filhos de Judá expulsar os jebuseus que habitavam em Jerusalém; assim, habitam os jebuseus com os filhos de Judá em Jerusalém até ao dia de hoje.

Josué 16

A herança de Efraim

[1] O território que, em sorte, caiu aos filhos de José, começando no Jordão, na altura de Jericó e no lado oriental das águas de Jericó, vai ao deserto que sobe de Jericó pela região montanhosa até Betel.

[2] De Betel sai para Luz, passa ao limite dos arquitas até Atarote

[3] e desce, rumo ao ocidente, ao limite de Jaflete, até ao limite de Bete-Horom de baixo e até Gezer, terminando no mar.

[4] Assim, alcançaram a sua herança os filhos de José, Manassés e Efraim.

[5] Foi o limite da herança dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias, no oriente, Atarote-Adar até Bete-Horom de cima;

[6] e vai o limite para o mar com Micmetate, ao norte, de onde torna para o oriente até Taanate-Siló, e passa por ela ao oriente de Janoa;

[7] desce desde Janoa a Atarote e a Naarate, toca em Jericó, terminando no Jordão.

[61]Miestai dykumoje: Bet Araba, Midinas, Sechacha.

[62]Nibšanas, Ir Melachas ir En Gedis – šeši miestai su jiems pavaldžiomis gyvenvietėmis.

[63]Tačiau Judo žmonės nepajėgė išvaryti jebusiečių – Jeruzalės gyventojų. Užtat jie tebegyvena su Judo giminės žmonėmis Jeruzalėje iki šios dienos.

Jozuės 16

Efraimo ir Manaso paveldas

[1]Paveldo dalis, burtų keliu atitekusi Juozapo giminės žmonėms, tęsėsi nuo Jordano prie Jericho į rytus nuo Jericho vandenų iki dykumos. Nuo Jericho riba kyla per aukštumų sritį Betelio link.

[2]Eidama nuo Betelio į Lūzą, ji pereina archų žemę prie Atarotų,

[3]leidžiasi žemyn vakarų link į jafletų žemę iki pat Žemutinio Bet Horono ribos, po to į Gezerą ir baigiasi prie Jūros.

[4]Juozapo giminės žmonės – Manasas ir Efraimas – gavo savo paveldą.

[5]Efraimo žmonių žemė pagal jų kiltis buvo tokia. Jų paveldo riba ėjo nuo Atrot Adaro rytuose iki pat Aukštutinio Bet Horono,

[6]o nuo čia siekė Jūrą. Šiaurėje riba vingiuoja nuo Michmetato į rytus už Taanat Šilojo ir, praėjusi ją, eina į rytus nuo Janoacho.

[7]Nuo Janoacho riba leidžiasi į Atarotus bei Naaratą ir, paliesdama Jerichą, baigiasi prie Jordano.

[8] De Tapua vai o limite, para o ocidente, ao ribeiro de Caná, terminando no mar; esta é a herança da tribo dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias,

[9] mais as cidades que se separaram para os filhos de Efraim, que estavam no meio da herança dos filhos de Manassés; todas aquelas cidades com suas aldeias.

[10] Não expulsaram aos cananeus que habitavam em Gezer; assim, habitam eles no meio dos efraimitas até ao dia de hoje; porém sujeitos a trabalhos forçados.

[8]Nuo Tapuacho riba eina vakarų link į Kanos slėnį ir baigiasi prie Jūros. Toks buvo Efraimo giminės žmonių paveldas pagal jų kiltis,

[9]įskaitant miestus, kurie buvo priskirti Efraimo giminės žmonėms Manaso giminės žemėje, visus tuos miestus su jiems pavaldžiomis gyvenvietėmis.

[10]Bet kanaaniečių, gyvenusių Gezere, jie nepajėgė išvaryti. Taigi kanaaniečiai pasiliko tarp Efraimo giminės žmonių ligi šios dienos, bet turi eiti lažą.

Josué 17

A herança da meia tribo de Manassés

[1] Também caiu a sorte à tribo de Manassés, o qual era o primogênito de José. Maquir, o primogênito de Manassés, pai de Gileade, porquanto era homem de guerra, teve Gileade e Basã.

[2] Os mais filhos de Manassés também tiveram a sua parte, segundo as suas famílias, a saber, os filhos de Abiezer, e os filhos de Heleque, e os filhos de Asriel, e os filhos de Siquém, e os filhos de Héfer, e os filhos de Semida; são estes os filhos de Manassés, filho de José, segundo as suas famílias.

[3] Zelofeade, porém, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, não teve filhos, mas só filhas, cujos nomes são estes: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

[4] Estas chegaram diante de Eleazar, o sacerdote, e diante de Josué, filho de

Jozuės 17

[1]O štai paveldo dalis, burtų keliu atitekusi Manaso kaip Juozapo pirmagimio giminei. Kadangi Manaso pirmagimis ir Gileado tėvas Machyras buvo narsus galiūnas, jam paveldu paskirtas Gileadas ir Bašanas.

[2]Ir kitiems Manaso giminės žmonėms buvo paskirtos paveldo dalys pagal jų kiltis – Abiezero, Heleko, Asrielio, Šechemo, Hefero ir Šemidos palikuonims. Tai Juozapo sūnaus Manaso vyriškieji palikuonys.

[3]O Manaso sūnaus Machyro sūnaus Gileado sūnaus Hefero sūnus Celofhadas neturėjo sūnų, tik dukteris. Dukterų vardai buvo Machla, Noja, Hogla, Milka ir Tirca.

[4]Jos atėjo pas kunigą Eleazarą, Nūno sūnų Jozuę ir vadus pasakyti: „VIEŠPATS įsakė

Num, e diante dos príncipes, dizendo: O SENHOR ordenou a Moisés que se nos desse herança no meio de nossos irmãos. Pelo que, segundo o dito do SENHOR, Josué lhes deu herança no meio dos irmãos de seu pai.

Mozei duoti mums paveldą tarp mūsų vyriškų giminaičių“. Tad VIEŠPATIES įsakymu jis davė joms paveldą tarp jų tėvo giminaičių.

5 Couberam a Manassés dez quinhões, afora a terra de Gileade e Basã, que está dalém do Jordão;

5Vadinasi, Manasui atiteko dešimt dalių, be Gileado ir Bašano krašto Užjordanėje,

6 porque as filhas de Manassés, no meio de seus filhos, possuíram herança; os outros filhos de Manassés tiveram a terra de Gileade.

6nes Manaso dukterys gavo paveldą su jo sūnumis. Gileado kraštas buvo atiduotas kaip paveldas kitiems Manaso giminės žmonėms.

7 O limite de Manassés foi desde Aser até Micmetate, que está a leste de Siquém; e vai este limite, rumo sul, até aos moradores de En-Tapua.

7Manaso riba ėjo nuo Ašero į Michmetatą, netoli Sichemo. Iš ten riba ėjo dešinėn En Tapuacho gyventojų link.

8 Tinha Manassés a terra de Tapua; porém Tapua, ainda que situada no limite de Manassés, era dos filhos de Efraim.

8(Tapuacho sritis priklausė Manasui, bet Tapuachas ant Manaso ribos priklausė Efraimo žmonėms.)

9 Então, desce o limite ao ribeiro de Caná. As cidades, entre as de Manassés, ao sul do ribeiro, pertenciam a Efraim; então, o limite de Manassés vai ao norte do ribeiro, terminando no mar.

9Toliau riba ėjo, leisdamasi į Kanos slėnį. Miestai į pietus nuo slėnio priklausė Efraimui kaip jo valdos tarp Manaso miestų. Manaso riba ėjo į šiaurę nuo slėnio ir baigėsi prie Jūros.

10 Efraim, ao sul, Manassés, ao norte, e o mar é seu limite; pelo norte, tocam em Aser e, pelo oriente, em Issacar.

10Vadinasi, žemė pietų pusėje priklausė Efraimui, šiaurės pusėje – Manasui, o Jūra buvo riba. Ši žemė šiaurėje ribojasi su Ašeru, o rytuose su Isacharu.

11 Porque, em Issacar e em Aser, tinha Manassés a Bete-Seã e suas vilas, Ibleão e suas vilas, os habitantes de Dor e suas vilas, os habitantes de En-Dor e suas vilas, os habitantes de Taanaque e suas vilas e

11Isacharo ir Ašero žemėje Manasas turėjo Bet Šeaną ir jam pavaldžias gyvenvietes, Ibleamą ir jam pavaldžias gyvenvietes, Doro gyventojus ir jam pavaldžias gyvenvietes, En Doro gyventojus ir jam pavaldžias gyvenvietes, Taanacho

os habitantes de Megido e suas vilas, a região dos três outeiros.

gyventojus ir jam pavaldžias gyvenvietes bei Megido gyventojus ir jam pavaldžias gyvenvietes. (Tretysis Doras yra Nafetas.)

12 E os filhos de Manassés não puderam expulsar os habitantes daquelas cidades, porquanto os cananeus persistiam em habitar nessa terra.

12Bet Manaso žmonės šių miestų paveldėti neįstengė, ir kanaaniečiai liko tame krašte toliau gyventi.

13 Sucedeu que, tornando-se fortes os filhos de Israel, sujeitaram aos cananeus a trabalhos forçados, porém não os expulsaram de todo.

13Tapę stiprūs, izraelitai privertė kanaaniečius eiti lažą, bet visiškai jų neišvarė.

14 Então, o povo dos filhos de José disse a Josué: Por que me deste por herança uma sorte apenas e um quinhão, sendo eu tão grande povo, visto que o SENHOR até aqui me tem abençoado?

14Juozapo giminės žmonės skundėsi Jozuei, sakydami: „Kodėl mums davei tik vieną burtų metimą ir vieną dalį kaip paveldą, nors ir matai, kad esame gausi tauta, kurią VIEŠPATS visą laiką laimino?“ –

15 Disse-lhe Josué: Se és grande povo, sobe ao bosque e abre ali clareira na terra dos ferezeus e dos refains, visto que a região montanhosa de Efraim te é estreita demais.

15„Jei esate gausi tauta, – atsakė jiems Jozuė, – eikite į miškingąsias aukštumas ir išsikirskite sau sritį perizų ir refajų žemėje, jeigu matote, kad Efraimo aukštumos jums per ankštos“.

16 Então, disseram os filhos de José: A região montanhosa não nos basta; e todos os cananeus que habitam na terra do vale têm carros de ferro, tanto os que estão em Bete-Seã e suas vilas como os que estão no vale de Jezreel.

16Bet Juozapo giminės žmonės tikino: „Mūsų aukštumų žemės mums neužtenka! Be to, visi kanaaniečiai, gyvenantys lygumoje, tiek Bet Šeane ir jam pavaldžiose gyvenvietėse, tiek Jezreelio slėnyje, turi geležinius kovos vežimus!“

17 Falou Josué à casa de José, a Efraim e a Manassés, dizendo: Tu és povo numeroso e forte; não terás uma sorte apenas;

17Todėl Jozuė pareiškė Juozapo namams – Efraimui ir Manasui: „Esate iš tikrųjų gausi tauta, turinti didelę jėgą. Jums vienos dalies tikrai negana.

18 porém a região montanhosa será tua. Ainda que é bosque, cortá-lo-ás, e até às suas extremidades será todo teu; porque

18Aukštumų sritis bus jūsų. Tiesa, ten dabar miškai, bet išsikirsite ir visą paveldėsite. Jūs ir kanaaniečius išvarysite,

expulsarás os cananeus, ainda que possuem carros de ferro e são fortes.

Josué 18

O resto da terra dividido em sete partes

[1] Reuniu-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, e ali armaram a tenda da congregação; e a terra estava sujeita diante deles.

[2] Dentre os filhos de Israel ficaram sete tribos que ainda não tinham repartido a sua herança.

[3] Disse Josué aos filhos de Israel: Até quando sereis remissos em passardes para possuir a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos deu?

[4] De cada tribo escolhei três homens, para que eu os envie, eles se disponham, e corram a terra, e façam dela um gráfico relativamente à herança das tribos, e se tornem a mim.

[5] Dividirão a terra em sete partes: Judá ficará no seu território, ao sul, e a casa de José, no seu, ao norte.

[6] Em sete partes fareis o gráfico da terra e mo trareis a mim, para que eu aqui vos lance as sortes perante o SENHOR, nosso Deus.

[7] Porquanto os levitas não têm parte entre vós, pois o sacerdócio do SENHOR é a sua parte. Gade, e Rúben, e a meia tribo de Manassés já haviam recebido a sua herança dalém do Jordão, para o oriente, a qual lhes deu Moisés, servo do SENHOR.

[8] Dispuseram-se, pois, aqueles homens e se foram, e Josué deu ordem aos que iam

nors jie turi geležinius kovos vežimus ir yra stiprūs“.

Jozuės 18

Kitų giminių paveldas

[1]Visa izraelitų bendrija susirinko Šilojyje ir pasistatė ten Susitikimo Palapinę. Dabar visas kraštas buvo jų rankose.

[2]Bet buvo likusios septynios izraelitų giminės, dar nepaveldėjusios savo dalies.

[3]Todėl Jozuė tarė izraelitams: „Kiek ilgai delsite įžengti ir paveldėti kraštą, kurį VIEŠPATS, jūsų protėvių Dievas, yra jums atidavęs?

[4]Pasitelkite po tris vyrus iš kiekvienos giminės. Pasiųsiu juos pereiti visą kraštą ir sužymėti jį pagal paveldą. Po to jie sugrįš pas mane.

[5]Paveldą padalys į septynias dalis. Judo giminė pasiliks savo žemėje pietuose, o Juozapo namai liks jų žemėje šiaurėje.

[6]Kai būsite baigę skirstyti kraštą į septynias dalis, suskirstymą atneškite man. Tada mesiu burtą čia, VIEŠPATIES, mūsų Dievo, akivaizdoje.

[7]Levitai neturi dalies tarp jūsų, nes VIEŠPATIES kunigystė yra jų dalis. O Gadas ir Rubenas bei pusė Manaso giminės yra gavę paveldo dalį rytuose, Užjordanėje. VIEŠPATIES tarnas Mozė jiems ją paskyrė“.

[8]Vyrai leidosi į kelionę. Išeinantiems sužymėti krašto Jozuė įsakė: „Eikite,

levantar o gráfico da terra, dizendo: Ide, correi a terra, levantai-lhe o gráfico e tornai a mim; aqui vos lançarei as sortes perante o SENHOR, em Siló.

9 Foram, pois, os homens, passaram pela terra, levantaram dela o gráfico, cidade por cidade, em sete partes, num livro, e voltaram a Josué, ao arraial em Siló.

10 Então, Josué lhes lançou as sortes em Siló, perante o SENHOR; e ali repartiu Josué a terra, segundo as suas divisões, aos filhos de Israel.

A herança de Benjamim

11 Saiu a sorte da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; e o território da sua sorte caiu entre os filhos de Judá e os filhos de José.

12 O seu limite foi para o lado norte desde o Jordão; subia ao lado de Jericó, para o norte, e subia pela montanha, para o ocidente, para terminar no deserto de Bete-Áven.

13 E dali passava o limite a Luz, ao lado de Luz (que é Betel), para o sul; descia a Atarote-Adar, ao pé do monte que está do lado sul de Bete-Horom de baixo.

14 Seguia o limite, e tornava ao lado ocidental, para o sul do monte que está defronte de Bete-Horom, para o sul, e terminava em Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim), cidade dos filhos de Judá; este era o lado ocidental.

15 O lado do sul começava na extremidade oriental de Quiriate-Jearim e seguia até à fonte das águas de Neftoa;

pereikite visą kraštą ir sužymėkite. Tada sugrįžkite pas mane. Aš mesiu jums burtą VIEŠPATIES akivaizdoje čia, Šilojyje“.

9Tad vyrai išėjo, perėjo kraštą ir sudalijo jį knygoje miestą po miesto į septynias dalis. Po to sugrįžo pas Jozuę į stovyklą prie Šilojo.

10O Jozuė metė burtą VIEŠPATIES akivaizdoje Šilojyje. Čia Jozuė padalijo kraštą izraelitams pagal jų padalas.

11Pirmoji dalis burtų keliu atiteko Benjamino giminės žmonėms pagal jų kiltis. Žemė, atitekusi jiems burtų keliu, buvo tarp Judo giminės ir Juozapo giminės palikuonių.

12Šiaurėje riba prasidėjo prie Jordano. Iš čia riba kilsteli į šiaurinį Jericho šlaitą, pakyla vakarų link į aukštumų kraštą ir išeina į Bet Aveno dykumą.

13Iš ten riba suka į pietus nuo Lūzo – į Lūzo šlaitą, tai yra Betelį, o paskui leidžiasi žemyn į Atrot Adarą prie kalno į pietus nuo Žemutinio Bet Horono.

14Dabar riba suka ir įvingiuoja į vakarinį šoną: riba nuo kalno pietinėje Bet Horono pusėje eina į pietus, kol baigiasi prie Kirjat Baalo, tai yra Kirjat Jearimų, Judo giminės žmonių miesto. Tai vakarinis pakraštys.

15Pietinis pakraštys prasideda prie Kirjat Jearimų. Iš čia riba eina į Efroną, Neftoacho vandenų šaltinį,

[16] descia o limite até à extremidade do monte que está defronte do vale do Filho de Hinom, ao norte do vale dos Refains, e descia pelo vale de Hinom do lado dos jebuseus, para o sul; e baixava a En-Rogel;
[17] volvia-se para o norte, chegava a En-Semes, de onde passava para Gelilote, que está defronte da subida de Adumim, e descia à pedra de Boã, filho de Rúben;
[18] passava pela vertente norte, defronte da planície, e descia à planície.
[19] Depois, passava o limite até ao lado de Bete-Hogla, para o norte, para terminar na baía do mar Salgado, na desembocadura do Jordão, ao sul; este era o limite do sul.
[20] Do lado oriental, o Jordão era o seu limite; esta era a herança dos filhos de Benjamim nos seus limites em redor, segundo as suas famílias.

As cidades de Benjamim

[21] As cidades da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias, eram: Jericó, Bete-Hogla, Emeque-Quesis,
[22] Bete-Arabá, Zemaraim, Betel,
[23] Avim, Pará, Ofra,
[24] Quefar-Amonai, Ofni e Gaba; ao todo, doze cidades com suas aldeias.
[25] Gibeão, Ramá, Beerote,
[26] Mispa, Cefira, Mosa,
[27] Requém, Irpeel, Tarala,
[28] Zela, Elefe, Jebus (esta é Jerusalém), Gibeá e Quiriate; ao todo, catorze cidades com suas aldeias; esta era a herança dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias.

[16]paskui leidžiasi į kalno papėdę priešais Ben Hinomo slėnį prie pietinio Refajų slėnio galo, paskui eina žemyn Hinomo slėniu palei pietinį Jebuso pakraštį iki En Rogelio.
[17]Tada, pasisukusi šiaurės link, ji pasiekia En Šemešą, o iš čia nueina į Gelilotus priešais Adumimų perėją ir nusileidžia prie Rubeno sūnaus Bohano akmens.
[18]Paėjusi į šiaurę iki Arabos kranto, nusileidžia į Arabą.
[19]Iš čia riba eina šiauriau nuo Bet Hoglos ir baigiasi prie Druskos jūros šiaurinės įlankos, prie Jordano žiočių. Tai pietinė riba.
[20]Galop Jordanas sudaro ribą jų rytiniame pakraštyje. Tai Benjamino giminės paveldas jo kiltims su visomis ribomis.
[21]O miestai, priklausę Benjamino giminei pagal jos kiltis, buvo Jerichas, Bet Hogla, Emek Kecicas,
[22]Bet Araba, Cemaraimai, Betelis,
[23]Avimai, Para, Ofra,
[24]Kefar Amona, Ofnis ir Geba – dvylika miestų ir jiems pavaldžios gyvenvietės,
[25]taip pat Gibeonas, Rama, Beerotai,
[26]Micpė, Kefyra, Moca,
[27]Rekemas, Irpeelis, Tarala,
[28]Cela, Elefas, Jebusas, tai yra Jeruzalė, Gibėja ir Kirjat Jearimai – keturiolika miestų ir jiems pavaldžios gyvenvietės. Tai Benjamino giminės paveldas pagal jos kiltis.

Josué 19

A herança de Simeão

1 Saiu a segunda sorte a Simeão, à tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias, e foi a sua herança no meio da dos filhos de Judá.

2 Na herança, tiveram: Berseba, Seba, Molada,

3 Hazar-Sual, Balá, Ezém,

4 Eltolade, Betul, Horma,

5 Ziclague, Bete-Marcabote, Hazar-Susa,

6 Bete-Lebaote e Saruém; ao todo, treze cidades com suas aldeias.

7 Aim, Rimom, Eter e Asã; ao todo, quatro cidades com suas aldeias.

8 E todas as aldeias que havia em redor destas cidades, até Baalate-Ber, que é Ramá do Neguebe; esta era a herança da tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias.

9 A herança dos filhos de Simeão se tirou de entre a porção dos filhos de Judá, pois a herança destes era demasiadamente grande para eles, pelo que os filhos de Simeão tiveram a sua herança no meio deles.

A herança de Zebulom

10 Saiu a terceira sorte aos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias. O limite da sua herança ia até Saride.

11 Subia o seu limite, pelo ocidente, a Marala, tocava em Dabesete e chegava até ao ribeiro que está defronte de Jocneão.

Jozuės 19

1Antroji dalis burtų keliu atiteko Simeonui. Simeono giminės žmonių paveldas pagal jų kiltis buvo viduryje Judo giminės paveldo.

2Jų paveldas apėmė Beer Šebą, Šemą, Moladą,

3Hacar Šualą, Balą, Ecemą,

4Eltoladą, Betulą, Hormą,

5Ciklagą, Bet Markabotus, Hacar Susą,

6Bet Lebaotus ir Šaruheną – trylika miestų ir jiems pavaldžias gyvenvietes;

7Ainą, En Rimoną, Eterą ir Ašaną – keturis miestus ir jiems pavaldžias gyvenvietes

8drauge su visomis gyvenvietėmis šių miestų apylinkėse iki pat Baalat Beero ir Ramato pietuose. Tai Simeono giminės paveldas pagal jos kiltis.

9Simeono giminės paveldas buvo Judo žemės dalis; kadangi Judo giminės dalis buvo per didelė, Simeono giminės žmonės gavo dalį jų dalyje.

10Trečioji dalis burtų keliu atiteko Zabulono giminės žmonėms pagal jų kiltis. Paveldo riba siekė iki pat Sarido.

11Iš čia riba kyla vakarų link į Maralą, siekdama Dabešetą ir liesdama slėnį, esantį šalia Jokneamo.

[12] De Saride, dava volta para o oriente, para o nascente do sol, até ao limite de Quislote-Tabor, saía a Daberate, e ia subindo a Jafia;

[12]Iš Sarido ji eina į kitą pusę – į rytus, kur teka saulė, pro Kislot Taboro žemę, o iš ten nueina į Daberatą ir po to pakyla į Jafiją.

[13] dali, passava, para o nascente, a Gate-Hefer, a Ete-Cazim, ia a Rimom, que se estendia até Neá,

[13]Iš čia ji vėl suka į rytus – saulėtekio link, į Gat Heferą bei Et Kaciną ir, eidama Rimono kryptimi, daro vingį į Nėją.

[14] e, rodeando-a, o limite passava, para o norte, a Hanatom e terminava no vale de Ifta-El.

[14]Tada ji daro posūkį – tai riba šiaurėje – į Hanatoną ir baigiasi prie Iftach Elio slėnio.

[15] Ainda Catate, Naalal, Sinrom, Idala e Belém, completando doze cidades com suas aldeias.

[15]Taigi su Katatu, Nahalalu, Šimronu, Idala ir Betliejumi – dvylika miestų su jiems pavaldžiomis gyvenvietėmis.

[16] Esta era a herança dos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

[16]Tai Zabulono giminės žmonių paveldas pagal jų kiltis, tie miestai ir jiems pavaldžios gyvenvietės.

A herança de Issacar

[17] A quarta sorte saiu a Issacar, aos filhos de Issacar, segundo as suas famílias.

[17]Ketvirtoji dalis burtų keliu atiteko Isacharui – Isacharo giminės žmonėms pagal jų kiltis.

[18] O seu território incluía Jezreel, Quesulote, Suném,

[18]Jų žemė apėmė Jezreelį, Kesulotus, Šunemą,

[19] Hafaraim, Siom, Anacarate,

[19]Hafaraimus, Šioną, Anaharatą,

[20] Rabite, Quisião, Ebes,

[20]Rabitą, Kišjoną, Ebecą,

[21] Remete, En-Ganim, En-Hada e Bete-Pasês.

[21]Remetą, En Ganimus, En Hadą ir Bet Pacecą.

[22] O limite tocava o Tabor, Saazima e Bete-Semes e terminava no Jordão; ao todo, dezesseis cidades com suas aldeias.

[22]Riba prieina prie Taboro, Šahacimų bei Bet Šemešo ir baigiasi prie Jordano – šešiolika miestų su jiems pavaldžiomis gyvenvietėmis.

[23] Esta era a herança da tribo dos filhos de Issacar, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

[23]Tai Isacharo giminės žmonių paveldas pagal jų kiltis, tie miestai ir jiems pavaldžios gyvenvietės.

A herança de Aser

[24] Saiu a quinta sorte à tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias.

[24]Penktoji dalis burtų keliu atiteko Ašero giminės žmonėms pagal jų kiltis.

[25] O seu território incluía Helcate, Hali, Béten, Acsafe,
[26] Alameleque, Amade e Misal; e tocava o Carmelo, para o ocidente, e Sior-Libnate;
[27] volvendo-se para o nascente do sol, Bete-Dagom, tocava Zebulom e o vale de Ifta-El, ao norte de Bete-Emeque e de Neiel, e vinha sair a Cabul, pela esquerda,
[28] Ebrom, Reobe, Hamom e Caná, até à grande Sidom.
[29] Voltava o limite a Ramá e até à forte cidade de Tiro; então, tornava a Hosa, para terminar no mar, na região de Aczibe;
[30] também Umá, Afeca e Reobe, completando vinte e duas cidades com suas aldeias.
[31] Esta era a herança da tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Naftali

[32] Saiu a sexta sorte aos filhos de Naftali, segundo as suas famílias.

[33] Era o seu limite desde Helefe, do carvalho em Zaananim, Adami-Nequebe, Jabneel, até Lacum e terminava no Jordão.
[34] Voltava o limite, pelo ocidente, a Aznote-Tabor, de onde passava a Hucoque; tocava Zebulom, ao sul, e Aser, ao ocidente, e Judá, pelo Jordão, ao nascente do sol.
[35] As cidades fortificadas eram: Zidim, Zer, Hamate, Racate, Quinerete,
[36] Adamá, Ramá, Hazor,

[25]Jų žemė apėmė Helkatą, Halį, Beteną, Achšafą,
[26]Alamelechą, Amadą ir Mišalą. Vakarų pusėje riba liečia Karmelį ir Šihor Libnatą.
[27]Po to ji suka į rytus, eina į Bet Dagoną, atsimuša į Zabuloną ir eina Iftach Elio slėniu šiaurės link į Bet Emeką ir Nejelį. Nuo čia ji eina toliau šiaurėn į Kabulą,
[28]Ebroną, Rehobą, Hamoną, Kaną iki pat Didžiojo Sidono.
[29]Tada riba suka Ramos link, pasiekdama įtvirtintą Tyro miestą, užlinksta į Hosą ir ateina iki pat Jūros prie Mahalebo, Achzibo,
[30]Umos, Afeko ir Rehobo – dvidešimt du miestai su jiems pavaldžiomis gyvenvietėmis.
[31]Tai Ašero giminės žmonių paveldas pagal jų kiltis, tie miestai ir jiems pavaldžios gyvenvietės.

[32]Šeštoji dalis burtų keliu atiteko Naftalio giminei – Naftalio giminės žmonėms pagal jų kiltis.

[33]Riba ėjo nuo Helefo, nuo Caananimo ąžuolo, Adami Nekebo bei Jabneelio iki pat Lakumo ir baigėsi prie Jordano.

[34]Vakarų pakraštyje riba suka į Aznot Taborą ir iš ten eina į Hukoką, liesdama pietuose Zabuloną, vakaruose Ašerą ir rytuose Jordaną.

[35]O įtvirtinti miestai buvo Cidimai, Ceras, Hamatas, Rakatas, Kineretas,
[36]Adama, Rama, Hacoras,

[37] Quedes, Edrei, En-Hazor,
[38] Irom, Migdal-El, Horém, Bete-Anate e Bete-Semes; ao todo, dezenove cidades com suas aldeias.
[39] Esta era a herança da tribo dos filhos de Naftali, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Dã

[40] A sétima sorte saiu à tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias.
[41] O território da sua herança incluía Zorá, Estaol, Ir-Semes,
[42] Saalabim, Aijalom, Itla,
[43] Elom, Timna, Ecrom,
[44] Elteque, Gibetom, Baalate,
[45] Jeúde, Benê-Beraque, Gate-Rimom,
[46] Me-Jarcom e Racom, com o território defronte de Jope.
[47] Saiu, porém, pequeno o limite aos filhos de Dã, pelo que subiram os filhos de Dã, e pelejaram contra Lesém, e a tomaram, e a feriram a fio de espada; e, tendo-a possuído, habitaram nela e lhe chamaram Dã, segundo o nome de Dã, seu pai.
[48] Esta era a herança da tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Josué

[49] Acabando, pois, de repartir a terra em herança, segundo os seus territórios, deram os filhos de Israel a Josué, filho de Num, herança no meio deles.
[50] Deram-lhe, segundo o mandado do SENHOR, a cidade que pediu, Timnate-Sera, na região montanhosa de Efraim; reedificou ele a cidade e habitou nela.

[37]Kedešas, Edrėjas, En Hacoras,
[38]Ironas, Migdal Elis, Horemas, Bet Anatas ir Bet Šemešas – devyniolika miestų su jiems pavaldžiomis gyvenvietėmis.
[39]Tai Naftalio giminės žmonių paveldas pagal jų kiltis, tie miestai ir jiems pavaldžios gyvenvietės.
[40]Septintoji dalis burtų keliu atiteko Dano giminės žmonėms pagal jų kiltis.
[41]Jų paveldo žemė apėmė Corą, Eštaolą, Ir Šemešą,
[42]Šaalabiną, Ajaloną, Itlą,
[43]Eloną, Timną, Ekroną,
[44]Eltekę, Gibetoną, Baalatą,
[45]Jehudą, Bene Beraką, Gat Rimoną,
[46]Me Jarkoną ir Rakoną ties riba priešais Jafą.
[47]Tačiau Dano giminės žmonių žemė išslydo jiems iš rankų. Todėl Dano giminės žmonės pakilo ir užpuolė Lešemą. Užėmę jį ir išnaikinę kalaviju gyventojus, paveldėjo jį ir pavadinę Lešemą savo protėvio Dano vardu įsikūrė jame.
[48]Tai Dano giminės žmonių paveldas pagal jų kiltis, tie miestai ir jiems pavaldžios gyvenvietės.

Miestai

[49]Baigę dalyti tas krašto žemes kaip paveldą, izraelitai nuo savęs davė paveldą Nūno sūnui Jozuei.
[50]VIEŠPATIES įsakymu jie davė jam miestą, kurio jis prašė, – Timnat Serachą Efraimo aukštumose. Jis atstatė miestą ir įsikūrė jame.

[51] Eram estas as heranças que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das famílias repartiram por sorte, em herança, pelas tribos dos filhos de Israel, em Siló, perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação. E assim acabaram de repartir a terra.

[51]Tokios yra paveldo dalys, kurias kunigas Eleazaras, Nūno sūnus Jozuė ir izraelitų giminių protėvių namų galvos VIEŠPATIES akivaizdoje prie Susitikimo Palapinės įėjimo Šilojyje padalijo burtų keliu. Taip jie baigė dalyti kraštą.

Josué 20

Estabelecem-se as cidades de refúgio

[1] Disse mais o SENHOR a Josué:

[2] Fala aos filhos de Israel: Apartai para vós outros as cidades de refúgio de que vos falei por intermédio de Moisés;

[3] para que fuja para ali o homicida que, por engano, matar alguma pessoa sem o querer; para que vos sirvam de refúgio contra o vingador do sangue.

[4] E, fugindo para alguma dessas cidades, pôr-se-á à porta dela e exporá o seu caso perante os ouvidos dos anciãos da tal cidade; então, o tomarão consigo na cidade e lhe darão lugar, para que habite com eles.

[5] Se o vingador do sangue o perseguir, não lhe entregarão nas mãos o homicida, porquanto feriu a seu próximo sem querer e não o aborrecia dantes.

[6] Habitará, pois, na mesma cidade até que compareça em juízo perante a congregação, até que morra o sumo sacerdote que for naqueles dias; então, tornará o homicida e voltará à sua cidade e à sua casa, à cidade de onde fugiu.

Jozuės 20

[1]Tada VIEŠPATS tarė Jozuei:

[2]„Sakyk izraelitams: ‘Pasirinkite prieglaudos miestus, apie kuriuos esu jums kalbėjęs per Mozę,

[3]kad žudikas, užmušęs žmogų per neapsižiūrėjimą ir netyčiomis, galėtų ten pabėgti. Jie bus prieglauda nuo keršytojo už kraują.

[4]Žudikas turės bėgti į vieną šių miestų ir sustojęs prie miesto vartų pateikti savo bylą to miesto seniūnams. Tada jie turės įleisti bėglį į miestą ir duoti jam vietos pas juos gyventi.

[5]Nors keršytojas už kraują ir atsivytų jį, žudiko jie jam neišduos, nes jis netyčiomis užmušė savo artimą, su kuriuo niekada nėra buvęs priešas.

[6]Žudikas turės gyventi tame mieste bendrijos akivaizdoje iki teismo ir pasilikti iki tuometinio vyriausiojo kunigo mirties. Po to žudikas gali grįžti į savo namus mieste, iš kurio buvo pabėgęs’“.

[7] Designaram, pois, solenemente, Quedes, na Galiléia, na região montanhosa de Naftali, e Siquém, na região montanhosa de Efraim, e Quiriate-Arba, ou seja, Hebrom, na região montanhosa de Judá.

[8] Dalém do Jordão, na altura de Jericó, para o oriente, designaram Bezer, no deserto, no planalto da tribo de Rúben; e Ramote, em Gileade, da tribo de Gade; e Golã, em Basã, da tribo de Manassés.

[9] São estas as cidades que foram designadas para todos os filhos de Israel e para o estrangeiro que habitava entre eles; para que se refugiasse nelas todo aquele que, por engano, matasse alguma pessoa, para que não morresse às mãos do vingador do sangue, até comparecer perante a congregação.

[7]Taigi jie parinko Kedešą Galilėjoje, Naftalio aukštumų dalyje, Sichemą Efraimo aukštumų dalyje ir Kirjat Arbą, tai yra Hebroną, Judo aukštumų dalyje.

[8]O Užjordanėje, į rytus nuo Jericho, jie parinko dykumoje ant plokščiakalnio Becerą iš Rubeno giminės, Ramot Gileadą iš Gado giminės ir Bašane Golaną iš Manaso giminės.

[9]Tie miestai buvo parinkti visiems izraelitams ir tarp jų gyvenantiems ateiviams, kad bet kas, netyčia užmušęs žmogų, galėtų ten pabėgti, idant nemirtų nuo keršytojo už kraują rankos, kol nebus teistas bendrijos akivaizdoje.

Josué 21

As cidades dos levitas
1 Crônicas 6.54-81

[1] Então, se chegaram os cabeças dos pais dos levitas a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel;

[2] e falaram-lhes em Siló, na terra de Canaã, dizendo: O SENHOR ordenou, por intermédio de Moisés, que se nos dessem cidades para habitar e os seus arredores para os nossos animais.

[3] E os filhos de Israel deram aos levitas, da sua herança, segundo o mandado do SENHOR, estas cidades e os seus arredores.

Jozuės 21

[1]Levitų protėvių šeimų galvos atėjo pas kunigą Eleazarą, Nūno sūnų Jozuę ir kitų izraelitų giminių protėvių šeimų galvas

[2]į ŠilojąKanaano krašte ir taip jiems kalbėjo: „VIEŠPATS įsakė per Mozę, kad būtų mums duoti miestai gyventi su ganyklomis mūsų galvijams“.

[3]Tad izraelitai, paklusdamiVIEŠPATIES įsakymui, davė levitams iš savo paveldo šiuos miestus ir jų ganyklas.

[4] Caiu a sorte pelas famílias dos coatitas. Assim, os filhos de Arão, o sacerdote, que eram dos levitas, tiveram, por sorte, da tribo de Judá, da tribo de Simeão e da tribo de Benjamim treze cidades.

[4]Pirmas burtų metimas teko Kehato žmonių kiltims. Kunigo Aarono palikuonims burtų keliu atiteko trylika miestų iš Judo, Simeono ir Benjamino giminių.

[5] Os outros filhos de Coate tiveram, por sorte, das famílias da tribo de Efraim, da tribo de Dã e da meia tribo de Manassés dez cidades.

[5]O likusioms Kehato žmonių kiltims burtų keliu atiteko dešimt miestų iš Efraimo giminės kilčių, Dano giminės ir pusės Manaso giminės.

[6] Os filhos de Gérson tiveram, por sorte, das famílias da tribo de Issacar, da tribo de Aser, da tribo de Naftali e da meia tribo de Manassés, em Basã, treze cidades.

[6]Geršono žmonėms burtų keliu atiteko trylika miestų iš Isacharo giminės kilčių, Ašero ir Naftalio giminių bei pusės Manaso giminės Bašane.

[7] Os filhos de Merari tiveram, por sorte, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, da tribo de Gade e da tribo de Zebulom doze cidades.

[7]Merario žmonėms pagal jų kiltis atiteko dvylika miestų iš Rubeno, Gado ir Zabulono giminių.

[8] Deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades e os seus arredores, por sorte, como o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés.

[8]Šiuos miestus ir jų ganyklas izraelitai davė levitams burtų keliu, kaipVIEŠPATS buvo įsakęs per Mozę.

[9] Deram mais, da tribo dos filhos de Judá e da tribo dos filhos de Simeão, estas cidades que, nominalmente, foram designadas,

[9]Iš Judo ir Simeono giminių buvo duoti toliau išvardyti miestai.

[10] para que fossem dos filhos de Arão, das famílias dos coatitas, dos filhos de Levi, porquanto a primeira sorte foi deles.

[10]Jie atiteko Aarono palikuonims – vienai levitams priklausančiai Kehato žmonių kilčiai, nes jiems buvo tekęs pirmas burtų metimas.

[11] Assim, lhes deram Quiriate-Arba (Arba era pai de Anaque), que é Hebrom, na região montanhosa de Judá, e, em torno dela, os seus arredores.

[11]Jiems buvo duota Judo aukštumų srityje Kirjat Arba, tai yra Hebronas, drauge su gretimomis ganyklomis; Arba buvo Anoko tėvas.

[12] Porém o campo da cidade, com suas aldeias, deram a Calebe, filho de Jefoné, por sua possessão.

[12]Tačiau miesto laukai ir jam pavaldžios gyvenvietės jau buvo atiduotos Jefunės sūnui Kalebui kaip jo nuosavybė.

[13] Assim, aos filhos de Arão, o sacerdote, deram Hebrom, cidade de refúgio do homicida, com seus arredores, Libna com seus arredores,

[13]Kunigo Aarono palikuonims jie davė Hebroną – prieglaudos miestą žudikams – su ganyklomis, Libną su ganyklomis,

[14] Jatir com seus arredores, Estemoa com seus arredores,

[14]Jatyrą su ganyklomis, Eštemoją su ganyklomis,

[15] Holom com seus arredores, Debir com seus arredores,

[15]Holoną su ganyklomis, Debyrą su ganyklomis,

[16] Aim com seus arredores, Jutá com seus arredores e Bete-Semes com seus arredores; ao todo, nove cidades dessas duas tribos.

[16]Ainą su ganyklomis, Jutą su ganyklomis ir Bet Šemešą su ganyklomis – devynis miestus iš šių dviejų giminių,

[17] Da tribo de Benjamim, deram Gibeão com seus arredores, Gaba com seus arredores,

[17]o iš Benjamino giminės – Gibeoną su ganyklomis, Gebą su ganyklomis,

[18] Anatote com seus arredores e Almom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[18]Anatotą su ganyklomis ir Almoną su ganyklomis, keturis miestus.

[19] Total das cidades dos sacerdotes, filhos de Arão: treze cidades com seus arredores.

[19]Kunigo Aarono palikuonių miestų su ganyklomis iš viso buvo trylika.

[20] As mais famílias dos levitas de Coate tiveram as cidades da sua sorte da tribo de Efraim.

[20]O kitoms Kehato žmonių kiltims – likusiems levitams, kilusiems iš Kehato – burtų keliu atiduoti miestai iš Efraimo giminės.

[21] Deram-lhes Siquém, cidade de refúgio do homicida, com seus arredores, na região montanhosa de Efraim, Gezer com seus arredores,

[21]Jiems atiteko Sichemas, prieglaudos miestas žudikams, su ganyklomis Efraimo aukštumų srityje, Gezeras su ganyklomis,

[22] Quibzaim com seus arredores e Bete-Horom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[22]Kibcaimai su ganyklomis ir Bet Horonas su ganyklomis – keturi miestai.

[23] Da tribo de Dã, deram Elteque com seus arredores, Gibetom com seus arredores,
[24] Aijalom com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.
[25] Da meia tribo de Manassés, deram Taanaque com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores; ao todo, duas cidades.
[26] Total: dez cidades com seus arredores, para as famílias dos demais filhos de Coate.
[27] Aos filhos de Gérson, das famílias dos levitas, deram, em Basã, da tribo de Manassés, Golã, a cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, e Beesterá com seus arredores; ao todo, duas cidades.
[28] Da tribo de Issacar, deram Quisião com seus arredores, Daberate com seus arredores,
[29] Jarmute com seus arredores e En-Ganim com seus arredores; ao todo, quatro cidades.
[30] Da tribo de Aser, deram Misal com seus arredores, Abdom com seus arredores,
[31] Helcate com seus arredores e Reobe com seus arredores; ao todo, quatro cidades.
[32] Da tribo de Naftali, deram, na Galiléia, Quedes, cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, Hamote-Dor com seus arredores e Cartã com seus arredores; ao todo, três cidades.

[23]Iš Dano giminės – Eltekė su ganyklomis, Gibetonas su ganyklomis,
[24]Ajalonas su ganyklomis ir Gat Rimonas su ganyklomis, keturi miestai.
[25]Iš pusės Manaso giminės – Taanachas su ganyklomis ir Gat Rimonas, du miestai.
[26]Kitoms Kehato žmonių kiltims duotų miestų su ganyklomis iš viso buvo dešimt.
[27]Geršono žmonėms iš levitų kilčių buvo duota: iš pusės Manaso giminės – Golanas, prieglaudos miestas žudikams, su ganyklomis ir Beeštera su ganyklomis, du miestai;
[28]iš Isacharo giminės – Kišjonas su ganyklomis, Daberatas su ganyklomis,
[29]Jarmutas su ganyklomis ir En Ganimai su ganyklomis, keturi miestai;
[30]iš Ašero giminės – Mišalas su ganyklomis, Abdonas su ganyklomis,
[31]Helkatas su ganyklomis ir Rehobas su ganyklomis, keturi miestai;
[32]iš Naftalio giminės – Kedešas Galilėjoje, prieglaudos miestas žudikams, su ganyklomis, Hamot Doras su ganyklomis ir Kartanas, trys miestai.

33 Total das cidades dos gersonitas, segundo as suas famílias: treze cidades com seus arredores.

34 Às famílias dos demais levitas dos filhos de Merari deram, da tribo de Zebulom, Jocneão com seus arredores, Cartá com seus arredores,

35 Dimna com seus arredores e Naalal com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

36 Da tribo de Rúben, deram Bezer com seus arredores, Jaza com seus arredores,

37 Quedemote com seus arredores e Mefaate com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

38 Da tribo de Gade, deram, em Gileade, Ramote, cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, Maanaim com seus arredores,

39 Hesbom com seus arredores e Jazer com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

40 Todas estas cidades tocaram por sorte aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, que ainda restavam das famílias dos levitas: doze cidades.

41 As cidades, pois, dos levitas, no meio da herança dos filhos de Israel, foram, ao todo, quarenta e oito cidades com seus arredores;

42 cada uma das quais com seus arredores em torno de si; assim foi com todas estas cidades.

43 Desta maneira, deu o SENHOR a Israel toda a terra que jurara dar a seus pais; e a possuíram e habitaram nela.

33Miestų su ganyklomis, atitekusių Geršono žmonėms pagal jų kiltis, iš viso buvo trylika.

34Likusiems levitams – Merario kiltims – buvo duota: iš Zabulono giminės – Jokneamas su ganyklomis, Karta su ganyklomis,

35Dimna su ganyklomis ir Nahalalas su ganyklomis, keturi miestai;

36iš Rubeno giminės – Beceras su ganyklomis, Jahca su ganyklomis,

37Kedemotai su ganyklomis ir Mefaatas su ganyklomis, keturi miestai;

38iš Gado giminės – Ramot Gileadas, prieglaudos miestas žudikams, su ganyklomis, Mahanaimai su ganyklomis,

39Hešbonas su ganyklomis ir Jazeras su ganyklomis, keturi miestai.

40Miestų su ganyklomis, burtų keliu atitekusių Merario žmonėms pagal jų kiltis, tai yra likusiems levitams, iš viso buvo dvylika.

41Levitų miestų su ganyklomis izraelitų žemėje iš viso buvo keturiasdešimt aštuoni.

42Kiekvienas šių miestų apėmė patį miestą ir gretimas ganyklas. Tokie pat buvo visi šie miestai.

43Taip VIEŠPATS davė Izraeliui visą kraštą, kurį duoti buvo prisiekęs jų protėviams. Paveldėję kraštą, jie įsikūrė jame.

[44] O SENHOR lhes deu repouso em redor, segundo tudo quanto jurara a seus pais; nenhum de todos os seus inimigos resistiu diante deles; a todos eles o SENHOR lhes entregou nas mãos.

[45] Nenhuma promessa falhou de todas as boas palavras que o SENHOR falara à casa de Israel; tudo se cumpriu.

[44]O VIEŠPATS davė jiems ramybę iš visų pusių, kaip buvo prisiekęs jų protėviams. Nė vienas priešas nepajėgė jiems pasipriešinti, nes visus priešus VIEŠPATS buvo atidavęs jiems į rankas.

[45]Nė vienas iš gerųjų pažadų, kuriuos VIEŠPATS buvo davęs Izraelio namams, neliko tuščias. Visa buvo įvykdyta.

Josué 22

Josué abençoa e manda para casa as duas tribos e meia

[1] Então, Josué chamou os rubenitas, os gaditas e a meia tribo de Manassés

[2] e lhes disse: Tendes guardado tudo quando vos ordenou Moisés, servo do SENHOR, e também a mim me tendes obedecido em tudo quando vos ordenei.

[3] A vossos irmãos, durante longo tempo, até ao dia de hoje, não desamparastes; antes, tivestes o cuidado de guardar o mandamento do SENHOR, vosso Deus.

[4] Tendo o SENHOR, vosso Deus, dado repouso a vossos irmãos, como lhes havia prometido, voltai-vos, pois, agora, e ide-vos para as vossas tendas, à terra da vossa possessão, que Moisés, servo do SENHOR, vos deu dalém do Jordão.

[5] Tende cuidado, porém, de guardar com diligência o mandamento e a lei que Moisés, servo do SENHOR, vos ordenou: que ameis o SENHOR, vosso Deus, andeis em todos os seus caminhos, guardeis os seus mandamentos, e vos achegueis a ele, e o sirvais de todo o vosso coração e de toda a vossa alma.

Jozuės 22

Užjordanės giminės grįžta

[1]Tada Jozuė pasišaukė Rubeno ir Gado giminių ir pusės Manaso giminės žmones

[2]ir tarė jiems: „Jūs laikėtės visko, ką VIEŠPATIES tarnas Mozė jums įsakė, ir klausėte visko, ką aš jums įsakiau.

[3]Jūs nepalikote savo giminių per tą ilgą laiką, bet ligi šios dienos ištikimai laikėtės VIEŠPATIES, savo Dievo, įsakymo.

[4]Dabar, kai VIEŠPATS, jūsų Dievas, yra suteikęs, kaip buvo pažadėjęs, ramybę jūsų giminėms, apsigręžkite ir eikite į savo palapines, į savo nuosavybės kraštą, kurį VIEŠPATIES tarnas Mozė davė jums Užjordanėje.

[5]Tik labai stenkitės laikytis įsakymo ir Įstatymo, kurįVIEŠPATIES tarnas Mozė davė jums anapus Jordano: mylėti VIEŠPATĮ, savo Dievą, eiti visais jo keliais, laikytis jo įsakymų, nesitraukti nuo jo ir tarnauti jam visa savo širdimi ir visa savo siela“.

[6] Assim, Josué os abençoou e os despediu; e eles se foram para as suas tendas.

[7] Ora, Moisés dera herança em Basã à meia tribo de Manassés; porém à outra metade deu Josué entre seus irmãos, daquém do Jordão, para o ocidente. E Josué, ao despedi-los para as suas tendas, os abençoou

[8] e lhes disse: Voltais às vossas tendas com grandes riquezas, com muitíssimo gado, prata, ouro, bronze, ferro e muitíssima roupa; reparti com vossos irmãos o despojo dos vossos inimigos.

[9] Assim, os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés voltaram e se retiraram dos filhos de Israel em Siló, que está na terra de Canaã, para se irem à terra de Gileade, à terra da sua possessão, de que foram feitos possuidores, segundo o mandado do SENHOR, por intermédio de Moisés.

O altar junto ao Jordão

[10] Vindo eles para os limites pegados ao Jordão, na terra de Canaã, ali os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés edificaram um altar junto ao Jordão, altar grande e vistoso.

[11] Os filhos de Israel ouviram dizer: Eis que os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés edificaram um altar defronte da terra de Canaã, nos limites pegados ao Jordão, do lado dos filhos de Israel.

[12] Ouvindo isto os filhos de Israel, ajuntou-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, para saírem à peleja contra eles.

[6]Tada Jozuė palaimino juos, atsisveikino, ir jie leidosi kelionėn į savo palapines.

[7](Mozė buvo davęs pusei Manaso giminės žemę Bašane, o kitai pusei – tarp kitų giminių žemę į vakarus nuo Jordano.) Be to, Jozuė, siųsdamas juos į palapines ir laimindamas,

[8]sakė: „Grįžtate į palapines labai turtingi – su labai daug galvijų, sidabro, aukso, vario bei geležies ir daugybe drabužių. Dalykitės priešų grobiu su savo giminaičiais“.

[9]Taigi Rubeno ir Gado giminių žmonės bei pusės Manaso giminės žmonės paliko izraelitus prie Šilojo Kanaano krašte ir keliavo į Gileado kraštą – savo nuosavybę, kurią buvo įsigiję VIEŠPATIES įsakymu, duotu per Mozę.

Aukuras prie Jordano

[10]Rubeno ir Gado giminių žmonės bei pusės Manaso giminės žmonės, atėję į Jordano sritį Kanaano krašte, pastatė ten prie Jordano aukurą – į akis krintantį aukurą!

[11]Žinia pasiekė izraelitus: „Žiūrėkite! Rubeno ir Gado giminių žmonės bei pusės Manaso giminės žmonės pastatė aukurą priešais Kanaano kraštą, Jordano srityje, anapus izraelitų“.

[12]Kai Izraelio žmonės apie tai išgirdo, visa izraelitų bendrija susirinko į Šiloją eiti į karą su jais.

[13] E aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e à meia tribo de Manassés enviaram os filhos de Israel, para a terra de Gileade, Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote,
[14] e dez príncipes com ele, de cada casa paterna um príncipe de todas as tribos de Israel; e cada um era cabeça da casa de seus pais entre os grupos de milhares de Israel.
[15] Indo eles aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e à meia tribo de Manassés, à terra de Gileade, falaram-lhes, dizendo:
[16] Assim diz toda a congregação do SENHOR: Que infidelidade é esta, que cometestes contra o Deus de Israel, deixando, hoje, de seguir o SENHOR, edificando-vos um altar, para vos rebelardes contra o SENHOR?
[17] Acaso, não nos bastou a iniqüidade de Peor, de que até hoje não estamos ainda purificados, posto que houve praga na congregação do SENHOR,
[18] para que, hoje, abandoneis o SENHOR? Se, hoje, vos rebelais contra o SENHOR, amanhã, se irará contra toda a congregação de Israel.
[19] Se a terra da vossa herança é imunda, passai-vos para a terra da possessão do SENHOR, onde habita o tabernáculo do SENHOR, e tomai possessão entre nós; não vos rebeleis, porém, contra o SENHOR, nem vos rebeleis contra nós, edificando-vos altar, afora o altar do SENHOR, nosso Deus.

[13]Bet pirma izraelitai pasiuntė Eleazaro sūnų Finehasą pas Rubeno ir Gado giminių žmones bei pusės Manaso giminės žmones Gileado krašte,

[14]lydimą dešimties vadų, po vieną vadą iš kiekvienų Izraelio giminių protėvių namų. Kiekvienas jų buvo savo protėvių namų galva ir Izraelio karinių gretų vadas.

[15]Atėję pas Rubeno ir Gado giminių žmones bei pusės Manaso giminės žmones, jie tarė jiems:

[16]„Taip kalba visa VIEŠPATIES bendrija: ‘Ką reiškia ši išdavystė, kurią padarėte Izraelio Dievui? Šiandien atsimetėte nuoVIEŠPATIES ir pakėlėte prieš jį maištą, statydamiesi aukurą!

[17]Nejau Peoro nuodėmė, atnešusi marą VIEŠPATIES bendrijai, toks mažas dalykas? Juk nuo jos mes ligi šios dienos dar nesame apsivalę,

[18]o jūs norite atsimesti nuo VIEŠPATIES! Jūs maištaujate prieš VIEŠPATĮ šiandien, o rytoj jis supyks ant visos Izraelio bendrijos.

[19]Tačiau jei kraštas, kuriame įsikūrėte, yra nešvarus, tai pereikite į kraštą, kuriame įsikūręs VIEŠPATS – ten, kur dabar stovi VIEŠPATIES Padangtė, ir kurkitės tarp mūsų. Bet prieš VIEŠPATĮ ar mus nemaištaukite, statydamiesi kitą aukurą vietoj VIEŠPATIES, mūsų Dievo, aukuro.

[20] Não cometeu Acã, filho de Zera, infidelidade no tocante às coisas condenadas? E não veio ira sobre toda a congregação de Israel? Pois aquele homem não morreu sozinho na sua iniqüidade.

[20]Zeracho sūnui Achanui nusikaltus sunaikinti skirtų daiktų įstatymui, argi visos Izraelio bendrijos neištiko pyktis? Juk ne vien Achanas žuvo dėl savo kaltės!'"

[21] Então, responderam os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés e disseram aos cabeças dos grupos de milhares de Israel:

[21]Tada Rubeno ir Gado giminių žmonės bei pusės Manaso giminės žmonės atsakė Izraelio karinių gretų galvoms:

[22] O Poderoso, o Deus, o SENHOR, o Poderoso, o Deus, o SENHOR, ele o sabe, e Israel mesmo o saberá. Se foi em rebeldia ou por infidelidade contra o SENHOR, hoje, não nos preserveis.

[22]„Dievas, VIEŠPATS Dievas! Dievas,VIEŠPATS Dievas! Jis žino, težino ir Izraelis! Jei tai būtų maištas ar išdavystė VIEŠPAČIUI, šią dieną nerodykite mums gailesčio!

[23] Se edificamos altar para nos apartarmos do SENHOR, ou para, sobre ele, oferecermos holocausto e oferta de manjares, ou, sobre ele, fazermos oferta pacífica, o SENHOR mesmo de nós o demande.

[23]Jei būtume statę aukurą atsimesti nuo VIEŠPATIES, jei būtume tai darę atnašauti ant jo deginamosioms aukoms ar javų atnašoms, ar bendravimo aukoms, tereikalauja pats VIEŠPATS ataskaitos!

[24] Pelo contrário, fizemos por causa da seguinte preocupação: amanhã vossos filhos talvez dirão a nossos filhos: Que tendes vós com o SENHOR, Deus de Israel?

[24]Ne! Mes tai darėme tik apimti rūpesčio, kad ateityje jūsų vaikai nesakytų mūsų vaikams: 'Ką jūs turite bendra su VIEŠPAČIU, Izraelio Dievu?

[25] Pois o SENHOR pôs o Jordão por limite entre nós e vós, ó filhos de Rúben e filhos de Gade; não tendes parte no SENHOR; e, assim, bem poderiam os vossos filhos apartar os nossos do temor do SENHOR.

[25]Juk VIEŠPATS tikrai padarė Jordaną riba tarp mūsų ir jūsų, o Rubeno ir Gado giminių žmonės!VIEŠPATYJE dalies jūs neturite!' Vadinasi, jūsų vaikai užkirstų kelią mūsų vaikams garbinti VIEŠPATĮ.

[26] Pelo que dissemos: preparemo-nos, edifiquemos um altar, não para holocausto, nem para sacrifício,

[26]Todėl mes nutarėme parūpinti sau liudijimą, statydami aukurą – ne deginamosioms aukoms ar atnašoms,

[27] mas, para que entre nós e vós e entre as nossas gerações depois de nós, nos seja testemunho, e possamos servir ao SENHOR diante dele com os nossos holocaustos, e os nossos sacrifícios, e as nossas ofertas pacíficas; e para que vossos filhos não digam amanhã a nossos filhos: Não tendes parte no SENHOR.

[27]bet liudyti mums ir jums, ir būsimoms kartoms, kad turime teisę tarnauti VIEŠPAČIUIjo Artume savo deginamosiomis aukomis, atnašomis bei bendravimo aukomis, idant jūsų vaikai niekada nesakytų mūsų vaikams: 'VIEŠPATYJEdalies jūs neturite!'

[28] Pelo que dissemos: quando suceder que, amanhã, assim nos digam a nós e às nossas gerações, então, responderemos: vede o modelo do altar do SENHOR que fizeram nossos pais, não para holocausto, nem para sacrifício, mas para testemunho entre nós e vós.

[28]Manėme, jei kas ateityje taip kalbėtų mums ar mūsų palikuonims, galėsią atsakyti: 'Pasižiūrėkite į šį VIEŠPATIES aukuro pavyzdį, mūsų protėvių padarytą ne deginamosioms aukoms ir ne atnašoms, bet liudyti mums ir jums'.

[29] Longe de nós o rebelarmo-nos contra o SENHOR e deixarmos, hoje, de seguir o SENHOR, edificando altar para holocausto, oferta de manjares ou sacrifício, afora o altar do SENHOR, nosso Deus, que está perante o seu tabernáculo.

[29]Tebūna tolima mums mintis kelti maištą priešVIEŠPATĮ ar šią dieną atsimesti nuo VIEŠPATIES ir statyti kitą aukurą deginamosioms aukoms, javų atnašoms ir aukoms atskirai nuo VIEŠPATIES, mūsų Dievo aukuro, stovinčio priešais jo Padangtę!“

[30] Ouvindo, pois, Finéias, o sacerdote, e os príncipes da congregação, e os cabeças dos grupos de milhares de Israel que com ele estavam as palavras que disseram os filhos de Rúben, os filhos de Gade e os filhos de Manassés, deram-se por satisfeitos.

[30]Kunigas Finehasas ir bendrijos vadai – Izraelio karinių gretų galvos, buvę su juo, išklausę Rubeno, Gado ir Manaso giminių paaiškinimą, buvo patenkinti.

[31] E disse Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote, aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e aos filhos de Manassés: Hoje, sabemos que o SENHOR está no meio de nós, porquanto não cometestes infidelidade contra o SENHOR; agora,

[31]Eleazaro sūnus Finehasas tarė Rubeno, Gado ir Manaso žmonėms: „Šiandien mes pažinome, kad VIEŠPATS yra tarp mūsų, nes jūs nesate nusikaltę neištikimybe VIEŠPAČIUI. Iš tiesų jūs išgelbėjote izraelitus nuo VIEŠPATIESbausmės“.

livrastes os filhos de Israel da mão do SENHOR.

32 Finéias, filho do sacerdote Eleazar, e os príncipes, deixando os filhos de Rúben e os filhos de Gade, voltaram da terra de Gileade para a terra de Canaã, aos filhos de Israel, e deram-lhes conta de tudo.

33 Com esta resposta deram-se por satisfeitos os filhos de Israel, os quais bendisseram a Deus; e não falaram mais de subir a pelejar contra eles, para destruírem a terra em que habitavam os filhos de Rúben e os filhos de Gade.

34 Os filhos de Rúben e os filhos de Gade chamaram o altar de Testemunho, porque disseram: É um testemunho entre nós de que o SENHOR é Deus.

32Tada Eleazaro sūnus kunigas Finehasas ir vadai sugrįžo nuo Rubeno ir Gado žmonių, gyvenančių Gileado krašte, pas izraelitus į Kanaano kraštą ir parnešė jiems žinią apie reikalą.

33Izraelitai buvo patenkinti, jie šlovino Dievą ir daugiau nebesirengė eiti prieš juos į karą naikinti krašto, kuriame buvo įsikūrę Rubeno ir Gado žmonės.

34Rubeno ir Gado žmonės pavadino aukurą Liudijimu. Jie sakė: „Juk tai mums liudijimas, kad VIEŠPATS yra Dievas“.

Josué 23

Josué exorta o povo a observar a Lei do Senhor

1 Passado muito tempo depois que o SENHOR dera repouso a Israel de todos os seus inimigos em redor, e sendo Josué já velho e entrado em dias,

2 chamou Josué a todo o Israel, os seus anciãos, os seus cabeças, os seus juízes e os seus oficiais e disse-lhes: Já sou velho e entrado em dias,

3 e vós já tendes visto tudo quanto fez o SENHOR, vosso Deus, a todas estas nações por causa de vós, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que pelejou por vós.

4 Vede aqui que vos fiz cair em sorte às vossas tribos estas nações que restam, juntamente com todas as nações que tenho

Jozuės 23

Paskutinė Jozuės kalba

1Praėjus daugeliui metų, kai VIEŠPATS buvo suteikęs Izraeliui ramybę iš visų pusių nuo priešų, o Jozuė pasenęs ir sulaukęs žilos senatvės,

2jis sušaukė visą Izraelį – seniūnus ir galvas, teisėjus ir apskaitininkus – ir tarė: „Pasenau ir esu išėjęs iš metų.

3Matėte visa, ką VIEŠPATS, jūsų Dievas, padarė visoms anoms tautoms jūsų labui, nes pats VIEŠPATS, jūsų Dievas, dėl jūsų kovojo.

4Žiūrėkite, paskyriau jums kaip paveldą pagal gimines žemę dar likusių tautų ir žemę tautų, kurias sunaikinau, nuo

eliminado, umas e outras, desde o Jordão até ao mar Grande, para o pôr-do-sol.

Jordano iki Didžiosios jūros vakaruose, kur leidžiasi saulė.

5 O SENHOR, vosso Deus, as afastará de vós e as expulsará de vossa presença; e vós possuireis a sua terra, como o SENHOR, vosso Deus, vos prometeu.

5Pats VIEŠPATS, jūsų Dievas, iškeldins juos jūsų labui ir pašalins jums nuo kelio, o jūs paveldėsite jų kraštą, kaip VIEŠPATS, jūsų Dievas, jums pažadėjo.

6 Esforçai-vos, pois, muito para guardardes e cumprirdes tudo quanto está escrito no Livro da Lei de Moisés, para que dela não vos aparteis, nem para a direita nem para a esquerda;

6Bet būkite labai ryžtingi ir ištikimai laikykitės visko, kas parašyta Mozės Įstatymo knygoje, niekada nenutoldami nei į dešinę, nei į kairę

7 para que não vos mistureis com estas nações que restaram entre vós. Não façais menção dos nomes de seus deuses, nem por eles façais jurar, nem os sirvais, nem os adoreis.

7ir nebendraudami su anomis, tarp jūsų likusiomis tautomis. Jų dievų vardo neminėkite ir jais neprisiekinėkite; jiems netarnaukite ir jų negarbinkite,

8 Mas ao SENHOR, vosso Deus, vos apegareis, como fizestes até ao dia de hoje;

8bet būkite atsidavęVIEŠPAČIUI, savo Dievui, kaip buvote ligi šios dienos.

9 pois o SENHOR expulsou de diante de vós grandes e fortes nações; e, quanto a vós outros, ninguém vos resistiu até ao dia de hoje.

9Jūsų labui VIEŠPATS išvarė dideles ir galingas tautas, ir ligi šios dienos niekas nepajėgė jums pasipriešinti.

10 Um só homem dentre vós perseguirá mil, pois o SENHOR, vosso Deus, é quem peleja por vós, como já vos prometeu.

10Vienas jūsiškis priverčia bėgti visą tūkstantį, nes pats VIEŠPATS, jūsų Dievas, kovoja už jus, kaip pažadėjo.

11 Portanto, empenhai-vos em guardar a vossa alma, para amardes o SENHOR, vosso Deus.

11Užtat dėl savo gyvasties stenkitės visomis jėgomis mylėti VIEŠPATĮ, savo Dievą.

12 Porque, se dele vos desviardes e vos apegardes ao restante destas nações ainda em vosso meio, e com elas vos aparentardes, e com elas vos misturardes, e elas convosco,

12Bet jei paliktumėte jį, prisirištumėte prie čia tarp jūsų esančio anų tautų likučio ir susimaišytumėte su jais vedybomis, jūs su jais ir jie su jumis,

[13] sabei, certamente, que o SENHOR, vosso Deus, não expulsará mais estas nações de vossa presença, mas vos serão por laço e rede, e açoite às vossas ilhargas, e espinhos aos vossos olhos, até que pereçais nesta boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

[14] Eis que, já hoje, sigo pelo caminho de todos os da terra; e vós bem sabeis de todo o vosso coração e de toda a vossa alma que nem uma só promessa caiu de todas as boas palavras que falou de vós o SENHOR, vosso Deus; todas vos sobrevieram, nem uma delas falhou.

[15] E sucederá que, assim como vieram sobre vós todas estas boas coisas que o SENHOR, vosso Deus, vos prometeu, assim cumprirá o SENHOR contra vós outros todas as ameaças até vos destruir de sobre a boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

[16] Quando violardes a aliança que o SENHOR, vosso Deus, vos ordenou, e fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes, então, a ira do SENHOR se acenderá sobre vós, e logo perecereis na boa terra que vos deu.

[13]tai žinokite jau dabar, kad VIEŠPATS, jūsų Dievas, daugiau nebevarys anų tautų jums nuo kelio. Jos bus jums kilpos ir žabangos, spygliai jūsų akyse ir dygliai jūsų šonuose, kol dingsite iš šio puikaus krašto, kurį VIEŠPATS, jūsų Dievas, yra jums davęs.

[14]Šiandien, kaip matote, einu visos žemės keliu. Tad visi žinokite visa savo širdimi ir visa savo siela, kad visi gerieji dalykai, VIEŠPATIES jums pažadėti, įvyko, ir nė vienas neliko neįvykdytas.

[15]Bet kaip visa gera, ką VIEŠPATS, jūsų Dievas, jums pažadėjo, yra įvykdyta, taip gali jis įvykdyti ir visa pikta, kol išnaikins jus iš šio puikaus krašto, kurį VIEŠPATS, jūsų Dievas, yra jums davęs.

[16]Jei nusižengsite VIEŠPATIES, savo Dievo, Sandorai, kurią jis davė jums, eidami tarnauti kitiems dievams ir garbindami juos, pakils ant jūsųVIEŠPATIES pyktis, ir greitai išnyksite iš šio puikaus krašto, kurį jis yra jums patikėjęs“.

Josué 24

Josué despede-se do povo

[1] Depois, reuniu Josué todas as tribos de Israel em Siquém e chamou os anciãos de Israel, os seus cabeças, os seus juízes e os seus oficiais; e eles se apresentaram diante de Deus.

Jozuės 24

Sueiga prie Sichemo

[1]Jozuė surinko visas Izraelio gimines į Sichemą. Jis pasišaukė visus Izraelio seniūnus, galvas, teisėjus bei apskaitininkus. Jiems sustojusVIEŠPATIES akivaizdoje,

[2] Então, Josué disse a todo o povo: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Antigamente, vossos pais, Tera, pai de Abraão e de Naor, habitaram dalém do Eufrates e serviram a outros deuses.

[2]Jozuė kreipėsi į visus žmones: „Taip kalbėjoVIEŠPATS, Izraelio Dievas: 'Nuo neatmenamų laikų jūsų protėviai – Terachas bei jo sūnūs Abraomas ir Nahoras – gyveno anapus Upės ir tarnavo kitiems dievams.

[3] Eu, porém, tomei Abraão, vosso pai, dalém do rio e o fiz percorrer toda a terra de Canaã; também lhe multipliquei a descendência e lhe dei Isaque.

[3]Tada aš paėmiau jūsų tėvą Abraomą iš anapus Upės, vedžiau per visą Kanaano kraštą ir padariau gausius jo palikuonis. Daviau jam Izaoką,

[4] A Isaque dei Jacó e Esaú e a Esaú dei em possessão as montanhas de Seir; porém Jacó e seus filhos desceram para o Egito.

[4]o Izaokui – Jokūbą ir Ezavą. Ezavui daviau paveldėti Seyro aukštumų kraštą, o Jokūbas ir jo vaikai nuėjo į Egiptą.

[5] Então, enviei Moisés e Arão e feri o Egito com o que fiz no meio dele; e, depois, vos tirei de lá.

[5]Tada siunčiau Mozę ir Aaroną, varginau Egiptą nuostabiais ženklais, kuriuos padariau, ir po to jus išvedžiau.

[6] Tirando eu vossos pais do Egito, viestes ao mar; os egípcios perseguiram vossos pais, com carros e com cavaleiros, até ao mar Vermelho.

[6]Išvedžiau jūsų protėvius iš Egipto; jūs atėjote prie jūros. Bet egiptiečiai vijosi jūsų protėvius su kovos vežimais ir raiteliais iki Nendrių jūros.

[7] E, clamando vossos pais, o SENHOR pôs escuridão entre vós e os egípcios, e trouxe o mar sobre estes, e o mar os cobriu; e os vossos olhos viram o que eu fiz no Egito. Então, habitastes no deserto por muito tempo.

[7]Kai jie šaukėsi VIEŠPATIES, jis užleido tamsą tarp jūsų ir egiptiečių, užleido ant jų jūrą, ir jūra juos užliejo. Jūsų akys matė, ką dariau egiptiečiams. Paskui jūs gyvenote ilgą laiką dykumoje.

[8] Daí eu vos trouxe à terra dos amorreus, que habitavam dalém do Jordão, os quais pelejaram contra vós outros; porém os entreguei nas vossas mãos, e possuístes a sua terra; e os destruí diante de vós.

[8]Tada atvedžiau jus į kraštą amoritų, gyvenusių Užjordanėje. Jie kovojo su jumis, bet aš juos atidaviau jums į rankas; jūs paveldėjote jų žemę, aš sunaikinau juos jūsų labui.

[9] Levantou-se, também, o rei de Moabe, Balaque, filho de Zipor, e pelejou contra Israel; mandou chamar Balaão, filho de Beor, para que vos amaldiçoasse.

[9]Paskui Moabo karalius, Ciporo sūnus Balakas, rengėsi kovoti su Izraeliu. Jis siuntė pašaukti Beoro sūnų Bileamą jums prakeikti,

[10] Porém eu não quis ouvir Balaão; e ele teve de vos abençoar; e, assim, vos livrei da sua mão.

[11] Passando vós o Jordão e vindo a Jericó, os habitantes de Jericó pelejaram contra vós outros e também os amorreus, os ferezeus, os cananeus, os heteus, os girgaseus, os heveus e os jebuseus; porém os entreguei nas vossas mãos.

[12] Enviei vespões adiante de vós, que os expulsaram da vossa presença, bem como os dois reis dos amorreus, e isso não com a tua espada, nem com o teu arco.

[13] Dei-vos a terra em que não trabalhastes e cidades que não edificastes, e habitais nelas; comeis das vinhas e dos olivais que não plantastes.

Renovação da aliança

[14] Agora, pois, temei ao SENHOR e servi-o com integridade e com fidelidade; deitai fora os deuses aos quais serviram vossos pais dalém do Eufrates e no Egito e servi ao SENHOR.

[15] Porém, se vos parece mal servir ao SENHOR, escolhei, hoje, a quem sirvais: se aos deuses a quem serviram vossos pais que estavam dalém do Eufrates ou aos deuses dos amorreus em cuja terra habitais. Eu e a minha casa serviremos ao SENHOR.

[16] Então, respondeu o povo e disse: Longe de nós o abandonarmos o SENHOR para servirmos a outros deuses;

[17] porque o SENHOR é o nosso Deus; ele é quem nos fez subir, a nós e a nossos pais, da terra do Egito, da casa da servidão,

[10]bet aš atsisakiau išklausyti Bileamą; jis turėjo jus palaiminti. Taip aš jus išgelbėjau nuo jo.

[11]Tada jūs perėjote Jordaną ir atėjote prie Jericho. Su jumis kovojo Jericho gyventojai ir amoritai, perizai, kanaaniečiai, hetitai, girgašai, hivai bei jebusiečiai, bet aš juos atidaviau jums į rankas.

[12]Pasiunčiau pirma jūsų širšes, ir juos, anuos du amoritų karalius, nuvarė jums nuo kelio jos, o ne tavo kalavijas ar lankas.

[13]Daviau jums žemę, kurios neįdirbote, ir miestus, kurių nestatėte; juose esate įsikūrę. Valgote vaisius vynuogynų ir alyvmedžių sodų, kurių patys nesodinote’.

[14]Tad dabar bijokite VIEŠPATIES, tarnaukite jam nuoširdžiai ir ištikimai. Atsikratykite dievų, kuriems jūsų protėviai tarnavo anapus Upės bei Egipte, ir tarnaukite VIEŠPAČIUI.

[15]Arba, jei jums nepatinka tarnauti VIEŠPAČIUI, rinkitės šiandien, kam tarnausite: dievams, kuriems jūsų protėviai tarnavo, būdami Užupyje, ar dievams amoritų, kurių krašte gyvenate; bet aš ir mano šeima tarnausime VIEŠPAČIUI“.

[16]Atsakydami žmonės pareiškė: „Tebūna svetima mums mintis paliktiVIEŠPATĮ ir tarnauti kitiems dievams!

[17]Juk pats VIEŠPATS, mūsų Dievas, išvedė mus ir mūsų protėvius iš Egipto žemės, iš vergijos namų, padarė mums matant

quem fez estes grandes sinais aos nossos olhos e nos guardou por todo o caminho em que andamos e entre todos os povos pelo meio dos quais passamos.

anuos nuostabius ženklus! Jis saugojo mus visą laiką ir kelionėje, ir nuo visų tautų, per kurias perėjome.

18 O SENHOR expulsou de diante de nós todas estas gentes, até o amorreu, morador da terra; portanto, nós também serviremos ao SENHOR, pois ele é o nosso Deus.

18Mūsų labui VIEŠPATSišvarė visas tautas – amoritus, gyvenusius krašte. Todėl ir mes tarnausimeVIEŠPAČIUI, nes jis yra mūsų Dievas“.

19 Então, Josué disse ao povo: Não podereis servir ao SENHOR, porquanto é Deus santo, Deus zeloso, que não perdoará a vossa transgressão nem os vossos pecados.

19Bet Jozuė žmonėms atsakė: „Galbūt jūs nepajėgsite tarnautiVIEŠPAČIUI, nes jis yra šventas Dievas. Juk jis – pavydulingas Dievas, tad nepakęs jūsų nusikaltimų ir nuodėmių.

20 Se deixardes o SENHOR e servirdes a deuses estranhos, então, se voltará, e vos fará mal, e vos consumirá, depois de vos ter feito bem.

20Jei paliksite VIEŠPATĮ ir tarnausite kitiems dievams, jis nusigręš ir elgsis su jumis griežtai. Padarys jums galą, nepaisydamas viso jums padaryto gero“.

21 Então, disse o povo a Josué: Não; antes, serviremos ao SENHOR.

21O žmonės atsakė Jozuei: „Ne! Mes norime tarnauti VIEŠPAČIUI!“

22 Josué disse ao povo: Sois testemunhas contra vós mesmos de que escolhestes o SENHOR para o servir. E disseram: Nós o somos.

22Tada Jozuė tarė žmonėms: „Esate liudytojai patys sau, kad pasirinkote tarnautiVIEŠPAČIUI“. O jie tarė: „Taip, esame liudytojai!“ –

23 Agora, pois, deitai fora os deuses estranhos que há no meio de vós e inclinai o coração ao SENHOR, Deus de Israel.

23„Tad atsikratykite svetimų dievų, esančių tarp jūsų, – tarė Jozuė, – ir palenkite savo širdis įVIEŠPATĮ, Izraelio Dievą“.

24 Disse o povo a Josué: Ao SENHOR, nosso Deus, serviremos e obedeceremos à sua voz.

24Žmonės sakė Jozuei: „VIEŠPAČIUI, savo Dievui, tarnausime ir jo balso klausysime“.

25 Assim, naquele dia, fez Josué aliança com o povo e lha pôs por estatuto e direito em Siquém.

25Taigi tą dieną Sicheme Jozuė sudarė sandorą su žmonėmis ir davė jiems įstatus ir įsakus.

A pedra-testemunha

[26] Josué escreveu estas palavras no Livro da Lei de Deus; tomou uma grande pedra e a erigiu ali debaixo do carvalho que estava em lugar santo do SENHOR.

[26]Visus tuos žodžius Jozuė surašė Dievo Įstatymo knygoje. Paėmęs didelį akmenį, pastatė jį po ąžuolu, esančiu šventoje VIEŠPATIESvietoje.

[27] Disse Josué a todo o povo: Eis que esta pedra nos será testemunha, pois ouviu todas as palavras que o SENHOR nos tem dito; portanto, será testemunha contra vós outros para que não mintais a vosso Deus.

[27]O visiems žmonėms Jozuė paaiškino: „Žiūrėkite, šis akmuo liudys prieš mus, nes jis girdėjo visus žodžius, kuriuos VIEŠPATS mums pasakė; jis liudys prieš jus, jei nesielgsite ištikimai su savo Dievu“.

[28] Então, Josué despediu o povo, cada um para a sua herança.

[28]Tada Jozuė leido žmonėms eiti į savo paveldą.

A morte de Josué e de Eleazar

Juízes 2.6-9

Jozuės mirtis

[29] Depois destas coisas, sucedeu que Josué, filho de Num, servo do SENHOR, faleceu com a idade de cento e dez anos.

[29]Po šių įvykių VIEŠPATIES tarnas Nūno sūnus Jozuė mirė, turėdamas šimtą dešimt metų.

[30] Sepultaram-no na sua própria herança, em Timnate-Sera, que está na região montanhosa de Efraim, para o norte do monte Gaás.

[30]Jis buvo palaidotas savo paveldo žemėje prie Timnat Seracho Efraimo aukštumose į šiaurę nuo Gaašo kalno.

[31] Serviu, pois, Israel ao SENHOR todos os dias de Josué e todos os dias dos anciãos que ainda sobreviveram por muito tempo depois de Josué e que sabiam todas as obras feitas pelo SENHOR a Israel.

[31]Izraelis tarnavo VIEŠPAČIUI per visą Jozuės gyvenimą ir gyvenimą seniūnų, gyvenusių ilgiau už Jozuę bei patyrusių visa, ką VIEŠPATS buvo padaręs Izraeliui.

[32] Os ossos de José, que os filhos de Israel trouxeram do Egito, enterraram-nos em Siquém, naquela parte do campo que Jacó comprara aos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de prata, e que veio a ser a herança dos filhos de José.

[32]Juozapo kaulai, izraelitų parnešti iš Egipto, buvo palaidoti Sicheme, toje dalyje lauko, kurį Jokūbas buvo nupirkęs iš Sichemo tėvo Hamoro vaikų už šimtą sidabro kesitų. Jis buvo tapęs Juozapo palikuonių paveldu.

[33] Faleceu também Eleazar, filho de Arão, e o sepultaram em Gibeá, pertencente a Finéias, seu filho, a qual lhe fora dada na região montanhosa de Efraim.

[33]Aarono sūnus Eleazaras mirė. Jis buvo palaidotas jo sūnaus Finehaso mieste – Gibėjoje, kuris buvo jam duotas Efraimo aukštumose.

Juízes	Teisėjų

Juízes 1

A Guerra contra os Cananeus Restantes

[1]Depois da morte de Josué, os israelitas perguntaram ao Senhor: “Quem de nós será o primeiro a atacar os cananeus?”

[2]O Senhor respondeu: “Judá será o primeiro; eu entreguei a terra em suas mãos”.

[3]Então os homens de Judá disseram aos seus irmãos de Simeão: “Venham conosco ao território que nos foi designado por sorteio, e lutemos contra os cananeus. Iremos juntos para o território”. E os homens de Simeão foram com eles.

[4]Quando os homens de Judá atacaram, o Senhor entregou os cananeus e os ferezeus nas mãos deles, e eles mataram dez mil homens em Bezeque.

[5]Foi lá que encontraram Adoni-Bezeque, lutaram contra ele e derrotaram os cananeus e os ferezeus.

[6]Adoni-Bezeque fugiu, mas eles o perseguiram e o prenderam, e lhe cortaram os polegares das mãos e dos pés.

[7]Então Adoni-Bezeque disse: “Setenta reis com os polegares das mãos e dos pés cortados apanhavam migalhas debaixo da minha mesa. Agora Deus me retribuiu aquilo que lhes fiz”. Eles o levaram para Jerusalém, onde morreu.

Teisėjų 1

Pagonių likučiai Kanaane

[1]Kartą, mirus Jozuei, izraelitai teiravosi VIEŠPATIES, klausdami: „Kas pirmas iš mūsų turi žygiuoti prieš kanaaniečius ir su jais kovoti?”

[2]VIEŠPATS atsakė: „Težygiuoja Judas. Atiduodu kraštą į jo rankas“.

[3]Judas kreipėsi į brolišką Simeono giminę: „Eikš su manimi į burtų keliu man tekusią žemę ir kovokime su kanaaniečiais. Po to aš žygiuosiu su tavimi į burtų keliu tau tekusią žemę“. Ir Simeonas žygiavo su juo.

[4]Judo giminės žmonėms pradėjus žygį, VIEŠPATS atidavė kanaaniečius ir perizus jiems į rankas, ir jie nugalėjo prie Bezeko dešimt tūkstančių vyrų!

[5]Prie Bezeko jie susidūrė su Adoni Bezeku, kovojo ir nugalėjo kanaaniečius bei perizus.

[6]Adoni Bezekas pabėgo iš mūšio, bet jie vijosi ir paėmę į nelaisvę nukirto jam rankų nykščius ir didžiuosius kojų pirštus.

[7]Adoni Bezekas sakė: „Septyniasdešimt karalių nukirstais rankų nykščiais ir didžiaisiais kojų pirštais rankiodavo liekanas po mano stalu. Kaip aš padariau, taip ir man Dievas atmokėjo!“ Jis buvo nuvestas į Jeruzalę ir ten mirė.

[8]Os homens de Judá atacaram também Jerusalém e a conquistaram. Mataram seus habitantes ao fio da espada e a incendiaram.

[8]Judo giminės žmonės kovojo su Jeruzale ir paėmė ją. Išžudė ją kalaviju ir atidavė miestą liepsnoms.

[9]Depois disso eles desceram para lutar contra os cananeus que viviam na serra, no Neguebe e na Sefelá.

[9]Paskui Judo žmonės leidosi kovoti su kanaaniečiais, gyvenusiais aukštumų srityje, Negebe ir Šefeloje.

[10]Avançaram contra os cananeus que viviam em Hebrom, anteriormente chamada Quiriate-Arba, e derrotaram Sesai, Aimã e Talmai.

[10]Judas išėjo į žygį prieš kanaaniečius, gyvenusius Hebrone – Hebrono vardas anksčiau buvo Kirjat Arba – ir nugalėjo Šešają, Ahimaną ir Talmają.

[11]Dali avançaram contra o povo que morava em Debir, anteriormente chamada Quiriate-Sefer.

[11]Iš ten jie žygiavo prieš Debyro gyventojus; Debyro vardas anksčiau buvo Kirjat Seferas.

[12]E disse Calebe: “Darei minha filha Acsa em casamento ao homem que atacar e conquistar Quiriate-Sefer”.

[12]Tuomet Kalebas paskelbė: „Duosiu savo dukterį Achsą žmona tam, kuris užpuls ir paims Kirjat Seferą“.

[13]Otoniel, filho de Quenaz, irmão mais novo de Calebe, conquistou a cidade; por isso Calebe lhe deu sua filha Acsa por mulher.

[13]Kalebo jaunesnio brolio Kenazo sūnus Otnielis paėmė jį. Kalebas davė jam žmona savo dukterį Achsą.

[14]Um dia, quando já vivia com Otoniel, ela o persuadiu a pedir um campo ao pai dela. Assim que ela desceu do jumento, Calebe lhe perguntou: “O que você quer?”

[14]Parėjusi pas vyrą, ji ragino prašyti jos tėvą ariamos žemės. Jai nulipus nuo asilo, Kalebas paklausė: „Ko tau?“

[15]Ela respondeu: “Dê-me um presente. Já que o senhor me deu terras no Neguebe, dê-me também fontes de água”. E Calebe lhe deu as fontes superiores e as inferiores.

[15]Ji atsakė: „Duok man dovaną! Kadangi pasodinai mane į Negebo žemę, duok man ir vandens šaltinių“. Kalebas davė jai aukštutinius ir žemutinius vandens telkinius.

[16]Os descendentes do sogro de Moisés, o queneu, saíram da Cidade das Palmeiras com os homens de Judá e passaram a viver no meio do povo do deserto de Judá, no Neguebe, perto de Arade.

[16]Kainito Hobabo, Mozės uošvio, palikuonys nuėjo su Judo žmonėmis iš Palmių miesto į Judo dykumą prie Arado Negebe. Bet vėliau jie nuėjo ir įsikūrė tarp amalekiečių.

[17]Depois os homens de Judá foram com seus irmãos de Simeão e derrotaram os cananeus que viviam em Zefate e destruíram totalmente a cidade. Por essa razão ela foi chamada Hormá.

[17]O Judas ėjo toliau su broliška Simeono gimine ir nugalėjo Cefate gyvenusius kanaaniečius. Paskyrę miestą sunaikinti, pavadino jį Horma.

[18]Os homens de Judá também conquistaram Gaza, Ascalom e Ecrom, com os seus territórios.

[18]Judas užėmė Gazą ir jos žemę, Aškeloną ir jo žemę bei Ekroną ir jo žemę.

[19]O Senhor estava com os homens de Judá. Eles ocuparam a serra central, mas não conseguiram expulsar os habitantes dos vales, pois estes possuíam carros de guerra feitos de ferro.

[19]VIEŠPATS buvo su Judu, kuris paveldėjo aukštumas, bet negalėjo išvaryti lygumos gyventojų, nes jie turėjo geležinių vežimų.

[20]Conforme Moisés havia prometido, Hebrom foi dada a Calebe, que expulsou de lá os três filhos de Enaque.

[20]Hebronas buvo atiduotas Kalebui, kaip Mozė buvo liepęs. Kalebas iš ten išvarė tris Anako sūnus.

[21]Já os benjamitas deixaram de expulsar os jebuseus que estavam morando em Jerusalém. Os jebuseus vivem ali com os benjamitas até o dia de hoje.

[21]Bet Benjamino giminės žmonės neišvarė jebusiečių – Jeruzalės gyventojų. Tad jebusiečiai tebegyvena Jeruzalėje su Benjamino žmonėmis ligi šios dienos.

[22]Os homens das tribos de José, por sua vez, atacaram Betel, e o Senhor estava com eles.

[22]Ir Juozapo namai savo ruožtu pakilo į žygį prieš Betelį. VIEŠPATS buvo su jais.

[23]Enviaram espias a Betel, anteriormente chamada Luz.

[23]Juozapo namai išsiuntė žvalgus į Betelį; miesto vardas anksčiau buvo Lūzas.

[24]Quando os espias viram um homem saindo da cidade, disseram-lhe: “Mostre-nos como entrar na cidade, e nós pouparemos a sua vida”.

[24]Sutikę išeinantį iš miesto vyrą, žvalgai tarė jam: „Parodyk įėjimą į miestą, ir mes būsime tau maloningi“.

[25]Ele mostrou como entrar, e eles mataram os habitantes da cidade ao fio da espada, mas pouparam o homem e toda a sua família.

[25]Jam parodžius įėjimą į miestą, jie ištiko miestą kalaviju, o tą vyrą ir visą jo šeimą paleido.

[26]Ele foi, então, para a terra dos hititas, onde fundou uma cidade e lhe deu o nome de Luz, que é o seu nome até o dia de hoje.

[27]Manassés, porém, não expulsou o povo de Bete-Seã, o de Taanaque, o de Dor, o de Ibleã, o de Megido, nem tampouco o dos povoados ao redor dessas cidades, pois os cananeus estavam decididos a permanecer naquela terra.

[28]Quando Israel se tornou forte, impôs trabalhos forçados aos cananeus, mas não os expulsou completamente.

[29]Efraim também não expulsou os cananeus que viviam em Gezer, mas os cananeus continuaram a viver entre eles.

[30]Nem Zebulom expulsou os cananeus que viviam em Quitrom e em Naalol, mas estes permaneceram entre eles e foram submetidos a trabalhos forçados.

[31]Nem Aser expulsou os que viviam em Aco, Sidom, Alabe, Aczibe, Helba, Afeque e Reobe,

[32]e, por esse motivo, o povo de Aser vivia entre os cananeus que habitavam naquela terra.

[33]Nem Naftali expulsou os que viviam em Bete-Semes e em Bete-Anate; mas o povo de Naftali também vivia entre os cananeus que habitavam a terra, e aqueles que viviam em Bete-Semes e em Bete-Anate passaram a fazer trabalhos forçados para eles.

[26]Jis iškeliavo į hetitų kraštą, įkūrė miestą ir pavadino jį Lūzu. Taip jis vadinamas ligi šios dienos.

[27]Manasas neišvarė gyventojų nei iš Bet Šeano ir jam pavaldžių gyvenviečių, nei iš Taanacho ir jam pavaldžių gyvenviečių, nei iš Doro ir jam pavaldžių gyvenviečių, nei iš Ibleamo ir jam pavaldžių gyvenviečių, nei iš Megido ir jam pavaldžių gyvenviečių. Kanaaniečiai ir toliau gyveno toje srityje.

[28]Izraeliui paėmus viršų, jie privertė kanaaniečius eiti lažą, bet išvaryti jų neišvarė.

[29]Nė Efraimas neišvarė Gezere gyvenančių kanaaniečių. Kanaaniečiai gyveno tarp jų Gezere.

[30]Zabulonas neišvarė nei Kitrono gyventojų, nei Nahalolo gyventojų. Kanaaniečiai gyveno tarp jų, bet buvo priversti eiti lažą.

[31]Ašeras neišvarė gyventojų iš Akojo nei iš Sidono, nei iš Achzibo, nei iš Helbos, nei iš Afiko, nei iš Rehobo.

[32]Ašero žmonės gyveno tarp krašto gyventojų kanaaniečių, nes jų neišvarė.

[33]Naftalis neišvarė nei Bet Šemešo gyventojų, nei Bet Anato gyventojų, bet įsikūrė tarp krašto gyventojų kanaaniečių. Tačiau Bet Šemešo ir Bet Anato gyventojai turėjo eiti lažą.

[34]Os amorreus confinaram a tribo de Dã à serra central, não permitindo que descessem ao vale.

[35]E os amorreus igualmente estavam decididos a resistir no monte Heres, em Aijalom e em Saalbim, mas, quando as tribos de José ficaram mais poderosas, eles também foram submetidos a trabalhos forçados.

[36]A fronteira dos amorreus ia da subida de Acrabim até Selá, e mais adiante.

[34]Amoritai nustūmė Dano giminės žmones į aukštumų sritį ir neleido jiems nusileisti į lygumą.

[35]Amoritai ir toliau gyveno Har Herese, Ajalone ir Šaalbimuose. Bet Juozapo namų ranka juos suvaldė, ir jie buvo priversti eiti lažą.

[36]Amoritų riba prasideda prie Akrabimų perėjos – nuo Selos ir tolyn.

Juízes 2

O Anjo do Senhor em Boquim

[1]O Anjo do Senhor subiu de Gilgal a Boquim e disse: “Tirei vocês do Egito e os trouxe para a terra que prometi com juramento dar a seus antepassados. Eu disse: Jamais quebrarei a minha aliança com vocês.

[2]E vocês não farão acordo com o povo desta terra, mas demolirão os seus altares. Por que vocês não me obedeceram?

[3]Portanto, agora digo a vocês que não os expulsarei da presença de vocês; eles serão seus adversários, e os deuses deles serão uma armadilha para vocês”.

[4]Quando o Anjo do Senhor acabou de falar a todos os israelitas, o povo chorou em alta voz,

[5]e ao lugar chamaram Boquim. Ali ofereceram sacrifícios ao Senhor.

Desobediência e Derrota

Teisėjų 2

Įspėjimas ir bausmė

[1]VIEŠPATIES angelas atėjo iš Gilgalo į Bochimus ir tarė: „Aš išvedžiau jus iš Egipto ir įvedžiau į kraštą, kurį buvau prisiekęs duoti jūsų protėviams. Sakiau: ‘Niekada nepanaikinsiu savo Sandoros su jumis.

[2]O jūs savo ruožtu nedarysite sandoros su šio krašto gyventojais, jų aukurus nugriausite’. Bet jūs nepaklausėte mano balso. Pasižiūrėkite, ką padarėte!

[3]Todėl dabar ir sakau: nenuvarysiu jų jums nuo kelio, jie taps jums priešais, o jų dievai bus jums žabangos“.

[4]VIEŠPATIES angelui ištarus šiuos žodžius visiems izraelitams, žmonės ėmė raudoti ir verkti.

[5]Užtat tą vietą jie pavadino Bochimais ir atnašavo ten VIEŠPAČIUI aukas.

[6]Depois que Josué despediu os israelitas, eles saíram para ocupar a terra, cada um a sua herança.

[6]Jozuei paleidus žmones, visi izraelitai ėjo į savo paveldą užimti krašto.

[7]O povo prestou culto ao Senhor durante toda a vida de Josué e dos líderes que sobreviveram a Josué e que tinham visto todos os grandes feitos do Senhor em favor de Israel.

[7]Žmonės garbino VIEŠPATĮ per visą Jozuės gyvenimą ir per visą gyvenimą seniūnų, pergyvenusių Jozuę ir mačiusių visus nuostabius VIEŠPATIESdarbus, kuriuos jis darė Izraelio labui.

[8]Josué, filho de Num, servo do Senhor, morreu com a idade de cento e dez anos.

[8]VIEŠPATIES tarnas Nūno sūnus Jozuė mirė, turėdamas šimtą dešimt metų,

[9]Foi sepultado na terra de sua herança, em Timnate-Heres, nos montes de Efraim, ao norte do monte Gaás.

[9]ir buvo palaidotas savo paveldo žemėje prie Timnat Hereso, Efraimo aukštumose į šiaurę nuo Gaašo kalno.

[10]Depois que toda aquela geração foi reunida a seus antepassados, surgiu uma nova geração que não conhecia o Senhor e o que ele havia feito por Israel.

[10]Be to, visa toji karta buvo surinkta pas jų protėvius, o po jos jau buvo išaugusi visai kita, nepatyrusi nei VIEŠPATIES, nei jo darbų, kuriuos jis buvo padaręs Izraeliui.

[11]Então os israelitas fizeram o que o Senhor reprova e prestaram culto aos baalins.

[11]Tada izraelitai darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, ir garbino Baalus.

[12]Abandonaram o Senhor, o Deus dos seus antepassados, que os havia tirado do Egito, e seguiram e adoraram vários deuses dos povos ao seu redor, provocando a ira do Senhor.

[12]Jie paliko VIEŠPATĮ, savo protėvių Dievą, išvedusį juos iš Egipto žemės, sekė kitus dievus iš aplinkinių tautų dievų ir, jiems lenkdamiesi, supykdėVIEŠPATĮ.

[13]Abandonaram o Senhor e prestaram culto a Baal e a Astarote.

[13]Jie paliko VIEŠPATĮ ir garbino Baalą bei Astartes!

[14]A ira do Senhor se acendeu contra Israel, e ele os entregou nas mãos de invasores que os saquearam. Ele os entregou aos inimigos ao seu redor, aos quais já não conseguiam resistir.

[14]VIEŠPATSužsidegė pykčiu ant Izraelio ir atidavė juos plėšikams. Jis visur atidavė juos priešams į rankas, ir jie nebegalėjo daugiau savo priešams pasipriešinti.

[15]Sempre que os israelitas saíam para a batalha, a mão do Senhor era contra eles

[15]VIEŠPATIES ranka buvo prieš juos, jų nelaimei, visuose jų žygiuose,

para derrotá-los, conforme havia advertido e jurado a vocês. Grande angústia os dominava.

kaipVIEŠPATS buvo juos įspėjęs, kaip VIEŠPATS buvo jiems pasakęs. Jie buvo baisiai engiami!

[16]Então o Senhor levantou juízes, que os libertaram das mãos daqueles que os atacavam.

[16]Tada VIEŠPATS pažadino jiems teisėjus. Jie išgelbėjo juos iš plėšikų rankų.

[17]Mesmo assim eles não quiseram ouvir os juízes, antes se prostituíram com outros deuses e os adoraram. Ao contrário dos seus antepassados, logo se desviaram do caminho pelo qual os seus antepassados tinham andado, o caminho da obediência aos mandamentos do Senhor.

[17]Bet jie net savo teisėjų neklausė, nes kekšavo su kitais dievais ir garbino juos. Nedelsdami jie nusisuko nuo kelio, kuriuo jų protėviai, klausydami VIEŠPATIES įsakymų, buvo ėję. Jie nesekė jų pavyzdžiu!

[18]Sempre que o Senhor lhes levantava um juiz, ele estava com o juiz e os salvava das mãos de seus inimigos enquanto o juiz vivia; pois o Senhor tinha misericórdia por causa dos gemidos deles diante daqueles que os oprimiam e os afligiam.

[18]Pažadinęs jiems teisėją, VIEŠPATS būdavo su teisėju ir gelbėdavo juos iš priešų rankų per visą teisėjo gyvenimą, nes gailėdavosi jų, aimanuojančių dėl engėjų ir niokotojų.

[19]Mas, quando o juiz morria, o povo voltava a caminhos ainda piores do que os caminhos dos seus antepassados, seguindo outros deuses, prestando-lhes culto e adorando-os. Recusavam-se a abandonar suas práticas e seu caminho obstinado.

[19]Bet, teisėjui mirus, jie atkrisdavo ir elgdavosi blogiau už savo protėvius, eidami paskui kitus dievus, garbindami juos ir lenkdamiesi jiems. Nedorų darbų jie neatsisakė, iš atkaklaus kelio nesisuko!

[20]Por isso a ira do Senhor acendeu-se contra Israel, e ele disse: “Como este povo violou a aliança que fiz com os seus antepassados e não tem ouvido a minha voz,

[20]Todėl VIEŠPATS užsidegė pykčiu ant Izraelio ir tarė: „Kadangi ši tauta sulaužė mano Sandorą, kurią įsakiau jų protėviams, ir neklausė mano balso,

[21]não expulsarei de diante dele nenhuma das nações que Josué deixou quando morreu.

[21]nebevarysiu jiems nuo kelio nė vienos iš tautų, kurias Jozuė mirdamas paliko“.

[22]Eu as usarei para pôr Israel à prova e ver se guardará o caminho do Senhor e se

[22]Norėdamas išbandyti jomis Izraelį ir pamatyti, ar jie eis ištikimaiVIEŠPATIES

andará nele como o fizeram os seus antepassados”.

[23]O Senhor havia permitido que essas nações permanecessem; não as expulsou de imediato e não as entregou nas mãos de Josué.

keliais, ar neis, kaip kartais buvo darę jų protėviai,

[23]VIEŠPATSpaliko tas tautas, užuot jas iš karto išvaręs, ir Jozuei į rankas jų neatidavė.

Juízes 3

[1]São estas as nações que o Senhor deixou para pôr à prova todos os israelitas que não tinham visto nenhuma das guerras em Canaã

[2](fez isso apenas para treinar na guerra os descendentes dos israelitas, pois não tinham tido experiência anterior de combate):

[3]os cinco governantes dos filisteus, todos os cananeus, os sidônios e os heveus que viviam nos montes do Líbano, desde o monte Baal-Hermom até Lebo-Hamate.

[4]Essas nações foram deixadas para que por elas os israelitas fossem postos à prova, se obedeceriam aos mandamentos que o Senhor dera aos seus antepassados por meio de Moisés.

[5]Os israelitas viviam entre os cananeus, os hititas, os amorreus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[6]Tomaram as filhas deles em casamento e deram suas filhas aos filhos deles, e prestaram culto aos deuses deles.

Otoniel

[7]Os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, pois se esqueceram do Senhor, o

Teisėjų 3

Otnielis

[1]Štai tautos, kurias VIEŠPATS paliko, kad išbandytų jomis Izraelį – visus tuos, kurie nebuvo išgyvenę jokio karo Kanaane

[2](idant patirtų karą būsimos izraelitų kartos – vien tos, kurios ankstesnių karų nebuvo patyrusios):

[3]penki filistinų valdovai, visi kanaaniečiai sidoniečiai ir hivai, gyvenę Libano kalnuose nuo Baal Hermono iki pat Lebo Hamato.

[4]Jos buvo priemonė išbandyti Izraeliui ir sužinoti, ar jie paklus VIEŠPATIESįsakymams, kuriuos jis davė jų protėviams per Mozę.

[5]Taigi izraelitai įsikūrė tarp kanaaniečių, hetitų, amoritų, perizų, hivų ir jebusiečių.

[6]Jie vedė jų dukteris ir leido savo dukteris už jų sūnų. Ir jų dievus jie garbino!

[7]Izraelitai darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, užmiršdami VIEŠPATĮ, savo Dievą, ir garbindami Baalus ir Ašeras.

seu Deus, e prestaram culto aos baalins e a Aserá.

[8]Acendeu-se a ira do Senhor de tal forma contra Israel que ele os entregou nas mãos de Cuchã-Risataim, rei da Mesopotâmia, por quem os israelitas foram subjugados durante oito anos.

[8]Todėl VIEŠPATS užsidegė pykčiu ant Izraelio ir atidavė juos į Aram Naharaimų karaliaus Kušan Rišataimo rankas. Izraelitai buvo pavaldūs Kušan Rišataimui aštuonerius metus.

[9]Mas, quando clamaram ao Senhor, ele lhes levantou um libertador, Otoniel, filho de Quenaz, o irmão mais novo de Calebe, que os libertou.

[9]Bet izraelitai šaukėsi VIEŠPATIES, ir VIEŠPATS pažadino izraelitams išvaduoti gelbėtoją – Otnielį, Kalebo jaunesniojo brolio Kenazo sūnų.

[10]O Espírito do Senhor veio sobre ele, de modo que liderou Israel e foi à guerra. O Senhor entregou Cuchã-Risataim, rei da Mesopotâmia, nas mãos de Otoniel, que prevaleceu contra ele.

[10]Ant jo nužengė VIEŠPATIES dvasia. Jis tapo Izraelio teisėju ir išėjo į karo žygį. VIEŠPATS atidavė Aramo karalių Kušan Rišataimą jam į rankas. Jam nugalėjus Kušan Rišataimą,

[11]E a terra teve paz durante quarenta anos, até a morte de Otoniel, filho de Quenaz.

[11]kraštas keturiasdešimt metų turėjo ramybę.

Eúde

Ehudas

Kenazo sūnui Otnieliui mirus,

[12]Mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, e por isso o Senhor deu a Eglom, rei de Moabe, poder sobre Israel.

[12]izraelitai vėl darė, kas nedora VIEŠPATIESakyse. Kadangi jie darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, VIEŠPATS sustiprino Izraelio priešą Moabo karalių Egloną.

[13]Conseguindo uma aliança com os amonitas e com os amalequitas, Eglom veio e derrotou Israel e conquistou a Cidade das Palmeiras.

[13]Kartu su amonitais ir amalekiečiais jis išėjo į žygį ir nugalėjęs Izraelį užėmė Palmių miestą.

[14]Os israelitas ficaram sob o domínio de Eglom, rei de Moabe, durante dezoito anos.

[14]Moabo karalius Eglonas valdė izraelitus aštuoniolika metų.

[15]Novamente os israelitas clamaram ao Senhor, que lhes deu um libertador chamado Eúde, homem canhoto, filho do

[15]Bet izraelitai šaukėsi VIEŠPATIES, ir VIEŠPATS pažadino jiems gelbėtoją – Ehudą, Geros sūnų, benjaminą,

benjamita Gera. Os israelitas o enviaram com o pagamento de tributos a Eglom, rei de Moabe.

kairiarankį vyrą. Atsitiko taip, kad izraelitai siuntė per jį duoklę Moabo karaliui Eglonui.

[16]Eúde havia feito uma espada de dois gumes, de quarenta e cinco centímetros de comprimento, e a tinha amarrado na coxa direita, debaixo da roupa.

[16]Ehudas pasidirbo dviašmenį uolekties ilgio durklą ir pasirišo jį po drabužiais prie dešinės šlaunies.

[17]Ele entregou o tributo a Eglom, rei de Moabe, homem muito gordo.

[17]Jis atnešė duoklę Moabo karaliui Eglonui. O Eglonas buvo labai apkūnus vyras.

[18]Em seguida, Eúde mandou embora os carregadores.

[18]Baigęs atiduoti duoklę, Ehudas paleido duoklę nešusius žmones eiti savo keliu,

[19]Junto aos ídolos que estão perto de Gilgal, ele voltou e disse: “Tenho uma mensagem secreta para ti, ó rei”. O rei respondeu: “Calado!” E todos os seus auxiliares saíram de sua presença.

[19]o pats sugrįžo nuo Pesilimų prie Gilgalo ir tarė: „Turiu tau šį tą slapta pasakyti, karaliau“. Pastarasis paliepė: „Išeikite!“, – ir visi jam tarnavusieji išėjo.

[20]Eúde aproximou-se do rei, que estava sentado sozinho na sala superior do palácio de verão, e repetiu: “Tenho uma mensagem de Deus para ti”. Quando o rei se levantou do trono,

[20]Ehudas priėjo prie jo, sėdinčio atskirai savo vėsiame kambaryje ant stogo, ir tarė: „Turiu tau žodį iš Dievo“. Jis pakilo nuo savo sosto.

[21]Eúde estendeu a mão esquerda, apanhou a espada de sua coxa direita e cravou-a na barriga do rei.

[21]Tada Ehudas ištiesė kairę ranką ir, paėmęs durklą nuo savo dešinės šlaunies, suvarė Eglonui į pilvą.

[22]Até o cabo penetrou com a lâmina; e, como não tirou a espada, a gordura se fechou sobre ela.

[22]Durklas įsmego į taukus, net rankena sulindo paskui ašmenis, nes durklo iš pilvo jis netraukė; išėjo nešvarumai.

[23]Então Eúde saiu para o pórtico, depois de fechar e trancar as portas da sala atrás de si.

[23]Ehudas išėjo per prieangį, pirma uždaręs ir užrakinęs kambario ant stogo duris.

[24]Depois que ele saiu, vieram os servos e encontraram trancadas as portas da sala superior, e disseram: “Ele deve estar

[24]Jam išėjus, sugrįžo dvariškiai. Pamatę kambario ant stogo duris užrakintas, jie pamanė: „Turbūt jis nusilengvina vėsiajame kambaryje“.

fazendo suas necessidades em seu cômodo privativo".

25Cansaram-se de esperar e, como ele não abria a porta da sala, pegaram a chave e a abriram. E lá estava o seu senhor, caído no chão, morto!

25Tad jie laukė, kol nebežinojo, ką daryti. Jam kambario ant stogo durų vis neatidarant, jie paėmė raktą ir atidarė jas. Žiūri, jų valdovas guli asloje negyvas!

26Enquanto esperavam, Eúde escapou. Passou pelos ídolos e fugiu para Seirá.

26Tuo tarpu, jiems begaištant, Ehudas pabėgo, pasiekė Pesilimus ir leidosi į Seyrą.

27Quando chegou, tocou a trombeta nos montes de Efraim, e os israelitas desceram dos montes, com ele à sua frente.

27Čia atsiradęs, paliepė pūsti ragą Efraimo aukštumose. Jo vedami izraelitai pakilo į žygį iš aukštumų!

28"Sigam-me", ordenou, "pois o Senhor entregou Moabe, o inimigo de vocês, em suas mãos." Eles o seguiram, tomaram posse do lugar de passagem do Jordão que levava a Moabe e não deixaram ninguém atravessar o rio.

28„Sekite paskui mane, – sakė jis jiems, – nes VIEŠPATS atidavė jūsų priešus moabitus jums į rankas". Taigi jie leidosi žemyn paskui jį, paėmė Jordano brastas į Moabą ir neleido niekam pereiti.

29Naquela ocasião, mataram cerca de dez mil moabitas, todos eles fortes e vigorosos; nem um só homem escapou.

29Tuo metu jie užmušė apie dešimt tūkstančių moabitų; visi jie buvo tvirti ir drąsūs vyrai, tačiau nė vienas neištrūko!

30Naquele dia, Moabe foi subjugado por Israel, e a terra teve paz durante oitenta anos.

30Tą dieną Moabas suklupo po Izraelio ranka, ir kraštas turėjo ramybę aštuoniasdešimt metų.

Sangar

31Depois de Eúde veio Sangar, filho de Anate, que matou seiscentos filisteus com uma aguilhada de bois. Ele também libertou Israel.

Šamgaras

31Po Ehudo atėjo Anatos sūnus Šamgaras. Jaučių varovo lazda jis užmušė šešis šimtus filistinų ir išgelbėjo Izraelį.

Juízes 4

Débora

1Depois da morte de Eúde, mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova.

Teisėjų 4

Debora ir Barakas

1Ehudui mirus, izraelitai vėl darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse.

[2]Assim o Senhor os entregou nas mãos de Jabim, rei de Canaã, que reinava em Hazor. O comandante do seu exército era Sísera, que habitava em Harosete-Hagoim.	[2]UžtatVIEŠPATS atidavė juos į rankas Kanaano karaliui Jabinui, karaliavusiam Hacore. Sisera, gyvenęs Harošet ha Goimuose, buvo jo kariuomenės vadas.
[3]Os israelitas clamaram ao Senhor, porque Jabim, que tinha novecentos carros de ferro, os havia oprimido cruelmente durante vinte anos.	[3]Izraelitai šaukėsi VIEŠPATIES, kad išsigelbėtų. Mat Sisera turėjo devynis šimtus geležinių kovos vežimų ir dvidešimt metų buvo nuožmiai engęs izraelitus.
[4]Débora, uma profetisa, mulher de Lapidote, liderava Israel naquela época.	[4]Lapidoto žmona Debora buvo pranašė. Tuo metu ji buvo Izraelio teisėja.
[5]Ela se sentava debaixo da tamareira de Débora, entre Ramá e Betel, nos montes de Efraim, e os israelitas a procuravam, para que ela decidisse as suas questões.	[5]Ji sėdėdavo po Deboros palme tarp Ramos ir Betelio Efraimo aukštumose. Izraelitai eidavo pas ją į teismą.
[6]Débora mandou chamar Baraque, filho de Abinoão, de Quedes, em Naftali, e lhe disse: “O Senhor, o Deus de Israel, ordena a você que reúna dez mil homens de Naftali e Zebulom e vá ao monte Tabor.	[6]Ji pasišaukė Abinoamo sūnų Baraką iš Kedešo Naftalyje ir tarė jam: „VIEŠPATS, Izraelio Dievas, įsako tau: ‘Eik, pasiimk iš Naftalio ir Zabulono dešimt tūkstančių vyrų ir žygiuok į Taboro kalną.
[7]Ele fará que Sísera, o comandante do exército de Jabim, vá atacá-lo, com seus carros de guerra e tropas, junto ao rio Quisom, e os entregará em suas mãos”.	[7]Aš išvesiu Jabino kariuomenės vadą Siserą su jo kovos vežimais bei kariauna tavęs pasitikti prie Kišono upės ir atiduosiu jį tau į rankas’“.
[8]Baraque disse a ela: “Se você for comigo, irei; mas, se não for, não irei”.	[8]Bet Barakas sakė jai: „Jei tu eisi su manimi, eisiu, bet jei neisi, neisiu“. –
[9]Respondeu Débora: “Está bem, irei com você. Mas saiba que, por causa do seu modo de agir, a honra não será sua; porque o Senhor entregará Sísera nas mãos de uma mulher”. Então Débora foi a Quedes com Baraque,	[9]„Gerai! Eisiu su tavimi, – atsakė ji, – tačiau žinok, kad kelias, kuriuo eini, nenuves tavęs į garbę, nes VIEŠPATS atiduos Siserą į moters rankas“. Taigi Debora pakilo ir nuėjo su Baraku į Kedešą.
[10]onde ele convocou Zebulom e Naftali. Dez mil homens o seguiram, e Débora também foi com ele.	[10]Barakas sutelkė į Kedešą Zabuloną ir Naftalį. Paskui jį žygiavo dešimt tūkstančių vyrų, ir Debora ėjo su juo.

[11]Ora, o queneu Héber se havia separado dos outros queneus, descendentes de Hobabe, sogro de Moisés, e tinha armado sua tenda junto ao carvalho de Zaanim, perto de Quedes.

[11]Heberas Kainitas buvo atsiskyręs nuo kitų kainitų, Mozės uošvio Hobabo palikuonių, ir pasistatęs palapinę prie Becaanaimų ąžuolo, netoli Kedešo.

[12]Quando disseram a Sísera que Baraque, filho de Abinoão, tinha subido o monte Tabor,

[12]Siserai buvo pranešta, kad Abinoamo sūnus Barakas nužygiavo į Taboro kalną.

[13]Sísera reuniu seus novecentos carros de ferro e todos os seus soldados, de Harosete-Hagoim ao rio Quisom.

[13]Sisera sutelkė visus savo vežimus – devynis šimtus geležinių kovos vežimų – ir visas turimas pajėgas iš Harošet ha Goimų prie Kišono upės.

[14]E Débora disse também a Baraque: “Vá! Este é o dia em que o Senhor entregou Sísera em suas mãos. O Senhor está indo à sua frente!” Então Baraque desceu o monte Tabor, seguido por dez mil homens.

[14]Tada Debora tarė Barakui: „Pirmyn į žygį! Štai diena, kai VIEŠPATSatiduos Siserą tau į rankas! Iš tikrųjų VIEŠPATS žygiuoja pirma tavęs!“ Barakas su dešimt tūkstančių vyrų pasileido nuo Taboro kalno,

[15]Diante do avanço de Baraque, o Senhor derrotou Sísera e todos os seus carros de guerra e o seu exército ao fio da espada, e Sísera desceu do seu carro e fugiu a pé.

[15]oVIEŠPATS Barako siaubu apstulbino Siserą, visus jo kovos vežimus ir visą kariuomenę. Iššokęs iš savo kovos vežimo, Sisera pabėgo pėsčias.

[16]Baraque perseguiu os carros de guerra e o exército até Harosete-Hagoim. Todo o exército de Sísera caiu ao fio da espada; não sobrou um só homem.

[16]Tuo tarpu Barakas vijosi jo kovos vežimus ir kariuomenę iki pat Harošet ha Goimų. Visa Siseros kariuomenė krito nuo kalavijo. Nė vienas neišliko.

[17]Sísera, porém, fugiu a pé para a tenda de Jael, mulher do queneu Héber, pois havia paz entre Jabim, rei de Hazor, e o clã do queneu Héber.

[17]O Sisera pabėgo pėsčias į Hebero Kainito žmonos Jaelės palapinę, nes tarp Hacoro karaliaus Jabino ir Hebero Kainito kilties buvo taika.

[18]Jael saiu ao encontro de Sísera e o convidou: “Venha, entre na minha tenda, meu senhor. Não tenha medo!” Ele entrou, e ela o cobriu com um pano.

[18]Jaelė, išėjusi Siseros pasitikti, tarė jam: „Užeik, viešpatie, užeik pas mane! Nebijok!“ Taigi jis įėjo pas ją į palapinę, ir ji užklojo jį kilimu.

[19]“Estou com sede”, disse ele. “Por favor, dê-me um pouco de água.” Ela abriu uma vasilha de leite feita de couro, deu-lhe de beber, e tornou a cobri-lo.

[20]E Sísera disse à mulher: “Fique à entrada da tenda. Se alguém passar e perguntar se há alguém aqui, responda que não”.

[21]Entretanto, Jael, mulher de Héber, apanhou uma estaca da tenda e um martelo e aproximou-se silenciosamente enquanto ele, exausto, dormia um sono profundo. E cravou-lhe a estaca na têmpora até penetrar o chão, e ele morreu.

[22]Baraque passou à procura de Sísera, e Jael saiu ao seu encontro. “Venha”, disse ela, “eu mostrarei a você o homem que você está procurando.” E entrando ele na tenda, viu ali caído Sísera, morto, com a estaca atravessada nas têmporas.

[23]Naquele dia, Deus subjugou Jabim, o rei cananeu, perante os israelitas.

[24]E os israelitas atacaram cada vez mais a Jabim, o rei cananeu, até que eles o destruíram.

Juízes 5

O Cântico de Débora

[1]Naquele dia, Débora e Baraque, filho de Abinoão, entoaram este cântico:

[2]“Consagrem-se para a guerra os chefes de Israel. Voluntariamente o povo se apresenta. Louvem o Senhor!

[3]“Ouçam, ó reis! Governantes, escutem! Cantarei ao Senhor, cantarei; comporei músicas ao Senhor, o Deus de Israel.

[19]„Prašyčiau duoti man vandens atsigerti, nes esu ištroškęs“, – tarė jai. Atidariusi pienmaišį, ji davė jam atsigerti ir vėl užklojo.

[20]Jis tarė jai: „Stovėk prie palapinės įėjimo. Jei kas ateitų ir klaustų: ‘Ar čia yra kas nors?’ – sakyk: ‘Nieko nėra!’“

[21]Bet Hebero žmona Jaelė pasiėmė palapinės kuolelį, pagriebusi į ranką plaktuką, tyliai prislinko prie jo ir įkalė kuolelį jam per smilkinį ligi pat aslos. O jis gulėjo įmigęs iš nuovargio. Taip jis ir numirė.

[22]Kaip tik tuo metu, vydamasis Siserą, pasirodė Barakas. Jaelė, išėjusi pasitikti, tarė jam: „Eik šen, parodysiu tau vyrą, kurio ieškai“. Jis įėjo su ja į vidų. Žiūri, Sisera guli negyvas su palapinės kuoleliu smilkinyje.

[23]Taigi tą dieną Dievas paklupdė Hacoro karalių Jabiną izraelitų akivaizdoje.

[24]Po to izraelitų ranka vis labiau ir labiau slėgė Kanaano karalių Jabiną, kol sunaikino.

Teisėjų 5

Deboros giesmė

[1]Tą dieną Debora ir Abinoamo sūnus Barakas giedojo:

[2]„Kai Izraelyje paliekami nekirpti plaukai, kai žmonės noriai pasiaukoja, šlovinkite VIEŠPATĮ!

[3]Klausykitės, karaliai, išgirskite, galiūnai! Aš giedosiu – giedosiu VIEŠPAČIUI, aš giedosiu giesmę VIEŠPAČIUI, Izraelio Dievui.

[4]“Ó Senhor, quando saíste de Seir, quando marchaste desde os campos de Edom, a terra estremeceu, os céus gotejaram, as nuvens despejaram água!

[5]Os montes tremeram perante o Senhor, o Deus do Sinai, perante o Senhor, o Deus de Israel.

[6]“Nos dias de Sangar, filho de Anate, nos dias de Jael, as estradas estavam desertas; os que viajavam seguiam caminhos tortuosos.

[7]Já tinham desistido os camponeses de Israel, já tinham desistido, até que eu, Débora, me levantei; levantou-se uma mãe em Israel.

[8]Quando escolheram novos deuses, a guerra chegou às portas, e não se via um só escudo ou lança entre quarenta mil de Israel.

[9]Meu coração está com os comandantes de Israel, com os voluntários dentre o povo. Louvem o Senhor!

[10]“Vocês, que cavalgam em brancos jumentos, que se assentam em ricos tapetes, que caminham pela estrada, considerem!

[11]Mais alto que a voz dos que distribuem água junto aos bebedouros, recitem-se os justos feitos do Senhor, os justos feitos em favor dos camponeses de Israel. “Então o povo do Senhor desceu às portas.

[12]‘Desperte, Débora! Desperte! Desperte, desperte, irrompa em cânticos! Levante-se, Baraque! Leve presos os seus prisioneiros, ó filho de Abinoão!’

[4]VIEŠPATIE, kai ėjai iš Seyro, žygiavai iš Edomo krašto, žemė drebėjo, iš dangaus pylė, iš debesų pylė kaip iš kibiro!

[5]Kalnai drebėjo prieš Sinajaus VIEŠPATĮ, prieš VIEŠPATĮ, Izraelio Dievą.

[6]Anatos sūnaus Šamgaro dienomis, Jaelės dienomis išnyko karavanai, o keleiviai laikėsi aplinkinių takų.

[7]Išgelbėjimas pranyko, nebuvo jo Izraelyje, kol nepakilai tu, o Debora, kol nepakilai Izraelyje, o motina!

[8]Kai jie rinkosi naujus dievus, vyko karas jų vartuose. Nei skydo, nei ieties nebuvo matyti tarp keturiasdešimt tūkstančių Izraelyje!

[9]Mano širdis – su Izraelio vadais, noriai pasišvenčiančiais tautai. Šlovinkite VIEŠPATĮ!

[10]Pasakokite apie tai jūs, jojantys ant rusvų asilių, jūs, sėdintys ant balno gūnios, ir jūs, einantys keliu pėsčiomis.

[11]Giedokite apie juos kanklininkų dainomis prie girdyklų, pasakodami apie teisius VIEŠPATIES darbus, jo teisius darbus, išgelbėjusius Izraelį. Tada žemyn prie vartų atžygiavo VIEŠPATIES tauta!

[12]Pabusk, pabusk, Debora! Pabusk, pabusk, pradėk giesmę! Drąsos! Pakilk, Barakai, veskis savo belaisvius, Abinoamo sūnau!

13“Então desceram os restantes e foram aos nobres; o povo do Senhor veio a mim contra os poderosos.

14Alguns vieram de Efraim, das raízes de Amaleque; Benjamim estava com o povo que seguiu você. De Maquir desceram comandantes; de Zebulom, os que levam a vara de oficial.

15Os líderes de Issacar estavam com Débora; sim, Issacar também estava com Baraque, apressando-se após ele até o vale. Nas divisões de Rúben houve muita inquietação.

16Por que vocês permaneceram entre as fogueiras a ouvir o balido dos rebanhos? Nas divisões de Rúben houve muita indecisão.

17Gileade permaneceu do outro lado do Jordão. E Dã, por que se deteve junto aos navios? Aser permaneceu no litoral e em suas enseadas ficou.

18O povo de Zebulom arriscou a vida, como o fez Naftali nas altas regiões do campo.

19“Vieram reis e lutaram. Os reis de Canaã lutaram em Taanaque, junto às águas de Megido, mas não levaram prata alguma, despojo algum.

20Desde o céu lutaram as estrelas, desde as suas órbitas lutaram contra Sísera.

21O rio Quisom os levou, o antigo rio, o rio Quisom. Avante, minh’alma! Seja forte!

13Tada atžygiavo kilmingųjų likutis; VIEŠPATIES tauta atžygiavo už jį prieš galiūnus.

14Jie leidosi į slėnį iš Efraimo, sekdami tave, Benjaminai, ir tavuosius; iš Machyro atžygiavo vadai, iš Zabulono – vado lazdos nešėjai.

15Isacharo didžiūnai atėjo su Debora; Isacharo vyrai buvo ištikimi Barakui, verždamiesi į slėnį įkandin jo. Rubeno kiltyse tęsėsi ilgi širdies svarstymai.

16Kodėl delsei tarp avidžių, klausydamasis švilpiniavimo kaimenėms? Rubeno kiltyse tęsėsi ilgi širdies svarstymai.

17Gileadas delsė Užjordanėje; o Danas – kodėl jis likosi prie laivų? Ašeras sėdėjo pajūryje, kurdamasis prie įlankų.

18O Zabulonas yra tauta, metusi iššūkį mirčiai, taip pat Naftalis ant lygumos aukštumų.

19Atėjo karaliai ir kovojo; tada Kanaano karaliai kovojo prie Taanacho, palei Megido vandenis; jokio sidabro grobio jie nepaėmė.

20Žvaigždės iš dangaus kovojo, nuo savo takų jos kovojo su Sisera!

21Kišono srautas juos nunešė, įniršęs srautas, Kišono srautas. Ženk, mano siela, drąsiai!

[22]Os cascos dos cavalos faziam tremer o chão; galopavam, galopavam os seus poderosos cavalos.

[23]‘Amaldiçoem Meroz’, disse o anjo do Senhor. ‘Amaldiçoem o seu povo, pois não vieram ajudar o Senhor, ajudar o Senhor contra os poderosos.’

[24]“Que Jael seja a mais bendita das mulheres, Jael, mulher de Héber, o queneu! Seja ela bendita entre as mulheres que habitam em tendas!

[25]Ele pediu água, e ela lhe deu leite; numa tigela digna de príncipes trouxe-lhe coalhada.

[26]Ela estendeu a mão e apanhou a estaca da tenda; e com a mão direita o martelo do trabalhador. Golpeou Sísera, esmigalhou sua cabeça, esmagou e traspassou suas têmporas.

[27]Aos seus pés ele se curvou, caiu e ali ficou prostrado. Aos seus pés ele se curvou e caiu; onde caiu, ali ficou. Morto!

[28]“Pela janela olhava a mãe de Sísera; atrás da grade ela exclamava: ‘Por que o seu carro se demora tanto? Por que custa a chegar o ruído de seus carros?’

[29]As mais sábias de suas damas respondiam, e ela continuava falando consigo mesma:

[30]‘Estarão achando e repartindo os despojos? Uma ou duas moças para cada homem, roupas coloridas como despojo para Sísera, roupas coloridas e bordadas,

[22]Tada sutrinksėjo kanopos, šuoliuojant žaibu jo žirgams.

[23]‘Prakeikite Merozą! – tarė VIEŠPATIES angelas, – visu kartumu prakeikite jo gyventojus, nes jie neatėjo VIEŠPAČIUI į pagalbą, VIEŠPAČIUI padėti prieš galiūnus’.

[24]Tebūna pagirta tarp moterų Jaelė, Hebero Kainito žmona, tebūna ji pagirta tarp moterų palapinėse!

[25]Jis prašė jos vandens, o ji davė jam pieno, prabangioje taurėje padavė rauginto pieno.

[26]Kaire ranka pagriebusi palapinės kuolelį, o dešine – darbininko plaktuką, ji kirto Siserai smūgį, sutraiškė jam galvą, sutriuškino ir persmeigė jam smilkinį.

[27]Jis sukniubo ir krito, sukniubo prie jos kojų. Kur sukniubo, ten ir krito negyvas.

[28]Siseros motina žvalgėsi pro langą, verkšlendama už pinučių: ‘Kodėl jo vežimas taip ilgai neatvažiuoja? Kodėl taip vėluojasi jo ratų bildesys?’

[29]Išmintingiausios didžiūnės jai atsako, ir ji pati sau atsako:

[30]‘Tikriausiai jie plėšia ir dalijasi grobį: po merginą ar dvi kiekvienam vyrui, dažytų medžiagų grobį Siserai, išsiuvinėtų medžiagų grobį, porą išsiuvinėtų skarų kaip grobį kiekvienam kaklui’.

tecidos bordados para o meu pescoço, tudo isso como despojo?'

[31]"Assim pereçam todos os teus inimigos, ó Senhor! Mas os que te amam sejam como o sol quando se levanta na sua força". E a terra teve paz durante quarenta anos.

[31]Taip tepražūva visi tavo priešai, VIEŠPATIE! Bet tespindi tavo bičiuliai tarsi savo galybėje tekanti saulė!" Keturiasdešimt metų kraštas turėjo ramybę.

Juízes 6

Gideão

[1]De novo os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, e durante sete anos ele os entregou nas mãos dos midianitas.

[2]Os midianitas dominaram Israel; por isso os israelitas fizeram para si esconderijos nas montanhas, nas cavernas e nas fortalezas.

[3]Sempre que os israelitas faziam as suas plantações, os midianitas, os amalequitas e outros povos da região a leste deles as invadiam.

[4]Acampavam na terra e destruíam as plantações ao longo de todo o caminho, até Gaza, e não deixavam nada vivo em Israel, nem ovelhas nem gado nem jumentos.

[5]Eles subiam trazendo os seus animais e suas tendas, e vinham como enxames de gafanhotos; era impossível contar os homens e os seus camelos. Invadiam a terra para devastá-la.

[6]Por causa de Midiã, Israel empobreceu tanto que os israelitas clamaram por socorro ao Senhor.

[7]Quando os israelitas clamaram ao Senhor por causa de Midiã,

Teisėjų 6

Gideono pašaukimas

[1]Izraelitai darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, ir VIEŠPATS atidavė juos septyneriems metams į Midjano rankas.

[2]Midjano ranka Izraeliui buvo sunki. Izraelitai kalnų olose pasidarė tvirtovių ir slėptuvių nuo Midjano.

[3]Mat izraelitams pasėjus sėklą, midjaniečiai, amalekiečiai bei kiti Rytų gyventojai pakildavo prieš juos.

[4]Jie statydavosi stovyklas prieš izraelitus ir nuniokodavo krašto derlių iki pat Gazos apylinkių, nepalikdami Izraelyje jokio maisto: nei avies, nei jaučio, nei asilo.

[5]Mat jie atkeliaudavo su bandomis ir net palapinėmis tarsi gausūs skėrių spiečiai; suskaityti juos ar jų kupranugarius nebuvo įmanoma. Atėję jie nuniokodavo kraštą.

[6]Tad per Midjaną Izraelis buvo labai dideliame skurde, ir izraelitai šaukėsiVIEŠPATIES.

[7]Izraelitams šaukiantis VIEŠPATIES dėl midjaniečių,

[8]ele lhes enviou um profeta, que disse: "Assim diz o Senhor, o Deus de Israel: 'Tirei vocês do Egito, da terra da escravidão.

[9]Eu os livrei do poder do Egito e das mãos de todos os seus opressores. Expulsei-os e dei a vocês a terra deles.

[10]E também disse a vocês: Eu sou o Senhor, o seu Deus; não adorem os deuses dos amorreus, em cuja terra vivem, mas vocês não me deram ouvidos' ".

[11]Então o Anjo do Senhor veio e sentou-se sob a grande árvore de Ofra, que pertencia ao abiezrita Joás. Gideão, filho de Joás, estava malhando o trigo num tanque de prensar uvas, para escondê-lo dos midianitas.

[12]Então o Anjo do Senhor apareceu a Gideão e lhe disse: "O Senhor está com você, poderoso guerreiro".

[13]"Ah, Senhor", Gideão respondeu, "se o Senhor está conosco, por que aconteceu tudo isso? Onde estão todas as suas maravilhas que os nossos pais nos contam quando dizem: 'Não foi o Senhor que nos tirou do Egito?' Mas agora o Senhor nos abandonou e nos entregou nas mãos de Midiã".

[14]O Senhor se voltou para ele e disse: "Com a força que você tem, vá libertar Israel das mãos de Midiã. Não sou eu quem o está enviando?"

[15]"Ah, Senhor", respondeu Gideão, "como posso libertar Israel? Meu clã é o menos

[8]VIEŠPATS atsiuntė izraelitams pranašą. Jis tarė jiems: „Taip kalbėjo VIEŠPATS, Izraelio Dievas: 'Aš išvedžiau jus iš Egipto ir išlaisvinau iš vergijos namų.

[9]Išgelbėjau jus iš egiptiečių rankų ir iš visų jūsų engėjų rankų; išvariau juos jūsų labui ir daviau jums jų kraštą.

[10]Sakiau jums: ‹Aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas. Negarbinsite dievų amoritų, kurių krašte gyvenate›. Bet jūs mano balso nepaklausėte!'"

[11]VIEŠPATIES angelas atėjo ir atsisėdo po ąžuolu prie Ofros, priklausančios Jehoašui Abiezerui. Tuo metu jo sūnus Gideonas bloškė kviečius vyno spaudykloje, slėpdamasis nuo midjaniečių.

[12]VIEŠPATIESangelas pasirodė jam ir tarė: „VIEŠPATS su tavimi, narsusis galiūne!"

[13]Gideonas atsakė: „Prašau atleisti, mano viešpatie, bet jei VIEŠPATS su mumis, tai kodėl mus visa tai ištiko? Kurgi visi jo nuostabūs darbai, apie kuriuos mums pasakojo protėviai, sakydami: 'Iš tikrųjų VIEŠPATS išvedė mus iš Egipto'? Juk dabar mus VIEŠPATS atmetė ir atidavė Midjanui į rankas!"

[14]VIEŠPATS atsigręžė į jį ir tarė: „Eik su savo jėga ir išgelbėk Izraelį iš Midjano rankos! Žinok, aš tave siunčiu!"

[15]Gideonas atsakė: „Prašau atleisti, mano viešpatie, bet kaip aš galiu išgelbėti Izraelį? Žiūrėk, mano kiltis menkiausia

importante de Manassés, e eu sou o menor da minha família.”

16“Eu estarei com você”, respondeu o Senhor, “e você derrotará todos os midianitas como se fossem um só homem”.

17E Gideão prosseguiu: “Se de fato posso contar com o teu favor, dá-me um sinal de que és tu que estás falando comigo.

18Peço-te que não vás embora até que eu volte e traga minha oferta e a coloque diante de ti”. E o Senhor respondeu: “Esperarei até você voltar”.

19Gideão foi para casa, preparou um cabrito e com uma arroba de farinha fez pães sem fermento. Pôs a carne num cesto e o caldo numa panela, trouxe-os para fora e ofereceu-os a ele sob a grande árvore.

20E o Anjo de Deus lhe disse: “Apanhe a carne e os pães sem fermento, ponha-os sobre esta rocha e derrame o caldo”. Gideão assim o fez.

21Com a ponta do cajado que estava em sua mão, o Anjo do Senhor tocou a carne e os pães sem fermento. Fogo subiu da rocha, consumindo a carne e os pães. E o Anjo do Senhor desapareceu.

22Quando Gideão viu que era o Anjo do Senhor, exclamou: “Ah, Senhor Soberano! Vi o Anjo do Senhor face a face!”

23Disse-lhe, porém, o Senhor: “Paz seja com você! Não tenha medo. Você não morrerá”.

Manase, o aš jauniausias savo tėvo namuose“.

16VIEŠPATS tarė jam: „Bet aš būsiu su tavimi! Tu nugalėsi Midjaną, tarsi tai būtų tik vienas vyras“.

17Tada jis tarė: „Tad jei radau malonę tavo akyse, duok man ženklą, kad kalbi su manimi.

18Prašyčiau iš čia nenueiti, kol nesugrįšiu pas tave ir, atnešęs savo atnašą, nepadėsiu jos prieš tave“. O jis atsakė: „Palauksiu, kol sugrįši“.

19Tada Gideonas įėjo į vidų, sutaisė ožiuką ir padarė iš efos miltų neraugintų plokštainių. Įdėjęs mėsą į pintinę ir supylęs sriubą į puodą, atnešė visa jam po ąžuolu. Juos patiekiant,

20Dievo angelas tarė jam: „Paimk mėsą ir neraugintus plokštainius, padėk juos ant anos uolos ir išpilk sriubą“. Gideonas taip ir padarė.

21Tada VIEŠPATIES angelas ištiesė lazdą, kurią laikė rankoje, ir jos galu palietė mėsą bei neraugintus plokštainius. Ugnis staiga iššoko iš uolos ir sudegino mėsą bei neraugintus plokštainius. Tuo tarpu VIEŠPATIES angelas pradingo.

22Dabar Gideonas aiškiai suprato, kad tai buvo VIEŠPATIES angelas. Gideonas tarė: „Aiman, Viešpatie DIEVE! Juk aš mačiau savo akimis VIEŠPATIES angelą!“

23Bet VIEŠPATS tarė jam: „Ramybė tau! Nebijok, tu nemirsi“.

[24]Gideão construiu ali um altar em honra ao Senhor e lhe deu este nome: O Senhor é Paz. Até hoje o altar está em Ofra dos abiezritas.

[25]Naquela mesma noite, o Senhor lhe disse: “Separe o segundo novilho do rebanho de seu pai, aquele de sete anos de idade. Despedace o altar de Baal, que pertence a seu pai, e corte o poste sagrado de Aserá que está ao lado do altar.

[26]Depois faça um altar para o Senhor, o seu Deus, no topo desta elevação. Ofereça o segundo novilho em holocausto com a madeira do poste sagrado que você irá cortar”.

[27]Assim Gideão chamou dez dos seus servos e fez como o Senhor lhe ordenara. Mas, com medo da sua família e dos homens da cidade, fez tudo de noite, e não durante o dia.

[28]De manhã, quando os homens da cidade se levantaram, lá estava demolido o altar de Baal, com o poste sagrado ao seu lado, cortado, e com o segundo novilho sacrificado no altar recém-construído!

[29]Perguntaram uns aos outros: “Quem fez isso?” Depois de investigar, concluíram: “Foi Gideão, filho de Joás”.

[30]Os homens da cidade disseram a Joás: “Traga seu filho para fora. Ele deve morrer, pois derrubou o altar de Baal e quebrou o poste sagrado que ficava ao seu lado”.

[24]Tada Gideonas pastatė ten aukurąVIEŠPAČIUI ir pavadino jį „VIEŠPATS yra ramybė“. Jis tebestovi iki šios dienos abiezerų Ofroje.

[25]Tą naktį VIEŠPATS paliepė jam: „Paimk savo tėvo jautį, tą antrąjį septynmetį jautį, nugriauk tavo tėvui priklausantį Baalo aukurą ir nukirsk šalia aukuro stovintį šventąjį stulpą.

[26]Tada pastatyk deramą aukurąVIEŠPAČIUI, savo Dievui, ant šios prieglobsčio olos viršaus, paimk tą antrąjį jautį ir atnašauk jį kaip deginamąją auką, panaudodamas malkas iš šventojo stulpo, kurį būsi nukirtęs“.

[27]Gideonas pasiėmė iš savo tarnų dešimt vyrų ir padarė, kaip VIEŠPATS jam buvo įsakęs. Bijodamas tai daryti dieną dėl savo tėvo šeimynos ir miesto žmonių, jis padarė tai nakčia.

[28]Miesto žmonės pakilo anksti rytą ir žiūri: Baalo aukuras nugriautas, šventasis stulpas šalia jo nukirstas ir antrasis jautis paaukotas ant naujai pastatyto aukuro.

[29]„Kas tai padarė?“ – klausė jie vienas kito. Pasiteiravę ir ištyrę, sužinojo, kad tai padarė Jehoašo sūnus Gideonas.

[30]Miesto žmonės tarė Jehoašui: „Išvesk savo sūnų, nes jis turi mirti! Juk jis nugriovė Baalo aukurą ir nukirto šalia jo šventąjį stulpą!“

[31]Joás, porém, respondeu à multidão hostil que o cercava: "Vocês vão defender a causa de Baal? Estão tentando salvá-lo? Quem lutar por ele será morto pela manhã! Se Baal fosse realmente um deus, poderia defender-se quando derrubaram o seu altar".

[31]Bet Jehoašas visiems, ratu jį apstojusiems, atsakė: „Argi jūs turite kelti bylą už Baalą? Nejau jūs turite apginti jo bylą? Kas už jį kelia bylą, bus nubaustas mirtimi dar prieš rytą! Jeigu jis dievas, tegu pats kelia bylą, nes buvo nugriautas jo aukuras!"

[32]Por isso naquele dia chamaram Gideão de "Jerubaal", dizendo: "Que Baal dispute com ele, pois derrubou o seu altar".

[32]Todėl tą dieną Gideonas buvo pavadintas Jerubaalu dėl žodžių: „Tegu Baalas kelia bylą prieš jį!", nes nugriovė jo aukurą.

[33]Nesse meio tempo, todos os midianitas, amalequitas e outros povos que vinham do leste uniram os seus exércitos, atravessaram o Jordão e acamparam no vale de Jezreel.

[33]Visas Midjanas, Amalekas ir Rytų gyventojai susibūrė ir, perėję Jordaną, pasistatė stovyklą Jezreelio lygumoje.

[34]Então o Espírito do Senhor apoderou-se de Gideão, e ele, com toque de trombeta, convocou os abiezritas para segui-lo.

[34]Bet VIEŠPATIES dvasia apėmė Gideoną, jis pūtė ragą, ir abiezerai susitelkė jį sekti.

[35]Enviou mensageiros a todo o Manassés, chamando-o às armas, e também a Aser, a Zebulom e a Naftali, que também subiram ao seu encontro.

[35]Jis išsiuntė pasiuntinius į visą Manasą, ir jie susitelkė jį sekti. Tada jis siuntė pasiuntinius ir į Ašerą, Zabuloną bei Naftalį, ir jie atėjo jų pasitikti.

[36]E Gideão disse a Deus: "Quero saber se vais libertar Israel por meu intermédio, como prometeste.

[36]Gideonas kreipėsi į Dievą: „Jei iš tikrųjų ketini išgelbėti Izraelį mano ranka, kaip esi pasakęs, tai

[37]Vê, colocarei uma porção de lã na eira. Se o orvalho molhar apenas a lã e todo o chão estiver seco, saberei que tu libertarás Israel por meu intermédio, como prometeste".

[37]žiūrėk: aš padedu nukirptą vilną klojime ant aslos. Jei rasa bus tik ant vilnų, o visa žemė aplinkui liks sausa, žinosiu, kad tu išgelbėsi Izraelį mano ranka, kaip esi pasakęs".

[38]E assim aconteceu. Gideão levantou-se bem cedo no dia seguinte, torceu a lã e encheu uma tigela de água do orvalho.

[38]Taip ir įvyko. Pakilęs anksti kitą rytą, jis išgręžė vilnas ir išspaudė iš vilnų tiek rasos, kad galėjo pripilti puoduką vandens.

[39]Disse ainda Gideão a Deus: “Não se acenda a tua ira contra mim. Deixa-me fazer só mais um pedido. Permite-me fazer mais um teste com a lã. Desta vez faze ficar seca a lã e o chão coberto de orvalho”.

[40]E Deus assim fez naquela noite. Somente a lã estava seca; o chão estava todo coberto de orvalho.

[39]Tada Gideonas tarė Dievui: „Teneužsidega tavo pyktis ant manęs, jei dar sykį kalbėsiu. Prašau leisti man dar vieną sykį bandyti su vilnomis: tebūna sausos tik vilnos, o visur ant žemės tebūna rasa“.

[40]Tą naktį Dievas taip ir padarė. Vien vilnos buvo sausos, o visur ant žemės buvo rasa.

Juízes 7

A Vitória de Gideão sobre os Midianitas

[1]De madrugada Jerubaal, isto é, Gideão, e todo o seu exército acampou junto à fonte de Harode. O acampamento de Midiã estava ao norte deles, no vale, perto do monte Moré.

[2]E o Senhor disse a Gideão: “Você tem gente demais, para eu entregar Midiã nas suas mãos. A fim de que Israel não se orgulhe contra mim, dizendo que a sua própria força o libertou,

[3]anuncie, pois, ao povo que todo aquele que estiver tremendo de medo poderá ir embora do monte Gileade”. Então vinte e dois mil homens partiram, e ficaram apenas dez mil.

[4]Mas o Senhor tornou a dizer a Gideão: “Ainda há gente demais. Desça com eles à beira d’água, e eu separarei os que ficarão com você. Se eu disser: Este irá com você, ele irá; mas, se eu disser: Este não irá com você, ele não irá”.

[5]Assim Gideão levou os homens à beira d’água, e o Senhor lhe disse: “Separe os

Teisėjų 7

Pergalė prieš Midjaną

[1]Kitą dieną anksti Jerubaalas, tai yra Gideonas, ir visi su juo buvę kariai iškeliavo ir pasistatė stovyklą prie En Harodo. O Midjano stovykla buvo lygumoje į šiaurę nuo jo, prie Morės kalvos.

[2]VIEŠPATS tarė Gideonui: „Tu turi per daug karių, kad atiduočiau jiems į rankas Midjaną. Juk Izraelis tik girtųsi man, manydamas: ‘Mano paties ranka mane išgelbėjo’.

[3]Tad dabar prašau paskelbti vyrams: ‘Kas dreba iš baimės, tegrįžta namo’“. Gideonas taip juos ir atsijojo. Dvidešimt du tūkstančiai iš karių sugrįžo, o dešimt tūkstančių pasiliko.

[4]„Vis dar per daug karių, – VIEŠPATS tarė Gideonui, – nuvesk juos žemyn prie vandens, ten aš juos tau atsijosiu. Kai sakysiu: ‘Šis eis su tavimi’, – jis eis su tavimi, o kai sakysiu: ‘Šis neis su tavimi’, – jis neis su tavimi“.

[5]Jam atvedus karius žemyn prie vandens, VIEŠPATS tarė Gideonui: „Visus,

que beberem a água lambendo-a como faz o cachorro, daqueles que se ajoelharem para beber”.

[6]O número dos que lamberam a água levando-a com as mãos à boca foi de trezentos homens. Todos os demais se ajoelharam para beber.

[7]O Senhor disse a Gideão: “Com os trezentos homens que lamberam a água livrarei vocês e entregarei os midianitas nas suas mãos. Mande para casa todos os outros homens”.

[8]Gideão mandou os israelitas para as suas tendas, mas reteve os trezentos. E estes ficaram com as provisões e as trombetas dos que partiram. O acampamento de Midiã ficava abaixo deles, no vale.

[9]Naquela noite, o Senhor disse a Gideão: “Levante-se e desça ao acampamento, pois vou entregá-lo nas suas mãos.

[10]Se você está com medo de atacá-los, desça ao acampamento com o seu servo Pura

[11]e ouça o que estiverem dizendo. Depois disso você terá coragem para atacar”. Então ele e o seu servo Pura desceram até os postos avançados do acampamento.

[12]Os midianitas, os amalequitas e todos os outros povos que vinham do leste haviam se instalado no vale; eram numerosos como nuvens de gafanhotos. Assim como não se pode contar a areia da praia, também não se podia contar os seus camelos.

lakančius vandenį liežuviu, kaip šuo laka, pastatyk skyrium, ir visus, kurie atsiklaupia gerti, pastatyk skyrium“.

[6]Skaičius tų, kurie „lakė“ vandenį iš rankos, buvo trys šimtai; visi kiti kariai vandens atsigerti atsiklaupė.

[7]TadaVIEŠPATS tarė Gideonui: „Su trimis šimtais vyrų, kurie ‘lakė’, išgelbėsiu jus ir atiduosiu Midjaną tau į rankas. Teeina namo visi kiti kariai“.

[8]Taigi lakusieji pasiėmė maisto atsargų bei ragus, kuriuos kiti kariai turėjo pasiėmę; likusius Izraelio vyrus jis pasiuntė į palapines, pasilikdamas tik tuos tris šimtus vyrų. Midjano stovykla buvo žemiau lygumoje.

[9]Tą pačią naktį VIEŠPATS tarė jam: „Kelkis ir pulk stovyklą, nes atidaviau ją tau į rankas.

[10]Bet jei bijai pulti, nusileisk į stovyklą su savo ginklanešiu Pura

[11]ir pasiklausyk, ką jie kalba. Po to turėsi drąsos užpulti stovyklą“. Tad jis nusileido su savo ginklanešiu Pura prie stovyklos sargybų.

[12]Midjaniečiai, amalekiečiai ir Rytų žmonės buvo pasklidę lygumoje tarsi skėrių spiečiai su nesuskaitomais kupranugariais, gausingais kaip smiltys pajūryje.

[13]Gideão chegou bem no momento em que um homem estava contando seu sonho a um amigo. “Tive um sonho”, dizia ele. “Um pão de cevada vinha rolando dentro do acampamento midianita e atingiu a tenda com tanta força que ela tombou e se desmontou.”

[14]Seu amigo respondeu: “Não pode ser outra coisa senão a espada de Gideão, filho de Joás, o israelita. Deus entregou os midianitas e todo o acampamento nas mãos dele”.

[15]Quando Gideão ouviu o sonho e a sua interpretação, adorou a Deus. Voltou para o acampamento de Israel e gritou: “Levantem-se! O Senhor entregou o acampamento midianita nas mãos de vocês”.

[16]Dividiu os trezentos homens em três companhias e pôs nas mãos de todos eles trombetas e jarros vazios, com tochas dentro.

[17]E ele lhes disse: “Observem-me. Façam o que eu fizer. Quando eu chegar à extremidade do acampamento, façam o que eu fizer.

[18]Quando eu e todos os que estiverem comigo tocarmos as nossas trombetas ao redor do acampamento, toquem as suas, e gritem: Pelo Senhor e por Gideão!”

[19]Gideão e os cem homens que o acompanhavam chegaram aos postos avançados do acampamento pouco depois da meia-noite, assim que foram trocadas

[13]Gideonas ten atsidūrė kaip tik tuo metu, kai vienas vyras pasakojo sapną savo bičiuliui. „Klausyk, – sakė jis, – kokį sapną sapnavau. Žiūriu, miežinės duonos kepalas rieda į Midjano stovyklą. Atriedėjęs prie mūsų palapinės, taip smogė į ją, kad ši pargriuvo. Palapinė apsivertė dugnu aukštyn ir sugriuvo!“

[14]Bičiulis atsiliepė: „Tai ne kas kita kaip Jehoašo sūnaus, Izraelio vyro, Gideono kalavijas! Jam į rankas Dievas yra atidavęs Midjaną ir visą jo kariuomenę“.

[15]Išgirdęs sapno pasakojimą ir aiškinimą, Gideonas parpuolė kniūbsčias. Sugrįžęs į Izraelio stovyklą, jis šaukė: „Eime! VIEŠPATS yra atidavęs Midjano kariuomenę jums į rankas!“

[16]Jis padalijo tuos tris šimtus vyrų į tris būrius, įdavė kiekvienam į rankas po ragą ir po tuščią puodą su deglu kiekviename puode.

[17]„Stebėkite mane, – sakė jis, – ir darykite kaip aš. Man priėjus prie stovyklos, darykite, ką aš darysiu.

[18]Man ir visiems esantiems su manimi papūtus ragus, jūs taip pat pūskite ragus visoje stovykloje ir šaukite: ‘Už VIEŠPATĮ ir Gideoną!’“

[19]Gideonas ir su juo buvusi šimtinė atėjo prie stovyklos saugų vidurinės sargybos pradžioje kaip tik po to, kai buvo pastatyti

as sentinelas. Então tocaram as suas trombetas e quebraram os jarros que tinham nas mãos;

sargybiniai. Jie pradėjo pūsti ragus ir daužyti puodus rankose.

[20]as três companhias tocaram as trombetas e despedaçaram os jarros. Empunhando as tochas com a mão esquerda e as trombetas com a direita, gritaram: "À espada, pelo Senhor e por Gideão!"

[20]Visi trys būriai pūtė ragus ir daužė puodus. Laikydami kairėje rankoje deglus, o dešinėje pučiamus ragus, jie šaukė: „Kalavijas už VIEŠPATĮ ir Gideoną!"

[21]Cada homem mantinha a sua posição em torno do acampamento, e todos os midianitas fugiam correndo e gritando.

[21]Jie liko stovėti savo vietose aplink stovyklą, o visoje stovykloje tuo tarpu kilo sąmyšis. Jie šaukė ir bėgo.

[22]Quando as trezentas trombetas soaram, o Senhor fez que em todo o acampamento os homens se voltassem uns contra os outros com as suas espadas. Mas muitos fugiram para Bete-Sita, na direção de Zererá, até a fronteira de Abel-Meolá, perto de Tabate.

[22]Pradėjus pūsti tris šimtus ragų, VIEŠPATS atsuko kiekvieno vyro kalaviją prieš jo bičiulį visoje stovykloje. Visa kariuomenė nubėgo iki pat Bet Šitos ir Cereros link, iki pat Abel Meholos prie Tabato.

[23]Os israelitas de Naftali, de Aser e de todo o Manassés foram convocados, e perseguiram os midianitas.

[23]Dabar buvo pašaukti prie ginklų Izraelio vyrai iš Naftalio, Ašero bei viso Manaso, ir jie vijosi midjaniečius.

[24]Gideão enviou mensageiros a todos os montes de Efraim, dizendo: "Desçam para atacar os midianitas e cerquem as águas do Jordão à frente deles até Bete-Bara". Foram, pois, convocados todos os homens de Efraim, e eles ocuparam as águas do Jordão até Bete-Bara.

[24]Tada Gideonas siuntė pasiuntinius ir į Efraimo aukštumas su įsakymu: „Nusileiskite pirma midjaniečių ir užimkite prieigas prie vandens palei visą Jordaną iki pat Bet Baros". Taigi visi Efraimo vyrai buvo pašaukti prie ginklų ir užėmė prieigas prie vandens palei visą Jordaną iki pat Bet Baros.

[25]Eles prenderam dois líderes midianitas, Orebe e Zeebe. Mataram Orebe na rocha de Orebe e Zeebe no tanque de prensar uvas de Zeebe. E, depois de perseguir os midianitas, trouxeram a cabeça de Orebe

[25]Jie paėmė į nelaisvę du Midjano didžiūnus – Orebą ir Zeebą. Orebą jie užmušė prie Orebo uolos, o Zeebą – prie Zeebo vyno spaudyklos, vydamiesi

e a de Zeebe a Gideão, que estava do outro lado do Jordão.

midjaniečius. Orebo ir Zeebo galvas jie parnešė į Užjordanę Gideonui.

Juízes 8

A Derrota de Zeba e Zalmuna

[1]Os efraimitas perguntaram, então, a Gideão: “Por que você nos tratou dessa forma? Por que não nos chamou quando foi lutar contra Midiã?” E o criticaram duramente.

[2]Ele, porém, lhes respondeu: “Que é que eu fiz, em comparação com vocês? O resto das uvas de Efraim não são melhores do que toda a colheita de Abiezer?

[3]Deus entregou os líderes midianitas Orebe e Zeebe nas mãos de vocês. O que pude fazer não se compara com o que vocês fizeram!” Diante disso, acalmou-se a indignação deles contra Gideão.

[4]Gideão e seus trezentos homens, já exaustos, continuaram a perseguição, chegaram ao Jordão e o atravessaram.

[5]Em Sucote, disse ele aos homens dali: “Peço a vocês um pouco de pão para as minhas tropas; os homens estão cansados, e eu ainda estou perseguindo os reis de Midiã, Zeba e Zalmuna”.

[6]Os líderes de Sucote, porém, disseram: “Ainda não estão em seu poder Zeba e Zalmuna? Por que deveríamos dar pão às suas tropas?”

[7]“É assim?”, replicou Gideão. “Quando o Senhor entregar Zeba e Zalmuna em minhas mãos, rasgarei a carne de vocês com espinhos e espinheiros do deserto.”

Teisėjų 8

[1]Efraimo vyrai tarė jam: „Kodėl taip padarei ir nepašaukei mūsų, eidamas į žygį prieš midjaniečius?“ Jie karčiai jam priekaištavo.

[2]O jis atsakė: „Galų gale ką aš pasiekiau, palyginti su jumis? Argi Efraimo vynuogių parankos ne geresnės už Abiezero vynuogių derlių?

[3]Į jūsų rankas Dievas atidavė Midjano didžiūnus – Orebą ir Zeebą. O ką aš galėjau padaryti, palyginti su jumis?“ Jam taip kalbant, jų pyktis ant jo atslūgo.

Gideonas Užjordanėje

[4]Gideonas pasiekė Jordaną ir perėjo jį. Jis ir trys šimtai vyrų su juo buvo išvargę ir alkani, bet vis dar vijosi.

[5]Tada jis kreipėsi į Sukotų žmones: „Prašau duoti keletą kepalų duonos vyrams, einantiems su manimi, nes jie labai alkani; aš vejuosi Midjano karalius – Zebachą ir Calmuną“.

[6]Bet Sukotų didžiūnai tarė: „Ar Zebachas ir Calmuna jau tavo rankose, kad mes turėtume duoti duonos tavo kariuomenei?“ –

[7]„Bet atsiminkite, – atkirto Gideonas, – kai VIEŠPATS atiduos man į rankas Zebachą ir Calmuną, aš kulsiu jūsų kūnus dykumos erškėčiais ir usnimis“.

[8]Dali subiu a Peniel e fez o mesmo pedido aos homens de Peniel, mas eles responderam como os de Sucote.

[9]Aos homens de Peniel ele disse: “Quando eu voltar triunfante, destruirei esta fortaleza”.

[10]Ora, Zeba e Zalmuna estavam em Carcor, e com eles cerca de quinze mil homens. Estes foram todos os que sobraram dos exércitos dos povos que vinham do leste, pois cento e vinte mil homens que portavam espada tinham sido mortos.

[11]Gideão subiu pela rota dos nômades, a leste de Noba e Jogbeá, e atacou de surpresa o exército.

[12]Zeba e Zalmuna, os dois reis de Midiã, fugiram, mas ele os perseguiu e os capturou, derrotando também o exército.

[13]Depois Gideão, filho de Joás, voltou da batalha, pela subida de Heres.

[14]Ele capturou um jovem de Sucote e o interrogou, e o jovem escreveu para Gideão os nomes dos setenta e sete líderes e autoridades da cidade.

[15]Gideão foi então a Sucote e disse aos homens de lá: “Aqui estão Zeba e Zalmuna, acerca dos quais vocês zombaram de mim, dizendo: ‘Ainda não estão em seu poder Zeba e Zalmuna? Por que deveríamos dar pão aos seus homens exaustos?’ ”

[8]Iš ten jis nuėjo į Penuelį ir paprašė jų to paties, ir Penuelio žmonės jam atsakė kaip Sukotų žmonės.

[9]Taigi jis ir Penuelio žmonėms pagrasino: „Kai sugrįšiu su pergale, nuversiu šį bokštą“.

[10]Tuo laiku Zebachas ir Calmuna buvo Karkore su savo kariuomene – apie penkiolika tūkstančių vyrų. Tai buvo visi, išlikę iš visos Rytų žmonių kariuomenės, nes buvo žuvę šimtas dvidešimt tūkstančių kalaviją nešiojusių vyrų.

[11]Tad Gideonas nužygiavo karavanų keliu į rytus nuo Nobacho bei Jogbohos ir užklupo tą kariuomenę, nes ji nebuvo budri.

[12]Zebachas ir Calmuna pabėgo. Gideonas vijosi ir paėmė į nelaisvę du Midjano karalius – Zebachą ir Calmuną, o visa kariuomenė buvo paklaikusi.

[13]Grįždamas iš mūšio prie Hereso perėjos Jehoašo sūnus Gideonas

[14]pasigavo vaikiną, vieną iš Sukotų gyventojų, ir iškvotė jį. Pastarasis sudarė Sukotų didžiūnų ir seniūnų – septyniasdešimt septynių žmonių sąrašą.

[15]Tada jis atėjo pas Sukotų gyventojus ir tarė: „Štai Zebachas ir Calmuna, dėl kurių jūs iš manęs tyčiojotės, sakydami: ‘Ar Zebachas ir Calmuna jau tavo rankose, kad mes turėtume duoti duonos tavo bejėgiams kareiviams?’“

[16]Gideão prendeu os líderes da cidade de Sucote, castigando-os com espinhos e espinheiros do deserto;

[16]Tad paėmė jis miesto seniūnus ir, atsinešęs dykumos erškėčių bei usnių, nubaudė jais Sukotų gyventojus.

[17]depois derrubou a fortaleza de Peniel e matou os homens daquela cidade.

[17]Jis nuvertė ir Penuelio bokštą, išžudė miesto gyventojus.

[18]Então perguntou a Zeba e a Zalmuna: “Como eram os homens que vocês mataram em Tabor?” “Eram como você”, responderam, “cada um tinha o porte de um príncipe.”

[18]Tada kreipėsi į Zebachą ir Calmuną: „Kaip atrodė tie vyrai, kuriuos nužudėte prie Taboro?“ – „Visi jie atrodė kaip tu, – atsakė jie, – panašūs į karaliaus sūnus“. –

[19]Gideão prosseguiu: “Aqueles homens eram meus irmãos, filhos de minha própria mãe. Juro pelo nome do Senhor que, se vocês tivessem poupado a vida deles, eu não mataria vocês”.

[19]„Tai buvo mano broliai, – pareiškė jis, – mano motinos sūnūs. Kaip gyvas VIEŠPATS, jeigu būtumėte palikę juos gyvus, neužmuščiau jūsų“.

[20]E Gideão voltou-se para Jéter, seu filho mais velho, e lhe disse: “Mate-os!” Jéter, porém, teve medo e não desembainhou a espada, pois era muito jovem.

[20]Jis paliepė savo pirmagimiui sūnui Jeterui: „Eik ir užmušk juos!“ Bet vaikinas kardo iš makšties netraukė, nes buvo bailus. Mat buvo dar vaikas.

[21]Mas Zeba e Zalmuna disseram: “Venha, mate-nos você mesmo. Isso exige coragem de homem”. Então Gideão avançou e os matou, e tirou os enfeites do pescoço dos camelos deles.

[21]Tada Zebachas ir Calmuna tarė: „Ateik ir pats užmušk mus, nes koks vyras, tokia ir jo jėga“. Gideonas pakilo, užmušė Zebachą bei Calmuną ir pasiėmė pusmėnulius, puošusius jų kupranugarių kaklus.

O Manto Sacerdotal de Gideão

[22]Os israelitas disseram a Gideão: “Reine sobre nós, você, seu filho e seu neto, pois você nos libertou das mãos de Midiã”.

[22]Tada Izraelio vyrai kreipėsi į Gideoną: „Valdyk mus tu, taip pat tavo sūnus ir tavo vaikaitis, nes išgelbėjai mus iš Midjano rankos“.

[23]“Não reinarei sobre vocês”, respondeu-lhes Gideão, “nem meu filho reinará sobre vocês. O Senhor reinará sobre vocês.”

[23]Gideonas atsakė jiems: „Nei aš jus valdysiu, nei mano sūnus jus valdys! VIEŠPATS jus valdys!“

[24]E prosseguiu: “Só faço a vocês um pedido: que cada um de vocês me dê um brinco da sua parte dos despojos”. (Os

[24]Gideonas tarė: „Leiskite man kreiptis į jus su vienu prašymu: duokite man kiekvienas iš savo grobio po auskarą“. Mat

ismaelitas costumavam usar brincos de ouro.)

[25]Eles responderam: “De boa vontade os daremos a você!” Então estenderam uma capa, e cada homem jogou sobre ela um brinco tirado de seus despojos.

[26]O peso dos brincos de ouro chegou a vinte quilos e meio, sem contar os enfeites, os pendentes e as roupas de púrpura que os reis de Midiã usavam e os colares que estavam no pescoço de seus camelos.

[27]Gideão usou o ouro para fazer um manto sacerdotal, que ele colocou em sua cidade, em Ofra. Todo o Israel prostituiu-se, fazendo dele objeto de adoração; e veio a ser uma armadilha para Gideão e sua família.

A Morte de Gideão

[28]Assim Midiã foi subjugado pelos israelitas, e não tornou a erguer a cabeça. Durante a vida de Gideão a terra desfrutou paz quarenta anos.

[29]Jerubaal, filho de Joás, retirou-se e foi para casa, onde ficou morando.

[30]Teve setenta filhos, todos gerados por ele, pois tinha muitas mulheres.

[31]Sua concubina, que morava em Siquém, também lhe deu um filho, a quem ele deu o nome de Abimeleque.

[32]Gideão, filho de Joás, morreu em idade avançada e foi sepultado no túmulo de seu pai, Joás, em Ofra dos abiezritas.

priešai nešiojo aukso auskarus, nes buvo izmaelitai.

[25]„Mielu noru!“ – atsakė jie. Taigi jie išskleidė drabužį ir kiekvienas metė ant jo po auskarą, gautą kaip grobį.

[26]Aukso auskarų, kurių jis buvo prašęs, buvo tūkstantis septyni šimtai aukso šekelių, neskaitant pusmėnulių, karulių ir purpurinių apdarų, kuriais vilkėjo Midjano karaliai, neskaitant nei puošnių apykaklių, buvusių ant jų kupranugarių kaklų.

[27]Gideonas pasidarė iš jų efodą ir pasidėjo savo mieste Ofroje. Visas Izraelis kekšavo ten su juo, ir jis tapo žabangomis Gideonui ir jo namams.

[28]Taip Midjanas tapo pavaldus izraelitams ir savo galvų daugiau nebekėlė. Tad Gideono dienomis kraštas keturiasdešimt metų turėjo ramybę.

Abimelechas

[29]Jehoašo sūnus Jerubaalas parėjo gyventi į savo namus.

[30]Jis turėjo septyniasdešimt sūnų – savo paties palikuonių, nes turėjo daug žmonų.

[31]Jo sugulovė Sicheme taip pat pagimdė jam sūnų, ir jis pavadino jį Abimelechu.

[32]Jehoašo sūnus Gideonas mirė žiloje senatvėje ir buvo palaidotas savo tėvo Jehoašo kape abiezerų Ofroje.

[33]Logo depois que Gideão morreu, os israelitas voltaram a prostituir-se com os baalins, cultuando-os. Ergueram Baal-Berite como seu deus e

[33]Vos Gideonui mirus, izraelitai atkrito ir kekšavo su Baalais, padarydami Baal Beritą savo dievu.

[34]não se lembraram do Senhor, o seu Deus, que os tinha livrado das mãos dos seus inimigos em redor.

[34]Izraelitai nebeatsiminė VIEŠPATIES, savo Dievo, kuris buvo juos išgelbėjęs iš visų aplinkinių priešų rankos,

[35]Também não foram bondosos com a família de Jerubaal, isto é, Gideão, pois não reconheceram todo o bem que ele tinha feito a Israel.

[35]ir nerodė ištikimybės Jerubaalo, tai yra Gideono, namams už visa gera, ką jis buvo padaręs Izraeliui.

Juízes 9

Teisėjų 9

Abimeleque

[1]Abimeleque, filho de Jerubaal, foi aos irmãos de sua mãe em Siquém e disse a eles e a todo o clã da família de sua mãe:

[1]Jerubaalo sūnus Abimelechas nuėjo pas savo motinos brolius į Sichemą ir kalbino juos bei visą motinos šeimos kiltį:

[2]“Perguntem a todos os cidadãos de Siquém o que é melhor para eles, ter todos os setenta filhos de Jerubaal governando sobre eles, ou somente um homem? Lembrem-se de que eu sou sangue do seu sangue”.

[2]„Kelkite šį klausimą, girdint visiems Sichemo didžiūnams: kas jums geriau: būti septyniasdešimties vyrų valdomiems – visų Jerubaalo sūnų – ar būti valdomiems vieno vyro? Taip pat turite atsiminti, kad aš esu jūsų kūnas ir kraujas“.

[3]Os irmãos de sua mãe repetiram tudo aos cidadãos de Siquém, e estes se mostraram propensos a seguir Abimeleque, pois disseram: “Ele é nosso irmão”.

[3]Jo motinos broliai visa tai kartojo jo labui visiems Sichemo didžiūnams ir palenkė jų širdis į Abimelecho pusę. Jie įtikėjo: „jis mūsų brolis“.

[4]Deram-lhe setenta peças de prata tiradas do templo de Baal-Berite, as quais Abimeleque usou para contratar alguns desocupados e vadios, que se tornaram seus seguidores.

[4]Taigi jie davė jam septyniasdešimt sidabro šekelių iš Baal Berito šventyklos, o Abimelechas už juos pasisamdė pasileidusių ir nieko nebijančių valkatų savo palydovais.

[5]Foi à casa de seu pai em Ofra e matou seus setenta irmãos, filhos de Jerubaal,

[5]Nuėjęs į savo tėvo namus Ofroje, jis nužudė Jerubaalo sūnus, savo brolius – septyniasdešimt vyrų – ant vieno akmens.

sobre uma rocha. Mas Jotão, o filho mais novo de Jerubaal, escondeu-se e escapou.
[6]Então todos os cidadãos de Siquém e de Bete-Milo reuniram-se ao lado do Carvalho, junto à coluna de Siquém, para coroar Abimeleque rei.

[7]Quando Jotão soube disso, subiu ao topo do monte Gerizim e gritou para eles: "Ouçam-me, cidadãos de Siquém, para que Deus os ouça.

[8]Certo dia as árvores saíram para ungir um rei para si. Disseram à oliveira: 'Seja o nosso rei!'
[9]"A oliveira, porém, respondeu: 'Deveria eu renunciar ao meu azeite, com o qual se presta honra aos deuses e aos homens, para dominar sobre as árvores?'
[10]"Então as árvores disseram à figueira: 'Venha ser o nosso rei!'
[11]"A figueira, porém, respondeu: 'Deveria eu renunciar ao meu fruto saboroso e doce, para dominar sobre as árvores?'
[12]"Depois as árvores disseram à videira: 'Venha ser o nosso rei!'
[13]"A videira, porém, respondeu: 'Deveria eu renunciar ao meu vinho, que alegra os deuses e os homens, para ter domínio sobre as árvores?'
[14]"Finalmente todas as árvores disseram ao espinheiro: 'Venha ser o nosso rei!'
[15]"O espinheiro disse às árvores: 'Se querem realmente ungir-me rei sobre vocês, venham abrigar-se à minha sombra;

Bet jauniausias Jerubaalo sūnus Jotamas išliko gyvas, nes spėjo pasislėpti.
[6]Tada visi Sichemo didžiūnai ir visas Bet Milojas susirinko prie stulpo po ąžuolu Sicheme ir paskelbė Abimelechą karaliumi.
[7]O Jotamas, kai jam apie tai buvo pranešta, nuėjo ir, atsistojęs ant Garizimo kalno viršūnės, šaukė jiems skardžiu balsu: „Klausykitės manęs, Sichemo didžiūnai! Tesiklauso jūsų Dievas!

[8]Kartą medžiai suėjo patepti sau karalių. Alyvmedžiui jie tarė: 'Būk mūsų karalius!'

[9]Alyvmedis jiems atsakė: 'Argi aš turiu liautis davęs riebų aliejų, kuriuo dievai ir žmonės pagerbiami, ir eiti virš medžių linguoti?'
[10]Tada medžiai tarė figmedžiui: 'Ateik ir būk mūsų karalius!'
[11]Bet figmedis jiems atsakė: 'Argi aš turiu liautis davęs saldumą bei skanius vaisius ir eiti virš medžių linguoti?'
[12]Tada medžiai tarė vynmedžiui: 'Ateik ir būk mūsų karalius!'
[13]Bet vynmedis jiems atsakė: 'Argi aš turiu liautis davęs vyną, kuris pradžiugina dievus ir mirtinguosius, ir eiti virš medžių linguoti?'
[14]Tada visi medžiai tarė erškėčiui: 'Ateik ir būk mūsų karalius!'
[15]O erškėtis medžiams atsakė: 'Jei garbingai elgiatės, patepdami mane savo karaliumi, tai ateikite ir raskite prieglobstį

do contrário, sairá fogo do espinheiro e consumirá até os cedros do Líbano!’

[16]“Será que vocês agiram de fato com sinceridade quando fizeram Abimeleque rei? Foram justos com Jerubaal e sua família, como ele merecia?

[17]Meu pai lutou por vocês e arriscou a vida para livrá-los das mãos de Midiã.

[18]Hoje, porém, vocês se revoltaram contra a família de meu pai, mataram seus setenta filhos sobre a mesma rocha e proclamaram Abimeleque, o filho de sua escrava, rei sobre os cidadãos de Siquém pelo fato de ser irmão de vocês.

[19]Se hoje vocês de fato agiram com sinceridade para com Jerubaal e sua família, alegrem-se com Abimeleque, e alegre-se ele com vocês!

[20]Entretanto, se não foi assim, que saia fogo de Abimeleque e consuma os cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, e que saia fogo dos cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, e consuma Abimeleque!”

[21]Depois Jotão fugiu para Beer, onde ficou morando, longe de seu irmão Abimeleque.

[22]Fazia três anos que Abimeleque governava Israel,

[23]quando Deus enviou um espírito maligno entre Abimeleque e os cidadãos de Siquém, e estes agiram traiçoeiramente contra Abimeleque.

mano ūksmėje! Bet jei ne, teišeina ugnis iš erškėčio ir tesuryja Libano kedrus!’

[16]Taigi ar garbingai ir ištikimai elgėtės, padarydami Abimelechą karaliumi? Argi deramai pasielgėte su Jerubaalu ir jo namais? Argi atsilyginote jam pagal nuopelnus?

[17]Juk mano tėvas kovojo už jus, statydamas į pavojų savo gyvybę, ir išgelbėjo jus iš Midjano rankos!

[18]O jūs šiandien sukilote prieš mano tėvo namus, nužudėte jo sūnus – septyniasdešimt vyrų ant vieno akmens ir padarėte jo tarnaitės sūnų Abimelechą Sichemo gyventojų karaliumi vien dėl to, kad jis jūsų giminaitis.

[19]Jei šią dieną garbingai ir ištikimai pasielgėte su Jerubaalu ir jo namais, džiaukitės su Abimelechu, ir jis tesidžiaugia su jumis.

[20]Bet jei ne, teišeina ugnis iš Abimelecho ir tesuryja Sichemo didžiūnus ir Bet Miloją; teišeina ugnis iš Sichemo didžiūnų ir Bet Milojo ir tesuryja Abimelechą“.

[21]Tai pasakęs, Jotamas leidosi į kojas. Jis nubėgo į Beerą ir ten gyveno, nes bijojo savo brolio Abimelecho.

[22]Abimelechas karaliavo Izraelyje trejus metus.

[23]Tada Dievas pasiuntė nesantaikos dvasią tarp Abimelecho ir Sichemo didžiūnų. Sichemo didžiūnai klastingai elgėsi su Abimelechu.

[24]Isso aconteceu para que o crime contra os setenta filhos de Jerubaal, o derramamento do sangue deles, fosse vingado em seu irmão Abimeleque e nos cidadãos de Siquém que o ajudaram a assassinar os seus irmãos.

[25]Os cidadãos de Siquém enviaram homens para o alto das colinas para emboscarem os que passassem por ali, e Abimeleque foi informado disso.

[26]Nesse meio tempo, Gaal, filho de Ebede, mudou-se com seus parentes para Siquém, cujos cidadãos confiavam nele.

[27]Sucedeu que foram ao campo, colheram uvas, pisaram-nas e fizeram uma festa no templo do seu deus. Comendo e bebendo, amaldiçoaram Abimeleque.

[28]Então Gaal, filho de Ebede, disse: “Quem é Abimeleque para que o sirvamos? E quem é Siquém? Não é ele o filho de Jerubaal, e não é Zebul o seu representante? Sirvam aos homens de Hamor, o pai de Siquém! Por que servir a Abimeleque?

[29]Ah! Se eu tivesse esse povo sob o meu comando! Eu me livraria de Abimeleque e lhe diria: Mobilize o seu exército e venha!”

[30]Quando Zebul, o governante da cidade, ouviu o que dizia Gaal, filho de Ebede, ficou indignado.

[31]Secretamente enviou mensageiros a Abimeleque dizendo: “Gaal, filho de Ebede, e seus parentes vieram a Siquém e estão agitando a cidade contra você.

[24]Tai įvyko, kad būtų atkeršyta už smurtą, padarytą septyniasdešimčiai Jerubaalo sūnų, ir kad jų kraujas kristų ant jų brolio Abimelecho, kuris buvo juos nužudęs, ir ant Sichemo didžiūnų, padėjusių jam brolius užmušti.

[25]Sichemo didžiūnai kalnų viršūnėse rengė jam pasalas. Jų vyrai apiplėšinėjo visus, einančius tuo keliu. Žinia apie tai pasiekė Abimelechą.

[26]Praeidamas į Sichemą užsuko Ebedo sūnus Gaalas su savo bičiuliais. Jais Sichemo didžiūnai pasitikėjo.

[27]Jie ėjo į laukus, rinko vynuoges jų vynuogynuose, traiškė jas ir linksminosi. Paskui, nuėję į savo dievo šventyklą, valgė bei gėrė ir keikė Abimelechą.

[28]„Kas tas Abimelechas, – kalbėjo Ebedo sūnus Gaalas, – ir kas mes, Sichemo žmonės, kad turėtume jam tarnauti? Argi Jerubaalo sūnus ir jo pareigūnas Zebulas kadaise netarnavo Sichemo tėvo Hamoro vyrams? Tad kodėl turėtume jam tarnauti?

[29]O kad tie žmonės būtų man pavaldūs! Aš tuoj pat išjočiau Abimelechą! Sakyčiau Abimelechui: ‘Sutelk savo kariuomenę ir ateik!’“

[30]Išgirdęs Ebedo sūnaus Gaalo žodžius, miesto valdovas Zebulas įniršo.

[31]Jis išsiuntė pasiuntinius į Arumą pas Abimelechą pasakyti: „Žiūrėk, Ebedo sūnus Gaalas ir jo bičiuliai atėjo į Sichemą ir kelia mieste prieš tave sąmyšį.

32Venha de noite, você e seus homens, e fiquem à espera no campo.	32Todėl ateik nakčia, tu ir kariuomenė, esanti su tavimi, ir pasislėpk laukuose.
33De manhã, ao nascer do sol, avance contra a cidade. Quando Gaal e sua tropa atacarem, faça com eles o que achar melhor”.	33Kitą rytą anksti, saulei tekant, pakilk ir pulk miestą. O kai jis ir jo vyrai išeis prieš tave, daryk su jais, ką gali tavo ranka“.
34E assim Abimeleque e todas as suas tropas partiram de noite e prepararam emboscadas perto de Siquém, em quatro companhias.	34Taigi Abimelechas ir jo kariuomenė atvyko nakčia ir keturiais būriais surengė Sichemui pasalą.
35Ora, Gaal, filho de Ebede, tinha saído e estava à porta da cidade quando Abimeleque e seus homens saíram da sua emboscada.	35Ebedo sūnui Gaalui išėjus ir atsistojus prie miesto vartų, Abimelechas ir jo pajėgos pakilo iš pasalų.
36Quando Gaal os viu, disse a Zebul: “Veja, vem gente descendo do alto das colinas!” Zebul, porém, respondeu: “Você está confundindo as sombras dos montes com homens”.	36Pamatęs juos, Gaalas tarė Zebului: „Žiūrėk, žmonės leidžiasi nuo kalnų viršūnių!“ O Zebulas atsakė: „Šešėliai kalnuose tau atrodo kaip vyrai“.
37Mas Gaal tornou a falar: “Veja, vem gente descendo da parte central do território, e uma companhia está vindo pelo caminho do carvalho dos Adivinhadores”.	37Gaalas vėl prabilo ir tarė: „Žiūrėk, žmonės leidžiasi nuo Tabur Erezo, o kitas būrys ateina nuo Elon Meonenimų“.
38Disse-lhe Zebul: “Onde está toda aquela sua conversa? Você dizia: ‘Quem é Abimeleque, para que o sirvamos?’ Não são estes os homens que você ridicularizou? Saia e lute contra eles!”	38Tada Zebulas tarė: „Na, kurgi dabar tavo snukis, kuriuo kalbėjai: ‘Kas tas Abimelechas, kad turėtume jam tarnauti?’ Argi tai ne kariuomenė, iš kurios šaipeisi? Tad išeik dabar ir kovok su ja!”
39Então Gaal conduziu para fora os cidadãos de Siquém e lutou contra Abimeleque.	39Taigi Gaalas išėjo Sichemo didžiūnų priekyje ir kovojo su Abimelechu.
40Abimeleque o perseguiu, e ele fugiu. Muitos dos homens de Siquém caíram	40Bet buvo priverstas bėgti, ir Abimelechas vijosi jį iki pat vartų. Daugelis krito užmušti.

mortos ao longo de todo o caminho, até a porta da cidade.

41Abimeleque permaneceu em Arumá, e Zebul expulsou Gaal e os seus parentes de Siquém.

42No dia seguinte, o povo de Siquém saiu aos campos, e Abimeleque ficou sabendo disso.

43Então dividiu os seus homens em três companhias e armou emboscadas no campo. Quando viu o povo saindo da cidade, levantou-se contra ele e atacou-o.

44Abimeleque e as tropas que estavam com ele avançaram até a porta da cidade. Então duas companhias avançaram sobre os que estavam nos campos e os mataram.

45E Abimeleque atacou a cidade o dia todo, até conquistá-la e matar o seu povo. Depois destruiu a cidade e espalhou sal sobre ela.

46Ao saberem disso, os cidadãos que estavam na torre de Siquém entraram na fortaleza do templo de El-Berite.

47Quando Abimeleque soube que se haviam reunido lá,

48ele e todos os seus homens subiram o monte Zalmom. Ele apanhou um machado, cortou um galho de árvore e o pôs nos ombros. Então deu esta ordem aos homens que estavam com ele: “Rápido! Façam o que eu estou fazendo!”

49Todos os homens cortaram galhos e seguiram Abimeleque. Empilharam os galhos junto à fortaleza e a incendiaram. Assim morreu também o povo que estava

41Abimelechas sugrįžo į Arumą, o Zebulas išvijo Gaalą ir jo bičiulius, nebeleido jiems gyventi Sicheme.

42Kitą dieną žmonės išėjo į laukus. Apie tai buvo pranešta Abimelechui.

43Paėmęs savo kariuomenę ir padalijęs į tris būrius, jis surengė laukuose pasalas. Pamatęs iš miesto išeinančius žmones, jis staiga užpuolė juos ir išžudė.

44Abimelechas ir su juo buvęs būrys leidosi pirmyn ir atsistojo prie miesto vartų, o kiti du būriai šoko ant žmonių, buvusių laukuose, ir išžudė juos.

45Abimelechas kovojo prieš miestą visą tą dieną. Miestą paėmė ir jame esančius žmones išžudė. Po to sugriovė miestą iš pamatų ir apsėjo jį druska.

46Sužinoję apie tai Migdal Sichemo didžiūnai suėjo į El Berito šventyklos tvirtovę.

47Abimelechui buvo pranešta, kad ten susirinko visi Migdal Sichemo didžiūnai.

48Abimelechas su savo kariais pakilo į Calmono kalną. Paėmęs kirvį į rankas, Abimelechas nukirto medžio šaką ir užsikėlė ją ant peties. Tada tarė savo kariams: „Ką mane matėte darant, tą skubiai ir jūs darykite!“

49Taigi visi kariai nusikirto po šaką ir, nužygiavę paskui Abimelechą, sukrovė jas prie tvirtovės. Tada jie padegė tvirtovę virš buvusiųjų viduje. Taip žuvo visi

na torre de Siquém, cerca de mil homens e mulheres.

[50]A seguir, Abimeleque foi a Tebes, sitiou-a e conquistou-a.

[51]Mas dentro da cidade havia uma torre bastante forte, para a qual fugiram todos os homens e mulheres, todo o povo da cidade. Trancaram-se por dentro e subiram para o telhado da torre.

[52]Abimeleque foi para a torre e atacou-a. E, quando se aproximava da entrada da torre para incendiá-la,

[53]uma mulher jogou uma pedra de moinho na cabeça dele, e lhe rachou o crânio.

[54]Imediatamente ele chamou seu escudeiro e lhe ordenou: "Tire a espada e mate-me, para que não digam que uma mulher me matou". Então o jovem o atravessou, e ele morreu.

[55]Quando os israelitas viram que Abimeleque estava morto, voltaram para casa.

[56]Assim Deus retribuiu a maldade que Abimeleque praticara contra o seu pai, matando os seus setenta irmãos.

[57]Deus fez também os homens de Siquém pagarem por toda a sua maldade. A maldição de Jotão, filho de Jerubaal, caiu sobre eles.

Juízes 10

Tolá

[1]Depois de Abimeleque, um homem de Issacar chamado Tolá, filho de Puá, filho

Migdal Sichemo žmonės – apie tūkstantį vyrų ir moterų.

[50]Abimelechas nužygiavo į Tebecą, pasistatė stovyklą prie Tebeco ir paėmė jį.

[51]Miesto viduje buvo įtvirtintas bokštas. Į jį subėgo visi miesto vyrai ir moterys bei didžiūnai ir užsidarė. Jie sulipo ant bokšto stogo.

[52]Priėjęs prie bokšto, Abimelechas puolė jį. Norėdamas padegti, jis prisiartino prie durų.

[53]Bet viena moteris metė viršutinį girnų akmenį ant Abimelecho ir perskėlė jam kaukolę.

[54]Šis tučtuojau pasišaukė ginklanešį ir tarė jam: „Išsitrauk iš makšties kalaviją ir užmušk mane, kad žmonės apie mane nesakytų: 'Moteris jį užmušė!'" Vaikinas perdūrė jį kalaviju, ir jis numirė.

[55]Pamatę, kad Abimelechas miręs, visi izraelitai išsivaikščiojo į savo namus.

[56]Taip Dievas atlygino Abimelechui už jo nusikaltimą, kurį buvo padaręs tėvui, nužudydamas septyniasdešimt savo brolių.

[57]Dievas panašiai atlygino ir Sichemo žmonėms už visus jų nedorus darbus. Taigi ant jų krito Jerubaalo Jotamo prakeikimas.

Teisėjų 10

Tola ir Jayras

[1]Po Abimelecho gelbėti Izraelio pakilo Isacharo vyras Tola, Dodojo sūnaus Pūvos

de Dodô, levantou-se para libertar Israel. Ele morava em Samir, nos montes de Efraim,

[2]e liderou Israel durante vinte e três anos; então morreu e foi sepultado em Samir.

Jair

[3]Depois dele veio Jair, de Gileade, que liderou Israel durante vinte e dois anos.

[4]Teve trinta filhos, que montavam trinta jumentos. Eles tinham autoridade sobre trinta cidades, as quais até hoje são chamadas "povoados de Jair" e ficam em Gileade.

[5]Quando Jair morreu, foi sepultado em Camom.

Jefté

[6]Mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova. Serviram aos baalins, às imagens de Astarote, aos deuses de Arã, aos deuses de Sidom, aos deuses de Moabe, aos deuses dos amonitas e aos deuses dos filisteus. E como os israelitas abandonaram o Senhor e não mais lhe prestaram culto,

[7]a ira do Senhor se acendeu contra eles. Ele os entregou nas mãos dos filisteus e dos amonitas,

[8]que naquele ano os humilharam e os oprimiram. Durante dezoito anos oprimiram todos os israelitas do lado leste do Jordão, em Gileade, terra dos amorreus.

[9]Os amonitas também atravessaram o Jordão para lutar contra Judá, contra Benjamim e contra a tribo de Efraim; e grande angústia dominou Israel.

sūnus. Jis gyveno prie Šamyro, Efraimo aukštumose.

[2]Išbuvęs dvidešimt trejus metus Izraelyje teisėju, jis mirė ir buvo palaidotas Šamyre.

[3]Po jo atėjo Jayras Gileadietis ir dvidešimt dvejus metus išbuvo teisėju Izraelyje.

[4]Jis turėjo trisdešimt sūnų, kurie jodinėjo ant trisdešimties asilų ir turėjo trisdešimt miestų Gileado krašte, iki šios dienos vadinamų Havot Jayru.

[5]Jayras mirė ir buvo palaidotas Kamone.

Amonitų priespauda

[6]Tarnaudami Baalams ir Astartėms – Aramo dievams, Sidono dievams, Moabo dievams, Amono dievams ir filistinų dievams, izraelitai vėl darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, o VIEŠPATĮ paliko ir jam daugiau nebetarnavo.

[7]VIEŠPATS supyko ant Izraelio ir atidavė juos į filistinų ir amonitų rankas.

[8]Nuo to laiko aštuoniolika metų šie naikino ir engė visus izraelitus, gyvenusius amoritų Gileado krašte.

[9]Amonitai perėjo net Jordaną ir kovojo su Judu, Benjaminu ir Efraimo namais. Taigi Izraelis labai kentėjo.

[10]Então os israelitas clamaram ao Senhor, dizendo: “Temos pecado contra ti, pois abandonamos o nosso Deus e prestamos culto aos baalins!”

[11]O Senhor respondeu: “Quando os egípcios, os amorreus, os amonitas, os filisteus,

[12]os sidônios, os amalequitas e os maonitas os oprimiram, e vocês clamaram a mim, eu os libertei das mãos deles.

[13]Mas vocês me abandonaram e prestaram culto a outros deuses. Por isso não os livrarei mais.

[14]Clamem aos deuses que vocês escolheram. Que eles os livrem na hora do aperto!”

[15]Os israelitas, porém, disseram ao Senhor: “Nós pecamos. Faze conosco o que achares melhor, mas te rogamos, livra-nos agora”.

[16]Então eles se desfizeram dos deuses estrangeiros que havia no meio deles e prestaram culto ao Senhor. E ele não pôde mais suportar o sofrimento de Israel.

[17]Quando os amonitas foram convocados e acamparam em Gileade, os israelitas reuniram-se e acamparam em Mispá.

[18]Os líderes do povo de Gileade disseram uns aos outros: “Quem iniciar o ataque contra os amonitas será chefe dos que vivem em Gileade”.

Juízes 11

[10]Izraelitai šaukėsi VIEŠPATIES, sakydami: „Esame tau nusikaltę, nes palikome savo Dievą ir garbinome Baalus!“

[11]VIEŠPATS tarė izraelitams: „Argi neišgelbėjau jūsų nuo egiptiečių, amoritų, amonitų ir filistinų?

[12]Ir sidoniečiai, ir amalekiečiai, ir meunai jus engė, jūs šaukėtės manęs, ir aš išgelbėjau jus iš jų rankų.

[13]Tačiau palikote mane ir garbinote kitus dievus. Ne! Daugiau jūsų nebegelbėsiu!

[14]Eikite ir šaukitės dievų, kuriuos pasirinkote! Teišgelbsti jie jus iš priespaudos!“

[15]O izraelitai maldavoVIEŠPATĮ: „Nusidėjome! Daryk su mumis, kas tau patinka. Tik prašome išgelbėti mus šią dieną!“

[16]Jie pašalino iš savo tarpo svetimus dievus ir tarnavo VIEŠPAČIUI. O jam buvo gaila žiūrėti į Izraelio vargus.

Iftachas

[17]Amonitai buvo pašaukti prie ginklų ir įsirengė stovyklą Gileade. Izraelitai taip pat susibūrė ir įsirengė stovyklą prie Micpos.

[18]Gileado kariuomenės didžiūnai sakė vieni kitiems: „Kas pradės kovą prieš amonitus? Jis bus visų Gileado gyventojų galva!“

Teisėjų 11

[1]Jefté, o gileadita, era um guerreiro valente. Sua mãe era uma prostituta; seu pai chamava-se Gileade.

[1]Iftachas Gileadietis, vienos gatvės merginos sūnus, buvo narsus galiūnas. Iftacho tėvas buvo Gileadas.

[2]A mulher de Gileade também lhe deu filhos, que, quando já estavam grandes, expulsaram Jefté, dizendo: “Você não vai receber nenhuma herança de nossa família, pois é filho de outra mulher”.

[2]O Gileado žmona pagimdė jam sūnų. Užaugę Gileado žmonos sūnūs išvarė Iftachą. Jie sakė jam: „Mūsų tėvo namuose tu nieko nepaveldėsi, nes esi pašalietės moters sūnus“.

[3]Então Jefté fugiu dos seus irmãos e se estabeleceu em Tobe. Ali um bando de vadios uniu-se a ele e o seguia.

[3]Tad Iftachas pabėgo nuo savo brolių ir apsigyveno Tobo krašte. Prie Iftacho susitelkė patamsių gaivalai ir eidavo su juo užpuldinėti.

[4]Algum tempo depois, quando os amonitas entraram em guerra contra Israel,

[4]Praėjus šiek tiek laiko, amonitai išėjo į karą su Izraeliu.

[5]os líderes de Gileade foram buscar Jefté em Tobe.

[5]Amonitams užpuolus Izraelį, Gileado seniūnai nuvyko į Tobo kraštą Iftacho parsivesti.

[6]“Venha”, disseram. “Seja nosso comandante, para que possamos combater os amonitas.”

[6]„Eime, – sakė jie Iftachui, – būk mūsų vadas, idant galėtume kovoti su amonitais“.

[7]Disse-lhes Jefté: “Vocês não me odiavam e não me expulsaram da casa de meu pai? Por que me procuram agora, quando estão em dificuldades?”

[7]Bet Iftachas atsakė Gileado seniūnams: „Argi ne patys mane atmetėte ir išvarėte iš tėvo namų? Tad kaip galite pas mane ateiti dabar, kai esate bėdoje?“

[8]“Apesar disso, agora estamos apelando para você”, responderam os líderes de Gileade. “Venha conosco combater os amonitas, e você será o chefe de todos os que vivem em Gileade.”

[8]Gileado seniūnai sakė Iftachui: „Todėl dabar ir kreipiamės į tave, idant eitum su mumis, kovotum su amonitais ir būtum mūsų – visų Gileado gyventojų – galva“. –

[9]Jefté respondeu: “Se vocês me levarem de volta para combater os amonitas e o Senhor os entregar a mim, serei o chefe de vocês?”

[9]„Puiku! Jei vedatės mane kovoti su amonitais, ir VIEŠPATS man juos įduos, – tarė Gileado seniūnams Iftachas, – būsiu jūsų galva“.

[10]Os líderes de Gileade responderam: “O Senhor é nossa testemunha; faremos conforme você diz”.

[10]O Gileado seniūnai atsakė: „Pats VIEŠPATS tebūna mūsų liudytojas: tikrai darysime, kaip tu pasakei!“

[11]Assim Jefté foi com os líderes de Gileade, e o povo o fez chefe e comandante sobre todos. E ele repetiu perante o Senhor, em Mispá, todas as palavras que tinha dito.

[11]Tad Iftachas ėjo su Gileado seniūnais, ir žmonės padarė jį savo galva ir vadu. Micpoje Iftachas pakartojo visus šiuos žodžius VIEŠPATIESakivaizdoje.

[12]Jefté enviou mensageiros ao rei amonita com a seguinte pergunta: “Que é que tens contra nós, para teres atacado a nossa terra?”

[12]Tada Iftachas išsiuntė pasiuntinius pas amonitų karalių, tardamas: „Ką tau padariau, kad išėjai į karą prieš mano kraštą?“

[13]O rei dos amonitas respondeu aos mensageiros de Jefté: “Quando Israel veio do Egito tomou as minhas terras, desde o Arnom até o Jaboque e até o Jordão. Agora, devolvam-me essas terras pacificamente”.

[13]Iftacho pasiuntiniams Amono karalius atsakė: „Dėl to, kad Izraelis, eidamas iš Egipto, atėmė mano kraštą nuo Arnono iki Jaboko ir iki pat Jordano. Dabar grąžink jį geruoju“.

[14]Jefté mandou de novo mensageiros ao rei amonita,

[14]Dar kartą Iftachas išsiuntė pasiuntinius pas Amono karalių,

[15]dizendo: “Assim diz Jefté: Israel não tomou a terra de Moabe, e tampouco a terra dos amonitas.

[15]tardamas: „Taip kalba Iftachas. Izraelis neatėmė nei Moabo krašto, nei Amono krašto.

[16]Quando veio do Egito, Israel foi pelo deserto até o mar Vermelho e daí para Cades.

[16]Išėjęs iš Egipto, Izraelis keliavo per dykumą iki Nendrių jūros ir atėjo į Kadešą.

[17]Então Israel enviou mensageiros ao rei de Edom, dizendo: ‘Deixa-nos atravessar a tua terra’, mas o rei de Edom não quis ouvi-lo. Enviou o mesmo pedido ao rei de Moabe, e ele também não consentiu. Assim Israel permaneceu em Cades.

[17]Tada Izraelis siuntė pasiuntinius pas Edomo karalių, tardamas: ‘Prašyčiau leisti pereiti per tavo kraštą’, – bet Edomo karalius nenorėjo klausyti. Jis siuntė juos ir pas Moabo karalių, bet ir šis atsisakė. Taip Izraelis pasiliko Kadeše.

[18]“Em seguida, os israelitas viajaram pelo deserto e contornaram Edom e Moabe; passaram a leste de Moabe e acamparam

[18]Tada jie keliavo per dykumą, aplenkdami Edomo kraštą bei Moabo kraštą, ėjo palei rytinę Moabo krašto ribą,

do outro lado do Arnom. Não entraram no território de Moabe, pois o Arnom era a sua fronteira.

19“Depois Israel enviou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, em Hesbom, e lhe pediu: ‘Deixa-nos atravessar a tua terra para irmos ao lugar que nos pertence!’

20Seom, porém, não acreditou que Israel fosse apenas atravessar o seu território; assim convocou todos os seus homens, acampou em Jaza e lutou contra Israel.

21“Então o Senhor, o Deus de Israel, entregou Seom e todos os seus homens nas mãos de Israel, e este os derrotou. Israel tomou posse de todas as terras dos amorreus que viviam naquela região,

22conquistando-a por inteiro, desde o Arnom até o Jaboque, e desde o deserto até o Jordão.

23“Agora que o Senhor, o Deus de Israel, expulsou os amorreus da presença de Israel, seu povo, queres tu tomá-la?

24Acaso não tomas posse daquilo que o teu deus Camos te dá? Da mesma forma tomaremos posse do que o Senhor, o nosso Deus, nos deu.

25És tu melhor do que Balaque, filho de Zipor, rei de Moabe? Entrou ele alguma vez em conflito com Israel ou lutou com ele?

26Durante trezentos anos Israel ocupou Hesbom, Aroer, os povoados ao redor e todas as cidades às margens do Arnom. Por que não os reconquistaste todo esse tempo?

kol įsirengė stovyklą kitoje Arnono pusėje. Į Moabo žemę jie niekada neįžengė, nes Arnonas buvo Moabo riba.

19Tada Izraelis siuntė pasiuntinius pas amoritų karalių Sihoną – Hešbono karalių. Izraelis sakė jam: ‘Prašyčiau leisti pereiti per tavo kraštą iki mano žemės’.

20Bet Sihonas Izraeliu nepasitikėjo ir neleido pereiti per savo žemę. Sutelkęs visą savo kariuomenę, jis pasistatė stovyklą prie Jahcos ir kovojo su Izraeliu.

21O VIEŠPATS, Izraelio Dievas, atidavė Sihoną bei visą jo kariuomenę į rankas Izraeliui, ir jie nugalėjo. Taip Izraelis paveldėjo visą tenai gyvenusių amoritų kraštą.

22Jie paveldėjo visą amoritų žemę nuo Arnono ligi Jaboko ir nuo dykumos ligi Jordano.

23Taigi VIEŠPATS, Izraelio Dievas, išvarė amoritus prieš ateinant jo tautai Izraeliui. Nejau tu nori mus išvaryti?

24Argi ne tau priklauso, ką tavo dievas Kemošas tau duoda paveldėti? Argi ne mums priklauso visa, ką VIEŠPATS, mūsų Dievas, yra davęs mums paveldėti?

25Be to, ar esi kuo nors geresnis už Moabo karalių, Ciporo sūnų Balaką? Ar jis kada nors vaidijosi su Izraeliu? Ar jis kada nors ėjo į karą su jais?

26Izraeliui gyvenant Hešbone bei jam pavaldžiose gyvenvietėse, Aroere bei jam pavaldžiose gyvenvietėse ir visuose miestuose netoli Arnono tris šimtus metų, kodėl neišlaisvinai jų per tą laiką?

[27]Nada fiz contra ti, mas tu estás cometendo um erro, lutando contra mim. Que o Senhor, o Juiz, julgue hoje a disputa entre os israelitas e os amonitas”.

[27]Aš tau nenusidėjau, bet tu, kariaudamas prieš mane, darai man didelę skriaudą.VIEŠPATS, kuris teisia, tesprendžia izraelitų ir amonitų bylą!“

[28]Entretanto, o rei de Amom não deu atenção à mensagem de Jefté.

[28]Bet amonitų karalius į Iftacho siųstus žodžius nekreipė dėmesio.

[29]Então o Espírito do Senhor se apossou de Jefté. Este atravessou Gileade e Manassés, passou por Mispá de Gileade, e daí avançou contra os amonitas.

[29]VIEŠPATIES dvasia apėmė Iftachą. Jis žygiavo per Gileadą ir Manasą ir pasiekė Micpe Gileadą. Nuo Micpe Gileado jis sėlino prie Amono.

[30]E Jefté fez este voto ao Senhor: “Se entregares os amonitas nas minhas mãos,

[30]Iftachas padarė įžadą VIEŠPAČIUI: „Jei įduosi man į rankas Amoną, – sakė jis, –

[31]aquele que estiver saindo da porta da minha casa ao meu encontro, quando eu retornar da vitória sobre os amonitas, será do Senhor, e eu o oferecerei em holocausto”.

[31]kas išeis pro mano namų duris manęs pasitikti, man grįžtant su pergale prieš Amoną, tas priklausys VIEŠPAČIUI. Aš atnašausiu tai kaip deginamąją auką“.

[32]Então Jefté foi combater os amonitas, e o Senhor os entregou nas suas mãos.

[32]Tada Iftachas įžygiavo į amonitų žemę su jais kovoti. VIEŠPATS juos įdavė jam į rankas.

[33]Ele conquistou vinte cidades, desde Aroer até as vizinhanças de Minite, chegando a Abel-Queramim. Assim os amonitas foram subjugados pelos israelitas.

[33]Visiškai juos sutriuškino – nuo Aroero iki Minito apylinkių, – dvidešimt miestų iki pat Abel Keramimų. Taip Amonas tapo pavaldus izraelitams.

[34]Quando Jefté chegou à sua casa em Mispá, sua filha saiu ao seu encontro, dançando ao som de tamborins. E ela era filha única. Ele não tinha outro filho ou filha.

[34]Sugrįžęs į savo namus Micpoje, Iftachas žiūri: jo pasitikti išeina duktė, šokdama ir mušdama būgnelį su žvangučiais! Ji buvo jo vienturtė; išskyrus ją, neturėjo kito – nei sūnaus, nei dukters.

[35]Quando a viu, rasgou suas vestes e gritou: “Ah, minha filha! Estou angustiado e desesperado por sua causa, pois fiz ao Senhor um voto que não posso quebrar”.

[35]Pamatęs ją, jis persiplėšė drabužius ir tarė: „Ak, mano dukra! Pribloškei mane! Kokią baisią nelaimę užtraukei man! Juk atvėriau burną VIEŠPAČIUI ir negaliu savo įžado atšaukti“.

[36]“Meu pai”, respondeu ela, “sua palavra foi dada ao Senhor. Faça comigo o que prometeu, agora que o Senhor o vingou dos seus inimigos, os amonitas.”
[37]E prosseguiu: “Mas conceda-me dois meses para vagar pelas colinas e chorar com as minhas amigas, porque jamais me casarei”.
[38]“Vá!”, disse ele. E deixou que ela fosse por dois meses. Ela e suas amigas foram para as colinas e choraram porque ela jamais se casaria.
[39]Passados os dois meses, ela voltou a seu pai, e ele fez com ela o que tinha prometido no voto. Assim, ela nunca deixou de ser virgem. Daí vem o costume em Israel
[40]de saírem as moças durante quatro dias, todos os anos, para celebrar a memória da filha de Jefté, o gileadita.

Juízes 12

O Conflito de Jefté contra Efraim

[1]Os homens de Efraim foram convocados para a batalha; dirigiram-se para Zafom e disseram a Jefté: “Por que você foi lutar contra os amonitas sem nos chamar para irmos juntos? Vamos queimar a sua casa e você junto!”
[2]Jefté respondeu: “Eu e meu povo estávamos envolvidos numa grande contenda com os amonitas, e, embora eu os tenha chamado, vocês não me livraram das mãos deles.
[3]Quando vi que vocês não ajudariam, arrisquei a vida e fui lutar contra os

[36]„Mano tėve, – tarė ji, – jei atvėrei burną VIEŠPAČIUI, daryk su manimi, kaip esi pažadėjęs, nes VIEŠPATS apgynė tave nuo tavo priešų amonitų“.
[37]Be to, ji tarė savo tėvui: „Suteik man šią malonę: skirk du mėnesius, idant galėčiau nueiti į kalnus ir klajoti, apraudodama su draugėmis savo mergystę“. –
[38]„Eik“, – tarė jis. Iftachas išleido ją dviem mėnesiams. Ji išėjo ir su draugėmis apraudojo savo mergystę kalnuose.
[39]Po dviejų mėnesių sugrįžo pas savo tėvą, ir jis pasielgė su ja pagal įžadą, kurį buvo padaręs. Vyro ji nebuvo pažinusi. Tada Izraelyje atsirado
[40]izraelitų moterų paprotys kasmet išeiti į kalnus ir keturias dienas giedoti raudas už Iftacho Gileadiečio dukterį.

Teisėjų 12

[1]Efraimo vyrai buvo pašaukti prie ginklų ir perėjo Jordaną prie Cafono. Jie sakė Iftachui: „Kodėl tu žygiavai kovoti su amonitais, bet mūsų nepašaukei eiti su tavimi? Sudeginsime tave ir tavo namus!“
[2]Iftachas atsakė jiems: „Aš ir mano žmonės turėjome aštrų ginčą su mus nuožmiai engusiais amonitais. Bet kai jus šaukiau, jūs negelbėjote manęs iš jų rankų.
[3]Pamatęs, kad negelbėjate, aš stačiau savo gyvybę į pavojų ir išėjau į žygį prieš

amonitas, e o Senhor me deu a vitória sobre eles. E, por que vocês vieram para cá hoje? Para lutar contra mim?”

4Jefté reuniu então todos os homens de Gileade e lutou contra Efraim. Os gileaditas feriram os efraimitas porque estes tinham dito: “Vocês, gileaditas, são desertores de Efraim e de Manassés”.

5Os gileaditas tomaram as passagens do Jordão que conduziam a Efraim. Sempre que um fugitivo de Efraim dizia: “Deixem-me atravessar”, os homens de Gileade perguntavam: “Você é efraimita?” Se respondesse que não,

6diziam: “Então diga: Chibolete”. Se ele dissesse: “Sibolete”, sem conseguir pronunciar corretamente a palavra, prendiam-no e matavam-no no lugar de passagem do Jordão. Quarenta e dois mil efraimitas foram mortos naquela ocasião.

7Jefté liderou Israel durante seis anos. Então o gileadita Jefté morreu e foi sepultado numa cidade de Gileade.

Ibsã, Elom e Abdom

8Depois de Jefté, Ibsã, de Belém, liderou Israel.

9Teve trinta filhos e trinta filhas. Deu suas filhas em casamento a homens de fora do seu clã e trouxe para os seus filhos trinta mulheres de fora do seu clã. Ibsã liderou Israel durante sete anos.

10Então Ibsã morreu e foi sepultado em Belém.

amonitus. VIEŠPATS atidavė juos man į rankas. Tad kodėl šiandien atkeliavote pas mane? Kovoti su manimi?“

4Iftachas pašaukė visus Gileado vyrus ir kovojo su Efraimu. Gileado vyrai nugalėjo Efraimą, nes šie buvo sakę: „Gileado žmonės, jūs esate tik bėgliai iš Efraimo; būti Manase tolygu būti Efraime“.

5Gileado žmonės užėmė Jordano brastas į Efraimą. Kai tik bėglys iš Efraimo sakydavo: „Leiskite man pereiti“, – Gileado žmonės atsakydavo jam: „Ar tu iš Efraimo?“ – ir jei šis sakydavo: „Ne“,

6jie liepdavo jam: „Tad tark ‘šibolet’“, – o jis ištardavo: „sibolet“, – nes negalėdavo teisingai ištarti. Todėl jie tuojau stverdavo jį ir užmušdavo čia pat prie Jordano brastų. Tuo metu krito keturiasdešimt du tūkstančiai Efraimo žmonių.

7Iftachas buvo Izraelio teisėjas šešerius metus. Tada Iftachas Gileadietis mirė ir buvo palaidotas viename iš Gileado miestų.

Ibcanas

8Po jo Izraelio teisėjas buvo Ibcanas iš Betliejaus.

9Jis turėjo trisdešimt sūnų. Trisdešimt dukterų išleido už vyrų iš kitų kilčių, o sūnums davė trisdešimt merginų iš kitų kilčių. Jis teisė Izraelį septynerius metus.

10Tada Ibcanas mirė ir buvo palaidotas Betliejuje.

Elonas

11Depois dele, Elom, da tribo de Zebulom, liderou Israel durante dez anos.

11Po jo Izraelio teisėjas buvo Elonas Zabulonas. Jis teisė Izraelį dešimt metų.

12Elom morreu e foi sepultado em Aijalom, na terra de Zebulom.

12Tada Elonas Zabulonas mirė ir buvo palaidotas Ajalone, Zabulono žemėje.

Abdonas

13Depois dele, Abdom, filho de Hilel, de Piratom, liderou Israel.

13Po to Izraelio teisėjas buvo Hilelio Piratono sūnus Abdonas.

14Teve quarenta filhos e trinta netos, que montavam setenta jumentos. Abdom liderou Israel durante oito anos.

14Jis turėjo keturiasdešimt sūnų ir trisdešimt vaikaičių, jojančių ant septyniasdešimt pabalnotų asilų. Jis teisė Izraelį aštuonerius metus.

15Então Abdom, filho de Hilel, morreu e foi sepultado em Piratom, na terra de Efraim, na serra dos amalequitas.

15Tada Hilelio Piratono sūnus Abdonas mirė ir buvo palaidotas Piratone, Efraimo žemėje, amalekiečių aukštumose.

Juízes 13

O Nascimento de Sansão

1Os israelitas voltaram a fazer o que o Senhor reprova, e por isso o Senhor os entregou nas mãos dos filisteus durante quarenta anos.

2Certo homem de Zorá, chamado Manoá, do clã da tribo de Dã, tinha mulher estéril.

3Certo dia o Anjo do Senhor apareceu a ela e lhe disse: “Você é estéril, não tem filhos, mas engravidará e dará à luz um filho.

4Todavia, tenha cuidado, não beba vinho nem outra bebida fermentada e não coma nada impuro;

5e não se passará navalha na cabeça do filho que você vai ter, porque o menino será nazireu, consagrado a Deus desde o

Teisėjų 13

Samsonas

1Izraelitai vėl darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, ir VIEŠPATS atidavė juos keturiasdešimčiai metų į filistinų rankas.

2Tuomet Dano žmonių giminėje buvo toks vyras iš Coros, vardu Manoachas. Jo žmona buvo bevaisė ir nebuvo pagimdžiusi vaikų.

3VIEŠPATIES angelas pasirodė moteriai ir tarė: „Tikėk manimi! Nors esi bevaisė ir nesi pagimdžiusi vaikų, tu pastosi ir pagimdysi sūnų.

4Todėl dabar prisižiūrėk! Negerk nei vyno ar svaigaus gėrimo, nei valgyk ko nors nešvaraus,

5nes, tikėk manimi, pastosi ir pagimdysi sūnų. Skustuvas nepalies jo galvos, nes berniukas bus nazyras Dievui nuo pat

nascimento; ele iniciará a libertação de Israel das mãos dos filisteus”.

6Então a mulher foi contar tudo ao seu marido: “Um homem de Deus veio falar comigo. Era como um anjo de Deus, de aparência impressionante. Não lhe perguntei de onde tinha vindo, e ele não me disse o seu nome,

7mas ele me assegurou: ‘Você engravidará e dará à luz um filho. Todavia, não beba vinho nem outra bebida fermentada, e não coma nada impuro, porque o menino será nazireu, consagrado a Deus, desde o nascimento até o dia da sua morte’ ”.

8Então Manoá orou ao Senhor: “Senhor, eu te imploro que o homem de Deus que enviaste volte para nos instruir sobre o que fazer com o menino que vai nascer”.

9Deus ouviu a oração de Manoá, e o Anjo de Deus veio novamente falar com a mulher quando ela estava sentada no campo; Manoá, seu marido, não estava com ela.

10Mas ela foi correndo contar ao marido: “O homem que me apareceu outro dia está aqui!”

11Manoá levantou-se e seguiu a mulher. Quando se aproximou do homem, perguntou: “Foste tu que falaste com a minha mulher?” “Sim”, disse ele.

12“Quando as tuas palavras se cumprirem”, Manoá perguntou, “como

gimimo. Jis pradės laisvinti Izraelį iš filistinų rankų“.

6Moteris atėjo pas vyrą ir papasakojo: „Dievo vyras buvo atėjęs pas mane. Jo išvaizda buvo tarsi išvaizda Dievo angelo, kelianti nepaprastą baimę. Aš neklausiau, iš kur jis atėjo, o jis savo vardo man nepasisakė.

7Jis man tarė: ‘Tikėk manimi, tu pastosi ir pagimdysi sūnų. Negerk nei vyno, nei kito svaigaus gėrimo ir nevalgyk nieko, kas nešvaru, nes berniukas bus nazyras Dievui nuo gimimo ligi savo mirties dienos’“.

8Manoachas maldavo VIEŠPATĮ. „O mano Viešpatie! – sakė jis. – Prašau leisti Dievo vyrui, kurį tu siuntei, vėl pas mus ateiti ir pamokyti, ką turime daryti su berniuku, kuris gims“.

9Dievas išklausė Manoacho, ir Dievo angelas vėl atėjo pas moterį. Ji sėdėjo lauke, bet jos vyro Manoacho nebuvo su ja.

10Tad moteris skubiai nubėgo pasakyti savo vyrui. Ji tarė jam: „Tikėk manimi! Tas vyras, kuris buvo atėjęs pas mane aną dieną, vėl pasirodė“.

11Manoachas skubiai pakilo, sekdamas paskui žmoną, nuėjo pas vyrą ir tarė: „Ar tai tu tas vyras, kalbėjęs su šia moterimi?“ – „Taip!“ – atsakė jis.

12Tada Manoachas paklausė: „Tavo žodžiams išsipildžius, koks turės būti

devemos criar o menino? O que ele deverá fazer?”

[13]O Anjo do Senhor respondeu: “Sua mulher terá que seguir tudo o que eu ordenei a você.

[14]Ela não poderá comer nenhum produto da videira, nem vinho ou bebida fermentada, nem comer nada impuro. Terá que obedecer a tudo o que ordenei a você”.

[15]Manoá disse ao Anjo do Senhor: “Gostaríamos que ficasses conosco; queremos oferecer-te um cabrito”.

[16]O Anjo do Senhor respondeu: “Se eu ficar, não comerei nada. Mas, se você preparar um holocausto, ofereça-o ao Senhor”. Manoá não sabia que ele era o Anjo do Senhor.

[17]Então Manoá perguntou ao Anjo do Senhor: “Qual é o teu nome, para que te prestemos homenagem quando se cumprir a tua palavra?”

[18]Ele respondeu: “Por que pergunta o meu nome? Meu nome está além do entendimento”.

[19]Então Manoá apanhou um cabrito e a oferta de cereal e os ofereceu ao Senhor sobre uma rocha. E o Senhor fez algo estranho enquanto Manoá e sua mulher observavam:

[20]quando a chama do altar subiu ao céu, o Anjo do Senhor subiu na chama. Vendo isso, Manoá e sua mulher prostraram-se com o rosto em terra.

berniuko gyvenimo būdas? Ką jis turi daryti?“

[13]VIEŠPATIES angelas tarė Manoachui: „Tekreipia moteris dėmesį į visa, ką jai sakiau.

[14]Tenevalgo nieko, kas kyla iš vynuogių. Tenegeria nei vyno, nei stipraus gėrimo, tenevalgo nieko, kas nešvaru. Ji turi laikytis visko, ką esu jai įsakęs“.

[15]Manoachas tarė VIEŠPATIES angelui: „Prašyčiau leisti mums tave užlaikyti ir paruošti ožiuką“. –

[16]„Jei užlaikysi mane, – atsakė VIEŠPATIESangelas, – jūsų maisto nevalgysiu. Bet jei nori paruošti deginamąją auką, atnašauk ją VIEŠPAČIUI“. (Mat Manoachas nežinojo, kad tai buvoVIEŠPATIES angelas.)

[17]Tada Manoachas tarė VIEŠPATIES angelui: „Kuo tu vardu? Tavo žodžiams išsipildžius, norėtume tave pagarbinti!“

[18]BetVIEŠPATIES angelas atsakė: „Kam klausi mano vardo? Jis slėpiningas!“

[19]Manoachas paėmė ožiuką su javų atnaša ir paaukojo jį ant uolosVIEŠPAČIUI, darančiam nuostabius darbus.

[20]Liepsnoms šoktelėjus nuo aukuro dangaus link, VIEŠPATIES angelas, Manoacho ir jo žmonos stebimas, pakilo

aukuro liepsnose. Jiedu puolė kniūbsti ant žemės.

[21]Como o Anjo do Senhor não voltou a manifestar-se a Manoá e à sua mulher, Manoá percebeu que era o Anjo do Senhor.

[21]VIEŠPATIES angelas Manoachui ir jo žmonai daugiau nebepasirodė. Tada Manoachas suprato, kad tai buvo VIEŠPATIES angelas.

[22]"Sem dúvida vamos morrer!" disse ele à mulher, "pois vimos a Deus!"

[22]Manoachas ir tarė savo žmonai: „Mes tikrai mirsime, nes matėme Dievą!"

[23]Mas a mulher respondeu: "Se o Senhor tivesse a intenção de nos matar, não teria aceitado o holocausto e a oferta de cereal das nossas mãos, não nos teria mostrado todas essas coisas e não nos teria revelado o que agora nos revelou".

[23]Bet žmona atsakė: „Jei VIEŠPATS būtų norėjęs mus užmušti, nebūtų priėmęs iš mūsų rankų deginamosios aukos ir javų atnašos! Jis nebūtų mums parodęs, ką matėme, ir nebūtų mums paskelbęs, ką girdėjome!"

[24]A mulher deu à luz um menino e pôs-lhe o nome de Sansão. Ele cresceu, e o Senhor o abençoou,

[24]Moteris pagimdė sūnų ir pavadino jį Samsonu. Berniukas užaugo, irVIEŠPATS jį laimino.

[25]e o Espírito do Senhor começou a agir nele quando ele se achava em Maané-Dã, entre Zorá e Estaol.

[25]VIEŠPATIES dvasia pirmąsyk apėmė jį Dano stovykloje tarp Coros ir Eštaolo.

Juízes 14

O Casamento de Sansão

[1]Sansão desceu a Timna e viu ali uma mulher do povo filisteu.

[2]Quando voltou para casa, disse a seu pai e a sua mãe: "Vi uma mulher filisteia em Timna; consigam essa mulher para ser minha esposa".

[3]Seu pai e sua mãe lhe perguntaram: "Será que não há mulher entre os seus parentes ou entre todo o seu povo? Você tem que ir aos filisteus incircuncisos para conseguir esposa?" Sansão, porém, disse ao pai:

Teisėjų 14

Samsono vedybos

[1]Kartą Samsonas nuėjo į Timną. Būdamas Timnoje, pamatė mergaitę tarp filistinų moterų.

[2]Sugrįžęs pasakė savo tėvui ir motinai: „Timnoje tarp filistinų moterų pamačiau mergaitę. Prašyčiau gauti ją man žmona".

[3]Tėvas ir motina jam sakė: „Argi nėra mergaitės tarp tavo paties giminių ar visoje mūsų tautoje, kad turėtum imti sau žmoną iš tų neapipjaustytų filistinų!" Bet Samsonas atsakė tėvui: „Gauk man ją, nes ji man patinka".

“Consiga-a para mim. É ela que me agrada”.

[4]Seus pais não sabiam que isso vinha do Senhor, que buscava ocasião contra os filisteus; pois naquela época eles dominavam Israel.

[4]Jo tėvas ir motina nesuvokė, kad tai atėjo iš VIEŠPATIES. Jis ieškojo dingsties prieš filistinus. Tuomet filistinai valdė Izraelį.

[5]Sansão foi para Timna com seu pai e sua mãe. Quando se aproximavam das vinhas de Timna, de repente um leão forte veio rugindo na direção dele.

[5]Samsonas ėjo į Timną su savo tėvu ir motina. Prie Timnos vynuogynų staiga jį užpuolė jaunas liūtas.

[6]O Espírito do Senhor apossou-se de Sansão, e ele, sem nada nas mãos, rasgou o leão como se fosse um cabrito. Mas não contou nem ao pai nem à mãe o que fizera.

[6]VIEŠPATIES dvasia apėmė jį, ir jis perplėšė liūtą plikomis rankomis tarytum ožiuką. Bet nei tėvui, nei motinai nepasisakė, ką buvo padaręs.

[7]Então foi conversar com a mulher de quem gostava.

[7]Po to nuėjo ir pasikalbėjo su ta moterimi. Samsonas buvo ja patenkintas.

[8]Algum tempo depois, quando voltou para casar-se com ela, Sansão saiu do caminho para olhar o cadáver do leão, e nele havia um enxame de abelhas e mel.

[8]Praėjus šiek tiek laiko, grįždamas jos paimti, jis pasuko iš kelio pasižiūrėti į liūto liekanas. Žiūri: liūto griaučiuose – bičių spiečius ir medus.

[9]Tirou o mel com as mãos e o foi comendo pelo caminho. Quando voltou aos seus pais, repartiu com eles o mel, e eles também comeram. Mas não lhes contou que tinha tirado o mel do cadáver do leão.

[9]Prisigrandęs pilnas saujas, jis žingsniavo toliau valgydamas. Atėjęs pas tėvą ir motiną, davė jiems, ir jie valgė. Bet jiems nepasisakė, kad buvo prigrandęs medaus iš liūto griaučių.

[10]Seu pai desceu à casa da mulher, e Sansão deu ali uma festa, como era costume dos noivos.

[10]Jo tėvas nuėjo pas moterį, o Samsonas iškėlė vestuvių vaišes, kaip jaunikiams įprasta.

[11]Quando ele chegou, trouxeram-lhe trinta rapazes para o acompanharem na festa.

[11]Pamatę jį, žmonės paskyrė jam trisdešimt palydovų.

[12]“Vou propor um enigma para vocês”, disse-lhes Sansão. “Se vocês puderem dar-me a resposta certa durante os sete dias da

[12]Samsonas tarė jiems: „Tebūna man leista užduoti jums mįslę. Jei įminsite ją per septynias vestuvių vaišių dienas ir

festa, então eu darei a vocês trinta vestes de linho e trinta mudas de roupas.

[13]Se não conseguirem dar-me a resposta, vocês me darão trinta vestes de linho e trinta mudas de roupas.” “Proponha-nos o seu enigma”, disseram. “Vamos ouvi-lo.”

[14]Disse ele então: “Do que come saiu comida; do que é forte saiu doçura”. Durante três dias eles não conseguiram dar a resposta.

[15]No quarto dia disseram à mulher de Sansão: “Convença o seu marido a explicar o enigma. Caso contrário, poremos fogo em você e na família de seu pai, e vocês morrerão. Você nos convidou para nos roubar?”

[16]Então a mulher de Sansão implorou-lhe aos prantos: “Você me odeia! Você não me ama! Você deu ao meu povo um enigma, mas não me contou a resposta!” “Nem a meu pai nem à minha mãe expliquei o enigma”, respondeu ele. “Por que deveria explicá-lo a você?”

[17]Ela chorou durante o restante da semana da festa. Por fim, no sétimo dia, ele lhe contou, pois ela continuava a perturbá-lo. Ela, por sua vez, revelou o enigma ao seu povo.

[18]Antes do pôr do sol do sétimo dia, os homens da cidade vieram lhe dizer: “O que é mais doce que o mel? O que é mais forte que o leão?” Sansão lhes disse: “Se vocês não tivessem arado com a minha novilha, não teriam solucionado o meu enigma”.

išaiškinsite, duosiu jums trisdešimt lino tunikų ir trisdešimt šventiškų drabužių.

[13]Bet jei negalėsite įminti, jūs turėsite man duoti trisdešimt lino tunikų ir trisdešimt šventiškų drabužių“. – „Užmink mįslę, – atsiliepė jie, – mes klausomės!“

[14]Taigi jis tarė: „Iš ėdančiojo išėjo šis tas pavalgyti. Iš stipriojo išėjo šis tas saldaus“. Net po trejeto dienų jie negalėjo mįslės įminti.

[15]Ketvirtą dieną jie tarė Samsono žmonai: „Išgauk iš savo vyro mįslės įminimą. Antraip sudeginsime tave ir tavo tėvo namus. Argi mus čia pasikvietei skurdžiais padaryti?“

[16]Tad Samsono žmona verkė, sakydama jam: „Tu tikrai manęs nekenti! Tu manęs nemyli! Užminei mįslę mano žmonėms, bet įminimo man nepasakei!“ Jis atsakė jai: „Juk nepasakiau nei savo tėvui, nei motinai. Tad kodėl turėčiau pasakyti tau?“

[17]Bet ji verkšleno jam ant peties visas septynias jų vestuvių vaišių dienas. Galop septintą dieną jis pasakė, nes ji jau labai įkyrėjo. Tada ji persakė mįslės įminimą savo žmonėms.

[18]Miesto vyrai septintą dieną prieš saulėlydį tarė: „Kas saldesnis už medų? Kas stipresnis už liūtą?“ O jis atsakė: „Jei nebūtumėte arę mano telyčia, nebūtumėte mano mįslės įminę“.

[19]Então o Espírito do Senhor apossou-se de Sansão. Ele desceu a Ascalom, matou trinta homens, pegou as suas roupas e as deu aos que tinham explicado o enigma. Depois, enfurecido, foi para a casa do seu pai.

[20]E a mulher de Sansão foi dada ao amigo que tinha sido o acompanhante dele no casamento.

[19]Tada jį apėmė VIEŠPATIES dvasia, ir jis nuėjo į Aškeloną. Užmušęs trisdešimt miesto vyrų, nuvilko juos ir jų šventiškus drabužius atidavė įminusiems mįslę. Be galo įniršęs, jis sugrįžo į tėvo namus.

[20]O Samsono nuotaka buvo atiduota jo palydovui, buvusiam jo pajauniu.

Juízes 15

A Vingança de Sansão

[1]Algum tempo depois, na época da colheita do trigo, Sansão foi visitar a sua mulher e levou-lhe um cabrito. “Vou ao quarto da minha mulher”, disse ele. Mas o pai dela não quis deixá-lo entrar.

[2]“Eu estava tão certo de que você a odiava”, disse ele, “que a dei ao seu amigo. A sua irmã mais nova não é mais bonita? Fique com ela no lugar da irmã”.

[3]Sansão lhes disse: “Desta vez ninguém poderá me culpar quando eu acertar as contas com os filisteus!”

[4]Então saiu, capturou trezentas raposas e as amarrou aos pares pela cauda. Depois prendeu uma tocha em cada par de caudas,

[5]acendeu as tochas e soltou as raposas no meio das plantações dos filisteus. Assim ele queimou os feixes, o cereal que iam colher e também as vinhas e os olivais.

[6]Os filisteus perguntaram: “Quem fez isso?” Responderam-lhes: “Foi Sansão, o genro do timnita, porque a sua mulher foi

Teisėjų 15

Samsono kerštas

[1]Praėjus šiek tiek laiko, kviečiapjūtės metu, Samsonas nešinas ožiuku nuėjo savo žmonos aplankyti. Jis sakė: „Aš noriu įeiti į savo žmonos kambarį“. Bet jos tėvas nenorėjo įleisti.

[2]„Aš buvau tikras, kad tu jos iš tikrųjų neapkenti, – sakė jos tėvas, – todėl atidaviau ją tavo vestuvių pajauniui. Argi jos jaunesnioji sesuo ne gražesnė už ją? Prašau ją imti vietoj anos“.

[3]Bet Samsonas atrėžė: „Šį kartą filistinai negalės manęs kaltinti už žalą, kurią jiems padarysiu“.

[4]Samsonas nuėjo ir prisigaudė tris šimtus lapių. Paėmęs deglų, jis surišo lapių uodegas poromis ir prie kiekvienos poros pritvirtino po deglą.

[5]Uždegęs deglus, paleido lapes į nepjautus filistinų javus ir padegė gubas, dar nepjautus javus, vynuogynus bei alyvmedžių sodus.

[6]Filistinai klausė: „Kas tai padarė?“ Jiems buvo pasakyta: „Timniečio žentas Samsonas, nes uošvis yra paėmęs Samsono

dada ao seu amigo". Então os filisteus foram e queimaram a mulher e seu pai.

žmoną ir atidavęs jo pajauniui". Tad filistinai atėjo ir sudegino ją bei jos tėvą.

[7]Sansão lhes disse: "Já que fizeram isso, não sossegarei enquanto não me vingar de vocês".

[7]Samsonas tarė jiems: „Jei taip elgiatės, aš nenurimsiu, kol jums neatkeršysiu".

[8]Ele os atacou sem dó nem piedade e fez terrível matança. Depois desceu e ficou numa caverna da rocha de Etã.

[8]Jis negailestingai ištiko juos baisiomis skerdynėmis. Paskui pasitraukė ir gyveno Etamo uolos plyšyje.

[9]Os filisteus foram para Judá e lá acamparam, espalhando-se pelas proximidades de Leí.

[9]Filistinai atėjo ir, pasistatę stovyklą Judo žemėje, pasklido po Lehį.

[10]Os homens de Judá perguntaram: "Por que vocês vieram lutar contra nós?" Eles responderam: "Queremos levar Sansão amarrado, para tratá-lo como ele nos tratou".

[10]Judo vyrai klausė: „Kodėl atėjote prieš mus?" – „Atėjome surišti Samsono, – atsakė jie, – padaryti jam taip, kaip jis mums padarė".

[11]Três mil homens de Judá desceram então à caverna da rocha de Etã e disseram a Sansão: "Você não sabe que os filisteus dominam sobre nós? Você viu o que nos fez?" Ele respondeu: "Fiz a eles apenas o que eles me fizeram".

[11]Tada trys tūkstančiai Judo vyrų nuėjo prie Etamo uolos plyšio ir tarė Samsonui: „Argi nežinai, kad filistinai mus valdo? Kodėl taip padarei?" Jis atsakė: „Kaip jie man darė, taip ir aš jiems dariau". –

[12]Disseram-lhe: "Viemos amarrá-lo para entregá-lo aos filisteus". Sansão disse: "Jurem-me que vocês mesmos não me matarão".

[12]„Mes atėjome, – sakė jie, – tavęs surišti ir atiduoti į rankas filistinams". Samsonas atsakė: „Prisiekite, kad patys manęs neužpulsite". –

[13]"Certamente que não!", responderam. "Somente vamos amarrá-lo e entregá-lo nas mãos deles. Não o mataremos." E o prenderam com duas cordas novas e o fizeram sair da rocha.

[13]„Ne, mes tik surišime tave ir atiduosime jiems į rankas. Tavęs mes neužmušime". Taigi jie surišo jį dviem naujomis virvėmis ir nuleido nuo uolos.

[14]Quando ia chegando a Leí, os filisteus foram ao encontro dele aos gritos. Mas o Espírito do Senhor apossou-se dele. As cordas em seus braços se tornaram como

[14]Jam pasiekus Lehį ir šūkaujantiems filistinams atskubant jo pasitikti, jį apėmė VIEŠPATIES dvasia, virvės ant rankų tapo

fibra de linho queimada, e os laços caíram das suas mãos.

[15]Encontrando a carcaça de um jumento, pegou a queixada e com ela matou mil homens.

[16]Disse ele então: “Com uma queixada de jumento fiz deles montões. Com uma queixada de jumento matei mil homens”.

[17]Quando acabou de falar, jogou fora a queixada; e o local foi chamado Ramate-Leí.

[18]Sansão estava com muita sede e clamou ao Senhor: “Deste pela mão de teu servo esta grande vitória. Morrerei eu agora de sede para cair nas mãos dos incircuncisos?”

[19]Deus então abriu a rocha que há em Leí, e dela saiu água. Sansão bebeu, suas forças voltaram, e ele recobrou o ânimo. Por esse motivo essa fonte foi chamada En-Hacoré, e ainda lá está, em Leí.

[20]Sansão liderou Israel durante vinte anos, no tempo do domínio dos filisteus.

Juízes 16

Sansão e Dalila

[1]Certa vez Sansão foi a Gaza, viu ali uma prostituta e passou a noite com ela.

[2]Disseram ao povo de Gaza: “Sansão está aqui!” Então cercaram o local e ficaram à espera dele a noite toda, junto à porta da cidade. Não se moveram a noite inteira, dizendo: “Ao amanhecer o mataremos”.

[3]Sansão, porém, ficou deitado só até a meia-noite. Levantou-se, agarrou firme a porta da cidade, com os dois batentes, e os

lyg sudegusios linų sruogos, ir raiščiai nutirpo.

[15]Aptikęs šviežią asilo žandikaulį, jis pasilenkė ir pasiėmė jį. Juo jis užmušė tūkstantį vyrų.

[16]Tada Samsonas tarė: ,,Asilo žandikauliu – krūva ant krūvos! Asilo žandikauliu užmušiau tūkstantį vyrų!“

[17]Baigęs kalbėti, jis metė šalin žandikaulį. Ta vieta buvo pavadinta Ramat Lehiu.

[18]Būdamas labai ištroškęs, jis šaukėsi VIEŠPATIES, tardamas: „Tu pats suteikei savo tarno rankai šią didžią pergalę. Nejau dabar turiu mirti iš troškulio ir patekti į neapipjaustytųjų rankas?“

[19]Dievas atvėrė Lehyje esančią ertmę, ir iš jos ištryško vanduo. Jis atsigėrė, atgavo jėgas ir atgijo. Tas vanduo buvo pavadintas En Kore, ir tebėra Lehyje iki šios dienos.

Teisėjų 16

[1]Kartą Samsonas nuėjo į Gazą. Pamatęs gatvės moterį, užėjo pas ją.

[2]Gazos žmonėms buvo pasakyta: „Samsonas atėjo!“ Jie apsupo jį ir tykojo visą naktį prie miesto vartų. Visą naktį laukė, šnabždėdami vieni kitiems: „Išaušus rytui, jį užmušime!“

[3]Bet Samsonas miegojo tik ligi vidurnakčio. Atsikėlęs vidurnaktį, čiupo miesto vartų duris bei abu vartų stulpus ir

arrancou, com tranca e tudo. Pôs tudo nos ombros e o levou ao topo da colina que fica defronte de Hebrom.

[4]Depois dessas coisas, ele se apaixonou por uma mulher do vale de Soreque, chamada Dalila.

[5]Os líderes dos filisteus foram dizer a ela: “Veja se consegue induzi-lo a mostrar para você o segredo da sua grande força e como poderemos dominá-lo, para que o amarremos e o subjuguemos. Cada um de nós dará a você treze quilos de prata”.

[6]Disse, pois, Dalila a Sansão: “Conte-me, por favor, de onde vem a sua grande força e como você pode ser amarrado e subjugado”.

[7]Respondeu-lhe Sansão: “Se alguém me amarrar com sete tiras de couro ainda úmidas, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[8]Então os líderes dos filisteus trouxeram a ela sete tiras de couro ainda úmidas, e Dalila o amarrou com elas.

[9]Tendo homens escondidos no quarto, ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Mas ele arrebentou as tiras de couro como se fossem um fio de estopa posto perto do fogo. Assim, não se descobriu de onde vinha a sua força.

[10]Disse Dalila a Sansão: “Você me fez de boba; mentiu para mim! Agora conte-me, por favor, como você pode ser amarrado”.

išrovė su visa velke. Užsimetęs ant pečių, jis nunešė juos į kalvos viršūnę prie Hebrono!

Samsonas ir Delila

[4]Paskui Soreko slėnyje jis įsimylėjo moterį, vardu Delila.

[5]Filistinų didžiūnai atvyko pas ją ir tarė: „Suviliok jį ir sužinok, kodėl jis toks stiprus ir kaip galėtume jį įveikti, kad sugebėtume surišti ir padaryti bejėgį! Kiekvienas duosime tau po vienuolika šimtų sidabro šekelių“.

[6]Tad Delila kalbėjo Samsonui: „Prašau pasakyti, kodėl tu toks stiprus? Ir kaip tu galėtumei būti surištas ir padarytas bejėgiu?“

[7]Samsonas jai atsakė: „Jeigu būčiau surištas septyniomis šviežiomis sausgyslėmis, kurios nebuvo sudžiovintos, tapčiau toks silpnas, kaip ir paprastas žmogus“.

[8]Filistinų didžiūnai atnešė jai šviežių nedžiovintų sausgyslių, ir ji jomis surišo jį.

[9]Pasalai tykojant jos kambaryje, ji sušuko: „Samsonai, filistinai atėjo tavęs!“ Bet jis sutraukė tas sausgysles, tarsi suardydamas ugnies paliestą pakulų sruogą. Jo jėgos paslaptis liko nežinoma.

[10]Tada Delila tarė Samsonui: „Tu pasityčiojai iš manęs! Tu pamelavai! Prašau dabar pasakyti, kaip būtų galima tave surišti?“

[11]Ele disse: “Se me amarrarem firmemente com cordas que nunca tenham sido usadas, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[11]Jis tarė: „Jeigu būčiau surištas naujomis virvėmis, kurios dar niekada nebuvo naudotos, tapčiau toks silpnas, kaip ir paprastas žmogus“.

[12]Dalila o amarrou com cordas novas. Depois, tendo homens escondidos no quarto, ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Mas ele arrebentou as cordas de seus braços como se fossem uma linha.

[12]Tad Delila paėmė naujas virves ir, jomis surišusi jį, sušuko: „Samsonai, filistinai jau čia!“ Pasalos vyrai tykojo kambaryje. Bet jis nutraukė virves nuo savo rankų tarsi siūlus.

[13]Disse Dalila a Sansão: “Até agora você me fez de boba e mentiu para mim. Diga-me como pode ser amarrado”. Ele respondeu: “Se você tecer num pano as sete tranças da minha cabeça e o prender com uma lançadeira, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”. Assim, enquanto ele dormia, Dalila teceu as sete tranças da sua cabeça num pano

[13]Tada Delila tarė Samsonui: „Tu ligi šiol iš manęs tyčiojaisi ir vis melavai! Pasakyk pagaliau, kaip būtų galima tave surišti?“ Jis atsakė: „Jeigu įaustumei septynias mano galvos garbanas į apmatus ir suveržtum staklių muštuvu, aš tapčiau toks silpnas, kaip ir paprastas žmogus“.

[14]e o prendeu com a lançadeira. Novamente ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Ele despertou do sono e arrancou a lançadeira e o tear, com os fios.

[14]Tad, jam miegant, Delila paėmė septynias jo galvos garbanas, įaudė į apmatus ir suveržė staklių muštuvu. Po to ji sušuko: „Samsonai, filistinai jau čia!“ Bet jis, pabudęs iš miego, ištraukė iš staklių muštuvą ir apmatus.

[15]Então ela lhe disse: “Como você pode dizer que me ama se não confia em mim? Esta é a terceira vez que você me fez de boba e não contou o segredo da sua grande força”.

[15]Tada ji tarė jam: „Kaip tu gali sakyti: ‘Aš myliu tave’, – jei tavo širdis ne su manimi? Tu pasityčiojai iš manęs jau tris kartus ir nepasakei, kodėl tu toks stiprus“.

[16]Importunando-o o tempo todo, ela o cansava dia após dia, ficando ele a ponto de morrer.

[16]Diena po dienos ji ujo jį žodžiais ir taip jam įgriso, kad jis jautėsi mirtinai nuvargintas

[17]Por isso ele lhe contou o segredo: “Jamais se passou navalha em minha

[17]ir patikėjo jai savo paslaptį. Jis tarė: „Skustuvas niekada nepalietė mano

cabeça", disse ele, "pois sou nazireu, desde o ventre materno. Se fosse rapado o cabelo da minha cabeça, a minha força se afastaria de mim, e eu ficaria tão fraco quanto qualquer outro homem".

galvos, nes aš esu nazyras VIEŠPAČIUInuo savo motinos įsčių. Jei mano galva būtų nuskusta, mano jėga mane paliktų. Aš tapčiau silpnas ir būčiau kaip paprastas žmogus".

18Quando Dalila viu que Sansão lhe tinha contado todo o segredo, enviou esta mensagem aos líderes dos filisteus: "Subam mais esta vez, pois ele me contou todo o segredo". Os líderes dos filisteus voltaram a ela levando a prata.

18Pajutusi, kad jis patikėjo visą savo paslaptį, Delila išsiuntė pašaukti filistinų didžiūnų su žinia: „Ateikite dar kartą, nes jis patikėjo man visą savo paslaptį". Filistinų didžiūnai atskubėjo pas ją su pinigais rankose.

19Fazendo-o dormir no seu colo, ela chamou um homem para cortar as sete tranças do cabelo dele, e assim começou a subjugá-lo. E a sua força o deixou.

19O Delila, užmigdžiusi jį ant savo kelių, pasišaukė vyrą ir liepė nukirpti jam septynias plaukų garbanas. Taip ji padarė jį silpną ir bejėgį; jėga nuo jo pasitraukė.

20Então ela chamou: "Sansão, os filisteus o estão atacando!" Ele acordou do sono e pensou: "Sairei como antes e me livrarei". Mas não sabia que o Senhor o tinha deixado.

20Ji sušuko: „Samsonai, filistinai atėjo tavęs!" Jis pabudo iš miego, galvodamas: „Ištrūksiu kaip kitais kartais ir nusikratysiu!" Bet nežinojo, kad VIEŠPATS buvo nuo jo pasitraukęs.

21Os filisteus o prenderam, furaram os seus olhos e o levaram para Gaza. Prenderam-no com algemas de bronze, e o puseram a girar um moinho na prisão.

21Filistinai jį nutvėrė ir išbadė akis. Nuvarę į Gazą, apkalė jį vario grandinėmis ir pristatė kalėjime sukti girnas.

22Mas, logo o cabelo da sua cabeça começou a crescer de novo.

22Tuo tarpu nukirptieji plaukai pradėjo ataugti.

A Morte de Sansão

Samsono mirtis

23Os líderes dos filisteus se reuniram para oferecer um grande sacrifício a seu deus Dagom e para festejar. Comemorando sua vitória, diziam: "O nosso deus entregou o nosso inimigo Sansão em nossas mãos".

23Filistinų didžiūnai susirinko atnašauti didelės aukos savo dievui Dagonui ir pasidžiaugti. Jie giedojo: ,,Mūsų dievas įdavė mums į rankas mūsų priešą Samsoną!"

24Quando o povo o viu, louvou o seu deus: "O nosso deus nos entregou o nosso inimigo, o devastador da nossa terra,

24Ir žmonės, matydami jį, giesmėmis liaupsino savo dievą: ,,Mūsų dievas įdavė mums į rankas priešą, niokojusį mūsų kraštą, užmušusį daugelį mūsiškių".

aquele que multiplicava os nossos mortos”.

[25]Com o coração cheio de alegria, gritaram: “Tragam-nos Sansão para nos divertir!” E mandaram trazer Sansão da prisão, e ele os divertia. Quando o puseram entre as colunas,

[26]Sansão disse ao jovem que o guiava pela mão: “Ponha-me onde eu possa apalpar as colunas que sustentam o templo, para que eu me apoie nelas”.

[27]Homens e mulheres lotavam o templo; todos os líderes dos filisteus estavam presentes e, no alto, na galeria, havia cerca de três mil homens e mulheres vendo Sansão, que os divertia.

[28]E Sansão orou ao Senhor: “Ó Soberano Senhor, lembra-te de mim! Ó Deus, eu te suplico, dá-me forças, mais uma vez, e faze com que eu me vingue dos filisteus por causa dos meus dois olhos!”

[29]Então Sansão forçou as duas colunas centrais sobre as quais o templo se firmava. Apoiando-se nelas, tendo a mão direita numa coluna e a esquerda na outra,

[30]disse: “Que eu morra com os filisteus!” Em seguida, ele as empurrou com toda a força, e o templo desabou sobre os líderes e sobre todo o povo que ali estava. Assim, na sua morte, Sansão matou mais homens do que em toda a sua vida.

[31]Foram, então, os seus irmãos e toda a família do seu pai para buscá-lo. Trouxeram-no e o sepultaram entre Zorá e

[25]Pagauti pakilios dvasios, jie sakė: „Pašaukite Samsoną! Tepalinksmina mus!“ Jie pašaukė Samsoną iš kalėjimo, ir šis vaidino jų akivaizdoje juokdarį. Paskui pastatė jį tarp stulpų.

[26]Vaikinui, vedusiam jį už rankos, Samsonas tarė: „Pavedėk mane ten, kur stulpai, ant kurių stovi namai, idant galėčiau atsišlieti į juos“.

[27]Namai buvo pilni vyrų ir moterų. Ten buvo visi filistinų didžiūnai, o ant stogo stovėjo apie tris tūkstančius vyrų ir moterų, žiūrėjusių, kaip Samsonas linksmino.

[28]Samsonas šaukėsi VIEŠPATIES ir tarė: „Viešpatie DIEVE! Prašau atsiminti mane! Prašau duoti man jėgų šį paskutinį kartą, Dieve, kad vienu keršto smūgiu atmokėčiau filistinams už abi savo akis“.

[29]Apkabinęs abu vidurinius stulpus, ant kurių stovėjo namai, vieną – dešine ranka, o kitą – kaire, Samsonas įsirėžė visu svoriu.

[30]Tada Samsonas sušuko: „Leisk man mirti su filistinais!“ – ir patraukė iš visų jėgų. Namai griuvo ant didžiūnų ir visų ten buvusių žmonių. Tad jis užmušė daugiau mirdamas negu buvo užmušęs gyvendamas.

[31]Atėję broliai ir visa tėvo šeima pasiėmė jį. Parnešę palaidojo jo tėvo Manoacho kape tarp Coros ir Eštaolo. Izraelio teisėjas jis buvo dvidešimt metų.

Estaol, no túmulo de Manoá, seu pai. Sansão liderou Israel durante vinte anos.

Juízes 17

Os Ídolos de Mica

[1]Havia um homem chamado Mica, dos montes de Efraim,

[2]que disse certa vez à sua mãe: "Os treze quilos de prata que foram roubados de você e pelos quais eu a ouvi pronunciar uma maldição, na verdade a prata está comigo; eu a peguei". Disse-lhe sua mãe: "O Senhor o abençoe, meu filho!"

[3]Quando ele devolveu os treze quilos de prata à mãe, ela disse: "Consagro solenemente a minha prata ao Senhor para que o meu filho faça uma imagem esculpida e um ídolo de metal. Eu a devolvo a você".

[4]Mas ele devolveu a prata à sua mãe, e ela separou dois quilos e quatrocentos gramas, e os deu a um ourives, que deles fez a imagem e o ídolo. E estes foram postos na casa de Mica.

[5]Ora, esse homem, Mica, possuía um santuário, fez um manto sacerdotal e alguns ídolos da família e pôs um dos seus filhos como seu sacerdote.

[6]Naquela época, não havia rei em Israel; cada um fazia o que lhe parecia certo.

[7]Um jovem levita de Belém de Judá, procedente do clã de Judá,

Teisėjų 17

Mikajo namų šventykla

[1]Efraimo aukštumose gyveno žmogus, vardu Mikajas.

[2]Savo motinai jis tarė: „Anuos tūkstantį šimtą sidabro šekelių užkeikei, kai jie buvo iš tavęs paimti, ir net man girdint užkeikimą pakartojai. Tai va, tas sidabras pas mane. Aš jį paėmiau". – „Telaimina VIEŠPATS mano sūnų!" – ištarė motina.

[3]Jam sugrąžinus motinai tūkstantį šimtą sidabro šekelių, motina tarė: „Dabar aš skiriu tą sidabrą VIEŠPAČIUI. Perduodu jį savo sūnui, kad padarytų iš jo statulą. Taigi atiduodu jį tau".

[4]Kai jis sugrąžino pinigus savo motinai, motina paėmė du šimtus sidabro šekelių ir padavė sidabrakaliui. Jis padarė iš jų statulą, kuri buvo laikoma Mikajo namuose.

[5]Taigi tas vyras Michėjas turėjo Dievo namus. Jis padirbo efodą bei terafimus ir pašventė vieną savo sūnų būti jo kunigu.

[6]Tomis dienomis Izraelyje karaliaus nebuvo. Visi žmonės darė, kas jiems atrodė dora.

[7]Ten gyveno jaunuolis iš Judo Betliejaus, iš Judo kilties. Jis buvo levitas ir gyveno ten kaip ateivis.

[8]saiu daquela cidade em busca de outro lugar para morar. Em sua viagem, chegou à casa de Mica, nos montes de Efraim.

[9]Mica lhe perguntou: "De onde você vem?" "Sou levita, de Belém de Judá", respondeu ele. "Estou procurando um lugar para morar."
[10]"Fique comigo", disse-lhe Mica. "Seja meu pai e sacerdote, e eu darei a você cento e vinte gramas de prata por ano, roupas e comida."
[11]O jovem levita concordou em ficar com Mica, e tornou-se como um dos seus filhos.
[12]Mica acolheu o levita, e o jovem se tornou seu sacerdote, e ficou morando em sua casa.
[13]E Mica disse: "Agora sei que o Senhor me tratará com bondade, pois esse levita se tornou meu sacerdote".

Juízes 18

A Tribo de Dã se Estabelece em Laís

[1]Naquela época, não havia rei em Israel, e a tribo de Dã estava procurando um local onde se estabelecer, pois ainda não tinha recebido herança entre as tribos de Israel.

[2]Então enviaram cinco guerreiros de Zorá e de Estaol para espionarem a terra e explorá-la. Esses homens representavam todos os clãs da tribo. Disseram-lhes: "Vão, explorem a terra". Os homens chegaram aos montes de Efraim e foram à casa de Mica, onde passaram a noite.

[8]Tas vyras buvo palikęs Betliejaus miestą Judo žemėje, norėdamas įsikurti, kur tik rastų vietos. Praeidamas jis užėjo į Michėjo namus Efraimo aukštumose.
[9]Michėjas paklausė jo: „Iš kur ateini?“ – „Esu levitas iš Judo Betliejaus, – atsakė šis, – ir einu gyventi ten, kur galėsiu rasti vietos“.
[10]Michėjas tarė jam: „Pasilik čia, pas mane, būk mano tėvas ir kunigas, o aš tau duosiu kasmet dešimt sidabro šekelių, reikalingus drabužius ir pragyvenimą“.
[11]Levitas sutiko pasilikti pas tą žmogų ir buvo jam tarsi vienas jo sūnų.
[12]Michėjas įvedė levitą į kunigo tarnybą, jaunuolis tapo jo kunigu ir pasiliko Michėjo šventykloje.
[13]„Dabar aš žinau, – kalbėjo sau Michėjas, – kad VIEŠPATS padarys mane turtingą, nes levitas yra tapęs mano kunigu“.

Teisėjų 18

Dano giminė persikelia

[1]Anomis dienomis Izraelyje nebuvo karaliaus. Taigi anomis dienomis Dano giminės žmonės ieškojo sau žemės, kur galėtų įsikurti, nes iki tol nebuvo jiems tekęs paveldas tarp Izraelio giminių.

[2]Tad Dano giminės žmonės pasiuntė penketą narsių vyrų iš savo Coros ir Eštaolo kilčių išžvalgyti krašto ir ištirti. „Eikite, – sakė jiems, – ir ištirkite kraštą“. Nuėję per Efraimo aukštumas iki pat Michėjo namų, jie ten apsistojo nakvynei.

[3]Quando estavam perto da casa de Mica, reconheceram a voz do jovem levita; aproximaram-se e lhe perguntaram: “Quem o trouxe para cá? O que você está fazendo neste lugar? Por que você está aqui?”

[3]Būdami Michėjo namuose, jie atpažino jaunojo levito balsą. Jie užėjo pas jį ir klausė: „Kas tave čia atvedė? Ką veiki šioje vietoje? Kodėl čia būni?“

[4]O jovem lhes contou o que Mica fizera por ele, e disse: “Ele me contratou, e eu sou seu sacerdote”.

[4]Jis atsakė jiems: „Michėjas man tą ir tą padarė, pasamdė mane, ir aš tapau jo kunigu“.

[5]Então eles lhe pediram: “Pergunte a Deus se a nossa viagem será bem-sucedida”.

[5]Tada jie tarė jam: „Prašytume pasiteirauti Dievo, kad sužinotume, ar kelionė, kurion išsirengėme, bus mums sėkminga“. –

[6]O sacerdote lhes respondeu: “Vão em paz. Sua viagem tem a aprovação do Senhor”.

[6]„Eikite ramybėje! – atsakė kunigas, – VIEŠPATS maloniai žvelgia į kelionę, kurion išsirengėte“.

[7]Os cinco homens partiram e chegaram a Laís, onde viram que o povo vivia em segurança, como os sidônios, despreocupado e tranquilo, e gozava prosperidade, pois a sua terra não lhe deixava faltar nada. Viram também que o povo vivia longe dos sidônios e não tinha relações com nenhum outro povo.

[7]Anie penki vyrai tęsė kelionę. Atėję į Laišą, pamatė ten saugiai pagal sidoniečių paprotį gyvenančius žmones, ramius ir neįtarius, nieko žemėje nestokojančius ir turtingus. Be to, jie buvo toli nuo sidoniečių ir neturėjo ryšių su jokia kita tauta.

[8]Quando voltaram a Zorá e a Estaol, seus irmãos lhes perguntaram: “O que descobriram?”

[8]Sugrįžę pas gimines į Corą ir Eštaolą, jie buvo klausinėjami: „Kaip jums sekėsi?“

[9]Eles responderam: “Vamos atacá-los! Vimos que a terra é muito boa. Vocês vão ficar aí sem fazer nada? Não hesitem em ir apossar-se dela.

[9]Jie atsakė: „Eime! Užpulkime juos! Juk matėme tą kraštą! Tikėkite, jis labai puikus. Argi jūs nieko nedarysite? Nedelskite, įsiveržkite ir paveldėkite tą kraštą!

[10]Chegando lá, vocês encontrarão um povo despreocupado e uma terra espaçosa que Deus pôs nas mãos de vocês, terra onde não falta coisa alguma!”

[10]Nuėję užtiksite neįtarius žmones. Kraštas erdvus, Dievas iš tikrųjų atidavė jį jums į rankas! Jame nestinga nieko, kas gera žemėje“.

[11]Então seiscentos homens da tribo de Dã partiram de Zorá e de Estaol, armados para a guerra.
[12]Na viagem armaram acampamento perto de Quiriate-Jearim, em Judá. É por isso que até hoje o local, a oeste de Quiriate-Jearim, é chamado Maané-Dã.
[13]Dali foram para os montes de Efraim e chegaram à casa de Mica.
[14]Os cinco homens que haviam espionado a terra de Laís disseram a seus irmãos: "Vocês sabiam que numa dessas casas há um manto sacerdotal, ídolos da família, uma imagem esculpida e um ídolo de metal? Agora vocês sabem o que devem fazer".
[15]Então eles se aproximaram e foram à casa do jovem levita, à casa de Mica, e o saudaram.
[16]Os seiscentos homens de Dã, armados para a guerra, ficaram junto à porta.
[17]Os cinco homens que haviam espionado a terra entraram e apanharam a imagem, o manto sacerdotal, os ídolos da família e o ídolo de metal, enquanto o sacerdote e os seiscentos homens armados permaneciam à porta.
[18]Quando os homens entraram na casa de Mica e apanharam a imagem, o manto sacerdotal, os ídolos da família e o ídolo de metal, o sacerdote lhes perguntou: "Que é que vocês estão fazendo?"
[19]Eles lhe responderam: "Silêncio! Não diga nada. Venha conosco, e seja nosso pai

[11]Iš ten, iš Dano giminės, Coros ir Eštaolo kilties, leidosi į kelionę šeši šimtai karo žygiui apsiginklavusių vyrų.
[12]Jie nuvyko ir pasistatė stovyklą prie Kirjat Jearimų Judo žemėje. Ta vieta ir vadinama iki šios dienos „Dano stovykla“. Ji yra į vakarus nuo Kirjat Jearimų.
[13]Iš ten jie perėjo Efraimo aukštumas ir atėjo prie Michėjo namų.
[14]Tada anie penki vyrai, kurie buvo nuėję išžvalgyti krašto, tai yra Laišo, tarė savo giminėms: „Ar žinote, kad šiuose namuose yra efodas, terafimai ir liedinta metalo statula? Žinokite, ką turite padaryti!“
[15]Taigi jie pasuko namų link ir, atėję prie jaunojo levito buveinės Michėjo namuose, pasveikino jį.
[16]Šešiems šimtams Dano giminės vyrų, apsiginklavusių karo žygiui, stovint prie vartų,
[17]anie penki vyrai, ėję išžvalgyti krašto, įžengė į vidų ir paėmė liedintą pasidabruotą statulą, efodą ir terafimus. O kunigas stovėjo prie vartų su šešiais šimtais karo žygiui apsiginklavusių vyrų.
[18]Aniems vyrams įėjus į Michėjo namus ir paėmus liedintą pasidabruotą statulą, efodą ir terafimus, kunigas tarė jiems: „Ką jūs darote?“
[19]O tie jam sakė: „Tylėk! Užčiaupk ranka burną, eik su mumis ir būk mums tėvas ir

e sacerdote. Não será melhor para você servir como sacerdote uma tribo e um clã de Israel do que apenas a família de um só homem?”

kunigas. Argi tau geriau būti kunigu vieno žmogaus namuose, negu būti giminės ir kilties kunigu Izraelyje?“

[20]Então o sacerdote se alegrou, apanhou o manto sacerdotal, os ídolos da família e a imagem esculpida e se juntou à tropa.

[20]Kunigas apsidžiaugė. Paėmęs efodą, terafimus ir liedintą pasidabruotą statulą, jis išėjo drauge su tais žmonėmis.

[21]Pondo os seus filhos, os seus animais e os seus bens na frente deles, partiram de volta.

[21]Jie vėl leidosi kelionėn, pasiuntę į priekį vaikus, galvijus ir mantą.

[22]Quando já estavam a certa distância da casa, os homens que moravam perto de Mica foram convocados e alcançaram os homens de Dã.

[22]Nuėjus tolokai nuo Michėjo namų, buvo sušaukti vyrai iš Michėjo kaimynystėje esančių namų. Pasiviję Dano žmones,

[23]Como vinham gritando atrás deles, estes se voltaram e perguntaram a Mica: “Qual é o seu problema? Por que convocou os seus homens para lutar?”

[23]jie piktai šaukė iš paskos Dano žmonėms, o tie atsisukę Michėjo klausė: „Kas atsitiko, kad ateini su tokiu būriu?“ –

[24]Ele respondeu: “Vocês estão levando embora os deuses que fiz e o meu sacerdote. O que me sobrou? Como é que ainda podem perguntar: ‘Qual é o seu problema?’ ”

[24]„Paėmėte mano dievus, kuriuos pasidirbau, ir mano kunigą, ir nuėjote! – atsakė jis. – Kas man beliko? Kaip dar galite manęs klausti: ‘Kas atsitiko?’“

[25]Os homens de Dã responderam: “Não discuta conosco, senão alguns homens de temperamento violento o atacarão, e você e a sua família perderão a vida”.

[25]Bet Dano žmonės tarė jam: „Liaukis rėkavęs mums iš paskos, antraip karštuoliai vyrai jus puls, tu neteksi gyvasties, neteks gyvasties ir tavo šeima“.

[26]E assim os homens de Dã seguiram seu caminho. Vendo que eles eram fortes demais para ele, Mica virou-se e voltou para casa.

[26]Dano žmonės ėjo toliau savo keliu. Matydamas, kad jie stipresni, Michėjas apsisuko ir sugrįžo į namus.

[27]Os homens de Dã levaram o que Mica fizera e o seu sacerdote, e foram para Laís, lugar de um povo pacífico e

[27]Pasiėmę, ką Michėjas buvo pasidirbęs ir jam priklausantį kunigą, Dano žmonės atėjo į Laišą pas ramius ir neįtarius

despreocupado. Eles mataram todos ao fio da espada e queimaram a cidade.

[28]Não houve quem os livrasse, pois viviam longe de Sidom e não tinham relações com nenhum outro povo. A cidade ficava num vale que se estende até Bete-Reobe. Os homens de Dã reconstruíram a cidade e se estabeleceram nela.

[29]Deram à cidade anteriormente chamada Laís o nome de Dã, em homenagem a seu antepassado Dã, filho de Israel.

[30]Eles levantaram para si o ídolo, e Jônatas, filho de Gérson, neto de Moisés, e os seus filhos foram sacerdotes da tribo de Dã até que o povo foi para o exílio.

[31]Ficaram com o ídolo feito por Mica durante todo o tempo em que o santuário de Deus esteve em Siló.

Juízes 19

O Levita e a Morte da sua Concubina

[1]Naquela época, não havia rei em Israel. Aconteceu que um levita que vivia nos montes de Efraim, numa região afastada, tomou para si uma concubina, que era de Belém de Judá.

[2]Mas ela lhe foi infiel. Deixou-o e voltou para a casa do seu pai, em Belém de Judá. Quatro meses depois,

[3]seu marido foi convencê-la a voltar. Ele tinha levado o seu servo e dois jumentos. A mulher o levou para dentro da casa do seu pai, e quando seu pai o viu, alegrou-se.

žmones, išžudė juos kalaviju ir sudegino miestą.

[28]Nebuvo kas ateitų gelbėti, nes jie gyveno toli nuo Sidono ir neturėjo ryšių su jokia kita tauta. Tai buvo slėnis, priklausęs Bet Rehobui. Jie atstatė miestą ir įsikūrė jame.

[29]Miestą pavadino Danu pagal savo protėvį Daną, gimusį Izraeliui. O anksčiau miesto vardas buvo Laišas.

[30]Tada Dano giminės žmonės pasistatė sau stabą. Mozės sūnaus Geršomo sūnus Jehonatanas ir jo sūnūs tarnavo kaip kunigai Dano giminei iki pat tos dienos, kai kraštas išėjo į tremtį.

[31]Taigi jie laikė savu Michėjo padirbtą stabą, kol Dievo Namai buvo Šilojyje.

Teisėjų 19

Gibėjos nusikaltimas

[1]Tuo metu, kai Izraelyje nebuvo karaliaus, vienas levitas, gyvenęs tolimoje Efraimo aukštumų dalyje, paėmė sugulovę iš Judo Betliejaus.

[2]Kartą sugulovė ant jo supyko ir, palikusi jį, sugrįžo į tėvo namus Judo Betliejuje. Ten ji užsibuvo keturis mėnesius.

[3]Vyras tada leidosi į kelionę pas ją drauge su palydovu ir pora asilų, norėdamas su ja švelniai pasikalbėti ir įtikinti sugrįžti. Ji nusivedė jį į tėvo namus. Pamatęs jį, merginos tėvas pasitiko su džiaugsmu.

[4]O sogro dele o convenceu a ficar ali; e ele permaneceu com eles três dias; todos comendo, bebendo e dormindo ali.

[4]Jo uošvis, merginos tėvas, ragino pabūti. Jis pasiliko trejetą dienų. Jie vaišinosi ir gėrė; ten jis ir nakvojo.

[5]No quarto dia, eles se levantaram cedo, e o levita se preparou para partir, mas o pai da moça disse ao genro: “Coma alguma coisa, e depois vocês poderão partir”.

[5]Ketvirtą dieną jie atsikėlė anksti rytą, ir jis rengėsi išvykti, bet merginos tėvas tarė: „Pasistiprink duonos kąsniu. Tada galėsi leistis į kelionę“.

[6]Os dois se assentaram para comer e beber juntos. Mas o pai da moça disse: “Eu peço a você que fique esta noite, e que se alegre”.

[6]Taigi juodu susėdo vaišintis ir gerti. Merginos tėvas vyrui sakė: „Prašau būti mano svečiu. Pernakvok ir pasidžiauk!”

[7]E, quando o homem se levantou para partir, seu sogro o convenceu a ficar ainda aquela noite.

[7]Vyrui pakilus vykti, uošvis nesiliovė jo kalbinti, kol jis vėl neapsinakvojo.

[8]Na manhã do quinto dia, quando ele se preparou para partir, o pai da moça disse: “Vamos comer! Espere até a tarde!” E os dois comeram juntos.

[8]Penktą dieną jis atsikėlė anksti rytą leistis į kelionę, o merginos tėvas sakė: „Prašau pasistiprinti!“ Jiedu užsisėdėjo vaišindamiesi ligi popietės.

[9]Então, quando o homem, sua concubina e seu servo levantaram-se para partir, o pai da moça, disse outra vez: “Veja, o dia está quase acabando, é quase noite; passe a noite aqui. Fique e alegre-se. Amanhã de madrugada vocês poderão levantar-se e ir para casa”.

[9]Galop vyrui pakilus keliauti drauge su sugulove ir palydovu, jo uošvis, merginos tėvas, sakė: „Žiūrėk, jau temsta. Prašau pernakvoti. Žiūrėk, diena jau baigiasi. Praleisk čia naktį ir pasidžiauk. Rytoj atsikelsite anksti rytą ir keliausite namo“.

[10]Não desejando ficar outra noite, o homem partiu rumo a Jebus, isto é, Jerusalém, com dois jumentos selados e com a sua concubina.

[10]Bet vyras nakvoti atsisakė. Jis išvyko ir nukeliavo netoli Jebuso, tai yra Jeruzalės. Turėjo du apkrautus asilus; su juo buvo ir sugulovė.

[11]Quando estavam perto de Jebus e já se findava o dia, o servo disse a seu senhor: “Venha. Vamos parar nesta cidade dos jebuseus e passar a noite aqui”.

[11]Kadangi buvo netoli Jeruzalės, ir diena ėjo vakarop, palydovas šeimininkui tarė: „Užsukime į šį jebusiečių miestą ir pernakvokime“.

[12]O seu senhor respondeu: “Não. Não vamos entrar numa cidade estrangeira, cujo povo não é israelita. Iremos para Gibeá”.

[12]Bet šeimininkas atsakė: „Nesuksime į miestą svetimtaučių, kurie nėra izraelitai, bet eisime į Gibėją.

[13]E acrescentou: “Ande! Vamos tentar chegar a Gibeá ou a Ramá e passar a noite num desses lugares”.

[13]Eikš, – kreipėsi jis į savo palydovą, – bandykime pasiekti vieną šių vietų ir praleisti naktį arba Gibėjoje, arba Ramoje“.

[14]Então prosseguiram, e o sol se pôs quando se aproximavam de Gibeá de Benjamim.

[14]Taigi jie ėjo toliau savo keliu, o saulė nusileido jiems atėjus netoli Gibėjos Benjamino žemėje.

[15]Ali entraram para passar a noite. Foram sentar-se na praça da cidade. E ninguém os convidou para passarem a noite em sua casa.

[15]Jie pasuko ten eiti ir praleisti naktį Gibėjoje. Įėję atsisėdo miesto aikštėje, bet nebuvo, kas priimtų juos į namus pernakvoti.

[16]Naquela noite, um homem idoso procedente dos montes de Efraim e que estava morando em Gibeá (os homens do lugar eram benjamitas), voltava de seu trabalho no campo.

[16]Žiūri, vakare vienas senas vyras grįžta iš darbo laukuose. Šis vyras buvo iš Efraimo aukštumų, bet gyveno Gibėjoje. Vietos gyventojai buvo Benjamino giminės žmonės.

[17]Quando viu o viajante na praça da cidade, o homem idoso perguntou: “Para onde você está indo? De onde vem?”

[17]Pakėlęs akis ir pamatęs miesto aikštėje pakeleivį, senasis vyras teiravosi: „Kur eini ir iš kur ateini?“

[18]Ele respondeu: “Estamos de viagem, indo de Belém de Judá para uma região afastada, nos montes de Efraim, onde moro. Fui a Belém de Judá, e agora estou indo ao santuário do Senhor. Mas aqui ninguém me recebeu em casa.

[18]Tas jam atsakė: „Keliaujame iš Judo žemės Betliejaus į kitą Efraimo aukštumų galą. Aš ten gyvenu. Keliavau į Judo žemės Betliejų, o dabar esu pakeliui į namus. Nėra kas priimtų mane po savo stogu.

[19]Temos palha e forragem para os nossos jumentos, e para nós mesmos, que somos seus servos, temos pão e vinho, para mim, para a sua serva e para o jovem que está conosco. Não temos falta de nada”.

[19]Mes, tavo tarnai, turime šiaudų ir pašaro savo asilams, duonos ir vyno sau, tavo tarnaitei ir palydovui, esančiam su mumis. Netrūksta mums nieko“. –

[20]“Você é bem-vindo em minha casa”, disse o homem idoso. “Vou atendê-lo no que você precisar. Não passe a noite na praça.”

[20]„Ramybė tau! – tarė senasis vyras. – Visa, ko reikia, rasi pas mane. Tik nenakvok jokiu būdu aikštėje“.

[21]E os levou para a sua casa e alimentou os jumentos. Depois de lavarem os pés, comeram e beberam alguma coisa.

[21]Jis nusivedė jį į savo namus ir pašėrė asilus. Nusiplovę kojas, jie valgė ir gėrė.

[22]Quando estavam entretidos, alguns vadios da cidade cercaram a casa. Esmurrando a porta, gritaram para o homem idoso, dono da casa: “Traga para fora o homem que entrou em sua casa para que tenhamos relações com ele!”

[22]Įsismaginus jų širdims, žiūri, miesto vyrai, šlykštūs niekšai, apsupo namus ir ėmė belstis į duris. Senajam vyrui, namų šeimininkui, jie šaukė: „Išvesk tą vyrą, kuris įžengė į tavo namus, kad galėtume jį pažinti!“

[23]O dono da casa saiu e lhes disse: “Não sejam tão perversos, meus amigos. Já que esse homem é meu hóspede, não cometam essa loucura.

[23]O vyras, namų šeimininkas, išėjo pas juos ir tarė: „Ne, mano broliai, nesielkite taip nedorai! Tas vyras – mano svečias, tad nedarykite jam šlykštaus smurto.

[24]Vejam, aqui está minha filha virgem e a concubina do meu hóspede. Eu as trarei para vocês, e vocês poderão usá-las e fazer com elas o que quiserem. Mas, nada façam com esse homem, não cometam tal loucura!”

[24]Žiūrėkite, štai mano duktė ir jo sugulovė. Leiskite jas man jums atvesti. Turėkite malonumo su jomis, darykite joms, kas tik jums patinka, bet nedarykite šlykštaus smurto šiam vyrui“.

[25]Mas os homens não quiseram ouvi-lo. Então o levita mandou a sua concubina para fora, e eles a violentaram e abusaram dela a noite toda. Ao alvorecer a deixaram.

[25]Bet tie vyrai nenorėjo nė girdėti jo žodžių. Tad vyras stvėrė savo sugulovę ir išvarė pas juos. O jie prievartavo ją, elgdamiesi su ja ištvirkėliškai visą naktį iki pat ryto. Auštant ją paleido.

[26]Ao romper do dia a mulher voltou para a casa onde o seu senhor estava hospedado, caiu junto à porta e ali ficou até o dia clarear.

[26]Rytui prašvitus, moteris sugrįžo. Pargriuvusi prie durų to žmogaus namų, kur buvo jos vyras, ji gulėjo ten, kol išaušo diena.

[27]Quando o seu senhor se levantou de manhã, abriu a porta da casa e saiu para prosseguir viagem, lá estava a sua

[27]Atsikėlęs rytą, jos vyras atidarė namų duris ir išėjo rengtis į kelionę. Žiūri, jo

concubina, caída à entrada da casa, com as mãos na soleira da porta.

[28]Ele lhe disse: “Levante-se, vamos!” Não houve resposta. Então o homem a pôs em seu jumento e foi para casa.

[29]Quando chegou, apanhou uma faca e cortou o corpo da sua concubina em doze partes, e as enviou a todas as regiões de Israel.

[30]Todos os que viram isso disseram: “Nunca se viu nem se fez uma coisa dessas desde o dia em que os israelitas saíram do Egito. Pensem! Reflitam! Digam o que se deve fazer!”

Juízes 20

A Guerra entre os Israelitas e os Benjamitas

[1]Então todos os israelitas, de Dã a Berseba, e de Gileade, saíram como um só homem e se reuniram em assembleia perante o Senhor, em Mispá.

[2]Os líderes de todo o povo das tribos de Israel tomaram seus lugares na assembleia do povo de Deus, quatrocentos mil soldados armados de espada.

[3](Os benjamitas souberam que os israelitas haviam subido a Mispá.) Os israelitas perguntaram: “Como aconteceu essa perversidade?”

[4]Então o levita, marido da mulher assassinada, disse: “Eu e a minha concubina chegamos a Gibeá de Benjamim para passar a noite.

[5]Durante a noite os homens de Gibeá vieram para atacar-me e cercaram a casa, com a intenção de matar-me. Então

sugulovė guli prie namų durų, rankas ištiesusi ant slenksčio.

[28]„Kelkis, – tarė jai, – metas keliauti!“ Bet ji neatsakė. Užkėlęs ją ant asilo, vyras leidosi į kelionę namų link.

[29]Pasiekęs namus, jis susirado peilį ir, paėmęs sugulovę, supjaustė ją, sąnarys po sąnario, į dvylika dalių ir išsiuntinėjo jas po visą Izraelio žemę.

[30]Tai matydami, visi sakė: „Tokio dalyko nebuvo nei padaryta, nei matyta nuo tos dienos, kai izraelitai išėjo iš Egipto žemės, iki šios dienos! Apsvarstykite! Pasitarkite ir nutarkite!“

Teisėjų 20

Karas su Benjaminu

[1]Tada visi izraelitai – nuo Dano iki Beer Šebos ir iš Gileado žemės – išėjo į žygį, ir visa bendrija kaip vienas vyras susirinko VIEŠPATIES akivaizdoje prie Micpos.

[2]Visos tautos, visų Izraelio giminių vadai atsistojo Dievo tautos sueigoje tarp keturių šimtų tūkstančių ginkluotų pėsčių karių.

[3](Benjamino giminės žmonės išgirdo, kad izraelitai susirinko į Micpą.) Izraelitai kalbėjo: „Sakykite, kaip tas šlykštus smurtas įvyko?“

[4]Levitas, nužudytosios moters vyras, atsakė: „Mano sugulovė ir aš atėjome į Gibėją Benjamino žemėje pernakvoti.

[5]Gibėjos vyrai užpuolė mane. Jie naktį atėjo manęs pulti ir apsupo namus. Jie

violentaram minha concubina, e ela morreu.

[6]Peguei minha concubina, cortei-a em pedaços e enviei um pedaço a cada região da herança de Israel, pois eles cometeram essa perversidade e esse ato vergonhoso em Israel.

[7]Agora, todos vocês, israelitas, manifestem-se e deem o seu veredicto".

[8]Todo o povo se levantou como se fosse um só homem, dizendo: "Nenhum de nós irá para casa. Nenhum de nós voltará para o seu lar.

[9]Mas é isto que faremos agora contra Gibeá: separaremos, por sorteio, de todas as tribos de Israel,

[10]de cada cem homens dez, de cada mil homens cem, de cada dez mil homens mil, para conseguirem provisões para o exército poder chegar a Gibeá de Benjamim e dar a eles o que merecem por esse ato vergonhoso cometido em Israel".

[11]E todos os israelitas se ajuntaram e se uniram como um só homem contra a cidade.

[12]As tribos de Israel enviaram homens a toda a tribo de Benjamim, dizendo: "O que vocês dizem dessa maldade terrível que foi cometida no meio de vocês?

[13]Agora, entreguem esses canalhas de Gibeá, para que os matemos e eliminemos esse mal de Israel". Mas os benjamitas não quiseram ouvir seus irmãos israelitas.

norėjo mane užmušti, o mano sugulovę tol prievartavo, kol ji numirė.

[6]Tada paėmiau sugulovę, supjausčiau į gabalus ir išsiuntinėjau po visą Izraelio žemę, nes jie padarė Izraelyje šlykštų smurtą.

[7]Žiūrėkite, jūs visi izraelitai! Apsvarstykite reikalą ir nuspręskite tuojau pat!“

[8]Visi žmonės pakilo kaip vienas ir pareiškė: „Nė vienas mūsų negrįš į savo palapinę, nė vienas mūsų neis į savo namus.

[9]O Gibėjai štai ką mes padarysime: burtų keliu

[10]paimsime iš visų Izraelio giminių po dešimt vyrų kiekvienam šimtui, po šimtą kiekvienam tūkstančiui ir po tūkstantį kiekvienai dešimčiai tūkstančių nešti reikmenis kariams, žygiuojantiems atmokėti tikrą atlygį Benjamino Gibėjai už Izraelyje padarytą šlykštų smurtą“.

[11]Taigi visi Izraelio vyrai be išimties susibūrė prieš tą miestą.

[12]Izraelio giminės išsiuntinėjo vyrus po visą Benjamino giminę pranešti: „Koks nusikaltimas įvyko pas jus?

[13]Išduokite anuos Gibėjos niekšus, kad nubaustume juos mirtimi ir pašalintume blogį iš Izraelio“. Bet Benjamino giminės žmonės nenorėjo klausyti savo brolių izraelitų balso.

[14]Vindos de suas cidades, reuniram-se em Gibeá para lutar contra os israelitas.

[14]Iš visų miestų Benjamino giminės žmonės suėjo į Gibėją stoti į mūšį su izraelitais.

[15]Naquele dia, os benjamitas mobilizaram vinte e seis mil homens armados de espada que vieram das suas cidades, além dos setecentos melhores soldados que viviam em Gibeá.

[15]Tą dieną Benjamino giminės žmonės sutelkė iš savo miestų, neskaitant Gibėjos gyventojų, dvidešimt šešis tūkstančius kalavijais ginkluotų vyrų.

[16]Dentre todos esses soldados havia setecentos canhotos, muito hábeis, e cada um deles podia atirar com a funda uma pedra num cabelo sem errar.

[16]Tarp šių karių buvo septyni šimtai rinktinių vyrų, kurie buvo kairiarankiai. Kiekvienas jų galėjo sviesti svaidykle akmenį į plauką ir pataikyti.

[17]Israel, sem os de Benjamim, convocou quatrocentos mil homens armados de espada, todos eles homens de guerra.

[17]Tuo tarpu izraelitai, be Benjamino, sutelkė keturis šimtus tūkstančių kalavijais ginkluotų, mūšiui pasirengusių vyrų.

[18]Os israelitas subiram a Betel e consultaram a Deus. “Quem de nós irá lutar primeiro contra os benjamitas?”, perguntaram. O Senhor respondeu: “Judá irá primeiro”.

[18]Nuvykę į Betelį, izraelitai teiravosi Dievo: „Kas iš mūsų pirmi eis į mūšį prieš Benjamino giminės žmones?“ VIEŠPATS atsakė: „Judas eis pirmas“.

[19]Na manhã seguinte, os israelitas se levantaram e armaram acampamento perto de Gibeá.

[19]Tada izraelitai, kitą rytą pakilę, pasistatė stovyklą prie Gibėjos.

[20]Os homens de Israel saíram para lutar contra os benjamitas e tomaram posição de combate contra eles em Gibeá.

[20]Izraelitai išėjo į mūšį su Benjaminu. Į kovos rikiuotę prieš juos Izraelio vyrai sustojo prie Gibėjos.

[21]Os benjamitas saíram de Gibeá e, naquele dia, mataram vinte e dois mil israelitas no campo de batalha.

[21]Bet Benjamino giminės žmonės, išėję iš Gibėjos, paguldė tą dieną dvidešimt du tūkstančius Izraelio vyrų.

[22]Mas os homens de Israel procuraram animar-se uns aos outros e novamente ocuparam as mesmas posições do primeiro dia.

[22]Kariuomenė – Izraelio vyrai – įsidrąsinusi, vėl sustojo į kovos rikiuotę toje pačioje vietoje, kur buvo sustoję kovos rikiuotėn pirmąją dieną.

[23]Os israelitas subiram, choraram perante o Senhor até a tarde e consultaram o Senhor: "Devemos atacar de novo os nossos irmãos benjamitas?" O Senhor respondeu: "Vocês devem atacar".

[23]Mat izraelitai buvo ėję ir verkę VIEŠPATIES akivaizdoje ligi vakaro. Jie buvo VIEŠPATIES teiravęsi, klausdami: „Ar turime vėl rikiuotis mūšiui su savo broliais, Benjamino vyrais?“ O VIEŠPATS buvo atsakęs: „Žygiuokite prieš juos!“

[24]Então os israelitas avançaram contra os benjamitas no segundo dia.

[24]Tad izraelitai puolė Benjamino giminės vyrus antrą dieną.

[25]Dessa vez, quando os benjamitas saíram de Gibeá para enfrentá-los, derrubaram outros dezoito mil israelitas, todos eles armados de espada.

[25]Benjamino giminės vyrai, išėję iš Gibėjos antrą dieną, paklojo dar aštuoniolika tūkstančių kalavijais ginkluotų izraelitų vyrų.

[26]Então todos os israelitas subiram a Betel, e ali se assentaram, chorando perante o Senhor. Naquele dia, jejuaram até a tarde e apresentaram holocaustos e ofertas de comunhão ao Senhor.

[26]Tada visi izraelitai, visa kariuomenė, sugrįžo į Betelį ir sėdėdami VIEŠPATIES akivaizdoje verkė. Tą visą dieną jie pasninkavo. Paskui atnašavo deginamąsias aukas ir bendravimo aukas VIEŠPATIES akivaizdoje.

[27]E os israelitas consultaram ao Senhor. (Naqueles dias, a arca da aliança estava ali,

[27]Izraelitai klausė VIEŠPATIES(nes tomis dienomis ten buvo Dievo Sandoros Skrynia,

[28]e Fineias, filho de Eleazar, filho de Arão, ministrava perante ela.) Perguntaram: "Sairemos de novo ou não, para lutar contra os nossos irmãos benjamitas?" O Senhor respondeu: "Vão, pois amanhã eu os entregarei nas suas mãos".

[28]ir Aarono sūnaus Eleazaro sūnus Finehasas tarnavo jo akivaizdoje), sakydami: „Ar turime rikiuotis dar kartą mūšiui su savo brolio Benjamino vyrais, ar turime liautis?“ VIEŠPATS atsakė: „Eikite, nes rytoj juos atiduosiu jums į rankas“.

[29]Então os israelitas armaram uma emboscada em torno de Gibeá.

[29]Tada Izraelis aplink Gibėją išstatė pasalas.

[30]Avançaram contra os benjamitas no terceiro dia e tomaram posição contra Gibeá, como tinham feito antes.

[30]Ir trečią dieną izraelitai išėjo prieš Benjamino giminės vyrus ir kaip anksčiau sustojo į kovos rikiuotę prie Gibėjos.

[31]Os benjamitas saíram para enfrentá-los e foram atraídos para longe da cidade. Começaram a ferir alguns dos israelitas

[31]Benjamino giminės vyrams ėmus priešintis kariuomenei, jie traukėsi nuo miesto keliais, kurių vienas eina į Betelį, o

como tinham feito antes, e uns trinta homens foram mortos em campo aberto e nas estradas, uma que vai para Betel e a outra que vai para Gibeá.

kitas į Gibėją. Iš pradžių, kaip pirmą ir antrą kartą, jie nukovė atvirame lauke apie trisdešimt Izraelio vyrų.

32Enquanto os benjamitas diziam: “Nós os derrotamos como antes”, os israelitas diziam: “Vamos retirar-nos e atraí-los para longe da cidade, para as estradas”.

32Benjamino giminės vyrai jau sakė: „Jie priversti bėgti kaip anąkart!“ Bet izraelitai kalbėjo: „Traukimės ir atitraukime juos nuo miesto kelių link!“

33Todos os homens de Israel saíram dos seus lugares e ocuparam posições em Baal-Tamar, e a emboscada israelita atacou da sua posição a oeste de Gibeá.

33Pagrindiniam izraelitų būriui pasitraukus ir vėl stojus kovos rikiuotėn prie Baal Tamaros, Izraelio pasala skubiai pakilo iš vietos prie Maarė Gebos.

34Então dez mil dos melhores soldados de Israel iniciaram um ataque frontal contra Gibeá. O combate foi duro, e os benjamitas não perceberam que a desgraça estava próxima deles.

34Dešimt tūkstančių rinktinių vyrų iš viso Izraelio žygiavo prieš Gibėją. Vyko nuožmi kova. Benjamino giminės vyrai dar nenuvokė, kad artėja jų pražūtis.

35O Senhor derrotou Benjamim perante Israel, e naquele dia os israelitas feriram vinte e cinco mil e cem benjamitas, todos armados de espada.

35VIEŠPATS nugalėjo Benjaminą, stojusį prieš Izraelį. Tą dieną izraelitai nukovė dvidešimt penkis tūkstančius ir šimtą kalavijais ginkluotų Benjamino vyrų.

36Então os benjamitas viram que estavam derrotados. Os israelitas bateram em retirada diante de Benjamim, pois confiavam na emboscada que tinham preparado perto de Gibeá.

36Tada Benjamino giminės vyrai pamatė, kad jie nugalėti. Izraelio vyrai užleido vietovę Benjaminui, nes pasitikėjo pasala, kuri buvo surengta prieš Gibėją.

37Os da emboscada avançaram repentinamente para dentro de Gibeá, espalharam-se e mataram todos os habitantes da cidade à espada.

37Pasalos vyrai, skubiai pakilę, įsiveržė į Gibėją ir pasklisdami ištiko visą miestą kalaviju.

38Os israelitas tinham combinado com os da emboscada que estes fariam subir da cidade uma grande nuvem de fumaça,

38Pagrindinio Izraelio būrio ir pasalos vyrų buvo sutarta: kai jie paleis į padangę milžinišką dūmų stulpą,

39e então os israelitas voltariam a combater. Os benjamitas tinham

39pagrindinis Izraelio būrys turės atsigręžti ir priešintis. Benjaminas buvo

começado a ferir os israelitas, matando cerca de trinta deles, e disseram: “Nós os derrotamos como na primeira batalha”.

pradėjęs mūšį ir jau užmušęs apie trisdešimt Izraelio vyrų. Tad jie manė: „Iš tikrųjų privertėme juos bėgti kaip ir pirmajame mūšyje!“

[40]Mas, quando a coluna de fumaça começou a se levantar da cidade, os benjamitas se viraram e viram a fumaça subindo ao céu.

[40]Bet pradėjus iš miesto kilti debesiui – dūmų stulpui, Benjamino vyrai atsisuko atgal. Žiūri, visas miestas kyla dūmais į padangę!

[41]Então os israelitas se voltaram contra eles, e os homens de Benjamim ficaram apavorados, pois perceberam que a sua desgraça havia chegado.

[41]Dabar pagrindinis Izraelio būrys atsigręžė priešintis, o Benjamino vyrus apėmė siaubas, nes jie matė, kad atėjo jų pražūtis.

[42]Assim, fugiram da presença dos israelitas tomando o caminho do deserto, mas não conseguiram escapar do combate. E os homens de Israel que saíram das cidades os mataram ali.

[42]Todėl jie traukėsi nuo izraelitų keliu dykumos link, bet kautynės juos vijosi. Tuo tarpu išėjusieji iš miesto žudė juos iš užnugario.

[43]Cercaram os benjamitas e os perseguiram, e facilmente os alcançaram nas proximidades de Gibeá, no lado leste.

[43]Jie apsupo Benjamino vyrus, vijosi ir trypė nuo Menuhos iki pat vienos vietos į rytus nuo Gebos.

[44]Dezoito mil benjamitas morreram, todos eles soldados valentes.

[44]Tą dieną krito aštuoniolika tūkstančių Benjamino vyrų. Visi jie buvo narsūs vyrai.

[45]Quando se viraram e fugiram rumo ao deserto, para a rocha de Rimom, os israelitas abateram cinco mil homens ao longo das estradas. Até Gidom eles pressionaram os benjamitas e mataram mais de dois mil homens.

[45]Jie apsisuko ir bėgo Rimono uolos link, bet izraelitai nuskynė kitus penkis tūkstančius kelyje ir vydamiesi įkandin iki pat Gidomo užmušė dar du tūkstančius.

[46]Naquele dia, vinte e cinco mil benjamitas que portavam espada morreram, todos eles soldados valentes.

[46]Taigi tą dieną iš Benjamino krito dvidešimt penki tūkstančiai kalavijais ginkluotų vyrų. Visi jie buvo narsūs vyrai.

[47]Seiscentos homens, porém, viraram as costas e fugiram para o deserto, para a

[47]Bet šeši šimtai apsisukę nubėgo į Rimono uolą ir gyveno prie Rimono uolos keturis mėnesius.

rocha de Rimom, onde ficaram durante quatro meses.

[48]Os israelitas voltaram a Benjamim e passaram todas as cidades à espada, matando inclusive os animais e tudo o que encontraram nelas. E incendiaram todas as cidades por onde passaram.

[48]Tuo tarpu izraelitai atsigręžė prieš išlikusius Benjamino giminės žmones ir ištiko juos kalaviju – miestus, žmones, gyvulius ir visa, kas buvo išlikę. Be to, jie padegė visus užtiktus miestus.

Juízes 21

Mulheres para os Benjamitas

[1]Os homens de Israel tinham feito este juramento em Mispá: “Nenhum de nós dará sua filha em casamento a um benjamita”.

[2]O povo foi a Betel, onde esteve sentado perante Deus até a tarde, chorando alto e amargamente.

[3]“Ó Senhor Deus de Israel”, lamentaram, “por que aconteceu isso em Israel? Por que teria que faltar hoje uma tribo em Israel?”

[4]Na manhã do dia seguinte, o povo se levantou cedo, construiu um altar e apresentou holocaustos e ofertas de comunhão.

[5]Os israelitas perguntaram: “Quem dentre todas as tribos de Israel deixou de vir à assembleia perante o Senhor?” Pois tinham feito um juramento solene de que qualquer que deixasse de se reunir perante o Senhor em Mispá seria morto.

[6]Os israelitas prantearam pelos seus irmãos benjamitas. “Hoje uma tribo foi eliminada de Israel”, diziam.

[7]“Como poderemos conseguir mulheres para os sobreviventes, visto que juramos

Teisėjų 21

Žmonos Benjamino giminės vyrams

[1]Izraelio vyrai buvo davę priesaiką Micpoje: „Nė vienas iš mūsų neleis savo dukters už Benjamino giminės vyro“.

[2]Žmonės suėjo į Betelį ir ten sėdėdami VIEŠPATIES akivaizdoje iki vakaro aimanavo ir verkė.

[3]Jie sakė: „O VIEŠPATIE, Izraelio Dieve, kodėl taip atsitiko, kad šiandien turėtų trūkti Izraelyje vienos giminės?“

[4]Kitą dieną žmonės pakilo anksti, pastatė aukurą ir atnašavo deginamąsias aukas ir bendravimo aukas.

[5]Tada izraelitai klausė: „Ar yra kas nors iš visų Izraelio giminių, kas neatėjo į VIEŠPATIESsueigą?“ Mat buvo duota iškilminga priesaika dėl neatėjusių pas VIEŠPATĮMicpoje: „Tie turės būti nubausti mirtimi“.

[6]Izraelitai gailėjosi savo brolio Benjamino ir kalbėjo: „Šiandien viena giminė buvo atkirsta nuo Izraelio!

[7]Kaip mes parūpinsim žmonų išlikusiems? Juk esame prisiekę VIEŠPAČIUIneduoti jiems žmonų iš savo dukterų!“

pelo Senhor não lhes dar em casamento nenhuma de nossas filhas?"

[8]Então perguntaram: "Qual das tribos de Israel deixou de reunir-se perante o Senhor em Mispá?" Descobriu-se então que ninguém de Jabes-Gileade tinha vindo ao acampamento para a assembleia.

[8]Jie teiravosi: „Ar yra kas nors iš Izraelio giminių, kas neatėjo pasVIEŠPATĮ į Micpą?" Žiūri, nė vienas vyras iš Jabeš Gileado neatėjęs į stovyklą, į sueigą.

[9]Quando contaram o povo, verificaram que ninguém do povo de Jabes-Gileade estava ali.

[9]Mat patikrinus iš eilės visus žmones pasirodė, kad nėra nė vieno iš Jabeš Gileado gyventojų.

[10]Então a comunidade enviou doze mil homens de guerra com instruções para irem a Jabes-Gileade e matarem à espada todos os que viviam lá, inclusive mulheres e crianças.

[10]Tad bendrija pasiuntė ten dvylika tūkstančių karių ir įsakė: „Eikite ir ištikite kalaviju Jabeš Gileado gyventojus, įskaitant moteris ir vaikus.

[11]"É isto o que vocês deverão fazer", disseram, "matem todos os homens e todas as mulheres que não forem virgens."

[11]Darykite taip: skirkite sunaikinti visus vyriškius ir visas moteris, gulėjusias su vyru".

[12]No meio de todo o povo que vivia em Jabes-Gileade encontraram quatrocentas moças virgens e as levaram para o acampamento de Siló, em Canaã.

[12]Jie rado tarp Jabeš Gileado gyventojų keturis šimtus jaunų mergelių, negulėjusių su vyru, ir atvedė jas į stovyklą prie Šilojo Kanaano krašte.

[13]Depois a comunidade toda enviou uma oferta de comunhão aos benjamitas que estavam na rocha de Rimom.

[13]Visa bendrija davė žinią Benjamino giminės vyrams prie Rimono uolos ir paskelbė jiems taiką.

[14]Os benjamitas voltaram naquela ocasião e receberam as mulheres de Jabes-Gileade que tinham sido poupadas. Mas não havia mulheres suficientes para todos eles.

[14]Tuomet Benjaminas sugrįžo. Jie davė jiems moterų, kurias buvo palikę gyvas iš Jabeš Gileado moterų. Bet visiems jų neužteko.

[15]O povo pranteou Benjamim, pois o Senhor tinha aberto uma lacuna nas tribos de Israel.

[15]Žmonės gailėjosi Benjamino, nes VIEŠPATS Izraelio giminėse buvo padaręs spragą.

[16]E os líderes da comunidade disseram: "Mortas as mulheres de Benjamim, como

[16]Tada bendrijos seniūnai klausė: „Kaip mes parūpinsime žmonų likusiems, nes Benjamino giminės moterys išžudytos?"

conseguiremos mulheres para os homens que restaram?

[17]Os benjamitas sobreviventes precisam ter herdeiros, para que uma tribo de Israel não seja destruída.

[18]Não podemos dar-lhes nossas filhas em casamento, pois nós, israelitas, fizemos este juramento: Maldito seja todo aquele que der mulher a um benjamita.

[19]Há, porém, a festa anual do Senhor em Siló, ao norte de Betel, a leste da estrada que vai de Betel a Siquém, e ao sul de Lebona".

[20]Então mandaram para lá os benjamitas, dizendo: "Vão, escondam-se nas vinhas

[21]e fiquem observando. Quando as moças de Siló forem para as danças, saiam correndo das vinhas e cada um de vocês apodere-se de uma das moças de Siló e vá para a terra de Benjamim.

[22]Quando os pais ou irmãos delas se queixarem a nós, diremos: Tenham misericórdia deles, pois não conseguimos mulheres para eles durante a guerra, e vocês são inocentes, visto que não lhes deram suas filhas".

[23]Foi o que os benjamitas fizeram. Quando as moças estavam dançando, cada homem tomou uma para fazer dela sua mulher. Depois voltaram para a sua herança, reconstruíram as cidades e se estabeleceram nelas.

[17]Jie sakė: „Benjamino likutis turi turėti palikuonių, idant nebūtų išnaikinta viena Izraelio giminė.

[18]Tačiau iš savo dukterų žmonų jiems duoti negalime". Mat izraelitai buvo prisiekę: „Tebūna prakeiktas, kas duotų žmoną Benjaminui!"

[19]Jie tarė: „Žiūrėkite, Šilojyje vyksta metinė VIEŠPATIES iškilmė. Tas miestas yra į šiaurę nuo Betelio, į rytus nuo vieškelio, kuris eina iš Betelio į Sichemą, pietuose nuo Lebonos".

[20]O Benjamino vyrams jie davė tokius nurodymus: „Eikite ir patykokite vynuogynuose!

[21]Kai tik pamatysite Šilojo merginas, ateinančias šokti ratelių, išlįskite iš vynuogynų. Tepasigauna kiekvienas jūsų sau žmoną iš Šilojo merginų ir teskuba į Benjamino žemę.

[22]Jeigu jų tėvai ar broliai ateitų pas mus skųstis, sakysime jiems: 'Būkite kilniaširdžiai jiems dėl mūsų! Mes negalėjome parūpinti nė vienam iš jų žmonos dėl to karo, o jūs būtumėte užsitraukę kaltę, patys jiems žmonas duodami'".

[23]Benjamino vyrai taip ir padarė. Pagal savo skaičių jie pasiėmė žmonas iš merginų, kurias pagavo šokančias ratelius. Po to jie sugrįžo į savo paveldą, atstatė savo miestus ir gyveno juose.

[24]Na mesma ocasião os israelitas saíram daquele local e voltaram para as suas tribos e para os seus clãs, cada um para a sua própria herança.

[25]Naquela época, não havia rei em Israel; cada um fazia o que lhe parecia certo.

[24]Ir izraelitai tuo metu iš ten išsiskirstė giminėmis ir kiltimis. Visi išėjo iš ten į savo paveldus.

[25]Tomis dienomis nebuvo Izraelyje karaliaus. Kiekvienas taip elgėsi, kaip jam patiko.

O livro de Rute	Rūtos

Rute 1

Noemi e Rute

1 Nos dias em que julgavam os juízes, houve fome na terra; e um homem de Belém de Judá saiu a habitar na terra de Moabe, com sua mulher e seus dois filhos.

2 Este homem se chamava Elimeleque, e sua mulher, Noemi; os filhos se chamavam Malom e Quiliom, efrateus, de Belém de Judá; vieram à terra de Moabe e ficaram ali.

3 Morreu Elimeleque, marido de Noemi; e ficou ela com seus dois filhos,

4 os quais casaram com mulheres moabitas; era o nome de uma Orfa, e o nome da outra, Rute; e ficaram ali quase dez anos.

5 Morreram também ambos, Malom e Quiliom, ficando, assim, a mulher desamparada de seus dois filhos e de seu marido.

6 Então, se dispôs ela com as suas noras e voltou da terra de Moabe, porquanto, nesta, ouviu que o SENHOR se lembrara do seu povo, dando-lhe pão.

7 Saiu, pois, ela com suas duas noras do lugar onde estivera; e, indo elas caminhando, de volta para a terra de Judá,

8 disse-lhes Noemi: Ide, voltai cada uma à casa de sua mãe; e o SENHOR use convosco de benevolência, como vós usastes com os que morreram e comigo.

Rūtos 1

Rūta atvyksta į Betliejų

1Teisėjų valdymo laikais kraštą ištiko badas. Vienas žmogus iš Judo Betliejaus su žmona ir dviem sūnumis išsikėlė į Moabo lygumas, norėdamas pergyventi badą.

2Žmogus buvo vardu Elimelechas, jo žmona – Noomė, o sūnūs – Machlonas ir Kiljonas. Jie buvo efratai iš Judo Betliejaus, bet nukeliavo į Moabo lygumas ir ten apsigyveno.

3Noomės vyras Elimelechas pasimirė, ir ji liko viena su dviem sūnumis.

4Jie vedė moabites. Viena jų vadinosi Orpa, o kita Rūta. Ten jie išgyveno apie dešimt metų.

5Po to ir juodu abudu pasimirė – Machlonas ir Kiljonas, o Noomė liko visai viena, be sūnų ir be vyro.

6Tada ji susirengė kartu su marčiomis grįžti iš Moabo lygumų, nes Moabo lygumose buvo girdėjusi, kad VIEŠPATS aplankė savo tautą, norėdamas duoti jiems duonos.

7Lydima dviejų marčių, ji paliko vietą, kurioje gyveno, ir leidosi atgal į Judo šalį.

8Noomė kreipėsi į abi savo marčias: „Eikite atgal, grįžkite namo, kiekviena į savo motinos namus! Teparodo VIEŠPATS

[9] O SENHOR vos dê que sejais felizes, cada uma em casa de seu marido. E beijou-as. Elas, porém, choraram em alta voz

[10] e lhe disseram: Não! Iremos contigo ao teu povo.

[11] Porém Noemi disse: Voltai, minhas filhas! Por que iríeis comigo? Tenho eu ainda no ventre filhos, para que vos sejam por maridos?

[12] Tornai, filhas minhas! Ide-vos embora, porque sou velha demais para ter marido. Ainda quando eu dissesse: tenho esperança ou ainda que esta noite tivesse marido e houvesse filhos,

[13] esperá-los-íeis até que viessem a ser grandes? Abster-vos-íeis de tomardes marido? Não, filhas minhas! Porque, por vossa causa, a mim me amarga o ter o SENHOR descarregado contra mim a sua mão.

[14] Então, de novo, choraram em voz alta; Orfa, com um beijo, se despediu de sua sogra, porém Rute se apegou a ela.

[15] Disse Noemi: Eis que tua cunhada voltou ao seu povo e aos seus deuses; também tu, volta após a tua cunhada.

[16] Disse, porém, Rute: Não me instes para que te deixe e me obrigue a não seguir-te; porque, aonde quer que fores, irei eu e, onde quer que pousares, ali pousarei eu; o teu povo é o meu povo, o teu Deus é o meu Deus.

jums tokį pat gerumą, kokį judvi parodėte mirusiesiems ir man!

[9]Tepadeda VIEŠPATS kiekvienai jūsų atrasti šeimos židinį vyro namuose!“ Atsisveikindama ji pabučiavo jas. O jos, balsiai raudodamos, verkė

[10]ir sakė: „Ne! Su tavimi mes grįšime pas tavo tautą!“

[11]Noomė atsakė: „Grįžkite atgal, mano dukterys! Kodėl turėtumėte eiti su manimi? Argi aš turiu savo įsčiose kitų sūnų, kurie galėtų tapti jūsų vyrais

[12]Grįžkite atgal, mano dukterys, eikite savo keliu, nes aš per sena ištekėti. Net jeigu sakyčiau: ‘Turiu vilties!’ – turėčiau vyrą šią naktį ir pagimdyčiau sūnų,

[13]argi jūs lauktumėte, kol jie užaugs? Nejaugi turėtumėte pasmerkti save dėl jų ir likti netekėjusios? O ne, mano dukterys! Mano dalia kartesnė negu jūsų, nes VIEŠPATIES ranka pakilo prieš mane“. Vėl ėmė jos verkti ir raudoti.

[14]Orpa atsisveikindama pabučiavo anytą, o Rūta liko prisirišusi prie jos.

[15]Noomė tarė: „Matai, tavo svainė sugrįžo į savo tautą ir prie savo dievų. Grįžk ir tu, sek savo svainę!“

[16]Bet Rūta atsakė: „Neversk manęs palikti tave ir pasitraukti, nes kur eisi tu, ten eisiu ir aš, kur būsi tu, ten būsiu ir aš! Tavo tauta bus mano tauta, o tavo Dievas – mano Dievas!

[17] Onde quer que morreres, morrerei eu e aí serei sepultada; faça-me o SENHOR o que bem lhe aprouver, se outra coisa que não seja a morte me separar de ti.

[17]Kur mirsi tu, ten mirsiu ir aš ir būsiu ten palaidota. Man nelemtį VIEŠPATS tesiunčia ir dar teprideda, jeigu kas kita, o ne mirtis mudvi išskirtų!“

[18] Vendo, pois, Noemi que de todo estava resolvida a acompanhá-la, deixou de insistir com ela.

[18]Matydama, kad Rūta tvirtai pasiryžusi eiti kartu, Noomė liovėsi ją perkalbinėti.

[19] Então, ambas se foram, até que chegaram a Belém; sucedeu que, ao chegarem ali, toda a cidade se comoveu por causa delas, e as mulheres diziam: Não é esta Noemi?

[19]Jos abi atėjo kartu į Betliejų. Atėjus į Betliejų, visas miestas sujudo dėl jų, o moterys kalbėjo: „Argi tai Noomė?“

[20] Porém ela lhes dizia: Não me chameis Noemi; chamai-me Mara, porque grande amargura me tem dado o Todo-Poderoso.

[20]Ji atsakinėjo joms: ,,Nevadinkite manęs Noome, vadinkite mane Mara, nes Visagalis karčiai pasielgė su manimi.

[21] Ditosa eu parti, porém o SENHOR me fez voltar pobre; por que, pois, me chamareis Noemi, visto que o SENHOR se manifestou contra mim e o Todo-Poderoso me tem afligido?

[21]Išėjau turtinga, bet VIEŠPATS mane parvedė atgal tuščiomis rankomis. Kaipgi galite vadinti mane Noome, jeigu VIEŠPATS nukamavo mane, jeigu Visagalis davė man nelaimę?“

[22] Assim, voltou Noemi da terra de Moabe, com Rute, sua nora, a moabita; e chegaram a Belém no princípio da sega da cevada.

[22]Taip sugrįžo Noomė su savo marčia Rūta Moabite iš Moabo lygumų. Jiedvi atėjo į Betliejų miežiapjūtės pradžioje.

Rute 2

Rute vai rebuscar espigas

[1] Tinha Noemi um parente de seu marido, senhor de muitos bens, da família de Elimeleque, o qual se chamava Boaz.

[2] Rute, a moabita, disse a Noemi: Deixa-me ir ao campo, e apanharei espigas atrás daquele que mo favorecer. Ela lhe disse: Vai, minha filha!

Rūtos 2

Rūta Boazo lauke

[1]Noomė turėjo iš vyro pusės giminaitį. Jis buvo turtingas žmogus iš Elimelecho šeimos ir vadinosi Boazas.

[2]Kartą Rūta Moabitė kreipėsi į Noomę: „Leisk man eiti ir pasirinkti varpų paskui pjovėjus lauke žmogaus, kurio akyse rasiu malonę“. – „Eik, mano dukterie“, – atsakė ši.

[3] Ela se foi, chegou ao campo e apanhava após os segadores; por casualidade entrou na parte que pertencia a Boaz, o qual era da família de Elimeleque.

[4] Eis que Boaz veio de Belém e disse aos segadores: O SENHOR seja convosco! Responderam-lhe eles: O SENHOR te abençoe!

[5] Depois, perguntou Boaz ao servo encarregado dos segadores: De quem é esta moça?

[6] Respondeu-lhe o servo: Esta é a moça moabita que veio com Noemi da terra de Moabe.

[7] Disse-me ela: Deixa-me rebuscar espigas e ajuntá-las entre as gavelas após os segadores. Assim, ela veio; desde pela manhã até agora está aqui, menos um pouco que esteve na choça.

Boaz fala a Rute benignamente

[8] Então, disse Boaz a Rute: Ouve, filha minha, não vás colher em outro campo, nem tampouco passes daqui; porém aqui ficarás com as minhas servas.

[9] Estarás atenta ao campo que segarem e irás após elas. Não dei ordem aos servos, que te não toquem? Quando tiveres sede, vai às vasilhas e bebe do que os servos tiraram.

[10] Então, ela, inclinando-se, rosto em terra, lhe disse: Como é que me favoreces e fazes caso de mim, sendo eu estrangeira?

[11] Respondeu Boaz e lhe disse: Bem me contaram tudo quanto fizeste a tua sogra, depois da morte de teu marido, e como

[3]Rūta išėjo ir rankiojo varpas paskui pjovėjus. Pasitaikė, kad tas lauko sklypas priklausė Boazui, kuris buvo kilęs iš Elimelecho šeimos.

[4]Ir pats Boazas atėjo iš Betliejaus. Jis pasveikino pjovėjus: „VIEŠPATS tebūna su jumis!“ – „VIEŠPATS telaimina tave!“ – atsakė šie.

[5]Boazas paklausė tarną, prižiūrėjusį pjovėjus: „Kieno ši mergina?“

[6]Tarnas, pjovėjų prižiūrėtojas, paaiškino: „Tai mergina moabitė – ta, kuri sugrįžo kartu su Noome iš Moabo lygumų.

[7]Ji prašė: ‘Leisk man pasirankioti tarp pėdų paskui pjovėjus’. Ji atėjo ir buvo ant kojų nuo ryto ligi dabar be perstojo, nesustodama net trumpam poilsiui!“

[8]Boazas kreipėsi į Rūtą: „Ar girdi, mano dukterie? Į kitą lauką rankioti neik, iš čia nesitrauk, bet laikykis prie mano tarnaičių. Turėk prieš akis tą lauką, kuriame pjauna, ir eik paskui jas. Argi

[9]neįsakiau savo tarnams, kad tavęs nevargintų? Kai ištrokši, eik prie ąsočio ir gerk iš to, ką tarnai bus pasėmę“.

[10]Ji puolė kniūbsčia ir tarė: „Kodėl randu malonę tavo akyse, kad taip mane pagerbi? Juk aš svetimšalė!“

[11]Boazas paaiškino jai: „Aš gerai žinau visa, ką esi padariusi savo anytai po vyro mirties: tu palikai savo tėvą ir motiną,

deixaste a teu pai, e a tua mãe, e a terra onde nasceste e vieste para um povo que dantes não conhecias.

gimtąjį kraštą ir šeimą, atėjai pas tautą, kurios anksčiau nepažinojai.

12 O SENHOR retribua o teu feito, e seja cumprida a tua recompensa do SENHOR, Deus de Israel, sob cujas asas vieste buscar refúgio.

12Teatlygina gausiai tau VIEŠPATS už tavo poelgį. Tebūna visas tavo atlygis iš VIEŠPATIES, Izraelio Dievo, po kurio sparnu atėjai prisiglausti".

13 Disse ela: Tu me favoreces muito, senhor meu, pois me consolaste e falaste ao coração de tua serva, não sendo eu nem ainda como uma das tuas servas.

13Ji atsakė: „Esi geraširdiškas man, šeimininke! Paguodei mane ir maloniai kalbėjaisi su savo tarnaite, nors aš nesu lygi nė vienai tavo tarnaičių".

14 À hora de comer, Boaz lhe disse: Achega-te para aqui, e come do pão, e molha no vinho o teu bocado. Ela se assentou ao lado dos segadores, e ele lhe deu grãos tostados de cereais; ela comeu e se fartou, e ainda lhe sobejou.

14Atėjus valgymo metui, Boazas kreipėsi į ją: „Eikš čionai, sėskis prie valgio, padažyk savo kąsnį vyne!" Ji atsisėdo šalia pjovėjų. Boazas padavė jai gruzdintų grūdų, ji pavalgė iki soties, ir dar šiek tiek liko.

15 Levantando-se ela para rebuscar, Boaz deu ordem aos seus servos, dizendo: Até entre as gavelas deixai-a colher e não a censureis.

15Pakilus vėl rinkti varpų, Boazas paliepė savo darbininkams: „Nedrauskite jai rinkti ir tarp pėdų, netrukdykite!

16 Tirai também dos molhos algumas espigas, e deixai-as, para que as apanhe, e não a repreendais.

16Netgi patys ištraukite varpą kitą iš gubų ir numeskite ant ražienos. Tepasirenka! Nesibarkite ant jos!"

17 Esteve ela apanhando naquele campo até à tarde; debulhou o que apanhara, e foi quase um efa de cevada.

17Ji rinko tame lauke iki vakaro. Tada išsikūlė, ką buvo surinkusi, ir susidarė maždaug efa miežių.

18 Tomou-o e veio à cidade; e viu sua sogra o que havia apanhado; também o que lhe sobejara depois de fartar-se tirou e deu a sua sogra.

18Nešina jais, parėjo į miestą ir parodė anytai, kiek buvo surinkusi. Išėmusi atidavė maistą, kurio buvo likę nuo jos sočių pietų.

19 Então, lhe disse a sogra: Onde colheste hoje? Onde trabalhaste? Bendito seja aquele que te acolheu favoravelmente! E Rute contou a sua sogra onde havia

19Anyta paklausė: „Kur rinkai šiandien? Kur darbavaisi? Tebūna palaimintas tas, kuris buvo tau geraširdiškas!" Ji papasakojo anytai, pas ką buvo dirbusi, ir

trabalhado e disse: O nome do senhor, em cujo campo trabalhei, é Boaz.

[20] Então, Noemi disse a sua nora: Bendito seja ele do SENHOR, que ainda não tem deixado a sua benevolência nem para com os vivos nem para com os mortos. Disse-lhe mais Noemi: Esse homem é nosso parente chegado e um dentre os nossos resgatadores.

[21] Continuou Rute, a moabita: Também ainda me disse: Com os meus servos ficarás, até que acabem toda a sega que tenho.

[22] Disse Noemi a sua nora, Rute: Bom será, filha minha, que saias com as servas dele, para que, noutro campo, não te molestem.

[23] Assim, passou ela à companhia das servas de Boaz, para colher, até que a sega da cevada e do trigo se acabou; e ficou com a sua sogra.

Rute 3

Rute e Boaz na eira

[1] Disse-lhe Noemi, sua sogra: Minha filha, não hei de eu buscar-te um lar, para que sejas feliz?

[2] Ora, pois, não é Boaz, na companhia de cujas servas estiveste, um dos nossos parentes? Eis que esta noite alimpará a cevada na eira.

[3] Banha-te, e unge-te, e põe os teus melhores vestidos, e desce à eira; porém não te dês a conhecer ao homem, até que tenha acabado de comer e beber.

sakė: „Tas žmogus, pas kurį šiandien darbavausi, vadinasi Boazas“.

[20]Noomė tarė marčiai: „Telaimina jį VIEŠPATS, kurio malonė nepaliko nei gyvųjų, nei mirusiųjų! Mat tas žmogus, – paaiškino Noomė, – yra mūsų giminaitis, vienas mūsų atpirkėjų“.

[21]Tada Moabitė anytai pasakė: „Jis man net įsakė: ‘Laikykis prie mano darbininkų, kol jie baigs nuiminėti visą derlių!’“

[22]Noomė tarė savo marčiai Rūtai: „Gerai, mano dukterie, nes būdama kartu su jo tarnais nebūsi užgauliojama kitame lauke“.

[23]Rūta laikėsi prie Boazo tarnų iki baigėsi miežių ir kviečių pjūtis. Po to ji pasiliko prie anytos.

Rūtos 3

Boazas ir Rūta klojime

[1]Jos anyta Noomė kalbėjo: „Mano dukterie, argi neturėčiau paieškoti židinio, kuriame būtumei laiminga?

[2]Žiūrėk, argi Boazas, su kurio tarnaitėmis buvai, nėra mūsų giminaitis? Štai šį vakarą jis vėtys miežius klojime.

[3]Nusimaudyk, išsikvėpink, apsirenk geriausiu apdaru ir nueik prie klojimo. Bet stenkis likti nepastebėta, kol jis baigs valgyti ir gerti.

[4] Quando ele repousar, notarás o lugar em que se deita; então, chegarás, e lhe descobrirás os pés, e te deitarás; ele te dirá o que deves fazer.

[4]Jam gulantis, įsidėmėk vietą, kur miegos. Tada prieik, atklok jo kojas ir atsigulk, o jis tau pasakys, ką daryti“.

[5] Respondeu-lhe Rute: Tudo quanto me disseres farei.

[5]Ji atsakė: „Visa, ką sakai, padarysiu!“

Boaz promete a Rute casar com ela

[6] Então, foi para a eira e fez conforme tudo quanto sua sogra lhe havia ordenado.

[6]Nusileidusi prie klojimo, ji padarė visa, kaip anyta buvo paliepusi.

[7] Havendo, pois, Boaz comido e bebido e estando já de coração um tanto alegre, veio deitar-se ao pé de um monte de cereais; então, chegou ela de mansinho, e lhe descobriu os pés, e se deitou.

[7]Boazas pavalgė, išgėrė, buvo smagiai nusiteikęs ir nuėjo gulti už miežių krūvos. Tada ji prisiartino, atklojo jo kojas ir atsigulė.

[8] Sucedeu que, pela meia-noite, assustando-se o homem, sentou-se; e eis que uma mulher estava deitada a seus pés.

[8]Apie vidurnaktį žmogus pajuto drebulį, pradėjo grabinėtis aplinkui ir žiūri: prie jo kojų guli moteris!

[9] Disse ele: Quem és tu? Ela respondeu: Sou Rute, tua serva; estende a tua capa sobre a tua serva, porque tu és resgatador.

[9]Jis paklausė: „Kas tu?“ „Aš tavo tarnaitė Rūta, – atsakė ji, – uždenk drabužiu savo tarnaitę, nes esi atpirkėjas!“

[10] Disse ele: Bendita sejas tu do SENHOR, minha filha; melhor fizeste a tua última benevolência que a primeira, pois não foste após jovens, quer pobres, quer ricos.

[10]O jis tarė: „BūkVIEŠPATIES palaiminta, mano dukterie! Antrasis tavo ištikimybės darbas viršija pirmąjį, nes tu nebėgiojai paskui jaunesnius vyrus, ar jie būtų vargšai, ar turtingi.

[11] Agora, pois, minha filha, não tenhas receio; tudo quanto disseste eu te farei, pois toda a cidade do meu povo sabe que és mulher virtuosa.

[11]Tad dabar, mano dukterie, nesibaimink! Visa, ką sakai, padarysiu, nes visa miesto taryba žino, kad esi kilni moteris.

[12] Ora, é muito verdade que eu sou resgatador; mas ainda outro resgatador há mais chegado do que eu.

[12]Bet nors aš iš tikrųjų esu atpirkėjas, dar yra ir kitas atpirkėjas, artimesnis giminaitis negu aš.

[13] Fica-te aqui esta noite, e será que, pela manhã, se ele te quiser resgatar, bem está, que te resgate; porém, se não lhe apraz

[13]Pasilik šią naktį čia, o ryto metą, jeigu jis norės atlikti atpirkėjo pareigą, gerai! Tebūna jis atpirkėjas. Bet jeigu nenorės tavęs atpirkti, tuomet – kaip VIEŠPATS

resgatar-te, eu o farei, tão certo como vive o SENHOR; deita-te aqui até à manhã.

14 Ficou-se, pois, deitada a seus pés até pela manhã e levantou-se antes que pudessem conhecer um ao outro; porque ele disse: Não se saiba que veio mulher à eira.

15 Disse mais: Dá-me o manto que tens sobre ti e segura-o. Ela o segurou, ele o encheu com seis medidas de cevada e lho pôs às costas; então, entrou ela na cidade.

16 Em chegando à casa de sua sogra, esta lhe disse: Como se te passaram as coisas, filha minha? Ela lhe contou tudo quanto aquele homem lhe fizera.

17 E disse ainda: Estas seis medidas de cevada, ele mas deu e me disse: Não voltes para a tua sogra sem nada.

18 Então, lhe disse Noemi: Espera, minha filha, até que saibas em que darão as coisas, porque aquele homem não descansará, enquanto não se resolver este caso ainda hoje.

Rute 4

Boaz casa com Rute

1 Boaz subiu à porta da cidade e assentou-se ali. Eis que o resgatador de que Boaz havia falado ia passando; então, lhe disse: Ó fulano, chega-te para aqui e assenta-te; ele se virou e se assentou.

2 Então, Boaz tomou dez homens dos anciãos da cidade e disse: Assentai-vos aqui. E assentaram-se.

gyvas! – aš atliksiu atpirkėjo pareigą. Prigulk iki ryto“.

14Taip ji prigulė prie jo kojų iki ryto, bet atsikėlė anksčiau, negu žmonės gali pažinti vienas kitą. Boazas sakė: „Tenebūna žinoma, kad ši moteris buvo atėjusi į klojimą“.

15Jis sakė jai: „Duok šen skarą, kuria esi apsigaubusi, palaikyk ją!“ Ji tvirtai laikė skarą, o jis atseikėjo šešis saikus miežių ir užkėlė jai ant pečių. Tada ji sugrįžo į miestą.

16Atėjus pas anytą, ši klausė: „Kaip tau sekasi, mano dukterie?“ Ji papasakojo visa, ką dėl jos buvo padaręs Boazas.

17Po to pridūrė: „Davė jis man šešis saikus miežių, sakydamas: ‘Tau nedera sugrįžti pas anytą tuščiomis rankomis!’“

18Noomė atsakė: „Palauk, mano dukterie, dar sužinosi, kaip susiklostys reikalas, nes tas žmogus nieku būdu nenurims, kol šiandien pat neužbaigs reikalo“.

Rūtos 4

Rūta – Boazo žmona

1Tuo tarpu Boazas nuėjo prie vartų ir ten atsisėdo. Kaip tik tuo metu pro šalį ėjo tas atpirkėjas, apie kurį Boazas buvo kalbėjęs. Boazas kreipėsi į jį: „Užsuk čionai, bičiuli, ir prisėsk!“ Jis užsuko ir prisėdo.

2Boazas pasirinko dešimt vyrų iš miesto seniūnų ir paprašė: „Prisėskite čia!“ Ir tie susėdo.

[3] Disse ao resgatador: Aquela parte da terra que foi de Elimeleque, nosso irmão, Noemi, que tornou da terra dos moabitas, a tem para venda.

[3]Jis kreipėsi į atpirkėją: „Noomė, nūnai grįžusi iš Moabo lygumų, nori parduoti žemės sklypą, kuris priklausė mūsų giminaičiui Elimelechui.

[4] Resolvi, pois, informar-te disso e dizer-te: compra-a na presença destes que estão sentados aqui e na de meu povo; se queres resgatá-la, resgata-a; se não, declara-mo para que eu o saiba, pois outro não há senão tu que a resgate, e eu, depois de ti. Respondeu ele: Eu a resgatarei.

[4]Pagalvojau, kad svarbu apie tai pranešti tau ir pareikšti: 'Įsigyk jį čia sėdinčiųjų ir mano tautos seniūnų akivaizdoje. Jei nori atpirkti, atpirk, o jei nenorėtum atpirkti, pasakyk man, kad žinočiau, nes be mudviejų nėra kam atpirkti'". – „Aš noriu jį atpirkti", – atsakė tas.

[5] Disse, porém, Boaz: No dia em que tomares a terra da mão de Noemi, também a tomarás da mão de Rute, a moabita, já viúva, para suscitar o nome do esposo falecido, sobre a herança dele.

[5]Bet Boazas kalbėjo toliau: „Tą dieną, kai įsigysi lauką iš Noomės rankų, taip pat privalai įsigyti ir Rūtą Moabitę, mirusiojo žmoną, kad įamžintum mirusiojo vardą jo pavelde".

[6] Então, disse o resgatador: Para mim não a poderei resgatar, para que não prejudique a minha; redime tu o que me cumpria resgatar, porque eu não poderei fazê-lo.

[6]Tas atpirkėjas tarė: „Tokiu atveju aš negaliu atpirkti žemės dėl savęs, nes pakenkčiau savo paties paveldui. Perimk mano atpirkimo pareigą, nes aš negaliu atpirkti".

[7] Este era, outrora, o costume em Israel, quanto a resgates e permutas: o que queria confirmar qualquer negócio tirava o calçado e o dava ao seu parceiro; assim se confirmava negócio em Israel.

[7]Anksčiau Izraelyje gyvavo toks paprotys dėl atpirkimo ir mainų: patvirtindamas sandorį, žmogus nusiaudavo sandalą ir atiduodavo kaimynui. Taip Izraelyje būdavo tvirtinamas sandoris prie liudytojų.

[8] Disse, pois, o resgatador a Boaz: Compra-a tu. E tirou o calçado.

[8]Tad anas atpirkėjas ir pareiškė Boazui: „Įsigyk pats sau!" – ir nusiavė sandalą.

[9] Então, Boaz disse aos anciãos e a todo o povo: Sois, hoje, testemunhas de que comprei da mão de Noemi tudo o que pertencia a Elimeleque, a Quiliom e a Malom;

[9]O Boazas pareiškė seniūnams ir visiems žmonėms: „Šiandien esate liudytojai, kad aš įsigijau iš Noomės rankų visa, kas priklausė Elimelechui, ir visa, kas priklausė Kiljonui ir Machlonui.

[10] e também tomo por mulher Rute, a moabita, que foi esposa de Malom, para suscitar o nome deste sobre a sua herança, para que este nome não seja exterminado dentre seus irmãos e da porta da sua cidade; disto sois, hoje, testemunhas.

[11] Todo o povo que estava na porta e os anciãos disseram: Somos testemunhas; o SENHOR faça a esta mulher, que entra na tua casa, como a Raquel e como a Lia, que ambas edificaram a casa de Israel; e tu, Boaz, há-te valorosamente em Efrata e faze-te nome afamado em Belém.

[12] Seja a tua casa como a casa de Perez, que Tamar teve de Judá, pela prole que o SENHOR te der desta jovem.

Rute dá à luz Obede

[13] Assim, tomou Boaz a Rute, e ela passou a ser sua mulher; coabitou com ela, e o SENHOR lhe concedeu que concebesse, e teve um filho.

[14] Então, as mulheres disseram a Noemi: Seja o SENHOR bendito, que não deixou, hoje, de te dar um neto que será teu resgatador, e seja afamado em Israel o nome deste.

[15] Ele será restaurador da tua vida e consolador da tua velhice, pois tua nora, que te ama, o deu à luz, e ela te é melhor do que sete filhos.

[16] Noemi tomou o menino, e o pôs no regaço, e entrou a cuidar dele.

[17] As vizinhas lhe deram nome, dizendo: A Noemi nasceu um filho. E lhe chamaram Obede. Este é o pai de Jessé, pai de Davi.

[10]Kartu aš įsigyju Machlono našlę Rūtą Moabitę kaip žmoną, kad būtų įamžintas mirusiojo vardas jo pavelde, kad nebūtų išdildytas mirusiojo vardas tarp jo brolių ir jo tėviškės vartuose. Jūs esate šiandien liudytojai!“

[11]Visi vartuose buvę žmonės ir seniūnai atsakė: „Mes esame liudytojai! Tegu VIEŠPATS padaro moterį, ateinančią į tavo namus, panašią į Rachelę ir Lėją, kurios kartu kūrė Izraelio namus. Klestėk Efratoje ir įamžink savo vardą Betliejuje!

[12]Tegu per palikuonis, tau VIEŠPATIES duotus iš šios jaunos moters, tavo namai būna panašūs į namus Pereco, kurį Tamara pagimdė Judui!“

[13]Taigi Boazas vedė Rūtą, ir ji tapo jo žmona. Taip jis pradėjo su ja vedybinį gyvenimą. VIEŠPATS leido jai tapti nėščiai, ir ji pagimdė sūnų.

[14]Tada moterys sakė Noomei: „Tebūna pašlovintas VIEŠPATS, kuris šią dieną nepaliko tavęs be atpirkėjo! Tebūna amžinas jo vardas Izraelyje!

[15]Tebūna jis tau paguoda ir parama senatvėje, nes jį pagimdė tavo marti, kuri tave myli ir yra geresnė negu septyni sūnūs!“

[16]Noomė paėmė kūdikį, pasisodino ant kelių ir tapo jo augintoja.

[17]Kaimynės davė jam vardą, sakydamos: „Noomei gimė sūnus!“ Jos pavadino jį Jobedu. Jis buvo Dovydo tėvo Jesės tėvas.

18 São estas, pois, as gerações de Perez: Perez gerou a Esrom,

19 Esrom gerou a Rão, Rão gerou a Aminadabe,

20 Aminadabe gerou a Naassom, Naassom gerou a Salmom,

21 Salmom gerou a Boaz, Boaz gerou a Obede,

22 Obede gerou a Jessé, e Jessé gerou a Davi.

18Štai Pereco palikuonys: Perecui gimė Hecronas,

19Hecronui – Ramas, Ramui – Aminadabas.

20Aminadabui – Nachšonas, Nachšonui – Salma,

21Salmai – Boazas, Boazui – Jobedas,

22Jobedui – Jesė, o Jesei gimė Dovydas.

O primeiro livro de Samuel	1 Samuelio

1 Samuel 1

Elcana e suas mulheres

[1] Houve um homem de Ramataim-Zofim, da região montanhosa de Efraim, cujo nome era Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliú, filho de Toú, filho de Zufe, efraimita.

[2] Tinha ele duas mulheres: uma se chamava Ana, e a outra, Penina; Penina tinha filhos; Ana, porém, não os tinha.

[3] Este homem subia da sua cidade de ano em ano a adorar e a sacrificar ao SENHOR dos Exércitos, em Siló. Estavam ali os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, como sacerdotes do SENHOR.

[4] No dia em que Elcana oferecia o seu sacrifício, dava ele porções deste a Penina, sua mulher, e a todos os seus filhos e filhas.

[5] A Ana, porém, dava porção dupla, porque ele a amava, ainda mesmo que o SENHOR a houvesse deixado estéril.

[6] (A sua rival a provocava excessivamente para a irritar, porquanto o SENHOR lhe havia cerrado a madre.)

[7] E assim o fazia ele de ano em ano; e, todas as vezes que Ana subia à Casa do SENHOR, a outra a irritava; pelo que chorava e não comia.

[8] Então, Elcana, seu marido, lhe disse: Ana, por que choras? E por que não comes? E por que estás de coração triste? Não te sou eu melhor do que dez filhos?

A oração e o voto de Ana

1 Samuelio 1

Samuelio gimimas

[1]Ramataim Cofime gyveno toks vyras zufietis iš Efraimo aukštumų, vardu Elkana, efrato Cūfo sūnaus Tohuvo sūnaus Elihuvo sūnaus Jerohamo sūnus.

[2]Jis turėjo dvi žmonas. Vienos vardas buvo Ona, o kitos – Penina.

[3]Tas vyras kasmet eidavo iš savo miesto į Šiloją pagarbinti ir atnašauti aukų Galybių VIEŠPAČIUI. Ten du Elio sūnūs – Hofnis ir Finehasas – buvoVIEŠPATIES kunigai.

[4]Vieną tokią dieną Elkana atnašavo auką. Jis duodavo dalis savo žmonai Peninai ir jos sūnums bei dukterims,

[5]bet Onai duodavo dvigubą dalį, nes Oną mylėjo, nors VIEŠPATS ir buvo padaręs ją bevaisę.

[6]Be to, jos varžovė, norėdama įskaudinti, tyčiodavosi, kad VIEŠPATS buvo padaręs ją bevaisę.

[7]Taip būdavo kasmet: kai tik ji nueidavo į VIEŠPATIES Namus, ši taip iš jos tyčiodavosi, kad ji verkdavo ir nevalgydavo.

[8]Jos vyras Elkana klausdavo: „Ona, ko verki? Kodėl nevalgai? Kodėl tu tokia liūdna? Argi aš nesu tau vertesnis už dešimt sūnų?“

9 Após terem comido e bebido em Siló, estando Eli, o sacerdote, assentado numa cadeira, junto a um pilar do templo do SENHOR,	9Jiems pavalgius ir atsigėrus Šilojyje, Ona pakilo. Tuo metu kunigas Elis sėdėjo krėsle prie įėjimo į VIEŠPATIES šventyklą.
10 levantou-se Ana, e, com amargura de alma, orou ao SENHOR, e chorou abundantemente.	10Pilna kartėlio ji, graudžiai verkdama, meldėsi VIEŠPAČIUI.
11 E fez um voto, dizendo: SENHOR dos Exércitos, se benignamente atentares para a aflição da tua serva, e de mim te lembrares, e da tua serva te não esqueceres, e lhe deres um filho varão, ao SENHOR o darei por todos os dias da sua vida, e sobre a sua cabeça não passará navalha.	11Darydama įžadą, ji sakė: „O, Galybių VIEŠPATIE, jei tu pažvelgsi į savo tarnaitės kančią, jei atsiminsi mane, neužmirši savo tarnaitės, jei suteiksi savo tarnaitei palikuonį, atiduosiu jį tau kaip nazyrą visoms jo gyvenimo dienoms; nei vyno, nei svaigių gėrimų jis negers, ir skustuvas jo galvos nepalies“.
12 Demorando-se ela no orar perante o SENHOR, passou Eli a observar-lhe o movimento dos lábios,	12Jai ilgai meldžiantis VIEŠPAČIUI, Elis stebėjo jos lūpas.
13 porquanto Ana só no coração falava; seus lábios se moviam, porém não se lhe ouvia voz nenhuma; por isso, Eli a teve por embriagada	13Ona meldėsi širdimi. Judėjo tik lūpos, bet balso nebuvo girdėti. Elis pamanė, kad ji girta.
14 e lhe disse: Até quando estarás tu embriagada? Aparta de ti esse vinho!	14Jis tarė jai: „Kiek ilgai girta svirduliuosi? Išsipagiriok nuo vyno!“
15 Porém Ana respondeu: Não, senhor meu! Eu sou mulher atribulada de espírito; não bebi nem vinho nem bebida forte; porém venho derramando a minha alma perante o SENHOR.	15Bet Ona atsakė: „Ne, mano viešpatie! Aš labai nelaiminga moteris. Nesu gėrusi nei vyno, nei kito svaigaus gėrimo. Liejau savo širdį VIEŠPAČIUI.
16 Não tenhas, pois, a tua serva por filha de Belial; porque pelo excesso da minha ansiedade e da minha aflição é que tenho falado até agora.	16Nepalaikyk savo tarnaitės niekam tikusia moterimi; visą tą laiką kalbėjau iš savo didelio skausmo ir kančios“. –

[17] Então, lhe respondeu Eli: Vai-te em paz, e o Deus de Israel te conceda a petição que lhe fizeste.

[18] E disse ela: Ache a tua serva mercê diante de ti. Assim, a mulher se foi seu caminho e comeu, e o seu semblante já não era triste.

Nasce Samuel e é consagrado a Deus

[19] Levantaram-se de madrugada, e adoraram perante o SENHOR, e voltaram, e chegaram a sua casa, a Ramá. Elcana coabitou com Ana, sua mulher, e, lembrando-se dela o SENHOR,

[20] ela concebeu e, passado o devido tempo, teve um filho, a que chamou Samuel, pois dizia: Do SENHOR o pedi.

[21] Subiu Elcana, seu marido, com toda a sua casa, a oferecer ao SENHOR o sacrifício anual e a cumprir o seu voto.

[22] Ana, porém, não subiu e disse a seu marido: Quando for o menino desmamado, levá-lo-ei para ser apresentado perante o SENHOR e para lá ficar para sempre.

[23] Respondeu-lhe Elcana, seu marido: Faze o que melhor te agrade; fica até que o desmames; tão-somente confirme o SENHOR a sua palavra. Assim, ficou a mulher e criou o filho ao peito, até que o desmamou.

[24] Havendo-o desmamado, levou-o consigo, com um novilho de três anos, um efa de farinha e um odre de vinho, e o apresentou à Casa do SENHOR, a Siló. Era o menino ainda muito criança.

[17]„Tad eik ramybėje, – tarė Elis, – tesuteikia tau Izraelio Dievas, ko iš jo prašei“.

[18]O ji atsakė: „Teranda tavo tarnaitė malonę tavo akyse“. Po to moteris nuėjo savo keliu, su savo vyru pavalgė ir atsigėrė, ir jos veidas daugiau nebebuvo prislėgtas.

[19]Kitą rytą, anksti pakilę, jie pagarbino VIEŠPATĮ ir leidosi kelionėn į savo namus Ramoje. Elkana pažino savo žmoną, ir VIEŠPATS ją atsiminė.

[20]Ona tapo nėščia ir atėjus metui pagimdė sūnų. Ji pavadino jį Samueliu, nes sakė: „AšVIEŠPATIES jo prašiau“.

[21]Vyras Elkana ir visa šeima ėjo atnašauti VIEŠPAČIUI metinės aukos ir įvykdyti įžado.

[22]Bet Ona nėjo. Vyrui ji sakė: „Kai tik berniukas bus nujunkytas, aš jį nuvesiu. Tada jis atsistos VIEŠPATIES akivaizdoje ir pasiliks ten visam gyvenimui“.

[23]Jos vyras Elkana tarė jai: „Daryk, kas tau atrodo geriausia. Būk namie, kol jį nujunkysi. Tik VIEŠPATS teįvykdo savo žodį!“ Tad moteris pasiliko namie ir žindė savo sūnų, kol nenujunkė.

[24]Kai nujunkė, pasiėmė jį drauge su treigiu jaučiu, efa miltų bei vynmaišiu vyno ir, nors buvo dar labai jaunas, atvedė jį į VIEŠPATIES Namus Šilojyje.

[25] Imolaram o novilho e trouxeram o menino a Eli.

[26] E disse ela: Ah! Meu senhor, tão certo como vives, eu sou aquela mulher que aqui esteve contigo, orando ao SENHOR.

[27] Por este menino orava eu; e o SENHOR me concedeu a petição que eu lhe fizera.

[28] Pelo que também o trago como devolvido ao SENHOR, por todos os dias que viver; pois do SENHOR o pedi. E eles adoraram ali o SENHOR.

[25]Atnašavę jautį, jie nuvedė berniuką pas Elį.

[26]„Prašyčiau atleisti, mano viešpatie! Kaip tu gyvas, mano viešpatie, aš esu ta moteris, kuri čia, tavo akivaizdoje, stovėjo, melsdamasi VIEŠPAČIUI.

[27]Dėl šito berniuko aš meldžiausi. VIEŠPATS suteikė, ko prašiau.

[28]Todėl aš savo ruožtu atiduodu jį VIEŠPAČIUI. Visą gyvenimą jis priklausys VIEŠPAČIUI“. Ir jie ten žemai nusilenkė VIEŠPAČIUI.

1 Samuel 2

O cântico de Ana

[1] Então, orou Ana e disse: O meu coração se regozija no SENHOR, a minha força está exaltada no SENHOR; a minha boca se ri dos meus inimigos, porquanto me alegro na tua salvação.

[2] Não há santo como o SENHOR; porque não há outro além de ti; e Rocha não há, nenhuma, como o nosso Deus.

[3] Não multipliqueis palavras de orgulho, nem saiam coisas arrogantes da vossa boca; porque o SENHOR é o Deus da sabedoria e pesa todos os feitos na balança.

[4] O arco dos fortes é quebrado, porém os débeis, cingidos de força.

[5] Os que antes eram fartos hoje se alugam por pão, mas os que andavam famintos não sofrem mais fome; até a estéril tem sete filhos, e a que tinha muitos filhos perde o vigor.

1 Samuelio 2

Onos giesmė

[1]Ona meldėsi, sakydama: ,,Mano širdis džiūgauja VIEŠPATYJE, mano jėga mano Dievo išaukštinta. Mano lūpos juokiasi iš priešų; džiaugiuosi savo pergale.

[2]Nėra kito Šventojo kaip VIEŠPATS, tikrai nėra kito šalia tavęs; nėra Uolos kaip mūsų Dievas.

[3]Liaukitės išdidžiai kalbėję, teneišeina iš jūsų lūpų įžūlus žodis. Juk VIEŠPATS yra visa žinantis Dievas, – jis nulemia veiksmus.

[4]Galiūnų lankai sulaužomi, o silpnieji apsijuosia jėga.

[5]Kadaise buvę sotūs turi tarnauti už duoną, o alkanieji daugiau nebealksta. Bevaisė pagimdė septynetą, o daugelio vaikų motina yra vieniša.

[6] O SENHOR é o que tira a vida e a dá; faz descer à sepultura e faz subir.

[6]VIEŠPATS dalija mirtį ir duoda gyvastį, nuveda į Šeolą ir prikelia.

[7] O SENHOR empobrece e enriquece; abaixa e também exalta.

[7]VIEŠPATS suvargina ir praturtina; jis nužemina ir išaukština.

[8] Levanta o pobre do pó e, desde o monturo, exalta o necessitado, para o fazer assentar entre os príncipes, para o fazer herdar o trono de glória; porque do SENHOR são as colunas da terra, e assentou sobre elas o mundo.

[8]Jis ištraukia vargšą iš dulkių, pakelia skurdžių iš šiukšlyno, pasodina jį su didžiūnais, suteikia jam garbingą paveldo sostą. Mat VIEŠPAČIUI priklauso žemės stulpai, ant jų jis padėjo pasaulį.

[9] Ele guarda os pés dos seus santos, porém os perversos emudecem nas trevas da morte; porque o homem não prevalece pela força.

[9]Žingsnius savo ištikimųjų jis saugo, o nedorėliai žus tamsybėje, juk žmogus savo jėga nenugalės.

[10] Os que contendem com o SENHOR são quebrantados; dos céus troveja contra eles. O SENHOR julga as extremidades da terra, dá força ao seu rei e exalta o poder do seu ungido.

[10]VIEŠPATIES priešai bus sutriuškinti; Aukščiausiasis sugriaudės danguje. VIEŠPATS teis žemės pakraščius, suteiks jėgą savo karaliui ir pergalę savo Pateptajam“.

[11] Então, Elcana foi-se a Ramá, a sua casa; porém o menino ficou servindo ao SENHOR, perante o sacerdote Eli.

[11]Tada Elkana sugrįžo namo į Ramą, o berniukas pasiliko tarnautiVIEŠPAČIUI kunigo Elio prižiūrimas.

Os crimes dos filhos de Eli

Elio sūnūs

[12] Eram, porém, os filhos de Eli filhos de Belial e não se importavam com o SENHOR;

[12]Elio sūnūs buvo niekšai. Jie nepaisė nei VIEŠPATIES,

[13] pois o costume daqueles sacerdotes com o povo era que, oferecendo alguém sacrifício, vinha o moço do sacerdote, estando-se cozendo a carne, com um garfo de três dentes na mão;

[13]nei kunigų pareigų žmonėms. Kam nors atnašaujant auką, mėsai dar tebeverdant, ateidavo kunigo tarnas su trišake rankoje

[14] e metia-o na caldeira, ou na panela, ou no tacho, ou na marmita, e tudo quanto o garfo tirava o sacerdote tomava para si; assim se fazia a todo o Israel que ia ali, a Siló.

[14]ir pasmeigdavo ją katile ar katiliuke, ar skardoje, ar puode. Visa, ką šakė iškeldavo, kunigas pasiimdavo sau. Taip jie elgdavosi Šilojyje su visais ateinančiais izraelitais.

[15] Também, antes de se queimar a gordura, vinha o moço do sacerdote e dizia ao homem que sacrificava: Dá essa carne para assar ao sacerdote; porque não aceitará de ti carne cozida, senão crua.
[16] Se o ofertante lhe respondia: Queime-se primeiro a gordura, e, depois, tomarás quanto quiseres, então, ele lhe dizia: Não, porém hás de ma dar agora; se não, tomá-la-ei à força.
[17] Era, pois, mui grande o pecado destes moços perante o SENHOR, porquanto eles desprezavam a oferta do SENHOR.

A mocidade de Samuel

[18] Samuel ministrava perante o SENHOR, sendo ainda menino, vestido de uma estola sacerdotal de linho.
[19] Sua mãe lhe fazia uma túnica pequena e, de ano em ano, lha trazia quando, com seu marido, subia a oferecer o sacrifício anual.

[20] Eli abençoava a Elcana e a sua mulher e dizia: O SENHOR te dê filhos desta mulher, em lugar do filho que devolveu ao SENHOR. E voltavam para a sua casa.

[21] Abençoou, pois, o SENHOR a Ana, e ela concebeu e teve três filhos e duas filhas; e o jovem Samuel crescia diante do SENHOR.

Eli repreende os seus filhos

[22] Era, porém, Eli já muito velho e ouvia tudo quanto seus filhos faziam a todo o Israel e de como se deitavam com as mulheres que serviam à porta da tenda da congregação.

[15]Be to, prieš sudeginant taukus, kunigo tarnas ateidavo ir liepdavo atnašaujančiam auką: „Duok mėsos kunigo kepsniui, nes iš tavęs jis virtos mėsos nepriims, tik šviežią“.
[16]O jeigu tas žmogus sakydavo: „Leisk pirma taukus paversti dūmais, tuomet imk, ką nori“, – jis atsakydavo: „Ne! Turi duoti tuojau pat; jei neduosi, pats pasiimsiu“.
[17]Taigi tų jaunų vyrų nuodėmė VIEŠPAČIUIbuvo labai didelė, nes jie išniekino atnašas VIEŠPAČIUI.

[18]Tuo tarpu Samuelis, apjuostas lininiu efodu, tarnavo VIEŠPATIESakivaizdoje.

[19]Jo motina pasiūdavo jam mažutę skraistę ir kasmet, ateidama su vyru atnašauti metinės aukos, ją atsinešdavo.

[20]O Elis palaimindavo Elkaną ir jo žmoną, sakydamas: „Tesuteikia tau VIEŠPATS palikuonių iš šios moters mainais už tą, kurį ji atidavė VIEŠPAČIUI“. Po to jie sugrįždavo namo.
[21]VIEŠPATS aplankė Oną; ji pastojo ir pagimdė tris sūnus ir dvi dukteris. Tuo tarpu jaunasis Samuelis augo VIEŠPATIES Artume.

[22]Bet Elis jau buvo labai senas. Girdėdamas visa, ką jo sūnūs darė visam Izraeliui ir kaip jie sueidavo su moterimis, tarnaujančiomis prie įėjimo į Susitikimo Palapinę,

23 E disse-lhes: Por que fazeis tais coisas? Pois de todo este povo ouço constantemente falar do vosso mau procedimento.	23jis sakydavo jiems: „Kodėl darote tokius dalykus? Juk iš visų žmonių girdžiu apie nedorus jūsų darbus!
24 Não, filhos meus, porque não é boa fama esta que ouço; estais fazendo transgredir o povo do SENHOR.	24Mano sūnūs, liaukitės tai darę! Nėra gera tai, ką aš girdžiu Dievo tautą pasakojant.
25 Pecando o homem contra o próximo, Deus lhe será o árbitro; pecando, porém, contra o SENHOR, quem intercederá por ele? Entretanto, não ouviram a voz de seu pai, porque o SENHOR os queria matar.	25Jei žmogus nusideda žmogui, kas nors gali užtarti nusidėjėlį VIEŠPAČIUI, bet jei žmogus nusideda VIEŠPAČIUI, kas begali jį užtarti?“ Bet jie tėvo balso klausyti nenorėjo, nes VIEŠPATS norėjo juos nubausti mirtimi.
26 Mas o jovem Samuel crescia em estatura e no favor do SENHOR e dos homens.	26Tuo tarpu berniukas Samuelis augo amžiumi ir malone pas Dievą ir žmones.
Profecia contra a casa de Eli	
27 Veio um homem de Deus a Eli e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Não me manifestei, na verdade, à casa de teu pai, estando os israelitas ainda no Egito, na casa de Faraó?	27Dievo žmogus atėjo pas Elį ir tarė jam: „Taip kalbėjo VIEŠPATS: ‘Aš apsireiškiau Egipte tavo protėvio namams, kai jie buvo faraono namų vergai.
28 Eu o escolhi dentre todas as tribos de Israel para ser o meu sacerdote, para subir ao meu altar, para queimar o incenso e para trazer a estola sacerdotal perante mim; e dei à casa de teu pai todas as ofertas queimadas dos filhos de Israel.	28Aš išrinkau jį iš visų Izraelio giminių būti mano kunigu – žengti prie mano aukuro, atnašauti smilkalus ir vilkėti efodą mano akivaizdoje; aš paskyriau tavo tėvo namams visas izraelitų ugnines atnašas.
29 Por que pisais aos pés os meus sacrifícios e as minhas ofertas de manjares, que ordenei se me fizessem na minha morada? E, tu, por que honras a teus filhos mais do que a mim, para tu e eles vos engordardes das melhores de todas as ofertas do meu povo de Israel?	29Tad kodėl godžiomis akimis žiūri į aukas ir atnašas, kurias esu įsakęs? Kodėl savo sūnus labiau gerbi negu mane, leisdamas jiems tukti iš mano tautos – Izraelio kiekvienos pirmienų atnašos?’
30 Portanto, diz o SENHOR, Deus de Israel: Na verdade, dissera eu que a tua casa e a	30Todėl toks yra VIEŠPATIES, Izraelio Dievo, žodis: ‘Aš tikrai sakiau, kad tavo

casa de teu pai andariam diante de mim perpetuamente; porém, agora, diz o SENHOR: Longe de mim tal coisa, porque aos que me honram, honrarei, porém os que me desprezam serão desmerecidos.

31 Eis que vêm dias em que cortarei o teu braço e o braço da casa de teu pai, para que não haja mais velho nenhum em tua casa.

32 E verás o aperto da morada de Deus, a um tempo com o bem que fará a Israel; e jamais haverá velho em tua casa.

33 O homem, porém, da tua linhagem a quem eu não afastar do meu altar será para te consumir os olhos e para te entristecer a alma; e todos os descendentes da tua casa morrerão na flor da idade.

34 Ser-te-á por sinal o que sobrevirá a teus dois filhos, a Hofni e Finéias: ambos morrerão no mesmo dia.

35 Então, suscitarei para mim um sacerdote fiel, que procederá segundo o que tenho no coração e na mente; edificar-lhe-ei uma casa estável, e andará ele diante do meu ungido para sempre.

36 Será que todo aquele que restar da tua casa virá a inclinar-se diante dele, para obter uma moeda de prata e um bocado de pão, e dirá: Rogo-te que me admitas a algum dos cargos sacerdotais, para ter um pedaço de pão, que coma.

1 Samuel 3

Deus fala com Samuel numa visão

namai ir tavo protėvio namai turėtų man tarnauti amžinai', – bet dabar VIEŠPATS pareiškia: 'Tetampa man tai tolima! Aš gerbsiu tuos, kurie mane garbina, bet mane niekinantys bus paniekinti.

31Tikėk manimi, ateina metas. Atkirsiu tavo palikuonis ir tavo protėvio namų palikuonis. Nė vienas tavo namuose nesulauks žilos senatvės.

32Tuomet kentėdamas godžiomis akimis žiūrėsi į visą gerovę, kuri bus suteikta Izraeliui, bet tavo namuose nė vienas niekada nesulauks žilos senatvės.

33Ne visus taviškius nuo savo aukuro atkirsiu. Bet kad išverktum akis ir liūdėtum širdimi, visi kiti tavo namų palikuonys mirs, kaip miršta vyrai nuo kalavijo.

34Likimas tavo dviejų sūnų – Hofnio ir Finehaso – bus tau ženklas. Tą pačią dieną jie abu mirs.

35O aš pažadinsiu sau ištikimą kunigą, kuris elgsis pagal mano širdį ir mintį. Sukursiu jam tvirtus namus; jis eis tarnybą Pateptojo akivaizdoje amžinai.

36Kas tik bus išlikęs iš tavo namų, ateis ir puls kniūbsčias dėl sidabro pinigo ar duonos kepalo, tardamas: ‹Maldauju paskirti mane į vieną iš kunigiškų vietų, kad turėčiau duonos kąsnį›'".

1 Samuelio 3

Samuelio pašaukimas

[1] O jovem Samuel servia ao SENHOR, perante Eli. Naqueles dias, a palavra do SENHOR era mui rara; as visões não eram freqüentes.

[2] Certo dia, estando deitado no lugar costumado o sacerdote Eli, cujos olhos já começavam a escurecer-se, a ponto de não poder ver,

[3] e tendo-se deitado também Samuel, no templo do SENHOR, em que estava a arca, antes que a lâmpada de Deus se apagasse,

[4] o SENHOR chamou o menino: Samuel, Samuel! Este respondeu: Eis-me aqui!

[5] Correu a Eli e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Mas ele disse: Não te chamei; torna a deitar-te. Ele se foi e se deitou.

[6] Tornou o SENHOR a chamar: Samuel! Este se levantou, foi a Eli e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Mas ele disse: Não te chamei, meu filho, torna a deitar-te.

[7] Porém Samuel ainda não conhecia o SENHOR, e ainda não lhe tinha sido manifestada a palavra do SENHOR.

[8] O SENHOR, pois, tornou a chamar a Samuel, terceira vez, e ele se levantou, e foi a Eli, e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Então, entendeu Eli que era o SENHOR quem chamava o jovem.

[9] Por isso, Eli disse a Samuel: Vai deitar-te; se alguém te chamar, dirás: Fala, SENHOR, porque o teu servo ouve. E foi Samuel para o seu lugar e se deitou.

[1]Berniukas Samuelis tarnavo VIEŠPAČIUI Elio prižiūrimas. Tomis dienomis Dievo žodis buvo retas ir regėjimas nedažnas.

[2]Vieną dieną Elis miegojo įprastoje vietoje. Jo akys jau buvo taip aptemusios, kad jis vos galėjo matyti.

[3]VIEŠPATIES žibintas dar nebuvo užgesęs, o Samuelis miegojo VIEŠPATIES šventykloje, kur buvo Dievo Skrynia.

[4]Tada VIEŠPATS pašaukė Samuelį: „Samueli! Samueli!“ – „Aš čia!“, – atsiliepė jis,

[5]nubėgo pas Elį ir tarė: „Aš čia, jei mane šaukei“. Bet šis atsakė: „Nešaukiau tavęs. Eik atgal, gulkis miegoti“. Tad jis sugrįžo ir atsigulė.

[6]VIEŠPATS vėl pašaukė: „Samueli!“ Samuelis atsikėlė, nuėjo pas Elį ir tarė: „Aš čia, jei mane šaukei“. Bet šis atsakė: „Nešaukiau tavęs, mano sūnau. Eik atgal, gulkis miegoti“.

[7]Samuelis dar nebuvo VIEŠPATIES pažinęs, ir VIEŠPATIES žodis dar nebuvo jam apreikštas.

[8]VIEŠPATS vėl pašaukė Samuelį – trečią kartą. Jis atsikėlė, nuėjo pas Elį ir tarė: „Aš čia, jei mane šaukei“. Dabar Elis suprato, kad berniuką šaukėVIEŠPATS.

[9]Todėl Elis tarė Samueliui: „Eik atgal, gulkis miegoti. Jei būtum vėl pašauktas, sakyk: ‘Kalbėk, VIEŠPATIE, tavo tarnas

klauso'". Taigi Samuelis sugrįžo į savo vietą ir atsigulė miegoti.

10 Então, veio o SENHOR, e ali esteve, e chamou como das outras vezes: Samuel, Samuel! Este respondeu: Fala, porque o teu servo ouve.

10VIEŠPATS atėjo ir ten stovėdamas pašaukė kaip pirma: „Samueli! Samueli!" Samuelis atsakė: „Kalbėk, tavo tarnas klauso".

11 Disse o SENHOR a Samuel: Eis que vou fazer uma coisa em Israel, a qual todo o que a ouvir lhe tinirão ambos os ouvidos.

11VIEŠPATS tarė Samueliui: „Žiūrėk, aš padarysiu Izraelyje tokį dalyką, nuo kurio, apie tai išgirdus, kiekvienam spengs abiejose ausyse.

12 Naquele dia, suscitarei contra Eli tudo quanto tenho falado com respeito à sua casa; começarei e o cumprirei.

12Tą dieną įvykdysiu Eliui visa, ką esu grasinęs jo namams, nuo pradžios iki galo.

13 Porque já lhe disse que julgarei a sua casa para sempre, pela iniqüidade que ele bem conhecia, porque seus filhos se fizeram execráveis, e ele os não repreendeu.

13Paskelbiau jam, kad jo namus pasmerksiu visam laikui už šią kaltę: jis žinojo, kad jo sūnūs elgėsi šventvagiškai, bet jų nesudraudė.

14 Portanto, jurei à casa de Eli que nunca lhe será expiada a iniqüidade, nem com sacrifício, nem com oferta de manjares.

14Todėl prisiekiu Elio namams, kad Elio namų kaltė niekada nebus išpirkta auka ar atnaša".

Samuel conta a visão a Eli

15 Ficou Samuel deitado até pela manhã e, então, abriu as portas da Casa do SENHOR; porém temia relatar a visão a Eli.

15Samuelis gulėjo ten iki ryto. Tuomet jis atidarė VIEŠPATIES Namų duris. Apie regėjimą Eliui pasakyti bijojo.

16 Chamou Eli a Samuel e disse: Samuel, meu filho! Ele respondeu: Eis-me aqui!

16Bet Elis pasišaukė Samuelį ir tarė: „Samueli, mano sūnau!" – „Aš čia!" – atsiliepė jis.

17 Então, ele disse: Que é que o SENHOR te falou? Peço-te que mo não encubras; assim Deus te faça o que bem lhe aprouver se me encobrires alguma coisa de tudo o que te falou.

17Elis klausė: „Ką jis tau pasakė? Prašau neslėpti nuo manęs. Tegu Dievas tau taip padaro ir dar prideda, jei nuslėptum nuo manęs nors vieną žodį iš to, ką jis tau pasakė".

[18] Então, Samuel lhe referiu tudo e nada lhe encobriu. E disse Eli: É o SENHOR; faça o que bem lhe aprouver.

[19] Crescia Samuel, e o SENHOR era com ele, e nenhuma de todas as suas palavras deixou cair em terra.

[20] Todo o Israel, desde Dã até Berseba, conheceu que Samuel estava confirmado como profeta do SENHOR.

[21] Continuou o SENHOR a aparecer em Siló, enquanto por sua palavra o SENHOR se manifestava ali a Samuel.

[18]Tad Samuelis pasakė jam visa, nieko nenuslėpdamas. O jis atsakė: „TaiVIEŠPATS! Tedaro, kas gera jo akyse!“

[19]Samueliui augant, VIEŠPATS buvo su juo, nepalikdamas neįvykdyto nė vieno savo žodžio.

[20]Visas Izraelis nuo Dano iki Beer Šebos sužinojo, kad Samuelis buvo ištikimas VIEŠPATIES pranašas.

[21]VIEŠPATS ir toliau pasirodydavo Šilojyje; VIEŠPATS apreiškė save Samueliui ŠilojyjeVIEŠPATIES žodžiu.

1 Samuel 4

Os filisteus vencem os israelitas

[1] Veio a palavra de Samuel a todo o Israel. Israel saiu à peleja contra os filisteus e se acampou junto a Ebenézer; e os filisteus se acamparam junto a Afeca.

[2] Dispuseram-se os filisteus em ordem de batalha, para sair de encontro a Israel; e, travada a peleja, Israel foi derrotado pelos filisteus; e estes mataram, no campo aberto, cerca de quatro mil homens.

[3] Voltando o povo ao arraial, disseram os anciãos de Israel: Por que nos feriu o SENHOR, hoje, diante dos filisteus? Tragamos de Siló a arca da Aliança do SENHOR, para que venha no meio de nós e nos livre das mãos de nossos inimigos.

[4] Mandou, pois, o povo trazer de Siló a arca do SENHOR dos Exércitos,

1 Samuelio 4

[1]Samuelio žodžiai pasklido po visą Izraelį. Elis labai suseno, o jo sūnūs vis nedoriau elgėsi VIEŠPATIES akivaizdoje.

Filistinai pagrobia Skrynią

Tomis dienomis filistinai susibūrė kariauti su Izraeliu, o Izraelis išžygiavo į mūšį su jais. Jie pasistatė stovyklą prie Eben Ezero, o filistinai pasistatė stovyklą prie Afeko.

[2]Filistinai sustojo kovos rikiuotėn priešais Izraelį. Nuožmiame mūšyje filistinai nugalėjo Izraelį. Mūšio lauke jie užmušė apie keturis tūkstančius vyrų.

[3]Sugrįžus kariuomenei į stovyklą, Izraelio seniūnai klausė: „Kodėl VIEŠPATS paguldė mus šiandien prieš filistinus? Atsineškime čia VIEŠPATIES Sandoros Skrynią iš Šilojo, kad jis būtų tarp mūsų ir gelbėtų mus iš priešų rankos“.

[4]Kariuomenė pasiuntė į Šiloją vyrus ir parsinešė iš ten Galybių VIEŠPATIES,

entronizado entre os querubins; os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, estavam ali com a arca da Aliança de Deus.

sėdinčio ant kerubų, Sandoros Skrynią. Aniedu Elio sūnūs – Hofnis ir Finehasas – irgi buvo prie Dievo Sandoros Skrynios.

A arca é tomada. Hofni e Fineias são mortos

5 Sucedeu que, vindo a arca da Aliança do SENHOR ao arraial, rompeu todo o Israel em grandes brados, e ressoou a terra.

5VIEŠPATIES Sandoros Skryniai atkeliavus į stovyklą, visas Izraelis sušuko tokiu skardžiu riksmu, kad net žemė sudrebėjo.

6 Ouvindo os filisteus a voz do júbilo, disseram: Que voz de grande júbilo é esta no arraial dos hebreus? Então, souberam que a arca do SENHOR era vinda ao arraial.

6Išgirdę riksmą, filistinai klausė: „Ką reiškia šis skardus šauksmas hebrajų stovykloje?“ Sužinoję, kadVIEŠPATIES Skrynia stovykloje,

7 E se atemorizaram os filisteus e disseram: Os deuses vieram ao arraial. E diziam mais: Ai de nós! Que tal jamais sucedeu antes.

7filistinai išsigando ir sakė: „Dievai atėjo į stovyklą!“ Jie šaukė: „Vargas mums, nes nieko panašaus nėra buvę nei vakar, nei užvakar!

8 Ai de nós! Quem nos livrará das mãos destes grandiosos deuses? São os deuses que feriram aos egípcios com toda sorte de pragas no deserto.

8Vargas mums! Kas gali išgelbėti mus iš šių galingų dievų rankos? Juk tai dievai, kurie ištiko egiptiečius visokiomis nelaimėmis dykumoje!

9 Sede fortes, ó filisteus! Portai-vos varonilmente, para que não venhais a ser escravos dos hebreus, como eles serviram a vós outros! Portai-vos varonilmente e pelejai!

9Bet išdrįskite ir būkite vyrai, filistinai! Antraip tapsite hebrajų vergais, kaip jie buvo jūsų vergai. Būkite vyrai ir kovokite!“

10 Então, pelejaram os filisteus; Israel foi derrotado, e cada um fugiu para a sua tenda; foi grande a derrota, pois foram mortos de Israel trinta mil homens de pé.

10Filistinai kovojo. Izraelis buvo nugalėtas, jie visi pabėgo į savo namus. Pralaimėjimas buvo labai didelis; krito trisdešimt tūkstančių Izraelio pėstininkų.

11 Foi tomada a arca de Deus, e mortos os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias.

11Dievo Skrynia buvo pagrobta; abu Elio sūnūs – Hofnis ir Finehasas – žuvo.

A morte de Eli

Elio mirtis

12 Então, correu um homem de Benjamim, saído das fileiras, e, no mesmo dia, chegou

12Vienas vyras iš Benjamino giminės, pabėgęs iš kovos rikiuotės, tą pačią dieną

a Siló; trazia rasgadas as vestes e terra sobre a cabeça.

pasiekė Šiloją. Jo drabužiai buvo suplėšyti, galva aptaškyta purvu.

13 Quando chegou, Eli estava assentado numa cadeira, ao pé do caminho, olhando como quem espera, porque o seu coração estava tremendo pela arca de Deus. Depois de entrar o homem na cidade e dar as novas, toda a cidade prorrompeu em gritos.

13Atėjęs žiūri: Elis sėdi krėsle prie kelio laukdamas, jo širdis drebėjo dėl Dievo Skrynios. Vyrui įėjus į miestą ir paskelbus žinią, visas miestas pradėjo šaukti.

14 Eli, ouvindo os gritos, perguntou: Que alvoroço é esse? Então, se apressou o homem e, vindo, deu as notícias a Eli.

14Išgirdęs riksmą, Elis teiravosi: „Ką reiškia tas sąmyšis?“ Tada atskubėjo anas vyras ir pranešė.

15 Era Eli da idade de noventa e oito anos; os seus olhos tinham cegado, e já não podia ver.

15Elis turėjo devyniasdešimt aštuonerius metus, jo akys buvo taip nusilpusios, kad jis nebegalėjo matyti.

16 Disse o homem a Eli: Eu sou o que saí das fileiras e delas fugi hoje mesmo. Perguntou-lhe Eli: Que sucedeu, meu filho?

16Vyras tarė Eliui: „Aš ką tik atėjau iš mūšio. Aš šiandien pabėgau iš mūšio lauko“. Elis klausė: „O kas atsitiko, mano sūnau?“

17 Então, respondeu o que trazia as novas e disse: Israel fugiu de diante dos filisteus, houve grande morticínio entre o povo, e também os teus dois filhos, Hofni e Finéias, foram mortos, e a arca de Deus foi tomada.

17Žinios nešėjas atsakė: „Izraelis bėgo nuo filistinų. Iš tikrųjų kariuomenę ištiko baisios skerdynės. Be to, abu tavo sūnūs – Hofnis ir Finehasas – žuvo, o Dievo Skrynia pagrobta!“

18 Ao fazer ele menção da arca de Deus, caiu Eli da cadeira para trás, junto ao portão, e quebrou-se-lhe o pescoço, e morreu, porque era já homem velho e pesado; e havia ele julgado a Israel quarenta anos.

18Jam paminėjus Dievo Skrynią, Elis virto aukštielninkas iš savo krėslo šalia vartų, nusilaužė sprandą ir numirė, nes buvo senas ir sunkus žmogus. Jis buvo išbuvęs teisėju Izraelyje keturiasdešimt metų.

19 Estando sua nora, a mulher de Finéias, grávida, e próximo o parto, ouvindo estas novas, de que a arca de Deus fora tomada e de que seu sogro e seu marido morreram,

19Jo marti, Finehaso žmona, buvo nėščia ir turėjo netrukus gimdyti. Išgirdusi žinią, kad Dievo Skrynia paimta į nelaisvę, kad jos uošvis ir vyras mirę, ji buvo apimta

encurvou-se e deu à luz; porquanto as dores lhe sobrevieram.

[20] Ao expirar, disseram as mulheres que a assistiam: Não temas, pois tiveste um filho. Ela, porém, não respondeu, nem fez caso disso.

[21] Mas chamou ao menino Icabô, dizendo: Foi-se a glória de Israel. Isto ela disse, porque a arca de Deus fora tomada e por causa de seu sogro e de seu marido.

[22] E falou mais: Foi-se a glória de Israel, pois foi tomada a arca de Deus.

1 Samuel 5

A arca na casa de Dagom

[1] Os filisteus tomaram a arca de Deus e a levaram de Ebenézer a Asdode.

[2] Tomaram os filisteus a arca de Deus e a meteram na casa de Dagom, junto a este.

[3] Levantando-se, porém, de madrugada os de Asdode, no dia seguinte, eis que estava caído Dagom com o rosto em terra, diante da arca do SENHOR; tomaram-no e tornaram a pô-lo no seu lugar.

[4] Levantando-se de madrugada no dia seguinte, pela manhã, eis que Dagom jazia caído de bruços diante da arca do SENHOR; a cabeça de Dagom e as duas mãos estavam cortadas sobre o limiar; dele ficara apenas o tronco.

[5] Por isso, os sacerdotes de Dagom e todos os que entram no seu templo não lhe pisam o limiar em Asdode, até ao dia de hoje.

gimdymo skausmų, prigludo prie žemės ir pagimdė.

[20]Jai mirštant, padedančios moterys kalbėjo: „Nebijok, nes pagimdei sūnų“. Bet ji neatsakė ir nekreipė dėmesio.

[21]Vaiką ji pavadino Ikabodu, sakydama: „Šlovė pasitraukė iš Izraelio!“ – dėl to, kad Dievo Skrynia buvo pagrobta ir dėl savo uošvio bei vyro mirties.

[22]„Šlovė pasitraukė iš Izraelio, – sakė ji, – nes Dievo Skrynia pagrobta“.

1 Samuelio 5

Skrynia vargina filistinus

[1]Pagrobtą Dievo Skrynią filistinai nugabeno iš Eben Ezero į Ašdodą.

[2]Tada filistinai paėmė Dievo Skrynią, įnešė į Dagono šventyklą ir pastatė šalia Dagono.

[3]Atsikėlę anksti kitą rytą ašdodiečiai rado Dagoną gulintį kniūbsčią žemėje priešais VIEŠPATIES Skrynią. Pakėlę Dagoną, pastatė vėl į vietą.

[4]Bet jiems atsikėlus anksti kitą rytą, Dagonas buvo pargriuvęs kniūbsčias priešais VIEŠPATIES Skrynią. Dagono galva ir abi rankos nukirstos ir gulėjo ant slenksčio. Vien Dagono liemuo buvo likęs.

[5]Todėl net iki šios dienos Dagono kunigai ir visi, einantys į Dagono šventyklą, neužmina Dagono slenksčio Ašdode.

[6] Porém a mão do SENHOR castigou duramente os de Asdode, e os assolou, e os feriu de tumores, tanto em Asdode como no seu território.

[7] Vendo os homens de Asdode que assim era, disseram: Não fique conosco a arca do Deus de Israel; pois a sua mão é dura sobre nós e sobre Dagom, nosso deus.

[8] Pelo que enviaram mensageiros, e congregaram a si todos os príncipes dos filisteus, e disseram: Que faremos da arca do Deus de Israel? Responderam: Seja levada a arca do Deus de Israel até Gate e, depois, de cidade em cidade. E a levaram até Gate.

[9] Depois de a terem levado, a mão do SENHOR foi contra aquela cidade, com mui grande terror; pois feriu os homens daquela cidade, desde o pequeno até ao grande; e lhes nasceram tumores.

[10] Então, enviaram a arca de Deus a Ecrom. Sucedeu, porém, que, em lá chegando, os ecronitas exclamaram, dizendo: Transportaram até nós a arca do Deus de Israel, para nos matarem, a nós e ao nosso povo.

[11] Então, enviaram mensageiros, e congregaram a todos os príncipes dos filisteus, e disseram: Devolvei a arca do Deus de Israel, e torne para o seu lugar, para que não mate nem a nós nem ao nosso povo. Porque havia terror de morte em toda a cidade, e a mão de Deus castigara duramente ali.

[6]VIEŠPATIES ranka buvo sunki ašdodiečiams. Jis niokojo juos – Ašdodą ir jo žemes, – ištikdamas skauduliais.

[7]Matydami tokią padėtį, Ašdodo gyventojai kalbėjo: „Izraelio Dievo Skrynios negalime laikyti pas save, nes jo ranka sunki mums ir mūsų dievui Dagonui“.

[8]Tad sušaukę pas save visus filistinų didžiūnus, jie teiravosi: „Ką turime daryti su Izraelio Dievo Skrynia?“ Šie atsakė: „Tebūna Izraelio Dievo Skrynia perkelta į Gatą“. Taigi Izraelio Dievo Skrynia buvo nugabenta į Gatą.

[9]Bet perkėlus ją į Gatą, pakilo prieš miestą VIEŠPATIES ranka, sukeldama baisų siaubą. Jis taip skaudžiai palietė miesto gyventojus, jaunus ir senus, kad juos ištiko skauduliai.

[10]Tada jie išsiuntė Izraelio Dievo Skrynią į Ekroną. Bet Dievo Skryniai pasiekus Ekroną, ekroniečiai šaukė: „Pas mus perkėlė Izraelio Dievo Skrynią mums ir mūsų giminei išžudyti!“

[11]Todėl, sušaukę pas save visus filistinų didžiūnus, jie sakė: „Neškite iš čia Izraelio Dievo Skrynią! Tegrįžta ji į savo vietą, kad neišžudytų mūsų ir mūsų giminės!“ Visą miestą buvo apėmusi mirtina baimė. VIEŠPATIES ranka ten buvo labai sunki.

[12] Os homens que não morriam eram atingidos com os tumores; e o clamor da cidade subiu até ao céu.

1 Samuel 6

Os filisteus enviam a arca para fora da sua terra

[1] Sete meses esteve a arca do SENHOR na terra dos filisteus.

[2] Estes chamaram os sacerdotes e os adivinhadores e lhes disseram: Que faremos da arca do SENHOR? Fazei-nos saber como a devolveremos para o seu lugar.

[3] Responderam eles: Quando enviardes a arca do Deus de Israel, não a envieis vazia, porém enviá-la-eis a seu Deus com uma oferta pela culpa; então, sereis curados e sabereis por que a sua mão se não tira de vós.

[4] Então, disseram: Qual será a oferta pela culpa que lhe havemos de apresentar? Responderam: Segundo o número dos príncipes dos filisteus, cinco tumores de ouro e cinco ratos de ouro, porquanto a praga é uma e a mesma sobre todos vós e sobre todos os vossos príncipes.

[5] Fazei umas imitações dos vossos tumores e dos vossos ratos, que andam destruindo a terra, e dai glória ao Deus de Israel; porventura, aliviará a sua mão de cima de vós, e do vosso deus, e da vossa terra.

[6] Por que, pois, endureceríeis o coração, como os egípcios e Faraó endureceram o coração? Porventura, depois de os haverem tratado tão mal, não os deixaram ir, e eles não se foram?

[12]Vyrai, išvengę mirties, buvo ištikti skaudulių. Miesto dejonės kilo iki pat dangaus.

1 Samuelio 6

Skrynia sugrąžinama

[1]VIEŠPATIES Skrynia išbuvo filistinų žemėje septynis mėnesius.

[2]Tada filistinai sušaukė savo kunigus bei būrėjus ir klausė: „Ką turime daryti suVIEŠPATIES Skrynia? Pasakykite mums, kaip turėtume ją pasiųsti atgal į jos vietą“.

[3]Jie tarė: „Jei norite siųsti atgal Izraelio Dievo Skrynią, nesiųskite jos vienos. Turite būtinai jam atsilyginti atnaša už kaltę. Tuomet būsite išgydyti. Kai būsite išsipirkę, kodėl jo ranka neturėtų atsitraukti nuo jūsų?”

[4]Jie klausė: „Kokia ta kaltės atnaša, kuria turime jam atsilyginti?“ Jie atsakė: „Penki aukso skauduliai ir penkios aukso pelės pagal filistinų didžiūnų skaičių, nes ta pati bėda ištiko visus jus ir jūsų didžiūnus.

[5]Turite padirbti savo skaudulių atvaizdus ir pelių, kurios niokoja kraštą, atvaizdus ir pagarbinti Izraelio Dievą. Galbūt jis atitrauks savo ranką nuo jūsų, nuo jūsų dievų ir nuo jūsų krašto?

[6]Kodėl turėtumėte užkietinti savo širdis, kaip savo širdis užkietino egiptiečiai ir faraonas? Argi netiesa, kad, jam pasityčiojus iš jų, jis turėjo leisti izraelitams išeiti, ir tie išėjo?

[7] Agora, pois, fazei um carro novo, tomai duas vacas com crias, sobre as quais não se pôs ainda jugo, e atai-as ao carro; seus bezerros, levá-los-eis para casa.

[7]Tad imkitės darbo, padirbkite naują vežimą ir paimkite dvi melžiamas karves, dar niekada nekinkytas į jungą. Karves pakinkykite į vežimą, bet uždarykite iš paskos sekančius jų veršius.

[8] Então, tomai a arca do SENHOR, e ponde-a sobre o carro, e metei num cofre, ao seu lado, as figuras de ouro que lhe haveis de entregar como oferta pela culpa; e deixai-a ir.

[8]Paėmę VIEŠPATIES Skrynią, įkelkite ją į vežimą. Šalia jos dėžėje padėkite auksinius atvaizdus, kuriuos grąžinate kaip kaltės atnašą. Pavarykite ją, tegu ji eina savo keliu.

[9] Reparai: se subir pelo caminho rumo do seu território a Bete-Semes, foi ele que nos fez este grande mal; e, se não, saberemos que não foi a sua mão que nos feriu; foi casual o que nos sucedeu.

[9]Bet žiūrėkite! Jei ji kils į Bet Šemešą – keliu į savo žemę, tai jis bus mus užgavęs ta baisia nelaime. O jei ne, tai žinosime, kad ne jo ranka bus mus ištikusi. Tik atsitiktinai būsime buvę užgauti“.

A arca chega a Bete-Semes

[10] Assim fizeram aqueles homens, e tomaram duas vacas com crias, e as ataram ao carro, e os seus bezerros encerraram em casa.

[10]Vyrai taip ir padarė. Paėmę dvi melžiamas karves, įkinkė jas į vežimą, o jų veršius uždarė namie.

[11] Puseram a arca do SENHOR sobre o carro, como também o cofre com os ratos de ouro e com as imitações dos tumores.

[11]Jie įkėlė į vežimą VIEŠPATIES Skrynią ir dėžę su aukso pelėmis ir savo skaudulių atvaizdais.

[12] As vacas se encaminharam diretamente para Bete-Semes e, andando e berrando, seguiam sempre por esse mesmo caminho, sem se desviarem nem para a direita nem para a esquerda; os príncipes dos filisteus foram atrás delas, até ao território de Bete-Semes.

[12]Karvės ėjo tiesiai į priekį Bet Šemešo link, ėjo vis tuo pačiu keliu baubdamos, nesukdamos nei į dešinę, nei į kairę. O filistinų didžiūnai ėjo paskui jas iki pat Bet Šemešo ribos.

[13] Andavam os de Bete-Semes fazendo a sega do trigo no vale e, levantando os olhos, viram a arca; e, vendo-a, se alegraram.

[13]Bet Šemešo žmonės slėnyje pjovė kviečius. Pakėlę akis, jie pamatė Skrynią. Matydami ją, jie džiūgavo.

[14] O carro veio ao campo de Josué, o bete-semita, e parou ali, onde havia uma

[14]Vežimas įvažiavo į Jozuės iš Bet Šemešo lauką ir ten sustojo. Sukapoję vežimą, jie

grande pedra; fenderam a madeira do carro e ofereceram as vacas ao SENHOR, em holocausto.

atnašavo karvesVIEŠPAČIUI kaip deginamąją auką. Ten buvo didelis akmuo.

15 Os levitas desceram a arca do SENHOR, como também o cofre que estava junto a ela, em que estavam as obras de ouro, e os puseram sobre a grande pedra. No mesmo dia, os homens de Bete-Semes ofereceram holocaustos e imolaram sacrifícios ao SENHOR.

15NukėlęVIEŠPATIES Skrynią ir šalia jos buvusią dėžę, kurioje buvo auksiniai daiktai, levitai sudėjo visa ant didžiojo akmens. Po to Bet Šemešo žmonės tą dieną atnašavo VIEŠPAČIUI deginamąsias aukas ir kitokias aukų atnašas.

16 Viram aquilo os cinco príncipes dos filisteus e voltaram para Ecrom no mesmo dia.

16Tai stebėję penki filistinų didžiūnai tą pačią dieną sugrįžo į Ekroną.

17 São estes, pois, os tumores de ouro que enviaram os filisteus ao SENHOR como oferta pela culpa: por Asdode, um; por Gaza, outro; por Asquelom, outro; por Gate, outro; por Ecrom, outro;

17Štai aukso skauduliai, kuriuos filistinai atidavė VIEŠPAČIUI kaip atnašą už kaltę: vieną už Ašdodą, vieną už Gazą, vieną už Aškeloną, vieną už Gatą, vieną už Ekroną.

18 como também os ratos de ouro, segundo o número de todas as cidades dos filisteus, pertencentes aos cinco príncipes, desde as cidades fortes até às aldeias campestres. A grande pedra, sobre a qual puseram a arca do SENHOR, está até ao dia de hoje no campo de Josué, o bete-semita.

18Ir aukso pelių – pagal skaičių visų penkiems filistinų didžiūnams priklausančių miestų, įtvirtintų miestų ir atvirų gyvenviečių skaičių. Didysis akmuo, ant kurio buvo padėta VIEŠPATIES Skrynia, iki šios dienos tebėra Jozuės iš Bet Šemešo lauke.

A arca chega a Quiriate-Jearim

19 Feriu o SENHOR os homens de Bete-Semes, porque olharam para dentro da arca do SENHOR, sim, feriu deles setenta homens; então, o povo chorou, porquanto o SENHOR fizera tão grande morticínio entre eles.

19Nedžiūgavo VIEŠPATIES ištikti Bet Šemešo žmonės, pasitikę VIEŠPATIESSkrynią. VIEŠPATS užmušė septyniasdešimt iš jų. Žmonės raudojo, nesVIEŠPATS buvo ištikęs juos baisia nelaime.

20 Então, disseram os homens de Bete-Semes: Quem poderia estar perante o SENHOR, este Deus santo? E para quem subirá desde nós?

20Bet Šemešo vyrai klausė: „Kas gali stoti tarnauti VIEŠPAČIUI, šiam šventajam Dievui? Pas ką jis eis iš mūsų?“

[21] Enviaram, pois, mensageiros aos habitantes de Quiriate-Jearim, dizendo: Os filisteus devolveram a arca do SENHOR; descei, pois, e fazei-a subir para vós outros.

[21]Jie išsiuntė pasiuntinius pas Kirjat Jearimų gyventojus pranešti: „Filistinai sugrąžino VIEŠPATIES Skrynią. Ateikite ir pasiimkite ją“.

1 Samuel 7

[1] Então, vieram os homens de Quiriate-Jearim e levaram a arca do SENHOR à casa de Abinadabe, no outeiro; e consagraram Eleazar, seu filho, para que guardasse a arca do SENHOR.

Exortação de Samuel ao arrependimento

[2] Sucedeu que, desde aquele dia, a arca ficou em Quiriate-Jearim, e tantos dias se passaram, que chegaram a vinte anos; e toda a casa de Israel dirigia lamentações ao SENHOR.

[3] Falou Samuel a toda a casa de Israel, dizendo: Se é de todo o vosso coração que voltais ao SENHOR, tirai dentre vós os deuses estranhos e os astarotes, e preparai o coração ao SENHOR, e servi a ele só, e ele vos livrará das mãos dos filisteus.

[4] Então, os filhos de Israel tiraram dentre si os baalins e os astarotes e serviram só ao SENHOR.

Os filisteus são vencidos

[5] Disse mais Samuel: Congregai todo o Israel em Mispa, e orarei por vós ao SENHOR.

[6] Congregaram-se em Mispa, tiraram água e a derramaram perante o SENHOR; jejuaram aquele dia e ali disseram: Pecamos contra o SENHOR. E Samuel julgou os filhos de Israel em Mispa.

1 Samuelio 7

[1]Kirjat Jearimų žmonės atėjo, paėmė VIEŠPATIES Skrynią ir nunešė į Abinadabo namus ant kalvos. Jo sūnų Eleazarą jie pašventino rūpintisVIEŠPATIES Skrynia.

Samuelis – teisėjas

[2]Praslinko daug laiko – dvidešimt metų – nuo tos dienos, kai Skrynia buvo įkurdinta Kirjat Jearimuose. Visi Izraelio namai ilgėjosi VIEŠPATIES.

[3]Samuelis tarė visiems Izraelio namams: „Jei grįžtate pas VIEŠPATĮ visa savo širdimi, pašalinkite iš savo tarpo svetimus dievus bei Astartes, atiduokite širdį VIEŠPAČIUI ir tik jam vienam tarnaukite. Tada jis išgelbės jus iš filistinų rankų“.

[4]Tad izraelitai pašalino Baalus bei Astartes ir tarnavo tik VIEŠPAČIUI.

[5]Tada Samuelis tarė: „Surinkite visą Izraelį į Micpą. Aš maldausiuVIEŠPATĮ jūsų labui“.

[6]Jie susirinko Micpoje, sėmėsi vandens ir liejo ant žemės priešais VIEŠPATĮ. Tą dieną jie pasninkavo ir išpažino: „Esame nusidėję VIEŠPAČIUI“. O Samuelis elgėsi Micpoje kaip izraelitų teisėjas.

[7] Quando, pois, os filisteus ouviram que os filhos de Israel estavam congregados em Mispa, subiram os príncipes dos filisteus contra Israel; o que ouvindo os filhos de Israel, tiveram medo dos filisteus.

[7]Išgirdę, kad izraelitai susirinko Micpoje, filistinų didžiūnai išžygiavo prieš Izraelį. O tai išgirdę izraelitai drebėjo iš baimės.

[8] Então, disseram os filhos de Israel a Samuel: Não cesses de clamar ao SENHOR, nosso Deus, por nós, para que nos livre da mão dos filisteus.

[8]Izraelitai maldavo Samuelį: „Nepalik mūsų, nenustok šauktis VIEŠPATIES, mūsų Dievo, kad išgelbėtų mus iš filistinų rankų“.

[9] Tomou, pois, Samuel um cordeiro que ainda mamava e o sacrificou em holocausto ao SENHOR; clamou Samuel ao SENHOR por Israel, e o SENHOR lhe respondeu.

[9]Samuelis ėmė žindduklį ėriuką ir atnašavo jį VIEŠPAČIUI kaip deginamąją auką. Izraelio labui Samuelis šaukėsiVIEŠPATIES, ir VIEŠPATS jį išklausė.

[10] Enquanto Samuel oferecia o holocausto, os filisteus chegaram à peleja contra Israel; mas trovejou o SENHOR aquele dia com grande estampido sobre os filisteus e os aterrou de tal modo, que foram derrotados diante dos filhos de Israel.

[10]Atsitiko taip, kad Samueliui atnašaujant deginamąją auką, filistinai pradėjo mūšį su Izraeliu. BetVIEŠPATS tą dieną baisiai sugriaudėjo prieš filistinus. Jis sukėlė tarp jų tokį sąmyšį, kad izraelitai juos nugalėjo.

[11] Saindo de Mispa os homens de Israel, perseguiram os filisteus e os derrotaram até abaixo de Bete-Car.

[11]Izraelio vyrai išėjo iš Micpos ir vijosi filistinus, niokodami juos iki pat anapus Bet Karo.

[12] Tomou, então, Samuel uma pedra, e a pôs entre Mispa e Sem, e lhe chamou Ebenézer, e disse: Até aqui nos ajudou o SENHOR.

[12]Samuelis paėmė akmenį ir pastatęs tarp Micpos ir Šeno pavadino jį Eben Ezeru. Jis sakė: „Iki šiol VIEŠPATS mums padėjo“.

[13] Assim, os filisteus foram abatidos e nunca mais vieram ao território de Israel, porquanto foi a mão do SENHOR contra eles todos os dias de Samuel.

[13]Filistinai buvo prislėgti ir daugiau nebesiveržė į Izraelio žemę. VIEŠPATIES ranka buvo prieš filistinus per visas Samuelio dienas.

[14] As cidades que os filisteus haviam tomado a Israel foram-lhe restituídas, desde Ecrom até Gate; e até os territórios delas arrebatou Israel das mãos dos

[14]Miestai, kuriuos filistinai buvo atėmę iš Izraelio, nuo Ekrono iki Gato, buvo sugrąžinti Izraeliui. Izraelis atgavo iš

filisteus. E houve paz entre Israel e os amorreus.

15 E julgou Samuel todos os dias de sua vida a Israel.

16 De ano em ano, fazia uma volta, passando por Betel, Gilgal e Mispa; e julgava a Israel em todos esses lugares.

17 Porém voltava a Ramá, porque sua casa estava ali, onde julgava a Israel e onde edificou um altar ao SENHOR.

1 Samuel 8

Os israelitas pedem um rei

1 Tendo Samuel envelhecido, constituiu seus filhos por juízes sobre Israel.

2 O primogênito chamava-se Joel, e o segundo, Abias; e foram juízes em Berseba.

3 Porém seus filhos não andaram pelos caminhos dele; antes, se inclinaram à avareza, e aceitaram subornos, e perverteram o direito.

4 Então, os anciãos todos de Israel se congregaram, e vieram a Samuel, a Ramá,

5 e lhe disseram: Vê, já estás velho, e teus filhos não andam pelos teus caminhos; constitui-nos, pois, agora, um rei sobre nós, para que nos governe, como o têm todas as nações.

6 Porém esta palavra não agradou a Samuel, quando disseram: Dá-nos um rei, para que nos governe. Então, Samuel orou ao SENHOR.

7 Disse o SENHOR a Samuel: Atende à voz do povo em tudo quanto te diz, pois não

filistinų visas savo žemes. Be to, buvo taika tarp Izraelio ir amoritų.

15Samuelis buvo Izraelio teisėjas visą savo gyvenimą.

16Kasmet jis apeidavo Betelio, Gilgalo ir Micpos sritį ir būdavo Izraelio teisėjas visose tose vietose. Po to sugrįždavo į Ramą, nes ten buvo jo namai. Ir ten jis būdavo Izraelio teisėjas; ten jis pastatė aukurą VIEŠPAČIUI.

1 Samuelio 8

Žmonės prašo karaliaus

1Savo žiloje senatvėje Samuelis Izraelio teisėjais paskyrė savo sūnus.

2Jo pirmagimio sūnaus vardas buvo Joelis, o antrojo – Abija. Jiedu buvo teisėjai Beer Šeboje.

3Sūnūs nėjo jo keliais, bet palinko į godumą. Imdami kyšius, jie iškraipydavo teisingumą.

4Todėl susibūrę visi Izraelio seniūnai atėjo pas Samuelį į Ramą

5ir tarė: „Žiūrėk, tu pasenai, o tavo sūnūs neina tavo keliais. Todėl paskirk mums karalių, kad mus valdytų, kaip yra visose tautose“.

6Samueliui nepatiko, kad jie sakė: „Duok mums karalių, kad mus valdytų“. Užtat Samuelis kreipėsi malda į VIEŠPATĮ,

7ir VIEŠPATS atsakė Samueliui: „Paklausyk žmonių balso ir visko, ką jie

te rejeitou a ti, mas a mim, para eu não reinar sobre ele.

[8] Segundo todas as obras que fez desde o dia em que o tirei do Egito até hoje, pois a mim me deixou, e a outros deuses serviu, assim também o faz a ti.

[9] Agora, pois, atende à sua voz, porém adverte-o solenemente e explica-lhe qual será o direito do rei que houver de reinar sobre ele.

[10] Referiu Samuel todas as palavras do SENHOR ao povo, que lhe pedia um rei,

[11] e disse: Este será o direito do rei que houver de reinar sobre vós: ele tomará os vossos filhos e os empregará no serviço dos seus carros e como seus cavaleiros, para que corram adiante deles;

[12] e os porá uns por capitães de mil e capitães de cinqüenta; outros para lavrarem os seus campos e ceifarem as suas messes; e outros para fabricarem suas armas de guerra e o aparelhamento de seus carros.

[13] Tomará as vossas filhas para perfumistas, cozinheiras e padeiras.

[14] Tomará o melhor das vossas lavouras, e das vossas vinhas, e dos vossos olivais e o dará aos seus servidores.

[15] As vossas sementeiras e as vossas vinhas dizimará, para dar aos seus oficiais e aos seus servidores.

[16] Também tomará os vossos servos, e as vossas servas, e os vossos melhores jovens,

tau sako, nes ne tave jie atmetė. Mane jie atmetė, kad nebūčiau jų karalius.

[8]Kaip darė man nuo tos dienos, kai išvedžiau juos iš Egipto, iki šios dienos, palikdami mane ir tarnaudami kitiems dievams, taip jie daro ir tau.

[9]Tad dabar klausyk jų balso! Tačiau turi juos rimtai įspėti ir pasakyti apie teises karaliaus, kuris juos valdys“.

[10]Samuelis perdavė visus VIEŠPATIES žodžius žmonėms, kurie buvo prašę iš jo karaliaus.

[11]Jis tarė: „Tokios bus teisės karaliaus, kuris jus valdys. Jis ims jūsų sūnus ir skirs juos į savo vežimus – ar savo raiteliais, ar bėgti palydovais pirma jo vežimo.

[12]Jis skirs iš jų tūkstantininkus ir penkiasdešimtininkus, arba jie turės arti jo laukus, nuiminėti jo derlių, dirbti jam karo reikmenis ir vežimų padargus.

[13]Jis ims jūsų dukteris kvepalų dirbėjomis, virėjomis ir kepėjomis.

[14]Jis paims geriausius jūsų laukus, vynuogynus, alyvmedžių sodus ir atiduos savo dvariškiams.

[15]Jis paims dešimtadalį jūsų grūdų bei vynuogių derliaus ir atiduos savo pareigūnams ir dvariškiams.

[16]Jis paims jūsų vergus bei verges, geriausius jūsų galvijus bei asilus ir paskirs juos prie savo darbų.

e os vossos jumentos e os empregará no seu trabalho.

[17] Dizimará o vosso rebanho, e vós lhe sereis por servos.

[18] Então, naquele dia, clamareis por causa do vosso rei que houverdes escolhido; mas o SENHOR não vos ouvirá naquele dia.

[19] Porém o povo não atendeu à voz de Samuel e disse: Não! Mas teremos um rei sobre nós.

[20] Para que sejamos também como todas as nações; o nosso rei poderá governar-nos, sair adiante de nós e fazer as nossas guerras.

[21] Ouvindo, pois, Samuel todas as palavras do povo, as repetiu perante o SENHOR.

[22] Então, o SENHOR disse a Samuel: Atende à sua voz e estabelece-lhe um rei. Samuel disse aos filhos de Israel: Volte cada um para sua cidade.

[17]Jis paims dešimtadalį jūsų kaimenių, ir jūs tapsite jo vergais.

[18]Ateis diena, kai skųsitės savo karaliumi, kurį būsite išsirinkę. Bet tą dieną VIEŠPATS jūsų neišklausys“.

[19]Žmonės atsisakė klausyti Samuelio balso. Jie sakė: „Ne! Mums turi būti karalius,

[20]kad ir mes galėtume būti kaip kitos tautos. Tevaldo mus karalius, tegu mus veda, tekovoja mūsų kovas“.

[21]Išklausęs visus žmonių žodžius, Samuelis pakartojo juos į VIEŠPATIES ausis.

[22]VIEŠPATS tarė Samueliui: „Klausyk jų balso ir paskirk karalių, kad juos valdytų“. Tada Samuelis tarė Izraelio vyrams: „Eikite kiekvienas į savo miestą“.

1 Samuel 9

Saul busca as jumentas extraviadas e vai ter com Samuel

[1] Havia um homem de Benjamim, cujo nome era Quis, filho de Abiel, filho de Zeror, filho de Becorate, filho de Afias, benjamita, homem de bens.

[2] Tinha ele um filho cujo nome era Saul, moço e tão belo, que entre os filhos de Israel não havia outro mais belo do que ele; desde os ombros para cima, sobressaía a todo o povo.

[3] Extraviaram-se as jumentas de Quis, pai de Saul. Disse Quis a Saul, seu filho: Toma

1 Samuelio 9

Sauliaus patepimas

[1]Tarp Benjamino vyrų buvo vyras, vardu Kišas, Afiacho sūnaus Bechorato sūnaus Ceroro sūnaus Abielio sūnus, benjaminas, pasiturintis žmogus.

[2]Jis turėjo sūnų, šaunų jauną vyrą, vardu Saulius. Tarp izraelitų nebuvo šaunesnio vyro už jį; visa galva jis buvo aukštesnis už kitus vyrus.

[3]Kartą pasiklydo Sauliaus tėvo Kišo asilės. Tada tėvas tarė savo sūnui Sauliui:

agora contigo um dos moços, dispõe-te e vai procurar as jumentas.

„Pasiimk vieną iš tarnų ir eik ieškoti asilių“.

4 Então, atravessando a região montanhosa de Efraim e a terra de Salisa, não as acharam; depois, passaram à terra de Saalim; porém elas não estavam ali; passaram ainda à terra de Benjamim; todavia, não as acharam.

4Perėjo Efraimo aukštumas, perėjo Šališos sritį, bet nesurado. Jie perėjo ir Šaalimų sritį, bet nė ten jų nebuvo. Galop perėjo ir visą Benjamino žemę, bet vis tiek nerado.

5 Vindo eles, então, à terra de Zufe, Saul disse para o seu moço, com quem ele ia: Vem, e voltemos; não suceda que meu pai deixe de preocupar-se com as jumentas e se aflija por causa de nós.

5Pasiekus Cūfo sritį, Saulius kalbėjo su juo einančiam tarnui: „Eikš, grįžkime namo, kad mano tėvas, metęs rūpintis asilėmis, nepradėtų rūpintis mumis“.

6 Porém ele lhe disse: Nesta cidade há um homem de Deus, e é muito estimado; tudo quanto ele diz sucede; vamo-nos, agora, lá; mostrar-nos-á, porventura, o caminho que devemos seguir.

6Bet tarnas atsakė: „Klausyk! Šiame mieste yra Dievo žmogus. Tas žmogus labai gerbiamas. Ką tik jis pasako, tai visuomet ir įvyksta. Užeikime ten. Galbūt jis parodys mums kelią, kuriuo turėtume eiti“. –

7 Então, Saul disse ao seu moço: Eis, porém, se lá formos, que levaremos, então, àquele homem? Porque o pão de nossos alforjes se acabou, e presente não temos que levar ao homem de Deus. Que temos?

7„Žiūrėk, – tarė Saulius tarnui, – jei užeisime, tai ką galėtume tam žmogui nunešti? Duona mūsų maišeliuose išsibaigusi, nėra jokios dovanos, kurią galėtume nunešti. Ką mes turime?“

8 O moço tornou a responder a Saul e disse: Eis que tenho ainda em mãos um quarto de siclo de prata, o qual darei ao homem de Deus, para que nos mostre o caminho.

8Tarnas atsakė Sauliui: „Va, aš kaip tik turiu sidabro šekelio ketvirtį. Galiu duoti jį Dievo žmogui, kad jis mums nurodytų kelią“.

9 (Antigamente, em Israel, indo alguém consultar a Deus, dizia: Vinde, vamos ter com o vidente; porque ao profeta de hoje, antigamente, se chamava vidente.)

9Seniau Izraelyje, kas tik eidavo teirautis Dievo, sakydavo: „Eikit šen, eikime pas regėtoją“, – nes kas dabar vadinama pranašu, seniau vadinta regėtoju.

[10] Então, disse Saul ao moço: Dizes bem; anda, pois, vamos. E foram-se à cidade onde estava o homem de Deus.

[11] Subindo eles pela encosta da cidade, encontraram umas moças que saíam a tirar água e lhes perguntaram: Está aqui o vidente?

[12] Elas responderam: Está. Eis aí o tens diante de ti; apressa-te, pois, porque, hoje, veio à cidade; porquanto o povo oferece, hoje, sacrifício no alto.

[13] Entrando vós na cidade, logo o achareis, antes que suba ao alto para comer; porque o povo não comerá enquanto ele não chegar, porque ele tem de abençoar o sacrifício, e só depois comem os convidados; subi, pois, agora, que, hoje, o achareis.

[14] Subiram, pois, à cidade; ao entrarem, eis que Samuel lhes saiu ao encontro, para subir ao alto.

[15] Ora, o SENHOR, um dia antes de Saul chegar, o revelara a Samuel, dizendo:

[16] Amanhã a estas horas, te enviarei um homem da terra de Benjamim, o qual ungirás por príncipe sobre o meu povo de Israel, e ele livrará o meu povo das mãos dos filisteus; porque atentei para o meu povo, pois o seu clamor chegou a mim.

[17] Quando Samuel viu a Saul, o SENHOR lhe disse: Eis o homem de quem eu já te falara. Este dominará sobre o meu povo.

[10]Saulius tarė tarnui: „Gerai sakai! Eime!“ Tad jiedu leidosi į miestą, kuriame gyveno Dievo žmogus.

[11]Kopdami šlaitu į miestą, jiedu sutiko keletą merginų, išeinančių vandens semtis, ir pasiteiravo: „Ar regėtojas čia?“

[12]„Taip, – atsakė jos, – kaip tik čia jis ir yra. Paskubėk, nes jis ką tik atėjo į miestą dėl to, kad žmonės šiandien atnašauja auką aukštumos alke.

[13]Įžengę į miestą, rasite jį dar neišėjusį į aukštumos alką valgyti. Žmonės nevalgys, kol jis neateis. Tik po to, kai jis palaimins auką, pakviestieji svečiai pradės valgyti. Eikite nedelsdami ir tuojau pat rasite“.

[14]Tad jie nuėjo į miestą. Įžengdami į miestą, jie pamatė priešais iš miesto ateinantį Samuelį pakeliui į aukštumos alką.

[15]Vieną dieną prieš Sauliui ateinant VIEŠPATS buvo Samueliui pasakęs:

[16]„Rytoj šiuo laiku aš atsiųsiu pas tave vyrą iš Benjamino žemės, ir tu patepsi jį mano tautos Izraelio valdovu. Jis išgelbės mano tautą iš filistinų rankos, nes aš mačiau savo tautos kančią, jų dejavimas mane pasiekė“.

[17]Kai tik Samuelis pamatė Saulių, VIEŠPATS tarė jam: „Žiūrėk, štai vyras, apie kurį tau sakiau: ‘Jis valdys mano tautą’“.

[18] Saul se chegou a Samuel no meio da porta e disse: Mostra-me, peço-te, onde é aqui a casa do vidente.

[18]Saulius priėjo prie Samuelio vartuose ir tarė: „Prašyčiau pasakyti, kur regėtojo namai?“

[19] Samuel respondeu a Saul e disse: Eu sou o vidente; sobe adiante de mim ao alto; hoje, comereis comigo. Pela manhã, te despedirei e tudo quanto está no teu coração to declararei.

[19]Samuelis atsakė jam: „Aš esu regėtojas. Kopk pirma manęs į aukštumos alką, nes šiandien turi kartu su manimi valgyti. O rytą, prieš tave išleisdamas, pasakysiu visa, kas tau guli ant širdies.

[20] Quanto às jumentas que há três dias se te perderam, não se preocupe o teu coração com elas, porque já se encontraram. E para quem está reservado tudo o que é precioso em Israel? Não é para ti e para toda a casa de teu pai?

[20]Dėl asilių, pasiklydusių prieš tris dienas, nebesirūpink, nes jos jau surastos. Į ką gi nukreiptas visas Izraelio troškimas? Argi ne į tave ir tavo protėvių namus?“

[21] Então, respondeu Saul e disse: Porventura, não sou benjamita, da menor das tribos de Israel? E a minha família, a menor de todas as famílias da tribo de Benjamim? Por que, pois, me falas com tais palavras?

[21]Saulius atsakė: „Aš tik benjaminas iš vienos mažiausių Izraelio giminių, ir mano kiltis menkiausia tarp Benjamino giminės kilčių! Tad kodėl sakai man tokius dalykus?“

[22] Samuel, tomando a Saul e ao seu moço, levou-os à sala de jantar e lhes deu o lugar de honra entre os convidados, que eram cerca de trinta pessoas.

[22]Tada Samuelis paėmė Saulių bei jo tarną ir nuvedęs į menę pasodino juos pirmoje vietoje tarp pakviestųjų, kurių buvo apie trisdešimt.

[23] Então, disse Samuel ao cozinheiro: Traze a porção que te dei, de que te disse: Põe-na à parte contigo.

[23]O virėjui Samuelis tarė: „Duok jam tą dalį, kurią padaviau, aną, kurią liepiau atidėti į šalį“.

[24] Tomou, pois, o cozinheiro a coxa com o que havia nela e a pôs diante de Saul. Disse Samuel: Eis que isto é o que foi reservado; toma-o e come, pois se guardou para ti para esta ocasião, ao dizer eu: Convidei o povo. Assim, comeu Saul com Samuel naquele dia.

[24]Virėjas paėmė šlaunį bei visa, kas ant jos, ir padėjo Sauliui. O Samuelis tarė: „Žiūrėk, kas atidėta į šalį, padėta tau. Valgyk, nes tai laikyta tau iki paskirto laiko, kad valgytumei su svečiais“. Tą dieną Saulius valgė su Samueliu.

[25] Tendo descido do alto para a cidade, falou Samuel com Saul sobre o eirado.

[26] Levantaram-se de madrugada; e, quase ao subir da alva, chamou Samuel a Saul ao eirado, dizendo: Levanta-te; eu irei contigo para te encaminhar. Levantou-se Saul, e saíram ambos, ele e Samuel.

[27] Desciam eles para a extremidade da cidade, quando Samuel disse a Saul: Dize ao moço que passe adiante de nós, e tu, tendo ele passado, espera, que te farei saber a palavra de Deus.

[25]Jiems nusileidus nuo aukštumos alko į miestą, Sauliui buvo paklotas guolis ant namų stogo, ir jis atsigulė miegoti.

[26]Auštant Samuelis pašaukė Saulių, miegantį ant stogo, tardamas: „Kelkis, palydėsiu tave į kelionę“. Saulius atsikėlė ir juodu abu, Samuelis ir jis, drauge išėjo laukan.

[27]Jiems artinantis prie miesto pakraščio, Samuelis tarė Sauliui: „Liepk tarnui paėjėti pirma mūsų, o kai jis bus paėjėjęs, stabtelk valandėlę, kad galėčiau tau perduoti žodį iš Dievo“.

1 Samuel 10

Samuel unge a Saul rei de Israel

[1] Tomou Samuel um vaso de azeite, e lho derramou sobre a cabeça, e o beijou, e disse: Não te ungiu, porventura, o SENHOR por príncipe sobre a sua herança, o povo de Israel?

[2] Quando te apartares, hoje, de mim, acharás dois homens junto ao sepulcro de Raquel, no território de Benjamim, em Zelza, os quais te dirão: Acharam-se as jumentas que foste procurar, e eis que teu pai já não pensa no caso delas e se aflige por causa de vós, dizendo: Que farei eu por meu filho?

[3] Quando dali passares adiante e chegares ao carvalho de Tabor, ali te encontrarão três homens, que vão subindo a Deus a

1 Samuelio 10

[1]Paėmęs indelį aliejaus, Samuelis išliejo jį Sauliui ant galvos ir, pabučiavęs jį, tarė: „Argi VIEŠPATS nepatepė tavęs savo tautos Izraelio valdovu? Tu turėsi valdyti VIEŠPATIES tautą ir gelbėti ją iš visų priešų rankų. Ženklas, kad VIEŠPATS patepė tave savo paveldo valdovu, yra toks.

[2]Šiandien nuo manęs išėjęs Benjamino žemėje netoli Rachelės kapo prie Celcacho sutiksi du vyrus, ir jie tau sakys: ‘Asilės, kurių buvai išėjęs ieškoti, surastos. Dabar tavo tėvas liovėsi rūpintis dėl jų, bet rūpinasi dėl tavęs ir sako: ‹Ką man daryti su sūnumi?›’

[3]Iš ten eisi toliau, kol pasieksi Taboro ąžuolą. Tave ten pasitiks trys vyrai, einantys pas Dievą į Betelį. Vienas jų nešinas trim ožiukais, kitas nešinas trim

Betel: um levando três cabritos; outro, três bolos de pão, e o outro, um odre de vinho.

4 Eles te saudarão e te darão dois pães, que receberás da sua mão.

5 Então, seguirás a Gibeá-Eloim, onde está a guarnição dos filisteus; e há de ser que, entrando na cidade, encontrarás um grupo de profetas que descem do alto, precedidos de saltérios, e tambores, e flautas, e harpas, e eles estarão profetizando.

6 O Espírito do SENHOR se apossará de ti, e profetizarás com eles e tu serás mudado em outro homem.

7 Quando estes sinais te sucederem, faze o que a ocasião te pedir, porque Deus é contigo.

8 Tu, porém, descerás adiante de mim a Gilgal, e eis que eu descerei a ti, para sacrificar holocausto e para apresentar ofertas pacíficas; sete dias esperarás, até que eu venha ter contigo e te declare o que hás de fazer.

Saul entre os profetas

9 Sucedeu, pois, que, virando-se ele para despedir-se de Samuel, Deus lhe mudou o coração; e todos esses sinais se deram naquele mesmo dia.

10 Chegando eles a Gibeá, eis que um grupo de profetas lhes saiu ao encontro; o Espírito de Deus se apossou de Saul, e ele profetizou no meio deles.

11 Todos os que, dantes, o conheciam, vendo que ele profetizava com os profetas, diziam uns aos outros: Que é isso que

duonos kepalais, o trečias nešinas vynmaišiu vyno.

4Pasveikinę tave, jie pasiūlys tau du kepalus duonos, ir juos turi iš jų priimti.

5Po to turi nueiti į Gibeat Elohimą, kur yra filistinų įgula. Įžengdamas į miestą, susitiksi su būriu pranašų. Jie leisis nuo aukštumų alko, lydimi lyros, būgnelio su žvangučiais, fleitos bei arfos, ir pranašaus dvasios pagavoje.

6Tuomet tave pagaus VIEŠPATIES dvasia, tu būsi kartu su jais dvasios pakilime ir tapsi kitokiu žmogumi.

7Kai tik visi šie ženklai bus įvykę, daryk, ką laikai reikalinga, nes VIEŠPATS bus su tavimi.

8Po to tu turi anksčiau už mane nueiti į Gilgalą. Tikėk manimi, aš ateisiu pas tave atnašauti deginamųjų aukų ir aukoti bendravimo aukų. Tu turi laukti septynias dienas, kol ateisiu pas tave ir nurodysiu, ką turi toliau daryti“.

9Sauliui apsigręžus eiti nuo Samuelio, Dievas davė jam kitą širdį. Tą pačią dieną įvyko visi anie ženklai.

10Jiems einant iš ten į Gibėją, štai pasitinka jį pranašų būrys. Dievo dvasia jį pagavo, ir jis dvasios pakilime pranašavo kartu su jais.

11O visi, kurie buvo pirma jį pažinę, matydami jį dvasios pagavoje su pranašais pranašaujantį, vieni kitų klausė: „Kas

sucedeu ao filho de Quis? Está também Saul entre os profetas?

[12] Então, um homem respondeu: Pois quem é o pai deles? Pelo que se tornou em provérbio: Está também Saul entre os profetas?

[13] E, tendo profetizado, seguiu para o alto.

[14] Perguntou o tio de Saul, a ele e ao seu moço: Aonde fostes? Respondeu ele: A buscar as jumentas e, vendo que não apareciam, fomos a Samuel.

[15] Então, disse o tio de Saul: Conta-me, peço-te, que é o que vos disse Samuel?

[16] Respondeu Saul a seu tio: Informou-nos de que as jumentas foram encontradas. Porém, com respeito ao reino, de que Samuel falara, não lho declarou.

Saul escolhido rei

[17] Convocou Samuel o povo ao SENHOR, em Mispa,

[18] e disse aos filhos de Israel: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Fiz subir a Israel do Egito e livrei-vos das mãos dos egípcios e das mãos de todos os reinos que vos oprimiam.

[19] Mas vós rejeitastes, hoje, a vosso Deus, que vos livrou de todos os vossos males e trabalhos, e lhe dissestes: Não! Mas constitui um rei sobre nós. Agora, pois, ponde-vos perante o SENHOR, pelas vossas tribos e pelos vossos grupos de milhares.

[20] Tendo Samuel feito chegar todas as tribos, foi indicada por sorte a de Benjamim.

atsitiko Kišo sūnui? Nejau ir Saulius yra tarp pranašų?“

[12]O kažin koks vietinis pridėjo: „O kas jų tėvas?“ Tad žodžiai: „Nejau ir Saulius yra tarp pranašų?“ virto patarle.

[13]Praėjus pranašiškam dvasios pakilimui, jis nuėjo į aukštumos alką.

[14]Sauliaus dėdė klausė jo ir tarno: „Kur buvote nuėję?“ – „Asilių ieškoti, – atsakė jis. – Matydami, kad nerandame jų, nuėjome pas Samuelį“. –

[15]„Pasakyk man, – liepė Sauliaus dėdė, – ką tau pasakė Samuelis!”

[16]Saulius atsakė dėdei: „Mums jis tik pasakė, kad asilės jau atsiradusios“. Tačiau nepasakė nieko, ką Samuelis buvo sakęs apie karaliavimą.

Saulius išrenkamas karaliumi

[17]Sušaukęs žmones pas VIEŠPATĮ į Micpą,

[18]Samuelis tarė jiems: „Taip kalbėjo VIEŠPATS, Izraelio Dievas: ‘Aš išvedžiau Izraelį iš Egipto ir išgelbėjau jus iš egiptiečių rankos bei rankos visų jus engusių karalysčių’.

[19]Bet šiandien jūs atmetėte savo Dievą – tą, kuris gelbsti jus iš nelaimių ir sunkumų, ir pasakėte: ‘Ne! Paskirk karalių mums valdyti’. Tad dabar stokiteVIEŠPATIES akivaizdon savo giminėmis ir kiltimis“.

[20]Samuelis liepė prieiti kiekvienai Izraelio giminei, ir burtas krito Benjamino giminei.

[21] Tendo feito chegar a tribo de Benjamim pelas suas famílias, foi indicada a família de Matri; e dela foi indicado Saul, filho de Quis. Mas, quando o procuraram, não podia ser encontrado.

[21]Tada Samuelis paliepė Benjamino giminei prieiti kiltimis, ir burtas krito Matrio žmonių kilčiai. Galop jis paliepė Matrio kilčiai prieiti vyras po vyro, ir burtas krito Kišo sūnui Sauliui. Bet kai jo ieškojo, negalėjo rasti.

[22] Então, tornaram a perguntar ao SENHOR se aquele homem viera ali. Respondeu o SENHOR: Está aí escondido entre a bagagem.

[22]Tad jie vėl teiravosi VIEŠPATIES: „Ar tas žmogus čia?“ O VIEŠPATS atsakė: „Taip! Jis slepiasi tarp daiktų“.

[23] Correram e o tomaram dali. Estando ele no meio do povo, era o mais alto e sobressaía de todo o povo do ombro para cima.

[23]Nubėgę atsivedė jį iš ten. Užėmęs savo vietą tarp žmonių, jis stovėjo galva aukštesnis už visus žmones.

[24] Então, disse Samuel a todo o povo: Vedes a quem o SENHOR escolheu? Pois em todo o povo não há nenhum semelhante a ele. Então, todo o povo rompeu em gritos, exclamando: Viva o rei!

[24]Samuelis tarė žmonėms: „Ar matote, ką VIEŠPATS išrinko? Kito, kaip jis, nėra visoje tautoje“. O visi žmonės sveikino jį, šaukdami: „Tegyvuoja karalius!“

[25] Declarou Samuel ao povo o direito do reino, escreveu-o num livro e o pôs perante o SENHOR. Então, despediu Samuel todo o povo, cada um para sua casa.

[25]Samuelis paaiškino žmonėms karaliaus valdžios teises ir pareigas, surašė jas į knygą ir padėjo VIEŠPATIES akivaizdoje. Tai padaręs, Samuelis išsiuntė žmones atgal į namus.

[26] Também Saul se foi para sua casa, a Gibeá; e foi com ele uma tropa de homens cujo coração Deus tocara.

[26]Ir Saulius, lydimas dorų stipruolių, kurių širdį buvo palietęs Dievas, sugrįžo į savo namus Gibėjoje.

[27] Mas os filhos de Belial disseram: Como poderá este homem salvar-nos? E o desprezaram e não lhe trouxeram presentes. Porém Saul se fez de surdo.

[27]Bet keletas niekšų sakė: „Kaip gali šis vaikinas mus išgelbėti?“ Jie niekino jį ir dovanos jam neatnešė. Bet jis dėjosi to nepastebįs.

1 Samuel 11

Saul vence os amonitas

[1] Então, subiu Naás, amonita, e sitiou a Jabes-Gileade; e disseram todos os

1 Samuelio 11

[1]Nahašas Amonitas atžygiavo ir apgulė Jabeš Gileadą. Jabešo vyrai tarė Nahašui:

homens de Jabes a Naás: Faze aliança conosco, e te serviremos.

„Sudaryk su mumis sandorą, ir mes tau tarnausime“.

2 Porém Naás, amonita, lhes respondeu: Farei aliança convosco sob a condição de vos serem vazados os olhos direitos, trazendo assim eu vergonha sobre todo o Israel.

2Bet Nahašas Amonitas atsakė: „Tik šitaip sudarysiu su jumis sandorą, būtent: išlupdamas kiekvienam jūsų dešinę akį! Šitaip užtrauksiu gėdą visam Izraeliui!“

3 Então, os anciãos de Jabes lhe disseram: Concede-nos sete dias, para que enviemos mensageiros por todos os limites de Israel e, não havendo ninguém que nos livre, então, nos entregaremos a ti.

3Jabešo seniūnai sakė jam: „Duok mums septynias dienas atsikvėpti, kad galėtume pasiųsti pasiuntinius į visą Izraelį. Jei neatsiras, kas mus gelbėtų, mes tau pasiduosime“.

4 Chegando os mensageiros a Gibeá de Saul, relataram este caso ao povo. Então, todo o povo chorou em voz alta.

4Atėję į Sauliaus Gibėją, pasiuntiniai perdavė šiuos žodžius žmonėms. Visi žmonės aimanavo.

5 Eis que Saul voltava do campo, atrás dos bois, e perguntou: Que tem o povo, que chora? Então, lhe referiram as palavras dos homens de Jabes.

5Kaip tik tuo metu, varydamas jaučius, iš laukų sugrįžo Saulius. „Kodėl žmonės verkia?“ – klausė Saulius. Jie pakartojo jam žinią apie Jabešo gyventojus.

6 E o Espírito de Deus se apossou de Saul, quando ouviu estas palavras, e acendeu-se sobremodo a sua ira.

6Klausantis šių žodžių, Saulių pagavo VIEŠPATIES dvasia, ir jis labai įniršo.

7 Tomou uma junta de bois, cortou-os em pedaços e os enviou a todos os territórios de Israel por intermédio de mensageiros que dissessem: Assim se fará aos bois de todo aquele que não seguir a Saul e a Samuel. Então, caiu o temor do SENHOR sobre o povo, e saíram como um só homem.

7Paėmęs jungo jaučius, jis sukapojo juos į gabalus ir išsiuntinėjo per pasiuntinius po visą Izraelio žemę su įspėjimu: „Taip bus padaryta su jaučiais kiekvieno, kuris tik neateis sekti paskui Saulių ir Samuelį!“ VIEŠPATIES baimė apėmė žmones, ir jie atėjo visi kaip vienas.

8 Contou-os em Bezeque; dos filhos de Israel, havia trezentos mil; dos homens de Judá, trinta mil.

8Jam sutelkus juos prie Bezeko, izraelitų buvo trys šimtai tūkstančių, o iš Judo trisdešimt tūkstančių.

9 Então, disseram aos mensageiros que tinham vindo: Assim direis aos homens de

9Atėjusiems pasiuntiniams buvo pasakyta: „Taip jūs kalbėsite Jabeš Gileado vyrams:

Jabes-Gileade: Amanhã, quando aquentar o sol, sereis socorridos. Vindo, pois, os mensageiros, e, anunciando-o aos homens de Jabes, estes se alegraram

10 e disseram aos amonitas: Amanhã, nos entregaremos a vós outros; então, nos fareis segundo o que melhor vos parecer.

11 Sucedeu que, ao outro dia, Saul dividiu o povo em três companhias, que, pela vigília da manhã, vieram para o meio do arraial e feriram a Amom, até que se fez sentir o calor do dia. Os sobreviventes se espalharam, e não ficaram dois deles juntos.

Saul proclamado rei

12 Então, disse o povo a Samuel: Quem são aqueles que diziam: Reinará Saul sobre nós? Trazei-os para aqui, para que os matemos.

13 Porém Saul disse: Hoje, ninguém será morto, porque, no dia de hoje, o SENHOR salvou a Israel.

14 Disse Samuel ao povo: Vinde, vamos a Gilgal e renovemos ali o reino.

15 E todo o povo partiu para Gilgal, onde proclamaram Saul seu rei, perante o SENHOR, a cuja presença trouxeram ofertas pacíficas; e Saul muito se alegrou ali com todos os homens de Israel.

1 Samuel 12

Samuel resigna o seu cargo

‘Rytoj, saulei pradėjus kaitinti, būsite išgelbėti’“. Pasiuntiniai sugrįžę pranešė tai Jabeš Gileado gyventojams. Šie apsidžiaugė.

10Tada Jabešo gyventojai tarė amonitams: „Rytoj pasiduosime jums, galėsite daryti su mumis, kas tik jums patiks“.

11Kitą dieną Saulius išdėstė kariuomenę trim būriais. Rytmečio sargybos metu jie įsiveržė į stovyklą ir tol kirto amonitus, kol įkaito diena. Išlikę gyvi buvo taip išblaškyti, kad niekur neliko dviejų vienoje vietoje.

12Žmonės kalbėjo Samueliui: „Kas drįso sakyti: ‘Nejau Saulius bus mūsų karalius?!’ Paduokite juos mums, mes juos nubausime mirtimi“.

13Bet Saulius atsakė: „Šiandien nė vienas nebus nubaustas mirtimi, nes šiandienVIEŠPATS suteikė Izraeliui išgelbėjimą“.

14Samuelis tarė žmonėms: „Eikite šen! Eime į Gilgalą ir ten įsteikime karaliaus valdžią“.

15Tada visi žmonės nuėjo į Gilgalą ir ten, Gilgale,VIEŠPATIES akivaizdoje paskelbė Saulių karaliumi. Ten jie atnašavoVIEŠPATIES akivaizdoje bendravimo aukas; ten Saulius ir visi izraelitai šventė su didžiu džiaugsmu.

1 Samuelio 12

Samuelis atsisveikina

[1] Então, disse Samuel a todo o Israel: Eis que ouvi a vossa voz em tudo quanto me dissestes e constituí sobre vós um rei.

[2] Agora, pois, eis que tendes o rei à vossa frente. Já envelheci e estou cheio de cãs, e meus filhos estão convosco; o meu procedimento esteve diante de vós desde a minha mocidade até ao dia de hoje.

[3] Eis-me aqui, testemunhai contra mim perante o SENHOR e perante o seu ungido: de quem tomei o boi? De quem tomei o jumento? A quem defraudei? A quem oprimi? E das mãos de quem aceitei suborno para encobrir com ele os meus olhos? E vo-lo restituirei.

[4] Então, responderam: Em nada nos defraudaste, nem nos oprimiste, nem tomaste coisa alguma das mãos de ninguém.

[5] E ele lhes disse: O SENHOR é testemunha contra vós outros, e o seu ungido é, hoje, testemunha de que nada tendes achado nas minhas mãos. E o povo confirmou: Deus é testemunha.

[6] Então, disse Samuel ao povo: Testemunha é o SENHOR, que escolheu a Moisés e a Arão e tirou vossos pais da terra do Egito.

[7] Agora, pois, ponde-vos aqui, e pleitearei convosco perante o SENHOR, relativamente a todos os seus atos de justiça que fez a vós outros e a vossos pais.

[1]Tada Samuelis kreipėsi į visą Izraelį: „Tikėkite manimi, klausiau jūsų balso, kai tik ko nors iš manęs prašėte, ir paskyriau karalių jums valdyti.

[2]Žiūrėkite, karalius dabar jus ves. O aš pasenau ir pražilau, turiu sūnus tarp jūsų. Aš buvau jūsų vadas nuo savo jaunystės iki šios dienos.

[3]Štai aš!VIEŠPATIES akivaizdoje ir jo pateptojo akivaizdoje liudykite prieš mane! Kieno jautį esu paėmęs? Ir kieno asilą? Ką esu apgavęs ar apiplėšęs? Iš kieno rankos esu paėmęs kyšį, kad nematyčiau jo kaltės? Liudykite prieš mane, o aš jums atsilyginsiu“.

[4]Jie atsakė: „Tu mūsų nei apgavai, nei apiplėšei, ir nieko nepaėmei iš kieno nors rankos“.

[5]Tada jis tarė jiems: „Taigi VIEŠPATSšiandien yra jums liudytojas, ir jo pateptasis yra liudytojas, kad neradote nieko mano rankoje“. Ir jie sutiko: „Jis liudytojas!“

[6]Tęsdamas Samuelis sakė žmonėms: „Liudytojas yra VIEŠPATS, kuris paskyrė Mozę bei Aaroną ir išvedė jūsų protėvius iš Egipto žemės.

[7]Todėl dabar stokitės, aš eisiu į teismą su jumis VIEŠPATIES akivaizdoje ir atpasakosiu jums visus VIEŠPATIES gerumo darbus, padarytus jums ir jūsų protėviams.

[8] Havendo entrado Jacó no Egito, clamaram vossos pais ao SENHOR, e o SENHOR enviou a Moisés e a Arão, que os tiraram do Egito e os fizeram habitar neste lugar.

[9] Porém esqueceram-se do SENHOR, seu Deus; então, os entregou nas mãos de Sísera, comandante do exército de Hazor, e nas mãos dos filisteus, e nas mãos do rei de Moabe, que pelejaram contra eles.

[10] E clamaram ao SENHOR e disseram: Pecamos, pois deixamos o SENHOR e servimos aos baalins e astarotes; agora, pois, livra-nos das mãos de nossos inimigos, e te serviremos.

[11] O SENHOR enviou a Jerubaal, e a Baraque, e a Jefté, e a Samuel; e vos livrou das mãos de vossos inimigos em redor, e habitastes em segurança.

[12] Vendo vós que Naás, rei dos filhos de Amom, vinha contra vós outros, me dissestes: Não! Mas reinará sobre nós um rei; ao passo que o SENHOR, vosso Deus, era o vosso rei.

[13] Agora, pois, eis aí o rei que elegestes e que pedistes; e eis que o SENHOR vos deu um rei.

[14] Se temerdes ao SENHOR, e o servirdes, e lhe atenderdes à voz, e não lhe fordes rebeldes ao mandado, e seguirdes o SENHOR, vosso Deus, tanto vós como o vosso rei que governa sobre vós, bem será.

[15] Se, porém, não derdes ouvidos à voz do SENHOR, mas, antes, fordes rebeldes ao seu mandado, a mão do SENHOR será

[8]Kai Jokūbas nuėjo į Egiptą ir egiptiečiai juos engė, jūsų protėviai šaukėsi VIEŠPATIES; VIEŠPATS pasiuntė Mozę ir Aaroną, kurie išvedė juos iš Egipto ir apgyvendino šioje vietoje.

[9]Bet jie užmiršoVIEŠPATĮ, savo Dievą. Užtat jis įdavė juos į rankas Siserai, Hacoro karaliaus Jabino kariuomenės vadui, į rankas filistinams ir į rankas Moabo karaliui. Jie kariavo su jais.

[10]Tada jie šaukdavosi VIEŠPATIES, tardami: ‘Nusidėjome, nes palikome VIEŠPATĮ ir garbinome Baalus ir Astartes. Bet dabar išgelbėk mus iš priešų rankų, ir mes tau tarnausime!’

[11]UžtatVIEŠPATS siuntė Jerubaalą ir Bedaną, ir Iftachą, ir Samuelį; jis gelbėjo jus nuo apsupusių priešų, ir jūs saugiai gyvenote.

[12]Bet matydami, kad amonitų karalius Nahašas atžygiuoja prieš jus, sakėte man: ‘Ne! Karalius mus turi valdyti!’ – nors VIEŠPATS, jūsų Dievas, buvo jūsų karalius.

[13]Puiku, VIEŠPATS paskyrė jums karalių! Žiūrėkit, štai karalius, kurį išsirinkote, kurio prašėte.

[14]Jei bijosite VIEŠPATIES, tarnausite jam, klausysite jo balso ir nemaištausite prieš VIEŠPATIES įsakymą, jei jūs ir jus valdantis karalius seksite VIEŠPATĮ, savo Dievą, bus puiku!

[15]Bet jei neklausysite VIEŠPATIESbalso ir maištausite prieš VIEŠPATIES įsakymą,

contra vós outros, como o foi contra vossos pais.

16 Ponde-vos também, agora, aqui e vede esta grande coisa que o SENHOR fará diante dos vossos olhos.

17 Não é, agora, o tempo da sega do trigo? Clamarei, pois, ao SENHOR, e dará trovões e chuva; e sabereis e vereis que é grande a vossa maldade, que tendes praticado perante o SENHOR, pedindo para vós outros um rei.

18 Então, invocou Samuel ao SENHOR, e o SENHOR deu trovões e chuva naquele dia; pelo que todo o povo temeu em grande maneira ao SENHOR e a Samuel.

19 Todo o povo disse a Samuel: Roga pelos teus servos ao SENHOR, teu Deus, para que não venhamos a morrer; porque a todos os nossos pecados acrescentamos o mal de pedir para nós um rei.

20 Então, disse Samuel ao povo: Não temais; tendes cometido todo este mal; no entanto, não vos desvieis de seguir o SENHOR, mas servi ao SENHOR de todo o vosso coração.

21 Não vos desvieis; pois seguiríeis coisas vãs, que nada aproveitam e tampouco vos podem livrar, porque vaidade são.

22 Pois o SENHOR, por causa do seu grande nome, não desamparará o seu povo, porque aprouve ao SENHOR fazer-vos o seu povo.

23 Quanto a mim, longe de mim que eu peque contra o SENHOR, deixando de orar

VIEŠPATIES ranka bus prieš jus ir prieš jūsų karalių.

16Dabar būkite pasiruošę pamatyti nuostabų dalyką, kurį VIEŠPATS padarys jūsų akyse.

17Argi ne kviečiapjūtė šiandien? Aš šauksiuosi VIEŠPATIES, kad siųstų perkūnijos ir lietaus. Tuomet jūs suprasite ir matysite, kokį nedorą dalyką darėte VIEŠPATIES akyse, prašydami sau karaliaus“.

18Samuelis šaukėsi VIEŠPATIES, ir VIEŠPATS tą dieną atsiuntė perkūnijos ir lietaus. O visi žmonės didžiai bijojo VIEŠPATIESir Samuelio.

19Visi žmonės sakė Samueliui: „Užtark savo tarnus VIEŠPAČIUI, mūsų Dievui, kad nenumirtume, nes prie visų savo nuodėmių pridėjome dar ir tą nedorą dalyką: reikalavome karaliaus“.

20Samuelis tarė žmonėms: „Nebijokite! Iš tikrųjų visus tuos nedorus dalykus esate padarę, tačiau nesigręžkite nuo VIEŠPATIES, savo Dievo, bet tarnaukite VIEŠPAČIUI visa širdimi.

21Nesigręžkite sekti beverčių daiktų, nenešančių naudos ir negalinčių išgelbėti, nes jie beverčiai.

22Savo didžio vardo dėlei neatmesVIEŠPATS savo tautos, nes VIEŠPAČIUI patiko padaryti jus sau tauta.

23Be to, gink Dieve, nusidėti VIEŠPAČIUI ir liautis melstis už jus. Aš ir toliau mokysiu jus gero ir doro kelio.

por vós; antes, vos ensinarei o caminho bom e direito.

24 Tão-somente, pois, temei ao SENHOR e servi-o fielmente de todo o vosso coração; pois vede quão grandiosas coisas vos fez.

25 Se, porém, perseverardes em fazer o mal, perecereis, tanto vós como o vosso rei.

24O jūs turite garbinti VIEŠPATĮ ir jam ištikimai visa širdimi tarnauti, nes matėte, kokių didžių dalykų jis yra jums padaręs.

25Bet jei užsispirsite ir toliau nedorai elgtis, ir jūs, ir jūsų karalius pražūsite“.

1 Samuel 13

Guerra entre os israelitas e os filisteus

1 Um ano reinara Saul em Israel. No segundo ano de seu reinado sobre o povo,

2 escolheu para si três mil homens de Israel; estavam com Saul dois mil em Micmás e na região montanhosa de Betel, e mil estavam com Jônatas em Gibeá de Benjamim; e despediu o resto do povo, cada um para sua casa.

3 Jônatas derrotou a guarnição dos filisteus que estava em Gibeá, o que os filisteus ouviram; pelo que Saul fez tocar a trombeta por toda a terra, dizendo: Ouçam isso os hebreus.

4 Todo o Israel ouviu dizer: Saul derrotou a guarnição dos filisteus, e também Israel se fez odioso aos filisteus. Então, o povo foi convocado para junto de Saul, em Gilgal.

5 Reuniram-se os filisteus para pelejar contra Israel: trinta mil carros, e seis mil cavaleiros, e povo em multidão como a areia que está à beira-mar; e subiram e se acamparam em Micmás, ao oriente de Bete-Áven.

1 Samuelio 13

Sukilimas prieš filistinus

1Saulius buvo ... metų, kai tapo karaliumi ir karaliavo Izraelyje ... dvejus metus.

2Saulius išsirinko iš Izraelio tris tūkstančius vyrų. Du tūkstančiai buvo su Sauliumi Michmaše ir Betelio aukštumose, o vienas tūkstantis buvo su Jehonatanu Benjamino Gibėjoje. Likusius vyrus jis paleido namo į palapines.

3Jehonatanas nugalėjo Gibėjoje buvusią filistinų įgulą; filistinai apie tai sužinojo. Saulius paliepė pūsti ragus visame krašte, tardamas: „Teišgirsta hebrajai!“

4Visas Izraelis išgirdo: „Saulius nugalėjo filistinų įgulą! Izraelis užsitraukė filistinų neapykantą!“ Žmonės buvo pašaukti telktis pas Saulių į Gilgalą.

5Filistinai savo ruožtu kovai su Izraeliu sutelkė trisdešimt tūkstančių vežimų ir šešis tūkstančius raitelių, o karių tiek daug, kiek pajūryje smilčių. Jie atžygiavo ir pasistatė stovyklą prie Michmašo į rytus nuo Bet Aveno.

[6] Vendo, pois, os homens de Israel que estavam em apuros (porque o povo estava apertado), esconderam-se pelas cavernas, e pelos buracos, e pelos penhascos, e pelos túmulos, e pelas cisternas.

[6]Izraelio vyrai pamatė atsidūrę pavojuje, nes kariuomenės padėtis buvo sunki, ir žmonės išsislapstė olose, urvuose, tarp uolų, kapuose ir vandens talpyklose.

[7] Também alguns dos hebreus passaram o Jordão para a terra de Gade e Gileade; e o povo que permaneceu com Saul, estando este ainda em Gilgal, se encheu de temor.

[7]Kiti hebrajai perėjo Jordaną į Gado ir Gileado žemę. Saulius vis dar buvo Gilgale, ir likusieji žmonės susitelkė prie jo kupini baimės.

Saul oferece sacrifícios e é reprovado por Samuel

[8] Esperou Saul sete dias, segundo o prazo determinado por Samuel; não vindo, porém, Samuel a Gilgal, o povo se foi espalhando dali.

[8]Jis laukė septynias dienas – iki laiko, kurį buvo nustatęs Samuelis. Bet Samuelis neatėjo, ir žmonės pradėjo slapta trauktis nuo Sauliaus.

[9] Então, disse Saul: Trazei-me aqui o holocausto e ofertas pacíficas. E ofereceu o holocausto.

[9]Tad Saulius paliepė: „Paruoškite deginamąją auką ir bendravimo aukas“, – ir atnašavo deginamąją auką.

[10] Mal acabara ele de oferecer o holocausto, eis que chega Samuel; Saul lhe saiu ao encontro, para o saudar.

[10]Vos jam baigus atnašauti deginamąją auką, atėjo Samuelis. Saulius išėjo jo pasitikti ir pasveikinti.

[11] Samuel perguntou: Que fizeste? Respondeu Saul: Vendo que o povo se ia espalhando daqui, e que tu não vinhas nos dias aprazados, e que os filisteus já se tinham ajuntado em Micmás,

[11]„Ką tu darei?“ – klausė Samuelis. Saulius atsakė: „Matydamas, kad žmonės slapta traukiasi nuo manęs, o tu neatėjai skirtu laiku, ir filistinai jau susitelkę Michmaše,

[12] eu disse comigo: Agora, descerão os filisteus contra mim a Gilgal, e ainda não obtive a benevolência do SENHOR; e, forçado pelas circunstâncias, ofereci holocaustos.

[12]tariau sau: ‘Štai filistinai tuojau atžygiuos prieš mane į Gilgalą, o aš dar neieškojau VIEŠPATIES malonės’. Taigi iš nerimo ir atnašavau deginamąją auką“.

[13] Então, disse Samuel a Saul: Procedeste nesciamente em não guardar o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te ordenou; pois teria, agora, o SENHOR

[13]Samuelis tarė Sauliui: „Pasielgei kvailai, nesilaikydamasVIEŠPATIES, tavo Dievo, tau duoto įsakymo! VIEŠPATS būtų patvirtinęs tavo karaliavimą Izraelyje visam laikui,

confirmado o teu reino sobre Israel para sempre.

14 Já agora não subsistirá o teu reino. O SENHOR buscou para si um homem que lhe agrada e já lhe ordenou que seja príncipe sobre o seu povo, porquanto não guardaste o que o SENHOR te ordenou.

14bet dabar tavo karaliavimas neišliks. VIEŠPATS susiieškojo vyrą pagal savo širdį, VIEŠPATS paskyrė jį būti savo tautos valdovu, nes tu nevykdei, ką VIEŠPATS buvo tau įsakęs".

15 Então, se levantou Samuel e subiu de Gilgal a Gibeá de Benjamim. Logo, Saul contou o povo que se achava com ele, cerca de seiscentos homens.

15Samuelis pakilo ir nuėjo iš Gilgalo savo keliu. Bet likusieji žmonės, žygiuodami nuo Gilgalo Benjamino Gibėjos link, nuėjo su Sauliumi prisidėti prie kariuomenės. Saulius apžiūrėjo pasilikusius žmones – apie šešis šimtus vyrų.

16 Saul, e Jônatas, seu filho, e o povo que se achava com eles ficaram em Geba de Benjamim; porém os filisteus se acamparam em Micmás.

16Saulius, jo sūnus Jehonatanas ir su jais pasilikę kariai apsistojo Benjamino Geboje, o filistinai turėjo stovyklą Michmaše.

17 Os saqueadores saíram do campo dos filisteus em três tropas; uma delas tomou o caminho de Ofra à terra de Sual;

17Tada iš filistinų stovyklos išėjo trys būriai kareivių krašto niokoti. Vienas būrys pasuko Ofros keliu į Šualo sritį,

18 outra tomou o caminho de Bete-Horom; e a terceira, o caminho a cavaleiro do vale de Zeboim, na direção do deserto.

18kitas – Bet Horono kryptimi, o trečias pasuko kalno, dunksančio virš Ceboimų slėnio dykumos pusėje, link.

19 Ora, em toda a terra de Israel nem um ferreiro se achava, porque os filisteus tinham dito: Para que os hebreus não façam espada, nem lança.

19Visame Izraelio krašte nebuvo galima rasti kalvio, nes filistinai buvo uždraudę kalvystę: „Antraip hebrajai pasidirbs sau kalavijų ar iečių!"

20 Pelo que todo o Israel tinha de descer aos filisteus para amolar a relha do seu arado, e a sua enxada, e o seu machado, e a sua foice.

20Taigi visi izraelitai turėdavo eiti pas filistinus galąsti noragų, kauptuvų, kirvių ar pjautuvų.

21 Os filisteus cobravam dos israelitas dois terços de um siclo para amolar os fios das relhas e das enxadas e um terço de um siclo para amolar machados e aguilhadas.

21Mokestis už galandymą buvo du trečdaliai šekelio už noragą, kauptuvą bei trišakę ir trečdalis šekelio už kirvio

galandymą bei akstino jaučiams varyti ištiesinimą.

[22] Sucedeu que, no dia da peleja, não se achou nem espada, nem lança na mão de nenhum do povo que estava com Saul e com Jônatas; porém se acharam com Saul e com Jônatas, seu filho.

[22]Todėl mūšio dieną nebuvo galima rasti nei kalavijo, nei ieties rankose karių, buvusių su Sauliumi ir Jehonatanu. Juos turėjo tik Saulius ir Jehonatanas.

Jehonatano žygdarbis

[23] Saiu a guarnição dos filisteus ao desfiladeiro de Micmás.

[23]Filistinų įgula buvo įžygiavusi į Michmašo perėją.

1 Samuel 14

A vitória de Jônatas sobre os filisteus

[1] Sucedeu que, um dia, disse Jônatas, filho de Saul, ao seu jovem escudeiro: Vem, passemos à guarnição dos filisteus, que está do outro lado. Porém não o fez saber a seu pai.

[2] Saul se encontrava na extremidade de Gibeá, debaixo da romeira em Migrom; e o povo que estava com ele eram cerca de seiscentos homens.

[3] Aías, filho de Aitube, irmão de Icabô, filho de Finéias, filho de Eli, sacerdote do SENHOR em Siló, trazia a estola sacerdotal. O povo não sabia que Jônatas tinha ido.

[4] Entre os desfiladeiros pelos quais Jônatas procurava passar à guarnição dos filisteus, deste lado havia uma penha íngreme, e do outro, outra; uma se chamava Bozez; a outra, Sené.

[5] Uma delas se erguia ao norte, defronte de Micmás; a outra, ao sul, defronte de Geba.

1 Samuelio 14

[1]Vieną dieną Sauliaus sūnus Jehonatanas tarė savo jaunam ginklanešiui: „Eikš, paėjėkime iki filistinų įgulos kitoje pusėje“. Bet savo tėvui apie tai nepasakė.

[2]Saulius buvo apsistojęs Gibėjos pakraštyje po granatmedžiu prie Migrono. Su juo buvo apie šeši šimtai vyrų

[3]drauge su efodą nešiojančiu Ahitubo sūnumi Ahija, Ikabodo broliu, VIEŠPATIES kunigo Šilojyje Elio sūnaus Finehaso sūnumi. Žmonės nežinojo, kad Jehonatanas buvo išėjęs.

[4]Perėjoje, per kurią Jehonatanas bandė eiti iki filistinų įgulos, buvo stati uola vienoje pusėje ir stati uola kitoje pusėje, viena vadinama Bocecu, kita – Sene.

[5]Viena stačioji uola buvo šiaurėje priešais Michmašą, o kita – pietuose priešais Gebą.

[6] Disse, pois, Jônatas ao seu escudeiro: Vem, passemos à guarnição destes incircuncisos; porventura, o SENHOR nos ajudará nisto, porque para o SENHOR nenhum impedimento há de livrar com muitos ou com poucos.

[6]Jehonatanas tarė savo jaunam ginklanešiui: „Eikš, paėjėkime iki tų neapipjaustytųjų įgulos. Galbūt VIEŠPATS padės mums, nes VIEŠPAČIUInesunku išgelbėti nei per daugelį, nei per keletą“.

[7] Então, o seu escudeiro lhe disse: Faze tudo segundo inclinar o teu coração; eis-me aqui contigo, a tua disposição será a minha.

[7]Ginklanešys atsiliepė: „Daryk visa, kas tavo širdyje. Aš su tavimi! Mano širdis – kaip tavo širdis!”

[8] Disse, pois, Jônatas: Eis que passaremos àqueles homens e nos daremos a conhecer a eles.

[8]Jehonatanas tarė: „Žiūrėk, mudu pereisime pas tuos vyrus ir pasirodysime jiems.

[9] Se nos disserem assim: Parai até que cheguemos a vós outros; então, ficaremos onde estamos e não subiremos a eles.

[9]Jei jie mums sakys: ‘Palaukite, kol pas jus ateisime!’ – mudu liksime stovėti savo vietoje, prie jų nelipsime.

[10] Porém se disserem: Subi a nós; então, subiremos, pois o SENHOR no-los entregou nas mãos. Isto nos servirá de sinal.

[10]Bet jei jie sakys: ‘Palypėkite pas mus!’ – tuomet mudu palypėsime, nes VIEŠPATS atiduoda juos mums į rankas. Tai mums bus ženklas“.

[11] Dando-se, pois, ambos a conhecer à guarnição dos filisteus, disseram estes: Eis que já os hebreus estão saindo dos buracos em que se tinham escondido.

[11]Tada jiedu pasirodė priešais filistinų įgulą. Filistinai sakė: „Žiūrėk, ir hebrajai lenda iš urvų, kuriuose buvo pasislėpę“.

[12] Os homens da guarnição responderam a Jônatas e ao seu escudeiro e disseram: Subi a nós, e nós vos daremos uma lição. Disse Jônatas ao escudeiro: Sobe atrás de mim, porque o SENHOR os entregou nas mãos de Israel.

[12]Įgulos vyrai šūktelėjo Jehonatanui ir jo ginklanešiui, sakydami: „Palypėkite pas mus, kad galėtume jums kai ką parodyti!“ Jehonatanas tarė savo ginklanešiui: „Lipk paskui mane, nes VIEŠPATSatidavė juos Izraeliui į rankas“.

[13] Então, trepou Jônatas de gatinhas, e o seu escudeiro, atrás; e os filisteus caíram diante de Jônatas, e o seu escudeiro os matava atrás dele.

[13]Jehonatanas kopė rankomis ir kojomis, o jo ginklanešys – įkandin. Filistinai krito prieš Jehonataną, o jo ginklanešys, lipdamas paskui jį, juos pribaiginėjo.

[14] Sucedeu esta primeira derrota, em que Jônatas e o seu escudeiro mataram perto de vinte homens, em cerca de meia jeira de terra.

[14]Šiame pirmame žygyje Jehonatanas ir jo ginklanešys pusės jungo plote užmušė apie dvidešimt vyrų.

[15] Houve grande espanto no arraial, no campo e em todo o povo; também a mesma guarnição e os saqueadores tremeram, e até a terra se estremeceu; e tudo passou a ser um terror de Deus.

[15]Baisus siaubas sujudino kareivius stovykloje ir lauke; sargyba ir net išėjusieji niokoti krašto buvo siaubo apimti. Pati žemė drebėjo, ir visus apėmė nepaprastas siaubas.

[16] Olharam as sentinelas de Saul, em Gibeá de Benjamim, e eis que a multidão se dissolvia, correndo uns para cá, outros para lá.

[16]Sauliaus žvalgai Benjamino Gibėjoje matė, kad priešo stovykla sklaidosi į visas puses.

[17] Então, disse Saul ao povo que estava com ele: Ora, contai e vede quem é que saiu dentre nós. Contaram, e eis que nem Jônatas nem o seu escudeiro estavam ali.

[17]Kariams, buvusiems su juo, Saulius įsakė: „Patikrinkite ir pažiūrėkite, kas iš mūsų yra išėjęs“. Jie patikrino ir pamatė, kad trūksta Jehonatano ir jo ginklanešio.

[18] Saul disse a Aías: Traze aqui a arca de Deus (porque, naquele dia, ela estava com os filhos de Israel).

[18]Saulius tarė Ahijai: „Atnešk čia Dievo Skrynią“, nes Dievo Skrynia tuomet būdavo su izraelitais.

[19] Enquanto Saul falava ao sacerdote, o alvoroço que havia no arraial dos filisteus crescia mais e mais, pelo que disse Saul ao sacerdote: Desiste de trazer a arca.

[19]Sauliui kalbantis su kunigu, sąmyšis filistinų stovykloje vis didėjo ir didėjo. Tad jis tarė kunigui: „Sustok“.

[20] Então, Saul e todo o povo que estava com ele se ajuntaram e vieram à peleja; e a espada de um era contra o outro, e houve mui grande tumulto.

[20]Tada Saulius ir su juo buvę kariai susitelkė ir nuskubėjo į mūšį. Jie rado filistinus didžiai sumišusius, kertančius kalavijais vieni kitus.

[21] Também com os filisteus dantes havia hebreus, que subiram com eles ao arraial; e também estes se ajuntaram com os israelitas que estavam com Saul e Jônatas.

[21]Ir hebrajai, pirma buvę filistinų pusėje bei atėję su jais į stovyklą, prisidėjo prie izraelitų, buvusių su Sauliumi ir Jehonatanu.

[22] Ouvindo, pois, todos os homens de Israel que se esconderam pela região montanhosa de Efraim que os filisteus

[22]Panašiai ir visi izraelitai, slapstęsi Efraimo aukštumose, išgirdę, kad filistinai bėga, vijosi juos įkandin kovodami.

fugiram, eles também os perseguiram de perto na peleja.

23 Assim, livrou o SENHOR a Israel naquele dia; e a batalha passou além de Bete-Áven.

23Taigi tą dieną VIEŠPATS suteikė Izraeliui pergalę. Mūšis tęsėsi anapus Bet Aveno. Visa kariuomenė buvo su Sauliumi – dešimt tūkstančių vyrų. Mūšis išsiplėtė Efraimo aukštumose.

O voto de Saul

24 Estavam os homens de Israel angustiados naquele dia, porquanto Saul conjurara o povo, dizendo: Maldito o homem que comer pão antes de anoitecer, para que me vingue de meus inimigos. Pelo que todo o povo se absteve de provar pão.

24Saulius tą dieną padarė didelę klaidą. Jis buvo prisaikdinęs karius, sakydamas: „Tebūna prakeiktas vyras, kuris valgytų maisto iki vakaro, kol nebūsiu atkeršijęs savo priešams!“ Taigi nė vienas iš karių neragavo maisto.

25 Todo o povo chegou a um bosque onde havia mel no chão.

25Kariai užtiko korį su medumi; medaus ten buvo ir ant žemės.

26 Chegando o povo ao bosque, eis que corria mel; porém ninguém chegou a mão à boca, porque o povo temia a conjuração.

26Užtikę korį su medumi, kariai matė, kad varva medus, bet nė vienas jų rankos prie burnos nekėlė, nes bijojo priesaikos.

27 Jônatas, porém, não tinha ouvido quando seu pai conjurara o povo, e estendeu a ponta da vara que tinha na mão, e a molhou no favo de mel; e, levando a mão à boca, tornaram a brilhar os seus olhos.

27O Jehonatanas nebuvo girdėjęs, kaip jo tėvas prisaikdino karius. Jis ištiesė rankoje laikomą lazdą, padažė galą į medaus korį ir pakėlė ranką prie burnos. Jam nušvito akys.

28 Então, respondeu um do povo: Teu pai conjurou solenemente o povo e disse: Maldito o homem que, hoje, comer pão; estava exausto o povo.

28Tuomet vienas iš karių tarė: „Tavo tėvas griežtai prisaikdino karius, sakydamas: ‘Tebūna prakeiktas vyras, kurs valgytų ką nors šiandien!’ Todėl kariai yra nusilpę“.

29 Então, disse Jônatas: Meu pai turbou a terra; ora, vede como brilham os meus olhos por ter eu provado um pouco deste mel.

29Jehonatanas kalbėjo: „Mano tėvas nuvargino kraštą! Prašau pažiūrėti, kaip nušvito man akys, kai paragavau truputėlį medaus.

30 Quanto mais se o povo, hoje, tivesse comido livremente do que encontrou do

30Iš tiesų, jei kariai šiandien būtų laisvai valgę paimto iš priešų grobio, pergalė

despojo de seus inimigos; porém desta vez não foi tão grande a derrota dos filisteus.

[31] Feriram, porém, aquele dia aos filisteus, desde Micmás até Aijalom. O povo se achava exausto em extremo;

[32] e, lançando-se ao despojo, tomaram ovelhas, bois e bezerros, e os mataram no chão, e os comeram com sangue.

[33] Disto informaram a Saul, dizendo: Eis que o povo peca contra o SENHOR, comendo com sangue. Disse ele: Procedestes aleivosamente; rolai para aqui, hoje, uma grande pedra.

[34] Disse mais Saul: Espalhai-vos entre o povo e dizei-lhe: Cada um me traga o seu boi, a sua ovelha, e matai-os aqui, e comei, e não pequeis contra o SENHOR, comendo com sangue. Então, todo o povo trouxe de noite, cada um o seu boi de que já lançara mão, e os mataram ali.

[35] Edificou Saul um altar ao SENHOR; este foi o primeiro altar que lhe edificou.

Jônatas salvo pelo povo

[36] Disse mais Saul: Desçamos esta noite no encalço dos filisteus, e despojemo-los, até o raiar do dia, e não deixemos de resto um homem sequer deles. E disseram: Faze tudo o que bem te parecer.

[37] Disse, porém, o sacerdote: Cheguemo-nos aqui a Deus. Então, consultou Saul a Deus, dizendo: Descerei no encalço dos filisteus? Entregá-los-ás nas mãos de Israel? Porém aquele dia Deus não lhe respondeu.

prieš filistinus būtų buvusi kur kas didesnė!“

[31]Sumušę filistinus tą dieną nuo Michmašo iki Ajalono, kariai buvo visiškai nusilpę.

[32]Tad kariai puolė prie grobio ir, pastvėrę avių, jaučių bei veršių, pjovė juos ant žemės. Kariai valgė kruviną mėsą.

[33]Sauliui buvo pranešta: „Žiūrėk, kariai nusideda VIEŠPAČIUI, valgydami kruviną mėsą!“ – „Jūs nesilaikėte tikėjimo! – tarė jis. – Atritinkite čia didelį akmenį“.

[34]Ir Saulius įsakė: „Pasisukinėkite tarp karių ir pasakykite jiems: ‘Teatveda visi jaučius ar avis pas mane, teskerdžia juos čia ir tevalgo. Bet nenusidėkiteVIEŠPAČIUI, valgydami kruviną mėsą’“. Tad visi kariai atsivedė jaučius tą naktį ir ten juos pjovė.

[35]O Saulius pastatė VIEŠPAČIUI aukurą. Tai buvo pirmas aukuras, kurį jis pastatėVIEŠPAČIUI.

[36]Tada Saulius tarė: „Leiskimės vytis filistinus nakčia, plėškime juos iki aušros, nepalikime nė vieno gyvo!“ Jie atsakė: „Daryk visa, kas tau atrodo gera“. Bet kunigas sakė: „Kreipkimės į Dievą“.

[37]Tad Saulius teiravosi Dievo: „Ar man reikia leistis filistinų vytis? Ar įduosi juos į rankas Izraeliui?“ Bet jis tą dieną neatsakė.

[38] Então, disse Saul: Chegai-vos para aqui, todos os chefes do povo, e informai-vos, e vede qual o pecado que, hoje, se cometeu.
[39] Porque tão certo como vive o SENHOR, que salva a Israel, ainda que com meu filho Jônatas esteja a culpa, seja morto. Porém nenhum de todo o povo lhe respondeu.
[40] Disse mais a todo o Israel: Vós estareis de um lado, e eu e meu filho Jônatas, do outro. Então, disse o povo a Saul: Faze o que bem te parecer.

[41] Falou, pois, Saul ao SENHOR, Deus de Israel: Mostra a verdade. Então, Jônatas e Saul foram indicados por sorte, e o povo saiu livre.

[42] Disse Saul: Lançai a sorte entre mim e Jônatas, meu filho. E foi indicado Jônatas.
[43] Disse, então, Saul a Jônatas: Declara-me o que fizeste. E Jônatas lhe disse: Tão-somente provei um pouco de mel com a ponta da vara que tinha na mão. Eis-me aqui; estou pronto para morrer.
[44] Então, disse Saul: Deus me faça o que bem lhe aprouver; é certo que morrerás, Jônatas.
[45] Porém o povo disse a Saul: Morrerá Jônatas, que efetuou tamanha salvação em Israel? Tal não suceda. Tão certo como vive o SENHOR, não lhe há de cair no chão

[38]Tada Saulius tarė: „Ateikite čia, visi žmonių vadai! Turime ištirti ir nustatyti, kaip šiandien buvo padaryta nuodėmė.

[39]Kaip gyvas VIEŠPATS, kuris duoda pergalę Izraeliui, net jei tai būtų per mano sūnų Jehonataną, jis tikrai turės mirti!“ Bet nė vienas iš karių neatsiliepė.

[40]Jis tarė visam Izraeliui: „Atsistokite vienoje pusėje, o mano sūnus Jehonatanas atsistos kitoje pusėje“. Kariai Sauliui atsakė: „Daryk, kas tau atrodo gera“. –
[41]„O VIEŠPATIE, Izraelio Dieve, – tarė Saulius, – kodėl šiandien neatsakei savo tarnui? Jei kaltas esu aš ar mano sūnus Jehonatanas, o VIEŠPATIE, Izraelio Dieve, atsakyk Urimais. Bet jei ši kaltė yra tavo tautoje Izraelyje, atsakyk Tumimais“. Burtais buvo nurodyti Jehonatanas ir Saulius.
[42]Tuomet Saulius paliepė: „Meskite burtus man ir mano sūnui Jehonatanui“. Nurodytas buvo Jehonatanas.
[43]„Sakyk, ką padarei?“ – Saulius klausė Jehonataną. Jehonatanas atsakė: „Tik paragavau truputį medaus nuo galo lazdos, kurią laikiau rankoje. Štai aš, pasiruošęs mirti“.
[44]Saulius tarė: „Tedaro Dievas taip ir dar teprideda: tu tikrai turi mirti, Jehonatanai!“
[45]Bet kariai tarė Sauliui: „Nejau turi mirti Jehonatanas – tas, kuris atnešė šią didžią pergalę Izraeliui? Jokiu būdu! Kaip gyvas VIEŠPATS, nė vienas plaukas nuo jo

um só cabelo da cabeça! Pois foi com Deus que fez isso, hoje. Assim, o povo salvou a Jônatas, para que não morresse.

galvos nenukris ant žemės! Juk jis veikė šiandien kartu su pačiu Dievu“. Taip kareiviai išgelbėjo Jehonataną, ir jis nemirė.

46 E Saul deixou de perseguir os filisteus; e estes se foram para a sua terra.

46Saulius liovėsi vijęsis filistinus; filistinai grįžo į savo žemę.

Sauliaus šeima

47 Tendo Saul assumido o reinado de Israel, pelejou contra todos os seus inimigos em redor: contra Moabe, os filhos de Amom e Edom; contra os reis de Zobá e os filisteus; e, para onde quer que se voltava, era vitorioso.

47Įtvirtinęs savo karaliavimą Izraelyje, Saulius kovojo su priešais iš visų pusių: Moabu, amonitais, Edomu, Cobos karaliais ir filistinais. Kur tik jis pasisukdavo, nugalėdavo.

48 Houve-se varonilmente, e feriu os amalequitas, e libertou a Israel das mãos dos que o saqueavam.

48Jis buvo pergalingas, nugalėjo Amaleką ir išgelbėjo Izraelį nuo niokotojų rankų.

49 Os filhos de Saul eram Jônatas, Isvi e Malquisua; os nomes de suas duas filhas eram: o da mais velha, Merabe; o da mais nova, Mical.

49Sauliaus sūnūs buvo Jehonatanas, Išvis ir Malkišūva. O jo dviejų dukterų vardai šie: pirmagimės – Meraba, jaunesniosios – Mikalė.

50 A mulher de Saul chamava-se Ainoã, filha de Aimaás. O nome do general do seu exército, Abner, filho de Ner, tio de Saul.

50Sauliaus žmonos, Ahimaaco dukters, vardas buvo Ahinoama. O kariuomenės vado, Sauliaus dėdės Nero sūnaus vardas buvo Abneras.

51 Quis era pai de Saul; e Ner, pai de Abner, era filho de Abiel.

51Kišas buvo Sauliaus tėvas, o Abnero tėvas Neras buvo Abielio sūnus.

52 Por todos os dias de Saul, houve forte guerra contra os filisteus; pelo que Saul, a todos os homens fortes e valentes que via, os agregava a si.

52Per visas Sauliaus dienas karas su filistinais buvo nuožmus. Kai tik Saulius pastebėdavo stiprų ir drąsų vyrą, paimdavo jį į savo tarnybą.

1 Samuel 15

A desobediência de Saul e a sua rejeição

1 Disse Samuel a Saul: Enviou-me o SENHOR a ungir-te rei sobre o seu povo,

1 Samuelio 15

Karas su amalekiečiais

1Samuelis tarė Sauliui: „Mane VIEŠPATS siuntė patepti tave savo tautos Izraelio

sobre Israel; atenta, pois, agora, às palavras do SENHOR.

karaliumi. Todėl dabar klausykis VIEŠPATIES žodžių!

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Castigarei Amaleque pelo que fez a Israel: ter-se oposto a Israel no caminho, quando este subia do Egito.

[2]Taip kalbėjo Galybių VIEŠPATS: ‘Aš bausiu Amaleką už tai, ką jis padarė Izraeliui, jam einant iš Egipto, užpuolęs jį kelyje.

[3] Vai, pois, agora, e fere a Amaleque, e destrói totalmente a tudo o que tiver, e nada lhe poupes; porém matarás homem e mulher, meninos e crianças de peito, bois e ovelhas, camelos e jumentos.

[3]Dabar eik, pulk jį ir skirk sunaikinti visa, kas jam priklauso. Nesigailėk nė vieno, užmušk vyrus ir moteris, vaikus ir kūdikius, jaučius ir avis, kupranugarius ir asilus’“.

[4] Saul convocou o povo e os contou em Telaim: duzentos mil homens de pé e dez mil homens de Judá.

[4]Saulius pašaukė karius ir prie Telaimų padarė jų apžiūrą: du šimtai tūkstančių pėstininkų ir dešimt tūkstančių karių iš Judo.

[5] Chegando, pois, Saul à cidade de Amaleque, pôs emboscadas no vale.

[5]Tada Saulius nužygiavo prie pat Amaleko miesto ir slėnyje surengė pasalą.

[6] E disse aos queneus: Ide-vos, retirai-vos e saí do meio dos amalequitas, para que eu vos não destrua juntamente com eles, porque usastes de misericórdia para com todos os filhos de Israel, quando subiram do Egito. Assim, os queneus se retiraram do meio dos amalequitas.

[6]Kainitams Saulius tarė: „Eikite šen! Pasitraukite! Tučtuojau pasišalinkite nuo amalekiečių, kad nesunaikinčiau jūsų drauge su jais, nes jūs rodėte gerumą visiems izraelitams, kai jie išėjo iš Egipto“. Kainitams pasitraukus nuo amalekiečių,

[7] Então, feriu Saul os amalequitas, desde Havilá até chegar a Sur, que está defronte do Egito.

[7]Saulius sutriuškino amalekiečius nuo Havilos iki pat Šūro į rytus nuo Egipto.

[8] Tomou vivo a Agague, rei dos amalequitas; porém a todo o povo destruiu a fio de espada.

[8]Amaleko karalių Agagą paėmė gyvą į nelaisvę, bet visus žmones skyrė sunaikinti kalaviju.

[9] E Saul e o povo pouparam Agague, e o melhor das ovelhas e dos bois, e os animais gordos, e os cordeiros, e o melhor que havia e não os quiseram destruir

[9]Saulius ir kariai pasigailėjo Agago, geriausių avių, galvijų, peniukšlių ir avinėlių bei viso, kas buvo vertinga. Jie nenorėjo skirti jų sunaikinti; sunaikinti jie

totalmente; porém toda coisa vil e desprezível destruíram.

10 Então, veio a palavra do SENHOR a Samuel, dizendo:

11 Arrependo-me de haver constituído Saul rei, porquanto deixou de me seguir e não executou as minhas palavras. Então, Samuel se contristou e toda a noite clamou ao SENHOR.

12 Madrugou Samuel para encontrar a Saul pela manhã; e anunciou-se àquele: Já chegou Saul ao Carmelo, e eis que levantou para si um monumento; e, dando volta, passou e desceu a Gilgal.

13 Veio, pois, Samuel a Saul, e este lhe disse: Bendito sejas tu do SENHOR; executei as palavras do SENHOR.

14 Então, disse Samuel: Que balido, pois, de ovelhas é este nos meus ouvidos e o mugido de bois que ouço?

15 Respondeu Saul: De Amaleque os trouxeram; porque o povo poupou o melhor das ovelhas e dos bois, para os sacrificar ao SENHOR, teu Deus; o resto, porém, destruímos totalmente.

16 Então, disse Samuel a Saul: Espera, e te declararei o que o SENHOR me disse esta noite. Respondeu-lhe Saul: Fala.

17 Prosseguiu Samuel: Porventura, sendo tu pequeno aos teus olhos, não foste por cabeça das tribos de Israel, e não te ungiu o SENHOR rei sobre ele?

18 Enviou-te o SENHOR a este caminho e disse: Vai, e destrói totalmente estes

skyrė tik tai, kas buvo menka ir niekam netiko.

10Tada VIEŠPATIES žodis pasiekė Samuelį:

11„Gailiuosi padaręs Saulių karaliumi, nes jis nusigręžė nuo manęs ir neįvykdė mano įsakymų“. Samuelis sielojosi ir maldavo VIEŠPATĮ visą naktį.

12Atsikėlęs anksti rytą, Samuelis išėjo susitikti su Sauliumi. Samueliui buvo pasakyta: „Saulius buvo nuėjęs į Karmelį. Savo garbei jis ten pasistatė paminklą. Po to leidosi kelionėn ir nuėjo į Gilgalą“.

13Kai Samuelis atėjo pas Saulių, Saulius tarė jam: „Telaimina tave VIEŠPATS! Aš įvykdžiau VIEŠPATIES įsakymą“. –

14„Bet ką reiškia tas avių bliovimas ir jaučių baubimas mano ausyse?“ – klausė Samuelis.

15Saulius atsakė: „Jie buvo parvesti iš amalekiečių, nes kariai pasigailėjo geriausių avių ir galvijų, kad šie būtų paaukotiVIEŠPAČIUI, tavo Dievui. Likusius mes skyrėme sunaikinti“.

16Samuelis tarė Sauliui: „Liaukis! Aš tau pasakysiu, ką VIEŠPATS kalbėjo man praėjusią naktį“. Šis atsakė: „Kalbėk!“

17Samuelis tarė: „Savo akyse gali atrodyti menkas, bet argi nesi Izraelio giminių galva? VIEŠPATS tave patepė Izraelio karaliumi.

18VIEŠPATS tave pasiuntė į žygį, tardamas: ‘Eik ir skirk sunaikinti tuos

pecadores, os amalequitas, e peleja contra eles, até exterminá-los.

nusidėjėlius amalekiečius! Kovok, kol jie bus sunaikinti’.

19 Por que, pois, não atentaste à voz do SENHOR, mas te lançaste ao despojo e fizeste o que era mau aos olhos do SENHOR?

19Tad kodėl nepaklauseiVIEŠPATIES balso? Kodėl puolei prie grobio ir darei, kas nedoraVIEŠPATIES akyse?“

20 Então, disse Saul a Samuel: Pelo contrário, dei ouvidos à voz do SENHOR e segui o caminho pelo qual o SENHOR me enviou; e trouxe a Agague, rei de Amaleque, e os amalequitas, os destruí totalmente;

20Saulius atsakė Samueliui: „Vis dėlto aš paklausiauVIEŠPATIES balso! Atlikau žygį, į kurį VIEŠPATS mane siuntė, parvedžiau Amaleko karalių Agagą ir skyriau amalekiečius sunaikinti.

21 mas o povo tomou do despojo ovelhas e bois, o melhor do designado à destruição para oferecer ao SENHOR, teu Deus, em Gilgal.

21Bet iš grobio kariai paėmė avių ir jaučių, geriausia iš to, kas turėjo būti skirta sunaikinti – paaukoti VIEŠPAČIUI, tavo Dievui, Gilgale“.

22 Porém Samuel disse: Tem, porventura, o SENHOR tanto prazer em holocaustos e sacrifícios quanto em que se obedeça à sua palavra? Eis que o obedecer é melhor do que o sacrificar, e o atender, melhor do que a gordura de carneiros.

22Į tai Samuelis atsakė: „Argi tiek pat džiugina VIEŠPATĮ deginamosios aukos ir kruvinos aukos, kiek klusnumas VIEŠPATIES balsui? Tikrai klusnumas geriau už kruviną auką, ir atsidavimas – už avinų taukus.

23 Porque a rebelião é como o pecado de feitiçaria, e a obstinação é como a idolatria e culto a ídolos do lar. Visto que rejeitaste a palavra do SENHOR, ele também te rejeitou a ti, para que não sejas rei.

23Juk neklusnumas – ne mažesnė nuodėmė už būrimą, o pasikliovimas savimi – tarsi stabmeldystės blogis. Už tai, kad atmetei VIEŠPATIES žodį, jis atmetė tave nuo karaliavimo“.

24 Então, disse Saul a Samuel: Pequei, pois transgredi o mandamento do SENHOR e as tuas palavras; porque temi o povo e dei ouvidos à sua voz.

24„Nusidėjau, – tarė Saulius Samueliui, – nes, bijodamas karių ir klausydamas jų balso, nusižengiau VIEŠPATIES įsakymui ir tavo žodžiams.

25 Agora, pois, te rogo, perdoa-me o meu pecado e volta comigo, para que adore o SENHOR.

25Todėl dabar prašau atleisti mano nuodėmę ir grįžti su manimi, kad pagarbinčiau VIEŠPATĮ“.

26 Porém Samuel disse a Saul: Não tornarei contigo; visto que rejeitaste a palavra do SENHOR, já ele te rejeitou a ti, para que não sejas rei sobre Israel.

26Samuelis atsakė Sauliui: „Negrįšiu su tavimi, nes tu atmetei VIEŠPATIES žodį, o VIEŠPATS atmetė tave nuo karaliavimo Izraelyje“.

27 Virando-se Samuel para se ir, Saul o segurou pela orla do manto, e este se rasgou.

27Samueliui nusigręžus eiti, Saulius pagriebė jo skraistės skverną, ir jis atplyšo.

28 Então, Samuel lhe disse: O SENHOR rasgou, hoje, de ti o reino de Israel e o deu ao teu próximo, que é melhor do que tu.

28O Samuelis tarė jam: „Šiandien VIEŠPATS atplėšė nuo tavęs Izraelio karalystę ir atidavė tavo artimui, kuris geresnis už tave.

29 Também a Glória de Israel não mente, nem se arrepende, porquanto não é homem, para que se arrependa.

29Be to, Izraelio Šlovė neapgauna ir nekeičia savo minties, nes jis nėra mirtingas, kad jam reikėtų keisti savo mintį“.

30 Então, disse Saul: Pequei; honra-me, porém, agora, diante dos anciãos do meu povo e diante de Israel; e volta comigo, para que adore o SENHOR, teu Deus.

30Bet Saulius maldavo: „Nusidėjau, bet dabar pagerbk mane prieš mano tautos seniūnus ir prieš Izraelį, grįžk su manimi, kad pagarbinčiau VIEŠPATĮ, tavo Dievą!“

31 Então, Samuel seguiu a Saul, e este adorou o SENHOR.

31Samuelis sugrįžo su Sauliumi, ir Saulius puolė kniūbsčias prieš VIEŠPATĮ.

Samuel mata a Agague

32 Disse Samuel: Traze-me aqui Agague, rei dos amalequitas. Agague veio a ele, confiante; e disse: Certamente, já se foi a amargura da morte.

32Tada Samuelis paliepė: „Atveskite pas mane Amaleko karalių Agagą“. Agagas atėjo pas jį svyruodamas. Agagas tarė: „Ak, arti karti mirtis!“

33 Disse, porém, Samuel: Assim como a tua espada desfilhou mulheres, assim desfilhada ficará tua mãe entre as mulheres. E Samuel despedaçou a Agague perante o SENHOR, em Gilgal.

33O Samuelis tarė: „Kaip tavo kalavijas darė moteris bevaikes, taip tavo motina bus bevaikė tarp moterų“. Samuelis sukapojo Agagą į gabalus Gilgale VIEŠPATIES akivaizdoje.

34 Então, Samuel se foi a Ramá; e Saul subiu à sua casa, a Gibeá de Saul.

34Tada Samuelis nuėjo į Ramą, o Saulius – į savo namus Sauliaus Gibėjoje.

35 Nunca mais viu Samuel a Saul até ao dia da sua morte; porém tinha pena de Saul.

35Samuelis nebematė daugiau Sauliaus iki savo mirties dienos, tačiau sielojosi dėl

O SENHOR se arrependeu de haver constituído Saul rei sobre Israel.

Sauliaus, kadangi VIEŠPATS gailėjosi padaręs jį Izraelio karaliumi.

1 Samuel 16

Samuel enviado a Jessé

1 Disse o SENHOR a Samuel: Até quando terás pena de Saul, havendo-o eu rejeitado, para que não reine sobre Israel? Enche um chifre de azeite e vem; enviar-te-ei a Jessé, o belemita; porque, dentre os seus filhos, me provi de um rei.

2 Disse Samuel: Como irei eu? Pois Saul o saberá e me matará. Então, disse o SENHOR: Toma contigo um novilho e dize: Vim para sacrificar ao SENHOR.

3 Convidarás Jessé para o sacrifício; eu te mostrarei o que hás de fazer, e ungir-me-ás a quem eu te designar.

4 Fez, pois, Samuel o que dissera o SENHOR e veio a Belém. Saíram-lhe ao encontro os anciãos da cidade, tremendo, e perguntaram: É de paz a tua vinda?

5 Respondeu ele: É de paz; vim sacrificar ao SENHOR. Santificai-vos e vinde comigo ao sacrifício. Santificou ele a Jessé e os seus filhos e os convidou para o sacrifício.

6 Sucedeu que, entrando eles, viu a Eliabe e disse consigo: Certamente, está perante o SENHOR o seu ungido.

7 Porém o SENHOR disse a Samuel: Não atentes para a sua aparência, nem para a sua altura, porque o rejeitei; porque o SENHOR não vê como vê o homem. O

1 Samuelio 16

Dovydo patepimas

1VIEŠPATS tarė Samueliui: „Kiek ilgai sielosiesi dėl Sauliaus? Aš atmečiau jį nuo karaliavimo Izraelyje. Pripildyk savo ragą aliejaus ir leiskis į kelionę! Siunčiu tave pas Jesę Betliejietį, nes radau sau karalių tarp jo sūnų“. –

2„Kaip aš eisiu? – klausė Samuelis. – Jei Saulius išgirs, užmuš mane“.VIEŠPATS tarė: „Veskis su savimi telyčią ir sakyk: ‘Atėjau atnašauti kruvinos aukos VIEŠPAČIUI’.

3Pakviesk Jesę į aukos šventę, ir aš pats parodysiu tau, ką turėsi daryti. Patepsi tą, kurį nurodysiu“.

4Samuelis darė, ką VIEŠPATSįsakė. Jam atėjus į Betliejų, miesto seniūnai atėjo, drebėdami iš baimės, jo pasitikti ir teiravosi: „Ar tavo atėjimas taikingas?“

5Jis atsakė: „Taikingas. Atėjau atnašauti kruvinos aukos VIEŠPAČIUI. Pašventinkite save ir dalyvaukite su manimi aukos šventėje“. Pašventinęs Jesę ir jo sūnus, jis pakvietė juos į aukos šventę.

6Jiems atvykus, jis pamatė Eliabą ir pamanė: „Tikriausiai VIEŠPATIESpateptasis stovi prieš VIEŠPATĮ“.

7Bet VIEŠPATS tarė Samueliui: „Nežiūrėk į jo išvaizdą ir stuomens aukštį, nes aš jį atmečiau. Juk Dievas ne taip mato, kaip

homem vê o exterior, porém o SENHOR, o coração.

[8] Então, chamou Jessé a Abinadabe e o fez passar diante de Samuel, o qual disse: Nem a este escolheu o SENHOR.

[9] Então, Jessé fez passar a Samá, porém Samuel disse: Tampouco a este escolheu o SENHOR.

[10] Assim, fez passar Jessé os seus sete filhos diante de Samuel; porém Samuel disse a Jessé: O SENHOR não escolheu estes.

[11] Perguntou Samuel a Jessé: Acabaram-se os teus filhos? Ele respondeu: Ainda falta o mais moço, que está apascentando as ovelhas. Disse, pois, Samuel a Jessé: Manda chamá-lo, pois não nos assentaremos à mesa sem que ele venha.

[12] Então, mandou chamá-lo e fê-lo entrar. Era ele ruivo, de belos olhos e boa aparência. Disse o SENHOR: Levanta-te e unge-o, pois este é ele.

[13] Tomou Samuel o chifre do azeite e o ungiu no meio de seus irmãos; e, daquele dia em diante, o Espírito do SENHOR se apossou de Davi. Então, Samuel se levantou e foi para Ramá.

Davi tange sua harpa perante Saul

[14] Tendo-se retirado de Saul o Espírito do SENHOR, da parte deste um espírito maligno o atormentava.

[15] Então, os servos de Saul lhe disseram: Eis que, agora, um espírito maligno, enviado de Deus, te atormenta.

[16] Manda, pois, senhor nosso, que teus servos, que estão em tua presença,

žmogus; žmogus mato, kas akimis matoma, o VIEŠPATS žiūri į širdį“.

[8]Tada Jesė, pašaukęs Abinadabą, liepė jam praeiti pro Samuelį, bet jis tarė: „Nė to neišsirinko VIEŠPATS“.

[9]Tada Jesė liepė Šamai praeiti pro Samuelį, bet jis tarė: „Nė to neišsirinko VIEŠPATS“.

[10]Taip Jesė liepė septyniems savo sūnums praeiti pro Samuelį, bet Samuelis Jesei sakė: „Nė vieno iš jų neišsirinko VIEŠPATS“.

[11]Samuelis paklausė Jesės: „Ar tai visi tavo vaikinai?“ – „Dar liko jauniausias. Matai, jis gano avis!“ – atsakė. Samuelis tarė Jesei: „Pasiųsk ką nors jį atvesti, nes mes nesėsime valgyti, kol jis čia neateis“.

[12]Jesė pasiuntė, ir jis buvo atvestas. Jis buvo raudonskruostis, žvalių akių ir gražios išvaizdos. „Stok, – tarė VIEŠPATS, – ir patepk, nes tai jis!“

[13]Paėmęs ragą aliejaus, Samuelis patepė jį brolių akivaizdoje. Nuo tos dienos VIEŠPATIESdvasia galingai užvaldė Dovydą. O Samuelis leidosi į kelionę ir parėjo į Ramą.

Dovydas Sauliaus tarnyboje

[14]VIEŠPATIES dvasia buvo palikusi Saulių, ir pikta dvasia iš VIEŠPATIESpradėjo jį kankinti.

[15]Sauliaus dvariškiai kalbėjo jam: „Žiūrėk, tave kankina pikta dvasia iš Dievo.

[16]Prašome mūsų viešpatį paliepti, ir tau tarnaujantys dvariškiai paieškos žmogaus,

busquem um homem que saiba tocar harpa; e será que, quando o espírito maligno, da parte do SENHOR, vier sobre ti, então, ele a dedilhará, e te acharás melhor.

mokančio groti lyra. Kai tik apims tave pikta dvasia iš Dievo, jis grotų, ir tu geriau jaustumeis“.

17 Disse Saul aos seus servos: Buscai-me, pois, um homem que saiba tocar bem e trazei-mo.

17Saulius tarė savo dvariškiams: „Raskite man žmogų, mokantį gerai groti, ir atveskite pas mane!“

18 Então, respondeu um dos moços e disse: Conheço um filho de Jessé, o belemita, que sabe tocar e é forte e valente, homem de guerra, sisudo em palavras e de boa aparência; e o SENHOR é com ele.

18Tada atsiliepė vienas iš jaunų dvariškių. „Aš pastebėjau, – sakė jis, – kad Jesė Betliejietis turi sūnų, mokantį groti. Jis šaunus vyras ir karys, protingos kalbos ir orios išvaizdos. Be to, su juo yra VIEŠPATS“.

19 Saul enviou mensageiros a Jessé, dizendo: Envia-me Davi, teu filho, o que está com as ovelhas.

19Todėl Saulius išsiuntė pasiuntinius pas Jesę prašyti: „Atsiųsk man savo sūnų Dovydą – tą, kuris gano avis“.

20 Tomou, pois, Jessé um jumento, e o carregou de pão, um odre de vinho e um cabrito, e enviou-os a Saul por intermédio de Davi, seu filho.

20Jesė paėmė asilą, užkrovė ant jo duonos, pilną vynmaišį vyno bei ožiuką ir pasiuntė juos Sauliui per savo sūnų Dovydą.

21 Assim, Davi foi a Saul e esteve perante ele; este o amou muito e o fez seu escudeiro.

21Taigi Dovydas atėjo pas Saulių ir pradėjo jam tarnauti. Saulius jį labai pamilo, ir jis tapo jo ginklanešiu.

22 Saul mandou dizer a Jessé: Deixa estar Davi perante mim, pois me caiu em graça.

22Tada Saulius pasiuntė Jesei žodį: „Prašau leisti Dovydui pasilikti mano tarnyboje, nes jis rado malonę mano akyse“.

23 E sucedia que, quando o espírito maligno, da parte de Deus, vinha sobre Saul, Davi tomava a harpa e a dedilhava; então, Saul sentia alívio e se achava melhor, e o espírito maligno se retirava dele.

23Kai tik pikta dvasia iš Dievo apimdavo Saulių, Dovydas imdavo į rankas lyrą ir grodavo. Sauliui būdavo lengviau, ir jis imdavo geriau jaustis, o piktoji dvasia nuo jo atsitraukdavo.

1 Samuel 17

1 Samuelio 17

O desafio de Golias

[1] Ajuntaram os filisteus as suas tropas para a guerra, e congregaram-se em Socó, que está em Judá, e acamparam-se entre Socó e Azeca, em Efes-Damim.

[2] Porém Saul e os homens de Israel se ajuntaram, e acamparam no vale de Elá, e ali ordenaram a batalha contra os filisteus.

[3] Estavam estes num monte do lado dalém, e os israelitas, no outro monte do lado daquém; e, entre eles, o vale.

[4] Então, saiu do arraial dos filisteus um homem guerreiro, cujo nome era Golias, de Gate, da altura de seis côvados e um palmo.

[5] Trazia na cabeça um capacete de bronze e vestia uma couraça de escamas cujo peso era de cinco mil siclos de bronze.

[6] Trazia caneleiras de bronze nas pernas e um dardo de bronze entre os ombros.

[7] A haste da sua lança era como o eixo do tecelão, e a ponta da sua lança, de seiscentos siclos de ferro; e diante dele ia o escudeiro.

[8] Parou, clamou às tropas de Israel e disse-lhes: Para que saís, formando-vos em linha de batalha? Não sou eu filisteu, e vós, servos de Saul? Escolhei dentre vós um homem que desça contra mim.

[9] Se ele puder pelejar comigo e me ferir, seremos vossos servos; porém, se eu o vencer e o ferir, então, sereis nossos servos e nos servireis.

[10] Disse mais o filisteu: Hoje, afronto as tropas de Israel. Dai-me um homem, para que ambos pelejemos.

Dovydas ir Galijotas

[1]Filistinai sutelkė savo pajėgas mūšiui. Susibūrę prie Sochojo Judo žemėje, jie pasistatė stovyklą tarp Sochojo ir Azekos prie Efes Damimų.

[2]O Saulius ir Izraelio vyrai susitelkė ir pasistatė stovyklą Elos slėnyje. Jie sustojo į kovos gretas prieš filistinus.

[3]Filistinai buvo sustoję ant kalvos vienoje pusėje, Izraelis stovėjo ant kalvos kitoje pusėje, o tarp jų buvo slėnis.

[4]Iš filistinų gretų išėjo kovotojas, vardu Galijotas iš Gato, šešių uolekčių su sprindžiu aukščio vyras.

[5]Ant galvos jis turėjo vario šalmą ir vilkėjo žvynuotą krūtinės šarvą – vario šarvą, sveriantį penkis tūkstančius šekelių.

[6]Ant kojų turėjo vario antblauzdžius, o ant nugaros kabojo vario ietis.

[7]Ieties kotas buvo tarsi audėjo riestuvas; ieties antgalis svėrė šešis šimtus geležies šekelių. Pirma jo ėjo skydnešys.

[8]Sustojęs prieš Izraelio gretas, Galijotas šaukė joms, tardamas: „Kodėl turėtumėte stoti į kovą? Argi aš ne filistinas, o jūs argi ne Sauliaus tarnai? Išsirinkite iš savo tarpo vyrą, testoja jis prieš mane.

[9]Jei jis mane nugalės ir užmuš, mes tapsime jūsų vergais, bet jei aš nugalėsiu ir jį užmušiu, jūs būsite mūsų vergai ir mums tarnausite.

[10]Šiandien aš metu iššūkį Izraelio gretoms! – tęsė filistinas. – Duokite man vyrą dvikovai“.

[11] Ouvindo Saul e todo o Israel estas palavras do filisteu, espantaram-se e temeram muito.

Davi enviado a seus irmãos

[12] Davi era filho daquele efrateu de Belém de Judá cujo nome era Jessé, que tinha oito filhos; nos dias de Saul, era já velho e adiantado em anos entre os homens.

[13] Apresentaram-se os três filhos mais velhos de Jessé a Saul e o seguiram à guerra; chamavam-se: Eliabe, o primogênito, o segundo, Abinadabe, e o terceiro, Samá.

[14] Davi era o mais moço; só os três maiores seguiram Saul.

[15] Davi, porém, ia a Saul e voltava, para apascentar as ovelhas de seu pai, em Belém.

[16] Chegava-se, pois, o filisteu pela manhã e à tarde; e apresentou-se por quarenta dias.

[17] Disse Jessé a Davi, seu filho: Leva, peço-te, para teus irmãos um efa deste trigo tostado e estes dez pães e corre a levá-los ao acampamento, a teus irmãos.

[18] Porém estes dez queijos, leva-os ao comandante de mil; e visitarás teus irmãos, a ver se vão bem; e trarás uma prova de como passam.

[19] Saul, e eles, e todos os homens de Israel estão no vale de Elá, pelejando com os filisteus.

[20] Davi, pois, no dia seguinte, se levantou de madrugada, deixou as ovelhas com um guarda, carregou-se e partiu, como Jessé lhe ordenara; e chegou ao acampamento

[11]Išgirdę šiuos filistino žodžius, Saulius ir visas Izraelis buvo priblokšti ir baimės apimti.

[12]Dovydas buvo vieno Judo žemės efrato iš Betliejaus, vardu Jesė, sūnus. Šis turėjo aštuonis sūnus. Sauliaus dienomis tas žmogus jau buvo senas ir pagyvenęs.

[13]Trys Jesės vyresnieji sūnūs buvo išėję su Sauliumi į karą. Štai jo trijų išėjusių į karą sūnų vardai: pirmagimis – Eliabas, antrasis – Abinadabas ir trečiasis – Šama;

[14]Dovydas buvo jauniausias. Trys vyresnieji buvo išėję su Sauliumi,

[15]o Dovydas nueidavo nuo Sauliaus ir vėl sugrįždavo prie Betliejaus ganyti tėvo avių.

[16]Tuo tarpu filistinas keturiasdešimt dienų, rytą ir vakarą, išeidavo į priekį.

[17]Jesė tarė savo sūnui Dovydui: „Paimk efą šių pagruzdintų grūdų bei šiuos dešimt kepalų duonos savo broliams ir nubėk su jais pas brolius į stovyklą.

[18]Nunešk šiuos dešimt sūrių jų tūkstantininkui. Pažiūrėk, kaip sekasi tavo broliams, ir parnešk iš jų kokį nors ženklą“.

[19]Saulius ir jie, ir visi Izraelio vyrai Elos slėnyje buvo pasirengę kariauti su filistinais.

[20]Kitą rytą Dovydas atsikėlė anksti, palikęs avis pas sargą, paėmė maistą ir leidosi į kelionę, kaip jam buvo paliepęs Jesė. Jis pasiekė stovyklos užkardą tuo metu, kai

quando já as tropas saíam para formar-se em ordem de batalha e, a gritos, chamavam à peleja.

kariai stojo į kovos gretas, šaukdami kovos šūkį.

21 Os israelitas e filisteus se puseram em ordem, fileira contra fileira.

21Izraelis ir filistinai sustojo į mūšio gretas, gretos priešais gretas.

22 Davi, deixando o que trouxera aos cuidados do guarda da bagagem, correu à batalha; e, chegando, perguntou a seus irmãos se estavam bem.

22Palikęs daiktus prižiūrėti ryšulių sargui, Dovydas bėgo gretų link. Atbėgęs pasveikino savo brolius.

23 Estando Davi ainda a falar com eles, eis que vinha subindo do exército dos filisteus o duelista, cujo nome era Golias, o filisteu de Gate; e falou as mesmas coisas que antes falara, e Davi o ouviu.

23Jam besikalbant su jais, kovotojas filistinas iš Gato, vardu Galijotas, išėjo į priekį iš filistinų gretų ir kalbėjo tais pačiais žodžiais kaip anksčiau. Ir Dovydas jį girdėjo.

O gigante Golias insulta os israelitas

24 Todos os israelitas, vendo aquele homem, fugiam de diante dele, e temiam grandemente,

24Pamatę tą vyrą, Izraelio vyrai bėgo nuo jo siaubo apimti.

25 e diziam uns aos outros: Vistes aquele homem que subiu? Pois subiu para afrontar a Israel. A quem o matar, o rei o cumulará de grandes riquezas, e lhe dará por mulher a filha, e à casa de seu pai isentará de impostos em Israel.

25Vieni kitiems Izraelio vyrai sakė: „Ar matote tą išeinantį iš gretų vyrą? Jis išeina mesti iššūkį Izraeliui! Vyrą, kuris jį užmuštų, karalius padarys turtingą, duos jam savo dukterį žmona ir atleis nuo mokesčių jo tėvo namus Izraelyje“.

26 Então, falou Davi aos homens que estavam consigo, dizendo: Que farão àquele homem que ferir a este filisteu e tirar a afronta de sobre Israel? Quem é, pois, esse incircunciso filisteu, para afrontar os exércitos do Deus vivo?

26Dovydas paklausė arti jo stovėjusių vyrų: „Kaip bus atlyginta vyrui, kuris paguldytų tą filistiną ir pašalintų gėdą nuo Izraelio? Kas tas neapipjaustytas filistinas, drįstantis mesti iššūkį gyvojo Dievo gretoms?“

27 E o povo lhe repetiu as mesmas palavras, dizendo: Assim farão ao homem que o ferir.

27Kariai atsakė jam tais pačiais žodžiais: „Taip bus atlyginta vyrui, kuris jį užmuštų“.

28 Ouvindo-o Eliabe, seu irmão mais velho, falar àqueles homens, acendeu-se-lhe a ira contra Davi, e disse: Por que

28Vyriausias brolis Eliabas išgirdo jį kalbantis su vyrais. Eliabą apėmė pyktis ant Dovydo. Jis tarė: „Ko čia atėjai? Kam

desceste aqui? E a quem deixaste aquelas poucas ovelhas no deserto? Bem conheço a tua presunção e a tua maldade; desceste apenas para ver a peleja.

palikai anas keletą avių dykumoje? Pažįstu tavo įžūlumą ir nedorą širdį; juk tu atėjai tik mūšio pamatyti!“

29 Respondeu Davi: Que fiz eu agora? Fiz somente uma pergunta.

29Bet Dovydas atsakė: „Ką aš padariau? Aš tik paklausiau!“

30 Desviou-se dele para outro e falou a mesma coisa; e o povo lhe tornou a responder como dantes.

30Ir, pasitraukęs nuo jo prie kito, jis paklausė to paties, o kariai davė jam tą patį atsakymą kaip anksčiau.

Davi dispõe-se a pelejar contra o gigante

31 Ouvidas as palavras que Davi falara, anunciaram-nas a Saul, que mandou chamá-lo.

31Klausimai, kuriuos uždavinėjo Dovydas, buvo nugirsti ir pakartoti Sauliui. Jis pasiuntė jį pašaukti.

32 Davi disse a Saul: Não desfaleça o coração de ninguém por causa dele; teu servo irá e pelejará contra o filisteu.

32Dovydas tarė Sauliui: „Tenenustoja nė vienas dėl jo drąsos! Tavo tarnas eis ir kovos su tuo filistinu“.

33 Porém Saul disse a Davi: Contra o filisteu não poderás ir para pelejar com ele; pois tu és ainda moço, e ele, guerreiro desde a sua mocidade.

33Bet Saulius atsakė Dovydui: „Tu negali eiti prieš tą filistiną ir kovoti su juo, nes esi tik vaikas, o jis yra karys nuo pat savo jaunystės!“

34 Respondeu Davi a Saul: Teu servo apascentava as ovelhas de seu pai; quando veio um leão ou um urso e tomou um cordeiro do rebanho,

34O Dovydas atsakė Sauliui: „Tavo tarnas ganydavo savo tėvo avis; kai tik ateidavo liūtas ar meška ir nešdavosi avį iš kaimenės,

35 eu saí após ele, e o feri, e livrei o cordeiro da sua boca; levantando-se ele contra mim, agarrei-o pela barba, e o feri, e o matei.

35vydavausi iš paskos ir kovodavau, gelbėdamas iš jo nasrų. O jei atsigręždavo prieš mane, griebdavau už nasrų, parblokšdavau ir užmušdavau.

36 O teu servo matou tanto o leão como o urso; este incircunciso filisteu será como um deles, porquanto afrontou os exércitos do Deus vivo.

36Tavo tarnas yra užmušęs ir liūtą, ir mešką. Anas neapipjaustytas filistinas bus kaip vienas iš jų, nes jis metė iššūkį gyvojo Dievo gretoms.

37 Disse mais Davi: O SENHOR me livrou das garras do leão e das do urso; ele me livrará das mãos deste filisteu. Então, disse

37VIEŠPATS, – tęsė Dovydas, – kuris išgelbėjo mane nuo liūto ir meškos, išgelbės ir nuo to filistino“. Tada Saulius tarė Dovydui: „Eik! VIEŠPATS su tavimi!“

Saul a Davi: Vai-te, e o SENHOR seja contigo.

38 Saul vestiu a Davi da sua armadura, e lhe pôs sobre a cabeça um capacete de bronze, e o vestiu de uma couraça.

38Saulius aprengė Dovydą savo drabužiais, uždėjo jam ant galvos vario šalmą ir apvilko krūtinės šarvu.

39 Davi cingiu a espada sobre a armadura e experimentou andar, pois jamais a havia usado; então, disse Davi a Saul: Não posso andar com isto, pois nunca o usei. E Davi tirou aquilo de sobre si.

39Dovydas virš drabužių prisijuosė jo kalaviją. Jis bandė eiti, bet veltui, nes nebuvo prie jų įpratęs. Dovydas tarė Sauliui: „Negaliu su jais paeiti, nes nesu pratęs“. Tad jis nusivilko,

40 Tomou o seu cajado na mão, e escolheu para si cinco pedras lisas do ribeiro, e as pôs no alforje de pastor, que trazia, a saber, no surrão; e, lançando mão da sua funda, foi-se chegando ao filisteu.

40pasiėmė savo lazdą, pasirinko iš upės vagos penkis gludžius akmenis, įsidėjo į piemens maišelio kišenę ir, laikydamas rankoje svaidyklę, ėjo filistino link.

Davi encontra-se com o gigante e mata-o

41 O filisteu também se vinha chegando a Davi; e o seu escudeiro ia adiante dele.

41Tuo tarpu filistinas artinosi prie Dovydo su savo skydnešiu, einančiu pirma jo.

42 Olhando o filisteu e vendo a Davi, o desprezou, porquanto era moço ruivo e de boa aparência.

42Apsižvalgęs ir pamatęs Dovydą, filistinas žiūrėjo į jį su panieka, nes jis buvo tik raudonskruostis ir gražios išvaizdos vaikas.

43 Disse o filisteu a Davi: Sou eu algum cão, para vires a mim com paus? E, pelos seus deuses, amaldiçoou o filisteu a Davi.

43Filistinas tarė Dovydui: „Argi aš šuva, kad su lazda ateini prieš mane?“ Filistinas keikė Dovydą savo dievais.

44 Disse mais o filisteu a Davi: Vem a mim, e darei a tua carne às aves do céu e às bestas-feras do campo.

44„Eikš šen, – sakė filistinas Dovydui, – kad galėčiau tavo kūną atiduoti padangių paukščiams ir laukų žvėrims“.

45 Davi, porém, disse ao filisteu: Tu vens contra mim com espada, e com lança, e com escudo; eu, porém, vou contra ti em nome do SENHOR dos Exércitos, o Deus dos exércitos de Israel, a quem tens afrontado.

45Bet Dovydas atsakė filistinui: „Tu ateini prieš mane su kalaviju, ietimi ir durklu, o aš – vardu Galybių VIEŠPATIES, Izraelio gretų Dievo, kuriam tu metei iššūkį.

46 Hoje mesmo, o SENHOR te entregará nas minhas mãos; ferir-te-ei, tirar-te-ei a

46Šiandien VIEŠPATS įduos tave man į rankas. Aš tave užmušiu ir nukirsiu tau

cabeça e os cadáveres do arraial dos filisteus darei, hoje mesmo, às aves dos céus e às bestas-feras da terra; e toda a terra saberá que há Deus em Israel.

galvą, o filistinų stovyklos lavonus atiduosiu padangių paukščiams ir laukų žvėrims. Visa žemė žinos, kad yra Dievas Izraelyje.

47 Saberá toda esta multidão que o SENHOR salva, não com espada, nem com lança; porque do SENHOR é a guerra, e ele vos entregará nas nossas mãos.

47Visa ši bendrija žinos, kad VIEŠPATS gali išgelbėti be kalavijo ir ieties, nes mūšis yraVIEŠPATIES, ir jis atiduos jus mums į rankas!“

48 Sucedeu que, dispondo-se o filisteu a encontrar-se com Davi, este se apressou e, deixando as suas fileiras, correu de encontro ao filisteu.

48Filistinui vėl pajudėjus Dovydo link, Dovydas skubiai pabėgėjo gretų link filistino pasitikti.

49 Davi meteu a mão no alforje, e tomou dali uma pedra, e com a funda lha atirou, e feriu o filisteu na testa; a pedra encravou-se-lhe na testa, e ele caiu com o rosto em terra.

49Įkišęs ranką į maišelį, Dovydas išsiėmė vieną akmenį, sviedė jį svaidykle ir pataikė filistinui į kaktą. Akmuo įsmigo jam į kaktą, ir jis pargriuvo veidu žemėn.

50 Assim, prevaleceu Davi contra o filisteu, com uma funda e com uma pedra, e o feriu, e o matou; porém não havia espada na mão de Davi.

50Taip Dovydas nugalėjo filistiną svaidykle ir akmeniu, parbloškė jį ir užmušė. Rankoje kalavijo Dovydas neturėjo.

51 Pelo que correu Davi, e, lançando-se sobre o filisteu, tomou-lhe a espada, e desembainhou-a, e o matou, cortando-lhe com ela a cabeça. Vendo os filisteus que era morto o seu herói, fugiram.

51Tada Dovydas pribėgo, atsistojo šalia ir ištraukęs iš makštų jo kalaviją užmušė. Nukirto juo galvą. Pamatę, kad jų kovotojas nebegyvas, filistinai ėmė bėgti.

52 Então, os homens de Israel e Judá se levantaram, e jubilaram, e perseguiram os filisteus, até Gate e até às portas de Ecrom. E caíram filisteus feridos pelo caminho, de Saaraim até Gate e até Ecrom.

52Izraelio ir Judo vyrai pakilo su kovos šūkiu ir taip vijosi filistinus iki pat Gato ir Ekrono vartų, kad mirtinai sužeisti filistinai krito ant kelio nuo Šaaraimų iki Gato ir Ekrono.

53 Então, voltaram os filhos de Israel de perseguirem os filisteus e lhes despojaram os acampamentos.

53Paliovę vytis filistinus, izraelitai sugrįžo ir apiplėšė jų stovyklą. Paėmęs filistino galvą, Dovydas nunešė ją į Jeruzalę, o jo ginklus pasidėjo savo palapinėje.

[54] Tomou Davi a cabeça do filisteu e a trouxe a Jerusalém; porém as armas dele pô-las Davi na sua tenda.

[54]Pamatęs Dovydą einantį kovoti su filistinu, Saulius klausė savo kariuomenės vadą Abnerą: „Kieno sūnus tas vaikinas, Abnerai?“

[55] Quando Saul viu sair Davi a encontrar-se com o filisteu, disse a Abner, o comandante do exército: De quem é filho este jovem, Abner? Respondeu Abner: Tão certo como tu vives, ó rei, não o sei.

[55]„Kaip gyvas, karaliau, nežinau“, – atsakė Abneras.

[56] Disse o rei: Pergunta, pois, de quem é filho este jovem.

[56]Karalius paliepė jam: „Sužinok, kieno sūnus tas jaunuolis“.

[57] Voltando Davi de haver ferido o filisteu, Abner o tomou e o levou à presença de Saul, trazendo ele na mão a cabeça do filisteu.

[57]Taigi, kai Dovydas, užmušęs filistiną, pargrįžo, Abneras ėmė ir įvedė jį, laikantį filistino galvą rankoje, pas Saulių.

[58] Então, Saul lhe perguntou: De quem és filho, jovem? Respondeu Davi: Filho de teu servo Jessé, belemita.

[58]Saulius paklausė jo: „Kieno tu sūnus, jaunuoli?“ Dovydas atsakė: „Aš tavo tarno Jesės Betliejiečio sūnus“.

1 Samuel 18

A amizade de Jônatas para com Davi

[1] Sucedeu que, acabando Davi de falar com Saul, a alma de Jônatas se ligou com a de Davi; e Jônatas o amou como à sua própria alma.

[2] Saul, naquele dia, o tomou e não lhe permitiu que tornasse para casa de seu pai.

[3] Jônatas e Davi fizeram aliança; porque Jônatas o amava como à sua própria alma.

[4] Despojou-se Jônatas da capa que vestia e a deu a Davi, como também a armadura, inclusive a espada, o arco e o cinto.

[5] Saía Davi aonde quer que Saul o enviava e se conduzia com prudência; de modo

1 Samuelio 18

Sauliaus pavydas

[1]Dovydui kalbantis su Sauliumi, Jehonatano širdis prisirišo prie Dovydo širdies. Pamilo Jehonatanas jį kaip save patį.

[2]Saulius paėmė jį į savo tarnybą tą dieną ir nenorėjo leisti jam grįžti į tėvo namus.

[3]O Jehonatanas sudarė sandorą su Dovydu, nes pamilo jį kaip save patį.

[4]Jehonatanas nusiėmė skraistę ir drabužius, kuriuos dėvėjo, ir atidavė juos Dovydui drauge su savo kalaviju, lanku ir diržu.

[5]Dovydas eidavo į žygius, kur tik Saulius jį siųsdavo, ir jam sekėsi. Užtat Saulius

que Saul o pôs sobre tropas do seu exército, e era ele benquisto de todo o povo e até dos próprios servos de Saul.

padarė jį kariuomenės vadu. Tai patiko visiems kariams, net dvariškiams.

6 Sucedeu, porém, que, vindo Saul e seu exército, e voltando também Davi de ferir os filisteus, as mulheres de todas as cidades de Israel saíram ao encontro do rei Saul, cantando e dançando, com tambores, com júbilo e com instrumentos de música.

6Jiems grįžtant, kai Dovydas, užmušęs filistiną, grįžo namo, iš visų Izraelio miestų išėjo moterys, dainuodamos ir šokdamos, lydimos būgnelių su žvangučiais, džiaugsmo dainų ir tarškynių, karaliaus Sauliaus pasitikti.

O cântico das mulheres indigna a Saul

7 As mulheres se alegravam e, cantando alternadamente, diziam: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares.

7Džiūgaudamos moterys dainavo ir sakė: „Saulius užmušė tūkstančius, o Dovydas – dešimtis tūkstančių!“

8 Então, Saul se indignou muito, pois estas palavras lhe desagradaram em extremo; e disse: Dez milhares deram elas a Davi, e a mim somente milhares; na verdade, que lhe falta, senão o reino?

8Saulius labai įpyko, nes tie žodžiai jam nepatiko. Jis tarė: „Jos davė Dovydui dešimtis tūkstančių, o man tik tūkstančius. Tik karaliavimo jam ir trūksta!“

9 Daquele dia em diante, Saul não via a Davi com bons olhos.

9Nuo tos dienos Saulius žiūrėjo į Dovydą pavydo akimis.

10 No dia seguinte, um espírito maligno, da parte de Deus, se apossou de Saul, que teve uma crise de raiva em casa; e Davi, como nos outros dias, dedilhava a harpa; Saul, porém, trazia na mão uma lança,

10Kitą dieną pikta dvasia iš Dievo apėmė Saulių, ir jis pradėjo siausti namuose. Dovydas grojo lyra, kaip kasdien darydavo, tuo tarpu Saulius laikė rankoje ietį.

11 que arrojou, dizendo: Encravarei a Davi na parede. Porém Davi se desviou dele por duas vezes.

11Saulius sviedė ietį, sakydamas sau: „Prismeigsiu Dovydą prie sienos“. Bet Dovydas du sykius nuo jo išsigelbėjo.

12 Saul temia a Davi, porque o SENHOR era com este e se tinha retirado de Saul.

12Saulius bijojo Dovydo, nes su juo buvo VIEŠPATS, o nuo Sauliaus jis buvo pasitraukęs.

13 Pelo que Saul o afastou de si e o pôs por chefe de mil; ele fazia saídas e entradas militares diante do povo.

13Todėl Saulius pašalino Dovydą iš savo aplinkos ir paskyrė tūkstantininku;

Dovydas išeidavo ir sugrįždavo, vesdamas karius,

[14] Davi lograva bom êxito em todos os seus empreendimentos, pois o SENHOR era com ele.

[14]ir visi žygiai buvo sėkmingi, nes su juo buvo VIEŠPATS.

[15] Então, vendo Saul que Davi lograva bom êxito, tinha medo dele.

[15]Matydamas, kad jam labai sekasi, Saulius kentė nuolatinę baimę.

[16] Porém todo o Israel e Judá amavam Davi, porquanto fazia saídas e entradas militares diante deles.

[16]Bet visas Izraelis ir Judas mylėjo Dovydą, nes jis, vesdamas juos į žygius, kartu eidavo ir kartu grįždavo.

Saul intenta matar a Davi pela astúcia

Dovydo vedybos

[17] Disse Saul a Davi: Eis aqui Merabe, minha filha mais velha, que te darei por mulher; sê-me somente filho valente e guerreia as guerras do SENHOR; porque Saul dizia consigo: Não seja contra ele a minha mão, e sim a dos filisteus.

[17]Saulius tarė Dovydui: „Štai mano vyresnioji duktė Meraba. Duosiu ją tau žmona. Tik būk mano kovotojas ir kovok VIEŠPATIES kovas“. Mat Saulius galvojo: „Pats prieš jį rankos nekelsiu. Tepakelia ranką prieš jį filistinai!”

[18] Respondeu Davi a Saul: Quem sou eu, e qual é a minha vida e a família de meu pai em Israel, para vir a ser eu genro do rei?

[18]Dovydas atsakė Sauliui: „Kas aš, kas mano giminės ir kas mano tėvo namai Izraelyje, kad tapčiau karaliaus žentu?“

[19] Sucedeu, porém, que, ao tempo em que Merabe, filha de Saul, devia ser dada a Davi, foi dada por mulher a Adriel, meolatita.

[19]Bet atėjus laikui, kai Sauliaus duktė Meraba turėjo būti duota Dovydui, ji buvo atiduota kaip žmona Adrieliui Meholiečiui.

Mical ama a Davi e casa com ele

[20] Mas Mical, a outra filha de Saul, amava a Davi. Contaram-no a Saul, e isso lhe agradou.

[20]Sauliaus duktė Mikalė buvo pamilusi Dovydą. Kai apie tai buvo pasakyta Sauliui, jis buvo patenkintas.

[21] Disse Saul: Eu lha darei, para que ela lhe sirva de laço e para que a mão dos filisteus venha a ser contra ele. Pelo que Saul disse a Davi: Com esta segunda serás, hoje, meu genro.

[21]Saulius sakė sau: „Duosiu ją jam! Ji gali būti jam žabangos, kad filistinai pakeltų prieš jį ranką“. Todėl Saulius tarė Dovydui: „Mano žentu net dabar gali tapti per mano antrąją“.

[22] Ordenou Saul aos seus servos: Falai confidencialmente a Davi, dizendo: Eis que o rei tem afeição por ti, e todos os seus

[22]Savo dvariškiams Saulius įsakė: „Šnabždėkite Dovydui į ausį, sakydami: ‘Žiūrėk, karalius tavimi žavisi, o visi jo

servos te amam; consente, pois, em ser genro do rei.

dvariškiai tave myli. Tad kodėl tau netapti karaliaus žentu?'"

[23] Os servos de Saul falaram estas palavras a Davi, o qual respondeu: Parece-vos coisa de somenos ser genro do rei, sendo eu homem pobre e de humilde condição?

[23]Sauliaus dvariškiai kartojo šiuos žodžius Dovydui į ausis. Bet Dovydas sakė: „Argi manote, kad tapti karaliaus žentu lengvas dalykas? Esu tik neturtingas ir menkas žmogus".

[24] Os servos de Saul lhe referiram isto, dizendo: Tais foram as palavras que falou Davi.

[24]Sauliui dvariškiai pranešė: „Dovydas šitaip kalbėjo". –

[25] Então, disse Saul: Assim direis a Davi: O rei não deseja dote algum, mas cem prepúcios de filisteus, para tomar vingança dos inimigos do rei. Porquanto Saul tentava fazer cair a Davi pelas mãos dos filisteus.

[25]„Dovydui sakykite taip, – tarė Saulius. – 'Karalius nereikalauja jokios dovanos už nuotaką, išskyrus šimtą filistinų apyvarpio odų, idant karaliaus priešams būtų atkeršyta'". Saulius tikėjosi nužudyti Dovydą filistinų rankomis.

[26] Tendo os servos de Saul referido estas palavras a Davi, agradou-se este de que viesse a ser genro do rei. Antes de vencido o prazo,

[26]Dvariškiams pakartojus Dovydui šiuos žodžius, Dovydas buvo patenkintas galimybe tapti karaliaus žentu. Prieš baigiantis nustatytam laikui,

[27] dispôs-se Davi e partiu com os seus homens, e feriram dentre os filisteus duzentos homens; trouxe os seus prepúcios e os entregou todos ao rei, para que lhe fosse genro. Então, Saul lhe deu por mulher a sua filha Mical.

[27]Dovydas drauge su savo vyrais išsiruošė į žygį ir užpuolęs užmušė du šimtus filistinų. Dovydas parnešė jų apyvarpio odas ir suskaitė visą skaičių karaliui, kad galėtų tapti karaliaus žentu. Saulius davė jam savo dukterį Mikalę žmona.

[28] Viu Saul e reconheceu que o SENHOR era com Davi; e Mical, filha de Saul, o amava.

[28]Bet Saulius matė ir suprato, kad VIEŠPATS buvo su Dovydu. Net Sauliaus duktė Mikalė jį mylėjo.

[29] Então, Saul temeu ainda mais a Davi e continuamente foi seu inimigo.

[29]Todėl Saulius Dovydo dar labiau bijojo ir buvo jo priešas visą savo gyvenimą.

[30] Cada vez que os príncipes dos filisteus saíam à batalha, Davi lograva mais êxito do que todos os servos de Saul; portanto, o seu nome se tornou muito estimado.

[30]Filistinų didžiūnai atžygiuodavo į mūšį. Kai tik jie atžygiuodavo, Dovydui sekdavosi labiau negu visiems kitiems

Sauliaus pareigūnams. Jo vardas tapo labai garsus.

1 Samuel 19

Jônatas intercede por Davi

1 Falou Saul a Jônatas, seu filho, e a todos os servos sobre matar Davi. Jônatas, filho de Saul, mui afeiçoado a Davi,

2 o fez saber a este, dizendo: Meu pai, Saul, procura matar-te; acautela-te, pois, pela manhã, fica num lugar oculto e esconde-te.

3 Eu sairei e estarei ao lado de meu pai no campo onde estás; falarei a teu respeito a meu pai, e verei o que houver, e te farei saber.

4 Então, Jônatas falou bem de Davi a Saul, seu pai, e lhe disse: Não peque o rei contra seu servo Davi, porque ele não pecou contra ti, e os seus feitos para contigo têm sido mui importantes.

5 Arriscando ele a vida, feriu os filisteus e efetuou o SENHOR grande livramento a todo o Israel; tu mesmo o viste e te alegraste; por que, pois, pecarias contra sangue inocente, matando Davi sem causa?

6 Saul atendeu à voz de Jônatas e jurou: Tão certo como vive o SENHOR, ele não morrerá.

7 Jônatas chamou a Davi, contou-lhe todas estas palavras e o levou a Saul; e esteve Davi perante este como dantes.

1 Samuelio 19

Saulius persekioja Dovydą

1Saulius kalbėjo savo sūnui Jehonatanui ir visiems dvariškiams apie Dovydo užmušimą. O Sauliaus sūnus Jehonatanas buvo labai pamėgęs Dovydą.

2Tad Jehonatanas pasakė Dovydui: „Mano tėvas Saulius žūtbūt nori tave užmušti. Prašau rytoj rytą būti atsargu. Dink iš akių ir nesirodyk!

3O aš išėjęs stovėsiu šalia tėvo lauke, kur ir tu būsi, ir kalbėsiu apie tave. Jei ką nors sužinosiu, pasakysiu tau“.

4Savo tėvui Sauliui apie Dovydą Jehonatanas kalbėjo gerai. Sakė jam: „Karalius neturėtų nusidėti savo tarnui Dovydui, nes jis nėra tau nusidėjęs. Priešingai, jo žygiai buvo tau labai naudingi.

5Jis statė savo gyvybę į pavojų ir užmušė filistiną, o VIEŠPATSper jį suteikė didelę pergalę visam Izraeliui. Pats matei ir džiaugeisi. Tad kodėl, užmušdamas Dovydą be priežasties, turėtumei užsitraukti kaltę, praliedamas nekalto žmogaus kraują?“

6Saulius paklausė Jehonatano balso ir prisiekė: „Kaip gyvas VIEŠPATS, jis nebus užmuštas!“

7Jehonatanas pasišaukė Dovydą ir visa tai jam pasakė. Tada Jehonatanas nuvedė

Dovydą pas Saulių, ir jis tarnavo kaip pirma.

Saul procura, de novo, matar a Davi

[8] Tornou a haver guerra, e, quando Davi pelejou contra os filisteus e os feriu com grande derrota, e fugiram diante dele,

[8]Vėl kilus karui, Dovydas išžygiavo kovoti su filistinais. Jis taip smarkiai juos puolė, kad jie bėgo nuo jo.

[9] o espírito maligno, da parte do SENHOR, tornou sobre Saul; estava este assentado em sua casa e tinha na mão a sua lança, enquanto Davi dedilhava o seu instrumento músico.

[9]Todėl pikta dvasia iš VIEŠPATIES apėmė Saulių. Tuo metu jis sėdėjo savo namuose su ietimi rankoje, o Dovydas grojo lyra.

[10] Procurou Saul encravar a Davi na parede, porém ele se desviou do seu golpe, indo a lança ferir a parede; então, fugiu Davi e escapou.

[10]Saulius bandė prismeigti ietimi Dovydą prie sienos, bet Dovydas išvengė Sauliaus smūgio, ir ietis įsmigo į sieną. Dovydas ištrūko ir tą naktį išsigelbėjo.

[11] Porém Saul, naquela mesma noite, mandou mensageiros à casa de Davi, que o vigiassem, para ele o matar pela manhã; disto soube Davi por Mical, sua mulher, que lhe disse: Se não salvares a tua vida esta noite, amanhã serás morto.

[11]Saulius siuntė pasiuntinius prie Dovydo namų tykoti jo ir ryto metą užmušti. Tačiau Dovydo žmona Mikalė tarė jam: „Jei šiąnakt savo gyvasties negelbėsi, rytoj būsi užmuštas“.

Mical engana a seu pai e salva a Davi

[12] Então, Mical desceu Davi por uma janela; e ele se foi, fugiu e escapou.

[12]Mikalė nuleido Dovydą žemyn pro langą. Jis išsigelbėjo ir pabėgo.

[13] Mical tomou um ídolo do lar, e o deitou na cama, e pôs-lhe à cabeça um tecido de pêlos de cabra, e o cobriu com um manto.

[13]Tada Mikalė, paėmusi namų stabą, paguldė jį lovoje, padėjo prie galvos ožkų vilnos pagalvę ir apklojo drabužiais.

[14] Tendo Saul enviado mensageiros que trouxessem Davi, ela disse: Está doente.

[14]Kai Saulius atsiuntė pasiuntinius Dovydo suimti, ji sakė: „Jis serga“.

[15] Então, Saul mandou mensageiros que vissem Davi, ordenando-lhes: Trazei-mo mesmo na cama, para que o mate.

[15]Tačiau Saulius išsiuntė pasiuntinius atgal, kad jie patys pamatytų Dovydą. „Atneškite jį pas mane lovoje, – įsakė jis, – aš jį užmušiu!“

[16] Vindo, pois, os mensageiros, eis que estava na cama o ídolo do lar, e o tecido de pêlos de cabra, ao redor de sua cabeça.

[16]Įėję pasiuntiniai lovoje rado namų stabą su pagalve iš ožkų vilnos prie galvos.

[17] Então, disse Saul a Mical: Por que assim me enganaste e deixaste ir e escapar o meu inimigo? Respondeu-lhe Mical: Porque ele me disse: Deixa-me ir; se não, eu te mato.

[17]Saulius tarė Mikalei: „Kodėl mane taip apgavai? Tu padėjai mano priešui pabėgti!“ „Todėl, – atsakė Mikalė, – kad jis sakė: ‘Padėk man pabėgti, antraip tave užmušiu’“.

Saul e seus mensageiros profetizam

[18] Assim, Davi fugiu, e escapou, e veio a Samuel, a Ramá, e lhe contou tudo quanto Saul lhe fizera; e se retiraram, ele e Samuel, e ficaram na casa dos profetas.

[18]Dovydas pabėgo ir išsigelbėjo. Atėjęs pas Samuelį į Ramą, jis papasakojo visa, ką Saulius buvo jam padaręs. Jis ir Samuelis nuėjo ir apsistojo prie Najotų.

[19] Foi dito a Saul: Eis que Davi está na casa dos profetas, em Ramá.

[19]Sauliui buvo pranešta: „Dovydas yra prie Najotų Ramoje“.

[20] Então, enviou Saul mensageiros para trazerem Davi, os quais viram um grupo de profetas profetizando, onde estava Samuel, que lhes presidia; e o Espírito de Deus veio sobre os mensageiros de Saul, e também eles profetizaram.

[20]Tada Saulius išsiuntė pasiuntinius Dovydo suimti. Pamačius būrį pranašų, kalbančių dvasios pagavoje ir su Samueliu, stovinčiu tarp jų kaip vadu, Sauliaus pasiuntinius apėmė Dievo dvasia, ir jie kalbėjo dvasios pagavoje.

[21] Avisado disto, Saul enviou outros mensageiros, e também estes profetizaram; então, enviou Saul ainda uns terceiros, os quais também profetizaram.

[21]Kai Sauliui buvo apie tai pranešta, Saulius išsiuntė kitus pasiuntinius, bet ir jie kalbėjo dvasios pagavoje. Saulius siuntė vėl – trečią kartą – pasiuntinius, bet ir jie kalbėjo dvasios pagavoje.

[22] Então, foi também ele mesmo a Ramá e, chegando ao poço grande que estava em Seco, perguntou: Onde estão Samuel e Davi? Responderam-lhe: Eis que estão na casa dos profetas, em Ramá.

[22]Tada jis pats nuėjo į Ramą. Atėjęs prie didžiosios talpyklos, esančios Sechuve, jis klausė: „Kur Samuelis ir Dovydas?“ Jam buvo pasakyta, kad jie prie Najotų Ramoje.

[23] Então, foi para a casa dos profetas, em Ramá; e o mesmo Espírito de Deus veio sobre ele, que, caminhando, profetizava até chegar à casa dos profetas, em Ramá.

[23]Jis ėjo ten, Najotų Ramoje link, ir jį apėmė Dievo dvasia. Eidamas jis kalbėjo dvasios pagavoje, kol pasiekė Najotus Ramoje.

[24] Também ele despiu a sua túnica, e profetizou diante de Samuel, e, sem ela, esteve deitado em terra todo aquele dia e

[24]Nusivilkęs drabužius, ir jis kalbėjo dvasios pagavoje Samuelio akivaizdoje. Jis gulėjo nuogas visą tą dieną ir naktį.

toda aquela noite; pelo que se diz: Está também Saul entre os profetas?

Todėl ir sakoma: „Argi ir Saulius yra tarp pranašų?“

1 Samuel 20

A amizade entre Davi e Jônatas

[1] Então, fugiu Davi da casa dos profetas, em Ramá, e veio, e disse a Jônatas: Que fiz eu? Qual é a minha culpa? E qual é o meu pecado diante de teu pai, que procura tirar-me a vida?

[2] Ele lhe respondeu: Tal não suceda; não serás morto. Meu pai não faz coisa nenhuma, nem grande nem pequena, sem primeiro me dizer; por que, pois, meu pai me ocultaria isso? Não há nada disso.

[3] Então, Davi respondeu enfaticamente: Mui bem sabe teu pai que da tua parte achei mercê; pelo que disse consigo: Não saiba isto Jônatas, para que não se entristeça. Tão certo como vive o SENHOR, e tu vives, Jônatas, apenas há um passo entre mim e a morte.

[4] Disse Jônatas a Davi: O que tu desejares eu te farei.

[5] Disse Davi a Jônatas: Amanhã é a Festa da Lua Nova, em que sem falta deveria assentar-me com o rei para comer; mas deixa-me ir, e esconder-me-ei no campo, até à terceira tarde.

[6] Se teu pai notar a minha ausência, dirás: Davi me pediu muito que o deixasse ir a toda pressa a Belém, sua cidade; porquanto se faz lá o sacrifício anual para toda a família.

1 Samuelio 20

[1]Dovydas pabėgo iš Najotų Ramoje. Nuėjęs pas Jehonataną, tarė: „Ką aš padariau? Koks mano nusikaltimas? Kuo nusikaltau tavo tėvui, kad jis tyko mano gyvybės?“

[2]Šis atsakė: „Jokiu būdu! Tu nemirsi! Tikėk manimi, mano tėvas nedaro nieko – nei svarbaus, nei nesvarbaus, – man to nepatikėdamas. Kodėl turėtų tai nuo manęs slėpti? Taip negali būti!“

[3]Atsakydamas Dovydas prisiekė: „Tavo tėvas puikiai žino, kad aš radau malonę tavo akyse. Jis sako sau: ‘Jehonatanas neturi apie tai žinoti, kad neliūdėtų’. Iš tikrųjų kaip gyvas VIEŠPATS ir kaip gyvas tu, tik žingsnis skiria mane nuo mirties!“

[4]Tada Jehonatanas tarė Dovydui: „Ką tik sakysi, aš dėl tavęs padarysiu“. –

[5]„Žiūrėk, rytoj jaunatis, – sakė Dovydas Jehonatanui, – ir aš iš tikrųjų turėčiau pietauti su karaliumi. Bet tu leisk man išvykti, idant galėčiau iki trečios dienos vakaro pasislėpti kaime.

[6]Jei tavo tėvas manęs pasigestų, sakyk: ‘Dovydas labai prašė manęs, kad leisčiau jam trumpam nuvykti į savo miestą Betliejų, nes ten visa jo šeimyna atnašauja metinę auką’.

[7] Se disser assim: Está bem! Então, teu servo terá paz. Porém, se muito se indignar, sabe que já o mal está, de fato, determinado por ele.

[8] Usa, pois, de misericórdia para com o teu servo, porque lhe fizeste entrar contigo em aliança no SENHOR; se, porém, há em mim culpa, mata-me tu mesmo; por que me levarias a teu pai?

[9] Então, disse Jônatas: Longe de ti tal coisa; porém, se dalguma sorte soubesse que já este mal estava, de fato, determinado por meu pai, para que viesse sobre ti, não to declararia eu?

[10] Perguntou Davi a Jônatas: Quem tal me fará saber, se, por acaso, teu pai te responder asperamente?

[11] Então, disse Jônatas a Davi: Vem, e saiamos ao campo. E saíram.

Jônatas faz aliança com Davi

[12] E disse Jônatas a Davi: O SENHOR, Deus de Israel, seja testemunha. Amanhã ou depois de amanhã, a estas horas sondarei meu pai; se algo houver favorável a Davi, eu to mandarei dizer.

[13] Mas, se meu pai quiser fazer-te mal, faça com Jônatas o SENHOR o que a este aprouver, se não to fizer saber eu e não te deixar ir embora, para que sigas em paz. E seja o SENHOR contigo, como tem sido com meu pai.

[14] Se eu, então, ainda viver, porventura, não usarás para comigo da bondade do SENHOR, para que não morra?

[7]Jei jis sakytų: ‘Puiku!’ – tavo tarnas saugus, bet jei įširstų, gali būti tikras, kad yra nusprendęs daryti pikta.

[8]Elkis ištikimai su savo tarnu, nes esi įvedęs savo tarną į VIEŠPATIES sandorą su savimi. O jei esu kaltas, užmušk mane pats, bet atgal pas savo tėvą eiti manęs neversk“. –

[9]„Jokiu būdu taip nekalbėk! – atsakė Jehonatanas. – Jei sužinosiu, kad mano tėvas yra nusprendęs daryti tau pikta, tikrai tau pasakysiu!“

[10]Dovydas klausė Jehonataną: „Kas man pasakys, jei tavo tėvas šiurkščiai tau atsakytų?“ –

[11]„Eikš, – tarė Jehonatanas Dovydui, – eime į lauką!“ Jiems atėjus į lauką,

[12]Jehonatanas tarė Dovydui: „Prisiekiu VIEŠPAČIU, Izraelio Dievu! Aš atsargiai išklausinėsiu savo tėvą šiuo laiku rytoj ar poryt, ir, tikėk manimi, jei jis Dovydui palankus, tuojau pat duosiu tau žinią ir pranešiu.

[13]Bet jei mano tėvas ketintų pikta tau daryti, taip VIEŠPATStepadaro Jehonatanui ir dar teprideda, jeigu apie tai tau nepraneščiau ir tavęs nepalydėčiau, kad galėtumei saugiai išsigelbėti. Tebūna VIEŠPATS su tavimi, kaip būdavo su mano tėvu!

[14]Man gyvam esant, elkis su manimi su ištikima VIEŠPATIES meile, o man mirus,

[15] Nem tampouco cortarás jamais da minha casa a tua bondade; nem ainda quando o SENHOR desarraigar da terra todos os inimigos de Davi.

[15]nenugręžk savo ištikimos meilės nuo mano namų niekada, net po to, kai VIEŠPATS bus išnaikinęs visus Dovydo priešus žemėje“.

[16] Assim, fez Jônatas aliança com a casa de Davi, dizendo: Vingue o SENHOR os inimigos de Davi.

[16]Taip Jehonatanas sudarė sandorą su Dovydo namais: „Tepašaukia VIEŠPATS atsiskaityti Dovydo priešus!“

[17] Jônatas fez jurar a Davi de novo, pelo amor que este lhe tinha, porque Jônatas o amava com todo o amor da sua alma.

[17]Iš meilės Dovydui Jehonatanas vėl prisaikdino jį, nes mylėjo jį kaip patį save.

[18] Disse-lhe Jônatas: Amanhã é a Festa da Lua Nova; perguntar-se-á por ti, porque o teu lugar estará vazio.

[18]Jehonatanas tarė Dovydui: „Rytoj jaunatis. Tavęs bus pasigesta, nes tavo vieta prie stalo bus tuščia.

[19] Ao terceiro dia, descerás apressadamente e irás para o lugar em que te escondeste no dia do ajuste; e fica junto à pedra de Ezel.

[19]Poryt skubiai nueik į tą vietą, kur anksčiau slėpeisi, ir būk ten prie Ezelio akmens.

[20] Atirarei três flechas para aquele lado, como quem atira ao alvo.

[20]Aš paleisiu tris strėles į jo šoną, tarsi šaudamas į taikinį,

[21] Eis que mandarei o moço e lhe direi: Vai, procura as flechas; se eu disser ao moço: Olha que as flechas estão para cá de ti, traze-as; então, vem, Davi, porque, tão certo como vive o SENHOR, terás paz, e nada há que temer.

[21]ir paliepsiu berniukui: ‘Nueik ir surask strėles!’ Jei berniukui sakysiu: ‘Žiūrėk, strėlės šiapus tavęs, surink jas!’ – tai ateik, nes tau bus saugu ir nebus jokio pavojaus, kaip gyvas VIEŠPATS!

[22] Porém, se disser ao moço: Olha que as flechas estão para lá de ti. Vai-te embora, porque o SENHOR te manda ir.

[22]Bet jei jaunuoliui sakysiu: ‘Ei, strėlės toliau už tavęs!’ – tai eik sau, nes patsVIEŠPATS tave išsiunčia.

[23] Quanto àquilo de que eu e tu falamos, eis que o SENHOR está entre mim e ti, para sempre.

[23]O dėl pažado, kurį davėme vienas kitam, tebūnaVIEŠPATS liudytojas man ir tau amžinai“.

[24] Escondeu-se, pois, Davi no campo; e, sendo a Festa da Lua Nova, pôs-se o rei à mesa para comer.

[24]Dovydas pasislėpė tame lauke. Atėjus jaunačiai, karalius sėdosi dalytis šventės valgiu.

[25] Assentou-se o rei na sua cadeira, segundo o costume, no lugar junto à parede; Jônatas, defronte dele, e Abner, ao lado de Saul; mas o lugar de Davi estava desocupado.

[25]Karaliui užėmus įprastą vietą krėsle prie sienos, Jehonatanas stovėjo, Abneras atsisėdo šalia Sauliaus, o Dovydo vieta liko tuščia.

[26] Porém, naquele dia, não disse Saul nada, pois pensava: Aconteceu-lhe alguma coisa, pela qual não está limpo; talvez esteja contaminado.

[26]Tačiau Saulius tą dieną nieko nekalbėjo. „Kas nors jam atsitiko, – pagalvojo sau, – jis turbūt nešvarus ir dar neapsivalęs“.

[27] Sucedeu também ao outro dia, o segundo da Festa da Lua Nova, que o lugar de Davi continuava desocupado; disse, pois, Saul a Jônatas, seu filho: Por que não veio a comer o filho de Jessé, nem ontem nem hoje?

[27]Bet kitą dieną po jaunaties – antrą dieną – Dovydo vieta vėl buvo tuščia. Saulius tarė savo sūnui Jehonatanui: „Kodėl Jesės sūnus neatėjo į šventę nei vakar, nei šiandien?“

[28] Respondeu Jônatas a Saul: Davi me pediu, encarecidamente, que o deixasse ir a Belém.

[28]Jehonatanas atsakė Sauliui: „Dovydas labai prašė manęs leisti jam eiti į Betliejų.

[29] Ele me disse: Peço-te que me deixes ir, porque a nossa família tem um sacrifício na cidade, e um de meus irmãos insiste comigo para que eu vá. Se, pois, agora, achei mercê aos teus olhos, peço-te que me deixes partir, para que veja meus irmãos. Por isso, não veio à mesa do rei.

[29]Jis sakė: ‘Prašau leisti man eiti, nes mes turėsime šeimos šventės auką mieste, ir mano brolis mane į ją pakvietė. Taigi jeigu randu malonę tavo akyse, leisk man išsprukti ir aplankyti savo gimines’. Todėl jis ir neatėjo prie karaliaus stalo“.

Saul irado contra Jônatas

[30] Então, se acendeu a ira de Saul contra Jônatas, e disse-lhe: Filho de mulher perversa e rebelde; não sei eu que elegeste o filho de Jessé, para vergonha tua e para vergonha do recato de tua mãe?

[30]Saulius įtūžo ant Jehonatano. „Esi suktos ir maištingos moters sūnus! – šaukė jis. – Argi aš nežinau, kad tu palaikai Jesės sūnaus pusę savo gėdai ir savo motinos nuogumo gėdai?

[31] Pois, enquanto o filho de Jessé viver sobre a terra, nem tu estarás seguro, nem seguro o teu reino; pelo que manda buscá-lo, agora, porque deve morrer.

[31]Juk kol žemėje gyvas Jesės sūnus, nei tu, nei tavo karaliavimas nebus saugus. Tad pašauk dabar jį ir atvesk pas mane, nes jis pasmerktas mirti!“

[32] Então, respondeu Jônatas a Saul, seu pai, e lhe disse: Por que há de ele morrer? Que fez ele?

[32]Jehonatanas klausė savo tėvą Saulių: „Kodėl jis turėtų būti nubaustas mirti? Ką yra padaręs?“

[33] Então, Saul atirou-lhe com a lança para o ferir; com isso entendeu Jônatas que, de fato, seu pai já determinara matar a Davi.

[33]Bet Saulius metė į jį ietį, norėdamas nudurti. Jehonatanas suprato, kad jo tėvas buvo nusprendęs nužudyti Dovydą.

[34] Pelo que Jônatas, todo encolerizado, se levantou da mesa e, neste segundo dia da Festa da Lua Nova, não comeu pão, pois ficara muito sentido por causa de Davi, a quem seu pai havia ultrajado.

[34]Pykčio įkarštyje Jehonatanas pakilo nuo stalo ir antrąją šventės dieną nieko nevalgė, nes sielojosi dėl Dovydo, kurį jo tėvas buvo taip paniekinęs.

Jônatas despede-se de Davi

[35] Na manhã seguinte, saiu Jônatas ao campo, no tempo ajustado com Davi, e levou consigo um rapaz.

[35]Kitą rytą Jehonatanas, lydimas jauno berniuko, nuėjo į tą lauką susitikti su Dovydu.

[36] Então, disse ao seu rapaz: Corre a buscar as flechas que eu atirar. Este correu, e ele atirou uma flecha, que fez passar além do rapaz.

[36]Jis tarė berniukui: „Bėk ir surask strėles, kurias leidžiu“. Berniukui bėgant, jis paleido strėlę toliau negu buvo berniukas.

[37] Chegando o rapaz ao lugar da flecha que Jônatas havia atirado, gritou Jônatas atrás dele e disse: Não está a flecha mais para lá de ti?

[37]Berniukui pasiekus vietą, kur buvo nukritusi Jehonatano strėlė, Jehonatanas sušuko berniukui: „Ei, žiūrėk, strėlė toliau!“

[38] Tornou Jônatas a gritar: Apressa-te, não te demores. O rapaz de Jônatas apanhou as flechas e voltou ao seu senhor.

[38]Jehonatanas vėl pašaukė berniuką: „Paskubėk! Greičiau ir nestoviniuok!“ Taigi Jehonatano berniukas surinko strėles ir parnešė savo šeimininkui.

[39] O rapaz não entendeu coisa alguma; só Jônatas e Davi sabiam deste ajuste.

[39]Berniukas nieko neįtarė. Tik Jehonatanas ir Dovydas žinojo apie susitarimą.

[40] Então, Jônatas deu as suas armas ao rapaz que o acompanhava e disse-lhe: Anda, leva-as à cidade.

[40]Jehonatanas padavė savo ginklus berniukui, liepdamas: „Eik ir parnešk juos į miestą“.

[41] Indo-se o rapaz, levantou-se Davi do lado do sul e prostrou-se rosto em terra três vezes; e beijaram-se um ao outro e

[41]Berniukui vos nuėjus, Dovydas pakilo iš savo slaptavietės prie akmens. Jis puolė kniūbsčias ant žemės ir tris kartus žemai

choraram juntos; Davi, porém, muito mais.

[42] Disse Jônatas a Davi: Vai-te em paz, porquanto juramos ambos em nome do SENHOR, dizendo: O SENHOR seja para sempre entre mim e ti e entre a minha descendência e a tua.

[43] Então, se levantou Davi e se foi; e Jônatas entrou na cidade.

1 Samuel 21

Davi vai ter com o sacerdote Aimeleque

[1] Então, veio Davi a Nobe, ao sacerdote Aimeleque; Aimeleque, tremendo, saiu ao encontro de Davi e disse-lhe: Por que vens só, e ninguém, contigo?

[2] Respondeu Davi ao sacerdote Aimeleque: O rei deu-me uma ordem e me disse: Ninguém saiba por que te envio e de que te incumbo; quanto aos meus homens, combinei que me encontrassem em tal e tal lugar.

[3] Agora, que tens à mão? Dá-me cinco pães ou o que se achar.

[4] Respondendo o sacerdote a Davi, disse-lhe: Não tenho pão comum à mão; há, porém, pão sagrado, se ao menos os teus homens se abstiveram das mulheres.

[5] Respondeu Davi ao sacerdote e lhe disse: Sim, como sempre, quando saio à campanha, foram-nos vedadas as mulheres, e os corpos dos homens não

nusilenkė. Pasibučiavę jiedu drauge verkė. Dovydas verkė ilgiau.

[42]Tada Jehonatanas tarė Dovydui: „Eik ramybėje, nes mudu abu esame prisiekę VIEŠPATIES vardu, tardami: ‘Tebūna VIEŠPATS su manimi ir tavimi, su mano palikuonimis ir tavo palikuonimis amžinai’“.

1 Samuelio 21

Dovydas Nobe

[1]Tada Dovydas nuėjo savo keliu, o Jehonatanas sugrįžo į miestą.

[2]Dovydas atėjo į Nobą pas kunigą Ahimelechą. Išsigandęs Ahimelechas išėjo Dovydo pasitikti. „Kodėl tu ateini vienas? – tarė jis. – Kodėl nėra nieko kito su tavimi?“ – klausė.

[3]Dovydas atsakė kunigui Ahimelechui: „Mane karalius pasiuntė su reikalu ir įsakė: ‘Tenežino joks žmogus nieko apie reikalą, kuriuo tave siunčiu ar apie tau duotą įsakymą’. Užtat ir nurodžiau savo vyrams susitikti tokioje ir tokioje vietoje.

[4]O dabar – ką turi po ranka? Duok man penketą kepalų duonos arba ką gali rasti“.

[5]Kunigas atsakė Dovydui: „Paprastos duonos neturiu po ranka, tik pašventintos. Galite jos valgyti, jei vyrai yra susilaikę nuo moterų“.

[6]Dovydas, atsakydamas kunigui, tarė: „Laiduoju, kad moterys buvo atskirtos nuo mūsų, kaip ir praeityje. Kada tik leisdavausi į žygį, net į paprastą kelionę,

estão imundos. Se tal se dá em viagem comum, quanto mais serão puros hoje!

visų mano vyrų indai būdavo pašventinti. Juo labiau šiandien, kai mūsų kelionė pašventinama ginklais!“

6 Deu-lhe, pois, o sacerdote o pão sagrado, porquanto não havia ali outro, senão os pães da proposição, que se tiraram de diante do SENHOR, quando trocados, no devido dia, por pão quente.

7Tad kunigas davė jam pašventintos duonos, nes kitos duonos nebuvo, tiktai padėtinė duona, kuri buvo paimta išVIEŠPATIES akivaizdos ir tuo pačiu laiku pakeista šilta duona.

7 Achava-se ali, naquele dia, um dos servos de Saul, detido perante o SENHOR, cujo nome era Doegue, edomita, o maioral dos pastores de Saul.

8Tą dieną ten buvo vienas iš Sauliaus pareigūnų, užlaikytas VIEŠPATIESakivaizdoje, vardu Doegas Edomitas. Jis buvo Sauliaus vyriausiasis skerdžius.

8 Disse Davi a Aimeleque: Não tens aqui à mão lança ou espada alguma? Porque não trouxe comigo nem a minha espada nem as minhas armas, porque a ordem do rei era urgente.

9Tada Dovydas tarė Ahimelechui: „Ar nėra čia pas tave kokios ieties ar kalavijo? Nepasiėmiau nei savo kalavijo, nei jokių ginklų, nes karaliaus reikalas vertė labai skubėti“.

9 Respondeu o sacerdote: A espada de Golias, o filisteu, a quem mataste no vale de Elá, está aqui, envolta num pano detrás da estola sacerdotal; se a queres levar, leva-a, porque não há outra aqui, senão essa. Disse Davi: Não há outra semelhante; dá-ma.

10„Žiūrėk, – atsakė kunigas, – ten, už efodo, į drabužį įvyniotas kalavijas Galijoto – filistino, kurį užmušei Elos slėnyje. Jei nori jį imti, imk, nes kito, išskyrus jį, čia nėra“. Dovydas atsakė: „Kito tokio nėra! Duok jį man!“

Davi foge para Aquis, rei de Gate

10 Levantou-se Davi, naquele dia, e fugiu de diante de Saul, e foi a Aquis, rei de Gate.

11Dovydas leidosi į kelionę ir tą dieną pabėgo nuo Sauliaus. Jis atbėgo pas Gato karalių Achišą.

11 Porém os servos de Aquis lhe disseram: Este não é Davi, o rei da sua terra? Não é a este que se cantava nas danças, dizendo: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

12Achišo dvariškiai sakė jam: „Na! Ar tai ne Dovydas, krašto karalius? Argi jis nėra tas, apie kurį jie dainuoja, šokdami ratelius: ‘Saulius užmušė tūkstančius, o Dovydas – dešimtis tūkstančių’?“

[12] Davi guardou estas palavras, considerando-as consigo mesmo, e teve muito medo de Aquis, rei de Gate.
[13] Pelo que se contrafez diante deles, em cujas mãos se fingia doido, esgravatava nos postigos das portas e deixava correr saliva pela barba.

[14] Então, disse Aquis aos seus servos: Bem vedes que este homem está louco; por que mo trouxestes a mim?

[15] Faltam-me a mim doidos, para que trouxésseis este para fazer doidices diante de mim? Há de entrar este na minha casa?

[13]Tuos žodžius Dovydas paėmė į širdį ir Gato karaliaus Achišo labai bijojo.

[14]Užtat kada tik būdavo tarp jų, apsimesdavo bepročiu ir jiems bandant jį sutramdyti elgdavosi kaip pamišėlis: kleizodavo ženklus ant miesto vartų ir varvindavo seiles sau į barzdą. Galop Achišas tarė savo dvariškiams: „Jūs matote, kad tas vyras pamišęs! Tad kodėl reikėjo jį pas mane atvesti?

[15]Nejau man trūksta pamišėlių, kad atvedėte šį vyruką prieš mane maivytis? Argi turėtų toks įeiti į mano namus?“

1 Samuel 22

Davi esconde-se em Adulão e em Moabe

[1] Davi retirou-se dali e se refugiou na caverna de Adulão; quando ouviram isso seus irmãos e toda a casa de seu pai, desceram ali para ter com ele.
[2] Ajuntaram-se a ele todos os homens que se achavam em aperto, e todo homem endividado, e todos os amargurados de espírito, e ele se fez chefe deles; e eram com ele uns quatrocentos homens.
[3] Dali passou Davi a Mispa de Moabe e disse ao seu rei: Deixa estar meu pai e minha mãe convosco, até que eu saiba o que Deus há de fazer de mim.
[4] Trouxe-os perante o rei de Moabe, e com este moraram por todo o tempo que Davi esteve neste lugar seguro.
[5] Porém o profeta Gade disse a Davi: Não fiques neste lugar seguro; vai e entra na

1 Samuelio 22

[1]Dovydas iš ten išėjo ir pabėgo į Adulamo olą. Išgirdę apie tai jo broliai ir visi tėvo namai suėjo ten pas jį.

[2]Kas tik buvo nuskurdęs ar prasiskolinęs, ar apkartintos širdies, dėjosi prie jo. Jis tapo jų vadu. Su juo buvo apie keturis šimtus vyrų.

[3]Iš ten Dovydas nuėjo į Moabo Micpę. Moabo karaliui jis tarė: „Prašyčiau leisti mano tėvui ir motinai ateiti pas tave, kol sužinosiu, ką Dievas nori man daryti“.
[4]Jis paliko juos pas Moabo karalių, ir jie gyveno pas jį visą laiką, kol Dovydas buvo savo tvirtovėje.
[5]Tačiau pranašas Gadas tarė Dovydui: „Nesėdėk tvirtovėje! Tuojau pat eik į Judo

terra de Judá. Então, Davi saiu e foi para o bosque de Herete.

žemę!“ Taigi Dovydas paliko tvirtovę ir nuėjo į Hereto mišką.

Saul mata todos os sacerdotes de Nobe

6 Ouviu Saul que Davi e os homens que o acompanhavam foram descobertos. Achando-se Saul em Gibeá, debaixo de um arvoredo, numa colina, tendo na mão a sua lança, e todos os seus servos com ele,

6Saulius išgirdo, kad Dovydas ir su juo buvę vyrai aptikti. Tuomet Saulius sėdėjo Gibėjoje po tamarisku ant kalvos su ietimi rankoje, apsuptas visų savo dvariškių.

7 disse a todos estes: Ouvi, peço-vos, filhos de Benjamim, dar-vos-á também o filho de Jessé, a todos vós, terras e vinhas e vos fará a todos chefes de milhares e chefes de centenas,

7Aplink stovintiems dvariškiams Saulius tarė: „Klausykite, benjaminai! Ar Jesės sūnus duos kiekvienam iš jūsų laukų ir vynuogynų? Ar padarys jus visus tūkstantininkais ir šimtininkais?

8 para que todos tenhais conspirado contra mim? E ninguém houve que me desse aviso de que meu filho fez aliança com o filho de Jessé; e nenhum dentre vós há que se doa por mim e me participe que meu filho contra mim instigou a meu servo, para me armar ciladas, como se vê neste dia.

8Ar tai dėl to prieš mane susimokėte? Juk niekas man nepasako, kad mano sūnus susidėjo su Jesės sūnumi, nė vienas iš jūsų nesirūpina manimi ir nepasako, kad mano sūnus sukurstė mano tarną tykoti manęs iš pasalų, kaip šiandien jis ir daro“.

9 Então, respondeu Doegue, o edomita, que também estava com os servos de Saul, e disse: Vi o filho de Jessé chegar a Nobe, a Aimeleque, filho de Aitube,

9Doegas Edomitas, stovėjęs tarp Sauliaus dvariškių, atsiliepdamas tarė: „Aš mačiau Jesės sūnų, atėjusį į Nobą pas Ahitubo sūnų Ahimelechą.

10 e como Aimeleque, a pedido dele, consultou o SENHOR, e lhe fez provisões, e lhe deu a espada de Golias, o filisteu.

10Jo labui jis teiravosi VIEŠPATIES, aprūpino jį maistu ir atidavė filistino Galijoto kalaviją“.

11 Então, o rei mandou chamar Aimeleque, sacerdote, filho de Aitube, e toda a casa de seu pai, a saber, os sacerdotes que estavam em Nobe; todos eles vieram ao rei.

11Karalius pasiuntė pašaukti Ahitubo sūnų Ahimelechą ir visus kunigus, priklausiusius jo tėvo namams Nobe. Jie visi atėjo pas karalių.

12 Disse Saul: Ouve, peço-te, filho de Aitube! Este respondeu: Eis-me aqui, meu senhor!

12Tada karalius tarė: „Klausykis atidžiai, Ahitubo sūnau!“ – „Aš čia, mano viešpatie!“ – atsiliepė šis.

[13] Então, lhe disse Saul: Por que conspirastes contra mim, tu e o filho de Jessé? Pois lhe deste pão e espada e consultaste a favor dele a Deus, para que se levantasse contra mim e me armasse ciladas, como hoje se vê.

[13]Saulius klausė jo: „Kodėl prieš mane susimokėte, tu ir Jesės sūnus? Tu davei jam duonos bei kalaviją ir teiravaisi Dievo jo labui, kad jis prieš mane sukiltų ir tykotų manęs iš pasalų, kaip šiandien jis ir daro!“

[14] Respondeu Aimeleque ao rei e disse: E quem, entre todos os teus servos, há tão fiel como Davi, o genro do rei, chefe da tua guarda pessoal e honrado na tua casa?

[14]Atsakydamas karaliui, Ahimelechas tarė: „Kuris iš visų tavo dvariškių yra toks ištikimas kaip Dovydas? Jis karaliaus žentas, tavo asmens sargybos vadas ir gerbiamas tavo namuose.

[15] Acaso, é de hoje que consulto a Deus em seu favor? Não! Jamais impute o rei coisa nenhuma a seu servo, nem a toda a casa de meu pai, pois o teu servo de nada soube de tudo isso, nem muito nem pouco.

[15]Ar pirmąkart aš teiravausi Dievo jo labui? Jokiu būdu ne! Tegu karalius neprikiša kaltės savo tarnui ar kam nors iš mano tėvo namų, nes tavo tarnas nieko – nei mažai, nei daug – apie tai nežinojo“.

[16] Respondeu o rei: Aimeleque, morrerás, tu e toda a casa de teu pai.

[16]Bet karalius tarė: „Ahimelechai, tu mirsi! Tu ir visi tavo namai!“

[17] Disse o rei aos da guarda, que estavam com ele: Volvei e matai os sacerdotes do SENHOR, porque também estão de mãos dadas com Davi e porque souberam que fugiu e não mo fizeram saber. Porém os servos do rei não quiseram estender as mãos contra os sacerdotes do SENHOR.

[17]Ir karalius įsakė aplink jį stovinčiai asmens sargybai: „Pulkite! Užmuškite VIEŠPATIES kunigus, nes ir jų rankos su Dovydu! Jie žinojo, kad jis bėglys, bet man nepranešė“. Bet karaliaus tarnai nenorėjo pakelti rankos prieš VIEŠPATIES kunigus.

[18] Então, disse o rei a Doegue: Volve-te e arremete contra os sacerdotes. Então, se virou Doegue, o edomita, e arremeteu contra os sacerdotes, e matou, naquele dia, oitenta e cinco homens que vestiam estola sacerdotal de linho.

[18]Tuomet karalius tarė Doegui: „Tu, Doegai, išdrįsk! Pulk kunigus!“ Doegas Edomitas paėjėjo pirmyn ir pats puolė kunigus. Tą dieną jis užmušė aštuoniasdešimt penkis vyrus, nešiojusius lininį efodą.

[19] Também a Nobe, cidade destes sacerdotes, passou a fio de espada: homens, e mulheres, e meninos, e crianças de peito, e bois, e jumentos, e ovelhas.

[19]Nobą – kunigų miestą – jis ištiko kalaviju; vyrus ir moteris, vaikus ir kūdikius, jaučius, asilus ir avis – visa jis ištiko kalaviju.

Abiatar refugia-se com Davi

[20] Porém dos filhos de Aimeleque, filho de Aitube, um só, cujo nome era Abiatar, salvou-se e fugiu para Davi;
[21] e lhe anunciou que Saul tinha matado os sacerdotes do SENHOR.
[22] Então, Davi disse a Abiatar: Bem sabia eu, naquele dia, que, estando ali Doegue, o edomita, não deixaria de o dizer a Saul. Fui a causa da morte de todas as pessoas da casa de teu pai.
[23] Fica comigo, não temas, porque quem procura a minha morte procura também a tua; estarás a salvo comigo.

[20]Bet vienas Ahitubo sūnaus Ahimelecho sūnus, vardu Abjataras, išsigelbėjo ir nubėgo pas Dovydą.
[21]Kai Abjataras pranešė Dovydui, kad Saulius išžudė VIEŠPATIES kunigus,
[22]Dovydas tarė Abjatarui: „Tą dieną ten buvo Doegas Edomitas; aš žinojau, jog jis tikrai išduos Sauliui. Laikau save kaltu už visų gyvybę tavo tėvo namuose.
[23]Gyvenk su manimi ir nebijok, nes kas ieškotų tavo gyvasties, turės ieškoti ir mano gyvasties. Su manimi būsi saugus“.

1 Samuel 23

Davi livra a Queila

[1] Foi dito a Davi: Eis que os filisteus pelejam contra Queila e saqueiam as eiras.
[2] Consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Irei eu e ferirei estes filisteus? Respondeu o SENHOR a Davi: Vai, e ferirás os filisteus, e livrarás Queila.
[3] Porém os homens de Davi lhe disseram: Temos medo aqui em Judá, quanto mais indo a Queila contra as tropas dos filisteus.
[4] Então, Davi tornou a consultar o SENHOR, e o SENHOR lhe respondeu e disse: Dispõe-te, desce a Queila, porque te dou os filisteus nas tuas mãos.
[5] Partiu Davi com seus homens a Queila, e pelejou contra os filisteus, e levou todo o gado, e fez grande morticínio entre eles; assim, Davi salvou os moradores de Queila.

1 Samuelio 23

Dovydas Keiloje ir Horešoje

[1]Dovydui buvo pranešta: „Žiūrėk, filistinai puola Keilą ir plėšia klojimus“.
[2]Dovydas klausė VIEŠPATIES, teiraudamasis: „Ar turiu eiti ir pulti tuos filistinus?“ VIEŠPATS atsakė Dovydui: „Eik filistinų pulti ir išgelbėk Keilą“.
[3]Bet Dovydo vyrai sakė jam: „Žiūrėk, mes bijome net čia, Judo žemėje! O kas bus tada, kai nueisime į Keilą kovoti su filistinais?“
[4]Tada Dovydas vėl teiravosi VIEŠPATIES. VIEŠPATS jam atsakė: „Taip! Tuojau pat žygiuok į Keilą, nes aš įduosiu filistinus tau į rankas“.
[5]Dovydas ir jo vyrai nuėjo į Keilą ir kovojo su filistinais. Jis išsivarė jų galvijus ir laimėjo prieš juos didelę pergalę. Taip Dovydas išgelbėjo Keilos gyventojus.

[6] Sucedeu que, quando Abiatar, filho de Aimeleque, fugiu para Davi, a Queila, desceu com a estola sacerdotal na mão.

[6]Atbėgęs pas Dovydą į Keilą, Ahimelecho sūnus Abjataras atėjo su efodu rankoje.

[7] Foi anunciado a Saul que Davi tinha ido a Queila. Disse Saul: Deus o entregou nas minhas mãos; está encerrado, pois entrou numa cidade de portas e ferrolhos.

[7]Sauliui buvo pranešta, kad Dovydas yra atėjęs į Keilą. „Dievas įdavė man jį į rankas, – sakė sau Saulius, – nes įeidamas į miestą su vartais ir velkėmis, jis užsidarė narve“.

[8] Então, Saul mandou chamar todo o povo à peleja, para que descessem a Queila e cercassem Davi e os seus homens.

[8]Saulius pašaukė visas karines pajėgas prie ginklų – žygiuoti į Keilą ir apsupti Dovydą ir jo vyrus.

[9] Sabedor, porém, Davi de que Saul maquinava o mal contra ele, disse a Abiatar, sacerdote: Traze aqui a estola sacerdotal.

[9]Sužinojęs, kad Saulius rengia jam pikta, Dovydas paliepė kunigui Abjatarui: „Atnešk efodą!“

[10] Orou Davi: Ó SENHOR, Deus de Israel, teu servo ouviu que Saul, de fato, procura vir a Queila, para destruir a cidade por causa de mim.

[10]Tuomet Dovydas tarė: „O, VIEŠPATIE, Izraelio Dieve, tavo tarnas išgirdo, kad Saulius rengiasi ateiti į Keilą ir dėl manęs sunaikinti miestą.

[11] Entregar-me-ão os homens de Queila nas mãos dele? Descerá Saul, como o teu servo ouviu? Ah! SENHOR, Deus de Israel, faze-o saber ao teu servo. E disse o SENHOR: Descerá.

[11]Ar Saulius ateis, kaip tavo tarnas yra girdėjęs? O, VIEŠPATIE, Izraelio Dieve, maldauju tave, pasakyk savo tarnui“. – „Ateis,“ – atsakė VIEŠPATS.

[12] Perguntou-lhe Davi: Entregar-me-ão os homens de Queila, a mim e aos meus servos, nas mãos de Saul? Respondeu o SENHOR: Entregarão.

[12]Tuomet Dovydas klausė: „Ar Keilos didžiūnai išduos mane ir mano vyrus Sauliui?“ – „Išduos,“ – atsakė VIEŠPATS.

[13] Então, se dispôs Davi com os seus homens, uns seiscentos, saíram de Queila e se foram sem rumo certo. Sendo anunciado a Saul que Davi fugira de Queila, cessou de persegui-lo.

[13]Tada Dovydas ir jo vyrai, kurių buvo apie šešis šimtus, tuojau paliko Keilą ir klajojo iš vienos vietos į kitą. Kai Sauliui buvo pranešta, kad Dovydas pabėgo iš Keilos, jis nutraukė žygį.

[14] Permaneceu Davi no deserto, nos lugares seguros, e ficou na região

[14]Dovydas gyveno Judo dykumos tvirtovėse; gyveno Zifo dykumos

montanhosa no deserto de Zife. Saul buscava-o todos os dias, porém Deus não o entregou nas suas mãos.

aukštumose. Saulius nuolat jo ieškojo, bet Dievas neįdavė Dovydo jam į rankas.

Davi e Jônatas renovam a aliança

15 Vendo, pois, Davi que Saul saíra a tirar-lhe a vida, deteve-se no deserto de Zife, em Horesa.

15Būdamas Horešoje, Zifo dykumoje, Dovydas sužinojo, kad Saulius išėjęs tykoti jo gyvybės.

16 Então, se levantou Jônatas, filho de Saul, e foi para Davi, a Horesa, e lhe fortaleceu a confiança em Deus,

16Kartą Sauliaus sūnus Jehonatanas atėjo į Horešą pas Dovydą ir pastiprino jo ranką Dievo vardu.

17 e lhe disse: Não temas, porque a mão de Saul, meu pai, não te achará; porém tu reinarás sobre Israel, e eu serei contigo o segundo, o que também Saul, meu pai, bem sabe.

17Sakė jam: „Nebijok, nes mano tėvo Sauliaus ranka niekada tavęs nepalies. Tu būsi Izraelio karalius, o aš būsiu antras po tavęs. Net mano tėvas Saulius žino, kad taip yra“.

18 E ambos fizeram aliança perante o SENHOR. Davi ficou em Horesa, e Jônatas voltou para sua casa.

18Tada jiedu sudarė sandorą VIEŠPATIES akivaizdoje. Dovydas pasiliko Horešoje, o Jehonatanas sugrįžo į namus.

A traição dos zifeus

Zifo gyventojų klasta

19 Então, subiram os zifeus a Saul, a Gibeá, dizendo: Não se escondeu Davi entre nós, nos lugares seguros de Horesa, no outeiro de Haquila, que está ao sul de Jesimom?

19Keletas Zifo gyventojų atėjo pas Saulių į Gibėją ir tarė: „Dovydas slapstosi tarp mūsų Horešos tvirtovėse prie Hachilos kalvos į pietus nuo Ješimono.

20 Agora, pois, ó rei, desce conforme te impõe o coração; toca-nos a nós entregarmo-lo nas mãos do rei.

20Tad, karaliau, kada tik panorėsi ateiti, ateik! Mes savo ruožtu įduosime jį karaliui į rankas“.

21 Disse Saul: Benditos sejais vós do SENHOR, porque vos compadecestes de mim.

21Saulius atsakė: „Būkite VIEŠPATIESpalaiminti už man parodytą užuojautą!

22 Ide, pois, informai-vos ainda melhor, sabei e notai o lugar que freqüenta e quem o tenha visto ali; porque me foi dito que é astutíssimo.

22Prašau grįžti ir dar kartą ištirti. Tiksliai sužinokite, kur yra jo lankoma lindynė ir kas jį ten matė, nes man pranešta, kad jis labai klastingas.

23 Pelo que atentai bem e informai-vos acerca de todos os esconderijos em que ele se oculta; então, voltai a ter comigo com

23Apžiūrėkite ir sužinokite visas lindynes, kuriose jis yra slapstęsis, ir sugrįžkite pas mane, kai būsite tikri. Tada aš eisiu su

seguras informações, e irei convosco; se ele estiver na terra, buscá-lo-ei entre todos os milhares de Judá.

jumis ir, jei jis yra toje srityje, suieškosiu jį tarp visų Judo kilčių“.

[24] Então, se levantaram eles e se foram a Zife, adiante de Saul; Davi, porém, e os seus homens estavam no deserto de Maom, na planície, ao sul de Jesimom.

[24]Jie tuojau iškeliavo į Zifą pirma Sauliaus. Dovydas ir jo vyrai buvo Maono dykumoje, Araboje, į pietus nuo Ješimono.

[25] Saul e os seus homens se foram ao encalço dele, e isto foi dito a Davi; pelo que desceu para a penha que está no deserto de Maom. Ouvindo-o Saul, perseguiu a Davi no deserto de Maom.

[25]Sauliui ir vyrams atėjus jo ieškoti, apie tai buvo pranešta Dovydui. Jis nusileido prie uolos Maono dykumoje. Tai išgirdęs, Saulius vijosi Dovydą į Maono dykumą.

[26] Saul ia de um lado do monte, e Davi e os seus homens, da outra; apressou-se Davi em fugir para escapar de Saul; porém este e os seus homens cercaram Davi e os seus homens para os prender.

[26]Saulius skynėsi sau kelią vienu kalno šlaitu, o Dovydas ir jo vyrai buvo kitoje kalno pusėje. Dovydui skubant pabėgti nuo Sauliaus, o Sauliui ir jo vyrams stengiantis apsupti Dovydą bei jo vyrus ir juos sugauti,

[27] Então, veio um mensageiro a Saul, dizendo: Apressa-te e vem, porque os filisteus invadiram a terra.

[27]pas Saulių atėjo pasiuntinys ir tarė: „Skubėk į žygį, nes filistinai užpuolė kraštą!“

[28] Pelo que Saul desistiu de perseguir a Davi e se foi contra os filisteus. Por esta razão, aquele lugar se chamou Pedra de Escape.

[28]Tad Saulius liovėsi vytis Dovydą ir nužygiavo prieš filistinus. Užtat ta vieta ir buvo pavadinta Pabėgimo uola.

1 Samuelio 24

Dovydas pasigaili Sauliaus

[29] Subiu Davi daquele lugar e ficou nos lugares seguros de En-Gedi.

[1]Iš ten Dovydas užkopė į En Gedį ir apsistojo jo kalnų tvirtovėse.

1 Samuel 24

Davi poupa a vida de Saul

[1] Tendo Saul voltado de perseguir os filisteus, foi-lhe dito: Eis que Davi está no deserto de En-Gedi.

[2]Kai nuvijęs filistinus Saulius sugrįžo, jam buvo pranešta: „Žiūrėk, Dovydas yra En Gedžio dykumoje“.

2 Tomou, então, Saul três mil homens, escolhidos dentre todo o Israel, e foi ao encalço de Davi e dos seus homens, nas faldas das penhas das cabras monteses.

3Tada Saulius, pasiėmęs iš viso Izraelio tris tūkstančius rinktinių vyrų, išėjo ieškoti Dovydo bei jo vyrų Laukinių ožkų uolų kryptimi.

3 Chegou a uns currais de ovelhas no caminho, onde havia uma caverna; entrou nela Saul, a aliviar o ventre. Ora, Davi e os seus homens estavam assentados no mais interior da mesma.

4Jis atėjo prie avidžių šalia kelio. Ten buvo ola, ir Saulius įėjo į ją nusilengvinti. O Dovydas ir jo vyrai sėdėjo olos gale.

4 Então, os homens de Davi lhe disseram: Hoje é o dia do qual o SENHOR te disse: Eis que te entrego nas mãos o teu inimigo, e far-lhe-ás o que bem te parecer. Levantou-se Davi e, furtivamente, cortou a orla do manto de Saul.

5Dovydo vyrai tarė jam: „Žiūrėk, štai diena, apie kurią VIEŠPATS tau kalbėjo: ‘Aš įduosiu tavo priešą tau į rankas. Gali pasielgti su juo, kaip tau patinka’“. Dovydas prislinko ir vogčiomis atpjovė Sauliaus skraistės skverną.

5 Sucedeu, porém, que, depois, sentiu Davi bater-lhe o coração, por ter cortado a orla do manto de Saul;

6Bet po to Dovydui gėlė širdis, kam jis nupjovė Sauliaus skraistės skverną.

6 e disse aos seus homens: O SENHOR me guarde de que eu faça tal coisa ao meu senhor, isto é, que eu estenda a mão contra ele, pois é o ungido do SENHOR.

7„Tegu VIEŠPATS mane apsaugo, – sakė jis savo vyrams, – kad aš drįsau padaryti tokį dalyką savo viešpačiui – VIEŠPATIES pateptajam, pakeldamas ranką prieš jį. Juk jis – VIEŠPATIES pateptasis!“

7 Com estas palavras, Davi conteve os seus homens e não lhes permitiu que se levantassem contra Saul; retirando-se Saul da caverna, prosseguiu o seu caminho.

8Tais žodžiais Dovydas smarkiai sudraudė savo vyrus ir Sauliaus užpulti jiems neleido. Saulius paliko olą ir nuėjo savo keliu.

8 Depois, também Davi se levantou e, saindo da caverna, gritou a Saul, dizendo: Ó rei, meu senhor! Olhando Saul para trás, inclinou-se Davi e fez-lhe reverência, com o rosto em terra.

9Po to ir Dovydas pakilo ir išėjęs iš olos pašaukė Saulių: „Mano valdove, karaliau!“ Sauliui atsigręžus pasižiūrėti, Dovydas su didžia pagarba žemai nusilenkė.

9 Disse Davi a Saul: Por que dás tu ouvidos às palavras dos homens que dizem: Davi procura fazer-te mal?

10Sauliui Dovydas tarė: „Kodėl klausai žodžių žmonių, kurie sako: ‘Žiūrėk, Dovydas nori tau pikta padaryti’?

[10] Os teus próprios olhos viram, hoje, que o SENHOR te pôs em minhas mãos nesta caverna, e alguns disseram que eu te matasse; porém a minha mão te poupou; porque disse: Não estenderei a mão contra o meu senhor, pois é o ungido de Deus.

[11] Olha, pois, meu pai, vê aqui a orla do teu manto na minha mão. No fato de haver eu cortado a orla do teu manto sem te matar, reconhece e vê que não há em mim nem mal nem rebeldia, e não pequei contra ti, ainda que andas à caça da minha vida para ma tirares.

[12] Julgue o SENHOR entre mim e ti e vingue-me o SENHOR a teu respeito; porém a minha mão não será contra ti.

[13] Dos perversos procede a perversidade, diz o provérbio dos antigos; porém a minha mão não está contra ti.

[14] Após quem saiu o rei de Israel? A quem persegue? A um cão morto? A uma pulga?

[15] Seja o SENHOR o meu juiz, e julgue entre mim e ti, e veja, e pleiteie a minha causa, e me faça justiça, e me livre da tua mão.

[16] Tendo Davi acabado de falar a Saul todas estas palavras, disse Saul: É isto a tua voz, meu filho Davi? E chorou Saul em voz alta.

[17] Disse a Davi: Mais justo és do que eu; pois tu me recompensaste com bem, e eu te paguei com mal.

[11]Savo akimis gali dabar matyti, kad VIEŠPATS šiandien oloje buvo įdavęs tave man į rankas. Nors jie ir ragino tave užmušti, aš tavęs pasigailėjau. Tariau sau: ‘Rankos prieš savo valdovą nepakelsiu, nes jisVIEŠPATIES pateptasis’.

[12]Žiūrėk, mano tėve, gerai pasižiūrėk į savo skraistės skverną mano rankoje, nes pjaudamas skverną nuo tavo skraistės aš tavęs neužmušiau! Tad gali tikrai žinoti ir matyti, kad mano rankose nėra nieko pikta ir maištinga. Aš nesu tau nusidėjęs, nors tu mane ir vejiesi, norėdamas užmušti.

[13]Tebūna VIEŠPATS mūsų teisėjas! Tegu jis pats tau atkeršija už mane, bet mano ranka nebus pakelta prieš tave!

[14]Kaip sako sena patarlė: ‘Nedori darbai ateina iš nedorėlių!’ Mano ranka nebus pakelta prieš tave.

[15]Prieš ką stojo Izraelio karalius? Ką jis vejasi? Nustipusį šunį ar vienišą blusą?

[16]Tad tebūna VIEŠPATS teisėjas, tegu teisia mane ir tave! Tegu jis įsidėmi, tegu mano bylą apgina ir tegu mane prieš tave pateisina!“

[17]Dovydui baigus sakyti Sauliui visus tuos dalykus, Saulius tarė: „Ar tai tavo balsas, mano sūnau Dovydai?“ Ir Saulius balsu pravirko.

[18]„Ne aš, bet tu teisus, – tarė jis Dovydui, – nes man atmokėjai gerumu, o aš tau mokėjau piktumu.

[18] Mostraste, hoje, que me fizeste bem; pois o SENHOR me havia posto em tuas mãos, e tu me não mataste.

[19] Porque quem há que, encontrando o inimigo, o deixa ir por bom caminho? O SENHOR, pois, te pague com bem, pelo que, hoje, me fizeste.

[20] Agora, pois, tenho certeza de que serás rei e de que o reino de Israel há de ser firme na tua mão.

[21] Portanto, jura-me pelo SENHOR que não eliminarás a minha descendência, nem desfarás o meu nome da casa de meu pai.

[22] Então, jurou Davi a Saul, e este se foi para sua casa; porém Davi e os seus homens subiram ao lugar seguro.

[19]Taip, tu ką tik parodei, kaip kilniai elgeisi su manimi, nesVIEŠPAČIUI įdavus mane tau į rankas tu manęs neužmušei.

[20]Kai žmogus užklumpa savo priešą, argi jis leidžia jam eiti sveikam savo keliu? TeguVIEŠPATS atlygina tau gerumu už tai, ką tu man šiandien padarei.

[21]Dabar, tikėk manimi, aš žinau, kad tu tikrai tapsi karaliumi ir kad karaliavimas Izraelyje pereis į tavo rankas.

[22]Tad prisiek man VIEŠPAČIU, kad po manęs nesunaikinsi mano palikuonių ir neištrinsi iš mano tėvo namų mano vardo“.

[23]Dovydas prisiekė Sauliui. Tada Saulius sugrįžo į namus, o Dovydas ir jo vyrai užkopė į kalnų tvirtovę.

1 Samuel 25

A morte de Samuel

[1] Faleceu Samuel; todos os filhos de Israel se ajuntaram, e o prantearam, e o sepultaram na sua casa, em Ramá. Davi se levantou e desceu ao deserto de Parã.

Davi e Nabal

[2] Havia um homem, em Maom, que tinha as suas possessões no Carmelo; homem abastado, tinha três mil ovelhas e mil cabras e estava tosquiando as suas ovelhas no Carmelo.

[3] Nabal era o nome deste homem, e Abigail, o de sua mulher; esta era sensata e formosa, porém o homem era duro e maligno em todo o seu trato. Era ele da casa de Calebe.

1 Samuelio 25

Dovydas ir Abigailė

[1]Samuelis mirė, ir visas Izraelis susirinko jo apraudoti. Jis buvo palaidotas savo namuose prie Ramos. Tada Dovydas nuėjo į Parano dykumą.

[2]Maone gyveno žmogus, kurio nuosavybė buvo Karmelyje. Tas žmogus buvo labai turtingas. Jis turėjo tris tūkstančius avių ir tūkstantį ožkų. Tuo metu jis kirpo avis Karmelyje.

[3]Žmogaus vardas buvo Nabalas, o jo žmonos vardas – Abigailė. Moteris buvo protinga ir graži, bet vyras buvo šiurkštus žmogus ir nedorėlis. Jis buvo iš Kalebo kilties.

[4] Ouvindo Davi, no deserto, que Nabal tosquiava as suas ovelhas,	[4]Būdamas dykumoje, Dovydas išgirdo, kad Nabalas kerpa savo avis.
[5] enviou dez moços e lhes disse: Subi ao Carmelo, ide a Nabal, perguntai-lhe, em meu nome, como está.	[5]Dovydas pasiuntė dešimt vaikinų. Vaikinams Dovydas nurodė: „Pakilkite į Karmelį. Nuėję pas Nabalą, pasveikinkite jį mano vardu.
[6] Direis àquele próspero: Paz seja contigo, e tenha paz a tua casa, e tudo o que possuis tenha paz!	[6]Sakykite taip: 'Ilgiausių metų! Ramybė tau, tavo namams ir viskam, ką turi!
[7] Tenho ouvido que tens tosquiadores. Os teus pastores estiveram conosco; nenhum agravo lhes fizemos, e de nenhuma coisa sentiram falta todos os dias que estiveram no Carmelo.	[7]Girdžiu, kad dabar kerpi avis. Kaip žinai, tavo piemenys buvo su mumis, mes jų neskriaudėme, ir jie nieko nepasigedo per visą laiką, kol buvo Karmelyje.
[8] Pergunta aos teus moços, e eles to dirão; achem mercê, pois, os meus moços na tua presença, porque viemos em boa hora; dá, pois, a teus servos e a Davi, teu filho, qualquer coisa que tiveres à mão.	[8]Prašom paklausti savo vaikinų, ir jie tau pasakys. Todėl teranda mano vaikinai malonę tavo akyse, nes atėjome šiuo ypatingu metu. Prašyčiau duoti, ką tik turi po ranka, savo tarnams ir savo sūnui Dovydui'".
[9] Chegando, pois, os moços de Davi e tendo falado a Nabal todas essas palavras em nome de Davi, aguardaram.	[9]Dovydo vaikinai nuėję pakartojo visus tuos žodžius Nabalui Dovydo vardu. Jiems nutilus,
[10] Respondeu Nabal aos moços de Davi e disse: Quem é Davi, e quem é o filho de Jessé? Muitos são, hoje em dia, os servos que fogem ao seu senhor.	[10]Nabalas Dovydo tarnams atsakė: „Kas tas Dovydas? Kas tas Jesės sūnus? Dabar daug vergų, kurie bėga nuo savo šeimininkų.
[11] Tomaria eu, pois, o meu pão, e a minha água, e a carne das minhas reses que degolei para os meus tosquiadores e o daria a homens que eu não sei donde vêm?	[11]Nejau imsiu duoną, vandenį bei mėsą, kurią paskerdžiau savo kirpėjams, ir duosiu nežinia iš kur atėjusiems vyrams?"
[12] Então, os moços de Davi puseram-se a caminho, voltaram e, tendo chegado, lhe contaram tudo, segundo todas estas palavras.	[12]Dovydo vaikinai grįžo nueitu keliu. Sugrįžę jam visa tai papasakojo.

13 Pelo que disse Davi aos seus homens: Cada um cinja a sua espada. E cada um cingiu a sua espada, e também Davi, a sua; subiram após Davi uns quatrocentos homens, e duzentos ficaram com a bagagem.

14 Nesse meio tempo, um dentre os moços de Nabal o anunciou a Abigail, mulher deste, dizendo: Davi enviou do deserto mensageiros a saudar a nosso senhor; porém este disparatou com eles.

15 Aqueles homens, porém, nos têm sido muito bons, e nunca fomos agravados por eles e de nenhuma coisa sentimos falta em todos os dias de nosso trato com eles, quando estávamos no campo.

16 De muro em redor nos serviram, tanto de dia como de noite, todos os dias que estivemos com eles apascentando as ovelhas.

17 Agora, pois, considera e vê o que hás de fazer, porque já o mal está, de fato, determinado contra o nosso senhor e contra toda a sua casa; e ele é filho de Belial, e não há quem lhe possa falar.

Abigail apazigua a Davi

18 Então, Abigail tomou, a toda pressa, duzentos pães, dois odres de vinho, cinco ovelhas preparadas, cinco medidas de trigo tostado, cem cachos de passas e duzentas pastas de figos, e os pôs sobre jumentos,

19 e disse aos seus moços: Ide adiante de mim, pois vos seguirei de perto. Porém nada disse ela a seu marido Nabal.

13Dovydas tarė savo vyrams: „Visi prisisekite kalavijus!“ Kiekvienas jų prisisegė kalaviją, ir pats Dovydas prisisegė kalaviją. Apie keturis šimtus vyrų leidosi eiti su Dovydu, o du šimtai pasiliko prie daiktų.

14Nabalo žmonai Abigailei vienas iš Nabalo vaikinų pasakė: „Žiūrėk, Dovydas atsiuntė iš dykumos pasiuntinius pasveikinti mūsų šeimininką, o jis juos labai įžeidė.

15Tačiau tie vyrai buvo mums labai geri, neskriaudė mūsų, ir mes nieko nepasigedome per visą laiką, kol klajojome su jais, būdami gamtos prieglobstyje.

16Siena mums jie buvo ir naktį, ir dieną – visą laiką, kai buvome su jais, ganydami avis.

17Tad žinok tai ir pagalvok, ką turėtumei daryti, nes nelaimė tikrai gresia mūsų šeimininkui ir visiems jo namams. Jis toks niekšingas žmogus, kad niekas negali su juo susikalbėti“.

18Abigailė skubiai paėmė du šimtus kepalų duonos, du vynmaišius vyno, penkias jau iškeptas avis, penkis saikus pagruzdintų grūdų, šimtą kekių razinų ir du šimtus plokštainių iš figų. Sukrovusi ant asilų,

19ji tarė savo vaikinams: „Eikite pirma manęs. Aš seksiu iš paskos“. Bet savo vyrui Nabalui ji nieko nesakė.

[20] Enquanto ela, cavalgando um jumento, descia, encoberta pelo monte, Davi e seus homens também desciam, e ela se encontrou com eles.

[21] Ora, Davi dissera: Com efeito, de nada me serviu ter guardado tudo quanto este possui no deserto, e de nada sentiu falta de tudo quanto lhe pertence; ele me pagou mal por bem.

[22] Faça Deus o que lhe aprouver aos inimigos de Davi, se eu deixar, ao amanhecer, um só do sexo masculino dentre os seus.

[23] Vendo, pois, Abigail a Davi, apressou-se, desceu do jumento e prostrou-se sobre o rosto diante de Davi, inclinando-se até à terra.

[24] Lançou-se-lhe aos pés e disse: Ah! SENHOR meu, caia a culpa sobre mim; permite falar a tua serva contigo e ouve as palavras da tua serva.

[25] Não se importe o meu senhor com este homem de Belial, a saber, com Nabal; porque o que significa o seu nome ele é. Nabal é o seu nome, e a loucura está com ele; eu, porém, tua serva, não vi os moços de meu senhor, que enviaste.

[26] Agora, pois, meu senhor, tão certo como vive o SENHOR e a tua alma, foste pelo SENHOR impedido de derramar sangue e de vingar-te por tuas próprias mãos. Como Nabal, sejam os teus inimigos e os que procuram fazer mal ao meu senhor.

[20]Atsitiko taip, kad jai jojant ant asilo ir leidžiantis žemyn kalno tarpekliu Dovydas ir jo vyrai leidosi žemyn jos link. Ji susitiko su jais.

[21]Dovydas buvo ką tik pasakęs: „Iš tikrųjų be reikalo taip saugojau to žmogaus nuosavybę dykumoje, kad niekas nepražuvo iš to, kas jam priklausė, nes dabar jis man atsilygino piktu už gerą!

[22]Tegu Dievas tai padaro ir dar teprideda Dovydo priešams, jei dar prieš rytui išauštant aš palikčiau gyvą bent vieną vyriškį iš tų, kurie jam priklauso“.

[23]Pamačiusi Dovydą, Abigailė skubiai nulipo nuo asilo ir puldama kniūbsčia prieš Dovydą nusilenkė iki žemės.

[24]Parpuolusi prie jo kojų, ji maldavo: „Tekrinta tik ant manęs, mano viešpatie, ši kaltė! Prašau leisti tavo tarnaitei kalbėti ir išklausyti tavo tarnaitės žodžių.

[25]Prašau, mano viešpatie, nekreipti dėmesio į Nabalą – tą niekšingą žmogų, nes koks jo vardas, toks jis ir yra! Jo vardas reiškia ‘kvailys’, ir jis yra kvailas. O aš, tavo tarnaitė, nemačiau savo viešpaties vaikinų, kuriuos tu siuntei.

[26]Tad dabar, mano viešpatie, kaip gyvas VIEŠPATS ir kaip tu gyvas, kadangi VIEŠPATS sulaikė tave nuo kraujo kaltės ir nuo keršto tavo paties ranka, tegu tavo priešai ir ieškantys pikta mano viešpačiui tampa kaip Nabalas.

[27] Este é o presente que trouxe a tua serva a meu senhor; seja ele dado aos moços que seguem ao meu senhor.

[27]O dabar ši dovana, kurią tavo tarnaitė atnešė savo viešpačiui, tegu būna duota vaikinams, sekantiems mano viešpatį.

[28] Perdoa a transgressão da tua serva; pois, de fato, o SENHOR te fará casa firme, porque pelejas as batalhas do SENHOR, e não se ache mal em ti por todos os teus dias.

[28]Prašau atleisti tavo tarnaitės nusižengimą, nes VIEŠPATS tikrai suteiks mano viešpačiui išliekančius namus dėl to, kad mano viešpats kovoja VIEŠPATIES kovas, ir jokio pikto neturi būti rasta tavyje per visą tavo gyvenimą.

[29] Se algum homem se levantar para te perseguir e buscar a tua vida, então, a tua vida será atada no feixe dos que vivem com o SENHOR, teu Deus; porém a vida de teus inimigos, este a arrojará como se a atirasse da cavidade de uma funda.

[29]Jei pakiltų žmogus tavęs persekioti ir tavo gyvybės ieškoti, mano viešpaties gyvybė bus įrišta į gyvųjų ryšulėlį VIEŠPATIES, tavo Dievo, globoje, bet gyvybę tavo priešų jis nusvies tarsi svaidykle.

[30] E há de ser que, usando o SENHOR contigo segundo todo o bem que tem dito a teu respeito e te houver estabelecido príncipe sobre Israel,

[30]Kai VIEŠPATS bus įvykdęs mano viešpačiui visa gera, ką yra pažadėjęs, ir bus paskyręs tave Izraelio valdovu,

[31] então, meu senhor, não te será por tropeço, nem por pesar ao coração o sangue que, sem causa, vieres a derramar e o te haveres vingado com as tuas próprias mãos; quando o SENHOR te houver feito o bem, lembrar-te-ás da tua serva.

[31]mano viešpaties širdis bus laisva nuo sielojimosi ir graužimosi už be reikalo išlietą kraują ar savo ranka įvykdytą kerštą. O kai VIEŠPATS bus suteikęs mano viešpačiui sėkmę, atsimink savo tarnaitę“.

[32] Então, Davi disse a Abigail: Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que, hoje, te enviou ao meu encontro.

[32]Dovydas tarė Abigailei: „Tebūna palaimintas VIEŠPATS, Izraelio Dievas, atsiuntęs tave šiandien manęs pasitikti!

[33] Bendita seja a tua prudência, e bendita sejas tu mesma, que hoje me tolheste de derramar sangue e de que por minha própria mão me vingasse.

[33]Tebūna pagirta tavo sveika nuožiūra, ir palaiminta būk tu, sulaikiusi mane šiandien nuo kraujo kaltės ir keršijimo savo paties ranka!

[34] Porque, tão certo como vive o SENHOR, Deus de Israel, que me impediu de que te

[34]Juk kaip gyvas VIEŠPATS, Izraelio Dievas, sulaikęs mane daryti tau pikta, jei

fizesse mal, se tu não te apressaras e me não vieras ao encontro, não teria ficado a Nabal, até ao amanhecer, nem um sequer do sexo masculino.

nebūtumei skubėjusi ir atėjusi manęs pasitikti, tikrai dar prieš rytui auštant nė vieno vyriškio nebūtų išlikę Nabalui“.

35 Então, Davi recebeu da mão de Abigail o que esta lhe havia trazido e lhe disse: Sobe em paz à tua casa; bem vês que ouvi a tua petição e a ela atendi.

35Tada Dovydas priėmė iš jos rankų, ką ji buvo atnešusi, ir tarė jai: „Eik ramybėje į savo namus! Tikėk manimi, aš paklausiau tavo balso ir įvykdžiau tavo prašymą“.

A morte de Nabal

36 Voltou Abigail a Nabal. Eis que ele fazia em casa um banquete, como banquete de rei; o seu coração estava alegre, e ele, já mui embriagado, pelo que não lhe referiu ela coisa alguma, nem pouco nem muito, até ao amanhecer.

36Abigailė parėjo namo pas Nabalą. Žiūri, jis kelia vaišes, tarsi karaliaus puotą, savo namuose. Nabalas buvo linksmai nusiteikęs. Jis buvo visiškai girtas. Iki ryto ji jam ničnieko nesakė.

37 Pela manhã, estando Nabal já livre do vinho, sua mulher lhe deu a entender aquelas coisas; e se amorteceu nele o coração, e ficou ele como pedra.

37Kitą rytą, kai vynas buvo iš Nabalo išgaravęs, žmona papasakojo jam visa, kas buvo įvykę. Širdis jam apmirė krūtinėje, ir jis tarsi suakmenėjo.

38 Passados uns dez dias, feriu o SENHOR a Nabal, e este morreu.

38Praslinkus maždaug dešimt dienų,VIEŠPATS ištiko Nabalą, ir jis numirė.

Davi casa com Abigail

39 Ouvindo Davi que Nabal morrera, disse: Bendito seja o SENHOR, que pleiteou a causa da afronta que recebi de Nabal e me deteve de fazer o mal, fazendo o SENHOR cair o mal de Nabal sobre a sua cabeça. Mandou Davi falar a Abigail que desejava tomá-la por mulher.

39Išgirdęs, kad Nabalas mirė, Dovydas tarė: „Tebūna palaimintas VIEŠPATS, kuris atlygino Nabalui už man padarytą įžeidimą ir savo tarną sulaikė nuo pikto! VIEŠPATS grąžino Nabalo nedorus darbus jam pačiam ant galvos“. Tada Dovydas išsiuntė pas Abigailę pasiuntinius prašyti jos rankos, imti ją žmona.

40 Tendo ido os servos de Davi a Abigail, no Carmelo, lhe disseram: Davi nos mandou a ti, para te levar por sua mulher.

40Atėję pas Abigailę į Karmelį, Dovydo tarnai tarė jai: „Dovydas pasiuntė mus pas tave paimti tave jam žmona“.

[41] Então, ela se levantou, e se inclinou com o rosto em terra, e disse: Eis que a tua serva é criada para lavar os pés aos criados de meu senhor.

[42] Abigail se apressou e, dispondo-se, cavalgou um jumento com as cinco moças que a assistiam; e ela seguiu os mensageiros de Davi, que a recebeu por mulher.

[43] Também tomou Davi a Ainoã de Jezreel, e ambas foram suas mulheres,

[44] porque Saul tinha dado sua filha Mical, mulher de Davi, a Palti, filho de Laís, o qual era de Galim.

[41]Ji pakilo ir nusilenkusi veidu ligi žemės tarė: „Laikykite savo tarnaitę verge plauti mano viešpaties tarnų kojas“.

[42]Abigailė skubiai atsikėlė, sėdusi ant asilo, išjojo drauge su savo penkiomis tarnaitėmis paskui Dovydo pasiuntinius ir tapo jo žmona.

[43]Dovydas buvo paėmęs žmona Ahinoamą iš Jezreelio. Tad abi jos tapo jo žmonomis.

[44]Saulius savo dukterį Mikalę – Dovydo žmoną – buvo atidavęs žmona Laišo sūnui Palčiui iš Galimų.

1 Samuel 26

Davi, outra vez, poupa a vida de Saul

[1] Vieram os zifeus a Saul, a Gibeá, e disseram: Não se acha Davi escondido no outeiro de Haquila, defronte de Jesimom?

[2] Então, Saul se levantou e desceu ao deserto de Zife, e com ele, três mil homens escolhidos de Israel, a buscar a Davi.

[3] Acampou-se Saul no outeiro de Haquila, defronte de Jesimom, junto ao caminho; porém Davi ficou no deserto, e, sabendo que Saul vinha para ali à sua procura,

[4] enviou espias, e soube que Saul tinha vindo.

[5] Davi se levantou, e veio ao lugar onde Saul acampara, e viu o lugar onde se deitaram Saul e Abner, filho de Ner, comandante do seu exército. Saul estava

1 Samuelio 26

Dovydas vėl pasigaili Sauliaus

[1]Zifo žmonės atėjo pas Saulių į Gibėją ir sakė: „Dovydas slapstosi Hachilos kalvoje priešais Ješimoną“.

[2]Saulius tuojau pat nužygiavo į Zifo dykumą drauge su trim tūkstančiais rinktinių Izraelio vyrų ieškoti Dovydo Zifo tyruose.

[3]Stovyklą Saulius įsirengė prie kelio ant Hachilos kalvos priešais Ješimoną. O Dovydas tuo metu laikėsi dykumoje. Pastebėjęs, kad Saulius atžygiavo į dykumą jo ieškoti,

[4]Dovydas pasiuntė žvalgus ir sužinojo, kad Saulius tikrai atvykęs.

[5]Tada pats Dovydas nuėjo į vietą, kur buvo Sauliaus stovykla. Dovydas išžvalgė vietą, kur miegojo Saulius drauge su Nero sūnumi Abneru, savo kariuomenės vadu.

deitado no acampamento, e o povo, ao redor dele.

6 Disse Davi a Aimeleque, o heteu, e a Abisai, filho de Zeruia, irmão de Joabe: Quem descerá comigo a Saul, ao arraial? Respondeu Abisai: Eu descerei contigo.

7 Vieram, pois, Davi e Abisai, de noite, ao povo, e eis que Saul estava deitado, dormindo no acampamento, e a sua lança, fincada na terra à sua cabeceira; Abner e o povo estavam deitados ao redor dele.

8 Então, disse Abisai a Davi: Deus te entregou, hoje, nas mãos o teu inimigo; deixa-me, pois, agora, encravá-lo com a lança, ao chão, de um só golpe; não será preciso segundo.

9 Davi, porém, respondeu a Abisai: Não o mates, pois quem haverá que estenda a mão contra o ungido do SENHOR e fique inocente?

10 Acrescentou Davi: Tão certo como vive o SENHOR, este o ferirá, ou o seu dia chegará em que morra, ou em que, descendo à batalha, seja morto.

11 O SENHOR me guarde de que eu estenda a mão contra o seu ungido; agora, porém, toma a lança que está à sua cabeceira e a bilha da água, e vamo-nos.

12 Tomou, pois, Davi a lança e a bilha da água da cabeceira de Saul, e foram-se; ninguém o viu, nem o soube, nem se despertou, pois todos dormiam, porquanto, da parte do SENHOR, lhes havia caído profundo sono.

Saulius miegojo užkardos viduje, o kariai buvo išsidėstę aplink jį.

6Dovydas kreipėsi į hetitą Ahimelechą ir Cerujos sūnų Abišają, Joabo brolį, tardamas: „Kas nusileis su manimi į Sauliaus stovyklą?“ Abišajas atsakė: „Aš leisiuosi su tavimi“.

7Dovydas ir Abišajas atėjo prie karių nakčia ir žiūri: Saulius kietai miega užkardos viduje, jo ietis įsmeigta į žemę prie jo galvos, o Abneras ir kariai miega aplink jį.

8„Šiandien VIEŠPATS įdavė tau į rankas tavo priešą! – tarė Abišajas Dovydui. – Leisk man vienu ieties smūgiu prismeigti jį prie žemės. Dusyk smogti man nereikės“.

9Bet Dovydas atsakė Abišajui: „Neužmušk jo, nes kas gali pakelti ranką prieš VIEŠPATIESpateptąjį ir būti be kaltės?“

10Dovydas tęsė: „Kaip VIEŠPATS gyvas, patsVIEŠPATS ištiks jį arba kai ateis jo diena mirti, arba kai nužygiuos į mūšį ir žus.

11Tesaugo mane VIEŠPATS, kad aš nepakelčiau rankos priešVIEŠPATIES pateptąjį. Tad paimk ietį, esančią jam prie galvos, bei vandens ąsotį, ir eikime sau“.

12Taigi Dovydas pasiėmė ietį bei vandens ąsotį, buvusius Sauliui prie galvos, ir jiedu pasitraukė. Nė vienas to nematė ir nepajuto, nė vienas nepabudo, nes visi miegojo. Kietas miegas išVIEŠPATIES buvo juos apėmęs.

13 Tendo Davi passado ao outro lado, pôs-se no cimo do monte ao longe, de maneira que entre eles havia grande distância.

14 Bradou ao povo e a Abner, filho de Ner, dizendo: Não respondes, Abner? Então, Abner acudiu e disse: Quem és tu, que bradas ao rei?

15 Então, disse Davi a Abner: Porventura, não és homem? E quem há em Israel como tu? Por que, pois, não guardaste o rei, teu senhor? Porque veio um do povo para destruir o rei, teu senhor.

16 Não é bom isso que fizeste; tão certo como vive o SENHOR, deveis morrer, vós que não guardastes a vosso senhor, o ungido do SENHOR; vede, agora, onde está a lança do rei e a bilha da água, que tinha à sua cabeceira.

Saul, outra vez, se reconcilia com Davi

17 Então, reconheceu Saul a voz de Davi e disse: Não é a tua voz, meu filho Davi? Respondeu Davi: Sim, a minha, ó rei, meu senhor.

18 Disse mais: Por que persegue o meu senhor assim seu servo? Pois que fiz eu? E que maldade se acha nas minhas mãos?

19 Ouve, pois, agora, te rogo, ó rei, meu senhor, as palavras de teu servo: se é o SENHOR que te incita contra mim, aceite ele a oferta de manjares; porém, se são os filhos dos homens, malditos sejam perante o SENHOR; pois eles me expulsaram hoje, para que eu não tenha parte na herança do SENHOR, como que dizendo: Vai, serve a outros deuses.

13Perėjęs į kitą šlaitą, Dovydas atsistojo ant tolimos kalvos viršūnės. Tarp jų buvo didelis nuotolis.

14Dovydas pašaukė karius ir Nero sūnų Abnerą, tardamas: „Abnerai! Ar neatsiliepsi?“ Atsiliepdamas Abneras sušuko: „Kas tu esi, kad rėkauji karaliui?“

15Dovydas tarė Abnerui: „Tu vyras ar ne? Kito, kaip tu, nėra Izraelyje! Tad kodėl nebudėjai prie savo viešpaties karaliaus? Juk vienas iš karių atėjo karaliaus, tavo viešpaties, užmušti!

16Ką padarei, nėra gera! Kaip gyvas VIEŠPATS, esate verti mirties bausmės, nes nebudėjote prie savo viešpaties – prie VIEŠPATIES pateptojo. Apsižvalgyk! Kur karaliaus ietis ar vandens ąsotis, buvęs jam prie galvos?“

17Pažinęs Dovydo balsą, Saulius klausė: „Ar tai tavo balsas, mano sūnau Dovydai?“ – „Tai mano balsas, o karaliau, mano viešpatie“, – atsakė Dovydas

18ir pridūrė: „Kodėl mano viešpats persekioja savo tarną? Ką aš padariau? Kuo nusikaltau?

19Prašau viešpatį karalių paklausyti savo tarno žodžių. Jei pats VIEŠPATS sukurstė tave prieš mane, tegu jis priima atnašos kvapą. Bet jei tai žmonės, tebūna jie VIEŠPATIES prakeikti, nes taip toli mane išvarė, kad šiandien aš negaliu turėti savo dalies VIEŠPATIES pavelde, tarsi man sakytų: ‘Eik ir tarnauk kitiems dievams’.

[20] Agora, pois, não se derrame o meu sangue longe desta terra do SENHOR; pois saiu o rei de Israel em busca de uma pulga, como quem persegue uma perdiz nos montes.

[21] Então, disse Saul: Pequei; volta, meu filho Davi, pois não tornarei a fazer-te mal; porque foi, hoje, preciosa a minha vida aos teus olhos. Eis que tenho procedido como louco e errado excessivamente.

[22] Davi, então, respondeu e disse: Eis aqui a lança, ó rei; venha aqui um dos moços e leve-a.

[23] Pague, porém, o SENHOR a cada um a sua justiça e a sua lealdade; pois o SENHOR te havia entregado, hoje, nas minhas mãos, porém eu não quis estendê-las contra o ungido do SENHOR.

[24] Assim como foi a tua vida, hoje, de muita estima aos meus olhos, assim também seja a minha aos olhos do SENHOR, e ele me livre de toda tribulação.

[25] Então, Saul disse a Davi: Bendito sejas tu, meu filho Davi; pois grandes coisas farás e, de fato, prevalecerás. Então, Davi continuou o seu caminho, e Saul voltou para o seu lugar.

1 Samuel 27

Davi, outra vez, com Aquis, rei de Gate

[1] Disse, porém, Davi consigo mesmo: Pode ser que algum dia venha eu a perecer nas mãos de Saul; nada há, pois, melhor para mim do que fugir para a terra dos filisteus;

[20]Tad tegu nekrinta mano kraujas ant žemės, toli nuo VIEŠPATIES Artumo, nes Izraelio karalius išėjo ieškoti vienos blusos, tarsi medžioti kurapkos kalvose“.

[21]O Saulius atsakė: „Nusidėjau! Sugrįžk, mano sūnau Dovydai; daugiau niekada tau pikta nedarysiu, žinodamas, kad šiandien tu branginai mano gyvastį. Taip, aš elgiausi kvailai ir dariau didelę klaidą“.

[22]Atsakydamas Dovydas tarė: „Štai ietis, o karaliau! Atsiųsk vaikiną jos paimti.

[23]VIEŠPATSatlygina kiekvienam, kuris yra teisus ir ištikimas. Šiandien VIEŠPATS įdavė tave man į rankas, bet aš nepakėliau rankos prieš VIEŠPATIES pateptąjį.

[24]Žiūrėk, kaip šiandien tavo gyvastis buvo brangi mano akyse, taip brangi tebūna mano gyvastis VIEŠPATIES akyse ir teišgelbsti jis mane iš visų pavojų“.

[25]Saulius tarė Dovydui: „Būk palaimintas, mano sūnau Dovydai! Tu daug pasieksi, tau visada seksis!“ Tada Dovydas nuėjo savo keliu, o Saulius sugrįžo namo.

1 Samuelio 27

Dovydas pas filistinus

[1]„Vieną dieną, – širdyje sau sakė Dovydas, – aš tikrai žūsiu nuo Sauliaus rankos. Nieko geresnio man nelieka, kaip gelbėtis filistinų krašte. Tada Saulius nustos manęs

para que Saul perca de todo as esperanças e deixe de perseguir-me por todos os limites de Israel; assim, me livrarei da sua mão.

ieškoti visoje Izraelio žemėje, ir aš išsigelbėsiu iš jo rankų“.

2 Dispôs-se Davi e, com os seiscentos homens que com ele estavam, passou a Aquis, filho de Maoque, rei de Gate.

2Dovydas leidosi į kelionę drauge su šešiais šimtais savo vyrų ir perėjo pas Maocho sūnų Gato karalių Achišą.

3 Habitou Davi com Aquis em Gate, ele e os seus homens, cada um com a sua família; Davi, com ambas as suas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

3Dovydas ir jo vyrai gyveno pas Achišą Gate, kiekvienas su savo šeima, o Dovydas – su savo dviem žmonomis: Ahinoama Jezreeliete ir Nabalo našle Abigaile iš Karmelio.

4 Avisado Saul de que Davi tinha fugido para Gate, desistiu de o perseguir.

4Kai Sauliui buvo pranešta, kad Dovydas pabėgo į Gatą, jis daugiau jo nebeieškojo.

5 Disse Davi a Aquis: Se achei mercê na tua presença, dá-me lugar numa das cidades da terra, para que ali habite; por que há de habitar o teu servo contigo na cidade real?

5Dovydas kreipėsi į Achišą: „Jei radau malonę tavo akyse, tegu būna man duota vieta gyventi viename iš miestelių. Kam gi turėtų tavo tarnas gyventi su tavimi karališkajame mieste?“

6 Então, lhe deu Aquis, naquele dia, a cidade de Ziclague. Pelo que Ziclague pertence aos reis de Judá, até ao dia de hoje.

6Tą dieną Achišas jam davė Ciklagą. Užtat Ciklagas ir priklauso Judo karaliams iki šios dienos.

7 E todo o tempo que Davi permaneceu na terra dos filisteus foi um ano e quatro meses.

7Filistinų žemėje Dovydas išgyveno vienerius metus ir keturis mėnesius.

8 Subia Davi com os seus homens, e davam contra os gesuritas, os gersitas e os amalequitas; porque eram estes os moradores da terra desde Telã, na direção de Sur, até à terra do Egito.

8Dovydas ir jo vyrai eidavo ir užpuldavo gešūriečius, girzus ir amalekiečius – tautas, gyvenusias krašte nuo Telamo iki pat Šūro ir Egipto žemės.

9 Davi feria aquela terra, e não deixava com vida nem homem nem mulher, e tomava as ovelhas, e os bois, e os

9Užpuolęs kokią nors vietovę, Dovydas nepalikdavo gyvo nei vyro, nei moters, pasigrobdavo kaimenes ir bandas, asilus,

jumentos, e os camelos, e as vestes; voltava e vinha a Aquis.

kupranugarius bei drabužius ir sugrįždavo pas Achišą.

[10] E perguntando Aquis: Contra quem deste hoje? Davi respondia: Contra o Sul de Judá, e o Sul dos jerameelitas, e o Sul dos queneus.

[10]Kai Achišas klausdavo: „Kur šiandien darei žygį?“ – Dovydas atsakydavo: „Prieš jerachmeelitų kilties Negebą“ – arba: „Prieš kainitų Negebą“.

[11] Davi não deixava com vida nem homem nem mulher, para os trazer a Gate, pois dizia: Para que não nos denunciem, dizendo: Assim Davi o fazia. Este era o seu proceder por todos os dias que habitou na terra dos filisteus.

[11]Dovydas nepalikdavo gyvo nei vyro, nei moters parvesti į Gatą, nes sakė sau: „Jie galėtų mus išduoti ir pasakyti: ‘Dovydas tai ir tai padarė’“. Taip Dovydas darė, ir toks buvo jo paprotys visą laiką, kol gyveno filistinų žemėje.

[12] Aquis confiava em Davi, dizendo: Fez-se ele, por certo, aborrecível para com o seu povo em Israel; pelo que me será por servo para sempre.

[12]Achišas Dovydu pasitikėjo. „Jo tauta Izraelis tikrai jo nekenčia, – sakė sau, – jis amžinai bus man pavaldus“.

1 Samuel 28

Saul consulta a médium de En-Dor

[1] Sucedeu, naqueles dias, que, juntando os filisteus os seus exércitos para a peleja, para fazer guerra contra Israel, disse Aquis a Davi: Fica sabendo que comigo sairás à peleja, tu e os teus homens.

[2] Então, disse Davi a Aquis: Assim saberás quanto pode o teu servo fazer. Disse Aquis a Davi: Por isso, te farei minha guarda pessoal para sempre.

[3] Já Samuel era morto, e todo o Israel o tinha chorado e o tinha sepultado em Ramá, que era a sua cidade; Saul havia desterrado os médiuns e os adivinhos.

[4] Ajuntaram-se os filisteus e vieram acampar-se em Suném; ajuntou Saul a todo o Israel, e se acamparam em Gilboa.

1 Samuelio 28

Saulius ir En Doro žynė

[1]Atsitiko taip, kad tomis dienomis filistinai sutelkė pajėgas mūšiui su Izraeliu. Achišas tarė Dovydui: „Dabar, savaime suprantama, tu ir tavo vyrai turite žygiuoti su mano pajėgomis“. –

[2]„Puiku! Tu greitai pamatysi, ką tavo tarnas gali padaryti“, – atsakė Dovydas Achišui. Tada Achišas tarė Dovydui: „Labai gerai! Paskirsiu tave savo asmens sargybiniu visam gyvenimui“.

[3]O Samuelis jau buvo miręs. Visas Izraelis buvo jį apraudojęs ir palaidojęs Ramoje, jo paties mieste. Saulius buvo išvaręs iš krašto vėlių iššaukėjus ir žynius.

[4]Filistinai susitelkė ir atžygiavę prie Šunemo įsirengė stovyklą. Saulius surinko

visą Izraelį. Jie įsirengė stovyklą prie Gilbojos.

5 Vendo Saul o acampamento dos filisteus, foi tomado de medo, e muito se estremeceu o seu coração.

5Pamatęs filistinų stovyklą, Saulius išsigando. Širdis jam drebėjo iš išgąsčio.

6 Consultou Saul ao SENHOR, porém o SENHOR não lhe respondeu, nem por sonhos, nem por Urim, nem por profetas.

6Saulius teiravosiVIEŠPATIES, bet VIEŠPATS jam neatsakė nei per sapnus, nei per Urimus, nei per pranašus.

7 Então, disse Saul aos seus servos: Apontai-me uma mulher que seja médium, para que me encontre com ela e a consulte. Disseram-lhe os seus servos: Há uma mulher em En-Dor que é médium.

7Tuomet Saulius tarė savo dvariškiams: „Suraskite man moterį, iššaukiančią vėles, pas kurią galėčiau nueiti ir pasiteirauti“. Dvariškiai jam pasakė, kad En Dore yra moteris, galinti iššaukti vėles.

8 Saul disfarçou-se, vestiu outras roupas e se foi, e com ele, dois homens, e, de noite, chegaram à mulher; e lhe disse: Peço-te que me adivinhes pela necromancia e me faças subir aquele que eu te disser.

8Saulius persirengė, apsivilko kitus drabužius ir leidosi į kelionę su dviem vyrais. Jie atėjo pas tą moterį nakčia. Saulius tarė jai: „Prašyčiau išburti man per vėlę. Iššauk man tą, kurį pasakysiu“.

9 Respondeu-lhe a mulher: Bem sabes o que fez Saul, como eliminou da terra os médiuns e adivinhos; por que, pois, me armas cilada à minha vida, para me matares?

9Moteris atsakė: „Be abejo, tu žinai, ką Saulius padarė ir kaip jis išnaikino iš krašto vėlių iššaukėjus ir žynius. Tad kodėl statai žabangas, kad mane gyvą užmuštum?“

10 Então, Saul lhe jurou pelo SENHOR, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR, nenhum castigo te sobrevirá por isso.

10Bet Saulius jai prisiekė VIEŠPAČIU: „Kaip gyvas VIEŠPATS, dėl to tu nebūsi kalta“.

11 Então, lhe disse a mulher: Quem te farei subir? Respondeu ele: Faze-me subir Samuel.

11Tada moteris paklausė: „O ką turiu iššaukti?“ Jis atsakė: „Iššauk Samuelį“.

12 Vendo a mulher a Samuel, gritou em alta voz; e a mulher disse a Saul: Por que me enganaste? Pois tu mesmo és Saul.

12Pamačiusi Samuelį, moteris sušuko visu balsu. Sauliui moteris tarė: „Kodėl mane apgavai? Tu esi Saulius!“ –

13 Respondeu-lhe o rei: Não temas; que vês? Então, a mulher respondeu a Saul: Vejo um deus que sobe da terra.

13„Nebijok, – tarė Saulius, – ką tu matai?“ Moteris atsakė Sauliui: „Matau dvasią, kylančią iš žemės“.

[14] Perguntou ele: Como é a sua figura? Respondeu ela: Vem subindo um ancião e está envolto numa capa. Entendendo Saul que era Samuel, inclinou-se com o rosto em terra e se prostrou.
[15] Samuel disse a Saul: Por que me inquietaste, fazendo-me subir? Então, disse Saul: Mui angustiado estou, porque os filisteus guerreiam contra mim, e Deus se desviou de mim e já não me responde, nem pelo ministério dos profetas, nem por sonhos; por isso, te chamei para que me reveles o que devo fazer.
[16] Então, disse Samuel: Por que, pois, a mim me perguntas, visto que o SENHOR te desamparou e se fez teu inimigo?
[17] Porque o SENHOR fez para contigo como, por meu intermédio, ele te dissera; tirou o reino da tua mão e o deu ao teu companheiro Davi.
[18] Como tu não deste ouvidos à voz do SENHOR e não executaste o que ele, no furor da sua ira, ordenou contra Amaleque, por isso, o SENHOR te fez, hoje, isto.
[19] O SENHOR entregará também a Israel contigo nas mãos dos filisteus, e, amanhã, tu e teus filhos estareis comigo; e o acampamento de Israel o SENHOR entregará nas mãos dos filisteus.
[20] De súbito, caiu Saul estendido por terra e foi tomado de grande medo por causa das palavras de Samuel; e faltavam-lhe as forças, porque não comera pão todo aquele dia e toda aquela noite.

[14]Jis klausė ją: „Kokia jos išvaizda?“ – „Išeina senas vyras, – atsakė ji, – jis apsigaubęs skraiste“. Tada Saulius pažino, kad tai Samuelis. Žemai nusilenkdamas, jis puolė kniūbsčias.
[15]Samuelis tarė Sauliui: „Kodėl sudrumstei man ramybę, mane iššaukdamas?“ – „Man gresia didelis pavojus, – atsakė Saulius, – filistinai kariauja prieš mane, o Dievas pasitraukė nuo manęs. Jis nebeatsako man nei per pranašus, nei per sapnus. Užtat ir iššaukiau tave, kad pasakytum, ką turėčiau daryti“.
[16]Samuelis atsakė: „Kodėl klausi manęs? Juk VIEŠPATSpasitraukė nuo tavęs ir tapo tavo priešu!
[17]VIEŠPATS padarė tau, kaip jis kalbėjo per mane. VIEŠPATS išplėšė karalystę iš tavo rankos ir atidavė tavo artimui – Dovydui!
[18]Kadangi nepaklausei VIEŠPATIES balso ir neįvykdei jo degančio pykčio ant Amaleko, VIEŠPATS ir padarė tau tai šiandien.
[19]Be to,VIEŠPATS įduos Izraelį drauge su tavimi į rankas filistinams. Rytoj tu ir tavo sūnūs būsite su manimi. VIEŠPATS įduos ir Izraelio stovyklą filistinams į rankas“.
[20]Apimtas siaubo nuo Samuelio žodžių, Saulius tuojau pat sukniubo žemėje. Jam stigo ir jėgų, nes nebuvo nieko valgęs visą dieną ir naktį.

[21] Aproximou-se de Saul a mulher e, vendo-o assaz perturbado, disse-lhe: Eis que a tua serva deu ouvidos à tua voz, e, arriscando a minha vida, atendi às palavras que me falaste.

[21]Moteris priėjo prie Sauliaus ir, matydama, kad jis siaubo apimtas, tarė: „Žiūrėk, tavo tarnaitė klausė tavo balso. Aš stačiau į pavojų savo gyvybę ir įvykdžiau tavo nurodymus.

[22] Agora, pois, ouve também tu as palavras da tua serva e permite que eu ponha um bocado de pão diante de ti; come, para que tenhas forças e te ponhas a caminho.

[22]Dabar prašyčiau, kad ir tu paklausytum savo tarnaitės balso. Leisk man padėti prieš tave riekę duonos. Valgyk, kad turėtumei jėgų eiti savo keliu“.

[23] Porém ele o recusou e disse: Não comerei. Mas os seus servos e a mulher o constrangeram; e atendeu. Levantou-se do chão e se assentou no leito.

[23]Jis atsisakė, tardamas: „Nevalgysiu“. Bet dvariškiams ir moteriai prisispyrus raginant, jis paklausė. Jis pakilo nuo žemės ir atsisėdo ant lovos.

[24] Tinha a mulher em casa um bezerro cevado; apressou-se e matou-o, e, tomando farinha, a amassou, e a cozeu em bolos asmos.

[24]Moteris turėjo namuose penimą veršiuką. Skubiai jį papjovė. Paėmusi miltų, užminkė ir iškepė neraugintų plokštainių.

[25] E os trouxe diante de Saul e de seus servos, e comeram. Depois, se levantaram e se foram naquela mesma noite.

[25]Ji padėjo visa tai Sauliui bei jo dvariškiams, ir jie pavalgė. Tą pačią naktį jie pakilo ir išėjo.

1 Samuel 29

Os filisteus desconfiam de Davi

[1] Ajuntaram os filisteus todos os seus exércitos em Afeca, e acamparam-se os israelitas junto à fonte que está em Jezreel.

[2] Os príncipes dos filisteus se foram para lá com centenas e com milhares; e Davi e seus homens iam com Aquis, na retaguarda.

[3] Disseram, então, os príncipes dos filisteus: Estes hebreus, que fazem aqui? Respondeu Aquis aos príncipes dos filisteus: Não é este Davi, o servo de Saul, rei de Israel, que esteve comigo há muitos

1 Samuelio 29

Filistinai atmeta Dovydą

[1]Filistinai telkė visas savo pajėgas prie Afeko, o izraelitai buvo pasistatę stovyklą palei šaltinį prie Jezreelio.

[2]Filistinų didžiūnai atžygiavo, kiekvienas eidamas su savo šimtinės ar tūkstančio gretomis. Dovydas ir jo vyrai atžygiavo eisenos gale, eidami su Achišu.

[3]Filistinų vadai klausė: „Ką čia veikia tie hebrajai?“ Achišas paaiškino filistinų vadams: „Na, tai Dovydas, Izraelio karaliaus Sauliaus tarnas. Jis buvo pas mane metus su viršum, ir aš negaliu jam

dias ou anos? E coisa nenhuma achei contra ele desde o dia em que, tendo desertado, passou para mim, até ao dia de hoje.

nieko prikišti nuo to laiko, kai jis pabėgo nuo Sauliaus, iki šios dienos“.

4 Porém os príncipes dos filisteus muito se indignaram contra ele; e lhe disseram: Faze voltar este homem, para que torne ao lugar que lhe designaste e não desça conosco à batalha, para que não se faça nosso adversário no combate; pois de que outro modo se reconciliaria como o seu senhor? Não seria, porventura, com as cabeças destes homens?

4Filistinų vadai pyko ant jo. „Siųsk tą vyrą atgal, – sakė jam filistinų vadai, – tegrįžta į vietą, kurią esi jam paskyręs. Į mūšį jis su mumis nežygiuos, antraip mūšyje gali tapti mums priešu. Juk kaip kitaip galėtų šis vyrukas atgauti savo valdovo malonę? Ar ne šių vyrų galvomis?

5 Não é este aquele Davi, de quem uns aos outros respondiam nas danças, dizendo: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

5Argi tai ne Dovydas, apie kurį jie šokdami dainuoja: ‘Saulius užmušė tūkstančius, o Dovydas – dešimtis tūkstančių?’“

6 Então, Aquis chamou a Davi e lhe disse: Tão certo como vive o SENHOR, tu és reto, e me parece bem que tomes parte comigo nesta campanha; porque nenhum mal tenho achado em ti, desde o dia em que passaste para mim até ao dia de hoje; porém aos príncipes não agradas.

6Tada Achišas, pasišaukęs Dovydą, tarė: „Kaip gyvas VIEŠPATS, tu doras vyras, ir man atrodo tinkama, kad žygiuotumei į mūšį ir iš mūšio su manimi, nes neradau tavyje nieko pikta nuo tavo atėjimo pas mane iki šios dienos. Nepaisant to, kiti didžiūnai tavęs nepriima.

7 Volta, pois, agora, e volta em paz, para que não desagrades aos príncipes dos filisteus.

7Tad grįžk atgal ramybėje. Nedaryk nieko, kas būtų pikta filistinų didžiūnų akyse“.

8 Então, Davi disse a Aquis: Porém que fiz eu? Ou que achaste no teu servo, desde o dia em que entrei para o teu serviço até hoje, para que não vá pelejar contra os inimigos do rei, meu senhor?

8Bet Dovydas tarė Achišui: „Ką aš padariau? Ką radai savo tarne nuo dienos, kurią pasirodžiau prieš tave, iki šios dienos, kad negaliu eiti ir kovoti su viešpaties karaliaus priešais?“

9 Respondeu, porém, Aquis e disse a Davi: Bem o sei; e que, na verdade, aos meus olhos és bom como um anjo de Deus;

9Atsakydamas Dovydui, Achišas tarė: „Žinau, kad mano akyse esi toks tinkamas, kaip Dievo angelas. Bet, nepaisant to,

porém os príncipes dos filisteus disseram: Não suba este conosco à batalha.

filistinų vadai pasakė: ‘Į mūšį su mumis jis nežygiuos!’

[10] Levanta-te, pois, amanhã de madrugada com os teus servos, que vieram contigo; e, levantando-vos, logo que haja luz, parti.

[10]Tad atsikelk anksti rytą, tu ir su tavimi atėjusieji tavo valdovo tarnai, ir žygiuok į vietą, kurią tau paskyriau. Neimk į širdį niekingų pastabų, nes buvai tinkamas mano tarnyboje! Leiskitės į kelionę anksti rytą, išvykite kai tik prašvis“.

[11] Então, Davi de madrugada se levantou, ele e os seus homens, para partirem e voltarem à terra dos filisteus. Os filisteus, porém, subiram a Jezreel.

[11]Tad anksti rytą Dovydas leidosi į kelionę, su savo vyrais grįždamas į filistinų žemę. O filistinai nužygiavo į Jezreelį.

1 Samuel 30

Ziclague é saqueada pelos amalequitas

[1] Sucedeu, pois, que, chegando Davi e os seus homens, ao terceiro dia, a Ziclague, já os amalequitas tinham dado com ímpeto contra o Sul e Ziclague e a esta, ferido e queimado;

[2] tinham levado cativas as mulheres que lá se achavam, porém a ninguém mataram, nem pequenos nem grandes; tão-somente os levaram consigo e foram seu caminho.

[3] Davi e os seus homens vieram à cidade, e ei-la queimada, e suas mulheres, seus filhos e suas filhas eram levados cativos.

[4] Então, Davi e o povo que se achava com ele ergueram a voz e choraram, até não terem mais forças para chorar.

[5] Também as duas mulheres de Davi foram levadas cativas: Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[6] Davi muito se angustiou, pois o povo falava de apedrejá-lo, porque todos estavam em amargura, cada um por causa

1 Samuelio 30

Dovydas nugali amalekiečius

[1]Kai trečią dieną Dovydas ir jo vyrai pasiekė Ciklagą, amalekiečiai buvo įsiveržę į Negebą ir Ciklagą. Jie buvo užpuolę Ciklagą ir sudeginę.

[2]Jo moteris ir visus, kas buvo jame, žemos kilmės ir kilmingus, jie buvo paėmę į nelaisvę. Nenužudė jų nė vieno, bet pasigrobė ir nuėjo savo keliu.

[3]Atėję į miestą, Dovydas ir jo vyrai rado jį sudegintą, o jų žmonas, sūnus ir dukteris išvestas į nelaisvę.

[4]Dovydas ir su juo buvę kariai aimanavo ir tol verkė, kol jiems pristigo jėgų verkti.

[5]Ir abi Dovydo žmonos – Ahinoama iš Jezreelio ir Nabalo našlė Abigailė – buvo išvestos į nelaisvę.

[6]Dovydui iškilo didelis pavojus, nes kariai grasino užmušti jį akmenimis. Visi kariai buvo įniršę dėl savo sūnų ir dukterų. Bet

de seus filhos e de suas filhas; porém Davi se reanimou no SENHOR, seu Deus.

Dovydas ieškojo jėgų pas VIEŠPATĮ, savo Dievą.

Davi livra os cativos

[7] Disse Davi a Abiatar, o sacerdote, filho de Aimeleque: Traze-me aqui a estola sacerdotal. E Abiatar a trouxe a Davi.

[7]Dovydas tarė Ahimelecho sūnui kunigui Abjatarui: „Atnešk man efodą!“ Abjataras atnešė Dovydui efodą.

[8] Então, consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Perseguirei eu o bando? Alcançá-lo-ei? Respondeu-lhe o SENHOR: Persegue-o, porque, de fato, o alcançarás e tudo libertarás.

[8]Dovydas teiravosi VIEŠPATIES, klausdamas: „Ar turiu vytis tuos užpuolikus? Ar pasivysiu juos?“ Jis atsakė jam: „Vykis, nes tikrai juos pasivysi ir tikrai išgelbėsi!“

[9] Partiu, pois, Davi, ele e os seiscentos homens que com ele se achavam, e chegaram ao ribeiro de Besor, onde os retardatários ficaram.

[9]Tad Dovydas leidosi vytis – jis ir šeši šimtai vyrų, kurie buvo su juo. Jie atėjo į Besoro slėnį, kur paliko pavargusiuosius.

[10] Davi, porém, e quatrocentos homens continuaram a perseguição, pois que duzentos ficaram atrás, por não poderem, de cansados que estavam, passar o ribeiro de Besor.

[10]Dovydas vijosi toliau – jis ir keturi šimtai vyrų. Du šimtai pasiliko, nes dėl nuovargio nebepajėgė pereiti Besoro slėnio.

[11] Acharam no campo um homem egípcio e o trouxeram a Davi; deram-lhe pão, e comeu, e deram-lhe a beber água.

[11]Laukuose aptikę egiptietį, jie atvedė jį pas Dovydą. Jie davė jam valgyti duonos ir atsigerti vandens;

[12] Deram-lhe também um pedaço de pasta de figos secos e dois cachos de passas, e comeu; recobrou, então, o alento, pois havia três dias e três noites que não comia pão, nem bebia água.

[12]davė ir figų plokštainio gabalą bei dvi kekes razinų. Užvalgęs šis atgavo jėgas. Jis nebuvo nei duonos valgęs, nei vandens gėręs tris dienas ir tris naktis.

[13] Então, lhe perguntou Davi: De quem és tu e de onde vens? Respondeu o moço egípcio: Sou servo de um amalequita, e meu senhor me deixou aqui, porque adoeci há três dias.

[13]Tada Dovydas jo paklausė: „Kieno tu? Iš kur esi?“ – „Aš esu egiptietis, vieno amalekiečio vergas, – atsakė jis, – mano šeimininkas paliko mane, nes prieš tris dienas aš susirgau.

[14] Nós demos com ímpeto contra o lado sul dos queretitas, contra o território de Judá

[14]Mes užpuolėme keretų Negebą, Judo Negebą bei Kalebo Negebą ir sudeginome Ciklagą“.

e contra o lado sul de Calebe e pusemos fogo em Ziclague.

15 Disse-lhe Davi: Poderias, descendo, guiar-me a esse bando? Respondeu-lhe: Jura-me, por Deus, que me não matarás, nem me entregarás nas mãos de meu senhor, e descerei e te guiarei a esse bando.

15Dovydas tarė jam: „Ar nuvesi mane pas tą užpuolikų gaują?“ Jis atsakė: „Prisiek Dievu, kad manęs neužmuši ar šeimininkui neišduosi, ir nuvesiu tave pas tą užpuolikų gaują“.

16 E, descendo, o guiou. Eis que estavam espalhados sobre toda a região, comendo, bebendo e fazendo festa por todo aquele grande despojo que tomaram da terra dos filisteus e da terra de Judá.

16Kai jis nuvedė Dovydą, žiūri: plačiai pasklidę žemėje, jie valgo, geria ir šoka, šventiškai nusiteikę, džiaugdamiesi dideliu grobiu, kurį buvo paėmę iš filistinų krašto ir iš Judo krašto.

17 Feriu-os Davi, desde o crepúsculo vespertino até à tarde do dia seguinte, e nenhum deles escapou, senão só quatrocentos moços que, montados em camelos, fugiram.

17Dovydas kovėsi su jais nuo sutemų iki kitos dienos vakaro. Nė vienas jų neišsigelbėjo, tiktai keturi šimtai vaikinų, sėdę ant kupranugarių, pabėgo.

18 Assim, Davi salvou tudo quanto haviam tomado os amalequitas; também salvou as suas duas mulheres.

18Dovydas išgelbėjo visa, ką amalekiečiai buvo paėmę. Dovydas išgelbėjo ir abi savo žmonas.

19 Não lhes faltou coisa alguma, nem pequena nem grande, nem os filhos, nem as filhas, nem o despojo, nada do que lhes haviam tomado: tudo Davi tornou a trazer.

19Nieko iš jų nepasigedo – mažo ar didelio, sūnų ar dukterų, grobio ar ko kito, kas buvo pagrobta; visa Dovydas atgavo.

20 Também tomou Davi todas as ovelhas e o gado, e o levaram diante de Davi e diziam: Este é o despojo de Davi.

20Be to, Dovydas paėmė visas bandas bei kaimenes, ir, varydami jas pirma jo, žmonės šaukė: „Tai Dovydo grobis!“

Davi estabelece a lei da divisão da presa

21 Chegando Davi aos duzentos homens que, de cansados que estavam, não o puderam seguir e ficaram no ribeiro de Besor, estes saíram ao encontro de Davi e do povo que com ele vinha; Davi,

21Dovydui pasiekus anuos du šimtus vyrų, dėl nuovargio nebegalėjusių sekti Dovydo ir paliktų prie Besoro slėnio, jie išėjo pasitikti Dovydo ir su juo esančių karių. Priėjęs prie jų, Dovydas pasisveikino.

aproximando-se destes, os saudou cordialmente.

[22] Então, todos os maus e filhos de Belial, dentre os homens que tinham ido com Davi, responderam e disseram: Visto que não foram conosco, não lhes daremos do despojo que salvamos; cada um, porém, leve sua mulher e seus filhos e se vá embora.

[22]Tačiau nedori ir niekam tikę vyrai, kurie buvo žygiavę su Dovydu, tarė: „Kadangi jie nėjo su mumis, neduosime jiems nieko iš atimto grobio. Tegu pasiima kiekvienas savo žmoną ir vaikus. Tegu sau eina!“

[23] Porém Davi disse: Não fareis assim, irmãos meus, com o que nos deu o SENHOR, que nos guardou e entregou às nossas mãos o bando que contra nós vinha.

[23]Tačiau Dovydas atsiliepė: „Taip neturite daryti, mano broliai, su tuo, ką VIEŠPATS mums suteikė. Jis mus apsaugojo ir mums į rankas įdavė mus užpuolusią gaują.

[24] Quem vos daria ouvidos nisso? Porque qual é a parte dos que desceram à peleja, tal será a parte dos que ficaram com a bagagem; receberão partes iguais.

[24]Kas galėtų šiuo reikalu su jumis sutikti? Dalis saugančio daiktus bus tokia pat, kaip dalis einančio į mūšį. Jie visi lygiai dalysis“.

[25] E assim, desde aquele dia em diante, foi isso estabelecido por estatuto e direito em Israel, até ao dia de hoje.

[25]Taigi nuo tos dienos iki šiol toks yra įstatas ir įsakas Izraelyje.

[26] Chegando Davi a Ziclague, enviou do despojo aos anciãos de Judá, seus amigos, dizendo: Eis para vós outros um presente do despojo dos inimigos do SENHOR:

[26]Pasiekęs Ciklagą, Dovydas pasiuntė dalį grobio savo bičiuliams, Judo seniūnams, tardamas: „Tai dovana jums iš paimto grobio iš VIEŠPATIESpriešų“.

[27] aos de Betel, aos de Ramote do Neguebe, aos de Jatir,

[27]To grobio jis pasiuntė seniūnams į Betelį, Negebo Ramotą ir Jatyrą,

[28] aos de Aroer, aos de Sifmote, aos de Estemoa,

[28]į Aroerą, Sifmotą ir Eštemoją,

[29] aos de Racal, aos que estavam nas cidades dos jerameelitas e nas cidades dos queneus,

[29]Rakalą, jerachmeelitų kilties miestus ir kainitų kilties miestus,

[30] aos de Horma, aos de Borasã, aos de Atace,

[30]į Hormą, Bor Ašaną ir Atachą

[31] aos de Hebrom e a todos os lugares em que andara Davi, ele e os seus homens.

[31]bei Hebroną – į visas vietas, kur buvo klajoję Dovydas ir jo vyrai.

1 Samuel 31

A derrota de Israel e a morte de Saul
1 Crônicas 10.1-7

[1] Entretanto, os filisteus pelejaram contra Israel, e, tendo os homens de Israel fugido de diante dos filisteus, caíram feridos no monte Gilboa.

[2] Os filisteus apertaram com Saul e seus filhos e mataram Jônatas, Abinadabe e Malquisua, filhos de Saul.

[3] Agravou-se a peleja contra Saul; os flecheiros o avistaram, e ele muito os temeu.

[4] Então, disse Saul ao seu escudeiro: Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos, e me traspassem, e escarneçam de mim. Porém o seu escudeiro não o quis, porque temia muito; então, Saul tomou da espada e se lançou sobre ela.

[5] Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a sua espada e morreu com ele.

[6] Morreu, pois, Saul, e seus três filhos, e o seu escudeiro, e também todos os seus homens foram mortos naquele dia com ele.

[7] Vendo os homens de Israel que estavam deste lado do vale e daquém do Jordão que os homens de Israel fugiram e que Saul e seus filhos estavam mortos,

1 Samuelio 31

Sauliaus mirtis

[1]Filistinai stojo į mūšį su Izraeliu, o Izraelio vyrai bėgo nuo filistinų. Daug jų krito mirtinai sužeisti ant Gilbojos kalno.

[2]Filistinai pasivijo Saulių ir jo sūnus. Sauliaus sūnus – Jehonataną, Abinadabą ir Malkišūvą – filistinai nukovė.

[3]Mūšis siautėjo aplink Saulių. Keletas lankininkų pataikė į jį ir sunkiai sužeidė.

[4]Tuomet Saulius tarė savo ginklanešiui: „Išsitrauk iš makštų kalaviją ir nudurk mane, kad neapipjaustytieji nenudurtų manęs ir neišjuoktų“. Bet ginklanešys tai daryti atsisakė, nes buvo siaubo apimtas. Tad Saulius pačiupo savo paties kalaviją ir krito ant jo.

[5]Ir ginklanešys, matydamas Saulių mirusį, krito ant savo kalavijo ir mirė su juo.

[6]Taigi tą pačią dieną drauge mirė Saulius, jo trys sūnūs ir ginklanešys.

[7]Pamatę, kad Izraelio vyrai pabėgo iš mūšio, o Saulius bei jo sūnūs mirę, kitoje slėnio pusėje ir Užjordanėje buvę Izraelio vyrai paliko savo miestus ir bėgo. O filistinai atėjo ir juos užėmė.

desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

A sepultura de Saul

1 Crônicas 10.8-12

8 Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam Saul e seus três filhos caídos no monte Gilboa.

9 Cortaram a cabeça a Saul e o despojaram das suas armas; enviaram mensageiros pela terra dos filisteus, em redor, a levar as boas-novas à casa dos seus ídolos e entre o povo.

10 Puseram as armas de Saul no templo de Astarote e o seu corpo afixaram no muro de Bete-Seã.

11 Então, ouvindo isto os moradores de Jabes-Gileade, o que os filisteus fizeram a Saul,

12 todos os homens valentes se levantaram, e caminharam toda a noite, e tiraram o corpo de Saul e os corpos de seus filhos do muro de Bete-Seã, e, vindo a Jabes, os queimaram.

13 Tomaram-lhes os ossos, e os sepultaram debaixo de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

8Kitą dieną filistinai, atėję žuvusiųjų apiplėšti, rado Saulių ir jo tris sūnus, kritusius ant Gilbojos kalno.

9Jie nukirto jam galvą, paėmė ginklus ir siuntė pasiuntinius per visą filistinų kraštą nunešti gerą žinią savo stabų šventykloms ir žmonėms.

10Jo ginklai buvo padėti į Astartės šventyklą, o kūnas pakabintas ant Bet Šeano sienos.

11Bet kai Jabeš Gileado gyventojai išgirdo, ką filistinai buvo padarę Sauliui,

12visi jų ištikimi vyrai leidosi į kelionę ir žygiavę visą naktį nuėmė Sauliaus kūną ir jo sūnų kūnus nuo Bet Šeano sienos. Parnešę į Jabešą, ten juos sudegino.

13Tuomet paėmė jų kaulus ir palaidojo po tamarisku Jabeše. Jie pasninkavo septynias dienas.

O segundo livro de Samuel	2 Samuelio

2 Samuel 1

Davi recebe a notícia da derrota e da morte de Saul

[1] Depois da morte de Saul, voltando Davi da derrota dos amalequitas e estando já dois dias em Ziclague,

[2] sucedeu, ao terceiro dia, aparecer do arraial de Saul um homem com as vestes rotas e terra sobre a cabeça; em chegando ele a Davi, inclinou-se, lançando-se em terra.

[3] Perguntou-lhe Davi: Donde vens? Ele respondeu: Fugi do arraial de Israel.

[4] Disse-lhe Davi: Como foi lá isso? Conta-mo. Ele lhe respondeu: O povo fugiu da batalha, e muitos caíram e morreram, bem como Saul e Jônatas, seu filho.

[5] Disse Davi ao moço que lhe dava as novas: Como sabes tu que Saul e Jônatas, seu filho, são mortos?

[6] Então, disse o moço portador das notícias: Cheguei, por acaso, à montanha de Gilboa, e eis que Saul estava apoiado sobre a sua lança, e os carros e a cavalaria apertavam com ele.

[7] Olhando ele para trás, viu-me e chamou-me. Eu disse: Eis-me aqui.

[8] Ele me perguntou: Quem és tu? Eu respondi: Sou amalequita.

2 Samuelio 1

Sauliaus ir Jehonatano apraudojimas

[1]Po Sauliaus mirties – Dovydas jau buvo sugrįžęs nugalėjęs Amaleką – Dovydas praleido dvi dienas Ciklage.

[2]Trečią dieną iš Sauliaus stovyklos staiga atėjo vyras suplėšytais drabužiais ir dulkėmis ant galvos. Priėjęs prie Dovydo, žemai nusilenkdamas, parpuolė ant žemės.

[3]„Iš kur ateini?“ – klausė Dovydas. Jis atsakė: „Ką tik pabėgau iš Izraelio stovyklos“.

[4]„Kas atsitiko? – klausė Dovydas. – Sakyk!“

[5]Jis atsakė: „Kariai bėgo iš mūšio lauko, bet taip pat daug karių krito ir žuvo. Žuvo ir Saulius bei jo sūnus Jehonatanas“.

[6]Tada Dovydas paklausė atnešusį žinią vaikiną: „Iš kur žinai, kad Saulius ir jo sūnus Jehonatanas žuvo?“ Žinią atnešęs vaikinas tarė: „Pasitaikė, kad aš buvau ant Gilbojos kalno. Žiūriu, Saulius parkritęs ant savo ieties, o prie jo artinasi kovos vežimai ir raitininkai.

[7]Pažvelgęs atgal, jis pamatė mane ir pašaukė. ‘Aš čia!’ – atsakiau.

[8]Jis manęs paklausė: ‘Kas tu?’ ‘Amalekietis’, – atsakiau.

[9] Então, me disse: Arremete sobre mim e mata-me, pois me sinto vencido de cãibra, mas o tino se acha ainda todo em mim.

[9]Tada jis tarė man: ‘Ateik, stokis ant manęs ir pribaik mane, nes aš kankinuosi ir esu vos gyvas’.

[10] Arremessei-me, pois, sobre ele e o matei, porque bem sabia eu que ele não viveria depois de ter caído. Tomei-lhe a coroa que trazia na cabeça e o bracelete e os trouxe aqui ao meu senhor.

[10]Taigi aš stojausi ant jo ir pribaigiau, nes žinojau, kad jis niekada daugiau nebepakils iš vietos, kur buvo parkritęs. Tada nuėmiau karūną jam nuo galvos bei antrankovį nuo rankos ir atnešiau čia savo viešpačiui“.

Davi manda matar o amalequita

[11] Então, apanhou Davi as suas próprias vestes e as rasgou, e assim fizeram todos os homens que estavam com ele.

[11]Dovydas ėmė ir persiplėšė drabužius. Tą pat padarė visi su juo buvę vyrai.

[12] Prantearam, choraram e jejuaram até à tarde por Saul, e por Jônatas, seu filho, e pelo povo do SENHOR, e pela casa de Israel, porque tinham caído à espada.

[12]Jie raudojo ir verkė, pasninkaudami ligi vakaro dėl Sauliaus ir dėl jo sūnaus, ir dėl VIEŠPATIES kariuomenės, ir dėl Izraelio namų, nes šie buvo kritę nuo kalavijo.

[13] Então, perguntou Davi ao moço portador das notícias: Donde és tu? Ele respondeu: Sou filho de um homem estrangeiro, amalequita.

[13]Vaikinui, atnešusiam žinią, Dovydas tarė: „Iš kur tu?“ Jis atsakė: „Aš ateivio sūnus, amalekietis“.

[14] Davi lhe disse: Como não temeste estender a mão para matares o ungido do SENHOR?

[14]„Kaip išdrįsai, – tarė jam Dovydas, – pakelti ranką ir užmušti VIEŠPATIES pateptąjį?“

[15] Então, chamou Davi a um dos moços e lhe disse: Vem, lança-te sobre esse homem. Ele o feriu, de sorte que morreu.

[15]Tada, pasišaukęs vieną savo vyrų, Dovydas tarė jam: „Ateik ir užmušk jį!“ Tas smogė, ir jis numirė.

[16] Disse-lhe Davi: O teu sangue seja sobre a tua cabeça, porque a tua própria boca testificou contra ti, dizendo: Matei o ungido do SENHOR.

[16]O Dovydas sakė: „Tekrinta tavo kraujas ant tavo galvos, nes savo paties lūpomis paliudijai prieš save: ‘Aš užmušiauVIEŠPATIES pateptąjį’“.

O lamento de Davi por Saul e Jônatas

[17] Pranteou Davi a Saul e a Jônatas, seu filho, com esta lamentação,

[17]Dovydas užvedė šią raudą dėl Sauliaus ir jo sūnaus Jehonatano.

[18] determinando que fosse ensinado aos filhos de Judá o Hino ao Arco, o qual está escrito no Livro dos Justos.

[18]Jis įsakė, kad Judo žmonės būtų mokomi Lanko giesmės; ji užrašyta Jašaro knygoje.

[19] A tua glória, ó Israel, foi morta sobre os teus altos! Como caíram os valentes!

[19]„Deja! Izraeli, tavo šlovė guli nužudyta tavo aukštumose! Kaip krito galiūnai!

[20] Não o noticieis em Gate, nem o publiqueis nas ruas de Asquelom, para que não se alegrem as filhas dos filisteus, nem saltem de contentamento as filhas dos incircuncisos.

[20]Nepasakokite apie tai Gate, neskelbkite to Aškelono gatvėse, kad filistinų dukterys nesidžiaugtų, kad neapipjaustytųjų dukterys nedžiūgautų.

[21] Montes de Gilboa, não caia sobre vós nem orvalho, nem chuva, nem haja aí campos que produzam ofertas, pois neles foi profanado o escudo dos valentes, o escudo de Saul, que jamais será ungido com óleo.

[21]O Gilbojos kalnai! Tenebūna jums nei rasos, nei lietaus, nei derlingų laukų! Juk ten buvo numestas galiūnų skydas, skydas Sauliaus, nepateptas aliejumi.

[22] Sem sangue dos feridos, sem gordura dos valentes, nunca se recolheu o arco de Jônatas, nem voltou vazia a espada de Saul.

[22]Nuo užmuštųjų kraujo, nuo rubuilių galiūnų Jehonatano strėlė niekada negrįžo, Sauliaus kalavijas niekada nebuvo veltui ištrauktas.

[23] Saul e Jônatas, queridos e amáveis, tanto na vida como na morte não se separaram! Eram mais ligeiros do que as águias, mais fortes do que os leões.

[23]Saulius ir Jehonatanas, mylimi ir šaunūs! Nei gyvendami, nei mirdami, niekada jie nebuvo perskirti! Jie buvo spartesni už erelius, stipresni už liūtus.

[24] Vós, filhas de Israel, chorai por Saul, que vos vestia de rica escarlata, que vos punha sobre os vestidos adornos de ouro.

[24]O Izraelio dukterys, verkite Sauliaus, aprengusio jus brangiu purpuru, išpuošusio auksu jūsų apdarą!

[25] Como caíram os valentes no meio da peleja! Jônatas sobre os montes foi morto!

[25]Kaip krito galiūnai mūšio sūkuryje! Jehonatanas guli nužudytas tavo aukštumose.

[26] Angustiado estou por ti, meu irmão Jônatas; tu eras amabilíssimo para comigo! Excepcional era o teu amor, ultrapassando o amor de mulheres.

[26]Sielvartauju dėl tavęs, mano broli Jehonatanai! Be galo brangus tu man buvai, nuostabi man buvo tavo meilė, viršijanti moters meilę.

[27] Como caíram os valentes, e pereceram as armas de guerra!

2 Samuel 2

Davi é aclamado rei de Judá

[1] Depois disto, consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Subirei a alguma das cidades de Judá? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe. Perguntou Davi: Para onde subirei? Respondeu o SENHOR: Para Hebrom.

[2] Subiu Davi para lá, e também as suas duas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[3] Fez Davi subir os homens que estavam com ele, cada um com sua família; e habitaram nas aldeias de Hebrom.

[4] Então, vieram os homens de Judá e ungiram ali Davi rei sobre a casa de Judá. E informaram Davi de que os homens de Jabes-Gileade foram os que sepultaram Saul.

[5] Então, enviou Davi mensageiros aos homens de Jabes-Gileade para dizer-lhes: Benditos do SENHOR sejais vós, por esta humanidade para com vosso senhor, para com Saul, pois o sepultastes!

[6] Agora, pois, o SENHOR use convosco de misericórdia e fidelidade; eu vos recompensarei este bem que fizestes.

[7] Agora, pois, sejam fortes as vossas mãos, e sede valentes, pois Saul, vosso senhor, é morto, e os da casa de Judá me ungiram rei sobre si.

Abner faz Isbosete rei de Israel

[27]Kaip krito galiūnai ir pražuvo karo ginklai!“

2 Samuelio 2

Dovydas – Judo karalius

[1]Praėjus šiek tiek laiko, Dovydas teiravosi VIEŠPATIES, klausdamas: „Ar turiu eiti į kurį nors Judo miestą?“ VIEŠPATS atsakė jam: „Eik!“ – „Į kurį turiu eiti?“ – toliau klausė Dovydas. Jis atsakė: „Į Hebroną“.

[2]Tada Dovydas nuėjo ten drauge su dviem savo žmonomis – Ahinoama iš Jezreelio ir Nabalo iš Karmelio našle Abigaile.

[3]Dovydas pasiėmė ir su juo buvusius vyrus, kiekvieną su šeima. Jie apsigyveno miestuose prie Hebrono.

[4]Tada atėję Judo žmonės ten patepė Dovydą Judo karaliumi. Dovydą pasiekė žinia, kad Jabeš Gileado žmonės palaidojo Saulių.

[5]Dovydas išsiuntė pas juos pasiuntinius ir tarė jiems: „Būkite VIEŠPATIESpalaiminti, nes parodėte ištikimą meilę savo valdovui Sauliui ir palaidojote jį!

[6]Dabar teparodo jums VIEŠPATS tikrą ištikimą meilę! Ir aš dosniai jums atlyginsiu, kad tai padarėte.

[7]Todėl tebūna stiprios jūsų rankos ir būkite narsūs! Jūsų valdovas Saulius žuvo, bet Judo namai jau patepė mane savo karaliumi“.

Išbošetas – Izraelio karalius

[8] Abner, filho de Ner, capitão do exército de Saul, tomou a Isbosete, filho de Saul, e o fez passar a Maanaim,

[9] e o constituiu rei sobre Gileade, sobre os assuritas, sobre Jezreel, Efraim, Benjamim e sobre todo o Israel.

[10] Da idade de quarenta anos era Isbosete, filho de Saul, quando começou a reinar sobre Israel, e reinou dois anos; somente a casa de Judá seguia a Davi.

[11] O tempo que Davi reinou em Hebrom sobre a casa de Judá foram sete anos e seis meses.

Vitória de Davi sobre Isbosete

[12] Saiu Abner, filho de Ner, com os homens de Isbosete, filho de Saul, de Maanaim a Gibeão.

[13] Saíram também Joabe, filho de Zeruia, e os homens de Davi e se encontraram uns com os outros perto do açude de Gibeão; pararam estes do lado de cá do açude, e aqueles, do lado de lá.

[14] Disse Abner a Joabe: Levantem-se os moços e batam-se diante de nós. Respondeu Joabe: Levantem-se.

[15] Então, se levantaram e avançaram em igual número: doze de Benjamim, da parte de Isbosete, filho de Saul, e doze dos homens de Davi.

[16] Cada um lançou mão da cabeça do outro, meteu-lhe a espada no lado, e caíram juntamente; donde se chamou àquele lugar Campo das Espadas, que está junto a Gibeão.

[8]Tačiau Sauliaus kariuomenės vadas Nero sūnus Abneras paėmė Sauliaus sūnų Išbošetą ir nugabeno jį į Mahanaimus.

[9]Paskui jis padarė jį Gileado, ašūriečių, Jezreelio, Efraimo, Benjamino ir viso Izraelio karaliumi.

[10]Sauliaus sūnus Išbošetas turėjo keturiasdešimt metų, kai tapo Izraelio karaliumi, ir karaliavo dvejus metus. Bet Judo namai palaikė Dovydą.

[11]Būdamas Judo karaliumi, Dovydas iš viso Hebrone praleido septynerius metus ir šešis mėnesius.

Brolžudiški karai

[12]Kartą Nero sūnaus Abnero ir Sauliaus sūnaus Išbošeto kariai atžygiavo iš Mahanaimų į Gibeoną.

[13]Cerujos sūnus Joabas ir Dovydo kariai taip pat atžygiavo ir susitiko su jais prie Gibeono tvenkinio. Vienas būrys buvo viename tvenkinio krante, kitas – kitame.

[14]Abneras tarė Joabui: „Prašau leisti vaikinams stoti į dvikovą ir pažaisti mūsų akivaizdoje“. „Testoja!“ – atsakė Joabas.

[15]Jie pakilo stoti į dvikovą, pašaukti po lygiai – dvylika iš Benjamino bei Sauliaus sūnaus Išbošeto ir dvylika iš Dovydo karių.

[16]Kiekvienas griebė savo priešininką už galvos ir smeigė kalaviju priešininkui į šoną. Taip jie visi parkrito. Todėl ta vieta Gibeone buvo pavadinta Kalavijo ašmenų lauku.

[17] Seguiu-se crua peleja naquele dia; porém Abner e os homens de Israel foram derrotados diante dos homens de Davi.

Abner mata a Asael

[18] Estavam ali os três filhos de Zeruia: Joabe, Abisai e Asael; Asael era ligeiro de pés, como gazela selvagem.

[19] Asael perseguiu a Abner e, na sua perseguição, não se desviou nem para a direita, nem para a esquerda.

[20] Então, olhou Abner para trás e perguntou: És tu Asael? Ele respondeu: Eu mesmo.

[21] Então, lhe disse Abner: Desvia-te para a direita ou para a esquerda, lança mão de um dos moços e toma-lhe a armadura. Porém Asael não quis apartar-se dele.

[22] Então, Abner tornou a dizer-lhe: Desvia-te de detrás de mim; por que hei de eu ferir-te e dar contigo em terra? E como me avistaria rosto a rosto com Joabe, teu irmão?

[23] Porém, recusando ele desviar-se, Abner o feriu no abdômen com a extremidade inferior da lança, que lhe saiu por detrás. Asael caiu e morreu no mesmo lugar; todos quantos chegavam no lugar em que Asael caíra e morrera paravam.

Joabe persegue os homens de Abner

[24] Porém Joabe e Abisai perseguiram Abner; e pôs-se o sol, quando chegaram eles ao outeiro de Amá, que está diante de Giá, junto ao caminho do deserto de Gibeão.

[17]Tą dieną įvyko labai nuožmus mūšis. Dovydo kariai sumušė Abnerą ir Izraelio vyrus.

[18]Ten buvo visi trys Cerujos sūnūs – Joabas, Abišajas ir Asaelis. Asaelis buvo greitakojis tarsi laukų stirna.

[19]Užtat Asaelis lėkė paskui Abnerą ir vydamasis jį nesuko nei į dešinę, nei į kairę.

[20]Žvilgterėjęs atgal, Abneras sušuko: „Ar tai tu, Asaeli?“ – „Taip, tai aš!“ – atsakė.

[21]Abneras tarė jam: „Pasuk į dešinę ar kairę, pasigauk vieną vaikinų ir paimk iš jo grobio“. Bet Asaelis nenorėjo nuo jo pasitraukti.

[22]Abneras vėl prašė Asaelį: „Nustok mane vytis! Kodėl turėčiau tave paguldyti ant žemės? Kaipgi galėsiu tuomet pasirodyti tavo broliui Joabui?“

[23]Bet tas atsisakė liautis jį vytis. Tada Abneras taip smogė jam į pilvą ieties drūtgaliu, kad ietis išlindo pro nugarą. Jis parkrito ir toje vietoje numirė. Atėję prie vietos, kur jis buvo parkritęs ir numiręs, visi sustodavo.

[24]Bet Joabas ir Abišajas toliau vijosi Abnerą. Saulei leidžiantis, jie pasiekė Gibeat Amą, esančią priešais Giachą prie kelio į Gibeono tyrus.

[25] Os filhos de Benjamim se ajuntaram atrás de Abner e, cerrados numa tropa, puseram-se no cimo de um outeiro.

[26] Então, Abner gritou a Joabe e disse: Consumirá a espada para sempre? Não sabes que serão amargas as suas conseqüências? Até quando te demorarás em ordenar ao povo que deixe de perseguir a seus irmãos?

[27] Respondeu Joabe: Tão certo como vive Deus, se não tivesses falado, só amanhã cedo o povo cessaria de perseguir cada um a seu irmão.

[28] Então, Joabe tocou a trombeta, e todo o povo parou, e eles não perseguiram mais a Israel e já não pelejaram.

[29] Abner e seus homens marcharam toda aquela noite pela planície; passaram o Jordão e, caminhando toda a manhã, chegaram a Maanaim.

[30] Joabe deixou de perseguir a Abner; e, tendo ele ajuntado todo o povo, faltavam dezenove dos homens de Davi, além de Asael.

[31] Porém os servos de Davi tinham ferido, dentre os de Benjamim e dentre os homens de Abner, a trezentos e sessenta homens, que ali ficaram mortos.

[32] Levaram Asael e o enterraram na sepultura de seu pai, a qual estava em Belém. Joabe e seus homens caminharam toda aquela noite, e amanheceu-lhes o dia em Hebrom.

2 Samuel 3

[25]Benjamino giminės žmonės susitelkė už Abnero, sudarydami vieną būrį, ir pasiruošė gintis ant kalvos viršūnės.

[26]Tada Abneras pašaukė Joabą: „Argi amžinai turi siausti kalavijas? Nejau tu nežinai, kad galas bus kartus! Kiek ilgai dar delsi įsakyti kariams nustoti vytis savo brolius?“

[27]Joabas atsakė: „Kaip gyvas Dievas, jeigu nebūtumei prakalbėjęs, kariai būtų liovęsi vytis savo brolius tik kitą rytą“.

[28]Joabas papūtė ragą, ir visi kariai sustojo, liovėsi vytis Izraelį ir daugiau nebekovojo.

[29]Abneras ir jo vyrai žygiavo visą tą naktį per Arabą, perėjo Jordaną ir, keliavę visą priešpietį, atėjo į Mahanaimus.

[30]O Joabas, nustojęs vytis Abnerą, surinko visus savo karius. Be Asaelio, iš Dovydo kareivių dar trūko devyniolikos vyrų.

[31]Bet Dovydo kariai buvo užmušę iš benjaminų tris šimtus šešiasdešimt Abnero vyrų.

[32]Asaelis buvo nuneštas į Betliejų ir palaidotas tėvo kape. Joabas ir jo vyrai žygiavo visą naktį. Diena jiems prašvito Hebrone.

2 Samuelio 3

[1] Durou muito tempo a guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi; Davi se ia fortalecendo, porém os da casa de Saul se iam enfraquecendo.

[1]Karas tarp Sauliaus namų ir Dovydo namų tęsėsi ilgai. Dovydas ilgainiui darėsi vis galingesnis, tuo tarpu Sauliaus namai vis silpnėjo.

A família de Davi em Hebrom

1 Crônicas 3.1-4

[2] Em Hebrom, nasceram filhos a Davi; o primogênito foi Amnom, de Ainoã, a jezreelita;

[2]Hebrone Dovydui gimė šie sūnūs: pirmagimis – Amnonas iš Ahinoamos Jezreelietės,

[3] o segundo, Quileabe, de Abigail, viúva de Nabal, o carmelita; o terceiro, Absalão, filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur;

[3]antras – Kilabas iš Abigailės, Nabalo iš Karmelio našlės, trečias – Abšalomas, Gešūro karaliaus Talmajo dukters Maakos sūnus,

[4] o quarto, Adonias, filho de Hagite; o quinto, Sefatias, filho de Abital;

[4]ketvirtas – Hagitos sūnus Adonijas, penktas – Abitalės sūnus Šefatija

[5] o sexto, Itreão, de Eglá, mulher de Davi; estes nasceram a Davi em Hebrom.

[5]ir šeštas – Itramas iš Dovydo žmonos Eglos. Jie Dovydui gimė Hebrone.

Abner faz aliança com Davi

Abneras Dovydo pusėje

[6] Havendo guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi, Abner se fez poderoso na casa de Saul.

[6]Per karą tarp Sauliaus namų ir Dovydo namų Abneras įsigalėjo Sauliaus namuose.

[7] Teve Saul uma concubina, cujo nome era Rispa, filha de Aiá. Perguntou Isbosete a Abner: Por que coabitaste com a concubina de meu pai?

[7]Saulius buvo turėjęs sugulovę – Ajos dukterį, vardu Ricpą. Išbošetas tarė Abnerui: „Kodėl tu ėjai pas mano tėvo sugulovę?“

[8] Então, se irou muito Abner por causa das palavras de Isbosete e disse: Sou eu cabeça de cão para Judá? Ainda hoje faço beneficência à casa de Saul, teu pai, a seus irmãos e a seus amigos e te não entreguei nas mãos de Davi? Contudo, me queres, hoje, culpar por causa desta mulher.

[8]Abneras labai įširdo dėl Išbošeto žodžių. Jis tarė: „Ar aš šuns galva Judui? Tarnauju ištikimai tavo tėvo Sauliaus namams, jo broliams bei bičiuliams, neišdaviau tavęs Dovydui į rankas, o tu meti man kaltę dėl tos moters!

[9] Assim faça Deus segundo lhe parecer a Abner, se, como jurou o SENHOR a Davi, não fizer eu,

[9]Tepadaro Dievas Abnerui ir teprideda, jei neįvykdysiu Dovydui, ką VIEŠPATS yra jam prisiekęs, –

[10] transferindo o reino da casa de Saul e estabelecendo o trono de Davi sobre Israel e sobre Judá, desde Dã até Berseba.

[11] E nenhuma palavra pôde Isbosete responder a Abner, porque o temia.

[12] Então, de sua parte ordenou Abner mensageiros a Davi, dizendo: De quem é a terra? Faze comigo aliança, e eu te ajudarei em fazer passar-te a ti todo o Israel.

[13] Respondeu Davi: Bem, eu farei aliança contigo, porém uma coisa exijo: quando vieres a mim, não verás a minha face, se primeiro me não trouxeres a Mical, filha de Saul.

[14] Também enviou Davi mensageiros a Isbosete, filho de Saul, dizendo: Dá-me de volta minha mulher Mical, que eu desposei por cem prepúcios de filisteus.

[15] Então, Isbosete mandou tirá-la a seu marido, a Paltiel, filho de Laís.

[16] Seu marido a acompanhou, caminhando e chorando após ela, até Baurim. Disse Abner: Vai-te, volta. E ele voltou.

[17] Falou Abner com os anciãos de Israel, dizendo: Outrora, procuráveis que Davi reinasse sobre vós.

[18] Fazei-o, pois, agora, porque o SENHOR falou a Davi, dizendo: Por intermédio de Davi, meu servo, livrarei o meu povo das mãos dos filisteus e das mãos de todos os seus inimigos.

[19] Da mesma sorte falou também Abner aos ouvidos de Benjamim; e foi ainda dizer

[10]perkelti karalystę iš Sauliaus namų ir pastatyti Dovydo sostą Izraeliui ir Judui nuo Dano ligi Beer Šebos“.

[11]Bijodamas Abnero, Išbošetas daugiau nieko negalėjo jam sakyti.

[12]Abneras tuojau pat išsiuntė pasiuntinius į Hebroną pas Dovydą, tardamas: „Kam priklauso kraštas? Sudaryk su manimi sandorą. Štai mano ranka bus su tavimi ir atves pas tave visą Izraelį“. –

[13]„Gerai, – atsakė Dovydas, – aš sudarysiu sandorą su tavimi. Bet reikalauju iš tavęs vieno dalyko: niekada nepasirodysi mano akivaizdoje, nebent ateidamas pas mane atvestumei Sauliaus dukterį Mikalę“.

[14]Dovydas išsiuntė pasiuntinius ir pas Sauliaus sūnų Išbošetą, tardamas: „Atiduok man mano žmoną Mikalę, už kurią aš sumokėjau nuotakos kainą – šimtą filistinų apyvarpio odų“.

[15]Išbošetas pasiuntė paimti ją nuo jos vyro Laišo sūnaus Paltielio.

[16]Jos vyras ėjo su ja ir sekdamas paskui verkė iki pat Bahurimų. Tada Abneras įsakė jam: „Grįžk namo!“ Ir jis nuėjo atgal.

[17]Abneras buvo siuntęs žodį Izraelio seniūnams, tardamas: „Visą laiką norėjote, kad Dovydas būtų jūsų karalius.

[18]Dabar tai įvykdykite, nesVIEŠPATS yra Dovydui pažadėjęs: ‘Per savo tarną Dovydą aš išgelbėsiu savo tautą Izraelį iš filistinų rankų ir visų priešų’“.

[19]Abneras kalbėjo tiesiai ir su benjaminais. Tada Abneras nuėjo į

a Davi, em Hebrom, tudo o que agradava a Israel e a toda a casa de Benjamim.

Hebroną pasakyti Dovydui, kas gera viso Izraelio akyse ir kas gera visų Benjamino namų akyse.

[20] Veio Abner ter com Davi, em Hebrom, e vinte homens, com ele; Davi ofereceu um banquete a Abner e aos homens que com ele vieram.

[20]Atėjus Abnerui su dvidešimčia vyrų pas Dovydą į Hebroną, Dovydas iškėlė Abnerui ir jo vyrams vaišes.

[21] Então, disse Abner a Davi: Levantar-me-ei e irei para ajuntar todo o Israel ao rei, meu senhor, para fazerem aliança contigo; tu reinarás sobre tudo que desejar a tua alma. Assim, despediu Davi a Abner, e ele se foi em paz.

[21]Abneras Dovydui tarė: „Aš eisiu ir subursiu pas savo valdovą karalių visą Izraelį. Su tavimi jie sudarys sandorą, kad galėtumei visa valdyti, kaip trokšta tavo širdis“. Dovydas išleido Abnerą, ir jis išėjo susitaikęs.

Joabe mata a Abner à traição

Abnero mirtis

[22] Eis que os servos de Davi e Joabe vieram de uma investida e traziam consigo grande despojo; Abner, porém, já não estava com Davi, em Hebrom, porque este o havia despedido, e ele se fora em paz.

[22]Kaip tik tuo metu Dovydo kariai ir Joabas sugrįžo iš žygio ir parnešė daug grobio. Bet Abnero pas Dovydą Hebrone nebebuvo, nes Dovydas jį išleido, ir jis išėjo susitaikęs.

[23] Chegando, pois, Joabe e toda a tropa que vinha com ele, disseram-lhe: Abner, filho de Ner, veio ter com o rei, o qual o despediu, e ele se foi em paz.

[23]Joabui ir visam jo būriui atvykus, jam buvo pranešta: „Nero sūnus Abneras atėjo pas karalių. Jis paleido jį, ir šis išėjo susitaikęs“.

[24] Então, Joabe foi ao rei e disse: Que fizeste? Eis que Abner veio ter contigo; como, pois, o despediste, indo-se ele livremente?

[24]Joabas nuėjo pas karalių ir tarė: „Ką tu padarei? Abneras atėjo pas tave. Kam jį paleidai? Jis jau paspruko!

[25] Bem conheces Abner, filho de Ner. Veio para enganar-te, tomar conhecimento de tuas empresas e sondar todos os teus planos.

[25]Nejau nežinai, kad Nero sūnus Abneras atėjo tik tavęs apgauti, stebėti, kada ateini ir kada išeini, ir sužinoti visa, ką darai?“

[26] Retirando-se Joabe de Davi, enviou mensageiros após Abner, e o fizeram voltar desde o poço de Sirá, sem que Davi o soubesse.

[26]Palikęs Dovydą, Joabas išsiuntė pasiuntinius vytis Abnero, ir jie parvedė jį atgal nuo Siros vandens talpyklos. Bet Dovydas to nežinojo.

27 Tornando, pois, Abner a Hebrom, Joabe o tomou à parte, no interior da porta, para lhe falar em segredo, e ali o feriu no abdômen, e ele morreu, agindo assim Joabe em vingança do sangue de seu irmão Asael.

28 Sabendo-o depois Davi, disse: Inocentes somos eu e o meu reino, para com o SENHOR, para sempre, do sangue de Abner, filho de Ner.

29 Caia este sangue sobre a cabeça de Joabe e sobre toda a casa de seu pai! Jamais falte da casa de Joabe quem tenha fluxo, quem seja leproso, quem se apóie em muleta, quem caia à espada, quem necessite de pão.

30 Joabe, pois, e seu irmão Abisai mataram Abner, por ter morto seu irmão Asael na peleja, em Gibeão.

Davi lamenta a morte de Abner

31 Disse, pois, Davi a Joabe e a todo o povo que com ele estava: Rasgai as vossas vestes, cingi-vos de panos de saco e ide pranteando diante de Abner. E o rei Davi ia seguindo o féretro.

32 Sepultaram Abner em Hebrom; o rei levantou a voz e chorou junto da sepultura de Abner; chorou também todo o povo.

33 E o rei, pranteando a Abner, disse: Teria de morrer Abner como se fora um perverso?

34 As tuas mãos não estavam atadas, nem os teus pés, carregados de grilhões; caíste como os que caem diante dos filhos da maldade! E todo o povo chorou muito mais por ele.

27Abnerui sugrįžus į Hebroną, Joabas pasivedė jį į šalį miesto vartuose vienu du pasikalbėti. Ten jis smeigė jam į pilvą. Taip Abneras mirė už pralietą Joabo brolio Asaelio kraują.

28Apie tai išgirdęs, Dovydas tarė: „Aš ir mano karalystė amžinai nekaltiVIEŠPAČIUI dėl Nero sūnaus Abnero kraujo.

29Tekrinta kaltė ant Joabo galvos ir visų jo tėvo namų! Niekada tenebūna Joabo namai be kenčiančio sėklos išsiliejimą, be sergančio raupsais, be laikančio verpstę, be žuvusio nuo kalavijo, be stokojančio duonos!“

30Joabas ir jo brolis Abišajas nužudė Abnerą už tai, kad jis buvo užmušęs jų brolį Asaelį Gibeone.

31Tada Dovydas tarė Joabui ir visiems su juo buvusiems žmonėms: „Persiplėškite drabužius, apsijuoskite ašutinėmis ir raudokite Abnero“. Karalius ėjo paskui karstą.

32Abneras buvo palaidotas Hebrone. Karalius verkė balsu prie Abnero kapo, verkė ir visi žmonės.

33Karalius užvedė raudą dėl Abnero, sakydamas: „Argi turėjo Abneras mirti, kaip miršta storžievis?

34Tavo rankos nebuvo surištos, tavo kojos nebuvo supančiotos. Tu kritai, kaip krinta nedorėlių nužudytas“. Visi žmonės jo dar labiau verkė.

[35] Então, veio todo o povo fazer que Davi comesse pão, sendo ainda dia; porém Davi jurou, dizendo: Assim me faça Deus o que lhe aprouver, se eu provar pão ou alguma coisa antes do sol posto.

[36] Todo o povo notou isso e lhe pareceu bem, assim como lhe pareceu bem tudo quanto o rei fez.

[37] Todo o povo e todo o Israel, naquele mesmo dia, ficaram sabendo que não procedera do rei que matassem a Abner, filho de Ner.

[38] Então, disse o rei aos seus homens: Não sabeis que, hoje, caiu em Israel um príncipe e um grande homem?

[39] No presente, sou fraco, embora ungido rei; estes homens, filhos de Zeruia, são mais fortes do que eu. Retribua o SENHOR ao que fez mal segundo a sua maldade.

2 Samuel 4

A morte de Isbosete

[1] Ouvindo, pois, o filho de Saul que Abner morrera em Hebrom, as mãos se lhe afrouxaram, e todo o Israel pasmou.

[2] Tinha o filho de Saul a seu serviço dois homens, capitães de tropas; um se chamava Baaná, o outro, Recabe, filhos de Rimom, o beerotita, dos filhos de Benjamim, porque também Beerote era tida como pertencente a Benjamim.

[3] Tinham fugido os beerotitas para Gitaim e ali têm morado até ao dia de hoje.

[4] Jônatas, filho de Saul, tinha um filho aleijado dos pés. Era da idade de cinco anos quando de Jezreel chegaram as

[35]Tada visi žmonės jau dieną ėjo raginti Dovydą valgyti, bet Dovydas prisiekė, tardamas: „Tai tepadaro man Dievas ir dar teprideda, jeigu ragaučiau duonos ar ko nors prieš nusileidžiant saulei!“

[36]Visi žmonės tai pastebėjo ir pritarė. Visa, ką darė karalius, patiko visiems žmonėms.

[37]Taigi visi žmonės ir visas Izraelis suprato, kad karalius neprisidėjo prie Nero sūnaus Abnero nužudymo.

[38]Karalius tarė savo tarnams: „Nejau nežinote, kad šiandien Izraelyje krito didžiūnas ir garbingas vyras?

[39]Dabar aš bejėgis, nors ir pateptas karaliumi. Tie vyrai, Cerujos sūnūs, man per aršūs. Teatmoka VIEŠPATS darančiam pikta pagal jo nedorumą!“

2 Samuelio 4

Išbošeto mirtis

[1]Išgirdęs, kad Abneras mirė Hebrone, Sauliaus sūnus Išbošetas nuleido rankas. Visas Izraelis susirūpino.

[2]Sauliaus sūnus turėjo du būrių vadus. Vieno vardas buvo Baana, kito – Rechabas. Jiedu buvo sūnūs Rimono – benjamino iš Beerotų, nes Beerotai buvo laikomi Benjamino dalimi.

[3]Beerotų žmonės pabėgo į Gitaimus ir kaip ateiviai tebegyvena ten iki šios dienos.

[4]Sauliaus sūnus Jehonatanas turėjo sūnų sužalotomis kojomis. Jis buvo penkerių metų, kai žinia apie Saulių ir Jehonataną

notícias da morte de Saul e de Jônatas; então, sua ama o tomou e fugiu; sucedeu que, apressando-se ela a fugir, ele caiu e ficou manco. Seu nome era Mefibosete.

5 Indo Recabe e Baaná, filhos de Rimom, beerotita, chegaram à casa de Isbosete, no maior calor do dia, estando este a dormir, ao meio-dia.

6 Ali, entraram para o interior da casa, como que vindo buscar trigo, e o feriram no abdômen; Recabe e Baaná, seu irmão, escaparam.

7 Tendo eles entrado na casa, estando ele no seu leito, no quarto de dormir, feriram-no e o mataram. Cortaram-lhe depois a cabeça e a levaram, andando toda a noite pelo caminho da planície.

8 Trouxeram a cabeça de Isbosete ao rei Davi, a Hebrom, e lhe disseram: Eis aqui a cabeça de Isbosete, filho de Saul, teu inimigo, que procurava tirar-te a vida; assim, o SENHOR vingou, hoje, ao rei, meu senhor, de Saul e da sua descendência.

9 Porém Davi, respondendo a Recabe e a Baaná, seu irmão, filhos de Rimom, o beerotita, disse-lhes: Tão certo como vive o SENHOR, que remiu a minha alma de toda a angústia,

10 se eu logo lancei mão daquele que me trouxe notícia, dizendo: Eis que Saul é morto, parecendo-lhe porém aos seus olhos que era como quem trazia boas-novas, e como recompensa o matei em Ziclague,

pasiekė Jezreelį. Auklė, pasiėmusi jį, bėgo. Atsitiko taip, kad jai skubant bėgti jis parkrito ir tapo raišas. Jo vardas buvo Mefi Bošetas.

5Beerotiečio sūnūs Rechabas ir Baana leidosi į kelionę ir pasiekė Išbošeto namus pačiame dienos įkarštyje, kai jis buvo atgulęs pokaičio.

6Jiedu įėjo į vidų, tarsi norėdami paimti kviečių, ir smogė jam į pilvą. Taigi Rechabas ir jo brolis Baana atsėlino,

7įėjo į namus, smogė jam, miegančiam lovoje savo miegamajame, užmušę nukirto galvą. Pasiėmę galvą, jiedu keliavo per Arabą visą naktį.

8Atnešę Išbošeto galvą į Hebroną pas Dovydą, tarė karaliui: „Štai galva Išbošeto, sūnaus tavo priešo Sauliaus, ieškojusio tavo gyvybės. Šiandien VIEŠPATS Sauliui ir jo palikuoniui įvykdė kerštą už mano viešpatį karalių“.

9Dovydas atsakė Rimono Beerotiečio sūnums Rechabui ir Baanai: „Kaip gyvas VIEŠPATS, kuris išgelbėjo mane iš visų negandų!

10Vyrą, kuris man pranešė: ‘Štai Saulius negyvas’ – ir manė atnešąs man gerą žinią, sulaikiau ir užmušiau Ciklage. Toks buvo atlygis, kurį daviau jam už jo žinią!

[11] muito mais a perversos, que mataram a um homem justo em sua casa, no seu leito; agora, pois, não requereria eu o seu sangue de vossas mãos e não vos exterminaria da terra?

[12] Deu Davi ordem aos seus moços; eles, pois, os mataram e, tendo-lhes cortado as mãos e os pés, os penduraram junto ao açude em Hebrom; tomaram, porém, a cabeça de Isbosete, e a enterraram na sepultura de Abner, em Hebrom.

2 Samuel 5

Davi é ungido rei de todo o Israel

1 Crônicas 11.1-3

[1] Então, todas as tribos de Israel vieram a Davi, a Hebrom, e falaram, dizendo: Somos do mesmo povo de que tu és.

[2] Outrora, sendo Saul ainda rei sobre nós, eras tu que fazias entradas e saídas militares com Israel; também o SENHOR te disse: Tu apascentarás o meu povo de Israel e serás chefe sobre Israel.

[3] Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ter com o rei, em Hebrom; e o rei Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR. Ungiram Davi rei sobre Israel.

[4] Da idade de trinta anos era Davi quando começou a reinar; e reinou quarenta anos.

[5] Em Hebrom, reinou sobre Judá sete anos e seis meses; em Jerusalém, reinou trinta e três anos sobre todo o Israel e Judá.

Davi conquista Sião

[11]Juo labiau, kad nedori vyrai užmušė teisų žmogų lovoje jo paties namuose! Argi dabar nereikalausiu jo kraujo iš jūsų rankos ir nepašalinsiu jūsų nuo žemės?“

[12]Dovydas įsakė savo kariams, ir tie juos užmušė. Nukirtę rankas ir kojas, pakabino jų kūnus prie tvenkinio Hebrone. O Išbošeto galvą jie nunešė ir palaidojo Abnero kape Hebrone.

2 Samuelio 5

Dovydas – viso Izraelio karalius

[1]Visos Izraelio giminės atėjo į Hebroną pas Dovydą ir tarė: „Mes – tavo kūnas ir kraujas.

[2]Jau anksčiau, Sauliui esant mūsų karaliumi, tu išvesdavai į žygį ir parvesdavai iš žygio Izraelį. Tau VIEŠPATS tarė: ‘Tu būsi mano tautos Izraelio ganytojas, tu būsi Izraelio karalius’“.

[3]Visi Izraelio seniūnai atėjo į Hebroną pas karalių. Karalius Dovydas sudarė su jais sandorą Hebrone VIEŠPATIES akivaizdoje, ir jie patepė Dovydą Izraelio karaliumi.

[4]Dovydui buvo trisdešimt metų, kai tapo karaliumi, ir karaliavo jis keturiasdešimt metų.

[5]Hebrone jis valdė Judą septynerius metus ir šešis mėnesius, o Jeruzalėje karaliavo visam Izraeliui ir Judui trisdešimt trejus metus.

1 Crônicas 11.4-9

6 Partiu o rei com os seus homens para Jerusalém, contra os jebuseus que habitavam naquela terra e que disseram a Davi: Não entrarás aqui, porque os cegos e os coxos te repelirão, como quem diz: Davi não entrará neste lugar.

6Karalius ir jo vyrai nužygiavo į Jeruzalę prieš jebusiečius, tos vietovės gyventojus. Jie sakė Dovydui: „Niekad čia neįžengsi! Net akli ir raiši privers tave pasitraukti“, – manydami: „Dovydas negali čia įžengti“.

7 Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.

7Nepaisant to, Dovydas paėmė Siono tvirtovę; dabar tai Dovydo miestas.

8 Davi, naquele dia, mandou dizer: Todo o que está disposto a ferir os jebuseus suba pelo canal subterrâneo e fira os cegos e os coxos, a quem a alma de Davi aborrece. (Por isso, se diz: Nem cego nem coxo entrará na casa.)

8Tą dieną Dovydas buvo pasakęs: „Kas nori nugalėti jebusiečius, telipa pro vandens šulinį pulti raišųjų ir aklųjų – tų, kurių Dovydas nekenčia“. Užtat ir sakoma: „Aklas ir raišas neįžengs į Namus“.

9 Assim, habitou Davi na fortaleza e lhe chamou a Cidade de Davi; foi edificando em redor, desde Milo e para dentro.

9Dovydas paėmė tvirtovę ir pavadino ją Dovydo miestu. Miesto dalį nuo Milojo iki rūmų Dovydas įtvirtino.

10 Ia Davi crescendo em poder cada vez mais, porque o SENHOR, Deus dos Exércitos, era com ele.

10Dovydas darėsi vis galingesnis ir galingesnis, nes su juo buvo GalybiųVIEŠPATS.

O reinado de Davi reconhecido por Hirão

1 Crônicas 14.1-2

11 Hirão, rei de Tiro, enviou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e carpinteiros, e pedreiros, que edificaram uma casa a Davi.

11Tyro karalius Hiramas atsiuntė pas Dovydą pasiuntinius drauge su kedro rąstais, dailidėmis ir mūrininkais. Jie pastatė Dovydui rūmus.

12 Reconheceu Davi que o SENHOR o confirmara rei sobre Israel e que exaltara o seu reino por amor do seu povo.

12Tada Dovydas suprato, kad VIEŠPATS buvo patvirtinęs jį Izraelio karaliumi ir išaukštinęs jo karalystę dėl savo tautos Izraelio.

Os filhos de Davi que nasceram em Jerusalém

1 Crônicas 3.5-9; 14.3-7

13 Tomou Davi mais concubinas e mulheres de Jerusalém, depois que viera de Hebrom, e nasceram-lhe mais filhos e filhas.

13Atėjęs iš Hebrono, Jeruzalėje Dovydas paėmė daugiau sugulovių ir žmonų. Dovydui gimė daugiau sūnų ir dukterų.

14 São estes os nomes dos que lhe nasceram em Jerusalém: Samua, Sobabe, Natã, Salomão,

15 Ibar, Elisua, Nefegue, Jafia,

16 Elisama, Eliada e Elifelete.

Davi derrota os filisteus

1 Crônicas 14.8-16

17 Ouvindo, pois, os filisteus que Davi fora ungido rei sobre Israel, subiram todos para prender a Davi; ouvindo-o, desceu Davi à fortaleza.

18 Mas vieram os filisteus e se estenderam pelo vale dos Refains.

19 Davi consultou ao SENHOR, dizendo: Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-ás nas mãos? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe, porque, certamente, entregarei os filisteus nas tuas mãos.

20 Então, veio Davi a Baal-Perazim e os derrotou ali; e disse: Rompeu o SENHOR as fileiras inimigas diante de mim, como quem rompe águas. Por isso, chamou o nome daquele lugar Baal-Perazim.

21 Os filisteus deixaram lá os seus ídolos; e Davi e os seus homens os levaram.

22 Os filisteus tornaram a subir e se estenderam pelo vale dos Refains.

23 Davi consultou ao SENHOR, e este lhe respondeu: Não subirás; rodeia por detrás deles e ataca-os por defronte das amoreiras.

24 E há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras, então, te apressarás: é o SENHOR que saiu diante de ti, a ferir o arraial dos filisteus.

14Štai vardai gimusių jam Jeruzalėje: Šamūva, Šobabas, Natanas, Saliamonas,

15Ibharas, Elišūva, Nefegas, Jafija,

16Elišama, Eljada ir Elifeletas.

17Išgirdę, kad Dovydas pateptas Izraelio karaliumi, visi filistinai leidosi į žygį Dovydo ieškoti. Bet Dovydas, apie tai sužinojęs, nuėjo į tvirtovę.

18O filistinai buvo atžygiavę ir pasklidę Refajų slėnyje.

19Dovydas teiravosiVIEŠPATIES: „Ar eiti man prieš filistinus? Ar atiduosi juos man į rankas?“VIEŠPATS Dovydui atsakė: „Eik, nes aš tikrai atiduosiu filistinus tau į rankas“.

20Dovydas nužygiavo į Baal Peracimus ir ten juos nugalėjo. Jis sakė: „VIEŠPATS prasiveržė tarp mano priešų pirma manęs tarsi staigus potvynis“. Užtat ta vieta vadinama Baal Peracimais.

21Filistinai paliko ten savo stabus, o Dovydas ir jo vyrai juos nusinešė.

22Filistinai dar kartą atžygiavo ir pasklido Refajų slėnyje.

23Dovydas teiravosi VIEŠPATIES, ir jis atsakė: „Neik iš priekio, bet apeik užnugarin ir užklupk juos priešais balzamo medžius.

24Kai išgirsi žygio šlamesį balzamo medžių viršūnėse, pradėk puolimą, nes VIEŠPATS eis pirma tavęs filistinų kariuomenės pulti“.

[25] Fez Davi como o SENHOR lhe ordenara; e feriu os filisteus desde Geba até chegar a Gezer.

[25]Dovydas padarė, kaip VIEŠPATS buvo jam įsakęs, ir sumušė filistinus nuo Gebos ligi pat Gezero.

2 Samuel 6

Davi traz para Jerusalém a arca
1 Crônicas 13.5-14

[1] Tornou Davi a ajuntar todos os escolhidos de Israel, em número de trinta mil.

[2] Dispôs-se e, com todo o povo que tinha consigo, partiu para Baalá de Judá, para levarem de lá para cima a arca de Deus, sobre a qual se invoca o Nome, o nome do SENHOR dos Exércitos, que se assenta acima dos querubins.

[3] Puseram a arca de Deus num carro novo e a levaram da casa de Abinadabe, que estava no outeiro; e Uzá e Aiô, filhos de Abinadabe, guiavam o carro novo.

[4] Levaram-no com a arca de Deus, da casa de Abinadabe, que estava no outeiro; e Aiô ia adiante da arca.

[5] Davi e toda a casa de Israel alegravam-se perante o SENHOR, com toda sorte de instrumentos de pau de faia, com harpas, com saltérios, com tamboris, com pandeiros e com címbalos.

[6] Quando chegaram à eira de Nacom, estendeu Uzá a mão à arca de Deus e a segurou, porque os bois tropeçaram.

[7] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá, e Deus o feriu ali por esta irreverência; e morreu ali junto à arca de Deus.

2 Samuelio 6

Sandoros Skrynia Jeruzalėje

[1]Dovydas vėl surinko visus rinktinius Izraelio vyrus – trisdešimt tūkstančių.

[2]Tada Dovydas ir visi su juo buvę žmonės leidosi kelionėn į Baale Jehudą pargabenti iš ten Dievo Skrynios, kuri vadinama GalybiųVIEŠPATIES, sėdinčio soste virš kerubų, vardu.

[3]Jie užkėlė Dievo Skrynią ant naujo vežimo ir vežė iš Abinadabo namų, esančių ant kalvos. Abinadabo sūnūs Uza ir Achjojas varė naująjį vežimą

[4]su Dievo Skrynia. Achjojas ėjo pirma Skrynios.

[5]Dovydas ir visi Izraelio namai šoko VIEŠPATIESakivaizdoje, lydimi giesmių ir skambių instrumentų: lyrų, arfų, būgnelių su žvangučiais, tarškynių ir cimbolų.

[6]Atėjus prie Nachono klojimo, Uza ištiesė ranką į Dievo Skrynią, norėdamas ją prilaikyti, nes jaučiai suklupo.

[7]VIEŠPATS supyko ant Uzos. Dievas parbloškė jį ten dėl to, kad jis palietė ranka Skrynią, ir jis numirė ten šalia Skrynios.

8 Desgostou-se Davi, porque o SENHOR irrompera contra Uzá; e chamou aquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

8Dovydas sielojosi dėl to, kad VIEŠPATS buvo taip užsiplieskęs ant Uzos. Užtat ta vieta vadinama Perec Uza iki šios dienos.

9 Temeu Davi ao SENHOR, naquele dia, e disse: Como virá a mim a arca do SENHOR?

9Tą dieną Dovydas pajuto VIEŠPATIES baimę ir sakė: „Kaip galiu leistiVIEŠPATIES Skryniai ateiti pas mane?“

10 Não quis Davi retirar para junto de si a arca do SENHOR, para a Cidade de Davi; mas a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

10Dovydas nebenorėjo gabentiVIEŠPATIES Skrynios pas save į Dovydo miestą ir nugabeno ją į Obed Edomo Gatiečio namus.

11 Ficou a arca do SENHOR em casa de Obede-Edom, o geteu, três meses; e o SENHOR o abençoou e a toda a sua casa.

11VIEŠPATIES Skrynia išbuvo Obed Edomo Gatiečio namuose tris mėnesius, ir VIEŠPATS laimino Obed Edomą ir visą jo šeimyną.

A arca é levada para Jerusalém
1 Crônicas 15.25—16.3

12 Então, avisaram a Davi, dizendo: O SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom e tudo quanto tem, por amor da arca de Deus; foi, pois, Davi e, com alegria, fez subir a arca de Deus da casa de Obede-Edom, à Cidade de Davi.

12Karaliui Dovydui buvo pranešta: „VIEŠPATS laimino Obed Edomo šeimyną ir visa, kas jam priklauso, dėl Dievo Skrynios“. Tada Dovydas nuėjo ir pargabeno Dievo Skrynią iš Obed Edomo namų į Dovydo miestą su didele iškilme.

13 Sucedeu que, quando os que levavam a arca do SENHOR tinham dado seis passos, sacrificava ele bois e carneiros cevados.

13VIEŠPATIES Skrynią nešantiems pažengus šešis žingsnius, jis paaukodavo jautį ir nupenėtą veršį.

14 Davi dançava com todas as suas forças diante do SENHOR; e estava cingido de uma estola sacerdotal de linho.

14Dovydas šoko iš visų jėgųVIEŠPATIES akivaizdoje; Dovydas buvo apsijuosęs lininiu efodu.

15 Assim, Davi, com todo o Israel, fez subir a arca do SENHOR, com júbilo e ao som de trombetas.

15Taip Dovydas ir visi Izraelio namai gabeno VIEŠPATIES Skrynią, lydėdami šauksmais ir rago gaudesiu.

16 Ao entrar a arca do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, estava olhando pela janela e, vendo ao rei Davi,

16Skryniai įžengiant į Dovydo miestą, Sauliaus duktė Mikalė, žiūrėdama pro langą, pamatė karalių Dovydą šokinėjant

que ia saltando e dançando diante do SENHOR, o desprezou no seu coração.

ir šokant VIEŠPATIESakivaizdoje. Už tai ji paniekino jį savo širdyje.

17 Introduziram a arca do SENHOR e puseram-na no seu lugar, na tenda que lhe armara Davi; e este trouxe holocaustos e ofertas pacíficas perante o SENHOR.

17VIEŠPATIES Skrynia buvo įnešta ir padėta į vietą palapinėje, kurią Dovydas buvo jai pastatęs. Dovydas atnašavo deginamąsias aukas ir bendravimo aukas VIEŠPATIES akivaizdoje.

18 Tendo Davi trazido holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR dos Exércitos.

18Baigęs atnašauti deginamąsias aukas ir bendravimo aukas, Dovydas palaimino žmones Galybių VIEŠPATIES vardu.

19 E repartiu a todo o povo e a toda a multidão de Israel, tanto homens como mulheres, a cada um, um bolo de pão, um bom pedaço de carne e passas. Então, se retirou todo o povo, cada um para sua casa.

19Jis dalijo maistą žmonėms, visai Izraelio daugybei, ir vyrams, ir moterims – kiekvienam po kepalą duonos, po gabalą mėsos ir po razinų plokštainį. Po to visi sugrįžo į namus.

Mical repreendida por Davi

20 Voltando Davi para abençoar a sua casa, Mical, filha de Saul, saiu a encontrar-se com ele e lhe disse: Que bela figura fez o rei de Israel, descobrindo-se, hoje, aos olhos das servas de seus servos, como, sem pejo, se descobre um vadio qualquer!

20Ir Dovydas sugrįžo savo šeimynos palaiminti. Sauliaus duktė Mikalė, išėjusi jo pasitikti, tarė: „Na ir šauniai šiandien pasirodė Izraelio karalius, apsinuogindamas savo dvariškių vergių akyse, kaip begėdiškai apsinuogina koks prasčiokas!“

21 Disse, porém, Davi a Mical: Perante o SENHOR, que me escolheu a mim antes do que a teu pai e a toda a sua casa, mandando-me que fosse chefe sobre o povo do SENHOR, sobre Israel, perante o SENHOR me tenho alegrado.

21Dovydas atsakė Mikalei: „Tai buvo akivaizdojeVIEŠPATIES, kuris išrinko mane vietoj tavo tėvo bei visos jo šeimos ir paskyrė Izraelio, VIEŠPATIES tautos, valdovu! Aš šoksiu VIEŠPATIESakivaizdoje,

22 Ainda mais desprezível me farei e me humilharei aos meus olhos; quanto às servas, de quem falaste, delas serei honrado.

22darysiu save dar niekingesnį ir būsiu menkas savo akyse, bet tarp vergių, apie kurias tu kalbi, būsiu garbingas“.

23 Mical, filha de Saul, não teve filhos, até ao dia da sua morte.

23Užtat Sauliaus duktė Mikalė liko bevaikė iki savo mirties dienos.

2 Samuel 7

A aliança do Senhor com Davi
1 Crônicas 17.1-15

1 Sucedeu que, habitando o rei Davi em sua própria casa, tendo-lhe o SENHOR dado descanso de todos os seus inimigos em redor,

2 disse o rei ao profeta Natã: Olha, eu moro em casa de cedros, e a arca de Deus se acha numa tenda.

3 Disse Natã ao rei: Vai, faze tudo quanto está no teu coração, porque o SENHOR é contigo.

4 Porém, naquela mesma noite, veio a palavra do SENHOR a Natã, dizendo:

5 Vai e dize a meu servo Davi: Assim diz o SENHOR: Edificar-me-ás tu casa para minha habitação?

6 Porque em casa nenhuma habitei desde o dia em que fiz subir os filhos de Israel do Egito até ao dia de hoje; mas tenho andado em tenda, em tabernáculo.

7 Em todo lugar em que andei com todos os filhos de Israel, falei, acaso, alguma palavra com qualquer das suas tribos, a quem mandei apascentar o meu povo de Israel, dizendo: Por que não me edificais uma casa de cedro?

8 Agora, pois, assim dirás ao meu servo Davi: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tomei-te da malhada, de detrás das ovelhas, para que fosses príncipe sobre o meu povo, sobre Israel.

2 Samuelio 7

Natano pranašavimas Dovydui

1Įsikūręs savo rūmuose, VIEŠPAČIUI suteikus jam ramybę iš visų pusių nuo priešų,

2karalius kalbėjo pranašui Natanui: „Tik tu pažiūrėk, aš gyvenu kedro namuose, o Dievo Skrynia pasilieka palapinėje!“

3Natanas tarė karaliui: „Eik ir daryk visa, kas tavo širdyje, nes VIEŠPATS su tavimi“.

4Bet tą pačią naktį Nataną pasiekė VIEŠPATIES žodis:

5„Eik ir sakyk mano tarnui Dovydui:

6‘Taip kalbėjo VIEŠPATS. Argi tu man pastatysi namus gyventi? Juk nuo tos dienos, kai išvedžiau Izraelio tautą iš Egipto, iki šiandien aš negyvenau namuose, bet keliavau palapinėje ir padangtėje.

7Kilnodamasis, kur tik ėjo izraelitai, argi aš kada priekaištavau kokiam Izraelio giminių vadui, kurį buvau paskyręs rūpintis mano Izraelio tauta, tardamas: ‹Kodėl nepastatėte man kedro namų?›

8Be to, taip sakysi mano tarnui Dovydui: ‹Taip kalbėjo Galybių VIEŠPATS. Aš paėmiau tave iš ganyklų, nuo avių kaimenės, būti mano tautos Izraelio valdovu;

[9] E fui contigo, por onde quer que andaste, eliminei os teus inimigos diante de ti e fiz grande o teu nome, como só os grandes têm na terra.

[10] Prepararei lugar para o meu povo, para Israel, e o plantarei, para que habite no seu lugar e não mais seja perturbado, e jamais os filhos da perversidade o aflijam, como dantes,

[11] desde o dia em que mandei houvesse juízes sobre o meu povo de Israel. Dar-te-ei, porém, descanso de todos os teus inimigos; também o SENHOR te faz saber que ele, o SENHOR, te fará casa.

[12] Quando teus dias se cumprirem e descansares com teus pais, então, farei levantar depois de ti o teu descendente, que procederá de ti, e estabelecerei o seu reino.

[13] Este edificará uma casa ao meu nome, e eu estabelecerei para sempre o trono do seu reino.

[14] Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; se vier a transgredir, castigá-lo-ei com varas de homens e com açoites de filhos de homens.

[15] Mas a minha misericórdia se não apartará dele, como a retirei de Saul, a quem tirei de diante de ti.

[16] Porém a tua casa e o teu reino serão firmados para sempre diante de ti; teu trono será estabelecido para sempre.

[9]buvau su tavimi, kur tik tu ėjai, ir sunaikinau visus tavo priešus ant tavo kelio. Be to, aš padarysiu tavo vardą tokį garsų, koks garsus yra vardas didžiūnų žemėje.

[10]O savo tautai Izraeliui paskirsiu vietą ir tvirtai įkurdinsiu, kad saugiai gyventų ir daugiau nebebūtų varginami. Nedori žmonės nebeengs jų daugiau kaip kadaise

[11]nuo to laiko, kai savo tautai Izraeliui paskyriau teisėjus. Aš duosiu tau ramybę nuo visų tavo priešų. VIEŠPATS pareiškia tau, kad jis, VIEŠPATS, padarys tau namus.

[12]Kai pasibaigs tavo dienos ir tu atsigulsi su savo protėviais, aš iškelsiu po tavęs palikuonį, kilusį iš tavęs, ir padarysiu tvirtą jo karalystę.

[13]Jis pastatys namus mano vardui, o aš padarysiu jo karališką sostą amžiną.

[14]Aš būsiu jam tėvas, o jis bus man sūnus. Jei jis nedorai pasielgs, bausiu jį žmonių lazdomis ir žmonių smūgiais.

[15]Bet savo ištikimos meilės neatimsiu, kaip atėmiau iš Sauliaus, kurį pašalinau, kad padaryčiau tau vietos.

[16]Tavo namai ir tavo karalystė bus amžinai tvirti mano akivaizdoje; tavo sostas bus amžinai tvirtas›“.

[17] Segundo todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

Ações de graças de Davi
1 Crônicas 17.16-27

[18] Então, entrou o rei Davi na Casa do SENHOR, ficou perante ele e disse: Quem sou eu, SENHOR Deus, e qual é a minha casa, para que me tenhas trazido até aqui?

[19] Foi isso ainda pouco aos teus olhos, SENHOR Deus, de maneira que também falaste a respeito da casa de teu servo para tempos distantes; e isto é instrução para todos os homens, ó SENHOR Deus.

[20] Que mais ainda te poderá dizer Davi? Pois tu conheces bem a teu servo, ó SENHOR Deus.

[21] Por causa da tua palavra e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, dando-a a conhecer a teu servo.

[22] Portanto, grandíssimo és, ó SENHOR Deus, porque não há semelhante a ti, e não há outro Deus além de ti, segundo tudo o que nós mesmos temos ouvido.

[23] Quem há como o teu povo, como Israel, gente única na terra, a quem tu, ó Deus, foste resgatar para ser teu povo? E para fazer a ti mesmo um nome e fazer a teu povo estas grandes e tremendas coisas, para a tua terra, diante do teu povo, que tu resgataste do Egito, desterrando as nações e seus deuses?

[24] Estabeleceste teu povo Israel por teu povo para sempre e tu, ó SENHOR, te fizeste o seu Deus.

[17]Natanas perdavė Dovydui visus tuos žodžius ir visą tą regėjimą.

Dovydo malda

[18]Tada Dovydas nuėjo, atsisėdo VIEŠPATIES akivaizdoje ir tarė: „Kas aš, Viešpatie DIEVE, ir kas mano namai, kad tu mane taip toli nuvedei?

[19]Bet ir tai per maža tavo akyse, Viešpatie DIEVE, nes tu kalbėjai apie savo tarno namus dar ir tolimoje ateityje. Tai pamokymas žmonijai, Viešpatie DIEVE!

[20]Ką daugiau begali Dovydas tau pasakyti? Juk tu, Viešpatie DIEVE, savo tarną pažįsti!

[21]Savo žodžio dėlei ir savo širdies polėkiu tu padarei šį nepaprastą dalyką ir savo tarnui jį apreiškei.

[22]Iš tikrųjų esi didis,VIEŠPATIE Dieve! Nėra nė vieno kaip tu, nėra kito Dievo, išskyrus tave, kaip mes visuomet esame girdėję.

[23]Kokia kita tauta yra tokia, kaip tavo tauta, kaip Izraelis? Argi yra žemėje kita tauta, kurios Dievas atėjo atpirkti kaip tautos ir pasidaryti sau vardą, darydamas jiems didžius ir nuostabius darbus, nuvarydamas tautas ir jų dievus savo tautai nuo kelio?

[24]Tu padarei savo tautą Izraelį amžinai ypatinga tauta, ir tu, VIEŠPATIE, tapai jų Dievas.

[25] Agora, pois, ó SENHOR Deus, quanto a esta palavra que disseste acerca de teu servo e acerca da sua casa, confirma-a para sempre e faze como falaste.

[26] Seja para sempre engrandecido o teu nome, e diga-se: O SENHOR dos Exércitos é Deus sobre Israel; e a casa de Davi, teu servo, será estabelecida diante de ti.

[27] Pois tu, ó SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, fizeste ao teu servo esta revelação, dizendo: Edificar-te-ei casa. Por isso, o teu servo se animou para fazer-te esta oração.

[28] Agora, pois, ó SENHOR Deus, tu mesmo és Deus, e as tuas palavras são verdade, e tens prometido a teu servo este bem.

[29] Sê, pois, agora, servido de abençoar a casa do teu servo, a fim de permanecer para sempre diante de ti, pois tu, ó SENHOR Deus, o disseste; e, com a tua bênção, será, para sempre, bendita a casa do teu servo.

2 Samuel 8

Diversas vitórias de Davi

1 Crônicas 18.1-13

[1] Depois disto, feriu Davi os filisteus e os sujeitou; e tomou de suas mãos as rédeas da metrópole.

[2] Também derrotou os moabitas; fê-los deitar em terra e os mediu: duas vezes um cordel, para os matar; uma vez um cordel, para os deixar com vida. Assim, ficaram os moabitas por servos de Davi e lhe pagavam tributo.

[25]Tad dabar, VIEŠPATIE Dieve, vykdyk per amžius žodį, kurį apreiškei apie savo tarną bei jo namus, ir padaryk, kaip pažadėjai.

[26]Tebūna amžinai šlovinamas tavo vardas, sakant: ‘Galybių VIEŠPATS yra Izraelio Dievas!’ Tebūna tavo tarno Dovydo namai tvirti tavo akivaizdoje!

[27]Kadangi tu, Galybių VIEŠPATIE, Izraelio Dieve, apreiškei savo tarnui, tardamas: ‘Aš pastatysiu tau namus’, – tavo tarnas išdrįso kreiptis į tave šia malda.

[28]Dabar, Viešpatie DIEVE, tu esi Dievas, tavo žodžiai yra tiesa, ir tu davei savo tarnui šį malonų pažadą.

[29]Užtat dabar būk maloningas ir palaimink savo tarno namus, kad jie liktų amžinai tvirti tavo akivaizdoje, nes tu, Viešpatie DIEVE, pažadėjai. Tebūna tavo tarno namai amžinai palaiminti tavo palaiminimu!“

2 Samuelio 8

Dovydo pergalės

[1]Po tam tikro laiko Dovydas nugalėjo filistinus ir pavergė juos. Dovydas atėmė iš filistinų rankų Meteg Amą.

[2]Jis nugalėjo ir moabitus. Suguldęs žemėje, jis išmatavo juos virve. Dvi virves atmatavo užmušti ir vieną virvę palikti gyvus. Ir moabitai tapo Dovydo tarnais ir nešė jam duoklę.

3 Também Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá, foi derrotado por Davi, quando aquele foi restabelecer o seu domínio sobre o rio Eufrates.

3Dovydas nugalėjo Cobos karalių Rehobo sūnų Hadadezerą, kai jis žygiavo susigrąžinti savo valdų prie Eufrato upės.

4 Tomou-lhe Davi mil e setecentos cavaleiros e vinte mil homens de pé; Davi jarretou todos os cavalos dos carros, menos para cem deles.

4Dovydas paėmė iš jo tūkstantį septynis šimtus raitelių ir dvidešimt tūkstančių pėstininkų. Dovydas suluošino visus karo vežimų arklius, bet paliko iš jų pakankamai šimtui karo vežimų.

5 Vieram os siros de Damasco a socorrer Hadadezer, rei de Zobá; porém Davi matou dos siros vinte e dois mil homens.

5Damasko aramėjams atžygiavus pagelbėti Cobos karaliui Hadadezerui, Dovydas užmušė dvidešimt du tūkstančius aramėjų.

6 Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

6Tada Dovydas įrengė įgulas tarp Damasko aramėjų, ir aramėjai tapo Dovydo tarnais ir nešė jam duoklę. VIEŠPATS davė Dovydui pergales, kur tik jis žygiavo.

7 Tomou Davi os escudos de ouro que havia com os oficiais de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.

7Dovydas paėmė Hadadezero palydos nešiotus aukso skydus ir pargabeno į Jeruzalę.

8 Tomou mais o rei Davi mui grande quantidade de bronze de Betá e de Berotai, cidades de Hadadezer.

8O iš Betacho ir Berotajo, Hadadezero miestų, Dovydas paėmė daug žalvario.

9 Então, ouvindo Toí, rei de Hamate, que Davi derrotara a todo o exército de Hadadezer,

9Išgirdęs, kad Dovydas nugalėjo visą Hadadezero kariuomenę,

10 mandou seu filho Jorão ao rei Davi, para o saudar e congratular-se com ele por haver pelejado contra Hadadezer e por havê-lo ferido (porque Hadadezer de contínuo fazia guerra a Toí). Jorão trouxe consigo objetos de prata, de ouro e de bronze,

10Hamato karalius Tojas pasiuntė savo sūnų Jehoramą pas Dovydą palinkėti jam sveikatos ir pasveikinti su pergale prieš Hadadezerą. Mat Hadadezeras buvo dažnai kariavęs su Toju. Jehoramas atsinešė sidabro, aukso ir vario daiktų.

[11] os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e o ouro que já havia consagrado de todas as nações que sujeitara:

[12] da Síria, de Moabe, dos filhos de Amom, dos filisteus, de Amaleque e dos despojos de Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá.

[13] Ganhou Davi renome, quando, ao voltar de ferir os siros, matou dezoito mil homens no vale do Sal.

[14] Pôs guarnições em Edom, em todo o Edom pôs guarnições, e todos os edomitas ficaram por servos de Davi; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

Oficiais de Davi

2 Samuel 20.23-26; 1 Crônicas 18.14-17

[15] Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; julgava e fazia justiça a todo o seu povo.

[16] Joabe, filho de Zeruia, era comandante do exército; Josafá, filho de Ailude, era cronista.

[17] Zadoque, filho de Aitube, e Aimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes, e Seraías, escrivão.

[18] E Benaia, filho de Joiada, era o comandante da guarda real. Os filhos de Davi, porém, eram seus ministros.

2 Samuel 9

A bondade de Davi para com o filho de Jônatas

[1] Disse Davi: Resta ainda, porventura, alguém da casa de Saul, para que use eu de bondade para com ele, por amor de Jônatas?

[2] Havia um servo na casa de Saul cujo nome era Ziba; chamaram-no que viesse a

[11]Ir juos karalius Dovydas pašventė VIEŠPAČIUI drauge su sidabru ir auksu, paimtais iš visų pavergtų tautų:

[12]Edomo, Moabo, Amono, filistinų, Amaleko ir Cobos karaliaus Rehobo sūnaus Hadadezero grobio.

[13]Dovydas tapo garsus. Sugrįžęs jis nukovė aštuoniolika tūkstančių edomitų Druskos slėnyje.

[14]Jis įrengė įgulas Edome – visame Edome įrengė įgulas, ir visi edomitai tapo Dovydo tarnais. VIEŠPATS davė Dovydui pergales, kur tik jis žygiavo.

[15]Dovydas karaliavo visam Izraeliui ir vykdė teisingumą ir teisumą visiems savo žmonėms.

[16]Cerujos sūnus Joabas buvo kariuomenės vadas, Ahiludo sūnus Juozapatas – raštinės viršininkas,

[17]Ahitubo sūnus Cadokas ir Abjataro sūnus Ahimelechas – kunigai, Seraja – raštininkas,

[18]Jehojados sūnus Benajas – keretų ir peletų galva, o Dovydo sūnūs – kunigai.

2 Samuelio 9

Dovydas ir Mefi Bošetas

[1]Dovydas teiravosi: „Ar yra dar kas nors išlikęs iš Sauliaus namų, kam galėčiau parodyti savo ištikimą gerumą dėl Jehonatano?“

[2]Sauliaus šeimyna buvo turėjusi tarną, vardu Ciba. Jis buvo pašauktas pas

Davi. Perguntou-lhe o rei: És tu Ziba? Respondeu: Eu mesmo, teu servo.

3 Disse-lhe o rei: Não há ainda alguém da casa de Saul para que use eu da bondade de Deus para com ele? Então, Ziba respondeu ao rei: Ainda há um filho de Jônatas, aleijado de ambos os pés.

4 E onde está? Perguntou-lhe o rei. Ziba lhe respondeu: Está na casa de Maquir, filho de Amiel, em Lo-Debar.

5 Então, mandou o rei Davi trazê-lo de Lo-Debar, da casa de Maquir, filho de Amiel.

6 Vindo Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, a Davi, inclinou-se, prostrando-se com o rosto em terra. Disse-lhe Davi: Mefibosete! Ele disse: Eis aqui teu servo!

7 Então, lhe disse Davi: Não temas, porque usarei de bondade para contigo, por amor de Jônatas, teu pai, e te restituirei todas as terras de Saul, teu pai, e tu comerás pão sempre à minha mesa.

8 Então, se inclinou e disse: Quem é teu servo, para teres olhado para um cão morto tal como eu?

9 Chamou Davi a Ziba, servo de Saul, e lhe disse: Tudo o que pertencia a Saul e toda a sua casa dei ao filho de teu senhor.

10 Trabalhar-lhe-ás, pois, a terra, tu, e teus filhos, e teus servos, e recolherás os frutos, para que a casa de teu senhor tenha pão que coma; porém Mefibosete, filho de teu senhor, comerá pão sempre à minha mesa. Tinha Ziba quinze filhos e vinte servos.

Dovydą. „Ar tu esi Ciba?“ – klausė Dovydas. Šis atsakė: „Tavo paslaugoms!“

3Karalius tarė: „Ar yra dar kas nors išlikęs iš Sauliaus namų, kam galėčiau parodyti ištikimą Dievo gerumą?“ Ciba atsakė karaliui: „Taip, dar yra Jehonatano sūnus sužalotomis kojomis“. –

4„Kur jis?“ – klausė karalius. Ciba atsakė karaliui: „Jis yra Lo Debare, Amielio sūnaus Machyro namuose“.

5Tada karalius paliepė atvesti jį iš Amielio sūnaus Machyro namų Lo Debare.

6Atėjęs pas Dovydą, Jehonatano sūnus Mefi Bošetas išreiškė pagarbą, puldamas veidu į žemę. „Mefi Bošetai!“ – tarė jam Dovydas. Jis atsakė: „Tavo paslaugoms!”

7Dovydas tarė: „Nebijok, nes tau tikrai parodysiu ištikimą gerumą dėl tavo tėvo Jehonatano. Atiduosiu tau visą tavo senelio Sauliaus žemę. Be to, tu visuomet valgysi prie mano stalo“.

8Puldamas kniūbsčias, šis tarė: „Kas tavo tarnas, kad tu rodytumei palankumą tokiam nustipusiam šuniui kaip aš?“

9Tada karalius, pasišaukęs Sauliaus tarną Cibą, tarė: „Visa, kas priklausė Sauliui ir visiems jo namams, aš atidaviau tavo šeimininko vaikaičiui.

10Tu bei tavo sūnūs ir tavo tarnai dirbsite jam žemę ir nuiminėsite derlių, kad tavo šeimininko vaikaitis turėtų iš ko gyventi. Bet tavo šeimininko vaikaitis Mefi Bošetas visada valgys prie mano stalo“. Ciba turėjo penkiolika sūnų ir dvidešimt tarnų.

[11] Disse Ziba ao rei: Segundo tudo quanto meu senhor, o rei, manda a seu servo, assim o fará. Comeu, pois, Mefibosete à mesa de Davi, como um dos filhos do rei.

[12] Tinha Mefibosete um filho pequeno, cujo nome era Mica. Todos quantos moravam em casa de Ziba eram servos de Mefibosete.

[13] Morava Mefibosete em Jerusalém, porquanto comia sempre à mesa do rei. Ele era coxo de ambos os pés.

[11]Ciba atsakė karaliui: „Kaip mano viešpats karalius įsakė, taip jo tarnas ir darys“. Mefi Bošetas valgė prie karaliaus stalo kaip vienas iš karaliaus sūnų.

[12]Mefi Bošetas turėjo jauną sūnų, vardu Michėjas. Visi gyvenę Cibos namuose tapo Mefi Bošeto tarnais.

[13]Mefi Bošetas gyveno Jeruzalėje, nes visada valgė prie karaliaus stalo. Jis buvo raišas abiem kojomis.

2 Samuel 10

Davi derrota os amonitas e os siros

1 Crônicas 19.1-19

[1] Depois disto, morreu o rei dos filhos de Amom, e seu filho Hanum reinou em seu lugar.

[2] Então, disse Davi: Usarei de bondade para com Hanum, filho de Naás, como seu pai usou de bondade para comigo. E enviou Davi servos seus para o consolar acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom.

[3] Mas os príncipes dos filhos de Amom disseram a seu senhor, Hanum: Pensas que, por Davi te haver mandado consoladores, está honrando a teu pai? Porventura, não te enviou ele os seus servos para reconhecerem a cidade, espiá-la e destruí-la?

[4] Tomou, então, Hanum os servos de Davi, e lhes rapou metade da barba, e lhes cortou metade das vestes até às nádegas, e os despediu.

2 Samuelio 10

Karas su amonitais ir aramėjais

[1]Praėjus šiek tiek laiko, mirė Amono karalius, ir karaliumi tapo jo sūnus Hanūnas.

[2]Dovydas manė: „Nahašo sūnui Hanūnui turiu būti taip ištikimai geras, kaip jo tėvas buvo man ištikimai geras“. Tad Dovydas pasiuntė savo dvariškius pareikšti užuojautos dėl jo tėvo. Dovydo dvariškiams atvykus į Amono kraštą,

[3]Amono didžiūnai kalbėjo savo valdovui Hanūnui: „Nejau tu iš tikrųjų manai, kad Dovydas, norėdamas pagerbti tavo tėvą, atsiuntė pasiuntinius su užuojauta tau? Argi Dovydas neatsiuntė savo dvariškių pas tave iššvalgyti miesto, iššnipinėti ir sunaikinti jo?“

[4]Tad Hanūnas suėmė Dovydo dvariškius, nuskuto kiekvienam po pusę barzdos, nukirpo po pusę drabužių jiems prie šlaunų ir išsiuntė atgal.

[5] Sabedor disso, enviou Davi mensageiros a encontrá-los, porque estavam sobremaneira envergonhados. Mandou o rei dizer-lhes: Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, vinde.

[6] Vendo, pois, os filhos de Amom que se haviam tornado odiosos a Davi, mandaram mensageiros tomar a soldo vinte mil homens de pé dos siros de Bete-Reobe e dos siros de Zobá, mil homens do rei de Maaca e doze mil de Tobe.

[7] O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.

[8] Saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta, e os siros de Zobá e Reobe e os homens de Tobe e Maaca estavam à parte no campo.

[9] Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a batalha, tanto pela frente como pela retaguarda, escolheu dentre todos o que havia de melhor em Israel e os formou em linha contra os siros;

[10] e o resto do povo, entregou-o a Abisai, seu irmão, o qual o formou em linha contra os filhos de Amom.

[11] Disse Joabe: Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro; e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, eu irei ao teu socorro.

[12] Sê forte, pois; pelejemos varonilmente pelo nosso povo e pelas cidades de nosso Deus; e faça o SENHOR o que bem lhe parecer.

[5]Kai Dovydui buvo apie tai pranešta, jis pasiuntė jų pasitikti, nes tie vyrai buvo labai įžeisti. Karalius paliepė: „Pabūkite Jeriche, kol ataugs barzdos. Tada sugrįžkite“.

[6]Amonitai suprato užsitraukę Dovydo pyktį. Taigi Amonas pasiuntė atstovus ir pasamdė Bet Rehobo aramėjus bei Cobos aramėjus – dvidešimt tūkstančių pėstininkų, Maakos karalių su tūkstančiu vyrų ir dvylika tūkstančių vyrų iš Tobo.

[7]Tai išgirdęs, Dovydas pasiuntė Joabą ir visą kariuomenę su galiūnais.

[8]Amonitai išžygiavo ir sustojo į kovos rikiuotę prie miesto vartų, o Cobos bei Rehobo aramėjai ir Tobo bei Maakos vyrai buvo atskirai atvirame lauke.

[9]Joabas matė, kad prieš jį stovi kovos rikiuotė iš priekio ir už nugaros. Tad, surinkęs būrį iš rinktinių Izraelio vyrų, jis išrikiavo juos prieš aramėjus,

[10]o likusius kareivius, pavedęs savo broliui Abišajui vadovauti, išrikiavo prieš amonitus.

[11]Jis tarė: „Jei aramėjai būtų stipresni už mane, tu turi man padėti, bet jei amonitai būtų stipresni už tave, aš ateisiu tau į pagalbą.

[12]Būk narsus! Būkime drąsūs dėl savo tautos ir dėl savo Dievo miestų! Tedaro VIEŠPATS, kas gera jo akyse!“

[13] Então, avançou Joabe com o povo que estava com ele, e travaram peleja contra os siros; e estes fugiram de diante deles.

[14] Vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de Abisai e entraram na cidade; voltou Joabe dos filhos de Amom e tornou a Jerusalém.

[15] Vendo, pois, os siros que tinham sido desbaratados diante de Israel, tornaram a refazer-se.

[16] E Hadadezer fez sair os siros que estavam do outro lado do rio, e vieram a Helã; Sobaque, chefe do exército de Hadadezer, marchava adiante deles.

[17] Informado Davi, ajuntou a todo o Israel, passou o Jordão e foi a Helã; os siros se puseram em ordem de batalha contra Davi e pelejaram contra ele.

[18] Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi matou dentre os siros os homens de setecentos carros e quarenta mil homens de cavalo; também feriu a Sobaque, chefe do exército, de tal sorte que morreu ali.

[19] Vendo, pois, todos os reis, servos de Hadadezer, que foram vencidos, fizeram paz com Israel e o serviram; e temeram os siros de ainda socorrer aos filhos de Amom.

2 Samuel 11

Davi comete adultério com Bate-Seba

[1] Decorrido um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, enviou Davi a Joabe, e seus servos, com ele, e a todo o Israel, que destruíram os filhos de

[13]Joabas ir su juo buvę kariai žengė pirmyn į kovą su aramėjais. O tie bėgo nuo jo.

[14]Pamatę, kad aramėjai bėga, ir amonitai bėgo nuo Abišajo ir pasitraukė į miestą. Tad Joabas nutraukė kovą su amonitais ir sugrįžo į Jeruzalę.

[15]Bet aramėjai, pamatę, kad Izraelis juos nugalėjo, susibūrė į viena.

[16]Hadadezeras pakvietė ir patraukė į savo pusę aramėjus iš Užupio. Jie atžygiavo į Helamą, vedami Hadadezero kariuomenės vado Šobacho.

[17]Apie tai buvo pranešta Dovydui. Sutelkęs visą Izraelį, jis perėjo Jordaną ir atžygiavo į Helamą. Aramėjai išrikiavo savo pajėgas prieš Dovydą ir puolė jį,

[18]bet Izraelis privertė aramėjus bėgti. Dovydas užmušė septynis šimtus aramėjų karo vežimų vežėjų bei keturiasdešimt tūkstančių raitelių, sužeidė kariuomenės vadą Šobachą, ir jis ten mirė.

[19]Pamatę, kad Izraelis nugalėjo, Hadadezerui pavaldūs karaliai sudarė taiką su Izraeliu ir tapo jam pavaldūs. O aramėjai bijojo toliau padėti amonitams.

2 Samuelio 11

Dovydo nuodėmė

[1]Pavasarį, kai karaliai eina į žygį, Dovydas išsiuntė Joabą drauge su savo pareigūnais ir visu Izraeliu. Jie nuniokojo Amoną ir

Amom e sitiaram Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém.

apgulė Rabą. O Dovydas pasiliko Jeruzalėje.

[2] Uma tarde, levantou-se Davi do seu leito e andava passeando no terraço da casa real; daí viu uma mulher que estava tomando banho; era ela mui formosa.

[2]Kartą vieną popietę Dovydas, pakilęs iš guolio, vaikštinėjo ant karaliaus rūmų stogo. Nuo stogo jis pamatė besimaudančią moterį. Ta moteris buvo labai graži.

[3] Davi mandou perguntar quem era. Disseram-lhe: É Bate-Seba, filha de Eliã e mulher de Urias, o heteu.

[3]Dovydas pasiuntė dvariškį pasiteirauti apie moterį. Jam buvo pranešta: „Tai Eliamo duktė Batšeba, Ūrijos Hetito žmona“.

[4] Então, enviou Davi mensageiros que a trouxessem; ela veio, e ele se deitou com ela. Tendo-se ela purificado da sua imundícia, voltou para sua casa.

[4]Dovydas nusiuntė pasiuntinius ją atvesti. Ji atėjo pas jį, ir jis suėjo su ja; ji buvo ką tik apsivaliusi po savo mėnesinių. Tada ji sugrįžo namo.

[5] A mulher concebeu e mandou dizer a Davi: Estou grávida.

[5]Moteris pastojo ir pasiuntė Dovydui žodį: „Esu nėščia“.

Davi e Urias

[6] Então, enviou Davi mensageiros a Joabe, dizendo: Manda-me Urias, o heteu. Joabe enviou Urias a Davi.

[6]Tada Dovydas pasiuntė žodį Joabui: „Atsiųsk pas mane Ūriją Hetitą“. Joabas pasiuntė Ūriją pas Dovydą.

[7] Vindo, pois, Urias a Davi, perguntou este como passava Joabe, como se achava o povo e como ia a guerra.

[7]Ūrijai atvykus pas jį, Dovydas klausė, kaip sekasi Joabui, kaip sekasi kariams ir kaip sekasi karas.

[8] Depois, disse Davi a Urias: Desce a tua casa e lava os pés. Saindo Urias da casa real, logo se lhe seguiu um presente do rei.

[8]Paskui Dovydas tarė Ūrijai: „Eik namo ir nusiplauk kojas!“ Kai Ūrija išėjo iš karaliaus rūmų, paskui jį buvo pasiųsta karaliaus dovana.

[9] Porém Urias se deitou à porta da casa real, com todos os servos do seu senhor, e não desceu para sua casa.

[9]Bet Ūrija miegojo prie įėjimo į karaliaus rūmus drauge su visais savo valdovo tarnais ir į namus nėjo.

[10] Fizeram-no saber a Davi, dizendo: Urias não desceu a sua casa. Então, disse Davi a Urias: Não vens tu de uma jornada? Por que não desceste a tua casa?

[10]Kai Dovydui buvo pranešta: „Ūrija į savo namus nėjo“, – Dovydas tarė Ūrijai: „Argi ne iš kelionės parėjai? Tad kodėl neini į namus?”

[11] Respondeu Urias a Davi: A arca, Israel e Judá ficam em tendas; Joabe, meu senhor, e os servos de meu senhor estão acampados ao ar livre; e hei de eu entrar na minha casa, para comer e beber e para me deitar com minha mulher? Tão certo como tu vives e como vive a tua alma, não farei tal coisa.

[11]Ūrija atsakė Dovydui: „Skrynia ir Izraelis bei Judas būna palapinėse. Mano viešpats Joabas ir mano valdovo tarnai yra stovykloje atvirame lauke. Nejau aš eisiu į savo namus valgyti, gerti ir sugulti su žmona? Kaip tu gyvas, prisiekiu tavo gyvastimi, tokio dalyko nedarysiu“. –

[12] Então, disse Davi a Urias: Demora-te aqui ainda hoje, e amanhã te despedirei. Urias, pois, ficou em Jerusalém aquele dia e o seguinte.

[12]„Pasilik čia ir šiandien, – tarė Dovydas Ūrijai, – rytoj tave pasiųsiu atgal“. Tad Ūrija pasiliko tą dieną Jeruzalėje. Kitą dieną

[13] Davi o convidou, e comeu e bebeu diante dele, e o embebedou; à tarde, saiu Urias a deitar-se na sua cama, com os servos de seu senhor; porém não desceu a sua casa.

[13]pakvietė jį valgyti ir gerti savo akivaizdoje ir nugirdė jį. Vakare jis nuėjo atsigulti į guolį su savo valdovo tarnais, bet į savo namus nėjo.

A morte de Urias

[14] Pela manhã, Davi escreveu uma carta a Joabe e lha mandou por mão de Urias.

[14]Ryto metą Dovydas parašė laišką Joabui ir pasiuntė jį per Ūrijos rankas.

[15] Escreveu na carta, dizendo: Ponde Urias na frente da maior força da peleja; e deixai-o sozinho, para que seja ferido e morra.

[15]Laiške jis rašė: „Pastatykite Ūriją mūšio priekyje, kur aršiausiai kovojama, ir pasitraukite nuo jo, kad būtų parblokštas ir mirtų“.

[16] Tendo, pois, Joabe sitiado a cidade, pôs a Urias no lugar onde sabia que estavam homens valentes.

[16]Apguldamas miestą, Joabas pastatė Ūriją į vietą, kur žinojo esant stiprių karių.

[17] Saindo os homens da cidade e pelejando com Joabe, caíram alguns do povo, dos servos de Davi; e morreu também Urias, o heteu.

[17]Miesto vyrai iššoko ir kovojo prieš Joabą, ir keletas Dovydo tarnų tarp karių krito. Ūrija Hetitas buvo tarp žuvusiųjų.

[18] Então, Joabe enviou notícias e fez saber a Davi tudo o que se dera na batalha.

[18]Joabas pasiuntė Dovydui išsamų pranešimą apie mūšį.

[19] Deu ordem ao mensageiro, dizendo: Se, ao terminares de contar ao rei os acontecimentos desta peleja,

[19]Jis įsakė pasiuntiniui, tardamas: „Kai būsi baigęs sakyti karaliui visas žinias apie mūšį,

[20] suceder que ele se encolerize e te diga: Por que vos chegastes assim perto da cidade a pelejar? Não sabíeis vós que haviam de atirar do muro?

[21] Quem feriu a Abimeleque, filho de Jerubesete? Não lançou uma mulher sobre ele, do muro, um pedaço de mó corredora, de que morreu em Tebes? Por que vos chegastes ao muro? Então, dirás: Também morreu teu servo Urias, o heteu.

[22] Partiu o mensageiro e, chegando, fez saber a Davi tudo o que Joabe lhe havia mandado dizer.

[23] Disse o mensageiro a Davi: Na verdade, aqueles homens foram mais poderosos do que nós e saíram contra nós ao campo; porém nós fomos contra eles, até à entrada da porta.

[24] Então, os flecheiros, do alto do muro, atiraram contra os teus servos, e morreram alguns dos servos do rei; e também morreu o teu servo Urias, o heteu.

[25] Disse Davi ao mensageiro: Assim dirás a Joabe: Não pareça isto mal aos teus olhos, pois a espada devora tanto este como aquele; intensifica a tua peleja contra a cidade e derrota-a; e, tu, anima a Joabe.

Davi casa com Bate-Seba

[26] Ouvindo, pois, a mulher de Urias que seu marido era morto, ela o pranteou.

[27] Passado o luto, Davi mandou buscá-la e a trouxe para o palácio; tornou-se ela sua mulher e lhe deu à luz um filho. Porém isto que Davi fizera foi mau aos olhos do SENHOR.

[20]jeigu karalius imtų pykti ir sakytų: ‘Kam gi ėjote kovoti taip arti miesto? Argi nežinojote, kad jie šaudys nuo sienos?

[21]Kas užmušė Jerubešeto sūnų Abimelechą? Argi ne moteris metė nuo sienos ant jo viršutinę girnapusę, nuo kurios jis ir mirė Tebece? Kam gi ėjote taip arti sienos?’ – tada pasakysi taip: ‘Ir tavo tarnas Ūrija yra tarp užmuštųjų’“.

[22]Pasiuntinys leidosi į kelionę. Atėjęs perdavė Dovydui visa, ką Joabas buvo liepęs pasakyti.

[23]Pasiuntinys tarė Dovydui: „Iš pradžių pergalė buvo tų vyrų pusėje, jie puolė mus lauke, bet mes atstūmėme juos atgal prie miesto vartų.

[24]Tada lankininkai šaudė į tavo tarnus nuo sienos. Keletas karaliaus tarnų krito. Krito ir tavo tarnas hetitas Ūrija“.

[25]Dovydas tarė pasiuntiniui: „Taip pasakysi Joabui: ‘Nesikamuok dėl to dalyko, nes kalavijas suryja tai vieną, tai kitą. Ryžtingai tęsk miesto puolimą ir sunaikink jį!’ Padrąsink jį“.

[26]Sužinojusi, kad vyras mirė, Ūrijos žmona apraudojo jį.

[27]Praėjus gedulo laikui, Dovydas nusiuntė parvesti jos į savo rūmus. Ji tapo jo žmona ir pagimdė jam sūnų. Bet darbas, kurį Dovydas padarė, buvo nedoras Dievo akyse.

2 Samuel 12

Natã repreende a Davi

1 O SENHOR enviou Natã a Davi. Chegando Natã a Davi, disse-lhe: Havia numa cidade dois homens, um rico e outro pobre.

2 Tinha o rico ovelhas e gado em grande número;

3 mas o pobre não tinha coisa nenhuma, senão uma cordeirinha que comprara e criara, e que em sua casa crescera, junto com seus filhos; comia do seu bocado e do seu copo bebia; dormia nos seus braços, e a tinha como filha.

4 Vindo um viajante ao homem rico, não quis este tomar das suas ovelhas e do gado para dar de comer ao viajante que viera a ele; mas tomou a cordeirinha do homem pobre e a preparou para o homem que lhe havia chegado.

5 Então, o furor de Davi se acendeu sobremaneira contra aquele homem, e disse a Natã: Tão certo como vive o SENHOR, o homem que fez isso deve ser morto.

6 E pela cordeirinha restituirá quatro vezes, porque fez tal coisa e porque não se compadeceu.

7 Então, disse Natã a Davi: Tu és o homem. Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eu te ungi rei sobre Israel e eu te livrei das mãos de Saul;

8 dei-te a casa de teu senhor e as mulheres de teu senhor em teus braços e também te dei a casa de Israel e de Judá; e, se isto

2 Samuelio 12

Dovydo atgaila

1Dievas nusiuntė pranašą Nataną pas Dovydą. Atėjęs pas jį, šis tarė: „Du žmonės gyveno viename mieste. Vienas buvo turtuolis, o kitas skurdžius.

2Turtuolis turėjo labai daug avių ir galvijų,

3o skurdžius turėjo tik vieną mažą avelę, kurią buvo nusipirkęs. Ją užaugino; ji užaugo su juo ir jo vaikais; dalydavosi jo duonos kąsniu, gerdavo iš jo puoduko, glausdavosi jam ant kelių. Ji buvo jam kaip duktė.

4Vieną dieną pas turtuolį atėjo pakeleivis. Turtuolis nenorėjo imti savo avies ar galvijo valgiui parengti atėjusiam keleiviui, paėmė skurdžiaus avelę ir parengė ją svečiui“.

5Ant to žmogaus labai įširdęs Dovydas tarė Natanui: „Kaip gyvas VIEŠPATS, žmogus, kuris tai padarė, turi mirti!

6Be to, už avį jis turi atsilyginti keturgubai, nes padarė tokį dalyką ir nepasigailėjo“.

7Natanas tarė Dovydui: „Tu esi tas žmogus! Taip kalbėjo VIEŠPATS, Izraelio Dievas: ‘Aš patepiau tave Izraelio karaliumi ir išgelbėjau iš Sauliaus rankų.

8Atidaviau tau tavo valdovo namus bei tavo valdovo žmonas kaip nuosavybę ir atidaviau tau Izraelio bei Judo namus. Jei

fora pouco, eu teria acrescentado tais e tais coisas.

[9] Por que, pois, desprezaste a palavra do SENHOR, fazendo o que era mau perante ele? A Urias, o heteu, feriste à espada; e a sua mulher tomaste por mulher, depois de o matar com a espada dos filhos de Amom.

[10] Agora, pois, não se apartará a espada jamais da tua casa, porquanto me desprezaste e tomaste a mulher de Urias, o heteu, para ser tua mulher.

[11] Assim diz o SENHOR: Eis que da tua própria casa suscitarei o mal sobre ti, e tomarei tuas mulheres à tua própria vista, e as darei a teu próximo, o qual se deitará com elas, em plena luz deste sol.

[12] Porque tu o fizeste em oculto, mas eu farei isto perante todo o Israel e perante o sol.

[13] Então, disse Davi a Natã: Pequei contra o SENHOR. Disse Natã a Davi: Também o SENHOR te perdoou o teu pecado; não morrerás.

[14] Mas, posto que com isto deste motivo a que blasfemassem os inimigos do SENHOR, também o filho que te nasceu morrerá.

[15] Então, Natã foi para sua casa.

A morte do filho de Bate-Seba

E o SENHOR feriu a criança que a mulher de Urias dera à luz a Davi; e a criança adoeceu gravemente.

[16] Buscou Davi a Deus pela criança; jejuou Davi e, vindo, passou a noite prostrado em terra.

tai būtų buvę per maža, būčiau dvigubai daugiau davęs.

[9]Tad kodėl paniekinai VIEŠPATIESžodį ir darei, kas nedora jo akyse? Tu užmušei Ūriją Hetitą kalaviju ir paėmei jo žmoną sau žmona. Amonitų kalaviju jį užmušei.

[10]Užtat kalavijas niekada nepaliks tavo namų, nes mane paniekinai ir paėmei Ūrijos Hetito žmoną sau žmona’.

[11]Taip kalbėjo VIEŠPATS: ‘Tikėk manimi, aš sukelsiu prieš tave pikta tavo namuose. Paimsiu tavo žmonas tavo akyse, duosiu jas tavo artimui, ir jis miegos su tavo žmonomis šios saulės akivaizdoje.

[12]Tu tai padarei slapta, o aš tai įvykdysiu viso Izraelio akyse ir viešai dienos šviesoje’“.

[13]Dovydas tarė Natanui: „Nusidėjau VIEŠPAČIUI!“ Natanas atsakė Dovydui: „VIEŠPATS atleidžia tavo nuodėmę. Tu nemirsi.

[14]Bet kadangi tai darydamas paniekinai VIEŠPATĮ, tau gimęs kūdikis mirs“.

[15]Natanas nuėjo namo, o VIEŠPATS ištiko kūdikį, kurį buvo pagimdžiusi Batšeba, ir jis mirtinai susirgo.

[16]Dovydas maldavo VIEŠPATĮ dėl berniuko. Dovydas nieko nevalgė ir parėjęs praleisdavo naktį, gulėdamas ant žemės.

[17] Então, os anciãos da sua casa se achegaram a ele, para o levantar da terra; porém ele não quis e não comeu com eles.
[18] Ao sétimo dia, morreu a criança; e temiam os servos de Davi informá-lo de que a criança era morta, porque diziam: Eis que, estando a criança ainda viva, lhe falávamos, porém não dava ouvidos à nossa voz; como, pois, lhe diremos que a criança é morta? Porque mais se afligirá.
[19] Viu, porém, Davi que seus servos cochichavam uns com os outros e entendeu que a criança era morta, pelo que disse aos seus servos: É morta a criança? Eles responderam: Morreu.

[20] Então, Davi se levantou da terra; lavou-se, ungiu-se, mudou de vestes, entrou na Casa do SENHOR e adorou; depois, veio para sua casa e pediu pão; puseram-no diante dele, e ele comeu.

[21] Disseram-lhe seus servos: Que é isto que fizeste? Pela criança viva jejuaste e choraste; porém, depois que ela morreu, te levantaste e comeste pão.
[22] Respondeu ele: Vivendo ainda a criança, jejuei e chorei, porque dizia: Quem sabe se o SENHOR se compadecerá de mim, e continuará viva a criança?

[23] Porém, agora que é morta, por que jejuaria eu? Poderei eu fazê-la voltar? Eu irei a ela, porém ela não voltará para mim.

[24] Então, Davi veio a Bate-Seba, consolou-a e se deitou com ela; teve ela um filho a

[17]Rūmų seniūnai stengėsi prikalbinti atsikelti nuo žemės, bet jis atsisakė ir nieko nevalgė.
[18]Septintą dieną vaikas mirė. Dovydo tarnai bijojo jam pasakyti, kad vaikas mirė, manydami: „Mes kalbėjome, dar vaikui gyvam esant, bet jis nenorėjo mūsų klausyti. Tad kaip galime jam pasakyti, kad vaikas mirė? Jis gali sau padaryti ką nors baisaus!“

[19]Pamatęs, kad tarnai tarpusavyje kalbasi pašnabždomis, Dovydas suprato, jog vaikas miręs. Dovydas paklausė tarnų: „Ar vaikas mirė?“ – „Taip, mirė“, – atsakė jie.

[20]Tada Dovydas atsikėlė nuo žemės, išsimaudė, išsikvėpino ir persivilko drabužius. Nuėjęs į VIEŠPATIES Namus, puolė kniūbsčias. Paskui parėjo į rūmus. Jam paprašius, buvo padėta valgių, ir jis valgė.

[21]O dvariškiai klausė: „Ką tai reiškia, ką tu darai? Vaikui gyvam esant, pasninkavai ir verkei, o mirus, atsikėlei ir valgai!“

[22]Jis atsakė: „Vaikui dar gyvam esant, aš pasninkavau ir verkiau, nes galvojau: ‘Kas žino? Gal VIEŠPATS bus man maloningas, ir vaikas liks gyvas’.
[23]O dabar, jam mirus, kodėl turėčiau pasninkauti? Argi galėčiau jį vėl sugrąžinti? Aš pas jį nueisiu, bet jis pas mane nesugrįš“.
[24]Dovydas guodė Batšebą, savo žmoną. Nuėjęs, suėjo su ja. Ji pagimdė jam sūnų,

quem Davi deu o nome de Salomão; e o SENHOR o amou.

[25] Davi o entregou nas mãos do profeta Natã, e este lhe chamou Jedidias, por amor do SENHOR.

Davi conquista Rabá
1 Crônicas 20.1-3

[26] Entretanto, pelejou Joabe contra Rabá, dos filhos de Amom, e tomou a cidade real.

[27] Então, mandou Joabe mensageiros a Davi e disse: Pelejei contra Rabá e tomei a cidade das águas.

[28] Ajunta, pois, agora o resto do povo, e cerca a cidade, e toma-a, para não suceder que, tomando-a eu, se aclame sobre ela o meu nome.

[29] Reuniu, pois, Davi a todo o povo, e marchou para Rabá, e pelejou contra ela, e a tomou.

[30] Tirou a coroa da cabeça do seu rei; o peso da coroa era de um talento de ouro, e havia nela pedras preciosas, e foi posta na cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.

[31] Trazendo o povo que havia nela, fê-lo passar a serras, e a picaretas, e a machados de ferro, e em fornos de tijolos; e assim fez a todas as cidades dos filhos de Amom. Voltou Davi com todo o povo para Jerusalém.

2 Samuel 13

O incesto de Amnom

[1] Tinha Absalão, filho de Davi, uma formosa irmã, cujo nome era Tamar. Amnom, filho de Davi, se enamorou dela.

ir jis davė jam Saliamono vardą. VIEŠPATS mylėjo jį

[25]ir atsiuntė žodį per pranašą Nataną. Užtat dėl VIEŠPATIES jis pavadino jį Jedidija.

Pergalė prieš amonitus

[26]Kovodamas prieš amonitų Rabą, Joabas paėmė karališkąjį miestą.

[27]Joabas nusiuntė pas Dovydą pasiuntinius pasakyti: „Puoliau Rabą ir jau paėmiau vandens šaltinio tvirtovę.

[28]Tad dabar sutelk likusius karius, apgulk miestą ir paimk jį. Antraip aš pats paimsiu miestą, ir jis bus vadinamas mano vardu“.

[29]Taigi Dovydas sutelkė visus karius ir nužygiavęs į Rabą apgulė jį, kovojo ir paėmė jį.

[30]Jis nuėmė Milkomui nuo galvos karūną su brangakmeniais, sveriančią aukso talentą. Ji buvo uždėta ant galvos Dovydui. Jis pasiėmė su savimi ir labai daug grobio.

[31]Išvedė iš miesto gyventojus ir pristatė juos dirbti pjūklais, geležiniais kapliais ir geležiniais kirviais arba pasiuntė plytų gaminti. Taip jis padarė visiems amonitų miestams. Tada Dovydas ir visa jo kariuomenė sugrįžo į Jeruzalę.

2 Samuelio 13

Amnonas ir Tamara

[1]Praėjo šiek tiek laiko. Dovydo sūnus Abšalomas turėjo gražią seserį, vardu

Tamara. Dovydo sūnus Amnonas ją aklai įsimylėjo.

2 Angustiou-se Amnom por Tamar, sua irmã, a ponto de adoecer, pois, sendo ela virgem, parecia-lhe impossível fazer-lhe coisa alguma.

2Amnonas taip kankinosi, kad susirgo dėl savo sesers Tamaros, nes ji buvo mergelė, ir Amnonui atrodė neįmanoma ką nors jai padaryti.

3 Tinha, porém, Amnom um amigo cujo nome era Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi; Jonadabe era homem mui sagaz.

3Amnonas turėjo draugą, vardu Jehonadabą, Dovydo brolio Šimnos sūnų. Jehonadabas buvo labai gudrus vyras.

4 E ele lhe disse: Por que tanto emagreces de dia para dia, ó filho do rei? Não mo dirás? Então, lhe disse Amnom: Amo Tamar, irmã de Absalão, meu irmão.

4Jis pakalbino Amnoną: „Karaliaus sūnau, kodėl tu kas rytą toks nuvargęs? Ar nepasakysi man?“ Amnonas jam atsakė: „Aš myliu Tamarą, savo brolio Abšalomo seserį“.

5 Disse-lhe Jonadabe: Deita-te na tua cama e finge-te doente; quando teu pai vier visitar-te, dize-lhe: Peço-te que minha irmã Tamar venha e me dê de comer pão, pois, vendo-a eu preparar-me a comida, comerei de sua mão.

5Jehonadabas tarė jam: „Atsigulk į lovą ir apsimesk sergantis. Kai tėvas ateis tavęs aplankyti, sakyk: ‘Prašyčiau leisti mano seseriai Tamarai ateiti ir paraginti mane valgyti. Jei ji pataisytų ką nors gardaus mano akyse, man žiūrint, iš jos rankų aš valgyčiau’“.

6 Deitou-se, pois, Amnom e fingiu-se doente; vindo o rei visitá-lo, Amnom lhe disse: Peço-te que minha irmã Tamar venha e prepare dois bolos à minha presença, para que eu coma de sua mão.

6Amnonas atsigulė ir apsimetė sergantis. Karaliui atėjus jo aplankyti, Amnonas tarė: „Prašyčiau leisti mano seseriai Tamarai ateiti ir paruošti porą keptų kukulių mano akyse, tada iš jos rankų valgysiu“.

7 Então, Davi mandou dizer a Tamar em sua casa: Vai à casa de Amnom, teu irmão, e faze-lhe comida.

7Dovydas pasiuntė žodį Tamarai į rūmus, tardamas: „Nueik į savo brolio Amnono namus ir pataisyk jam valgyti“.

8 Foi Tamar à casa de Amnom, seu irmão, e ele estava deitado. Tomou ela a massa e a amassou, fez bolos diante dele e os cozeu.

8Tamara nuėjo į savo brolio Amnono namus, o jis gulėjo lovoje. Paėmusi tešlos, išminkė, paruošė kukulius jo akyse ir iškepė.

[9] Tomou a assadeira e virou os bolos diante dele; porém ele recusou comer. Disse Amnom: Fazei retirar a todos da minha presença. E todos se retiraram.

[9]Bet kai ji paėmė keptuvę ir padėjo prieš jį kukulius, jis atsisakė valgyti. Amnonas tarė: „Teišeina visi nuo manęs“. Visiems išėjus,

[10] Então, disse Amnom a Tamar: Traze a comida à câmara, e comerei da tua mão. Tomou Tamar os bolos que fizera e os levou a Amnom, seu irmão, à câmara.

[10]Amnonas tarė Tamarai: „Atnešk valgį į miegamąjį ir pamaitink mane“. Tamara paėmė kukulius, kuriuos buvo pataisiusi, ir nunešė į savo brolio Amnono kambarį.

[11] Quando lhos oferecia para que comesse, pegou-a e disse-lhe: Vem, deita-te comigo, minha irmã.

[11]Bet jai paduodant valgyti, Amnonas nutvėrė ją. „Eikš, mano seserie, – tarė jis jai, – sugulk su manimi“.

[12] Porém ela lhe disse: Não, meu irmão, não me forces, porque não se faz assim em Israel; não faças tal loucura.

[12]Ji atsakė: „Ne, mano broli, neprievartauk manęs! Tokie dalykai nedaromi Izraelyje! Nedaryk tokio begėdiško dalyko!

[13] Porque, aonde iria eu com a minha vergonha? E tu serias como um dos loucos de Israel. Agora, pois, peço-te que fales ao rei, porque não me negará a ti.

[13]Kur aš dingsiu su savo gėda? O tu būsi kaip bet koks niekšas Izraelyje! Tad maldauju pasikalbėti su karaliumi; jis neatsisakys tau mane atiduoti“.

[14] Porém ele não quis dar ouvidos ao que ela lhe dizia; antes, sendo mais forte do que ela, forçou-a e se deitou com ela.

[14]Bet jis nenorėjo jos klausyti ir būdamas stipresnis suėjo su ja prievarta.

[15] Depois, Amnom sentiu por ela grande aversão, e maior era a aversão que sentiu por ela que o amor que ele lhe votara. Disse-lhe Amnom: Levanta-te, vai-te embora.

[15]Dabar Amnonas pajuto jai labai stiprią neapykantą. Iš tikrųjų jo neapykanta buvo kur kas didesnė už aistrą, kurią jautė jai. Amnonas tarė: „Kelkis ir nešdinkis!“

[16] Então, ela lhe disse: Não, meu irmão; porque maior é esta injúria, lançando-me fora, do que a outra que me fizeste. Porém ele não a quis ouvir.

[16]O ji maldavo: „Ne, mano broli, nedaryk to, nes išvaryti mane būtų dar didesnė skriauda negu ana, kurią man padarei“. Bet jis nenorėjo jos klausyti.

[17] Chamou a seu moço, que o servia, e disse: Deita fora esta e fecha a porta após ela.

[17]Pasišaukęs jauną tarną, tarė: „Išvaryk šią moterį laukan ir užsklęsk paskui ją duris“.

[18] Trazia ela uma túnica talar de mangas compridas, porque assim se vestiam as donzelas filhas do rei. Mesmo assim o servo a deitou fora e fechou a porta após ela.

[18]Ji buvo apsivilkusi tunika ilgomis rankovėmis, nes tokiais drabužiais ankstesniais laikais vilkėdavo karaliaus mergelės dukterys. Tarnas išvarė ją ir užsklendė paskui ją duris.

[19] Então, Tamar tomou cinza sobre a cabeça, rasgou a túnica talar de mangas compridas que trazia, pôs as mãos sobre a cabeça e se foi andando e clamando.

[19]Tamara apsibarstė galvą pelenais. Persiplėšusi tuniką ilgomis rankovėmis, kuria vilkėjo, ji susiėmė rankomis galvą ir nuėjo. Eidama visą laiką balsu verkė.

[20] Absalão, seu irmão, lhe disse: Esteve Amnom, teu irmão, contigo? Ora, pois, minha irmã, cala-te; é teu irmão. Não se angustie o teu coração por isso. Assim ficou Tamar e esteve desolada em casa de Absalão, seu irmão.

[20]Jos brolis Abšalomas tarė jai: „Ar tavo brolis Amnonas buvo su tavimi? Dabar apie tai tylėk, mano seserie. Jis tavo brolis. Neimk to į širdį“. Tamara, nelaiminga moteris, pasiliko savo brolio Abšalomo namuose.

[21] Ouvindo o rei Davi todas estas coisas, muito se lhe acendeu a ira.

[21]Apie visa tai išgirdęs karalius Dovydas labai įtūžo, bet savo sūnaus Amnono bausti nenorėjo, nes mylėjo jį, kadangi tai buvo jo pirmagimis.

[22] Porém Absalão não falou com Amnom nem mal nem bem; porque odiava a Amnom, por ter este forçado a Tamar, sua irmã.

[22]O Abšalomas nesakė Amnonui nei gera, nei pikta, nes nekentė Amnono už tai, kad šis buvo išprievartavęs jo seserį Tamarą.

Absalão mata a Amnom

Abšalomo kerštas

[23] Passados dois anos, Absalão tosquiava em Baal-Hazor, que está junto a Efraim, e convidou Absalão todos os filhos do rei.

[23]Praslinkus dvejiems metams, Abšalomas rengėsi kirpti avis Baal Hacore prie Efraimo. Abšalomas pakvietė visus karaliaus sūnus.

[24] Foi ter Absalão com o rei e disse: Eis que teu servo faz a tosquia; peço que com o teu servo venham o rei e os seus servidores.

[24]Atėjęs pas karalių, Abšalomas tarė: „Tavo tarnas rengiasi kirpti avis. Ar nemalonėtų karalius drauge su palyda vykti su savo tarnu?“

[25] O rei, porém, disse a Absalão: Não, filho meu, não vamos todos juntos, para não te sermos pesados. Instou com ele Absalão,

[25]Bet karalius atsakė Abšalomui: „Ne, mano sūnau. Neprašyk, kad visi eitume ir būtume tau našta“. Nors jis ir primygtinai

porém ele não quis ir; contudo, o abençoou.

[26] Então, disse Absalão: Se não queres ir, pelo menos deixa ir conosco Amnom, meu irmão. Porém o rei lhe disse: Para que iria ele contigo?

[27] Insistindo Absalão com ele, deixou ir com ele Amnom e todos os filhos do rei.

[28] Absalão deu ordem aos seus moços, dizendo: Tomai sentido; quando o coração de Amnom estiver alegre de vinho, e eu vos disser: Feri a Amnom, então, o matareis. Não temais, pois não sou eu quem vo-lo ordena? Sede fortes e valentes.

[29] E os moços de Absalão fizeram a Amnom como Absalão lhes havia ordenado. Então, todos os filhos do rei se levantaram, cada um montou seu mulo, e fugiram.

[30] Iam eles ainda de caminho, quando chegou a notícia a Davi: Absalão feriu todos os filhos do rei, e nenhum deles ficou.

[31] Então, o rei se levantou, rasgou as suas vestes e se lançou por terra; e todos os seus servos que estavam presentes rasgaram também as suas vestes.

[32] Mas Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi, respondeu e disse: Não pense o meu senhor que mataram a todos os jovens, filhos do rei, porque só morreu Amnom; pois assim já o revelavam as

prašė, karalius eiti nesutiko, bet davė jam savo palaiminimą.

[26]Tada Abšalomas tarė: „Jei ne, tai prašyčiau leisti mano broliui Amnonui eiti su mumis“. Karalius klausė: „Kam gi jis turėtų su tavimi eiti?“

[27]Bet Abšalomas primygtinai prašė, ir jis leido Amnonui ir visiems karaliaus sūnums eiti su juo. Abšalomas surengė puotą kaip tinka karaliui.

[28]Savo tarnams Abšalomas įsakė, tardamas: „Būkite budrūs! Kada Amnono širdis bus tapusi smagi nuo vyno ir aš jums pasakysiu: ‘Smokite Amnonui!’ – užmuškite jį! Nebijokite, nes aš pats duodu jums šį įsakymą. Elkitės ryžtingai kaip narsūs vyrai!“

[29]Abšalomo tarnai pasielgė su Amnonu, kaip Abšalomas buvo įsakęs. Tada visi kiti karaliaus sūnūs sėdo kiekvienas ant savo mulo ir pabėgo.

[30]Dar jiems tebesant kelyje, Dovydą pasiekė gandas, kad Abšalomas išžudė visus karaliaus sūnus, ir nė vienas neišliko gyvas.

[31]Karalius atsistojo, persiplėšė drabužius ir krito ant žemės. Ir visi prie jo buvę dvariškiai persiplėšė drabužius.

[32]O Dovydo brolio Šimos sūnus Jehonadabas tarė: „Tenemano mano valdovas, kad visi jauni karaliaus sūnūs užmušti. Tik Amnonas yra miręs. Tai Abšalomas buvo nusprendęs nuo tos

feições de Absalão, desde o dia em que sua irmã Tamar foi forçada por Amnom.

dienos, kai Amnonas išprievartavo jo seserį Tamarą.

33 Não meta, pois, agora, na cabeça o rei, meu senhor, tal coisa, supondo que morreram todos os filhos do rei; porque só morreu Amnom.

33Tad mano viešpats karalius teneima į širdį to gando, kad visi karaliaus sūnūs mirę, nes miręs tėra vien Amnonas!“

34 Absalão fugiu. O moço que estava de guarda, levantando os olhos, viu que vinha muito povo pelo caminho por detrás dele, pelo lado do monte.

34Tuo tarpu Abšalomas pabėgo. Sargybinis žvalgydamasis pamatė didelį būrį žmonių, ateinančių nuo Horonaimų kalno šlaito keliu.

35 Então, disse Jonadabe ao rei: Eis aí vêm os filhos do rei; segundo a palavra de teu servo, assim sucedeu.

35Jehonadabas tarė karaliui: „Žiūrėk, parėjo karaliaus sūnūs! Kaip tavo tarnas sakė, taip ir įvyko“.

36 Mal acabara de falar, chegavam os filhos do rei e, levantando a voz, choraram; também o rei e todos os seus servos choraram amargamente.

36Vos jam tai ištarus, atėjo karaliaus sūnūs. Jie pravirko balsu. Ir Dovydas, ir visi jo dvariškiai verkė karčiomis ašaromis.

Absalão foge para Talmai

Abšalomo sugrįžimas

37 Absalão, porém, fugiu e se foi a Talmai, filho de Amiúde, rei de Gesur. E Davi pranteava a seu filho todos os dias.

37O Abšalomas buvo pabėgęs. Jis pabėgo pas Gešūro karalių Amihūro sūnų Talmają. Dovydas ilgą laiką raudojo savo sūnaus.

38 Assim, Absalão fugiu, indo para Gesur, onde esteve três anos.

38Pabėgęs į Gešūrą, Abšalomas išbuvo ten trejus metus.

39 Então, o rei Davi cessou de perseguir a Absalão, porque já se tinha consolado acerca de Amnom, que era morto.

39Ilgėdamasis Abšalomo, karalius Dovydas liovėsi širsti, nes po Amnono mirties jau buvo aprimęs.

2 Samuel 14

2 Samuelio 14

Absalão volta para Jerusalém

1 Percebendo, pois, Joabe, filho de Zeruia, que o coração do rei começava a inclinar-se para Absalão,

1Cerujos sūnus Joabas jautė, kad karaliaus širdis palanki Abšalomui.

2 mandou trazer de Tecoa uma mulher sábia e lhe disse: Finge que estás profundamente triste, põe vestidos de

2Tad Joabas pasiuntė į Tekoją žmones, kad atvestų iš ten išmintingą moterį. „Prašau apsimesti, kad tau gedulas, – jis tarė jai, –

luto, não te unjas com óleo e sê como mulher que há já muitos dias está de luto por algum morto.

[3] Apresenta-te ao rei e fala-lhe tais e tais palavras. E Joabe lhe pôs as palavras na boca.

[4] A mulher tecoíta apresentou-se ao rei, e, inclinando-se, prostrou-se com o rosto em terra, e disse: Salva-me, ó rei!

[5] Perguntou-lhe o rei: Que tens? Ela respondeu: Ah! Sou mulher viúva; morreu meu marido.

[6] Tinha a tua serva dois filhos, os quais brigaram entre si no campo, e não houve quem os apartasse; um feriu ao outro e o matou.

[7] Eis que toda a parentela se levantou contra a tua serva, e disseram: Dá-nos aquele que feriu a seu irmão, para que o matemos, em vingança da vida de quem ele matou e para que destruamos também o herdeiro. Assim, apagarão a última brasa que me ficou, de sorte que não deixam a meu marido nome, nem sobrevivente na terra.

[8] Disse o rei à mulher: Vai para tua casa, e eu darei ordens a teu respeito.

[9] Disse a mulher tecoíta ao rei: A culpa, ó rei, meu senhor, caia sobre mim e sobre a casa de meu pai; o rei, porém, e o seu trono sejam inocentes.

[10] Disse o rei: Quem falar contra ti, traze-mo a mim; e nunca mais te tocará.

apsivilk gedulo drabužiais ir nesitepk aliejumi. Elkis, kaip elgiasi moteris, ilgą laiką gedinti mirusio.

[3]Nueik pas karalių ir taip jam kalbėk“. Ir Joabas nurodė ką jai sakyti.

[4]Atėjusi pas karalių, tekojietė moteris puolė veidu ant žemės, išreikšdama pagarbą, ir tarė: „Karaliau, gelbėk!“

[5]Karalius klausė jos: „Kokia tavo bėda?“ Ji atsakė: „Vargas man! Esu našlė. Mano vyras miręs.

[6]Tavo tarnaitė turėjo du sūnus. Jiedu susimušė laukuose ir, kadangi nebuvo kas juos perskirtų, vienas jų smogė savo broliui ir užmušė jį.

[7]Tikėk manimi, visa kiltis sukilusi prieš tavo tarnaitę. Jie reikalauja: ‘Duok šen vyrą, užmušusį savo brolį, kad jį užmuštume už gyvastį brolio, kurį jis užmušė. Mes turime sunaikinti ir įpėdinį!’ Taip jie užgesins man paskutinę likusią žariją, nepalikdami mano vyrui nei vardo, nei likučio visoje žemėje“.

[8]Karalius tarė moteriai: „Eik namo. Aš duosiu įsakymą tavo labui“.

[9]O tekojietė moteris karaliui atsakė: „Mano viešpatie karaliau, tekrinta kaltė ant manęs ir mano protėvių namų! Karalius ir jo sostas tebūna nekalti!”

[10]Karalius pridūrė: „Jei kas tau ką nors daugiau sakytų, atvesk jį pas mane. Tavęs jis daugiau niekada nepalies“.

[11] Disse ela: Ora, lembra-te, ó rei, do SENHOR, teu Deus, para que os vingadores do sangue não se multipliquem a matar e exterminem meu filho. Respondeu ele: Tão certo como vive o SENHOR, não há de cair no chão nem um só dos cabelos de teu filho.

[12] Então, disse a mulher: Permite que a tua serva fale uma palavra contigo, ó rei, meu senhor. Disse ele: Fala.

[13] Prosseguiu a mulher: Por que pensas tu doutro modo contra o povo de Deus? Pois, em pronunciando o rei esse juízo, condena-se a si mesmo, visto que não quer fazer voltar o seu desterrado.

[14] Porque temos de morrer e somos como águas derramadas na terra que já não se podem juntar; pois Deus não tira a vida, mas cogita meios para que o banido não permaneça arrojado de sua presença.

[15] Se vim, agora, falar esta palavra ao rei, meu senhor, é porque o povo me atemorizou; pois dizia a tua serva: Falarei ao rei; porventura, ele fará segundo a palavra da sua serva.

[16] Porque o rei atenderá, para livrar a sua serva da mão do homem que intenta destruir tanto a mim como a meu filho da herança de Deus.

[17] Dizia mais a tua serva: Seja, agora, a palavra do rei, meu senhor, para a minha tranqüilidade; porque, como um anjo de Deus, assim é o rei, meu senhor, para discernir entre o bem e o mal. O SENHOR, teu Deus, será contigo.

[11]Tada ji atsakė: „Prašyčiau karalių turėti mintyje VIEŠPATĮ, savo Dievą, kad kraujo keršytojas nepadarytų didesnės žalos ir mano sūnaus neužmuštų“. Jis atsakė: „Kaip gyvasVIEŠPATS, nuo tavo sūnaus galvos nė vienas plaukas nenukris ant žemės“.

[12]Tada moteris tarė: „Prašau leisti savo tarnaitei dar šį tą pasakyti mano viešpačiui karaliui“. „Kalbėk!“ – tarė jis.

[13]Moteris kalbėjo: „Kodėl sumanei tokį dalyką prieš Dievo tautą? Juk duodamas tokį nuosprendį, karalius pasmerkia patį save, nes nesugrąžina namo savo ištremto sūnaus.

[14]Iš tikrųjų visi turime mirti ir esame tarsi išpiltas ant žemės vanduo, kurio vėl susemti neįmanoma. Bet Dievas gyvasties neatims; jis ras būdą nelaikyti tremtinio amžinai ištremto nuo savo Artumo.

[15]Atėjau kalbėti apie šį reikalą karaliui, savo valdovui, dėl to, kad žmonės mane išgąsdino. Tavo tarnaitė pamanė: ‘Kalbėsiu karaliui. Galbūt karalius įvykdys savo tarnaitės prašymą.

[16]Karalius išklausys ir išlaisvins savo tarnaitę iš rankų žmogaus, norinčio atkirsti ir mane, ir mano sūnų nuo Dievo palikimo’.

[17]Tavo tarnaitė pamanė: ‘Mano viešpaties karaliaus žodis suteiks man ramybę’, – nes mano viešpats karalius yra kaip Dievo angelas, suprantantis visa, gera ir pikta. Tebūna su tavimi VIEŠPATS, tavo Dievas!“

[18] Então, respondeu o rei e disse à mulher: Peço-te que não me encubras o que eu te perguntar. Respondeu a mulher: Pois fale o rei, meu senhor.

[19] Disse o rei: Não é certo que a mão de Joabe anda contigo em tudo isto? Respondeu ela: Tão certo como vive a tua alma, ó rei, meu senhor, ninguém se poderá desviar, nem para a direita nem para a esquerda, de tudo quanto o rei, meu senhor, tem dito; porque Joabe, teu servo, é quem me deu ordem e foi ele quem ditou à tua serva todas estas palavras.

[20] Para mudar o aspecto deste caso foi que o teu servo Joabe fez isto. Porém sábio é meu senhor, segundo a sabedoria de um anjo de Deus, para entender tudo o que se passa na terra.

[21] Então, o rei disse a Joabe: Atendi ao teu pedido; vai, pois, e traze o jovem Absalão.

[22] Inclinando-se Joabe, prostrou-se em terra, abençoou o rei e disse: Hoje, reconheço que achei mercê diante de ti, ó rei, meu senhor; porque o rei fez segundo a palavra do seu servo.

[23] Levantou-se Joabe, foi a Gesur e trouxe Absalão a Jerusalém.

[24] Disse o rei: Torne para a sua casa e não veja a minha face. Tornou, pois, Absalão para sua casa e não viu a face do rei.

A beleza de Absalão

[25] Não havia, porém, em todo o Israel homem tão celebrado por sua beleza como

[18]Atsakydamas karalius tarė moteriai: „Nenuslėpk nieko, ko aš tavęs klausiu!“ Moteris atsakė jam: „Teklausia mano viešpats karalius“.

[19]Karalius klausė: „Ar Joabo ranka su tavimi šiuo reikalu?“ Atsakydama moteris tarė: „Kaip tu gyvas, mano viešpatie karaliau, niekas negali pasukti nei į dešinę, nei į kairę nuo to, ką mano viešpats karalius pasakė. Taip, tavo tarnas Joabas yra tas, kuris man įsakė. Jis yra tas, kuris įdėjo visus šiuos žodžius į tavo tarnaitės lūpas.

[20]Norėdamas pakeisti reikalo eigą, tavo tarnas Joabas tai padarė. Bet mano viešpats išmintingas kaip Dievo angelas ir žino visa, kas vyksta žemėje“.

[21]Tada Dovydas tarė Joabui: „Tikėk manimi, aš tai padarysiu. Tad eik parvesti mano jaunuolį Abšalomą“.

[22]Joabas puolė veidu ant žemės ir išreiškė pagarbą. Palaiminęs karalių, jis tarė: „Šiandien tavo tarnas suprato, kad radau malonę tavo akyse, viešpatie karaliau, nes karalius įvykdė savo tarno prašymą“.

[23]Joabas tuojau pat leidosi į kelionę ir nuvykęs į Gešūrą parvedė Abšalomą į Jeruzalę.

[24]Karalius tarė: „Teeina tiesiai į savo namus. Mano veido jis nematys“. Tad Abšalomas nuėjo tiesiai į savo namus, karaliaus veido nepamatęs.

[25]Visame Izraelyje nebuvo kito vyro, kurio grožiu buvo taip labai žavimasi, kaip

Absalão; da planta do pé ao alto da cabeça, não havia nele defeito algum.

26 Quando cortava o cabelo (e isto se fazia no fim de cada ano, porquanto muito lhe pesava), seu peso era de duzentos siclos, segundo o peso real.

27 Também nasceram a Absalão três filhos e uma filha, cujo nome era Tamar; esta era mulher formosa à vista.

Absalão admitido à presença de Davi

28 Tendo ficado Absalão dois anos em Jerusalém e sem ver a face do rei,

29 mandou ele chamar a Joabe, para o enviar ao rei; porém ele não quis vir. Mandou chamá-lo segunda vez, mas ainda não quis ele vir.

30 Então, disse aos seus servos: Vede ali o pedaço de campo de Joabe pegado ao meu, e tem cevada nele; ide e metei-lhe fogo. E os servos de Absalão meteram fogo nesse pedaço de campo.

31 Então, Joabe se levantou, e foi à casa de Absalão, e lhe disse: Por que meteram fogo os teus servos no pedaço de campo que é meu?

32 Respondeu Absalão a Joabe: Mandei chamar-te, dizendo: Vem cá, para que te envie ao rei, a dizer-lhe: Para que vim de Gesur? Melhor me fora estar ainda lá. Agora, pois, quero ver a face do rei; se há em mim alguma culpa, que me mate.

33 Então, Joabe foi ao rei e lho disse. Chamou o rei a Absalão, e este se lhe

Abšalomas. Nuo kojų pado iki viršugalvio jis neturėjo jokio trūkumo.

26Kai nusikirpdavo plaukus – o juos kirptis turėdavo kasmet, nes plaukai būdavo jam per sunkūs, – jo galvos plaukai sverdavo du šimtus šekelių karališkuoju svarsčiu.

27Abšalomui gimė trys sūnūs ir viena duktė, vardu Tamara. Ji buvo graži moteris.

28Abšalomas išgyveno dvejus metus Jeruzalėje, nesirodydamas karaliaus akivaizdoje.

29Tada Abšalomas pasišaukė Joabą, norėdamas pasiųsti jį pas karalių. Bet Joabas nenorėjo pas jį eiti. Jis pašaukė jį antrą kartą, bet Joabas eiti nenorėjo.

30Tada Abšalomas tarė savo tarnams: „Žiūrėkite, Joabo laukas šalia mano. Ten jo miežiai. Nueikite ir padekite!“ Abšalomo tarnai padegė lauką.

31Joabas tučtuojau atskubėjo pas Abšalomą į namus ir tarė jam: „Kodėl tavo tarnai padegė mano lauką?“ –

32„Žiūrėk, – tarė Abšalomas Joabui, – aš siunčiau tau žodį, kad ateitumei pas mane. Aš norėjau pasiųsti tave pas karalių, kad už mane pasakytum: ‘Kam gi aš parėjau iš Gešūro? Jei ten dar būčiau, man būtų geriau. Užtat tebūna leista man pasirodyti karaliaus akivaizdoje, ir jei esu kaltas, tenubaudžia jis mane mirtimi!’”

33Joabas nuėjo pas karalių ir jam pranešė. Karalius pasišaukė Abšalomą. Atėjo jis pas

apresentou e inclinou-se sobre o rosto em terra, diante do rei. O rei beijou a Absalão.

karalių ir puolė kniūbsčias veidu ant žemės prieš karalių. Karalius Abšalomą pabučiavo.

2 Samuel 15

A revolta de Absalão e a fuga de Davi

1 Depois disto, Absalão fez aparelhar para si um carro e cavalos e cinqüenta homens que corressem adiante dele.

2 Levantando-se Absalão pela manhã, parava à entrada da porta; e a todo homem que tinha alguma demanda para vir ao rei a juízo, o chamava Absalão a si e lhe dizia: De que cidade és tu? Ele respondia: De tal tribo de Israel é teu servo.

3 Então, Absalão lhe dizia: Olha, a tua causa é boa e reta, porém não tens quem te ouça da parte do rei.

4 Dizia mais Absalão: Ah! Quem me dera ser juiz na terra, para que viesse a mim todo homem que tivesse demanda ou questão, para que lhe fizesse justiça!

5 Também, quando alguém se chegava para inclinar-se diante dele, ele estendia a mão, pegava-o e o beijava.

6 Desta maneira fazia Absalão a todo o Israel que vinha ao rei para juízo e, assim, ele furtava o coração dos homens de Israel.

7 Ao cabo de quatro anos, disse Absalão ao rei: Deixa-me ir a Hebrom cumprir o voto que fiz ao SENHOR.

8 Porque, morando em Gesur, na Síria, fez o teu servo um voto, dizendo: Se o

2 Samuelio 15

Abšalomo maištas

1Ilgainiui Abšalomas įsigijo vežimą bei žirgų ir penkiasdešimt vyrų palydai pirma jo bėgti.

2Abšalomas keldavosi anksti ir stodavosi prie kelio į miesto vartus. Kai tik žmogus turėdavo bylą, kuriai reikėdavo karaliaus nuosprendžio, Abšalomas šaukdavo, klausdamas: „Iš kurio miesto esi?“ O pastarajam atsakius: „Tavo tarnas yra iš tokios ir tokios Izraelio giminės“, –

3Abšalomas sakydavo: „Štai tavo ieškiniai geri ir tikri, bet nėra nė vieno, kas karaliaus vardu tave išklausytų“.

4Abšalomas dar pridurdavo: „O kad aš būčiau teisėjas šioje šalyje! Tada kiekvienas galėtų ateiti pas mane su byla ar reikalu, ir aš priimčiau nuosprendį“.

5Kai tik koks žmogus prieidavo išreikšti jam pagarbą, Abšalomas ištiesdavo ranką, apkabindavo ir pabučiuodavo.

6Taip Abšalomas darydavo kiekvienam izraelitui, atėjusiam pas karalių į teismą. Tokiu būdu Abšalomas pavergė visų Izraelio žmonių širdis.

7Baigiantis ketvirtiems metams, Abšalomas tarė karaliui: „Prašyčiau leisti man vykti į Hebroną ir įvykdyti įžadą, kurį esu padaręs VIEŠPAČIUI.

8Tavo tarnas, būdamas Aramo Gešūre, padarė įžadą: ‘Jei VIEŠPATS iš tikrųjų

SENHOR me fizer tornar a Jerusalém, prestarei culto ao SENHOR.

9 Então, lhe disse o rei: Vai-te em paz. Levantou-se, pois, e foi para Hebrom.

10 Enviou Absalão emissários secretos por todas as tribos de Israel, dizendo: Quando ouvirdes o som das trombetas, direis: Absalão é rei em Hebrom!

11 De Jerusalém foram com Absalão duzentos homens convidados, porém iam na sua simplicidade, porque nada sabiam daquele negócio.

12 Também Absalão mandou vir Aitofel, o gilonita, do conselho de Davi, da sua cidade de Gilo; enquanto ele oferecia os seus sacrifícios, tornou-se poderosa a conspirata, e crescia em número o povo que tomava o partido de Absalão.

13 Então, veio um mensageiro a Davi, dizendo: Todo o povo de Israel segue decididamente a Absalão.

14 Disse, pois, Davi a todos os seus homens que estavam com ele em Jerusalém: Levantai-vos, e fujamos, porque não poderemos salvar-nos de Absalão. Dai-vos pressa a sair, para que não nos alcance de súbito, lance sobre nós algum mal e fira a cidade a fio de espada.

15 Então, os homens do rei lhe disseram: Eis aqui os teus servos, para tudo quanto determinar o rei, nosso senhor.

16 Saiu o rei, e todos os de sua casa o seguiram; deixou, porém, o rei dez concubinas, para cuidarem da casa.

parves mane į Jeruzalę, pagarbinsiu VIEŠPATĮ Hebrone'".

9„Eik ramybėje!" – tarė jam karalius.

10O Abšalomas išsiuntė slapta pasiuntinius į visas Izraelio gimines pasakyti: „Kai tik išgirsite rago balsą, šaukite: 'Abšalomas tapo karaliumi Hebrone!'"

11Du šimtai vyrų iš Jeruzalės lydėjo Abšalomą. Jie buvo pakviesti svečiais ir ėjo garbingai, nieko nežinodami.

12Atnašaudamas aukas, Abšalomas pasiuntė pašaukti Ahitofelį Gilojietį, Dovydo patarėją iš Gilojo miesto. Sąmokslas brendo, ir prie Abšalomo būrėsi vis daugiau ir daugiau žmonių.

Dovydas bėga iš Jeruzalės

13Pasiuntinys atėjo pas Dovydą ir tarė: „Izraelitų širdys pakrypo į Abšalomą".

14Tada Dovydas visiems savo dvariškiams, buvusiems su juo Jeruzalėje, tarė: „Bėkime tuojau pat, antraip nė vienas iš mūsų neišsigelbės nuo Abšalomo. Skubėkite! Antraip jis mus pasivys, atneš mums pražūtį, o miestą sunaikins kalaviju".

15Karaliaus dvariškiai sakė karaliui: „Tavo tarnai pasirengę daryti visa, ką tik viešpats mūsų karalius nutars".

16Karalius leidosi į kelionę, lydimas visos savo šeimynos, išskyrus dešimt sugulovių, kurias karalius paliko rūpintis rūmais.

[17] Tendo, pois, saído o rei com todo o povo após ele, pararam na última casa.

[18] Todos os seus homens passaram ao pé dele; também toda a guarda real e todos os geteus, seiscentos homens que o seguiram de Gate, passaram adiante do rei.

A lealdade de Itai

[19] Disse, pois, o rei a Itai, o geteu: Por que irias também tu conosco? Volta e fica-te com quem vier a ser o rei, porque és estrangeiro e desterrado de tua pátria.

[20] Chegaste ontem, e já te levaria eu, hoje, conosco a vaguear, quando eu mesmo não sei para onde vou? Volta, pois, e faze voltar a teus irmãos contigo. E contigo sejam misericórdia e fidelidade.

[21] Respondeu, porém, Itai ao rei: Tão certo como vive o SENHOR, e como vive o rei, meu senhor, no lugar em que estiver o rei, meu senhor, seja para morte seja para vida, lá estará também o teu servo.

[22] Então, disse Davi a Itai: Vai e passa adiante. Assim, passou Itai, o geteu, e todos os seus homens, e todas as crianças que estavam com ele.

[23] Toda a terra chorava em alta voz; e todo o povo e também o rei passaram o ribeiro de Cedrom, seguindo o caminho do deserto.

Zadoque, Abiatar e Husai voltam para Jerusalém

[24] Eis que Abiatar subiu, e também Zadoque, e com este todos os levitas que levavam a arca da Aliança de Deus;

[17]Tad leidosi karalius į kelionę, lydimas visų dvariškių, ir jie sustojo prie paskutinių namų.

[18]Visi dvariškiai praėjo pro jį, visi keretai bei peletai ir visi gatiečiai – šeši šimtai vyrų, kurie buvo atlydėję jį iš Gato – praėjo pro karalių.

[19]Tada karalius tarė Itajui Gatiečiui: „Kam gi tau eiti su mumis? Eik atgal ir pabūk su naujuoju karaliumi, nes tu juk svetimšalis ir tremtinys iš savo namų.

[20]Tik vakar atkeliavai, nejau šiandien aš galiu versti tave klajoti su mumis, kai pats turiu eiti tik ten, kur galiu? Eik atgal ir pasiimk savuosius. Teparodo tau VIEŠPATS tikrai ištikimą meilę“.

[21]Bet Itajas karaliui atsakė: „Kaip gyvas VIEŠPATS ir kaip gyvas mano viešpats karalius, kur tik bus mano viešpats karalius, ten bus ir tavo tarnas – ar mirti, ar gyventi“.

[22]Dovydas tarė Itajui: „Tad eik ir žygiuok!“ Itajas Gatietis nuėjo drauge su visais savo vyrais ir visais vaikais.

[23]Žmonėms einant, visi gyventojai verkė balsu. Karalius perėjo Kidrono slėnį, ir visi žmonės ėjo toliau keliu dykumos link.

[24]Atėjo Abjataras, pasirodė ir Cadokas drauge su visais levitais, nešusiais Dievo Sandoros Skrynią. Dievo Skrynią jie

puseram ali a arca de Deus, até que todo o povo acabou de sair da cidade.

padėjo ant žemės, kol praėjo visi iš miesto išėjusieji žmonės.

25 Então, disse o rei a Zadoque: Torna a levar a arca de Deus à cidade. Se achar eu graça aos olhos do SENHOR, ele me fará voltar para lá e me deixará ver assim a arca como a sua habitação.

25Tada karalius tarė Cadokui: „Parnešk Dievo Skrynią atgal į miestą. Jei rasiu malonę VIEŠPATIES akyse, jis parves mane atgal ir leis man pamatyti ir ją, ir jos buveinę.

26 Se ele, porém, disser: Não tenho prazer em ti, eis-me aqui; faça de mim como melhor lhe parecer.

26Bet jei jis sakytų: ‘Tu man nepatinki’, – tikėk manimi, aš pasirengęs. Tedaro jis su manimi, kas gera jo akyse!“

27 Disse mais o rei a Zadoque, o sacerdote: Ó vidente, tu e Abiatar, voltai em paz para a cidade, e convosco também vossos dois filhos, Aimaás, teu filho, e Jônatas, filho de Abiatar.

27Kunigui Cadokui karalius kalbėjo: „Ar supranti? Grįžk į miestą ramybėje, tu ir Abjataras su savo dviem sūnumis – tavo sūnumi Ahimaacu ir Abjataro sūnumi Jehonatanu.

28 Olhai que me demorarei nos vaus do deserto até que me venham informações vossas.

28Aš palūkuriuosiu prie perėjų į dykumą, kol ateis iš jūsų žodis“.

29 Zadoque, pois, e Abiatar levaram a arca de Deus para Jerusalém e lá ficaram.

29Tad Cadokas ir Abjataras parnešė Dievo Skrynią atgal į Jeruzalę ir ten pasiliko.

30 Seguiu Davi pela encosta das Oliveiras, subindo e chorando; tinha a cabeça coberta e caminhava descalço; todo o povo que ia com ele, de cabeça coberta, subiu chorando.

30Tuo tarpu Dovydas kopė Alyvų kalno šlaitu. Kopdamas verkė. Galva buvo pridengta, jis ėjo basas. Ir visi žmonės, buvę su juo, prisidengė galvas ir kopdami verkė.

31 Então, fizeram saber a Davi, dizendo: Aitofel está entre os que conspiram com Absalão. Pelo que disse Davi: Ó SENHOR, peço-te que transtornes em loucura o conselho de Aitofel.

31Dovydui buvo pranešta, kad Ahitofelis yra tarp sąmokslininkų, su Abšalomu. „VIEŠPATIE, – meldėsi Dovydas, – prašau paversti niekais Ahitofelio patarimą!“

32 Ao chegar Davi ao cimo, onde se costuma adorar a Deus, eis que Husai, o arquita, veio encontrar-se com ele, de manto rasgado e terra sobre a cabeça.

32Dovydui pasiekus kalno viršūnę, kur būdavo garbinamas Dievas, Hušajas Archas atėjo jo pasitikti, persiplėšęs drabužį ir žemėmis apsibarstęs galvą.

[33] Disse-lhe Davi: Se fores comigo, ser-me-ás pesado.
[34] Porém, se voltares para a cidade e disseres a Absalão: Eu serei, ó rei, teu servo, como fui, dantes, servo de teu pai, assim, agora, serei teu servo, dissipar-me-ás, então, o conselho de Aitofel.
[35] Tens lá contigo Zadoque e Abiatar, sacerdotes. Todas as coisas, pois, que ouvires da casa do rei farás saber a esses sacerdotes.
[36] Lá estão com eles seus dois filhos, Aimaás, filho de Zadoque, e Jônatas, filho de Abiatar; por meio deles, me mandareis notícias de todas as coisas que ouvirdes.

[37] Husai, pois, amigo de Davi, veio para a cidade, e Absalão entrou em Jerusalém.

[33]Dovydas tarė jam: „Jei eitum su manimi, būtum man našta.
[34]Bet jei grįžtum į miestą ir sakytum Abšalomui: ‘Aš būsiu tavo tarnas, karaliau! Kaip anksčiau buvau tavo tėvo tarnas, taip dabar būsiu tavo’, – niekais paverstum Ahitofelio patarimą.
[35]Kunigai Cadokas ir Abjataras ten bus su tavimi. Tad visa, ką girdėsi karaliaus rūmuose, pasakyk kunigams Cadokui ir Abjatarui.
[36]Du jų sūnūs – Cadoko sūnus Ahimaacas ir Abjataro sūnus Jehonatanas – bus su tavimi. Per juos praneši man visa, ką išgirsi“.
[37]Taip Dovydo draugas Hušajas pasiekė miestą tuo metu, kai Abšalomas įžengė į Jeruzalę.

2 Samuel 16

Davi e Ziba

[1] Tendo Davi passado um pouco além, dobrando o cimo, eis que lhe saiu ao encontro Ziba, servo de Mefibosete, com dois jumentos albardados e sobre eles duzentos pães, cem cachos de passas, cem frutas de verão e um odre de vinho.
[2] Perguntou o rei a Ziba: Que pretendes com isto? Respondeu Ziba: Os jumentos são para a casa do rei, para serem montados; o pão e as frutas de verão, para os moços comerem; o vinho, para beberem os cansados no deserto.
[3] Então, disse o rei: Onde está, pois, o filho de teu senhor? Respondeu Ziba ao rei: Eis que ficou em Jerusalém, pois disse: Hoje,

2 Samuelio 16

Dovydo draugai ir priešai

[1]Dovydui paėjėjus šiek tiek anapus viršūnės, jį pasitiko Mefi Bošeto tarnas Ciba su pora pabalnotų asilų, apkrautų dviem šimtais kepalų duonos, šimtu saikų razinų, šimtu vasaros vaisių ir vynmaišiu vyno.

[2]Karalius klausė Cibos: „Ką darysi su jais?“ Ciba atsakė: „Asilai – karaliaus namiškiams joti, duona ir vasaros vaisiai – vaikinams valgyti, o vynas – dykumoje nuvargusiems atsigerti“.

[3]„O kur tavo šeimininko sūnus?“ – paklausė karalius. „Jis lieka Jeruzalėje, – atsakė Ciba, – ir sako: ‘Šiandien Izraelio

a casa de Israel me restituirá o reino de meu pai.

namai man sugrąžins mano senelio karalystę'".

[4] Então, disse o rei a Ziba: Teu é tudo que pertence a Mefibosete. Disse Ziba: Eu me inclino e ache eu mercê diante de ti, ó rei, meu senhor.

[4]Karalius tarė Cibai: „Visa, kas priklauso Mefi Bošetui, nuo dabar tavo". – „Aš puolu kniūbsčiomis! – tarė Ciba. – Leisk man rasti malonę tavo akyse, mano viešpatie karaliau!"

Davi amaldiçoado por Simei

[5] Tendo chegado o rei Davi a Baurim, eis que dali saiu um homem da família da casa de Saul, cujo nome era Simei, filho de Gera; saiu e ia amaldiçoando.

[5]Karaliui atėjus į Bahurimus, išėjo iš ten žmogus, vardu Šimis, Geros sūnus iš tos pačios kilties kaip Sauliaus šeima, šaukdamas keiksmą po keiksmo.

[6] Atirava pedras contra Davi e contra todos os seus servos, ainda que todo o povo e todos os valentes estavam à direita e à esquerda do rei.

[6]Jis mėtė į Dovydą ir visus karaliaus Dovydo dvariškius akmenis, nors visi kariai ir galiūnai buvo jo dešinėje ir kairėje.

[7] Amaldiçoando-o, dizia Simei: Fora daqui, fora, homem de sangue, homem de Belial;

[7]Šimis keikė, šaukdamas: „Išeik! Išeik! Žmogžudy! Niekše!

[8] o SENHOR te deu, agora, a paga de todo o sangue da casa de Saul, cujo reino usurpaste; o SENHOR já o entregou nas mãos de teu filho Absalão; eis-te, agora, na tua desgraça, porque és homem de sangue.

[8]VIEŠPATS keršija tau už Sauliaus, vietoj kurio karaliavai, namų visą pralietą kraują. VIEŠPATS atiduoda karalystę į tavo sūnaus Abšalomo rankas. Tikėk manimi, nelaimė užgriuvo tave, nes tu žmogžudys!"

[9] Então, Abisai, filho de Zeruia, disse ao rei: Por que amaldiçoaria este cão morto ao rei, meu senhor? Deixa-me passar e lhe tirarei a cabeça.

[9]Cerujos sūnus Abišajas tarė karaliui: „Kodėl šis stimpantis šuva turėtų keikti mano viešpatį karalių? Leisk man nueiti ir nukirsti jam galvą".

[10] Respondeu o rei: Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia? Ora, deixai-o amaldiçoar; pois, se o SENHOR lhe disse: Amaldiçoa a Davi, quem diria: Por que assim fizeste?

[10]Bet karalius atsakė: „Kas man ir jums, Cerujos sūnūs? Jeigu jis keikia tik dėl to, kad VIEŠPATS jam pasakė: 'Keik Dovydą!' – kas galėtų sakyti: 'Kodėl taip darai?'"

[11] Disse mais Davi a Abisai e a todos os seus servos: Eis que meu próprio filho

[11]Dovydas kalbėjo Abišajui ir visiems savo dvariškiams: „Žiūrėkite, jei mano sūnus,

procura tirar-me a vida, quanto mais ainda este benjamita? Deixai-o; que amaldiçoe, pois o SENHOR lhe ordenou.

gimęs iš manęs, ieško mano gyvasties, juo labiau tai gali benjaminas! Palikite jį ramybėje ir leiskite jam keikti, nes VIEŠPATS jam įsakė tai daryti.

12 Talvez o SENHOR olhará para a minha aflição e o SENHOR me pagará com bem a sua maldição deste dia.

12Galbūt VIEŠPATS pažvelgs į mano skausmą ir atlygins man geru už šiandien ištartus jo keiksmus“.

13 Prosseguiam, pois, o seu caminho, Davi e os seus homens; também Simei ia ao longo do monte, ao lado dele, caminhando e amaldiçoando, e atirava pedras e terra contra ele.

13Dovydas ir jo vyrai ėjo toliau savo keliu, o Šimis ėjo kalvos pakraščiu priešais jį, keikdamas, svaidydamasis akmenimis ir mėtydamasis žemėmis.

14 O rei e todo o povo que ia com ele chegaram exaustos ao Jordão e ali descansaram.

14Karalius ir visi su juo esantys kareiviai pasiekė Jordaną nuvargę. Ten jie sustojo atgaivai.

Husai professa lealdade a Absalão

15 Absalão, pois, e todo o povo, homens de Israel, vieram a Jerusalém; e, com ele, Aitofel.

15Tuo tarpu Abšalomas ir visi žmonės, Izraelio vyrai, atvyko į Jeruzalę. Ahitofelis buvo su juo.

16 Tendo-se apresentado Husai, o arquita, amigo de Davi, a Absalão, disse-lhe: Viva o rei, viva o rei!

16Atėjęs pas Abšalomą, Dovydo draugas Hušajas Archas tarė: „Tegyvuoja karalius! Tegyvuoja karalius!“

17 Porém Absalão disse a Husai: É assim a tua fidelidade para com o teu amigo Davi? Por que não foste com o teu amigo?

17Bet Abšalomas kalbėjo Hušajui: „Ar tai tokia tavo ištikimybė draugui? Kodėl nėjai su savo draugu?“

18 Respondeu Husai a Absalão: Não, mas àquele a quem o SENHOR elegeu, e todo este povo, e todos os homens de Israel, a ele pertencerei e com ele ficarei.

18Hušajas atsakė Abšalomui: „Aš nėjau, – atsakė Hušajas, – nes kąVIEŠPATS, visi šie žmonės ir visi Izraelio vyrai išsirinko, tam aš priklausau ir su juo būsiu!

19 Ainda mais, a quem serviria eu? Porventura, não seria diante de seu filho? Como servi diante de teu pai, assim serei diante de ti.

19Be to, kam turėčiau tarnauti, jei ne Dovydo sūnui? Kaip tarnavau tavo tėvui, taip ir tau tarnausiu“.

Absalão e as concubinas de Davi

20 Então, disse Absalão a Aitofel: Dai o vosso conselho sobre o que devemos fazer.

20Tada Abšalomas tarė Ahitofeliui: „Apsvarstykite, ką mums daryti?”

[21] Disse Aitofel a Absalão: Coabita com as concubinas de teu pai, que deixou para cuidar da casa; e, em ouvindo todo o Israel que te fizeste odioso para com teu pai, animar-se-ão todos os que estão contigo.
[22] Armaram, pois, para Absalão uma tenda no eirado, e ali, à vista de todo o Israel, ele coabitou com as concubinas de seu pai.

[23] O conselho que Aitofel dava, naqueles dias, era como resposta de Deus a uma consulta; tal era o conselho de Aitofel, tanto para Davi como para Absalão.

[21]Ahitofelis atsakė Abšalomui: „Sueik su savo tėvo sugulovėmis, jo paliktomis rūpintis rūmais, kad visas Izraelis išgirstų, jog išdrįsai užsitraukti savo tėvo pyktį, ir sustiprėtų visų tave remiančių rankos“.
[22]Ant stogo Abšalomui buvo pastatyta palapinė, ir Abšalomas suėjo su savo tėvo sugulovėmis viso Izraelio akyse.
[23]Tomis dienomis Ahitofelio duotas patarimas buvo priimamas tarsi iš Dievo gautas žodis; taip vertino bet kokį Ahitofelio patarimą ir Dovydas, ir Abšalomas.

2 Samuel 17

O conselho de Aitofel e de Husai

[1] Disse ainda Aitofel a Absalão: Deixa-me escolher doze mil homens, e me disporei, e perseguirei Davi esta noite.

[2] Assaltá-lo-ei, enquanto está cansado e frouxo de mãos; espantá-lo-ei; fugirá todo o povo que está com ele; então, matarei apenas o rei.
[3] Farei voltar a ti todo o povo; pois a volta de todos depende daquele a quem procuras matar; assim, todo o povo estará em paz.
[4] O parecer agradou a Absalão e a todos os anciãos de Israel.
[5] Disse, porém, Absalão: Chamai, agora, a Husai, o arquita, e ouçamos também o que ele dirá.

[6] Tendo Husai chegado a Absalão, este lhe falou, dizendo: Desta maneira falou

2 Samuelio 17

[1]Be to, Ahitofelis tarė Abšalomui: „Leisk man išsirinkti dvylika tūkstančių vyrų ir leistis šiąnakt į žygį vytis iš paskos Dovydą.
[2]Aš pasivysiu jį nuvargusį ir nuleidusį rankas, įvarysiu jam siaubą. Kai visi su juo esantys žmonės pabėgs, užmušiu tik karalių.
[3]Tada visą tautą sugrąžinsiu tau tartum nuotaką, grįžtančią pas savo vyrą. Tu tik vieno žmogaus gyvasties teieškai, kad visa tauta būtų taikoje“.
[4]Patarimas patiko Abšalomui ir visiems Izraelio seniūnams.
[5]Tada Abšalomas tarė: „Prašyčiau pašaukti ir Hušają Archą, kad galėtume išgirsti, ką jis pasakys“.
[6]Hušajui atėjus, Abšalomas tarė: „Šitaip kalbėjo Ahitofelis. Ar darysime, kaip jis pataria? Jeigu ne, ką tu sakai?“ –

Aitofel; faremos segundo a sua palavra? Se não, fala tu.

7 Então, disse Husai a Absalão: O conselho que deu Aitofel desta vez não é bom.

7„Šį kartą patarimas, kurį davė Ahitofelis, nėra geras“, – atsakė Hušajas Abšalomui.

8 Continuou Husai: Bem conheces teu pai e seus homens e sabes que são valentes e estão enfurecidos como a ursa no campo, roubada dos seus cachorros; também teu pai é homem de guerra e não passará a noite com o povo.

8Hušajas tęsė: „Tu žinai, kad tavo tėvas ir jo vyrai yra narsūs galiūnai. Jie įniršę kaip meška, netekusi jauniklių. Be to, tavo tėvas prityręs kare ir nakties nepraleis su kariais.

9 Eis que, agora, estará de espreita nalguma cova ou em qualquer outro lugar; e será que, caindo no primeiro ataque alguns dos teus, cada um que o ouvir dirá: Houve derrota no povo que segue a Absalão.

9Tikėk manimi, net dabar jis pasislėpęs kur nors oloje ar kokioje kitoje vietoje. Ir jei kas nors iš mūsų karių kristų pirmo puolimo metu, kas tik apie tai išgirs, sakys: ‘Abšalomo kariuomenė buvo išskersta’.

10 Então, até o homem valente, cujo coração é como o de leões, sem dúvida desmaiará; porque todo o Israel sabe que teu pai é herói e que homens valentes são os que estão com ele.

10Tuomet net narsus karys, kurio širdis tarsi liūto, nutirps iš baimės, nes visas Izraelis žino, kad tavo tėvas galiūnas, o su juo esantys kariai – narsūs vyrai.

11 Eu, porém, aconselho que a toda pressa se reúna a ti todo o Israel, desde Dã até Berseba, em multidão como a areia do mar; e que tu em pessoa vás no meio deles.

11Todėl aš patariu, kad visas Izraelis nuo Dano ligi Beer Šebos – toks gausus kaip jūros smiltys – būtų surinktas prie tavęs, ir tu pats žygiuotumei į mūšį.

12 Então, iremos a ele em qualquer lugar em que se achar e facilmente cairemos sobre ele, como o orvalho cai sobre a terra; ele não ficará, e nenhum dos homens que com ele estão, nem um só.

12Taip mes užpulsime jį, kad ir kur jis būtų, ir krisime ant jo, kaip rasa krinta ant žemės. Nė vienas jų neišliks gyvas – nei jis pats, nei joks su juo esantis vyras.

13 Se ele se retirar para alguma cidade, todo o Israel levará cordas àquela cidade; e arrastá-la-emos até ao ribeiro, até que lá não se ache nem uma só pedrinha.

13O jei jis pasitrauktų kur nors į miestą, tada visas Izraelis atsineš virves prie to miesto ir tol vilks jo akmenis į slėnį, kol neliks ten nė akmenėlio“.

[14] Então, disseram Absalão e todos os homens de Israel: Melhor é o conselho de Husai, o arquita, do que o de Aitofel. Pois ordenara o SENHOR que fosse dissipado o bom conselho de Aitofel, para que o mal sobreviesse contra Absalão.

[14]Abšalomas ir visas Izraelis sutiko, kad Hušajo Archo patarimas geresnis už Ahitofelio patarimą. VIEŠPATSbuvo nusprendęs paversti niekais gudrų Ahitofelio patarimą, kad atneštų Abšalomui nelaimę.

[15] Disse Husai a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes: Assim e assim aconselhou Aitofel a Absalão e aos anciãos de Israel; porém assim e assim aconselhei eu.

[15]Tada Hušajas pasakė kunigams Cadokui ir Abjatarui: „Taip ir taip patarė Ahitofelis Abšalomui ir Izraelio seniūnams. Taip ir taip patariau aš.

[16] Agora, pois, mandai avisar depressa a Davi, dizendo: Não passes esta noite nos vaus do deserto, mas passa, sem demora, ao outro lado, para que não seja destruído o rei e todo o povo que com ele está.

[16]Tad tučtuojau pasiųskite žodį Dovydui: ‘Nenakvok prie perėjų į dykumą, bet tuoj pat pereik. Antraip karalius ir su juo esantys žmonės bus sunaikinti’“.

[17] Estavam Jônatas e Aimaás junto a En-Rogel; e uma criada lhes dava aviso, e eles iam e diziam ao rei Davi, porque não podiam ser vistos entrar na cidade.

[17]Jehonatanas ir Ahimaacas laukė prie En Rogelio. Tarnaitė nueidavo ir nunešdavo jiems žodį, o jie savo ruožtu nueidavo ir nunešdavo žodį Dovydui, nes patys nedrįso pasirodyti ir įžengti į miestą.

[18] Viu-os, porém, um moço e avisou a Absalão; porém ambos partiram logo, apressadamente, e entraram em casa de um homem, em Baurim, que tinha um poço no seu pátio, ao qual desceram.

[18]Bet vienas vaikinas pamatė juos ir pranešė Abšalomui. Tad juodu tučtuojau pakilo ir nuskubėjo į Bahurimus, prie namų vieno žmogaus, kieme turinčio šulinį, ir nusileido į jį.

[19] A mulher desse homem tomou uma coberta, e a estendeu sobre a boca do poço, e espalhou grãos pilados de cereais sobre ela; assim, nada se soube.

[19]O to vyro žmona, paėmusi dangalą, užklojo šulinio angą ir taip apskleidė grūdais, kad nebūtų galima pastebėti.

[20] Chegando, pois, os servos de Absalão à mulher, àquela casa, disseram: Onde estão Aimaás e Jônatas? Respondeu-lhes a mulher: Já passaram o vau das águas. Havendo-os procurado, sem os achar, voltaram para Jerusalém.

[20]Atėję pas moterį prie namų, Abšalomo tarnai klausė: „Kur Ahimaacas ir Jehonatanas?“ Moteris atsakė jiems: „Jiedu prieš valandėlę praėjo ir nuėjo upės link“. Paieškoję ir neradę, jie sugrįžo į Jeruzalę.

[21] Mal se retiraram, saíram logo os dois do poço, e foram dar aviso a Davi, e lhe disseram: Levantai-vos e passai depressa as águas, porque assim e assim aconselhou Aitofel contra vós outros.

[21]Vos jiems nuėjus, Ahimaacas ir Jehonatanas išlipo iš šulinio ir nuėjo pranešti Dovydui. Jie sakė Dovydui: „Pakilk! Tučtuojau pereik upę, nes tokį ir tokį patarimą prieš jus davė Ahitofelis“.

[22] Então, Davi e todo o povo que com ele estava se levantaram e passaram o Jordão; quando amanheceu, já nem um só havia que não tivesse passado o Jordão.

[22]Dovydas ir visi su juo buvę žmonės tuojau pat leidosi į kelionę ir perėjo Jordaną. Iki aušros nebuvo likę nė vieno, neperėjusio Jordano.

[23] Vendo, pois, Aitofel que não fora seguido o seu conselho, albardou o jumento, dispôs-se e foi para casa e para a sua cidade; pôs em ordem os seus negócios e se enforcou; morreu e foi sepultado na sepultura do seu pai.

[23]Matydamas, kad jo patarimas nevykdomas, Ahitofelis pasibalnojo asilą ir išjojo namo į savo miestą. Sutvarkęs namų reikalus, jis pasikorė. Palaidotas jis buvo savo tėvo kape.

[24] Davi chegou a Maanaim. Absalão, tendo passado o Jordão com todos os homens de Israel,

[24]Dovydas buvo pasiekęs Mahanaimus, kai Abšalomas ir visi su juo buvę Izraelio vyrai perėjo Jordaną.

[25] constituiu a Amasa em lugar de Joabe sobre o exército. Era Amasa filho de certo homem chamado Itra, o ismaelita, o qual se deitara com Abigail, filha de Naás, e irmã de Zeruia, mãe de Joabe.

[25]Kariuomenės vadu vietoj Joabo Abšalomas buvo paskyręs Amasą. Amasa buvo sūnus izraelito, vardu Itra, kuris buvo paėmęs žmona Nahašo dukterį Abigalę, Joabo motinos Cerujos seserį.

[26] Israel, pois, e Absalão acamparam-se na terra de Gileade.

[26]Izraelitai ir Abšalomas pasistatė stovyklą Gileado žemėje.

A vitória do exército de Davi sobre o de Absalão

[27] Tendo Davi chegado a Maanaim, Sobi, filho de Naás, de Rabá, dos filhos de Amom, e Maquir, filho de Amiel, de Lo-Debar, e Barzilai, o gileadita, de Rogelim,

[27]Dovydui pasiekus Mahanaimus, Nahašo sūnus Šobis iš Rabat Amono, Amielio sūnus Machyras iš Lo Debaro ir Barzilajas Gileadietis iš Rogelimų

[28] tomaram camas, bacias e vasilhas de barro, trigo, cevada, farinha, grãos torrados, favas e lentilhas;

[28]atgabeno guolių, dubenų ir molinių indų, taip pat kviečių, miežių, miltų, pagruzdintų grūdų, pupelių ir lęšių,

[29] também mel, coalhada, ovelhas e queijos de gado e os trouxeram a Davi e ao povo que com ele estava, para

[29]medaus ir varškės, avių ir sūrio iš kaimenės Dovydui ir su juo esantiems žmonėms valgyti. Jie sakė sau: „Dykumoje

comerem, porque disseram: Este povo no deserto está faminto, cansado e sedento.

žmonės tikriausiai alkani, išvargę ir kenčia troškulį“.

2 Samuel 18

[1] Contou Davi o povo que tinha consigo e pôs sobre eles capitães de mil e capitães de cem.

[2] Davi enviou o povo: um terço sob o comando de Joabe, outro terço sob o de Abisai, filho de Zeruia e irmão de Joabe, e o outro terço sob o de Itai, o geteu. Disse o rei ao povo: Eu também sairei convosco.

[3] Respondeu, porém, o povo: Não sairás, porque, se formos obrigados a fugir, não se importarão conosco, nem ainda que metade de nós morra, pois tu vales por dez mil de nós. Melhor será que da cidade nos prestes socorro.

[4] Tornou-lhes Davi: O que vos agradar, isso farei. Pôs-se o rei ao lado da porta, e todo o povo saiu a centenas e a milhares.

[5] Deu ordem o rei a Joabe, a Abisai e a Itai, dizendo: Tratai com brandura o jovem Absalão, por amor de mim. Todo o povo ouviu quando o rei dava a ordem a todos os capitães acerca de Absalão.

[6] Saiu, pois, o povo ao campo, a encontrar-se com Israel, e deu-se a batalha no bosque de Efraim.

[7] Ali, foi o povo de Israel batido diante dos servos de Davi; e, naquele mesmo dia, houve ali grande derrota, com a perda de vinte mil homens.

2 Samuelio 18

Abšalomo mirtis

[1]Tada Dovydas atliko su juo esančių pajėgų apžiūrą ir paskyrė tūkstantininkus bei šimtininkus.

[2]Dovydas padalijo kariuomenę į tris dalis: vieną trečdalį pavedė Joabui, kitą – Joabo broliui Cerujos sūnui Abišajui ir trečią – Itajui Gatiečiui. Karalius kalbėjo kariams: „Ir aš pats su jumis žygiuosiu“. –

[3]„Tu nežygiuosi į mūšį, – atsakė kariai, – nes jei mes ir bėgtume, jei net pusė mūsų žūtų, likusieji į mus dėmesio nekreips. O tu atstoji dešimt tūkstančių tokių kaip mes! Todėl tau geriau padėti mums iš miesto“.

[4]Karalius jiems atsakė: „Darysiu, kas jums atrodo geriausia“. Tad karalius stovėjo šalia miesto vartų, kai kariuomenė išžygiavo būriais po šimtą ir po tūkstantį.

[5]Joabui, Abišajui ir Itajui karalius įsakė, tardamas: „Dėlei manęs elkitės švelniai su jaunuoju Abšalomu“. Visi kariai girdėjo karalių, duodantį įsakymą didžiūnams dėl Abšalomo.

[6]Tad kariuomenė išėjo į lauką prieš Izraelį. Mūšis vyko Efraimo miške.

[7]Ten Izraelio pajėgos buvo Dovydo šalininkų nugalėtos, tą dieną įvyko didelės skerdynės, ir žuvo dvidešimt tūkstančių vyrų.

[8] Porque aí se estendeu a batalha por toda aquela região; e o bosque, naquele dia, consumiu mais gente do que a espada.

[8]Mūšis išsiplėtė į visą tą sritį; tą dieną miškas surijo daugiau aukų negu kalavijas.

A morte de Absalão

[9] Indo Absalão montado no seu mulo, encontrou-se com os homens de Davi; entrando o mulo debaixo dos ramos espessos de um carvalho, Absalão, preso nele pela cabeça, ficou pendurado entre o céu e a terra; e o mulo, que ele montava, passou adiante.

[9]Su Dovydo šalininkais Abšalomas susidūrė netikėtai. Abšalomas jojo ant mulo, ir mulas palindo po didžiulio ąžuolo šakų raizginiu. Jo galva įkliuvo į ąžuolą, jis likosi kaboti tarp dangaus ir žemės, o mulas, ant kurio sėdėjo, nuėjo sau.

[10] Vendo isto um homem, fez saber a Joabe e disse: Vi Absalão pendurado num carvalho.

[10]Tai pamatęs, vienas vyrų pranešė Joabui: „Ką tik mačiau Abšalomą, pakibusį po ąžuolu“.

[11] Então, disse Joabe ao homem que lho fizera saber: Viste-o! Por que logo não o feriste ali, derrubando-o por terra? E forçoso me seria dar-te dez moedas de prata e um cinto.

[11]Joabas tarė tam pranešusiam vyrui: „Tad kodėl neprismeigei jo ten prie žemės? Būčiau davęs tau dešimt sidabro šekelių ir diržą“.

[12] Disse, porém, o homem a Joabe: Ainda que me pesassem nas mãos mil moedas de prata, não estenderia a mão contra o filho do rei, pois bem ouvimos que o rei te deu ordem a ti, a Abisai e a Itai, dizendo: Guardai-me o jovem Absalão.

[12]Bet tas vyras Joabui atsakė: „Net jei rankoje jausčiau tūkstančio sidabro šekelių svorį, prieš karaliaus sūnų rankos nekelčiau, nes karalius mums girdint įsakė tau, Abišajui ir Itajui: ‘Dėlei manęs saugokite jaunąjį Abšalomą!’

[13] Se eu tivesse procedido traiçoeiramente contra a vida dele, nada disso se esconderia ao rei, e tu mesmo te oporias.

[13]Net jeigu ir būčiau susiviliojęs, nuo karaliaus nėra nieko paslėpta, o tu būtumei laikęsis nuošaliai“.

[14] Então, disse Joabe: Não devo perder tempo, assim, contigo. Tomou três dardos e traspassou com eles o coração de Absalão, estando ele ainda vivo no meio do carvalho.

[14]„Negaliu su tavimi tiek laiko gaišti!“ – atsakė Joabas. Pasiėmęs tris ietis, įsmeigė jas į dar gyvo Abšalomo, kabančio po ąžuolu, širdį.

[15] Cercaram-no dez jovens, que levavam as armas de Joabe, e feriram a Absalão, e o mataram.

[15]Po to dešimt jaunų Joabo ginklanešių, apsupę Abšalomą, puolė ir užmušė jį.

[16] Então, tocou Joabe a trombeta, e o povo voltou de perseguir a Israel, porque Joabe deteve o povo.

[16]Tada Joabas papūtė ragą, ir kariai izraelitų toliau nebesivijo, nes Joabas sulaikė karius.

[17] Levaram Absalão, e o lançaram no bosque, numa grande cova, e levantaram sobre ele mui grande montão de pedras; todo o Israel fugiu, cada um para a sua casa.

[17]Paėmę Abšalomą, jie įmetė jį į gilią duobę miške ir sukrovė ant jo labai didelę krūvą akmenų. Tuo tarpu visi izraelitai išbėgiojo į namus.

[18] Ora, Absalão, quando ainda vivia, levantara para si uma coluna, que está no vale do Rei, porque dizia: Filho nenhum tenho para conservar a memória do meu nome; e deu o seu próprio nome à coluna; pelo que até hoje se chama o Monumento de Absalão.

[18]Dar gyvas būdamas, Abšalomas buvo padirbęs ir pasistatęs sau paminklą Karaliaus slėnyje. „Neturiu sūnaus, – sakė jis, – kuris išlaikytų mano vardo atminimą“. Paminklą pavadino savo vardu, užtat ir šiandien jis vadinamas Abšalomo paminklu.

Davi chora amargamente a morte de Absalão

[19] Então, disse Aimaás, filho de Zadoque: Deixa-me correr e dar notícia ao rei de que já o SENHOR o vingou do poder de seus inimigos.

[19]Cadoko sūnus Ahimaacas tarė: „Prašau leisti man nubėgti ir nunešti žinią karaliui, kad VIEŠPATS išlaisvino jį iš priešų rankos“.

[20] Mas Joabe lhe disse: Tu não serás, hoje, o portador de novas, porém outro dia o serás; hoje, não darás a nova, porque é morto o filho do rei.

[20]Bet Joabas jam sakė: „Šiandien žinios neneši. Kada nors kitą dieną galėsi nešti žinią, bet šiandien to nedarysi, nes mirė karaliaus sūnus!“

[21] Disse Joabe ao etíope: Vai tu e dize ao rei o que viste. Inclinou-se a Joabe e correu.

[21]Tuomet Joabas tarė vienam kušitui: „Eik ir praneškkaraliui, ką matei“. Kušitas nusilenkė Joabui ir nubėgo.

[22] Prosseguiu Aimaás, filho de Zadoque, e disse a Joabe: Seja o que for, deixa-me também correr após o etíope. Disse Joabe: Para que, agora, correrias tu, meu filho, pois não terás recompensa das novas?

[22]O Cadoko sūnus Ahimaacas vėl tarė Joabui: „Trūks plyš, prašau leisti ir man bėgti paskui kušitą“. Joabas kalbėjo: „Kam gi tau bėgti, mano sūnau? Atlygio negausi už žinią!“ –

[23] Seja o que for, tornou Aimaás, correrei. Então, Joabe lhe disse: Corre. Aimaás correu pelo caminho da planície e passou o etíope.

[23]„Trūks plyš, – užsispyrusiai tvirtino jis, – aš bėgsiu“. „Tai bėk!“ – tarė Joabas. Tada Ahimaacas nubėgo Lygumos keliu ir aplenkė kušitą.

[24] Davi estava assentado entre as duas portas da entrada; subiu a sentinela ao terraço da porta sobre o muro e, levantando os olhos, viu que um homem chegava correndo só.

[24]O Dovydas sėdėjo tarp dvejų vartų. Sargybinis buvo palypėjęs ant vartų stogo prie miesto sienos. Jis dairėsi ir pamatė vyrą, bėgantį vieną.

[25] Gritou, pois, a sentinela e o disse ao rei. O rei respondeu: Se vem só, traz boas notícias. E vinha andando e chegando.

[25]Sargybinis sušuko ir pranešė karaliui. Karalius tarė: „Jei jis vienas, tai jo lūpose žinia“. Jam artėjant,

[26] Viu a sentinela outro homem que corria; então, gritou para a porta e disse: Eis que vem outro homem correndo só. Então, disse o rei: Também este traz boas-novas.

[26]sargybinis pamatė kitą bėgantį vyrą ir pašaukė nuo vartų, tardamas: „Žiūrėk, ir kitas vyras bėga vienas!“ Karalius tarė: „Ir šis atneša žinią“.

[27] Disse mais a sentinela: Vejo o correr do primeiro; parece ser o correr de Aimaás, filho de Zadoque. Então, disse o rei: Este homem é de bem e trará boas-novas.

[27]O sargybinis tarė: „Man regis, kad pirmasis bėga, kaip bėga Cadoko Ahimaacas“. Karalius atsakė: „Jis geras vyras ir su gera žinia ateina“.

[28] Gritou Aimaás e disse ao rei: Paz! Inclinou-se ao rei, com o rosto em terra, e disse: Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que nos entregou os homens que levantaram a mão contra o rei, meu senhor.

[28]Ahimaacas šaukė karaliui: „Ramybė!“ Parpuldamas kniūbsčias prieš karalių veidu ant žemės, jis tarė: „Tebūna pašlovintas VIEŠPATS, tavo Dievas, kuris atidavė vyrus, pakėlusius ranką prieš mano viešpatį karalių“.

[29] Então, perguntou o rei: Vai bem o jovem Absalão? Respondeu Aimaás: Vi um grande alvoroço, quando Joabe mandou o teu servo, ó rei, porém não sei o que era.

[29]Karalius klausė: „Ar mano vaikas Abšalomas sveikas?“ Ahimaacas atsakė: „Joabui išsiunčiant tavo tarną, mačiau didelį sąmyšį, bet kas ten vyko, nežinau“.

[30] Disse o rei: Põe-te ao lado e espera aqui. Ele se pôs e esperou.

[30]– „Paėjėk į šalį ir palauk čia“, – tarė jam karalius. Jis paėjėjo ir laukė.

[31] Chegou o etíope e disse: Boas-novas ao rei, meu senhor. Hoje, o SENHOR te vingou do poder de todos os que se levantaram contra ti.

[31]Kaip tik tuo metu atėjo kušitas. „Gera žinia mano viešpačiui karaliui, – tarė kušitas, – nes šiandien VIEŠPATS apgynė tave nuo visų, kurie buvo sukilę prieš tave!“ –

[32] Então, disse o rei ao etíope: Vai bem o jovem Absalão? Respondeu o etíope:

[32]„Ar sveikas mano vaikas Abšalomas?“ – klausė kušitą karalius. „Teįvyksta taip,

Sejam como aquele os inimigos do rei, meu senhor, e todos os que se levantam contra ti para o mal.

kaip tam jaunuoliui, visiems mano viešpaties karaliaus priešams ir visiems, maištaujantiems prieš tave ir siekiantiems pikta!“

[33] Então, o rei, profundamente comovido, subiu à sala que estava por cima da porta e chorou; e, andando, dizia: Meu filho Absalão, meu filho, meu filho Absalão! Quem me dera que eu morrera por ti, Absalão, meu filho, meu filho!

2 Samuelio 19

Dovydas apprauda Abšalomą

[1]Karalius buvo labai susijaudinęs. Jis užlipo į kambarį viršum vartų ir verkė. Ir lipdamas raudojo: „O mano sūnau Abšalomai! Mano sūnau, mano sūnau Abšalomai! Kad aš būčiau miręs vietoj tavęs, Abšalomai, mano sūnau, mano sūnau!“

2 Samuel 19

Joabe reprova a Davi

[1] Disseram a Joabe: Eis que o rei anda chorando e lastima-se por Absalão.

[2]Joabui buvo pranešta: „Karalius verkia ir rauda Abšalomo“.

[2] Então, a vitória se tornou, naquele mesmo dia, em luto para todo o povo; porque, naquele dia, o povo ouvira dizer: O rei está de luto por causa de seu filho.

[3]Tos dienos pergalė visai kariuomenei pavirto gedulu, nes kariai girdėjo tą dieną sakant: „Karalius aimanuoja dėl sūnaus“.

[3] Naquele mesmo dia, entrou o povo às furtadelas na cidade, como o faz quando foge envergonhado da batalha.

[4]Kariuomenė tą dieną įsėlino į miestą vogčiomis, kaip gėdydamiesi įsėlina vogčiomis iš mūšio pabėgę kariai.

[4] Tendo o rei coberto o rosto, exclamava em alta voz: Meu filho Absalão, Absalão, meu filho, meu filho!

[5]Tuo tarpu karalius, prisidengęs veidą, nesiliovė visu balsu šaukti: „O mano sūnau Abšalomai! O Abšalomai, mano sūnau, mano sūnau!“

[5] Então, Joabe entrou na casa do rei e lhe disse: Hoje, envergonhaste a face de todos os teus servos, que livraram, hoje, a tua vida, e a vida de teus filhos, e de tuas filhas, e a vida de tuas mulheres, e de tuas concubinas,

[6]Tada Joabas įėjo į vidų pas karalių ir tarė: „Šiandien tu privertei rausti iš gėdos visus savo tarnus, išgelbėjusius tavo gyvybę, tavo sūnų ir dukterų gyvybę, žmonų ir sugulovių gyvybę,

[6] amando tu os que te aborrecem e aborrecendo aos que te amam; porque, hoje, dás a entender que nada valem para contigo príncipes e servos; porque entendo, agora, que, se Absalão vivesse e todos nós, hoje, fôssemos mortos, então, estarias contente.

[7] Levanta-te, agora, sai e fala segundo o coração de teus servos. Juro pelo SENHOR que, se não saíres, nem um só homem ficará contigo esta noite; e maior mal te será isto do que todo o mal que tem vindo sobre ti desde a tua mocidade até agora.

[8] Então, o rei se levantou e se assentou à porta, e o fizeram saber a todo o povo, dizendo: Eis que o rei está assentado à porta. Veio, pois, todo o povo apresentar-se diante do rei. Ora, Israel havia fugido, cada um para a sua tenda.

[9] Todo o povo, em todas as tribos de Israel, andava altercando entre si, dizendo: O rei nos tirou das mãos de nossos inimigos, livrou-nos das mãos dos filisteus e, agora, fugiu da terra por causa de Absalão.

[10] Absalão, a quem ungimos sobre nós, já morreu na peleja; agora, pois, por que vos calais e não fazeis voltar o rei?

Davi volta para Jerusalém

[11] Então, o rei Davi mandou dizer a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes: Falai aos anciãos de Judá: Por que seríeis vós os últimos em tornar a trazer o rei para a sua casa, visto que aquilo que todo o Israel dizia já chegou ao rei, até à sua casa?

[7]rodydamas meilę tiems, kurie tavęs nekenčia, o neapykantą tiems, kurie tave myli. Tu šiandien aiškiai parodei, kad vadai ir kariai tau nieko nereiškia. Dabar suprantu, kad tavo akyse būtų teisinga, jeigu šiandien Abšalomas būtų gyvas, o mes būtume žuvę.

[8]Tad kelkis, išeik ir kalbėk savo tarnams į širdis! Prisiekiu VIEŠPAČIU, jeigu neišeisi, nepasiliks nė vienas vyras pas tave nakčiai. O tai būtų tau didesnė nelaimė negu bet kokia kita nelaimė, ištikusi tave nuo jaunystės iki dabar“.

[9]Tada karalius pakilo ir atsisėdo miesto vartuose. Visiems kariams buvo paskelbta: „Žiūrėkite, karalius sėdi soste miesto vartuose!“ Visa kariuomenė atėjo pas karalių.

Dovydo sugrįžimas

Tuo tarpu visi izraelitai buvo išbėgioję į namus.

[10]Visose Izraelio giminėse visi žmonės ginčijosi. Kai kurie sakė: „Karalius išgelbėjo mus iš priešų rankos, išlaisvino iš filistinų nagų ir turėjo bėgti iš krašto nuo Abšalomo.

[11]Bet Abšalomas, kurį patepėme sau karaliumi, mirė mūšyje. Tad kodėl nieko nesakote apie karaliaus sugrąžinimą?“

[12]Viso Izraelio šnekos apie tai pasiekė karalių jo būste. Tad Dovydas pasiuntė žodį kunigams Cadokui ir Abjatarui: „Sakykite Izraelio seniūnams: ‘Kodėl turėtumėte būti paskutiniai, sugrąžindami karalių į jo rūmus?

[12] Vós sois meus irmãos, sois meu osso e minha carne; por que, pois, seríeis os últimos em tornar a trazer o rei?

[13]Esate mano broliai, mano kūnas ir mano kraujas! Tad kodėl turėtumėte būti paskutiniai, sugrąžindami karalių?'

[13] Dizei a Amasa: Não és tu meu osso e minha carne? Deus me faça o que lhe aprouver, se não vieres a ser para sempre comandante do meu exército, em lugar de Joabe.

[14]O Amasai sakykite: 'Argi tu nesi mano kūnas ir mano kraujas? Tepadaro man tai Dievas ir dar teprideda, jei tu netapsi mano kariuomenės vadu mano akivaizdoje nuo dabar vietoj Joabo'".

[14] Com isto moveu o rei o coração de todos os homens de Judá, como se fora um só homem, e mandaram dizer-lhe: Volta, ó rei, tu e todos os teus servos.

[15]Amasa paveikė visų kaip vieno Judo žmonių širdis, ir jie pasiuntė žodį karaliui: „Sugrįžk ir tu, ir visi tavo tarnai".

[15] Então, o rei voltou e chegou ao Jordão; Judá foi a Gilgal, para encontrar-se com o rei, a fim de fazê-lo passar o Jordão.

[16]Tad karalius leidosi į kelionę atgal ir nuėjo prie Jordano, o Judo žmonės atėjo į Gilgalą karaliaus pasitikti ir pervesti jo per Jordaną.

Simei encontra-se com Davi

[16] Apressou-se Simei, filho de Gera, benjamita, que era de Baurim, e desceu com os homens de Judá a encontrar-se com o rei Davi.

[17]Geros sūnus Šimis, benjaminas iš Bahurimų, atskubėjo su Judo žmonėmis pasitikti Dovydo,

[17] E, com ele, mil homens de Benjamim, como também Ziba, servo da casa de Saul, acompanhado de seus quinze filhos e seus vinte servos, e meteram-se pelo Jordão à vista do rei

[18]lydimas tūkstančio žmonių iš Benjamino giminės. Ir Sauliaus namų tarnas Ciba drauge su savo penkiolika sūnų ir dvidešimt tarnų atskubėjo prie Jordano pirma karaliaus,

[18] e o atravessaram, para fazerem passar a casa real e para fazerem o que lhe era agradável. Então, Simei, filho de Gera, prostrou-se diante do rei, quando este ia passar o Jordão,

[19]kad keliantis per upę padėtų karaliaus šeimynai, pasiruošęs jam patarnauti. Geros sūnus Šimis puolė ant kelių prieš karalių, kai šis rengėsi pereiti Jordaną.

[19] e lhe disse: Não me imputes, senhor, a minha culpa e não te lembres do que tão perversamente fez teu servo, no dia em que o rei, meu senhor, saiu de Jerusalém; não o conserves, ó rei, em teu coração.

[20]Jis tarė karaliui: „Tenelaiko mano viešpats manęs kaltu ir teneatsimena, kaip tavo tarnas nusikalto tą dieną, kai mano viešpats karalius paliko Jeruzalę! Teneima karalius to į širdį!

[20] Porque eu, teu servo, deveras confesso que pequei; por isso, sou o primeiro que, de toda a casa de José, desci a encontrar-me com o rei, meu senhor.

[21] Então, respondeu Abisai, filho de Zeruia, e disse: Não morreria, pois, Simei por isto, havendo amaldiçoado ao ungido do SENHOR?

[22] Porém Davi disse: Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia, para que, hoje, me sejais adversários? Morreria alguém, hoje, em Israel? Pois não sei eu que, hoje, novamente sou rei sobre Israel?

[23] Então, disse o rei a Simei: Não morrerás. E lho jurou.

Mefibosete encontra-se com Davi

[24] Também Mefibosete, filho de Saul, desceu a encontrar-se com o rei; não tinha tratado dos pés, nem espontado a barba, nem lavado as vestes, desde o dia em que o rei saíra até ao dia em que voltou em paz.

[25] Tendo ele chegado a Jerusalém a encontrar-se com o rei, este lhe disse: Por que não foste comigo, Mefibosete?

[26] Ele respondeu: Ó rei, meu senhor, o meu servo me enganou; porque eu, teu servo, dizia: albardarei um jumento e montarei para ir com o rei; pois o teu servo é coxo.

[27] Demais disto, ele falsamente me acusou a mim, teu servo, diante do rei, meu senhor; porém o rei, meu senhor, é como um anjo de Deus; faze, pois, o que melhor te parecer.

[21]Tavo tarnas žino, kad jis nusidėjo, todėl štai šiandien pirmas iš visų Juozapo namų atėjau pasitikti savo viešpaties karaliaus“.

[22]Tada Cerujos sūnus Abišajas prašneko: „Argi Šimis neturi būti nubaustas mirtimi už tai, kad keikė VIEŠPATIES pateptąjį?“

[23]Bet Dovydas tarė: „Kas man ir jums, Cerujos sūnūs, kad jūs turėtumėte šiandien man priešais tapti? Nejau šiandien bus kas nors baudžiamas mirtimi Izraelyje? Argi aš nežinau, kad šiandien vėl esu Izraelio karalius?“

[24]Tada karalius tarė Šimiui: „Tu nemirsi!“ Karalius jam prisiekė.

[25]Ir Sauliaus vaikaitis Mefi Bošetas atėjo pasitikti karaliaus. Jis nebuvo nei kojų pirštų nagų karpęs, nei barzdos kirpęs, nei drabužių plovęs nuo tos dienos, kai karalius išėjo, iki tos dienos, kada karalius saugiai sugrįžo.

[26]Jam atėjus iš Jeruzalės karaliaus pasitikti, karalius jį klausė: „Kodėl nėjai su manimi, Mefi Bošetai?“

[27]„Mano viešpatie karaliau, – atsakė jis, – mano tarnas apgavo mane. Tavo tarnas jam paliepė: ‘Pabalnok man asilą, kad galėčiau sėsti ant jo ir vykti su karaliumi’, – nes tavo tarnas raišas.

[28]Ciba apšmeižė tavo tarną mano viešpačiui karaliui. Bet mano viešpats karalius yra tarsi Dievo angelas. Tad daryk, kas gera tavo akyse.

[28] Porque toda a casa de meu pai não era senão de homens dignos de morte diante do rei, meu senhor; contudo, puseste teu servo entre os que comem à tua mesa; que direito, pois, tenho eu de clamar ao rei?

[29] Respondeu-lhe o rei: Por que ainda falas dos teus negócios? Resolvo que repartas com Ziba as terras.

[30] Disse Mefibosete ao rei: Fique ele, muito embora, com tudo, pois já voltou o rei, meu senhor, em paz à sua casa.

Barzilai encontra-se com Davi

[31] Também Barzilai, o gileadita, desceu de Rogelim e passou com o rei o Jordão, para o acompanhar até ao outro lado.

[32] Era Barzilai mui velho, da idade de oitenta anos; ele sustentara o rei quando este estava em Maanaim, porque era homem mui rico.

[33] Disse o rei a Barzilai: Vem tu comigo, e te sustentarei em Jerusalém.

[34] Respondeu Barzilai ao rei: Quantos serão ainda os dias dos anos da minha vida? Não vale a pena subir com o rei a Jerusalém.

[35] Oitenta anos tenho hoje; poderia eu discernir entre o bom e o mau? Poderia o teu servo ter gosto no que come e no que bebe? Poderia eu mais ouvir a voz dos cantores e cantoras? E por que há de ser o teu servo ainda pesado ao rei, meu senhor?

[29]Juk nors visi mano tėvo namai buvo tik mirties verti, tu pasodinai savo tarną tarp valgančių prie tavo stalo. Tad kokią teisę turiu dar šauktis karaliaus?”

[30]Karalius jam atsakė: „Kam gi kalbėti daugiau apie tavo reikalus? Aš nusprendžiau: tu ir Ciba pasidalysite nuosavybę“. –

[31]„Tegu jis ir visą pasiima, – tarė Mefi Bošetas karaliui, – nes mano viešpats karalius sugrįžo saugus į savo rūmus“.

[32]Barzilajas Gileadietis buvo atėjęs iš Rogelimų. Jis paėjėjo su karaliumi iki Jordano, norėdamas palydėti per Jordaną.

[33]Barzilajas buvo labai senas – turėjo aštuoniasdešimt metų – ir buvo aprūpinęs karalių maistu, jam būnant Mahanaimuose, nes buvo labai turtingas žmogus.

[34]Karalius tarė Barzilajui: „Pereik upę su manimi; aš pasirūpinsiu tavimi senatvėje“.

[35]Bet Barzilajas atsakė karaliui: „Kiek metų man dar liko gyventi, kad eičiau su karaliumi į Jeruzalę?

[36]Dabar man aštuoniasdešimt metų. Argi aš galiu atskirti, kas gera ir kas pikta? Argi begali tavo tarnas skonėtis tuo, ką valgo ir geria? Argi aš dar galiu klausytis dainuojančių vyrų ir moterų? Tad kam gi tavo tarnas turėtų dar apsunkinti savo viešpatį karalių?

[36] Com o rei irá o teu servo ainda um pouco além do Jordão; por que há de me retribuir o rei com tal recompensa?

[37] Deixa voltar o teu servo, e morrerei na minha cidade e serei sepultado junto de meu pai e de minha mãe; mas eis aí o teu servo Quimã; passe ele com o rei, meu senhor, e faze-lhe o que bem te parecer.

[38] Respondeu o rei: Quimã passará comigo, e eu lhe farei como for do teu agrado e tudo quanto desejares de mim eu te farei.

[39] Havendo, pois, todo o povo passado o Jordão e passado também o rei, este beijou a Barzilai e o abençoou; e ele voltou para sua casa.

[40] Dali, passou o rei a Gilgal, e Quimã passou com ele; todo o povo de Judá e metade do povo de Israel acompanharam o rei.

[41] Eis que todos os homens de Israel vieram ter com o rei e lhe disseram: Por que te furtaram nossos irmãos, os homens de Judá, e conduziram o rei, e a sua casa através do Jordão, e todos os homens de Davi com eles?

[42] Então, responderam todos os homens de Judá aos homens de Israel: Porque o rei é nosso parente; por que, pois, vos irais por isso? Porventura, comemos à custa do rei ou nos deu algum presente?

[43] Responderam os homens de Israel aos homens de Judá e disseram: Dez tantos temos no rei, e mais a nós nos toca Davi

[37]Tavo tarnas vos galėtų pereiti Jordaną su karaliumi! Už ką turėtų karalius man atlyginti tokiu dosniu atlygiu?

[38]Prašyčiau leisti savo tarnui grįžti, kad galėtų mirti savo mieste, arti savo tėvo ir motinos kapų. Bet štai tavo tarnas Kimhamas. Tepereina jis upę su mano viešpačiu karaliumi! Daryk jam, kas gera tavo akyse“.

[39]Karalius atsakė: „Kimhamas pereis upę su manimi, ir aš darysiu jam, kas gera tavo akyse. Ko tik iš manęs nori, padarysiu!“

[40]Visi žmonės perėjo Jordaną. Karalius, pasiruošus pereiti upę, pabučiavo Barzilają ir atsisveikino. Tada Barzilajas sugrįžo į namus.

[41]O karalius nuėjo Gilgalo link, ir Kimhamas ėjo su juo. Visi Judo giminės kariai ir pusė Izraelio kariuomenės palydėjo karalių per upę.

[42]Visi Izraelio vyrai atėjo pas karalių. „Kodėl, – klausė jie karalių, – mūsų broliai, Judo giminės vyrai, užvaldė tave, pervedė per Jordaną karalių ir jo šeimyną drauge su visais Dovydo vyrais?“

[43]Judo vyrai Izraelio vyrams atsakė: „Todėl, kad karalius mūsų artimas giminaitis. Ko pykstate dėl to? Ar mes suvalgėme ką nors, kas priklauso karaliui? Ar davė jis mums kokių dovanų?“

[44]O Izraelio vyrai Judo vyrams sakė: „Mes turime dešimt dalių karaliuje ir Dovyde turime daugiau už jus! Tad kodėl su

do que a vós outros; por que, pois, fizestes pouco caso de nós? Não foi a nossa palavra a primeira para fazer voltar o nosso rei? Porém a palavra dos homens de Judá foi mais dura do que a palavra dos homens de Israel.

mumis nesiskaitote? Argi ne mes pirmi siūlėme, kad mūsų karalius būtų sugrąžintas“. Bet Judo vyrų žodžiai buvo griežtesni už Izraelio vyrų žodžius.

2 Samuel 20

A sedição de Seba e a sua morte

[1] Então, se achou ali, por acaso, um homem de Belial, cujo nome era Seba, filho de Bicri, homem de Benjamim, o qual tocou a trombeta e disse: Não fazemos parte de Davi, nem temos herança no filho de Jessé; cada um para as suas tendas, ó Israel.

[2] Então, todos os homens de Israel se separaram de Davi e seguiram Seba, filho de Bicri; porém os homens de Judá se apegaram ao seu rei, conduzindo-o desde o Jordão até Jerusalém.

[3] Vindo, pois, Davi para sua casa, a Jerusalém, tomou o rei as suas dez concubinas, que deixara para cuidar da casa, e as pôs em custódia, e as sustentou, porém não coabitou com elas; e estiveram encerradas até ao dia em que morreram, vivendo como viúvas.

[4] Disse o rei a Amasa: Convoca-me, para dentro de três dias, os homens de Judá e apresenta-te aqui.

[5] Partiu Amasa para convocar os homens de Judá; porém demorou-se além do tempo que lhe fora aprazado.

[6] Então, disse Davi a Abisai: Mais mal, agora, nos fará Seba, o filho de Bicri, do

2 Samuelio 20

Šebos sukilimas

[1]Atsitiko taip, kad ten buvo vienas niekšas, vardu Šeba, Bichrio sūnus, benjaminas. Jis pūtė ragą, šaukdamas: „Nėra Dovyde mums dalies, nėra Jesės sūnuje mums paveldo! Izraeli, visi į savo palapines!“

[2]Visi Izraelio vyrai pasitraukė nuo Dovydo ir sekė Bichrio sūnų Šebą, bet Judo vyrai liko ištikimi savo karaliui nuo Jordano iki Jeruzalės.

[3]Dovydas parvyko į savo rūmus Jeruzalėje. Karalius paėmė anas dešimt sugulovių, paliktų rūpintis rūmais, uždarė jas į saugomus namus ir ten jas aprūpino, bet pas jas nebeidavo. Taigi jos liko atskirtos iki savo mirties dienos kaip gyvanašlės.

[4]Tada karalius tarė Amasai: „Per tris dienas sušauk Judo vyrus pas mane. Ateik ir pats!“

[5]Amasa išvyko sušaukti Judo, bet užtruko ilgiau negu jam buvo paskirta.

[6]Tad Dovydas tarė Abišajui: „Dabar Bichrio sūnus Šeba padarys mums daugiau

que Absalão; pelo que toma tu os servos de teu senhor e persegue-o, para que não ache para si cidades fortificadas e nos escape.

žalos už Abšalomą. Paimk savo valdovo tarnus ir vykis, kad kartais jis nesusirastų įtvirtintų miestų ir nepabėgtų nuo mūsų“.

7 Então, o perseguiram os homens de Joabe, a guarda real e todos os valentes; estes saíram de Jerusalém para perseguirem Seba, filho de Bicri.

7Joabo vyrai, keretai bei peletai, ir visi galiūnai išžygiavo jam iš paskos. Vydamiesi Bichrio sūnų Šebą, jie išžygiavo iš Jeruzalės.

8 Chegando eles, pois, à pedra grande que está junto a Gibeão, Amasa veio perante eles; trazia Joabe vestes militares e sobre elas um cinto, no qual, presa aos seus lombos, estava uma espada dentro da bainha; adiantando-se ele, fez cair a espada.

8Kai jau buvo netoli didžiojo akmens Gibeone, Amasa atėjo jų pasitikti. Joabas vilkėjo karišką drabužį, viršum jo buvo prisijuosęs kalaviją, pritvirtintą makštyje prie juosmens. Jam žengiant pirmyn, jis išslydo.

9 Disse Joabe a Amasa: Vais bem, meu irmão? E, com a mão direita, lhe pegou a barba, para o beijar.

9Joabas tarė Amasai: „Kaip tau einasi, mano broli?“ – ir dešine ranka suėmė Amasą už barzdos, lyg bučiuodamas.

10 Amasa não se importou com a espada que estava na mão de Joabe, de sorte que este o feriu com ela no abdômen e lhe derramou por terra as entranhas; não o feriu segunda vez, e morreu. Então, Joabe e Abisai, seu irmão, perseguiram a Seba, filho de Bicri.

10Amasa kalavijo Joabo kairėje rankoje nepastebėjo. Joabas taip smogė jam į pilvą, kad jo viduriai išsivertė ant žemės, ir jis mirė. Antro smūgio jam suduoti nebereikėjo. Po to Joabas ir jo brolis Abišajas leidosi vytis Bichrio sūnaus Šebos.

11 Mas um, dentre os moços de Joabe, parou junto de Amasa e disse: Quem está do lado de Joabe e é por Davi, siga a Joabe.

11O vienas Joabo vyrų, atsistojęs prie Amasos lavono, sušuko: „Kas palankus Joabui ir kas už Dovydą, teseka Joabą!“

12 Amasa se revolvia no seu sangue no meio do caminho; vendo o moço que todo o povo parava, desviou a Amasa do caminho para o campo e lançou sobre ele um manto; porque via que todo aquele que chegava a ele parava.

12Amasa gulėjo kelio viduryje, permirkęs savo kraujyje, ir tas žmogus pastebėjo, kad kiekvienas sustodavo. Pamatęs, kad visi praeinantieji stoviniuoja, jis nuvilko Amasą nuo kelio į lauką ir apdengė jį drabužiu.

[13] Uma vez afastado do caminho, todos os homens seguiram Joabe, para perseguirem Seba, filho de Bicri.

[14] Seba passou por todas as tribos de Israel até Abel-Bete-Maaca; e apenas os beritas se ajuntaram todos e o seguiram.

[15] Vieram Joabe e os homens, e o cercaram em Abel-Bete-Maaca, e levantaram contra a cidade um montão da altura do muro; e todo o povo que estava com Joabe trabalhava no muro para o derribar.

[16] Então, uma mulher sábia gritou de dentro da cidade: Ouvi, ouvi; dizei a Joabe: Chega-te cá, para que eu fale contigo.

[17] Chegando-se ele, perguntou-lhe a mulher: És tu Joabe? Respondeu: Eu sou. Ela lhe disse: Ouve as palavras de tua serva. Disse ele: Ouço.

[18] Então, disse ela: Antigamente, se costumava dizer: Peça-se conselho em Abel; e assim davam cabo das questões.

[19] Eu sou uma das pacíficas e das fiéis em Israel; e tu procuras destruir uma cidade e uma mãe em Israel; por que, pois, devorarias a herança do SENHOR?

[20] Respondeu Joabe e disse: Longe, longe de mim que eu devore e destrua!

[21] A coisa não é assim; porém um homem da região montanhosa de Efraim, cujo nome é Seba, filho de Bicri, levantou a mão contra o rei, contra Davi; entregai-me só este, e retirar-me-ei da cidade. Então, disse a mulher a Joabe: Eis que te será lançada a sua cabeça pelo muro.

[13]Pašalinus jį nuo kelio, visi žygiavo toliau, vydamiesi Bichrio sūnų Šebą.

[14]Šeba perėjo visas Izraelio gimines iki pat Abel Bet Maakos. Visa bichrių kiltis susirinko ir nusekė paskui jį į miestą.

[15]Joabo pajėgos apgulė jį Abel Bet Maakoje ir prieš išorinę miesto sieną supylė apgulos pylimą. Joabo kareiviai puolė su mūrdaužiais sieną, norėdami ją pralaužti.

[16]Tada viena išmintinga moteris sušuko nuo sienos: „Klausykite! Klausykite! Prašau pasakyti Joabui: ‘Prieik, aš noriu su tavimi pasikalbėti’“.

[17]Jam priėjus artyn, moteris paklausė: „Ar tu Joabas?“ – „Taip“, – atsakė jis. Tuomet ji tarė jam: „Klausyk savo tarnaitės žodžių“. – „Klausau“, – šis atsakė.

[18]Ji tęsė: „Senovėje žmonės sakydavo: ‘Tegu jie teiraujasi Abelyje’, – ir taip išspręsdavo reikalą.

[19]Aš esu viena taikiųjų ir ištikimųjų Izraelyje, o tu nori sunaikinti Izraelio motiniškąjį miestą! Kodėl turėtumei sunaikintiVIEŠPATIES paveldą?“

[20]Joabas atsakė: „Jokiu būdu, jokiu būdu! Aš nei naikinu, nei griaunu!

[21]Tai visiškai netiesa! Bet vienas vyras iš Efraimo aukštumų, vadinamas Bichrio sūnumi Šeba, pakėlė ranką prieš karalių Dovydą. Atiduokite jį mums, ir aš pasitrauksiu nuo miesto“. Moteris patikino Joabą: „Tikėk manimi, jo galva bus išmesta tau per mūrą“.

[22] E a mulher, na sua sabedoria, foi ter com todo o povo, e cortaram a cabeça de Seba, filho de Bicri, e a lançaram a Joabe. Então, tocou este a trombeta, e se retiraram da cidade, cada um para sua casa. E Joabe voltou a Jerusalém, a ter com o rei.

[22]Moteris nuėjo pas visus miesto žmones su savo išmintimi. Jie nukirto Bichrio sūnui Šebai galvą ir numetė Joabui. Jis liepė pūsti ragą. Visi pasitraukė nuo miesto ir nuėjo į savo namus, o Joabas grįžo į Jeruzalę pas karalių.

Oficiais de Davi

2 Samuel 8.15-18; 1 Crônicas 18.14-17

[23] Joabe era comandante de todo o exército de Israel; e Benaia, filho de Joiada, da guarda real;

[23]Joabas buvo visos Izraelio kariuomenės vadas, o Jehojados sūnus Benaja – keretų ir peletų galva;

[24] Adorão, dos que estavam sujeitos a trabalhos forçados; Josafá, filho de Ailude, era o cronista.

[24]Adoramas vadovavo lažo darbams, Ahiludo sūnus Juozapatas buvo raštinės viršininkas,

[25] Seva, o escrivão; Zadoque e Abiatar, os sacerdotes;

[25]Ševa – raštininkas, o Cadokas ir Abjataras – kunigai.

[26] e também Ira, o jairita, era ministro de Davi.

[26]Ir Ira iš Jayro palikuonių buvo Dovydo kunigas.

2 Samuel 21

Vingados os gibeonitas

[1] Houve, em dias de Davi, uma fome de três anos consecutivos. Davi consultou ao SENHOR, e o SENHOR lhe disse: Há culpa de sangue sobre Saul e sobre a sua casa, porque ele matou os gibeonitas.

[2] Então, chamou o rei os gibeonitas e lhes falou. Os gibeonitas não eram dos filhos de Israel, mas do resto dos amorreus; e os filhos de Israel lhes tinham jurado poupá-los, porém Saul procurou destruí-los no seu zelo pelos filhos de Israel e de Judá.

[3] Perguntou Davi aos gibeonitas: Que quereis que eu vos faça? E que resgate vos

2 Samuelio 21

Gibeoniečių kerštas

[1]Dovydui valdant badas tęsėsi metai po metų trejus metus. Dovydas teiravosi VIEŠPATIES, ir VIEŠPATS tarė: „Saulius ir jo namai užsitraukė kraujo kaltę, nes žudė gibeoniečius“.

[2]Tad karalius pasišaukė gibeoniečius ir kalbėjosi su jais. Gibeoniečiai buvo ne izraelitai, o likutis amoritų, kuriuos izraelitai buvo prisiekę apsaugoti, o Saulius, stengdamasis Izraelio ir Judo žmonių labui, buvo bandęs juos sunaikinti.

[3]Dovydas klausė gibeoniečių: „Ką turiu daryti dėl jūsų? Kaip turiu permaldauti, kad laimintumėteVIEŠPATIES paveldą?“

darei, para que abençoeis a herança do SENHOR?

4 Então, os gibeonitas lhe disseram: Não é por prata nem ouro que temos questão com Saul e com sua casa; nem tampouco pretendemos matar pessoa alguma em Israel. Disse Davi: Que é, pois, que quereis que vos faça?

5 Responderam ao rei: Quanto ao homem que nos destruiu e procurou que fôssemos assolados, sem que pudéssemos subsistir em limite algum de Israel,

6 de seus filhos se nos dêem sete homens, para que os enforquemos ao SENHOR, em Gibeá de Saul, o eleito do SENHOR. Disse o rei: Eu os darei.

7 Porém o rei poupou a Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, por causa do juramento ao SENHOR, que entre eles houvera, entre Davi e Jônatas, filho de Saul.

8 Porém tomou o rei os dois filhos de Rispa, filha de Aiá, que tinha tido de Saul, a saber, a Armoni e a Mefibosete, como também os cinco filhos de Merabe, filha de Saul, que tivera de Adriel, filho de Barzilai, meolatita;

9 e os entregou nas mãos dos gibeonitas, os quais os enforcaram no monte, perante o SENHOR; caíram os sete juntamente. Foram mortos nos dias da ceifa, nos primeiros dias, no princípio da ceifa da cevada.

4Gibeoniečiai atsakė jam: „Mūsų ginčas su Sauliumi ir jo namais negali būti išspręstas sidabru ar auksu nei nubaudžiant mirtimi bet kokį žmogų Izraelyje“. Dovydas atsakė: „Ką tik sakysite, tą padarysiu“.

5Tada jie tarė karaliui: „Už tą žmogų, skerdusį mus ir ketinusį išnaikinti, kad neišliktume niekur Izraelio žemėje,

6tebūna mums perduoti septyni jo vyriški palikuonys, ir mes pamausime juos ant baslių VIEŠPATIESakivaizdoje Sauliaus, VIEŠPATIES išrinktojo, Gibėjoje“. Karalius atsakė: „Perduosiu“.

7Karalius pasigailėjo Sauliaus sūnaus Jehonatano sūnaus Mefi Bošeto dėl priesaikos tarp jų VIEŠPATIES akivaizdoje, tarp Dovydo ir Sauliaus sūnaus Jehonatano.

8Bet karalius paėmė du Ajos dukters Ricpos sūnus – Armonį ir Mefi Bošetą, kuriuos ji pagimdė Sauliui, bei penkis Sauliaus dukters Merabos sūnus, kuriuos ji pagimdė Barzilajo Meholiečio sūnui Adrieliui,

9ir perdavė juos gibeoniečiams. Jie pamovė juos ant baslių ant kalnoVIEŠPATIES akivaizdoje. Visi septyni mirė tuo pačiu metu. Jie buvo nužudyti pirmomis pjūties dienomis – miežiapjūtės pradžioje.

[10] Então, Rispa, filha de Aiá, tomou um pano de saco e o estendeu para si sobre uma penha, desde o princípio da ceifa até que sobre eles caiu água do céu; e não deixou que as aves do céu se aproximassem deles de dia, nem os animais do campo, de noite.

[11] Foi dito a Davi o que fizera Rispa, filha de Aiá e concubina de Saul.

[12] Então, foi Davi e tomou os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho, dos moradores de Jabes-Gileade, os quais os furtaram da praça de Bete-Seã, onde os filisteus os tinham pendurado, no dia em que feriram Saul em Gilboa.

[13] Dali, transportou os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho; e ajuntaram também os ossos dos enforcados.

[14] Enterraram os ossos de Saul e de Jônatas, seu filho, na terra de Benjamim, em Zela, na sepultura de Quis, seu pai. Fizeram tudo o que o rei ordenara. Depois disto, Deus se tornou favorável para com a terra.

Gigantes mortos pelos homens de Davi
1 Crônicas 20.4-8

[15] De novo, fizeram os filisteus guerra contra Israel. Desceu Davi com os seus homens, e pelejaram contra os filisteus, ficando Davi mui fatigado.

[16] Isbi-Benobe descendia dos gigantes; o peso do bronze de sua lança era de trezentos siclos, e estava cingido de uma armadura nova; este intentou matar a Davi.

[10]Ajos duktė Ricpa, paėmusi ašutinę, pasitiesė ją ant uolos. Ji buvo ten nuo pjūties pradžios, neleisdama dieną padangių paukščiams tūpti ant kūnų, o naktį laukiniams žvėrims prieiti, kol ant jų pradėjo lietus lyti iš dangaus.

[11]Dovydui buvo pranešta, ką Ajos duktė Ricpa, Sauliaus sugulovė, buvo padariusi.

[12]Ir Dovydas nuvyko paimti Sauliaus ir jo sūnaus Jehonatano kaulų iš Jabeš Gileado gyventojų, kurie buvo pavogę juos iš aikštės Bet Šeane, kur filistinai buvo juos pakorę tą dieną, kai užmušė Saulių ant Gilbojos.

[13]Iš ten jis pargabeno Sauliaus ir jo sūnaus Jehonatano kaulus, surinkdamas ir kaulus tų, kurie buvo pamauti ant baslių.

[14]Sauliaus ir jo sūnaus Jehonatano kaulai buvo palaidoti Celoje, Benjamino žemėje, jo tėvo Kišo kape. Ir kai buvo padaryta visa, ką karalius buvo įsakęs, Dievas suteikė atgaivą kraštui.

Karas su filistinais

[15]Vėl kilo karas tarp filistinų ir Izraelio. Dovydas su savo vyrais nužygiavo į mūšį ir kovojo su filistinais. Dovydas pavargo.

[16]Vienas iš milžinų palikuonių, Išbi Benobas, bandė Dovydą užmušti. Jo bronzinė ietis svėrė tris šimtus šekelių, ir jis turėjo prisijuosęs naują kalaviją.

[17] Porém Abisai, filho de Zeruia, socorreu-o, feriu o filisteu e o matou; então, os homens de Davi lhe juraram, dizendo: Nunca mais sairás conosco à peleja, para que não apagues a lâmpada de Israel.

[18] Depois disto, houve ainda, em Gobe, outra peleja contra os filisteus; então, Sibecai, o husatita, feriu a Safe, que era descendente dos gigantes.

[19] Houve ainda, em Gobe, outra peleja contra os filisteus; e Elanã, filho de Jaaré-Oregim, o belemita, feriu a Golias, o geteu, cuja lança tinha a haste como eixo de tecelão.

[20] Houve ainda outra peleja; esta foi em Gate, onde estava um homem de grande estatura, que tinha em cada mão e em cada pé seis dedos, vinte e quatro ao todo; também este descendia dos gigantes.

[21] Quando ele injuriava a Israel, Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

[22] Estes quatro nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus homens.

2 Samuel 22

Cântico de Davi em ações de graças

Salmos 18.1-50

[1] Falou Davi ao SENHOR as palavras deste cântico, no dia em que o SENHOR o livrou das mãos de todos os seus inimigos e das mãos de Saul.

[2] E disse: O SENHOR é a minha rocha, a minha cidadela, o meu libertador;

[3] o meu Deus, o meu rochedo em que me refugio; o meu escudo, a força da minha

[17]Bet Cerujos sūnus Abišajas atėjo jam į pagalbą, puolė filistiną ir užmušė. Tuomet Dovydo vyrai prisiekdami jam kalbėjo: „Į mūšį su mumis daugiau neisi, kad neužgesintumei Izraelio žiburio“.

[18]Po šio įvyko kitas mūšis su filistinais prie Gobo. Tuomet Sibechajas Hušietis užmušė Safą, kilusį iš milžinų palikuonių.

[19]Buvo ir dar vienas mūšis su filistinais prie Gobo. Betliejiečio Jaare Oregimo sūnus Elhananas užmušė Galijotą Gatietį, kurio ieties kotas buvo kaip audėjo riestuvas.

[20]Vėl įvyko mūšis, šį kartą – prie Gato. Ten buvo vyras milžinas, turintis šešis pirštus ant kiekvienos rankos ir šešis pirštus ant kiekvienos kojos, iš viso dvidešimt keturis. Ir jis buvo kilęs iš milžinų.

[21]Jam tyčiojantis iš Izraelio, Dovydo brolio Šimos sūnus Jehonatanas užmušė jį.

[22]Tie keturi buvo kilę iš milžinų Gate. Jie krito nuo Dovydo ir jo vyrų rankų.

2 Samuelio 22

Padėkos giesmė

[1]Dovydas kreipėsi į VIEŠPATĮ šios giesmės žodžiais po to, kai VIEŠPATSbuvo išgelbėjęs jį iš visų priešų ir iš Sauliaus rankų.

[2]Jis tarė: ,,VIEŠPATIE, mano Uola, mano tvirtove, mano gelbėtojau!

[3]Mano Dieve, mano Uola, kur randu pastogę! Mano skyde ir mano išganymo

salvação, o meu baluarte e o meu refúgio. Ó Deus, da violência tu me salvas.

jėga, mano pilie ir priebėga! Tu, mano išganytojau, gelbsti mane nuo smurto!

4 Invoco o SENHOR, digno de ser louvado, e serei salvo dos meus inimigos.

4Šaukiausi VIEŠPATIES, Šlovingojo, ir buvau išvaduotas iš visų priešų.

5 Porque ondas de morte me cercaram, torrentes de impiedade me impuseram terror;

5Mat mirties bangos supo mane iš visų pusių, pražūties srautai mane valdė.

6 cadeias infernais me cingiram, e tramas de morte me surpreenderam.

6Šeolo pančiai mane apraizgė, mirties pinklės mane pasitiko.

7 Na minha angústia, invoquei o SENHOR, clamei a meu Deus; ele, do seu templo, ouviu a minha voz, e o meu clamor chegou aos seus ouvidos.

7Savo skausme šaukiausi VIEŠPATIES, šaukiausi savo Dievo. Jis išgirdo mano balsą savo šventykloje, jo ausis pasiekė mano šauksmas.

8 Então, a terra se abalou e tremeu, vacilaram também os fundamentos dos céus e se estremeceram, porque ele se indignou.

8Tada sujudo ir sudrebėjo žemė, virpėjo dangaus pamatai ir svirduliavo, nes jį apėmė pyktis.

9 Das suas narinas, subiu fumaça, e, da sua boca, fogo devorador; dele saíram carvões, em chama.

9Jam iš šnervių ritosi dūmai, ryjanti ugnis – iš burnos; žarijos virto liepsnomis.

10 Baixou ele os céus, e desceu, e teve sob os pés densa escuridão.

10Pravėrė dangų ir nužengė; perkūnijos debesys buvo jam po kojų.

11 Cavalgava um querubim e voou; e foi visto sobre as asas do vento.

11Sėdosi ant kerubo ir skrido, vėjo sparnų nešamas.

12 Por pavilhão pôs, ao redor de si, trevas, ajuntamento de águas, nuvens dos céus.

12Tamsos skliautu jis apsiautė save, vandens telkiniu, perkūnijos debesimi.

13 Do resplendor que diante dele havia, brasas de fogo se acenderam.

13Nuo jo Artumo spindesio suliepsnojo žarijos.

14 Trovejou o SENHOR desde os céus; o Altíssimo levantou a sua voz.

14VIEŠPATS sugriaudė iš dangaus, Aukščiausiasis prabilo balsu.

15 Despediu setas, e espalhou os meus inimigos, e raios, e os desbaratou.

15Paleido strėles ir juos išvaikė, siuntė žaibą ir juos sutriuškino.

16 Então, se viu o leito das águas, e se descobriram os fundamentos do mundo,

16Atsivėrė jūros šaltiniai, buvo atidengti pasaulio pamatai, VIEŠPAČIUI galingai prabilus savo pykčio viesulu.

pela repreensão do SENHOR, pelo iroso resfolgar das suas narinas.

17 Do alto, me estendeu ele a mão e me tomou; tirou-me das muitas águas.

18 Livrou-me do forte inimigo, dos que me aborreciam, porque eram mais poderosos do que eu.

19 Assaltaram-me no dia da minha calamidade, mas o SENHOR me serviu de amparo.

20 Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque ele se agradou de mim.

21 Retribuiu-me o SENHOR segundo a minha justiça, recompensou-me conforme a pureza das minhas mãos.

22 Pois tenho guardado os caminhos do SENHOR e não me apartei perversamente do meu Deus.

23 Porque todos os seus juízos me estão presentes, e dos seus estatutos não me desviei.

24 Também fui inculpável para com ele e me guardei da iniqüidade.

25 Daí, retribuir-me o SENHOR segundo a minha justiça, segundo a minha pureza diante dos seus olhos.

26 Para com o benigno, benigno te mostras; com o íntegro, também íntegro.

27 Com o puro, puro te mostras; com o perverso, inflexível.

28 Tu salvas o povo humilde, mas, com um lance de vista, abates os altivos.

29 Tu, SENHOR, és a minha lâmpada; o SENHOR derrama luz nas minhas trevas.

17Jis ištiesė ranką iš aukštybių, paėmė mane; jis ištraukė mane iš galingų vandenų.

18Jis išgelbėjo mane nuo stipraus priešo, nuo tų, kurie manęs nekentė, nes buvo stipresni už mane.

19Mane užpuolė jie negandos dieną, bet VIEŠPATS man buvo atrama.

20Jis išvedė mane į laisvę ir išgelbėjo, nes mane pamėgo.

21VIEŠPATS atlygino man pagal mano teisumą, atmokėjo man pagal mano rankų švarumą.

22Juk laikiausi VIEŠPATIES kelių ir nedoru darbu nuo savo Dievo neatsitraukiau;

23visi jo įsakai buvo man prieš akis, ir nuo jo įstatų nenuklydau.

24Buvau prieš jį švarus ir saugojaus kaltės.

25Užtat VIEŠPATS atmokėjo man pagal mano teisumą, pagal mano nuoširdumą jo akyse.

26Su ištikimu tu elgiesi ištikimai, su tauriu galiūnu – tauriai.

27Su nuoširdžiu tu elgiesi nuoširdžiai, o su sukčiumi – gudriai.

28Juk tu gelbsti nuolankiuosius, bet su panieka žiūri į išdidžiuosius.

29Juk esi man žiburys, VIEŠPATIE; tu, VIEŠPATIE, švieti, kai man tamsu.

[30] Pois contigo desbarato exércitos, com o meu Deus, salto muralhas.

[30]Juk su tavimi galiu paimti užkardą, su savo Dievu galiu peršokti mūrą.

[31] O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; ele é escudo para todos os que nele se refugiam.

[31]Dievo kelias tobulas, VIEŠPATIES žodis išgrynintas ugnimi; jis skydas visiems, ieškantiems jame pastogės.

[32] Pois quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?

[32]Juk kas yra Dievas, jei ne VIEŠPATS? Kas yra uola, jei ne mūsų Dievas?

[33] Deus é a minha fortaleza e a minha força e ele perfeitamente desembaraça o meu caminho.

[33]Dievas, mano galingoji tvirtovė, saugojo mano kelią.

[34] Ele deu a meus pés a ligeireza das corças e me firmou nas minhas alturas.

[34]Jis davė man kojas kaip stirnos ir nuvedė mane į saugias aukštumas.

[35] Ele adestrou as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços vergaram um arco de bronze.

[35]Jis taip lavino mano rankas mūšiui, kad mano žastai galėtų įtempti bronzinį lanką!

[36] Também me deste o escudo do teu salvamento, e a tua clemência me engrandeceu.

[36]Tu davei man savo apsaugos skydą, ir tavo apvaizda padarė mane didį.

[37] Alongaste sob meus passos o caminho, e os meus pés não vacilaram.

[37]Tu leidai man laisvam daug pasiekti, ir mano kojos nepaslydo.

[38] Persegui os meus inimigos, e os derrotei, e só voltei depois de haver dado cabo deles.

[38]Vijau priešus ir dorojau, negrįžau, kol jie nebuvo sunaikinti.

[39] Acabei com eles, esmagando-os a tal ponto, que não puderam levantar-se; caíram sob meus pés.

[39]Sunaikinau juos, taip parbloškiau, kad jie daugiau nebepakilo; jie krito man po kojų.

[40] Pois de força me cingiste para o combate e me submeteste os que se levantaram contra mim.

[40]Juk tu davei man jėgų mūšiui, privertei priešus suklupti prieš mane.

[41] Também puseste em fuga os meus inimigos, e os que me odiaram, eu os exterminei.

[41]Tu privertei priešus atsukti man nugarą – tuos, kurie manęs nekenčia, – ir sudorojau juos.

[42] Olharam, mas ninguém lhes acudiu, sim, para o SENHOR, mas ele não respondeu.

[42]Jie žvalgėsi, bet nebuvo kam jų išgelbėti; jie šaukėsi VIEŠPATIES, bet jis jiems neatsakė.

[43] Então, os moí como o pó da terra; esmaguei-os e, como a lama das ruas, os amassei.

[44] Das contendas do meu povo me livraste e me fizeste cabeça das nações; povo que não conheci me serviu.

[45] Os estrangeiros se me sujeitaram; ouvindo a minha voz, me obedeceram.

[46] Sumiram-se os estrangeiros e das suas fortificações saíram espavoridos.

[47] Vive o SENHOR, e bendita seja a minha Rocha! Exaltado seja o meu Deus, a Rocha da minha salvação!

[48] O Deus que por mim tomou vingança e me submeteu povos;

[49] o Deus que me tirou dentre os meus inimigos; sim, tu que me exaltaste acima dos meus adversários e me livraste do homem violento.

[50] Celebrar-te-ei, pois, entre as nações, ó SENHOR, e cantarei louvores ao teu nome.

[51] É ele quem dá grandes vitórias ao seu rei e usa de benignidade para com o seu ungido, com Davi e sua posteridade, para sempre.

2 Samuel 23

As últimas palavras de Davi

[1] São estas as últimas palavras de Davi: Palavra de Davi, filho de Jessé, palavra do homem que foi exaltado, do ungido do Deus de Jacó, do mavioso salmista de Israel.

[43]Sutryniau juos kaip žemės dulkes, sutraiškiau ir sutrypiau kaip gatvės purvą.

[44]Tu išgelbėjai mane nuo kivirčo mano tautoje, saugojai mane kaip tautų galvą; tauta, kurios nepažinau, man tarnavo.

[45]Svetimšaliai atėjo pas mane gūždamiesi ir, vos apie mane išgirdę, reiškė pagarbą.

[46]Svetimšaliai apstulbo iš baimės ir drebėdami bėgo iš savo tvirtovių.

[47]Teviešpatauja VIEŠPATS! Tebūna pašlovinta mano Uola! Tebūna išaukštintas mano Dievas, Uola, duodanti man pergalę,

[48]Dievas, kuris mane apgynė, pajungė man tautas,

[49]padėjo man išsigelbėti nuo priešų, išaukštino prieš maištininkus, išgelbėjo nuo nuožmiųjų!

[50]VIEŠPATIE, už tai šlovinsiu tave visoms tautoms, giedosiu psalmes tavo vardui.

[51]Jis pergalės bokštas savo karaliui, rodo ištikimą meilę savo pateptajam – Dovydui ir jo palikuonims per amžius“.

2 Samuelio 23

Paskutiniai Dovydo žodžiai

[1]Štai paskutiniai Dovydo žodžiai: „Dovydo, Jesės sūnaus, ištarmė, ištarmė Dievo išaukštinto vyro, Jokūbo Dievo pateptojo, Izraelio tvirtovės numylėtinio.

[2] O Espírito do SENHOR fala por meu intermédio, e a sua palavra está na minha língua.

[2]Per mane kalba VIEŠPATIES Dvasia, ant mano liežuvio jo žodis.

[3] Disse o Deus de Israel, a Rocha de Israel a mim me falou: Aquele que domina com justiça sobre os homens, que domina no temor de Deus,

[3]Izraelio Dievas kalbėjo, Izraelio Uola apie mane pasakė: 'Kas valdo žmones teisingai, valdo Dievo baimėje,

[4] é como a luz da manhã, quando sai o sol, como manhã sem nuvens, cujo esplendor, depois da chuva, faz brotar da terra a erva.

[4]yra tarsi ryto šviesa, saulei tekant giedrą rytą žėrinti po lietaus žemės žolėje'.

[5] Não está assim com Deus a minha casa? Pois estabeleceu comigo uma aliança eterna, em tudo bem definida e segura. Não me fará ele prosperar toda a minha salvação e toda a minha esperança?

[5]Tikrai tokie yra mano namai su Dievu! Juk jis sudarė su manimi amžiną sandorą, visada tvirtą ir laiduotą. Argi jis nepadarys, kad pražystų kiekviena mano pergalė ir troškimas?

[6] Porém os filhos de Belial serão todos lançados fora como os espinhos, pois não podem ser tocados com as mãos,

[6]O visi bedieviai tarsi dagiai nubloškiami šalin, nes jų negalima paimti į rankas.

[7] mas qualquer, para os tocar, se armará de ferro e da haste de uma lança; e a fogo serão totalmente queimados no seu lugar.

[7]Kas nori juos paliesti, turi pasiimti geležinę kartį ar ieties kotą. Vietoje jie bus ugnimi visiškai sunaikinti".

Os valentes de Davi
1 Crônicas 11.10-47

Dovydo karžygiai

[8] São estes os nomes dos valentes de Davi: Josebe-Bassebete, filho de Taquemoni, o principal de três; este brandiu a sua lança contra oitocentos e os feriu de uma vez.

[8]Karžygių, kuriuos turėjo Dovydas, vardai yra šie: Jošebas Basšebetas Tachkemonietis. Jis buvo trejeto galva. Viena proga jis švaistėsi savo ietimi prieš aštuonis šimtus ir užmušė juos.

[9] Depois dele, Eleazar, filho de Dodô, filho de Aoí, entre os três valentes que estavam com Davi, quando desafiaram os filisteus ali reunidos para a peleja. Quando já se haviam retirado os filhos de Israel,

[9]Kitas po jo buvo Ahoacho sūnaus Dodojo sūnus Eleazaras. Jis buvo vienas iš trejeto su Dovydu, kai jie metė iššūkį filistinams, susirinkusiems į mūšį prie Efes Damimų. Izraelitai traukėsi,

[10] ele se levantou e feriu os filisteus, até lhe cansar a mão e ficar pegada à espada; naquele dia, o SENHOR efetuou grande

[10]o jis kovojo, guldydamas filistinus, kol pavargo jo žastai ir ranka sustingo prie kalavijo. Tą dieną VIEŠPATSsuteikė didelę

livramento; e o povo voltou para onde Eleazar estava somente para tomar os despojos.

11 Depois dele, Sama, filho de Agé, o hararita, quando os filisteus se ajuntaram em Leí, onde havia um pedaço de terra cheio de lentilhas; e o povo fugia de diante dos filisteus.

12 Pôs-se Sama no meio daquele terreno, e o defendeu, e feriu os filisteus; e o SENHOR efetuou grande livramento.

13 Também três dos trinta cabeças desceram e, no tempo da sega, foram ter com Davi, à caverna de Adulão; e uma tropa de filisteus se acampara no vale dos Refains.

14 Davi estava na fortaleza, e a guarnição dos filisteus, em Belém.

15 Suspirou Davi e disse: Quem me dera beber água do poço que está junto à porta de Belém!

16 Então, aqueles três valentes romperam pelo acampamento dos filisteus, e tiraram água do poço junto à porta de Belém, e tomaram-na, e a levaram a Davi; ele não a quis beber, porém a derramou como libação ao SENHOR.

17 E disse: Longe de mim, ó SENHOR, fazer tal coisa; beberia eu o sangue dos homens que lá foram com perigo de sua vida? De maneira que não a quis beber. São estas as coisas que fizeram os três valentes.

18 Também Abisai, irmão de Joabe, filho de Zeruia, era cabeça de trinta; e alçou a

pergalę. Tada visi pabėgusieji kariai sugrįžo pas jį, bet jau tik apiplėšti negyvųjų.

11Kitas po jo buvo hararo Agės sūnus Šama. Filistinai susirinko prie Lehio. Ten buvo žemės sklypas, pilnas lęšių žemės sklypas. Kariuomenė pabėgo nuo filistinų.

12Bet jis kovojo sklypo viduryje ir gindamas jį nugalėjo filistinus. Taip VIEŠPATS suteikė didelę pergalę.

13Kartą per pjūtį trisdešimtuko vadų trejetas nuėjo pas Dovydą prie Adulamo olos. O filistinų būrys buvo pasistatęs stovyklą Refajų slėnyje.

14Tuo metu Dovydas buvo kalnų tvirtovėje, o filistinų įgula – Betliejuje.

15Dovydas aistringai kalbėjo: „O kad man kas duotų atsigerti vandens iš Betliejaus šaltinio prie miesto vartų!“

16Tada anie trys galiūnai įsiveržė į filistinų stovyklą, pasėmė vandens iš Betliejaus šaltinio prie miesto vartų ir parnešė jo Dovydui. Tačiau jo gerti jis nenorėjo ir išpylė liejamąją atnašąVIEŠPAČIUI.

17„Tesaugo mane VIEŠPATS, – tarė jis, – kad aš tai daryčiau! Argi galiu gerti kraują vyrų, kurie statė savo gyvastį į pavojų?“ Užtat jis jo ir negėrė. Tokie buvo trijų galiūnų žygdarbiai.

18O Cerujos sūnus Joabo brolis Abišajas buvo trisdešimtuko galva. Kovojo ietimi

sua lança contra trezentos e os feriu. E tinha nome entre os primeiros três.

19 Era ele mais nobre do que os trinta e era o primeiro deles; contudo, aos primeiros três não chegou.

20 Também Benaia, filho de Joiada, era homem valente de Cabzeel e grande em obras; feriu ele dois heróis de Moabe. Desceu numa cova e nela matou um leão no tempo da neve.

21 Matou também um egípcio, homem de grande estatura; o egípcio trazia uma lança, mas Benaia o atacou com um cajado, arrancou-lhe da mão a lança e com ela o matou.

22 Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre os primeiros três valentes.

23 Era mais nobre do que os trinta, porém aos três primeiros não chegou, e Davi o pôs sobre a sua guarda.

24 Entre os trinta figuravam: Asael, irmão de Joabe; Elanã, filho de Dodô, de Belém;

25 Sama, harodita; Elica, harodita;

26 Heles, paltita; Ira, filho de Iques, tecoíta;

27 Abiezer, anatotita; Mebunai, husatita;

28 Zalmom, aoíta; Maarai, netofatita;

29 Helebe, filho de Baaná, netofatita; Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim;

30 Benaia, piratonita; Hidai, do ribeiro de Gaás;

prieš tris šimtus vyrų ir išmušė juos, įgydamas vardą šalia trejeto.

19Iš trisdešimtuko jis buvo labiausiai gerbiamas ir tapo jų vadu, tačiau trejetui neprilygo.

20Jehojados sūnus Benajas iš Kabceelio buvo narsus karys, atlikęs žygdarbių. Jis užmušė du Moabo Arielio sūnus. Kartą snieginga dieną jis įlipo į vandens talpyklą ir užmušė liūtą.

21Jis užmušė ir egiptietį – didelio ūgio vyrą. Egiptietis turėjo rankoje ietį, bet Benajas, stojęs prieš jį su lazda, išplėšė egiptiečiui iš rankos ietį ir užmušė jo paties ietimi.

22Tokie buvo Jehojados sūnaus Benajo žygdarbiai. Ir jis įgijo vardą šalia trejeto galiūnų.

23Trisdešimtuko jis buvo labai gerbiamas, bet trejetui neprilygo. Dovydas padarė jį savo asmens sargybos vadu.

24Trisdešimtuke buvo Joabo brolis Asaelis, Dodojo iš Betliejaus sūnus Elhananas,

25Šama Harodietis, Elika Harodietis,

26Helecas Paletietis, Ikešo Tekojiečio sūnus Ira,

27Abiezeras Anatotietis, Mebunajas Hušietis,

28Calmonas Ahoachas, Mahrajas Netofietis,

29Baanos Netofiečio sūnus Helebas, Ribajo iš benjaminų Gibėjos sūnus Itajas,

30Benajas Piratonietis, Hidajas iš Nahale Gaašo,

[31] Abi-Albom, arbatita; Azmavete, barumita;
[32] Eliaba, saalbonita; os filhos de Jasém; Jônatas;
[33] Sama, hararita; Aião, filho de Sarar, ararita;
[34] Elifelete, filho de Aasbai, filho de um maacatita; Eliã, filho de Aitofel, gilonita;
[35] Hezrai, carmelita; Paarai, arbita;
[36] Igal, filho de Natã, de Zobá; Bani, gadita;
[37] Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;
[38] Ira, itrita; Garebe, itrita;
[39] Urias, heteu; ao todo, trinta e sete.

2 Samuel 24

O levantamento do censo

1 Crônicas 21.1-6

[1] Tornou a ira do SENHOR a acender-se contra os israelitas, e ele incitou a Davi contra eles, dizendo: Vai, levanta o censo de Israel e de Judá.

[2] Disse, pois, o rei a Joabe, comandante do seu exército: Percorre todas as tribos de Israel, de Dã até Berseba, e levanta o censo do povo, para que eu saiba o seu número.

[3] Então, disse Joabe ao rei: Ora, multiplique o SENHOR, teu Deus, a este povo cem vezes mais, e o rei, meu senhor, o veja; mas por que tem prazer nisto o rei, meu senhor?

[4] Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe e contra os chefes do exército; saiu, pois, Joabe com os chefes do exército da

[31]Abi Albonas Arabietis, Azmavetas Bahurimietis;

[32]Eljachba Šaalbonietis, Jašenas iš gūnių,

[33]Jehonatanas, Šamos iš hararų sūnus; Šararo iš hararų sūnus Ahiamas,

[34]Ahasbajo iš Maakos sūnus Elifeletas, Ahitofelio Gilojiečio sūnus Eliamas,

[35]Hecrajas Karmelietis, Paarajas Arabietis,

[36]Natano iš Cobos sūnus Igalas, Banis Gadas,

[37]Celekas Amonitas, Cerujos sūnaus Joabo ginklanešys Nachrajas Beerotietis,

[38]Ira Itras, Garebas Itras,

[39]Ūrija Hetitas. Iš viso – trisdešimt septyni.

2 Samuelio 24

Tautos surašymas ir maras

[1]VIEŠPATS vėl supyko ant Izraelio. Jis paskatino Dovydą prieš izraelitus, tardamas: „Eik ir suskaityk Izraelio ir Judo žmones“.

[2]Tad karalius tarė savo kariuomenės vadui Joabui: „Pereik visas Izraelio gimines nuo Dano iki Beer Šebos ir surašyk žmones, kad žinočiau jų skaičių“.

[3]Joabas atsakė karaliui: „Tepadaugina VIEŠPATS, tavo Dievas, šimteriopai žmonių skaičių, kol mano viešpaties karaliaus akys dar gali matyti! Tačiau kam gi mano viešpats karalius nori tai daryti?“

[4]Bet karaliaus įsakymas Joabui ir kariuomenės viršininkams liko tvirtas. Tad Joabas ir kariuomenės viršininkai po

presença do rei, a levantar o censo do povo de Israel.

pasimatymo su karaliumi leidosi į kelionę surašyti Izraelio tautos.

5 Tendo eles passado o Jordão, acamparam-se em Aroer, à direita da cidade que está no meio do vale de Gade, e foram a Jazer.

5Perėję Jordaną, jie pradėjo nuo Aroero ir nuo miesto slėnio viduryje ir ėjo Gado link ir Jazero kryptimi.

6 Daqui foram a Gileade e chegaram até Cades, na terra dos heteus; seguiram a Dã-Jaã e viraram-se para Sidom;

6Po to nuėjo į Gileadą ir Kadešą hetitų srityje, į Dan Jaaną ir apėjo Sidono apylinkes,

7 chegaram à fortaleza de Tiro e a todas as cidades dos heveus e dos cananeus, donde saíram para o Neguebe de Judá, a Berseba.

7nuėjo į Tyro tvirtovę bei visus hivų ir kanaaniečių miestus ir užbaigė prie Beer Šebos Judo Negebe.

8 Assim, percorreram toda a terra e, ao cabo de nove meses e vinte dias, chegaram a Jerusalém.

8Perėję visą kraštą, po devynių mėnesių ir dvidešimt dienų jie sugrįžo į Jeruzalę.

9 Deu Joabe ao rei o recenseamento do povo: havia em Israel oitocentos mil homens de guerra, que puxavam da espada; e em Judá eram quinhentos mil.

9Joabas pranešė karaliui surašytų į sąrašą žmonių skaičių: Izraelyje buvo aštuoni šimtai tūkstančių karių, pasiruošusių pakelti kalaviją, o Judo vyrų skaičius buvo penki šimtai tūkstančių.

Davi escolhe o castigo
1 Crônicas 21.7-17

10 Sentiu Davi bater-lhe o coração, depois de haver recenseado o povo, e disse ao SENHOR: Muito pequei no que fiz; porém, agora, ó SENHOR, peço-te que perdoes a iniqüidade do teu servo; porque procedi mui loucamente.

10Bet vėliau Dovydą apėmė širdgėla dėl to, kad jis buvo skaičiavęs žmones. Dovydas kreipėsi į VIEŠPATĮ: „Tai darydamas, VIEŠPATIE, sunkiai nusidėjau. Maldauju atleisti savo tarno kaltę, nes pasielgiau labai kvailai“.

11 Ao levantar-se Davi pela manhã, veio a palavra do SENHOR ao profeta Gade, vidente de Davi, dizendo:

11Kitą rytą, Dovydui atsikėlus, Dovydo regėtoją pranašą Gadą pasiekėVIEŠPATIES žodis:

12 Vai e dize a Davi: Assim diz o SENHOR: Três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

12„Eik ir pasakyk Dovydui: ‘Taip kalbėjo VIEŠPATS. Siūlau tau tris dalykus, pasirink vieną iš jų, ir juo tave ištiksiu’“.

13 Veio, pois, Gade a Davi e lho fez saber, dizendo: Queres que sete anos de fome te

13Tad Gadas atėjo pas Dovydą ir pasakė. Klausė jo: „Ar ištiks tave septynerių metų

venham à tua terra? Ou que, por três meses, fujas diante de teus inimigos, e eles te persigam? Ou que, por três dias, haja peste na tua terra? Delibera, agora, e vê que resposta hei de dar ao que me enviou.

badas tavo krašte? Ar būsi bėglys nuo priešų, tris mėnesius jiems tave persekiojant? Ar bus trijų dienų maras tavo krašte? Dabar apsvarstyk ir nuspręsk, kokį atsakymą turiu duoti mane siuntusiam“.

14 Então, disse Davi a Gade: Estou em grande angústia; porém caiamos nas mãos do SENHOR, porque muitas são as suas misericórdias; mas, nas mãos dos homens, não caia eu.

14Tada Dovydas tarė Gadui: „Man labai skaudu! Pulkime į VIEŠPATIES rankas, nes didis jo gailestingumas; į žmonių rankas aš nepulsiu“.

15 Então, enviou o SENHOR a peste a Israel, desde a manhã até ao tempo que determinou; e, de Dã até Berseba, morreram setenta mil homens do povo.

15Tad VIEŠPATS siuntė Izraeliui marą nuo to ryto iki nustatyto laiko, ir septyniasdešimt tūkstančių žmonių mirė nuo Dano ligi Beer Šebos.

16 Estendendo, pois, o Anjo do SENHOR a mão sobre Jerusalém, para a destruir, arrependeu-se o SENHOR do mal e disse ao Anjo que fazia a destruição entre o povo: Basta, retira a mão. O Anjo estava junto à eira de Araúna, o jebuseu.

16Bet kai angelas ištiesė ranką Jeruzalės sunaikinti, VIEŠPATS apgailėjo nelaimę ir tarė angelui, naikinančiam žmones: „Gana! Sulaikyk savo ranką!“ TuometVIEŠPATIES angelas buvo prie Araunos Jebusiečio klojimo.

17 Vendo Davi ao Anjo que feria o povo, falou ao SENHOR e disse: Eu é que pequei, eu é que procedi perversamente; porém estas ovelhas que fizeram? Seja, pois, a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai.

17Pamatęs žmones naikinantį angelą, Dovydas tarė VIEŠPAČIUI: „Aš vienas kaltas, aš vienas nedorai pasielgiau! O ką padarė šios avys? Maldauju, kad kristų tavo ranka ant manęs ir mano tėvo namų“.

Davi erige um altar na eira de Araúna

1 Crônicas 21.18-27

18 Naquele mesmo dia, veio Gade ter com Davi e lhe disse: Sobe, levanta ao SENHOR um altar na eira de Araúna, o jebuseu.

18Tą dieną Gadas, atėjęs pas Dovydą, tarė: „Nueik ir pastatyk aukurąVIEŠPAČIUI ant Araunos Jebusiečio klojimo“.

19 Davi subiu segundo a palavra de Gade, como o SENHOR lhe havia ordenado.

19Vykdydamas Gado nurodymus, Dovydas nuėjo, kaip VIEŠPATS buvo įsakęs.

[20] Olhou Araúna do alto e, vendo que vinham para ele o rei e os seus homens, saiu e se inclinou diante do rei, com o rosto em terra.

[21] E perguntou: Por que vem o rei, meu senhor, ao seu servo? Respondeu Davi: Para comprar de ti esta eira, a fim de edificar nela um altar ao SENHOR, para que cesse a praga de sobre o povo.

[22] Então, disse Araúna a Davi: Tome e ofereça o rei, meu senhor, o que bem lhe parecer; eis aí os bois para o holocausto, e os trilhos, e a apeiragem dos bois para a lenha.

[23] Tudo isto, ó rei, Araúna oferece ao rei; e ajuntou: Que o SENHOR, teu Deus, te seja propício.

[24] Porém o rei disse a Araúna: Não, mas eu to comprarei pelo devido preço, porque não oferecerei ao SENHOR, meu Deus, holocaustos que não me custem nada. Assim, Davi comprou a eira e pelos bois pagou cinqüenta siclos de prata.

[25] Edificou ali Davi ao SENHOR um altar e apresentou holocaustos e ofertas pacíficas. Assim, o SENHOR se tornou favorável para com a terra, e a praga cessou de sobre Israel.

[20]Arauna apsižvalgęs pamatė besiartinantį karalių ir jo dvariškius. Jis išėjo ir puolė kniūbsčias ant žemės karaliui prie kojų.

[21]„Ko mano viešpats karalius atėjo pas savo tarną?“ – paklausė Arauna. Dovydas atsakė: „Pirkti iš tavęs klojimo, kad galėčiau pastatyti aukurą VIEŠPAČIUI, ir liautųsi žmonių maras“.

[22]Tada Arauna tarė Dovydui: „Teima mano viešpats karalius ir teatnašauja, kas gera jo akyse. Štai čia jaučiai deginamajai aukai ir kūlimo velenas bei jaučių pakinktai malkoms.

[23]Visa tai, karaliau, Arauna atiduoda karaliui. VIEŠPATS, tavo Dievas, – pridūrė Arauna, – tepriima tavo atnašą!“

[24]Bet karalius atsakė Araunai: „Ne! Turiu pirkti juos iš tavęs už kainą.VIEŠPAČIUI, savo Dievui, aš neatnašausiu deginamųjų aukų, kurios man nieko nekainuoja“. Tad Dovydas nupirko klojimą ir jaučius už penkiasdešimt sidabro šekelių.

[25]Ten Dovydas pastatė aukurą ir atnašavo deginamąsias aukas ir bendravimo aukas. VIEŠPATS išklausė jo maldavimo už kraštą, ir maras Izraelyje liovėsi.

O primeiro livro dos Reis	1 Karalių

1 Reis 1

A velhice de Davi

[1] Sendo o rei Davi já velho e entrado em dias, envolviam-no com roupas, porém não se aquecia.

[2] Então, lhe disseram os seus servos: Procure-se para o rei, nosso senhor, uma jovem donzela, que esteja perante o rei, e tenha cuidado dele, e durma nos seus braços, para que o rei, nosso senhor, se aqueça.

[3] Procuraram, pois, por todos os limites de Israel uma jovem formosa; acharam Abisague, sunamita, e a trouxeram ao rei.

[4] A jovem era sobremaneira formosa; cuidava do rei e o servia, porém o rei não a possuiu.

Adonias usurpa o trono

[5] Então, Adonias, filho de Hagite, se exaltou e disse: Eu reinarei. Providenciou carros, e cavaleiros, e cinqüenta homens que corressem adiante dele.

[6] Jamais seu pai o contrariou, dizendo: Por que procedes assim? Além disso, era ele de aparência mui formosa e nascera depois de Absalão.

[7] Entendia-se ele com Joabe, filho de Zeruia, e com Abiatar, o sacerdote, que, seguindo-o, o ajudavam.

[8] Porém Zadoque, o sacerdote, e Benaia, filho de Joiada, e Natã, o profeta, e Simei, e Reí, e os valentes que Davi tinha não apoiavam Adonias.

1 Karalių 1

[1]Karalius Dovydas buvo pasenęs ir amžingas, ir nors patalais apklotas, sušilti nebegalėdavo.

[2]Jo dvariškiai vienas po kito kalbėjo jam: „Leisk mums surasti savo viešpačiui karaliui jauną mergelę. Tetarnauja ji karaliui ir tebūna jo slaugė. Temiega ji tavo glėbyje, kad mūsų viešpačiui karaliui būtų šilta“.

[3]Paieškoję gražios mergaitės visoje Izraelio žemėje, jie surado Abišagą Šunemietę ir atvedė pas karalių.

[4]Mergaitė buvo labai graži. Ji tapo karaliaus slauge ir tarnavo jam, bet karalius su ja nesuėjo.

[5]Tuo tarpu Hagitos sūnus Adonijas aukštinosi, sakydamas: „Aš būsiu karaliumi!“ Jis pasirūpino sau vežimų ir raitelių bei penkiasdešimt vyrų bėgikų palydą.

[6]Tėvas niekada nebuvo jo baręs ar klausęs: „Kodėl taip elgiesi?“ Adonijas buvo gimęs po Abšalomo ir labai dailios išvaizdos.

[7]Jis pasitarė su Cerujos sūnumi Joabu ir kunigu Abjataru; jiedu rėmė Adoniją.

[8]Bet kunigas Cadokas, Jehojados sūnus Benajas, pranašas Natanas, Šimis, Rėjas ir Dovydo galiūnai Adonijo nepalaikė.

[9] Imolou Adonias ovelhas, e bois, e animais cevados, junto à pedra de Zoelete, que está perto da fonte de Rogel, e convidou todos os seus irmãos, os filhos do rei, e todos os homens de Judá, servos do rei,

[10] porém a Natã, profeta, e a Benaia, e os valentes, e a Salomão, seu irmão, não convidou.

Natã e Bate-Seba advogam a causa de Salomão

[11] Então, disse Natã a Bate-Seba, mãe de Salomão: Não ouviste que Adonias, filho de Hagite, reina e que nosso senhor, Davi, não o sabe?

[12] Vem, pois, e permite que eu te dê um conselho, para que salves a tua vida e a de Salomão, teu filho.

[13] Vai, apresenta-te ao rei Davi e dize-lhe: Não juraste, ó rei, senhor meu, à tua serva, dizendo: Teu filho Salomão reinará depois de mim e se assentará no meu trono? Por que, pois, reina Adonias?

[14] Eis que, estando tu ainda a falar com o rei, eu também entrarei depois de ti e confirmarei as tuas palavras.

[15] Apresentou-se, pois, Bate-Seba ao rei na recâmara; era já o rei mui velho, e Abisague, a sunamita, o servia.

[16] Bate-Seba inclinou a cabeça e prostrou-se perante o rei, que perguntou: Que desejas?

[17] Respondeu-lhe ela: SENHOR meu, juraste à tua serva pelo SENHOR, teu Deus, dizendo: Salomão, teu filho, reinará

[9]Prie Zoheleto akmens netoli En Rogelio Adonijas surengė avių, jaučių ir nupenėtų veršių aukojimo iškilmę. Jis susikvietė visus savo brolius, karaliaus sūnus, ir visus Judo giminės karaliaus dvariškius,

[10]bet nepakvietė nei pranašo Natano, nei Benajo, nei galiūnų, nei savo brolio Saliamono.

Saliamonas skelbiamas karaliumi

[11]Natanas kreipėsi į Saliamono motiną Batšebą: „Ar negirdėjai, kad Hagitos sūnus Adonijas tapo karaliumi, o mūsų viešpats Dovydas apie tai nė nežino?

[12]Tad prašyčiau paklausyti mano patarimo, eiti gelbėti savo gyvastį ir gyvastį savo sūnaus Saliamono.

[13]Tučtuojau eik pas karalių Dovydą ir sakyk: ‘Mano viešpatie karaliau, argi neprisiekei savo tarnaitei, tardamas: ‹Po manęs tavo sūnus Saliamonas bus karaliumi, jis sėdės mano soste›? Tad kodėl Adonijas tapo karaliumi?’

[14]Tuomet, tau dar tebekalbant su karaliumi, įeisiu aš ir patvirtinsiu po tavęs, ką tu pasakei“.

[15]Batšeba įėjo pas karalių į kambarį. Karalius buvo labai senas. Abišaga Šunemietė tuo metu jam patarnavo.

[16]Batšeba žemai nusilenkė, pareikšdama pagarbą karaliui. „Ko norėtum?“ – paklausė karalius.

[17]Ji atsakė: „Mano viešpatie, tu prisiekei savo tarnaitei VIEŠPAČIU, savo Dievu, tardamas: ‘Po manęs tavo sūnus

depois de mim e ele se assentará no meu trono.

Saliamonas bus karaliumi, jis sėdės mano soste’.

18 Agora, eis que Adonias reina, e tu, ó rei, meu senhor, não o sabes.

18Bet dabar, žiūrėk, Adonijas pasidarė karaliumi, nors tu, mano viešpatie karaliau, nieko apie tai nežinai.

19 Imolou bois, e animais cevados, e ovelhas em abundância. Convidou todos os filhos do rei, a Abiatar, o sacerdote, e a Joabe, comandante do exército, mas a teu servo Salomão não convidou.

19Surengęs jaučių, nupenėtų veršių bei gausybės avių aukojimo iškilmę, jis pasikvietė visus karaliaus vaikus, kunigą Abjatarą ir kariuomenės vadą Joabą, bet tavo tarno Saliamono nepakvietė.

20 Porém, ó rei, meu senhor, todo o Israel tem os olhos em ti, para que lhe declares quem será o teu sucessor que se assentará no teu trono.

20Taigi visos Izraelio akys žiūri į tave, viešpatie karaliau, kad jiems pasakytum, kas po tavęs turi sėdėti mano viešpaties karaliaus soste.

21 Do contrário, sucederá que, quando o rei, meu senhor, jazer com seus pais, eu e Salomão, meu filho, seremos tidos por culpados.

21Antraip, mano viešpačiui karaliui užmigus su protėviais, aš ir mano sūnus Saliamonas būsime laikomi nusikaltusiais“.

22 Estando ela ainda a falar com o rei, eis que entra o profeta Natã.

22Dar jai tebesikalbant su karaliumi, atėjo pranašas Natanas.

23 E o fizeram saber ao rei, dizendo: Aí está o profeta Natã. Apresentou-se ele ao rei, prostrou-se com o rosto em terra perante ele

23Karaliui buvo pranešta: „Štai pranašas Natanas“. Įėjęs pas karalių, jis pareiškė pagarbą karaliui, nusilenkdamas iki žemės.

24 e disse: Ó rei, meu senhor, acaso disseste: Adonias reinará depois de mim e ele é quem se assentará no meu trono?

24Natanas tarė: „Mano viešpatie karaliau, ar tu pasakei: ‘Po manęs Adonijas bus karaliumi, jis sėdės mano soste’?

25 Porque, hoje, desceu, imolou bois, e animais cevados, e ovelhas em abundância e convidou todos os filhos do rei, e os chefes do exército, e a Abiatar, o sacerdote, e eis que estão comendo e bebendo perante ele; e dizem: Viva o rei Adonias!

25Juk šiandien jis nuėjo ir surengė jaučių, nupenėtų veršių ir gausybės avių aukojimo iškilmę, sukviesdamas visus karaliaus vaikus, kariuomenės vadą Joabą ir kunigą Abjatarą. Kaip tik dabar jie, valgydami ir gerdami jo akivaizdoje, šaukia: ‘Tegyvuoja karalius Adonijas!’

[26] Porém a mim, sendo eu teu servo, e a Zadoque, o sacerdote, e a Benaia, filho de Joiada, e a Salomão, teu servo, não convidou.

[26]Bet nei manęs, tavo tarno, nei kunigo Cadoko, nei Jehojados sūnaus Benajo, nei tavo tarno Saliamono jis nepakvietė.

[27] Foi isto feito da parte do rei, meu senhor? E não fizeste saber a teu servo quem se assentaria no teu trono, depois de ti?

[27]Ar tai buvo padaryta mano viešpaties karaliaus įsakymu, nenurodant savo tarnui, kas turėtų po jo sėdėti mano viešpaties karaliaus soste?“

[28] Respondeu o rei Davi e disse: Chamai-me a Bate-Seba. Ela se apresentou ao rei e se pôs diante dele.

[28]Karalius Dovydas atsakė: „Pašaukite pas mane Batšebą!“ Jai atėjus karaliaus akivaizdon ir atsistojus prieš karalių,

[29] Então, jurou o rei e disse: Tão certo como vive o SENHOR, que remiu a minha alma de toda a angústia,

[29]karalius prisiekė, tardamas: „Kaip gyvas VIEŠPATS, kuris išgelbėjo mane iš visų nelaimių!

[30] farei no dia de hoje, como te jurei pelo SENHOR, Deus de Israel, dizendo: Teu filho Salomão reinará depois de mim e se assentará no meu trono, em meu lugar.

[30]Kaip aš tau prisiekiau VIEŠPAČIU, Izraelio Dievu: ‘Po manęs tavo sūnus Saliamonas bus karalius, vietoj manęs jis sėdės mano soste’, – taip šiandien ir įvykdysiu“.

[31] Então, Bate-Seba se inclinou, e se prostrou com o rosto em terra diante do rei, e disse: Viva o rei Davi, meu senhor, para sempre!

[31]Tada Batšeba nusilenkė iki žemės, reikšdama karaliui pagarbą, ir tarė: „Amžinai tegyvuoja mano viešpats karalius Dovydas!“

Salomão é constituído rei

[32] Disse o rei Davi: Chamai-me Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada. E eles se apresentaram ao rei.

[32]Karalius Dovydas tarė: „Pašaukite pas mane kunigą Cadoką, pranašą Nataną ir Jehojados sūnų Benają!“ Jiems atėjus karaliaus akivaizdon,

[33] Disse-lhes o rei: Tomai convosco os servos de vosso senhor, e fazei montar meu filho Salomão na minha mula, e levai-o a Giom.

[33]karalius tarė: „Pasiimkite savo valdovo tarnus, užsodinkite mano sūnų Saliamoną ant mano mulo ir nuveskite prie Gihono.

[34] Zadoque, o sacerdote, com Natã, o profeta, ali o ungirão rei sobre Israel; então, tocareis a trombeta e direis: Viva o rei Salomão!

[34]Tepatepa jį Izraelio karaliumi kunigas Cadokas ir pranašas Natanas. Tuomet pūskite ragą ir šaukite: ‘Tegyvuoja karalius Saliamonas!’

[35] Subireis após ele, e virá e se assentará no meu trono, pois é ele quem reinará em meu lugar; porque ordenei seja ele príncipe sobre Israel e sobre Judá.

[36] Então, Benaia, filho de Joiada, respondeu ao rei e disse: Amém! Assim o diga o SENHOR, Deus do rei, meu senhor.

[37] Como o SENHOR foi com o rei, meu senhor, assim seja com Salomão e faça que o trono deste seja maior do que o trono do rei Davi, meu senhor.

[38] Então, desceu Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada, e a guarda real, fizeram montar Salomão a mula que era do rei Davi e o levaram a Giom.

[39] Zadoque, o sacerdote, tomou do tabernáculo o chifre do azeite e ungiu a Salomão; tocaram a trombeta, e todo o povo exclamou: Viva o rei Salomão!

[40] Após ele, subiu todo o povo, tocando gaitas e alegrando-se com grande alegria, de maneira que, com o seu clamor, parecia fender-se a terra.

Adonias e seus adeptos alarmam-se

[41] Adonias e todos os convidados que com ele estavam o ouviram, quando acabavam de comer; também Joabe ouviu o sonido das trombetas e disse: Que significa esse ruído de cidade alvoroçada?

[42] Estando ele ainda a falar, eis que vem Jônatas, filho de Abiatar, o sacerdote; disse Adonias: Entra, porque és homem valente e trazes boas-novas.

[35]Atžygiuokite tada paskui jį. Teateina jis ir teatsisėda į mano sostą. Karaliumi vietoj manęs bus jis, nes aš jį paskyriau valdovu Izraeliui ir Judui“. –

[36]„Tebūna taip, – atsakė Jehojados sūnus Benajas karaliui, – tepatvirtina tai VIEŠPATS, mano viešpaties karaliaus Dievas.

[37]Kaip VIEŠPATS buvo su mano viešpačiu karaliumi, taip tebūna jis su Saliamonu. Teišaukština jo sostą net labiau už mano viešpaties karaliaus Dovydo sostą“.

[38]Tada kunigas Cadokas, pranašas Natanas, Jehojados sūnus Benajas ir keretai bei peletai nuėjo, užsodino Saliamoną ant karaliaus Dovydo mulo ir nuvedė prie Gihono.

[39]Ten kunigas Cadokas, paėmęs iš Padangtės aliejaus ragą, patepė Saliamoną. Po to jie papūtė ragą, ir visi žmonės sušuko: „Tegyvuoja karalius Saliamonas!“

[40]Tada visi žmonės žygiavo paskui jį, pūsdami trimitus ir džiūgaudami, kad nuo jų triukšmo net žemė plyšo.

[41]Kai išgirdo tą triukšmą, Adonijas ir visi jo svečiai jau buvo baigę vaišintis. Girdėdamas rago gaudesį, Joabas tarė: „Kodėl ūžauja miestas?”

[42]Jam dar tebekalbant, atėjo kunigo Abjataro sūnus Jehonatanas. „Eik šen, – tarė Adonijas, – juk esi patikimas vyras. Tu tikrai atneši gerų žinių“.

[43] Respondeu Jônatas e disse a Adonias: Pelo contrário, nosso senhor, o rei Davi, constituiu rei a Salomão.

[43]Jehonatanas atsakė Adonijui: „Deja ne, nes mūsų viešpats karalius Dovydas karaliumi padarė Saliamoną.

[44] E Davi enviou com ele a Zadoque, o sacerdote, e a Natã, o profeta, e a Benaia, filho de Joiada, e aos da guarda real; e o fizeram montar a mula que era do rei.

[44]Su juo karalius pasiuntė kunigą Cadoką, pranašą Nataną, Jehojados sūnų Benają ir keretus bei peletus; jie užsodino jį ant karaliaus mulo;

[45] Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, o ungiram rei em Giom e dali subiram alegres, e a cidade se alvoroçou; esse é o clamor que ouviste.

[45]kunigas Cadokas ir pranašas Natanas patepė jį karaliumi prie Gihono; iš ten jie žygiavo taip džiūgaudami, kad visas miestas ūžavo. Tą triukšmą girdėjote.

[46] Também Salomão já está assentado no trono do reino.

[46]Dabar karaliaus soste jau sėdi Saliamonas.

[47] Ademais, os oficiais do rei Davi vieram congratular-se com ele e disseram: Faça teu Deus que o nome de Salomão seja mais célebre do que o teu nome; e faça que o seu trono seja maior do que o teu trono. E o rei se inclinou sobre o leito.

[47]Be to, karaliaus dvariškiai, atėję mūsų karaliaus Dovydo pasveikinti, sakė: 'Tepadaro Dievas Saliamono vardą garsesnį už tavo vardą, teišaukština jo sostą labiau už tavo sostą'. O karalius, savo guolyje pagarbinęs Dievą,

[48] Também disse o rei assim: Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que deu, hoje, quem se assente no meu trono, vendo-o os meus próprios olhos.

[48]šitaip meldėsi: 'Tebūna pašlovintas VIEŠPATS, Izraelio Dievas, kuris parūpino mano sostui įpėdinį, kol dar mano akys gali matyti'".

[49] Então, estremeceram e se levantaram todos os convidados que estavam com Adonias, e todos se foram, tomando cada um seu caminho.

[49]Nusigandę visi Adonijo svečiai pakilo, ir kiekvienas nuėjo savo keliu.

Adonias pede indulto

[50] Porém Adonias, temendo a Salomão, levantou-se, foi e pegou nas pontas do altar.

[50]Bijodamas Saliamono, Adonijas tučtuojau nuėjo [į Padangtę] ir laikėsi aukuro ragų.

[51] Foi dito a Salomão: Eis que Adonias tem medo de ti, porque pega nas pontas do altar, dizendo: Jure-me, hoje, o rei Salomão que não matará a seu servo à espada.

[51]Saliamonui buvo pranešta: „Adonijas bijo Saliamono ir laikosi aukuro ragų, sakydamas: 'Tegu karalius Saliamonas man pirma prisiekia, kad neužmuš kalaviju savo tarno'".

[52] Respondeu Salomão: Se for homem de bem, nem um de seus cabelos cairá em terra; porém, se se achar nele maldade, morrerá.

[53] Enviou o rei Salomão mensageiros, e o fizeram descer do altar; então, veio ele e se prostrou perante o rei Salomão, e este lhe disse: Vai para tua casa.

[52]Saliamonas atsakė: „Jeigu jis dorai elgsis, nė vienas plaukas jam nuo galvos nenukris žemėn, bet jeigu užsitrauks kaltę, turės mirti“.

[53]Karalius Saliamonas pasiuntė žmones paimti jį nuo aukuro. Atėjęs jis išreiškė pagarbą karaliui Saliamonui, o Saliamonas tarė: „Eik į savo namus“.

1 Reis 2

Davi dá instruções a Salomão e morre

[1] Aproximando-se os dias da morte de Davi, deu ele ordens a Salomão, seu filho, dizendo:

[2] Eu vou pelo caminho de todos os mortais. Coragem, pois, e sê homem!

[3] Guarda os preceitos do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos, para guardares os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e os seus testemunhos, como está escrito na Lei de Moisés, para que prosperes em tudo quanto fizeres e por onde quer que fores;

[4] para que o SENHOR confirme a palavra que falou de mim, dizendo: Se teus filhos guardarem o seu caminho, para andarem perante a minha face fielmente, de todo o seu coração e de toda a sua alma, nunca te faltará sucessor ao trono de Israel.

[5] Também tu sabes o que me fez Joabe, filho de Zeruia, e o que fez aos dois comandantes do exército de Israel, a Abner, filho de Ner, e a Amasa, filho de Jéter, os quais matou, e, em tempo de paz, vingou o sangue derramado em guerra,

1 Karalių 2

Dovydo testamentas

[1]Artinantis Dovydo mirties dienai, jis davė savo sūnui Saliamonui nurodymų, tardamas:

[2]„Baigiasi mano žemiškasis kelias. Būk stiprus ir elkis kaip vyras!

[3]Laikykis VIEŠPATIES paliepimų, eidamas jo keliais ir laikydamasis jo įstatų, įsakymų, įsakų ir pamokymų, kaip parašyta Mozės Įstatyme, idant tau sektųsi visa, kad ir ką darytum, ir visur, kad ir kur eitum.

[4]Tada VIEŠPATS įvykdys man duotą pažadą: ‘Jeigu tavo palikuonys bus atidūs savo kelyje ir elgsis ištikimai mano akivaizdoje visa savo širdimi ir visa savo gyvastimi, nestigs tau niekada palikuonies Izraelio soste’.

[5]Be to, tu taip pat žinai, ką man padarė Cerujos sūnus Joabas, kaip jis pasielgė su dviem Izraelio kariuomenės vadais – Nero sūnumi Abneru ir Jetero sūnumi Amasa. Jis užmušė juos, taikos metu keršydamas už kraują, kuris buvo pralietas kare,

manchando com ele o cinto que trazia nos lombos e as sandálias nos pés.

6 Faze, pois, segundo a tua sabedoria e não permitas que suas cãs desçam à sepultura em paz.

7 Porém, com os filhos de Barzilai, o gileadita, usarás de benevolência, e estarão entre os que comem à tua mesa, porque assim se houveram comigo, quando eu fugia por causa de teu irmão Absalão.

8 Eis que também contigo está Simei, filho de Gera, filho de Benjamim, de Baurim, que me maldisse com dura maldição, no dia em que ia a Maanaim; porém ele saiu a encontrar-se comigo junto ao Jordão, e eu, pelo SENHOR, lhe jurei, dizendo que o não mataria à espada.

9 Mas, agora, não o tenhas por inculpável, pois és homem prudente e bem saberás o que lhe hás de fazer para que as suas cãs desçam à sepultura com sangue.

10 Davi descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi.

11 Foi o tempo que Davi reinou sobre Israel quarenta anos: sete anos em Hebrom e em Jerusalém trinta e três.

12 Salomão assentou-se no trono de Davi, seu pai, e o seu reino se fortificou sobremaneira.

Morte de Adonias

13 Então, veio Adonias, filho de Hagite, a Bate-Seba, mãe de Salomão; disse ela: É de paz a tua vinda? Respondeu ele: É de paz.

sutepdamas savo juosmens diržą ir savo kojų sandalus.

6Pasielk pagal savo išmintį, bet neleisk jo žilai galvai nužengti į Šeolą ramybėje.

7O Barzilajo Gileadiečio sūnums rodyk ištikimą meilę, nes taip jie sutiko mane, kai bėgau nuo tavo brolio Abšalomo. Tebūna jie tarp valgančiųjų prie tavo stalo.

8Tu taip pat turi pas save Geros sūnų Šimį, benjaminą iš Bahurimų, apmėčiusį mane baisiais keiksmais tą dieną, kai ėjau į Mahanaimus. Bet jam atėjus prie Jordano manęs pasitikti, aš prisiekiau jam VIEŠPAČIU: ‘Kalaviju tavęs neužmušiu’.

9Tad nelaikyk jo nekaltu, nes esi išmintingas vyras. Tu žinosi, kaip su juo pasielgti ir nusiųsti jo žilą galvą į Šeolą kraujyje“.

10Taigi Dovydas užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas Dovydo mieste.

11Izraelio karaliumi Dovydas buvo keturiasdešimt metų: Hebrone karaliavo septynerius metus ir Jeruzalėje trisdešimt trejus metus.

12Saliamonas sėdėjo savo tėvo Dovydo soste, ir jo valdžia buvo įtvirtinta.

Saliamonas Dovydo soste

13Hagitos sūnus Adonijas atėjo pas Saliamono motiną Batšebą. „Ar tu ateini taikingai?“ – paklausė ji. „Taikingai, – atsakė jis.

14 E acrescentou: Uma palavra tenho que dizer-te. Ela disse: Fala.

14Tada tarė: – Turiu į tave reikalą“. – „Kalbėk“, – paliepė ji.

15 Disse, pois, ele: Bem sabes que o reino era meu, e todo o Israel esperava que eu reinasse, ainda que o reino se transferiu e veio a ser de meu irmão, porque do SENHOR ele o recebeu.

15„Tu žinai, – kalbėjo jis, – kad karalystė priklausė man ir visas Izraelis tikėjosi, kad aš būsiu karaliumi. Bet karalystė perėjo mano broliui, nes VIEŠPATS jam ją skyrė.

16 Agora, um só pedido te faço; não mo rejeites. Ela lhe disse: Fala.

16O dabar aš turiu į tave vieną prašymą. Neatstumk manęs“. – „Sakyk“, – tarė ji.

17 Ele disse: Peço-te que fales ao rei Salomão (pois não to recusará) que me dê por mulher a Abisague, sunamita.

17Adonijas kalbėjo: „Prašyčiau pakalbėti su karaliumi Saliamonu – juk jis tau nieko neatsakys, – kad duotų man žmona Abišagą Šunemietę“. –

18 Respondeu Bate-Seba: Bem, eu falarei por ti ao rei.

18„Gerai, – atsakė Batšeba, – aš pasikalbėsiu dėl tavęs su karaliumi“.

19 Foi, pois, Bate-Seba ter com o rei Salomão, para falar-lhe por Adonias. O rei se levantou a encontrar-se com ela e se inclinou diante dela; então, se assentou no seu trono e mandou pôr uma cadeira para sua mãe, e ela se assentou à sua mão direita.

19Batšeba nuėjo pas karalių Saliamoną pasikalbėti dėl Adonijo. Karalius pakilo pasitikti ir nusilenkė jai. Tuomet atsisėdo soste ir paliepė pastatyti kitą sostą motinai karalienei. Ji atsisėdo jo dešinėje.

20 Então, disse ela: Só um pequeno pedido te faço; não mo rejeites. E o rei lhe disse: Pede, minha mãe, porque to não recusarei.

20„Turiu į tave vieną mažutį prašymą, – tarė ji, – neatsisakyk man jį įvykdyti“. – „Prašyk, mano motina, – tarė jai karalius, – aš tavęs neatstumsiu“.

21 Disse ela: Dê-se Abisague, a sunamita, a Adonias, teu irmão, por mulher.

21Ji tarė: „Tebūna duota šunemietė Abišaga kaip žmona tavo broliui Adonijui“.

22 Então, respondeu o rei Salomão e disse a sua mãe: Por que pedes Abisague, a sunamita, para Adonias? Pede também para ele o reino (porque é meu irmão maior), para ele, digo, e também para

22Karalius Saliamonas atsakė motinai: „Kam gi prašai Adonijui Abišagos Šunemietės? Prašyk jam ir karalystės! Juk jis mano vyresnysis brolis, ir kunigas Abjataras bei Cerujos sūnus Joabas jo pusėje“.

Abiatar, o sacerdote, e para Joabe, filho de Zeruia.

[23] E jurou o rei Salomão pelo SENHOR, dizendo: Deus me faça o que lhe aprouver, se não falou Adonias esta palavra contra a sua vida.

[24] Agora, pois, tão certo como vive o SENHOR, que me estabeleceu e me fez assentar no trono de Davi, meu pai, e me edificou casa, como tinha dito, hoje, morrerá Adonias.

[25] Enviou o rei Salomão a Benaia, filho de Joiada, o qual arremeteu contra ele, de sorte que morreu.

Expulso o sacerdote Abiatar

[26] E a Abiatar, o sacerdote, disse o rei: Vai para Anatote, para teus campos, porque és homem digno de morte; porém não te matarei hoje, porquanto levaste a arca do SENHOR Deus diante de Davi, meu pai, e porque te afligiste com todas as aflições de meu pai.

[27] Expulsou, pois, Salomão a Abiatar, para que não mais fosse sacerdote do SENHOR, cumprindo, assim, a palavra que o SENHOR dissera sobre a casa de Eli, em Siló.

Morte de Joabe

[28] Chegando esta notícia a Joabe (porque Joabe se tinha desviado seguindo a Adonias, ainda que se não desviara seguindo a Absalão), fugiu ele para o tabernáculo do SENHOR e pegou nas pontas do altar.

[29] Foi dito ao rei Salomão que Joabe havia fugido para o tabernáculo do SENHOR; e

[23]Saliamonas prisiekė VIEŠPAČIU, tardamas: „Dievas man tai tepadaro ir teprideda, jei už šį sumanymą Adonijas neužmokės savo gyvastimi!

[24]Todėl dabar, kaip gyvas VIEŠPATS, kuris paskyrė mane ir pasodino į mano tėvo Dovydo sostą, kuris, kaip buvo pažadėjęs, padarė man namus, dar šiandien Adonijas bus nubaustas mirtimi!“

[25]Tad karalius Saliamonas pasiuntė Jehojados sūnų Benają įvykdyti bausmę. Taip anas ir mirė.

[26]O kunigui Abjatarui karalius tarė: „Eik į savo ūkį Anatote! Nors esi vertas mirties, šį kartą mirtimi tavęs nebausiu, nes nešei mano VIEŠPATIESDievo Skrynią mano tėvo Dovydo priešakyje ir pakėlei visus sunkumus, kuriuos mano tėvas kentėjo.“

[27]Saliamonas pašalino Abjatarą iš VIEŠPATIESkunigo tarnybos, taip įvykdydamas VIEŠPATIES žodį, kurį jis buvo ištaręs apie Elio namus Šilojyje.

[28]Apie tai sužinojęs, Joabas nubėgo į VIEŠPATIES Padangtę ir laikėsi aukuro ragų. Mat Joabas buvo rėmęs Adoniją, nors Abšalomo ir nebuvo rėmęs.

[29]Kai Saliamonui buvo pranešta: „Joabas nubėgo į VIEŠPATIESPadangtę ir yra ten

eis que está junto ao altar. Enviou, pois, Salomão a Benaia, filho de Joiada, dizendo: Vai, arremete contra ele.

30 Foi Benaia ao tabernáculo do SENHOR e disse a Joabe: Assim diz o rei: Sai daí. Ele respondeu: Não, morrerei aqui. Benaia tornou com a resposta ao rei, dizendo: Assim falou Joabe e assim me respondeu.

31 Disse-lhe o rei: Faze como ele te disse; arremete contra ele e sepulta-o, para que tires de mim e da casa de meu pai a culpa do sangue que Joabe sem causa derramou.

32 Assim, o SENHOR fará recair a culpa de sangue de Joabe sobre a sua cabeça, porque arremeteu contra dois homens mais justos e melhores do que ele e os matou à espada, sem que Davi, meu pai, o soubesse; isto é: a Abner, filho de Ner, comandante do exército de Israel, e a Amasa, filho de Jéter, comandante do exército de Judá.

33 Assim, recairá o sangue destes sobre a cabeça de Joabe e sobre a cabeça da sua descendência para sempre; mas a Davi, e à sua descendência, e à sua casa, e ao seu trono, dará o SENHOR paz para todo o sempre.

34 Subiu Benaia, filho de Joiada, arremeteu contra ele e o matou; e foi sepultado em sua casa, no deserto.

35 Em lugar de Joabe constituiu o rei por comandante do exército a Benaia, filho de Joiada, e, em lugar de Abiatar, a Zadoque por sacerdote.

Morte de Simei

šalia aukuro“, – Saliamonas pasiuntė Jehojados sūnų Benają, tardamas: „Eik ir paguldyk jį!“

30Benajas nuėjo į VIEŠPATIESPadangtę ir tarė: „Taip įsako karalius: ‘Išeik!’“ – „Neišeisiu! – atsakė jis, – mirsiu čia!“ Tada Benajas pranešė karaliui: „Taip kalbėjo Joabas ir taip man atsakė“.

31Karalius tarė jam: „Daryk, kaip jis pasakė. Užmušk ir palaidok jį. Nuimk nuo manęs ir mano tėvo namų kaltę už kraują, kurį Joabas išliejo be reikalo.

32Taip VIEŠPATS sugrąžins jo kraujo kaltę jam ant galvos, nes mano tėvui nežinant jis nužudė kalaviju du už save doresnius ir geresnius vyrus – Nero sūnų Abnerą, Izraelio kariuomenės vadą, ir Jetero sūnų Amasą, Judo kariuomenės vadą.

33Tekrinta jų kraujo kaltė amžinai ant Joabo ir jo palikuonių, o palaima iš VIEŠPATIES tebūna amžinai su Dovydu, jo palikuonimis, namais ir sostu“.

34Jehojados sūnus Benajas vėl nuėjo, parbloškė jį ir užmušė. Jis buvo palaidotas savo namuose dykumoje.

35Kariuomenės vadu vietoj jo karalius paskyrė Jehojados sūnų Benają, o vietoj Abjataro karalius paskyrė kunigą Cadoką.

[36] Depois, mandou o rei chamar a Simei e lhe disse: Edifica-te uma casa em Jerusalém, e habita aí, e daí não saias, nem para uma parte nem para outra.

[37] Porque há de ser que, no dia em que saíres e passares o ribeiro de Cedrom, fica sabendo que serás morto; o teu sangue cairá, então, sobre a tua cabeça.

[38] Simei disse ao rei: Boa é essa palavra; como disse o rei, meu senhor, assim fará o teu servo. E Simei habitou em Jerusalém muitos dias.

[39] Ao cabo de três anos, porém, dois escravos de Simei fugiram para Aquis, filho de Maaca, rei de Gate; e deram parte a Simei, dizendo: Eis que teus servos estão em Gate.

[40] Então, Simei se dispôs, albardou o seu jumento e foi a Gate ter com Aquis em busca dos seus escravos; e trouxe de Gate os seus escravos.

[41] Foi Salomão avisado de que Simei de Jerusalém fora a Gate e já havia voltado.

[42] Então, mandou o rei chamar a Simei e lhe disse: Não te fiz eu jurar pelo SENHOR e não te protestei, dizendo: No dia em que saíres para uma ou outra parte, fica sabendo que serás morto? E tu me disseste: Boa é essa palavra que ouvi.

[43] Por que, pois, não guardaste o juramento do SENHOR, nem a ordem que te dei?

[44] Disse mais o rei a Simei: Bem sabes toda a maldade que o teu coração reconhece

[36]Tada karalius pasišaukė Šimį. „Pasistatyk sau namus Jeruzalėje, – tarė jam, – ir gyvenk ten. Niekada ir niekur kitur neišeik!

[37]Tą dieną, kai išeisi ir pereisi Kidrono slėnį, gali būti tikras, kad mirsi. Tavo kraujas kris tau ant galvos“. –

[38]„Įsakymas teisingas, – atsakė Šimis karaliui, – tavo tarnas taip darys, kaip mano viešpats karalius kalbėjo“. Tad Šimis gyveno Jeruzalėje ilgą laiką.

[39]Atsitiko taip, kad po trejeto metų du Šimio vergai pabėgo pas Gato karalių Maakos sūnų Achišą. Kai Šimiui buvo pranešta: „Tavo vergai Gate“, –

[40]Šimis leidosi į kelionę. Pasibalnojęs asilą, nuvyko į Gatą pas Achišą ieškoti savo vergų. Iš Gato Šimis sugrįžo su vergais.

[41]Kai Saliamonui buvo pranešta, kad Šimis buvo nuvykęs iš Jeruzalės į Gatą ir sugrįžo,

[42]karalius liepė pašaukti Šimį ir tarė jam: „Argi aš neprisaikdinau tavęs VIEŠPAČIU ir neįspėjau tavęs, tardamas: ‘Tą dieną, kai paliksi miestą ir bet kur nueisi, tikrai mirsi’? Argi tu man neatsakei: ‘Įsakymas teisingas. Aš sutinku’?

[43]Tad kodėl nesilaikei VIEŠPAČIUI duotos priesaikos ir įsakymo, kurį tau daviau?”

[44]Be to, karalius pridūrė: „Savo širdyje tu žinai visa pikta, ką padarei mano tėvui

que fizeste a Davi, meu pai; pelo que o SENHOR te fez recair sobre a cabeça a tua maldade.

Dovydui. Dabar VIEŠPATS sugrąžina tavo pikta tau pačiam ant galvos.

[45] Mas o rei Salomão será abençoado, e o trono de Davi, mantido perante o SENHOR, para sempre.

[45]O karalius Saliamonas bus palaimintas, ir Dovydo sostas išliksVIEŠPATIES akivaizdoje amžinai!“

[46] O rei deu ordem a Benaia, filho de Joiada, o qual saiu e arremeteu contra ele, de sorte que morreu; assim se firmou o reino sob o domínio de Salomão.

[46]Tada karalius davė įsakymą Jehojados sūnui Benajui. Jis išėjo ir paguldė Šimį. Taip jis ir mirė. Dabar karalystė buvo saugi Saliamono rankose.

1 Reis 3

Salomão casa com a filha de Faraó

[1] Salomão aparentou-se com Faraó, rei do Egito, pois tomou por mulher a filha de Faraó e a trouxe à Cidade de Davi, até que acabasse de edificar a sua casa, e a Casa do SENHOR, e a muralha à roda de Jerusalém.

[2] Entretanto, o povo oferecia sacrifícios sobre os altos, porque até àqueles dias ainda não se tinha edificado casa ao nome do SENHOR.

Salomão pede a Deus sabedoria

2 Crônicas 1.2-13

[3] Salomão amava ao SENHOR, andando nos preceitos de Davi, seu pai; porém sacrificava ainda nos altos e queimava incenso.

[4] Foi o rei a Gibeão para lá sacrificar, porque era o alto maior; ofereceu mil holocaustos Salomão naquele altar.

[5] Em Gibeão, apareceu o SENHOR a Salomão, de noite, em sonhos. Disse-lhe Deus: Pede-me o que queres que eu te dê.

1 Karalių 3

Saliamono išmintis

[1]Saliamonas tapo faraono, Egipto karaliaus, žentu. Jis paėmė faraono dukterį žmona ir parsivedė ją gyventi į Dovydo miestą, kol nebaigė statyti savo rūmų, VIEŠPATIES Namų ir mūro sienų aplink Jeruzalę.

[2]O žmonės vis dar atnašaudavo aukas aukštumų alkuose, nes VIEŠPATIES vardui Namai dar nebuvo pastatyti.

[3]Saliamonas mylėjo VIEŠPATĮ, elgdamasis pagal savo tėvo Dovydo įstatus, tačiau ir jis atnašaudavo aukas ir smilkalus aukštumų alkuose.

[4]Karalius vykdavo į Gibeoną atnašauti aukos, nes ten buvo pagrindinis aukštumų alkas. Ant to aukuro Saliamonas atnašaudavo tūkstantį deginamųjų aukų.

[5]Gibeone VIEŠPATS pasirodė Saliamonui naktį sapne. „Prašyk, ko nori, kad tau duočiau,“ – tarė VIEŠPATS.

[6] Respondeu Salomão: De grande benevolência usaste para com teu servo Davi, meu pai, porque ele andou contigo em fidelidade, e em justiça, e em retidão de coração, perante a tua face; mantiveste-lhe esta grande benevolência e lhe deste um filho que se assentasse no seu trono, como hoje se vê.

[6]Saliamonas atsakė: „Tu parodei didelį gailestingumą savo tarnui, mano tėvui Dovydui, nes jis tavo akivaizdoje buvo tau ištikimas, teisus ir doros širdies. Tu taip pat išlaikei jam didelę ištikimą meilę, duodamas jam sūnų sėdėti jo soste, kaip tai vyksta šiandien.

[7] Agora, pois, ó SENHOR, meu Deus, tu fizeste reinar teu servo em lugar de Davi, meu pai; não passo de uma criança, não sei como conduzir-me.

[7]Taigi dabar, o VIEŠPATIE, mano Dieve, tu padarei savo tarną karaliumi mano tėvo Dovydo vietoje, nors esu tik jaunas vaikinas. Dar nežinau nei kaip išeiti, nei kaip pareiti.

[8] Teu servo está no meio do teu povo que elegeste, povo grande, tão numeroso, que se não pode contar.

[8]O tavo tarnas yra tautoje, kurią tu išsirinkai, gausioje tautoje, kuri dėl gausybės negali būti nei suskaičiuota, nei suskaityta.

[9] Dá, pois, ao teu servo coração compreensivo para julgar a teu povo, para que prudentemente discirna entre o bem e o mal; pois quem poderia julgar a este grande povo?

[9]Todėl suteik savo tarnui imlią širdį, kad galėtų valdyti tavo tautą ir suprastų, kas gera ir kas pikta. Juk kas kitaip gali valdyti šią gausią tavo tautą?“

[10] Estas palavras agradaram ao SENHOR, por haver Salomão pedido tal coisa.

[10]Saliamono prašymas rado malonę VIEŠPATIES akyse.

[11] Disse-lhe Deus: Já que pediste esta coisa e não pediste longevidade, nem riquezas, nem a morte de teus inimigos; mas pediste entendimento, para discernires o que é justo;

[11]Dievas tarė jam: „Kadangi to prašei, neprašei nei ilgo gyvenimo ir turtų sau, neprašei nei savo priešų gyvasties, bet prašei sau imlaus įžvalgumo, kad galėtumei žinoti, kas teisinga,

[12] eis que faço segundo as tuas palavras: dou-te coração sábio e inteligente, de maneira que antes de ti não houve teu igual, nem depois de ti o haverá.

[12]aš įvykdau, kaip prašei. Iš tikrųjų suteikiu tau išmintingą ir įžvalgią širdį. Tokio kaip tu nebuvo prieš tave ir toks kaip tu nekils po tavęs.

13 Também até o que me não pediste eu te dou, tanto riquezas como glória; que não haja teu igual entre os reis, por todos os teus dias.

14 Se andares nos meus caminhos e guardares os meus estatutos e os meus mandamentos, como andou Davi, teu pai, prolongarei os teus dias.

15 Despertou Salomão; e eis que era sonho. Veio a Jerusalém, pôs-se perante a arca da Aliança do SENHOR, ofereceu holocaustos, apresentou ofertas pacíficas e deu um banquete a todos os seus oficiais.

Salomão julga a causa de duas mulheres

16 Então, vieram duas prostitutas ao rei e se puseram perante ele.

17 Disse-lhe uma das mulheres: Ah! SENHOR meu, eu e esta mulher moramos na mesma casa, onde dei à luz um filho.

18 No terceiro dia, depois do meu parto, também esta mulher teve um filho. Estávamos juntas; nenhuma outra pessoa se achava conosco na casa; somente nós ambas estávamos ali.

19 De noite, morreu o filho desta mulher, porquanto se deitara sobre ele.

20 Levantou-se à meia-noite, e, enquanto dormia a tua serva, tirou-me a meu filho do meu lado, e o deitou nos seus braços; e a seu filho morto deitou-o nos meus.

21 Levantando-me de madrugada para dar de mamar a meu filho, eis que estava

13Suteiksiu ir to, ko neprašei – turtų ir garbės visam tavo gyvenimui. Joks kitas karalius tau neprilygs.

14Be to, jei eisi mano keliais, laikydamasis mano įstatų ir įsakymų, kaip tavo tėvas Dovydas, suteiksiu tau ilgą gyvenimą“.

15Tada Saliamonas pabudo ir pamatė, kad tai buvo tik sapnas! Sugrįžęs į Jeruzalę, jis atsistojo priešais VIEŠPATIES Sandoros Skrynią, atnašavo deginamąsias aukas, bendravimo aukas ir iškėlė pokylį visiems savo dvariškiams.

16Tuo metu pas karalių atėjo dvi moterys paleistuvės ir jam prisistatė.

17Viena moteris tarė: „Prašau, mano viešpatie! Ši moteris ir aš gyvename tuose pat namuose. Jai esant namuose, aš pagimdžiau kūdikį.

18Atsitiko taip, kad trečią dieną po to, kai aš pagimdžiau, pagimdė ir ši moteris. Mudvi buvome drauge. Kito žmogaus namuose su mumis nebuvo, tik mes dvi.

19Naktį šios moters sūnus mirė, nes ji miegodama jį nugulė.

20Atsikėlusi vidurnaktį, tavo tarnaitei miegant, ji paėmė mano sūnų man iš pašonės ir pasiguldė sau prie krūtinės, o savo mirusį sūnų paguldė man prie krūtinės.

21Rytą atsikėlusi savo sūnaus žindyti, žiūriu, jis negyvas. Bet kai iš arčiau ryto

morto; mas, reparando nele pela manhã, eis que não era o filho que eu dera à luz.

[22] Então, disse a outra mulher: Não, mas o vivo é meu filho; o teu é o morto. Porém esta disse: Não, o morto é teu filho; o meu é o vivo. Assim falaram perante o rei.

[23] Então, disse o rei: Esta diz: Este que vive é meu filho, e teu filho é o morto; e esta outra diz: Não, o morto é teu filho, e o meu filho é o vivo.

[24] Disse mais o rei: Trazei-me uma espada. Trouxeram uma espada diante do rei.

[25] Disse o rei: Dividi em duas partes o menino vivo e dai metade a uma e metade a outra.

[26] Então, a mulher cujo filho era o vivo falou ao rei (porque o amor materno se aguçou por seu filho) e disse: Ah! SENHOR meu, dai-lhe o menino vivo e por modo nenhum o mateis. Porém a outra dizia: Nem meu nem teu; seja dividido.

[27] Então, respondeu o rei: Dai à primeira o menino vivo; não o mateis, porque esta é sua mãe.

[28] Todo o Israel ouviu a sentença que o rei havia proferido; e todos tiveram profundo respeito ao rei, porque viram que havia nele a sabedoria de Deus, para fazer justiça.

1 Reis 4

Os oficiais de Salomão

[1] O rei Salomão reinou sobre todo o Israel.

metą apžiūrėjau, man pasidarė aišku, kad tai nebuvo tas sūnus, kurį pagimdžiau“.

[22]Bet kita moteris prakalbo: „Ne! Tai mano sūnus – gyvasis, o negyvasis – tavo!“ O pirmoji kartojo: „Ne! Negyvasis sūnus tavo, o gyvasis sūnus mano!“ Taip juodvi ginčijosi karaliaus akivaizdoje.

[23]Tada karalius tarė: „Viena sako: ‘Štai mano sūnus – gyvasis’, – o kita sako: ‘Tai netiesa! Tavo sūnus – negyvasis, o mano sūnus – gyvasis’“.

[24]Tada karalius įsakė: „Atneškite man kalaviją“. Atnešus karaliui kalaviją,

[25]karalius tarė: „Padalykite gyvąjį vaiką į dvi dalis, duokite pusę vienai ir pusę kitai“.

[26]Moteris, kurios sūnus buvo gyvasis berniukas, degdama meile savo sūnui, maldavo karaliaus. „Prašau, mano viešpatie, – šaukė ji, – atiduoti jai gyvąjį vaiką! Tik neužmuškite jo!“ O kita reikalavo: „Tenebūna nei mano, nei tavo. Padalykite!“

[27]Tada karalius atsakė: „Atiduokite gyvąjį berniuką pirmajai, – tarė jis, – neužmuškite jo! Ji jo motina“.

[28]Visas Izraelis išgirdo apie tokį karaliaus nuosprendį. Visi jautė pagarbą karaliui, nes matė, kad jis turėjo Dievo išminties teisingumui vykdyti.

1 Karalių 4

Saliamono pareigūnai

[1]Dabar Saliamonas buvo viso Izraelio karalius.

[2] Eram estes os seus homens principais: Azarias, filho de Zadoque, o principal.

[3] Eliorefe e Aías, filhos de Sisa, eram secretários; Josafá, filho de Ailude, era o cronista;

[4] Benaia, filho de Joiada, era comandante do exército; Zadoque e Abiatar eram sacerdotes;

[5] Azarias, filho de Natã, era intendente-chefe; Zabude, filho de Natã, ministro, amigo do rei;

[6] Aisar, mordomo; Adonirão, filho de Abda, superintendente dos que trabalhavam forçados.

[7] Tinha Salomão doze intendentes sobre todo o Israel, que forneciam mantimento ao rei e à sua casa; cada um tinha de fornecer durante um mês do ano.

[8] São estes os seus nomes: Ben-Hur, nas montanhas de Efraim;

[9] Ben-Dequer, em Macaz, Saalabim, Bete-Semes, Elom e Bete-Hanã;

[10] Ben-Hesede, em Arubote; a este pertencia também Socó e toda a terra de Héfer;

[11] Ben-Abinadabe tinha toda a cordilheira de Dor; Tafate, filha de Salomão, era sua mulher.

[12] Baaná, filho de Ailude, tinha a Taanaque, e a Megido, e a toda a Bete-Seã, que está junto a Caretã, abaixo de Jezreel, desde Bete-Seã até Abel-Meolá, até além de Jocmeão.

[2]Jo aukštieji pareigūnai buvo šie: kunigo Cadoko sūnus Azarijas – kunigas,

[3]Šišos sūnūs Elihorefas ir Ahija – raštininkai, Ahiludo sūnus Juozapatas – raštinės viršininkas,

[4]Jehojados sūnus Benajas vadovavo kariuomenei, Cadokas ir Abjataras – kunigai,

[5]Natano sūnus Azarijas – valdytojų galva, kunigo Natano sūnus Zabudas – kunigas ir karaliaus palydovas,

[6]Ahišaras – karaliaus dvaro prievaizdas ir Abdos sūnus Adoniramas – lažo prievaizdas.

[7]Visam Izraeliui Saliamonas turėjo dvylika valdytojų. Karalių ir jo dvarą jie aprūpindavo maistu. Kiekvienas jų turėjo aprūpinti maistu po vieną mėnesį per metus.

[8]Jų vardai buvo šie: Ben Hūras Efraimo aukštumose,

[9]Ben Dekeras Makace, Šaalbimuose, Bet Šemeše ir Elon Bet Hanane,

[10]Ben Hesedas Arubotuose (jis valdė Sochoją ir visą Hefero sritį),

[11]Ben Abinadabas visame Nafat Dore (jo žmona buvo Saliamono duktė Tafata),

[12]Ahiludo sūnus Baana Taanache, Megide ir visame Bet Šeane, kuris yra šalia Cartano žemiau Jezreelio, – nuo Bet Šeano ligi Abel Meholos, iki pat kito Jokmoamo krašto,

[13] Ben-Geber, em Ramote-Gileade; tinha este as aldeias de Jair, filho de Manassés, as quais estão em Gileade; também tinha a região de Argobe, a qual está em Basã, sessenta grandes cidades com muros e ferrolhos de bronze.

[14] Ainadabe, filho de Ido, em Maanaim;

[15] Aimaás, em Naftali; também este tomou filha de Salomão por mulher, a saber, Basemate.

[16] Baaná, filho de Husai, em Aser e Bealote;

[17] Josafá, filho de Parua, em Issacar;

[18] Simei, filho de Elá, em Benjamim;

[19] Geber, filho de Uri, na terra de Gileade, a terra de Seom, rei dos amorreus, e de Ogue, rei de Basã; e havia só um intendente nesta terra.

A prosperidade do reino de Salomão

[20] Eram, pois, os de Judá e Israel muitos, numerosos como a areia que está ao pé do mar; comiam, bebiam e se alegravam.

[21] Dominava Salomão sobre todos os reinos desde o Eufrates até à terra dos filisteus e até à fronteira do Egito; os quais pagavam tributo e serviram a Salomão todos os dias da sua vida.

[22] Era, pois, o provimento diário de Salomão trinta coros de flor de farinha e sessenta coros de farinha;

[13]Ben Geberas Ramot Gileade, valdęs Manaso sūnaus Jayro gyvenvietes Gileade, taip pat Argobo sritį Bašane – šešiasdešimt didelių miestų su mūro sienomis ir varinėmis vartų velkėmis,

[14]Idojo sūnus Ahinadabas Mahanaimuose,

[15]Ahimaazas Naftalio giminėje (jis irgi buvo paėmęs žmona Saliamono dukterį Basmatą),

[16]Hušajo sūnus Baana Ašero giminėje ir Bealotuose,

[17]Paruacho sūnus Juozapatas Isacharo giminėje,

[18]Elos sūnus Šimis Benjamino giminėje,

[19]Ūrio sūnus Geberas Gileado srityje, amoritų karaliaus Sihono ir Bašano karaliaus Ogo žemėje. Be to, buvo vienas valdytojas Judo krašte.

[20]Judas ir Izraelis buvo tokie gausūs kaip jūros smiltys. Jie valgė bei gėrė ir buvo patenkinti.

1 Karalių 5

Rengiamasi statyti Šventyklą

[1]Saliamono valdžia apėmė visas karalystes nuo Eufrato iki filistinų krašto, net iki pat Egipto ribos. Jos davė duoklę ir buvo Saliamonui pavaldžios per visą jo gyvenimą.

[2]Kasdienis Saliamono aprūpinimas maistu buvo trisdešimt korų geriausių miltų, šešiasdešimt korų rupių miltų,

23 dez bois cevados, vinte bois de pasto e cem carneiros, afora os veados, as gazelas, os corços e aves cevadas.

24 Porque dominava sobre toda a região e sobre todos os reis aquém do Eufrates, desde Tifsa até Gaza, e tinha paz por todo o derredor.

25 Judá e Israel habitavam confiados, cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, desde Dã até Berseba, todos os dias de Salomão.

26 Tinha também Salomão quarenta mil cavalos em estrebarias, para os seus carros, e doze mil cavaleiros.

27 Forneciam, pois, os intendentes provisões, cada um no seu mês, ao rei Salomão e a todos quantos lhe chegavam à mesa; coisa nenhuma deixavam faltar.

28 Também levavam a cevada e a palha para os cavalos e os ginetes, para o lugar onde estivesse o rei, segundo lhes fora prescrito.

A sabedoria de Salomão

29 Deu também Deus a Salomão sabedoria, grandíssimo entendimento e larga inteligência como a areia que está na praia do mar.

30 Era a sabedoria de Salomão maior do que a de todos os do Oriente e do que toda a sabedoria dos egípcios.

31 Era mais sábio do que todos os homens, mais sábio do que Etã, ezraíta, e do que Hemã, Calcol e Darda, filhos de Maol; e correu a sua fama por todas as nações em redor.

3 dešimt penėtų jaučių, dvidešimt jaučių iš ganyklos ir šimtas avių bei ožkų, neskaitant stirnų, gazelių, stirninų ir penėtų paukščių.

4 Mat jis valdė visą sritį į vakarus nuo Eufrato, visus karalius į vakarus nuo Eufrato, nuo Tifsacho iki Gazos ir taikiai sugyveno su visais aplinkiniais kaimynais.

5 Per visą Saliamono gyvenimą Judas ir Izraelis nuo Dano iki Beer Šebos gyveno saugiai, kiekvienas žmogus po savo vynmedžiu ir figmedžiu.

6 Saliamonas turėjo keturiasdešimt tūkstančių gardų kovos vežimų arkliams ir dvylika tūkstančių raitelių.

7 Anie valdytojai, kiekvienas savo mėnesį, aprūpindavo maistu Saliamoną ir visus, kurie ateidavo sėstis prie Saliamono stalo. Jie stengdavosi, kad nieko netrūktų.

8 Pagal savo pareigas kiekvienas jų atgabendavo taip pat miežių bei šiaudų arkliams ir ristūnams į vietas, kur jie buvo laikomi.

9 Be to, Dievas apdovanojo Saliamoną nepaprastai didele išmintimi ir įžvalgumu, neaprėpiama širdimi, kaip neaprėpiamos yra pajūrio smiltys.

10 Saliamono išmintis viršijo visų rytiečių ir viso Egipto išmintį.

11 Jis buvo išmintingesnis už visus žmones, išmintingesnis už Etaną Ezerachą ir už Maholo sūnus – Hemaną, Kalkolą ir Dardą. Jo garsas pasklido po visas kaimynų tautas.

[32] Compôs três mil provérbios, e foram os seus cânticos mil e cinco.

[33] Discorreu sobre todas as plantas, desde o cedro que está no Líbano até ao hissopo que brota do muro; também falou dos animais e das aves, dos répteis e dos peixes.

[34] De todos os povos vinha gente a ouvir a sabedoria de Salomão, e também enviados de todos os reis da terra que tinham ouvido da sua sabedoria.

[12]Jis sudėjo tris tūkstančius patarlių, o jo dainų buvo tūkstantis ir penkios.

[13]Jis galėdavo kalbėti apie medžius nuo kedro, esančio Libane, iki yzopo, augančio sienoje; jis galėdavo kalbėti apie gyvulius, paukščius ir žuvis.

[14]Saliamono klausytis atvykdavo iš visų kraštų žmonės, siunčiami visų žemės karalių, išgirdusių apie jo išmintį.

1 Reis 5

Salomão faz aliança com Hirão

2 Crônicas 2.1-16

[1] Enviou também Hirão, rei de Tiro, os seus servos a Salomão (porque ouvira que ungiram a Salomão rei em lugar de seu pai), pois Hirão sempre fora amigo de Davi.

[2] Então, Salomão enviou mensageiros a Hirão, dizendo:

[3] Bem sabes que Davi, meu pai, não pôde edificar uma casa ao nome do SENHOR, seu Deus, por causa das guerras com que o envolveram os seus inimigos, até que o SENHOR lhos pôs debaixo dos pés.

[4] Porém a mim o SENHOR, meu Deus, me tem dado descanso de todos os lados; não há nem inimigo, nem adversidade alguma.

[5] Pelo que intento edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus, como falou o SENHOR a Davi, meu pai, dizendo: Teu filho, que porei em teu lugar no teu trono, esse edificará uma casa ao meu nome.

[15]Tyro karalius Hiramas, išgirdęs, kad Saliamonas pateptas karaliumi vietoj savo tėvo, nusiuntė savo dvariškius pas jį, nes visada buvo Dovydo bičiulis.

[16]Saliamonas pasiuntė Hiramui tokį žodį:

[17]„Tu žinai, kad mano tėvas negalėjo statyti Namų VIEŠPATIES, savo Dievo, vardui per jam grasinančius priešus, kol VIEŠPATS nebuvo jų padėjęs jam po kojų.

[18]Bet dabar VIEŠPATS, mano Dievas, suteikė man visokeriopą ramybę. Nėra nei priešų, nei nelaimių.

[19]Tad ketinu pastatyti Namus VIEŠPATIES, savo Dievo, vardui, kaip VIEŠPATS yra mano tėvui pasakęs: ‘Tavo sūnus, kurį aš pasodinsiu į tavo sostą vietoj tavęs, pastatys Namus mano vardui’.

[6] Dá ordem, pois, que do Líbano me cortem cedros; os meus servos estarão com os teus servos, e eu te pagarei o salário destes segundo determinares; porque bem sabes que entre o meu povo não há quem saiba cortar a madeira como os sidônios.

[7] Ouvindo Hirão as palavras de Salomão, muito se alegrou e disse: Bendito seja, hoje, o SENHOR, que deu a Davi um filho sábio sobre este grande povo.

[8] Enviou Hirão mensageiros a Salomão, dizendo: Ouvi o que mandaste dizer. Farei toda a tua vontade acerca das madeiras de cedro e de cipreste.

[9] Os meus servos as levarão desde o Líbano até ao mar, e eu as farei conduzir em jangadas pelo mar até ao lugar que me designares e ali as desamarrarei; e tu as receberás. Tu também farás a minha vontade, dando provisões à minha casa.

[10] Assim, deu Hirão a Salomão madeira de cedro e madeira de cipreste, segundo este queria.

[11] Salomão deu a Hirão vinte mil coros de trigo, para sustento da sua casa, e vinte coros de azeite batido; e o fazia de ano em ano.

[12] Deu o SENHOR sabedoria a Salomão, como lhe havia prometido. Havia paz entre Hirão e Salomão; e fizeram ambos entre si aliança.

Os preparativos para edificar o templo

2 Crônicas 2.17-18

[20]Tad įsakyk Libane man kirsti kedrus. Mano tarnai darbuosis su tavo tarnais, ir aš mokėsiu tau kokią tik nustatysi algą savo tarnams, nes tu žinai, kad niekas pas mus nemoka taip medžių kirsti, kaip sidoniečiai“.

[21]Saliamono žodžius išgirdęs, Hiramas labai apsidžiaugė. „Tebūna šiandien pašlovintas VIEŠPATS, – tarė jis, – kad davė Dovydui išmintingą sūnų šiai gausiai tautai valdyti!“

[22]Hiramas pasiuntė Saliamonui žodį: „Gavau žinią, kurią man siuntei. Aš patieksiu tau visų kedro ir kipariso rąstų, kokių tau reikia.

[23]Mano tarnai nugabens juos nuo Libano prie jūros, aš liepsiu juos surišti jūroje į sielius ir nuplukdyti į vietą, kurią tu nurodysi. Ten liepsiu juos išardyti, kad galėtum pasiimti. O tu savo ruožtu patieksi mano šeimynai maisto, kokio būsiu nurodęs“.

[24]Tad Hiramas patiekė Saliamonui kedro ir kipariso rąstų, kiek tik jam reikėjo,

[25]o Saliamonas savo ruožtu davė Hiramui dvidešimt tūkstančių korų kviečių kaip maistą jo šeimynai ir dvidešimt korų geriausio aliejaus. Toks buvo metinis Saliamono atsilyginimas Hiramui.

[26]VIEŠPATS suteikė Saliamonui išminties, kaip buvo jam pažadėjęs. Tarp Hiramo ir Saliamono buvo taika, ir jiedu sudarė sandorą.

[13] Formou o rei Salomão uma leva de trabalhadores dentre todo o Israel, e se compunha de trinta mil homens.

[14] E os enviava ao Líbano alternadamente, dez mil por mês; um mês estavam no Líbano, e dois meses, cada um em sua casa; e Adonirão dirigia a leva.

[15] Tinha também Salomão setenta mil que levavam as cargas e oitenta mil que talhavam pedra nas montanhas,

[16] afora os chefes-oficiais de Salomão, em número de três mil e trezentos, que dirigiam a obra e davam ordens ao povo que a executava.

[17] Mandou o rei que trouxessem pedras grandes, e pedras preciosas, e pedras lavradas para fundarem a casa.

[18] Lavravam-nas os edificadores de Salomão, e os de Hirão, e os giblitas; e preparavam a madeira e as pedras para se edificar a casa.

[27]Karalius Saliamonas uždėjo lažą visam Izraeliui. Į lažo tarnybą paimtųjų buvo trisdešimt tūkstančių vyrų.

[28]Jis siuntė juos į Libaną po dešimt tūkstančių kas mėnesį pamainomis taip, kad vieną mėnesį jie išbūdavo Libane, o du mėnesius – namie. Lažo darbų prievaizdas buvo Adoniramas.

[29]Be to, Saliamonas turėjo ir septyniasdešimt tūkstančių nešikų bei aštuoniasdešimt tūkstančių akmenskaldžių kalnuose,

[30]neskaitant trijų tūkstančių trijų šimtų pareigūnų, vadovaujančių darbams ir prižiūrinčių darbininkų pamainas.

[31]Karaliaus įsakymu jie skaldė didžiulius geriausio akmens luitus, kad pamatai Namams būtų padėti iš tašytų akmenų.

[32]Juos tašė Saliamono statytojai, Hiramo statytojai ir Gebalo vyrai. Taip buvo paruošti rąstai ir akmenys Namų statybai.

1 Reis 6

Salomão edifica o templo
2 Crônicas 3.1-9

[1] No ano quatrocentos e oitenta, depois de saírem os filhos de Israel do Egito, Salomão, no ano quarto do seu reinado sobre Israel, no mês de zive (este é o mês segundo), começou a edificar a Casa do SENHOR.

[2] A casa que o rei Salomão edificou ao SENHOR era de sessenta côvados de

1 Karalių 6

Šventyklos statyba

[1]Keturi šimtai aštuoniasdešimtų metų po izraelitų išėjimo iš Egipto žemės zivo mėnesį, tai yra ketvirtų savo karaliavimo Izraelyje metų antrą mėnesį, Saliamonas pradėjo statyti VIEŠPATIES Namus. Namai, Saliamono statomiVIEŠPAČIUI, buvo šešiasdešimt

[2]uolekčių ilgio, dvidešimt uolekčių pločio ir trisdešimt uolekčių aukščio.

comprimento, vinte de largura e trinta de altura.

3 O pórtico diante do templo da casa media vinte côvados no sentido da largura do Lugar Santo, contra dez de fundo.

4 Para a casa, fez janelas de fasquias fixas superpostas.

5 Contra a parede da casa, tanto do santuário como do Santo dos Santos, edificou andares ao redor e fez câmaras laterais ao redor.

6 O andar de baixo tinha cinco côvados de largura, o do meio, seis, e o terceiro, sete; porque, pela parte de fora da casa em redor, fizera reentrâncias para que as vigas não fossem introduzidas nas paredes.

7 Edificava-se a casa com pedras já preparadas nas pedreiras, de maneira que nem martelo, nem machado, nem instrumento algum de ferro se ouviu na casa quando a edificavam.

8 A porta da câmara do meio do andar térreo estava ao lado sul da casa, e por caracóis se subia ao segundo e, deste, ao terceiro.

9 Assim, edificou a casa e a rematou, cobrindo-a com um tabuado de cedro.

10 Os andares que edificou contra a casa toda eram de cinco côvados de altura, e os ligou com a casa com madeira de cedro.

3Prieangis prieš Namų didžiąją navą buvo dvidešimt uolekčių pločio, skersai Namų, o ilgis Namų priekyje – dešimt uolekčių.

4Langus Namams įstatė įdubose su rėmais.

5Iš lauko pusės prie Namų sienos, aplink išorinę Namų sieną, supančią didžiąją navą ir vidinę šventyklą, jis pastatė statinį su aukštais ir aplinkui visur įrengė šoninius kambarius.

6Apatinis aukštas buvo penkių uolekčių pločio, vidurinis – šešių uolekčių pločio, trečias – septynių uolekčių pločio, o aplink Namus iš lauko pusės jis padarė atsparas sienoje, kad sijos nebūtų įleistos į Namų sienas.

7Namus statant, buvo naudojami tik tašyti akmenys, atskelti skaldykloje. Nei plaktuko, nei kirvio, nei kokio kito geležies įrankio nebuvo girdėti Namuose juos statant.

8Įėjimas į vidurinį aukštą buvo dešiniajame Namų šone. Sraigtiniais laiptais buvo patenkama į vidurinio aukšto kambarius, o iš vidurinio aukšto – į trečio aukšto kambarius.

9Užbaigęs Namus statyti, Saliamonas apmušė juos kedro sijomis ir lentomis.

10Jis pastatė statinį su aukštais palei visus Namus; kiekvienas aukštas buvo penkių uolekčių aukščio, prijungtas prie Namų kedro sijomis.

[11] Então, veio a palavra do SENHOR a Salomão, dizendo:

[12] Quanto a esta casa que tu edificas, se andares nos meus estatutos, e executares os meus juízos, e guardares todos os meus mandamentos, andando neles, cumprirei para contigo a minha palavra, a qual falei a Davi, teu pai.

[13] E habitarei no meio dos filhos de Israel e não desampararei o meu povo.

O Santo dos Santos

[14] Assim, edificou Salomão a casa e a rematou.

[15] Também revestiu as paredes da casa por dentro com tábuas de cedro; desde o soalho da casa até ao teto, cobriu com madeira por dentro; e cobriu o piso da casa com tábuas de cipreste.

[16] Da mesma sorte, revestiu também os vinte côvados dos fundos da casa com tábuas de cedro, desde o soalho até ao teto; e esse interior ele constituiu em santuário, a saber, o Santo dos Santos.

[17] Era, pois, o Santo Lugar do templo de quarenta côvados.

[18] O cedro da casa por dentro era lavrado de colocíntidas e flores abertas; tudo era cedro, pedra nenhuma se via.

[19] No mais interior da casa, preparou o Santo dos Santos para nele colocar a arca da Aliança do SENHOR.

[20] Era o Santo dos Santos de vinte côvados de comprimento, vinte de largura e vinte de altura; cobriu-o de ouro puro. Cobriu também de ouro o altar de cedro.

[11]Tada Saliamoną pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[12]„Jei statydamas Namus elgsiesi pagal mano įstatus, paklusi mano įsakams ir laikysiesi ištikimai visų mano įsakymų, įvykdysiu pažadą, kurį daviau tavo tėvui Dovydui.

[13]Aš gyvensiu tarp Izraelio vaikų ir niekada nepaliksiu savo tautos Izraelio“.

[14]Saliamonas baigė statyti Namus.

[15]Iš vidaus Namų sienas jis apmušė kedro lentomis. Namų vidaus sienas nuo aslos iki lubų jis padengė medžiu. Jis išgrindė ir Namų aslą kipariso lentomis.

[16]Už dvidešimt uolekčių nuo Namų galo jis pastatė kedro lentų pertvarą nuo aslos iki sijų ir taip padarė vidinę šventyklą – šventų švenčiausiąją.

[17]Priekinė Namų dalis, tai yra didžioji nava, buvo keturiasdešimt uolekčių.

[18]Namų vidaus kedro lentose buvo išraižyti moliūgai ir žiedų taurelės. Visa apmušta kedru; akmens nebuvo niekur matyti.

[19]Pačioje Namų gilumoje jis įrengė vidinę šventyklą, kad ten būtų padėta VIEŠPATIES Sandoros Skrynia.

[20]Vidinės šventyklos vidus buvo dvidešimt uolekčių ilgio, dvidešimt uolekčių pločio ir dvidešimt uolekčių aukščio. Jis aptraukė

jos vidų grynu auksu ir pastatė ten kedro aukurą.

21 Por dentro, Salomão revestiu a casa de ouro puro; e fez passar cadeias de ouro por dentro do Santo dos Santos, que também cobrira de ouro.

21Saliamonas išklojo Namų vidų grynu auksu, įdėjo aukso grandines į Šventyklos vidines duris. Jis aptraukė vidinę šventyklą auksu.

22 Assim, cobriu de ouro toda a casa, inteiramente, e também todo o altar que estava diante do Santo dos Santos.

22Po to išklojo auksu visus Namus ir paauksavo net visą vidinės šventyklos aukurą. Taip visi Namai buvo užbaigti.

Os dois querubins

2 Crônicas 3.10-13

23 No Santo dos Santos, fez dois querubins de madeira de oliveira, cada um da altura de dez côvados.

23Vidinėje šventykloje jis padarė iš alyvos medžio du kerubus. Kiekvieno jų aukštis buvo dešimt uolekčių.

24 Cada asa de um querubim era de cinco côvados; dez côvados havia, pois, de uma a outra extremidade de suas asas.

24Vienas kerubo sparnas buvo penkių uolekčių ir kitas kerubo sparnas buvo penkių uolekčių. Taigi sparnų ilgis nuo vieno sparno galo iki kito buvo dešimt uolekčių.

25 Assim, também era de dez côvados o outro querubim; ambos mediam o mesmo e eram da mesma forma.

25Ir antrojo kerubo sparnų ilgis buvo dešimt uolekčių. Abu kerubai buvo to paties dydžio ir turėjo tokią pat išvaizdą:

26 A altura de um querubim era de dez côvados; e assim a do outro.

26vienas kerubas buvo dešimt uolekčių aukščio, ir antrasis kerubas buvo tokio pat aukščio.

27 Pôs os querubins no mais interior da casa; os querubins estavam de asas estendidas, de maneira que a asa de um tocava numa parede, e a asa do outro tocava na outra parede; e as suas asas no meio da casa tocavam uma na outra.

27Kerubai buvo pastatyti vidiniame Namų kambaryje. Kerubų sparnai buvo taip išskleisti, kad vieno kerubo sparnas lietė vieną sieną, o antro kerubo – kitą sieną. Kiti du sparnai tiesėsi Namų vidurio link, ir sparnas lietė sparną.

28 E cobriu de ouro os querubins.

28Ir kerubus jis paauksavo.

Ornamentação das paredes e das portas

29 Nas paredes todas, tanto no mais interior da casa como no seu exterior, lavrou, ao redor, entalhes de querubins, palmeiras e flores abertas.

29Visur ant Namų sienų, iš vidaus ir iš lauko pusės, jis išraižė kerubus, palmes ir žiedų taureles.

[30] Também cobriu de ouro o soalho, tanto no mais interior da casa como no seu exterior.

[31] Para entrada do Santo dos Santos, fez folhas de madeira de oliveira; a verga com as ombreiras formavam uma porta pentagonal.

[32] Assim, fabricou de madeira de oliveira duas folhas e lavrou nelas entalhes de querubins, de palmeiras e de flores abertas; a estas, como as palmeiras e os querubins, cobriu de ouro.

[33] Fez, para entrada do Santo Lugar, ombreiras de madeira de oliveira; entrada quadrilateral,

[34] cujas duas folhas eram de madeira de cipreste; e as duas tábuas de cada folha eram dobradiças.

[35] E as lavrou de querubins, de palmeiras e de flores abertas e as cobriu de ouro acomodado ao lavor.

[36] Também edificou o átrio interior de três ordens de pedras cortadas e de uma ordem de vigas de cedro.

[37] No ano quarto, se pôs o fundamento da Casa do SENHOR, no mês de zive.

[38] E, no ano undécimo, no mês de bul, que é o oitavo, se acabou esta casa com todas as suas dependências, tal como devia ser. Levou Salomão sete anos para edificá-la.

1 Reis 7

Salomão edifica palácios reais

[1] Edificou Salomão os seus palácios, levando treze anos para os concluir.

[30]Namų vidaus ir lauko aslą jis išklojo auksu.

[31]Duris į vidinę šventyklą jis padarė iš alyvos medžio. Durų sąrama ir staktos buvo penkiašonės.

[32]Dvigubos durys buvo iš alyvos medžio. Ant jų jis išraižė kerubus, palmes ir žiedų taureles, aptraukė duris auksu ir paauksavo kerubus ir palmes.

[33]Įėjimui į didžiąją navą padarė panašias keturkampes staktas iš alyvos medžio

[34]ir dvigubas duris iš kipariso. Kiekvienerios durys buvo iš dviejų suveriamų dalių.

[35]Ant jų jis išraižė kerubus, palmes bei žiedų taureles ir aptraukė auksu, lygiai prigludusiu prie raižybos.

[36]Vidaus kiemo sieną jis pastatė iš trijų eilių tašytų akmenų ir vienos eilės kedro rąstų.

[37]Ketvirtų metų zivo mėnesį buvo padėti VIEŠPATIES Namų pamatai.

[38]Vienuoliktų metų bulo mėnesį, tai yra aštuntą mėnesį, Namai ir visos jų dalys buvo užbaigta taip, kaip sumanyta. Taigi Saliamonas statė juos septynerius metus.

1 Karalių 7

Saliamono rūmai

[1]O savo rūmus Saliamonas statė trylika metų, kol jie buvo visiškai užbaigti.

[2] Edificou a Casa do Bosque do Líbano, de cem côvados de comprimento, cinqüenta de largura e trinta de altura, sobre quatro ordens de colunas de cedro e vigas de cedro sobre as colunas.

[2]Libano miško rūmus jis pastatė ant keturių eilių kedro stulpų su tašytomis kedro medžio sijomis virš stulpų. Rūmai buvo šimto uolekčių ilgio, penkiasdešimt uolekčių pločio ir trisdešimt uolekčių aukščio.

[3] A cobertura era de cedro, abrangendo as câmaras laterais em número de quarenta e cinco, quinze em cada andar, as quais repousavam sobre colunas.

[3]Kedro medžio lubos buvo suklotos ant sijų, laikomų keturiasdešimt penkių stulpų, po penkiolika kiekvienoje eilėje.

[4] Havia janelas em três ordens e janela oposta a janela em três fileiras.

[4]Viename ir kitame gale buvo trys langų rėmų eilės su trim langų aukštais vienas priešais kitą.

[5] Todas as portas e janelas eram quadradas; e janela oposta a janela em três fileiras.

[5]Visų tarpdurių staktos buvo stačiakampės; tarpduriai buvo vieni priešais kitus, po tris abiejuose galuose.

[6] Depois, fez o Salão das Colunas, de cinqüenta côvados de comprimento e trinta de largura; e havia um pórtico de colunas defronte dele, um baldaquino.

[6]Stulpų menę jis padarė penkiasdešimt uolekčių ilgio ir trisdešimt uolekčių pločio. Priekyje buvo prieangis su stulpais, o prieš juos – uždanga.

[7] Também fez a Sala do Trono, onde julgava, a saber, a Sala do Julgamento, coberta de cedro desde o soalho até ao teto.

[7]Jis padarė Sosto menę – Teismo menę, kurioje turėjo spręsti bylas. Ji buvo išmušta kedro medžiu nuo grindų ligi lubų sijų.

[8] A sua casa, em que moraria, fê-la noutro pátio atrás da Sala do Trono, de obra semelhante a esta; também para a filha de Faraó, que tomara por mulher, fez Salomão uma casa semelhante à Sala do Trono.

[8]Namai kieme už menės, tarnavę jam kaip buveinė, buvo tokios pat statybos. Saliamonas taip pat pastatė rūmus, panašius į šią menę, faraono dukteriai, kurią buvo vedęs.

[9] Todas estas construções eram de pedras de valor, cortadas à medida, serradas para o lado de dentro e para o de fora; e isto desde o fundamento até às beiras do teto, e por fora até ao átrio maior.

[9]Visi šie pastatai, nuo pamatų iki stogo ir iš lauko iki pat didžiojo kiemo, buvo statomi iš geriausio akmens, nutašyto pagal mastą ir apdailinto pjūklais iš visų pusių.

10 O fundamento era de pedras de valor, pedras grandes; pedras de dez côvados e pedras de oito côvados;

11 por cima delas, pedras de valor, cortadas segundo as medidas, e cedros.

12 Ao redor do grande átrio, havia três ordens de pedras cortadas e uma ordem de vigas de cedro; assim era também o átrio interior da Casa do SENHOR e o pórtico daquela casa.

13 Enviou o rei Salomão mensageiros que de Tiro trouxessem Hirão.

14 Era este filho de uma mulher viúva, da tribo de Naftali, e fora seu pai um homem de Tiro que trabalhava em bronze; Hirão era cheio de sabedoria, e de entendimento, e de ciência para fazer toda obra de bronze. Veio ter com o rei Salomão e fez toda a sua obra.

As duas colunas do templo

2 Crônicas 3.15-17

15 Formou duas colunas de bronze; a altura de cada uma era de dezoito côvados, e um fio de doze côvados era a medida de sua circunferência.

16 Também fez dois capitéis de fundição de bronze para pôr sobre o alto das colunas; de cinco côvados era a altura de cada um deles.

17 Havia obra de rede e ornamentos torcidos em forma de cadeia, para os capitéis que estavam sobre o alto das colunas; sete para um capitel e sete para o outro.

10Pamatai buvo iš didžiulių luitų geriausio akmens, aštuonių ir dešimt uolekčių akmenų.

11Ant jų buvo dedami geriausi akmenys, nutašyti pagal mastą, ir kedro rąstai.

12Didysis kiemas buvo aptvertas aplinkui trimis eilėmis tašytų akmenų ir viena eile kedro rąstų. Taip buvo aptverti ir vidinis VIEŠPATIES Namų kiemas bei Namų prieangis.

Šventyklos įranga

13Karalius Saliamonas pasiuntė pakviesti iš Tyro Hiramą.

14Jis buvo vienos našlės iš Naftalio giminės sūnus, kurio tėvas, žmogus iš Tyro, buvo varkalys. Jis buvo apdovanotas išmintimi, gabumais ir įgūdžiais pagaminti visokių daiktų iš vario. Atvykęs pas karalių Saliamoną, jis atliko jam visus darbus.

15Jis nuliejo iš vario du stulpus. Pirmas stulpas buvo aštuoniolikos uolekčių aukščio, ir aplink jį apteko dvylikos uolekčių virvė. Toks buvo ir antras stulpas.

16Jis padarė du antgalius, nulietus iš vario, uždėti ant stulpų viršaus. Vienas antgalis buvo penkių uolekčių aukščio, ir kitas antgalis buvo tokio pat aukščio.

17Antgaliai ant stulpų viršaus buvo dengti pynėmis, po septynias vienam antgaliui ir po septynias kitam antgaliui.

[18] Fez também romãs em duas fileiras por cima de uma das obras de rede, para cobrir o capitel no alto da coluna; o mesmo fez com o outro capitel.

[18]Stulpus jis padarė taip, kad jie turėjo dvi granatmedžio obuolių eiles aplink vieno antgalio pynių viršų ant stulpų esantiems antgaliams apdengti. Panašiai padarė ir su kitu antgaliu.

[19] Os capitéis que estavam no alto das colunas eram de obra de lírios, como na Sala do Trono, e de quatro côvados.

[19]Antgaliai ant prieangio stulpų buvo lelijos pavidalo, keturių uolekčių aukščio;

[20] Perto do bojo, próximo à obra de rede, os capitéis que estavam no alto das duas colunas tinham duzentas romãs, dispostas em fileiras em redor, sobre um e outro capitel.

[20]tokie pat buvo ir antgaliai ant dviejų stulpų aukščiau ir šone iškilimo, esančio prie pynių. Aplink vieną antgalį buvo eilėmis pridėta du šimtai granatmedžio obuolių, tiek pat jų buvo ir ant kito antgalio.

[21] Depois, levantou as colunas no pórtico do templo; tendo levantado a coluna direita, chamou-lhe Jaquim; e, tendo levantado a coluna esquerda, chamou-lhe Boaz.

[21]Jis pastatė stulpus didžiosios navos prieangyje: vieną stulpą – dešinėje ir pavadino Jachinu, o kitą stulpą – kairėje ir pavadino Boazu.

[22] No alto das colunas, estava a obra de lírios. E, assim, se acabou a obra das colunas.

[22]Virš stulpų buvo lelijos pavidalo antgaliai. Taip stulpai buvo užbaigti.

O mar de fundição

2 Crônicas 4.1-5

[23] Fez também o mar de fundição, redondo, de dez côvados de uma borda até à outra borda, e de cinco de altura; e um fio de trinta côvados era a medida de sua circunferência.

[23]Tada buvo nuliedinta jūra. Ji buvo apskrita, dešimt uolekčių nuo vieno briaunos krašto iki kito ir penkių uolekčių aukščio. Trisdešimt uolekčių virvė buvo jos mastas aplink briauną.

[24] Por baixo da sua borda em redor, havia colocíntidas, dez em cada côvado; estavam em duas fileiras, fundidas quando se fundiu o mar.

[24]Žemiau briaunos jūrą aplinkui supo moliūgų atvaizdai, kiekvienas dešimt uolekčių dydžio. Moliūgų atvaizdų buvo dvi eilės, nulietų tuo pačiu metu, kai buvo liejama jūra.

[25] Assentava-se o mar sobre doze bois; três olhavam para o norte, três, para o

[25]Ji stovėjo ant dvylikos jaučių: trys buvo atgręžti į šiaurę, trys – į vakarus, trys – į

ocidente, três, para o sul, e três, para o oriente; o mar apoiava-se sobre eles, cujas partes posteriores convergiam para dentro.

pietus ir trys – į rytus. Jūra buvo pastatyta ant jų. Jaučių užpakaliai buvo nugręžti į vidaus pusę.

26 A grossura dele era de quatro dedos, e a sua borda, como borda de copo, como flor de lírios; comportava dois mil batos.

26Jūros sienelės storis buvo delno platumo, o briauna padaryta kaip briauna taurės, tarsi lelijos žiedas. Jos talpa buvo du tūkstančiai batų.

Outros utensílios para o templo
2 Crônicas 4.6-22

27 Fez também de bronze dez suportes; cada um media quatro côvados de comprimento, quatro de largura e três de altura;

27Jis padarė ir dešimt vario pastovų praustuvams. Kiekvienas pastovas buvo keturių uolekčių ilgio, keturių uolekčių pločio ir trijų uolekčių aukščio.

28 e eram do seguinte modo: tinham painéis, que estavam entre molduras,

28Pastovų sandara buvo tokia: jie turėjo įsprūdas, o įsprūdos buvo įrėmintos.

29 nos quais havia leões, bois e querubins; nas molduras de cima e de baixo dos leões e dos bois, havia festões pendentes.

29Įsprūdose buvo išraižyti liūtai, jaučiai ir kerubai. Ant rėmų, aukščiau bei žemiau liūtų bei jaučių, buvo kalstyto metalo įvijos.

30 Tinha cada suporte quatro rodas de bronze e eixos de bronze; os seus quatro pés tinham apoios debaixo da pia, apoios fundidos, e ao lado de cada um havia festões.

30Kiekvienas pastovas turėjo keturis vario ratus ir dvi vario ašis; ant keturių kampų buvo atramos praustuvui. Atramos po praustuvu buvo nuliedintos su įvijomis kiekviename šone.

31 A boca dos suportes estava dentro de uma guarnição que media um côvado de altura; a boca era redonda como a obra de um pedestal e tinha o diâmetro de um côvado e meio. Também nela havia entalhes, e os seus painéis eram quadrados, não redondos.

31Virš praustuvo kilo uolekties aukščio vainikas su apskritu piltuvu į pusantros uolekties gylio indą. Ir ant piltuvo buvo išraižų. Įsprūdos buvo keturkampės, ne apskritos.

32 As quatro rodas estavam debaixo dos painéis, e os eixos das rodas formavam uma peça com o suporte; cada roda era de um côvado e meio de altura.

32Po įsprūdomis buvo keturi ratai. Ratų ašys buvo pastovuose. Kiekvieno rato aukštis buvo pusantros uolekties.

[33] As rodas eram como as de um carro: seus eixos, suas cambas, seus raios e seus cubos, todos eram fundidos.

[34] Havia quatro apoios aos quatro cantos de cada suporte, que com este formavam uma peça.

[35] No alto de cada suporte, havia um cilindro de meio côvado de altura; também, no alto de cada suporte, os apoios e painéis formavam uma peça só com ele.

[36] Na superfície dos seus apoios e dos seus painéis, gravou querubins, leões e palmeiras, segundo o espaço de cada um, com festões ao redor.

[37] Deste modo, fez os dez suportes; todos tinham a mesma fundição, o mesmo tamanho e o mesmo entalhe.

[38] Também fez dez pias de bronze; em cada uma cabiam quarenta batos, e cada uma era de quatro côvados; sobre cada um dos dez suportes estava uma pia.

[39] Pôs cinco suportes à direita da casa e cinco, à esquerda; porém o mar pôs ao lado direito da casa, para o lado sudeste.

[40] Depois, fez Hirão os caldeirões, e as pás, e as bacias. Assim, terminou ele de fazer toda a obra para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR:

[41] as duas colunas, os dois globos dos capitéis que estavam no alto das duas colunas; as duas redes, para cobrir os dois

[33]Ratai buvo tokie, kokie paprastai būna vežimų ratai. Jų ašys, ratlankiai, stipinai ir stebulės – viskas buvo lieta.

[34]Keturiuose kiekvieno pastovo kampuose buvo atramos; pastovai ir atramos buvo iš vieno gabalo.

[35]Prie pastovo viršaus buvo pusės uolekties aukščio apskrita juosta; pastovo viršus, šonai ir įsprūdos buvo iš to paties gabalo.

[36]Ant jo paviršiaus, šonų ir įsprūdų, kur tik buvo laisvos vietos, Hiramas išraižė kerubus, liūtus ir palmes su įvijomis aplink.

[37]Taip jis padarė dešimt pastovų praustuvams. Visi buvo panašiai nuliedinti, to paties dydžio ir tos pačios išvaizdos.

[38]Tada jis padarė dešimt vario praustuvų. Kiekvieno praustuvo talpa buvo keturiasdešimt batų, kiekvienas praustuvas buvo keturių uolekčių; ant visų dešimt pastovų buvo po praustuvą.

[39]Penkis pastovus jis pastatė dešinėje Namų pusėje, o kitus penkis – kairėje. Jūrą jis pastatė dešinėje Namų pusėje, prie pietrytinio kampo.

[40]Hiramas padarė ir puodų, bertuvių bei dubenų. Taip Hiramas užbaigė karaliui Saliamonui visus darbus VIEŠPATIES Namuose:

[41]du stulpus, du antgalių užraitus ant stulpų, dvi pynes dviem antgalių užraitams virš stulpų apdengti,

globos dos capitéis que estavam ao alto das colunas;

42 as quatrocentas romãs para as duas redes, isto é, duas fileiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas;

42keturis šimtus granatmedžio obuolių dviem pynėms – po dvi eiles granatmedžio obuolių kiekvienai pynei – dviem antgalių užraitams apdengti,

43 os dez suportes e as dez pias sobre eles;

43dešimt pastovų, dešimt praustuvų ant pastovų,

44 o mar com os doze bois por baixo;

44vieną jūrą ir dvylika jaučių po jūra.

45 os caldeirões, as pás, as bacias e todos estes utensílios que fez Hirão para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR, todos eram de bronze polido.

45Puodai, bertuvės ir dubenys – visi reikmenys, kuriuos Hiramas padarė Saliamonui VIEŠPATIES Namams, buvo iš blizgančio vario.

46 Na planície do Jordão, o rei os fez fundir em terra barrenta, entre Sucote e Zaretã.

46Karalius nuliedino juos molio žemėje Jordano lygumoje tarp Sukotų ir Cartano.

47 Deixou Salomão de pesar todos os utensílios pelo seu excessivo número, não se verificando, pois, o peso do seu bronze.

47Dėl jų gausybės visus tuos reikmenis Saliamonas paliko nesvertus; vario svoris nebuvo nustatytas.

48 Também fez Salomão todos os utensílios do Santo Lugar do SENHOR: o altar de ouro e a mesa de ouro, sobre a qual estavam os pães da proposição;

48Saliamonas padarė visus reikmenis VIEŠPATIES Namams: aukurą iš aukso, padėtinės duonos stalą iš aukso,

49 os castiçais de ouro finíssimo, cinco à direita e cinco à esquerda, diante do Santo dos Santos; as flores, as lâmpadas e as espevitadeiras, também de ouro;

49žvakides – penkias dešinėje ir penkias kairėje – vidinės šventyklos priekyje iš gryno aukso, vainiklapius, žibintus bei žirkles iš aukso,

50 também as taças, as espevitadeiras, as bacias, os recipientes para incenso e os braseiros, de ouro finíssimo; as dobradiças para as portas da casa interior para o Santo dos Santos e as das portas do Santo Lugar do templo, também de ouro.

50taures, žnyples, šlakstymo dubenis, smilkalų lėkštes ir keptuves iš gryno aukso, Namų vidinio kambario – šventų švenčiausiosios – ir didžiosios navos durų vyrius iš aukso.

As dádivas de Davi colocadas no templo

2 Crônicas 5.1

[51] Assim, se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas que Davi, seu pai, havia dedicado; a prata, o ouro e os utensílios, ele os pôs entre os tesouros da Casa do SENHOR.

[51]Taip buvo baigti visi darbai, kurių Saliamonas buvo ėmęsis VIEŠPATIESNamuose. Saliamonas atnešė savo tėvo Dovydo šventąsias dovanas – sidabrą, auksą ir reikmenis – ir padėjo jas į VIEŠPATIES Namų iždą.

1 Reis 8

Salomão traz para o templo a arca
2 Crônicas 5.2-14

[1] Congregou Salomão os anciãos de Israel, todos os cabeças das tribos, os príncipes das famílias dos israelitas, diante de si em Jerusalém, para fazerem subir a arca da Aliança do SENHOR da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.

[2] Todos os homens de Israel se congregaram junto ao rei Salomão na ocasião da festa, no mês de etanim, que é o sétimo.

[3] Vieram todos os anciãos de Israel, e os sacerdotes tomaram a arca do SENHOR

[4] e a levaram para cima, com a tenda da congregação, e também os utensílios sagrados que nela havia; os sacerdotes e levitas é que os fizeram subir.

[5] O rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se reunira a ele, estavam todos diante da arca, sacrificando ovelhas e bois, que, de tão numerosos, não se podiam contar.

[6] Puseram os sacerdotes a arca da Aliança do SENHOR no seu lugar, no santuário mais interior do templo, no Santo dos Santos, debaixo das asas dos querubins.

1 Karalių 8

Skrynia atnešama į Šventyklą

[1]Saliamono pašaukti visi Izraelio seniūnai – visi giminių galvos ir izraelitų protėvių namų vadai – susirinko pas karalių Saliamoną Jeruzalėje perkeltiVIEŠPATIES Sandoros Skrynios iš Dovydo miesto, tai yra Siono.

[2]Visi Izraelio vyrai susirinko pas karalių Saliamoną į iškilmę etanimo mėnesį, tai yra septintą mėnesį.

[3]Susirinkus visiems Izraelio seniūnams, kunigai pakėlė ir nešė Skrynią.

[4]Jie nešė VIEŠPATIES Skrynią, Susitikimo Palapinę ir visus Palapinėje buvusius šventuosius reikmenis. Kunigai ir levitai nešė juos.

[5]Tuo tarpu karalius Saliamonas ir pas jį priešais Skrynią susirinkusi visa Izraelio bendrija atnašavo tokią daugybę avių ir jaučių, kad nebuvo įmanoma nei suskaityti, nei apskaičiuoti.

[6]Kunigai atnešė VIEŠPATIES Sandoros Skrynią į vietą po kerubų sparnais Namų vidinėje šventykloje, šventų švenčiausiojoje,

[7] Pois os querubins estendiam as asas sobre o lugar da arca e, do alto, cobriam a arca e os varais.

[8] Os varais sobressaíam tanto, que suas pontas eram vistas do Santo Lugar, defronte do Santo dos Santos, porém de fora não se viam. Ali, estão até ao dia de hoje.

[9] Nada havia na arca senão as duas tábuas de pedra, que Moisés ali pusera junto a Horebe, quando o SENHOR fez aliança com os filhos de Israel, ao saírem da terra do Egito.

[10] Tendo os sacerdotes saído do santuário, uma nuvem encheu a Casa do SENHOR,

[11] de tal sorte que os sacerdotes não puderam permanecer ali, para ministrar, por causa da nuvem, porque a glória do SENHOR enchera a Casa do SENHOR.

Salomão fala ao povo

2 Crônicas 6.1-11

[12] Então, disse Salomão: O SENHOR declarou que habitaria em trevas espessas.

[13] Na verdade, edifiquei uma casa para tua morada, lugar para a tua eterna habitação.

[14] Voltou, então, o rei o rosto e abençoou a toda a congregação de Israel, enquanto se mantinha toda em pé;

[15] e disse: Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pessoalmente a Davi, meu pai, e pelo seu poder o cumpriu, dizendo:

[16] Desde o dia em que tirei Israel, o meu povo, do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel, para edificar

[7]nes kerubai buvo išskleidę savo sparnus virš Skrynios vietos. Kerubai iš viršaus dengė Skrynią ir jos kartis.

[8]Kartys taip kyšojo, kad jų galai buvo matyti iš šventos vietos priešais vidinę šventyklą, bet iš lauko jų matyti nebuvo įmanoma. Ten jos tebėra iki šios dienos.

[9]Skrynioje buvo tik dvi akmens plokštės, kurias buvo įdėjęs Mozė prie Horebo, kai VIEŠPATS sudarė su izraelitais Sandorą po jų išėjimo iš Egipto žemės.

[10]Kunigams išėjus iš Šventyklos, debesis pripildė VIEŠPATIES Namus.

[11]Kunigai nebegalėjo atlikti savo tarnybos dėl debesies, nes VIEŠPATIESšlovė pripildė VIEŠPATIES Namus.

[12]Tada Saliamonas ištarė: ,,VIEŠPATS pasirinko gyventi neperžvelgiamoje tamsoje.

[13]Štai pastačiau tau didingus Namus – vietą tau gyventi amžinai“.

Saliamono malda

[14]Tada, visai Izraelio bendrijai stovint, karalius atsigręžė į žmones ir palaimino visą Izraelio bendriją.

[15]Jis tarė: „Tebūna palaimintas VIEŠPATS, Izraelio Dievas, kuris savo ranka įvykdė, ką buvo pažadėjęs savo lūpomis mano tėvui Dovydui, tardamas:

[16]‘Nuo tos dienos, kai išvedžiau savo tautą Izraelį iš Egipto, neišsirinkau miesto nė iš vienos Izraelio giminės statybai Namų,

uma casa a fim de ali estabelecer o meu nome; porém escolhi a Davi para chefe do meu povo de Israel.

17 Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

18 Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai: Já que desejaste edificar uma casa ao meu nome, bem fizeste em o resolver em teu coração.

19 Todavia, tu não edificarás a casa, porém teu filho, que descenderá de ti, ele a edificará ao meu nome.

20 Assim, cumpriu o SENHOR a sua palavra que tinha dito, pois me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei no trono de Israel, como prometera o SENHOR; e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

21 E nela constituí um lugar para a arca, em que estão as tábuas da aliança que o SENHOR fez com nossos pais, quando os tirou da terra do Egito.

Salomão ora a Deus

2 Crônicas 6.12-42

22 Pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, na presença de toda a congregação de Israel; e estendeu as mãos para os céus

23 e disse: Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, em cima nos céus nem embaixo na terra, como tu que guardas a aliança e a misericórdia a teus servos que de todo o coração andam diante de ti;

kuriuose gyventų mano vardas. Tačiau išsirinkau Dovydą valdyti savo tautą Izraelį’.

17Mano tėvas Dovydas svajojo pastatyti NamusVIEŠPATIES, Izraelio Dievo, vardui.

18Bet mano tėvui VIEŠPATS tarė: ‘Gerai darei, kad svajojai pastatyti Namus mano vardui.

19Tačiau ne tu Namus pastatysi, o iš tavęs gimęs tavo sūnus pastatys Namus mano vardui’.

20Dabar VIEŠPATS įvykdė duotą pažadą: aš tapau savo tėvo Dovydo įpėdiniu, įžengiau į Izraelio sostą, kaip VIEŠPATS pažadėjo, ir pastačiau Namus VIEŠPATIES, Izraelio Dievo, vardui.

21Ten aš parengiau vietą Skryniai, kurioje yra VIEŠPATIES Sandora, jo sudaryta su mūsų protėviais, kai jis vedė juos iš Egipto žemės“.

22Tada visos Izraelio bendrijos akivaizdoje Saliamonas atsistojo priešVIEŠPATIES aukurą ir pakėlęs rankas į dangų

23meldėsi: „O VIEŠPATIE, Izraelio Dieve, kito Dievo kaip tu nėra nei aukštai danguje, nei žemėje po dangumi! Tu palaikai savo ištikimosios meilės Sandorą su savo tarnais, kurie tau ištikimi visa širdimi.

[24] que cumpriste para com teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; pessoalmente o disseste e pelo teu poder o cumpriste, como hoje se vê.

[25] Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe declaraste, dizendo: Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel, contanto que teus filhos guardem o seu caminho, para andarem diante de mim como tu andaste.

[26] Agora também, ó Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi, meu pai.

[27] Mas, de fato, habitaria Deus na terra? Eis que os céus e até o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que eu edifiquei.

[28] Atenta, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que faz, hoje, o teu servo diante de ti.

[29] Para que os teus olhos estejam abertos noite e dia sobre esta casa, sobre este lugar, do qual disseste: O meu nome estará ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

[30] Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel, quando orarem neste lugar; ouve no céu, lugar da tua habitação; ouve e perdoa.

[31] Se alguém pecar contra o seu próximo, e lhe for exigido que jure, e ele vier a jurar diante do teu altar, nesta casa,

[24]Tu palaikei Sandorą, sudarytą su mano tėvu Dovydu, ir šiandien įvykdei ranka, ką buvai pažadėjęs lūpomis.

[25]Todėl dabar, VIEŠPATIE, Izraelio Dieve, įvykdyk mano tėvui, savo tarnui, ir tą pažadą, kurį jam davei, tardamas: ‘Nestigs tau niekada mano akivaizdoje įpėdinio, sėdinčio Izraelio soste, jeigu tik tavo palikuonys paisys savo kelio ir elgsis mano akivaizdoje taip, kaip tu elgeisi mano akivaizdoje’.

[26]Užtat dabar, Izraelio Dieve, tebūna įvykdytas tavo pažadas, kurį davei mano tėvui, savo tarnui Dovydui.

[27]Bet ar iš tikrųjų Dievas gyvens žemėje? Net dangus ir dangaus aukštybės negali tavęs sutalpinti. Kaip galėtų tai padaryti šie Namai, kuriuos aš pastačiau!

[28]Pažvelk maloniai į savo tarno maldą ir prašymą, o VIEŠPATIE, mano Dieve, išgirsk šauksmą ir maldą, kuria tavo tarnas kreipiasi šiandien į tave.

[29]Težvelgia dieną naktį tavo akys į šiuos Namus, į vietą, apie kurią sakei: ‘Ten gyvens mano vardas!’, – kad išklausytum maldą, kai tavo tarnas melsis šioje vietoje.

[30]Išgirsk savo tarno ir savo tautos Izraelio maldavimus, kai tik jie melsis šioje vietoje. Išgirsk savo dangaus buveinėje, išklausyk ir atleisk!

[31]Kai tik žmogus nusidės artimui, turės duoti priesaiką, o kai ateis ir prisieks prieš tavo aukurą šiuose Namuose,

32 ouve tu nos céus, e age, e julga teus servos, condenando o perverso, fazendo recair o seu proceder sobre a sua cabeça e justificando ao justo, para lhe retribuíres segundo a sua justiça.

33 Quando o teu povo de Israel, por ter pecado contra ti, for ferido diante do inimigo, e se converter a ti, e confessar o teu nome, e orar, e suplicar a ti, nesta casa,

34 ouve tu nos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e faze-o voltar à terra que deste a seus pais.

35 Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por ter o povo pecado contra ti, e orar neste lugar, e confessar o teu nome, e se converter dos seus pecados, havendo-o tu afligido,

36 ouve tu nos céus, perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que andem, e dá chuva na tua terra, que deste em herança ao teu povo.

37 Quando houver fome na terra ou peste, quando houver crestamento ou ferrugem, gafanhotos e larvas, quando o seu inimigo o cercar em qualquer das suas cidades ou houver alguma praga ou doença,

38 toda oração e súplica que qualquer homem ou todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a chaga do seu coração e estendendo as mãos para o rumo desta casa,

39 ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, perdoa, age e dá a cada um segundo todos os seus caminhos, já que

32išgirsk danguje ir nedelsk paskelbti savo tarnams nuosprendį, pasmerkdamas kaltąjį bei skirdamas jo galvai bausmę už jo elgesį ir apgindamas teisųjį bei atlygindamas jam pagal jo teisumą.

33Jeigu tavo tauta Izraelis būtų priešo nugalėta, tau nusidėjusi, bet grįžtų vėl pas tave, šlovintų tavo vardą, siųstų tau maldą ir prašymą šiuose Namuose,

34išklausyk danguje, atleisk savo tautos Izraelio nuodėmę ir sugrąžink juos vėl į kraštą, kurį davei jų protėviams.

35Jeigu dangus būtų uždarytas ir nebūtų lietaus dėl to, kad jie tau nusidėjo ir tu juos baudi, bet jie melstųsi šioje vietoje, šlovintų tavo vardą ir gręžtųsi nuo savo nuodėmės,

36išklausyk danguje ir atleisk savo tarnų, savo tautos Izraelio, nuodėmę, pamokydamas juos tikrojo kelio, kuriuo jie turi eiti. Suteik lietaus savo kraštui, kurį davei savo tautai kaip paveldą.

37Jeigu krašte kiltų badas ar maras, jeigu ištiktų amaras ar miltligė, skėriai ar vikšrai, jeigu priešas apgultų kurią nors krašto gyvenvietę, kad ir kokia būtų nelaimė, kad ir kokia būtų liga,

38jeigu tuomet ko nors melstų ar prašytų pavienis žmogus ar visa tavo Izraelio tauta, pajutusi savo širdies nelaimę ir tiesdama rankas šių Namų link,

39išklausyk savo dangaus buveinėje, atleisk ir nedelsk veikti! Tik tu pažįsti visų žmonių širdis, tad suteik kiekvienam pagal

lhe conheces o coração, porque tu, só tu, és conhecedor do coração de todos os filhos dos homens;

jo elgesį. Žinodamas, kas kiekvieno žmogaus širdyje, taip elkis su jais,

40 para que te temam todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

40kad jie garbintų tave per visą gyvenimą krašte, kurį tu davei mūsų protėviams.

41 Também ao estrangeiro, que não for do teu povo de Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu nome

41Panašiai, kai svetimtautis, nepriklausantis tavo tautai Izraeliui, ateis iš tolimos šalies dėl tavo vardo,

42 (porque ouvirão do teu grande nome, e da tua mão poderosa, e do teu braço estendido), e orar, voltado para esta casa,

42išgirdęs apie tavo didį vardą, galingą ranką ir ištiestą ranką, ir melsis šiuose Namuose,

43 ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, e faze tudo o que o estrangeiro te pedir, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te temerem como o teu povo de Israel e para saberem que esta casa, que eu edifiquei, é chamada pelo teu nome.

43išklausyk savo dangaus buveinėje ir suteik visa, ko svetimtautis tavęs prašo. Taip visos žemės tautos pažins tavo vardą ir garbins tave, kaip daro tavo tauta Izraelis, ir pripažins, kad tavo vardu vadinami Namai, kuriuos pastačiau.

44 Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que o enviares, e orar ao SENHOR, voltado para esta cidade, que tu escolheste, e para a casa, que edifiquei ao teu nome,

44Kai tavo tauta eis į mūšį su savo priešu, kad ir kokiu keliu tu juos siųstum, ir melsis VIEŠPAČIUI, atsigręžę į miestą, kurį tu išsirinkai, ir Namus, kuriuos aš pastačiau tavo vardui,

45 ouve tu nos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhe justiça.

45išklausyk danguje jų maldą ir prašymą, palaikyk jų reikalą.

46 Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles, e os entregares às mãos do inimigo, a fim de que os leve cativos à terra inimiga, longe ou perto esteja;

46O kai jie tau nusidės, nes nėra žmogaus, kuris nenusidėtų, ir tu, supykęs ant jų, atiduosi juos priešams, kad būtų išvesti belaisviais į kraštą, tolimą ar artimą,

47 e, na terra aonde forem levados cativos, caírem em si, e se converterem, e, na terra do seu cativeiro, te suplicarem, dizendo: Pecamos, e perversamente procedemos, e cometemos iniqüidade;

47tačiau krašte, į kurį buvo nuvesti, paims į širdį, atsivers ir maldaus tavęs priešų krašte, tardami: ‘Nusidėjome, užsitraukėme kaltę, nedorai elgdamiesi’, –

[48] e se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma, na terra de seus inimigos que os levarem cativos, e orarem a ti, voltados para a sua terra, que deste a seus pais, para esta cidade que escolheste e para a casa que edifiquei ao teu nome;

[48]sugrįš pas tave visa širdimi ir siela krašte priešų, išvedusių juos į nelaisvę, melsis tau, atsigręžę į savo kraštą, kurį tu davei jų protėviams, ir į Namus, kuriuos aš pastačiau tavo vardui,

[49] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, a sua prece e a sua súplica e faze-lhes justiça,

[49]išklausyk savo dangaus buveinėje jų maldą ir prašymą, palaikyk jų reikalą

[50] perdoa o teu povo, que houver pecado contra ti, todas as suas transgressões que houverem cometido contra ti; e move tu à compaixão os que os levaram cativos para que se compadeçam deles.

[50]ir atleisk tau nusidėjusiai savo tautai visus jų nusikaltimus, kuriais jie tau nusikalto. Būk jiems gailestingas akivaizdoje tų, kurie išvedė juos į nelaisvę, kad būtų jiems gailestingi,

[51] Porque é o teu povo e a tua herança, que tiraste da terra do Egito, do meio do forno de ferro;

[51]nes jie yra tavo paveldas ir tavo tauta, kurią tu išvedei iš Egipto, iš tos geležies lydyklos!

[52] para que teus olhos estejam abertos à súplica do teu servo e à súplica do teu povo de Israel, a fim de os ouvires em tudo quanto clamarem a ti.

[52]Tebūna atviros tavo akys tavo tarno prašymui ir tavo tautos Izraelio prašymui, išklausyk juos, kai tik jie tavęs šauksis.

[53] Pois tu, ó SENHOR Deus, os separaste dentre todos os povos da terra para tua herança, como falaste por intermédio do teu servo Moisés, quando tiraste do Egito a nossos pais.

[53]Juk tu išskyrei juos iš visų žemės tautų būti tavo paveldu, kaip tu, Viešpatie DIEVE, pažadėjai per savo tarną Mozę, kai iš Egipto išvedei mūsų protėvius“.

Salomão abençoa ao povo

[54] Tendo Salomão acabado de fazer ao SENHOR toda esta oração e súplica, estando de joelhos e com as mãos estendidas para os céus, se levantou de diante do altar do SENHOR,

[54]Baigęs visą šią maldą ir prašymą VIEŠPAČIUI, Saliamonas atsikėlė iš vietos priešais VIEŠPATIES aukurą, kur buvo atsiklaupęs į dangų ištiestomis rankomis.

[55] pôs-se em pé e abençoou a toda a congregação de Israel em alta voz, dizendo:

[55]Atsistojęs jis palaimino visą Izraelio bendriją, garsiai tardamas:

[56] Bendito seja o SENHOR, que deu repouso ao seu povo de Israel, segundo tudo o que prometera; nem uma só palavra falhou de todas as suas boas promessas, feitas por intermédio de Moisés, seu servo.

[56]„Tebūna palaimintas VIEŠPATS, kuris davė savo tautai Izraeliui ramybę, kaip buvo pažadėjęs. Nė vienas žodis neliko neįvykdytas iš visų jo dosnių pažadų, duotų per savo tarną Mozę.

[57] O SENHOR, nosso Deus, seja conosco, assim como foi com nossos pais; não nos desampare e não nos deixe;

[57]Tebūna VIEŠPATS, mūsų Dievas, su mumis, kaip buvo su mūsų protėviais. Tenepalieka mūsų ir teneatmeta.

[58] a fim de que a si incline o nosso coração, para andarmos em todos os seus caminhos e guardarmos os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, que ordenou a nossos pais.

[58]Tepalenkia mūsų širdis į save, kad eitume visais jo keliais ir laikytumės jo įsakymų, įstatų ir įsakų, duotų mūsų protėviams.

[59] Que estas minhas palavras, com que supliquei perante o SENHOR, estejam presentes, diante do SENHOR, nosso Deus, de dia e de noite, para que faça ele justiça ao seu servo e ao seu povo de Israel, segundo cada dia o exigir,

[59]Tebūna šie mano žodžiai, kuriais aš meldžiausi VIEŠPATIES akivaizdoje, arti VIEŠPATIES, mūsų Dievo, dieną ir naktį, kad jis palaikytų savo tarną ir savo tautą Izraelį kasdieniuose reikaluose,

[60] para que todos os povos da terra saibam que o SENHOR é Deus e que não há outro.

[60]idant visos žemės tautos žinotų, kad tikVIEŠPATS yra Dievas ir kito nėra.

[61] Seja perfeito o vosso coração para com o SENHOR, nosso Deus, para andardes nos seus estatutos e guardardes os seus mandamentos, como hoje o fazeis.

[61]Būkite visa širdimi su Dievu, savo Dievu, elgdamiesi pagal jo įstatus ir laikydamiesi jo įsakymų kaip šiandien“.

A conclusão da solenidade

2 Crônicas 7.4-10

[62] E o rei e todo o Israel com ele ofereceram sacrifícios diante do SENHOR.

[62]Tada karalius ir visas Izraelis atnašavo aukas VIEŠPATIES akivaizdoje.

[63] Ofereceu Salomão em sacrifício pacífico o que apresentou ao SENHOR, vinte e dois mil bois e cento e vinte mil ovelhas. Assim, o rei e todos os filhos de Israel consagraram a Casa do SENHOR.

[63]Kaip bendravimo aukas VIEŠPAČIUI Saliamonas atnašavo dvidešimt du tūkstančius jaučių ir šimtą dvidešimt tūkstančių avių. Taip karalius ir visi izraelitai pašventino VIEŠPATIES Namus.

[64] No mesmo dia, consagrou o rei o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR; porquanto ali preparara os holocaustos e as ofertas com a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque o altar de bronze que estava diante do SENHOR era muito pequeno para nele caberem os holocaustos, as ofertas de manjares e a gordura dos sacrifícios pacíficos.

[65] No mesmo tempo, celebrou Salomão também a Festa dos Tabernáculos e todo o Israel com ele, uma grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito, perante o SENHOR, nosso Deus; por sete dias além dos primeiros sete, a saber, catorze dias.

[66] No oitavo dia desta festa, despediu o povo, e eles abençoaram o rei; então, se foram às suas tendas, alegres e de coração contente por causa de todo o bem que o SENHOR fizera a Davi, seu servo, e a Israel, seu povo.

1 Reis 9

A aliança do Senhor com Salomão

2 Crônicas 7.11-22

[1] Sucedeu, pois, que, tendo acabado Salomão de edificar a Casa do SENHOR, e a casa do rei, e tudo o que tinha desejado e designara fazer,

[2] o SENHOR tornou a aparecer-lhe, como lhe tinha aparecido em Gibeão,

[3] e o SENHOR lhe disse: Ouvi a tua oração e a tua súplica que fizeste perante mim; santifiquei a casa que edificaste, a fim de

[64]Tą pačią dieną karalius pašventino kiemo vidurį, kuris buvo VIEŠPATIES Namų priekyje. Ten jis atnašavo deginamąsias aukas, javų atnašas ir bendravimo aukų riebiąsias dalis, nes vario aukuras, stovintis VIEŠPATIES akivaizdoje, buvo per mažas sutalpinti deginamąsias aukas, javų atnašas ir bendravimo aukų riebiąsias atnašas.

[65]Taigi Saliamonas ir su juo visas Izraelis – didžiulė bendrija, žmonės nuo Lebo Hamato iki pat Egipto upės – tuo metu šventė iškilmę VIEŠPATIES, savo Dievo, akivaizdoje septynias dienas.

[66]Aštuntą dieną jis paleido žmones eiti namo. Jie atsisveikino su karaliumi ir nuėjo į savo namus džiaugdamiesi ir linksma širdimi dėl viso gerumo, kurį VIEŠPATS buvo padaręs savo tarnui Dovydui ir savo tautai Izraeliui.

1 Karalių 9

Viešpats vėl pasirodo Saliamonui

[1]Kai Saliamonas buvo baigęs statyti VIEŠPATIES Namus ir karaliaus rūmus – visa, ką Saliamonas norėjo pastatyti,

[2]VIEŠPATS pasirodė Saliamonui antrąkart, kaip buvo jam pasirodęs Gibeone.

[3]VIEŠPATS tarė jam: „Aš išklausiau tavo maldą ir tavo prašymą, su kuriuo kreipeisi į mane, pašventinau šiuos Namus, kuriuos

pôr ali o meu nome para sempre; os meus olhos e o meu coração estarão ali todos os dias.

tu pastatei, ir suteikiau jiems savo vardą amžinai. Visada ten bus mano akys ir mano širdis.

4 Se andares perante mim como andou Davi, teu pai, com integridade de coração e com sinceridade, para fazeres segundo tudo o que te mandei e guardares os meus estatutos e os meus juízos,

4O jei tu elgsiesi mano akivaizdoje, kaip tavo tėvas Dovydas elgėsi, nuoširdžiai ir dorai, vykdydamas visa, ką tau įsakiau, ir laikydamasis mano įstatų ir įsakų,

5 então, confirmarei o trono de teu reino sobre Israel para sempre, como falei acerca de Davi, teu pai, dizendo: Não te faltará sucessor sobre o trono de Israel.

5aš padarysiu tavo karališką sostą Izraelyje amžiną, kaip pažadėjau tavo tėvui Dovydui, tardamas: 'Nestigs tau įpėdinio, sėdinčio Izraelio soste'.

6 Porém, se vós e vossos filhos, de qualquer maneira, vos apartardes de mim e não guardardes os meus mandamentos e os meus estatutos, que vos prescrevi, mas fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes,

6O jei tu ar tavo palikuonys nusigręšite nuo manęs ir nesilaikysite mano įsakymų bei įstatų, kuriuos jums daviau, bet eisite ir tarnausite kitiems dievams, juos garbindami,

7 então, eliminarei Israel da terra que lhe dei, e a esta casa, que santifiquei a meu nome, lançarei longe da minha presença; e Israel virá a ser provérbio e motejo entre todos os povos.

7aš išrausiu Izraelį iš žemės, kurią jiems daviau, ir atmesiu nuo savo veido Namus, kuriuos pašvenčiau savo vardui. Izraelis taps patarle ir pajuoka visoms tautoms.

8 E desta casa, agora tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará, e assobiará, e dirá: Por que procedeu o SENHOR assim para com esta terra e esta casa?

8Šie Namai taps griuvėsių krūva, visi praeiviai apstulbs ir švilps. Jie klaus: 'Kodėl taip padarė VIEŠPATS šiam kraštui ir šiems Namams?'

9 Responder-se-lhe-á: Porque deixaram o SENHOR, seu Deus, que tirou da terra do Egito os seus pais, e se apegaram a outros deuses, e os adoraram, e os serviram. Por isso, trouxe o SENHOR sobre eles todo este mal.

9Jiems bus atsakyta: 'Kadangi jie palikoVIEŠPATĮ, savo Dievą, kuris išvedė jų protėvius iš Egipto žemės, ir priėmė kitus dievus, garbindami juos ir jiems tarnaudami, VIEŠPATS užtraukė jiems šią nelaimę'".

As demais atividades de Salomão
2 Crônicas 8.1-18

Saliamono veikla

[10] Ao fim de vinte anos, terminara Salomão as duas casas, a Casa do SENHOR e a casa do rei.	[10]Baigiantis dvidešimčiai metų, per kuriuos Saliamonas pastatė dvejus namus – VIEŠPATIES Namus ir karaliaus rūmus, –
[11] Ora, como Hirão, rei de Tiro, trouxera a Salomão madeira de cedro e de cipreste e ouro, segundo todo o seu desejo, este lhe deu vinte cidades na terra da Galiléia.	[11]kurių statymui Tyro karalius Hiramas parūpino Saliamonui kedro ir kipariso medžio bei aukso, kiek jis norėjo, Saliamonas už tai davė Hiramui dvidešimt miestų Galilėjos srityje.
[12] Saiu Hirão de Tiro a ver as cidades que Salomão lhe dera, porém não lhe agradaram.	[12]Bet atvykęs iš Tyro apžiūrėti miestų, kuriuos Saliamonas buvo jam davęs, Hiramas nebuvo jais patenkintas.
[13] Pelo que disse: Que cidades são estas que me deste, irmão meu? E lhes chamaram Terra de Cabul, até hoje.	[13]„Mano broli, – tarė jis, – kokie tie miestai, kuriuos tu man davei?“ Todėl jie ir vadinami Kabulo žeme iki šios dienos.
[14] Hirão tinha enviado ao rei cento e vinte talentos de ouro.	[14]O Hiramas buvo atsiuntęs karaliui šimtą dvidešimt talentų aukso.
[15] A razão por que Salomão impôs o trabalho forçado é esta: edificar a Casa do SENHOR, e a sua própria casa, e Milo, e o muro de Jerusalém, como também Hazor, e Megido, e Gezer;	[15]Štai apyskaita karaliaus Saliamono įvesto lažo darbų, kai jis statėVIEŠPATIES Namus, savo paties rūmus, Miloją bei Jeruzalės sieną, įtvirtino Hacorą, Megidą ir Gezerą.
[16] porque Faraó, rei do Egito, subira, e tomara a Gezer, e a queimara, e matara os cananeus que moravam nela, e com ela dotara a sua filha, mulher de Salomão.	[16]Egipto valdovas faraonas buvo atžygiavęs, paėmęs Gezerą ir sunaikinęs jį ugnimi. Išžudęs mieste gyvenusius kanaaniečius, jis atidavė jį kaip kraitį savo dukteriai, Saliamono žmonai.
[17] Assim, edificou Salomão Gezer, Bete-Horom, a baixa,	[17]Tad Saliamonas įtvirtino Gezerą, Žemutinį Bet Horoną,
[18] Baalate, Tadmor, no deserto daquela terra,	[18]Baalatą, Tamarą Judo dykumoje
[19] todas as cidades-armazéns que Salomão tinha, as cidades para os carros, as cidades para os cavaleiros e o que desejou enfim	[19]ir visus Saliamono sandėlių miestus, savo kovos vežimų bei raitelių miestus – visa, ką Saliamono širdis užsimanė

edificar em Jerusalém, no Líbano e em toda a terra do seu domínio.

[20] Quanto a todo o povo que restou dos amorreus, heteus, ferezeus, heveus e jebuseus, e que não eram dos filhos de Israel,

[21] a seus filhos, que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não puderam destruir totalmente, a esses fez Salomão trabalhadores forçados, até hoje.

[22] Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; eram homens de guerra, e seus oficiais, e seus príncipes, e seus capitães, e chefes dos seus carros e dos seus cavalarianos.

[23] Os principais oficiais que estavam sobre a obra de Salomão eram quinhentos e cinqüenta; tinham estes a seu cargo o povo que trabalhava na obra.

[24] Subiu, porém, a filha de Faraó da Cidade de Davi à sua casa, que Salomão lhe edificara; então, edificou a Milo.

[25] Oferecia Salomão, três vezes por ano, holocaustos e sacrifícios pacíficos sobre o altar que edificara ao SENHOR e queimava incenso sobre o altar perante o SENHOR. Assim, acabou ele a casa.

[26] Fez o rei Salomão também naus em Eziom-Geber, que está junto a Elate, na praia do mar Vermelho, na terra de Edom.

[27] Mandou Hirão, com aquelas naus, os seus servos, marinheiros, conhecedores do mar, com os servos de Salomão.

pastatyti Jeruzalėje, Libane ir visose savo valdose.

[20]Visus neizraelitus gyventojus, išlikusius iš amoritų, hetitų, perizų, hivų ir jebusiečių –

[21]krašte dar buvo išlikę jų palikuonių, kurių izraelitai nepajėgė visiškai išnaikinti, – Saliamonas pajungė vergo lažui iki šios dienos.

[22]Bet izraelitų vergo lažui Saliamonas nepajungė nė vieno, nes jie buvo jo kariai, palydovai, tarnautojai, pareigūnai ir karo vežimų bei raitelių vadai.

[23]Vyriausiųjų pareigūnų, kurie vadovavo Saliamono darbams ir prižiūrėjo žmones, atliekančius darbą, buvo penki šimtai penkiasdešimt.

[24]Kai tik faraono duktė persikėlė iš Dovydo miesto į rūmus, kuriuos Saliamonas buvo jai pastatęs, jis pastatė Miloją.

[25]Tris kartus per metus Saliamonas atnašaudavo deginamąsias aukas bei bendravimo aukas ant aukuro, kurį pastatė VIEŠPAČIUI, atnašaudamas su jomis smilkalus VIEŠPATIES akivaizdoje. Ir Namus jis prižiūrėjo.

[26]Karalius Saliamonas pastatė laivyną Ecjon Gebere, kuris yra netoli Elato ant Nendrių jūros kranto, Edomo krašte.

[27]Hiramas išsiuntė su tuo laivynu savo tarnų, jūroje prityrusių jūreivių, drauge su Saliamono vyrais.

[28] Chegaram a Ofir e tomaram de lá quatrocentos e vinte talentos de ouro, que trouxeram ao rei Salomão.

1 Reis 10

A rainha de Sabá visita a Salomão
2 Crônicas 9.1-12

[1] Tendo a rainha de Sabá ouvido a fama de Salomão, com respeito ao nome do SENHOR, veio prová-lo com perguntas difíceis.

[2] Chegou a Jerusalém com mui grande comitiva; com camelos carregados de especiarias, e muitíssimo ouro, e pedras preciosas; compareceu perante Salomão e lhe expôs tudo quanto trazia em sua mente.

[3] Salomão lhe deu resposta a todas as perguntas, e nada lhe houve profundo demais que não pudesse explicar.

[4] Vendo, pois, a rainha de Sabá toda a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

[5] e a comida da sua mesa, e o lugar dos seus oficiais, e o serviço dos seus criados, e os trajes deles, e seus copeiros, e o holocausto que oferecia na Casa do SENHOR, ficou como fora de si

[6] e disse ao rei: Foi verdade a palavra que a teu respeito ouvi na minha terra e a respeito da tua sabedoria.

[7] Eu, contudo, não cria naquelas palavras, até que vim e vi com os meus próprios olhos. Eis que não me contaram a metade:

[28]Jie nuvyko į Ofyrą, pargabeno iš ten penkis šimtus dvidešimt talentų aukso ir įteikė karaliui Saliamonui.

1 Karalių 10

Saliamonas ir Šebos karalienė

[1]Išgirdusi apie Saliamoną, pagarsėjusį VIEŠPATIES vardo dėka, jo išmėginti sunkiais klausimais atvyko Šebos karalienė.

[2]Ji atvyko į Jeruzalę su didžiule palyda, su kupranugariais, apkrautais kvepalais, daugybe aukso ir brangakmeniais. Atvykusi pas Saliamoną, ji išsakė jam visa, kas gulėjo ant širdies.

[3]Saliamonas atsakė į visus jos klausimus. Nebuvo dalyko, kurio karalius nebūtų žinojęs, ir klausimo, į kurį nebūtų galėjęs atsakyti.

[4]Matydama visą Saliamono išmintį, rūmus, kuriuos buvo pastatęs,

[5]stalo valgius bei aplink sėdinčius dvariškius, paslaugas ir apdarą tarnų, taurininkų ir deginamąsias aukas, kurias jis atnašavo VIEŠPATIES Namuose, Šebos karalienė neteko žado.

[6]Ji tarė karaliui: „Kalbos, kurias girdėjau savo šalyje apie tavo darbus ir išmintį, buvo teisingos,

[7]bet aš netikėjau kalbomis, kol pati neatvykau ir savo akimis nepamačiau. Tikėk manimi, man nė pusės tiesos nebuvo

sobrepujas em sabedoria e prosperidade a fama que ouvi.

[8] Felizes os teus homens, felizes estes teus servos, que estão sempre diante de ti e que ouvem a tua sabedoria!

[9] Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te colocar no trono de Israel; é porque o SENHOR ama a Israel para sempre, que te constituiu rei, para executares juízo e justiça.

[10] Deu ela ao rei cento e vinte talentos de ouro, e muitíssimas especiarias, e pedras preciosas; nunca mais veio especiaria em tanta abundância, como a que a rainha de Sabá ofereceu ao rei Salomão.

[11] Também as naus de Hirão, que de Ofir transportavam ouro, traziam de lá grande quantidade de madeira de sândalo e pedras preciosas.

[12] Desta madeira de sândalo, fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para a casa real, como também harpas e alaúdes para os cantores; tal madeira nunca se havia trazido para ali, nem se viu mais semelhante madeira até ao dia de hoje.

[13] O rei Salomão deu à rainha de Sabá tudo quanto ela desejou e pediu, afora tudo o que lhe deu por sua generosidade real. Assim, voltou e se foi para a sua terra, com os seus servos.

As riquezas de Salomão

2 Crônicas 1.14-17; 9.13-28

pasakyta. Tavo išmintis ir gerovė smarkiai viršija kalbas, kurias buvau girdėjusi.

[8]Laimingi tavo žmonės! Laimingi tavo dvariškiai, nuolat tau tarnaujantys ir tavo išmintį girdintys!

[9]Tebūna palaimintas VIEŠPATS, tavo Dievas, kuris parodė tau malonę, pasodindamas tave į Izraelio sostą! Iš amžinos meilės Izraeliui padarė VIEŠPATS tave karaliumi teisingumui ir teisumui vykdyti“.

[10]Tada ji apdovanojo karalių šimtu dvidešimt talentų aukso, daugybe kvepalų ir brangakmenių. Daugiau niekada nebuvo atgabenta tiek kvepalų, kiek Šebos karalienė padovanojo karaliui Saliamonui.

[11]Be to, Hiramo laivynas, gabenęs auksą iš Ofyro, atgabeno iš Ofyro daug almugo medienos ir brangakmenių.

[12]Almugo medieną karalius panaudojoVIEŠPATIES Namams ir karaliaus rūmams išpuošti, taip pat giesmininkų lyroms ir arfoms. Tokios almugo medienos daugiau nebuvo nei atgabenta, nei matyta iki šios dienos.

[13]O karalius Saliamonas savo ruožtu davė Šebos karalienei visa, ko ji norėjo ir prašė. Be to, Saliamonas apdovanojo ją iš savo karališko dosnumo. Tada ji sugrįžo drauge su savo dvariškiais į savo šalį.

Saliamono turtai

[14] O peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano era de seiscentos e sessenta e seis talentos de ouro,

[15] além do que entrava dos vendedores, e do tráfico dos negociantes, e de todos os reis da Arábia, e dos governadores da terra.

[16] Fez o rei Salomão duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro mandou pesar para cada pavês;

[17] fez também trezentos escudos de ouro batido; três arráteis de ouro mandou pesar para cada escudo. E o rei os pôs na Casa do Bosque do Líbano.

[18] Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puríssimo.

[19] O trono tinha seis degraus; o espaldar do trono, ao alto, era redondo; de ambos os lados tinha braços junto ao assento e dois leões junto aos braços.

[20] Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus, um em cada extremo destes. Nunca se fizera obra semelhante em nenhum dos reinos.

[21] Todas as taças de que se servia o rei Salomão para beber eram de ouro, e também de ouro puro todas as da Casa do Bosque do Líbano; não havia nelas prata, porque nos dias de Salomão não se dava a ela estimação nenhuma.

[22] Porque o rei tinha no mar uma frota de Társis, com as naus de Hirão; de três em

[14]Aukso, kurį Saliamonas gaudavo kas metai, buvo šeši šimtai šešiasdešimt šeši talentai,

[15]neskaitant to, kuris ateidavo iš pirklių, prekybos tinklo ir visų Arabijos karalių bei krašto valdytojų.

[16]Karalius Saliamonas padarė du šimtus didžiulių skydų iš kalstyto aukso; į kiekvieną skydą suėjo šeši šimtai šekelių aukso.

[17]Jis padarė ir tris šimtus priedangos skydų iš kalstyto aukso; į kiekvieną priedangos skydą suėjo trys minos. Karalius padėjo juos Libano miško rūmuose.

[18]Karalius taip pat padarė puikų sostą iš dramblio kaulo ir aptraukė geriausiu auksu.

[19]Į sostą vedė šeši laiptai, sostas turėjo atkaltę su apskritu viršumi ir atramas prie abiejų sėdynės šonų. Du liūtai stovėjo šalia atramų,

[20]o dvylika liūtų stovėjo ant šešių laiptų, po šešis kiekviename šone. Niekada nieko panašaus nebuvo padaryta jokioje karalystėje.

[21]Be to, visos Saliamono taurės buvo iš aukso ir visi Libano miško rūmų indai buvo iš gryno aukso. Sidabro indų nebuvo. Saliamono dienomis sidabras buvo nieku laikomas.

[22]Mat karalius jūroje turėjo Taršišo laivų drauge su Hiramo laivynu. Kartą per trejus

três anos, voltava a frota de Társis, trazendo ouro, prata, marfim, bugios e pavões.
[23] Assim, o rei Salomão excedeu a todos os reis do mundo, tanto em riqueza como em sabedoria.
[24] Todo o mundo procurava ir ter com ele para ouvir a sabedoria que Deus lhe pusera no coração.
[25] Cada um trazia o seu presente: objetos de prata e de ouro, roupas, armaduras, especiarias, cavalos e mulas; assim, ano após ano.
[26] Também ajuntou Salomão carros e cavaleiros, tinha mil e quatrocentos carros e doze mil cavalarianos, que distribuiu às cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.
[27] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata como pedras e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.
[28] Os cavalos de Salomão vinham do Egito e da Cilícia; e comerciantes do rei os recebiam da Cilícia por certo preço.
[29] Importava-se, do Egito, um carro por seiscentos siclos de prata e um cavalo por cento e cinqüenta; nas mesmas condições, as caravanas os traziam e os exportavam para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

1 Reis 11

A idolatria de Salomão

[1] Ora, além da filha de Faraó, amou Salomão muitas mulheres estrangeiras:

metus Taršišo laivai parplaukdavo, atgabendami aukso, sidabro, dramblio kaulo, beždžionių ir povų.

[23]Taip karalius Saliamonas viršijo turtais ir išmintimi visus žemės karalius.

[24]Visas pasaulis norėjo pamatyti Saliamoną ir išgirsti išmintį, kurią Dievas buvo įdėjęs jam į širdį.

[25]Kiekvienas jų atgabendavo savo metinę duoklę – sidabro ir aukso daiktų, drabužių, ginklų ir prieskonių, arklių ir mulų.

[26]Saliamonas sutelkė kovos vežimų ir raitelių. Jis turėjo tūkstantį keturis šimtus karo vežimų ir dvylika tūkstančių arklių, kuriuos paskirstė į kovos vežimų miestus ir prie karaliaus Jeruzalėje.

[27]Karalius padarė, kad sidabro buvo taip apstu Jeruzalėje kaip akmens ir kedrų, taip apstu kaip sikomoro medžių Šefeloje.

[28]Saliamono arkliai buvo gabenami iš Egipto ir Kevės. Karaliaus pirkliai pirkdavo juos iš Kevės nustatyta kaina.

[29]Vežimas, atgabentas iš Egipto, kainavo šešis šimtus sidabro šekelių, o arklys – šimtą penkiasdešimt. O per karaliaus pirklius savo ruožtu buvo galima jų nugabenti visiems hetitų karaliams ir Aramo karaliams.

1 Karalių 11

Saliamono nuodėmės

[1]Karalius Saliamonas mylėjo daug svetimtaučių moterų, ne tik faraono

moabitas, amonitas, edomitas, sidônias e hetéias,

2 mulheres das nações de que havia o SENHOR dito aos filhos de Israel: Não caseis com elas, nem casem elas convosco, pois vos perverteriam o coração, para seguirdes os seus deuses. A estas se apegou Salomão pelo amor.

3 Tinha setecentas mulheres, princesas e trezentas concubinas; e suas mulheres lhe perverteram o coração.

4 Sendo já velho, suas mulheres lhe perverteram o coração para seguir outros deuses; e o seu coração não era de todo fiel para com o SENHOR, seu Deus, como fora o de Davi, seu pai.

5 Salomão seguiu a Astarote, deusa dos sidônios, e a Milcom, abominação dos amonitas.

6 Assim, fez Salomão o que era mau perante o SENHOR e não perseverou em seguir ao SENHOR, como Davi, seu pai.

7 Nesse tempo, edificou Salomão um santuário a Quemos, abominação de Moabe, sobre o monte fronteiro a Jerusalém, e a Moloque, abominação dos filhos de Amom.

8 Assim fez para com todas as suas mulheres estrangeiras, as quais queimavam incenso e sacrificavam a seus deuses.

A ira de Deus contra Salomão

9 Pelo que o SENHOR se indignou contra Salomão, pois desviara o seu coração do

dukterį, bet ir moabitų, amonitų, edomitų, sidoniečių ir hetitų moteris

2iš tų tautų, apie kurias VIEŠPATS buvo pasakęs izraelitams: „Niekas iš jūsų nesijungs su jais, niekas iš jų nesijungs su jumis, nes jie tikrai nugręš jūsų širdis sekti jų dievus“. Prie jų Saliamonas prilipo su meile.

3Saliamonas turėjo septynis šimtus aukštakilmių žmonų ir tris šimtus sugulovių. Tos moterys nugręžė jo širdį.

4Saliamonui pasenus, jo žmonos nugręžė jo širdį kitų dievų link, ir jo širdis nebuvo ištikima VIEŠPAČIUI, savo Dievui, kaip jo tėvo Dovydo širdis.

5Saliamonas sekė sidoniečių deivę Astartę ir pasibjaurėtiną amonitų Milkomą.

6Taigi Saliamonas darė, kas pikta VIEŠPATIES akyse, ir ištikimaiVIEŠPATIES nesekė, kaip darė jo tėvas.

7Tada Saliamonas į rytus nuo Jeruzalės ant kalno pastatė aukštumų alką Kemošui, Moabo bjaurybei, ir Molechui, Amono bjaurybei.

8Tą pat jis padarė visoms savo svetimtautėms žmonoms, atnašaujančioms smilkalus ir aukas savo dievams.

9VIEŠPATS supyko ant Saliamono, nes jo širdis nusigręžė nuoVIEŠPATIES, Izraelio Dievo, kuris buvo du kartus jam pasirodęs.

SENHOR, Deus de Israel, que duas vezes lhe aparecera.

10 E acerca disso lhe tinha ordenado que não seguisse a outros deuses. Ele, porém, não guardou o que o SENHOR lhe ordenara.

11 Por isso, disse o SENHOR a Salomão: Visto que assim procedeste e não guardaste a minha aliança, nem os meus estatutos que te mandei, tirarei de ti este reino e o darei a teu servo.

12 Contudo, não o farei nos teus dias, por amor de Davi, teu pai; da mão de teu filho o tirarei.

13 Todavia, não tirarei o reino todo; darei uma tribo a teu filho, por amor de Davi, meu servo, e por amor de Jerusalém, que escolhi.

Deus suscita adversários contra Salomão

14 Levantou o SENHOR contra Salomão um adversário, Hadade, o edomita; este era da linhagem real de Edom.

15 Porque, estando Davi em Edom e tendo subido Joabe, comandante do exército, a sepultar os mortos, feriu todos os varões em Edom.

16 (Porque Joabe ficou ali seis meses com todo o Israel, até que eliminou todos os varões em Edom.)

17 Hadade, porém, fugiu, e, com ele, alguns homens edomitas, dos servos de seu pai, para ir ao Egito; era Hadade ainda muito jovem.

18 Partiram de Midiã e seguiram a Parã, de onde tomaram consigo homens e chegaram ao Egito, a Faraó, rei do Egito,

10Nors buvo jam įsakyta šiuo reikalu, kad nesektų kitų dievų, jis nesilaikė to, kąVIEŠPATS buvo įsakęs.

11Todėl VIEŠPATS tarė Saliamonui: „Kadangi tu taip norėjai, nesilaikei mano Sandoros ir įstatų, kuriuos tau daviau, aš tikrai atplėšiu nuo tavęs karalystę ir atiduosiu ją vienam iš tavo tarnų.

12Bet dėl tavo tėvo Dovydo to nedarysiu tavo dienomis. Iš tavo sūnaus rankos ją atplėšiu.

13Tačiau visos karalystės neatplėšiu dėl savo tarno Dovydo ir dėl Jeruzalės, kurią išsirinkau. Tavo sūnui duosiu vieną giminę“.

Saliamono priešai

14VIEŠPATS pažadino Saliamonui priešą – Hadadą Edomitą iš Edomo karališkos šeimos.

15Anksčiau, Dovydui užėmus Edomą, kariuomenės vadas Joabas, nužygiavęs laidoti žuvusiųjų, išžudė Edome visus vyriškius.

16Joabas ir visas Izraelis ten išbuvo šešis mėnesius, kol išžudė Edome visus vyriškius.

17Bet Hadadas drauge su keletu edomitų, savo tėvo tarnų, išsigelbėjo ir pabėgo į Egiptą. Tuomet Hadadas buvo mažas berniukas.

18Iškeliavę iš Midjano, jie atėjo į Paraną ir pasiėmė su savimi iš Parano daugiau vyrų. Taip jie atėjo į Egiptą pas faraoną, Egipto

o qual deu a Hadade uma casa, e lhe prometeu sustento, e lhe deu terras.

karalių. Jis davė Hadadui namus, paskyrė jam išlaikymą ir dovanojo ūkį.

19 Achou Hadade grande mercê por parte de Faraó, tanta que este lhe deu por mulher a irmã de sua própria mulher,

19Hadadas įgijo tokią didelę malonę faraono akyse, kad šis davė jam žmona savo svainę, karalienės Tachpenesės seserį.

20 a irmã de Tafnes, a rainha. A irmã de Tafnes deu-lhe à luz seu filho Genubate, o qual Tafnes criou na casa de Faraó, onde Genubate ficou entre os filhos de Faraó.

20Tachpenesės sesuo pagimdė jam sūnų Genubatą, ir Tachpenesė augino jį faraono rūmuose. Taigi Genubatas buvo faraono rūmuose tarp faraono vaikų.

21 Tendo, pois, Hadade ouvido no Egito que Davi descansara com seus pais e que Joabe, comandante do exército, era morto, disse a Faraó: Deixa-me voltar para a minha terra.

21Egipte išgirdęs, kad Dovydas užmigo su savo protėviais, o kariuomenės vadas Joabas mirė, Hadadas tarė faraonui: „Leisk man išvykti, noriu keliauti į savo šalį“. –

22 Então, Faraó lhe disse: Pois que te falta comigo, que procuras partir para a tua terra? Respondeu ele: Nada; porém deixa-me ir.

22„O ko tau pas mane trūksta, – atsakė faraonas, – kad ūmai panorai keliauti į savo šalį?“ – „Nieko, – atsakė Hadadas, – bet, nepaisant to, leisk man keliauti!“

23 Também Deus levantou a Salomão outro adversário, Rezom, filho de Eliada, que havia fugido de seu senhor Hadadezer, rei de Zobá.

23Kitas priešas, Dievo pažadintas Saliamonui, buvo Eljados sūnus Rezonas, kuris buvo pabėgęs nuo savo šeimininko Cobos karaliaus Hadadezero.

24 Ele ajuntou homens e se fez capitão de um bando; depois do morticínio feito por Davi, eles se foram para Damasco, onde habitaram e onde constituíram rei a Rezom.

24Subūręs prie savęs vyrų, jis tapo gaujos vadu po Dovydo žudynių. Nuėję į Damaską ir ten įsikūrę, jie padarė jį Damasko karaliumi.

25 Este foi adversário de Israel por todos os dias de Salomão, fez-lhe mal como Hadade, detestava a Israel e reinava sobre a Síria.

25Jis buvo Izraelio priešas per visas Saliamono dienas, darydamas žalą kaip Hadadas. Izraelį jis niekino ir karaliavo Arame.

Aías prediz a Jeroboão que este reinará sobre Israel

26 Jeroboão, filho de Nebate, efraimita de Zereda, servo de Salomão, e cuja mãe era

26Saliamono tarnyboje buvo Nebato sūnus Jeroboamas, efraimas iš Ceredos, sūnus

mulher viúva, por nome Zerua, levantou a mão contra o rei.

[27] Esta foi a causa por que levantou a mão contra o rei: Salomão estava edificando a Milo e terraplenando depressões da Cidade de Davi, seu pai.

[28] Ora, vendo Salomão que Jeroboão era homem valente e capaz, moço laborioso, ele o pôs sobre todo o trabalho forçado da casa de José.

[29] Sucedeu, nesse tempo, que, saindo Jeroboão de Jerusalém, o encontrou o profeta Aías, o silonita, no caminho; este se tinha vestido de uma capa nova, e estavam sós os dois no campo.

[30] Aías pegou na capa nova que tinha sobre si, rasgou-a em doze pedaços

[31] e disse a Jeroboão: Toma dez pedaços, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eis que rasgarei o reino da mão de Salomão, e a ti darei dez tribos.

[32] Porém ele terá uma tribo, por amor de Davi, meu servo, e por amor de Jerusalém, a cidade que escolhi de todas as tribos de Israel.

[33] Porque Salomão me deixou e se encurvou a Astarote, deusa dos sidônios, a Quemos, deus de Moabe, e a Milcom, deus dos filhos de Amom; e não andou nos meus caminhos para fazer o que é reto perante mim, a saber, os meus estatutos e os meus juízos, como fez Davi, seu pai.

[34] Porém não tomarei da sua mão o reino todo; pelo contrário, fá-lo-ei príncipe

vienos našlės, vardu Cerūva. Jis pakėlė ranką prieš karalių.

[27]Priežastis, dėl kurios jis pakėlė ranką prieš karalių, buvo tokia. Saliamonas statė Miloją ir taisė spragą savo tėvo Dovydo miesto sienoje.

[28]O tas Jeroboamas buvo labai sugebąs vyras. Pamatęs, kad šis jaunas vyras gabus, Saliamonas paskyrė jį vadovauti visiems Juozapo namų lažo darbams.

[29]Atsitiko taip, kad kartą Jeroboamas ėjo iš Jeruzalės, ir šilojietis pranašas Ahija pasitiko jį kelyje. Ahija buvo apsivilkęs nauju drabužiu. Jiedviem esant vieniems laukuose,

[30]Ahija čiupo naująjį drabužį, kurį vilkėjo, ir suplėšė jį į dvylika gabalų.

[31]„Imk dešimt gabalų, – tarė jis Jeroboamui, – nes taip kalbėjo VIEŠPATS, Izraelio Dievas: ‘Tikėk manimi, aš išplėšiu iš Saliamono rankos karalystę ir duosiu tau dešimt giminių.

[32]Dėl mano tarno Dovydo ir dėl Jeruzalės, dėl miesto, kurį išsirinkau iš visų Izraelio giminių, jam liks viena giminė.

[33]Dešimt duosiu tau, nes jis paliko mane ir garbino sidoniečių deivę Astartę, Moabo dievą Kemošą bei Amono dievą Milkomą, bet nėjo mano keliais, nedarė, kas dora mano akyse, ir nesilaikė mano įstatų bei įsakų, kaip darė jo tėvas Dovydas.

[34]Nepaisant to, visos karalystės iš jo neatimsiu, bet laikysiu jį karaliumi per

todos os dias da sua vida, por amor de Davi, meu servo, a quem elegi, porque guardou os meus mandamentos e os meus estatutos.

visas jo gyvenimo dienas dėl savo tarno Dovydo, kurį išsirinkau ir kuris laikėsi mano įsakymų ir įstatų.

35 Mas da mão de seu filho tomarei o reino, a saber, as dez tribos, e tas darei a ti.

35Bet iš jo sūnaus rankos karalystę atimsiu ir ją, tas dešimt giminių, atiduosiu tau.

36 E a seu filho darei uma tribo; para que Davi, meu servo, tenha sempre uma lâmpada diante de mim em Jerusalém, a cidade que escolhi para pôr ali o meu nome.

36Jo sūnui duosiu vieną giminę, kad mano tarnas Dovydas visada turėtų žibintą priešais mane Jeruzalėje, mieste, kurį išsirinkau savo vardo buveine.

37 Tomar-te-ei, e reinarás sobre tudo o que desejar a tua alma; e serás rei sobre Israel.

37Paimsiu tave, kad valdytumei visa, kaip tavo širdis trokšta. Tu būsi Izraelio karalius.

38 Se ouvires tudo o que eu te ordenar, e andares nos meus caminhos, e fizeres o que é reto perante mim, guardando os meus estatutos e os meus mandamentos, como fez Davi, meu servo, eu serei contigo, e te edificarei uma casa estável, como edifiquei a Davi, e te darei Israel.

38Jeigu būsi klusnus visur, kur tau įsakau, eisi mano keliais ir darysi, kas dora mano akyse, laikydamasis mano įstatų ir įsakymų, kaip darė mano tarnas Dovydas, aš būsiu su tavimi, pastatysiu tau tvirtus namus, kaip pastačiau Dovydui, ir atiduosiu tau Izraelį.

39 Por isso, afligirei a descendência de Davi; todavia, não para sempre.

39Už tą nuodėmę pažeminsiu Dovydo palikuonis, bet ne amžinai’“.

40 Pelo que Salomão procurou matar a Jeroboão; este, porém, se dispôs e fugiu para o Egito, a ter com Sisaque, rei do Egito; e ali permaneceu até à morte de Salomão.

40Todėl Saliamonas bandė Jeroboamą užmušti, bet Jeroboamas skubiai pabėgo į Egiptą, pas Egipto karalių Šišaką, ir išbuvo Egipte iki Saliamono mirties.

A morte de Salomão

2 Crônicas 9.29-31

Saliamono mirtis

41 Quanto aos mais atos de Salomão, a tudo quanto fez, e à sua sabedoria, porventura, não estão escritos no Livro da História de Salomão?

41Kiti Saliamono darbai – visa, ką jis darė ir jo išmintis – argi nėra aprašyta Saliamono metraščių knygoje?

[42] Foi de quarenta anos o tempo que reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel.

[43] Descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

[42]Jeruzalėje Saliamonas valdė visą Izraelį keturiasdešimt metų.

[43]Saliamonas užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas savo tėvo Dovydo mieste. Vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Rehabeamas.

1 Reis 12

Roboão causa separação entre as tribos
2 Crônicas 10.1-15

[1] Foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel se reuniu lá, para o fazer rei.

[2] Tendo Jeroboão, filho de Nebate, ouvido isso (pois estava ainda no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão, onde habitava

[3] e donde o mandaram chamar), veio com toda a congregação de Israel a Roboão, e lhe falaram:

[4] Teu pai fez pesado o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.

[5] Ele lhes respondeu: Ide-vos e, após três dias, voltai a mim. E o povo se foi.

[6] Tomou o rei Roboão conselho com os homens idosos que estiveram na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda vivia, dizendo: Como aconselhais que se responda a este povo?

[7] Eles lhe disseram: Se, hoje, te tornares servo deste povo, e o servires, e,

1 Karalių 12

Karalystės skilimas

[1]Rehabeamas nuvyko į Sichemą, nes visas Izraelis buvo suėjęs į Sichemą paskelbti jį karaliumi.

[2]Nebato sūnus Jeroboamas sužinojo apie tai dar Egipte. Mat Jeroboamas buvo pabėgęs nuo karaliaus Saliamono ir apsigyvenęs Egipte.

[3]Buvo pasiųsti žmonės jo pašaukti. Jeroboamas ir visa Izraelio sueiga atėjo ir kalbėjo Rehabeamui:

[4]„Tavo tėvas uždėjo mums sunkų jungą. Tad dabar palengvink savo tėvo kietą lažą ir jo uždėtąjį sunkų jungą, ir mes tau tarnausime“.

[5]Rehabeamas atsakė jiems: „Eikite ir po trijų dienų sugrįžkite pas mane“. Žmonėms nuėjus,

[6]karalius Rehabeamas tarėsi su seniūnais, tarnavusiais jo tėvui Saliamonui dar tam gyvam esant, sakydamas: „Kaip patariate šiems žmonėms atsakyti?“

[7]Jie kalbėjo jam, tardami: „Jeigu šiandien būsi šios tautos tarnas ir jiems tarnausi,

atendendo, falares boas palavras, eles se farão teus servos para sempre.

[8] Porém ele desprezou o conselho que os anciãos lhe tinham dado e tomou conselho com os jovens que haviam crescido com ele e o serviam.

[9] E disse-lhes: Que aconselhais vós que respondamos a este povo que me falou, dizendo: Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

[10] E os jovens que haviam crescido com ele lhe disseram: Assim falarás a este povo que disse: Teu pai fez pesado o nosso jugo, mas tu alivia-o de sobre nós; assim lhe falarás: Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

[11] Assim que, se meu pai vos impôs jugo pesado, eu ainda vo-lo aumentarei; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

[12] Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei lhes ordenara, dizendo: Voltai a mim ao terceiro dia.

[13] Dura resposta deu o rei ao povo, porque desprezara o conselho que os anciãos lhe haviam dado;

[14] e lhe falou segundo o conselho dos jovens, dizendo: Meu pai fez pesado o vosso jugo, porém eu ainda o agravarei; meu pai vos castigou com açoites; eu, porém, vos castigarei com escorpiões.

[15] O rei, pois, não deu ouvidos ao povo; porque este acontecimento vinha do SENHOR, para confirmar a palavra que o

jeigu atsakysi jiems maloniais žodžiais, jie bus tavo tarnai amžinai“.

[8]Rehabeamas seniūnų duoto patarimo nepaisė, bet tarėsi su jaunais vyrais, kurie buvo su juo augę ir dabar jam tarnavo.

[9]Jų klausė: „Ką patariate atsakyti tautai, kuri man sako: ‘Palengvink jungą, kurį mums uždėjo tavo tėvas’?“

[10]Jauni vyrai, augę drauge su juo, atsakė jam: „Tautai, kuri tavęs prašo: ‘Tavo tėvas uždėjo mums sunkų jungą, bet tu turi jį palengvinti’, – privalai taip kalbėti: ‘Mano mažylis pirštas storesnis už mano tėvo juosmenį.

[11]Mano tėvas uždėjo jums sunkų jungą, o aš prie to jungo dar pridėsiu. Mano tėvas plakė jus botagais, o aš plaksiu jus skorpionais’“.

[12]Jeroboamas ir visi žmonės sugrįžo pas Rehabeamą trečią dieną kaip karalius buvo sakęs: „Sugrįžkite trečią dieną“.

[13]Žmonėms karalius atsakė šiurkščiai, nepaisydamas patarimo, kurį jam buvo davę seniūnai.

[14]Sekdamas jaunųjų vyrų patarimu, jis tarė jiems: „Mano tėvas jūsų jungą padarė sunkų, o aš prie to jungo dar pridėsiu. Mano tėvas plakė jus botagais, o aš plaksiu jus skorpionais“.

[15]Karalius neišklausė žmonių, nes taip buvoVIEŠPATIES skirta, idant jis įvykdytų

SENHOR tinha dito por intermédio de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

žodį, kurį VIEŠPATS buvo ištaręs per Ahiją Šilojietį Nebato sūnui Jeroboamui.

Dez tribos seguem Jeroboão

2 Crônicas 10.16-19

16 Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, reagiu, dizendo: Que parte temos nós com Davi? Não há para nós herança no filho de Jessé! Às vossas tendas, ó Israel! Cuida, agora, da tua casa, ó Davi! Então, Israel se foi às suas tendas.

16Kai visas Izraelis pamatė, kad karalius nenori jų išklausyti, žmonės, karaliui atsakydami, tarė: ,,Kokia mums dalis Dovyde? Nėra paveldo Jesės sūnuje! Izraeli, į savo palapines! Dabar, Dovydai, rūpinkis savo namais!“ Visas Izraelis nuėjo į savo palapines.

17 Quanto aos filhos de Israel, porém, que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

17Bet Rehabeamas ir toliau valdė izraelitus, gyvenančius Judo miestuose.

18 Então, o rei Roboão enviou a Adorão, superintendente dos que trabalhavam forçados; porém todo o Israel o apedrejou, e morreu. Mas o rei Roboão conseguiu tomar o seu carro e fugir para Jerusalém.

18Karalius Rehabeamas pasiuntė Adoramą, tuomet buvusį lažo darbų vykdytoju, bet visas Izraelis užmušė jį akmenimis. Tada karalius paskubomis šoko į vežimą ir pabėgo į Jeruzalę.

19 Assim, Israel se mantém rebelado contra a casa de Davi, até ao dia de hoje.

19Taip Izraelis ir kėlė maištą prieš Dovydo namus iki šios dienos.

20 Tendo ouvido todo o Israel que Jeroboão tinha voltado, mandaram chamá-lo para a congregação e o fizeram rei sobre todo o Israel; ninguém seguiu a casa de Davi, senão somente a tribo de Judá.

20Kai visas Izraelis išgirdo, kad Jeroboamas sugrįžo, jie išsiuntė žmones pašaukti jo į sueigą ir padarė jį viso Izraelio karaliumi. Tik Dovydo giminė liko ištikima Dovydo namams.

Deus proíbe que Roboão peleje contra as dez tribos

2 Crônicas 11.1-4

21 Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, reuniu toda a casa de Judá e a tribo de Benjamim, cento e oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra a casa de Israel, a fim de restituir o reino a Roboão, filho de Salomão.

21Sugrįžęs į Jeruzalę, Rehabeamas sutelkė visus Judo namus ir Benjamino giminę – šimtą aštuoniasdešimt tūkstančių rinktinių karių – kovoti su Izraeliu ir sugrąžinti karalystę Saliamono sūnui Rehabeamui.

22 Porém veio a palavra de Deus a Semaías, homem de Deus, dizendo:

23 Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a toda a casa de Judá, e a Benjamim, e ao resto do povo, dizendo:

24 Assim diz o SENHOR: Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos, os filhos de Israel; cada um volte para a sua casa, porque eu é que fiz isto. E, obedecendo eles à palavra do SENHOR, voltaram como este lhes ordenara.

22Bet Dievo vyrą Šemają pasiekė Dievo žodis:

23„Sakyk Judo karaliui Rehabeamui, visiems Judo namams ir likusiems tautos žmonėms:

24‘Taip kalbėjoVIEŠPATS. Nežygiuosite kovoti su savo giminėmis izraelitais. Tegrįžta kiekvienas į savo namus, nes aš tai padariau!’“ Tad jie paklausė VIEŠPATIESžodžio ir sugrįžo namo, kaip VIEŠPATS buvo liepęs.

A idolatria de Jeroboão

25 Jeroboão edificou Siquém, na região montanhosa de Efraim, e passou a residir ali; dali edificou Penuel.

26 Disse Jeroboão consigo: Agora, tornará o reino para a casa de Davi.

27 Se este povo subir para fazer sacrifícios na Casa do SENHOR, em Jerusalém, o coração dele se tornará a seu senhor, a Roboão, rei de Judá; e me matarão e tornarão a ele, ao rei de Judá.

28 Pelo que o rei, tendo tomado conselhos, fez dois bezerros de ouro; e disse ao povo: Basta de subirdes a Jerusalém; vês aqui teus deuses, ó Israel, que te fizeram subir da terra do Egito!

29 Pôs um em Betel e o outro, em Dã.

30 E isso se tornou em pecado, pois que o povo ia até Dã, cada um para adorar o bezerro.

31 Jeroboão fez também santuários nos altos e, dentre o povo, constituiu sacerdotes que não eram dos filhos de Levi.

25Jeroboamas įtvirtino Sichemą Efraimo aukštumose ir ten gyveno. Išsikėlęs iš ten, jis įtvirtino Penuelį.

26Širdyje Jeroboamas baiminosi: „O jei karalystė ims ir sugrįš Dovydo namams?

27Jei ši tauta ir toliau eis atnašauti aukų VIEŠPAČIUI Jeruzalėje, šios tautos žmonių širdys vėl sugrįš pas jų valdovą Judo karalių Rehabeamą. Mane jie nužudys ir sugrįš pas Judo karalių Rehabeamą!“

28Pasitaręs karalius padarė du aukso veršius. Žmonėms jis tarė: „Gana ilgai ėjote į Jeruzalę. Izraeli, štai tavo Dievas, kuris išvedė tave iš Egipto žemės!“

29Vieną jų pastatė Betelyje, o kitą – Dane.

30Tai vedė į nuodėmę, nes žmonės ėjo į Betelį ir Daną šių veršių pagarbinti.

31Jis statė ir šventyklas aukštumų alkuose bei skyrė kunigus iš žmonių, kurie nebuvo kilę iš Levio giminės.

[32] Fez uma festa no oitavo mês, no dia décimo quinto do mês, igual à festa que se fazia em Judá, e sacrificou no altar; semelhantemente fez em Betel e ofereceu sacrifícios aos bezerros que fizera; também em Betel estabeleceu sacerdotes dos altos que levantara.

[33] No décimo quinto dia do oitavo mês, escolhido a seu bel-prazer, subiu ele ao altar que fizera em Betel e ordenou uma festa para os filhos de Israel; subiu para queimar incenso.

[32]Jeroboamas įvedė iškilmę aštunto mėnesio penkioliktą dieną, panašią į iškilmę Judo žemėje, ir atnašavo aukas ant aukuro. Taip jis darė Betelyje, atnašaudamas savo padarytiems veršiams. Į Betelį paskyrė kunigus aukštumų alkuose, kuriuos buvo pastatęs.

[33]Aštunto mėnesio – to mėnesio, kurį savo širdyje buvo sumanęs įvesti iškilmę izraelitams – penkioliktą dieną Jeroboamas užkopė atnašauti aukos ant aukuro, kurį buvo pastatęs Betelyje.

1 Reis 13

Um profeta prediz contra o altar

[1] Eis que, por ordem do SENHOR, veio de Judá a Betel um homem de Deus; e Jeroboão estava junto ao altar, para queimar incenso.

[2] Clamou o profeta contra o altar, por ordem do SENHOR, e disse: Altar, altar! Assim diz o SENHOR: Eis que um filho nascerá à casa de Davi, cujo nome será Josias, o qual sacrificará sobre ti os sacerdotes dos altos que queimam sobre ti incenso, e ossos humanos se queimarão sobre ti.

[3] Deu, naquele mesmo dia, um sinal, dizendo: Este é o sinal de que o SENHOR falou: Eis que o altar se fenderá, e se derramará a cinza que há sobre ele.

[4] Tendo o rei ouvido as palavras do homem de Deus, que clamara contra o altar de Betel, Jeroboão estendeu a mão de sobre o altar, dizendo: Prendei-o! Mas a

1 Karalių 13

Jeroboamo pasmerkimas

[1]Jeroboamui stovint prie aukuro atnašauti smilkalų, į Betelį iš JudoVIEŠPATIES liepiamas atėjo vienas Dievo vyras.

[2]VIEŠPATIES įsakymu jis pasmerkė aukurą, tardamas: „Aukure, aukure! Taip kalbėjo VIEŠPATS: ‘Dovydo namams gims sūnus, vardu Jošijas. Jis atnašaus ant tavęs aukštumų alkų kunigus, deginančius ant tavęs smilkalus. Ant tavęs bus deginami žmonių kaulai’“.

[3]Tą pačią dieną jis davė ženklą, tardamas: „Štai ženklas, kad VIEŠPATS kalbėjo: ‘Šis aukuras bus sugriautas ir ant jo esantys pelenai išžarstyti’“.

[4]Išgirdęs, kaip Dievo vyras pasmerkė Betelio aukurą, karalius Jeroboamas ištiesė ranką nuo aukuro, tardamas: „Suimkite jį!“ Bet ištiesta į Dievo vyrą

mão que estendera contra o homem de Deus secou, e não a podia recolher.

ranka sustingo, ir Jeroboamas nebegalėjo jos sulenkti.

[5] O altar se fendeu, e a cinza se derramou do altar, segundo o sinal que o homem de Deus apontara por ordem do SENHOR.

[5]Be to, ir aukuras sugriuvo, ir pelenai buvo išžarstyti pagal ženklą, kurį VIEŠPATIESįsakymu buvo davęs Dievo vyras.

[6] Então, disse o rei ao homem de Deus: Implora o favor do SENHOR, teu Deus, e ora por mim, para que eu possa recolher a mão. Então, o homem de Deus implorou o favor do SENHOR, e a mão do rei se lhe recolheu e ficou como dantes.

[6]„Prašau maldauti VIEŠPATIES, savo Dievo, malonės, – tarė karalius Dievo vyrui, – ir melstis už mane, kad ranka man būtų sugrąžinta“. Dievo vyras maldavo VIEŠPATĮ, ir karalius vėl galėjo sulenkti ranką. Ji tapo tokia, kokia buvo pirma.

[7] Disse o rei ao homem de Deus: Vem comigo a casa e fortalece-te; e eu te recompensarei.

[7]Tada karalius kalbino Dievo vyrą: „Eikš su manimi į namus ir atsigaivink. Duosiu tau dovaną“.

[8] Porém o homem de Deus disse ao rei: Ainda que me desses metade da tua casa, não iria contigo, nem comeria pão, nem beberia água neste lugar.

[8]Bet Dievo vyras atsakė karaliui: „Nors man duotumei pusę savo karalystės, neisiu su tavimi. Šioje vietoje nevalgysiu duonos ir negersiu vandens,

[9] Porque assim me ordenou o SENHOR pela sua palavra, dizendo: Não comerás pão, nem beberás água; e não voltarás pelo caminho por onde foste.

[9]nes taip man buvo VIEŠPATIES liepta: ‘Nei duonos valgysi, nei vandens gersi, nei keliu, kuriuo atėjai, grįši’“.

[10] E se foi por outro caminho; e não voltou pelo caminho por onde viera a Betel.

[10]Tad Dievo vyras nuėjo kitu keliu. Keliu, kuriuo į Betelį buvo atėjęs, negrįžo.

A desobediência e o castigo do profeta

[11] Morava em Betel um profeta velho; vieram seus filhos e lhe contaram tudo o que o homem de Deus fizera aquele dia em Betel; as palavras que dissera ao rei, contaram-nas a seu pai.

[11]Betelyje gyveno senas pranašas. Atėję jo sūnūs papasakojo jam visa, ką Dievo vyras tą dieną buvo padaręs Betelyje. Jie pakartojo tėvui ir žodžius, kuriuos jis buvo pasakęs karaliui.

[12] Perguntou-lhes o pai: Por que caminho se foi? Mostraram seus filhos o caminho por onde fora o homem de Deus que viera de Judá.

[12]„Kuriuo keliu jis nuėjo?“ – paklausė tėvas. Jo sūnūs parodė jam kelią, kuriuo buvo nuėjęs iš Judo atėjęs Dievo vyras.

[13] Então, disse a seus filhos: Albardai-me um jumento. Albardaram-lhe o jumento, e ele montou.

[13]Tada jis tarė savo sūnums: „Pabalnokite man asilą“. Jie pabalnojo jam asilą, ir pranašas, sėdęs ant jo,

[14] E foi após o homem de Deus e, achando-o sentado debaixo de um carvalho, lhe disse: És tu o homem de Deus que vieste de Judá? Ele respondeu: Eu mesmo.

[14]išjojo paskui Dievo vyrą. Suradęs jį sėdintį po ąžuolu, paklausė: „Ar tu tas Dievo vyras, kuris atėjo iš Judo?“ Jis atsakė: „Taip, tai aš“. –

[15] Então, lhe disse: Vem comigo a casa e come pão.

[15]„Eikš su manimi, – tarė jam pranašas, – ir ko nors užvalgyk“.

[16] Porém ele disse: Não posso voltar contigo, nem entrarei contigo; não comerei pão, nem beberei água contigo neste lugar.

[16]Bet jis atsakė: „Negaliu nei grįžti su tavimi, nei pas tave užeiti. Šioje vietoje aš nevalgysiu duonos ir negersiu vandens,

[17] Porque me foi dito pela palavra do SENHOR: Ali, não comerás pão, nem beberás água, nem voltarás pelo caminho por que foste.

[17]nes man buvoVIEŠPATIES liepta: ‘Nei duonos valgysi, nei vandens gersi, nei keliu, kuriuo atėjai, grįši’“.

[18] Tornou-lhe ele: Também eu sou profeta como tu, e um anjo me falou por ordem do SENHOR, dizendo: Faze-o voltar contigo a tua casa, para que coma pão e beba água. (Porém mentiu-lhe.)

[18]– „Ir aš esu pranašas, kaip ir tu, – kalbėjo jam pranašas, – man VIEŠPATIES įsakymu angelas tarė: ‘Parsivesk jį atgal į namus duonos pavalgyti ir vandens atsigerti’“. Bet pranašas jam melavo.

[19] Então, voltou ele, e comeu pão em sua casa, e bebeu água.

[19]Tada Dievo vyras sugrįžo su juo, ir jo namuose valgė duonos ir gėrė vandens.

[20] Estando eles à mesa, veio a palavra do SENHOR ao profeta que o tinha feito voltar;

[20]Jiems sėdint prie stalo, VIEŠPATIES žodis pasiekė atgal jį parvedusį pranašą.

[21] e clamou ao homem de Deus, que viera de Judá, dizendo: Assim diz o SENHOR: Porquanto foste rebelde à palavra do SENHOR e não guardaste o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te mandara,

[21]Atėjusiam iš Judo Dievo vyrui jis paskelbė: „Taip kalbėjoVIEŠPATS: ‘Kadangi neklausei VIEŠPATIES žodžio ir nesilaikei įsakymo, kurįVIEŠPATS, tavo Dievas, buvo tau davęs,

[22] antes, voltaste, e comeste pão, e bebeste água no lugar de que te dissera: Não comerás pão, nem beberás água, o teu

[22]bet sugrįžai ir valgei duonos bei gėrei vandens vietoje, apie kurią tau sakiau: ‹Ten nevalgysi duonos ir negersi vandens›,

cadáver não entrará no sepulcro de teus pais.

[23] Depois de o profeta a quem fizera voltar haver comido pão e bebido água, albardou para ele o jumento.

[24] Foi-se, pois, e um leão o encontrou no caminho e o matou; o seu cadáver estava atirado no caminho, e o jumento e o leão, parados junto ao cadáver.

[25] Eis que os homens passaram e viram o corpo lançado no caminho, como também o leão parado junto ao corpo; e vieram e o disseram na cidade onde o profeta velho habitava.

[26] Ouvindo-o o profeta que o fizera voltar do caminho, disse: É o homem de Deus, que foi rebelde à palavra do SENHOR; por isso, o SENHOR o entregou ao leão, que o despedaçou e matou, segundo a palavra que o SENHOR lhe tinha dito.

[27] Então, disse a seus filhos: Albardai-me o jumento. Eles o albardaram.

[28] Ele se foi e achou o cadáver atirado no caminho e o jumento e o leão, parados junto ao cadáver; o leão não tinha devorado o corpo, nem despedaçado o jumento.

[29] Então, o profeta levantou o cadáver do homem de Deus, e o pôs sobre o jumento, e o tornou a levar; assim, veio o profeta velho à cidade, para o chorar e enterrar.

[30] Depositou o cadáver no seu próprio sepulcro; e o prantearam, dizendo: Ah! Irmão meu!

– tavo kūnas niekada nepasieks tavo protėvių kapo'“.

[23]Dievo vyrui pavalgius duonos ir atsigėrus vandens, jam buvo pabalnotas jį parvedusio pranašo asilas,

[24]ir jis leidosi į kelionę. Kelyje jį užpuolė liūtas ir sudraskė. Jo kūnas liko tįsoti ant kelio, o šalia lavono stovėjo asilas ir tupėjo liūtas.

[25]Eidami pro šalį, žmonės matė ant kelio tįsantį lavoną ir šalia tupintį liūtą. Nuėję į miestą, kuriame gyveno senasis pranašas, apie tai papasakojo.

[26]Dievo vyrą atgal parvedęs pranašas, tai išgirdęs, tarė: „Tai Dievo vyras, kuris nepaisė Dievo žodžio. Užtat VIEŠPATS ir atidavė jį liūtui, kuris jį sudraskė ir užmušė, kaip buvo jam sakęs VIEŠPATS“.

[27]Savo sūnums pranašas tarė: „Pabalnokite man asilą“. Pabalnojus asilą,

[28]jis išjojo ir surado ant kelio tįsantį kūną su asilu ir liūtu prie lavono. Liūtas lavono neėdė ir asilo nedraskė.

[29]Pranašas paėmė Dievo vyro kūną ir užkėlęs ant asilo pargabeno į miestą apraudoti ir palaidoti.

[30]Kūną paguldė į savo paties kapą. Raudodamas jį apverkė: „Ak, mano broli!“

[31] Depois de o haver sepultado, disse a seus filhos: Quando eu morrer, enterrai-me no sepulcro em que o homem de Deus está sepultado; ponde os meus ossos junto aos ossos dele.

[31]Dievo vyrą palaidojęs pranašas savo sūnums tarė: „Kai mirsiu, palaidokite mane kape, kuriame palaidotas Dievo vyras, mano kaulus paguldykite šalia jo kaulų,

[32] Porque certamente se cumprirá o que por ordem do SENHOR clamou contra o altar que está em Betel e contra todas as casas dos altos que estão nas cidades de Samaria.

[32]nes žodis, kurį jis paskelbė VIEŠPATIES įsakymu prieš Betelio aukurą ir prieš visus aukštumų alkus, esančius Samarijoje, tikrai išsipildys“.

A persistência de Jeroboão no pecado

[33] Depois destas coisas, Jeroboão ainda não deixou o seu mau caminho; antes, de entre o povo tornou a constituir sacerdotes para lugares altos; a quem queria, consagrava para sacerdote dos lugares altos.

[33]Net po šio įvykio Jeroboamas negrįžo iš savo nedoro kelio, bet ir toliau skyrė kunigus aukštumų alkams iš paprastų žmonių. Kas tik norėjo būti kunigu, būdavo pašventinamas aukštumų alkams.

[34] Isso se tornou em pecado à casa de Jeroboão, para destruí-la e extingui-la da terra.

[34]Taip Jeroboamo namai užsitraukė nuodėmę, už kurią turėjo būti sunaikinti ir nušluoti nuo žemės veido.

1 Reis 14

A profecia de Aías contra Jeroboão

1 Karalių 14

Jeroboamo sūnaus mirtis

[1] Naquele tempo, adoeceu Abias, filho de Jeroboão.

[1]Tuo metu susirgo Jeroboamo sūnus Abija.

[2] Disse este a sua mulher: Dispõe-te, agora, e disfarça-te, para que não conheçam que és mulher de Jeroboão; e vai a Siló. Eis que lá está o profeta Aías, o qual a meu respeito disse que eu seria rei sobre este povo.

[2]Jeroboamas tarė savo žmonai: „Eik, persirenk, kad nebūtumei pažinta, jog esi Jeroboamo žmona, ir nueik į Šiloją. Ten gyvena pranašas Ahija, kuris numatė, kad aš būsiu šios tautos karalius.

[3] Leva contigo dez pães, bolos e uma botija de mel e vai ter com ele; ele te dirá o que há de suceder a este menino.

[3]Pasiimk dešimt duonos kepalų, keletą tešlainių bei ąsotį medaus ir nueik pas jį. Jis tau pasakys, kas nutiks berniukui“.

[4] A mulher de Jeroboão assim o fez; levantou-se, foi a Siló e entrou na casa de

[4]Jeroboamo žmona taip ir padarė. Ji leidosi kelionėn į Šiloją ir nuėjo prie

Aías; Aías já não podia ver, porque os seus olhos já se tinham escurecido, por causa da sua velhice.

5 Porém o SENHOR disse a Aías: Eis que a mulher de Jeroboão vem consultar-te sobre seu filho, que está doente. Assim e assim lhe falarás, porque, ao entrar, fingirá ser outra.

6 Ouvindo Aías o ruído de seus pés, quando ela entrava pela porta, disse: Entra, mulher de Jeroboão; por que finges assim? Pois estou encarregado de te dizer duras novas.

7 Vai e dize a Jeroboão: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Porquanto te levantei do meio do povo, e te fiz príncipe sobre o meu povo de Israel,

8 e tirei o reino da casa de Davi, e to entreguei, e tu não foste como Davi, meu servo, que guardou os meus mandamentos e andou após mim de todo o seu coração, para fazer somente o que parecia reto aos meus olhos;

9 antes, fizeste o mal, pior do que todos os que foram antes de ti, e fizeste outros deuses e imagens de fundição, para provocar-me à ira, e me viraste as costas;

10 portanto, eis que trarei o mal sobre a casa de Jeroboão, e eliminarei de Jeroboão todo e qualquer do sexo masculino, tanto o escravo como o livre, e lançarei fora os descendentes da casa de Jeroboão, como se lança fora o esterco, até que, de todo, ela se acabe.

Ahijos namų. Ahija nebegalėjo matyti, nes senatvė buvo aptemdžiusi jam akis,

5betVIEŠPATS Ahijai buvo pasakęs: „Žiūrėk, Jeroboamo žmona ateina pas tave teirautis apie savo sūnų, nes tas serga. Taip ir taip su ja kalbėsi. Ji ateis persirengusi“.

6Išgirdęs jos žingsnius, kai ėjo pro duris, Ahija tarė: „Įeik, Jeroboamo žmona. Kam apsimeti esanti kita? Turiu tau perduoti skaudžią žinią.

7Eik ir pasakyk Jeroboamui: ‘Taip kalbėjo VIEŠPATS, Izraelio Dievas. Aš iškėliau tave iš tautos ir padariau tave savo tautos Izraelio valdovu;

8aš atplėšiau karalystę nuo Dovydo namų ir atidaviau ją tau. Bet tu nebuvai kaip mano tarnas Dovydas, kuris laikėsi mano įsakymų ir sekė mane visa širdimi, darydamas tik tai, kas dora mano akyse.

9Tu elgeisi nedoriau už visus prieš tave buvusius, tu ėmei ir pasidarei sau kitų dievų ir liedintų atvaizdų mane į piktumą vesti. Tu man atsukai nugarą.

10Todėl aš užtrauksiu nelaimę Jeroboamo namams, išrausiu iš Jeroboamo šeimos visus vyriškius – vergą ir laisvą Izraelyje – ir švariai iššluosiu Jeroboamo namus, kaip iššluojamas mėšlas.

[11] Quem morrer a Jeroboão na cidade, os cães o comerão, e o que morrer no campo aberto, as aves do céu o comerão, porque o SENHOR o disse.

[12] Tu, pois, dispõe-te e vai para tua casa; quando puseres os pés na cidade, o menino morrerá.

[13] Todo o Israel o pranteará e o sepultará; porque de Jeroboão só este dará entrada em sepultura, porquanto se achou nele coisa boa para com o SENHOR, Deus de Israel, em casa de Jeroboão.

[14] O SENHOR, porém, suscitará para si um rei sobre Israel, que eliminará, no seu dia, a casa de Jeroboão. Que digo eu? Há de ser já.

[15] Também o SENHOR ferirá a Israel para que se agite como a cana se agita nas águas; arrancará a Israel desta boa terra que dera a seus pais e o espalhará para além do Eufrates, porquanto fez os seus postes-ídolos, provocando o SENHOR à ira.

[16] Abandonará a Israel por causa dos pecados que Jeroboão cometeu e pelos que fez Israel cometer.

[17] Então, a mulher de Jeroboão se levantou, foi e chegou a Tirza; chegando ela ao limiar da casa, morreu o menino.

[18] Sepultaram-no, e todo o Israel o pranteou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Aías, seu servo.

[19] Quanto aos mais atos de Jeroboão, como guerreou e como reinou, eis que

[11]Kas iš Jeroboamo šeimos mirs mieste, tą šunys suės, o kas mirs atvirame lauke, tą padangių paukščiai sules, nes taip VIEŠPATS kalbėjo’.

[12]Tad leiskis į kelionę, grįžk į savo namus. Kai tik įkelsi koją į miestą, tavo vaikas mirs.

[13]Visas Izraelis jį apraudos ir palaidos. Vien jis iš Jeroboamo šeimos bus nuneštas į kapą, nes tik jame VIEŠPATS, Izraelio Dievas, gali rasti šį tą gero.

[14]Be to, VIEŠPATS paskirs Izraeliui karalių, kuris padarys Jeroboamo namams galą!

[15]VIEŠPATS tol plaks Izraelį, kol jis ims svyruoti, kaip svyruoja nendrė vandenyje. Jis išraus Izraelį iš šios geros žemės, duotos jų protėviams, ir išblaškys juos anapus Upės, nes jie, darydamiesi sau šventuosius stulpus, supykdė VIEŠPATĮ.

[16]Jis paliks Izraelį už Jeroboamo nuodėmes, kuriomis jis nusidėjo ir įvedė Izraelį į nuodėmę“.

[17]Jeroboamo žmona pakilo ir leidosi į kelionę. Ji parėjo į Tircą. Vos peržengus jai namų slenkstį, berniukas mirė.

[18]Jį laidojo visas Izraelis ir raudojo pagal VIEŠPATIES žodį, ištartą per savo tarną pranašą Ahiją.

[19]O kiti Jeroboamo darbai – kaip jis kariavo ir kaip valdė – aprašyti Izraelio karalių metraščiuose.

estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[20] Foi de vinte e dois anos o tempo que reinou Jeroboão; e descansou com seus pais; e Nadabe, seu filho, reinou em seu lugar.

[20]Jeroboamas valdė dvidešimt dvejus metus. Tada jis užmigo su savo protėviais, o vietoj jo pradėjo karaliauti jo sūnus Nadabas.

O reinado de Roboão, de Judá

2 Crônicas 12.1-16

Rehabeamas – Judo karalius

[21] Roboão, filho de Salomão, reinou em Judá; de quarenta e um anos de idade era Roboão quando começou a reinar e reinou dezessete anos em Jerusalém, na cidade que o SENHOR escolhera de todas as tribos de Israel, para estabelecer ali o seu nome. Naamá era o nome de sua mãe, amonita.

[21]Tuo tarpu Saliamono sūnus Rehabeamas tapo Judo karaliumi. Rehabeamas buvo keturiasdešimt vienerių metų, kai pradėjo karaliauti. Jis karaliavo septyniolika metų Jeruzalėje – mieste, kurį VIEŠPATS buvo išsirinkęs iš visų Izraelio giminių kaip buveinę savo vardui. Jo motinos vardas buvo Naama Amonitė.

[22] Fez Judá o que era mau perante o SENHOR; e, com os pecados que cometeu, o provocou a zelo, mais do que fizeram os seus pais.

[22]Judas darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse. Savo nuodėmėmis jie pykdė jį net labiau, negu tai buvo darę jų protėviai.

[23] Porque também os de Judá edificaram altos, estátuas, colunas e postes-ídolos no alto de todos os elevados outeiros e debaixo de todas as árvores verdes.

[23]Ir jie statėsi aukštumų alkus, akmenis ir šventuosius stulpus ant kiekvienos kalvos ir po kiekvienu lapuotu medžiu.

[24] Havia também na terra prostitutos-cultuais; fizeram segundo todas as coisas abomináveis das nações que o SENHOR expulsara de diante dos filhos de Israel.

[24]Krašte buvo ir vyriškių – šventyklų kekšių. Judas kartojo visas pasibjaurėtinas apeigas tautų, kurias VIEŠPATS buvo pašalinęs iš kelio izraelitams.

[25] No quinto ano do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém

[25]Penktais karaliaus Rehabeamo metais Egipto karalius Šišakas užpuolė Jeruzalę.

[26] e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; tomou tudo. Também levou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

[26]Jis pagrobė ir VIEŠPATIES Namų turtus, ir karaliaus rūmų turtus. Viską paėmė. Jis pagrobė net Saliamono padarytus aukso skydus.

[27] Em lugar destes, fez o rei Roboão escudos de bronze e os entregou nas mãos

[27]Užtat vietoj jų karalius Rehabeamas padarė vario skydus ir patikėjo juos

dos capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

rankoms sargybos pareigūnų, saugančių karaliaus rūmų duris.

28 Toda vez que o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda usavam os escudos e tornavam a trazê-los para a câmara da guarda.

28Kai tik karalius eidavo į VIEŠPATIES Namus, vyrai nešdavosi juos ir po to sugrąžindavo į sargybinę.

29 Quanto aos mais dos atos de Roboão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

29Kiti Rehabeamo darbai – visa, ką jis darė – argi nėra aprašyti Judo karalių metraščiuose?

30 Houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

30Tarp Rehabeamo ir Jeroboamo nuolat vyko karas.

31 Roboão descansou com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi. Naamá era o nome de sua mãe, amonita; e Abias, filho de Roboão, reinou em seu lugar.

31Rehabeamas užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas su savo protėviais Dovydo mieste. Jo motinos vardas buvo Naama Amonitė. Vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Abijamas.

1 Reis 15

O reinado de Abias, de Judá

2 Crônicas 13.1-22

1 No décimo oitavo ano do rei Jeroboão, filho de Nebate, Abias começou a reinar sobre Judá.

2 Três anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

3 Andou em todos os pecados que seu pai havia cometido antes dele; e seu coração não foi perfeito para com o SENHOR, seu Deus, como o coração de Davi, seu pai.

4 Mas, por amor de Davi, o SENHOR, seu Deus, lhe deu uma lâmpada em Jerusalém, levantando a seu filho depois dele e dando estabilidade a Jerusalém.

1 Karalių 15

Abijamas – Judo karalius

1Aštuonioliktais karaliaus Nebato sūnaus Jeroboamo metais Abijamas tapo Judo karaliumi.

2Jeruzalėje jis karaliavo trejus metus; jo motina buvo Abšalomo duktė, vardu Maaka.

3Jis kartojo visas nuodėmes, kurias iki jo buvo daręs jo tėvas; VIEŠPAČIUI, savo Dievui, jis nebuvo nuoširdus, kaip jo tėvas Dovydas.

4Nepaisant to, dėl Dovydo VIEŠPATS, jo Dievas, davė jam žibintą Jeruzalėje, pažadindamas jam įpėdinį ir apsaugodamas Jeruzalę,

[5] Porquanto Davi fez o que era reto perante o SENHOR e não se desviou de tudo quanto lhe ordenara, em todos os dias da sua vida, senão no caso de Urias, o heteu.

[5]nes Dovydas buvo daręs, kas dora VIEŠPATIES akyse, ir per visas savo gyvenimo dienas nebuvo nukrypęs nuo viso, ką jis buvo jam įsakęs, išskyrus atsitikimą su Ūrija Hetitu.

[6] Houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os dias da sua vida.

[6]Karas tarp Rehabeamo ir Jeroboamo tęsėsi per visas jo gyvenimo dienas.

[7] Quanto aos mais atos de Abias e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá? Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

[7]Kiti Abijamo darbai – visa, ką jis darė – argi nėra aprašyti Judo karalių metraščiuose? Tarp Abijamo ir Jeroboamo vyko karas.

[8] Abias descansou com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Asa, seu filho, reinou em seu lugar.

[8]Abijamas užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas Dovydo mieste. Vietoj tėvo karaliumi tapo jo sūnus Asa.

O reinado de Asa, de Judá

2 Crônicas 14.1-8; 15.16—16.14

Asa – Judo karalius

[9] No vigésimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou Asa a reinar sobre Judá.

[9]Dvidešimtais Izraelio karaliaus Jeroboamo metais Asa tapo Judo karaliumi.

[10] Quarenta e um anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

[10]Jeruzalėje jis karaliavo keturiasdešimt vienerius metus; jo motina buvo Abšalomo duktė, vardu Maaka.

[11] Asa fez o que era reto perante o SENHOR, como Davi, seu pai.

[11]Asa darė, kas doraVIEŠPATIES akyse, kaip jo tėvas Dovydas buvo daręs.

[12] Porque tirou da terra os prostitutos-cultuais e removeu todos os ídolos que seus pais fizeram;

[12]Iš krašto jis išvarė šventyklų kekšius ir pašalino visus protėvių padarytus stabus.

[13] e até a Maaca, sua mãe, depôs da dignidade de rainha-mãe, porquanto ela havia feito ao poste-ídolo uma abominável imagem; pois Asa destruiu essa imagem e a queimou no vale de Cedrom;

[13]Be to, jis pašalino savo motiną Maaką iš motinos karalienės vietos, nes ji buvo padariusi pasibjaurėtiną atvaizdą Ašerai. Asa nuvertė jos pasibjaurėtiną atvaizdą ir sudegino Kidrono slėnyje.

[14] os altos, porém, não foram tirados; todavia, o coração de Asa foi, todos os seus dias, totalmente do SENHOR.

[14]Bet aukštumų alkai nebuvo išnaikinti. Nepaisant to, Asa buvo nuoširdus su

VIEŠPAČIU, savo Dievu, per visas savo dienas.

15 Trouxe à Casa do SENHOR as coisas consagradas por seu pai e as coisas que ele mesmo consagrara: prata, ouro e objetos de utilidade.

15Į VIEŠPATIES Namus jis atnešė savo tėvo įžadu pašventintų atnašų ir savo paties įžadu pašventintų atnašų – sidabro, aukso bei įvairių reikmenų.

16 Houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

16Karas tarp Asos ir Izraelio karaliaus Bašos vyko per visas jų dienas.

17 Porque Baasa, rei de Israel, subiu contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém fosse permitido sair de junto de Asa, rei de Judá, nem chegar a ele.

17Izraelio karalius Baša, atžygiavęs prieš Judą, įtvirtino Ramą, norėdamas užkirsti kelią žmonėms išeiti ar įeiti pas Judo karalių Asą.

18 Então, Asa tomou toda a prata e ouro restantes nos tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei e os entregou nas mãos de seus servos; e o rei Asa os enviou a Ben-Hadade, filho de Tabrimom, filho de Heziom, rei da Síria, e que habitava em Damasco, dizendo:

18Tada Asa, paėmęs visą sidabrą ir auksą, likusius VIEŠPATIES Namų ir karaliaus rūmų ižde, patikėjo juos savo pareigūnams. Karalius Asa pasiuntė juos Aramo karaliui Ben Hadadui, Hezjono sūnaus Tabrimono sūnui, viešpataujančiam Damaske, tardamas:

19 Haja aliança entre mim e ti, como houve entre meu pai e teu pai. Eis que te mando um presente, prata e ouro; vai e anula a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de mim.

19„Tebūna tarp manęs ir tavęs sąjunga, kaip buvo tarp mano tėvo ir tavo tėvo. Štai siunčiu tau sidabro ir aukso dovaną. Imk ir nutrauk sąjungą su Izraelio karaliumi Baša, kad jis atsitrauktų nuo manęs“.

20 Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos seus exércitos contra as cidades de Israel; e feriu a Ijom, a Dã, a Abel-Bete-Maaca e todo o distrito de Quinerete, com toda a terra de Naftali.

20Ben Hadadas paklausė karaliaus Asos. Pasiuntęs savo kariuomenės vadus prieš Izraelio miestus, jis užėmė Ijoną, Daną, Abel Bet Maaką ir visą Kineretą su visa Naftalio žeme.

21 Ouvindo isso, Baasa deixou de edificar a Ramá e ficou em Tirza.

21Išgirdęs apie tai, Baša nustojo tvirtinęs Ramą ir pasiliko Tircoje.

22 Então, o rei Asa fez apregoar por toda a região de Judá que todos, sem exceção, trouxessem as pedras de Ramá e a sua madeira, com que Baasa a edificara; com

22Tada karalius Asa sutelkė visą Judą be išimties, ir jie išnešė akmenis ir rąstus, kuriais Rama turėjo būti sutvirtinta. Jais

elas edificou o rei Asa a Geba de Benjamim e a Mispa.

23 Quanto aos mais atos de Asa, e a todo o seu poder, e a tudo quanto fez, e às cidades que edificou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá? Porém, no tempo da sua velhice, padeceu dos pés.

24 Descansou Asa com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Josafá, seu filho, reinou em seu lugar.

O mau reinado de Nadabe, de Israel

25 Nadabe, filho de Jeroboão, começou a reinar sobre Israel no ano segundo de Asa, rei de Judá; e reinou sobre Israel dois anos.

26 Fez o que era mau perante o SENHOR e andou nos caminhos de seu pai e no pecado com que seu pai fizera pecar a Israel.

27 Conspirou contra ele Baasa, filho de Aías, da casa de Issacar, e o feriu em Gibetom, que era dos filisteus, quando Nadabe e todo o Israel cercavam Gibetom.

28 Baasa, no ano terceiro de Asa, rei de Judá, matou a Nadabe e passou a reinar em seu lugar.

29 Logo que começou a reinar, matou toda a descendência de Jeroboão; não lhe deixou ninguém com vida, a todos exterminou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do seu servo Aías, o silonita,

30 por causa dos pecados que Jeroboão cometera e pelos que fizera Israel cometer,

karalius Asa sutvirtino Benjamino Gebą ir Micpą.

23O visi kiti Asos darbai – visi jo žygdarbiai, visa, ką jis nuveikė, ir miestai, kuriuos jis įtvirtino – argi nėra aprašyti Judo karalių metraščiuose? Bet senatvėje jis kentėjo nuo kojų ligos.

24Asa užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas su savo protėviais savo tėvo Dovydo mieste. Vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Juozapatas.

Izraelio karaliai

25Jeroboamo sūnus Nadabas tapo Izraelio karaliumi antrais Judo karaliaus Asos metais ir karaliavo Izraelyje dvejus metus.

26Jis darė, kas nedoraVIEŠPATIES akyse, eidamas savo tėvo pėdomis ir darydamas nuodėmę, į kurią jis buvo įvedęs Izraelį.

27Ahijos sūnus Baša iš Isacharo namų surengė prieš jį sąmokslą. Baša užmušė jį prie filistinų Gibetono, kai Nadabas ir visas Izraelis buvo apgulę Gibetoną.

28Taigi Baša nužudė Nadabą trečiais Judo karaliaus Asos metais ir vietoj jo tapo karaliumi.

29Vos tapęs karaliumi, jis išžudė visus Jeroboamo namus ir nepaliko Jeroboamui nė gyvos dvasios, bet visiškai sunaikino jį pagal VIEŠPATIES žodį, kurį jis buvo ištaręs per savo tarną Ahiją Šilojietį,

30už nuodėmes, kurias Jeroboamas buvo padaręs ir įtraukęs Izraelį į nuodėmę,

por causa da provocação com que irritara ao SENHOR, Deus de Israel.

31 Quanto aos mais atos de Nadabe e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

32 Houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

O reinado de Baasa, de Israel

33 No ano terceiro de Asa, rei de Judá, Baasa, filho de Aías, começou a reinar sobre todo o Israel, em Tirza, e reinou vinte e quatro anos.

34 Fez o que era mau perante o SENHOR e andou no caminho de Jeroboão e no seu pecado, o qual fizera Israel cometer.

1 Reis 16

A profecia de Jeú contra Baasa

1 Então, veio a palavra do SENHOR a Jeú, filho de Hanani, contra Baasa, dizendo:

2 Porquanto te levantei do pó e te constituí príncipe sobre o meu povo de Israel, e tens andado no caminho de Jeroboão e tens feito pecar a meu povo de Israel, irritando-me com os seus pecados,

3 eis que te exterminarei a ti, Baasa, e os teus descendentes e farei à tua casa como à casa de Jeroboão, filho de Nebate.

4 Quem morrer a Baasa na cidade, os cães o comerão, e o que dele morrer no campo aberto, as aves do céu o comerão.

5 Quanto aos mais atos de Baasa, e ao que fez, e ao seu poder, porventura, não estão

supykdydamas jomis VIEŠPATĮ, Izraelio Dievą.

31O kiti Nadabo darbai – visa, ką jis darė – argi nėra aprašyti Izraelio karalių metraščiuose?

32Tarp Asos ir Izraelio karaliaus Bašos vyko karas per visas jų dienas.

33Trečiais Judo karaliaus Asos metais Ahijos sūnus Baša Tircoje tapo viso Izraelio karaliumi ir karaliavo dvidešimt ketverius metus.

34Jis darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, eidamas Jeroboamo pėdomis ir darydamas nuodėmę, į kurią jis buvo įvedęs Izraelį.

1 Karalių 16

1Hananio sūnų Jehuvą pasiekė VIEŠPATIES žodis prieš Bašą:

2„Aš pakėliau tave iš dulkių ir padariau tave savo tautos Izraelio vadu, bet tu ėjai Jeroboamo pėdomis ir vedei mano tautą Izraelį į nuodėmę, pykdydamas mane jų nuodėmėmis,

3tad, žiūrėk, aš nušluosiu Bašą bei jo namus ir padarysiu tavo namus kaip Nebato sūnaus Jeroboamo.

4Kas tik iš Bašos šeimos mirs mieste, tą šunys suės, o kas tik mirs atvirame lauke, tą paukščiai sules“.

5O kiti Bašos darbai – ką jis darė, ir jo žygdarbiai – argi nėra aprašyti Izraelio karalių metraščiuose?

escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

6 Baasa descansou com seus pais e foi sepultado em Tirza; e Elá, seu filho, reinou em seu lugar.

6Baša užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas Tircoje, o vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Ela.

7 Assim, veio a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Jeú, filho de Hanani, contra Baasa e contra a sua descendência; e isso por todo o mal que fizera perante o SENHOR, irritando-o com as suas obras, para ser como a casa de Jeroboão, e também porque matara a casa de Jeroboão.

7Be to, VIEŠPATSper pranašą Hananio sūnų Jehuvą prabilo prieš Bašą ir jo namus ne vien dėl viso pikta, ką jis darė VIEŠPATIES akyse, pykdydamas jį savo darbais ir būdamas panašus į Jeroboamo namus, bet ir dėl to, kad juos sunaikino.

O reinado de Elá, de Israel, e a conspiração de Zinri

8 No vigésimo sexto ano de Asa, rei de Judá, Elá, filho de Baasa, começou a reinar em Tirza sobre Israel; e reinou dois anos.

8Dvidešimt šeštais Judo karaliaus Asos metais Bašos sūnus Ela tapo Izraelio karaliumi Tircoje ir karaliavo dvejus metus.

9 Zinri, seu servo, comandante da metade dos carros, conspirou contra ele. Achava-se Elá em Tirza, bebendo e embriagando-se em casa de Arsa, seu mordomo em Tirza.

9Jo dvariškis Zimris, pusės raitelių vadas, surengė prieš jį sąmokslą, kai jis buvo Tircoje visiškai pasigėręs Tircos rūmų prievaizdo Arcos namuose.

10 Entrou Zinri, e o feriu, e o matou, no ano vigésimo sétimo de Asa, rei de Judá; e reinou em seu lugar.

10Zimris įėjo, parbloškė jį, užmušė ir dvidešimt septintais Judo karaliaus Asos metais vietoj jo tapo karaliumi.

11 Logo que começou a reinar e se assentou no trono, feriu todos os descendentes de Baasa; não lhe deixou nenhum do sexo masculino, nem dos parentes, nem dos seus amigos.

11Pradėjęs karaliauti ir vos spėjęs atsisėsti į sostą, jis išžudė visus Bašos namus, nepalikdamas nė vieno vyriškio iš jo giminių ar bičiulių.

12 Assim, exterminou Zinri todos os descendentes de Baasa, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Jeú, contra Baasa,

12Taip Zimris sunaikino visus Bašos namus pagal žodį, kurį VIEŠPATS buvo ištaręs per pranašą Jehuvą,

[13] por todos os pecados de Baasa, e os pecados de Elá, seu filho, que cometeram, e pelos que fizeram Israel cometer, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com os seus ídolos.

[13]už visas Bašos nuodėmes ir už jo sūnaus Elos nuodėmes, kuriomis jie patys buvo nusidėję ir įtraukę Izraelį į nuodėmę, pykdydami VIEŠPATĮ, Izraelio Dievą, savo stabais.

[14] Quanto aos mais atos de Elá e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[14]O kiti Elos darbai – visa, ką jis darė – argi nėra aprašyti Izraelio karalių metraščiuose?

O reinado de Zinri, de Israel

[15] No ano vigésimo sétimo de Asa, rei de Judá, reinou Zinri sete dias em Tirza; e o povo estava acampado contra Gibetom, que era dos filisteus.

[15]Dvidešimt septintais Judo karaliaus Asos metais Zimris karaliavo Tircoje septynias dienas. Tuo metu kariuomenė buvo apgulusi filistinų miestą Gibetoną.

[16] O povo que estava acampado ouviu dizer: Zinri conspirou contra o rei e o matou. Pelo que todo o Israel, no mesmo dia, no arraial, constituiu rei sobre Israel a Onri, comandante do exército.

[16]Kariai stovykloje išgirdo: „Zimris surengė sąmokslą ir nužudė karalių!“ Todėl tą pačią dieną stovykloje visas Izraelis kariuomenės vadą Omrį padarė Izraelio karaliumi.

[17] Subiu Onri de Gibetom, e todo o Israel, com ele, e sitiaram Tirza.

[17]Tada Omris ir visas Izraelis su juo pasitraukė nuo Gibetono ir apgulė Tircą.

[18] Vendo Zinri que a cidade era tomada, foi-se ao castelo da casa do rei, e o queimou sobre si, e morreu,

[18]Matydamas, kad miestas bus paimtas, Zimris nuėjo į karaliaus rūmų bokštą ir susidegino su karaliaus rūmais. Taip jis mirė

[19] por causa dos pecados que cometera, fazendo o que era mau perante o SENHOR, andando no caminho de Jeroboão e no pecado que cometera, fazendo pecar a Israel.

[19]už nuodėmes, kuriomis nusidėjo, darydamas, kas nedora VIEŠPATIES akyse, eidamas Jeroboamo pėdomis, ir už nuodėmes, kurias padarė, vesdamas Izraelį į nuodėmę.

[20] Quanto aos mais atos de Zinri e à conspiração que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[20]O kiti Zimrio darbai ir sąmokslas, kurį jis surengė, argi nėra aprašyti Izraelio karalių metraščiuose?

O reinado de Onri, de Israel

[21] Então, o povo de Israel se dividiu em dois partidos: metade do povo seguia a

[21]Tada Izraelio žmonės pasidalijo į dvi dalis. Pusė žmonių norėjo karaliumi

Tibni, filho de Ginate, para o fazer rei, e a outra metade seguia a Onri.

padaryti Ginato sūnų Tibnį, o kita pusė rėmė Omrį.

[22] Mas o povo que seguia a Onri prevaleceu contra o que seguia a Tibni, filho de Ginate. Tibni morreu, e passou a reinar Onri.

[22]Omrį rėmę žmonės buvo stipresni už Ginato sūnų Tibnį remiančius žmones. Taip Tibnis mirė, o Omris tapo karaliumi.

[23] No trigésimo primeiro ano de Asa, rei de Judá, Onri começou a reinar sobre Israel e reinou doze anos. Em Tirza, reinou seis anos.

[23]Omris pradėjo karaliauti trisdešimt pirmais Judo karaliaus Asos metais ir karaliavo dvylika metų. Tircoje jis karaliavo šešerius metus.

[24] De Semer comprou ele o monte de Samaria por dois talentos de prata e o fortificou; à cidade que edificou sobre o monte, chamou-lhe Samaria, nome oriundo de Semer, dono do monte.

[24]Jis nupirko Samarijos kalvą iš Šemero už du sidabro talentus, kalvą įtvirtino ir miestą, kurį pastatė, pavadino Samarija kalvos savininko Šemero vardu.

[25] Fez Onri o que era mau perante o SENHOR; fez pior do que todos quantos foram antes dele.

[25]Omris darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, ir elgėsi nedoriau už visus savo pirmtakus.

[26] Andou em todos os caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, como também nos pecados com que este fizera pecar a Israel, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com os seus ídolos.

[26]Jis ėjo Nebato sūnaus Jeroboamo keliu visais atžvilgiais ir kartojo jo nuodėmes, kuriomis jis įtraukė į nuodėmę Izraelį, pykdydamasVIEŠPATĮ, Izraelio Dievą, jo stabais.

[27] Quanto aos mais atos de Onri, ao que fez e ao poder que manifestou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[27]O kiti Omrio įvykdyti darbai ir jo atlikti žygdarbiai argi nėra aprašyti Izraelio karalių metraščiuose?

[28] Onri descansou com seus pais e foi sepultado em Samaria; e Acabe, seu filho, reinou em seu lugar.

[28]Omris užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas Samarijoje, o vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Ahabas.

O reinado de Acabe, de Israel. Seu casamento com Jezabel

[29] Acabe, filho de Onri, começou a reinar sobre Israel no ano trigésimo oitavo de Asa, rei de Judá; e reinou Acabe, filho de

[29]Trisdešimt aštuntais Judo karaliaus Asos metais Omrio sūnus Ahabas tapo Izraelio karaliumi. Omrio sūnus Ahabas valdė Izraelį Samarijoje dvidešimt dvejus metus.

Onri, sobre Israel, em Samaria, vinte e dois anos.

30 Fez Acabe, filho de Onri, o que era mau perante o SENHOR, mais do que todos os que foram antes dele.

31 Como se fora coisa de somenos andar ele nos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, tomou por mulher a Jezabel, filha de Etbaal, rei dos sidônios; e foi, e serviu a Baal, e o adorou.

32 Levantou um altar a Baal, na casa de Baal que edificara em Samaria.

33 Também Acabe fez um poste-ídolo, de maneira que cometeu mais abominações para irritar ao SENHOR, Deus de Israel, do que todos os reis de Israel que foram antes dele.

34 Em seus dias, Hiel, o betelita, edificou a Jericó; quando lhe lançou os fundamentos, morreu-lhe Abirão, seu primogênito; quando lhe pôs as portas, morreu Segube, seu último, segundo a palavra do SENHOR, que falara por intermédio de Josué, filho de Num.

30Omrio sūnus Ahabas darė, kas nedoraVIEŠPATIES akyse, daugiau už bet kurį savo pirmtaką.

31Negana jam buvo kartoti Nebato sūnaus Jeroboamo nuodėmes; jis paėmė žmona sidoniečių karaliaus Etbaalo dukterį Jezabelę ir pradėjo garbinti Baalą bei jam tarnauti.

32Baalui jis padirbo aukurą Baalo šventykloje, kurią buvo pastatęs Samarijoje.

33Ahabas padarė ir šventąjį stulpą. Ahabas padarė daugiau VIEŠPAČIUI, Izraelio Dievui, supykdyti negu bet kuris iš prieš jį buvusių Izraelio karalių.

34Jo dienomis Hielis iš Betelio atstatė Jerichą. Dėdamas jo pamatus, jis neteko savo pirmagimio sūnaus Abiramo, o įstatydamas vartus į vietą, neteko savo jauniausio sūnaus Segubo, kaip VIEŠPATS buvo kalbėjęs per Nūno sūnų Jozuę.

1 Reis 17

Elias prediz grande seca. Corvos o sustentam

1 Então, Elias, o tesbita, dos moradores de Gileade, disse a Acabe: Tão certo como vive o SENHOR, Deus de Israel, perante cuja face estou, nem orvalho nem chuva haverá nestes anos, segundo a minha palavra.

2 Veio-lhe a palavra do SENHOR, dizendo:

1 Karalių 17

Pranašas Elijas

1Tišbietis Elijas iš Tišbės Gileade tarė Ahabui: „Kaip gyvas VIEŠPATS, Izraelio Dievas, kuriam aš tarnauju, šiais metais nebus nei rasos, nei lietaus, nebent aš duosiu žodį“.

2Eliją pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[3] Retira-te daqui, vai para o lado oriental e esconde-te junto à torrente de Querite, fronteira ao Jordão.

[4] Beberás da torrente; e ordenei aos corvos que ali mesmo te sustentem.

[5] Foi, pois, e fez segundo a palavra do SENHOR; retirou-se e habitou junto à torrente de Querite, fronteira ao Jordão.

[6] Os corvos lhe traziam pela manhã pão e carne, como também pão e carne ao anoitecer; e bebia da torrente.

[7] Mas, passados dias, a torrente secou, porque não chovia sobre a terra.

Elias e a viúva de Sarepta

[8] Então, lhe veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] Dispõe-te, e vai a Sarepta, que pertence a Sidom, e demora-te ali, onde ordenei a uma mulher viúva que te dê comida.

[10] Então, ele se levantou e se foi a Sarepta; chegando à porta da cidade, estava ali uma mulher viúva apanhando lenha; ele a chamou e lhe disse: Traze-me, peço-te, uma vasilha de água para eu beber.

[11] Indo ela a buscá-la, ele a chamou e lhe disse: Traze-me também um bocado de pão na tua mão.

[12] Porém ela respondeu: Tão certo como vive o SENHOR, teu Deus, nada tenho cozido; há somente um punhado de farinha numa panela e um pouco de azeite numa botija; e, vês aqui, apanhei dois cavacos e vou preparar esse resto de comida para mim e para o meu filho; comê-lo-emos e morreremos.

[3]„Eik iš čia, pasuk į rytus ir pasislėpk prie Kerito upelio į rytus nuo Jordano.

[4]Atsigersi iš upelio, o maitinti tave ten aš paliepiau varnams“.

[5]Jis leidosi į kelionę vykdyti, ką VIEŠPATS jam buvo įsakęs. Nuėjęs gyveno prie Kerito upelio į rytus nuo Jordano.

[6]Varnai atnešdavo jam duonos ir mėsos kas rytą ir kas vakarą, o iš upelio jis atsigerdavo.

[7]Ilgainiui upelis išdžiūvo, nes krašte nebuvo lietaus.

[8]Tada Eliją pasiekėVIEŠPATIES žodis:

[9]„Tuojau pat eik į Sidono Sareptą ir ten pasilik. Vienai tenykštei našlei įsakiau tave maitinti“.

[10]Jis leidosi į kelionę ir atėjo į Sareptą. Priėjęs miesto vartus, pamatė našlę, berenkančią malkas. Pasišaukęs ją, tarė: „Prašau atnešti man truputį vandens inde atsigerti“.

[11]Jai einant atnešti, jis šūktelėjo iš paskos, sakydamas: „Atnešk kąsnį duonos“. –

[12]„Kaip gyvas tavo VIEŠPATS, – atsakė ji, – aš nieko kepto neturiu, tik saują miltų puode ir truputį aliejaus ąsotyje. Štai dabar rankioju pagalius, kad grįžusi namo tai paruoščiau sau ir sūnui. Suvalgysime ir tada mirsime“. –

[13] Elias lhe disse: Não temas; vai e faze o que disseste; mas primeiro faze dele para mim um bolo pequeno e traze-mo aqui fora; depois, farás para ti mesma e para teu filho.

[13]„Nebijok, – tarė jai Elijas, – eik ir daryk kaip sakei. Bet pirma padaryk paplotėlį ir atnešk jį man, o paskui paruošk ką nors sau ir savo sūnui.

[14] Porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: A farinha da tua panela não se acabará, e o azeite da tua botija não faltará, até ao dia em que o SENHOR fizer chover sobre a terra.

[14]Mat VIEŠPATS, Izraelio Dievas, taip kalbėjo: 'Miltai puode neišseks nei ąsotyje aliejaus nepritrūks iki tos dienos, kurią VIEŠPATS atsiųs žemei lietaus'".

[15] Foi ela e fez segundo a palavra de Elias; assim, comeram ele, ela e a sua casa muitos dias.

[15]Nuėjusi ji padarė kaip Elijas buvo pasakęs. Ji pati ir jis bei visa jos šeimyna turėjo maisto ilgą laiką.

[16] Da panela a farinha não se acabou, e da botija o azeite não faltou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio de Elias.

[16]Miltai puode neišseko nei aliejaus ąsotyje nepritrūko, kaip VIEŠPATS buvo sakęs per Eliją.

[17] Depois disto, adoeceu o filho da mulher, da dona da casa, e a sua doença se agravou tanto, que ele morreu.

[17]Po šių įvykių atsitiko taip, kad tos moters – namų šeimininkės – sūnus susirgo. Jis vis blogėjo, kol pagaliau nustojo alsuoti.

[18] Então, disse ela a Elias: Que fiz eu, ó homem de Deus? Vieste a mim para trazeres à memória a minha iniqüidade e matares o meu filho?

[18]Tada ji tarė Elijui: „Ką pikta, Dievo tarne, aš tau padariau, kad turėjai pas mane ateiti man kaltės priminti ir mano sūnaus nužudyti?"

[19] Ele lhe disse: Dá-me o teu filho; tomou-o dos braços dela, e o levou para cima, ao quarto, onde ele mesmo se hospedava, e o deitou em sua cama;

[19]Bet jis atsakė jai: „Duok man savo sūnų". Paėmęs jį iš jos rankų, nusinešė į viršutinio aukšto kambarį, kur gyveno, ir paguldė ant savo lovos.

[20] então, clamou ao SENHOR e disse: Ó SENHOR, meu Deus, também até a esta viúva, com quem me hospedo, afligiste, matando-lhe o filho?

[20]„VIEŠPATIE, mano Dieve, – šaukėsi jisVIEŠPATIES, – argi tu net šiai našlei, pas kurią svečiuojuosi, atsiuntei nelaimę, užmušdamas jos sūnų?"

[21] E, estendendo-se três vezes sobre o menino, clamou ao SENHOR e disse: Ó

[21]Tada jis gulė ant vaiko tris kartus ir šaukėsi VIEŠPATIES, tardamas:

SENHOR, meu Deus, rogo-te que faças a alma deste menino tornar a entrar nele.

[22] O SENHOR atendeu à voz de Elias; e a alma do menino tornou a entrar nele, e reviveu.

[23] Elias tomou o menino, e o trouxe do quarto à casa, e o deu a sua mãe, e lhe disse: Vê, teu filho vive.

[24] Então, a mulher disse a Elias: Nisto conheço agora que tu és homem de Deus e que a palavra do SENHOR na tua boca é verdade.

1 Reis 18

Elias apresenta-se diante de Acabe

[1] Muito tempo depois, veio a palavra do SENHOR a Elias, no terceiro ano, dizendo: Vai, apresenta-te a Acabe, porque darei chuva sobre a terra.

[2] Partiu, pois, Elias a apresentar-se a Acabe; e a fome era extrema em Samaria.

[3] Acabe chamou a Obadias, o mordomo. (Obadias temia muito ao SENHOR,

[4] porque, quando Jezabel exterminava os profetas do SENHOR, Obadias tomou cem profetas, e de cinqüenta em cinqüenta os escondeu numa cova, e os sustentou com pão e água.)

[5] Disse Acabe a Obadias: Vai pela terra a todas as fontes de água e a todos os vales; pode ser que achemos erva, para que salvemos a vida aos cavalos e mulos e não percamos todos os animais.

„VIEŠPATIE, mano Dieve, maldauju: tesugrįžta šio vaiko gyvastis į jo kūną!“

[22]VIEŠPATS išgirdo Elijo maldavimą, vaiko gyvastis sugrįžo į jį, ir jis atgijo.

[23]Paėmęs vaiką, Elijas nunešė iš viršutinio aukšto kambario žemyn į seklyčią ir atidavė motinai, tardamas: „Žiūrėk, tavo sūnus gyvas“. –

[24]„Dabar aš tikrai žinau, kad esi Dievo vyras, – atsakė moteris Elijui, – ir kad VIEŠPATIES žodis sklinda iš tavo lūpų“.

1 Karalių 18

Elijas ir Baalo pranašai

[1]Daug vėliau, trečiaisiais [sausros] metais, Eliją pasiekė VIEŠPATIESžodis: „Eik ir pasirodyk Ahabui. Aš atsiųsiu žemei lietaus“.

[2]Tad Elijas nuėjo pas Ahabą. Samarijoje buvo didelis badas.

[3]Ahabas pasišaukė rūmų valdytoją Abdiją. Abdijas laikė VIEŠPATĮ didelėje pagarboje.

[4]Jezabelei žudant VIEŠPATIESpranašus, Abdijas buvo paėmęs šimtą pranašų, paslėpęs juos po penkiasdešimt olose ir aprūpinęs duona ir vandeniu.

[5]Ahabas tarė Abdijui: „Pereik per kraštą, nueik prie visų vandens šaltinių ir visų srovių. Galbūt rasime šiek tiek žolės arkliams ir mulams išgelbėti, idant neliktume be gyvulių“.

[6] Repartiram entre si a terra, para a percorrerem; Acabe foi à parte por um caminho, e Obadias foi sozinho por outro.

[6]Norėdami išžvalgyti kraštą, jiedu išsiskyrė: Ahabas ėjo atskirai vienu keliu, o Abdijas – atskirai kitu keliu.

[7] Estando Obadias já de caminho, eis que Elias se encontrou com ele. Obadias, reconhecendo-o, prostrou-se com o rosto em terra e disse: És tu meu senhor Elias?

[7]Abdijui keliaujant, jį pasitiko Elijas. Atpažinęs jį, Abdijas puolė kniūbsčias ir tarė: „Ar tai tu, mano viešpatie Elijau?“ –

[8] Respondeu-lhe ele: Sou eu; vai e dize a teu senhor: Eis que aí está Elias.

[8]„Taip, tai aš, – atsakė šis, – eik ir pasakyk savo valdovui, kad Elijas čia!“ –

[9] Porém ele disse: Em que pequei, para que entregues teu servo na mão de Acabe, e ele me mate?

[9]„Kuo aš tau nusidėjau, kad atiduodi savo tarną į rankas Ahabui, idant mane užmuštų?

[10] Tão certo como vive o SENHOR, teu Deus, não houve nação nem reino aonde o meu senhor não mandasse homens à tua procura; e, dizendo eles: Aqui não está; fazia jurar aquele reino e aquela nação que te não haviam achado.

[10]Kaip gyvas VIEŠPATS, tavo Dievas, nėra jokios tautos ar karalystės, į kurią mano valdovas nebūtų siuntęs tavęs ieškoti. Atsakius: ‘Čia jo nėra’, – jis reikalaudavo iš tos karalystės ar tautos priesaikos, kad tavęs nesurado.

[11] Agora, tu dizes: Vai, dize a teu senhor: Eis que aí está Elias.

[11]O dabar sakai: ‘Eik ir pasakyk savo valdovui, kad Elijas čia’.

[12] Poderá ser que, apartando-me eu de ti, o Espírito do SENHOR te leve não sei para onde, e, vindo eu a dar as novas a Acabe, e não te achando ele, me matará; eu, contudo, teu servo, temo ao SENHOR desde a minha mocidade.

[12]Kai tik pasitrauksiu nuo tavęs, VIEŠPATIES dvasia nuneš tave nežinia kur. Taigi, kai nuėjęs pranešiu Ahabui, o jis negalės tavęs surasti, užmuš mane, nors aš, tavo tarnas, VIEŠPAČIUI rodžiau pagarbą nuo pat jaunystės.

[13] Acaso, não disseram a meu senhor o que fiz, quando Jezabel matava os profetas do SENHOR, como escondi cem homens dos profetas do SENHOR, de cinqüenta em cinqüenta, numas covas, e os sustentei com pão e água?

[13]Mano viešpačiui tikrai buvo pranešta, ką aš padariau, Jezabelei žudantVIEŠPATIES pranašus, kaip paslėpiau šimtą VIEŠPATIES pranašų po penkiasdešimt į olą ir aprūpinau juos duona ir vandeniu.

[14] E, agora, tu dizes: Vai, dize a teu senhor: Eis que aí está Elias. Ele me matará.

[14]O dabar tu sakai: ‘Eik ir pasakyk savo valdovui: Elijas čia!’ Juk jis tikrai mane užmuš“.

[15] Disse Elias: Tão certo como vive o SENHOR dos Exércitos, perante cuja face estou, deveras, hoje, me apresentarei a ele.

[15]Elijas tarė: „Kaip gyvas Galybių VIEŠPATS, kuriam aš tarnauju, šiandien tikrai jam pasirodysiu“.

[16] Então, foi Obadias encontrar-se com Acabe e lho anunciou; e foi Acabe ter com Elias.

[16]Tad Abdijas nuėjo pasitikti Ahabo ir pranešė jam, o Ahabas atėjo Elijo pasitikti.

[17] Vendo-o, disse-lhe: És tu, ó perturbador de Israel?

[17]Pamatęs Eliją, Ahabas tarė jam: „Ar tai tu, kuris vargini Izraelį?“ –

[18] Respondeu Elias: Eu não tenho perturbado a Israel, mas tu e a casa de teu pai, porque deixastes os mandamentos do SENHOR e seguistes os baalins.

[18]„Ne aš Izraelį varginau, – atsikirto Elijas, – bet tu ir tavo tėvo namai, nes atmetėte VIEŠPATIES įsakymus ir ėjote paskui Baalą.

[19] Agora, pois, manda ajuntar a mim todo o Israel no monte Carmelo, como também os quatrocentos e cinqüenta profetas de Baal e os quatrocentos profetas do poste-ídolo que comem da mesa de Jezabel.

[19]Užtat pasiųsk surinkti visą Izraelį pas mane ant Karmelio kalno drauge su keturiais šimtais penkiasdešimt Baalo pranašų ir keturiais šimtais Ašeros pranašų, valgančių prie Jezabelės stalo“.

Elias e os profetas de Baal no monte Carmelo

[20] Então, enviou Acabe mensageiros a todos os filhos de Israel e ajuntou os profetas no monte Carmelo.

[20]Ahabas išsiuntė žmones pašaukti visų izraelitų ir surinko pranašus ant Karmelio kalno.

[21] Então, Elias se chegou a todo o povo e disse: Até quando coxeareis entre dois pensamentos? Se o SENHOR é Deus, segui-o; se é Baal, segui-o. Porém o povo nada lhe respondeu.

[21]Tada Elijas priėjo prie visų žmonių ir tarė: „Ar ilgai jūs šlubuosite abiem kojom? Jeigu VIEŠPATS yra Dievas, sekite paskui jį, bet jeigu Baalas, tuomet sekite jį!“ Žmonės neatsakė jam nė žodžio.

[22] Então, disse Elias ao povo: Só eu fiquei dos profetas do SENHOR, e os profetas de Baal são quatrocentos e cinqüenta homens.

[22]Tada Elijas tarė žmonėms: „Aš, vien tik aš, likau VIEŠPATIES pranašas, o Baalo pranašų yra keturi šimtai penkiasdešimt vyrų.

[23] Dêem-se-nos, pois, dois novilhos; escolham eles para si um dos novilhos e, dividindo-o em pedaços, o ponham sobre a lenha, porém não lhe metam fogo; eu

[23]Tebūna duota mums du jautukai. Teišsirenka jie sau vieną jautuką, tesukapoja į gabalus ir tepadeda ant malkų, bet ugnies teneužkuria. O aš

prepararei o outro novilho, e o porei sobre a lenha, e não lhe meterei fogo.

24 Então, invocai o nome de vosso deus, e eu invocarei o nome do SENHOR; e há de ser que o deus que responder por fogo esse é que é Deus. E todo o povo respondeu e disse: É boa esta palavra.

25 Disse Elias aos profetas de Baal: Escolhei para vós outros um dos novilhos, e preparai-o primeiro, porque sois muitos, e invocai o nome de vosso deus; e não lhe metais fogo.

26 Tomaram o novilho que lhes fora dado, prepararam-no e invocaram o nome de Baal, desde a manhã até ao meio-dia, dizendo: Ah! Baal, responde-nos! Porém não havia uma voz que respondesse; e, manquejando, se movimentavam ao redor do altar que tinham feito.

27 Ao meio-dia, Elias zombava deles, dizendo: Clamai em altas vozes, porque ele é deus; pode ser que esteja meditando, ou atendendo a necessidades, ou de viagem, ou a dormir e despertará.

28 E eles clamavam em altas vozes e se retalhavam com facas e com lancetas, segundo o seu costume, até derramarem sangue.

29 Passado o meio-dia, profetizaram eles, até que a oferta de manjares se oferecesse; porém não houve voz, nem resposta, nem atenção alguma.

30 Então, Elias disse a todo o povo: Chegai-vos a mim. E todo o povo se chegou a ele;

paruošiu kitą jautuką ir padėsiu jį ant malkų, bet ugnies neužkursiu.

24Tada jūs šaukitės savo dievo jo vardu, o aš šauksiuosi VIEŠPATIES jo vardu. Sutarkime: Dievas, kuris atsakys ugnimi, iš tikrųjų yra Dievas“. Visi žmonės atsakė: „Gerai pasakyta!“

25Elijas tarė Baalo pranašams: „Išsirinkite sau vieną jautuką ir pirmi paruoškite jį, nes jūsų daugiau. Tada šaukitės savo dievo jo vardu, bet ugnies nekurkite“.

26Paėmę jiems duotą jautuką, jie paruošė jį ir šaukėsi Baalo jo vardu nuo ryto iki vidudienio, sakydami: „Baalai, išklausyk mus!“ Bet nebuvo jokio garso, niekas neatsakė. Klupčiodami jie šoko aplink pastatytą aukurą.

27Atėjus vidudieniui, Elijas iš jų pasityčiojo, sakydamas: „Šaukite garsiau! Juk jis dievas! Arba jis užsisvajojo, arba paėjėjo į pakelę, arba keliauja, arba galbūt užmigo ir turi būti pažadintas“.

28Jie garsiai šaukė ir pagal savo paprotį čaižė save kalavijais ir ietimis, kol apsipylė krauju.

29Vidudieniui praėjus, jie vis dar šėlo, pranašaudami pagavoje iki pat aukos atnašavimo. Vis dar nebuvo jokio garso, ir nebuvo, kas atsakytų ar išklausytų.

30Tada Elijas tarė visiems žmonėms: „Ateikite arčiau prie manęs“. Visi žmonės

Elias restaurou o altar do SENHOR, que estava em ruínas.

31 Tomou doze pedras, segundo o número das tribos dos filhos de Jacó, ao qual viera a palavra do SENHOR, dizendo: Israel será o teu nome.

32 Com aquelas pedras edificou o altar em nome do SENHOR; depois, fez um rego em redor do altar tão grande como para semear duas medidas de sementes.

33 Então, armou a lenha, dividiu o novilho em pedaços, pô-lo sobre a lenha

34 e disse: Enchei de água quatro cântaros e derramai-a sobre o holocausto e sobre a lenha. Disse ainda: Fazei-o segunda vez; e o fizeram. Disse mais: Fazei-o terceira vez; e o fizeram terceira vez.

35 De maneira que a água corria ao redor do altar; ele encheu também de água o rego.

36 No devido tempo, para se apresentar a oferta de manjares, aproximou-se o profeta Elias e disse: Ó SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, fique, hoje, sabido que tu és Deus em Israel, e que eu sou teu servo e que, segundo a tua palavra, fiz todas estas coisas.

37 Responde-me, SENHOR, responde-me, para que este povo saiba que tu, SENHOR, és Deus e que a ti fizeste retroceder o coração deles.

priėjo arčiau prie jo. Jis atstatė VIEŠPATIES aukurą, kuris buvo nuverstas.

31Elijas paėmė dvylika akmenų pagal Jokūbo, kurį buvo pasiekęs Dievo žodis: „Tavo vardas bus Izraelis“, – sūnų giminių skaičių

32ir iš tų akmenų pastatė aukurą VIEŠPATIES vardui. Tada iškasė aplink aukurą griovį, kuriame buvo galima pasėti du saikus grūdų.

33Paskui jis sudėjo malkas, sukapojo į gabalus jautuką ir uždėjo ant malkų. Jis tarė: „Pripilkite keturis ąsočius vandens ir užpilkite jį ant deginamosios aukos ir ant malkų“.

34Vėl tarė: „Padarykite tai dar kartą“, ir jie tai padarė antrą kartą. „Padarykite tai trečią kartą“, – tarė jis, ir jie tai padarė trečią kartą.

35Vanduo bėgo visur aplink aukurą, net griovys buvo pilnas vandens.

36Atėjus metui atnašauti auką, pranašas Elijas priėjo ir tarė: „VIEŠPATIE, Abraomo, Izaoko ir Izraelio Dieve, šią dieną tebūna žinoma, kad tu esi Izraelio Dievas, kad aš esu tavo tarnas ir kad visus tuos dalykus padariau tavo įsakymu.

37Atsiliepk man, VIEŠPATIE! Atsiliepk man, kad ši tauta žinotų, jog tu, VIEŠPATIE, esi Dievas, jog tu vėl susigrąžini jų širdis“.

[38] Então, caiu fogo do SENHOR, e consumiu o holocausto, e a lenha, e as pedras, e a terra, e ainda lambeu a água que estava no rego.

[38]Tada nužengė VIEŠPATIES ugnis ir sudegino deginamąją auką, malkas, akmenis ir žemes. Ji sugėrė ir griovyje buvusį vandenį.

[39] O que vendo todo o povo, caiu de rosto em terra e disse: O SENHOR é Deus! O SENHOR é Deus!

[39]Tai matydami, visi žmonės puolė kniūbsti, šaukdami: „VIEŠPATS yra Dievas! Tik VIEŠPATS yra Dievas!“

[40] Disse-lhes Elias: Lançai mão dos profetas de Baal, que nem um deles escape. Lançaram mão deles; e Elias os fez descer ao ribeiro de Quisom e ali os matou.

[40]Elijas tarė jiems: „Čiupkite Baalo pranašus! Nė vienam neleiskite pabėgti!“ Jie buvo suimti. Nuvaręs žemyn prie Kišono upelio, Elijas ten juos nužudė.

Elias ora para que chova

[41] Então, disse Elias a Acabe: Sobe, come e bebe, porque já se ouve ruído de abundante chuva.

[41]Elijas tarė Ahabui: „Pakilk, valgyk ir gerk, nes atūžia smarkus lietus“.

[42] Subiu Acabe a comer e a beber; Elias, porém, subiu ao cimo do Carmelo, e, encurvado para a terra, meteu o rosto entre os joelhos,

[42]Tad Ahabas nuėjo pavalgyti ir atsigerti. Tuo tarpu Elijas, užkopęs į Karmelio viršūnę, atsisėdo ant žemės ir priglaudė veidą prie kelių.

[43] e disse ao seu moço: Sobe e olha para o lado do mar. Ele subiu, olhou e disse: Não há nada. Então, lhe disse Elias: Volta. E assim por sete vezes.

[43]Savo tarnui jis paliepė: „Palypėk ir pasižvalgyk Jūros link“. Palypėjęs tarnas pasižvalgė ir pranešė: „Nieko nėra!“ Septynis kartus Elijas liepė: „Vėl nueik!“

[44] À sétima vez disse: Eis que se levanta do mar uma nuvem pequena como a palma da mão do homem. Então, disse ele: Sobe e dize a Acabe: Aparelha o teu carro e desce, para que a chuva não te detenha.

[44]Septintą kartą tarnas pranešė: „Žiūrėk, mažas debesėlis, ne didesnis už žmogaus plaštaką, kyla nuo Jūros“. Tada Elijas tarė: „Eik ir sakyk Ahabui: ‘Kinkyk vežimą ir leiskis žemyn, kad lietus tavęs neužkluptų’“.

[45] Dentro em pouco, os céus se enegreceram, com nuvens e vento, e caiu grande chuva. Acabe subiu ao carro e foi para Jezreel.

[45]Už valandėlės dangus apsiniaukė juodais debesimis, papūtė vėjas, ir pradėjo smarkiai lyti. Įlipęs į vežimą, Ahabas nuvažiavo Jezreelio link.

[46] A mão do SENHOR veio sobre Elias, o qual cingiu os lombos e correu adiante de Acabe, até à entrada de Jezreel.

[46]Bet VIEŠPATIES ranka buvo virš Elijo. Prisijuosęs drabužius prie juosmens, jis bėgo pirma Ahabo iki pat Jezreelio.

1 Reis 19

Elias no monte Horebe

[1] Acabe fez saber a Jezabel tudo quanto Elias havia feito e como matara todos os profetas à espada.

[2] Então, Jezabel mandou um mensageiro a Elias a dizer-lhe: Façam-me os deuses como lhes aprouver se amanhã a estas horas não fizer eu à tua vida como fizeste a cada um deles.

[3] Temendo, pois, Elias, levantou-se, e, para salvar sua vida, se foi, e chegou a Berseba, que pertence a Judá; e ali deixou o seu moço.

[4] Ele mesmo, porém, se foi ao deserto, caminho de um dia, e veio, e se assentou debaixo de um zimbro; e pediu para si a morte e disse: Basta; toma agora, ó SENHOR, a minha alma, pois não sou melhor do que meus pais.

[5] Deitou-se e dormiu debaixo do zimbro; eis que um anjo o tocou e lhe disse: Levanta-te e come.

[6] Olhou ele e viu, junto à cabeceira, um pão cozido sobre pedras em brasa e uma botija de água. Comeu, bebeu e tornou a dormir.

[7] Voltou segunda vez o anjo do SENHOR, tocou-o e lhe disse: Levanta-te e come, porque o caminho te será sobremodo longo.

1 Karalių 19

Kelionė į Horebą

[1]Kai Ahabas papasakojo Jezabelei visa, ką Elijas padarė ir kaip išžudė kalaviju visus jos pranašus,

[2]Jezabelė nusiuntė pasiuntinį pas Eliją, tardama: „Tai man tepadaro dievai ir dar teprideda, jeigu šiuo laiku rytoj nepadarysiu su tavo gyvastimi, kaip buvo padaryta su kiekvieno iš jų gyvastimi“.

[3]Išsigandęs ir gelbėdamas savo gyvybę, jis tučtuojau pabėgo. Pasiekęs Judo Beer Šebą, jis paliko ten savo tarną,

[4]o pats keliavo vieną dieną į dykumą. Priėjęs kadagį, atsisėdo po juo ir šaukėsi mirties. „Gana! – šaukė jis, – imk, VIEŠPATIE, imk mano gyvastį, nes aš nesu geresnis už savo protėvius“.

[5]Elijas atsigulė po kadagiu ir užmigo. Staiga jį palietė angelas ir tarė: „Kelkis ir valgyk!“

[6]Jis apsižvalgė. Žiūri, prie galvos žaizdre keptas paplotis ir ąsotis vandens. Jis pavalgė, atsigėrė ir atsigulė.

[7]VIEŠPATIES angelas atėjo antrą kartą ir, palietęs jį, tarė: „Kelkis ir valgyk, antraip kelionė tau bus per sunki“.

[8] Levantou-se, pois, comeu e bebeu; e, com a força daquela comida, caminhou quarenta dias e quarenta noites até Horebe, o monte de Deus.

[9] Ali, entrou numa caverna, onde passou a noite; e eis que lhe veio a palavra do SENHOR e lhe disse: Que fazes aqui, Elias?

[10] Ele respondeu: Tenho sido zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram a tua aliança, derribaram os teus altares e mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e procuram tirar-me a vida.

[11] Disse-lhe Deus: Sai e põe-te neste monte perante o SENHOR. Eis que passava o SENHOR; e um grande e forte vento fendia os montes e despedaçava as penhas diante do SENHOR, porém o SENHOR não estava no vento; depois do vento, um terremoto, mas o SENHOR não estava no terremoto;

[12] depois do terremoto, um fogo, mas o SENHOR não estava no fogo; e, depois do fogo, um cicio tranqüilo e suave.

[13] Ouvindo-o Elias, envolveu o rosto no seu manto e, saindo, pôs-se à entrada da caverna. Eis que lhe veio uma voz e lhe disse: Que fazes aqui, Elias?

[14] Ele respondeu: Tenho sido em extremo zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram a tua aliança, derribaram os teus altares e mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e procuram tirar-me a vida.

[8]Atsikėlęs pavalgė ir atsigėrė. Tuo maistu pasistiprinęs, jis ėjo keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų iki pat Dievo kalno Horebo.

[9]Ten, įlindęs į olą, praleido naktį. Tada jį pasiekė VIEŠPATIES žodis: „Ką čia veiki, Elijau?“

[10]Jis atsakė: „Aš degu uolumu VIEŠPAČIUI, Galybių Dievui, nes izraelitai atmetė tavo Sandorą, nuvertė tavo aukurus ir išžudė tavo pranašus kalaviju. Tik aš vienas likau, o jie nori man gyvastį atimti“.

[11]„Išeik laukan, – pašaukė jis, – ir stovėk ant kalno prieš VIEŠPATĮ, nesVIEŠPATS praeis“. Pūtė didelis vėjas ir buvo toks stiprus, kad skaldė kalnus ir trupino į gabalus uolas prieš VIEŠPATĮ, bet VIEŠPATIES nebuvo vėjyje. Po vėjo – žemės drebėjimas, bet VIEŠPATIES nebuvo žemės drebėjime.

[12]Po žemės drebėjimo – ugnis, bet VIEŠPATIES nebuvo ugnyje. O po ugnies – švelnus tylus dvelksmas.

[13]Išgirdęs jį, Elijas apsigaubė veidą skraiste ir išėjęs atsistojo prie olos angos. Tada į jį balsas kreipėsi: „Ką čia veiki, Elijau?“

[14]Jis atsakė: „Aš degu uolumu VIEŠPAČIUI, Galybių Dievui, nes izraelitai atmetė tavo Sandorą, nuvertė tavo aukurus ir išžudė tavo pranašus kalaviju. Tik aš vienas likau, o jie trokšta man gyvastį atimti“.

[15] Disse-lhe o SENHOR: Vai, volta ao teu caminho para o deserto de Damasco e, em chegando lá, unge a Hazael rei sobre a Síria.

[16] A Jeú, filho de Ninsi, ungirás rei sobre Israel e também Eliseu, filho de Safate, de Abel-Meolá, ungirás profeta em teu lugar.

[17] Quem escapar à espada de Hazael, Jeú o matará; quem escapar à espada de Jeú, Eliseu o matará.

[18] Também conservei em Israel sete mil, todos os joelhos que não se dobraram a Baal, e toda boca que o não beijou.

A vocação de Eliseu

[19] Partiu, pois, Elias dali e achou a Eliseu, filho de Safate, que andava lavrando com doze juntas de bois adiante dele; ele estava com a duodécima. Elias passou por ele e lançou o seu manto sobre ele.

[20] Então, deixou este os bois, correu após Elias e disse: Deixa-me beijar a meu pai e a minha mãe e, então, te seguirei. Elias respondeu-lhe: Vai e volta; pois já sabes o que fiz contigo.

[21] Voltou Eliseu de seguir a Elias, tomou a junta de bois, e os imolou, e, com os aparelhos dos bois, cozeu as carnes, e as deu ao povo, e comeram. Então, se dispôs, e seguiu a Elias, e o servia.

1 Reis 20

Acabe derrota os siros

[1] Ben-Hadade, rei da Síria, ajuntou todo o seu exército; havia com ele trinta e dois reis, e cavalos, e carros. Subiu, cercou a Samaria e pelejou contra ela.

[15]VIEŠPATS tarė jam: „Grįžk keliu, kuriuo atėjai, į Damasko dykumą. Ten nuėjęs, patepsi Hazaelį Aramo karaliumi.

[16]Patepk ir Nimšio sūnų Jehuvą Izraelio karaliumi, o Šafato sūnų Eliziejų iš Abel Meholos patepk pranašu vietoj savęs.

[17]Kas tik pabėgs nuo Hazaelio kalavijo, tą užmuš Jehuvas, o kas tik pabėgs nuo Jehuvo kalavijo, tą Eliziejus užmuš.

[18]Aš paliksiu Izraelyje septynis tūkstančius – visus tuos, kurie nesiklaupė Baalui ir kurių lūpos jo nebučiavo“.

Eliziejaus pašaukimas

[19]Iš ten iškeliavęs, Elijas rado Šafato sūnų Eliziejų beariantį. Buvo ariama dvylika jungų jaučių, o jis buvo su dvyliktuoju. Eidamas pro šalį, Elijas užmetė jam savo skraistę.

[20]Palikęs jaučius, šis bėgo paskui Eliją, sakydamas: „Prašau leisti man pabučiuoti tėvą ir motiną; tada tave seksiu“. – „Eik, bet grįžk! – atsakė Elijas. – Argi aš tau trukdau?“ –

[21]Eliziejus sugrįžo ir, paėmęs jungą jaučių, paskerdė juos. Naudodamas pakinktus kaip malkas, jis išvirė jų mėsą ir davė žmonėms valgyti. Tada paliko, sekė Eliją ir tapo jo tarnu.

1 Karalių 20

Ahabo karas su Ben Hadadu

[1]Aramo karalius Ben Hadadas sutelkė visą savo kariuomenę ir lydimas trisdešimt dviejų karalių drauge su raiteliais ir kovos

vežimais atžygiavo į Samariją, puolė ją ir apgulė.

2 Enviou mensageiros à cidade, a Acabe, rei de Israel,

3 que lhe disseram: Assim diz Ben-Hadade: A tua prata e o teu ouro são meus; tuas mulheres e os melhores de teus filhos são meus.

4 Respondeu o rei de Israel e disse: Seja conforme a tua palavra, ó rei, meu senhor; eu sou teu, e tudo o que tenho.

5 Tornaram a vir os mensageiros e disseram: Assim diz Ben-Hadade: Enviei-te, na verdade, mensageiros que dissessem: Tens de entregar-me a tua prata, o teu ouro, as tuas mulheres e os teus filhos.

6 Todavia, amanhã a estas horas enviar-te-ei os meus servos, que esquadrinharão a tua casa e as casas dos teus oficiais, meterão as mãos em tudo o que for aprazível aos teus olhos e o levarão.

7 Então, o rei de Israel chamou todos os anciãos da sua terra e lhes disse: Notai e vede como este homem procura o mal; pois me mandou exigir minhas mulheres, meus filhos, minha prata e meu ouro, e não lho neguei.

8 Todos os anciãos e todo o povo lhe disseram: Não lhe dês ouvidos, nem o consintas.

9 Pelo que disse aos mensageiros de Ben-Hadade: Dizei ao rei, meu senhor: Tudo o que primeiro demandaste do teu servo farei, porém isto, agora, não posso

2Pas karalių Ahabą į miestą jis siuntė pasiuntinius

3jam pasakyti: „Taip kalbėjo Ben Hadadas: ‘Tavo sidabras ir auksas yra mano, taip pat tavo gražiosios žmonos bei vaikai yra mano’“.

4Izraelio karalius jam atsakė: „Mano viešpatie karaliau, taip yra, kaip tu pasakei! Aš ir visa, ką turiu, yra tavo“.

5Bet pasiuntiniai vėl atėjo, tardami: „Taip kalbėjo Ben Hadadas: ‘Aš siunčiau tau pasakyti, kad turi man atiduoti savo sidabrą ir auksą, savo žmonas ir vaikus.

6Vis dėlto pasiųsiu pas tave savo tarnus rytoj maždaug šiuo laiku; jie iškrės tavo rūmus bei tavo dvariškių namus, paims visa, ką tu brangini, ir išneš’“.

7Tada Izraelio karalius sušaukė visus krašto seniūnus ir tarė: „Tik pagalvokite! Žiūrėkite patys, kaip tas žmogus nori mus pražudyti! Juk kai jis reikalavo iš manęs mano žmonų ir vaikų, sidabro ir aukso, aš nesipriešinau“.

8Visi seniūnai ir žmonės sakė jam: „Neklausyk ir nesutik!“

9Tad Ben Hadado pasiuntiniams jis tarė: „Pasakykite mano viešpačiui karaliui: ‘Visa, ko tu iš pradžių reikalavai iš savo tarno, aš padarysiu. Bet šito dalyko

consentir. E se foram os mensageiros e deram esta resposta.

padaryti negaliu'". Pasiuntiniai išėjo ir jam tai pranešė.

[10] Ben-Hadade tornou a enviar mensageiros, dizendo: Façam-me os deuses como lhes aprouver, se o pó de Samaria bastar para encher as mãos de todo o povo que me segue.

[10]Tada Ben Hadadas pasiuntė žodį: „Tai tepadaro man dievai ir dar teprideda, jei pakaks Samarijoje dulkių kiekvienam mano vyrų bent po saują pasiimti". –

[11] Porém o rei de Israel respondeu e disse: Dizei-lhe: Não se gabe quem se cinge como aquele que vitorioso se descinge.

[11]„Pasakykite jam, – atsakė Izraelio karalius, – tenesigiria žmogus, kuris dar tik juosiasi kalaviją, kaip tas, kuris nusijuosia".

[12] Tendo Ben-Hadade ouvido esta resposta, quando bebiam ele e os reis nas tendas, disse aos seus servos: Ponde-vos de prontidão. E eles se puseram de prontidão contra a cidade.

[12]Ben Hadadas su kitais karaliais gėrė palapinėse, kai išgirdo šį atsakymą. „Pasiruoškite pulti!" – įsakė jis savo vyrams. Jie pasiruošė pulti miestą.

[13] Eis que um profeta se chegou a Acabe, rei de Israel, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Viste toda esta grande multidão? Pois, hoje, a entregarei nas tuas mãos, e saberás que eu sou o SENHOR.

[13]Tada vienas pranašų, priėjęs prie Izraelio karaliaus Ahabo, tarė: „Taip kalbėjo VIEŠPATS: 'Ar matei šią didelę kariuomenę? Štai šiandien aš ją atiduosiu tau į rankas, ir tu žinosi, kad aš esu VIEŠPATS'".

[14] Perguntou Acabe: Por quem? Ele respondeu: Assim diz o SENHOR: Pelos moços dos chefes das províncias. E disse: Quem começará a peleja? Tu! – respondeu ele.

[14]Ahabas klausė: „Per ką tai įvyks?" Pranašas atsakė: „Taip kalbėjo VIEŠPATS: 'Per sričių valdytojų apsaugos vaikinus'". Ahabas klausė: „Kas pradės mūšį?" – „Tu", – atsakė pranašas.

[15] Então, contou os moços dos chefes das províncias, e eram duzentos e trinta e dois; depois, contou todo o povo, todos os filhos de Israel, sete mil.

[15]Tada Ahabas surinko sričių valdytojų apsaugos vaikinus; jų buvo du šimtai trisdešimt du. O po jų apžiūrėjo visus izraelitus – septynis tūkstančius.

[16] Saíram ao meio-dia. Ben-Hadade, porém, estava bebendo e embriagando-se nas tendas, ele e os reis, os trinta e dois reis que o ajudavam.

[16]Jie išėjo vidudienį, tuo tarpu Ben Hadadas buvo visiškai pasigėręs palapinėje, jis ir trisdešimt du karaliai, jo sąjungininkai.

[17] Saíram primeiro os moços dos chefes das províncias; Ben-Hadade mandou observadores que lhe deram avisos, dizendo: Saíram de Samaria uns homens.

[17]Sričių valdytojų apsaugos vaikinai išėjo pirmi. Ben Hadadas buvo išsiuntęs žvalgus, ir jie pranešė: „Keletas vyrų išėjo iš Samarijos“.

[18] Ele disse: Quer venham tratar de paz, tomai-os vivos; quer venham pelejar, tomai-os vivos.

[18]Jis tarė: „Jei jie išėjo taikingai pasiduoti, paimkite juos gyvus; jei išėjo kovoti, vis tiek paimkite juos gyvus“.

[19] Saíram, pois, da cidade os moços dos chefes das províncias e o exército que os seguia.

[19]Bet jie, sričių valdytojų vaikinai ir juos sekusi kariuomenė, jau buvo išžygiavę iš miesto,

[20] Eles feriram, cada um ao homem que se lhe opunha; os siros fugiram, e Israel os perseguiu; porém Ben-Hadade, rei da Síria, escapou a cavalo, com alguns cavaleiros.

[20]ir kiekvienas guldė savo priešą. Aramėjai bėgo, o Izraelis juos vijosi. Ir Aramo karalius Ben Hadadas pabėgo raitas kartu su kitais raiteliais.

[21] Saiu o rei de Israel e destroçou os cavalos e os carros; e feriu os siros com grande estrago.

[21]Išžygiavęs Izraelio karalius puolė arklius bei kovos vežimus ir ištiko aramėjus dideliu pralaimėjimu.

[22] Então, o profeta se chegou ao rei de Israel e lhe disse: Vai, sê forte, considera e vê o que hás de fazer; porque daqui a um ano subirá o rei da Síria contra ti.

[22]Tada pranašas, priėjęs prie Izraelio karaliaus, tarė jam: „Eik, stiprink savo pajėgas ir gerai apsvarstyk, ką turi daryti, nes pavasarį Aramo karalius atžygiuos prieš tave“.

[23] Os servos do rei da Síria lhe disseram: Seus deuses são deuses dos montes; por isso, foram mais fortes do que nós; mas pelejemos contra eles em planície, e, por certo, seremos mais fortes do que eles.

[23]O Aramo karaliaus dvariškiai kalbėjo jam: „Jų Dievas yra kalnų Dievas. Užtat jie ir buvo už mus stipresni. Bet jei kovosime su jais lygumoje, tikriausiai būsime už juos stipresni.

[24] Faze, pois, isto: tira os reis, cada um do seu lugar, e substitui-os por capitães,

[24]Be to, štai ką turi daryti: atstatyk karalius ir vietoj jų paskirk valdytojus.

[25] e forma outro exército igual em número ao que perdeste, com outros tantos cavalos e outros tantos carros, e pelejemos contra eles em planície e, por certo, seremos mais

[25]Sutelk tokio pat dydžio kariuomenę, kokią praradai, arklį vietoj arklio, kovos vežimą vietoj kovos vežimo. Tada kovosime su jais lygumoje ir tikriausiai

fortes do que eles. Ele deu ouvidos ao que disseram e assim o fez.

26 Decorrido um ano, Ben-Hadade passou revista aos siros e subiu a Afeca para pelejar contra Israel.

27 Também aos filhos de Israel se passou revista, foram providos de víveres e marcharam contra eles. Os filhos de Israel acamparam-se defronte deles, como dois pequenos rebanhos de cabras; mas os siros enchiam a terra.

28 Chegou um homem de Deus, e falou ao rei de Israel, e disse: Assim diz o SENHOR: Porquanto os siros disseram: O SENHOR é deus dos montes e não dos vales, toda esta grande multidão entregarei nas tuas mãos, e assim sabereis que eu sou o SENHOR.

29 Sete dias estiveram acampados uns defronte dos outros. Ao sétimo dia, travou-se a batalha, e os filhos de Israel, num só dia, feriram dos siros cem mil homens de pé.

30 Os restantes fugiram para Afeca e entraram na cidade; e caiu o muro sobre os vinte e sete mil homens que restaram. Ben-Hadade fugiu, veio à cidade e se escondia de câmara em câmara.

31 Então, lhe disseram os seus servos: Eis que temos ouvido que os reis da casa de Israel são reis clementes; ponhamos, pois, panos de saco sobre os lombos e cordas à roda da cabeça e saiamos ao rei de Israel; pode ser que ele te poupe a vida.

32 Então, se cingiram com pano de saco pelos lombos, puseram cordas à roda da

būsime už juos stipresni“. Jis priėmė jų patarimą ir taip padarė.

26Pavasarį Ben Hadadas sutelkė aramėjus ir atžygiavo į Afeką kovoti su Izraeliu.

27Ir izraelitai buvo pašaukti prie ginklų, aprūpinti maistu ir išėjo prieš juos į mūšį. Pasistatę stovyklą priešais aramėjus, izraelitai atrodė tarsi dvi ožkų kaimenės, tuo tarpu aramėjai pripildė visą kraštą.

28Tada Dievo vyras, priėjęs prie Izraelio karaliaus, tarė: „Taip kalbėjo VIEŠPATS. Kadangi aramėjai sakė: ‘VIEŠPATS yra kalnų Dievas, bet ne lygumų Dievas’, – atiduosiu visą šią kariuomenę tau į rankas, ir tu žinosi, kad aš esuVIEŠPATS“.

29Jie buvo stovyklose vieni priešais kitus septynias dienas. Septintą dieną prasidėjo mūšis. Vieną dieną izraelitai užmušė šimtą tūkstančių aramėjų pėstininkų.

30Likusieji subėgo į Afeko miestą, bet jo siena užgriuvo ant dvidešimt septynių tūkstančių išlikusių vyrų, o Ben Hadadas pabėgo ir pasislėpė mieste.

31Jo tarnai jam kalbėjo: „Žiūrėk, mes girdėjome, kad Izraelio namų karaliai yra gailestingi. Prašom leisti mums užsidėti ant strėnų ašutines bei virves apie galvas ir pasiduoti Izraelio karaliui. Galbūt jis pasigailės tavo gyvasties“.

32Tad, apsijuosę strėnas ašutinėmis ir apsivynioję galvas virvėmis jie nuėjo pas

cabeça, vieram ao rei de Israel e disseram: Diz o teu servo Ben-Hadade: Poupa-me a vida. Disse Acabe: Pois ainda vive? É meu irmão.

Izraelio karalių ir tarė: „Tavo tarnas Ben Hadadas sako: 'Prašau pasigailėti mano gyvasties'". O jis atsakė: „Ar jis dar gyvas? Jis mano brolis".

33 Aqueles homens tomaram isto por presságio, valeram-se logo dessa palavra; e disseram: Teu irmão Ben-Hadade! Ele disse: Vinde, trazei-mo. Então, Ben-Hadade saiu a ter com ele, e ele o fez subir ao carro.

33Laikydami tai geru ženklu, vyrai skubiai pasigavo jo žodį, tardami: „Taip, Ben Hadadas tavo brolis". – „Eikite ir atveskite jį", – paliepė jis. Ben Hadadas atėjo pas jį, ir jis pasisodino jį į savo vežimą.

34 Ben-Hadade disse-lhe: As cidades que meu pai tomou a teu pai, eu tas restituirei; monta os teus bazares em Damasco, como meu pai o fez em Samaria. E eu, disse Acabe, com esta aliança, te deixarei livre. Fez com ele aliança e o despediu.

34Ben Hadadas tarė jam: „Aš sugrąžinsiu miestus, kuriuos mano tėvas paėmė iš tavo tėvo, o tu gali įkurti savo turgavietes Damaske, kaip mano tėvas darė Samarijoje". – „Aš savo ruožtu, – atsakė Ahabas, – su tokia sandora paleisiu tave namo". Tad jis sudarė su juo sandorą ir paleido jį.

35 Então, um dos discípulos dos profetas disse ao seu companheiro por ordem do SENHOR: Esmurra-me; mas o homem recusou fazê-lo.

35Vienas vyras, pranašų mokinys, VIEŠPAČIUI įsakius, tarė savo bičiuliui: „Eikš, suduok man!" Bet tas vyras atsisakė jį užgauti.

36 Ele lhe disse: Visto que não obedeceste à voz do SENHOR, eis que, em te apartando de mim, um leão te matará. Tendo ele se apartado, um leão o encontrou e o matou.

36Jis tarė jam: „Kadangi tu VIEŠPATIES žodžio nepaklausei, žiūrėk, kai tik nuo manęs pasitrauksi, sudraskys tave liūtas". Ir jam nuėjus, pasitiko jį liūtas ir sudraskė.

37 Encontrando o profeta outro homem, lhe disse: Esmurra-me. Ele o esmurrou e o feriu.

37Tada jis, sutikęs kitą vyrą, tarė: „Eikš, suduok man!" Tas vyras sudavė jam ir sužeidė.

38 Então, se foi o profeta e se pôs no caminho do rei, disfarçado com uma venda sobre os olhos.

38Dabar pranašas nuėjo ir prisidengęs tvarsčiu akis laukė pakelėje karaliaus.

39 Ao passar o rei, gritou e disse: Teu servo estava no meio da peleja, quando,

39Karaliui praeinant, jis šaukė karaliui ir sakė: „Tavo tarnas pateko į mūšio sūkurį.

voltando-se-me um companheiro, me trouxe um homem e me disse: Vigia este homem; se vier a faltar, a tua vida responderá pela vida dele ou pagarás um talento de prata.

[40] Estando o teu servo ocupado daqui e dali, ele se foi. Respondeu-lhe o rei de Israel: Esta é a tua sentença; tu mesmo a pronunciaste.

[41] Então, ele se apressou e tirou a venda de sobre os seus olhos; e o rei de Israel reconheceu que era um dos profetas.

[42] E disse-lhe: Assim diz o SENHOR: Porquanto soltaste da mão o homem que eu havia condenado, a tua vida será em lugar da sua vida, e o teu povo, em lugar do seu povo.

[43] Foi-se o rei de Israel para sua casa, desgostoso e indignado, e chegou a Samaria.

Ūmai vienas kareivis atvedė pas mane vyrą ir tarė: 'Saugok šį vyrą! Jeigu jis dingtų be žinios, tavo gyvybė bus už jo gyvybę, arba turėsi užmokėti sidabro talentą'.

[40]Tavo tarnui esant užsiėmusiam šiuo bei tuo, jis pradingo". Izraelio karalius atsakė jam: „Tu turi savo nuosprendį. Tu pats nusprendei".

[41]Tada jis skubiai nusiėmė tvarstį nuo akių. Izraelio karalius atpažino jį kaip vieną iš pranašų.

[42]Jis tarė jam: „Taip kalbėjo VIEŠPATS: 'Kadangi tu išlaisvinai žmogų, kuris buvo skirtas tau sunaikinti, tavo gyvybė bus už jo gyvybę ir tavo tauta už jo tautą'".

[43]Izraelio karalius, prislėgtas ir niūrus, leidosi namų link ir parvyko į Samariją.

1 Reis 21

Nabote recusa vender a sua vinha a Acabe

[1] Sucedeu, depois disto, o seguinte: Nabote, o jezreelita, possuía uma vinha ao lado do palácio que Acabe, rei de Samaria, tinha em Jezreel.

[2] Disse Acabe a Nabote: Dá-me a tua vinha, para que me sirva de horta, pois está perto, ao lado da minha casa. Dar-te-ei por ela outra, melhor; ou, se for do teu agrado, dar-te-ei em dinheiro o que ela vale.

[3] Porém Nabote disse a Acabe: Guarde-me o SENHOR de que eu dê a herança de meus pais.

1 Karalių 21

Naboto vynuogynas

[1]Po to praėjo šiek tiek laiko. Kadangi Nabotas Jezreelietis turėjo vynuogyną Jezreelyje šalia Samarijos karaliaus Ahabo rūmų,

[2]Ahabas kalbėjo Nabotui: „Duok man savo vynuogyną, kad galėčiau turėti daržą, nes jis kaip tik yra šalia mano rūmų. Už jį duosiu tau geresnį vynuogyną arba, jei tau patinka, sumokėsiu jo kainą pinigais".

[3]Bet Nabotas atsakė Ahabui: „Saugok Dieve! VIEŠPATS draudžia man atiduoti tau protėvių paveldą".

[4] Então, Acabe veio desgostoso e indignado para sua casa, por causa da palavra que Nabote, o jezreelita, lhe falara, quando disse: Não te darei a herança de meus pais. E deitou-se na sua cama, voltou o rosto e não comeu pão.

[4]Ahabas parėjo namo prislėgtas ir niūrus dėl atsakymo, kurį jam buvo davęs Nabotas Jezreelietis: „Aš neatiduosiu, ką esu paveldėjęs iš savo tėvų“. Atsigulęs į savo lovą, nugręžė veidą į sieną ir nieko nevalgė.

[5] Porém, vindo Jezabel, sua mulher, ter com ele, lhe disse: Que é isso que tens assim desgostoso o teu espírito e não comes pão?

[5]Jo žmona Jezabelė atėjo pas jį ir klausė: „Kodėl tu toks prislėgtas, kad net valgyti nenori?“

[6] Ele lhe respondeu: Porque falei a Nabote, o jezreelita, e lhe disse: Dá-me a tua vinha por dinheiro; ou, se te apraz, dar-te-ei outra em seu lugar. Porém ele disse: Não te darei a minha vinha.

[6]Jis papasakojo jai: „Kalbėjausi su Nabotu Jezreeliečiu ir sakiau jam: ‘Parduok man savo vynuogyną už pinigus, arba, jei tau patinka, duosiu už jį kitą vynuogyną’, – bet jis atsakė: ‘Aš savo vynuogyno tau neduosiu!’“

[7] Então, Jezabel, sua mulher, lhe disse: Governas tu, com efeito, sobre Israel? Levanta-te, come, e alegre-se o teu coração; eu te darei a vinha de Nabote, o jezreelita.

[7]Jo žmona Jezabelė tarė jam: „Dabar tau metas pasirodyti Izraelio karaliumi. Kelkis, ko nors pavalgyk ir būk linksmas. Aš duosiu tau Naboto Jezreeliečio vynuogyną“.

Jezabel ordena a morte de Nabote

[8] Então, escreveu cartas em nome de Acabe, selou-as com o sinete dele e as enviou aos anciãos e aos nobres que havia na sua cidade e habitavam com Nabote.

[8]Parašiusi laiškus Ahabo vardu, ji užantspaudavo jo žiedu ir pasiuntė seniūnams bei didikams, gyvenantiems su Nabotu jo mieste.

[9] E escreveu nas cartas, dizendo: Apregoai um jejum e trazei Nabote para a frente do povo.

[9]Laiškuose ji rašė: „Paskelbkite pasninką ir pasodinkite Nabotą pirmoje sueigos vietoje.

[10] Fazei sentar defronte dele dois homens malignos, que testemunhem contra ele, dizendo: Blasfemaste contra Deus e contra o rei. Depois, levai-o para fora e apedrejai-o, para que morra.

[10]Priešais pasodinkite du vyrus niekšus, tepaliudija jie prieš jį, tardami: ‘Tu keikei Dievą ir karalių’. Tada išveskite jį ir užmuškite akmenimis“.

[11] Os homens da sua cidade, os anciãos e os nobres que nela habitavam fizeram como Jezabel lhes ordenara, segundo estava escrito nas cartas que lhes havia mandado.

[11]Miesto vyrai – seniūnai ir didikai, gyvenę mieste – darė, kaip Jezabelė buvo jiems nurodžiusi.

[12] Apregoaram um jejum e trouxeram Nabote para a frente do povo.

[12]Jie paskelbė pasninką ir pasodino Nabotą pirmoje sueigos vietoje.

[13] Então, vieram dois homens malignos, sentaram-se defronte dele e testemunharam contra ele, contra Nabote, perante o povo, dizendo: Nabote blasfemou contra Deus e contra o rei. E o levaram para fora da cidade e o apedrejaram, e morreu.

[13]Tada atėjo tiedu niekšai ir atsisėdo priešais. Niekšai žmonių akivaizdoje paliudijo prieš Nabotą, tardami: „Nabotas keikė Dievą ir karalių“. Nabotas buvo išvestas už miesto ir užmuštas akmenimis.

[14] Então, mandaram dizer a Jezabel: Nabote foi apedrejado e morreu.

[14]Tada jie pasiuntė žodį Jezabelei: „Nabotas užmuštas akmenimis. Jis mirė“.

[15] Tendo Jezabel ouvido que Nabote fora apedrejado e morrera, disse a Acabe: Levanta-te e toma posse da vinha que Nabote, o jezreelita, recusou dar-te por dinheiro; pois Nabote já não vive, mas é morto.

[15]Vos išgirdusi, kad Nabotas užmuštas akmenimis ir miręs, Jezabelė tarė Ahabui: „Nueik ir pasiimk Naboto Jezreeliečio vynuogyną, kurį jis atsisakė parduoti tau už pinigus, nes Naboto nebėra gyvo. Jis mirė“.

[16] Tendo Acabe ouvido que Nabote era morto, levantou-se para descer para a vinha de Nabote, o jezreelita, para tomar posse dela.

[16]Sužinojęs, kad Nabotas miręs, Ahabas nuėjo pasiimti Naboto Jezreeliečio vynuogyno.

Elias ameaça a Acabe e Jezabel

[17] Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tesbita, dizendo:

[17]Tada Eliją Tišbietį pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[18] Dispõe-te, desce para encontrar-te com Acabe, rei de Israel, que habita em Samaria; eis que está na vinha de Nabote, aonde desceu para tomar posse dela.

[18]„Nueik pasitikti Izraelio karaliaus Ahabo, viešpataujančio Samarijoje. Dabar jis atėjo pasiimti Naboto vynuogyno.

[19] Falar-lhe-ás, dizendo: Assim diz o SENHOR: Mataste e, ainda por cima, tomaste a herança? Dir-lhe-ás mais: Assim

[19]Sakysi jam: ‘Taip kalbėjo VIEŠPATS. Užmušei ir dabar pasisavini!’ Jam pasakysi: ‘Taip kalbėjo VIEŠPATS. Toje

diz o SENHOR: No lugar em que os cães lamberam o sangue de Nabote, cães lamberão o teu sangue, o teu mesmo.

vietoje, kur šunys laižė Naboto kraują, laižys šunys ir tavo kraują'".

[20] Perguntou Acabe a Elias: Já me achaste, inimigo meu? Respondeu ele: Achei-te, porquanto já te vendeste para fazeres o que é mau perante o SENHOR.

[20]Ahabas tarė Elijui: „Suradai mane, mano prieše?" – „Taip, suradau tave, – atsakė jis. – Kadangi esi pasidavęs daryti, kas nedora VIEŠPATIES akyse,

[21] Eis que trarei o mal sobre ti, arrancarei a tua posteridade e exterminarei de Acabe a todo do sexo masculino, quer escravo quer livre, em Israel.

[21]tikėk manimi, užtrauksiu tau nelaimę. Nusikratysiu tavimi, Izraelyje atkirsiu nuo Ahabo vyriškius – vergus ir laisvuosius.

[22] Farei a tua casa como a casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como a casa de Baasa, filho de Aías, por causa da provocação com que me irritaste e fizeste pecar a Israel.

[22]Pasielgsiu su tavo namais, kaip pasielgiau su Nebato sūnaus Jeroboamo namais ir Ahijos sūnaus Bašos namais, nes pykdei mane, vesdamas Izraelį į nuodėmę.

[23] Também de Jezabel falou o SENHOR: Os cães devorarão Jezabel dentro dos muros de Jezreel.

[23]VIEŠPATS kalbėjo ir apie Jezabelę: 'Šunys ės Jezabelę Jezreelio lauke'.

[24] Quem morrer de Acabe na cidade, os cães o comerão, e quem morrer no campo, as aves do céu o comerão.

[24]Kas tik iš Ahabo mirs mieste, tą šunys suės, o kas iš jo šeimos mirs atvirame lauke, tą padangių paukščiai sules".

[25] Ninguém houve, pois, como Acabe, que se vendeu para fazer o que era mau perante o SENHOR, porque Jezabel, sua mulher, o instigava;

[25]Iš tikrųjų, niekada nebuvo kito tokio kaip Ahabas, kuris būtų buvęs taip pasidavęs daryti, kas nedoraVIEŠPATIES akyse, savo žmonos Jezabelės skatinamas.

[26] que fez grandes abominações, seguindo os ídolos, segundo tudo o que fizeram os amorreus, os quais o SENHOR lançou de diante dos filhos de Israel.

[26]Jis elgėsi pasibjaurėtinai, eidamas paskui stabus, kaip darė amoritai, kuriuos Dievas išvarė prieš izraelitus.

[27] Tendo Acabe ouvido estas palavras, rasgou as suas vestes, cobriu de pano de saco o seu corpo e jejuou; dormia em panos de saco e andava cabisbaixo.

[27]Išgirdęs šiuos žodžius, Ahabas persiplėšė drabužius ir apsivilko ašutine ant nuogo kūno. Jis pasninkavo, miegojo apsivilkęs ašutine ir vaikštinėjo prislėgtas.

[28] Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tesbita, dizendo:
[29] Não viste que Acabe se humilha perante mim? Portanto, visto que se humilha perante mim, não trarei este mal nos seus dias, mas nos dias de seu filho o trarei sobre a sua casa.

[28]Tada Eliją Tišbietį pasiekė VIEŠPATIES žodis: „Ar matei, kaip Ahabas nusižemino prieš mane? Kadangi jis nusižemino prieš mane, neužtrauksiu nelaimės jo dienomis. Ant jo namų užtrauksiu nelaimę jo sūnaus dienomis“.

1 Reis 22

Aliança entre Josafá, de Judá, e Acabe
2 Crônicas 18.1-3

[1] Três anos se passaram sem haver guerra entre a Síria e Israel.
[2] Porém, no terceiro ano, desceu Josafá, rei de Judá, para avistar-se com o rei de Israel.

[3] Disse o rei de Israel aos seus servos: Não sabeis vós que Ramote-Gileade é nossa, e nós hesitamos em tomá-la das mãos do rei da Síria?

[4] Então, perguntou a Josafá: Irás tu comigo à peleja, a Ramote-Gileade? Respondeu Josafá ao rei de Israel: Serei como tu és, o meu povo, como o teu povo, os meus cavalos, como os teus cavalos.

As profecias dos falsos profetas
2 Crônicas 18.4-11

[5] Disse mais Josafá ao rei de Israel: Consulta primeiro a palavra do SENHOR.

[6] Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, cerca de quatrocentos homens, e lhes disse: Irei à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? Eles disseram: Sobe, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

1 Karalių 22

Žygis prieš Ramot Gileadą

[1]Treji metai praėjo be karo tarp Aramo ir Izraelio.

[2]Bet trečiais metais Judo karalius Juozapatas atvyko pas Izraelio karalių.

[3]Izraelio karalius tarė savo dvariškiams: „Argi nežinote, kad Ramot Gileadas priklauso mums, bet mes nieko nedarome, kad jį atsiimtume iš Aramo karaliaus rankų“.

[4]Jis klausė Juozapato: „Ar žygiuosi su manimi į mūšį prie Ramot Gileado?“ – „Aš darysiu, ką tu darysi, – atsakė Juozapatas, – mano kariai – tavo kariai, mano arkliai – tavo arkliai“.

[5]Bet Juozapatas dar paprašė Izraelio karaliaus: „Pirma prašau atsiklaustiVIEŠPATIES žodžio“.

[6]Tada Izraelio karalius, surinkęs pranašus, apie keturis šimtus vyrų, tarė jiems: „Ar man žygiuoti į mūšį prieš Ramot Gileadą, ar susilaikyti?“ – „Žygiuok, – atsakė jie, – nes VIEŠPATS atiduos jį karaliui į rankas“.

[7] Disse, porém, Josafá: Não há aqui ainda algum profeta do SENHOR para o consultarmos?

[7]Bet Juozapatas paklausė: „Ar nėra čia jokio kito pranašo, kurio galėtume atsiklausti?“

[8] Respondeu o rei de Israel a Josafá: Há um ainda, pelo qual se pode consultar o SENHOR, porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim o que é bom, mas somente o que é mau. Este é Micaías, filho de Inlá. Disse Josafá: Não fale o rei assim.

[8]Izraelio karalius Juozapatui atsakė: „Dar yra vienas, per kurį galėtume atsiklausti VIEŠPATIES – Imlos sūnus Michėjas, bet aš jo nekenčiu, nes jis niekada nepranašauja man gero, vien tik nelaimę“. – „Tenekalba taip karalius“, – tarė Juozapatas.

[9] Então, o rei de Israel chamou um oficial e disse: Traze-me depressa Micaías, filho de Inlá.

[9]Tada Izraelio karalius pasišaukė vieną pareigūną ir įsakė: „Tučtuojau atvesk Imlos sūnų Michėją“.

[10] O rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados, cada um no seu trono, vestidos de trajes reais, numa eira à entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam diante deles.

[10]Izraelio karalius ir Judo karalius Juozapatas sėdėjo kiekvienas savo soste, apsirengę karališkais drabužiais, klojimo aikštėje prie Samarijos vartų, o visi pranašai pranašavo jų akivaizdoje.

[11] Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse: Assim diz o SENHOR: Com este escornearás os siros até de todo os consumir.

[11]Kenaanos sūnus Zedekijas pasidarė geležinius ragus ir tarė: „Taip kalbėjo VIEŠPATS: ‘Su jais badysi aramėjus, kol jie bus sunaikinti’“.

[12] Todos os profetas profetizaram assim, dizendo: Sobe a Ramote-Gileade e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

[12]Visi pranašai pranašavo panašiai ir sakė: „Žygiuok prieš Ramot Gileadą, ir tau seksis! VIEŠPATS atiduos jį karaliui į rankas!“

A profecia de Micaías
2 Crônicas 18.12-27

[13] O mensageiro que fora chamar a Micaías falou-lhe, dizendo: Eis que as palavras dos profetas a uma voz predizem coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles e fala o que é bom.

[13]Pasiuntinys, nuėjęs pašaukti Michėjo, kalbėjo jam: „Žiūrėk, pranašų žodžiai vieningai palankūs karaliui. Tebūna tavo žodis panašus į jų visų žodį. Kalbėk palankiai!“ –

14 Respondeu Micaías: Tão certo como vive o SENHOR, o que o SENHOR me disser, isso falarei.

15 E, vindo ele ao rei, este lhe perguntou: Micaías, iremos a Ramote-Gileade à peleja ou deixaremos de ir? Ele lhe respondeu: Sobe e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

16 O rei lhe disse: Quantas vezes te conjurarei, que não me fales senão a verdade em nome do SENHOR?

17 Então, disse ele: Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR: Estes não têm dono; torne cada um em paz para a sua casa.

18 Então, o rei de Israel disse a Josafá: Não te disse eu que ele não profetiza a meu respeito o que é bom, mas somente o que é mau?

19 Micaías prosseguiu: Ouve, pois, a palavra do SENHOR: Vi o SENHOR assentado no seu trono, e todo o exército do céu estava junto a ele, à sua direita e à sua esquerda.

20 Perguntou o SENHOR: Quem enganará a Acabe, para que suba e caia em Ramote-Gileade? Um dizia desta maneira, e outro, de outra.

21 Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e disse: Eu o enganarei. Perguntou-lhe o SENHOR: Com quê?

22 Respondeu ele: Sairei e serei espírito mentiroso na boca de todos os seus

14„Kaip gyvas VIEŠPATS, – atsakė Michėjas, – kalbėsiu tik tai, ką VIEŠPATS man sako“.

15Jam atėjus pas karalių, karalius paklausė: „Michėjau, ar žygiuosime prieš Ramot Gileadą į mūšį, ar susilaikysime?“ – „Žygiuok, ir tau seksis, – atsakė jis. – VIEŠPATS atiduos jį karaliui į rankas“.

16Bet karalius tarė jam: „Kiek kartų turiu tave prisaikdinti, kad sakytum man tiesą VIEŠPATIESvardu?“

17Tada Michėjas tarė: ,,Aš mačiau visą Izraelį, išblaškytą kalnuose kaip avis be piemens. O VIEŠPATS kalbėjo: ‘Jie neturi šeimininko; teeina kiekvienas į savo namus ramybėje!’“

18„Argi nesakiau, – tarė Izraelio karalius Juozapatui, – kad jis nepranašaus apie mane nieko palankaus, bet tik nelaimę?“

19Michėjas tęsė: „Todėl klausykis VIEŠPATIES žodžio! Aš mačiauVIEŠPATĮ, sėdintį savo soste, visai dangaus galybei stovint šalia jo dešinėje ir kairėje.

20VIEŠPATS paklausė: ‘Kas sugundys Ahabą žygiuoti ir žūti prie Ramot Gileado?’ Tada vienas kalbėjo vienaip, kitas kitaip,

21kol nepriėjo viena dvasia ir atsistojusi prieš VIEŠPATĮ tarė: ‘Aš jį sugundysiu’. –

22‘Kaip?’ – paklausė VIEŠPATS. Ji atsakė: ‘Išeisiu ir būsiu melagė dvasia visų jo

profetas. Disse o SENHOR: Tu o enganarás e ainda prevalecerás; sai e faze-o assim.

pranašų lūpose'. Tada VIEŠPATS tarė: 'Tu suviliosi jį, ir tau pasiseks. Eik ir padaryk!'

23 Eis que o SENHOR pôs o espírito mentiroso na boca de todos estes teus profetas e o SENHOR falou o que é mau contra ti.

23Taigi štai VIEŠPATS įdėjo melagę dvasią į visų tavo pranašų lūpas, nes iš tikrųjų VIEŠPATS kalbėjo tau apie nelaimę".

24 Então, Zedequias, filho de Quenaana, chegou, deu uma bofetada em Micaías e disse: Por onde saiu de mim o Espírito do SENHOR para falar a ti?

24Tada Kenaanos sūnus, priėjęs prie Michėjo, sudavė jam per žandą ir tarė: „Kuriuo keliu VIEŠPATIES Dvasia perėjo iš manęs su tavimi kalbėtis?"

25 Disse Micaías: Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

25Michėjas atsakė: „Sužinosi tą dieną, kai bandysi pasislėpti, eidamas iš kambario į kambarį".

26 Então, disse o rei de Israel: Tomai Micaías e devolvei-o a Amom, governador da cidade, e a Joás, filho do rei;

26Tada Izraelio karalius įsakė: „Imkite Michėją ir perduokite miesto valdytojui Amonui bei karaliaus sūnui Jehoašui.

27 e direis: Assim diz o rei: Metei este homem na casa do cárcere e angustiai-o, com escassez de pão e de água, até que eu volte em paz.

27Sakykite: 'Taip kalbėjo karalius. Uždarykite šį vyrioką į kalėjimą ir maitinkite jį tik duona ir vandeniu, kol aš ramybėje sugrįšiu'".

28 Disse Micaías: Se voltares em paz, não falou o SENHOR, na verdade, por mim. Disse mais: Ouvi isto, vós, todos os povos!

28Michėjas tarė: „Jeigu ramybėje sugrįši, tai VIEŠPATS nekalbėjo per mane". Ir pridūrė: „Klausykitės, visos tautos!"

A morte de Acabe

2 Crônicas 18.28-34

29 Subiram o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.

29Izraelio karalius ir Judo karalius Juozapatas nužygiavo į Ramot Gileadą.

30 Disse o rei de Israel a Josafá: Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém, traja as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel e entrou na peleja.

30Izraelio karalius tarė Juozapatui: „Eidamas į mūšį, aš būsiu persirengęs, o tu vilkėk savo drabužiais". Taigi Izraelio karalius persirengė ir išėjo į mūšį.

31 Ora, o rei da Síria dera ordem aos trinta e dois capitães dos seus carros, dizendo: Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas somente contra o rei de Israel.

31O Aramo karalius buvo įsakęs trisdešimt dviem savo kovos vežimų vadams: „Nekovokite nė su vienu menku ar stipriu, bet tik su Izraelio karaliumi".

32 Vendo os capitães dos carros Josafá, disseram: Certamente, este é o rei de Israel. E a ele se dirigiram para o atacar. Porém Josafá gritou.

33 Vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de o perseguir.

34 Então, um homem entesou o arco e, atirando ao acaso, feriu o rei de Israel por entre as juntas da sua armadura; então, disse este ao seu cocheiro: Vira e leva-me para fora do combate, porque estou gravemente ferido.

35 A peleja tornou-se renhida naquele dia; quanto ao rei, seguraram-no de pé no carro defronte dos siros, mas à tarde morreu. O sangue corria da ferida para o fundo do carro.

36 Ao pôr-do-sol, fez-se ouvir um pregão pelo exército, que dizia: Cada um para a sua cidade, e cada um para a sua terra!

37 Morto o rei, levaram-no a Samaria, onde o sepultaram.

38 Quando lavaram o carro junto ao açude de Samaria, os cães lamberam o sangue do rei, segundo a palavra que o SENHOR tinha dito; as prostitutas banharam-se nestas águas.

39 Quanto aos mais atos de Acabe, e a tudo quanto fez, e à casa de marfim que construiu, e a todas as cidades que edificou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

32 Pamatę Juozapatą, kovos vežimų vadai tarė sau: „Tai tikrai Izraelio karalius“. Jie pasuko kovoti su juo. Bet Juozapatui surikus savo kovos šūkį,

33 kovos vežimų vadai pamatė, kad tai ne Izraelio karalius, ir liovėsi jį persekioti.

34 Tačiau vienas vyras įtempė iš akies lanką ir netyčiomis pataikė Izraelio karaliui tarp šarvų sandūrų. Šis tarė savo vežėjui: „Suk atgal ir vežk mane iš mūšio, nes esu sužeistas“.

35 Mūšis siautė visą dieną, o karalius stovėjo palaikomas kovos vežime, atsigręžęs į aramėjus. Kraujas iš žaizdos tekėjo į kovos vežimo įdubą; vakarop jis mirė.

36 Saulei leidžiantis, stovykloje pasigirdo: „Kiekvienas į savo miestą! Kiekvienas į savo kraštą!“

37 Karalius mirė ir buvo parvežtas į Samariją; karalius buvo palaidotas Samarijoje.

38 Kovos vežimas buvo nuplautas prie Samarijos tvenkinio; šunys laižė jo kraują ir kekšės ėjo apsiplauti, kaip VIEŠPATS buvo sakęs.

39 Kiti Ahabo darbai – visa, ką jis darė, jo pastatyti dramblio kaulo rūmai ir visi miestai, kuriuos jis įkūrė – argi nėra aprašyti Izraelio karalių metraščiuose?

[40] Assim, descansou Acabe com seus pais; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado e a morte de Josafá
2 Crônicas 20.31-37

[41] E Josafá, filho de Asa, começou a reinar sobre Judá no quarto ano de Acabe, rei de Israel.

[42] Era Josafá da idade de trinta e cinco anos quando começou a reinar; e vinte e cinco anos reinou em Jerusalém. Sua mãe se chamava Azuba, filha de Sili.

[43] Ele andou em todos os caminhos de Asa, seu pai; não se desviou deles e fez o que era reto perante o SENHOR.

[44] Todavia, os altos não se tiraram; neles, o povo ainda sacrificava e queimava incenso.

[45] Josafá viveu em paz com o rei de Israel.

[46] Quanto aos mais atos de Josafá, e ao poder que mostrou, e como guerreou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[47] Também exterminou da terra os restantes dos prostitutos-cultuais que ficaram nos dias de Asa, seu pai.

[48] Então, não havia rei em Edom, porém reinava um governador.

[49] Fez Josafá navios de Társis, para irem a Ofir em busca de ouro; porém não foram, porque os navios se quebraram em Eziom-Geber.

[50] Então, Acazias, filho de Acabe, disse a Josafá: Vão os meus servos embarcados com os teus. Porém Josafá não quis.

[40]Ahabas užmigo su savo protėviais, ir vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Ahazijas.

Juozapatas – Judo karalius

[41]Asos sūnus Juozapatas tapo Judo karaliumi ketvirtais Izraelio karaliaus Ahabo metais.

[42]Juozapatas buvo trisdešimt penkerių metų, kai pradėjo karaliauti, ir karaliavo Jeruzalėje dvidešimt penkerius metus. Jo motina buvo Azuba, Šilhio duktė.

[43]Viskuo jis artimai sekė savo tėvo pėdomis ir nuo jų nenukrypo, darydamas, kas dora VIEŠPATIES akyse.

[44]Tačiau aukštumų alkai nebuvo išnaikinti; žmonės vis dar aukodavo atnašas ir atnašaudavo smilkalus aukštumų alkuose.

[45]Be to, jis sudarė taiką su Izraelio karaliumi.

[46]O kiti Juozapato darbai – jo parodyta drąsa ir kaip jis kariavo – argi nėra aprašyti Judo karalių metraščiuose?

[47]Jis išnaikino likučius šventyklų kekšių, kurių dar buvo krašte jo tėvo Asos dienomis.

[48]Edome nebuvo karaliaus, bet tik laikinas valdytojas.

[49]Juozapatas pastatė Taršišo laivų plaukti į Ofyrą aukso, bet jie neplaukė, nes buvo sunaikinti Ecjon Gebere.

[50]Ahabo sūnus Ahazijas pasiūlė Juozapatui: „Teplaukia laivuose mano

tarnai drauge su tavo tarnais“, – bet Juozapatas nesutiko.

[51] Josafá descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.

[51]Juozapatas užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas su savo protėviais jo tėvo Dovydo mieste, o vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Jehoramas.

O reinado de Acazias, de Israel

[52] Acazias, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel em Samaria, no décimo sétimo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou dois anos sobre Israel.

[53] Fez o que era mau perante o SENHOR; porque andou nos caminhos de seu pai, como também nos caminhos de sua mãe e nos caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[54] Ele serviu a Baal, e o adorou, e provocou à ira ao SENHOR, Deus de Israel, segundo tudo quanto fizera seu pai.

Ahazijas – Izraelio karalius

[52]Ahabo sūnus Ahazijas tapo Izraelio karaliumi Samarijoje septynioliktais Judo karaliaus Juozapato metais ir karaliavo Izraelyje dvejus metus.

[53]Jis darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, ėjo savo tėvo bei motinos ir Nebato sūnaus Jeroboamo, įtraukusio Izraelį į nuodėmę, pėdomis.

[54]Jis tarnavo Baalui ir jį garbino; jis pykdė VIEŠPATĮ, Izraelio Dievą, kaip buvo daręs jo tėvas.

O segundo livro dos Reis	2 Karalių

2 Reis 1

Acazias e o profeta Elias

[1] Depois da morte de Acabe, revoltou-se Moabe contra Israel.

[2] E caiu Acazias pelas grades de um quarto alto, em Samaria, e adoeceu; enviou mensageiros e disse-lhes: Ide e consultai a Baal-Zebube, deus de Ecrom, se sararei desta doença.

[3] Mas o Anjo do SENHOR disse a Elias, o tesbita: Dispõe-te, e sobe para te encontrares com os mensageiros do rei de Samaria, e dize-lhes: Porventura, não há Deus em Israel, para irdes consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom?

[4] Por isso, assim diz o SENHOR: Da cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás. Então, Elias partiu.

[5] E os mensageiros voltaram para o rei, e este lhes perguntou: Que há, por que voltastes?

[6] Eles responderam: Um homem nos subiu ao encontro e nos disse: Ide, voltai para o rei que vos mandou e dizei-lhe: Assim diz o SENHOR: Porventura, não há Deus em Israel, para que mandes consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom? Portanto, da cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás.

[7] Ele lhes perguntou: Qual era a aparência do homem que vos veio ao encontro e vos falou tais palavras?

2 Karalių 1

Ahazijo mirtis

[1]Ahabui mirus, Moabas sukilo prieš Izraelį.

[2]Ahazijas iškrito pro turėklus iš savo rūmų viršutinio aukšto Samarijoje ir susižeidė. Jis išsiuntė pasiuntinius ir davė jiems nurodymus: „Nueikite pas Ekrono dievą Baal Zebubą pasiteirauti, ar aš išgysiu iš šios negalios“.

[3]O VIEŠPATIES angelas Elijui Tišbiečiui kalbėjo: „Eik ir pasitikęs Samarijos karaliaus pasiuntinius sakyk: Nejaugi nėra Dievo Izraelyje, kad einate teirautis pas Ekrono dievą Baal Zebubą?

[4]Todėl VIEŠPATS taip kalbėjo: ‘Iš lovos, į kurią atgulei, neišlipsi ir turėsi mirti’“. Tai pasakęs, Elijas nuėjo.

[5]Pasiuntiniams sugrįžus, Ahazijas klausė: „Kodėl grįžote?“

[6]Šie atsakė: „Mus pasitiko vienas vyras ir tarė: ‘Grįžkite pas karalių, kuris jus išsiuntė, ir pasakykite jam: ‹Taip kalbėjo VIEŠPATS. Nejaugi nėra Dievo Izraelyje, kad turi siųsti žmones teirautis pas Ekrono dievą Baal Zebubą? Užtat iš lovos, į kurią atgulei, neišlipsi ir turėsi mirti›’“.

[7]„Kaip atrodė, – klausė jų, – tas vyras, kuris atėjo jūsų pasitikti ir visa tai pasakė?“

[8] Eles lhe responderam: Era homem vestido de pêlos, com os lombos cingidos de um cinto de couro. Então, disse ele: É Elias, o tesbita.

[8]„Apsivilkęs gauruotu drabužiu ir apsijuosęs odiniu diržu“, – atsakė jie. Jis ištarė: „Tai Elijas Tišbietis“.

Elias e os três capitães

[9] Então, lhe enviou o rei um capitão de cinqüenta, com seus cinqüenta soldados, que subiram ao profeta, pois este estava assentado no cimo do monte; disse-lhe o capitão: Homem de Deus, o rei diz: Desce.

[9]Tada karalius pasiuntė pas jį penkiasdešimtininką su penkiasdešimtine vyrų. Penkiasdešimtininkas užkopė pas Eliją, sėdintį ant kalvos viršūnės, ir tarė jam: „O Dievo vyre, karalius įsako: ‘Nulipk!’“

[10] Elias, porém, respondeu ao capitão de cinqüenta: Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinqüenta. Então, fogo desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinqüenta.

[10]Elijas atsakė penkiasdešimtininkui: „Jeigu aš Dievo vyras, tenužengia ugnis iš dangaus ir tesuryja tave ir tavo penkiasdešimtinę“. Ugnis nužengė iš dangaus ir surijo jį drauge su jo penkiasdešimtine.

[11] Tornou o rei a enviar-lhe outro capitão de cinqüenta, com os seus cinqüenta; este lhe falou e disse: Homem de Deus, assim diz o rei: Desce depressa.

[11]Karalius pasiuntė pas jį kitą penkiasdešimtininką su penkiasdešimtine vyrų. Užkopęs pas jį, tas kreipėsi: „O Dievo vyre, taip kalbėjo karalius: ‘Tuojau pat nulipk!’“

[12] Respondeu Elias e disse-lhe: Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinqüenta. Então, fogo de Deus desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinqüenta.

[12]Elijas atsakė jam: „Jeigu aš Dievo vyras, tenužengia ugnis iš dangaus ir tesuryja tave ir tavo penkiasdešimtinę“. Ugnis nužengė iš dangaus ir surijo jį drauge su jo penkiasdešimtine.

[13] Tornou o rei a enviar terceira vez um capitão de cinqüenta, com os seus cinqüenta; então, subiu o capitão de cinqüenta. Indo ele, pôs-se de joelhos diante de Elias, e suplicou-lhe, e disse-lhe: Homem de Deus, seja, peço-te, preciosa aos teus olhos a minha vida e a vida destes cinqüenta, teus servos;

[13]Tada karalius pasiuntė trečią penkiasdešimtininką su penkiasdešimtine. Trečiasis penkiasdešimtininkas užkopė ir priėjęs puolė ant kelių prieš Eliją. „O Dievo vyre, – tarė, – tebūna brangi tavo akyse mano gyvastis ir gyvastis šių penkiasdešimt tavo tarnų.

[14] pois fogo desceu do céu e consumiu aqueles dois primeiros capitães de cinqüenta, com os seus cinqüenta; porém, agora, seja preciosa aos teus olhos a minha vida.

[15] Então, o Anjo do SENHOR disse a Elias: Desce com este, não temas. Levantou-se e desceu com ele ao rei.

[16] E disse a este: Assim diz o SENHOR: Por que enviaste mensageiros a consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom? Será, acaso, por não haver Deus em Israel, cuja palavra se consultasse? Portanto, desta cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás.

A morte de Acazias

[17] Assim, pois, morreu, segundo a palavra do SENHOR, que Elias falara; e Jorão, seu irmão, começou a reinar no seu lugar, no ano segundo de Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá, porquanto Acazias não tinha filhos.

[18] Quanto aos mais atos de Acazias e ao que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

2 Reis 2

Eliseu é sucessor de Elias

[1] Quando estava o SENHOR para tomar Elias ao céu por um redemoinho, Elias partiu de Gilgal em companhia de Eliseu.

[2] Disse Elias a Eliseu: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Betel. Respondeu Eliseu: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, desceram a Betel.

[14]Štai ugnis nužengė iš dangaus ir prarijo anuos du penkiasdešimtininkus su jų vyrais. Tad maldauju tavęs: tebūna brangi tavo akyse mano gyvastis“.

[15]Tada VIEŠPATIES angelas tarė Elijui: „Lipk žemyn su juo. Nebijok“. Elijas atsikėlė ir nulipo su juo žemyn pas karalių.

[16]Jam tarė: „Taip kalbėjo VIEŠPATS: ‘Kadangi tu siuntei teirautis pasiuntinius pas Ekrono dievą Baal Zebubą, lyg nebūtų Dievo Izraelyje, iš lovos, į kurią atgulei, neišlipsi ir turėsi mirti’“. Ahazijas mirė pagal Dievo žodį, ištartą per Eliją.

[17]Vietoj jo antrais Judo karaliaus Jehoramo, Juozapato sūnaus, metais karaliumi tapo Jehoramas, nes Ahazijas neturėjo sūnaus.

[18]O kiti Ahazijo darbai argi nėra aprašyti Izraelio karalių metraščiuose?

2 Karalių 2

Elijo ėmimas į dangų

[1]Kai VIEŠPATS ruošėsi paimti Eliją viesulu į dangų, Elijas ir Eliziejus ėjo iš Gilgalo.

[2]Elijas tarė Eliziejui: „Prašau likti čia, nes VIEŠPATS pasiuntė mane eiti į Betelį“. – „Kaip gyvas VIEŠPATS ir kaip gyvas tu, – atsakė Eliziejus, – nepaliksiu tavęs“. Jiedu atėjo į Betelį.

[3] Então, os discípulos dos profetas que estavam em Betel saíram ao encontro de Eliseu e lhe disseram: Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor, elevando-o por sobre a tua cabeça? Respondeu ele: Também eu o sei; calai-vos.

[3]Pranašų mokiniai, buvę Betelyje, išėjo pas Eliziejų ir klausė: „Ar žinai, kad VIEŠPATS paims nuo tavęs šiandien tavo šeimininką?“ – „Taip, žinau. Tylėkite!“ – atsakė jis.

[4] Disse Elias a Eliseu: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Jericó. Porém ele disse: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, foram a Jericó.

[4]Elijas tarė jam: „Eliziejau, prašau likti čia, nes VIEŠPATS pasiuntė mane į Jerichą“. Bet jis atsakė: „Kaip gyvas VIEŠPATS ir kaip gyvas tu, nepaliksiu tavęs“. Jiedu nuėjo į Jerichą.

[5] Então, os discípulos dos profetas que estavam em Jericó se chegaram a Eliseu e lhe disseram: Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor, elevando-o por sobre a tua cabeça? Respondeu ele: Também eu o sei; calai-vos.

[5]Pranašų mokiniai, buvę Jeriche, priėję prie Eliziejaus, klausė: „Ar žinai, kad VIEŠPATS paims nuo tavęs šiandien tavo šeimininką?“ – „Taip, žinau. Tylėkite!“ – atsakė jis.

[6] Disse-lhe, pois, Elias: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou ao Jordão. Mas ele disse: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, ambos foram juntos.

[6]Tada Elijas tarė jam: „Prašau pasilikti čia, nes VIEŠPATS pasiuntė mane eiti prie Jordano“. – „Kaip gyvas VIEŠPATS ir kaip gyvas tu, – atsakė Eliziejus, – nepaliksiu tavęs“. Jiedu ėjo toliau.

[7] Foram cinqüenta homens dos discípulos dos profetas e pararam a certa distância deles; eles ambos pararam junto ao Jordão.

[7]Juos sekė penkiasdešimt vyrų iš pranašų mokinių. Jiedviem sustojus prie Jordano, ir jie sustojo atokiau nuo jų.

[8] Então, Elias tomou o seu manto, enrolou-o e feriu as águas, as quais se dividiram para os dois lados; e passaram ambos em seco.

[8]Elijas paėmė savo skraistę ir susukęs ją sudavė per vandenį. Vanduo persiskyrė į dešinę ir kairę jiedviem pereiti sausa žeme.

Elias é elevado ao céu

[9] Havendo eles passado, Elias disse a Eliseu: Pede-me o que queres que eu te faça, antes que seja tomado de ti. Disse

[9]Jiems perėjus, Elijas tarė Eliziejui: „Sakyk, ką galiu tau padaryti, kol nesu nuo tavęs paimtas“. – „Prašyčiau leisti

Eliseu: Peço-te que me toque por herança porção dobrada do teu espírito.

10 Tornou-lhe Elias: Dura coisa pediste. Todavia, se me vires quando for tomado de ti, assim se te fará; porém, se não me vires, não se fará.

11 Indo eles andando e falando, eis que um carro de fogo, com cavalos de fogo, os separou um do outro; e Elias subiu ao céu num redemoinho.

12 O que vendo Eliseu, clamou: Meu pai, meu pai, carros de Israel e seus cavaleiros! E nunca mais o viu; e, tomando as suas vestes, rasgou-as em duas partes.

13 Então, levantou o manto que Elias lhe deixara cair e, voltando-se, pôs-se à borda do Jordão.

14 Tomou o manto que Elias lhe deixara cair, feriu as águas e disse: Onde está o SENHOR, Deus de Elias? Quando feriu ele as águas, elas se dividiram para um e outro lado, e Eliseu passou.

Os discípulos dos profetas procuram Elias

15 Vendo-o, pois, os discípulos dos profetas que estavam defronte, em Jericó, disseram: O espírito de Elias repousa sobre Eliseu. Vieram-lhe ao encontro e se prostraram diante dele em terra.

16 E lhe disseram: Eis que entre os teus servos há cinqüenta homens valentes; ora, deixa-os ir em procura do teu senhor; pode ser que o Espírito do SENHOR o tenha levado e lançado nalgum dos montes ou nalgum dos vales. Porém ele respondeu: Não os envieis.

man paveldėti tavo dvasios dvigubai“, – atsakė Eliziejus.

10„Sunkaus dalyko prašai, – tarė Elijas. – Jeigu matysi mane, kai būsiu nuo tavęs paimamas, tau bus šitai suteikta, o jeigu nematysi, tai nebus tau suteikta“.

11Jiems einant toliau ir besikalbant, staiga juodu perskyrė ugnies vežimas ir ugningi žirgai. Elijas pakilo viesulu į dangų.

12Tai matydamas, Eliziejus sušuko: „Tėve, tėve! Tu, Izraelio kovos vežimai ir raitija!“ Nebematydamas jo, jis griebė savo drabužius ir perplėšė į dvi dalis.

Eliziejus – Elijo įpėdinis

13Tada jis pakėlė nukritusią Elijo skraistę ir sugrįžęs prie Jordano kranto sustojo.

14Paėmęs nukritusią Elijo skraistę, sudavė per vandenį tardamas: „Kur VIEŠPATS, Elijo Dievas?“ Ir jam sudavus per vandenį, vanduo persiskyrė į dešinę bei kairę, ir jis perėjo.

15Pranašų mokiniai, buvę kitoje pusėje – Jeriche, tai pamatę, pareiškė: „Elijo dvasia pasilieka su Eliziejumi!“ Atėję jo pasitikti, nusilenkė jam, puldami kniūbsti.

16„Štai, – jie tarė jam, – tavo tarnai turi penkiasdešimt stiprių vyrų. Prašom leisti jiems eiti ieškoti tavo šeimininko. Galbūt VIEŠPATIES dvasia pagavusi jį numetė kur ant kalno ar į kokį slėnį“. – „Nesiųskite jų!“ – atsakė jis.

[17] Mas eles apertaram com ele, até que, constrangido, lhes disse: Enviai. E enviaram cinqüenta homens, que o procuraram três dias, porém não o acharam.

[17]Bet jie tol primygtinai ragino, kol jis pasakė: „Siųskite!“ Tada jie išsiuntė penkiasdešimt vyrų, kurie ieškojo Elijo tris dienas, bet nerado.

[18] Então, voltaram para ele, pois permanecera em Jericó; e ele lhes disse: Não vos disse que não fôsseis?

[18]Jiems sugrįžus pas Eliziejų, jam tebesant Jeriche, jis tarė jiems: „Argi nesakiau: ‘Neikite’“.

Eliseu torna saudáveis as águas de Jericó

[19] Os homens da cidade disseram a Eliseu: Eis que é bem situada esta cidade, como vê o meu senhor, porém as águas são más, e a terra é estéril.

[19]Kartą miesto gyventojai Eliziejui nusiskundė: „Šis miestas – maloni vieta gyventi, kaip viešpats pats matai, bet vanduo blogas ir žemė nederlinga“. –

[20] Ele disse: Trazei-me um prato novo e ponde nele sal. E lho trouxeram.

[20]„Atneškite man naują dubenį, – paliepė jis, – ir įberkite į jį druskos“. Jie atnešė.

[21] Então, saiu ele ao manancial das águas e deitou sal nele; e disse: Assim diz o SENHOR: Tornei saudáveis estas águas; já não procederá daí morte nem esterilidade.

[21]Tada, nuėjęs prie vandens šaltinio, jis subėrė druską ir tarė: „Taip kalbėjo VIEŠPATS: ‘Aš padarau šį vandenį sveiką. Iš jo nekils daugiau nei mirtis, nei netektis’“.

[22] Ficaram, pois, saudáveis aquelas águas, até ao dia de hoje, segundo a palavra que Eliseu tinha dito.

[22]Vanduo liko sveikas iki šios dienos pagal Eliziejaus ištartą žodį.

Rapazinhos zombam de Eliseu

[23] Então, subiu dali a Betel; e, indo ele pelo caminho, uns rapazinhos saíram da cidade, e zombavam dele, e diziam-lhe: Sobe, calvo! Sobe, calvo!

[23]Iš ten jis ėjo į Betelį. Jam einant keliu, keletas paauglių išbėgo iš miesto ir ėmė iš jo tyčiotis, šūkaudami: „Plikagalvi, nešdinkis! Plikagalvi, nešdinkis!“

[24] Virando-se ele para trás, viu-os e os amaldiçoou em nome do SENHOR; então, duas ursas saíram do bosque e despedaçaram quarenta e dois deles.

[24]Atsigręžęs jis pasižiūrėjo ir prakeikė juos VIEŠPATIES vardu. Dvi meškos, atėjusios iš miško, sudraskė keturiasdešimt du paauglius.

[25] Dali, foi ele para o monte Carmelo, de onde voltou para Samaria.

[25]Iš čia jis leidosi į Karmelio kalną, o iš ten sugrįžo į Samariją.

2 Reis 3

O reinado de Jorão sobre Israel

2 Karalių 3

Karas su Moabu

[1] Jorão, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel, em Samaria, no décimo oitavo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou doze anos.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR; porém não como seu pai, nem como sua mãe; porque tirou a coluna de Baal, que seu pai fizera.

[3] Contudo, aderiu aos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fizera pecar a Israel; não se apartou deles.

Eliseu prediz a vitória sobre Moabe

[4] Então, Mesa, rei dos moabitas, era criador de gado e pagava o seu tributo ao rei de Israel com cem mil cordeiros e a lã de cem mil carneiros.

[5] Tendo, porém, morrido Acabe, revoltou-se o rei de Moabe contra o rei de Israel.

[6] Por isso, Jorão, ao mesmo tempo, saiu de Samaria e fez revista de todo o Israel.

[7] Mandou dizer a Josafá, rei de Judá: O rei de Moabe se revoltou contra mim; irás tu comigo à guerra contra Moabe? Respondeu ele: Subirei; serei como tu és, o meu povo, como o teu povo, os meus cavalos, como os teus cavalos.

[8] Então, perguntou Jorão: Por que caminho subiremos? Respondeu ele: Pelo caminho do deserto de Edom.

[9] Partiram o rei de Israel, o rei de Judá e o rei de Edom; após sete dias de marcha, não havia água para o exército e para o gado que os seguiam.

[1]Aštuonioliktais Judo karaliaus Juozapato metais Ahabo sūnus Jehoramas tapo Izraelio karaliumi Samarijoje ir karaliavo dvylika metų.

[2]Jis darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, bet ne tiek, kiek jo tėvas ir motina, nes pašalino akmeninį Baalo stulpą, kurį buvo padaręs jo tėvas.

[3]Nepaisant to, jis tvirtai laikėsi nuodėmės, į kurią Nebato sūnus Jeroboamas buvo įvedęs Izraelį, ir jos neatsisakė.

[4]Moabo karalius Meša buvo avių augintojas. Izraelio karaliui jis duodavo šimtą tūkstančių ėriukų ir šimto tūkstančių avinų vilnos duoklę.

[5]Bet, Ahabui mirus, Moabo karalius sukilo prieš Izraelio karalių.

[6]Tad karalius Jehoramas nedelsdamas leidosi į žygį iš Samarijos ir pašaukė prie ginklų visą Izraelį.

[7]Žygyje jis pasiuntė žodį Judo karaliui Juozapatui: „Moabo karalius sukilo prieš mane. Ar žygiuosi su manimi į mūšį su Moabu?“ – „Žygiuosiu, – atsakė šis, – darysiu, ką tu darai: mano kariai – tavo kariai, mano arkliai – tavo arkliai“.

[8]Dar jis paklausė: „Kuriuo keliu žygiuosime?“ Jehoramas atsakė: „Keliu per Edomo tyrlaukius“.

[9]Izraelio karalius, Judo karalius ir Edomo karalius leidosi į žygį. Žygiavę septynias dienas, jie apėjo [Mirties jūrą]. Kariuomenei ir jų gyvuliams pritrūko vandens.

[10] Então, disse o rei de Israel: Ai! O SENHOR chamou a estes três reis para os entregar nas mãos de Moabe.

[11] Perguntou, porém, Josafá: Não há, aqui, algum profeta do SENHOR, para que consultemos o SENHOR por ele? Respondeu um dos servos do rei de Israel: Aqui está Eliseu, filho de Safate, que deitava água sobre as mãos de Elias.

[12] Disse Josafá: Está com ele a palavra do SENHOR. Então, o rei de Israel, Josafá e o rei de Edom desceram a ter com ele.

[13] Mas Eliseu disse ao rei de Israel: Que tenho eu contigo? Vai aos profetas de teu pai e aos profetas de tua mãe. Porém o rei de Israel lhe disse: Não, porque o SENHOR é quem chamou estes três reis para os entregar nas mãos de Moabe.

[14] Disse Eliseu: Tão certo como vive o SENHOR dos Exércitos, em cuja presença estou, se eu não respeitasse a presença de Josafá, rei de Judá, não te daria atenção, nem te contemplaria.

[15] Ora, pois, trazei-me um tangedor. Quando o tangedor tocava, veio o poder de Deus sobre Eliseu.

[16] Este disse: Assim diz o SENHOR: Fazei, neste vale, covas e covas.

[17] Porque assim diz o SENHOR: Não sentireis vento, nem vereis chuva; todavia, este vale se encherá de tanta água, que bebereis vós, e o vosso gado, e os vossos animais.

[10]Izraelio karalius aimanavo: „Deja! VIEŠPATS sušaukė šiuos tris karalius tam, kad atiduotų Moabui į rankas“.

[11]Bet Juozapatas klausė: „Argi čia nėra VIEŠPATIES pranašo, per kurį galėtume VIEŠPATIESpasiteirauti?“ Vienas Izraelio karaliaus dvariškių atsakė: „Šafato sūnus Eliziejus – tas, kuris pildavo vandenį Elijui ant rankų – yra čia“. –

[12]„Jis turiVIEŠPATIES žodį“, – tarė Juozapatas. Tad pas Eliziejų nuėjo ir Izraelio karalius, ir Juozapatas, ir Edomo karalius.

[13]Eliziejus tarė Izraelio karaliui: „Ko tau reikia iš manęs? Eik pas savo tėvo arba motinos pranašus“. Bet Izraelio karalius sakė: „Nekalbėk taip, nes VIEŠPATS sušaukė šiuos tris karalius tam, kad atiduotų juos Moabui į rankas!“ –

[14]„Kaip gyvas GalybiųVIEŠPATS, kuriam tarnauju, – atsakė Eliziejus, – jeigu negerbčiau Judo karaliaus Juozapato, nei į tave žiūrėčiau, nei tave pastebėčiau.

[15]Atveskite man arfininką“. Arfininkui grojant, Eliziejui atėjo VIEŠPATIES galia,

[16]ir jis tarė: „Taip kalbėjo VIEŠPATS: ‘Šioje sausvagėje tebus išrausta daug duobių’.

[17]Taip kalbėjo VIEŠPATS: ‘Nematysite nei vėjo, nei lietaus, tačiau upės vaga bus pilna vandens. Atsigersite ir jūs patys, ir jūsų galvijai, ir nešuliniai gyvuliai’.

[18] Isto é ainda pouco aos olhos do SENHOR; de maneira que também entregará Moabe nas vossas mãos.

[18]Tai dar tik mažmožis VIEŠPATIES akyse, nes jis atiduos jums į rankas Moabą.

[19] Ferireis todas as cidades fortificadas e todas as cidades principais, e todas as boas árvores cortareis, e tapareis todas as fontes de água, e danificareis com pedras todos os bons campos.

[19]Nugalėsite visus įtvirtintus miestus ir visus prabangius miestus, iškirsite visus vaismedžius, užversite visus vandens šaltinius ir primėtysite akmenų į derlingas dirvas“.

[20] Pela manhã, ao apresentar-se a oferta de manjares, eis que vinham as águas pelo caminho de Edom; e a terra se encheu de água.

[20]Kitą dieną per rytmetinę auką staiga pradėjo tekėti vanduo iš Edomo pusės. Vanduo aptvindė kraštą.

A derrota de Moabe

[21] Ouvindo, pois, todos os moabitas que os reis tinham subido para pelejar contra eles, todos os que cingiam cinto, desde o mais novo até ao mais velho, foram convocados e postos nas fronteiras.

[21]Tuo tarpu visi moabitai buvo išgirdę, kad anie karaliai atžygiuoja su jais kariauti. Visi pajėgūs prisisegti kalaviją – nuo jauniausio iki seniausio – buvo pašaukti ir stovėjo gretose prie sienos.

[22] Levantando-se de madrugada, em saindo o sol sobre as águas, viram os moabitas defronte deles as águas vermelhas como sangue.

[22]Anksti rytą jiems sukilus ir saulei apšvietus vandens paviršių, moabitams iš tolo vanduo atrodė raudonas kaip kraujas.

[23] E disseram: Isto é sangue; certamente, os reis se destruíram e se mataram um ao outro! Agora, pois, à presa, ó Moabe!

[23]„Tai kraujas! – sakė jie. – Anie karaliai kovojo tarp savęs ir išžudė vienas kitą. Prie grobio, Moabai!“

[24] Porém, chegando eles ao arraial de Israel, os israelitas se levantaram e feriram aos moabitas, os quais fugiram diante deles; entraram os israelitas na terra e também aí feriram aos moabitas.

[24]Bet jiems pasiekus Izraelio stovyklą, izraelitai pakilo ir puolė moabitus, o tie ėmė bėgti. Puldami moabitus, izraelitai veržėsi priekin

[25] Arrasaram as cidades, e cada um lançou a sua pedra em todos os bons campos, e os entulharam, e taparam todas as fontes de águas, e cortaram todas as boas árvores, até que só Quir-Haresete ficou com seus

[25]ir sunaikino miestus. Kiekvienas vyras metė po akmenį į kiekvieną derlingą lauką, kol jis pasidarė nusėtas akmenimis. Jie užvertė kiekvieną vandens šaltinį ir nukirto visus vaismedžius. Kir Hareseto

muros; mas os que atiravam com fundas a cercaram e a feriram.

[26] Vendo o rei de Moabe que a peleja prevalecia contra ele, tomou consigo setecentos homens que arrancavam espada, para romperem contra o rei de Edom, porém não puderam.

[27] Então, tomou a seu filho primogênito, que havia de reinar em seu lugar, e o ofereceu em holocausto sobre o muro; pelo que houve grande ira contra Israel; por isso, se retiraram dali e voltaram para a sua própria terra.

akmeninės sienos tik tol laikėsi, kol svaidytojai jo neapgulė ir nepuolė.

[26]Pamatęs, kad mūšis krypsta jo nenaudai, Moabo karalius pasiėmė septynis šimtus kalavijais ginkluotų vyrų ir bandė prasilaužti pro Edomo karalių, bet jiems nepavyko.

[27]Tada jis paėmė savo pirmagimį sūnų, kuris turėjo būti jo įpėdinis, ir atnašavo jį kaip deginamąją auką ant miesto sienos. Toks didelis pyktis apėmė Izraelį, kad jie nuo jo atsitraukė ir sugrįžo į savo kraštą.

2 Reis 4

Eliseu aumenta o azeite da viúva

[1] Certa mulher, das mulheres dos discípulos dos profetas, clamou a Eliseu, dizendo: Meu marido, teu servo, morreu; e tu sabes que ele temia ao SENHOR. É chegado o credor para levar os meus dois filhos para lhe serem escravos.

[2] Eliseu lhe perguntou: Que te hei de fazer? Dize-me que é o que tens em casa. Ela respondeu: Tua serva não tem nada em casa, senão uma botija de azeite.

[3] Então, disse ele: Vai, pede emprestadas vasilhas a todos os teus vizinhos; vasilhas vazias, não poucas.

[4] Então, entra, e fecha a porta sobre ti e sobre teus filhos, e deita o teu azeite em todas aquelas vasilhas; põe à parte a que estiver cheia.

[5] Partiu, pois, dele e fechou a porta sobre si e sobre seus filhos; estes lhe chegavam as vasilhas, e ela as enchia.

2 Karalių 4

Eliziejaus stebuklai

[1]Viena moteris, vieno pranašų mokinių žmona, skundėsi Eliziejui: „Mano vyras, tavo tarnas, mirė. Tu žinai, kad tavo tarnas bijojo VIEŠPATIES, tačiau dabar atėjo jo skolintojas paimti mano dviejų vaikų sau vergais“.

[2]Eliziejus tarė jai: „Kuo galiu tau padėti? Pasakyk man, ką turi namie?“ – „Tavo tarnaitė namie neturi nieko kito, tik ąsotį aliejaus“, – atsakė ji.

[3]„Nueik, – tarė jis, – ir pasiskolink indų iš visų savo kaimynų – tuščių indų – kiek tik gali.

[4]Tada sugrįžk ir užsidaryk duris. Kai tu ir tavo vaikai būsite viduje, pilk [aliejų] į visus tuos indus ir kiekvieną, kuris bus pripiltas, statyk į šalį“.

[5]Ji nuėjo ir įėjusi su vaikais į vidų užsidarė duris. Jie padavinėjo jai indus, o ji pylė.

[6] Cheias as vasilhas, disse ela a um dos filhos: Chega-me, aqui, mais uma vasilha. Mas ele respondeu: Não há mais vasilha nenhuma. E o azeite parou.

[7] Então, foi ela e fez saber ao homem de Deus; ele disse: Vai, vende o azeite e paga a tua dívida; e, tu e teus filhos, vivei do resto.

Eliseu e a sunamita

[8] Certo dia, passou Eliseu por Suném, onde se achava uma mulher rica, a qual o constrangeu a comer pão. Daí, todas as vezes que passava por lá, entrava para comer.

[9] Ela disse a seu marido: Vejo que este que passa sempre por nós é santo homem de Deus.

[10] Façamos-lhe, pois, em cima, um pequeno quarto, obra de pedreiro, e ponhamos-lhe nele uma cama, uma mesa, uma cadeira e um candeeiro; quando ele vier à nossa casa, retirar-se-á para ali.

[11] Um dia, vindo ele para ali, retirou-se para o quarto e se deitou.

[12] Então, disse ao seu moço Geazi: Chama esta sunamita. Chamando-a ele, ela se pôs diante do profeta.

[13] Este dissera ao seu moço: Dize-lhe: Eis que tu nos tens tratado com muita abnegação; que se há de fazer por ti? Haverá alguma coisa de que se fale a teu favor ao rei ou ao comandante do exército? Ela respondeu: Habito no meio do meu povo.

[6]Kai indai buvo pilni, tarė savo sūnui: „Atnešk kitą indą“. – „Daugiau indų nebėra“, – atsakė jis. Ir aliejus liovėsi bėgęs.

[7]Nuėjusi papasakojo Dievo vyrui, ir jis tarė: „Eik, parduok aliejų ir apmokėk skolas. O iš to, kas liks, tu ir tavo vaikai galite gyventi“.

[8]Vieną dieną Eliziejus ėjo per Šunemą. Ten gyvenanti žymi moteris primygtinai kvietė pas save pietų. Po to, kai tik jis eidavo tuo keliu, užeidavo ten pietų.

[9]Kartą ji tarė savo vyrui: „Žiūrėk, aš esu tikra, kad jis šventas Dievo vyras. Kadangi jis nuolat praeina mūsų keliu,

[10]įrenkime jam ant stogo mažą kambarį su sienomis, pastatykime ten lovą, stalą, krėslą ir žibintą, kad galėtų apsistoti, kai tik pas mus užeis“.

[11]Vieną dieną ten užėjęs, jis palypėjo į tą kambarį ir atsigulė.

[12]Savo tarnui Gehaziui Eliziejus tarė: „Pašauk tą šunemietę“. Jis pašaukė ją, ir jai atsistojus prieš Eliziejų,

[13]šis tarė Gehaziui: „Prašau jai sakyti: ‘Štai dėl mūsų tu pakėlei tiek daug vargo. Ką galime dėl tavęs padaryti? Gal nori, kad pasakytume gerą žodį karaliui tavo labui ar kariuomenės vadui?’“ Ji atsakė: „Aš gyvenu tarp savo žmonių“.

[14] Então, disse o profeta: Que se há de fazer por ela? Geazi respondeu: Ora, ela não tem filho, e seu marido é velho.

[15] Disse Eliseu: Chama-a. Chamando-a ele, ela se pôs à porta.

[16] Disse-lhe o profeta: Por este tempo, daqui a um ano, abraçarás um filho. Ela disse: Não, meu senhor, homem de Deus, não mintas à tua serva.

[17] Concebeu a mulher e deu à luz um filho, no tempo determinado, quando fez um ano, segundo Eliseu lhe dissera.

[18] Tendo crescido o menino, saiu, certo dia, a ter com seu pai, que estava com os segadores.

[19] Disse a seu pai: Ai! A minha cabeça! Então, o pai disse ao seu moço: Leva-o a sua mãe.

[20] Ele o tomou e o levou a sua mãe, sobre cujos joelhos ficou sentado até ao meio-dia, e morreu.

[21] Subiu ela e o deitou sobre a cama do homem de Deus; fechou a porta e saiu.

[22] Chamou a seu marido e lhe disse: Manda-me um dos moços e uma das jumentas, para que eu corra ao homem de Deus e volte.

[23] Perguntou ele: Por que vais a ele hoje? Não é dia de Festa da Lua Nova nem sábado. Ela disse: Não faz mal.

[24] Então, fez ela albardar a jumenta e disse ao moço: Guia e anda, não te detenhas no caminhar, senão quando eu to disser.

[14]„Tad ką galima dėl jos padaryti?“ – klausė jis. Gehazis atsakė: „Na, ji neturi sūnaus, o jos vyras senas“. –

[15]„Pašauk ją“, – tarė Eliziejus. Tarnui ją pašaukus, ji atsistojo prie durų.

[16]„Šiuo laiku kitais metais, – tarė jis, – glamonėsi sūnų“. Ji atsakė: „Prašyčiau, mano viešpatie, Dievo vyre, neapgaudinėti savo tarnaitės“.

[17]Moteris tapo nėščia ir pagimdė sūnų tuo pačiu laiku kitais metais, kaip Eliziejus buvo pažadėjęs.

[18]Vaikas paaugo. Vieną dieną jis nuėjo pas tėvą tarp pjovėjų.

[19]Ūmai jis ėmė tėvui skųstis: „Ak, mano galva, mano galva!“ Tėvas paliepė tarnui: „Parnešk jį motinai“.

[20]Paėmęs tarnas parnešė jį pas motiną. Vaikas buvo su ja iki vidudienio ir numirė ant jos kelių.

[21]Užnešusi laiptais į viršų, ji paguldė jį ant Dievo vyro lovos, uždarė duris, paliko jį viduje ir išėjo.

[22]Tada pasišaukė savo vyrą, tardama: „Prašau atsiųsti man tarną su asile. Turiu skubiai nukakti pas Dievo vyrą ir sugrįžti“.

[23]Jis klausė: „Kodėl šiandien pas jį eini? Juk nei jaunatis, nei šabas“. Ji tarė: „Lik sveikas!”

[24]Pabalnojus jai asilę, ji tarė savo tarnui: „Varyk pirmyn gyvulį! Nelėtink dėl manęs, nebent aš tau pasakysiu!“

[25] Partiu ela, pois, e foi ter com o homem de Deus, ao monte Carmelo. Vendo-a de longe o homem de Deus, disse a Geazi, seu moço: Eis aí a sunamita;

[26] corre ao seu encontro e dize-lhe: Vai tudo bem contigo, com teu marido, com o menino? Ela respondeu: Tudo bem.

[27] Chegando ela, pois, ao homem de Deus, ao monte, abraçou-lhe os pés. Então, se chegou Geazi para arrancá-la; mas o homem de Deus lhe disse: Deixa-a, porque a sua alma está em amargura, e o SENHOR mo encobriu e não mo manifestou.

[28] Disse ela: Pedi eu a meu senhor algum filho? Não disse eu: Não me enganes?

[29] Disse o profeta a Geazi: Cinge os lombos, toma o meu bordão contigo e vai. Se encontrares alguém, não o saúdes, e, se alguém te saudar, não lhe respondas; põe o meu bordão sobre o rosto do menino.

[30] Porém disse a mãe do menino: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. Então, ele se levantou e a seguiu.

[31] Geazi passou adiante deles e pôs o bordão sobre o rosto do menino; porém não houve nele voz nem sinal de vida; então, voltou a encontrar-se com Eliseu, e lhe deu aviso, e disse: O menino não despertou.

[32] Tendo o profeta chegado à casa, eis que o menino estava morto sobre a cama.

[25]Ji leidosi į kelionę ir atvyko pas Dievo vyrą ant Karmelio kalno. Pamatęs iš tolo ją atjojant, Dievo vyras tarė savo tarnui Gehaziui: „Žiūrėk, šunemietė čia!

[26]Nubėk tuojau jos pasitikti ir paklausk: ‘Kaip tau sekasi? Kaip sekasi tavo vyrui? Kaip sekasi tavo vaikui?’“ Ji atsakė: „Gerai!“

[27]Bet kai atėjo prie Dievo vyro ant Karmelio kalno, apkabino jam kojas. Gehazis priėjo nustumti jos į šalį, bet Dievo vyras tarė: „Netrukdyk jai, nes ji kenčia kartų sielvartą. Nuo manęs tai VIEŠPATS paslėpė ir nepasakė“.

[28]Tada ji prakalbo: „Argi aš prašiau iš savo viešpaties sūnaus? Argi aš nesakiau: ‘Neapgaudinėk manęs!’“

[29]Jis tarė Gehaziui: „Susijuosk drabužius per juosmenį, paimk į ranką mano lazdą ir eik. Jeigu ką nors sutiksi, nesisveikink, ir jeigu kas nors tave sveikins, neatsakyk. Uždėk mano lazdą berniukui ant veido“.

[30]Bet berniuko motina tarė: „Kaip gyvas VIEŠPATS ir kaip gyvas tu, be tavęs aš neisiu“. Tad jis pakilo ir ėjo paskui ją.

[31]Nuėjęs pirma jų, Gehazis uždėjo lazdą berniukui ant veido, bet nebuvo nei jokio garso, nei jokio gyvybės ženklo. Jis sugrįžo jo pasitikti ir pasakyti: „Berniukas neatsibudo“.

[32]Eliziejus atėjo į namus. Žiūri, ant jo lovos guli berniukas – negyvas.

[33] Então, entrou, fechou a porta sobre eles ambos e orou ao SENHOR.
[34] Subiu à cama, deitou-se sobre o menino e, pondo a sua boca sobre a boca dele, os seus olhos sobre os olhos dele e as suas mãos sobre as mãos dele, se estendeu sobre ele; e a carne do menino aqueceu.
[35] Então, se levantou, e andou no quarto uma vez de lá para cá, e tornou a subir, e se estendeu sobre o menino; este espirrou sete vezes e abriu os olhos.
[36] Então, chamou a Geazi e disse: Chama a sunamita. Ele a chamou, e, apresentando-se ela ao profeta, este lhe disse: Toma o teu filho.
[37] Ela entrou, lançou-se aos pés dele e prostrou-se em terra; tomou o seu filho e saiu.

A morte que havia na panela é tirada

[38] Voltou Eliseu para Gilgal. Havia fome naquela terra, e, estando os discípulos dos profetas assentados diante dele, disse ao seu moço: Põe a panela grande ao lume e faze um cozinhado para os discípulos dos profetas.
[39] Então, saiu um ao campo a apanhar ervas e achou uma trepadeira silvestre; e, colhendo dela, encheu a sua capa de colocíntidas; voltou e cortou-as em pedaços, pondo-os na panela, visto que não as conheciam.
[40] Depois, deram de comer aos homens. Enquanto comiam do cozinhado, exclamaram: Morte na panela, ó homem de Deus! E não puderam comer.

[33]Įėjęs uždarė duris ir palikęs abu už durų meldėsiVIEŠPAČIUI.
[34]Po to įlipo į lovą ir gulė ant vaiko. Jis priglaudė savo burną prie jo burnos, savo akis prie jo akių ir savo rankas uždėjo ant jo rankų. Eliziejui gulint išsitiesus ant jo, vaiko kūnas sušilo.
[35]Jis nulipo, perėjo kartą skersai išilgai kambario, paskui vėl įlipo ir išsitiesė ant jo. Tada berniukas nusičiaudėjo septynis kartus ir atvėrė akis.
[36]Eliziejus pasišaukė Gehazį ir tarė: „Pašauk šunemietę“. Šis pašaukė ją. Jai atėjus pas Eliziejų, jis tarė: „Pasiimk savo sūnų“.
[37]Priėjusi ji puolė jam prie kojų, nusilenkdama iki žemės. Tada pasiėmė savo sūnų ir išėjo.
[38]Eliziejui sugrįžus į Gilgalą, krašte buvo badas. Pranašų būriui sėdint prieš Eliziejų, jis tarė savo tarnui: „Užkaisk didįjį puodą ir išvirk kokio nors viralo pranašų būriui“.
[39]Vienas jų nuėjo į laukus parinkti žolių. Užtikęs laukinį vijoklį, priskynė pilną skraistę jo vaisių. Parėjęs supjaustė juos į viralo puodą, nes nežinojo, kas tai yra.
[40]Viralo įpylė vyrams valgyti. Bet vos paragavę viralo jie ėmė šaukti: „O Dievo vyre, puode mirtis!“ Viralo jie negalėjo valgyti.

[41] Porém ele disse: Trazei farinha. Ele a deitou na panela e disse: Tira de comer para o povo. E já não havia mal nenhum na panela.

[41]Tada Eliziejus tarė: „Atneškite miltų“. Jis subėrė juos į puodą, tardamas: „Pilk žmonėms, tevalgo“. Puode nebebuvo nieko kenksmingo.

Vinte pães satisfazem a cem homens

[42] Veio um homem de Baal-Salisa e trouxe ao homem de Deus pães das primícias, vinte pães de cevada, e espigas verdes no seu alforje. Disse Eliseu: Dá ao povo para que coma.

[42]Vienas vyras atėjo iš Baal Šališos ir atnešė Dievo vyrui duonos iš pirmienų – dvidešimt miežinės duonos kepalų ir šviežių javų varpų savo maiše. „Duok jos žmonėms, – tarė Eliziejus, – tevalgo“.

[43] Porém seu servo lhe disse: Como hei de eu pôr isto diante de cem homens? Ele tornou a dizer: Dá-o ao povo, para que coma; porque assim diz o SENHOR: Comerão, e sobejará.

[43]Bet jo tarnas atsakė: „Kaipgi galiu ją padalyti šimtui žmonių?“ Eliziejus pakartojo: „Duok jos žmonėms, tevalgo, nes taip kalbėjo VIEŠPATS: ‘Jie privalgys, ir dar liks’“.

[44] Então, lhos pôs diante; comeram, e ainda sobrou, conforme a palavra do SENHOR.

[44]Jis duoną išdalijo, jie privalgė, ir dar liko pagal VIEŠPATIES žodį.

2 Reis 5

2 Karalių 5

Naamã é curado de lepra

[1] Naamã, comandante do exército do rei da Síria, era grande homem diante do seu senhor e de muito conceito, porque por ele o SENHOR dera vitória à Síria; era ele herói da guerra, porém leproso.

[1]Aramo karaliaus kariuomenės vadas Naamanas buvo svarbus vyras savo valdovui ir labai jo vertinamas, nes VIEŠPATS per jį buvo suteikęs Aramui pergalę. Bet vyras, nors ir didelis galiūnas, kentėjo nuo raupsų.

[2] Saíram tropas da Síria, e da terra de Israel levaram cativa uma menina, que ficou ao serviço da mulher de Naamã.

[2]Kartą per vieną antpuolį aramėjai paėmė iš Izraelio į nelaisvę jauną mergaitę, ir ji tapo Naamano žmonos tarnaite.

[3] Disse ela à sua senhora: Tomara o meu senhor estivesse diante do profeta que está em Samaria; ele o restauraria da sua lepra.

[3]„Kad nueitų mano šeimininkas Samarijon pas pranašą, – kalbėjo ji savo šeimininkei, – jis išgydytų jo raupsus“.

[4] Então, foi Naamã e disse ao seu senhor: Assim e assim falou a jovem que é da terra de Israel.

[4]Tad Naamanas nuėjo pas savo valdovą ir papasakojo, ką mergaitė iš Izraelio buvo sakiusi.

[5] Respondeu o rei da Síria: Vai, anda, e enviarei uma carta ao rei de Israel. Ele partiu e levou consigo dez talentos de prata, seis mil siclos de ouro e dez vestes festivais.

[6] Levou também ao rei de Israel a carta, que dizia: Logo, em chegando a ti esta carta, saberás que eu te enviei Naamã, meu servo, para que o cures da sua lepra.

[7] Tendo lido o rei de Israel a carta, rasgou as suas vestes e disse: Acaso, sou Deus com poder de tirar a vida ou dá-la, para que este envie a mim um homem para eu curá-lo de sua lepra? Notai, pois, e vede que procura um pretexto para romper comigo.

[8] Ouvindo, porém, Eliseu, homem de Deus, que o rei de Israel rasgara as suas vestes, mandou dizer ao rei: Por que rasgaste as tuas vestes? Deixa-o vir a mim, e saberá que há profeta em Israel.

[9] Veio, pois, Naamã com os seus cavalos e os seus carros e parou à porta da casa de Eliseu.

[10] Então, Eliseu lhe mandou um mensageiro, dizendo: Vai, lava-te sete vezes no Jordão, e a tua carne será restaurada, e ficarás limpo.

[11] Naamã, porém, muito se indignou e se foi, dizendo: Pensava eu que ele sairia a ter comigo, pôr-se-ia de pé, invocaria o nome do SENHOR, seu Deus, moveria a mão sobre o lugar da lepra e restauraria o leproso.

[5]„Keliauk, – tarė Aramo karalius, – aš pasiųsiu kartu laišką Izraelio karaliui“. Pasiėmęs dešimt sidabro talentų, šešis tūkstančius aukso šekelių ir dešimt drabužių pamainų, Naamanas leidosi į kelionę.

[6]Izraelio karaliui jis nunešė šitokio turinio laišką: „Kai šis laiškas pasieks tave, žinok, kad pasiunčiau pas tave savo tarną Naamaną, kad išgydytumei jį nuo raupsų“.

[7]Perskaitęs tą laišką, Izraelio karalius persiplėšė drabužius ir sušuko: „Argi aš Dievas, kuris skiria mirtį ir duoda gyvybę, kad šis bičiulis siunčia man žodį išgydyti žmogų nuo raupsų? Supraskite! Patys galite matyti, kad jis ieško priekabių“.

[8]Bet išgirdęs, kad Izraelio karalius persiplėšė drabužius, Dievo vyras Eliziejus pasiuntė jam žodį: „Kodėl persiplėšei drabužius? Teateina jis pas mane ir sužinos, kad yra pranašas Izraelyje“.

[9]Tad Naamanas atvyko su savo žirgais bei vežimais ir sustojo prie Eliziejaus namų durų.

[10]Eliziejus nusiuntė pasiuntinį jam pasakyti: „Eik ir nusimaudyk Jordano upėje septynis kartus; tavo kūnas išgis, ir tu būsi švarus“.

[11]Bet Naamanas pyktelėjo ir nuėjo sau. „Aš maniau, – tarė, – kad jis tikrai išeis pas mane, atsistos, šauksis VIEŠPATIES, savo Dievo, vardo, pamojuos ranka virš tos vietos ir išgydys nuo raupsų!

[12] Não são, porventura, Abana e Farfar, rios de Damasco, melhores do que todas as águas de Israel? Não poderia eu lavar-me neles e ficar limpo? E voltou-se e se foi com indignação.

[12]Argi Damasko upės – Abana ir Parparas – nėra geresnės už visus Izraelio vandenis? Nejau negalėčiau jose nusimaudyti ir būti švarus?“ Įtūžęs jis apsisuko ir nuėjo.

[13] Então, se chegaram a ele os seus oficiais e lhe disseram: Meu pai, se te houvesse dito o profeta alguma coisa difícil, acaso, não a farias? Quanto mais, já que apenas te disse: Lava-te e ficarás limpo.

[13]Bet tarnai, priėję prie jo, kalbėjo: „Tėve, – sakė jie, – jei pranašas būtų įsakęs tau ką nors nepaprasta padaryti, ar tu nebūtumei to daręs? Juo labiau, kad jis tau pasakė: ‘Nusimaudyk ir būsi švarus?’“

[14] Então, desceu e mergulhou no Jordão sete vezes, consoante a palavra do homem de Deus; e a sua carne se tornou como a carne de uma criança, e ficou limpo.

[14]Tad jis nukeliavo ir pasinėrė septynis kartus Jordano upėje pagal Dievo vyro žodį; jo kūnas tapo kaip mažo berniuko, ir jis pasidarė švarus.

[15] Voltou ao homem de Deus, ele e toda a sua comitiva; veio, pôs-se diante dele e disse: Eis que, agora, reconheço que em toda a terra não há Deus, senão em Israel; agora, pois, te peço aceites um presente do teu servo.

[15]Tada, sugrįžęs pas Dievo vyrą su visa savo palyda, jis atsistojo priešais Eliziejų ir tarė: „Dabar žinau, kad nėra Dievo visoje žemėje, išskyrus Izraelį. Tad prašyčiau priimti dovaną iš savo tarno“.

[16] Porém ele disse: Tão certo como vive o SENHOR, em cuja presença estou, não o aceitarei. Instou com ele para que o aceitasse, mas ele recusou.

[16]Bet Eliziejus atsakė: „Kaip gyvas VIEŠPATS, kuriam tarnauju, aš neimsiu!“ Jis primygtinai ragino jį priimti, bet šis atsisakinėjo.

[17] Disse Naamã: Se não queres, peço-te que ao teu servo seja dado levar uma carga de terra de dois mulos; porque nunca mais oferecerá este teu servo holocausto nem sacrifício a outros deuses, senão ao SENHOR.

[17]Tada Naamanas tarė: „Jeigu ne, tai prašyčiau man, tavo tarnui, duoti žemės, kiek gali panešti du mulai, nes tavo tarnas niekada daugiau nebedarys deginamosios aukos ir nebeatnašaus aukos jokiam kitam dievui, išskyrus VIEŠPATĮ.

[18] Nisto perdoe o SENHOR a teu servo; quando o meu senhor entra na casa de Rimom para ali adorar, e ele se encosta na minha mão, e eu também me tenha de encurvar na casa de Rimom, quando assim

[18]Bet VIEŠPATS teatleidžia tavo tarnui šiuo atveju: kai mano valdovas įeina, remdamasis ant mano rankos, į Rimono šventyklą ten jo pagarbinti žemai nusilenkdamas, tada ir aš Rimono

me prostrar na casa de Rimom, nisto perdoe o SENHOR a teu servo.

šventykloje turiu žemai nusilenkti. Teatleidžia VIEŠPATS tavo tarnui šiuo atveju“.

19 Eliseu lhe disse: Vai em paz.

Geazi é atacado de lepra

Quando Naamã se tinha afastado certa distância,

19Eliziejus tarė jam: „Eik ramybėje“. Bet Naamanui dar netoli nukeliavus,

20 Geazi, o moço de Eliseu, homem de Deus, disse consigo: Eis que meu senhor impediu a este siro Naamã que da sua mão se lhe desse alguma coisa do que trazia; porém, tão certo como vive o SENHOR, hei de correr atrás dele e receberei dele alguma coisa.

20Dievo vyro Eliziejaus tarnas Gehazis pasakė sau: „Štai mano šeimininkas paleido tą aramėją Naamaną neimdamas, ką jis buvo atnešęs! Kaip gyvas VIEŠPATS, bėgsiu jam iš paskos ir šį tą paimsiu“.

21 Então, foi Geazi em alcance de Naamã; Naamã, vendo que corria atrás dele, saltou do carro a encontrá-lo e perguntou: Vai tudo bem?

21Gehazis nuskubėjo paskui Naamaną. Pamatęs jį bėgantį iš paskos, Naamanas iššoko iš vežimo jo pasitikti ir tarė: „Ar viskas gerai?“ –

22 Ele respondeu: Tudo vai bem; meu senhor me mandou dizer: Eis que, agora mesmo, vieram a mim dois jovens, dentre os discípulos dos profetas da região montanhosa de Efraim; dá-lhes, pois, um talento de prata e duas vestes festivais.

22„Taip, – atsakė Gehazis, – bet mano šeimininkas pasiuntė mane tau pasakyti: ‘Du pranašų būrio mokiniai ką tik atėjo pas mane iš Efraimo aukštumų. Prašyčiau duoti jiems vieną sidabro talentą ir dvi drabužių pamainas’“. –

23 Disse Naamã: Sê servido tomar dois talentos. Instou com ele e amarrou dois talentos de prata em dois sacos e duas vestes festivais; pô-los sobre dois dos seus moços, os quais os levaram adiante dele.

23„Prašau paimti du talentus!“ – tarė Naamanas ir įtikinėjo jį. Įvyniojęs du sidabro talentus į du maišus kartu su dviem drabužių pamainomis, jis padavė juos nešti dviem savo tarnams. Jie nešė juos, eidami pirma Gehazio.

24 Tendo ele chegado ao outeiro, tomou-os das suas mãos e os depositou na casa; e despediu aqueles homens, que se foram.

24Atėjęs prie tvirtovės, jis paėmė iš jų maišus ir pasidėjo namuose. Tada paleido vyrus, ir jie nuėjo savo keliu.

25 Ele, porém, entrou e se pôs diante de seu senhor. Perguntou-lhe Eliseu: Donde

25Įėjęs į vidų, jis atsistojo priešais savo šeimininką. Eliziejus paklausė: „Kur

vens, Geazi? Respondeu ele: Teu servo não foi a parte alguma.

[26] Porém ele lhe disse: Porventura, não fui contigo em espírito quando aquele homem voltou do seu carro, a encontrar-te? Era isto ocasião para tomares prata e para tomares vestes, olivais e vinhas, ovelhas e bois, servos e servas?

[27] Portanto, a lepra de Naamã se pegará a ti e à tua descendência para sempre. Então, saiu de diante dele leproso, branco como a neve.

buvai, Gehazi?“ Jis atsakė: „Tavo tarnas niekur nebuvo išėjęs“.

[26]Tada Eliziejus tarė jam: „Argi aš nebuvau su tavimi dvasiškai, kai išlipo vyras iš vežimo tavęs pasitikti? Argi dabar metas imti pinigus ir drabužius, alyvmedžių sodus ir vynuogynus, avis ir jaučius, vergus ir verges?

[27]Todėl Naamano raupsai amžinai prilips tau ir tavo palikuonims“. Ir Gehazis nuėjo raupsuotas kaip sniegas.

2 Reis 6

Eliseu faz flutuar um machado

[1] Disseram os discípulos dos profetas a Eliseu: Eis que o lugar em que habitamos contigo é estreito demais para nós.

[2] Vamos, pois, até ao Jordão, tomemos de lá, cada um de nós uma viga, e construamos um lugar em que habitemos. Respondeu ele: Ide.

[3] Disse um: Serve-te de ires com os teus servos. Ele tornou: Eu irei.

[4] E foi com eles. Chegados ao Jordão, cortaram madeira.

[5] Sucedeu que, enquanto um deles derribava um tronco, o machado caiu na água; ele gritou e disse: Ai! Meu senhor! Porque era emprestado.

[6] Perguntou o homem de Deus: Onde caiu? Mostrou-lhe ele o lugar. Então, Eliseu cortou um pau, e lançou-o ali, e fez flutuar o ferro,

2 Karalių 6

[1]Kartą pranašų mokiniai Eliziejui tarė: „Žiūrėk, vieta, kurioje gyvename tavo akivaizdoje, mums per ankšta.

[2]Prašom leisti mums nueiti prie Jordano, kiekvienam paimti ten po rąstą ir statytis sau vietą gyventi“. – „Eikite“, – atsakė jis.

[3]Tada vienas jų tarė: „Prašytume, kad eitum kartu su savo tarnais“. – „Taip, eisiu“, – atsakė jis ir

[4]palydėjo juos. Atėję prie Jordano, jie kirto medžius.

[5]Vienam kertant rąstą, geležinis kirvis nusmuko į vandenį. Jis sušuko: „Ak, viešpatie! Jis buvo skolintas“. –

[6]„Kur įkrito?“ – paklausė Dievo vyras. Jis parodė jam tą vietą. Nusikirtęs lazdą, įmerkė ten į vandenį ir iškėlė geležį į paviršių.

[7] e disse: Levanta-o. Estendeu ele a mão e o tomou.

A ação de Eliseu na guerra contra os siros

[8] O rei da Síria fez guerra a Israel e, em conselho com os seus oficiais, disse: Em tal e tal lugar, estará o meu acampamento.

[9] Mas o homem de Deus mandou dizer ao rei de Israel: Guarda-te de passares por tal lugar, porque os siros estão descendo para ali.

[10] O rei de Israel enviou tropas ao lugar de que o homem de Deus lhe falara e de que o tinha avisado, e, assim, se salvou, não uma nem duas vezes.

[11] Então, tendo-se turbado com este incidente o coração do rei da Síria, chamou ele os seus servos e lhes disse: Não me fareis saber quem dos nossos é pelo rei de Israel?

[12] Respondeu um dos seus servos: Ninguém, ó rei, meu senhor; mas o profeta Eliseu, que está em Israel, faz saber ao rei de Israel as palavras que falas na tua câmara de dormir.

[13] Ele disse: Ide e vede onde ele está, para que eu mande prendê-lo. Foi-lhe dito: Eis que está em Dotã.

[14] Então, enviou para lá cavalos, carros e fortes tropas; chegaram de noite e cercaram a cidade.

[15] Tendo-se levantado muito cedo o moço do homem de Deus e saído, eis que tropas, cavalos e carros haviam cercado a cidade;

[7]„Paimk“, – tarė Eliziejus. Jis ištiesė ranką ir paėmė.

[8]Aramo karalius per karą su Izraeliu tardavosi su savo pareigūnais. „Mes statysimės stovyklą tokioje ir tokioje vietoje“, – sakydavo jis.

[9]Bet Dievo vyras perduodavo žinią Izraelio karaliui: „Saugokis! Neik pro tą vietą, nes aramėjai ten turi stovyklą“.

[10]Tad Izraelio karalius duodavo žinią tai vietai, apie kurią jam buvo sakęs Dievo vyras. Ne kartą jis tokią vietą įspėjo, ir jie būdavo budrūs.

[11]Todėl Aramo karalius, apimtas didelio nerimo, sušaukė savo pareigūnus ir tarė jiems: „Sakykite man! Kas iš mūsų yra Izraelio karaliaus pusėje?“ –

[12]„Nė vienas, mano viešpatie karaliau, – tarė vienas pareigūnų, – Eliziejus, tas Izraelio pranašas, pasako Izraelio karaliui net žodžius, kuriuos tu ištari savo miegamajame“. –

[13]„Eikite ir sužinokite, kur jis, – paliepė jis, – kad galėčiau pasiųsti vyrus jį suimti“. Jam buvo pranešta: „Eliziejus yra Dotane“.

[14]Ten jis išsiuntė raitelius bei kovos vežimus ir dideles pajėgas. Nužygiavę nakčia, jie apsupo miestą.

[15]Anksti rytą atsikėlęs Dievo vyro tarnas išėjo ir žiūri: kariuomenė su raiteliais ir kovos vežimais visur aplink miestą. „Ak,

então, o seu moço lhe disse: Ai! Meu senhor! Que faremos?

šeimininke, – klausė jo tarnas, – ką darysime?“

16 Ele respondeu: Não temas, porque mais são os que estão conosco do que os que estão com eles.

16Jis atsakė: „Nebijok, nes mūsų pusėje yra daugiau negu jų pusėje“.

17 Orou Eliseu e disse: SENHOR, peço-te que lhe abras os olhos para que veja. O SENHOR abriu os olhos do moço, e ele viu que o monte estava cheio de cavalos e carros de fogo, em redor de Eliseu.

17Tada Eliziejus meldėsi, tardamas: „O Viešpatie, atmerk jam akis, kad pamatytų!“ VIEŠPATS atmerkė tarnui akis, ir jis matė, kad kalvos visur aplink Eliziejų pilnos raitelių ir ugninių vežimų.

18 E, como desceram contra ele, orou Eliseu ao SENHOR e disse: Fere, peço-te, esta gente de cegueira. Feriu-a de cegueira, conforme a palavra de Eliseu.

18Aramėjams lipant nuo kalvų prieš jį, Eliziejus meldėsi VIEŠPAČIUI, tardamas: „Maldauju, ištik šiuos žmones apakinančia šviesa“. Ir jis ištiko juos apakinančia šviesa, kaip Eliziejus buvo prašęs.

19 Então, Eliseu lhes disse: Não é este o caminho, nem esta a cidade; segui-me, e guiar-vos-ei ao homem que buscais. E os guiou a Samaria.

19Eliziejus tarė jiems: „Tai ne tas kelias, tai ne tas miestas. Eikite paskui mane, aš nuvesiu jus pas vyrą, kurio ieškote“. Ir jis vedė juos į Samariją.

20 Tendo eles chegado a Samaria, disse Eliseu: Ó SENHOR, abre os olhos destes homens para que vejam. Abriu-lhes o SENHOR os olhos, e viram; e eis que estavam no meio de Samaria.

20Vos jiems įėjus į Samariją, Eliziejus tarė: „O VIEŠPATIE, atmerk akis šiems vyrams, kad jie matytų“. VIEŠPATS atmerkė jiems akis, ir jie pamatė atsidūrę Samarijos viduje.

21 Quando o rei de Israel os viu, perguntou a Eliseu: Feri-los-ei, feri-los-ei, meu pai?

21O Izraelio karalius, pamatęs juos, Eliziejaus klausė: „Tėve, ar man juos užmušti? Ar man juos užmušti?“ –

22 Respondeu ele: Não os ferirás; fere aqueles que fizeres prisioneiros com a tua espada e o teu arco. Porém a estes, manda pôr-lhes diante pão e água, para que comam, e bebam, e tornem a seu senhor.

22„Ne, neužmušk, – atsakė jis. – Nejaugi savo kalaviju ir lanku paėmei tuos, kuriuos nori užmušti? Verčiau duok jiems duonos ir vandens. Tepavalgo ir teatsigeria, o po to tegrįžta pas savo valdovą“.

23 Ofereceu-lhes o rei grande banquete, e comeram e beberam; despediu-os, e foram

23Taigi jis suruošė jiems dosnias vaišes ir jiems pavalgius ir atsigėrus paleido juos, o

para seu senhor; e da parte da Síria não houve mais investidas na terra de Israel.

jie sugrįžo pas savo valdovą. Aramėjų gaujos daugiau nebėjo į Izraelio kraštą.

Reina fome em Samaria

Samarijos apgula

24 Depois disto, ajuntou Ben-Hadade, rei da Síria, todo o seu exército, subiu e sitiou a Samaria.

24Praėjus šiek tiek laiko, Aramo karalius Ben Hadadas pašaukė prie ginklų visą savo kariuomenę ir nužygiavęs į Samariją apgulė ją.

25 Houve grande fome em Samaria; eis que a sitiaram, a ponto de se vender a cabeça de um jumento por oitenta siclos de prata e um pouco de esterco de pombas por cinco siclos de prata.

25Kadangi apgula užsitęsė, Samarijoje kilo toks nuožmus badas, kad asilo galva buvo parduodama už aštuoniasdešimt sidabro šekelių, o ketvirtis kabo balandžio išmatų – už penkis sidabro šekelius.

26 Passando o rei de Israel pelo muro, gritou-lhe uma mulher: Acode-me, ó rei, meu senhor!

26Kartą, karaliui vaikščiojant ant miesto sienos, viena moteris sušuko jam: „Gelbėk, mano viešpatie karaliau!“ –

27 Ele lhe disse: Se o SENHOR te não acode, donde te acudirei eu? Da eira ou do lagar?

27„Neprašyk manęs! – atkirto jis. – VIEŠPATS tau tepadeda! Iš kurgi aš galiu tau pagalbos imti? Nuo klojimo aslos ar iš vynuogių spaudyklos?”

28 Perguntou-lhe o rei: Que tens? Respondeu ela: Esta mulher me disse: Dá teu filho, para que, hoje, o comamos e, amanhã, comeremos o meu.

28Vis dėlto karalius jos paklausė: „O kas tave slegia?“ Ji atsakė: „Moteris man sakė: ‘Duok savo sūnų. Šiandien jį suvalgysime, o rytoj valgysime mano sūnų’.

29 Cozemos, pois, o meu filho e o comemos; mas, dizendo-lhe eu ao outro dia: Dá o teu filho, para que o comamos, ela o escondeu.

29Taigi išvirėme mano sūnų ir suvalgėme. Kitą dieną aš jai sakiau: ‘Duok savo sūnų, ir suvalgykime jį’. Bet ji savo sūnų paslėpė“.

30 Tendo o rei ouvido as palavras da mulher, rasgou as suas vestes, quando passava pelo muro; o povo olhou e viu que trazia pano de saco por dentro, sobre a pele.

30Išgirdęs moters žodžius, karalius persiplėšė drabužius. Kadangi jis vaikščiojo ant miesto sienos, žmonės galėjo matyti, kad jis vilkėjo ašutinę ant kūno po drabužiu.

Eliseu prediz a abundância de víveres

31 Disse o rei: Assim me faça Deus o que bem lhe aprouver se a cabeça de Eliseu,

31Jis sušuko: „Tai tepadaro man Dievas ir dar teprideda, jeigu šiandien Šafato

filho de Safate, lhe ficar, hoje, sobre os ombros.

[32] Estava, porém, Eliseu sentado em sua casa, juntamente com os anciãos. Enviou o rei um homem de diante de si; mas, antes que o mensageiro chegasse a Eliseu, disse este aos anciãos: Vedes como o filho do homicida mandou tirar-me a cabeça? Olhai, quando vier o mensageiro, fechai-lhe a porta e empurrai-o com ela; porventura, não vem após ele o ruído dos pés de seu senhor?

[33] Falava ele ainda com eles, quando lhe chegou o mensageiro; disse o rei: Eis que este mal vem do SENHOR; que mais, pois, esperaria eu do SENHOR?

2 Reis 7

[1] Então, disse Eliseu: Ouvi a palavra do SENHOR; assim diz o SENHOR: Amanhã, a estas horas mais ou menos, dar-se-á um alqueire de flor de farinha por um siclo, e dois de cevada, por um siclo, à porta de Samaria.

[2] Porém o capitão a cujo braço o rei se apoiava respondeu ao homem de Deus: Ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poderia suceder isso? Disse o profeta: Eis que tu o verás com os teus olhos, porém disso não comerás.

Quatro leprosos revelam a fuga dos siros

[3] Quatro homens leprosos estavam à entrada da porta, os quais disseram uns aos outros: Para que estaremos nós aqui sentados até morrermos?

sūnaus Eliziejaus galva pasiliks jam ant pečių!“

[32]Karalius išsiuntė vieną savo vyrų. Tuo tarpu Eliziejus sėdėjo savo namuose, ir seniūnai sėdėjo drauge su juo. Dar pasiuntiniui neatėjus, Eliziejus seniūnams tarė: „Ar nematote, kad tas žmogžudys pasiuntė žmogų man galvos nukirsti? Tad žiūrėkite, kad pasiuntiniui atėjus, uždarytumėte duris ir laikytumėte uždarytas. Argi negirdėti jo šeimininko kojų žingsnių jam už nugaros?“

[33]Dar jam su jais tebesikalbant, karalius atėjo pas jį ir tarė: „Iš VIEŠPATIES ši nelaimė! Tad ko daugiau aš galiu tikėtis iš VIEŠPATIES?“

2 Karalių 7

[1]Bet Eliziejus tarė: „Klausykitės VIEŠPATIES žodžio! Taip kalbėjoVIEŠPATS: ‘Rytoj šiuo laiku geriausių miltų saikas bus parduodamas už šekelį, o miežių – du saikai už šekelį prie Samarijos vartų’“.

[2]Tada pareigūnas, ant kurio rankos karalius rėmėsi, atsakė Dievo vyrui: „Net jeiguVIEŠPATS ir langus danguje atvertų, argi tai galėtų įvykti?“ Bet jis atkirto: „Savo akimis tai matysi, bet nevalgysi“.

[3]Už miesto vartų buvo keturi raupsuoti vyrai. Jie tarėsi: „Kam gi turime, mirties laukdami, čia sėdėti?

[4] Se dissermos: entremos na cidade, há fome na cidade, e morreremos lá; se ficarmos sentados aqui, também morreremos. Vamos, pois, agora, e demos conosco no arraial dos siros; se nos deixarem viver, viveremos; se nos matarem, tão-somente morreremos.

[4]Jeigu nutarsime eiti į miestą, turėsime ten mirti, nes mieste siaučia badas. O jeigu čia sėdėsime, irgi turėsime mirti. Tad imkime ir perbėkime į aramėjų stovyklą. Jeigu jie pasigailės mūsų, būsime gyvi, o jeigu užmuš, mirsime“.

[5] Levantaram-se ao anoitecer para se dirigirem ao arraial dos siros; e, tendo chegado à entrada do arraial, eis que não havia lá ninguém.

[5]Temstant jie iškeliavo į aramėjų stovyklą. Atėję į aramėjų stovyklos pakraštį, žiūri: nėra nė vieno žmogaus!

[6] Porque o SENHOR fizera ouvir no arraial dos siros ruído de carros e de cavalos e o ruído de um grande exército; de maneira que disseram uns aos outros: Eis que o rei de Israel alugou contra nós os reis dos heteus e os reis dos egípcios, para virem contra nós.

[6]Mat VIEŠPATS buvo padaręs, kad aramėjų kariuomenė girdėtų kovos vežimų ir raitelių bildesį – ūžesį milžiniškos kariuomenės. Jie sakė vieni kitiems: „Štai Izraelio karalius pasisamdė hetitų karalius ir Egipto karalius su mumis kovoti!“

[7] Pelo que se levantaram, e, fugindo ao anoitecer, deixaram as suas tendas, os seus cavalos, e os seus jumentos, e o arraial como estava; e fugiram para salvar a sua vida.

[7]Tad temstant jie skubiai leidosi į kojas, palikę palapines, arklius bei asilus – visą stovyklą, kaip buvo, ir bėgo, gelbėdami savo gyvastį.

[8] Chegando, pois, aqueles leprosos à entrada do arraial, entraram numa tenda, e comeram, e beberam, e tomaram dali prata, e ouro, e vestes, e se foram, e os esconderam; voltaram, e entraram em outra tenda, e dali também tomaram alguma coisa, e a esconderam.

[8]Atėję į stovyklos pakraštį, anie raupsuotieji įėjo į vieną palapinę, valgė ir gėrė. Paskui išnešę iš jos sidabrą, auksą ir drabužius paslėpė. Vėl sugrįžę, įėjo į kitą palapinę, išnešė iš jos daiktus ir paslėpė.

[9] Então, disseram uns para os outros: Não fazemos bem; este dia é dia de boas-novas, e nós nos calamos; se esperarmos até à luz da manhã, seremos tidos por culpados;

[9]Tada sakė vienas kitam: „Negerai elgiamės. Ši diena – geros naujienos diena. Jeigu tylėsime ir lauksime ryto šviesos, užsitrauksime kaltę. Eikime ir praneškime karaliaus rūmams“.

agora, pois, vamos e o anunciemos à casa do rei.

10 Vieram, pois, e bradaram aos porteiros da cidade, e lhes anunciaram, dizendo: Fomos ao arraial dos siros, e eis que lá não havia ninguém, voz de ninguém, mas somente cavalos e jumentos atados, e as tendas como estavam.

10Tad jie nuėję pasišaukė miesto vartininkus ir papasakojo: „Mes buvome nuėję į aramėjų stovyklą. Žiūrime, ten nematyti ir negirdėti jokio žmogaus. Nieko nėra, išskyrus pririštus arklius bei asilus ir paliktas palapines“.

11 Então, os porteiros gritaram e fizeram anunciar a nova no interior da casa do rei.

11Tada miesto vartininkai tai paskelbė, ir žinia buvo perduota karaliaus rūmams.

12 Levantou-se o rei de noite e disse a seus servos: Agora, eu vos direi o que é que os siros nos fizeram. Bem sabem eles que estamos esfaimados; por isso, saíram do arraial, a esconder-se pelo campo, dizendo: Quando saírem da cidade, então, os tomaremos vivos e entraremos nela.

12Nors buvo naktis, karalius atsikėlė. Savo dvariškiams jis kalbėjo: „Pasakysiu jums, ką aramėjai yra paruošę prieš mus. Žinodami, kad kenčiame badą, jie išėjo iš stovyklos ir pasislėpė laukuose, manydami: ‘Kai jie išeis iš miesto, gyvus juos paimsime ir į jų miestą įžengsime’“.

13 Então, um dos seus servos respondeu e disse: Tomem-se, pois, cinco dos cavalos que ainda restam na cidade, pois toda a multidão de Israel que ficou aqui de resto terá a mesma sorte da multidão dos israelitas que já pereceram; enviemos homens e vejamos.

13Tačiau vienas dvariškių pasiūlė: „Tepaima vyrai penketą iš likusių mieste arklių, nes čia likusieji vis vien patirs likimą visos Izraelio daugybės, kuri jau yra žuvusi. Pasiųskime juos ir ištirkime“.

14 Tomaram, pois, dois carros com cavalos; e o rei enviou os homens após o exército dos siros, dizendo: Ide e vede.

14Paruošus du kovos vežimus ir arklius, karalius išsiuntė juos paskui aramėjų kariuomenę, tardamas: „Leiskitės į žygį ir ištirkite!“

15 Foram após eles até ao Jordão; e eis que todo o caminho estava cheio de vestes e de armas que os siros, na sua pressa, tinham lançado fora. Voltaram os mensageiros e o anunciaram ao rei.

15Jie sekė paskui aramėjus iki pat Jordano. Žiūri, visas kelias pilnas drabužių ir daiktų, kuriuos aramėjai skubėdami buvo išmėtę. Pasiuntiniams sugrįžus ir papasakojus karaliui,

Cumpriu-se a profecia de Eliseu

16 Então, saiu o povo e saqueou o arraial dos siros; e, assim, se vendia um alqueire

16žmonės išėjo ir apiplėšė aramėjų stovyklą. Taigi geriausių miltų saikas buvo

de flor de farinha por um siclo, e dois de cevada, por um siclo, segundo a palavra do SENHOR.

[17] Dera o rei a guarda da porta ao capitão em cujo braço se apoiara, mas o povo o atropelou na porta, e ele morreu, como falara o homem de Deus, o que falou quando o rei descera a ele.

[18] Assim se cumpriu o que falara o homem de Deus ao rei: Amanhã, a estas horas mais ou menos, vender-se-ão dois alqueires de cevada por um siclo, e um de flor de farinha, por um siclo, à porta de Samaria.

[19] Aquele capitão respondera ao homem de Deus: Ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poderia suceder isso, segundo essa palavra? Dissera o profeta: Eis que tu o verás com os teus olhos, porém disso não comerás.

[20] Assim lhe sucedeu, porque o povo o atropelou na porta, e ele morreu.

2 Reis 8

Restaurados os bens da sunamita

[1] Falou Eliseu àquela mulher cujo filho ele restaurara à vida, dizendo: Levanta-te, vai com os de tua casa e mora onde puderes; porque o SENHOR chamou a fome, a qual virá sobre a terra por sete anos.

[2] Levantou-se a mulher e fez segundo a palavra do homem de Deus: saiu com os de sua casa e habitou por sete anos na terra dos filisteus.

[3] Ao cabo dos sete anos, a mulher voltou da terra dos filisteus e saiu a clamar ao rei pela sua casa e pelas suas terras.

parduodamas už šekelį, o miežių – du saikai už šekelį, kaip VIEŠPATS buvo sakęs.

[17]Pareigūną, ant kurio rankos rėmėsi, karalius buvo paskyręs vadu prie miesto vartų. Minia jį sumindžiojo vartuose, kaip buvo pasakęs Dievo vyras, kai karalius buvo pas jį nuėjęs.

[18]Mat kai Dievo vyras karaliui sakė: „Du miežių saikai bus parduodami už šekelį, o geriausių miltų saikas – už šekelį maždaug šiuo laiku rytoj prie Samarijos vartų“, –

[19]pareigūnas Dievo vyrui atsakė, tardamas: „Net jeiguVIEŠPATS ir langus danguje atvertų, argi tai galėtų įvykti?“ O Eliziejus buvo atkirtęs: „Savo akimis tai matysi, bet nevalgysi!“

[20]Taip jam iš tikrųjų ir atsitiko. Žmonės jį sumindžiojo vartuose, ir jis mirė.

2 Karalių 8

Šunemietės turto grąžinimas

[1]Moteriai, kurios sūnų buvo atgaivinęs, Eliziejus kartą pasakė: „Pasiruošk! Keliauk su savo šeima ir apsigyvenk kur nors kitur, nes VIEŠPATS paskelbė kraštui septynerių metų badą“.

[2]Moteris pasiruošė ir darė, kaip Dievo vyras buvo sakęs. Iškeliavo su savo šeima ir gyveno filistinų krašte septynerius metus.

[3]Pasibaigus septyneriems metams, moteris sugrįžo iš filistinų krašto ir atėjo pas karalių reikalauti savo namų ir lauko.

[4] Ora, o rei falava a Geazi, moço do homem de Deus, dizendo: Conta-me, peço-te, todas as grandes obras que Eliseu tem feito.

[5] Contava ele ao rei como Eliseu restaurara à vida a um morto, quando a mulher cujo filho ele havia restaurado à vida clamou ao rei pela sua casa e pelas suas terras; então, disse Geazi: Ó rei, meu senhor, esta é a mulher, e este, o seu filho, a quem Eliseu restaurou à vida.

[6] Interrogou o rei a mulher, e ela lhe contou tudo. Então, o rei lhe deu um oficial, dizendo: Faze restituir-se-lhe tudo quanto era seu e todas as rendas do campo desde o dia em que deixou a terra até agora.

Eliseu e Hazael de Damasco

[7] Veio Eliseu a Damasco. Estava doente Ben-Hadade, rei da Síria; e lhe anunciaram, dizendo: O homem de Deus é chegado aqui.

[8] Então, o rei disse a Hazael: Toma presentes contigo, e vai encontrar-te com o homem de Deus, e, por seu intermédio, pergunta ao SENHOR, dizendo: Sararei eu desta doença?

[9] Foi, pois, Hazael encontrar-se com ele, levando consigo um presente, a saber, quarenta camelos carregados de tudo que era bom de Damasco; chegou, apresentou-se diante dele e disse: Teu filho Ben-Hadade, rei da Síria, me enviou a perguntar-te: Sararei eu desta doença?

[4]O karalius kalbėjosi su Dievo vyro tarnu Gehaziu. Jis sakė: „Prašau man papasakoti apie visus Eliziejaus atliktus nuostabius darbus“.

[5]Jam pasakojant karaliui, kaip Eliziejus sugrąžino mirusiam gyvastį, žiūri, ta moteris, kurios sūnų Eliziejus buvo atgaivinęs, reikalauja iš karaliaus savo namų ir lauko. „Mano viešpatie karaliau, – tarė Gehazis, – čia ta moteris, ir štai jos sūnus, kurį Eliziejus atgaivino“.

[6]Karalius moterį klausinėjo, ir ji papasakojo jam. Tad karalius paskyrė vieną pareigūną, tardamas: „Sugrąžink jai visą jos nuosavybę ir visas pajamas iš ūkio nuo to laiko, kai ji paliko kraštą, iki dabar“.

Eliziejus Damaske

[7]Eliziejus nuvyko į Damaską tuo metu, kai Aramo karalius Ben Hadadas sirgo. Kai jam buvo pranešta: „Dievo vyras atėjo“,

[8]karalius tarė Hazaeliui: „Pasiimk dovaną ir nueik Dievo vyro pasitikti. Pasiteirauk VIEŠPATIES per jį, ar aš iš šios ligos išgysiu“.

[9]Tad Hazaelis, pasiėmęs kaip dovaną visokių Damasko gėrybių, kiek keturiasdešimt kupranugarių galėjo panešti, nuėjo jo pasitikti. Atėjęs ir atsistojęs prieš jį, tarė: „Tavo sūnus Aramo karalius Ben Hadadas atsiuntė mane pas tave, tardamas: ‘Ar pagysiu iš šios ligos?’“

[10] Eliseu lhe respondeu: Vai e dize-lhe: Certamente, sararás. Porém o SENHOR me mostrou que ele morrerá.

[11] Olhou Eliseu para Hazael e tanto lhe fitou os olhos, que este ficou embaraçado; e chorou o homem de Deus.

[12] Então, disse Hazael: Por que chora o meu senhor? Ele respondeu: Porque sei o mal que hás de fazer aos filhos de Israel; deitarás fogo às suas fortalezas, matarás à espada os seus jovens, esmagarás os seus pequeninos e rasgarás o ventre de suas mulheres grávidas.

[13] Tornou Hazael: Pois que é teu servo, este cão, para fazer tão grandes coisas? Respondeu Eliseu: O SENHOR me mostrou que tu hás de ser rei da Síria.

[14] Então, deixou a Eliseu e veio a seu senhor, o qual lhe perguntou: Que te disse Eliseu? Respondeu ele: Disse-me que certamente sararás.

[15] No dia seguinte, Hazael tomou um cobertor, molhou-o em água e o estendeu sobre o rosto do rei até que morreu; e Hazael reinou em seu lugar.

O reinado de Jeorão

2 Crônicas 21.1-20

[16] No ano quinto do reinado de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, reinando ainda Josafá em Judá, começou a reinar Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá.

[17] Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.

[18] Andou nos caminhos dos reis de Israel, como também fizeram os da casa de

[10]Eliziejus jam tarė: „Eik ir pasakyk: ‘Tu tikrai pagysi’. Tačiau VIEŠPATS yra man apreiškęs, kad jis tikrai mirs“.

[11]Įbedęs akis, Eliziejus įdėmiai žiūrėjo į jį, kol tam pasidarė nesmagu. Tada Dievo vyras pravirko.

[12]„Kodėl mano viešpats verkia?“ – paklausė Hazaelis. „Verkiu, – atsakė jis, – nes žinau, kokią žalą padarysi izraelitams: sudeginsi jų tvirtoves, išžudysi kalaviju jaunus vyrus, ištaškysi mažylius ir perskrosi nėščias moteris“.

[13]„Bet, – klausė Hazaelis, – kaip gali tavo tarnas, toks šuva kaip aš, taip padaryti?“ Eliziejus atsakė: „Tave VIEŠPATS man parodė Aramo karaliumi“.

[14]Hazaelis paliko Eliziejų ir parėjo pas savo valdovą Ben Hadadą. „Ką pasakė Eliziejus?“ – klausė Ben Hadadas. Jis atsakė: „Jis pasakė, kad tu tikrai pagysi“.

[15]Bet kitą dieną Hazaelis paėmė antklodę ir sumirkęs ją vandeniu užklojo karaliui ant veido. Taip Ben Hadadas mirė, o vietoj jo karaliumi tapo Hazaelis.

Jehoramas – Judo karalius

[16]Penktais Izraelio karaliaus Ahabo sūnaus Jehoramo metais – Juozapatas buvo buvęs Judo karaliumi – pradėjo karaliauti Judo karaliaus Juozapato sūnus Jehoramas.

[17]Jis buvo trisdešimt dvejų metų, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje aštuonerius metus.

[18]Jis ėjo Izraelio karalių keliais, kaip buvo darę Ahabo namai, nes Ahabo duktė buvo

Acabe, porque a filha deste era sua mulher; e fez o que era mau perante o SENHOR.

[19] Porém o SENHOR não quis destruir a Judá por amor de Davi, seu servo, segundo a promessa que lhe havia feito de lhe dar sempre uma lâmpada e a seus filhos.

[20] Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o poder de Judá e constituíram o seu próprio rei.

[21] Pelo que Jeorão passou a Zair, e todos os carros, com ele; ele se levantou de noite e feriu os edomitas que o cercavam e os capitães dos carros; o povo de Jeorão, porém, fugiu para as suas tendas.

[22] Assim se rebelou Edom para livrar-se do poder de Judá até ao dia de hoje; ao mesmo tempo, se rebelou também Libna.

[23] Quanto aos mais atos de Jeorão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[24] Descansou Jeorão com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Acazias

2 Crônicas 22.1-6

[25] No décimo segundo ano de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, começou a reinar Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

[26] Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém. Sua mãe, filha de Onri, rei de Israel, chamava-se Atalia.

[27] Ele andou no caminho da casa de Acabe e fez o que era mau perante o SENHOR,

jo žmona. Jis darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse.

[19]Tačiau sunaikinti Judo VIEŠPATS nenorėjo dėl savo tarno Dovydo, kadangi buvo pažadėjęs amžinai išlaikyti žiburį jam ir jo palikuonims.

[20]Jo dienomis Edomas pakėlė maištą prieš Judo valdžią ir pasiskyrė sau karalių.

[21]Tada Jehoramas persikėlė į Cayrą su visais savo kovos vežimais. Pakilęs nakčia į žygį, jis puolė jį apsupusius edomitus ir kovos vežimų vadus. Bet jo kariuomenė pabėgo į savo namus.

[22]Iki šios dienos Edomas maištavo prieš Judo valdžią. Ir Libna sukilo tuo pačiu metu.

[23]O kiti Jehoramo darbai – visa, ką jis padarė – argi nėra aprašyti Judo karalių metraščiuose?

[24]Jehoramas užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas su savo protėviais Dovydo mieste. Vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Ahazijas.

Ahazijas – Judo karalius

[25]Dvyliktais Izraelio karaliaus Ahabo sūnaus Jehoramo metais karaliumi tapo Judo karaliaus Jehoramo sūnus Ahazijas.

[26]Ahazijas buvo dvidešimt dvejų metų, kai pradėjo karaliauti, ir karaliavo Jeruzalėje vienerius metus. Jo motina, vardu Atalija, buvo Izraelio karaliaus Omrio dukraitė.

[27]Ir Ahazijas ėjo Ahabo namų keliu, darydamas, kas nedora VIEŠPATIES

como a casa de Acabe, porque era genro da casa de Acabe.

[28] Foi com Jorão, filho de Acabe, a Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

[29] Então, voltou o rei Jorão para Jezreel, para curar-se das feridas que os siros lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá, para ver a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

akyse, kaip Ahabo namai buvo elgęsi, nes jis buvo Ahabo namų žentas.

[28]Jis žygiavo su Ahabo sūnumi Jehoramu į mūšį su Aramo karaliumi Hazaeliu prie Ramot Gileado, bet aramėjai nugalėjo Jehoramą.

[29]Karalius Jehoramas pasitraukė į Jezreelį gydytis žaizdų, kuriomis kovojant prieš Aramo Hazaelį prie Ramos aramėjai buvo jį ištikę. Judo karalius Jehoramo sūnus Ahazijas nuvyko į Jezreelį aplankyti Ahabo sūnaus Jehoramo, nes tas buvo sužeistas.

2 Reis 9

Jeú é ungido rei de Israel

[1] Então, o profeta Eliseu chamou um dos discípulos dos profetas e lhe disse: Cinge os lombos, leva contigo este vaso de azeite e vai-te a Ramote-Gileade;

[2] em lá chegando, vê onde está Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi; entra, e faze-o levantar-se do meio de seus irmãos, e leva-o à câmara interior.

[3] Toma o vaso de azeite, derrama-lho sobre a cabeça e dize: Assim diz o SENHOR: Ungi-te rei sobre Israel. Então, abre a porta, foge e não te detenhas.

[4] Foi, pois, o moço, o jovem profeta, a Ramote-Gileade.

[5] Entrando ele, eis que os capitães do exército estavam assentados; ele disse: Capitão, tenho mensagem que te dizer. Perguntou-lhe Jeú: A qual de todos nós? Respondeu-lhe ele: A ti, capitão!

2 Karalių 9

Jehuvas – Izraelio karalius

[1]Tada pranašas Eliziejus, pasišaukęs vieną iš pranašų mokinių, tarė: „Pasiruošk kelionei! Pasiimk aliejaus ąsotį ir eik į Ramot Gileadą.

[2]Ten nuėjęs, surask Nimšio sūnaus Juozapato sūnų Jehuvą. Įėjęs liepk jam atsikelti ir palikti savo bičiulius ir nusivesk į nuošalų kambarį.

[3]Paėmęs ąsotį aliejaus, išpilk jam ant galvos, tardamas: ‘Taip kalbėjo VIEŠPATS: ‹Aš patepu tave Izraelio karaliumi›’. Po to, atidaręs duris, bėk! Nedelsk!”

[4]Jaunuolis, pranašo tarnas, iškeliavo į Ramot Gileadą.

[5]Atėjęs žiūri, kad kariuomenės vadai tariasi. Jis tarė: „Vade, turiu tau žinią!“ – „Kuriam iš mūsų?“ – paklausė Jehuvas. „Tau, vade“.

[6] Então, se levantou Jeú e entrou na casa; o jovem derramou-lhe o azeite sobre a cabeça e lhe disse: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Ungi-te rei sobre o povo do SENHOR, sobre Israel.

[7] Ferirás a casa de Acabe, teu senhor, para que eu vingue da mão de Jezabel o sangue de meus servos, os profetas, e o sangue de todos os servos do SENHOR.

[8] Toda a casa de Acabe perecerá; exterminarei de Acabe todos do sexo masculino, quer escravo, quer livre, em Israel.

[9] Porque farei à casa de Acabe como à casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como à casa de Baasa, filho de Aías.

[10] Os cães devorarão Jezabel no campo de Jezreel; não haverá quem a enterre. Dito isto, abriu a porta e fugiu.

[11] Saindo Jeú aos servos de seu senhor, disseram-lhe: Vai tudo bem? Por que veio a ti este louco? Ele lhes respondeu: Bem conheceis esse homem e o seu falar.

[12] Mas eles disseram: É mentira; agora, faze-nos sabê-lo, te pedimos. Então, disse Jeú: Assim e assim me falou, a saber: Assim diz o SENHOR: Ungi-te rei sobre Israel.

[13] Então, se apressaram, e, tomando cada um o seu manto, os puseram debaixo dele, sobre os degraus, e tocaram a trombeta, e disseram: Jeú é rei!

Jeú mata a Jorão e a Acazias

[14] Assim, Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi, conspirou contra Jorão. Tinha,

[6]Jehuvas atsikėlė ir įėjo į vidų. Jaunuolis išpylė aliejų jam ant galvos ir tarė: „Taip kalbėjo VIEŠPATS, Izraelio Dievas: ‘Aš patepu tave VIEŠPATIES tautos Izraelio karaliumi.

[7]Tu sunaikinsi savo valdovo Ahabo namus. Taip aš atkeršysiu Jezabelei už savo tarnų pranašų ir už visų VIEŠPATIES tarnų kraują.

[8]Visi Ahabo namai žus. Aš atkirsiu nuo Ahabo visus vyriškius – vergus ir laisvus – Izraelyje.

[9]Su Ahabo namais elgsiuosi, kaip pasielgiau su Nebato sūnaus Jeroboamo namais ir su Ahijos sūnaus Bašos namais.

[10]Šunys ės Jezabelę Jezreelio laukuose, nebus kam palaidoti’“. Tada, atidaręs duris, jis pabėgo.

[11]Jehuvui sugrįžus pas savo valdovo pareigūnus, šie klausinėjo: „Ar viskas gerai? Ko tas kvaiša buvo atėjęs pas tave?“ Jis tarė jiems: „Jūs gi žinote tą vyrioką ir jo šneką!“

[12]„Meluoji! – šūkavos jie. – Prašome pasakyti ir mums!“ Tada jis tarė: „Taip ir taip jis kalbėjo: ‘Taip kalbėjo VIEŠPATS: aš patepu tave Izraelio karaliumi’“.

[13]Visi paskubomis nusiėmė skraistes, suklojo jam po kojų ant plikų laiptų, papūtė ragą ir paskelbė: „Jehuvas karalius!“

[14]Taip Nimšio sūnaus Juozapato sūnus Jehuvas surengė sąmokslą prieš

porém, Jorão cercado a Ramote-Gileade, ele e todo o Israel, por causa de Hazael, rei da Síria.

15 Porém o rei Jorão voltou para se curar em Jezreel das feridas que os siros lhe fizeram, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria. Disse Jeú: Se é da vossa vontade, ninguém saia furtivamente da cidade, para ir anunciar isto em Jezreel.

16 Então, Jeú subiu a um carro e foi-se a Jezreel, porque Jorão estava de cama ali. Também Acazias, rei de Judá, descera para ver a Jorão.

17 Ora, o atalaia estava na torre de Jezreel, e viu a tropa de Jeú, que vinha, e disse: Vejo uma tropa. Então, disse Jorão: Toma um cavaleiro e envia-o ao seu encontro, para que lhe pergunte: Há paz?

18 Foi-lhe o cavaleiro ao encontro e disse: Assim diz o rei: Há paz? Respondeu Jeú: Que tens tu com a paz? Passa para trás de mim. O atalaia deu aviso, dizendo: Chegou a eles o mensageiro, porém não volta.

19 Então, enviou Jorão outro cavaleiro; chegando este a eles, disse: Assim diz o rei: Há paz? Respondeu Jeú: Que tens tu com a paz? Passa para trás de mim.

20 O atalaia deu aviso, dizendo: Também este chegou a eles, porém não volta; e o guiar do carro parece como o de Jeú, filho de Ninsi, porque guia furiosamente.

21 Disse Jorão: Aparelha o carro. E lhe aparelharam o carro. Saiu Jorão, rei de

Jehoramą. Jehoramas ir visas Izraelis buvo budėję prie Ramot Gileado dėl Aramo karaliaus Hazaelio.

15Bet karalius Jehoramas sugrįžo į Jezreelį gydytis žaizdų, kuriomis aramėjai jį ištiko mūšyje su Aramo karaliumi Hazaeliu. Jehuvas tarė: „Jeigu toks jūsų noras, tai neleiskite niekam ištrūkti iš miesto, nueiti į Jezreelį ir apie tai pranešti“.

16Tada Jehuvas, įlipęs į kovos vežimą, leidosi į Jezreelį, nes ten sirgo Jehoramas. Judo karalius Ahazijas buvo atvykęs Jehoramo aplankyti.

17Sargybinis stovėjo bokšte Jezreelyje. Pastebėjęs artėjantį Jehuvo būrį, jis sušuko: „Matau būrį!“ Jehoramas tarė: „Pasiųsk raitelį jų pasitikti. Tepaklausia: ‘Ar viskas gerai?’“

18Taigi raitelis, nujojęs pasitikti, tarė: „Taip kalbėjo karalius: ‘Ar viskas gerai?’“ Jehuvas atsakė: „Koks tau reikalas rūpintis, ar viskas gerai? Rikiuokis paskui mane!“ Sargybinis pranešė: „Pasiuntinys juos pasiekė, bet nebegrįžta“.

19Tada jis išsiuntė kitą raitelį. Pasiekęs juos, jis tarė: „Taip kalbėjo karalius: ‘Ar viskas gerai?’“ – „Koks tau reikalas rūpintis, ar viskas gerai? – atsakė Jehuvas. – Rikiuokis paskui mane!“

20Sargybinis pranešė: „Jis pasiekė juos, bet nebegrįžta. Iš važiavimo būdo atrodo, kad tai Nimšio sūnus Jehuvas. Paprastai jis važiuoja kaip pasiutęs!“

21Jehoramas įsakė: „Pakinkyk kovos vežimą!“ Vežimas buvo pakinkytas. Tada

Israel, e Acazias, rei de Judá, cada um em seu carro, e foram ao encontro de Jeú, e o acharam no campo de Nabote, o jezreelita.

Izraelio karalius Jehoramas ir Judo karalius Ahazijas, kiekvienas savo kovos vežimu, išvažiavo pasitikti Jehuvo. Jie susitiko prie Naboto Jezreeliečio lauko.

22 Sucedeu que, vendo Jorão a Jeú, perguntou: Há paz, Jeú? Ele respondeu: Que paz, enquanto perduram as prostituições de tua mãe Jezabel e as suas muitas feitiçarias?

22Pamatęs Jehuvą, Jehoramas paklausė: „Ar viskas gerai, Jehuvai?“ Bet Jehuvas atsakė: „Kaip gali būti viskas gerai, jei tavo motina Jezabelė tęsia savo nesuskaitomus kekšavimo ir žyniavimo darbus?”

23 Então, Jorão voltou as rédeas, fugiu e disse a Acazias: Há traição, Acazias!

23Jehoramas apsuko arklius ir bėgo, šaukdamas Ahazijui: „Išdavystė, Ahazijau!“

24 Mas Jeú entesou o seu arco com toda a força e feriu a Jorão entre as espáduas; a flecha saiu-lhe pelo coração, e ele caiu no seu carro.

24Jehuvas įtempė lanką ir pataikė Jehoramui į tarpumentį, strėlė pervėrė jam širdį, ir jis sukniubo vežime.

25 Então, Jeú disse a Bidcar, seu capitão: Toma-o, lança-o no campo da herdade de Nabote, o jezreelita; pois, lembra-te de que, indo eu e tu, juntos, montados, após Acabe, seu pai, o SENHOR pronunciou contra ele esta sentença:

25Jehuvas paliepė savo pareigūnui Bidkarui: „Iškelk jį ir numesk Naboto Jezreeliečio lauke. Atsimeni, kai mudu jojome vienas šalia kito paskui jo tėvą Ahabą, VIEŠPATS paskelbė jam šią ištarmę:

26 Tão certo como vi ontem à tarde o sangue de Nabote e o sangue de seus filhos, diz o SENHOR, assim to retribuirei neste campo, diz o SENHOR. Agora, pois, toma-o e lança-o neste campo, segundo a palavra do SENHOR.

26‘Už Naboto kraują ir jo vaikų kraują, kurį mačiau vakar – taiVIEŠPATIES žodis – aš atlyginsiu tau tame pačiame lauke – tai VIEŠPATIESžodis’. Tad iškelk jį ir išmesk tame lauke pagal VIEŠPATIES žodį“.

27 À vista disto, Acazias, rei de Judá, fugiu pelo caminho de Bete-Hagã; porém Jeú o perseguiu e disse: Feri também a este; e o feriram no carro, à subida de Gur, que está junto a Ibleão. E fugiu para Megido, onde morreu.

Ahazijo mirtis

27Tai pamatęs, Judo karalius Ahazijas gelbėjosi, bėgdamas keliu Bet Gano link. Jehuvas vijosi jį, šaukdamas: „Ir jį nušaukite!“ Jis buvo pašautas savo kovos vežime ant Gūro šlaito netoli Ibleamo. Pabėgo į Megidą ir ten numirė.

[28] Levaram-no os seus servos, num carro, a Jerusalém e o enterraram na sua sepultura junto a seus pais, na Cidade de Davi.

[29] No ano undécimo de Jorão, filho de Acabe, começara Acazias a reinar sobre Judá.

A morte de Jezabel

[30] Tendo Jeú chegado a Jezreel, Jezabel o soube; então, se pintou em volta dos olhos, enfeitou a cabeça e olhou pela janela.

[31] Ao entrar Jeú pelo portão do palácio, disse ela: Teve paz Zinri, que matou a seu senhor?

[32] Levantou ele o rosto para a janela e disse: Quem é comigo? Quem? E dois ou três eunucos olharam para ele.

[33] Então, disse ele: Lançai-a daí abaixo. Lançaram-na abaixo; e foram salpicados com o seu sangue a parede e os cavalos, e Jeú a atropelou.

[34] Entrando ele e havendo comido e bebido, disse: Olhai por aquela maldita e sepultai-a, porque é filha de rei.

[35] Foram para a sepultar; porém não acharam dela senão a caveira, os pés e as palmas das mãos.

[36] Então, voltaram e lho fizeram saber. Ele disse: Esta é a palavra do SENHOR, que falou por intermédio de Elias, o tesbita, seu servo, dizendo: No campo de Jezreel, os cães comerão a carne de Jezabel.

[37] O cadáver de Jezabel será como esterco sobre o campo da herdade de Jezreel, de maneira que já não dirão: Esta é Jezabel.

[28]Jo tarnai pargabeno jį vežimu į Jeruzalę ir palaidojo jo kape Dovydo mieste su jo protėviais.

[29]Ahazijas buvo tapęs Judo karaliumi vienuoliktais Ahabo sūnaus Jehoramo metais.

Jezabelės mirtis

[30]Jehuvas atvyko į Jezreelį. Tai išgirdusi, Jezabelė pasidažė blakstienas, dailiai susišukavo plaukus ir žiūrėjo pro langą.

[31]Jehuvui įeinant pro vartus, ji tarė: „Ar viskas gerai, Zimri, savo valdovo žudike?“

[32]Akį užmetęs į langą, jis paklausė: „Kas su manimi? Kas?“ Du ar trys pareigūnai pažvelgė pro langą.

[33]„Meskite ją žemyn!“ – tarė jis. Jie numetė ją. Jos krauju buvo aptaškyta siena ir arkliai. Jehuvas pervažiavo jos kūną.

[34]Įėjęs į vidų, jis valgė ir gėrė. „Prašau pasirūpinti ta prakeikta moterimi ir palaidoti ją, – tarė jis, – nes ji karaliaus duktė“.

[35]Bet nuėję jos laidoti jie rado tik kaukolę, pėdas ir rankų plaštakas.

[36]Kai jie sugrįžo ir pranešė, jis pasakė: „Tai VIEŠPATIES žodis, kurį jis tarė per savo tarną Eliją Tišbietį: ‘Jezreelio lauke šunys ės Jezabelės kūną.

[37]Jezabelės lavonas bus tarsi mėšlas žemei Jezreelio lauke, ir niekas nebegalės pasakyti: tai Jezabelė’“.

2 Reis 10

Jeú extermina a casa de Acabe

1 Achando-se em Samaria setenta filhos de Acabe, Jeú escreveu cartas e as enviou a Samaria, aos chefes da cidade, aos anciãos e aos tutores dos filhos de Acabe, dizendo:

2 Logo, em chegando a vós outros esta carta (pois estão convosco os filhos de vosso senhor, como também os carros, os cavalos, a cidade fortalecida e as armas),
3 escolhei o melhor e mais capaz dos filhos de vosso senhor, ponde-o sobre o trono de seu pai e pelejai pela casa de vosso senhor.
4 Porém eles temeram muitíssimo e disseram: Dois reis não puderam resistir a ele; como, pois, poderemos nós fazê-lo?
5 Então, o responsável pelo palácio, e o responsável pela cidade, e os anciãos, e os tutores mandaram dizer a Jeú: Teus servos somos e tudo quanto nos ordenares faremos; a ninguém constituiremos rei; faze o que bem te parecer.
6 Então, lhes escreveu outra carta, dizendo: Se estiverdes do meu lado e quiserdes obedecer-me, tomai as cabeças dos homens, filhos de vosso senhor, e amanhã a estas horas vinde a mim a Jezreel. Ora, os filhos do rei, que eram setenta, estavam com os grandes da cidade, que os criavam.
7 Chegada a eles a carta, tomaram os filhos do rei, e os mataram, setenta pessoas, e puseram as suas cabeças nuns cestos, e lhas mandaram a Jezreel.

2 Karalių 10

Ahabo palikuonių išžudymas

1Ahabas turėjo septyniasdešimt palikuonių Samarijoje. Jehuvas parašė ir išsiuntė laiškus į Samariją Jezreelio didžiūnams ir seniūnams bei Ahabo vaikų globėjams. Jis rašė:
2„Dabar, kai šis laiškas pasieks jus, kadangi jūsų valdovo sūnūs yra su jumis ir jūs turite taip pat kovos vežimų ir arklių, įtvirtintą miestą ir ginklų,
3išsirinkite geriausią ir tinkamiausią iš jūsų valdovo sūnų, pasodinkite jį į jo tėvo sostą ir kovokite už savo valdovo namus!“
4Bet jie buvo siaubo apimti. „Žiūrėkite, – sakė jie, – du karaliai negalėjo prieš jį atsilaikyti, tad kaip mes galime atsispirti?“
5Rūmų prižiūrėtojas ir miesto valdytojas drauge su seniūnais ir globėjais pasiuntė Jehuvui šį žodį: „Mes tavo tarnai; darysime, ką tik mums įsakysi. Karaliumi nė vieno neskirsime; daryk, kaip geriau tau atrodo“.

6Jis parašė jiems antrą laišką. Jame rašė: „Jeigu esate mano pusėje ir pasirengę manęs klausyti, paimkite vyrų, jūsų valdovo sūnų galvas ir ateikite rytoj šiuo laiku pas mane į Jezreelį“. O karaliaus sūnūs – iš viso septyniasdešimt – buvo pas miesto didikus, kurie juos augino.

7Kai juos pasiekė laiškas, jie paėmė karaliaus sūnus ir visus septyniasdešimt nužudė. Sudėję jų galvas į pintines, nusiuntė į Jezreelį.

[8] Veio um mensageiro e lhe disse: Trouxeram as cabeças dos filhos do rei. Ele disse: Ponde-as em dois montões à entrada da porta, até pela manhã.

[8]Kai atėjo pasiuntinys ir pranešė: „Karaliaus sūnų galvos atneštos“, – jis įsakė: „Sudėkite jas iki ryto į dvi krūvas prie miesto vartų“.

[9] Saindo ele pela manhã, parou e disse a todo o povo: Vós estais sem culpa; eis que eu conspirei contra o meu senhor e o matei; mas quem feriu todos estes?

[9]Rytą jis išėjo ir atsistojęs ten tarė visiems žmonėms: „Jūs nekalti. Tiesa, aš surengiau sąmokslą prieš savo valdovą ir nužudžiau jį, tačiau kas paguldė šiuos visus?

[10] Sabei, pois, agora, que, da palavra do SENHOR, pronunciada contra a casa de Acabe, nada cairá em terra, porque o SENHOR fez o que falou por intermédio do seu servo Elias.

[10]Tad žinokite, kad nė vienas žodis, kurį VIEŠPATS yra ištaręs prieš Ahabo namus, neliks neįvykdytas.VIEŠPATS įvykdė visa, ką buvo paskelbęs per savo tarną Eliją“.

[11] Jeú feriu também todos os restantes da casa de Acabe em Jezreel, como também todos os seus grandes, os seus conhecidos e os seus sacerdotes, até que nem um sequer lhe deixou ficar de resto.

[11]Tada Jehuvas išžudė visus išlikusius Jezreelyje iš Ahabo namų – visus didikus, artimus bičiulius ir kunigus, – nepalikdamas nė vieno gyvo.

[12] Então, se dispôs, partiu e foi a Samaria. E, estando no caminho, em Bete-Equede dos Pastores,

[12]Tada jis leidosi kelionėn į Samariją. Pakeliui prie Bet Eked ha Roimų

[13] encontrou Jeú parentes de Acazias, rei de Judá, e perguntou: Quem sois vós? Eles responderam: Parentes de Acazias; voltamos de saudar os filhos do rei e os da rainha-mãe.

[13]Jehuvas aptiko Judo karaliaus gimines. Jis klausė: „Kas jūs?“ – „Mes Ahazijo giminės, – atsakė jie, – atėjome aplankyti karaliaus sūnų ir karalienės motinos sūnų“.

[14] Então, disse Jeú: Apanhai-os vivos. Eles os apanharam vivos e os mataram junto ao poço de Bete-Equede, quarenta e dois homens; e a nenhum deles deixou de resto.

[14]Jehuvas įsakė: „Suimkite juos gyvus!“ Suėmus juos gyvus, jie buvo nužudyti – iš viso keturiasdešimt du – prie Bet Ekedo vandens talpyklos. Nė vieno jų nepasigailėta.

Jeú encontra a Jonadabe

[15] Tendo partido dali, encontrou a Jonadabe, filho de Recabe, que lhe vinha ao encontro; Jeú saudou-o e lhe perguntou: Tens tu sincero o coração para

[15]Iš ten iškeliavęs, jis sutiko Rechabo sūnų Jehonadabą, ateinantį jo pasitikti. Pasveikinęs jį, tarė: „Ar tavo širdis man taip atsidavusi, kaip mano širdis

comigo, como o meu o é para contigo? Respondeu Jonadabe: Tenho. Então, se tens, dá-me a mão. Jonadabe deu-lhe a mão; e Jeú fê-lo subir consigo ao carro

16 e lhe disse: Vem comigo e verás o meu zelo para com o SENHOR. E, assim, Jeú o levou no seu carro.

17 Tendo Jeú chegado a Samaria, feriu todos os que ali ficaram de Acabe, até destruí-los, segundo a palavra que o SENHOR dissera a Elias.

Jeú mata os adoradores de Baal

18 Ajuntou Jeú a todo o povo e lhe disse: Acabe serviu pouco a Baal; Jeú, porém, muito o servirá.

19 Pelo que chamai-me, agora, todos os profetas de Baal, todos os seus servidores e todos os seus sacerdotes; não falte nenhum, porque tenho grande sacrifício a oferecer a Baal; todo aquele que faltar não viverá. Porém Jeú fazia isto com astúcia, para destruir os servidores de Baal.

20 Disse mais Jeú: Consagrai uma assembléia solene a Baal; e a proclamaram.

21 Também Jeú enviou mensageiros por todo o Israel; vieram todos os adoradores de Baal, e nenhum homem deles ficou que não viesse. Entraram na casa de Baal, que se encheu de uma extremidade à outra.

22 Então, disse Jeú ao vestiário: Tira as vestimentas para todos os adoradores de Baal. E o fez.

23 Entrou Jeú com Jonadabe, filho de Recabe, na casa de Baal e disse aos

atsidavusi tau?“ – „Taip!“ – atsakė Jehonadabas. „Jeigu taip, – tarė Jehuvas, – duok man ranką“. Jis padavė jam ranką. Jehuvas įkėlė jį pas save į vežimą.

16„Eikš su manimi, – tarė jis, – ir žiūrėk, koks aš uolusVIEŠPAČIUI“. Ir pasisodino jį savo vežime.

17Atvykęs į Samariją, Jehuvas žudė visus, kurie buvo išlikę Samarijoje iš Ahabo namų, kol juos išnaikino, įvykdydamas žodį, kurį VIEŠPATS buvo davęs Elijui.

Baalo sekėjų sunaikinimas

18Tada Jehuvas, surinkęs visus žmones, tarė jiems: „Ahabas tarnavo Baalui tik šiek tiek, Jehuvas jam tarnaus kur kas daugiau.

19Tad pašaukite pas mane visus Baalo pranašus, visus garbintojus ir visus kunigus. Tenetrūksta nė vieno, nes Baalui turiu atnašauti didelę auką. Kas neateis, neliks gyvas!“ Bet Jehuvas elgėsi klastingai, norėdamas sunaikinti Baalo garbintojus.

20„Švęskite iškilmingą sueigą Baalui“, – įsakė Jehuvas. Sueiga buvo paskelbta.

21Jehuvui išsiuntus žodį visam Izraeliui, atėjo visi Baalo garbintojai. Neliko nė vieno, kuris nebūtų atėjęs. Jie rinkosi į Baalo šventyklą ir pripildė Baalo šventyklą nuo sienos iki sienos.

22Tada Jehuvas tarė drabužių prižiūrėtojui: „Išduok drabužius visiems Baalo garbintojams“. Jis išdalijo jiems drabužius.

23Įėjęs į Baalo šventyklą su Rechabo sūnumi Jehonadabu, Jehuvas tarė Baalo

adoradores de Baal: Examinai e vede bem não esteja aqui entre vós algum dos servos do SENHOR, mas somente os adoradores de Baal.

garbintojams: „Rūpestingai peržiūrėkite, kad tarp jūsų nebūtų jokio VIEŠPATIES garbintojo, bet būtų tik Baalo garbintojai“.

24 E, entrando eles a oferecerem sacrifícios e holocaustos, Jeú preparou da parte de fora oitenta homens e disse-lhes: Se escapar algum dos homens que eu entregar em vossas mãos, a vida daquele que o deixar escapar responderá pela vida dele.

24Tada jie pradėjo atnašauti aukas ir deginamąsias atnašas. O Jehuvas buvo pastatęs lauke savo aštuoniasdešimt vyrų ir pasakęs jiems: „Jei kas leistų pabėgti kuriam nors iš vyrų, kuriuos atiduodu jums į rankas, turės atsakyti savo gyvybe už jo gyvybę“.

25 Sucedeu que, acabado o oferecimento do holocausto, ordenou Jeú aos da sua guarda e aos capitães: Entrai, feri-os, que nenhum escape. Feriram-nos a fio de espada; e os da guarda e os capitães os lançaram fora, e penetraram no mais interior da casa de Baal,

25Vos baigus atnašauti deginamąją auką, Jehuvas įsakė sargams ir pareigūnams: „Ateikite ir išžudykite juos! Teneištrūksta nė vienas!“ Tad jie išžudė juos kalaviju ir paliko ten gulėti. Tada įėjo į Baalo šventyklą ir,

26 e tiraram as colunas que estavam na casa de Baal, e as queimaram.

26išnešę Baalo šventyklos šventąjį stulpą, sudegino jį.

27 Também quebraram a própria coluna de Baal, e derribaram a casa de Baal, e a transformaram em latrinas até ao dia de hoje.

27Jie nuvertė Baalo aukurą, nugriovė Baalo šventyklą ir pavertė ją išviete iki šios dienos.

28 Assim, Jeú exterminou de Israel a Baal.

28Taip Jehuvas išrovė Baalą iš Izraelio.

29 Porém não se apartou Jeú de seguir os pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel, a saber, dos bezerros de ouro que estavam em Betel e em Dã.

29Tačiau Jehuvas nesitraukė nuo Nebato sūnaus Jeroboamo nuodėmių, kuriomis jis Izraelį įvedė į nuodėmę, būtent nuo aukso veršių Betelyje ir Dane.

30 Pelo que disse o SENHOR a Jeú: Porquanto bem executaste o que é reto perante mim e fizeste à casa de Acabe segundo tudo quanto era do meu propósito, teus filhos até à quarta geração se assentarão no trono de Israel.

30VIEŠPATS tarė Jehuvui: „Kadangi tu gerai pasielgei ir padarei, kas dora mano akyse, įvykdydamas Ahabo namams visa, kas buvo prieš juos mano širdyje, keturios tavo sūnų kartos sėdės Izraelio soste“.

[31] Mas Jeú não teve cuidado de andar de todo o seu coração na lei do SENHOR, Deus de Israel, nem se apartou dos pecados que Jeroboão fez pecar a Israel.

[31]Bet Jehuvas nesirūpino laikytis VIEŠPATIES, Izraelio Dievo, Įstatymo visa širdimi ir nuodėmių, kuriomis Jeroboamas įvedė Izraelį į nuodėmę, neatsisakė.

A morte de Jeú

[32] Naqueles dias, começou o SENHOR a diminuir os limites de Israel, que foi ferido por Hazael em todas as suas fronteiras,

[32]Tomis dienomis VIEŠPATS pradėjo genėti Izraelį. Visoje Izraelio žemėje Hazaelis nedavė ramybės izraelitams:

[33] desde o Jordão para o nascente do sol, toda a terra de Gileade, os gaditas, os rubenitas e os manassitas, desde Aroer, que está junto ao vale de Arnom, a saber, Gileade e Basã.

[33]rytuose nuo Jordano, visame Gileado krašte – gadams, rubenams ir manasams – nuo Aroero prie Arnono slėnio iki Gileado ir Bašano.

[34] Ora, os mais atos de Jeú, e tudo quanto fez, e todo o seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[34]O kiti Jehuvo darbai – visa, ką jis darė, ir visi jo žygdarbiai – argi nėra aprašyti Izraelio karalių metraščiuose?

[35] Descansou Jeú com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoacaz, seu filho, reinou em seu lugar.

[35]Taigi Jehuvas užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas Samarijoje. Vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Jehoahazas.

[36] Os dias que Jeú reinou sobre Israel em Samaria foram vinte e oito anos.

[36]Jehuvas valdė Izraelį dvidešimt aštuonerius metus.

2 Reis 11

Atalia usurpa o trono de Judá

2 Crônicas 22.10-12

[1] Vendo Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real.

[2] Mas Jeoseba, filha do rei Jorão e irmã de Acazias, tomou a Joás, filho de Acazias, e o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e pôs a ele e a sua ama numa câmara interior; e, assim, o esconderam de Atalia, e não foi morto.

2 Karalių 11

Atalija valdo Judą

[1]Ahazijo motina Atalija, sužinojusi, kad jos sūnus mirė, nedelsdama išžudė visus karališkosios šeimos palikuonis.

[2]Bet karaliaus Jehoramo duktė Jehošeba, Ahazijo sesuo, paėmusi Ahazijo sūnų Jehoašą, vogčiomis išnešė jį iš tos vietos, kur buvo žudomi karaliaus sūnūs, ir paliko jį bei jo auklę viename miegamajame. Taip ji paslėpė jį nuo Atalijos, ir jis nebuvo nužudytas.

[3] Jeoseba o teve escondido na Casa do SENHOR seis anos; neste tempo, Atalia reinava sobre a terra.

[3]Su ja jis išbuvo šešerius metus, paslėptas VIEŠPATIES Namuose, o Atalija valdė kraštą.

Joás ungido rei de Judá
2 Crônicas 23.1-11

[4] No sétimo ano, mandou Joiada chamar os capitães dos cários e da guarda e os fez entrar à sua presença na Casa do SENHOR; fez com eles aliança, e ajuramentou-os na Casa do SENHOR, e lhes mostrou o filho do rei.

[4]Bet septintais metais Jehojada pasišaukė karų bei palydos sargybinių šimtininkus ir įsakė jiems sueiti pas jį į VIEŠPATIES Namus. Sudaręs su jais sandorą, prisaikdino VIEŠPATIES Namuose ir parodė karaliaus sūnų.

[5] Então, lhes deu ordem, dizendo: Esta é a obra que haveis de fazer: uma terça parte de vós, que entrais no sábado, fará a guarda da casa do rei;

[5]„Štai ką jūs turite padaryti, – įsakė jiems. – Vienas trečdalis jūsų, baigiančių tarnybą šabo dieną, liks rūmų sargyboje,

[6] e outra terça parte estará ao portão Sur; e a outra terça parte, ao portão detrás da guarda; assim, fareis a guarda e defesa desta casa.

[6]kitas trečdalis bus pastatytas prie Sūro vartų, o dar vienas trečdalis bus prie vartų už palydos sargybinių. Jūs būsite Namų sargyboje iš visų pusių.

[7] Os dois grupos que saem no sábado, estes todos farão a guarda da Casa do SENHOR, junto ao rei.

[7]O kiti du jūsų būriai – visi, kurie šią savaitę nėra tarnyboje – saugos VIEŠPATIES Namus karaliaus apsaugos dėlei.

[8] Rodeareis o rei, cada um de armas na mão, e qualquer que pretenda penetrar nas fileiras, seja morto; estareis com o rei quando sair e quando entrar.

[8]Jūs apsupsite karalių iš visų pusių, kiekvienas su ginklais rankoje; kas tik artintųsi prie gretų, turi būti užmuštas. Būkite su karaliumi, kad ir ką jis darytų!“

[9] Fizeram, pois, os capitães de cem segundo tudo quanto lhes ordenara o sacerdote Joiada; tomaram cada um os seus homens, tanto os que entravam como os que saíam no sábado, e vieram ao sacerdote Joiada.

[9]Šimtininkai padarė visa, kaip kunigas Jehojada įsakė. Kiekvienas atvedė savo vyrus – tuos, kurie buvo tarnyboje tą šabą, ir tuos, kurie nebuvo tarnyboje tą šabą – ir atėjo pas kunigą Jehojadą.

[10] O sacerdote entregou aos capitães de cem as lanças e os escudos que haviam

[10]Kunigas įteikė šimtininkams karaliaus Dovydo ietis ir skydus, kurie buvo VIEŠPATIESNamuose.

sido do rei Davi e estavam na Casa do SENHOR.

[11] Os da guarda se puseram, cada um de armas na mão, desde o lado direito da casa real até ao lado esquerdo, e até ao altar, e até ao templo, para rodear o rei.

[11]Palydos sargybiniai, kiekvienas vyras su ginklu rankoje, sustojo nuo pietinės Namų pusės iki šiaurinės Namų pusės, aplink aukurą ir Namus, karaliui apsaugoti iš visų pusių.

[12] Então, Joiada fez sair o filho do rei, pôs-lhe a coroa e lhe deu o Livro do Testemunho; eles o constituíram rei, e o ungiram, e bateram palmas, e gritaram: Viva o rei!

[12]Tada Jehojada atvedė karaliaus sūnų, uždėjo jam vainiką ir padavė valdžios ženklus. Jis buvo paskelbtas karaliumi ir pateptas, jiems plojant ir šaukiant: „Tegyvuoja karalius!“

A morte de Atalia

2 Crônicas 23.12-15

[13] Ouvindo Atalia o clamor dos da guarda e do povo, veio para onde este se achava na Casa do SENHOR.

[13]Išgirdusi palydos sargybinių ir žmonių šauksmus, Atalija nuėjo prie žmonių į VIEŠPATIES Namus.

[14] Olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, segundo o costume, e os capitães e os tocadores de trombetas, junto ao rei, e todo o povo da terra se alegrava, e se tocavam trombetas. Então, Atalia rasgou os seus vestidos e clamou: Traição! Traição!

[14]Apsižvalgė ir žiūri: karalius pagal paprotį stovi prie stulpo, vadai bei trimitininkai – šalia karaliaus, o šalies žmonės džiūgauja ir pučia trimitus. Atalija persiplėšė drabužius ir ėmė šaukti: „Išdavystė! Išdavystė!“

[15] Porém o sacerdote Joiada deu ordem aos capitães que comandavam as tropas e disse-lhes: Fazei-a sair por entre as fileiras; se alguém a seguir, matai-o à espada. Porque o sacerdote tinha dito: Não a matem na Casa do SENHOR.

[15]Tada kunigas Jehojada kariuomenės pareigūnams šimtininkams davė įsakymą, tardamas: „Išveskite ją laukan pro gretas ir jei kas ją sektų, ištikite jį kalaviju“. Mat kunigas sakė: „VIEŠPATIES Namuose ji neturi būti užmušta“.

[16] Lançaram mão dela; e ela, pelo caminho da entrada dos cavalos, foi à casa do rei, onde a mataram.

[16]Tad jie išvedė ją jėga. Ji buvo nužudyta, kai ėjo į karaliaus rūmus pro Arklių vartus.

A aliança de Joiada

2 Crônicas 23.16-21

[17] Joiada fez aliança entre o SENHOR, e o rei, e o povo, para serem eles o povo do

[17]Jehojada sudarė sandorą tarp VIEŠPATIES bei karaliaus ir tautos, kad jie

SENHOR; como também entre o rei e o povo.

[18] Então, todo o povo da terra entrou na casa de Baal, e a derribaram; despedaçaram os seus altares e as suas imagens e a Matã, sacerdote de Baal, mataram perante os altares; então, o sacerdote pôs guardas sobre a Casa do SENHOR.

[19] Tomou os capitães dos cários, os da guarda e todo o povo da terra, e todos estes conduziram da Casa do SENHOR o rei e, pelo caminho da porta dos da guarda, vieram à casa real; e Joás sentou-se no trono dos reis.

[20] Alegrou-se todo o povo da terra, e a cidade ficou tranqüila, depois que mataram Atalia à espada, junto à casa do rei.

[21] Era Joás da idade de sete anos quando o fizeram rei.

2 Reis 12

O reinado de Joás
2 Crônicas 24.1-14

[1] No ano sétimo de Jeú, começou Joás a reinar e quarenta anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba.

[2] Fez Joás o que era reto perante o SENHOR, todos os dias em que o sacerdote Joiada o dirigia.

būtų VIEŠPATIES tauta, o kitą sandorą – tarp karaliaus ir tautos.

[18]Tada visi šalies žmonės, nuėję į Baalo šventyklą, nugriovė ją, sutrupino aukurus ir statulas, o Baalo kunigą Mataną užmušė priešais aukurus. Pastatęs sargybinius VIEŠPATIES Namuose, kunigas Jehojada

[19]su šimtininkais, kariais, palydos sargybiniais ir visos šalies žmonėmis palydėjo karalių išVIEŠPATIES Namų į karaliaus rūmus pro palydos sargybinių vartus, ir karalius sėdosi į sostą.

[20]Visos šalies žmonės džiūgavo, ir miestas liko ramus. O Atalija buvo nužudyta kalaviju prie karaliaus rūmų.

2 Karalių 12

Jehoašas – Judo karalius

[1]Jehoašas buvo septynerių metų, kai tapo karaliumi.

[2]Septintais Jehuvo metais Jehoašas pradėjo karaliauti ir karaliavo Jeruzalėje keturiasdešimt metų. Jo motina buvo vardu Cibija iš Beer Šebos.

[3]Per visas savo dienas Jehoašas darė, kas dora VIEŠPATIES akyse, nes jį buvo mokęs kunigas Jehojada.

[3] Tão-somente os altos não se tiraram; e o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

[4] Disse Joás aos sacerdotes: Todo o dinheiro das coisas santas que se trouxer à Casa do SENHOR, a saber, a taxa pessoal, o resgate de pessoas segundo a sua avaliação e todo o dinheiro que cada um trouxer voluntariamente para a Casa do SENHOR,

[5] recebam-no os sacerdotes, cada um dos seus conhecidos; e eles reparem os estragos da casa onde quer que se encontrem.

[6] Sucedeu, porém, que, no ano vigésimo terceiro do rei Joás, os sacerdotes ainda não tinham reparado os estragos da casa.

[7] Então, o rei Joás chamou o sacerdote Joiada e os mais sacerdotes e lhes disse: Por que não reparais os estragos da casa? Agora, pois, não recebais mais dinheiro de vossos conhecidos, mas entregai-o para a reparação dos estragos da casa.

[8] Consentiram os sacerdotes, assim, em não receberem mais dinheiro do povo, como em não repararem os estragos da casa.

[9] Porém o sacerdote Joiada tomou uma caixa, e lhe fez na tampa um buraco, e a pôs ao pé do altar, à mão direita dos que entravam na Casa do SENHOR; os sacerdotes que guardavam a entrada da porta depositavam ali todo o dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR.

[4]Tačiau aukštumų alkai nebuvo išnaikinti, žmonės ir toliau alkuose atnašavo aukas ir degino smilkalus.

[5]Kunigams Jehoašas tarė: „Visus VIEŠPATIES Namuose atnašautų šventųjų įplaukų pinigus – surašymo mokestį, asmeninio išpirkimo kainą ir bet kokias lėšas, gera valia atnašautas VIEŠPATIES Namuose –

[6]tepasiima kunigai sau, kiekvienas iš savo geradarių. Savo ruožtu jie turi pataisyti Namus, kai tik iškyla reikalas juos taisyti“.

[7]Bet dvidešimt trečiais karaliaus Jehoašo metais buvo pastebėta, kad Namuose kunigai reikalingų pataisymų nebuvo darę.

[8]Todėl karalius Jehoašas pasišaukė kunigą Jehojadą bei kitus kunigus ir paklausė: „Kodėl netaisote Namų? Užtat nebeimkite daugiau pinigų iš savo geradarių, bet perduokite juos Namams taisyti“.

[9]Kunigai sutiko daugiau nebeimti pinigų iš žmonių ir nebūti atsakingi už Namų taisymą.

[10]Tada kunigas Jehojada paėmė vieną skrynią ir, išgręžęs skylę jos dangtyje, padėjo šalia aukuro dešinėje pusėje, pro kur įeinama į VIEŠPATIESNamus. Kunigai – slenksčio sargai – dėdavo į ją visus pinigus, atneštus įVIEŠPATIES Namus.

[10] Quando viam que já havia muito dinheiro na caixa, o escrivão do rei subia com um sumo sacerdote, e contavam e ensacavam o dinheiro que se achava na Casa do SENHOR.

[11] O dinheiro, depois de pesado, davam nas mãos dos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR; estes pagavam aos carpinteiros e aos edificadores que reparavam a Casa do SENHOR,

[12] como também aos pedreiros e aos cabouqueiros, e compravam madeira e pedras lavradas para repararem os estragos da Casa do SENHOR, e custeavam todo o necessário para a conservação da Casa do SENHOR.

[13] Mas, do dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR, não se faziam nem taças de prata, nem espevitadeiras, nem bacias, nem trombetas, nem vaso algum de ouro ou de prata para a Casa do SENHOR.

[14] Porque o davam aos que dirigiam a obra e reparavam com ele a Casa do SENHOR.

[15] Também não pediam contas aos homens em cujas mãos entregavam aquele dinheiro, para o dar aos que faziam a obra, porque procediam com fidelidade.

[16] Mas o dinheiro de oferta pela culpa e o dinheiro de oferta pelos pecados não se traziam à Casa do SENHOR; eram para os sacerdotes.

[11]Kai tik pastebėdavo, kad skrynioje pinigų daug, ateidavo karaliaus raštininkas ir vyriausiasis kunigas, suskaičiuodavoVIEŠPATIES Namuose esamus pinigus ir supildavo juos į maišus.

[12]Suskaičiavus pinigai būdavo paduodami į rankas darbų prižiūrėtojams, kurie buvo atsakingi už VIEŠPATIES Namus. O šie savo ruožtu išmokėdavo dailidėms ir statytojams, dirbantiems VIEŠPATIES Namuose,

[13]mūrininkams ir akmenkaliams, pirkdavo medį bei skaldytą akmenį VIEŠPATIES Namams taisyti ir apmokėdavo visas Namų taisymo išlaidas.

[14]Bet iš sidabro nei dubenys, nei žnyplės, nei šlakstyklės, nei trimitai – jokie indai iš aukso ar sidabro – nebuvo dirbami VIEŠPATIES Namuose už pinigus, atneštus įVIEŠPATIES Namus,

[15]nes tai buvo duodama darbų prižiūrėtojams tikVIEŠPATIES Namams taisyti.

[16]Be to, vyrai, į kurių rankas buvo paduodami pinigai darbininkams apmokėti, nebuvo tikrinami, nes jie sąžiningai elgėsi.

[17]Atnašų už kaltę ir aukų už nuodėmę pinigai nebuvo nešami įVIEŠPATIES Namus; jie priklausė kunigams.

[17] Então, subiu Hazael, rei da Síria, e pelejou contra Gate, e a tomou; depois, Hazael resolveu marchar contra Jerusalém.

[18] Porém Joás, rei de Judá, tomou todas as coisas santas que Josafá, Jeorão e Acazias, seus pais, reis de Judá, haviam dedicado, como também todo o ouro que se achava nos tesouros da Casa do SENHOR e na casa do rei e os mandou a Hazael, rei da Síria; e este se retirou de Jerusalém.

[19] Quanto aos mais atos de Joás e a tudo o que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

A conspiração contra o rei Joás

2 Crônicas 24.25-27

[20] Levantaram-se os seus servos, conspiraram e feriram Joás na casa de Milo, que está na descida para Sila.

[21] Porque Jozacar, filho de Simeate, e Jozabade, filho de Somer, seus servos, o feriram, e morreu; e o sepultaram com seus pais na Cidade de Davi. E Amazias, seu filho, reinou em seu lugar.

[18]Tuo metu Aramo karalius Hazaelis, pakilęs į žygį, užpuolė Gatą ir paėmė jį. Hazaelis pasuko žygiuoti ir prieš Jeruzalę.

[19]O Judo karalius Jehoašas, paėmęs visas įžado dovanas, atnašautas jo protėvių Juozapato, Jehoramo, Ahazijo bei jo paties, ir visą auksą, rastą VIEŠPATIES Namų ir karaliaus rūmų iždose, pasiuntė Aramo karaliui Hazaeliui. Tada Hazaelis pasitraukė nuo Jeruzalės.

[20]O kiti Jehoašo darbai – visa, ką jis darė – argi nėra aprašyti Judo karalių metraščiuose?

[21]Jo dvariškiai sukilo ir surengę sąmokslą nužudė Jehoašą Bet Milojyje prie kelio, einančio žemyn į Silą.

[22]Šimato sūnus Jozakaras ir Šomero sūnus Jehozabadas – jo dvariškiai – nužudė jį. Jis mirė ir buvo palaidotas su savo protėviais Dovydo mieste, o vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Amacijas.

2 Reis 13

O reinado de Jeoacaz

[1] No vigésimo terceiro ano de Joás, filho de Acazias, rei de Judá, começou a reinar Jeoacaz, filho de Jeú, sobre Israel, em Samaria, e reinou dezessete anos.

[2] E fez o que era mau perante o SENHOR; porque andou nos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; não se apartou deles.

[3] Pelo que se acendeu contra Israel a ira do SENHOR, o qual os entregou nas mãos

2 Karalių 13

Jehoahazas – Izraelio karalius

[1]Dvidešimt trečiais Judo karaliaus Ahazijo sūnaus Jehoašo metais Jehuvo sūnus Jehoahazas tapo Izraelio karaliumi ir karaliavo Samarijoje septyniolika metų.

[2]Jis darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, kartodamas Nebato sūnaus Jeroboamo nuodėmes, kuriomis jis įtraukė į nuodėmę Izraelį, ir jų neatsisakė.

[3]VIEŠPATS taip užsidegė pykčiu ant Izraelio, kad dažnai juos atidavinėjo

de Hazael, rei da Síria, e nas mãos de Ben-Hadade, filho de Hazael, todos aqueles dias.

4 Porém Jeoacaz fez súplicas diante do SENHOR, e o SENHOR o ouviu; pois viu a opressão com que o rei da Síria atormentava a Israel.

5 O SENHOR deu um salvador a Israel, de modo que os filhos de Israel saíram de sob o poder dos siros e habitaram, de novo, em seus lares, como dantes.

6 Contudo, não se apartaram dos pecados da casa de Jeroboão, que fez pecar a Israel, porém andaram neles; e também o poste-ídolo permaneceu em Samaria.

7 E foi o caso que não se deixaram a Jeoacaz, do exército, senão cinqüenta cavaleiros, dez carros e dez mil homens de pé; porquanto o rei da Síria os havia destruído e feito como o pó, trilhando-os.

8 Ora, os mais atos de Jeoacaz, e tudo o que fez, e o seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

9 Jeoacaz descansou com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoás, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Jeoás

10 No trigésimo sétimo ano de Joás, rei de Judá, começou Jeoás, filho de Jeoacaz, a reinar sobre Israel, em Samaria; e reinou dezesseis anos.

11 Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou de nenhum dos pecados de

Aramo karaliui Hazaeliui ir Hazaelio sūnui Ben Hadadui.

4Bet Jehoahazas maldavo VIEŠPATĮ, ir VIEŠPATS jį išklausė, nes matė Izraelio priespaudą ir kaip Aramo karalius buvo juos nukamavęs.

5VIEŠPATS davė Izraeliui gelbėtoją, ir jie išsilaisvino iš Aramo. Izraelitai gyveno savo namuose kaip anksčiau.

6Tačiau Jeroboamo namų nuodėmių, kuriomis jis įtraukė Izraelį į nuodėmę, jie neatsisakė, o atkakliai toliau jas darė. Net šventasis stulpas stovėjo Samarijoje.

7Iš tikro Jehoahazui nebebuvo likę karių, išskyrus penkiasdešimt raitelių, dešimt kovos vežimų ir dešimt tūkstančių pėstininkų, nes Aramo karalius buvo sunaikinęs juos ir sutrypęs kaip dulkes po kojomis.

8O kiti Jehoahazo darbai – visa, ką jis darė, ir jo žygdarbiai – argi nėra aprašyti Izraelio karalių metraščiuose?

9Jehoahazas užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas Samarijoje, o vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Jehoašas.

Jehoašas – Izraelio karalius

10Trisdešimt septintais Judo karaliaus Jehoašo metais Jehoahazo sūnus Jehoašas tapo Izraelio karaliumi Samarijoje ir karaliavo šešiolika metų.

11Jis darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, neatsisakė visų Nebato sūnaus Jeroboamo

Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; porém andou neles.

[12] Quanto aos mais atos de Jeoás, e a tudo o que fez, e ao seu poder, com que pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[13] Descansou Jeoás com seus pais, e no seu trono se assentou Jeroboão. Jeoás foi sepultado em Samaria, junto aos reis de Israel.

A profecia final e morte de Eliseu

[14] Estando Eliseu padecendo da enfermidade de que havia de morrer, Jeoás, rei de Israel, desceu a visitá-lo, chorou sobre ele e disse: Meu pai, meu pai! Carros de Israel e seus cavaleiros!

[15] Então, lhe disse Eliseu: Toma um arco e flechas; ele tomou um arco e flechas.

[16] Disse ao rei de Israel: Retesa o arco; e ele o fez. Então, Eliseu pôs as mãos sobre as mãos do rei.

[17] E disse: Abre a janela para o oriente; ele a abriu. Disse mais Eliseu: Atira; e ele atirou. Prosseguiu: Flecha da vitória do SENHOR! Flecha da vitória contra os siros! Porque ferirás os siros em Afeca, até os consumir.

[18] Disse ainda: Toma as flechas. Ele as tomou. Então, disse ao rei de Israel: Atira contra a terra; ele a feriu três vezes e cessou.

[19] Então, o homem de Deus se indignou muito contra ele e disse: Cinco ou seis vezes a deverias ter ferido; então, feririas

nuodėmių, kuriomis jis įvedė į nuodėmę Izraelį, bet atkakliai jas darė.

[12]O kiti Jehoašo darbai – visa, ką jis darė, jo žygdarbiai kare su Judo karaliumi Amaciju – argi nėra aprašyti Izraelio karalių metraščiuose?

[13]Jehoašas užmigo su savo protėviais, ir Jeroboamas atsisėdo į jo sostą. Jehoašas buvo palaidotas Samarijoje su Izraelio karaliais.

Pranašo Eliziejaus mirtis

[14]Eliziejui susirgus mirtina liga, Izraelio karalius Jehoašas nuėjo jo aplankyti. „Mano tėve, mano tėve! Izraelio kovos vežimai ir raitija!“ – kalbėjo verkdamas jo.

[15]Eliziejus tarė jam: „Paduok lanką ir strėlių“. Jis padavė lanką ir strėlių.

[16]„Įtempk lanką!“ – tarė jis Izraelio karaliui. Jam įtempus lanką, Eliziejus uždėjo savo rankas karaliui ant rankų

[17]ir tarė: „Atidaryk langą į rytų pusę!“ Jis atidarė langą. Eliziejus paliepė: „Šauk!“ Jis iššovė. Tada Eliziejus tarė: „Strėlė VIEŠPATIES pergalės, strėlė pergalės prieš Aramą! Tu visiškai sutriuškinsi aramėjus prie Afeko“.

[18]Jis tęsė: „Dabar paimk strėles“. Karalius paėmė. „Suduok jomis į žemę!“ – liepė jis Izraelio karaliui. Sudavęs tris kartus, jis sustojo.

[19]Dievo vyras ant jo supyko ir tarė: „O kad būtumei sudavęs penketą ar šešetą kartų! Tu būtumei visiškai sunaikinęs Aramą, o dabar tik tris kartus nugalėsi Aramą“.

os siros até os consumir; porém, agora, só três vezes ferirás os siros.

[20] Morreu Eliseu, e o sepultaram. Ora, bandos dos moabitas costumavam invadir a terra, à entrada do ano.

[20]Eliziejus mirė ir buvo palaidotas. Tais laikais metų pradžioje kraštą užpuldinėdavo moabitų gaujos.

[21] Sucedeu que, enquanto alguns enterravam um homem, eis que viram um bando; então, lançaram o homem na sepultura de Eliseu; e, logo que o cadáver tocou os ossos de Eliseu, reviveu o homem e se levantou sobre os pés.

[21]Kartą laidojant vieną vyrą, žmonės pastebėjo tokią gaują. Jie įmetė jo kūną į Eliziejaus kapą. Vos nukritęs ant Eliziejaus kaulų mirusysis atgijo ir atsistojo.

[22] Hazael, rei da Síria, oprimiu a Israel todos os dias de Jeoacaz.

[22]Aramo karalius Hazaelis engė Izraelį per visas Jehoahazo dienas.

[23] Porém o SENHOR teve misericórdia de Israel, e se compadeceu dele, e se tornou para ele, por amor da aliança com Abraão, Isaque e Jacó; e não o quis destruir e não o lançou ainda da sua presença.

[23]BetVIEŠPATS buvo jiems maloningas ir gailestingas, atsigręžė į juos dėl savo Sandoros su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu. Iki šiol jis nenorėjo jų sunaikinti ar atstumti nuo savo veido.

[24] Morreu Hazael, rei da Síria; e Ben-Hadade, seu filho, reinou em seu lugar.

[24]Aramo karaliui Hazaeliui mirus, vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Ben Hadadas.

[25] Jeoás, filho de Jeoacaz, retomou as cidades das mãos de Ben-Hadade, que este havia tomado das mãos de Jeoacaz, seu pai, na guerra; três vezes Jeoás o feriu e recuperou as cidades de Israel.

[25]Tada Jehoahazo sūnus Jehoašas vėl atėmė iš Hazaelio sūnaus Ben Hadado miestus, paimtus kare prieš jo tėvą Jehoahazą. Tris kartus Jehoašas jį nugalėjo ir atgavo Izraelio miestus.

2 Reis 14

O reinado de Amazias, de Judá
2 Crônicas 25.1-4

[1] No segundo ano de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel, começou a reinar Amazias, filho de Joás, rei de Judá.

[2] Tinha vinte e cinco anos quando começou a reinar e vinte e nove reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jeoadã, de Jerusalém.

2 Karalių 14

Amacijas – Judo karalius

[1]Antrais Izraelio karaliaus Jehoahazo sūnaus Jehoašo metais karaliauti pradėjo Judo karalius Jehoašo sūnus Amacijas.

[2]Jis buvo dvidešimt penkerių metų, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje dvidešimt devynerius metus. Jo motina, vardu Jehoadina, buvo iš Jeruzalės.

[3] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, ainda que não como Davi, seu pai; fez, porém, segundo tudo o que fizera Joás, seu pai.

[3]Jis darė, kas dora VIEŠPATIES akyse, tačiau ne taip, kaip jo protėvis Dovydas. Visur jis elgėsi, kaip buvo elgęsis jo tėvas Jehoašas.

[4] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

[4]Tačiau aukštumų alkai nebuvo išnaikinti, žmonės ir toliau ten atnašavo aukas ir degino smilkalus.

[5] Uma vez confirmado o reino em sua mão, matou os seus servos que tinham assassinado o rei, seu pai.

[5]Kai karalystė buvo tvirtai jo rankoje, jis nubaudė mirtimi dvariškius, kurie buvo nužudę jo tėvą karalių.

[6] Porém os filhos dos assassinos não matou, segundo está escrito no Livro da Lei de Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo: Os pais não serão mortos por causa dos filhos, nem os filhos por causa dos pais; cada qual será morto pelo seu próprio pecado.

[6]Bet žudikų vaikų jis nenubaudė mirtimi pagal tai, kas parašyta Mozės Įstatymo knygoje, kur VIEŠPATS įsakė: „Tėvai nebus baudžiami mirtimi už vaikus, nei vaikai bus baudžiami mirtimi už tėvus. Žmogus turi būti baudžiamas tik už savo nuodėmes“.

Amazias vence os edomitas
2 Crônicas 25.5-13

[7] Ele feriu dez mil edomitas no vale do Sal e tomou a Sela na guerra; e chamou o seu nome Jocteel, até ao dia de hoje.

[7]Jis užmušė dešimt tūkstančių edomitų Druskos slėnyje ir antpuoliu paėmė Selą. Ją pavadino Jokteeliu, kaip ji iki šiol vadinama.

Amazias derrotado por Jeoás
2 Crônicas 25.17-2

[8] Então, Amazias enviou mensageiros a Jeoás, filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, dizendo: Vem, meçamos armas.

[8]Tada Amacijas nusiuntė pasiuntinius pas Izraelio karalių Jehuvo sūnaus Jehoahazo sūnų Jehoašą, tardamas: „Eikš, susitikime akis į akį“.

[9] Porém Jeoás, rei de Israel, respondeu a Amazias, rei de Judá: O cardo que está no Líbano mandou dizer ao cedro que lá está: Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram o cardo.

[9]Izraelio karalius Jehoašas atsakė Judo karaliui Amacijui, tardamas: „Libano usnis pasiuntė žodį Libano kedrui, tardama: ‘Duok savo dukterį mano sūnui žmona’. Bet Libano laukinis žvėris, eidamas pro šalį, sutrypė usnį.

[10] Na verdade, feriste os edomitas, e o teu coração se ensoberbeceu; gloria-te disso e

[10]Iš tikrųjų tu nugalėjai Edomą, ir tavo širdis pasipūtusi. Džiaukis savo garbe ir

fica em casa; por que provocarias o mal para caíres tu, e Judá, contigo?

sėdėk namie! Kam gi turėtum ieškoti nelaimės, kad pats kristum ir Judą su savimi nutemptum?“

[11] Mas Amazias não quis atendê-lo. Subiu, então, Jeoás, rei de Israel, e Amazias, rei de Judá, e mediram armas em Bete-Semes, que está em Judá.

[11]Amacijas nenorėjo klausyti. Tad Izraelio karalius Jehoašas iššygiavo. Jis ir Judo karalius Amacijas susitiko akis į akį mūšyje prie Bet Šemešo Judo karalystėje.

[12] Judá foi derrotado diante de Israel, e fugiu cada um para sua casa.

[12]Izraelis nugalėjo Judą. Visi išbėgiojo į savo namus.

[13] Jeoás, rei de Israel, prendeu Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho de Acazias, em Bete-Semes; e veio a Jerusalém, cujo muro ele rompeu desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, quatrocentos côvados.

[13]Izraelio karalius Jehoašas paėmė į nelaisvę Judo karalių Ahazijo sūnaus Jehoašo sūnų Amaciją. Atžygiavęs į Jeruzalę, pralaužė Jeruzalės sienoje keturių šimtų uolekčių spragą nuo Efraimo vartų iki Kampo vartų.

[14] Tomou todo o ouro, e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei, como também reféns; e voltou para Samaria.

[14]Pasigrobęs visą auksą ir sidabrą, visus reikmenis, rastus VIEŠPATIES Namuose bei karaliaus rūmų iždiuose ir įkaitus, jis sugrįžo į Samariją.

A morte de Jeoás, rei de Israel

[15] Ora, os mais atos de Jeoás, o que fez, o seu poder e como pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[15]O kiti Jehoašo darbai – visa, ką jis darė, jo žygdarbiai ir karas su Judo karaliumi Amaciju – argi nėra aprašyti Izraelio karalių metraščiuose?

[16] Descansou Jeoás com seus pais e foi sepultado em Samaria, junto aos reis de Israel; e Jeroboão, seu filho, reinou em seu lugar.

[16]Jehoašas užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas Samarijoje su Izraelio karaliais, o vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Jeroboamas.

A morte de Amazias, rei de Judá

2 Crônicas 25.25-28

[17] Amazias, filho de Joás, rei de Judá, viveu quinze anos depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel.

[17]Judo karaliaus Jehoašo sūnus Amacijas gyveno penkiolika metų po Izraelio karaliaus Jehoahazo sūnaus Jehoašo mirties.

[18] Ora, os mais atos de Amazias, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[18]O kiti Amacijo darbai argi nėra aprašyti Judo karalių metraščiuose?

[19] Conspiraram contra ele em Jerusalém, e ele fugiu para Laquis; porém enviaram após ele homens até Laquis; e o mataram ali.

[19]Jeruzalėje prieš jį buvo surengtas sąmokslas, todėl jis pabėgo į Lachišą. Bet sąmokslininkai nusivijo jį į Lachišą ir ten užmušė.

[20] Trouxeram-no sobre cavalos e o sepultaram em Jerusalém, junto a seus pais, na Cidade de Davi.

[20]Pargabentas ant arklių, jis buvo palaidotas su savo protėviais Dovydo mieste.

[21] Todo o povo de Judá tomou a Uzias, que era de dezesseis anos, e o constituiu rei em lugar de Amazias, seu pai.

[21]Tada visi Judo žmonės paėmė šešiolikmetį Azariją ir pasodino jį karaliauti vietoj jo tėvo Amacijo.

[22] Ele edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei descansou com seus pais.

[22]Jis atstatė Elatą ir sugrąžino Judui po to, kai karalius Amacijas užmigo su savo protėviais.

O reinado de Jeroboão II, de Israel

Jeroboamas II – Izraelio karalius

[23] No décimo quinto ano de Amazias, filho de Joás, rei de Judá, começou a reinar em Samaria Jeroboão, filho de Jeoás, rei de Israel; e reinou quarenta e um anos.

[23]Penkioliktais Judo karaliaus Jehoašo sūnaus Amacijo metais karaliumi tapo Izraelio karaliaus Jehoašo sūnus Jeroboamas ir karaliavo Samarijoje keturiasdešimt vienerius metus.

[24] Fez o que era mau perante o SENHOR; jamais se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[24]Jis darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, ir neatsisakė visų Nebato sūnaus Jeroboamo nuodėmių, kuriomis jis įvedė Izraelį į nuodėmę.

[25] Restabeleceu ele os limites de Israel, desde a entrada de Hamate até ao mar da Planície, segundo a palavra do SENHOR, Deus de Israel, a qual falara por intermédio de seu servo Jonas, filho de Amitai, o profeta, o qual era de Gate-Hefer.

[25]Per jį sugrįžo Izraelio žemė nuo Lebo Hamato iki Arabos jūros pagal VIEŠPATIES, Izraelio Dievo, pažadą, kurį jis buvo davęs per savo tarną pranašą Amitajo sūnų Joną iš Gat Hefero.

[26] Porque viu o SENHOR que a aflição de Israel era mui amarga, porque não havia

[26]Mat VIEŠPATSmatė, kad Izraelio būklė iš tikro labai karti, nebuvo likę nė vieno –

nem escravo, nem livre, nem quem socorresse a Israel.

27 Ainda não falara o SENHOR em apagar o nome de Israel de debaixo do céu; porém os livrou por intermédio de Jeroboão, filho de Jeoás.

28 Quanto aos mais atos de Jeroboão, tudo quanto fez, o seu poder, como pelejou e como reconquistou Damasco e Hamate, pertencentes a Judá, para Israel, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

29 Descansou Jeroboão com seus pais, com os reis de Israel; e Zacarias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 15

O reinado de Azarias, de Judá
2 Crônicas 26.1-15

1 No vigésimo sétimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou a reinar Azarias, filho de Amazias, rei de Judá.

2 Tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinqüenta e dois anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

3 Ele fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Amazias, seu pai.

4 Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

Azarias é atacado de lepra
2 Crônicas 26.16-23

5 O SENHOR feriu ao rei, e este ficou leproso até ao dia da sua morte e habitava numa casa separada. Jotão, filho do rei,

vergo ar laisvo, nebuvo nė vieno, kas Izraeliui padėtų.

27Kadangi VIEŠPATS nebuvo nusprendęs išdildyti Izraelio vardo iš po dangaus, jis išgelbėjo juos per Jehoašo sūnų Jeroboamą.

28O kiti Jeroboamo darbai – visa, ką jis darė, jo žygdarbiai, kaip jis kovojo ir kaip atgavo Izraeliui Damaską ir Hamatą, kurie priklausė Judui – argi nėra aprašyti Izraelio karalių metraščiuose?

29Jeroboamas užmigo su savo protėviais Izraelio karaliais, ir vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Zacharija.

2 Karalių 15

Azarija – Judo karalius

1Dvidešimt septintais Izraelio karaliaus Jeroboamo metais karaliumi tapo Judo karaliaus Amacijo sūnus Azarija.

2Jis buvo šešiolikos metų, kai pradėjo karaliauti, ir karaliavo Jeruzalėje penkiasdešimt dvejus metus. Jo motina, vardu Jecholija, buvo iš Jeruzalės.

3Jis darė, kas dora VIEŠPATIESakyse, kaip buvo daręs jo tėvas Amacijas.

4Nepaisant to, aukštumų alkai nebuvo išnaikinti, žmonės ir toliau alkuose atnašavo aukas ir degino smilkalus.

5VIEŠPATS ištiko karalių liga; jis buvo raupsuotas iki pat mirties ir gyveno

tinha o cargo da casa e governava o povo da terra.

[6] Ora, os mais atos de Azarias e tudo o que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[7] Descansou Azarias com seus pais, e o sepultaram junto a seus pais, na Cidade de Davi; e Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

atskirame name. Karaliaus sūnus Jotamas rūpinosi rūmais ir valdė krašto žmones.

[6]O kiti Azarijos darbai – visa, ką jis darė – argi nėra aprašyti Judo karalių metraščiuose?

[7]Azarija užmigo su savo protėviais, ir buvo palaidotas su savo protėviais Dovydo mieste, o vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Jotamas.

O reinado de Zacarias, de Israel

[8] No trigésimo oitavo ano de Azarias, rei de Judá, reinou Zacarias, filho de Jeroboão, sobre Israel, em Samaria, seis meses.

[9] Fez o que era mau perante o SENHOR, como tinham feito seus pais; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[10] Salum, filho de Jabes, conspirou contra ele, feriu-o diante do povo, matou-o e reinou em seu lugar.

[11] Quanto aos mais atos de Zacarias, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[12] Esta foi a palavra que o SENHOR falou a Jeú: Teus filhos, até à quarta geração, se assentarão no trono de Israel. E assim sucedeu.

Zacharija – Izraelio karalius

[8]Trisdešimt aštuntais Judo karaliaus Azarijos metais Jeroboamo sūnus Zacharija buvo Izraelio karaliumi Samarijoje šešis mėnesius.

[9]Jis darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, kaip buvo darę jo protėviai ir Nebato sūnaus Jeroboamo nuodėmių, kuriomis jis įtraukė Izraelį į nuodėmę, neatsisakė.

[10]Jabešo sūnus Šalumas surengė prieš jį sąmokslą. Užpuolęs viešai, nužudė jį ir vietoj jo tapo karaliumi.

[11]O kiti Zacharijos darbai aprašyti Izraelio karalių metraščiuose.

[12]Toks buvo VIEŠPATIES pažadas, duotas Jehuvui: „Tavo palikuonys sėdės Izraelio soste iki ketvirtosios kartos“. Taip ir įvyko.

O reinado de Salum, de Israel

[13] Salum, filho de Jabes, começou a reinar no trigésimo nono ano de Uzias, rei de Judá; e reinou durante um mês em Samaria.

[14] Subindo de Tirza, Menaém, filho de Gadi, veio a Samaria, feriu ali a Salum,

Šalumas – Izraelio karalius

[13]Jabešo sūnus Šalumas tapo karaliumi trisdešimt devintaisiais Judo karaliaus Uzijo metais ir karaliavo Samarijoje vieną mėnesį.

[14]Gadžio sūnus Menahemas, atžygiavęs iš Tircos į Samariją, užpuolė Jabešo sūnų

filho de Jabes, matou-o e reinou em seu lugar.

[15] Quanto aos mais atos de Salum e a conspiração que fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[16] Então, Menaém feriu a Tifsa e todos os que nela havia, como também seus limites desde Tirza. Porque não lha abriram, a devastou e todas as mulheres grávidas fez rasgar pelo ventre.

O reinado de Menaém, de Israel

[17] Desde o trigésimo nono ano de Azarias, rei de Judá, Menaém, filho de Gadi, começou a reinar sobre Israel e reinou dez anos em Samaria.

[18] Fez o que era mau perante o SENHOR; todos os seus dias, não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[19] Então, veio Pul, rei da Assíria, contra a terra; Menaém deu a Pul mil talentos de prata, para que este o ajudasse a consolidar o seu reino.

[20] Menaém arrecadou este dinheiro de Israel para pagar ao rei da Assíria, de todos os poderosos e ricos, cinqüenta siclos de prata por cabeça; assim, voltou o rei da Assíria e não se demorou ali na terra.

[21] Quanto aos mais atos de Menaém e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[22] Descansou Menaém com seus pais; e Pecaías, seu filho, reinou em seu lugar.

Šalumą ir nukovęs jį vietoj jo tapo karaliumi.

[15]O kiti Šalumo darbai ir jo surengtas sąmokslas aprašyti Izraelio karalių metraščiuose.

[16]Tuo metu, žygiuodamas iš Tircos, Menahemas užpuolė Tifsachą ir visus miesto bei visos jo srities gyventojus. Kadangi jie nenorėjo pasiduoti, jis išžudė žmones ir perskrodė visas nėščias moteris.

Menahemas – Izraelio karalius

[17]Trisdešimt devintais Judo karaliaus Azarijos metais Izraelio karaliumi tapo Gadžio sūnus Menahemas. Samarijoje jis karaliavo dešimt metų.

[18]Jis darė, kas nedora Viešpaties akyse, ir per visas savo dienas neatsisakė Nebato sūnaus Jeroboamo nuodėmių, kuriomis jis įvedė Izraelį į nuodėmę.

[19]Asirijos valdovas pulas įsiveržė į kraštą. Menahemas davė pului tūkstantį sidabro talentų, kad padėtų jam įtvirtinti karaliaus valdžią.

[20]Menahemas apdėjo mokesčiais Izraelį: kiekvienas pasiturintis žmogus turėjo mokėti Asirijos karaliui penkiasdešimt sidabro šekelių duoklės. Tad Asirijos karalius pasitraukė ir krašte nepasiliko.

[21]O kiti Menahemo darbai – visa, ką jis darė – argi nėra aprašyti Izraelio karalių metraščiuose?

[22]Menahemas užmigo su savo protėviais, ir vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Pekachija.

O reinado de Pecaías, de Israel

[23] No qüinquagésimo ano de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Pecaías, filho de Menaém; e reinou sobre Israel, em Samaria, dois anos.

[24] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[25] Peca, seu capitão, filho de Remalias, conspirou contra ele e o feriu em Samaria, na fortaleza da casa do rei, juntamente com Argobe e com Arié; com Peca estavam cinqüenta homens dos gileaditas; Peca o matou e reinou em seu lugar.

[26] Quanto aos mais atos de Pecaías e a tudo quanto fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

O reinado de Peca, de Israel

[27] No qüinquagésimo segundo ano de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Peca, filho de Remalias, e reinou sobre Israel, em Samaria, vinte anos.

[28] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[29] Nos dias de Peca, rei de Israel, veio Tiglate-Pileser, rei da Assíria, e tomou a Ijom, a Abel-Bete-Maaca, a Janoa, a Quedes, a Hazor, a Gileade e à Galiléia, a toda a terra de Naftali, e levou os seus habitantes para a Assíria.

[30] Oseias, filho de Elá, conspirou contra Peca, filho de Remalias, e o feriu, e o

Pekachija – Izraelio karalius

[23]Penkiasdešimtais Judo karaliaus Azarijos metais karaliumi tapo Menahemo sūnus Pekachija ir valdė Samarijoje dvejus metus.

[24]Jis darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, ir neatsisakė Nebato sūnaus Jeroboamo nuodėmių, kuriomis jis įvedė Izraelį į nuodėmę.

[25]Jo pareigūnas, Remalijo sūnus Pekachas surengė sąmokslą ir užpuolė jį karaliaus rūmuose Samarijoje. Su juo buvo penkiasdešimt gileadiečių drauge su vyrais iš Argobo ir Arjės. Jis nužudė Pekachiją ir vietoj jo tapo karaliumi.

[26]O kiti Pekachijos darbai – visa, ką jis darė – aprašyti Izraelio karalių metraščiuose.

Pekachas – Izraelio karalius

[27]Penkiasdešimt antrais Judo karaliaus Azarijos metais Izraelio karaliumi tapo Remalijo sūnus Pekachas ir valdė Samarijoje dvidešimt metų.

[28]Jis darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, ir neatsisakė Nebato sūnaus Jeroboamo nuodėmių, kuriomis jis įvedė Izraelį į nuodėmę.

[29]Izraelio karaliaus Pekacho dienomis Asirijos karalius Tiglat Pileseras atžygiavo ir paėmė Ijoną, Abel Bet Maaką, Janoachą, Kedešą, Hacorą – Gileadą, Galilėją ir visą Naftalio sritį, – o gyventojus išvarė į Asiriją.

[30]Tada Elos sūnus Ozėjas surengė sąmokslą prieš Remalijo sūnų Pekachą ir užpuolęs jį nužudė. Ozėjas tapo karaliumi

matou, e reinou em seu lugar, no vigésimo ano de Jotão, filho de Uzias.

vietoj jo dvidešimtais Uzijo sūnaus Jotamo metais.

[31] Quanto aos mais atos de Peca e a tudo quanto fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[31]O kiti Pekacho darbai – visa, ką jis darė – užrašyti Izraelio karalių metraščiuose.

O reinado de Jotão, de Judá
2 Crônicas 27.1-9

Jotamas – Judo karalius

[32] No ano segundo de Peca, filho de Remalias, rei de Israel, começou a reinar Jotão, filho de Uzias, rei de Judá.

[32]Antrais Izraelio karaliaus Remalijo sūnaus Pekacho metais karaliumi tapo Judo karaliaus sūnus Jotamas.

[33] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

[33]Jis buvo dvidešimt penkerių metų, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje šešiolika metų. Jo motina buvo Cadoko duktė, vardu Jeruša.

[34] Fez o que era reto perante o SENHOR; e em tudo procedeu segundo fizera Uzias, seu pai.

[34]Jis darė, kas gera VIEŠPATIES akyse, kaip buvo daręs jo tėvas Uzijas.

[35] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos. Ele edificou a Porta de Cima da Casa do SENHOR.

[35]Bet aukštumų alkai nebuvo išnaikinti, žmonės ir toliau alkuose atnašavo aukas ir degino smilkalus. Jis pastatė VIEŠPATIESNamų Aukštutinius vartus.

[36] Quanto aos mais atos de Jotão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[36]O kiti Jotamo darbai – visa, ką jis darė – argi nėra aprašyti Judo karalių metraščiuose?

[37] Naqueles dias, começou o SENHOR a enviar contra Judá a Rezim, rei da Síria, e a Peca, filho de Remalias.

[37]Jo dienomis VIEŠPATS pradėjo kurstyti Aramo karalių Reciną ir Remalijo sūnų Pekachą prieš Judą.

[38] Descansou Jotão com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de Davi, seu pai. Em seu lugar reinou Acaz, seu filho.

[38]Jotamas užmigo su savo protėviais, ir buvo palaidotas su savo protėviais Dovydo, savo protėvio, mieste, o vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Ahazas.

2 Reis 16

2 Karalių 16

O reinado de Acaz, de Judá
2 Crônicas 28.1-4

Ahazas – Judo karalius

[1] No décimo sétimo ano de Peca, filho de Remalias, começou a reinar Acaz, filho de Jotão, rei de Judá.

[1]Septynioliktais Remalijo sūnaus Pekacho metais Judo karaliumi tapo karaliaus Jotamo sūnus Ahazas.

[2] Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém. Não fez o que era reto perante o SENHOR, seu Deus, como Davi, seu pai.

[2]Ahazas buvo dvidešimtmetis, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje šešiolika metų. Jis nedarė, kas doraVIEŠPATIES, jo Dievo, akyse, kaip buvo daręs jo protėvis Dovydas,

[3] Porque andou no caminho dos reis de Israel e até queimou a seu filho como sacrifício, segundo as abominações dos gentios, que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.

[3]bet ėjo Izraelio karalių pėdomis. Net savo sūnų atidavė ugniai pagal pasibjaurėtiną paprotį tautų, kurias VIEŠPATS buvo pašalinęs izraelitams iš kelio.

[4] Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore frondosa.

[4]Be to, jis atnašavo aukas ir degino smilkalus aukštumų alkuose – ant kalvų ir po kiekvienu lapuotu medžiu.

Acaz pede socorro aos assírios

[5] Então, subiu Rezim, rei da Síria, com Peca, filho de Remalias, rei de Israel, a Jerusalém para pelejarem contra ela; cercaram Acaz, porém não puderam prevalecer contra ele.

[5]Tada Aramo karalius Recinas ir Izraelio karalius Remalijo sūnus Pekachas atžygiavo į Jeruzalę kariauti. Jie apgulė Ahazą, bet nepajėgė jo nugalėti.

[6] Naquele tempo, Rezim, rei da Síria, restituiu Elate à Síria e lançou fora dela os judeus; os siros vieram a Elate e ficaram habitando ali até ao dia de hoje.

[6]Tuo metu Edomo karalius Edomui atgavo Elatą ir išvarė iš jo judėjus. Edomitai atėjo į Elatą ir gyvena ten iki šios dienos.

[7] Acaz enviou mensageiros a Tiglate-Pileser, rei da Assíria, dizendo: Eu sou teu servo e teu filho; sobe e livra-me do poder do rei da Síria e do poder do rei de Israel, que se levantam contra mim.

[7]Ahazas išsiuntė pasiuntinius pas Asirijos karalių Tiglat Pileserą, tardamas: „Aš tavo tarnas ir tavo sūnus. Ateik ir išgelbėk mane iš nagų Aramo karaliaus ir Izraelio karaliaus, kurie mane puola“.

[8] Tomou Acaz a prata e o ouro que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei e mandou de presente ao rei da Assíria.

[8]Ahazas paėmė sidabro ir aukso išVIEŠPATIES Namų bei karaliaus rūmų iždų, ir nusiuntė kaip dovaną Asirijos karaliui.

[9] O rei da Assíria lhe deu ouvidos, subiu contra Damasco, tomou-a, levou o povo para Quir e matou a Rezim.

[9]Asirijos karalius jo prašymą patenkino. Atžygiavęs prieš Damaską, Asirijos karalius jį užėmė. Iš jo gyventojus ištrėmė į Kyrą, o Reciną nužudė.

A idolatria de Acaz
2 Crônicas 28.22-25

[10] Então, o rei Acaz foi a Damasco, a encontrar-se com Tiglate-Pileser, rei da Assíria; e, vendo ali um altar, enviou dele ao sacerdote Urias a planta e o modelo, segundo toda a sua obra.

[10]Nuvykęs į Damaską pasveikinti Asirijos karaliaus Tiglat Pilesero, karalius Ahazas pamatė Damasko aukurą. Karalius Ahazas pasiuntė kunigui Ūrijai aukuro pavyzdį ir išsamų brėžinį, kaip jį padaryti.

[11] Urias, o sacerdote, edificou um altar segundo tudo o que o rei Acaz tinha ordenado de Damasco; assim o fez o sacerdote Urias, antes que o rei Acaz viesse de Damasco.

[11]Kunigas Ūrija statė aukurą, kaip jam karalius Ahazas buvo nurodęs iš Damasko. Prieš karaliui Ahazui parvykstant iš Damasko, kunigas Ūrija užbaigė jį statyti.

[12] Vindo, pois, de Damasco o rei, viu o altar, chegou-se a ele e nele sacrificou.

[12]Sugrįžęs iš Damasko, karalius apžiūrėjo aukurą. Tada, palypėjęs prie jo, karalius

[13] Queimou o seu holocausto e a sua oferta de manjares, derramou a sua libação e aspergiu o sangue das suas ofertas pacíficas naquele altar.

[13]atnašavo deginamąją auką bei javų atnašą, išliejo liejamąją auką ir pašlakstė aukurą bendravimo atnašų krauju.

[14] Porém o altar de bronze, que estava perante o SENHOR, tirou ele de diante da casa, de entre o seu altar e a Casa do SENHOR e o pôs ao lado do seu altar, do lado norte.

[14]O vario aukurą, buvusįVIEŠPATIES akivaizdoje, jis pastūmė iš jo vietos Namų priekyje – tarp naujojo aukuro ir VIEŠPATIES Namų – ir pastatė savo aukuro šiauriniame šone.

[15] Ordenou também o rei Acaz ao sacerdote Urias, dizendo: Queima, no grande altar, o holocausto da manhã, como também a oferta de manjares da tarde, e o holocausto do rei, e a sua oferta de manjares, e o holocausto de todo o povo da terra, e a sua oferta de manjares, e as suas libações; todo sangue dos holocaustos e todo sangue dos sacrifícios

[15]„Ant šio didžiojo aukuro, – karalius Ahazas įsakė kunigui Ūrijai, – atnašauk ir ryto deginamąją auką, ir vakaro javų atnašą, ir karaliaus deginamąją auką, ir jo javų atnašą drauge su visų krašto žmonių deginamosiomis aukomis, jų javų atnašomis ir jų liejamosiomis aukomis. Ant jo turi šlakstyti kraują visų

aspergirás nele; porém o altar de bronze ficará para a minha deliberação posterior.

[16] Fez Urias, o sacerdote, segundo tudo quanto o rei Acaz lhe ordenara.

[17] O rei Acaz cortou os painéis dos suportes, e de cima deles tomou a pia, e o mar, tirou-o de sobre os bois de bronze, que estavam debaixo dele, e o pôs sobre um pavimento de pedra.

[18] Também o passadiço coberto para uso no sábado, que edificaram na casa, e a entrada real pelo lado de fora retirou da Casa do SENHOR, por causa do rei da Assíria.

A morte de Acaz

2 Crônicas 28.26-27

[19] Quanto aos mais atos de Acaz e ao que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[20] Descansou Acaz com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de Davi; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 17

O reinado de Oseias, de Israel

[1] No ano duodécimo de Acaz, rei de Judá, começou a reinar Oseias, filho de Elá; e reinou sobre Israel, em Samaria, nove anos.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR; contudo, não como os reis de Israel que foram antes dele.

A queda de Samaria e o cativeiro de Israel

[3] Contra ele subiu Salmaneser, rei da Assíria; Oseias ficou sendo servo dele e lhe pagava tributo.

deginamųjų aukų ir kraują visų aukų, o dėl vario aukuro aš dar spręsiu“.

[16]Kunigas Ūrija darė visa, kaip karalius Ahazas įsakė.

[17]Karalius Ahazas nuėmė įsprūdas nuo pastovų ir nukėlė nuo jų praustuvus. Jis nukėlė vario jūrą nuo vario jaučių ir padėjo ją ant akmeninės aslos.

[18]Norėdamas įtikti Asirijos karaliui, jis pašalino išVIEŠPATIES Namų dengtą šabo pakylą, pastatytą karaliui, ir įėjimą iš lauko, įrengtą karaliui.

[19]O kiti Ahazo darbai – visa, ką jis darė – argi nėra aprašyti Judo karalių metraščiuose?

[20]Ahazas užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas su savo protėviais Dovydo mieste, o vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Ezekijas.

2 Karalių 17

Ozėjas – Izraelio karalius

[1]Dvyliktais Judo karaliaus Ahazo metais Elos sūnus Ozėjas tapo Izraelio karaliumi ir valdė Samarijoje devynerius metus.

[2]Jis darė, kas nedoraVIEŠPATIES akyse, nors ne tokiu mastu, kaip pirma jo buvę Izraelio karaliai.

[3]Prieš jį atžygiavo Asirijos karalius Šalmaneseras. Ozėjas tapo jam pavaldus ir mokėjo duoklę.

[4] Porém o rei da Assíria achou Oseias em conspiração, porque enviara mensageiros a Sô, rei do Egito, e não pagava tributo ao rei da Assíria, como dantes fazia de ano em ano; por isso, o rei da Assíria o encerrou em grilhões, num cárcere.

[5] Porque o rei da Assíria passou por toda a terra, subiu a Samaria e a sitiou por três anos.

[6] No ano nono de Oseias, o rei da Assíria tomou a Samaria e transportou a Israel para a Assíria; e os fez habitar em Hala, junto a Habor e ao rio Gozã, e nas cidades dos medos.

A causa do cativeiro

[7] Tal sucedeu porque os filhos de Israel pecaram contra o SENHOR, seu Deus, que os fizera subir da terra do Egito, de debaixo da mão de Faraó, rei do Egito; e temeram a outros deuses.

[8] Andaram nos estatutos das nações que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel e nos costumes estabelecidos pelos reis de Israel.

[9] Os filhos de Israel fizeram contra o SENHOR, seu Deus, o que não era reto; edificaram para si altos em todas as suas cidades, desde as atalaias dos vigias até à cidade fortificada.

[10] Levantaram para si colunas e postes-ídolos, em todos os altos outeiros e debaixo de todas as árvores frondosas.

[11] Queimaram ali incenso em todos os altos, como as nações que o SENHOR expulsara de diante deles; cometeram

[4]Asirijos karalius pagavo Ozėją sąmokslaujant, nes jis siuntė pasiuntinius pas Egipto karalių Soją ir nemokėjo duoklės Asirijos karaliui, kaip buvo kasmet daręs. Tad Asirijos karalius suėmė jį ir uždarė į kalėjimą.

[5]Tada Asirijos karalius įsiveržė į visą kraštą ir, atžygiavęs į Samariją, trejus metus laikė ją apgultą.

[6]Devintais Ozėjo metais Asirijos karalius paėmė Samariją, ištrėmė izraelitus į Asiriją ir apgyvendino juos Halache prie Haboro, Gozano upės, bei Medijos miestuose.

Izraelio žlugimas

[7]Tai įvyko dėl to, kad izraelitai nusidėjo VIEŠPAČIUI, savo Dievui, kuris buvo išvedęs juos iš Egipto žemės, iš faraono, Egipto karaliaus, rankų. Jie garbino kitus dievus

[8]ir elgėsi pagal įstatus tautų, kurias VIEŠPATS išvarė izraelitams nuo kelio, ir įstatus, kuriuos buvo įvedę Izraelio karaliai.

[9]Izraelitai nusikalto VIEŠPAČIUI, savo Dievui, nedorais darbais: jie statėsi aukštumų alkus visose savo gyvenvietėse, nuo sargybos bokštų iki įtvirtintų miestų;

[10]jie statėsi paminklinius akmenis ir šventuosius stulpus ant kiekvienos aukštos kalvos ir po kiekvienu lapuotu medžiu.

[11]Ten, visuose aukštumų alkuose, jie degino smilkalus, kaip darė tautos, kurias VIEŠPATSjiems ateinant buvo išvaręs į

ações perversas para provocarem o SENHOR à ira

[12] e serviram os ídolos, dos quais o SENHOR lhes tinha dito: Não fareis estas coisas.

[13] O SENHOR advertiu a Israel e a Judá por intermédio de todos os profetas e de todos os videntes, dizendo: Voltai-vos dos vossos maus caminhos e guardai os meus mandamentos e os meus estatutos, segundo toda a Lei que prescrevi a vossos pais e que vos enviei por intermédio dos meus servos, os profetas.

[14] Porém não deram ouvidos; antes, se tornaram obstinados, de dura cerviz como seus pais, que não creram no SENHOR, seu Deus.

[15] Rejeitaram os estatutos e a aliança que fizera com seus pais, como também as suas advertências com que protestara contra eles; seguiram os ídolos, e se tornaram vãos, e seguiram as nações que estavam em derredor deles, das quais o SENHOR lhes havia ordenado que não as imitassem.

[16] Desprezaram todos os mandamentos do SENHOR, seu Deus, e fizeram para si imagens de fundição, dois bezerros; fizeram um poste-ídolo, e adoraram todo o exército do céu, e serviram a Baal.

[17] Também queimaram a seus filhos e a suas filhas como sacrifício, deram-se à prática de adivinhações e criam em agouros; e venderam-se para fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocarem à ira.

tremtį. Jie darė nedorus darbus, pykdydamiVIEŠPATĮ,

[12]ir garbino stabus, apie kuriuos VIEŠPATS buvo jiems pasakęs: „Jūs to nedarysite!“

[13]VIEŠPATS įspėdavo Izraelį ir Judą per kiekvieną pranašą ir kiekvieną regėtoją, tardamas: „Gręžkitės nuo savo nedorų kelių ir laikykitės mano įsakymų ir mano įstatų – viso Įstatymo, kurį daviau jūsų protėviams ir siunčiau jums per savo tarnus pranašus“.

[14]Bet jie nenorėjo klausyti, buvo kietasprandžiai, kaip jų protėviai, kurie netikėjo VIEŠPAČIU, savo Dievu.

[15]Jie paniekino jo įstatus bei jo Sandorą, sudarytą su jų protėviais, ir jiems duotus įspėjimus. Jie ėjo paskui melagingus stabus ir tapo melagiais, jie sekė aplinkines tautas, nors VIEŠPATS buvo uždraudęs jiems elgtis, kaip jos elgėsi.

[16]Jie atmetė visus VIEŠPATIES, savo Dievo, įsakymus, nusiliedino stabus – du veršius, pasidirbo šventąjį stulpą, garbino dangaus galybes ir tarnavo Baalui.

[17]Savo sūnus ir dukteris jie atiduodavo ugniai, užsiėmė būrimu bei kerėjimais, parsidavė daryti, kas nedora VIEŠPATIES akyse, ir pykdyti jį.

[18] Pelo que o SENHOR muito se indignou contra Israel e o afastou da sua presença; e nada mais ficou, senão a tribo de Judá.

[18]Užtat VIEŠPATS labai supyko ant Izraelio ir atstūmė juos nuo savo veido. Pasiliko tik Judo giminė.

[19] Também Judá não guardou os mandamentos do SENHOR, seu Deus; antes, andaram nos costumes que Israel introduziu.

[19]Net Judas nesilaikė VIEŠPATIES, savo Dievo, įsakymų, bet sekė įstatais, kuriuos buvo įvedęs Izraelis.

[20] Pelo que o SENHOR rejeitou a toda a descendência de Israel, e os afligiu, e os entregou nas mãos dos despojadores, até que os expulsou da sua presença.

[20]VIEŠPATS atmetė visus Izraelio palikuonis. Jis vargino juos, atiduodamas į plėšikų rankas, kol pagaliau atstūmė juos nuo savo veido.

[21] Pois, quando ele rasgou a Israel da casa de Davi, e eles fizeram rei a Jeroboão, filho de Nebate, Jeroboão apartou a Israel de seguir o SENHOR e o fez cometer grande pecado.

[21]Kai VIEŠPATS atplėšė Izraelį nuo Dovydo namų, Nebato sūnus Jeroboamas buvo pastatytas karaliumi. Jeroboamas atitolino Izraelį nuoVIEŠPATIES ir įtraukė juos į didelę nuodėmę.

[22] Assim, andaram os filhos de Israel em todos os pecados que Jeroboão tinha cometido; nunca se apartaram deles,

[22]Izraelitai toliau darė visas Jeroboamo padarytas nuodėmes ir jų neatsisakė.

[23] até que o SENHOR afastou a Israel da sua presença, como falara pelo ministério de todos os seus servos, os profetas; assim, foi Israel transportado da sua terra para a Assíria, onde permanece até ao dia de hoje.

[23]Galop VIEŠPATS atstūmė juos nuo savo veido, kaip buvo kalbėjęs per savo tarnus pranašus. Izraelitai buvo ištremti iš savo žemės į Asiriją iki šios dienos.

O rei da Assíria renova a população de Samaria

Samariečių kilmė

[24] O rei da Assíria trouxe gente de Babilônia, de Cuta, de Ava, de Hamate e de Sefarvaim e a fez habitar nas cidades de Samaria, em lugar dos filhos de Israel; tomaram posse de Samaria e habitaram nas suas cidades.

[24]Asirijos karalius atgabeno žmonių iš Babilono, Kuto, Avos, Hamato ir Sefarvaimų ir apgyvendino juos Samarijos miestuose vietoj izraelitų. Jie pradėjo valdyti Samariją ir kurtis jos miestuose.

[25] A princípio, quando passaram a habitar ali, não temeram o SENHOR; então, mandou o SENHOR para o meio deles leões, os quais mataram a alguns do povo.

[25]Iš pradžių, kurdamiesi ten gyventi, jie VIEŠPATIES negarbino. Užtat VIEŠPATS užleido ant jų liūtus, kurie kai kuriuos jų sudraskė.

[26] Pelo que se disse ao rei da Assíria: As gentes que transportaste e fizeste habitar nas cidades de Samaria não sabem a maneira de servir o deus da terra; por isso, enviou ele leões para o meio delas, os quais as matam, porque não sabem como servir o deus da terra.

[26]Asirijos karaliui buvo pranešta: „Tautos, kurias ištrėmei ir apgyvendinai Samarijos miestuose, nežino to krašto Dievo įsakų. Užtat jis užleido ant jų liūtus. Štai jie ir žudo juos už tai, kad jie nežino to krašto Dievo įsakų“.

[27] Então, o rei da Assíria mandou dizer: Levai para lá um dos sacerdotes que de lá trouxestes; que ele vá, e lá habite, e lhes ensine a maneira de servir o deus da terra.

[27]Asirijos karalius įsakė, tardamas: „Nusiųskite vieną iš kunigų, kuriuos iš ten buvote ištrėmę. Tegu nueina ir ten gyvena, temoko juos to krašto Dievo įsakų“.

[28] Foi, pois, um dos sacerdotes que haviam levado de Samaria, e habitou em Betel, e lhes ensinava como deviam temer o SENHOR.

[28]Taigi vienas kunigų, ištremtų iš Samarijos, parvyko ir gyveno Betelyje. Jis mokė juos, kaip garbinti VIEŠPATĮ.

O culto misto dos samaritanos

[29] Porém cada nação fez ainda os seus próprios deuses nas cidades em que habitava, e os puseram nos santuários dos altos que os samaritanos tinham feito.

[29]Tačiau kiekviena tauta ir toliau darėsi savo dievus ir statė juos aukštumų alkuose, kuriuos buvo įsirengę samariečiai. Taip darė visos tautos miestuose, kuriuose gyveno.

[30] Os de Babilônia fizeram Sucote-Benote; os de Cuta fizeram Nergal; os de Hamate fizeram Asima;

[30]Babilono žmonės pasidirbo Sukot Benotą, Kuto žmonės – Nergalą, Hamato žmonės – Ašimą.

[31] os aveus fizeram Nibaz e Tartaque; e os sefarvitas queimavam seus filhos a Adrameleque e a Anameleque, deuses de Sefarvaim.

[31]Aviečiai pasidirbo Nibhazą ir Tartaką, sefarvaimiečiai degino savo vaikus kaip auką Adramelechui ir Anamelechui, sefarvaimiečių dievams.

[32] Mas temiam também ao SENHOR; dentre os do povo constituíram sacerdotes dos lugares altos, os quais oficiavam a favor deles nos santuários dos altos.

[32]Jie garbino irVIEŠPATĮ, bet skyrė savo aukštumų alkų kunigais visokius žmones iš savųjų, kad atliktų jiems apeigas aukštumų alkuose.

[33] De maneira que temiam o SENHOR e, ao mesmo tempo, serviam aos seus próprios deuses, segundo o costume das

[33]Taigi jie garbino VIEŠPATĮ, bet tarnavo ir savo dievams pagal įsakus tautų, iš kurių buvo ištremti.

nações dentre as quais tinham sido transportados.

34 Até ao dia de hoje fazem segundo os antigos costumes; não temem o SENHOR, não fazem segundo os seus estatutos e juízos, nem segundo a lei e o mandamento que o SENHOR prescreveu aos filhos de Jacó, a quem deu o nome de Israel.

34Iki šios dienos jie tebesilaiko savo senų įsakų. Jie VIEŠPATIES deramai negarbina ir nesilaiko įstatų ir įsakų – Įstatymo ir įsakymų, duotų palikuonims Jokūbo, kuriam buvo suteiktas Izraelio vardas.

35 Ora, o SENHOR tinha feito aliança com eles e lhes ordenara, dizendo: Não temereis outros deuses, nem vos prostrareis diante deles, nem os servireis, nem lhes oferecereis sacrifícios;

35O VIEŠPATS buvo sudaręs su jais Sandorą ir įsakęs jiems, tardamas: „Kitų dievų negarbinsite, nesilenksite jiems, jiems netarnausite, neatnašausite aukų.

36 mas ao SENHOR, que vos fez subir da terra do Egito com grande poder e com braço estendido, a ele temereis, e a ele vos prostrareis, e a ele oferecereis sacrifícios.

36Garbinsite tik VIEŠPATĮ, savo Dievą, kuris išvedė jus iš Egipto žemės didžia galybe ir pakelta ranka, jam vienam lenksitės ir jam vienam atnašausite aukas.

37 Os estatutos e os juízos, a lei e o mandamento que ele vos escreveu, tereis cuidado de os observar todos os dias; não temereis outros deuses.

37Visų įstatų ir įsakų, Įstatymo ir įsakymų, kuriuos jis užrašė jums, per visas savo dienas ištikimai laikysitės. Kitų dievų negarbinkite ir

38 Da aliança que fiz convosco não vos esquecereis; nem temereis outros deuses.

38neužmirškite Sandoros, kurią su jumis sudariau. Kitų dievų negarbinkite,

39 Mas ao SENHOR, vosso Deus, temereis, e ele vos livrará das mãos de todos os vossos inimigos.

39bet garbinkite VIEŠPATĮ, savo Dievą. Jis išgelbės jus iš visų jūsų priešų rankų“.

40 Porém eles não deram ouvidos a isso; antes, procederam segundo o seu antigo costume.

40Tačiau jie nenorėjo klausyti ir elgėsi pagal savo senuosius įsakus.

41 Assim, estas nações temiam o SENHOR e serviam as suas próprias imagens de escultura; como fizeram seus pais, assim fazem também seus filhos e os filhos de seus filhos, até ao dia de hoje.

41Taigi tos tautos garbino VIEŠPATĮ, bet tarnavo ir savo stabams. Iki šios dienos jų vaikai ir vaikų vaikai tebedaro, kaip darė jų protėviai.

2 Reis 18

2 Karalių 18

O reinado de Ezequias, de Judá
2 Crônicas 29.1-2

[1] No terceiro ano de Oseias, filho de Elá, rei de Israel, começou a reinar Ezequias, filho de Acaz, rei de Judá.

[2] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; sua mãe se chamava Abi e era filha de Zacarias.

[3] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Davi, seu pai.

[4] Removeu os altos, quebrou as colunas e deitou abaixo o poste-ídolo; e fez em pedaços a serpente de bronze que Moisés fizera, porque até àquele dia os filhos de Israel lhe queimavam incenso e lhe chamavam Neustã.

[5] Confiou no SENHOR, Deus de Israel, de maneira que depois dele não houve seu semelhante entre todos os reis de Judá, nem entre os que foram antes dele.

[6] Porque se apegou ao SENHOR, não deixou de segui-lo e guardou os mandamentos que o SENHOR ordenara a Moisés.

[7] Assim, foi o SENHOR com ele; para onde quer que saía, lograva bom êxito; rebelou-se contra o rei da Assíria e não o serviu.

[8] Feriu ele os filisteus até Gaza e seus limites, desde as atalaias dos vigias até à cidade fortificada.

[9] No quarto ano do rei Ezequias, que era o sétimo de Oseias, filho de Elá, rei de Israel, subiu Salmaneser, rei da Assíria, contra Samaria e a cercou.

Ezekijas – Judo karalius

[1]Trečiais Izraelio karaliaus Elos sūnaus Ozėjo metais karaliumi tapo Judo karaliaus sūnus Ezekijas.

[2]Jis buvo dvidešimt penkerių metų, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje dvidešimt devynerius metus. Jo motina buvo Zacharijos duktė, vardu Abė.

[3]Jis darė, kas dora VIEŠPATIES akyse, kaip buvo daręs jo protėvis Dovydas.

[4]Jis išnaikino aukštumų alkus, sutrupino paminklinius akmenis ir nukirto šventąjį stulpą. Vario žaltį, kurį Mozė buvo padirbdinęs, sudaužė į gabalus, nes iki tų dienų izraelitai degindavo jam smilkalus; jis buvo vadinamas Nehuštanu.

[5]Ezekijas pasitikėjo tik VIEŠPAČIU, Izraelio Dievu. Panašaus į jį nebuvo tarp visų Judo karalių nei po jo, nei iki jo.

[6]Jis buvo ištikimai atsidavęs VIEŠPAČIUI. Ezekijas niekada nepasitraukė nuo VIEŠPATIES, bet laikėsi įsakymų, kuriuosVIEŠPATS buvo davęs per Mozę.

[7]VIEŠPATS buvo su juo, ką tik jis imdavosi daryti, ir jam sekėsi. Jis pakėlė maištą prieš Asirijos karalių ir netarnavo jam;

[8]jis padarė sau pavaldžius filistinų sargybos bokštus ir įtvirtintus miestus iki pat Gazos ir jos žemių.

[9]Ketvirtais karaliaus Ezekijo metais, – tai buvo septinti Izraelio karaliaus Elos sūnaus Ozėjo metai – Asirijos karalius Šalmaneseras atžygiavo prieš Samariją ir apgulė ją.

[10] Ao cabo de três anos, foi tomada; sim, no ano sexto de Ezequias, que era o nono de Oseias, rei de Israel, Samaria foi tomada.

[10]Tretiems metams baigiantis, paėmė ją. Šeštais Ezekijo metais – tai buvo devinti Izraelio karaliaus Ozėjo metai – Samarija buvo paimta.

[11] O rei da Assíria transportou a Israel para a Assíria e o fez habitar em Hala, junto a Habor e ao rio Gozã, e nas cidades dos medos;

[11]Asirijos karalius ištrėmė izraelitus į Babiloniją ir apgyvendino juos Halache prie Hobaro, Gozano upės, bei Medijos miestuose.

[12] porquanto não obedeceram à voz do SENHOR, seu Deus; antes, violaram a sua aliança e tudo quanto Moisés, servo do SENHOR, tinha ordenado; não o ouviram, nem o fizeram.

[12]Tai įvyko dėl to, kad jie neklausė VIEŠPATIES, savo Dievo, balso, ir sulaužė jo Sandorą, visai nepaisydami ir nevykdydami, ką Mozė buvo įsakęs.

Senaquerribe invade Judá

2 Crônicas 32.1-8; Isaías 36.1-3

Sanheribo įsiveržimas

[13] No ano décimo quarto do rei Ezequias, subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortificadas de Judá e as tomou.

[13]Keturioliktais karaliaus Ezekijo metais Asirijos karalius Sanheribas išsirengė į žygį prieš visus Judo įtvirtintus miestus ir paėmė juos.

[14] Então, Ezequias, rei de Judá, enviou mensageiros ao rei da Assíria, a Laquis, dizendo: Errei; retira-te de mim; tudo o que me impuseres suportarei. Então, o rei da Assíria impôs a Ezequias, rei de Judá, trezentos talentos de prata e trinta talentos de ouro.

[14]Judo karalius Ezekijas nusiuntė Asirijos karaliui į Lachišą žodį: „Aš nusikaltau. Palik mane. Kokią tik man duoklę uždėsi, aš nešiu“. Asirijos karalius pareikalavo iš Judo karaliaus Ezekijo trijų tūkstančių talentų sidabro ir trisdešimt talentų aukso.

[15] Deu-lhe Ezequias toda a prata que se achou na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei.

[15]Ezekijas atidavė jam visą sidabrą, esantįVIEŠPATIES Namuose ir karaliaus rūmų iždųose.

[16] Foi quando Ezequias arrancou das portas do templo do SENHOR e das ombreiras o ouro de que ele, rei de Judá, as cobrira, e o deu ao rei da Assíria.

[16]Tuo metu Ezekijas nulupo auksą nuo VIEŠPATIES Namų durų ir nuo durų staktų, kurias pats Judo karalius buvo aptraukęs auksu, ir atidavė Asirijos karaliui.

[17] Contudo, o rei da Assíria enviou, de Laquis, a Tartã, a Rabe-Saris e a Rabsaqué,

[17]Asirijos karalius pasiuntė tartaną, rab sarį ir rab šakę iš Lachišo pas karalių

com um grande exército, ao rei Ezequias, a Jerusalém; subiram e vieram a Jerusalém. Tendo eles subido e chegado, pararam na extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do Lavandeiro.

Ezekiją į Jeruzalę su stipriomis pajėgomis. Jie leidosi į žygį ir atžygiavę į Jeruzalę nuėjo ir išsirikiavo mūšiui prie Aukštutinio tvenkinio vandentiekio ant kelio į Velėtojo lauką.

[18] Tendo eles chamado o rei, saíram-lhes ao encontro Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

[18]Jiems pašaukus karalių, pas juos išėjo rūmų valdytojas Hilkijo sūnus Eljakimas, raštininkas Šebna ir raštinės viršininkas Asafo sūnus Joachas.

Rabsaqué afronta a Ezequias e ao Senhor

2 Crônicas 32.9-20; Isaías 36.4-22

[19] Rabsaqué lhes disse: Dizei a Ezequias: Assim diz o sumo rei, o rei da Assíria: Que confiança é essa em que te estribas?

[19]Rab šakė kreipėsi į juos: „Prašom pasakyti Ezekijui: ‘Taip kalbėjo didysis karalius, Asirijos karalius. Kuo tu pasitiki, kad jautiesi toks tikras?

[20] Bem posso dizer-te que teu conselho e poder para guerra não passam de vãs palavras; em quem, pois, agora, confias, para que te rebeles contra mim?

[20]Nejau manai, kad tušti žodžiai gali atstoti karybą ir jėgą kare! Taigi kuo dabar pasitiki, kad sukilai prieš mane?

[21] Confias no Egito, esse bordão de cana esmagada, o qual, se alguém nele apoiar-se, lhe entrará pela mão e a traspassará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

[21]Pasižiūrėk, tas Egiptas – lazda, kuria pasitiki – iš tikrųjų yra palūžusi nendrė, perverianti ranką kiekvienam, kuris ja remiasi. Toks yra faraonas, Egipto karalius, visiems, kurie juo pasitiki.

[22] Mas, se me dizeis: Confiamos no SENHOR, nosso Deus, não é esse aquele cujos altos e altares Ezequias removeu, dizendo a Judá e a Jerusalém: Perante este altar adorareis em Jerusalém?

[22]O jeigu jūs sakysite: ‹VIEŠPAČIU, savo Dievu, mes pasitikime›, – tai argi jis nėra tas, kurio aukštumų alkus ir aukurus Ezekijas išnaikino, įsakydamas Judo karalystei ir Jeruzalei garbinti tik prie šio aukuro?’

[23] Ora, pois, empenha-te com meu senhor, rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos, se de tua parte achares cavaleiros para os montar.

[23]O dabar eik lažybų su mano valdovu, Asirijos karaliumi: ‘Duosiu tau du tūkstančius žirgų, jeigu surasi jiems šitiek raitininkų’.

[24] Como, pois, se não podes afugentar um só capitão dos menores dos servos do meu senhor, confias no Egito, por causa dos carros e cavaleiros?

[25] Acaso, subi eu, agora, sem o SENHOR contra este lugar, para o destruir? Pois o SENHOR mesmo me disse: Sobe contra a terra e destrói-a.

[26] Então, disseram Eliaquim, filho de Hilquias, Sebna e Joá a Rabsaqué: Rogamos-te que fales em aramaico aos teus servos, porque o entendemos, e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre as muralhas.

[27] Mas Rabsaqué lhes respondeu: Mandou-me, acaso, o meu senhor para dizer-te estas palavras a ti somente e a teu senhor? E não, antes, aos homens que estão sentados sobre as muralhas, para que comam convosco o seu próprio excremento e bebam a sua própria urina?

[28] Então, Rabsaqué se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse: Ouvi as palavras do sumo rei, do rei da Assíria.

[29] Assim diz o rei: Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar da sua mão;

[30] nem tampouco vos faça Ezequias confiar no SENHOR, dizendo: O SENHOR, certamente, nos livrará, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[31] Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria: Fazei as pazes

[24]Kaipgi tu gali priversti pasitraukti šį vieną mažiausių mano valdovo tarnų? Atseit, tu pasitiki, kad kovos vežimų ir raitelių duos Egiptas!

[25]Be to, argi aš be VIEŠPATIES atėjau į šią vietą jos nusiaubti? Pats VIEŠPATS man įsakė: ‘Žygiuok į tą kraštą ir jį nusiaubk!’“

[26]Tuomet Hilkijo sūnus Eljakimas, Šebna ir Joachas kreipėsi į rab šakę: „Prašom kalbėti su savo tarnais aramėjiškai. Mes suprantame. Nekalbėki mums judėjų kalba, ant mūrų sėdintiems žmonėms girdint“.

[27]Bet rab šakė atsakė jiems: „Nejaugi manai, kad mano valdovas siuntė mane, kad pasakyčiau šiuos dalykus vien tavo valdovui ir tau? Priešingai, argi jis nesiuntė manęs, kad pasakyčiau tai ir žmonėms, sėdintiems ant mūrų, kurie turės kartu su jumis valgyti savo pačių išmatas ir gerti savo šlapimą?“

[28]Po to rab šakė žengė į priekį ir sušuko garsiu balsu judėjų kalba: „Klausykitės didžiojo karaliaus, Asirijos karaliaus žodžių!

[29]Taip kalbėjo karalius: ‘Nesiduokite Ezekijo mulkinami, nes jūsų iš mano rankų išgelbėti jis negali!

[30]Neleiskite Ezekijui, kad jus suvedžiotų pasitikėti VIEŠPAČIU, sakydamas: ‹VIEŠPATS tikrai išgelbės mus! Šis miestas nebus atiduotas į rankas Asirijos karaliui›.

[31]Neklausykite Ezekijo, nes taip kalbėjo Asirijos karalius: Susitaikykite su manimi

comigo e vinde para mim; e comei, cada um da sua própria vide e da sua própria figueira, e bebei, cada um da água da sua própria cisterna.

32 Até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa, terra de cereal e de vinho, terra de pão e de vinhas, terra de oliveiras e de mel, para que vivais e não morrais. Não deis ouvidos a Ezequias, porque vos engana, dizendo: O SENHOR nos livrará.

33 Acaso, os deuses das nações puderam livrar, cada um a sua terra, das mãos do rei da Assíria?

34 Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de Sefarvaim, Hena e Iva? Acaso, livraram eles a Samaria das minhas mãos?

35 Quais são, dentre todos os deuses destes países, os que livraram a sua terra das minhas mãos, para que o SENHOR possa livrar a Jerusalém das minhas mãos?

36 Calou-se, porém, o povo e não lhe respondeu palavra; porque assim lhe havia ordenado o rei: Não lhe respondereis.

37 Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista, vieram ter com Ezequias, com suas vestes rasgadas, e lhe referiram as palavras de Rabsaqué.

2 Reis 19

Ezequias consulta a Isaías
Isaías 37.1-7

ir pasiduokite! Tada kiekvienas jūsų galės valgyti nuo savo vynmedžio bei nuo savo figmedžio ir galės gerti vandens iš savo talpyklos,

32kol aš ateisiu ir perkelsiu jus į kraštą, panašų į jūsiškį – grūdų ir vyno kraštą, duonos ir vynuogynų kraštą, alyvmedžių aliejaus ir medaus kraštą, – kad išliktumėte gyvi ir nemirtumėte. Neklausykite Ezekijo, kai jis suvedžioja jus, sakydamas: ‹VIEŠPATS išgelbės mus!›

33Argi bent vienas tautų dievų išgelbėjo savo kraštą iš Asirijos karaliaus rankų?

34Kur Hamato ir Arpado dievai? Kur Sefarvaimų, Henos ir Ivos dievai? Ar jie išgelbėjo iš mano rankų Samariją?

35Kuris gi šių kraštų dievų yra kada nors išgelbėjęs savo kraštą iš mano rankų? Taigi nejau VIEŠPATS išgelbėtų Jeruzalę iš mano rankų?’.“

36Bet žmonės tylėjo, nesakydami nė žodžio, nes karalius buvo įsakęs: „Neatsakykite jam!“

37Tada Hilkijo sūnus Eljakimas, rūmų valdytojas, raštininkas Šebna ir raštinės viršininkas Asafo sūnus Joachas nuėjo pas Ezekiją perplėštais drabužiais ir pranešė jam, ką rab šakė buvo pasakęs.

2 Karalių 19

Ezekijas ir Izaijas

[1] Tendo o rei Ezequias ouvido isto, rasgou as suas vestes, cobriu-se de pano de saco e entrou na Casa do SENHOR.

[1]Tai išgirdęs, karalius Ezekijas persiplėšė drabužius, apsivilko ašutine ir nuėjo į VIEŠPATIES Namus.

[2] Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, a Sebna, o escrivão, e os anciãos dos sacerdotes cobertos de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz;

[2]O rūmų valdytoją Eljakimą, raštininką Šebną ir kunigijos seniūnus, apsivilkusius ašutinėmis, pasiuntė pas Amoco sūnų Izaiją.

[3] os quais lhe disseram: Assim diz Ezequias: Este dia é dia de angústia, de disciplina e de opróbrio; porque filhos são chegados à hora de nascer, e não há força para dá-los à luz.

[3]„Taip kalbėjo karalius, – jie tarė jam, – ši diena yra nelaimės, bausmės ir gėdos diena. Kūdikiams atėjo metas gimti, bet nėra jėgų juos pagimdyti!

[4] Porventura, o SENHOR, teu Deus, terá ouvido todas as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para afrontar o Deus vivo, e repreenderá as palavras que ouviu; ergue, pois, orações pelos que ainda subsistem.

[4]Teišgirsta VIEŠPATS, tavo Dievas, visus žodžius rab šakės, kurį jo valdovas, Asirijos karalius, atsiuntė įžeidinėti gyvojo Dievo! Tenubaudžia jį VIEŠPATS, tavo Dievas, už žodžius, kuriuos girdėjo! Melskis už likutį, kuris tebėra“.

[5] Foram, pois, os servos do rei Ezequias a ter com Isaías;

[5]Atėjusiems pas Izaiją karaliaus Ezekijo dvariškiams

[6] Isaías lhes disse: Dizei isto a vosso senhor: Assim diz o SENHOR: Não temas por causa das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria blasfemaram de mim.

[6]Izaijas tarė: „Pasakykite savo valdovui: ‘Taip kalbėjo VIEŠPATS. Neišsigąsk girdėtų žodžių, kuriais Asirijos karaliaus tarnai mane užgauliojo.

[7] Eis que meterei nele um espírito, e ele, ao ouvir certo rumor, voltará para a sua terra; e nela eu o farei cair morto à espada.

[7]Tikėk manimi, įkvėpsiu aš jam tokią dvasią, kad jis, išgirdęs gandus, grįš į savo kraštą. Padarysiu, kad savo krašte jis kris nuo kalavijo’“.

A carta do rei da Assíria
Isaías 37.8-13

[8] Voltou, pois, Rabsaqué e encontrou o rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que o rei já se havia retirado de Laquis.

[8]Sugrįžęs rab šakė rado savo valdovą kovojantį su Libna. Mat jis jau žinojo, kad karalius buvo palikęs Lachišą.

[9] O rei ouviu que a respeito de Tiraca, rei da Etiópia, se dizia: Eis saiu para guerrear contra ti. Assim, tornou a enviar mensageiros a Ezequias, dizendo:

[9]Tuo tarpu karalius gavo žinią apie Kušo karalių Tirhaką: „Jis pakilo į karo žygį prieš tave“. Išgirdęs apie tai, jis vėl siuntė pasiuntinius pas Ezekiją pasakyti:

[10] Assim falareis a Ezequias, rei de Judá: Não te engane o teu Deus, em quem confias, dizendo: Jerusalém não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[10]„Taip kalbėsite Judo karaliui Ezekijui: ‘Nesiduok savo Dievo, kuriuo pasitiki, apgaunamas, esą Jeruzalė Asirijos karaliaus rankose neatsidurs.

[11] Já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, como as destruíram totalmente; e crês tu que te livrarias?

[11]Tu pats esi girdėjęs, ką Asirijos karaliai padarė su kitais kraštais, visiškai juos sunaikindami. O tu būsi išgelbėtas?

[12] Porventura, os deuses das nações livraram os povos que meus pais destruíram, Gozã, Harã e Rezefe e os filhos de Éden, que estavam em Telassar?

[12]Argi tautas, kurias sunaikino mano protėviai – Gozaną, Haraną, Recefą ir Edeno žmones Telasare – gynė jų dievai?

[13] Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

[13]Kur dabar Hamato karalius ir Arpado karalius, Sefarvaimų, Henos bei Ivos karalius?’“

A oração de Ezequias

Isaías 37.14-20

[14] Tendo Ezequias recebido a carta das mãos dos mensageiros, leu-a; então, subiu à Casa do SENHOR, estendeu-a perante o SENHOR

[14]Ezekijas paėmė laišką iš pasiuntinių rankos ir perskaitė. Tada, palypėjęs į VIEŠPATIES Namus, išskleidė jį VIEŠPATIES akivaizdoje.

[15] e orou perante o SENHOR, dizendo: Ó SENHOR, Deus de Israel, que estás entronizado acima dos querubins, tu somente és o Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

[15]Ezekijas meldėsi VIEŠPAČIUI, sakydamas: „VIEŠPATIE, Izraelio Dieve, virš kerubų soste sėdintis, tu, tik tu vienas, esi visų žemės karalysčių Dievas. Tu padarei dangų ir žemę.

[16] Inclina, ó SENHOR, o ouvido e ouve; abre, SENHOR, os olhos e vê; ouve todas as palavras de Senaqueribe, as quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

[16]Palenk savo ausį, VIEŠPATIE, ir išklausyk! Atverk savo akis, VIEŠPATIE, ir pamatyk! Išgirsk visus žodžius Sanheribo laiško, kurį jis atsiuntė pasityčioti iš gyvojo Dievo.

[17] Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todas as nações e suas terras

[18] e lançaram no fogo os deuses deles, porque deuses não eram, senão obra de mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

[19] Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, livra-nos das suas mãos, para que todos os reinos da terra saibam que só tu és o SENHOR Deus.

O profeta conforta a Ezequias
Isaías 37.21-35

[20] Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Quanto ao que me pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria, eu te ouvi,

[21] e esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele: A virgem, filha de Sião, te despreza e zomba de ti; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

[22] A quem afrontaste e de quem blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e arrogantemente ergueste os olhos? Contra o Santo de Israel.

[23] Por meio dos teus mensageiros, afrontaste o SENHOR e disseste: Com a multidão dos meus carros subi ao cimo dos montes, ao mais interior do Líbano; deitarei abaixo os seus altos cedros e seus ciprestes escolhidos, chegarei a suas pousadas extremas, ao seu denso e fértil pomar.

[17]Iš tikrųjų, VIEŠPATIE, Asirijos karaliai nusiaubė tautas ir jų kraštus,

[18]sumetė jų dievus į ugnį, nors tai buvo ne dievai, o žmogaus rankų padaras, medis ir akmuo, ir taip juos sunaikino.

[19]Dabar, VIEŠPATIE, mūsų Dieve, gelbėk mus, maldauju, iš jo rankų, idant visos žemės karalystės žinotų, kad tik tu vienas, o VIEŠPATIE, esi Dievas!“

[20]Tada Amoco sūnus Izaijas atsiuntė Ezekijui šitokį žodį: „Taip kalbėjoVIEŠPATS, Izraelio Dievas, atsakydamas į tavo meldimą išgelbėti nuo Asirijos karaliaus Sanheribo: ‘Aš girdėjau!’

[21]Štai žodis, kurį VIEŠPATS jam tarė: ‘Niekina tave, tyčiojasi iš tavęs mergelė, Siono duktė; kraipo galvą už tavo nugaros duktė Jeruzalė.

[22]Ką tu įžeidei ir kam piktžodžiavai, prieš ką pakėlei savo balsą, įžūliomis akimis žvelgei? – Prieš Izraelio Šventąjį!

[23]Per savo pasiuntinius tyčiojaisi iš Viešpaties ir sakei: ‹Savųjų vežimų aibe kalnų viršūnes pasiekiau, pačias Libano atšlaites; iškirtau jo aukštuosius kedrus, puošniuosius kiparisus; pasiekiau aukščiausią viršūnę, jos miško patį tankumyną.

[24] Eu mesmo cavei, e bebi as águas de estrangeiros, e com as plantas de meus pés sequei todos os rios do Egito.

[24]Kasiau šulinius ir gėriau vandenį svetimuose kraštuose; savo kojų padais išdžiovinau visas Egipto upes›.

[25] Acaso, não ouviste que já há muito dispus eu estas coisas, já desde os dias remotos o tinha planejado? Agora, porém, as faço executar e eu quis que tu reduzisses a montões de ruínas as cidades fortificadas.

[25]Argi tu negirdėjai, kad esu tai patvarkęs nuo senų laikų? Tai, ką esu nulėmęs nuo senovės dienų, dabar įvykdžiau! Todėl tvirčiausius miestus tu galėjai sugriauti, griuvėsių krūvomis juos paversti.

[26] Por isso, os seus moradores, debilitados, andaram cheios de temor e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a erva verde, e o capim dos telhados, e o cereal queimado antes de amadurecer.

[26]Bejėgiai buvo jų gyventojai, išgąsčio ir gėdos apimti tarsi žolės laukuose, kaip gležna žaluma, lyg žolė ant stogų pučiant rytų vėjui.

[27] Mas eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

[27]Ar ilsies tu, ateini ar išeini, ar esi įniršęs ant manęs – viską žinau!

[28] Por causa do teu furor contra mim e porque a tua arrogância subiu até aos meus ouvidos, eis que porei o meu anzol no teu nariz e o meu freio na tua boca e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

[28]Todėl, kad niršai ant manęs, ir tavo įtūžimas pasiekė mano ausis, įversiu savo kablį tau į šnerves, pažabosiu savo žąslais tau nasrus. Tuo pačiu keliu, kuriuo čia atėjai, atgal tave parvarysiu’.

[29] Isto te será por sinal: este ano, se comerá o que espontaneamente nascer e, no segundo ano, o que daí proceder; no terceiro ano, porém, semeai, e colhei, e plantai vinhas, e comei os seus frutos.

[29]Ezekijau, bus tau toks ženklas: ‘Šiais metais valgysi, ką duos atolas, kitais – kas užaugs nesėta, o trečiais metais vėlei sėsite ir pjausite, veisite vynuogynus ir gardžiuositės jų vaisiais!

[30] O que escapou da casa de Judá e ficou de resto tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto por cima;

[30]Judo namų likučiai vėlei įleis žemėn šaknis, vėlei neš vaisius aukštai šakose,

[31] porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte Sião, o que escapou. O zelo do SENHOR fará isto.

[31]nes iš Jeruzalės sklis likutis, nuo Siono kalno – išlikusieji. Galybių VIEŠPATIES uolumas tai padarys!’

[32] Pelo que assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria: Não entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma, não virá perante ela com escudo, nem há de levantar tranqueiras contra ela.

[33] Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; mas, nesta cidade, não entrará, diz o SENHOR.

[34] Porque eu defenderei esta cidade, para a livrar, por amor de mim e por amor de meu servo Davi.

A destruição do exército dos assírios

2 Crônicas 32.21; Isaías 37.36-38

[35] Então, naquela mesma noite, saiu o Anjo do SENHOR e feriu, no arraial dos assírios, cento e oitenta e cinco mil; e, quando se levantaram os restantes pela manhã, eis que todos estes eram cadáveres.

[36] Retirou-se, pois, Senaqueribe, rei da Assíria, e se foi; voltou e ficou em Nínive.

[37] Sucedeu que, estando ele a adorar na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada; e fugiram para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 20

A doença de Ezequias e a sua cura maravilhosa

2 Crônicas 32.24; Isaías 38.1-8

[1] Naqueles dias, Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; veio ter com ele o profeta Isaías, filho de Amoz, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Põe em ordem a tua casa, porque morrerás e não viverás.

[2] Então, virou Ezequias o rosto para a parede e orou ao SENHOR, dizendo:

[32]Todėl taip kalbėjo VIEŠPATS apie Asirijos karalių: ‘Į šį miestą jis neįsiverš, nė vienos strėlės į jį nepaleis nei dengdamasis skydu jo nepuls, nei apgulos pylimo aplink jį nesupils.

[33]Keliu, kuriuo atėjo, išsinešdins, neįsiveržęs į šį miestą. Tai VIEŠPATIES žodis!

[34]Mat aš apginsiu šį miestą dėl savęs ir dėl savo tarno Dovydo’“.

Sanheribas pasitraukia

[35]Tą pačią naktį VIEŠPATIES angelas, atėjęs į asirų stovyklą, užmušė šimtą aštuoniasdešimt penkis tūkstančius vyrų. Išaušus rytui, visur gulėjo lavonai.

[36]Asirijos karalius Sanheribas pasitraukė ir sugrįžęs namo gyveno Ninevėje.

[37]Vieną dieną, jam meldžiantis savo dievo Nisrocho šventykloje, jo sūnūs Adramelechas ir Sareceras nužudė jį kalaviju ir pabėgo į Ararato kraštą. Vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Asarhadonas.

2 Karalių 20

Ezekijo liga

[1]Tomis dienomis Ezekijas sunkiai susirgo ir buvo arti mirties. Atėjęs pas jį Amoco sūnus pranašas Izaijas tarė jam: „Taip kalbėjo VIEŠPATS: ‘Sutvarkyk savo reikalus, nes mirsi. Tu nebeišgysi’“.

[2]Ezekijas nusigręžė veidu į sieną ir meldėsi VIEŠPAČIUI:

[3] Lembra-te, SENHOR, peço-te, de que andei diante de ti com fidelidade, com inteireza de coração, e fiz o que era reto aos teus olhos; e chorou muitíssimo.

[4] Antes que Isaías tivesse saído da parte central da cidade, veio a ele a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Volta e dize a Ezequias, príncipe do meu povo: Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi, teu pai: Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; eis que eu te curarei; ao terceiro dia, subirás à Casa do SENHOR.

[6] Acrescentarei aos teus dias quinze anos e das mãos do rei da Assíria te livrarei, a ti e a esta cidade; e defenderei esta cidade por amor de mim e por amor de Davi, meu servo.

[7] Disse mais Isaías: Tomai uma pasta de figos; tomaram-na e a puseram sobre a úlcera; e ele recuperou a saúde.

[8] Ezequias disse a Isaías: Qual será o sinal de que o SENHOR me curará e de que, ao terceiro dia, subirei à Casa do SENHOR?

[9] Respondeu Isaías: Ser-te-á isto da parte do SENHOR como sinal de que ele cumprirá a palavra que disse: Adiantar-se-á a sombra dez graus ou os retrocederá?

[10] Então, disse Ezequias: É fácil que a sombra adiante dez graus; tal, porém, não aconteça; antes, retroceda dez graus.

[11] Então, o profeta Isaías clamou ao SENHOR; e fez retroceder dez graus a

[3]„Atsimink, VIEŠPATIE, maldauju tave, kaip ištikimai ir nuoširdžiai elgiausi tavo akivaizdoje, darydamas, kas gera tavo akyse!“ Ir Ezekijas graudžiai apsiverkė.

[4]Izaijui dar neišėjus iš vidurinio kiemo, jį pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[5]„Grįžk ir pasakyk mano tautos vadui Ezekijui: ‘Taip kalbėjo VIEŠPATS, tavo protėvio Dovydo Dievas. Aš girdėjau tavo maldą, mačiau tavo ašaras. Tikėk manimi, aš pagydysiu tave. Trečią dieną tu pakilsi į VIEŠPATIES Namus.

[6]Prie tavo gyvenimo pridėsiu penkiolika metų, tave ir šį miestą išlaisvinsiu iš Asirijos karaliaus rankos. Dėl savęs ir dėl savo tarno Dovydo apginsiu šį miestą’“.

[7]Tada Izaijas tarė: „Atneškite figų gumulą. Teatneša jį ir teuždeda ant skaudulio, kad išgytų“.

[8]O Ezekijas paklausė Izaiją: „Koks bus ženklas, kad VIEŠPATS mane pagydys ir kad aš nueisiu trečią dieną į VIEŠPATIES Namus?“

[9]Izaijas tarė: „Štai ženklas tau iš VIEŠPATIES, kad VIEŠPATS padarys, ką pažadėjęs. Ar nori, kad šešėlis paėjėtų pirmyn dešimt pakopų, ar kad sugrįžtų atgal dešimt pakopų?“

[10]„Lengva šešėliui pailgėti dešimčia pakopų, – atsakė Ezekijas, – verčiau tesugrįžta šešėlis dešimčia pakopų“.

[11]Tad pranašas Izaijas šaukėsiVIEŠPATIES, ir jis sugrąžino atgal

sombra lançada pelo sol declinante no relógio de Acaz.

A embaixada da Babilônia
Isaías 39.1-8

[12] Nesse tempo, Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei da Babilônia, enviou cartas e um presente a Ezequias, porque soube que estivera doente.

[13] Ezequias se agradou dos mensageiros e lhes mostrou toda a casa do seu tesouro, a prata, o ouro, as especiarias, os óleos finos, o seu arsenal e tudo quanto se achava nos seus tesouros; nenhuma coisa houve, nem em sua casa, nem em todo o seu domínio que Ezequias não lhes mostrasse.

[14] Então, Isaías, o profeta, veio ao rei Ezequias e lhe disse: Que foi que aqueles homens disseram e donde vieram a ti? Respondeu Ezequias: De uma terra longínqua vieram, da Babilônia.

[15] Perguntou ele: Que viram em tua casa? Respondeu Ezequias: Viram tudo quanto há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu não lhes mostrasse.

[16] Então, disse Isaías a Ezequias: Ouve a palavra do SENHOR:

[17] Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, com o que entesouraram teus pais até ao dia de hoje, será levado para a Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

[18] Dos teus próprios filhos, que tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei da Babilônia.

šešėlį dešimčia pakopų, kuriomis saulė buvo nusileidusi ant Ahazo laiptų.

Pasiuntiniai iš Babilono

[12]Tuo metu Babilono karalius Baladano sūnus Merodach Baladanas, išgirdęs apie Ezekijo ligą, atsiuntė pasiuntinius su laiškais ir dovana Ezekijui.

[13]Ezekijas dėl to apsidžiaugė ir pasiuntiniams aprodė visą savo iždą – sidabrą, auksą, prieskonių ir geriausio aliejaus atsargas, ginklų sandėlius, – visa, kas buvo jo iždųose. Neliko nieko nei rūmuose, nei visoje karalystėje, ko Ezekijas nebūtų jiems parodęs.

[14]Tada pas karalių Ezekiją atėjo pranašas Izaijas ir paklausė: „Ką tau sakė tie vyrai? Iš kur jie pas tave atėjo?“ Ezekijas atsakė: „Jie atėjo iš tolimo krašto, iš Babilono“. –

[15]„Ką jie pamatė tavo rūmuose?“, – toliau klausė Izaijas. Ezekijas atsakė: „Jie matė visa, kas tik yra mano rūmuose. Neliko nieko mano turtų iždųose, ko nebūčiau jiems parodęs“.

[16]Tada pranašas Izaijas tarė Ezekijui: „Klausykis VIEŠPATIES žodžio:

[17]‘Tikėk manimi, ateina dienos, kai visa, kas tavo rūmuose, ir visa, ką tavo protėviai sukaupė iki šios dienos, bus išgabenta į Babiloną. Nieko nebus palikta – taip kalbėjo VIEŠPATS. –

[18]Ir iš tavųjų palikuonių, gimusių iš tavęs, kai kurie bus paimti. Jie bus eunuchai Babilono karaliaus rūmuose!’”

[19] Então, disse Ezequias a Isaías: Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Pois pensava: Haverá paz e segurança em meus dias.

A morte de Ezequias
2 Crônicas 32.32-33

[20] Quanto aos mais atos de Ezequias, e todo o seu poder, e como fez o açude e o aqueduto, e trouxe água para dentro da cidade, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[21] Descansou Ezequias com seus pais; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 21

O reinado de Manassés, de Judá
2 Crônicas 33.1-9

[1] Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e reinou cinqüenta e cinco anos em Jerusalém. Sua mãe chamava-se Hefzibá.

[2] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR expulsara de suas possessões, de diante dos filhos de Israel.

[3] Pois tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, havia destruído, e levantou altares a Baal, e fez um poste-ídolo como o que fizera Acabe, rei de Israel, e se prostrou diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

[4] Edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito: Em Jerusalém porei o meu nome.

[5] Também edificou altares a todo o exército dos céus nos dois átrios da Casa do SENHOR.

[19]Ezekijas atsakė Izaijui: „VIEŠPATIES žodis, kurį man pasakei, yra palankus“. Mat jis sau pagalvojo: „Kodėl gi ne, jei mano dienomis bus ramu ir saugu“.

[20]O kiti Ezekijo darbai – visi jo žygdarbiai ir kaip jis padarė tvenkinį bei vandentiekį, ir kaip jis atvedė vandenį į miestą – argi nėra aprašyti Judo karalių metraščiuose?

[21]Ezekijas užmigo su savo protėviais, ir vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Manasas.

2 Karalių 21

Manasas – Judo karalius

[1]Manasas buvo dvylikos metų, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje penkiasdešimt penkerius metus. Jo motinos vardas buvo Hefciba.

[2]Jis darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, sekdamas bjauriais nusikaltimais tautų, kurias VIEŠPATS buvo nuvaręs nuo kelio izraelitams.

[3]Jis atkūrė aukštumų alkus, kuriuos jo tėvas Ezekijas buvo sunaikinęs, atstatė aukurus Baalui ir padarė šventąjį stulpą, kaip buvo padaręs Izraelio karalius Ahabas. Jis garbino visas dangaus galybes ir joms tarnavo.

[4]Jis statė aukurusVIEŠPATIES Namuose, apie kuriuos VIEŠPATS buvo pasakęs: „Jeruzalėje aš įkurdinsiu savo vardą“.

[5]Visoms dangaus galybėms jis statė aukurus abiejuose Namų kiemuose.

[6] E queimou a seu filho como sacrifício, adivinhava pelas nuvens, era agoureiro e tratava com médiuns e feiticeiros; prosseguiu em fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocar à ira.

[6]Savo sūnų jis atidavė ugniai, užsiėmė kerėjimais ir būrimu, tarėsi su dvasiomis ir raganiais. Be paliovos darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, jį pykdydamas.

[7] Também pôs a imagem de escultura do poste-ídolo que tinha feito na casa de que o SENHOR dissera a Davi e a Salomão, seu filho: Nesta casa e em Jerusalém, que escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre;

[7]Ašeros drožinį, kurį buvo padaręs, pastatė Namuose, apie kuriuos VIEŠPATS Dovydui ir jo sūnui Saliamonui kalbėjo: „Šiuose Namuose ir Jeruzalėje, kurią esu išsirinkęs iš visų Izraelio giminių, aš apgyvendinsiu savo vardą amžinai.

[8] e não farei que os pés de Israel andem errantes da terra que dei a seus pais, contanto que tenham cuidado de fazer segundo tudo o que lhes tenho mandado e conforme toda a lei que Moisés, meu servo, lhes ordenou.

[8]Ateityje nebeleisiu daugiau Izraeliui pajudinti kojos iš žemės, kurią daviau jų protėviams, jei tik jie ištikimai laikysis viso, ką jiems įsakiau, ir viso Įstatymo, kurį jiems davė mano tarnas Mozė“.

[9] Eles, porém, não ouviram; e Manassés de tal modo os fez errar, que fizeram pior do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

[9]Bet jie neklausė, ir Manasas suvedžiojo juos daryti daugiau pikta, nei darė tautos, kurias VIEŠPATS buvo sunaikinęs per izraelitų antplūdį.

O juízo a respeito de Judá

[10] Então, o SENHOR falou por intermédio dos profetas, seus servos, dizendo:

[10]Per savo tarnus pranašus VIEŠPATS kalbėjo:

[11] Visto que Manassés, rei de Judá, cometeu estas abominações, fazendo pior que tudo que fizeram os amorreus antes dele, e também a Judá fez pecar com os ídolos dele,

[11]„Kadangi Judo karalius Manasas padarė šiuos bjaurius nusikaltimus, nedorumu pralenkė visa, ką jam buvo darę amoritai, kadangi jis vedė ir Judą į nuodėmę su savo stabais,

[12] assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eis que hei de trazer tais males sobre Jerusalém e Judá, que todo o que os ouvir, lhe tinirão ambos os ouvidos.

[12]tikrai taip kalbėjo VIEŠPATS, Izraelio Dievas: ‘Štai atvedu Jeruzalei ir Judui tokią nelaimę, kad net ausyse spengs kiekvienam, kuris tik apie ją išgirs.

[13] Estenderei sobre Jerusalém o cordel de Samaria e o prumo da casa de Acabe; eliminarei Jerusalém, como quem elimina

[13]Pritaikysiu Jeruzalei tą pačią matavimo virvę kaip Samarijai, ir tą patį pasvarą kaip Ahabo namams; taip šluostysiu

a sujeira de um prato, elimina-a e o emborca.

[14] Abandonarei o resto da minha herança, entregá-lo-ei nas mãos de seus inimigos; servirá de presa e despojo para todos os seus inimigos.

[15] Porquanto fizeram o que era mau perante mim e me provocaram à ira, desde o dia em que seus pais saíram do Egito até ao dia de hoje.

[16] Além disso, Manassés derramou muitíssimo sangue inocente, até encher Jerusalém de um ao outro extremo, afora o seu pecado, com que fez pecar a Judá, praticando o que era mau perante o SENHOR.

A morte de Manassés
2 Crônicas 33.18-20

[17] Quanto aos mais atos de Manassés, e a tudo quanto fez, e ao seu pecado, que cometeu, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[18] Manassés descansou com seus pais e foi sepultado no jardim da sua própria casa, no jardim de Uzá; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Amom, de Judá
2 Crônicas 33.21-25

[19] Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou dois anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Mesulemete e era filha de Haruz, de Jotbá.

[20] Fez o que era mau perante o SENHOR, como fizera Manassés, seu pai.

[21] Andou em todo o caminho em que andara seu pai, serviu os ídolos a que ele servira e os adorou.

Jeruzalę, kaip šluostoma lėkštė, trindamas ir apversdamas.

[14]Atmesiu savo paties paveldo likutį ir atiduosiu juos į rankas jų priešams. Jie taps visų savo priešų auka ir grobiu,

[15]nes darė, kas nedora mano akyse, ir pykdė mane nuo dienos, kai jų protėviai išėjo iš Egipto, iki šios dienos’“.

[16]Be to, Manasas praliejo tiek daug nekalto kraujo, kad pripildė Jeruzalę kraujo iki kraštų, nebemininant jo nuodėmės, kuria jis įvedė Judą į nuodėmę – daryti, kas nedora VIEŠPATIES akyse.

[17]O kiti Manaso darbai – visa, ką darė, ir jo padaryta nuodėmė – argi nėra aprašyti Judo karalių metraščiuose?

[18]Manasas užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas savo rūmų sode – Uzos sode. Vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Amonas.

Amonas – Judo karalius

[19]Amonas buvo dvidešimt dvejų metų, kai tapo karaliumi, ir dvejus metus karaliavo Jeruzalėje. Jo motina buvo Haruco duktė, vardu Mešulemeta iš Jotbos.

[20]Jis darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, kaip buvo daręs jo tėvas Manasas.

[21]Visur jis ėjo keliu, kuriuo buvo ėjęs jo tėvas, tarnavo stabams, kuriems buvo tarnavęs jo tėvas, ir garbino juos.

[22] Assim, abandonou ele o SENHOR, Deus de seus pais, e não andou no caminho do SENHOR.

[22]VIEŠPATĮ, savo protėvių Dievą, jis paliko ir VIEŠPATIES keliu nėjo.

[23] Os servos do rei Amom conspiraram contra ele e o mataram em sua própria casa.

[23]Amono dvariškiai surengė sąmokslą ir nužudė karalių jo rūmuose.

[24] Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom e constituiu a Josias, seu filho, rei em seu lugar.

[24]Bet šalies žmonės užmušė visus sąmokslo prieš karalių Amoną dalyvius, ir vietoj jo pastatė karaliumi jo sūnų Jošiją.

[25] Quanto aos mais atos de Amom e a tudo que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[25]O kiti Amono darbai – ką jis darė – argi nėra aprašyti Judo karalių metraščiuose?

[26] Foi ele enterrado na sua sepultura, no jardim de Uzá; e Josias, seu filho, reinou em seu lugar.

[26]Jis buvo palaidotas savo kape Uzos sode, o vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Jošijas.

2 Reis 22

O reinado de Josias
2 Crônicas 34.1-2

[1] Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Jedida e era filha de Adaías, de Bozcate.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, andou em todo o caminho de Davi, seu pai, e não se desviou nem para a direita nem para a esquerda.

O rei repara o templo
2 Crônicas 34.8-13

[3] No décimo oitavo ano do seu reinado, o rei Josias mandou o escrivão Safã, filho de Azalias, filho de Mesulão, à Casa do SENHOR,

[4] dizendo: Sobe a Hilquias, o sumo sacerdote, para que conte o dinheiro que

2 Karalių 22

Atrandama Įstatymo knyga

[1]Jošijas buvo aštuonerių metų, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje trisdešimt vienerius metus. Jo motina buvo Adajos duktė, vardu Jedida iš Bockato.

[2]Jis darė, kas dora VIEŠPATIES akyse, ir visada ėjo savo protėvio Dovydo pėdomis, nenukrypdamas nei į dešinę, nei į kairę.

[3]Aštuonioliktais karaliaus Jošijo metais karalius pasiuntė raštininką Mešulamo sūnaus Acalijo sūnų Šafaną į VIEŠPATIES Namus, tardamas:

[4]„Nueik pas vyriausiąjį kunigą Hilkiją ir paliepk jam pasverti visąVIEŠPATIES

se trouxe à Casa do SENHOR, o qual os guardas da porta ajuntaram do povo;

5 que o dêem nas mãos dos que dirigem a obra e têm a seu cargo a Casa do SENHOR, para que paguem àqueles que fazem a obra que há na Casa do SENHOR, para repararem os estragos da casa:

6 aos carpinteiros, aos edificadores e aos pedreiros; e comprem madeira e pedras lavradas, para repararem os estragos da casa.

7 Porém não se pediu conta do dinheiro que se lhes entregara nas mãos, porquanto procediam com fidelidade.

Hilquias acha o Livro da Lei

2 Crônicas 34.14-18

8 Então, disse o sumo sacerdote Hilquias ao escrivão Safã: Achei o Livro da Lei na Casa do SENHOR. Hilquias entregou o livro a Safã, e este o leu.

9 Então, o escrivão Safã veio ter com o rei e lhe deu relatório, dizendo: Teus servos contaram o dinheiro que se achou na casa e o entregaram nas mãos dos que dirigem a obra e têm a seu cargo a Casa do SENHOR.

10 Relatou mais o escrivão Safã ao rei, dizendo: O sacerdote Hilquias me entregou um livro. E Safã o leu diante do rei.

Josias manda consultar a profetisa Hulda

2 Crônicas 34.19-28

11 Tendo o rei ouvido as palavras do Livro da Lei, rasgou as suas vestes.

12 Ordenou o rei a Hilquias, o sacerdote, a Aicão, filho de Safã, a Acbor, filho de

Namuose sukauptą sidabrą, kurį slenksčio sargai yra surinkę iš žmonių.

5Teatiduoda jį į rankas darbų prižiūrėtojams, atsakingiems užVIEŠPATIES Namus, o jie savo ruožtu teapmoka VIEŠPATIES Namuose darbininkams, taisantiems Namus,

6– ir dailidėms, ir statytojams, ir mūrininkams. Tepanaudoja jį pirkti medžiui ir skaldytam akmeniui Namams taisyti.

7Tačiau ataskaitos už jiems perduotą sidabrą tenebūna reikalaujama, nes jie sąžiningai elgiasi“.

8Vyriausiasis kunigas Hilkijas tarė raštininkui Šafanui: „Radau Įstatymo knygą VIEŠPATIES Namuose“. Hilkijas padavė knygą Šafanui, ir šis perskaitė ją.

9Tada raštininkas Šafanas, nuėjęs pas karalių, pranešė: „Tavo tarnai supylė VIEŠPATIES Namuose rastą sidabrą ir atidavė jį į rankas darbų prižiūrėtojams, atsakingiems už VIEŠPATIES Namus“.

10Be to, raštininkas Šafanas karaliui pasakė: „Kunigas Hilkijas davė man knygą“. Šafanas ją garsiai perskaitė karaliui.

11Išklausęs Įstatymo knygos žodžius, karalius persiplėšė drabužius.

12Karalius įsakė kunigui Hilkijui, Šafano sūnui Ahikamui, Mikajos sūnui Achborui,

Micaías, a Safã, o escrivão, e a Asaías, servo do rei, dizendo:

[13] Ide e consultai o SENHOR por mim, pelo povo e por todo o Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque grande é o furor do SENHOR que se acendeu contra nós, porquanto nossos pais não deram ouvidos às palavras deste livro, para fazerem segundo tudo quanto de nós está escrito.

[14] Então, o sacerdote Hilquias, Aicão, Acbor, Safã e Asaías foram ter com a profetisa Hulda, mulher de Salum, o guarda-roupa, filho de Ticva, filho de Harás, e lhe falaram. Ela habitava na cidade baixa de Jerusalém.

[15] Ela lhes disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Dizei ao homem que vos enviou a mim:

[16] Assim diz o SENHOR: Eis que trarei males sobre este lugar e sobre os seus moradores, a saber, todas as palavras do livro que leu o rei de Judá.

[17] Visto que me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me provocarem à ira com todas as obras das suas mãos, o meu furor se acendeu contra este lugar e não se apagará.

[18] Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar o SENHOR, assim lhe direis: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste:

[19] Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante o SENHOR, quando ouviste o que falei contra este

raštininkui Šafanui ir karaliaus tarnui Asajai, tardamas:

[13]„Eikite pasiteirauti VIEŠPATIES mano labui, žmonių labui ir viso Judo labui apie šios atrastos knygos žodžius, nes VIEŠPATS iš tikrųjų turi nesitverti iš pykčio ant mūsų už tai, kad mūsų protėviai neklausė šios knygos žodžių ir nevykdė visa, kas apie mus parašyta“.

[14]Taigi kunigas Hilkijas ir Ahikamas, Achboras, Šafanas bei Asaja nuėjo pas pranašę Huldą, drabužinės prižiūrėtojo Harhaso sūnaus Tikvos sūnaus Šalumo žmoną. Ji gyveno Jeruzalėje, Mišnės dalyje. Ten teiravosi jos.

[15]Ji pareiškė jiems: „Taip kalbėjo VIEŠPATS, Izraelio Dievas! Pasakykite vyrui, kuris atsiuntė jus pas mane:

[16]‘Taip kalbėjo VIEŠPATS. Iš tikrųjų šiai vietai ir jos gyventojams atsiųsiu nelaimę pagal visus žodžius knygos, kurią Judo karalius perskaitė.

[17]Už tai, kad jie paliko mane ir degino smilkalus kitiems dievams, pykdydami mane visais savo rankų darbais, degu pykčiu ant šios vietos, ir jis nebus užgesintas’.

[18]Bet Judo karaliui, siuntusiam jus pasiteirauti VIEŠPATIES, taip sakykite: ‘Taip kalbėjo VIEŠPATS, Izraelio Dievas. O dėl žodžių, kuriuos girdėjai,

[19]kadangi tavo širdis nusigando ir tu nusižeminai prieš VIEŠPATĮ, išgirdęs, kad aš nutariau paversti šią vietą su jos

lugar e contra os seus moradores, que seriam para assolação e para maldição, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

[20] Pelo que, eis que eu te reunirei a teus pais, e tu serás recolhido em paz à tua sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar. Então, levaram eles ao rei esta resposta.

gyventojais siaubu ir prakeiksmu, ir kadangi persiplėšei drabužius, verkdamas mano akivaizdoje, išgirdau ir aš tave. Tai VIEŠPATIES žodis!

[20]Todėl, tikėk manimi, sujungsiu tave su tavo protėviais, ir tu būsi paimtas į kapą ramybėje. Tavo akys nematys nelaimės, kurią aš atnešiu šiai vietai'". Tad jie parnešė karaliui šį atsakymą.

2 Reis 23

Josias renova a aliança ante o Senhor
2 Crônicas 34.29-33

[1] Então, deu ordem o rei, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram a ele.

[2] O rei subiu à Casa do SENHOR, e com ele todos os homens de Judá, todos os moradores de Jerusalém, os sacerdotes, os profetas e todo o povo, desde o menor até ao maior; e leu diante deles todas as palavras do Livro da Aliança que fora encontrado na Casa do SENHOR.

[3] O rei se pôs em pé junto à coluna e fez aliança ante o SENHOR, para o seguirem, guardarem os seus mandamentos, os seus testemunhos e os seus estatutos, de todo o coração e de toda a alma, cumprindo as palavras desta aliança, que estavam escritas naquele livro; e todo o povo anuiu a esta aliança.

A purificação do templo e do culto
2 Crônicas 34.3-7

[4] Então, o rei ordenou ao sumo sacerdote Hilquias, e aos sacerdotes da segunda ordem, e aos guardas da porta que tirassem do templo do SENHOR todos os

2 Karalių 23

Sandoros atnaujinimas

[1]Karaliaus pašaukti, pas jį susirinko visi Judo ir Jeruzalės seniūnai.

[2]Karalius nuėjo į VIEŠPATIES Namus, kartu su juo nuėjo visi Judo žmonės, visi Jeruzalės gyventojai, kunigai, pranašai – visi žmonės, jauni ir seni. Visiems girdint, jis perskaitė visą VIEŠPATIES Namuose atrastą Sandoros knygą.

[3]Karalius stovėjo prie stulpo ir sudarė Sandorą VIEŠPATIESakivaizdoje: sekti VIEŠPATĮ, laikantis jo įsakymų, įsakų ir įstatų, visa širdimi ir visa gyvastimi, vykdant įrašytus šioje knygoje šios Sandoros žodžius. Visi žmonės įsipareigojo Sandorai.

[4]Tada karalius įsakė vyriausiajam kunigui Hilkijui, jo pavaduotojams kunigams ir slenksčio sargams išnešti iš VIEŠPATIES Namų visus reikmenis, padarytus Baalui,

utensílios que se tinham feito para Baal, e para o poste-ídolo, e para todo o exército dos céus, e os queimou fora de Jerusalém, nos campos de Cedrom, e levou as cinzas deles para Betel.

Ašerai ir visoms dangaus galybėms. Sudeginus juos už Jeruzalės sienų Kidrono atšlaitėse, paliepė jų pelenus nunešti į Betelį.

5 Também destituiu os sacerdotes que os reis de Judá estabeleceram para incensarem sobre os altos nas cidades de Judá e ao redor de Jerusalém, como também os que incensavam a Baal, ao sol, e à lua, e aos mais planetas, e a todo o exército dos céus.

5Jis panaikino netikrus kunigus, kurie buvo Judo karalių paskirti deginti smilkalus aukštumų alkuose prie Judo miestų ir Jeruzalės apylinkėse, taip pat tuos, kurie degino smilkalus Baalui, saulei, mėnuliui, žvaigždynams ir visoms dangaus galybėms.

6 Também tirou da Casa do SENHOR o poste-ídolo, que levou para fora de Jerusalém até ao vale de Cedrom, no qual o queimou e o reduziu a pó, que lançou sobre as sepulturas do povo.

6Išnešęs iš VIEŠPATIES Namų Ašeros drožinį į Kidrono slėnį už Jeruzalės sienų, sudegino jį Kidrono slėnyje, sutrynė Ašerą į dulkes ir išbarstė ant paprastų žmonių kapų.

7 Também derribou as casas da prostituição-cultual que estavam na Casa do SENHOR, onde as mulheres teciam tendas para o poste-ídolo.

7Jis išardė šventyklų kekšaujančių vyrų kambarius, buvusius VIEŠPATIES Namuose toje vietoje, kur moterys audė Ašerai apdarus.

8 A todos os sacerdotes trouxe das cidades de Judá e profanou os altos em que os sacerdotes incensavam, desde Geba até Berseba; e derribou os altares das portas, que estavam à entrada da porta de Josué, governador da cidade, à mão esquerda daquele que entrava por ela.

8Visus Judo miestų kunigus sutelkė į Jeruzalę ir užteršė nuo Gebos iki Beer Šebos aukštumų alkus, kuriuose kunigai buvo deginę smilkalus. Jis nugriovė ir vartų aukštumų alkus prie miesto valdytojo Jozuės vartų į kairę nuo miesto vartų.

9 (Mas os sacerdotes dos altos não sacrificavam sobre o altar do SENHOR, em Jerusalém; porém comiam pães asmos no meio de seus irmãos.)

9Tačiau Jeruzalėje aukštumų alkų kunigai prie aukuro neidavo, o neraugintą duoną valgydavo tarp savųjų.

10 Também profanou a Tofete, que está no vale dos filhos de Hinom, para que

10Ben Hinomo slėnyje buvusį tofetą jis užteršė, kad nė vienas daugiau

ninguém queimasse a seu filho ou a sua filha como sacrifício a Moloque.

11 Também tirou os cavalos que os reis de Judá tinham dedicado ao sol, à entrada da Casa do SENHOR, perto da câmara de Natã-Meleque, o camareiro, a qual ficava no átrio; e os carros do sol queimou.

12 Também o rei derribou os altares que estavam sobre a sala de Acaz, sobre o terraço, altares que foram feitos pelos reis de Judá, como também os altares que fizera Manassés nos dois átrios da Casa do SENHOR; e, esmigalhados, os tirou dali e lançou o pó deles no ribeiro de Cedrom.

13 O rei profanou também os altos que estavam defronte de Jerusalém, à mão direita do monte da Destruição, os quais edificara Salomão, rei de Israel, para Astarote, abominação dos sidônios, e para Quemos, abominação dos moabitas, e para Milcom, abominação dos filhos de Amom.

14 Semelhantemente, fez em pedaços as colunas e cortou os postes-ídolos; e o lugar onde estavam encheu ele de ossos humanos.

Profanado e derribado o altar de Betel

15 Também o altar que estava em Betel e o alto que fez Jeroboão, filho de Nebate, que tinha feito pecar a Israel, esse altar junto com o alto o rei derribou; destruiu o alto, reduziu a pó o seu altar e queimou o poste-ídolo.

16 Olhando Josias ao seu redor, viu as sepulturas que estavam ali no monte; mandou tirar delas os ossos, e os queimou sobre o altar, e assim o profanou, segundo

nebeatiduotų savo sūnaus ar dukters ugniai kaip aukos Molechui.

11Jis pašalino Judo karalių saulei pastatytus žirgus, stovinčius prie VIEŠPATIES Namų įėjimo, netoli eunucho Netan Melecho buto didžiajame pastate, o saulės vežimus sudegino.

12Aukurus ant stogo prie Ahazo viršutinio aukšto, kuriuos buvo padarę Judo karaliai, ir aukurus, kuriuos buvo padaręs Manasas abiejuoseVIEŠPATIES Namų kiemuose, nugriovė. Skubiai juos iš ten pašalinęs, skeveldras išmetė į Kidrono slėnį.

13Karalius užteršė Izraelio karaliaus Saliamono įrengtus priešais Jeruzalę, į pietus nuo Pagedimo kalno, aukštumų alkus sidoniečių stabui Astartei, Moabo stabui Kemošui ir Amono stabui Milkomui.

14Sutrupinęs jų akmenis ir nukirtęs šventuosius stulpus, tas vietas nuklojo žmonių kaulais.

15Be to, jis išardė Betelio aukurą – aukštumų alką, pastatytą Nebato sūnaus Jeroboamo, įtraukusio Izraelį į nuodėmę: ir tą aukurą, ir tą aukštumų vietą. Jis sudegino tą aukštumų alką, pavertė jį dulkėmis; sudegino ir šventąjį stulpą.

16Apsidairęs Jošijas pamatė ant kalvos kapus. Jis pasiuntė atnešti iš kapų kaulų ir sudeginęs ant aukuro užteršė jį pagal VIEŠPATIES žodį, kurį paskelbė Dievo

a palavra do SENHOR, que apregoara o homem de Deus que havia anunciado estas coisas.

vyras, kai Jeroboamas stovėjo prie aukuro iškilmių dieną. Apsižvalgęs karalius pamatė Dievo vyro, kuris buvo išpranašavęs šiuos dalykus, kapą.

17 Então, perguntou: Que monumento é este que vejo? Responderam-lhe os homens da cidade: É a sepultura do homem de Deus que veio de Judá e apregoou estas coisas que fizeste contra o altar de Betel.

17Jis paklausė: „Kieno tas antkapis, kurį matau?“ Miesto žmonės paaiškino jam: „Tai kapas Dievo vyro, kuris atėjo iš Judo ir pranašavo dalykus, kuriuos tu padarei Betelio aukurui“. –

18 Josias disse: Deixai-o estar; ninguém mexa nos seus ossos. Assim, deixaram estar os seus ossos com os ossos do profeta que viera de Samaria.

18„Palikite jį ramybėje, – tarė karalius, – tenejudina niekas jo kaulų“. Tad jie paliko jo kaulus nepaliestus drauge su kaulais iš Samarijos atėjusio pranašo.

19 Também tirou Josias todos os santuários dos altos que havia nas cidades de Samaria e que os reis de Israel tinham feito para provocarem o SENHOR à ira; e lhes fez segundo todos os atos que tinha praticado em Betel.

19Be to, Jošijas sunaikino ir visus aukštumų alkus Samarijos miestuose, kuriuos, pykdydami VIEŠPATĮ, buvo įrengę Izraelio karaliai. Su jais jis pasielgė taip, kaip buvo pasielgęs Betelyje.

20 E matou todos os sacerdotes dos altos que havia ali, sobre os altares, e queimou ossos humanos sobre eles; depois, voltou para Jerusalém.

20Ant aukurų jis išžudė visus ten esančius aukštumų alkų kunigus, ant jų sudegino žmonių kaulus. Tada sugrįžo į Jeruzalę.

A celebração da Páscoa

2 Crônicas 35.1-19

21 Deu ordem o rei a todo o povo, dizendo: Celebrai a Páscoa ao SENHOR, vosso Deus, como está escrito neste Livro da Aliança.

21Karalius įsakė visiems žmonėms: „Švęskite VIEŠPATIES, savo Dievo, Paschą, kaip įsakyta Sandoros knygoje“.

22 Porque nunca se celebrou tal Páscoa como esta desde os dias dos juízes que julgaram Israel, nem durante os dias dos reis de Israel, nem nos dias dos reis de Judá.

22Iš tikrųjų Paschos auka taip nebuvo švęsta nuo teisėjų, valdžiusių Izraelį, dienų ir per visas Izraelio karalių bei Judo karalių dienas.

[23] Corria o ano décimo oitavo do rei Josias, quando esta Páscoa se celebrou ao SENHOR, em Jerusalém.

[23]Tik aštuonioliktais karaliaus Jošijo metais Paschos auka VIEŠPAČIUI buvo taip švęsta Jeruzalėje.

A piedade de Josias

[24] Aboliu também Josias os médiuns, os feiticeiros, os ídolos do lar, os ídolos e todas as abominações que se viam na terra de Judá e em Jerusalém, para cumprir as palavras da lei, que estavam escritas no livro que o sacerdote Hilquias achara na Casa do SENHOR.

[24]Be to, Jošijas išnaikino vėlių šaukėjus ir žynius, šeimų dievukus ir stabus bei visus Judo krašte ir Jeruzalėje buvusius bjaurius dalykus, idant įvykdytų Įstatymo žodžius, užrašytus knygoje, kurią kunigas Hilkijas rado Dievo Namuose.

[25] Antes dele, não houve rei que lhe fosse semelhante, que se convertesse ao SENHOR de todo o seu coração, e de toda a sua alma, e de todas as suas forças, segundo toda a Lei de Moisés; e, depois dele, nunca se levantou outro igual.

[25]Iki jo nebuvo kito karaliaus, kaip jis atsidavusio VIEŠPAČIUIvisa savo širdimi, visa savo gyvastimi ir visomis savo jėgomis, pagal visą Mozės Įstatymą, nei po jo neatsirado nė vieno tokio kaip jis.

[26] Nada obstante, o SENHOR não desistiu do furor da sua grande ira, ira com que ardia contra Judá, por todas as provocações com que Manassés o tinha irritado.

[26]Tačiau VIEŠPATS nesiliovė smarkiai pykęs ant Judo iš apmaudo, kurį jam buvo sukėlę visi Manaso darbai.

[27] Disse o SENHOR: Também a Judá removerei de diante de mim, como removi Israel, e rejeitarei esta cidade de Jerusalém, que escolhi, e a casa da qual eu dissera: Estará ali o meu nome.

[27]VIEŠPATS tarė: „Pavarysiu ir Judą nuo savo veido, kaip pavariau Izraelį. Atmesiu miestą – Jeruzalę, kurią išsirinkau, ir Namus, apie kuriuos sakiau: ‘Ten gyvens mano vardas!’“

A morte de Josias
2 Crônicas 35.20-27

[28] Quanto aos mais atos de Josias e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[28]O kiti Jošijo darbai ir visa, ką jis darė, argi nėra aprašyti Judo karalių metraščiuose?

[29] Nos dias de Josias, subiu Faraó-Neco, rei do Egito, contra o rei da Assíria, ao rio Eufrates; e, tendo saído contra ele o rei Josias, Neco o matou, em Megido, no primeiro encontro.

[29]Jo dienomis Egipto valdovas faraonas Nekojas leidosi į žygį prieš Asirijos karalių Eufrato upės link. Karalius Jošijas išžygiavo užkirsti jam kelią, bet, susidūręs

su juo mūšyje prie Megido, buvo užmuštas.

[30] De Megido, os seus servos o levaram morto e, num carro, o transportaram para Jerusalém, onde o sepultaram no seu jazigo. O povo da terra tomou a Jeoacaz, filho de Josias, e o ungiu, e o fez rei em lugar de seu pai.

[30]Jo tarnai vežė jį negyvą iš Megido ir parvežę į Jeruzalę palaidojo jo paties kape. Šalies žmonės paėmė Jehoahazą ir, patepę jį padarė karaliumi vietoj jo tėvo.

O reinado e deposição de Joacaz
2 Crônicas 36.1-4

Jehoahazas – Judo karalius

[31] Tinha Jeoacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém. Sua mãe chamava-se Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[31]Jehoahazas buvo dvidešimt trejų metų, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje tris mėnesius. Jo motina buvo Jeremijo duktė, vardu Hamutalė, iš Libnos.

[32] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo tudo que fizeram seus pais.

[32]Jis darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, kaip buvo darę jo protėviai.

[33] Porém Faraó-Neco o mandou prender em Ribla, na terra de Hamate, para que não reinasse em Jerusalém; e impôs à terra a pena de cem talentos de prata e um de ouro.

[33]Faraonas Nekojas uždarė jį į kalėjimą Ribloje, Hamato krašte, kad daugiau Jeruzalėje nebekaraliautų, ir uždėjo kraštui šimto sidabro talentų ir vieno aukso talento duoklę.

[34] Faraó-Neco também constituiu rei a Eliaquim, filho de Josias, em lugar de Josias, seu pai, e lhe mudou o nome para Jeoaquim; porém levou consigo para o Egito a Jeoacaz, que ali morreu.

[34]Karaliaus Jošijo sūnų Eljakimą faraonas Nekojas paskyrė karaliumi vietoj jo tėvo Jošijo ir pervardijo Jehojakimu. O Jehoahazą pasiėmė drauge į Egiptą, ir ten šis mirė.

[35] Jeoaquim deu aquela prata e aquele ouro a Faraó; porém estabeleceu imposto sobre a terra, para dar esse dinheiro segundo o mandado de Faraó; do povo da terra exigiu prata e ouro, de cada um segundo a sua avaliação, para o dar a Faraó-Neco.

[35]Jehojakimas davė faraonui sidabro ir aukso, bet turėjo apdėti mokesčiais kraštą, kad įvykdytų faraono reikalavimą. Jis išreikalavo sidabro ir aukso iš šalies žmonių, iš kiekvieno pagal faraonui Nekojui duodamų mokesčių dydį.

O reinado de Jeoaquim
2 Crônicas 36.5-8

Jehojakimas – Judo karalius

[36] Tinha Jeoaquim a idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Zebida e era filha de Pedaías, de Ruma.

[37] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo tudo quanto fizeram seus pais.

[36]Jehojakimas buvo dvidešimt penkerių metų, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje vienuolika metų. Jo motina buvo Pedajos duktė, vardu Zebida, iš Rumos.

[37]Jis darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, kaip buvo darę jo protėviai.

2 Reis 24

[1] Nos dias de Jeoaquim, subiu Nabucodonosor, rei da Babilônia, contra ele, e ele, por três anos, ficou seu servo; então, se rebelou contra ele.

[2] Enviou o SENHOR contra Jeoaquim bandos de caldeus, e bandos de siros, e de moabitas, e dos filhos de Amom; enviou-os contra Judá para o destruir, segundo a palavra que o SENHOR falara pelos profetas, seus servos.

[3] Com efeito, isto sucedeu a Judá por mandado do SENHOR, que o removeu da sua presença, por causa de todos os pecados cometidos por Manassés,

[4] como também por causa do sangue inocente que ele derramou, com o qual encheu a cidade de Jerusalém; por isso, o SENHOR não o quis perdoar.

[5] Quanto aos mais atos de Jeoaquim e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[6] Descansou Jeoaquim com seus pais; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Karalių 24

[1]Jo dienomis įsiveržė Babilono karalius Nebukadnecaras, ir Jehojakimas buvo jam pavaldus trejus metus. Po to jis sukilo.

[2]VIEŠPATS paleido prieš jį gaujas chaldėjų, aramėjų ir amonitų, paleido juos prieš Judą jam sunaikinti pagal žodį, kuriuo VIEŠPATS buvo grasinęs per savo tarnus pranašus.

[3]Tikrai visa tai ištiko Judą VIEŠPATIES įsakymu – pašalinti juos iš jo akių už Manaso nuodėmes, už visa, ką jis buvo padaręs,

[4]taip pat už nekaltą kraują, kurį jis buvo pralieję s ir pripildęs Jeruzalę nekaltųjų kraujo. ToVIEŠPATS nebenorėjo atleisti.

[5]O kiti Jehojakimo darbai – visa, ką jis darė – argi nėra aprašyti Judo karalių metraščiuose?

[6]Jehojakimas užmigo su savo protėviais, ir vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Jehojachinas.

[7] O rei do Egito nunca mais saiu da sua terra; porque o rei da Babilônia tomou tudo quanto era dele, desde o ribeiro do Egito até ao rio Eufrates.

[7]Egipto karalius daugiau nebedrįso eiti iš savo žemės, nes Babilono karalius buvo perėmęs visa, kas priklausė Egipto karaliui, nuo Egipto upės iki Eufrato upės.

O reinado de Joaquim

2 Crônicas 36.9

Jehojachinas – Judo karalius

[8] Tinha Joaquim dezoito anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém. Sua mãe se chamava Neústa e era filha de Elnatã, de Jerusalém.

[8]Jehojachinas buvo aštuoniolikos metų, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje tris mėnesius. Jo motina buvo Elnatano duktė, vardu Nehušta, iš Jeruzalės.

[9] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera seu pai.

[9]Jis darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, kaip buvo daręs jo tėvas.

Nabucodonosor leva cativa a nobreza de Jerusalém

[10] Naquele tempo, subiram os servos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém, e a cidade foi cercada.

[10]Tuo metu Babilono karaliaus Nebukadnecaro pajėgos užpuolė Jeruzalę, ir miestas buvo apgultas.

[11] Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio à cidade, quando os seus servos a sitiavam.

[11]Jo pajėgoms apgulus miestą, pats Babilono karalius Nebukadnecaras atvyko prie miesto.

[12] Então, subiu Joaquim, rei de Judá, a encontrar-se com o rei da Babilônia, ele, sua mãe, seus servos, seus príncipes e seus oficiais; e o rei da Babilônia, no oitavo ano do seu reinado, o levou cativo.

[12]Tada Judo karalius Jehojachinas drauge su savo motina, dvariškiais, vadais ir pareigūnais pasidavė Babilono karaliui. Aštuntais savo karaliavimo metais Babilono karalius paėmė jį į nelaisvę.

[13] Levou dali todos os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; e, segundo tinha dito o SENHOR, cortou em pedaços todos os utensílios de ouro que fizera Salomão, rei de Israel, para o templo do SENHOR.

[13]Babilono karalius išgabeno iš ten visus VIEŠPATIES Namų bei karaliaus rūmų turtus, sukapojo VIEŠPATIES Namuose visus aukso reikmenis, kuriuos Izraelio karalius Saliamonas buvo padaręs – visa, kaip VIEŠPATS buvo įspėjęs.

[14] Transportou a toda a Jerusalém, todos os príncipes, todos os homens valentes, todos os artífices e ferreiros, ao todo dez mil; ninguém ficou, senão o povo pobre da terra.

[14]Jis išvarė į tremtį visą Jeruzalę: visus didžiūnus, visus kariškius – dešimt tūkstančių belaisvių, visus amatininkus ir kalvius. Krašte liko tik beturčiai.

[15] Transferiu também a Joaquim para a Babilônia; a mãe do rei, as mulheres deste, seus oficiais e os homens principais da terra, ele os levou cativos de Jerusalém à Babilônia.

[16] Todos os homens valentes, até sete mil, e os artífices, e ferreiros, até mil, todos eles destros na guerra, levou-os o rei da Babilônia cativos para a Babilônia.

[17] O rei da Babilônia estabeleceu rei, em lugar de Joaquim, ao tio paterno deste, Matanias, de quem mudou o nome para Zedequias.

O reinado de Zedequias

2 Crônicas 36.10-12; Jeremias 52.1-3

[18] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[19] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera Joaquim.

A queda de Jerusalém

Jeremias 39.1-7; 52.3-11

[20] Assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, a ponto de os rejeitar de sua presença. Zedequias rebelou-se contra o rei da Babilônia.

2 Reis 25

[1] Sucedeu que, no nono ano do reinado de Zedequias, aos dez dias do décimo mês, Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e

[15]Jis išvarė Babilonan į tremtį Jehojachiną, paėmė į nelaisvę iš Jeruzalės į Babiloną karaliaus motiną, karaliaus žmonas, pareigūnus ir geriausius krašto žmones.

[16]Visi pajėgūs vyrai, septyni tūkstančiai, visi galiūnai, apmokyti kariauti, ir tūkstantis amatininkų bei kalvių buvo atvaryti belaisviais į Babiloną.

[17]Jehojachino vietoj Babilono karalius paskyrė Jehojachino dėdę Mataniją ir pervardijo jį Zedekiju.

Zedekijas – Judo karalius

[18]Zedekijas buvo dvidešimt vienerių metų, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje vienuolika metų. Jo motina buvo Jeremijo duktė, vardu Hamutalė, iš Libnos.

[19]Jis darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, kaip buvo daręs Jehojakimas.

[20]Iš tikrųjų Jeruzalė ir Judas taip įpykdė VIEŠPATĮ, kad jis išvarė juos iš savo Artumo. Zedekijas sukilo prieš Babilono karalių.

2 Karalių 25

[1]Devintų Zedekijo karaliavimo metų dešimto mėnesio dešimtą dieną Babilono karalius Nebukadnecaras atžygiavo su visa savo kariuomene prieš Jeruzalę. Ją

levantaram contra ela tranqueiras em redor.

2 A cidade ficou sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

3 Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, e não havia pão para o povo da terra,

4 então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram de noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros perto do jardim do rei, a despeito de os caldeus se acharem contra a cidade em redor; o rei fugiu pelo caminho da Campina,

5 porém o exército dos caldeus perseguiu o rei Zedequias e o alcançou nas campinas de Jericó; e todo o exército deste se dispersou e o abandonou.

6 Então, o tomaram preso e o fizeram subir ao rei da Babilônia, a Ribla, o qual lhe pronunciou a sentença.

7 Aos filhos de Zedequias mataram à sua própria vista e a ele vazaram os olhos; ataram-no com duas cadeias de bronze e o levaram para a Babilônia.

O cativeiro de Judá

2 Crônicas 36.17-21; Jeremias 39.8-10; 52.12-30

8 No sétimo dia do quinto mês, do ano décimo nono de Nabucodonosor, rei da Babilônia, Nebuzaradã, chefe da guarda e servidor do rei da Babilônia, veio a Jerusalém.

9 E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de

apsupę, statė aplink miestą apgulos pylimus.

2Miestas buvo apgulos būklėje iki vienuoliktų karaliaus Zedekijo metų.

3Ketvirto mėnesio devintą dieną, mieste įsigalėjus nuožmiam badui ir beturčiams nebeturint maisto,

4buvo pralaužtos miesto sienos. Tada karalius ir visi jo kariai pabėgo iš miesto nakčia pro vartus tarp dvigubos sienos prie karaliaus sodo. Nors chaldėjų buvo visur aplink miestą, karalius leidosi keliu Arabos link.

5Bet chaldėjų pajėgos vijosi karalių ir pasivijo jį Jericho lygumose. Visa jo kariuomenė, pabėgusi nuo jo, išsisklaidė.

6Karalius buvo suimtas ir nuvestas į Riblą pas Babilono karalių, kuris surengė jam teismą.

7Nužudžius Zedekijo sūnus jo akyse, Zedekijui buvo išluptos akys. Apkaustytas vario grandinėmis, jis buvo nuvarytas į Babiloną.

Jeruzalės sunaikinimas

8Aštunto mėnesio septintą dieną – tai buvo devyniolikti Babilono karaliaus Nebukadnecaro metai, – į Jeruzalę atvyko karaliaus asmens sargybos vadas ir Babilono karaliaus pareigūnas Nebuzaradanas.

9Jis sudegino VIEŠPATIES Namus, karaliaus rūmus ir visus Jeruzalės namus, sunaikino kiekvieno didžiūno namus.

Jerusalém; também entregou às chamas todos os edifícios importantes.

10 Todo o exército dos caldeus que estava com o chefe da guarda derribou os muros em redor de Jerusalém.

10Tada chaldėjų pajėgos, buvusios su sargybos vadu, iš visų pusių išardė Jeruzalės sienas.

11 O mais do povo que havia ficado na cidade, e os desertores que se entregaram ao rei da Babilônia, e o mais da multidão, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativos.

11Likučius žmonių, pasilikusių mieste, perbėgėlius – žmones, perėjusius pas Babilono karalių, – visus gyventojų likučius karaliaus asmens sargybos vadas Nebuzaradanas išvarė į tremtį.

12 Porém dos mais pobres da terra deixou o chefe da guarda ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

12Bet kai kuriuos krašto šalies žmones Nebuzaradanas paliko dirbti vynuogynuose ir arti žemę.

13 Cortaram em pedaços os caldeus as colunas de bronze que estavam na Casa do SENHOR, como também os suportes e o mar de bronze que estavam na Casa do SENHOR; e levaram o bronze para a Babilônia.

13Vario stulpus, esančius VIEŠPATIES Namuose, pastovus ir vario jūrą, buvusią VIEŠPATIES Namuose, chaldėjai sudaužė ir visą varį išgabeno į Babiloną.

14 Levaram também as panelas, as pás, as espevitadeiras, os recipientes de incenso e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

14Jie išgabeno ir puodus, grandiklius, žnyples, samčius bei visus vario reikmenis, vartojamus pamaldose.

15 Tomou também o chefe da guarda os braseiros, as bacias e tudo quanto fosse de ouro ou de prata.

15Sargybos vadas išgabeno keptuves ir šlakstymo dubenis iš aukso ir sidabro.

16 Quanto às duas colunas, ao mar e aos suportes que Salomão fizera para a Casa do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

16Abiejų stulpų, jūros ir Saliamono padarytų pastovų, šių visų daiktų vario nebuvo įmanoma pasverti.

17 A altura de uma coluna era de dezoito côvados, e sobre ela havia um capitel de bronze de três côvados de altura; a obra de rede e as romãs sobre o capitel ao

17Vieno stulpo aukštis buvo aštuoniolika uolekčių. Viršuje jis turėjo varinį antgalį; antgalio aukštis buvo trys uolektys, o aplink antgalį buvo pinučiai su granatmedžio obuoliais, padarytais iš

redor, tudo era de bronze; semelhante a esta era a outra coluna com a rede.

[18] Levou também o chefe da guarda a Seraías, sumo sacerdote, e a Sofonias, segundo sacerdote, e os três guardas da porta.

[19] Da cidade tomou a um oficial, que era comandante das tropas de guerra, e cinco homens dos que eram conselheiros do rei e se achavam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra, e sessenta homens do povo do lugar, que se achavam na cidade.

[20] Tomando-os, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os ao rei da Babilônia, a Ribla.

[21] O rei da Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate. Assim, Judá foi levado cativo para fora da sua terra.

[22] Quanto ao povo que ficara na terra de Judá, Nabucodonosor, rei da Babilônia, que o deixara ficar, nomeou governador sobre ele a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã.

Ismael mata a Gedalias

[23] Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos, eles e os seus homens, que o rei da Babilônia nomeara governador a Gedalias, vieram ter com este em Mispa, a saber, Ismael, filho de Netanias, Joanã, filho de Careá, Seraías, filho de Tanumete, o netofatita, e Jazanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

vario. Antrasis stulpas turėjo tokį pat antgalį su pinučiais.

[18]Sargybos vadas paėmė ir vyriausiąjį kunigą Serają, pavaduotoją kunigą Sofoniją bei trejetą slenksčio sargų.

[19]O iš miesto jis paėmė kariams vadovavusį dvariškį bei penkis karaliaus tarybos patarėjus, užsilikusius mieste, kariuomenės vado raštininką, vadovavusį šalies žmonių šaukimui prie ginklų, ir šešiasdešimt mieste buvusių paprastų vyrų.

[20]Paėmęs šiuos žmones, sargybos vadas Nebuzaradanas nuvarė juos pas Babilono karalių į Riblą.

[21]Babilono karalius įsakė juos užmušti, ir Ribloje, Hamato krašte, jie buvo nubausti mirtimi. Taip Judas tapo ištremtas iš savo žemės.

Gedalijas – Judo valdytojas

[22]Babilono karalius Nebukadnecaras paskyrė Šafano sūnaus Ahikamo sūnų Gedaliją valdyti žmones, kuriuos buvo palikęs Judo krašte.

[23]Karių vadai ir vyrai, išgirdę, kad Babilono karalius paskyrė Gedaliją valdytoju, atėjo į Micpą pas Gedaliją drauge su Netanijos sūnumi Izmaeliu, Kareacho sūnumi Johananu, Tanhumeto Netofiečio sūnumi Seraja bei Maakiečio sūnumi Jaazaniju ir jų vyrais.

[24] Gedalias jurou a eles e aos seus homens e lhes disse: Nada temais da parte dos caldeus; ficai na terra, servi ao rei da Babilônia, e bem vos irá.

[24]O Gedalijas prisiekė jiems ir jų vyrams. „Nebijokite chaldėjų pareigūnų, – sakė jiems, – pasilikite krašte, tarnaukite Babilono karaliui, ir bus jums gerai“.

[25] Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, filho de Elisama, de família real, e dez homens, com ele, e feriram Gedalias, e ele morreu, como também aos judeus e aos caldeus que estavam com ele em Mispa.

[25]Bet septintą mėnesį Elišamos sūnaus Netanijos sūnus Izmaelis, kilęs iš karališkos šeimos, atėjo su dešimčia vyrų, užpuolė Gedaliją ir nužudė drauge su buvusiais pas jį Micpoje judėjais ir chaldėjais.

[26] Então, se levantou todo o povo, tanto os pequenos como os grandes, como também os capitães das tropas, e foram para o Egito, porque temiam aos caldeus.

[26]Tada visi žmonės, seni ir jauni, drauge su karių vadais leidosi į Egiptą, nes bijojo chaldėjų.

Libertado e honrado o rei Joaquim

Jeremias 52.31-34

[27] No trigésimo sétimo ano do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no dia vinte e sete do duodécimo mês, Evil-Merodaque, rei da Babilônia, no ano em que começou a reinar, libertou do cárcere a Joaquim, rei de Judá.

[27]Trisdešimt septintų Judo karaliaus Jehojachino metų dvylikto mėnesio dvidešimt septintą dieną Babilono karalius Evil Merodachas pirmais savo karaliavimo metais paleido iš kalėjimo Judo karalių Jehojachiną.

[28] Falou com ele benignamente e lhe deu lugar de mais honra do que a dos reis que estavam com ele na Babilônia.

[28]Maloniai kalbėjosi su juo ir davė jam krėslą, aukštesnį už visus krėslus karalių, buvusių pas jį Babilone.

[29] Mudou-lhe as vestes do cárcere, e Joaquim passou a comer pão na sua presença todos os dias da sua vida.

[29]Tad Jehojachinas nusivilko kalėjimo drabužius. Visas savo gyvenimo dienas jis valgė prie karaliaus stalo.

[30] E da parte do rei lhe foi dada subsistência vitalícia, uma pensão diária, durante os dias da sua vida.

[30]O jo išlaikymą karalius užtikrino diena po dienos, visą jo likusį gyvenimą.

O primeiro livro das Crônicas

1 Metraščių

1 Crônicas 1

Descendentes de Adão
Gênesis 5.1-32

[1] Adão, Sete, Enos,
[2] Cainã, Maalalel, Jarede,
[3] Enoque, Metusalém, Lameque,
[4] Noé, Sem, Cam e Jafé.

Descendentes dos filhos de Noé
Gênesis 10.1-32

[5] Os filhos de Jafé foram: Gomer, Magogue, Madai, Javã, Tubal, Meseque e Tiras.
[6] Os filhos de Gomer: Asquenaz, Rifate e Togarma.
[7] Os filhos de Javã: Elisá, Társis, Quitim e Rodanim.
[8] Os filhos de Cam: Cuxe, Mizraim, Pute e Canaã.
[9] Os filhos de Cuxe: Sebá, Havilá, Sabtá, Raamá e Sabtecá; os filhos de Raamá: Sabá e Dedã.
[10] Cuxe gerou a Ninrode, que começou a ser poderoso na terra.
[11] Mizraim gerou a Ludim, a Anamim, a Leabim, a Naftuim,
[12] a Patrusim, a Casluim (de quem descendem os filisteus) e a Caftorim.
[13] Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, a Hete,
[14] aos jebuseus, aos amorreus, aos girgaseus,
[15] aos heveus, aos arqueus, aos sineus,
[16] aos arvadeus, aos zemareus e aos hamateus.

1 Metraščių 1

Nuo Adomo iki Abraomo

[1]Adomas, Setas, Enošas,
[2]Kenanas, Mahalalelis, Jeredas,
[3]Henochas, Metušelachas, Lamechas,
[4]Nojus, Semas, Chamas ir Jafetas.
[5]Jafeto palikuonys: Gomeras, Magogas, Madajas, Javanas, Tubalis, Mešechas ir Tyras.
[6]Gomero palikuonys: Aškenazas, Difatas ir Togarma.
[7]Javano palikuonys: Eliša, Taršišas, Kitimai ir Rodanimas.
[8]Chamo palikuonys: Kušas, Micraimai, Putas ir Kanaanas.
[9]Kušo palikuonys: Seba, Havila, Sabta, Rama ir Sabtecha. Ramos palikuonys: Šeba ir Dedanas.
[10]Kušui gimė Nimrodas. Jis buvo pirmasis galiūnas žemėje.
[11]Micraimams gimė ludai, anamai, lehabiečiai, naftuhiečiai,
[12]patrosiečiai, kasluhai ir kaftoriečiai, iš kurių kilo filistinai.
[13]Kanaanui gimė pirmagimis Sidonas ir Hetas,
[14]taip pat jebusiečiai, amoritai, girgašai,
[15]hivai, archai, sinai,
[16]arvadiečiai, cemarai ir hamatiečiai.

[17] Os filhos de Sem: Elão, Assur, Arfaxade, Lude, Arã, Uz, Hul, Geter e Meseque.

[18] Arfaxade gerou a Selá, e Selá gerou a Héber.

[19] A Héber nasceram dois filhos: o nome de um foi Pelegue, porquanto, nos seus dias, se repartiu a terra; e o nome de seu irmão era Joctã.

[20] Joctã gerou a Almodá, a Salefe, a Hazar-Mavé, a Jerá,

[21] a Hadorão, a Uzal, a Dicla,

[22] a Ebal, a Abimael, a Sabá,

[23] a Ofir, a Havilá e a Jobabe; todos estes eram filhos de Joctã.

Descendentes de Sem

Gênesis 11.10-32

[24] Sem, Arfaxade, Selá,

[25] Héber, Pelegue, Reú,

[26] Serugue, Naor, Tera

[27] e Abrão, que é Abraão.

Descendentes de Ismael

Gênesis 25.12-18

[28] Os filhos de Abraão: Isaque e Ismael.

[29] São estas as suas gerações: o primogênito de Ismael foi Nebaiote, depois Quedar, Adbeel, Mibsão,

[30] Misma, Dumá, Massá, Hadade, Temá,

[31] Jetur, Nafis e Quedemá; estes foram os filhos de Ismael.

Descendentes de Abraão e Quetura

Gênesis 25.1-4

[32] Quanto aos filhos de Quetura, concubina de Abraão, esta deu à luz a Zinrã, a Jocsã, a Medã, a Midiã, a Isbaque e a Sua. Os filhos de Jocsã: Sabá e Dedã.

[17]Semo palikuonys: Elamas, Asūras, Arpachšadas, Ludas, Aramas, Ucas, Hulas, Geteras ir Mešechas.

[18]Arpachšadui gimė Šelachas, Šelachui – Eberas.

[19]Eberui gimė du sūnūs: vienas – vardu Pelegas, nes jo dienomis buvo padalyta žemė, o jo brolis – vardu Joktanas.

[20]Joktanui gimė Almodadas, Šelefas, Hacarmavetas, Jerachas,

[21]Hadoramas, Uzalas, Dikla,

[22]Ebalas, Abimaelis, Šeba,

[23]Ofyras, Havila ir Jobabas. Visi jie buvo Joktano palikuonys.

Abraomo palikuonys

[24]Semas, Arpachšadas, Šelachas,

[25]Eberas, Pelegas, Reuvas,

[26]Serugas, Nahoras, Terachas,

[27]Abromas, tai yra Abraomas.

[28]Abraomo sūnūs: Izaokas ir Izmaelis.

[29]Štai jų palikuonys: Izmaelio pirmagimis Nebajotas, paskui Kedaras, Adbeelis, Mibsamas,

[30]Mišma, Dūma, Masa, Hadadas, Tema,

[31]Jetūras, Nafišas ir Kedma. Tai Izmaelio palikuonys.

[32]Abraomo sugulovės Ketūros palikuonys: ji pagimdė Zimraną, Jokšaną, Medaną, Midjaną, Išbaką ir Šuachą. Jokšano palikuonys: Šeba ir Dedanas.

33 Os filhos de Midiã: Efa, Éfer, Enoque, Abida e Elda; todos estes foram filhos de Quetura.

33 Midjano palikuonys: Efa, Eferas, Henochas, Abida ir Eldava. Visi jie buvo Ketūros palikuonys.

34 Abraão, pois, gerou a Isaque. Os filhos de Isaque: Esaú e Israel.

34 Abraomui gimė Izaokas. Izaoko palikuonys: Ezavas ir Izraelis.

Descendentes de Esaú

Gênesis 36.1-19

35 Os filhos de Esaú: Elifaz, Reuel, Jeús, Jalão e Coré.

35 Ezavo palikuonys: Elifazas, Reuelis, Jeušas, Jalamas ir Korachas.

36 Os filhos de Elifaz: Temã, Omar, Zefi, Gaetã, Quenaz, Timna e Amaleque.

36 Elifazo palikuonys: Temanas, Omaras, Cefis, Gatamas, Kenazas, Timna ir Amalekas.

37 Os filhos de Reuel: Naate, Zerá, Samá e Mizá.

37 Reuelio palikuonys: Nahatas, Zerachas, Šama ir Miza.

Descendentes de Seir

Gênesis 36.20-30

38 Os filhos de Seir: Lotã, Sobal, Zibeão, Aná, Diso, Eser e Disã.

38 Seyro palikuonys: Lotanas, Šobalas, Cibeonas, Ana, Dišonas, Eceras ir Dišanas.

39 Os filhos de Lotã: Hori e Homã; e a irmã de Lotã foi Timna.

39 Lotano palikuonys: Horis ir Homamas; Lotano sesuo buvo Timna.

40 Os filhos de Sobal eram Aliã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã. Os filhos de Zibeão: Aías e Aná.

40 Šobalo palikuonys: Aljanas, Manahatas, Ebalas, Šefis ir Onamas. Cibeono palikuonys: Aja ir Ana.

41 O filho de Aná: Disom. Os filhos de Disom: Hanrão, Esbã, Itrã e Querã.

41 Anos palikuonis – Dišonas. Dišono palikuonys: Hamranas, Ešbanas, Itranas ir Keranas.

42 Os filhos de Eser: Bilã, Zaavã e Jaacã. Os filhos de Disã: Uz e Arã.

42 Ecero palikuonys: Bilhanas, Zaavanas ir Jaakanas. Dišano palikuonys: Ucas ir Aranas.

Reis e príncipes de Edom

Gênesis 36.31-43

Edomo karaliai

43 São estes os reis que reinaram na terra de Edom, antes que houvesse rei sobre os filhos de Israel: Bela, filho de Beor, e o nome da sua cidade era Dinabá.

43 Štai karaliai, viešpatavę Edomo krašte, izraelitams dar neturint jokio karaliaus. Beoro sūnus Bela; jo miesto vardas buvo Dinhaba.

44 Morreu Bela, e em seu lugar reinou Jobabe, filho de Zera, de Bozra.

44 Belai mirus, vietoj jo karaliumi tapo Zeracho sūnus Jobabas iš Bocros.

[45] Morreu Jobabe, e em seu lugar reinou Husão, da terra dos temanitas.
[46] Morreu Husão, e em seu lugar reinou Hadade, filho de Bedade; este feriu a Midiã no campo de Moabe; o nome da sua cidade era Avite.
[47] Morreu Hadade, e em seu lugar reinou Samlá, de Masreca.
[48] Morreu Samlá, e em seu lugar reinou Saul, de Reobote, junto ao Eufrates.
[49] Morreu Saul, e em seu lugar reinou Baal-Hanã, filho de Acbor.

[50] Morreu Baal-Hanã, e em seu lugar reinou Hadade; o nome da sua cidade era Paú, e o de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

[51] Morreu Hadade. São estes os nomes dos príncipes de Edom: o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,
[52] o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,
[53] o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,
[54] o príncipe Magdiel, o príncipe Irão; são estes os príncipes de Edom.

1 Crônicas 2

Descendentes de Jacó

Gênesis 35.23-26

[1] São estes os filhos de Israel: Rúben, Simeão, Levi, Judá, Issacar, Zebulom,
[2] Dã, José, Benjamim, Naftali, Gade e Aser.

Descendentes de Judá

[3] Os filhos de Judá: Er, Onã e Selá; estes três lhe nasceram de Bate-Sua, a cananéia.

[45]Jobabui mirus, vietoj jo karaliumi tapo Hušamas iš temanų šalies.
[46]Hušamui mirus, vietoj jo karaliumi tapo Bedado sūnus Hadadas. Jis nugalėjo midjaniečius Moabo lygumoje; jo miesto vardas buvo Avitas.
[47]Hadadui mirus, vietoj jo karaliumi tapo Samla iš Masrekos.
[48]Samlai mirus, vietoj jo karaliumi tapo Saulius iš Rehobotų prie Upės.
[49]Sauliui mirus, vietoj jo karaliumi tapo Achboro sūnus Baal Hananas.
[50]Baal Hananui mirus, vietoj jo karaliumi tapo Hadadas. Jo miesto vardas buvo Pajas, o jo žmonos vardas buvo Mehetabelė. Ji buvo Me Zahabo dukters Matredos duktė.

[51]Hadadas mirė. Edomo kiltys: Timnos, Alijos, Jeteto,

[52]Oholibamos, Elos, Pinono,

[53]Kenazo, Temano, Mibcaro,

[54]Magdielio ir Iramo. Tokios buvo Edomo kiltys.

1 Metraščių 2

Izraelio palikuonys

[1]Štai Izraelio sūnūs: Rubenas, Simeonas, Levis, Judas, Isacharas, Zabulonas,
[2]Danas, Juozapas, Benjaminas, Naftalis, Gadas ir Ašeras.

[3]Judo sūnūs: Eras, Onanas ir Šela. Šie trys jam gimė iš kanaanietės Bat Šūvos. Judo

Er, o primogênito de Judá, foi mau aos olhos do SENHOR, pelo que o matou.

pirmagimis Eras buvo nedoras VIEŠPATIES akyse, ir jis nubaudė jį mirtimi.

[4] Porém Tamar, nora de Judá, lhe deu à luz a Perez e a Zera. Todos os filhos de Judá foram cinco.

[4]Judo marti Tamara jam pagimdė Perecą ir Zerachą. Iš viso Judas turėjo penkis sūnus.

[5] Os filhos de Perez: Hezrom e Hamul.

[5]Pereco sūnūs: Hecronas ir Hamulas.

[6] Os filhos de Zera: Zinri, Etã, Hemã, Calcol e Dara, cinco ao todo.

[6]Zeracho sūnūs: Zimris, Etanas, Hemanas, Kalkolas ir Dara, iš viso penki.

[7] Os filhos de Carmi: Acar, o perturbador de Israel, que pecou na coisa condenada.

[7]Zimrio sūnus – Karmis. Karmio sūnus – Acharas; jis nusižengė, pasiimdamas sunaikinti skirtus daiktus, todėl užtraukė nelaimę Izraeliui.

[8] O filho de Etã: Azarias.

[8]Etano sūnus – Azarija.

[9] Os filhos de Hezrom, que lhe nasceram: Jerameel, Rão e Quelubai.

[9]Hecronui gimę sūnūs: Jerachmeelis, Ramas ir Kelubajas.

[10] Rão gerou a Aminadabe; Aminadabe gerou a Naassom, príncipe dos filhos de Judá;

[10]Ramui gimė Aminadabas, Aminadabui – Nachšonas, Judo sūnų vadas.

[11] Naassom gerou a Salma, e Salma gerou a Boaz;

[11]Nachšonui gimė Salma, Salmai – Boazas,

[12] Boaz gerou a Obede, e Obede gerou a Jessé;

[12]Boazui – Jobedas, Jobedui – Jesė.

[13] Jessé gerou a Eliabe, seu primogênito, a Abinadabe, o segundo, a Siméia, o terceiro,

[13]Jesei gimė jo pirmagimis Eliabas, antras sūnus buvo Abinadabas, trečias – Šima,

[14] a Natanael, o quarto, a Radai, o quinto,

[14]ketvirtas – Netanelis, penktas – Radajas,

[15] a Ozém, o sexto, e a Davi, o sétimo.

[15]šeštas – Ocemas ir septintas – Dovydas.

[16] As irmãs destes foram Zeruia e Abigail. Os filhos de Zeruia foram três: Abisai, Joabe e Asael.

[16]Jų seserys buvo Ceruja ir Abigailė. Cerujos sūnų buvo trys: Abšajas, Joabas ir Asaelis.

[17] Abigail deu à luz a Amasa; e o pai de Amasa foi Jéter, o ismaelita.

[17]Abigailė pagimdė Amasą. Amasos tėvas buvo Jeteras Izmaelitas.

[18] Calebe, filho de Hezrom, gerou filhos de Azuba, sua mulher, e de Jeriote; foram estes os filhos desta: Jeser, Sobabe e Ardom.

[19] Morreu Azuba; e Calebe tomou para si a Efrata, da qual lhe nasceu Hur.

[20] Hur gerou a Uri, e Uri gerou a Bezalel.

[21] Então, Hezrom coabitou com a filha de Maquir, pai de Gileade; tinha ele sessenta anos quando a tomou, e ela deu à luz a Segube.

[22] Segube gerou a Jair, que teve vinte e três cidades na terra de Gileade.

[23] Gesur e Arã tomaram as aldeias de Jair, juntamente com Quenate e suas aldeias, a saber, sessenta lugares; todos estes foram filhos de Maquir, pai de Gileade.

[24] Depois da morte de Hezrom, em Calebe-Efrata, Abia, mulher de Hezrom, lhe deu a Azur, pai de Tecoa.

[25] Os filhos de Jerameel, primogênito de Hezrom, foram: Rão, o primogênito, Buna, Orém, Ozém e Aías.

[26] Teve Jerameel outra mulher, cujo nome era Atara; esta foi a mãe de Onã.

[27] Os filhos de Rão, primogênito de Jerameel, foram: Maaz, Jamim e Equer.

[28] Foram os filhos de Onã: Samai e Jada; e os filhos de Samai: Nadabe e Abisur.

[29] A mulher de Abisur chamava-se Abiail e lhe deu a Abã e a Molide.

[30] Os filhos de Nadabe: Selede e Apaim; e Selede morreu sem filhos.

[31] O filho de Apaim: Isi; o filho de Isi: Sesã. E o filho de Sesã: Alai.

[18]Hecrono sūnus Kalebas turėjo vaikų iš savo žmonos Azubos ir Jerijotos. Jo sūnūs:Ješeras, Šobabas ir Ardonas.

[19]Azubai mirus, Kalebas vedė Efratą, kuri pagimdė jam Hūrą.

[20]Hūrui gimė Ūris, o Ūriui – Becalelis.

[21]Po to Hecronas suėjo su Gileado tėvo Machyro dukterimi, vedė ją, būdamas šešiasdešimtmetis, ir ji pagimdė jam Segubą.

[22]Segubui gimė Jayras, turėjęs dvidešimt tris miestus Gileado krašte.

[23]Bet Gešūras ir Aramas atėmė iš jų Havot Jayrą ir Kenatą su jiems pavaldžiomis gyvenvietėmis – šešiasdešimt miestų. Tai Gileado tėvo Machyro palikuonys.

[24]Po Hecrono mirties Kalebas suėjo su savo tėvo našle Efrata, ir ji pagimdė jam Tekojos tėvą Ašhūrą.

[25]Hecrono pirmagimio sūnaus Jerachmeelio sūnūs: pirmagimis Ramas, Būna, Orenas, Ocemas ir Ahija.

[26]Jerachmeelis turėjo ir kitą žmoną, vardu Atara. Ji buvo Onamo motina.

[27]Jerachmeelio pirmagimio Ramo sūnūs: Maacas, Jaminas ir Ekeras.

[28]Onamo sūnūs: Šamajas ir Jada. Šamajo sūnūs: Nadabas ir Abišūras.

[29]Abišūro žmonos vardas buvo Abihailė; ji pagimdė jam Achbaną ir Molidą.

[30]Nadabo sūnūs: Seledas ir Apaimas. Seledas mirė bevaikis.

[31]Apaimo sūnus – Išis. Išio sūnus – Šešanas. Šešano sūnus – Achlajas.

[32] Os filhos de Jada, irmão de Samai, foram: Jéter e Jônatas; e Jéter morreu sem filhos.

[32]Šamajo brolio Jados sūnūs: Jeteras ir Jehonatanas. Jeteras mirė bevaikis.

[33] Os filhos de Jônatas: Pelete e Zaza; estes foram os filhos de Jerameel.

[33]Jehonatano sūnūs: Peletas ir Zaza. Tai Jerachmeelio palikuonys.

[34] Sesã não teve filhos, mas filhas; e tinha Sesã um servo egípcio, cujo nome era Jara.

[34]Šešanas sūnų neturėjo, tik dukteris. Bet Šešanas turėjo egiptietį vergą, vardu Jarhą.

[35] Deu, pois, Sesã sua filha por mulher a Jara, a quem ela deu à luz Atai.

[35]Tad Šešanas atidavė savo dukterį vergui Jarhai žmona, ir ji pagimdė jam Atają.

[36] Atai gerou a Natã, e Natã gerou a Zabade.

[36]Atajui gimė Natanas, Natanui – Zabadas.

[37] Zabade gerou a Eflal, e Eflal, a Obede.

[37]Zabadui gimė Eflalas, Eflalui – Jobedas.

[38] Obede gerou a Jeú, e Jeú, a Azarias.

[38]Jobedui gimė Jehuvas, Jehuvui – Azarija.

[39] Azarias gerou a Heles, e Heles, a Eleasa.

[39]Azarijai gimė Helecas, Helecui – Eleasa.

[40] Eleasa gerou a Sismai, e Sismai, a Salum.

[40]Eleasai gimė Sismajas, Sismajui – Šalumas.

[41] Salum gerou a Jecamias, e Jecamias, a Elisama.

[41]Šalumui gimė Jekamija, Jekamijai – Elišama.

[42] O primogênito de Calebe, irmão de Jerameel, foi Maressa, que foi o pai de Zife; o filho de Maressa foi Abi-Hebrom.

[42]Jerachmeelio brolio Kalebo sūnūs: pirmagimis Meša (jis buvo Zifo tėvas) ir Hebrono tėvo Marešos sūnūs.

[43] Os filhos de Hebrom: Coré, Tapua, Requém e Sema.

[43]Hebrono sūnūs: Korachas, Tapuachas, Rekemas ir Šema.

[44] Sema gerou a Raão, pai de Jorqueão; e Requém gerou a Samai.

[44]Šemai gimė Jorkoamo tėvas Rahamas, Rekemui – Šamajas.

[45] O filho de Samai foi Maom; e Maom foi o pai de Bete-Zur.

[45]Šamajo sūnus – Maonas. Maonui gimė Betcūras.

[46] Efá, a concubina de Calebe, deu à luz a Harã, a Mosa e a Gazez; e Harã gerou a Gazez.

[46]Kalebo sugulovė Efa pagimdė Haraną, Mocą ir Gazezą. Haranui gimė Gazezas.

[47] Os filhos de Jadai: Regém, Jotão, Gesã, Pelete, Efá e Saafe.

[47]Jahdojo sūnūs: Regemas, Jotamas, Gešanas, Peletas, Efa ir Šaafas.

[48] De Maaca, concubina, gerou Calebe a Seber e a Tiraná;

[48]Kalebo sugulovė Maaka pagimdė Šeberą ir Tirhaną.

[49] Maaca deu à luz também a Saafe, pai de Madmana, e a Seva, pai de Macbena e de Gibeá; e Acsa foi filha de Calebe.

[49]Ji pagimdė ir Šaafą, Madmanos tėvą, bei Ševą, Machbenos ir Gibėjos tėvą. Achsa buvo Kalebo duktė.

[50] Estes foram os filhos de Calebe. Os filhos de Hur, primogênito de Efrata, foram: Sobal, pai de Quiriate-Jearim,

[50]Tai Kalebo palikuonys. Efratos pirmagimio Hūro sūnūs: Šobalas, Kirjat Jearimų tėvas,

[51] Salma, pai dos belemitas, e Harefe, pai de Bete-Gader.

[51]Salma, Betliejaus tėvas, ir Harefas, Bet Gadero tėvas.

[52] Os filhos de Sobal, pai de Quiriate-Jearim, foram: Haroé e Hazi-Hamenuote.

[52]Šobalo, Kirjat Jearimų tėvo, sūnūs buvo Harojė, pusė manahatiečių,

[53] As famílias de Quiriate-Jearim foram: os itritas, os puteus, os sumateus e os misraeus; destes procederam os zoratitas e os estaoleus.

[53]ir Kirjat Jearimų kiltys: itrai, putai, šumatai ir mišrai. Iš šių kilo coriečiai ir eštaoliečiai.

[54] Os filhos de Salma: Belém e os netofatitas, Atrote-Bete-Joabe e Hazi-Hamanaate, zoreu.

[54]Salmos palikuonys: Betliejus, netofiečiai, Atrot Bet Joabas, pusė manahatiečių, coriečiai,

[55] As famílias dos escribas que habitavam em Jabez foram os tiratitas, os simeatitas e os sucatitas; são estes os queneus, que vieram de Hamate, pai da casa de Recabe.

[55]taip pat raštininkų šeimos, gyvenusios Jabece, tiratai, šimatai ir suchatai. Jie buvo kainitai, kilę iš Rechabo tėvo Hamato namų.

1 Crônicas 3

Filhos de Davi

2 Samuel 3.2-5; 1 Crônicas 14.3-7

[1] Estes foram os filhos de Davi, que lhe nasceram em Hebrom: o primogênito, Amnom, de Ainoã, a jezreelita; o segundo, Daniel, de Abigail, a carmelita;

[2] o terceiro, Absalão, filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur; o quarto, Adonias, filho de Hagite;

[3] o quinto, Sefatias, de Abital; o sexto, Itreão, de Eglá, sua mulher.

1 Metraščių 3

Dovydo palikuonys

[1]Štai Dovydo sūnūs, gimę jam Hebrone: pirmagimis Amnonas iš Ahinoamos Jezreelietės, antras – Danielius iš Abigailės Karmelietės,

[2]trečias – Abšalomas, Gešūro karaliaus Talmajo dukters Maakos sūnus, ketvirtas – Adonijas, Hagitos sūnus,

[3]penktas – Šefatija iš Abitalės, šeštas – Itramas iš žmonos Eglos.

[4] Seis filhos lhe nasceram em Hebrom, porque ali reinou sete anos e seis meses; e trinta e três anos reinou em Jerusalém.

[4]Šeši jam gimė Hebrone, kur jis karaliavo septynerius metus ir šešis mėnesius. O Jeruzalėje jis karaliavo trisdešimt trejus metus.

[5] Estes lhe nasceram em Jerusalém: Siméia, Sobabe, Natã e Salomão; estes quatro lhe nasceram de Bate-Seba, filha de Amiel.

[5]Jeruzalėje jam gimė: Šima, Šobabas, Natanas ir Saliamonas – keturi iš Amielio dukters Bat Šūvos.

[6] Nasceram-lhe mais Ibar, Elisama, Elifelete,

[6]Paskui – Ibharas, Elišama, Elifeletas,

[7] Nogá, Nefegue, Jafia,

[7]Nogahas, Nefegas, Jafija,

[8] Elisama, Eliada e Elifelete; nove ao todo.

[8]Elišama, Eljada ir Elifeletas, iš viso devyni.

[9] Todos estes foram filhos de Davi, afora os filhos das concubinas; e Tamar, irmã deles.

[9]Visi jie buvo Dovydo sūnūs, neskaitant sugulovių sūnų. Tamara buvo jų sesuo.

Descendentes de Salomão

[10] O filho de Salomão foi Roboão, de quem foi filho Abias, de quem foi filho Asa, de quem foi filho Josafá;

[10]Saliamono palikuonys: Rehabeamas, šio sūnus Abija, šio sūnus Asa, šio sūnus Juozapatas,

[11] de quem foi filho Jeorão, de quem foi filho Acazias, de quem foi filho Joás;

[11]šio sūnus Jehoramas, šio sūnus Ahazijas, šio sūnus Jehoašas,

[12] de quem foi filho Amazias, de quem foi filho Azarias, de quem foi filho Jotão;

[12]šio sūnus Amacijas, šio sūnus Azarija, šio sūnus Jotamas,

[13] de quem foi filho Acaz, de quem foi filho Ezequias, de quem foi filho Manassés;

[13]šio sūnus Ahazas, šio sūnus Ezekijas, šio sūnus Manasas,

[14] de quem foi filho Amom, de quem foi filho Josias.

[14]šio sūnus Amonas, šio sūnus Jošijas.

[15] Os filhos de Josias foram: o primogênito, Joanã; o segundo, Jeoaquim; o terceiro, Zedequias; o quarto, Salum.

[15]Jošijo sūnūs: pirmagimis – Johananas, antras – Jehojakimas, trečias – Zedekijas, ketvirtas – Šalumas.

[16] Os filhos de Jeoaquim: Jeconias e Zedequias.

[16]Jehojakimo palikuonys: sūnus Jechonijas, šio sūnus Zedekijas.

[17] Os filhos de Jeconias, o cativo: Sealtiel,

[17]Kalinio Jechonijo sūnūs: sūnus Šaltielis,

[18] Malquirão, Pedaías, Senazar, Jecamias, Hosama e Nedabias.
[19] Os filhos de Pedaías: Zorobabel e Simei; os filhos de Zorobabel: Mesulão e Hananias; e Selomite, irmã deles;
[20] e Hasuba, Oel, Berequias, Hasadias e Jusabe-Hesede; cinco ao todo.
[21] Os filhos de Hananias: Pelatias e Jesaías; os filhos de Refaías, os filhos de Arnã, os filhos de Obadias, os filhos de Secanias.
[22] O filho de Secanias foi Semaías; os filhos de Semaías: Hatus, Igal, Barias, Nearias e Safate; seis ao todo.
[23] Os filhos de Nearias: Elioenai, Ezequias e Azricão; três ao todo.
[24] Os filhos de Elioenai: Hodavias, Eliasibe, Pelaías, Acube, Joanã, Delaías e Anani; sete ao todo.

[18]Malkiramas, Pedaja, Šenacaras, Jekamija, Hošama ir Nedabija.
[19]Pedajos sūnūs: Zerubabelis ir Šimis. Zerubabelio sūnūs: Mešulamas ir Hananija, o Šelomita – jų sesuo.
[20]Mešulamo sūnūs: Hašuba, Ohelis, Berechija, Hasadija ir Jušab Hesedas, iš viso penki.
[21]Hananijos sūnus – Pelatija; šio sūnus – Izaja, šio sūnus – Refaja, šio sūnus – Arnanas, šio sūnus – Abdija, šio sūnus – Šechanija.
[22]Šechanijos sūnūs: Šemaja, Hatušas, Igalas, Bariachas, Nearija ir Šafatas, iš viso šeši.
[23]Nearijos sūnūs: Eljoenajas, Ezekijas ir Azrikamas, iš viso trys.
[24]Eljoenajo sūnūs: Hodavijas, Eljašibas, Pelaja, Akubas, Johananas, Delaja ir Ananis, iš viso septyni.

1 Crônicas 4

Descendentes de Judá

[1] Os filhos de Judá foram: Perez, Hezrom, Carmi, Hur e Sobal.
[2] Reaías, filho de Sobal, gerou a Jaate; Jaate gerou a Aumai e a Laade; são estas as famílias dos zoratitas.
[3] Estes foram os filhos do pai de Etã: Jezreel, Isma e Idbas; e era o nome da irmã deles Hazelelponi;
[4] e mais Penuel, pai de Gedor, e Ezer, pai de Husa; estes foram os filhos de Hur, o primogênito de Efrata e pai de Belém.
[5] Asur, pai de Tecoa, teve duas mulheres: Hela e Naara.

1 Metraščių 4

Pietų giminės

[1]Judo sūnūs: Perecas, Hecronas, Karmis, Hūras ir Šobalas.
[2]Šobalo sūnui Reajai gimė Jahatas, Jahatui – Ahumajas ir Lahadas. Tai coriečių kiltys.
[3][Hūro sūnūs:] Etamo tėvas, Jezreelis, Išma ir Idbašas; jų sesuo buvo vardu Haclelponė.
[4]Penuelis buvo Gedoro tėvas, o Ezeras – Hušos tėvas. Tai Hūro, Efratos pirmagimio, Betliejaus tėvo, sūnūs.
[5]Tekojos tėvas Ašhūras turėjo dvi žmonas: Helą ir Naarą.

[6] Naara deu à luz a Auzão, a Héfer, a Temeni e a Haastari; estes foram os filhos de Naara.

[6]Naara pagimdė jam Ahuzamą, Heferą, Temaną ir Ahaštarą. Tai Naaros sūnūs.

[7] Os filhos de Hela: Zerete, Isar e Etnã.

[7]Helos sūnūs: Ceretas, Coharas ir Etnanas.

[8] Coz gerou a Anube e a Zobeba e foi pai das famílias de Aarel, filho de Harum.

[8]Kocui gimė Anubas, Zobeba ir Harumo sūnaus Aharhelio kiltys.

[9] Foi Jabez mais ilustre do que seus irmãos; sua mãe chamou-lhe Jabez, dizendo: Porque com dores o dei à luz.

[9]Jabecas buvo labiau gerbiamas, negu jo broliai; jo motina pavadino jį Jabecu, sakydama: „Pagimdžiau jį skausme“.

[10] Jabez invocou o Deus de Israel, dizendo: Oh! Tomara que me abençoes e me alargues as fronteiras, que seja comigo a tua mão e me preserves do mal, de modo que não me sobrevenha aflição! E Deus lhe concedeu o que lhe tinha pedido.

[10]Jabecas šaukėsi Izraelio Dievo: „Jeigu tu tikrai mane laimini, – sakė jis, – išplėsk mano žemes, tebūna tavo ranka su manimi, apsaugok mane nuo žalos, neleisk nelaimei mane slėgti!“ Ir Dievas davė, ko jis prašė.

[11] Quelube, irmão de Suá, gerou a Meir; este é o pai de Estom.

[11]Šuhos broliui Kelubui gimė Mehyras; jis buvo Eštono tėvas.

[12] Estom gerou a Bete-Rafa, a Paséia e a Teína, pai de Ir-Naás; estes foram os homens de Reca.

[12]Eštonui gimė Recha, Paseachas ir Tehina, Ir Nahašo miesto tėvas. Tai Rekos vyrai.

[13] Os filhos de Quenaz foram: Otniel e Seraías; o filho de Otniel: Hatate.

[13]Kenazo sūnūs: Otnielis ir Seraja. Otnielio sūnūs: Hatatas ir Meonotajas.

[14] Meonotai gerou a Ofra, e Seraías gerou a Joabe, fundador do vale dos Artífices, porque os dali eram artífices.

[14]Meonotajui gimė Ofra, o Serajai – Joabas, tėvas Meistrų slėnio, taip vadinamo, nes jo žmonės buvo amatininkai.

[15] Os filhos de Calebe, filho de Jefoné: Iru, Elá e Naã; e o filho de Elá: Quenaz.

[15]Jefunės sūnaus Kalebo sūnūs: Iruvas, Ela ir Naamas. Elos sūnus – Kenazas.

[16] Os filhos de Jealelel: Zife, Zifa, Tiria e Asareel.

[16]Jehalėlelio sūnūs: Zifas, Zifa, Tirija ir Asarelis.

[17] Os filhos de Ezra: Jéter, Merede, Éfer e Jalom; foram os filhos de Bitia, filha de Faraó, que Merede tomou por mulher: Miriã, Samai e Isbá, pai de Estemoa.

[17]Ezros sūnūs: Jeteras, Meredas, Eferas ir Jalonas. Meredas buvo vedęs faraono dukterį Bitiją. Ji pastojo ir pagimdė Mirjamą, Šamają ir Eštemojos tėvą Išbachą.

[18] E sua mulher, judia, deu à luz a Jerede, pai de Gedor, a Héber, pai de Socó, e a Jecutiel, pai de Zanoa.

[19] Os filhos da mulher de Hodias, irmã de Naã: Abiqueila, o garmita, e Estemoa, o maacatita.

[20] Os filhos de Simão: Amnom, Rina, Ben-Hanã e Tilom; e os filhos de Isi: Zoete e Ben-Zoete;

[21] os filhos de Selá, filho de Judá: Er, pai de Leca, e Lada, pai de Maressa; Selá foi também pai das famílias da casa dos obreiros em linho, em Bete-Asbéia,

[22] como ainda Joquim, e os homens de Cozeba, de Joás, de Sarafe, os quais dominavam sobre Moabe, e de Jasubi-Leém. Estes registros são antigos.

[23] Estes eram oleiros e habitantes de Netaim e de Gedera; moravam ali com o rei para o servirem.

Descendentes de Simeão

[24] Os filhos de Simeão foram: Nemuel, Jamim, Jaribe, Zerá e Saul,

[25] de quem foi filho Salum, de quem foi filho Mibsão, de quem foi filho Misma.

[26] O filho de Misma foi Hamuel, de quem foi filho Zacur, de quem foi filho Simei.

[27] Simei teve dezesseis filhos e seis filhas; mas seus irmãos não tiveram muitos filhos, nem se multiplicaram todas as suas famílias como os filhos de Judá.

[28] Habitavam em Berseba, em Molada, em Hazar-Sual,

[29] em Bila, em Ezém, em Tolade,

[30] em Betuel, em Horma, em Ziclague,

[18]O jo žmona iš judėjų pagimdė Gedoro tėvą Jeredą, Sochojo tėvą Heberą ir Zanoacho tėvą Jekutielį.

[19]Hodijos žmonos, Nahamo sesers, sūnūs buvo Keilos Garmo ir Eštemojos Maakiečio tėvai.

[20]Šimono sūnūs: Amnonas, Rina, Ben Hananas ir Tilonas. Išio sūnūs: Zohetas ir Ben Zohetas.

[21]Judo sūnaus Šelos palikuonys: Lechos tėvas Eras, Marešos tėvas Lada ir drobės gamintojų kiltys Bet Ašbėjoje,

[22]taip pat Jokimas, Kozebos vyrai, Joaša ir Sarafas, kurie nuėjo užkuriais į Moabą, bet sugrįžo į Lehemą (tai senovės įvykiai).

[23]Jie buvo puodžiai ir gyveno Netaimuose ir Gederoje. Dirbdami karaliui, jie ten turėjo buveinę.

[24]Simeono sūnūs: Nemuelis, Jaminas, Jaribas, Zerachas ir Saulius,

[25]šio sūnus Šalumas, šio sūnus Mibsamas, šio sūnus Mišma.

[26]Mišmos sūnūs: sūnus Hamuelis, šio sūnus Zakūras, šio sūnus Šimis.

[27]Šimis turėjo šešiolika sūnų ir šešias dukteris, bet jo broliai neturėjo daug vaikų. Apskritai jų kiltis nesidaugino kaip Judo.

[28]Jie gyveno Beer Šeboje, Moladoje, Hacar Šuale,

[29]Bilhoje, Eceme, Tolade,

[30]Betuelyje, Hormoje, Ciklage,

[31] em Bete-Marcabote, em Hazar-Susim, em Bete-Biri e em Saaraim. Estas foram as suas cidades, até ao reinado de Davi.

[31]Bet Markabotuose, Hacar Susimuose, Bet Biryje ir Šaarimuose. Tai buvo jų miestai, kol Dovydas tapo karaliumi.

[32] As suas aldeias foram: Etã, Aim, Rimom, Toquém e Asã; cinco cidades,

[32]O jų gyvenvietės buvo Etamas, Ainas, En Rimonas, Tochenas ir Ašanas – penki miestai

[33] com todas as suas aldeias que estavam ao redor destas cidades, até Baal. Estas foram as suas habitações e tinham seu registro genealógico.

[33]drauge su šiems miestams pavaldžiais aplinkiniais kaimais iki pat Baalo. Tokios buvo jų gyvenvietės. Jų kilmės sąraše buvo:

[34] Estes, registrados por seus nomes, foram príncipes nas suas famílias: Mesobabe, Janleque, Josa, filho de Amazias,

[34]Mešobabas, Jamlechas, Amacijos sūnus Joša,

[35] Joel, Jeú, filho de Josibias, filho de Seraías, filho de Asiel,

[35]Joelis, Asielio sūnaus Serajos sūnaus Jošibijos sūnus Jehuvas,

[36] Elioenai, Jaacobá, Jesoaías, Asaías, Adiel, Jesimiel, Benaia,

[36]Eljoenajas, Jaakoba, Ješohaja, Asaja, Adielis, Jesimielis, Benaja,

[37] Ziza, filho de Sifi, filho de Alom, filho de Jedaías, filho de Sinri, filho de Semaías;

[37]Šemajos sūnaus Šimrio sūnaus Jedajos sūnaus Alono sūnaus Šifio sūnus Ziza.

[38] e as famílias de seus pais se multiplicaram abundantemente.

[38]Išvardytieji buvo savo kilčių vadai, ir jų šeimos labai išaugo.

[39] Chegaram até à entrada de Gedor, ao oriente do vale, à procura de pasto para os seus rebanhos.

[39]Užtat, ieškodami kaimenėms ganyklų, jie kėlėsi Gedoro apylinkių link, į rytinį slėnio galą.

[40] Acharam pasto farto e bom e a terra espaçosa, tranqüila e pacífica, onde habitaram, dantes, os descendentes de Cam.

[40]Čia jie rado vešlių, gerų ganyklų; vieta buvo labai plati, rami ir taikinga. Pirmieji jos gyventojai priklausė chamitams.

[41] Estes, que estão registrados por seus nomes, vieram nos dias de Ezequias, rei de Judá, e derribaram as tendas, e feriram os meunitas que se encontraram ali, e os destruíram totalmente até ao dia de hoje, e habitaram em lugar deles, porque ali havia pasto para os seus rebanhos.

[41]Išvardytieji [Simeono giminės] žmonės atsikėlė čia Judo karaliaus Ezekijo dienomis, užpuolė palapines ir ten užtiktus meunus ir, atsikratę jų iki šios dienos, apsigyveno jų vietoje, nes ten kaimenėms buvo ganyklų.

[42] Também deles, dos filhos de Simeão, quinhentos homens foram ao monte Seir, tendo por capitães a Pelatias, a Nearias, a Refaías e a Uziel, filhos de Isi.
[43] Feriram o restante dos que escaparam dos amalequitas e habitam ali até ao dia de hoje.

[42]O kai kurie jų – penki šimtai Simeono giminės vyrų – nukeliavo į Seyro kalnus, vedami Išio sūnų Pelatijos, Nearijos, Refajos ir Uzielio,
[43]ir sunaikinę išlikusius Amaleko bėglius gyvena ten iki šios dienos.

1 Crônicas 5

Descendentes de Rúben

[1] Quanto aos filhos de Rúben, o primogênito de Israel (pois era o primogênito, mas, por ter profanado o leito de seu pai, deu-se a sua primogenitura aos filhos de José, filho de Israel; de modo que, na genealogia, não foi contado como primogênito.
[2] Judá, na verdade, foi poderoso entre seus irmãos, e dele veio o príncipe; porém o direito da primogenitura foi de José.),
[3] foram estes: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi.
[4] O filho de Joel: Semaías, de quem foi filho Gogue, de quem foi filho Simei,
[5] de quem foi filho Mica, de quem foi filho Reaías, de quem foi filho Baal,
[6] de quem foi filho Beera, o qual Tiglate-Pileser, rei da Assíria, levou cativo; ele foi príncipe dos rubenitas.
[7] Quanto a seus irmãos, pelas suas famílias, quando foram inscritos nas genealogias segundo as suas descendências, tinham por cabeças Jeiel, Zacarias,

1 Metraščių 5

Užjordanės giminės

[1]Izraelio pirmagimio Rubeno sūnūs (jis buvo pirmagimis, bet, suteršus jam savo tėvo lovą, jo pirmagimystė buvo atiduota Izraelio sūnaus Juozapo sūnums; taigi jis kilmės sąraše nėra laikomas pirmagimiu;
[2]nors Judas tapo iškilus tarp brolių ir iš jo kilo valdovas, pirmagimystė priklausė Juozapui),
[3]taigi Izraelio pirmagimio Rubeno sūnūs: Henochas, Paluvas, Hecronas ir Karmis.
[4]Joelio palikuonys: sūnus Šemaja, šio sūnus Gogas, šio sūnus Šimis,
[5]šio sūnus Michėjas, šio sūnus Reaja, šio sūnus Baalas,
[6]šio sūnus Beera (Asirijos karalius Tilgat Pileseras išvarė jį į tremtį) – rubenų vadas.
[7]Jo giminaičiai, priklausę jo kiltims, įtraukti į kilmės sąrašus pagal jų palikuonis: galva Jejelis ir Zacharijas

[8] Bela, filho de Azaz, filho de Sema, filho de Joel, que habitaram em Aroer, até Nebo e Baal-Meom;

[8]bei Joelio sūnaus Šemos sūnaus Azazo sūnus Bela. Rubeno giminės žmonės apsigyveno Aroere ir iki pat Nebojo bei Baal Meono.

[9] também habitaram do lado oriental, até à entrada do deserto, o qual se estende até ao rio Eufrates, porque o seu gado se tinha multiplicado na terra de Gileade.

[9]Rytuose jie kūrėsi iki pat dykumos pakraščio šiapus Eufrato, nes jų galvijų buvo padaugėję Gileado krašte.

[10] Nos dias de Saul, fizeram guerra aos hagarenos, que caíram pelo poder de sua mão, e habitaram nas tendas deles, em toda a terra fronteira de Gileade, do lado oriental.

[10]O Sauliaus dienomis jie kariavo prieš hagarus. Nugalėję jie užėmė jų palapines visoje srityje į rytus nuo Gileado.

Descendentes de Gade

[11] Os filhos de Gade habitaram defronte deles, na terra de Basã, até Salca.

[11]Šalia jų Bašano krašte iki pat Salchos gyveno Gado palikuonys.

[12] Joel foi o cabeça, e Safã, o segundo; também Janai e Safate estavam em Basã.

[12]Bašane Joelis buvo vyriausias, Šafamas – jo pavaduotojas, po jų – Janajas ir Šafatas.

[13] Seus irmãos, segundo as suas casas paternas, foram: Micael, Mesulão, Seba, Jorai, Jacã, Zia e Héber; ao todo, sete;

[13]Jų giminaičiai pagal kiltis: Mykolas, Mešulamas, Šeba, Jorajas, Jakanas, Zija ir Eberas, iš viso septyni.

[14] estes foram os filhos de Abiail, filho de Huri, filho de Jaroa, filho de Gileade, filho de Micael, filho de Jesisai, filho de Jado, filho de Buz.

[14]Tai Būzo sūnaus Jechdajo sūnaus Ješišajo sūnaus Mykolo sūnaus Gileado sūnaus Jaroacho sūnaus Hūrio sūnaus Abihailo sūnūs.

[15] Aí, filho de Abdiel, filho de Guni, foi o cabeça da sua família.

[15]Gūnio sūnaus Abdielio sūnus Ahis buvo jų kilties galva,

[16] Habitaram em Gileade, em Basã e suas aldeias, bem como até aos limites de todos os arredores de Sarom.

[16]gyveno jie Gileade, Bašane bei jam pavaldžiose vietose ir visose Šarono ganyklose iki jų ribų.

[17] Todos estes foram inscritos na genealogia, nos dias de Jotão, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, rei de Israel.

[17]Visi jie įtraukti į kilmės sąrašus Judo karaliaus Jotamo dienomis ir Izraelio karaliaus Jeroboamo dienomis.

A história das tribos transjordânicas

[18] Dos filhos de Rúben, dos gaditas e da meia tribo de Manassés, homens valentes,

[18]Rubeno giminė, gadai ir pusė Manaso giminės turėjo narsių karių, pajėgių

que traziam escudo e espada, entesavam o arco e eram destros na guerra, houve quarenta e quatro mil setecentos e sessenta, capazes de sair a combate.

nešioti skydą ir kalaviją, įtempti lanką ir apmokytų kariauti – keturiasdešimt keturis tūkstančius septynis šimtus šešiasdešimt tinkamų karo tarnybai.

[19] Fizeram guerra aos hagarenos, como a Jetur, a Nafis e a Nodabe.

[19]Jie kariavo su hagarais – Jetūru, Nafišu bei Nodabu

[20] Foram ajudados contra eles, e os hagarenos e todos quantos estavam com eles foram entregues nas suas mãos; porque, na peleja, clamaram a Deus, que lhes deu ouvidos, porquanto confiaram nele.

[20]ir nugalėjo. Hagarai ir visi su jais esantieji buvo atiduoti aniems į rankas, nes jie mūšyje šaukėsi Dievo, ir jis išklausė jų, nes anie pasitikėjo juo.

[21] Levaram o gado deles: cinqüenta mil camelos, duzentas e cinqüenta mil ovelhas, dois mil jumentos; e cem mil pessoas.

[21]Kartu su šimtu tūkstančių belaisvių jie paėmė ir galvijų: penkiasdešimt tūkstančių kupranugarių, du šimtus penkiasdešimt tūkstančių avių ir du tūkstančius asilų.

[22] Porque muitos caíram feridos à espada, pois de Deus era a peleja; e habitaram no lugar deles até ao exílio.

[22]Daug buvo kritę ir mūšyje, nes tai buvo Dievo karas. Jie liko gyventi jų žemėje iki tremties.

[23] Os filhos da meia tribo de Manassés habitaram naquela terra de Basã até Baal-Hermom, e Senir, e o monte Hermom; e eram numerosos.

[23]Pusės Manaso giminės palikuonys gyveno krašte nuo Bašano iki Baal Hermono, Senyro ir Hermono kalno. Jų buvo labai daug.

[24] Estes foram cabeças de suas famílias, a saber: Éfer, Isi, Eliel, Azriel, Jeremias, Hodavias e Jadiel, guerreiros valentes, homens famosos, cabeças de suas famílias.

[24]Štai jų kilčių galvos: Eferas, Išis, Elielis, Azrielis, Jeremija, Hodavija ir Jachdielis – narsūs kariai, garsūs vyrai, kilčių galvos.

[25] Porém cometeram transgressões contra o Deus de seus pais e se prostituíram, seguindo os deuses dos povos da terra, os quais Deus destruíra de diante deles.

[25]Bet jie nusižengė savo protėvių Dievui ir kekšavo su dievais krašto tautų, kurias Dievas buvo prieš juos išnaikinęs.

[26] Pelo que o Deus de Israel suscitou o espírito de Pul, rei da Assíria, e o espírito de Tiglate-Pileser, rei da Assíria, que os

[26]Užtat Izraelio Dievas sukurstė Asirijos valdovo pulo (Asirijos karaliaus Tiglat Pilesero) dvasią, ir šis ištrėmė juos, būtent

levou cativos, a saber: os rubenitas, os gaditas e a meia tribo de Manassés, e os trouxe para Hala, Habor e Hara e para o rio Gozã, onde permanecem até ao dia de hoje.

rubenus, gadus ir pusę Manaso giminės, nuvarydamas į Halachą, Haborą, Harą ir prie Gozano upės, kur jie pasiliko iki šios dienos.

1 Crônicas 6

Descendentes de Levi

1 Os filhos de Levi foram: Gérson, Coate e Merari.

2 Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel.

3 Os filhos de Anrão: Arão, Moisés e Miriã. Os filhos de Arão: Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

4 Eleazar gerou a Finéias, e Finéias, a Abisua;

5 Abisua gerou a Buqui, e Buqui, a Uzi;

6 Uzi gerou a Zeraías, e Zeraías, a Meraiote;

7 Meraiote gerou a Amarias, e Amarias, a Aitube;

8 Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque, a Aimaás;

9 Aimaás gerou a Azarias, e Azarias, a Joanã;

10 Joanã gerou a Azarias; este é o que serviu de sacerdote na casa que Salomão tinha edificado em Jerusalém.

11 Azarias gerou a Amarias, e Amarias, a Aitube;

12 Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque, a Salum;

13 Salum gerou a Hilquias, e Hilquias, a Azarias;

Levio palikuonys

27 Levio sūnūs: Geršonas, Kehatas ir Meraris.

28Kehato sūnūs: Amramas, Iccharas, Hebronas ir Uzielis.

29Amramo sūnūs: Aaronas, Mozė ir Mirjama. Aarono sūnūs: Nadabas, Abihuvas, Eleazaras ir Itamaras.

30Eleazarui gimė Finehasas, Finehasui – Abišūva,

31Abišūvai – Bukis, Bukiui – Uzis,

32Uziui – Zerachija, Zerachijai – Merajotas,

33Merajotui – Amarija, Amarijai – Ahitubas,

34Ahitubui – Cadokas, Cadokui – Ahimaacas,

35Ahimaacui – Azarija, Azarijai – Johananas

36ir Johananui – Azarija, tarnavęs kunigu Namuose, kuriuos Saliamonas pastatė Jeruzalėje.

37Azarijai gimė Amarija, Amarijai – Ahitubas,

38Ahitubui – Cadokas, Cadokui – Šalumas,

39Šalumui – Hilkija, Hilkijai – Azarija,

14 Azarias gerou a Seraías, e Seraías, a Jeozadaque;

40Azarijai – Seraja, Serajai – Jehocadakas;

15 Jeozadaque foi levado cativo, quando o SENHOR levou para o exílio a Judá e a Jerusalém pela mão de Nabucodonosor.

41Jehocadakas išėjo į tremtį, kai VIEŠPATS per Nebukadnecarą išsiuntė Judą ir Jeruzalę į tremtį.

1 Metraščių 6

16 Os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

1Levio sūnūs: Geršomas, Kehatas ir Meraris.

17 São estes os nomes dos filhos de Gérson: Libni e Simei.

2Štai Geršomo sūnų vardai: Libnis ir Šimis.

18 Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel.

3Kehato sūnūs: Amramas, Iccharas, Hebronas ir Uzielis.

19 Os filhos de Merari: Mali e Musi; são estas as famílias dos levitas, segundo as casas de seus pais.

4Merario sūnūs: Machlis ir Mušis. Tai Levio giminės kiltys pagal jų protėvius.

20 O filho de Gérson foi Libni, de quem foi filho Jaate, de quem foi filho Zima,

5Geršomo [palikuonys]: sūnus Libnis, šio sūnus Jahatas, šio sūnus Zima,

21 de quem foi filho Joá, de quem foi filho Ido, de quem foi filho Zerá, de quem foi filho Jeaterai.

6šio sūnus Joachas, šio sūnus Idojas, šio sūnus Zerachas, šio sūnus Jeotrajas.

22 O filho de Coate foi Aminadabe, de quem foi filho Coré, de quem foi filho Assir,

7Kehato palikuonys: sūnus Aminadabas, šio sūnus Korachas, šio sūnus Asiras,

23 de quem foi filho Elcana, de quem foi filho Ebiasafe, de quem foi filho Assir,

8šio sūnus Elkana, šio sūnus Ebjasafas, šio sūnus Asiras,

24 de quem foi filho Taate, de quem foi filho Uriel, de quem foi filho Uzias, de quem foi filho Saul.

9šio sūnus Tahatas, šio sūnus Ūrielis, šio sūnus Uzija ir šio sūnus Saulius.

25 Os filhos de Elcana: Amasai e Aimote.

10Elkanos sūnūs: Amasajas ir Ahimotas,

26 Quanto a Elcana, foi seu filho Zofai, de quem foi filho Naate,

11šio sūnus Elkana, šio sūnus Cofajas, šio sūnus Nahatas,

27 de quem foi filho Eliabe, de quem foi filho Jeroão, de quem foi filho Elcana.

12šio sūnus Eliabas, šio sūnus Jerohamas, šio sūnus Elkana.

28 Os filhos de Samuel: o primogênito, Joel, e depois Abias.

13Samuelio sūnūs: pirmagimis Joelis ir antragimis Abija.

[29] O filho de Merari foi Mali, de quem foi filho Libni, de quem foi filho Simei, de quem foi filho Uzá,

[30] de quem foi filho Siméia, de quem foi filho Hagias, de quem foi filho Asaías.

Cantores levitas

[31] São estes os que Davi constituiu para dirigir o canto na Casa do SENHOR, depois que a arca teve repouso.

[32] Ministravam diante do tabernáculo da tenda da congregação com cânticos, até que Salomão edificou a Casa do SENHOR em Jerusalém; e exercitavam o seu ministério segundo a ordem prescrita.

[33] São estes os que serviam com seus filhos. Dos filhos dos coatitas: Hemã, o cantor, filho de Joel, filho de Samuel,

[34] filho de Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliel, filho de Toá,

[35] filho de Zufe, filho de Elcana, filho de Maate, filho de Amasai,

[36] filho de Elcana, filho de Joel, filho de Azarias, filho de Sofonias,

[37] filho de Taate, filho de Assir, filho de Ebiasafe, filho de Coré,

[38] filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, filho de Israel.

[39] Seu irmão Asafe estava à sua direita; era Asafe filho de Berequias, filho de Siméia,

[40] filho de Micael, filho de Baaséias, filho de Malquias,

[41] filho de Etni, filho de Zera, filho de Adaías,

[14]Merario palikuonys: Machlis, šio sūnus Libnis, šio sūnus Šimis, šio sūnus Uza,

[15]šio sūnus Šima, šio sūnus Hagija ir šio sūnus Asaja.

[16]Štai vyrai, Dovydo paskirti vadovauti giesmės tarnybai VIEŠPATIESNamuose nuo to laiko, kai Skrynia rado ten nuolatinę buveinę.

[17]Kol Saliamonas statė VIEŠPATIES Namus Jeruzalėje, jie tarnavo giesmėmis priešais Padangtę Susitikimo Palapinėje, atlikdami savo pareigas, kaip buvo jiems nustatyta.

[18]Štai paskirtieji vadovauti, tarnaujantys drauge su savo sūnumis. Iš kehatų: giesmininkas Hemanas, sūnus Joelio, sūnaus Samuelio,

[19]sūnaus Elkanos, sūnaus Jerohamo, sūnaus Elielio, sūnaus Toacho,

[20]sūnaus Cūfo, sūnaus Elkanos, sūnaus Mahato, sūnaus Amasajo,

[21]sūnaus Elkanos, sūnaus Joelio, sūnaus Azarijos, sūnaus Sofonijos,

[22]sūnaus Tahato, sūnaus Asiro, sūnaus Ebjasafo, sūnaus Koracho,

[23]sūnaus Iccharo, sūnaus Kehato, sūnaus Levio, sūnaus Izraelio.

[24]Paskui jo giminaitis Asafas, stovėjęs jo dešinėje, būtent Asafas, sūnus Berechijo, sūnaus Šimos,

[25]sūnaus Mykolo, sūnaus Baasėjos, sūnaus Malkijos,

[26]sūnaus Etnio, sūnaus Zeracho, sūnaus Adajos,

[42] filho de Etã, filho de Zima, filho de Simei,
[43] filho de Jaate, filho de Gérson, filho de Levi.
[44] Seus irmãos, os filhos de Merari, estavam à esquerda, a saber: Etã, filho de Quisi, filho de Abdi, filho de Maluque,
[45] filho de Hasabias, filho de Amazias, filho de Hilquias,
[46] filho de Anzi, filho de Bani, filho de Semer,
[47] filho de Mali, filho de Musi, filho de Merari, filho de Levi.
[48] Seus irmãos, os levitas, foram postos para todo o serviço do tabernáculo da Casa de Deus.

Descendentes de Arão

[49] Arão e seus filhos faziam ofertas sobre o altar do holocausto e sobre o altar do incenso, todo o serviço do lugar santíssimo e a expiação por Israel, segundo tudo quanto Moisés, servo de Deus, tinha ordenado.
[50] Foi filho de Arão Eleazar, de quem foi filho Finéias, de quem foi filho Abisua,
[51] de quem foi filho Buqui, de quem foi filho Uzi, de quem foi filho Zeraías,
[52] de quem foi filho Meraiote, de quem foi filho Amarias, de quem foi filho Aitube,
[53] de quem foi filho Zadoque, de quem foi filho Aimaás.

As cidades dos levitas

Josué 21.1-42

[54] São estes os lugares que eles habitavam, segundo os seus acampamentos, dentro dos seus limites, a saber: aos filhos de

[27]sūnaus Etano, sūnaus Zimos, sūnaus Šimio,
[28]sūnaus Jahato, sūnaus Geršomo, sūnaus Levio.
[29]Jų brolio Merario palikuonys, stovėję kairėje: Etanas, sūnus Kišio, sūnaus Abdžio, sūnaus Malucho,
[30]sūnaus Hašabijos, sūnaus Amacijos, sūnaus Hilkijos,
[31]sūnaus Amcio, sūnaus Banio, sūnaus Šemero,
[32]sūnaus Machlio, sūnaus Mušio, sūnaus Merario, sūnaus Levio.
[33]O jų broliai levitai buvo paskirti visai likusiai Padangtės – Dievo Namų – tarnybai.

[34]Aaronas ir jo sūnūs atnašavo aukas ant deginamųjų aukų aukuro bei ant smilkalų aukuro, eidami šventų šventosios tarnybą, permaldaudami už Izraelį pagal visa, ką Dievo tarnas Mozė buvo įsakęs.
[35]Aarono palikuonys: sūnus Eleazaras, šio sūnus Finehasas, šio sūnus Abišūva,
[36]šio sūnus Bukis, šio sūnus Uzis, šio sūnus Zerachija,
[37]šio sūnus Merajotas, šio sūnus Amarija, šio sūnus Ahitubas,
[38]šio sūnus Cadokas, šio sūnus Ahimaacas.

[39]Štai vietovės pagal jų gyvenvietes jiems skirtoje žemėje: Kehato kilčių Aarono palikuonims – jiems teko pirmasis burtų metimas –

Arão, das famílias dos coatitas, pois lhes caiu a sorte,

55 deram-lhes Hebrom, na terra de Judá, e os seus arredores.

56 Porém o campo da cidade com suas aldeias deram a Calebe, filho de Jefoné.

57 Aos filhos de Arão deram as cidades de refúgio: Hebrom e Libna com seus arredores, Jatir e Estemoa com seus arredores,

58 Hilém com seus arredores, Debir com seus arredores,

59 Asã com seus arredores e Bete-Semes com seus arredores;

60 da tribo de Benjamim, Geba com seus arredores, Alemete com seus arredores e Anatote com seus arredores; ao todo, treze cidades, segundo as suas famílias.

61 Aos filhos de Coate, que restaram da família da tribo, caíram por sorte dez cidades da meia tribo, metade de Manassés.

62 Aos filhos de Gérson, segundo as suas famílias, da tribo de Issacar, da tribo de Aser, da tribo de Naftali e da tribo de Manassés, em Basã, caíram treze cidades.

63 Aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, da tribo de Gade e da tribo de Zebulom, caíram por sorte doze cidades.

64 Assim, deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades com seus arredores.

65 Deram-lhes por sorte, da tribo dos filhos de Judá, da tribo dos filhos de Simeão e da

40buvo paskirta Judo krašte Hebronas ir aplinkinės ganyklos,

41o miesto laukai ir jam priklausantys kaimai duoti Jefunės sūnui Kalebui.

42Aarono palikuonims buvo paskirti prieglaudos miestai: Hebronas ir Libna su ganyklomis, Jatyras ir Eštemoja su ganyklomis,

43Hilezas su ganyklomis, Debyras su ganyklomis,

44Ašanas su ganyklomis ir Bet Šemešas su ganyklomis.

45Taip pat iš Benjamino giminės buvo paskirta Geba su ganyklomis, Alemetas su ganyklomis ir Anatotas su ganyklomis. Iš viso per visas kiltis jie turėjo trylika miestų.

46Kitiems Kehato palikuonims burtų keliu buvo duota dešimt miestų iš Efraimo giminės, iš Dano giminės ir iš pusės Manaso giminės.

47Geršomo palikuonims pagal jų kiltis buvo skirta trylika miestų iš Isacharo, Ašero, Naftalio ir Manaso Bašane giminių.

48Merario palikuonims pagal jų kiltis buvo skirta dvylika miestų iš Rubeno, Gado ir Zabulono giminių.

49Taip izraelitai davė levitams ir miestų, ir ganyklų.

50Jie davė jiems burtų keliu miestų, minimų vardais, iš Judo giminės, taip pat

tribo dos filhos de Benjamim, estas cidades, que são mencionadas nominalmente.

iš Simeono giminės ir iš Benjamino giminės.

66 A algumas das famílias dos filhos de Coate foram dadas cidades dos seus territórios da parte da tribo de Efraim.

51Ir Efraimo giminės miestai buvo priskirti kai kurių Kehato palikuonių kilčių žemei.

67 Pois lhes deram as cidades de refúgio, Siquém com seus arredores, na região montanhosa de Efraim, como também Gezer com seus arredores,

52Jiems buvo duoti prieglaudos miestai: Sichemas su ganyklomis Efraimo aukštumose, Gezeras su ganyklomis,

68 Jocmeão com seus arredores, Bete-Horom com seus arredores,

53Jokmeamas su ganyklomis, Bet Horonas su ganyklomis,

69 Aijalom com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores;

54Ajalonas su ganyklomis ir Gat Rimonas su ganyklomis,

70 e, da meia tribo de Manassés, Aner com seus arredores e Bileã com seus arredores foram dadas às demais famílias dos filhos de Coate.

55o iš pusės Manaso giminės – Aneras su ganyklomis, Bileamas su ganyklomis. Tiek duota kitoms Kehato palikuonių kiltims.

71 Aos filhos de Gérson, da família da meia tribo de Manassés, deram, em Basã, Golã com seus arredores e Astarote com seus arredores;

56Geršomo palikuonims iš pusės Manaso giminės: Golanas Bašane su ganyklomis ir Aštarotas su ganyklomis;

72 e da tribo de Issacar: Quedes com seus arredores, Daberate com seus arredores,

57iš Isacharo giminės: Kedešas su ganyklomis, Daberatas su ganyklomis,

73 Ramote com seus arredores e Aném com seus arredores;

58Ramotai su ganyklomis ir Anemas su ganyklomis;

74 e da tribo de Aser: Masal com seus arredores, Abdom com seus arredores,

59iš Ašero giminės: Mašalas su ganyklomis, Abdonas su ganyklomis,

75 Hucoque com seus arredores e Reobe com seus arredores;

60Hukokas su ganyklomis ir Rehobas su ganyklomis;

76 e da tribo de Naftali na Galiléia: Quedes com seus arredores, Hamom com seus arredores e Quiriataim com seus arredores.

61iš Naftalio giminės: Kedešas Galilėjoje su ganyklomis, Hamonas su ganyklomis ir Kirjataimai su ganyklomis.

[77] Os demais filhos de Merari receberam, da tribo de Zebulom, Rimono com seus arredores e Tabor com seus arredores;
[78] e dalém do Jordão, na altura de Jericó, ao oriente do Jordão, deram-se-lhes, da tribo de Rúben, Bezer com seus arredores no deserto, Jaza com seus arredores,
[79] Quedemote com seus arredores e Mefaate com seus arredores;
[80] e da tribo de Gade em Gileade: Ramote com seus arredores, Maanaim com seus arredores,
[81] Hesbom com seus arredores e Jazer com seus arredores.

[62]Kitiems Merario palikuonims: iš Zabulono giminės – Rimonojas su ganyklomis, Taboras su ganyklomis;
[63]Užjordanėje nuo Jericho, rytinėje Jordano pusėje, iš Rubeno giminės – Beceras stepėje su ganyklomis, Jahacas su ganyklomis,
[64]Kedemotai su ganyklomis ir Mefaatas su ganyklomis;
[65]iš Gado giminės – Ramot Gileadas su ganyklomis, Mahanaimai su ganyklomis,
[66]Hešbonas su ganyklomis ir Jazeras su ganyklomis.

1 Crônicas 7

Descendentes de Issacar

[1] Os filhos de Issacar foram: Tola, Puá, Jasube e Sinrom; quatro ao todo.
[2] Os filhos de Tola: Uzi, Refaías, Jeriel, Jamai, Ibsão e Samuel, chefes das suas famílias, descendentes de Tola; homens valentes nas suas gerações, cujo número, nos dias de Davi, foi de vinte e dois mil e setecentos.
[3] O filho de Uzi: Izraías; e os filhos de Izraías: Micael, Obadias, Joel e Issias; cinco ao todo; todos eles chefes.
[4] Tinham, nas suas gerações, segundo as suas famílias, em tropas de guerra, trinta e seis mil homens; pois tinham muitas mulheres e filhos.
[5] Seus irmãos, em todas as famílias de Issacar, homens valentes, foram oitenta e sete mil, todos registrados pelas suas genealogias.

1 Metraščių 7

Šiaurės giminės

[1]Isacharo sūnūs – keturi: Tola, Pūva, Jašubas ir Šimronas.
[2]Tolos sūnūs: Uzis, Refaja, Jerielis, Jachmajas, Ibsamas ir Samuelis – savų Tolos kilčių galvos, narsūs savo kartų kariai. Dovydo dienomis jų suskaičiuota dvidešimt du tūkstančiai šeši šimtai.
[3]Uzio sūnus buvo Izrachija. Izrachijos sūnūs buvo penki: Mykolas, Abdija, Joelis ir Išija. Visi jie buvo kilčių galvos.
[4]Su jais pagal jų kartas ir protėvių namus buvo trisdešimt šeši tūkstančiai karių gretose, nes jie turėjo daug žmonų ir sūnų.
[5]Jų giminaičių, priklausančių visoms Isacharo kiltims, iš viso buvo aštuoniasdešimt septyni tūkstančiai į kilmės sąrašą įtrauktų narsių karių.

Descendentes de Benjamim

[6] Os filhos de Benjamim: Bela, Bequer e Jediael; três ao todo.

[7] Os filhos de Bela: Esbom, Uzi, Uziel, Jerimote e Iri; cinco ao todo; chefes das suas famílias, homens valentes, foram vinte e dois mil e trinta e quatro, registrados pelas suas genealogias.

[8] Os filhos de Bequer: Zemira, Joás, Eliézer, Elioenai, Onri, Jerimote, Abias, Anatote e Alemete; todos filhos de Bequer.

[9] O número deles, registrados pelas suas genealogias, segundo as suas gerações, chefes das suas famílias, homens valentes, vinte mil e duzentos.

[10] O filho de Jediael: Bilã; os filhos de Bilã: Jeús, Benjamim, Eúde, Quenaana, Zetã, Társis e Aisaar.

[11] Todos estes, filhos de Jediael, foram chefes das suas famílias, homens valentes, dezessete mil e duzentos, capazes de sair à guerra.

[12] Supim e Hupim eram filhos de Ir; e Husim, filho de Aer.

[13] Os filhos de Naftali: Jaziel, Guni, Jezer e Salum, filhos de Bila.

Descendentes de Manassés

[14] O filho de Manassés: Asriel, de sua concubina síria, que também deu à luz a Maquir, pai de Gileade.

[15] Maquir tomou a irmã de Hupim e Supim por mulher. O nome dela era Maaca; o nome do irmão de Maquir era Zelofeade, o qual teve só filhas.

[6]Benjamino sūnūs – trys: Bela, Becheras ir Jediaelis.

[7]Belos sūnūs buvo penki: Ecbonas, Uzis, Uzielis, Jerimotas ir Iris. Jie buvo savo protėvių namų galvos ir narsūs kariai. Į jų kilmės sąrašus įtraukta dvidešimt du tūkstančiai trisdešimt keturi.

[8]Bechero sūnūs: Zemyra, Joašas, Eliezeras, Eljoenajas, Omris, Jeremotas, Abija, Anatotas ir Alemetas. Visi jie buvo Bechero sūnūs.

[9]Į jų kilmės sąrašus įtraukti pagal jų kiltis, kaip protėvių namų galvos, narsūs vyrai, dvidešimt tūkstančių du šimtai.

[10]Jediaelio sūnus buvo Bilhanas, o Bilhano sūnūs – Jeušas, Benjaminas, Ehudas, Kenaana, Zetanas, Taršišas ir Ahišaharas.

[11]Visi jie buvo Jediaelio sūnūs, jų kilčių galvos, narsūs kariai – septyniolika tūkstančių tinkamų karo tarnybai.

[12]Šupimas ir Hupimas buvo Iro sūnūs; Hušimas buvo Ahero sūnus.

[13]Naftalio sūnūs: Jahacielis, Gūnis, Jeceras ir Šalumas. Jie buvo Bilhos palikuonys.

[14]Manaso sūnus – Asrielis, kurį jam pagimdė sugulovė aramėjė; ji pagimdė Gileado tėvą Machyrą.

[15]Machyras paėmė žmonas Hupimui ir Šupimui, o jo sesers vardas buvo Maaka. Antrojo sūnaus vardas buvo Celofhadas, bet Celofhadas turėjo tik dukterų.

[16] Maaca, mulher de Maquir, teve um filho, a quem chamou Perez; irmão deste foi Seres. Os filhos de Perez foram Ulão e Requém.

[17] O filho de Ulão: Bedã. Tais foram os filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés.

[18] Sua irmã Hamolequete deu à luz a Isode, a Abiezer e a Macla.

[19] Foram os filhos de Semida: Aiã, Siquém, Liqui e Anião.

Descendentes de Efraim

[20] Era filho de Efraim Sutela, de quem foi filho Berede, de quem foi filho Taate, de quem foi filho Eleada, de quem foi filho Taate,

[21] de quem foi filho Zabade, de quem foi filho Sutela; e ainda Ézer e Eleade, mortos pelos homens de Gate, naturais da terra, pois eles desceram para roubar o gado destes.

[22] Pelo que por muitos dias os chorou Efraim, seu pai, cujos irmãos vieram para o consolar.

[23] Depois, coabitou com sua mulher, e ela concebeu e teve um filho, a quem ele chamou Berias, porque as coisas iam mal na sua casa.

[24] Sua filha foi Seerá, que edificou a Bete-Horom, a de baixo e a de cima, como também a Uzém-Seerá.

[25] O filho de Berias foi Refa, de quem foi filho Resefe, de quem foi filho Tela, de quem foi filho Taã,

[26] de quem foi filho Ladã, de quem foi filho Amiúde, de quem foi filho Elisama,

[16]Machyro žmona Maaka pagimdė sūnų ir pavadino jį Perešo vardu; jo brolio vardas buvo Šerešas, o šio sūnūs buvo Ulamas ir Rekemas.

[17]Ulamo sūnus buvo Bedanas. Tai Manaso sūnaus Machyro sūnaus Gileado palikuonys.

[18]O jo sesuo Molecheta pagimdė Išhodą, Abiezerą ir Machlą.

[19]Šemidos sūnūs buvo Achjanas, Šechemas, Likhis ir Aniamas.

[20]Efraimo palikuonys: Šutelachas, šio sūnus Beredas, šio sūnus Tahatas, šio sūnus Eleada, šio sūnus Tahatas,

[21]šio sūnus Zabadas, šio sūnūs Šutelachas, Ezeras ir Eleadas. Gato vyrai – vietiniai gyventojai – juos užmušė, nes jie buvo nuėję pagrobti jų galvijų.

[22]Jų tėvas Efraimas raudojo daug dienų, ir jo broliai atėjo jo paguosti.

[23]Jis suėjo su savo žmona, ji pastojo ir pagimdė sūnų; jis pavadino jį vardu Berija, nes nelaimė buvo užgulusi jo namus.

[24]Jis turėjo dukterį Šeerą; ji pastatė ir aukštutinį bei žemutinį Bet Horoną, ir Uzen Šeerą.

[25]Jo sūnus buvo Refachas, šio sūnus – Rešefas, šio sūnus – Telachas, šio sūnus – Tahanas,

[26]šio sūnus – Ladanas, šio sūnus – Amihudas, šio sūnus – Elišama,

[27] de quem foi filho Num, de quem foi filho Josué.

[27]šio sūnus – Nūnas, šio sūnus – Jozuė.

[28] A possessão e habitação deles foram: Betel e as suas aldeias; ao oriente, Naarã; e, ao ocidente, Gezer e suas aldeias, Siquém e suas aldeias, até Aia e suas aldeias;

[28]Jų nuosavybė ir gyvenvietės buvo Betelis ir jam pavaldūs miestai: rytų link – Naaranas, o vakarų link – Gezeras ir jam pavaldūs miestai, Sichemas ir jam pavaldūs miestai iki pat Ajos ir jai pavaldžių miestų,

[29] do lado dos filhos de Manassés, Bete-Seã e suas aldeias, Taanaque e suas aldeias, Megido e suas aldeias, Dor e suas aldeias; nestas, habitaram os filhos de José, filho de Israel.

[29]taip pat palei Manaso giminės ribas – Bet Šeanas ir jam pavaldūs miestai, Taanachas ir jam pavaldūs miestai, Megidas ir jam pavaldūs miestai bei Doras ir jam pavaldūs miestai. Ten gyveno Izraelio sūnaus Juozapo sūnūs.

Descendentes de Aser

[30] Os filhos de Aser: Imna, Isvá, Isvi e Berias e Sera, irmã deles.

[30]Ašero sūnūs: Imna, Išva, Išvis ir Berija; jų sesuo – Seracha.

[31] Os filhos de Berias: Héber e Malquiel; este foi o pai de Birzavite.

[31]Berijos sūnūs – Heberas ir Malkielis, o šis buvo Birzaito tėvas.

[32] Héber gerou a Jaflete, a Somer, a Hotão e a Suá, irmã deles.

[32]Heberui gimė Jafletas, Šomeras, Hotamas ir jų sesuo Šūva.

[33] Os filhos de Jaflete: Pasaque, Bimal e Asvate; estes foram os filhos de Jaflete.

[33]Jafleto sūnūs: Pasachas, Bimhalas ir Ašvatas. Tai Jafleto sūnūs.

[34] Os filhos de Semer: Aí, Roga, Jeubá e Arã.

[34]Šemero sūnūs: Ahis, Rohga, Jehuba ir Aramas.

[35] Os filhos de seu irmão Helém: Zofa, Imna, Seles e Amal.

[35]Jo brolio Helemo sūnūs: Cofachas, Imna, Šelešas ir Amalas.

[36] Os filhos de Zofa: Sua, Harnefer, Sual, Beri, Inra,

[36]Cofacho sūnūs: Suachas, Harneferas, Šualas, Beris, Imra,

[37] Bezer, Hode, Sama, Silsa, Itrã e Beera.

[37]Beceras, Hodas, Šama, Šilša, Itranas ir Beera.

[38] Os filhos de Jéter: Jefoné, Pispa e Ara.

[38]Jetero sūnūs: Jefunė, Pispa ir Ara.

[39] Os filhos de Ula: Ara, Haniel e Rizia.

[39]Ulos sūnūs: Arachas, Hanielis ir Ricija.

[40] Todos estes foram filhos de Aser, chefes das famílias, escolhidos, homens valentes, chefes de príncipes, registrados nas suas

[40]Visi jie buvo Ašero vyrai, kilčių galvos, rinktiniai narsūs kariai, kunigaikščių vadai. Vyrų, įtrauktų į kilmės sąrašą ir

genealogias para o serviço na guerra; seu número foi de vinte e seis mil homens.

1 Crônicas 8

Descendentes de Benjamim

[1] Benjamim gerou a Bela, seu primogênito, a Asbel, o segundo, a Aará, o terceiro,
[2] a Noá, o quarto, e a Rafa, o quinto.
[3] Bela teve estes filhos: Adar, Gera, Abiúde,
[4] Abisua, Naamã, Aoá,
[5] Gera, Sefufá e Hurão.
[6] Estes foram os filhos de Eúde, que foram chefes das famílias dos moradores de Geba e transportados para o exílio a Manaate:
[7] Naamã, Aías e Gera; este os transportou e gerou a Uzá e a Aiúde.
[8] Saaraim, depois de ter repudiado suas mulheres Husim e Baara, gerou nos campos de Moabe,
[9] de Hodes, sua mulher, a Jobabe, a Zíbia, a Messa, a Malcã,
[10] a Jeús, a Saquias e a Mirma; foram estes os seus filhos, chefes das famílias.
[11] Husim gerou a Abitube e a Elpaal.
[12] Os filhos de Elpaal foram: Héber, Misã e Semede; este edificou a Ono e a Lode e suas aldeias.
[13] Berias e Sema foram cabeças das famílias dos moradores de Aijalom, que afugentaram os moradores de Gate.
[14] Aiô, Sasaque, Jeremote,
[15] Zebadias, Arade, Éder,
[16] Micael, Ispa e Joá foram filhos de Berias.

tinkamų karo tarnybai, buvo dvidešimt šeši tūkstančiai.

1 Metraščių 8

Benjamino palikuonys

[1]Benjaminui gimė pirmagimis Bela, antras sūnus – Ašbelis, trečias – Achrachas,
[2]ketvirtas – Noha ir penktas – Rafa.
[3]Bela turėjo sūnų: Adarą, Gerą, Abihudą,
[4]Abišūvą, Naamaną, Ahoachą,
[5]Gerą, Šefufaną ir Huramą.
[6]Štai Ehudo sūnūs. Jie buvo Gebos gyventojų kilčių galvos ir ištremti į Manahatą:
[7]Naamanas, Ahija ir Gera, tai yra Heglamas, kuriam gimė Uza ir Ahihudas.
[8]Šaharaimui gimė sūnų Moabo lygumoje po to, kai jis atleido savo žmonas Hušimą ir Baarą.
[9]Iš žmonos Hodešos jam gimė sūnūs: Jobabas, Cibija, Meša, Malkamas,
[10]Jeucas, Sachija ir Mirma. Tai jo sūnūs, kilčių galvos.
[11]Iš Hušimos jam gimė Abitubas ir Elpaalas.
[12]Elpaalo sūnūs: Eberas, Mišamas, Šemedas (jis pastatė Onoją ir Lodą su jam pavaldžiais miestais).
[13]Berija ir Šema buvo Ajalono gyventojų kilčių vadai, privertę bėgti Gato gyventojus.
[14]Achjojas, Šašakas, Jeremotas,
[15]Zebadija, Aradas, Ederas,
[16]Mykolas, Išpa ir Joha buvo Berijos sūnūs.

[17] Zebadias, Mesulão, Hizqui, Héber,
[18] Ismerai, Izlias e Jobabe, filhos de Elpaal.
[19] Jaquim, Zicri, Zabdi,
[20] Elienai, Ziletai, Eliel,
[21] Adaías, Beraías e Sinrate, filhos de Simei.
[22] Ispã, Héber, Eliel,
[23] Abdom, Zicri, Hanã,
[24] Hananias, Elão, Antotias,
[25] Ifdéias e Penuel, filhos de Sasaque.
[26] Sanserai, Searias, Atalias,
[27] Jaaresias, Elias e Zicri, filhos de Jeroão.
[28] Estes foram chefes das famílias, segundo as suas gerações, e habitaram em Jerusalém.
[29] Em Gibeão habitou o pai de Gibeão, cuja mulher se chamava Maaca,
[30] e também seu filho primogênito Abdom e ainda Zur, Quis, Baal, Nadabe,
[31] Gedor, Aiô e Zequer.
[32] Miclote gerou a Siméia. Estes habitaram em Jerusalém, com seus irmãos, bem defronte deles.
[33] Ner gerou a Quis; e Quis gerou a Saul; Saul gerou a Jônatas, a Malquisua, a Abinadabe e a Esbaal.
[34] Filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.
[35] Os filhos de Mica foram: Pitom, Meleque, Taréia e Acaz.
[36] Acaz gerou a Jeoada; Jeoada gerou a Alemete, a Azmavete e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.

[17]Zebadija, Mešulamas, Hizkis, Heberas,
[18]Išmerajas, Izlija ir Jobabas buvo Elpaalo sūnūs.
[19]Jakimas, Zichris, Zabdis,
[20]Elienajas, Ciletajas, Elielis,
[21]Adaja, Beraja ir Šimratas buvo Šimio sūnūs.
[22]Išpanas, Eberas, Elielis,
[23]Abdonas, Zichris, Hananas,
[24]Hananija, Elamas, Antotija,
[25]Ifdėja ir Penuelis buvo Šašako sūnūs.
[26]Šamšerajas, Šeharija, Atalija,
[27]Jaarešija, Elija ir Zichris buvo Jerohamo sūnūs.
[28]Jie buvo kilčių galvos, savo kartų vadai. Jie gyveno Jeruzalėje.
[29]Gibeone gyveno Gibeono įkūrėjas Jejelis. Jo žmonos vardas buvo Maaka.
[30]Jo pirmagimis sūnus buvo Abdonas, po jo – Cūras, Kišas, Baalas, Nadabas,
[31]Gedoras, Achjojas, Zecheras
[32]ir Miklotas, o šiam gimė Šima. Jie irgi gyveno šalia savo giminių Jeruzalėje kartu su giminėmis.
[33]Nerui gimė Kišas, Kišui – Saulius, Sauliui – Jehonatanas, Malkišūva, Abinadabas ir Ešbaalas.
[34]Jehonatano sūnus buvo Merib Baalas, o Merib Baalui gimė Michėjas.
[35]Michėjo sūnūs: Pitonas, Melechas, Tarėja ir Ahazas.
[36]Ahazui gimė Jehoada, Jehoadai – Alemetas, Azmavetas ir Zimris, Zimriui – Moca.

[37] Mosa gerou a Bineá, de quem foi filho Rafa, de quem foi filho Eleasa, de quem foi filho Azel.

[38] Teve Azel seis filhos, cujos nomes foram: Azricão, Bocru, Ismael, Searias, Obadias e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.

[39] Os filhos de Eseque, seu irmão, foram: Ulão, seu primogênito, Jeús, o segundo, e Elifelete, o terceiro.

[40] Os filhos de Ulão foram homens valentes, flecheiros; e tiveram muitos filhos e netos: cento e cinqüenta. Todos estes foram dos filhos de Benjamim.

[37]Mocai gimė Binėja; jo sūnus buvo Rafa, šio sūnus – Eleasa, šio sūnus – Acelis.

[38]Acelis turėjo šešis sūnus; štai jų vardai: Azrikamas, Bochruvas, Izmaelis, Šearija, Abdija ir Hananas. Tai Acelio sūnūs.

[39]Jo brolio Ešeko sūnūs: pirmagimis – Ulamas, antras – Jeušas ir trečias – Elifeletas.

[40]Ulamo palikuonys buvo narsūs kariai, lankininkai, turėjo daug vaikų ir vaikaičių – šimtą penkiasdešimt. Visi jie buvo Benjamino giminės žmonės.

1 Crônicas 9

Habitantes de Jerusalém depois do cativeiro

[1] Todo o Israel foi registrado por genealogias e inscrito no Livro dos Reis de Israel, e Judá foi levado para o exílio à Babilônia, por causa da sua transgressão.

[2] Os primeiros habitadores, que de novo vieram morar nas suas próprias possessões e nas suas cidades, foram os israelitas, os sacerdotes, os levitas e os servos do templo.

[3] Porém alguns dos filhos de Judá, dos filhos de Benjamim e dos filhos de Efraim e Manassés habitaram em Jerusalém:

[4] Utai, filho de Amiúde, filho de Onri, filho de Inri, filho de Bani, dos filhos de Perez, filho de Judá;

[5] dos silonitas: Asaías, o primogênito, e seus filhos;

1 Metraščių 9

Jeruzalės gyventojai

[1]Taip visas Izraelis buvo surašytas į kilmės sąrašus, kurie įtraukti į Izraelio karalių knygą. Ir Judo gyventojai buvo ištremti į Babiloną už neištikimybę.

[2]Pirmi sugrįžo į savo nuosavybę vėl kurtis savo miestuose paprasti izraelitai, kunigai, levitai ir šventyklos tarnai.

[3]Kai kurie iš Judo giminės palikuonių, kai kurie iš Benjamino giminės palikuonių ir kai kurie iš Efraimo bei Manaso giminių palikuonių apsigyveno Jeruzalėje.

[4]Utajas, sūnus Amihudo, sūnaus Omrio, sūnaus Imrio, sūnaus Banio, vieno iš Judo sūnaus Pereco sūnų.

[5]Iš šilojiečių buvo pirmagimis Asaja ir jo sūnūs.

[6] dos filhos de Zerá: Jeuel e seus irmãos; seiscentos e noventa ao todo;
[7] dos filhos de Benjamim: Salu, filho de Mesulão, filho de Hodavias, filho de Hassenuá;
[8] Ibnéias, filho de Jeroão, e Elá, filho de Uzi, filho de Micri, e Mesulão, filho de Sefatias, filho de Reuel, filho de Ibnijas;
[9] e seus irmãos, segundo as suas gerações; novecentos e cinqüenta e seis ao todo; todos estes homens foram cabeças de famílias nas casas de suas famílias.
[10] Dos sacerdotes: Jedaías, Jeoiaribe, Jaquim,
[11] Azarias, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote, filho de Aitube, príncipe da Casa de Deus;
[12] Adaías, filho de Jeroão, filho de Pasur, filho de Malquias, e Masai, filho de Adiel, filho de Jazera, filho de Mesulão, filho de Mesilemite, filho de Imer,
[13] como também seus irmãos, cabeças das suas famílias; mil setecentos e sessenta ao todo, homens capazes para a obra do ministério da Casa de Deus.
[14] Dos levitas: Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, dos filhos de Merari;
[15] Baquebacar, Heres, Galal e Matanias, filho de Mica, filho de Zicri, filho de Asafe;
[16] Obadias, filho de Semaías, filho de Galal, filho de Jedutum; Berequias, filho

[6]Iš Zeracho palikuonių buvo Jeuelis ir jų giminaičiai – šeši šimtai devyniasdešimt.
[7]Iš Benjamino giminės palikuonių: Saluvas, sūnus Mešulamo, sūnaus Hodavijos, sūnaus Ha Senūvos;
[8]Ibnėja, sūnus Jerohamo; Ela, sūnus Uzio, sūnaus Michrio; Mešulamas, sūnus Šefatijos, sūnaus Reuelio, sūnaus Ibnijos;
[9]jų giminaičių pagal šeimas – devyni šimtai penkiasdešimt šeši. Visi šie vyrai buvo savo kilčių galvos.
[10]Iš kunigų: Jedaja, Jehojaribas, Jachinas,
[11]vyriausiasis Dievo Namų pareigūnas Azarija, sūnus Hilkijos, sūnaus Cadoko, sūnaus Merajoto, sūnaus Ahitubo,
[12]ir Adaja, sūnus Jerohamo, sūnaus Pašhūro, sūnaus Malkijos, ir Masajas, sūnus Adielio, sūnaus Jachzeros, sūnaus Mešulamo, sūnaus Mešilemito, sūnaus Imero;
[13]be to, jų giminaičiai, kilčių galvos – tūkstantis septyni šimtai šešiasdešimt pajėgių atlikti Dievo Namų tarnybos darbus.
[14]Iš levitų: vienas iš Merario sūnų Šemaja, sūnus Hašubo, sūnaus Azrikamo, sūnaus Hašabijos,
[15]ir Bakbakaras, Herešas, Galalas, ir Matanija, sūnus Michėjo, sūnaus Zichrio, sūnaus Asafo,
[16]ir Abdija, sūnus Šemajos, sūnaus Galalo, sūnaus Jedutūno, ir Berechija, sūnus Asos,

de Asa, filho de Elcana, morador das aldeias dos netofatitas.

sūnaus Elkanos, gyvenusio netofiečių kaimuose.

17 Os porteiros: Salum, Acube, Talmom e Aimã e os irmãos deles; Salum era o chefe.

17Vartininkai: Šalumas, Akubas, Talmonas, Ahimanas; jų giminaitis Šalumas buvo galva

18 Estavam até agora de guarda à porta do rei, do lado do oriente; tais foram os porteiros dos arraiais dos filhos de Levi.

18iki šiol Karaliaus vartuose rytų pusėje. Tai levitų stovyklos vartininkai.

19 Salum, filho de Coré, filho de Ebiasafe, filho de Corá, e seus irmãos da casa de seu pai, os coreítas, estavam encarregados da obra do ministério e eram guardas das portas do tabernáculo; e seus pais tinham sido encarregados do arraial do SENHOR e eram guardas da entrada.

19Šalumas, sūnus Korės, sūnaus Ebjasafo, sūnaus Koracho, ir jo kilties giminaičiai – korachai – turėjo jiems skirtą pareigą būti Padangtės slenksčio sargais, kaip jų protėviai buvo įėjimo į VIEŠPATIES stovyklą sargai.

20 Finéias, filho de Eleazar, os regia nesse tempo, e o SENHOR era com ele.

20Seniau Eleazaro sūnus Finehasas buvo jų vadas – tebūna su juoVIEŠPATS!

21 Zacarias, filho de Meselemias, era o porteiro da entrada da tenda da congregação.

21Mešelemijos sūnus Zacharija buvo įėjimo į Susitikimo Palapinę sargas.

22 Todos estes, escolhidos para guardas das portas, foram duzentos e doze. Estes foram registrados pelas suas genealogias nas suas respectivas aldeias; e Davi e Samuel, o vidente, os constituíram cada um no seu cargo.

22Iš viso išrinktų slenksčių sargais buvo du šimtai dvylika. Jie buvo įtraukti į kilmės sąrašus savo kaimuose. Dovydas ir regėtojas Samuelis patvirtino juos atsakingai tarnybai.

23 Guardavam, pois, eles e seus filhos as portas da Casa do SENHOR, na casa da tenda.

23Taigi jie ir jų palikuonys, būdami sargai, sergėjo VIEŠPATIES Namų vartus, tai yra Padangtės namus.

24 Os porteiros estavam aos quatro ventos: ao oriente, ao ocidente, ao norte e ao sul.

24Vartininkai buvo pastatyti prie visų keturių šonų – rytų, vakarų, šiaurės ir pietų.

25 Seus irmãos, que habitavam nas suas aldeias, tinham de vir, de tempo em

25Jų giminaičiai, gyvenę kaimuose, buvo įpareigoti padėti jiems kartkartėmis septynias dienas,

tempo, para servir com eles durante sete dias;

26 porque havia sempre, naquele ofício, quatro porteiros principais, que eram levitas, e tinham a seu cargo as câmaras e os tesouros da Casa de Deus.

27 Estavam alojados à roda da Casa de Deus, porque a vigilância lhes estava encarregada, e tinham o dever de a abrir, todas as manhãs.

28 Alguns deles estavam encarregados dos utensílios do ministério, porque estes eram contados quando eram trazidos e quando eram tirados.

29 Outros havia que estavam encarregados dos móveis e de todos os objetos do santuário, como também da flor de farinha, do vinho, do azeite, do incenso e da especiaria.

30 Alguns dos filhos dos sacerdotes confeccionavam as especiarias.

31 Matitias, dentre os levitas, o primogênito de Salum, o coreíta, tinha o cargo do que se fazia em assadeiras.

32 Outros dos seus irmãos, dos filhos dos coatitas, tinham o encargo de preparar os pães da proposição para todos os sábados.

33 Quanto aos cantores, cabeças das famílias entre os levitas, estavam alojados nas câmaras do templo e eram isentos de outros serviços; porque, de dia e de noite, estavam ocupados no seu mister.

34 Estes foram cabeças das famílias entre os levitas, chefes em suas gerações, e habitavam em Jerusalém.

26tuo tarpu keturi vyriausieji vartininkai budėjo nuolat. Jie buvo levitai, atsakingi už Dievo Namų kambarius bei turtus.

27Naktį jie praleisdavo Dievo Namų aplinkoje, nes buvo atsakingi už sargybą ir turėjo pareigą juos kas rytą atidaryti.

28Vieni jų buvo atsakingi už apeiginius reikmenis, nes turėdavo juos suskaičiuoti atnešant ir išnešant.

29Kiti buvo paskirti rūpintis baldais, visais šventaisiais reikmenimis ir geriausiais miltais, vynu, smilkalais bei kvepalais.

30Kai kurie iš kunigų kilties ruošė kvepalų mišinį.

31Matitija, vienas iš levitų – Šalumo Koracho pirmagimis, – buvo atsakingas už plokštainių kepimą.

32Kai kurie ir iš Kehato giminaičių buvo atsakingi kas šabą už padėtinės duonos išdėliojimą eilėmis.

33Giesmininkai, levitų kilčių galvos, gyveno šventyklos kambariuose, laisvi nuo kitos tarnybos, nes ėjo pareigas dieną ir naktį.

34Tokios tat buvo levitų kilčių galvos pagal jų palikuonis. Jie gyveno Jeruzalėje.

Sauliaus protėviai ir palikuonys

[35] Em Gibeão habitou Jeiel, pai de Gibeão, cuja mulher se chamava Maaca;

[36] e também seu filho primogênito Abdom e ainda Zur, Quis, Baal, Ner, Nadabe,

[37] Gedor, Aiô, Zacarias e Miclote.

[38] Miclote gerou a Siméia. Estes habitaram em Jerusalém, com seus irmãos, bem defronte deles.

[39] Ner gerou a Quis; e Quis gerou a Saul, Saul gerou a Jônatas, a Malquisua, a Abinadabe e a Esbaal.

[40] Filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.

[41] Os filhos de Mica foram: Pitom, Meleque e Taréia.

[42] Acaz gerou a Jaerá, e Jaerá gerou a Alemete, a Azmavete e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.

[43] Mosa gerou a Bineá, de quem foi filho Refaías, de quem foi filho Eleasa, de quem foi filho Azel.

[44] Teve Azel seis filhos, cujos nomes foram Azricão, Bocru, Ismael, Searias, Obadias e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.

1 Crônicas 10

A derrota de Israel e a morte de Saul
1 Samuel 31.1-7

[1] Os filisteus pelejaram contra Israel; e, tendo os homens de Israel fugido de diante dos filisteus, caíram mortos no monte Gilboa.

[2] Os filisteus perseguiram Saul e seus filhos e mataram Jônatas, Abinadabe e Malquisua, filhos de Saul.

[35]Gibeone gyveno Gibeono įkūrėjas Jejelis. Jo žmonos vardas buvo Maaka.

[36]Pirmagimis jo sūnus buvo Abdonas, paskui – Cūras, Kišas, Baalas, Neras, Nadabas,

[37]Gedoras, Achjojas, Zacharija ir Miklotas.

[38]Miklotui gimė Šimamas. Jie gyveno šalia savo giminių Jeruzalėje kartu su giminėmis.

[39]Nerui gimė Kišas, Kišui – Saulius, Sauliui – Jehonatanas, Malkišūva, Abinadabas ir Ešbaalas.

[40]Jehonatano sūnus buvo Merib Baalas. Merib Baalui gimė Michėjas.

[41]Michėjo sūnūs: Pitonas, Melechas, Tachrėja ir Ahazas.

[42]Ahazui gimė Jara, Jarai – Alemetas, Azmavetas ir Zimris. Zimriui gimė Moca.

[43]Mocai gimė Binėja; jo sūnus buvo Refaja, šio sūnus – Eleasa, šio sūnus – Acelis.

[44]Acelis turėjo šešis sūnus; štai jų vardai: Azrikamas, Bochruvas, Izmaelis, Šearija, Abdija ir Hananas. Tai Acelio sūnūs.

1 Metraščių 10

Sauliaus mirtis

[1]Filistinai kariavo su Izraeliu. Mūšyje izraelitai bėgo nuo filistinų. Daug jų krito nukauti ant Gilbojos kalno.

[2]Saulių ir jo sūnus filistinai pasivijo. Filistinams nukovus Sauliaus sūnus Jehonataną, Abinadabą ir Malkišūvą,

3 Agravou-se muito a peleja contra Saul, os flecheiros o avistaram, e ele muito os temeu.

4 Então, disse Saul ao seu escudeiro: Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos e escarneçam de mim. Porém o seu escudeiro não o quis, porque temia muito; então, Saul tomou a espada e se lançou sobre ela.

5 Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a espada e morreu com ele.

6 Assim, morreram Saul e seus três filhos; e toda a sua casa pereceu juntamente com ele.

7 Vendo os homens de Israel que estavam no vale que os homens de Israel fugiram e que Saul e seus filhos estavam mortos, desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

A sepultura de Saul

1 Samuel 31.8-13

8 Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam Saul e os seus filhos caídos no monte Gilboa.

9 E os despojaram, tomaram a sua cabeça e as suas armas e enviaram mensageiros pela terra dos filisteus, em redor, a levar as boas-novas a seus ídolos e entre o povo.

10 Puseram as armas de Saul no templo de seu deus, e a sua cabeça afixaram na casa de Dagom.

11 Ouvindo, pois, toda a Jabes de Gileade tudo quanto os filisteus fizeram a Saul,

3mūšis šėlo aplink Saulių. Lankininkai aptiko jį, ir jis buvo lankininkų sužeistas.

4„Išsitrauk iš makšties kalaviją ir perdurk mane, – ginklanešiui tarė Saulius, – kad atėję šie neapipjaustytieji iš manęs nesityčiotų“. Bet ginklanešys atsisakė tai padaryti, nes buvo siaubo apimtas. Tada Saulius paėmė kalaviją ir pats ant jo pasivėrė.

5Matydamas Saulių negyvą, ir ginklanešys puolė ant savo kalavijo ir mirė.

6Taip mirė Saulius ir trys jo sūnūs; taip vienu smūgiu pražuvo visi jo namai.

7Pamatę, kad izraelitai pabėgo, o Saulius bei jo sūnūs žuvę, palikę savo miestus, pabėgo ir visi Izraelio vyrai, buvę slėnyje. Tada filistinai atėjo ir juose įsikūrė.

8Kitą dieną filistinai, atėję apiplėšti nukautųjų, rado Saulių ir jo sūnus, kritusius ant Gilbojos kalno.

9Apiplėšę paėmė jo galvą bei ginklus ir nusiuntė per pasiuntinius visam filistinų kraštui paskelbti gerą žinią savo stabams ir žmonėms.

10Jo ginklai buvo padėti jų dievų šventykloje, o galva pamauta ant baslio Dagono šventykloje.

11Kai Jabeš Gileado gyventojai išgirdo visa, ką filistinai buvo padarę Sauliui,

[12] então, todos os homens valentes se levantaram, e tomaram o corpo de Saul e os corpos dos filhos, e os trouxeram a Jabes; e sepultaram os seus ossos debaixo de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

[13] Assim, morreu Saul por causa da sua transgressão cometida contra o SENHOR, por causa da palavra do SENHOR, que ele não guardara; e também porque interrogara e consultara uma necromante

[14] e não ao SENHOR, que, por isso, o matou e transferiu o reino a Davi, filho de Jessé.

1 Crônicas 11

Davi é ungido rei

2 Samuel 5.1-5

[1] Então, todo o Israel se ajuntou a Davi, em Hebrom, dizendo: Somos do mesmo povo de que tu és.

[2] Outrora, sendo Saul ainda rei, eras tu que fazias saídas e entradas militares com Israel; também o SENHOR, teu Deus, te disse: Tu apascentarás o meu povo de Israel, serás chefe sobre o meu povo de Israel.

[3] Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ter com o rei em Hebrom; e Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR. Ungiram Davi rei sobre Israel, segundo a palavra do SENHOR por intermédio de Samuel.

Davi conquista a Sião

2 Samuel 5.6-10

[12]visi jų narsuoliai leidosi į kelionę ir, paėmę Sauliaus kūną bei jo sūnų kūnus, atgabeno juos į Jabešą. Jie palaidojo jų kaulus Jabeše po ąžuolu ir pasninkavo septynias dienas.

[13]Taip Saulius mirė dėl savo neištikimybės. Jis buvo neištikimasVIEŠPAČIUI, nesilaikydamas VIEŠPATIES įsakymo. Be to, jis prašė dvasių iššaukėjos patarimo.

[14]Kadangi jis neprašė VIEŠPATIES patarimo, VIEŠPATSjį užmušė ir perdavė karalystę Jesės sūnui Dovydui.

1 Metraščių 11

Dovydas – Izraelio karalius

[1]Tada visas Izraelis suėjo pas Dovydą Hebrone ir tarė: „Mes tavo kūnas ir kraujas.

[2]Net anksčiau, dar Sauliui esant karaliumi, tu išvesdavai ir parvesdavai Izraelį iš visų mūšių. VIEŠPATS, tavo Dievas, pasakė tau: ‘Tu ganysi mano tautą Izraelį, tu būsi mano tautos Izraelio vadas’“.

[3]Taigi visi Izraelio seniūnai suėjo Hebrone pas Dovydą, ir Hebrone Dovydas sudarė su jais sandorą VIEŠPATIES akivaizdoje. Jie patepė Dovydą Izraelio karaliumi pagal VIEŠPATIES žodį, duotą per Samuelį.

[4] Partiu Davi e todo o Israel para Jerusalém, que é Jebus, porque ali estavam os jebuseus que habitavam naquela terra.

[4]Tada Dovydas ir visas Izraelis leidosi į žygį prieš Jeruzalę, tai yra Jebusą, kur gyveno krašto gyventojai jebusiečiai.

[5] Disseram os moradores de Jebus a Davi: Tu não entrarás aqui. Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.

[5]Jebuso gyventojai sakė Dovydui: „Čia tu niekada neįžengsi!“ Bet Dovydas paėmė Siono tvirtovę. Šiandien tai Dovydo miestas.

[6] Porque disse Davi: Qualquer que primeiro ferir os jebuseus será chefe e comandante. Então, Joabe, filho de Zeruia, subiu primeiro e foi feito chefe.

[6]Dovydas buvo pasakęs: „Kas pirmas nukaus jebusietį, tas bus vadas ir didžiūnas“. Cerujos sūnus Joabas užkopė pirmas ir tapo vadu.

[7] Assim, habitou Davi na fortaleza, pelo que se chamou a Cidade de Davi.

[7]Dovydas įsikūrė gyventi tvirtovėje, todėl ji buvo pavadinta Dovydo miestu.

[8] E foi edificando a cidade em redor, desde Milo, completando o circuito; e Joabe renovou o resto da cidade.

[8]Jis įtvirtino aplinką iš visų pusių, nuo Milojo aplinkui, o Joabas atstatė kitas miesto dalis.

[9] Ia Davi crescendo em poder cada vez mais, porque o SENHOR dos Exércitos era com ele.

[9]Dovydas darėsi vis galingesnis ir galingesnis, nes Galybių VIEŠPATS buvo su juo.

Os valentes de Davi

2 Samuel 23.8-39

[10] São estes os principais valentes de Davi, que o apoiaram valorosamente no seu reino, com todo o Israel, para o fazerem rei, segundo a palavra do SENHOR, no tocante a esse povo.

[10]Štai vadai Dovydo galiūnų, teikusių jam didelę paramą karalystėje drauge su visu Izraeliu ir padėjusių jam tapti karaliumi pagal VIEŠPATIESžodį Izraeliui.

[11] Eis a lista dos valentes de Davi: Jasobeão, hacmonita, o principal dos trinta, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, de uma vez os feriu.

[11]Štai Dovydo galiūnų sąrašas. Hachmonio sūnus Jašobamas buvo trejeto vadas. Pakėlęs ietį prieš tris šimtus, nukovė juos vienu sykiu.

[12] Depois dele, Eleazar, filho de Dodô, o aoíta; ele estava entre os três valentes.

[12]Po jo galiūnų trejete buvo Dodojo Ahoacho sūnus Eleazaras.

[13] Este se achou com Davi em Pas-Damim, quando se ajuntaram ali os filisteus à peleja, onde havia um pedaço de terra

[13]Jis buvo su Dovydu prie Pas Damimų, kai filistinai ten buvo susitelkę mūšiui.

cheio de cevada; e o povo fugiu de diante dos filisteus.

14 Puseram-se no meio daquele terreno, e o defenderam, e feriram os filisteus; e o SENHOR efetuou grande livramento.

15 Três dos trinta cabeças desceram à penha, indo ter com Davi à caverna de Adulão; e o exército dos filisteus se acampara no vale dos Refains.

16 Davi estava na fortaleza, e a guarnição dos filisteus, em Belém.

17 Suspirou Davi e disse: Quem me dera beber água do poço que está junto à porta de Belém!

18 Então, aqueles três romperam pelo acampamento dos filisteus, e tiraram água do poço junto à porta de Belém, e tomaram-na, e a levaram a Davi; ele não a quis beber, mas a derramou como libação ao SENHOR.

19 E disse: Longe de mim, ó meu Deus, fazer tal coisa; beberia eu o sangue dos homens que lá foram com perigo de sua vida? Pois, com perigo de sua vida, a trouxeram. De maneira que não a quis beber. São essas as coisas que fizeram os três valentes.

20 Também Abisai, irmão de Joabe, era cabeça dos trinta, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, os feriu; e tinha nome entre os primeiros três.

21 Era ele mais nobre do que os trinta e era o cabeça deles; contudo, aos primeiros três não chegou.

Ten buvo dirvos sklypas, pilnas miežių. Žmonėms traukiantis nuo filistinų,

14jis ir Dovydas pasipriešino šio sklypo viduryje ir apgynę jį nugalėjo filistinus. Taip VIEŠPATS išgelbėjo juos, suteikęs didelę pergalę.

15Trys iš trisdešimtuko vadų nuėjo tarp uolų pas Dovydą prie Adulamo olos, kai filistinai buvo pasistatę stovyklą Refajų slėnyje.

16Tuo metu Dovydas buvo kalnų tvirtovėje, o filistinų įgula – Betliejuje.

17Dovydas ilgesingai prasitarė: „O kad turėčiau bent gurkšnį vandens iš Betliejaus talpyklos – iš tos prie vartų!“

18Tada trejetas prasiveržė pro filistinų įgulą ir pasėmę vandens iš talpyklos prie Betliejaus vartų parnešė Dovydui. Bet Dovydas nenorėjo jo gerti ir išliejo kaip atnašą VIEŠPAČIUI.

19„Gink, Dieve, – sakė jis, – jei kitaip elgčiausi! Kaip aš galiu gerti šių vyrų kraują? Juk jie parnešė jį, savo gyvybę į pavojų statydami“. Užtat jis nenorėjo vandens gerti. Tokie buvo šių galiūnų žygdarbiai.

20Joabo brolis Abšajas buvo trisdešimtuko galva. Kartą ietimi jis kovojo prieš tris šimtus ir nukovęs juos laimėjo sau vardą šalia trejeto.

21Jis buvo dvigubai garsesnis už bet kurį iš trisdešimtuko ir tapo jų vadu, tačiau trejetui neprilygo.

[22] Também Benaia, filho de Joiada, era homem valente de Cabzeel e grande em obras; feriu ele dois heróis de Moabe. Desceu numa cova e nela matou um leão no tempo da neve.

[23] Matou também um egípcio, homem da estatura de cinco côvados; o egípcio trazia na mão uma lança como o eixo do tecelão, mas Benaia o atacou com um cajado, arrancou-lhe da mão a lança e com ela o matou.

[24] Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre os primeiros três valentes.

[25] Era mais nobre do que os trinta, porém aos três primeiros não chegou, e Davi o pôs sobre a sua guarda.

[26] Foram os heróis dos exércitos: Asael, irmão de Joabe, Elanã, filho de Dodô, de Belém;

[27] Samote, harorita; Heles, pelonita;

[28] Ira, filho de Iques, tecoíta; Abiezer, anatotita;

[29] Sibecai, husatita; Ilai, aoíta;

[30] Maarai, netofatita; Helede, filho de Baaná, netofatita;

[31] Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim; Benaia, piratonita;

[32] Hurai, do ribeiro de Gaás; Abiel, arbatita;

[33] Azmavete, baarumita; Eliaba, saalbonita;

[34] Benê-Hasém, gizonita; Jônatas, filho de Sage, hararita;

[22]Jehojados sūnus Benaja buvo narsus vyras iš Kabceelio, atlikęs didelius žygdarbius. Jis nukovė du Arielio sūnus iš Moabo. Kartą sniegingą dieną nusileidęs į duobę, jis užmušė liūtą.

[23]Be to, jis nukovė vieną egiptietį, penkių uolekčių ūgio milžiną. Nors egiptietis turėjo rankoje ietį kaip audėjo riestuvą, Benaja išėjo prieš jį su vėzdu ir išplėšęs ietį iš egiptiečio rankos nukovė jo paties ietimi.

[24]Tokie buvo Jehojados sūnaus Benajos žygdarbiai, ir jis laimėjo vardą šalia trejeto galiūnų.

[25]Jis buvo garsus trisdešimtuko būryje, tačiau trejetui neprilygo. Dovydas paskyrė jį savo asmens sargybos vadu.

[26]Kariai galiūnai: Joabo brolis Asaelis, Dodojo Betliejiečio sūnus Elhananas,

[27]Šamotas Haroras, Helecas Pelojietis,

[28]Ikešo Tekojiečio sūnus Ira, Abiezeras Anatojietis,

[29]Sibechajas Hušietis, Ilajas Ahoachas,

[30]Mahrajas Netofietis, Baanos Netofiečio sūnus Heledas,

[31]Ribajo iš Benjamino Gibėjos sūnus Itajas, Benaja Piratonietis,

[32]Hurajas iš Gaašo slėnių, Abielis Arabietis,

[33]Azmavetas Baharimietis, Eljachba Šaalbonietis,

[34]Bene Jašenas Gizotietis, Šagės iš hararų sūnus Jehonatanas,

35 Aião, filho de Sacar, hararita; Elifal, filho de Ur;
36 Héfer, mequeratita; Aías, pelonita;
37 Hezro, carmelita; Naarai, filho de Ezbai;
38 Joel, irmão de Natã; Mibar, filho de Hagri;
39 Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;
40 Ira, o itrita; Garebe, itrita;
41 Urias, heteu; Zabade, filho de Alai;
42 Adina, filho de Siza, rubenita, chefe dos rubenitas, e com ele trinta;
43 Hanã, filho de Maaca; Josafá, mitenita;
44 Uzias, asteratita, Sama e Jeiel, filhos de Hotão, aroerita;
45 Jediael, filho de Sinri, e Joá, seu irmão, tizita;
46 Eliel, maavita, Jeribai e Josavias, filhos de Elnaão; Itma, moabita;
47 Eliel, Obede e Jaasiel, de Zoba.

35Sacharo iš hararų sūnus Ahiamas, Ūro sūnus Elifalas,
36Heferas Mecherietis, Ahija Pelojietis,
37Hecrojas Karmelietis, Ezbajo sūnus Naarajas,
38Natano brolis Joelis, Hagrio sūnus Mibharas,
39Celekas Amonitas, Cerujos sūnaus Joabo ginklanešys Nachrajas Beerotietis,
40Ira Itras, Garebas Itras;
41Ūrija Hetitas, Achlajo sūnus Zabadas,
42Šizos Rubeniečio sūnus Adina – rubenų galva ir trisdešimtuko vadas;
43Maakos sūnus Hananas, Juozapatas Mitnietis,
44Uzija Aštarotietis, Hotamo Aroeriečio sūnūs Šama ir Jejelis,
45Šimrio sūnus Jediaelis ir jo brolis Joha Ticietis,
46Elielis Mahavas, Elnaamo sūnūs Jeribajas bei Jošavija ir Itma Moabitas,
47Elielis, Jobedas ir Jaasielis Mecobaitas.

1 Crônicas 12

O exército de Davi

1 São estes os que vieram a Davi, a Ziclague, quando fugitivo de Saul, filho de Quis; e eram dos valentes que o ajudavam na guerra.
2 Tinham por arma o arco e usavam tanto da mão direita como da esquerda em arremessar pedras com fundas e em atirar flechas com o arco. Eram dos irmãos de Saul, da tribo de Benjamim:

1 Metraščių 12

1Štai vyrai, atėję pas Dovydą į Ciklagą, dar jam slapstantis nuo Kišo sūnaus Sauliaus, kurie buvo tarp galiūnų, jam padėjusių kare.
2Jie buvo ginkluoti lankais, galėjo ir dešine, ir kaire ranka mėtyti svaidykle akmenis ar šaudyti lanku strėles; jie buvo iš Sauliaus giminaičių, iš Benjamino giminės:

[3] Aiezer, o chefe, e Joás, filhos de Semaá, o gibeatita; Jeziel e Pelete, filhos de Azmavete; Beraca e Jeú, o anatotita;

[4] Ismaías, o gibeonita, valente entre os trinta e cabeça deles; Jeremias, Jaaziel, Joanã e Jozabade, o gederatita;

[5] Eluzai, Jerimote, Bealias, Semarias e Sefatias, o harufita;

[6] Elcana, Issias, Azarel, Joezer e Jasobeão, os coreítas;

[7] Joela, Zebadias, filhos de Jeroão, de Gedor.

[8] Dos gaditas passaram-se para Davi à fortaleza no deserto, homens valentes, homens de guerra para pelejar, armados de escudo e lança; seu rosto era como de leões, e eram eles ligeiros como gazelas sobre os montes:

[9] Ézer, o cabeça, Obadias, o segundo, Eliabe, o terceiro,

[10] Mismana, o quarto, Jeremias, o quinto,

[11] Atai, o sexto, Eliel, o sétimo,

[12] Joanã, o oitavo, Elzabade, o nono,

[13] Jeremias, o décimo, Macbanai, o undécimo;

[14] estes, dos filhos de Gade, foram capitães do exército; o menor valia por cem homens, e o maior, por mil.

[15] São estes os que passaram o Jordão no primeiro mês, quando ele transbordava por todas as suas ribanceiras, e puseram em fuga a todos os que habitavam nos vales, tanto no oriente como no ocidente.

[3]vadas Ahiezeras drauge su Jehoašu – abu Šemavos Gibėjiečio sūnūs, taip pat Azmaveto sūnūs Jezielis ir Peletas, Beracha, Jehuvas Anatotietis,

[4]galiūnas iš trisdešimtuko ir vienas trisdešimtuko vadų Išmaja Gibeonietis,

[5]Jeremija, Jahazielis, Johananas, Jehozabadas Gederietis,

[6]Eluzajas, Jerimotas, Bealija, Šemarijas, Šefatijas iš Harifo palikuonių,

[7]korachai Elkana, Išijas, Azarelis, Joezeras bei Jašobamas

[8]ir Jerohamo iš Gedoro sūnūs Joela bei Zebadija.

[9]Ir iš gadų perėjo žmonių pas Dovydą sekti jį į dykumos tvirtovę. Jie buvo narsūs galiūnai, patyrę kariai, ginkluoti skydu ir ietimi, išvaizdūs tarsi liūtai, vikrūs tarsi gazelės kalnuose.

[10]Ezeras buvo vadas, Abdija antras, Eliabas trečias,

[11]Mišmana ketvirtas, Jeremija penktas,

[12]Atajas šeštas, Elielis septintas,

[13]Johananas aštuntas, Elzabadas devintas,

[14]Jeremijas dešimtas, Machbanajas vienuoliktas.

[15]Šie Gado giminės vyrai buvo kariuomenės galvos. Mažieji buvo lygiajėgiai šimtui, o stiprieji – tūkstančiui.

[16]Tai buvo vyrai, kurie pirmą mėnesį perbrido Jordaną, kai jis buvo išsiliejęs iš krantų, ir privertė bėgti visus slėnio gyventojus į rytus ir vakarus.

[16] Também vieram alguns dos filhos de Benjamim e de Judá a Davi, à fortaleza.

[17] Davi lhes saiu ao encontro e lhes falou, dizendo: Se vós vindes a mim pacificamente e para me ajudar, o meu coração se unirá convosco; porém, se é para me entregardes aos meus adversários, não havendo maldade em mim, o Deus de nossos pais o veja e o repreenda.

[18] Então, entrou o Espírito em Amasai, cabeça de trinta, e disse: Nós somos teus, ó Davi, e contigo estamos, ó filho de Jessé! Paz, paz seja contigo! E paz com os que te ajudam! Porque o teu Deus te ajuda. Davi os recebeu e os fez capitães de tropas.

[19] Também de Manassés alguns se passaram para Davi, quando veio com os filisteus para a batalha contra Saul, mas não ajudou os filisteus, porque os príncipes destes, depois de se aconselharem, o despediram; pois diziam: À custa de nossa cabeça, passará a Saul, seu senhor.

[20] Voltando ele, pois, a Ziclague, passaram-se para ele, de Manassés, Adna, Jozabade, Jediael, Micael, Jozabade, Eliú e Ziletai, chefes de milhares dos de Manassés.

[21] Estes ajudaram Davi contra aquela tropa, porque todos eles eram homens valentes e capitães no exército.

[17]Pas Dovydą į tvirtovę atėjo ir iš Benjamino bei Judo giminių.

[18]Išėjęs pasitikti, Dovydas kreipėsi į juos, tardamas: „Jeigu ateinate pas mane taikiu tikslu man padėti, parodysiu jums gerą širdį, bet jeigu ateinate išduoti manęs priešams, nors mano rankos nėra padariusios jokio smurto, temato tai mūsų protėvių Dievas ir teskiria nuosprendį“.

[19]Tada Dvasia apgaubė trisdešimtuko vadą Amasają, ir jis tarė: ,,Mes tavo, Dovydai; ir su tavimi, Jesės sūnau! Ramybė, ramybė tau, ramybė tam, kuris tau padeda! Tavo Dievas yra tas, kuris tau padeda“. Tada Dovydas juos priėmė ir pastatė tarp savo pajėgų vadų.

[20]Ir iš Manaso giminės perbėgo pas Dovydą, kai jis atžygiavo su filistinais į mūšį su Sauliumi. Tačiau filistinams jis nepadėjo, nes jų valdovai pasitarė ir atleido jį, sakydami: „Jis pereis pas savo šeimininką Saulių mūsų galvų kaina“.

[21]Jam žygiuojant į Ciklagą, pas jį perbėgo šie Manaso giminės vyrai: Adnachas, Jehozabadas, Jediaelis, Mykolas, Jehozabadas, Elihuvas ir Ciletajas – Manaso kilčių galvos.

[22]Jie padėjo Dovydui prieš užpuolikų gaują, nes visi buvo narsūs vyrai ir karių vadai.

[22] Porque, naquele tempo, dia após dia, vinham a Davi para o ajudar, até que se fez um grande exército, como exército de Deus.

[23]Iš tikrųjų diena po dienos žmonės vis ėjo pas Dovydą jam padėti, kol ten išaugo didžiulė stovykla, tarsi Dievo stovykla.

O exército que proclamou a Davi rei em Hebrom

[23] Ora, este é o número dos homens armados para a peleja, que vieram a Davi, em Hebrom, para lhe transferirem o reino de Saul, segundo a palavra do SENHOR:

[24]Štai skaičiai būrių ginkluotų vyrų, atėjusių pas Dovydą į Hebroną perduoti jam Sauliaus karalystės pagal VIEŠPATIES žodį.

[24] dos filhos de Judá, que traziam escudo e lança, seis mil e oitocentos, armados para a peleja;

[25]Iš Judo giminės nešiojusių skydą ir ietį – šeši tūkstančiai aštuoni šimtai kaip reikiant ginkluotų vyrų.

[25] dos filhos de Simeão, homens valentes para a peleja, sete mil e cem;

[26]Iš Simeono giminės narsių karių – septyni tūkstančiai šimtas.

[26] dos filhos de Levi, quatro mil e seiscentos;

[27]Iš Levio giminės – keturi tūkstančiai šeši šimtai,

[27] Joiada era o chefe da casa de Arão, e com ele vieram três mil e setecentos;

[28]taip pat Aarono namų vadas Jehojada ir su juo trys tūkstančiai septyni šimtai

[28] Zadoque, sendo ainda jovem, homem valente, trouxe vinte e dois príncipes de sua casa paterna;

[29]bei Cadokas, jaunas narsus vyras, su savo kiltimi – dvidešimt trim pareigūnais.

[29] dos filhos de Benjamim, irmãos de Saul, vieram três mil; porque até então havia ainda muitos deles que eram pela casa de Saul;

[30]Iš Benjamino žmonių, Sauliaus giminių – trys tūkstančiai, kurių daugumas iki šiol buvo likę ištikimi Sauliaus namams.

[30] dos filhos de Efraim, vinte mil e oitocentos homens valentes e de renome em casa de seus pais;

[31]Iš Efraimo giminės – dvidešimt tūkstančių aštuoni šimtai narsių vyrų, išgarsėjusių savo kiltyse;

[31] da meia tribo de Manassés, dezoito mil, que foram apontados nominalmente para vir a fazer rei a Davi;

[32]iš pusės Manaso giminės – aštuoniolika tūkstančių pagal vardus paskirtų eiti ir padaryti Dovydą karaliumi.

[32] dos filhos de Issacar, conhecedores da época, para saberem o que Israel devia fazer, duzentos chefes e todos os seus irmãos sob suas ordens;

[33]Iš Isacharo giminės vyrų, kurie suprato laiko ženklus ir žinojo, ką Izraelis turi daryti, – du šimtai vadų ir visi jų giminaičiai – jų įsakymu.

[33] de Zebulom, dos capazes para sair à guerra, providos com todas as armas de guerra, cinqüenta mil, destros para ordenar uma batalha com ânimo resoluto;

[34] de Naftali, mil capitães, e, com eles, trinta e sete mil com escudo e lança;

[35] dos danitas, providos para a peleja, vinte e oito mil e seiscentos;

[36] de Aser, dos capazes para sair à guerra e prontos para a batalha, quarenta mil;

[37] do lado dalém do Jordão, dos rubenitas e gaditas e da meia tribo de Manassés, providos de toda sorte de instrumentos de guerra, cento e vinte mil.

[38] Todos estes homens de guerra, postos em ordem de batalha, vieram a Hebrom, resolvidos a fazer Davi rei sobre todo o Israel; também todo o resto de Israel era unânime no propósito de fazer a Davi rei.

[39] Estiveram ali com Davi três dias, comendo e bebendo; porque seus irmãos lhes tinham feito provisões.

[40] E também seus vizinhos de mais perto, até Issacar, Zebulom e Naftali, trouxeram pão sobre jumentos, sobre camelos, sobre mulos e sobre bois, provisões de farinha, e pastas de figos, e cachos de passas, e vinho, e azeite, e bois, e gado miúdo em abundância; porque havia regozijo em Israel.

1 Crônicas 13

[34]Iš Zabulono giminės – penkiasdešimt tūkstančių užgrūdintų karių, apsiginklavusių mūšiui visokiais karo ginklais, padėti Dovydui iš visos širdies.

[35]Iš Naftalio giminės – tūkstantis vadų drauge su trisdešimt septyniais tūkstančiais vyrų, ginkluotų skydais ir ietimis.

[36]Iš Dano giminės – dvidešimt aštuoni tūkstančiai šeši šimtai vyrų, apsiginklavusių stoti į kovos rikiuotę.

[37]Iš Ašero giminės – keturiasdešimt tūkstančių užgrūdintų karių, pasiruošusių kovai.

[38]Iš Užjordanės rubenų ir gadų bei pusės Manaso giminės – šimtas dvidešimt tūkstančių ginkluotų įvairiais karo ginklais.

[39]Visi šie kariai atžygiavo į Hebroną kautynių rikiuote, visa širdimi norėdami pastatyti Dovydą viso Izraelio karaliumi. Panašiai visas likęs Izraelis vieningai norėjo padaryti Dovydą karaliumi.

[40]Tenai jie pasiliko su Dovydu tris dienas valgydami ir gerdami, nes giminės buvo juos aprūpinę.

[41]Taip pat jų kaimynai atėjo net iš Isacharo, Zabulono ir Naftalio, ant asilų, kupranugarių, mulų ir jaučių gabendami maistą, gausias atsargas miltų, figų plokštainių, razinų plokštainių, vyno, aliejaus, galvijų ir avių, nes Izraelyje buvo daug džiaugsmo.

1 Metraščių 13

Davi dispõe-se a trazer a arca para Jerusalém

[1] Consultou Davi os capitães de mil, e os de cem, e todos os príncipes;

[2] e disse a toda a congregação de Israel: Se bem vos parece, e se vem isso do SENHOR, nosso Deus, enviemos depressa mensageiros a todos os nossos outros irmãos em todas as terras de Israel, e aos sacerdotes, e aos levitas com eles nas cidades e nos seus arredores, para que se reúnam conosco;

[3] tornemos a trazer para nós a arca do nosso Deus; porque nos dias de Saul não nos valemos dela.

[4] Então, toda a congregação concordou em que assim se fizesse; porque isso pareceu justo aos olhos de todo o povo.

Davi procura trazer a arca

2 Samuel 6.1-11

[5] Reuniu, pois, Davi a todo o Israel, desde Sior do Egito até à entrada de Hamate, para trazer a arca de Deus de Quiriate-Jearim.

[6] Então, Davi, com todo o Israel, subiu a Baalá, isto é, a Quiriate-Jearim, que está em Judá, para fazer subir dali a arca de Deus, diante da qual é invocado o nome do SENHOR, que se assenta acima dos querubins.

[7] Puseram a arca de Deus num carro novo e a levaram da casa de Abinadabe; e Uzá e Aiô guiavam o carro.

[8] Davi e todo o Israel alegravam-se perante Deus, com todo o seu empenho; em cânticos, com harpas, com alaúdes, com tamboris, com címbalos e com trombetas.

Dievo Skrynios gabenimas

[1]Tada Dovydas pasitarė su tūkstantininkais ir šimtininkais, iš tikrųjų – su visais vadais.

[2]Visai Izraelio bendrijai Dovydas tarė: „Jeigu jums atrodo gera ir jeigu tokia VIEŠPATIES, mūsų Dievo, valia, pasiųskime žodį visur mūsų likusioms giminėms per visas Izraelio žemes, įskaitydami kunigus ir levitus miestuose su ganyklomis, kad jie sueitų pas mus.

[3]Tada vėl parsineškime savo Dievo Skrynią, nes per visas Sauliaus dienas mes nekreipėme į ją dėmesio“.

[4]Visa bendrija sutiko tai daryti, nes šis reikalas patiko visiems žmonėms.

[5]Tad Dovydas sušaukė visą Izraelį nuo Šihoro Egipte iki Lebo Hamato parnešti Dievo Skrynios iš Kirjat Jearimų.

[6]Dovydas ir visas Izraelis nukeliavo į Baalą – Kirjat Jearimus, priklausančius Judui, parnešti iš ten Dievo Skrynios, vadinamos jo vardu: „VIEŠPATS, sėdintis kerubų soste“.

[7]Jie gabeno Dievo Skrynią nauju vežimu iš Abinadabo namų, Uza ir Achjojas valdė vežimą,

[8]o Dovydas ir visas Izraelis šoko Dievo akivaizdoje ir visomis jėgomis giedojo, pritardami lyromis, arfomis, būgneliais su žvangučiais, cimbolais ir trimitais.

[9] Quando chegaram à eira de Quidom, estendeu Uzá a mão à arca para a segurar, porque os bois tropeçaram.

[10] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá e o feriu, por ter estendido a mão à arca; e morreu ali perante Deus.

[11] Desgostou-se Davi, porque o SENHOR irrompera contra Uzá; pelo que chamou àquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

[12] Temeu Davi a Deus, naquele dia, e disse: Como trarei a mim a arca de Deus?

[13] Pelo que Davi não trouxe a arca para si, para a Cidade de Davi; mas a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

[14] Assim, ficou a arca de Deus com a família de Obede-Edom, três meses em sua casa; e o SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom e tudo o que ele tinha.

[9]Jiems pasiekus Kidono klojimą, Uza ištiesė ranką paremti Skrynią, nes jaučiai kluptelėjo.

[10]VIEŠPATS užpyko ant Uzos ir ištiko jį mirtimi, nes jis padėjo ranką ant Skrynios. Ten Dievo akivaizdoje jis mirė.

[11]Dovydas susirūpino dėl to, kad VIEŠPATS buvo pratrūkęs ant Uzos. Užtat ta vieta iki šios dienos vadinama Perec Uza.

[12]Tą dieną Dovydas pajuto Dievo baimę. „Kaip aš galiu parsinešti Dievo Skrynią?“ – sakė jis.

[13]Tad Dovydas neparsigabeno Skrynios į Dovydo miestą, bet nukreipė ją į Obed Edomo Gatiečio namus.

[14]Dievo Skrynia išbuvo Obed Edomo šeimos namuose tris mėnesius, ir VIEŠPATIES palaima lydėjo Obed Edomo šeimyną bei visa, ką jis turėjo.

1 Crônicas 14

O reinado de Davi reconhecido por Hirão

2 Samuel 5.11-12

[1] Então, Hirão, rei de Tiro, mandou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e pedreiros, e carpinteiros, para lhe edificarem uma casa.

[2] Reconheceu Davi que o SENHOR o confirmara rei sobre Israel; porque, por amor do seu povo de Israel, o seu reino se tinha exaltado muito.

Os filhos de Davi que nasceram em Jerusalém

2 Samuel 5.13-16; 1 Crônicas 3.5-8

[3] Davi tomou ainda mais mulheres em Jerusalém; e gerou ainda mais filhos e filhas.

1 Metraščių 14

Dovydas Jeruzalėje

[1]Tuo tarpu Tyro karalius Hiramas atsiuntė pasiuntinius pas Dovydą su kedro rąstais, mūrininkais ir dailidėmis statyti jam rūmų.

[2]Dabar Dovydas suvokė, kad VIEŠPATS buvo padaręs jį Izraelio karaliumi ir kad jo karalystė buvo taip išaukštinta dėl jo tautos Izraelio.

[3]Dovydas vedė dar kitas žmonas, ir Dovydui gimė daugiau sūnų ir dukterų.

[4] São estes os nomes dos filhos que teve em Jerusalém: Samua, Sobabe, Natã, Salomão,
[5] Ibar, Elisua, Elpelete,
[6] Nogá, Nefegue, Jafia,
[7] Elisama, Beeliada e Elifelete.

Davi derrota os filisteus
2 Samuel 5.17-25

[8] Ouvindo, pois, os filisteus que Davi fora ungido rei sobre todo o Israel, subiram todos para prender Davi; ouvindo-o Davi, saiu contra eles.
[9] Mas vieram os filisteus e investiram contra ele no vale dos Refains.
[10] Então, Davi consultou a Deus, dizendo: Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-ás nas mãos? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe, porque os entregarei nas tuas mãos.
[11] Subindo Davi a Baal-Perazim, ali os derrotou; e disse: Deus, por meu intermédio, rompeu as fileiras inimigas diante de mim, como quem rompe águas. Por isso, chamaram o nome daquele lugar Baal-Perazim.
[12] Ali, deixaram os seus deuses; e ordenou Davi que se queimassem.
[13] Porém os filisteus tornaram e fizeram uma investida no vale.
[14] De novo, Davi consultou a Deus, e este lhe respondeu: Não subirás após eles; mas rodeia por detrás deles e ataca-os por defronte das amoreiras;
[15] e há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras,

[4]Štai vardai vaikų, gimusių jam Jeruzalėje: Šamūva, Šobabas ir Natanas, Saliamonas,
[5]Ibharas, Elišūva ir Elpaletas,
[6]Nogahas, Nefegas ir Jafija,
[7]Elišama, Beeljada ir Elifeletas.
[8]Išgirdę, kad Dovydas pateptas viso Izraelio karaliumi, visi filistinai sutartinai pakilo į žygį jo ieškoti. Bet Dovydas, apie tai išgirdęs, išžygiavo jiems pasipriešinti.
[9]Filistinai buvo atžygiavę ir plėšikavo Refajų slėnyje.
[10]Tada Dovydas teiravosi Dievo, klausdamas: „Ar aš turiu priešintis filistinams? Ar atiduosi juos man į rankas?“ VIEŠPATS atsakė jam: „Žygiuok! Aš atiduosiu juos tau į rankas“.
[11]Tad jis nužygiavo į Baal Peracimus. Ten Dovydas juos nugalėjo. „Pro mano priešus Dievas prasiveržė mano ranka, kaip prasiveržia vanduo“, – tarė Dovydas. Todėl ta vieta vadinama Baal Peracimais.
[12]Filistinai buvo palikę ten savo dievus. Dovydas įsakė juos sudeginti.
[13]Dar kartą filistinai įsiveržė į slėnį,
[14]ir vėl Dovydas teiravosi Dievo. Dievas atsakė jam: „Nesivyk jų, bet apeik ir stok į mūšį su jais priešais balzamo medžius.
[15]Kai išgirsi žygio ūžesį balzamo medžių viršūnėse, pradėk mūšį, nes Dievas eis

então, sai à peleja; porque Deus saiu adiante de ti a ferir o exército dos filisteus.

16 Fez Davi como Deus lhe ordenara; e feriu o exército dos filisteus desde Gibeão até Gezer.

17 Assim se espalhou o renome de Davi por todas aquelas terras; pois o SENHOR o fez temível a todas aquelas gentes.

pirma tavęs filistinų kariuomenės sunaikinti“.

16Dovydas darė, kaip Dievas jam buvo įsakęs. Jie sutriuškino filistinus nuo Gibeono iki pat Gezero.

17Dovydo garsas pasklido po visus kraštus, ir VIEŠPATS padarė, kad jo bijotų visos tautos.

1 Crônicas 15

Os levitas designados para levarem a arca

1 Fez também Davi casas para si mesmo, na Cidade de Davi; e preparou um lugar para a arca de Deus e lhe armou uma tenda.

2 Então, disse Davi: Ninguém pode levar a arca de Deus, senão os levitas; porque o SENHOR os elegeu, para levarem a arca de Deus e o servirem para sempre.

3 Davi reuniu a todo o Israel em Jerusalém, para fazerem subir a arca do SENHOR ao seu lugar, que lhe tinha preparado.

4 Reuniu Davi os filhos de Arão e os levitas:

5 dos filhos de Coate: Uriel, o chefe, e seus irmãos, cento e vinte;

6 dos filhos de Merari: Asaías, o chefe, e seus irmãos, duzentos e vinte;

7 dos filhos de Gérson: Joel, o chefe, e seus irmãos, cento e trinta;

8 dos filhos de Elisafã: Semaías, o chefe, e seus irmãos, duzentos;

9 dos filhos de Hebrom: Eliel, o chefe, e seus irmãos, oitenta;

1 Metraščių 15

Skrynios pargabenimas į Jeruzalę

1Dovydas statėsi rūmus Dovydo mieste ir pastatė palapinę, rengdamas vietą Dievo Skryniai.

2Tada Dovydas įsakė, kad levitai neštų Dievo Skrynią, nes VIEŠPATS buvo išrinkęs juos nešti Skrynią ir amžinai jam tarnauti.

3Dovydas sušaukė visą Izraelį į Jeruzalę pernešti Dievo Skrynios į jos vietą, kurią buvo parengęs.

4Dovydas surinko visus Aarono palikuonis ir levitus:

5iš Kehato sūnų – jų didžiūną Ūrielį su šimtu dvidešimt giminaičių;

6iš Merario sūnų – jų didžiūną Asają su šimtu dvidešimt giminaičių;

7iš Geršomo sūnų – jų didžiūną Joelį su šimtu trisdešimt giminaičių;

8iš Elicafano sūnų – jų didžiūną Šemają su dviem šimtais giminaičių;

9iš Hebrono sūnų – jų didžiūną Elielį su aštuoniasdešimt giminaičių;

[10] dos filhos de Uziel: Aminadabe, o chefe, e seus irmãos, cento e doze.

[11] Chamou Davi os sacerdotes Zadoque e Abiatar e os levitas Uriel, Asaías, Joel, Semaías, Eliel e Aminadabe

[12] e lhes disse: Vós sois os cabeças das famílias dos levitas; santificai-vos, vós e vossos irmãos, para que façais subir a arca do SENHOR, Deus de Israel, ao lugar que lhe preparei.

[13] Pois, visto que não a levastes na primeira vez, o SENHOR, nosso Deus, irrompeu contra nós, porque, então, não o buscamos, segundo nos fora ordenado.

[14] Santificaram-se, pois, os sacerdotes e levitas, para fazerem subir a arca do SENHOR, Deus de Israel.

[15] Os filhos dos levitas trouxeram a arca de Deus aos ombros pelas varas que nela estavam, como Moisés tinha ordenado, segundo a palavra do SENHOR.

Designados os músicos para o templo

[16] Disse Davi aos chefes dos levitas que constituíssem a seus irmãos, os cantores, para que, com instrumentos músicos, com alaúdes, harpas e címbalos se fizessem ouvir e levantassem a voz com alegria.

[17] Designaram, pois, os levitas Hemã, filho de Joel; e dos irmãos dele, Asafe, filho de Berequias; e dos filhos de Merari, irmãos deles, Etã, filho de Cusaías.

[18] E com eles a seus irmãos da segunda ordem: Zacarias, Bene, Jaaziel, Semiramote, Jeiel, Uni, Eliabe, Benaia, Maaséias, Matitias, Elifeleu e Micnéias e os porteiros Obede-Edom e Jeiel.

[10]iš Uzielio sūnų – jų didžiūną Aminadabą su šimtu dvylika giminaičių.

[11]Dovydas pasišaukė kunigus Cadoką bei Abjatarą ir levitus Ūrielį, Asają, Joelį, Šemają, Elielį ir Aminadabą.

[12]Jis tarė jiems: „Jūs esate levitų kilčių galvos. Jūs ir jūsų broliai pasišventinkite, kad galėtumėte perneštiVIEŠPATIES, Izraelio Dievo, Skrynią į vietą, kurią esu jai parengęs.

[13]Kadangi jūs nenešėte jos pirmą kartą, VIEŠPATS ištiko mus nelaime, nes mes jam neparodėme deramos pagarbos“.

[14]Taigi kunigai ir levitai pasišventino, rengdamiesi pernešti VIEŠPATIES, Izraelio Dievo, Skrynią.

[15]Levitai nešė Dievo Skrynią kartimis ant pečių, kaip Mozė buvo įsakęs pagal VIEŠPATIES žodį.

[16]Dovydas įsakė levitų didžiūnams paskirti savo brolius giesmininkais, kad giedotų džiaugsmo giesmes, pritariant muzikos instrumentams – arfoms, lyroms ir cimbolams.

[17]Todėl levitai paskyrė Joelio sūnų Hemaną, o iš jo brolių – Berechijo sūnų Asafą, iš Merario sūnų, jų brolių – Kušajo sūnų Etaną,

[18]ir, antra, jų brolius: Zachariją, Jaazielį, Šemiramotą, Jehielį, Unį, Eliabą, Beną, Maasėją, Matitiją, Elifelehuvą, Miknėją, Obed Edomą ir Jejelį.

[19] Assim, os cantores Hemã, Asafe e Etã se faziam ouvir com címbalos de bronze;

[20] Zacarias, Aziel, Semiramote, Jeiel, Uni, Eliabe, Maaséias e Benaia, com alaúdes, em voz de soprano;

[21] Matitias, Elifeleu, Micnéias, Obede-Edom, Jeiel e Azazias, com harpas, em voz de baixo, para conduzir o canto.

[22] Quenanias, chefe dos levitas músicos, tinha o encargo de dirigir o canto, porque era perito nisso.

[23] Berequias e Elcana eram porteiros da arca.

[24] Sebanias, Josafá, Natanael, Amasai, Zacarias, Benaia e Eliézer, os sacerdotes, tocavam as trombetas perante a arca de Deus; Obede-Edom e Jeías eram porteiros da arca.

A arca é levada para Jerusalém

[25] Foram Davi, e os anciãos de Israel, e os capitães de milhares, para fazerem subir, com alegria, a arca da Aliança do SENHOR, da casa de Obede-Edom.

[26] Tendo Deus ajudado os levitas que levavam a arca da Aliança do SENHOR, ofereceram em sacrifício sete novilhos e sete carneiros.

[27] Davi ia vestido de um manto de linho fino, como também todos os levitas que levavam a arca, e os cantores, e Quenanias, chefe dos que levavam a arca e dos cantores; Davi vestia também uma estola sacerdotal de linho.

[28] Assim, todo o Israel fez subir com júbilo a arca da Aliança do SENHOR, ao som de

[19]Giesmininkai Hemanas, Asafas ir Etanas turėjo skambinti bronziniais cimbolais;

[20]Zacharija, Azielis, Šemiramotas, Jehielis, Unis, Eliabas, Maasėjas ir Benajas groti arfomis pagal alamotą,

[21]o Matitijas, Elifelehuvas, Miknėjas, Obed Edomas, Jejelis ir Azazijas giedojimui pritarti lyromis pagal šeminitą.

[22]Kenanijas, būdamas levitų giesmės didžiūnas, vadovavo giedojimui, nes buvo išmanus ir įgudęs.

[23]Berechija ir Elkana turėjo būti vartininkai prie Skrynios.

[24]Kunigai Šebanijas, Juozapatas, Netanelis, Amasajas, Zacharijas, Benajas ir Eliezeras turėjo pūsti trimitus priešais Dievo Skrynią. Ir Obed Edomas bei Jehija turėjo būti vartininkai prie Skrynios.

[25]Taigi Dovydas, Izraelio seniūnai ir tūkstantininkai džiūgaudami nuėjo gabenti VIEŠPATIES Sandoros Skrynios iš Obed Edomo namų.

[26]Kadangi Dievas padėjo nešantiems VIEŠPATIES Sandoros Skrynią, buvo atnašauta septyni jaučiai ir septyni avinai.

[27]Dovydas bei visi levitai, nešantys Skrynią, ir giesmininkai bei giesmininkų giesmių didžiūnas Kenanija vilkėjo plonos drobės skraistėmis. Dovydas vilkėjo ir lininį efodą.

[28]Taip visas Izraelis pernešė VIEŠPATIES Sandoros Skrynią, palydėdami šauksmais,

clarins, de trombetas e de címbalos, fazendo ressoar alaúdes e harpas.

Mical despreza a Davi
2 Samuel 6.16,20-22

29 Ao entrar a arca da Aliança do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, estava olhando pela janela e, vendo ao rei Davi dançando e folgando, o desprezou no seu coração.

rago gaudesiu, trimitais ir cimbolais, grodami arfomis ir lyromis.

29VIEŠPATIES Sandoros Skryniai pasiekus Dovydo miestą, Sauliaus duktė Mikalė, žiūrėdama pro langą, pamatė karalių Dovydą šokinėjantį ir šokantį. Savo širdyje ji pajuto jam panieką.

1 Crônicas 16

Oferta de sacrifícios

1 Introduziram, pois, a arca de Deus e a puseram no meio da tenda que lhe armara Davi; e trouxeram holocaustos e ofertas pacíficas perante Deus.

2 Tendo Davi acabado de trazer os holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR.

3 E repartiu a todos em Israel, tanto os homens como as mulheres, a cada um, um bolo de pão, um bom pedaço de carne e passas.

4 Designou dentre os levitas os que haviam de ministrar diante da arca do SENHOR, e celebrar, e louvar, e exaltar o SENHOR, Deus de Israel, a saber,

5 Asafe, o chefe, Zacarias, o segundo, e depois Jeiel, Semiramote, Jeiel, Matitias, Eliabe, Benaia, Obede-Edom e Jeiel, com alaúdes e harpas; e Asafe fazia ressoar os címbalos.

6 Os sacerdotes Benaia e Jaaziel estavam continuamente com trombetas, perante a arca da Aliança de Deus.

Salmo de Davi em ações de graças
Salmos 96; 105; 106

1 Metraščių 16

1Dievo Skrynią atnešus ir padėjus palapinėje, kurią Dovydas buvo jai pastatęs, atnašautos deginamosios aukos ir bendravimo aukos.

2Baigęs atnašauti deginamąsias aukas ir bendravimo aukas, Dovydas palaimino žmones VIEŠPATIES vardu

3ir padalijo visiems izraelitams, kiekvienam vyrui ir kiekvienai moteriai, po kepalą duonos, gabalą jautienos ir razinų plokštainį.

4Be to, jis paskyrė iš levitų tarnus prie Skrynios, kad maldautų, dėkotų ir šlovintų VIEŠPATĮ, Izraelio Dievą:

5Asafas buvo jų galva, Zacharija – pavaduotojas, Jejelis, Šemiramotas, Jehielis, Matitija, Eliabas, Benajas, Obed Edomas ir Jejelis su arfomis ir lyromis; Asafas turėjo skambinti cimbolais,

6o kunigai Benajas ir Jehazielis buvo nuolatiniai Dievo Sandoros Skrynios trimitininkai.

[7] Naquele dia, foi que Davi encarregou, pela primeira vez, a Asafe e a seus irmãos de celebrarem com hinos o SENHOR.

[7]Tuomet Dovydas pirmą kartą pavedė Asafui ir jo broliams šlovintiVIEŠPATĮ:

[8] Rendei graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos, entre os povos, os seus feitos.

[8]„Dėkokite VIEŠPAČIUI, šaukitės jo vardo, skelbkite jo darbus tautoms!

[9] Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; narrai todas as suas maravilhas.

[9]Giedokite jam, šlovinkite jį giesme, pasakokite apie jo nuostabius darbus!

[10] Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.

[10]Didžiuokitės jo šventu vardu; tedžiūgauja širdis tų, kurie ieško VIEŠPATIES.

[11] Buscai o SENHOR e o seu poder, buscai perpetuamente a sua presença.

[11]Pasitikėkite VIEŠPAČIU ir jo galybe, be paliovos jo veido ieškokite!

[12] Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos dos seus lábios,

[12]Atsiminkite, kokius nuostabius darbus jis yra padaręs, kokius ženklus ir kokius nuosprendžius jis yra paskelbęs,

[13] vós, descendentes de Israel, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.

[13]jūs, jo tarno Izraelio palikuonys, Jokūbo vaikai, jo išrinktieji!

[14] Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos permeiam toda a terra.

[14]Jis, VIEŠPATS, yra mūsų Dievas; visoje žemėje galioja jo žodžiai.

[15] Lembra-se perpetuamente da sua aliança, da palavra que empenhou para mil gerações;

[15]Atsiminkite per amžius jo Sandorą, pažadą, duotą tūkstančiui kartų,

[16] da aliança que fez com Abraão e do juramento que fez a Isaque;

[16]Sandorą, kurią jis sudarė su Abraomu, prisiekė Izaokui

[17] o qual confirmou a Jacó por decreto e a Israel, por aliança perpétua,

[17]ir patvirtino įstatu Jokūbui – Izraeliui kaip amžiną Sandorą,

[18] dizendo: Dar-vos-ei a terra de Canaã como quinhão da vossa herança.

[18]tardamas: 'Duosiu tau Kanaano kraštą, kaip jums paskirtą paveldą'.

[19] Então, eram eles em pequeno número, pouquíssimos e forasteiros nela;

[19]Tada buvote negausūs, tik saujelė, tiktai pakeliui,

[20] andavam de nação em nação, de um reino para um povo.

[20]klajodami iš tautos į tautą, iš vienos karalystės į kitą.

[21] A ninguém permitiu que os oprimisse; antes, por amor deles, repreendeu a reis,

[21]Niekam jis neleido jų engti, dėl jų barė karalius,

22 dizendo: Não toqueis nos meus ungidos, nem maltrateis os meus profetas.

23 Cantai ao SENHOR, todas as terras; proclamai a sua salvação, dia após dia.

24 Anunciai entre as nações a sua glória, entre todos os povos, as suas maravilhas,

25 porque grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, temível mais do que todos os deuses.

26 Porque todos os deuses dos povos são ídolos; o SENHOR, porém, fez os céus.

27 Glória e majestade estão diante dele, força e formosura, no seu santuário.

28 Tributai ao SENHOR, ó famílias dos povos, tributai ao SENHOR glória e força.

29 Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios; adorai o SENHOR na beleza da sua santidade.

30 Tremei diante dele, todas as terras, pois ele firmou o mundo para que não se abale.

31 Alegrem-se os céus, e a terra exulte; diga-se entre as nações: Reina o SENHOR.

32 Ruja o mar e a sua plenitude; folgue o campo e tudo o que nele há.

33 Regozijem-se as árvores do bosque na presença do SENHOR, porque vem a julgar a terra.

34 Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua misericórdia dura para sempre.

35 E dizei: Salva-nos, ó Deus da nossa salvação, ajunta-nos e livra-nos das

22 tardamas: ‘Nelieskite mano pateptųjų, neužgaukite mano pranašų!’

23 Giedok VIEŠPAČIUI, visa žeme, skelbkite jo pergalę per dienų dienas!

24 Pasakokite apie jo šlovę tautose, apie jo nuostabius darbus visiems žmonėms.

25 Juk didis yra VIEŠPATS ir be galo šlovintinas, šiurpulingesnis negu visi kiti dievai.

26 Juk visi tautų dievai – tik stabai, o VIEŠPATS padarė dangų;

27 jo priekyje – garbė ir didybė, jo buveinėje – jėga ir džiaugsmas.

28 Pripažinkite VIEŠPAČIUI, tautų šeimos, pripažinkite VIEŠPAČIUI garbę ir jėgą!

29 Teikite VIEŠPAČIUI jo vardo garbę, imkite atnašą ir eikite pas jį, garbinkite VIEŠPATĮ šventą ir didį!

30 Drebėk prieš jį, visa žeme! Iš tikro tvirtai stovi pasaulis; niekada nebus pajudintas.

31 Tesilinksmina dangus, tedžiūgauja žemė, tesako tautos: ‘VIEŠPATS yra karalius!’

32 Jūra ir visa, kas joje, teūžauja, laukai ir visa, kas juose, tedžiūgauja!

33 Visi miško medžiai iš džiaugsmo teošia VIEŠPAČIUI, nes jis ateina valdyti žemės.

34 Dėkokite VIEŠPAČIUI, nes jis geras, nes jo ištikimoji meilė amžina!

35 Sakykite: ‘Gelbėk mus, Dieve, mūsų išganytojau! Surink mus ir išlaisvink iš

nações, para que rendamos graças ao teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.

36 Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, desde a eternidade até a eternidade. E todo o povo disse: Amém! E louvou ao SENHOR.

Outros dispositivos para o culto

37 Então, Davi deixou ali diante da arca da Aliança do SENHOR a Asafe e a seus irmãos, para ministrarem continuamente perante ela, segundo se ordenara para cada dia;

38 também deixou a Obede-Edom com seus irmãos, em número de sessenta e oito; a Obede-Edom, filho de Jedutum, e a Hosa, para serem porteiros;

39 e deixou a Zadoque, o sacerdote, e aos sacerdotes, seus irmãos, diante do tabernáculo do SENHOR, num lugar alto de Gibeão,

40 para oferecerem continuamente ao SENHOR os holocaustos sobre o altar dos holocaustos, pela manhã e à tarde; e isto segundo tudo o que está escrito na Lei que o SENHOR ordenara a Israel.

41 E com eles deixou a Hemã, a Jedutum e os mais escolhidos, que foram nominalmente designados para louvarem o SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre.

42 Com eles, pois, estavam Hemã e Jedutum, que faziam ressoar trombetas, e címbalos, e instrumentos de música de Deus; os filhos de Jedutum eram porteiros.

tautų, kad dėkotume tavo šventajam vardui ir džiūgautume tavo šlovėje.'

36Tebūna pašlovintas VIEŠPATS, Izraelio Dievas, nuo amžių per amžius!“ Tada visi žmonės tarė: „Amen!“ ir šlovino VIEŠPATĮ.

37Dovydas paliko ten, prie VIEŠPATIES Sandoros Skrynios, Asafą bei jo brolius nuolatinei tarnybai prie Skrynios pagal kasdienius nuostatus,

38taip pat Obed Edomą drauge su jo šešiasdešimt aštuoniais broliais. Jeditūno sūnus Obed Edomą ir Hosą paliko vartininkais.

39Bet kunigui Cadokui ir jo broliams kunigams jis įsakė pasilikti prieVIEŠPATIES Padangtės, kuri buvo aukštumų alke Gibeone,

40atnašautiVIEŠPAČIUI nuolatinių ryto ir vakaro deginamųjų aukų ant deginamųjų atnašų aukuro pagal visa, kas įsakyta Izraeliui VIEŠPATIES duotame Įstatyme.

41Su jais buvo Hemanas, Jedutūnas ir kiti rinktiniai vyrai, pagal vardus paskirti išreikšti padėką VIEŠPAČIUI, nes jo ištikimoji meilė yra amžina.

42Hemanas ir Jedutūnas turėjo trimitus bei cimbolus groti ir muzikos instrumentus šventajai giesmei pritarti. O Jedutūno sūnūs buvo paskirti vartų sergėti.

[43] Então, se retirou todo o povo, cada um para sua casa; e tornou Davi, para abençoar a sua casa.

1 Crônicas 17

A aliança do Senhor com Davi
2 Samuel 7.1-17

[1] Sucedeu que, habitando Davi em sua própria casa, disse ao profeta Natã: Eis que moro em casa de cedros, mas a arca da Aliança do SENHOR se acha numa tenda.

[2] Então, Natã disse a Davi: Faze tudo quanto está no teu coração, porque Deus é contigo.

[3] Porém, naquela mesma noite, veio a palavra do SENHOR a Natã, dizendo:

[4] Vai e dize a meu servo Davi: Assim diz o SENHOR: Tu não edificarás casa para minha habitação;

[5] porque em casa nenhuma habitei, desde o dia que fiz subir a Israel até ao dia de hoje; mas tenho andado de tenda em tenda, de tabernáculo em tabernáculo.

[6] Em todo lugar em que andei com todo o Israel, falei, acaso, alguma palavra com algum dos seus juízes, a quem mandei apascentar o meu povo, dizendo: Por que não me edificais uma casa de cedro?

[7] Agora, pois, assim dirás ao meu servo Davi: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tomei-te da malhada e de detrás das ovelhas, para que fosses príncipe sobre o meu povo de Israel.

[8] E fui contigo, por onde quer que andaste, eliminei os teus inimigos de diante de ti e

[43]Tada visi žmonės išsiskirstė, kiekvienas į savo namus, ir Dovydas nuėjo namo savo šeimynos palaiminti.

1 Metraščių 17

Natano pranašystė

[1]Atsitiko taip, kad Dovydas, įsikūręs savo rūmuose, tarė pranašui Natanui: „Žiūrėk, aš gyvenu kedro rūmuose, o VIEŠPATIES Sandoros Skrynia yra po palapinės dangomis“. –

[2]„Daryk visa, ką turi širdyje, – atsakė Natanas Dovydui, – nes Dievas su tavimi“.

[3]Bet tą pačią naktį Nataną pasiekė Dievo žodis:

[4]„Eik ir sakyk mano tarnui Dovydui: ‘Taip kalbėjo VIEŠPATS. Namų man gyventi tu nestatysi.

[5]Juk aš negyvenau Namuose nuo to laiko, kai išvedžiau Izraelį, iki šios dienos, bet ėjau iš palapinės į palapinę ir iš vienos padangtės į kitą.

[6]Klajodamas kartu su visu Izraeliu, argi aš prikaišiojau kuriam nors Izraelio teisėjų, kuriems įsakiau ganyti mano tautą, klausdamas: ‹Kodėl nepastatėte man kedro Namų?›’

[7]Tad dabar pasakyk mano tarnui Dovydui: ‘Taip kalbėjo Galybių VIEŠPATS. Aš paėmiau tave iš ganyklų, nuo avių kaimenės, kad būtum mano tautos Izraelio valdovas;

[8]buvau su tavimi visur, kur tik ėjai, ir pašalinau visus tavo priešus tau nuo kelio.

fiz grande o teu nome, como só os grandes têm na terra.

[9] Prepararei lugar para o meu povo de Israel e o plantarei para que habite no seu lugar e não mais seja perturbado; e jamais os filhos da perversidade o oprimam, como dantes,

[10] desde o dia em que mandei houvesse juízes sobre o meu povo de Israel; porém abati todos os teus inimigos e também te fiz saber que o SENHOR te edificaria uma casa.

[11] Há de ser que, quando teus dias se cumprirem, e tiveres de ir para junto de teus pais, então, farei levantar depois de ti o teu descendente, que será dos teus filhos, e estabelecerei o seu reino.

[12] Esse me edificará casa; e eu estabelecerei o seu trono para sempre.

[13] Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; a minha misericórdia não apartarei dele, como a retirei daquele que foi antes de ti.

[14] Mas o confirmarei na minha casa e no meu reino para sempre, e o seu trono será estabelecido para sempre.

[15] Segundo todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

Ações de graças de Davi
2 Samuel 7.18-29

[16] Então, entrou o rei Davi na Casa do SENHOR, ficou perante ele e disse: Quem sou eu, SENHOR Deus, e qual é a minha casa, para que me tenhas trazido até aqui?

Be to, aš padarysiu tavo vardą tokį garsų, kaip didžiūno vardą žemėje.

[9]O savo tautai Izraeliui paskirsiu vietą ir pasodinsiu juos tvirtai, idant saugiai ten gyventų ir nebebūtų varginami. Nedori žmonės daugiau jų nebeengs, kaip praeityje,

[10]nuo to laiko, kai paskyriau savo tautai Izraeliui teisėjus. Aš duosiu tau ramybę nuo visų tavo priešų’. Be to, pareiškiu tau, kad VIEŠPATS pastatys tau namus:

[11]‘Kai pasibaigs tavo dienos ir nueisi savo protėvių keliu, aš pakelsiu vietoj tavęs įpėdinį, vieną tavo sūnų, ir padarysiu tvirtą jo karalystę.

[12]Jis pastatys man Namus, o aš palaikysiu jo sostą amžiną.

[13]Aš būsiu jam tėvas, o jis bus man sūnus, bet savo ištikimos meilės nuo jo neatimsiu, kaip atėmiau ją nuo tavo pirmtako.

[14]Aš amžinai įsodinsiu jį savo Namuose bei savo karalystėje, kad jo sostas būtų amžinai tvirtas’“.

[15]Visus šiuos žodžius ir visą šį regėjimą Natanas tiksliai perdavė Dovydui.

[16]Tada Dovydas nuėjo ir atsisėdo VIEŠPATIES akivaizdoje, tardamas: „Kas aš, VIEŠPATIE Dieve, ir kas mano namai, kad taip toli mane atvedei?

[17] Foi isso ainda pouco aos teus olhos, ó Deus, de maneira que também falaste a respeito da casa de teu servo para tempos distantes; e me trataste como se eu fosse homem ilustre, ó SENHOR Deus.

[17]Bet ir tai per maža tavo akyse, Dieve, nes tu kalbėjai apie savo tarno namus ir tolimoje ateityje. Tu laikai mane įžymiu žmogumi, VIEŠPATIE Dieve.

[18] Que mais ainda te poderá dizer Davi acerca das honras feitas a teu servo? Pois tu conheces bem teu servo.

[18]Ką daugiau gali Dovydas pridėti prie tavo tarno pagerbimo? Tu savo tarną pažįsti!

[19] Ó SENHOR, por amor de teu servo e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, para tornar notórias todas estas grandes coisas!

[19]Tu, VIEŠPATIE, savo širdies polėkiu padarei savo tarnui nepaprastą dalyką ir apreiškei šiuos nepaprastus darbus.

[20] SENHOR, ninguém há semelhante a ti, e não há outro Deus além de ti, segundo tudo o que nós mesmos temos ouvido.

[20]VIEŠPATIE, nėra nė vieno kaip tu, nėra kito Dievo, išskyrus tave, kaip mes visada esame girdėję.

[21] Quem há como o teu povo de Israel, gente única na terra, a quem tu, ó Deus, foste resgatar para ser teu povo e fazer a ti mesmo um nome, com estas grandes e tremendas coisas, desterrando as nações de diante do teu povo, que remiste do Egito?

[21]Ar yra kita tauta kaip Izraelis, tokia ypatinga žemėje tauta, kurios Dievas atėjo atpirkti kaip savo tautos, laimėdamas sau vardą dideliais ir nuostabiais darbais, pašalindamas tautas nuo kelio savo tautai, kurią atpirkai iš Egipto?

[22] Estabeleceste a teu povo de Israel por teu povo, para sempre, e tu, ó SENHOR, te fizeste o seu Deus.

[22]Tu padarei savo tautą Izraelį amžinai ypatingą tautą, ir tu, VIEŠPATIE, tapai jų Dievas.

[23] Agora, pois, ó SENHOR, a palavra que disseste acerca de teu servo e acerca da sua casa, seja estabelecida para sempre; e faze como falaste.

[23]Tad dabar, VIEŠPATIE, tebūna amžinai tvirtas tavo pažadas, kurį apreiškei apie savo tarną bei jo namus, ir padaryk, ką esi pažadėjęs.

[24] Estabeleça-se, e seja para sempre engrandecido o teu nome, e diga-se: O SENHOR dos Exércitos é o Deus de Israel, é Deus para Israel; e a casa de Davi, teu servo, será estabelecida diante de ti.

[24]Tebūna jis tvirtas, kad tavo vardas būtų amžinai šlovinamas šiais žodžiais: ‘Galybių VIEŠPATS yra Izraelio Dievas!’ Tebūna tvirti tavo tarno namai tavo akivaizdoje!

[25] Pois tu, Deus meu, fizeste ao teu servo a revelação de que lhe edificarias casa. Por isso, o teu servo se animou para fazer-te esta oração.

[26] Agora, pois, ó SENHOR, tu mesmo és Deus e prometeste a teu servo este bem.

[27] Sê, pois, agora, servido de abençoar a casa de teu servo, a fim de permanecer para sempre diante de ti, pois tu, ó SENHOR, a abençoaste, e abençoada será para sempre.

[25]Dėl to, kad tu, mano Dieve, apreiškei savo tarnui, jog pastatysi jam namus, tavo tarnas išdrįso tau taip melstis.

[26]Taip,VIEŠPATIE, tu tikrai esi Dievas, ir tu davei savo tarnui šį dosnų pažadą.

[27]Negana to! Tu teikeisi palaiminti savo tarno namus, kad jie amžinai būtų tavo akivaizdoje. Kadangi tu, VIEŠPATIE, juos palaiminai, jie bus amžinai palaiminti“.

1 Crônicas 18

Diversas vitórias de Davi

2 Samuel 8.1-14

[1] Depois disto, feriu Davi os filisteus e os humilhou; tomou a Gate e suas aldeias das mãos dos filisteus.

[2] Também derrotou os moabitas, e assim ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo.

[3] Também Hadadezer, rei de Zoba, foi derrotado por Davi, até Hamate, quando aquele foi restabelecer o seu domínio sobre o rio Eufrates.

[4] Tomou-lhe Davi mil carros, sete mil cavaleiros e vinte mil homens de pé; Davi jarretou a todos os cavalos dos carros, menos para cem deles.

[5] Vieram os siros de Damasco a socorrer a Hadadezer, rei de Zoba; porém Davi matou dos siros vinte e dois mil homens.

[6] Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de

1 Metraščių 18

Dovydo karai

[1]Po kiek laiko Dovydas nugalėjo ir pavergė filistinus. Jis atėmė iš filistinų Gatą ir jam pavaldžias gyvenvietes.

[2]Jis užkariavo Moabą. Moabitai tapo jam pavaldūs ir davė duoklę.

[3]Dovydas nugalėjo Coba Hamato karalių Hadadezerą, kai šis žygiavo statyti savo pergalės paminklo prie Eufrato upės.

[4]Dovydas paėmė iš jo tūkstantį kovos vežimų, septynis tūkstančius raitelių ir dvidešimt tūkstančių pėstininkų. Bet Dovydas įsakė visus kovos vežimų arklius suluošinti, išskyrus vieną šimtą, kuriuos pasiliko sau.

[5]Damasko aramėjams atžygiavus Cobos karaliui Hadadezerui į pagalbą, Dovydas nukovė dvidešimt du tūkstančius aramėjų.

[6]Tada Dovydas įrengė Damasko Arame įgulas, aramėjai tapo pavaldūs Dovydui ir

Davi e lhe pagavam tributo; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

7 Tomou Davi os escudos de ouro que havia com os oficiais de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.

8 Também de Tibate e de Cum, cidades de Hadadezer, tomou Davi mui grande quantidade de bronze, de que Salomão fez o mar de bronze, as colunas e os utensílios de bronze.

9 Ouvindo Toú, rei de Hamate, que Davi derrotara a todo o exército de Hadadezer, rei de Zoba,

10 mandou seu filho Hadorão ao rei Davi, para o saudar e congratular-se com ele por haver pelejado contra Hadadezer e por havê-lo ferido (porque Hadadezer fazia guerra a Toú). Hadorão trouxe consigo objetos de ouro, de prata e de bronze,

11 os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e ouro que trouxera de todas as mais nações: de Edom, de Moabe, dos filhos de Amom, dos filisteus e de Amaleque.

12 Também Abisai, filho de Zeruia, feriu a dezoito mil edomitas no vale do Sal.

13 E pôs guarnições em Edom, e todos os edomitas ficaram por servos de Davi; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

Oficiais de Davi

2 Samuel 8.15-18; 20.23-26

davė jam duoklę. Be to, VIEŠPATSsuteikė Dovydui pergalę visur, kur tik jis ėjo.

7Dovydas paėmė aukso skydus, kuriuos nešiojo Hadadezero palyda, ir pargabeno juos į Jeruzalę.

8Iš Hadadezero miestų Tibhato ir Kūno Dovydas paėmė didelį kiekį vario. Saliamonas iš jo padirbo vario jūrą, stulpus ir vario reikmenis.

9Hamato karalius Touvas, išgirdęs, kad Dovydas nugalėjo visą Cobos karaliaus Hadadezero kariuomenę,

10nusiuntė savo sūnų Hadoramą pas karalių Dovydą palinkėti jam sveikatos ir pasveikinti, nes Dovydas kariavo su Hadadezeru ir nugalėjo, o Hadadezeras dažnai kariavo su Touvu. Jis nusiuntė Dovydui ir įvairių aukso, sidabro ir vario dirbinių.

11Ir juos karalius Dovydas paskyrė VIEŠPAČIUI kartu su auksu ir sidabru, paimtais iš visų tautų – Edomo, Moabo, Amono, filistinų ir Amaleko.

12Ir Cerujos sūnus Abšajas nugalėjo aštuoniolika tūkstančių edomitų Druskos slėnyje.

13Edome jis įrengė įgulas, ir visi edomitai tapo pavaldūs Dovydui. VIEŠPATS suteikė Dovydui pergalę visur, kur tik jis ėjo.

[14] Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; julgava e fazia justiça a todo o seu povo.

[15] Joabe, filho de Zeruia, era comandante do exército; Josafá, filho de Ailude, era cronista.

[16] Zadoque, filho de Aitube, e Abimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes; e Sausa, escrivão.

[17] Benaia, filho de Joiada, era o comandante da guarda real. Os filhos de Davi, porém, eram os primeiros ao lado do rei.

[14]Taigi Dovydas buvo viso Izraelio karalius. Dovydas vykdė tikrą teisingumą visiems savo žmonėms.

[15]Cerujos sūnus Joabas buvo kariuomenės vadas, Ahiludo sūnus Juozapatas – raštinės viršininkas,

[16]Ahitubo sūnus Cadokas ir Abjataro sūnus Abimelechas – kunigai, Šavša – raštininkas;

[17]Jehojados sūnus Benaja vadovavo keretams ir peletams, o Dovydo sūnūs buvo vyriausi pareigūnai karaliaus tarnyboje.

1 Crônicas 19

Davi derrota os amonitas e os siros
2 Samuel 10.1-19

[1] Depois disto, morreu Naás, rei dos filhos de Amom; e seu filho reinou em seu lugar.

[2] Então, disse Davi: Usarei de bondade para com Hanum, filho de Naás, porque seu pai usou de bondade para comigo. Pelo que Davi enviou mensageiros para o consolar acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom, a Hanum, para o consolarem.

[3] Disseram os príncipes dos filhos de Amom a Hanum: Pensas que, por te haver Davi mandado consoladores, está honrando a teu pai? Não vieram seus servos a ti para reconhecerem, destruírem e espiarem a terra?

1 Metraščių 19

[1]Po kiek laiko mirė Amono karalius Nahašas, ir vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus.

[2]Dovydas sakė sau: „Aš turiu būti ištikimai geras Nahašo sūnui Hanūnui, nes jo tėvas buvo man ištikimai geras“. Tad Dovydas išsiuntė pasiuntinius pareikšti užuojautos dėl jo tėvo.

[3]Dovydo dvariškiams atvykus į amonitų kraštą pas Hanūną jo paguosti, Amono didžiūnai kalbėjo Hanūnui: „Nejau tu manai, kad Dovydas pas tave atsiuntė guodėjus, norėdamas tavo tėvą pagerbti? Argi jo dvariškiai neatėjo pas tave tirti, kelti maišto ir šnipinėti krašto?“

[4] Tomou, então, Hanum os servos de Davi, e rapou-os, e lhes cortou metade das vestes até às nádegas, e os despediu.

[4]Tad Hanūnas suėmė Dovydo dvariškius ir, nuskutęs jiems barzdas bei nukirpęs pusę drabužių iki šlaunų, išsiuntė atgal.

[5] Foram-se alguns e avisaram a Davi acerca destes homens; então, enviou mensageiros a encontrá-los, porque estavam sobremaneira envergonhados. Mandou o rei dizer-lhes: Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, vinde.

[5]Ir jie išvyko. Kai Dovydui buvo apie tuos vyrus pranešta, jis nusiuntė kitus jų pasitikti, nes tie vyrai jautėsi labai įžeisti. Karalius liepė: „Pabūkite Jeriche, kol jums ataugs barzdos. Tada sugrįžkite“.

[6] Vendo, pois, os filhos de Amom que se haviam tornado odiosos a Davi, então, Hanum e os filhos de Amom tomaram mil talentos de prata, para alugarem para si carros e cavaleiros da Mesopotâmia, e dos siros de Maaca, e de Zoba.

[6]Amonitai suprato užsitraukę Dovydo pyktį. Hanūnas ir Amonas pasiuntė tūkstantį sidabro talentų pasamdyti kovos vežimų ir raitelių iš Aram Naharaimų, Aram Maakos ir Cobos.

[7] Alugaram para si trinta e dois mil carros, o rei de Maaca e a sua gente, e eles vieram e se acamparam diante de Medeba; também os filhos de Amom se ajuntaram das suas cidades e vieram para a guerra.

[7]Jie pasamdė trisdešimt du tūkstančius kovos vežimų ir Maakos karalių su jo kariuomene. Jis atžygiavo ir pasistatė stovyklą priešais Medebą. Ir amonitai buvo pašaukti prie ginklų iš savo miestų, ir jie atėjo kovoti.

[8] O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.

[8]Tai sužinojęs, Dovydas pasiuntė Joabą ir visą kariuomenę su galiūnais.

[9] Saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta da cidade; porém os reis que vieram estavam à parte, no campo.

[9]Amonitai išėjo ir sustojo į kovos gretas prie įėjimo į miestą, o atėjusieji karaliai buvo atskirai atvirame lauke.

[10] Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a batalha, tanto pela frente como pela retaguarda, escolheu dentre todos o que havia de melhor em Israel e os formou em linha contra os siros;

[10]Joabas matė, kad kovos rikiuotė buvo prieš jį ir iš priekio, ir už nugaros. Tad, surinkęs būrį iš geriausių Izraelio vyrų, išrikiavo juos prieš aramėjus,

[11] e o resto do povo entregou a Abisai, seu irmão, e puseram-se em linha contra os filhos de Amom.

[12] Disse Joabe: Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro; e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, eu irei ao teu socorro.

[13] Sê forte, pois; pelejemos varonilmente pelo nosso povo e pelas cidades de nosso Deus; e faça o SENHOR o que bem lhe parecer.

[14] Então, avançou Joabe com o povo que estava com ele, e travaram peleja contra os siros; e estes fugiram de diante dele.

[15] Vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de Abisai, irmão de Joabe, e entraram na cidade; voltou Joabe dos filhos de Amom e tornou a Jerusalém.

[16] Vendo, pois, os siros que tinham sido desbaratados diante de Israel, enviaram mensageiros e fizeram sair os siros que habitavam do lado dalém do rio; Sofaque, capitão do exército de Hadadezer, marchava adiante deles.

[17] Informado Davi, ajuntou a todo o Israel, passou o Jordão, veio ter com eles e ordenou contra eles a batalha; e, tendo Davi ordenado a batalha contra os siros, pelejaram estes contra ele.

[18] Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi matou dentre os siros os homens de sete mil carros e quarenta mil homens de pé; a Sofaque, chefe do exército, matou.

[11]o kitus karius, pavedęs vadovauti savo broliui Abšajui, surikiavo į kovos rikiuotę prieš amonitus.

[12]Jis tarė: „Jeigu aramėjai bus stipresni už mane, tu ateisi į pagalbą, bet jeigu amonitai bus stipresni už tave, aš ateisiu tau padėti.

[13]Būk narsus! Būkime ryžtingi dėl savo tautos ir dėl mūsų Dievo miestų! Tedaro VIEŠPATS, kas gera jo akyse!“

[14]Taigi Joabas ir su juo buvę kariai žengė pirmyn į mūšį su aramėjais. Tie bėgo nuo jo.

[15]Matydami, kad aramėjai bėga, amonitai irgi bėgo nuo Joabo brolio Abšajo, traukdamiesi į miestą. Tada Joabas sugrįžo į Jeruzalę.

[16]Matydami, kad jie Izraelio nugalėti, aramėjai išsiuntė pasiuntinius atvesti aramėjų, gyvenusių Užupyje. Jų vadas buvo Hadadezero kariuomenės vadas Šofachas.

[17]Apie tai buvo pranešta Dovydui. Sutelkęs visą Izraelį, jis perėjo Jordaną, nužygiavo jų link ir išsirikiavo mūšiui prieš juos. Dovydui išsirikiavus mūšiui su aramėjais, jie kovojo su juo.

[18]Bet aramėjai buvo priversti bėgti nuo Izraelio. Dovydas nukovė septynis tūkstančius aramėjų kovos vežimų vežėjų ir keturiasdešimt tūkstančių pėstininkų.

Nukovė taip pat jų kariuomenės vadą Šofachą.

[19] Vendo, pois, os servos de Hadadezer que foram feridos diante de Israel, fizeram paz com Davi e o serviram; e os siros nunca mais quiseram socorrer aos filhos de Amom.

[19]Hadadezerui pavaldūs karaliai, pamatę, kad juos Izraelis nugalėjo, sudarė taiką su Dovydu ir tapo jam pavaldūs. Tada aramėjai daugiau nebenorėjo amonitų gelbėti.

1 Crônicas 20

1 Metraščių 20

Davi conquista a Rabá
2 Samuel 12.26-31

[1] Decorrido um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, Joabe levou o exército, destruiu a terra dos filhos de Amom, veio e sitiou a Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém; e Joabe feriu a Rabá e a destruiu.

[1]Pavasarį, kai karaliai paprastai eina į karo žygį, Joabas, išvedęs kariuomenę, nuniokojo Amono kraštą, nuėjo ir apgulė Rabą. O Dovydas pasiliko Jeruzalėje. Paėmęs Rabą, Joabas ją sunaikino.

[2] Tirou Davi a coroa da cabeça do seu rei e verificou que tinha o peso de um talento de ouro e que havia nela pedras preciosas; e foi posta na cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.

[2]Dovydas nuėmė vainiką nuo jų karaliaus galvos. Paaiškėjus, kad vainikas sveria aukso talentą ir turi brangakmenį, jis buvo uždėtas Dovydui ant galvos. Jis išgabeno iš miesto ir labai daug grobio.

[3] Também levou o povo que estava nela e o fez passar à serra, e a picaretas de ferro, e a machados; assim fez Davi a todas as cidades dos filhos de Amom. Voltou Davi, com todo o povo, para Jerusalém.

[3]Išvaręs gyventojus, jis pristatė juos dirbti su pjūklais, geležiniais kapliais ir kirviais. Taip Dovydas pasielgė su visais amonitų miestais. Tada Dovydas ir visa kariuomenė sugrįžo į Jeruzalę.

Gigantes mortos pelos homens de Davi
2 Samuel 21.15-22

[4] Depois disto, houve guerra em Gezer contra os filisteus; então, Sibecai, o husatita, feriu a Sipai, que era descendente dos gigantes; e os filisteus foram subjugados.

[4]Po to kilo karas su filistinais prie Gezero. Tuomet Sibechajas Hušietis nukovė Sipają, kuris buvo vienas iš refajų palikuonių. Jie buvo nugalėti.

[5] Houve ainda outra guerra contra os filisteus; e Elanã, filho de Jair, feriu a

[5]Vėl kilo karas su filistinais. Jayro sūnus Elhananas nukovė Galijoto Gatiečio brolį

Lami, irmão de Golias, o geteu, cuja lança tinha a haste como eixo de tecelão.

[6] Houve ainda outra guerra em Gate; havia ali um homem de grande estatura, tinha vinte e quatro dedos, seis em cada mão e seis em cada pé; também este descendia dos gigantes.

[7] Quando ele injuriava a Israel, Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

[8] Estes nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus homens.

1 Crônicas 21

O levantamento do censo

2 Samuel 24.1-9

[1] Então, Satanás se levantou contra Israel e incitou a Davi a levantar o censo de Israel.

[2] Disse Davi a Joabe e aos chefes do povo: Ide, levantai o censo de Israel, desde Berseba até Dã; e trazei-me a apuração para que eu saiba o seu número.

[3] Então, disse Joabe: Multiplique o SENHOR, teu Deus, a este povo cem vezes mais; porventura, ó rei, meu senhor, não são todos servos de meu senhor? Por que requer isso o meu senhor? Por que trazer, assim, culpa sobre Israel?

[4] Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe; pelo que saiu Joabe e percorreu todo o Israel; então, voltou para Jerusalém.

[5] Deu Joabe a Davi o recenseamento do povo; havia em Israel um milhão e cem mil homens que puxavam da espada; e em

Lachmį, kurio ieties kotas buvo kaip audėjų riestuvas.

[6]Dar kartą vyko karas prie Gato. Ten gyveno milžinas vyras, kuris turėjo dvidešimt keturis pirštus – po šešis ant kiekvienos rankos ir po šešis ant kiekvienos kojos. Ir jis buvo kilęs iš refajų.

[7]Kai jis tyčiojosi iš Izraelio, Dovydo brolio Šimos sūnus Jehonatanas nukovė jį.

[8]Šie buvo kilę iš refajų Gate. Jie krito nuo Dovydo ir jo vyrų rankos.

1 Metraščių 21

Karių surašymas

[1]Šėtonas pakilo prieš Izraelį ir pakurstė Dovydą suskaičiuoti Izraelio žmones.

[2]Taigi Dovydas tarė Joabui ir kariuomenės vadams: „Eikite, suskaičiuokite Izraelio žmones nuo Beer Šebos iki Dano ir praneškite man, kad žinočiau jų skaičių“.

[3]Bet Joabas atsakė: „Tepadaugina VIEŠPATS savo tautą šimteriopai! Mano viešpatie karaliau, argi jie visi nėra mano valdovo pavaldiniai? Kam gi to reikia mano viešpačiui? Kodėl jis turėtų užtraukti Izraeliui kaltę?“

[4]Tačiau karaliaus įsakymas Joabui nusvėrė. Tad Joabas išvyko ir apėjęs visą Izraelį sugrįžo į Jeruzalę.

[5]Joabas pranešė Dovydui žmonių skaičių. Visame Izraelyje buvo vienas milijonas šimtas tūkstančių vyrų, pajėgių imtis

Judá eram quatrocentos e setenta mil homens que puxavam da espada.

kalavijo, o Jude – keturi šimtai septyniasdešimt tūkstančių vyrų, pajėgių imtis kalavijo.

6 Porém os de Levi e Benjamim não foram contados entre eles, porque a ordem do rei foi abominável a Joabe.

6Bet Levio ir Benjamino giminių jis neįtraukė į skaičių, nes karaliaus įsakymas Joabui kėlė pasibaisėjimą.

Davi escolhe o castigo

2 Samuel 24.10-17

7 Tudo isto desagradou a Deus, pelo que feriu a Israel.

7Šis dalykas Dievo akyse buvo nemalonus, ir už tai jis ištiko Izraelį.

8 Então, disse Davi a Deus: Muito pequei em fazer tal coisa; porém, agora, peço-te que perdoes a iniqüidade de teu servo, porque procedi mui loucamente.

8Dovydas tarė Dievui: „Sunkiai nusidėjau, tai darydamas, bet dabar atleisk, maldauju, savo tarno kaltę, nes aš pasielgiau labai neišmintingai“.

9 Falou, pois, o SENHOR a Gade, o vidente de Davi, dizendo:

9VIEŠPATS kalbėjo Dovydo regėtojui Gadui, tardamas:

10 Vai e dize a Davi: Assim diz o SENHOR: Três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

10„Eik ir sakyk Dovydui: ‘Taip kalbėjo VIEŠPATS. Siūlau tau tris bausmes; pasirink vieną jų, ir ja aš tave ištiksiu’“.

11 Veio, pois, Gade a Davi e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Escolhe o que queres:

11Taigi Gadas, nuėjęs pas Dovydą, tarė jam: „Taip kalbėjo VIEŠPATS: ‘Rinkis, ką nori:

12 ou três anos de fome, ou que por três meses sejas consumido diante dos teus adversários, e a espada de teus inimigos te alcance, ou que por três dias a espada do SENHOR, isto é, a peste na terra, e o Anjo do SENHOR causem destruição em todos os territórios de Israel; vê, pois, agora, que resposta hei de dar ao que me enviou.

12arba badą per trejus metus, arba trijų mėnesių bėgimą nuo priešininkų, kertant priešų kalavijui, arba tris dienasVIEŠPATIES kalavijo ir maro krašte, naikinamame visoje Izraelio žemėjeVIEŠPATIES angelo’. Pasvarstyk, kokį atsakymą turiu parnešti tam, kuris mane atsiuntė“.

13 Então, disse Davi a Gade: Estou em grande angústia; caia eu, pois, nas mãos do SENHOR, porque são muitíssimas as suas misericórdias, mas nas mãos dos homens não caia eu.

13Tada Dovydas tarė Gadui: „Aš labai kenčiu! Maldauju leisti man pulti į VIEŠPATIES rankas, nes jo gailestingumas labai didelis, bet neleisk man įpulti į žmonių rankas“.

[14] Então, enviou o SENHOR a peste a Israel; e caíram de Israel setenta mil homens.

[15] Enviou Deus um anjo a Jerusalém, para a destruir; ao destruí-la, olhou o SENHOR, e se arrependeu do mal, e disse ao anjo destruidor: Basta, retira, agora, a mão. O Anjo do SENHOR estava junto à eira de Ornã, o jebuseu.

[16] Levantando Davi os olhos, viu o Anjo do SENHOR, que estava entre a terra e o céu, com a espada desembainhada na mão estendida contra Jerusalém; então, Davi e os anciãos, cobertos de panos de saco, se prostraram com o rosto em terra.

[17] Disse Davi a Deus: Não sou eu o que disse que se contasse o povo? Eu é que pequei, eu é que fiz muito mal; porém estas ovelhas que fizeram? Ah! SENHOR, meu Deus, seja, pois, a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai e não para castigo do teu povo.

Davi erige um altar na eira de Ornã

2 Samuel 24.18-25

[18] Então, o Anjo do SENHOR disse a Gade que mandasse Davi subir para levantar um altar ao SENHOR, na eira de Ornã, o jebuseu.

[19] Subiu, pois, Davi, segundo a palavra de Gade, que falara em nome do SENHOR.

[20] Virando-se Ornã, viu o Anjo; e esconderam-se seus quatro filhos que estavam com ele. Ora, Ornã estava debulhando trigo.

[14]Taigi VIEŠPATS siuntė Izraeliui marą, ir Izraelyje krito septyniasdešimt tūkstančių žmonių.

[15]Ir į Jeruzalę Dievas pasiuntė angelą jos sunaikinti, bet kai tas ėmėsi naikinti, VIEŠPATS pažvelgė ir pagailėjo jos, tokios nelaimės ištiktos. Naikinančiajam angelui jis tarė: „Gana! Sulaikyk ranką!“VIEŠPATIES angelas tuomet stovėjo prie Ornano Jebusiečio klojimo.

[16]Pakėlęs akis, Dovydas pamatė VIEŠPATIES angelą, stovintį tarp dangaus ir žemės, o jo rankoje iš makšties ištrauktas kalavijas buvo ištiestas virš Jeruzalės. Tada Dovydas ir seniūnai, apsivilkę ašutinėmis, puolė kniūbsti.

[17]O Dovydas tarė Dievui: „Argi ne aš vienas daviau įsakymą suskaičiuoti žmones? Aš vienas esu kaltas ir baisiai nedorai pasielgiau. Bet šie, tavo kaimenė, ką jie padarė? Maldauju, VIEŠPATIE, mano Dieve, kad tavo ranka kristų ant manęs ir mano tėvo namų, bet apsaugok savo tautą nuo maro!“

[18]Tada VIEŠPATIES angelas liepė Gadui pasakyti Dovydui, kad šis nueitų ir pastatytų aukurą Ornano Jebusiečio klojime.

[19]Dovydas nuėjo pagal Gado žodį, kurį jis buvo perdavęs jam VIEŠPATIES vardu.

[20]Ornanas atsigręžė ir pamatė angelą; su juo buvę keturi jo sūnūs pasislėpė. Ornanas toliau kūlė kviečius.

[21] Quando Davi vinha chegando a Ornã, este olhou, e o viu e, saindo da eira, se inclinou diante de Davi, com o rosto em terra.

[21]Dovydas atėjo pas Ornaną. Ornanas pakėlė akis ir pamatė Dovydą. Išėjęs iš klojimo, jis puolė kniūbsčias ant žemės prie Dovydo kojų.

[22] Disse Davi a Ornã: Dá-me este lugar da eira a fim de edificar nele um altar ao SENHOR, para que cesse a praga de sobre o povo; dá-mo pelo seu devido valor.

[22]Dovydas tarė Ornanui: „Parduok man klojimo vietą, kad galėčiau pastatyti ant jo aukurą VIEŠPAČIUI. Parduok už visą kainą, idant maras būtų nugręžtas nuo žmonių“.

[23] Então, disse Ornã a Davi: Tome-a o rei, meu senhor, para si e faça dela o que bem lhe parecer; eis que dou os bois para o holocausto, e os trilhos, para a lenha, e o trigo, para oferta de manjares; dou tudo.

[23]Ornanas Dovydui atsakė: „Imk jį. Tedaro viešpats karalius, kas gera jo akyse! Štai aš duodu jaučius deginamajai aukai, kūlimo vežėčias malkoms ir kviečių grūdų atnašai. Visa tai dovanoju!“ –

[24] Tornou o rei Davi a Ornã: Não; antes, pelo seu inteiro valor a quero comprar; porque não tomarei o que é teu para o SENHOR, nem oferecerei holocausto que não me custe nada.

[24]„Ne, – atsakė Dovydas Ornanui, – turiu juos pirkti už visą kainą. Aš neatnašausiu VIEŠPAČIUI, kas tau priklauso, ir neaukosiu deginamųjų atnašų, kurios man nieko nekainuoja“.

[25] Davi deu a Ornã por aquele lugar a soma de seiscentos siclos de ouro.

[25]Taigi Dovydas užmokėjo šešis šimtus sidabro šekelių pagal svorį už vietą.

[26] Edificou ali um altar ao SENHOR, ofereceu nele holocaustos e sacrifícios pacíficos e invocou o SENHOR, o qual lhe respondeu com fogo do céu sobre o altar do holocausto.

[26]Ten Dovydas pastatė VIEŠPAČIUI aukurą ir atnašavo deginamąsias aukas bei bendravimo aukas. Jis šaukėsi VIEŠPATIES, o jis atsakė ugnimi iš dangaus ant deginamosios aukos aukuro.

[27] O SENHOR deu ordem ao Anjo, e ele meteu a sua espada na bainha.

[27]VIEŠPATS įsakė angelui sugrąžinti savo kalaviją į makštį.

O lugar do templo

[28] Vendo Davi, naquele mesmo tempo, que o SENHOR lhe respondera na eira de Ornã, o jebuseu, sacrificou ali.

[28]Tuomet Dovydas, matydamas, kad VIEŠPATS prie Ornano Jebusiečio klojimo jo išklausė, ten atnašavo savo aukas.

[29] Porque o tabernáculo do SENHOR, que Moisés fizera no deserto, e o altar do holocausto estavam, naquele tempo, no alto de Gibeão.

[29]Mat tuomet VIEŠPATIESPadangtė, kurią Mozė buvo padaręs dykumoje, ir deginamosios aukos aukuras buvo Gibeono aukštumų alke.

[30] Davi não podia ir até lá para consultar a Deus, porque estava atemorizado por causa da espada do Anjo do SENHOR.

[30]Bet Dovydas negalėjo nueiti prie jos VIEŠPATIES pagarbinti, nes jį buvo apėmusi VIEŠPATIES angelo kalavijo baimė.

1 Crônicas 22

Davi faz preparativos para edificar o templo

[1] Disse Davi: Aqui, se levantará a Casa do SENHOR Deus e o altar do holocausto para Israel.

[2] Deu ordem Davi para que fossem ajuntados os estrangeiros que estavam na terra de Israel; e encarregou pedreiros que preparassem pedras de cantaria para se edificar a Casa de Deus.

[3] Aparelhou Davi ferro em abundância, para os pregos das folhas das portas e para as junturas, como também bronze em abundância, que nem foi pesado.

[4] Madeira de cedro sem conta, porque os sidônios e tírios a traziam a Davi, em grande quantidade.

[5] Pois dizia Davi: Salomão, meu filho, ainda é moço e tenro, e a casa que se há de edificar para o SENHOR deve ser sobremodo magnificente, para nome e glória em todas as terras; providenciarei, pois, para ela o necessário; assim, o preparou Davi em abundância, antes de sua morte.

Ordens de Davi a Salomão

[6] Então, chamou a Salomão, seu filho, e lhe ordenou que edificasse casa ao SENHOR, Deus de Israel.

1 Metraščių 22

Pasirengimas Šventyklos statybai

[1]Todėl Dovydas tarė: „Čia bus VIEŠPATIES Dievo Namai, ir čia bus Izraeliui deginamosios atnašos aukuras“.

[2]Dovydas įsakė visiems svetimtaučiams, gyvenantiems Izraelyje, susirinkti į Jeruzalę, ir paskyrė juos akmenskaldžiais skaldyti ir tašyti akmenų Dievo Namų statybai.

[3]Dovydas taip pat atidėjo daug geležies vartų vinims bei sąsagoms ir tiek daug vario, kad nebuvo įmanoma jo pasverti,

[4]bei kedro rąstų be skaičiaus. Sidoniečiai ir tyriečiai atgabeno Dovydui daug kedro rąstų.

[5]Mat Dovydas sakė sau: „Mano sūnus Saliamonas dar jaunas ir be patirties, o Namai, kuriuos reikia pastatyti, turi būti tokie didingi, kad garsėtų ir būtų šlovinami visuose kraštuose. Tad aš jam paruošiu“. Taigi Dovydas atidėjo daug medžiagų statybai prieš savo mirtį.

[6]Tada jis pasišaukė savo sūnų Saliamoną ir įsakė jam pastatyti Namus VIEŠPAČIUI, Izraelio Dievui.

[7] Disse Davi a Salomão: Filho meu, tive intenção de edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus.

[8] Porém a mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo: Tu derramaste sangue em abundância e fizeste grandes guerras; não edificarás casa ao meu nome, porquanto muito sangue tens derramado na terra, na minha presença.

[9] Eis que te nascerá um filho, que será homem sereno, porque lhe darei descanso de todos os seus inimigos em redor; portanto, Salomão será o seu nome; paz e tranqüilidade darei a Israel nos seus dias.

[10] Este edificará casa ao meu nome; ele me será por filho, e eu lhe serei por pai; estabelecerei para sempre o trono do seu reino sobre Israel.

[11] Agora, pois, meu filho, o SENHOR seja contigo, a fim de que prosperes e edifiques a Casa do SENHOR, teu Deus, como ele disse a teu respeito.

[12] Que o SENHOR te conceda prudência e entendimento, para que, quando regeres sobre Israel, guardes a lei do SENHOR, teu Deus.

[13] Então, prosperarás, se cuidares em cumprir os estatutos e os juízos que o SENHOR ordenou a Moisés acerca de Israel; sê forte e corajoso, não temas, não te desalentes.

[14] Eis que, com penoso trabalho, preparei para a Casa do SENHOR cem mil talentos de ouro e um milhão de talentos de prata,

[7]„Mano sūnau, – tarė Dovydas Saliamonui, – aš pats turėjau širdyje mintį pastatyti Namus VIEŠPATIES, Izraelio Dievo, garbei.

[8]Bet pasiekė mane VIEŠPATIES žodis: ‘Daug kraujo išliejai ir ilgai kariavai. Mano vardui Namų tu nestatysi, nes esi išliejęs daug kraujo ant žemės mano akivaizdoje.

[9]Štai gims tau sūnus. Jis bus taikingas žmogus. Aš duosiu jam ramybę nuo priešų iš visų pusių, nes jo vardas bus Saliamonas, ir jo dienomis duosiu Izraeliui taiką ir ramybę.

[10]Jis pastatys Namus mano vardui; jis bus man sūnus, o aš būsiu jam tėvas ir padarysiu amžiną Izraelyje jo karališkąjį sostą’.

[11]Dabar, mano sūnau, tebūna VIEŠPATS su tavimi, kad tau sektųsi statyti VIEŠPATIES, savo Dievo, Namus, kaip jis apie tave kalbėjo.

[12]Tik tesuteikia tau VIEŠPATS, pavesdamas valdyti Izraelį, įžvalgos ir supratimo, kad laikytumeisi VIEŠPATIES, savo Dievo, mokymo.

[13]Tik tuomet tau seksis, kai rūpestingai vykdysi įstatus ir įsakus, kuriuosVIEŠPATS davė Izraeliui per Mozę. Būk stiprus ir ryžtingas! Nebijok ir nenusimink!

[14]Žiūrėk, nesigailėdamas pastangų atidėjau VIEŠPATIESNamams šimtą tūkstančių talentų aukso, vieną milijoną

e bronze e ferro em tal abundância, que nem foram pesados; também madeira e pedras preparei, cuja quantidade podes aumentar.

talentų sidabro, o vario ir geležies tiek daug, kad neįmanoma pasverti. Atidėjau taip pat rąstų ir akmens. Tu prie jų dar pridėsi.

15 Além disso, tens contigo trabalhadores em grande número, e canteiros, e pedreiros, e carpinteiros, e peritos em toda sorte de obra

15Be to, tu turi gausybę darbininkų: akmenskaldžių, mūrininkų, dailidžių ir be skaičiaus visokių amatininkų, įgudusių apdoroti

16 de ouro, e de prata, e também de bronze, e de ferro, que se não pode contar. Dispõe-te, pois, e faze a obra, e o SENHOR seja contigo!

16auksą, sidabrą, varį ir geležį“.

17 Davi deu ordem a todos os príncipes de Israel que ajudassem Salomão, seu filho, dizendo:

17Dovydas įsakė ir Izraelio didžiūnams padėti jo sūnui Saliamonui, tardamas:

18 Porventura, não está convosco o SENHOR, vosso Deus, e não vos deu paz por todos os lados? Pois entregou nas minhas mãos os moradores desta terra, a qual está sujeita perante o SENHOR e perante o seu povo.

18„Argi VIEŠPATS, jūsų Dievas, ne su jumis? Argi jis nesuteikė jums iš visų pusių ramybės? Juk jis atidavė man į rankas krašto gyventojus, ir kraštas tapo pavaldus VIEŠPATIES akivaizdoje ir jo tautos akivaizdoje.

19 Disponde, pois, agora o coração e a alma para buscardes ao SENHOR, vosso Deus; disponde-vos e edificai o santuário do SENHOR Deus, para que a arca da Aliança do SENHOR e os utensílios sagrados de Deus sejam trazidos a esta casa, que se há de edificar ao nome do SENHOR.

19Tad ryžkitės širdimi ir gyvastimi ieškoti VIEŠPATIES, savo Dievo. Eikite ir statykite VIEŠPATIES Dievo šventovę, kad VIEŠPATIES Sandoros Skrynia ir Dievo šventieji reikmenys būtų įnešti į Namus, pastatytus VIEŠPATIESvardui“.

1 Crônicas 23

Os turnos e funções dos levitas

1 Sendo, pois, Davi já velho e farto de dias, constituiu a seu filho Salomão rei sobre Israel.

1 Metraščių 23

Levitų suskirstymas

1Pasenęs ir pasiekęs žilos senatvės, Dovydas paskyrė savo sūnų Saliamoną Izraelio karaliumi.

[2] Ajuntou todos os príncipes de Israel, como também os sacerdotes e levitas.

[3] Foram contados os levitas de trinta anos para cima; seu número, contados um por um, foi de trinta e oito mil homens.

[4] Destes, havia vinte e quatro mil para superintenderem a obra da Casa do SENHOR, seis mil oficiais e juízes,

[5] quatro mil porteiros e quatro mil para louvarem o SENHOR com os instrumentos que Davi fez para esse mister.

[6] Davi os repartiu por turnos, segundo os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

[7] Filhos de Gérson: Ladã e Simei.

[8] Filhos de Ladã: Jeiel, o chefe, Zetã e Joel, três.

[9] Filhos de Simei: Selomite, Haziel e Harã, três; estes foram os chefes das famílias de Ladã.

[10] Filhos de Simei: Jaate, Ziza, Jeús e Berias; estes foram os filhos de Simei, quatro.

[11] Jaate era o chefe, Ziza, o segundo; mas Jeús e Berias não tiveram muitos filhos; pelo que estes dois foram contados por uma só família.

[12] Filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel, quatro.

[13] Filhos de Anrão: Arão e Moisés; Arão foi separado para servir no Santo dos Santos, ele e seus filhos, perpetuamente, e para queimar incenso diante do SENHOR, para

[2]Po to sušaukė visus Izraelio vadus, kunigus ir levitus.

[3]Buvo suskaičiuoti levitai, turintys trisdešimt metų ir vyresni. Iš viso jų buvo trisdešimt aštuoni tūkstančiai.

[4]„Iš šių, – tarė Dovydas, – dvidešimt keturi tūkstančiai vadovaus VIEŠPATIES Namų tarnybai, šeši tūkstančiai bus apskaitininkai ir teisėjai,

[5]keturi tūkstančiai bus vartininkai ir keturi tūkstančiai šlovins VIEŠPATĮ instrumentais, kuriuos aš sumaniau šlovės giesmėms“.

[6]Dovydas padalijo juos į būrius pagal Levio sūnus – Geršoną, Kehatą ir Merarį.

[7]Geršonai buvo Ladanas ir Šimis.

[8]Ladano sūnūs: Jehielis – galva, Zetamas ir Joelis, iš viso trys.

[9]Šimio sūnūs: Šelomitas, Hazielis ir Haranas, iš viso trys. Jie buvo Ladano kilčių galvos.

[10]Šimio sūnūs: Jahatas, Ziza, Jeušas ir Berija. Šie keturi buvo Šimio sūnūs.

[11]Jahatas buvo galva, o Ziza – pavaduotojas; Jeušas ir Berija neturėjo daug vaikų, todėl buvo įskaičiuoti į vieną kiltį.

[12]Kehato sūnūs: Amramas, Iccharas, Hebronas ir Uzielis, iš viso keturi.

[13]Amramo sūnūs: Aaronas ir Mozė. Aaronas buvo atskirtas pašventinti švenčiausiems dalykams, kad jis ir jo sūnūs amžinai degintų

o servir e para dar a bênção em seu nome, eternamente.

14 Quanto a Moisés, homem de Deus, seus filhos foram contados entre a tribo de Levi.

15 Os filhos de Moisés: Gérson e Eliézer.

16 Filho de Gérson: Sebuel, o chefe.

17 Filho de Eliézer: Reabias, o chefe; e não teve outros; porém os filhos de Reabias se multiplicaram grandemente.

18 Filhos de Isar: Selomite, o chefe.

19 Filhos de Hebrom: Jerias, o chefe, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, e Jecameão, o quarto.

20 Filhos de Uziel: Mica, o chefe, e Issias, o segundo.

21 Filhos de Merari: Mali e Musi; filhos de Mali: Eleazar e Quis.

22 Morreu Eleazar e não teve filhos, porém filhas; e os filhos de Quis, seus irmãos, as desposaram.

23 Os filhos de Musi: Mali, Éder e Jerimote, três.

24 São estes os filhos de Levi, segundo as suas famílias e chefes delas, segundo foram contados nominalmente, um por um, encarregados do ministério da Casa do SENHOR, de vinte anos para cima.

25 Porque disse Davi: O SENHOR, Deus de Israel, deu paz ao seu povo e habitará em Jerusalém para sempre.

26 Assim, os levitas já não precisarão levar o tabernáculo e nenhum dos utensílios para o seu ministério.

atnašasVIEŠPATIES akivaizdoje, jam tarnautų ir laimintų amžinai jo vardu.

14Dievo žmogus Mozė ir jo sūnūs buvo įskaičiuoti į Levio giminę.

15Mozės sūnūs: Geršomas ir Eliezeras.

16Geršomo sūnus Šebuelis – galva.

17Eliezero sūnus Rehabija – galva; Eliezeras kitų sūnų neturėjo, bet Rehabija turėjo labai daug sūnų.

18Iccharo sūnus Šelomitas – galva.

19Hebrono sūnūs: Jerijas – galva, antras – Amarija, trečias – Jahazielis ir ketvirtas – Jekamamas.

20Uzielio sūnūs: Michėjas – galva ir antras – Išija.

21Merario sūnūs: Machlis ir Mušis. Machlio sūnūs: Eleazaras ir Kišas.

22Eleazaras mirė neturėdamas sūnų, tik dukteris; jų giminaičiai – Kišo sūnūs vedė jas.

23Mušio sūnūs: Machlis, Ederas ir Jeremotas, iš viso trys.

24Tokie tat buvo Levio sūnūs pagal jų kiltis su kilčių vadais, kai buvo suskaičiuoti pavieniui vardais nuo dvidešimt metų ir vyresni, kurie turėjo atlikti VIEŠPATIES Namų tarnybos darbus.

25Mat Dovydas sakė: „VIEŠPATS, Izraelio Dievas, suteikė savo tautai ramybę ir padarė Jeruzalę savo amžina buveine.

26Todėl levitams nebereikia daugiau nešioti Padangtės ir kitų daiktų, reikalingų jos tarnybai, –

[27] Porque, segundo as últimas palavras de Davi, foram contados os filhos de Levi de vinte anos para cima.

[28] O cargo deles era assistir os filhos de Arão no ministério da Casa do SENHOR, nos átrios e nas câmaras, na purificação de todas as coisas sagradas e na obra do ministério da Casa de Deus,

[29] a saber, os pães da proposição, a flor de farinha para a oferta de manjares, os coscorões asmos, as assadeiras, o tostado e toda sorte de peso e medida.

[30] Deviam estar presentes todas as manhãs para renderem graças ao SENHOR e o louvarem; e da mesma sorte, à tarde;

[31] e para cada oferecimento dos holocaustos do SENHOR, nos sábados, nas Festas da Lua Nova e nas festas fixas, perante o SENHOR, segundo o número determinado;

[32] e para que tivessem a seu cargo a tenda da congregação e o santuário e atendessem aos filhos de Arão, seus irmãos, no ministério da Casa do SENHOR.

[27]pagal paskutinius Dovydo įsakymus, levitai buvo suskaičiuoti nuo dvidešimt metų ir vyresni, –

[28]bet nuo šiol jų pareiga bus padėti Aarono palikuonims VIEŠPATIES Namų tarnyboje prižiūrėti kiemus ir kambarius, valyti viską, kas šventa, ir atlikti darbus VIEŠPATIES Namams.

[29]Jie rūpinsis taip pat padėtinės duonos eilėmis, geriausiais miltais javų atnašoms, neraugintos duonos plokštainiais, keptąja atnaša, su aliejumi maišyta atnaša ir visais kiekio bei dydžio matais.

[30]Be to, jie turės dalyvauti kas rytą dėkojant ir šlovinant VIEŠPATĮ, panašiai ir kas vakarą;

[31]ir kada tik bus atnašaujamos deginamosios aukos per šabus, jaunatis ir šventes, jų VIEŠPATIES akivaizdoje visuomet turės būti toks skaičius, koks yra nustatytas.

[32]Taip pat jie prižiūrės Susitikimo Palapinę bei šventyklą ir padės savo giminaičiams Aarono palikuonims VIEŠPATIESNamų tarnyboje“.

1 Crônicas 24

Os turnos dos sacerdotes

[1] Quanto aos filhos de Arão, foram eles divididos por seus turnos. Filhos de Arão: Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[2] Nadabe e Abiú morreram antes de seu pai e não tiveram filhos; Eleazar e Itamar oficiavam como sacerdotes.

1 Metraščių 24

[1]Štai Aarono palikuonių grupės. Aarono sūnūs: Nadabas, Abihuvas, Eleazaras ir Itamaras.

[2]Nadabas ir Abihuvas mirė dar tėvui gyvam esant ir neturėjo sūnų, todėl tik Eleazaras ir Itamaras tapo kunigais.

[3] Davi, com Zadoque, dos filhos de Eleazar, e com Aimeleque, dos filhos de Itamar, os dividiu segundo os seus deveres no seu ministério.

[3]Kartu su Cadoku iš Eleazaro palikuonių ir Ahimelechu iš Itamaro palikuonių Dovydas paskirstė kunigiškosios tarnybos pareigas.

[4] E achou-se que eram mais os filhos de Eleazar entre os chefes de famílias do que os filhos de Itamar, quando os dividiram; dos filhos de Eleazar, dezesseis chefes de famílias; dos filhos de Itamar, oito.

[4]Kadangi tarp Eleazaro palikuonių kilties vadų buvo rasta daugiau negu tarp Itamaro palikuonių, jie padalijo Eleazaro palikuonis šešiolikai kilties vadų, o Itamaro palikuonis – į aštuonias kiltis.

[5] Repartiram-nos por sortes, uns como os outros; porque havia príncipes do santuário e príncipes de Deus, tanto dos filhos de Eleazar como dos filhos de Itamar.

[5]Jie buvo padalyti burtų keliu, visi vienodai, nes visi buvo šventovės pareigūnai ir Dievo pareigūnai tarp Eleazaro palikuonių ir Itamaro palikuonių.

[6] Semaías, escrivão, filho de Natanael, levita, registrou-os na presença do rei, dos príncipes, do sacerdote Zadoque, de Aimeleque, filho de Abiatar, e dos cabeças das famílias dos sacerdotes e dos levitas; sendo escolhidas as famílias, por sorte, alternadamente, para Eleazar e para Itamar.

[6]Raštininkas Netanelio sūnus Šemaja, vienas iš levitų, karaliaus akivaizdoje įtraukė į sąrašą ir pareigūnus, ir kunigą Cadoką, ir Abjataro sūnų Ahimelechą, ir galvas kunigų kilčių bei levitų kilčių, įrašydamas dvi kiltis Eleazarui už kiekvieną įrašytą Itamarui.

[7] Saiu a primeira sorte a Jeoiaribe; a segunda, a Jedaías;

[7]Pirmas burtų metimas teko Jehojaribui, antras – Jedajai,

[8] a terceira, a Harim; a quarta, a Seorim;

[8]trečias – Harimui, ketvirtas – Seorimui,

[9] a quinta, a Malquias; a sexta, a Miamim;

[9]penktas – Malkijai, šeštas – Mijaminui,

[10] a sétima, a Hacoz; a oitava, a Abias;

[10]septintas – Hakocui, aštuntas – Abijai,

[11] a nona, a Jesua; a décima, a Secanias;

[11]devintas – Ješūvai, dešimtas – Šechanijui,

[12] a undécima, a Eliasibe; a duodécima, a Jaquim;

[12]vienuoliktas – Eljašibui, dvyliktas – Jakimui,

[13] a décima terceira, a Hupá; a décima quarta, a Jesebeabe;

[13]tryliktas – Hupai, keturioliktas – Ješebabui,

[14] a décima quinta, a Bilga; a décima sexta, a Imer;

[14]penkioliktas – Bilgai, šešioliktas – Imerui,

[15] a décima sétima, a Hezir; a décima oitava, a Hapises;
[16] a décima nona, a Petaías; a vigésima, a Jeezquel;
[17] a vigésima primeira, a Jaquim; a vigésima segunda, a Gamul;
[18] a vigésima terceira, a Delaías; a vigésima quarta, a Maazias.
[19] O ofício destes no seu ministério era entrar na Casa do SENHOR, segundo a maneira estabelecida por Arão, seu pai, como o SENHOR, Deus de Israel, lhe ordenara.
[20] Eis os chefes do restante dos filhos de Levi: dos filhos de Anrão, Subael; dos filhos de Subael, Jedias;
[21] dos filhos de Reabias, Issias, o chefe;
[22] dos isaritas, Selomite; dos filhos de Selomite, Jaate;
[23] dos filhos de Hebrom, Jerias, o primeiro, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, Jecameão, o quarto;
[24] dos filhos de Uziel, Mica; dos filhos de Mica, Samir;
[25] o irmão de Mica, Issias; dos filhos de Issias, Zacarias;
[26] dos filhos de Merari, Mali e Musi; dos filhos de Jaazias, Beno;
[27] dos filhos de Merari, da parte de Jaazias: Beno, Soão, Zacur e Ibri;
[28] de Mali, Eleazar, que não teve filhos;
[29] dos filhos de Quis, Jerameel;
[30] dos filhos de Musi, Mali, Éder e Jerimote. Foram estes os filhos dos levitas, segundo as suas famílias.

[15]septynioliktas – Hezyrui, aštuonioliktas – Hapicecui,
[16]devynioliktas – Petachijai, dvidešimtas – Ezechieliui,
[17]dvidešimt pirmas – Jachinui, dvidešimt antras – Gamului,
[18]dvidešimt trečias – Delajui, dvidešimt ketvirtas – Maazijui.
[19]Tokia buvo jų tarnybos nustatyta eilė, kai jie atlikdavo pareigasVIEŠPATIES Namuose pagal jiems duotus jų tėvo Aarono įsakus, kaipVIEŠPATS, Izraelio Dievas, buvo jam įsakęs.
[20]Iš kitų Levio sūnų buvo Šubaelis iš Amramo palikuonių ir Jechdijas.
[21]Iš Rehabijo – Rehabijo sūnus Išija, vadas.
[22]Iš iccharų – Šelomotas; iš Šelomoto sūnų – Jahatas.
[23]Hebrono sūnūs: Jerijas – vadas, antras – Amarijas, trečias – Jahazielis, ketvirtas – Jekamamas.
[24]Uzielio sūnus – Michėjas; iš Michėjo sūnų – Šamyras.
[25]Michėjo brolis – Išija; iš Išijos sūnų – Zacharijas.
[26]Merario sūnūs: Machlis ir Mušis. Jaazijo sūnus – Benojas.
[27]Merario palikuonys iš jo sūnaus Jaazijo: Šohamas, Zakūras ir Ibris.
[28]Iš Machlio – Eleazaras; jis neturėjo sūnų.
[29]Iš Kišo – Kišo sūnus Jerachmeelis.
[30]Mušio sūnūs: Machlis, Ederas ir Jerimotas. Tokie tad buvo levitų sūnūs pagal jų kiltis.

[31] Também estes, tanto os chefes das famílias como os seus irmãos menores, como fizeram os outros seus irmãos, filhos de Arão, lançaram sortes na presença do rei Davi, de Zadoque, de Aimeleque e dos cabeças das famílias dos sacerdotes e dos levitas.

[31]Lygiai taip pat, kaip jų giminės, Aarono palikuonys ir šie kilčių vadai, vyresni ir jaunesni, metė burtus akivaizdoje karaliaus Dovydo, Cadoko, Ahimelecho ir kunigų bei levitų kilčių galvų.

1 Crônicas 25

Função dos cantores

[1] Davi, juntamente com os chefes do serviço, separou para o ministério os filhos de Asafe, de Hemã e de Jedutum, para profetizarem com harpas, alaúdes e címbalos. O rol dos encarregados neste ministério foi:

[2] dos filhos de Asafe: Zacur, José, Netanias e Asarela, filhos de Asafe, sob a direção deste, que exercia o seu ministério debaixo das ordens do rei.

[3] Quanto à família de Jedutum, os filhos: Gedalias, Zeri, Jesaías, Hasabias e Matitias, seis, sob a direção de Jedutum, seu pai, que profetizava com harpas, em ações de graças e louvores ao SENHOR.

[4] Quanto à família de Hemã, os filhos: Buquias, Matanias, Uziel, Sebuel, Jerimote, Hananias, Hanani, Eliata, Gidalti, Romanti-Ézer, Josbecasa, Maloti, Hotir e Maaziote.

[5] Todos estes foram filhos de Hemã, o vidente do rei e cujo poder Deus exaltou segundo as suas promessas, dando-lhe catorze filhos e três filhas.

[6] Todos estes estavam sob a direção respectivamente de seus pais, para o canto

1 Metraščių 25

Giesmininkai

[1]Dovydas ir kariuomenės pareigūnai padalijo tarnybai ir Asafo, Hemano bei Jedutūno palikuonis, kad pranašautų, lydimi lyrų, arfų ir cimbolų. Štai sąrašas vyrų, atliekančių šią užduotį pagal savo tarnybą.

[2]Iš Asafo sūnų: Zakūras, Juozapas, Netanija ir Asarela; Asafo sūnūs, Asafo vadovaujami, pranašavo karaliaus įsakymu.

[3]Iš Jedutūno – Jedutūno sūnūs: Gedalijas, Ceris, Izaijas, Šimis, Hašabijas ir Matitijas, iš viso šeši; jie, vadovaujami savo tėvo Jedutūno, pranašavo lydimi lyrų, dėkodami ir šlovindami VIEŠPATĮ.

[4]Iš Hemano – Hemano sūnūs: Bukijas, Matanijas, Uzielis, Šebuelis, Jerimotas, Hananija, Hananis, Eliata, Gidaltis, Romamti Ezeras, Jošbekaša, Malotis, Hotyras ir Mahazijotas.

[5]Visi jie buvo karaliaus regėtojo Hemano sūnūs, pagal Dievo pažadą jam išaukštinti, nes Dievas buvo davęs Hemanui keturiolika sūnų ir tris dukteris.

[6]Visi jie, tėvo vadovaujami, kartu su Asafu, Jedutūnu ir Hemanu giedojo

da Casa do SENHOR, com címbalos, alaúdes e harpas, para o ministério da Casa de Deus, estando Asafe, Jedutum e Hemã debaixo das ordens do rei.

VIEŠPATIES Namuose, palydint cimbolams, arfoms ir lyroms, Dievo Namų tarnyboje.

[7] O número deles, juntamente com seus irmãos instruídos no canto do SENHOR, todos eles mestres, era de duzentos e oitenta e oito.

[7]Iš viso su jų broliais, parengtais giedoti VIEŠPAČIUI, visų įgudusių giesmininkų buvo du šimtai aštuoniasdešimt aštuoni.

[8] Deitaram sortes para designar os deveres, tanto do pequeno como do grande, tanto do mestre como do discípulo.

[8]Dėl tarnybos pamainų, jauniems ir senesniems, įgudusiems giesmininkams ir mokiniams, buvo mesti burtai.

[9] A primeira sorte tocou à família de Asafe e saiu a José; a segunda, a Gedalias, que, com seus irmãos e seus filhos, eram doze ao todo.

[9]Pirmas burtų metimas teko Asafo Juozapui, antras – Gedalijui, jam ir jo broliams bei sūnums, iš viso dvylikai,

[10] A terceira, a Zacur, seus filhos e seus irmãos, doze.

[10]trečias – Zakūrui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai,

[11] A quarta, a Izri, seus filhos e seus irmãos, doze.

[11]ketvirtas – Icriui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai,

[12] A quinta, a Netanias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[12]penktas – Netanijui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai,

[13] A sexta, a Buquias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[13]šeštas – Bukijui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai,

[14] A sétima, a Jesarela, seus filhos e seus irmãos, doze.

[14]septintas – Jesarelai, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai,

[15] A oitava, a Jesaías, seus filhos e seus irmãos, doze.

[15]aštuntas – Izaijui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai,

[16] A nona, a Matanias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[16]devintas – Matanijui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai,

[17] A décima, a Simei, seus filhos e seus irmãos, doze.

[17]dešimtas – Šimiui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai,

[18] A undécima, a Azarel, seus filhos e seus irmãos, doze.

[18]vienuoliktas – Azareliui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai,

[19] A duodécima, a Hasabias, seus filhos e seus irmãos, doze.
[20] A décima terceira, a Subael, seus filhos e seus irmãos, doze.
[21] A décima quarta, a Matitias, seus filhos e seus irmãos, doze.
[22] A décima quinta, a Jerimote, seus filhos e seus irmãos, doze.
[23] A décima sexta, a Hananias, seus filhos e seus irmãos, doze.
[24] A décima sétima, a Josbecasa, seus filhos e seus irmãos, doze.
[25] A décima oitava, a Hanani, seus filhos e seus irmãos, doze.
[26] A décima nona, a Maloti, seus filhos e seus irmãos, doze.
[27] A vigésima, a Eliata, seus filhos e seus irmãos, doze.
[28] A vigésima primeira, a Hotir, seus filhos e seus irmãos, doze.
[29] A vigésima segunda, a Gidalti, seus filhos e seus irmãos, doze.
[30] A vigésima terceira, a Maaziote, seus filhos e seus irmãos, doze.
[31] A vigésima quarta, a Romanti-Ézer, seus filhos e seus irmãos, doze.

[19]dvyliktas – Hašabijai, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai,
[20]tryliktas – Šubaeliui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai,
[21]keturioliktas – Matitijui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai,
[22]penkioliktas – Jeremotui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai,
[23]šešioliktas – Hananijui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai,
[24]septynioliktas – Jošbekašai, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai,
[25]aštuonioliktas – Hananiui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai,
[26]devynioliktas – Maločiui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai,
[27]dvidešimtas – Eliatai, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai,
[28]dvidešimt pirmas – Hotyrui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai,
[29]dvidešimt antras – Gidalčiui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai,
[30]dvidešimt trečias – Mahazijotui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai,
[31]dvidešimt ketvirtas – Romamti Ezerui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai.

1 Crônicas 26

Os porteiros

[1] Quanto aos turnos dos porteiros, dos coreítas: Meselemias, filho de Coré, dos filhos de Asafe.
[2] Os filhos de Meselemias: Zacarias, o primogênito, Jediael, o segundo, Zebadias, o terceiro, Jatniel, o quarto,

1 Metraščių 26

Vartininkai

[1]Vartininkų tarnybos skyriai. Iš korachų žmonių buvo Koracho palikuonis Mešelemijas, vienas iš Asafo sūnų.
[2]Mešelemijo sūnūs: pirmagimis – Zacharijas, antras – Jediaelis, trečias – Zebadijas, ketvirtas – Jatnielis,

[3] Elão, o quinto, Joanã, o sexto, Elioenai, o sétimo.

[3]penktas – Elamas, šeštas – Jehananas, septintas – Eljehoenajas.

[4] Os filhos de Obede-Edom: Semaías, o primogênito, Jeozabade, o segundo, Joá, o terceiro, Sacar, o quarto, Natanael, o quinto.

[4]Obed Edomo sūnūs: pirmagimis – Šemaja, antras – Jehozabadas, trečias – Joachas, ketvirtas – Sacharas, penktas – Netanelis,

[5] Amiel, o sexto, Issacar, o sétimo, Peuletai, o oitavo; porque Deus o tinha abençoado.

[5]šeštas – Amielis, septintas – Isacharas, aštuntas – Peuletajas, nes VIEŠPATS jį laimino;

[6] Também a seu filho Semaías nasceram filhos, que dominaram sobre a casa de seu pai; porque foram homens valentes.

[6]ir jo sūnui Šemajai gimė sūnūs, kurie valdė savo kiltis, nes jie buvo galiūnai.

[7] Os filhos de Semaías: Otni, Rafael, Obede e Elzabade, cujos irmãos Eliú e Semaquias eram homens valentes.

[7]Šemajos sūnūs: Otnis, Refaelis, Jobedas ir Elzabadas, o šio broliai Elihuvas ir Semachijas buvo stiprūs vyrai.

[8] Todos estes foram dos filhos de Obede-Edom; eles, seus filhos e seus irmãos, homens capazes e robustos para o serviço, ao todo, sessenta e dois.

[8]Visi šie Obed Edomo sūnūs su jų sūnumis ir broliais buvo pajėgūs vyrai, parengti tarnybai; iš viso šešiasdešimt du iš Obed Edomo.

[9] Os filhos e os irmãos de Meselemias, homens valentes, foram dezoito.

[9]Mešelemijas turėjo sūnų ir brolių – aštuoniolika pajėgių vyrų.

[10] De Hosa, dos filhos de Merari, foram filhos: Sinri, a quem o pai constituiu chefe, ainda que não era o primogênito.

[10]Hosos, vieno iš Merario palikuonių, sūnūs: Šimris – vadas (nors nebuvo pirmagimis, tėvas pastatė jį galva),

[11] Hilquias, o segundo, Tebalias, o terceiro, Zacarias, o quarto; todos os filhos e irmãos de Hosa foram treze.

[11]antras – Hilkijas, trečias – Tebalijas, ketvirtas – Zacharijas. Iš viso Hosos sūnų ir brolių buvo trylika.

[12] A estes turnos dos porteiros, isto é, a seus chefes, foi entregue a guarda, para servirem, como seus irmãos, na Casa do SENHOR.

[12]Vartininkų skyriai, suskirstyti pagal jų vadus, turėjo pareigą, kaip ir jų broliai, pamainomis tarnauti VIEŠPATIES Namuose.

[13] Para cada porta deitaram sortes para designar os deveres tanto dos pequenos como dos grandes, segundo as suas famílias.

[13]Burtai buvo mesti kiekvieniems vartams taip pat, nepaisant ar kiltis maža, ar didelė.

[14] A guarda do lado do oriente caiu por sorte a Selemias; depois, lançaram sorte sobre seu filho Zacarias, conselheiro prudente, e lhe saiu a guarda do lado do norte;

[14]Burtais rytiniai vartai teko Šelemijui. Tada jie metė burtus jo sūnui Zacharijui, gudriam patarėjui; ir jam pagal burtus teko šiauriniai vartai,

[15] a Obede-Edom, a do lado do sul; e a seus filhos, a da casa de depósitos;

[15]Obed Edomui – pietiniai vartai, o jo sūnums buvo paskirtas sandėlis;

[16] a Supim e Hosa, a do ocidente, junto à porta de Salequete, na estrada que sobe; guarda correspondendo uns aos outros:

[16]Šupimui ir Hosai – vakariniai vartai su Šalecheto vartais ant atšlaitės kelio. Kiekvienoje sargyboje tarnavo:

[17] ao oriente, estavam de guarda seis levitas; ao norte, quatro por dia; ao sul, quatro por dia, e, para a casa de depósitos, dois num lugar e dois noutro.

[17]prie rytinių – šeši levitai kasdien, prie šiaurinių – keturi kasdien, prie pietinių – keturi kasdien, prie sandėlio – po du;

[18] No átrio ao ocidente, quatro junto ao caminho, dois junto ao átrio.

[18]parbarui vakaruose buvo keturi prie kelio ir du prie pat parbaro.

[19] São estes os turnos dos porteiros dos filhos dos coreítas e dos filhos de Merari.

[19]Tokie buvo vartininkų skyriai iš korachų ir Merario palikuonių.

Os guardas dos tesouros

[20] Dos levitas, seus irmãos, que tinham o encargo dos tesouros da Casa de Deus e dos tesouros das coisas consagradas:

Iždininkai ir kiti tarnautojai

[20]Ahijas iš levitų prižiūrėjo Dievo Namų iždus ir įžado aukų iždus.

[21] os filhos de Ladã, descendentes dos gersonitas pertencentes a Ladã e chefes das famílias deste, da família de Gérson: Jeieli;

[21]Ladano sūnūs – Ladanui priklausantys geršonai, Ladano Geršono kilčių galvos – buvo jehielitai.

[22] os filhos de Jeieli: Zetã e Joel, seu irmão; estavam estes a cargo dos tesouros da Casa do SENHOR.

[22]Jehielio sūnūs Zetamas ir jo brolis Joelis tvarkėVIEŠPATIES Namų iždus.

[23] Dos anramitas, dos isaritas, dos hebronitas, dos uzielitas,

[23]Iš Amramo, iccharų, hebronų ir uzielitų

[24] Sebuel, filho de Gérson, filho de Moisés, era oficial encarregado dos tesouros.

[24]Mozės sūnaus Geršomo sūnus Šebuelis buvo vyriausiasis iždų valdytojas.

[25] Seus irmãos: de Eliézer, foi filho Reabias, de quem foi filho Jesaías, de

[25]Jo broliai: iš Eliezero – jo sūnus Rehabijas, šio sūnus Izaijas, šio sūnus

quem foi filho Jorão, de quem foi filho Zicri, de quem foi filho Selomite.

Jehoramas, šio sūnus Zichris, šio sūnus Šelomitas.

26 Este Selomite e seus irmãos tinham a seu cargo todos os tesouros das coisas consagradas que o rei Davi e os chefes das famílias, capitães de milhares e de centenas e capitães do exército tinham dedicado;

26Šis Šelomitas ir jo broliai valdė visus iždus įžado aukų, kurias buvo atnašavę karalius Dovydas, kilčių vadai, tūkstantininkai bei šimtininkai ir kiti kariuomenės pareigūnai.

27 dos despojos das guerras as dedicaram para a conservação da Casa do SENHOR,

27Iš grobio, paimto karuose, jie buvo skyrę atnašų VIEŠPATIES Namams išlaikyti.

28 como também tudo quanto havia dedicado Samuel, o vidente, e Saul, filho de Quis, e Abner, filho de Ner, e Joabe, filho de Zeruia; tudo quanto qualquer pessoa havia dedicado estava sob os cuidados de Selomite e seus irmãos.

28Taip pat ir visa, ką buvo atnašavęs regėtojas Samuelis, Kišo sūnus Saulius, Nero sūnus Abneras ir Cerujos sūnus Joabas, – visos jų skirtos atnašos buvo Šelomito ir jo brolių prižiūrimos.

Os oficiais e os juízes

29 Dos isaritas, Quenanias e seus filhos foram postos sobre Israel, para oficiais e juízes dos negócios externos;

29Iš iccharų Kenanijas ir jo sūnūs buvo paskirti Izraeliui apskaitininkų ir teisėjų pareigoms, nesusijusioms su Šventykla.

30 dos hebronitas, foram Hasabias e seus irmãos, homens valentes, mil e setecentos, que superintendiam Israel, além do Jordão para o ocidente, em todo serviço do SENHOR e interesses do rei;

30Iš hebronų Hašabijas ir jo broliai – tūkstantis septyni šimtai sumanių vyrų – prižiūrėjo Izraelį vakariniame Jordano pakraštyje visais VIEŠPATIESir karaliaus tarnybos reikalais.

31 dos hebronitas, Jerias era o chefe. Quanto aos hebronitas, suas genealogias e famílias, se fizeram investigações no quadragésimo ano do reinado de Davi e se acharam entre eles homens valentes em Jazer de Gileade.

31Hebrono kiltyje Jerija buvo hebronų galva. Keturiasdešimtais karaliaus Dovydo valdymo metais buvo atliktas kilmės bei kilčių tyrinėjimas ir rasta tarp jų įžymių pareigūnų Gileado Jazere.

32 Seus irmãos, homens valentes, dois mil e setecentos, chefes das famílias; e o rei Davi os constituiu sobre os rubenitas, os gaditas e a meia tribo dos manassitas, para

32Jį ir jo brolius – du tūkstančius septynis šimtus sumanių vyrų, kilčių galvas – karalius Dovydas paskyrė rubenų bei gadų ir pusės Manaso giminės žmonėms valdyti

todos os negócios de Deus e para todos os negócios do rei.

1 Crônicas 27

Os turnos de serviço para cada mês

1 São estes os filhos de Israel segundo o seu número, os chefes das famílias e os capitães de milhares e de centenas com os seus oficiais, que serviam ao rei em todos os negócios dos turnos que entravam e saíam de mês em mês durante o ano, cada turno de vinte e quatro mil.

2 Sobre o primeiro turno do primeiro mês estava Jasobeão, filho de Zabdiel; em seu turno havia vinte e quatro mil.

3 Era este dos filhos de Perez, chefe de todos os capitães dos exércitos para o primeiro mês.

4 Sobre o turno do segundo mês estava Dodai, o aoíta, a cujo lado estava Miclote; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

5 O terceiro capitão do exército e o designado para o terceiro mês era Benaia, chefe, filho do sacerdote Joiada; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

6 Era este Benaia homem poderoso entre os trinta e cabeça deles; o seu turno estava ao encargo do seu filho Amizabade.

7 O quarto, para o quarto mês, Asael, irmão de Joabe, e depois dele Zebadias, seu filho; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

8 O quinto capitão, para o quinto mês, Samute, o izraíta; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

ir tvarkyti viską, kas siejasi su Dievo ir karaliaus reikalais.

1 Metraščių 27

Karo vadai ir aukštieji pareigūnai

1Štai skaičius Izraelio žmonių – kilčių galvų, tūkstantininkų ir šimtininkų bei kitų apskaitininkų, buvusių karaliaus tarnyboje ryšiams su būriais, budinčiais mėnesio pamainomis per visus metų mėnesius. Kiekviename būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai vyrų.

2Zabdielio sūnus Jašobamas vadovavo pirmajam būriui pirmą mėnesį; jo būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.

3Jis buvo Pereco palikuonis ir galva visų kariuomenės pareigūnų pirmą mėnesį.

4Dodajas Ahoachas vadovavo antro mėnesio būriui; Miklotas buvo vyriausias jo būrio pareigūnas. Jo būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.

5Trečias vadas trečią mėnesį buvo kunigo Jehojados sūnus Benaja kaip galva; jo būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.

6Tai tas Benaja, kuris buvo trisdešimtuko galiūnas ir vadovavo trisdešimtukui; jo sūnus Amizabadas vadovavo jo būriui.

7Joabo brolis Asaelis buvo ketvirtas ketvirtą mėnesį, o po jo – jo sūnus Zebadija; jo būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.

8Penktas vadas penktą mėnesį buvo Šamhutas Izrachas; jo būryje buvo dvidešimt penki tūkstančiai.

[9] O sexto, para o sexto mês, Ira, filho de Iques, o tecoíta; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[10] O sétimo, para o sétimo mês, Heles, o pelonita, dos filhos de Efraim; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[11] O oitavo, para o oitavo mês, Sibecai, o husatita, dos zeraítas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[12] O nono, para o nono mês, Abiezer, o anatotita, dos benjamitas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[13] O décimo, para o décimo mês, Maarai, o netofatita, dos zeraítas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[14] O undécimo, para o undécimo mês, Benaia, o piratonita, dos filhos de Efraim; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[15] O duodécimo, para o duodécimo mês, Heldai, o netofatita, de Otniel; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

Os chefes das tribos

[16] Sobre as tribos de Israel eram estes: sobre os rubenitas era chefe Eliézer, filho de Zicri; sobre os simeonitas, Sefatias, filho de Maaca;

[17] sobre os levitas, Hasabias, filho de Quemuel; sobre os aronitas, Zadoque;

[18] sobre Judá, Eliú, dos irmãos de Davi; sobre Issacar, Onri, filho de Micael;

[19] sobre Zebulom, Ismaías, filho de Obadias; sobre Naftali, Jerimote, filho de Azriel;

[9]Šeštas šeštą mėnesį buvo Ira Tekojietis; jo būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.

[10]Septintas septintą mėnesį buvo Helecas Pelojietis iš Efraimo giminės; jo būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.

[11]Aštuntas aštuntą mėnesį buvo Sibechajas Hušietis iš zerachų; jo būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.

[12]Devintas devintą mėnesį buvo Abiezeras Anatotietis, benjaminas; jo būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.

[13]Dešimtas dešimtą mėnesį buvo Mahrajas Netofietis iš zerachų; jo būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.

[14]Vienuoliktas vienuoliktą mėnesį buvo Benaja Piratonietis, iš Efraimo giminės; jo būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.

[15]Dvyliktas dvyliktą mėnesį buvo Heldajas Netofietis iš Otnielio kilties; jo būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.

[16]Izraelio giminėms vadovavo: rubenų vyriausias vadas Zichrio sūnus Eliezeras, simeonų – Maakos sūnus Šefatijas,

[17]Levio – Kemuelio sūnus Hašabija, Aarono – Cadokas,

[18]Judo – Elihuvas, vienas iš Dovydo brolių, Isacharo – Mykolo sūnus Omris,

[19]Zabulono – Abdijo sūnus Išmajas, Naftalio – Azrielio sūnus Jerimotas,

[20] sobre os filhos de Efraim, Oseias, filho de Azazias; sobre a meia tribo de Manassés, Joel, filho de Pedaías;

[21] sobre a outra meia tribo de Manassés em Gileade, Ido, filho de Zacarias; sobre Benjamim, Jaasiel, filho de Abner;

[22] sobre Dã, Azarel, filho de Jeroão; estes eram os chefes das tribos de Israel.

[23] Davi não contou os que eram de vinte anos para baixo, porque o SENHOR tinha dito que multiplicaria a Israel como as estrelas do céu.

[24] Joabe, filho de Zeruia, tinha começado a contar o povo, porém não acabou, porquanto viera por isso grande ira sobre Israel; pelo que o número não se registrou na história do rei Davi.

Os administradores das possessões de Davi

[25] Azmavete, filho de Adiel, estava sobre os tesouros do rei; sobre o que este possuía nos campos, nas cidades, nas aldeias e nos castelos, Jônatas, filho de Uzias.

[26] Sobre os lavradores do campo, que cultivavam a terra, Ezri, filho de Quelube.

[27] Sobre as vinhas, Simei, o ramatita; porém sobre o que das vides entrava para as adegas, Zabdi, o sifmita.

[28] Sobre os olivais e sicômoros que havia nas campinas, Baal-Hanã, o gederita; porém Joás, sobre os depósitos do azeite.

[29] Sobre os gados que pasciam em Sarom, Sitrai, o saronita; porém sobre os gados dos vales, Safate, filho de Adlai.

[20]Efraimo giminės žmonių – Azazijo sūnus Ozėjas, pusės Manaso giminės – Pedajo sūnus Joelis,

[21]pusės Manaso giminės Gileade – Zacharijo sūnus Idojas, Benjamino – Abnero sūnus Jaasielis,

[22]Dano – Jerohamo sūnus Azarelis. Tokie tat buvo Izraelio giminių vadai.

[23]Dovydas neskaičiavo tų, kurie buvo dvidešimtmečiai ar jaunesni, nesVIEŠPATS buvo pažadėjęs padaryti Izraelį tokį gausų, kaip dangaus žvaigždes.

[24]Cerujos sūnus Joabas buvo pradėjęs juos skaičiuoti, bet nebaigė. Tačiau rūstybė ištiko Izraelį už tai, ir skaičius nebuvo įtrauktas į karaliaus Dovydo metraščius.

[25]Karališkuosius iždus prižiūrėjo Adielio sūnus Azmavetas. Miestų, kaimų ir tvirtovių iždus krašte prižiūrėjo Uzijo sūnus Jehonatanas.

[26]Laukų darbus ir žemdirbius prižiūrėjo Kelubo sūnus Ezris.

[27]Vynuogynus prižiūrėjo Šimis Ramietis, o vynuogynų gaminius vyno rūsiuose tvarkė Zabdis Šefamietis.

[28]Alyvmedžius ir sikomorų medžius Šefeloje prižiūrėjo Baal Hananas Gederietis. Aliejaus sandėlius tvarkė Joašas.

[29]Galvijų bandomis, kurios ganėsi Šarono lygumoje, rūpinosi Šitrajas Šaronietis, o galvijų bandomis, kurios ganėsi slėniuose, rūpinosi Adlajo sūnus Šafatas.

[30] Sobre os camelos, Obil, o ismaelita; sobre as jumentas, Jedias, o meronotita.

[31] Sobre o gado miúdo, Jaziz, o hagareno; todos estes eram administradores da fazenda do rei Davi.

Os conselheiros do rei

[32] Jônatas, tio de Davi, era do conselho, homem sábio e escriba; Jeiel, filho de Hacmoni, atendia os filhos do rei.

[33] Aitofel era do conselho do rei; Husai, o arquita, amigo do rei.

[34] A Aitofel sucederam Joiada, filho de Benaia, e Abiatar; Joabe era comandante do exército do rei.

[30]Kupranugarius prižiūrėjo Obilas Izmaelitas; asiles prižiūrėjo Jechdijas Meronotietis. Avių kaimenėmis rūpinosi Jazizas Hagaras.

[31]Visi jie buvo karaliaus Dovydo nuosavybės prižiūrėtojai.

[32]Dovydo dėdė Jehonatanas, išmintingas žmogus ir raštininkas, buvo patarėjas. Hachmonio sūnus Jahielis auklėjo Dovydo sūnus.

[33]Ahitofelis buvo karaliaus patarėjas, o Hušajas Archas – karaliaus bičiulis.

[34]Po Ahitofelio atėjo Benajo sūnus Jehojada ir Abjataras. Joabas buvo Dovydo kariuomenės vadas.

1 Crônicas 28

Davi apresenta a Salomão como seu sucessor

[1] Então, Davi convocou para Jerusalém todos os príncipes de Israel, os príncipes das tribos, os capitães dos turnos que serviam o rei, os capitães de mil e os de cem, os administradores de toda a fazenda e possessões do rei e de seus filhos, como também os oficiais, os poderosos e todo homem valente.

[2] Pôs-se o rei Davi em pé e disse: Ouvi-me, irmãos meus e povo meu: Era meu propósito de coração edificar uma casa de repouso para a arca da Aliança do SENHOR e para o estrado dos pés do nosso Deus, e eu tinha feito o preparo para a edificar.

1 Metraščių 28

Sueiga Jeruzalėje

[1]Dovydas pašaukė sueiti į Jeruzalę visus Izraelio pareigūnus – giminių galvas, vadus būrių, buvusių karaliaus tarnyboje, tūkstantininkus ir šimtininkus, visus karaliaus nuosavybės bei galvijų prižiūrėtojus ir savo sūnus – drauge su dvariškiais, galiūnais ir visais turtingais vyrais.

[2]Karalius atsistojo ir tarė: „Mano broliai, mano tauta, klausykitės manęs! Aš buvau sumanęs pastatyti poilsio Namus VIEŠPATIES Sandoros Skryniai, mūsų Dievui pakoją.

[3] Porém Deus me disse: Não edificarás casa ao meu nome, porque és homem de guerra e derramaste muito sangue.

[3]Bet Dievas tarė man: ‘Tu nestatysi Namų mano vardui, nes esi kovotojas ir išliejai kraujo’.

[4] O SENHOR, Deus de Israel, me escolheu de toda a casa de meu pai, para que eternamente fosse eu rei sobre Israel; porque a Judá escolheu por príncipe e a casa de meu pai, na casa de Judá; e entre os filhos de meu pai se agradou de mim, para me fazer rei sobre todo o Israel.

[4]Tačiau VIEŠPATS, Izraelio Dievas, išsirinko mane iš visų mano protėvių namų būti Izraelio karaliumi amžinai. Juk jis išsirinko Judą valdovu, iš Judo namų – mano tėvo namus, o iš mano tėvo sūnų jis rado malonumą padaryti mane viso Izraelio karaliumi.

[5] E, de todos os meus filhos, porque muitos filhos me deu o SENHOR, escolheu ele a Salomão para se assentar no trono do reino do SENHOR, sobre Israel.

[5]O iš visų mano sūnų – nes VIEŠPATS man davė daug sūnų – jis išsirinko mano sūnų Saliamoną sėdėti VIEŠPATIES karalystės Izraelio soste.

[6] E me disse: Teu filho Salomão é quem edificará a minha casa e os meus átrios, porque o escolhi para filho e eu lhe serei por pai.

[6]Be to, jis man pasakė: ‘Tavo sūnus Saliamonas yra tas, kuris pastatys man Namus ir kiemus, nes aš išsirinkau jį būti man sūnumi, o aš būsiu jam tėvas.

[7] Estabelecerei o seu reino para sempre, se perseverar ele em cumprir os meus mandamentos e os meus juízos, como até ao dia de hoje.

[7]Aš padarysiu jo karalystę amžiną, jei jis ir toliau taip ryžtingai laikysis mano įstatymų ir įsakų, kaip dabar daro.

[8] Agora, pois, perante todo o Israel, a congregação do SENHOR, e perante o nosso Deus, que me ouve, eu vos digo: guardai todos os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, e empenhai-vos por eles, para que possuais esta boa terra e a deixeis como herança a vossos filhos, para sempre.

[8]Tad dabar viso Izraelio, Dievo bendrijos, akivaizdoje ir mūsų Dievui girdint aš jus skatinu laikytis ir atsiduoti visiems VIEŠPATIES, savo Dievo, įsakymams, idant valdytumėte šį gerą kraštą ir paliktumėte jį kaip amžiną paveldą savo vaikams.

[9] Tu, meu filho Salomão, conhece o Deus de teu pai e serve-o de coração íntegro e alma voluntária; porque o SENHOR esquadrinha todos os corações e penetra todos os desígnios do pensamento. Se o

[9]O tu, mano sūnau Saliamonai, pažink savo tėvo Dievą ir tarnauk jam visa širdimi ir visa gyvastimi, nes VIEŠPATS tiria kiekvieną širdį ir supranta kiekvieną norą bei mintį. Jeigu ieškosi jo, jis leis tau save

buscares, ele deixará achar-se por ti; se o deixares, ele te rejeitará para sempre.

10 Agora, pois, atende a tudo, porque o SENHOR te escolheu para edificares casa para o santuário; sê forte e faze a obra.

Davi dá a Salomão a planta do templo

11 Deu Davi a Salomão, seu filho, a planta do pórtico com as suas casas, as suas tesourarias, os seus cenáculos e as suas câmaras interiores, como também da casa do propiciatório.

12 Também a planta de tudo quanto tinha em mente, com referência aos átrios da Casa do SENHOR, e a todas as câmaras em redor, para os tesouros da Casa de Deus e para os tesouros das coisas consagradas;

13 e para os turnos dos sacerdotes e dos levitas, e para toda obra do ministério da Casa do SENHOR, e para todos os utensílios para o serviço da Casa do SENHOR,

14 especificando o peso do ouro para todos os utensílios de ouro de cada serviço; também o peso da prata para todos os utensílios de prata de cada serviço;

15 o peso para os candeeiros de ouro e suas lâmpadas de ouro, para cada candeeiro e suas lâmpadas, segundo o uso de cada um;

16 também o peso do ouro para as mesas da proposição, para cada uma de per si; como também a prata para as mesas de prata;

17 ouro puro para os garfos, para as bacias e para os copos; para as taças de ouro o

surasti, bet jeigu paliksi jį, jis atmes tave amžinai.

10Tad būk atidus, nes VIEŠPATS išsirinko tave pastatyti šventovės Namus. Būk ryžtingas ir imkis darbo!'“

11Tada Dovydas įteikė savo sūnui Saliamonui brėžinį Šventyklos prieangio, sandėlių ir iždų, aukštutinių kambarių bei vidaus kambarių ir kambario malonės sostui,

12taip pat brėžinį viso, ką jis sumanė per [Dievo] dvasią, VIEŠPATIES Namų kiemams, visiems Dievo Namus supantiems kambariams bei sandėliams ir įžado aukų sandėliams,

13kunigų bei levitų padaloms, visiems VIEŠPATIES Namų tarnybos darbams ir visiemsVIEŠPATIES Namų tarnybos reikmenims.

14Jis nurodė svorį aukso visų apeigų visiems aukso reikmenims, svorį sidabro visų apeigų visiems sidabro reikmenims,

15taip pat ir svorį aukso žvakidėms bei jų žibintams, svorį aukso kiekvienai žvakidei ir jos žibintams, svorį sidabro žvakidei ir jos žibintams pagal kiekvienos žvakidės paskirtį.

16Jis nurodė svorį aukso kiekvienam padėtinės duonos eilių stalui ir sidabro – sidabro stalams,

17ir gryno aukso, naudotino šakutėms, dubenims bei ąsočiams, ir svorį aukso

devido peso a cada uma, como também para as taças de prata, a cada uma o seu peso;

[18] o peso do ouro refinado para o altar do incenso, como também, segundo a planta, o ouro para o carro dos querubins, que haviam de estender as asas e cobrir a arca da Aliança do SENHOR.

[19] Tudo isto, disse Davi, me foi dado por escrito por mandado do SENHOR, a saber, todas as obras desta planta.

[20] Disse Davi a Salomão, seu filho: Sê forte e corajoso e faze a obra; não temas, nem te desanimes, porque o SENHOR Deus, meu Deus, há de ser contigo; não te deixará, nem te desamparará, até que acabes todas as obras para o serviço da Casa do SENHOR.

[21] Eis aí os turnos dos sacerdotes e dos levitas para todo serviço da Casa de Deus; também se acham contigo, para toda obra, voluntários com sabedoria de toda espécie para cada serviço; como também os príncipes e todo o povo estarão inteiramente às tuas ordens.

1 Crônicas 29

As ofertas de Davi e dos príncipes

[1] Disse mais o rei Davi a toda a congregação: Salomão, meu filho, o único a quem Deus escolheu, é ainda moço e inexperiente, e esta obra é grande; porque o palácio não é para homens, mas para o SENHOR Deus.

[2] Eu, pois, com todas as minhas forças já preparei para a casa de meu Deus ouro

kiekvienam aukso dubeniui bei sidabro – kiekvienam sidabro dubeniui,

[18]ir svorį gryniausio aukso, naudotino smilkalų aukurui bei pavyzdžiui vežimo su kerubais, išskleistais sparnais dengiančiais VIEŠPATIES Sandoros Skrynią.

[19]Jis buvo tiksliai užrašęs brėžinio nurodymus, nes jį vedė VIEŠPATIESranka.

[20]Dovydas dar kalbėjo savo sūnui Saliamonui: „Būk stiprus ir ryžtingas! Imkis darbo! Nebijok ir nenusimink, nes VIEŠPATS Dievas, mano Dievas, su tavimi. Jis neatmes ir nepaliks tavęs, kol nebus užbaigti visi darbaiVIEŠPATIES Namų tarnybai.

[21]Štai kunigų ir levitų padalos, parengtos visai Dievo Namų tarnybai. Visuose darbuose su tavimi bus norintys padėti vyrai, turintys išminties ir įgūdžių visokioms užduotims. Taip pat ir pareigūnai, ir visi žmonės darys visa, ką tu įsakysi“.

1 Metraščių 29

Aukos Šventyklos statybai

[1]Karalius Dovydas kalbėjo visai sueigai: „Mano sūnus Saliamonas, kurį vieną Dievas išsirinko, yra jaunas ir be patirties, o užduotis didelė. Juk šventykla ne žmogui, o VIEŠPAČIUI Dievui.

[2]Užtat aš atidėjau savo Dievo Namams, kiek pajėgiau, aukso daiktams aukso,

para as obras de ouro, prata para as de prata, bronze para as de bronze, ferro para as de ferro e madeira para as de madeira; pedras de ônix, pedras de engaste, pedras de várias cores, de mosaicos e toda sorte de pedras preciosas, e mármore, e tudo em abundância.

sidabro daiktams sidabro, vario daiktams vario, geležies daiktams geležies, medžio daiktams medžio, onikso akmens ir akmens inkrustavimui, rubinų ir įvairiaspalvių akmenų, visokių brangakmenių ir gausybę marmuro.

3 E ainda, porque amo a casa de meu Deus, o ouro e a prata particulares que tenho dou para a casa de meu Deus, afora tudo quanto preparei para o santuário:

3O dabar, gėrėdamasis savo Dievo Namais, be viso, ką esu atidėjęs šventiesiems Namams, atiduodu savo Dievo Namams savo aukso bei sidabro sankaupas:

4 três mil talentos de ouro, do ouro de Ofir, e sete mil talentos de prata purificada, para cobrir as paredes das casas;

4tris tūkstančius aukso – Ofyro aukso – talentų ir septynis tūkstančius gryniausio sidabro talentų Namų sienoms aptraukti

5 ouro para os objetos de ouro e prata para os de prata, e para toda obra de mão dos artífices. Quem, pois, está disposto, hoje, a trazer ofertas liberalmente ao SENHOR?

5ir visiems meistrų darbams atlikti, aukso daiktams iš aukso ir sidabro daiktams iš sidabro. Kas dar, atsiduodamasVIEŠPAČIUI, šiandien su noru aukos?“

6 Então, os chefes das famílias, os príncipes das tribos de Israel, os capitães de mil e os de cem e até os intendentes sobre as empresas do rei voluntariamente contribuíram

6Tada kilčių vadai, giminių vadai, tūkstantininkai bei šimtininkai ir visi karaliaus darbų prižiūrėtojai įteikė savo geros valios atnašas,

7 e deram para o serviço da Casa de Deus cinco mil talentos de ouro, dez mil daricos, dez mil talentos de prata, dezoito mil talentos de bronze e cem mil talentos de ferro.

7duodami Dievo Namų tarnybai penkis tūkstančius aukso talentų ir dešimt tūkstančių aukso darikų, dešimt tūkstančių sidabro talentų, aštuoniolika tūkstančių vario talentų ir šimtą tūkstančių geležies talentų.

8 Os que possuíam pedras preciosas as trouxeram para o tesouro da Casa do SENHOR, a cargo de Jeiel, o gersonita.

8Kas tik turėjo brangakmenių, per Jehielio Geršono rankas atidavė juos VIEŠPATIES Namų iždui.

[9] O povo se alegrou com tudo o que se fez voluntariamente; porque de coração íntegro deram eles liberalmente ao SENHOR; também o rei Davi se alegrou com grande júbilo.

[9]Žmonės džiaugėsi geros valios atnašomis, nes atnašavo iš visos širdies. Ir karalius Dovydas tuo labai džiaugėsi.

Oração de Davi

[10] Pelo que Davi louvou ao SENHOR perante a congregação toda e disse: Bendito és tu, SENHOR, Deus de Israel, nosso pai, de eternidade em eternidade.

[11] Teu, SENHOR, é o poder, a grandeza, a honra, a vitória e a majestade; porque teu é tudo quanto há nos céus e na terra; teu, SENHOR, é o reino, e tu te exaltaste por chefe sobre todos.

[12] Riquezas e glória vêm de ti, tu dominas sobre tudo, na tua mão há força e poder; contigo está o engrandecer e a tudo dar força.

[13] Agora, pois, ó nosso Deus, graças te damos e louvamos o teu glorioso nome.

[14] Porque quem sou eu, e quem é o meu povo para que pudéssemos dar voluntariamente estas coisas? Porque tudo vem de ti, e das tuas mãos to damos.

[15] Porque somos estranhos diante de ti e peregrinos como todos os nossos pais; como a sombra são os nossos dias sobre a terra, e não temos permanência.

[16] SENHOR, nosso Deus, toda esta abundância que preparamos para te edificar uma casa ao teu santo nome vem da tua mão e é toda tua.

[17] Bem sei, meu Deus, que tu provas os corações e que da sinceridade te agradas; eu também, na sinceridade de meu

Dovydo padėkos malda

[10]Tada Dovydas pašlovino VIEŠPATĮ visos bendrijos akivaizdoje. Dovydas tarė: „Būk pašlovintas, VIEŠPATIE, Izraelio, mūsų tėvo, Dieve, nuo amžių per amžius!

[11]O VIEŠPATIE, tavo yra didybė, galybė, grožybė, pergalė ir šlovė. Taip, nes tau priklauso visa, kas danguje ir žemėje. O VIEŠPATIE, tau priklauso karalystė, tu esi iškilęs kaip galva virš visko.

[12]Tu daliji turtus ir garbę, tu visa valdai. Tavo rankoje jėga ir galybė, tavo galioje kiekvieną išaukštinti ir stiprinti.

[13]Už tai, mūsų Dieve, mes tau dėkojame ir šloviname tavo garbingą vardą.

[14]Bet kas aš ir kas mano tauta, kad mes galime daryti šią geros valios atnašą? Juk visa iš tavęs ateina, o mes duodame tau tik tai, ką iš tavo rankos esame gavę.

[15]Juk tavo akivaizdoje mes tik praeiviai, tik tavo svečiai, kaip ir visi mūsų tėvai. Mūsų dienos žemėje – tarsi šešėlis, išnykstantis be vilties.

[16]VIEŠPATIE, mūsų Dieve, visa ši gausybė, kurią atidėjome statyti tavo Namams, tavo šventajam vardui, yra iš tavo rankos ir tau priklauso.

[17]Aš žinau, mano Dieve, kad tu tikrini širdį ir mėgsti dorumą. Dora širdimi noriai atnašavau visus šiuos dalykus, ir dabar

coração, dei voluntariamente todas estas coisas; acabo de ver com alegria que o teu povo, que se acha aqui, te faz ofertas voluntariamente.

18 SENHOR, Deus de nossos pais Abraão, Isaque e Israel, conserva para sempre no coração do teu povo estas disposições e pensamentos, inclina-lhe o coração para contigo;

19 e a Salomão, meu filho, dá coração íntegro para guardar os teus mandamentos, os teus testemunhos e os teus estatutos, fazendo tudo para edificar este palácio para o qual providenciei.

20 Então, disse Davi a toda a congregação: Agora, louvai o SENHOR, vosso Deus. Então, toda a congregação louvou ao SENHOR, Deus de seus pais; todos inclinaram a cabeça, adoraram o SENHOR e se prostraram perante o rei.

21 Ao outro dia, trouxeram sacrifícios ao SENHOR e lhe ofereceram holocaustos de mil bezerros, mil carneiros, mil cordeiros, com as suas libações; sacrifícios em abundância por todo o Israel.

22 Comeram e beberam, naquele dia, perante o SENHOR, com grande regozijo.

Salomão proclamado rei

Pela segunda vez, fizeram rei a Salomão, filho de Davi, e o ungiram ao SENHOR por príncipe e a Zadoque, por sacerdote.

pamačiau tavo žmones, čia esančius, tau atnašaujančius gera valia ir su džiaugsmu.

18VIEŠPATIE, mūsų protėvių Abraomo, Izaoko ir Izraelio Dieve, palaikyk tokį jausmą ir tokias mintis savo tautos žmonių širdyse amžinai ir kreipk į save jų širdis.

19Suteik mano sūnui Saliamonui ištikimą širdį, kad laikytųsi tavo įsakymų, pamokymų ir įsakų, kad visus juos vykdytų, kad pastatytų šventyklą, kuriai atidėjau medžiagas“.

20Tada Dovydas kreipėsi į visą bendriją: „Šlovinkite VIEŠPATĮ, savo Dievą!“ Ir visa bendrija pašlovino VIEŠPATĮ, savo protėvių Dievą, nulenkdama galvas ir parpuldama kniūbsčia prieš VIEŠPATĮ ir karalių.

21Kitą dieną jie atnašavo aukas ir deginamąsias atnašas VIEŠPAČIUI: tūkstantį jaučių, tūkstantį avinų ir tūkstantį ėriukų kartu su liejamosiomis atnašomis ir gausybe aukų visam Izraeliui. Tą dieną buvo valgoma ir geriama VIEŠPATIES akivaizdoje su dideliu džiaugsmu.

Saliamonas – Dovydo įpėdinis

22Jie antrą kartą paskelbė Dovydo sūnų Saliamoną karaliumi, patepdami jįVIEŠPATIES akivaizdoje valdovu, o Cadoką – kunigu.

[23] Salomão assentou-se no trono do SENHOR, rei, em lugar de Davi, seu pai, e prosperou; e todo o Israel lhe obedecia.

[23]Tada Saliamonas atsisėdo į VIEŠPATIES sostą ir tapo karaliumi vietoj savo tėvo Dovydo. Jam sekėsi, ir jam pakluso visas Izraelis.

[24] Todos os príncipes, os grandes e até todos os filhos do rei Davi prestaram homenagens ao rei Salomão.

[24]Visi vadai ir galiūnai, taip pat visi kiti karaliaus Dovydo sūnūs, pareikšdami ištikimybę, padavė ranką karaliui Saliamonui.

[25] O SENHOR engrandeceu sobremaneira a Salomão perante todo o Israel; deu-lhe majestade real, qual antes dele não teve nenhum rei em Israel.

[25]VIEŠPATS didžiai išaukštino Saliamoną viso Izraelio akyse ir suteikė jam tokią karališką garbę, kokios prieš jį nė vienas Izraelio karalius nebuvo turėjęs.

A morte de Davi

[26] Ora, Davi, filho de Jessé, reinou sobre todo o Israel.

[26]Tad taip Jesės sūnus Dovydas valdė visą Izraelį.

[27] O tempo que reinou sobre Israel foi de quarenta anos: em Hebrom, sete; em Jerusalém, trinta e três.

[27]Jis buvo Izraelio karalius keturiasdešimt metų: septynerius metus karaliavo Hebrone ir trisdešimt trejus – Jeruzalėje.

[28] Morreu em ditosa velhice, cheio de dias, riquezas e glória; e Salomão, seu filho, reinou em seu lugar.

[28]Jis numirė žiloje senatvėje, turtingas ir garbingas, ir vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Saliamonas.

[29] Os atos, pois, do rei Davi, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas crônicas, registrados por Samuel, o vidente, nas crônicas do profeta Natã e nas crônicas de Gade, o vidente,

[29]Karaliaus Dovydo darbai nuo pirmo iki paskutinio yra aprašyti regėtojo Samuelio metraščiuose, pranašo Natano metraščiuose ir regėtojo Gado metraščiuose

[30] juntamente com o que se passou no seu reinado e a respeito do seu poder e todos os acontecimentos que se deram com ele, com Israel e com todos os reinos daquelas terras.

[30]kartu su pasakojimais apie visą jo karaliavimą bei žygdarbius ir įvykius, kuriuos patyrė ir jis, ir Izraelis, ir visos kitos žemės karalystės.

O segundo livro das Crônicas	2 Metraščių

2 Crônicas 1

Salomão oferece sacrifícios em Gibeão
1 Reis 3.3-4

1 Salomão, filho de Davi, fortaleceu-se no seu reino, e o SENHOR, seu Deus, era com ele e o engrandeceu sobremaneira.

2 Falou Salomão a todo o Israel, aos capitães de mil e aos de cem, aos juízes e a todos os príncipes em todo o Israel, cabeças de famílias;

3 e foi com toda a congregação ao alto que estava em Gibeão, porque ali estava a tenda da congregação de Deus, que Moisés, servo do SENHOR, tinha feito no deserto.

4 Mas Davi fizera subir a arca de Deus de Quiriate-Jearim ao lugar que lhe havia preparado, porque lhe armara uma tenda em Jerusalém.

5 Também o altar de bronze que fizera Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, estava ali diante do tabernáculo do SENHOR; e Salomão e a congregação consultaram o SENHOR.

Salomão pede a Deus sabedoria
1 Reis 3.5-15

6 Salomão ofereceu ali sacrifícios perante o SENHOR, sobre o altar de bronze que estava na tenda da congregação; e ofereceu sobre ele mil holocaustos.

7 Naquela mesma noite, apareceu Deus a Salomão e lhe disse: Pede-me o que queres que eu te dê.

8 Respondeu-lhe Salomão: De grande benevolência usaste para com Davi, meu

2 Metraščių 1

Saliamonas prašo išminties

1Dovydo sūnus Saliamonas įsitvirtino savo karalystėje. VIEŠPATS, jo Dievas, buvo su juo ir darė jį vis iškilesnį.

2Saliamonas sušaukė visą Izraelį – tūkstantininkus ir šimtininkus, teisėjus ir visus viso Izraelio vadus bei kilčių galvas.

3Tada Saliamonas, lydimas visos su juo buvusios bendrijos, nuėjo į Gibeono aukštumų alką, nes ten buvo Dievo Susitikimo Palapinė, kurią VIEŠPATIES tarnas Mozė buvo padaręs dykumoje.

4Bet Dievo Skrynią Dovydas buvo pargabenęs iš Kirjat Jearimų į vietą, kurią Dovydas buvo parengęs; jis buvo pastatęs jai palapinę Jeruzalėje.

5Be to, ten, VIEŠPATIESPadangtės priekyje, buvo ir vario aukuras, kurį buvo padaręs Hūro sūnaus Ūrio sūnus Becalelis. Ten Saliamonas ir bendrija teiravosi VIEŠPATIES.

6Saliamonas palypėjo VIEŠPATIES akivaizdoje prie vario aukuro, stovėjusio prie Susitikimo Palapinės, ir atnašavo ant jo tūkstantį deginamųjų aukų.

7Tą naktį Dievas pasirodė Saliamonui ir tarė: „Prašyk, ko nori, kad tau duočiau“.

8Saliamonas tarė Dievui: „Tu parodei didelę ir ištikimą meilę mano tėvui

pai, e a mim me fizeste reinar em seu lugar.

9 Agora, pois, ó SENHOR Deus, cumpra-se a tua promessa feita a Davi, meu pai; porque tu me constituíste rei sobre um povo numeroso como o pó da terra.

10 Dá-me, pois, agora, sabedoria e conhecimento, para que eu saiba conduzir-me à testa deste povo; pois quem poderia julgar a este grande povo?

11 Disse Deus a Salomão: Porquanto foi este o desejo do teu coração, e não pediste riquezas, bens ou honras, nem a morte dos que te aborrecem, nem tampouco pediste longevidade, mas sabedoria e conhecimento, para poderes julgar a meu povo, sobre o qual te constituí rei,

12 sabedoria e conhecimento são dados a ti, e te darei riquezas, bens e honras, quais não teve nenhum rei antes de ti, e depois de ti não haverá teu igual.

13 Voltou Salomão para Jerusalém, da sua ida ao alto que está em Gibeão, de diante da tenda da congregação; e reinou sobre Israel.

As riquezas de Salomão

1 Reis 10.26-29

14 Salomão ajuntou carros e cavaleiros; tinha mil e quatrocentos carros e doze mil cavaleiros, que colocou nas cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

15 Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata e ouro como pedras, e cedros em

Dovydui ir padarei mane karaliumi vietoj jo.

9Dabar,VIEŠPATIE Dieve, tebūna įvykdytas tavo pažadas mano tėvui Dovydui, nes esi paskyręs mane karaliumi tautos, kuri tokia gausi, kaip dulkės žemėje.

10Tad suteik man išminties ir žinojimo, kaip vesti šią tautą, antraip kas gi pajėgs valdyti šią didelę tavo tautą?“

11Dievas atsakė Saliamonui: „Kadangi tai tavo širdyje, ir tu neprašei nuosavybės, turtų, garbės ar savo priešų gyvasties ir net ilgo gyvenimo, bet prašei išminties ir žinojimo, kad pajėgtum valdyti mano tautą, kurios karaliumi tave esu pastatęs,

12duodu tau išminties ir žinojimo. Duosiu tau taip pat ir turtų, ir nuosavybės, ir garbės tiek, kiek nė vienas pirma tavęs buvusių karalių nėra turėjęs ir nė vienas po tavęs neturės“.

13Iš aukštumų alko Gibeone, iš Susitikimo Palapinės, Saliamonas grįžo į Jeruzalę ir valdė Izraelį.

14Jis sutelkė kovos vežimų bei raitelių; jis turėjo keturiolika tūkstančių kovos vežimų ir dvidešimt keturis tūkstančius arklių, kuriuos išdėstė kovos vežimų miestuose ir prie karaliaus Jeruzalėje.

15Karalius padarė sidabrą ir auksą tokius įprastus Jeruzalėje, kaip akmenys, ir

abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

16 Os cavalos de Salomão vinham do Egito e da Cilícia; e comerciantes do rei os recebiam da Cilícia por certo preço.

17 Importava-se do Egito um carro por seiscentos siclos de prata e um cavalo, por cento e cinqüenta; nas mesmas condições, as caravanas os traziam e os exportavam para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

kedrų taip apsčiai, kaip sikamoro medžių Šefeloje.

16Saliamono arkliai buvo įvežami iš Egipto ir Kevės. Iš Kevės karaliaus pirkliai juos pirkdavo rinkos kaina.

17Kovos vežimas, įvežtas iš Egipto, kainuodavo šešis šimtus sidabro šekelių, o arklys – šimtą penkiasdešimt. Juos savo ruožtu jie pristatydavo visiems hetitų karaliams ir visiems Aramo karaliams.

2 Crônicas 2

Salomão faz aliança com Hirão
1 Reis 5.1-12

1 Resolveu Salomão edificar a casa ao nome do SENHOR, como também casa para o seu reino.

Šventyklos statyba

18Tada Saliamonas nutarė statyti VIEŠPATIES vardui Namus ir sau karaliaus rūmus.

2 Metraščių 2

2 Designou Salomão setenta mil homens para levarem as cargas, oitenta mil, para talharem pedras nas montanhas e três mil e seiscentos, para dirigirem a obra.

1Saliamonas pašaukė septyniasdešimt tūkstančių vyrų nešti akmenų ir aštuoniasdešimt tūkstančių vyrų skaldyti akmenų kalnuose drauge su trim tūkstančiais šešiais šimtais prižiūrėtojų.

3 Salomão mandou dizer a Hirão, rei de Tiro: Como procedeste para com Davi, meu pai, e lhe mandaste cedros, para edificar a casa em que morasse, assim também procede comigo.

2Be to, jis davė žinią Tyro karaliui Hiramui: „Kadaise tu padėjai mano tėvui Dovydui ir siuntei jam kedro rąstų, kad pasistatytų sau rūmus gyventi.

4 Eis que estou para edificar a casa ao nome do SENHOR, meu Deus, e lha consagrar, para queimar perante ele incenso aromático, e lhe apresentar o pão contínuo da proposição e os holocaustos da manhã e da tarde, nos sábados, nas Festas da Lua Nova e nas festividades do

3Štai aš ketinu statyti NamusVIEŠPATIES, savo Dievo, vardui. Aš jam pašvęsiu juos kvepiančių smilkalų atnašavimui jo akivaizdoje, nuolatinei padėtinės duonos eilių atnašai, deginamosioms ryto ir vakaro aukoms šabo, jaunaties ir nustatytųVIEŠPATIES, mūsų Dievo,

SENHOR, nosso Deus; o que é obrigação perpétua para Israel.

iškilmių dienomis, kaip Izraelis yra amžinai įpareigotas.

5 A casa que edificarei há de ser grande, porque o nosso Deus é maior do que todos os deuses.

4Namai, kuriuos noriu pastatyti, bus didingi, nes mūsų Dievas didingesnis už visus dievus.

6 No entanto, quem seria capaz de lhe edificar a casa, visto que os céus e até os céus dos céus o não podem conter? E quem sou eu para lhe edificar a casa, senão para queimar incenso perante ele?

5Bet kas iš tikrųjų gali pastatyti jam Namus? Juk nei dangus, nei dangaus aukštybės negali jo apimti! Kas gi aš, kad galėčiau pastatyti jam Namus, nebent kaip vietą smilkalams atnašauti jo akivaizdoje?

7 Manda-me, pois, agora, um homem que saiba trabalhar em ouro, em prata, em bronze, em ferro, em obras de púrpura, de carmesim e de pano azul; que saiba fazer obras de entalhe juntamente com os peritos que estão comigo em Judá e em Jerusalém, os quais Davi, meu pai, empregou.

6Tad atsiųsk man išmintingą vyrą, įgudusį apdoroti auksą, sidabrą, varį bei geležį ir violetinę, tamsiai raudonos bei mėlynos spalvos medžiagą, mokantį raižyti, kad dirbtų su amatininkais, kuriuos parūpino mano tėvas Dovydas čia, Judo karalystėje, ir Jeruzalėje.

8 Manda-me também madeira de cedros, ciprestes e sândalo do Líbano; porque bem sei que os teus servos sabem cortar madeira no Líbano. Eis que os meus servos estarão com os teus,

7Atsiųsk taip pat kedro, kipariso ir algumo medžio sienojų iš Libano, nes žinau, kad tavo tarnai įgudę kirsti medžius Libane. Mano tarnai padės tavo tarnams

9 para me prepararem muita madeira; porque a casa que edificarei há de ser grande e maravilhosa.

8parūpinti daugybę rąstų, nes Namai, kuriuos noriu statyti, bus didingi ir nuostabūs.

10 Aos teus servos, cortadores da madeira, darei vinte mil coros de trigo batido, vinte mil coros de cevada, vinte mil batos de vinho e vinte mil batos de azeite.

9Aš parūpinsiu tavo tarnams, miško kirtėjams, kertantiems medžius, dvidešimt tūkstančių korų grūstų kviečių, dvidešimt tūkstančių korų miežių, dvidešimt tūkstančių batų vyno ir dvidešimt tūkstančių batų aliejaus“.

11 Hirão, rei de Tiro, respondeu por uma carta que enviou a Salomão, dizendo:

10Tyro karalius Hiramas nusiuntė Saliamonui tokį rašytą žodį:

Porquanto o SENHOR ama ao seu povo, te constituiu rei sobre ele.

„KadangiVIEŠPATS myli savo tautą, jis pastatė tave jų karaliumi“.

12 Disse mais Hirão: Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, que fez os céus e a terra; que deu ao rei Davi um filho sábio, dotado de discrição e entendimento, que edifique casa ao SENHOR e para o seu próprio reino.

11Hiramas tęsė: „Tebūna pagarbintas VIEŠPATS, Izraelio Dievas, kuris padarė dangų ir žemę, kuris davė karaliui Dovydui išmintingą sūnų, apdovanotą įžvalgiu protu bei supratimu, kaip statyti Namus VIEŠPAČIUI ir karaliaus rūmus sau.

13 Agora, pois, envio um homem sábio de grande entendimento, a saber, Hirão-Abi,

12Tad siunčiu savo meistrą Hiram Abį, įgudusį ir protingą vyrą,

14 filho de uma mulher das filhas de Dã e cujo pai foi homem de Tiro; ele sabe lavrar em ouro, em prata, em bronze, em ferro, em pedras e em madeira, em obras de púrpura, de pano azul, e de linho fino e em obras de carmesim; e é hábil para toda obra de entalhe e para elaborar qualquer plano que se lhe proponha, juntamente com os teus peritos e os peritos de Davi, meu senhor, teu pai.

13sūnų vienos Dano giminės dukterų; jo tėvas buvo tyrietis. Jis įgudęs apdoroti ir auksą, sidabrą, varį, geležį, akmenį bei medį, ir violetinės, mėlynos ir tamsiai raudonos spalvos siūlus bei ploną drobę, ir raižyti bei sumanyti visa, kas tik bus iš jo reikalaujama, su tavo amatininkais bei mano viešpaties, tavo tėvo Dovydo, amatininkais.

15 Agora, pois, mande o meu senhor para os seus servos o trigo, a cevada, o azeite e o vinho de que falou.

14Dabar tesiunčia mano viešpats savo tarnams kviečių, miežių, vyno ir aliejaus, kurių yra pažadėjęs.

16 E nós cortaremos tanta madeira no Líbano quanta houveres mister e ta faremos chegar em jangadas, pelo mar, a Jope, e tu a farás subir a Jerusalém.

15Mes nukirsime Libane tiek medžių, kiek tau reikia, ir atplukdysime kaip sielius per jūrą į Jafą. Į Jeruzalę juos nugabensi tu“.

Os preparativos para edificar o templo

1 Reis 5.13-18

17 Salomão levantou o censo de todos os homens estrangeiros que havia na terra de Israel, segundo o censo que fizera Davi, seu pai; e acharam-se cento e cinqüenta e três mil e seiscentos.

16Tada Saliamonas padarė visų Izraelio krašte gyvenusių svetimtaučių surašymą, panašų į surašymą, kurį buvo daręs jo tėvas Dovydas, ir buvo rasta jų šimtas penkiasdešimt tūkstančių šeši šimtai.

[18] Designou deles setenta mil para levarem as cargas, oitenta mil para talharem pedras nas montanhas, como também três mil e seiscentos para dirigirem o trabalho do povo.

[17]Iš jų septyniasdešimt tūkstančių buvo paskirti nešikais, aštuoniasdešimt tūkstančių – akmenskaldžiais kalnuose, o trys tūkstančiai – prižiūrėtojais, kad žmonės dirbtų.

2 Crônicas 3

Salomão edifica o templo
1 Reis 6.1-10

[1] Começou Salomão a edificar a Casa do SENHOR em Jerusalém, no monte Moriá, onde o SENHOR aparecera a Davi, seu pai, lugar que Davi tinha designado na eira de Ornã, o jebuseu.

[2] Começou a edificar no segundo mês, no dia segundo, no ano quarto do seu reinado.

[3] Foram estas as medidas dos alicerces que Salomão lançou para edificar a Casa de Deus: o comprimento em côvados, segundo o primitivo padrão, sessenta côvados, e a largura, vinte.

[4] O pórtico diante da casa media vinte côvados no sentido da largura do Lugar Santo, e a altura, cento e vinte, o que, dentro, cobriu de ouro puro.

[5] Também fez forrar de madeira de cipreste a sala grande, e a cobriu de ouro puro, e gravou nela palmas e cadeias.

[6] Também adornou a sala de pedras preciosas; e o ouro era de Parvaim.

[7] Cobriu também de ouro a sala, as traves, os umbrais, as paredes e as portas; e lavrou querubins nas paredes.

[8] Fez mais o Santo dos Santos, cujo comprimento, segundo a largura da sala

2 Metraščių 3

[1]Tada Saliamonas pradėjo statyti Namus VIEŠPAČIUI Jeruzalėje ant Morijos kalno, kur VIEŠPATS buvo pasirodęs jo tėvui Dovydui, toje vietoje, kurią buvo nurodęs Dovydas, Ornano Jebusiečio klojime.

[2]Jis pradėjo statyti savo karaliavimo ketvirtų metų antro mėnesio antrą dieną.

[3]Štai Saliamono nustatyti Dievo Namų matmenys: šešiasdešimt senovinio mato uolekčių ilgio ir dvidešimt uolekčių pločio.

[4]Prieangis priešais Namų navą buvo dvidešimt uolekčių ilgio ir Namų pločio, aukštis – šimtas dvidešimt uolekčių. Jo vidus buvo paauksuotas grynu auksu.

[5]Didžiąją navą Saliamonas apmušė kipariso medžiu, aptraukė grynu auksu ir išraižė palmių bei vainikų.

[6]Jis nusagstė pastatą brangakmenių įtvarais. Auksas buvo iš Parvaimų.

[7]Auksu jis apmušė Namus – sijas, slenksčius, sienas ir duris; ant sienų išraižė kerubus.

[8]Jis padarė šventų šventąją; jos ilgis buvo lygus Namų pločiui – dvidešimt uolekčių,

grande, era de vinte côvados, e também a largura, de vinte; cobriu-a de ouro puro do peso de seiscentos talentos.

o plotis – dvidešimt uolekčių; apmušė ją šešiais šimtais talentų gryno aukso.

9 O peso dos pregos era de cinqüenta siclos de ouro. Cobriu de ouro os cenáculos.

9Vinių svoris buvo penkiasdešimt aukso šekelių. Panašiai jis apmušė auksu viršutinius kambarius.

Os dois querubins
1 Reis 6.23-28

10 No Santo dos Santos, fez dois querubins de madeira e os cobriu de ouro.

10Šventų šventojoje jis padarė du drožtus kerubus ir paauksavo.

11 As asas estendidas, juntas, dos querubins mediam o comprimento de vinte côvados; a asa de um deles, de cinco côvados, tocava na parede da casa; e a outra asa, de cinco côvados, tocava na asa do outro querubim.

11Išskleisti kerubų sparnai buvo dvidešimt uolekčių: vienas sparnas, liečiantis vieną Namų sieną, penkių uolekčių ilgio, ir kitas sparnas, liečiantis kito kerubo sparną, penkių uolekčių ilgio;

12 Também a asa do outro querubim era de cinco côvados e tocava na outra parede; era também a outra asa igualmente de cinco côvados e estava unida à asa do outro querubim. As asas destes querubins se estendiam por vinte côvados;

12vienas sparnas kito kerubo, liečiantis kitą Namų sieną, penkių uolekčių ilgio, ir kitas sparnas, liečiantis pirmojo kerubo sparną, penkių uolekčių ilgio.

13 eles estavam postos em pé, e o seu rosto, virado para o Santo Lugar.

13Taigi sparnai šių kerubų buvo išskleisti dvidešimt uolekčių; kerubai stovėjo ant kojų, atsigręžę į navą.

14 Também fez o véu de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino; e fez bordar nele querubins.

14Saliamonas pagamino užuolaidą iš mėlynos, violetinės bei tamsiai raudonos spalvos siūlų ir plonos drobės su joje išsiuvinėtais kerubais.

As duas colunas
1 Reis 7.15-22

15 Fez também diante da sala duas colunas de trinta e cinco côvados de altura; e o capitel, sobre cada uma, de cinco côvados.

15Priešais Namus jis padarė du trisdešimt penkių uolekčių stulpus; antgaliai jų viršūnėje buvo penkių uolekčių.

16 Também fez cadeias, como no Santo dos Santos, e as pôs sobre as cabeças das

16Jis padirbo vėrinio išvaizdos vainikų ir uždėjo ant stulpų viršaus; padarė šimtą

colunas; fez também cem romãs, as quais pôs nas cadeias.

[17] Levantou as colunas diante do templo, uma à direita, e outra à esquerda; a da direita, chamou-lhe Jaquim, a da esquerda, Boaz.

granatmedžio obuolių ir uždėjo juos ant vainikų.

[17]Stulpus pastatė priešais šventovę priekyje: vieną – dešinėje, o kitą – kairėje. Dešinysis buvo pavadintas Jachinu, o kairysis – Boazu.

2 Crônicas 4

O mar de fundição
1 Reis 7.23-26

[1] Também fez um altar de bronze de vinte côvados de comprimento, vinte de largura e dez de altura.

[2] Fez também o mar de fundição, redondo, de dez côvados de uma borda até a outra borda, e de cinco de altura; e um fio de trinta côvados era a medida de sua circunferência.

[3] Por baixo da sua borda, em redor, havia figuras de colocíntidas, dez em cada côvado; estavam em duas fileiras, fundidas quando se fundiu o mar.

[4] Assentava-se o mar sobre doze bois; três olhavam para o norte, três, para o ocidente, três, para o sul, e três, para o oriente; o mar apoiava-se sobre eles, cujas partes posteriores convergiam para dentro.

[5] A grossura dele era de quatro dedos, a sua borda, como borda de copo, como flor de lírios; comportava três mil batos.

Outros utensílios para o templo
1 Reis 7.27-50

[6] Também fez dez pias e pôs cinco à direita e cinco, à esquerda, para lavarem nelas o que pertencia ao holocausto; o mar,

2 Metraščių 4

[1]Jis padarė vario aukurą dvidešimt uolekčių ilgio, dvidešimt uolekčių pločio ir dešimt uolekčių aukščio.

[2]Jis nuliedino jūrą. Ji buvo apskrita, dešimt uolekčių nuo vieno krašto ligi kito, penkių uolekčių aukščio, o jos apskritimo ilgis buvo trisdešimt uolekčių.

[3]Po ja buvo jaučių atvaizdai, dešimt uolekčių dydžio, supantys jūrą; jaučių, nuliedintų tuo pačiu liejimu, buvo dvi eilės.

[4]Jūra stovėjo ant dvylikos jaučių: trys buvo atgręžti į šiaurę, trys – į vakarus, trys – į pietus ir trys – į rytus. Ant jų buvo pastatyta jūra; jaučių užpakaliai buvo nugręžti į vidaus pusę.

[5]Jos sienelių storis buvo delno platumo, o briauna padaryta kaip briauna taurės, tarsi lelijos žiedo vainiklapiai; jos talpa buvo du tūkstančiai batų.

[6]Jis padarė dešimt praustuvų plovimui; penkis pastatė dešiniame šone ir penkis – kairiame. Juose buvo skalaujamos

porém, era para que os sacerdotes se lavassem nele.

deginamosioms aukoms skirtos atnašų dalys, o jūra buvo skirta kunigams apsiplauti.

[7] Fez também dez candeeiros de ouro, segundo fora ordenado, e os pôs no templo, cinco à direita e cinco à esquerda.

[7]Jis padarė dešimt žvakidžių iš aukso, kaip įsakyta, ir pastatė jas navoje: penkias – dešiniame šone ir penkias – kairiame.

[8] Também fez dez mesas e as pôs no templo, cinco à direita e cinco à esquerda; também fez cem bacias de ouro.

[8]Jis padarė dešimt stalų ir pastatė juos navoje, penkis – dešiniame šone ir penkis – kairiame. Jis padarė šimtą aukso dubenų šlakstymui.

[9] Fez mais o pátio dos sacerdotes e o pátio grande, como também as portas deles, as quais cobriu de bronze.

[9]Jis pastatė kunigų kiemą, didįjį kiemą ir padarė duris didžiajam kiemui; duris aptraukė variu.

[10] E o mar pôs ao lado direito, para o lado sudeste.

[10]Jūrą pastatė dešiniame šone, prie pietrytinio Namų kampo.

[11] Depois, fez Hirão as panelas, e as pás, e as bacias. Assim, terminou ele de fazer a obra para o rei Salomão, para a Casa de Deus:

[11]Hiramas taip pat padarė puodų, bertuvių bei dubenų. Taip Hiramas užbaigė darbą, kurį turėjo atlikti karaliui Saliamonui VIEŠPATIES Namuose:

[12] as duas colunas, os dois globos e os dois capitéis que estavam no alto das duas colunas; as duas redes, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas;

[12]du stulpus, du užraitus ir du antgalius stulpų viršūnėms; du vainikus apdengti dviem antgalių užraitams ant stulpų viršūnių;

[13] as quatrocentas romãs para as duas redes, isto é, duas fileiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas.

[13]keturis šimtus granatmedžio obuolių dviem vainikams, po dvi eiles granatmedžio obuolių kiekvienam vainikui, dviem antgalių užraitams apdengti ant stulpų viršūnių.

[14] Fez também os suportes e as pias sobre eles,

[14]Jis padarė pastovus, praustuvus ant pastovų,

[15] o mar com os doze bois por baixo.

[15]jūrą ir dvylika jaučių po ja.

[16] Também as panelas, as pás, os garfos e todos os utensílios fez Hirão-Abi para o rei

[16]Puodai, bertuvės, šakės ir visi reikmenys, Hiram Abio padaryti karaliui

Salomão, para a Casa do SENHOR, de bronze purificado.

[17] Na planície do Jordão, o rei os fez fundir em terra barrenta, entre Sucote e Zereda.

[18] Fez Salomão todos estes objetos em grande abundância, não se verificando o peso do seu bronze.

[19] Também fez Salomão todos os utensílios do Santo Lugar de Deus: o altar de ouro e as mesas, sobre as quais estavam os pães da proposição;

[20] e os candeeiros com as suas lâmpadas de ouro puro, para as acenderem, segundo o costume, perante o Santo dos Santos.

[21] As flores, as lâmpadas e as tenazes eram do mais fino ouro,

[22] como também as espevitadeiras, as bacias, as taças e os incensários, de ouro finíssimo; quanto à entrada da casa, as suas portas de dentro do Santo dos Santos e as portas do Santo Lugar do templo eram de ouro.

2 Crônicas 5

As dádivas de Davi colocadas no templo
1 Reis 7.51

[1] Assim, se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas que Davi, seu pai, havia dedicado; a prata, o ouro e os utensílios, ele os pôs entre os tesouros da Casa de Deus.

Salomão traz para o templo a arca
1 Reis 8.1-11

[2] Congregou Salomão os anciãos de Israel e todos os cabeças das tribos, os príncipes das famílias dos israelitas, em Jerusalém,

Saliamonui VIEŠPATIES Namams, buvo iš blizgančio vario.

[17]Karalius nuliedino juos molinėje žemėje Jordano lygumoje tarp Sukotų ir Ceredos.

[18]Saliamonas padarė šių reikmenų tiek daug, kad vario svorio nebuvo galima nustatyti.

[19]Saliamonas padarė visus Dievo Namuose buvusius reikmenis: aukso aukurą, padėtinės duonos stalus,

[20]žvakides ir žibintus iš gryno aukso, kad degtų, kaip įsakyta, prieš vidinę šventyklą,

[21]vainiklapius, žibintus bei reples iš gryno aukso,

[22]žnyples, šlakstymo dubenis, samčius ir keptuves iš gryno aukso.

[23]O Namų įėjimo durys į Namų vidinę dalį – į šventų šventąją – ir Namų navos durys buvo iš aukso.

2 Metraščių 5

Į Šventyklą atnešama Skrynia

[1]Taip buvo užbaigti visi darbai, kurių Saliamonas buvo ėmęsisVIEŠPATIES Namuose. Saliamonas atnešė savo tėvo šventąsias atnašas – sidabrą, auksą, reikmenis – ir padėjo Dievo Namų ižde.

[2]Tada Saliamonas sušaukė Izraelio seniūnus – giminių vadus ir izraelitų kilčių vadus – atnešti VIEŠPATIES Sandoros

para fazerem subir a arca da Aliança do SENHOR, da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.

Skrynią iš Dovydo miesto, tai yra Siono, į Jeruzalę.

[3] Todos os homens de Israel se congregaram junto ao rei, na ocasião da festa, que foi no sétimo mês.

[3]Visi izraelitai suėjo pas karalių per septinto mėnesio iškilmes.

[4] Vieram todos os anciãos de Israel, e os levitas tomaram a arca

[4]Suėjus visiems Izraelio seniūnams, levitai paėmė nešti Skrynią.

[5] e a levaram para cima, com a tenda da congregação, e também os utensílios sagrados que nela havia; os levitas-sacerdotes é que os fizeram subir.

[5]Jie nešė Skrynią, Susitikimo Palapinę ir visus Padangtėje buvusius šventuosius reikmenis; nešė juos levitai kunigai.

[6] O rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se reunira a ele, estavam diante da arca, sacrificando ovelhas e bois, que, de tão numerosos, não se podiam contar.

[6]Tuo tarpu karalius Saliamonas ir visa Izraelio bendrija, susirinkusi pas jį priešais Skrynią, paaukojo tokią daugybę avių ir jaučių, kad nebuvo įmanoma nei suskaičiuoti, nei vertės nustatyti.

[7] Puseram os sacerdotes a arca da Aliança do SENHOR no seu lugar, no santuário mais interior do templo, no Santo dos Santos, debaixo das asas dos querubins.

[7]Kunigai atnešė VIEŠPATIES Sandoros Skrynią į jos vietą vidinėje Namų šventykloje – į šventų šventąją, po kerubų sparnais.

[8] (Pois os querubins estendiam as asas sobre o lugar da arca e, do alto, cobriam a arca e os seus varais.

[8]Kerubai buvo taip išskleidę sparnus virš vietos, skirtos Skryniai, kad kerubai uždengė iš viršaus Skrynią ir jos kartis.

[9] Os varais sobressaíam tanto, que suas pontas eram vistas do Santo Lugar, defronte do Santo dos Santos, porém de fora não se viam.

[9]Kartys kyšojo iš Skrynios, ir nuo vidinės šventyklos priekio tebuvo matyti jų galai. Iš lauko jų nebuvo matyti. Ten ji liko iki šios dienos.

[10] Aí estão os varais até ao dia de hoje.) Nada havia na arca senão as duas tábuas que Moisés ali pusera junto a Horebe, quando o SENHOR fez aliança com os filhos de Israel, ao saírem do Egito.

[10]Skrynioje buvo tik dvi plokštės, kurias Mozė buvo įdėjęs prie Horebo, kurVIEŠPATS sudarė Sandorą su izraelitais po jų išėjimo iš Egipto.

11 Quando saíram os sacerdotes do santuário (porque todos os sacerdotes, que estavam presentes, se santificaram, sem respeitarem os seus turnos);

12 e quando todos os levitas que eram cantores, isto é, Asafe, Hemã, Jedutum e os filhos e irmãos deles, vestidos de linho fino, estavam de pé, para o oriente do altar, com címbalos, alaúdes e harpas, e com eles até cento e vinte sacerdotes, que tocavam as trombetas;

13 e quando em uníssono, a um tempo, tocaram as trombetas e cantaram para se fazerem ouvir, para louvarem o SENHOR e render-lhe graças; e quando levantaram eles a voz com trombetas, címbalos e outros instrumentos músicos para louvarem o SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre, então, sucedeu que a casa, a saber, a Casa do SENHOR, se encheu de uma nuvem;

14 de maneira que os sacerdotes não podiam estar ali para ministrar, por causa da nuvem, porque a glória do SENHOR encheu a Casa de Deus.

11Kunigams išėjus iš Šventyklos – visi dalyvaujantys kunigai buvo save pašventinę, nepaisydami padalų eilės, –

12visi levitai giesmininkai – Asafas, Hemanas ir Jedutūnas, jų sūnūs bei broliai, apsirengę plonos drobės apdarais, laikydami cimbolus, arfas ir lyras, stovėjo į rytus nuo aukuro su šimtu dvidešimt kunigų, pučiančių trimitus.

13Trimitininkai ir giesmininkai įsitraukė sutartinai į šlovės ir padėkos giesmę VIEŠPAČIUI, didėjant trimitų, cimbolų ir kitų muzikos instrumentų garsams VIEŠPATIES šlovei, „nes jis geras, nes jo ištikimoji meilė amžina“. Namai, VIEŠPATIES Namai, buvo pripildyti debesies.

14Dėl šio debesies kunigai nebegalėjo išbūti ir atlikti tarnybos, nes VIEŠPATIES šlovė pripildė Dievo Namus.

2 Crônicas 6

Salomão fala ao povo
1 Reis 8.12-21

1 Então, disse Salomão: O SENHOR declarou que habitaria em nuvem espessa!

2 Edifiquei uma casa para tua morada, lugar para a tua eterna habitação.

2 Metraščių 6

1Tada Saliamonas tarė: „VIEŠPATS nori gyventi tamsiame debesyje.

2Pastačiau tau didingus Namus, amžiną buveinę tau gyventi“.

[3] Voltou, então, o rei o rosto, e abençoou a toda a congregação de Israel, enquanto ela se mantinha em pé,

[4] e disse: Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pessoalmente a Davi, meu pai, e pelo seu poder o cumpriu, dizendo:

[5] Desde o dia em que eu tirei o meu povo da terra do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel, para edificar uma casa a fim de ali estabelecer o meu nome; nem escolhi homem algum para chefe do meu povo de Israel.

[6] Mas escolhi Jerusalém para que ali seja estabelecido o meu nome e escolhi a Davi para chefe do meu povo de Israel.

[7] Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[8] Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai: Já que desejaste edificar uma casa ao meu nome, bem fizeste em o resolver em teu coração.

[9] Todavia, tu não edificarás a casa; porém teu filho, que descenderá de ti, ele a edificará ao meu nome.

[10] Assim, cumpriu o SENHOR a sua palavra que tinha dito, pois me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei no trono de Israel, como prometera o SENHOR; e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[11] Nela pus a arca em que estão as tábuas da aliança que o SENHOR fez com os filhos de Israel.

Salomão ora a Deus

[3]Paskui, visai Izraelio bendrijai stovint, karalius atsigręžė ir palaimino visą Izraelio bendriją.

[4]Jis tarė: „Tebūna pašlovintas VIEŠPATS, Izraelio Dievas, kuris savo ranka įvykdė, ką savo lūpomis buvo pažadėjęs mano tėvui Dovydui, tardamas:

[5]‘Nuo tos dienos, kurią išvedžiau savo tautą iš Egipto žemės, niekada neišsirinkau tarp Izraelio giminių miesto, kuriame būtų pastatyti Namai mano vardui, nei išsirinkau žmogaus savo tautos valdovu.

[6]Bet išsirinkau Jeruzalę, kad ten gyventų mano vardas, ir išsirinkau Dovydą būti mano tautos Izraelio karaliumi’.

[7]Mano tėvas Dovydas širdyje geidė pastatyti Namus VIEŠPATIES, Izraelio Dievo, vardui.

[8]Bet VIEŠPATS mano tėvui Dovydui pasakė: ‘Gerai darai, norėdamas pastatyti Namus mano vardui. Gerai darai, kad to nori.

[9]Tačiau tu Namų nestatysi, bet tavo sūnus, gimęs tau, pastatys Namus mano vardui’.

[10]O dabar VIEŠPATS įvykdė pažadą, kurį buvo davęs, nes aš esu savo tėvo Dovydo vietoje ir sėdžiu Izraelio soste, kaip VIEŠPATS pažadėjo, ir pastačiau Namus VIEŠPATIES, Izraelio Dievo, vardui.

[11]Ten aš padėjau Skrynią, kurioje yra VIEŠPATIES Sandora, sudaryta su Izraelio tauta“.

Saliamono malda

1 Reis 8.22-53

[12] Pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, na presença de toda a congregação de Israel, e estendeu as mãos.

[13] Porque Salomão tinha feito uma tribuna de bronze, de cinco côvados de comprimento, cinco de largura e três de altura, e a pusera no meio do pátio; pôs-se em pé sobre ela, ajoelhou-se em presença de toda a congregação de Israel, estendeu as mãos para o céu

[14] e disse: Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, nos céus e na terra, como tu que guardas a aliança e a misericórdia a teus servos que de todo o coração andam diante de ti;

[15] que cumpriste para com teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; pessoalmente, o disseste e, pelo teu poder, o cumpriste, como hoje se vê.

[16] Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe declaraste, dizendo: Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel, contanto que teus filhos guardem o seu caminho, para andarem na lei diante de mim, como tu andaste.

[17] Agora, também, ó SENHOR, Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi.

[18] Mas, de fato, habitaria Deus com os homens na terra? Eis que os céus e até o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que eu edifiquei.

[12]Tada Saliamonas, stovėdamas prieš VIEŠPATIES aukurą visos Izraelio bendrijos akivaizdoje, išskėtė rankas.

[13]Saliamonas buvo padaręs penkių uolekčių ilgio, penkių uolekčių pločio ir trijų uolekčių aukščio vario pakylą ir pastatęs ją didžiojo kiemo viduryje. Jis stovėjo ant jos. Tada jis suklupo ant kelių visos Izraelio bendrijos akivaizdoje ir, pakėlęs rankas į dangų,

[14]tarė: „VIEŠPATIE, Izraelio Dieve, nėra kito Dievo kaip tu nei danguje, nei žemėje. Tu laikaisi Sandoros ir rodai ištikimą meilę savo tarnams, kurie tavo akivaizdoje iš visos širdies elgiasi dorai.

[15]Tu savo tarnui, mano tėvui Dovydui, įvykdei, ką buvai pažadėjęs. Iš tikrųjų, ką pažadėjai savo lūpomis, šiandien įvykdei savo ranka.

[16]Tad dabar, VIEŠPATIE, Izraelio Dieve, įvykdyk savo tarnui, mano tėvui Dovydui, ir tą pažadą, kurį jam davei, tardamas: ‘Nestigs tau niekada mano akivaizdoje palikuonio, sėdinčio Izraelio soste, jeigu tik tavo vaikai bus atidūs savo keliui ir eis mano mokymo taku, kaip tu ėjai mano akivaizdoje’.

[17]Tad dabar, VIEŠPATIE, Izraelio Dieve, tebūna patvirtintas pažadas, kurį davei savo tarnui, mano tėvui Dovydui.

[18]Bet argi iš tikrųjų Dievas gyvens žemėje su mirtingaisiais? Net dangus ir dangaus aukštybės negali tavęs sutalpinti. Kaipgi galėtų tai padaryti šie Namai, kuriuos aš pastačiau!

[19] Atenta, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que faz o teu servo diante de ti.

[20] Para que os teus olhos estejam abertos dia e noite sobre esta casa, sobre este lugar, do qual disseste que o teu nome estaria ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

[21] Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel, quando orarem neste lugar; ouve do lugar da tua habitação, dos céus; ouve e perdoa.

[22] Quando alguém pecar contra o seu próximo, e lhe for exigido que jure, e ele vier a jurar diante do teu altar nesta casa,

[23] ouve tu dos céus, age e julga a teus servos, dando a paga ao perverso, fazendo recair o seu proceder sobre a sua cabeça e justificando ao justo, para lhe retribuíres segundo a sua justiça.

[24] Quando o teu povo de Israel, por ter pecado contra ti, for ferido diante do inimigo, e se converter, e confessar o teu nome, e orar, e suplicar diante de ti nesta casa,

[25] ouve tu dos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e faze-o voltar à terra que lhe deste e a seus pais.

[26] Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por ter o povo pecado contra ti, e ele orar neste lugar, e confessar o teu nome, e se converter dos seus pecados, havendo-o tu afligido,

[19]Tačiau atsižvelk į savo tarno maldą ir prašymą, o VIEŠPATIE, mano Dieve, išgirsdamas šauksmą ir maldą, kuria tavo tarnas meldžiasi tau.

[20]Tebūna atviros tavo akys dieną ir naktį šiems Namams – buveinei, kurioje tu apgyvendinai savo vardą, kad išklausytum maldą, kai tavo tarnas melsis šioje vietoje.

[21]Girdėdamas maldavimus, kai tik tavo tarnas ir tavo tauta Izraelis šioje vietoje šauksis tavęs, išklausyk savo dangaus buveinėje, išklausyk ir atleisk.

[22]Kai tik žmogus nusidės artimui ir turės duoti priesaiką, kai ateis ir prisieks prieš tavo aukurą šiuose Namuose,

[23]išgirsk danguje ir nedelsk paskelbti savo tarnams nuosprendį, kaltąjį pasmerkdamas bei uždėdamas jam ant galvos bausmę už jo elgesį, o teisųjį apgindamas bei atlygindamas jam pagal jo teisumą.

[24]Jeigu tavo tauta Izraelis būtų priešo nugalėta, nes buvo tau nusidėjusi, bet sugrįžtų pas tave, išpažintų tavo vardą, siųstų maldą ir prašymą tau šiuose Namuose,

[25]išklausyk danguje, atleisk savo tautos Izraelio nuodėmę ir parvesk juos atgal į žemę, kurią davei jiems ir jų protėviams.

[26]Jeigu dangus būtų uždarytas ir nebūtų lietaus dėl to, kad jie tau nusidėjo, bet vis dėlto jie melstųsi šioje vietoje, išpažintų tavo vardą, gręžtųsi nuo savo nuodėmės, nes tu juos vargini,

[27] ouve tu nos céus, perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que andem, e dá chuva na tua terra que deste em herança ao teu povo.

[28] Quando houver fome na terra ou peste, quando houver crestamento ou ferrugem, gafanhotos e larvas, quando o seu inimigo o cercar em qualquer das suas cidades ou houver alguma praga ou doença,

[29] toda oração e súplica, que qualquer homem ou todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a sua própria chaga e a sua dor, e estendendo as mãos para o rumo desta casa,

[30] ouve tu dos céus, lugar da tua habitação, perdoa e dá a cada um segundo todos os seus caminhos, já que lhe conheces o coração, porque tu, só tu, és conhecedor do coração dos filhos dos homens;

[31] para que te temam, para andarem nos teus caminhos, todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

[32] Também ao estrangeiro que não for do teu povo de Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu grande nome e por causa da tua mão poderosa e do teu braço estendido, e orar, voltado para esta casa,

[33] ouve tu dos céus, do lugar da tua habitação, e faze tudo o que o estrangeiro te pedir, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te temerem como o teu povo de Israel e para

[27]išklausyk danguje ir atleisk savo tarnų, savo Izraelio tautos, nuodėmę, pamokydamas tikrojo kelio, kuriuo jie turėtų eiti. Suteik lietaus savo kraštui, kurį esi davęs savo tautai kaip paveldą.

[28]Taip pat jeigu krašte kiltų badas, jei jį ištiktų maras, amaras ar miltligė, skėriai ar vikšrai, jeigu priešai apgultų kurioje nors krašto gyvenvietėje, bet kokioje nelaimėje ir bet kokioje ligoje,

[29]kad ir kokia malda, kad ir koks prašymas kiltų iš pavienio ar iš visos tavo tautos Izraelio, taip pajutusio savo nelaimę ir savo skausmą, kad tiestų rankas šių Namų link,

[30]išklausyk danguje, savo dangaus buveinėje, ir atleisk. Elkis su kiekvienu pagal jo elgesį, žinodamas, kas žmogaus širdyje, nes tik tu pažįsti visų žmonių širdis,

[31]kad jie garbintų tave per visas gyvenimo dienas, gyvendami krašte, kurį davei jų protėviams.

[32]Panašiai, jei svetimtautis, nepriklausantis tavo tautai Izraeliui, ateitų iš tolimos šalies, vedamas tavo didžio vardo, galingos rankos ir tvirto peties, ir melstųsi prie šių Namų,

[33]išklausyk savo dangaus buveinėje ir suteik, ko tik svetimtautis prašo, idant visos žemės tautos pažintų tavo vardą ir garbintų tave, kaip daro tavo tauta

saberem que esta casa, que eu edifiquei, é chamada pelo teu nome.

Izraelis, ir žinotų, kad tavo vardu vadinami šie Namai, kuriuos pastačiau.

34 Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que os enviares, e orarem a ti, voltados para esta cidade, que tu escolheste, e para a casa que edifiquei ao teu nome,

34Kai tavo tauta eis į žygį prieš savo priešą, kad ir kokiu keliu tu juos besiųstum, ir melsis VIEŠPAČIUI, atsisukę į miestą, kurį tu išsirinkai, ir į Namus, kuriuos tavo vardui pastačiau,

35 ouve tu dos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhes justiça.

35išklausyk danguje jų maldą ir prašymą, palaikyk jų reikalą.

36 Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles e os entregares às mãos do inimigo, a fim de que os leve cativos a uma terra, longe ou perto esteja;

36Kai jie tau nusidės, nes nėra žmogaus, kuris nenusidėtų, ir tu supykęs atiduosi juos priešui, kad būtų išvesti toli ar arti į priešo kraštą,

37 e na terra aonde forem levados caírem em si, e se converterem, e na terra do seu cativeiro te suplicarem, dizendo: Pecamos, e perversamente procedemos, e cometemos iniqüidade; e se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma,

37jeigu krašte, į kurį buvo išvesti, jie paims į širdį, atsivers ir maldaus tavęs savo nelaisvės šalyje, sakydami: ‘Nusidėjome, užsitraukėme kaltę, nedorai elgėmės’, –

38 na terra do seu cativeiro, para onde foram levados cativos, e orarem, voltados para a sua terra que deste a seus pais, para esta cidade que escolheste e para a casa que edifiquei ao teu nome,

38jeigu jie grįš pas tave visa širdimi ir visa gyvastimi savo nelaisvės krašte, į kurį buvo išvesti, ir melsis atsigręžę į kraštą, kurį tu davei jų protėviams, į miestą, kurį esi išsirinkęs, ir į Namus, kuriuos pastačiau tavo vardui,

39 ouve tu dos céus, do lugar da tua habitação, a sua prece e a sua súplica e faze-lhes justiça; perdoa ao teu povo que houver pecado contra ti.

39išklausyk savo dangaus buveinėje jų maldą ir prašymus, palaikyk jų reikalą ir atleisk tau nusidėjusiems savo žmonėms.

40 Agora, pois, ó meu Deus, estejam os teus olhos abertos, e os teus ouvidos atentos à oração que se fizer deste lugar.

40Tad dabar, mano Dieve, tavo akys tebūna atviros ir tavo ausys atidžios maldai iš šios vietos!

[41] Levanta-te, pois, SENHOR Deus, e entra para o teu repouso, tu e a arca do teu poder; os teus sacerdotes, ó SENHOR Deus, se revistam de salvação, e os teus santos se alegrem do bem.

[42] Ah! SENHOR Deus, não repulses o teu ungido; lembra-te das misericórdias que usaste para com Davi, teu servo.

[41]Tad dabar, VIEŠPATIE Dieve, pakilk ir ženk, tu ir tavo galingoji Skrynia, į savo poilsio vietą. Išganymu teapsivelka tavo kunigai, VIEŠPATIE Dieve; tavo gerumu tesidžiaugia tau ištikimieji, VIEŠPATIE Dieve.

[42]VIEŠPATIE Dieve, neatmesk savo pateptojo, atsimink savo ištikimąją meilę savo tarnui Dovydui!“

2 Crônicas 7

A glória de Deus enche o templo

[1] Tendo Salomão acabado de orar, desceu fogo do céu e consumiu o holocausto e os sacrifícios; e a glória do SENHOR encheu a casa.

[2] Os sacerdotes não podiam entrar na Casa do SENHOR, porque a glória do SENHOR tinha enchido a Casa do SENHOR.

[3] Todos os filhos de Israel, vendo descer o fogo e a glória do SENHOR sobre a casa, se encurvaram com o rosto em terra sobre o pavimento, e adoraram, e louvaram o SENHOR, porque é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

A conclusão da solenidade

1 Reis 8.62-66

[4] Então, o rei e todo o povo ofereceram sacrifícios diante do SENHOR.

[5] Ofereceu o rei Salomão em sacrifício vinte e dois mil bois e cento e vinte mil ovelhas.

[6] Assim, o rei e todo o povo consagraram a Casa de Deus. Os sacerdotes estavam nos seus devidos lugares, como também os levitas com os instrumentos músicos do

2 Metraščių 7

Šventyklos pašventinimas

[1]Saliamonui baigus maldą, ugnis nužengė iš dangaus ir sudegino deginamąją atnašą ir aukas. VIEŠPATIES šlovė pripildė Namus.

[2]Kunigai negalėjo įeiti į VIEŠPATIES Namus, nes VIEŠPATIES šlovė buvo pripildžiusiVIEŠPATIES Namus.

[3]Visi izraelitai, pamatę nužengiančią ugnį irVIEŠPATIES šlovę į Namus, puolė kniūbsti ant žemės ir, garbindami ir dėkodami VIEŠPAČIUI, tarė: ,,Nes jis geras, nes jo ištikimoji meilė amžina“.

[4]Tada karalius ir visi žmonės atnašavo aukas VIEŠPATIES akivaizdoje.

[5]Karalius atnašavo aukoms dvidešimt du tūkstančius jaučių ir šimtą dvidešimt tūkstančių avių. Taip karalius ir visi žmonės pašventino Dievo Namus.

[6]Kunigai stovėjo savo tarnybos vietose, kaip ir levitai, laikydamiVIEŠPATIES giesmės instrumentus, kuriuos karalius Dovydas buvo parūpinęs reikšti „Padėką

SENHOR, que o rei Davi tinha feito para deles se utilizar nas ações de graças ao SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre. Os sacerdotes que tocavam as trombetas estavam defronte deles, e todo o Israel se mantinha em pé.

VIEŠPAČIUI, nes amžina jo ištikimoji meilė!“ – ir giedodami Dovydo sukurtas giesmes. Jiems priešpriešiais pūtė trimitus kunigai, tuo tarpu visas Izraelis stovėjo.

7 Salomão consagrou também o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR, porquanto ali prepararam os holocaustos e a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque, no altar de bronze, que Salomão fizera, não podiam caber os holocaustos, as ofertas de manjares e a gordura dos sacrifícios pacíficos.

7Saliamonas pašventino vidurį kiemo, kuris buvo priešais VIEŠPATIESNamus, nes ten jis atnašavo deginamąsias aukas ir bendravimo atnašų taukus, o Saliamono padirbtas vario aukuras negalėjo sutalpinti deginamųjų aukų, javų atnašų ir bendravimo aukų riebiųjų dalių.

8 Assim, celebrou Salomão a festa por sete dias, e todo o Israel, com ele, uma grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito.

8Tuo metu Saliamonas šventė septynių dienų iškilmes, o su juo – visas Izraelis, didžiulė bendrija nuo Lebo Hamato iki Egipto upės.

9 Ao oitavo dia, começaram a celebrar a Festa dos Tabernáculos, porque, por sete dias, já haviam celebrado a consagração do altar; a festa durava sete dias.

9Aštuntą dieną buvo švenčiama iškilminga sueiga, nes jie buvo šventę aukuro pašventinimą septynias dienas ir septynių dienų iškilmes.

10 No vigésimo terceiro dia do sétimo mês, o rei despediu o povo para as suas tendas; e todos se foram alegres e de coração contente por causa do bem que o SENHOR fizera a Davi, a Salomão e a Israel, seu povo.

10Septinto mėnesio dvidešimt trečią dieną jis paleido namo žmones, džiūgaujančius ir smagiai nusiteikusius dėl gerumo, kurį VIEŠPATS buvo parodęs ir Dovydui, ir Saliamonui, ir savo Izraelio tautai.

A aliança do Senhor com Salomão

1 Reis 9.1-9

Viešpaties apsireiškimas

11 Assim, Salomão acabou a Casa do SENHOR e a casa do rei; tudo quanto Salomão intentou fazer na Casa do SENHOR e na sua casa, prosperamente o efetuou.

11Taip Saliamonas užbaigė statyti VIEŠPATIES Namus ir karaliaus rūmus. Visa, ką Saliamonas buvo sumanęs savo širdyje padaryti VIEŠPATIESNamuose ir savo rūmuose, jis sėkmingai užbaigė.

[12] De noite, apareceu o SENHOR a Salomão e lhe disse: Ouvi a tua oração e escolhi para mim este lugar para casa do sacrifício.

[12]Tada VIEŠPATS pasirodė Saliamonui naktį ir tarė: „Aš išklausiau tavo maldą ir išsirinkau šią buveinę sau, kad ji būtų aukos Namai.

[13] Se eu cerrar os céus de modo que não haja chuva, ou se ordenar aos gafanhotos que consumam a terra, ou se enviar a peste entre o meu povo;

[13]Kai taip uždarysiu dangų, kad nebus lietaus, ar įsakysiu skėriams nuniokoti kraštą, ar atsiųsiu marą į savo tautą,

[14] se o meu povo, que se chama pelo meu nome, se humilhar, e orar, e me buscar, e se converter dos seus maus caminhos, então, eu ouvirei dos céus, perdoarei os seus pecados e sararei a sua terra.

[14]jeigu mano tauta, vadinama mano vardu, nusižemins, melsis, ieškos mano veido ir nusigręš nuo savo nedorų kelių, aš išgirsiu savo dangaus buveinėje, atleisiu nuodėmes ir atgaivinsiu kraštą.

[15] Estarão abertos os meus olhos e atentos os meus ouvidos à oração que se fizer neste lugar.

[15]Tad dabar mano akys bus atviros ir mano ausys bus atidžios maldoms iš šios buveinės.

[16] Porque escolhi e santifiquei esta casa, para que nela esteja o meu nome perpetuamente; nela, estarão fixos os meus olhos e o meu coração todos os dias.

[16]Juk aš išsirinkau ir pašventčiau šiuos Namus, kad juose amžinai būtų mano vardas. Visada ten bus mano akys ir mano širdis!

[17] Quanto a ti, se andares diante de mim, como andou Davi, teu pai, e fizeres segundo tudo o que te ordenei, e guardares os meus estatutos e os meus juízos,

[17]O jeigu tu taip elgsiesi mano akivaizdoje, kaip elgėsi tavo tėvas Dovydas, ir, laikydamasis mano įstatų ir įsakų, darysi visa, ką esu tau įsakęs,

[18] também confirmarei o trono do teu reino, segundo a aliança que fiz com Davi, teu pai, dizendo: Não te faltará sucessor que domine em Israel.

[18]aš padarysiu tavo karališką sostą tvirtą, kaip esu padaręs Sandorą su tavo tėvu Dovydu, tardamas: 'Nestigs tau niekada palikuonio, valdančio Izraelį'.

[19] Porém, se vós vos desviardes, e deixardes os meus estatutos e os meus mandamentos, que vos prescrevi, e fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes,

[19]Bet jeigu nusigręšite ir paliksite mano įstatus ir įsakymus, kuriuos jums daviau, eisite ir tarnausite kitiems dievams, garbinsite juos,

[20] então, vos arrancarei da minha terra que vos dei, e esta casa, que santifiquei ao

[20]išrausiu žmones iš krašto, kurį esu jiems davęs, ir šiuos Namus, kuriuos pašventčiau

meu nome, lançarei longe da minha presença, e a tornarei em provérbio e motejo entre todos os povos.

savo vardui, išmesiu iš akių ir paversiu juos pajuokos patarle ir priežodžiu visose tautose.

21 Desta casa, agora tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará e dirá: Por que procedeu o SENHOR assim para com esta terra e esta casa?

21O prie šių Namų, kadaise tokių didingų, kiekvienas praeivis baisėsis ir klaus: ‘Kodėl VIEŠPATS taip pasielgė su šiuo kraštu ir šiais Namais?’

22 Responder-se-lhe-á: Porque deixaram o SENHOR, o Deus de seus pais, que os tirou da terra do Egito, e se apegaram a outros deuses, e os adoraram, e os serviram. Por isso, trouxe sobre eles todo este mal.

22Bus atsakyta: ‘Kadangi jie paliko VIEŠPATĮ, savo protėvių Dievą, kuris išvedė juos iš Egipto, ir prisirišo prie kitų dievų, juos garbindami ir jiems tarnaudami, jis atsiuntė jiems visas šias nelaimes’“.

2 Crônicas 8

As demais atividades de Salomão

1 Reis 9.10-28

1 Ao fim de vinte anos, tendo Salomão terminado a Casa do SENHOR e a sua própria casa,

2 edificou as cidades que Hirão lhe tinha dado; e fez habitar nelas os filhos de Israel.

3 Depois, foi Salomão a Hamate-Zoba e a tomou.

4 Também edificou a Tadmor no deserto e a todas as cidades-armazéns em Hamate.

5 Edificou também a Bete-Horom, a de cima e a de baixo, cidades fortificadas com muros, portas e ferrolhos;

6 como também a Baalate, e todas as cidades-armazéns que Salomão tinha, e todas as cidades para os carros, e as cidades para os cavaleiros, e tudo o que

2 Metraščių 8

Kiti Saliamono darbai

1Baigiantis dvidešimt metų, per kuriuos buvo pastatęs VIEŠPATIES Namus ir savo paties rūmus,

2Saliamonas atstatė ir miestus, kuriuos jam buvo davęs Hiramas, ir apgyvendino juose izraelitus.

3Saliamonas surengė žygį prieš Hamat Cobą ir ją paėmė.

4Jis įtvirtino Tadmorą dykumoje ir visus įgulų miestus, kuriuos buvo pastatęs Hamate.

5Jis atstatė Aukštutinį Bet Horoną ir Žemutinį Bet Horoną, sutvirtino miestus sienomis, vartais ir velkėmis,

6taip pat Baalatą bei visus Saliamono įgulų miestus, visus kovos vežimų miestus, visus raitelių miestus ir viską, ką tik Saliamonas norėjo pastatyti Jeruzalėje bei Libane ir visose savo valdose.

desejou, enfim, edificar em Jerusalém, no Líbano e em toda a terra do seu domínio.

7 Quanto a todo o povo que restou dos heteus, amorreus, ferezeus, heveus e jebuseus e que não eram de Israel,

8 a seus filhos, que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não puderam destruir totalmente, a esses fez Salomão trabalhadores forçados, até hoje.

9 Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; eram homens de guerra, seus comandantes, chefes dos seus carros e dos seus cavaleiros;

10 estes eram os principais oficiais que tinha o rei Salomão, duzentos e cinqüenta, que presidiam sobre o povo.

11 Salomão fez subir a filha de Faraó da Cidade de Davi para a casa que a ela lhe edificara; porque disse: Minha esposa não morará na casa de Davi, rei de Israel, porque santos são os lugares nos quais entrou a arca do SENHOR.

12 Então, Salomão ofereceu holocaustos ao SENHOR, sobre o altar que tinha edificado ao SENHOR diante do pórtico;

13 e isto segundo o dever de cada dia, conforme o preceito de Moisés, nos sábados, nas Festas da Lua Nova, e nas festas fixas, três vezes no ano: na Festa dos Pães Asmos, na Festa das Semanas e na Festa dos Tabernáculos.

14 Também, segundo a ordem de Davi, seu pai, dispôs os turnos dos sacerdotes nos seus ministérios, como também os dos

7Visus žmones, išlikusius iš hetitų, amoritų, perizų, hivų ir jebusiečių, kurie nebuvo kilę iš Izraelio,

8tai yra iš jų palikuonių, dar likusių krašte, kurių izraelitai nebuvo sunaikinę, Saliamonas pašaukė į lažo darbus, kaip tebėra ir šiandien.

9Bet Saliamonas nepadarė vergais savo darbams nė vieno izraelito, nes jie tapo kariais ir jo pareigūnų vadais, jo kovos vežimų vadais ir jo raitelių vadais.

10Jie buvo karaliaus Saliamono pareigūnų galvos, vadovavę darbams ir prižiūrėję žmones; jų buvo du šimtai penkiasdešimt.

11Saliamonas perkėlė faraono dukterį iš Dovydo miesto į rūmus, kuriuos buvo jai pastatęs, nes sakė sau: „Jokia mano žmona negyvens Izraelio karaliaus Dovydo rūmuose, nes vietos, kur atėjo VIEŠPATIES Skrynia, yra šventos“.

12Tuo metu Saliamonas atnašavo VIEŠPAČIUI deginamąsias aukas antVIEŠPATIES aukuro, kurį buvo pastatęs priešais Prieangį,

13kaip reikalavo kasdienė pareiga pagal Mozės įsakymą šabams, jaunatims ir trims metinėms iškilmėms – Neraugintosios duonos šventėms, Savaičių šventėms ir Palapinių šventėms.

14Sekdamas savo tėvo Dovydo įsaką, jis paskyrė kunigų būrį jų tarnybai, levitus jų užduočiai giesme šlovinti ir tarnauti

levitas para os seus cargos, para louvarem a Deus e servirem diante dos sacerdotes, segundo o dever de cada dia, e os porteiros pelos seus turnos a cada porta; porque tal era a ordem de Davi, o homem de Deus.

kunigų prižiūrimiems, kaip reikalavo kasdienės pareigos, ir vartininkus iš eilės prie kiekvienų vartų, nes taip buvo įsakęs Dievo žmogus Dovydas.

15 Não se desviaram do que ordenara o rei aos sacerdotes e levitas, em coisa nenhuma, nem acerca dos tesouros.

15Jokiu atžvilgiu nebuvo nukrypta nuo to, ką karalius buvo įsakęs ar dėl kunigų ir levitų šiuose visuose dalykuose, ar dėl sandėlių.

16 Assim se executou toda a obra de Salomão, desde o dia da fundação da Casa do SENHOR até se acabar; e assim se concluiu a Casa do SENHOR.

16Taip sėkmingai atlikti visi Saliamono darbai nuo tos dienos, kai buvo padėti VIEŠPATIES Namų pamatai, iki VIEŠPATIES Namai buvo visiškai užbaigti.

17 Então, foi Salomão a Eziom-Geber e a Elate, à praia do mar, na terra de Edom.

17Tada Saliamonas nuvyko į Ecjon Geberą ir Elatą Edomo krašto jūros pakrantėje.

18 Enviou-lhe Hirão, por intermédio de seus servos, navios e marinheiros práticos; foram com os servos de Salomão a Ofir e tomaram de lá quatrocentos e cinqüenta talentos de ouro, que trouxeram ao rei Salomão.

18Hiramas per savo tarnus atsiuntė jam laivų ir patyrusių jūreivių. Jie nukeliavo drauge su Saliamono tarnais į Ofyrą ir pargabeno Saliamonui keturis šimtus talentų aukso.

2 Crônicas 9

A rainha de Sabá visita a Salomão

1 Reis 10.1-13

1 Tendo a rainha de Sabá ouvido a fama de Salomão, veio a Jerusalém prová-lo com perguntas difíceis, com mui grande comitiva; com camelos carregados de especiarias, de ouro em abundância e pedras preciosas; compareceu perante Salomão e lhe expôs tudo quanto trazia em sua mente.

2 Salomão lhe deu resposta a todas as perguntas, e nada lhe houve profundo demais que não pudesse explicar.

2 Metraščių 9

Šebos karalienės apsilankymas

1Išgirdusi apie Saliamono garsą, išmėginti jo sunkiais klausimais į Jeruzalę atvyko Šebos karalienė su labai gausia palyda ir kupranugariais, apkrautais kvepalais, daugybe aukso ir brangakmeniais. Atvykusi pas Saliamoną, ji kalbėjosi su Saliamonu apie viską, kas tik gulėjo jai ant širdies.

2Saliamonas atsakė į visus jos klausimus. Nebuvo dalyko, kurio Saliamonas nebūtų

žinojęs, nei klausimo, į kurį nebūtų galėjęs atsakyti.

[3] Vendo, pois, a rainha de Sabá a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

[3]Pamačiusi Saliamono išmintį, rūmus, kuriuos buvo pastatęs,

[4] e a comida da sua mesa, o lugar dos seus oficiais, o serviço dos seus criados, e os trajes deles, seus copeiros, e os seus trajes, e o holocausto que oferecia na Casa do SENHOR, ficou como fora de si

[4]stalo valgius, dvariškių patalpas, tarnų paslaugas ir apdarą, taurininkus bei jų apdarą ir jo atnašautas deginamąsias aukas VIEŠPATIES Namuose, ji neteko žado.

[5] e disse ao rei: Foi verdade a palavra que a teu respeito ouvi na minha terra e a respeito da tua sabedoria.

[5]Ji sakė karaliui: „Kalbos, kurias girdėjau savo šalyje apie tavo darbus ir išmintį, buvo teisingos,

[6] Eu, contudo, não cria no que se falava, até que vim e vi com os próprios olhos. Eis que não me contaram a metade da grandeza da tua sabedoria; sobrepujas a fama que ouvi.

[6]bet aš netikėjau kalbomis, kol neatvykau ir pati savo akimis nepamačiau. Tikėk manimi, man nė pusės tiesos nebuvo pasakyta apie tavo didelę išmintį. Tu perdėm viršiji kalbas, kurias buvau girdėjusi.

[7] Felizes os teus homens, felizes estes teus servos que estão sempre diante de ti e ouvem a tua sabedoria!

[7]Laimingi tavo žmonės! Laimingi tavo dvariškiai, kurie visada tau tarnauja ir tavo išmintį girdi!

[8] Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te colocar no seu trono como rei para o SENHOR, teu Deus; porque o teu Deus ama a Israel para o estabelecer para sempre; por isso, te constituiu rei sobre ele, para executares juízo e justiça.

[8]Tebūna pašlovintas VIEŠPATS, tavo Dievas, kuriam tu taip patikai, kad jis pasodino tave savo soste karaliumiVIEŠPAČIUI, tavo Dievui tarnauti. Kadangi tavo Dievas pamilo Izraelį ir norėjo padaryti jį amžinai saugų, jis padarė tave jų karaliumi, kad vykdytumei teisingumą ir teisumą“.

[9] Deu ela ao rei cento e vinte talentos de ouro, especiarias em grande abundância e pedras preciosas, e nunca houve especiarias tais como as que a rainha de Sabá deu ao rei Salomão.

[9]Ji apdovanojo karalių šimtu aukso talentų ir daugybe kvepalų bei brangakmenių. Nebuvo tokių kitų kvepalų kaip tie, kuriuos Šebos karalienė įteikė karaliui Saliamonui.

[10] Os servos de Hirão e os servos de Salomão, que de Ofir tinham trazido ouro, trouxeram também madeira de sândalo e pedras preciosas.

[10]Be to, Hiramo tarnai ir Saliamono tarnai, kurie pargabeno aukso iš Ofyro, pargabeno taip pat algumo medžio ir brangakmenių.

[11] Desta madeira de sândalo fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para a casa real, como também harpas e alaúdes para os cantores, quais nunca dantes se viram na terra de Judá.

[11]Iš algumo medžio karalius padarė laiptus VIEŠPATIES Namams ir karaliaus rūmams, taip pat lyras bei arfas giesmininkams. Panašių į juos iki tol nebuvo matyta Judo krašte.

[12] O rei Salomão deu à rainha de Sabá, além do equivalente ao que ela lhe trouxera, mais tudo o que ela desejou e pediu. Assim, voltou e foi para a sua terra, ela e os seus servos.

[12]O karalius Saliamonas savo ruožtu įvykdė kiekvieną Šebos karalienės norą, viršydamas tai, ką ji buvo atgabenusi karaliui. Tada ji drauge su dvariškiais sugrįžo į savo šalį.

As riquezas de Salomão

1 Reis 10.14-29

Saliamono turtai

[13] O peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano era de seiscentos e sessenta e seis talentos,

[13]Auksas, kurio Saliamonas gaudavo kasmet, svėrė šešis šimtus šešiasdešimt šešis aukso talentus,

[14] afora o que entrava dos vendedores e dos negociantes; também todos os reis da Arábia e os governadores dessa mesma terra traziam a Salomão ouro e prata.

[14]neskaitant to, kuris ateidavo iš verteivų ir pirklių. Ir iš visų Arabijos karalių bei sričių valdytojų ateidavo Saliamonui aukso ir sidabro.

[15] Fez o rei Salomão duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro batido mandou pesar para cada pavês.

[15]Karalius Saliamonas padarė du šimtus didelių skydų iš kalstyto aukso; į kiekvieną didelį skydą suėjo šeši šimtai aukso šekelių.

[16] Fez também trezentos escudos de ouro batido; trezentos siclos de ouro mandou pesar para cada escudo. E o rei os pôs na Casa do Bosque do Líbano.

[16]Jis padarė tris šimtus priedangos skydų iš kalstyto aukso; į kiekvieną priedangos skydą suėjo trys šimtai aukso šekelių. Juos karalius padėjo į Libano miško rūmus.

[17] Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puro.

[17]Karalius padarė didelį sostą iš dramblio kaulo ir aptraukė geriausiu auksu.

[18] O trono tinha seis degraus e um estrado de ouro a ele pegado; de ambos os lados,

[18]Į sostą vedė šeši laiptai. Sostas turėjo aukso pakoją, pritvirtintą prie sosto; prie abiejų sėdynės šonų buvo atramos

tinha braços junto ao assento e dois leões junto aos braços.

[19] Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus, um em cada extremo destes. Nunca se fizera obra semelhante em nenhum dos reinos.

[20] Todas as taças de que se servia o rei Salomão para beber eram de ouro, e também de ouro puro, todas as da Casa do Bosque do Líbano; à prata, nos dias de Salomão, não se dava estimação nenhuma.

[21] Porque o rei tinha navios que iam a Társis, com os servos de Hirão; de três em três anos, voltavam os navios de Társis, trazendo ouro e prata, marfim, bugios e pavões.

[22] Assim, o rei Salomão excedeu a todos os reis do mundo, tanto em riqueza como em sabedoria.

[23] Todos os reis do mundo procuravam ir ter com ele para ouvir a sabedoria que Deus lhe pusera no coração.

[24] Cada um trazia o seu presente, objetos de prata e de ouro, roupas, armaduras, especiarias, cavalos e mulas; assim ano após ano.

[25] Tinha Salomão quatro mil cavalos em estrebarias para os seus carros e doze mil cavaleiros, que distribuiu às cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

[26] Dominava Salomão sobre todos os reis desde o Eufrates até à terra dos filisteus e até ao limite do Egito.

rankoms. Du liūtai stovėjo šalia atramų rankoms,

[19]o dvylika liūtų stovėjo ant šešių laiptų, po šešis viename ir kitame šone. Niekada nieko panašaus į tai nebuvo padaryta jokioje kitoje karalystėje.

[20]Be to, visos Saliamono taurės buvo iš aukso, ir visi Libano miško rūmų indai buvo iš gryno aukso. Sidabras buvo nieku laikomas Saliamono dienomis.

[21]Mat karaliaus laivai nuplaukdavo į Taršišą su Hiramo tarnais. Kartą per trejus metus Taršišo laivai parplaukdavo, atgabendami aukso, sidabro, dramblio kaulo, beždžionių ir povų.

[22]Taip karalius Saliamonas viršijo visus žemės karalius turtais ir išmintimi.

[23]Visi žemės karaliai stengėsi pamatyti Saliamoną, norėdami išgirsti išmintį, kurią Dievas buvo įdėjęs jam į širdį.

[24]Kiekvienas jų atgabendavo duoklę – daiktų iš sidabro ir aukso, drabužių, ginklų, kvepalų, arklių, mulų; taip vyko daugelį metų.

[25]Saliamonas turėjo keturis tūkstančius gardų arkliams bei kovos vežimams ir dvylika tūkstančių arklių, kuriuos išdėstė kovos vežimų miestuose ir prie karaliaus Jeruzalėje.

[26]Jis valdė visus karalius nuo Eufrato iki filistinų žemės ir Egipto ribos.

[27] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata como pedras e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

[27]Karalius padarė sidabrą tokį apstų Jeruzalėje kaip akmenis ir kedro medį tokį apstų kaip sikomoro medžiai Šefeloje.

[28] Importavam-se cavalos para Salomão, do Egito e de todas as terras.

[28]Saliamonui arkliai buvo gabenami iš Egipto ir visų kraštų.

A morte de Salomão
1 Reis 11.41-43

[29] Quanto aos mais atos de Salomão, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História de Natã, o profeta, e na Profecia de Aías, o silonita, e nas Visões de Ido, o vidente, acerca de Jeroboão, filho de Nebate?

[29]O kiti Saliamono darbai nuo pirmo iki paskutinio argi nėra aprašyti pranašo Natano metraštyje, Ahijos Šilojiečio pranašystėje ir regėtojo Jedojo regėjimuose apie Nebato sūnų Jeroboamą?

[30] Quarenta anos reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel.

[30]Saliamonas valdė Jeruzalėje visą Izraelį keturiasdešimt metų.

[31] Descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai, e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

[31]Saliamonas užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas savo tėvo Dovydo mieste, ir vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Rehabeamas.

2 Crônicas 10

Roboão causa separação entre as tribos
1 Reis 12.1-15

2 Metraščių 10

Karalystės padalijimas

[1] Foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel se reuniu lá, para o fazer rei.

[1]Rehabeamas nuvyko į Sichemą, nes ten visas Izraelis buvo suėjęs paskelbti jį karaliumi.

[2] Tendo Jeroboão, filho de Nebate, ouvido isso (pois estava ainda no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão), voltou do Egito.

[2]Išgirdęs apie tai, Nebato sūnus Jeroboamas – jis buvo Egipte, pabėgęs nuo karaliaus Saliamono – sugrįžo iš Egipto.

[3] Mandaram chamá-lo; veio ele com todo o Israel a Roboão, e lhe falaram:

[3]Jis buvo pašauktas į sueigą. Taigi Jeroboamas ir visas Izraelis atėjo ir kalbėjo Rehabeamui:

[4] Teu pai fez pesado o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e

[4]„Tavo tėvas uždėjo mums sunkų jungą. Tad dabar palengvink savo tėvo kietą lažą

o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.

5 Ele lhes respondeu: Após três dias, voltai a mim. E o povo se foi.

6 Tomou o rei Roboão conselho com os homens idosos que estiveram na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda vivia, dizendo: Como aconselhais que se responda a este povo?

7 Eles lhe disseram: Se te fizeres benigno para com este povo, e lhes agradares, e lhes falares boas palavras, eles se farão teus servos para sempre.

8 Porém ele desprezou o conselho que os anciãos lhe tinham dado e tomou conselho com os jovens que haviam crescido com ele e o serviam.

9 E disse-lhes: Que aconselhais vós que respondamos a este povo, que me falou, dizendo: Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

10 E os jovens que haviam crescido com ele lhe disseram: Assim falarás ao povo que disse: Teu pai fez pesado o nosso jugo, mas alivia-o de sobre nós; assim lhe falarás: Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

11 Assim que, se meu pai vos impôs jugo pesado, eu ainda vo-lo aumentarei; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

12 Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei lhes ordenara, dizendo: Voltai a mim, ao terceiro dia.

bei jo uždėtą sunkųjį jungą, ir mes tau tarnausime“.

5Jis atsakė jiems: „Ateikite pas mane vėl po trijų dienų“. Žmonėms nuėjus,

6karalius Rehabeamas tarėsi su seniūnais, kurie buvo tarnavę jo tėvui dar jam gyvam esant, klausdamas: „Kaip jūs patariate atsakyti šiems žmonėms?“

7Atsakydami jie kalbėjo: „Jei būsi geras šiems žmonėms ir patenkinsi juos, maloniai su jais kalbėdamasis, jie bus tavo tarnai amžinai“.

8Seniūnų duoto patarimo jis nepaisė, bet tarėsi su tais jaunais vyrais, kurie buvo su juo augę ir dabar jam tarnavo.

9Jų klausė: „Ką patariate sakyti žmonėms, kurie sakė: ‘Palengvink jungą, kurį tavo tėvas mums uždėjo?’“

10Jaunieji vyrai, kartu su juo augę, atsakė jam: „Taip turi kalbėti žmonėms, kurie tau sakė: ‘Tavo tėvas padarė mūsų jungą sunkų, bet tu turi jį mums palengvinti’. Pasakyk jiems: ‘Mano mažylis pirštas storesnis už mano tėvo juosmenį.

11Taigi mano tėvas uždėjo jums sunkų jungą, o aš dar pridėsiu prie jūsų jungo. Mano tėvas plakė jus botagais, o aš plaksiu jus skorpionais’“.

12Jeroboamas ir visi žmonės sugrįžo pas Rehabeamą trečią dieną, kaip karalius buvo pasakęs: „Ateikite pas mane vėl po trijų dienų“.

[13] Dura resposta lhes deu o rei, porque o rei Roboão desprezara o conselho dos anciãos;

[14] e lhes falou segundo o conselho dos jovens, dizendo: Meu pai fez pesado o vosso jugo, porém eu ainda o agravarei; meu pai vos castigou com açoites, eu, porém, vos castigarei com escorpiões.

[15] O rei, pois, não deu ouvidos ao povo, porque isto vinha de Deus, para que o SENHOR confirmasse a palavra que tinha dito por intermédio de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

[13]Jiems karalius davė šiurkštų atsakymą. Karalius Rehabeamas nepaisė seniūnų patarimo.

[14]Kalbėdamas pagal jaunųjų vyrų patarimą, tarė jiems: „Mano tėvas jūsų jungą padarė sunkų, bet aš prie to dar pridėsiu. Mano tėvas plakė jus botagais, o aš plaksiu jus skorpionais“.

[15]Taigi karalius žmonių neklausė, nes taip buvo Dievo skirta, kad VIEŠPATS įvykdytų savo žodį, kurį buvo ištaręs per Ahiją Šilojietį Nebato sūnui Jeroboamui.

Dez tribos seguem Jeroboão

1 Reis 12.16-20

[16] Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, reagiu, dizendo: Que parte temos nós com Davi? Não há para nós herança no filho de Jessé! Cada homem à sua tenda, ó Israel! Cuida, agora, da tua casa, ó Davi! Então, Israel se foi às suas tendas.

[17] Quanto aos filhos de Israel, porém, que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

[18] Então, o rei Roboão enviou a Adorão, superintendente dos que trabalhavam forçados, porém os filhos de Israel o apedrejaram, e morreu. Mas o rei Roboão conseguiu tomar o seu carro e fugir para Jerusalém.

[19] Assim, Israel se mantém rebelado contra a casa de Davi até ao dia de hoje.

[16]Kai visas Izraelis pamatė, kad karalius nenori jų klausyti, žmonės, atsakydami karaliui, tarė: ,,Kokia mums dalis, Dovyde? Nėra mums paveldo Jesės sūnuje! Izraeli, visi į savo palapines! Dabar, Dovydai, rūpinkis savo namais!“ Taigi visas Izraelis sugrįžo į savo namus.

[17]Bet Rehabeamas ir toliau valdė izraelitus, gyvenančius Judo miestuose.

[18]Kai karalius nusiuntė Adoramą, tuometinį lažo darbų vykdytoją, izraelitai užmušė jį akmenimis. Tada karalius Rehabeamas paskubomis įšoko į kovos vežimą ir bėgo į Jeruzalę.

[19]Taip Izraelis ir maištavo prieš Dovydo namus iki šios dienos.

2 Crônicas 11

Deus proíbe que Roboão peleje contra as dez tribos

1 Reis 12.21-24

2 Metraščių 11

Rehabeamas – Judo karalius

[1] Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, reuniu a casa de Judá e de Benjamim, cento e oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra Israel, a fim de restituir o reino a Roboão.

[2] Porém veio a palavra do SENHOR a Semaías, homem de Deus, dizendo:

[3] Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a todo o Israel em Judá e Benjamim, dizendo:

[4] Assim diz o SENHOR: Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos; cada um volte para sua casa, porque eu é que fiz isto. E, obedecendo eles à palavra do SENHOR, desistiram de subir contra Jeroboão.

As cidades fortificadas de Roboão

[5] Roboão habitou em Jerusalém e, para defesa, fortificou cidades em Judá;

[6] fortificou, pois, a Belém, a Etã, a Tecoa,

[7] a Bete-Zur, a Socó, a Adulão,

[8] a Gate, a Maressa, a Zife,

[9] a Adoraim, a Laquis, a Azeca,

[10] a Zorá, a Aijalom e a Hebrom, todas em Judá e Benjamim, cidades fortificadas.

[11] Assim, as tornou em fortalezas e pôs nelas comandantes e depósitos de víveres, de azeite e de vinho.

[12] E pôs em cada cidade arsenal de paveses e lanças; fortificou-as sobremaneira. Judá e Benjamim ficaram-lhe sujeitas.

Sacerdotes e levitas vêm a Jerusalém

[13] Também os sacerdotes e os levitas que havia em todo o Israel recorreram a Roboão de todos os seus limites,

[1]Sugrįžęs į Jeruzalę, Rehabeamas sutelkė Judo namus ir Benjamino giminę – šimtą aštuoniasdešimt tūkstančių rinktinių karių – kovoti su Izraeliu ir sugrąžinti karalystę Rehabeamui.

[2]Bet Dievo vyrą Šemają pasiekė Dievo žodis:

[3]„Sakyk Saliamono sūnui Judo karaliui Rehabeamui ir visam Izraeliui Judo ir Benjamino giminėse:

[4]‘Taip kalbėjo VIEŠPATS. Jūs nežygiuosite kovoti su savo giminėmis. Tegrįžta visi į savo namus, nes aš tai padariau’“. Tad jie paklausė VIEŠPATIES žodžio ir susilaikė nuo žygio prieš Jeroboamą.

[5]Rehabeamas gyveno Jeruzalėje ir statė miestus Judo gynybai.

[6]Jis įtvirtino Betliejų, Etamą, Tekoją,

[7]Bet Cūrą, Sochoją, Adulamą,

[8]Gatą, Marešą, Zifą,

[9]Adoraimus, Lachišą, Azeką,

[10]Corą, Ajaloną ir Hebroną. Tai įtvirtinti Judo ir Benjamino miestai.

[11]Tada jis sustiprino tvirtoves, paskyrė joms vadus ir įrengė maisto, aliejaus ir vyno sandėlius.

[12]Visuose miestuose jis įrengė didelius skydų bei iečių sandėlius ir nepaprastai juos įtvirtino. Taip Judas ir Benjaminas liko jo valdžioje.

[13]Kunigai ir levitai, gyvenantys visame Izraelyje, susirinko pas jį iš visų savo žemių.

[14] porque os levitas deixaram os arredores das suas cidades e as suas possessões e vieram para Judá e para Jerusalém, porque Jeroboão e seus filhos os lançaram fora, para que não ministrassem ao SENHOR.

[14]Levitai paliko jiems paskirtas ganyklas bei nuosavybę ir suėjo į Judą ir Jeruzalę, nes Jeroboamas ir jo sūnūs neleido jiems tarnauti kunigais VIEŠPAČIUI,

[15] Jeroboão constituiu os seus próprios sacerdotes, para os altos, para os sátiros e para os bezerros que fizera.

[15]paskirdamas savo kunigus aukštumų alkams, satyrams ir veršiams, kurių buvo pasidaręs.

[16] Além destes, também de todas as tribos de Israel os que de coração resolveram buscar o SENHOR, Deus de Israel, foram a Jerusalém, para oferecerem sacrifícios ao SENHOR, Deus de seus pais.

[16]Paskui juos iš visų Izraelio giminių į Jeruzalę atnašauti aukos VIEŠPAČIUI, savo protėvių Dievui, ėjo visi tie, kurie buvo pasiryžę širdimi ieškoti VIEŠPATIES, Izraelio Dievo.

[17] Assim, fortaleceram o reino de Judá e corroboraram com Roboão, filho de Salomão, por três anos; porque três anos andaram no caminho de Davi e Salomão.

[17]Taip jie sustiprino Judo karalystę ir parėmė Saliamono sūnų Rehabeamą trejus metus, nes Dovydo ir Saliamono keliu jis ėjo trejus metus.

A família de Roboão

[18] Roboão tomou por esposa a Maalate, filha de Jerimote, filho de Davi, e filha de Abiail, filha de Eliabe, filho de Jessé,

[18]Rehabeamas vedė Dovydo sūnaus Jerimoto dukterį Mahalatą ir Jesės sūnaus Eliabo dukterį Abihailę.

[19] a qual lhe deu filhos: Jeús, Semarias e Zaão.

[19]Ji pagimdė jam sūnus: Jeušą, Šemariją ir Zahamą.

[20] Depois dela, tomou a Maaca, filha de Absalão; esta lhe deu a Abias, a Atai, a Ziza e a Selomite.

[20]Po to jis vedė Abšalomo dukterį Maaką, ir ji pagimdė jam Abiją, Atają, Zizą ir Šelomitą.

[21] Amava Roboão mais a Maaca, filha de Absalão, do que a todas as suas outras mulheres e concubinas; porque ele havia tomado dezoito mulheres e sessenta concubinas; e gerou vinte e oito filhos e sessenta filhas.

[21]Abšalomo dukterį Maaką Rehabeamas mylėjo labiau už kitas žmonas ir suguloves. Jis buvo vedęs aštuoniolika žmonų ir turėjo šešiasdešimt sugulovių; jam gimė dvidešimt aštuoni sūnūs ir šešiasdešimt dukterų.

[22] Roboão designou a Abias, filho de Maaca, para ser chefe, príncipe entre seus irmãos, porque o queria fazer rei.

[22]Rehabeamas paskyrė Maakos sūnų Abiją vyriausia galva ir vadu tarp jo brolių, nes ketino padaryti jį karaliumi.

[23] Procedeu prudentemente e distribuiu todos os seus filhos por todas as terras de Judá e Benjamim, por todas as cidades fortificadas; deu-lhes víveres em abundância e lhes procurou muitas mulheres.

[23]Jis elgėsi protingai, išskirstydamas visus savo sūnus po visas Judo ir Benjamino sritis bei visus įtvirtintus miestus ir aprūpindamas gausiomis maisto atsargomis bei surasdamas jiems žmonas.

2 Crônicas 12

A invasão de Sisaque
1 Reis 14.25-28

[1] Tendo Roboão confirmado o reino e havendo-se fortalecido, deixou a lei do SENHOR, e, com ele, todo o Israel.

[2] No ano quinto do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém (porque tinham transgredido contra o SENHOR),

[3] com mil e duzentos carros e sessenta mil cavaleiros; era inumerável a gente que vinha com ele do Egito, de líbios, suquitas e etíopes.

[4] Tomou as cidades fortificadas que pertenciam a Judá e veio a Jerusalém.

[5] Então, veio Semaías, o profeta, a Roboão e aos príncipes de Judá, que, por causa de Sisaque, se ajuntaram em Jerusalém, e disse-lhes: Assim diz o SENHOR: Vós me deixastes a mim, pelo que eu também vos deixei em poder de Sisaque.

[6] Então, se humilharam os príncipes de Israel e o rei e disseram: O SENHOR é justo.

[7] Vendo, pois, o SENHOR que se humilharam, veio a palavra do SENHOR a

2 Metraščių 12

[1]Kai Rehabeamo karalystė buvo įtvirtinta ir Rehabeamas tapo galingas, jis paliko VIEŠPATIES mokymą, o su juo ir visas Izraelis.

[2]Atsitiko taip, kad penktais karaliaus Rehabeamo metais Egipto karalius Šišakas surengė žygį prieš Jeruzalę, nes jie buvo nusižengę VIEŠPAČIUI.

[3]Jis atžygiavo su tūkstančiu dviem šimtais kovos vežimų ir šešiasdešimt tūkstančių raitelių. Nesuskaičiuojama kariuomenė atžygiavo su juo iš Egipto – libiai, sukijai ir kušitai.

[4]Šišakas paėmė įtvirtintus Judo miestus ir atėjo iki pat Jeruzalės.

[5]Tada pas Rehabeamą ir Judo didžiūnus, susirinkusius į Jeruzalę dėl Šišako, atėjo pranašas Šemaja ir tarė: „Taip kalbėjo VIEŠPATS: ‘Jūs palikote mane, aš palieku jus Šišakui’“.

[6]Tada Izraelio didžiūnai ir karalius nusižemino ir sakė: „VIEŠPATS teisus“.

[7]Kai VIEŠPATS pamatė, kad jie nusižemino, Šemają pasiekė VIEŠPATIES

Semaías, dizendo: Humilharam-se, não os destruirei; antes, em breve lhes darei socorro, para que o meu furor não se derrame sobre Jerusalém, por intermédio de Sisaque.

žodis: „Kadangi jie nusižemino, nesunaikinsiu jų, bet suteiksiu jiems šiokią tokią išeitį, ir mano pyktis nebus išlietas ant Jeruzalės per Šišaką.

8 Porém serão seus servos, para que conheçam a diferença entre a minha servidão e a servidão dos reinos da terra.

8Bet jie bus jo tarnai, kad žinotų skirtumą, ką reiškia tarnauti man ir ką reiškia tarnauti žemės karalystėms“.

9 Subiu, pois, Sisaque, rei do Egito, contra Jerusalém e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; tomou tudo. Também levou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

9Taigi Egipto karalius Šišakas užpuolė Jeruzalę ir pagrobė Namų turtus bei karaliaus rūmų turtus. Viską išgabeno. Jis pagrobė ir aukso skydus, kuriuos buvo padaręs Saliamonas.

10 Em lugar destes fez o rei Roboão escudos de bronze e os entregou nas mãos dos capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

10Užtat vietoj jų karalius Rehabeamas padarė skydus iš vario ir patikėjo juos sargybos pareigūnams, saugantiems įėjimą į karaliaus rūmus.

11 Toda vez que o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda vinham, e usavam os escudos, e tornavam a trazê-los para a câmara da guarda.

11Kai tik karalius eidavo į VIEŠPATIES Namus, sargybiniai, nešini jais, eidavo kartu, o paskui sugrąžindavo į sargybos būstą.

12 Tendo-se ele humilhado, apartou-se dele a ira do SENHOR para que não o destruísse de todo; porque em Judá ainda havia boas coisas.

12Kadangi jis nusižemino, VIEŠPATIES įniršis buvo nuo jo nugręžtas, irVIEŠPATS nesunaikino jo visiškai. Be to, Jude buvo ir gerų dalykų.

O reinado de Roboão

1 Reis 14.21-31

13 Fortificou-se, pois, o rei Roboão em Jerusalém e continuou reinando. Tinha Roboão quarenta e um anos de idade quando começou a reinar e reinou dezessete anos em Jerusalém, cidade que o SENHOR escolheu dentre todas as tribos de Israel, para ali estabelecer o seu nome. Sua mãe se chamava Naamá, amonita.

13Taigi karalius Rehabeamas įsitvirtino Jeruzalėje ir karaliavo. Rehabeamas buvo keturiasdešimt vienerių metų, kai pradėjo karaliauti. Septyniolika metų jis karaliavo Jeruzalėje – mieste, kurį VIEŠPATS buvo išsirinkęs iš visų Izraelio giminių įkurti ten buveinę savo vardui. Jo motina buvo vardu Naama Amonitė.

[14] Fez ele o que era mau, porquanto não dispôs o coração para buscar ao SENHOR.

[14]Jis darė, kas nedora, nes širdimi neieškojo VIEŠPATIES.

[15] Quanto aos mais atos de Roboão, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História de Semaías, o profeta, e no de Ido, o vidente, no registro das genealogias? Houve guerras entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

[15]Rehabeamo darbai, nuo pirmo iki paskutinio, argi nėra aprašyti pranašo Šemajos ir regėtojo Idojo metraščiuose pagal kilmės sąrašą? Tarp Rehabeamo ir Jeroboamo nuolat vyko karai.

[16] Descansou Roboão com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi; e Abias, seu filho, reinou em seu lugar.

[16]Rehabeamas užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas Dovydo mieste, ir vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Abija.

2 Crônicas 13

O reinado de Abias

1 Reis 15.1-8

2 Metraščių 13

Abija – Judo karalius

[1] No décimo oitavo ano do rei Jeroboão, Abias começou a reinar sobre Judá. Três anos reinou em Jerusalém.

[1]Aštuonioliktais karaliaus Jeroboamo metais Abija tapo Judo karaliumi.

[2] Era o nome de sua mãe Micaía, filha de Uriel, de Gibeá. Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

[2]Jeruzalėje jis karaliavo trejus metus. Jo motina buvo Ūrielio iš Gibėjos duktė, vardu Mikaja. Tarp Abijos ir Jeroboamo kilo karas.

[3] Abias ordenou a peleja com um exército de valentes guerreiros, de quatrocentos mil homens escolhidos; e Jeroboão dispôs contra ele a batalha com oitocentos mil homens escolhidos, todos guerreiros valentes.

[3]Abija stojo į mūšį su narsuolių kariuomene, keturiais šimtais tūkstančių rinktinių vyrų, tuo tarpu Jeroboamas išsirikiavo prieš jį kautynėms su aštuoniais šimtais tūkstančių rinktinių narsuolių vyrų.

[4] Pôs-se Abias em pé no alto do monte Zemaraim, que está na região montanhosa de Efraim, e disse: Ouvi-me, Jeroboão e todo o Israel:

[4]Tada Abija atsistojo ant Cemaraimų kalno šlaito Efraimo aukštumose ir tarė: „Klausykitės manęs, Jeroboamai ir visas Izraeli!

[5] Não vos convém saber que o SENHOR, Deus de Israel, deu para sempre a Davi a

[5]Argi nėra jums žinoma, kad VIEŠPATS, Izraelio Dievas, druskos Sandora yra

soberania de Israel, a ele e a seus filhos, por uma aliança de sal?
[6] Contudo, se levantou Jeroboão, filho de Nebate, servo de Salomão, filho de Davi, e se rebelou contra seu senhor.
[7] Ajuntou-se a ele gente vadia, homens malignos; fortificaram-se contra Roboão, filho de Salomão; sendo Roboão ainda jovem e indeciso, não lhes pôde resistir.

[8] Agora, pensais que podeis resistir ao reino do SENHOR, que está nas mãos dos filhos de Davi; bem sois vós uma grande multidão e tendes convosco os bezerros de ouro que Jeroboão vos fez para deuses.

[9] Não lançastes fora os sacerdotes do SENHOR, os filhos de Arão e os levitas, e não fizestes para vós outros sacerdotes, como as gentes das outras terras? Qualquer que vem a consagrar-se com um novilho e sete carneiros logo se faz sacerdote daqueles que não são deuses.
[10] Porém, quanto a nós, o SENHOR é nosso Deus, e nunca o deixamos; temos sacerdotes, que ministram ao SENHOR, a saber, os filhos de Arão e os levitas na sua obra.
[11] Cada dia, de manhã e à tarde, oferecem holocaustos e queimam incenso aromático, dispondo os pães da proposição sobre a mesa puríssima e o candeeiro de ouro e as suas lâmpadas para se acenderem cada tarde, porque nós guardamos o preceito do SENHOR, nosso Deus; porém vós o deixastes.

amžinai atidavęs Izraelio karalystę Dovydui, jam ir jo sūnums?
[6]Tačiau Nebato sūnus Jeroboamas, buvęs Dovydo sūnaus Saliamono tarnyboje, sukėlė maištą prieš savo valdovą.
[7]Niekam tikę vyrai ir niekšai susibūrė apie jį ir nugalėjo Saliamono sūnų Rehabeamą. Rehabeamas buvo nepritynęs ir bailus, tad negalėjo jiems prilygti.
[8]Bet nejau dabar jūs manote galį prilygti VIEŠPATIES karalystei, kurią jis valdo per Dovydo sūnų rankas, tik dėl to, kad jūsų yra didelė minia ir kad turite pas save aukso veršių, kuriuos Jeroboamas padarė jums dievais!
[9]Argi jūs neišvarėte VIEŠPATIES kunigų, Aarono sūnų bei levitų, argi nepasidarėte sau kunigų, kaip daro kitų kraštų tautos? Kas tik ateina su jautuku iš bandos ir septyniais avinais, norėdamas būti pašventintas, tampa kunigu tų, kurie nėra dievai!

[10]O mums VIEŠPATS yra mūsų Dievas, mes jo nepalikome. Kunigai, kurie yra Aarono sūnūs, tarnauja VIEŠPAČIUI, ir levitai atlieka savo tarnybą.

[11]Jie atnašauja deginamąsias aukas ir degina kvapiuosius smilkalus VIEŠPAČIUI kas rytą ir kas vakarą, išdėsto padėtinę duoną ant švaraus stalo ir uždega kas vakarą auksinius žvakidės žibintus. Mes laikomėsVIEŠPATIES, savo Dievo, įsako, tuo tarpu jūs palikote jį.

[12] Eis que Deus está conosco, à nossa frente, como também os seus sacerdotes, tocando com as trombetas, para rebate contra vós outros, ó filhos de Israel; não pelejeis contra o SENHOR, Deus de vossos pais, porque não sereis bem sucedidos.

[12]Žiūrėkite, Dievas su mumis, mūsų priekyje, ir jo kunigai su trimitais pasiruošę pašaukti į kovą prieš jus. Izraelitai, nekovokite su VIEŠPAČIU, savo protėvių Dievu, nes sėkmė jūsų nelydės!“

[13] Mas Jeroboão ordenou aos que estavam de emboscada que fizessem uma volta e dessem contra eles por detrás; de maneira que estavam em frente dos homens de Judá, e a emboscada, por detrás deles.

[13]Tuo tarpu Jeroboamas buvo pasiuntęs pasalą apeiti juos ir užklupti iš užnugario. Taigi jo pajėgos buvo priešais Judą ir pasala jiems už nugaros.

[14] Olhou Judá e viu que a peleja estava por diante e por detrás; então, clamaram ao SENHOR, e os sacerdotes tocaram as trombetas.

[14]Judas apsisuko ir žiūri: juos puola ir iš priekio, ir iš užnugario. Tad jie šaukėsi VIEŠPATIES, kunigai ėmė pūsti trimitus,

[15] Os homens de Judá gritaram; quando gritavam, feriu Deus a Jeroboão e a todo o Israel diante de Abias e de Judá.

[15]o Judo vyrai prapliupo kovos šauksmais. Judo vyrams prapliupus kovos šauksmais, Dievas nugalėjo Jeroboamą ir visą Izraelį, stojusį prieš Abiją ir Judą.

[16] Os filhos de Israel fugiram de diante de Judá, pois Deus os entregara nas suas mãos.

[16]Izraelitai bėgo nuo Judo, nes Dievas atidavė juos jiems į rankas.

[17] De maneira que Abias e o seu povo fizeram grande matança entre eles; porque caíram feridos de Israel quinhentos mil homens escolhidos.

[17]Abija ir jo kariuomenė ištiko juos kraujo praliejimu, penki šimtai rinktinių Izraelio vyrų krito nukauti.

[18] Assim, foram humilhados os filhos de Israel naquele tempo; prevaleceram os filhos de Judá, porque confiaram no SENHOR, Deus de seus pais.

[18]Taigi izraelitai tą kartą buvo sutriuškinti, o Judo žmonės laimėjo mūšį, nes pasitikėjo VIEŠPAČIU, savo protėvių Dievu.

[19] Abias perseguiu a Jeroboão e lhe tomou cidades: Betel, Jesana e Efrom, com suas respectivas vilas.

[19]Abija vijosi Jeroboamą ir paėmė jo miestus: Betelį su jam pavaldžiomis gyvenvietėmis, Ješaną su jam pavaldžiomis gyvenvietėmis ir Efroną su jam pavaldžiomis gyvenvietėmis.

[20] Jeroboão não restaurou mais o seu poder no tempo de Abias; feriu o SENHOR a Jeroboão, que morreu.

[21] Abias, porém, se fortificou, e tomou para si catorze mulheres, e gerou vinte e dois filhos e dezesseis filhas.

[22] Quanto aos mais atos de Abias, tanto o que fez como o que disse, estão escritos no Livro da História do Profeta Ido.

[20]Abijos dienomis Jeroboamas nebeįstengė vėl sutelkti pajėgų. GalopVIEŠPATS ištiko jį liga, ir jis mirė.

[21]Tuo tarpu Abija tapo galingas; jis vedė keturiolika žmonų, ir jam gimė dvidešimt du sūnūs bei šešiolika dukterų.

[22]O kiti Abijos darbai, jo elgesys ir žygdarbiai aprašyti pranašo Idojo aiškinime.

2 Crônicas 14

O reinado de Asa

1 Reis 15.9-24

[1] Abias descansou com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi. Em seu lugar reinou seu filho Asa, em cujos dias a terra esteve em paz dez anos.

[23]Abija užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas Dovydo mieste. Vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Asa. Jo dienomis kraštas dešimt metų turėjo ramybę.

2 Metraščių 14

Asa – Judo karalius

[2] Asa fez o que era bom e reto perante o SENHOR, seu Deus.

[3] Porque aboliu os altares dos deuses estranhos e o culto nos altos, quebrou as colunas e cortou os postes-ídolos.

[4] Ordenou a Judá que buscasse ao SENHOR, Deus de seus pais, e que observasse a lei e o mandamento.

[5] Também aboliu de todas as cidades de Judá o culto nos altos e os altares do incenso; e houve paz no seu reinado.

[6] Edificou cidades fortificadas em Judá, pois havia paz na terra, e não houve guerra contra ele naqueles anos, porquanto o SENHOR lhe dera repouso.

[7] Disse, pois, a Judá: Edifiquemos estas cidades, cerquemo-las de muros e torres,

[1]Asa darė, kas gera ir dora VIEŠPATIES, jo Dievo, akyse.

[2]Jis pašalino pagonių aukurus ir aukštumų alkus, sudaužė šventuosius akmenis ir iškirto šventuosius stulpus.

[3]Jis įsakė Judui ieškoti VIEŠPATIES, protėvių Dievo, ir laikytis Įstatymo bei įsakymo.

[4]Jis pašalino ir iš visų Judo miestų aukštumų alkus bei smilkalų aukurus. Jam valdant, karalystė turėjo ramybę.

[5]Kraštui turint ramybę, jis atstatė įtvirtintus miestus Jude. Tais metais niekas su juo nekariavo, nes VIEŠPATS buvo jam suteikęs ramybę.

[6]Judui jis buvo taręs: „Atstatykime tuos miestus, apsupkime juos mūrais, gynybos

portas e ferrolhos, enquanto a terra ainda está em paz diante de nós, pois temos buscado ao SENHOR, nosso Deus; temo-lo buscado, e ele nos deu repouso de todos os lados.

bokštais, vartais ir velkėmis. Kraštas tebėra mūsų žinioje, nes mes ieškojome VIEŠPATIES, savo Dievo; mes jo ieškojome, ir jis suteikė mums ramybę iš visų pusių“. Tad jie statė, ir juos lydėjo sėkmė.

[8] Edificaram e prosperaram. Tinha Asa, no seu exército, trezentos mil de Judá, que traziam pavês e lança, e duzentos e oitenta mil de Benjamim, que traziam escudo e atiravam com arco; todos eram homens valentes.

[7]Asa turėjo trijų šimtų tūkstančių kariuomenę iš Judo vyrų, ginkluotų dideliais skydais bei ietimis, ir du šimtus aštuoniasdešimt tūkstančių Benjamino vyrų, kurie nešė priedangos skydus ir buvo lankininkai. Jie visi buvo narsūs kariai.

Asa vence a Zerá, o etíope

[9] Zerá, o etíope, saiu contra eles, com um exército de um milhão de homens e trezentos carros, e chegou até Maressa.

[8]Kušitas Zerachas išžygiavo prieš juos su milijono vyrų kariuomene ir trim šimtais kovos vežimų. Jam pasiekus Marešą,

[10] Então, Asa saiu contra ele; e ordenaram a batalha no vale de Zefatá, perto de Maressa.

[9]Asa išėjo prieš jį, ir gretos buvo surikiuotos mūšiui Cefatos slėnyje prie Marešos.

[11] Clamou Asa ao SENHOR, seu Deus, e disse: SENHOR, além de ti não há quem possa socorrer numa batalha entre o poderoso e o fraco; ajuda-nos, pois, SENHOR, nosso Deus, porque em ti confiamos e no teu nome viemos contra esta multidão. SENHOR, tu és o nosso Deus, não prevaleça contra ti o homem.

[10]Tada Asa šaukėsiVIEŠPATIES, savo Dievo, ir sakė: „VIEŠPATIE, nėra kito tokio, kaip tu, kuris padėtų bejėgiams prieš galiūnus. Padėk mums, VIEŠPATIE, mūsų Dieve, nes mes tavimi pasitikime ir tavo vardu išėjome prieš šią minią. VIEŠPATIE, tu mūsų Dievas! Neleisk jokiam mirtingajam savęs nugalėti!“

[12] O SENHOR feriu os etíopes diante de Asa e diante de Judá; e eles fugiram.

[11]VIEŠPATSnugalėjo kušitus, išsirikiavusius prieš Asą ir Judą. Kušitai bėgo.

[13] Asa e o povo que estava com ele os perseguiram até Gerar; e caíram os etíopes sem restar nem um sequer; porque foram destroçados diante do SENHOR e diante do seu exército, e levaram dali mui grande despojo.

[12]O Asa ir su juo buvusi kariuomenė vijosi juos iki pat Geraro. Kušitai krito, kol nė vieno jų neliko gyvo. Jie buvo sutriuškinti VIEŠPATIES ir jo kariuomenės. Buvo paimta labai daug grobio.

[14] Feriram todas as cidades ao redor de Gerar, porque o terror do SENHOR as havia invadido; e saquearam todas as cidades, porque havia nelas muita presa.

[15] Também feriram as tendas dos donos do gado, levaram ovelhas em abundância e camelos e voltaram para Jerusalém.

[13]Visi miestai Geraro apylinkėse buvo nuniokoti, nes juos buvo apėmusi VIEŠPATIES baimė. Visi miestai buvo apiplėšti, nes juose buvo daug grobio.

[14]Jie užpuolė ir galvijų augintojų palapines, paimdami daug avių bei ožkų ir kupranugarių. Po to sugrįžo į Jeruzalę.

2 Crônicas 15

As reformas religiosas de Asa

[1] Veio o Espírito de Deus sobre Azarias, filho de Odede.

[2] Este saiu ao encontro de Asa e lhe disse: Ouvi-me, Asa, e todo o Judá, e Benjamim. O SENHOR está convosco, enquanto vós estais com ele; se o buscardes, ele se deixará achar; porém, se o deixardes, vos deixará.

[3] Israel esteve por muito tempo sem o verdadeiro Deus, sem sacerdote que o ensinasse e sem lei.

[4] Mas, quando, na sua angústia, eles voltaram ao SENHOR, Deus de Israel, e o buscaram, foi por eles achado.

[5] Naqueles tempos, não havia paz nem para os que saíam nem para os que entravam, mas muitas perturbações sobre todos os habitantes daquelas terras.

[6] Porque nação contra nação e cidade contra cidade se despedaçavam, pois Deus os conturbou com toda sorte de angústia.

[7] Mas sede fortes, e não desfaleçam as vossas mãos, porque a vossa obra terá recompensa.

[8] Ouvindo, pois, Asa estas palavras e a profecia do profeta, filho de Odede,

2 Metraščių 15

[1]Ant Odedo sūnaus Azarijo nužengė Dievo dvasia.

[2]Išėjęs pasitikti Asos, jis tarė: „Klausykitės manęs, Asa ir visas Judai su Benjaminu! VIEŠPATS su jumis, kai jūs su juo. Jeigu jo ieškosite, jis leisis surandamas, bet jeigu paliksite jį, jis paliks jus.

[3]Daug dienų Izraelis gyveno be tikrojo Dievo, be kunigo, be mokytojo, be Įstatymo.

[4]Bet kai jie savo varguose atsigręžė į VIEŠPATĮ, Izraelio Dievą, ir jo ieškojo, jis leidosi surandamas.

[5]Tais laikais joks pakeleivis nebuvo saugus, nes buvo daug sąmyšio tarp visų kraštų gyventojų.

[6]Tauta naikino tautą, miestas naikino miestą, nes Dievas sukėlė jiems visokių bėdų.

[7]Būkite drąsūs ir nenuleiskite rankų, nes jūsų triūsas bus atlygintas“.

[8]Išgirdęs šiuos žodžius ir pranašo Odedo pranašystę, Asa įsidrąsino, pašalino

cobrou ânimo e lançou as abominações fora de toda a terra de Judá e de Benjamim, como também das cidades que tomara na região montanhosa de Efraim; e renovou o altar do SENHOR, que estava diante do pórtico do SENHOR.

bjauriuosius stabus iš viso Judo ir Benjamino krašto bei visų miestų, kuriuos buvo paėmęs Efraimo aukštumose, ir atnaujino VIEŠPATIESaukurą, stovintį priešais VIEŠPATIES Namų prieangį.

9 Congregou todo o Judá e Benjamim e também os de Efraim, Manassés e Simeão que moravam no seu meio, porque muitos de Israel desertaram para ele, vendo que o SENHOR, seu Deus, era com ele.

9Jis sušaukė visus Judo bei Benjamino žmones ir visus tarp jų gyvenančius Efraimo, Manaso ir Simeono žmones, nes daugelis iš Izraelio buvo perbėgę pas jį, kai pamatė, kad su juo VIEŠPATS, jo Dievas.

10 Reuniram-se, em Jerusalém, no terceiro mês, no décimo quinto ano do reinado de Asa.

10Jie susirinko į Jeruzalę penkioliktų Asos karaliavimo metų trečią mėnesį

11 Naquele dia, ofereceram em sacrifício ao SENHOR, do despojo que trouxeram, setecentos bois e sete mil ovelhas.

11ir paaukojo tą dieną dalį parsinešto grobio: septynis šimtus jaučių ir septynis tūkstančius avių.

12 Entraram em aliança de buscarem ao SENHOR, Deus de seus pais, de todo o coração e de toda a alma;

12Tada jie suėjo į sandorą ieškoti VIEŠPATIES, savo protėvių Dievo, visa širdimi ir visa gyvastimi.

13 e de que todo aquele que não buscasse ao SENHOR, Deus de Israel, morresse, tanto o menor como o maior, tanto homem como mulher.

13O jeigu kas nenorėjo ieškoti VIEŠPATIES, Izraelio Dievo, ar būtų mažas ar didelis, vyras ar moteris, turėjo būti nubaustas mirtimi.

14 Juraram ao SENHOR, em alta voz, com júbilo, e com clarins, e com trombetas.

14Jie prisiekė VIEŠPAČIUI galingu balsu, džiaugsmingu šauksmu, trimitais ir avinų ragais.

15 Todo o Judá se alegrou por motivo deste juramento, porque, de todo o coração, eles juraram e, de toda a boa vontade, buscaram ao SENHOR, e por eles foi achado. O SENHOR lhes deu paz por toda parte.

15Visas Izraelis džiūgavo prisiekdami, nes prisiekė visa širdimi ir ieškojo VIEŠPATIES su tokiu atsidavimu, kad jis leidosi surandamas.VIEŠPATS suteikė jiems visišką taiką.

[16] O rei Asa depôs também a Maaca, sua mãe, da dignidade de rainha-mãe, porquanto ela havia feito a Aserá, uma abominável imagem; Asa destruiu-lhe a imagem, que, feita em pó, queimou no vale de Cedrom.

[17] Os altos, porém, não foram tirados de Israel; todavia, o coração de Asa foi perfeito todos os seus dias.

[18] Trouxe à Casa de Deus as coisas consagradas por seu pai e as coisas que ele mesmo consagrara: prata, ouro e objetos de utilidade.

[19] Não houve guerra até ao trigésimo quinto ano do reinado de Asa.

[16]Karalius Asa net savo motiną Maaką pašalino iš motinos karalienės vietos, nes ji buvo padariusi pasibjaurėtiną atvaizdą deivei Ašerai. Asa nukirto jos bjaurųjį atvaizdą, sutrynė į dulkes ir sudegino Kidrono slėnyje.

[17]Bet aukštumų alkai nebuvo pašalinti iš Izraelio. Nepaisant to, Asos širdis buvo ištikima per visas jo dienas.

[18]Jis padėjo į Dievo Namus ir savo tėvo įžadų atnašas, ir savo įžadų atnašas – sidabro, aukso bei įvairių reikmenų.

[19]Iki trisdešimt penktų Asos karaliavimo metų nebebuvo daugiau karo.

2 Crônicas 16

Asa faz aliança com o rei da Síria
1 Reis 15.16-22

[1] No trigésimo sexto ano do reinado de Asa, subiu Baasa, rei de Israel, contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém fosse permitido sair de junto de Asa, rei de Judá, nem chegar a ele.

[2] Então, Asa tomou prata e ouro dos tesouros da Casa do SENHOR e dos tesouros da casa do rei e enviou servos a Ben-Hadade, rei da Síria, que habitava em Damasco, dizendo:

[3] Haja aliança entre mim e ti, como houve entre meu pai e teu pai. Eis que te mando prata e ouro; vai e anula a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de mim.

2 Metraščių 16

[1]Trisdešimt šeštais karaliaus Asos metais Izraelio karalius Baša, atžygiavęs prieš Judą, įtvirtino Ramą, norėdamas užkirsti kelią išeiti ar įeiti į Judo karaliaus Asos žemę.

[2]Tada Asa paėmė sidabro ir aukso iš VIEŠPATIESNamų ir karaliaus rūmų iždų ir nusiuntė juos Aramo karaliui Ben Hadadui, karaliaujančiam Damaske, tardamas:

[3]„Tebūna tarp manęs ir tavęs tokia sąjunga, kokia buvo tarp mano tėvo ir tavo tėvo. Štai siunčiu tau sidabro ir aukso. Imk ir nutrauk savo sąjungą su Izraelio karaliumi Baša, idant jis atsitrauktų nuo manęs“.

[4] Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos seus exércitos contra as cidades de Israel; e feriu a Ijom, a Dã, a Abel-Maim e todas as cidades-armazéns de Naftali.
[5] Ouvindo isso Baasa, deixou de edificar a Ramá e não continuou a sua obra.
[6] Então, o rei Asa tomou todo o Judá, e trouxeram as pedras de Ramá e a sua madeira com que Baasa a edificara; com elas edificou Asa a Geba e a Mispa.

Asa repreendido por Hanani

[7] Naquele tempo, veio Hanani a Asa, rei de Judá, e lhe disse: Porquanto confiaste no rei da Síria e não confiaste no SENHOR, teu Deus, o exército do rei da Síria escapou das tuas mãos.

[8] Acaso, não foram os etíopes e os líbios grande exército, com muitíssimos carros e cavaleiros? Porém, tendo tu confiado no SENHOR, ele os entregou nas tuas mãos.

[9] Porque, quanto ao SENHOR, seus olhos passam por toda a terra, para mostrar-se forte para com aqueles cujo coração é totalmente dele; nisto procedeste loucamente; por isso, desde agora, haverá guerras contra ti.
[10] Porém Asa se indignou contra o vidente e o lançou no cárcere, no tronco, porque se enfurecera contra ele por causa disso; na mesma ocasião, oprimiu Asa alguns do povo.
[11] Eis que os mais atos de Asa, tanto os primeiros como os últimos, estão escritos

[4]Ben Hadadas sutiko su karaliaus Asos prašymu ir pasiuntė savo kariuomenės vadus prieš Izraelio miestus. Jie sunaikino Ijoną, Daną, Abel Maimus ir visus Naftalio įgulų miestus.
[5]Apie tai išgirdęs, Baša liovėsi tvirtinti Ramą ir nutraukė ten darbus.
[6]Tada karalius Asa sutelkė visą Judą, ir visi Ramos akmenys bei rąstai, kuriais Baša statė, buvo išnešioti. Jis panaudojo juos Gebai ir Micpai įtvirtinti.

[7]Tuo metu regėtojas Hananis atėjo pas Judo karalių Asą ir tarė jam: „Kadangi tu pasitikėjai Aramo karaliumi, o VIEŠPAČIU, savo Dievu, nepasitikėjai, Aramo karaliaus kariuomenė išslys tau iš rankų.
[8]Argi kušitai ir libiai nebuvo didžiulė kariuomenė su nepaprastai daug kovos vežimų ir raitelių? Tačiau jis atidavė tau juos į rankas, kadangi pasitikėjai VIEŠPAČIU,

[9]nes VIEŠPATIES akys aprėpia visą žemę ir sustiprins tuos, kurie su juo visa širdimi. Dabar tu neprotingai pasielgei, todėl nuo šiol būsi varginamas karų“.

[10]Asa supyko ant regėtojo ir taip įtūžo, kad kalėjime įrakino jį į šiekštą. Tuo pačiu metu Asa žiauriai pasielgė ir su kai kuriais kitais žmonėmis.
[11]O Asos darbai, nuo pirmo iki paskutinio, aprašyti Judo ir Izraelio karalių knygoje.

no Livro da História dos Reis de Judá e Israel.

A morte de Asa
1 Reis 15.23-24

12 No trigésimo nono ano do seu reinado, caiu Asa doente dos pés; a sua doença era em extremo grave; contudo, na sua enfermidade não recorreu ao SENHOR, mas confiou nos médicos.

13 Descansou Asa com seus pais; morreu no quadragésimo primeiro ano do seu reinado.

14 Sepultaram-no no sepulcro que mandara abrir para si na Cidade de Davi; puseram-no sobre um leito, que se enchera de perfumes e de várias especiarias, preparados segundo a arte dos perfumistas. Foi mui grande a queima que lhe fizeram destas coisas.

12Trisdešimt devintais savo karaliavimo metais Asa susirgo kojų liga. Jo liga buvo sunki, tačiau net sirgdamas jis neieškojo VIEŠPATIES, bet kreipėsi į gydytojus.

13Asa užmigo su savo protėviais, numiręs keturiasdešimt pirmais savo karaliavimo metais.

14Jis buvo palaidotas kape, kurį buvo išsikasęs Dovydo mieste. Jis buvo paguldytas į karstą, kurį buvo pripildęs visokių kvepalų, maišytų su aliejais. Jo garbei buvo užkurtas didžiulis laužas.

2 Crônicas 17

Estabelecido o reinado de Josafá

1 Em lugar de Asa, reinou seu filho Josafá, que se fortificou contra Israel;

2 ele pôs tropas em todas as cidades fortificadas de Judá e estabeleceu guarnições na terra de Judá, como também nas cidades de Efraim, que Asa, seu pai, tinha tomado.

3 O SENHOR foi com Josafá, porque andou nos primeiros caminhos de Davi, seu pai, e não procurou a baalins.

4 Antes, procurou ao Deus de seu pai e andou nos seus mandamentos e não segundo as obras de Israel.

5 O SENHOR confirmou o reino nas suas mãos, e todo o Judá deu presentes a

2 Metraščių 17

Juozapatas – Judo karalius

1Jo sūnus Juozapatas, vietoj jo tapęs karaliumi, pradėjo stiprintis prieš Izraelį,

2išdėstydamas ginkluotas pajėgas visuose įtvirtintuose Judo miestuose ir įvesdamas įgulas Judo krašte bei Efraimo miestuose, kuriuos buvo užėmęs jo tėvas Asa.

3VIEŠPATS buvo su Juozapatu, nes jis ėjo savo tėvo ankstesnėmis pėdomis ir nesikreipė į Baalus,

4bet garbino savo tėvo Dievą, vykdydamas jo įsakymus, ir nesielgė, kaip Izraelis elgėsi.

5UžtatVIEŠPATS sustiprino jo rankose karalystę, ir visas Judas davė Juozapatui

Josafá, o qual teve riquezas e glória em abundância.

[6] Tornou-se-lhe ousado o coração em seguir os caminhos do SENHOR, e ainda tirou os altos e os postes-ídolos de Judá.

[7] No terceiro ano do seu reinado, enviou ele os seus príncipes Ben-Hail, Obadias, Zacarias, Natanael e Micaías, para ensinarem nas cidades de Judá;

[8] e, com eles, os levitas Semaías, Netanias, Zebadias, Asael, Semiramote, Jônatas, Adonias, Tobias e Tobe-Adonias; e, com estes levitas, os sacerdotes Elisama e Jeorão.

[9] Ensinaram em Judá, tendo consigo o Livro da Lei do SENHOR; percorriam todas as cidades de Judá e ensinavam ao povo.

[10] Veio o terror do SENHOR sobre todos os reinos das terras que estavam ao redor de Judá, de maneira que não fizeram guerra contra Josafá.

[11] Alguns dos filisteus traziam presentes a Josafá e prata como tributo; também os arábios lhe trouxeram gado miúdo, sete mil e setecentos carneiros e sete mil e setecentos bodes.

[12] Josafá se engrandeceu em extremo, continuamente; e edificou fortalezas e cidades-armazéns em Judá.

[13] Empreendeu muitas obras nas cidades de Judá; e tinha, em Jerusalém, gente de guerra e homens valentes.

duoklę. Jis turėjo apsčiai turtų ir buvo vertas garbės.

[6]Jo širdis buvo drąsiVIEŠPATIES keliuose. Be to, jis pašalino iš Judo aukštumų alkus ir Ašeros stulpus.

[7]Trečiais savo karaliavimo metais jis pasiuntė savo pareigūnus Ben Hailą, Abdiją, Zachariją, Netanelį ir Mikają mokyti Judo miestuose.

[8]Su jais pasiuntė levitus Šemają, Netaniją, Zebadiją, Asaelį, Šemiramotą, Jehonataną, Adoniją, Tobiją ir Tob Adoniją. Juos lydėjo kunigai Elišama ir Jehoramas.

[9]Jie mokė visame Jude, turėdami su savimi VIEŠPATIESĮstatymo knygą. Mokydami žmones jie apėjo visus Judo miestus.

[10]VIEŠPATIES baimė taip apėmė visas aplinkinių kraštų karalystes, kad jos nėjo į karą su Juozapatu.

[11]Kai kurie filistinai atnešė Juozapatui dovanų ir sidabro kaip duoklę. Taip pat arabai atvarė kaimenių – septynis tūkstančius septynis šimtus avinų ir septynis tūkstančius septynis šimtus ožių.

[12]Juozapatas darėsi vis galingesnis ir galingesnis, statydamas tvirtoves bei sandėlių miestus Jude.

[13]Judo miestuose jis įvykdė daug darbų. Ir Jeruzalėje jis turėjo karių, narsių vyrų.

[14] Este é o número deles segundo as suas famílias: em Judá, eram capitães de mil: o chefe Adna e, com ele, trezentos mil homens valentes;
[15] depois dele, o capitão Joanã e, com ele, duzentos e oitenta mil;
[16] e, depois, Amasias, filho de Zicri, que, voluntariamente, se ofereceu ao serviço do SENHOR, e, às suas ordens, duzentos mil homens valentes.
[17] De Benjamim, Eliada, homem valente, e, com ele, duzentos mil, armados de arco e de escudo;
[18] depois dele, Jozabade, com cento e oitenta mil armados para a guerra.
[19] Estavam estes no serviço do rei, afora os que o rei tinha posto nas cidades fortificadas por todo o Judá.

[14]Štai jų sąrašas pagal kiltis. Iš Judo – tūkstantininkų vadai: Adna su trim šimtais tūkstančių narsių karių,
[15]paskui vadas Johananas su dviem šimtais tūkstančių
[16]ir Zichrio sūnus Amasija, savanoris VIEŠPATIES tarnybai, su dviem šimtais tūkstančių narsių karių.
[17]Iš Benjamino: Eljada, narsus vyras, su dviem šimtais tūkstančių ginkluotų lankais ir priedangos skydais,
[18]paskui Jehozabadas su šimtu tūkstančių vyrų.
[19]Jie buvo karaliaus tarnyboje, neskaitant tų, kuriuos karalius buvo išdėstęs įtvirtintuose miestuose visame Jude.

2 Crônicas 18

Aliança entre Josafá e Acabe
1 Reis 22.1-4

[1] Tinha Josafá riquezas e glória em abundância; e aparentou-se com Acabe.

[2] Ao cabo de alguns anos, foi ter com Acabe, em Samaria. Acabe matou ovelhas e bois em abundância, para ele e para o povo que viera com ele; e o persuadiu a subir, com ele, a Ramote-Gileade.
[3] Acabe, rei de Israel, perguntou a Josafá, rei de Judá: Irás tu, comigo, a Ramote-Gileade? Respondeu-lhe Josafá: Serei como tu és, o meu povo, como o teu povo; iremos, contigo, à peleja.

As promessas dos falsos profetas
1 Reis 22.5-12

2 Metraščių 18

Sąjunga su Izraeliu

[1]Taigi Juozapatas didžiavosi turtais ir garbe. Jis susigiminiavo su Ahabu vedybomis.
[2]Praslinkus keletui metų, jis nuvyko pas Ahabą į Samariją. Ahabas papjovė apsčiai avių bei jaučių jam ir žmonėms, kurie buvo su juo, ir prikalbino eiti į žygį prieš Ramot Gileadą.
[3]Izraelio karalius Ahabas tarė Judo karaliui Juozapatui: „Ar žygiuosi su manimi į Ramot Gileadą?“ Šis atsakė jam: „Aš su tavimi. Mano žmonės – tavo žmonės. Mes būsime su tavimi mūšyje“.

[4] Disse mais Josafá ao rei de Israel: Consulta, primeiro, a palavra do SENHOR.

[5] Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, quatrocentos homens, e lhes disse: Iremos à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? Eles disseram:

[6] Sobe, porque Deus a entregará nas mãos do rei. Disse, porém, Josafá: Não há, aqui, ainda algum profeta do SENHOR, para o consultarmos?

[7] Respondeu o rei de Israel a Josafá: Há um ainda, por quem podemos consultar o SENHOR; porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim o que é bom, mas somente o que é mau.

[8] Este é Micaías, filho de Inlá. Disse Josafá: Não fale o rei assim. Então, o rei de Israel chamou um oficial e disse: Traze-me depressa a Micaías, filho de Inlá.

[9] O rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados, cada um no seu trono, vestidos de trajes reais, numa eira à entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam diante deles.

[10] Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse: Assim diz o SENHOR: Com este, escornearás os siros, até de todo os consumir.

[11] Todos os profetas profetizaram assim, dizendo: Sobe a Ramote-Gileade e

[4]Bet Juozapatas patarė Izraelio karaliui: „Tučtuojau teiraukis žodžio išVIEŠPATIES“.

[5]Tad Izraelio karalius surinko pranašus, iš viso keturis šimtus, ir klausė jų: „Ar mums žygiuoti ir pulti Ramot Gileadą, ar aš turiu susilaikyti?“ Jie atsakė: „Žygiuok, nes Dievas atiduos jį karaliui į rankas“.

[6]Bet Juozapatas paklausė: „Ar nėra čia dar kito VIEŠPATIES pranašo, kurio galėtume pasiteirauti?“

[7]Izraelio karalius atsakė Juozapatui: „Dar yra vienas vyras, per kurį galėtume VIEŠPATIES pasiteirauti, Imlos sūnus Michėjas, bet aš jo nekenčiu, nes jis niekada nepranašauja apie mane gera, bet visuomet nelaimę“. – „Tenekalba taip karalius“, – atsakė Juozapatas.

[8]Tada Izraelio karalius, pasišaukęs pareigūną, tarė jam: „Tuojau pat atvesk Imlos sūnų Michėją“.

[9]Izraelio karalius ir Judo karalius Juozapatas sėdėjo kiekvienas savo soste, apsirengę karališkais drabužiais, ant klojimo aslos prie Samarijos vartų, o visi pranašai pranašavo jų akivaizdoje.

[10]Kenaanos sūnus Zedekijas, pasidaręs geležinius ragus, tarė: „Taip kalbėjo VIEŠPATS: ‘Jais badysi aramėjus, kol jie bus pribaigti’“.

[11]Visi pranašai pranašavo tą patį, sakydami: „Žygiuok prieš Ramot Gileadą

triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

ir nugalėk! VIEŠPATS atiduos jį karaliui į rankas“.

A profecia de Micaías
1 Reis 22.13-28

12 O mensageiro que fora chamar a Micaías falou-lhe, dizendo: Eis que as palavras dos profetas, a uma voz, predizem coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles, e fala o que é bom.

12O pasiuntinys, kuris buvo atėjęs pašaukti Michėjo, kalbėjo jam, tardamas: „Žiūrėk, pranašų žodžiai vieningai palankūs karaliui. Tebūna tavo žodis kaip jų visų. Kalbėk palankiai!“ –

13 Respondeu Micaías: Tão certo como vive o SENHOR, o que meu Deus me disser, isso falarei.

13„Kaip gyvas VIEŠPATS, – atsakė Michėjas, – ką mano Dievas sako, tai ir kalbėsiu“.

14 E, vindo ele ao rei, este lhe perguntou: Micaías, iremos a Ramote-Gileade, à peleja, ou deixarei de ir? Ele respondeu: Sobe e triunfarás, porque eles serão entregues nas vossas mãos.

14Jam atėjus pas karalių, karalius tarė: „Michėjau, ar mums žygiuoti į Ramot Gileadą kautis, ar aš turiu susilaikyti?“ „Žygiuok ir nugalėk, – atsakė jis, – jie bus atiduoti tau į rankas“.

15 O rei lhe disse: Quantas vezes te conjurarei que não me fales senão a verdade em nome do SENHOR?

15Bet karalius tarė jam: „Kiek kartų turiu tave prisaikdinti, kad sakytum man vien tiesą, VIEŠPATIES vardu?“

16 Então, disse ele: Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR: Estes não têm dono; torne cada um em paz para sua casa.

16Tada Michėjas tarė: ,,Aš mačiau visą Izraelį, išblaškytą kalnuose kaip avis be piemens. O VIEŠPATS kalbėjo: ‘Jie neturi šeimininko; teeina kiekvienas į savo namus ramybėje!’“

17 Então, o rei de Israel disse a Josafá: Não te disse eu que ele não profetiza a meu respeito o que é bom, mas somente o que é mau?

17„Argi nesakiau, – tarė Izraelio karalius Juozapatui, – kad jis nepranašaus apie mane nieko palankaus, bet tik nelaimę?“

18 Micaías prosseguiu: Ouvi, pois, a palavra do SENHOR: Vi o SENHOR assentado no seu trono, e todo o exército do céu estava à sua direita e à sua esquerda.

18Michėjas tęsė: „Todėl klausykitės VIEŠPATIES žodžio! Aš mačiau VIEŠPATĮ, sėdintį savo soste, visai dangaus galybei stovint šalia jo dešinėje ir kairėje.

19 Perguntou o SENHOR: Quem enganará Acabe, o rei de Israel, para que suba e caia em Ramote-Gileade? Um dizia desta maneira, e outro, de outra.

19VIEŠPATSpaklausė: ‘Kas sugundys Izraelio karalių Ahabą, kad jis žygiuotų ir žūtų prie Ramot Gileado?’ Tada vienas kalbėjo vienaip, kitas kitaip,

20 Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e disse: Eu o enganarei. Perguntou-lhe o SENHOR: Com quê?

20kol nepriėjo viena dvasia ir atsistojo prieš VIEŠPATĮ, tardama: ‘Aš jį sugundysiu’. ‘Kaip?’ – paklausė VIEŠPATS.

21 Respondeu ele: Sairei e serei espírito mentiroso na boca de todos os seus profetas. Disse o SENHOR: Tu o enganarás e ainda prevalecerás; sai e faze-o assim.

21Ji atsakė: ‘Išeisiu ir būsiu melagė dvasia visų jo pranašų lūpose’. Tada VIEŠPATS tarė: ‘Tu jį suviliosi, ir tau pasiseks. Eik ir tai padaryk!’

22 Eis que o SENHOR pôs o espírito mentiroso na boca de todos estes teus profetas e o SENHOR falou o que é mau contra ti.

22Taigi, tikėkite manimi, VIEŠPATS įdėjo melagę dvasią į lūpas visiems šiems tavo pranašams, nes pats VIEŠPATS kalbėjo tau apie nelaimę“.

23 Então, Zedequias, filho de Quenaana, deu uma bofetada em Micaías e disse:

23Kenaanos sūnus Zedekijas, priėjęs prie Michėjo, sudavė jam per žandą ir tarė: „Kuriuo keliu VIEŠPATIES Dvasia perėjo iš manęs kalbėtis su tavimi?”

24 Por onde saiu o Espírito do SENHOR para falar a ti? Disse Micaías: Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

24Michėjas atsakė: „Sužinosi tą dieną, kai bandysi pasislėpti, eidamas iš kambario į kambarį“.

25 Então, disse o rei de Israel: Tomai a Micaías e devolvei-o a Amom, governador da cidade, e a Joás, filho do rei;

25O Izraelio karalius įsakė: „Imkite Michėją ir sugrąžinkite jį miesto valdytojui Amonui bei karaliaus sūnui Jehoašui.

26 e direis: Assim diz o rei: Metei este homem na casa do cárcere e angustiai-o com escassez de pão e de água, até que eu volte em paz.

26Sakykite: ‘Taip kalbėjo karalius. Įmeskite šį vyrioką į kalėjimą ir maitinkite jį tik duona ir vandeniu, kol aš ramybėje sugrįšiu’“.

27 Disse Micaías: Se voltares em paz, não falou o SENHOR, na verdade, por mim. Disse mais: Ouvi isto, vós, todos os povos!

27Michėjas tarė: „Jeigu ramybėje sugrįši, VIEŠPATS per mane nekalbėjo!“ Jis dar pridūrė: „Klausykitės, visos tautos!“

A morte de Acabe

1 Reis 22.29-40

[28] Subiram o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.

[28]Izraelio karalius ir Judo karalius Juozapatas leidosi į žygį prieš Ramot Gileadą.

[29] Disse o rei de Israel a Josafá: Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém, traja as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel, e entraram na peleja.

[29]Izraelio karalius tarė Juozapatui: „Eidamas į mūšį, aš būsiu persirengęs, o tu vilkėk savo drabužiais“. Taigi Izraelio karalius persirengė ir išėjo į mūšį.

[30] Ora, o rei da Síria dera ordem aos capitães dos seus carros, dizendo: Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas somente contra o rei de Israel.

[30]O Aramo karalius buvo įsakęs savo kovos vežimų vadams: „Nekovokite nė su vienu menku ar stipriu, bet tik su Izraelio karaliumi“.

[31] Vendo os capitães dos carros a Josafá, disseram: Este é o rei de Israel. Portanto, a ele se dirigiram para o atacar. Josafá, porém, gritou, e o SENHOR o socorreu; Deus os desviou dele.

[31]Pamatę Juozapatą, kovos vežimų vadai, pamanė: „Tai Izraelio karalius!“ Tad jie pasuko kovoti su juo. Bet Juozapatas sušuko, ir VIEŠPATS jam padėjo. Dievas juos nuvedė nuo jo,

[32] Vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de o perseguir.

[32]nes kovos vežimų vadai liovėsi jį vytis, pamatę, kad tai ne Izraelio karalius.

[33] Então, um homem entesou o arco e, atirando ao acaso, feriu o rei de Israel por entre as juntas da sua armadura; então, disse este ao seu cocheiro: Vira e leva-me para fora do combate, porque estou gravemente ferido.

[33]Bet vienas vyras įtempė iš akies lanką ir netyčiomis pataikė Izraelio karaliui tarp šarvų sandūrų. Šis paliepė savo vežimo vežėjui: „Suk atgal ir vežk mane iš mūšio! Esu sužeistas!“

[34] A peleja tornou-se renhida naquele dia; quanto ao rei, segurou-se a si mesmo de pé no carro defronte dos siros, até à tarde, mas, ao pôr-do-sol, morreu.

[34]Mūšis siautė visą dieną, o Izraelio karalius stovėjo palaikomas kovos vežime, atsigręžęs į Aramą, iki vakaro. Jis mirė, saulei leidžiantis.

2 Crônicas 19

O profeta Jeú repreende a Josafá

[1] Josafá, rei de Judá, voltou para sua casa em paz, para Jerusalém.

2 Metraščių 19

[1]Judo karalius Juozapatas saugiai sugrįžo į savo rūmus Jeruzalėje.

[2] O vidente Jeú, filho de Hanani, saiu ao encontro do rei Josafá e lhe disse: Devias tu ajudar ao perverso e amar aqueles que aborrecem o SENHOR? Por isso, caiu sobre ti a ira da parte do SENHOR.

[3] Boas coisas, contudo, se acharam em ti; porque tiraste os postes-ídolos da terra e dispuseste o coração para buscares a Deus.

Nomeação de juízes

[4] Habitou, pois, Josafá em Jerusalém; tornou a passar pelo povo desde Berseba até à região montanhosa de Efraim e fez que ele tornasse ao SENHOR, Deus de seus pais.

[5] Estabeleceu juízes no país, em todas as cidades fortificadas, de cidade em cidade.

[6] Disse aos juízes: Vede o que fazeis, porque não julgais da parte do homem, e sim da parte do SENHOR, e, no julgardes, ele está convosco.

[7] Agora, pois, seja o temor do SENHOR convosco; tomai cuidado e fazei-o, porque não há no SENHOR, nosso Deus, injustiça, nem parcialidade, nem aceita ele suborno.

[8] Também, depois de terem voltado para Jerusalém, estabeleceu aí Josafá alguns dos levitas, e dos sacerdotes, e dos cabeças das famílias de Israel para julgarem da parte do SENHOR e decidirem as sentenças contestadas.

[9] Deu-lhes ordem, dizendo: Assim, andai no temor do SENHOR, com fidelidade e inteireza de coração.

[10] Toda vez que vier a vós outros sentença contestada de vossos irmãos que habitam

[2]Hananio sūnus regėtojas Jehuvas, išėjęs pasitikti, tarė jam: „Argi tau dera padėti nedorėliams ir mylėti tuos, kurie nekenčia VIEŠPATIES? Už tai užsitraukei VIEŠPATIES pyktį.

[3]Tačiau tu padarei ir gera, kadangi išnaikinai krašte šventuosius stulpus ir širdimi ieškojai Dievo“.

Teisėjų paskyrimas

[4]Juozapatas gyveno Jeruzalėje, bet nuolat vykdavo pabūti su žmonėmis nuo Beer Šebos iki Efraimo aukštumų ir sugrąžino juos pas VIEŠPATĮ, savo protėvių Dievą.

[5]Jis paskyrė teisėjus krašte, visuose įtvirtintuose Judo miestuose – kiekviename mieste be išimties.

[6]Teisėjus jis įpareigojo: „Žiūrėkite, ką darote, nes jūs teisiate ne žmonių vardu, bet VIEŠPATIESvardu. Jis su jumis skelbia nuosprendį.

[7]Užtat tebūna su jumis VIEŠPATIESbaimė. Elkitės rūpestingai, nes VIEŠPATYJE, mūsų Dieve, nėra jokio neteisingumo ar šališkumo, ar kyšių ėmimo“.

[8]Be to, Jeruzalėje Juozapatas paskyrė keletą levitų, kunigų ir Izraelio kilčių galvų teisti VIEŠPATIES vardu ir spręsti bylas tarp Jeruzalės gyventojų.

[9]Juos įpareigojo taip: „Turite elgtis su VIEŠPATIES baime, atsidavimu ir iš visos širdies.

[10]Kiekvienoje byloje, kurią jūsų giminaičiai, gyvenantys savo miestuose,

nas suas cidades: entre sangue e sangue, lei e mandamento, estatutos e juízos, admoestai-os, que não se façam culpados para com o SENHOR, para que não venha grande ira sobre vós e sobre vossos irmãos; fazei assim e não vos tornareis culpados.

pateikia jums spręsti, – ar dėl kraujo kaltės, dėl Įstatymo ar įsakymo, dėl įstatų ar įsakų, – pamokysite juos, kad jie neužsitrauktų kaltės VIEŠPATIES akivaizdoje ir jo pyktis nekristų ant jūsų ir jūsų giminių. Taip elkitės, ir kaltės neužsitrauksite.

11 Eis que Amarias, o sumo sacerdote, presidirá nas coisas que dizem respeito ao SENHOR; e Zebadias, filho de Ismael, príncipe da casa de Judá, nas que dizem respeito ao rei. Também os levitas serão oficiais à vossa disposição. Sede fortes no cumprimento disso, e o SENHOR será com os bons.

11Žiūrėkite, vyriausias kunigas Amarijas viršesnis už jus visuose VIEŠPATIES dalykuose, o Izmaelio sūnus Zebadijas, Judo namų valdytojas, viršesnis už jus visuose karaliaus dalykuose. Levitai tarnaus jums apskaitininkais. Elkitės ryžtingai! VIEŠPATSbus su tuo, kuris yra geras!“

2 Crônicas 20

A vitória de Josafá sobre Moabe e Amom

1 Depois disto, os filhos de Moabe e os filhos de Amom, com alguns dos meunitas, vieram à peleja contra Josafá.

2 Então, vieram alguns que avisaram a Josafá, dizendo: Grande multidão vem contra ti dalém do mar e da Síria; eis que já estão em Hazazom-Tamar, que é En-Gedi.

3 Então, Josafá teve medo e se pôs a buscar ao SENHOR; e apregoou jejum em todo o Judá.

4 Judá se congregou para pedir socorro ao SENHOR; também de todas as cidades de Judá veio gente para buscar ao SENHOR.

5 Pôs-se Josafá em pé, na congregação de Judá e de Jerusalém, na Casa do SENHOR, diante do pátio novo,

2 Metraščių 20

Karas su Moabu ir Amonu

1Po to moabitai, amonitai ir drauge su jais būrys meunų atėjo kariauti su Juozapatu.

2Juozapatui buvo pranešta: „Didelė kariauna ateina prieš tave iš Edomo, iš anapus jūros. Jie jau pasiekė Hacecon Tamarą, tai yra En Gedį“.

3Baimės apimtas Juozapatas skubėjo prašyti VIEŠPATIES pagalbos ir visam Judui paskelbė pasninką.

4Judas susirinko prašyti VIEŠPATIES pagalbos; ieškoti VIEŠPATIES žmonės suėjo iš kiekvieno Judo miesto.

5Juozapatas stovėjo Judo ir Jeruzalės bendrijoje, VIEŠPATIES Namuose, priešais naująjį kiemą.

[6] e disse: Ah! SENHOR, Deus de nossos pais, porventura, não és tu Deus nos céus? Não és tu que dominas sobre todos os reinos dos povos? Na tua mão, está a força e o poder, e não há quem te possa resistir.

[6]Jis tarė: „VIEŠPATIE, mūsų protėvių Dieve, argi tu nesi Dievas danguje? Argi tu nevaldai visų tautų karalysčių? Tavo rankoje galybė ir jėga. Niekas negali tau priešintis.

[7] Porventura, ó nosso Deus, não lançaste fora os moradores desta terra de diante do teu povo de Israel e não a deste para sempre à posteridade de Abraão, teu amigo?

[7]Argi ne tu, mūsų Dieve, išvarei šio krašto gyventojus savo tautos Izraelio akivaizdoje ir atidavei jį amžinai savo bičiulio Abraomo palikuonims?

[8] Habitaram nela e nela edificaram um santuário ao teu nome, dizendo:

[8]Jame jie įsikūrė, jame pastatė šventyklą tavo vardui, tardami:

[9] Se algum mal nos sobrevier, espada por castigo, peste ou fome, nós nos apresentaremos diante desta casa e diante de ti, pois o teu nome está nesta casa; e clamaremos a ti na nossa angústia, e tu nos ouvirás e livrarás.

[9]‘Jei nelaimė mus ištiktų – ar baudžiantis kalavijas, ar maras, ar badas, – mes rinksimės prie šių Namų ir prie tavęs, nes tavo vardas šiuose Namuose, ir šauksimės tavęs savo nelaimėje, tu išklausysi ir išgelbėsi’.

[10] Agora, pois, eis que os filhos de Amom e de Moabe e os do monte Seir, cujas terras não permitiste a Israel invadir, quando vinham da terra do Egito, mas deles se desviaram e não os destruíram,

[10]Dabar Amono ir Moabo bei Seyro aukštumų žmonės, į kurių žemę neleidai veržtis Izraeliui, kai izraelitai išėjo iš Egipto žemės, bet praėjo pro juos ir jų nesunaikino,

[11] eis que nos dão o pago, vindo para lançar-nos fora da tua possessão, que nos deste em herança.

[11]štai atsilygina mums, ateidami išvaryti mūsų iš tavo nuosavybės, kurią esi davęs mums paveldėti.

[12] Ah! Nosso Deus, acaso, não executarás tu o teu julgamento contra eles? Porque em nós não há força para resistirmos a essa grande multidão que vem contra nós, e não sabemos nós o que fazer; porém os nossos olhos estão postos em ti.

[12]Mūsų Dieve, argi tu jų nenubausi? Juk mes bejėgiai prieš šią pulti ateinančią didžiulę kariauną! Mes nežinome, ką daryti, bet mūsų akys žvelgia į tave“.

[13] Todo o Judá estava em pé diante do SENHOR, como também as suas crianças, as suas mulheres e os seus filhos.

[13]Tuo tarpu visas Judas stovėjo prieš VIEŠPATĮ drauge su savo mažyliais, žmonomis ir vaikais.

[14] Então, veio o Espírito do SENHOR no meio da congregação, sobre Jaaziel, filho de Zacarias, filho de Benaia, filho de Jeiel, filho de Matanias, levita, dos filhos de Asafe,	[14]Tada VIEŠPATIES Dvasia sueigos viduryje nusileido ant Matanijos sūnaus Jejelio sūnaus Benajos sūnaus Zacharijo sūnaus Jahazielio, vieno levito iš Asafo sūnų.
[15] e disse: Dai ouvidos, todo o Judá e vós, moradores de Jerusalém, e tu, ó rei Josafá, ao que vos diz o SENHOR. Não temais, nem vos assusteis por causa desta grande multidão, pois a peleja não é vossa, mas de Deus.	[15]Jis tarė: „Dėmesio, visas Judai ir Jeruzalės gyventojai, ir karaliau Juozapatai! VIEŠPATS taip jums kalbėjo: ‘Nebijokite ir nedrebėkite dėl šios didžiulės kariaunos, nes šis mūšis Dievo, o ne jūsų.
[16] Amanhã, descereis contra eles; eis que sobem pela ladeira de Ziz; encontrá-los-eis no fim do vale, defronte do deserto de Jeruel.	[16]Rytoj išeikite prieš juos, jiems atžygiuojant Cico šlaitu. Užtiksite juos slėnio gale Jeruelio tyrų link.
[17] Neste encontro, não tereis de pelejar; tomai posição, ficai parados e vede o salvamento que o SENHOR vos dará, ó Judá e Jerusalém. Não temais, nem vos assusteis; amanhã, saí-lhes ao encontro, porque o SENHOR é convosco.	[17]Ne jums kovoti šiame mūšyje! Būkite pasiruošę, laukite ir liudykite pergalę VIEŠPATIES, kuris su jumis, Judai ir Jeruzale! Nebijokite ir nedrebėkite! Išeikite prieš juos rytoj! VIEŠPATS bus su jumis!’“
[18] Então, Josafá se prostrou com o rosto em terra; e todo o Judá e os moradores de Jerusalém também se prostraram perante o SENHOR e o adoraram.	[18]Tada Juozapatas parpuolė kniūbsčias ant žemės, ir visas Judas bei visi Jeruzalės gyventojai puolė kniūbsti prieš VIEŠPATĮ, pagarbindamiVIEŠPATĮ.
[19] Dispuseram-se os levitas, dos filhos dos coatitas e dos coreítas, para louvarem o SENHOR, Deus de Israel, em voz alta, sobremaneira.	[19]O levitai iš Kehato žmonių ir Koracho žmonių atsistoję pašlovino VIEŠPATĮ, Izraelio Dievą, giedodami iš visų jėgų.
[20] Pela manhã cedo, se levantaram e saíram ao deserto de Tecoa; ao saírem eles, pôs-se Josafá em pé e disse: Ouvi-me, ó Judá e vós, moradores de Jerusalém! Crede no SENHOR, vosso Deus, e estareis	[20]Kitą rytą anksti jie pakilo ir išskubėjo į Tekojos tyrus. Jiems išeinant, Juozapatas stabtelėjo ir tarė: „Klausykitės manęs, Judai ir Jeruzalės gyventojai! Pasitikėkite VIEŠPAČIU, savo Dievu, ir būsite tvirti!

seguros; crede nos seus profetas e prosperareis.

21 Aconselhou-se com o povo e ordenou cantores para o SENHOR, que, vestidos de ornamentos sagrados e marchando à frente do exército, louvassem a Deus, dizendo: Rendei graças ao SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre.

22 Tendo eles começado a cantar e a dar louvores, pôs o SENHOR emboscadas contra os filhos de Amom e de Moabe e os do monte Seir que vieram contra Judá, e foram desbaratados.

23 Porque os filhos de Amom e de Moabe se levantaram contra os moradores do monte Seir, para os destruir e exterminar; e, tendo eles dado cabo dos moradores de Seir, ajudaram uns aos outros a destruir-se.

24 Tendo Judá chegado ao alto que olha para o deserto, procurou ver a multidão, e eis que eram corpos mortos, que jaziam em terra, sem nenhum sobrevivente.

25 Vieram Josafá e o seu povo para saquear os despojos e acharam entre os cadáveres riquezas em abundância e objetos preciosos; tomaram para si mais do que podiam levar e três dias saquearam o despojo, porque era muito.

26 Ao quarto dia, se ajuntaram no vale de Bênção, onde louvaram o SENHOR; por isso, chamaram àquele lugar vale de Bênção, até ao dia de hoje.

Pasitikėkite jo pranašais, ir sėkmė jus lydės!“

21Pasitaręs su žmonėmis, jis paskyrėVIEŠPAČIUI giesmininkus, kurie šventais apdarais apsirengę turėjo eiti pirma kariuomenės, šlovindami jį giesme: „Dėkokite VIEŠPAČIUI, nes jo ištikimoji meilė amžina!“

22Vos jiems pradėjus džiugią šlovės giesmę, VIEŠPATS surengė pasalas Amono ir Moabo vyrams bei Seyro aukštumų gyventojams, atžygiavusiems prieš Judą, ir jie sumišo.

23Amono ir Moabo vyrai užpuolė Seyro aukštumų gyventojus ir visiškai juos sunaikino. Susidoroję su Seyro gyventojais, jie pradėjo naikinti vieni kitus.

24Kai Judas pasiekė vietą, iš kurios buvo matyti tyrai, ieškodami tos kariaunos, jie matė tik lavonus, gulinčius ant žemės, – nė vienas neišsigelbėjo.

25Juozapatas ir jo kariuomenė, atėję paimti grobio, rado daugybę galvijų, aprangos, drabužių ir brangių daiktų. Jie tiek pasiėmė, kiek galėjo panešti. Imdami grobį, jie užtruko tris dienas, nes jo buvo labai daug.

26Ketvirtą dieną jie surengė sueigą Berakos slėnyje ir ten pašlovinoVIEŠPATĮ. Todėl ta vieta ir vadinama Berakos slėniu iki šios dienos.

[27] Então, voltaram todos os homens de Judá e de Jerusalém, e Josafá, à frente deles, e tornaram para Jerusalém com alegria, porque o SENHOR os alegrara com a vitória sobre seus inimigos.

[28] Vieram para Jerusalém com alaúdes, harpas e trombetas, para a Casa do SENHOR.

[29] Veio da parte de Deus o terror sobre todos os reinos daquelas terras, quando ouviram que o SENHOR havia pelejado contra os inimigos de Israel.

[30] Assim, o reino de Josafá teve paz, porque Deus lhe dera repouso por todos os lados.

O reinado e a morte de Josafá

1 Reis 22.41-51

[31] Josafá reinou sobre Judá; tinha trinta e cinco anos quando começou a reinar e reinou vinte e cinco anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Azuba, filha de Sili.

[32] Ele andou no caminho de Asa, seu pai, e não se desviou dele, fazendo o que era reto perante o SENHOR.

[33] Contudo, os altos não se tiraram, porque o povo não tinha ainda disposto o coração para com o Deus de seus pais.

[34] Quanto aos mais atos de Josafá, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas Crônicas registradas por Jeú, filho de Hanani, que as inseriu na História dos Reis de Israel.

[35] Depois disto, Josafá, rei de Judá, se aliou com Acazias, rei de Israel, que procedeu iniquamente.

[27]Po to visi Judo ir Jeruzalės žmonės su Juozapatu priekyje, švęsdami džiugią pergalę, kurią VIEŠPATS buvo suteikęs jiems prieš priešus, pasuko Jeruzalės link.

[28]Jie parėjo į Jeruzalę, į VIEŠPATIES Namus, lydimi arfų, lyrų ir trimitų.

[29]Dievo baimė apėmė visų kraštų karalystes, kai jie išgirdo, kadVIEŠPATS kovojo prieš Izraelio priešus.

[30]Juozapato karalystėje buvo ramu, nes jo Dievas davė jam taiką iš visų pusių.

[31]Juozapatas karaliavo Jude. Jis buvo trisdešimt penkerių metų, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje dvidešimt penkerius metus. Jo motina buvo Šilhio duktė, vardu Azuba.

[32]Jis ėjo savo tėvo Asos pėdomis ir nuo jų nenukrypo, darydamas, kas dora VIEŠPATIES akyse.

[33]Tačiau aukštumų alkai nebuvo pašalinti, ir žmonės dar nebuvo palenkę širdies savo protėvių Dievui.

[34]O kiti Juozapato darbai, nuo pirmo iki paskutinio, aprašyti Hananio sūnaus Jehuvo metraštyje, kuris įterptas į Izraelio karalių knygą.

[35]Po to Judo karalius Juozapatas susidėjo su Izraelio karaliumi Ahaziju, kuris nedorai elgėsi.

36 Aliou-se com ele, para fazerem navios que fossem a Társis; e fizeram os navios em Eziom-Geber.
37 Porém Eliézer, filho de Dodavá, de Maressa, profetizou contra Josafá, dizendo: Porquanto te aliaste com Acazias, o SENHOR destruiu as tuas obras. E os navios se quebraram e não puderam ir a Társis.

2 Crônicas 21

O reinado de Jeorão
2 Reis 8.16-24

1 Descansou Josafá com seus pais e foi sepultado com eles na Cidade de Davi; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.
2 Teve este irmãos, filhos de Josafá: Azarias, Jeiel, Zacarias, Azarias, Micael e Sefatias; todos estes foram filhos de Josafá, rei de Israel.

3 Seu pai lhes fez muitas dádivas de prata, ouro e coisas preciosas e ainda de cidades fortificadas em Judá; porém o reino deu a Jeorão, por ser o primogênito.

4 Tendo Jeorão assumido o reino de seu pai e havendo-se fortificado, matou todos os seus irmãos à espada, como também alguns dos príncipes de Israel.
5 Era Jeorão da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.

6 Andou nos caminhos dos reis de Israel, como também fizeram os da casa de Acabe, porque a filha deste era sua

36Jis susidėjo su juo, statydindamas laivus keliauti į Taršišą. Laivus jiedu statydino Ecjon Gebere.
37Tada Dodavahuvo iš Marešos sūnus Eliezeras pranašavo Juozapatui, tardamas: „Kadangi susidėjai su Ahaziju, VIEŠPATS sunaikins, ką esi padaręs“. Laivai buvo sunaikinti, ir jie nebegalėjo keliauti į Taršišą.

2 Metraščių 21

Jehoramas – Judo karalius

1Juozapatas užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas Dovydo mieste. Vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Jehoramas.
2Jo broliai, Juozapato sūnūs, buvo Azarija, Jehielis, Zacharijas, Azarija, Mykolas ir Šefatijas. Jie visi buvo Judo karaliaus Juozapato sūnūs.
3Jiems tėvas davė daug dovanų, sidabro, aukso ir brangių daiktų kartu su įtvirtintais Judo miestais, bet karalystę pavedė Jehoramui, nes jis buvo pirmagimis.
4Paėmęs į savo rankas tėvo karalystę ir įsitvirtinęs, Jehoramas nužudė kalaviju visus savo brolius ir kai kuriuos Izraelio didžiūnus.
5Tapdamas karaliumi, Jehoramas buvo trisdešimt dvejų metų. Jeruzalę jis valdė aštuonerius metus.
6Jis ėjo Izraelio karalių pėdomis, kaip buvo daręs Ahabo namai, nes viena Ahabo dukterų buvo jo žmona, darydamas, kas nedoraVIEŠPATIES akyse.

mulher; e fez o que era mau perante o SENHOR.

[7] Porém o SENHOR não quis destruir a casa de Davi por causa da aliança que com ele fizera, segundo a promessa que lhe havia feito de dar a ele, sempre, uma lâmpada e a seus filhos.

[7]Tačiau VIEŠPATS Dovydo namų sunaikinti nenorėjo dėl Sandoros, kurią buvo padaręs su Dovydu, pažadėdamas jam ir jo palikuonims duoti amžiną žiburį.

[8] Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o poder de Judá e constituíram o seu próprio rei.

[8]Jam valdant, Edomas sukilo prieš Judo valdžią ir pasiskyrė savo karalių.

[9] Pelo que Jeorão passou adiante com todos os seus chefes, e todos os carros, com ele; de noite, se levantou e feriu os edomitas que o cercavam e os capitães dos carros.

[9]Tada Jehoramas perėjo sieną drauge su savo pareigūnais ir visais kovos vežimais. Jis atsikėlė naktį ir puolė edomitus, apsupusius jį ir kovos vežimų vadus.

[10] Assim, se rebelou Edom para livrar-se do poder de Judá, até ao dia de hoje; ao mesmo tempo, se rebelou também Libna contra Jeorão, porque este deixara ao SENHOR, Deus de seus pais.

[10]Edomas ir toliau kėlė maištą prieš Judo valdžią iki pat šios dienos. Tuo metu ir Libna sukilo prieš jo valdžią, nes jis buvo palikęs VIEŠPATĮ, savo protėvių Dievą.

[11] Também fez altos nos montes de Judá, e seduziu os habitantes de Jerusalém à idolatria, e fez desgarrar a Judá.

[11]Be to, jis statė aukštumų alkus Judo kalnuose, vedė Jeruzalės gyventojus į stabų garbinimą ir suvedžiojo Judą.

[12] Então, lhe chegou às mãos uma carta do profeta Elias, em que estava escrito: Assim diz o SENHOR, Deus de Davi, teu pai: Porquanto não andaste nos caminhos de Josafá, teu pai, e nos caminhos de Asa, rei de Judá,

[12]Jam atėjo laiškas iš pranašo Elijo su žinia: „Taip kalbėjo VIEŠPATS, tavo tėvo Dovydo Dievas: ‘Kadangi nėjai savo tėvo Juozapato pėdomis ar Judo karaliaus Asos pėdomis,

[13] mas andaste nos caminhos dos reis de Israel, e induziste à idolatria a Judá e os moradores de Jerusalém, segundo a idolatria da casa de Acabe, e também mataste a teus irmãos, da casa de teu pai, melhores do que tu,

[13]bet ėjai Izraelio karalių keliu, vesdamas Judą ir Jeruzalės gyventojus į stabų garbinimą, kaip Ahabo namai vedė Izraelį į stabų garbinimą, ir net nužudei iš savo tėvo namų savo brolius, kurie buvo geresni už tave,

[14] eis que o SENHOR castigará com grande flagelo ao teu povo, aos teus filhos, às tuas mulheres e todas as tuas possessões.
[15] Tu terás grande enfermidade nas tuas entranhas, enfermidade que aumentará dia após dia, até que saiam as tuas entranhas.
[16] Despertou, pois, o SENHOR contra Jeorão o ânimo dos filisteus e dos arábios que estão do lado dos etíopes.
[17] Estes subiram a Judá, deram contra ele e levaram todos os bens que se acharam na casa do rei, como também a seus filhos e as suas mulheres; de modo que não lhe deixaram filho algum, senão Jeoacaz, o mais moço deles.
[18] Depois de tudo isto, o SENHOR o feriu nas suas entranhas com enfermidade incurável.
[19] E, aumentando esta dia após dia, ao cabo de dois anos, saíram-lhe as entranhas por causa da enfermidade, e morreu com terríveis agonias. O seu povo não lhe queimou aromas, como se fez a seus pais.
[20] Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém. E se foi sem deixar de si saudades; sepultaram-no na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis.

[14]štai VIEŠPATSištiks skaudžia rykšte tavo tautą, vaikus, dukteris ir visas valdas.

[15]O tu kentėsi sunkią vidurių ligą, kol diena po dienos nuo ligos išeis tavo viduriai‘“.

[16]VIEŠPATS sukurstė filistinų neapykantą ir arabus, kušų kaimynus, prieš Jehoramą.

[17]Jie surengė žygį prieš Judą, įsiveržė ir pagrobė visą nuosavybę, rastą karaliaus rūmuose, kartu su jo vaikais ir žmonomis. Jam buvo paliktas tik vienas sūnus – Jehoahazas, pats jauniausias.

[18]Po to VIEŠPATS ištiko jį nepagydoma vidurių liga.

[19]Per laiką, baigiantis dvejiems metams, nuo ligos išėjo jo viduriai, ir jis numirė baisiai kentėdamas. Jo tauta nesukrovė jo garbei laužo, kaip buvo dariusi jo protėviams.

[20]Jis buvo trisdešimt dvejų metų, kai tapo karaliumi. Jeruzalėje karaliavo aštuonerius metus. Jis iškeliavo niekam nesigailint ir buvo palaidotas Dovydo mieste, bet ne karalių kapuose.

2 Crônicas 22

O reinado de Acazias
2 Reis 8.25-29

[1] Os moradores de Jerusalém, em lugar de Jeorão, fizeram rei a Acazias, seu filho mais moço; porque a tropa, que viera com

2 Metraščių 22

Ahazijas – Judo karalius

[1]Vietoj jo Jeruzalės gyventojai išsirinko karaliumi jauniausią jo sūnų Ahaziją, nes visi vyresni sūnūs buvo išžudyti

os arábios ao arraial, tinha matado todos os mais velhos. Assim, reinou Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

kariaunos, kuri buvo įsiveržusi į stovyklą drauge su arabais. Taip nutiko, kad Jehoramo sūnus Ahazijas tapo Judo karaliumi.

[2] Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém.

[2]Ahazijas buvo dvidešimt dvejų metų, kai pradėjo karaliauti, ir Jeruzalėje karaliavo vienerius metus. Jo motina buvo Omrio dukraitė, vardu Atalija.

[3] Sua mãe, filha de Onri, chamava-se Atalia. Ele também andou nos caminhos da casa de Acabe; porque sua mãe era quem o aconselhava a proceder iniquamente.

[3]Ir jis ėjo Ahabo namų keliu, nes jo motina patardavo jam nedorai elgtis.

[4] Fez o que era mau perante o SENHOR, como os da casa de Acabe; porque eles eram seus conselheiros depois da morte de seu pai, para a sua perdição.

[4]Jis darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, kaip Ahabo namai buvo darę, nes po tėvo mirties jo pražūčiai jie tapo jo patarėjais.

[5] Também andou nos conselhos deles e foi com Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, a Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

[5]Be to, sekdamas jų patarimu, jis palydėjo Izraelio karalių Ahabo sūnų Jehoramą į mūšį prieš Aramo karalių Hazaelį prie Ramot Gileado. Ten Jehoramas buvo aramėjų sužeistas.

[6] Então, voltou para Jezreel, para curar-se das feridas que lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá, para ver a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

[6]Jis sugrįžo į Jezreelį gydytis žaizdų, gautų kovoje su Aramo karaliumi Ramoje. Judo karaliaus Jehoramo sūnus Ahazijas nuvyko į Jezreelį aplankyti sergančio Ahabo sūnaus Jehoramo.

Jeú mata a Acazias

[7] Foi da vontade de Deus que Acazias, para a sua ruína, fosse visitar a Jorão; porque, vindo ele, saiu com Jorão para encontrar-se com Jeú, filho de Ninsi, a quem o SENHOR tinha ungido para desarraigar a casa de Acabe.

[7]Bet buvo Dievo skirta, kad Ahazijo pražūtis ateitų jam atvykus Jehoramo aplankyti. Ten būnant, jis išėjo su Jehoramu pasitikti Nimšio sūnaus Jehuvo, kurį VIEŠPATS buvo patepęs sunaikinti Ahabo namus.

[8] Ao executar Jeú juízo contra a casa de Acabe, achou os príncipes de Judá e os filhos dos irmãos de Acazias, que o serviam, e os matou.

[9] Depois, mandou procurar a Acazias, e, achando-o em Samaria, onde se havia escondido, o trouxeram a Jeú e o mataram; seus próprios servos o sepultaram, porque diziam: É filho de Josafá, que buscou ao SENHOR de todo o coração. E ninguém houve na casa de Acazias que pudesse reinar.

Atalia usurpa o trono

2 Reis 11.1-3

[10] Vendo Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real da casa de Judá.

[11] Mas Jeosabeate, filha do rei, tomou a Joás, filho de Acazias, e o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e o pôs e à sua ama numa câmara interior; assim, Jeosabeate, a filha do rei Jeorão, mulher do sacerdote Joiada e irmã de Acazias, o escondeu de Atalia, e não foi morto.

[12] Joás esteve com eles seis anos na Casa de Deus, e Atalia reinou no país.

2 Crônicas 23

Joás ungido rei de Judá

2 Reis 11.4-12

[1] No sétimo ano, Joiada se animou e entrou em aliança com os capitães de cem: Azarias, filho de Jeroão, Ismael, filho de

[8]Vykdydamas teismą Ahabo namams, Jehuvas netikėtai susidūrė su Judo pareigūnais bei Ahazijo brolių sūnumis, tarnaujančiais Ahazijui, ir nužudė juos.

[9]Tada jis pasiuntė ieškoti ir paties Ahazijo. Samarijoje pasislėpęs rastas Ahazijas buvo atvestas pas Jehuvą ir nužudytas. Jis buvo palaidotas, nes buvo sakoma: „Jis vaikaitis Juozapato, ieškojusio VIEŠPATIES visa širdimi“. Ahazijo namuose nebeliko nė vieno pajėgaus valdyti karalystę.

Atalija užgrobia sostą

[10]Ahazijo motina Atalija, sužinojusi, kad jos sūnus mirė, nedelsdama ėmė naikinti visą karališką Judo namų šeimą.

[11]Bet karaliaus duktė Jehošabata, vogčiomis paėmusi Ahazijo sūnų Jehoašą iš būrio karaliaus vaikų, kai jie buvo žudomi, paslėpė kartu su aukle viename miegamajame. Taip Jehošabata, karaliaus Jehoramo duktė ir kunigo Jehojados žmona – ji buvo Ahazijo sesuo, – laikė jį paslėptą nuo Atalijos, ir jis nebuvo nužudytas.

[12]Šešerius metus jis išbuvo pas juos, paslėptas Dievo Namuose, o Atalija valdė kraštą.

2 Metraščių 23

Jehoašas – Judo karalius

[1]Septintaisiais metais Jehojada ryžosi veikti ir sudarė sandorą su šimtininkais: Jerohamo sūnumi Azariju, Johanano sūnumi Izmaeliu, Jobedo sūnumi Azariju,

Joanã, Azarias, filho de Obede, Maaséias, filho de Adaías, e Elisafate, filho de Zicri.

Adajo sūnumi Maasėju ir Zichrio sūnumi Elišafatu.

[2] Estes percorreram Judá, e congregaram os levitas de todas as cidades de Judá e os cabeças das famílias de Israel, e vieram para Jerusalém.

[2]Jie perėjo visą Judą, telkdami levitus iš visų Judo miestų ir Izraelio kilčių galvas. Suėjus jiems į Jeruzalę,

[3] Toda essa congregação fez aliança com o rei na Casa de Deus; e Joiada lhes disse: Eis que reinará o filho do rei, como falou o SENHOR a respeito dos filhos de Davi.

[3]visa bendrija sudarė sandorą su karaliumi Dievo Namuose. Jehojada tarė jiems: „Štai karaliaus sūnus! Jis turi būti karaliumi, kaip VIEŠPATS pažadėjo Dovydo sūnums.

[4] Esta é a obra que haveis de fazer: uma terça parte de vós, sacerdotes e levitas, que entrais no sábado, servirá de guardas da porta;

[4]Štai ką jūs turite daryti. Trečdalis jūsų, kunigai ir levitai, tą šabą pradėsiantys tarnybą, bus vartininkais,

[5] outra terça parte estará na casa do rei; e a outra terça parte, à Porta do Fundamento; e todo o povo estará nos pátios da Casa do SENHOR.

[5]kitas trečdalis saugos karaliaus rūmus, dar vienas trečdalis stovės prie Pamato vartų, o visi žmonės bus VIEŠPATIES Namų kiemuose.

[6] Porém ninguém entre na Casa do SENHOR, senão os sacerdotes e os levitas que ministram; estes entrarão, porque são santos; mas todo o povo guardará o preceito do SENHOR.

[6]Neleiskite niekam eiti į VIEŠPATIES Namus, išskyrus kunigus ir tarnyboje esančius levitus. Jie gali įeiti, nes yra pašventinti, bet visi kiti žmonės turi laikytis VIEŠPATIES nurodymų.

[7] Os levitas rodearão o rei, cada um de armas na mão, e qualquer que entrar na casa, seja morto; estareis com o rei quando entrar e quando sair.

[7]Levitai turi apstoti iš visų pusių karalių, kiekvienas su ginklu rankoje; kas tik bandytų eiti į Namus, turi būti užmuštas. Lydėkite karalių, kad ir kur jis eitų“.

[8] Fizeram, pois, os levitas e todo o Judá segundo tudo quanto lhes ordenara o sacerdote Joiada; tomou cada um os seus homens, tanto os que entravam como os que saíam no sábado; porquanto o sacerdote Joiada não despediu os turnos.

[8]Levitai ir visas Judas padarė visa, kaip kunigas Jehojada buvo įsakęs. Kiekvienas atvedė savo vyrus, turinčius tą šabą pradėti tarnybą su tais, kurie turėjo tą šabą užbaigti tarnybą, nes kunigas Jehojada neatleido tarnybos padalų.

[9] O sacerdote Joiada entregou aos capitães de cem as lanças, os paveses e os escudos que haviam sido do rei Davi e estavam na Casa de Deus.

[10] Dispôs todo o povo, cada um de armas na mão, desde o lado direito da casa real até ao seu lado esquerdo, e até ao altar, e até ao templo, para rodear o rei.

[11] Então, trouxeram para fora o filho do rei, puseram-lhe a coroa, entregaram-lhe o Livro do Testemunho e o constituíram rei; Joiada e seus filhos o ungiram e gritaram: Viva o rei!

A morte de Atalia

2 Reis 11.13-16

[12] Ouvindo Atalia o clamor do povo que corria e louvava o rei, veio para onde este se achava na Casa do SENHOR;

[13] olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, à entrada, e os capitães e os que tocavam trombetas, junto ao rei; e todo o povo da terra se alegrava, e se tocavam trombetas. Também os cantores com os instrumentos músicos dirigiam o canto de louvores. Então, Atalia rasgou os seus vestidos e clamou: Traição! Traição!

[14] Porém o sacerdote Joiada trouxe para fora os capitães que comandavam as tropas e disse-lhes: Fazei-a sair por entre as fileiras; se alguém a seguir, matai-o à espada. Porque o sacerdote tinha dito: Não a matem na Casa do SENHOR.

[9]Kunigas Jehojada išdalijo šimtininkams Dievo Namuose laikomas karaliaus Dovydo ietis, skydus ir priedangos skydus.

[10]O visus vyrus išdėstė saugoti karalių, kiekvieną su parengtu ginklu rankoje, nuo Namų pietinio pakraščio iki šiaurinio, aplink aukurą ir Namus.

[11]Tada buvo atvestas karaliaus sūnus, uždėtas jam vainikas ir paduoti valdžios ženklai. Jis buvo paskelbtas karaliumi. Jehojada ir jo sūnūs, patepę jį, sušuko: „Tegyvuoja karalius!“

[12]Išgirdusi žmonių ir palydos sargybinių ūžesį ir sveikinimo šūksmus karaliui, Atalija atėjo pas žmones į VIEŠPATIES Namus.

[13]Apsižvalgė ir mato, karalius stovi prie savo stulpo įėjime, vadai ir trimitininkai šalia karaliaus, visi šalies žmonės džiūgaudami pučia trimitus, ir giesmininkai su savo muzikos instrumentais užveda giesmes. Atalija persiplėšė drabužius ir šaukė: „Išdavystė! Išdavystė!“

[14]Tada kunigas Jehojada pašaukė šimtininkus, vadovavusius kareiviams, tardamas jiems: „Išveskite ją pro gretas! Jeigu kas bandytų ją sekti, težūva nuo kalavijo!“ Mat kunigas buvo pasakęs: „Ji neturi būti nubausta mirtimi VIEŠPATIES Namuose“.

[15] Lançaram mão dela; e ela, pelo caminho da entrada dos cavalos, foi à casa do rei, onde a mataram.

A aliança de Joiada
2 Reis 11.17-21

[16] Joiada fez aliança entre si mesmo, o povo e o rei, para serem eles o povo do SENHOR.

[17] Então, todo o povo se dirigiu para a casa de Baal e a derribaram; despedaçaram os seus altares e as suas imagens e a Matã, sacerdote de Baal, mataram perante os altares.

[18] Entregou Joiada a superintendência da Casa do SENHOR nas mãos dos sacerdotes levitas, a quem Davi designara para o encargo da Casa do SENHOR, para oferecerem os holocaustos do SENHOR, como está escrito na Lei de Moisés, com alegria e com canto, segundo a instituição de Davi.

[19] Colocou porteiros às portas da Casa do SENHOR, para que nela não entrasse ninguém que de qualquer forma fosse imundo.

[20] Tomou os capitães de cem, os nobres, os governadores do povo e todo o povo da terra, e todos estes conduziram, da Casa do SENHOR, o rei; passaram, pela porta superior, para a casa do rei e assentaram o rei no trono do reino.

[21] Alegrou-se todo o povo da terra, e a cidade ficou tranqüila, pois haviam matado Atalia à espada.

2 Crônicas 24

O reinado de Joás

[15]Tad jie padarė taką, ir ji, priėjusi karaliaus rūmų įėjimą pro Arklių vartus, buvo nužudyta.

[16]Tada Jehojada sudarė sandorą tarp savęs ir žmonių bei karaliaus, pasišvęsdami būti VIEŠPATIES tauta.

[17]Po to visi žmonės, nuėję į Baalo šventyklą, nugriovė ją, sudaužė aukurus bei atvaizdus ir užmušė priešais aukurus Baalo kunigą Mataną.

[18]Jehojada VIEŠPATIES Namais rūpintis pavedė levitams kunigams, kuriuos Dovydas buvo paskirstęs rūpintisVIEŠPATIES Namais ir atnašauti deginamąsias aukas VIEŠPAČIUI su džiūgavimu ir giesmėmis, kaip įsakyta Mozės Įstatyme ir pagal Dovydo nurodymus.

[19]Jis pastatė vartininkus prie VIEŠPATIES Namų vartų, kad nė vienas, tapęs bet kokiu būdu nešvarus, neįeitų.

[20]Paėmęs šimtininkus, kilmingus vyrus, tautos valdytojus ir šalies žmones, jis palydėjo karalių išVIEŠPATIES Namų į karaliaus rūmus pro Aukštutinius vartus. Jie pasodino karalių į valdovo sostą.

[21]Visi šalies žmonės džiūgavo, ir mieste buvo ramu, nors Atalija ir buvo nužudyta kalaviju.

2 Metraščių 24

2 Reis 12.1-19

[1] Tinha Joás sete anos de idade quando começou a reinar e quarenta anos reinou em Jerusalém.

[2] Era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba. Fez Joás o que era reto perante o SENHOR todos os dias do sacerdote Joiada.

[3] Tomou-lhe Joiada duas mulheres; e gerou filhos e filhas.

[4] Depois disto, resolveu Joás restaurar a Casa do SENHOR.

[5] Reuniu os sacerdotes e os levitas e lhes disse: Saí pelas cidades de Judá e levantai dinheiro de todo o Israel para reparardes a casa do vosso Deus, de ano em ano; e, vós, apressai-vos nisto. Porém os levitas não se apressaram.

[6] Mandou o rei chamar a Joiada, o chefe, e lhe perguntou: Por que não requereste dos levitas que trouxessem de Judá e de Jerusalém o imposto que Moisés, servo do SENHOR, pôs sobre a congregação de Israel, para a tenda do Testemunho?

[7] Porque a perversa Atalia e seus filhos arruinaram a Casa de Deus; e usaram todas as coisas sagradas da Casa do SENHOR no serviço dos baalins.

[8] Deu o rei ordem e fizeram um cofre e o puseram do lado de fora, à porta da Casa do SENHOR.

[9] Publicou-se, em Judá e em Jerusalém, que trouxessem ao SENHOR o imposto que Moisés, servo de Deus, havia posto sobre Israel, no deserto.

[1]Jehoašas buvo septynerių metų, kai tapo karaliumi. Jeruzalėje jis karaliavo keturiasdešimt metų. Jo motina buvo vardu Cibija iš Beer Šebos.

[2]Jehoašas darė, kas dora VIEŠPATIES akyse per visas kunigo Jehojados dienas.

[3]Jehojada apvesdino jį su dviem žmonomis, ir jam gimė sūnų ir dukterų.

[4]Praėjus šiek tiek laiko, Jehoašui atėjo į širdį pataisyti VIEŠPATIESNamus.

[5]Sukvietęs kunigus ir levitus, tarė jiems: „Eikite į Judo miestus ir kasmet visame Izraelyje darykite rinkliavą savo Dievo Namams atnaujinti. Tai turite daryti skubiai!“ Bet levitai to daryti nesiskubino.

[6]Tad karalius pasišaukė vadą Jehojadą ir tarė jam: „Kodėl nereikalavai, kad levitai parneštų iš Judo ir Jeruzalės Mozės, VIEŠPATIES tarno, Izraelio bendrijai uždėtą Sandoros Palapinės mokestį?“

[7]Mat tos nedoros moters Atalijos vaikai buvo apleidę VIEŠPATIES Namus ir net atidavę visus VIEŠPATIESNamams pašvęstus daiktus Baalams.

[8]Karalius įsakė, kad būtų padaryta dėžė ir pastatyta lauke prieVIEŠPATIES Namų vartų.

[9]Judui ir Jeruzalei buvo paskelbta atneštiVIEŠPAČIUI mokestį, kurį Dievo tarnas Mozė buvo Izraeliui uždėjęs dykumoje.

[10] Então, todos os príncipes e todo o povo se alegraram, e trouxeram o imposto, e o lançaram no cofre, até acabar a obra.

[10]Visi pareigūnai ir visi žmonės mielai nešė ir metė į dėžę, kol ją pripildydavo.

[11] Quando o cofre era levado por intermédio dos levitas a uma comissão real, vendo-se que havia muito dinheiro, vinha o escrivão do rei e o comissário do sumo sacerdote, esvaziavam-no, tomavam-no e o levavam de novo ao seu lugar; assim faziam dia após dia e ajuntaram dinheiro em abundância,

[11]Kai tik levitai nunešdavo dėžę pas karaliaus pareigūnus ir pamatydavo, kad joje daug pinigų, ateidavo karaliaus raštininkas bei vyriausiojo kunigo atstovas ir ištuštinę dėžę sugrąžindavo į vietą. Taip buvo daroma diena po dienos, ir surinkta daug pinigų.

[12] o qual o rei e Joiada davam aos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR; contrataram pedreiros e carpinteiros, para restaurarem a Casa do SENHOR, como também os que trabalhavam em ferro e em bronze, para repararem a Casa do SENHOR.

[12]Karalius ir Jehojada paduodavo pinigus tiems, kurie prižiūrėjo darbus, susijusius su VIEŠPATIESNamais, o jie samdė mūrininkus bei dailides VIEŠPATIES Namams atnaujinti ir geležies bei vario meistrus VIEŠPATIES Namams taisyti.

[13] Os que tinham o encargo da obra trabalhavam, e a reparação tinha bom êxito com eles; restauraram a Casa de Deus no seu próprio estado e a consolidaram.

[13]Darbininkai uoliai triūsė, atnaujinimo darbai jų rankose sparčiai ėjo į priekį. Dievo Namai buvo atstatyti į pirmykštį būvį ir pataisyti.

[14] Tendo eles acabado a obra, trouxeram ao rei e a Joiada o resto do dinheiro, de que se fizeram utensílios para a Casa do SENHOR, objetos para o ministério e para os holocaustos, taças e outros objetos de ouro e de prata. E continuamente ofereceram holocaustos na Casa do SENHOR, todos os dias de Joiada.

[14]Baigę jie sugrąžino likusius pinigus karaliui ir Jehojadai. Jie buvo paversti reikmenimisVIEŠPATIES Namams: tarnybos ir deginamųjų aukų reikmenimis, samčiais ir aukso bei sidabro indais. Deginamosios aukos buvo atnašaujamosVIEŠPATIES Namuose nuolat per visą Jehojados gyvenimą.

[15] Envelheceu Joiada e morreu farto de dias; era da idade de cento e trinta anos quando morreu.

[15]Jehojada mirė, sulaukęs žilos senatvės. Jis mirė, būdamas šimto trisdešimt metų.

[16] Sepultaram-no na Cidade de Davi com os reis; porque tinha feito bem em Israel e para com Deus e a sua casa.

Zacarias morto pelo rei

[17] Depois da morte de Joiada, vieram os príncipes de Judá e se prostraram perante o rei, e o rei os ouviu.

[18] Deixaram a Casa do SENHOR, Deus de seus pais, e serviram aos postes-ídolos e aos ídolos; e, por esta sua culpa, veio grande ira sobre Judá e Jerusalém.

[19] Porém o SENHOR lhes enviou profetas para os reconduzir a si; estes profetas testemunharam contra eles, mas eles não deram ouvidos.

[20] O Espírito de Deus se apoderou de Zacarias, filho do sacerdote Joiada, o qual se pôs em pé diante do povo e lhes disse: Assim diz Deus: Por que transgredis os mandamentos do SENHOR, de modo que não prosperais? Porque deixastes o SENHOR, também ele vos deixará.

[21] Conspiraram contra ele e o apedrejaram, por mandado do rei, no pátio da Casa do SENHOR.

[22] Assim, o rei Joás não se lembrou da beneficência que Joiada, pai de Zacarias, lhe fizera, porém matou-lhe o filho; este, ao expirar, disse: O SENHOR o verá e o retribuirá.

O juízo de Deus sobre Joás

[23] Antes de se findar o ano, subiu contra Joás o exército dos siros; e, vindo a Judá e a Jerusalém, destruíram, dentre o povo, a

[16]Jis buvo palaidotas Dovydo mieste tarp karalių, nes buvo padaręs daug gera Izraelyje ir Dievui, ir jo Namams.

[17]Jehojadai mirus, Judo didžiūnai atėjo pas karalių, žemai lenkdamiesi, ir karalius jų klausė.

[18]VIEŠPATIES, jų protėvių Dievo, Namai buvo apleisti. Buvo tarnaujama šventiesiems stulpams ir stabams. Dėl šios kaltės Judą ir Jeruzalę ištiko [Dievo] pyktis.

[19]Bet Jis siuntė tarp jų pranašus parvesti juos pas VIEŠPATĮ. Šie įspėdavo juos, bet jie nenorėjo klausyti.

[20]Dievo Dvasia užvaldė kunigo Jehojados sūnų Zachariją. Jis palypėjo į pakylą virš žmonių ir tarė jiems: „Taip kalbėjo VIEŠPATS: ‘Kodėl jūs savo pražūčiai nusižengiate VIEŠPATIES įsakymams? Kadangi palikote VIEŠPATĮ, jis irgi paliko jus!’“

[21]Bet prieš jį buvo surengtas sąmokslas, ir karaliaus įsakymu jis buvo užmuštas akmenimis VIEŠPATIES Namų kieme.

[22]Karalius Jehoašas neprisiminė ištikimybės, kurią jam buvo parodęs Zacharijo tėvas Jehojada, bet nužudė jo sūnų. Mirdamas Zacharijas tarė: „Temato taiVIEŠPATS ir teatlygina!“

[23]Baigiantis metams, Aramo kariuomenė surengė prieš jį žygį. Atžygiavę į Judą ir Jeruzalę, jie sunaikino visus žmonių

todos os seus príncipes, cujo despojo remeteram ao rei de Damasco.

[24] Ainda que o exército dos siros viera com poucos homens, contudo, o SENHOR lhes permitiu vencer um exército mui numeroso dos judeus, porque estes deixaram o SENHOR, Deus de seus pais. Assim, executaram os siros os juízos de Deus contra Joás.

A conspiração contra o rei Joás
2 Reis 12.20-21

[25] Quando os siros se retiraram dele, deixando-o gravemente enfermo, conspiraram contra ele os seus servos, por causa do sangue dos filhos do sacerdote Joiada, e o feriram no seu leito, e morreu.

[26] Sepultaram-no na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis. Foram estes os que conspiraram contra ele: Zabade, filho de Simeate, a amonita, e Jeozabade, filho de Sinrite, a moabita.

[27] Quanto a seus filhos, e às numerosas sentenças proferidas contra ele, e à restauração da Casa de Deus, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis. Em seu lugar, reinou Amazias, seu filho.

didžiūnus, o visą paimtą grobį pasiuntė Damasko karaliui.

[24]Nors Aramo kariuomenė buvo atėjusi su nedaugeliu vyrų, VIEŠPATS atidavė jiems į rankas didžiulę kariuomenę, nes jie buvo palikę VIEŠPATĮ, savo protėvių Dievą. Taip jie surengė Jehoašui teismą.

[25]Kai aramėjai nuo jo atsitraukė, palikę sunkiai sužeistą, jo dvariškiai surengė sąmokslą ir keršydami už kunigo Jehojados sūnaus kraują nužudė jį lovoje. Taip jis mirė. Jie palaidojo jį Dovydo mieste, bet karalių kapuose nelaidojo.

[26]Štai vyrai, kurie surengė prieš jį sąmokslą: Šimato Amonito sūnus Zabadas ir Šimrito Moabito sūnus Jehozabadas.

[27]Apie jo sūnus, apie daugelį pranašavimų jam ir Dievo Namų atstatymą aprašyta Karalių knygos aiškinime. Vietoj Jehoašo karaliumi tapo jo sūnus Amacijas.

2 Crônicas 25

O reinado de Amazias
2 Reis 14.1-6

[1] Era Amazias da idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; sua mãe se chamava Jeoadã, de Jerusalém.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR; não, porém, com inteireza de coração.

2 Metraščių 25

Amacijas – Judo karalius

[1]Amacijas buvo dvidešimt penkerių metų, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje dvidešimt devynerius metus. Jo motina buvo vardu Jehoadana iš Jeruzalės.

[2]Jis darė, kas dora VIEŠPATIES akyse, bet ne visa širdimi.

[3] Uma vez confirmado o reino nas suas mãos, matou os seus servos que tinham assassinado o rei, seu pai.

[4] Porém os filhos deles não matou, mas fez segundo está escrito na Lei, no Livro de Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo: Os pais não serão mortos por causa dos filhos, nem os filhos, por causa dos pais; cada qual será morto pelo seu próprio pecado.

Amazias vence os edomitas

2 Reis 14.7

[5] Amazias congregou a Judá e o pôs, segundo as suas famílias, sob chefes de mil e chefes de cem, por todo o Judá e Benjamim; contou-os de vinte anos para cima e achou trezentos mil escolhidos capazes de sair à guerra e manejar lança e escudo.

[6] Também tomou de Israel a soldo cem mil homens valentes por cem talentos de prata.

[7] Porém certo homem de Deus veio a ele, dizendo: Ó rei, não deixes ir contigo o exército de Israel; porque o SENHOR não é com Israel, isto é, com os filhos de Efraim.

[8] Porém vai só, age e sê forte; do contrário, Deus te faria cair diante do inimigo, porque Deus tem força para ajudar e para fazer cair.

[9] Disse Amazias ao homem de Deus: Que se fará, pois, dos cem talentos de prata que dei às tropas de Israel? Respondeu-lhe o homem de Deus: Muito mais do que isso pode dar-te o SENHOR.

[3]Vos įtvirtinęs savo karališką valdžią, jis nubaudė mirtimi dvariškius, nužudžiusius jo tėvą karalių.

[4]Bet jų vaikų mirtimi nebaudė, nes elgėsi pagal tai, kas parašyta Įstatyme, Mozės knygoje, kaip VIEŠPATS įsakė: „Tėvai nebus baudžiami mirtimi už vaikus, nei vaikai bus baudžiami mirtimi už tėvus, bet kiekvienas bus baudžiamas mirtimi už savo paties nuodėmę“.

[5]Sutelkęs Judą, Amacijas paskirstė visus Judo ir Benjamino vyrus pagal kiltis tūkstantininkams ir šimtininkams. Suskaičiavęs visus nuo dvidešimt metų ir vyresnius, jis rado, kad jų buvo trys šimtai tūkstančių rinktinių vyrų, tinkamų karinei tarnybai, pajėgių valdyti ietį ir skydą.

[6]Be to, jis pasamdė iš Izraelio šimtą tūkstančių narsių karių už šimtą sidabro talentų.

[7]Bet pas jį atėjęs Dievo vyras tarė: „Karaliau, neleisk Izraelio kariuomenei žygiuoti su tavimi, nes VIEŠPATS nėra su Izraeliu – su tais visais Efraimo žmonėmis.

[8]Verčiau žygiuok vienas ir susidorok! Būk ryžtingas kovoje, antraip Dievas paguldys tave priešo akivaizdoje, nes Dievas turi galybę padėti ar paguldyti“.

[9]O Amacijas tarė Dievo vyrui: „Bet ką daryti su tuo šimtu talentų, kuriuos esu davęs Izraelio kariuomenei?“ Dievo žmogus atsakė: „VIEŠPATS turi iš ko tau kur kas daugiau duoti“.

[10] Então, separou Amazias as tropas que lhe tinham vindo de Efraim para que voltassem para casa; pelo que muito se acendeu a ira deles contra Judá, e voltaram para casa ardendo em ira.

[11] Animou-se Amazias e, conduzindo o seu povo, foi-se ao vale do Sal, onde feriu dez mil dos filhos de Seir.

[12] Também os filhos de Judá prenderam vivos dez mil e os trouxeram ao cimo de um penhasco, de onde os precipitaram, de modo que todos foram esmigalhados.

[13] Porém os homens das tropas que Amazias despedira, para que não fossem com ele à peleja, deram sobre as cidades de Judá, desde Samaria até Bete-Horom; feriram deles três mil e fizeram grande despojo.

Deus repreende Amazias por ser este idólatra

[14] Vindo Amazias da matança dos edomitas, trouxe consigo os deuses dos filhos de Seir, tomou-os por seus deuses, adorou-os e lhes queimou incenso.

[15] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Amazias, e mandou-lhe um profeta que lhe disse: Por que buscaste deuses que a seu povo não livraram das tuas mãos?

[16] Enquanto lhe falava o profeta, disse-lhe o rei: Acaso, te pusemos por conselheiro do rei? Pára com isso. Por que teríamos de ferir-te? Então, parou o profeta, mas disse: Sei que Deus resolveu destruir-te, porque fizeste isso e não deste ouvidos ao meu conselho.

[10]Tuomet Amacijas atleido kareivius, atėjusius pas jį iš Efraimo, įsakydamas eiti namo. Bet jie buvo už tai labai supykę ant Judo ir namo sugrįžo įniršio apimti.

[11]Amacijas susikaupė drąsiam žygiui ir vedinas savo kariuomene nužygiavo į Druskos slėnį. Jis nukovė dešimt tūkstančių Seyro vyrų.

[12]Judo vyrai kitą dešimt tūkstančių paėmė į nelaisvę gyvų ir užvedę juos ant Selos viršūnės nustūmė žemyn. Jie visi suknežo.

[13]Tuo tarpu samdytieji kareiviai, kuriuos Amacijas buvo išsiuntęs atgal ir neleidęs jiems eiti su juo į mūšį, užpuolė Judo miestus nuo Samarijos iki Bet Horono, nužudė tris tūkstančius gyventojų ir paėmė daug grobio.

[14]Grįždamas po pergalės prieš edomitus, Amacijas parsigabeno Seyro žmonių dievų ir pasistatęs juos kaip savo dievus garbino, atnašaudamas aukas.

[15]Užsidegęs pykčiu ant Amacijo, VIEŠPATS nusiuntė pas jį pranašą ir tarė jam: „Kodėl garbini tautos dievus, negalėjusius išgelbėti savo tautos iš tavo rankos?“

[16]Tačiau pranašui dar tebekalbant, karalius tarė jam: „Argi mes paskyrėme tave karaliaus patarėju? Liaukis! Kam gi turėtumei būti užmuštas?“ Tad pranašas liovėsi, bet pratarė: „Aš žinau, kad VIEŠPATSapsisprendė tave sunaikinti, nes

tu taip elgiesi ir nekreipi dėmesio į mano patarimą“.

Amazias derrotado por Jeoás
2 Reis 14.8-14

17 Então, Amazias, rei de Judá, tomou conselho e enviou mensageiros a Jeoás, filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, dizendo: Vem, meçamos armas.

17Pasitaręs Judo karalius Amacijas pasiuntė Izraelio karaliui Jehuvo sūnaus Jehoahazo sūnui Jehoašui tokį žodį: „Eikš, susitikime akis į akį!”

18 Porém Jeoás, rei de Israel, respondeu a Amazias, rei de Judá: O cardo que está no Líbano mandou dizer ao cedro que lá está: Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram o cardo.

18Izraelio karalius Jehoašas atsakė Judo karaliui Amacijui tokiu žodžiu: „Libano usnis pasiuntė žodį Libano kedrui, tardama: ‘Duok savo dukterį mano sūnui žmona’. Bet Libano laukinis žvėris, eidamas pro šalį, sutrypė tą usnį.

19 Tu dizes: Eis que feri os edomitas; e o teu coração se ensoberbeceu para te gloriares; agora, fica em casa; por que provocarias o mal para caíres tu, e Judá, contigo?

19Tu sakai: ‘Žiūrėk, nugalėjau Edomą’, – ir tavo širdis nori daugiau garbės. Sėdėk namie! Kam gi turėtumei ieškoti nelaimės, kad pats žūtum ir Judą su savimi nutemptum?“

20 Mas Amazias não quis atendê-lo; porque isto vinha de Deus, para entregá-los nas mãos dos seus inimigos, porquanto buscaram os deuses dos edomitas.

20Amacijas nenorėjo klausyti. Tai buvo iš Dievo, idant atiduotų juos už tai, kad jie garbino Edomo dievus.

21 Subiu, então, Jeoás, rei de Israel, e Amazias, rei de Judá, e mediram armas em Bete-Semes, que pertence a Judá.

21Tad Izraelio karalius Jehoašas atžygiavo. Jis ir Judo karalius Amacijas susitiko vienas su kitu mūšyje prie Bet Šemešo Judo karalystėje.

22 Judá foi derrotado por Israel, e fugiu cada um para sua casa.

22Judas buvo nugalėtas Izraelio. Visi išbėgiojo į savo namus.

23 E Jeoás, rei de Israel, prendeu a Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho de Jeoacaz, em Bete-Semes; levou-o a Jerusalém, cujo muro ele rompeu desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, quatrocentos côvados.

23Izraelio karalius Jehoašas paėmė Judo karalių, Ahazijo sūnaus Jehoašo sūnų Amaciją, į nelaisvę prie Bet Šemešo. Nugabenęs į Jeruzalę, jis pralaužė Jeruzalės sienoje keturių šimtų uolekčių spragą nuo Efraimo vartų iki Kampo vartų.

[24] Tomou todo o ouro e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa de Deus, com Obede-Edom, e os tesouros da casa do rei, como também reféns; e voltou para Samaria.

[24]Tada su visu auksu ir sidabru bei visais reikmenimis, rastais Dievo Namuose, su Obed Edomu ir karaliaus rūmų iždu bei įkaitais jis sugrįžo į Samariją.

A morte de Amazias, de Judá
2 Reis 14.17-20

[25] Amazias, filho de Joás, rei de Judá, viveu quinze anos depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel.

[25]Judo karalius Jehoašo sūnus Amacijas gyveno penkiolika metų po Izraelio karaliaus Jehoahazo sūnaus Jehoašo mirties.

[26] Ora, os mais atos de Amazias, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel?

[26]O kiti Amacijo darbai, nuo pirmo iki paskutinio, argi nėra aprašyti Judo ir Izraelio Karalių knygoje?

[27] Depois que Amazias deixou de seguir ao SENHOR, conspiraram contra ele em Jerusalém, e ele fugiu para Laquis; porém enviaram após ele homens até Laquis e o mataram ali.

[27]Nuo to laiko, kai Amacijas pasitraukė nuo VIEŠPATIES, buvo surengtas prieš jį sąmokslas Jeruzalėje. Užtat jis pabėgo į Lachišą. Bet buvo pasiųsti vyrai jo vytis, ir jie ten nužudė jį.

[28] Trouxeram-no sobre cavalos e o sepultaram junto a seus pais na Cidade de Davi.

[28]Pargabentas ant arklių jis buvo palaidotas su savo protėviais Judo mieste.

2 Crônicas 26

2 Metraščių 26

O reinado de Uzias
2 Reis 14.21-22; 15.1-4

Uzijas – Judo karalius

[1] Todo o povo de Judá tomou a Uzias, que era de dezesseis anos, e o constituiu rei em lugar de Amazias, seu pai.

[1]Tada visi Judo žmonės paėmė Uziją, kuris buvo tik šešiolikmetis, ir paskelbė jį karaliumi, jo tėvo Amacijo įpėdiniu.

[2] Ele edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei descansou com seus pais.

[2]Jis atstatė Elatą ir sugrąžino Judui po to, kai karalius Amacijas užmigo su savo protėviais.

[3] Uzias tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinqüenta e dois anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

[3]Uzijas buvo šešiolikmetis, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje penkiasdešimt dvejus metus. Jo motina buvo vardu Jecholija iš Jeruzalės.

[4] Ele fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Amazias, seu pai.

[4]Jis darė, kas dora VIEŠPATIES akyse, kaip buvo daręs jo tėvas Amacijas.

[5] Propôs-se buscar a Deus nos dias de Zacarias, que era sábio nas visões de Deus; nos dias em que buscou ao SENHOR, Deus o fez prosperar.

[5]Jis buvo pasišventęs ieškoti Dievo, kol buvo gyvas Zacharijas, mokęs jį bijoti Dievo. Kol jis ieškojo VIEŠPATIES, Dievas jam teikė sėkmę.

[6] Saiu e guerreou contra os filisteus e quebrou o muro de Gate, o de Jabné e o de Asdode; e edificou cidades no território de Asdode e entre os filisteus.

[6]Išėjęs į karo žygį su filistinais, jis išgriovė Gato sienas, Jabnės sienas bei Ašdodo sienas ir statė miestus Ašdodo ir Filistijos srityje.

[7] Deus o ajudou contra os filisteus, e contra os arábios que habitavam em Gur-Baal, e contra os meunitas.

[7]Dievas padėjo jam prieš filistinus, prieš arabus, gyvenančius Gūr Baale, ir prieš meunus.

[8] Os amonitas deram presentes a Uzias, cujo renome se espalhara até à entrada do Egito, porque se tinha tornado em extremo forte.

[8]Amonitai mokėjo jam duoklę, ir jo garsas pasiekė net Egipto sienas, nes jis darėsi vis galingesnis ir galingesnis.

[9] Também edificou Uzias torres em Jerusalém, à Porta da Esquina, à Porta do Vale e à Porta do Ângulo e as fortificou.

[9]Be to, Uzijas pastatė Jeruzalėje bokštus prie Kampo vartų, prie Slėnio vartų bei prie Kertės ir juos įtvirtino.

[10] Também edificou torres no deserto e cavou muitas cisternas, porque tinha muito gado, tanto nos vales como nas campinas; tinha lavradores e vinhateiros, nos montes e nos campos férteis, porque era amigo da agricultura.

[10]Jis statė bokštus tyruose ir iškasė daug vandens talpyklų, nes turėjo daug galvijų. Jis turėjo artojų ir Šefeloje, ir lygumoje, vynuogių augintojų ir kalnuose, ir derlinguose laukuose, nes mylėjo žemę.

[11] Tinha também Uzias um exército de homens destros nas armas, que saíam à guerra em tropas, segundo o rol feito pelo escrivão Jeiel e Maaséias, oficial, sob a direção de Hananias, um dos príncipes do rei.

[11]Uzijas turėjo ir gerai parengtą kariuomenę, padalytą pagal pašauktųjų prie ginklo skaičių į būrius, mokomus raštininko Jejelio ir apskaitininko Maasėjo, vadovaujamų Hananijo, vieno iš karaliaus didžiūnų.

[12] O número total dos cabeças das famílias, homens valentes, era de dois mil e seiscentos.

[13] Debaixo das suas ordens, havia um exército guerreiro de trezentos e sete mil e quinhentos homens, que faziam a guerra com grande poder, para ajudar o rei contra os inimigos.

[14] Preparou-lhes Uzias, para todo o exército, escudos, lanças, capacetes, couraças e arcos e até fundas para atirar pedras.

[15] Fabricou em Jerusalém máquinas, de invenção de homens peritos, destinadas para as torres e cantos das muralhas, para atirarem flechas e grandes pedras; divulgou-se a sua fama até muito longe, porque foi maravilhosamente ajudado, até que se tornou forte.

Uzias é atacado de lepra

2 Reis 15.5-7

[16] Mas, havendo-se já fortificado, exaltou-se o seu coração para a sua própria ruína, e cometeu transgressões contra o SENHOR, seu Deus, porque entrou no templo do SENHOR para queimar incenso no altar do incenso.

[17] Porém o sacerdote Azarias entrou após ele, com oitenta sacerdotes do SENHOR, homens da maior firmeza;

[18] e resistiram ao rei Uzias e lhe disseram: A ti, Uzias, não compete queimar incenso perante o SENHOR, mas aos sacerdotes, filhos de Arão, que são consagrados para este mister; sai do santuário, porque

[12]Kilčių galvų galiūnų iš viso buvo du tūkstančiai šeši šimtai.

[13]O jų žinioje buvo trijų šimtų septynių tūkstančių penkių šimtų kariškai parengtų vyrų kariuomenė, galinga jėga padėti karaliui kovoti su priešais.

[14]Uzijas aprūpino juos, visą kariuomenę, skydais, ietimis, šalmais, šarvais, lankais ir svaidyklėmis.

[15]Jeruzalėje ant gynybos bokštų ir mūrų sienos kampų jis pastatė išradingai sumanytų įtaisų strėlėms ir dideliems akmenims svaidyti. Taigi jo garsas pasklido toli ir plačiai, nes tapti galingam jam buvo nuostabiai pagelbėta.

[16]Kai tapo galingas, jo širdis pasidarė tokia išdidi, kad nuvedė jį į pragaištį. Jis nusižengė VIEŠPAČIUI, savo Dievui, įeidamas į VIEŠPATIESNamus atnašauti smilkalų ant smilkalų aukuro.

[17]Bet kunigas Azarijas, lydimas aštuoniasdešimt drąsių VIEŠPATIES kunigų, įėjo paskui jį

[18]ir pasipriešino karaliui Uzijui, sakydami: „Uzijau, tau nėra leista atnašauti smilkalų VIEŠPAČIUI, bet tik Aarono palikuonims kunigams, kurie pašventinti atnašauti smilkalus. Išeik iš Šventyklos, nes esi

transgrediste; nem será isso para honra tua da parte do SENHOR Deus.

[19] Então, Uzias se indignou; tinha o incensário na mão para queimar incenso; indignando-se ele, pois, contra os sacerdotes, a lepra lhe saiu na testa perante os sacerdotes, na Casa do SENHOR, junto ao altar do incenso.

[20] Então, o sumo sacerdote Azarias e todos os sacerdotes voltaram-se para ele, e eis que estava leproso na testa, e apressadamente o lançaram fora; até ele mesmo se deu pressa em sair, visto que o SENHOR o ferira.

[21] Assim, ficou leproso o rei Uzias até ao dia da sua morte; e morou, por ser leproso, numa casa separada, porque foi excluído da Casa do SENHOR; e Jotão, seu filho, tinha a seu cargo a casa do rei, julgando o povo da terra.

[22] Quanto aos mais atos de Uzias, tanto os primeiros como os últimos, o profeta Isaías, filho de Amoz, os escreveu.

[23] Descansou Uzias com seus pais, e, com seus pais, o sepultaram no campo do sepulcro que era dos reis; porque disseram: Ele é leproso. E Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 27

O reinado de Jotão

2 Reis 15.32-38

[1] Tinha Jotão vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e dezesseis anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

nusižengęs. Tau garbės iš VIEŠPATIES Dievo tai neatneš“.

[19]Uziją, laikantį rankoje smilkytuvą ir pasiruošusį atnašauti smilkalus, apėmė įtūžis. Jam širstant ant kunigų, VIEŠPATIES Namuose šalia smilkalų aukuro kunigų akivaizdoje jo kaktos odą išbėrė raupsai.

[20]Vyriausiasis kunigas Azarijas ir kiti kunigai, atsisukę į jį, pamatė, kad jo kakta raupsuota. Tad skubiai jį iš ten išvedė. Ir jis pats skubinosi išeiti, nes VIEŠPATS jį ištiko liga.

[21]Karalius Uzijas liko raupsuotas iki pat mirties. Todėl jis gyveno atskirame name kaip raupsuotasis ir buvo atskirtas nuo VIEŠPATIES Namų. Tad jo sūnus Jotamas rūpinosi karaliaus rūmais ir valdė šalies žmones.

[22]Kitus Uzijo darbus, nuo pirmo iki paskutinio, aprašė Amoco sūnus pranašas Izaijas.

[23]Uzijas užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas su jais lauke šalia karalių kapų, nes buvo sakoma: „Jis raupsuotas“. Vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Jotamas.

2 Metraščių 27

Jotamas – Judo karalius

[1]Jotamas buvo dvidešimt penkerių metų, kai tapo karaliumi ir karaliavo Jeruzalėje šešiolika metų. Jo motina buvo Cadoko duktė, vardu Jeruša.

[2] Fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Uzias, seu pai, exceto que não entrou no templo do SENHOR. E o povo continuava na prática do mal.

[2]Jis darė, kas dora VIEŠPATIES akyse, kaip jo tėvas buvo daręs, tik įVIEŠPATIES Šventyklą nėjo. Bet žmonės elgėsi vis dar nedorai.

[3] Ele edificou a porta de cima da Casa do SENHOR e também edificou muitas obras sobre o Muro de Ofel.

[3]Jis pastatė VIEŠPATIES Namų Aukštutinius vartus ir daug statė ant Ofelio sienos.

[4] Também edificou cidades na região montanhosa de Judá e nos bosques, castelos e torres.

[4]Be to, statė miestus Judo aukštumose, tvirtoves ir gynybos bokštus ant miškingų kalvų.

[5] Ele também guerreou contra o rei dos filhos de Amom e prevaleceu sobre eles, de modo que os filhos de Amom, naquele ano, lhe deram cem talentos de prata, dez mil coros de trigo e dez mil de cevada; isto lhe trouxeram os filhos de Amom também no segundo e no terceiro ano.

[5]Jis kovojo su Amono karaliumi ir nugalėjo. Amonas tais metais davė jam šimtą sidabro talentų, dešimt tūkstančių korų kviečių ir dešimt tūkstančių korų miežių. Amonas mokėjo jam tą pačią sumą antrais ir trečiais metais.

[6] Assim, Jotão se foi tornando mais poderoso, porque dirigia os seus caminhos segundo a vontade do SENHOR, seu Deus.

[6]Taigi Jotamas tapo galingas, nes ryžtingai tvarkė savo kelius VIEŠPATIES, savo Dievo, akivaizdoje.

[7] Quanto aos mais atos de Jotão, todas as suas guerras e empreendimentos, eis que tudo está escrito no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá.

[7]O kiti Jotamo darbai, visi jo karai ir jo elgesys, aprašyti Izraelio ir Judo Karalių knygoje.

[8] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém.

[8]Jis buvo dvidešimt penkerių metų, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje šešiolika metų.

[9] Descansou Jotão com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Acaz, seu filho, reinou em seu lugar.

[9]Jotamas užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas Dovydo mieste. Vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Ahazas.

2 Crônicas 28

O reinado de Acaz

2 Reis 16.1-4

2 Metraščių 28

Ahazas – Judo karalius

[1] Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém; e não fez o que era reto perante o SENHOR, como Davi, seu pai.

[1]Ahazas buvo dvidešimtmetis, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje šešiolika metų. Jis nedarė, kas dora VIEŠPATIES akyse, kaip buvo daręs jo protėvis Dovydas,

[2] Andou nos caminhos dos reis de Israel e até fez imagens fundidas a baalins.

[2]bet ėjo Izraelio karalių pėdomis. Jis padarė net nuliedintų atvaizdų Baalams,

[3] Também queimou incenso no vale do filho de Hinom e queimou a seus próprios filhos, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.

[3]degino smilkalus Ben Hinomo slėnyje ir atidavė ugniai savo sūnus bjauriu papročiu tautų, kurias VIEŠPATS buvo išvaręs, ateinant izraelitams.

[4] Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore frondosa.

[4]Jis atnašavo aukas ir degino smilkalus aukštumų alkuose, ant kalvų ir po kiekvienu lapuotu medžiu.

[5] Pelo que o SENHOR, seu Deus, o entregou nas mãos do rei dos siros, os quais o derrotaram e levaram dele em cativeiro uma grande multidão de presos, que trouxeram a Damasco; também foi entregue nas mãos do rei de Israel, o qual lhe infligiu grande derrota.

[5]Todėl VIEŠPATS, jo Dievas, atidavė jį Aramo karaliui į rankas. Aramėjai nugalėjo jį ir paėmę į nelaisvę daugybę jo žmonių nuvarė juos į Damaską. Jis buvo atiduotas į rankas ir Izraelio karaliui, ir šis nugalėjo jį, praliedamas daug kraujo.

[6] Porque Peca, filho de Remalias, matou em Judá, num só dia, cento e vinte mil, todos homens poderosos, por terem abandonado o SENHOR, Deus de seus pais.

[6]Remalijo sūnus Pekachas per vieną dieną nukovė šimtą dvidešimt tūkstančių karių – visi jie buvo narsūs vyrai, – nes jie buvo palikęVIEŠPATĮ, savo protėvių Dievą.

[7] Zicri, homem valente de Efraim, matou a Maaséias, filho do rei, a Azricão, alto oficial do palácio, e a Elcana, o segundo depois do rei.

[7]O Efraimo galiūnas Zichris nukovė karaliaus sūnų Maasėją, rūmų valdytoją Azrikamą ir pirmąjį pagal valdžią po karaliaus Elkaną.

[8] Os filhos de Israel levaram presos de Judá, seu povo irmão, duzentos mil: mulheres, filhos e filhas; e saquearam

[8]Izraelitai paėmė į nelaisvę du šimtus tūkstančių savo giminaičių, įskaitant žmonas, sūnus ir dukteris. Jie paėmė iš jų

deles grande despojo e o trouxeram para Samaria.

[9] Mas estava ali um profeta do SENHOR, cujo nome era Odede, o qual saiu ao encontro do exército que vinha para Samaria e lhe disse: Eis que, irando-se o SENHOR, Deus de vossos pais, contra Judá, os entregou nas vossas mãos, e vós os matastes com tamanha raiva, que chegou até aos céus.

[10] Agora, cuidais em sujeitar os filhos de Judá e Jerusalém, para vos serem escravos e escravas; acaso, não sois vós mesmos culpados contra o SENHOR, vosso Deus?

[11] Agora, pois, atendei-me e fazei voltar os presos que trouxestes cativos de vossos irmãos, porque o brasume da ira do SENHOR está sobre vós.

[12] Então, se levantaram alguns homens dentre os cabeças dos filhos de Efraim, a saber, Azarias, filho de Joanã, Berequias, filho de Mesilemote, Jeizquias, filho de Salum, e Amasa, filho de Hadlai, contra os que voltavam da batalha

[13] e lhes disseram: Não fareis entrar aqui esses cativos, porque intentais acrescentar aos nossos pecados e à nossa culpa diante do SENHOR ainda outros; a nossa culpa já é grande, e o brasume da ira do SENHOR está sobre nós.

[14] Então, os homens armados deixaram os presos e o despojo diante dos príncipes e de toda a congregação.

[15] Homens foram designados nominalmente, os quais se levantaram, e

taip pat labai daug grobio ir nugabeno jį į Samariją.

[9]Ten buvo VIEŠPATIES pranašas, vardu Odedas. Išėjęs pasitikti į Samariją grįžtančios kariuomenės, Odedas tarė jiems: „Tikėkite manimi, kadangi VIEŠPATS, jūsų protėvių Dievas, buvo supykęs ant Judo, jis atidavė juos jums į rankas, bet jūs skerdėte juos tokiu įtūžimu, kad jis pasiekė dangų.

[10]Dabar ketinate padaryti Judo ir Jeruzalės žmones savo vergais ir vergėmis! Bet, tiesą sakant, argi patys nesate nusikaltęVIEŠPAČIUI, savo Dievui?

[11]Tad paklausykite manęs ir paleiskite belaisvius, paimtus iš savo giminaičių, antraip jus ištiks VIEŠPATIES pykčio liepsna“.

[12]Be to, ir kai kurie Efraimo žmonių galvos – Johanano sūnus Azarijas, Mešilemoto sūnus Berechijas, Šalumo sūnus Jehizkijas bei Hadlajo sūnus Amasa – pakilo prieš grįžtančius iš žygio

[13]ir tarė jiems: „Belaisvių čia neveskite, nes jūs ketinate užtraukti mums kaltę prieš VIEŠPATĮ, pridėdami tai prie mūsų nuodėmių ir kaltės. Juk mūsų kaltė jau gana didelė, ir pykčio liepsna gresia Izraeliui“.

[14]Tad kariai paliko belaisvius ir grobį pareigūnams bei visai bendrijai.

[15]Tuomet tie vyrai, paėmę belaisvius, aprengė nuoguosius apdarais iš grobio,

tomaram os cativos, e do despojo vestiram a todos os que estavam nus; vestiram-nos, e calçaram-nos, e lhes deram de comer e de beber, e os ungiram; a todos os que, por fracos, não podiam andar, levaram sobre jumentos a Jericó, cidade das Palmeiras, a seus irmãos. Então, voltaram para Samaria.

apvilko drabužiais, apavė sandalais, davė jiems pavalgyti bei atsigerti, patepė juos aliejumi ir užsodinę ant asilų silpnuosius, nuvedė visus pas jų giminaičius į Jerichą, palmių miestą. Tai padarę, jie sugrįžo į Samariją.

Acaz pede socorro aos assírios
2 Reis 16.5-9

16 Naquele tempo, mandou o rei Acaz pedir aos reis da Assíria que o ajudassem.

16Tuo pačiu metu karalius Ahazas išsiuntė pasiuntinius į Asiriją, prašydamas pagalbos.

17 Pois vieram, de novo, os edomitas, e derrotaram Judá, e levaram presos em cativeiro.

17Mat ir edomitai vėl buvo įsiveržę, sumušę Judą ir paėmę belaisvių.

18 Também os filisteus deram contra as cidades da campina e do sul de Judá, e tomaram Bete-Semes, Aijalom, Gederote, Socó e suas aldeias, Timna e suas aldeias e Ginzo e suas aldeias; e habitavam ali.

18Ir filistinai užpuldinėjo miestus Šefeloje bei Judo Negebe. Jie buvo užėmę Bet Šemešą, Ajaloną, Gederotus, Sochoją su jam pavaldžiomis gyvenvietėmis, Timną su jai pavaldžiomis gyvenvietėmis bei Gimzoją su jam pavaldžiomis gyvenvietėmis ir juose apsigyvenę.

19 Porque o SENHOR humilhou a Judá por causa de Acaz, rei de Israel; porque este permitira que Judá caísse em dissolução, e ele, de todo, se entregou à transgressão contra o SENHOR.

19TaipVIEŠPATS nužemino Judą dėl Ahazo, Izraelio karaliaus, nes Jude šis elgėsi nepadoriai ir buvo neištikimas VIEŠPAČIUI.

20 Veio a ele Tiglate-Pileser, rei da Assíria; porém o pôs em aperto, em vez de fortalecê-lo.

20Užtat Asirijos karalius Tiglat Pileseras atžygiavo prieš jį ir, užuot padėjęs, nuengė jį.

21 Porque Acaz tomou despojos da Casa do SENHOR, da casa do rei e da dos príncipes e os deu ao rei da Assíria; porém isso não o ajudou.

21Nors Ahazas ir apiplėšė VIEŠPATIES Namus, karaliaus rūmus bei pareigūnų namus, mokėdamas duoklę Asirijos karaliui, tai nieko nepadėjo.

A idolatria de Acaz
2 Reis 16.10-16

[22] No tempo da sua angústia, cometeu ainda maiores transgressões contra o SENHOR; ele mesmo, o rei Acaz.

[23] Pois ofereceu sacrifícios aos deuses de Damasco, que o feriram, e disse: Visto que os deuses dos reis da Síria os ajudam, eu lhes oferecerei sacrifícios para que me ajudem a mim. Porém eles foram a sua ruína e a de todo o Israel.

[24] Ajuntou Acaz os utensílios da Casa de Deus, fê-los em pedaços e fechou as portas da Casa do SENHOR; e fez para si altares em todos os cantos de Jerusalém.

[25] Também, em cada cidade de Judá, fez altos para queimar incenso a outros deuses; assim, provocou à ira o SENHOR, Deus de seus pais.

A morte de Acaz
2 Reis 16.19-20

[26] Quanto aos mais atos dele e a todos os seus caminhos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel.

[27] Descansou Acaz com seus pais, e o sepultaram na cidade, em Jerusalém, porém não o puseram nos sepulcros dos reis de Israel; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 29

Ezequias manda abrir o templo
2 Reis 18.1-3

[1] Tinha Ezequias vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Abia e era filha de Zacarias.

[22]Savo vargų metais karalius Ahazas net dar labiau nusižengėVIEŠPAČIUI,

[23]atnašaudamas aukas Damasko dievams, kurie buvo jį nugalėję, nes manė: „Kadangi Aramo karalių dievai jiems padėjo, aš atnašausiu jiems aukas, kad ir man padėtų“. Bet jie tapo pražūtimi jam ir visam Izraeliui.

[24]Ahazas surinko Dievo Namų reikmenis ir sukapojo. Jis uždarė Dievo Namų duris ir pastatė aukurų kiekviename Jeruzalės kampe.

[25]Visuose Judo miestuose jis įrengė aukštumų alkus smilkalams atnašauti kitiems dievams, vesdamas į pyktį VIEŠPATĮ, savo protėvių Dievą.

[26]O kiti Ahazo darbai ir visi jo žygiai, nuo pirmo iki paskutinio, aprašyti Judo ir Izraelio Karalių knygoje.

[27]Ahazas užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas mieste – Jeruzalėje, bet į Izraelio karalių kapus nebuvo nuneštas. Vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Ezekijas.

2 Metraščių 29

Ezekijas – Judo karalius

[1]Ezekijas buvo dvidešimt penkerių metų, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje dvidešimt devynerius metus. Jo motina buvo Abija, Zacharijo duktė.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo quanto fizera Davi, seu pai.

[3] No primeiro ano do seu reinado, no primeiro mês, abriu as portas da Casa do SENHOR e as reparou.

[4] Trouxe os sacerdotes e os levitas, ajuntou-os na praça oriental

[5] e lhes disse: Ouvi-me, ó levitas! Santificai-vos, agora, e santificai a Casa do SENHOR, Deus de vossos pais; tirai do santuário a imundícia.

[6] Porque nossos pais prevaricaram e fizeram o que era mau perante o SENHOR, nosso Deus, e o deixaram; desviaram o seu rosto do tabernáculo do SENHOR e lhe voltaram as costas.

[7] Também fecharam as portas do pórtico, apagaram as lâmpadas, não queimaram incenso, nem ofereceram holocaustos nos santuários ao Deus de Israel.

[8] Pelo que veio grande ira do SENHOR sobre Judá e Jerusalém, e os entregou ao terror, ao espanto e aos assobios, como vós o estais vendo com os próprios olhos.

[9] Porque eis que nossos pais caíram à espada, e, por isso, nossos filhos, nossas filhas e nossas mulheres estiveram em cativeiro.

[10] Agora, estou resolvido a fazer aliança com o SENHOR, Deus de Israel, para que se desvie de nós o ardor da sua ira.

[11] Filhos meus, não sejais negligentes, pois o SENHOR vos escolheu para estardes diante dele para o servirdes, para serdes seus ministros e queimardes incenso.

Os levitas purificam o templo

[2]Jis darė, kas dora VIEŠPATIES akyse, kaip buvo daręs protėvis Dovydas.

[3]Pirmų savo karaliavimo metų pirmą mėnesį jis atidarė VIEŠPATIES Namų duris ir pataisė juos.

[4]Pasišaukęs kunigus ir levitus, jis sutelkė juos rytinėje aikštėje ir tarė:

[5]„Levitai, klausykitės manęs! Pašventinkite save, pašventinkite VIEŠPATIES, savo Dievo, Namus ir išneškite purvą iš Šventyklos.

[6]Mūsų protėviai buvo neištikimi ir darė, kas nedoraVIEŠPATIES, mūsų Dievo, akyse. Paliko jį, nugręžė savo veidus nuo šventosios VIEŠPATIES buveinės ir atsuko jai nugarą.

[7]Jie ir Prieangio duris uždarė, ir žibintus užgesino; jie atsisakė atnašauti smilkalus ir deginamąsias aukas Šventykloje Izraelio Dievo garbei.

[8]Todėl VIEŠPATIES pyktis ištiko Judą ir Jeruzalę; jis padarė juos siaubo, nustebimo ir pajuokos reginiu, kaip jūs savo akimis matote.

[9]Mūsų tėvai krito nuo kalavijo, o mūsų sūnūs, dukterys ir žmonos atsidūrė nelaisvėje.

[10]Dabar aš širdimi noriu sudaryti sandorą su VIEŠPAČIU, Izraelio Dievu, kad jo pykčio liepsna būtų nuo mūsų nugręžta.

[11]Mano sūnūs, nebebūkite daugiau apsileidę, nes jus VIEŠPATSišsirinko būti savo Artume, kad jam tarnautumėte kaip jo tarnai, aukodami atnašas“.

[12] Então, se levantaram os levitas: Maate, filho de Amasai, e Joel, filho de Azarias, dos filhos dos coatitas; dos filhos de Merari, Quis, filho de Abdi, e Azarias, filho de Jealelel; dos gersonitas, Joá, filho de Zima, e Éden, filho de Joá;
[13] dos filhos de Elisafã, Sinri e Jeuel; dos filhos de Asafe, Zacarias e Matanias;
[14] dos filhos de Hemã, Jeuel e Simei; dos filhos de Jedutum, Semaías e Uziel.
[15] Congregaram a seus irmãos, santificaram-se e vieram segundo a ordem do rei pelas palavras do SENHOR, para purificarem a Casa do SENHOR.
[16] Os sacerdotes entraram na Casa do SENHOR, para a purificar, e tiraram para fora, ao pátio da Casa do SENHOR, toda imundícia que acharam no templo do SENHOR; e os levitas a tomaram, para a levarem fora, ao ribeiro de Cedrom.
[17] Começaram, pois, a santificar no primeiro dia do primeiro mês; ao oitavo dia do mês, vieram ao pórtico do SENHOR e santificaram a Casa do SENHOR em oito dias; no décimo sexto dia do mês, acabaram.
[18] Então, foram ter com o rei Ezequias no palácio e disseram: Já purificamos toda a Casa do SENHOR, como também o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a mesa da proposição com todos os seus objetos.
[19] Também todos os objetos que o rei Acaz, no seu reinado, lançou fora, na sua transgressão, já preparamos e

[12]Tada pakilo levitai: Amasajo sūnus Mahatas ir Azarijo sūnus Joelis iš Kehato palikuonių, iš Merario palikuonių – Abdžio sūnus Kišas ir Jehalėlelio sūnus Azarijas, iš geršonų – Zimos sūnus Joachas ir Joaho sūnus Edenas,
[13]iš Elicafano sūnų – Šimris ir Jejelis, iš Asafo sūnų – Zacharijas ir Matanijas;
[14]iš Hemano sūnų – Jehielis ir Šimėjas; ir iš Jedutūno sūnų – Šemaja ir Uzielis.
[15]Surinkę savo brolius, jie save pašventino ir nuėjo, kaip karalius buvo įsakęs, valyti VIEŠPATIES Namų, laikydamiesi VIEŠPATIESįstatų.
[16]Kunigai įėjo į VIEŠPATIES Namus jų valyti. Jie išnešė visus nešvarius daiktus, rastus VIEŠPATIES Namuose, į VIEŠPATIES Namų kiemą, o levitai, paėmę iš jų, nunešė į Kidrono slėnį.
[17]Pirmą mėnesio dieną jie pradėjo pašventinimo darbus ir aštuntą mėnesio dieną pasiekė VIEŠPATIES Prieangį. Jie šventino VIEŠPATIES Namus aštuonias dienas, ir pirmo mėnesio šešioliktą dieną darbai buvo užbaigti.
[18]Tada jie atėjo pas karalių Ezekiją ir tarė: „Išvalėme visus VIEŠPATIES Namus, deginamosios aukos aukurą bei visus jo reikmenis ir stalą padėtinės duonos eilėms bei visus jo reikmenis.
[19]Visus reikmenis, kuriuos karalius Ahazas buvo subjauroję̨s karaliaudamas, mes

santificamos; e eis que estão diante do altar do SENHOR.

atstatėme ir pašventinome. Štai jie sudėti priešais VIEŠPATIES aukurą“.

Ezequias restabelece o culto de Deus

[20] Então, o rei Ezequias se levantou de madrugada, reuniu os príncipes da cidade e subiu à Casa do SENHOR.

[20]Tada karalius Ezekijas nedelsdamas sušaukė visus miesto didžiūnus ir nuėjo į VIEŠPATIES Namus.

[21] Mandou trazer sete novilhos, sete carneiros, sete cordeiros e sete bodes, como oferta pelo pecado a favor do reino, do santuário e de Judá; e aos filhos de Arão, os sacerdotes, que os oferecessem sobre o altar do SENHOR.

[21]Buvo atvesti septyni jaučiai, septyni avinai, septyni avinėliai ir septyni ožiai aukai už karalystės, Šventyklos ir Judo nuodėmę. Jis įsakė kunigams, Aarono palikuonims, atnašauti juos antVIEŠPATIES aukuro.

[22] Mortos os novilhos, os sacerdotes tomaram o sangue e o aspergiram sobre o altar; mataram os carneiros e aspergiram o sangue sobre o altar; também mataram os cordeiros e aspergiram o sangue sobre o altar.

[22]Jaučiai buvo papjauti. Paėmę jų kraujo, kunigai pašlakstė juo aukurą. Avinai buvo papjauti, ir jų kraujas iššlakstytas ant aukuro. Ir avinėliai buvo papjauti, ir jų kraujas iššlakstytas ant aukuro.

[23] Para oferta pelo pecado, trouxeram os bodes perante o rei e a congregação e puseram as mãos sobre eles.

[23]Tada pas karalių ir bendriją buvo atvesti ožiai aukai už nuodėmę. Visi uždėjo ant jų rankas.

[24] Os sacerdotes os mataram e, com o sangue, fizeram uma oferta pelo pecado, ao pé do altar, para expiação de todo o Israel, porque o rei tinha ordenado que se fizesse aquele holocausto e oferta pelo pecado, por todo o Israel.

[24]Papjovę juos, kunigai atnašavo auką už nuodėmę jų krauju ant aukuro, kad atlygintų už visą Izraelį, nes karalius buvo pasakęs: „Deginamoji auka ir auka už nuodėmę yra už visą Izraelį“.

[25] Também estabeleceu os levitas na Casa do SENHOR com címbalos, alaúdes e harpas, segundo mandado de Davi e de Gade, o vidente do rei, e do profeta Natã; porque este mandado veio do SENHOR, por intermédio de seus profetas.

[25]Jis paskyrė levitams vietas VIEŠPATIES Namuose su cimbolais, arfomis ir lyromis, kaip Dovydas ir karaliaus regėtojas Gadas bei pranašas Natanas buvo nurodę, nes įsakas buvo VIEŠPATIES perduotas per pranašus.

[26] Estavam, pois, os levitas em pé com os instrumentos de Davi, e os sacerdotes, com as trombetas.

[26]Levitams atsistojus į vietas su Dovydo muzikos instrumentais ir kunigams su trimitais,

[27] Deu ordem Ezequias que oferecessem o holocausto sobre o altar. Em começando o holocausto, começou também o cântico ao SENHOR com as trombetas, ao som dos instrumentos de Davi, rei de Israel.

[28] Toda a congregação se prostrou, quando se entoava o cântico, e as trombetas soavam; tudo isto até findar-se o holocausto.

[29] Tendo eles acabado de oferecer o sacrifício, o rei e todos os que se achavam com ele prostraram-se e adoraram.

[30] Então, o rei Ezequias e os príncipes ordenaram aos levitas que louvassem o SENHOR com as palavras de Davi e de Asafe, o vidente. Eles o fizeram com alegria, e se inclinaram, e adoraram.

[31] Disse ainda Ezequias: Agora, vos consagrastes a vós mesmos ao SENHOR; chegai-vos e trazei sacrifícios e ofertas de ações de graças à Casa do SENHOR. A congregação trouxe sacrifícios e ofertas de ações de graças, e todos os que estavam de coração disposto trouxeram holocaustos.

[32] O número dos holocaustos, que a congregação trouxe, foi de setenta bois, cem carneiros e duzentos cordeiros; tudo isto em holocausto para o SENHOR.

[33] Também foram consagrados seiscentos bois e três mil ovelhas.

[34] Os sacerdotes, porém, eram mui poucos e não podiam esfolar a todos os holocaustos; pelo que seus irmãos, os levitas, os ajudaram, até findar-se a obra e até que os outros sacerdotes se

[27]Ezekijas įsakė atnašauti deginamąją auką ant aukuro. Pradėjus deginamąją auką, pasigirdo ir VIEŠPATIES giesmė bei trimitai, lydimi Izraelio karaliaus Dovydo muzikos instrumentų.

[28]Visa bendrija parpuolė kniūbsčia, aidėjo giesmė ir gaudė trimitai. Visa tai tęsėsi, kol nepasibaigė deginamoji auka.

[29]Pasibaigus deginamajai aukai, karalius ir visi su juo buvę pagarbindami parpuolė kniūbsti.

[30]Karalius Ezekijas ir didžiūnai įsakė levitams šlovinti VIEŠPATĮ Dovydo žodžiais ir regėtojo Asafo giesmėmis. Džiaugsmingai pašlovinę giesme, jie žemai nusilenkė ir parpuolė kniūbsti.

[31]Tada Ezekijas tarė: „Dabar, kai esate pašventinę save VIEŠPAČIUI, eikite arčiau ir atnašaukite aukas ir bendravimo atnašas VIEŠPATIES Namams“. Bendrija sunešė aukų ir bendravimo atnašų; visi geros širdies žmonės atgabeno deginamųjų aukų.

[32]Bendrijos atgabentų deginamųjų aukų buvo septyniasdešimt jaučių, šimtas avinų ir du šimtai ėriukų. Visi jie skirti deginamosioms aukoms VIEŠPAČIUI.

[33]Pašventintų atnašų buvo šeši šimtai jaučių ir trys šimtai avių.

[34]Bet kunigų buvo per mažai, ir jie negalėjo nulupti visų deginamųjų aukų, todėl jų giminaičiai levitai padėjo jiems atlikti tą darbą, kol kiti kunigai save

santificaram; porque os levitas foram mais retos de coração, para se santificarem, do que os sacerdotes.

pašventino. Iš tikro levitai uoliau save šventino negu kunigai.

[35] Além dos holocaustos em abundância, houve também a gordura das ofertas pacíficas e as libações para os holocaustos. Assim, se estabeleceu o ministério da Casa do SENHOR.

[35]Prie daugybės deginamųjų aukų buvo ir bendravimo aukų taukai bei liejamosios atnašos deginamosioms aukoms. Taip buvo atkurta VIEŠPATIES Namų pamaldų tarnyba.

[36] Ezequias e todo o povo se alegraram por causa daquilo que Deus fizera para o povo, porque, subitamente, se fez esta obra.

[36]Ezekijas ir visi žmonės džiaugėsi tuo, ką Dievas buvo savo tautai padaręs, nes tai buvo įvykę taip staiga.

2 Crônicas 30

A celebração da Páscoa

[1] Depois disto, Ezequias enviou mensageiros por todo o Israel e Judá; escreveu também cartas a Efraim e a Manassés para que viessem à Casa do SENHOR, em Jerusalém, para celebrarem a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel.

[2] Porque o rei tivera conselho com os seus príncipes e com toda a congregação em Jerusalém, para celebrarem a Páscoa no segundo mês

[3] (Porquanto não a puderam celebrar no devido tempo, porque não se tinham santificado sacerdotes em número suficiente, e o povo não se ajuntara ainda em Jerusalém.).

[4] Foi isto aprovado pelo rei e toda a congregação;

[5] e resolveram que se fizesse pregão por todo o Israel, desde Berseba até Dã, para que viessem a celebrar a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel, em Jerusalém;

2 Metraščių 30

[1]Ezekijas išsiuntė žodį visam Izraeliui bei Judui, parašė laiškus ir Efraimui bei Manasui, kad sueitų į VIEŠPATIES Namus Jeruzalėje švęsti PaschąVIEŠPATIES, Izraelio Dievo, garbei.

[2]Mat karalius, didžiūnai ir visa bendrija Jeruzalėje buvo nutarę švęsti Paschą antrą mėnesį,

[3]nes švęsti laiku negalėjo dėl to, kad nebuvo nei pakankamai save pašventinusių kunigų, nei žmonės nebuvo suėję į Jeruzalę.

[4]Kadangi toks nutarimas atrodė tinkamas karaliui ir visai bendrijai,

[5]jie ir išleido įsaką paskelbti per visą Izraelį, nuo Beer Šebos iki Dano, kad visi žmonės sueitų ir švęstų Paschą VIEŠPATIES, Izraelio Dievo, garbei

porque não a celebravam já com grande número de assistentes, como prescrito.

Jeruzalėje. Mat nedaugelis ją švęsdavo, kaip buvo įsakyta.

[6] Partiram os correios com as cartas do rei e dos seus príncipes, por todo o Israel e Judá, segundo o mandado do rei, dizendo: Filhos de Israel, voltai-vos ao SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, para que ele se volte para o restante que escapou do poder dos reis da Assíria.

[6]Todėl pasiuntiniai, nešini karaliaus ir didžiūnų parašytais laiškais, perėjo visą Izraelį ir Judą, kaip karalius buvo įsakęs, skelbdami: „Izraelitai! Grįžkite pas VIEŠPATĮ, Abraomo, Izaoko ir Izraelio Dievą, kad ir jis sugrįžtų pas likutį – pas jus, išsigelbėjusius iš Asirijos karalių rankos.

[7] Não sejais como vossos pais e como vossos irmãos, que prevaricaram contra o SENHOR, Deus de seus pais, pelo que os entregou à desolação, como estais vendo.

[7]Nebūkite kaip jūsų protėviai ir jūsų broliai, kurie buvo tokie neištikimi VIEŠPAČIUI, savo protėvių Dievui, kad jis atidavė juos, kaip matote, prapulčiai.

[8] Não endureçais, agora, a vossa cerviz, como vossos pais; confiai-vos ao SENHOR, e vinde ao seu santuário que ele santificou para sempre, e servi ao SENHOR, vosso Deus, para que o ardor da sua ira se desvie de vós.

[8]Nebūkite kietasprandžiai, kaip jūsų protėviai, bet atsiduokite VIEŠPAČIUI ir ateikite į jo Šventyklą, kurią jis amžinai pašventino, ir tarnaukite VIEŠPAČIUI, savo Dievui, kad būtų nugręžta nuo jūsų jo pykčio liepsna.

[9] Porque, se vós vos converterdes ao SENHOR, vossos irmãos e vossos filhos acharão misericórdia perante os que os levaram cativos e tornarão a esta terra; porque o SENHOR, vosso Deus, é misericordioso e compassivo e não desviará de vós o rosto, se vos converterdes a ele.

[9]Jeigu jūs sugrįšite pas VIEŠPATĮ, jūsų giminės ir vaikai sulauks pasigailėjimo iš tų, kurie paėmė juos į nelaisvę, ir jie sugrįš į šį kraštą, nes VIEŠPATS, jūsų Dievas, yra malonus ir gailestingas. Jis nenugręš nuo jūsų savo veido, jeigu pas jį sugrįšite“.

[10] Os correios foram passando de cidade em cidade, pela terra de Efraim e Manassés até Zebulom; porém riram-se e zombaram deles.

[10]Taigi pasiuntiniai ėjo iš miesto į miestą Efraimo ir Manaso krašte, kol pasiekė Zabuloną, bet žmonės, pajuokdami juos, tyčiojosi iš jų.

[11] Todavia, alguns de Aser, de Manassés e de Zebulom se humilharam e foram a Jerusalém.

[11]Nepaisant to, kai kurie iš Ašero, Manaso ir Zabulono nusižemino ir atėjo į Jeruzalę.

[12] Também em Judá se fez sentir a mão de Deus, dando-lhes um só coração, para cumprirem o mandado do rei e dos príncipes, segundo a palavra do SENHOR.

[13] Ajuntou-se em Jerusalém muito povo, para celebrar a Festa dos Pães Asmos, no segundo mês, mui grande congregação.

[14] Dispuseram-se e tiraram os altares que havia em Jerusalém; também tiraram todos os altares do incenso e os lançaram no vale de Cedrom.

[15] Então, imolaram o cordeiro da Páscoa no décimo quarto dia do segundo mês; os sacerdotes e os levitas se envergonharam, e se santificaram, e trouxeram holocaustos à Casa do SENHOR.

[16] Tomaram os seus devidos lugares, segundo a Lei de Moisés, o homem de Deus; e os sacerdotes aspergiam o sangue, tomando-o das mãos dos levitas.

[17] Porque havia muitos na congregação que não se tinham santificado; pelo que os levitas estavam encarregados de imolar os cordeiros da Páscoa por todo aquele que não estava limpo, para o santificarem ao SENHOR.

[18] Porque uma multidão do povo, muitos de Efraim, de Manassés, de Issacar e de Zebulom não se tinham purificado e, contudo, comeram a Páscoa, não como está escrito; porém Ezequias orou por eles, dizendo: O SENHOR, que é bom, perdoe a todo aquele

[12]O Dievo ranka palietė Judą, leisdama jiems vieningai įvykdyti tai, ką karalius ir didžiūnai įsakė pagal Dievo žodį.

[13]Į Jeruzalę suėjo minia žmonių švęsti Neraugintosios duonos šventės antrą mėnesį. Tai buvo milžiniška sueiga.

[14]Jie ėmėsi darbo – pašalinti Jeruzalėje esančius aukurus. Paėmę juos ir visus smilkalams deginti stovus, išmetė juos į Kidrono slėnį.

[15]Paschos avinėlis buvo papjautas antro mėnesio keturioliktą dieną. Tuo tarpu kunigai ir levitai susigėdę pasišventino ir atnešė deginamąsias aukas į VIEŠPATIES Namus.

[16]Užėmę savo tarnybos vietas pagal Dievo vyro Mozės Įstatymą, kunigai šlakstė jiems levitų rankomis paduotą kraują.

[17]Kadangi bendrijoje buvo daug tokių, kurie nebuvo pasišventinę, levitai turėjo papjauti Paschos avinėlį kiekvienam, kuris nebuvo švarus, kad pašventintų jį VIEŠPAČIUI.

[18]Mat buvo daugybė žmonių, ypač daug iš Efraimo, Manaso, Isacharo ir Zabulono, kurie nebuvo apsivalę. Nepaisant to, jie valgė Paschos avinėlį, nesilaikydami, kas parašyta. Bet Ezekijas meldėsi už juos, tardamas: „Teatleidžia gerasis VIEŠPATS

[19] que dispôs o coração para buscar o SENHOR Deus, o Deus de seus pais, ainda que não segundo a purificação exigida pelo santuário.
[20] Ouviu o SENHOR a Ezequias e sarou a alma do povo.
[21] Os filhos de Israel que se acharam em Jerusalém celebraram a Festa dos Pães Asmos por sete dias, com grande júbilo; e os levitas e os sacerdotes louvaram ao SENHOR de dia em dia, com instrumentos que tocaram fortemente em honra ao SENHOR.

[22] Ezequias falou ao coração de todos os levitas que revelavam bom entendimento no serviço do SENHOR; e comeram, por sete dias, as ofertas da festa, trouxeram ofertas pacíficas e renderam graças ao SENHOR, Deus de seus pais.

[23] Concordou toda a congregação em celebrar outros sete dias, e, de fato, o fizeram com júbilo;
[24] pois Ezequias, rei de Judá, apresentou à congregação mil novilhos e sete mil ovelhas para sacrifício; e os príncipes apresentaram à congregação mil novilhos e dez mil ovelhas; e os sacerdotes se santificaram em grande número.
[25] Alegraram-se toda a congregação de Judá, os sacerdotes, os levitas e toda a congregação de todos os que vieram de Israel, como também os estrangeiros que vieram da terra de Israel e os que habitavam em Judá.

[19]visiems, kurie širdimi nori ieškoti Dievo, savo protėvių VIEŠPATIES Dievo, nors jie ir nėra švarūs pagal Šventyklos įsakus“.

[20]VIEŠPATS išklausė Ezekiją ir nenubaudė tautos.

[21]Izraelitai Jeruzalėje septynias dienas džiūgaudami šventė Neraugintosios duonos šventę. Levitai ir kunigai kasdien šlovino VIEŠPATĮ, lydimi galingųVIEŠPATIES muzikos instrumentų.

[22]Ezekijas žodžiu drąsino visus levitus, įgudusiai atliekančius VIEŠPATIES tarnybą. Taip žmonės valgė septynias dienas iškilmių maistą, aukodami bendravimo aukas ir dėkodamiVIEŠPAČIUI, savo protėvių Dievui.

[23]Tada visa bendrija nutarė švęsti dar septynias dienas. Taigi jie džiūgaudami šventė dar septynias dienas,

[24]nes Judo karalius Ezekijas davė sueigai tūkstantį jaučių ir septynis tūkstančius avių atnašoms, o didžiūnai davė sueigai tūkstantį jaučių ir dešimt tūkstančių avių. Pasišventino daug kunigų.

[25]Džiūgavo visa Judo bendrija, kunigai ir levitai, visa iš Izraelio atėjusi bendrija, visi svetimtaučiai, atėję iš Izraelio krašto, ir svetimtaučiai, gyvenę Jude.

[26] Houve grande alegria em Jerusalém; porque desde os dias de Salomão, filho de Davi, rei de Israel, não houve coisa semelhante em Jerusalém.

[27] Então, os sacerdotes e os levitas se levantaram para abençoar o povo; a sua voz foi ouvida, e a sua oração chegou até à santa habitação de Deus, até aos céus.

[26]Jeruzalėje buvo daug džiaugsmo, nes nuo Izraelio karaliaus Dovydo sūnaus Saliamono dienų nieko panašaus nebuvo įvykę Jeruzalėje.

[27]Pakilę levitai kunigai palaimino žmones, VIEŠPATS išgirdo jų balsą, ir jų malda pasiekė jo šventąją buveinę danguje.

2 Crônicas 31

[1] Acabando tudo isto, todos os israelitas que se achavam ali saíram às cidades de Judá, quebraram as estátuas, cortaram os postes-ídolos e derribaram os altos e altares por todo o Judá e Benjamim, como também em Efraim e Manassés, até que tudo destruíram; então, tornaram todos os filhos de Israel, cada um para sua possessão, para as cidades deles.

Ezequias regula as contribuições para os sacerdotes e os levitas

[2] Estabeleceu Ezequias os turnos dos sacerdotes e dos levitas, turno após turno, segundo o seu mister: os sacerdotes e levitas, para o holocausto e para as ofertas pacíficas, para ministrarem e cantarem, portas a dentro, nos arraiais do SENHOR.

[3] A contribuição que fazia o rei da sua própria fazenda era destinada para os holocaustos, para os da manhã e os da tarde e para os holocaustos dos sábados, das Festas da Lua Nova e das festas fixas, como está escrito na Lei do SENHOR.

[4] Além disso, ordenou ao povo, moradores de Jerusalém, que contribuísse com sua parte devida aos sacerdotes e aos levitas,

2 Metraščių 31

[1]Kai visa tai buvo atlikta, visi dalyvaujantys izraelitai, nuėję į Judo miestus, sudaužė visus paminklinius akmenis, iškirto šventuosius stulpus, išgriovė aukštumų alkus ir aukurus visame Jude ir Benjamine, ir Efraime, ir Manase. Tada visi izraelitai sugrįžo į savo miestus, kiekvienas į savo nuosavybę.

[2]Ezekijas atkūrė kunigų ir levitų padalas pagal jų tarnybą, kiekvieną kunigą ir levitą pagal jo tarnybą, atnašauti deginamąsias aukas ir bendravimo aukas, tarnauti, dėkoti ir giedojimu šlovinti VIEŠPATIESstovyklos vartuose.

[3]Iš savo nuosavybės karalius paskyrė dalį deginamosioms aukoms – ryto bei vakaro deginamajai aukai ir šabų, jaunaties bei nustatytų švenčių deginamajai aukai, kaip parašyta VIEŠPATIES Įstatyme.

[4]Be to, žmonėms, gyvenantiems Jeruzalėje, jis įsakė duoti kunigų ir levitų

para que pudessem dedicar-se à Lei do SENHOR.

5 Logo que se divulgou esta ordem, os filhos de Israel trouxeram em abundância as primícias do cereal, do vinho, do azeite, do mel e de todo produto do campo; também os dízimos de tudo trouxeram em abundância.

6 Os filhos de Israel e de Judá que habitavam nas cidades de Judá também trouxeram dízimos das vacas e das ovelhas e dízimos das coisas que foram consagradas ao SENHOR, seu Deus; e fizeram montões e montões.

7 No terceiro mês, começaram a fazer os primeiros montões; e, no sétimo mês, acabaram.

8 Vindo, pois, Ezequias e os príncipes e vendo aqueles montões, bendisseram ao SENHOR e ao seu povo de Israel.

9 Perguntou Ezequias aos sacerdotes e aos levitas acerca daqueles montões.

10 Então, o sumo sacerdote Azarias, da casa de Zadoque, lhe respondeu: Desde que se começou a trazer à Casa do SENHOR estas ofertas, temos comido e nos temos fartado delas, e ainda há sobra em abundância; porque o SENHOR abençoou ao seu povo, e esta grande quantidade é o que sobra.

11 Então, ordenou Ezequias que se preparassem depósitos na Casa do SENHOR.

12 Uma vez preparados, recolheram neles fielmente as ofertas, os dízimos e as coisas

dalį, kad jie galėtų atsidėti VIEŠPATIES mokymui.

5Žiniai pasklidus, izraelitai sunešė daug pirmienų – javų, vyno, aliejaus, medaus ir visokio žemės derliaus. Buvo atnešta iš visko dosni dešimtinė.

6Izraelio bei Judo žmonės, gyvenę Judo miestuose, ir tie nešė dešimtinę galvijų ir avių, dešimtinę šventų daiktų, pašvęstų VIEŠPAČIUI, savo Dievui, ir dėjo į krūvas.

7Krauti pradėta trečią mėnesį, o užbaigta septintą mėnesį.

8Atėję ir pamatę krūvas, Ezekijas ir pareigūnai šlovino VIEŠPATĮ ir jo tautą Izraelį.

9Ezekijas klausinėjo kunigus ir levitus apie krūvas.

10Vyriausiasis kunigas Azarijas, kuris buvo iš Cadoko namų, paaiškino jam, tardamas: „Nuo to laiko, kai pradėta nešti atnašas įVIEŠPATIES Namus, mes turėjome pavalgyti iki soties, ir daug liko, nesVIEŠPATS laimino savo tautą. Šios didelės atsargos ir yra tai, kas atliko“.

11Tada Ezekijas įsakė jiems parengti sandėlius VIEŠPATIES Namuose. Kai sandėliai buvo parengti,

12jie sąžiningai sunešė į juos atnašas, dešimtines ir pašvęstuosius daiktus.

consagradas; disto era intendente Conanias, o levita, e Simei, seu irmão, era o segundo.

[13] Jeiel, Azarias, Naate, Asael, Jerimote, Jozabade, Eliel, Ismaquias, Maate e Benaia eram superintendentes sob a direção de Conanias e Simei, seu irmão, nomeados pelo rei Ezequias e por Azarias, chefe da Casa de Deus.

[14] O levita Coré, filho de Imna e guarda da porta oriental, estava encarregado das ofertas voluntárias que se faziam a Deus, para distribuir as ofertas do SENHOR e as coisas santíssimas.

[15] Debaixo das suas ordens estavam Éden, Miniamim, Jesua, Semaías, Amarias e Secanias, nas cidades dos sacerdotes, para com fidelidade distribuírem as porções a seus irmãos, segundo os seus turnos, tanto aos pequenos como aos grandes;

[16] exceto aos que estavam registrados nas genealogias dos homens, de três anos para cima, e que entravam na Casa do SENHOR, para a obra de cada dia pelo seu ministério nos seus cargos, segundo os seus turnos.

[17] Quanto ao registro dos sacerdotes, foi ele feito segundo as suas famílias, e o dos levitas de vinte anos para cima foi feito segundo os seus cargos nos seus turnos.

[18] Deles, foram registrados as crianças, as mulheres, os filhos e as filhas, uma grande multidão, porque com fidelidade se houveram santamente com as coisas sagradas.

Vyriausiuoju pareigūnu jais rūpintis buvo paskirtas levitas Konanijas, o pavaduotoju – jo brolis Šimis.

[13]Jehielį, Azaziją, Nahatą, Asaelį, Jerimotą, Jehozabadą, Elielį, Išmakiją, Mahatą ir Benają karalius Ezekijas paskyrė Konanijo ir jo brolio Šimio įgaliotiniais. O Azarijas buvo vyriausiasis Dievo Namų pareigūnas.

[14]Levito Imnos sūnus Korė, rytinių vartų vartininkas, rūpinosi geros valios atnašomis Dievui, dalijoVIEŠPAČIUI skirtas atnašas ir pačius švenčiausius daiktus.

[15]Jo prižiūrimi kunigų miestuose buvo Edenas, Minjaminas, Ješūva, Šemajas, Amarijas ir Šechanijas, kurie sąžiningai atliko dalijimą savo giminaičiams, tiek seniems, tiek jauniems, pagal jų padalas,

[16]nepriklausomai nuo jų kilmės sąrašo, vyriškiams nuo trisdešimt metų ir vyresniems – kiekvienam jų, einančiam įVIEŠPATIES Namus atlikti savo kasdienių pareigų – už tarnybą pagal pamainas ir padalas.

[17]Kunigai buvo įrašyti savo šeimos kilmės sąraše pagal kiltis, o levitai – dvidešimt metų ir vyresni – pagal pamainas savo padalose.

[18]Jų šeimos kilmės sąrašas apėmė visus jų mažylius, žmonas, sūnus ir dukteris – visus, nes šie vyrai privalėjo save vis iš naujo pašventinti.

[19] Dentre os sacerdotes, filhos de Arão, que moravam nos campos dos arredores das suas cidades, havia, em cada cidade, homens que foram designados nominalmente para distribuírem as porções a todo homem entre os sacerdotes e a todos os levitas que foram registrados.

[19]O Aarono palikuonys kunigai, gyvenę jų miestams priklausančioje ganyklų žemėje, turėjo kiekviename mieste vardais paskirtus vyrus skirstyti dalį kiekvienam vyriškiui iš kunigų ir kiekvienam, kuris buvo įtrauktas į levitų kilmės sąrašą.

[20] Assim fez Ezequias em todo o Judá; fez o que era bom, reto e verdadeiro perante o SENHOR, seu Deus.

[20]Ezekijas taip darė visame Jude. Jis darė, kas gera, dora ir ištikimaVIEŠPATIES, savo Dievo, akivaizdoje.

[21] Em toda a obra que começou no serviço da Casa de Deus, na lei e nos mandamentos, para buscar a seu Deus, de todo o coração o fez e prosperou.

[21]Ko tik jis ėmėsi daryti Dievo Namų tarnyboje ar pagal Įstatymą ir įsakymą ieškoti savo Dievo, jis darė visa širdimi, ir jam sekėsi.

2 Crônicas 32

Ezequias prepara-se para resistir a Senaqueribe

2 Reis 18.13-18; Isaías 36.1-3

[1] Depois destas coisas e desta fidelidade, veio Senaquerib, rei da Assíria, entrou em Judá, acampou-se contra as cidades fortificadas e intentou apoderar-se delas.

2 Metraščių 32

[1]Bet jam įrodžius savo ištikimybę tokiais darbais, Asirijos karalius Sanheribas, išsirengęs į žygį, įsiveržė į Judą ir apgulė įtvirtintus miestus, norėdamas juos užkariauti.

[2] Vendo, pois, Ezequias que Senaquerib vinha e que estava resolvido a pelejar contra Jerusalém,

[2]Pamatęs, kad Sanheribas atėjo su mintimi kariauti prieš Jeruzalę,

[3] resolveu, de acordo com os seus príncipes e os seus homens valentes, tapar as fontes das águas que havia fora da cidade; e eles o ajudaram.

[3]Ezekijas tarėsi su savo didžiūnais bei galiūnais dėl uždarymo šaltinių, esančių už miesto sienų. Jie tam pritarė.

[4] Assim, muito povo se ajuntou, e taparam todas as fontes, como também o ribeiro que corria pelo meio da terra, pois diziam: Por que viriam os reis da Assíria e achariam tantas águas?

[4]Sutelkę labai daug žmonių, jie uždarė visus šaltinius ir upelį, tekantį artimame slėnyje, sakydami: „Kam gi turėtų ateiti Asirijos karaliai ir rasti apsčiai vandens!"

[5] Ele cobrou ânimo, restaurou todo o muro quebrado e sobre ele ergueu torres; levantou também o outro muro por fora, fortificou a Milo na Cidade de Davi e fez armas e escudos em abundância.

[5]Ryžtingai ėmęsis darbo, Ezekijas atstatė visą išgriuvusią sieną, sustiprino bokštais ir iš lauko pusės pastatė kitą sieną. Be to, jis įtvirtino Miloją Dovydo mieste ir įsakė padirbti daugybę ginklų bei skydų.

[6] Pôs oficiais de guerra sobre o povo, reuniu-os na praça da porta da cidade e lhes falou ao coração, dizendo:

[6]Jis paskyrė žmonėms mūšio vadus. Tada, sutelkęs juos aplink save aikštėje prie miesto vartų, kalbėjo jiems padrąsinančiai, tardamas:

[7] Sede fortes e corajosos, não temais, nem vos assusteis por causa do rei da Assíria, nem por causa de toda a multidão que está com ele; porque um há conosco maior do que o que está com ele.

[7]„Būkite stiprūs ir narsūs! Nebijokite ir nedrebėkite prieš Asirijos karalių ir prieš visą jį lydinčią kariauną, nes mūsų daugiau negu jų.

[8] Com ele está o braço de carne, mas conosco, o SENHOR, nosso Deus, para nos ajudar e para guerrear nossas guerras. O povo cobrou ânimo com as palavras de Ezequias, rei de Judá.

[8]Jo – tik trapus petys, o su mumis – VIEŠPATS, mūsų Dievas, padedantis mums ir kovojantis mūsų kovas“. Žmones Judo karaliaus Ezekijo žodžiai labai padrąsino.

Senaqueribe afronta a Ezequias e ao Senhor

2 Reis 18.19-37; Isaías 36.4-22

[9] Depois disto, enquanto Senaqueribe, rei da Assíria, com todo o seu exército sitiava Laquis, enviou os seus servos a Ezequias, rei de Judá, que estava em Jerusalém, dizendo:

[9]Po to Asirijos karalius Sanheribas, su visomis savo pajėgomis tebebūdamas Lachiše, pasiuntė savo pareigūnus į Jeruzalę pas Judo karalių Ezekiją ir visus Judo žmones, gyvenančius Jeruzalėje, tardamas:

[10] Assim diz Senaqueribe, rei da Assíria: Em que confiais vós, para vos deixardes sitiar em Jerusalém?

[10]„Taip kalbėjo Asirijos karalius Sanheribas: ‘Kuo jūs pasitikite, kad pasiliekate apgultoje Jeruzalėje?

[11] Acaso, não vos incita Ezequias, para morrerdes à fome e à sede, dizendo: O SENHOR, nosso Deus, nos livrará das mãos do rei da Assíria?

[11]Argi nesuvedžioja jūsų Ezekijas, atiduodamas jus bado ir troškulio mirčiai, sakydamas jums: ‹VIEŠPATS, mūsų Dievas, išgelbės mus iš Asirijos karaliaus rankos?›

12 Não é Ezequias o mesmo que tirou os seus altos e os seus altares e falou a Judá e a Jerusalém, dizendo: Diante de apenas um altar vos prostrareis e sobre ele queimareis incenso?

13 Não sabeis vós o que eu e meus pais fizemos a todos os povos das terras? Acaso, puderam, de qualquer maneira, os deuses das nações daquelas terras livrar o seu país das minhas mãos?

14 Qual é, de todos os deuses daquelas nações que meus pais destruíram, que pôde livrar o seu povo das minhas mãos, para que vosso Deus vos possa livrar das minhas mãos?

15 Agora, pois, não vos engane Ezequias, nem vos incite assim, nem lhe deis crédito; porque nenhum deus de nação alguma, nem de reino algum pôde livrar o seu povo das minhas mãos, nem das mãos de meus pais; quanto menos vos poderá livrar o vosso Deus das minhas mãos?

16 Os seus servos falaram ainda mais contra o SENHOR Deus e contra Ezequias, seu servo.

17 Senaqueribe escreveu também cartas, para blasfemar do SENHOR, Deus de Israel, e para falar contra ele, dizendo: Assim como os deuses das nações de outras terras não livraram o seu povo das minhas mãos, assim também o Deus de Ezequias não livrará o seu povo das minhas mãos.

18 Clamaram os servos em alta voz em judaico contra o povo de Jerusalém, que

12Argi ne tas pats Ezekijas pašalino aukštumų alkus bei aukurus ir įsakė Judui bei Jeruzalei, tardamas: ‹Prie šio vieno aukuro jūs garbinsite ir ant jo aukosite savo deginamąsias aukas?›

13Nejau nežinote, ką aš ir mano protėviai esame padarę visoms kitų kraštų tautoms? Argi pajėgė tų kraštų tautų dievai išgelbėti savo kraštą iš mano rankų?

14Kuris iš visų dievų tų tautų, kurias mano protėviai visiškai sunaikino, pajėgė išgelbėti savo tautą? Nejau jūsų Dievas pajėgs išgelbėti jus iš mano rankų?

15Tad neleiskite Ezekijui jūsų suklaidinti, neleiskite taip jus suvedžioti! Netikėkite juo, nes nė vienas kurios nors tautos ar karalystės dievas nėra pajėgęs išgelbėti savo tautos iš mano rankų ar iš mano protėvių rankų. Juo labiau nepajėgs jūsų Dievas išgelbėti jūsų iš mano rankų!’“

16Jo pareigūnai kalbėjo ir toliau prieš VIEŠPATĮ Dievą ir prieš jo tarną Ezekiją.

17Jis rašė ir laiškus, įžeidinėdamas VIEŠPATĮ, Izraelio Dievą, apie jį sakydamas: „Kaip kitose šalyse tautų dievai neišgelbėjo savo žmonių iš mano rankos, taip ir Ezekijo Dievas neišgelbės savo tautos iš mano rankų“.

18Tada jie garsiai šaukė judėjų kalba Jeruzalės žmonėms, esantiems ant sienos,

estava sobre o muro, para os atemorizar e os perturbar, para tomarem a cidade.

gąsdindami ir keldami baimę, norėdami paimti miestą.

19 Falaram do Deus de Jerusalém, como dos deuses dos povos da terra, obras das mãos dos homens.

19Apie Jeruzalės Dievą jie kalbėjo taip, tarsi jis būtų vienas iš žemės tautų dievų, padirbtas žmonių rankomis.

20 Porém o rei Ezequias e Isaías, o profeta, filho de Amoz, oraram por causa disso e clamaram ao céu.

20Todėl karalius Ezekijas ir pranašas Amoco sūnus Izaijas meldėsi ir šaukėsi dangaus.

A destruição do exército dos assírios

2 Reis 19.35-37; Isaías 37.36-38

21 Então, o SENHOR enviou um anjo que destruiu todos os homens valentes, os chefes e os príncipes no arraial do rei da Assíria; e este, com o rosto coberto de vergonha, voltou para a sua terra. Tendo ele entrado na casa de seu deus, os seus próprios filhos ali o mataram à espada.

21O VIEŠPATS pasiuntė angelą, kuris sunaikino visus galiūnus, vadus ir pareigūnus Asirijos karaliaus stovykloje. Tad jis gėdingai sugrįžo į savo kraštą. Įėjusį į savo dievo namus, jį jo paties sūnūs nužudė kalaviju.

22 Assim, livrou o SENHOR a Ezequias e os moradores de Jerusalém das mãos de Senaqueribe, rei da Assíria, e das mãos de todos os inimigos; e lhes deu paz por todos os lados.

22Taip VIEŠPATS išgelbėjo Ezekiją ir Jeruzalės gyventojus iš Asirijos karaliaus Sanheribo rankų ir iš visų jų priešų rankų. Jis suteikė jiems ramybę visur.

23 Muitos traziam presentes a Jerusalém ao SENHOR e coisas preciosíssimas a Ezequias, rei de Judá, de modo que, depois disto, foi enaltecido à vista de todas as nações.

23Daugelis atnešė VIEŠPAČIUI atnašų į Jeruzalę ir brangių daiktų Judo karaliui Ezekijui. Nuo to laiko jis buvo garbingas visų tautų akyse.

Doença de Ezequias

2 Reis 20.1-11; Isaías 38.1-8

24 Naqueles dias, adoeceu Ezequias mortalmente; então, orou ao SENHOR, que lhe falou e lhe deu um sinal.

24Tomis dienomis Ezekijas susirgo ir buvo prie mirties. Jis meldėsiVIEŠPAČIUI, ir jis išklausė jį ir davė ženklą.

25 Mas não correspondeu Ezequias aos benefícios que lhe foram feitos; pois o seu coração se exaltou. Pelo que houve ira contra ele e contra Judá e Jerusalém.

25Tačiau Ezekijas neatsilygino dėkingumu už jam suteiktą malonę, nes jo širdis tapo išdidi. Todėl kilo pyktis ant jo ir ant Judo bei Jeruzalės.

[26] Ezequias, porém, se humilhou por se ter exaltado o seu coração, ele e os habitantes de Jerusalém; e a ira do SENHOR não veio contra eles nos dias de Ezequias.

[26]Ezekijas taip nusižemino dėl savo širdies išdidumo – jis ir Jeruzalės gyventojai, – kad VIEŠPATIES pyktis jų neištiko Ezekijo dienomis.

[27] Teve Ezequias riquezas e glória em grande abundância; proveu-se de tesourarias para prata, ouro, pedras preciosas, especiarias, escudos e toda sorte de objetos desejáveis;

[27]Ezekijas didžiavosi turtų gausybe ir garbe. Jis įsirengė iždus sidabrui ir auksui, brangakmeniams, kvepalams, skydams ir įvairiems brangiems daiktams,

[28] também proveu-se de armazéns para a colheita do cereal, do vinho e do azeite; e de estrebarias para toda espécie de animais e de redis para os rebanhos.

[28]sandėlius grūdų derliui, vynui ir aliejui, tvartus visokiems gyvuliams ir avides.

[29] Edificou também cidades e possuiu ovelhas e vacas em abundância; porque Deus lhe tinha dado mui numerosas possessões.

[29]Jis įsigijo miestų, apsčiai jaučių bandų ir avių kaimenių, nes Dievas davė jam labai daug turto.

[30] Também o mesmo Ezequias tapou o manancial superior das águas de Giom e as canalizou para o ocidente da Cidade de Davi. Ezequias prosperou em toda a sua obra.

[30]Tas pats Ezekijas uždarė Gihono vandenų angą ir nukreipė juos žemyn į vakarinį Dovydo miesto pakraštį. Ezekiją lydėjo sėkmė visuose jo žygiuose.

[31] Contudo, quando os embaixadores dos príncipes da Babilônia lhe foram enviados para se informarem do prodígio que se dera naquela terra, Deus o desamparou, para prová-lo e fazê-lo conhecer tudo o que lhe estava no coração.

[31]Nors kai buvo pas jį atsiųsti Babilono valdovų pasiuntiniai pasiteirauti apie tą nuostabų dalyką, įvykusį krašte, Dievas paliko jį vieną, kad išmėgintų ir sužinotų, kas jo širdyje.

A morte de Ezequias

2 Reis 20.20-21

[32] Quanto aos mais atos de Ezequias e às suas obras de misericórdia, eis que estão escritos na Visão do Profeta Isaías, filho de Amoz, e no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel.

[32]O kiti Ezekijo karaliavimo įvykiai, jo geri darbai, aprašyti pranašo Amoco sūnaus Izaijo regėjime bei Judo ir Izraelio Karalių knygoje.

[33] Descansou Ezequias com seus pais, e o sepultaram na subida para os sepulcros dos filhos de Davi; e todo o Judá e os habitantes de Jerusalém lhe prestaram honras na sua morte; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

[33]Ezekijas užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas Dovydo palikuonių kapų šlaite. Visas Judas ir Jeruzalės gyventojai, jam mirus, labai jį pagerbė. Vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Manasas.

2 Crônicas 33

O reinado de Manassés
2 Reis 21.1-9

[1] Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e cinqüenta e cinco anos reinou em Jerusalém.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR expulsara de suas possessões, de diante dos filhos de Israel.

[3] Pois tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, havia derribado, levantou altares aos baalins, e fez postes-ídolos, e se prostrou diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

[4] Edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito: Em Jerusalém, porei o meu nome para sempre.

[5] Também edificou altares a todo o exército dos céus nos dois átrios da Casa do SENHOR,

[6] queimou seus filhos como oferta no vale do filho de Hinom, adivinhava pelas nuvens, era agoureiro, praticava feitiçarias, tratava com necromantes e feiticeiros e prosseguiu em fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocar à ira.

2 Metraščių 33

Manasas – Judo karalius

[1]Manasas buvo dvylikos metų, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje penkiasdešimt penkerius metus.

[2]Jis darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, sekdamas bjauriaisiais papročiais tautų, kurias VIEŠPATS buvo pašalinęs nuo kelio izraelitams.

[3]Jis atstatė aukštumų alkus, kuriuos jo tėvas Ezekijas buvo nugriovęs, pastatė aukurus Baalams, padarė šventuosius stulpus, garbino dangaus galybes ir joms tarnavo.

[4]Jis pastatė aukurus netVIEŠPATIES Namuose, apie kuriuos VIEŠPATS buvo pasakęs: „Mano vardas bus Jeruzalėje amžinai“;

[5]aukurus visoms dangaus galybėms jis pastatė abiejuose VIEŠPATIES Namų kiemuose.

[6]Savo sūnų atidavė ugniai Hinomo sūnaus slėnyje, užsiėmė kerėjimais ir būrimu, tarėsi su dvasiomis ir raganiais. Jis padarė daug pikta VIEŠPATIES akyse, jį pykdydamas.

[7] Também pôs a imagem de escultura do ídolo que tinha feito na Casa de Deus, de que Deus dissera a Davi e a Salomão, seu filho: Nesta casa e em Jerusalém, que escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre

[8] e não removerei mais o pé de Israel da terra que destinei a seus pais, contanto que tenham cuidado de fazer tudo o que lhes tenho mandado, toda a lei, os estatutos e os juízos dados por intermédio de Moisés.

[9] Manassés fez errar a Judá e os moradores de Jerusalém, de maneira que fizeram pior do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

O cativeiro de Manassés e sua oração

[10] Falou o SENHOR a Manassés e ao seu povo, porém não lhe deram ouvidos.

[11] Pelo que o SENHOR trouxe sobre eles os príncipes do exército do rei da Assíria, os quais prenderam Manassés com ganchos, amarraram-no com cadeias e o levaram à Babilônia.

[12] Ele, angustiado, suplicou deveras ao SENHOR, seu Deus, e muito se humilhou perante o Deus de seus pais;

[13] fez-lhe oração, e Deus se tornou favorável para com ele, atendeu-lhe a súplica e o fez voltar para Jerusalém, ao seu reino; então, reconheceu Manassés que o SENHOR era Deus.

[14] Depois disto, edificou o muro de fora da Cidade de Davi, ao ocidente de Giom, no vale, e à entrada da Porta do Peixe, abrangendo Ofel, e o levantou mui alto;

[7]Jis padarė drožtą stabą ir padėjo VIEŠPATIES Namuose, apie kuriuos Dievas kalbėjo Dovydui ir Saliamonui: „Šiuose Namuose ir Jeruzalėje, kurią aš išsirinkau iš visų Izraelio giminių, amžinai apgyvendinsiu savo vardą.

[8]Niekada daugiau neleisiu Izraeliui iškelti kojos iš žemės, kurią paskyriau jūsų protėviams, jeigu tik jie ištikimai vykdys visa, ką esu jiems įsakęs – visą Įstatymą, įstatus ir įsakus, duotus per Mozę“.

[9]Manasas taip suvedžiojo Judą ir Jeruzalės gyventojus, kad jie elgėsi nedoriau negu tautos, kuriasVIEŠPATS buvo sunaikinęs izraelitų labui.

[10]VIEŠPATS kalbėjo Manasui ir savo tautai, bet jie nekreipė dėmesio.

[11]Todėl VIEŠPATS atvedė prieš juos Asirijos karaliaus kariuomenės vadus. Paėmę į nelaisvę kabliais, jie uždėjo jam grandines ir nugabeno į Babiloną.

[12]Baimės apimtas, jis maldavo VIEŠPATĮ, savo Dievą, ir labai nusižemino prieš savo protėvių Dievą.

[13]Jis meldėsi jam, ir Dievas priėmė jo maldavimą, išklausė prašymą ir sugrąžino į Jeruzalę, į jo karalystę. Tada Manasas suprato, kad VIEŠPATS iš tikrųjų yra Dievas.

[14]Po to jis pastatė Dovydo miestui slėnyje į vakarus nuo Gihono išorinę sieną, siekiančią įėjimą į Žuvų vartus; apvedė ją aplink Ofelį ir padarė daug aukštesnę. Be

também pôs chefes militares em todas as cidades fortificadas de Judá.

[15] Tirou da Casa do SENHOR os deuses estranhos e o ídolo, como também todos os altares que edificara no monte da Casa do SENHOR e em Jerusalém, e os lançou fora da cidade.

[16] Restaurou o altar do SENHOR, sacrificou sobre ele ofertas pacíficas e de ações de graças e ordenou a Judá que servisse ao SENHOR, Deus de Israel.

[17] Contudo, o povo ainda sacrificava nos altos, mas somente ao SENHOR, seu Deus.

A morte de Manassés

2 Reis 21.17-18

[18] Quanto aos mais atos de Manassés, e à sua oração ao seu Deus, e às palavras dos videntes que lhe falaram no nome do SENHOR, Deus de Israel, eis que estão escritos na História dos Reis de Israel.

[19] A sua oração e como Deus se tornou favorável para com ele, todo o seu pecado, a sua transgressão e os lugares onde edificou altos e colocou postes-ídolos e imagens de escultura, antes que se humilhasse, eis que tudo está na História dos Videntes.

[20] Assim, Manassés descansou com seus pais e foi sepultado na sua própria casa; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Amom

2 Reis 21.19-26

[21] Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou dois anos em Jerusalém.

[22] Fez o que era mau perante o SENHOR, como fizera Manassés, seu pai; porque

to, paskyrė karvedžius į visus įtvirtintus Judo miestus.

[15]Pašalinęs svetimus dievus ir stabą iš VIEŠPATIES Namų ir visus aukurus, kuriuos buvo pastatęs ant VIEŠPATIES Namų kalno ir Jeruzalėje, išmetė juos už miesto.

[16]Be to, jis atstatė VIEŠPATIES aukurą ir atnašavo ant jo bendravimo ir šlovinimo aukas, o Judui įsakė tarnauti VIEŠPAČIUI, Izraelio Dievui.

[17]O žmonės vis dar atnašaudavo aukštumų alkuose, bet tikVIEŠPAČIUI, savo Dievui.

[18]O kiti Manaso darbai, jo malda savo Dievui ir žodžiai regėtojų, kalbėjusių jam VIEŠPATIES, Izraelio Dievo, vardu, randami Izraelio karalių metraščiuose.

[19]Jo malda ir kaip Dievas priėmė jo maldavimą, visa jo nuodėmė bei neištikimybė, ir vietos, kuriose jis statė aukštumų alkus ir šventuosius stulpus bei drožtus stabus iki savo nusižeminimo, aprašyta Regėtojų metraštyje.

[20]Manasas užmigo su savo protėviais ir buvo palaidotas savo rūmų sode. Vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Amonas.

Amonas – Judo karalius

[21]Amonas buvo dvidešimt dvejų metų, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje dvejus metus.

[22]Jis darė, kas nedora VIEŠPATIES akyse, kaip jo tėvas Manasas buvo daręs. Amonas

Amom fez sacrifício a todas as imagens de escultura que Manassés, seu pai, tinha feito e as serviu.

23 Mas não se humilhou perante o SENHOR, como Manassés, seu pai, se humilhara; antes, Amom se tornou mais e mais culpável.

24 Conspiraram contra ele os seus servos e o mataram em sua casa.

25 Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom e constituiu a Josias, seu filho, rei em seu lugar.

atnašavo aukas visiems stabams, kuriuos buvo jo tėvas padaręs, ir garbino juos.

23Prieš VIEŠPATĮ jis nenusižemino, kaip jo tėvas Manasas buvo nusižeminęs; priešingai, Amonas tyčia didino savo kaltę.

24Jo dvariškiai surengė sąmokslą ir nužudė jį rūmuose.

25Tačiau šalies žmonės išžudė visus, kurie buvo surengę sąmokslą prieš Amoną; vietoj jo šalies žmonės išrinko karaliumi jo sūnų Jošiją.

2 Crônicas 34

O reinado de Josias
2 Reis 22.1-2

1 Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém.

2 Fez o que era reto perante o SENHOR, andou em todo o caminho de Davi, seu pai, e não se desviou nem para a direita nem para a esquerda.

A purificação do templo e do culto
2 Reis 23.4-20

3 Porque, no oitavo ano de seu reinado, sendo ainda moço, começou a buscar o Deus de Davi, seu pai; e, no duodécimo ano, começou a purificar a Judá e a Jerusalém dos altos, dos postes-ídolos e das imagens de escultura e de fundição.

4 Na presença dele, derribaram os altares dos baalins; ele despedaçou os altares do incenso que estavam acima deles; os postes-ídolos e as imagens de escultura e de fundição, quebrou-os, reduziu-os a pó e

2 Metraščių 34

Jošijas – Judo karalius

1Jošijas buvo aštuonerių metų, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje trisdešimt vienerius metus.

2Jis darė, kas dora VIEŠPATIES akyse, ir ėjo savo protėvio Dovydo pėdomis, nenukrypdamas nei į dešinę, nei į kairę.

3Aštuntais savo karaliavimo metais, dar jaunuolis tebebūdamas, jis pradėjo ieškoti savo tėvo Dovydo Dievo, o dvyliktais metais pradėjo valyti iš Judo ir Jeruzalės aukštumų alkus, šventuosius stulpus ir drožtus bei liedintus stabus.

4Jam prižiūrint buvo sugriauti Baalo aukurai, sutrupinti ant jų stovintys smilkalų aukurai. Šventieji stulpai ir drožti bei liedinti stabai buvo sudaužyti,

o aspergiu sobre as sepulturas dos que lhes tinham sacrificado.

sutrinti į dulkes ir išbarstyti ant kapų žmonių, atnašavusių jiems aukas.

5 Os ossos dos sacerdotes queimou sobre os seus altares e purificou a Judá e a Jerusalém.

5Jis sudegino ir kaulus kunigų ant jų aukurų. Taip jis išvalė Judą ir Jeruzalę.

6 O mesmo fez nas cidades de Manassés, de Efraim e de Simeão, até Naftali, por todos os lados no meio das suas ruínas.

6Panašiai pasielgė ir Manaso, Efraimo, Simeono miestuose iki pat Naftalio bei jų nuniokotuose aplinkiniuose kaimuose.

7 Tendo derribado os altares, os postes-ídolos e as imagens de escultura, até reduzi-los a pó, e tendo despedaçado todos os altares do incenso em toda a terra de Israel, então, voltou para Jerusalém.

7Jis nugriovė aukurus, sutrupino šventuosius stulpus ir sutrynė į dulkes, išvartė smilkalų aukurus visame Izraelio krašte. Tada sugrįžo į Jeruzalę.

O rei repara o templo

2 Reis 22.3-7

8 No décimo oitavo ano do seu reinado, havendo já purificado a terra e a casa, enviou a Safã, filho de Azalias, a Maaséias, governador da cidade, e a Joá, filho de Joacaz, cronista, para repararem a Casa do SENHOR, seu Deus.

8Aštuonioliktais savo karaliavimo metais, išvalęs kraštą ir Namus, jis pavedė Acalijo sūnui Šafanui, miesto valdytojui Maasėjui ir karaliaus raštinės viršininkui Jehoahazo sūnui Joachui atnaujinti VIEŠPATIES, savo Dievo, Namus.

9 Foram a Hilquias, sumo sacerdote, e entregaram o dinheiro que se tinha trazido à Casa de Deus e que os levitas, guardas da porta, tinham ajuntado, dinheiro provindo das mãos de Manassés, de Efraim e de todo o resto de Israel, como também de todo o Judá e Benjamim e dos habitantes de Jerusalém.

9Nuėję pas vyriausiąjį kunigą Hilkiją, jie perdavė jam pinigus, atneštus į Dievo Namus, kuriuos levitai, slenksčio sargai, buvo surinkę iš Manaso, Efraimo bei viso Izraelio likučio ir iš viso Judo, Benjamino bei visų Jeruzalės gyventojų.

10 Eles o entregaram aos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR, para que pagassem àqueles que faziam a obra, trabalhadores na Casa do SENHOR, para repararem e restaurarem a casa.

10Jie perdavė juos VIEŠPATIESNamų prižiūrėtojams, o šie savo ruožtu naudojo juos apmokėti VIEŠPATIESNamų darbininkams, dirbantiems prie Namų atnaujinimo ir taisymo.

[11] Deram-no aos carpinteiros e aos edificadores, para comprarem pedras lavradas e madeiras para as junturas e para servirem de vigas para as casas que os reis de Judá deixaram cair em ruína.

[11]Jie davė jų dailidėms ir mūrininkams pirkti akmens iš skaldyklų ir medžio sankaboms bei sijoms pastatų, kuriuos Judo karaliai buvo apleidę.

[12] Os homens procederam fielmente na obra; e os superintendentes deles eram Jaate e Obadias, levitas, dos filhos de Merari, como também Zacarias e Mesulão, dos filhos dos coatitas, para superintenderem a obra.

[12]Žmonės darbavosi sąžiningai. Jiems prižiūrėti buvo paskirti levitai Jahatas ir Abdijas iš Merario palikuonių drauge su Zacharija ir Mešulamu iš Kehato palikuonių. Tuo tarpu kiti levitai – visi įgudę groti muzikos instrumentais –

[13] Todos os levitas peritos em instrumentos músicos eram superintendentes dos carregadores e dirigiam a todos os que faziam a obra, em qualquer sorte de trabalho. Outros levitas eram escrivães, oficiais e porteiros.

[13]prižiūrėjo naštų nešėjus ir nurodinėjo darbininkams, dirbantiems įvairius darbus. Keletas levitų buvo raštininkai, apskaitininkai ir vartininkai.

Hilquias acha o Livro da Lei

2 Reis 22.8-10

[14] Quando se tirava o dinheiro que se havia trazido à Casa do SENHOR, Hilquias, o sacerdote, achou o Livro da Lei do SENHOR, dada por intermédio de Moisés.

[14]Išimant VIEŠPATIES Namams paaukotus pinigus, kunigas Hilkijas radoVIEŠPATIES Įstatymo, duoto per Mozę, knygą.

[15] Então, disse Hilquias ao escrivão Safã: Achei o Livro da Lei na Casa do SENHOR.

[15]Raštininkui Šafanui Hilkijas tarė: „Radau Įstatymo knygą VIEŠPATIES Namuose“. Hilkijas padavė knygą Šafanui.

[16] Hilquias entregou o livro a Safã. Então, Safã levou o livro ao rei e lhe deu relatório, dizendo: Tudo quanto se encomendou a teus servos, eles o fazem.

[16]Nunešęs knygą karaliui, Šafanas kalbėjo: „Tavo tarnai vykdo visa, kas jiems pavesta.

[17] Contaram o dinheiro que se achou na Casa do SENHOR e o entregaram nas mãos dos que dirigem a obra e dos que a executam.

[17]Jie sulydė VIEŠPATIES Namuose rastą sidabrą ir perdavė prižiūrėtojams bei darbininkams“.

[18] Relatou mais o escrivão ao rei, dizendo: O sacerdote Hilquias me entregou um livro. Safã leu nele diante do rei.

Josias manda consultar a profetisa Hulda
2 Reis 22.11-20

[19] Tendo o rei ouvido as palavras da lei, rasgou as suas vestes.

[20] Ordenou o rei a Hilquias, a Aicão, filho de Safã, a Abdom, filho de Mica, a Safã, o escrivão, e a Asaías, servo do rei, dizendo:

[21] Ide e consultai o SENHOR por mim e pelos restantes em Israel e Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque grande é o furor do SENHOR, que se derramou sobre nós, porquanto nossos pais não guardaram as palavras do SENHOR, para fazerem tudo quanto está escrito neste livro.

[22] Então, Hilquias e os enviados pelo rei foram ter com a profetisa Hulda, mulher de Salum, o guarda-roupa, filho de Tocate, filho de Harás, e lhe falaram a esse respeito. Ela habitava na Cidade Baixa, em Jerusalém.

[23] Ela lhes disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Dizei ao homem que vos enviou a mim:

[24] Assim diz o SENHOR: Eis que trarei males sobre este lugar e sobre os seus moradores, a saber, todas as maldições escritas no livro que leram diante do rei de Judá.

[25] Visto que me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me

[18]Paskui raštininkas Šafanas karaliui pranešė, tardamas: „Kunigas Hilkijas davė man knygą“. Tada Šafanas iš jos paskaitė karaliui.

[19]Išgirdęs Įstatymo žodžius, karalius persiplėšė drabužius.

[20]Tada karalius įsakė Hilkijui, Šafano sūnui Ahikamui, Michėjo sūnui Abdonui, raštininkui Šafanui ir karaliaus tarnui Asajai, tardamas:

[21]„Eikite ir pasiteiraukite VIEŠPATIES dėl manęs ir dėl išlikusiųjų Izraelyje bei Jude apie žodžius atrastos knygos, nes iš tikrųjų didelis turi būti ant mūsų išlietas VIEŠPATIES pyktis už tai, kad mūsų protėviai nesilaikė VIEŠPATIES žodžio – vykdyti visa, kas toje knygoje parašyta“.

[22]Tada Hilkijas ir visi, kuriems karalius buvo įsakęs, nuėjo pas pranašę Huldą, drabužinės prižiūrėtojo Hasros sūnaus Tokhato sūnaus Šalumo žmoną. Ji gyveno Jeruzalėje, Mišnės dalyje. Jie kreipėsi į ją, kaip jiems buvo nurodyta.

[23]Ji atsakė jiems: „Taip kalbėjo VIEŠPATS, Izraelio Dievas! Pasakykite vyrui, kuris atsiuntė jus pas mane:

[24]‘Taip kalbėjo VIEŠPATS. Iš tikrųjų atsiųsiu nelaimę šiai vietai ir jos gyventojams, visus prakeikimus, užrašytus atrastoje knygoje, kuri buvo skaityta Judo karaliaus akivaizdoje,

[25]už tai, kad jie paliko mane ir degino smilkalus kitiems dievams, pykdydami

provocarem à ira com todas as obras das suas mãos, o meu furor está derramado sobre este lugar e não se apagará.

[26] Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar o SENHOR, assim lhe direis: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste:

[27] Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante Deus, quando ouviste as suas ameaças contra este lugar e contra os seus moradores, e te humilhaste perante mim, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

[28] Pelo que eu te reunirei a teus pais, e tu serás recolhido em paz à tua sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar e sobre os seus moradores. Então, levaram eles ao rei esta resposta.

Josias renova a aliança ante o Senhor
2 Reis 23.1-3

[29] Então, deu ordem o rei, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram.

[30] O rei subiu à Casa do SENHOR, e todos os homens de Judá, todos os moradores de Jerusalém, os sacerdotes, os levitas e todo o povo, desde o menor até ao maior; e leu diante deles todas as palavras do Livro da Aliança que fora encontrado na Casa do SENHOR.

[31] O rei se pôs no seu lugar e fez aliança ante o SENHOR, para o seguirem, guardarem os seus mandamentos, os seus

mane visais savo rankų darbais; degu pykčiu ant šios vietos, ir jis nebus užgesintas’.

[26]Bet Judo karaliui, atsiuntusiam jus VIEŠPATIESpasiteirauti, duokite tokį atsakymą: ‘Taip kalbėjo VIEŠPATS, Izraelio Dievas, apie žodžius, kuriuos girdėjai.

[27]Kadangi paėmei į širdį ir nusižeminai Dievo akivaizdoje, girdėdamas jo žodžius apie šią vietą ir jos gyventojus; kadangi nusižeminai mano akivaizdoje, persiplėšei drabužius ir verkei mano akivaizdoje, aš ir išgirdau tave. Tai VIEŠPATIES žodis.

[28]Tikėk manimi, paimsiu tave pas tavo protėvius, tu būsi paimtas į savo kapą ramybėje. Tavo akys nematys tos nelaimės, kurią atvesiu šiai vietai ir jos gyventojams’“. Jie parnešė karaliui šį atsakymą.

[29]Tad karalius sušaukė visus Judo ir Jeruzalės seniūnus.

[30]Tada karalius nuėjo į VIEŠPATIES Namus drauge su visais Judo žmonėmis, Jeruzalės gyventojais, su kunigais ir levitais – su visais žmonėmis, jaunais ir senais – ir jiems girdint perskaitė garsiai visus žodžius Sandoros knygos, atrastosVIEŠPATIES Namuose.

[31]Stovėdamas savo vietoje, karalius sudarė sandorąVIEŠPATIES akivaizdoje – sekti VIEŠPATĮ, laikantis jo įsakymų, įsakų ir

testemunhos e os seus estatutos, de todo o coração e de toda a alma, cumprindo as palavras desta aliança, que estavam escritas naquele livro.

[32] Todos os que se acharam em Jerusalém e em Benjamim anuíram a esta aliança; e os habitantes de Jerusalém fizeram segundo a aliança de Deus, o Deus de seus pais.

[33] Josias tirou todas as abominações de todas as terras que eram dos filhos de Israel; e a todos quantos se acharam em Israel os obrigou a que servissem ao SENHOR, seu Deus. Enquanto ele viveu, não se desviaram de seguir o SENHOR, Deus de seus pais.

2 Crônicas 35

A celebração da Páscoa
2 Reis 23.21-23

[1] Josias celebrou a Páscoa ao SENHOR, em Jerusalém; e mataram o cordeiro da Páscoa no décimo quarto dia do primeiro mês.

[2] Estabeleceu os sacerdotes nos seus cargos e os animou a servirem na Casa do SENHOR.

[3] Disse aos levitas que ensinavam a todo o Israel e estavam consagrados ao SENHOR: Ponde a arca sagrada na casa que edificou Salomão, filho de Davi, rei de Israel; já não tereis esta carga aos ombros; servi, pois, ao SENHOR, vosso Deus, e ao seu povo de Israel.

įstatų visa širdimi bei visa gyvastimi ir vykdant šioje knygoje įrašytus Sandoros žodžius.

[32]Taip jis įpareigojo visus gyvenančius Jeruzalėje ir Benjamine. Jeruzalės gyventojai elgėsi pagal Dievo, savo protėvių Dievo, Sandorą.

[33]Jošijas pašalino visus bjauriuosius stabus iš visų izraelitams priklausiusių žemių ir įpareigojo visus, gyvenusius Izraelyje, garbintiVIEŠPATĮ, savo Dievą. Per visą jo gyvenimą jie nenutolo nuo VIEŠPATIES, savo protėvių Dievo.

2 Metraščių 35

[1]Jošijas šventė Paschą, kad pašlovintų VIEŠPATĮ Jeruzalėje. Paschos auka buvo atnašaujama pirmo mėnesio keturioliktą dieną.

[2]Paskirstęs kunigus pareigoms, jis drąsino juos VIEŠPATIES Namų tarnyboje.

[3]Levitams, pašvęstiems VIEŠPAČIUI ir mokantiems visą Izraelį, jis tarė: „Padėkite šventąją Skrynią VIEŠPATIES Namuose, kuriuos Izraelio karalius Dovydo sūnus Saliamonas pastatė. Nebebus ji daugiau našta jums ant pečių. Dabar rūpinkitės tarnauti VIEŠPAČIUI, savo Dievui, ir jo tautai Izraeliui.

[4] Preparai-vos segundo as vossas famílias, segundo os vossos turnos, segundo a prescrição de Davi, rei de Israel, e a de Salomão, seu filho.

[4]Savo kiltyse ir padalose pasiruoškite, sekdami Izraelio karaliaus Dovydo ir jo sūnaus Saliamono rašytais nurodymais.

[5] Ministrai no santuário segundo os grupos das famílias de vossos irmãos, os filhos do povo; e haja, para cada grupo, uma parte das famílias dos levitas.

[5]Užimkite vietas Šventykloje pagal savo giminės žmonių kilčių padalas. Tebūna levitų kiekvienai kilties padalai.

[6] Imolai o cordeiro da Páscoa; e santificai-vos e preparai-o para vossos irmãos, fazendo segundo a palavra do SENHOR, dada por intermédio de Moisés.

[6]Pjaukite Paschos avinėlį, pasišventinkite ir paruoškite jį savo giminaičiams. Tebūna visa daroma pagal VIEŠPATIES žodį, duotą per Mozę“.

[7] Ofereceu Josias a todo o povo cordeiros e cabritos do rebanho, todos para os sacrifícios da Páscoa, em número de trinta mil, por todos que se achavam ali; e, de bois, três mil; tudo isto era da fazenda do rei.

[7]Tada Jošijas padovanojo visiems ten buvusiems iš kaimenės ėriukų ir ožiukų kaip Paschos atnašas – trisdešimt tūkstančių, o jaučių – tris tūkstančius. Jie visi buvo iš karaliaus nuosavybės.

[8] Também fizeram os seus príncipes ofertas voluntárias ao povo, aos sacerdotes e aos levitas; Hilquias, Zacarias e Jeiel, chefes da Casa de Deus, deram aos sacerdotes, para os sacrifícios da Páscoa, dois mil e seiscentos cordeiros e cabritos e trezentos bois.

[8]Jo didžiūnai savanoriškai davė dovaną žmonėms, kunigams ir levitams. Hilkijas, Zacharijas ir Jehielis – vyriausieji Dievo Namų pareigūnai – davė kunigams Paschos atnašoms du tūkstančius šešis šimtus avinėlių bei ožiukų ir tris šimtus jaučių.

[9] Conanias, Semaías e Natanael, seus irmãos, como também Hasabias, Jeiel e Jozabade, chefes dos levitas, apresentaram aos levitas, para os sacrifícios da Páscoa, cinco mil cordeiros e cabritos e quinhentos bois.

[9]Ir Konanijas bei jo broliai Šemajas, Netanelis, Hašabijas, Jejelis ir Jehozabadas – levitų galvos – davė levitams Paschos atnašoms penkis tūkstančius avinėlių bei ėriukų ir penkis šimtus jaučių.

[10] Assim, se preparou o serviço, e puseram-se os sacerdotes nos seus lugares e também os levitas, pelos seus turnos, segundo o mandado do rei.

[10]Pasiruošus pamaldoms, kunigai stovėjo savo vietose ir levitai savo padalose pagal karaliaus įsakymą.

[11] Então, imolaram o cordeiro da Páscoa; e os sacerdotes aspergiam o sangue recebido das mãos dos levitas que esfolavam as reses.

[12] Puseram de parte o que era para os holocaustos e o deram ao povo, segundo os grupos das famílias, para que estes o oferecessem ao SENHOR, como está escrito no Livro de Moisés; e assim fizeram com os bois.

[13] Assaram o cordeiro da Páscoa no fogo, segundo o rito; as ofertas sagradas cozeram em panelas, em caldeirões e em assadeiras; e os levitas as repartiram entre todo o povo.

[14] Depois, as prepararam para si e para os sacerdotes; porque os sacerdotes, filhos de Arão, se ocuparam, até à noite, com o sacrifício dos holocaustos e da gordura; por isso é que os levitas prepararam para si e para os sacerdotes, filhos de Arão.

[15] Os cantores, filhos de Asafe, estavam nos seus lugares, segundo o mandado de Davi, e de Asafe, e de Hemã, e de Jedutum, vidente do rei, como também os porteiros, a cada porta; não necessitaram de se desviarem do seu ministério; porquanto seus irmãos, os levitas, preparavam o necessário para eles.

[16] Assim, se estabeleceu todo o serviço do SENHOR, naquele dia, para celebrar a Páscoa e oferecer holocaustos sobre o altar do SENHOR, segundo o mandado do rei Josias.

[11]Paschos avinėliai buvo pjaunami, kunigai šlakstė kraują, o levitai dyrė kailius.

[12]Jie atidėjo į šalį, kas buvo skirta deginamajai aukai, išdalyti žmonių padaloms pagal kiltis, kad jie atnašautų VIEŠPAČIUI, kaip įsakyta Mozės knygoje. Lygiai taip pasielgė ir su jaučiais.

[13]Paschos auka buvo iškepta ant ugnies, kaip įsakyta, o šventosios atnašos išvirtos puoduose, katiluose bei kaistuvuose ir skubiai išdalytos žmonėms.

[14]Po to levitai parengė Paschos auką sau ir kunigams, nes kunigai buvo užimti deginamųjų aukų ir taukų atnašavimu iki pat nakties. Tad levitai aprūpino ir save, ir kunigus – Aarono palikuonis.

[15]Giesmininkai, Asafo palikuonys, buvo savo vietose, kaip Dovydo, Asafo, Hemano ir karaliaus regėtojo Jedutūno įsakyta. Vartininkai buvo prie visų vartų. Jiems nereikėjo pasitraukti iš savo tarnybos, nes jų broliai levitai jais pasirūpino.

[16]Visos VIEŠPATIES pamaldos tą dieną buvo taip sutvarkytos, kad būtų švenčiama Paschos auka ir atnašautos deginamosios aukos ant VIEŠPATIESaukuro, kaip buvo įsakęs karalius Jošijas.

[17] Os filhos de Israel que se acharam presentes celebraram a Páscoa naquele tempo e a Festa dos Pães Asmos, por sete dias.

[17]Visi ta proga ten buvę izraelitai šventė Paschos ir Neraugintosios duonos šventę septynias dienas.

[18] Nunca, pois, se celebrou tal Páscoa em Israel, desde os dias do profeta Samuel; e nenhum dos reis de Israel celebrou tal Páscoa, como a que celebrou Josias com os sacerdotes e levitas, e todo o Judá e Israel, que se acharam ali, e os habitantes de Jerusalém.

[18]Nuo pranašo Samuelio dienų nebuvo švęsta jokia tokia Paschos iškilmė. Joks Izraelio karalius nebuvo šventęs Paschos iškilmės, panašios į tą, kurią šventė Jošijas, kunigai bei levitai, dalyvaujant ir visiems judėjams, ir visam Izraeliui, ir Jeruzalės gyventojams.

[19] No décimo oitavo ano do reinado de Josias, se celebrou esta Páscoa.

[19]Ši Paschos iškilmė buvo švęsta aštuonioliktais Jošijo karaliavimo metais.

A morte de Josias no vale de Megido

2 Reis 23.28-30

[20] Depois de tudo isto, havendo Josias já restaurado o templo, subiu Neco, rei do Egito, para guerrear contra Carquemis, junto ao Eufrates. Josias saiu de encontro a ele.

[20]Po viso to, Jošijui atnaujinus Šventyklą, Egipto karalius Nekojas leidosi į žygį prieš Karkemišą prie Eufrato. O Jošijas išėjo jam pastoti kelio.

[21] Então, Neco lhe mandou mensageiros, dizendo: Que tenho eu contigo, rei de Judá? Não vou contra ti hoje, mas contra a casa que me faz guerra; e disse Deus que me apressasse; cuida de não te opores a Deus, que é comigo, para que ele não te destrua.

[21]Bet Nekojas atsiuntė pasiuntinius pas jį, tardamas: „Koks gali būti ginčas tarp manęs ir tavęs, Judo karaliau? Šiandien aš žygiuoju ne prieš tave, o prieš karalystę, kuri su manimi kariauja. Dievas įsakė man skubėti. Netrukdyk Dievui, kuris su manimi, kad jis tavęs nesunaikintų“.

[22] Porém Josias não tornou atrás; antes, se disfarçou para pelejar contra ele e, não dando ouvidos às palavras que Neco lhe falara da parte de Deus, saiu a pelejar no vale de Megido.

[22]Tačiau Jošijas nuo jo neatsitraukė, nes ieškojo priežasties su juo kariauti, todėl ir nenorėjo klausyti Nekojo žodžių, ateinančių iš VIEŠPATIES burnos, bet stojo į mūšį Megido lygumoje.

[23] Os flecheiros atiraram contra o rei Josias; então, o rei disse a seus servos: Tirai-me daqui, porque estou gravemente ferido.

[23]Lankininkai pašovė karalių Jošiją. Tada karalius tarė savo tarnams: „Išveskite mane, nes aš sunkiai sužeistas“.

[24] Seus servos o tiraram do carro, levaram-no para o segundo carro que tinha e o transportaram a Jerusalém; ele morreu, e o sepultaram nos sepulcros de seus pais. Todo o Judá e Jerusalém prantearam Josias.

[24]Iškėlę iš kovos vežimo, tarnai perkėlė jį į pavaduotojo vežimą ir nugabeno į Jeruzalę. Ten jis mirė ir buvo palaidotas savo protėvių kapuose. Visas Judas ir Jeruzalė apraudojo Jošiją.

[25] Jeremias compôs uma lamentação sobre Josias; e todos os cantores e cantoras, nas suas lamentações, se têm referido a Josias, até ao dia de hoje; porque as deram por prática em Israel, e estão escritas no Livro de Lamentações.

[25]Ir Jeremijas sukūrė Jošijui raudą, kurią visi giesmininkai ir giesmininkės kartojo savo raudose Jošijui, kaip daroma iki šios dienos. Jos virto papročiu Izraelyje ir buvo įtrauktos į raudas.

[26] Quanto aos atos de Josias e às suas beneficências, segundo está escrito na Lei do SENHOR,

[26]O kiti Jošijo karaliavimo įvykiai, jo ištikimi darbai, laikantisVIEŠPATIES Įstatymo,

[27] e aos mais atos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá.

[27]ir visi jo žygdarbiai nuo pradžios iki galo, aprašyti Izraelio ir Judo Karalių knygoje.

2 Crônicas 36

O reinado e deposição de Joacaz
2 Reis 23.31-34

2 Metraščių 36

Keturi Jošijo įpėdiniai

[1] O povo da terra tomou a Jeoacaz, filho de Josias, e o fez rei em lugar de seu pai, em Jerusalém.

[1]Šalies žmonės paėmė Jošijo sūnų Jehoahazą ir vietoj jo tėvo padarė jį karaliumi Jeruzalėje.

[2] Tinha Jeoacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém;

[2]Jehoahazas buvo dvidešimt trejų metų, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje tris mėnesius.

[3] porque o rei do Egito o depôs em Jerusalém e impôs à terra a pena de cem talentos de prata e um de ouro.

[3]Egipto karalius pašalino jį iš sosto Jeruzalėje ir uždėjo kraštui šimto sidabro talentų ir vieno aukso talento duoklę.

[4] O rei do Egito constituiu a Eliaquim, irmão de Jeoacaz, rei sobre Judá e Jerusalém e lhe mudou o nome para Jeoaquim; mas ao irmão Jeoacaz tomou Neco e o levou para o Egito.

[4]Tada Egipto karalius Judo ir Jeruzalės karaliumi padarė jo brolį Eljakimą, pervardydamas jį Jehojakimu. Paėmęs jo brolį Jehoahazą, Nekojas nugabeno jį į Egiptą.

[5] Tinha Jeoaquim a idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Fez ele o que era mau perante o SENHOR, seu Deus.

[5]Jehojakimas buvo dvidešimt penkerių metų, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje vienuolika metų. Jis darė, kas nedora VIEŠPATIES, jo Dievo, akyse.

O reinado de Jeoaquim

2 Reis 23.36—24.6

[6] Subiu, pois, contra ele Nabucodonosor, rei da Babilônia, e o amarrou com duas cadeias de bronze, para o levar à Babilônia.

[6]Babilono karalius Nebukadnecaras užpuolė jį ir sukaustęs grandinėmis, nugabeno į Babiloną.

[7] Também alguns dos utensílios da Casa do SENHOR levou Nabucodonosor para a Babilônia, onde os pôs no seu templo.

[7]Ir kai ką iš VIEŠPATIES Namų reikmenų Nebukadnecaras pargabeno į Babiloną ir padėjo savo rūmuose Babilone.

[8] Quanto aos mais atos de Jeoaquim, e às abominações que cometeu, e ao mais que se achou nele, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

[8]O kiti Jehojakimo karaliavimo įvykiai, jo bjaurūs pikti darbai ir kas už tai jam nutiko, aprašyta Izraelio ir Judo Karalių knygoje. Vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Jehojachinas.

O reinado de Joaquim

2 Reis 24.8-9

[9] Tinha Joaquim dezoito anos quando começou a reinar e reinou três meses e dez dias em Jerusalém. Fez ele o que era mau perante o SENHOR.

[9]Jehojachinas buvo aštuoniolikos metų, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje tris mėnesius ir dešimt dienų. Jis darė, kas nedora VIEŠPATIESakyse.

[10] Na primavera do ano, mandou o rei Nabucodonosor levá-lo à Babilônia, com os mais preciosos utensílios da Casa do SENHOR; e estabeleceu a Zedequias, seu irmão, rei sobre Judá e Jerusalém.

[10]Baigiantis metams, karalius Nebukadnecaras pasiuntė žmones atgabenti jį į Babiloną kartu su brangiaisiais VIEŠPATIES Namų reikmenimis, o jo brolį Zedekiją padarė Judo ir Jeruzalės karaliumi.

O reinado de Zedequias

2 Reis 24.18-19

[11] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém.

[11]Zedekijas buvo dvidešimt vienerių metų, kai tapo karaliumi, ir karaliavo Jeruzalėje vienuolika metų.

[12] Fez o que era mau perante o SENHOR, seu Deus, e não se humilhou perante o

[12]Jis darė, kas nedora VIEŠPATIES, jo Dievo, akyse, ir nenusižemino prieš

profeta Jeremias, que falava da parte do SENHOR.

[13] Rebelou-se também contra o rei Nabucodonosor, que o tinha ajuramentado por Deus; mas endureceu a sua cerviz e tanto se obstinou no seu coração, que não voltou ao SENHOR, Deus de Israel.

[14] Também todos os chefes dos sacerdotes e o povo aumentavam mais e mais as transgressões, segundo todas as abominações dos gentios; e contaminaram a casa que o SENHOR tinha santificado em Jerusalém.

[15] O SENHOR, Deus de seus pais, começando de madrugada, falou-lhes por intermédio dos seus mensageiros, porque se compadecera do seu povo e da sua própria morada.

[16] Eles, porém, zombavam dos mensageiros, desprezavam as palavras de Deus e mofavam dos seus profetas, até que subiu a ira do SENHOR contra o seu povo, e não houve remédio algum.

O cativeiro de Judá

2 Reis 25.8-12; Jeremias 39.8-10; 52.12-16

[17] Por isso, o SENHOR fez subir contra ele o rei dos caldeus, o qual matou os seus jovens à espada, na casa do seu santuário; e não teve piedade nem dos jovens nem das donzelas, nem dos velhos nem dos mais avançados em idade; a todos os deu nas suas mãos.

[18] Todos os utensílios da Casa de Deus, grandes e pequenos, os tesouros da Casa

VIEŠPATIES vardu kalbantį pranašą Jeremiją.

[13]Be to, jis kėlė maištą ir prieš karalių Nebukadnecarą, kuris buvo privertęs jį prisiekti Dievu. Užsispyręs jis kieta širdimi atsisakė grįžti pas VIEŠPATĮ, Izraelio Dievą.

[14]Panašiai visi Judo didžiūnai, kunigai ir žmonės darė vis daugiau nusižengimų, sekdami bjauriaisiais tautų papročiais. Jie subjaurojoVIEŠPATIES Namus, kuriuos jis buvo pašventinęs Jeruzalėje.

Jeruzalės žūtis ir viltis

[15]VIEŠPATS, jų protėvių Dievas, siuntė jiems žodį per savo pasiuntinius kasdien be perstojo, nes gailėjosi savo žmonių ir savo buveinės.

[16]Bet jie išjuokdavo Dievo pasiuntinius, niekindami jo žodžius ir tyčiodamiesi iš jo pranašų, kol Dievo rūstybė savo tautai tapo tokia stipri, kad nebeliko kitos išeities.

[17]Todėl jis užvedė ant jų chaldėjų karalių, ir šis išžudė jų jaunuolius kalaviju jų šventajame pastate, nepasigailėdamas nei vaikino, nei merginos, nei seno, nei silpno – visus juos atidavė jam į rankas.

[18]Visi Dievo Namų reikmenys, dideli ir maži, Dievo Namų turtai ir karaliaus bei

do SENHOR e os tesouros do rei e dos seus príncipes, tudo levou ele para a Babilônia.

[19] Queimaram a Casa de Deus e derribaram os muros de Jerusalém; todos os seus palácios queimaram, destruindo também todos os seus preciosos objetos.

[20] Os que escaparam da espada, a esses levou ele para a Babilônia, onde se tornaram seus servos e de seus filhos, até ao tempo do reino da Pérsia;

[21] para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, até que a terra se agradasse dos seus sábados; todos os dias da desolação repousou, até que os setenta anos se cumpriram.

O decreto de Ciro

[22] Porém, no primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia, para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo:

[23] Assim diz Ciro, rei da Pérsia: O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém, que está em Judá; quem entre vós é de todo o seu povo, que suba, e o SENHOR, seu Deus, seja com ele.

jo didžiūnų turtai, – visa buvo išgabenta į Babiloną.

[19]Dievo Namai buvo sudeginti, Jeruzalės sienos nugriautos, visi jos rūmai ugnies suryti ir visi brangūs daiktai sunaikinti.

[20]Išlikusius nuo kalavijo jis išvarė į tremtį Babilone. Ten jie tapo jo ir jo sūnų vergais, kol neįsigalėjo persų karalystė,

[21]kad įvyktų per Jeremiją ištartas VIEŠPATIES žodis: kol atsilygins už savo nešvęstus šabus, septyniasdešimt metų kraštas laikysis šabo nuniokotame krašte.

[22]Pirmais Persijos karaliaus Kyro metais, kad išsipildytų per Jeremiją tartas VIEŠPATIES žodis, VIEŠPATS įkvėpė Persijos karalių Kyrą visai karalystei ir žodžiu, ir raštu paskelbti tokį įsaką:

[23]„Taip kalbėjo Persijos karalius Kyras: ‘VIEŠPATS, Dangaus Dievas, atidavė man visas žemės karalystes ir pavedė man pastatyti jam Namus Jeruzalėje, kuri yra Jude. Visi, kas iš jūsų priklauso jo tautai, – tebūna VIEŠPATS, jų Dievas, su jais! – tesileidžia kelionėn’“.

O livro de Esdras	Ezros

Esdras 1

O decreto de Ciro

1 No primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia, para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo:

2 Assim diz Ciro, rei da Pérsia: O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém de Judá.

3 Quem dentre vós é, de todo o seu povo, seja seu Deus com ele, e suba a Jerusalém de Judá e edifique a Casa do SENHOR, Deus de Israel; ele é o Deus que habita em Jerusalém.

4 Todo aquele que restar em alguns lugares em que habita, os homens desse lugar o ajudarão com prata, ouro, bens e gado, afora as dádivas voluntárias para a Casa de Deus, a qual está em Jerusalém.

5 Então, se levantaram os cabeças de famílias de Judá e de Benjamim, e os sacerdotes, e os levitas, com todos aqueles cujo espírito Deus despertou, para subirem a edificar a Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém.

6 Todos os que habitavam nos arredores os ajudaram com objetos de prata, com ouro, bens, gado e coisas preciosas, afora tudo o que, voluntariamente, se deu.

Ezros 1

Kyro įsakas

1Pirmais Persijos karaliaus Kyro metais, kad būtų įvykdytas per Jeremiją tartas VIEŠPATIES žodis, VIEŠPATS įkvėpė Persijos karalių Kyrą visai karalystei ir žodžiu, ir raštu paskelbti tokį įsaką:

2„Taip kalbėjo Persijos karalius Kyras: ‘VIEŠPATS, Dangaus Dievas, atidavė man visas žemės karalystes ir pavedė man pastatyti jam Namus Jeruzalėje, kuri yra Jude.

3Visi, kas iš jūsų priklauso jo tautai – tebūna jų Dievas su jais! – tesileidžia kelionėn į Jeruzalę Jude atstatyti VIEŠPATIES, Izraelio Dievo, Namų Jeruzalėje.

4Visus išlikusius, kad ir kur jie gyventų, teparemia jų vietovių žmonės auksu ir sidabru, daiktais ir galvijais kartu su geros valios atnašomis Dievo Namams Jeruzalėje'“.

Tremtinių grįžimas

5Judo ir Benjamino šeimų galvos, kunigai ir levitai, kurių dvasią Dievas iš tikrųjų buvo įkvėpęs tai daryti, pasiruošė vykti ir atstatyti Dievo Namus Jeruzalėje.

6Visi jų kaimynai parėmė juos sidabro reikmenimis, auksu, daiktais, galvijais ir vertingomis dovanomis kartu su tuo, kas buvo duota kaip geros valios atnaša.

[7] Também o rei Ciro tirou os utensílios da Casa do SENHOR, os quais Nabucodonosor tinha trazido de Jerusalém e que tinha posto na casa de seus deuses.

[7]Be to, karalius Kyras perdavė VIEŠPATIES Namų reikmenis, kuriuos Nebukadnecaras buvo išgabenęs iš Jeruzalės ir padėjęs į savo dievų namus.

[8] Tirou-os Ciro, rei da Pérsia, sob a direção do tesoureiro Mitredate, que os entregou contados a Sesbazar, príncipe de Judá.

[8]Persijos karalius Kyras padavė juos iždininkui Mitredatui, kuris juos perdavė Judo vadui Šešbacarui.

[9] Eis o número deles: trinta bacias de ouro, mil bacias de prata, vinte e nove facas,

[9]O jų buvo tiek: trisdešimt aukso lėkščių, tūkstantis sidabro lėkščių, dvidešimt devyni peiliai,

[10] trinta taças de ouro, quatrocentas e dez taças de prata de outra espécie e mil outros objetos.

[10]trisdešimt aukso dubenų, keturi šimtai dešimt įvairių sidabro dubenų, tūkstantis įvairių reikmenų,

[11] Todos os utensílios de ouro e de prata foram cinco mil e quatrocentos; todos estes levou Sesbazar, quando os do exílio subiram da Babilônia para Jerusalém.

[11]iš viso penki tūkstančiai keturi šimtai aukso ir sidabro indų. Juos visus Šešbacaras pasiėmė drauge, vesdamas tremtinius iš Babilono į Jeruzalę.

Esdras 2

Ezros 2

A lista dos que voltaram da Babilônia
Neemias 7.5-73

[1] São estes os filhos da província que subiram do cativeiro, dentre os exilados que Nabucodonosor, rei da Babilônia, tinha levado para lá, e voltaram para Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade,

[1]Štai parkeliavę iš tremties nelaisvės [Judo] srities žmonės, kuriuos Babilono karalius Nebukadnecaras buvo išvaręs į Babilono tremtį, sugrįžę į Jeruzalę ir Judą, visi į savo miestus,

[2] os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Seraías, Reelaías, Mordecai, Bilsã, Mispar, Bigvai, Reum e Baaná. Eis o número dos homens do povo de Israel:

[2]parkeliavę drauge su Zerubabeliu, Jozue, Nehemija, Seraja, Reelaja, Mordechaju, Bilšanu, Misparu, Bigvaju, Rehumu, Baana. Izraelio tautos vyrų skaičius:

[3] os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.

[3]Parošo palikuonių du tūkstančiai šimtas septyniasdešimt du,

[4] Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.

[4]Šefatijos palikuonių trys šimtai septyniasdešimt du,

[5] Os filhos de Ará, setecentos e setenta e cinco.

[6] Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua-Joabe, dois mil oitocentos e doze.

[7] Os filhos de Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

[8] Os filhos de Zatu, novecentos e quarenta e cinco.

[9] Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.

[10] Os filhos de Bani, seiscentos e quarenta e dois.

[11] Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e três.

[12] Os filhos de Azgade, mil duzentos e vinte e dois.

[13] Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e seis.

[14] Os filhos de Bigvai, dois mil e cinqüenta e seis.

[15] Os filhos de Adim, quatrocentos e cinqüenta e quatro.

[16] Os filhos de Ater, da família de Ezequias, noventa e oito.

[17] Os filhos de Bezai, trezentos e vinte e três.

[18] Os filhos de Jora, cento e doze.

[19] Os filhos de Hasum, duzentos e vinte e três.

[20] Os filhos de Gibar, noventa e cinco.

[21] Os filhos de Belém, cento e vinte e três.

[22] Os homens de Netofa, cinqüenta e seis.

[5]Aracho palikuonių septyni šimtai septyniasdešimt penki,

[6]Pahat Moabo, tai yra Ješūvos ir Joabo, palikuonių du tūkstančiai aštuoni šimtai dvylika,

[7]Elamo palikuonių tūkstantis du šimtai penkiasdešimt keturi,

[8]Zatuvo palikuonių devyni šimtai keturiasdešimt penki,

[9]Zakajo palikuonių septyni šimtai šešiasdešimt,

[10]Banio palikuonių šeši šimtai keturiasdešimt du,

[11]Bebajo palikuonių šeši šimtai dvidešimt trys,

[12]Azgado palikuonių tūkstantis du šimtai dvidešimt du,

[13]Adonikamo palikuonių šeši šimtai šešiasdešimt šeši,

[14]Bigvajo palikuonių tūkstantis penkiasdešimt šeši,

[15]Adino palikuonių keturi šimtai penkiasdešimt keturi,

[16]Atero, tai yra Jehizkijos, palikuonių devyniasdešimt aštuoni,

[17]Becajo palikuonių trys šimtai dvidešimt trys,

[18]Joros palikuonių šimtas dvylika,

[19]Hašumo palikuonių du šimtai dvidešimt trys,

[20]Gibaro palikuonių devyniasdešimt penki,

[21]Betliejaus palikuonių šimtas dvidešimt trys,

[22]žmonių iš Netofos penkiasdešimt šeši,

[23] Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.

[24] Os filhos de Azmavete, quarenta e dois.

[25] Os filhos de Quiriate-Arim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.

[26] Os filhos de Ramá e de Geba, seiscentos e vinte e um.

[27] Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.

[28] Os homens de Betel e Ai, duzentos e vinte e três.

[29] Os filhos de Nebo, cinqüenta e dois.

[30] Os filhos de Magbis, cento e cinqüenta e seis.

[31] Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

[32] Os filhos de Harim, trezentos e vinte.

[33] Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e cinco.

[34] Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.

[35] Os filhos de Senaá, três mil seiscentos e trinta.

[36] Os sacerdotes: os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.

[37] Os filhos de Imer, mil e cinqüenta e dois.

[38] Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.

[39] Os filhos de Harim, mil e dezessete.

[23]žmonių iš Anatoto šimtas dvidešimt aštuoni,

[24]Azmaveto palikuonių keturiasdešimt du,

[25]Kirjat Arimų, Kefyros ir Beeroto palikuonių septyni šimtai keturiasdešimt trys,

[26]Ramos ir Gebos palikuonių šeši šimtai dvidešimt vienas,

[27]žmonių iš Michmašo šimtas dvidešimt du,

[28]žmonių iš Betelio ir Ajo du šimtai dvidešimt trys,

[29]Nebojo palikuonių penkiasdešimt du,

[30]Magbišo palikuonių šimtas penkiasdešimt šeši,

[31]kito Elamo palikuonių tūkstantis du šimtai penkiasdešimt keturi,

[32]Harimo palikuonių trys šimtai dvidešimt,

[33]Lodo, Hadido ir Onojo palikuonių septyni šimtai dvidešimt penki,

[34]Jericho palikuonių trys šimtai keturiasdešimt penki,

[35]Senavos palikuonių trys tūkstančiai šeši šimtai trisdešimt.

[36]Kunigų: Jedajos, Jozuės namų, palikuonių devyni šimtai septyniasdešimt trys,

[37]Imero palikuonių tūkstantis penkiasdešimt du,

[38]Pašhūro palikuonių tūkstantis du šimtai keturiasdešimt septyni,

[39]Harimo palikuonių tūkstantis septyniolika.

[40] Os levitas: os filhos de Jesua e Cadmiel, dos filhos de Hodavias, setenta e quatro.

[40]Levitų: Jozuės ir Kadmielio palikuonių iš Hodavijos palikuonių septyniasdešimt keturi.

[41] Os cantores: os filhos de Asafe, cento e vinte e oito.

[41]Giesmininkų: Asafo palikuonių šimtas dvidešimt aštuoni.

[42] Os filhos dos porteiros: os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai; ao todo, cento e trinta e nove.

[42]Vartininkų: Šalumo, Atero, Talmono, Akubo, Hatitos ir Šobajo palikuonių iš viso šimtas trisdešimt devyni.

[43] Os servidores do templo: os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,

[43]Šventyklos tarnų: Cihos palikuonys, Hasufos palikuonys, Tabaoto palikuonys,

[44] os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,

[44]Keros palikuonys, Siachos palikuonys, Padono palikuonys,

[45] os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Acube, os filhos de Hagabe,

[45]Lebanos palikuonys, Hagabos palikuonys, Akubo palikuonys,

[46] os filhos de Sanlai, os filhos de Hanã,

[46]Hagabo palikuonys, Šalmajo palikuonys, Hanano palikuonys,

[47] os filhos de Gidel, os filhos de Gaar, os filhos de Reaías,

[47]Gidelio palikuonys, Gaharo palikuonys, Reajos palikuonys,

[48] os filhos de Rezim, os filhos de Necoda, os filhos de Gazão,

[48]Recino palikuonys, Nekodos palikuonys, Gazamo palikuonys,

[49] os filhos de Uzá, os filhos de Paséia, os filhos de Besai,

[49]Uzos palikuonys, Paseacho palikuonys, Besajo palikuonys,

[50] os filhos de Asná, os filhos dos meunitas, os filhos dos nefuseus,

[50]Asnos palikuonys, Meunimo palikuonys, nefusiečių palikuonys,

[51] os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,

[51]Bakbuko palikuonys, Hakufos palikuonys, Harhūro palikuonys,

[52] os filhos de Baslute, os filhos de Meída, os filhos de Harsa,

[52]Bacluto palikuonys, Mehidos palikuonys, Haršos palikuonys,

[53] os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Temá,

[53]Barkoso palikuonys, Siseros palikuonys, Temacho palikuonys,

[54] os filhos de Nesias, os filhos de Hatifa.

[54]Neciaho palikuonys ir Hatifos palikuonys.

55 Os filhos dos servos de Salomão: os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Peruda,

56 os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,

57 os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim e os filhos de Ami.

58 Todos os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.

59 Também estes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adã e Imer, porém não puderam provar que as suas famílias e a sua linhagem eram de Israel:

60 os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e cinqüenta e dois.

61 Também dos filhos dos sacerdotes: os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, que se casara com uma das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado do nome dele.

62 Estes procuraram o seu registro nos livros genealógicos, porém o não acharam; pelo que foram tidos por imundos para o sacerdócio.

63 O governador lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se levantasse um sacerdote com Urim e Tumim.

64 Toda esta congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

55Saliamono vergų palikuonių: Sotajo palikuonys, Ha Sofereto palikuonys, Perudos palikuonys,

56Jaalos palikuonys, Darkono palikuonys, Gidelio palikuonys,

57Šefatijos palikuonys, Hatilo palikuonys, Pocheret Cebaimo palikuonys ir Amio palikuonys.

58Iš viso Šventyklos tarnų ir Saliamono vergų palikuonių buvo trys šimtai devyniasdešimt du.

59O štai sugrįžusieji iš Tel Melacho, Tel Haršos, Kerub Adano ir Imero, nors ir negalėjusieji įrodyti, kad jų protėvių namai ar kilmė buvo izraelitiška:

60Delajos, Tobijos ir Nekodos palikuonių šeši šimtai penkiasdešimt du.

61Taip pat kunigai: iš palikuonių Hobajos, Hakoco ir Barzilajo, kuris buvo vedęs vieną iš Barzilajo Gileadiečio dukterų ir buvo vadinamas jų vardu.

62Jie ieškojo savo šeimos kilmės įrašų, bet negalėjo rasti, todėl buvo pripažinti kunigo tarnybai nešvarūs.

63Valdytojas įsakė jiems nevalgyti švenčiausiųjų valgių, kol nekils kunigas, nešiojantis Urimus ir Tumimus.

64Visą bendriją sudarė keturiasdešimt du tūkstančiai trys šimtai šešiasdešimt,

[65] afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e tinham duzentos cantores e cantoras.

[66] Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco;

[67] os seus camelos, quatrocentos e trinta e cinco; os jumentos, seis mil setecentos e vinte.

[68] Alguns dos cabeças de famílias, vindo à Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém, deram voluntárias ofertas para a Casa de Deus, para a restaurarem no seu lugar.

[69] Segundo os seus recursos, deram para o tesouro da obra, em ouro, sessenta e um mil daricos, e, em prata, cinco mil arráteis, e cem vestes sacerdotais.

[70] Os sacerdotes, os levitas e alguns do povo, tanto os cantores como os porteiros e os servidores do templo habitaram nas suas cidades, como também todo o Israel.

[65]neskaitant jų tarnų bei tarnaičių, kurių buvo septyni tūkstančiai trys šimtai trisdešimt septyni. Jie turėjo ir du šimtus giesmininkų bei giesmininkių.

[66]Jų arklių buvo septyni šimtai trisdešimt šeši, mulų du šimtai keturiasdešimt penki,

[67]kupranugarių keturi šimtai trisdešimt penki ir asilų šeši tūkstančiai septyni šimtai dvidešimt.

[68]Vos atvykus prie VIEŠPATIES Namų vietos Jeruzalėje, kai kurie šeimų galvos davė geros valios atnašą Dievo Namams atstatyti toje pačioje vietoje.

[69]Pagal savo išteklius jie davė statybos iždui šešiasdešimt vieną tūkstantį aukso darikų, penkis tūkstančius sidabro minų ir šimtą kunigiškų apdarų.

[70]Kunigai, levitai ir kai kurie iš paprastų žmonių apsigyveno Jeruzalėje ir jos apylinkėse, o giesmininkai, vartininkai ir Šventyklos tarnai – savo miestuose. Taip visi izraelitai gyveno savo miestuose.

Esdras 3

É levantado o altar

[1] Em chegando o sétimo mês, e estando os filhos de Israel já nas cidades, ajuntou-se o povo, como um só homem, em Jerusalém.

[2] Levantou-se Jesua, filho de Jozadaque, e seus irmãos, sacerdotes, e Zorobabel, filho de Sealtiel, e seus irmãos e edificaram o altar do Deus de Israel, para sobre ele

Ezros 3

Aukuro atstatymas

[1]Atėjus septintam mėnesiui nuo izraelitų įsikūrimo savo miestuose, žmonės visi kaip vienas susirinko į Jeruzalę.

[2]Tada Jehocadako sūnus Jozuė drauge su broliais kunigais ir Šaltielio sūnus Zerubabelis su savo broliais ėmėsi atstatyti Izraelio Dievo aukurą, norėdami

oferecerem holocaustos, como está escrito na Lei de Moisés, homem de Deus.

[3] Firmaram o altar sobre as suas bases; e, ainda que estavam sob o terror dos povos de outras terras, ofereceram sobre ele holocaustos ao SENHOR, de manhã e à tarde.

[4] Celebraram a Festa dos Tabernáculos, como está escrito, e ofereceram holocaustos diários, segundo o número ordenado para cada dia;

[5] e, depois disto, o holocausto contínuo e os sacrifícios das Festas da Lua Nova e de todas as festas fixas do SENHOR, como também os dos que traziam ofertas voluntárias ao SENHOR.

[6] Desde o primeiro dia do sétimo mês, começaram a oferecer holocaustos ao SENHOR; porém ainda não estavam postos os fundamentos do templo do SENHOR.

[7] Deram, pois, o dinheiro aos pedreiros e aos carpinteiros, como também comida, bebida e azeite aos sidônios e tírios, para trazerem do Líbano madeira de cedro ao mar, para Jope, segundo a permissão que lhes tinha dado Ciro, rei da Pérsia.

Lançados os alicerces do templo

[8] No segundo ano da sua vinda à Casa de Deus, em Jerusalém, no segundo mês, Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e os outros seus irmãos, sacerdotes e levitas, e todos os que vieram do cativeiro a Jerusalém começaram a obra da Casa do SENHOR e constituíram

atnašauti ant jo deginamąsias aukas, kaip įsakyta Mozės, Dievo vyro, Įstatyme.

[3]Jie atstatė aukurą ant jo pamatų, nepaisydami šalies žmonių baimės, ir ant jo atnašavoVIEŠPAČIUI kas rytą ir kas vakarą deginamąsias aukas.

[4]Paskui jie šventė, kaip įsakyta, Palapinių šventę ir kasdien atnašavo jos deginamąsias aukas pagal įsaką, kiek nustatyta kiekvienai dienai.

[5]Po to jie atnašavo nuolatines šabų deginamąsias aukas, jaunačių bei visų šventų VIEŠPATIES iškilmių atnašas ir, kai tik buvo daromos, geros valios atnašas VIEŠPAČIUI.

[6]Nuo septinto mėnesio pirmos dienos buvo pradėta atnašauti VIEŠPAČIUIdeginamąsias aukas, nors VIEŠPATIES Šventyklos pamatai dar nebuvo padėti.

[7]Tada jie pasamdė mūrininkų ir dailidžių, davė maisto, gėrimo bei aliejaus sidoniečiams ir tyriečiams, kad atgabentų kedro medžio iš Libano per jūrą iki Jopės pagal jiems duotą Persijos karaliaus Kyro leidimą.

[8]Aštuntų metų po atvykimo prie Dievo Namų Jeruzalėje antrą mėnesį Šaltielio sūnus Zerubabelis, Jehocadako sūnus Jozuė ir jų broliai kunigai bei levitai drauge su grįžusiais į Jeruzalę iš tremties pradėjo darbus, paskirdami kai kuriuos iš levitų, dvidešimt metų ir vyresnius, prižiūrėti VIEŠPATIESNamų statybą.

levitas da idade de vinte anos para cima, para a superintenderem.

[9] Então, se apresentaram Jesua com seus filhos e seus irmãos, Cadmiel e seus filhos, os filhos de Judá, para juntamente vigiarem os que faziam a obra na Casa de Deus, bem como os filhos de Henadade, seus filhos e seus irmãos, os levitas.

[10] Quando os edificadores lançaram os alicerces do templo do SENHOR, apresentaram-se os sacerdotes, paramentados e com trombetas, e os levitas, filhos de Asafe, com címbalos, para louvarem o SENHOR, segundo as determinações de Davi, rei de Israel.

[11] Cantavam alternadamente, louvando e rendendo graças ao SENHOR, com estas palavras: Ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre sobre Israel. E todo o povo jubilou com altas vozes, louvando ao SENHOR por se terem lançado os alicerces da sua casa.

[12] Porém muitos dos sacerdotes, e levitas, e cabeças de famílias, já idosos, que viram a primeira casa, choraram em alta voz quando à sua vista foram lançados os alicerces desta casa; muitos, no entanto, levantaram as vozes com gritos de alegria.

[13] De maneira que não se podiam discernir as vozes de alegria das vozes do choro do povo; pois o povo jubilava com tão grandes gritos, que as vozes se ouviam de mui longe.

Esdras 4

Os inimigos fazem parar a construção do templo

[9]Taigi Jozuė ir jo sūnūs bei broliai, Kadmielis ir jo sūnūs, Binujas ir Hodavija drauge su Henadado sūnumis, levitais, jų sūnumis ir broliais kartu ėmėsi vadovauti statantiems VIEŠPATIES Namus.

[10]Mūrininkams padėjus VIEŠPATIES Šventyklos pamatus, apsirengę savo drabužiais kunigai sustojo pagal Izraelio karaliaus nurodymus pašlovintiVIEŠPATIES trimitais, o levitai, Asafo sūnūs, cimbolais pagal Izraelio karaliaus Dovydo nurodymus.

[11]Jie giedojo giesmes, dėkodami ir šlovindami VIEŠPATĮ, „nes jis geras, nes jo ištikimoji meilė Izraeliui amžina“. Visi žmonės atsiliepė galingu šauksmu, šlovindami VIEŠPATĮ, nes buvo padėti VIEŠPATIES Namų pamatai.

[12]Tačiau daug kunigų, levitų ir šeimų galvų – žmonės, mačiusieji pirmuosius Namus ant jų pamatų – garsiai verkė, žvelgdami į šiuos Namus, nors daugelis ir garsiai šaukė iš džiaugsmo.

[13]Taigi žmonės negalėjo atskirti džiaugsmo šauksmų nuo verksmo aimanų, nes visi taip garsiai šaukė, kad jų balsai buvo toli girdėti.

Ezros 4

Kliūtys Šventyklos atstatymui

[1] Ouvindo os adversários de Judá e Benjamim que os que voltaram do cativeiro edificavam o templo ao SENHOR, Deus de Israel,

[1]Išgirdę, kad sugrįžę tremtiniai stato VIEŠPAČIUI, Izraelio Dievui, šventyklą, Judo ir Benjamino priešai

[2] chegaram-se a Zorobabel e aos cabeças de famílias e lhes disseram: Deixai-nos edificar convosco, porque, como vós, buscaremos a vosso Deus; como também já lhe sacrificamos desde os dias de Esar-Hadom, rei da Assíria, que nos fez subir para aqui.

[2]kreipėsi į Zerubabelį ir kilčių galvas, sakydami: „Statykime su jumis, nes ir mes garbiname jūsų Dievą ir atnašavome jam aukas nuo čia mus atkėlusio Asirijos karaliaus Asarhadono dienų“.

[3] Porém Zorobabel, Jesua e os outros cabeças de famílias lhes responderam: Nada tendes conosco na edificação da casa a nosso Deus; nós mesmos, sozinhos, a edificaremos ao SENHOR, Deus de Israel, como nos ordenou Ciro, rei da Pérsia.

[3]Bet Zerubabelis, Jozuė ir kiti Izraelio kilčių galvos atsakė jiems: „Negali būti nė kalbos, kad jūs su mumis statytumėte Namus mūsų Dievui. Mes vieni statysime juos VIEŠPAČIUI, Izraelio Dievui, kaip Persijos karalius Kyras yra mums įsakęs“.

[4] Então, as gentes da terra desanimaram o povo de Judá, inquietando-o no edificar;

[4]Užtat šalies žmonės ėmė kenkti Judo žmonių ryžtui ir stengėsi atbaidyti juos nuo statybos.

[5] alugaram contra eles conselheiros para frustrarem o seu plano, todos os dias de Ciro, rei da Pérsia, até ao reinado de Dario, rei da Pérsia.

[5]Jie papirko ir pareigūnus, niekais versdami jų užmojį per visą Persijos karaliaus Kyro gyvenimą iki pat Persijos karaliaus Darijaus viešpatavimo.

[6] No princípio do reinado de Assuero, escreveram uma acusação contra os habitantes de Judá e de Jerusalém.

[6]Ahasverui karaliaujant, jo viešpatavimo pradžioje jie surašė skundą dėl Judo ir Jeruzalės gyventojų.

[7] E, nos dias de Artaxerxes, rei da Pérsia, Bislão, Mitredate, Tabeel e os outros seus companheiros lhe escreveram; a carta estava escrita em caracteres aramaicos e na língua siríaca.

[7]O Artakserkso dienomis Bišlamas, Mitredatas, Tabeelis ir kiti bendražygiai rašė Persijos karaliui Artakserksui. Laiškas buvo rašytas aramėjų kalba ir rašmenimis.

[8] Reum, o comandante, e Sinsai, o escrivão, escreveram contra Jerusalém uma carta ao rei Artaxerxes.

[8]Raštinės viršininkas Rehumas ir raštininkas Šimšajas parašė apie Jeruzalę karaliui Artakserksui tokį laišką:

[9] Escreveu Reum, o comandante, e Sinsai, o escrivão, os outros seus companheiros: dinaítas, afarsaquitas, tarpelitas, afarsitas, arquevitas, babilônios, susanquitas, deavitas, elamitas

[10] e outros povos, que o grande e afamado Osnapar transportou e que fez habitar na cidade de Samaria, e os outros aquém do Eufrates.

[11] Eis o teor da carta endereçada ao rei Artaxerxes:

[12] Teus servos, os homens daquém do Eufrates e em tal tempo. Seja do conhecimento do rei que os judeus que subiram de ti vieram a nós a Jerusalém. Eles estão reedificando aquela rebelde e malvada cidade e vão restaurando os seus muros e reparando os seus fundamentos.

[13] Saiba ainda o rei que, se aquela cidade se reedificar, e os muros se restaurarem, eles não pagarão os direitos, os impostos e os pedágios e assim causarão prejuízos ao rei.

[14] Agora, pois, como somos assalariados do rei e não nos convém ver a desonra dele, por isso, mandamos dar-lhe aviso,

[15] a fim de que se busque no Livro das Crônicas de seus pais, e nele achará o rei e saberá que aquela cidade foi rebelde e danosa aos reis e às províncias e que nela tem havido rebeliões, desde tempos antigos; pelo que foi a cidade destruída.

[9]„Raštinės viršininkas Rehumas, raštininkas Šimšajas ir kiti jų bendražygiai – teisėjai, valdytojai, pareigūnai, vyrai iš Erecho, Babilono ir Sūzų, tai yra Elamo žmonės –

[10]ir kitos tautos, kurias didysis ir kilnusis Asnaparas ištrėmė ir apgyvendino Samarijos miestuose ir kitose Užupio srities dalyse, parašė“.

[11]Štai nuorašas laiško, kurį jie nusiuntė: ,,Karaliui Artakserksui tavo tarnai, Užupio srities žmonės, siunčia pasveikinimą.

[12]Tebūna žinoma karaliui, kad nuo tavęs pas mus parėję žydai pasiekė Jeruzalę ir atstato tą maištingą ir nedorą miestą. Jau baigia sienas ir taiso pamatus!

[13]Tebūna žinoma karaliui, jog jie nebeduos duoklės, asmens ar žemės mokesčių, jei šis miestas bus atstatytas ir sienos užbaigtos. Tai gali tik žalą nešti karalystei.

[14]Taigi, kadangi mes valgome karaliaus rūmų druską, negalime nematyti karaliui daromos negarbės, todėl parašėme apie tai, norėdami pranešti karaliui,

[15]kad būtų padaryta paieška tavo protėvių metraščiuose. Tu rasi metraščiuose ir patirsi, kad tai maištingas miestas, lemtingas karaliams ir sritims. Maištai ten puoselėjami nuo senovės. Užtat tas miestas ir buvo sunaikintas.

[16] Nós, pois, fazemos notório ao rei que, se aquela cidade se reedificar, e os seus muros se restaurarem, sucederá que não terá a posse das terras deste lado do Eufrates.

[16]Mes pranešame karaliui, kad tada tu nebeturėsi jokios dalies Užupio srityje, jei tas miestas bus atstatytas ir jo sienos užbaigtos“.

[17] Então, respondeu o rei: A Reum, o comandante, a Sinsai, o escrivão, e a seus companheiros que habitam em Samaria, como aos restantes que estão além do Eufrates: Paz!

[17]Karalius atsiuntė tokį atsakymą: ,,Raštinės viršininkui Rehumui, raštininkui Šimšajui ir kitiems jų bendražygiams, gyvenantiems Samarijoje ir kitose Užupio srities dalyse, linkime ramybės!

[18] A carta que nos enviastes foi distintamente lida na minha presença.

[18]Laiškas, kurį mums siuntėte, buvo perskaitytas mano akivaizdoje ir išverstas.

[19] Ordenando-o eu, buscaram e acharam que, de tempos antigos, aquela cidade se levantou contra os reis, e nela se têm feito rebeliões e motins.

[19]Mano įsakymu buvo atlikta paieška ir rasta, kad tas miestas iš tikrųjų buvo sukilęs prieš karalius praeityje, kad sukilimai ir maištai jame buvo dažni.

[20] Também houve reis poderosos sobre Jerusalém, que dalém do Eufrates dominaram em todo lugar, e se lhes pagaram direitos, impostos e pedágios.

[20]Jeruzalė yra turėjusi galingų karalių, valdžiusių visą Užupio sritį; jiems buvo mokama duoklė, asmens ir žemės mokesčiai.

[21] Agora, pois, dai ordem a fim de que aqueles homens parem o trabalho e não se edifique aquela cidade, a não ser com autorização minha.

[21]Tad duok įsakymą, kad tie žmonės liautųsi statę. Tas miestas negali būti atstatomas, kolei nebus duotas kitas mano įsakymas.

[22] Guardai-vos, não sejais remissos nestas coisas. Por que há de crescer o dano em prejuízo dos reis?

[22]Be to, rūpinkitės šiame reikale būti apdairūs, antraip bus daug nuostolio ir žalos karalystei“.

[23] Depois de lida a cópia da carta do rei Artaxerxes perante Reum, Sinsai, o escrivão, e seus companheiros, foram eles apressadamente a Jerusalém, aos judeus, e, de mão armada, os forçaram a parar com a obra.

[23]Vos perskaičius karaliaus Artakserkso laiško nuorašą Rehumo, raštininko Šimšajo ir jų bendražygių akivaizdoje, jie nuskubėjo į Jeruzalę pas žydus ir ginklais sustabdė darbus.

[24] Cessou, pois, a obra da Casa de Deus, a qual estava em Jerusalém; e isso até ao segundo ano do reinado de Dario, rei da Pérsia.

[24]Tuomet Dievo Namų statybos darbai sustojo ir liko nutraukti iki antrų Persijos karaliaus Darijaus valdymo metų.

Esdras 5

As exortações de Ageu e Zacarias

[1] Ora, os profetas Ageu e Zacarias, filho de Ido, profetizaram aos judeus que estavam em Judá e em Jerusalém, em nome do Deus de Israel, cujo Espírito estava com eles.

[2] Então, se dispuseram Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e começaram a edificar a Casa de Deus, a qual está em Jerusalém; e, com eles, os referidos profetas de Deus, que os ajudavam.

[3] Nesse tempo, veio a eles Tatenai, governador daquém do Eufrates, e Setar-Bozenai, e seus companheiros e assim lhes perguntaram: Quem vos deu ordem para reedificardes esta casa e restaurardes este muro?

[4] Perguntaram-lhes mais: E quais são os nomes dos homens que constroem este edifício?

[5] Porém os olhos de Deus estavam sobre os anciãos dos judeus, de maneira que não foram obrigados a parar, até que o assunto chegasse a Dario, e viesse resposta por carta sobre isso.

Os adversários consultam Dario

[6] Eis a cópia da carta que Tatenai, o governador daquém do Eufrates, com Setar-Bozenai e os seus companheiros, os

Ezros 5

Dievo Namų atstatymas

[1]Tuo metu pranašai Agėjas ir Idojo sūnus Zacharijas pranašavo žydams, gyvenantiems Jude ir Jeruzalėje, Izraelio Dievo vardu.

[2]Todėl Šaltielio sūnus Zerubabelis ir Jehocadako sūnus Jozuė pradėjo Dievo Namų atstatymą Jeruzalėje. Dievo pranašai buvo su jais ir juos rėmė.

[3]Nedelsdami Užupio srities valdytojas Tatnajas, Šetar Boznajas ir jų bendražygiai atėję taip į juos kreipėsi: „Kas davė jums įsakymą atstatyti šiuos Namus ir užbaigti statinį?“

[4]Be to, jie paklausė: „Kaip vadinasi vyrai, kurie atstato šį pastatą?“

[5]Bet Dievo akys saugojo Izraelio seniūnus, ir jie jų nesutrukdė. Tuo tarpu buvo išsiųstas pranešimas Darijui, ir jie savo ruožtu gavo laišką su atsakymu dėl šio reikalo.

[6]Nuorašas laiško, kurį Užupio srities valdytojas Tatnajas, Šetar Boznajas ir jo

afarsaquitas, que estavam deste lado do rio, enviaram ao rei Dario,

[7] na qual lhe deram uma relação escrita do modo seguinte: Ao rei Dario, toda a paz!

[8] Seja notório ao rei que nós fomos à província de Judá, à casa do grande Deus, a qual se edifica com grandes pedras; a madeira se está pondo nas paredes, e a obra se vai fazendo com diligência e se adianta nas suas mãos.

[9] Perguntamos aos anciãos e assim lhes dissemos: Quem vos deu ordem para reedificardes esta casa e restaurardes este muro?

[10] Demais disto, lhes perguntamos também pelo seu nome, para tos declararmos, para que te pudéssemos escrever os nomes dos homens que são entre eles os chefes.

[11] Esta foi a resposta que nos deram: Nós somos servos do Deus dos céus e da terra e reedificamos a casa que há muitos anos fora construída, a qual um grande rei de Israel edificou e a terminou.

[12] Mas, depois que nossos pais provocaram à ira o Deus dos céus, ele os entregou nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, o caldeu, o qual destruiu esta casa e transportou o povo para a Babilônia.

[13] Porém Ciro, rei da Babilônia, no seu primeiro ano, deu ordem para que esta Casa de Deus se edificasse.

[14] Também os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que

bendražygiai, Užupio srities pareigūnai, nusiuntė karaliui Darijui.

[7]Pranešime, kurį jie nusiuntė, buvo taip parašyta: ,,Karaliui Darijui linkime visiškos ramybės!

[8]Tebūna karaliui žinoma, kad mes nuvykome į Judo sritį prie didžiojo Dievo Namų. Jie atstatomi iš skaldyto akmens, medžio sijos dedamos į sienas, ir statybos darbai jų rankose vyksta sparčiai ir sėkmingai.

[9]Tada mes kreipėmės į anuos seniūnus, klausdami: ‘Kas davė jums įsakymą atstatyti šiuos Namus ir užbaigti statinį?’

[10]Be to, paklausėme, kaip jie vadinasi, kad galėtume užrašyti tavo žiniai jų vadų vardus.

[11]Jų atsakymas buvo toks: ‘Mes esame dangaus ir žemės Dievo tarnai ir atstatome Namus, pastatytus prieš daugelį metų. Didis Izraelio karalius buvo juos pastatęs ir įrengęs.

[12]Bet kadangi mūsų protėviai buvo supykdę dangaus Dievą, jis atidavė juos Babilono karaliui chaldėjui Nebukadnecarui, o šis sunaikino šiuos Namus ir ištrėmė žmones į Babiloną.

[13]Tačiau Babilono karalius Kyras pirmais savo viešpatavimo metais išleido įsaką, kad šie Dievo Namai būtų atstatyti.

[14]Be to, karalius Kyras paėmė iš Babilono šventyklos Dievo Namų aukso ir sidabro

Nabucodonosor levara do templo que estava em Jerusalém e os meteu no templo de Babilônia, o rei Ciro os tirou de lá, e foram dados a um homem cujo nome era Sesbazar, a quem nomeara governador

15 e lhe disse: Toma estes utensílios, e vai, e leva-os ao templo de Jerusalém, e faze reedificar a Casa de Deus, no seu lugar.

16 Então, veio o dito Sesbazar e lançou os fundamentos da Casa de Deus, a qual está em Jerusalém; e, daí para cá, se está edificando e ainda não está acabada.

17 Agora, pois, se parece bem ao rei, que se busque nos arquivos reais, na Babilônia, se é verdade haver uma ordem do rei Ciro para edificar esta Casa de Deus, em Jerusalém; e sobre isto nos faça o rei saber a sua vontade.

reikmenis, kuriuos Nebukadnecaras buvo paėmęs iš Jeruzalės šventyklos ir atgabenęs į Babilono šventyklą. Jie buvo perduoti vyrui, vardu Šešbacaras, kurį jis buvo paskyręs valdytoju.

15Jis tarė jam: ‹Paimk šiuos reikmenis. Eik ir padėk juos į Jeruzalės šventyklą. Tebūna atstatyti Dievo Namai savo vietoje›.

16Tada anas Šešbacaras atėjo ir padėjo pamatus Dievo Namams Jeruzalėje. Nuo to meto iki šiol jie statomi ir dar nėra užbaigti’.

17Tad dabar, jei karaliui patinka, tebūna atlikta paieška karaliaus saugyklose patikrinti, ar buvo išleistas karaliaus Kyro įsakas atstatyti šiuos Dievo Namus Jeruzalėje. Teduoda žinią mums karalius apie savo valią šiuo reikalu“.

Esdras 6

O decreto de Dario

1 Então, o rei Dario deu ordem, e uma busca se fez nos arquivos reais da Babilônia, onde se guardavam os documentos.

2 Em Acmetá, na fortaleza que está na província da Média, se achou um rolo, e nele estava escrito um memorial que dizia assim:

3 O rei Ciro, no seu primeiro ano, baixou o seguinte decreto: Com respeito à Casa de Deus, em Jerusalém, deve ela edificar-se para ser um lugar em que se ofereçam sacrifícios; seus fundamentos serão firmes, a sua altura, de sessenta côvados, e a sua

Ezros 6

1Todėl karaliaus Darijaus įsakymu buvo atlikta paieška saugyklose, kurios buvo įrengtos Babilono iždoose,

2ir Ekbatanoje, Medijos srities sostinėje, aptiktas ritinys, ant kurio parašyta: „Žyma.

3Pirmais savo valdymo metais karalius Kyras išleido įsaką dėl Dievo Namų Jeruzalėje: ‘Tie Namai turi būti atstatyti kaip vieta atnašauti aukoms ir aukoti deginamosioms aukoms. Jų aukštis tebūna

largura, de sessenta côvados, com três carreiras de grandes pedras e uma de madeira nova.

šešiasdešimt uolekčių, o plotis šešiasdešimt uolekčių.

[4] A despesa se fará da casa do rei.

[4]Teturi jie po tris sluoksnius skaldyto akmens po kiekvienu medžio sluoksniu. Išlaidos turi būti padengtos iš karališkojo iždo.

[5] Demais disto, os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que Nabucodonosor tirara do templo que estava em Jerusalém, levando-os para a Babilônia, serão devolvidos para o templo que está em Jerusalém, cada utensílio para o seu lugar; serão recolocados na Casa de Deus.

[5]Be to, tebūna sugrąžinta ir nugabenta į Jeruzalės šventyklą, kiekvienas į savo vietą, aukso ir sidabro reikmenys, kuriuos Nebukadnecaras paėmė iš Jeruzalės Šventyklos ir atgabeno į Babiloną. Turite juos padėti į Dievo Namus.

[6] Agora, pois, Tatenai, governador dalém do Eufrates, Setar-Bozenai e seus companheiros, os afarsaquitas, que estais para além do rio, retirai-vos para longe dali.

[6]Tad dabar jūs – Tatnajau, Užupio srities valdytojau, Šetar Boznajau, ir jūs, jų bendražygiai, Užupio srities pareigūnai, pasitraukite nuo jų.

[7] Não interrompais a obra desta Casa de Deus, para que o governador dos judeus e os seus anciãos reedifiquem a Casa de Deus no seu lugar.

[7]Nesikiškite į šių Dievo Namų darbus. Žydų valdytojas ir žydų seniūnai teatstato šiuos Dievo Namus savo vietoje.

[8] Também por mim se decreta o que haveis de fazer a estes anciãos dos judeus, para que reedifiquem esta Casa de Deus, a saber, que da tesouraria real, isto é, dos tributos dalém do rio, se pague, pontualmente, a despesa a estes homens, para que não se interrompa a obra.

[8]Be to, šiuo įsakau, ką jūs turite daryti, kad padėtumėte tiems žydų seniūnams atstatyti Dievo Namus: tų žmonių išlaidos turi būti tučtuojau atlygintos iš karaliaus išteklių, paimtų iš Užupio srities duoklės.

[9] Também se lhes dê, dia após dia, sem falta, aquilo de que houverem mister: novilhos, carneiros e cordeiros, para holocausto ao Deus dos céus; trigo, sal,

[9]Ko tik reikėtų – jautukų, avinų ar avių deginamosioms aukoms dangaus Dievui, kviečių, druskos, vyno ar aliejaus kunigų

vinho e azeite, segundo a determinação dos sacerdotes que estão em Jerusalém;

[10] para que ofereçam sacrifícios de aroma agradável ao Deus dos céus e orem pela vida do rei e de seus filhos.

[11] Também por mim se decreta que todo homem que alterar este decreto, uma viga se arrancará da sua casa, e que seja ele levantado e pendurado nela; e que da sua casa se faça um monturo.

[12] O Deus, pois, que fez habitar ali o seu nome derribe a todos os reis e povos que estenderem a mão para alterar o decreto e para destruir esta Casa de Deus, a qual está em Jerusalém. Eu, Dario, baixei o decreto; que se execute com toda a pontualidade.

Completado o templo

[13] Então, Tatenai, o governador daquém do Eufrates, Setar-Bozenai e os seus companheiros assim o fizeram pontualmente, segundo decretara o rei Dario.

[14] Os anciãos dos judeus iam edificando e prosperando em virtude do que profetizaram os profetas Ageu e Zacarias, filho de Ido. Edificaram a casa e a terminaram segundo o mandado do Deus de Israel e segundo o decreto de Ciro, de Dario e de Artaxerxes, rei da Pérsia.

[15] Acabou-se esta casa no dia terceiro do mês de adar, no sexto ano do reinado do rei Dario.

A dedicação do templo

reikalams Jeruzalėje, tebūna jiems be perstojo kasdien duodama,

[10]kad jie atnašautų malonias aukas dangaus Dievui ir melstųsi už karaliaus ir jo vaikų gyvastį.

[11]Be to, aš skelbiu, kad jei kas nors pakeistų šį įsaką, už nusižengimą tebūna išplėštas iš jo namų sienojas, ir tebūna jis ant jo pamautas. Tebūna mėšlynu paversti jo namai.

[12]Dievas, kuris yra apgyvendinęs ten savo vardą, tesunaikina kiekvieną karalių ir tautą, kuri imtųsi šį įsaką pakeisti, ardydama Dievo Namus Jeruzalėje. Aš, Darijus, išleidau įsaką. Tebūna jis įvykdytas nedelsiant ir rūpestingai!'“

[13]Tada Tatnajas, Užupio srities valdytojas, Šetar Boznajas ir jų bendražygiai stropiai ir rūpestingai įvykdė visa, ką karalius Darijus buvo įsakęs.

[14]Tad žydų seniūnai pranašų Agėjo ir Idojo sūnaus Zacharijos dienomis spartino statybą. Jie užbaigė statybą pagal Izraelio Dievo įsakymą ir Kyro, Darijaus bei Artakserkso įsakus.

[15]Taigi šie Namai buvo užbaigti šeštų karaliaus Darijaus viešpatavimo metų adaro mėnesio trečią dieną.

[16] Os filhos de Israel, os sacerdotes, os levitas e o restante dos exilados celebraram com regozijo a dedicação desta Casa de Deus.

[17] Para a dedicação desta Casa de Deus ofereceram cem novilhos, duzentos carneiros, quatrocentos cordeiros e doze cabritos, para oferta pelo pecado de todo o Israel, segundo o número das tribos de Israel.

[18] Estabeleceram os sacerdotes nos seus turnos e os levitas nas suas divisões, para o serviço de Deus em Jerusalém, segundo está escrito no Livro de Moisés.

A celebração da Páscoa

[19] Os que vieram do cativeiro celebraram a Páscoa no dia catorze do primeiro mês;

[20] porque os sacerdotes e os levitas se tinham purificado como se fossem um só homem, e todos estavam limpos; mataram o cordeiro da Páscoa para todos os que vieram do cativeiro, para os sacerdotes, seus irmãos, e para si mesmos.

[21] Assim, comeram a Páscoa os filhos de Israel que tinham voltado do exílio e todos os que, unindo-se a eles, se haviam separado da imundícia dos gentios da terra, para buscarem o SENHOR, Deus de Israel.

[22] Celebraram a Festa dos Pães Asmos por sete dias, com regozijo, porque o SENHOR os tinha alegrado, mudando o coração do rei da Assíria a favor deles, para lhes fortalecer as mãos na obra da Casa de Deus, o Deus de Israel.

[16]Izraelitai – ir kunigai, ir levitai, ir kiti sugrįžę tremtiniai – džiaugsmingai šventė šių Dievo Namų pašventinimą.

[17]Jie paaukojo Namų pašventinimui šimtą jaučių, du šimtus avinų, keturis šimtus ėriukų ir kaip atnašą už nuodėmę dvylika ožių už visą Izraelį pagal Izraelio giminių skaičių.

[18]Galop jie paskirstė kunigus į skyrius ir levitus į padalas Dievo tarnybai Jeruzalėje, kaip parašyta Mozės knygoje.

Paschos iškilmė

[19]Sugrįžę tremtiniai šventė Paschą pirmo mėnesio keturioliktą dieną,

[20]nes ir kunigai, ir levitai buvo apsivalę. Visi buvo švarūs. Jie pjovė Paschos avinėlį visiems sugrįžusiems tremtiniams, savo broliams kunigams ir sau patiems.

[21]Jį valgė Izraelio žmonės, sugrįžę iš tremties drauge su visais, kurie, atsiskirdami nuo nešvarumo tautų krašte, buvo prisidėję prie jų ieškodami VIEŠPATIES, Izraelio Dievo.

[22]Su džiaugsmu jie šventė Neraugintosios duonos šventę septynias dienas, nes VIEŠPATS buvo padaręs juos linksmus, taip palenkdamas Asirijos karaliaus širdį, kad jis padėjo jiems statyti Namus Dievo, kuris yra Izraelio Dievas.

Esdras 7

Artaxerxes envia Esdras a Jerusalém

[1] Passadas estas coisas, no reinado de Artaxerxes, rei da Pérsia, Esdras, filho de Seraías, filho de Azarias, filho de Hilquias,
[2] filho de Salum, filho de Zadoque, filho de Aitube,
[3] filho de Amarias, filho de Azarias, filho de Meraiote,
[4] filho de Zeraías, filho de Uzi, filho de Buqui,
[5] filho de Abisua, filho de Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sumo sacerdote, este Esdras subiu da Babilônia.

[6] Ele era escriba versado na Lei de Moisés, dada pelo SENHOR, Deus de Israel; e, segundo a boa mão do SENHOR, seu Deus, que estava sobre ele, o rei lhe concedeu tudo quanto lhe pedira.

[7] Também subiram a Jerusalém alguns dos filhos de Israel, dos sacerdotes, dos levitas, dos cantores, dos porteiros e dos servidores do templo, no sétimo ano do rei Artaxerxes.
[8] Esdras chegou a Jerusalém no quinto mês, no sétimo ano deste rei;
[9] pois, no primeiro dia do primeiro mês, partiu da Babilônia e, no primeiro dia do quinto mês, chegou a Jerusalém, segundo a boa mão do seu Deus sobre ele.
[10] Porque Esdras tinha disposto o coração para buscar a Lei do SENHOR, e para a cumprir, e para ensinar em Israel os seus estatutos e os seus juízos.

Ezros 7

Ezra – Rašto žinovas

[1]Po šių įvykių, Persijos karaliui Artakserksui viešpataujant, Ezra, sūnus Serajos, sūnaus Azarijos, sūnaus Hilkijos,
[2]sūnaus Šalumo, sūnaus Cadoko, sūnaus Ahitubo,
[3]sūnaus Amarijos, sūnaus Azarijos, sūnaus Merajoto,
[4]sūnaus Zerachijos, sūnaus Uzio, sūnaus Bukio,
[5]sūnaus Abišūvos, sūnaus Finehaso, sūnaus Eleazaro, sūnaus vyriausiojo kunigo Aarono,
[6]taigi tas Ezra parvyko iš Babilono. Jis buvo raštininkas – žinovas Mozės Įstatymo, kurį buvo davęs VIEŠPATS, Izraelio Dievas. Kadangi VIEŠPATIES ranka buvo su juo, karalius buvo suteikęs jam visa, ko tik jis prašė.

[7]Kai kurie iš izraelitų – kunigų bei levitų, giesmininkų ir vartininkų bei Šventyklos tarnų – parvyko į Jeruzalę septintais karaliaus Artakserkso metais.
[8]Jie atvyko į Jeruzalę septintų karaliaus metų penktą mėnesį.
[9]Kelionė iš Babilono buvo pradėta pirmo mėnesio pirmą dieną, ir penkto mėnesio pirmą dieną jis atvyko į Jeruzalę, nes su juo buvo maloningaVIEŠPATIES ranka.

[10]Ezra buvo atsidavęs visa širdimi tyrinėti VIEŠPATIESĮstatymą, laikytis jo ir mokyti Izraelį įstatų ir įsakų.

[11] Esta é a cópia da carta que o rei Artaxerxes deu ao sacerdote Esdras, o escriba das palavras, dos mandamentos e dos estatutos do SENHOR sobre Israel:

[11]Štai nuorašas laiško Izraeliui, kurį karalius Artakserksas davė Ezrai – kunigui raštininkui, žinovui VIEŠPATIES įsakymų žodžių ir jo įstatų;

[12] Artaxerxes, rei dos reis, ao sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu: Paz perfeita!

[12]„Artakserksas, karalių karalius, kunigui Ezrai, dangaus Dievo Įstatymo rašto žinovui linki ramybės. Dabar

[13] Por mim se decreta que, no meu reino, todo aquele do povo de Israel e dos seus sacerdotes e levitas que quiser ir contigo a Jerusalém, vá.

[13]aš skelbiu įsaką, kad kas tik mano karalystėje iš Izraelio žmonių ar jų kunigų bei levitų laisva valia ryžtasi eiti į Jeruzalę, gali eiti su tavimi.

[14] Porquanto és mandado da parte do rei e dos seus sete conselheiros para fazeres inquirição a respeito de Judá e de Jerusalém, segundo a Lei do teu Deus, a qual está na tua mão;

[14]Tu esi karaliaus ir jo septynių patarėjų siųstas sutvarkyti Judą ir Jeruzalę pagal tavo rankoje esančio savo Dievo Įstatymą,

[15] e para levares a prata e o ouro que o rei e os seus conselheiros, espontaneamente, ofereceram ao Deus de Israel, cuja habitação está em Jerusalém,

[15]nugabenti sidabrą bei auksą, karaliaus ir jo patarėjų savanoriškai paaukotus Izraelio Dievui, kurio buveinė yra Jeruzalėje,

[16] bem assim a prata e o ouro que achares em toda a província da Babilônia, com as ofertas voluntárias do povo e dos sacerdotes, oferecidas, espontaneamente, para a casa de seu Deus, a qual está em Jerusalém.

[16]taip pat visą sidabrą bei auksą, gautą iš Babilono srities, drauge su žmonių ir kunigų geros valios atnašomis, noriai duotomis jų Dievo Namams, esantiems Jeruzalėje.

[17] Portanto, diligentemente comprarás com este dinheiro novilhos, e carneiros, e cordeiros, e as suas ofertas de manjares, e as suas libações e as oferecerás sobre o altar da casa de teu Deus, a qual está em Jerusalém.

[17]Už tuos pinigus turi nedelsdamas nupirkti jaučių, avinų bei ėriukų, javų atnašų bei liejamųjų atnašų ir paaukoti juos ant savo Dievo Namų aukuro Jeruzalėje.

[18] Também o que a ti e a teus irmãos bem parecer fazerdes do resto da prata e do

[18]O su likusiu sidabru ir auksu tu ir tavo broliai darykite, kas atrodo jums geriausia pagal jūsų Dievo valią.

ouro, fazei-o, segundo a vontade do vosso Deus.

[19] E os utensílios que te foram dados para o serviço da casa de teu Deus, restitui-os perante o Deus de Jerusalém.

[20] E tudo mais que for necessário para a casa de teu Deus, que te convenha dar, dá-lo-ás da casa dos tesouros do rei.

[21] Eu mesmo, o rei Artaxerxes, decreto a todos os tesoureiros que estão dalém do Eufrates: tudo quanto vos pedir o sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu, pontualmente se lhe faça;

[22] até cem talentos de prata, até cem coros de trigo, até cem batos de vinho, até cem batos de azeite e sal à vontade.

[23] Tudo quanto se ordenar, segundo o mandado do Deus do céu, exatamente se faça para a casa do Deus do céu; pois para que haveria grande ira sobre o reino do rei e de seus filhos?

[24] Também vos fazemos saber, acerca de todos os sacerdotes e levitas, cantores, porteiros, de todos os que servem nesta Casa de Deus, que não será lícito impor-lhes nem direitos, nem impostos, nem pedágios.

[25] Tu, Esdras, segundo a sabedoria do teu Deus, que possuis, nomeia magistrados e juízes que julguem a todo o povo que está dalém do Eufrates, a todos os que sabem as leis de teu Deus, e ao que não as sabe, que lhas façam saber.

[19]Tau patikėtus tavo Dievo Namų tarnybos reikmenis turi perduoti Jeruzalės Dievui.

[20]O kas daugiau reikalinga tavo Dievo Namams, kuriais rūpintis esi įpareigotas, galėsi aprūpinti iš karaliaus iždo.

[21]Aš, karalius Artakserksas, įsakau visiems Užupio srities iždo valdytojams: kokį tik prašymą pateiks jums kunigas Ezra, dangaus Dievo Įstatymo rašto žinovas, tebūna jis patenkintas nedelsiant ir rūpestingai

[22]iki šimto sidabro talentų, šimto korų kviečių, šimto batų vyno, šimto batų aliejaus, o druskos be saiko.

[23]Kas tik dangaus Dievo įsakyta, tebūna vykdoma uoliai dangaus Dievo Namams, antraip pyktis ištiks karaliaus ir jo įpėdinių karalystę.

[24]Be to, mes pranešame jums, kad neleidžiama uždėti duoklės, asmens ar žemės mokesčių kunigams, levitams, giesmininkams, vartininkams, Šventyklos tarnams ar kitiems Dievo Namų tarnams.

[25]O tu, Ezra, paskirk pareigūnus ir teisėjus pagal užrašytą tavo Dievo išmintį, kad jie teistų visus Užupio srities žmones, žinančius tavo Dievo įstatymus. Turite pamokyti tuos, kurie jų nežino.

[26] Todo aquele que não observar a lei do teu Deus e a lei do rei, seja condenado ou à morte, ou ao desterro, ou à confiscação de bens, ou à prisão.

[27] Bendito seja o SENHOR, Deus de nossos pais, que deste modo moveu o coração do rei para ornar a Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém;

[28] e que estendeu para mim a sua misericórdia perante o rei, os seus conselheiros e todos os seus príncipes poderosos. Assim, me animei, segundo a boa mão do SENHOR, meu Deus, sobre mim, e ajuntei de Israel alguns chefes para subirem comigo.

[26]Kas nepaklus tavo Dievo Įstatymui ir karaliaus įstatymui, turi būti nubaustas nedelsiant ar mirtimi, ar tremtimi, ar turto atėmimu, ar įkalinimu“.

[27]Tebūna pašlovintas VIEŠPATS, mūsų protėvių Dievas, kuris įdėjo į karaliaus širdį tokį dalyką – išaukštinti VIEŠPATIES Namus Jeruzalėje,

[28]kuris parodė man ištikimą meilę karaliaus bei jo patarėjų akivaizdoje ir visų įtakingų karaliaus pareigūnų akivaizdoje. Aš buvau padrąsintas, nesVIEŠPATIES ranka buvo su manimi, ir surinkau Izraelio šeimų galvas eiti su manimi.

Esdras 8

A lista dos que voltaram com Esdras

[1] São estes os cabeças de famílias, com as suas genealogias, os que subiram comigo da Babilônia, no reinado do rei Artaxerxes:

[2] dos filhos de Finéias, Gérson; dos filhos de Itamar, Daniel; dos filhos de Davi, Hatus;

[3] dos filhos de Secanias, dos filhos de Parós, Zacarias, e, com ele, foram registrados cento e cinqüenta homens.

[4] Dos filhos de Paate-Moabe, Elioenai, filho de Zeraías, e, com ele, duzentos homens.

[5] Dos filhos de Secanias, o filho de Jaaziel, e, com ele, trezentos homens.

[6] Dos filhos de Adim, Ebede, filho de Jônatas, e, com ele, cinqüenta homens.

Ezros 8

Sugrįžimas į Jeruzalę

[1]Štai kilčių galvos ir kilmės sąrašas parėjusių su manimi iš Babilono, viešpataujant karaliui Artakserksui.

[2]Iš Finehaso palikuonių – Geršomas; iš Itamaro palikuonių – Danielius; iš Dovydo palikuonių – Hatušas,

[3]Šechanijos sūnus; iš Parošo palikuonių – Zacharija, su kuriuo buvo įtraukti į sąrašą du šimtai penkiasdešimt vyrų;

[4]iš Pahat Moabo – Zerachijos sūnus Eljehoenajas ir su juo du šimtai vyrų;

[5]iš Zatuvo palikuonių – Jahazielio sūnus Šechanija ir su juo trys šimtai vyrų;

[6]iš Adino palikuonių – Jehonatano sūnus Ebedas ir su juo penkiasdešimt vyrų;

[7] Dos filhos de Elão, Jesaías, filho de Atalias, e, com ele, setenta homens.
[8] Dos filhos de Sefatias, Zebadias, filho de Micael, e, com ele, oitenta homens.
[9] Dos filhos de Joabe, Obadias, filho de Jeiel, e, com ele, duzentos e dezoito homens.
[10] Dos filhos de Bani, Selomite, filho de Josifias, e, com ele, cento e sessenta homens.

[11] Dos filhos de Bebai, Zacarias, o filho de Bebai, e, com ele, vinte e oito homens.

[12] Dos filhos de Azgade, Joanã, o filho de Hacatã, e, com ele, cento e dez homens.
[13] Dos filhos de Adonicão, últimos a chegar, seus nomes eram estes: Elifelete, Jeiel e Semaías, e, com eles, sessenta homens.
[14] Dos filhos de Bigvai, Utai e Zabude, e, com eles, setenta homens.

Esdras manda buscar levitas

[15] Ajuntei-os perto do rio que corre para Aava, onde ficamos acampados três dias. Passando revista ao povo e aos sacerdotes e não tendo achado nenhum dos filhos de Levi,
[16] enviei Eliézer, Ariel, Semaías, Elnatã, Jaribe, Elnatã, Natã, Zacarias e Mesulão, os chefes, como também a Joiaribe e a Elnatã, que eram sábios.

[17] Enviei-os a Ido, chefe em Casifia, e lhes dei expressamente as palavras que deveriam dizer a Ido e aos servidores do templo, seus irmãos, em Casifia, para nos

[7]iš Elamo palikuonių – Atalijos sūnus Izaja ir su juo septyniasdešimt vyrų;
[8]iš Šefatijos palikuonių – Mykolo sūnus Zebadija ir su juo aštuoniasdešimt vyrų;
[9]iš Joabo palikuonių – Jehielio sūnus Abdija ir su juo du šimtai aštuoniolika vyrų;
[10]iš Banio palikuonių – Josifijos sūnus Šelomitas ir su juo šimtas šešiasdešimt vyrų;
[11]iš Bebajo palikuonių – Bebajo sūnus Zacharija ir su juo dvidešimt aštuoni vyrai;
[12]iš Azgado palikuonių – Ha Katano sūnus Johananas ir su juo šimtas dešimt vyrų;

[13]iš Adonikamo palikuonių, atėjusių vėliausiai, buvo šie: Elifeletas, Jejelis bei Šemaja ir su jais šešiasdešimt vyrų;
[14]iš Bigvajo palikuonių – Utajas ir Zakūras, o su jais septyniasdešimt vyrų.

[15]Sutelkiau juos prie upės, tekančios Ahavos link. Ten mes praleidome tris dienas. Apžiūrėdamas mačiau paprastus žmones ir kunigus, bet neradau tarp jų nė vieno iš levitų.
[16]Tada pasišaukiau šeimų galvas Eliezerą, Arielį, Šemają, Elnataną, Nataną, Zachariją ir Mešulamą bei mokytojus Jaribą ir Elnataną
[17]ir išsiunčiau juos pas Idoją, vietovės, vardu Kasifija, galvą, nurodęs ką sakyti Idojui bei jo broliams ir Šventyklos tarnams Kasifijoje, kad atsiųstų tarnų mūsų Dievo Namams.

trazerem ministros para a casa do nosso Deus.

[18] Trouxeram-nos, segundo a boa mão de Deus sobre nós, um homem sábio, dos filhos de Mali, filho de Levi, filho de Israel, a saber, Serebias, com os seus filhos e irmãos, dezoito;

[18]Kadangi maloningoji Dievo ranka buvo su mumis, jie parvedė mums išmintingą vyrą iš izraelito Levio sūnaus Mahlio palikuonių, būtent Šerebiją su jo sūnumis ir giminėmis, iš viso aštuoniolika,

[19] e a Hasabias e, com ele, Jesaías, dos filhos de Merari, com seus irmãos e os filhos deles, vinte;

[19]ir Hašabiją, o su juo Izają iš Merario palikuonių su gimine ir sūnumis, iš viso dvidešimt,

[20] e dos servidores do templo, que Davi e os príncipes deram para o ministério dos levitas, duzentos e vinte, todos eles mencionados nominalmente.

[20]neskaitant dviejų šimtų dvidešimties palikuonių Šventyklos tarnų, kuriuos Dovydas ir jo didžiūnai buvo paskyrę tarnauti levitams. Visi jie buvo įrašyti į sąrašą vardais.

O jejum

[21] Então, apregoei ali um jejum junto ao rio Aava, para nos humilharmos perante o nosso Deus, para lhe pedirmos jornada feliz para nós, para nossos filhos e para tudo o que era nosso.

[21]Tada ten, prie Ahavos upės, paskelbiau pasninką, kad nusižeminę prieš savo Dievą prašytume sėkmingos kelionės sau, mūsų vaikams ir visai mūsų mantai.

[22] Porque tive vergonha de pedir ao rei exército e cavaleiros para nos defenderem do inimigo no caminho, porquanto já lhe havíamos dito: A boa mão do nosso Deus é sobre todos os que o buscam, para o bem deles; mas a sua força e a sua ira, contra todos os que o abandonam.

[22]Mat gėdijausi prašyti karaliaus karių ar raitelių apsaugos kelyje nuo priešų, kadangi buvome sakę karaliui, kad mūsų Dievo ranka gera visiems, kurie jo ieško, bet jo galybė ir rūstybė prieš visus, kurie jį palieka.

[23] Nós, pois, jejuamos e pedimos isto ao nosso Deus, e ele nos atendeu.

[23]Taigi mes pasninkavome, prašydami to iš Dievo, ir mūsų prašymas buvo išklausytas.

A entrega das contribuições aos sacerdotes

[24] Então, separei doze dos principais, isto é, Serebias, Hasabias e dez dos seus irmãos.

[24]Tada, išrinkęs iš kunigų dvylika vadovų – Šerebiją, Hašabiją ir dešimt su jais esančių brolių,

[25] Pesei-lhes a prata, e o ouro, e os utensílios que eram a contribuição para a casa de nosso Deus, a qual ofereceram o rei, os seus conselheiros, os seus príncipes e todo o Israel que se achou ali.

[26] Entreguei-lhes nas mãos seiscentos e cinqüenta talentos de prata e, em objetos de prata, cem talentos, além de cem talentos de ouro;

[27] e vinte taças de ouro de mil daricos e dois objetos de lustroso e fino bronze, tão precioso como ouro.

[28] Disse-lhes: Vós sois santos ao SENHOR, e santos são estes objetos, como também esta prata e este ouro, oferta voluntária ao SENHOR, Deus de vossos pais.

[29] Vigiai-os e guardai-os até que os peseis na presença dos principais sacerdotes, e dos levitas, e dos cabeças de famílias de Israel, em Jerusalém, nas câmaras da Casa do SENHOR.

[30] Então, receberam os sacerdotes e os levitas o peso da prata, do ouro e dos objetos, para trazerem a Jerusalém, à casa de nosso Deus.

A chegada a Jerusalém

[31] Partimos do rio Aava, no dia doze do primeiro mês, a fim de irmos para Jerusalém; e a boa mão do nosso Deus estava sobre nós e livrou-nos das mãos dos inimigos e dos que nos armavam ciladas pelo caminho.

[32] Chegamos a Jerusalém e repousamos ali três dias.

[25]atsvėriau jiems sidabro, aukso bei reikmenų ir auką mūsų Dievo Namams, kurią karalius, jo patarėjai ir didžiūnai bei visas ten esantis Izraelis buvo atnašavę.

[26]Patikėjau jiems į rankas šešis šimtus penkiasdešimt sidabro talentų, šimtą sidabro reikmenų, kiekvienas buvo talento vertės, šimtą aukso talentų;

[27]taip pat dvidešimt aukso dubenų tūkstančio darikų vertės bei du geros blizgančios bronzos reikmenis, tokius brangius kaip auksas.

[28]Tariau jiems: „Jūs esate pašvęsti VIEŠPAČIUI, ir reikmenys pašvęsti. Ir sidabras, ir auksas yra geros valios atnašaVIEŠPAČIUI, jūsų protėvių Dievui.

[29]Rūpestingai saugokite juos iki to laiko, kol nepasversite akivaizdoje kunigų vadovų, levitų ir Izraelio kilčių vadovų Jeruzalėje, VIEŠPATIES Namų kambariuose“.

[30]Tada kunigai ir levitai priėmė atsvertą sidabrą, auksą ir reikmenis, kuriuos turėjo nunešti į Jeruzalę, į mūsų Dievo Namus.

[31]Mes leidomės kelionėn į Jeruzalę nuo Ahavos upės pirmo mėnesio dvyliktą dieną. Mūsų Dievo ranka buvo su mumis. Jis apsaugojo mus nuo priešų rankos ir nuo pasalų mums esant pakeliui.

[32]Atvykę į Jeruzalę, ilsėjomės tris dienas.

33 No quarto dia, pesamos, na casa do nosso Deus, a prata, o ouro, os objetos e os entregamos a Meremote, filho do sacerdote Urias; com ele estava Eleazar, filho de Finéias, e, com eles, Jozabade, filho de Jesua, e Noadias, filho de Binui, levitas;

34 tudo foi contado e pesado, e o peso total, imediatamente registrado.

35 Os exilados que vieram do cativeiro ofereceram holocaustos ao Deus de Israel, doze novilhos por todo o Israel, noventa e seis carneiros, setenta e sete cordeiros e, como oferta pelo pecado, doze bodes; tudo em holocausto ao SENHOR.

36 Então, deram as ordens do rei aos seus sátrapas e aos governadores deste lado do Eufrates; e estes ajudaram o povo na reconstrução da Casa de Deus.

33Ketvirtą dieną mūsų Dievo Namuose sidabras, auksas ir reikmenys buvo pasverti ir perduoti į kunigo Ūrijos sūnaus Meremoto rankas, dalyvaujant Finehaso sūnui Eleazarui. Su jais buvo levitai – Jozuės sūnus Jehozabadas ir Binujo sūnus Noadija.

34Skaičius, svoris ir visa kita atitiko; visas svoris buvo užrašytas.

35Tuo metu parėjusieji, iš nelaisvės sugrįžę tremtiniai, atnašavo Izraelio Dievui deginamąsias aukas – dvylika jaučių už visą Izraelį, devyniasdešimt šešis avinus, septyniasdešimt septynis ėriukus ir kaip atnašą už nuodėmę dvylika ožių.

36Jie perdavė karaliaus įsakymus ir karaliaus satrapams bei Užupio srities valdytojams, davusiems paramą tautai ir Dievo Namams.

Esdras 9

A oração e confissão de Esdras

1 Acabadas, pois, estas coisas, vieram ter comigo os príncipes, dizendo: O povo de Israel, e os sacerdotes, e os levitas não se separaram dos povos de outras terras com as suas abominações, isto é, dos cananeus, dos heteus, dos ferezeus, dos jebuseus, dos amonitas, dos moabitas, dos egípcios e dos amorreus,

2 pois tomaram das suas filhas para si e para seus filhos, e, assim, se misturou a linhagem santa com os povos dessas terras, e até os príncipes e magistrados foram os primeiros nesta transgressão.

Ezros 9

Ezros malda

1Visa tai įvykdžius, priėjo prie manęs pareigūnai, tardami: „Nei Izraelio žmonės, nei kunigai, nei levitai nesilaikė atokiai nuo šalies tautų, kurių bjaurūs papročiai panašūs į kanaaniečių, hetitų, perizų, jebusiečių, amonitų, moabitų, egiptiečių ir aramėjų papročius.

2Jie paėmė jų dukteris žmonomis sau ir savo sūnums. Taigi šventoji sėkla susimaišė su šalies tautomis. Iš tikrųjų pareigūnai ir vadai pirmi taip nusižengė“.

3 Ouvindo eu tal coisa, rasguei as minhas vestes e o meu manto, e arranquei os cabelos da cabeça e da barba, e me assentei atônito.

4 Então, se ajuntaram a mim todos os que tremiam das palavras do Deus de Israel, por causa da transgressão dos do cativeiro; porém eu permaneci assentado atônito até ao sacrifício da tarde.

5 Na hora do sacrifício da tarde, levantei-me da minha humilhação, com as vestes e o manto já rasgados, me pus de joelhos, estendi as mãos para o SENHOR, meu Deus,

6 e disse: Meu Deus! Estou confuso e envergonhado, para levantar a ti a face, meu Deus, porque as nossas iniqüidades se multiplicaram sobre a nossa cabeça, e a nossa culpa cresceu até aos céus.

7 Desde os dias de nossos pais até hoje, estamos em grande culpa e, por causa das nossas iniqüidades, fomos entregues, nós, os nossos reis e os nossos sacerdotes, nas mãos dos reis de outras terras e sujeitos à espada, ao cativeiro, ao roubo e à ignomínia, como hoje se vê.

8 Agora, por breve momento, se nos manifestou a graça da parte do SENHOR, nosso Deus, para nos deixar alguns que escapem e para dar-nos estabilidade no seu santo lugar; para nos alumiar os olhos, ó Deus nosso, e para nos dar um pouco de vida na nossa servidão;

9 porque somos servos, porém, na nossa servidão, não nos desamparou o nosso

3Tai išgirdęs, persiplėšiau drabužius ir skraistę, roviausi galvos bei barzdos plaukus ir priblokštas atsisėdau.

4Tada visi, kurie, išgirdę Izraelio Dievo žodžius, baiminosi dėl sugrįžusiųjų tremtinių nusižengimo, susibūrė aplink mane, man sėdint priblokštam iki vakarinės aukos.

5Vakarinės aukos metu atsitokėjęs vis dar perplėštais drabužiais ir skraiste puoliau ant kelių, ištiesiau rankas į VIEŠPATĮ, savo Dievą,

6ir tariau: „Mano Dieve, aš gėdijuosi pakelti veidą į tave ir raustu! Mano Dieve, mūsų nedori darbai slegia mūsų galvas ir mūsų kaltė siekia dangų.

7Nuo mūsų protėvių dienų iki pat šios dienos esame sunkiai nusikaltę ir už savo nedorus darbus mes, mūsų karaliai ir mūsų kunigai, buvome atiduoti svetimų kraštų karaliams į rankas, kalavijui, nelaisvei, apiplėšimui ir baisiai gėdai, kaip yra ir šiandien.

8Bet dabar trumpai valandėlei susilaukėme gailestingumo išVIEŠPATIES, mūsų Dievo, kuris išlaikė mūsų likutį ir davė tvirtą užuovėją šioje šventoje vietoje. Mūsų Dievas sugrąžino mūsų akims blizgesį ir suteikė mums truputį atgaivos mūsų vergijoje.

9Mes esame vergai. Tačiau vergijoje mūsų Dievas nepaliko mūsų, bet parodė savo

Deus; antes, estendeu sobre nós a sua misericórdia, e achamos favor perante os reis da Pérsia, para nos reviver, para levantar a casa do nosso Deus, para restaurar as suas ruínas e para que nos desse um muro de segurança em Judá e em Jerusalém.

ištikimą meilę Persijos karalių akivaizdoje, kad duotų mums naują gyvastį mūsų Dievo Namams prikelti bei jiems atstatyti iš griuvėsių ir suteiktų mums užuovėją Jude ir Jeruzalėje.

[10] Agora, ó nosso Deus, que diremos depois disto? Pois deixamos os teus mandamentos,

[10]Tad viso to akivaizdoje, mūsų Dieve, ką mes galime sakyti? Juk esame atmetę tavo įsakymus,

[11] que ordenaste por intermédio dos teus servos, os profetas, dizendo: A terra em que entrais para a possuir é terra imunda pela imundícia dos seus povos, pelas abominações com que, na sua corrupção, a encheram de uma extremidade à outra.

[11]kuriuos tu davei per savo tarnus pranašus, tardamas: ‘Kraštas, kurio paveldėti įeinate, yra užterštas kraštas, užterštas krašto tautų supuvimo – bjauriųjų papročių, kurie pripildė jį savo nešvarumo nuo vieno galo iki kito.

[12] Por isso, não dareis as vossas filhas a seus filhos, e suas filhas não tomareis para os vossos filhos, e jamais procurareis a paz e o bem desses povos; para que sejais fortes, e comais o melhor da terra, e a deixeis por herança a vossos filhos, para sempre.

[12]Tad dabar neduokite savo dukterų vesti jų sūnums ir neleiskite jūsų sūnums vesti jų dukterų. Niekada nesirūpinkite jų gerove ar nauda, kad stiprėtumėte, valgytumėte krašto derlių ir paliktumėte kraštą savo vaikams kaip amžiną paveldą’.

[13] Depois de tudo o que nos tem sucedido por causa das nossas más obras e da nossa grande culpa, e vendo ainda que tu, ó nosso Deus, nos tens castigado menos do que merecem as nossas iniqüidades e ainda nos deste este restante que escapou,

[13]Po viso, kas yra mus ištikę už mūsų nedorus darbus ir didelę kaltę, nors tu, mūsų Dieve, esi mus mažiau nubaudęs, negu mes savo kaltėmis esame užsitraukę, išlaikydamas tokį mūsų likutį,

[14] tornaremos a violar os teus mandamentos e a aparentar-nos com os povos destas abominações? Não te indignarias tu, assim, contra nós, até de todo nos consumires, até não haver restante nem alguém que escapasse?

[14]argi vėl laužysime tavo įsakymus, tuokdamiesi su šiomis tautomis, turinčiomis tokius bjaurius papročius? Argi tu neturi ant mūsų pykti, kol nesunaikinsi mūsų, nepalikdamas nei bėglio, nei likučio?

[15] Ah! SENHOR, Deus de Israel, justo és, pois somos os restantes que escaparam, como hoje se vê. Eis que estamos diante de ti na nossa culpa, porque ninguém há que possa estar na tua presença por causa disto.

[15]VIEŠPATIE, Izraelio Dieve, tu teisus, tačiau mes esame išgelbėti tarsi likutis, kaip šiandien. Štai stovime prieš tave nusikaltę. Todėl mes negalime būti tavo Artume“.

Esdras 10

Os israelitas despedem suas mulheres heteias

[1] Enquanto Esdras orava e fazia confissão, chorando prostrado diante da Casa de Deus, ajuntou-se a ele de Israel mui grande congregação de homens, de mulheres e de crianças; pois o povo chorava com grande choro.

[2] Então, Secanias, filho de Jeiel, um dos filhos de Elão, tomou a palavra e disse a Esdras: Nós temos transgredido contra o nosso Deus, casando com mulheres estrangeiras, dos povos de outras terras, mas, no tocante a isto, ainda há esperança para Israel.

[3] Agora, pois, façamos aliança com o nosso Deus, de que despediremos todas as mulheres e os seus filhos, segundo o conselho do SENHOR e o dos que tremem ao mandado do nosso Deus; e faça-se segundo a Lei.

[4] Levanta-te, pois esta coisa é de tua incumbência, e nós seremos contigo; sê forte e age.

[5] Então, Esdras se levantou e ajuramentou os principais sacerdotes, os levitas e todo o Israel, de que fariam segundo esta palavra. E eles juraram.

Ezros 10

Tautos atgaila

[1]Kai Ezra verkdamas parpuolė kniūbsčias prieš VIEŠPATIES Namus, meldėsi ir išpažino kaltę, prie jo susibūrė didžiulė izraelitų – vyrų, moterų ir vaikų – sueiga. Ir žmonės graudžiai verkė.

[2]Jehielio sūnus Šechanija iš Elamo palikuonių kreipėsi į Ezrą, tardamas: „Mes iš tikrųjų nusižengėme savo Dievui, vesdami svetimtautes moteris iš šalies tautų. Bet, nepaisant to, net dabar yra Izraeliui vilties.

[3]Tad dabar padarykime sandorą su mūsų Dievu, kad išvarysime visas tas žmonas ir jų vaikus, sekdami tuo, ką patari tu, mano viešpatie, ir tie, kurie sielojasi dėl mūsų Dievo įsakymų. Tebūna laikomasi Įstatymo!

[4]Imkis priemonių, nes tai tavo pareiga. Mes su tavimi. Būk ryžtingas ir imkis priemonių!“

[5]Tad Ezra atsistojo ir prisaikdino didžiūnus, kunigus, levitus ir visą Izraelį, kad jie elgsis, kaip buvo kalbėta. Jie prisiekė.

[6] Esdras se retirou de diante da Casa de Deus, e entrou na câmara de Joanã, filho de Eliasibe, e lá não comeu pão, nem bebeu água, porque pranteava por causa da transgressão dos que tinham voltado do exílio.

[6]Tada Ezra pasitraukė iš vietos priešais Dievo Namus, nuėjo į Eljašibo sūnaus Johanano butą ir praleido ten naktį. Ten jis nei duonos valgė, nei vandens gėrė, nes raudojo dėl sugrįžusiųjų iš tremties nusižengimo.

[7] Fez-se passar pregão por Judá e Jerusalém a todos os que vieram do exílio, que deviam ajuntar-se em Jerusalém;

[7]Visame Jude ir Jeruzalėje visiems sugrįžusiems iš tremties buvo paskelbta, kad jie privalo sueiti į Jeruzalę,

[8] e que, se alguém, em três dias, não viesse, segundo o conselho dos príncipes e dos anciãos, todos os seus bens seriam totalmente destruídos, e ele mesmo separado da congregação dos que voltaram do exílio.

[8]o jei kas per tris dienas nepasirodys, tam pareigūnų ir seniūnų nutarimu bus atimta visa nuosavybė, o jis pats bus atskirtas nuo sugrįžusiųjų iš tremties bendrijos.

[9] Então, todos os homens de Judá e Benjamim, em três dias, se ajuntaram em Jerusalém; no dia vinte do mês nono, todo o povo se assentou na praça da Casa de Deus, tremendo por causa desta coisa e por causa das grandes chuvas.

[9]Visi Judo ir Benjamino vyrai per tris dienas susirinko į Jeruzalę. Tai įvyko devinto mėnesio dvidešimtą dieną. Visi žmonės sėdėjo atviroje aikštėje priešais Dievo Namus, drebėdami ir dėl šio reikalo, ir nuo smarkaus lietaus.

[10] Então, se levantou Esdras, o sacerdote, e lhes disse: Vós transgredistes casando-vos com mulheres estrangeiras, aumentando a culpa de Israel.

[10]Tada kunigas Ezra pakilo ir kreipėsi į juos: „Jūs nusižengėte, vesdami svetimtautes moteris, ir padidinote Izraelio kaltę.

[11] Agora, pois, fazei confissão ao SENHOR, Deus de vossos pais, e fazei o que é do seu agrado; separai-vos dos povos de outras terras e das mulheres estrangeiras.

[11]Tad dabar pašlovinkite VIEŠPATĮ, savo protėvių Dievą, ir vykdykite jo valią: atsiskirkite nuo krašto tautų ir nuo svetimtaučių žmonų“.

[12] Respondeu toda a congregação e disse em altas vozes: Assim seja; segundo as tuas palavras, assim nos convém fazer.

[12]Atsakydama visa sueiga garsiai šaukė: „Taip! Mes turime daryti, kaip tu sakai.

[13] Porém o povo é muito, e, sendo tempo de grandes chuvas, não podemos estar aqui de fora; e não é isto obra de um dia

[13]Bet žmonių yra daug, o dabar lietingasis metas. Neįmanoma stovėti atvirame ore. Juk tai ne vienos dienos ar dviejų

ou dois, pois somos muitos os que transgredimos nesta coisa.

[14] Ora, que os nossos príncipes decidam por toda a congregação, e que venham a eles em tempos determinados todos os que em nossas cidades casaram com mulheres estrangeiras, e com estes os anciãos de cada cidade, e os seus juízes, até que desviemos de nós o brasume da ira do nosso Deus, por esta coisa.

[15] No entanto, Jônatas, filho de Asael, e Jazeías, filho de Ticvá, se opuseram a esta coisa; e Mesulão e Sabetai, levita, os apoiaram.

[16] Assim o fizeram os que voltaram do exílio; então, Esdras, o sacerdote, elegeu nominalmente os homens cabeças de famílias, segundo a casa de seus pais, que se assentaram no dia primeiro do décimo mês, para inquirir nesta coisa;

[17] e o concluíram no dia primeiro do primeiro mês, a respeito de todos os homens que casaram com mulheres estrangeiras.

[18] Acharam-se dentre os filhos dos sacerdotes estes, que casaram com mulheres estrangeiras: dos filhos de Jesua, filho de Jozadaque, e de seus irmãos: Maaséias, Eliézer, Jaribe e Gedalias.

[19] Com um aperto de mão, prometeram despedir suas mulheres e, por serem culpados, ofereceram um carneiro do rebanho pela sua culpa.

[20] Dos filhos de Imer: Hanani e Zebadias.

užduotis, nes daugelis iš mūsų yra taip nusižengę.

[14]Tad teatstovauja mūsų pareigūnai visai bendrijai, o visi mūsų žmonės, vedę svetimtautes moteris, teateina prie jų paskirtu laiku drauge su kiekvieno miesto seniūnais ir teisėjais, kad būtų nugręžtas nuo mūsų degantis Dievo pyktis už šią nuodėmę“.

[15]Tik Asaelio sūnus Jehonatanas ir Tikvos sūnus Jachzėjas, levitų Mešulamo ir Šabetajo remiami, su tuo nesutiko.

[16]Bet sugrįžusieji iš tremties darė, kaip buvo pasiūlyta. Kunigas Ezra išrinko vyrus – kilčių galvas – pagal jų kiltis, kiekvieną jų paskirdamas vadu. Dešimto mėnesio pirmą dieną jie susėdo nagrinėti reikalo.

[17]Iki pirmo mėnesio pirmos dienos jie priėmė nuosprendį dėl visų svetimtautes moteris vedusių vyrų.

[18]Tarp kunigų palikuonių, vedusių svetimtautes moteris, buvo rasta: iš Jozuės palikuonių – Jehocadako sūnus ir jo broliai: Maasėja, Eliezeras, Jaribas ir Gedalija;

[19]jie davė žodį, kad pavarys savo žmonas ir, išpažindami savo kaltę, jai išpirkti atnašavo po aviną iš kaimenės;

[20]iš Imero palikuonių – Hananis ir Zebadija;

[21] Dos filhos de Harim: Maaséias, Elias, Semaías, Jeiel e Uzias.

[22] Dos filhos de Pasur: Elioenai, Maaséias, Ismael, Natanael, Jozabade e Elasa.

[23] Dos levitas: Jozabade e Simei, Quelaías (este é Quelita), Petaías, Judá e Eliézer.

[24] Dos cantores: Eliasibe; dos porteiros: Salum, Telém e Uri.

[25] E de Israel: dos filhos de Parós: Ramias, Jezias, Malquias, Miamim, Eleazar, Malquias e Benaia.

[26] Dos filhos de Elão: Matanias, Zacarias, Jeiel, Abdi, Jerimote e Elias.

[27] Dos filhos de Zatu: Elioenai, Eliasibe, Matanias, Jerimote, Zabade e Aziza.

[28] Dos filhos de Bebai: Joanã, Hananias, Zabai e Atlai.

[29] Dos filhos de Bani: Mesulão, Maluque, Adaías, Jasube, Seal e Jerimote.

[30] Dos filhos de Paate-Moabe: Adna, Quelal, Benaia, Maaséias, Matanias, Bezalel, Binui e Manassés.

[31] Dos filhos de Harim: Eliézer, Issias, Malquias, Semaías, Simeão,

[32] Benjamim, Maluque e Semarias.

[33] Dos filhos de Hasum: Matenai, Matatá, Zabade, Elifelete, Jeremai, Manassés e Simei.

[34] Dos filhos de Bani: Maadai, Anrão, Uel,

[35] Benaia, Bedias, Queluí,

[21]iš Harimo palikuonių – Maasėja, Elija, Šemaja, Jehielis ir Uzija;

[22]iš Pašhūro palikuonių – Eljoenajas, Maasėja, Izmaelis, Netanelis, Jehozabadas ir Eleasa;

[23]iš levitų – Šimis, Kelaja, kuris yra Kelita, Petachija, Judas ir Eliezeras;

[24]iš giesmininkų – Eljašibas; iš vartininkų – Šalumas, Telemas ir Ūris;

[25]tarp izraelitų: iš Parošo palikuonių – Ramija, Izija, Malkija, Mijaminas, Eleazaras, Haašabijas ir Benaja;

[26]iš Elamo palikuonių – Matanija, Zacharija, Jehielis, Abdis, Jeremotas ir Elija;

[27]iš Zatuvo palikuonių – Eljoenajas, Eljašibas, Matanija, Jeremotas, Zabadas ir Aziza;

[28]iš Bebajo palikuonių – Johananas, Hananija, Zabajas ir Atlajas;

[29]iš Banio palikuonių – Mešulamas, Maluchas, Adaja, Jašubas, Šealas ir Jeramotas;

[30]iš Pahat Moabo palikuonių – Adna, Kelalas, Benaja, Maasėja, Matanija, Becalelis, Binujas ir Manasas;

[31]iš Harimo palikuonių – Eliezeras, Išija, Malkija, Šemaja, Simeonas,

[32]Benjaminas, Maluchas ir Šemarija;

[33]iš Hašumo palikuonių – Matenajas, Matata, Zabadas, Elifeletas, Jeremajas, Manasas ir Šimis;

[34]iš Banio palikuonių – Maadajas, Amramas, Uelis,

[35]Benaja, Bedija, Keluhis,

[36] Vanias, Meremote, Eliasibe,
[37] Matanias, Matenai, Jaasai,
[38] Bani, Binui, Simei,
[39] Selemias, Natã, Adaías,
[40] Macnadbai, Sasai, Sarai,
[41] Azarel, Selemias, Semarias,
[42] Salum, Amarias e José.
[43] Dos filhos de Nebo: Jeiel, Matitias, Zabade, Zebina, Jadai, Joel e Benaia.
[44] Todos estes haviam tomado mulheres estrangeiras, alguns dos quais tinham filhos destas mulheres.

[36]Vanija, Meremotas, Eljašibas,
[37]Matanija, Matenajas ir Jaasajas;
[38]iš Binujo palikuonių – Šimis,
[39]Šelemija, Natanas, Adaja,
[40]Machnadbajas, Šašajas, Šarajas,
[41]Azarelis, Šelemija, Šemarija,
[42]Šalumas, Amarija ir Juozapas;
[43]iš Nebojo palikuonių – Jejelis, Matitija, Zabadas, Zebina, Jadajas, Joelis ir Benaja.
[44]Visi jie buvo vedę svetimtautes moteris, bet pavarė ir jas, ir jų vaikus.

O livro de Neemias

Neemias 1

Neemias ora por Jerusalém

[1] As palavras de Neemias, filho de Hacalias. No mês de quisleu, no ano vigésimo, estando eu na cidadela de Susã,
[2] veio Hanani, um de meus irmãos, com alguns de Judá; então, lhes perguntei pelos judeus que escaparam e que não foram levados para o exílio e acerca de Jerusalém.
[3] Disseram-me: Os restantes, que não foram levados para o exílio e se acham lá na província, estão em grande miséria e desprezo; os muros de Jerusalém estão derribados, e as suas portas, queimadas.
[4] Tendo eu ouvido estas palavras, assentei-me, e chorei, e lamentei por alguns dias; e estive jejuando e orando perante o Deus dos céus.
[5] E disse: ah! SENHOR, Deus dos céus, Deus grande e temível, que guardas a aliança e a misericórdia para com aqueles que te amam e guardam os teus mandamentos!
[6] Estejam, pois, atentos os teus ouvidos, e os teus olhos, abertos, para acudires à oração do teu servo, que hoje faço à tua presença, dia e noite, pelos filhos de Israel, teus servos; e faço confissão pelos pecados dos filhos de Israel, os quais temos cometido contra ti; pois eu e a casa de meu pai temos pecado.

Nehemijo

Nehemijo 1

Nehemijo malda

[1]Hachalijos sūnaus Nehemijo pasakojimas. Dvidešimtų metų kislevo mėnesį man esant sostinėje Sūzuose

[2]atvyko Hananis, vienas mano brolių, su keletu vyrų iš Judo. Aš teiravausi jų apie žydus – likutį, išsigelbėjusį iš nelaisvės, ir apie Jeruzalę.

[3]Jie paaiškino man: „Išlikusieji, pergyvenę nelaisvę tenai [Judo] srityje, yra skurde ir nemalonėje. Jeruzalės sienose pilna spragų, o jos vartai ugnies sunaikinti“.

[4]Išgirdęs šiuos žodžius atsisėdau ir verkiau. Keletą dienų raudojau, pasninkaudamas ir melsdamasis dangaus Dievui.

[5]Aš meldžiausi: „OVIEŠPATIE, dangaus Dieve, didingasis ir šiurpą keliantis Dieve, tu laikaisi Sandoros ir ištikimos meilės su tais, kurie tave myli ir laikosi tavo įsakymų.

[6]Tebūna atidi tavo ausis ir atviros tavo akys, kad išgirstum savo tarno maldą, kurią dabar siunčiu tavo Artume dieną naktį už tavo tarnus, Izraelio tautą, išpažindamas nuodėmes, kurias mes, izraelitai, esame tau padarę. Ir aš, ir mano tėvo namai esame tau nusidėję.

[7] Temos procedido de todo corruptamente contra ti, não temos guardado os mandamentos, nem os estatutos, nem os juízos que ordenaste a Moisés, teu servo.

[7]Sunkiai įžeidėme tave, nesilaikydami tavo įsakymų, įstatų ir įsakų, kuriuos tu įsakei savo tarnui Mozei.

[8] Lembra-te da palavra que ordenaste a Moisés, teu servo, dizendo: Se transgredirdes, eu vos espalharei por entre os povos;

[8]Bet maldauju atsiminti pažadą, kurį davei per Mozę tardamas: 'Jeigu būsite neištikimi, aš išblaškysiu jus tautose,

[9] mas, se vos converterdes a mim, e guardardes os meus mandamentos, e os cumprirdes, então, ainda que os vossos rejeitados estejam pelas extremidades do céu, de lá os ajuntarei e os trarei para o lugar que tenho escolhido para ali fazer habitar o meu nome.

[9]bet jeigu sugrįšite pas mane ir laikysitės mano įsakymų juos vykdydami, nors jūsų išblaškytieji būtų prie pačių dangaus skliauto pakraščių, aš surinksiu juos ten ir parvesiu į vietą, kurią esu išsirinkęs buveine savo vardui'.

[10] Estes ainda são teus servos e o teu povo que resgataste com teu grande poder e com tua mão poderosa.

[10]Jie – tavo tarnai ir tavo tauta, kurią tu atpirkai savo didžia galybe ir galinga ranka.

[11] Ah! SENHOR, estejam, pois, atentos os teus ouvidos à oração do teu servo e à dos teus servos que se agradam de temer o teu nome; concede que seja bem sucedido hoje o teu servo e dá-lhe mercê perante este homem. Nesse tempo eu era copeiro do rei.

[11]O Viešpatie! Tebūna tavo ausis atidi savo tarno maldai ir maldai tavo tarnų, kurie su džiugesiu garbina tavo vardą. Maldauju suteikti sėkmę šiandien tavo tarnui, nuteikti tą žmogų būti jam maloningą!“ (Tuo metu aš buvau karaliaus taurininkas.)

Neemias 2

Neemias mandado a Jerusalém

[1] No mês de nisã, no ano vigésimo do rei Artaxerxes, uma vez posto o vinho diante dele, eu o tomei para oferecer e lho dei; ora, eu nunca antes estivera triste diante dele.

[2] O rei me disse: Por que está triste o teu rosto, se não estás doente? Tem de ser

Nehemijo 2

Nehemijas Jeruzalėje

[1]Dvidešimtų karaliaus Artakserkso metų nisano mėnesį, kai jam buvo patiekiamas vynas, atnešiau vyno ir padaviau karaliui. Jo akivaizdoje niekada nebuvau buvęs taip blogai nusiteikęs.

[2]Tad karalius tarė man: „Kodėl tu atrodai toks prislėgtas? Juk nesergi! Tai gali būti tik širdgėla“. Labai išsigandau,

tristeza do coração. Então, temi sobremaneira

3 e lhe respondi: viva o rei para sempre! Como não me estaria triste o rosto se a cidade, onde estão os sepulcros de meus pais, está assolada e tem as portas consumidas pelo fogo?

4 Disse-me o rei: Que me pedes agora? Então, orei ao Deus dos céus

5 e disse ao rei: se é do agrado do rei, e se o teu servo acha mercê em tua presença, peço-te que me envies a Judá, à cidade dos sepulcros de meus pais, para que eu a reedifique.

6 Então, o rei, estando a rainha assentada junto dele, me disse: Quanto durará a tua ausência? Quando voltarás? Aprouve ao rei enviar-me, e marquei certo prazo.

7 E ainda disse ao rei: Se ao rei parece bem, dêem-se-me cartas para os governadores dalém do Eufrates, para que me permitam passar e entrar em Judá,

8 como também carta para Asafe, guarda das matas do rei, para que me dê madeira para as vigas das portas da cidadela do templo, para os muros da cidade e para a casa em que deverei alojar-me. E o rei mas deu, porque a boa mão do meu Deus era comigo.

9 Então, fui aos governadores dalém do Eufrates e lhes entreguei as cartas do rei; ora, o rei tinha enviado comigo oficiais do exército e cavaleiros.

3 bet atsakiau karaliui: „Tegyvuoja karalius amžinai! Kodėl neturėtų mano veidas būti liūdnas, kai tas miestas – vieta mano protėvių kapų – guli sugriautas ir jo vartai ugnies sunaikinti?“

4 Tuomet karalius paklausė: „Ko gi prašai?“ Aš pasimeldžiau dangaus Dievui,

5 paskui tariau karaliui: „Jei tai atrodytų gera karaliui ir jeigu tavo tarnas randa malonę tavo akivaizdoje, prašyčiau pasiųsti mane į Judą – į miestą mano protėvių kapų, kad galėčiau jį atstatyti“.

6 Karalienei sėdint šalia jo, karalius tarė man: „Kiek ilgai užtruksi kelionėje ir kada sugrįši?“ Taigi karaliui buvo malonu mane pasiųsti, ir aš nurodžiau jam laiką.

7 Tada kreipiausi į karalių: „Jei karaliui atrodytų gera, tebūna man duota laiškų Užupio srities valdytojams, nurodant jiems, kad leistų man laisvai nuvykti į Judą,

8 ir laišką karaliaus miškų prižiūrėtojui Asafui, nurodant jam, kad duotų medžio Namų tvirtovės vartų sijoms padaryti, miesto sienai ir namams, kuriuose teks apsigyventi“. Karalius man suteikė, ko prašiau, nes geroji mano Dievo ranka buvo su manimi.

9 Pasiekęs Užupio srities valdytojus, padaviau jiems karaliaus laiškus. Karalius buvo pasiuntęs drauge su manimi ir raitelių palydą.

[10] Disto ficaram sabendo Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita; e muito lhes desagradou que alguém viesse a procurar o bem dos filhos de Israel.

[10]Sanbalatas Horonietis ir amonitas pareigūnas Tobija, apie tai išgirdę, buvo labai nepatenkinti, kad atvyko žmogus rūpintis izraelitų gerove.

Neemias anima o povo a reedificar os muros

[11] Cheguei a Jerusalém, onde estive três dias.

[11]Atvykau į Jeruzalę. Išbuvęs ten tris dienas,

[12] Então, à noite me levantei, e uns poucos homens, comigo; não declarei a ninguém o que o meu Deus me pusera no coração para eu fazer em Jerusalém. Não havia comigo animal algum, senão o que eu montava.

[12]atsikėliau naktį kartu su keletu drauge buvusių vyrų, nesakydamas niekam, ką Dievas buvo įdėjęs man į širdį padaryti Jeruzalei. Net kito gyvulio nepaėmiau, tik tą, kuriuo jojau.

[13] De noite, saí pela Porta do Vale, para o lado da Fonte do Dragão e para a Porta do Monturo e contemplei os muros de Jerusalém, que estavam assolados, cujas portas tinham sido consumidas pelo fogo.

[13]Naktį išjojau pro Slėnio vartus, jojau palei Slibino šaltinį ir pasiekiau Mėšlo vartus, apžiūrinėdamas Jeruzalės sienas. Jos buvo su spragomis, o vartai ugnies sunaikinti.

[14] Passei à Porta da Fonte e ao açude do rei; mas não havia lugar por onde passasse o animal que eu montava.

[14]Paskui nujojau prie Šaltinio vartų ir Karaliaus tvenkinio, bet nuo čia nebeužteko vietos praeiti gyvuliui, kuriuo jojau.

[15] Subi à noite pelo ribeiro e contemplei ainda os muros; voltei, entrei pela Porta do Vale e tornei para casa.

[15]Taigi jojau naktį per slėnį, apžiūrinėdamas sieną. Paskui apsisukau ir įjojęs į miestą pro Slėnio vartus sugrįžau.

[16] Não sabiam os magistrados aonde eu fora nem o que fazia, pois até aqui não havia eu declarado coisa alguma, nem aos judeus, nem aos sacerdotes, nem aos nobres, nem aos magistrados, nem aos mais que faziam a obra.

[16]Pareigūnai nežinojo, kur buvau išėjęs ir ką dariau. Mat dar nebuvau pasakęs nei žydams, nei kunigams, nei didžiūnams, nei pareigūnams ir kitiems, turintiems imtis darbo.

[17] Então, lhes disse: Estais vendo a miséria em que estamos, Jerusalém assolada, e as suas portas, queimadas; vinde, pois, reedifiquemos os muros de Jerusalém e deixemos de ser opróbrio.

[17]Tada kreipiausi į juos: „Jūs matote, kokiame skurde esame, kaip guli griuvėsiuose Jeruzalė, o jos vartai ugnies sunaikinti. Eikime ir atstatykime Jeruzalės

sienas, kad nebūtume daugiau kitiems pajuoka“.

[18] E lhes declarei como a boa mão do meu Deus estivera comigo e também as palavras que o rei me falara. Então, disseram: Disponhamo-nos e edifiquemos. E fortaleceram as mãos para a boa obra.

[18]Papasakojau jiems, kad mano Dievo ranka buvo man maloninga, ir apie dalykus, kuriuos karalius man buvo kalbėjęs. Jie atsakė: „Imkimės atstatymo darbo!“ Taip jie ryžosi imtis darbo bendram labui.

[19] Porém Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita, e Gesém, o arábio, quando o souberam, zombaram de nós, e nos desprezaram, e disseram: Que é isso que fazeis? Quereis rebelar-vos contra o rei?

[19]Bet Sanbalatas Horonietis, amonitas pareigūnas Tobija ir arabas Gešemas, apie tai išgirdę, iš mūsų tyčiojosi ir mus išjuokė. Jie sakė: „Ką gi jūs darote? Nejau prieš karalių maištą norite kelti?“

[20] Então, lhes respondi: o Deus dos céus é quem nos dará bom êxito; nós, seus servos, nos disporemos e reedificaremos; vós, todavia, não tendes parte, nem direito, nem memorial em Jerusalém.

[20]O aš jiems atsakiau: „Dangaus Dievas suteiks mums sėkmę, ir mes, jo tarnai, imsimės atstatymo, bet jūs neturite nei dalies, nei teisės, nei paminklo Jeruzalėje“.

Neemias 3

Os que trabalharam na reedificação dos muros

[1] Então, se dispôs Eliasibe, o sumo sacerdote, com os sacerdotes, seus irmãos, e reedificaram a Porta das Ovelhas; consagraram-na, assentaram-lhe as portas e continuaram a reconstrução até à Torre dos Cem e à Torre de Hananel.

[2] Junto a ele edificaram os homens de Jericó; também, ao seu lado, edificou Zacur, filho de Inri.

[3] Os filhos de Hassenaá edificaram a Porta do Peixe; colocaram-lhe as vigas e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas.

Nehemijo 3

Jeruzalės sienų atstatymas

[1]Vyriausiasis kunigas Eljašibas ir jo broliai kunigai ėmėsi darbo ir atstatė Avių vartus. Pataisę juos, įstatė duris ir toliau taisė iki Šimtinės bokšto ir Hananelio bokšto.

[2]Šalia jo statė Jericho vyrai, o greta – Imrio sūnus Zakūras.

[3]Hasenajos sūnūs atstatė Žuvų vartus. Pataisę sijas, įstatė duris, spynas ir velkes.

[4] Ao seu lado, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz; junto deste reparou Mesulão, filho de Berequias, filho de Mesezabel, a cujo lado reparou Zadoque, filho de Baaná.

[5] Ao lado destes, repararam os tecoítas; os seus nobres, porém, não se sujeitaram ao serviço do seu senhor.

[6] Joiada, filho de Paséia, e Mesulão, filho de Besodias, repararam a Porta Velha; colocaram-lhe as vigas e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas.

[7] Junto deles, trabalharam Melatias, gibeonita, e Jadom, meronotita, homens de Gibeão e de Mispa, que pertenciam ao domínio do governador de além do Eufrates.

[8] Ao seu lado, reparou Uziel, filho de Haraías, um dos ourives; junto dele, Hananias, um dos perfumistas; e restauraram Jerusalém até ao Muro Largo.

[9] Junto a estes, trabalhou Refaías, filho de Hur, maioral da metade de Jerusalém.

[10] Ao seu lado, reparou Jedaías, filho de Harumafe, defronte da sua casa; e, ao seu lado, reparou Hatus, filho de Hasabnéias.

[11] A outra parte reparou Malquias, filho de Harim, e Hassube, filho de Paate-Moabe, como também a Torre dos Fornos.

[12] Ao lado dele, reparou Salum, filho de Haloés, maioral da outra meia parte de Jerusalém, ele e suas filhas.

[13] A Porta do Vale, reparou-a Hanum e os moradores de Zanoa; edificaram-na e lhe

[4]Šalia jų taisymo darbus dirbo Hakoco sūnaus Ūrijos sūnus Meremotas. Šalia jo darbavosi Mešezabelio sūnaus Berechijos sūnus Mešulamas. Šalia jo dirbo Baanos sūnus Cadokas.

[5]Šalia jo Tekojos vyrai taisė sienas, nors jų didžiūnai ir nerėmė savo valdytojų veiklos.

[6]Paseacho sūnus Jehojada ir Besodijos sūnus Mešulamas pataisė Senuosius vartus. Įtvirtinę sijas, įstatė duris, spynas ir velkes.

[7]Šalia jų taisė Malatija Gibeonietis ir Jadonas Meronotietis su vyrais iš Gibeono ir Micpos, kurie buvo pavaldūs Užupio srities valdytojui.

[8]Šalia jų auksakalio Harhajos sūnus Uzielis taisė sienas. Šalia jo darbavosi kvepalų dirbėjas Hananija. Jie atstatė Jeruzalę iki pat Plačiosios sienos.

[9]Šalia jų taisymo darbus dirbo Hūro sūnus Refaja, pusės Jeruzalės apylinkės valdytojas.

[10]Šalia jo sienas priešais savo namus taisė Harumafo sūnus Jedaja, o šalia jo darbavosi Hašabnėjos sūnus Hatušas.

[11]Harimo sūnus Malkija ir Pahat Moabo sūnus Hašubas pataisė kitą dalį iki pat Krosnies bokšto.

[12]Šalia jo taisymo darbus dirbo Ha Lohešo sūnus Šalumas, pusės Jeruzalės apylinkės valdytojas, jis pats su dukterimis.

[13]Slėnio vartus pataisė Hanūnas ir Zanoacho gyventojai. Atstatė, įdėjo duris,

assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas e ainda mil côvados da muralha, até à Porta do Monturo.

spynas ir velkes. Jie atstatė tūkstantį sienos uolekčių iki pat Mėšlo vartų.

[14] A Porta do Monturo, reparou-a Malquias, filho de Recabe, maioral do distrito de Bete-Haquerém; ele a edificou e lhe assentou as portas com seus ferrolhos e trancas.

[14]Rechabo sūnus Malkija, Bet Keremo apylinkės valdytojas, atstatė Mėšlo vartus. Atstatė, įdėjo duris, spynas ir velkes.

[15] A Porta da Fonte, reparou-a Salum, filho de Col-Hozé, maioral do distrito de Mispa; ele a edificou, e a cobriu, e lhe assentou as portas com seus ferrolhos e trancas, e ainda o muro do açude de Selá, junto ao jardim do rei, até aos degraus que descem da Cidade de Davi.

[15]Kol Hozės sūnus Šalumas, Micpos apylinkės valdytojas, pataisė Šaltinio vartus. Jis atstatė juos, apdengė, įdėjo duris, spynas ir velkes. Jis atstatė ir Šelaho tvenkinio sieną prie Karaliaus sodo iki pat laiptų, kurie leidžiasi iš Dovydo miesto.

[16] Depois dele, reparou Neemias, filho de Azbuque, maioral da metade do distrito de Bete-Zur, até defronte dos sepulcros de Davi, até ao açude artificial e até à casa dos heróis.

[16]Už jo Azbuko sūnus Nehemija, pusės Bet Cūro apylinkės valdytojas, atliko taisymo darbus nuo vietos priešais Dovydo kapus iki dirbtinio tvenkinio ir iki pat Karžygių namų.

[17] Depois dele, repararam os levitas, Reum, filho de Bani, e, ao seu lado, Hasabias, maioral da metade do distrito de Queila.

[17]Už jo darbavosi levitai – Banio sūnus Rehumas, o šalia jo Hašbabija, pusės Keilos apylinkės valdytojas, dirbo taisymo darbus už savo apylinkę.

[18] Depois dele, repararam seus irmãos: Bavai, filho de Henadade, maioral da metade do distrito de Queila;

[18]Už jo dirbo jo giminės Henadado sūnus Binujas, pusės Keilos apylinkės valdytojas,

[19] ao seu lado, reparou Ezer, filho de Jesua, maioral de Mispa, outra parte defronte da subida para a casa das armas, no ângulo do muro.

[19]šalia jo Ješūvos sūnus Ezeras, Micpos valdytojas, pataisė kitą dalį prie Kampo priešais šlaitą į ginklinę.

[20] Depois dele, reparou com grande ardor Baruque, filho de Zabai, outra porção, desde o ângulo do muro até à porta da casa de Eliasibe, o sumo sacerdote.

[20]Už jo Zabajo sūnus Baruchas pataisė kitą dalį nuo Kampo iki vyriausiojo kunigo Eljašibo namų durų.

[21] Depois dele, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz, outra porção, desde a porta da casa de Eliasibe até à extremidade da casa de Eliasibe.

[21]Už jo Hakoco sūnaus Ūrijos sūnus Meremotas pataisė kitą dalį nuo Eljašibo namų durų iki Eljašibo namų galo.

[22] Depois dele, repararam os sacerdotes que habitavam na campina.

[22]Už jo kunigai, apylinkės vyrai dirbo taisymo darbus.

[23] Depois, repararam Benjamim e Hassube, defronte da sua casa; depois deles, reparou Azarias, filho de Maaséias, filho de Ananias, junto à sua casa.

[23]Už jų Benjaminas ir Hašubas darbavosi priešais savo namus. Už jų Ananijos sūnaus Maasėjos sūnus Azarija taisė ties savo namais.

[24] Depois dele, reparou Binui, filho de Henadade, outra porção, desde a casa de Azarias até ao ângulo e até à esquina.

[24]Už jo Henadado sūnus Binujas atstatė kitą dalį nuo Azarijos namų iki Kampo – iki kertės.

[25] Palal, filho de Uzai, reparou defronte do ângulo e da torre que sai da casa real superior, que está junto ao pátio do cárcere; depois dele, reparou Pedaías, filho de Parós,

[25]Uzajo sūnus Palalas pataisė priešais Kampą ir bokštą, kuris kyšo iš aukštutinių karaliaus rūmų prie sargybos kiemo. Už jo Parošo sūnus Pedaja

[26] e os servos do templo que habitavam em Ofel, até defronte da Porta das Águas, para o oriente, e até à torre alta.

[26]ir Šventyklos tarnai, gyvenantys ant Ofelio, pataisė iki vietos priešais Vandens vartus rytų šone ir kyšantį bokštą.

[27] Depois, repararam os tecoítas outra porção, defronte da torre grande e alta, e até ao Muro de Ofel.

[27]Už jo Tekojos vyrai pataisė kitą dalį priešais didįjį kyšantį bokštą iki pat Ofelio sienos.

[28] Para cima da Porta dos Cavalos, repararam os sacerdotes, cada um defronte da sua casa.

[28]Aukščiau Arklių vartų kunigai taisė sienas, kiekvienas priešais savo namus.

[29] Depois deles, reparou Zadoque, filho de Imer, defronte de sua casa; e, depois dele, Semaías, filho de Secanias, guarda da Porta Oriental.

[29]Už jų Imero sūnus Cadokas darbavosi priešais savo namus. Už jo taisė Šechanijos sūnus Šemaja, Rytinių vartų prižiūrėtojas.

[30] Depois dele, reparou Hananias, filho de Selemias, e Hanum, o sexto filho de Zalafe, outra porção; depois deles, reparou

[30]Už jo Šelemijos sūnus Hananija ir Calafo šeštasis sūnus Hanūnas pataisė kitą dalį. Už jų Berechijos sūnus Mešulamas pataisė priešais savo butą.

Mesulão, filho de Berequias, defronte da sua morada.

[31] Depois dele, reparou Malquias, filho de um ourives, até à casa dos servos do templo e dos mercadores, defronte da Porta da Guarda, até ao eirado da esquina.

[31]Už jo auksakalys Malkija pataisė iki pat Šventyklos tarnų bei pirklių namų priešais Apžiūros vartus ir iki pat kertės aukštutinio kambario.

[32] Entre o eirado da esquina e a Porta das Ovelhas, repararam os ourives e os mercadores.

[32]O tarp kertės aukštutinio kambario ir Avių vartų taisė auksakaliai ir pirkliai.

Neemias 4

A defesa contra os adversários

[1] Tendo Sambalate ouvido que edificávamos o muro, ardeu em ira, e se indignou muito, e escarneceu dos judeus.

[33]Išgirdęs, kad mes atstatome sieną, Sanbalatas užsidegė pykčiu. Būdamas labai įniršęs, jis tyčiojosi iš žydų.

[2] Então, falou na presença de seus irmãos e do exército de Samaria e disse: Que fazem estes fracos judeus? Permitir-se-lhes-á isso? Sacrificarão? Darão cabo da obra num só dia? Renascerão, acaso, dos montões de pó as pedras que foram queimadas?

[34]Savo bendrams ir Samarijos kareiviams jis kalbėjo: „Ką daro tie nuskurdėliai žydai? Argi jie galės per vieną dieną atstatyti, atnašauti aukas ir užbaigti darbus? Nejau jie gali prikelti iš dulkių krūvos tuos akmenis? Juk jie perdegę!“

[3] Estava com ele Tobias, o amonita, e disse: Ainda que edifiquem, vindo uma raposa, derribará o seu muro de pedra.

[35]Tobija Amonitas, stovėjęs šalia jo, pridėjo: „Taip, ir ką jie stato! Juk net lapė, užšokusi ant tos akmenų sienos, ją nugriaus!“

[4] Ouve, ó nosso Deus, pois estamos sendo desprezados; caia o seu opróbrio sobre a cabeça deles, e faze que sejam despojo numa terra de cativeiro.

[36]Klausykis, mūsų Dieve, kaip mus išjuokia! Atgręžk jų pajuoką jiems ant galvos! Tebūna jie paimti kaip grobis į nelaisvės kraštą!

[5] Não lhes encubras a iniqüidade, e não se risque de diante de ti o seu pecado, pois te provocaram à ira, na presença dos que edificavam.

[37]Neuždenk jų kaltės, teneišdyla jų nuodėmė tavo akivaizdoje, nes jie įžeidė statytojus!

[6] Assim, edificamos o muro, e todo o muro se fechou até a metade de sua altura; porque o povo tinha ânimo para trabalhar.

[38]Tuo tarpu mes toliau atstatinėjome sieną, kol visa siena visur aplink buvo sujungta puse savo aukščio. Žmonės į darbą įdėjo širdį.

Nehemijo 4

[7] Mas, ouvindo Sambalate e Tobias, os arábios, os amonitas e os asdoditas que a reparação dos muros de Jerusalém ia avante e que já se começavam a fechar-lhe as brechas, ficaram sobremodo irados.

[1]Kai Sanbalatas, Tobija, arabai, amonitai bei Ašdodo žmonės išgirdo, kad Jeruzalės sienų atstatymas pasistūmėjo į priekį, kad užtaisinėjamos spragos, jiems buvo labai pikta.

[8] Ajuntaram-se todos de comum acordo para virem atacar Jerusalém e suscitar confusão ali.

[2]Jie surengė sąmokslą, ketindami ateiti, užpulti Jeruzalę ir sukelti joje sąmyšį.

[9] Porém nós oramos ao nosso Deus e, como proteção, pusemos guarda contra eles, de dia e de noite.

[3]Tad mes meldėmės savo Dievui ir dieną naktį laikėme sargybą nuo jų.

[10] Então, disse Judá: Já desfaleceram as forças dos carregadores, e os escombros são muitos; de maneira que não podemos edificar o muro.

[4]Tuo tarpu Jude buvo sakoma: „Nešėjų jėgos nusilpo, o šiukšlių labai daug; mes patys nepajėgsime sienos atstatyti“.

[11] Disseram, porém, os nossos inimigos: Nada saberão disto, nem verão, até que entremos no meio deles e os matemos; assim, faremos cessar a obra.

[5]O mūsų priešai sakė sau: „Kol jie spės pajusti ar mus pamatyti, užklupę juos, išžudysime ir darbą sustabdysime“.

[12] Quando os judeus que habitavam na vizinhança deles, dez vezes, nos disseram: De todos os lugares onde moram, subirão contra nós,

[6]Ateidami pas mus tarp jų gyvenę žydai mus vis įspėdavo: „Jie užpuls jus iš visų vietovių, kuriose gyvena“.

[13] então, pus o povo, por famílias, nos lugares baixos e abertos, por detrás do muro, com as suas espadas, e as suas lanças, e os seus arcos;

[7]Tad pastačiau žmones ant žemutinių pakopų už sienų atvirose vietose pagal jų šeimas su kalavijais, ietimis ir lankais.

[14] inspecionei, dispus-me e disse aos nobres, aos magistrados e ao resto do povo: não os temais; lembrai-vos do

[8]Pajutęs jų nerimą, pakilau ir kreipiausi į didikus, pareigūnus ir kitus žmones: „Nebijokite jų! Atsiminkite VIEŠPATĮ,

SENHOR, grande e temível, e pelejai pelos vossos irmãos, vossos filhos, vossas filhas, vossa mulher e vossa casa.

didingą ir šiurpą keliantį, ir kovokite už savo brolius, sūnus ir dukteris, žmonas ir šeimos židinį“.

15 E sucedeu que, ouvindo os nossos inimigos que já o sabíamos e que Deus tinha frustrado o desígnio deles, voltamos todos nós ao muro, cada um à sua obra.

9Kai mūsų priešai išgirdo, kad mes buvome įspėti, nes Dievas taip suardė jų užmojį, mes sugrįžome prie sienos, kiekvienas prie savo darbo.

16 Daquele dia em diante, metade dos meus moços trabalhava na obra, e a outra metade empunhava lanças, escudos, arcos e couraças; e os chefes estavam por detrás de toda a casa de Judá;

10Nuo tos dienos pusė mano vaikinų dirbo prie statybos, o kita pusė laikė rankose ietis, skydus, lankus ir šarvus. Pareigūnai stovėjo užnugaryje visų Judo žmonių,

17 os carregadores, que por si mesmos tomavam as cargas, cada um com uma das mãos fazia a obra e com a outra segurava a arma.

11atstatančių sieną. Nešėjai taip nešė savo nešulius, kad kiekvienas atliko darbą viena ranka, o kita laikė ginklą.

18 Os edificadores, cada um trazia a sua espada à cinta, e assim edificavam; o que tocava a trombeta estava junto de mim.

12O kiekvienas iš dirbančių prie statybos turėjo prisijuosęs prie šono kalaviją. Vyras, kuris pūsdavo ragą, stovėjo prie manęs.

19 Disse eu aos nobres, aos magistrados e ao resto do povo: Grande e extensa é a obra, e nós estamos no muro mui separados, longe uns dos outros.

13Didikams, pareigūnams ir kitiems žmonėms tariau: „Darbas didelis ir plačiai išmėtytas, mes atskirti vieni nuo kitų toli ant sienos.

20 No lugar em que ouvirdes o som da trombeta, para ali acorrei a ter conosco; o nosso Deus pelejará por nós.

14Rinkitės pas mus, kai tik išgirsite rago gaudesį. Mūsų Dievas kovos už mus!“

21 Assim trabalhávamos na obra; e metade empunhava as lanças desde o raiar do dia até ao sair das estrelas.

15Taigi mes tęsėme darbą, pusė vyrų – su paruoštomis ietimis, nuo ankstyvos aušros, kol pasirodydavo vakaro žvaigždės.

22 Também nesse mesmo tempo disse eu ao povo: Cada um com o seu moço fique em Jerusalém, para que de noite nos sirvam de guarda e de dia trabalhem.

16Be to, tuomet žmonėms paliepiau: „Tenakvoja kievienas žmogus su savo tarnu Jeruzalėje, idant galėtų sergėti naktį ir triūsti dieną“.

[23] Nem eu, nem meus irmãos, nem meus moços, nem os homens da guarda que me seguiam largávamos as nossas vestes; cada um se deitava com as armas à sua direita.

Neemias 5

Medidas contra a usura

[1] Foi grande, porém, o clamor do povo e de suas mulheres contra os judeus, seus irmãos.

[2] Porque havia os que diziam: Somos muitos, nós, nossos filhos e nossas filhas; que se nos dê trigo, para que comamos e vivamos.

[3] Também houve os que diziam: As nossas terras, as nossas vinhas e as nossas casas hipotecamos para tomarmos trigo nesta fome.

[4] Houve ainda os que diziam: Tomamos dinheiro emprestado até para o tributo do rei, sobre as nossas terras e as nossas vinhas.

[5] No entanto, nós somos da mesma carne como eles, e nossos filhos são tão bons como os deles; e eis que sujeitamos nossos filhos e nossas filhas para serem escravos, algumas de nossas filhas já estão reduzidas à escravidão. Não está em nosso poder evitá-lo; pois os nossos campos e as nossas vinhas já são de outros.

[6] Ouvindo eu, pois, o seu clamor e estas palavras, muito me aborreci.

[7] Depois de ter considerado comigo mesmo, repreendi os nobres e magistrados e lhes disse: Sois usurários, cada um para

[17]Todėl nei aš, nei mano broliai, nei tarnai, nei sargybos vyrai, kurie mane lydėjo, niekada nenusivilko drabužių. Kiekvienas laikė ginklą dešinėje rankoje.

Nehemijo 5

Nehemijas padeda vargšams

[1]Tada kilo didelis žmonių, ypač jų žmonų, šauksmas prieš brolius žydus.

[2]Kai kurie sakė: „Mūsų sūnų ir dukterų yra daug. Mes turime gauti grūdų, kad galėtume pavalgyti ir likti gyvi“.

[3]Kiti sakė: „Mes turime užstatyti savo laukus, vynuogynus ir namus, kad gautume grūdų atsiginti nuo bado“.

[4]Dar kiti sakė: „Mes turėjome skolintis pinigų užstatydami savo laukus ir vynuogynus karaliaus mokesčiams sumokėti.

[5]Mes tokie pat kaip mūsų giminės, mūsų vaikai tokie pat kaip jų vaikai, tačiau mes verčiame savo sūnus ir dukteris būti vergais. Kai kurios mūsų dukterys jau padarytos vergėmis. Mes bejėgiai, o mūsų laukai ir vynuogynai priklauso kitiems“.

[6]Išgirdus jų šauksmą ir skundus, mane apėmė didelis pyktis.

[7]Rūpestingai apsvarstęs reikalą, apkaltinau didikus ir pareigūnus. Tariau jiems: „Visi jūs imate palūkanas iš savo giminių!“ Sušaukęs didelę jų sueigą,

com seu irmão; e convoquei contra eles um grande ajuntamento.

[8] Disse-lhes: nós resgatamos os judeus, nossos irmãos, que foram vendidos às gentes, segundo nossas posses; e vós outra vez negociaríeis vossos irmãos, para que sejam vendidos a nós?

[9] Então, se calaram e não acharam o que responder. Disse mais: não é bom o que fazeis; porventura não devíeis andar no temor do nosso Deus, por causa do opróbrio dos gentios, os nossos inimigos?

[10] Também eu, meus irmãos e meus moços lhes demos dinheiro emprestado e trigo. Demos de mão a esse empréstimo.

[11] Restituí-lhes hoje, vos peço, as suas terras, as suas vinhas, os seus olivais e as suas casas, como também o centésimo do dinheiro, do trigo, do vinho e do azeite, que exigistes deles.

[12] Então, responderam: Restituir-lhes-emos e nada lhes pediremos; faremos assim como dizes. Então, chamei os sacerdotes e os fiz jurar que fariam segundo prometeram.

O bom exemplo de Neemias

[13] Também sacudi o meu regaço e disse: Assim o faça Deus, sacuda de sua casa e de seu trabalho a todo homem que não cumprir esta promessa; seja sacudido e despojado. E toda a congregação respondeu: Amém! E louvaram o SENHOR; e o povo fez segundo a sua promessa.

[8]tariau jiems: „Mes darėme, ką galėjome, mūsų broliams žydams, parduotiems kitoms tautoms, išpirkti. Nejau dabar jūs parduodate savo brolius, kad mes turėtume juos išpirkti!“ Neturėdami, ką atsakyti, jie tylėjo.

[9]Tad aš tęsiau: „Tai, ką darote, nėra gera. Argi neturėtumėte elgtis bijodami savo Dievo, kad neduotumėte mūsų priešams tautoms progos mus išjuokti?

[10]Be to, ir aš, ir mano broliai, ir mano tarnai esame paskolinę jiems pinigų ir grūdų. Liaukimės imti palūkanas!

[11]Atiduokite jiems šiandien jų laukus, vynuogynus, alyvmedžių sodus, namus ir palūkanas, kurias esate iš jų išreikalavę už pinigus, grūdus, vyną ir aliejų“.

[12]Jie sutiko: „Sugrąžinsime viską ir nieko daugiau iš jų nereikalausime. Padarysime, kaip sakai“. Pasišaukęs kunigus, liepiau juos prisaikdinti, kad padarys, kaip pažadėję.

[13]Be to, iškračiau savo drabužių skreitą, tardamas: „Taip teiškrato Dievas iš namų ir nuosavybės kiekvieną, kuris nesilaikys šio pažado. Tebūna jie taip iškratyti ir tušti!“ O visa sueiga tarė: „Amen!“ – ir pašlovino VIEŠPATĮ. Žmonės laikėsi šio pažado.

[14] Também desde o dia em que fui nomeado seu governador na terra de Judá, desde o vigésimo ano até ao trigésimo segundo ano do rei Artaxerxes, doze anos, nem eu nem meus irmãos comemos o pão devido ao governador.

[14]Be to, nuo tos dienos, kai buvau paskirtas jų valdytoju Judo krašte – nuo dvidešimtų iki trisdešimt antrų karaliaus Artakserkso metų, iš viso dvylika metų, – nei aš, nei mano broliai niekada nevalgėme valdytojo maisto davinio.

[15] Mas os primeiros governadores, que foram antes de mim, oprimiram o povo e lhe tomaram pão e vinho, além de quarenta siclos de prata; até os seus moços dominavam sobre o povo, porém eu assim não fiz, por causa do temor de Deus.

[15]Ankstesnieji valdytojai, mano pirmtakai, ėmė iš jų maistą bei vyną ir pinigais keturiasdešimt sidabro šekelių. Net jų tarnai šiurkščiai elgėsi su žmonėmis. Bet aš iš Dievo baimės taip nedariau.

[16] Antes, também na obra deste muro fiz reparação, e terra nenhuma compramos; e todos os meus moços se ajuntaram ali para a obra.

[16]Iš tikrųjų, būdamas atsidavęs sienos atstatymo darbams, neįsigijau jokios žemės, bet įdėjau savo dalį į sienos atstatymą. Visi mano vyrai buvo sutelkti prie šio darbo.

[17] Também cento e cinqüenta homens dos judeus e dos magistrados e os que vinham a nós, dentre as gentes que estavam ao nosso redor, eram meus hóspedes.

[17]Be to, prie mano stalo būdavo šimtas penkiasdešimt žmonių – žydų bei pareigūnų ir atėjusių pas mus iš aplinkinių tautų.

[18] O que se preparava para cada dia era um boi e seis ovelhas escolhidas; também à minha custa eram preparadas aves e, de dez em dez dias, muito vinho de todas as espécies; nem por isso exigi o pão devido ao governador, porquanto a servidão deste povo era grande.

[18]Nors kasdien buvo paruošiamas mano lėšomis jautis, šeši rinktiniai avinai, paukštiena, neskaitant gausybės visokio vyno kas dešimt dienų, nereikalavau valdytojo davinio, nes darbo našta slėgė žmones.

[19] Lembra-te de mim para meu bem, ó meu Deus, e de tudo quanto fiz a este povo.

[19]O mano Dieve, atsimink mano labui visa, ką esu padaręs šiai tautai!

Neemias 6

Os inimigos conspiram para intimidar Neemias

[1] Tendo ouvido Sambalate, Tobias, Gesém, o arábio, e o resto dos nossos inimigos que eu tinha edificado o muro e que nele já

Nehemijo 6

Sienos užbaigimas

[1]Kai buvo pranešta Sanbalatui, Tobijai ir arabui Gešemui bei kitiems mūsų priešams, kad aš atstačiau sieną ir neliko

não havia brecha nenhuma, ainda que até este tempo não tinha posto as portas nos portais,

jokių spragų, nors durų į vartus iki to laiko dar nebuvau įstatęs,

[2] Sambalate e Gesém mandaram dizer-me: Vem, encontremo-nos, nas aldeias, no vale de Ono. Porém intentavam fazer-me mal.

[2]Sanbalatas ir Gešemas atsiuntė man tokį žodį: „Eikš, susitikime Kefirimuose, Onojo slėnyje“. Jie manė padaryti man pikta.

[3] Enviei-lhes mensageiros a dizer: Estou fazendo grande obra, de modo que não poderei descer; por que cessaria a obra, enquanto eu a deixasse e fosse ter convosco?

[3]Tad nusiunčiau pas juos pasiuntinius pasakyti: „Esu užsiėmęs dideliu darbu ir negaliu atvykti. Kodėl turėtų sustoti darbas, man jį palikus ir vykstant pas jus?“

[4] Quatro vezes me enviaram o mesmo pedido; eu, porém, lhes dei sempre a mesma resposta.

[4]Keturis sykius jie atsiuntė tą patį žodį, o aš daviau jiems tokį pat atsakymą.

[5] Então, Sambalate me enviou pela quinta vez o seu moço, o qual trazia na mão uma carta aberta,

[5]Sanbalatas atsiuntė man tą patį žodį penktą kartą per savo tarną su neantspauduotu laišku rankoje.

[6] do teor seguinte: Entre as gentes se ouviu, e Gesém diz que tu e os judeus intentais revoltar-vos; por isso, reedificas o muro, e, segundo se diz, queres ser o rei deles,

[6]Jame buvo parašyta: „Tautose sklinda gandas – ir Gešemas tai patvirtina, – kad tu ir žydai ketinate sukilti. Užtat ir sieną atstatai. Pasak šio pranešimo, tu ketini tapti jų karaliumi.

[7] e puseste profetas para falarem a teu respeito em Jerusalém, dizendo: Este é rei em Judá. Ora, o rei ouvirá isso, segundo essas palavras. Vem, pois, agora, e consultemos juntamente.

[7]Be to, tu net pranašus paskyrei, kad Jeruzalėje apie tave skelbtų: ‘Jude yra karalius!’ Žodis apie šiuos dalykus tikrai pasieks karalių. Todėl eikš, pasitarkime“.

[8] Mandei dizer-lhe: De tudo o que dizes coisa nenhuma sucedeu; tu, do teu coração, é que o inventas.

[8]Tada nusiunčiau jam tokį atsakymą: „Dalykų, kuriuos mini, nėra buvę. Tu juos iš savo vaizduotės prasimanai“.

[9] Porque todos eles procuravam atemorizar-nos, dizendo: As suas mãos largarão a obra, e não se efetuará. Agora, pois, ó Deus, fortalece as minhas mãos.

[9]Mat visi jie norėjo mus išgąsdinti, manydami: „Jie nuleis rankas, ir darbas nebus užbaigtas“. O dabar, Dieve, sustiprink mano rankas!

[10] Tendo eu ido à casa de Semaías, filho de Delaías, filho de Meetabel (que estava encerrado), disse ele: Vamos juntamente à Casa de Deus, ao meio do templo, e fechemos as portas do templo; porque virão matar-te; aliás, de noite virão matar-te.

[10]Kartą, man užėjus aplankyti Mehetabelio sūnaus Delajos sūnaus Šemajos, negalėjusio pas mane ateiti, šis tarė: „Susitikime Dievo Namuose, šventyklos viduje, ir uždarykime šventyklos duris, nes jie ateina tavęs nužudyti. Iš tikrųjų šiąnakt jie ateina tavęs nužudyti“.

[11] Porém eu disse: homem como eu fugiria? E quem há, como eu, que entre no templo para que viva? De maneira nenhuma entrarei.

[11]Bet aš atsakiau: „Nejau žmogus kaip aš turėtų pabėgti? Argi vyras kaip aš eitų į šventyklą gelbėti savo gyvasties? Ne, aš neisiu!“

[12] Então, percebi que não era Deus quem o enviara; tal profecia falou ele contra mim, porque Tobias e Sambalate o subornaram.

[12]Tada aš suvokiau, ir man buvo aišku, kad ne Dievas buvo jį siuntęs, bet tą pranašavimą apie mane jis ištarė dėl to, kad Tobija ir Sanbalatas buvo jį pasamdę,

[13] Para isto o subornaram, para me atemorizar, e para que eu, assim, viesse a proceder e a pecar, para que tivessem motivo de me infamar e me vituperassem.

[13]idant elgčiausi iš baimės ir padaryčiau nuodėmę. Tada, turėdami ką gėdinga pasakoti, jie būtų galėję mane apšmeižti.

[14] Lembra-te, meu Deus, de Tobias e de Sambalate, no tocante a estas suas obras, e também da profetisa Noadia e dos mais profetas que procuraram atemorizar-me.

[14]Atsimink Tobiją ir Sanbalatą, mano Dieve, už šiuos jų darbus, taip pat pranašę Noadiją bei kitus pranašus, norinčius įvaryti man baimės!

Terminada a reconstrução do muro

[15] Acabou-se, pois, o muro aos vinte e cinco dias do mês de elul, em cinqüenta e dois dias.

[15]Taigi siena buvo užbaigta elulo mėnesio dvidešimt penktą dieną, per penkiasdešimt dvi dienas.

[16] Sucedeu que, ouvindo-o todos os nossos inimigos, temeram todos os gentios nossos circunvizinhos e decaíram muito no seu próprio conceito; porque reconheceram que por intervenção de nosso Deus é que fizemos esta obra.

[16]Apie tai išgirdę, visi mūsų priešai – visos aplinkinės tautos – išsigando ir nustojo drąsos, nes suprato, kad tas darbas buvo atliktas padedant mūsų Dievui.

[17] Também naqueles dias alguns nobres de Judá escreveram muitas cartas, que iam para Tobias, e cartas de Tobias vinham para eles.

[18] Pois muitos em Judá lhe eram ajuramentados porque era genro de Secanias, filho de Ará; e seu filho Joanã se casara com a filha de Mesulão, filho de Berequias.

[19] Também das suas boas ações falavam na minha presença, e as minhas palavras lhe levavam a ele; Tobias escrevia cartas para me atemorizar.

[17]Be to, tomis dienomis Judo didikai siuntė laišką po laiško Tobijai, o juos pasiekdavo Tobijos laiškai.

[18]Mat daugelis Jude buvo susiję su juo, nes jis buvo Aracho sūnaus Šechanijos žentas, ir jo sūnus Johananas buvo vedęs Berechijos sūnaus Mešulamo dukterį.

[19]Jie kalbėdavo mano akivaizdoje apie jo gerus darbus ir pranešdavo jiems mano žodžius. Tobija siuntė laiškų ir man, norėdamas mane įbauginti.

Neemias 7

Neemias estabelece guardas em Jerusalém

[1] Ora, uma vez reedificado o muro e assentadas as portas, estabelecidos os porteiros, os cantores e os levitas,

[2] eu nomeei Hanani, meu irmão, e Hananias, maioral do castelo, sobre Jerusalém. Hananias era homem fiel e temente a Deus, mais do que muitos outros.

[3] E lhes disse: não se abram as portas de Jerusalém até que o sol aqueça e, enquanto os guardas ainda estão ali, que se fechem as portas e se tranquem; ponham-se guardas dos moradores de Jerusalém, cada um no seu posto diante de sua casa.

[4] A cidade era espaçosa e grande, mas havia pouca gente nela, e as casas não estavam edificadas ainda.

A relação dos que voltaram a Jerusalém

Nehemijo 7

[1]Kai siena buvo atstatyta ir durys įstatytos, buvo paskirstytos užduotys vartininkams, giesmininkams ir levitams.

[2]Savo brolį Hananį paskyriau valdyti Jeruzalę kartu su tvirtovės valdytoju Hananija, nes jis buvo ištikimesnis vyras ir Dievo bijantis labiau, negu daugelis kitų.

[3]Jiems įsakiau: „Jeruzalės vartai neturi būti atidaryti, kol neįkaista diena, o saulei dar tebešviečiant vartininkai turi duris uždaryti ir užsklęsti. Paskirkite sargus iš Jeruzalės gyventojų, vienus – prie jų sargybos vietų, o kitus – prie jų namų“.

Grįžusių tremtinių sąrašas

[4]Miestas buvo platus ir didelis, bet žmonių jame buvo mažai ir namai dar nebuvo atstatyti.

5 Então, o meu Deus me pôs no coração que ajuntasse os nobres, os magistrados e o povo, para registrar as genealogias. Achei o livro da genealogia dos que subiram primeiro, e nele estava escrito:

5Tada mano Dievas įkvėpė mane sutelkti didikus, pareigūnus ir žmones, kad jie būtų įtraukti į kilmės sąrašą. Aš užtikau kilmės sąrašo knygą tų, kurie buvo pirmi sugrįžę. Joje radau parašyta:

6 São estes os filhos da província que subiram do cativeiro, dentre os exilados, que Nabucodonosor, rei da Babilônia, levara para o exílio e que voltaram para Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade,

6„Štai srities gyventojai, sugrįžę iš nelaisvės, kuriuos Babilono karalius Nebukadnecaras buvo išvaręs į tremtį ir kurie sugrįžo į Jeruzalę ir Judą, kiekvienas į savo miestą.

7 os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Azarias, Raamias, Naamani, Mordecai, Bilsã, Misperete, Bigvai, Neum e Baaná. Este é o número dos homens do povo de Israel:

7Jie parėjo drauge su Zerubabeliu, Jozue, Nehemija, Azarija, Raamija, Nahamaniu, Mordechaju, Bilšanu, Misperetu, Bigvaju, Nehumu, Baana. Izraelio tautos vyrų skaičius:

8 foram os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.

8Parošo palikuonių du tūkstančiai šimtas septyniasdešimt du,

9 Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.

9Šefatijos palikuonių trys šimtai septyniasdešimt du,

10 Os filhos de Ará, seiscentos e cinqüenta e dois.

10Aracho palikuonių šeši šimtai penkiasdešimt du,

11 Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua e de Joabe, dois mil oitocentos e dezoito.

11Pahat Moabo palikuonių, būtent Ješūvos ir Joabo palikuonių, du tūkstančiai aštuoni šimtai aštuoniolika,

12 Os filhos de Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

12Elamo palikuonių tūkstantis du šimtai penkiasdešimt keturi,

13 Os filhos de Zatu, oitocentos e quarenta e cinco.

13Zatuvo palikuonių aštuoni šimtai keturiasdešimt penki,

14 Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.

14Zakajo palikuonių septyni šimtai šešiasdešimt,

15 Os filhos de Binui, seiscentos e quarenta e oito.

15Binujo palikuonių šeši šimtai keturiasdešimt aštuoni,

16 Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e oito.

16Bebajo palikuonių šeši šimtai dvidešimt aštuoni,

[17] Os filhos de Azgade, dois mil trezentos e vinte e dois.
[18] Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e sete.
[19] Os filhos de Bigvai, dois mil e sessenta e sete.
[20] Os filhos de Adim, seiscentos e cinqüenta e cinco.
[21] Os filhos de Ater, da família de Ezequias, noventa e oito.
[22] Os filhos de Hasum, trezentos e vinte e oito.
[23] Os filhos de Besai, trezentos e vinte e quatro.
[24] Os filhos de Harife, cento e doze.
[25] Os filhos de Gibeão, noventa e cinco.
[26] Os homens de Belém e de Netofa, cento e oitenta e oito.
[27] Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.
[28] Os homens de Bete-Azmavete, quarenta e dois.
[29] Os homens de Quiriate-Jearim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.
[30] Os homens de Ramá e Geba, seiscentos e vinte e um.
[31] Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.
[32] Os homens de Betel e Ai, cento e vinte e três.
[33] Os homens do outro Nebo, cinqüenta e dois.

[17]Azgado palikuonių du tūkstančiai trys šimtai dvidešimt du,
[18]Adonikamo palikuonių šeši šimtai šešiasdešimt septyni,
[19]Bigvajo palikuonių du tūkstančiai šešiasdešimt septyni,
[20]Adino palikuonių šeši šimtai penkiasdešimt penki,
[21]Atero palikuonių, būtent Ezekijo palikuonių, devyniasdešimt aštuoni,
[22]Hašumo palikuonių trys šimtai dvidešimt aštuoni,
[23]Becajo palikuonių trys šimtai dvidešimt keturi,
[24]Harifo palikuonių šimtas dvylika,
[25]Gibeono palikuonių devyniasdešimt penki,
[26]žmonių iš Betliejaus ir Netofos šimtas aštuoniasdešimt aštuoni,
[27]žmonių iš Anatoto šimtas dvidešimt aštuoni,
[28]žmonių iš Bet Azmaveto keturiasdešimt du,
[29]žmonių iš Kirjat Jearimų, Kefyros ir Beerotų septyni šimtai keturiasdešimt trys,
[30]žmonių iš Ramos ir Gebos šeši šimtai dvidešimt vienas,
[31]žmonių iš Michmašo šimtas dvidešimt du,
[32]žmonių iš Betelio ir Ajo šimtas dvidešimt trys,
[33]žmonių iš kito Nebojo penkiasdešimt du,

[34] Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

[35] Os filhos de Harim, trezentos e vinte.

[36] Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.

[37] Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e um.

[38] Os filhos de Senaá, três mil novecentos e trinta.

[39] Os sacerdotes: os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.

[40] Os filhos de Imer, mil e cinqüenta e dois.

[41] Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.

[42] Os filhos de Harim, mil e dezessete.

[43] Os levitas: os filhos de Jesua, de Cadmiel, dos filhos de Hodeva, setenta e quatro.

[44] Os cantores: os filhos de Asafe, cento e quarenta e oito.

[45] Os porteiros: os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai, cento e trinta e oito.

[46] Os servidores do templo: os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,

[47] os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,

[48] os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Salmai,

[34]kito Elamo palikuonių tūkstantis du šimtai penkiasdešimt keturi,

[35]Harimo palikuonių trys šimtai dvidešimt,

[36]Jericho palikuonių trys šimtai keturiasdešimt penki,

[37]Lodo, Hadido ir Onojo palikuonių septyni šimtai dvidešimt vienas,

[38]Senavos palikuonių trys tūkstančiai devyni šimtai trisdešimt.

[39]Kunigų: Jedajos palikuonių, būtent iš Jozuės namų, devyni šimtai septyniasdešimt trys,

[40]Imero palikuonių tūkstantis penkiasdešimt du,

[41]Pašhūro palikuonių tūkstantis du šimtai keturiasdešimt septyni,

[42]Harimo palikuonių tūkstantis septyniolika.

[43]Levitų: Jozuės palikuonių, būtent Hodvos palikuonių iš Kadmielio, septyniasdešimt keturi.

[44]Giesmininkų: Asafo palikuonių šimtas keturiasdešimt aštuoni.

[45]Vartininkų: Šalumo, Atero, Talmono, Akubo, Hatitos, Šobajo palikuonių šimtas trisdešimt aštuoni.

[46]Šventyklos tarnų: Cihos palikuonys, Hasufos palikuonys, Tabaoto palikuonys,

[47]Keroso palikuonys, Sijos palikuonys, Padono palikuonys,

[48]Lebanos palikuonys, Hagabos palikuonys, Šalmajo palikuonys,

[49] os filhos de Hanã, os filhos de Gidel, os filhos de Gaar,
[50] os filhos de Reaías, os filhos de Rezim, os filhos de Necoda,
[51] os filhos de Gazão, os filhos de Uzá, os filhos de Paséia,
[52] os filhos de Besai, os filhos de Meunim, os filhos de Nefusesim,
[53] os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,
[54] os filhos de Bazlite, os filhos de Meída, os filhos de Harsa,
[55] os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Tama,
[56] os filhos de Nesias e os filhos de Hatifa.
[57] Os filhos dos servos de Salomão: os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Perida,
[58] os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,
[59] os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim e os filhos de Amom.
[60] Todos os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.
[61] Os seguintes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adom e Imer, porém não puderam provar que as suas famílias e a sua linhagem eram de Israel:
[62] os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e quarenta e dois.
[63] Dos sacerdotes: os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, o qual

[49]Hanano palikuonys, Gidelio palikuonys, Gaharo palikuonys,
[50]Reajos palikuonys, Recino palikuonys, Nekodos palikuonys,
[51]Gazamo palikuonys, Uzos palikuonys, Paseacho palikuonys,
[52]Besajo palikuonys, Meunimo palikuonys, nefišsiečių palikuonys,
[53]Bakbuko palikuonys, Hakufos palikuonys, Harhūro palikuonys,
[54]Bacluto palikuonys, Mehidos palikuonys, Haršos palikuonys,
[55]Barkoso palikuonys, Siseros palikuonys, Temacho palikuonys,
[56]Neciaho palikuonys, Hatifos palikuonys.
[57]Saliamono vergų palikuonių: Sotajo palikuonys, Sofereto palikuonys, Peridos palikuonys,
[58]Jaalos palikuonys, Darkono palikuonys, Gidelio palikuonys,
[59]Šefatijos palikuonys, Hatilo palikuonys, Pocheret Cebaimo palikuonys, Amono palikuonys.
[60]Iš viso Šventyklos tarnų ir Saliamono vergų palikuonių buvo trys šimtai devyniasdešimt du.
[61]O tai sugrįžusieji iš Tel Melacho, Tel Haršos, Kerub Adono ir Imero, bet negalėjusieji įrodyti, kad jų protėvių namai ar kilmė izraelitiška:
[62]Delajos palikuonys, Tobijos palikuonys, Nekodos palikuonys, iš viso šeši šimtai keturiasdešimt du;
[63]iš kunigų: Hobajos palikuonys, Hakoco palikuonys, Barzilajo palikuonys; šis buvo

se casou com uma das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado pelo nome dele.

vedęs vieną iš Barzilajo Gileadiečio dukterų ir buvo vadinamas jų vardu.

64 Estes procuraram o seu registro nos livros genealógicos, porém o não acharam; pelo que foram tidos por imundos para o sacerdócio.

64Jie ieškojo savo šeimos kilmės įrašo, bet negalėjo surasti, todėl pripažinti netinkami kunigo tarnybai.

65 O governador lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se levantasse um sacerdote com Urim e Tumim.

65Valdytojas įsakė jiems nevalgyti švenčiausiųjų valgių, kol nekils kunigas, nešiojantis Urimus ir Tumimus.

66 Toda esta congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

66Visos bendrijos skaičius buvo keturiasdešimt du tūkstančiai trys šimtai šešiasdešimt,

67 afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e tinham duzentos e quarenta e cinco cantores e cantoras.

67neskaitant jų tarnų ir tarnaičių, kurių buvo septyni tūkstančiai trys šimtai trisdešimt septyni. Jie turėjo ir du šimtus keturiasdešimt penkis giesmininkus bei giesmininkes.

68 Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco.

69 Camelos, quatrocentos e trinta e cinco; jumentos, seis mil setecentos e vinte.

68Jų arklių buvo septyni šimtai trisdešimt šeši, mulų – du šimtai keturiasdešimt penki, kupranugarių – keturi šimtai trisdešimt penki ir asilų – šeši tūkstančiai septyni šimtai dvidešimt.

Contribuições para o templo

70 Alguns dos cabeças das famílias contribuíram para a obra. O governador deu para o tesouro, em ouro, mil daricos, cinqüenta bacias e quinhentas e trinta vestes sacerdotais.

69Kai kurie kilčių galvos aukojo statybos iždui. Valdytojas paaukojo iždui tūkstantį aukso darikų, penkiasdešimt dubenų ir penkis šimtus trisdešimt kunigiškų apdarų.

71 E alguns mais dos cabeças das famílias deram para o tesouro da obra, em ouro, vinte mil daricos e, em prata, dois mil e duzentos arráteis.

70Keletas iš kilčių galvų paaukojo statybos iždui dvidešimt tūkstančių aukso darikų ir du tūkstančius du šimtus sidabro minų.

72 O que deu o restante do povo foi, em ouro, vinte mil daricos, e dois mil arráteis

71O tai, ką kiti žmonės paaukojo, sudarė dvidešimt tūkstančių aukso darikų, du

em prata, e sessenta e sete vestes sacerdotais.

[73] Os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, alguns do povo, os servidores do templo e todo o Israel habitavam nas suas cidades.

tūkstančiai sidabro minų ir šešiasdešimt septyni kunigiški apdarai.

[72]Kunigai, levitai, vartininkai, giesmininkai, Šventyklos tarnai ir visas Izraelis apsigyveno savo miestuose“.

Neemias 8

Esdras lê a Lei diante do povo

[1] Em chegando o sétimo mês, e estando os filhos de Israel nas suas cidades, todo o povo se ajuntou como um só homem, na praça, diante da Porta das Águas; e disseram a Esdras, o escriba, que trouxesse o Livro da Lei de Moisés, que o SENHOR tinha prescrito a Israel.

[2] Esdras, o sacerdote, trouxe a Lei perante a congregação, tanto de homens como de mulheres e de todos os que eram capazes de entender o que ouviam. Era o primeiro dia do sétimo mês.

[3] E leu no livro, diante da praça, que está fronteira à Porta das Águas, desde a alva até ao meio-dia, perante homens e mulheres e os que podiam entender; e todo o povo tinha os ouvidos atentos ao Livro da Lei.

[4] Esdras, o escriba, estava num púlpito de madeira, que fizeram para aquele fim; estavam em pé junto a ele, à sua direita, Matitias, Sema, Anaías, Urias, Hilquias e Maaséias; e à sua esquerda, Pedaías, Misael, Malquias, Hasum, Hasbadana, Zacarias e Mesulão.

Nehemijo 8

Ezra skaito Įstatymą

Atėjus septintam mėnesiui nuo izraelitų įsikūrimo savo miestuose,

[1]visi žmonės susirinko į aikštę priešais Vandens vartus. Jie paprašė raštininką Ezrą pateikti Mozės Įstatymo knygą, kurią VIEŠPATS buvo davęs Izraeliui.

[2]Tad septinto mėnesio pirmą dieną kunigas Ezra pateikė Įstatymą sueigai – ir vyrams, ir moterims, ir visiems, kurie galėjo klausytis ir suprasti. Tai įvyko septinto mėnesio pirmą dieną.

[3]Jis skaitė iš jos, atsigręžęs į aikštę prie Vandens vartų, nuo aušros iki vidudienio ir vyrams, ir moterims, ir galėjusiems suprasti. Žmonės ausis ištempę klausėsi Įstatymo knygos.

[4]Raštininkas Ezra stovėjo ant medinės pakylos, kuri buvo tam reikalui pastatyta. Šalia jo dešinėje stovėjo Matitija, Šema, Anaja, Ūrija, Hilkija ir Maasėja, o kairėje – Pedaja, Mišaelis, Malkija, Hašumas, Hašbadana, Zacharija ir Mešulamas.

[5] Esdras abriu o livro à vista de todo o povo, porque estava acima dele; abrindo-o ele, todo o povo se pôs em pé.

[5]Ezra atskleidė knygą visų žmonių akyse, nes stovėjo aukščiau už visus žmones. Jam atvertus knygą, visi žmonės atsistojo.

[6] Esdras bendisse ao SENHOR, o grande Deus; e todo o povo respondeu: Amém! Amém! E, levantando as mãos; inclinaram-se e adoraram o SENHOR, com o rosto em terra.

[6]Ezrai pašlovinus VIEŠPATĮ, didingąjį Dievą, žmonės atsakė: „Amen! Amen!“ – iškeldami rankas. Tada jie nusilenkė ir pagarbino VIEŠPATĮ, kniūbsti parpuldami ant žemės.

[7] E Jesua, Bani, Serebias, Jamim, Acube, Sabetai, Hodias, Maaséias, Quelita, Azarias, Jozabade, Hanã, Pelaías e os levitas ensinavam o povo na Lei; e o povo estava no seu lugar.

[7]Ir levitai – Jozuė, Banis, Šerebija, Jaminas, Akubas, Šabetajas, Hodija, Maasėja, Kelita, Azarija, Jehozabadas, Hananas, Pelaja – padėjo žmonėms suprasti Įstatymą, jiems stovint savo vietose.

[8] Leram no livro, na Lei de Deus, claramente, dando explicações, de maneira que entendessem o que se lia.

[8]Jie skaitė iš knygos – iš Dievo Įstatymo, išversdami jį ir paaiškindami prasmę. Taip jie galėjo suprasti, kas buvo skaitoma.

[9] Neemias, que era o governador, e Esdras, sacerdote e escriba, e os levitas que ensinavam todo o povo lhe disseram: Este dia é consagrado ao SENHOR, vosso Deus, pelo que não pranteeis, nem choreis. Porque todo o povo chorava, ouvindo as palavras da Lei.

[9]Valdytojas Nehemijas, kunigas ir raštininkas Ezra ir levitai, aiškindami žmonėms, sakė visiems: „Ši diena šventa VIEŠPAČIUI, jūsų Dievui. Neliūdėkite ir neverkite“. Mat, girdėdami Įstatymo žodžius, žmonės verkė.

[10] Disse-lhes mais: ide, comei carnes gordas, tomai bebidas doces e enviai porções aos que não têm nada preparado para si; porque este dia é consagrado ao nosso SENHOR; portanto, não vos entristeçais, porque a alegria do SENHOR é a vossa força.

[10]Be to, jis tarė jiems: „Eikite, valgykite rinktinių valgių ir gerkite saldžių gėrimų, skirdami dalį tiems, kurie nieko neturi sau paruošę, nes ši diena šventa mūsų VIEŠPAČIUI. Nebūkite liūdni, nes džiugesys VIEŠPATYJE yra jūsų stiprybė“.

[11] Os levitas fizeram calar todo o povo, dizendo: Calai-vos, porque este dia é santo; e não estejais contristados.

[11]Ir levitai ramino žmones, sakydami: „Nusiraminkite, nes ši diena šventa. Neliūdėkite!“

[12] Então, todo o povo se foi a comer, a beber, a enviar porções e a regozijar-se grandemente, porque tinham entendido as palavras que lhes foram explicadas.

[12]Tada visi žmonės nuėjo valgyti, gerti, dalytis maistu ir švęsti linksmybės šventę, nes suprato jiems paskelbtų dalykų prasmę.

A Festa dos Tabernáculos

[13] No dia seguinte, ajuntaram-se a Esdras, o escriba, os cabeças das famílias de todo o povo, os sacerdotes e os levitas, e isto para atentarem nas palavras da Lei.

[13]Kitą dieną visos tautos kilčių galvos, kunigai ir levitai suėjo pas raštininką Ezrą mokytis Įstatymo žodžių.

[14] Acharam escrito na Lei que o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés que os filhos de Israel habitassem em cabanas, durante a festa do sétimo mês;

[14]Jie rado parašyta Įstatyme, kurįVIEŠPATS yra davęs per Mozę, kad per septinto mėnesio iškilmes izraelitai turi gyventi palapinėse.

[15] que publicassem e fizessem passar pregão por todas as suas cidades e em Jerusalém, dizendo: Saí ao monte e trazei ramos de oliveiras, ramos de zambujeiros, ramos de murtas, ramos de palmeiras e ramos de árvores frondosas, para fazer cabanas, como está escrito.

[15]Taigi jie išleido atsišaukimą ir skelbė visuose savo miestuose ir Jeruzalėje: „Nueikite ant kalvų ir parsineškite alyvmedžio, laukinio alyvmedžio, mirtos, palmės ir kitų lapuočių šakų palapinėms pastatyti, kaip yra parašyta“.

[16] Saiu, pois, o povo, trouxeram os ramos e fizeram para si cabanas, cada um no seu terraço, e nos seus pátios, e nos átrios da Casa de Deus, e na praça da Porta das Águas, e na praça da Porta de Efraim.

[16]Žmonės išėjo ir parsinešę pasistatė palapines ant namų stogų, kiemuose, Dievo Namų kiemuose, Vandens vartų aikštėje ir prie Efraimo vartų.

[17] Toda a congregação dos que tinham voltado do cativeiro fez cabanas e nelas habitou; porque nunca fizeram assim os filhos de Israel, desde os dias de Josué, filho de Num, até àquele dia; e houve mui grande alegria.

[17]Visa iš nelaisvės sugrįžusiųjų bendrija pasistatė palapines ir gyveno palapinėse. Taip izraelitai nebuvo darę nuo Nūno sūnaus Jozuės dienų iki tos dienos, todėl buvo be galo daug džiaugsmo.

[18] Dia após dia, leu Esdras no Livro da Lei de Deus, desde o primeiro dia até ao último; e celebraram a festa por sete dias; no oitavo dia, houve uma assembléia solene, segundo o prescrito.

[18]Iškilmė švęsta septynias dienas; aštuntą dieną, kaip įsakyta, įvyko iškilminga sueiga.

Neemias 9

Arrependimento e confissão de pecados

1 No dia vinte e quatro deste mês, se ajuntaram os filhos de Israel com jejum e pano de saco e traziam terra sobre si.

2 Os da linhagem de Israel se apartaram de todos os estranhos, puseram-se em pé e fizeram confissão dos seus pecados e das iniqüidades de seus pais.

3 Levantando-se no seu lugar, leram no Livro da Lei do SENHOR, seu Deus, uma quarta parte do dia; em outra quarta parte dele fizeram confissão e adoraram o SENHOR, seu Deus.

4 Jesua, Bani, Cadmiel, Sebanias, Buni, Serebias, Bani e Quenani se puseram em pé no estrado dos levitas e clamaram em alta voz ao SENHOR, seu Deus.

5 Os levitas Jesua, Cadmiel, Bani, Hasabnéias, Serebias, Hodias, Sebanias e Petaías disseram: Levantai-vos, bendizei ao SENHOR, vosso Deus, de eternidade em eternidade. Então, se disse: Bendito seja o nome da tua glória, que ultrapassa todo bendizer e louvor.

6 Só tu és SENHOR, tu fizeste o céu, o céu dos céus e todo o seu exército, a terra e tudo quanto nela há, os mares e tudo quanto há neles; e tu os preservas a todos com vida, e o exército dos céus te adora.

7 Tu és o SENHOR, o Deus que elegeste Abrão, e o tiraste de Ur dos caldeus, e lhe puseste por nome Abraão.

Nehemijo 9

Atgailos diena

1To mėnesio dvidešimt ketvirtą dieną izraelitai susirinko pasninkaudami, apsivilkę ašutinėmis ir apsibarstę žemėmis.

2Tada Izraelio palikuonys atsiskyrė nuo visų svetimtaučių, atsistojo ir išpažino savo nuodėmes bei savo protėvių kaltes.

3Ketvirtadalį dienos stovėdami savo vietose, jie skaitė iš VIEŠPATIES, savo Dievo, Įstatymo knygos, o kitą ketvirtadalį išpažino nuodėmes ir parpuolę kniūbsti šlovino VIEŠPATĮ, savo Dievą.

4Ant aukštos levitų pakylos stovėjo Jozuė, Binujas, Kadmielis, Šebanija, Būnis, Šerebija, Banis bei Kenanis ir skardžiu balsu šaukėsi VIEŠPATIES, savo Dievo.

5Levitai Jozuė, Kadmielis, Banis, Hašabnėja, Šerebija, Hodija, Šebanija ir Petachija tarė: „Stokitės ir šlovinkite VIEŠPATĮ, savo Dievą, per amžių amžius! Tebūna pašlovintas tavo garbingas vardas, viršijantis visokį palaiminimą ir gyrių!

6Tu esi VIEŠPATS, tu vienas! Tu padarei dangų, dangaus aukštybes su jų galybėmis, žemę ir visa, kas ant jos, jūras ir visa, kas jose. Tu duodi visiems gyvastį, ir dangaus galybės tave garbina.

7Tu esi VIEŠPATS Dievas, kuris išsirinko Abromą, išvedė jį iš chaldėjų Ūro ir pervardijo jį Abraomu.

[8] Achaste o seu coração fiel perante ti e com ele fizeste aliança, para dares à sua descendência a terra dos cananeus, dos heteus, dos amorreus, dos ferezeus, dos jebuseus e dos girgaseus; e cumpriste as tuas promessas, porquanto és justo.

[8]Radęs jo širdį esant tau ištikimą, sudarei su juo Sandorą, kad duosi jam ir jo palikuonims kanaaniečių, hetitų, amoritų, perizų, jebusiečių ir girgašų kraštą. Savo pažadą tu įvykdei, nes esi teisus.

[9] Viste a aflição de nossos pais no Egito, e lhes ouviste o clamor junto ao mar Vermelho.

[9]Tu pamatei mūsų protėvių vargą Egipte, išgirdai jų šauksmą prie Nendrių jūros.

[10] Fizeste sinais e milagres contra Faraó e seus servos e contra todo o povo da sua terra, porque soubeste que os trataram com soberba; e, assim, adquiriste renome, como hoje se vê.

[10]Tu padarei ženklų ir nuostabių darbų prieš faraoną, visus jo tarnus ir visus jo krašto žmones, nes žinojai, kaip įžūliai jie elgėsi su mūsų protėviais. Taip pasidarei sau vardą, išlikusį iki pat šios dienos.

[11] Dividiste o mar perante eles, de maneira que o atravessaram em seco; lançaste os seus perseguidores nas profundezas, como uma pedra nas águas impetuosas.

[11]Tu perskyrei jūrą, kad jie pereitų per jūrą sausa žeme, bet nubloškei į gelmes jų persekiotojus, tartum akmenį į šėlstančius vandenis.

[12] Guiaste-os, de dia, por uma coluna de nuvem e, de noite, por uma coluna de fogo, para lhes alumiar o caminho por onde haviam de ir.

[12]Debesies stulpu vedei juos dieną, ugnies stulpu naktį, apšviesdamas kelią, kuriuo jie turėjo eiti.

[13] Desceste sobre o monte Sinai, do céu falaste com eles e lhes deste juízos retos, leis verdadeiras, estatutos e mandamentos bons.

[13]Tu nužengei ant Sinajaus kalno, kalbėjaisi su jais iš dangaus, duodamas jiems dorus įsakus, tikrus pamokymus, gerus įstatus ir įsakymus.

[14] O teu santo sábado lhes fizeste conhecer; preceitos, estatutos e lei, por intermédio de Moisés, teu servo, lhes mandaste.

[14]Tu apreiškei jiems savo šventąjį šabą, davei jiems įsakymus, įstatus ir Įstatymą per savo tarną Mozę.

[15] Pão dos céus lhes deste na sua fome e água da rocha lhes fizeste brotar na sua sede; e lhes disseste que entrassem para possuírem a terra que, com mão levantada, lhes juraste dar.

[15]Jiems alkstant, tu parūpinai duonos iš dangaus, o jiems trokštant, atsiuntei vandens iš uolos ir paliepei jiems įžengti ir paveldėti kraštą, kurį buvai prisiekęs jiems duoti.

[16] Porém eles, nossos pais, se houveram soberbamente, e endureceram a sua cerviz, e não deram ouvidos aos teus mandamentos.

[16]Bet jie – mūsų protėviai – elgėsi įžūliai ir užkietinę savo sprandus neklausė tavo įsakymų.

[17] Recusaram ouvir-te e não se lembraram das tuas maravilhas, que lhes fizeste; endureceram a sua cerviz e na sua rebelião levantaram um chefe, com o propósito de voltarem para a sua servidão no Egito. Porém tu, ó Deus perdoador, clemente e misericordioso, tardio em irar-te e grande em bondade, tu não os desamparaste,

[17]Atsisakę klausyti nebeatsiminė jiems padarytų tavo nuostabiųjų darbų, užkietino savo sprandus ir nusprendė grįžti į vergiją Egipte. Bet tu esi gausaus atlaidumo Dievas, maloningas ir gailestingas, lėtas pykti, gausus ištikimosios meilės, ir jų nepalikai.

[18] ainda mesmo quando fizeram para si um bezerro de fundição e disseram: Este é o teu Deus, que te tirou do Egito; e cometeram grandes blasfêmias.

[18]Kad ir buvo jie nusilieję veršį ir tarę: ‘Tai tavo Dievas, kuris išvedė tave iš Egipto!’ – ir padarę didelių užgaulių,

[19] Todavia, tu, pela multidão das tuas misericórdias, não os deixaste no deserto. A coluna de nuvem nunca se apartou deles de dia, para os guiar pelo caminho, nem a coluna de fogo de noite, para lhes alumiar o caminho por onde haviam de ir.

[19]tu, būdamas didžiai gailestingas, nepalikai jų dykumoje. Debesies stulpas, vedęs juos kelionėje, nepasitraukė nuo jų dieną, nei ugnies stulpas, švietęs naktį jiems kelią, kuriuo turėjo eiti.

[20] E lhes concedeste o teu bom Espírito, para os ensinar; não lhes negaste para a boca o teu maná; e água lhes deste na sua sede.

[20]Savo gerąja dvasia juos apdovanojai, kad jie suprastų; savo manos neatėmei nuo jų burnų, vandens parūpinai troškuliui numalšinti.

[21] Desse modo os sustentaste quarenta anos no deserto, e nada lhes faltou; as suas vestes não envelheceram, e os seus pés não se incharam.

[21]Keturiasdešimt metų taip palaikei juos dykumoje, kad jie nieko nestokojo; jų drabužiai nenusinešiojo nei jų kojos sutino.

[22] Também lhes deste reinos e povos, que lhes repartiste em porções; assim, possuíram a terra de Seom, a saber, a terra do rei de Hesbom e a terra de Ogue, rei de Basã.

[22]Tu davei jiems karalystes bei tautas ir paskirstei jiems žemę. Jie užėmė Hešbono karaliaus Sihono žemę ir Bašano karaliaus Ogo kraštą.

[23] Multiplicaste os seus filhos como as estrelas do céu e trouxeste-os à terra de que tinhas dito a seus pais que nela entrariam para a possuírem.

[24] Entraram os filhos e tomaram posse da terra; abateste perante eles os moradores da terra, os cananeus, e lhos entregaste nas mãos, como também os reis e os povos da terra, para fazerem deles segundo a sua vontade.

[25] Tomaram cidades fortificadas e terra fértil e possuíram casas cheias de toda sorte de coisas boas, cisternas cavadas, vinhas e olivais e árvores frutíferas em abundância; comeram, e se fartaram, e engordaram, e viveram em delícias, pela tua grande bondade.

[26] Ainda assim foram desobedientes e se revoltaram contra ti; viraram as costas à tua lei e mataram os teus profetas, que protestavam contra eles, para os fazerem voltar a ti; e cometeram grandes blasfêmias.

[27] Pelo que os entregaste nas mãos dos seus opressores, que os angustiaram; mas no tempo de sua angústia, clamando eles a ti, dos céus tu os ouviste; e, segundo a tua grande misericórdia, lhes deste libertadores que os salvaram das mãos dos que os oprimiam.

[28] Porém, quando se viam em descanso, tornavam a fazer o mal diante de ti; e tu os desamparavas nas mãos dos seus inimigos, para que dominassem sobre eles; mas, convertendo-se eles e clamando a ti,

[23]Tu padarei jų palikuonis tokius gausius kaip dangaus žvaigždės ir atvedei juos į kraštą, į kurį buvai įsakęs jų tėvams eiti ir jį paveldėti.

[24]Tad palikuonys įžengė ir paveldėjo kraštą: tu nugalėjai jiems krašto gyventojus kanaaniečius, atidavei jiems į rankas kartu su jų karaliais ir tautomis, kad pasielgtų su jais, kaip jiems patinka.

[25]Jie paėmė įtvirtintus miestus ir derlingą žemę, paveldėjo namus, kupinus visokių gėrybių, jau iškastas vandens talpyklas, vynuogynus, alyvmedžių sodus, gausybę vaismedžių. Jie valgė, buvo sotūs, tapo rubuiliai, mėgaudamiesi tavo begaliniu gerumu.

[26]Tada neklusnumo apsėsti jie sukilo prieš tave ir nusigręžė nuo tavo Įstatymo. Tavo pranašus, įspėjančius grįžti pas tave, jie išžudė ir didžiai tave užgavo.

[27]Tu atidavei juos priešams į rankas; priešai juos engė. Prispausti jie šaukėsi tavęs, tu išgirdai juos iš dangaus ir iš savo didžio gailestingumo davei jiems išgelbėtojų, kurie išgelbėjo juos iš jų priešų rankų.

[28]Bet vos tik gavę ramybę jie vėl ėmė daryti pikta tavo akyse. Tada tu atidavei juos priešams į rankas, idant šie būtų jų valdovai. O kada jie vėl gręžėsi šauktis

tu os ouviste dos céus e, segundo a tua misericórdia, os livraste muitas vezes.

29 Testemunhaste contra eles, para que voltassem à tua lei; porém eles se houveram soberbamente e não deram ouvidos aos teus mandamentos, mas pecaram contra os teus juízos, pelo cumprimento dos quais o homem viverá; obstinadamente deram de ombros, endureceram a cerviz e não quiseram ouvir.

30 No entanto, os aturaste por muitos anos e testemunhaste contra eles pelo teu Espírito, por intermédio dos teus profetas; porém eles não deram ouvidos; pelo que os entregaste nas mãos dos povos de outras terras.

31 Mas, pela tua grande misericórdia, não acabaste com eles nem os desamparaste; porque tu és Deus clemente e misericordioso.

32 Agora, pois, ó Deus nosso, ó Deus grande, poderoso e temível, que guardas a aliança e a misericórdia, não menosprezes toda a aflição que nos sobreveio, a nós, aos nossos reis, aos nossos príncipes, aos nossos sacerdotes, aos nossos profetas, aos nossos pais e a todo o teu povo, desde os dias dos reis da Assíria até ao dia de hoje.

33 Porque tu és justo em tudo quanto tem vindo sobre nós; pois tu fielmente procedeste, e nós, perversamente.

34 Os nossos reis, os nossos príncipes, os nossos sacerdotes e os nossos pais não guardaram a tua lei, nem deram ouvidos

tavęs, tu išgirdai juos danguje ir iš savo gailestingumo nuolat gelbėjai juos.

29Tu įspėjai juos, kad sugrąžintum prie savo Įstatymo. Tačiau jie elgėsi įžūliai, neklausydami tavo įsakymų; jie nusidėjo tavo įsakams, kuriuos vykdydamas žmogus randa gyvastį. Pasižiūrėję per atkaklų petį, jie užkietino savo sprandus ir neklausė.

30Per daugelį metų buvai kantrus su jais, įspėjai juos savo dvasia per pranašus, bet jie nė viena ausimi nesiklausė; užtat atidavei juos žemės tautoms į rankas.

31Nepaisydamas to, iš savo didelio gailestingumo jų nesunaikinai ir nepalikai, nes esi maloningas ir gailestingas Dievas.

32Tad dabar, mūsų Dieve, didis, galingas ir šiurpą keliantis Dieve, kuris savo ištikima meile palaikai Sandorą, tenebūna tau nereikšmingos visos nelaimės, ištikusios mus – mūsų karalius, didžiūnus, pranašus, protėvius, visą tavo tautą nuo Asirijos karalių laikų iki šios dienos.

33Tu buvai teisus dėl viso, kas mus ištiko, nes elgeisi ištikimai, o mes elgėmės nedorai.

34Mūsų karaliai, didžiūnai, kunigai ir protėviai nesilaikė tavo Įstatymo,

aos teus mandamentos e aos teus testemunhos, que testificaste contra eles.

[35] Pois eles no seu reino, na muita abundância de bens que lhes deste, na terra espaçosa e fértil que puseste diante deles não te serviram, nem se converteram de suas más obras.

[36] Eis que hoje somos servos; e até na terra que deste a nossos pais, para comerem o seu fruto e o seu bem, eis que somos servos nela.

[37] Seus abundantes produtos são para os reis que puseste sobre nós por causa dos nossos pecados; e, segundo a sua vontade, dominam sobre o nosso corpo e sobre o nosso gado; estamos em grande angústia.

A aliança do povo sobre guardar a Lei

[38] Por causa de tudo isso, estabelecemos aliança fiel e o escrevemos; e selaram-na os nossos príncipes, os nossos levitas e os nossos sacerdotes.

Neemias 10

[1] Os que selaram foram: Neemias, o governador, filho de Hacalias, e Zedequias,

[2] Seraías, Azarias, Jeremias,

[3] Pasur, Amarias, Malquias,

[4] Hatus, Sebanias, Maluque,

[5] Harim, Meremote, Obadias,

[6] Daniel, Ginetom, Baruque,

[7] Mesulão, Abias, Miamim,

nepaisydami tavo įsakymų ar įspėjimų, kuriuos jiems davei.

[35]Net savo pačių karalystėje, nepaisydami tavo visokeriopo gerumo, kurį jiems dosniai teikei, plačiame ir derlingame krašte, kurį jiems davei, jie nenorėjo tau tarnauti ir nuo savo nedorų darbų nenusigręžė.

[36]Štai mes – vergai iki šios dienos, vergai krašte, kurį tu davei mūsų protėviams, kad naudotųsi jo vaisiais ir dosniomis gėrybėmis.

[37]Jo gausus derlius tenka karaliams, kuriuos tu mums paskyrei už mūsų nuodėmes. Jie valdo, kaip jiems patinka, mūsų gyvastį ir mūsų galvijus. Mes kenčiame didelę priespaudą!

Nehemijo 10

Tautos įsipareigojimas

[1]Turėdami visa tai prieš akis, mes sudarome tvirtą sutartį raštu. Šiame antspauduotame rašte įrašyti vardai mūsų didžiūnų, levitų ir kunigų.

[2]Antspauduotame rašte įrašyti: Hachalijos sūnus valdytojas Nehemijas ir Zedekija;

[3]Seraja, Azarija, Jeremija,

[4]Pašhūras, Amarija, Malkija,

[5]Hatušas, Šebanija, Maluchas,

[6]Harimas, Meremotas, Abdija,

[7]Danielius, Ginetonas, Baruchas,

[8]Mešulamas, Abija, Mijaminas,

[8] Maazias, Bilgai, Semaías; estes eram os sacerdotes.

[9] E os levitas: Jesua, filho de Azanias, Binui, dos filhos de Henadade, Cadmiel

[10] e os irmãos deles: Sebanias, Hodias, Quelita, Pelaías, Hanã,

[11] Mica, Reobe, Hasabias,

[12] Zacur, Serebias, Sebanias,

[13] Hodias, Bani e Beninu.

[14] Os chefes do povo: Parós, Paate-Moabe, Elão, Zatu, Bani,

[15] Buni, Azgade, Bebai,

[16] Adonias, Bigvai, Adim,

[17] Ater, Ezequias, Azur,

[18] Hodias, Hasum, Besai,

[19] Harife, Anatote, Nebai,

[20] Magpias, Mesulão, Hezir,

[21] Mesezabel, Zadoque, Jadua,

[22] Pelatias, Hanã, Anaías,

[23] Oseias, Hananias, Hassube,

[24] Haloés, Pilha, Sobeque,

[25] Reum, Hasabna, Maaséias,

[26] Aías, Hanã, Anã,

[27] Maluque, Harim e Baaná.

[28] O resto do povo, os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, os servidores do templo e todos os que se tinham separado dos povos de outras terras para a Lei de Deus, suas mulheres, seus filhos e suas filhas, todos os que tinham saber e entendimento,

[29] firmemente aderiram a seus irmãos; seus nobres convieram, numa imprecação e num juramento, de que andariam na Lei de Deus, que foi dada por intermédio de

[9]Maazija, Bilgajas, Šemaja; tai kunigai;

[10]levitai: Azanijos sūnus Jozuė, iš Henadado sūnų – Binujas ir Kadmielis

[11]bei jų giminaičiai: Šebanija, Hodija, Kelita, Pelaja, Hananas,

[12]Michėjas, Rehobas, Hašabija,

[13]Zakūras, Šerebija, Šebanija,

[14]Hodija, Banis, Beninuvas;

[15]žmonių vadai: Parošas, Pahat Moabas, Elamas, Zatuvas, Banis,

[16]Būnis, Azgadas, Bebajas,

[17]Adonija, Bigvajas, Adinas,

[18]Ateras, Ezekijas, Azūras,

[19]Hodija, Hašumas, Becajas,

[20]Harifas, Anatotas, Nebajas,

[21]Magpiašas, Mešulamas, Hezyras,

[22]Mešezabelis, Cadokas, Jadūva,

[23]Pelatija, Hananas, Anaja,

[24]Ozėjas, Hananija, Hašubas,

[25]Ha Lohešas, Pilha, Šobekas,

[26]Rehumas, Hašabna, Maasėja,

[27]Ahija, Hananas, Ananas,

[28]Maluchas, Harimas, Baana.

[29]O kiti žmonės – kunigai, levitai vartininkai, giesmininkai, Šventyklos tarnai ir visi, kurie yra atsiskyrę nuo šalies tautų, kad laikytųsi Dievo Įstatymo, drauge su savo žmonomis, sūnumis, dukterimis, su visais, kurie žino ir supranta –

[30]vienijasi su savo garbingais giminėmis iškilminga priesaika, norėdami sekti Dievo Įstatymu, duotu per Dievo tarną Mozę, ištikimai laikydamiesi ir vykdydami visus

Moisés, servo de Deus, de que guardariam e cumpririam todos os mandamentos do SENHOR, nosso Deus, e os seus juízos e os seus estatutos;

VIEŠPATIES, mūsų VIEŠPATIES, įsakymus, įsakus ir įstatus.

30 de que não daríam as suas filhas aos povos da terra, nem tomariam as filhas deles para os seus filhos;

31Sutarta, kad mes neduosime savo dukterų vesti šalies tautoms, nei imsime jų dukterų savo sūnums.

31 de que, trazendo os povos da terra no dia de sábado qualquer mercadoria e qualquer cereal para venderem, nada compraríam deles no sábado, nem no dia santificado; e de que, no ano sétimo, abriríam mão da colheita e de toda e qualquer cobrança.

32Kai šalies tautos atneš prekių ar kokių nors grūdų parduoti šabo dieną, per šabą ar bet kokią kitą šventą dieną, mes jų nepirksime. Septintaisiais metais atsisakysime žemės derliaus ir visų neapmokėtų skolų.

32 Também sobre nós pusemos preceitos, impondo-nos cada ano a terça parte de um siclo para o serviço da casa do nosso Deus,

33Be to, įsipareigojame kasmet duoti trečdalį šekelio mūsų Dievo Namų tarnybai –

33 e para os pães da proposição, e para a contínua oferta de manjares, e para o contínuo holocausto dos sábados e das Festas da Lua Nova, e para as festas fixas, e para as coisas sagradas, e para as ofertas pelo pecado, e para fazer expiação por Israel, e para toda a obra da casa do nosso Deus.

34padėtinės duonos eilėms, nuolatinei javų atnašai, nuolatinei deginamajai aukai, šabų, jaunačių, iškilmių atnašoms, pašventintų dovanų atnašoms bei atnašoms už nuodėmę permaldavimui už Izraelį ir visiems darbams mūsų Dievo Namuose.

34 Nós, os sacerdotes, os levitas e o povo deitamos sortes acerca da oferta da lenha que se havia de trazer à casa do nosso Deus, segundo as nossas famílias, a tempos determinados, de ano em ano, para se queimar sobre o altar do SENHOR, nosso Deus, como está escrito na Lei.

35Taip pat mes metėme burtus tarp kunigų, levitų ir žmonių dėl malkų atnašos mūsų Dievo Namams. Kiltys privalo jas atnešti kasmet nustatytu laiku, kad būtų kuro VIEŠPATIES, mūsų Dievo, aukurui, kaip parašyta Įstatyme.

35 E que também traríamos as primícias da nossa terra e todas as primícias de todas as

36Be to, įsipareigojame kasmet atgabenti įVIEŠPATIES Namus mūsų laukų ir visų sodų pirmienų.

árvores frutíferas, de ano em ano, à Casa do SENHOR;

[36] os primogênitos dos nossos filhos e os do nosso gado, como está escrito na Lei; e que os primogênitos das nossas manadas e das nossas ovelhas traríamos à casa do nosso Deus, aos sacerdotes que ministram nela.

[37] As primícias da nossa massa, as nossas ofertas, o fruto de toda árvore, o vinho e o azeite traríamos aos sacerdotes, às câmaras da casa do nosso Deus; os dízimos da nossa terra, aos levitas, pois a eles cumpre receber os dízimos em todas as cidades onde há lavoura.

[38] O sacerdote, filho de Arão, estaria com os levitas quando estes recebessem os dízimos, e os levitas trariam os dízimos dos dízimos à casa do nosso Deus, às câmaras da casa do tesouro.

[39] Porque àquelas câmaras os filhos de Israel e os filhos de Levi devem trazer ofertas do cereal, do vinho e do azeite; porquanto se acham ali os vasos do santuário, como também os sacerdotes que ministram, e os porteiros, e os cantores; e, assim, não desampararíamos a casa do nosso Deus.

Neemias 11

Relação dos que habitaram em Jerusalém

[1] Os príncipes do povo habitaram em Jerusalém, mas o seu restante deitou sortes para trazer um de dez para que habitasse na santa cidade de Jerusalém; e

[37]Taip pat mūsų sūnų ir mūsų gyvulių pirmagimius, kaip įsakyta Įstatyme, mūsų kaimenių ir bandų pirmagimius atgabenti į mūsų Dievo Namus kunigams, tarnaujantiems mūsų Dievo Namuose.

[38]Taip pat mes atnešime į mūsų Dievo Namų sandėlius pirmąją tešlos dalį – pirmienas mūsų grūdų dovanų, visų medžių vaisių, vyno ir aliejaus kunigams ir mūsų laukų dešimtines levitams. Jie, levitai, surinks dešimtinę visuose mūsų miestuose, kurie pavaldūs mūsų tarnybai.

[39]Kunigas, Aarono palikuonis, bus su levitais jiems renkant dešimtinę; levitai atneš dešimtinę nuo savo dešimtinių į mūsų Dievo Namų iždo sandėlius.

[40]Izraelitai ir levitai javų, vyno ir aliejaus dovanas turi sunešti į sandėlius. Ten yra šventovės reikmenys, ten yra kunigai, einantys tarnybą, vartininkai ir giesmininkai. Mes nepaliksime daugiau Dievo Namų“.

Nehemijo 11

Jeruzalės gyventojai

[1]Tautos didžiūnai įsikūrė Jeruzalėje. Kiti žmonės metė burtus, kad vienas iš dešimties atsikeltų gyventi į Jeruzalę – šventąjį miestą, o devyni dešimtadaliai pasiliktų kituose miestuose.

as nove partes permaneceriam em outras cidades.

2 O povo bendisse todos os homens que voluntariamente se ofereciam ainda para habitar em Jerusalém.

2Žmonės gyrė visus vyrus, kurie savanoriškai ryžosi gyventi Jeruzalėje.

3 São estes os chefes da província que habitaram em Jerusalém; porém nas cidades de Judá habitou cada um na sua possessão, nas suas cidades, a saber, Israel, os sacerdotes, os levitas, os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão.

3Štai srities didžiūnai, kurie gyveno Jeruzalėje. Judo miestuose gyveno paprasti izraelitai, kunigai, levitai, Šventyklos tarnai ir Saliamono vergų palikuonys, kiekvienas savo nuosavybėje, kurią turėjo mieste.

4 Habitaram, pois, em Jerusalém alguns dos filhos de Judá e dos filhos de Benjamim. Dos filhos de Judá: Ataías, filho de Uzias, filho de Zacarias, filho de Amarias, filho de Sefatias, filho de Maalalel, dos filhos de Perez;

4Jeruzalėje gyveno ir Judo žmonių, ir Benjamino žmonių. Iš Judo žmonių: Mahalalelio sūnaus Šefatijos sūnaus Amarijo sūnaus Zacharijos sūnaus Uzijos sūnus Ataja iš Pereco palikuonių

5 e Maaséias, filho de Baruque, filho de Col-Hozé, filho de Hazaías, filho de Adaías, filho de Joiaribe, filho de Zacarias, filho do silonita.

5ir Zacharijo sūnaus Jehojaribo sūnaus Adajos sūnaus Hazajos sūnaus Kol Hozės sūnaus Barucho sūnus Maasėja iš šilojiečių palikuonių.

6 Todos os filhos de Perez que habitaram em Jerusalém foram quatrocentos e sessenta e oito homens valentes.

6Iš viso Pereco palikuonių, gyvenančių Jeruzalėje, buvo keturi šimtai šešiasdešimt aštuoni narsūs vyrai.

7 São estes os filhos de Benjamim: Salu, filho de Mesulão, filho de Joede, filho de Pedaías, filho de Colaías, filho de Maaséias, filho de Itiel, filho de Jesaías.

7Benjamino žmonės: Izajos sūnaus Itielio sūnaus Maasėjos sūnaus Kolajos sūnaus Pedajos sūnaus Joedo sūnaus Mešulamo sūnus Saluvas,

8 Depois dele, Gabai e Salai; ao todo, novecentos e vinte e oito.

8taip pat Gabajas ir Salajas, iš viso devyni šimtai dvidešimt aštuoni.

9 Joel, filho de Zicri, superintendente deles; e Judá, filho de Senua, o segundo sobre a cidade.

9Zichrio sūnus Joelis buvo jų vadas, o Ha Senūvos sūnus Judas – valdytojo pavaduotojas mieste.

10 Dos sacerdotes: Jedaías, filho de Joiaribe, Jaquim,

10Iš kunigų: Jehojaribo sūnus Jedaja, Jachinas,

[11] Seraías, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote,

[11]Ahitubo sūnaus Merajoto sūnaus Cadoko sūnaus Mešulamo sūnaus Hilkijos sūnus Seraja, Dievo Namų pareigūnas,

[12] filho de Aitube, príncipe da Casa de Deus, e os irmãos deles, que faziam o serviço do templo, oitocentos e vinte e dois; e Adaías, filho de Jeroão, filho de Pelalias, filho de Anzi, filho de Zacarias, filho de Pasur, filho de Malquias,

[12]ir jų broliai, kurie atliko Namų apeigas, iš viso aštuoni šimtai dvidešimt du; taip pat Malkijos sūnaus Pašhūro sūnaus Zacharijos sūnaus Amcio sūnaus Pelalijos sūnaus Jerohamo sūnus Adaja

[13] e seus irmãos, cabeças de famílias, duzentos e quarenta e dois; e Amasai, filho de Azarel, filho de Azai, filho de Mesilemote, filho de Imer,

[13]ir jo broliai, kilčių galvos, iš viso du šimtai keturiasdešimt du, ir Imero sūnaus Mešilemoto sūnaus Achzajo sūnaus Azarelio sūnus Amaššajas

[14] e os irmãos deles, homens valentes, cento e vinte e oito; e, superintendente deles, Zabdiel, filho de Gedolim.

[14]ir jo broliai, narsūs galiūnai, iš viso šimtas dvidešimt aštuoni. Jų prižiūrėtojas buvo Ha Gedolimo sūnus Zabdielis.

[15] Dos levitas: Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, filho de Buni;

[15]Iš levitų: Būnio sūnaus Hašabijos sūnaus Azrikamo sūnaus Hašubo sūnus Šemaja,

[16] Sabetai e Jozabade, dos cabeças dos levitas, que presidiam o serviço de fora da Casa de Deus;

[16]Šabetajas ir Jehozabadas iš levitų vadų, kurie buvo atsakingi už Dievo Namų išorės darbus;

[17] Matanias, filho de Mica, filho de Zabdi, filho de Asafe, o chefe, que dirigia os louvores nas orações, e Baquebuquias, o segundo de seus irmãos; depois, Abda, filho de Samua, filho de Galal, filho de Jedutum.

[17]Asafo sūnaus Zabdžio sūnaus Michėjo sūnus Matanija buvo galva – meldžiantis jis užvesdavo padėkos giesmę, o Bakbukija, vienas jo brolių, buvo pavaduotojas, ir Jedutūno sūnaus Galalo sūnaus Šamūvos sūnus Abda.

[18] Todos os levitas na santa cidade foram duzentos e oitenta e quatro.

[18]Iš viso levitų šventajame mieste buvo du šimtai aštuoniasdešimt keturi.

[19] Dos porteiros: Acube, Talmom e os irmãos deles, os guardas das portas, cento e setenta e dois.

[19]Vartininkai: Akubas, Talmonas ir jų broliai, einantys sargybą prie vartų, iš viso šimtas septyniasdešimt du.

Os que habitaram nas cidades de Judá

[20] O restante de Israel, dos sacerdotes e levitas se estabeleceu em todas as cidades de Judá, cada um na sua herança.

[20]O kiti izraelitai, kunigai ir levitai visuose Judo miestuose gyveno kiekvienas savo pavelde.

[21] Os servidores do templo habitaram em Ofel e estavam a cargo de Zia e Gispa.

[21]Bet Šventyklos tarnai gyveno ant Ofelio. Ciha ir Gišpa vadovavo Šventyklos tarnams.

[22] O superintendente dos levitas em Jerusalém era Uzi, filho de Bani, filho de Hasabias, filho de Matanias, filho de Mica, dos filhos de Asafe, que eram cantores ao serviço da Casa de Deus.

[22]Levitų prižiūrėtojas Jeruzalėje buvo Michėjo sūnaus Matanijos sūnaus Hašabijos sūnaus Banio sūnus Uzis. Jis buvo iš Asafo palikuonių – giesmininkų, paskirtų Dievo Namų tarnybai.

[23] Porque havia um mandado do rei a respeito deles e certo acordo com os cantores, concernente às obrigações de cada dia.

[23]Jiems taikytas karaliaus įsakymas ir nustatyta tvarka kasdienėms giesmininkų pareigoms.

[24] Petaías, filho de Mesezabel, dos filhos de Zera, filho de Judá, estava à disposição do rei, em todos os negócios do povo.

[24]Mešezabelio sūnus Petachija iš Judo sūnaus Zeraho palikuonių buvo karaliui po ranka visiems žmonių reikalams.

Os residentes nas aldeias

[25] Quanto às aldeias, com os seus campos, alguns dos filhos de Judá habitaram em Quiriate-Arba e suas aldeias, em Dibom e suas aldeias, em Jecabzeel e suas aldeias,

[25]O dėl kaimų su laukais, tai kai kas iš Judo žmonių gyveno Kirjat Arbos mieste ir jo kaimuose, Dibone ir jo kaimuose, Jekabceelyje ir jo kaimuose

[26] e em Jesua, em Moladá, em Bete-Palete,

[26]ir Ješūvoje, ir Moladoje, ir Bet Pelete,

[27] em Hazar-Sual, em Berseba e suas aldeias;

[27]Hacar Šuale, Beer Šeboje ir jos kaimuose,

[28] em Ziclague, em Mecona e suas aldeias;

[28]Ciklage, Mechone ir jo kaimuose,

[29] em En-Rimom, em Zorá, em Jarmute;

[29]En Rimone, Coroje, Jarmute,

[30] em Zanoa, em Adulão e nas aldeias delas; em Laquis e em seus campos, em Azeca e suas aldeias. Acamparam-se desde Berseba até ao vale de Hinom.

[30]Zanoache, Adulame ir jų kaimuose, Lachiše ir jo laukuose, Azekoje ir jos kaimuose. Jie apsigyveno nuo Beer Šebos iki pat Hinomo slėnio.

[31] Os filhos de Benjamim também se estabeleceram em Geba e daí em diante, em Micmás, Aia, Betel e suas aldeias;

[31]Kai kas iš Benjamino žmonių įsikūrė Geboje, Michmaše, Ajoje, Betelyje ir jo kaimuose,

[32] em Anatote, em Nobe, em Ananias,

[32]Anatote, Nobe, Ananijoje,

[33] em Hazor, em Ramá, em Gitaim,
[34] em Hadide, em Zeboim, em Nebalate,
[35] em Lode e em Ono, no vale dos Artífices.
[36] Dos levitas, havia grupos tanto em Judá como em Benjamim.

Neemias 12

Os sacerdotes que vieram para Jerusalém

[1] São estes os sacerdotes e levitas que subiram com Zorobabel, filho de Sealtiel, e com Jesua: Seraías, Jeremias, Esdras,
[2] Amarias, Maluque, Hatus,
[3] Secanias, Reum, Meremote,
[4] Ido, Ginetoi, Abias,
[5] Miamim, Maadias, Bilga,
[6] Semaías, Joiaribe, Jedaías,
[7] Salu, Amoque, Hilquias e Jedaías; estes foram os chefes dos sacerdotes e de seus irmãos, nos dias de Jesua.
[8] Também os levitas Jesua, Binui, Cadmiel, Serebias, Judá e Matanias; este e seus irmãos dirigiam os louvores.
[9] Baquebuquias e Uni, seus irmãos, estavam defronte deles, cada qual no seu mister.
[10] Jesua gerou a Joiaquim, Joiaquim gerou a Eliasibe, Eliasibe gerou a Joiada,
[11] Joiada gerou a Jônatas, e Jônatas gerou a Jadua.
[12] Nos dias de Joiaquim, foram sacerdotes, cabeças de famílias: de Seraías, Meraías; de Jeremias, Hananias;
[13] de Esdras, Mesulão; de Amarias, Joanã;

[33]Hacore, Ramoje, Gitaimuose,
[34]Hadide, Ceboime, Nebalate,
[35]Lode ir Onojyje – amatininkų slėnyje.
[36]Keletas levitų padalų iš Judo buvo perkelti į Benjaminą.

Nehemijo 12

Kunigai ir levitai

[1]Štai kunigai ir levitai, kurie parvyko su Šaltielio sūnumi Zerubabeliu ir Jozue: Seraja, Jeremija, Ezra,
[2]Amarija, Maluchas, Hatušas,
[3]Šechanija, Rehumas, Meremotas,
[4]Idojas, Ginetojas, Abija,
[5]Mijaminas, Maadija, Bilga,
[6]Šemaja, Jehojaribas, Jedaja,
[7]Saluvas, Amokas, Hilkija, Jedaja. Jie buvo kunigų ir jų brolių galvos Jozuės dienomis.
[8]Levitai: Jozuė, Binujas, Kadmielis, Šerebija, Judas ir Matanija; pastarasis drauge su savo broliais vedė padėkos giesmes,
[9]o Bakbukija ir Unis bei jų broliai stovėjo priešais juos tarnybos metu.
[10]Jozuei gimė Jehojakimas, Jehojakimui gimė Eljašibas, Eljašibui gimė Jehojada,
[11]Jehojadai gimė Jehonatanas, o Jehonatanui gimė Jadūva.
[12]Jehojakimo dienomis kunigai, kunigų kilčių galvos, buvo šie: Serajos kilties – Meraja, Jeremijos kilties – Hananija,
[13]Ezros kilties – Mešulamas, Amarijos kilties – Johananas,

[14] de Maluqui, Jônatas; de Sebanias, José;

[15] de Harim, Adna; de Meraiote, Helcai;

[16] de Ido, Zacarias; de Ginetom, Mesulão;

[17] de Abias, Zicri; de Miniamim e de Moadias, Piltai;

[18] de Bilga, Samua; de Semaías, Jônatas;

[19] de Joiaribe, Matenai; de Jedaías, Uzi;

[20] de Salai, Calai; de Amoque, Héber;

[21] de Hilquias, Hasabias; de Jedaías, Netanel.

[22] Dos levitas, nos dias de Eliasibe, foram inscritos como cabeças de famílias Joiada, Joanã e Jadua, como também os sacerdotes, até ao reinado de Dario, o persa.

[23] Os filhos de Levi foram inscritos como cabeças de famílias no Livro das Crônicas, até aos dias de Joanã, filho de Eliasibe.

[24] Foram, pois, chefes dos levitas: Hasabias, Serebias e Jesua, filho de Cadmiel; os irmãos deles lhes estavam fronteiros para louvarem e darem graças, segundo o mandado de Davi, homem de Deus, coro contra coro.

[25] Matanias, Baquebuquias, Obadias, Mesulão, Talmom e Acube eram porteiros e faziam a guarda aos depósitos das portas.

[14]Malucho kilties – Jehonatanas, Šebanijos kilties – Juozapas,

[15]Harimo kilties – Adna, Merajoto kilties – Helkajas,

[16]Idojo kilties – Zacharija, Ginetono kilties – Mešulamas,

[17]Abijos kilties – Zichris, Minjamino kilties – ..., Moadijos kilties – Piltajas,

[18]Bilgos kilties – Šamūva, Šemajos kilties – Jehonatanas,

[19]Jehojaribo kilties – Matenajas, Jedajos kilties – Uzis,

[20]Salajo kilties – Kalajas, Amoko kilties – Eberas,

[21]Hilkijos kilties – Hašabija, Jedajos kilties – Netanelis.

[22]Eljašibo, Jehojados, Johanano ir Jadūvos dienomis levitų ir kunigų kilčių galvos buvo įtraukti į sąrašą iki pat Darijaus Perso karaliavimo,

[23]o levitų kilčių galvos įrašyti į metraščius iki Eljašibo sūnaus Johanano dienų.

[24]Levitų galvos buvo Hašabija, Šerebija, Jozuė, Binujas ir Kadmielis. Jų broliai, kurie stovėjo priešais juos ir giedojo šlovės ir padėkos giesmes, vykdydami Dievo vyro Dovydo įsakymą pakaitomis,

[25]buvo Matanija, Bakbukija, Abdija. Mešulamas, Talmonas ir Akubas ėjo sargybą kaip vartininkai pamainomis prie vartų sandėlių.

[26] Estes viveram nos dias de Joiaquim, filho de Jesua, filho de Jozadaque, e nos dias de Neemias, o governador, e de Esdras, o sacerdote e escriba.

A dedicação dos muros

[27] Na dedicação dos muros de Jerusalém, procuraram aos levitas de todos os seus lugares, para fazê-los vir a fim de que fizessem a dedicação com alegria, louvores, canto, címbalos, alaúdes e harpas.

[28] Ajuntaram-se os filhos dos cantores, tanto da campina dos arredores de Jerusalém como das aldeias dos netofatitas,

[29] como também de Bete-Gilgal e dos campos de Geba e de Azmavete; porque os cantores tinham edificado para si aldeias nos arredores de Jerusalém.

[30] Purificaram-se os sacerdotes e os levitas, que também purificaram o povo e as portas e o muro.

[31] Então, fiz subir os príncipes de Judá sobre o muro e formei dois grandes coros em procissão, sendo um à mão direita sobre a muralha para o lado da Porta do Monturo.

[32] Após eles, ia Hosaías e a metade dos príncipes de Judá,

[33] Azarias, Esdras, Mesulão,

[34] Judá, Benjamim, Semaías e Jeremias;

[35] e dos filhos dos sacerdotes, com trombetas: Zacarias, filho de Jônatas, filho de Semaías, filho de Matanias, filho de Micaías, filho de Zacur, filho de Asafe,

[26]Jie gyveno Jehocadako sūnaus Jozuės sūnaus Jehojakimo dienomis, valdytojo Nehemijo dienomis ir kunigo raštininko Ezros dienomis.

Sienos pašventinimas

[27]Jeruzalės sienos pašventinimui buvo pašaukti levitai iš visų gyvenviečių atvykti į Jeruzalę ir atšvęsti džiaugsmingą pašventimą su padėkos giesmėmis ir cimbolų, arfų bei lyrų garsais.

[28]Giesmininkų būriai suėjo iš Jeruzalės apylinkių, iš netofiečių kaimų,

[29]iš Bet Gilgalo ir iš Gebos bei Azmaveto kaimų vietovių, nes giesmininkai buvo pasistatę sau gyvenviečių aplink Jeruzalę.

[30]Kunigai ir levitai pirma apsivalė patys, paskui apvalė ir žmones, ir vartus, ir sieną.

[31]Tada aš užvedžiau Judo didžiūnus ant sienos ir sudariau du didelius būrius padėkos giesmėms ir eisenai. Pirmasis jų leidosi eiti ant sienos į dešinę Mėšlo vartų link.

[32]Paskui juos ėjo Hošaja bei pusė Judo didžiūnų

[33]ir Azarija, Ezra, Mešulamas,

[34]Judas, Benjaminas, Šemaja ir Jeremija

[35]bei keletas jaunų kunigų su trimitais, ir Asafo sūnaus Zakūro sūnaus Mikajos sūnaus Matanijos sūnaus Šemajos sūnaus Jehonatano sūnus Zacharija

[36] e seus irmãos, Semaías, Azarel, Milalai, Gilalai, Maai, Netanel, Judá e Hanani, com os instrumentos músicos de Davi, homem de Deus; Esdras, o escriba, ia adiante deles.

[36]bei jo broliai Šemaja, Azarelis, Milalajas, Maajas, Netanelis, Judas ir Hananis su Dievo vyro Dovydo muzikos instrumentais, o jų visų priekyje ėjo raštininkas Ezra.

[37] À entrada da Porta da Fonte, subiram diretamente as escadas da Cidade de Davi, onde se eleva o muro por sobre a casa de Davi, até à Porta das Águas, do lado oriental.

[37]Prie Šaltinio vartų jie palypėjo tiesiai aukštyn Dovydo miesto laiptais prie sienos pakilimo virš Dovydo rūmų ir nuėjo iki Vandens vartų rytų pusėje.

[38] O segundo coro ia em frente, e eu, após ele; metade do povo ia por cima do muro, desde a Torre dos Fornos até ao Muro Largo;

[38]Kitas būrys su padėkos giesmėmis nužygiavo į kairę. Aš sekiau juos su puse žmonių ant sienos virš Krosnių bokšto iki Plačiosios sienos

[39] e desde a Porta de Efraim, passaram por cima da Porta Velha e da Porta do Peixe, pela Torre de Hananel, pela Torre dos Cem, até à Porta do Gado; e pararam à Porta da Guarda.

[39]ir virš Efraimo vartų, Senųjų vartų, Žuvų vartų, Hananelio bokšto, Šimtinės bokšto iki pat Avių vartų. Prie Sargybos vartų buvo sustota.

[40] Então, ambos os coros pararam na Casa de Deus, como também eu e a metade dos magistrados comigo.

[40]Taip abu padėkos giesmių būriai sustojo Dievo Namuose. Ir aš, ir pusė pareigūnų su manimi,

[41] Os sacerdotes Eliaquim, Maaséias, Miniamim, Micaías, Elioenai, Zacarias e Hananias iam com trombetas,

[41]ir kunigai Eljakimas, Maasėja, Minjaminas, Mikaja, Eljoenajas, Zacharija, Hananija su trimitais,

[42] como também Maaséias, Semaías, Eleazar, Uzi, Joanã, Malquias, Elão e Ezer; e faziam-se ouvir os cantores sob a direção de Jezraías.

[42]ir Maasėja, Šemaja, Eleazaras, Uzis, Johananas, Malkija, Elamas ir Ezeras. Giesmininkai, Izrachijos vadovaujami, garsiai giedojo.

[43] No mesmo dia, ofereceram grandes sacrifícios e se alegraram; pois Deus os alegrara com grande alegria; também as mulheres e os meninos se alegraram, de modo que o júbilo de Jerusalém se ouviu até de longe.

[43]Tą dieną buvo atnašaujamos didelės aukos ir džiaugiamasi, nes Dievas buvo juos pradžiuginęs dideliu džiugesiu. Džiūgavo ir moterys, ir vaikai. Jeruzalės džiaugsmas buvo girdėti toli.

A manutenção dos sacerdotes e levitas

[44] Ainda no mesmo dia, se nomearam homens para as câmaras dos tesouros, das ofertas, das primícias e dos dízimos, para ajuntarem nelas, das cidades, as porções designadas pela Lei para os sacerdotes e para os levitas; pois Judá estava alegre, porque os sacerdotes e os levitas ministravam ali;

[45] e executavam o serviço do seu Deus e o da purificação; como também os cantores e porteiros, segundo o mandado de Davi e de seu filho Salomão.

[46] Pois já outrora, nos dias de Davi e de Asafe, havia chefes dos cantores, cânticos de louvor e ações de graças a Deus.

[47] Todo o Israel, nos dias de Zorobabel e nos dias de Neemias, dava aos cantores e aos porteiros as porções de cada dia; e consagrava as coisas destinadas aos levitas, e os levitas, as destinadas aos filhos de Arão.

[44]Tą dieną vyrai buvo paskirti prižiūrėtojais kambarių, kurie buvo naudojami kaip atnašų, pirmienų ir dešimtinių sandėliai. Jie turėjo surinkti į juos kunigams ir levitams Įstatymo skirtą dalį nuo miestams priklausančių laukų. Mat Judo žmonės buvo dėkingi kunigams ir levitams, einantiems tarnybą.

[45]Jie atliko savo Dievo tarnybą ir apvalymo tarnybą, kaip ir giesmininkai bei vartininkai pagal Dovydo ir jo sūnaus Saliamono įsakymą,

[46]nes jau senovėje, Dovydo ir Asafo dienomis, buvo ir giesmininkų vadovas, ir šlovės bei padėkos giesmių Dievui.

[47]Ir Zerubabelio dienomis, ir Nehemijo dienomis visas Izraelis kasdien davė dalį giesmininkams ir vartininkams. Buvo atidedama į šalį kas skirta levitams, o levitai atidėdavo į šalį kas skirta Aarono palikuonims.

Neemias 13

Os estrangeiros separados de Israel

[1] Naquele dia, se leu para o povo no Livro de Moisés; achou-se escrito que os amonitas e os moabitas não entrassem jamais na congregação de Deus,

[2] porquanto não tinham saído ao encontro dos filhos de Israel com pão e água; antes, assalariaram contra eles Balaão para os amaldiçoar; mas o nosso Deus converteu a maldição em bênção.

[3] Ouvindo eles, o povo, esta lei, apartaram de Israel todo elemento misto.

Tobias expulso do templo

Nehemijo 13

Nehemijo reformos

[1]Tą dieną buvo skaitoma žmonėms iš Mozės knygos, ir rasta joje parašyta, kad joks amonitas ir joks moabitas niekada negali būti priimtas į Dievo bendriją,

[2]nes jie nesutiko izraelitų su duona ir vandeniu, bet prieš juos pasamdė Bileamą, kad prakeiktų, tačiau mūsų Dievas prakeikimą pavertė palaiminimu.

[3]Išgirdę šį Įstatymą, žmonės atskyrė nuo Izraelio visus svetimtaučius.

4 Ora, antes disto, Eliasibe, sacerdote, encarregado da câmara da casa do nosso Deus, se tinha aparentado com Tobias;

5 e fizera para este uma câmara grande, onde dantes se depositavam as ofertas de manjares, o incenso, os utensílios e os dízimos dos cereais, do vinho e do azeite, que se ordenaram para os levitas, cantores e porteiros, como também contribuições para os sacerdotes.

6 Mas, quando isso aconteceu, não estive em Jerusalém, porque no trigésimo segundo ano de Artaxerxes, rei da Babilônia, eu fora ter com ele; mas ao cabo de certo tempo pedi licença ao rei e voltei para Jerusalém.

7 Então, soube do mal que Eliasibe fizera para beneficiar a Tobias, fazendo-lhe uma câmara nos pátios da Casa de Deus.

8 Isso muito me indignou a tal ponto, que atirei todos os móveis da casa de Tobias fora da câmara.

9 Então, ordenei que se purificassem as câmaras e tornei a trazer para ali os utensílios da Casa de Deus, com as ofertas de manjares e o incenso.

Restaurada a manutenção dos levitas

10 Também soube que os quinhões dos levitas não se lhes davam, de maneira que os levitas e os cantores, que faziam o serviço, tinham fugido cada um para o seu campo.

11 Então, contendi com os magistrados e disse: Por que se desamparou a Casa de

4Prieš tai kunigas Eljašibas, kuris buvo paskirtas kambarių valdytoju mūsų Dievo Namuose ir giminiavosi su Tobija,

5buvo įrengęs jam didelį kambarį, kuriame anksčiau būdavo sudedamos grūdų atnašos, smilkalai, reikmenys ir grūdų, vyno bei aliejaus dešimtinės, skirtos levitams, giesmininkams ir vartininkams, bei aukos, skirtos kunigams.

6Kai visa tai vyko, manęs nebuvo Jeruzalėje, nes trisdešimt antrais Babilono karaliaus Artakserkso metais aš buvau nuvykęs pas karalių. Tačiau praėjus šiek tiek laiko pasiprašiau karalių leisti man grįžti.

7Parvykęs į Jeruzalę, sužinojau apie nusikaltimą, kurį Eljašibas buvo padaręs dėl Tobijos, įrengdamas jam kambarį Dievo Namų kiemuose.

8Tuo aš buvau labai nepatenkintas ir visus Tobijos daiktus išmečiau iš kambario.

9Tada daviau įsakymą, kad kambariai būtų išvalyti, ir ten vėl sudėjau Dievo Namų reikmenis su javų atnaša ir smilkalais.

10Be to, sužinojau, kad levitams nebuvo atiduodama jiems skirta dalis. Užtat levitai ir giesmininkai, užuot atlikę Šventyklos tarnybą, buvo išėję į savo laukus.

11Taigi išbariau pareigūnus, tardamas: „Kodėl palikti Dievo Namai?“ Surinkęs levitus, pastačiau juos į savo vietas,

Deus? Ajuntei os levitas e os cantores e os restituí a seus postos.

[12] Então, todo o Judá trouxe os dízimos dos cereais, do vinho e do azeite aos depósitos.

[13] Por tesoureiros dos depósitos pus Selemias, o sacerdote, Zadoque, o escrivão, e, dentre os levitas, Pedaías; como assistente deles, Hanã, filho de Zacur, filho de Matanias; porque foram achados fiéis, e se lhes encarregou que repartissem as porções para seus irmãos.

[14] Por isto, Deus meu, lembra-te de mim e não apagues as beneficências que eu fiz à casa de meu Deus e para o seu serviço.

Restabelecimento da observância do sábado

[15] Naqueles dias, vi em Judá os que pisavam lagares ao sábado e traziam trigo que carregavam sobre jumentos; como também vinho, uvas e figos e toda sorte de cargas, que traziam a Jerusalém no dia de sábado; e protestei contra eles por venderem mantimentos neste dia.

[16] Também habitavam em Jerusalém tírios que traziam peixes e toda sorte de mercadorias, que no sábado vendiam aos filhos de Judá e em Jerusalém.

[17] Contendi com os nobres de Judá e lhes disse: Que mal é este que fazeis, profanando o dia de sábado?

[18] Acaso, não fizeram vossos pais assim, e não trouxe o nosso Deus todo este mal sobre nós e sobre esta cidade? E vós ainda

[12]ir visas Judas atnešė grūdų, vyno bei aliejaus dešimtinę į sandėlius.

[13]Sandėlių valdytojais paskyriau kunigą Šelemiją, raštininką Cadoką ir Pedają iš levitų, o padėjėju – Matanijos sūnų Zakūrą, nes jie laikomi patikimais asmenimis. Jiems buvo patikėta pareiga išdalyti savo broliams.

[14]O mano Dieve, atsimink mane maloniai už tai ir neištrink mano gerų darbų, kuriuos esu padaręs savo Dievo Namams ir jų apeigoms!

[15]Tomis dienomis mačiau Jude šabo dieną vienus žmones minančius vynuogių spaudykles, o kitus nešančius maišus grūdų ir kraunančius juos ant asilų. Ir net į Jeruzalę šabo dieną buvo gabenama vyno, vynuogių, figų ir visokiausių gėrybių. Juos tuojau ir ten pat įspėjau šių maisto dalykų nepardavinėti.

[16]Jeruzalėje gyveno ir Tyro žmonių. Jie atgabendavo žuvų ir įvairiausių prekių, kurias parduodavo Judo žmonėms šabo dieną.

[17]Taigi išbariau ir Judo didikus, sakydamas jiems: „Ką reiškia tas nedoras dalykas? Išniekinate šabo dieną taip elgdamiesi!

[18]Juk lygiai taip elgėsi jūsų protėviai! Užtat Dievas ir užtraukė mums bei miestui

trazeis ira maior sobre Israel, profanando o sábado.

[19] Dando já sombra as portas de Jerusalém antes do sábado, ordenei que se fechassem; e determinei que não se abrissem, senão após o sábado; às portas coloquei alguns dos meus moços, para que nenhuma carga entrasse no dia de sábado.

[20] Então, os negociantes e os vendedores de toda sorte de mercadorias pernoitaram fora de Jerusalém, uma ou duas vezes.

[21] Protestei, pois, contra eles e lhes disse: Por que passais a noite defronte do muro? Se outra vez o fizerdes, lançarei mão sobre vós. Daí em diante não tornaram a vir no sábado.

[22] Também mandei aos levitas que se purificassem e viessem guardar as portas, para santificar o dia de sábado. Também nisto, Deus meu, lembra-te de mim; e perdoa-me segundo a abundância da tua misericórdia.

Condenação do casamento misto

[23] Vi também, naqueles dias, que judeus haviam casado com mulheres asdoditas, amonitas e moabitas.

[24] Seus filhos falavam meio asdodita e não sabiam falar judaico, mas a língua de seu respectivo povo.

[25] Contendi com eles, e os amaldiçoei, e espanquei alguns deles, e lhes arranquei os cabelos, e os conjurei por Deus, dizendo: Não dareis mais vossas filhas a seus filhos e não tomareis mais suas filhas, nem para vossos filhos nem para vós mesmos.

visą šią nelaimę. O jūs, išniekindami šabą, didinate pyktį ant Izraelio!“

[19]Kai šešėliai pradėjo dengti Jeruzalės vartus, šabui artinantis, įsakiau uždaryti visus vartus ir nurodžiau, kad jie būtų atidaryti tik po šabo. Prie vartų pastačiau keletą savo tarnų, kad šabo dieną nebūtų gabenamos jokios prekės.

[20]Taigi visokiausių prekių pirkliai ir pardavėjai praleido vieną ir kitą kartą naktį už Jeruzalės sienos,

[21]kol jų neišbariau. Pasakiau jiems: „Kodėl nakvojate palei sieną? Jeigu dar kartą taip darysite, prieš jus panaudosiu jėgą!“ Nuo to laiko šabo dieną jie daugiau nebeateidavo.

[22]Tada įsakiau levitams apsivalyti ir stovėti sargais prie vartų, kad būtų išlaikytas šabo dienos šventumas. Atsimink ir tai mano labui, o mano Dieve, ir pasigailėk manęs iš savo didelio gerumo!

[23]Be to, tomis dienomis pamačiau žydų, vedusių moteris iš Ašdodo, Amono ir Moabo.

[24]Pusė jų vaikų kalbėjo Ašdodo kalba. Žydiškai kalbėti jie nemokėjo, bet kalbėjo tų įvairių tautų kalbomis.

[25]Su jais bariausi, iškeikiau juos, kai kuriuos apmušiau, roviau jų plaukus ir prisaikdinau Dievu, tardamas: „Jūs neturite atiduoti savo dukterų jų sūnums nei imti jų dukterų savo sūnums ar sau patiems.

[26] Não pecou nisto Salomão, rei de Israel? Todavia, entre muitas nações não havia rei semelhante a ele, e ele era amado do seu Deus, e Deus o constituiu rei sobre todo o Israel. Não obstante isso, as mulheres estrangeiras o fizeram cair no pecado.

[27] Dar-vos-íamos nós ouvidos, para fazermos todo este grande mal, prevaricando contra o nosso Deus, casando com mulheres estrangeiras?

[28] Um dos filhos de Joiada, filho do sumo sacerdote Eliasibe, era genro de Sambalate, o horonita, pelo que o afugentei de mim.

[29] Lembra-te deles, Deus meu, pois contaminaram o sacerdócio, como também a aliança sacerdotal e levítica.

As reformas de Neemias

[30] Limpei-os, pois, de toda estrangeirice e designei o serviço dos sacerdotes e dos levitas, cada um no seu mister,

[31] como também o fornecimento de lenha em tempos determinados, bem como as primícias. Lembra-te de mim, Deus meu, para o meu bem.

[26]Argi Izraelio karalius Saliamonas nenusidėjo per tokias moteris! Tarp daugelio tautų nebuvo kito karaliaus, panašaus į jį, jis buvo taip Dievo mylimas, kad Dievas padarė jį viso Izraelio karaliumi, tačiau svetimtautės moterys jį net įvedė į nuodėmę.

[27]Nejau ir apie jus reikia girdėti, kad padarėte tokį pat didelį nusikaltimą ir buvote neištikimi mūsų Dievui, vesdami svetimtautes moteris?“

[28]Vienas vyriausiojo kunigo Eljašibo sūnaus Jehojados sūnų buvo Sanbalato Horoniečio žentas. Jį nuvijau nuo savęs.

[29]Atsimink juos, o mano Dieve, nes jie suteršė kunigystę bei kunigų ir levitų sandorą!

[30]Taip apvaliau juos nuo visko, kas svetima, ir sutvarkiau kunigų ir levitų pareigas, kiekvienam pagal jo tarnybą.

[31]Be to, patvarkiau malkų atnašą aukurui nustatytu laiku ir pirmienas. Atsimink tai mano labui, o mano Dieve!

O livro de Ester	Esteros

Ester 1

O banquete de Assuero

[1] Nos dias de Assuero, o Assuero que reinou, desde a Índia até à Etiópia, sobre cento e vinte e sete províncias,

[2] naqueles dias, assentando-se o rei Assuero no trono do seu reino, que está na cidadela de Susã,

[3] no terceiro ano de seu reinado, deu um banquete a todos os seus príncipes e seus servos, no qual se representou o escol da Pérsia e Média, e os nobres e príncipes das províncias estavam perante ele.

[4] Então, mostrou as riquezas da glória do seu reino e o esplendor da sua excelente grandeza, por muitos dias, por cento e oitenta dias.

[5] Passados esses dias, deu o rei um banquete a todo o povo que se achava na cidadela de Susã, tanto para os maiores como para os menores, por sete dias, no pátio do jardim do palácio real.

[6] Havia tecido branco, linho fino e estofas de púrpura atados com cordões de linho e de púrpura a argolas de prata e a colunas de alabastro. A armação dos leitos era de ouro e de prata, sobre um pavimento de pórfiro, de mármore, de alabastro e de pedras preciosas.

[7] Dava-se-lhes de beber em vasos de ouro, vasos de várias espécies, e havia muito vinho real, graças à generosidade do rei.

Esteros 1

Ahasvero puota

[1]Tai įvyko Ahasvero dienomis, to Ahasvero, kuris valdė šimtą ir dvidešimt septynias sritis nuo Indijos iki Etiopijos.

[2]Sėdėdamas karališkajame soste Sūzų pilyje, karalius Ahasveras

[3]trečiais karaliavimo metais iškėlė puotą visiems savo didžiūnams ir dvariškiams: Persijos ir Medijos karvedžiams, didikams ir sričių valdytojams.

[4]Šimtą aštuoniasdešimt dienų jis rodė didžiulius savo karalystės turtus ir tviskančią savo didybės šlovę.

[5]Pasibaigus toms dienoms, karalius savo sodo rūmų kieme iškėlė septynių dienų puotą visiems žmonėms – didikams ir paprastiems, – gyvenantiems Sūzų pilyje.

[6]Kiemas buvo išpuoštas baltomis ir mėlynomis medvilnės uždangomis, pritvirtintomis lininėmis tamsiai raudonos spalvos virvėmis prie sidabro žiedų ant marmuro stulpų. Ant porfyro, marmuro, perlamutro ir spalvotų akmenų grindų buvo išdėstyti aukso ir sidabro minkštasuoliai.

[7]Gėrimai buvo pilstomi į aukso taures, nė viena jų nebuvo panaši į kitas, ir karališko vyno buvo apstu, kaip dera karaliaus dosnumui.

Edição Revista e Atualizada
@1959, 1993 Sociedade Bíblica do Brasil
Sociedade Bíblica do Brasil
Lithuanian Bible
A. Rubšio ir Č. Kavaliausko vertimas su
Antrojo Kanono knygomis
© 2012, Bible Society of Lithuania
LIETUVOS BIBLIJOS DRAUGIJA

[8] Bebiam sem constrangimento, como estava prescrito, pois o rei havia ordenado a todos os oficiais da sua casa que fizessem segundo a vontade de cada um.

[9] Também a rainha Vasti deu um banquete às mulheres na casa real do rei Assuero.

Vasti, a rainha, recusa assistir ao banquete

[10] Ao sétimo dia, estando já o coração do rei alegre do vinho, mandou a Meumã, Bizta, Harbona, Bigtá, Abagta, Zetar e Carcas, os sete eunucos que serviam na presença do rei Assuero,

[11] que introduzissem à presença do rei a rainha Vasti, com a coroa real, para mostrar aos povos e aos príncipes a formosura dela, pois era em extremo formosa.

[12] Porém a rainha Vasti recusou vir por intermédio dos eunucos, segundo a palavra do rei; pelo que o rei muito se enfureceu e se inflamou de ira.

[13] Então, o rei consultou os sábios que entendiam dos tempos (porque assim se tratavam os interesses do rei na presença de todos os que sabiam a lei e o direito;

[14] e os mais chegados a ele eram: Carsena, Setar, Admata, Társis, Meres, Marsena e Memucã, os sete príncipes dos persas e dos medos, que se avistavam pessoalmente com o rei e se assentavam como principais no reino)

[15] sobre o que se devia fazer, segundo a lei, à rainha Vasti, por não haver ela cumprido o mandado do rei Assuero, por intermédio dos eunucos.

[8]Karaliaus įsakymu buvo geriama be varžymosi, nes jis buvo nurodęs visiems savo rūmų padavėjams elgtis su kiekvienu svečiu pagal svečio norą.

[9]Be to, ir karalienė Vaštė iškėlė puotą moterims karaliaus Ahasvero rūmuose.

[10]Septintą dieną, kai karaliaus širdis buvo įsilinksminusi nuo vyno, jis paliepė Mehumanui, Biztai, Harbonai, Bigtai, Abagtai, Zetarui ir Karkasui – septyniems jam tarnavusiems eunuchams –

[11]atvesti karalienę Vaštę su karališku vainiku ant galvos pas karalių, idant jis parodytų jos grožį svečiams ir pareigūnams, nes ji buvo graži moteris.

[12]Tačiau eunuchams perdavus karaliaus įsakymą karalienė Vaštė ateiti atsisakė. Todėl karalius įširdo ir užsidegė pykčiu.

[13]Nedelsdamas karalius pasitarė su išminčiais, išmanančiais įstatymus. Mat karaliui buvo įprasta kreiptis į visus, kurie išmanė įstatymus ir papročius.

[14]Jo artimi patarėjai buvo Karšena, Šetaras, Admata, Taršišas, Meresas, Marsena ir Memuchanas – septyni Persijos ir Medijos didžiūnai, kurie asmeniškai kalbėdavosi su karaliumi ir užėmė karalystėje pirmą vietą.

[15]„Kaip turi būti pasielgta, – klausė jis, – pagal įstatymą su karaliene Vašte, kuri atsisakė paklusti karaliaus Ahasvero per eunuchus duotam įsakymui?“

[16] Então, disse Memucã na presença do rei e dos príncipes: A rainha Vasti não somente ofendeu ao rei, mas também a todos os príncipes e a todos os povos que há em todas as províncias do rei Assuero.
[17] Porque a notícia do que fez a rainha chegará a todas as mulheres, de modo que desprezarão a seu marido, quando ouvirem dizer: Mandou o rei Assuero que introduzissem à sua presença a rainha Vasti, porém ela não foi.

[18] Hoje mesmo, as princesas da Pérsia e da Média, ao ouvirem o que fez a rainha, dirão o mesmo a todos os príncipes do rei; e haverá daí muito desprezo e indignação.

[19] Se bem parecer ao rei, promulgue de sua parte um edito real, e que se inscreva nas leis dos persas e dos medos e não se revogue, que Vasti não entre jamais na presença do rei Assuero; e o rei dê o reino dela a outra que seja melhor do que ela.

[20] Quando for ouvido o mandado, que o rei decretar em todo o seu reino, vasto que é, todas as mulheres darão honra a seu marido, tanto ao mais importante como ao menos importante.
[21] O conselho pareceu bem tanto ao rei como aos príncipes; e fez o rei segundo a palavra de Memucã.
[22] Então, enviou cartas a todas as províncias do rei, a cada província segundo o seu modo de escrever e a cada povo segundo a sua língua: que cada

[16]Tada Memuchanas karaliaus ir didžiūnų akivaizdoje pareiškė: „Karalienė Vaštė nusikalto ne tik karaliui, bet ir visiems pareigūnams bei žmonėms visose karaliaus Ahasvero valdose.

[17]Visos moterys, išgirdusios gandus apie karalienės elgesį, žiūrės su panieka į savo vyrus, manydamos: ‘Karalius Ahasveras įsakė, kad karalienė Vaštė būtų atvesta pas jį, bet ji nėjo’.

[18]Taigi tą dieną Persijos ir Medijos didžiūnės, išgirdusios apie karalienės elgesį, sukils prieš visus karaliaus pareigūnus ir nebus galo paniekai ir pykčiui!
[19]Jeigu tai patinka karaliui, tebūna paskelbtas neatšaukiamas karaliaus įsakas ir įrašyta į persų ir medų įstatymus, kad Vaštė niekada daugiau nepasirodys karaliaus Ahasvero akivaizdoje. Tesuteikia karalius jos karališką garbę moteriai, kuri yra vertesnė negu ji.

[20]Tebūna šis karaliaus įsakas paskelbtas visoje jo karalystėje – ji yra plati, – ir visos moterys gerbs savo vyrus, kilmingus ir prasčiokus“.

[21]Pasiūlymas patiko karaliui ir jo didžiūnams. Karalius padarė, kaip Memuchanas buvo pasiūlęs.

[22]Jis išsiuntė laiškus į visas karaliaus valdas, kiekvienai sričiai jos raštu ir kiekvienai tautai jos kalba, pareikšdamas,

homem fosse senhor em sua casa, e que se falasse a língua do seu povo.

Ester 2

Ester feita rainha

1 Passadas estas coisas, e apaziguado já o furor do rei Assuero, lembrou-se de Vasti, e do que ela fizera, e do que se tinha decretado contra ela.

2 Então, disseram os jovens do rei, que lhe serviam: Tragam-se moças para o rei, virgens de boa aparência e formosura.

3 Ponha o rei comissários em todas as províncias do seu reino, que reúnam todas as moças virgens, de boa aparência e formosura, na cidadela de Susã, na casa das mulheres, sob as vistas de Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres, e dêem-se-lhes os seus ungüentos.

4 A moça que cair no agrado do rei, essa reine em lugar de Vasti. Com isto concordou o rei, e assim se fez.

5 Ora, na cidadela de Susã havia certo homem judeu, benjamita, chamado Mordecai, filho de Jair, filho de Simei, filho de Quis,

6 que fora transportado de Jerusalém com os exilados que foram deportados com Jeconias, rei de Judá, a quem Nabucodonosor, rei da Babilônia, havia transportado.

7 Ele criara a Hadassa, que é Ester, filha de seu tio, a qual não tinha pai nem mãe; e era jovem bela, de boa aparência e

kad kiekvienas vyras turi būti šeimininkas savo namuose.

Esteros 2

Estera tampa karaliene

1Po to karaliaus Ahasvero pykčiui atvėsus jis pergalvojo, ką Vaštė buvo padariusi ir kas buvo prieš ją nuspręsta.

2Karaliaus tarnai pakišo mintį: „Karaliui turi būti suieškota jaunų gražių mergelių.

3Tepaskiria karalius įgaliotinius į kiekvieną savo karalystės valdą, kad surinktų visas jaunas gražias mergeles į Sūzų pilį, į karaliaus eunucho moterų saugotojo Hegajo prižiūrimą haremą. Tebūna joms duota, ko tik reikia pasigražinti.

4Tuomet mergelė, kuri labiausiai patiks karaliui, tebūna karaliene vietoj Vaštės“. Karaliui toks pasiūlymas patiko, jis taip ir padarė.

5Sūzų pilyje gyveno žydas, vardu Mordechajas, sūnus Jayro, sūnaus Šimio, sūnaus Kišo, iš Benjamino giminės.

6Iš Jeruzalės Kišas buvo išvarytas kartu su Judo karaliumi Jechoniju ir kitais tremtiniais, kuriuos buvo paėmęs į nelaisvę Babilono karalius Nebukadnecaras.

7Mordechajas užaugino Hadasą, tai yra Esterą, savo dėdės dukterį, nes ji buvo netekusi ir tėvo, ir motinos. Mergelė buvo gražiai nuaugusi ir dailios išvaizdos. Mirus

formosura. Tendo-lhe morrido o pai e a mãe, Mordecai a tomara por filha.

jos tėvui ir motinai, Mordechajas priglaudė ją kaip savo dukterį.

8 Em se divulgando, pois, o mandado do rei e a sua lei, ao serem ajuntadas muitas moças na cidadela de Susã, sob as vistas de Hegai, levaram também Ester à casa do rei, sob os cuidados de Hegai, guarda das mulheres.

8 Paskelbus karaliaus žodį bei įsaką ir surinkus į Sūzų pilį daug mergelių Hegajo priežiūron, ir Estera buvo paimta į karaliaus rūmus moterų saugotojo Hegajo priežiūron.

9 A moça lhe pareceu formosa e alcançou favor perante ele; pelo que se apressou em dar-lhe os ungüentos e os devidos alimentos, como também sete jovens escolhidas da casa do rei; e a fez passar com as suas jovens para os melhores aposentos da casa das mulheres.

9 Mergelė jam patiko ir įgijo jo malonę. Jis ne tik nedelsdamas aprūpino ją pasigražinimo priemonėmis ir maisto daviniu, bet ir davė septynias parinktas tarnaites iš karaliaus rūmų bei perkėlė ją ir jos tarnaites į geriausią haremo vietą.

10 Ester não havia declarado o seu povo nem a sua linhagem, pois Mordecai lhe ordenara que o não declarasse.

10 Estera nei savo tautybės, nei šeimos neatskleidė, nes Mordechajas buvo uždraudęs tai daryti.

11 Passeava Mordecai todos os dias diante do átrio da casa das mulheres, para se informar de como passava Ester e do que lhe sucederia.

11 Mordechajas kasdien vaikštinėdavo priešais haremo kiemą, norėdamas sužinoti, kaip Esterai sekasi ir kaip su ja elgiamasi.

12 Em chegando o prazo de cada moça vir ao rei Assuero, depois de tratada segundo as prescrições para as mulheres, por doze meses (porque assim se cumpriam os dias de seu embelezamento, seis meses com óleo de mirra e seis meses com especiarias e com os perfumes e ungüentos em uso entre as mulheres),

12 Po nustatyto moterims dvylikos mėnesių pasirengimo kiekviena mergelė iš eilės ėjo aplankyti karaliaus Ahasvero. Iš šio pasigražinimo laikotarpio šeši mėnesiai buvo praleisti vartojant aliejų ir mirą, o kiti šeši – vartojant kvepalus ir moterų pasigražinimo priemones.

13 então, é que vinha a jovem ao rei; a ela se dava o que desejasse para levar consigo da casa das mulheres para a casa do rei.

13 Tuomet, kai mergelė turėdavo eiti pas karalių, jai būdavo leidžiama pasiimti iš haremo ir neštis į karaliaus rūmus, ko tik ji prašė.

[14] À tarde, entrava e, pela manhã, tornava à segunda casa das mulheres, sob as vistas de Saasgaz, eunuco do rei, guarda das concubinas; não tornava mais ao rei, salvo se o rei a desejasse, e ela fosse chamada pelo nome.

[14]Ji nueidavo vakare, o rytmetį grįždavo į kitą haremą karaliaus sugulovių saugotojo eunucho Šaašgazo priežiūron. Pas karalių ji eiti daugiau nebegalėdavo, nebent karalius būdavo ja patenkintas ir pasišaukdavo vardu.

[15] Ester, filha de Abiail, tio de Mordecai, que a tomara por filha, quando lhe chegou a vez de ir ao rei, nada pediu além do que disse Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres. E Ester alcançou favor de todos quantos a viam.

[15]O Estera, duktė Abihailo, kurio sūnėnas Mordechajas buvo ją užauginęs kaip savo dukterį, atėjus jos eilei aplankyti karalių, neprašė nieko neštis, bet nešėsi tik tai, kas moterų saugotojo karaliaus eunucho Hegajo buvo paskirta. Bet visi, matydami ją, žavėjosi.

[16] Assim, foi levada Ester ao rei Assuero, à casa real, no décimo mês, que é o mês de tebete, no sétimo ano do seu reinado.

[16]Estera buvo nuvesta pas karalių Ahasverą į rūmus septintų jo karaliavimo metų dešimtą mėnesį, kuris yra tebeto mėnuo.

[17] O rei amou a Ester mais do que a todas as mulheres, e ela alcançou perante ele favor e benevolência mais do que todas as virgens; o rei pôs-lhe na cabeça a coroa real e a fez rainha em lugar de Vasti.

[17]Karalius pamilo Esterą labiau už visas kitas moteris; ji įgijo jo malonę ir palankumą labiau, negu visos kitos mergelės. Tad jis uždėjo jai ant galvos karališką vainiką ir padarė ją karaliene vietoj Vaštės.

[18] Então, o rei deu um grande banquete a todos os seus príncipes e aos seus servos; era o banquete de Ester; concedeu alívio às províncias e fez presentes segundo a generosidade real.

[18]Esteros garbei karalius iškėlė didelę puotą visiems savo didžiūnams ir dvariškiams. Be to, paskelbė sritims atleidimą nuo mokesčių ir dalijo dovanas, kaip dera karaliui.

[19] Quando, pela segunda vez, se reuniram as virgens, Mordecai estava assentado à porta do rei.

[19]Nuo to meto, kai mergelės buvo surinktos, Mordechajas leido laiką prie Karaliaus vartų.

[20] Ester não havia declarado ainda a sua linhagem e o seu povo, como Mordecai lhe ordenara; porque Ester cumpria o

[20]Estera dar nebuvo atskleidusi savo šeimos ar tautos, nes Mordechajas buvo uždraudęs tai daryti. Estera ir toliau

mandado de Mordecai como quando a criava.

klausė Mordechajo pamokymų, kaip buvo dariusi, būdama jo augintinė.

Mordecai descobre uma conspiração

21 Naqueles dias, estando Mordecai sentado à porta do rei, dois eunucos do rei, dos guardas da porta, Bigtã e Teres, sobremodo se indignaram e tramaram atentar contra o rei Assuero.

21Tuo metu, kai Mordechajas leido laiką prie Karaliaus vartų, Bigtanas ir Terešas, du slenkstį saugoję karaliaus eunuchai, supyko ir rengė sąmokslą, norėdami pakelti ranką prieš karalių Ahasverą.

22 Veio isso ao conhecimento de Mordecai, que o revelou à rainha Ester, e Ester o disse ao rei, em nome de Mordecai.

22Apie tai sužinojęs, Mordechajas pasakė karalienei Esterai, o Estera pranešė karaliui Mordechajo vardu.

23 Investigou-se o caso, e era fato; e ambos foram pendurados numa forca. Isso foi escrito no Livro das Crônicas, perante o rei.

23Reikalas buvo ištirtas ir patikrintas. Jiedu abu buvo pamauti ant kuolų. Tai buvo įrašyta į metraščius karaliaus akivaizdoje.

Ester 3

Mordecai odiado por Hamã

1 Depois destas coisas, o rei Assuero engrandeceu a Hamã, filho de Hamedata, agagita, e o exaltou, e lhe pôs o trono acima de todos os príncipes que estavam com ele.

2 Todos os servos do rei, que estavam à porta do rei, se inclinavam e se prostravam perante Hamã; porque assim tinha ordenado o rei a respeito dele. Mordecai, porém, não se inclinava, nem se prostrava.

3 Então, os servos do rei, que estavam à porta do rei, disseram a Mordecai: Por que transgrides as ordens do rei?

4 Sucedeu, pois, que, dizendo-lhe eles isto, dia após dia, e não lhes dando ele ouvidos, o fizeram saber a Hamã, para ver se as palavras de Mordecai se manteriam de pé,

Esteros 3

Hamanas ir žydai

1Po šių įvykių karalius Ahasveras, paaukštindamas Hamedatos iš Agago palikuonių sūnų Hamaną, davė jam svarbesnę vietą ir pasodino aukščiau už visus kitus su juo buvusius pareigūnus.

2Visi karaliaus dvariškiai rūmų vartuose klaupdavosi ir puldavo kniūbsti prieš Hamaną, nes taip jį pagerbti buvo įsakęs karalius. Bet Mordechajas nei klaupdavosi, nei puldavo kniūbsčias.

3Tad karaliaus dvariškiai, buvę su juo Karaliaus vartuose, sakė Mordechajui: „Kodėl tu nepaklūsti karaliaus įsakymui?“

4Tai jiems primenant diena po dienos, bet jam nenorint paklusti, jie pranešė Hamanui, norėdami pamatyti, kaip šis priims Mordechajo elgesį. Mat

porque ele lhes tinha declarado que era judeu.

5 Vendo, pois, Hamã que Mordecai não se inclinava, nem se prostrava diante dele, encheu-se de furor.

6 Porém teve como pouco, nos seus propósitos, o atentar apenas contra Mordecai, porque lhe haviam declarado de que povo era Mordecai; por isso, procurou Hamã destruir todos os judeus, povo de Mordecai, que havia em todo o reino de Assuero.

Hamã pretende matar todos os judeus

7 No primeiro mês, que é o mês de nisã, no ano duodécimo do rei Assuero, se lançou o Pur, isto é, sortes, perante Hamã, dia a dia, mês a mês, até ao duodécimo, que é o mês de adar.

8 Então, disse Hamã ao rei Assuero: Existe espalhado, disperso entre os povos em todas as províncias do teu reino, um povo cujas leis são diferentes das leis de todos os povos e que não cumpre as do rei; pelo que não convém ao rei tolerá-lo.

9 Se bem parecer ao rei, decrete-se que sejam mortos, e, nas próprias mãos dos que executarem a obra, eu pesarei dez mil talentos de prata para que entrem nos tesouros do rei.

10 Então, o rei tirou da mão o seu anel, deu-o a Hamã, filho de Hamedata, agagita, adversário dos judeus,

Mordechajas buvo jiems pasisakęs esąs žydas.

5Patyręs, kad Mordechajas iš tikrųjų nesiklaupia ir nepuola priešais jį kniūbsčias, Hamanas labai įniršo.

6Bet jam atrodė per maža pakelti ranką tik prieš Mordechają. Kadangi Hamanui buvo pranešta, kad Mordechajas esąs žydas, jis norėjo sunaikinti ir visus žydus, Mordechajo tautą, visoje karaliaus Ahasvero karalystėje.

7Karaliaus Ahasvero dvyliktų metų pirmą mėnesį, tai yra nisano mėnesį, buvo mestas „pur“, tai reiškia burtas, Hamano akivaizdoje nustatyti dieną ir mėnesį, kada per vieną dieną būtų sunaikinta Mordechajo tauta. Burtas nurodė dvyliktą mėnesį, tai yra adarą.

8Tada Hamanas tarė karaliui Ahasverui: „Visose tavo karalystės valdose gyvena išblaškyta, bet atskira tauta su savo įstatymais, kurie skiriasi nuo visų kitų tautų įstatymų. Karaliaus įsakų jie nesilaiko! Todėl karaliui nedera jų pakęsti.

9Jei karaliui atrodo gera, tebūna paskelbtas įsakas juos sunaikinti. O aš atsversiu dešimt tūkstančių sidabro talentų tavo valdytojams padėti į karaliaus iždą“.

10Karalius nusiėmė antspaudo žiedą ir padavė jį Hamedatos iš Agago palikuonių sūnui Hamanui, žydų priešui.

[11] e lhe disse: Essa prata seja tua, como também esse povo, para fazeres dele o que melhor for de teu agrado.

O rei decreta a morte dos judeus

[12] Chamaram, pois, os secretários do rei, no dia treze do primeiro mês, e, segundo ordenou Hamã, tudo se escreveu aos sátrapas do rei, aos governadores de todas as províncias e aos príncipes de cada povo; a cada província no seu próprio modo de escrever e a cada povo na sua própria língua. Em nome do rei Assuero se escreveu, e com o anel do rei se selou.

[13] Enviaram-se as cartas, por intermédio dos correios, a todas as províncias do rei, para que se destruíssem, matassem e aniquilassem de vez a todos os judeus, moços e velhos, crianças e mulheres, em um só dia, no dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, e que lhes saqueassem os bens.

[14] Tais cartas encerravam o traslado do decreto para que se proclamasse a lei em cada província; esse traslado foi enviado a todos os povos para que se preparassem para aquele dia.

[15] Os correios, pois, impelidos pela ordem do rei, partiram incontinenti, e a lei se proclamou na cidadela de Susã; o rei e Hamã se assentaram a beber, mas a cidade de Susã estava perplexa.

Ester 4

Ester promete interceder pelo seu povo

[11]„Sidabrą gali sau pasilaikyti, – tarė karalius Hamanui, – o su ta tauta daryk, kas tau atrodo gera“.

[12]Taigi buvo pašaukti karaliaus raštininkai. Pirmo mėnesio tryliktą dieną jie parašė Hamano padiktuotą įsaką karaliaus satrapams, visų sričių valdytojams ir kiekvienos tautos pareigūnams, kiekvienai valdai jų raštu ir kiekvienai tautai jos kalba. Įsakas buvo parašytas karaliaus Ahasvero vardu ir užantspauduotas karališkuoju antspaudo žiedu.

[13]Per bėgūnus į visas karaliaus valdas buvo išsiųsti laiškai, kad visi žydai – jauni ir seni, moterys ir vaikai, – turi būti sunaikinti, išžudyti ir išnaikinti per vieną dieną – dvylikto mėnesio, tai yra adaro, tryliktą dieną, o jų turtai paimti kaip grobis.

[14]Šio rašto nuorašas turėjo būti perduotas į visas valdas, kad būtų paskelbtas kaip įsakas visoms kiekvienos valdos tautoms, idant būtų pasiruošta tai dienai.

[15]Karaliaus įsakymu bėgūnai sparčiai išskubėjo į kelionę. Įsakas buvo paskelbtas ir Sūzų pilyje. Karalius ir Hamanas sėdosi vaišintis, o Sūzų miestas buvo sukrėstas.

Esteros 4

Estera ir jos tauta

[1] Quando soube Mordecai tudo quanto se havia passado, rasgou as suas vestes, e se cobriu de pano de saco e de cinza, e, saindo pela cidade, clamou com grande e amargo clamor;

[2] e chegou até à porta do rei; porque ninguém vestido de pano de saco podia entrar pelas portas do rei.

[3] Em todas as províncias aonde chegava a palavra do rei e a sua lei, havia entre os judeus grande luto, com jejum, e choro, e lamentação; e muitos se deitavam em pano de saco e em cinza.

[4] Então, vieram as servas de Ester e os eunucos e fizeram-na saber, com o que a rainha muito se doeu; e mandou roupas para vestir a Mordecai e tirar-lhe o pano de saco; porém ele não as aceitou.

[5] Então, Ester chamou a Hataque, um dos eunucos do rei, que este lhe dera para a servir, e lhe ordenou que fosse a Mordecai para saber que era aquilo e o seu motivo.

[6] Saiu, pois, Hataque à praça da cidade para encontrar-se com Mordecai à porta do rei.

[7] Mordecai lhe fez saber tudo quanto lhe tinha sucedido; como também a quantia certa da prata que Hamã prometera pagar aos tesouros do rei pelo aniquilamento dos judeus.

[8] Também lhe deu o traslado do decreto escrito que se publicara em Susã para os destruir, para que o mostrasse a Ester e a fizesse saber, a fim de que fosse ter com o

[1]Sužinojęs visa, kas buvo įvykę, Mordechajas persiplėšė drabužius, apsivilko ašutine, apsibarstė galvą pelenais ir garsiai bei karčiai verkdamas ėjo per miestą.

[2]Jis atėjo prie pat Karaliaus vartų, nes vilkinčiam ašutine pro Karaliaus vartus nebuvo leidžiama įeiti.

[3]Ir kiekvienoje valdoje, kurią buvo pasiekęs karaliaus raštas ir įsakas, žydai labai gedėjo pasninkaudami, verkdami ir aimanuodami. Daugumas jų gulėjo ant ašutinės ir pelenų.

[4]Kai Esteros tarnaitės ir eunuchai atėjo ir apie tai pranešė, karalienė buvo pritrenkta. Ji nusiuntė Mordechajui drabužių apsirengti, kad galėtų nusivilkti ašutinę, bet jis atsisakė priimti.

[5]Tada Estera, pasišaukusi Hatachą, vieną iš karaliaus eunuchų, kuriuos karalius buvo paskyręs jai tarnauti, įsakė jam nueiti pas Mordechają ir sužinoti priežastį.

[6]Hatachas išėjo ieškoti Mordechajo į miesto aikštę priešais Karaliaus vartus.

[7]Tada Mordechajas pranešė visa, kas jam buvo nutikę, ir tikslią sumą pinigų, kurią Hamanas buvo pažadėjęs įmokėti į karaliaus iždą už žydų sunaikinimą.

[8]Mordechajas padavė jam ir nuorašą rašyto įsako, kuris buvęs pakabintas Sūzuose, dėl jų sunaikinimo. Jis prašė parodyti jį Esterai ir pranešus įpareigoti ją,

rei, e lhe pedisse misericórdia, e, na sua presença, lhe suplicasse pelo povo dela.

9 Tornou, pois, Hataque e fez saber a Ester as palavras de Mordecai.

10 Então, respondeu Ester a Hataque e mandou-lhe dizer a Mordecai:

11 Todos os servos do rei e o povo das províncias do rei sabem que, para qualquer homem ou mulher que, sem ser chamado, entrar no pátio interior para avistar-se com o rei, não há senão uma sentença, a de morte, salvo se o rei estender para ele o cetro de ouro, para que viva; e eu, nestes trinta dias, não fui chamada para entrar ao rei.

12 Fizeram saber a Mordecai as palavras de Ester.

13 Então, lhes disse Mordecai que respondessem a Ester: Não imagines que, por estares na casa do rei, só tu escaparás entre todos os judeus.

14 Porque, se de todo te calares agora, de outra parte se levantará para os judeus socorro e livramento, mas tu e a casa de teu pai perecereis; e quem sabe se para conjuntura como esta é que foste elevada a rainha?

15 Então, disse Ester que respondessem a Mordecai:

16 Vai, ajunta a todos os judeus que se acharem em Susã, e jejuai por mim, e não comais, nem bebais por três dias, nem de noite nem de dia; eu e as minhas servas também jejuaremos. Depois, irei ter com o

kad eitų pas karalių užtarti savo tautą ir maldauti dėl jos.

9Hatachas sugrįžęs perdavė Esterai visa, ką Mordechajas buvo sakęs.

10Tada Estera paliepė Hatachui nunešti Mordechajui tokį atsakymą:

11„Visi karaliaus dvariškiai ir net žmonės karaliaus valdose žino, kad turi būti nubaustas mirties bausme, jeigu kas nors, vyras ar moteris, nebūdamas pašauktas, drįstų eiti pas karalių į vidinį kiemą. Tik jeigu karalius ištiestų jam aukso skeptrą, jis gali likti gyvas. O aš nebuvau pašaukta pas karalių jau trisdešimt dienų!“

12Kai Mordechajui buvo pranešta, ką Estera sakė,

13jis liepė taip atsakyti Esterai: „Nemanyk, kad karaliaus rūmuose būsi saugesnė negu kiti žydai!

14Juk jeigu iš tikrųjų tylėsi tokiu metu, kaip dabar, pagalba ir išgelbėjimas žydams ateis iš kitos vietos, bet tu ir tavo tėvo šeima pražus. Kas gali žinoti? Galbūt tu pasiekei karališkąjį sostą kaip tik tokiam metui kaip dabar“.

15Tada Estera atsakydama Mordechajui tarė:

16„Eik, surink visus žydus, kurie gyvena Sūzuose. Pasninkaukite už mane! Nevalgykite ir negerkite ištisas tris dienas ir naktis. Ir aš drauge su savo tarnaitėmis, kaip ir jūs, pasninkausiu. Po to,

rei, ainda que é contra a lei; se perecer, pereci.

[17] Então, se foi Mordecai e tudo fez segundo Ester lhe havia ordenado.

Ester 5

Ester convida ao rei e Hamã para um banquete

[1] Ao terceiro dia, Ester se aprontou com seus trajes reais e se pôs no pátio interior da casa do rei, defronte da residência do rei; o rei estava assentado no seu trono real fronteiro à porta da residência.

[2] Quando o rei viu a rainha Ester parada no pátio, alcançou ela favor perante ele; estendeu o rei para Ester o cetro de ouro que tinha na mão; Ester se chegou e tocou a ponta do cetro.

[3] Então, lhe disse o rei: Que é o que tens, rainha Ester, ou qual é a tua petição? Até metade do reino se te dará.

[4] Respondeu Ester: Se bem te parecer, venha o rei e Hamã, hoje, ao banquete que eu preparei ao rei.

[5] Então, disse o rei: Fazei apressar a Hamã, para que atendamos ao que Ester deseja. Vindo, pois, o rei e Hamã ao banquete que Ester havia preparado,

[6] disse o rei a Ester, no banquete do vinho: Qual é a tua petição? E se te dará. Que desejas? Cumprir-se-á, ainda que seja metade do reino.

[7] Então, respondeu Ester e disse: Minha petição e desejo são o seguinte:

[8] se achei favor perante o rei, e se bem parecer ao rei conceder-me a petição e

nepaisydama įstatymo, eisiu pas karalių. Jeigu turėsiu žūti, žūsiu!“

[17]Mordechajas, palikęs vartus, įvykdė visa, ką Estera buvo įsakiusi.

Esteros 5

Estera pas karalių

[1]Taigi trečią dieną Estera, apsivilkusi karališku apdaru, atsistojo vidiniame kieme priešais karaliaus rūmus, karaliui sėdint sosto menėje karaliaus soste priešais rūmų tarpdurį.

[2]Kai tik jis pamatė karalienę Esterą, stovinčią kieme, ji rado malonę jo akyse. Karalius ištiesė Esterai aukso skeptrą, kurį laikė rankoje. Priėjusi prie jo, Estera palietė skeptro galą.

[3]Tada karalius tarė jai: „Kas atsitiko, karaliene Estera? Ko tu prašai? Net jeigu tai būtų ir pusė mano karalystės, bus tau suteikta“. –

[4]„Jeigu karaliui patinka, – atsakė Estera, – prašyčiau karalių ir Hamaną ateiti šiandien į puotą, kurią esu suruošusi“.

[5]Karalius įsakė: „Skubiai atveskite Hamaną, kad įvykdytume, ko Estera nori“. Taigi karalius nuėjo su Hamanu į puotą, kurią buvo suruošusi Estera.

[6]Geriant vyną puotos metu, karalius klausė Esterą: „Ko tu nori? Tai bus tau suteikta! Ko prašai? Nors tai ir pusė karalystės būtų, bus įvykdyta!“ –

[7]„Štai koks mano noras ir prašymas, – atsakė Estera, –

[8]jei susilaukiau karaliaus malonės ir jei jam patiktų suteikti, ko noriu, ir įvykdyti

cumprir o meu desejo, venha o rei com Hamã ao banquete que lhes hei de preparar amanhã, e, então, farei segundo o rei me concede.

mano prašymą, prašyčiau karalių ateiti rytoj su Hamanu į puotą, kurią jums suruošiu. Rytoj padarysiu, kaip karalius sako“.

9 Então, saiu Hamã, naquele dia, alegre e de bom ânimo; quando viu, porém, Mordecai à porta do rei e que não se levantara, nem se movera diante dele, então, se encheu de furor contra Mordecai.

10 Hamã, porém, se conteve e foi para casa; e mandou vir os seus amigos e a Zeres, sua mulher.

11 Contou-lhes Hamã a glória das suas riquezas e a multidão de seus filhos, e tudo em que o rei o tinha engrandecido, e como o tinha exaltado sobre os príncipes e servos do rei.

12 Disse mais Hamã: A própria rainha Ester a ninguém fez vir com o rei ao banquete que tinha preparado, senão a mim; e também para amanhã estou convidado por ela, juntamente com o rei.

13 Porém tudo isto não me satisfaz, enquanto vir o judeu Mordecai assentado à porta do rei.

14 Então, lhe disse Zeres, sua mulher, e todos os seus amigos: Faça-se uma forca de cinqüenta côvados de altura, e, pela manhã, dize ao rei que nela enforquem Mordecai; então, entra alegre com o rei ao banquete. A sugestão foi bem aceita por Hamã, que mandou levantar a forca.

Hamano kėslai

9Tą dieną Hamanas išėjo linksmas ir labai gerai nusiteikęs. Bet pamatęs, kad jam priėjus prie Karaliaus vartų, Mordechajas neatsistojo ir nė nepasijudino, jis labai ant jo įsiuto.

10Bet Hamanas susilaikė ir sugrįžęs namo pasišaukė savo bičiulius ir žmoną Zerešą.

11Jis nupasakojo jiems savo prabangius turtus, daugybę sūnų ir kiek daug sykių karalius jį pagerbė, o dabar iškėlė jį virš visų karaliaus pareigūnų ir dvariškių.

12„Be to, – pridūrė Hamanas, – karalienė Estera pakvietė mane ir karalių – nė vieno kito, tik mane – į puotą, kurią yra suruošusi. Rytoj aš pakviestas su karaliumi.

13Tačiau visa tai man nublanksta kai tik pamatau Mordechają Žydą, sėdintį prie Karaliaus vartų“.

14Jo žmona Zereša ir visi bičiuliai sakė: „Liepk pastatyti penkiasdešimt uolekčių aukščio kartuves ir rytoj rytą paprašyk karalių, kad įsakytų ant jų pakarti Mordechają. Tada linksmas eik į puotą su karaliumi“. Šis pasiūlymas Hamanui patiko. Jis liepė pastatyti kartuves.

Ester 6

Esteros 6

Hamã forçado a honrar a Mordecai

1 Naquela noite, o rei não pôde dormir; então, mandou trazer o Livro dos Feitos Memoráveis, e nele se leu diante do rei.

2 Achou-se escrito que Mordecai é quem havia denunciado a Bigtã e a Teres, os dois eunucos do rei, guardas da porta, que tinham procurado matar o rei Assuero.

3 Então, disse o rei: Que honras e distinções se deram a Mordecai por isso? Nada lhe foi conferido, responderam os servos do rei que o serviam.

4 Perguntou o rei: Quem está no pátio? Ora, Hamã tinha entrado no pátio exterior da casa do rei, para dizer ao rei que se enforcasse a Mordecai na forca que ele, Hamã, lhe tinha preparado.

5 Os servos do rei lhe disseram: Hamã está no pátio. Disse o rei que entrasse.

6 Entrou Hamã. O rei lhe disse: Que se fará ao homem a quem o rei deseja honrar? Então, Hamã disse consigo mesmo: De quem se agradaria o rei mais do que de mim para honrá-lo?

7 E respondeu ao rei: Quanto ao homem a quem agrada ao rei honrá-lo,

8 tragam-se as vestes reais, que o rei costuma usar, e o cavalo em que o rei costuma andar montado, e tenha na cabeça a coroa real;

9 entreguem-se as vestes e o cavalo às mãos dos mais nobres príncipes do rei, e vistam delas aquele a quem o rei deseja honrar; levem-no a cavalo pela praça da

Mordechajo pagerbimas

1Tą naktį karalius, negalėdamas užmigti, paprašė atnešti atmintinų įvykių metraščių knygą. Ji buvo skaitoma karaliui.

2Skaitant rastas įrašas, kad Mordechajas buvo pranešęs apie Bigtaną ir Terešą, du karaliaus eunuchus, rūmų slenksčio sargus, rengusius sąmokslą nužudyti karalių Ahasverą.

3„Kokia garbė ar paaukštinimas už tai buvo suteikta Mordechajui?“ – teiravosi karalius. „Nieko jam nebuvo duota“, – atsakė pas karalių buvę tarnai.

4„Kas kieme?“ – paklausė karalius. Hamanas buvo ką tik įėjęs į karaliaus rūmų prieškiemį pakišti karaliui minties, kad Mordechajas būtų pakartas kartuvėse, kurias jis buvo parengęs.

5Karaliaus tarnai atsakė: „Hamanas laukia kieme“. – „Tegu įeina!“ – tarė karalius.

6Hamanui įėjus, karalius jį prakalbino: „Ką reikėtų padaryti žmogui, kurį karalius nori ypatingai pagerbti?“ Hamanas pagalvojo: „Ką kitą karalius norėtų labiau pagerbti, jeigu ne mane?“

7Tad jis karaliui taip atsakė: „Žmogui, kurį karalius nori pagerbti,

8turėtų būti atneštas karališkas apdaras, kurį yra vilkėjęs karalius, ir atvestas žirgas, ant kurio karalius yra jojęs, ir ant kurio galvos uždėtas karališkas vainikas.

9Apdaras ir žirgas turėtų būti pavesti vienam kilmingiausių karaliaus pareigūnų. Teaprengia jis žmogų, kurį karalius nori ypatingai pagerbti, ir

cidade e diante dele apregoem: Assim se faz ao homem a quem o rei deseja honrar.

užsodinęs ant žirgo teveda tą žmogų per miesto aikštę, o jo priekyje eidamas tegu skelbia: ‘Taip daroma žmogui, kurį karalius nori ypatingai pagerbti!’“

[10] Então, disse o rei a Hamã: Apressa-te, toma as vestes e o cavalo, como disseste, e faze assim para com o judeu Mordecai, que está assentado à porta do rei; e não omitas coisa nenhuma de tudo quanto disseste.

[10]Tada karalius tarė Hamanui: „Paskubėk! Paimk apdarą ir žirgą, kaip esi pasiūlęs, ir padaryk tai Mordechajui Žydui, kuris sėdi prie Karaliaus vartų. Nepraleisk nieko iš to, ką pasiūlei!“

[11] Hamã tomou as vestes e o cavalo, vestiu a Mordecai, e o levou a cavalo pela praça da cidade, e apregoou diante dele: Assim se faz ao homem a quem o rei deseja honrar.

[11]Tad Hamanas paėmė apdarą ir žirgą, aprengė Mordechają ir užsodinęs ant žirgo vedė per miesto aikštę, o pats priekyje jo eidamas šaukė: „Taip daroma žmogui, kurį karalius nori ypatingai pagerbti!“

[12] Depois disto, Mordecai voltou para a porta do rei; porém Hamã se retirou correndo para casa, angustiado e de cabeça coberta.

[12]Po to Mordechajas sugrįžo prie Karaliaus vartų, o Hamanas nuskubėjo namo, prislėgtas ir pridengta galva.

[13] Contou Hamã a Zeres, sua mulher, e a todos os seus amigos tudo quanto lhe tinha sucedido. Então, os seus sábios e Zeres, sua mulher, lhe disseram: Se Mordecai, perante o qual já começaste a cair, é da descendência dos judeus, não prevalecerás contra ele; antes, certamente, cairás diante dele.

[13]Kai papasakojo savo žmonai Zerešai ir visiems bičiuliams viską, kas jam buvo nutikę, patarėjai ir žmona Zereša tarė: „Jei Mordechajas, dėl kurio tu pradėjai smukti, yra iš žydų palikuonių, tai tu jo nenugalėsi. Dėl jo tu tikrai pražūsi“.

[14] Falavam estes ainda com ele quando chegaram os eunucos do rei e apressadamente levaram Hamã ao banquete que Ester preparara.

[14]Jiems dar tebesikalbant, atvyko karaliaus eunuchai ir paskubom išvedė jį į puotą, kurią buvo suruošusi Estera.

Ester 7

Ester denuncia a Hamã, que é enforcado

[1] Veio, pois, o rei com Hamã, para beber com a rainha Ester.

Esteros 7

Hamanas pakariamas

[1]Taigi karalius ir Hamanas nuėjo puotauti su karaliene Estera.

[2] No segundo dia, durante o banquete do vinho, disse o rei a Ester: Qual é a tua petição, rainha Ester? E se te dará. Que desejas? Cumprir-se-á ainda que seja metade do reino.

[3] Então, respondeu a rainha Ester e disse: Se perante ti, ó rei, achei favor, e se bem parecer ao rei, dê-se-me por minha petição a minha vida, e, pelo meu desejo, a vida do meu povo.

[4] Porque fomos vendidos, eu e o meu povo, para nos destruírem, matarem e aniquilarem de vez; se ainda como servos e como servas nos tivessem vendido, calar-me-ia, porque o inimigo não merece que eu moleste o rei.

[5] Então, falou o rei Assuero e disse à rainha Ester: Quem é esse e onde está esse cujo coração o instigou a fazer assim?

[6] Respondeu Ester: O adversário e inimigo é este mau Hamã. Então, Hamã se perturbou perante o rei e a rainha.

[7] O rei, no seu furor, se levantou do banquete do vinho e passou para o jardim do palácio; Hamã, porém, ficou para rogar por sua vida à rainha Ester, pois viu que o mal contra ele já estava determinado pelo rei.

[8] Tornando o rei do jardim do palácio à casa do banquete do vinho, Hamã tinha caído sobre o divã em que se achava Ester. Então, disse o rei: Acaso, teria ele querido forçar a rainha perante mim, na minha

[2]Antrą dieną per puotą geriant vyną karalius klausė Esterą: „Ko tu nori, karaliene Estera? Tai bus tau suteikta! Ko prašai? Nors pusė karalystės tai būtų, bus įvykdyta!“

[3]Atsakydama karalienė Estera tarė: „Jeigu susilaukiau tavo malonės, karaliau, ir jeigu patinka karaliui, tebūna man suteikta mano gyvastis – tai mano noras – ir gyvastis mano tautos – tai mano prašymas.

[4]Mano tauta ir aš esame parduoti, kad būtume sunaikinti! Nužudyti ir išnaikinti! Jeigu būtume buvę parduoti kaip vergai ir vergės, aš būčiau tylėjusi. Bet mūsų priešas negalėtų atitaisyti žalos, padarytos karaliui mūsų žūtimi“.

[5]„Kas jis? – sušuko karalius Ahasveras karalienei Esterai. – Kur yra tas, kuris išdrįso tai daryti?“

[6]Estera atsakė: „Priešas ir engėjas yra šis nedorėlis Hamanas!“ Hamanas susigūžė iš baimės prieš karalių ir karalienę.

[7]Karalius pakilo nuo puotos stalo įtūžęs ir išėjo į rūmų sodą, bet Hamanas pasiliko maldauti karalienės Esteros palikti jį gyvą, nes matė, kad karalius buvo pasmerkęs jį pražūčiai.

[8]Karaliui sugrįžus iš rūmų sodo į puotos menę, Hamanas buvo sukniubęs prie guolio, kuriame sėdėjo atsilošusi Estera. „Nejau jis nori, – sušuko karalius, – net karalienę išniekinti mano rūmuose?“ Vos

casa? Tendo o rei dito estas palavras, cobriram o rosto de Hamã.

[9] Então, disse Harbona, um dos eunucos que serviam o rei: Eis que existe junto à casa de Hamã a forca de cinqüenta côvados de altura que ele preparou para Mordecai, que falara em defesa do rei. Então, disse o rei: Enforcai-o nela.

[10] Enforcaram, pois, Hamã na forca que ele tinha preparado para Mordecai. Então, o furor do rei se aplacou.

tiems žodžiams pasigirdus iš karaliaus lūpų, Hamanas prisidengė veidą.

[9]Tada Harbona, vienas iš karaliui tarnavusių eunuchų, tarė: „Štai penkiasdešimt uolekčių aukščio kartuvės prie Hamano namų, kurias Hamanas buvo parengęs Mordechajui, savo žodžiu išgelbėjusiam karalių“. – „Pakarkite jį ant jų!“ – įsakė karalius.

[10]Taigi Hamanas buvo pakartas ant kartuvių, kurias buvo pastatydinęs Mordechajui. Tada karaliaus pyktis atlyžo.

Ester 8

Os judeus são autorizados a resistir

[1] Naquele mesmo dia, deu o rei Assuero à rainha Ester a casa de Hamã, inimigo dos judeus; e Mordecai veio perante o rei, porque Ester lhe fez saber que era seu parente.

[2] Tirou o rei o seu anel, que tinha tomado a Hamã, e o deu a Mordecai. E Ester pôs a Mordecai por superintendente da casa de Hamã.

[3] Falou mais Ester perante o rei e se lhe lançou aos pés; e, com lágrimas, lhe implorou que revogasse a maldade de Hamã, o agagita, e a trama que havia empreendido contra os judeus.

[4] Estendeu o rei para Ester o cetro de ouro. Então, ela se levantou, pôs-se de pé diante do rei

[5] e lhe disse: Se bem parecer ao rei, se eu achei favor perante ele, se esta coisa é reta diante do rei, e se nisto lhe agrado, escreva-se que se revoguem os decretos

Esteros 8

Karaliaus įsakas

[1]Tą dieną karalius Ahasveras atidavė žydų engėjo Hamano namus karalienei Esterai. Mordechają karalius priėmė, nes Estera buvo pasakiusi, kad jis jos giminaitis.

[2]Tada karalius nusiėmė savo antspaudo žiedą, atimtą iš Hamano, ir padavė jį Mordechajui, o Estera pavedė Mordechajui valdyti Hamano namus.

[3]Tada Estera vėl kreipėsi į karalių. Parpuolusi prie jo kojų, verkdama maldavo, kad sužlugdytų piktas Hamano iš Agago palikuonių užmačias ir jo surengtą sąmokslą prieš žydus.

[4]Karaliui ištiesus aukso skeptrą Esterai,

[5]ji pakilo nuo žemės ir atsistojo priešais jį. „Jei karaliui patinka, – tarė Estera, – ir jei aš susilaukiau jo malonės, jei šis reikalas karaliui atrodo geras ir jei aš turiu jo

concebidos por Hamã, filho de Hamedata, o agagita, os quais ele escreveu para aniquilar os judeus que há em todas as províncias do rei.

sutikimą, tebūna parašytas įsakas atšaukti Hamedatos iš Agago palikuonių sūnaus Hamano užmačias – laiškus, kuriuos jis parašė, duodamas įsakymus sunaikinti žydus visose karaliaus valdose.

6 Pois como poderei ver o mal que sobrevirá ao meu povo? E como poderei ver a destruição da minha parentela?

6Kaipgi aš galiu pakelti nelaimę, kuri gresia mano tautai? Kaipgi aš galiu pakelti savo giminės sunaikinimą?“

7 Então, disse o rei Assuero à rainha Ester e ao judeu Mordecai: Eis que dei a Ester a casa de Hamã, e a ele penduraram numa forca, porquanto intentara matar os judeus.

7Karalius Ahasveras tarė karalienei Esterai ir Mordechajui Žydui: „Tikėkite manimi, aš pats atidaviau Esterai Hamano namus, ir jis buvo pakartas už tai, kad rengė sąmokslą pakelti ranką prieš žydus.

8 Escrevei, pois, aos judeus, como bem vos parecer, em nome do rei, e selai-o com o anel do rei; porque os decretos feitos em nome do rei e que com o seu anel se selam não se podem revogar.

8Jūs savo ruožtu galite rašyti laišką žydų reikalu karaliaus vardu, kaip jums atrodo gera, ir užantspauduoti jį karaliaus žiedu, nes įsakas, parašytas karaliaus vardu ir užantspauduotas karaliaus žiedu, negali būti atšauktas“.

9 Então, foram chamados, sem detença, os secretários do rei, aos vinte e três dias do mês de sivã, que é o terceiro mês. E, segundo tudo quanto ordenou Mordecai, se escreveu um edito para os judeus, para os sátrapas, para os governadores e para os príncipes das províncias que se estendem da Índia à Etiópia, cento e vinte e sete províncias, a cada uma no seu próprio modo de escrever, e a cada povo na sua própria língua; e também aos judeus segundo o seu próprio modo de escrever e a sua própria língua.

9Tuo metu, trečio mėnesio – sivano – dvidešimt trečią dieną, buvo pašaukti karaliaus raštininkai. Įsakas buvo parašytas, kaip įsakė Mordechajas, visiems žydams, satrapams, valdytojams ir pareigūnams visų valdų nuo Indijos iki Etiopijos, visoms šimtas dvidešimt septynioms sritims, kiekvienai sričiai jos raštu ir kiekvienai tautai jos kalba, taip pat žydams jų raštu ir kalba.

10 Escreveu-se em nome do rei Assuero, e se selou com o anel do rei; as cartas foram enviadas por intermédio de correios

10Laiškai, parašyti karaliaus Ahasvero vardu, ir užantspauduoti karaliaus žiedu, buvo išsiųsti per raitus pasiuntinius,

montados em ginetes criados na coudelaria do rei.

jojančius ant karaliaus tarnyboje naudojamų karališkajame žirgyne išaugintų ristūnų.

[11] Nelas, o rei concedia aos judeus de cada cidade que se reunissem e se dispusessem para defender a sua vida, para destruir, matar e aniquilar de vez toda e qualquer força armada do povo da província que viessem contra eles, crianças e mulheres, e que se saqueassem os seus bens,

[11]Tais laiškais karalius leido žydams visur kiekviename mieste burtis ir ginti savo gyvybę, būtent: visose Ahasvero valdose naikinti, žudyti ir sunaikinti bet kokios tautos ar srities jiems priešiškas pajėgas kartu su moterimis bei vaikais ir plėšti jų nuosavybę

[12] num mesmo dia, em todas as províncias do rei Assuero, no dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar.

[12]vieną dieną visose Ahasvero valdose – dvylikto mėnesio, tai yra adaro, tryliktą dieną.

[13] A carta, que determinava a proclamação do edito em todas as províncias, foi enviada a todos os povos, para que os judeus se preparassem para aquele dia, para se vingarem dos seus inimigos.

[13]Rašto turinys turėjo būti duotas kaip įsakas kiekvienai valdai ir paskelbtas visoms tautoms, o žydai turėjo būti pasirengę tą dieną atkeršyti savo priešams.

[14] Os correios, montados em ginetes que se usavam no serviço do rei, saíram incontinenti, impelidos pela ordem do rei; e o edito foi publicado na cidadela de Susã.

[14]Tad pasiuntiniai, užsėdę ant savo eiklių karališkų ristūnų, išskubėjo karaliaus įsakymo skatinami. Tuo tarpu įsakas buvo paskelbtas Sūzų pilyje.

[15] Então, Mordecai saiu da presença do rei com veste real azul-celeste e branco, como também com grande coroa de ouro e manto de linho fino e púrpura; e a cidade de Susã exultou e se alegrou.

[15]Mordechajas išėjo iš karaliaus rūmų, vilkėdamas karališku mėlynos ir baltos spalvos apdaru su puikiu aukso vainiku ir plonos drobės bei violetinės vilnos skraiste. Sūzų mieste aidėjo džiugūs šauksmai.

[16] Para os judeus houve felicidade, alegria, regozijo e honra.

[16]Žydai patyrė šviesą ir malonumą, džiaugsmą ir pagarbą.

[17] Também em toda província e em toda cidade aonde chegava a palavra do rei e a sua ordem, havia entre os judeus alegria e regozijo, banquetes e festas; e muitos, dos

[17]Visose valdose ir visuose miestuose, kuriuos tik pasiekdavo karaliaus įsakymas ir įsakas, žydams buvo linksmybė ir džiaugsmas, puota ir poilsio diena. Be to,

povos da terra, se fizeram judeus, porque o temor dos judeus tinha caído sobre eles.

Ester 9

Os judeus matam aos seus inimigos

[1] No dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, quando chegou a palavra do rei e a sua ordem para se executar, no dia em que os inimigos dos judeus contavam assenhorear-se deles, sucedeu o contrário, pois os judeus é que se assenhorearam dos que os odiavam;

[2] porque os judeus, nas suas cidades, em todas as províncias do rei Assuero, se ajuntaram para dar cabo daqueles que lhes procuravam o mal; e ninguém podia resistir-lhes, porque o terror que inspiravam caiu sobre todos aqueles povos.

[3] Todos os príncipes das províncias, e os sátrapas, e os governadores, e os oficiais do rei auxiliavam os judeus, porque tinha caído sobre eles o temor de Mordecai.

[4] Porque Mordecai era grande na casa do rei, e a sua fama crescia por todas as províncias; pois ele se ia tornando mais e mais poderoso.

[5] Feriram, pois, os judeus a todos os seus inimigos, a golpes de espada, com matança e destruição; e fizeram dos seus inimigos o que bem quiseram.

[6] Na cidadela de Susã, os judeus mataram e destruíram a quinhentos homens,

[7] como também a Parsandata, a Dalfom, a Aspata,

[8] a Porata, a Adalia, a Aridata,

daug krašto gyventojų dėjosi esą žydai, nes juos buvo apėmusi žydų baimė.

Esteros 9

Priešų sunaikinimas

[1]Taigi dvylikto mėnesio, tai yra adaro, tryliktą dieną, kai karaliaus įsakymas ir įsakas turėjo būti vykdomi, tą pačią dieną, kai žydų priešai tikėjosi juos nugalėti, įvyko priešingai: žydai nugalėjo tuos, kurie jų nekentė.

[2]Visose karaliaus Ahasvero valdose žydai susibūrė savo miestuose, rengdamiesi pulti norėjusius jiems padaryti žalos. Tačiau nė vienas jiems nepasipriešino, nes žydų baimė buvo apėmusi visus gyventojus.

[3]Iš tikrųjų visi valdų didžiūnai – satrapai, valdytojai ir karaliaus pareigūnai – padėjo žydams, nes juos buvo apėmusi Mordechajo baimė.

[4]Mat Mordechajas buvo galingas karaliaus rūmuose, ir vyrui Mordechajui tampant vis galingesniam, jo garsas sklido po visas valdas.

[5]Tad žydai nugalėjo visus savo priešus, kalaviju žudydami juos ir naikindami. Su savo priešais jie elgėsi, kaip norėjo.

[6]Sūzų pilyje žydai užmušė ir sunaikino iš viso penkis šimtus žmonių.

[7]Jie užmušė Paršandatą, Dalfoną, Aspatą,

[8]Poratą, Adaliją, Aridatą,

[9] a Farmasta, a Arisai, a Aridai e a Vaizata,
[10] que eram os dez filhos de Hamã, filho de Hamedata, o inimigo dos judeus; porém no despojo não tocaram.
[11] No mesmo dia, foi comunicado ao rei o número dos mortos na cidadela de Susã.
[12] Disse o rei à rainha Ester: Na cidadela de Susã, mataram e destruíram os judeus a quinhentos homens e os dez filhos de Hamã; nas mais províncias do rei, que terão eles feito? Qual é, pois, a tua petição? E se te dará. Ou que é que desejas ainda? E se cumprirá.
[13] Então, disse Ester: Se bem parecer ao rei, conceda-se aos judeus que se acham em Susã que também façam, amanhã, segundo o edito de hoje e dependurem em forca os cadáveres dos dez filhos de Hamã.
[14] Então, disse o rei que assim se fizesse; publicou-se o edito em Susã, e dependuraram os cadáveres dos dez filhos de Hamã.
[15] Reuniram-se os judeus que se achavam em Susã também no dia catorze do mês de adar, e mataram, em Susã, a trezentos homens; porém no despojo não tocaram.

A Festa de Purim

[16] Também os demais judeus que se achavam nas províncias do rei se reuniram, e se dispuseram para defender a vida, e tiveram sossego dos seus inimigos; e mataram a setenta e cinco mil dos que os odiavam; porém no despojo não tocaram.

[9]Parmaštą, Arisają, Aridają, Vaizatą
[10]– dešimt žydų priešo Hamedatos sūnaus Hamano sūnų. Bet plėšimu jie neužsiėmė.
[11]Tą pačią dieną užmuštųjų skaičius Sūzų pilyje buvo praneštas karaliui.
[12]Karalius tarė karalienei Esterai: „Vien Sūzų pilyje žydai užmušė iš viso penkis šimtus žmonių, taip pat dešimt Hamano sūnų. Tad ką jie bus padarę kitose karalystės srityse! Ko dabar tu nori? Tai bus suteikta. Ko dabar prašai? Tai bus įvykdyta“. –
[13]„Jeigu karaliui atrodo gera, – atsakė Estera, – tebūna Sūzuose gyvenantiems žydams leista ir rytoj elgtis pagal šios dienos įsaką, o tie dešimt Hamano sūnų tebūna pakarti kartuvėse“.
[14]Tad karalius įsakė, kad tai būtų įvykdyta. Sūzuose buvo paskelbtas įsakas, ir anie dešimt Hamano sūnų buvo pakarti.
[15]Sūzuose gyvenę žydai vėl susirinko ir adaro mėnesio keturioliktą dieną užmušė Sūzuose tris šimtus žmonių, bet plėšimu neužsiėmė.
[16]Kiti žydai, gyvenę karaliaus valdose, irgi susibūrė ginti savo gyvasties ir apsigynė, užmušdami septyniasdešimt penkis tūkstančius jų nekentusių žmonių, bet plėšimu neužsiėmė.

17 Sucedeu isto no dia treze do mês de adar; no dia catorze, descansaram e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

18 Os judeus, porém, que se achavam em Susã se ajuntaram nos dias treze e catorze do mesmo; e descansaram no dia quinze e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

19 Também os judeus das vilas que habitavam nas aldeias abertas fizeram do dia catorze do mês de adar dia de alegria e de banquetes e dia de festa e de mandarem porções dos banquetes uns aos outros.

20 Mordecai escreveu estas coisas e enviou cartas a todos os judeus que se achavam em todas as províncias do rei Assuero, aos de perto e aos de longe,

21 ordenando-lhes que comemorassem o dia catorze do mês de adar e o dia quinze do mesmo, todos os anos,

22 como os dias em que os judeus tiveram sossego dos seus inimigos, e o mês que se lhes mudou de tristeza em alegria, e de luto em dia de festa; para que os fizessem dias de banquetes e de alegria, e de mandarem porções dos banquetes uns aos outros, e dádivas aos pobres.

23 Assim, os judeus aceitaram como costume o que, naquele tempo, haviam feito pela primeira vez, segundo Mordecai lhes prescrevera;

24 porque Hamã, filho de Hamedata, o agagita, inimigo de todos os judeus, tinha intentado destruir os judeus; e tinha

17Tai buvo adaro mėnesio trylikta diena; keturioliktą dieną jie ilsėjosi, pavertę ją šventės ir linksmybės diena.

18Bet Sūzuose gyvenę žydai susibūrė ir tryliktą, ir keturioliktą dieną, o ilsėjosi penkioliktą, pavertę ją šventės ir linksmybės diena.

19Užtat kaimų žydai, gyvenantys miestuose be sienų, adaro mėnesio keturioliktą dieną laiko džiaugsmo ir šventės diena – poilsio diena, kurios atminimui jie siunčia vieni kitiems skanėstų dovanas.

Purimų šventė

20Užrašęs šiuos įvykius, Mordechajas išsiuntė laiškus visiems žydams ir artimose, ir tolimose karaliaus Ahasvero valdose,

21įpareigodamas švęsti adaro mėnesio keturioliktą dieną, taip pat to paties mėnesio penkioliktą dieną kasmet

22kaip dienas, kai žydai apsigynė nuo savo priešų, ir kaip mėnesį, kai jiems skausmas pavirto džiaugsmu, o gedulas – švente. Jie buvo įpareigoti jas švęsti kaip puotų ir linksmybės dienas, kaip progą siųsti skanėstus vieni kitiems ir dovanas vargšams.

23Taigi žydai padarė papročiu, ką buvo pradėję švęsti, vykdydami tai, ką Mordechajas buvo įpareigojęs.

24Hamedatos iš Agago palikuonių sūnus Hamanas, visų žydų priešas ir engėjas, buvo surengęs sąmokslą prieš žydus, norėdamas juos sunaikinti ir buvo metęs

lançado o Pur, isto é, sortes, para os assolar e destruir.

„pur“, tai yra burtą, kad juos nugalėtų ir sunaikintų.

25 Mas, tendo Ester ido perante o rei, ordenou ele por cartas que o seu mau intento, que assentara contra os judeus, recaísse contra a própria cabeça dele, pelo que enforcaram a ele e a seus filhos.

25Bet kai karaliui tai tapo žinoma, jis įsakė raštu, kad nedorosios užmačios, kurias Hamanas buvo sumanęs prieš žydus, kristų ant galvos jam pačiam ir kad Hamanas bei jo sūnūs būtų pakarti kartuvėse. Todėl tos dienos ir vadinamos Purimais nuo žodžio „pur“.

26 Por isso, àqueles dias chamam Purim, do nome Pur. Daí, por causa de todas as palavras daquela carta, e do que testemunharam, e do que lhes havia sucedido,

26Taigi dėl viso, kas buvo tame laiške parašyta, dėl to, ką jie buvo išgyvenę, ir dėl to, kas jiems buvo nutikę,

27 determinaram os judeus e tomaram sobre si, sobre a sua descendência e sobre todos os que se chegassem a eles que não se deixaria de comemorar estes dois dias segundo o que se escrevera deles e segundo o seu tempo marcado, todos os anos;

27žydai pradėjo ir neatšaukiamai įpareigojo save, savo palikuonis ir visus, kurie norės prie jų prisidėti, švęsti tas dvi dienas nustatytu būdu kasmet skirtu laiku.

28 e que estes dias seriam lembrados e comemorados geração após geração, por todas as famílias, em todas as províncias e em todas as cidades, e que estes dias de Purim jamais caducariam entre os judeus, e que a memória deles jamais se extinguiria entre os seus descendentes.

28Taigi tas dienas turi minėti ir švęsti per kartų kartas kiekviena šeima, kiekviena sritis ir kiekvienas miestas. Niekada nebus atšauktos žydų Purimų dienos ir niekada neišblės jų atminimas tarp jų palikuonių.

29 Então, a rainha Ester, filha de Abiail, e o judeu Mordecai escreveram, com toda a autoridade, segunda vez, para confirmar a carta de Purim.

29Abihailo duktė karalienė Estera parašė antrą laišką apie Purimus, norėdama patvirtinti visu galimu įsakmumu anksčiau minėtą Mordechajo Žydo laišką.

30 Expediram cartas a todos os judeus, às cento e vinte e sete províncias do reino de

30Laiškai buvo pasiųsti su ramybės ir saugumo linkėjimu visiems žydams,

Assuero, com palavras amigáveis e sinceras,

[31] para confirmar estes dias de Purim nos seus tempos determinados, como o judeu Mordecai e a rainha Ester lhes tinham estabelecido, e como eles mesmos já o tinham estabelecido sobre si e sobre a sua descendência, acerca do jejum e do seu lamento.

[32] E o mandado de Ester estabeleceu estas particularidades de Purim; e se escreveu no livro.

gyvenusiems šimtas dvidešimt septyniose karaliaus Ahasvero karalystės valdose.

[31]Taip buvo įvestos skirtu laiku šios Purimų dienos, kurias Mordechajas Žydas ir karalienė Estera buvo nustatę žydams, kaip anksčiau jiedu buvo įpareigoję save ir savo tautą pasninkauti ir maldauti.

[32]Esteros žodis, patvirtinantis šias Purimų apeigas, buvo įrašytas į knygą.

Ester 10

O renome de Mordecai

[1] Depois disto, o rei Assuero impôs tributo sobre a terra e sobre as terras do mar.

[2] Quanto aos mais atos do seu poder e do seu valor e ao relatório completo da grandeza de Mordecai, a quem o rei exaltou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis da Média e da Pérsia?

[3] Pois o judeu Mordecai foi o segundo depois do rei Assuero, e grande para com os judeus, e estimado pela multidão de seus irmãos, tendo procurado o bem-estar do seu povo e trabalhado pela prosperidade de todo o povo da sua raça.

Esteros 10

Mordechajo išaukštinimas

[1]Karalius Ahasveras uždėjo duoklę ir žemynui, ir saloms.

[2]Visi jo galybės bei narsos žygdarbiai ir išsamus pasakojimas apie Mordechajo didybę, kuria karalius jį išaukštino, argi nėra užrašyti Medijos ir Persijos karalių metraščiuose?

[3]Iš tikrųjų Mordechajas Žydas buvo karalystėje antras po karaliaus Ahasvero, įtakingas žydams bei mielas savo gausiems tautiečiams, nes jis sielojosi dėl savo tautos reikalų ir rūpinosi visų savo palikuonių gerove.

O livro de Jó	Jobo

Jó 1

A virtude e riqueza de Jó

1 Havia um homem na terra de Uz, cujo nome era Jó; homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desviava do mal.

2 Nasceram-lhe sete filhos e três filhas.

3 Possuía sete mil ovelhas, três mil camelos, quinhentas juntas de bois e quinhentas jumentas; era também mui numeroso o pessoal ao seu serviço, de maneira que este homem era o maior de todos os do Oriente.

4 Seus filhos iam às casas uns dos outros e faziam banquetes, cada um por sua vez, e mandavam convidar as suas três irmãs a comerem e beberem com eles.

5 Decorrido o turno de dias de seus banquetes, chamava Jó a seus filhos e os santificava; levantava-se de madrugada e oferecia holocaustos segundo o número de todos eles, pois dizia: Talvez tenham pecado os meus filhos e blasfemado contra Deus em seu coração. Assim o fazia Jó continuamente.

6 Num dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles.

7 Então, perguntou o SENHOR a Satanás: Donde vens? Satanás respondeu ao SENHOR e disse: De rodear a terra e passear por ela.

Jobo 1

Jobo turtai ir pamaldumas

1Kadaise Uco šalyje gyveno žmogus, vardu Jobas. Tas žmogus buvo be priekaištų ir doras, dievobaimingas ir besišalinantis pikta.

2Jam buvo gimę septyni sūnūs ir trys dukterys.

3Jis turėjo septynis tūkstančius avių, tris tūkstančius kupranugarių, penkis šimtus jungų jaučių, penkis šimtus asilių ir labai didelę samdytą šeimyną. Tas žmogus buvo labiau pasiturintis negu bet kas kitas Rytuose.

4Jo sūnūs buvo pratę kelti vaišes vieni pas kitus iš eilės ir kviestis savo tris seseris valgyti ir gerti kartu su jais.

5Pasibaigus vienam vaišių dienų ratui, Jobas susikviesdavo juos pas save ir pašventindavo, atsikėlęs anksti rytą ir atnašaudamas deginamąją auką už kiekvieną skyrium. Mat Jobas sakydavo sau: „Galbūt mano vaikai nusidėjo ir piktžodžiavo Dievui savo širdyje“. Taip Jobas elgdavosi visuomet.

6Tą dieną, kai dangiškosios būtybės suėjo tarnauti VIEŠPATIESakivaizdoje, su jais kartu atėjo ir šėtonas.

7VIEŠPATS klausė šėtoną: „Kur buvai?“ „Klajojau po žemę, – atsakė VIEŠPAČIUI šėtonas, – ėjau joje sargybą“.

[8] Perguntou ainda o SENHOR a Satanás: Observaste o meu servo Jó? Porque ninguém há na terra semelhante a ele, homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desvia do mal.

[9] Então, respondeu Satanás ao SENHOR: Porventura, Jó debalde teme a Deus?

[10] Acaso, não o cercaste com sebe, a ele, a sua casa e a tudo quanto tem? A obra de suas mãos abençoaste, e os seus bens se multiplicaram na terra.

[11] Estende, porém, a mão, e toca-lhe em tudo quanto tem, e verás se não blasfema contra ti na tua face.

[12] Disse o SENHOR a Satanás: Eis que tudo quanto ele tem está em teu poder; somente contra ele não estendas a mão. E Satanás saiu da presença do SENHOR.

As aflições e a paciência de Jó

[13] Sucedeu um dia, em que seus filhos e suas filhas comiam e bebiam vinho na casa do irmão primogênito,

[14] que veio um mensageiro a Jó e lhe disse: Os bois lavravam, e as jumentas pasciam junto a eles;

[15] de repente, deram sobre eles os sabeus, e os levaram, e mataram aos servos a fio de espada; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[16] Falava este ainda quando veio outro e disse: Fogo de Deus caiu do céu, e queimou as ovelhas e os servos, e os consumiu; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[17] Falava este ainda quando veio outro e disse: Dividiram-se os caldeus em três

[8]VIEŠPATS tarė šėtonui: „Ar atkreipei dėmesį į mano tarną Jobą? Kito tokio kaip jis nėra žemėje! Tai žmogus be priekaištų ir doras, dievobaimingas ir besišalinantis pikta“. –

[9]„Argi veltui Jobas bijo Dievo, – atsakė šėtonas VIEŠPAČIUI. –

[10]Argi neapjuosei iš visų pusių tvora jo paties, jo namų ir visko, ką tik jis turi? Tu palaiminai jo rankų darbą, ir jo galvijų padaugėjo žemėje.

[11]Bet ištiesk ranką, paliesk visa, ką jis turi, ir esu tikras, jis iškeiks tave į akis“.

[12]VIEŠPATS tarė šėtonui: „Štai visa, ką jis turi, – tavo rankose. Tik prieš jį patį rankos nepakelk!“ Tada šėtonas pasišalino išVIEŠPATIES akivaizdos.

Pirmas Jobo išbandymas

[13]Vieną dieną, kai jo sūnūs ir dukterys valgė ir gėrė vyną vyriausiojo brolio namuose,

[14]atbėgo pas Jobą pasiuntinys. „Jaučiai arė, o asilės ganėsi šalia jų ganykloje, – tarė jis. –

[15]Šebiečiai užpuolė ir pagrobė juos. Tarnus iškapojo kalaviju. Tik aš vienas pabėgau tau pranešti“.

[16]Dar nebaigus tam kalbėti, atskubėjo kitas pasiuntinys. „Dievo ugnis, – tarė jis, – krito iš dangaus, sudegino ir avis, ir piemenis, paversdama juos pelenais. Tik aš vienas pabėgau tau pranešti“.

[17]Dar tam nebaigus kalbėti, atskubėjo kitas pasiuntinys. „Chaldėjai, – tarė jis, –

bandos, deram sobre os camelos, os levaram e mataram aos servos a fio de espada; só eu escapei, para trazer-te a nova.

18 Também este falava ainda quando veio outro e disse: Estando teus filhos e tuas filhas comendo e bebendo vinho, em casa do irmão primogênito,

19 eis que se levantou grande vento do lado do deserto e deu nos quatro cantos da casa, a qual caiu sobre eles, e morreram; só eu escapei, para trazer-te a nova.

20 Então, Jó se levantou, rasgou o seu manto, rapou a cabeça e lançou-se em terra e adorou;

21 e disse: Nu saí do ventre de minha mãe e nu voltarei; o SENHOR o deu e o SENHOR o tomou; bendito seja o nome do SENHOR!

22 Em tudo isto Jó não pecou, nem atribuiu a Deus falta alguma.

Jó 2

1 Num dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles apresentar-se perante o SENHOR.

2 Então, o SENHOR disse a Satanás: Donde vens? Respondeu Satanás ao SENHOR e disse: De rodear a terra e passear por ela.

3 Perguntou o SENHOR a Satanás: Observaste o meu servo Jó? Porque ninguém há na terra semelhante a ele, homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desvia do mal. Ele conserva a sua

trys būriai, užpuolė ir pagrobė kupranugarius. Tarnus išžudė kalaviju. Tik aš vienas pabėgau tau pranešti“.

18Dar tam nebaigus kalbėti, atskubėjo kitas pasiuntinys ir pranešė: „Tavo sūnūs ir dukterys valgė ir gėrė vyną vyriausiojo brolio namuose, – tarė jis, –

19ir štai atūžė iš dykumos baisi vėtra ir sugniuždė visas keturias namų kertes. Namai griuvo ant jaunųjų žmonių. Jie visi žuvo. Tik aš vienas pabėgau tau pranešti“.

20Tada Jobas atsistojo, persiplėšė drabužius ir nusiskuto galvą. Puolęs kniūbsčias,

21jis tarė: „Nuogas išėjau iš motinos įsčių, nuogas sugrįšiu ten; VIEŠPATS davė, VIEŠPATS ir atėmė! Tebūna pašlovintas VIEŠPATIES vardas!“

22Nepaisydamas visko, Jobas nei nusidėjo, nei priekaištavo Dievui.

Jobo 2

Antras Jobo išbandymas

1Tą dieną, kai dangiškosios būtybės suėjo tarnauti VIEŠPATIESakivaizdoje, su jais kartu atėjo ir šėtonas tarnauti VIEŠPAČIUI.

2„Kur buvai?“ – klausė VIEŠPATS šėtoną. „Klajojau po žemę, – atsakė VIEŠPAČIUIšėtonas, – ėjau joje sargybą“.

3VIEŠPATS paklausė šėtoną: „Ar atkreipei dėmesį į mano tarną Jobą? Juk kito tokio kaip jis nėra žemėje! Tai žmogus be priekaištų ir doras, dievobaimingas ir besišalinantis pikta. Jis vis laikosi savo

integridade, embora me incitasses contra ele, para o consumir sem causa.

[4] Então, Satanás respondeu ao SENHOR: Pele por pele, e tudo quanto o homem tem dará pela sua vida.

[5] Estende, porém, a mão, toca-lhe nos ossos e na carne e verás se não blasfema contra ti na tua face.

[6] Disse o SENHOR a Satanás: Eis que ele está em teu poder; mas poupa-lhe a vida.

[7] Então, saiu Satanás da presença do SENHOR e feriu a Jó de tumores malignos, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.

[8] Jó, sentado em cinza, tomou um caco para com ele raspar-se.

[9] Então, sua mulher lhe disse: Ainda conservas a tua integridade? Amaldiçoa a Deus e morre.

[10] Mas ele lhe respondeu: Falas como qualquer doida; temos recebido o bem de Deus e não receberíamos também o mal? Em tudo isto não pecou Jó com os seus lábios.

[11] Ouvindo, pois, três amigos de Jó todo este mal que lhe sobreviera, chegaram, cada um do seu lugar: Elifaz, o temanita, Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita; e combinaram ir juntamente condoer-se dele e consolá-lo.

[12] Levantando eles de longe os olhos e não o reconhecendo, ergueram a voz e choraram; e cada um, rasgando o seu manto, lançava pó ao ar sobre a cabeça.

[13] Sentaram-se com ele na terra, sete dias e sete noites; e nenhum lhe dizia palavra

dorumo. Vadinasi, be reikalo sukurstei mane jį sunaikinti“. –

[4]„Oda už odą, – atsakė šėtonas VIEŠPAČIUI. – Visa, ką žmogus turi, jis atiduos už savo gyvybę.

[5]Bet ištiesk ranką, paliesk jo kaulus bei kūną, ir jis tikrai iškeiks tave į akis“.

[6]VIEŠPATS tarė šėtonui: „Štai jis – tavo rankose. Tik jo gyvybės neliesk!“

[7]Tada šėtonas pasišalino iš VIEŠPATIES akivaizdos ir ištiko Jobą dvokiančiomis votimis nuo padų iki viršugalvio.

[8]Sėdėdamas pelenuose, jis gramdėsi šuke.

[9]Žmona tarė jam: „Ar dar laikaisi savo dorumo? Keik Dievą ir mirk!”

[10]Bet jis atsakė: „Kalbi kaip kvaila moteris. Nejau priimsime iš Dievo rankos kas gera ir nepriimsime kas bloga?“ Nepaisydamas to visko, Jobas nieko nesakė prieš Dievą.

[11]Trys Jobo bičiuliai, išgirdę apie visas nelaimes, kurios buvo jį ištikusios, leidosi į kelionę kiekvienas iš savo namų – Elifazas Temanas, Bildadas Šuachas ir Cofaras Naamatietis. Jie susitiko ir keliavo drauge atjausti ir paguosti.

[12]Pamatę iš tolo jie negalėjo jo pažinti ir pradėjo garsiai verkti. Persiplėšę drabužius, jie barstėsi galvas dulkėmis.

[13]Jie sėdėjo ant žemės su juo septynias dienas ir septynias naktis. Nė vienas Jobui

alguma, pois viam que a dor era muito grande.

netarė nė žodžio, nes matė, kad jis labai kenčia.

Jó 3

Jó amaldiçoa o seu nascimento

1 Depois disto, passou Jó a falar e amaldiçoou o seu dia natalício.

2 Disse Jó:

3 Pereça o dia em que nasci e a noite em que se disse: Foi concebido um homem!

4 Converta-se aquele dia em trevas; e Deus, lá de cima, não tenha cuidado dele, nem resplandeça sobre ele a luz.

5 Reclamem-no as trevas e a sombra de morte; habitem sobre ele nuvens; espante-o tudo o que pode enegrecer o dia.

6 Aquela noite, que dela se apoderem densas trevas; não se regozije ela entre os dias do ano, não entre na conta dos meses.

7 Seja estéril aquela noite, e dela sejam banidos os sons de júbilo.

8 Amaldiçoem-na aqueles que sabem amaldiçoar o dia e sabem excitar o monstro marinho.

9 Escureçam-se as estrelas do crepúsculo matutino dessa noite; que ela espere a luz, e a luz não venha; que não veja as pálpebras dos olhos da alva,

10 pois não fechou as portas do ventre de minha mãe, nem escondeu dos meus olhos o sofrimento.

11 Por que não morri eu na madre? Por que não expirei ao sair dela?

12 Por que houve regaço que me acolhesse? E por que peitos, para que eu mamasse?

Jobo 3

Jobo dejonė

1Pagaliau Jobas pravėrė lūpas ir keikė tą dieną, kurią buvo gimęs.

2Jis pertraukė tylą, tardamas:

3„Tepranyksta diena, kurią gimiau, naktis, kuri tarė: ‘Pradėtas berniukas!’

4O, ta diena! Tebūna ji tamsa! Tenesirūpina ja Dievas aukštybėse, teneišaušta jai šviesa!

5Teaptemdo ją tamsa ir niūrus šešėlis, teapgaubia debesys, tegąsdina ją saulės užtemimas.

6O, ta naktis! Tebūna ji niūri tamsa! Tenebūna ji įskaityta į metų dienas, tenepatenka nė į vieną mėnesį.

7Taip! Ta naktis tebūna bevaisė, tenebūna girdėti joje jokio džiugaus balso.

8Tekeikia ją keikiantys dieną ir gebantys pažadinti Leviataną.

9Teaptemsta aušros žvaigždė, tesiilgi ji šviesos, bet tenesulaukia; tenemato ji ryto spindulių dėl to,

10kad nenorėjo uždaryti įsčių durų ir paslėpti vargą nuo mano akių.

11Kodėl aš nemiriau gimdamas, kodėl išėjęs iš įsčių nežuvau?

12Kam gi buvau pasisodintas ant kelių ir duota man žįsti krūtį?

[13] Porque já agora repousaria tranqüilo; dormiria, e, então, haveria para mim descanso,

[13]Gulėčiau dabar ramybėje; miegočiau ir ilsėčiausi

[14] com os reis e conselheiros da terra que para si edificaram mausoléus;

[14]drauge su žemės karaliais ir patarėjais, statančiais sau kapavietes,

[15] ou com os príncipes que tinham ouro e encheram de prata as suas casas;

[15]ar drauge su didžiūnais, turinčiais aukso, pripildžiusiais savo rūmus sidabro.

[16] ou, como aborto oculto, eu não existiria, como crianças que nunca viram a luz.

[16]Kodėl gi nebuvau palaidotas tarsi nelaikšis kūdikis, tarsi mažyliai, niekada nematę šviesos?

[17] Ali, os maus cessam de perturbar, e, ali, repousam os cansados.

[17]Ten, žemai, nedorėliai liaujasi siausti, ten pavargusieji ilsisi.

[18] Ali, os presos juntamente repousam e não ouvem a voz do feitor.

[18]Ten belaisviai nesupančioti, jie nebegirdi engėjo balso.

[19] Ali, está tanto o pequeno como o grande e o servo livre de seu senhor.

[19]Ten mažas ir didelis – lygūs, vergas laisvas nuo savo šeimininko.

[20] Por que se concede luz ao miserável e vida aos amargurados de ânimo,

[20]Kodėl gi jis duoda šviesą nelaimingiesiems, o gyvybę – sielvartaujantiesiems?

[21] que esperam a morte, e ela não vem? Eles cavam em procura dela mais do que tesouros ocultos.

[21]Jie laukia mirties, bet ji neateina, jie ieško jos tarsi paslėpto lobyno;

[22] Eles se regozijariam por um túmulo e exultariam se achassem a sepultura.

[22]jie labai džiūgauja ir smagiai jaučiasi suradę kapą.

[23] Por que se concede luz ao homem, cujo caminho é oculto, e a quem Deus cercou de todos os lados?

[23]Kam gi duota šviesa vyrui, negalinčiam matyti kelio, Dievo iš visų pusių apsuptam?

[24] Por que em vez do meu pão me vêm gemidos, e os meus lamentos se derramam como água?

[24]Juk dejonė man tarsi duona, o aimanos liejasi man tarsi vanduo.

[25] Aquilo que temo me sobrevém, e o que receio me acontece.

[25]Ko tik bijau, tas mane pasiveja, ir ko tik vengiu, tai mane ištinka.

[26] Não tenho descanso, nem sossego, nem repouso, e já me vem grande perturbação.

[26]Neturiu nei ramybės, nei paliovos, nei atvangos, nes užgriuvo kančia“.

Jó 4

Jobo 4

Elifaz repreende a Jó

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita, e disse:

[2] Se intentar alguém falar-te, enfadar-te-ás? Quem, todavia, poderá conter as palavras?

[3] Eis que tens ensinado a muitos e tens fortalecido mãos fracas.

[4] As tuas palavras têm sustentado aos que tropeçavam, e os joelhos vacilantes tens fortificado.

[5] Mas agora, em chegando a tua vez, tu te enfadas; sendo tu atingido, te perturbas.

[6] Porventura, não é o teu temor de Deus aquilo em que confias, e a tua esperança, a retidão dos teus caminhos?

[7] Lembra-te: acaso, já pereceu algum inocente? E onde foram os retos destruídos?

[8] Segundo eu tenho visto, os que lavram a iniqüidade e semeiam o mal, isso mesmo eles segam.

[9] Com o hálito de Deus perecem; e com o assopro da sua ira se consomem.

[10] Cessa o bramido do leão e a voz do leão feroz, e os dentes dos leõezinhos se quebram.

[11] Perece o leão, porque não há presa, e os filhos da leoa andam dispersos.

[12] Uma palavra se me disse em segredo; e os meus ouvidos perceberam um sussurro dela.

[13] Entre pensamentos de visões noturnas, quando profundo sono cai sobre os homens,

Elifazo priekaištai

[1]Tada Elifazas Temanas atsakydamas tarė:

[2]„Jeigu išdrįstų kas tarti tau žodį, ar nebūsi užgautas? Bet kas galėtų dabar tylėti?

[3]Štai tu mokei daugelį, stiprinai jų silpnas rankas,

[4]tavo žodžiai drąsino svyruojančius, tu sutvirtinai drebančius kelius.

[5]Bet kai dabar tai nutinka tau, tu netenki kantrybės; kai tave patį tai paliečia, tu būni priblokštas!

[6]Argi tavo Dievo baimė nėra tavo laidas, o tavo tobulas elgesys – tavo viltis?

[7]Prisimink, ar kas kada būdamas nekaltas pražuvo? Ar buvo kur nors dorieji sunaikinti?

[8]Kalbu iš patirties: kas pikta aria ir bėdą sėja, tas tai ir pjauna.

[9]Nuo Dievo kvėptelėjimo jie pražūva, nuo jo įniršio gūsio sunyksta.

[10]Nutyla liūto riaumojimas, žvėrių karaliaus staugimas, ir ištrupa liūtų jauniklių dantys.

[11]Stiprus liūtas nugaišta, nes trūksta grobio, o jo jaunikliai išsiblaško.

[12]Mane slapčiomis pasiekė žodis, mano ausis pagavo tylų šnabždesį.

[13]Nuo minčių, kilusių iš nakties regėjimų, kai gilus miegas apima mirtinguosius,

[14] sobrevieram-me o espanto e o tremor, e todos os meus ossos estremeceram.

[15] Então, um espírito passou por diante de mim; fez-me arrepiar os cabelos do meu corpo;

[16] parou ele, mas não lhe discerni a aparência; um vulto estava diante dos meus olhos; houve silêncio, e ouvi uma voz:

[17] Seria, porventura, o mortal justo diante de Deus? Seria, acaso, o homem puro diante do seu Criador?

[18] Eis que Deus não confia nos seus servos e aos seus anjos atribui imperfeições;

[19] quanto mais àqueles que habitam em casas de barro, cujo fundamento está no pó, e são esmagados como a traça!

[20] Nascem de manhã e à tarde são destruídos; perecem para sempre, sem que disso se faça caso.

[21] Se se lhes corta o fio da vida, morrem e não atingem a sabedoria.

[14]mane pagavo baimė ir šiurpulys, drebėjo visi mano kaulai.

[15]Tuomet vėjas pūstelėjo į mane, ir man ant kūno pasišiaušė plaukai.

[16]Jis stabtelėjo, bet aš jo neatpažinau. Tik pavidalas buvo prieš mano akis, ir įsiviešpatavo tyla. Tuomet išgirdau balsą:

[17]'Argi gali žmogus būti teisesnis už Dievą? Argi gali mirtingasis būti be priekaištų prieš savo Kūrėją?

[18]Štai jis net savo tarnais nepasitiki ir angelus kaltina klaida!

[19]Tad ką sakyti apie gyvenančius molio namuose, kurių pamatai – dulkės? Jie sutraiškomi lengviau negu kandys,

[20]nuo ryto iki vakaro jie trinami į dulkes. Nepastebėti jie žūva amžinai.

[21]Kai jų palapinės virvelė išplėšiama iš jų, argi jie nemiršta nepažinę išminties?'

Jó 5

Elifaz exorta a Jó a que busque a Deus

[1] Chama agora! Haverá alguém que te atenda? E para qual dos santos anjos te virarás?

[2] Porque a ira do louco o destrói, e o zelo do tolo o mata.

[3] Bem vi eu o louco lançar raízes; mas logo declarei maldita a sua habitação.

[4] Seus filhos estão longe do socorro, são espezinhados às portas, e não há quem os livre.

Jobo 5

[1]Tad šaukis! Ar atsakys tau kas nors? Į kuriuos iš šventųjų tu kreipsiesi?

[2]Iš tikrųjų širdgėla pražudo kvailąjį, o pavydas užmuša lepšį.

[3]Mačiau kvailąjį įleidžiant šaknis, bet staiga ėmiau keikti jo buveinę.

[4]Jo vaikai nesaugūs, trypiami teismuose, ir nėra kam jų apginti.

[5] A sua messe, o faminto a devora e até do meio dos espinhos a arrebata; e o intrigante abocanha os seus bens.
[6] Porque a aflição não vem do pó, e não é da terra que brota o enfado.
[7] Mas o homem nasce para o enfado, como as faíscas das brasas voam para cima.
[8] Quanto a mim, eu buscaria a Deus e a ele entregaria a minha causa;
[9] ele faz coisas grandes e inescrutáveis e maravilhas que não se podem contar;
[10] faz chover sobre a terra e envia águas sobre os campos,
[11] para pôr os abatidos num lugar alto e para que os enlutados se alegrem da maior ventura.
[12] Ele frustra as maquinações dos astutos, para que as suas mãos não possam realizar seus projetos.
[13] Ele apanha os sábios na sua própria astúcia; e o conselho dos que tramam se precipita.
[14] Eles de dia encontram as trevas; ao meio-dia andam como de noite, às apalpadelas.
[15] Porém Deus salva da espada que lhes sai da boca, salva o necessitado da mão do poderoso.
[16] Assim, há esperança para o pobre, e a iniqüidade tapa a sua própria boca.
[17] Bem-aventurado é o homem a quem Deus disciplina; não desprezes, pois, a disciplina do Todo-Poderoso.
[18] Porque ele faz a ferida e ele mesmo a ata; ele fere, e as suas mãos curam.

[5]Jo pjūties derliumi naudojasi alkanieji, grobdami jį net iš erškėčių; jo turtų geidžia godieji.
[6]Juk blogis nedygsta iš žemės, vargas nesprogsta iš dirvos.
[7]Ne! Iš tikrųjų žmogus gimsta vargti, kaip žiežirbos kilti aukštyn.
[8]Kreipčiausi į Dievą, tavimi dėtas, ir Dievui pavesčiau savo bėdą.
[9]Jo darbai didingi ir nesuvokiami, nuostabūs ir nesuskaičiuojami.
[10]Žemei jis duoda lietaus, ir laukus palaisto vandeniu.
[11]Kukliuosius jis išaukština, o liūdintiems pakelia nuotaiką.
[12]Sukčių užmačias jis taip sužlugdo, kad jų rankos neranda naudos.
[13]Gudruolius jis pagauna kėslaujančius, jų suktus sumanymus paverčia niekais.
[14]Dieną jiems darosi tamsu, vidurdienį jie grabinėjasi tarsi naktį.
[15]Bet beturtį jis gelbsti nuo jų nasrų, nuo galingojo rankos.
[16]Taigi bus vilties nelaimingajam, nelabumas turi užčiaupti burną.
[17]Tikėk manimi: laimingas žmogus, kurį Dievas pataiso! Neniekink Visagalio pamokos!
[18]Juk jis sužeidžia, bet ir aptvarsto, jo rankos nuplaka, bet ir pagydo.

[19] De seis angústias te livrará, e na sétima o mal te não tocará.
[20] Na fome te livrará da morte; na guerra, do poder da espada.
[21] Do açoite da língua estarás abrigado e, quando vier a assolação, não a temerás.
[22] Da assolação e da fome te rirás e das feras da terra não terás medo.
[23] Porque até com as pedras do campo terás a tua aliança, e os animais da terra viverão em paz contigo.
[24] Saberás que a paz é a tua tenda, percorrerás as tuas possessões, e nada te faltará.
[25] Saberás também que se multiplicará a tua descendência, e a tua posteridade, como a erva da terra.
[26] Em robusta velhice entrarás para a sepultura, como se recolhe o feixe de trigo a seu tempo.
[27] Eis que isto já o havemos inquirido, e assim é; ouve-o e medita nisso para teu bem.

[19]Šešis kartus iš bėdos jis tave gelbės, o septintą kartą nelaimė tavęs nebepalies.
[20]Bado metu jis atpirks tave nuo mirties, o kare – nuo kalavijo pavojaus.
[21]Nuo ilgų liežuvių rykštės būsi apgintas, negandoms siaučiant aplinkui nedrebėsi.
[22]Iš žūties ir bado juoksiesi, žemės žvėrių nebebijosi.
[23]Dirvos akmenys bus tavo sąjungininkai, laukiniai žvėrys elgsis su tavimi taikiai.
[24]Matysi, kad tavo palapinė saugi, apžiūrėsi savo avidę ir nieko nepasigesi.
[25]Matysi, kad tavo palikuonys dauginasi ir tavo ainija auga kaip žolė laukuose.
[26]Į kapą nueisi žilos senatvės sulaukęs kaip laiku nuneštas kviečių pėdas.
[27]Tikėk manimi! Tai ištyrėme. Taip yra! Klausykis ir dėkis tai į galvą!“

Jó 6

Jó justifica as suas queixas

[1] Então, Jó respondeu:
[2] Oh! Se a minha queixa, de fato, se pesasse, e contra ela, numa balança, se pusesse a minha miséria,
[3] esta, na verdade, pesaria mais que a areia dos mares; por isso é que as minhas palavras foram precipitadas.
[4] Porque as flechas do Todo-Poderoso estão em mim cravadas, e o meu espírito

Jobo 6

Jobo atsakas Elifazui

[1]Tada Jobas atsakydamas tarė:
[2]„Ak, kad mano širdgėla būtų pasverta, ir visos mano negandos padėtos ant svarstyklių!
[3]Juk jos nusvertų jūros smiltis. Todėl mano žodžiai buvo aštrūs.
[4]Juk Visagalio strėlės susmigusios į mane, ir mano dvasia čiulpia jų nuodus, Dievo siaubas gaubia mane.

sorve o veneno delas; os terrores de Deus se arregimentam contra mim.

5 Zurrará o jumento montês junto à relva? Ou mugirá o boi junto à sua forragem?

5Argi bliauna laukinis asilas, turėdamas žolės? Argi baubia jautis, turėdamas pašaro?

6 Comer-se-á sem sal o que é insípido? Ou haverá sabor na clara do ovo?

6Argi kas valgo prėską beskonį maistą? Argi turi skonį piktžolių sunka?

7 Aquilo que a minha alma recusava tocar, isso é agora a minha comida repugnante.

7Toks maistas man koktus; jis tarsi maistas ligonio.

8 Quem dera que se cumprisse o meu pedido, e que Deus me concedesse o que anelo!

8O, kad mano prašymas būtų patenkintas ir Dievas suteiktų, ko trokštu!

9 Que fosse do agrado de Deus esmagar-me, que soltasse a sua mão e acabasse comigo!

9Net jeigu Dievui patiktų mane sutrinti, duoti laisvę savo rankai ir mane nušluoti,

10 Isto ainda seria a minha consolação, e saltaria de contente na minha dor, que ele não poupa; porque não tenho negado as palavras do Santo.

10tai būtų man paguoda! Džiaugčiausi net veriančiu skausmu, nes neatmečiau Šventojo žodžių.

11 Por que esperar, se já não tenho forças? Por que prolongar a vida, se o meu fim é certo?

11Kokios gi mano jėgos, kad galėčiau tai pakelti? Kiek ilgai man gali užtekti kantrybės?

12 Acaso, a minha força é a força da pedra? Ou é de bronze a minha carne?

12Nejau mano jėgos – akmens stiprumo, o mano trapi prigimtis – žalvario?

13 Não! Jamais haverá socorro para mim; foram afastados de mim os meus recursos.

13Iš tikrųjų pats sau padėti negaliu, man atimtos visos išgalės.

14 Ao aflito deve o amigo mostrar compaixão, a menos que tenha abandonado o temor do Todo-Poderoso.

14Bėdoje kaip ši man reikia ištikimų bičiulių, ar būčiau atmetęs Visagalio baimę, ar ne.

15 Meus irmãos aleivosamente me trataram; são como um ribeiro, como a torrente que transborda no vale,

15Bet mano bičiuliai nuvilia mane kaip srautai, išdžiūstantys per sausrą.

16 turvada com o gelo e com a neve que nela se esconde,

16Tirpstančio sniego ir ledų jie būna prigrūsti,

[17] torrente que no tempo do calor seca, emudece e desaparece do seu lugar.
[18] Desviam-se as caravanas dos seus caminhos, sobem para lugares desolados e perecem.
[19] As caravanas de Temá procuram essa torrente, os viajantes de Sabá por ela suspiram.
[20] Ficam envergonhados por terem confiado; em chegando ali, confundem-se.
[21] Assim também vós outros sois nada para mim; vedes os meus males e vos espantais.
[22] Acaso, disse eu: dai-me um presente? Ou: oferecei-me um suborno da vossa fazenda?
[23] Ou: livrai-me do poder do opressor? Ou: redimi-me das mãos dos tiranos?
[24] Ensinai-me, e eu me calarei; dai-me a entender em que tenho errado.
[25] Oh! Como são persuasivas as palavras retas! Mas que é o que repreende a vossa repreensão?
[26] Acaso, pensais em reprovar as minhas palavras, ditas por um desesperado ao vento?
[27] Até sobre o órfão lançaríeis sorte e especularíeis com o vosso amigo?
[28] Agora, pois, se sois servidos, olhai para mim e vede que não minto na vossa cara.
[29] Tornai a julgar, vos peço, e não haja iniqüidade; tornai a julgar, e a justiça da minha causa triunfará.
[30] Há iniqüidade na minha língua? Não pode o meu paladar discernir coisas perniciosas?

[17]bet kaitrai užėjus pranyksta, kai karšta, pasitraukia iš savo vietos.
[18]Karavanai suka iš kelio jų ieškodami, klajoja ir pražūva dykumoje.
[19]Karavanai iš Temos jų ieško, vilkstinės iš Šebos jų viliasi.
[20]Bet jie nusivilia, tuščiai tikėjęsi, pasiekia tas vietas ir apstulbsta.
[21]Tad tokie dabar man esate: matote mano negandas, bet išsigandote.
[22]Argi prašiau: ‘Duokite man dovaną’? Arba: ‘Duokite iš savo turtų kyšį už mane’?
[23]Arba: ‘Išgelbėkite mane iš priešo rankų’? Arba: ‘Išpirkite mane iš engėjų nagų’?
[24]Mokykite mane, ir aš tylėsiu, parodykite, kur mano suklysta.
[25]Kokie įtaigūs tiesūs žodžiai! Bet ką reiškia jūsų įrodinėjimai?
[26]Argi jūs neprasimanote žodžių įrodinėjimams ir bevilčio žmogaus žodžių nelaikote tauškalais?
[27]Jūs net kauliukus mestumėte dėl našlaičio ir parduotumėte savo bičiulį.
[28]Bet malonėkite pažvelgti į mane: į akis jums nemeluosiu.
[29]Prašyčiau pasvarstyti, kad nebūtų neteisybės; apsvarstykite, aš vis dar teisus!
[30]Argi mano liežuvis suktas? Ar aš neatskiriu nelaimės, kai ją patiriu?

Jó 7

Jó contende com Deus

1 Não é penosa a vida do homem sobre a terra? Não são os seus dias como os de um jornaleiro?

2 Como o escravo que suspira pela sombra e como o jornaleiro que espera pela sua paga,

3 assim me deram por herança meses de desengano e noites de aflição me proporcionaram.

4 Ao deitar-me, digo: quando me levantarei? Mas comprida é a noite, e farto-me de me revolver na cama, até à alva.

5 A minha carne está vestida de vermes e de crostas terrosas; a minha pele se encrosta e de novo supura.

6 Os meus dias são mais velozes do que a lançadeira do tecelão e se findam sem esperança.

7 Lembra-te de que a minha vida é um sopro; os meus olhos não tornarão a ver o bem.

8 Os olhos dos que agora me vêem não me verão mais; os teus olhos me procurarão, mas já não serei.

9 Tal como a nuvem se desfaz e passa, aquele que desce à sepultura jamais tornará a subir.

10 Nunca mais tornará à sua casa, nem o lugar onde habita o conhecerá jamais.

11 Por isso, não reprimirei a boca, falarei na angústia do meu espírito, queixar-me-ei na amargura da minha alma.

Jobo 7

1Argi žmogaus gyvenimas žemėje nėra sunki tarnyba? Argi žmogaus dienos nėra kaip samdinio dienos?

2Tarsi vergas jis trokšta pavėsio, tarsi samdinys laukia savo atlygio.

3Man skirti mėnesiai pilni nusivylimo, mano dalia – naktys, kupinos širdgėlos.

4Eidamas gulti, klausiu: ‘Kada atsikelsiu?’ Bet naktis ilga, ir ligi aušros aš neramiai vartausi.

5Mano kūną dengia kirmėlės ir purvas, mano oda pleišėja ir pūliuoja.

6Mano dienos eiklesnės už audėjo šaudyklę, be vilties jos skuba prie savo galo.

7Neužmiršk, kad mano gyvenimas tik vėjas; niekada daugiau neberegėsiu laimės.

8Akis, stebinti mane, nebematys manęs; tavo akys ieškos manęs, bet manęs jau nebebus.

9Kaip debesis pamažu nyksta ir praeina, taip žengiantis žemyn į Šeolą niekada nebegrįžta.

10Į savo buveinę jis nebesugrįš, jo namai daugiau jo nebepažins.

11Todėl negaliu leisti savo lūpoms tylėti; kalbėsiu dvasios skausme, skųsiuosi gyvasties kartėlyje.

[12] Acaso, sou eu o mar ou algum monstro marinho, para que me ponhas guarda?

[13] Dizendo eu: consolar-me-á o meu leito, a minha cama aliviará a minha queixa,

[14] então, me espantas com sonhos e com visões me assombras;

[15] pelo que a minha alma escolheria, antes, ser estrangulada; antes, a morte do que esta tortura.

[16] Estou farto da minha vida; não quero viver para sempre. Deixa-me, pois, porque os meus dias são um sopro.

[17] Que é o homem, para que tanto o estimes, e ponhas nele o teu cuidado,

[18] e cada manhã o visites, e cada momento o ponhas à prova?

[19] Até quando não apartarás de mim a tua vista? Até quando não me darás tempo de engolir a minha saliva?

[20] Se pequei, que mal te fiz a ti, ó Espreitador dos homens? Por que fizeste de mim um alvo para ti, para que a mim mesmo me seja pesado?

[21] Por que não perdoas a minha transgressão e não tiras a minha iniqüidade? Pois agora me deitarei no pó; e, se me buscas, já não serei.

Jó 8

Bildade afirma a justiça de Deus

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] Até quando falarás tais coisas? E até quando as palavras da tua boca serão qual vento impetuoso?

[12]Argi aš jūra ar jūros pabaisa, kad tu pastatei prie manęs sargybą?

[13]Kai pagalvoju: ‘Mano lova mane paguos, mano guolis pasidalys su manimi skausmu’, –

[14]tu gąsdini mane sapnais ir siaubą man keli regėjimais,

[15]idant rinkčiausi pasmaugimą ir mirtį negu šiuos griaučius.

[16]Daugiau nebegaliu! Amžinai negyvensiu! Tad pasitrauk nuo manęs, nes mano dienos tik ūkanos.

[17]Kas tas žmogus, kad jį taip aukštini? Kodėl kreipi į jį dėmesį!

[18]Kasdien jį lankai, kiekvieną akimirką jį bandai!

[19]Kiek ilgai nenuleisi akių nuo manęs ir neatstosi, kol nurysiu seiles?

[20]Jei ir nusidėjau, tai ką padariau tau, žmogaus sarge? Kodėl pavertei mane savo taikiniu? Kodėl tapau tau našta?

[21]Kodėl neatleidi mano nusižengimo ir nepanaikini mano kaltės? Juk netrukus gulėsiu dulkėse; ieškosi manęs, bet manęs jau nebebus“.

Jobo 8

Bildado kalba

[1]Tada Bildadas Šuachas atsakydamas tarė:

[2]„Kiek ilgai tu dar šitaip kalbėsi? Žodžiai iš tavo lūpų – tarsi smarki vėtra!

[3] Perverteria Deus o direito ou perverteria o Todo-Poderoso a justiça?	[3]Argi Dievas iškraipys teisėtvarką? Argi Visagalis iškraipys teisumą?
[4] Se teus filhos pecaram contra ele, também ele os lançou no poder da sua transgressão.	[4]Kai tavo vaikai jam nusidėjo, jis atlygino jiems už jų kaltę.
[5] Mas, se tu buscares a Deus e ao Todo-Poderoso pedires misericórdia,	[5]Kai tu ieškosi Dievo ir maldausi Visagalį,
[6] se fores puro e reto, ele, sem demora, despertará em teu favor e restaurará a justiça da tua morada.	[6]jeigu būsi be priekaištų ir doras, jis tikrai tavimi pasirūpins ir atstatys teisėtą tavo namų židinį.
[7] O teu primeiro estado, na verdade, terá sido pequeno, mas o teu último crescerá sobremaneira.	[7]Tavo pirmykštė būklė atrodys kaip niekas, nes ateityje tu labai praturtėsi.
[8] Pois, eu te peço, pergunta agora a gerações passadas e atenta para a experiência de seus pais;	[8]Paklausk senosios kartos ir apsvarstyk protėvių patirtį.
[9] porque nós somos de ontem e nada sabemos; porquanto nossos dias sobre a terra são como a sombra.	[9]Juk mes patys – lyg vakar užgimę ir nieko nežinome. Mūsų dienos žemėje – tik šešėlis!
[10] Porventura, não te ensinarão os pais, não haverão de falar-te e do próprio entendimento não proferirão estas palavras:	[10]Argi jie tavęs nepamokys, nepapasakos ir netars žodžių iš širdies?
[11] Pode o papiro crescer sem lodo? Ou viça o junco sem água?	[11]Argi papirusas gali augti ten, kur nėra pelkių? Argi nendrės gali žaliuoti ten, kur nėra vandens?
[12] Estando ainda na sua verdura e ainda não colhidos, todavia, antes de qualquer outra erva se secam.	[12]Būdamos žalios ir dar nekirstos, jos vysta greičiau už kitus augalus.
[13] São assim as veredas de todos quantos se esquecem de Deus; e a esperança do ímpio perecerá.	[13]Toks likimas visų, kurie užmiršta Dievą; bedievio žmogaus viltis virsta niekais.
[14] A sua firmeza será frustrada, e a sua confiança é teia de aranha.	[14]Tik voratinklio siūlas – jo viltis, voratinklis – jo pasitikėjimas.

[15] Encostar-se-á à sua casa, e ela não se manterá, agarrar-se-á a ela, e ela não ficará em pé.

[16] Ele é viçoso perante o sol, e os seus renovos irrompem no seu jardim;

[17] as suas raízes se entrelaçam num montão de pedras e penetram até às muralhas.

[18] Mas, se Deus o arranca do seu lugar, então, este o negará, dizendo: Nunca te vi.

[19] Eis em que deu a sua vida! E do pó brotarão outros.

[20] Eis que Deus não rejeita ao íntegro, nem toma pela mão os malfeitores.

[21] Ele te encherá a boca de riso e os teus lábios, de júbilo.

[22] Teus aborrecedores se vestirão de ignomínia, e a tenda dos perversos não subsistirá.

Jó 9

Jó é incapaz de responder a Deus

[1] Então, Jó respondeu e disse:

[2] Na verdade, sei que assim é; porque, como pode o homem ser justo para com Deus?

[3] Se quiser contender com ele, nem a uma de mil coisas lhe poderá responder.

[4] Ele é sábio de coração e grande em poder; quem porfiou com ele e teve paz?

[5] Ele é quem remove os montes, sem que saibam que ele na sua ira os transtorna;

[6] quem move a terra para fora do seu lugar, cujas colunas estremecem;

[15]Jis remsis savo namais, bet jie nepalaikys; laikysis į juos įsikibęs, bet jie neišliks.

[16]Nedorėlis klesti saulėje, jo atžalos dygsta visame sode.

[17]Jo šaknys apsiveja aplink akmenų krūvą, jis gyvena tarp akmenų.

[18]Kai jis išraunamas iš savo vietos, ši nenori pažinti jo, sakydama: 'Niekada nemačiau tavęs!'

[19]Tikėk manimi, toks jo kelio džiaugsmas, o iš žemės išaugs dar kiti.

[20]Tikėk manimi, Dievas nei atmes dorą žmogų, nei išties ranką nedorėliams.

[21]Juokas vėl pripildys tavo burną, ir džiugesio šauksmai bus tavo lūpose.

[22]Tavo priešai bus apvilkti gėda, nedorėlių palapinė pradings".

Jobo 9

Jobo atsakas

[1]Tada Jobas atsakydamas tarė:

[2]„Taip, aš žinau, kad taip yra. Bet kaip žmogus gali būti teisus Dievo akivaizdoje?

[3]Jei kas užsispirtų stoti su juo į teismą, negalėtų atsakyti į vieną kaltinimą iš tūkstančio.

[4]Jis išmintingos širdies, galingos jėgos; kas kada nors jam priešinosi ir išliko sveikas?

[5]Jis perkelia kalnus jiems nežinant, nuverčia juos, kai supyksta;

[6]pajudina iš vietos žemę, ir jos stulpai sudreba.

[7] quem fala ao sol, e este não sai, e sela as estrelas;

[8] quem sozinho estende os céus e anda sobre os altos do mar;

[9] quem fez a Ursa, o Órion, o Sete-estrelo e as recâmaras do Sul;

[10] quem faz grandes coisas, que se não podem esquadrinhar, e maravilhas tais, que se não podem contar.

[11] Eis que ele passa por mim, e não o vejo; segue perante mim, e não o percebo.

[12] Eis que arrebata a presa! Quem o pode impedir? Quem lhe dirá: Que fazes?

[13] Deus não revogará a sua própria ira; debaixo dele se encurvam os auxiliadores do Egito.

[14] Como, então, lhe poderei eu responder ou escolher as minhas palavras, para argumentar com ele?

[15] A ele, ainda que eu fosse justo, não lhe responderia; antes, ao meu Juiz pediria misericórdia.

[16] Ainda que o chamasse, e ele me respondesse, nem por isso creria eu que desse ouvidos à minha voz.

[17] Porque me esmaga com uma tempestade e multiplica as minhas chagas sem causa.

[18] Não me permite respirar; antes, me farta de amarguras.

[19] Se se trata da força do poderoso, ele dirá: Eis-me aqui; se, de justiça: Quem me citará?

[7]Jis sako saulei: ‘Netekėk!’ ir žvaigždėms: ‘Nešvieskite!’

[8]Jis vienas padėjo dangaus skliautą į vietą ir žengia jūros bangomis.

[9]Jis padarė Grįžulo Ratus ir Šienpjovius, Sietyną ir Pietų skliauto žvaigždynus.

[10]Jis įvykdo didžius darbus – suprasti jų neįmanoma, – daugiau nuostabių darbų, negu žmogus gali suskaičiuoti.

[11]Štai jis eina pro šalį, bet aš jo nematau; jis pražingsniuoja, bet aš jo nepajuntu.

[12]Tikėk manimi, jis atima, bet kas gali jam uždrausti? Niekas negali jo klausti: ‘Ką tu darai?’

[13]Dievas neslopina savo pykčio; po juo sukniubus Rahabo kariauna.

[14]Tad kaip aš galiu jam atsakyti ar žodžiais priešgyniauti?

[15]Nors ir esu teisus, negaliu jam atsakyti; aš maldaučiau savo teisėją pasigailėjimo.

[16]Jeigu kreipčiausi į jį, ir jis teiktųsi atsakyti, netikiu, kad klausytųsi mano žodžių.

[17]Juk jis plėšo audra mane ir mano žaizdas daugina be priežasties.

[18]Atsikvėpti man neleidžia, sotina mane kartėliu.

[19]Jeigu tai jėgų bandymas, tai Dievas sako: ‘Štai aš!’ Jei tai teismo reikalas, tai kas gali pašaukti jį stoti į teismą?

[20] Ainda que eu seja justo, a minha boca me condenará; embora seja eu íntegro, ele me terá por culpado.
[21] Eu sou íntegro, não levo em conta a minha alma, não faço caso da minha vida.
[22] Para mim tudo é o mesmo; por isso, digo: tanto destrói ele o íntegro como o perverso.
[23] Se qualquer flagelo mata subitamente, então, se rirá do desespero do inocente.
[24] A terra está entregue nas mãos dos perversos; e Deus ainda cobre o rosto dos juízes dela; se não é ele o causador disso, quem é, logo?
[25] Os meus dias foram mais velozes do que um corredor; fugiram e não viram a felicidade.
[26] Passaram como barcos de junco; como a águia que se lança sobre a presa.
[27] Se eu disser: eu me esquecerei da minha queixa, deixarei o meu ar triste e ficarei contente;
[28] ainda assim todas as minhas dores me apavoram, porque bem sei que me não terás por inocente.
[29] Serei condenado; por que, pois, trabalho eu em vão?
[30] Ainda que me lave com água de neve e purifique as mãos com cáustico,
[31] mesmo assim me submergirás no lodo, e as minhas próprias vestes me abominarão.
[32] Porque ele não é homem, como eu, a quem eu responda, vindo juntamente a juízo.

[20]Nors ir esu nekaltas, mano lūpos pasmerktų mane; nors esu be priekaištų, jis parodytų mano ydas.
[21]Esu be priekaištų? To nebežinau nė pats; aš nebenoriu gyventi!
[22]Tai viena ir tas pat! Užtat ir sakau: ‘Abu – ir nekaltą, ir kaltą – jis sunaikina!’
[23]Nelaimei staiga atnešus žūtį, jis tyčiojasi iš nekaltojo negandos.
[24]Žemė atiduota nedorėliams į rankas; jis uždengia teisėjų veidus. Jei tai ne jis, tai kas?
[25]Mano dienos eiklesnės už bėgiką; jos prabėga ir neatneša man laimės.
[26]Jos praskuba kaip nendrinės valtelės, kaip erelis, leisdamasis žemyn ant grobio.
[27]Jei sakau: ‘Užmiršiu savo skundą, atsikratysiu liūdno veido ir būsiu linksmas’, –
[28]darosi baisu dėl visos mano kančios, nes žinau, kad tu manęs neišteisinsi.
[29]Jeigu turiu būti laikomas kaltas, tai kam veltui stengtis?
[30]Jei net apsiplaučiau sniegu ir nusivalyčiau rankas šarmu,
[31]tu taip panardintumei mane į purvus, kad net mano drabužiai manęs bjaurėtųsi.
[32]Juk jis nėra mirtingasis, panašus į mane, kad galėčiau jam atsakyti ar stoti kartu į teismą!

[33] Não há entre nós árbitro que ponha a mão sobre nós ambos.
[34] Tire ele a sua vara de cima de mim, e não me amedronte o seu terror;
[35] então, falarei sem o temer; do contrário, não estaria em mim.

[33]O, kad būtų taikintojas tarp mūsų ir uždėtų savo ranką ant mudviejų!
[34]Tenuima nuo manęs savo rykštę, tenegąsdina manęs daugiau jo baimė.
[35]Tada kalbėčiau jo nebijodamas, nes žinau, kad toks nesu.

Jó 10

Jó protesta contra a severidade de Deus

[1] A minha alma tem tédio à minha vida; darei livre curso à minha queixa, falarei com amargura da minha alma.
[2] Direi a Deus: Não me condenes; faze-me saber por que contendes comigo.
[3] Parece-te bem que me oprimas, que rejeites a obra das tuas mãos e favoreças o conselho dos perversos?
[4] Tens tu olhos de carne? Acaso, vês tu como vê o homem?
[5] São os teus dias como os dias do mortal? Ou são os teus anos como os anos de um homem,
[6] para te informares da minha iniqüidade e averiguares o meu pecado?
[7] Bem sabes tu que eu não sou culpado; todavia, ninguém há que me livre da tua mão.
[8] As tuas mãos me plasmaram e me aperfeiçoaram, porém, agora, queres devorar-me.
[9] Lembra-te de que me formaste como em barro; e queres, agora, reduzir-me a pó?
[10] Porventura, não me derramaste como leite e não me coalhaste como queijo?
[11] De pele e carne me vestiste e de ossos e tendões me entreteceste.

Jobo 10

Jobo skundas

[1]Aš nebenoriu gyventi! Viešai išliesiu savo skundą, išsakysiu savo širdies kartėlį.
[2]Sakysiu Dievui: ‘Nepasmerk manęs; pasakyk, kuo mane kaltini.
[3]Argi tau atrodo gera engti, niekinti savo rankų darbą ir šypsotis nedorėlių užmojams?
[4]Nejau tavo akys kūniškos? Argi ir tu matai taip, kaip mato žmonės?
[5]Argi tavo dienos – kaip dienos mirtingųjų ir tavo metai – kaip žmogaus metai,
[6]kad ieškai mano kaltės ir tyrinėji mano nuodėmę,
[7]nors žinai, kad aš nesu kaltas ir nėra kam išgelbėti mane iš tavo rankų?
[8]Tavo rankos sukūrė ir padarė mane, o dabar tu apsisuki ir naikini.
[9]O, atsimink, kad sukūrei mane iš molio! Nejau vėl paversi mane dulkėmis?
[10]Argi neišpylei manęs kaip pieno ir nesurauginai kaip sūrio?
[11]Aprengei mane oda ir kūnu, suaudei mane iš kaulų ir gyslų.

[12] Vida me concedeste na tua benevolência, e o teu cuidado a mim me guardou.
[13] Estas coisas, as ocultaste no teu coração; mas bem sei o que resolveste contigo mesmo.
[14] Se eu pecar, tu me observas; e da minha iniqüidade não me perdoarás.
[15] Se for perverso, ai de mim! E, se for justo, não ouso levantar a cabeça, pois estou cheio de ignomínia e olho para a minha miséria.
[16] Porque, se a levanto, tu me caças como a um leão feroz e de novo revelas poder maravilhoso contra mim.
[17] Tu renovas contra mim as tuas testemunhas e multiplicas contra mim a tua ira; males e lutas se sucedem contra mim.
[18] Por que, pois, me tiraste da madre? Ah! Se eu morresse antes que olhos nenhuns me vissem!
[19] Teria eu sido como se nunca existira e já do ventre teria sido levado à sepultura.
[20] Não são poucos os meus dias? Cessa, pois, e deixa-me, para que por um pouco eu tome alento,
[21] antes que eu vá para o lugar de que não voltarei, para a terra das trevas e da sombra da morte;
[22] terra de negridão, de profunda escuridade, terra da sombra da morte e do caos, onde a própria luz é tenebrosa.

Jó 11

Zofar acusa a Jó de iniquidade

[12]Suteikei man gyvybę ir ištikimą meilę, rūpestingai saugojai kiekvieną mano kvėptelėjimą.
[13]Ir vis dėlto slėpei šiuos dalykus savo širdyje; žinau, kad turėjai tai mintyje!
[14]Jeigu nusidėčiau, tu mane seki, ir kaltės neatleidi.
[15]Jeigu esu kaltas, vargas man! Jeigu teisus, nedrįstu galvos pakelti, nes esu apimtas gėdos, apsvaigęs nuo skausmo.
[16]Medžioji mane tarsi drąsus liūtas, vis puoli ir puoli mane savo žygiais.
[17]Vis puoli ir puoli mane iš naujo, vis labiau ir labiau pyksti ant manęs, vedi prieš mane vis naujus būrius.
[18]Tad kam išvedei mane iš įsčių? Verčiau būčiau miręs, kol dar jokia akis nebuvo manęs mačiusi,
[19]ir likčiau tarsi nebuvęs, perkeltas iš įsčių tiesiai į kapą.
[20]Argi ne maža tau mano gyvenimo dienų? Atstok nuo manęs, kad galėčiau rasti truputį paguodos,
[21]prieš negrįžtamai išeidamas į tamsos ir niūrumo šalį,
[22]į tamsią sąmyšio šalį, kurios šviesa tarsi tamsa’“.

Jobo 11

Cofaro atsakas Jobui

1 Então, respondeu Zofar, o naamatita:

2 Porventura, não se dará resposta a esse palavrório? Acaso, tem razão o tagarela?

3 Será o caso de as tuas parolas fazerem calar os homens? E zombarás tu sem que ninguém te envergonhe?

4 Pois dizes: A minha doutrina é pura, e sou limpo aos teus olhos.

5 Oh! Falasse Deus, e abrisse os seus lábios contra ti,

6 e te revelasse os segredos da sabedoria, da verdadeira sabedoria, que é multiforme! Sabe, portanto, que Deus permite seja esquecida parte da tua iniqüidade.

7 Porventura, desvendarás os arcanos de Deus ou penetrarás até à perfeição do Todo-Poderoso?

8 Como as alturas dos céus é a sua sabedoria; que poderás fazer? Mais profunda é ela do que o abismo; que poderás saber?

9 A sua medida é mais longa do que a terra e mais larga do que o mar.

10 Se ele passa, prende a alguém e chama a juízo, quem o poderá impedir?

11 Porque ele conhece os homens vãos e, sem esforço, vê a iniqüidade.

12 Mas o homem estúpido se tornará sábio, quando a cria de um asno montês nascer homem.

13 Se dispuseres o coração e estenderes as mãos para Deus;

1Tada Cofaras Naamatietis atsakydamas tarė:

2„Argi žodžių tvanas turėtų likti be atsakymo? Nejau plepus vyras turėtų būti teisus?

3Argi tavo tauškalai turėtų mus nutildyti? Nejau tau tyčiojantis nebus kam tavęs sugėdinti?

4Juk tu sakai: ‘Mano mokymas tyras, aš buvau nekaltas Dievo akyse!’

5Bet jei Dievas prakalbėtų, jis pats atvertų tau savo lūpas

6ir apsakytų tau savo išminties paslaptis! Juk išmintis yra daugeriopa! Tad žinok, kad Dievas iš tavęs mažiau reikalauja, negu verta tavo kaltė.

7Argi gali suvokti Dievo paslaptį? Argi gali išžvalgyti Visagalio gelmes?

8Jos gilesnės už dangų, ir ką tu gali padaryti? Jos gilesnės už Šeolą, ir ką tu sužinosi?

9Jos nusidriekusios ilgiau už žemę ir plačiau už jūrą.

10Jeigu jis praeina ar uždaro į kalėjimą, ar pašaukia į teismą, tai kas gali jį sulaikyti?

11Juk jis žino, kas yra veidmainiai, ir mato nedorybę. Tad nejau jos neatpažintų?

12Argi kvailas žmogus įgis supratimo, o laukinė asilė pagimdys žmogų?

13Jei širdį kreipsi teisingai, tai savo rankas tiesi jo link.

[14] se lançares para longe a iniqüidade da tua mão e não permitires habitar na tua tenda a injustiça,
[15] então, levantarás o rosto sem mácula, estarás seguro e não temerás.
[16] Pois te esquecerás dos teus sofrimentos e deles só terás lembrança como de águas que passaram.
[17] A tua vida será mais clara que o meio-dia; ainda que lhe haja trevas, serão como a manhã.
[18] Sentir-te-ás seguro, porque haverá esperança; olharás em derredor e dormirás tranqüilo.
[19] Deitar-te-ás, e ninguém te espantará; e muitos procurarão obter o teu favor.
[20] Mas os olhos dos perversos desfalecerão, o seu refúgio perecerá; sua esperança será o render do espírito.

Jó 12

Jó se defende das acusações de seus amigos

[1] Então, Jó respondeu:
[2] Na verdade, vós sois o povo, e convosco morrerá a sabedoria.
[3] Também eu tenho entendimento como vós; eu não vos sou inferior; quem não sabe coisas como essas?
[4] Eu sou irrisão para os meus amigos; eu, que invocava a Deus, e ele me respondia; o justo e o reto servem de irrisão.
[5] No pensamento de quem está seguro, há desprezo para o infortúnio, um empurrão para aquele cujos pés já vacilam.

[14]Jei tavyje slypi nedorybė, pašalink ją ir neleisk neteisybei gyventi tavo palapinėje.
[15]Iš tikrųjų tada pakelsi savo veidą be dėmės, būsi saugus ir nebebijosi.
[16]Tada užmirši savo vargus arba prisiminsi juos kaip nuslūgusius vandenis.
[17]Tavo gyvenimas bus šviesesnis už vidurdienį, o tamsiausios gyvenimo valandos švies kaip aušra.
[18]Tu jausiesi saugus, nes turėsi vilties; Dievas saugos tave, ir tu saugiai ilsėsiesi.
[19]Gulsiesi, ir nebus tau ko bijoti, daugelis stengsis tau įtikti.
[20]O nedorųjų akys apsiblaus, kelio išsigelbėti jie rasti nepajėgs. Jų vienintelė viltis – laukti mirties“.

Jobo 12

Jobo atsakas Cofarui

[1]Tada Jobas atsakydamas tarė:
[2]„Iš tikrųjų jūs ypatingi žmonės, ir išmintis mirs jums numirus!
[3]Bet ir aš kaip jūs turiu smegenis; nesu už jus menkesnis. Bet tiek to, kas to nežino?
[4]Tapau pajuoka savo bičiuliams. ‘Tas, kurį Dievas išklauso, kai jo šaukiasi, yra teisus ir be priekaištų žmogus’, – tai pajuoka.
[5]Savimi patenkintieji niekina nelaimę; ji ištinka tuos, kurių kojos dreba.

[6] As tendas dos tiranos gozam paz, e os que provocam a Deus estão seguros; têm o punho por seu deus.

[6]Plėšikų palapinėse ramu, saugiai gyvena tie, kurie Dievą pykdo, tarsi laikytų Dievą savo rankose.

[7] Mas pergunta agora às alimárias, e cada uma delas to ensinará; e às aves dos céus, e elas to farão saber.

[7]Tačiau paklausk gyvulių, ir jie tave pamokys, padangių paukščių, ir jie tau pasakys.

[8] Ou fala com a terra, e ela te instruirá; até os peixes do mar to contarão.

[8]Paklausk žemės augalų, ir jie tave pamokys, jūros žuvų, ir jos tau paaiškins.

[9] Qual entre todos estes não sabe que a mão do SENHOR fez isto?

[9]Kas iš jų visų nežino, kad VIEŠPATIES ranka tai padarė?

[10] Na sua mão está a alma de todo ser vivente e o espírito de todo o gênero humano.

[10]Jo rankoje visų gyvūnų gyvastis ir kiekvieno žmogaus gyvybės alsavimas.

[11] Porventura, o ouvido não submete à prova as palavras, como o paladar prova as comidas?

[11]Ar ne ausis svarsto žodžius, kaip gomurys ragauja maistą?

[12] Está a sabedoria com os idosos, e, na longevidade, o entendimento?

[12]Ar ne išmintį slepia žili plaukai, o ilgas amžius – supratimą?

[13] Não! Com Deus está a sabedoria e a força; ele tem conselho e entendimento.

[13]Dievo yra išmintis ir galybė, jam priklauso patarimas ir supratimas.

[14] O que ele deitar abaixo não se reedificará; lança na prisão, e ninguém a pode abrir.

[14]Kai jis nugriauna, kas gali atstatyti? Kai jis žmogų įkalina, kas gali jį išlaisvinti?

[15] Se retém as águas, elas secam; se as larga, devastam a terra.

[15]Kai sulaiko vandenis, ištinka sausra, kai pasiunčia juos, jie aptvindo žemę.

[16] Com ele está a força e a sabedoria; seu é o que erra e o que faz errar.

[16]Jo yra jėga ir išmintis; jis valdo ir tą, kuris klysta, ir tą, kuris klaidina.

[17] Aos conselheiros, leva-os despojados do seu cargo e aos juízes faz desvairar.

[17]Patarėjus paleidžia eiti basomis, o teisėjus išveda iš proto.

[18] Dissolve a autoridade dos reis, e uma corda lhes cinge os lombos.

[18]Jis atpalaiduoja karalių varžtus ir diržu suveržia jiems strėnas.

[19] Aos sacerdotes, leva-os despojados do seu cargo e aos poderosos transtorna.

[19]Kunigus paleidžia eiti basomis, o galinguosius sunaikina.

[20] Aos eloqüentes ele tira a palavra e tira o entendimento aos anciãos.

[20]Patikimiems vyrams atima žadą, o seniūnams – sveiką protą.

[21] Lança desprezo sobre os príncipes e afrouxa o cinto dos fortes.

[22] Das trevas manifesta coisas profundas e traz à luz a densa escuridade.

[23] Multiplica as nações e as faz perecer; dispersa-as e de novo as congrega.

[24] Tira o entendimento aos príncipes do povo da terra e os faz vaguear pelos desertos sem caminho.

[25] Nas trevas andam às apalpadelas, sem terem luz, e os faz cambalear como ébrios.

[21]Didžiūnams užkaria gėdą, o stipruoliams nujuosia diržus.

[22]Atskleidžia tamsybių gelmes, apšviečia mirusiųjų buveinės tamsą.

[23]Išaukština tautas, o paskui jas sunaikina, išaugina tautas, o paskui jas palieka.

[24]Žemės valdovams atima protą ir palieka juos klajoti tyruose be kelio.

[25]Jie grabaliojasi tamsoje be šviesos, į visas puses svirduliuodami tarsi girti.

Jó 13

Jó defende a sua integridade

[1] Eis que tudo isso viram os meus olhos, e os meus ouvidos o ouviram e entenderam.

[2] Como vós o sabeis, também eu o sei; não vos sou inferior.

[3] Mas falarei ao Todo-Poderoso e quero defender-me perante Deus.

[4] Vós, porém, besuntais a verdade com mentiras e vós todos sois médicos que não valem nada.

[5] Tomara vos calásseis de todo, que isso seria a vossa sabedoria!

[6] Ouvi agora a minha defesa e atentai para os argumentos dos meus lábios.

[7] Porventura, falareis perversidade em favor de Deus e a seu favor falareis mentiras?

[8] Sereis parciais por ele? Contendereis a favor de Deus?

[9] Ser-vos-ia bom, se ele vos esquadrinhasse? Ou zombareis dele, como se zomba de um homem qualquer?

Jobo 13

[1]Taip, savo akimis visa tai mačiau, savo ausimis tai girdėjau ir suvokiau.

[2]Ką jūs žinote, tai ir aš žinau. Nesu už jus menkesnis.

[3]Vis dėlto kalbėsiu Visagaliui, – aš noriu ginti savo bylą Dievo akivaizdoje.

[4]O jūs drabstotės melu, visi jūs – netikę gydytojai!

[5]O, kad jūs iš viso tylėtumėte, tai būtumėte išmintingi!

[6]Tad išgirskite mano bylą, išklausykit priekaištus iš mano lūpų.

[7]Argi gindami Dievą jūs meluosite, dangstysitės apgaulėmis?

[8]Argi būsite jam šališki ir stosite byloje už Dievą?

[9]Argi išeis jums į gera, kai būsite ištirti? Nejau galite jį apgauti, kaip žmogus apgauna žmogų?

[10] Acerbamente vos repreenderá, se em oculto fordes parciais.
[11] Porventura, não vos amedrontará a sua dignidade, e não cairá sobre vós o seu terror?
[12] As vossas máximas são como provérbios de cinza, os vossos baluartes, baluartes de barro.
[13] Calai-vos perante mim, e falarei eu, e venha sobre mim o que vier.
[14] Tomarei a minha carne nos meus dentes e porei a vida na minha mão.
[15] Eis que me matará, já não tenho esperança; contudo, defenderei o meu procedimento.
[16] Também isto será a minha salvação, o fato de o ímpio não vir perante ele.
[17] Atentai para as minhas razões e dai ouvidos à minha exposição.
[18] Tenho já bem encaminhada minha causa e estou certo de que serei justificado.
[19] Quem há que possa contender comigo? Neste caso, eu me calaria e renderia o espírito.
[20] Concede-me somente duas coisas; então, me não esconderei do teu rosto:
[21] alivia a tua mão de sobre mim, e não me espante o teu terror.
[22] Interpela-me, e te responderei ou deixa-me falar e tu me responderás.
[23] Quantas culpas e pecados tenho eu? Notifica-me a minha transgressão e o meu pecado.

[10]Jis tikrai jus išbars, jeigu savo širdyje esate jam šališki.
[11]Argi jo didybė jūsų negąsdins ir jo baimė jūsų neapims?
[12]Jūsų pamokymai – kaip pelenai, o jūsų gynyba – molio skydas.
[13]Tad patylėkite, išsakysiu, ką galvoju. Nesvarbu, kas man atsitiks.
[14]Įsikandęs dantyse nešiu savo kūną ir ant delno pasidėsiu gyvastį.
[15]Nors jis ir gali mane užmušti, pasitikiu juo; prieš jį ginsiu savo kelius.
[16]Aš būsiu Dievo akivaizdoje, ir jis mane išgelbės, nes nedoras žmogus nedrįstų stoti priešais Dievą.
[17]Tad dėkitės į širdį mano žodžius, tebūna jūsų ausyse tai, ką pasakiau.
[18]Štai parengiau savo bylą ir žinau, kad būsiu išteisintas.
[19]Kas nori stoti į teismą prieš mane? Sutinku iš anksto būti nutildytas ir mirti!
[20]Tik suteik man du dalykus, tuomet nesislėpsiu nuo tavo veido:
[21]atitolink savo ranką nuo manęs ir neleisk, kad tavęs išsigąsčiau.
[22]Tada šauk, ir aš atsakysiu, arba leisk man pirmam kalbėti ir man atsakyk.
[23]Kiek mano kalčių ir nuodėmių? Parodyk man mano nusižengimą ir mano nuodėmę.

[24] Por que escondes o rosto e me tens por teu inimigo?
[25] Queres aterrorizar uma folha arrebatada pelo vento? E perseguirás a palha seca?
[26] Pois decretas contra mim coisas amargas e me atribuis as culpas da minha mocidade.
[27] Também pões os meus pés no tronco, observas todos os meus caminhos e traças limites à planta dos meus pés,
[28] apesar de eu ser como uma coisa podre que se consome e como a roupa que é comida da traça.

[24]Kodėl slepi savo veidą ir elgiesi su manimi kaip su priešu?
[25]Nejau nori gąsdinti vėjo blaškomą lapą ir pulti vieną sausą šiaudą?
[26]Juk meti man karčius kaltinimus ir baudi mane už jaunystės kaltes.
[27]Mano kojas įdėjai į šiekštą, stebi visus mano takus ir seki mano pėdsakais.
[28]Žmogus sudūlėja kaip puvėsis, kaip kandžių suėstas drabužis.

Jó 14

Jó medita sobre a brevidade da vida

[1] O homem, nascido de mulher, vive breve tempo, cheio de inquietação.
[2] Nasce como a flor e murcha; foge como a sombra e não permanece;
[3] e sobre tal homem abres os olhos e o fazes entrar em juízo contigo?
[4] Quem da imundícia poderá tirar coisa pura? Ninguém!
[5] Visto que os seus dias estão contados, contigo está o número dos seus meses; tu ao homem puseste limites além dos quais não passará.
[6] Desvia dele os olhares, para que tenha repouso, até que, como o jornaleiro, tenha prazer no seu dia.
[7] Porque há esperança para a árvore, pois, mesmo cortada, ainda se renovará, e não cessarão os seus rebentos.

Jobo 14

[1]Žmogus, gimęs iš moters, gyvena trumpai, bet turi daug vargo,
[2]pražysta kaip gėlė ir nuvysta, praskuba tarsi šešėlis ir nesustoja.
[3]Vis dėlto į tokį įsmeigi savo akis ir kvieti teistis su tavimi!
[4]Kas gali padaryti švarų daiktą iš nešvaraus? Niekas negali.
[5]Iš tikrųjų jo dienos suskaitytos, tu žinai jo mėnesių skaičių ir nustatei ribas, kurių peržengti jis negali.
[6]Nusigręžk nuo jo, kad jis pailsėtų, kol tarsi samdinys baigs dienos darbą!
[7]Juk medis turi vilties: nukirstas jis vėl ataugs, ir atžalų jam netrūks.

[8] Se envelhecer na terra a sua raiz, e no chão morrer o seu tronco,
[9] ao cheiro das águas brotará e dará ramos como a planta nova.

[10] O homem, porém, morre e fica prostrado; expira o homem e onde está?

[11] Como as águas do lago se evaporam, e o rio se esgota e seca,
[12] assim o homem se deita e não se levanta; enquanto existirem os céus, não acordará, nem será despertado do seu sono.
[13] Que me encobrisses na sepultura e me ocultasses até que a tua ira se fosse, e me pusesses um prazo e depois te lembrasses de mim!

[14] Morrendo o homem, porventura tornará a viver? Todos os dias da minha luta esperaria, até que eu fosse substituído.

[15] Chamar-me-ias, e eu te responderia; terias saudades da obra de tuas mãos;

[16] e até contarias os meus passos e não levarias em conta os meus pecados.

[17] A minha transgressão estaria selada num saco, e terias encoberto as minhas iniqüidades.
[18] Como o monte que se esboroa e se desfaz, e a rocha que se remove do seu lugar,
[19] como as águas gastam as pedras, e as cheias arrebatam o pó da terra, assim destróis a esperança do homem.

[8]Nors jo šaknys žemėje pasensta, ir jo kelmas trūnija dulkėse,
[9]vandens kvapo paliestas jis atžels ir išskleis šakas kaip sodinukas.
[10]Bet kai žmogus miršta, jis tampa bejėgis; kai mirtingasis atsikvepia paskutinį kartą, kur jis tada?
[11]Kaip vanduo išgaruoja iš ežero, kaip upė nusenka ir išdžiūsta,
[12]taip žmogus atgula ir daugiau nebesikelia. Jis pabus tik kai dangaus nebebus; tik tada jis bus pažadintas iš miego.

[13]O, kad paslėptum mane Šeole, apsaugotum, kol praeis tavo įniršis, nustatytum laiką ir atmintum mane!

[14]Kai žmogus numiršta, ar bus jis vėl gyvas? Per visas savo sunkios tarnybos dienas laukčiau, kol ateis kas manęs paleisti.
[15]Tu pašauktumei, o aš tau atsakyčiau, ir tu ilgėtumeisi savo rankų kūrinio.
[16]Juk tada mano žingsnių nebeskaičiuotum, nebekreiptum akių į mano nuodėmę.
[17]Mano nusižengimas būtų užantspauduotas maiše, tu uždengtumei mano kaltę.

[18]Deja! Kaip kalnas ilgainiui suyra ir sutrupa, kaip uola pajuda iš savo vietos,

[19]kaip vanduo išgraužia akmenis, kaip staigi liūtis išplauna dirvos žemę, taip tu sunaikini žmogaus viltį.

[20] Tu prevaleces para sempre contra ele, e ele passa, mudas-lhe o semblante e o despedes para o além.
[21] Os seus filhos recebem honras, e ele o não sabe; são humilhados, e ele o não percebe.
[22] Ele sente as dores apenas de seu próprio corpo, e só a seu respeito sofre a sua alma.

[20]Įveiki jį amžinai, ir jis miršta, pakeiti jo veidą ir išsiunti.

[21]Jo vaikai pasiekia garbę, o jis to nežino; jie išgėdinti, o jis to nepastebi.

[22]Tik savo paties kūno skausmą jis jaučia ir tik savęs gedi“.

Jó 15

Elifaz acusa a Jó de impiedade

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita:
[2] Porventura, dará o sábio em resposta ciência de vento? E encher-se-á a si mesmo de vento oriental,
[3] argüindo com palavras que de nada servem e com razões de que nada aproveita?
[4] Tornas vão o temor de Deus e diminuis a devoção a ele devida.
[5] Pois a tua iniqüidade ensina à tua boca, e tu escolheste a língua dos astutos.
[6] A tua própria boca te condena, e não eu; os teus lábios testificam contra ti.
[7] És tu, porventura, o primeiro homem que nasceu? Ou foste formado antes dos outeiros?
[8] Ou ouviste o secreto conselho de Deus e a ti só limitaste a sabedoria?
[9] Que sabes tu, que nós não saibamos? Que entendes, que não haja em nós?
[10] Também há entre nós encanecidos e idosos, muito mais idosos do que teu pai.
[11] Porventura, fazes pouco caso das consolações de Deus e das suaves palavras que te dirigimos nós?

Jobo 15

Elifazas bara Jobą

[1]Tada Elifazas Temanas atsakydamas tarė:
[2]„Argi išmintingas žmogus turėtų atsakyti vėjų kalba ir prisipildyti rytų vėjo?
[3]Argi jis turėtų įrodinėti tauškalais, jokios vertės neturinčiais žodžiais?
[4]Tu net Dievo baimę atmeti ir nuo maldos Dievui susilaikai.
[5]Tavo kaltė pamoko tavo burną, užtat tu ir renkiesi suktą kalbą.
[6]Ne aš, bet tavo paties burna tave pasmerkia, tavo lūpos prieš tave liudija.
[7]Argi tu žmonijos pirmagimis? Nejau buvai sukurtas anksčiau už kalvas?
[8]Argi klauseisi Dievo taryboje? Nejau vien sau priskiri išmintį?
[9]Ką tu žinai, ko mes nežinome, arba ką supranti, kas mums neaišku?
[10]Mūsų pusėje – seni žilagalviai vyrai, kur kas senesni už tavo tėvą.
[11]Argi tau per maža Dievo paguodos – žodžio, kad jis švelniai su tavimi elgiasi?

12 Por que te arrebata o teu coração? Por que flamejam os teus olhos,

13 para voltares contra Deus o teu furor e deixares sair tais palavras da tua boca?

14 Que é o homem, para que seja puro? E o que nasce de mulher, para ser justo?

15 Eis que Deus não confia nem nos seus santos; nem os céus são puros aos seus olhos,

16 quanto menos o homem, que é abominável e corrupto, que bebe a iniqüidade como a água!

Elifaz mostra o justo castigo dos perversos

17 Escuta-me, mostrar-to-ei; e o que tenho visto te contarei,

18 o que os sábios anunciaram, que o ouviram de seus pais e não o ocultaram

19 (aos quais somente se dera a terra, e nenhum estranho passou por entre eles):

20 Todos os dias o perverso é atormentado, no curto número de anos que se reservam para o opressor.

21 O sonido dos horrores está nos seus ouvidos; na prosperidade lhe sobrevém o assolador.

22 Não crê que tornará das trevas, e sim que o espera a espada.

23 Por pão anda vagueando, dizendo: Onde está? Bem sabe que o dia das trevas lhe está preparado, à mão.

24 Assombram-no a angústia e a tribulação; prevalecem contra ele, como o rei preparado para a peleja,

25 porque estendeu a mão contra Deus e desafiou o Todo-Poderoso;

12Kas atėmė iš tavęs širdį, kodėl apsiblausė tavo akys,

13kad atgręži savo dvasią prieš Dievą ir leidi sau taip šnekėti?

14Kas tas mirtingasis, kad galėtų būti švarus, ar gimusis iš moters, kad galėtų būti teisus Dievo akyse?

15Dievas nepasitiki net savo šventaisiais, net dangus jam atrodo nešvarus.

16Tad ką ir sakyti apie tą nepakenčiamą ir pagedusį žmogų, geriantį nedorybes kaip vandenį!

17Aš tau parodysiu, jei manęs klausysiesi, ir paaiškinsiu tau, ką mačiau.

18Išminčiai mane išmokė, o jie buvo ištikimi savo protėviams,

19kuriems vieniems Dievas davė šį kraštą; jokie svetimšaliai tarp jų nesimaišė.

20Nedoras žmogus raitosi kančioje per visas savo dienas. Engėjui skirti metai suskaičiuoti.

21Siaubo klyksmas aidi jo ausyse; ramybės metu užklumpa jį plėšikai.

22Vilties sugrįžti iš tamsybės jis neturi; kalavijas įžūliai žiūri jam į akis.

23Jis bastosi, ieškodamas duonos, klausinėdamas: ‘Kur ji?’ Jis žino, kad tamsybės diena jam parengta.

24Nerimas ir skausmas jam kelia baimę, pribloškia kaip karalių, pasirengusį mūšiui.

25Juk jis kėlė ranką prieš Dievą ir drįso įžeisti Visagalį,

[26] arremete contra ele obstinadamente, atrás da grossura dos seus escudos,

[27] porquanto cobriu o rosto com a sua gordura e criou enxúndia nas ilhargas;

[28] habitou em cidades assoladas, em casas em que ninguém devia morar, que estavam destinadas a se fazerem montões de ruínas.

[29] Por isso, não se enriquecerá, nem subsistirá a sua fazenda, nem se estenderão seus bens pela terra.

[30] Não escapará das trevas; a chama do fogo secará os seus renovos, e ao assopro da boca de Deus será arrebatado.

[31] Não confie, pois, na vaidade, enganando-se a si mesmo, porque a vaidade será a sua recompensa.

[32] Esta se lhe consumará antes dos seus dias, e o seu ramo não reverdecerá.

[33] Sacudirá as suas uvas verdes, como a vide, e deixará cair a sua flor, como a oliveira;

[34] pois a companhia dos ímpios será estéril, e o fogo consumirá as tendas de suborno.

[35] Concebem a malícia e dão à luz a iniqüidade, pois o seu coração só prepara enganos.

Jó 16

Jó se queixa do trato de Deus

[1] Então, respondeu Jó:

[2] Tenho ouvido muitas coisas como estas; todos vós sois consoladores molestos.

[26]įžūliai jį puldamas su savo stambiu gaubtu skydu.

[27]Aptukęs jo veidas, nuo lašinių išsipūtęs juosmuo.

[28]Jis gyvens sugriautuose miestuose, namuose, kuriuose niekas nebegyvens, nes jiems skirta tapti griuvėsių krūvomis.

[29]Turtingas jis nebus; jo turtai neišliks, nes jis neįleis šaknų į žemę.

[30]Nuo mirties tamsybės jis nepabėgs, bus kaip medis, kurio atžalas nusvilins liepsna; jis mirs nuo Dievo burnos kvėptelėjimo.

[31]Tenepasitiki jis tuščiais įsikalbėjimais apgaudinėdamas save, nes tuščia apgaulė bus jo atlygis.

[32]Nuvys jis pirma laiko, ir jo šakos daugiau nebesužaliuos.

[33]Nubarstys jis savo neprinokusias vynuoges tarsi vynmedis ir numes savo žiedus tarsi alyvmedis.

[34]Juk nedorųjų giminė nėra vaisinga, ir ugnis suryja kyšininkų palapines.

[35]Juk jie sumano kėslus, gimdo pikta, o jų širdis rengia apgaulę“.

Jobo 16

Jobo atsakas Elifazui

[1]O Jobas atsakydamas tarė:

[2]„Kiek dažnai tokių dalykų aš girdėjau! Visi jūs – apgailėtini guodėjai!

[3] Porventura, não terão fim essas palavras de vento? Ou que é que te instiga para responderes assim?

[3]Argi nebus galo tuštiems žodžiams? Kokia liga verčia tave taip gintis?

[4] Eu também poderia falar como vós falais; se a vossa alma estivesse em lugar da minha, eu poderia dirigir-vos um montão de palavras e menear contra vós outros a minha cabeça;

[4]Ir aš galėčiau kalbėti kaip jūs, jei būtumėte mano vietoje. Galėčiau jus priblokšti žodžiais ir palinguoti galva iš užuojautos.

[5] poderia fortalecer-vos com as minhas palavras, e a compaixão dos meus lábios abrandaria a vossa dor.

[5]Galėčiau jus padrąsinti žodžiais, ir mano lūpų paguoda palengvintų jūsų skausmą.

[6] Se eu falar, a minha dor não cessa; se me calar, qual é o meu alívio?

[6]Nuo kalbų mano skausmas nepalengvėja, o jeigu tylėčiau, ar bent kiek jis palengvėtų?

[7] Na verdade, as minhas forças estão exaustas; tu, ó Deus, destruíste a minha família toda.

[7]Iš tikrųjų nuvargino mane Dievas, nusiaubė visus manuosius.

[8] Testemunha disto é que já me tornaste encarquilhado, a minha magreza já se levanta contra mim e me acusa cara a cara.

[8]Mano odą jis ištiko raukšlėmis, jos tarsi liudytojai prieš mane; mano liesumas ateina kaip liudytojas ir liudija prieš mane.

[9] Na sua ira me despedaçou e tem animosidade contra mim; contra mim rangeu os dentes e, como meu adversário, aguça os olhos.

[9]Įpykęs jis mane drasko ir persekioja, dantį ant manęs griežia; piktai akimis mane varsto mano priešininkas.

[10] Homens abrem contra mim a boca, com desprezo me esbofeteiam, e contra mim todos se ajuntam.

[10]Išsižioję spokso į mane žmonės, tyčiodamiesi kerta man į žandą ir būriuojasi, norėdami mane užpulti.

[11] Deus me entrega ao ímpio e nas mãos dos perversos me faz cair.

[11]Dievas atiduoda mane neteisiam žmogui, sviedžia nedoriesiems į nagus.

[12] Em paz eu vivia, porém ele me quebrantou; pegou-me pelo pescoço e me despedaçou; pôs-me por seu alvo.

[12]Gyvenau ramybėje, kol jis manęs nesugurino; nutvėręs už sprando, sutrupino į gabalus, pasidėjo mane kaip taikinį

[13] Cercam-me as suas flechas, atravessa-me os rins, e não me poupa, e o meu fel derrama na terra.

[14] Fere-me com ferimento sobre ferimento, arremete contra mim como um guerreiro.

[15] Cosi sobre a minha pele o cilício e revolvi o meu orgulho no pó.

[16] O meu rosto está todo afogueado de chorar, e sobre as minhas pálpebras está a sombra da morte,

[17] embora não haja violência nas minhas mãos, e seja pura a minha oração.

[18] Ó terra, não cubras o meu sangue, e não haja lugar em que se oculte o meu clamor!

[19] Já agora sabei que a minha testemunha está no céu, e, nas alturas, quem advoga a minha causa.

[20] Os meus amigos zombam de mim, mas os meus olhos se desfazem em lágrimas diante de Deus,

[21] para que ele mantenha o direito do homem contra o próprio Deus e o do filho do homem contra o seu próximo.

[22] Porque dentro de poucos anos eu seguirei o caminho de onde não tornarei.

Jó 17

Jó nada mais espera desta vida

[1] O meu espírito se vai consumindo, os meus dias se vão apagando, e só tenho perante mim a sepultura.

[2] Estou, de fato, cercado de zombadores, e os meus olhos são obrigados a lhes contemplar a provocação.

[13]ir leidžia į mane strėles iš visų pusių. Perduria mano inkstus ir nerodo pasigailėjimo, o mano tulžį išlaisto žemėje.

[14]Žeidžia mane žaizda prie žaizdos, puola mane kaip galiūnas.

[15]Užsivilkau ašutinę ant kūno, sėdžiu čia dulkėse nugalėtas.

[16]Mano veidas paraudo nuo ašarų, pajuodo mano akių vokai,

[17]nors pikto nėra mano rankose ir mano malda Dievui yra nuoširdi.

[18]O, žeme, neuždenk mano kraujo, teneranda ramios vietos mano šauksmas!

[19]Štai net dabar mano liudytojas yra danguje; tas, kuris laiduoja už mane, yra aukštybėse.

[20]Mano bičiuliai mane niekina; mano akys lieja ašaras Dievui.

[21]Tebūna jis žmogaus ir Dievo, kaip žmogaus ir jo bičiulio, teisėju.

[22]Juk dar praeis keletas metų, ir aš nueisiu keliu, kuriuo nebegrįžtama.

Jobo 17

[1]Mano jėgos palaužtos, mano dienos baigiasi, manęs laukia kapas!

[2]Iš tikrųjų tik pajuoka lydi mane, mano akys naktį praleidžia kartėlyje.

[3] Dá-me, pois, um penhor; sê o meu fiador para contigo mesmo; quem mais haverá que se possa comprometer comigo?

[3]Laiduok sau pats už mane, nes kas kitas paduos man ranką?

[4] Porque ao seu coração encobriste o entendimento, pelo que não os exaltarás.

[4]Tu taip užsklendei jų širdis, kad jie nebegali galvoti, todėl neleisk jiems manęs nugalėti.

[5] Se alguém oferece os seus amigos como presa, os olhos de seus filhos desfalecerão.

[5]Žmogus kviečiasi bičiulius į vaišes, tuo tarpu jo vaikų akys aptemusios nuo bado!

[6] Mas a mim me pôs por provérbio dos povos; tornei-me como aquele em cujo rosto se cospe.

[6]Jis padarė mane priežodžiu žmonėms, esu tarsi žmogus, kuriam spjaudoma į veidą.

[7] Pelo que já se escureceram de mágoa os meus olhos, e já todos os meus membros são como a sombra;

[7]Man akys aptemo nuo širdgėlos, visi mano sąnariai – tarsi šešėliai.

[8] os retos pasmam disto, e o inocente se levanta contra o ímpio.

[8]Dorus žmones tai stebina. Nekaltasis piktinasi nedorėliu,

[9] Contudo, o justo segue o seu caminho, e o puro de mãos cresce mais e mais em força.

[9]tačiau teisusis laikosi savo kelio; žmogus švariomis rankomis vis stiprėja.

[10] Mas tornai-vos, todos vós, e vinde cá; porque sábio nenhum acharei entre vós.

[10]Tad eikite šen, jūs visi, vėl pulkite mane. Išmintingo žmogaus tarp jūsų nerasiu nė vieno!

[11] Os meus dias passaram, e se malograram os meus propósitos, as aspirações do meu coração.

[11]Baigėsi mano dienos, subiro mano svajonės, nutrauktos mano širdies stygos.

[12] Convertem-me a noite em dia, e a luz, dizem, está perto das trevas.

[12]Tokie žmonės sako, kad naktis – tai diena. 'Šviesa, – sako jie, – netoli tamsos!'

[13] Mas, se eu aguardo já a sepultura por minha casa; se nas trevas estendo a minha cama;

[13]Jei turiu laikyti Šeolą savo buveine, jei klojuosi guolį tamsybėje,

[14] se ao sepulcro eu clamo: tu és meu pai; e aos vermes: vós sois minha mãe e minha irmã,

[14]jei sakau kapui: 'Tu mano tėvas!' ir kirmėlėms: 'Jūs mano motina! Mano sesuo!' –

[15] onde está, pois, a minha esperança? Sim, a minha esperança, quem a poderá ver?

[16] Ela descerá até às portas da morte, quando juntamente no pó teremos descanso.

[15]tai kur mano viltis? Ar mato kas mano viltį?

[16]Ar nužengs ji į Šeolą? Ar nužengsime drauge į dulkes?“

Jó 18

Bildade descreve a sorte do perverso

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] Até quando andarás à caça de palavras? Considera bem, e, então, falaremos.

[3] Por que somos reputados por animais, e aos teus olhos passamos por curtos de inteligência?

[4] Oh! Tu, que te despedaças na tua ira, será a terra abandonada por tua causa? Remover-se-ão as rochas do seu lugar?

[5] Na verdade, a luz do perverso se apagará, e para seu fogo não resplandecerá a faísca;

[6] a luz se escurecerá nas suas tendas, e a sua lâmpada sobre ele se apagará;

[7] os seus passos fortes se estreitarão, e a sua própria trama o derribará.

[8] Porque por seus próprios pés é lançado na rede e andará na boca de forje.

[9] A armadilha o apanhará pelo calcanhar, e o laço o prenderá.

[10] A corda está-lhe escondida na terra, e a armadilha, na vereda.

[11] Os assombros o espantarão de todos os lados e o perseguirão a cada passo.

[12] A calamidade virá faminta sobre ele, e a miséria estará alerta ao seu lado,

Jobo 18

Bildadas bara Jobą

[1]Tada Bildadas Šuachas atsakydamas tarė:

[2]„Kiek ilgai tu ieškosi žodžių? Leisk pailsėti liežuviui, ir tada mes kalbėsime.

[3]Kodėl žiūri į mus kaip į galvijus? Kodėl mes kvaili tavo akyse?

[4]Savo pykčiu tik save žaloji: argi žemės darna dėl tavęs bus suardyta, ar uola bus perkelta iš savo vietos?

[5]Iš tikrųjų nedorėlio šviesa užgesinta, ir jo ugnies liepsna nebešviečia.

[6]Šviesa jo palapinėje aptemusi, ir žibintas virš jo galvos užgesintas.

[7]Jo platūs žingsniai susiaurėję, jam kiša koją jo paties kėslai.

[8]Savo paties kojomis jis patenka į vilkduobę, užžengia ant spąstų.

[9]Spąstai sučiumpa jį už kojos, kilpa jį pagauna.

[10]Kilpa jam paslėpta žemėje, spąstai – ant tako.

[11]Iš visų pusių jį gąsdina baidyklės, vejasi iš paskos.

[12]Alkis atima jam jėgas, nelaimė stovi šalia ir laukia.

[13] a qual lhe devorará os membros do corpo; serão devorados pelo primogênito da morte.

[14] O perverso será arrancado da sua tenda, onde está confiado, e será levado ao rei dos terrores.

[15] Nenhum dos seus morará na sua tenda, espalhar-se-á enxofre sobre a sua habitação.

[16] Por baixo secarão as suas raízes, e murcharão por cima os seus ramos.

[17] A sua memória desaparecerá da terra, e pelas praças não terá nome.

[18] Da luz o lançarão nas trevas e o afugentarão do mundo.

[19] Não terá filho nem posteridade entre o seu povo, nem sobrevivente algum ficará nas suas moradas.

[20] Do seu dia se espantarão os do Ocidente, e os do Oriente serão tomados de horror.

[21] Tais são, na verdade, as moradas do perverso, e este é o paradeiro do que não conhece a Deus.

[13]Liga naikina jo odą, mirties pirmagimis maitinasi jo sąnariais.

[14]Mirtis paima jį iš palapinės, kur gyveno saugus, ir nutempia pas siaubo karalių.

[15]Dabar bet kas gali gyventi jo palapinėje; siera išbarstoma tavo buveinėje.

[16]Apačioje jam padžiūva šaknys, viršuje nuvysta jo šakos.

[17]Visų užmirštas jis žemėje; niekas daugiau nebeatsimena, kad jo būta.

[18]Išvarytas jis iš šviesos į tamsybę, išvytas iš gyvųjų pasaulio.

[19]Be sūnaus, be vaikaičio savo tautoje, nei išlikusio gyvo nė vieno jo buveinėje.

[20]Vakarų šalių gyventojai baisisi jo likimu, rytiečius apima siaubas.

[21]Tikrai tokios nedoro žmogaus buveinės, tokia vieta žmogaus, kuris nepažįsta Dievo“.

Jó 19

Jó, embora sofrendo, sabe que seu Redentor vive

[1] Então, respondeu Jó:

[2] Até quando afligireis a minha alma e me quebrantareis com palavras?

[3] Já dez vezes me vituperastes e não vos envergonhais de injuriar-me.

[4] Embora haja eu, na verdade, errado, comigo ficará o meu erro.

[5] Se quereis engrandecer-vos contra mim e me argüis pelo meu opróbrio,

Jobo 19

Jobo atsakas Bildadui

[1]O Jobas atsakydamas tarė:

[2]„Kiek ilgai mane kankinsite ir skaudinsite savo žodžiais?

[3]Jau dešimtą kartą užgauliojate mane; argi ne gėda jums mane skaudinti?

[4]Net jei tikrai būčiau suklydęs, mano klaida lieka su manimi.

[5]Jei iš tikrųjų didžiuojatės prieš mane ir prikaišiojate man dėl mano nelaimės,

[6] sabei agora que Deus é que me oprimiu e com a sua rede me cercou.	[6]žinokite, kad Dievas su manimi neteisingai pasielgė ir užmetė ant manęs savo kilpą.
[7] Eis que clamo: violência! Mas não sou ouvido; grito: socorro! Porém não há justiça.	[7]Net kai šaukiu: 'Smurtas!' – nėra, kas atsakytų; net kai rėkiu, nėra, kas su manimi teisingai elgtųsi.
[8] O meu caminho ele fechou, e não posso passar; e nas minhas veredas pôs trevas.	[8]Jis taip užtvėrė man kelią, kad negaliu praeiti, ir apgaubė mano taką tamsybe.
[9] Da minha honra me despojou e tirou-me da cabeça a coroa.	[9]Jis nuvilko nuo manęs mano garbę ir nuėmė vainiką man nuo galvos.
[10] Arruinou-me de todos os lados, e eu me vou; e arrancou-me a esperança, como a uma árvore.	[10]Jis triuškina mane iš visų pusių, išrovęs mano viltį kaip medį.
[11] Inflamou contra mim a sua ira e me tem na conta de seu adversário.	[11]Jis supyko ant manęs ir įniršo; laiko mane vienu savo priešininkų.
[12] Juntas vieram as suas tropas, prepararam contra mim o seu caminho e se acamparam ao redor da minha tenda.	[12]Būriai jo karių vieningai artinasi, darosi kelią mane užpulti ir statosi stovyklą aplink mano palapinę.
[13] Pôs longe de mim a meus irmãos, e os que me conhecem, como estranhos, se apartaram de mim.	[13]Nuo manęs jis atitolino mano brolius, visiškai atšalo man mano pažįstami.
[14] Os meus parentes me desampararam, e os meus conhecidos se esqueceram de mim.	[14]Mano giminaičiai ir artimi draugai manimi nesirūpina.
[15] Os que se abrigam na minha casa e as minhas servas me têm por estranho, e vim a ser estrangeiro aos seus olhos.	[15]Svečiai, viešėdavę mano namuose, mane pamiršo; mano tarnaitės laiko mane svetimu, tapau svetimšaliu jų akyse.
[16] Chamo o meu criado, e ele não me responde; tenho de suplicar-lhe, eu mesmo.	[16]Kai šaukiu savo tarną, jis neatsiliepia, nors ir nuoširdžiai prašau.
[17] O meu hálito é intolerável à minha mulher, e pelo mau cheiro sou repugnante aos filhos de minha mãe.	[17]Mano žmona bjaurisi mano kvapu; mano broliams darosi bloga nuo mano smarvės.

[18] Até as crianças me desprezam, e, querendo eu levantar-me, zombam de mim.

[18]Net paaugliai iš manęs tyčiojasi; kai atsistoju, jie šaiposi iš manęs.

[19] Todos os meus amigos íntimos me abominam, e até os que eu amava se tornaram contra mim.

[19]Mano artimiausi bičiuliai šlykštisi manimi; tie, kuriuos mylėjau, atsuko man nugaras.

[20] Os meus ossos se apegam à minha pele e à minha carne, e salvei-me só com a pele dos meus dentes.

[20]Vien oda ir kaulai liko iš manęs, vos vos išsigelbėjau.

[21] Compadecei-vos de mim, amigos meus, compadecei-vos de mim, porque a mão de Deus me atingiu.

[21]Pasigailėkite manęs! Pasigailėkite manęs, mano bičiuliai, nes mane ištiko Dievo ranka!

[22] Por que me perseguis como Deus me persegue e não cessais de devorar a minha carne?

[22]Kodėl turite mane persekioti, kaip daro Dievas? Nejau jums dar negana mane kankinti?

[23] Quem me dera fossem agora escritas as minhas palavras! Quem me dera fossem gravadas em livro!

[23]O, kad mano žodžiai būtų užrašyti! O, kad jie būtų surašyti į knygą!

[24] Que, com pena de ferro e com chumbo, para sempre fossem esculpidas na rocha!

[24]O, kad geležies plaktuku ir švinu jie būtų amžinai iškalti ant uolos!

[25] Porque eu sei que o meu Redentor vive e por fim se levantará sobre a terra.

[25]Juk aš žinau, kad mano Atpirkėjas gyvas; galų gale jis pakils kaip liudytojas žemėje.

[26] Depois, revestido este meu corpo da minha pele, em minha carne verei a Deus.

[26]Net kai liga jau bus suėdusi mano odą, savo kūnu matysiu Dievą.

[27] Vê-lo-ei por mim mesmo, os meus olhos o verão, e não outros; de saudade me desfalece o coração dentro de mim.

[27]Matysiu jį savo, o ne kieno kito akimis! To trokšta širdis mano krūtinėje!

[28] Se disserdes: Como o perseguiremos? E: A causa deste mal se acha nele,

[28]Klausiate savęs: ‘Kaip galime labiausiai jį priblokšti?’ ir sakote: ‘Jame glūdi nelaimės šaknys!’

[29] temei, pois, a espada, porque tais acusações merecem o seu furor, para saberdes que há um juízo.

[29]Tad patys bijokitės kalavijo, nes pyktis nusipelno kalavijo bausmės, idant žinotumėte, jog yra kam teisti“.

Jó 20

Jobo 20

Zofar descreve as calamidades dos perversos

[1] Então, respondeu Zofar, o naamatita:

[2] Visto que os meus pensamentos me impõem resposta, eu me apresso.

[3] Eu ouvi a repreensão, que me envergonha, mas o meu espírito me obriga a responder segundo o meu entendimento.

[4] Porventura, não sabes tu que desde todos os tempos, desde que o homem foi posto sobre a terra,

[5] o júbilo dos perversos é breve, e a alegria dos ímpios, momentânea?

[6] Ainda que a sua presunção remonte aos céus, e a sua cabeça atinja as nuvens,

[7] como o seu próprio esterco, apodrecerá para sempre; e os que o conheceram dirão: Onde está?

[8] Voará como um sonho e não será achado, será afugentado como uma visão da noite.

[9] Os olhos que o viram jamais o verão, e o seu lugar não o verá outra vez.

[10] Os seus filhos procurarão aplacar aos pobres, e as suas mãos lhes restaurarão os seus bens.

[11] Ainda que os seus ossos estejam cheios do vigor da sua juventude, esse vigor se deitará com ele no pó.

[12] Ainda que o mal lhe seja doce na boca, e ele o esconda debaixo da língua,

[13] e o saboreie, e o não deixe; antes, o retenha no seu paladar,

Cofaro atsakas Jobui

[1]Tada Cofaras Naamatietis atsakydamas tarė:

[2]„Mano mintys verčia į tai atsakyti, todėl tiesiog nekantrauju.

[3]Girdžiu priekaištą, kuris mane užgauna, bet žinau, kaip tau atsakyti.

[4]Argi nežinai, jog nuo senovės, nuo to laiko, kai žemėje buvo sukurtas žmogus,

[5]nedorėlių laimė trumpa ir nusidėjėlių džiaugsmas – tik akimirka?

[6]Net jeigu ūgiu dangų pasiektų ir galva debesis liestų,

[7]jis pražus amžinai kaip dulkės. Tie, kurie jį pažinojo, klaus: ‘Kur jis dabar?’

[8]Kaip sapnas išnyks nedorėlis, ir jo neberasi, jis bus nuvytas kaip nakties regėjimas.

[9]Akis, kuri jį matydavo, daugiau jo nebematys, niekada nebeišvys jo savo buveinėje.

[10]Vargšams atsiteisti turės jo sūnūs, jų rankos sugrąžins jo turtus.

[11]Jo kaulai, kadaise pilni jaunystės jėgų, atguls su juo į dulkes.

[12]Nors blogis jam saldus, nors jis ir laiko jį paslėpęs po liežuviu,

[13]nors ir nenori jo atsisakyti ir visa laiko savo burnoje,

[14] contudo, a sua comida se transformará nas suas entranhas; fel de áspides será no seu interior.

[14]maistas jo pilve keičiasi ir pavirsta angių tulžimi.

[15] Engoliu riquezas, mas vomitá-las-á; do seu ventre Deus as lançará.

[15]Turtus nedorėlis prarijo ir vėl išvemia; Dievas priverčia juos išvemti iš pilvo.

[16] Veneno de áspides sorveu; língua de víbora o matará.

[16]Angių nuodus nedorėlis čiulpia, ir gyvatės geluonis jį gelia.

[17] Não se deliciará com a vista dos ribeiros e dos rios transbordantes de mel e de leite.

[17]Ne jam matyti aliejaus upes, medumi ir pienu tekančius srautus.

[18] Devolverá o fruto do seu trabalho e não o engolirá; do lucro de sua barganha não tirará prazer nenhum.

[18]Jis turės grąžinti savo triūso vaisius, jų neparagavęs; savo verslo pelnu jis nepasinaudos.

[19] Oprimiu e desamparou os pobres, roubou casas que não edificou.

[19]Juk jis engdavo ir blogai elgdavosi su vargšais, užgrobdavo namus, kurių nebuvo statęs.

[20] Por não haver limites à sua cobiça, não chegará a salvar as coisas por ele desejadas.

[20]Nors jis buvo gobšus be soties, turtais savęs neišgelbės.

[21] Nada escapou à sua cobiça insaciável, pelo que a sua prosperidade não durará.

[21]Kadangi niekas neišvengė jo gobšumo, jo laimė neišsilaikys.

[22] Na plenitude da sua abastança, ver-se-á angustiado; toda a força da miséria virá sobre ele.

[22]Kai tik turės visko, ko nori, užklups jį skurdas, apniks visokios nelaimės.

[23] Para encher a sua barriga, Deus mandará sobre ele o furor da sua ira, que, por alimento, mandará chover sobre ele.

[23]Tevalgo jis viską, ką tik nori! Dievas siunčia jam savo pykčio liepsnas, leidžia į jį strėlių lietų.

[24] Se fugir das armas de ferro, o arco de bronze o traspassará.

[24]Bėgdamas nuo geležies kalavijo, jis bus pervertas strėlės smaigalio.

[25] Ele arranca das suas costas a flecha, e esta vem resplandecente do seu fel; e haverá assombro sobre ele.

[25]Iš jo nugaros kyšo strėlė, blizgantis strėlės smaigalys pervėrė tulžį. Apims jį siaubas,

[26] Todas as calamidades serão reservadas contra os seus tesouros; fogo não assoprado o consumirá, fogo que se apascentará do que ficar na sua tenda.

[26]visiška tamsybė jo laukia, žmogaus neįžiebta ugnis jį praris.

[27] Os céus lhe manifestarão a sua iniqüidade; e a terra se levantará contra ele.

[28] As riquezas de sua casa serão transportadas; como água serão derramadas no dia da ira de Deus.

[29] Tal é, da parte de Deus, a sorte do homem perverso, tal a herança decretada por Deus.

[27]Dangus atidengs jo kaltę, ir žemė prieš jį stosis piestu.

[28]Potvynis nuneš jo namus vandens srautais, kurie teka Dievo rūstybės dieną.

[29]Tokia Dievo duota dalis nedoram žmogui, toks jam skirtas Dievo paveldas“.

Jó 21

Jó descreve a prosperidade dos perversos

[1] Respondeu, porém, Jó:

[2] Ouvi atentamente as minhas razões, e já isso me será a vossa consolação.

[3] Tolerai-me, e eu falarei; e, havendo eu falado, podereis zombar.

[4] Acaso, é do homem que eu me queixo? Não tenho motivo de me impacientar?

[5] Olhai para mim e pasmai; e ponde a mão sobre a boca;

[6] porque só de pensar nisso me perturbo, e um calafrio se apodera de toda a minha carne.

[7] Como é, pois, que vivem os perversos, envelhecem e ainda se tornam mais poderosos?

[8] Seus filhos se estabelecem na sua presença; e os seus descendentes, ante seus olhos.

[9] As suas casas têm paz, sem temor, e a vara de Deus não os fustiga.

[10] O seu touro gera e não falha, suas novilhas têm a cria e não abortam.

Jobo 21

Jobo samprotavimai

[1]O Jobas atsakydamas tarė:

[2]„Dėkitės į širdį mano žodžius, ir tebūna tai jūsų paguoda man.

[3]Man kalbant pakęskite mane, o kai pakalbėsiu, galėsite tyčiotis!

[4]Argi mano skundas nukreiptas prieš žmogų? Kodėl neturėčiau netekti kantrybės?

[5]Pažvelkite į mane ir apstulbkite, užsiimkite rankomis burnas!

[6]Kai apie tai pagalvoju, išsigąstu; drebulys apima mano kūną.

[7]Kodėl nedorėliai ilgai gyvena, sulaukia žilos senatvės ir tampa galingi?

[8]Jų vaikai įsikuria jiems gyviems esant ir mato savo vaikų vaikus.

[9]Jų namai saugūs, be baimės; Dievo rykštė jų neištinka.

[10]Jų jautis sėkmingai apvaisina, karvės neišsimeta ir atsiveda.

[11] Deixam correr suas crianças, como a um rebanho, e seus filhos saltam de alegria;

[12] cantam com tamboril e harpa e alegram-se ao som da flauta.

[13] Passam eles os seus dias em prosperidade e em paz descem à sepultura.

[14] E são estes os que disseram a Deus: Retira-te de nós! Não desejamos conhecer os teus caminhos.

[15] Que é o Todo-Poderoso, para que nós o sirvamos? E que nos aproveitará que lhe façamos orações?

[16] Vede, porém, que não provém deles a sua prosperidade; longe de mim o conselho dos perversos!

[17] Quantas vezes sucede que se apaga a lâmpada dos perversos? Quantas vezes lhes sobrevém a destruição? Quantas vezes Deus na sua ira lhes reparte dores?

[18] Quantas vezes são como a palha diante do vento e como a pragana arrebatada pelo remoinho?

[19] Deus, dizeis vós, guarda a iniqüidade do perverso para seus filhos. Mas é a ele que deveria Deus dar o pago, para que o sinta.

[20] Seus próprios olhos devem ver a sua ruína, e ele, beber do furor do Todo-Poderoso.

[21] Porque depois de morto, cortado já o número dos seus meses, que interessa a ele a sua casa?

[22] Acaso, alguém ensinará ciência a Deus, a ele que julga os que estão nos céus?

[11]Savo mažylius jie siunčia bėgioti kaip avių kaimenę; jų vaikai šoka,

[12]dainuoja, pritariant būgneliui su žvangučiais ir lyrai, linksminasi aidint fleitos garsams.

[13]Nedorėliai užbaigia savo dienas gerovėje ir į Šeolą nužengia ramūs.

[14]Dievui jie sako: ‘Atstok nuo mūsų! Mes nenorime tavo kelių pažinti.

[15]Kas tas Visagalis, kad jam tarnautume? Kokia mums nauda, jei melsimės jam?’

[16]Argi jų gerovė iš tikrųjų nėra jų rankose? Nedorėlių galvosena mane atstumia.

[17]Ar dažnai atsitinka, kad nedorėlių žibintas būtų užgesintas, ar kad neganda juos ištiktų, arba supykęs Dievas juos kančia apdalytų?

[18]Ar dažnai jie būna kaip šiaudai vėjyje arba kaip vėtros nešami pelai?

[19]Sakote: ‘Dievas savo bausmę jo sūnums tausoja’. Tebūna atmokėta jam pačiam, kad jis iš to pasimokytų!

[20]Tepamato jo paties akys savo žūtį, tegeria jis pats Visagalio pykčio vaisius!

[21]Juk kas jam rūpi jo namai po mirties, kai jo mėnesių skaičius bus pasibaigęs?

[22]Argi gali kas išminties pamokyti Dievą – tą, kuris teisia iš tokių aukštybių?

[23] Um morre em pleno vigor, despreocupado e tranqüilo,
[24] com seus baldes cheios de leite e fresca a medula dos seus ossos.
[25] Outro, ao contrário, morre na amargura do seu coração, não havendo provado do bem.
[26] Juntamente jazem no pó, onde os vermes os cobrem.
[27] Vede que conheço os vossos pensamentos e os injustos desígnios com que me tratais.
[28] Porque direis: Onde está a casa do príncipe, e onde, a tenda em que morava o perverso?
[29] Porventura, não tendes interrogado os que viajam? E não considerastes as suas declarações,
[30] que o mau é poupado no dia da calamidade, é socorrido no dia do furor?
[31] Quem lhe lançará em rosto o seu proceder? Quem lhe dará o pago do que faz?
[32] Finalmente, é levado à sepultura, e sobre o seu túmulo se faz vigilância.
[33] Os torrões do vale lhe são leves, todos os homens o seguem, assim como não têm número os que foram adiante dele.
[34] Como, pois, me consolais em vão? Das vossas respostas só resta falsidade.

Jó 22

Elifaz acusa a Jó de grandes pecados

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita:

[23]Vienas žmogus miršta pilnas jėgų, visiškai ramus ir saugus;
[24]jo šlaunys aptekusios taukais, o kaulų smegenys sultingos.
[25]Kitas žmogus miršta apkartusia siela, niekada neragavęs laimės.
[26]Jiedu drauge atgula į dulkes, ir kirmėlės juos abu apninka.
[27]O, gerai žinau, ką jūs mąstote ir kad ketinate mane įskaudinti!
[28]Juk sakote: 'Kur to didiko namai? Kur ta palapinė, kurioje gyveno nedorėlis?'
[29]Argi niekad nesiteiravote keleivių? Nejau netikite jų liudijimu,
[30]kad nedoras žmogus negandos dieną apsaugomas, o pykčio dieną išvaduojamas?
[31]Kas jį apkaltins į akis už jo elgesį, kas atmokės jam už jo darbus?
[32]Jis nunešamas į kapines, ir budima prie jo kapo.
[33]Jam lengvas slėnio žvirgždas, tūkstančiai eina jo laidotuvių eisenoje.
[34]Tad kaip mane paguosite savo tauškalais? Jūsų atsakymai – tik melo likučiai".

Jobo 22

Elifazo kaltinimai

[1]Tada Elifazas Temanas atsakydamas tarė:

[2] Porventura, será o homem de algum proveito a Deus? Antes, o sábio é só útil a si mesmo.

[3] Ou tem o Todo-Poderoso interesse em que sejas justo ou algum lucro em que faças perfeitos os teus caminhos?

[4] Ou te repreende pelo teu temor de Deus ou entra contra ti em juízo?

[5] Porventura, não é grande a tua malícia, e sem termo, as tuas iniqüidades?

[6] Porque sem causa tomaste penhores a teu irmão e aos seminus despojaste das suas roupas.

[7] Não deste água a beber ao cansado e ao faminto retiveste o pão.

[8] Ao braço forte pertencia a terra, e só os homens favorecidos habitavam nela.

[9] As viúvas despediste de mãos vazias, e os braços dos órfãos foram quebrados.

[10] Por isso, estás cercado de laços, e repentino pavor te conturba

[11] ou trevas, em que nada vês; e águas transbordantes te cobrem.

[12] Porventura, não está Deus nas alturas do céu? Olha para as estrelas mais altas. Que altura!

[13] E dizes: Que sabe Deus? Acaso, poderá ele julgar através de densa escuridão?

[14] Grossas nuvens o encobrem, de modo que não pode ver; ele passeia pela abóbada do céu.

[2]„Argi gali žmogus būti Dievui naudingas? Žinoma, išmintingas žmogus gali būti naudingas sau.

[3]Ką Visagalis gauna, jei tu teisus? Kokia jam nauda, jei tu gyveni be priekaištų?

[4]Argi jis dėl tavo pamaldumo tave kaltina ir stoja su tavimi į teismą?

[5]Argi ne dėl to, kad didelis tavo nedorumas, kad tavo nuodėmėms nėra galo?

[6]Juk tu neteisingai pasilaikydavai savo brolių užstatą, apnuogindavai juos, nuvilkdavai jiems drabužius.

[7]Pavargusiam neduodavai vandens atsigerti, išalkusiam atsisakydavai duoti duonos.

[8]Tarsi stipriajam priklausytų žemė ir tik išrinktieji joje tegyventų!

[9]Išvarydavai našles tuščiomis rankomis, atstumdavai našlaičių rankas.

[10]Todėl spąstai ir supa tave iš visų pusių, tave apima ūmus siaubas

[11]arba tokia tamsa, kad negali matyti, ir potvynis tave skandina.

[12]Argi Dievas negyvena dangaus aukštybėse? Pažvelk į aukščiausias žvaigždes! Kokios jos didingos!

[13]O tu sakai: ‘Ką Dievas gali žinoti? Jį slepia tamsus debesis. Kaip jis gali mus teisti?

[14]Debesys jį taip dengia, kad jis nebemato, ir vaikšto jis ant dangaus skliauto’.

[15] Queres seguir a rota antiga, que os homens iníquos pisaram?

[16] Estes foram arrebatados antes do tempo; o seu fundamento, uma torrente o arrasta.

[17] Diziam a Deus: Retira-te de nós. E: Que pode fazer-nos o Todo-Poderoso?

[18] Contudo, ele enchera de bens as suas casas. Longe de mim o conselho dos perversos!

[19] Os justos o vêem e se alegram, e o inocente escarnece deles,

[20] dizendo: Na verdade, os nossos adversários foram destruídos, e o fogo consumiu o resto deles.

[21] Reconcilia-te, pois, com ele e tem paz, e assim te sobrevirá o bem.

[22] Aceita, peço-te, a instrução que profere e põe as suas palavras no teu coração.

[23] Se te converteres ao Todo-Poderoso, serás restabelecido; se afastares a injustiça da tua tenda

[24] e deitares ao pó o teu ouro e o ouro de Ofir entre pedras dos ribeiros,

[25] então, o Todo-Poderoso será o teu ouro e a tua prata escolhida.

[26] Deleitar-te-ás, pois, no Todo-Poderoso e levantarás o rosto para Deus.

[27] Orarás a ele, e ele te ouvirá; e pagarás os teus votos.

[28] Se projetas alguma coisa, ela te sairá bem, e a luz brilhará em teus caminhos.

[29] Se estes descem, então, dirás: Para cima! E Deus salvará o humilde

[15]Argi laikysiesi senojo kelio, kurį nedori vyrai pramynė?

[16]Pirma laiko juos pagavo mirtis, tarsi potvynis nunešė pastatą.

[17]Dievui jie sakė: ‘Atstok nuo mūsų!’ ir: ‘Ką gali Visagalis mums padaryti?’

[18]Tačiau jis pripildė jų namus gėrybių! (Nedorėlių galvosena man atstumianti!)

[19]Teisieji, tai matydami, džiaugiasi; nekaltieji iš jų tyčiojasi:

[20]‘Iš tikrųjų jų turtai sunaikinti, o likučius prarijo ugnis’.

[21]Susitaikyk su Dievu ir būk ramus; šitaip sulauksi gero.

[22]Priimk pamokymą iš jo lūpų ir dėkis jo žodžius į širdį.

[23]Sugrįžk nusižeminęs pas Visagalį, pašalink neteisingumą iš savo palapinių,

[24]elkis su auksu kaip su dulkėmis ir su Ofyro auksu kaip su upės vagos akmenėliais.

[25]Tebūna Visagalis tavo auksas, tebūna jis tau brangus sidabras!

[26]Tada džiūgausi Visagalyje ir pakelsi veidą į Dievą.

[27]Kai melsiesi jam, jis tave išklausys, ir savo įžadus įvykdysi.

[28]Ką nuspręsi daryti, tai įvyks, ir tavo takas bus apšviestas.

[29]Juk Dievas pažemina išdidžiuosius, bet išgelbsti kukliuosius.

[30] e livrará até ao que não é inocente; sim, será libertado, graças à pureza de tuas mãos.

Jó 23

Jó deseja apresentar-se perante Deus

[1] Respondeu, porém, Jó:

[2] Ainda hoje a minha queixa é de um revoltado, apesar de a minha mão reprimir o meu gemido.

[3] Ah! Se eu soubesse onde o poderia achar! Então, me chegaria ao seu tribunal.

[4] Exporia ante ele a minha causa, encheria a minha boca de argumentos.

[5] Saberia as palavras que ele me respondesse e entenderia o que me dissesse.

[6] Acaso, segundo a grandeza de seu poder, contenderia comigo? Não; antes, me atenderia.

[7] Ali, o homem reto pleitearia com ele, e eu me livraria para sempre do meu juiz.

[8] Eis que, se me adianto, ali não está; se torno para trás, não o percebo.

[9] Se opera à esquerda, não o vejo; esconde-se à direita, e não o diviso.

[10] Mas ele sabe o meu caminho; se ele me provasse, sairia eu como o ouro.

[11] Os meus pés seguiram as suas pisadas; guardei o seu caminho e não me desviei dele.

[12] Do mandamento de seus lábios nunca me apartei, escondi no meu íntimo as palavras da sua boca.

[30]Net kaltąjį jis gelbės; dėl savo rankų švarumo jis bus išgelbėtas“.

Jobo 23

Jobui nesiseka rasti Dievo

[1]Tada Jobas atsakydamas tarė:

[2]„Mano skundas vis dar kartus. Nepaisant mano dejonės, jo ranka sunki.

[3]O, kad žinočiau, kur jį rasti, kaip nueiti į jo buveinę!

[4]Su juo bylinėčiausi, išdėčiau jam visas savo kančias.

[5]Noriu žinoti, kokiais žodžiais jis man atsakytų, ir pasvarstyti, ką jis man sakytų.

[6]Nejau byloje su manimi jis savo didžią jėgą naudotų? Ne! Man kalbant jis klausytųsi.

[7]Ten doras žmogus galėtų su juo svarstyti, ir mano Teisėjas amžinai išteisintų.

[8]Eidamas į priekį jo nerandu, o atgal – negaliu pastebėti.

[9]Kairėje jis slepiasi, tik negaliu rasti; gręžiuosi į dešinę, bet negaliu jo matyti.

[10]Bet jis žino kiekvieną mano žingsnį! Teištiria mane ugnimi, išeisiu tarsi grynas auksas.

[11]Koja kojon ėjau su juo nenukrypdamas į šalį, ir laikiausi jo parodyto kelio.

[12]Nepasitraukiau nuo jo ištartų įsakymų, branginau širdyje jo žodžius.

[13] Mas, se ele resolveu alguma coisa, quem o pode dissuadir? O que ele deseja, isso fará.

[14] Pois ele cumprirá o que está ordenado a meu respeito e muitas coisas como estas ainda tem consigo.

[15] Por isso, me perturbo perante ele; e, quando o considero, temo-o.

[16] Deus é quem me fez desmaiar o coração, e o Todo-Poderoso, quem me perturbou,

[17] porque não estou desfalecido por causa das trevas, nem porque a escuridão cobre o meu rosto.

[13]Nusprendžia jis vienas, ir kas gali jį atkalbėti? Ką tik nori, tą jis ir daro.

[14]Jis įvykdys, ką man lemia; daug tokių užmojų jis gali turėti.

[15]Užtat sutrinku nuo jo Artumo; kai pamąstau, drebu iš baimės.

[16]Dievas atėmė man drąsą, Visagalis sukėlė man baimę.

[17]O, kad galėčiau pradingti tamsybėje, ir tamsus debesis uždengtų man veidą!

Jó 24

Jó contesta que os perversos muitas vezes não são castigados

[1] Por que o Todo-Poderoso não designa tempos de julgamento? E por que os que o conhecem não vêem tais dias?

[2] Há os que removem os limites, roubam os rebanhos e os apascentam.

[3] Levam do órfão o jumento, da viúva, tomam-lhe o boi.

[4] Desviam do caminho aos necessitados, e os pobres da terra todos têm de esconder-se.

[5] Como asnos monteses no deserto, saem estes para o seu mister, à procura de presa no campo aberto, como pão para eles e seus filhos.

[6] No campo segam o pasto do perverso e lhe rabiscam a vinha.

[7] Passam a noite nus por falta de roupa e não têm cobertas contra o frio.

Jobo 24

Jobo skundai

[1]Kodėl Visagalis nepasakė atpildo meto ir kodėl jo ištikimieji nemato jo dienų?

[2]Žmonės perkelia ežiaženklius, pagrobia kaimenes ir kerdžius.

[3]Nusiveda našlaičių asilą, paima našlės jautį užstatu.

[4]Beturčius nustumia nuo kelio, priverčia visus vargšus slėptis.

[5]Kaip laukiniai asilai dykumoje jie išeina plušėti, ieškodami maisto tyruose savo vaikams.

[6]Jie derlių nuima ne savo lauke, vėlyvas vynuoges nurenka nedorėlio vynuogyne.

[7]Naktį praleidžia nuogi, be drabužių, šaltyje antklodės neturėdami.

[8] Pelas chuvas das montanhas são molhados e, não tendo refúgio, abraçam-se com as rochas.

[8]Kalnų lietaus permerkti, jie glaudžiasi prie uolos, nes neturi pastogės.

[9] Orfãozinhos são arrancados ao peito, e dos pobres se toma penhor;

[9]Nedori žmonės pagrobia našlaitį nuo motinos krūtinės, paima vargšo žmogaus kūdikį užstatu.

[10] de modo que estes andam nus, sem roupa, e, famintos, arrastam os molhos.

[10]Jie vaikščioja nuogi, be apdaro; nors alkani, bet turi nuimti derlių;

[11] Entre os muros desses perversos espremem o azeite, pisam-lhes o lagar; contudo, padecem sede.

[11]tarp alyvmedžių eilių jie spaudžia aliejų; mina vynuoges spaudykloje, bet kenčia troškulį.

[12] Desde as cidades gemem os homens, e a alma dos feridos clama; e, contudo, Deus não tem isso por anormal.

[12]Miestuose mirštantieji dejuoja, sužeistųjų gyvastis šaukiasi pagalbos, tačiau Dievas negirdi jų maldos.

[13] Os perversos são inimigos da luz, não conhecem os seus caminhos, nem permanecem nas suas veredas.

[13]Yra žmonių, kurie maištauja prieš šviesą, nežino nieko apie jos kelius ir eiti jos takais atsisako.

[14] De madrugada se levanta o homicida, mata ao pobre e ao necessitado, e de noite se torna ladrão.

[14]Kai visur tamsu, žmogžudys keliasi užmušti vargšo ir beturčio; naktį jis eina vogti.

[15] Aguardam o crepúsculo os olhos do adúltero; este diz consigo: Ninguém me reconhecerá; e cobre o rosto.

[15]Ir svetimautojo akys laukia sutemos: ‘Niekas manęs nematys’, – murma jis, gobtuvu slėpdamas veidą.

[16] Nas trevas minam as casas, de dia se conservam encerrados, nada querem com a luz.

[16]Tamsoje vagys įsilaužia į namus, bet dieną jie nesirodo; kas yra šviesa, jie nežino.

[17] Pois a manhã para todos eles é como sombra de morte; mas os terrores da noite lhes são familiares.

[17]Mirties tamsa jiems visiems rytas, nes jie mirties tamsos draugai.

[18] Vós dizeis: Os perversos são levados rapidamente na superfície das águas; maldita é a porção dos tais na terra; já não andam pelo caminho das vinhas.

[18]Jie – ant vandens plūduriuojantis šiaudas. Prakeikta jų dalis žemėje; tenepasuka joks darbininkas jų vynuogyno link!

[19] A secura e o calor desfazem as águas da neve; assim faz a sepultura aos que pecaram.
[20] A mãe se esquecerá deles, os vermes os comerão gostosamente; nunca mais haverá lembrança deles; como árvore será quebrado o injusto,
[21] aquele que devora a estéril que não tem filhos e não faz o bem à viúva.
[22] Não! Pelo contrário, Deus por sua força prolonga os dias dos valentes; vêem-se eles de pé quando desesperavam da vida.
[23] Ele lhes dá descanso, e nisso se estribam; os olhos de Deus estão nos caminhos deles.
[24] São exaltados por breve tempo; depois, passam, colhidos como todos os mais; são cortados como as pontas das espigas.
[25] Se não é assim, quem me desmentirá e anulará as minhas razões?

[19]Kaip sausra ir kaitra sunaikina sniego vandenis, taip Šeolas tepraryja tuos, kurie nusidėjo!
[20]Net motina juos užmiršta, bet kirmėlėms jie saldūs; užmirštas jų vardas. Nedorybė palaužta tarsi medis.
[21]Jie skriaudžia bevaikę moterį ir nepadeda našlei.
[22]Dievas savo jėga suvaldo engėjus; jis pakyla, ir nedoras žmogus miršta.
[23]Dievas gali leisti jiems saugiai gyventi, bet stebi visus jų kelius.
[24]Išaukštinti trumpą valandėlę, jie vėl pranyksta; nuvysta ir supleišėja kaip dedešvos žiedas, nusvyra kaip javų varpos.
[25]Argi ne taip? Kas paneigs, ką sakau, arba įrodys, kad mano žodžiai nieko verti?“

Jó 25

Bildade nega que o homem possa justificar-se diante de Deus

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:
[2] A Deus pertence o domínio e o poder; ele faz reinar a paz nas alturas celestes.
[3] Acaso, têm número os seus exércitos? E sobre quem não se levanta a sua luz?
[4] Como, pois, seria justo o homem perante Deus, e como seria puro aquele que nasce de mulher?
[5] Eis que até a lua não tem brilho, e as estrelas não são puras aos olhos dele.

Jobo 25

Bildado samprotavimai

[1]Tada Bildadas Šuachas atsakydamas tarė:
[2]„Viešpatavimas ir pagarbus šiurpulingumas jam priklauso; jis palaiko ramybę savo aukštajame danguje.
[3]Kas gali suskaičiuoti jo pulkus? Kam neužteka jo šviesa?
[4]Tad kaip gali žmogus būti teisus Dievo akivaizdoje? Kaip gali gimusis iš moters būti tyras?
[5]Štai net mėnulis nėra šviesus ir žvaigždės nėra tyros jo akyse.

[6] Quanto menos o homem, que é gusano, e o filho do homem, que é verme!

Jó 26

Jó afirma a soberania de Deus

[1] Jó, porém, respondeu:

[2] Como sabes ajudar ao que não tem força e prestar socorro ao braço que não tem vigor!

[3] Como sabes aconselhar ao que não tem sabedoria e revelar plenitude de verdadeiro conhecimento!

[4] Com a ajuda de quem proferes tais palavras? E de quem é o espírito que fala em ti?

[5] A alma dos mortos treme debaixo das águas com seus habitantes.

[6] O além está desnudo perante ele, e não há coberta para o abismo.

[7] Ele estende o norte sobre o vazio e faz pairar a terra sobre o nada.

[8] Prende as águas em densas nuvens, e as nuvens não se rasgam debaixo delas.

[9] Encobre a face do seu trono e sobre ele estende a sua nuvem.

[10] Traçou um círculo à superfície das águas, até aos confins da luz e das trevas.

[11] As colunas do céu tremem e se espantam da sua ameaça.

[12] Com a sua força fende o mar e com o seu entendimento abate o adversário.

[13] Pelo seu sopro aclara os céus, a sua mão fere o dragão veloz.

[6]Tad ką sakyti apie kirminą žmogų, apie kirmį žmogaus sūnų!“

Jobo 26

Jobo atsakas Bildadui

[1]Tada Jobas atsakydamas tarė:

[2]„Kaip tu padėjai bejėgiam žmogui ir palaikei ranką netekusiam jėgų!

[3]Kaip tu patarinėjai neišmintingam žmogui ir davei daug gerų patarimų!

[4]Kieno patariamas tu tarei žodžius ir kieno alsavimas išėjo iš tavęs?

[5]Mirusiųjų šešėliai dreba po žeme, vandenys ir jų gyvūnai apimti baimės.

[6]Nuogas guli prieš Dievą Šeolas, uždangos neturi Prapulties vieta.

[7]Dievas išskleidžia šiaurinį skliautą virš tuštumos, pakabina žemę ant nieko.

[8]Jis uždaro lietaus vandenis savo debesyse, tačiau nuo jų debesys neperplyšta.

[9]Jis paslepia mėnulio veidą, išskleisdamas virš jo savo debesį.

[10]Jis nubrėžė ratą ant vandenų paviršiaus, užbrėžė ribą tarp šviesos ir tamsos.

[11]Dangaus skliauto stulpai dreba, apstulbinti griausmingo jo pagrūmojimo.

[12]Savo galybe jis nutildė jūrą, savo sumanumu sunaikino pabaisą Rahabą.

[13]Jo vėjas iššlavė padanges, jo ranka pervėrė suktąjį slibiną.

[14] Eis que isto são apenas as orlas dos seus caminhos! Que leve sussurro temos ouvido dele! Mas o trovão do seu poder, quem o entenderá?

Jó 27

Jó descreve a sorte dos perversos

[1] Prosseguindo Jó em seu discurso, disse:

[2] Tão certo como vive Deus, que me tirou o direito, e o Todo-Poderoso, que amargurou a minha alma,

[3] enquanto em mim estiver a minha vida, e o sopro de Deus nos meus narizes,

[4] nunca os meus lábios falarão injustiça, nem a minha língua pronunciará engano.

[5] Longe de mim que eu vos dê razão! Até que eu expire, nunca afastarei de mim a minha integridade.

[6] À minha justiça me apegarei e não a largarei; não me reprova a minha consciência por qualquer dia da minha vida.

[7] Seja como o perverso o meu inimigo, e o que se levantar contra mim, como o injusto.

[8] Porque qual será a esperança do ímpio, quando lhe for cortada a vida, quando Deus lhe arrancar a alma?

[9] Acaso, ouvirá Deus o seu clamor, em lhe sobrevindo a tribulação?

[10] Deleitar-se-á o perverso no Todo-Poderoso e invocará a Deus em todo o tempo?

[11] Ensinar-vos-ei o que encerra a mão de Deus e não vos ocultarei o que está com o Todo-Poderoso.

[14]Tai tik jo galybės užuominos, mes tik jos šnabždesį teišgirstame. Kas gali suprasti jo galybės griausmą?“

Jobo 27

[1]Tada Jobas toliau tęsė savo kalbą ir sakė:

[2]„Prisiekiu Dievu, atėmusiu man teisę, Visagaliu, apkartinusiu man gyvenimą!

[3]Kol dar turiu gyvastį ir Dievo alsavimas mano šnervėse,

[4]nekalbės mano lūpos netiesos, neištars mano burna melo.

[5]Jokiu būdu nelaikysiu jūsų teisiais; kol mirsiu, neatsisakysiu savo nekaltumo.

[6]Savo teisumą ginsiu ir to neatsisakysiu; mano širdis iki gyvos galvos neprikiš man nieko.

[7]Teištinka mano priešą nedorėlio likimas, mano užpuoliką piktadario likimas!

[8]Kokią viltį turi nedoras žmogus tą valandą, kai Dievas pareikalauja jo gyvasties?

[9]Ar išgirs Dievas jo šauksmą, kai ištiks jį nelaimė?

[10]Ar jis ras džiaugsmo Visagalyje ir visada šauksis Dievo?

[11]Pamokysiu jus apie Dievo galybę, Visagalio užmojo neslėpsiu.

[12] Eis que todos vós já vistes isso; por que, pois, alimentais vãs noções?
[13] Eis qual será da parte de Deus a porção do perverso e a herança que os opressores receberão do Todo-Poderoso:
[14] Se os seus filhos se multiplicarem, será para a espada, e a sua prole não se fartará de pão.
[15] Os que ficarem dela, a peste os enterrará, e as suas viúvas não chorarão.
[16] Se o perverso amontoar prata como pó e acumular vestes como barro,
[17] ele os acumulará, mas o justo é que os vestirá, e o inocente repartirá a prata.
[18] Ele edifica a sua casa como a da traça e como a choça que o vigia constrói.
[19] Rico se deita com a sua riqueza, abre os seus olhos e já não a vê.
[20] Pavores se apoderam dele como inundação, de noite a tempestade o arrebata.
[21] O vento oriental o leva, e ele se vai; varre-o com ímpeto do seu lugar.
[22] Deus lança isto sobre ele e não o poupa, a ele que procura fugir precipitadamente da sua mão;
[23] à sua queda lhe batem palmas, à saída o apupam com assobios.

Jó 28

O homem apropria-se das riquezas da terra

[1] Na verdade, a prata tem suas minas, e o ouro, que se refina, o seu lugar.
[2] O ferro tira-se da terra, e da pedra se funde o cobre.

[12]Štai visi jūs tai matėte, tad kodėl tauškiate niekus?!
[13]Tokia nedoro žmogaus dalis pas Dievą, engėjų paveldas, gautas iš Visagalio:
[14]nors jis turėtų daug sūnų, jie teks kalavijui, o jo palikuonys niekada neturės užtektinai duonos.
[15]Pergyvenusius jo vaikus palaidos maras, o jų našlės neraudos dėl jų mirties.
[16]Nors jis susikrautų sidabro kaip dulkių, pasirūpintų stirtą drabužių,
[17]nors jis ir apsirūpintų, juos nešios teisusis, sidabrą dalys nekaltasis.
[18]Namai, kuriuos jis stato, – kaip voratinklis, kaip vynuogyno sargo statytoji būdelė.
[19]Jis atsigula su turtais paskutinį kartą, o kai atveria akis, jie jau dingę.
[20]Siaubas ištinka jį kaip staigus potvynis; naktį jį nupučia vėtra.
[21]Rytų vėjas pakelia jį ir nuneša toli, išplėšia jį iš buveinės.
[22]Be pasigailėjimo puola, nors jis dar bando galvotrūkčiais gelbėtis.
[23]Jam bėgant, iš paniekos staugia, nušvilpia jį iš savo buveinės.

Jobo 28

Poema apie išmintį

[1]Juk yra sidabro kasyklų ir vietų auksui plauti.
[2]Geležis išgaunama iš žemės, o varis sodrinamas iš rūdos.

[3] Os homens põem termo à escuridão e até aos últimos confins procuram as pedras ocultas nas trevas e na densa escuridade.

[3]Žmonės įveikia tamsą ir kasa žemės gelmėse rūdą niūrioje tamsoje.

[4] Abrem entrada para minas longe da habitação dos homens, esquecidos dos transeuntes; e, assim, longe deles, dependurados, oscilam de um lado para outro.

[4]Įrengia kasyklas toli nuo gyvenvietės; tuo keliu nekeliauja niekas, toli nuo žmonių jie darbuojasi, kybodami ant virvių.

[5] Da terra procede o pão, mas embaixo é revolvida como por fogo.

[5]Žemės, iš kurios ateina duona, gelmės tarsi ugnies nuniokotos.

[6] Nas suas pedras se encontra safira, e há pó que contém ouro.

[6]Jos akmenyse slypi safyrai, o dulkės turi aukso.

[7] Essa vereda, a ave de rapina a ignora, e jamais a viram os olhos do falcão.

[7]Kelio į ten nežino joks plėšrus paukštis, sakalo akis jo nėra mačiusi.

[8] Nunca a pisaram feras majestosas, nem o leãozinho passou por ela.

[8]Išdidūs žvėrys nėra per jį mynę takų, liūtas nėra juo vaikščiojęs.

[9] Estende o homem a mão contra o rochedo e revolve os montes desde as suas raízes.

[9]Žmogus susidoroja su titnagu, išgriauna kalnus iš pamatų,

[10] Abre canais nas pedras, e os seus olhos vêem tudo o que há de mais precioso.

[10]prakerta tunelius uolose. Jo akis pastebi visa, kas brangu,

[11] Tapa os veios de água, e nem uma gota sai deles, e traz à luz o que estava escondido.

[11]ištiria upių šaltinius, visokias paslaptis išsiaiškina.

A verdadeira sabedoria é dom de Deus

[12] Mas onde se achará a sabedoria? E onde está o lugar do entendimento?

[12]Bet iš kur ateina išmintis? Kur slypi suvokimo galia?

[13] O homem não conhece o valor dela, nem se acha ela na terra dos viventes.

[13]Kaip žmogui rasti į ją kelią, jei gyvųjų krašte jos nėra?

[14] O abismo diz: Ela não está em mim; e o mar diz: Não está comigo.

[14]Bedugnė sako: 'Čia jos nėra!' Jūra sako: 'Aš jos neturiu!'

[15] Não se dá por ela ouro fino, nem se pesa prata em câmbio dela.

[15]Už auksą jos negalima nupirkti, jos kainos sidabru negalima pasverti.

[16] O seu valor não se pode avaliar pelo ouro de Ofir, nem pelo precioso ônix, nem pela safira.

[16]Ji neįperkama nei už auksą iš Ofyro, nei už brangiuosius oniksus, nei už safyrus.

[17] O ouro não se iguala a ela, nem o cristal; ela não se trocará por jóia de ouro fino;

[17]Auksas ir stiklas jai neprilygsta, nė į auksinius indus ji neišmainoma.

[18] ela faz esquecer o coral e o cristal; a aquisição da sabedoria é melhor que a das pérolas.

[18]Koralo ir krištolo neverta nė minėti, nes išminties kaina viršija net perlus.

[19] Não se lhe igualará o topázio da Etiópia, nem se pode avaliar por ouro puro.

[19]Etiopijos topazas negali su ja lygintis, net gryniausiu auksu negalima jos atsverti.

[20] Donde, pois, vem a sabedoria, e onde está o lugar do entendimento?

[20]Tad iš kur ateina išmintis? Kur supratimo buveinė?

[21] Está encoberta aos olhos de todo vivente e oculta às aves do céu.

[21]Nuo visų gyvųjų akių ji uždengta, nuo padangių paukščių ji paslėpta.

[22] O abismo e a morte dizem: Ouvimos com os nossos ouvidos a sua fama.

[22]Prapultis ir Mirtis sako: ‘Savo ausimis tik gandą apie ją tegirdėjome’.

[23] Deus lhe entende o caminho, e ele é quem sabe o seu lugar.

[23]Vien Dievas kelią į ją težino, tik jis težino jos buveinę.

[24] Porque ele perscruta até as extremidades da terra, vê tudo o que há debaixo dos céus.

[24]Juk jis mato žemės pakraščius ir stebi visa po dangumi.

[25] Quando regulou o peso do vento e fixou a medida das águas;

[25]Kai jis davė vėjams jėgą ir padalijo vandenis pagal saiką,

[26] quando determinou leis para a chuva e caminho para o relâmpago dos trovões,

[26]kai davė lietui įstatus ir nustatė kelią perkūnijai,

[27] então, viu ele a sabedoria e a manifestou; estabeleceu-a e também a esquadrinhou.

[27]tada jis matė ją ir jos vertę, ištyrė ją ir davė jai vietą.

[28] E disse ao homem: Eis que o temor do SENHOR é a sabedoria, e o apartar-se do mal é o entendimento.

[28]O žmogui jis tarė: ‘Tikėk manimi, pagarbi Viešpaties baimė yra išmintis, o vengimas pikta – protas’“.

Jó 29

Jó lembra-se do seu primeiro estado feliz

[1] Prosseguiu Jó no seu discurso e disse:

[2] Ah! Quem me dera ser como fui nos meses passados, como nos dias em que Deus me guardava!

Jobo 29

Jobo prisiminimai

[1]Tada Jobas toliau tęsė savo kalbą ir sakė:

[2]„O, kad būčiau kaip kadaise, praėjusiais mėnesiais, kaip dienomis, kai Dievas mane globojo!

[3] Quando fazia resplandecer a sua lâmpada sobre a minha cabeça, quando eu, guiado por sua luz, caminhava pelas trevas;

[3]Kai švietė jo žibintas virš mano galvos, ir jo šviesoje ėjau per tamsą;

[4] como fui nos dias do meu vigor, quando a amizade de Deus estava sobre a minha tenda;

[4]kai buvo mano žydėjimo dienos, ir Dievas saugojo mano palapinę;

[5] quando o Todo-Poderoso ainda estava comigo, e os meus filhos, em redor de mim;

[5]kai Visagalis dar buvo su manimi, ir mano vaikai dar supo mane;

[6] quando eu lavava os pés em leite, e da rocha me corriam ribeiros de azeite.

[6]kai mano kojos būdavo plaunamos piene, ir iš uolos tekėjo aliejaus srovės!

[7] Quando eu saía para a porta da cidade, e na praça me era dado sentar-me,

[7]Kai eidavau pro miesto vartus užimti savo vietos aikštėje,

[8] os moços me viam e se retiravam; os idosos se levantavam e se punham em pé;

[8]jauni vyrai pamatę mane duodavo kelią, o senieji pakilę stovėdavo.

[9] os príncipes reprimiam as suas palavras e punham a mão sobre a boca;

[9]Kilmingieji liaudavosi kalbėję, rankomis užsiimdavo burnas.

[10] a voz dos nobres emudecia, e a sua língua se apegava ao paladar.

[10]Didžiūnai pritildavo, liežuviai lipdavo jiems prie gomurio.

[11] Ouvindo-me algum ouvido, esse me chamava feliz; vendo-me algum olho, dava testemunho de mim;

[11]Išgirdę apie mane žmonės mane laimino, mane pamatę žmonės mane gyrė,

[12] porque eu livrava os pobres que clamavam e também o órfão que não tinha quem o socorresse.

[12]nes gelbėjau vargdienį, kuris šaukėsi pagalbos, ir našlaitį, neturintį kas jam padėtų.

[13] A bênção do que estava a perecer vinha sobre mim, e eu fazia rejubilar-se o coração da viúva.

[13]Mirdami žmonės mane laimino, aš džiuginau našlės širdį.

[14] Eu me cobria de justiça, e esta me servia de veste; como manto e turbante era a minha eqüidade.

[14]Teisumu vilkėjau, ir jis mane gaubė, teisingumas buvo mano apsiaustas ir turbanas.

[15] Eu me fazia de olhos para o cego e de pés para o coxo.

[15]Tapau aklojo akimis ir luošojo kojomis.

[16] Dos necessitados era pai e até as causas dos desconhecidos eu examinava.
[17] Eu quebrava os queixos do iníquo e dos seus dentes lhe fazia eu cair a vítima.
[18] Eu dizia: no meu ninho expirarei, multiplicarei os meus dias como a areia.
[19] A minha raiz se estenderá até às águas, e o orvalho ficará durante a noite sobre os meus ramos;
[20] a minha honra se renovará em mim, e o meu arco se reforçará na minha mão.
[21] Os que me ouviam esperavam o meu conselho e guardavam silêncio para ouvi-lo.
[22] Havendo eu falado, não replicavam; as minhas palavras caíam sobre eles como orvalho.
[23] Esperavam-me como à chuva, abriam a boca como à chuva de primavera.
[24] Sorria-me para eles quando não tinham confiança; e a luz do meu rosto não desprezavam.
[25] Eu lhes escolhia o caminho, assentava-me como chefe e habitava como rei entre as suas tropas, como quem consola os que pranteiam.

Jó 30

Jó lamenta a miséria em que caiu

[1] Mas agora se riem de mim os de menos idade do que eu, e cujos pais eu teria desdenhado de pôr ao lado dos cães do meu rebanho.
[2] De que também me serviria a força das suas mãos, homens cujo vigor já pereceu?

[16]Beturčiui buvau tėvas, nepažįstamo žmogaus teises gyniau teisme.
[17]Nedoram žmogui iltis nudaužiau, priverčiau jį grobį iš nasrų paleisti.
[18]Tada sakydavau: ‘Mirsiu savo lizde, savo dienas padauginsiu kaip smėlį.
[19]Mano šaknys siekia vandenį, ant mano šakų krinta rasa visą naktį.
[20]Mano jėgos atnaujintos, mano rankose – nuolat naujas lankas’.
[21]Žmonės klausydavosi manęs ir laukdavo, tylėdami priimdavo, kai jiems patardavau.
[22]Man baigus kalbėti jie neturėdavo, ką sakyti; tarsi rasos lašai krisdavo ant jų mano žodis.
[23]Jie laukdavo manęs kaip lietaus, tarsi vėlyvuosius lietus gėrė mano žodžius.
[24]Šypsodavausi jiems, ir kai netekdavo pasitikėjimo savimi, mano veido šypsena jiems suteikdavo jėgų.
[25]Buvau jų vadas ir rodžiau jiems kelią, vedžiau juos kaip karalius savo karines pajėgas ir guodžiau liūdinčius.

Jobo 30

Skaudi dabartis

[1]O dabar mane pajuokia vyrai, amžiumi už mane jaunesni, kurių tėvų nebūčiau laikęs vertais šunų, ganančių mano avių kaimenę.
[2]Kokia nauda man iš jų rankų stiprumo? Jų jėgos išsekusios.

[3] De míngua e fome se debilitaram; roem os lugares secos, desde muito em ruínas e desolados.
[4] Apanham malvas e folhas dos arbustos e se sustentam de raízes de zimbro.
[5] Do meio dos homens são expulsos; grita-se contra eles, como se grita atrás de um ladrão;
[6] habitam nos desfiladeiros sombrios, nas cavernas da terra e das rochas.
[7] Bramam entre os arbustos e se ajuntam debaixo dos espinheiros.
[8] São filhos de doidos, raça infame, e da terra são escorraçados.
[9] Mas agora sou a sua canção de motejo e lhes sirvo de provérbio.
[10] Abominam-me, fogem para longe de mim e não se abstêm de me cuspir no rosto.
[11] Porque Deus afrouxou a corda do meu arco e me oprimiu; pelo que sacudiram de si o freio perante o meu rosto.
[12] À direita se levanta uma súcia, e me empurra, e contra mim prepara o seu caminho de destruição.
[13] Arruínam a minha vereda, promovem a minha calamidade; gente para quem já não há socorro.
[14] Vêm contra mim como por uma grande brecha e se revolvem avante entre as ruínas.
[15] Sobrevieram-me pavores, como pelo vento é varrida a minha honra; como nuvem passou a minha felicidade.

[3]Neturto ir bado nualinti, jie graužia sausą ir apleistą dirvą,
[4]skinasi balandos krūmuose ir raunasi karklų šaknų maistui.
[5]Išvaryti iš žmonių tarpo, vejami riksmų tarsi būtų vagys,
[6]jie priversti gyventi upės slėnių šlaituose, žemės urvuose ir tarp uolų.
[7]Jie murma krūmuose ir voliojasi po krūmokščiais,
[8]niekšingi bevardžiai klajūnai, botagu iš šalies išvaryti.
[9]Ir štai jie pajuokia mane dainomis; aš esu tapęs jiems priežodžiu.
[10]Manimi jie bjaurisi, nuo manęs traukiasi; net nesidrovi spjauti man į veidą!
[11]Dievas nuginklavo mane ir padarė bejėgį, tad jie nebesivaržo mano akivaizdoje.
[12]Iš dešinės mane užpuola paauglių gauja, parbloškia ir statosi apgulos pylimus mano žūčiai.
[13]Jie užkerta man taką, ir jiems sekasi mane naikinti.
[14]Jie puola mane tarsi pro išlaužtą sienoje spragą, ritasi kaip šėlstančios bangos.
[15]Siaubas mane pribloškia; mano orumą it vėjas nupučia, tarsi debesis išnyksta mano gerovė.

[16] Agora, dentro de mim se me derrama a alma; os dias da aflição se apoderaram de mim.

[16]O dabar mano gyvastis baigiasi, užgriuvo mane skausmo dienos.

[17] A noite me verruma os ossos e os desloca, e não descansa o mal que me rói.

[17]Naktį jaučiu sukant man kaulus, mane graužiantis skausmas niekada nemiega.

[18] Pela grande violência do meu mal está desfigurada a minha veste, mal que me cinge como a gola da minha túnica.

[18]Jis smarkiai stveria mane už drabužio, užverždamas apykaklę.

[19] Deus, tu me lançaste na lama, e me tornei semelhante ao pó e à cinza.

[19]Jis įstūmė mane į liūną, su dulkėmis ir pelenais esu sulygintas.

[20] Clamo a ti, e não me respondes; estou em pé, mas apenas olhas para mim.

[20]Šaukiuosi tavęs, bet tu manęs neišklausai; aš laukiu, bet tu tik pasižiūri į mane.

[21] Tu foste cruel comigo; com a força da tua mão tu me combates.

[21]Pasidarei man nuožmus ir vargini savo galinga ranka.

[22] Levantas-me sobre o vento e me fazes cavalgá-lo; dissolves-me no estrondo da tempestade.

[22]Pakeli mane ir užsodini ant vėjo, vėtai mane staugiančioje audroje.

[23] Pois eu sei que me levarás à morte e à casa destinada a todo vivente.

[23]Žinau, nuvesi mane į mirtį – į namus, skirtus visiems gyviesiems.

[24] De um montão de ruínas não estenderá o homem a mão e na sua desventura não levantará um grito por socorro?

[24]Bet niekas juk nekelia rankos prieš nelaimės prislėgtąjį, kai jis šaukiasi pagalbos.

[25] Acaso, não chorei sobre aquele que atravessava dias difíceis ou não se angustiou a minha alma pelo necessitado?

[25]Argi aš neapverkiau nelaimingųjų, argi neplyšo man širdis dėl skurdžių?

[26] Aguardava eu o bem, e eis que me veio o mal; esperava a luz, veio-me a escuridão.

[26]Bet kai aš laukiau gero, atėjo pikta; kai tikėjausi šviesos, atėjo tik tamsa.

[27] O meu íntimo se agita sem cessar; e dias de aflição me sobrevêm.

[27]Mano širdis sumišusi ir neranda ramybės; kasdien mane pasitinka kančios.

[28] Ando de luto, sem a luz do sol; levanto-me na congregação e clamo por socorro.

[28]Paniuręs vaikštinėju be saulės; sueigoje atsistoju ir šaukiuosi pagalbos.

[29] Sou irmão dos chacais e companheiro de avestruzes.

[29]Pasidariau šakalų broliu ir stručių draugu.

[30] Enegrecida se me cai a pele, e os meus ossos queimam em febre.

[31] Por isso, a minha harpa se me tornou em prantos de luto, e a minha flauta, em voz dos que choram.

Jó 31

Jó declara sua integridade

[1] Fiz aliança com meus olhos; como, pois, os fixaria eu numa donzela?

[2] Que porção, pois, teria eu do Deus lá de cima e que herança, do Todo-Poderoso desde as alturas?

[3] Acaso, não é a perdição para o iníquo, e o infortúnio, para os que praticam a maldade?

[4] Ou não vê Deus os meus caminhos e não conta todos os meus passos?

[5] Se andei com falsidade, e se o meu pé se apressou para o engano

[6] (pese-me Deus em balanças fiéis e conhecerá a minha integridade);

[7] se os meus passos se desviaram do caminho, e se o meu coração segue os meus olhos, e se às minhas mãos se apegou qualquer mancha,

[8] então, semeie eu, e outro coma, e sejam arrancados os renovos do meu campo.

[9] Se o meu coração se deixou seduzir por causa de mulher, se andei à espreita à porta do meu próximo,

[10] então, moa minha mulher para outro, e outros se encurvem sobre ela.

[30]Juoduoja ir pleišėja mano oda, nuo karščio apdegė mano kaulai.

[31]Mano lyra groja raudas, o mano birbynė rauda su verkiančiais.

Jobo 31

Teisumo įrodinėjimas

[1]Sudariau sandorą su savo akimis, kad gašliai nežvelgsiu į mergelę.

[2]Kokia dalis skirta Dievo iš aukštai, koks paveldas – Visagalio iš aukštybių?

[3]Argi neskirta pražūtis neteisiajam ir nelaimė darančiam pikta?

[4]Nejau Dievas nemato mano kelio ir neskaičiuoja visų mano žingsnių?

[5]Jeigu ėjau drauge su melu, ir mano kojos skubinosi į apgaulę,

[6]tepasveria mane teisingomis svarstyklėmis ir tesužino Dievas apie mano dorumą!

[7]Jei mano žingsniai nuklydo nuo kelio ar mano širdis nusekė paskui mano akis, ar kokia dėmė sutepė man rankas,

[8]tebūna leista man sėti, o kitas tevalgo derlių. Tebūna iš šaknų išrauti mano pasėliai!

[9]Jei mano širdis buvo moters paviliota ar tykojau prie kaimyno durų,

[10]mano žmona tesuka kitam girnas, tegula su ja kiti,

[11] Pois seria isso um crime hediondo, delito à punição de juízes;

[11]nes tai būtų buvęs ištvirkavimas, teisėjų baudžiama kaltė.

[12] pois seria fogo que consome até à destruição e desarraigaria toda a minha renda.

[12]Tai būtų buvusi ugnis, naikinanti iki Prapulties vietos; ji sudegintų iki šaknų visą mano derlių.

[13] Se desprezei o direito do meu servo ou da minha serva, quando eles contendiam comigo,

[13]Jeigu būčiau atmetęs savo vergo ar vergės bylą, kai jie apskundė mane,

[14] então, que faria eu quando Deus se levantasse? E, inquirindo ele a causa, que lhe responderia eu?

[14]ką turėčiau daryti, kai Dievas pakyla teisti? Kai jis šaukia atsiskaityti, ką turėčiau jam atsakyti?

[15] Aquele que me formou no ventre materno não os fez também a eles? Ou não é o mesmo que nos formou na madre?

[15]Argi tas, kuris padarė mane įsčiose, nepadarė ir jų? Argi ne tas pats Dievas sukūrė mus įsčiose?

[16] Se retive o que os pobres desejavam ou fiz desfalecer os olhos da viúva;

[16]Jeigu buvau nejautrus vargšų reikalams ar įstūmiau našlę į neviltį,

[17] ou, se sozinho comi o meu bocado, e o órfão dele não participou

[17]ar valgiau vienas pats savo kąsnį, nesidalydamas juo su našlaičiu,

[18] (Porque desde a minha mocidade cresceu comigo como se eu lhe fora o pai, e desde o ventre da minha mãe fui o guia da viúva.);

[18]nors našlaitį nuo pat jaunystės auklėjau kaip tėvas ir našlės reikalais nuo vaikystės rūpinausi,

[19] se a alguém vi perecer por falta de roupa e ao necessitado, por não ter coberta;

[19]jeigu mačiau ką nors mirštantį iš skurdo ar nuskurdusį žmogų, neturintį kuo užsikloti,

[20] se os seus lombos não me abençoaram, se ele não se aquentava com a lã dos meus cordeiros;

[20]o jo sąnariai manęs nelaimino ir jis nesišildė mano avių vilnomis,

[21] se eu levantei a mão contra o órfão, por me ver apoiado pelos juízes da porta,

[21]jeigu pakėliau ranką prieš našlaitį, žinodamas, kad įtakingas teisme,

[22] então, caia a omoplata do meu ombro, e seja arrancado o meu braço da articulação.

[22]tai teišnyra man mentikaulis iš peties, tenulūžta man ranka virš alkūnės!

23 Porque o castigo de Deus seria para mim um assombro, e eu não poderia enfrentar a sua majestade.

23Juk aš bijojau, kad Dievas gali ištikti mane nelaime, ir aš negalėsiu atsilaikyti prieš jo didybę.

24 Se no ouro pus a minha esperança ou disse ao ouro fino: em ti confio;

24Jeigu dėjau viltis į auksą, sakydamas tauriajam auksui: 'Tu mano apsauga', –

25 se me alegrei por serem grandes os meus bens e por ter a minha mão alcançado muito;

25ar didžiavausi, kad mano turtai dideli, kad savo rankomis daug įsigijau,

26 se olhei para o sol, quando resplandecia, ou para a lua, que caminhava esplendente,

26ar žvelgiau į šviečiančią saulę bei mėnulį, savo didybėje traukiantį padangėmis,

27 e o meu coração se deixou enganar em oculto, e beijos lhes atirei com a mão,

27ir mano širdis buvo slaptai susiviliojusi, o ranka siuntė jiems pagarbų bučinį,

28 também isto seria delito à punição de juízes; pois assim negaria eu ao Deus lá de cima.

28tai irgi būtų teistinas nusižengimas, nes būčiau atmetęs Dievą aukštybėse.

29 Se me alegrei da desgraça do que me tem ódio e se exultei quando o mal o atingiu

29Jeigu džiaugiausi savo priešo žūtimi ar džiūgavau jį nelaimei ištikus,

30 (Também não deixei pecar a minha boca, pedindo com imprecações a sua morte.);

30tai juk neleidau savo lūpoms nusidėti ir prakeikimu linkėti jam mirties.

31 se a gente da minha tenda não disse: Ah! Quem haverá aí que não se saciou de carne provida por ele

31Argi mano palapinės vyrai nesistebėjo: 'Kas nėra buvęs pamaitintas mėsa!'

32 (O estrangeiro não pernoitava na rua; as minhas portas abria ao viandante.)!

32Ateivis nepraleido nakties lauke, keleiviui buvo atviros mano durys.

33 Se, como Adão, encobri as minhas transgressões, ocultando o meu delito no meu seio;

33Jeigu nuslėpiau savo nusižengimus kaip Adomas, tai laikiau savo kaltę giliai krūtinėje,

34 porque eu temia a grande multidão, e o desprezo das famílias me apavorava, de sorte que me calei e não saí da porta.

34nes būčiau bijojęs minios šauksmo, ir gentainių panieka būtų kėlusi man tokį siaubą, kad būčiau tylėjęs ir nėjęs pro duris!

[35] Tomara eu tivesse quem me ouvisse! Eis aqui a minha defesa assinada! Que o Todo-Poderoso me responda! Que o meu adversário escreva a sua acusação!
[36] Por certo que a levaria sobre o meu ombro, atá-la-ia sobre mim como coroa;

[37] mostrar-lhe-ia o número dos meus passos; como príncipe me chegaria a ele.

[38] Se a minha terra clamar contra mim, e se os seus sulcos juntamente chorarem;
[39] se comi os seus frutos sem tê-la pago devidamente e causei a morte aos seus donos,

[40] por trigo me produza cardos, e por cevada, joio. Fim das palavras de Jó.

Jó 32

Eliú irado contra Jó e seus três amigos

[1] Cessaram aqueles três homens de responder a Jó no tocante ao se ter ele por justo aos seus próprios olhos.
[2] Então, se acendeu a ira de Eliú, filho de Baraquel, o buzita, da família de Rão; acendeu-se a sua ira contra Jó, porque este pretendia ser mais justo do que Deus.
[3] Também a sua ira se acendeu contra os três amigos, porque, mesmo não achando eles o que responder, condenavam a Jó.
[4] Eliú, porém, esperara para falar a Jó, pois eram de mais idade do que ele.
[5] Vendo Eliú que já não havia resposta na boca daqueles três homens, a sua ira se acendeu.

Eliú vinga o seu direito de responder a Jó

[35]O, kad kas nors mane išklausytų! Štai ir viskas! Teatsako man Visagalis! O, kad mano kaltintojas surašytų savo kaltinimą!

[36]Nešiočiausi jį ant peties, užsidėčiau jį kaip vainiką,
[37]dėl visų savo žingsnių duočiau jam apyskaitą, prisiartinčiau prie jo pakelta galva.
[38]Jeigu mano dirvos manimi nusiskundė, o jos vagos verkė drauge,
[39]jeigu valgiau jų derliaus, bet neužmokėjau ir žemdirbius nuskriaudžiau,
[40]teauga ten erškėčiai vietoj kviečių, piktžolės vietoj miežių!“ Taip baigiasi Jobo žodžiai.

Jobo 32

Elihuvo kalba

[1]Taigi tie trys vyrai nustojo ginčytis su Jobu, kadangi jis laikė save teisiu.

[2]Tada Barachelio iš Būzo genties sūnus Elihuvas iš Ramo kilties nebepajėgė suvaldyti savo pykčio. Jis niršo ant Jobo, nes šis laikė teisiu save, o ne Dievą;
[3]jis niršo ir ant trijų Jobo bičiulių, nes jie nebuvo radę atsakymo, nors ir tvirtino, kad Jobas kaltas.
[4]Bet kadangi tie vyrai buvo vyresni už jį, Elihuvas nesiryžo kreiptis į Jobą.
[5]Tačiau pamatęs, kad anų trijų vyrų lūpose atsakymo nėra, jis nebepajėgė suvaldyti savo pykčio.

[6] Disse Eliú, filho de Baraquel, o buzita: Eu sou de menos idade, e vós sois idosos; arreceei-me e temi de vos declarar a minha opinião.

[6]Tada Barachelio iš Būzo genties sūnus Elihuvas atsakydamas tarė: „Esu jaunas, o jūs seni. Todėl nedrįsau ir bijojau pasakyti savo nuomonę.

[7] Dizia eu: Falem os dias, e a multidão dos anos ensine a sabedoria.

[7]Maniau: ‘Tekalba metai, temoko žilagalviai išminties’.

[8] Na verdade, há um espírito no homem, e o sopro do Todo-Poderoso o faz sábio.

[8]Bet iš tikrųjų žmogui dvasia – Visagalio alsavimas, teikiantis supratimo.

[9] Os de mais idade não é que são os sábios, nem os velhos, os que entendem o que é reto.

[9]Nei žili plaukai nepadaro išmintingo, nei seniūnai ne visada supranta, kas teisinga.

[10] Pelo que digo: dai-me ouvidos, e também eu declararei a minha opinião.

[10]Tad ir sakau: ‘Pasiklausykite manęs, aš irgi pasakysiu savo nuomonę’.

[11] Eis que aguardei as vossas palavras e dei ouvidos às vossas considerações, enquanto, quem sabe, buscáveis o que dizer.

[11]Štai laukiau jūsų žodžių, klausiausi jūsų išmintingų svarstymų, jums stengiantis rasti teisingą atsakymą.

[12] Atentando, pois, para vós outros, eis que nenhum de vós houve que refutasse a Jó, nem que respondesse às suas razões.

[12]Atsidėjęs dėmesingai sekiau, bet, tikėkit manimi, nė vienas jūsų neparodė, kad Jobas neteisus, nė vienas nepaneigė, ką Jobas sakė.

[13] Não vos desculpeis, pois, dizendo: Achamos sabedoria nele; Deus pode vencê-lo, e não o homem.

[13]Tad kaip galite sakyti: ‘Radome išmintį!’? Dievas jam atsakys, o ne žmogus!

[14] Ora, ele não me dirigiu palavra alguma, nem eu lhe retorquirei com as vossas palavras.

[14]Ne man jis dėstė savo bėdas, ir ne jūsų žodžiais jam aš atsakysiu.

[15] Jó, os três estão pasmados, já não respondem, faltam-lhes as palavras.

[15]Sutrikę daugiau pasakyti jie nebegali; jiems trūksta žodžių.

[16] Acaso, devo esperar, pois não falam, estão parados e nada mais respondem?

[16]Laukiau, kol jie liovėsi kalbėti, kol baigė ir nieko daugiau nebeatsakė.

[17] Também eu concorrerei com a minha resposta; declararei a minha opinião.

[17]Dabar atvirai pasakysiu savo nuomonę ir pareikšiu, ką žinau.

[18] Porque tenho muito que falar, e o meu espírito me constrange.

[18]Juk man žodžiai liejasi per kraštus, o mano dvasia ragina mane.

[19] Eis que dentro de mim sou como o vinho, sem respiradouro, como odres novos, prestes a arrebentar-se.

[20] Permiti, pois, que eu fale para desafogar-me; abrirei os lábios e responderei.

[21] Não farei acepção de pessoas, nem usarei de lisonjas com o homem.

[22] Porque não sei lisonjear; em caso contrário, em breve me levaria o meu Criador.

[19]Mano viduje tarsi vynas ieško angos atsidvėsti, tarsi nauji vynmaišiai, kurie tuoj plyš!

[20]Turiu kalbėti, kad galėčiau atsikvėpti, atverti lūpas ir atsakyti.

[21]Nebūsiu šališkas nė vienam ir nieko negirsiu.

[22]Juk girti aš nemoku, o jei girčiau, mano Kūrėjas tikrai man padarytų galą!

Jó 33

Eliú repreende a Jó

[1] Ouve, pois, Jó, as minhas razões e dá ouvidos a todas as minhas palavras.

[2] Passo agora a falar, em minha boca fala a língua.

[3] As minhas razões provam a sinceridade do meu coração, e os meus lábios proferem o puro saber.

[4] O Espírito de Deus me fez, e o sopro do Todo-Poderoso me dá vida.

[5] Se podes, contesta-me, dispõe bem as tuas razões perante mim e apresenta-te.

[6] Eis que diante de Deus sou como tu és; também eu sou formado do barro.

[7] Por isso, não te inspiro terror, nem será pesada sobre ti a minha mão.

[8] Na verdade, falaste perante mim, e eu ouvi o som das tuas palavras:

[9] Estou limpo, sem transgressão; puro sou e não tenho iniqüidade.

[10] Eis que Deus procura pretextos contra mim e me considera como seu inimigo.

Jobo 33

Iššūkis Jobui

[1]Tad dabar, Jobai, klausykis mano kalbos, įsiklausyk į kiekvieną žodį.

[2]Štai atveriu aš burną, ir mano žodžiai ant liežuvio galo.

[3]Mano žodžiai eis iš pačios širdies, mano lūpos tars gryną tiesą.

[4]Dievo Dvasia mane sukūrė, Visagalio alsavimas laiko mane gyvą.

[5]Jei pajėgi, atsakyk man; pasirenk ir kibk į mane!

[6]Dievo akyse aš tau lygus; aš irgi paimtas iš molio.

[7]Tad nėra tau ko manęs bijoti, ir mano ranka tavęs neprislėgs.

[8]Iš tikrųjų tu kalbėjai man tiesiai į ausis, aš girdėjau tavo žodžių skambesį.

[9]Tu sakai: ‘Esu tyras, nenusižengęs; esu nekaltas, nėra manyje kaltės.

[10]Bet jis randa dingsčių prieš mane, laiko mane savo priešu;

[11] Põe no tronco os meus pés e observa todas as minhas veredas.

[12] Nisto não tens razão, eu te respondo; porque Deus é maior do que o homem.

[13] Por que contendes com ele, afirmando que não te dá contas de nenhum dos seus atos?

[14] Pelo contrário, Deus fala de um modo, sim, de dois modos, mas o homem não atenta para isso.

[15] Em sonho ou em visão de noite, quando cai sono profundo sobre os homens, quando adormecem na cama,

[16] então, lhes abre os ouvidos e lhes sela a sua instrução,

[17] para apartar o homem do seu desígnio e livrá-lo da soberba;

[18] para guardar a sua alma da cova e a sua vida de passar pela espada.

[19] Também no seu leito é castigado com dores, com incessante contenda nos seus ossos;

[20] de modo que a sua vida abomina o pão, e a sua alma, a comida apetecível.

[21] A sua carne, que se via, agora desaparece, e os seus ossos, que não se viam, agora se descobrem.

[22] A sua alma se vai chegando à cova, e a sua vida, aos portadores da morte.

[23] Se com ele houver um anjo intercessor, um dos milhares, para declarar ao homem o que lhe convém,

[24] então, Deus terá misericórdia dele e dirá ao anjo: Redime-o, para que não desça à cova; achei resgate.

[11]mano kojas jis deda į šiekštą, stebi visus mano takus'.

[12]Čia tu neteisus, aš tau sakau, nes Dievas didesnis už žmogų.

[13]Kam gi bylinėjiesi su juo, kad jis neatsako tau žodis į žodį?

[14]Juk Dievas kalba daug kartų, nors žmonės to ir nesupranta,

[15]sapne, nakties regėjime, žmonėms giliai įmigus ir gulint lovose.

[16]Tada jis atveria žmonėms ausis ir, juos įspėdamas, sukelia baimę,

[17]kad užkirstų kelią žmogui pikta daryti, kad apsaugotų jį nuo puikybės,

[18]kad išgelbėtų jo gyvastį nuo kapo, o gyvybę – nuo kalavijo.

[19]Žmogų pamoko ir skausmai lovoje, ir nesiliaujanti kaulų gėla.

[20]Sergančiam žmogui koktu pasižiūrėti į maistą, net skanėstų jis negali pakęsti.

[21]Jo kūnas taip sunyksta, kad sunku į jį žiūrėti, o kaulai, kadaise nematomi, dabar kyšo.

[22]Prie kapo duobės jis priartėja, jo gyvastis – prie mirusiųjų buveinės.

[23]Jeigu tuomet prie jo prieitų angelas, vienas tarpininkas iš tūkstančių, norėdamas parodyti žmogui jo pareigą,

[24]atjaustų jį ir sakytų: 'Neleisk jam žengti į kapą, radau jam išpirką.

[25] Sua carne se robustecerá com o vigor da sua infância, e ele tornará aos dias da sua juventude.
[26] Deveras orará a Deus, que lhe será propício; ele, com júbilo, verá a face de Deus, e este lhe restituirá a sua justiça.
[27] Cantará diante dos homens e dirá: Pequei, perverti o direito e não fui punido segundo merecia.
[28] Deus redimiu a minha alma de ir para a cova; e a minha vida verá a luz.
[29] Eis que tudo isto é obra de Deus, duas e três vezes para com o homem,
[30] para reconduzir da cova a sua alma e o alumiar com a luz dos viventes.
[31] Escuta, pois, ó Jó, ouve-me; cala-te, e eu falarei.
[32] Se tens alguma coisa que dizer, responde-me; fala, porque desejo justificar-te.
[33] Se não, escuta-me; cala-te, e ensinar-te-ei a sabedoria.

Jó 34

Eliú justifica a Deus

[1] Disse mais Eliú:
[2] Ouvi, ó sábios, as minhas razões; vós, instruídos, inclinai os ouvidos para mim.
[3] Porque o ouvido prova as palavras, como o paladar, a comida.
[4] O que é direito escolhamos para nós; conheçamos entre nós o que é bom.
[5] Porque Jó disse: Sou justo, e Deus tirou o meu direito.

[25]Teatjaunėja jo kūnas, tegrįžta jis į savo jaunystės dienas!’ –
[26]žmogus melstųsi Dievui, ir jis išklausytų, leistų eiti į jo Artumą su džiaugsmu, nes Dievas grąžintų mirtingajam jo teisumą.
[27]Tas žmogus skelbtų kitiems sakydamas: ‘Nusidėjau, nusižengiau, bet Dievas nebaudė manęs kaip buvau nusipelnęs.
[28]Jis išgelbėjo mano gyvastį nuo kapo, ir aš matau gyvenimo šviesą’.
[29]Iš tikrųjų Dievas daro visa tai žmogui ne vieną kartą,
[30]norėdamas pargrąžinti nuo kapo, kad jis pamatytų gyvenimo šviesą.
[31]Dėmėkis tai, Jobai, klausykis manęs! Tylėk, o aš kalbėsiu.
[32]Jei turi ką atsakyti, sakyk; kalbėk, nes man malonu būtų tave pateisinti.
[33]Jei ne, tai klausykis manęs; tylėk, aš pamokysiu tave išminties“.

Jobo 34

Dievo teisingumas

[1]Tada Elihuvas toliau sakė:
[2]„Klausykitės, išminčiai, mano žodžių, ištempkite, žinovai, savo ausis.
[3]Juk ausis taip svarsto žodžius, kaip gomurys ragauja maistą.
[4]Pažinkime, kas teisinga, nuspręskime tarpusavy, kas gera.
[5]Juk Jobas sakė: ‘Esu teisus, bet Dievas nepripažino mano teisumo.

[6] Apesar do meu direito, sou tido por mentiroso; a minha ferida é incurável, sem que haja pecado em mim.

[6]Nepagrįstai esu laikomas melagiu; nepagydomai žaizdotas, nors esu be kaltės'.

[7] Que homem há como Jó, que bebe a zombaria como água?

[7]Kas per žmogus tas Jobas? Jis gurkšnoja pajuoką kaip vandenį,

[8] E anda em companhia dos que praticam a iniqüidade e caminha com homens perversos?

[8]bendrauja su piktadariais ir susideda su nedorais vyrais.

[9] Pois disse: De nada aproveita ao homem o comprazer-se em Deus.

[9]Juk jis sako: 'Žmogui nėra jokios naudos patikti Dievui'.

[10] Pelo que vós, homens sensatos, escutai-me: longe de Deus o praticar ele a perversidade, e do Todo-Poderoso o cometer injustiça.

[10]Taigi, protingieji vyrai, klausykitės manęs! Ne Dievui daryti tai, kas nedora, ne Visagaliui daryti tai, kas pikta!

[11] Pois retribui ao homem segundo as suas obras e faz que a cada um toque segundo o seu caminho.

[11]Juk jis atlygina pagal žmogaus darbus, su kiekvienu elgiasi pagal jo elgesį.

[12] Na verdade, Deus não procede maliciosamente; nem o Todo-Poderoso perverte o juízo.

[12]Juk Dievas iš tikrųjų nedaro, kas nedora, Visagalis nėra neteisingas.

[13] Quem lhe entregou o governo da terra? Quem lhe confiou o universo?

[13]Argi kas nors kitas patikėjo jam žemę ir pavedė jam visą pasaulį?

[14] Se Deus pensasse apenas em si mesmo e para si recolhesse o seu espírito e o seu sopro,

[14]Jei tik jis panorėtų atšaukti savo dvasią ir gyvybės alsavimą,

[15] toda a carne juntamente expiraria, e o homem voltaria para o pó.

[15]visi gyvūnai tuoj pražūtų, ir žmonija sugrįžtų į dulkes.

[16] Se, pois, há em ti entendimento, ouve isto; inclina os ouvidos ao som das minhas palavras.

[16]Tad jei turi supratimo, išgirsk! Klausykis, ką sakau.

[17] Acaso, governaria o que aborrecesse o direito? E quererás tu condenar aquele que é justo e poderoso?

[17]Argi nekenčiantis teisingumo galėtų valdyti? Nejau tu pasmerksi Teisųjį ir Galingąjį,

[18] Dir-se-á a um rei: Oh! Vil? Ou aos príncipes: Oh! Perversos?

[18]kuris karaliui sako: 'Tu niekšas!' ir kilmingiesiems: 'Jūs nedori!' –

[19] Quanto menos àquele que não faz acepção das pessoas de príncipes, nem estima ao rico mais do que ao pobre; porque todos são obra de suas mãos.

[19]kuris nerodo šališkumo nei didžiūnams, nei gerbia turtuolį labiau už vargšą? Juk jie visi – jo rankų kūriniai.

[20] De repente, morrem; à meia-noite, os povos são perturbados e passam, e os poderosos são tomados por força invisível.

[20]Akies mirksniu jie miršta vidurnaktį; žmonės parbloškiami ir išnyksta, galingieji pašalinami ne žmogaus ranka.

[21] Os olhos de Deus estão sobre os caminhos do homem e vêem todos os seus passos.

[21]Juk jo akys stebi mirtingojo kelią ir mato kiekvieną jo žingsnį.

[22] Não há trevas nem sombra assaz profunda, onde se escondam os que praticam a iniqüidade.

[22]Nėra tamsos ar juodos nakties, kurioje galėtų slėptis nedorėliai.

[23] Pois Deus não precisa observar por muito tempo o homem antes de o fazer ir a juízo perante ele.

[23]Nereikia jam šaukti nė vieno į teismą.

[24] Quebranta os fortes, sem os inquirir, e põe outros em seu lugar.

[24]Jis sutriuškina galinguosius be tardymo ir kitus pasodina jų vieton.

[25] Ele conhece, pois, as suas obras; de noite, os transtorna, e ficam moídos.

[25]Kadangi pažįsta jų darbus, jis parbloškia juos ir sutriuškina naktį.

[26] Ele os fere como a perversos, à vista de todos;

[26]Parbloškia juos dėl jų nedorumo viešoje vietoje kaip nusikaltėlius,

[27] porque dele se desviaram, e não quiseram compreender nenhum de seus caminhos,

[27]nes jie buvo neištikimi jam ir nė kiek nepaisė jo įsakymų.

[28] e, assim, fizeram que o clamor do pobre subisse até Deus, e este ouviu o lamento dos aflitos.

[28]Taip jie privertė vargšus šauktis Dievo, ir jis išgirdo prislėgtųjų pagalbos šauksmą.

[29] Se ele aquietar-se, quem o condenará? Se encobrir o rosto, quem o poderá contemplar, seja um povo, seja um homem?

[29]Jei jis tyli, kas gali jį smerkti? Jei jis slėptų savo veidą, kas galėtų jį matyti – ar tai būtų tauta ar žmogus, –

[30] Para que o ímpio não reine, e não haja quem iluda o povo.

[30]kad neviešpatautų nedoras žmogus, nė tie, kurie suvilioja žmones?

[31] Se alguém diz a Deus: Sofri, não pecarei mais;

[32] o que não vejo, ensina-mo tu; se cometi injustiça, jamais a tornarei a praticar,

[33] acaso, deve ele recompensar-te segundo tu queres ou não queres? Acaso, deve ele dizer-te: Escolhe tu, e não eu; declara o que sabes, fala?

[34] Os homens sensatos dir-me-ão, dir-me-á o sábio que me ouve:

[35] Jó falou sem conhecimento, e nas suas palavras não há sabedoria.

[36] Tomara fosse Jó provado até ao fim, porque ele respondeu como homem de iniqüidade.

[37] Pois ao seu pecado acrescenta rebelião, entre nós, com desprezo, bate ele palmas e multiplica as suas palavras contra Deus.

[31]Tarkime, kas nors sakė Dievui: ‘Iškentėjau bausmę, daugiau nenusižengsiu;

[32]pamokyk mane, kad galėčiau matyti; jei pikta padariau, daugiau to nedarysiu’.

[33]Argi jis turėtų atlyginti, kaip tau patinka, dėl to, kad tu atmeti ką jis daro? Juk tu turi rinktis, o ne aš; užtat sakyk, ką žinai.

[34]Protingi žmonės man sakys, ir išmintingas vyras, mane išgirdęs, tars:

[35]‘Jobas kalba nežinodamas, jo žodžiai neapgalvoti’.

[36]O, kad Jobas būtų iki galo išmėgintas, nes jis kalba kaip nedoras vyras!

[37]Juk jis savo nuodėmę papildo maištu, mūsų akyse skeryčiojasi ir vis daugiau burnoja prieš Dievą“.

Jó 35

Deus não ouve os aflitos, porque estes não têm fé

[1] Disse mais Eliú:

[2] Achas que é justo dizeres: Maior é a minha justiça do que a de Deus?

[3] Porque dizes: De que me serviria ela? Que proveito tiraria dela mais do que do meu pecado?

[4] Dar-te-ei resposta, a ti e aos teus amigos contigo.

[5] Atenta para os céus e vê; contempla as altas nuvens acima de ti.

[6] Se pecas, que mal lhe causas tu? Se as tuas transgressões se multiplicam, que lhe fazes?

Jobo 35

[1]Tada Elihuvas toliau sakė:

[2]„Argi manai, kad teisinga sakyti: ‘Aš teisus Dievo akyse?’

[3]Jei tu klausi: ‘Kokia man iš to nauda? Ką laimėjau nenusidėdamas?’ –

[4]turiu tau ką atsakyti, tau ir tavo bičiuliams drauge.

[5]Pasižiūrėk į dangų ir pamatysi, pastebėsi, kokie aukštesni už tave debesys!

[6]Jeigu nusidedi, tai kaip jam pakenki? Net jeigu tavo kalčių daug, tai kaip jį paveiki?

[7] Se és justo, que lhe dás ou que recebe ele da tua mão?
[8] A tua impiedade só pode fazer o mal ao homem como tu mesmo; e a tua justiça, dar proveito ao filho do homem.
[9] Por causa das muitas opressões, os homens clamam, clamam por socorro contra o braço dos poderosos.
[10] Mas ninguém diz: Onde está Deus, que me fez, que inspira canções de louvor durante a noite,
[11] que nos ensina mais do que aos animais da terra e nos faz mais sábios do que as aves dos céus?
[12] Clamam, porém ele não responde, por causa da arrogância dos maus.
[13] Só gritos vazios Deus não ouvirá, nem atentará para eles o Todo-Poderoso.
[14] Jó, ainda que dizes que não o vês, a tua causa está diante dele; por isso, espera nele.
[15] Mas agora, porque Deus na sua ira não está punindo, nem fazendo muito caso das transgressões,
[16] abres a tua boca, com palavras vãs, amontoando frases de ignorante.

Jó 36

No sofrer do homem, Deus lhe visa o bem

[1] Prosseguiu Eliú e disse:
[2] Mais um pouco de paciência, e te mostrarei que ainda tenho argumentos a favor de Deus.
[3] De longe trarei o meu conhecimento e ao meu Criador atribuirei a justiça.

[7]Jeigu esi teisus, tai ką jam duodi? Ką jis gauna iš tavo rankų?
[8]Tavo nedorumas paveikia tik panašius į tave, o tavo teisumas padeda tik žmonėms.
[9]Ir jie dejuoja sunkios priespaudos slegiami, šaukiasi pagalbos galingųjų engiami.
[10]Bet nė vienas nesako: 'Kur Dievas, mano Kūrėjas, kuris duoda jėgų naktyje,
[11]kuris pamoko mus daugiau negu žemės žvėris, daro mus išmintingesnius už padangių paukščius?'
[12]Jie šaukiasi, bet jis neatsako, nes tai išdidūs ir nedori žmonės.
[13]Iš tiesų Dievas nesiklauso tuščių žodžių, Visagalis nekreipia dėmesio į juos.
[14]Nors tu sakai, kad jo nematai, bylinėtis turi su juo ir jo laukti!
[15]Bet dabar tu manai, kad Dievas nebaudžia ir mažai dėmesio tekreipia į nuodėmę.
[16]Tuščia tau, Jobai, aušinti burną; aišku, kad nežinai, ką sakai“.

Jobo 36

Jobo kančios prasmė

[1]Paskui Elihuvas tęsė kalbą sakydamas:
[2]„Pakęsk mane dar šiek tiek, pamokysiu tave, nes dar turiu šį tą pasakyti Dievo vardu.
[3]Savo žinojimą atsinešu iš toli ir pateisinsiu savo Kūrėją.

[4] Porque, na verdade, as minhas palavras não são falsas; contigo está quem é senhor do assunto.

[5] Eis que Deus é mui grande; contudo a ninguém despreza; é grande na força da sua compreensão.

[6] Não poupa a vida ao perverso, mas faz justiça aos aflitos.

[7] Dos justos não tira os olhos; antes, com os reis, no trono os assenta para sempre, e são exaltados.

[8] Se estão presos em grilhões e amarrados com cordas de aflição,

[9] ele lhes faz ver as suas obras, as suas transgressões, e que se houveram com soberba.

[10] Abre-lhes também os ouvidos para a instrução e manda-lhes que se convertam da iniqüidade.

[11] Se o ouvirem e o servirem, acabarão seus dias em felicidade e os seus anos em delícias.

[12] Porém, se não o ouvirem, serão traspassados pela lança e morrerão na sua cegueira.

[13] Os ímpios de coração amontoam para si a ira; e, agrilhoados por Deus, não clamam por socorro.

[14] Perdem a vida na sua mocidade e morrem entre os prostitutos cultuais.

[15] Ao aflito livra por meio da sua aflição e pela opressão lhe abre os ouvidos.

[16] Assim também procura tirar-te das fauces da angústia para um lugar espaçoso, em que não há aperto, e as

[4]Iš tikrųjų mano žodžiai – ne melas; prieš save matote žmogų, kuris tikrai žino.

[5]Štai Dievas yra galingas, bet neniekina nė vieno; jis galingos jėgos ir širdies.

[6]Nedorėliui gyventi jis neleidžia, bet kenčiantiems yra teisingas.

[7]Nuo teisiųjų jis nenugręžia akių, į sostą su karaliais juos amžiams sodina ir išaukština juos.

[8]Įsipainiojusiems į grandines ir skausmo pinklių pagautiems

[9]jis parodo, ką jie padarė – ir kaip nusikalto įžūliai pasielgę.

[10]Jis atveria jų ausis perspėjimo žodžiui, įsako jiems gręžtis nuo pikta.

[11]Jeigu paklauso ir jam tarnauja, savo dienas jie užbaigia laimingai ir savo metus prabangiai.

[12]Bet jei nepaklauso, žūva nuo kalavijo ir miršta nieko nesuvokę.

[13]Nedorieji tik tūžta širdyje, kai jis ištinka juos, ir pagalbos nesišaukia.

[14]Jie miršta dar savo jaunystėje, baigdami gyvenimą tarp apeigoms skirtų kekšių.

[15]Bet kenčiantįjį Dievas išgelbsti per jo kančią ir jo ausį atveria per nelaimę.

[16]Ir tave jis viliojo iš nežinios nasrų į erdvią vietą, kur niekas nevaržo, o stalas nukrautas geriausiais valgiais.

iguarias da tua mesa seriam cheias de gordura;

[17] mas tu te enches do juízo do perverso, e, por isso, o juízo e a justiça te alcançarão.

[17]Bet jei tu spręsi kaip nedorėlis, patį tave ištiks teismas ir teisingumas.

[18] Guarda-te, pois, de que a ira não te induza a escarnecer, nem te desvie a grande quantia do resgate.

[18]Saugokis, kad nebūtum pertekliaus suviliotas ir kyšių dydis tavęs neišvestų iš kelio.

[19] Estimaria ele as tuas lamúrias e todos os teus grandes esforços, para que te vejas livre da tua angústia?

[19]Argi ištikus bėdai tau padės tavo turtai ir visos galingos pastangos?

[20] Não suspires pela noite, em que povos serão tomados do seu lugar.

[20]Nelauk, kad ateitų naktis, kai tautos staiga pranyks.

[21] Guarda-te, não te inclines para a iniqüidade; pois isso preferes à tua miséria.

[21]Saugokis, kad nesigręžtum į pikta! Juk dėl to turėjai kentėti skausmą.

Dievo didybė

[22] Eis que Deus se mostra grande em seu poder! Quem é mestre como ele?

[22]Atmink, kokia didinga Dievo galybė! Kas gali taip pamokyti, kaip daro jis?

[23] Quem lhe prescreveu o seu caminho ou quem lhe pode dizer: Praticaste a injustiça?

[23]Kas gali pasakyti Dievui, kaip elgtis, arba prikišti jam: ‘Tu neteisingai pasielgei’?

Eliú exalta a majestade de Deus

[24] Lembra-te de lhe magnificares as obras que os homens celebram.

[24]Atmink, kad turi šlovinti jo darbus, apie kuriuos mirtingieji giedojo giesmes.

[25] Todos os homens as contemplam; de longe as admira o homem.

[25]Visa žmonija mato Dievo darbus, kiekvienas žvelgia į jį iš toli.

[26] Eis que Deus é grande, e não o podemos compreender; o número dos seus anos não se pode calcular.

[26]Iš tikrųjų Dievas – didis, ir viršija mūsų pažinimą; jo metų skaičius neištiriamas.

[27] Porque atrai para si as gotas de água que de seu vapor destilam em chuva,

[27]Juk savo buveinėje jis sukuria vandens lašus, ir iš gausybės jie susiburia į lietų,

[28] a qual as nuvens derramam e gotejam sobre o homem abundantemente.

[28]kurį debesys gausiai išlieja ant mirtingųjų.

[29] Acaso, pode alguém entender o estender-se das nuvens e os trovões do seu pavilhão?
[30] Eis que estende sobre elas o seu relâmpago e encobre as profundezas do mar.
[31] Pois por estas coisas julga os povos e lhes dá mantimento em abundância.
[32] Enche as mãos de relâmpagos e os dardeja contra o adversário.
[33] O fragor da tempestade dá notícias a respeito dele, dele que é zeloso na sua ira contra a injustiça.

[29]Ar gali kas suprasti debesų išskleidimą ir perkūno griausmus iš jo buveinės?

[30]Štai jis žaibuoja per visą padangę, jūros gelmės yra jo sostas.

[31]Juk taip jis maitina tautas ir parūpina apsčiai maisto.

[32]Savo rankose jis laiko žaibą, nurodo jam, kur trenkti.

[33]Už jį kalba jo perkūnija ir uždega pyktį dėl nedorybės.

Jó 37

[1] Sobre isto treme também o meu coração e salta do seu lugar.
[2] Dai ouvidos ao trovão de Deus, estrondo que sai da sua boca;
[3] ele o solta por debaixo de todos os céus, e o seu relâmpago, até aos confins da terra.
[4] Depois deste, ruge a sua voz, troveja com o estrondo da sua majestade, e já ele não retém o relâmpago quando lhe ouvem a voz.
[5] Com a sua voz troveja Deus maravilhosamente; faz grandes coisas, que nós não compreendemos.
[6] Porque ele diz à neve: Cai sobre a terra; e à chuva e ao aguaceiro: Sede fortes.
[7] Assim, torna ele inativas as mãos de todos os homens, para que reconheçam as obras dele.
[8] E as alimárias entram nos seus esconderijos e ficam nas suas cavernas.

Jobo 37

[1]Ir dėl to man dreba širdis, nerimsta savo vietoje.

[2]Klausykitės visi jo griausmingo balso ir iš jo burnos kylančio garso.

[3]Visur po dangumi, ligi pat žemės pakraščių jis paleidžia jį drauge su savo žaibu.

[4]Paskui pasigirsta riaumojantis garsas, Dievas griaudžia savo didingu balsu. Savo žaibų jis nesulaiko, kol nenutyla jo balsas.

[5]Dievas nuostabiai griaudžia savo balsu, daro nuostabius darbus, kurių suprasti mes negalime.

[6]Juk jis įsako sniegui: ‘Leiskis ant žemės!’, o lietui ir liūčiai: ‘Sodriai palyk!’

[7]Jis sustabdo žmonių rankas, jiems dirbant, kad kiekvienas pažintų, ką jis daro.

[8]Tada žvėrys lenda į urvą ir išsitiesia savo guolyje.

[9] De suas recâmaras sai o pé-de-vento, e, dos ventos do norte, o frio.

[9]Vėtra išsiveržia iš savo buveinės ir kandus šaltis iš šiaurės vėjų.

[10] Pelo sopro de Deus se dá a geada, e as largas águas se congelam.

[10]Dievas kvėpteli, ir pasidaro ledas, platūs vandenys greitai užšąla.

[11] Também de umidade carrega as densas nuvens, nuvens que espargem os relâmpagos.

[11]Jis prikrauna debesis drėgmės ir skleidžia žaibų kupinus debesis.

[12] Então, elas, segundo o rumo que ele dá, se espalham para uma e outra direção, para fazerem tudo o que lhes ordena sobre a redondeza da terra.

[12]Pagal jo užmojį jie plaukia iš visų pusių, kad įvykdytų visa, ką jis įsako, visame gyvenamos žemės paviršiuje.

[13] E tudo isso faz ele vir para disciplina, se convém à terra, ou para exercer a sua misericórdia.

[13]Ar kaip rykštė, ar kaip malonė žemei – jis padaro, kad tai atsitinka.

[14] Inclina, Jó, os ouvidos a isto, pára e considera as maravilhas de Deus.

[14]Klausykis, Jobai, stabtelk akimirksnį ir pamąstyk apie nuostabius Dievo darbus.

[15] Porventura, sabes tu como Deus as opera e como faz resplandecer o relâmpago da sua nuvem?

[15]Argi tu žinai, kaip Dievas valdo debesis ir padaro, kad žaibas plyksteli jo debesyje?

[16] Tens tu notícia do equilíbrio das nuvens e das maravilhas daquele que é perfeito em conhecimento?

[16]Argi tu žinai, kaip danguje jis pasveria debesis – nuostabius darbus to, kuris turi tobulą pažinimą?

[17] Que faz aquecer as tuas vestes, quando há calma sobre a terra por causa do vento sul?

[17]Ne! Tu tik gali leipti nuo kaitros su drabužiais, kai žemė apmirusi nuo pietų vėjo.

[18] Ou estendeste com ele o firmamento, que é sólido como espelho fundido?

[18]Argi tu gali jam padėti išskleisti dangaus skliautą, stiprų kaip nuliedintą veidrodį?

[19] Ensina-nos o que lhe diremos; porque nós, envoltos em trevas, nada lhe podemos expor.

[19]Pasakyk mums, ką turime jam sakyti, nes negalime ginčytis, būdami tamsoje.

[20] Contar-lhe-ia alguém o que tenho dito? Seria isso desejar o homem ser devorado.

[20]Ar apie tai bus jam pasakyta, kai kalbėsiu? Nejau žmogus kada nors norėjo būti prarytas?

[21] Eis que o homem não pode olhar para o sol, que brilha no céu, uma vez passado o vento que o deixa limpo.
[22] Do norte vem o áureo esplendor, pois Deus está cercado de tremenda majestade.
[23] Ao Todo-Poderoso, não o podemos alcançar; ele é grande em poder, porém não perverte o juízo e a plenitude da justiça.

[24] Por isso, os homens o temem; ele não olha para os que se julgam sábios.

Jó 38

O Senhor convence a Jó de ignorância

[1] Depois disto, o SENHOR, do meio de um redemoinho, respondeu a Jó:
[2] Quem é este que escurece os meus desígnios com palavras sem conhecimento?
[3] Cinge, pois, os lombos como homem, pois eu te perguntarei, e tu me farás saber.
[4] Onde estavas tu, quando eu lançava os fundamentos da terra? Dize-mo, se tens entendimento.
[5] Quem lhe pôs as medidas, se é que o sabes? Ou quem estendeu sobre ela o cordel?
[6] Sobre que estão fundadas as suas bases ou quem lhe assentou a pedra angular,
[7] quando as estrelas da alva, juntas, alegremente cantavam, e rejubilavam todos os filhos de Deus?
[8] Ou quem encerrou o mar com portas, quando irrompeu da madre;

[21]Kartais žmonės negali žiūrėti į saulę, ji per šviesi danguje, kai pakyla vėjas ir išgainioja debesis.
[22]Iš šiaurės vėjas atpučia aukso pašvaistę; Dievą gaubia šiurpulinga didybė.

[23]Visagalis – negalime jo pasiekti! Jis didingas jėga ir teisingumu, tad nepažeis didelio teisumo.

[24]Todėl žmonės jo pagarbiai bijo, bet jis negerbia žmogaus, laikančio save išmintingu“.

Jobo 38

Dievas klausinėja Jobą

[1]Tada VIEŠPATS kreipėsi į Jobą iš audros tardamas:

[2]„Kas temdo mano užmojį, kalbėdamas neapgalvotais žodžiais?

[3]Susijuosk diržu strėnas kaip vyras; aš tavęs klausiu, o tu man atsakyk!

[4]Kur tu buvai, kai dėjau žemės pamatus? Pasakyk, jei esi toks supratingas!

[5]Kas nustatė jos matmenis, tu tikrai žinai! Argi kas tiesė ant jos matavimo virvę?

[6]Į ką buvo įleisti jos stulpai, ir kas padėjo jos kertinį akmenį,
[7]kai drauge giedojo rytmetinės žvaigždės ir visos dangiškosios būtybės šaukė iš džiaugsmo?
[8]O kas uždarė jūrą už durų, kai ji prasiveržė iš gelmių,

9 quando eu lhe pus as nuvens por vestidura e a escuridão por fraldas?
10 Quando eu lhe tracei limites, e lhe pus ferrolhos e portas,
11 e disse: até aqui virás e não mais adiante, e aqui se quebrará o orgulho das tuas ondas?
12 Acaso, desde que começaram os teus dias, deste ordem à madrugada ou fizeste a alva saber o seu lugar,
13 para que se apegasse às orlas da terra, e desta fossem os perversos sacudidos?
14 A terra se modela como o barro debaixo do selo, e tudo se apresenta como vestidos;
15 dos perversos se desvia a sua luz, e o braço levantado para ferir se quebranta.
16 Acaso, entraste nos mananciais do mar ou percorreste o mais profundo do abismo?
17 Porventura, te foram reveladas as portas da morte ou viste essas portas da região tenebrosa?
18 Tens idéia nítida da largura da terra? Dize-mo, se o sabes.
19 Onde está o caminho para a morada da luz? E, quanto às trevas, onde é o seu lugar,
20 para que as conduzas aos seus limites e discirnas as veredas para a sua casa?
21 Tu o sabes, porque nesse tempo eras nascido e porque é grande o número dos teus dias!
22 Acaso, entraste nos depósitos da neve e viste os tesouros da saraiva,

9kai apdengiau ją debesų apdaru ir suvysčiau tiršto rūko vystyklais,
10kai padariau bangų mūšą jos ribomis ir įstačiau duris su skląsčiais,
11tardamas: ‘Iki čia ateik, bet ne toliau, čia tavo galingos bangos suduš!’?
12Argi kada nors savo gyvenime esi įsakęs, kad ateitų aušra ir prasidėtų diena,
13kad paimtų žemę už kampų ir iškratytų iš jos nedorėlius?
14Žemė keičiama kaip molis po antspaudu ir dažoma tarsi drabužis.
15Nedorėliai nustoja savo šviesos, ir palūžta pakelta ranka.
16Argi esi įžengęs į jūros versmes ir vaikščiojęs po bedugnės gelmes?
17Argi tau buvo atvertos mirties durys? Ar tu matei Šeolo vartus?
18Argi išmatavai žemės plotą? Jeigu visa tai žinai, pasakyk man!
19Kuris kelias veda į šviesos buveinę, ir kur yra tamsos vieta,
20kad galėtumei nuvesti jas į jų valdas ir parodyti joms takus į jų namus?
21Tu tai žinai, nes ten kadaise gimei, ir tavo metų skaičius didelis!
22Argi esi kada nors įžengęs į sniego sandėlius ir matęs krušos išteklius,

[23] que eu retenho até ao tempo da angústia, até ao dia da peleja e da guerra?
[24] Onde está o caminho para onde se difunde a luz e se espalha o vento oriental sobre a terra?
[25] Quem abriu regos para o aguaceiro ou caminho para os relâmpagos dos trovões;
[26] para que se faça chover sobre a terra, onde não há ninguém, e no ermo, em que não há gente;
[27] para dessedentar a terra deserta e assolada e para fazer crescer os renovos da erva?
[28] Acaso, a chuva tem pai? Ou quem gera as gotas do orvalho?
[29] De que ventre procede o gelo? E quem dá à luz a geada do céu?
[30] As águas ficam duras como a pedra, e a superfície das profundezas se torna compacta.
[31] Ou poderás tu atar as cadeias do Sete-estrelo ou soltar os laços do Órion?
[32] Ou fazer aparecer os signos do Zodíaco ou guiar a Ursa com seus filhos?
[33] Sabes tu as ordenanças dos céus, podes estabelecer a sua influência sobre a terra?
[34] Podes levantar a tua voz até às nuvens, para que a abundância das águas te cubra?
[35] Ou ordenarás aos relâmpagos que saiam e te digam: Eis-nos aqui?
[36] Quem pôs sabedoria nas camadas de nuvens? Ou quem deu entendimento ao meteoro?

[23]kuriuos taupau nelaimės metui, puolimo ir karo dienoms?
[24]Kaip rasti, iš kur sklinda šviesa ir iš kur rytys plinta žemėje?
[25]Kas iškirto griovį lietaus srautams ir kelią perkūnijos debesiui,
[26]kad palytų žemėje, kur niekas negyvena, dykumoje, kur nėra jokio žmogaus,
[27]kad pagirdytų vienišus tyrus ir žemė išželdintų žolę?
[28]Argi lietus turi tėvą? Argi rasos lašai buvo pradėti kaip vaikai?
[29]Kas ledo motina? Kas dangaus šerkšno gimdytoja?
[30]Vanduo tampa kietas kaip akmuo, ir bedugnės paviršius užšąla.
[31]Argi gali surišti Sietyno grandines ar atrišti Šienpjovių virves,
[32]ar išvesti laiku Zodiaką, ar parodyti kelią Grįžulo Ratams ir palydai?
[33]Argi išmanai dangaus skliauto dėsnius, ar gali padaryti, kad jie valdytų žemę?
[34]Argi gali pakelti balsą debesyje ir apsigaubti audros vandenimis?
[35]Argi gali siųsti žaibus su pavedimu ir ar jie tau sakys: ‘Tavo paslaugoms!’
[36]Kas pasako ibiui, kada Nilas patvins, ar gaidžiui praneša, kad bus lietaus?

[37] Quem pode numerar com sabedoria as nuvens? Ou os odres dos céus, quem os pode despejar,
[38] para que o pó se transforme em massa sólida, e os torrões se apeguem uns aos outros?
[39] Caçarás, porventura, a presa para a leoa? Ou saciarás a fome dos leõezinhos,
[40] quando se agacham nos covis e estão à espreita nas covas?
[41] Quem prepara aos corvos o seu alimento, quando os seus pintainhos gritam a Deus e andam vagueando, por não terem que comer?

[37]Kas išmintingai suskaičiuoja debesis ir išlieja dangaus vandens ąsočius,
[38]kai žemės dulkės sukietėja ir grumstai sulimpa?
[39]Argi gali sumedžioti grobį liūtei ar nuraminti jauniklių alkį,
[40]kai jie tykoja savo urve ar guli pasalomis savo guolyje?
[41]Kas aprūpina varną penu, kai jos jaunikliai šaukiasi Dievo, tiesdami alkanas rykles?

Jó 39

[1] Sabes tu o tempo em que as cabras monteses têm os filhos ou cuidaste das corças quando dão suas crias?
[2] Podes contar os meses que cumprem? Ou sabes o tempo do seu parto?
[3] Elas encurvam-se, para terem seus filhos, e lançam de si as suas dores.
[4] Seus filhos se tornam robustos, crescem no campo aberto, saem e nunca mais tornam para elas.
[5] Quem despediu livre o jumento selvagem, e quem soltou as prisões ao asno veloz,
[6] ao qual dei o ermo por casa e a terra salgada por moradas?
[7] Ri-se do tumulto da cidade, não ouve os muitos gritos do arrieiro.
[8] Os montes são o lugar do seu pasto, e anda à procura de tudo o que está verde.

Jobo 39

[1]Ar tu žinai metą, kada kalnų ožkos ožkuojasi, ar stebi, kai stirnos vaikuojasi?
[2]Ar gali suskaičiuoti, kiek mėnesių jos turi išnešioti, ar nustatai joms vados metą?
[3]Jos susiriečia, kad galėtų išeiti jų jaunikliai, ir atveda juos.
[4]Sustiprėja jų jaunikliai, užauga po atviru dangumi, išeina ir pas jas nebegrįžta.
[5]Kas paleido laukinį asilą, kas atrišo jam pančius?
[6]Aš padariau dykumą jo namais, druskingąsias žemes jo buveine.
[7]Iš miesto sąmyšio jis šaiposi ir varovo šauksmų negirdi.
[8]Klajoja po kalnus tarsi po savo ganyklą ir susiieško ėsti, kas žalia.

[9] Acaso, quer o boi selvagem servir-te? Ou passará ele a noite junto da tua manjedoura?

[10] Porventura, podes prendê-lo ao sulco com cordas? Ou gradará ele os vales após ti?

[11] Confiarás nele, por ser grande a sua força, ou deixarás a seu cuidado o teu trabalho?

[12] Fiarás dele que te traga para a casa o que semeaste e o recolha na tua eira?

[13] O avestruz bate alegre as asas; acaso, porém, tem asas e penas de bondade?

[14] Ele deixa os seus ovos na terra, e os aquenta no pó,

[15] e se esquece de que algum pé os pode esmagar ou de que podem pisá-los os animais do campo.

[16] Trata com dureza os seus filhos, como se não fossem seus; embora seja em vão o seu trabalho, ele está tranqüilo,

[17] porque Deus lhe negou sabedoria e não lhe deu entendimento;

[18] mas, quando de um salto se levanta para correr, ri-se do cavalo e do cavaleiro.

[19] Ou dás tu força ao cavalo ou revestirás o seu pescoço de crinas?

[20] Acaso, o fazes pular como ao gafanhoto? Terrível é o fogoso respirar das suas ventas.

[21] Escarva no vale, folga na sua força e sai ao encontro dos armados.

[22] Ri-se do temor e não se espanta; e não torna atrás por causa da espada.

[9]Argi laukinis jautis sutiktų tau tarnauti, ar praleistų jis naktį prie tavo ėdžių?

[10]Argi galėtumei pririšti jį virvėmis prie vagos, ar jis tau suakėtų tavo slėnius?

[11]Argi pasitikėsi juo dėl jo didelės jėgos ir pavesi jam sunkų triūsą?

[12]Argi esi tikras, kad jis sugrįš ir parneš javus į tavo klojimą?

[13]Stručio sparnai smagiai plazdena, bet jie neturi plunksnų.

[14]Jis palieka savo kiaušinius žemėje ir leidžia smiltims juos šildyti,

[15]užmiršęs, kad koja gali juos sumindžioti ar laukinis žvėris sutrypti.

[16]Savo jauniklius jis šiurkščiai atstumia, tarsi būtų ne jo, ir nesijaudina, kad jo pastangos buvo bergždžios.

[17]Juk Dievas padarė jį kvailą ir nedavė jam supratimo.

[18]Tačiau kai išskleidęs sparnus jis leidžiasi bėgti, padaro gėdą žirgui ir raiteliui.

[19]Argi tu teiki žirgui stiprybę, ar tu apdengei sprandą jam karčiais?

[20]Argi tu šokdini jį kaip žiogą ir gąsdini žmones jo piktu prunkštimu?

[21]Kanopa noriai jis kasa slėnio žemę, visa savo stiprybe veržsaidamasis į mūšį.

[22]Iš baimės jis tyčiojasi, jis nebūgštauja, nešoka į šalį nuo kalavijo.

[23] Sobre ele chocalha a aljava, flameja a lança e o dardo.
[24] De fúria e ira devora o caminho e não se contém ao som da trombeta.
[25] Em cada sonido da trombeta, ele diz: Avante! Cheira de longe a batalha, o trovão dos príncipes e o alarido.
[26] Ou é pela tua inteligência que voa o falcão, estendendo as asas para o Sul?
[27] Ou é pelo teu mandado que se remonta a águia e faz alto o seu ninho?
[28] Habita no penhasco onde faz a sua morada, sobre o cimo do penhasco, em lugar seguro.
[29] Dali, descobre a presa; seus olhos a avistam de longe.
[30] Seus filhos chupam sangue; onde há mortos, ela aí está.

Jó 40

[1] Disse mais o SENHOR a Jó:
[2] Acaso, quem usa de censuras contenderá com o Todo-Poderoso? Quem assim argúi a Deus que responda.

A resposta humilde de Jó

[3] Então, Jó respondeu ao SENHOR e disse:
[4] Sou indigno; que te responderia eu? Ponho a mão na minha boca.
[5] Uma vez falei e não replicarei, aliás, duas vezes, porém não prosseguirei.

As manifestações do poder de Deus

[6] Então, o SENHOR, do meio de um redemoinho, respondeu a Jó:
[7] Cinge agora os lombos como homem; eu te perguntarei, e tu me responderás.

[23]Ant jo barška strėlinė, blizga iešmas ir ietis.
[24]Virpėdamas iš nekantrumo, jis šuoliuoja; išgirdęs rago gausmą, nustovėti negali.
[25]Kiekvienąkart ragui gaudžiant jis prunkščia: ‘Aha!’ Iš tolo jis girdi mūšį, vadų įsakymus ir karių šauksmus.
[26]Argi iš tavęs išmoko sakalas skraidyti ir išskleisti sparnus pietų link?
[27]Argi tavo įsakymu erelis sklando ir aukštai suka lizdą?
[28]Ant uolos jis gyvena, stačios uolos tvirtovėje įsikuria.
[29]Iš ten jis žvalgosi grobio; jo akys mato laimikį iš tolo.
[30]Jo jaunikliai gurkia kraują; kur yra užmuštųjų, ten ir jis“.

Jobo 40

Dievas ragina atsakyti

[1]Atsakydamas Jobui, VIEŠPATS sakė:
[2]„Argi priekaištų ieškotojas bylinėsis su Visagaliu? Kas ginčijasi su Dievu, tas turi atsakyti“.
[3]Tada, Jobas atsakydamas VIEŠPAČIUI, tarė:
[4]„Esu menkutis! Ką galiu tau atsakyti? Ranka užsiimu burną.
[5]Kartą jau kalbėjau, tad nebekalbėsiu, net dusyk, tad daugiau to nebedarysiu“.
[6]Tada VIEŠPATS kreipėsi į Jobą iš audros tardamas:
[7]„Susijuosk diržu strėnas kaip vyras; aš tave klausiu, o tu man atsakyk!

[8] Acaso, anularás tu, de fato, o meu juízo? Ou me condenarás, para te justificares?

[8]Argi paneigsi net mano teisingumą? Nejau mane pasmerksi, kad pats būtum pateisintas?

[9] Ou tens braço como Deus ou podes trovejar com a voz como ele o faz?

[9]Argi tavo ranka kaip Dievo ir gali griausti tokiu balsu kaip jis?

[10] Orna-te, pois, de excelência e grandeza, veste-te de majestade e de glória.

[10]Jei taip, pasipuošk didybe ir orumu, apsirenk garbe ir spindesiu.

[11] Derrama as torrentes da tua ira e atenta para todo soberbo e abate-o.

[11]Duok valią savo pykčio įniršiui, pažvelk į kiekvieną išdidų žmogų ir jį pažemink.

[12] Olha para todo soberbo e humilha-o, calca aos pés os perversos no seu lugar.

[12]Taip, pažvelk į kiekvieną išdidų žmogų, pažemink jį; sutrypk nedorėlius, kur jų yra.

[13] Cobre-os juntamente no pó, encerra-lhes o rosto no sepulcro.

[13]Palaidok juos visus drauge žemėje, užrakink juos tamsiajame mirusiųjų pasaulyje.

[14] Então, também eu confessarei a teu respeito que a tua mão direita te dá vitória.

[14]Tada ir aš pripažinsiu, kad tavo dešinė gali tave išgelbėti.

[15] Contempla agora o hipopótamo, que eu criei contigo, que come a erva como o boi.

[15]Pagalvok apie begemotą, kurį padariau kaip ir tave; jis ėda žolę it jautis.

[16] Sua força está nos seus lombos, e o seu poder, nos músculos do seu ventre.

[16]Jo jėga šlaunyse, jo galybė pilvo raumenyse.

[17] Endurece a sua cauda como cedro; os tendões das suas coxas estão entretecidos.

[17]Savo uodegą jis padaro kietą kaip kedras, jo šlaunų raumenys suausti į viena.

[18] Os seus ossos são como tubos de bronze, o seu arcabouço, como barras de ferro.

[18]Jo kaulai tarsi vario vamzdžiai, galūnės tarsi geležies lazdos.

[19] Ele é obra-prima dos feitos de Deus; quem o fez o proveu de espada.

[19]Jis pirmas tarp didžiųjų Dievo darbų; tik jo Kūrėjas gali ištraukti prieš jį kalaviją.

[20] Em verdade, os montes lhe produzem pasto, onde todos os animais do campo folgam.

[20]Juk žolės jam duoda kalnai, kur žaidžia visi laukų žvėrys.

[21] Deita-se debaixo dos lotos, no esconderijo dos canaviais e da lama.

[21]Po lotosu jis guli, pelkės nendrių prieglaudoje.

[22] Os lotos o cobrem com sua sombra; os salgueiros do ribeiro o cercam.
[23] Se um rio transborda, ele não se apressa; fica tranqüilo ainda que o Jordão se levante até à sua boca.
[24] Acaso, pode alguém apanhá-lo quando ele está olhando? Ou lhe meter um laço pelo nariz?

[22]Lotosas globia jį ūksme, upelio gluosniai jį gaubia.
[23]Net kai upė patvinsta, jis neišsigąsta; išlieka ramus, nors Jordanas tekėtų į nasrus.
[24]Kas gali pagauti jį kabliu ar perverti jo šnerves vąšu?

Jó 41

[1] Podes tu, com anzol, apanhar o crocodilo ou lhe travar a língua com uma corda?
[2] Podes meter-lhe no nariz uma vara de junco? Ou furar-lhe as bochechas com um gancho?
[3] Acaso, te fará muitas súplicas? Ou te falará palavras brandas?
[4] Fará ele acordo contigo? Ou tomá-lo-ás por servo para sempre?
[5] Brincarás com ele, como se fora um passarinho? Ou tê-lo-ás preso à correia para as tuas meninas?
[6] Acaso, os teus sócios negociam com ele? Ou o repartirão entre os mercadores?
[7] Encher-lhe-ás a pele de arpões? Ou a cabeça, de farpas?
[8] Põe a mão sobre ele, lembra-te da peleja e nunca mais o intentarás.
[9] Eis que a gente se engana em sua esperança; acaso, não será o homem derribado só em vê-lo?
[10] Ninguém há tão ousado, que se atreva a despertá-lo. Quem é, pois, aquele que pode erguer-se diante de mim?

[25]Argi gali pagauti meškere Leviataną, ar surišti jo nasrus virve?
[26]Argi gali įverti virvę jam į šnerves, kabliu perdurti nasrus?
[27]Argi jis maldaus tavęs, kad paleistum, gerinsis tau švelniais žodžiais?
[28]Argi jis sudarys sandorą su tavimi, ar priimsi jį kaip amžiną vergą?
[29]Argi žaisi su juo kaip su paukščiu, ar laikysi jį pririštą savo merginų pramogai?
[30]Argi derėsis dėl jo prekiautojai, ar išsidalys jį pirkliai?
[31]Argi gali prismaigstyti jam odą žeberklų, ar galvą žūklės iečių?
[32]Kartą kėlęs prieš jį ranką, atmink kovą ir daugiau nebebandyk!

Jobo 41

[1]Kas tik pamato Leviataną, netenka drąsos ir puola ant žemės.
[2]Argi jis nėra nuožmus tam, kas jį pažadina? Kas galėtų stoti prieš jį?

[11] Quem primeiro me deu a mim, para que eu haja de retribuir-lhe? Pois o que está debaixo de todos os céus é meu.

[12] Não me calarei a respeito dos seus membros, nem da sua grande força, nem da graça da sua compostura.

[13] Quem lhe abrirá as vestes do seu dorso? Ou lhe penetrará a couraça dobrada?

[14] Quem abriria as portas do seu rosto? Pois em roda dos seus dentes está o terror.

[15] As fileiras de suas escamas são o seu orgulho, cada uma bem encostada como por um selo que as ajusta.

[16] A tal ponto uma se chega à outra, que entre elas não entra nem o ar.

[17] Umas às outras se ligam, aderem entre si e não se podem separar.

[18] Cada um dos seus espirros faz resplandecer luz, e os seus olhos são como as pestanas da alva.

[19] Da sua boca saem tochas; faíscas de fogo saltam dela.

[20] Das suas narinas procede fumaça, como de uma panela fervente ou de juncos que ardem.

[21] O seu hálito faz incender os carvões; e da sua boca sai chama.

[22] No seu pescoço reside a força; e diante dele salta o desespero.

[23] Suas partes carnudas são bem pegadas entre si; todas fundidas nele e imóveis.

[24] O seu coração é firme como uma pedra, firme como a mó de baixo.

[3]Kas jam priešintųsi ir nenukentėtų? Po visu dangumi tokio nėra!

[4]Vargu ar man reikia kalbėti apie jo kojas jo žygdarbių smulkmenas ir grakštų sudėjimą.

[5]Kas gali nuplėšti jo išorinį dangalą ar perdurti dvigubus jo šarvus?

[6]Kas gali priversti jį pražioti nasrus? Siaubą kelia pliki jo dantys!

[7]Jo nugarą dengia tarsi eilės skydų, glaudžiai sukabintų ir kietų kaip akmuo.

[8]Vienas skydas prišlietas prie kito, kad net oras negali tarp jų praeiti.

[9]Sujungti vienas su kitu, jie neatskiriami.

[10]Kai jis čiaudi, blyksteli šviesa; jo akys tarsi aušros prošvaistė.

[11]Iš jo nasrų šoka liepsnos, veržiasi kibirkščių srovės.

[12]Iš jo šnervių kyla dūmai, tarsi verdant puodui ant žabų ugnies.

[13]Jo alsavimas uždega anglis, iš jo nasrų veržiasi liepsnos.

[14]Jo sprande slypi jėga; baimė apima visus jį sutinkančius.

[15]Jo raumenų sluoksniai glausti, tvirtai nulieti ir nepajudinami.

[16]Jo širdis tvirtai nulieta kaip akmuo, kieta kaip apatinė girnapusė.

[25] Levantando-se ele, tremem os valentes; quando irrompe, ficam como que fora de si.

[26] Se o golpe de espada o alcança, de nada vale, nem de lança, de dardo ou de flecha.

[27] Para ele, o ferro é palha, e o cobre, pau podre.

[28] A seta o não faz fugir; as pedras das fundas se lhe tornam em restolho.

[29] Os porretes atirados são para ele como palha, e ri-se do brandir da lança.

[30] Debaixo do ventre, há escamas pontiagudas; arrasta-se sobre a lama, como um instrumento de debulhar.

[31] As profundezas faz ferver, como uma panela; torna o mar como caldeira de ungüento.

[32] Após si, deixa um sulco luminoso; o abismo parece ter-se encanecido.

[33] Na terra, não tem ele igual, pois foi feito para nunca ter medo.

[34] Ele olha com desprezo tudo o que é alto; é rei sobre todos os animais orgulhosos.

Jó 42

A confissão de Jó

[1] Então, respondeu Jó ao SENHOR:

[2] Bem sei que tudo podes, e nenhum dos teus planos pode ser frustrado.

[3] Quem é aquele, como disseste, que sem conhecimento encobre o conselho? Na verdade, falei do que não entendia; coisas maravilhosas demais para mim, coisas que eu não conhecia.

[17]Kai jis stoja piestu, net galiūnai dreba ir nustėrę iš siaubo traukiasi.

[18]Kas jį pultų, nenugalėtų kalaviju; nenugalėtų nei ietimi, nei sviediniu, nei iešmu.

[19]Geležį jis laiko šiaudais, varį – sudūlėjusiu medžiu.

[20]Strėlė neprivers jo bėgti; svaidyklės akmenys jam tarsi šiaudai.

[21]Vėzdai jam panašūs į šiaudus; jis juokiasi iš iečių zvimbimo.

[22]Jo pilvas aštriai kiautėtas; jis šliaužia purvu tarsi kūlimo šlajos.

[23]Jis priverčia gelmę kunkuliuoti tarsi katilą, sumaišo jūrą it smilkyklę.

[24]Paskui save jis palieka blizgantį taką; būtų galima manyti, kad gelmė žila.

[25]Žemėje lygaus jam nėra; tai kūrinys be baimės.

[26]Jis mato visa, kas didinga; jis visų išdidžiųjų gyvūnų karalius“.

Jobo 42

Jobo atgaila

[1]Tada Jobas, atsakydamas VIEŠPAČIUI, tarė:

[2]„Žinau, kad tu gali visa padaryti; ką tik užsimoji, tą gali įvykdyti.

[3]‘Kas temdo mano užmojį, kalbėdamas neapgalvotais žodžiais?’ Iš tikrųjų kalbėjau apie tai, ko nesupratau, apie dalykus, viršijančius mane savo nuostabumu, kurių neišmaniau.

[4] Escuta-me, pois, havias dito, e eu falarei; eu te perguntarei, e tu me ensinarás.
[5] Eu te conhecia só de ouvir, mas agora os meus olhos te vêem.
[6] Por isso, me abomino e me arrependo no pó e na cinza.

Deus repreende os três amigos de Jó

[7] Tendo o SENHOR falado estas palavras a Jó, o SENHOR disse também a Elifaz, o temanita: A minha ira se acendeu contra ti e contra os teus dois amigos; porque não dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.
[8] Tomai, pois, sete novilhos e sete carneiros, e ide ao meu servo Jó, e oferecei holocaustos por vós. O meu servo Jó orará por vós; porque dele aceitarei a intercessão, para que eu não vos trate segundo a vossa loucura; porque vós não dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.
[9] Então, foram Elifaz, o temanita, e Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita, e fizeram como o SENHOR lhes ordenara; e o SENHOR aceitou a oração de Jó.

Deus restaura a prosperidade de Jó

[10] Mudou o SENHOR a sorte de Jó, quando este orava pelos seus amigos; e o SENHOR deu-lhe o dobro de tudo o que antes possuíra.
[11] Então, vieram a ele todos os seus irmãos, e todas as suas irmãs, e todos quantos dantes o conheceram, e comeram com ele em sua casa, e se condoeram dele, e o consolaram de todo o mal que o

[4]‘Klausykis, aš kalbėsiu; aš tavęs klausiu, o tu man atsakyk’.
[5]Buvau girdėjęs gandus apie tave, bet dabar mano akys mato tave;
[6]todėl gėdijuosi visko, ką esu pasakęs, ir atgailauju dulkėse ir pelenuose“.

Gerovės sugrąžinimas

[7]Baigęs kalbėti Jobui, VIEŠPATS tarė Elifazui Temanui: „Mane apėmė pyktis ant tavęs ir tavo dviejų bičiulių, nes nekalbėjote apie mane tiesiai, kaip mano tarnas Jobas.
[8]Tad dabar pasiimkite septynis jaučius bei septynis avinus, nueikite pas mano tarną Jobą ir atnašaukite už save deginamąją auką. Tegu meldžiasi mano tarnas Jobas už jus, kad atsižvelgęs į jo maldą nepasielgčiau su jumis pagal jūsų kvailybę, kadangi nekalbėjote teisingai apie mane, kaip mano tarnas Jobas“.
[9]Tad Elifazas Temanas, Bildadas Šuachas ir Cofaras Naamatietis nuėjo ir įvykdė, ką VIEŠPATS buvo jiems paliepęs. VIEŠPATS atsižvelgė į Jobo maldą.
[10]VIEŠPATSpakreipė Jobo dalią, kai jis pasimeldė už savo bičiulius.VIEŠPATS davė Jobui dvigubai daugiau negu jis buvo anksčiau turėjęs.
[11]Tada suėjo pas jį visi jo broliai bei seserys ir visi, kurie jį anksčiau pažinojo. Jie valgė duoną jo namuose su juo, atjausdami ir paguosdami dėl nelaimės, kuria VIEŠPATS buvo jį ištikęs. Kiekvienas jų davė po vieną kesitą ir po aukso žiedą.

SENHOR lhe havia enviado; cada um lhe deu dinheiro e um anel de ouro.

12 Assim, abençoou o SENHOR o último estado de Jó mais do que o primeiro; porque veio a ter catorze mil ovelhas, seis mil camelos, mil juntas de bois e mil jumentas.

12VIEŠPATS laimino vėlesnį Jobo gyvenimą labiau negu jo pradžią. Jobas turėjo keturiolika tūkstančių avių, šešis tūkstančius kupranugarių, tūkstantį jungų jaučių ir tūkstantį asilių.

13 Também teve outros sete filhos e três filhas.

13Jis turėjo taip pat septynis sūnus ir tris dukteris.

14 Chamou o nome da primeira Jemima, o da outra, Quezia, e o da terceira, Quéren-Hapuque.

14Pirmąją pavadino Jemima, antrąją Kecija ir trečiąją Keren Hapucha.

15 Em toda aquela terra não se acharam mulheres tão formosas como as filhas de Jó; e seu pai lhes deu herança entre seus irmãos.

15Visoje šalyje nebuvo gražesnių moterų už Jobo dukteris. Jų tėvas davė joms palveldą lygiai su broliais.

16 Depois disto, viveu Jó cento e quarenta anos; e viu a seus filhos e aos filhos de seus filhos, até à quarta geração.

16Paskui Jobas gyveno šimtą keturiasdešimt metų, matė savo sūnus ir savo vaikaičius iki ketvirtos kartos.

17 Então, morreu Jó, velho e farto de dias.

17Pertekęs metų Jobas mirė žiloje senatvėje.

O livro dos Salmos	Psalmynas

Livro I

Salmos 1 - 41

Salmo 1

Os justos e os ímpios

[1] Bem-aventurado o homem que não anda no conselho dos ímpios, não se detém no caminho dos pecadores, nem se assenta na roda dos escarnecedores.

[2] Antes, o seu prazer está na lei do SENHOR, e na sua lei medita de dia e de noite.

[3] Ele é como árvore plantada junto a corrente de águas, que, no devido tempo, dá o seu fruto, e cuja folhagem não murcha; e tudo quanto ele faz será bem sucedido.

[4] Os ímpios não são assim; são, porém, como a palha que o vento dispersa.

[5] Por isso, os perversos não prevalecerão no juízo, nem os pecadores, na congregação dos justos.

[6] Pois o SENHOR conhece o caminho dos justos, mas o caminho dos ímpios perecerá.

Psalmynas 1

Pirma knyga

[1]Laimingas, kas atmeta nedorėlių patarimus, kas neina nusidėjėlių keliu ir nebendrauja su pašaipūnais,

[2]bet džiaugiasi VIEŠPATIES Įstatymu ir mąsto jo Įstatymą dieną naktį.

[3]Jis lyg medis, pasodintas prie tekančio vandens, duodantis vaisių laikui atėjus, o jo lapai nevysta. Kad ir ką jis darytų, jam sekasi.

[4]Nedorėliai – ne tokie! Jie kaip vėjo blaškomi pelai!

[5]Todėl nedorėliai teisme neatsilaikys, nei nusidėjėliai – teisiųjų sueigoje,

[6]nes VIEŠPATS globoja teisiųjų kelią, o nedorėlių kelias veda į pražūtį.

Salmo 2

O reinado do Ungido de Deus

[1] Por que se enfurecem os gentios e os povos imaginam coisas vãs?

[2] Os reis da terra se levantam, e os príncipes conspiram contra o SENHOR e contra o seu Ungido, dizendo:

[3] Rompamos os seus laços e sacudamos de nós as suas algemas.

Psalmynas 2

[1]Kodėl niršta gentys, kodėl tautos veltui maištauja?

[2]Žemės karaliai rengiasi mūšiui, ir valdovai išvien tariasi prieš VIEŠPATĮ ir jo pateptąjį:

[3]„Veržkimės iš jų jungo grandinių ir nusikratykime jų pančių!“

4 Ri-se aquele que habita nos céus; o SENHOR zomba deles.
5 Na sua ira, a seu tempo, lhes há de falar e no seu furor os confundirá.
6 Eu, porém, constituí o meu Rei sobre o meu santo monte Sião.
7 Proclamarei o decreto do SENHOR: Ele me disse: Tu és meu Filho, eu, hoje, te gerei.
8 Pede-me, e eu te darei as nações por herança e as extremidades da terra por tua possessão.
9 Com vara de ferro as regerás e as despedaçarás como um vaso de oleiro.
10 Agora, pois, ó reis, sede prudentes; deixai-vos advertir, juízes da terra.
11 Servi ao SENHOR com temor e alegrai-vos nele com tremor.
12 Beijai o Filho para que se não irrite, e não pereçais no caminho; porque dentro em pouco se lhe inflamará a ira. Bem-aventurados todos os que nele se refugiam.

Salmo 3

Confiança em Deus, na adversidade

Salmo de Davi quando fugia de Absalão, seu filho

2 Sm 15.13-17,22

1 SENHOR, como tem crescido o número dos meus adversários! São numerosos os que se levantam contra mim.
2 São muitos os que dizem de mim: Não há em Deus salvação para ele.

4Bet aukštybių soste sėdintis juokiasi; VIEŠPATS tyčiojasi iš jų.
5Paskui jis prabyla jiems įniršęs, keldamas baimę savo pykčiu:
6„Juk aš pasodinau soste savo karalių ant Siono, savo šventojo kalno!“
7Aš paskelbsiu VIEŠPATIES įsaką. VIEŠPATS tarė man: „Tu mano sūnus, šiandien tave pagimdžiau.
8Prašyk manęs, ir padarysiu tautas tavo valdomis, o visus žemės pakraščius – tavo nuosavybe.
9Geležies skeptru gali joms kirsti, kaip molio indus į šukes daužyti“.
10Tad supraskite, karaliai; būkite įspėti, žemės valdovai.
11Tarnaukite VIEŠPAČIUI pagarbia baime, drebėdami
12reikškite pagarbą, kad jis neįnirštų, ir kelyje nežūtumėte, nes jo pyktis ūmus. Laimingi, kurie prie jo glaudžias!

Psalmynas 3

1Dovydo psalmė, jam bėgant nuo savo sūnaus Abšalomo.

2Ak, VIEŠPATIE, kiek daug mano priešų! Daug mane puolančių!

3Daug apie mane sakančių: „Dievas jo neišgelbės!“ *Sela.*

[3] Porém tu, SENHOR, és o meu escudo, és a minha glória e o que exaltas a minha cabeça.

[4] Com a minha voz clamo ao SENHOR, e ele do seu santo monte me responde.

[5] Deito-me e pego no sono; acordo, porque o SENHOR me sustenta.

[6] Não tenho medo de milhares do povo que tomam posição contra mim de todos os lados.

[7] Levanta-te, SENHOR! Salva-me, Deus meu, pois feres nos queixos a todos os meus inimigos e aos ímpios quebras os dentes.

[8] Do SENHOR é a salvação, e sobre o teu povo, a tua bênção.

Salmo 4

Confiança em Deus, na angústia

Salmo de Davi ao mestre de canto, com instrumentos de cordas

[1] Responde-me quando clamo, ó Deus da minha justiça; na angústia, me tens aliviado; tem misericórdia de mim e ouve a minha oração.

[2] Ó homens, até quando tornareis a minha glória em vexame, e amareis a vaidade, e buscareis a mentira?

[3] Sabei, porém, que o SENHOR distingue para si o piedoso; o SENHOR me ouve quando eu clamo por ele.

[4] Irai-vos e não pequeis; consultai no travesseiro o coração e sossegai.

[5] Oferecei sacrifícios de justiça e confiai no SENHOR.

[4]Bet tu, VIEŠPATIE, esi mano skydas nuo pavojaus, tu mano garbė, pakelianti mano galvą!

[5]Balsu šaukiuosi VIEŠPATIES; jis išklauso mane savo šventajame kalne. *Sela.*

[6]Kol guluosi ilsėtis ir užmiegu, kol atsibundu, visą naktį VIEŠPATS mane saugo.

[7]Nebijau nė dešimt tūkstančių priešų, puolančių mane iš visų pusių.

[8]Ateik, VIEŠPATIE! Išgelbėk mane, mano Dieve! Juk tu mano priešams antausius skaldai, nedorėliams dantis išdaužai.

[9]Išgelbėjimas – VIEŠPATIES valioje; tavo palaiminimas tebūna tavo tautai! *Sela.*

Psalmynas 4

[1]Choro vadovui. Su styginiais instrumentais. Dovydo psalmė.

[2]Kai šaukiuosi, išklausyk mane, o mano teisusis Dieve! Kai buvau varge, tu man padėjai. Būk man maloningas ir išklausyk mano maldą!

[3]O žmonės, kada liausitės teršę mano garbę? Kodėl mėgstate, kas tuščia, ir griebiatės melo? *Sela.*

[4]Žinokite, kad VIEŠPATS atsirenka sau ištikimąjį; VIEŠPATS išklauso mane, kai jo šaukiuosi.

[5]Tad drebėkite ir nenusidėkite! Atgulę apgalvokite širdimi ir tylėkite! *Sela.*

[6]Ištikimai atnašaukite aukas ir pasitikėkite VIEŠPAČIU.

[6] Há muitos que dizem: Quem nos dará a conhecer o bem? SENHOR, levanta sobre nós a luz do teu rosto.

[7] Mais alegria me puseste no coração do que a alegria deles, quando lhes há fartura de cereal e de vinho.

[8] Em paz me deito e logo pego no sono, porque, SENHOR, só tu me fazes repousar seguro.

[7]Daugelis sako: „O, kad sulauktume geresnių dienų! VIEŠPATIE, tešviečia mums tavo veido šviesa!“

[8]Tu įdedi į mano širdį daugiau džiaugsmo, negu grūdų derlius ir jauno vyno gausa.

[9]Kai einu ilsėtis, ramiai užmiegu, nes tu vienas, VIEŠPATIE, leidi be rūpesčio ilsėtis.

Salmo 5

Proteção contra os ímpios

Ao mestre de canto, para flautas. Salmo de Davi

[1] Dá ouvidos, SENHOR, às minhas palavras e acode ao meu gemido.

[2] Escuta, Rei meu e Deus meu, a minha voz que clama, pois a ti é que imploro.

[3] De manhã, SENHOR, ouves a minha voz; de manhã te apresento a minha oração e fico esperando.

[4] Pois tu não és Deus que se agrade com a iniqüidade, e contigo não subsiste o mal.

[5] Os arrogantes não permanecerão à tua vista; aborreces a todos os que praticam a iniqüidade.

[6] Tu destróis os que proferem mentira; o SENHOR abomina ao sanguinário e ao fraudulento;

[7] porém eu, pela riqueza da tua misericórdia, entrarei na tua casa e me prostrarei diante do teu santo templo, no teu temor.

[8] SENHOR, guia-me na tua justiça, por causa dos meus adversários; endireita diante de mim o teu caminho;

Psalmynas 5

[1]Choro vadovui. Pučiamiesiems instrumentams. Dovydo psalmė.

[2]Išgirsk mano žodžius, VIEŠPATIE, atkreipk dėmesį į mano dejonę!

[3]Klausykis mano maldos šauksmo, mano Karaliau ir mano Dieve, maldauju tave!

[4]VIEŠPATIE, auštant tu girdi mano balsą, auštant kreipiuosi į tave malda ir laukiu.

[5]Juk tu esi Dievas, nekenčiantis to, kas nedora; pikta pas tave nevieši.

[6]Kas puikuojasi, tas negali iškęsti tavo žvilgsnio. Tu neapkenti visų nedorėlių,

[7]melagiams tu leidi pražūti. VIEŠPATS bjaurisi žudikais ir išdavikais.

[8]Bet per tavo didžią ištikimąją meilę aš įžengiu į tavo Namus ir iš pagarbios baimės puolu kniūbsčias šventykloje, kur tu esi garbinamas.

[9]Vesk mane, VIEŠPATIE, savo išganingu teisumu, nepaisydamas budrių mano priešų! Ištiesink man kelią!

[9] pois não têm eles sinceridade nos seus lábios; o seu íntimo é todo crimes; a sua garganta é sepulcro aberto, e com a língua lisonjeiam.

[10] Juk tuo, ką sako mano priešai, niekada negalima pasitikėti. Jų širdis kupina piktų kėslų, gerklės – atviri kapai, o liežuviai – sukti.

[10] Declara-os culpados, ó Deus; caiam por seus próprios planos. Rejeita-os por causa de suas muitas transgressões, pois se rebelaram contra ti.

[11] Pasmerk ir nubausk juos, Dieve; tepražudo juos jų pačių kėslai. Atmesk juos dėl jų nuodėmių daugybės, nes prieš tave jie kėlė maištą.

[11] Mas regozijem-se todos os que confiam em ti; folguem de júbilo para sempre, porque tu os defendes; e em ti se gloriem os que amam o teu nome.

[12] O visi, kas prie tavęs glaudžiasi, tedžiūgauja ir iš džiaugsmo tegieda amžinai. Taip juos globok, kad mylintieji tavo vardą džiūgautų tavimi.

[12] Pois tu, SENHOR, abençoas o justo e, como escudo, o cercas da tua benevolência.

[13] Juk tu, VIEŠPATIE, tikrai laimini teisųjį, apgaubi jį savo malone lyg skydu.

Salmo 6

Davi recorre à misericórdia de Deus

Ao mestre de canto, com instrumentos de oito cordas. Salmo de Davi

Psalmynas 6

[1] Choro vadovui. Su styginiais instrumentais pagal šeminitą. Dovydo psalmė.

[1] SENHOR, não me repreendas na tua ira, nem me castigues no teu furor.

[2] VIEŠPATIE, nesmerk manęs įniršęs, nebausk manęs pykdamas!

[2] Tem compaixão de mim, SENHOR, porque eu me sinto debilitado; sara-me, SENHOR, porque os meus ossos estão abalados.

[3] Būk man maloningas, VIEŠPATIE, nes aš visiškai nusikamavęs; gydyk mane, VIEŠPATIE, nes mano kaulai sukrėsti.

[3] Também a minha alma está profundamente perturbada; mas tu, SENHOR, até quando?

[4] Ir mano gyvastis priblokšta, VIEŠPATIE, kiek ilgai?..

[4] Volta-te, SENHOR, e livra a minha alma; salva-me por tua graça.

[5] VIEŠPATIE, atsigręžk! Gelbėk mane! Išvaduok mane dėl savo ištikimosios meilės!

[5] Pois, na morte, não há recordação de ti; no sepulcro, quem te dará louvor?

[6] Juk tarp mirusiųjų nėra kas tave atmintų, kas gali tave šlovinti Šeole?

[6] Estou cansado de tanto gemer; todas as noites faço nadar o meu leito, de minhas lágrimas o alago.
[7] Meus olhos, de mágoa, se acham amortecidos, envelhecem por causa de todos os meus adversários.
[8] Apartai-vos de mim, todos os que praticais a iniqüidade, porque o SENHOR ouviu a voz do meu lamento;
[9] o SENHOR ouviu a minha súplica; o SENHOR acolhe a minha oração.
[10] Envergonhem-se e sejam sobremodo perturbados todos os meus inimigos; retirem-se, de súbito, cobertos de vexame.

[7]Aš aimanų nuvargintas kasnakt ašaromis laistau savo lovą ir verksmu drėkinu savo guolį.
[8]Skausmas temdo man akis, ir nuo daugybės vargų jos silpsta.
[9]Atsitraukite nuo manęs, visi piktadariai, nes VIEŠPATS išgirdo mano verksmą.
[10]VIEŠPATS išklauso mano maldavimą, VIEŠPATS priima mano maldą.
[11]Visi mano priešai bus pažeminti ir siaubo apimti. Akimirksniu jie trauksis ir bus sugėdinti.

Salmo 7

Deus defende o justo contra o ímpio

Canto de Davi. Entoado ao Senhor, com respeito às palavras de Cuxe, benjamita

[1] SENHOR, Deus meu, em ti me refugio; salva-me de todos os que me perseguem e livra-me;
[2] para que ninguém, como leão, me arrebate, despedaçando-me, não havendo quem me livre.
[3] SENHOR, meu Deus, se eu fiz o de que me culpam, se nas minhas mãos há iniqüidade,
[4] se paguei com o mal a quem estava em paz comigo, eu, que poupei aquele que sem razão me oprimia,
[5] persiga o inimigo a minha alma e alcance-a, espezinhe no chão a minha vida e arraste no pó a minha glória.

Psalmynas 7

[1]Dovydo šigajonas, kurį jis giedojo VIEŠPAČIUIdėl Kušo Benjamino.
[2]VIEŠPATIE, mano Dieve, prie tavęs glaudžiuosi! Saugok mane nuo visų, kurie mane persekioja, ir gelbėk mane,
[3]kad jie kaip liūtai, mane nusivilkę, nesuplėšytų į gabalus, nes nėra kas išgelbsti.
[4]VIEŠPATIE, mano Dieve, jei tai padariau, jei kaltė suteršė mano rankas,
[5]jei piktu atsilyginau savo bičiuliui, bet pasigailėjau tų, kurie be priežasties buvo mano priešai,
[6]tai tepersekioja mane priešas ir tepagauna, tesutrypia mano gyvastį su žemėmis ir tesumaišo mano sielą su dulkėmis! *Sela.*

[6] Levanta-te, SENHOR, na tua indignação, mostra a tua grandeza contra a fúria dos meus adversários e desperta-te em meu favor, segundo o juízo que designaste.

[7] Reúnam-se ao redor de ti os povos, e por sobre eles remonta-te às alturas.

[8] O SENHOR julga os povos; julga-me, SENHOR, segundo a minha retidão e segundo a integridade que há em mim.

[9] Cesse a malícia dos ímpios, mas estabelece tu o justo; pois sondas a mente e o coração, ó justo Deus.

[10] Deus é o meu escudo; ele salva os retos de coração.

[11] Deus é justo juiz, Deus que sente indignação todos os dias.

[12] Se o homem não se converter, afiará Deus a sua espada; já armou o arco, tem-no pronto;

[13] para ele preparou já instrumentos de morte, preparou suas setas inflamadas.

[14] Eis que o ímpio está com dores de iniqüidade; concebeu a malícia e dá à luz a mentira.

[15] Abre, e aprofunda uma cova, e cai nesse mesmo poço que faz.

[16] A sua malícia lhe recai sobre a cabeça, e sobre a própria mioleira desce a sua violência.

[17] Eu, porém, renderei graças ao SENHOR, segundo a sua justiça, e cantarei louvores ao nome do SENHOR Altíssimo.

Salmo 8

A glória divina e a dignidade do filho do homem

[7]VIEŠPATIE, pakilk įniršęs, užstok mane nuo priešų šėlsmo! Mano Dieve, pabusk teismui, kurį esi paskelbęs.

[8]Tesiburia aplink tave sueiga tautų, o tu viešpatauk joms iš aukštybių.

[9]VIEŠPATS teisia tautas; mane, VIEŠPATIE, teisk pagal mano teisumą, atsižvelgdamas į mano nekaltumą.

[10]Nedorėlių kėslams padaryk galą, o teisųjį sustiprink! Tu ištiri mūsų mintis ir norus, o teisusis Dieve!

[11]Dievas – mano skydas, gelbstintis doros širdies žmones.

[12]Teisus teisėjas yra Dievas, Dievas, kuris gali kasdien bausti.

[13]Jei žmogus nepakeis savo elgesio, Dievas galąs kalaviją, įtemps lanką, paėmęs strėlę,

[14]parengs prieš jį savo mirtinus ginklus ir ugningas ietis pavers savo strėlėmis.

[15]Štai kaip nedoras žmogus sumano pikta, užsigeidžia kenkti ir pagimdo apgaulę.

[16]Jis iškasa duobę, dar pagilina ją, ir pats įpuola į savo iškastą duobę,

[17]jam ant galvos grįžta jo piktumas, jo smurtas krinta jam ant pakaušio.

[18]Dėkosiu VIEŠPAČIUI už jo teisumą, giedosiu šlovės giesmę VIEŠPAČIUI Aukščiausiajam.

Psalmynas 8

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lagares". Salmo de Davi

1 Ó SENHOR, SENHOR nosso, quão magnífico em toda a terra é o teu nome! Pois expuseste nos céus a tua majestade.

2 Da boca de pequeninos e crianças de peito suscitaste força, por causa dos teus adversários, para fazeres emudecer o inimigo e o vingador.

3 Quando contemplo os teus céus, obra dos teus dedos, e a lua e as estrelas que estabeleceste,

4 que é o homem, que dele te lembres E o filho do homem, que o visites?

5 Fizeste-o, no entanto, por um pouco, menor do que Deus e de glória e de honra o coroaste.

6 Deste-lhe domínio sobre as obras da tua mão e sob seus pés tudo lhe puseste:

7 ovelhas e bois, todos, e também os animais do campo;

8 as aves do céu, e os peixes do mar, e tudo o que percorre as sendas dos mares.

9 Ó SENHOR, SENHOR nosso, quão magnífico em toda a terra é o teu nome!

1Choro vadovui. Pagal gititą. Dovydo psalmė.

2VIEŠPATIE, mūsų Dieve, koks nuostabus tavo vardas visoje žemėje! Savo didingumu apdengei dangaus aukštybes.

3Mažylių ir kūdikių lūpomis sukūrei sau šlovę engėjams sugėdinti, kad nutildytum priešą ir maištautoją.

4Kai pažvelgiu į tavo dangų, tavo rankų darbą, į mėnulį ir žvaigždes, kurias tu pritvirtinai,

5kas tas žmogus, kad jį atmeni, kas tas mirtingasis, kad juo rūpiniesi?

6Tu padarei jį tik truputį žemesnį už save, apvainikavai garbe ir didybe.

7Tu padarei jį savo rankų darbų šeimininku, padėjai visa prie jo kojų:

8avis ir jaučius visus aliai vieno ir laukinius gyvulius,

9padangių paukščius bei jūros žuvis ir visa, kas tik keliauja jūrų takais.

10VIEŠPATIE, mano Dieve, koks nuostabus tavo vardas visoje žemėje!

Salmo 9

Ações de graças

Ao mestre de canto, segundo a melodia "A morte para o filho". Salmo de Davi

1 Louvar-te-ei, SENHOR, de todo o meu coração; contarei todas as tuas maravilhas.

2 Alegrar-me-ei e exultarei em ti; ao teu nome, ó Altíssimo, eu cantarei louvores.

Psalmynas 9

1Choro vadovui. „Sūnaus mirties“ melodija. Dovydo psalmė.

א2 Dėkosiu tau, VIEŠPATIE, iš visos širdies, apsakysiu visus tavo nuostabius darbus.

3Krykštausiu ir džiūgausiu tavyje, šlovės giesmę giedodamas tavo vardui, Aukščiausiasis.

3 Pois, ao retrocederem os meus inimigos, tropeçam e somem-se da tua presença;

4 porque sustentas o meu direito e a minha causa; no trono te assentas e julgas retamente.

5 Repreendes as nações, destróis o ímpio e para todo o sempre lhes apagas o nome.

6 Quanto aos inimigos, estão consumados, suas ruínas são perpétuas, arrasaste as suas cidades; até a sua memória pereceu.

7 Mas o SENHOR permanece no seu trono eternamente, trono que erigiu para julgar.

8 Ele mesmo julga o mundo com justiça; administra os povos com retidão.

9 O SENHOR é também alto refúgio para o oprimido, refúgio nas horas de tribulação.

10 Em ti, pois, confiam os que conhecem o teu nome, porque tu, SENHOR, não desamparas os que te buscam.

11 Cantai louvores ao SENHOR, que habita em Sião; proclamai entre os povos os seus feitos.

12 Pois aquele que requer o sangue lembra-se deles e não se esquece do clamor dos aflitos.

13 Compadece-te de mim, SENHOR; vê a que sofrimentos me reduziram os que me odeiam, tu que me levantas das portas da morte;

14 para que, às portas da filha de Sião, eu proclame todos os teus louvores e me regozije da tua salvação.

15 Afundam-se as nações na cova que fizeram, no laço que esconderam, prendeu-se-lhes o pé.

ב 4 Tau pasirodžius, mano priešai traukiasi, parpuola ir miršta.

5 Mat tu gini mano teisę ir bylą, sėdėdamas soste kaip teisusis teisėjas.

ג 6 Tu grūmoji pagonims ir sunaikini nedorėlius, jų vardą ištrini amžiams.

7 Priešo neliko – amžini griuvėsiai; tu sugriovei jų miestus, dingo net jų vardai.

ה 8 O VIEŠPATS lieka amžinai; savo sostą jis pastatė teismui.

9 Jis teisia pasaulį teisumu; tautas jis teisia bešališkai.

ו 10 VIEŠPATS – nuengtųjų tvirtovė, tvirtovė nelaimės metu!

11 Kas brangina tavo vardą, tas pasitiki tavimi, nes tu, VIEŠPATIE, niekada neatmeti tų, kurie ieško tavo pagalbos.

ז 12 Giedokite šlovės giesmę VIEŠPAČIUI, kuris gyvena Sione! Skelbkite tautoms jo darbus!

13 Juk jis neužmiršta varguolių šauksmo, rūpinasi jais nekalto kraujo gynėjas.

ח 14 Pasigailėk manęs, VIEŠPATIE! Žiūrėk, ką aš kenčiu nuo tų, kurie manęs neapkenčia. Išgelbėk mane, VIEŠPATIE, nuo mirties,

15 kad Siono vartuose galėčiau skelbti visus tavo šlovės darbus ir džiaugtis tavo išganymu.

ט 16 Tautos įgriuvo į savo iškastą duobę, jų kojos įkliuvo į jų pačių paspęstas pinkles.

16 Faz-se conhecido o SENHOR, pelo juízo que executa; enlaçado está o ímpio nas obras de suas próprias mãos.

17 Os perversos serão lançados no inferno, e todas as nações que se esquecem de Deus.

18 Pois o necessitado não será para sempre esquecido, e a esperança dos aflitos não se há de frustrar perpetuamente.

19 Levanta-te, SENHOR; não prevaleça o mortal. Sejam as nações julgadas na tua presença.

20 Infunde-lhes, SENHOR, o medo; saibam as nações que não passam de mortais.

17VIEŠPATS apsireiškia teisdamas, nedorą žmogų jis apraizgo jo paties kėslais. Higaionas. *Sela.*

י18 Visi nedori žmonės yra pakeliui į Šeolą, ir visi pagonys, kurie užmiršta Dievą.

כ19 Ne visuomet varguolis bus užmirštas, ir skurdžiai ne visai praras viltį.

20Pakilk, VIEŠPATIE! Neleisk mirtingajam paimti viršų! Tebūna tautos teisiamos tavo akivaizdoje.

21Įvaryk jiems baimės, VIEŠPATIE! Težino tautos, kad jos – tik žmonės! *Sela.*

Salmos 10

A derrubada dos ímpios

1 Por que, SENHOR, te conservas longe? E te escondes nas horas de tribulação?

2 Com arrogância, os ímpios perseguem o pobre; sejam presas das tramas que urdiram.

3 Pois o perverso se gloria da cobiça de sua alma, o avarento maldiz o SENHOR e blasfema contra ele.

4 O perverso, na sua soberba, não investiga; que não há Deus são todas as suas cogitações.

5 São prósperos os seus caminhos em todo tempo; muito acima e longe dele estão os teus juízos; quanto aos seus adversários, ele a todos ridiculiza.

6 Pois diz lá no seu íntimo: Jamais serei abalado; de geração em geração, nenhum mal me sobrevirá.

Psalmynas 10

ל1 Kodėl tu, VIEŠPATIE, taip nuošaliai laikaisi? Kodėl slepiesi, kai esu nelaimėje?

2Nedorėliai kankina įžūliai varguolius; teįkliūva jie patys į savo sumanytas pinkles!

3Nedorėlis puikuojasi savo širdies kėslais, o gobšuolis keikia ir atmeta VIEŠPATĮ.

4Įniršęs iš įžūlumo, nedorėlis sako: „Atsiskaityti jis nešauks“. Anot jo širdies kėslų: „Dievo nėra!“

5Nedorėliui visada gerai klojasi; tavo nuosprendžiai jam tolimi, jis šaiposi iš visų savo priešų.

6Sako sau: „Nebūsiu parblokštas, per kartų kartas vargo nepatirsiu“.

[7] A boca, ele a tem cheia de maldição, enganos e opressão; debaixo da língua, insulto e iniqüidade.	פ[7]Jo lūpose pilna keiksmų, melo ir grasinimų, vargas ir piktumas jam ant liežuvio.
[8] Põe-se de tocaia nas vilas, trucida os inocentes nos lugares ocultos; seus olhos espreitam o desamparado.	[8]Pasaloje jis tyko už aptvaro ir slapta žudo nekaltą žmogų. Jo akys vogčiomis seka nelaimingąjį,
[9] Está ele de emboscada, como o leão na sua caverna; está de emboscada para enlaçar o pobre: apanha-o e, na sua rede, o enleia.	ע[9] jis slapta sėlina lyg liūtas tankmėje. Jis tyko pagrobti vargšą, čiumpa vargdienį ir velka į savo tinklą.
[10] Abaixa-se, rasteja; em seu poder, lhe caem os necessitados.	[10]Jis prisišlieja prie žemės, puola pagūžom ir nelaimingąjį prislegia savo svoriu.
[11] Diz ele, no seu íntimo: Deus se esqueceu, virou o rosto e não verá isto nunca.	[11]Nedorėlis mano sau: „Dievui tai nerūpi. Jis slepia savo veidą, jis niekada nežiūri“.
[12] Levanta-te, SENHOR! Ó Deus, ergue a mão! Não te esqueças dos pobres.	ק[12] Pakilk, VIEŠPATIE! Pakelk ranką, Dieve, ir neužmiršk skriaudžiamųjų!
[13] Por que razão despreza o ímpio a Deus, dizendo no seu íntimo que Deus não se importa?	[13]Kodėl nedorėlis turėtų tyčiotis iš Dievo ir širdyje sakyti: „Atsiskaityti tu nešauksi!“?
[14] Tu, porém, o tens visto, porque atentas aos trabalhos e à dor, para que os possas tomar em tuas mãos. A ti se entrega o desamparado; tu tens sido o defensor do órfão.	ר[14] Juk tu matai! Tikrai imi į širdį vargą ir skausmą, esi visada pasirengęs padėti! Nelaimingasis tau gali save patikėti, – tu visada našlaičiui padedi.
[15] Quebranta o braço do perverso e do malvado; esquadrinha-lhes a maldade, até nada mais achares.	ש[15] Palaužk nedoro ir blogo žmogaus jėgą, nubausk jų nedorumą, neleisk jiems išlikti!
[16] O SENHOR é rei eterno: da sua terra somem-se as nações.	[16]VIEŠPATS – Karalius per amžių amžius. Pagonys išnyks iš jo krašto.
[17] Tens ouvido, SENHOR, o desejo dos humildes; tu lhes fortalecerás o coração e lhes acudirás,	ת[17]VIEŠPATIE, tu išgirsi skriaudžiamųjų troškimą, paguosi jų širdį, pakreipsi į juos savo ausį.

[18] para fazeres justiça ao órfão e ao oprimido, a fim de que o homem, que é da terra, já não infunda terror.

[18]Našlaičio ir skriaudžiamojo bylą apginsi, kad joks žemės mirtingasis nebekeltų baimės.

Salmo 11

O Senhor é forte refúgio

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] No SENHOR me refugio. Como dizeis, pois, à minha alma: Foge, como pássaro, para o teu monte?

[2] Porque eis aí os ímpios, armam o arco, dispõem a sua flecha na corda, para, às ocultas, dispararem contra os retos de coração.

[3] Ora, destruídos os fundamentos, que poderá fazer o justo?

[4] O SENHOR está no seu santo templo; nos céus tem o SENHOR seu trono; os seus olhos estão atentos, as suas pálpebras sondam os filhos dos homens.

[5] O SENHOR põe à prova ao justo e ao ímpio; mas, ao que ama a violência, a sua alma o abomina.

[6] Fará chover sobre os perversos brasas de fogo e enxofre, e vento abrasador será a parte do seu cálice.

[7] Porque o SENHOR é justo, ele ama a justiça; os retos lhe contemplarão a face.

Psalmynas 11

[1]Choro vadovui. Dovydo. VIEŠPATYJE randu prieglobstį! Tad kaip drįstate man sakyti: „Paukšti, lėk į kalnus!

[2]Juk štai nedorėliai deda strėlę ant templės, įtempia lanką, norėdami šauti iš pasalų į doros širdies žmones.

[3]Kai viskas griūva, ką teisusis begali daryti?“

[4]VIEŠPATIES šventumo būstas – jo šventykla. VIEŠPATIES sostas stovi danguje. Jo akys viską apžvelgia, jo įdėmus žvilgsnis tiria žmones.

[5]VIEŠPATS ištiria teisųjį ir nedorėlį. Kas mėgsta smurtą, to jis nekenčia iš visos širdies.

[6]Nedorėliams jis siųs žarijų ir sieros lietų, svilinanti vėtra bus jiems skirtoji taurė.

[7]Juk teisus yra VIEŠPATS; jis myli teisius darbus, ir dorieji matys jo veidą.

Salmo 12

Auxílio contra a falsidade

Ao mestre de canto, para instrumentos de oito cordas. Salmo de Davi

[1] Socorro, SENHOR! Porque já não há homens piedosos; desaparecem os fiéis entre os filhos dos homens.

Psalmynas 12

[1]Choro vadovui. Pagal šeminitą. Dovydo psalmė.

[2]Gelbėk, VIEŠPATIE! Nebėra nė vieno teisuolio, ištikimi žmonės pradingo tarp mirtingųjų.

[2] Falam com falsidade uns aos outros, falam com lábios bajuladores e coração fingido.

[3] Corte o SENHOR todos os lábios bajuladores, a língua que fala soberbamente,

[4] pois dizem: Com a língua prevaleceremos, os lábios são nossos; quem é senhor sobre nós?

[5] Por causa da opressão dos pobres e do gemido dos necessitados, eu me levantarei agora, diz o SENHOR; e porei a salvo a quem por isso suspira.

[6] As palavras do SENHOR são palavras puras, prata refinada em cadinho de barro, depurada sete vezes.

[7] Sim, SENHOR, tu nos guardarás; desta geração nos livrarás para sempre.

[8] Por todos os lugares andam os perversos, quando entre os filhos dos homens a vileza é exaltada.

Salmo 13

Oração de fé

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Até quando, SENHOR? Esquecer-te-ás de mim para sempre? Até quando ocultarás de mim o rosto?

[2] Até quando estarei eu relutando dentro de minha alma, com tristeza no coração cada dia? Até quando se erguerá contra mim o meu inimigo?

[3] Atenta para mim, responde-me, SENHOR, Deus meu! Ilumina-me os olhos, para que eu não durma o sono da morte;

[3]Visi meluoja, kaimynas kaimynui kalba pataikūnėmis lūpomis ir veidmaine širdimi.

[4]Teužčiaupia VIEŠPATS lūpas pataikūnes, tesulaiko kiekvieną liežuvį pagyrūną

[5]sakantiems: „Liežuviu gausime, ko norime. Mūsų ginklas – lūpos. Kas gali mums viešpatauti?“

[6]„Kadangi jie plėšia vargšus, ir beturčiai aimanuoja, dabar aš pakilsiu, – sako VIEŠPATS, – ir suteiksiu saugią vietą tam, kuris jos ilgisi“.

[7]VIEŠPATIES žodžiai tyri lyg sidabras, grynintas lydykloje, septynis kartus valytas.

[8]Tu, VIEŠPATIE, mus ginsi, saugosi mus nuo šios kartos per amžius.

[9]Aplink visur nedorėliai bastosi, visi giria, kas tarp žmonių nedora.

Psalmynas 13

[1]Choro vadovui. Dovydo psalmė.

[2]Kiek ilgai, VIEŠPATIE? Nejau amžinai mane užmirši? Kiek ilgai slėpsi savo veidą nuo manęs?

[3]Kiek ilgai turėsiu pakelti skausmus, dieną iš dienos širdgėlą širdyje? Kiek ilgai mano priešas virš manęs viešpataus?

4 para que não diga o meu inimigo: Prevaleci contra ele; e não se regozijem os meus adversários, vindo eu a vacilar.

5 No tocante a mim, confio na tua graça; regozije-se o meu coração na tua salvação.

6 Cantarei ao SENHOR, porquanto me tem feito muito bem.

4Pažvelk į mane ir išklausyk, VIEŠPATIE, mano Dieve! Duok šviesos mano akims, kad mirties miegu neužmigčiau!

5Neleisk mano priešui didžiuotis: „Aš nugalėjau jį!“ Neleisk mano engėjams džiūgauti, kai suklumpu!

6Aš pasitikiu tavo ištikimu gerumu, mano širdis džiūgaus, nes tu mane išgelbėsi. Giedosiu VIEŠPAČIUI: „Jis buvo man geras!“

Salmo 14

A corrupção do pecador e sua redenção

Salmo 53.1-6

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

1 Diz o insensato no seu coração: Não há Deus. Corrompem-se e praticam abominação; já não há quem faça o bem.

2 Do céu olha o SENHOR para os filhos dos homens, para ver se há quem entenda, se há quem busque a Deus.

3 Todos se extraviaram e juntamente se corromperam; não há quem faça o bem, não há nem um sequer.

4 Acaso, não entendem todos os obreiros da iniqüidade, que devoram o meu povo, como quem come pão, que não invocam o SENHOR?

5 Tomar-se-ão de grande pavor, porque Deus está com a linhagem do justo.

6 Meteis a ridículo o conselho dos humildes, mas o SENHOR é o seu refúgio.

7 Tomara de Sião viesse já a salvação de Israel! Quando o SENHOR restaurar a

Psalmynas 14

1Choro vadovui. Dovydo. Kvailys sau sako širdyje: „Dievo nėra!“ Tokie sugedę, jie daro šlykščius darbus; nėra nė vieno, kuris darytų gera.

2VIEŠPATS žvelgia žemyn iš dangaus į žmoniją, norėdamas pamatyti, ar yra kas protingas ir ieškantis Dievo.

3Visi nuklydę, visi panašiai sugedę; nėra nė vieno, kuris darytų gera, nė vienui vieno.

4„Argi jie nežino, visi tie nedorėliai? Jie ryja mano tautą, ji – jų ryjama duona – ir VIEŠPATIES niekada nesišaukia“.

5Ten, kur nereikėtų bijoti, jie drebės iš baimės, nes VIEŠPATS yra su teisiąja karta.

6Jūs norite sužlugdyti vargšo viltis, bet jo užuovėja yra VIEŠPATS.

7O, kad ateitų iš Siono išganymas Izraeliui! Kai VIEŠPATS parves į namus

sorte do seu povo, então, exultará Jacó, e Israel se alegrará.

savo tautą, Jokūbas džiūgaus, Izraelis bus laimingas.

Salmo 15

O cidadão dos céus

Salmo de Davi

[1] Quem, SENHOR, habitará no teu tabernáculo? Quem há de morar no teu santo monte?

[2] O que vive com integridade, e pratica a justiça, e, de coração, fala a verdade;

[3] o que não difama com sua língua, não faz mal ao próximo, nem lança injúria contra o seu vizinho;

[4] o que, a seus olhos, tem por desprezível ao réprobo, mas honra aos que temem ao SENHOR; o que jura com dano próprio e não se retrata;

[5] o que não empresta o seu dinheiro com usura, nem aceita suborno contra o inocente. Quem deste modo procede não será jamais abalado.

Psalmynas 15

[1]Dovydo psalmė. VIEŠPATIE, kas gali svečiuotis tavo Palapinėje? Kas gali gyventi Sione, tavo šventajame kalne?

[2]Žmogus, kuris dorai gyvena, daro, kas teisu, ir kalba tiesą iš grynos širdies.

[3]Kas nešmeižia nė vieno liežuviu, kas nedaro nieko pikta bičiuliui ir nejuodina kaimyno,

[4]kas laiko niekam tikusiu, ką Dievas atmeta, o VIEŠPATIES bijančius gerbia, kas net nuostolį patirdamas laikosi žodžio,

[5]kas be palūkanų skolina ir nepaperkamas liudyti prieš nekaltą, kas tik taip elgiasi, tas bus saugus per amžius.

Salmo 16

O Santo de Deus

Hino de Davi

[1] Guarda-me, ó Deus, porque em ti me refugio.

[2] Digo ao SENHOR: Tu és o meu SENHOR; outro bem não possuo, senão a ti somente.

[3] Quanto aos santos que há na terra, são eles os notáveis nos quais tenho todo o meu prazer.

[4] Muitas serão as penas dos que trocam o SENHOR por outros deuses; não oferecerei as suas libações de sangue, e os meus lábios não pronunciarão o seu nome.

Psalmynas 16

[1]Dovydo miktamas. Apsaugok mane, Dieve, nes pas tave ieškau užuovėjos.

[2]Sakau VIEŠPAČIUI: „Tu mano VIEŠPATS. Tik tu visa mano laimė“.

[3]Kokie šaunūs ištikimieji VIEŠPATIES žmonės! Būti su jais – man didžiausias malonumas.

[4]Kas skuba pas kitus dievus, tas daugina savo skausmus; kraujo liejamųjų atnašų jiems neaukosiu, nei jų vardų savo lūpomis netarsiu.

[5] O SENHOR é a porção da minha herança e o meu cálice; tu és o arrimo da minha sorte.

[6] Caem-me as divisas em lugares amenos, é mui linda a minha herança.

[7] Bendigo o SENHOR, que me aconselha; pois até durante a noite o meu coração me ensina.

[8] O SENHOR, tenho-o sempre à minha presença; estando ele à minha direita, não serei abalado.

[9] Alegra-se, pois, o meu coração, e o meu espírito exulta; até o meu corpo repousará seguro.

[10] Pois não deixarás a minha alma na morte, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[11] Tu me farás ver os caminhos da vida; na tua presença há plenitude de alegria, na tua destra, delícias perpetuamente.

Salmo 17

Súplica pela proteção divina

Oração de Davi

[1] Ouve, SENHOR, a causa justa, atende ao meu clamor, dá ouvidos à minha oração, que procede de lábios não fraudulentos.

[2] Baixe de tua presença o julgamento a meu respeito; os teus olhos vêem com eqüidade.

[3] Sondas-me o coração, de noite me visitas, provas-me no fogo e iniqüidade

[5]VIEŠPATIE, tu man skirtoji dalis ir mano taurė, mano likimas – tavo rankose!

[6]Man matavimo virvė krito puikioje vietoje; iš tikrųjų nuostabus mano paveldas!

[7]Kadangi VIEŠPATS mane moko, aš jį šlovinsiu; net naktį man širdis tai primena.

[8]Nuolatos menu VIEŠPATIES Artumą; jam esant mano dešinėje niekada nedrebėsiu.

[9]Todėl linksma mano širdis, džiūgauja visa mano gyvastis ir ramiai ilsisi mano kūnas.

[10]Juk nepaliksi manęs Šeolui, neleisi savo teisiajam matyti kapo.

[11]Tu parodysi man taką, kuris veda į gyvenimą. Tavo Artume – džiaugsmo pilnatvė, tavo dešinėje – amžina linksmybė.

Psalmynas 17

[1]Dovydo malda. Klausykis, VIEŠPATIE, kaip maldauju teisybės, atsižvelk į mano šauksmą! Išgirsk mano maldą iš lūpų be vyliaus!

[2]Iš tavęs teateina man nuosprendis, nes tavo akys mato teisybę.

[3]Nors ir mėgintum mano širdį, tirtum mane naktį ir bandytum mane ugnimi,

nenhuma encontras em mim; a minha boca não transgride.

4 Quanto às ações dos homens, pela palavra dos teus lábios, eu me tenho guardado dos caminhos do violento.

5 Os meus passos se afizeram às tuas veredas, os meus pés não resvalaram.

6 Eu te invoco, ó Deus, pois tu me respondes; inclina-me os ouvidos e acode às minhas palavras.

7 Mostra as maravilhas da tua bondade, ó Salvador dos que à tua destra buscam refúgio dos que se levantam contra eles.

8 Guarda-me como a menina dos olhos, esconde-me à sombra das tuas asas,

9 dos perversos que me oprimem, inimigos que me assediam de morte.

10 Insensíveis, cerram o coração, falam com lábios insolentes;

11 andam agora cercando os nossos passos e fixam em nós os olhos para nos deitar por terra.

12 Parecem-se com o leão, ávido por sua presa, ou o leãozinho, que espreita de emboscada.

13 Levanta-te, SENHOR, defronta-os, arrasa-os; livra do ímpio a minha alma com a tua espada,

14 com a tua mão, SENHOR, dos homens mundanos, cujo quinhão é desta vida e cujo ventre tu enches dos teus tesouros; os quais se fartam de filhos e o que lhes sobra deixam aos seus pequeninos.

nerastum manyje neteisybės. Nenusidėjau lūpomis,

4kaip daugelis žmonių. Branginau žodį iš tavo lūpų ir išvengiau smurto kelių.

5Tavo Įstatymo keliu žingsniavau, nuo jo mano kojos niekada nenuklydo.

6Šaukiuosi tavęs, nes tu mane išgirsi, Dieve! Atsuk man savo ausį, klausykis mano žodžių.

7Parodyk savo ištikimą meilę nuostabiais darbais, Gelbėtojau, ieškantiems užuovėjos nuo užpuolikų tavo dešinėje.

8Saugok mane kaip savo akies vyzdį, savo sparnų paūksmėje paslėpk mane

9nuo nedorėlių, norinčių mane suplėšyti. Apspinta mane mirtini priešai;

10be gailesčio jų kietos širdys, įžūliai kalba jų lūpos.

11Jie aplink mane, kur tik pasisuku, įbedę akis, laukia progos mane parblokšti

12lyg išalkę grobio liūtai, lyg iš pasalų sėlinantys liūtukai.

13Pakilk, VIEŠPATIE, stok prieš juos ir parblokšk! Išlaisvink mane savo kalaviju iš nedorėlio.

14Savo ranka, VIEŠPATIE, išgelbėk nuo mirtingųjų – nuo mirtingųjų, kurių dalia – tik šis gyvenimas. Jų pilvai teprisipildo to, ką esi jiems sutaupęs, jų vaikai tegu sočiai sau glemžia bei tepalieka ir savo mažyliams.

15 Eu, porém, na justiça contemplarei a tua face; quando acordar, eu me satisfarei com a tua semelhança.

Salmo 18

Vitória e domínio
2Sm 22.1-51

Ao mestre de canto. Salmo de Davi, servo do Senhor, o qual dirigiu ao Senhor as palavras deste cântico, no dia em que o Senhor o livrou de todos os seus inimigos e das mãos de Saul. Ele disse:

1 Eu te amo, ó SENHOR, força minha.

2 O SENHOR é a minha rocha, a minha cidadela, o meu libertador; o meu Deus, o meu rochedo em que me refugio; o meu escudo, a força da minha salvação, o meu baluarte.

3 Invoco o SENHOR, digno de ser louvado, e serei salvo dos meus inimigos.

4 Laços de morte me cercaram, torrentes de impiedade me impuseram terror.

5 Cadeias infernais me cingiram, e tramas de morte me surpreenderam.

6 Na minha angústia, invoquei o SENHOR, gritei por socorro ao meu Deus. Ele do seu templo ouviu a minha voz, e o meu clamor lhe penetrou os ouvidos.

7 Então, a terra se abalou e tremeu, vacilaram também os fundamentos dos montes e se estremeceram, porque ele se indignou.

8 Das suas narinas subiu fumaça, e fogo devorador, da sua boca; dele saíram brasas ardentes.

15O aš, būdamas doras, matysiu tavo veidą ir pabudęs būsiu laimingas dėl tavo Artumo.

Psalmynas 18

1Choro vadovui. VIEŠPATIES tarno Dovydo giesmė, kurios žodžiais jis kreipėsi į VIEŠPATĮ tą dieną, kai VIEŠPATS išgelbėjo jį iš visų priešų ir Sauliaus rankų. 2Jis tarė: „Myliu tave, VIEŠPATIE, mano stiprybe!

3VIEŠPATS – mano Uola, mano tvirtovė, mano gelbėtojas! Mano Dievas – mano Uola, kur randu pastogę, mano skydas ir mano išganymo jėga, mano pilis!

4Šaukiausi VIEŠPATIES Šlovingojo, ir buvau išgelbėtas nuo visų priešų.

5Mirties virvės mane pančiojo, pražūties srautai skandino.

6Šeolo pančiai mane apraizgė, mirties pinklės mane pasitiko.

7Savo skausme šaukiausi VIEŠPATIES, prašiau savo Dievo pagalbos. Jis išgirdo mano balsą savo šventykloje, ir mano pagalbos šauksmas pasiekė jo ausis.

8Tada sujudo ir sudrebėjo žemė, kalnų pamatai suvirpėjo ir susvirduliavo, kai jį apėmė pyktis.

9Dūmai veržėsi jam iš šnervių, ryjanti ugnis – iš burnos, o žarijos virto liepsnomis.

[9] Baixou ele os céus, e desceu, e teve sob os pés densa escuridão.

[10] Cavalgava um querubim e voou; sim, levado velozmente nas asas do vento.

[11] Das trevas fez um manto em que se ocultou; escuridade de águas e espessas nuvens dos céus eram o seu pavilhão.

[12] Do resplendor que diante dele havia, as densas nuvens se desfizeram em granizo e brasas chamejantes.

[13] Trovejou, então, o SENHOR, nos céus; o Altíssimo levantou a voz, e houve granizo e brasas de fogo.

[14] Despediu as suas setas e espalhou os meus inimigos, multiplicou os seus raios e os desbaratou.

[15] Então, se viu o leito das águas, e se descobriram os fundamentos do mundo, pela tua repreensão, SENHOR, pelo iroso resfolgar das tuas narinas.

[16] Do alto me estendeu ele a mão e me tomou; tirou-me das muitas águas.

[17] Livrou-me de forte inimigo e dos que me aborreciam, pois eram mais poderosos do que eu.

[18] Assaltaram-me no dia da minha calamidade, mas o SENHOR me serviu de amparo.

[19] Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque ele se agradou de mim.

[20] Retribuiu-me o SENHOR, segundo a minha justiça, recompensou-me conforme a pureza das minhas mãos.

[10]Pravėrė dangų ir nužengė, o audros debesys buvo jam po kojų.

[11]Sėdosi ant kerubo ir skrido, vėjo sparnais skubėjo.

[12]Tamsos skliautu jis apsiautė save, vandens telkiniu, audros debesimis.

[13]Nuo jo Artumo spindesio prasiveržė pro debesis kruša ir žarijos.

[14]VIEŠPATS sugriaudė danguje, Aukščiausiasis prabilo balsu, kruša ir žarijomis.

[15]Paleido savo strėles – žaibus ir išvaikė juos, privertęs bėgti.

[16]Tada pasirodė jūros dugnas ir pasaulio pamatai atsivėrė, VIEŠPAČIUI galingai prabilus savo pykčio viesulu.

[17]Jis ištiesė ranką iš aukštybių ir paėmė mane; jis ištraukė mane iš galingų vandenų.

[18]Jis išgelbėjo mane nuo stipraus priešo, nuo tų, kurie manęs nekentė, nes buvo stipresni už mane.

[19]Negando dieną jie mane užpuolė, bet VIEŠPATS buvo mano ramstis.

[20]Jis išvedė mane iš pavojaus, išgelbėjo mane, nes yra mane pamėgęs.

[21]VIEŠPATS atlygino man pagal mano teisumą, atmokėjo man pagal mano rankų švarumą,

[21] Pois tenho guardado os caminhos do SENHOR e não me apartei perversamente do meu Deus.

[22] Porque todos os seus juízos me estão presentes, e não afastei de mim os seus preceitos.

[23] Também fui íntegro para com ele e me guardei da iniqüidade.

[24] Daí retribuir-me o SENHOR, segundo a minha justiça, conforme a pureza das minhas mãos, na sua presença.

[25] Para com o benigno, benigno te mostras; com o íntegro, também íntegro.

[26] Com o puro, puro te mostras; com o perverso, inflexível.

[27] Porque tu salvas o povo humilde, mas os olhos altivos, tu os abates.

[28] Porque fazes resplandecer a minha lâmpada; o SENHOR, meu Deus, derrama luz nas minhas trevas.

[29] Pois contigo desbarato exércitos, com o meu Deus salto muralhas.

[30] O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; ele é escudo para todos os que nele se refugiam.

[31] Pois quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?

[32] O Deus que me revestiu de força e aperfeiçoou o meu caminho,

[33] ele deu a meus pés a ligeireza das corças e me firmou nas minhas alturas.

[34] Ele adestrou as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços vergaram um arco de bronze.

[22]nes laikiausi VIEŠPATIES kelio ir nedoru darbu nuo savo Dievo neatsitraukiau,

[23]nes visi jo įsakai man buvo prieš akis, ir nuo jo įstatų aš neatsimečiau.

[24]Buvau doras, saugojausi kaltės.

[25]Užtat VIEŠPATS ir atmokėjo man pagal mano teisumą, pagal mano rankų švarumą jo akyse.

[26]Su ištikimu tu elgiesi ištikimai, su doru žmogumi – dorai.

[27]Su nuoširdžiu tu elgiesi nuoširdžiai, bet su sukčiumi – gudriai.

[28]Juk tu išgelbsti nuolankiuosius, o išdidžiuosius pažemini.

[29]Juk mano žibintą, VIEŠPATIE, tu uždegei. VIEŠPATS, mano Dievas, apšviečia mano tamsybes.

[30]Juk per tave galiu paimti užkardą, su savo Dievu galiu peršokti mūrą.

[31]Šio Dievo kelias tobulas, VIEŠPATIES žodis išgrynintas ugnimi. Jis skydas visiems, ieškantiems pas jį pastogės.

[32]Juk kas yra Dievas, jei ne VIEŠPATS? Kas yra Uola, jei ne mūsų Dievas,

[33]tas Dievas, kuris apjuosė mane jėga ir padarė saugų mano kelią?

[34]Jis davė man kaip stirnos kojas ir nuvedė į saugias aukštumas.

[35]Jis taip lavina mano rankas kovai, kad mano raumenys gali įtempti stipriausią lanką.

[35] Também me deste o escudo da tua salvação, a tua direita me susteve, e a tua clemência me engrandeceu.

[36] Alargaste sob meus passos o caminho, e os meus pés não vacilaram.

[37] Persegui os meus inimigos, e os alcancei, e só voltei depois de haver dado cabo deles.

[38] Esmaguei-os a tal ponto, que não puderam levantar-se; caíram sob meus pés.

[39] Pois de força me cingiste para o combate e me submeteste os que se levantaram contra mim.

[40] Também puseste em fuga os meus inimigos, e os que me odiaram, eu os exterminei.

[41] Gritaram por socorro, mas ninguém lhes acudiu; clamaram ao SENHOR, mas ele não respondeu.

[42] Então, os reduzi a pó ao léu do vento, lancei-os fora como a lama das ruas.

[43] Das contendas do povo me livraste e me fizeste cabeça das nações; povo que não conheci me serviu.

[44] Bastou-lhe ouvir-me a voz, logo me obedeceu; os estrangeiros se me mostram submissos.

[45] Sumiram-se os estrangeiros e das suas fortificações saíram, espavoridos.

[46] Vive o SENHOR, e bendita seja a minha rocha! Exaltado seja o Deus da minha salvação,

[47] o Deus que por mim tomou vingança e me submeteu povos;

[36]Tu davei man savo apsaugos skydą, tavo dešinė man padėjo, tavo pagalba padarė mane didį.

[37]Tu leidai man išlikti laisvam, ir mano kojos nepaslydo.

[38]Vijau priešus ir sudorojau, negrįžau, kol jie nebuvo sunaikinti.

[39]Sunaikinau juos – parbloškiau juos taip, kad jie daugiau nebepakilo – jie krito man po kojų.

[40]Juk tu apjuosei mane jėga kovai, privertei priešus prieš mane klupti.

[41]Tu privertei priešus, kurie manęs nekenčia, atsukti man nugarą, ir aš juos sudorojau.

[42]Jie žvalgėsi, bet nebuvo kam jų gelbėti; jie šaukėsi VIEŠPATIES, bet jis neatsiliepė.

[43]Barsčiau juos kaip žemės dulkes vėjyje, mindžiau juos kaip kelio purvą.

[44]Tu išgelbėjai mane nuo kivirčo su tauta, padarei mane tautų galva. Tauta, kurios nepažinau, tapo mano valdiniais.

[45]Vos išgirdę apie mane, jie man pakluso; svetimšaliai gūždamiesi atėjo pas mane.

[46]Svetimšaliai neteko drąsos ir drebėdami išėjo iš savo tvirtovių.

[47]Tegyvuoja VIEŠPATS! Tebūna pašlovinta mano Uola ir išaukštintas Dievas, kuris mane išgelbėjo!

[48]Tas Dievas, kuris suteikė man pergalę ir pajungė man tautas,

[48] o Deus que me livrou dos meus inimigos; sim, tu que me exaltaste acima dos meus adversários e me livraste do homem violento.
[49] Glorificar-te-ei, pois, entre os gentios, ó SENHOR, e cantarei louvores ao teu nome.
[50] É ele quem dá grandes vitórias ao seu rei e usa de benignidade para com o seu ungido, com Davi e sua posteridade, para sempre.

[49]kuris išgelbėjo mane nuo priešų, net išaukštino prieš maištininkus ir apsaugojo nuo nuožmiųjų!

[50]Todėl, VIEŠPATIE, šlovinsiu tave tautoms, tavo vardui giesmes giedosiu.

[51]Tu dovanoji pergales savo karaliui, rodai ištikimą meilę savo pateptajam Dovydui ir jo palikuonims per amžius“.

Salmo 19

A excelência da criação e da palavra de Deus

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Os céus proclamam a glória de Deus, e o firmamento anuncia as obras das suas mãos.
[2] Um dia discursa a outro dia, e uma noite revela conhecimento a outra noite.
[3] Não há linguagem, nem há palavras, e deles não se ouve nenhum som;
[4] no entanto, por toda a terra se faz ouvir a sua voz, e as suas palavras, até aos confins do mundo. Aí, pôs uma tenda para o sol,
[5] o qual, como noivo que sai dos seus aposentos, se regozija como herói, a percorrer o seu caminho.
[6] Principia numa extremidade dos céus, e até à outra vai o seu percurso; e nada refoge ao seu calor.

[7] A lei do SENHOR é perfeita e restaura a alma; o testemunho do SENHOR é fiel e dá sabedoria aos símplices.

Psalmynas 19

[1]Choro vadovui. Dovydo psalmė.

[2]Dangūs skelbia Dievo šlovę, dangaus skliautas garsina jo rankų darbą.

[3]Apie tai diena pasakoja dienai ir naktis duoda žinią nakčiai
[4]be jokio kalbesio ir be jokių žodžių. Negirdėti jų balso,

[5]bet žinia skamba visoje žemėje, jų žodžiai girdėti iki pat pasaulio pakraščių. Danguose jis pastatė palapinę saulei.

[6]Lyg nuotaka ji išeina iš už savo jungtuvių užuolaidos ir lyg galiūnė džiugiai bėga savo keliu.
[7]Iš vieno dangaus skliauto galo ji pradeda žygį, o jos kelias veda prie kito galo; nuo jos kaitros pasislėpti niekas negali.
[8]VIEŠPATIES Įstatymas tobulas jis atnaujina gyvastį; VIEŠPATIES įsakai teisingi, – jie paprastus žmones padaro išmintingus.

8 Os preceitos do SENHOR são retos e alegram o coração; o mandamento do SENHOR é puro e ilumina os olhos.

9 O temor do SENHOR é límpido e permanece para sempre; os juízos do SENHOR são verdadeiros e todos igualmente, justos.

10 São mais desejáveis do que ouro, mais do que muito ouro depurado; e são mais doces do que o mel e o destilar dos favos.

11 Além disso, por eles se admoesta o teu servo; em os guardar, há grande recompensa.

12 Quem há que possa discernir as próprias faltas? Absolve-me das que me são ocultas.

13 Também da soberba guarda o teu servo, que ela não me domine; então, serei irrepreensível e ficarei livre de grande transgressão.

14 As palavras dos meus lábios e o meditar do meu coração sejam agradáveis na tua presença, SENHOR, rocha minha e redentor meu!

Salmo 20

Oração a favor do rei

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

1 O SENHOR te responda no dia da tribulação; o nome do Deus de Jacó te eleve em segurança.

2 Do seu santuário te envie socorro e desde Sião te sustenha.

3 Lembre-se de todas as tuas ofertas de manjares e aceite os teus holocaustos.

9VIEŠPATIES įstatai teisūs; jie džiugina širdį; VIEŠPATIES įsakymas aiškus; jis teikia akims šviesos.

10Pagarbi Dievo baimė tyra; ji amžinai ištikima. VIEŠPATIES sprendimai tikri ir visiškai teisūs,

11brangintini labiau už auksą, net rinktinį auksą, saldesni už medų, net gryniausią korio medų.

12Be to, jie pamoko tavo tarną; kas jų laikosi, tas gauna didelį atlygį.

13Kas gali pastebėti savo klaidas? Apvalyk mane nuo kalčių, kurių nejaučiu!

14Apsaugok mane ir nuo tyčinių nuodėmių, neleisk joms manyje viešpatauti! Tada aš būsiu tobulas ir laisvas nuo sunkaus nusižengimo.

15Tegu tau patinka mano žodžiai ir mano mintys, VIEŠPATIE, mano Uola ir mano Atpirkėjau!

Psalmynas 20

1Choro vadovui. Dovydo psalmė.

2Teišklauso tave VIEŠPATS negandos dieną, Jokūbo Dievo vardas tesaugo tave!

3Tesiunčia tau jis pagalbą iš šventovės, iš Siono tepalaiko tave!

4Teatsimena visas tavo atnašas, ir tavo deginamosios aukos jam tepatinka! *Sela.*

[4] Conceda-te segundo o teu coração e realize todos os teus desígnios.
[5] Celebraremos com júbilo a tua vitória e em nome do nosso Deus hastearemos pendões; satisfaça o SENHOR a todos os teus votos.
[6] Agora, sei que o SENHOR salva o seu ungido; ele lhe responderá do seu santo céu com a vitoriosa força de sua destra.
[7] Uns confiam em carros, outros, em cavalos; nós, porém, nos gloriaremos em o nome do SENHOR, nosso Deus.
[8] Eles se encurvam e caem; nós, porém, nos levantamos e nos mantemos de pé.
[9] Ó SENHOR, dá vitória ao rei; responde-nos, quando clamarmos.

Salmo 21

Ações de graças pela vitória

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Na tua força, SENHOR, o rei se alegra! E como exulta com a tua salvação!
[2] Satisfizeste-lhe o desejo do coração e não lhe negaste as súplicas dos seus lábios.
[3] Pois o supres das bênçãos de bondade; pões-lhe na cabeça uma coroa de ouro puro.
[4] Ele te pediu vida, e tu lha deste; sim, longevidade para todo o sempre.
[5] Grande lhe é a glória da tua salvação; de esplendor e majestade o sobrevestiste.
[6] Pois o puseste por bênção para sempre e o encheste de gozo com a tua presença.

[5]Tesuteikia tau, ko trokšta tavo širdis, ir teįvykdo kiekvieną tavo užmojį,
[6]kad šauktume iš džiaugsmo dėl tavo pergalės ir keltume vėliavas mūsų Dievo vardu. Tepatenkina Dievas visus tavo prašymus!
[7]Dabar aš žinau, kad VIEŠPATS padeda savo pateptajam, išklauso jo šventovėje ir savo dešine suteikia jam didžių pergalių.
[8]Vieni didžiuojasi savo karo vežimais, kiti – savo žirgais, o mes didžiuojamės VIEŠPATIES, mūsų Dievo, vardu.
[9]Anie suklups ir kris, o mes pakylame ir stovime.
[10]Suteik karaliui pergalę, VIEŠPATIE! Išklausyk mūsų, kai šaukiamės!

Psalmynas 21

[1]Choro vadovui. Dovydo psalmė.
[2]Karalius linksmas, VIEŠPATIE, nes tu davei jam jėgų; jis džiūgauja, nes tu suteikei jam pergalę.
[3]Ko troško jo širdis, to ir suteikei; jo lūpų prašymo neatsakei. *Sela.*
[4]Pasitinki jį su didžia palaima, uždedi jam ant galvos gryno aukso vainiką.
[5]Jis prašė tavęs gyvenimo, ir tu davei jam ilgą dienų trukmę per amžių amžius.
[6]Didi jo garbė per tavo pergalę; tu suteiki jam didybę ir garsą.
[7]Tu suteiki jam amžinus palaiminimus, linksmini jį savo Artumo džiaugsmu.

[7] O rei confia no SENHOR e pela misericórdia do Altíssimo jamais vacilará.

[8]Karalius pasitiki VIEŠPAČIU ir dėl ištikimo Aukščiausiojo gerumo visada bus saugus.

[8] A tua mão alcançará todos os teus inimigos, a tua destra apanhará os que te odeiam.

[9]Tavo ranka suras visus tavo priešus, tavo dešinė suras tuos, kurie tavęs nekenčia.

[9] Tu os tornarás como em fornalha ardente, quando te manifestares; o SENHOR, na sua indignação, os consumirá, o fogo os devorará.

[10]Degink juos tarsi krosnies liepsna, tą dieną, kai pasirodysi. Tesunaikina juos įniršęs VIEŠPATS; tepraryja juos ugnis.

[10] Destruirás da terra a sua posteridade e a sua descendência, de entre os filhos dos homens.

[11]Išnaikink jų palikuonis žemėje, o jų vaikus – iš žmonijos.

[11] Se contra ti intentarem o mal e urdirem intrigas, não conseguirão efetuá-los;

[12]Jei jie kėsintųsi tau daryti pikta ir sumanytų tau kenkti, jiems nepasiseks.

[12] porquanto lhes farás voltar as costas e mirarás o rosto deles com o teu arco.

[13]Tu priversi juos bėgti savo lankais, nutaikytais jiems tiesiai į veidus.

[13] Exalta-te, SENHOR, na tua força! Nós cantaremos e louvaremos o teu poder.

[14]Būk išaukštintas, VIEŠPATIE, savo jėgos! Giedosime, šlovindami tavo didžius darbus.

Salmo 22

Sofrimento e vitória do Messias

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Corça da manhã". Salmo de Davi

Psalmynas 22

[1] Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste? Por que se acham longe de minha salvação as palavras de meu bramido?

[1]Choro vadovui. „Briedės auštant“ melodija. Dovydo psalmė.

[2] Deus meu, clamo de dia, e não me respondes; também de noite, porém não tenho sossego.

[2]Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane palikai? Kodėl tu toks tolimas, toli nuo mano maldos, nuo mano dejonės šauksmo?

[3] Contudo, tu és santo, entronizado entre os louvores de Israel.

[3]Mano Dieve, šaukiuosi dieną, bet tu neatsakai, ir naktį, bet nerandu ramybės.

[4] Nossos pais confiaram em ti; confiaram, e os livraste.

[4]O juk tu – Šventasis, tavo sostas – Izraelio šlovės giesmės!

[5] A ti clamaram e se livraram; confiaram em ti e não foram confundidos.

[6] Mas eu sou verme e não homem; opróbrio dos homens e desprezado do povo.

[7] Todos os que me vêem zombam de mim; afrouxam os lábios e meneiam a cabeça:

[8] Confiou no SENHOR! Livre-o ele; salve-o, pois nele tem prazer.

[9] Contudo, tu és quem me fez nascer; e me preservaste, estando eu ainda ao seio de minha mãe.

[10] A ti me entreguei desde o meu nascimento; desde o ventre de minha mãe, tu és meu Deus.

[11] Não te distancies de mim, porque a tribulação está próxima, e não há quem me acuda.

[12] Muitos touros me cercam, fortes touros de Basã me rodeiam.

[13] Contra mim abrem a boca, como faz o leão que despedaça e ruge.

[14] Derramei-me como água, e todos os meus ossos se desconjuntaram; meu coração fez-se como cera, derreteu-se dentro de mim.

[15] Secou-se o meu vigor, como um caco de barro, e a língua se me apega ao céu da boca; assim, me deitas no pó da morte.

[16] Cães me cercam; uma súcia de malfeitores me rodeia; traspassaram-me as mãos e os pés.

[17] Posso contar todos os meus ossos; eles me estão olhando e encarando em mim.

[5]Tavimi mūsų protėviai rėmėsi; jie pasitikėjo, ir tu juos gelbėjai,

[6]tavęs šaukėsi ir buvo išgelbėti, tavimi pasitikėjo ir nenusivylė.

[7]Bet aš kirminas, o ne žmogus, vienų išjuoktas, o kitų paniekintas.

[8]Visi, kas mane mato, tyčiojasi iš manęs ir šaipydamiesi kraipo galvas:

[9]„Pasitikėjo VIEŠPAČIU, tad tegelbsti jį, teišvaduoja, jeigu juo gėrisi!“

[10]Tu išvedei mane iš įsčių, saugojai mane prie motinos krūtinės.

[11]Tavo rūpesčiui buvau patikėtas nuo gimimo, nuo motinos įsčių tu buvai mano Dievas.

[12]Nesitolink nuo manęs, nes man sunku, ir nėra, kas man padėtų!

[13]Mano priešai apstoja mane lyg jaučiai, stiprūs Bašano jaučiai apgula mane;

[14]jie atveria plačiai į mane savo žiomenis lyg plėšrūs ir riaumojantys liūtai.

[15]Esu lyg ant žemės išlietas vanduo; visi mano kaulai išnarstyti; lyg vaškas mano širdis, ištirpusi krūtinėje.

[16]Gerklė išdžiūvusi lyg molio šukė, liežuvis limpa prie gomurio. Tu guldai mane į mirties dulkes.

[17]Šunys mane apgula iš visų pusių, nedorėlių gauja mane apspinta; jie žeidžia man rankas ir kojas;

[18] Repartem entre si as minhas vestes e sobre a minha túnica deitam sortes.
[19] Tu, porém, SENHOR, não te afastes de mim; força minha, apressa-te em socorrer-me.
[20] Livra a minha alma da espada, e, das presas do cão, a minha vida.
[21] Salva-me das fauces do leão e dos chifres dos búfalos; sim, tu me respondes.
[22] A meus irmãos declararei o teu nome; cantar-te-ei louvores no meio da congregação;
[23] vós que temeis o SENHOR, louvai-o; glorificai-o, vós todos, descendência de Jacó; reverenciai-o, vós todos, posteridade de Israel.
[24] Pois não desprezou, nem abominou a dor do aflito, nem ocultou dele o rosto, mas o ouviu, quando lhe gritou por socorro.
[25] De ti vem o meu louvor na grande congregação; cumprirei os meus votos na presença dos que o temem.
[26] Os sofredores hão de comer e fartar-se; louvarão o SENHOR os que o buscam. Viva para sempre o vosso coração.
[27] Lembrar-se-ão do SENHOR e a ele se converterão os confins da terra; perante ele se prostrarão todas as famílias das nações.
[28] Pois do SENHOR é o reino, é ele quem governa as nações.

[18]galiu suskaičiuoti visus savo kaulus. Mano priešai spokso į mane ir džiaugiasi,
[19]dalijasi tarpusavyje mano drabužius ir meta kauliukus dėl mano apdaro.
[20]Bet tu, VIEŠPATIE, nesitolink nuo manęs! Mano stiprybe, skubėk man padėti!
[21]Gelbėk mane nuo kalavijo, mano brangią gyvastį iš šunies letenų!
[22]Trauk mane iš liūto nasrų! Nuo tų laukinių jaučių ragų gelbėk mane!
[23]Tada aš skelbsiu tavo vardą broliams ir seserims, šlovinsiu tave jų sueigose.
[24]Pagarbiai VIEŠPATIES bijantieji, šlovinkite jį! Visi Jokūbo palikuonys, garbinkite jį! Visi Izraelio vaikai, drebėkite prieš jį!
[25]Juk jis nepaniekino ir neatmetė vargšo maldavimo, jis nenusuko nuo jo savo veido, bet išgirdo, kai varguolis šaukėsi.
[26]Iš tavęs kyla mano šlovės giesmė didžiojoje sueigoje! Ką tau pažadėjau, vykdysiu tarp tavęs pagarbiai bijančiųjų.
[27]Vargšai valgys, kiek norės, ir bus sotūs, šlovins VIEŠPATĮ jo ieškantieji. Teatsigauna jų širdys amžinai!
[28]Visi žemės pakraščiai atsimins ir gręšis į VIEŠPATĮ, visų tautų žmonės puls prieš jį kniūbsti.

[29] Todos os opulentos da terra hão de comer e adorar, e todos os que descem ao pó se prostrarão perante ele, até aquele que não pode preservar a própria vida.

[29]Juk VIEŠPATS yra Valdovas, jis viešpatauja tautoms.

[30] A posteridade o servirá; falar-se-á do SENHOR à geração vindoura.

[30]Jam iš tikrųjų žemai lenksis visi, kurie miega žemėje; prieš jį lenksis visi, kurie žengia į dulkes. Ir aš jam gyvensiu.

[31] Hão de vir anunciar a justiça dele; ao povo que há de nascer, contarão que foi ele quem o fez.

[31]Mano palikuonys jam tarnaus; apie Viešpatį bus pasakojama būsimajai kartai, jo teisūs darbai skelbiami dar negimusiai tautai.

Salmo 23

O Senhor é o meu pastor

Salmo de Davi

Psalmynas 23

[1] O SENHOR é o meu pastor; nada me faltará.

[1]Dovydo psalmė. VIEŠPATS – mano Ganytojas, man nieko netrūksta.

[2] Ele me faz repousar em pastos verdejantes. Leva-me para junto das águas de descanso;

[2]Žaliose pievose jis mane guldo, prie ramių vandenų gano.

[3] refrigera-me a alma. Guia-me pelas veredas da justiça por amor do seu nome.

[3]Jis atgaivina mano gyvastį ir veda teisumo takais, kaip dera jo vardui.

[4] Ainda que eu ande pelo vale da sombra da morte, não temerei mal nenhum, porque tu estás comigo; o teu bordão e o teu cajado me consolam.

[4]Nors einu per tamsiausią slėnį, nebijau jokio pavojaus, nes tu su manimi. Tavo Ganytojo lazda ir vėzdas apgins mane.

[5] Preparas-me uma mesa na presença dos meus adversários, unges-me a cabeça com óleo; o meu cálice transborda.

[5]Tu padengi man stalą mano priešų matomoje vietoje, patepi dosniai mano galvą aliejumi; sklidina mano taurė!

[6] Bondade e misericórdia certamente me seguirão todos os dias da minha vida; e habitarei na Casa do SENHOR para todo o sempre.

[6]Tik gerumas ir ištikimoji meilė lydės mane per visas mano gyvenimo dienas, ir aš visados gyvensiu VIEŠPATIES Namuose.

Salmo 24

A vinda do Rei da Glória

Salmo de Davi

Psalmynas 24

[1] Ao SENHOR pertence a terra e tudo o que nela se contém, o mundo e os que nele habitam.

[1]Dovydo psalmė. Žemė ir visa, kas joje, yra VIEŠPATIES, pasaulis ir visi jo gyventojai,

[2] Fundou-a ele sobre os mares e sobre as correntes a estabeleceu.

[2]nes jis pastatė jį ant gilių vandenų ir įtvirtino virš požeminių upių.

[3] Quem subirá ao monte do SENHOR? Quem há de permanecer no seu santo lugar?

[3]Kas gali įkopti į VIEŠPATIES kalną? Kas gali įžengti į jo šventąją buveinę?

[4] O que é limpo de mãos e puro de coração, que não entrega a sua alma à falsidade, nem jura dolosamente.

[4]Tas, kurio rankos nekaltos ir širdis tyra, kuris netrokšta tuštybių ir apgaulingai neprisiekinėja artimui.

[5] Este obterá do SENHOR a bênção e a justiça do Deus da sua salvação.

[5]Jis gaus VIEŠPATIES palaiminimą, teisų atlygį Dievo, savo Gelbėtojo.

[6] Tal é a geração dos que o buscam, dos que buscam a face do Deus de Jacó.

[6]Tokia yra karta tų, kurie į jį kreipiasi ir ieško Jokūbo Dievo veido. *Sela.*

[7] Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó portais eternos, para que entre o Rei da Glória.

[7]Atkelkite sąvaras, vartai! Plačiai atsidarykite, amžinosios durys, kad įžengtų Garbės karalius!

[8] Quem é o Rei da Glória? O SENHOR, forte e poderoso, o SENHOR, poderoso nas batalhas.

[8]Kas gi tas Garbės karalius? Tai VIEŠPATS, stiprus ir narsus, VIEŠPATS, galingas mūšyje.

[9] Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó portais eternos, para que entre o Rei da Glória.

[9]Atkelkite savo sąvaras, vartai! Plačiai atsidarykite, amžinosios durys, kad įžengtų Garbės karalius!

[10] Quem é esse Rei da Glória? O SENHOR dos Exércitos, ele é o Rei da Glória.

[10]Kas gi tas Garbės karalius? Galybių VIEŠPATS – jis tas Garbės karalius! *Sela.*

Salmo 25

Oração por auxílio divino

De Davi

[1] A ti, SENHOR, elevo a minha alma.

[2] Deus meu, em ti confio; não seja eu envergonhado, nem exultem sobre mim os meus inimigos.

Psalmynas 25

[1]Dovydo. א Į tave, VIEŠPATIE, keliu širdį.

ב[2] Tavimi, mano Dieve, pasitikiu. Neleisk man būti sugėdintam, neleisk mano priešams džiūgauti.

3 Com efeito, dos que em ti esperam, ninguém será envergonhado; envergonhados serão os que, sem causa, procedem traiçoeiramente.

4 Faze-me, SENHOR, conhecer os teus caminhos, ensina-me as tuas veredas.

5 Guia-me na tua verdade e ensina-me, pois tu és o Deus da minha salvação, em quem eu espero todo o dia.

6 Lembra-te, SENHOR, das tuas misericórdias e das tuas bondades, que são desde a eternidade.

7 Não te lembres dos meus pecados da mocidade, nem das minhas transgressões. Lembra-te de mim, segundo a tua misericórdia, por causa da tua bondade, ó SENHOR.

8 Bom e reto é o SENHOR, por isso, aponta o caminho aos pecadores.

9 Guia os humildes na justiça e ensina aos mansos o seu caminho.

10 Todas as veredas do SENHOR são misericórdia e verdade para os que guardam a sua aliança e os seus testemunhos.

11 Por causa do teu nome, SENHOR, perdoa a minha iniqüidade, que é grande.

12 Ao homem que teme ao SENHOR, ele o instruirá no caminho que deve escolher.

13 Na prosperidade repousará a sua alma, e a sua descendência herdará a terra.

14 A intimidade do SENHOR é para os que o temem, aos quais ele dará a conhecer a sua aliança.

ג 3 Juk nė vienas nenueina niekais, kas tavimi pasitiki; nueina niekais neištikimieji, lengvabūdžiai.

ד 4 Parodyk man savo kelius, VIEŠPATIE, pamokyk mane apie savo takus.

ה 5 Vesk mane savo tiesa ir mokyk mane, nes esi Dievas, mano Gelbėtojasו . Tavimi visados pasitikiu.

ז 6 Neužmiršk, VIEŠPATIE, savo gailestingumo ir ištikimosios meilės; jie tokie pat seni kaip laikas.

ח 7 Mano jaunystės nuodėmes ir kaltes užmiršk; savo ištikima meile dėl savo gerumo atmink mane, VIEŠPATIE!

ט 8 VIEŠPATS teisus ir geras, todėl jis klystančius moko kelio.

י 9 Jis veda kukliuosius teisingu taku ir moko juos savo kelio.

כ 10 Visi VIEŠPATIES takai – tai ištikimoji meilė ir tiesa visiems, kurie laikosi jo Sandoros ir paklūsta jo įsakams.

ל 11 Dėl savo vardo, VIEŠPATIE, atleisk mano kaltę, nors ji ir didžiulė.

מ 12 Kas tik pagarbiai bijo VIEŠPATIES, tas sužino iš jo taką, kuriuo eiti turėtų.

נ 13 Jis pats gyvens laimingai, ir jo vaikai paveldės žemę.

ס 14 VIEŠPATS – pagarbiai jo bijančių draugas, patvirtinantis savo Sandorą.

[15] Os meus olhos se elevam continuamente ao SENHOR, pois ele me tirará os pés do laço.
[16] Volta-te para mim e tem compaixão, porque estou sozinho e aflito.
[17] Alivia-me as tribulações do coração; tira-me das minhas angústias.
[18] Considera as minhas aflições e o meu sofrimento e perdoa todos os meus pecados.
[19] Considera os meus inimigos, pois são muitos e me abominam com ódio cruel.
[20] Guarda-me a alma e livra-me; não seja eu envergonhado, pois em ti me refugio.
[21] Preservem-me a sinceridade e a retidão, porque em ti espero.
[22] Ó Deus, redime a Israel de todas as suas tribulações.

ע[15] Mano akys visada nukreiptos į VIEŠPATĮ, nes jis išpainios mano kojas iš pinklių.
פ[16] Atsigręžk į mane ir būk man gailestingas, nes aš vienišas ir nuskurdęs.
צ[17] Palengvink man širdies rūpesčius ir išgelbėk mane iš mano vargų.
ק[18] Pažvelk į mano skurdą ir kančią ir atleisk visas mano nuodėmes.
ר[19] Pasižiūrėk, kiek daug mano priešų ir kaip baisiai jie manęs nekenčia.
ש[20] Apsaugok mano gyvastį ir išgelbėk mane, neleisk man nusivilti, nes pas tave ieškau užuovėjos.
ת[21] Gerumas ir dorumas tepalaiko mane, nes tavimi, VIEŠPATIE, pasitikiu.
[22]O Dieve, atpirk Izraelį iš visų jo vargų!

Salmo 26

Apelo do justo
Salmo de Davi

[1] Faze-me justiça, SENHOR, pois tenho andado na minha integridade e confio no SENHOR, sem vacilar.
[2] Examina-me, SENHOR, e prova-me; sonda-me o coração e os pensamentos.
[3] Pois a tua benignidade, tenho-a perante os olhos e tenho andado na tua verdade.
[4] Não me tenho assentado com homens falsos e com os dissimuladores não me associo.
[5] Aborreço a súcia de malfeitores e com os ímpios não me assento.

Psalmynas 26

[1]Dovydo. Paskelbk, kad aš nekaltas, VIEŠPATIE! Juk aš dorai elgiuosi ir VIEŠPAČIU nedvejodamas pasitikiu.
[2]Tirk mane, VIEŠPATIE, ir bandyk, išbandyk mano norus ir mintis.
[3]Juk tavo ištikimoji meilė man akyse, tavo ištikimybė veda mane.
[4]Su nedorais žmonėmis nesusidedu, su veidmainiais nesimaišau.
[5]Piktadarių sambūrio nekenčiu, nedorų žmonių vengiu.

[6] Lavo as mãos na inocência e, assim, andarei, SENHOR, ao redor do teu altar,
[7] para entoar, com voz alta, os louvores e proclamar as tuas maravilhas todas.
[8] Eu amo, SENHOR, a habitação de tua casa e o lugar onde tua glória assiste.
[9] Não colhas a minha alma com a dos pecadores, nem a minha vida com a dos homens sanguinários,
[10] em cujas mãos há crimes e cuja destra está cheia de subornos.
[11] Quanto a mim, porém, ando na minha integridade; livra-me e tem compaixão de mim.
[12] O meu pé está firme em terreno plano; nas congregações, bendirei o SENHOR.

Salmo 27

Anelo pela presença de Deus

Salmo de Davi

[1] O SENHOR é a minha luz e a minha salvação; de quem terei medo? O SENHOR é a fortaleza da minha vida; a quem temerei?
[2] Quando malfeitores me sobrevêm para me destruir, meus opressores e inimigos, eles é que tropeçam e caem.
[3] Ainda que um exército se acampe contra mim, não se atemorizará o meu coração; e, se estourar contra mim a guerra, ainda assim terei confiança.
[4] Uma coisa peço ao SENHOR, e a buscarei: que eu possa morar na Casa do SENHOR todos os dias da minha vida, para contemplar a beleza do SENHOR e meditar no seu templo.

[6]Plaunuosi rankas nekaltumo ženklan ir einu aplink tavo aukurą, VIEŠPATIE,
[7]balsu skelbdamas padėką ir apsakydamas visus tavo nuostabius darbus.
[8]VIEŠPATIE, aš myliu Namus, kuriuose gyveni, tavo Šlovės buveinę.
[9]Nenušluok manęs drauge su nusidėjėliais nei mano gyvasties su žmogžudžiais.
[10]Jų rankose piktos užmačios, pilna kyšių jų dešinė.
[11]O aš darau, kas dora; atpirk mane ir pasigailėk manęs.
[12]Mano kojos stovi ant lygios žemės, sueigose šlovinsiu VIEŠPATĮ.

Psalmynas 27

[1]Dovydo. VIEŠPATS mano šviesa ir išgelbėjimas, tad ko turėčiau bijotis? VIEŠPATS mano gyvenimo tvirtovė, tad prieš ką turėčiau drebėti?
[2]Kai nedori žmonės užpuola mane, norėdami mane suėsti, jie, mano užpuolikai ir priešai, klumpa ir žūva.
[3]Nors ir kariuomenė apgultų mane, mano širdis nebijotų; nors ir karas man būtų paskelbtas, net tada pasitikėčiau.
[4]Vieno teprašau iš VIEŠPATIES, tik vieno tenoriu – gyventi VIEŠPATIES Namuose per visas savo gyvenimo dienas, gėrėtis VIEŠPATIES žavumu ir lankyti jo šventyklą.

[5] Pois, no dia da adversidade, ele me ocultará no seu pavilhão; no recôndito do seu tabernáculo, me acolherá; elevar-me-á sobre uma rocha.
[6] Agora, será exaltada a minha cabeça acima dos inimigos que me cercam. No seu tabernáculo, oferecerei sacrifício de júbilo; cantarei e salmodiarei ao SENHOR.

[7] Ouve, SENHOR, a minha voz; eu clamo; compadece-te de mim e responde-me.

[8] Ao meu coração me ocorre: Buscai a minha presença; buscarei, pois, SENHOR, a tua presença.
[9] Não me escondas, SENHOR, a tua face, não rejeites com ira o teu servo; tu és o meu auxílio, não me recuses, nem me desampares, ó Deus da minha salvação.
[10] Porque, se meu pai e minha mãe me desampararem, o SENHOR me acolherá.
[11] Ensina-me, SENHOR, o teu caminho e guia-me por vereda plana, por causa dos que me espreitam.
[12] Não me deixes à vontade dos meus adversários; pois contra mim se levantam falsas testemunhas e os que só respiram crueldade.
[13] Eu creio que verei a bondade do SENHOR na terra dos viventes.
[14] Espera pelo SENHOR, tem bom ânimo, e fortifique-se o teu coração; espera, pois, pelo SENHOR.

Salmo 28

Súplica e ações de graças
Salmo de Davi

[5]Juk vargo dieną jis paslėps mane savo pastogėje, suteiks man globą savo palapinėje, užkels mane aukštai ant uolos.

[6]Tad keliu galvą prieš visus savo priešus aplink ir atnašauju aukas jo Palapinėje su džiaugsmo šauksmais, giedu giesmę, šlovindamas VIEŠPATĮ.
[7]Išgirsk mano balsą, VIEŠPATIE, kai šaukiuosi, būk man maloningas ir išklausyk mane!

[8]„Eik, – sako man širdis, – ieškok jo veido!“ Tavo veido, VIEŠPATIE, aš ieškau!

[9]Neslėpk nuo manęs savo veido, neatstumk supykęs savo tarno! Tu buvai mano pagalba, tad neatmesk manęs, nepalik manęs, Dieve, mano Gelbėtojau.
[10]Nors tėvas ir motina mane paliktų, VIEŠPATS mane priims.

[11]Mokyk, VIEŠPATIE, mane savo kelio, dėl mano budrių priešų vesk mane lygiu taku.

[12]Neatiduok manęs priešininkų savivalei, nes melagingi liudytojai sukilo prieš mane ir alsuoja smurtu.

[13]Tikiu, kad patirsiu VIEŠPATIES gerumą gyvųjų šalyje.

[14]Pasitikėk VIEŠPAČIU ir būk stiprus! Turėk drąsos ir pasitikėk VIEŠPAČIU!

Psalmynas 28

[1] A ti clamo, ó SENHOR; rocha minha, não sejas surdo para comigo; para que não suceda, se te calares acerca de mim, seja eu semelhante aos que descem à cova.

[2] Ouve-me as vozes súplices, quando a ti clamar por socorro, quando erguer as mãos para o teu santuário.

[3] Não me arrastes com os ímpios, com os que praticam a iniqüidade; os quais falam de paz ao seu próximo, porém no coração têm perversidade.

[4] Paga-lhes segundo as suas obras, segundo a malícia dos seus atos; dá-lhes conforme a obra de suas mãos, retribui-lhes o que merecem.

[5] E, visto que não atentam para os feitos do SENHOR, nem para o que as suas mãos fazem, ele os derribará e não os reedificará.

[6] Bendito seja o SENHOR, porque me ouviu as vozes súplices!

[7] O SENHOR é a minha força e o meu escudo; nele o meu coração confia, nele fui socorrido; por isso, o meu coração exulta, e com o meu cântico o louvarei.

[8] O SENHOR é a força do seu povo, o refúgio salvador do seu ungido.

[9] Salva o teu povo e abençoa a tua herança; apascenta-o e exalta-o para sempre.

Salmo 29

A voz de Deus na tempestade

Salmo de Davi

[1]Dovydo. Tavęs šaukiuosi, VIEŠPATIE, mano Uola, nebūk man kurčias! Juk jeigu tylėsi, būsiu kaip tie, kurie žengia į kapą.

[2]Išgirsk mano maldaujantį balsą, kai šaukiuosi tavo pagalbos tiesdamas rankas tavo šventosios buveinės link.

[3]Nenutempk manęs su nedorėliais, su pikta darančiais, su žmonėmis, kurie kaimynus draugiškai sveikina, o širdyje puoselėja pikta.

[4]Atmokėk jiems pagal jų darbus, už jų piktus veiksmus. Atmokėk jiems už jų rankų darbus, atiduok jiems, ką jie užsidirbo!

[5]Kadangi jie nepaiso VIEŠPATIES veiksmų nei jo rankų darbo, jis sužlugdys juos ir daugiau nebeatkurs.

[6]Tebūna pašlovintas VIEŠPATS, nes jis išgirdo mano pagalbos šauksmą.

[7]VIEŠPATS mano stiprybė ir mano skydas; mano širdis juo pasitiki. Jis man padėjo, ir mano širdis džiūgauja, giesme aš jam dėkoju.

[8]VIEŠPATS savo tautos stiprybė, tvirtovė savo pateptąjį išgelbėti.

[9]Gelbėk savo tautą ir laimink savo paveldą! Būk jų Ganytojas ir rūpinkis jais amžinai!

Psalmynas 29

[1] Tributai ao SENHOR, filhos de Deus, tributai ao SENHOR glória e força.

[1]Dovydo psalmė. Teikite VIEŠPAČIUI, dangiškosios būtybės, teikite VIEŠPAČIUI šlovę ir galybę!

[2] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome, adorai o SENHOR na beleza da santidade.

[2]Teikite VIEŠPAČIUI jo vardo garbę, šlovinkite didžiai šventą VIEŠPATĮ!

[3] Ouve-se a voz do SENHOR sobre as águas; troveja o Deus da glória; o SENHOR está sobre as muitas águas.

[3]VIEŠPATIES balsas viešpatauja virš vandenų, didybės Dievas griaudžia, VIEŠPATS viešpatauja virš vandenyno.

[4] A voz do SENHOR é poderosa; a voz do SENHOR é cheia de majestade.

[4]Galingas VIEŠPATIES balsas, kupinas didybės VIEŠPATIES balsas.

[5] A voz do SENHOR quebra os cedros; sim, o SENHOR despedaça os cedros do Líbano.

[5]VIEŠPATIES balsas trupina kedrus, VIEŠPATS trupina Libano kedrus.

[6] Ele os faz saltar como um bezerro; o Líbano e o Siriom, como bois selvagens.

[6]Jis šokdina Libaną lyg veršį ir Hermono kalną lyg jauną laukinį jautį.

[7] A voz do SENHOR despede chamas de fogo.

[7]VIEŠPATIES balsas blyksi žaibais,

[8] A voz do SENHOR faz tremer o deserto; o SENHOR faz tremer o deserto de Cades.

[8]VIEŠPATIES balsas supurto dykumą, VIEŠPATS sudrebina Kadešo tyrus.

[9] A voz do SENHOR faz dar cria às corças e desnuda os bosques; e no seu templo tudo diz: Glória!

[9]VIEŠPATIES balsas triuškina ąžuolus, ir plikai nušluoja miškus, o jo šventykloje visi šaukia: „Šlovė!“

[10] O SENHOR preside aos dilúvios; como rei, o SENHOR presidirá para sempre.

[10]VIEŠPATS karaliauja virš tvano, VIEŠPATS karaliauja amžinai.

[11] O SENHOR dá força ao seu povo, o SENHOR abençoa com paz ao seu povo.

[11]Tesuteikia VIEŠPATS stiprybės savo tautai! Telaimina VIEŠPATS savo tautą ramybe!

Salmo 30

Ações de graças pela libertação da morte

Salmo de Davi. Cântico da dedicação da casa

Psalmynas 30

[1]Psalmė. Dovydo. Giesmė Šventyklos pašventinimo iškilmėms.

[1] Eu te exaltarei, ó SENHOR, porque tu me livraste e não permitiste que os meus inimigos se regozijassem contra mim.

[2]Skelbsiu tavo didybę, VIEŠPATIE, nes mane išgelbėjai ir neleidai džiūgauti mano priešams.

[2] SENHOR, meu Deus, clamei a ti por socorro, e tu me saraste.
[3] SENHOR, da cova fizeste subir a minha alma; preservaste-me a vida para que não descesse à sepultura.

[4] Salmodiai ao SENHOR, vós que sois seus santos, e dai graças ao seu santo nome.

[5] Porque não passa de um momento a sua ira; o seu favor dura a vida inteira. Ao anoitecer, pode vir o choro, mas a alegria vem pela manhã.
[6] Quanto a mim, dizia eu na minha prosperidade: jamais serei abalado.
[7] Tu, SENHOR, por teu favor fizeste permanecer forte a minha montanha; apenas voltaste o rosto, fiquei logo conturbado.
[8] Por ti, SENHOR, clamei, ao SENHOR implorei.
[9] Que proveito obterás no meu sangue, quando baixo à cova? Louvar-te-á, porventura, o pó? Declarará ele a tua verdade?
[10] Ouve, SENHOR, e tem compaixão de mim; sê tu, SENHOR, o meu auxílio.
[11] Converteste o meu pranto em folguedos; tiraste o meu pano de saco e me cingiste de alegria,
[12] para que o meu espírito te cante louvores e não se cale. SENHOR, Deus meu, graças te darei para sempre.

Salmo 31

Lamentos e louvor

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[3]Šaukiausi tavo pagalbos, VIEŠPATIE, mano Dieve, ir tu mane išgydei.
[4]VIEŠPATIE, tu ištraukei mano gyvastį iš Šeolo, nes su visais buvau pakeliui į kapą, bet tu sulaikei mane nuo mirties.
[5]Giedokite šlovės giesmes VIEŠPAČIUI, jo ištikimieji, prisiminkite, koks jis šventas, ir dėkokite jam!

[6]Jo įniršis tęsiasi tik akimirką, o gerumas – visą gyvenimą. Ašaros gali lietis visą naktį, bet džiaugsmas ateina su aušra.

[7]Kai man sekdavosi, sakydavau: „Niekad nesvyruosiu!“
[8]Savo gerumu, VIEŠPATIE, tu pastatei mane kaip nenugalimą kalną, bet tu nugręžei savo veidą, ir aš drebėjau iš baimės.
[9]Tavęs, VIEŠPATIE, šaukiausi, savo Dievo pagalbos maldavau:

[10]„Kokia tau nauda iš mano mirties, iš mano žengimo į kapą? Nejau dulkės šlovins tave ar skelbs tavo ištikimybę?

[11]Išgirsk mane, VIEŠPATIE, ir būk man maloningas! VIEŠPATIE, padėk man!“
[12]Tu pavertei mano liūdesį džiugesiu, nuvilkai man ašutinę ir apjuosei džiaugsmu,
[13]kad giedočiau tau be perstojo šlovės giesmę. VIEŠPATIE, tu mano Dievas, tau dėkosiu per amžius!

Psalmynas 31

[1]Choro vadovui. Dovydo psalmė.

[1] Em ti, SENHOR, me refugio; não seja eu jamais envergonhado; livra-me por tua justiça.
[2] Inclina-me os ouvidos, livra-me depressa; sê o meu castelo forte, cidadela fortíssima que me salve.
[3] Porque tu és a minha rocha e a minha fortaleza; por causa do teu nome, tu me conduzirás e me guiarás.
[4] Tirar-me-ás do laço que, às ocultas, me armaram, pois tu és a minha fortaleza.
[5] Nas tuas mãos, entrego o meu espírito; tu me remiste, SENHOR, Deus da verdade.
[6] Aborreces os que adoram ídolos vãos; eu, porém, confio no SENHOR.
[7] Eu me alegrarei e regozijarei na tua benignidade, pois tens visto a minha aflição, conheceste as angústias de minha alma
[8] e não me entregaste nas mãos do inimigo; firmaste os meus pés em lugar espaçoso.
[9] Compadece-te de mim, SENHOR, porque me sinto atribulado; de tristeza os meus olhos se consomem, e a minha alma e o meu corpo.
[10] Gasta-se a minha vida na tristeza, e os meus anos, em gemidos; debilita-se a minha força, por causa da minha iniqüidade, e os meus ossos se consomem.
[11] Tornei-me opróbrio para todos os meus adversários, espanto para os meus vizinhos e horror para os meus

[2]Pas tave, VIEŠPATIE, ieškau užuovėjos, neleisk man niekada nusivilti! Tu esi teisus, tad gelbėk mane!
[3]Išgirsk mane, skubėk manęs gelbėti! Būk užuovėjos Uola, mano tvirtovė, galinga pilis man gelbėtis!
[4]Juk esi man ir Uola, ir tvirtovė, vesi ir saugosi mane dėl savo vardo.
[5]Apsaugok mane nuo paslėptų pinklių, nes tu mano užuovėja.
[6]Į tavo rankas atiduodu savo dvasią. Tu mane atperki, VIEŠPATIE, ištikimasis Dieve.
[7]Nekenčiu tų, kurie kliaujasi tuščiais stabais, bet pasitikiu VIEŠPAČIU.
[8]Leisk man džiūgauti ir būti linksmam dėl tavo ištikimosios meilės, nes tu pažvelgei į mano kančią ir pasirūpinai manimi didžiame varge.
[9]Tu neatidavei manęs priešui į nagus, bet išvedei į laisvę.
[10]Pasigailėk manęs, VIEŠPATIE, nes man sunku. Nuo skausmo temsta man akys, nyksta mano gyvastis, net kaulai.
[11]Mano gyvenimą sekina skausmas, o mano metus – dejonės; nuo kančios man stinga jėgų.
[12]Esu pajuoka visiems savo priešams, pasibjaurėjimą keliu net kaimynams ir baimę – savo pažįstamiems; nuo manęs bėga, kas tik kelyje mane pamato.

conhecidos; os que me vêem na rua fogem de mim.

12 Estou esquecido no coração deles, como morto; sou como vaso quebrado.

13 Pois tenho ouvido a murmuração de muitos, terror por todos os lados; conspirando contra mim, tramam tirar-me a vida.

14 Quanto a mim, confio em ti, SENHOR. Eu disse: tu és o meu Deus.

15 Nas tuas mãos, estão os meus dias; livra-me das mãos dos meus inimigos e dos meus perseguidores.

16 Faze resplandecer o teu rosto sobre o teu servo; salva-me por tua misericórdia.

17 Não seja eu envergonhado, SENHOR, pois te invoquei; envergonhados sejam os perversos, emudecidos na morte.

18 Emudeçam os lábios mentirosos, que falam insolentemente contra o justo, com arrogância e desdém.

19 Como é grande a tua bondade, que reservaste aos que te temem, da qual usas, perante os filhos dos homens, para com os que em ti se refugiam!

20 No recôndito da tua presença, tu os esconderás das tramas dos homens, num esconderijo os ocultarás da contenda de línguas.

21 Bendito seja o SENHOR, que engrandeceu a sua misericórdia para comigo, numa cidade sitiada!

22 Eu disse na minha pressa: estou excluído da tua presença. Não obstante,

13Esu visų užmirštas, lyg būčiau miręs, tapau lyg sudaužytas indas.

14Girdžiu daugelį kuždomis kalbant – siaubas visur! – kai jie rengia man pinkles ir kėsinasi atimti gyvastį.

15Bet aš pasitikiu tavimi, VIEŠPATIE, ir sakau: „Tu mano Dievas“.

16Tavo rankose mano likimas; gelbėk mane nuo priešų, nuo tų, kurie mane persekioja.

17Pažvelk į savo tarną gerumu, gelbėk mane savo ištikimąja meile.

18Tenebūna man gėdos, VIEŠPATIE, nes tavęs šaukiuosi. Tebūna sugėdinti nedorėliai, težengia priblokšti į Šeolą.

19Tebūna nutildytos melagingos lūpos, apie teisius žmones įžūliai kalbančios su puikybe ir panieka.

20Koks nuostabus tavo gerumas, sukauptas tiems, kurie tavęs pagarbiai bijo, ir teikiamas tiems, kurie ieško tavo užuovėjos visiems žmonėms matant!

21Savo Artumo užuovėjoje paslepi juos nuo žmonių kėslų, apsaugai savo pastogėje nuo priekabių liežuvių.

22Tebūna pašlovintas VIEŠPATS, nes jis buvo man nuostabiai ištikimas įtvirtintame mieste.

23Patirdamas nerimą, maniau: „Esu išvaromas toli nuo tavo Artumo“. Bet tu

ouviste a minha súplice voz, quando clamei por teu socorro.

[23] Amai o SENHOR, vós todos os seus santos. O SENHOR preserva os fiéis, mas retribui com largueza ao soberbo.

[24] Sede fortes, e revigore-se o vosso coração, vós todos que esperais no SENHOR.

išgirdai mano maldavimą, kai šaukiausi tavo pagalbos.

[24]Mylėkite VIEŠPATĮ, visi jo ištikimieji! VIEŠPATS saugo ištikimuosius, bet skaudžiai atlygina tam, kuris išpuikusiai elgiasi.

[25]Būkite stiprūs ir drąsios širdies visi, kurie pasitikite VIEŠPAČIU!

Salmo 32

A bem-aventurança de quem recebe o perdão
De Davi. Salmo didático

[1] Bem-aventurado aquele cuja iniqüidade é perdoada, cujo pecado é coberto.

[2] Bem-aventurado o homem a quem o SENHOR não atribui iniqüidade e em cujo espírito não há dolo.

[3] Enquanto calei os meus pecados, envelheceram os meus ossos pelos meus constantes gemidos todo o dia.

[4] Porque a tua mão pesava dia e noite sobre mim, e o meu vigor se tornou em sequidão de estio.

[5] Confessei-te o meu pecado e a minha iniqüidade não mais ocultei. Disse: confessarei ao SENHOR as minhas transgressões; e tu perdoaste a iniqüidade do meu pecado.

[6] Sendo assim, todo homem piedoso te fará súplicas em tempo de poder encontrar-te. Com efeito, quando transbordarem muitas águas, não o atingirão.

Psalmynas 32

[1]Dovydo maskilas. Laimingas, kuriam atleistas nusižengimas, kuriam dovanota nuodėmė.

[2]Laimingas žmogus, kurio VIEŠPATS nelaiko kaltu, kurio dvasioje nėra apgaulės.

[3]Kol tylėjau, mano kaulai nyko nuo mano nuolatinių dejonių,

[4]nes dieną naktį mane slėgė tavo ranka, mano jėgos išseko lyg nuo vasaros karščių. *Sela.*

[5]Tada išpažinau tau savo nuodėmę, nebeslėpiau savo kaltės. Tariau: „Išpažinsiu savo nusikaltimus VIEŠPAČIUI“, – ir tu, atleisdamas man nuodėmę, pašalinai kaltę. *Sela.*

[6]Užtat prireikus melsis tau kiekvienas ištikimas žmogus. Nors išsilies grėsmingi vandenys, jie nepasieks jo.

[7] Tu és o meu esconderijo; tu me preservas da tribulação e me cercas de alegres cantos de livramento.

[8] Instruir-te-ei e te ensinarei o caminho que deves seguir; e, sob as minhas vistas, te darei conselho.

[9] Não sejais como o cavalo ou a mula, sem entendimento, os quais com freios e cabrestos são dominados; de outra sorte não te obedecem.

[10] Muito sofrimento terá de curtir o ímpio, mas o que confia no SENHOR, a misericórdia o assistirá.

[11] Alegrai-vos no SENHOR e regozijai-vos, ó justos; exultai, vós todos que sois retos de coração.

[7]Tu mano pastogė, tu ištrauki mane iš vargo ir apgaubi džiugiais išganymo šūksniais. *Sela.*

[8]VIEŠPATS sako: „Mokysiu tave ir rodysiu tau kelią, kuriuo turi eiti; patarsiu tau, lydėdamas tave akimis.

[9]Nebūk kaip arklys ar mulas, neturintis proto, kurio narsas tramdomas žąslais ir kamanomis, nes kitaip jis tau nepaklūsta“.

[10]Nedorėlis turės daug kentėti, o tą, kuris pasitiki VIEŠPAČIU, lydės ištikima meilė.

[11]Būkite linksmi VIEŠPATYJE ir džiūgaukite, teisieji, šūkaukite iš džiaugsmo, visi doros širdies žmonės!

Salmo 33

Louvor ao Criador e Preservador

[1] Exultai, ó justos, no SENHOR! Aos retos fica bem louvá-lo.

[2] Celebrai o SENHOR com harpa, louvai-o com cânticos no saltério de dez cordas.

[3] Entoai-lhe novo cântico, tangei com arte e com júbilo.

[4] Porque a palavra do SENHOR é reta, e todo o seu proceder é fiel.

[5] Ele ama a justiça e o direito; a terra está cheia da bondade do SENHOR.

[6] Os céus por sua palavra se fizeram, e, pelo sopro de sua boca, o exército deles.

[7] Ele ajunta em montão as águas do mar; e em reservatório encerra as grandes vagas.

Psalmynas 33

[1]Džiūgaukite, teisieji, VIEŠPATYJE; dera, kad dorieji jį šlovintų.

[2]Šlovinkite VIEŠPATĮ lyra, skambinkite jam dešimtstyge arfa.

[3]Giedokite jam naują giesmę, grokite, kiek galite, džiugiai šūkaudami.

[4]Juk VIEŠPATIES žodis tiesus, visi jo darbai patikimi.

[5]Jis myli, kas teisu ir teisinga; ištikimosios VIEŠPATIES meilės kupina žemė.

[6]VIEŠPATIES žodžiu buvo padaryti dangūs, o jo burnos alsavimu – visos jų galybės.

[7]Jis sutelkė jūros vandenis tartum į maišą, uždarė gelmes į saugyklas.

[8] Tema ao SENHOR toda a terra, temam-no todos os habitantes do mundo.

[9] Pois ele falou, e tudo se fez; ele ordenou, e tudo passou a existir.

[10] O SENHOR frustra os desígnios das nações e anula os intentos dos povos.

[11] O conselho do SENHOR dura para sempre; os desígnios do seu coração, por todas as gerações.

[12] Feliz a nação cujo Deus é o SENHOR, e o povo que ele escolheu para sua herança.

[13] O SENHOR olha dos céus; vê todos os filhos dos homens;

[14] do lugar de sua morada, observa todos os moradores da terra,

[15] ele, que forma o coração de todos eles, que contempla todas as suas obras.

[16] Não há rei que se salve com o poder dos seus exércitos; nem por sua muita força se livra o valente.

[17] O cavalo não garante vitória; a despeito de sua grande força, a ninguém pode livrar.

[18] Eis que os olhos do SENHOR estão sobre os que o temem, sobre os que esperam na sua misericórdia,

[19] para livrar-lhes a alma da morte, e, no tempo da fome, conservar-lhes a vida.

[20] Nossa alma espera no SENHOR, nosso auxílio e escudo.

[21] Nele, o nosso coração se alegra, pois confiamos no seu santo nome.

[22] Seja sobre nós, SENHOR, a tua misericórdia, como de ti esperamos.

[8]Tebijo visa žemė VIEŠPATIES, tegerbia jį visi pasaulio gyventojai.

[9]Juk jis tarė, ir pasaulis pasidarė, jis įsakė, ir visa atsirado.

[10]VIEŠPATS vėjais paleidžia tautų užmojus, niekais paverčia jų sumanymus.

[11]VIEŠPATIES užmojis amžinas, jo širdies sumanymai tęsiasi per visas kartas.

[12]Laiminga tauta, kurios Dievas yra VIEŠPATS, tauta, kurią jis išsirinko paveldu.

[13]VIEŠPATS žvelgia iš dangaus ir mato visą žmoniją.

[14]Iš savo sosto, kur viešpatauja, į visus žemės gyventojus žvelgia

[15]tas, kuris padarė jų visų širdis ir stebi visus jų darbus.

[16]Ne kariuomenės dydis apsaugo karalių, ne didelė galia išgelbsti karžygį.

[17]Iš žirgų laukti pergalės – tuščia viltis; kad ir kokie ristūnai, jie negali išgelbėti.

[18]Tikrai VIEŠPATS sergsti tuos, kurie pagarbiai jo bijo ir pasitiki jo ištikima meile,

[19]kad išgelbėtų nuo mirties jų gyvastį ir išlaikytų gyvus bado metu.

[20]Mūsų viltis VIEŠPATYJE, – jis mūsų pagalba ir skydas.

[21]Jis linksmina mūsų širdis, nes mes pasitikime jo šventuoju vardu.

[22]Tebūna su mumis tavo ištikimoji meilė, VIEŠPATIE, nes mes į tave žvelgiame.

Salmo 34

Provai que o Senhor é bom!

Salmo de Davi, quando se fingiu amalucado na presença de Abimeleque e, por este expulso, ele se foi

1 Sm 21.13-15

1 Bendirei o SENHOR em todo o tempo, o seu louvor estará sempre nos meus lábios.

2 Gloriar-se-á no SENHOR a minha alma; os humildes o ouvirão e se alegrarão.

3 Engrandecei o SENHOR comigo, e todos, à uma, lhe exaltemos o nome.

4 Busquei o SENHOR, e ele me acolheu; livrou-me de todos os meus temores.

5 Contemplai-o e sereis iluminados, e o vosso rosto jamais sofrerá vexame.

6 Clamou este aflito, e o SENHOR o ouviu e o livrou de todas as suas tribulações.

7 O anjo do SENHOR acampa-se ao redor dos que o temem e os livra.

8 Oh! Provai e vede que o SENHOR é bom; bem-aventurado o homem que nele se refugia.

9 Temei o SENHOR, vós os seus santos, pois nada falta aos que o temem.

10 Os leõezinhos sofrem necessidade e passam fome, porém aos que buscam o SENHOR bem nenhum lhes faltará.

11 Vinde, filhos, e escutai-me; eu vos ensinarei o temor do SENHOR.

12 Quem é o homem que ama a vida e quer longevidade para ver o bem?

Psalmynas 34

1 Dovydo, jam apsimetus pamišėliu prieš Abimelechą ir, kai šis jį išvarė, pasitraukus.

א 2 Visuomet VIEŠPATĮ garbinsiu, jo šlovė nuolat bus mano lūpose.

ב 3 Aš didžiuojuosi VIEŠPAČIU; romieji girdės tai ir džiaugsis.

ג 4 Skelbkite su manimi VIEŠPATIES didybę, aukštinkime jo vardą drauge!

ד 5 Kreipiausi į VIEŠPATĮ, ir jis man atsakė, išgelbėjo iš visų mano baimių.

ה 6 Pažvelkite į jį ir pralinksmėkite; niekada jums nereikės kęsti gėdos.

ז 7 Vargšas šaukėsi, ir VIEŠPATS išgirdo, iš visų vargų išgelbėjo.

ח 8 VIEŠPATIES angelas saugo tuos, kurie jo pagarbiai bijo, ir juos gelbsti.

ט 9 Išbandykite ir patirkite patys, koks geras VIEŠPATS. Laimingas žmogus, kuris randa pas jį užuovėją!

י 10 Pagarbiai bijokite VIEŠPATIES, visi jo šventieji, nes kas pagarbiai jo bijo, tas nieko nestokoja!

כ 11 Net liūtukai kenčia skurdą ir alkį, o einantiems pas VIEŠPATĮ nieko netrūksta.

ל 12 Ateikite, vaikai, klausykitės manęs; aš mokysiu jus pagarbios VIEŠPATIES baimės.

מ 13 Kas iš jūsų trokšta gyvenimo ir geidžia daug metų ir laimės?

[13] Refreia a língua do mal e os lábios de falarem dolosamente.

[14] Aparta-te do mal e pratica o que é bom; procura a paz e empenha-te por alcançá-la.

[15] Os olhos do SENHOR repousam sobre os justos, e os seus ouvidos estão abertos ao seu clamor.

[16] O rosto do SENHOR está contra os que praticam o mal, para lhes extirpar da terra a memória.

[17] Clamam os justos, e o SENHOR os escuta e os livra de todas as suas tribulações.

[18] Perto está o SENHOR dos que têm o coração quebrantado e salva os de espírito oprimido.

[19] Muitas são as aflições do justo, mas o SENHOR de todas o livra.

[20] Preserva-lhe todos os ossos, nem um deles sequer será quebrado.

[21] O infortúnio matará o ímpio, e os que odeiam o justo serão condenados.

[22] O SENHOR resgata a alma dos seus servos, e dos que nele confiam nenhum será condenado.

Salmo 35

Castigo dos adversários

Salmo de Davi

[1] Contende, SENHOR, com os que contendem comigo; peleja contra os que contra mim pelejam.

[2] Embraça o escudo e o broquel e ergue-te em meu auxílio.

נ[14] Tad saugok liežuvį nuo pikta ir lūpas nuo apgaulės.

ס[15] Venk pikta ir daryk gera, siek taikos iš visos širdies.

ע[16]VIEŠPATIES akys žvelgia į teisiuosius, jo ausys girdi jų šauksmą.

פ[17]VIEŠPATS priešinasi nedorėliams, kad išnaikintų žemėje jų atminimą.

צ[18] Šaukiasi teisieji pagalbos, VIEŠPATS klausosi ir išgelbsti juos iš visų vargų.

ק[19]VIEŠPATS arti tų, kurie sielojasi, ir gelbsti nevilties apimtuosius.

ר[20] Daugel vargų ištinka teisųjį, bet VIEŠPATS išgelbsti iš jų visų.

ש[21] Jis saugo visus jo kaulus, nė vienas jų nebus sulaužytas.

ת[22] Nelabumas varo į mirtį nedorėlį; teisiojo priešai bus nubausti.

[23]VIEŠPATS atperka savo tarnų gyvastį; kas ieško jo užuovėjos, tas bus išgelbėtas.

Psalmynas 35

[1]Dovydo. Grumkis, VIEŠPATIE, su mano užpuolikais, kovok su tais, kurie su manimi kovoja!

[2]Stverk skydą ir ginklus ir pakilk manęs gelbėti!

[3] Empunha a lança e reprime o passo aos meus perseguidores; dize à minha alma: Eu sou a tua salvação.

[3]Pakelk ietį ir karo kirvį prieš tuos, kurie mane persekioja! Sakyk man: „Aš tavo išgelbėjimas!“

[4] Sejam confundidos e cobertos de vexame os que buscam tirar-me a vida; retrocedam e sejam envergonhados os que tramam contra mim.

[4]Tesusigėsta suglumę tie, kurie tyko mano gyvasties! Tesitraukia apstulbę tie, kurie kėsinasi man pikta daryti!

[5] Sejam como a palha ao léu do vento, impelindo-os o anjo do SENHOR.

[5]Tebūna lyg vėjo nešami pelai, kai VIEŠPATIES angelas juos vaikys!

[6] Torne-se-lhes o caminho tenebroso e escorregadio, e o anjo do SENHOR os persiga.

[6]Tebūna jiems kelias tamsus ir slidus, kai VIEŠPATIES angelas persekios!

[7] Pois sem causa me tramaram laços, sem causa abriram cova para a minha vida.

[7]Be priežasties jie paspendė man pinkles, be priežasties iškasė gilią duobę mano gyvasčiai.

[8] Venha sobre o inimigo a destruição, quando ele menos pensar; e prendam-no os laços que tramou ocultamente; caia neles para a sua própria ruína.

[8]Teužklumpa juos nelauktai žūtis, teįkliūva jie patys į savo paspęstas pinkles, teįgriūva jie patys į savo iškastą duobę!

[9] E minha alma se regozijará no SENHOR e se deleitará na sua salvação.

[9]O aš džiūgausiu VIEŠPATYJE, būsiu laimingas, nes jis mane išgelbėjo.

[10] Todos os meus ossos dirão: SENHOR, quem contigo se assemelha? Pois livras o aflito daquele que é demais forte para ele, o mísero e o necessitado, dos seus extorsionários.

[10]Iš visos širdies sakysiu: ,,VIEŠPATIE, kas gali tau prilygti? Tu gelbsti silpną vargšą nuo galiūno, varguolį ir beturtį nuo engėjo“.

[11] Levantam-se iníquas testemunhas e me argúem de coisas que eu não sei.

[11]Pikti žmonės liudija prieš mane, kaltina nusikaltimais, apie kuriuos nieko nežinau.

[12] Pagam-me o mal pelo bem, o que é desolação para a minha alma.

[12]Jie atmoka man piktu už gera, alindami mane.

[13] Quanto a mim, porém, estando eles enfermos, as minhas vestes eram pano de saco; eu afligia a minha alma com jejum e em oração me reclinava sobre o peito,

[13]Bet jiems susirgus aš vilkėjau ašutinę ir varginau save pasninku. Meldžiausi žemai nuleidęs galvą,

[14] portava-me como se eles fossem meus amigos ou meus irmãos; andava curvado, de luto, como quem chora por sua mãe.
[15] Quando, porém, tropecei, eles se alegraram e se reuniram; reuniram-se contra mim; os abjetos, que eu não conhecia, dilaceraram-me sem tréguas;
[16] como vis bufões em festins, rangiam contra mim os dentes.
[17] Até quando, SENHOR, ficarás olhando? Livra-me a alma das violências deles; dos leões, a minha predileta.
[18] Dar-te-ei graças na grande congregação, louvar-te-ei no meio da multidão poderosa.
[19] Não se alegrem de mim os meus inimigos gratuitos; não pisquem os olhos os que sem causa me odeiam.
[20] Não é de paz que eles falam; pelo contrário, tramam enganos contra os pacíficos da terra.
[21] Escancaram contra mim a boca e dizem: Pegamos! Pegamos! Vimo-lo com os nossos próprios olhos.
[22] Tu, SENHOR, os viste; não te cales; SENHOR, não te ausentes de mim.
[23] Acorda e desperta para me fazeres justiça, para a minha causa, Deus meu e SENHOR meu.
[24] Julga-me, SENHOR, Deus meu, segundo a tua justiça; não permitas que se regozijem contra mim.

[14]tartum būčiau meldęsis už savo bičiulį ar brolį. Klajojau neramus lyg motiną apraudodamas, gedulo prislėgtas.
[15]O man į vargą patekus, jie visi džiūgavo ir būriavosi iš manęs pasijuokti. Luošiai, kurių nepažinojau, būrėsi prieš mane be perstojo mane užkabinėdami.
[16]Pašiepdami ir išjuokdami jie griežė dantimis ant manęs.
[17]Kiek ilgai, VIEŠPATIE, tu tik stebėsi? Gelbėk mane nuo laukinių žvėrių, mano gyvastį nuo šių liūtų!
[18]Tada dėkosiu tau tavo tautos sueigoje, šlovinsiu tave didžiojoje spūstyje.
[19]Neleisk mano priešams, tiems melagiams, linksmintis dėl mano pralaimėjimo; neleisk nekenčiantiems manęs be priežasties šaipytis su džiaugsmu iš mano skausmo.
[20]Juk jiems rūpi ne ramybės linkėti, o kėslauti prieš ramius žmones.
[21]Jie kaltina mane, šaukdami: „Aha! aha! Savo akimis tai matėme!“
[22]Tu matei, VIEŠPATIE! Tad netylėk! Neatsitolink, Viešpatie, nuo manęs.
[23]Pabusk! Skubėk manęs ginti! Mano Dieve ir mano Viešpatie, gink mano bylą!
[24]Viešpatie, mano Dieve, išteisink mane paisydamas teisingumo ir neleisk jiems dėl manęs džiaugtis.

[25] Não digam eles lá no seu íntimo: Agora, sim! Cumpriu-se o nosso desejo! Não digam: Demos cabo dele!
[26] Envergonhem-se e juntamente sejam cobertos de vexame os que se alegram com o meu mal; cubram-se de pejo e ignomínia os que se engrandecem contra mim.
[27] Cantem de júbilo e se alegrem os que têm prazer na minha retidão; e digam sempre: Glorificado seja o SENHOR, que se compraz na prosperidade do seu servo!
[28] E a minha língua celebrará a tua justiça e o teu louvor todo o dia.

[25]Neleisk jiems sakyti: „Aha, mes savo padarėme!“ Neleisk jiems kalbėti: „Mes jį sunaikinome!“
[26]Visi, kas džiūgauja dėl mano nelaimės, tebūna sugėdinti ir apstulbinti; kas aukštinosi prieš mane, tebūna apsiaustas gėda ir negarbe.
[27]Kas trokšta mano išteisinimo, tešūkauja iš džiaugsmo ir tesilinksmina, nuolatos tekartoja: „Didis tas VIEŠPATS, kuris džiaugiasi savo tarno gerove!“
[28]Tada apsakysiu tavo teisumą ir šlovinsiu tave visą dieną.

Salmo 36

Malícia humana e benignidade divina

Ao mestre de canto. De Davi, servo do Senhor

[1] Há no coração do ímpio a voz da transgressão; não há temor de Deus diante de seus olhos.
[2] Porque a transgressão o lisonjeia a seus olhos e lhe diz que a sua iniqüidade não há de ser descoberta, nem detestada.
[3] As palavras de sua boca são malícia e dolo; abjurou o discernimento e a prática do bem.
[4] No seu leito, maquina a perversidade, detém-se em caminho que não é bom, não se despega do mal.
[5] A tua benignidade, SENHOR, chega até aos céus, até às nuvens, a tua fidelidade.
[6] A tua justiça é como as montanhas de Deus; os teus juízos, como um abismo profundo. Tu, SENHOR, preservas os homens e os animais.

Psalmynas 36

[1]Choro vadovui. VIEŠPATIES tarno Dovydo.

[2]Nuodėmė šnabžda giliai širdyje nedoram žmogui, kuris nepuoselėja Dievo baimės.

[3]Kadangi apie save taip gerai mano, jis galvoja, kad jo kaltė negali būti nustatyta ir jis liks nenubaustas.

[4]Visa, ką jis sako, pikta ir apgaulinga; jis nemoka išmintingai elgtis ir daryti gera.

[5]Jis sumano pikta dar lovoje, eina kreivu keliu ir to, kas pikta, nevengia.

[6]VIEŠPATIE, tavo gerumas siekia dangų, tavo ištikimumas – debesis.

[7]Tavo teisumas – kaip Dievo kalnai, tavo sprendimai – kaip jūros gelmės. VIEŠPATIE, tu rūpiniesi žmogumi ir gyvuliu!

[7] Como é preciosa, ó Deus, a tua benignidade! Por isso, os filhos dos homens se acolhem à sombra das tuas asas.

[8]Dieve, koks brangus tavo gerumas! Tavo sparnų pavėsyje mes randame užuovėją,

[8] Fartam-se da abundância da tua casa, e na torrente das tuas delícias lhes dás de beber.

[9]vaišinamės tavo Namų maisto gausybe. Tu girdai mus iš savo gėrybių upės.

[9] Pois em ti está o manancial da vida; na tua luz, vemos a luz.

[10]Tu esi gyvenimo šaltinis, ir tavo šviesoje matome šviesą.

[10] Continua a tua benignidade aos que te conhecem, e a tua justiça, aos retos de coração.

[11]Teik savo ištikimą meilę tave pažįstantiems ir teisumą doros širdies žmonėms.

[11] Não me calque o pé da insolência, nem me repila a mão dos ímpios.

[12]Įžūlaus žmogaus koja tenepasiveja manęs, nedorėlio ranka tenestumdo manęs.

[12] Tombaram os obreiros da iniqüidade; estão derruídos e já não podem levantar-se.

[13]Antai nedorėliai guli kniūbsti; parblokšti jie nebegali atsikelti.

Salmo 37

Temporária, a felicidade dos perversos

Salmo de Davi

Psalmynas 37

[1] Não te indignes por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos que praticam a iniqüidade.

[1]Dovydo. א Neapmaudauk dėl nedorėlių, nepavydėk tiems, kurie daro pikta.

[2] Pois eles dentro em breve definharão como a relva e murcharão como a erva verde.

[2]Juk jie veikiai išnyks kaip žolė ir nuvys kaip žaluma.

[3] Confia no SENHOR e faze o bem; habita na terra e alimenta-te da verdade.

ב[3] Pasitikėk VIEŠPAČIU ir daryk gera, tada gyvensi krašte ir būsi saugus.

[4] Agrada-te do SENHOR, e ele satisfará os desejos do teu coração.

[4]Džiaukis iš širdies VIEŠPAČIU, ir jis suteiks tau, ko trokšta tavo širdis.

[5] Entrega o teu caminho ao SENHOR, confia nele, e o mais ele fará.

ג[5] Pavesk VIEŠPAČIUI savo kelią, pasitikėk juo, ir jis tau padės.

[6] Fará sobressair a tua justiça como a luz e o teu direito, como o sol ao meio-dia.

[6]Tavo dorumą jis nušvies kaip dienos šviesą, o tavo teisingumą padarys kaip vidudienį.

[7] Descansa no SENHOR e espera nele, não te irrites por causa do homem que prospera em seu caminho, por causa do que leva a cabo os seus maus desígnios.

ד[7] Būk kantrus ir lauk VIEŠPATIES, neapmaudauk dėl to, kuriam viskas sekasi, dėl žmogaus, puoselėjančio piktus kėslus.

[8] Deixa a ira, abandona o furor; não te impacientes; certamente, isso acabará mal.

ה[8] Susilaikyk nuo įniršio, atsisakyk pykčio, neapmaudauk, nes tai tik į pikta veda.

[9] Porque os malfeitores serão exterminados, mas os que esperam no SENHOR possuirão a terra.

[9]Nedorėliai bus pakirsti, o tie, kurie laukia VIEŠPATIES, paveldės žemę.

[10] Mais um pouco de tempo, e já não existirá o ímpio; procurarás o seu lugar e não o acharás.

ו[10] Dar valandėlė, ir nedorėlio nebebus; žvalgysiesi po vietą, kur jis buvo, bet jis jau bus dingęs.

[11] Mas os mansos herdarão a terra e se deleitarão na abundância de paz.

[11]O romieji paveldės žemę ir gėrėsis gausia gerove.

[12] Trama o ímpio contra o justo e contra ele ringe os dentes.

ז[12] Nedorėlis spendžia pinkles teisiajam ir griežia ant jo dantimis.

[13] Rir-se-á dele o SENHOR, pois vê estar-se aproximando o seu dia.

[13]Bet Viešpats juokiasi iš jo, nes mato jo būsimą dieną.

[14] Os ímpios arrancam da espada e distendem o arco para abater o pobre e necessitado, para matar os que trilham o reto caminho.

ח[14] Nedorėliai traukia iš makščių kalavijus ir įtempia lankus, norėdami parblokšti varguolį ir beturtį ir žudyti dorai gyvenančius.

[15] A sua espada, porém, lhes traspassará o próprio coração, e os seus arcos serão espedaçados.

[15]Bet jų kalavijai smigs jiems patiems į širdis, o jų lankai bus sutrupinti.

[16] Mais vale o pouco do justo que a abundância de muitos ímpios.

ט[16] Tas truputis, kurį turi teisusis, vertingesnis už daugelio nedorėlių turtą.

[17] Pois os braços dos ímpios serão quebrados, mas os justos, o SENHOR os sustém.

[17]Nedorėlių ginklai bus sutrupinti, o teisiuosius VIEŠPATS palaikys.

18 O SENHOR conhece os dias dos íntegros; a herança deles permanecerá para sempre.
19 Não serão envergonhados nos dias do mal e nos dias da fome se fartarão.
20 Os ímpios, no entanto, perecerão, e os inimigos do SENHOR serão como o viço das pastagens; serão aniquilados e se desfarão em fumaça.

21 O ímpio pede emprestado e não paga; o justo, porém, se compadece e dá.

22 Aqueles a quem o SENHOR abençoa possuirão a terra; e serão exterminados aqueles a quem amaldiçoa.
23 O SENHOR firma os passos do homem bom e no seu caminho se compraz;
24 se cair, não ficará prostrado, porque o SENHOR o segura pela mão.
25 Fui moço e já, agora, sou velho, porém jamais vi o justo desamparado, nem a sua descendência a mendigar o pão.
26 É sempre compassivo e empresta, e a sua descendência será uma bênção.
27 Aparta-te do mal e faze o bem, e será perpétua a tua morada.
28 Pois o SENHOR ama a justiça e não desampara os seus santos; serão preservados para sempre, mas a descendência dos ímpios será exterminada.
29 Os justos herdarão a terra e nela habitarão para sempre.
30 A boca do justo profere a sabedoria, e a sua língua fala o que é justo.

י 18 VIEŠPATS rūpinasi tais, kurie jo klauso, ir paveldas amžinai jiems priklausys.

19 Nelaimės metu jie nebus apvilti ir bado dienomis valgys iki soties.

כ 20 Bet nedorėliai žus, VIEŠPATIES priešai dings lyg pievų žolė, išsisklaidys lyg dūmai.

ל 21 Nedorėlis skolinasi ir negrąžina, o geras žmogus yra dosnus ir nesiliauja davęs.

22 Tie, kuriuos VIEŠPATS laimina, paveldės žemę, o tie, kuriuos jis keikia, bus išvaryti.

מ 23 VIEŠPATS veda žmogaus žingsnius ir saugo tą, kurio keliu džiaugiasi.

24 Nors ir sukluptų, jis neliks gulėti, nes VIEŠPATS padės jam atsikelti.

נ 25 Buvau jaunas ir pasenau, tačiau nemačiau nei Dievo palikto teisiojo, nei jo vaikų, prašančių duonos.

26 Teisusis visada dosniai kitiems duoda ir skolina, o jo vaikai yra tikra palaima.

ס 27 Venk pikta ir daryk gera, kad gyventum amžinai,

28 nes VIEŠPATS myli, kas teisinga, ir nepalieka savo ištikimųjų. ע Jis saugo juos amžinai, o nedorėlių palikuonys bus išvaryti.

29 Teisieji paveldės kraštą ir jame gyvens amžinai.

פ 30 Išmintis ateina iš teisiojo lūpų, jo liežuvis sako, kas teisinga.

[31] No coração, tem ele a lei do seu Deus; os seus passos não vacilarão.

[32] O perverso espreita ao justo e procura tirar-lhe a vida.

[33] Mas o SENHOR não o deixará nas suas mãos, nem o condenará quando for julgado.

[34] Espera no SENHOR, segue o seu caminho, e ele te exaltará para possuíres a terra; presenciarás isso quando os ímpios forem exterminados.

[35] Vi um ímpio prepotente a expandir-se qual cedro do Líbano.

[36] Passei, e eis que desaparecera; procurei-o, e já não foi encontrado.

[37] Observa o homem íntegro e atenta no que é reto; porquanto o homem de paz terá posteridade.

[38] Quanto aos transgressores, serão, à uma, destruídos; a descendência dos ímpios será exterminada.

[39] Vem do SENHOR a salvação dos justos; ele é a sua fortaleza no dia da tribulação.

[40] O SENHOR os ajuda e os livra; livra-os dos ímpios e os salva, porque nele buscam refúgio.

Salmo 38

Arrependimento do pecador

Salmo de Davi. Em memória

[1] Não me repreendas, SENHOR, na tua ira, nem me castigues no teu furor.

[2] Cravam-se em mim as tuas setas, e a tua mão recai sobre mim.

[31]Savo Dievo Įstatymą jis laiko širdyje, jo žingsniai nuo Įstatymo nenuklysta.

צ[32] Nedorėlis teisiojo tyko, mėgina jį nužudyti.

[33]Bet VIEŠPATS nepaliks jo priešo rankose, neleis būti pasmerktam teisme.

ק[34] Pasitikėk VIEŠPAČIU ir laikykis jo kelio; jis pagerbs tave duodamas paveldėti žemę, ir tu matysi išvaromus nedorėlius.

ר[35] Mačiau nedorėlį valdingą, iškilusį virš visų lyg kedrą Libano.

[36]Vėl ėjau pro šalį ir, tikėk manimi, jo ten nebebuvo. Ieškojau, bet neberadau.

ש[37] Brangink nuoširdų žmogų, įsižiūrėk į dorą, nes taikus žmogus turi ateitį.

[38]O nusidėjėliai bus visiškai sunaikinti, nedorėlių palikuonys išnaikinti.

ת[39] Teisiųjų išgelbėjimas eina iš VIEŠPATIES; jis jų tvirtovė sunkumų metu.

[40]VIEŠPATS padeda jiems ir ištraukia iš bėdos, išgelbsti nuo nedorėlių ir išvaduoja, nes jie ieško jame užuovėjos.

Psalmynas 38

[1]Dovydo psalmė. Priminimo aukai.

[2]VIEŠPATIE, nebausk manęs pykdamas, neplak manęs niršdamas!

[3]Juk tavo strėlės į mane giliai įsmigo ir tavo rankos smūgiai mane ištiko.

[3] Não há parte sã na minha carne, por causa da tua indignação; não há saúde nos meus ossos, por causa do meu pecado.

[4] Pois já se elevam acima de minha cabeça as minhas iniqüidades; como fardos pesados, excedem as minhas forças.

[5] Tornam-se infectas e purulentas as minhas chagas, por causa da minha loucura.

[6] Sinto-me encurvado e sobremodo abatido, ando de luto o dia todo.

[7] Ardem-me os lombos, e não há parte sã na minha carne.

[8] Estou aflito e mui quebrantado; dou gemidos por efeito do desassossego do meu coração.

[9] Na tua presença, SENHOR, estão os meus desejos todos, e a minha ansiedade não te é oculta.

[10] Bate-me excitado o coração, faltam-me as forças, e a luz dos meus olhos, essa mesma já não está comigo.

[11] Os meus amigos e companheiros afastam-se da minha praga, e os meus parentes ficam de longe.

[12] Armam ciladas contra mim os que tramam tirar-me a vida; os que me procuram fazer o mal dizem coisas perniciosas e imaginam engano todo o dia.

[13] Mas eu, como surdo, não ouço e, qual mudo, não abro a boca.

[14] Sou, com efeito, como quem não ouve e em cujos lábios não há réplica.

[15] Pois em ti, SENHOR, espero; tu me atenderás, SENHOR, Deus meu.

[4]Nėra nieko sveiko mano kūne nuo tavo įpykio, braška mano kaulai, nes nusidėjau.

[5]Virš galvos esu apsemtas nuodėmių, jos slegia mane lyg sunkiausia našta.

[6]Mano žaizdos dvokia ir pūliuoja per mano kvailumą.

[7]Susitraukęs ir jėgų netekęs, slankioju niūrus visą dieną.

[8]Mano strėnos pilnos deginančio skausmo, nėra nieko sveiko mano kūne.

[9]Visiškai atbukęs ir nukamuotas vaitoju, nes man širdis iš nerimo plyšta.

[10]Viešpatie, tu žinai, ko aš trokštu, tu girdi mano vaitojimą.

[11]Mano širdis virpa, aš netekau jėgų, mano akys aptemo.

[12]Mano draugai ir bičiuliai laikosi atokiai dėl mano opų, net mano artimieji iš tolo težiūri.

[13]Tie, kurie mano gyvasties tyko, spendžia spąstus, tie, kurie nori mane nuskriausti, kalba apie smurtą ir visą laiką brandina klastą.

[14]O aš – lyg negirdintis kurčius, lyg nebylys, kuris žodžio ištarti negali.

[15]Aš lyg žmogus, kuris negali atsikirsti, nes negirdi.

[16]Bet tavimi aš pasitikiu, VIEŠPATIE, ir tu, Viešpatie, mano Dieve, man atsiliepsi.

[16] Porque eu dizia: Não suceda que se alegrem de mim e contra mim se engrandeçam quando me resvala o pé.
[17] Pois estou prestes a tropeçar; a minha dor está sempre perante mim.
[18] Confesso a minha iniqüidade; suporto tristeza por causa do meu pecado.
[19] Mas os meus inimigos são vigorosos e fortes, e são muitos os que sem causa me odeiam.
[20] Da mesma sorte, os que pagam o mal pelo bem são meus adversários, porque eu sigo o que é bom.
[21] Não me desampares, SENHOR; Deus meu, não te ausentes de mim.
[22] Apressa-te em socorrer-me, SENHOR, salvação minha.

Salmo 39

A vaidade da vida

Ao mestre de canto, Jedutum. Salmo de Davi

[1] Disse comigo mesmo: guardarei os meus caminhos, para não pecar com a língua; porei mordaça à minha boca, enquanto estiver na minha presença o ímpio.

[2] Emudeci em silêncio, calei acerca do bem, e a minha dor se agravou.

[3] Esbraseou-se-me no peito o coração; enquanto eu meditava, ateou-se o fogo; então, disse eu com a própria língua:
[4] Dá-me a conhecer, SENHOR, o meu fim e qual a soma dos meus dias, para que eu reconheça a minha fragilidade.

[17]Juk aš meldžiuosi: „Tik neleisk jiems džiūgauti dėl mano nelaimės, neleisk jiems didžiuotis, kai aš parpulsiu“.
[18]Esu prie pat žūties ir nuolat kenčiu skausmą.
[19]Išpažįstu savo kaltę ir gailiuosi dėl nuodėmės.
[20]O mano mirtini priešai – sveiki ir stiprūs; daug tokių, kurie be priežasties manęs nekenčia.

[21]Tie, kurie atmoka man piktu už gera, kamuoja mane, nes aš siekiu to, kas gera.

[22]Nepalik manęs, VIEŠPATIE! Mano Dieve, neatsitolink nuo manęs!
[23]Skubėk man padėti, Viešpatie, skubėk manęs gelbėti!

Psalmynas 39

[1]Choro vadovui. Jedutūnui. Dovydo psalmė.

[2]Tariau: „Apdairiai elgsiuosi savo kelyje, kad nenusidėčiau liežuviu; savo burną užčiaupsiu, kai nedorėliai būna arti“.

[3]Tylėjau ir nieko nesakiau, susilaikiau net nuo ko nors gero. Bet mano skausmas tik padidėjo,
[4]širdis man užkaito krūtinėje. Bemąstant įsiliepsnojo ugnis ir nebegalėjau susilaikyti neprabilęs:
[5]„Pasakyk man, VIEŠPATIE, kiek ilgai gyvensiu, kokia mano dienų trukmė? Leisk man pažinti, koks laikinas esu.

[5] Deste aos meus dias o comprimento de alguns palmos; à tua presença, o prazo da minha vida é nada. Na verdade, todo homem, por mais firme que esteja, é pura vaidade.

[6] Com efeito, passa o homem como uma sombra; em vão se inquieta; amontoa tesouros e não sabe quem os levará.

[7] E eu, SENHOR, que espero? Tu és a minha esperança.

[8] Livra-me de todas as minhas iniqüidades; não me faças o opróbrio do insensato.

[9] Emudeço, não abro os lábios porque tu fizeste isso.

[10] Tira de sobre mim o teu flagelo; pelo golpe de tua mão, estou consumido.

[11] Quando castigas o homem com repreensões, por causa da iniqüidade, destróis nele, como traça, o que tem de precioso. Com efeito, todo homem é pura vaidade.

[12] Ouve, SENHOR, a minha oração, escuta-me quando grito por socorro; não te emudeças à vista de minhas lágrimas, porque sou forasteiro à tua presença, peregrino como todos os meus pais o foram.

[13] Desvia de mim o olhar, para que eu tome alento, antes que eu passe e deixe de existir.

Salmo 40

Oração para livramento

Vs. 13-17: Salmo 70.1-5

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[6]Tu padarei mano gyvenimą tik sprindžio ilgumo, jo trukmė – beveik niekas tavo akyse. Iš tikrųjų žmogaus būvis – tik vėjo dvelktelėjimas! *Sela.*

[7]Žmogus praeina kaip šešėlis. Visas jo triūsas – tik migla; jis kaupia turtus, bet nežino, kam jie atiteks!

[8]Tad ko, Viešpatie, aš galiu tikėtis? Tavyje mano viltis.

[9]Išvaduok mane iš visų mano kalčių; nepadaryk manęs kvailųjų pajuoka!“

[10]Tyliu ir burnos neatveriu, nes tu tai padarei.

[11]Nukreipk nuo manęs savo rykštę, aš žūstu nuo tavo rankos smūgių!

[12]Kai drausmini žmogų bausdamas už nuodėmę, tu lyg kandis sunaikini, kas jam brangu. Iš tikrųjų žmogus – tik vėjo dvelktelėjimas! *Sela.*

[13]Išgirsk mano maldą, VIEŠPATIE, klausykis mano šauksmo, ateik į pagalbą, kai verkiu! Juk aš tik praeinantis svečias, praeivis kaip visi mano protėviai.

[14]Nukreipk savo žvilgsnį nuo manęs, kad atsigaučiau pirma, negu nueisiu, ir manęs nebebus.

Psalmynas 40

[1]Choro vadovui. Dovydo psalmė.

[1] Esperei confiantemente pelo SENHOR; ele se inclinou para mim e me ouviu quando clamei por socorro.

[2]Kantriai laukiau VIEŠPATIES; jis pasilenkė prie manęs ir išgirdo mano šauksmą.

[2] Tirou-me de um poço de perdição, de um tremedal de lama; colocou-me os pés sobre uma rocha e me firmou os passos.

[3]Ištraukė mane iš klampios duobės, iš mirtinos pelkės, pastatė mano kojas ant uolos ir sutvirtino mano žingsnius.

[3] E me pôs nos lábios um novo cântico, um hino de louvor ao nosso Deus; muitos verão essas coisas, temerão e confiarão no SENHOR.

[4]Man į lūpas įdėjo naują giesmę, šlovės mūsų Dievui giesmę. Daugelis tai matys, pagarbiai bijos ir pasitikės VIEŠPAČIU.

[4] Bem-aventurado o homem que põe no SENHOR a sua confiança e não pende para os arrogantes, nem para os afeiçoados à mentira.

[5]Laimingas žmogus, kuris deda viltis į VIEŠPATĮ; jis nesikreipia į pagonių stabus ar netikrų dievų garbintojus.

[5] São muitas, SENHOR, Deus meu, as maravilhas que tens operado e também os teus desígnios para conosco; ninguém há que se possa igualar contigo. Eu quisera anunciá-los e deles falar, mas são mais do que se pode contar.

[6]VIEŠPATIE, mūsų Dieve, tu daug mums padarei! Nuostabūs tavo darbai ir užmojai! Panašaus į tave nėra! Niekada nepajėgčiau jų visų apsakyti, nes jų tiek daug.

[6] Sacrifícios e ofertas não quiseste; abriste os meus ouvidos; holocaustos e ofertas pelo pecado não requeres.

[7]Tu davei man suprasti, kad netrokšti kruvinos aukos ir javų atnašų, neprašai deginamosios aukos ir atnašos už nuodėmę.

[7] Então, eu disse: eis aqui estou, no rolo do livro está escrito a meu respeito;

[8]Tada tariau: „Štai ateinu! Raštų ritinyje man viskas nurodyta;

[8] agrada-me fazer a tua vontade, ó Deus meu; dentro do meu coração, está a tua lei.

[9]mano džiaugsmas – vykdyti tavo valią, mano Dieve, tavo Įstatymą turiu širdyje!“

[9] Proclamei as boas-novas de justiça na grande congregação; jamais cerrei os lábios, tu o sabes, SENHOR.

[10]Didžiojoje sueigoje skelbiau tavo išganymo rūpestį, netramdžiau savo lūpų; tu, VIEŠPATIE, tai turi žinoti.

[10] Não ocultei no coração a tua justiça; proclamei a tua fidelidade e a tua

[11]Tavo išganymo rūpesčio širdyje neslėpiau, kalbėjau apie tavo ištikimybę ir

salvação; não escondi da grande congregação a tua graça e a tua verdade.

[11] Não retenhas de mim, SENHOR, as tuas misericórdias; guardem-me sempre a tua graça e a tua verdade.

[12] Não têm conta os males que me cercam; as minhas iniqüidades me alcançaram, tantas, que me impedem a vista; são mais numerosas que os cabelos de minha cabeça, e o coração me desfalece.

[13] Praza-te, SENHOR, em livrar-me; dá-te pressa, ó SENHOR, em socorrer-me.

[14] Sejam à uma envergonhados e cobertos de vexame os que me demandam a vida; tornem atrás e cubram-se de ignomínia os que se comprazem no meu mal.

[15] Sofram perturbação por causa da sua ignomínia os que dizem: Bem-feito! Bem-feito!

[16] Folguem e em ti se rejubilem todos os que te buscam; os que amam a tua salvação digam sempre: O SENHOR seja magnificado!

[17] Eu sou pobre e necessitado, porém o SENHOR cuida de mim; tu és o meu amparo e o meu libertador; não te detenhas, ó Deus meu!

Salmo 41

A calúnia dos inimigos e o socorro de Deus

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Bem-aventurado o que acode ao necessitado; o SENHOR o livra no dia do mal.

išganymą. Apie tavo meilę ir tiesą didžiojoje sueigoje nenutylėjau.

[12]VIEŠPATIE, neatsakyk man savo gailestingumo; tavo meilė ir tavo tiesa visada mane tesaugo!

[13]Mane supa nesuskaičiuojami vargai, apniko nuodėmės, nebematau; jų daugiau negu plaukų man ant galvos, ir aš netekau drąsos.

[14]VIEŠPATIE, teikis mane gelbėti! VIEŠPATIE, skubėk man padėti!

[15]Tebūna nugalėti ir apstulbinti visi, kurie tyko man gyvastį atimti. Tepasitraukia ir tebūna sugėdinti, kurie džiaugiasi mano nelaime.

[16]Tebūna savo pralaimėjimo išgąsdinti, kurie sako: „Še tau! Še tau!“

[17]Tedžiūgauja ir tesilinksmina tavyje visi, kurie tavęs ieško, ir tavo išganymą branginantys nuolat tekartoja: ,,Koks didis VIEŠPATS!“

[18]Esu vargšas ir beturtis, tačiau Viešpats manęs nepamiršo. Tu mano pagalba ir išgelbėjimas; nedelsk, mano Dieve!

Psalmynas 41

[1]Choro vadovui. Dovydo psalmė.

[2]Laimingas, kas rūpinasi vargšais; nelaimės dieną jį VIEŠPATS gelbės.

[2] O SENHOR o protege, preserva-lhe a vida e o faz feliz na terra; não o entrega à discrição dos seus inimigos.	[3]VIEŠPATS jį saugos ir stiprins, padarys laimingą žemėje ir nepaliks priešų rankose.
[3] O SENHOR o assiste no leito da enfermidade; na doença, tu lhe afofas a cama.	[4]VIEŠPATS padės jam ligos patale, ligoje išgydys jo negalias.
[4] Disse eu: compadece-te de mim, SENHOR; sara a minha alma, porque pequei contra ti.	[5]Kartą tariau: „VIEŠPATIE, pasigailėk manęs, išgydyk mane, nors esu tau nusidėjęs.
[5] Os meus inimigos falam mal de mim: Quando morrerá e lhe perecerá o nome?	[6]Mano priešai piktai kalba apie mane: 'Kada pagaliau jis numirs ir jo vardas pradings?'
[6] Se algum deles me vem visitar, diz coisas vãs, amontoando no coração malícias; em saindo, é disso que fala.	[7]Kas mane lanko, nėra nuoširdus; jo širdyje kaupiasi kėslai, išėjęs laukan, jis kalba apie juos.
[7] De mim rosnam à uma todos os que me odeiam; engendram males contra mim, dizendo:	[8]Kas manęs nekenčia, prieš mane tarpusavyje šnibždasi, linkėdami man, kas blogiausia:
[8] Peste maligna deu nele, e: Caiu de cama, já não há de levantar-se.	[9]'Mirtina liga jį apėmusi!' ir: 'Šitaip paguldytas, daugiau nebekels!'
[9] Até o meu amigo íntimo, em quem eu confiava, que comia do meu pão, levantou contra mim o calcanhar.	[10]Net mano geriausias bičiulis, kuris dalijosi su manimi duona, taikėsi man įspirti.
[10] Tu, porém, SENHOR, compadece-te de mim e levanta-me, para que eu lhes pague segundo merecem.	[11]Bet tu, VIEŠPATIE, pasigailėk manęs, pakelk mane, kad jiems atmokėčiau.
[11] Com isto conheço que tu te agradas de mim: em não triunfar contra mim o meu inimigo.	[12]Tada žinosiu, kad tu man maloningas, kai mano priešas prieš mane nelaimės.
[12] Quanto a mim, tu me susténs na minha integridade e me pões à tua presença para sempre.	[13]Tu padėsi man, nes darau tai, kas dora, ir laikysi mane amžinai savo Artume".
[13] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, da eternidade para a eternidade! Amém e amém!	[14]Tebūna pagarbintas VIEŠPATS, Izraelio Dievas, nuo amžių per amžius! Amen! Amen!

Livro II

Salmo 42

A alma anela por Deus

Ao mestre de canto. Salmo didático dos filhos de Corá

1 Como suspira a corça pelas correntes das águas, assim, por ti, ó Deus, suspira a minha alma.

2 A minha alma tem sede de Deus, do Deus vivo; quando irei e me verei perante a face de Deus?

3 As minhas lágrimas têm sido o meu alimento dia e noite, enquanto me dizem continuamente: O teu Deus, onde está?

4 Lembro-me destas coisas – e dentro de mim se me derrama a alma -, de como passava eu com a multidão de povo e os guiava em procissão à Casa de Deus, entre gritos de alegria e louvor, multidão em festa.

5 Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

6 Sinto abatida dentro de mim a minha alma; lembro-me, portanto, de ti, nas terras do Jordão, e no monte Hermom, e no outeiro de Mizar.

7 Um abismo chama outro abismo, ao fragor das tuas catadupas; todas as tuas ondas e vagas passaram sobre mim.

8 Contudo, o SENHOR, durante o dia, me concede a sua misericórdia, e à noite comigo está o seu cântico, uma oração ao Deus da minha vida.

Psalmynas 42

Antra knyga

1Choro vadovui. Koracho sūnų maskilas.

2Kaip elnė ilgisi tekančio vandens, taip aš ilgiuosi tavęs, Dieve.

3Visa gyvastimi trokštu Dievo, gyvojo Dievo; kada nueisiu ir pamatysiu Dievo veidą?

4Ašaromis mintu dieną naktį; visą dieną žmonės manęs klausinėja: ,,Kurgi tavo Dievas?“

5Kai išlieju savo širdį prisimindamas, kaip eidavau su minia į Dievo Namus, vesdamas ją iškilmės eitynių spūstyje su džiugiais šlovės šauksmais!

6Kodėl tu tokia liūdna, mano širdie? Kodėl taip nerimsti krūtinėje? Turėk viltį Dieve! Juk aš dar šlovinsiu jį, savo Gelbėtoją, savo Dievą.

7Mano Dieve, liūdna mano širdis, todėl pas tave mintimis keliauju iš Jordano krašto bei Hermono, nuo Micaro kalno.

8Bedugnė šaukia bedugnei tavo krioklių griausmu, visa tavo bangų mūša ir vilnys mane skandina.

9Dieną VIEŠPATS tesuteikia savo malonę naktį giedoti jam giesmę, maldą savo gyvenimo Dievui.

[9] Digo a Deus, minha rocha: por que te olvidaste de mim? Por que hei de andar eu lamentando sob a opressão dos meus inimigos?
[10] Esmigalham-se-me os ossos, quando os meus adversários me insultam, dizendo e dizendo: O teu Deus, onde está?
[11] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

[10]Sakau Dievui, savo Uolai: „Kodėl užmiršai mane? Kodėl, priešų engiamas, turiu liūdnas klajoti?“
[11]Net kaulus man skauda, kai priešai tyčiojasi kasdien klausinėdami: „Kurgi tavo Dievas?“
[12]Kodėl tu tokia liūdna, mano širdie? Kodėl taip nerimsti krūtinėje? Turėk viltį Dieve! Juk aš dar šlovinsiu jį, savo Gelbėtoją, savo Dievą.

Salmo 43

Desejos pelo santuário

[1] Faze-me justiça, ó Deus, e pleiteia a minha causa contra a nação contenciosa; livra-me do homem fraudulento e injusto.
[2] Pois tu és o Deus da minha fortaleza. Por que me rejeitas? Por que hei de andar eu lamentando sob a opressão dos meus inimigos?
[3] Envia a tua luz e a tua verdade, para que me guiem e me levem ao teu santo monte e aos teus tabernáculos.
[4] Então, irei ao altar de Deus, de Deus, que é a minha grande alegria; ao som da harpa eu te louvarei, ó Deus, Deus meu.
[5] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

Psalmynas 43

[1]Išteisink mane, Dieve, apgink mano bylą prieš nedorus žmones; nuo klastingo ir nesąžiningo žmogaus gelbėk mane.
[2]Juk tu esi Dievas – mano tvirtovė; tad kodėl mane palikai?
[3]Kodėl turiu vaikštinėti liūdnas, engiamas priešo?
[4]Siųsk savo šviesą ir tiesą, ir teveda jos mane, teparveda mane prie tavo šventojo kalno į tavo buveinę!
[5]Tada žengsiu prie Dievo aukuro pas savo didžio džiaugsmo Dievą ir šlovinsiu tave lyra, Dieve, mano Dieve.
[6]Kodėl tu tokia liūdna, mano širdie? Kodėl taip nerimsti krūtinėje? Turėk viltį Dieve! Juk aš dar šlovinsiu jį, savo Gelbėtoją, savo Dievą.

Salmo 44

Apelo por auxílio divino

Ao mestre de canto. Dos filhos de Corá. Salmo didático

Psalmynas 44

[1]Choro vadovui. Koracho sūnų maskilas.

[1] Ouvimos, ó Deus, com os próprios ouvidos; nossos pais nos têm contado o que outrora fizeste, em seus dias.

[2]Dieve, savo ausimis girdėjome – tėvai mums papasakojo apie didžius darbus, kuriuos padarei jų laikais, senovės dienomis.

[2] Como por tuas próprias mãos desapossaste as nações e os estabeleceste; oprimiste os povos e aos pais deste largueza.

[3]Tu savo ranka išvarei tautas, o juos pasodinai; ištikai nelaime kitas tautas, o savąją apdovanojai sėkme.

[3] Pois não foi por sua espada que possuíram a terra, nem foi o seu braço que lhes deu vitória, e sim a tua destra, e o teu braço, e o fulgor do teu rosto, porque te agradaste deles.

[4]Juk ne savo kalaviju jie paėmė kraštą, ne jų ranka padarė juos pergalingus, o tavo dešinė, tavo petys ir Artumas, nes tu juos mylėjai.

[4] Tu és o meu rei, ó Deus; ordena a vitória de Jacó.

[5]Tu mano Karalius ir mano Dievas, tu suteiki pergalę savo Jokūbui.

[5] Com o teu auxílio, vencemos os nossos inimigos; em teu nome, calcamos aos pés os que se levantam contra nós.

[6]Per tave atmušame priešus, tavo vardu trempiame užpuolikus.

[6] Não confio no meu arco, e não é a minha espada que me salva.

[7]Juk ne savo lanku aš pasitikiu, nė mano kalavijas neneša man pergalės,

[7] Pois tu nos salvaste dos nossos inimigos e cobriste de vergonha os que nos odeiam.

[8]bet tu išgelbėjai mus nuo priešų, nugalėjai tuos, kurie mūsų nekenčia.

[8] Em Deus, nos temos gloriado continuamente e para sempre louvaremos o teu nome.

[9]Dievu mes nuolat didžiuojamės ir tavo vardą be perstojo šloviname. *Sela.*

[9] Agora, porém, tu nos lançaste fora, e nos expuseste à vergonha, e já não sais com os nossos exércitos.

[10]O dabar mus atstūmei, užtraukei gėdą, nebežygiuoji daugiau su mūsų kariuomene į mūšį.

[10] Tu nos fazes bater em retirada à vista dos nossos inimigos, e os que nos odeiam nos tomam por seu despojo.

[11]Tu privertei mus bėgti nuo priešų, mūsų užpuolikai mus plėšia kiek norėdami.

[11] Entregaste-nos como ovelhas para o corte e nos espalhaste entre as nações.

[12]Tu paženklinai mus kaip avis pjovimui, išblaškei mus tautose.

[12] Vendes por um nada o teu povo e nada lucras com o seu preço.

[13]Tu pardavei savo tautą už niekus, neturėjai pelno juos pardavęs.

[13] Tu nos fazes opróbrio dos nossos vizinhos, escárnio e zombaria aos que nos rodeiam.

[14]Tu išstatei mus kaimynų pajuokai, visų aplinkinių paniekai ir pasityčiojimui.

[14] Pões-nos por ditado entre as nações, alvo de meneios de cabeça entre os povos.

[15]Tu padarei mus pašaipos priežodžiu pagonims, pajuokos daiktu tautoms.

[15] A minha ignomínia está sempre diante de mim; cobre-se de vergonha o meu rosto,

[16]Nuolatos jaučiu savo negarbę, iš gėdos rausta man veidas

[16] ante os gritos do que afronta e blasfema, à vista do inimigo e do vingador.

[17]nuo dergiančių užgauliotojo žodžių, nuo kerštingų priešo žvilgsnių.

[17] Tudo isso nos sobreveio; entretanto, não nos esquecemos de ti, nem fomos infiéis à tua aliança.

[18]Visa tai mus užgriuvo, nors mes tavęs neužmiršome, nei buvome neištikimi tavo Sandorai.

[18] Não tornou atrás o nosso coração, nem se desviaram os nossos passos dos teus caminhos,

[19]Mūsų širdis nenusigręžė, nė mūsų žingsniai nenukrypo nuo tavo kelio,

[19] para nos esmagares onde vivem os chacais e nos envolveres com as sombras da morte.

[20]nors palikai mus bejėgius šakalų lindynėje ir apgaubei mirtina tamsa.

[20] Se tivéssemos esquecido o nome do nosso Deus ou tivéssemos estendido as mãos a deus estranho,

[21]Jei būtume užmiršę savo Dievo vardą ar tiesę rankas į svetimą dievą,

[21] porventura, não o teria atinado Deus, ele, que conhece os segredos dos corações?

[22]argi Dievas būtų to neatidengęs? Juk jis žino širdies paslaptis!

[22] Mas, por amor de ti, somos entregues à morte continuamente, somos considerados como ovelhas para o matadouro.

[23]Juk dėl tavęs mes esame nuolat žudomi, su mumis elgiamasi kaip su pjovimui skirtomis avimis.

[23] Desperta! Por que dormes, SENHOR? Desperta! Não nos rejeites para sempre!

[24]Atsibusk, VIEŠPATIE! Kodėl miegi? Kelkis, neatmesk mūsų amžinai!

[24] Por que escondes a face e te esqueces da nossa miséria e da nossa opressão?

[25]Kam slepi savo veidą? Kodėl užmiršti mūsų skurdą ir priespaudą?

[25] Pois a nossa alma está abatida até ao pó, e o nosso corpo, como que pegado no chão.
[26] Levanta-te para socorrer-nos e resgata-nos por amor da tua benignidade.

Salmo 45

O Ungido de Deus e a sua noiva

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lírios". Dos filhos de Corá. Salmo didático. Cântico de amor

[1] De boas palavras transborda o meu coração. Ao Rei consagro o que compus; a minha língua é como a pena de habilidoso escritor.
[2] Tu és o mais formoso dos filhos dos homens; nos teus lábios se extravasou a graça; por isso, Deus te abençoou para sempre.
[3] Cinge a espada no teu flanco, herói; cinge a tua glória e a tua majestade!
[4] E nessa majestade cavalga prosperamente, pela causa da verdade e da justiça; e a tua destra te ensinará proezas.
[5] As tuas setas são agudas, penetram o coração dos inimigos do Rei; os povos caem submissos a ti.
[6] O teu trono, ó Deus, é para todo o sempre; cetro de eqüidade é o cetro do teu reino.
[7] Amas a justiça e odeias a iniqüidade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com o óleo de alegria, como a nenhum dos teus companheiros.

[26]Juk mes gulime kniūbsti dulkėse ir nebegalime pakilti nuo žemės.

[27]Pakilk, ateik mums padėti, atpirk mus dėl savo ištikimosios meilės!

Psalmynas 45

[1]Choro vadovui. „Lelijų“ melodija. Koracho sūnų maskilas. Meilės giesmė.

[2]Širdis man tvinsta kilniais žodžiais, kai dedu šias eiles karaliui; mano liežuvis – kaip įgudusio rašytojo plunksna.

[3]Tu viršiji visus vyrus savo grožiu, tavo kalba sklidina malonės. Taip Dievas suteikė tau amžiną palaiminimą!

[4]Karžygy, sekis kalaviją prie juosmens savo garbėje ir didybėje!

[5]Savo didybėje žygiuok pergalingai ginti tiesos ir teisumo. Tavo dešinė tepamoko tave nuostabių darbų!

[6]Aštrios tavo strėlės; jos perveria karaliaus priešų širdį, ir tautos puola tau prie kojų.

[7]Tavo sostas, Dieve, išsilaikys per amžių amžius, tavo karališkasis skeptras – teisingumo skeptras.

[8]Tu brangini, kas teisu, ir nekenti, kas nedora. Todėl Dievas, tavo Dievas, patepė tave džiaugsmo aliejumi labiau negu tavo bendrus.

[8] Todas as tuas vestes recendem a mirra, aloés e cássia; de palácios de marfim ressoam instrumentos de cordas que te alegram.

[9]Tavo drabužiai kvepia mira, alaviju ir kasija. Iš dramblio kaulu išpuoštų rūmų stygų garsai tave linksmina.

[9] Filhas de reis se encontram entre as tuas damas de honra; à tua direita está a rainha adornada de ouro finíssimo de Ofir.

[10]Tarp tavo dvaro didžiūnių yra karalaičių, tavo sosto dešinėje stovi karalienė, papuošta auksu iš Ofyro.

[10] Ouve, filha; vê, dá atenção; esquece o teu povo e a casa de teu pai.

[11]Klausykis, dukterie, įsidėmėk ir įsiklausyk, užmiršk savo tautą ir tėvo namus.

[11] Então, o Rei cobiçará a tua formosura; pois ele é o teu senhor; inclina-te perante ele.

[12]Karalius trokš tavo grožio, nes jis tavo viešpats, tad turi jam paklusti.

[12] A ti virá a filha de Tiro trazendo donativos; os mais ricos do povo te pedirão favores.

[13]Tyro žmonės neša tau dovanas, šalies turtuoliai stengsis tau įtikti

[13] Toda formosura é a filha do Rei no interior do palácio; a sua vestidura é recamada de ouro.

[14]visokiais turtais. Karalaitė – rūmuose; kokia ji graži! Jos apdaras aukso siūlais išsiuvinėtas.

[14] Em roupagens bordadas conduzem-na perante o Rei; as virgens, suas companheiras que a seguem, serão trazidas à tua presença.

[15]Savo spalvingu apdaru apsitaisiusi ji vedama į vidų pas karalių; pamergės – jos draugių palyda – atvedamos prie tavęs.

[15] Serão dirigidas com alegria e regozijo; entrarão no palácio do Rei.

[16]Lydimos džiūgavimų ir krykštavimų, jos įeina į karaliaus rūmus.

[16] Em vez de teus pais, serão teus filhos, os quais farás príncipes por toda a terra.

[17]Tau tėvus atstos tavo sūnūs; tu padarysi juos didžiūnais visoje žemėje.

[17] O teu nome, eu o farei celebrado de geração a geração, e, assim, os povos te louvarão para todo o sempre.

[18]Garsinsiu tavo vardą per kartų kartas, todėl tautos girs tave per amžių amžius.

Salmo 46

Deus é o nosso refúgio e fortaleza

Ao mestre de canto. Dos filhos de Corá. Em voz de soprano. Cântico

Psalmynas 46

[1]Choro vadovui. Koracho sūnų giesmė. „Mergelių“ melodija.

[1] Deus é o nosso refúgio e fortaleza, socorro bem presente nas tribulações.

[2] Portanto, não temeremos ainda que a terra se transtorne e os montes se abalem no seio dos mares;

[3] ainda que as águas tumultuem e espumejem e na sua fúria os montes se estremeçam.

[4] Há um rio, cujas correntes alegram a cidade de Deus, o santuário das moradas do Altíssimo.

[5] Deus está no meio dela; jamais será abalada; Deus a ajudará desde antemanhã.

[6] Bramam nações, reinos se abalam; ele faz ouvir a sua voz, e a terra se dissolve.

[7] O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o nosso refúgio.

[8] Vinde, contemplai as obras do SENHOR, que assolações efetuou na terra.

[9] Ele põe termo à guerra até aos confins do mundo, quebra o arco e despedaça a lança; queima os carros no fogo.

[10] Aquietai-vos e sabei que eu sou Deus; sou exaltado entre as nações, sou exaltado na terra.

[11] O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o nosso refúgio.

[2]Dievas – mūsų prieglauda ir stiprybė, visada artima pagalba varguose.

[3]Todėl nebijome, nors žemė sverdėtų, nors kalnai griūtų į jūrų gelmę,

[4]net jei jų vandenys šėltų ir putotų, kalnai drebėtų nuo jų šėlsmo. *Sela.*

[5]Upės srovės linksmina Dievo miestą, šventąją Aukščiausiojo buveinę.

[6]Dievas jame, jis nebus sunaikintas; rytui auštant, Dievas ateis jam į pagalbą.

[7]Siautėja tautos, griūva karalystės, pasigirdus jo griausmui apmiršta žemė.

[8]Su mumis Galybių VIEŠPATS, Jokūbo Dievas – mūsų tvirtovė! *Sela.*

[9]Ateikite ir pamatykite, ką VIEŠPATS padarė, pasižiūrėkite į jo nuostabius darbus žemėje.

[10]Karus visoje žemėje jis sustabdo, lankus sutrupina, ietis sulaužo, skydus į ugnį sumeta.

[11]„Taikykitės ir žinokite, kad aš esu Dievas! Iškilus tautose, iškilus žemėje“.

[12]Su mumis Galybių VIEŠPATS, Jokūbo Dievas – mūsų tvirtovė! *Sela.*

Salmo 47

Deus, o Rei da terra

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Batei palmas, todos os povos; celebrai a Deus com vozes de júbilo.

[2] Pois o SENHOR Altíssimo é tremendo, é o grande rei de toda a terra.

Psalmynas 47

[1]Choro vadovui. Koracho sūnų psalmė.

[2]Plokite iš džiaugsmo, visos tautos! Šlovinkite Dievą džiaugsmo valiavimais!

[3]Juk VIEŠPATS, Aukščiausiasis, pagarbų šiurpą kelia, jis didis visos žemės Karalius.

[3] Ele nos submeteu os povos e pôs sob os nossos pés as nações.

[4] Escolheu-nos a nossa herança, a glória de Jacó, a quem ele ama.

[5] Subiu Deus por entre aclamações, o SENHOR, ao som de trombeta.

[6] Salmodiai a Deus, cantai louvores; salmodiai ao nosso Rei, cantai louvores.

[7] Deus é o Rei de toda a terra; salmodiai com harmonioso cântico.

[8] Deus reina sobre as nações; Deus se assenta no seu santo trono.

[9] Os príncipes dos povos se reúnem, o povo do Deus de Abraão, porque a Deus pertencem os escudos da terra; ele se exaltou gloriosamente.

[4]Tautas mums pavaldžias jis padarė, gentis padėjo mums po kojų.

[5]Paveldą mums jis išrinko – pasididžiavimą savo tautos, kurią jis myli. *Sela.*

[6]Dievas žengia, lydimas džiaugsmo šauksmų, VIEŠPATS, lydimas ragų gaudesio.

[7]Giedokite šlovės giesmes Dievui, giedokite šlovės giesmes! Giedokite šlovės giesmes mūsų Karaliui, giedokite šlovės giesmes!

[8]Juk Dievas – visos žemės Karalius; giedokite jam šlovės himną!

[9]Dievas viešpatauja visoms tautoms, Dievas sėdi savo šventajame soste.

[10]Tautų didžiūnai renkasi su tauta Dievo, kurį Abraomas garbino. Juk žemės skydai priklauso Dievui, jis – didžiai iškilus.

Salmo 48

A cidade de Deus

Cântico. Salmo dos filhos de Corá

[1] Grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, na cidade do nosso Deus.

[2] Seu santo monte, belo e sobranceiro, é a alegria de toda a terra; o monte Sião, para os lados do Norte, a cidade do grande Rei.

[3] Nos palácios dela, Deus se faz conhecer como alto refúgio.

[4] Por isso, eis que os reis se coligaram e juntos sumiram-se;

[5] bastou-lhes vê-lo, e se espantaram, tomaram-se de assombro e fugiram apressados.

Psalmynas 48

[1]Giesmė. Koracho sūnų psalmė.

[2]VIEŠPATS didis ir labai vertas šlovės mūsų Dievo mieste. Jo šventasis kalnas,

[3]aukštas ir gražus, yra visos žemės džiaugsmas, Siono kalnas, Cafono viršūnė, didžiojo Karaliaus miestas.

[4]Dievas parodė, kad saugu su juo miesto tvirtovėse.

[5]Štai karaliai sutelkė jėgas ir drauge atžygiavo pulti.

[6]Vos pamatę jį, jie apstulbo; siaubo apimti, jie puolė bėgti.

[6] O terror ali os venceu, e sentiram dores como de parturiente.

[7] Juos pagavo drebulys lyg gimdančios moters skausmas,

[7] Com vento oriental destruíste as naus de Társis.

[8] lyg Taršišo laivai būtų buvę ryčio audros skandinami.

[8] Como temos ouvido dizer, assim o vimos na cidade do SENHOR dos Exércitos, na cidade do nosso Deus. Deus a estabelece para sempre.

[9] Ką esame girdėję, tą pamatėme Galybių VIEŠPATIES mieste, mūsų Dievo mieste, kurį Dievas padaro amžinai saugų. *Sela.*

[9] Pensamos, ó Deus, na tua misericórdia no meio do teu templo.

[10] Dieve, mes garbiname tavo ištikimąją meilę tavo šventykloje.

[10] Como o teu nome, ó Deus, assim o teu louvor se estende até aos confins da terra; a tua destra está cheia de justiça.

[11] Tavo garsas, Dieve, kaip ir tavo šlovė siekia žemės pakraščius. Tavo dešinė kupina teisumo!

[11] Alegre-se o monte Sião, exultem as filhas de Judá, por causa dos teus juízos.

[12] Tesilinksmina Siono kalnas, tedžiūgauja Judo miestai, nes tu teisingai teisi.

[12] Percorrei a Sião, rodeai-a toda, contai-lhe as torres;

[13] Apeik aplink Sioną, apsuk ratą; suskaičiuok jo bokštus.

[13] notai bem os seus baluartes, observai os seus palácios, para narrardes às gerações vindouras

[14] Atkreipk dėmesį į jo pylimus, pereik per jo tvirtoves, kad galėtumei pasakyti būsimajai kartai:

[14] que este é Deus, o nosso Deus para todo o sempre; ele será nosso guia até à morte.

[15] „Šis Dievas – mūsų Dievas per amžių amžius. Jis ves mus amžinai".

Salmo 49

A vaidade do homem

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

Psalmynas 49

[1] Choro vadovui. Koracho sūnų psalmė.

[1] Povos todos, escutai isto; dai ouvidos, moradores todos da terra,

[2] Pasiklausykite, visi žmonės, ką pasakysiu! Klausykitės, visi pasaulio gyventojai,

[2] tanto plebeus como os de fina estirpe, todos juntamente, ricos e pobres.

[3] didžiūnai ir prastuoliai, turtuoliai ir vargšai!

[3] Os meus lábios falarão sabedoria, e o meu coração terá pensamentos judiciosos.

[4] Žodžiai, kuriuos tariu, išmintingi, mano širdies kalba kupina įžvalgos.

[4] Inclinarei os ouvidos a uma parábola, decifrarei o meu enigma ao som da harpa.

[5] Telksiuos į išminties posakį ir skambindamas arfa aiškinsiu jo mįslę.

[5] Por que hei de eu temer nos dias da tribulação, quando me salteia a iniqüidade dos que me perseguem,
[6] dos que confiam nos seus bens e na sua muita riqueza se gloriam?
[7] Ao irmão, verdadeiramente, ninguém o pode remir, nem pagar por ele a Deus o seu resgate
[8] (Pois a redenção da alma deles é caríssima, e cessará a tentativa para sempre.),
[9] para que continue a viver perpetuamente e não veja a cova;
[10] porquanto vê-se morrerem os sábios e perecerem tanto o estulto como o inepto, os quais deixam a outros as suas riquezas.
[11] O seu pensamento íntimo é que as suas casas serão perpétuas e, as suas moradas, para todas as gerações; chegam a dar seu próprio nome às suas terras.
[12] Todavia, o homem não permanece em sua ostentação; é, antes, como os animais, que perecem.
[13] Tal proceder é estultícia deles; assim mesmo os seus seguidores aplaudem o que eles dizem.
[14] Como ovelhas são postos na sepultura; a morte é o seu pastor; eles descem diretamente para a cova, onde a sua formosura se consome; a sepultura é o lugar em que habitam.
[15] Mas Deus remirá a minha alma do poder da morte, pois ele me tomará para si.

[6]Kodėl turėčiau bijoti vargo dienomis, kai mane apninka nedori priešai,
[7]žmonės, kurie pasitiki savo turtais ir didžiuojasi savo lobių gausumu?
[8]Joks žmogus negali savęs atpirkti ar mokėti Dievui savo išpirkos.
[9]Žmogaus gyvasties kaina per aukšta: ką jis galėtų mokėti, niekada nebūtų gana,
[10]kad sulaikytų jį nuo kapo ir leistų jam amžinai gyventi.
[11]Juk žmogus mato, kad miršta net išmintingieji, kaip ir kvaili bei nemokšos, palikdami kitiems savo turtus.
[12]Kapas – amžini jų namai, buveinė per kartų kartas, nors savo vardu jie praminė šalis.
[13]Mirtingasis negali išlikti savo didybėje, jis panašus į nugaištantį gyvulį.
[14]Toks kelias tų, kurie išpuikę, galas tų, kurie patenkinti savo turtais. *Sela.*
[15]Tarsi avys jie gūžina į Šeolą; mirtis bus jų piemuo. Dorieji viešpataus jiems aušros metu, o jų išdidumas greitai pradings. Šešėlių pasaulis taps jų namais.
[16]Bet mano gyvastį Dievas atpirks iš Šeolo nagų, nes jis teiksis mane pasiimti. *Sela.*

[16] Não temas, quando alguém se enriquecer, quando avultar a glória de sua casa;

[17] pois, em morrendo, nada levará consigo, a sua glória não o acompanhará.

[18] Ainda que durante a vida ele se tenha lisonjeado, e ainda que o louvem quando faz o bem a si mesmo,

[19] irá ter com a geração de seus pais, os quais já não verão a luz.

[20] O homem, revestido de honrarias, mas sem entendimento, é, antes, como os animais, que perecem.

[17]Nesijaudink, jei kas turtėja, jei jo turtai didėja.

[18]Juk su savimi pasiimti negalės nieko, kai mirs, jo turtai neis kartu su juo į kapą.

[19]Nors žmogus, gyvas būdamas, manytų esąs laimingas, nors ir būtų giriamas, nes jam sekasi,

[20]jis turi dėtis į būrį savo protėvių, kurie daugiau niekada nebematys šviesos.

[21]Mirtingasis nesupranta didybės, jis panašus į nugaištantį gyvulį.

Salmo 50

A essência do culto a Deus

Salmo de Asafe

[1] Fala o Poderoso, o SENHOR Deus, e chama a terra desde o Levante até ao Poente.

[2] Desde Sião, excelência de formosura, resplandece Deus.

[3] Vem o nosso Deus e não guarda silêncio; perante ele arde um fogo devorador, ao seu redor esbraveja grande tormenta.

[4] Intima os céus lá em cima e a terra, para julgar o seu povo.

[5] Congregai os meus santos, os que comigo fizeram aliança por meio de sacrifícios.

[6] Os céus anunciam a sua justiça, porque é o próprio Deus que julga.

[7] Escuta, povo meu, e eu falarei; ó Israel, e eu testemunharei contra ti. Eu sou Deus, o teu Deus.

Psalmynas 50

[1]Asafo psalmė. Dievas, VIEŠPATS Dievas, kalba, jis sušaukia visą žemę nuo Rytų ligi Vakarų.

[2]Iš Siono, grožio viršūnės, Dievas švyti.

[3]Mūsų Dievas ateina, bet ne tyliai; pirma jo – ryjanti ugnis, aplink jį – smarki audra.

[4]Jis pasišaukia dangų ir žemę savo tautos teismui.

[5]„Atveskite man ištikimuosius, kurie atnašaudami auką sudarė Sandorą su manimi!“

[6]Tada dangus skelbia jo teisumą, nes pats Dievas yra teisėjas. *Sela.*

[7]„Klausykis, mano tauta, aš kalbėsiu, Izraeli, aš kaltinsiu tave. Aš Dievas, tavo Dievas.

[8] Não te repreendo pelos teus sacrifícios, nem pelos teus holocaustos continuamente perante mim.

[8]Peikiu jus ne dėl jūsų aukų, nes jūsų deginamąsias aukas visuomet matau.

[9] De tua casa não aceitarei novilhos, nem bodes, dos teus apriscos.

[9]Neimu iš jūsų ūkio jokio jaučio ar ožio iš jūsų gardų.

[10] Pois são meus todos os animais do bosque e as alimárias aos milhares sobre as montanhas.

[10]Juk man priklauso visi gyvūnai miške, galvijai ant tūkstančio kalvų.

[11] Conheço todas as aves dos montes, e são meus todos os animais que pululam no campo.

[11]Žinau visus laukinius paukščius; visa, kas juda laukuose, yra mano.

[12] Se eu tivesse fome, não to diria, pois o mundo é meu e quanto nele se contém.

[12]Jei būčiau alkanas, tau nesiskųsčiau, nes mano yra pasaulis ir visa, kas jame.

[13] Acaso, como eu carne de touros? Ou bebo sangue de cabritos?

[13]Argi aš valgau jaučių mėsą ar geriu ožių kraują?

[14] Oferece a Deus sacrifício de ações de graças e cumpre os teus votos para com o Altíssimo;

[14]Atnašauk Dievui bendravimo auką ir vykdyk savo įžadus Aukščiausiajam.

[15] invoca-me no dia da angústia; eu te livrarei, e tu me glorificarás.

[15]Šaukis manęs vargo dieną; išgelbėsiu tave, ir tu mane šlovinsi“.

[16] Mas ao ímpio diz Deus: De que te serve repetires os meus preceitos e teres nos lábios a minha aliança,

[16]Bet nedorėliui Dievas sako: „Kokią teisę turi kartoti mano įstatus ir kalbėti apie mano Sandorą!

[17] uma vez que aborreces a disciplina e rejeitas as minhas palavras?

[17]Juk nekenti mano auklėjimo ir atmeti mano įsakus.

[18] Se vês um ladrão, tu te comprazes nele e aos adúlteros te associas.

[18]Vagį pamatęs, tampi jo bendru ir bičiuliaujiesi su tais, kurie svetimauja.

[19] Soltas a boca para o mal, e a tua língua trama enganos.

[19]Savo lūpoms davei valią piktam, tavo liežuvis skleidžia apgaulę.

[20] Sentas-te para falar contra teu irmão e difamas o filho de tua mãe.

[20]Sėdi ir apkalbi savo brolį, šmeiži savo motinos vaiką.

[21] Tens feito estas coisas, e eu me calei; pensavas que eu era teu igual; mas eu te argüirei e porei tudo à tua vista.

[21]Visa tai padarei, bet aš nieko nesakiau, ir tu manei, kad aš esu toks, kaip tu. Tad dabar tave peikiu ir kaltinu.

[22] Considerai, pois, nisto, vós que vos esqueceis de Deus, para que não vos despedace, sem haver quem vos livre.
[23] O que me oferece sacrifício de ações de graças, esse me glorificará; e ao que prepara o seu caminho, dar-lhe-ei que veja a salvação de Deus.

Salmo 51

Confissão e arrependimento

Ao mestre de canto. Salmo de Davi, quando o profeta Natã veio ter com ele, depois de haver ele possuído Bate-Seba

2 Sm 12.1-15

[1] Compadece-te de mim, ó Deus, segundo a tua benignidade; e, segundo a multidão das tuas misericórdias, apaga as minhas transgressões.
[2] Lava-me completamente da minha iniqüidade e purifica-me do meu pecado.
[3] Pois eu conheço as minhas transgressões, e o meu pecado está sempre diante de mim.
[4] Pequei contra ti, contra ti somente, e fiz o que é mau perante os teus olhos, de maneira que serás tido por justo no teu falar e puro no teu julgar.
[5] Eu nasci na iniqüidade, e em pecado me concebeu minha mãe.
[6] Eis que te comprazes na verdade no íntimo e no recôndito me fazes conhecer a sabedoria.

[7] Purifica-me com hissopo, e ficarei limpo; lava-me, e ficarei mais alvo que a neve.

[22]Tad suvokite tai, užmirštantieji Dievą, antraip jus suplėšysiu, ir nebus kas jus išgelbėtų.

[23]Kas aukoja bendravimo auką, mane pagerbia, ir tam, kuris taiso savo kelią, aš parodysiu Dievo išganymą“.

Psalmynas 51

[1]Choro vadovui. Dovydo psalmė,
[2]atėjus pas jį pranašui Natanui po jo nusidėjimo su Batšeba.

[3]Pasigailėk manęs, Dieve, iš savo gerumo; iš savo begalinio gailestingumo sunaikink mano maištingus darbus.

[4]Kaskart nuplauk mano kaltę, apvalyk mane nuo mano nuodėmės!

[5]Savo maištingus darbus aš gerai pažįstu, ir mano nuodėmė man nuolat prieš akis.

[6]Tau nusidėjau, tiktai tau, ir padariau, kas pikta tavo akyse. Tad esi teisus, kai mane kaltini, ir teisingas, kai savo teisme mane pasmerki.
[7]Aš gimęs su kalte, ir mano motina mane pradėjo su nuodėme.

[8]Tu trokšti tiesos ir nuoširdumo, todėl mokyk mane išminties ligi širdies gelmių.

[9]Apvalyk mane yzopu, ir būsiu švarus, nuplauk mane, ir būsiu baltesnis už sniegą.

[8] Faze-me ouvir júbilo e alegria, para que exultem os ossos que esmagaste.

[9] Esconde o rosto dos meus pecados e apaga todas as minhas iniqüidades.

[10] Cria em mim, ó Deus, um coração puro e renova dentro de mim um espírito inabalável.

[11] Não me repulses da tua presença, nem me retires o teu Santo Espírito.

[12] Restitui-me a alegria da tua salvação e sustenta-me com um espírito voluntário.

[13] Então, ensinarei aos transgressores os teus caminhos, e os pecadores se converterão a ti.

[14] Livra-me dos crimes de sangue, ó Deus, Deus da minha salvação, e a minha língua exaltará a tua justiça.

[15] Abre, SENHOR, os meus lábios, e a minha boca manifestará os teus louvores.

[16] Pois não te comprazes em sacrifícios; do contrário, eu tos daria; e não te agradas de holocaustos.

[17] Sacrifícios agradáveis a Deus são o espírito quebrantado; coração compungido e contrito, não o desprezarás, ó Deus.

[18] Faze bem a Sião, segundo a tua boa vontade; edifica os muros de Jerusalém.

[19] Então, te agradarás dos sacrifícios de justiça, dos holocaustos e das ofertas queimadas; e sobre o teu altar se oferecerão novilhos.

Salmo 52

Condenação do ímpio

[10]Leisk man išgirsti džiaugsmo ir linksmybės žinią, ir kaulai, kuriuos išvarginai, tepradžiunga.

[11]Nugręžk savo veidą nuo mano nuodėmių ir panaikink visas mano kaltes.

[12]Sukurk man tyrą širdį, Dieve, ir atnaujink manyje ištikimą dvasią.

[13]Nevaryk manęs nuo savo Artumo, nenuimk nuo manęs savo dvasios šventos.

[14]Leisk man vėl džiaugtis tavo išganymu, tepalaiko mane nori dvasia.

[15]Mokysiu nedorėlius tavo kelių, ir nusidėjėliai sugrįš pas tave.

[16]Išlaisvink mane iš kraujo kaltės, Dieve, mano išganymo Dieve, ir mano liežuvis mėgausis tavo teisumu.

[17]Viešpatie, praverk mano lūpas, ir mano burna skelbs tavo šlovę.

[18]Juk aukomis tu nesigėri; jei atnašaučiau deginamąją auką, tu jos nepriimtum.

[19]Tikra auka Dievui – susigraudinusi dvasia; tu, Dieve, nepaniekinsi širdies, susigraudinusios ir atgailaujančios.

[20]Būk dosnus Sionui iš savo gerumo, ir tebūna atstatytos Jeruzalės sienos.

[21]Tada tau patiks teisios aukos, deginamosios atnašos ir deginamosios aukos, tada jaučiai bus atnašaujami ant tavo aukuro.

Psalmynas 52

Ao mestre de canto. Salmo didático de Davi, quando Doegue, edomita, fez saber a Saul que Davi entrara na casa de Abimeleque

1 Sm 22.9-10

1 Por que te glorias na maldade, ó homem poderoso? Pois a bondade de Deus dura para sempre.

2 A tua língua urde planos de destruição; é qual navalha afiada, ó praticadora de enganos!

3 Amas o mal antes que o bem; preferes mentir a falar retamente.

4 Amas todas as palavras devoradoras, ó língua fraudulenta!

5 Também Deus te destruirá para sempre; há de arrebatar-te e arrancar-te da tua tenda e te extirpará da terra dos viventes.

6 Os justos hão de ver tudo isso, temerão e se rirão dele, dizendo:

7 Eis o homem que não fazia de Deus a sua fortaleza; antes, confiava na abundância dos seus próprios bens e na sua perversidade se fortalecia.

8 Quanto a mim, porém, sou como a oliveira verdejante, na Casa de Deus; confio na misericórdia de Deus para todo o sempre.

9 Dar-te-ei graças para sempre, porque assim o fizeste; na presença dos teus fiéis, esperarei no teu nome, porque é bom.

Salmo 53

A corrupção do pecador e sua redenção
Salmo 14.1-7

Ao mestre de canto. Salmo didático de Davi, para cítara

1Choro vadovui. Dovydo maskilas,

2Doegui Edomitui nuėjus ir pranešus Sauliui: „Dovydas atėjo į Ahimelecho namus“.

3Kodėl didžiuojiesi, negarbingas galiūne, savo nedoru darbu? Ištikimoji Dievo meilė amžina!

4Tavo liežuvis lyg aštrus skustuvas, klastos meistre!

5Tu labiau mėgsti pikta negu gera, meluoti, negu tiesą sakyti. *Sela.*

6Tu mėgsti visa, kas neša žūtį, klastingasis liežuvi!

7Bet pats Dievas pražudys tave amžinai; jis parblokš tave ir ištrauks iš tavo palapinės, išraus tave iš gyvųjų šalies. *Sela.*

8Teisieji tai matydami bus apimti pagarbios baimės. Jie juoksis sakydami:

9„Pasižiūrėkite į žmogų, kuris neieškojo užuovėjos pas Dievą, bet pasitikėjo savo didžiais turtais ir rėmėsi nedorais darbais!“

10Bet aš esu lyg vešlus alyvmedis, augantis Dievo Namuose. Aš pasitikiu ištikimąja Dievo meile per amžių amžius.

11Dėkosiu tau amžinai už visa, ką tu padarei. Ištikimųjų akivaizdoje skelbsiu tavo vardą, nes jis geras.

Psalmynas 53

1Choro vadovui. Pagal mahalatą. Dovydo maskilas.

[1] Diz o insensato no seu coração: Não há Deus. Corrompem-se e praticam iniqüidade; já não há quem faça o bem.
[2] Do céu, olha Deus para os filhos dos homens, para ver se há quem entenda, se há quem busque a Deus.
[3] Todos se extraviaram e juntamente se corromperam; não há quem faça o bem, não há nem sequer um.
[4] Acaso, não entendem os obreiros da iniqüidade? Esses, que devoram o meu povo como quem come pão? Eles não invocam a Deus.
[5] Tomam-se de grande pavor, onde não há a quem temer; porque Deus dispersa os ossos daquele que te sitia; tu os envergonhas, porque Deus os rejeita.
[6] Quem me dera que de Sião viesse já o livramento de Israel! Quando Deus restaurar a sorte do seu povo, então, exultará Jacó, e Israel se alegrará.

[2]Kvailys savo širdyje sako: „Dievo nėra!“ Tokie sugedę, jie šlykščiai elgiasi; nėra nė vieno, kuris darytų gera.
[3]Dievas žvelgia žemyn iš dangaus į žmoniją, norėdamas pamatyti, ar yra kas protingas ir ieškantis Dievo.
[4]Visi atsimetę, visi panašiai sugedę; nėra nė vieno, kuris darytų gera, nė vienui vieno.
[5]„Argi jie nežino, nedorėliai? Jie ryja mano tautą, ji – jų ryjama duona, ir Dievo niekada nesišaukia“.
[6]Ten jie bus apimti tokio siaubo, kokio dar nėra buvę, nes Dievas išmėtys jus apgulusiųjų kaulus. Jie bus nugalėti, nes Dievas juos atmetė.
[7]O, kad ateitų iš Siono išganymas Izraeliui! Kai Dievas parves į namus savo tautą, Jokūbas džiūgaus, Izraelis bus laimingas,

Salmo 54

Apelo para o socorro divino

Ao mestre de canto. Salmo didático. Para instrumentos de cordas. De Davi, quando os zifeus vieram dizer a Saul: Não está Davi homiziado entre nós?

1 Sm 23.19; 26.1

[1] Ó Deus, salva-me, pelo teu nome, e faze-me justiça, pelo teu poder.
[2] Escuta, ó Deus, a minha oração, dá ouvidos às palavras da minha boca.
[3] Pois contra mim se levantam os insolentes, e os violentos procuram tirar-me a vida; não têm Deus diante de si.

Psalmynas 54

[1]Choro vadovui. Su styginiais instrumentais. Dovydo maskilas,
[2]zifiečiams nuėjus pas Saulių ir pranešus: „Dovydas slapstosi pas mus“.
[3]Gelbėk mane savo vardu, Dieve, apgink mane savo galybe!
[4]Išgirsk mano maldą, Dieve, klausykis mano žodžių!
[5]Įžūlūs žmonės pakilo prieš mane, nuožmūs žmonės ieško mano gyvasties, žmonės, kurie Dievo nė kiek nepaiso. *Sela.*

[4] Eis que Deus é o meu ajudador, o SENHOR é quem me sustenta a vida.

[5] Ele retribuirá o mal aos meus opressores; por tua fidelidade dá cabo deles.

[6] Oferecer-te-ei voluntariamente sacrifícios; louvarei o teu nome, ó SENHOR, porque é bom.

[7] Pois me livrou de todas as tribulações; e os meus olhos se enchem com a ruína dos meus inimigos.

[6]Dievas – mano pagalba, Viešpats gina mano gyvastį!

[7]Jis atmokės piktu mano budriems priešams. Būdamas ištikimas, sunaikink juos!

[8]Tada atnašausiu tau geros valios auką, šlovinsiu tavo vardą, VIEŠPATIE, nes tu geras.

[9]Juk tu išgelbėjai mane iš visų rūpesčių, ir aš mačiau savo priešų žūtį.

Salmo 55

Que os traidores sejam destruídos

Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas. Salmo didático de Davi

[1] Dá ouvidos, ó Deus, à minha oração; não te escondas da minha súplica.

[2] Atende-me e responde-me; sinto-me perplexo em minha queixa e ando perturbado,

[3] por causa do clamor do inimigo e da opressão do ímpio; pois sobre mim lançam calamidade e furiosamente me hostilizam.

[4] Estremece-me no peito o coração, terrores de morte me salteiam;

[5] temor e tremor me sobrevêm, e o horror se apodera de mim.

[6] Então, disse eu: quem me dera asas como de pomba! Voaria e acharia pouso.

[7] Eis que fugiria para longe e ficaria no deserto.

[8] Dar-me-ia pressa em abrigar-me do vendaval e da procela.

Psalmynas 55

[1]Choro vadovui. Su styginiais instrumentais. Dovydo maskilas.

[2]Išgirsk mano maldą, Dieve, nesislėpk nuo mano maldavimo!

[3]Klausykis manęs ir atsakyk. Aš blaškausi, išseko man jėgos.

[4]Šiurpas ima nuo priešo riksmų, nuo nedorėlių šauksmų. Jie neša man pikta, įnirtingai mane puldinėja.

[5]Dreba man širdis krūtinėje, mirties baimė slegia mane.

[6]Baimė ir šiurpas mane purto; esu siaubo priblokštas.

[7]„O, kad turėčiau balandžio sparnus, – sakau, – skrisčiau toli ir rasčiau ramybę!

[8]Iš tikrųjų toli toli nulėkčiau; apsigyvenčiau tyruose. *Sela.*

[9]Skubėčiau rasti sau užuovėją nuo nuožmaus vėjo ir audros“.

[9] Destrói, SENHOR, e confunde os seus conselhos, porque vejo violência e contenda na cidade.

[10]Sumaišyk jų kalbą, Viešpatie, sutrikdyk ją, nes matau mieste smurtą ir maištus.

[10] Dia e noite giram nas suas muralhas, e, muros a dentro, campeia a perversidade e a malícia;

[11]Dieną naktį jie sėlina jo sienomis, jame klesti piktumas ir priespauda.

[11] há destruição no meio dela; das suas praças não se apartam a opressão e o engano.

[12]Žūtis jame; sukčiavimas ir apgaulė niekada neišnyksta turgavietėje.

[12] Com efeito, não é inimigo que me afronta; se o fosse, eu o suportaria; nem é o que me odeia quem se exalta contra mim, pois dele eu me esconderia;

[13]Ne priešas mane užgaulioja – tuomet dar galėčiau pakęsti; ne mano nedraugas su manimi įžūliai elgiasi – tuomet dar galėčiau nuo jo pasislėpti.

[13] mas és tu, homem meu igual, meu companheiro e meu íntimo amigo.

[14]Bet tu, mano bendražygis, mano bičiulis, mano artimas draugas!

[14] Juntos andávamos, juntos nos entretínhamos e íamos com a multidão à Casa de Deus.

[15]Mes mėgavomės savo draugyste ir drauge ėjome į Dievo Namus!

[15] A morte os assalte, e vivos desçam à cova! Porque há maldade nas suas moradas e no seu íntimo.

[16]Teužklumpa juos mirtis, težengia jie gyvi į Šeolą! Juk kur jie gyvena, ten piktybės.

[16] Eu, porém, invocarei a Deus, e o SENHOR me salvará.

[17]Bet aš šauksiuosi Dievo, ir VIEŠPATS mane išgelbės.

[17] À tarde, pela manhã e ao meio-dia, farei as minhas queixas e lamentarei; e ele ouvirá a minha voz.

[18]Vakare, auštant ir vidudienį skųsiuosi ir vaitosiu, ir jis išgirs mano balsą.

[18] Livra-me a alma, em paz, dos que me perseguem; pois são muitos contra mim.

[19]Parves mane sveiką iš mūšių, kuriuose kovoju su tokia daugybe priešų.

[19] Deus ouvirá e lhes responderá, ele, que preside desde a eternidade, porque não há neles mudança nenhuma, e não temem a Deus.

[20]Dievas, amžinai viešpataujantis, išklausys mane ir nugalės juos. *Sela.* Juk jie atsisako taisytis ir Dievo nebijo.

[20] Tal homem estendeu as mãos contra os que tinham paz com ele; corrompeu a sua aliança.

[21]Mano bičiulis užpuolė savo sąjungininką, sulaužė savo sandorą.

[21] A sua boca era mais macia que a manteiga, porém no coração havia guerra; as suas palavras eram mais brandas que o azeite; contudo, eram espadas desembainhadas.

[22] Jo kalba buvo slidesnė už sviestą, bet jo širdyje slypėjo neapykanta; jo žodžiai buvo švelnūs kaip aliejus, bet kirto lyg aštrūs kalavijai.

[22] Confia os teus cuidados ao SENHOR, e ele te susterá; jamais permitirá que o justo seja abalado.

[23] Pavesk savo rūpesčius VIEŠPAČIUI, ir jis tave palaikys; teisiajam palūžti jis niekada neleidžia.

[23] Tu, porém, ó Deus, os precipitarás à cova profunda; homens sanguinários e fraudulentos não chegarão à metade dos seus dias; eu, todavia, confiarei em ti.

[24] Tu, Dieve, nugrūsi juos į giliausią kapą, tuos žmogžudžius ir apgavikus, nesulaukusius nė pusės savo amžiaus, o aš tavimi pasitikiu.

Salmo 56

Conforto na perseguição

Ao mestre de canto. Segundo a melodia “A pomba nos terebintos distantes”. Hino de Davi, quando os filisteus o prenderam em Gate

1 Sm 21.13-15

Psalmynas 56

[1] Choro vadovui. „Balandžio ant tolimų ąžuolų“ melodija. Dovydo miktamas, filistinams jį suėmus Gate.

[1] Tem misericórdia de mim, ó Deus, porque o homem procura ferir-me; e me oprime pelejando todo o dia.

[2] Būk man gailestingas, Dieve, nes žmonės mane mindžioja, visą laiką jie mane vargina.

[2] Os que me espreitam continuamente querem ferir-me; e são muitos os que atrevidamente me combatem.

[3] Mano priešai puola mane visą dieną; daug puolančių mane, Aukščiausiasis.

[3] Em me vindo o temor, hei de confiar em ti.

[4] Kai apima baimė, aš pasitikiu tavim.

[4] Em Deus, cuja palavra eu exalto, neste Deus ponho a minha confiança e nada temerei. Que me pode fazer um mortal?

[5] Dievu, kurio pažadą šlovinu, Dievu pasitikiu ir nebijau; ką gali mirtingasis man padaryti?

[5] Todo o dia torcem as minhas palavras; os seus pensamentos são todos contra mim para o mal.

[6] Visą laiką jie stengiasi pakenkti mano užmojams; visos jų mintys – man ką pikta padaryti.

[6] Ajuntam-se, escondem-se, espionam os meus passos, como aguardando a hora de me darem cabo da vida.

[7] Jie sąmokslauja, tyko iš pasalų, seka mano žingsnius, norėdami mane nužudyti.

[7] Dá-lhes a retribuição segundo a sua iniqüidade. Derriba os povos, ó Deus, na tua ira!

[8]Atmokėk jiems, Dieve, už jų nusikaltimą; pažabok tuos žmones, Dieve.

[8] Contaste os meus passos quando sofri perseguições; recolheste as minhas lágrimas no teu odre; não estão elas inscritas no teu livro?

[9]Tu sužymėjai mano klajones, tad supilk mano ašaras į savo ąsotį! Argi jos nėra sužymėtos tavo knygoje?

[9] No dia em que eu te invocar, baterão em retirada os meus inimigos; bem sei isto: que Deus é por mim.

[10]Tuomet mano priešai trauksis, kai tik tavęs šauksiuosi; žinau, kad Dievas užstoja mane.

[10] Em Deus, cuja palavra eu louvo, no SENHOR, cuja palavra eu louvo,

[11]Dievu, kurio pažadą šlovinu, VIEŠPAČIU, kurio žodį garbinu,

[11] neste Deus ponho a minha confiança e nada temerei. Que me pode fazer o homem?

[12]Dievu pasitikiu ir nebijau; ką gali mirtingasis man padaryti?

[12] Os votos que fiz, eu os manterei, ó Deus; render-te-ei ações de graças.

[13]Dieve, turiu padaryti, ką esu tau pažadėjęs; aš aukosiu tau bendravimo atnašas.

[13] Pois da morte me livraste a alma, sim, livraste da queda os meus pés, para que eu ande na presença de Deus, na luz da vida.

[14]Juk tu išgelbėjai mane nuo mirties, mano kojas nuo suklupimo. Tad vaikščioju Dievo Artume – šviesoje, kuri šviečia gyviesiems.

Salmo 57

Louvor pela benignidade divina

Vs. 7-11: Salmo 108.1-5

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Hino de Davi, quando fugia de Saul, na caverna

1 Sm 24.3

Psalmynas 57

[1]Choro vadovui. „Nesunaikink“ melodija. Dovydo miktamas, jam pabėgus nuo Sauliaus į olą.

[1] Tem misericórdia de mim, ó Deus, tem misericórdia, pois em ti a minha alma se refugia; à sombra das tuas asas me abrigo, até que passem as calamidades.

[2]Pasigailėk manęs, Dieve, pasigailėk manęs, nes pas tave ieškau prieglobsčio. Tavo sparnų ūksmėje ieškau užuovėjos, kol praeis šėlstančios audros.

[2] Clamarei ao Deus Altíssimo, ao Deus que por mim tudo executa.

[3]Šaukiuosi Dievo Aukščiausiojo, Dievo, kuris manimi rūpinasi.

[3] Ele dos céus me envia o seu auxílio e me livra; cobre de vergonha os que me ferem. Envia a sua misericórdia e a sua fidelidade.

[4]Tesiunčia jis pagalbą iš dangaus ir teišgelbsti mane; tesugėdina tuos, kurie mane mindo. *Sela.* Tesiunčia Dievas savo gerumą ir ištikimybę.

[4] Acha-se a minha alma entre leões, ávidos de devorar os filhos dos homens; lanças e flechas são os seus dentes, espada afiada, a sua língua.

[5]Guliu kniūbsčias tarp priešų lyg ryjančių liūtų; jų dantys – ietys ir strėlės, o jų liežuviai – aštrūs kalavijai.

[5] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória.

[6]Parodyk savo didybę aukštai danguje, Dieve, ir savo šlovę visai žemei!

[6] Armaram rede aos meus passos, a minha alma está abatida; abriram cova diante de mim, mas eles mesmos caíram nela.

[7]Jie paspendė pinkles po mano kojomis, norėdami mane pagauti; jie man iškasė duobę, bet patys į ją įkrito. *Sela.*

[7] Firme está o meu coração, ó Deus, o meu coração está firme; cantarei e entoarei louvores.

[8]Mano širdis ištikima, Dieve; mano širdis ištikima; giedosiu ir šlovinsiu tave!

[8] Desperta, ó minha alma! Despertai, lira e harpa! Quero acordar a alva.

[9]Pabusk, mano siela! Pabuskite, arfa ir lyra! Aš pažadinsiu aušrą.

[9] Render-te-ei graças entre os povos; cantar-te-ei louvores entre as nações.

[10]Tautose dėkosiu tau, Viešpatie, giedosiu tau šlovės giesmę tarp pagonių.

[10] Pois a tua misericórdia se eleva até aos céus, e a tua fidelidade, até às nuvens.

[11]Juk tavo gerumas didis kaip dangus, o ištikimybė siekia debesis.

[11] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória.

[12]Parodyk savo didybę aukštai danguje, Dieve, ir savo šlovę visoje žemėje!

Salmo 58

A sorte dos ímpios

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Hino de Davi

Psalmynas 58

[1]Choro vadovui. „Nesunaikink“ melodija. Dovydo miktamas.

[1] Falais verdadeiramente justiça, ó juízes? Julgais com retidão os filhos dos homens?

[2]Argi iš tikrųjų, galingieji, jūs nusprendžiate, kas teisu? Argi sąžiningai teisiate žmones?

[2] Longe disso; antes, no íntimo engendrais iniqüidades e distribuís na terra a violência de vossas mãos.

[3]Ne! Širdyje sumanote, kas nedora, rankomis dalijate smurtą žemėje.

[3] Desviam-se os ímpios desde a sua concepção; nascem e já se desencaminham, proferindo mentiras.
[4] Têm peçonha semelhante à peçonha da serpente; são como a víbora surda, que tapa os ouvidos,
[5] para não ouvir a voz dos encantadores, do mais fascinante em encantamentos.
[6] Ó Deus, quebra-lhes os dentes na boca; arranca, SENHOR, os queixais aos leõezinhos.
[7] Desapareçam como águas que se escoam; ao dispararem flechas, fiquem elas embotadas.
[8] Sejam como a lesma, que passa diluindo-se; como o aborto de mulher, não vejam nunca o sol.
[9] Como espinheiros, antes que vossas panelas sintam deles o calor, tanto os verdes como os que estão em brasa serão arrebatados como por um redemoinho.
[10] Alegrar-se-á o justo quando vir a vingança; banhará os pés no sangue do ímpio.
[11] Então, se dirá: Na verdade, há recompensa para o justo; há um Deus, com efeito, que julga na terra.

Salmo 59

Súplica em prol de libertação

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Hino de Davi, quando Saul mandou que lhe sitiassem a casa, para o matar

1 Sm 19.11

[4]Nuo pat kūdikystės nedorėliai neištikimi, nuo pat gimimo dienos išklysta iš kelio ir meluoja.
[5]Jų nuodai – kaip nuodai gyvačių, kaip kurčios, ausis užsikimšusios angies,
[6]kuri nebegirdi kerėtojų balso ar įgudusio gyvačių žavėtojo kerų.
[7]Dieve, sutrupink jiems dantis burnoje; VIEŠPATIE, išrauk liūtams iltis!
[8]Teišnyksta jie lyg senkantis vanduo; įtempus jiems lanką, teatbunka jų strėlės.
[9]Tebūna jie lyg sraigė, supliūkštanti purve, lyg negyvas gimęs, saulės niekada nematęs kūdikis.
[10]Nelauktai lyg erškėčių krūmą ar usnis tenusiaubia juos viesulas.
[11]Teisieji džiaugsis, matydami pelnytą bausmę; jie mazgosis kojas nedorėlių krauju.
[12]Žmonės sakys: „Tai atlygis teisiesiems; iš tikrųjų yra Dievas, kuris teisia žemę!“

Psalmynas 59

[1]Choro vadovui. „Nesunaikink“ melodija. Dovydo miktamas, Sauliui pasiuntus vyrus prie jo namų tykoti ir nužudyti.

[1] Livra-me, Deus meu, dos meus inimigos; põe-me acima do alcance dos meus adversários.

[2] Livra-me dos que praticam a iniqüidade e salva-me dos homens sanguinários,

[3] pois que armam ciladas à minha alma; contra mim se reúnem os fortes, sem transgressão minha, ó SENHOR, ou pecado meu.

[4] Sem culpa minha, eles se apressam e investem; desperta, vem ao meu encontro e vê.

[5] Tu, SENHOR, Deus dos Exércitos, és o Deus de Israel; desperta, pois, e vem de encontro a todas as nações; não te compadeças de nenhum dos que traiçoeiramente praticam a iniqüidade.

[6] Ao anoitecer, uivam como cães, à volta da cidade.

[7] Alardeiam de boca; em seus lábios há espadas. Pois dizem eles: Quem há que nos escute?

[8] Mas tu, SENHOR, te rirás deles; zombarás de todas as nações.

[9] Em ti, força minha, esperarei; pois Deus é meu alto refúgio.

[10] Meu Deus virá ao meu encontro com a sua benignidade, Deus me fará ver o meu desejo sobre os meus inimigos.

[11] Não os mates, para que o meu povo não se esqueça; dispersa-os pelo teu poder e abate-os, ó SENHOR, escudo nosso.

[2]Išgelbėk mane nuo priešų, Dieve, apsaugok nuo užpuolikų!

[3]Išgelbėk mane nuo tų nedorų žmonių, išlaisvink nuo tų žmogžudžių!

[4]Štai tyko jie mano gyvasties; nuožmūs žmonės būriuojasi prieš mane. Ne dėl kokio mano nusikaltimo ar nuodėmės, VIEŠPATIE,

[5]ne dėl kokios mano kaltės jie skuba į savo vietas. Pabusk, ateik man padėti ir pasižiūrėk!

[6]VIEŠPATIE, Galybių Dieve, tu Izraelio Dievas. Pakilk pašaukti atsiskaityti visas tautas, nepasigailėk nė vieno iš pasalūnų. *Sela.*

[7]Kas vakarą jie grįžta, urgzdami lyg šunys ir vogčiomis slankioja po miestą.

[8]Žiūrėk! Štai rėkauja jie savo burnomis, aštrūs žodžiai jų lūpose; tačiau jie mano, kad niekas jų negirdi.

[9]Bet tu, VIEŠPATIE, juokiesi iš jų; tu išjuoki visus pagonis.

[10]O mano Stiprybe, laukiu tavęs, nes tu, Dieve, mano tvirtovė.

[11]Dievas, kuris mane ištikimai myli, ateis man padėti; Dievas parodys man nugalėtus priešus.

[12]Neišnaikink jų, kad mano tauta neužmirštų tavo pergalės; išblaškyk juos savo jėga ir nugalėk, Viešpatie, mūsų skyde!

[12] Pelo pecado de sua boca, pelas palavras dos seus lábios, na sua própria soberba sejam enredados e pela abominação e mentiras que proferem.
[13] Consome-os com indignação, consome-os, de sorte que jamais existam e se saiba que reina Deus em Jacó, até aos confins da terra.
[14] Ao anoitecer, uivam como cães, à volta da cidade.
[15] Vagueiam à procura de comida e, se não se fartam, então, rosnam.
[16] Eu, porém, cantarei a tua força; pela manhã louvarei com alegria a tua misericórdia; pois tu me tens sido alto refúgio e proteção no dia da minha angústia.
[17] A ti, força minha, cantarei louvores, porque Deus é meu alto refúgio, é o Deus da minha misericórdia.

[13]Nuodėmė jų lūpose, visi jų žodžiai nuodėmingi; tebūna jie pagauti savo pačių puikybės! Kadangi jie keikiasi ir meluoja,
[14]sunaikink juos įniršęs, sunaikink juos visiškai, kad būtų žinoma iki pat žemės pakraščių, jog Dievas viešpatauja Jokūbui. *Sela.*
[15]Kas vakarą jie grįžta, urzgdami lyg šunys ir vogčiomis slankioja po miestą.
[16]Jie klajoja ieškodami maisto ir inkščia, jei negauna iki soties.
[17]O aš giedosiu apie tavo jėgą, kas rytą garsiai giedosiu apie tavo gerumą. Juk tu buvai mano tvirtovė, užuovėja pavojaus metu.
[18]O mano Stiprybe, giedosiu tau šlovės giesmes, nes tu, Dieve, mano tvirtovė, Dievas, kuris mane ištikimai myli.

Salmo 60

Oração em tempos de guerra
Vs. 5-12: Salmo 108.6-13

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lírios do testemunho”. Hino de Davi para ensinar. Quando lutou contra os siros da Mesopotâmia e os siros de Zobá, e quando Joabe, regressando, derrotou de Edom doze mil homens, no vale do Sal

2 Sm 8.13; 1 Cr 18.12

[1] Ó Deus, tu nos rejeitaste e nos dispersaste; tens estado indignado; oh! Restabelece-nos!
[2] Abalaste a terra, fendeste-a; repara-lhe as brechas, pois ela ameaça ruir.

Psalmynas 60

[1]Choro vadovui. „Liudijimo lelijos“ melodija. Dovydo miktamas. Pamokymui, [2]kai jis kovojo su Aram Naharaimais ir Aram Zoba, o Joabas sugrįžo ir nugalėjo Edomą – dvylika tūkstančių vyrų Druskos slėnyje.
[3]Dieve, tu mus atmetei, suardei mūsų gretas; tu supykai ant mūsų; dabar sutelk mus!
[4]Supurtei kraštą, ir jis subiro; pataisyk jo plyšius, nes jis griūva.

[3] Fizeste o teu povo experimentar reveses e nos deste a beber vinho que atordoa.

[4] Deste um estandarte aos que te temem, para fugirem de diante do arco.

[5] Para que os teus amados sejam livres, salva com a tua destra e responde-nos.

[6] Falou Deus na sua santidade: Exultarei; dividirei Siquém e medirei o vale de Sucote.

[7] Meu é Gileade, meu é Manassés; Efraim é a defesa de minha cabeça; Judá é o meu cetro.

[8] Moabe, porém, é a minha bacia de lavar; sobre Edom atirarei a minha sandália; sobre a Filístia jubilarei.

[9] Quem me conduzirá à cidade fortificada? Quem me guiará até Edom?

[10] Não nos rejeitaste, ó Deus? Tu não sais, ó Deus, com os nossos exércitos!

[11] Presta-nos auxílio na angústia, pois vão é o socorro do homem.

[12] Em Deus faremos proezas, porque ele mesmo calca aos pés os nossos adversários.

Salmo 61

Oração pelo rei

Ao mestre de canto. Com instrumentos de cordas. De Davi

[1] Ouve, ó Deus, a minha súplica; atende à minha oração.

[2] Desde os confins da terra clamo por ti, no abatimento do meu coração. Leva-me para a rocha que é alta demais para mim;

[5]Pagirdei savo tautą karčiu gėrimu, davei mums gerti svaiginančio vyno.

[6]Visiems, tavęs pagarbiai bijantiems, iškelk ženklą, prie kurio telktumės, kad nepralaimėtume. *Sela.*

[7]Savo dešine išgelbėk ir išklausyk mus, kad būtų išgelbėti tavo mylimieji.

[8]Dievas kalbėjo savo šventovėje: „Džiaugdamasis padalysiu Sichemą ir atmatuosiu Sukotų slėnį.

[9]Man priklauso Gileadas ir Manasas; Efraimas – mano šalmas, Judas – mano skeptras.

[10]Moabas bus mano praustuvė, Edomui mesiu savo apavą, Filistijoje aidės mano pergalės šauksmas“.

[11]Kas atves mane į įtvirtintą miestą? Kas ves mane į Edomą?

[12]Argi iš tikrųjų mus atmetei, Dieve? Su mūsų kariuomene, Dieve, nebežygiuoji!

[13]Išgelbėk mus nuo priešo, nes žmogus padėti nieko negali.

[14]Su Dievu būsime narsūs; jis sutryps mūsų priešus.

Psalmynas 61

[1]Choro vadovui. Su styginiu instrumentu. Dovydo.

[2]O Dieve, išgirsk mano šauksmą, klausykis mano maldos!

[3]Iš žemės pakraščio šaukiuosi tavęs; mano širdžiai alpstant tu užkeli mane ant uolos, aukštesnės už mane.

[3] pois tu me tens sido refúgio e torre forte contra o inimigo.
[4] Assista eu no teu tabernáculo, para sempre; no esconderijo das tuas asas, eu me abrigo.
[5] Pois ouviste, ó Deus, os meus votos e me deste a herança dos que temem o teu nome.
[6] Dias sobre dias acrescentas ao rei; duram os seus anos gerações após gerações.
[7] Permaneça para sempre diante de Deus; concede-lhe que a bondade e a fidelidade o preservem.
[8] Assim, salmodiarei o teu nome para sempre, para cumprir, dia após dia, os meus votos.

Salmo 62

Exortação à confiança

Ao mestre de canto. Segundo a melodia de Jedutum. De Davi

[1] Somente em Deus, ó minha alma, espera silenciosa; dele vem a minha salvação.
[2] Só ele é a minha rocha, e a minha salvação, e o meu alto refúgio; não serei muito abalado.
[3] Até quando acometereis vós a um homem, todos vós, para o derribardes, como se fosse uma parede pendida ou um muro prestes a cair?
[4] Só pensam em derribá-lo da sua dignidade; na mentira se comprazem; de boca bendizem, porém no interior maldizem.

[4]Juk tu mano apsauga, stiprus bokštas gintis nuo priešo.
[5]Leisk man gyventi amžinai tavo palapinėje, rasti prieglaudą tavo sparnų užuovėjoje! *Sela.*
[6]O Dieve, iš tikrųjų tu išgirdai mano įžadus! Suteik man paveldą tų, kurie pagarbiai bijo tavo vardo.
[7]Pridėk dienų prie karaliaus gyvenimo, tetveria jo metai per kartų kartas.
[8]Tesėdi jis soste Dievo Artume, tesaugo jį meilė ir ištikimybė.
[9]Amžinai giesmėmis šlovinsiu tavo vardą, kiekvieną dieną vykdysiu savo įžadus.

Psalmynas 62

[1]Choro vadovui. Pagal Jedutūną. Dovydo psalmė.
[2]Tikrai ramiai laukia Dievo mano siela, iš jo ateina man išganymas.
[3]Tikrai yra jis mano Uola ir mano išganymas, mano užuovėja; niekada nedrebėsiu.
[4]Kiek ilgai jūs visi puldinėsite žmogų, norėdami jį sutriuškinti, lyg jis būtų pašlijusi siena ar griūvanti tvora?
[5]Tikrai jie sąmokslauja taikydamiesi išstumti jį iš jo aukštos vietos. Jie mėgaujasi melais, laimina burna, bet širdimi keikia. *Sela.*

[5] Somente em Deus, ó minha alma, espera silenciosa, porque dele vem a minha esperança.

[6] Só ele é a minha rocha, e a minha salvação, e o meu alto refúgio; não serei jamais abalado.

[7] De Deus dependem a minha salvação e a minha glória; estão em Deus a minha forte rocha e o meu refúgio.

[8] Confiai nele, ó povo, em todo tempo; derramai perante ele o vosso coração; Deus é o nosso refúgio.

[9] Somente vaidade são os homens plebeus; falsidade, os de fina estirpe; pesados em balança, eles juntos são mais leves que a vaidade.

[10] Não confieis naquilo que extorquis, nem vos vanglorieis na rapina; se as vossas riquezas prosperam, não ponhais nelas o coração.

[11] Uma vez falou Deus, duas vezes ouvi isto: Que o poder pertence a Deus,

[12] e a ti, SENHOR, pertence a graça, pois a cada um retribuis segundo as suas obras.

Salmo 63

Buscando a Deus

Salmo de Davi, quando no deserto de Judá

2 Sm 15.23,28

[1] Ó Deus, tu és o meu Deus forte; eu te busco ansiosamente; a minha alma tem sede de ti; meu corpo te almeja, como terra árida, exausta, sem água.

[6]Tikrai ramiai lauk Dievo, mano siela, nes iš jo ateina man viltis.

[7]Tikrai jis yra mano Uola ir mano išganymas, mano užuovėja; niekada nedrebėsiu.

[8]Dievas – mano išganymas ir garbė, mano stiprybės uola; mano užuovėja yra Dieve.

[9]Pasitikėk juo visados, mano tauta! Išliekite savo širdis jo Artume, jis mūsų užuovėja! *Sela.*

[10]Žmonės – tik migla, mirtingieji – tik tariamybė. Visi sudėti ant svarstyklių, jie tesvertų mažiau už miglą.

[11]Nepasitikėkite smurtu, nesudėkite tuščių vilčių į plėšikavimą! Net jeigu turtai ir didėtų, neprisiriškite prie jų širdimi.

[12]Vienąsyk Dievas kalbėjo, dusyk girdėjau, kad galybė yra Dievo

[13]ir kad ištikima meilė yra tavo, Viešpatie. Juk tu atlygini kiekvienam pagal jo darbus.

Psalmynas 63

[1]Dovydo psalmė, jam esant Judo dykumoje.

[2]Dieve, tu mano Dievas, tavęs aš ieškau; mano siela tavęs ilgisi, mano kūnas tavęs trokšta kaip sausa, pavargusi ir perdžiūvusi žemė.

[2] Assim, eu te contemplo no santuário, para ver a tua força e a tua glória.
[3] Porque a tua graça é melhor do que a vida; os meus lábios te louvam.
[4] Assim, cumpre-me bendizer-te enquanto eu viver; em teu nome, levanto as mãos.
[5] Como de banha e de gordura farta-se a minha alma; e, com júbilo nos lábios, a minha boca te louva,
[6] no meu leito, quando de ti me recordo e em ti medito, durante a vigília da noite.
[7] Porque tu me tens sido auxílio; à sombra das tuas asas, eu canto jubiloso.
[8] A minha alma apega-se a ti; a tua destra me ampara.
[9] Porém os que me procuram a vida para a destruir abismar-se-ão nas profundezas da terra.
[10] Serão entregues ao poder da espada e virão a ser pasto dos chacais.
[11] O rei, porém, se alegra em Deus; quem por ele jura gloriar-se-á, pois se tapará a boca dos que proferem mentira.

Salmo 64

Proteção contra os inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Ouve, ó Deus, a minha voz nas minhas perplexidades; preserva-me a vida do terror do inimigo.
[2] Esconde-me da conspiração dos malfeitores e do tumulto dos que praticam a iniqüidade,
[3] os quais afiam a língua como espada e apontam, quais flechas, palavras amargas,

[3]Leisk man pažvelgti į tave šventovėje; leisk man pamatyti tavo galybę ir garbę!
[4]Tavo ištikimoji meilė man brangesnė už gyvastį, mano lūpos skelbia tavo šlovę.
[5]Šlovinsiu tave, kol gyvensiu; tiesiu rankas į tave, šauksiuosi tavo vardo.
[6]Būsiu sotus kaip po turtingų vaišių, džiaugsmingai giedosiu šlovės giesmes.
[7]Gulėdamas guolyje, tave menu, per visą naktį mąstau,
[8]kad tu mano pagalba, ir tavo sparnų ūksmėje krykštauju iš džiaugsmo.
[9]Glaudžiuosi prie tavęs, tavo dešinė mane palaiko.
[10]O tie, kurie stengiasi mane pražudyti, težengia į žemės gelmes.
[11]Tesudoroja juos kalavijas; tetampa jie šakalų grobiu.
[12]O karalius džiaugsis Dievu; visi, kurie Dievu prisiekia, džiūgaus, nes melagių lūpos bus užčiauptos.

Psalmynas 64

[1]Choro vadovui. Dovydo psalmė.
[2]Išgirsk mano balsą, Dieve, kai skundžiuosi; saugok mano gyvastį nuo priešų keliamo siaubo.
[3]Apgink mane nuo nedorėlių gaujos, nuo pikta darančių minios.
[4]Jie galanda savo liežuvius lyg kalavijus, taiko lyg strėles savo karčius žodžius,

[4] para, às ocultas, atingirem o íntegro; contra ele disparam repentinamente e não temem.

[5] Teimam no mau propósito; falam em secretamente armar ciladas; dizem: Quem nos verá?

[6] Projetam iniqüidade, inquirem tudo o que se pode excogitar; é um abismo o pensamento e o coração de cada um deles.

[7] Mas Deus desfere contra eles uma seta; de súbito, se acharão feridos.

[8] Dessarte, serão levados a tropeçar; a própria língua se voltará contra eles; todos os que os vêem meneiam a cabeça.

[9] E todos os homens temerão, e anunciarão as obras de Deus, e entenderão o que ele faz.

[10] O justo se alegra no SENHOR e nele confia; os de reto coração, todos se gloriam.

Salmo 65

Ações de graças pelas bênçãos das searas

Ao mestre de canto. De Davi. Cântico

[1] A ti, ó Deus, confiança e louvor em Sião! E a ti se pagará o voto.

[2] Ó tu que escutas a oração, a ti virão todos os homens,

[3] por causa de suas iniqüidades. Se prevalecem as nossas transgressões, tu no-las perdoas.

[4] Bem-aventurado aquele a quem escolhes e aproximas de ti, para que assista nos teus átrios; ficaremos satisfeitos com a bondade de tua casa – o teu santo templo.

[5]iš pasalų šaudami į nekaltą žmogų; jie šauna staiga, nieko nebijodami.

[6]Jie drąsinasi savo kėslais, susimoko, kur spęsti spąstus, manydami: „Kas gali mus pamatyti?“

[7]Jie sumano nedorą kėslą ir slepia savo sumanytą niekšybę; žmogus – gelmė, o jo širdis – bedugnė.

[8]Bet Dievas paleidžia į juos savo strėles, ir jie staiga sužeidžiami.

[9]Liežuviu jie patys sau pražūtį lemia; kas tai pamato, kraipo galvas.

[10]Tuomet visus žmones apims pagarbi baimė; jie skelbs, ką Dievas padarė, ir apmąstys visus jo darbus.

[11]Teisusis džiūgaus VIEŠPATYJE ir ras jame užuovėją; visi dorieji giedos jam šlovės giesmę.

Psalmynas 65

[1]Choro vadovui. Psalmė. Dovydo giesmė.

[2]Pridera tau, Dieve, šlovės giesmė Sione; įžadai, tau padaryti, bus įvykdyti,

[3]nes tu išklausai maldas. Žmonės iš visur ateis pas tave

[4]su savo nuodėmėmis. Mūsų kaltės mus palaužia, bet tu jas atleidi.

[5]Laimingas žmogus, kurį tu išsirenki ir patrauki gyventi savo kiemuose! Sotinsimės tavo Namų palaima, šventu tavo šventyklos grožiu.

5 Com tremendos feitos nos respondes em tua justiça, ó Deus, Salvador nosso, esperança de todos os confins da terra e dos mares longínquos;
6 que por tua força consolidas os montes, cingido de poder;
7 que aplacas o rugir dos mares, o ruído das suas ondas e o tumulto das gentes.
8 Os que habitam nos confins da terra temem os teus sinais; os que vêm do Oriente e do Ocidente, tu os fazes exultar de júbilo.
9 Tu visitas a terra e a regas; tu a enriqueces copiosamente; os ribeiros de Deus são abundantes de água; preparas o cereal, porque para isso a dispões,
10 regando-lhe os sulcos, aplanando-lhe as leivas. Tu a amoleces com chuviscos e lhe abençoas a produção.
11 Coroas o ano da tua bondade; as tuas pegadas destilam fartura,
12 destilam sobre as pastagens do deserto, e de júbilo se revestem os outeiros.
13 Os campos cobrem-se de rebanhos, e os vales vestem-se de espigas; exultam de alegria e cantam.

Salmo 66

Ofertas de gratidão

Ao mestre de canto. Cântico. Salmo

1 Aclamai a Deus, toda a terra.
2 Salmodiai a glória do seu nome, dai glória ao seu louvor.

6Atsakai mums Dieve, mūsų Gelbėtojau, pagarbią baimę keliančių darbų pergale. Į tave viltis deda visi žemės pakraščiai ir tolimosios jūros!
7Pastatei kalnus į vietą savo jėga tu, kuris esi apsisiautęs galybe.
8Tu nutildai jūrų šėlimą, audringas bangas ir sąmyšį tautų.
9Tavo nuostabūs ženklai kelia žemės pakraščių gyventojams pagarbią baimę; tavo darbai neša saulėtekio ir saulėlydžio šalims džiaugsmo šūksnius.
10Tu lankai kraštą ir palaistai, padarai jį turtingą ir derlingą. Tavo upė, Dieve, pilna vandens, tu įgalini žemę auginti pasėlius. Juk tu ją parengi!
11Gausiai palaistai jos vagas, sutrupini jos grumstus, suminkštini lietaus būriais, laimini augantį derlių.
12Apvainikuoji metus savo gerumo derliumi; tavo vežimų provėžos trykšta aliejumi;
13tyrų ganyklose jis sklydi ir kalvos gaubiasi džiūgavimu.
14Pievose – avių knibždėlynas, slėniai kupini kviečių; dainuojama ir giedama iš džiaugsmo.

Psalmynas 66

1Choro vadovui. Giesmė. Psalmė. Šlovinkite Dievą džiaugsmo šūksniais, visi kraštai,
2giedokite šlovės giesmę jo vardui, teikite jam iškilmingą šlovę!

[3] Dizei a Deus: Que tremendos são os teus feitos! Pela grandeza do teu poder, a ti se mostram submissos os teus inimigos.

[3]Kartokite Dievui: „Kokie nuostabūs tavo darbai! Tokia didi tavo jėga, kad tavo priešai gūžiasi prieš tave!

[4] Prostra-se toda a terra perante ti, canta salmos a ti; salmodia o teu nome.

[4]Tegarbina tave visa žemė, tegieda tau šlovės giesmę, tegieda šlovės giesmę tavo vardui!“ *Sela.*

[5] Vinde e vede as obras de Deus: tremendos feitos para com os filhos dos homens!

[5]Ateikite ir pamatykite, ką Dievas padarė; savo darbais jis kelia pagarbią žmonių baimę.

[6] Converteu o mar em terra seca; atravessaram o rio a pé; ali, nos alegramos nele.

[6]Jūrą jis pavertė sausuma, o per upę mūsų protėviai perėjo pėsti. Ten mes džiūgavome jame.

[7] Ele, em seu poder, governa eternamente; os seus olhos vigiam as nações; não se exaltem os rebeldes.

[7]Jis amžinai viešpatauja savo galybe, jo akys stebi tautas; tenesididžiuoja maištininkai! *Sela.*

[8] Bendizei, ó povos, o nosso Deus; fazei ouvir a voz do seu louvor;

[8]Tautos, garbinkite mūsų Dievą, teskamba jo šlovės garsai!

[9] o que preserva com vida a nossa alma e não permite que nos resvalem os pés.

[9]Mums jis suteikė gyvenimą ir neleido mūsų kojoms suklupti.

[10] Pois tu, ó Deus, nos provaste; acrisolaste-nos como se acrisola a prata.

[10]Dieve, tu mus išbandei! Ištyrei mus, kaip ištiriamas sidabras ugnimi;

[11] Tu nos deixaste cair na armadilha; oprimiste as nossas costas;

[11]tu leidai mums įkliūti į pinkles, mums ant pečių uždėjai sunkią naštą.

[12] fizeste que os homens cavalgassem sobre a nossa cabeça; passamos pelo fogo e pela água; porém, afinal, nos trouxeste para um lugar espaçoso.

[12]Tu leidai, kad žmonės jotų mums ant sprando; mes perėjome per ugnį ir vandenį, ir tu išvedei mus į saugią vietą.

[13] Entrarei na tua casa com holocaustos; pagar-te-ei os meus votos,

[13]Įžengiu į tavo Namus su deginamosiomis aukomis ir vykdau tau duotus įžadus,

[14] que proferiram os meus lábios, e que, no dia da angústia, prometeu a minha boca.

[14]įžadus, kuriuos ištarė mano lūpos ir tau pažadėjo, kai buvau nelaimėje.

[15] Oferecer-te-ei holocaustos de vítimas cevadas, com aroma de carneiros; imolarei novilhos com cabritos.

[15]Deginamosioms aukoms atnašauju tau penimas avis drauge su degančių avinų dūmais, aukoju jaučius ir ožius. *Sela.*

[16] Vinde, ouvi, todos vós que temeis a Deus, e vos contarei o que tem ele feito por minha alma.
[17] A ele clamei com a boca, com a língua o exaltei.
[18] Se eu no coração contemplara a vaidade, o SENHOR não me teria ouvido.
[19] Entretanto, Deus me tem ouvido e me tem atendido a voz da oração.

[20] Bendito seja Deus, que não me rejeita a oração, nem aparta de mim a sua graça.

Salmo 67

As nações rendem graças

Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas. Salmo. Cântico

[1] Seja Deus gracioso para conosco, e nos abençoe, e faça resplandecer sobre nós o rosto;
[2] para que se conheça na terra o teu caminho e, em todas as nações, a tua salvação.
[3] Louvem-te os povos, ó Deus; louvem-te os povos todos.
[4] Alegrem-se e exultem as gentes, pois julgas os povos com eqüidade e guias na terra as nações.
[5] Louvem-te os povos, ó Deus; louvem-te os povos todos.
[6] A terra deu o seu fruto, e Deus, o nosso Deus, nos abençoa.
[7] Abençoe-nos Deus, e todos os confins da terra o temerão.

Salmo 68

A vitória de Deus sobre os seus inimigos

[16]Ateikite ir klausykitės, visi pagarbiai Dievo bijantieji, kai skelbiu, ką jis man padarė.
[17]Balsu jo šaukiausi, ir šlovės giesmė buvo man ant liežuvio.
[18]Jeigu būčiau turėjęs piktą mintį širdyje, VIEŠPATS nebūtų klausęsis.
[19]Bet Dievas išgirdo, jis klausėsi mano maldos.
[20]Pagarbintas Dievas, kuris neatstūmė mano maldos ir neatsakė man savo gerumo.

Psalmynas 67

[1]Choro vadovui. Su styginiais instrumentais. Psalmė. Giesmė.
[2]Tebūna Dievas mums maloningas ir telaimina mus! Tešviečia mums jo veidas, *Sela*

[3]kad tavo kelias būtų žinomas žemėje, o tavo išgelbėjimas visose tautose.

[4]Tegarbina, Dieve, tave tautos, visos tautos tave tešlovina!
[5]Žmonės džiūgaus ir krykštaus iš džiaugsmo, nes tu valdai tautas teisingai; žemėje tu vesi žmones. *Sela.*
[6]Tegarbina, Dieve, tave tautos, visos tautos tave tešlovina!
[7]Teduoda žemė savo derlių; telaimina mus Dievas, mūsų Dievas!
[8]Telaimina mus Dievas, tebijo pagarbiai jo visa žemė.

Psalmynas 68

Ao mestre de canto. Salmo de Davi. Cântico

1 Levanta-se Deus; dispersam-se os seus inimigos; de sua presença fogem os que o aborrecem.

2 Como se dissipa a fumaça, assim tu os dispersas; como se derrete a cera ante o fogo, assim à presença de Deus perecem os iníquos.

3 Os justos, porém, se regozijam, exultam na presença de Deus e folgam de alegria.

4 Cantai a Deus, salmodiai o seu nome; exaltai o que cavalga sobre as nuvens. SENHOR é o seu nome, exultai diante dele.

5 Pai dos órfãos e juiz das viúvas é Deus em sua santa morada.

6 Deus faz que o solitário more em família; tira os cativos para a prosperidade; só os rebeldes habitam em terra estéril.

7 Ao saíres, ó Deus, à frente do teu povo, ao avançares pelo deserto,

8 tremeu a terra; também os céus gotejaram à presença de Deus; o próprio Sinai se abalou na presença de Deus, do Deus de Israel.

9 Copiosa chuva derramaste, ó Deus, para a tua herança; quando já ela estava exausta, tu a restabeleceste.

10 Aí habitou a tua grei; em tua bondade, ó Deus, fizeste provisão para os necessitados.

11 O SENHOR deu a palavra, grande é a falange das mensageiras das boas-novas.

1Choro vadovui. Dovydo psalmė. Giesmė.

2Pakyla Dievas, išsisklaido jo priešai; bėga nuo jo veido tie, kurie jo neapkenčia.

3Kaip blaškomi dūmai jie pradingsta; kaip prieš ugnį tirpstantis vaškas nedorėliai pražūva prieš Dievą.

4O teisieji linksminasi; jie džiūgauja Dievo Artume, jie laimingi ir krykštauja iš džiaugsmo.

5Giedokite Dievui, giedokite šlovės giesmes jo vardui; aukštinkite tą, kuris joja ant debesų, kurio vardas yra VIEŠPATS; džiūgaukite jo Artume.

6Našlaičių tėvas ir našlių gynėjas – tai Dievas savo šventoje buveinėje.

7Dievas duoda benamiams namus, išlaisvina kalinius gyvus ir sveikus; o maištingieji lieka gyventi dykynėje.

8Dieve, kai tu vedei savo tautą, kai žygiavai per dykumą, *Sela*

9žemė drebėjo, dangus prapliupo lietumi Artume Dievo, Sinajaus Dievo, Artume Dievo, Izraelio Dievo.

10Siuntei gausų lietų, Dieve, atgaivinai savo nualintą paveldą;

11tavo žmonės ten rado namus; iš savo gerumo, Dieve, tu pasirūpinai vargstančiais.

12VIEŠPATS ištaria žodį, ir didis būrys moterų neša gerą žinią:

[12] Reis de exércitos fogem e fogem; a dona de casa reparte os despojos.

[13] Por que repousais entre as cercas dos apriscos? As asas da pomba são cobertas de prata, cujas penas maiores têm o brilho flavo do ouro.

[14] Quando o Todo-Poderoso ali dispersa os reis, cai neve sobre o monte Zalmom.

[15] O monte de Deus é Basã, serra de elevações é o monte de Basã.

[16] Por que olhais com inveja, ó montes elevados, o monte que Deus escolheu para sua habitação? O SENHOR habitará nele para sempre.

[17] Os carros de Deus são vinte mil, sim, milhares de milhares. No meio deles, está o SENHOR; o Sinai tornou-se em santuário.

[18] Subiste às alturas, levaste cativo o cativeiro; recebeste homens por dádivas, até mesmo rebeldes, para que o SENHOR Deus habite no meio deles.

[19] Bendito seja o SENHOR que, dia a dia, leva o nosso fardo! Deus é a nossa salvação.

[20] O nosso Deus é o Deus libertador; com Deus, o SENHOR, está o escaparmos da morte.

[21] Sim, Deus parte a cabeça dos seus inimigos e o cabeludo crânio do que anda nos seus próprios delitos.

[22] Disse o SENHOR: De Basã os farei voltar, fá-los-ei tornar das profundezas do mar,

[13]„Bėga, bėga kariuomenių karaliai! Moterys namie dalijasi grobiu,

[14]nors jos likosi tarp avidžių, balandžio pasidabruotais sparnais, geriausiu auksu paauksuotomis jo plunksnomis.

[15]Visagaliui ten blaškant karalius, krito sniegas ant Calmono kalno“.

[16]O didingasis kalne, Bašano kalne, daugelio viršūnių kalne, Bašano kalne!

[17]Daugelio viršūnių kalne, kodėl žvairuoji į kalną, kurį Dievas išsirinko savo buveine ir kuriame VIEŠPATS gyvens amžinai?

[18]Dievo kovos vežimų dusyk po dešimt tūkstančių – tūkstančių tūkstančiai; VIEŠPATS žygiuoja iš Sinajaus į šventąją vietą.

[19]Tu kopei į aukštąjį kalną, vedeisi belaisvius su palyda ir priėmei dovanas iš žmonių, net iš tų, kurie maištauja. VIEŠPATS Dievas ten gyvens!

[20]Tebūna pagarbintas Viešpats! Kasdien jis neša mūsų naštas, Dievas – mūsų išganymas. *Sela.*

[21]Mūsų Dievas yra Dievas, kuris išgano; jis VIEŠPATS, mūsų Viešpats, kuris gelbsti mus nuo mirties.

[22]Dievas sutrupins savo priešams galvas, gauruotą pakaušį einančio savo kaltės keliais.

[23]VIEŠPATS tarė: „Parvesiu juos iš Bašano, parvesiu juos iš jūros gelmių,

23 para que banhes o pé em sangue, e a língua dos teus cães tenha o seu quinhão dos inimigos.

24kad tu galėtumei braidyti jų kraujyje ir kad tavo šunys prisilaižytų jo iki soties“.

24 Viu-se, ó Deus, o teu cortejo, o cortejo do meu Deus, do meu Rei, no santuário.

25Dieve, visi mato tavo pergalės eitynes, Dievo, mano Karaliaus, žygiavimą į savo šventovę.

25 Os cantores iam adiante, atrás, os tocadores de instrumentos de cordas, em meio às donzelas com adufes.

26Giesmininkai priekyje, muzikantai gale, tarp jų merginos muša būgnelius su žvangučiais.

26 Bendizei a Deus nas congregações, bendizei ao SENHOR, vós que sois da estirpe de Israel.

27„Susirinkę į sueigą, garbinkite Dievą – VIEŠPATĮ, kurie esate iš Izraelio šaltinio!“

27 Ali, está o mais novo, Benjamim, que os precede, os príncipes de Judá, com o seu séquito, os príncipes de Zebulom e os príncipes de Naftali.

28Antai Benjamino žmonės, mažiausia kiltis, juos veda; Judo didžiūnai savo būryje, Zabulono vadai, Naftalio didikai.

28 Reúne, ó Deus, a tua força, força divina que usaste a nosso favor,

29Siųsk, Dieve, savo jėgą, jėgą, Dieve, kurią parodei dėl mūsų

29 oriunda do teu templo em Jerusalém. Os reis te oferecerão presentes.

30iš savo šventovės Jeruzalėje, kur karaliai neša tau dovanas.

30 Reprime a fera dos canaviais, a multidão dos fortes como touros e dos povos com novilhos; calcai aos pés os que cobiçam barras de prata. Dispersa os povos que se comprazem na guerra.

31Drausk nendrių laukinį žvėrį, drausk tautas, tą stiprių jaučių ir veršių bandą, kol ateis gūždamiesi su sidabro luitais. Išblaškyk tautas, kurios džiaugiasi karais!

31 Príncipes vêm do Egito; a Etiópia corre a estender mãos cheias para Deus.

32Nešini duoklėmis ateis iš Egipto, Kušas atskubės su dovanomis Dievui.

32 Reinos da terra, cantai a Deus, salmodiai ao SENHOR,

33Visų tautų žmonės, giedokite Dievui, giedokite šlovės giesmę Viešpačiui, *Sela*

33 àquele que encima os céus, os céus da antiguidade; eis que ele faz ouvir a sua voz, voz poderosa.

34kuris joja dangaus skliautu, sukurtu pasaulio pradžioje. Štai griaudžia jo balsas – galingas balsas:

34 Tributai glória a Deus; a sua majestade está sobre Israel, e a sua fortaleza, nos espaços siderais.

35„Pripažinkite Dievo galybę!“ Jo didybė gaubia Izraelį, o jo galybė – dangaus skliaute.

[35] Ó Deus, tu és tremendo nos teus santuários; o Deus de Israel, ele dá força e poder ao povo. Bendito seja Deus!

[36]Pagarbią baimę kelia savo šventovėje Dievas, Izraelio Dievas; jis teikia galybę ir jėgą tautai. Žmonės, garbinkite Dievą!

Salmo 69

O lamento do Messias

Ao mestre de canto. Segundo a melodia “Os lírios”. De Davi

[1] Salva-me, ó Deus, porque as águas me sobem até à alma.

[2] Estou atolado em profundo lamaçal, que não dá pé; estou nas profundezas das águas, e a corrente me submerge.

[3] Estou cansado de clamar, secou-se-me a garganta; os meus olhos desfalecem de tanto esperar por meu Deus.

[4] São mais que os cabelos de minha cabeça os que, sem razão, me odeiam; são poderosos os meus destruidores, os que com falsos motivos são meus inimigos; por isso, tenho de restituir o que não furtei.

[5] Tu, ó Deus, bem conheces a minha estultice, e as minhas culpas não te são ocultas.

[6] Não sejam envergonhados por minha causa os que esperam em ti, ó SENHOR, Deus dos Exércitos; nem por minha causa sofram vexame os que te buscam, ó Deus de Israel.

[7] Pois tenho suportado afrontas por amor de ti, e o rosto se me encobre de vexame.

[8] Tornei-me estranho a meus irmãos e desconhecido aos filhos de minha mãe.

[9] Pois o zelo da tua casa me consumiu, e as injúrias dos que te ultrajam caem sobre mim.

Psalmynas 69

[1]Choro vadovui. „Lelijų“ melodija. Dovydo.

[2]Gelbėk mane, Dieve, nes vandenys siekia man kaklą!

[3]Klimpstu į dumbliną gelmę, nėra kur koja pasiremti. Patekau į gilius vandenis, ir bangos mane skandina.

[4]Pavargau besišaukdamas pagalbos, išdžiūvo man gerklė. Akis pražiūrėjau belaukdamas tavo pagalbos.

[5]Daugiau negu plaukų man ant galvos yra žmonių, kurie nekenčia manęs be priežasties. Mano priešai juodina mane melais; jie stiprūs ir nori mane užmušti. Argi turiu grąžinti, ko nesu pavogęs?

[6]Dieve, tu pažįsti mano kvailybę, mano nuodėmės tau ne paslaptis.

[7]Tenebūna sugėdinti dėl manęs tie, kurie pasitiki tavimi, Viešpatie, Galybių DIEVE; tenebūna gėdos dėl manęs tiems, kurie tave garbina, Izraelio Dieve!

[8]Juk dėl tavęs kentėjau užgaulę, ir gėda dengė mano veidą.

[9]Tapau benamis tarp savo giminių, svetimas savo motinos vaikams.

[10]Mat uolumas tavo Namams ryja mane lyg ugnis, ir tau metami užgauliojimai krinta ant manęs.

10 Chorei, em jejum está a minha alma, e isso mesmo se me tornou em afrontas.

11 Pus um pano de saco por veste e me tornei objeto de escárnio para eles.

12 Tagarelam sobre mim os que à porta se assentam, e sou motivo para cantigas de beberrões.

13 Quanto a mim, porém, SENHOR, faço a ti, em tempo favorável, a minha oração. Responde-me, ó Deus, pela riqueza da tua graça; pela tua fidelidade em socorrer,

14 livra-me do tremedal, para que não me afunde; seja eu salvo dos que me odeiam e das profundezas das águas.

15 Não me arraste a corrente das águas, nem me trague a voragem, nem se feche sobre mim a boca do poço.

16 Responde-me, SENHOR, pois compassiva é a tua graça; volta-te para mim segundo a riqueza das tuas misericórdias.

17 Não escondas o rosto ao teu servo, pois estou atribulado; responde-me depressa.

18 Aproxima-te de minha alma e redime-a; resgata-me por causa dos meus inimigos.

19 Tu conheces a minha afronta, a minha vergonha e o meu vexame; todos os meus adversários estão à tua vista.

20 O opróbrio partiu-me o coração, e desfaleci; esperei por piedade, mas debalde; por consoladores, e não os achei.

21 Por alimento me deram fel e na minha sede me deram a beber vinagre.

11Už tai, kad verkiau ir pasninkavau, žmonės šmeižia mane.

12Kad padariau ašutinę savo drabužiu, jie juokiasi iš manęs.

13Vartuose žmonės skleidžia apie mane paskalas, smuklės lankytojai tyčiojasi iš manęs dainomis.

14O aš meldžiuosi tau, VIEŠPATIE. Malonės metu, Dieve, išklausyk mane, paisydamas savo didžio gerumo. Savo ištikima pagalba

15trauk mane iš liūno, kad nenugrimzčiau, gelbėk mane nuo priešų ir vandens gelmių.

16Neleisk tvano bangoms manęs paskandinti, neleisk gelmėms manęs praryti, neleisk kapui virš manęs užsiverti.

17Atsiliepk man, VIEŠPATIE, nes gera tavo ištikimoji meilė; atsigręžk į mane iš savo didžio gailestingumo.

18Neslėpk veido nuo savo tarno. Aš kenčiu, tad skubėk man atsiliepti.

19Prieik prie manęs, atpirk mane, išlaisvink mane nuo priešų!

20Tu žinai mano užgaules, gėdą ir negarbę; tau pažįstami visi mano priešai.

21Užgaulės drasko širdį, ir aš nevilties pagautas; laukiu užuojautos, bet jos nėra, ieškau paguodos, bet nerandu, kas paguostų.

22Man į maistą jie deda nuodų, troškuliui numalšinti man jie duoda acto.

[22] Sua mesa torne-se-lhes diante deles em laço, e a prosperidade, em armadilha.
[23] Obscureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam; e faze que sempre lhes vacile o dorso.
[24] Derrama sobre eles a tua indignação, e que o ardor da tua ira os alcance.
[25] Fique deserta a sua morada, e não haja quem habite as suas tendas.
[26] Pois perseguem a quem tu feriste e acrescentam dores àquele a quem golpeaste.
[27] Soma-lhes iniqüidade à iniqüidade, e não gozem da tua absolvição.
[28] Sejam riscados do Livro dos Vivos e não tenham registro com os justos.
[29] Quanto a mim, porém, amargurado e aflito, ponha-me o teu socorro, ó Deus, em alto refúgio.
[30] Louvarei com cânticos o nome de Deus, exaltá-lo-ei com ações de graças.
[31] Será isso muito mais agradável ao SENHOR do que um boi ou um novilho com chifres e unhas.
[32] Vejam isso os aflitos e se alegrem; quanto a vós outros que buscais a Deus, que o vosso coração reviva.
[33] Porque o SENHOR responde aos necessitados e não despreza os seus prisioneiros.
[34] Louvem-no os céus e a terra, os mares e tudo quanto neles se move.
[35] Porque Deus salvará Sião e edificará as cidades de Judá, e ali habitarão e hão de possuí-la.

[23]Tebūna jų pačių stalas jiems spąstai, pinklės jų bendrams.
[24]Teaptemsta jiems akys, kad nebegalėtų matyti; tedreba nuolat jų strėnos.
[25]Išliek ant jų savo pyktį, tepasiveja juos tavo degantis įniršis.
[26]Tebūna nusiaubta jų stovykla; neleisk niekam gyventi savo palapinėse.
[27]Juk tą, kurį tu nubaudei, jie persekioja; tam, kurį tu sužeidei, jie didina skausmą.
[28]Krauk jiems kaltę ant kaltės, neduok jiems savo išganymo dalies.
[29]Tebūna jie ištrinti iš gyvųjų knygos, į teisiųjų sąrašą tenebūna įtraukti!
[30]O aš nuskriaustas ir kenčiu; pakelk mane, Dieve, ir gelbėk!
[31]Šlovinsiu Dievo vardą giesme, aukštinsiu jį ir dėkosiu.
[32]Tai labiau patiks VIEŠPAČIUI negu galvijai, negu raguoti jaučiai skeltanagiai.
[33]Nuskriaustieji matys tai ir nudžiugs; „jūs, kurie ieškote Dievo, turėkite drąsos!“
[34]Juk VIEŠPATS girdi vargšus ir neatstumia savųjų, esančių nelaisvėje.
[35]Tešlovina jį dangus ir žemė, jūros ir visa, kas jose gyva!
[36]Tikrai Dievas išgelbės Sioną ir atstatys Judo miestus. Jo tarnai ten gyvens ir užvaldys kraštą;

[36] Também a descendência dos seus servos a herdará, e os que lhe amam o nome nela habitarão.

[37]jo tarnų vaikai jį paveldės, ir mylintys jo vardą ten gyvens.

Salmo 70

Petição por auxílio divino
Salmo 40.13-17

Ao mestre de canto. De Davi. Em memória

[1] Praza-te, ó Deus, em livrar-me; dá-te pressa, ó SENHOR, em socorrer-me.

[2] Sejam envergonhados e cobertos de vexame os que me demandam a vida; tornem atrás e cubram-se de ignomínia os que se comprazem no meu mal.

[3] Retrocedam por causa da sua ignomínia os que dizem: Bem-feito! Bem-feito!

[4] Folguem e em ti se rejubilem todos os que te buscam; e os que amam a tua salvação digam sempre: Deus seja magnificado!

[5] Eu sou pobre e necessitado; ó Deus, apressa-te em valer-me, pois tu és o meu amparo e o meu libertador. SENHOR, não te detenhas!

Psalmynas 70

[1]Choro vadovui. Dovydo. Priminimo aukai.

[2]Dieve, ateik manęs gelbėti! VIEŠPATIE, skubėk man padėti!

[3]Tebūna nugalėti ir apstulbinti, kurie kėsinasi į mano gyvastį. Tesitraukia ir tebūna sugėdinti, kurie nori man pakenkti.

[4]Tebūna apstulbinti dėl savo pralaimėjimo, kurie sako: „Še tau! Še tau!“

[5]Tedžiūgauja ir tesilinksmina tavyje visi, kurie tavęs ieško,

[6]ir tavo išganymą branginantys tekartoja be paliovos: ,,Koks didis Dievas!“

[7]Esu vargšas ir beturtis, skubėk man padėti, Dieve! Tu mano pagalba ir gelbėtojas; nedelsk, VIEŠPATIE!

Salmo 71

Súplicas de um ancião

[1] Em ti, SENHOR, me refugio; não seja eu jamais envergonhado.

[2] Livra-me por tua justiça e resgata-me; inclina-me os ouvidos e salva-me.

[3] Sê tu para mim uma rocha habitável em que sempre me acolha; ordenaste que eu me salve, pois tu és a minha rocha e a minha fortaleza.

Psalmynas 71

[1]Tavyje, VIEŠPATIE, ieškau užuovėjos; neleisk man niekada nusivilti!

[2]Kadangi tu teisus, ateik į pagalbą ir išgelbėk, atkreipk į mane savo ausį ir padėk man!

[3]Būk mano užuovėjos uola, stipri tvirtovė man išgelbėti, nes tu mano Uola ir tvirtovė.

[4] Livra-me, Deus meu, das mãos do ímpio, das garras do homem injusto e cruel.

[4]Mano Dieve, išvaduok mane iš nedorėlio rankų, iš neteisingo ir žiauraus žmogaus nagų.

[5] Pois tu és a minha esperança, SENHOR Deus, a minha confiança desde a minha mocidade.

[5]Juk tu mano viltis, Viešpatie; nuo pat jaunystės tavimi pasitikiu, VIEŠPATIE.

[6] Em ti me tenho apoiado desde o meu nascimento; do ventre materno tu me tiraste, tu és motivo para os meus louvores constantemente.

[6]Net dar negimęs, tau priklausiau; mano motinos įsčiose tu buvai mano jėga. Visada giedu tave šlovinančias giesmes.

[7] Para muitos sou como um portento, mas tu és o meu forte refúgio.

[7]Tapau daugeliui iškalbingu ženklu; tu man esi stipri užuovėja.

[8] Os meus lábios estão cheios do teu louvor e da tua glória continuamente.

[8]Mano lūpos, kupinos tavo šlovės, garbina tave visą dieną.

[9] Não me rejeites na minha velhice; quando me faltarem as forças, não me desampares.

[9]Neatstumk manęs senatvėje; mano jėgoms senkant, nepalik manęs.

[10] Pois falam contra mim os meus inimigos; e os que me espreitam a alma consultam reunidos,

[10]Juk mano priešai kalba prieš mane, tariasi tykodami mano gyvasties.

[11] dizendo: Deus o desamparou; persegui-o e prendei-o, pois não há quem o livre.

[11]Jie sako: „Vykitės ir čiupkite jį, nes nėra nė vieno, kuris jį gelbėtų! Dievas jį paliko!“

[12] Não te ausentes de mim, ó Deus; Deus meu, apressa-te em socorrer-me.

[12]Dieve, neatsitolink nuo manęs; mano Dieve, skubėk man padėti!

[13] Sejam envergonhados e consumidos os que são adversários de minha alma; cubram-se de opróbrio e de vexame os que procuram o mal contra mim.

[13]Težūva mano užpuolikai nusivylę; tesvilina panieka ir gėda tuos, kurie ieško mano pražūties!

[14] Quanto a mim, esperarei sempre e te louvarei mais e mais.

[14]O aš visados turėsiu vilties ir nuolat didinsiu tavo šlovę.

[15] A minha boca relatará a tua justiça e de contínuo os feitos da tua salvação, ainda que eu não saiba o seu número.

[15]Mano lūpos pasakos tavo teisius darbus, visada kalbėsiu apie tavo išgelbėjimą, nors ir nepajėgsiu jų apsakyti.

[16] Sinto-me na força do SENHOR Deus; e rememoro a tua justiça, a tua somente.

[17] Tu me tens ensinado, ó Deus, desde a minha mocidade; e até agora tenho anunciado as tuas maravilhas.

[18] Não me desampares, pois, ó Deus, até à minha velhice e às cãs; até que eu tenha declarado à presente geração a tua força e às vindouras o teu poder.

[19] Ora, a tua justiça, ó Deus, se eleva até aos céus. Grandes coisas tens feito, ó Deus; quem é semelhante a ti?

[20] Tu, que me tens feito ver muitas angústias e males, me restaurarás ainda a vida e de novo me tirarás dos abismos da terra.

[21] Aumenta a minha grandeza, conforta-me novamente.

[22] Eu também te louvo com a lira, celebro a tua verdade, ó meu Deus; cantar-te-ei salmos na harpa, ó Santo de Israel.

[23] Os meus lábios exultarão quando eu te salmodiar; também exultará a minha alma, que remiste.

[24] Igualmente a minha língua celebrará a tua justiça todo o dia; pois estão envergonhados e confundidos os que procuram o mal contra mim.

[16]Ateisiu šlovindamas didžius Viešpaties DIEVO darbus; minėsiu vien tavo gerumą.

[17]Dieve, tu mokei mane nuo jaunystės, ir aš iki šiol skelbiu tavo nuostabius darbus.

[18]Tad nepalik manęs, Dieve, net žilos senatvės sulaukusio; būk su manimi, kol skelbiu tavo galybę visoms būsimoms kartoms. Tavo jėga

[19]ir teisumas, Dieve, siekia dangų. Tu padarei didžių dalykų, Dieve; kas tau gali prilygti?

[20]Tu siuntei man daug vargų ir kančių, bet vėl mane atgaivinsi, iš žemės gelmių iškelsi.

[21]Suteiksi man daugiau garbės, nuolat mane guosi.

[22]Ir aš šlovinsiu tave arfa dėl tavo ištikimybės, mano Dieve, skambinsiu tau šlovės giesmę lyra, Izraelio Šventasis.

[23]Kai giedosiu šlovės giesmę tau, džiūgaus mano lūpos ir visa mano gyvastis, kurią tu atpirkai.

[24]Per visą dieną mano liežuvis pasakos apie tavo teisumą, kaip ieškojusieji mano žūties buvo nugalėti ir sugėdinti.

Salmo 72

O rei justo e o seu reinado eterno

Salmo de Salomão

[1] Concede ao rei, ó Deus, os teus juízos e a tua justiça, ao filho do rei.

[2] Julgue ele com justiça o teu povo e os teus aflitos, com eqüidade.

Psalmynas 72

[1]Saliamono. Dieve, suteik savo teisingumo karaliui ir teisumo karaliaus sūnui,

[2]kad teistų tavo tautą teisingai ir tavo skriaudžiamuosius teisiai.

[3] Os montes trarão paz ao povo, também as colinas a trarão, com justiça.	[3]Teteikia kalnai gerovę tautai, tepatiria kalvos teisumo atlygį.
[4] Julgue ele os aflitos do povo, salve os filhos dos necessitados e esmague ao opressor.	[4]Tegina jis skriaudžiamųjų bylą tautoje, tegelbsti beturčių vaikus ir tesutramdo engėjus.
[5] Ele permanecerá enquanto existir o sol e enquanto durar a lua, através das gerações.	[5]Tetveria jis taip ilgai kaip saulė ir lyg mėnulis per kartų kartas.
[6] Seja ele como chuva que desce sobre a campina ceifada, como aguaceiros que regam a terra.	[6]Jis bus tartum lietus jaunam atolui, lyg laistantys žemę lietaus gūsiai.
[7] Floresça em seus dias o justo, e haja abundância de paz até que cesse de haver lua.	[7]Jo dienomis žydės teisumas ir visuotinė taika, kol nebeliks mėnulio.
[8] Domine ele de mar a mar e desde o rio até aos confins da terra.	[8]Teviešpatauja jis nuo jūros ligi jūros ir nuo Upės ligi žemės pakraščių.
[9] Curvem-se diante dele os habitantes do deserto, e os seus inimigos lambam o pó.	[9]Dykumos klajokliai klūpės prieš jį, o jo priešai laižys žemės dulkes.
[10] Paguem-lhe tributos os reis de Társis e das ilhas; os reis de Sabá e de Sebá lhe ofereçam presentes.	[10]Taršišo ir Salų karaliai mokės duoklę, o Arabijos ir Šebos karaliai neš dovanas.
[11] E todos os reis se prostrem perante ele; todas as nações o sirvam.	[11]Visi karaliai reikš jam pagarbą, jam tarnaus visos tautos.
[12] Porque ele acode ao necessitado que clama e também ao aflito e ao desvalido.	[12]Juk jis gelbsti beturtį, kuris jo šaukiasi, ir nuskriaustąjį, kuriam nėra kas padeda.
[13] Ele tem piedade do fraco e do necessitado e salva a alma aos indigentes.	[13]Jis rūpinasi vargšais ir beturčiais. Jis gelbės beturčių gyvastį,
[14] Redime a sua alma da opressão e da violência, e precioso lhe é o sangue deles.	[14]atpirks jų gyvastį iš priespaudos ir smurto; jo akyse brangus jų kraujas.
[15] Viverá, e se lhe dará do ouro de Sabá; e continuamente se fará por ele oração, e o bendirão todos os dias.	[15]Tegyvuoja karalius! Tebūna jam atiduotas Šebos auksas; už jį turi būti visuomet meldžiamasi, visą dieną reikia prašyti jam palaiminimo.
[16] Haja na terra abundância de cereais, que ondulem até aos cimos dos montes;	[16]Krašte tebūna gausu grūdų, pasėliai tevilnija ant kalnų viršūnių, krašto derlius

seja a sua messe como o Líbano, e das cidades floresçam os habitantes como a erva da terra.

tebūna lyg Libano, miestai teprisipildo žmonių lyg laukai žolės.

[17] Subsista para sempre o seu nome e prospere enquanto resplandecer o sol; nele sejam abençoados todos os homens, e as nações lhe chamem bem-aventurado.

[17]Tebūna amžinas karaliaus vardas, tetveria jo vardas taip ilgai kaip saulė. Tebūna juo palaiminti visi žmonės, teskelbia jį laimingu visos tautos.

[18] Bendito seja o SENHOR Deus, o Deus de Israel, que só ele opera prodígios.

[18]Garbinkite VIEŠPATĮ, Izraelio Dievą! Tik jis vienas daro nuostabius darbus.

[19] Bendito para sempre o seu glorioso nome, e da sua glória se encha toda a terra. Amém e amém!

[19]Garbinkite jo šlovingą vardą per amžius! Jo garbė pripildo visą pasaulį. Amen! Amen!

[20] Findam as orações de Davi, filho de Jessé.

[20]Čia baigiasi Jesės sūnaus Dovydo maldos.

Livro III

Salmos 73 - 89

Salmo 73

O problema da prosperidade dos maus

Salmo de Asafe

[1] Com efeito, Deus é bom para com Israel, para com os de coração limpo.

[2] Quanto a mim, porém, quase me resvalaram os pés; pouco faltou para que se desviassem os meus passos.

[3] Pois eu invejava os arrogantes, ao ver a prosperidade dos perversos.

[4] Para eles não há preocupações, o seu corpo é sadio e nédio.

[5] Não partilham das canseiras dos mortais, nem são afligidos como os outros homens.

[6] Daí, a soberba que os cinge como um colar, e a violência que os envolve como manto.

[7] Os olhos saltam-lhes da gordura; do coração brotam-lhes fantasias.

Psalmynas 73

Trečia knyga

[1]Asafo psalmė. Iš tikrųjų Dievas geras doriesiems, kurių širdis tyra.

[2]Bet man beveik kojos buvo pradėjusios pintis, mano žingsniai bemaž buvo ėmę slidinėti,

[3]nes aš pavydėjau pagyrūnams matydamas jų gerovę, nors jie nedori.

[4]Skausmo kentėti nedorėliams nereikia, jų kūnas stiprus ir sveikas.

[5]Mirtingųjų triūsas jų nevargina; jie nesikamuoja kaip kiti žmonės.

[6]Užtat išdidumas – jų karoliai, smurtu jie apsigaubia lyg drabužiu.

[7]Per akis užgriuvusius lašinius jie vos gali matyti; jų širdis tvinsta nedoromis užmačiomis.

8 Motejam e falam maliciosamente; da opressão falam com altivez.
9 Contra os céus desandam a boca, e a sua língua percorre a terra.
10 Por isso, o seu povo se volta para eles e os tem por fonte de que bebe a largos sorvos.
11 E diz: Como sabe Deus? Acaso, há conhecimento no Altíssimo?
12 Eis que são estes os ímpios; e, sempre tranqüilos, aumentam suas riquezas.
13 Com efeito, inutilmente conservei puro o coração e lavei as mãos na inocência.
14 Pois de contínuo sou afligido e cada manhã, castigado.
15 Se eu pensara em falar tais palavras, já aí teria traído a geração de teus filhos.
16 Em só refletir para compreender isso, achei mui pesada tarefa para mim;
17 até que entrei no santuário de Deus e atinei com o fim deles.
18 Tu certamente os pões em lugares escorregadios e os fazes cair na destruição.
19 Como ficam de súbito assolados, totalmente aniquilados de terror!
20 Como ao sonho, quando se acorda, assim, ó SENHOR, ao despertares, desprezarás a imagem deles.
21 Quando o coração se me amargou e as entranhas se me comoveram,
22 eu estava embrutecido e ignorante; era como um irracional à tua presença.

8Jie šaiposi ir kalba pikta; įžūliai grasina kitus engti.
9Prieš dangų jie burnoja, o žemėje jų liežuvis įžūliai įsakinėja.
10Todėl net Dievo tauta į juos gręžiasi ir noromis tiki, ką jie sako.
11Tada sakoma: „Kaip gali Dievas žinoti?“ – ir: „Aukščiausiasis nesužinos, ką darome!“
12Tad tokie yra nedorėliai, visuomet be rūpesčių kaupiantys turtus.
13Argi ne veltui laikiau savo širdį tyrą ir ploviausi rankas, parodydamas, kad esu nekaltas?
14Juk diena iš dienos kenčiu vargą, kas rytą tu mane nuplaki.
15Jeigu būčiau taręs: „Kalbėsiu, kaip jie daro“, – būčiau buvęs neištikimas tavo vaikų būriui.
16Nors mėginau suprasti, vis tiek tai man atrodė beviltiška užduotis,
17kol neįėjau į Dievo šventovę; tik įėjęs suvokiau, kas nutiks nedorėliams.
18Iš tikrųjų tu užvedi juos ant slidaus šlaito ir tu pastumi į žūtį.
19Kaip staiga jie tampa nelaimingi! Siaubo apimti, jie visiškai išnyksta.
20Kaip sapną po pabudimo, VIEŠPATIE, tu paniekini tuos vaiduoklius.
21Kadangi mano širdis buvo apkartusi, o jausmai užgauti,
22buvau kvailas ir nesupratau, būdamas lyg keturkojis tavo Artume.

[23] Todavia, estou sempre contigo, tu me seguras pela minha mão direita.
[24] Tu me guias com o teu conselho e depois me recebes na glória.
[25] Quem mais tenho eu no céu? Não há outro em quem eu me compraza na terra.
[26] Ainda que a minha carne e o meu coração desfaleçam, Deus é a fortaleza do meu coração e a minha herança para sempre.
[27] Os que se afastam de ti, eis que perecem; tu destróis todos os que são infiéis para contigo.
[28] Quanto a mim, bom é estar junto a Deus; no SENHOR Deus ponho o meu refúgio, para proclamar todos os seus feitos.

[23]Todėl būsiu su tavimi visada. Tu laikai mane už dešinės rankos,
[24]vedi mane savo mokymu ir galop priimsi mane į garbę.
[25]Ką kitą turiu danguje? Kadangi turiu tave, ko dar trokščiau žemėje?
[26]Nors mano kūnas trapus ir širdis silpsta, Dievas yra mano širdies Uola ir mano dalis per amžius.
[27]Juk iš tikrųjų, kas atsitolina nuo tavęs, tas žūva; tu padarai galą tiems, kurie tau neištikimi.
[28]O man gera būti arti Dievo; prisiglaudžiau pas Viešpatį DIEVĄ, kad apsakyčiau visus jo darbus.

Salmo 74

Lamento por causa da profanação

Salmo didático de Asafe

[1] Por que nos rejeitas, ó Deus, para sempre? Por que se acende a tua ira contra as ovelhas do teu pasto?
[2] Lembra-te da tua congregação, que adquiriste desde a antiguidade, que remiste para ser a tribo da tua herança; lembra-te do monte Sião, no qual tens habitado.
[3] Dirige os teus passos para as perpétuas ruínas, tudo quanto de mau tem feito o inimigo no santuário.
[4] Os teus adversários bramam no lugar das assembléias e alteiam os seus próprios símbolos.

Psalmynas 74

[1]Asafo maskilas. Kodėl, Dieve, amžinai mus atstumi? Kodėl rusena tavo įniršis ant tavo ganyklos avių?
[2]Atmink savo seniai įgytą bendriją, giminę, kurią atpirkai sau kaip paveldą, Siono kalną, kuriame apsigyvenai.
[3]Atsisuk į begalinius griuvėsius, į visus priešų smurto darbus šventovėje!
[4]Tavo priešai rėkavo tavo sueigų vietoje, jie paliko ten savo ženklus.

[5] Parecem-se com os que brandem machado no espesso da floresta,

[6] e agora a todos esses lavores de entalhe quebram também, com machados e martelos.

[7] Deitam fogo ao teu santuário; profanam, arrasando-a até ao chão, a morada do teu nome.

[8] Disseram no seu coração: Acabemos com eles de uma vez. Queimaram todos os lugares santos de Deus na terra.

[9] Já não vemos os nossos símbolos; já não há profeta; nem, entre nós, quem saiba até quando.

[10] Até quando, ó Deus, o adversário nos afrontará? Acaso, blasfemará o inimigo incessantemente o teu nome?

[11] Por que retrais a mão, sim, a tua destra, e a conservas no teu seio?

[12] Ora, Deus, meu Rei, é desde a antiguidade; ele é quem opera feitos salvadores no meio da terra.

[13] Tu, com o teu poder, dividiste o mar; esmagaste sobre as águas a cabeça dos monstros marinhos.

[14] Tu espedaçaste as cabeças do crocodilo e o deste por alimento às alimárias do deserto.

[15] Tu abriste fontes e ribeiros; secaste rios caudalosos.

[16] Teu é o dia; tua, também, a noite; a luz e o sol, tu os formaste.

[5]Jie atrodė lyg kirtėjai, kirviais kertantys medžius.

[6]Savo kirviais ir kūjais jie sudaužė visus drožtus jos papuošimus.

[7]Su žeme sulygino tavo šventovę ir padegė, išniekino tavo Artumo buveinę.

[8]Jie sakė sau širdyje: „Užvaldykime juos visiškai!“ – ir sudegino visas Dievo sueigų vietas krašte.

[9]Savo ženklų nebematome, nėra daugiau jokio pranašo, ir niekas iš mūsų nežino, kiek ilgai.

[10]Dieve, kiek ilgai tas priešas tyčiosis? Nejau amžinai jie dergs tavo vardą?

[11]Kodėl neištiesi mums rankos, savo dešinės? Kodėl laikai rankas susidėjęs už nugaros?

[12]Juk, Dieve, mano karaliau nuo seno, tu laimėjai mums daug pergalių mūsų krašte.

[13]Savo galybe tu perkirtai jūrą, sutriuškinai jūros pabaisų galvas.

[14]Tu sutraiškei Leviataną ir pašėrei jo kūnu tyrų žvėris.

[15]Tau paliepus ėmė trykšti šaltiniai ir srautai, tu išdžiovinai neišsenkančias upes.

[16]Tu sukūrei dieną ir naktį, padėjai į vietą mėnulį ir saulę.

[17] Fixaste os confins da terra; verão e inverno, tu os fizeste.
[18] Lembra-te disto: o inimigo tem ultrajado ao SENHOR, e um povo insensato tem blasfemado o teu nome.
[19] Não entregues à rapina a vida de tua rola, nem te esqueças perpetuamente da vida dos teus aflitos.
[20] Considera a tua aliança, pois os lugares tenebrosos da terra estão cheios de moradas de violência.
[21] Não fique envergonhado o oprimido; louvem o teu nome o aflito e o necessitado.
[22] Levanta-te, ó Deus, pleiteia a tua própria causa; lembra-te de como o ímpio te afronta todos os dias.
[23] Não te esqueças da gritaria dos teus inimigos, do sempre crescente tumulto dos teus adversários.

Salmo 75

Deus é juiz

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Salmo de Asafe. Cântico

[1] Graças te rendemos, ó Deus; graças te rendemos, e invocamos o teu nome, e declaramos as tuas maravilhas.
[2] Pois disseste: Hei de aproveitar o tempo determinado; hei de julgar retamente.
[3] Vacilem a terra e todos os seus moradores, ainda assim eu firmarei as suas colunas.
[4] Digo aos soberbos: não sejais arrogantes; e aos ímpios: não levanteis a vossa força.

[17]Tu nustatei visas žemės ribas, padarei vasarą ir žiemą.
[18]Atmink, VIEŠPATIE, kaip priešas šaiposi, kaip nedori žmonės niekina tavo vardą.
[19]Neatiduok savo balandžio laukiniams žvėrims, neužmiršk savo nuskriaustųjų amžinai.
[20]Žvilgterk į savo Sandorą! Pilni smurto lindynių mūsų krašto užkampiai.
[21]Tenesitraukia šalin nusivylę nuskriaustieji, tešlovina tavo vardą vargšai ir beturčiai.
[22]Pakilk, Dieve, gink savo bylą; atmink, kaip nedori žmonės šaiposi iš tavęs visą dieną.
[23]Neužmiršk savo priešų rėkavimo; ūžesys tų, kurie prieš tave maištauja, nesiliauja.

Psalmynas 75

[1]Choro vadovui. „Nesunaikink“ melodija. Asafo psalmė. Giesmė.
[2]Dėkojame tau, Dieve, tikrai dėkojame tau šaukdamiesi tavo vardo, apsakydami tavo nuostabius darbus.
[3]„Atėjus metui, kurį aš pats paskirsiu, surengsiu teisingą teismą.
[4]Kai žemė ir visi jos gyventojai dreba, jos stulpus aš palaikau tvirtus. *Sela.*
[5]Pagyrūnams sakau: ‘Nesigirkite!’ – o nedorėliams: ‘Liaukitės kėlę savo ragus!’

[5] Não levanteis altivamente a vossa força, nem faleis com insolência contra a Rocha.

[6] Sakau jiems: 'Nekelkite ragų! Liaukitės įžūliai kalbėti!'"

[6] Porque não é do Oriente, não é do Ocidente, nem do deserto que vem o auxílio.

[7] Juk ne iš rytų ir ne iš vakarų tai ateina, ne iš dykumos ir ne iš kalnų.

[7] Deus é o juiz; a um abate, a outro exalta.

[8] Tai Dievas teisia; vieną jis pažemina, kitą išaukština.

[8] Porque na mão do SENHOR há um cálice cujo vinho espuma, cheio de mistura; dele dá a beber; sorvem-no, até às escórias, todos os ímpios da terra.

[9] Taurė yra VIEŠPATIES rankoje, pilna stipraus jo pykčio vyno. Jis pila iš jos po gurkšnį, ir visi žemės nedorėliai gers iki pat dugno.

[9] Quanto a mim, exultarei para sempre; salmodiarei louvores ao Deus de Jacó.

[10] O aš amžinai džiūgausiu, giedosiu šlovės giesmę Jokūbo Dievui.

[10] Abaterei as forças dos ímpios; mas a força dos justos será exaltada.

[11] Nulaušiu ragus visiems nedorėliams, o teisiųjų ragai bus išaukštinti.

Salmo 76

A majestade e o poder de Deus

Ao mestre de canto, com instrumentos de cordas. Salmo de Asafe. Cântico

Psalmynas 76

[1] Choro vadovui. Su styginiais instrumentais. Asafo psalmė. Giesmė.

[1] Conhecido é Deus em Judá; grande, o seu nome em Israel.

[2] Judo žmonės pažįsta Dievą, ir Izraelis jį garbina.

[2] Em Salém, está o seu tabernáculo, e, em Sião, a sua morada.

[3] Jo Palapinė pastatyta Saleme, jis gyvena ant Siono kalno.

[3] Ali, despedaçou ele os relâmpagos do arco, o escudo, a espada e a batalha.

[4] Ten jis sulaužė ugningas lankų strėles, skydus ir kalavijus, visus karo ginklus. *Sela.*

[4] Tu és ilustre e mais glorioso do que os montes eternos.

[5] Koks žėrintis tu, Dieve! Koks didingas, grįžtantis iš kalnų, kur nugalėjai savo priešus!

[5] Despojados foram os de ânimo forte; jazem a dormir o seu sono, e nenhum dos valentes pode valer-se das próprias mãos.

[6] Jų narsūs kariai neteko viso, ką turėjo, ir dabar miega mirties miegu; visų galiūnų rankos buvo bejėgės.

[6] Ante a tua repreensão, ó Deus de Jacó, paralisaram carros e cavalos.

[7] Tau pagrasinus, Jokūbo Dieve, ir raiteliai, ir jų ristūnai krito negyvi.

[7] Tu, sim, tu és terrível; se te iras, quem pode subsistir à tua vista?
[8] Desde os céus fizeste ouvir o teu juízo; tremeu a terra e se aquietou,
[9] ao levantar-se Deus para julgar e salvar todos os humildes da terra.
[10] Pois até a ira humana há de louvar-te; e do resíduo das iras te cinges.

[11] Fazei votos e pagai-os ao SENHOR, vosso Deus; tragam presentes todos os que o rodeiam, àquele que deve ser temido.

[12] Ele quebranta o orgulho dos príncipes; é tremendo aos reis da terra.

Salmo 77

As grandes obras e a misericórdia de Deus

Ao mestre de canto, Jedutum. Salmo de Asafe

[1] Elevo a Deus a minha voz e clamo, elevo a Deus a minha voz, para que me atenda.

[2] No dia da minha angústia, procuro o SENHOR; erguem-se as minhas mãos durante a noite e não se cansam; a minha alma recusa consolar-se.
[3] Lembro-me de Deus e passo a gemer; medito, e me desfalece o espírito.
[4] Não me deixas pregar os olhos; tão perturbado estou, que nem posso falar.
[5] Penso nos dias de outrora, trago à lembrança os anos de passados tempos.
[6] De noite indago o meu íntimo, e o meu espírito perscruta.
[7] Rejeita o SENHOR para sempre? Acaso, não torna a ser propício?

[8]Tai tu keli pagarbų šiurpą! Tau supykus, kas gali prieš tave atsilaikyti?
[9]Iš dangaus tarei savo nuosprendį; žemė nutirpo iš baimės ir tylėjo,
[10]kai Dievas pakilo teisti, gelbėti visų žemės vargdienių. *Sela.*
[11]Juk ir nuožmiausi žmonės pripažins tave, kai susijuosi pykčio likučiu.
[12]Duokite įžadus VIEŠPAČIUI, savo Dievui, ir vykdykite juos! Visi, aplinkui esantieji, neškite duoklę tam, kuris kelia pagarbų šiurpą.
[13]Jis sutramdo didžiūnų išdidumą ir įkvepia pagarbią baimę žemės karaliams.

Psalmynas 77

[1]Choro vadovui. Pagal Jedutūną. Asafo psalmė.
[2]Mano balsas kyla pas Dievą, aš garsiai šaukiuosi; mano balsas kyla pas Dievą, kad jis mane išgirstų.

[3]Savo nelaimės dieną meldžiuosi Viešpačiui; visą naktį nepailsdamas tiesiu rankas, bet mano širdis neranda paguodos.
[4]Prisimenu Dievą ir vaitoju; kai pamąstau, prarandu viltį. *Sela.*
[5]Tu man neleidi sudėti akių; aš taip susirūpinęs, kad nebeištariu žodžio.
[6]Mąstau apie senovės dienas, seniai praėjusius metus.
[7]Naktis praleidžiu kalbėdamasis su savimi; mąstau ir klausiu savęs:
[8]„Argi amžinai atmes mus Viešpats ir niekados mums nebebus maloningas?

8 Cessou perpetuamente a sua graça? Caducou a sua promessa para todas as gerações?

9 Esqueceu-se Deus de ser benigno? Ou, na sua ira, terá ele reprimido as suas misericórdias?

10 Então, disse eu: isto é a minha aflição; mudou-se a destra do Altíssimo.

11 Recordo os feitos do SENHOR, pois me lembro das tuas maravilhas da antiguidade.

12 Considero também nas tuas obras todas e cogito dos teus prodígios.

13 O teu caminho, ó Deus, é de santidade. Que deus é tão grande como o nosso Deus?

14 Tu és o Deus que operas maravilhas e, entre os povos, tens feito notório o teu poder.

15 Com o teu braço remiste o teu povo, os filhos de Jacó e de José.

16 Viram-te as águas, ó Deus; as águas te viram e temeram, até os abismos se abalaram.

17 Grossas nuvens se desfizeram em água; houve trovões nos espaços; também as suas setas cruzaram de uma parte para outra.

18 O ribombar do teu trovão ecoou na redondeza; os relâmpagos alumiaram o mundo; a terra se abalou e tremeu.

19 Pelo mar foi o teu caminho; as tuas veredas, pelas grandes águas; e não se descobrem os teus vestígios.

20 O teu povo, tu o conduziste, como rebanho, pelas mãos de Moisés e de Arão.

9 Nejau jis nustos mus mylėjęs ir amžinai liks neįvykdytas jo pažadas?

10 Argi užmiršo Dievas, kaip pasigailėti, ir pykčio įniršyje nutildė savo gailestingumą?“ *Sela.*

11 Tuomet tariau: „Mano kaltė, kad pasikeitė Aukščiausiojo dešinė“.

12 Mąstau apie VIEŠPATIES darbus; taip, atsimenu ankstesnius tavo stebuklus.

13 Apmąstau visus tavo darbus ir apsvarstau tavo veiksmus.

14 Visa, ką darai, Dieve, yra šventa. Kuris dievas yra toks didis kaip Dievas?

15 Tu esi Dievas, darantis nuostabius darbus; tu savo galybę apreiškei tautoms.

16 Galingu mostu atpirkai savo tautą, Jokūbo ir Juozapo vaikus. *Sela.*

17 Vandenys pamatė tave, Dieve, vandenys pamatė tave ir pabūgo, net jūros gelmės drebėjo.

18 Debesys prapliupo lietumi, padangės aidėjo griausmais, visur žaibavo tavo strėlės.

19 Tavo perkūnas dardėjo lyg ratai, tavo žaibai apšvietė pasaulį; žemė drebėjo ir purtėsi.

20 Tavo kelias ėjo per jūrą, tavo takas – per galingus vandenis, tavo pėdos buvo nematomos.

21 Tu vedei savo tautą lyg kaimenę Mozės ir Aarono rankomis.

Salmo 78

A providência divina na história do seu povo
Salmo didático de Asafe

1 Escutai, povo meu, a minha lei; prestai ouvidos às palavras da minha boca.

2 Abrirei os lábios em parábolas e publicarei enigmas dos tempos antigos.

3 O que ouvimos e aprendemos, o que nos contaram nossos pais,

4 não o encobriremos a seus filhos; contaremos à vindoura geração os louvores do SENHOR, e o seu poder, e as maravilhas que fez.

5 Ele estabeleceu um testemunho em Jacó, e instituiu uma lei em Israel, e ordenou a nossos pais que os transmitissem a seus filhos,

6 a fim de que a nova geração os conhecesse, filhos que ainda hão de nascer se levantassem e por sua vez os referissem aos seus descendentes;

7 para que pusessem em Deus a sua confiança e não se esquecessem dos feitos de Deus, mas lhe observassem os mandamentos;

8 e que não fossem, como seus pais, geração obstinada e rebelde, geração de coração inconstante, e cujo espírito não foi fiel a Deus.

9 Os filhos de Efraim, embora armados de arco, bateram em retirada no dia do combate.

10 Não guardaram a aliança de Deus, não quiseram andar na sua lei;

Psalmynas 78

1Asafo maskilas. Klausykis, mano tauta, mano Įstatymo; klausykis ausis ištempusi žodžių iš mano lūpų.

2Atversiu burną prasmingais pavyzdžiais, ir atskleisiu senųjų amžių paslaptis,

3dalykus, kuriuos girdėjome ir žinojome, apie kuriuos mums pasakojo mūsų tėvai.

4Neslėpsime jų nuo savo vaikų, bet pasakosime būsimajai kartai apie VIEŠPATIES galybę ir jo šlovingus darbus bei padarytus stebuklus.

5Jis davė įstatus Izraeliui, Įstatymą – Jokūbo palikuonims, įsakydamas mūsų protėviams mokyti savo vaikus,

6kad jį pažintų būsimoji karta, jų vaikai, kurie dar gims, kad ir šie iš eilės pasakotų savo vaikams,

7idant ir jie remtų savo viltį Dievu, neužmirštų Dievo darbų, bet laikytųsi jo įsakymų

8ir netaptų, kokie buvo jų protėviai – užgaidi ir maištinga karta, karta, kurios širdis išgverusi, o dvasia neištikima Dievui.

9Efraimo sūnūs, ginkluoti lankais ir strėlėmis, pabėgo iš mūšio.

10Jie nesilaikė Dievo Sandoros ir atsisakė gyventi pagal jo Įstatymą.

11 esqueceram-se das suas obras e das maravilhas que lhes mostrara.

12 Prodígios fez na presença de seus pais na terra do Egito, no campo de Zoã.

13 Dividiu o mar e fê-los seguir; aprumou as águas como num dique.

14 Guiou-os de dia com uma nuvem e durante a noite com um clarão de fogo.

15 No deserto, fendeu rochas e lhes deu a beber abundantemente como de abismos.

16 Da pedra fez brotar torrentes, fez manar água como rios.

17 Mas, ainda assim, prosseguiram em pecar contra ele e se rebelaram, no deserto, contra o Altíssimo.

18 Tentaram a Deus no seu coração, pedindo alimento que lhes fosse do gosto.

19 Falaram contra Deus, dizendo: Pode, acaso, Deus preparar-nos mesa no deserto?

20 Com efeito, feriu ele a rocha, e dela manaram águas, transbordaram caudais. Pode ele dar-nos pão também? Ou fornecer carne para o seu povo?

21 Ouvindo isto, o SENHOR ficou indignado; acendeu-se fogo contra Jacó, e também se levantou o seu furor contra Israel;

22 porque não creram em Deus, nem confiaram na sua salvação.

23 Nada obstante, ordenou às alturas e abriu as portas dos céus;

24 fez chover maná sobre eles, para alimentá-los, e lhes deu cereal do céu.

11Jie užmiršo, ką jis buvo padaręs, jiems apreikštus nuostabius darbus.

12Jų protėvių akyse Dievas darė stebuklus Egipto žemėje, Coano lygumoje.

13Jis padarė taką per jūrą ir vedė juos, sutelkęs tako vandenis tarsi į pylimą.

14Dieną vedė juos debesimi, o kiekvieną naktį – ugnies šviesa.

15Jis perskėlė uolą dykumoje ir davė jiems apsčiai vandens tarsi iš bedugnės.

16Jis paliepė upeliams trykšti iš uolos ir leido lietis vandeniui srautais.

17Bet jie nesiliovė daryti nuodėmes Dievui ir kelti maištą tyruose prieš Aukščiausiąjį.

18Jie tyčia ėmė gundyti Dievą, įnoringai reikalaudami maisto.

19Jie burnojo prieš Dievą, sakydami: „Argi galės Dievas padengti mums stalą dykumoje?

20Tiesa, jis taip sudavė į uolą, kad ištryško vanduo ir tekėjo srautais. Bet argi jis galės parūpinti mums ir duonos bei duoti savo tautai mėsos?“

21Tai girdėdamas, VIEŠPATS įpyko; suliepsnojo ugnis prieš Jokūbą, pakilo pyktis ant Izraelio,

22nes jie netikėjo Dievu nei pasitikėjo jo gelbstinčia galybe.

23Vis dėlto jis įsakė aukštoms padangėms ir atidarė dangaus duris,

24lijo ant jų valgoma mana ir davė jiems grūdų iš dangaus.

[25] Comeu cada qual o pão dos anjos; enviou-lhes ele comida a fartar.
[26] Fez soprar no céu o vento do Oriente e pelo seu poder conduziu o vento do Sul.
[27] Também fez chover sobre eles carne como poeira e voláteis como areia dos mares.
[28] Fê-los cair no meio do arraial deles, ao redor de suas tendas.
[29] Então, comeram e se fartaram a valer; pois lhes fez o que desejavam.
[30] Porém não reprimiram o apetite. Tinham ainda na boca o alimento,
[31] quando se elevou contra eles a ira de Deus, e entre os seus mais robustos semeou a morte, e prostrou os jovens de Israel.
[32] Sem embargo disso, continuaram a pecar e não creram nas suas maravilhas.
[33] Por isso, ele fez que os seus dias se dissipassem num sopro e os seus anos, em súbito terror.
[34] Quando os fazia morrer, então, o buscavam; arrependidos, procuravam a Deus.
[35] Lembravam-se de que Deus era a sua rocha e o Deus Altíssimo, o seu redentor.
[36] Lisonjeavam-no, porém de boca, e com a língua lhe mentiam.
[37] Porque o coração deles não era firme para com ele, nem foram fiéis à sua aliança.
[38] Ele, porém, que é misericordioso, perdoa a iniqüidade e não destrói; antes,

[25]Mirtingieji valgė dangiškųjų būtybių duoną, Dievas davė jiems maisto iki soties.
[26]Jis pabudino padangėse rytį, savo galybe išjudino pietį;
[27]jis bėrė ant jų mėsą lyg dulkes, sparnuočius – lyg pamario smėlio grūdelius;
[28]jis nutupdė juos jų stovykloje, visur aplink palapines.
[29]Žmonės valgė ir sotinosi, nes Dievas davė jiems, ko jie įnoringai troško.
[30]Bet jiems dar nespėjus savo įnorių patenkinti, jiems dar tebevalgant, –
[31]pakilo Dievo pyktis ant jų. Jis užmušė jų stipruolius, išguldė rinktinius Izraelio vyrus.
[32]Ir visa tai matydami žmonės darė nuodėmes; nors ir tiek stebuklų Dievas buvo padaręs, jie nepasitikėjo.
[33]Užtat jis patvarkė, kad jų dienos pradingtų lyg rūkas, ir jų gyvenimo metai pasibaigtų staigia žūtimi.
[34]Tik kai Dievas juos nubausdavo, jie ieškodavo pas jį užuovėjos, atgailaudavo ir nuoširdžiai ieškodavo Dievo
[35]atmindami, kad Dievas jų Uola, kad Dievas Aukščiausiasis – jų atpirkėjas.
[36]Bet jie apgaudinėjo jį savo lūpomis ir melavo savo liežuviu.
[37]Jų širdis nebuvo jam ištikima, jie nepasitikėjo jo Sandora.
[38]Bet Dievas iš savo gailestingumo atleisdavo kaltę ir jų nesunaikindavo;

muitas vezes desvia a sua ira e não dá largas a toda a sua indignação.
[39] Lembra-se de que eles são carne, vento que passa e já não volta.
[40] Quantas vezes se rebelaram contra ele no deserto e na solidão o provocaram!
[41] Tornaram a tentar a Deus, agravaram o Santo de Israel.
[42] Não se lembraram do poder dele, nem do dia em que os resgatou do adversário;
[43] de como no Egito operou ele os seus sinais e os seus prodígios, no campo de Zoã;
[44] e converteu em sangue os rios deles, para que das suas correntes não bebessem.
[45] Enviou contra eles enxames de moscas que os devorassem e rãs que os destruíssem.
[46] Entregou às larvas as suas colheitas e aos gafanhotos, o fruto do seu trabalho.
[47] Com chuvas de pedra lhes destruiu as vinhas e os seus sicômoros, com geada.
[48] Entregou à saraiva o gado deles e aos raios, os seus rebanhos.
[49] Lançou contra eles o furor da sua ira: cólera, indignação e calamidade, legião de anjos portadores de males.
[50] Deu livre curso à sua ira; não poupou da morte a alma deles, mas entregou-lhes a vida à pestilência.
[51] Feriu todos os primogênitos no Egito, as primícias da virilidade nas tendas de Cam.
[52] Fez sair o seu povo como ovelhas e o guiou pelo deserto, como um rebanho.

dažnai jis sutramdydavo savo pyktį ir viso savo įniršio neišliedavo.
[39]Jis atmindavo, kad jie tik trapūs žmonės, lyg praeinantis vėjo dvelktelėjimas.
[40]Kiek daug kartų jie maištavo prieš jį tyruose ir liūdino jį dykumoje!
[41]Jie vis gundė ir gundė Dievą, Izraelio Šventajam skaudino širdį.
[42]Jie užmiršo jo didžią galybę ir tą dieną, kurią jis atpirko juos nuo engėjo,
[43]kai parodė savo ženklus Egipte ir nuostabius darbus Coano lygumoje.
[44]Jis pavertė krauju jų upes bei tekantį vandenį, ir egiptiečiai nebeturėjo ko atsigerti.
[45]Jis ištiko juos spiečiais musių, kurios juos kamavo, ir varlėmis, kurios nuniokojo kraštą.
[46]Jis atidavė jų pasėlius vikšrams, o jų triūso derlių – skėriams.
[47]Jis sunaikino jų vynmedžius ledų kruša, o jų sikomoro medžius – šalna.
[48]Jis atidavė jų galvijus ledų krušai, o jų kaimenes – žaibams.
[49]Jis ištiko juos savo degančiu įniršiu, pykčiu, apmaudu ir nelaime – žūties nešėjų būriu.
[50]Jis netramdė savo įniršio, negelbėjo jų nuo mirties, bet atidavė marui.
[51]Jis išguldė visus Egipto pirmagimius, Chamo palapinių vyrijos pirmienas.
[52]Tada išvedė savo tautą lyg avis, vedė juos per dykumą tarsi kaimenę.

[53] Dirigiu-o com segurança, e não temeram, ao passo que o mar submergiu os seus inimigos.
[54] Levou-os até à sua terra santa, até ao monte que a sua destra adquiriu.
[55] Da presença deles expulsou as nações, cuja região repartiu com eles por herança; e nas suas tendas fez habitar as tribos de Israel.
[56] Ainda assim, tentaram o Deus Altíssimo, e a ele resistiram, e não lhe guardaram os testemunhos.
[57] Tornaram atrás e se portaram aleivosamente como seus pais; desviaram-se como um arco enganoso.
[58] Pois o provocaram com os seus altos e o incitaram a zelos com as suas imagens de escultura.
[59] Deus ouviu isso, e se indignou, e sobremodo se aborreceu de Israel.
[60] Por isso, abandonou o tabernáculo de Siló, a tenda de sua morada entre os homens,
[61] e passou a arca da sua força ao cativeiro, e a sua glória, à mão do adversário.
[62] Entregou o seu povo à espada e se encolerizou contra a sua própria herança.
[63] O fogo devorou os jovens deles, e as suas donzelas não tiveram canto nupcial.
[64] Os seus sacerdotes caíram à espada, e as suas viúvas não fizeram lamentações.
[65] Então, o SENHOR despertou como de um sono, como um valente que grita excitado pelo vinho;

[53]Jis vedė juos saugiai, jiems nebuvo ko bijoti, nes jų priešus paskandino jūra.
[54]Jis atvedė juos į savo šventąją žemę, prie kalno, kurį jo dešinė buvo įsigijusi.
[55]Jiems įžengiant, jis išvarė tautas, o jų palapinėse įkurdino Izraelio gimines ir padalijo kraštą Izraelio giminėms, skirdamas joms dalį matavimo virve.
[56]Bet jie maištavo ir gundė Dievą Aukščiausiąjį, nesilaikydami jo įsakų.
[57]Jie atsimetė ir buvo neištikimi kaip ir jų protėviai, sukniubo lyg nepatikimas lankas.
[58]Jie pykdė Dievą savo aukštumų alkais, žadino jo pavyduliavimą savo stabais.
[59]Dievas pamatė ir įniršo; jis visiškai atmetė Izraelį.
[60]Jis paliko savo Padangtę Šilojyje – Namus, kuriuose buvo gyvenęs tarp žmonių.
[61]Jis leido savo galybei eiti į nelaisvę, savo garbei patekti į priešo rankas.
[62]Jis atidavė savo tautą kalavijui, jis įpyko ant savo paveldo.
[63]Ugnis surijo jų jaunuolius, o merginos neturėjo už ko tekėti.
[64]Kunigai krito nuo kalavijo, o jų našlės negiedojo raudų.
[65]Tada Viešpats pabudo kaip iš miego, tarsi vyno išjudintas galiūnas.

[66] fez recuar a golpes os seus adversários e lhes cominou perpétuo desprezo.
[67] Além disso, rejeitou a tenda de José e não elegeu a tribo de Efraim.
[68] Escolheu, antes, a tribo de Judá, o monte Sião, que ele amava.
[69] E construiu o seu santuário durável como os céus e firme como a terra que fundou para sempre.
[70] Também escolheu a Davi, seu servo, e o tomou dos redis das ovelhas;
[71] tirou-o do cuidado das ovelhas e suas crias, para ser o pastor de Jacó, seu povo, e de Israel, sua herança.
[72] E ele os apascentou consoante a integridade do seu coração e os dirigiu com mãos precavidas.

[66]Jis privertė savo priešus bėgti ir ilgam užtraukė jiems pralaimėjimo gėdą.
[67]Juozapo palapinę jis atmetė, Efraimo giminės neišsirinko,
[68]bet pasirinko Judo giminę, Siono kalną, kurį labai myli.
[69]Jis pastatė savo šventovę lyg namus danguje, įtvirtino ją lyg pačią žemę, amžinai tvirtą.
[70]Išsirinko Dovydą, savo tarną, ir pasiėmė jį nuo avių.
[71]Atsivedė Dovydą nuo žindenių avių, kad ganytų jo tautą Jokūbą, jo paveldą Izraelį.
[72]Jis ganė juos dora širdimi ir vedė įgudusia ranka.

Salmo 79

O povo pede castigo contra os inimigos
Salmo de Asafe

[1] Ó Deus, as nações invadiram a tua herança, profanaram o teu santo templo, reduziram Jerusalém a um montão de ruínas.
[2] Deram os cadáveres dos teus servos por cibo às aves dos céus e a carne dos teus santos, às feras da terra.
[3] Derramaram como água o sangue deles ao redor de Jerusalém, e não houve quem lhes desse sepultura.
[4] Tornamo-nos o opróbrio dos nossos vizinhos, o escárnio e a zombaria dos que nos rodeiam.

Psalmynas 79

[1]Asafo psalmė. Dieve, tautos užpuolė tavo paveldą, suteršė tavo Šventyklą, ir pavertė Jeruzalę griuvėsiais.
[2]Tavo tarnų lavonus jie paliko suplėšyti paukščiams, tavo ištikimųjų kūnus – sudraskyti žemės žvėrims.
[3]Jeruzalėje jų kraujas liejosi kaip vanduo, ir nebuvo kam jų palaidoti.
[4]Mes tapome pasityčiojimu savo kaimynams, esame niekinami ir išjuokiami iš visų pusių.

5 Até quando, SENHOR? Será para sempre a tua ira? Arderá como fogo o teu zelo?

6 Derrama o teu furor sobre as nações que te não conhecem e sobre os reinos que não invocam o teu nome.

7 Porque eles devoraram a Jacó e lhe assolaram as moradas.

8 Não recordes contra nós as iniqüidades de nossos pais; apressem-se ao nosso encontro as tuas misericórdias, pois estamos sobremodo abatidos.

9 Assiste-nos, ó Deus e Salvador nosso, pela glória do teu nome; livra-nos e perdoa-nos os pecados, por amor do teu nome.

10 Por que diriam as nações: Onde está o seu Deus? Seja, à nossa vista, manifesta entre as nações a vingança do sangue que dos teus servos é derramado.

11 Chegue à tua presença o gemido do cativo; consoante a grandeza do teu poder, preserva os sentenciados à morte.

12 Retribui, SENHOR, aos nossos vizinhos, sete vezes tanto, o opróbrio com que te vituperaram.

13 Quanto a nós, teu povo e ovelhas do teu pasto, para sempre te daremos graças; de geração em geração proclamaremos os teus louvores.

Salmo 80

Pedindo restaurações

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lírios”. Testemunho de Asafe. Salmo

5Kiek ilgai, VIEŠPATIE? Nejau amžinai tu pyksi? Nejau tavo pavydulingas pyktis degs lyg ugnis?

6Išliek savo pyktį ant tautų, kurios tavęs nepripažįsta, ir ant karalysčių, kurios tavo vardo nesišaukia.

7Juk jos išžudė Jokūbo palikuonis ir nuniokojo jų kraštą.

8Nebausk mūsų už mūsų protėvių kaltes; teskuba tavo gailestingumas mūsų pasitikti, nes mes apimti nevilties.

9Padėk mums, Dieve, ir gelbėk mus dėl savo vardo garbės! Išgelbėk mus ir atleisk mūsų nuodėmes dėl savo vardo!

10Kodėl gi tautos turėtų sakyti: „Kurgi tas jų Dievas?“ Mums matant tepatiria tautos, kad tu atkeršiji už savo tarnų kraujo praliejimą.

11Tepasiekia tave belaisvių vaitojimas; išlaisvink pasmerktuosius mirti, kaip dera tavo didžiai galybei.

12Viešpatie, atmokėk mūsų kaimynams septyneriopai už visus tau mestus įžeidimus!

13Tada mes, tavo tauta, tavo ganyklos kaimenė, amžinai tau dėkosime, per kartų kartas skelbsime tavo šlovę.

Psalmynas 80

1Choro vadovui. „Lelijų“ melodija. Asafo liudijimas. Psalmė.

1 Dá ouvidos, ó pastor de Israel, tu que conduzes a José como um rebanho; tu que estás entronizado acima dos querubins, mostra o teu esplendor.

2 Perante Efraim, Benjamim e Manassés, desperta o teu poder e vem salvar-nos.

3 Restaura-nos, ó Deus; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

4 Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, até quando estarás indignado contra a oração do teu povo?

5 Dás-lhe a comer pão de lágrimas e a beber copioso pranto.

6 Constituis-nos em contendas para os nossos vizinhos, e os nossos inimigos zombam de nós a valer.

7 Restaura-nos, ó Deus dos Exércitos; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

8 Trouxeste uma videira do Egito, expulsaste as nações e a plantaste.

9 Dispuseste-lhe o terreno, ela deitou profundas raízes e encheu a terra.

10 Com a sombra dela os montes se cobriram, e, com os seus sarmentos, os cedros de Deus.

11 Estendeu ela a sua ramagem até ao mar e os seus rebentos, até ao rio.

12 Por que lhe derribaste as cercas, de sorte que a vindimam todos os que passam pelo caminho?

13 O javali da selva a devasta, e nela se repastam os animais que pululam no campo.

2Klausykis, Izraelio Ganytojau! Tu, kuris vedi Juozapą lyg kaimenę, tu, kuris sėdi soste ant kerubų, apsireikšk

3Efraimo, Benjamino ir Manaso giminėms! Parodyk savo galybę ir ateik mūsų gelbėti!

4O Dieve, pastatyk mus vėl ant kojų! Tešviečia mums tavo veidas, ir mes būsime išgelbėti!

5O VIEŠPATIE, Galybių Dieve, kiek ilgai degsi pykčiu, kai tavo tauta tave maldauja?

6Tu valgydinai juos skausmo duona, girdei juos dideliu ašarų kaušu.

7Tu padarei mus pajuoka kaimynams, priešai tyčiojasi iš mūsų, kiek nori.

8Galybių Dieve, pastatyk mus vėl ant kojų! Tešviečia mums tavo veidas, ir mes būsime išgelbėti!

9Tu perkėlei vynmedį iš Egipto, ir išvaręs kitas tautas jį pasodinai.

10Tu parengei vietą jam augti; įleidęs giliai šaknis jis išplito visame krašte.

11Savo paūksme jis uždengė kalnus, savo šakomis nustelbė galinguosius kedrus.

12Savo šakas išskėtė iki Jūros, o savo atžalas – ligi Upės.

13Kodėl nugriovei vynmedžio aptvarą? Dabar kiekvienas praeivis skinasi jo vynuogių,

14šernai jį knisa ir laukiniai gyvuliai aplink ganosi.

[14] Ó Deus dos Exércitos, volta-te, nós te rogamos, olha do céu, e vê, e visita esta vinha;
[15] protege o que a tua mão direita plantou, o sarmento que para ti fortaleceste.
[16] Está queimada, está decepada. Pereçam os nossos inimigos pela repreensão do teu rosto.
[17] Seja a tua mão sobre o povo da tua destra, sobre o filho do homem que fortaleceste para ti.
[18] E assim não nos apartaremos de ti; vivifica-nos, e invocaremos o teu nome.
[19] Restaura-nos, ó SENHOR, Deus dos Exércitos, faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

Salmo 81

Exortação a louvor e obediência
Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lagares”. Salmo de Asafe

[1] Cantai de júbilo a Deus, força nossa; celebrai o Deus de Jacó.
[2] Salmodiai e fazei soar o tamboril, a suave harpa com o saltério.
[3] Tocai a trombeta na Festa da Lua Nova, na lua cheia, dia da nossa festa.
[4] É preceito para Israel, é prescrição do Deus de Jacó.
[5] Ele o ordenou, como lei, a José, ao sair contra a terra do Egito. Ouço uma linguagem que eu não conhecera.
[6] Livrei os seus ombros do peso, e suas mãos foram livres dos cestos.

[15]Atsigręžk vėl į mus, Galybių Dieve! Pažvelk į mus iš dangaus ir pamatyk. Pasirūpink tuo vynmedžiu.
[16]Ateik ir globok, ką tavo dešinė pasodino, jauną kamieną, kurį sau stiprų išauginai.
[17]Mūsų priešai jį sudegino ir nukirto; pažvelk piktai į juos ir sunaikink!
[18]Suteik pagalbą savo dešinės vyrui, žmogaus sūnui, kurį sau stiprų išauginai!
[19]Tada mes daugiau nebesitrauksime nuo tavęs; laikyk mus gyvus, ir mes šlovinsime tavo vardą!
[20]O VIEŠPATIE, Galybių Dieve, pastatyk mus vėl ant kojų! Tešviečia mums tavo veidas, ir mes būsime išgelbėti!

Psalmynas 81

[1]Choro vadovui. Pagal gititą. Asafo.
[2]Džiaugsmingai giedokite Dievui, mūsų gynėjui, šaukite iš džiaugsmo Jokūbo Dievui!
[3]Užveskite giesmę ir muškite būgnelius su žvangučiais, pritarkite švelniai lyromis ir arfomis.
[4]Pūskite ragą ir kai jaunatis, ir kai pilnatis – mūsų šventės dienomis.
[5]Juk tai įstatas Izraeliui, Jokūbo Dievo įsakas.
[6]Jis davė jį Juozapo giminei, jai išėjus iš Egipto žemės. Girdžiu balsą, kurio nepažinojau:
[7]„Nuėmiau naštą nuo tavo pečių, išlaisvinau tavo rankas nuo pintinės.

[7] Clamaste na angústia, e te livrei; do recôndito do trovão eu te respondi e te experimentei junto às águas de Meribá.

[8] Ouve, povo meu, quero exortar-te. Ó Israel, se me escutasses!

[9] Não haja no meio de ti deus alheio, nem te prostres ante deus estranho.

[10] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito. Abre bem a boca, e ta encherei.

[11] Mas o meu povo não me quis escutar a voz, e Israel não me atendeu.

[12] Assim, deixei-o andar na teimosia do seu coração; siga os seus próprios conselhos.

[13] Ah! Se o meu povo me escutasse, se Israel andasse nos meus caminhos!

[14] Eu, de pronto, lhe abateria o inimigo e deitaria mão contra os seus adversários.

[15] Os que aborrecem ao SENHOR se lhe submeteriam, e isto duraria para sempre.

[16] Eu o sustentaria com o trigo mais fino e o saciaria com o mel que escorre da rocha.

Salmo 82

Increpadas a injustiça e a parcialidade dos juízes

Salmo de Asafe

[1] Deus assiste na congregação divina; no meio dos deuses, estabelece o seu julgamento.

[2] Até quando julgareis injustamente e tomareis partido pela causa dos ímpios?

[3] Fazei justiça ao fraco e ao órfão, procedei retamente para com o aflito e o desamparado.

[8]Varge šaukeisi manęs, ir aš išgelbėjau tave; nematomas atsakiau tau griaustiniu; mėginau tave prie Meribos šaltinių. *Sela.*

[9]Klausykis, mano tauta, įspėju tave! O Izraeli, kad tu manęs paklausytum!

[10]Neturėsi jokio kito dievo, prieš svetimą dievą kniūbsčias nepulsi!

[11]Aš VIEŠPATS, tavo Dievas, kuris išvedžiau tave iš Egipto žemės. Plačiai atverk savo burną, ir aš ją pripildysiu.

[12]Bet mano tauta nenorėjo manęs klausyti, Izraelis nenorėjo man paklusti.

[13]Todėl leidau jiems sekti savo užkietėjusias širdis ir elgtis pagal savo užmačias.

[14]O kad mano tauta manęs klausytų, kad Izraelis eitų mano keliais!

[15]Tučtuojau nugalėčiau jų priešus, prieš jų engėjus vėl ranką pakelčiau.

[16]Kurie nekenčia VIEŠPATIES, gūšis iš baimės; jų žūtis bus amžina.

[17]Bet tave maitinčiau geriausiais kviečiais ir uolų medumi tave džiuginčiau“.

Psalmynas 82

[1]Asafo psalmė. Dievas užima savo vietą dieviškojoje taryboje, dievų sueigoje jis teisia:

[2]„Kiek ilgai jūs neteisingai teisite ir būsite šališki nedorėliams! *Sela.*

[3]Ginkite silpnuosius ir našlaičius, saugokite vargdienių ir beturčių teises!

[4] Socorrei o fraco e o necessitado; tirai-os das mãos dos ímpios.

[5] Eles nada sabem, nem entendem; vagueiam em trevas; vacilam todos os fundamentos da terra.

[6] Eu disse: sois deuses, sois todos filhos do Altíssimo.

[7] Todavia, como homens, morrereis e, como qualquer dos príncipes, haveis de sucumbir.

[8] Levanta-te, ó Deus, julga a terra, pois a ti compete a herança de todas as nações.

[4]Gelbėkite silpnuosius ir beturčius, gelbėkite juos iš nedorėlių nagų!

[5]Kokie jie neišmanėliai! Kokie jie kvaili! Jie vaikšto nedorais keliais ir teisingumo pamatai žemėje griūva!

[6]‘Esate dievai, – aš sakiau, – jūs visi Aukščiausiojo sūnūs’.

[7]Tačiau mirsite kaip žmonės, krisite kaip kiekvienas didžiūnas“.

[8]Pakilk, Dieve! Teisk žemę, nes tau priklauso visos tautos!

Salmo 83

Julgamento de Deus contra as nações inimigas

Cântico. Salmo de Asafe

[1] Ó Deus, não te cales; não te emudeças, nem fiques inativo, ó Deus!

[2] Os teus inimigos se alvoroçam, e os que te odeiam levantam a cabeça.

[3] Tramam astutamente contra o teu povo e conspiram contra os teus protegidos.

[4] Dizem: Vinde, risquemo-los de entre as nações; e não haja mais memória do nome de Israel.

[5] Pois tramam concordemente e firmam aliança contra ti

[6] as tendas de Edom e os ismaelitas, Moabe e os hagarenos,

[7] Gebal, Amom e Amaleque, a Filístia como os habitantes de Tiro;

[8] também a Assíria se alia com eles, e se constituem braço forte aos filhos de Ló.

[9] Faze-lhes como fizeste a Midiã, como a Sísera, como a Jabim na ribeira de Quisom;

Psalmynas 83

[1]Giesmė. Asafo psalmė.

[2]Dieve, netylėk! Nebūk man kurčias ar nebylus, Dieve!

[3]Štai maištauja tavo priešai, kelia galvas, kurie tavęs nekenčia.

[4]Jie rengia sąmokslus prieš tavo tautą, tariasi prieš tavo globotinius.

[5]„Eime, – sako jie, – sunaikinkime juos kaip tautą; Izraelio vardas nebebus daugiau minimas!“

[6]Tikrai jie vieningai sąmokslauja, prieš tave sudaro sąjungą

[7]Edomo ir izmaelitų tautos, Moabas ir hagarai,

[8]Gebalas, Amonas, Amalekas, Filistija ir Tyro gyventojai.

[9]Asūras irgi prie jų prisidėjo; tai stipri Loto vaikų parama. *Sela.*

[10]Padaryk jiems, ką padarei Midjanui, Siserai ir Jabinui prie Kišono upės.

[10] os quais pereceram em En-Dor; tornaram-se adubo para a terra.

[11] Sejam os seus nobres como Orebe e como Zeebe, e os seus príncipes, como Zeba e como Zalmuna,

[12] que disseram: Apoderemo-nos das habitações de Deus.

[13] Deus meu, faze-os como folhas impelidas por um remoinho, como a palha ao léu do vento.

[14] Como o fogo devora um bosque e a chama abrasa os montes,

[15] assim, persegue-os com a tua tempestade e amedronta-os com o teu vendaval.

[16] Enche-lhes o rosto de ignomínia, para que busquem o teu nome, SENHOR.

[17] Sejam envergonhados e confundidos perpetuamente; perturbem-se e pereçam.

[18] E reconhecerão que só tu, cujo nome é SENHOR, és o Altíssimo sobre toda a terra.

[11]Tu nugalėjai juos prie En Doro, ir jų lavonai tapo mėšlu laukams.

[12]Pasielk su jų didžiūnais kaip su Orebu ir Zeebu, su visais jų vadais kaip su Zebahu ir Calmuna.

[13]„Užimkime Dievo pievas, – sakė jie, – ir užvaldykime!“

[14]O mano Dieve, išblaškyk juos lyg dulkes, lyg vėjo nešamus pelus!

[15]Kaip ugnis siaubia mišką, kaip liepsna svilina kalnus,

[16]taip tu savo audra sek įkandin jų ir kelk jiems siaubą savo vėtra!

[17]Taip teparausta jiems veidai iš gėdos, kad jie imtų ieškoti tavo vardo, VIEŠPATIE!

[18]Tebūna nugalėti ir amžinai išgąsčio apimti, težūva visiškai sugėdinti.

[19]Težino, kad tu vienas, kurio vardas VIEŠPATS, esi Aukščiausiasis visoje žemėje.

Salmo 84

Saudades do templo

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lagares”. Salmo dos filhos de Corá

[1] Quão amáveis são os teus tabernáculos, SENHOR dos Exércitos!

[2] A minha alma suspira e desfalece pelos átrios do SENHOR; o meu coração e a minha carne exultam pelo Deus vivo!

[3] O pardal encontrou casa, e a andorinha, ninho para si, onde acolha os seus filhotes;

Psalmynas 84

[1]Choro vadovui. Pagal gititą. Koracho sūnų psalmė.

[2]Kokios mielos tavo buveinės, Galybių VIEŠPATIE!

[3]Trokštu ir ilgiuosi VIEŠPATIES Šventyklos kiemų; mano kūnas ir širdis gieda iš džiaugsmo gyvajam Dievui.

[4]Net žvirblis randa namus ir kregždė lizdą savo jaunikliams prie tavo aukurų,

eu, os teus altares, SENHOR dos Exércitos, Rei meu e Deus meu!

4 Bem-aventurados os que habitam em tua casa; louvam-te perpetuamente.

5 Bem-aventurado o homem cuja força está em ti, em cujo coração se encontram os caminhos aplanados,

6 o qual, passando pelo vale árido, faz dele um manancial; de bênçãos o cobre a primeira chuva.

7 Vão indo de força em força; cada um deles aparece diante de Deus em Sião.

8 SENHOR, Deus dos Exércitos, escuta-me a oração; presta ouvidos, ó Deus de Jacó!

9 Olha, ó Deus, escudo nosso, e contempla o rosto do teu ungido.

10 Pois um dia nos teus átrios vale mais que mil; prefiro estar à porta da casa do meu Deus, a permanecer nas tendas da perversidade.

11 Porque o SENHOR Deus é sol e escudo; o SENHOR dá graça e glória; nenhum bem sonega aos que andam retamente.

12 Ó SENHOR dos Exércitos, feliz o homem que em ti confia.

Salmo 85

Pede-se o perdão de Deus

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

1 Favoreceste, SENHOR, a tua terra; restauraste a prosperidade de Jacó.

2 Perdoaste a iniqüidade de teu povo, encobriste os seus pecados todos.

Galybių VIEŠPATIE, mano Karaliau ir mano Dieve.

5Kokie laimingi, kurie gyvena tavo Namuose, visada šlovindami tave giesme! *Sela.*

6Koks laimingas žmogus, kuris randa užuovėją tavyje, kurio širdis pakeliui į Siono kalną.

7Jie eina per Bakos slėnį, ir slėnis tampa jiems šaltinių vieta, tartum ankstyvieji lietūs būtų pripildę jį palaimos.

8Eidami jie stiprėja; jie matys Dievą Sione.

9O VIEŠPATIE, Galybių Dieve, išgirsk mano maldą; klausykis, Jokūbo Dieve! *Sela.*

10Dieve, maloniai pažvelk į mūsų skydą, pasižiūrėk į savo pateptojo veidą!

11Juk viena diena tavo kiemuose vertesnė už tūkstantį bet kur kitur. Verčiau gulėčiau prie Dievo Namų slenksčio, negu gyvenčiau nedorėlių palapinėse.

12Juk VIEŠPATS Dievas yra ir saulė, ir skydas; jis teikia malonę ir garbę. VIEŠPATS nešykšti nieko tiems, kurie gyvena, dorai elgdamiesi.

13Galybių VIEŠPATIE, koks laimingas žmogus, kuris tavimi pasitiki!

Psalmynas 85

1Choro vadovui. Koracho sūnų psalmė.

2VIEŠPATIE, tu gailestingas savo kraštui; tu parvedi namo Jokūbo belaisvius.

3Tu atleidi savo tautos kaltę, sunaikini visas jų nuodėmes. *Sela.*

[3] A tua indignação, reprimiste-a toda, do furor da tua ira te desviaste.

[4]Tu sulaikai visą savo pyktį, malšini savo degantį įniršį.

[4] Restabelece-nos, ó Deus da nossa salvação, e retira de sobre nós a tua ira.

[5]Atgaivink mus vėl, mūsų išgelbėjimo Dieve, atšauk savo apmaudą!

[5] Estarás para sempre irado contra nós? Prolongarás a tua ira por todas as gerações?

[6]Argi amžinai ant mūsų pyksi? Nejau nirši per kartų kartas?

[6] Porventura, não tornarás a vivificar-nos, para que em ti se regozije o teu povo?

[7]Tikrai tu mus vėl atgaivinsi, kad tavo tauta džiaugtųsi tavimi.

[7] Mostra-nos, SENHOR, a tua misericórdia e concede-nos a tua salvação.

[8]VIEŠPATIE, parodyk mums savo ištikimąją meilę ir išgelbėk mus!

[8] Escutarei o que Deus, o SENHOR, disser, pois falará de paz ao seu povo e aos seus santos; e que jamais caiam em insensatez.

[9]Klausausi, ką kalba VIEŠPATS Dievas; jis skelbia ramybę savo tautai – savo ištikimiesiems, jeigu jie negrįš į savo kvailybę.

[9] Próxima está a sua salvação dos que o temem, para que a glória assista em nossa terra.

[10]Tikrai jo išgelbėjimas ranka pasiekiamas tiems, kurie jo pagarbiai bijo, kad jo šlovė pasiliktų mūsų krašte.

[10] Encontraram-se a graça e a verdade, a justiça e a paz se beijaram.

[11]Ištikima meilė ir tiesa susitiks, ramybė ir teisumas pasibučiuos.

[11] Da terra brota a verdade, dos céus a justiça baixa o seu olhar.

[12]Tiesa želia iš žemės, o Dievo Teisumas žvelgia iš dangaus.

[12] Também o SENHOR dará o que é bom, e a nossa terra produzirá o seu fruto.

[13]Tikrai VIEŠPATS suteiks, kas gera, ir mūsų žemė duos gausų derlių.

[13] A justiça irá adiante dele, cujas pegadas ela transforma em caminhos.

[14]Teisumas žengia jo priekyje, darydamas taką jo žingsniams.

Salmo 86

Súplica e confiança

Oração de Davi

[1] Inclina, SENHOR, os ouvidos e responde-me, pois estou aflito e necessitado.

[2] Preserva a minha alma, pois eu sou piedoso; tu, ó Deus meu, salva o teu servo que em ti confia.

Psalmynas 86

[1]Dovydo malda. VIEŠPATIE, atsuk į mane ausį ir išklausyk mane, nes aš vargšas ir beturtis.

[2]Apsaugok mano gyvastį, nes aš ištikimas; mano Dieve, gelbėk savo tarną, kuris tavimi pasitiki.

[3] Compadece-te de mim, ó SENHOR, pois a ti clamo de contínuo.

[4] Alegra a alma do teu servo, porque a ti, SENHOR, elevo a minha alma.

[5] Pois tu, SENHOR, és bom e compassivo; abundante em benignidade para com todos os que te invocam.

[6] Escuta, SENHOR, a minha oração e atende à voz das minhas súplicas.

[7] No dia da minha angústia, clamo a ti, porque me respondes.

[8] Não há entre os deuses semelhante a ti, SENHOR; e nada existe que se compare às tuas obras.

[9] Todas as nações que fizeste virão, prostrar-se-ão diante de ti, SENHOR, e glorificarão o teu nome.

[10] Pois tu és grande e operas maravilhas; só tu és Deus!

[11] Ensina-me, SENHOR, o teu caminho, e andarei na tua verdade; dispõe-me o coração para só temer o teu nome.

[12] Dar-te-ei graças, SENHOR, Deus meu, de todo o coração, e glorificarei para sempre o teu nome.

[13] Pois grande é a tua misericórdia para comigo, e me livraste a alma do mais profundo poder da morte.

[14] Ó Deus, os soberbos se têm levantado contra mim, e um bando de violentos atenta contra a minha vida; eles não te consideram.

[15] Mas tu, SENHOR, és Deus compassivo e cheio de graça, paciente e grande em misericórdia e em verdade.

[3]Būk man gailestingas, Viešpatie, nes visą dieną šaukiuosi tavęs.

[4]Pralinksmink savo tarną, nes tau, Viešpatie, meldžiuosi.

[5]Juk tu, Viešpatie, geras ir atlaidus, kupinas ištikimos meilės visiems, kurie tavęs šaukiasi.

[6]Klausykis, VIEŠPATIE, mano maldos, išgirsk mano maldavimą pasigailėti.

[7]Vargo dieną šaukiuosi tavęs, nes tu išklausai mano maldą.

[8]Nėra tokio kaip tu tarp dievų, Viešpatie! Nė vienas nėra padaręs, ką tu padarei.

[9]Visos tautos, kurias tu sukūrei, ateis ir lenksis tau, Viešpatie; jos šlovins tavo vardą.

[10]Juk tu didis ir darai nuostabius darbus; tu vienas esi Dievas.

[11]Mokyk mane savo kelio, VIEŠPATIE, ir aš ištikimai juo pas tave eisiu; mokyk mano širdį pagarbiai bijoti tavo vardo.

[12]Dėkosiu tau visa širdimi, Viešpatie, mano Dieve, ir šlovinsiu tavo vardą per amžius.

[13]Juk didi tavo ištikimoji meilė man, ir tu išgelbėjai mano gyvastį iš Šeolo gelmių.

[14]Dieve, įžūlūs žmonės sukilo prieš mane, niekšų būrys tyko mano gyvasties; tai žmonės, kurie tavęs negerbia.

[15]Bet tu, Viešpatie, esi gailestingas ir malonus Dievas, visada kantrus, visada geras ir ištikimas.

[16] Volta-te para mim e compadece-te de mim; concede a tua força ao teu servo e salva o filho da tua serva.
[17] Mostra-me um sinal do teu favor, para que o vejam e se envergonhem os que me aborrecem; pois tu, SENHOR, me ajudas e me consolas.

[16]Pažvelk į mane ir būk man gailestingas, suteik jėgų savo tarnui ir išgelbėk savo tarnaitės sūnų.

[17]Parodyk man savo gerumo ženklą, kad mano priešai matytų ir gėdytųsi, nes tu, VIEŠPATIE, mano pagalba ir paguoda.

Salmo 87

Jerusalém, amada de Deus

Salmo dos filhos de Corá. Cântico

[1] Fundada por ele sobre os montes santos,

[2] o SENHOR ama as portas de Sião mais do que as habitações todas de Jacó.
[3] Gloriosas coisas se têm dito de ti, ó cidade de Deus!

[4] Dentre os que me conhecem, farei menção de Raabe e da Babilônia; eis aí Filístia e Tiro com Etiópia; lá, nasceram.

[5] E com respeito a Sião se dirá: Este e aquele nasceram nela; e o próprio Altíssimo a estabelecerá.
[6] O SENHOR, ao registrar os povos, dirá: Este nasceu lá.
[7] Todos os cantores, saltando de júbilo, entoarão: Todas as minhas fontes são em ti.

Psalmynas 87

[1]Koracho sūnų psalmė. Giesmė. Ant šventojo kalno stovi jo įkurtas miestas;
[2]VIEŠPATS myli Siono vartus labiau už visas kitas Jokūbo žemės buveines.
[3]Klausykis, Dievo mieste, nuostabiųjų dalykų, kuriuos jis sako apie tave: *Sela*
[4]„Tarp tų, kurie mane pripažįsta, įrašysiu Rahabą ir Babiloną; Filistijos, Tyro bei Kušo žmones priskirsiu prie Jeruzalės gyventojų“.
[5]Bet apie Sioną bus sakoma: „Visos tautos gimė jame, nes pats Aukščiausiasis jį įkūrė“.
[6]VIEŠPATS įrašys tautų sąraše: „Ta ten gimusi“. *Sela.*

[7]Ir visi, šokdami iškilmių šokį, giedos: „Tavyje mano šaknys“.

Salmo 88

Lamentação de um atribulado

Cântico. Salmo dos filhos de Corá. Ao mestre de canto. Para ser cantado com cítara. Salmo didático de Hemã, ezraíta

[1] Ó SENHOR, Deus da minha salvação, dia e noite clamo diante de ti.

Psalmynas 88

[1]Giesmė. Koracho sūnų psalmė. Choro vadovui. Pagal mahalat leanotą Hemano Ezeracho maskilas.
[2]VIEŠPATIE Dieve, mano Gelbėtojau, dieną ir naktį tavęs šaukiuosi.

2 Chegue à tua presença a minha oração, inclina os ouvidos ao meu clamor.

3 Pois a minha alma está farta de males, e a minha vida já se abeira da morte.

4 Sou contado com os que baixam à cova; sou como um homem sem força,

5 atirado entre os mortos; como os feridos de morte que jazem na sepultura, dos quais já não te lembras; são desamparados de tuas mãos.

6 Puseste-me na mais profunda cova, nos lugares tenebrosos, nos abismos.

7 Sobre mim pesa a tua ira; tu me abates com todas as tuas ondas.

8 Apartaste de mim os meus conhecidos e me fizeste objeto de abominação para com eles; estou preso e não vejo como sair.

9 Os meus olhos desfalecem de aflição; dia após dia, venho clamando a ti, SENHOR, e te levanto as minhas mãos.

10 Mostrarás tu prodígios aos mortos ou os finados se levantarão para te louvar?

11 Será referida a tua bondade na sepultura? A tua fidelidade, nos abismos?

12 Acaso, nas trevas se manifestam as tuas maravilhas? E a tua justiça, na terra do esquecimento?

13 Mas eu, SENHOR, clamo a ti por socorro, e antemanhã já se antecipa diante de ti a minha oração.

14 Por que rejeitas, SENHOR, a minha alma e ocultas de mim o rosto?

3 Išgirsk mano maldą, klausykis mano pagalbos šauksmo,

4 nes tiek daug nelaimių mane apniko, kad atsidūriau ant Šeolo slenksčio.

5 Žmonės mano, kad aš toks, kuriam lemta žengti į kapą; aš bejėgis

6 kaip paliktas tarp mirusiųjų, kaip kape gulintys užmuštieji, kaip tie, kurių daugiau nebeatmeni, nes jie atskirti nuo tavo pagalbos.

7 Įstūmei mane į patį kapo dugną, į tamsią jo gelmių prarają.

8 Tavo pyktis mane baisiai slegia, ant manęs virsta visos tavo mūšos bangos. *Sela.*

9 Atstūmei nuo manęs visus mano pažįstamus, padarei jiems mane šlykštų; aš įkalintas ir nebegaliu išeiti.

10 Mano akys temsta iš širdgėlos; šaukiuosi tavęs, VIEŠPATIE, kasdieną, tiesiu į tave rankas melsdamasis.

11 Argi stebuklus tu darai mirusiesiems? Nejau šešėliai kelsis tavęs šlovinti? *Sela.*

12 Argi apie tavo gerumą bus pasakojama kape, o apie tavo ištikimybę Pražūties vietoje?

13 Nejau tavo stebuklai apsakomi mirties tamsybėse, o tavo teisumas – užmaršties šalyje?

14 O aš, VIEŠPATIE, šaukiuosi tavęs, kas rytą tave sveikina mano malda.

15 O VIEŠPATIE, kodėl mane atstumi? Kodėl slepi savo veidą nuo manęs?

[15] Ando aflito e prestes a expirar desde moço; sob o peso dos teus terrores, estou desorientado.

[16] Por sobre mim passaram as tuas iras, os teus terrores deram cabo de mim.

[17] Eles me rodeiam como água, de contínuo; a um tempo me circundam.

[18] Para longe de mim afastaste amigo e companheiro; os meus conhecidos são trevas.

[16]Nuo jaunystės kenčiu ir esu prie mirties. Tavo baimės našta mane pribloškia,

[17]tavo įniršis mane sukrečia, tavo siaubas mane naikina.

[18]Lyg potvynis jie skandina mane visą dieną, apstoja iš visų pusių.

[19]Tu padarei, kad manęs vengia draugas ir kaimynas; kur tik aš, ten visuomet tamsu.

Salmo 89

Promessa do reino messiânico a Davi

Salmo didático de Etã, ezraíta

1 Rs 4.31

[1] Cantarei para sempre as tuas misericórdias, ó SENHOR; os meus lábios proclamarão a todas as gerações a tua fidelidade.

[2] Pois disse eu: a benignidade está fundada para sempre; a tua fidelidade, tu a confirmarás nos céus, dizendo:

[3] Fiz aliança com o meu escolhido e jurei a Davi, meu servo:

[4] Para sempre estabelecerei a tua posteridade e firmarei o teu trono de geração em geração.

[5] Celebram os céus as tuas maravilhas, ó SENHOR, e, na assembléia dos santos, a tua fidelidade.

[6] Pois quem nos céus é comparável ao SENHOR? Entre os seres celestiais, quem é semelhante ao SENHOR?

Psalmynas 89

[1]Etano Ezeracho maskilas.

[2]Giedosiu, VIEŠPATIE, apie tavo gerumo darbus amžinai, savo lūpomis apsakysiu visoms kartoms tavo ištikimybę.

[3]Juk išpažįstu, kad tavo ištikimoji meilė amžina, tavo ištikimybė tvirta kaip dangaus skliautas.

[4]Tu pasakei: „Aš sudariau Sandorą su savo išrinktuoju, prisiekiau savo tarnui Dovydui:

[5]‘Tavo palikuonis bus visuomet karalius; patvirtinsiu tavo sostą visoms kartoms’“. *Sela.*

[6]Dangus tešlovina tavo nuostabius darbus, VIEŠPATIE, tavo ištikimybę šventųjų sueigoje!

[7]Juk kas gali padangėse prilygti VIEŠPAČIUI, kas tarp dangiškųjų būtybių panašus į VIEŠPATĮ?

[7] Deus é sobremodo tremendo na assembléia dos santos e temível sobre todos os que o rodeiam.

[8] Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, quem é poderoso como tu és, SENHOR, com a tua fidelidade ao redor de ti?!

[9] Dominas a fúria do mar; quando as suas ondas se levantam, tu as amainas.

[10] Calcaste a Raabe, como um ferido de morte; com o teu poderoso braço dispersaste os teus inimigos.

[11] Teus são os céus, tua, a terra; o mundo e a sua plenitude, tu os fundaste.

[12] O Norte e o Sul, tu os criaste; o Tabor e o Hermom exultam em teu nome.

[13] O teu braço é armado de poder, forte é a tua mão, e elevada, a tua destra.

[14] Justiça e direito são o fundamento do teu trono; graça e verdade te precedem.

[15] Bem-aventurado o povo que conhece os vivas de júbilo, que anda, ó SENHOR, na luz da tua presença.

[16] Em teu nome, de contínuo se alegra e na tua justiça se exalta,

[17] porquanto tu és a glória de sua força; no teu favor avulta o nosso poder.

[18] Pois ao SENHOR pertence o nosso escudo, e ao Santo de Israel, o nosso rei.

[19] Outrora, falaste em visão aos teus santos e disseste: A um herói concedi o poder de socorrer; do meio do povo, exaltei um escolhido.

[20] Encontrei Davi, meu servo; com o meu santo óleo o ungi.

[8]Dievas kelia šiurpą šventųjų taryboje, visi jo pagarbiai bijo.

[9]O VIEŠPATIE, Galybių Dieve, kas panašus į tave? Galingas tu, VIEŠPATIE, ir visur ištikimas!

[10]Tu valdai šėlstančią Jūrą ir bangoms įtūžus jas sutramdai.

[11]Tu sutraiškei Rahabą lyg lavoną, galinga ranka išblaškei savo priešus.

[12]Tavo dangūs, tavo žemė, pasaulis ir visa, kas jame; tu tvirtai juos pastatei.

[13]Šiaurę ir Pietus tu sukūrei, Taboras ir Hermonas džiugiai šlovina tavo vardą.

[14]Koks tu galingas! Stipri tavo ranka, visa pasiekianti tavo dešinė!

[15]Teisumas ir teisingumas – tavo sosto pamatas, gerumas ir tiesa tau tarnauja.

[16]Kokie laimingi žmonės, mokantys džiaugsmingai tave šlovinti! Jie gyvena, VIEŠPATIE, tavo Artumo šviesoje.

[17]Visą dieną jie džiūgauja dėl tavo vardo, ir tavo teisumas juos išaukštino.

[18]Tu teiksi mums didžias pergales, tavo malone išaukštinta mūsų galybė.

[19]Juk nuo VIEŠPATIES priklauso mūsų skydas, nuo Izraelio Šventojo – mūsų karalius.

[20]Tada kalbėjai regėjime ir savo ištikimiesiems sakei: ,,Galiūnui uždėjau vainiką, išaukštinau išrinktąjį iš tautos.

[21]Radau savo tarną Dovydą, patepiau jį savo šventuoju aliejumi.

[21] A minha mão será firme com ele, o meu braço o fortalecerá.

[22] O inimigo jamais o surpreenderá, nem o há de afligir o filho da perversidade.

[23] Esmagarei diante dele os seus adversários e ferirei os que o odeiam.

[24] A minha fidelidade e a minha bondade o hão de acompanhar, e em meu nome crescerá o seu poder.

[25] Porei a sua mão sobre o mar e a sua direita, sobre os rios.

[26] Ele me invocará, dizendo: Tu és meu pai, meu Deus e a rocha da minha salvação.

[27] Fá-lo-ei, por isso, meu primogênito, o mais elevado entre os reis da terra.

[28] Conservar-lhe-ei para sempre a minha graça e, firme com ele, a minha aliança.

[29] Farei durar para sempre a sua descendência; e, o seu trono, como os dias do céu.

[30] Se os seus filhos desprezarem a minha lei e não andarem nos meus juízos,

[31] se violarem os meus preceitos e não guardarem os meus mandamentos,

[32] então, punirei com vara as suas transgressões e com açoites, a sua iniqüidade.

[33] Mas jamais retirarei dele a minha bondade, nem desmentirei a minha fidelidade.

[34] Não violarei a minha aliança, nem modificarei o que os meus lábios proferiram.

[22]Mano ranka visada bus su juo, o mano petys jį stiprins.

[23]Joks priešas jo neengs nei nedorėlis nenugalės.

[24]Sunaikinsiu jo priešus, parblokšiu visus, kurie jo nekenčia.

[25]Jį lydės mano ištikimybė ir gerumas, o jo galybė per mano vardą bus išaukštinta.

[26]Pajungsiu jūrą jo valdžiai, upes – jo dešinei.

[27]Jis man sakys: ‘Tu mano Tėvas, mano Dievas, mano išganymo Uola!’

[28]Padarysiu jį savo pirmagimiu, iškiliausiu iš žemės karalių.

[29]Per amžius remsiu jį savo ištikimąja meile; mano Sandora su juo liks visados tvirta.

[30]Padarysiu jo palikuonis amžinus, ir jo sostas bus kaip dangaus dienos.

[31]Jei jo vaikai nusigręžtų nuo mano Įstatymo ir negyventų pagal mano įsakus,

[32]jei jie laužytų mano įstatus ir nesilaikytų mano įsakymų,

[33]bausiu jų nusikaltimą rykšte ir jų kaltę botago kirčiais.

[34]Bet savo gerumo jam neatšauksiu, savo ištikimybės nesulaužysiu.

[35]Savo Sandoros su juo nelaužysiu, savo lūpų pažado nekeisiu.

35 Uma vez jurei por minha santidade (e serei eu falso a Davi?):

36 A sua posteridade durará para sempre, e o seu trono, como o sol perante mim.

37 Ele será estabelecido para sempre como a lua e fiel como a testemunha no espaço.

38 Tu, porém, o repudiaste e o rejeitaste; e te indignaste com o teu ungido.

39 Aborreceste a aliança com o teu servo; profanaste-lhe a coroa, arrojando-a para a terra.

40 Arrasaste os seus muros todos; reduziste a ruínas as suas fortificações.

41 Despojam-no todos os que passam pelo caminho; e os vizinhos o escarnecem.

42 Exaltaste a destra dos seus adversários e deste regozijo a todos os seus inimigos.

43 Também viraste o fio da sua espada e não o sustentaste na batalha.

44 Fizeste cessar o seu esplendor e deitaste por terra o seu trono.

45 Abreviaste os dias da sua mocidade e o cobriste de ignomínia.

46 Até quando, SENHOR? Esconder-te-ás para sempre? Arderá a tua ira como fogo?

47 Lembra-te de como é breve a minha existência! Pois criarias em vão todos os filhos dos homens!

48 Que homem há, que viva e não veja a morte? Ou que livre a sua alma das garras do sepulcro?

36Visiems laikams prisiekiau savo šventumu, ir Dovydui niekada nemeluosiu.

37Per amžius gyvuos jo palikuonys; jo sostas bus kaip saulė mano akyse,

38Kaip mėnulis, visada ištikimas liudytojas dangaus skliaute“. *Sela.*

39Bet tu atmetei ir atstūmei, įniršai ant savo pateptojo.

40Atsisakei Sandoros su savo tarnu, numetei jo vainiką ant žemės.

41Nugriovei visas jo miestų sienas, visas jo tvirtoves pavertei griuvėsiais.

42Visi, kas tik eina pro šalį, jį plėšia; kaimynams jis tapo pasityčiojimu.

43Jo priešų dešinę išaukštinai pergale, pradžiuginai jo priešus.

44Net jo kalavijo ašmenis atšipinai ir mūšyje jam nepadėjai.

45Atėmei jam iš rankos skeptrą, o jo sostą nuvertei ant žemės.

46Sutrumpinai jo jaunystės dienas, užtraukei jam gėdą. *Sela.*

47Kiek ilgai, VIEŠPATIE? Nejau slėpsies amžinai? Kiek ilgai degs lyg ugnis tavo pyktis?

48Atmink, koks trumpas mano gyvenimas, kokius trapius tu sukūrei visus mirtinguosius!

49Koks žmogus gali gyventi ir niekada nemirti? Kas gali išsigelbėti iš Šeolo galybės? *Sela.*

[49] Que é feito, SENHOR, das tuas benignidades de outrora, juradas a Davi por tua fidelidade?

[50]Kurgi, Viešpatie, tavo senoji meilė, kurią prisiekei Dovydui būdamas ištikimas?

[50] Lembra-te, SENHOR, do opróbrio dos teus servos e de como trago no peito a injúria de muitos povos,

[51]Atmink, Viešpatie, kaip iš tavo tarno tyčiojamasi, kaip aš nešiojuosi širdyje tautų užgaules,

[51] com que, SENHOR, os teus inimigos têm vilipendiado, sim, vilipendiado os passos do teu ungido.

[52]kuriomis tavo priešai tyčiojosi, VIEŠPATIE, kuriomis tyčiojosi iš tavo pateptojo žingsnių.

[52] Bendito seja o SENHOR para sempre! Amém e amém!

[53]Tebūna pagarbintas VIEŠPATS per amžius! Amen! Amen!

Livro IV

Salmos 90 - 106

Salmo 90

A eternidade de Deus e a transitoriedade do homem

Oração de Moisés, homem de Deus

Psalmynas 90

Ketvirta knyga

[1] SENHOR, tu tens sido o nosso refúgio, de geração em geração.

[1]Dievo žmogaus Mozės malda. Viešpatie, tu buvai mūsų užuovėja per kartų kartas.

[2] Antes que os montes nascessem e se formassem a terra e o mundo, de eternidade a eternidade, tu és Deus.

[2]Pirma, negu kalnai užgimė, ir žemę bei pasaulį pagimdei, tu esi Dievas nuo amžių per amžius.

[3] Tu reduzes o homem ao pó e dizes: Tornai, filhos dos homens.

[3]Tu grąžini mus į dulkes, sakydamas: „Grįžkite, mirtingieji“.

[4] Pois mil anos, aos teus olhos, são como o dia de ontem que se foi e como a vigília da noite.

[4]Juk tūkstantis metų tau lyg viena diena, lyg vakarykštė diena, jau praėjusi, lyg viena nakties sargyba.

[5] Tu os arrastas na torrente, são como um sono, como a relva que floresce de madrugada;

[5]Tu užbaigi žmonių gyvenimą miegu; jie lyg žolė, kuri auštant išdygsta,

[6] de madrugada, viceja e floresce; à tarde, murcha e seca.

[6]rytą sužaliuoja ir žydi, o vakare nuvysta ir nudžiūsta.

[7] Pois somos consumidos pela tua ira e pelo teu furor, conturbados.

[7]Juk mes tavo įniršio naikinami, dėl tavo pykčio mus apima baimė.

[8] Diante de ti puseste as nossas iniqüidades e, sob a luz do teu rosto, os nossos pecados ocultos.

[9] Pois todos os nossos dias se passam na tua ira; acabam-se os nossos anos como um breve pensamento.

[10] Os dias da nossa vida sobem a setenta anos ou, em havendo vigor, a oitenta; neste caso, o melhor deles é canseira e enfado, porque tudo passa rapidamente, e nós voamos.

[11] Quem conhece o poder da tua ira? E a tua cólera, segundo o temor que te é devido?

[12] Ensina-nos a contar os nossos dias, para que alcancemos coração sábio.

[13] Volta-te, SENHOR! Até quando? Tem compaixão dos teus servos.

[14] Sacia-nos de manhã com a tua benignidade, para que cantemos de júbilo e nos alegremos todos os nossos dias.

[15] Alegra-nos por tantos dias quantos nos tens afligido, por tantos anos quantos suportamos a adversidade.

[16] Aos teus servos apareçam as tuas obras, e a seus filhos, a tua glória.

[17] Seja sobre nós a graça do SENHOR, nosso Deus; confirma sobre nós as obras das nossas mãos, sim, confirma a obra das nossas mãos.

Salmo 91

Sob a sombra do Altíssimo

[1] O que habita no esconderijo do Altíssimo e descansa à sombra do Onipotente

[8]Tu pasidėjai mūsų kaltes prieš save, savo veido šviesoje slaptąsias mūsų nuodėmes.

[9]Juk visos mūsų dienos praeina tavo pyktyje, mes baigiame gyvenimo metus su atodūsiu.

[10]Gyvename septynias dešimtis metų, o jei tvirtesni, tai gal ir visas aštuonias. Bet tų metų dauguma – tik triūsas ir vargas; jie greitai prabėga, ir mes išskubame.

[11]Kas gali perprasti tavo įniršio jėgą? Tavo pyktis prilygsta tavo pagarbiai baimei.

[12]Tad mokyk mus skaičiuoti savo dienas, kad įgytume išmintingą širdį.

[13]Sugrįžk, VIEŠPATIE! Kiek ilgai? Elkis gailestingai su savo tarnais!

[14]Auštant pasotink mus savo gerumu, kad giedotume iš džiaugsmo per visas savo dienas.

[15]Duok mums tiek laimės, kiek davei liūdesio per visus mūsų nelaimių metus.

[16]Leisk mums, tavo tarnams, regėti tavo didingus darbus, leisk mūsų palikuonims matyti tavo garbingą galybę.

[17]Tebūna Viešpaties, mūsų Dievo, malonė su mumis! Padaryk mums sėkmingą mūsų rankų darbą, padaryk sėkmingą mūsų rankų darbą!

Psalmynas 91

[1]Kas tik gyvena Aukščiausiojo pastogėje, pasilieka Visagalio pavėsy.

2 diz ao SENHOR: Meu refúgio e meu baluarte, Deus meu, em quem confio.

3 Pois ele te livrará do laço do passarinheiro e da peste perniciosa.

4 Cobrir-te-á com as suas penas, e, sob suas asas, estarás seguro; a sua verdade é pavês e escudo.

5 Não te assustarás do terror noturno, nem da seta que voa de dia,

6 nem da peste que se propaga nas trevas, nem da mortandade que assola ao meio-dia.

7 Caiam mil ao teu lado, e dez mil, à tua direita; tu não serás atingido.

8 Somente com os teus olhos contemplarás e verás o castigo dos ímpios.

9 Pois disseste: O SENHOR é o meu refúgio. Fizeste do Altíssimo a tua morada.

10 Nenhum mal te sucederá, praga nenhuma chegará à tua tenda.

11 Porque aos seus anjos dará ordens a teu respeito, para que te guardem em todos os teus caminhos.

12 Eles te sustentarão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

13 Pisarás o leão e a áspide, calcarás aos pés o leãozinho e a serpente.

14 Porque a mim se apegou com amor, eu o livrarei; pô-lo-ei a salvo, porque conhece o meu nome.

15 Ele me invocará, e eu lhe responderei; na sua angústia eu estarei com ele, livrá-lo-ei e o glorificarei.

2 Jis sakys VIEŠPAČIUI: „Mano Dieve, mano prieglauda ir tvirtove, pasitikiu tavimi!“

3 Juk tai jis išgelbės tave nuo medžiotojo kilpos ir nuo mirtį nešančio maro.

4 Savo sparnų plunksnomis jis uždengs tave, – po jo sparnais rasi prieglaudą. Jo ištikimybė – dengiantis skydas.

5 Nereikės tau bijoti nakties siaubo nei strėlės, iššautos dieną,

6 nei maro, sėlinančio tamsoje, nei rykštės, niokojančios vidudienį.

7 Nors tūkstantis kristų tavo kairėje ir dešimt tūkstančių – dešinėje, tavęs niekas nepasieks.

8 Tu žiūrėsi ir matysi, kaip baudžiami nedorėliai.

9 Tu pasirinkai VIEŠPATĮ savo prieglauda, Aukščiausiąjį savo užuovėja,

10 todėl neištiks tavęs žala, nepalies tavo palapinės nelaimė,

11 nes jis palieps savo angelams saugoti tave visur, kad ir kur tu eitum.

12 Savo rankomis jie neš tave, kad kojos į akmenį neužsigautum.

13 Tu sumindžiosi liūtą ir gyvatę, sutrypsi liūtuką ir slibiną.

14 „Kas mane myli, tą gelbėsiu; saugosiu jį, nes jis žino mano vardą.

15 Kai jis šauksis manęs, išklausysiu, būsiu su juo varge, išgelbėsiu ir pagerbsiu.

[16] Saciá-lo-ei com longevidade e lhe mostrarei a minha salvação.

[16]Pasotinsiu jį ilgu amžiumi, pagirdysiu savo išganymu“.

Salmo 92

Hino de gratidão a Deus

Salmo. Cântico para o dia de sábado

[1] Bom é render graças ao SENHOR e cantar louvores ao teu nome, ó Altíssimo,

[2] anunciar de manhã a tua misericórdia e, durante as noites, a tua fidelidade,

[3] com instrumentos de dez cordas, com saltério e com a solenidade da harpa.

[4] Pois me alegraste, SENHOR, com os teus feitos; exultarei nas obras das tuas mãos.

[5] Quão grandes, SENHOR, são as tuas obras! Os teus pensamentos, que profundos!

[6] O inepto não compreende, e o estulto não percebe isto:

[7] ainda que os ímpios brotam como a erva, e florescem todos os que praticam a iniqüidade, nada obstante, serão destruídos para sempre;

[8] tu, porém, SENHOR, és o Altíssimo eternamente.

[9] Eis que os teus inimigos, SENHOR, eis que os teus inimigos perecerão; serão dispersos todos os que praticam a iniqüidade.

[10] Porém tu exaltas o meu poder como o do boi selvagem; derramas sobre mim o óleo fresco.

[11] Os meus olhos vêem com alegria os inimigos que me espreitam, e os meus

Psalmynas 92

[1]Psalmė. Giesmė šabo dienai.

[2]VIEŠPATIE, kaip gera šlovinti tave, giedoti šlovės giesmes tavo vardui, Aukščiausiasis,

[3]skelbti kas rytą tavo ištikimąją meilę, kas naktį tavo ištikimybę,

[4]palydint dešimtstygei arfai, su giesme ir lyra.

[5]Juk tu, VIEŠPATIE, pradžiuginai mane savo veikla, tad su džiaugsmu apgiedu tavo rankų darbus.

[6]Kokie didingi tavo darbai, VIEŠPATIE, kokios gilios tavo mintys!

[7]Bukas žmogus jų nežino, kvailys negali suprasti.

[8]Nors nedorėliai želia kaip žolė ir visi piktadariai klestėte klesti, jų laukia amžinoji žūtis.

[9]Bet tu, VIEŠPATIE, esi išaukštintas amžinai.

[10]Juk tavo priešai, VIEŠPATIE, tavo priešai tikrai pražus, visi piktadariai bus išblaškyti.

[11]O man tu davei laukinio jaučio jėgą ir teiki palaimą.

[12]Savo akimis mačiau savo priešų sąmyšį, savo ausimis girdėjau apie užpuolikų žūtį.

ouvidos se satisfazem em ouvir dos malfeitores que contra mim se levantam.

[12] O justo florescerá como a palmeira, crescerá como o cedro no Líbano.

[13] Plantados na Casa do SENHOR, florescerão nos átrios do nosso Deus.

[14] Na velhice darão ainda frutos, serão cheios de seiva e de verdor,

[15] para anunciar que o SENHOR é reto. Ele é a minha rocha, e nele não há injustiça.

Salmo 93

O poder e a majestade de Deus

[1] Reina o SENHOR. Revestiu-se de majestade; de poder se revestiu o SENHOR e se cingiu. Firmou o mundo, que não vacila.

[2] Desde a antiguidade, está firme o teu trono; tu és desde a eternidade.

[3] Levantam os rios, ó SENHOR, levantam os rios o seu bramido; levantam os rios o seu fragor.

[4] Mas o SENHOR nas alturas é mais poderoso do que o bramido das grandes águas, do que os poderosos vagalhões do mar.

[5] Fidelíssimos são os teus testemunhos; à tua casa convém a santidade, SENHOR, para todo o sempre.

Salmo 94

Apelo para a justiça de Deus

[1] Ó SENHOR, Deus das vinganças, ó Deus das vinganças, resplandece.

[2] Exalta-te, ó juiz da terra; dá o pago aos soberbos.

[13]Teisieji žaliuoja lyg palmės ir auga lyg Libano kedrai.

[14]Pasodinti VIEŠPATIES Namuose, jie žaliuoja mūsų Dievo kiemuose.

[15]Ir žiloje senatvėje jie neša vaisių, visada žalių ir sultingų,

[16]liudydami, koks teisus VIEŠPATS – mano Uola, nes nėra jame ydos.

Psalmynas 93

[1]VIEŠPATS yra Karalius; jis apsisiautęs didybe. VIEŠPATS apsisiautęs, jis susijuosęs jėga. Pasaulis stovi tvirtai, jis negali būti pajudintas.

[2]Tavo sostas tvirtas nuo pradžios, nuo amžinybės tu esi.

[3]Vandenyno srovės tvinsta, VIEŠPATIE! Vandenyno srovės tvinsta ūžaudamos, vandenyno srovės tvinsta riaumodamos.

[4]Didesnis už galingų vandenų griausmą, galingesnis už jūros mūšą didingas VIEŠPATS aukštybėse!

[5]Tavo įsakai iš tikrųjų amžini; tavo Namus, VIEŠPATIE, šventumas puoš visais laikais.

Psalmynas 94

[1]Atpildo Dieve, VIEŠPATIE, atpildo Dieve, pasirodyk!

[2]Pakilk, žemės Teisėjau, duok įžūliesiems, ką jie užsidirbo!

[3] Até quando, SENHOR, os perversos, até quando exultarão os perversos?

[3]VIEŠPATIE, kiek dar ilgai tie nedorėliai, kiek dar ilgai tie nedorėliai džiūgaus?

[4] Proferem impiedades e falam coisas duras; vangloriam-se os que praticam a iniqüidade.

[4]Įžūliai kalba ir giriasi, puikuojasi visi piktadariai.

[5] Esmagam o teu povo, SENHOR, e oprimem a tua herança.

[5]VIEŠPATIE, jie trypia tavo tautą. Jie engia tavo paveldą,

[6] Matam a viúva e o estrangeiro e aos órfãos assassinam.

[6]galabija našlę ir ateivį, žudo našlaitį.

[7] E dizem: O SENHOR não o vê; nem disso faz caso o Deus de Jacó.

[7]Jie mano: „VIEŠPATS to nemato, Jokūbo Dievui tai nerūpi“.

[8] Atendei, ó estúpidos dentre o povo; e vós, insensatos, quando sereis prudentes?

[8]Susipraskite, žmonės bukapročiai! Kvailiai, kada jūs įgysite išminties?

[9] O que fez o ouvido, acaso, não ouvirá? E o que formou os olhos será que não enxerga?

[9]Nejau tas, kuris įdėjo ausis, negirdės? Nejau tas, kuris padarė akis, nematys?

[10] Porventura, quem repreende as nações não há de punir? Aquele que aos homens dá conhecimento não tem sabedoria?

[10]Argi nebaudžia tas, kuris drausmina tautas ir moko žmoniją išminties?

[11] O SENHOR conhece os pensamentos do homem, que são pensamentos vãos.

[11]VIEŠPATS žino žmonių užmojus, jis žino, kad tai tik kvėptelėjimai.

[12] Bem-aventurado o homem, SENHOR, a quem tu repreendes, a quem ensinas a tua lei,

[12]Laimingas žmogus, kurį tu, VIEŠPATIE, drausmini, kurį mokai savo įsakymų,

[13] para lhe dares descanso dos dias maus, até que se abra a cova para o ímpio.

[13]norėdamas suteikti jam ramybės varguose, kol nedorėliui kasama duobė.

[14] Pois o SENHOR não há de rejeitar o seu povo, nem desamparar a sua herança.

[14]Juk VIEŠPATS neapleis savo tautos, nepaliks savo paveldo.

[15] Mas o juízo se converterá em justiça, e segui-la-ão todos os de coração reto.

[15]Juk teismo nuosprendis bus vėl teisingas, ir visi doros širdies žmonės jį vykdys.

[16] Quem se levantará a meu favor, contra os perversos? Quem estará comigo contra os que praticam a iniqüidade?

[16]Kas apgins mane nuo šių nedorėlių, kas užstos mane prieš šiuos piktadarius?

17 Se não fora o auxílio do SENHOR, já a minha alma estaria na região do silêncio.
18 Quando eu digo: resvala-me o pé, a tua benignidade, SENHOR, me sustém.
19 Nos muitos cuidados que dentro de mim se multiplicam, as tuas consolações me alegram a alma.
20 Pode, acaso, associar-se contigo o trono da iniqüidade, o qual forja o mal, tendo uma lei por pretexto?
21 Ajuntam-se contra a vida do justo e condenam o sangue inocente.
22 Mas o SENHOR é o meu baluarte e o meu Deus, o rochedo em que me abrigo.
23 Sobre eles faz recair a sua iniqüidade e pela malícia deles próprios os destruirá; o SENHOR, nosso Deus, os exterminará.

Salmo 95

Convite a louvar o Senhor

1 Vinde, cantemos ao SENHOR, com júbilo, celebremos o Rochedo da nossa salvação.
2 Saiamos ao seu encontro, com ações de graças, vitoriemo-lo com salmos.
3 Porque o SENHOR é o Deus supremo e o grande Rei acima de todos os deuses.
4 Nas suas mãos estão as profundezas da terra, e as alturas dos montes lhe pertencem.
5 Dele é o mar, pois ele o fez; obra de suas mãos, os continentes.
6 Vinde, adoremos e prostremo-nos; ajoelhemos diante do SENHOR, que nos criou.

17Jei VIEŠPATS man nepadėtų, netrukus gyvenčiau tyliame kape.
18Kai manau: „Mano koja slysta“, – tavo gerumas, VIEŠPATIE, mane stiprina.
19Kai būnu neramus ir susirūpinęs, tu paguodi mane ir pralinksmini.
20Tu negali būti bičiulis nedorų teisėjų, kurie kankina įstatymais.
21Jie sąmokslauja prieš teisiojo gyvastį ir mirčiai pasmerkia nekaltą žmogų.
22Bet VIEŠPATS – mano tvirtovė, ir mano Dievas – mano užuovėjos Uola.
23Jis atmokės jiems už jų nedorus darbus, sunaikins juos už jų nedorumą. VIEŠPATS, mūsų Dievas, juos sunaikins.

Psalmynas 95

1Ateikite, džiaugsmingai giedokime VIEŠPAČIUI, šaukime iš džiaugsmo mūsų išganymo Uolai!
2Artinkimės prie jo su padėka, iš džiaugsmo traukime šlovės giesmes!
3Juk VIEŠPATS – didis Dievas, galingas Karalius, aukštesnis už visus dievus.
4Jo rankose žemės gelmės, ir kalnų viršūnės jam priklauso.
5Jo yra jūra – jis ją padarė – ir sausuma – jo rankos ją sukūrė.
6Ateikime, pagarbinkime ir pulkime kniūbsti, klaupkimės prieš VIEŠPATĮ, mūsų Kūrėją!

[7] Ele é o nosso Deus, e nós, povo do seu pasto e ovelhas de sua mão. Hoje, se ouvirdes a sua voz,
[8] não endureçais o coração, como em Meribá, como no dia de Massá, no deserto,
[9] quando vossos pais me tentaram, pondo-me à prova, não obstante terem visto as minhas obras.
[10] Durante quarenta anos, estive desgostado com essa geração e disse: é povo de coração transviado, não conhece os meus caminhos.
[11] Por isso, jurei na minha ira: não entrarão no meu descanso.

[7]Juk jis mūsų Dievas, o mes – tauta, kurią jis gano, kaimenė, kurią jis veda. O kad išgirstumėte šiandien, ką jis sako!
[8]„Nebūkite kietaširdžiai, kaip prie Meribos, kaip Masos dieną dykumoje;
[9]ten jūsų protėviai gundė mane, bandė mane, nors buvo matę mano darbus.
[10]Keturias dešimtis metų kokti man buvo toji karta. Tariau: ‘Tai žmonės, kurių širdis klysta; jie negerbia mano kelių’.
[11]Užtat įniršęs prisiekiau: ‘Į mano poilsio kraštą jie neįžengs’“.

Salmo 96

Tributo à glória e majestade de Deus
1 Crônicas 16.23-33

[1] Cantai ao SENHOR um cântico novo, cantai ao SENHOR, todas as terras.
[2] Cantai ao SENHOR, bendizei o seu nome; proclamai a sua salvação, dia após dia.
[3] Anunciai entre as nações a sua glória, entre todos os povos, as suas maravilhas.
[4] Porque grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, temível mais que todos os deuses.
[5] Porque todos os deuses dos povos não passam de ídolos; o SENHOR, porém, fez os céus.
[6] Glória e majestade estão diante dele, força e formosura, no seu santuário.
[7] Tributai ao SENHOR, ó famílias dos povos, tributai ao SENHOR glória e força.

Psalmynas 96

[1]Giedokite VIEŠPAČIUI naują giesmę; giedoki VIEŠPAČIUI, visa žeme!
[2]Giedokite VIEŠPAČIUI, garbinkite jo vardą, kasdien skelbkite jo išganymą!
[3]Apsakykite tautoms jo garbę, visoms tautoms jo nuostabius darbus!
[4]Juk didis VIEŠPATS ir vertas didžios šlovės, pagarbų šiurpą keliantis labiau už visus dievus.
[5]Juk visi tautų dievai tik stabai, o VIEŠPATS sukūrė dangų.
[6]Garbe ir didybe jis žėri, jėga ir grožis jo šventovėje.
[7]Šlovinkite VIEŠPATĮ, tautų šeimos, garbinkite VIEŠPATIES galybę!

[8] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios.
[9] Adorai o SENHOR na beleza da sua santidade; tremei diante dele, todas as terras.
[10] Dizei entre as nações: Reina o SENHOR. Ele firmou o mundo para que não se abale e julga os povos com eqüidade.
[11] Alegrem-se os céus, e a terra exulte; ruja o mar e a sua plenitude.

[12] Folgue o campo e tudo o que nele há; regozijem-se todas as árvores do bosque,

[13] na presença do SENHOR, porque vem, vem julgar a terra; julgará o mundo com justiça e os povos, consoante a sua fidelidade.

Salmo 97

A majestade e o domínio de Deus

[1] Reina o SENHOR. Regozije-se a terra, alegrem-se as muitas ilhas.
[2] Nuvens e escuridão o rodeiam, justiça e juízo são a base do seu trono.
[3] Adiante dele vai um fogo que lhe consome os inimigos em redor.
[4] Os seus relâmpagos alumiam o mundo; a terra os vê e estremece.
[5] Derretem-se como cera os montes, na presença do SENHOR, na presença do SENHOR de toda a terra.
[6] Os céus anunciam a sua justiça, e todos os povos vêem a sua glória.

[8]Teikite garbę VIEŠPATIES vardui, nešini atnaša, ženkite į jo kiemus!

[9]Pulkite kniūbsti prieš VIEŠPATĮ, didingą šventumu; sudrebėki nuo jo Artumo, visa žeme!
[10]Skelbkite visoms tautoms: „VIEŠPATS yra Karalius!“ Pasaulį jis padarė tvirtą, nepajudinamą; tautas jis teis bešališkai.
[11]Dangūs tesilinksmina, žemė tedžiūgauja, jūra ir visa, kas joje, teūžauja!
[12]Laukai ir visa, kas juose, tebūna smagūs! Tada visi miško medžiai giedos iš džiaugsmo

[13]VIEŠPATIES Artume, nes jis ateina, nes jis ateina valdyti žemės. Teisiai jis valdys pasaulį ir ištikimai – tautas.

Psalmynas 97

[1]VIEŠPATS yra Karalius! Tesidžiaugia žemė, tedžiūgauja net tolimosios salos!
[2]Jį gaubia debesys ir tamsa, ant teisumo ir teisingumo stovi jo sostas.
[3]Priekyje savęs jis siunčia ugnį ir sunaikina visus savo priešus.
[4]Nuo jo žaibų nušvinta pasaulis; žemė tai mato ir dreba.
[5]Lyg vaškas tirpsta kalnai VIEŠPATIES Artume, visa žemė – nuo Viešpaties Artumo.
[6]Dangūs skelbia jo teisumą, ir visos tautos regi jo garbę.

[7] Sejam confundidos todos os que servem a imagens de escultura, os que se gloriam de ídolos; prostrem-se diante dele todos os deuses.

[7]Sugėdinami visi drožinių garbintojai, kurie didžiuojasi savo beverčiais stabais; visi dievai puola prieš jį kniūbsti.

[8] Sião ouve e se alegra, as filhas de Judá se regozijam, por causa da tua justiça, ó SENHOR.

[8]Sionas girdi ir džiaugiasi, Judo miestai džiūgauja dėl tavo teismo, VIEŠPATIE.

[9] Pois tu, SENHOR, és o Altíssimo sobre toda a terra; tu és sobremodo elevado acima de todos os deuses.

[9]Juk tu, VIEŠPATIE, esi aukščiausias visoje žemėje, didingesnis už visus dievus.

[10] Vós que amais o SENHOR, detestai o mal; ele guarda a alma dos seus santos, livra-os da mão dos ímpios.

[10]VIEŠPATS myli tuos, kurie nekenčia pikto. Jis saugo savo ištikimųjų gyvastį, gelbsti iš nedorėlių rankų.

[11] A luz difunde-se para o justo, e a alegria, para os retos de coração.

[11]Šviesa teka teisiajam, džiaugsmas – doros širdies žmogui.

[12] Alegrai-vos no SENHOR, ó justos, e dai louvores ao seu santo nome.

[12]O jūs, teisieji, džiaukitės VIEŠPATYJE, dėkokite jo šventajam vardui!

Salmo 98

A justiça do Senhor

Salmo

Psalmynas 98

[1] Cantai ao SENHOR um cântico novo, porque ele tem feito maravilhas; a sua destra e o seu braço santo lhe alcançaram a vitória.

[1]Psalmė. Giedokite VIEŠPAČIUI naują giesmę, nes jis padarė nuostabių dalykų. Jo dešinė ir šventumo petys laimėjo pergalę.

[2] O SENHOR fez notória a sua salvação; manifestou a sua justiça perante os olhos das nações.

[2]VIEŠPATS paskelbė savo išganymą, tautoms parodė savo teisumą.

[3] Lembrou-se da sua misericórdia e da sua fidelidade para com a casa de Israel; todos os confins da terra viram a salvação do nosso Deus.

[3]Jis atsiminė savo gerumą ir ištikimybę Izraelio namams. Visi žemės pakraščiai pamatė mūsų Dievo išganymą.

[4] Celebrai com júbilo ao SENHOR, todos os confins da terra; aclamai, regozijai-vos e cantai louvores.

[4]Džiaugsmingai klegėkite VIEŠPAČIUI, visos šalys, giedokite džiugias šlovės giesmes!

[5] Cantai com harpa louvores ao SENHOR, com harpa e voz de canto;
[6] com trombetas e ao som de buzinas, exultai perante o SENHOR, que é rei.
[7] Ruja o mar e a sua plenitude, o mundo e os que nele habitam.
[8] Os rios batam palmas, e juntos cantem de júbilo os montes,
[9] na presença do SENHOR, porque ele vem julgar a terra; julgará o mundo com justiça e os povos, com eqüidade.

[5]Giedokite šlovės giesmę VIEŠPAČIUI lyra, pritarkite lyra savo skambiai giesmei.
[6]Trimituokite ir pūskite ragą, džiūgaukite Karaliaus, VIEŠPATIES, Artume.
[7]Teūžia jūra ir visa, kas joje, pasaulis ir visi, kas jame gyvena.
[8]Teploja rankomis upės, iš džiaugsmo drauge tegieda kalnai
[9]VIEŠPATIES Artume, nes jis ateina, jis ateina valdyti žemės. Teisingai jis valdys pasaulį ir deramai – tautas.

Salmo 99

A santidade de Deus

[1] Reina o SENHOR; tremam os povos. Ele está entronizado acima dos querubins; abale-se a terra.
[2] O SENHOR é grande em Sião e sobremodo elevado acima de todos os povos.
[3] Celebrem eles o teu nome grande e tremendo, porque é santo.
[4] És rei poderoso que ama a justiça; tu firmas a eqüidade, executas o juízo e a justiça em Jacó.
[5] Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos ante o escabelo de seus pés, porque ele é santo.
[6] Moisés e Arão, entre os seus sacerdotes, e, Samuel, entre os que lhe invocam o nome, clamavam ao SENHOR, e ele os ouvia.
[7] Falava-lhes na coluna de nuvem; eles guardavam os seus mandamentos e a lei que lhes tinha dado.

Psalmynas 99

[1]VIEŠPATS yra Karalius, tad tesibaimina tautos! Kerubų soste jis sėdi, tad tedreba žemė!
[2]VIEŠPATS Sione yra didis, virš visų tautų išaukštintas.
[3]Tešlovina jos tavo didį ir baimę keliantį vardą. Jis šventas!
[4]Galingasis Karaliau, tu myli teisingumą. Tu parodei, kas dora, tu įvykdei, kas teisinga ir teisu Jokūbo žemėje.
[5]Aukštinkite VIEŠPATĮ, mūsų Dievą, pulkite kniūbsti prie jo sosto pakojo! Jis šventas!
[6]Mozė ir Aaronas – tarp jo kunigų ir Samuelis – tarp tų, kurie šaukiasi tavo vardo. Jie šaukėsi VIEŠPATIES, ir jis jų išklausė.
[7]Jis kalbėjo jiems iš debesies stulpo; jie laikėsi jo įsakų ir duotų įstatų.

[8] Tu lhes respondeste, ó SENHOR, nosso Deus; foste para eles Deus perdoador, ainda que tomando vingança dos seus feitos.

[9] Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos ante o seu santo monte, porque santo é o SENHOR, nosso Deus.

[8]VIEŠPATIE, mūsų Dieve, tu juos išklausei, tu buvai jiems atlaidus Dievas, nors reikalavai atpildo už nusikaltimus.

[9]Aukštinkite VIEŠPATĮ, mūsų Dievą, pulkite kniūbsti prie jo šventojo kalno, nes VIEŠPATS, mūsų Dievas, šventas!

Salmo 100

Hino de ingresso ao templo
Salmo de ações de graças

[1] Celebrai com júbilo ao SENHOR, todas as terras.

[2] Servi ao SENHOR com alegria, apresentai-vos diante dele com cântico.

[3] Sabei que o SENHOR é Deus; foi ele quem nos fez, e dele somos; somos o seu povo e rebanho do seu pastoreio.

[4] Entrai por suas portas com ações de graças e nos seus átrios, com hinos de louvor; rendei-lhe graças e bendizei-lhe o nome.

[5] Porque o SENHOR é bom, a sua misericórdia dura para sempre, e, de geração em geração, a sua fidelidade.

Psalmynas 100

[1]Padėkos psalmė. Džiaugsmingai klegėkite, visos šalys!

[2]Linksmi tarnaukite VIEŠPAČIUI, artinkitės prie jo su džiugia giesme.

[3]Žinokite, kad VIEŠPATS – Dievas. Jis mus sukūrė, ir mes priklausome jam, mes – jo tauta ir jo kaimenės avys.

[4]Dėkodami ženkite pro vartus į jo kiemus su šlovės giesme. Dėkokite jam, šlovinkite jo vardą,

[5]nes VIEŠPATS geras, nes jo ištikimoji meilė amžina ir jo ištikimybė tveria per kartų kartas.

Salmo 101

Modelo de bom rei
Salmo de Davi

[1] Cantarei a bondade e a justiça; a ti, SENHOR, cantarei.

[2] Atentarei sabiamente ao caminho da perfeição. Oh! Quando virás ter comigo? Portas a dentro, em minha casa, terei coração sincero.

Psalmynas 101

[1]Dovydo psalmė. Giedosiu apie ištikimybę ir teisingumą, šlovės giesmę giedosiu tau, VIEŠPATIE,

[2]dorumo kelio laikysiuos. Kada mane aplankysi? Savo namuose gyvensiu dora širdimi.

[3] Não porei coisa injusta diante dos meus olhos; aborreço o proceder dos que se desviam; nada disto se me pegará.
[4] Longe de mim o coração perverso; não quero conhecer o mal.
[5] Ao que às ocultas calunia o próximo, a esse destruirei; o que tem olhar altivo e coração soberbo, não o suportarei.
[6] Os meus olhos procurarão os fiéis da terra, para que habitem comigo; o que anda em reto caminho, esse me servirá.
[7] Não há de ficar em minha casa o que usa de fraude; o que profere mentiras não permanecerá ante os meus olhos.
[8] Manhã após manhã, destruirei todos os ímpios da terra, para limpar a cidade do SENHOR dos que praticam a iniqüidade.

Salmo 102

Arrependimento e esperança

Oração do aflito que, desfalecido, derrama o seu queixume perante o Senhor

[1] Ouve, SENHOR, a minha súplica, e cheguem a ti os meus clamores.

[2] Não me ocultes o rosto no dia da minha angústia; inclina-me os ouvidos; no dia em que eu clamar, dá-te pressa em acudir-me.
[3] Porque os meus dias, como fumaça, se desvanecem, e os meus ossos ardem como em fornalha.
[4] Ferido como a erva, secou-se o meu coração; até me esqueço de comer o meu pão.

[3]Į nieką, kas žema, niekada nekreipsiu žvilgsnio; nekęsiu žmogaus, kuris suktai elgiasi, nieko bendra su juo neturėsiu.
[4]Širdies nelabumo vengsiu iš tolo, su tuo, kas pikta, reikalų neturėsiu.
[5]Kas slapta šmeiš savo artimą, tą nutildysiu. Nepakenčiu pasipūtusio, įžūlios širdies žmogaus.
[6]Akimis ieškau krašte Dievui ištikimų žmonių, kad jie gyventų su manimi; kas laikosi doro kelio, tas bus mano tarnyboje.

[7]Joks apgavikas mano namuose negyvens, joks melagis mano akivaizdoje netarnaus.

[8]Kas rytą tarsiu nuosprendį krašto nedorėliams, kad išvalyčiau iš VIEŠPATIES miesto visus darančius pikta.

Psalmynas 102

[1]Malda nelaimingo žmogaus, atsidūrusio neviltyje ir liejančio savo skundą VIEŠPAČIUI.
[2]VIEŠPATIE, išgirsk mano maldą, VIEŠPATIE, ir mano šauksmas tave tepasiekia.
[3]Neslėpk nuo manęs savo veido, kai man sunku, atsuk man savo ausį; tą dieną, kai šaukiuosi tavęs, skubėki manęs išklausyti.

[4]Juk mano dienos nyksta lyg dūmai, ir mano kaulai anglėja tarsi malkos židinyje.

[5]Suvytusi ir nudžiūvusi lyg žolė mano širdis; aš užmirštu net valgyti savo duoną.

[5] Os meus ossos já se apegam à pele, por causa do meu dolorido gemer.	[6]Nuo didelio dejavimo iš manęs liko tik kaulai ir oda.
[6] Sou como o pelicano no deserto, como a coruja das ruínas.	[7]Esu lyg paukštis tyruose, lyg pelėda apleistuose griuvėsiuose.
[7] Não durmo e sou como o passarinho solitário nos telhados.	[8]Guliu nemiegodamas ir skundžiuosi lyg vienišas paukštis ant stogo.
[8] Os meus inimigos me insultam a toda hora; furiosos contra mim, praguejam com o meu próprio nome.	[9]Visą dieną mano priešai mane užgaulioja, kaip keiksmažodį taria mano vardą!
[9] Por pão tenho comido cinza e misturado com lágrimas a minha bebida,	[10]Pelenus turiu valgyti vietoj duonos ir ašaras maišyti su gėrimu
[10] por causa da tua indignação e da tua ira, porque me elevaste e depois me abateste.	[11]dėl tavo apmaudo ir pykčio, nes paėmei mane ir nusviedei į šalį.
[11] Como a sombra que declina, assim os meus dias, e eu me vou secando como a relva.	[12]Mano dienos nyksta lyg vakaro šešėliai, aš vystu tartum žolė.
[12] Tu, porém, SENHOR, permaneces para sempre, e a memória do teu nome, de geração em geração.	[13]Bet tu, VIEŠPATIE, amžinai viešpatauji, ir visos kartos mini tavo vardą.
[13] Levantar-te-ás e terás piedade de Sião; é tempo de te compadeceres dela, e já é vinda a sua hora;	[14]Tu pakilsi ir būsi gailestingas Sionui, nes jau laikas jo pasigailėti, skirtasis metas jau atėjo.
[14] porque os teus servos amam até as pedras de Sião e se condoem do seu pó.	[15]Malonūs jo akmenys tavo tarnams, o jo dulkės kelia jiems užuojautą.
[15] Todas as nações temerão o nome do SENHOR, e todos os reis da terra, a sua glória;	[16]Tautos pagarbiai bijo VIEŠPATIES vardo, visi žemės karaliai – tavo garbės.
[16] porque o SENHOR edificou a Sião, apareceu na sua glória,	[17]VIEŠPATS atstatys Sioną ir apsireikš savo garbėje.
[17] atendeu à oração do desamparado e não lhe desdenhou as preces.	[18]Jis atsigręš į skurdžių maldavimą ir nepaniekins jų maldos.
[18] Ficará isto registrado para a geração futura, e um povo, que há de ser criado, louvará ao SENHOR;	[19]Tebūna tai užrašyta ateinančiai kartai, kad atkurtoji tauta garbintų VIEŠPATĮ:

[19] que o SENHOR, do alto do seu santuário, desde os céus, baixou vistas à terra,

[20] para ouvir o gemido dos cativos e libertar os condenados à morte,

[21] a fim de que seja anunciado em Sião o nome do SENHOR e o seu louvor, em Jerusalém,

[22] quando se reunirem os povos e os reinos, para servirem ao SENHOR.

[23] Ele me abateu a força no caminho e me abreviou os dias.

[24] Dizia eu: Deus meu, não me leves na metade de minha vida; tu, cujos anos se estendem por todas as gerações.

[25] Em tempos remotos, lançaste os fundamentos da terra; e os céus são obra das tuas mãos.

[26] Eles perecerão, mas tu permaneces; todos eles envelhecerão como uma veste, como roupa os mudarás, e serão mudados.

[27] Tu, porém, és sempre o mesmo, e os teus anos jamais terão fim.

[28] Os filhos dos teus servos habitarão seguros, e diante de ti se estabelecerá a sua descendência.

Salmo 103

A misericórdia de Deus

Salmo de Davi

[1] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e tudo o que há em mim bendiga ao seu santo nome.

[2] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e não te esqueças de nem um só de seus benefícios.

[20]„Jis pažvelgė iš savo šventovės aukštybių, VIEŠPATS pažiūrėjo iš dangaus į žemę,

[21]kad išgirdęs belaisvių dejavimą išlaisvintų pasmerktuosius mirti“, –

[22]idant VIEŠPATIES vardas būtų apsakomas Sione ir jo šlovės giesmė – Jeruzalėje,

[23]kai tautos susirinks drauge su karalystėmis tarnauti VIEŠPAČIUI.

[24]Jis išsekino mano jėgas kelyje, jis sutrumpino mano dienas.

[25]„Mano Dieve, – sakiau, – nepaimk manęs iš čia įpusėjus dienoms. Tavo metai trunka per visas kartas“.

[26]Kadaise tu padėjai žemės pamatus, ir dangūs tavo sukurti.

[27]Jie praeis, o tu pasiliksi; jie susidėvės kaip drabužis. Kaip apdarą juos keiti, ir jie pasikeičia,

[28]bet tu esi tas pats, ir tavo metams nėra galo.

[29]Tavo tarnų vaikai saugiai gyvens, jų palikuonys bus tvirti tavo Artume.

Psalmynas 103

[1]Dovydo. Šlovink VIEŠPATĮ, mano siela, ir visa, kas manyje, tešlovina jo šventąjį vardą!

[2]Šlovink VIEŠPATĮ, mano siela, ir nepamiršk, koks jis geras!

3 Ele é quem perdoa todas as tuas iniqüidades; quem sara todas as tuas enfermidades;

4 quem da cova redime a tua vida e te coroa de graça e misericórdia;

5 quem farta de bens a tua velhice, de sorte que a tua mocidade se renova como a da águia.

6 O SENHOR faz justiça e julga a todos os oprimidos.

7 Manifestou os seus caminhos a Moisés e os seus feitos aos filhos de Israel.

8 O SENHOR é misericordioso e compassivo; longânimo e assaz benigno.

9 Não repreende perpetuamente, nem conserva para sempre a sua ira.

10 Não nos trata segundo os nossos pecados, nem nos retribui consoante as nossas iniqüidades.

11 Pois quanto o céu se alteia acima da terra, assim é grande a sua misericórdia para com os que o temem.

12 Quanto dista o Oriente do Ocidente, assim afasta de nós as nossas transgressões.

13 Como um pai se compadece de seus filhos, assim o SENHOR se compadece dos que o temem.

14 Pois ele conhece a nossa estrutura e sabe que somos pó.

15 Quanto ao homem, os seus dias são como a relva; como a flor do campo, assim ele floresce;

3 Jis atleidžia visas tavo nuodėmes ir išgydo visas tavo ligas.

4 Jis atperka tavo gyvastį iš kapo ir apgaubia tave meile ir gailestingumu,

5 jis sotina tavo gyvenimą gėrybėmis, kad būtum jaunas ir stiprus lyg erelis.

6 VIEŠPATS vykdo teisumo darbus, jis daro, kas teisinga visiems engiamiesiems.

7 Jis parodė savo kelius Mozei ir savo veiksmus Izraelio tautai.

8 VIEŠPATS yra gailestingas ir mylintis, lėtas supykti ir kupinas ištikimosios meilės.

9 Ne visą laiką jis barsis nei bus supykęs per amžius.

10 Jis elgiasi su mumis ne pagal mūsų nuodėmių dydį nei atmoka mums pagal mūsų kaltes.

11 Kaip aukštai nuo žemės dangūs, taip didi jo ištikimoji meilė pagarbiai jo bijantiesiems.

12 Kaip toli Rytai nuo Vakarų, taip toli nuo mūsų jis išsklaido mūsų nuodėmes.

13 Kaip tėvas gailisi vaikų, taip VIEŠPATS gailisi pagarbiai jo bijančiųjų.

14 Juk jis žino, kokie mes padarai, atsimena, kad mes esame dulkės.

15 Žmogaus dienos panašios į žolę, jis žydi kaip laukų gėlė:

[16] pois, soprando nela o vento, desaparece; e não conhecerá, daí em diante, o seu lugar.

[17] Mas a misericórdia do SENHOR é de eternidade a eternidade, sobre os que o temem, e a sua justiça, sobre os filhos dos filhos,

[18] para com os que guardam a sua aliança e para com os que se lembram dos seus preceitos e os cumprem.

[19] Nos céus, estabeleceu o SENHOR o seu trono, e o seu reino domina sobre tudo.

[20] Bendizei ao SENHOR, todos os seus anjos, valorosos em poder, que executais as suas ordens e lhe obedeceis à palavra.

[21] Bendizei ao SENHOR, todos os seus exércitos, vós, ministros seus, que fazeis a sua vontade.

[22] Bendizei ao SENHOR, vós, todas as suas obras, em todos os lugares do seu domínio. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR.

Salmo 104

Louvor ao Deus criador

[1] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! SENHOR, Deus meu, como tu és magnificente: sobrevestido de glória e majestade,

[2] coberto de luz como de um manto. Tu estendes o céu como uma cortina,

[3] pões nas águas o vigamento da tua morada, tomas as nuvens por teu carro e voas nas asas do vento.

[4] Fazes a teus anjos ventos e a teus ministros, labaredas de fogo.

[16]vos paliečia ją vėjas, jos jau nebėra, ji išnyksta, nepalikdama žymės.

[17]Betgi VIEŠPATS geras per amžių amžius tiems, kurie pagarbiai jo bijo, ir teisus vaikų vaikams,

[18]kurie laikosi jo Sandoros ir nepamiršta ištikimai vykdyti jo įsakymų.

[19]VIEŠPATS pasistatė sostą danguose, ir jo karališka galybė visa valdo.

[20]Šlovinkite VIEŠPATĮ, visi jo angelai, jo žodį vykdantys galiūnai, paklusnūs jo tartam žodžiui.

[21]Šlovinkite VIEŠPATĮ, visos jo galybės, jo tarnai, vykdantys jo valią.

[22]Šlovinkite VIEŠPATĮ, visi jo darbai visose jo viešpatijos vietose. Šlovink VIEŠPATĮ, mano siela!

Psalmynas 104

[1]Šlovink VIEŠPATĮ, mano siela! VIEŠPATIE, mano Dieve, tu be galo didis! Apsisiautęs garbe ir didybe,

[2]apsigaubęs šviesa lyg drabužiu, tu ištempei dangų lyg palapinės dangą

[3]ir padėjai savo buveinės sijas viršum vandenų. Iš debesų tu daraisi vežimą ir keliauji audros sparnais.

[4]Vėjus tu imi savo pasiuntiniais, žaibų liepsnas – savo tarnais.

[5] Lançaste os fundamentos da terra, para que ela não vacile em tempo nenhum.
[6] Tomaste o abismo por vestuário e a cobriste; as águas ficaram acima das montanhas;
[7] à tua repreensão, fugiram, à voz do teu trovão, bateram em retirada.
[8] Elevaram-se os montes, desceram os vales, até ao lugar que lhes havias preparado.
[9] Puseste às águas divisa que não ultrapassarão, para que não tornem a cobrir a terra.
[10] Tu fazes rebentar fontes no vale, cujas águas correm entre os montes;
[11] dão de beber a todos os animais do campo; os jumentos selvagens matam a sua sede.
[12] Junto delas têm as aves do céu o seu pouso e, por entre a ramagem, desferem o seu canto.
[13] Do alto de tua morada, regas os montes; a terra farta-se do fruto de tuas obras.
[14] Fazes crescer a relva para os animais e as plantas, para o serviço do homem, de sorte que da terra tire o seu pão,
[15] o vinho, que alegra o coração do homem, o azeite, que lhe dá brilho ao rosto, e o alimento, que lhe sustém as forças.
[16] Avigoram-se as árvores do SENHOR e os cedros do Líbano que ele plantou,
[17] em que as aves fazem seus ninhos; quanto à cegonha, a sua casa é nos ciprestes.

[5]Tu įkūrei žemę tvirtai ant jos pamatų, ir ji ten stovės amžinai.
[6]Vandenynu tarsi drabužiu ją apklojai, o vandenys tįsojo viršum kalnų.
[7]Kai vandenims tu pagrūmojai, jie bėgo, traukėsi pasigirdus tavo griausmo balsui,
[8]kalnams iškylant, slėniams įdumbant, į vietą, kurią jiems paskyrei.
[9]Tu nubrėžei ribą ir peržengti ją uždraudei, kad žemės vėl neapsemtų.
[10]Tu liepi šaltiniams sruventi slėniuose ir upėms tekėti tarp kalvų.
[11]Jie duoda vandens miško žvėrims, laukiniai asilai ten malšina troškulį.
[12]Pakrantėse padangių paukščiai kraunasi lizdus ir čiulba ant medžių šakų.
[13]Tu laistai kalnus iš savo aukštos buveinės, ir žemė kupina tavo palaimos.
[14]Tu želdai žolę galvijams, ir augalus žmonių reikalams, kad jie augintųsi maisto iš žemės
[15]ir vyno, kuris linksmina žmogaus širdį, ir alyvmedžių aliejaus, nuo kurio švyti veidai, ir duonos, kuri stiprina gyvastį.
[16]Gausiai laistomi VIEŠPATIES medžiai ir Libano kedrai, jo paties pasodinti.
[17]Paukščiai sukasi juose gūžtas, gandras medyje kraunasi lizdą.

[18] Os altos montes são das cabras montesinhas, e as rochas, o refúgio dos arganazes.
[19] Fez a lua para marcar o tempo; o sol conhece a hora do seu ocaso.
[20] Dispões as trevas, e vem a noite, na qual vagueiam os animais da selva.
[21] Os leõezinhos rugem pela presa e buscam de Deus o sustento;
[22] em vindo o sol, eles se recolhem e se acomodam nos seus covis.
[23] Sai o homem para o seu trabalho e para o seu encargo até à tarde.
[24] Que variedade, SENHOR, nas tuas obras! Todas com sabedoria as fizeste; cheia está a terra das tuas riquezas.
[25] Eis o mar vasto, imenso, no qual se movem seres sem conta, animais pequenos e grandes.
[26] Por ele transitam os navios e o monstro marinho que formaste para nele folgar.
[27] Todos esperam de ti que lhes dês de comer a seu tempo.
[28] Se lhes dás, eles o recolhem; se abres a mão, eles se fartam de bens.
[29] Se ocultas o rosto, eles se perturbam; se lhes cortas a respiração, morrem e voltam ao seu pó.
[30] Envias o teu Espírito, eles são criados, e, assim, renovas a face da terra.
[31] A glória do SENHOR seja para sempre! Exulte o SENHOR por suas obras!
[32] Com só olhar para a terra, ele a faz tremer; toca as montanhas, e elas fumegam.

[18]Aukštieji kalnai skirti laukinėms ožkoms, uolos – slėptuvės olų barsukams.
[19]Tu padarei mėnulį mėnesiams žymėti, o saulė žino, kada jai nusileisti.
[20]Tu siunti tamsą, ir ateina naktis; tuomet sujunda visi miško gyvūnai.
[21]Liūtukai riaumoja grobio, ieškodamiesi maisto iš Dievo.
[22]Saulei užtekėjus, jie pasitraukia miegoti savo guoliuose,
[23]o žmogus eina prie darbo ir triūsia iki vakaro.
[24]VIEŠPATIE, kokie įvairūs tavo kūriniai! Kaip išmintingai juos visus sukūrei! Tavo kūrinių pilna žemė.
[25]Štai jūra, tokia bekraštė ir plati. Ten knibžda nesuskaičiuojami maži ir dideli gyvūnai.
[26]Ten plaukioja laivai ir žaidžia Leviatanas, kurį tu sukūrei.
[27]Visi jie laukia iš tavęs, kad duotum jiems peno, kada reikia.
[28]Kai duodi, jie surenka, kai ištiesi ranką, jie sotūs gėrybių.
[29]Tau veidą paslėpus, jie sunerimsta, o alsavimą iš jų atėmus, miršta ir sugrįžta į dulkes.
[30]Tau atsiuntus savo Dvasią, jie atgyja, ir tu atnaujini žemės veidą.
[31]Tebūna amžina VIEŠPATIES garbė, tesidžiaugia VIEŠPATS savo kūriniais!
[32]Jis pažvelgia į žemę, ir ji dreba; jis paliečia kalnus, ir jie smilksta.

[33] Cantarei ao SENHOR enquanto eu viver; cantarei louvores ao meu Deus durante a minha vida.

[34] Seja-lhe agradável a minha meditação; eu me alegrarei no SENHOR.

[35] Desapareçam da terra os pecadores, e já não subsistam os perversos. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! Aleluia!

[33]Giedosiu VIEŠPAČIUI, kolei gyvensiu, per visą gyvenimą šlovinsiu giesme savo Dievą.

[34]Tepatinka jam mano malda, nes aš džiūgauju VIEŠPATYJE.

[35]Teišnyksta žemėje nusidėjėliai, tenebūna daugiau nedorėlių. Šlovink VIEŠPATĮ, mano siela! Šlovinkite VIEŠPATĮ!

Salmo 105

As maravilhosas obras do Senhor a favor de Israel

1 Crônicas 16.8-22

[1] Rendei graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos, entre os povos, os seus feitos.

[2] Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; narrai todas as suas maravilhas.

[3] Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.

[4] Buscai o SENHOR e o seu poder; buscai perpetuamente a sua presença.

[5] Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos de seus lábios,

[6] vós, descendentes de Abraão, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.

[7] Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos permeiam toda a terra.

[8] Lembra-se perpetuamente da sua aliança, da palavra que empenhou para mil gerações;

[9] da aliança que fez com Abraão e do juramento que fez a Isaque;

[10] o qual confirmou a Jacó por decreto e a Israel por aliança perpétua,

Psalmynas 105

[1]Dėkokite VIEŠPAČIUI, šaukitės jo vardo, skelbkite jo darbus tautoms!

[2]Giedokite jam, šlovinkite jį giesmėmis, kalbėkite apie visus jo nuostabius darbus.

[3]Didžiuokitės jo šventuoju vardu, tedžiūgauja VIEŠPATIES ieškančiųjų širdis!

[4]Pagalbos ieškoti eikite pas VIEŠPATĮ, visada ieškokite jo Artumo.

[5]Atminkite jo padarytus nuostabius darbus, jo stebuklus ir nuosprendžius,

[6]Abraomo palikuonys, jo tarnai, Jokūbo vaikai, jo išrinktieji!

[7]Jis, VIEŠPATS, mūsų Dievas, ir visoje žemėje vykdomi jo įsakymai.

[8]Amžiais jis laikosi savo Sandoros, tūkstančiui kartų duoto pažado,

[9]Sandoros, sudarytos su Abraomu, priesaikos žodžio Izaokui,

[10]kurį jis patvirtino Jokūbui kaip įstatą, Izraeliui kaip amžiną Sandorą.

[11] dizendo: Dar-te-ei a terra de Canaã como quinhão da vossa herança.
[12] Então, eram eles em pequeno número, pouquíssimos e forasteiros nela;
[13] andavam de nação em nação, de um reino para outro reino.
[14] A ninguém permitiu que os oprimisse; antes, por amor deles, repreendeu a reis,
[15] dizendo: Não toqueis nos meus ungidos, nem maltrateis os meus profetas.
[16] Fez vir fome sobre a terra e cortou os meios de se obter pão.
[17] Adiante deles enviou um homem, José, vendido como escravo;
[18] cujos pés apertaram com grilhões e a quem puseram em ferros,
[19] até cumprir-se a profecia a respeito dele, e tê-lo provado a palavra do SENHOR.
[20] O rei mandou soltá-lo; o potentado dos povos o pôs em liberdade.
[21] Constituiu-o senhor de sua casa e mordomo de tudo o que possuía,
[22] para, a seu talante, sujeitar os seus príncipes e aos seus anciãos ensinar a sabedoria.
[23] Então, Israel entrou no Egito, e Jacó peregrinou na terra de Cam.
[24] Deus fez sobremodo fecundo o seu povo e o tornou mais forte do que os seus opressores.
[25] Mudou-lhes o coração para que odiassem o seu povo e usassem de astúcia para com os seus servos.

[11]„Tau aš duosiu, – sakė jis, – Kanaano kraštą kaip tau skirtą paveldą“.
[12]Kad ir mažai jų buvo, tik sauja ateivių tame krašte,
[13]klajojanti iš tautos į tautą, iš karalystės į karalystę,
[14]jų engti jis niekam neleido, ir dėl jų barė karalius:
[15]„Nelieskite mano pateptųjų, neskriauskite mano pranašų!“
[16]Jis užleido badą anai žemei ir atėmė iš jų visus maisto išteklius.
[17]Jis pasiuntė jiems vyrą – Juozapą, parduotą kaip vergą.
[18]Jo kojos buvo supančiotos, ant kaklo užkarta grandinė,
[19]kol atsitiko, ką jis buvo pranašavęs, ir VIEŠPATIES žodis jį išbandė.
[20]Karalius liepė jį paleisti, tautų valdovas jį išlaisvino.
[21]Jis padarė jį savo namų viešpačiu ir visų turtų valdytoju,
[22]kad lavintų pareigūnus būti tokius kaip jis ir mokytų didžiūnus išminties.
[23]Tada Izraelis atėjo į Egiptą, Jokūbas apsigyveno kaip ateivis Chamo žemėje.
[24]VIEŠPATS padarė savo tautą labai gausią, stipresnę už jos priešus,
[25]kurių širdis jis taip pakeitė, kad jie ėmė nekęsti jo tautos ir elgtis klastingai su jo tarnais.

[26] E lhes enviou Moisés, seu servo, e Arão, a quem escolhera,
[27] por meio dos quais fez, entre eles, os seus sinais e maravilhas na terra de Cam.
[28] Enviou trevas, e tudo escureceu; e Moisés e Arão não foram rebeldes à sua palavra.
[29] Transformou-lhes as águas em sangue e assim lhes fez morrer os peixes.
[30] Sua terra produziu rãs em abundância, até nos aposentos dos reis.
[31] Ele falou, e vieram nuvens de moscas e piolhos em todo o seu país.
[32] Por chuva deu-lhes saraiva e fogo chamejante, na sua terra.
[33] Devastou-lhes os vinhedos e os figueirais e lhes quebrou as árvores dos seus limites.
[34] Ele falou, e vieram gafanhotos e saltões sem conta,
[35] os quais devoraram toda a erva do país e comeram o fruto dos seus campos.
[36] Também feriu de morte a todos os primogênitos da sua terra, as primícias do seu vigor.
[37] Então, fez sair o seu povo, com prata e ouro, e entre as suas tribos não havia um só inválido.
[38] Alegrou-se o Egito quando eles saíram, porquanto lhe tinham infundido terror.
[39] Ele estendeu uma nuvem que lhes servisse de toldo e um fogo para os alumiar de noite.
[40] Pediram, e ele fez vir codornizes e os saciou com pão do céu.

[26]Jis pasiuntė savo tarną Mozę ir Aaroną, kurį buvo išsirinkęs.
[27]Jiedu padarė VIEŠPATIES ženklų ir stebuklų Chamo žemėje.
[28]Jis užleido tamsą, ir aptemo žemė, bet egiptiečiai priešinosi jo žodžiams.
[29]Jis pavertė jų vandenis krauju, ir nutroško jų žuvys.
[30]Jų žemėje knibždėte knibždėjo varlių, jos užplūdo net jų karaliaus kambarius.
[31]Jis tarė, ir apniko musių spiečiai bei aibės uodų visą jų žemę.
[32]Jis davė jiems krušą vietoj lietaus, žaibais plieskė jų žemę.
[33]Jis sunaikino jų vynmedžius bei figmedžius ir išvertė iš žemės medžius.
[34]Jis tarė, ir užplūdo skėriai bei nesuskaičiuojami žiogai.
[35]Visus augalus jie surijo jų žemėje ir suėdė jų laukų derlių.
[36]Jis sunaikino visus pirmagimius jų žemėje, visas jų jaunystės pirmienas.
[37]Tada jis išvedė izraelitus, nešinus sidabru ir auksu, ir dvylikoje giminių nebuvo silpnuolio.
[38]Egiptiečiai džiūgavo, jiems išeinant, nes izraelitai buvo juos įbaiminę.
[39]Jis supūtė debesį kaip dangą ir ugnimi švietė naktį.
[40]Jiems prašant, jis siuntė putpelių ir dangaus duona juos sočiai maitino.

[41] Fendeu a rocha, e dela brotaram águas, que correram, qual torrente, pelo deserto.
[42] Porque estava lembrado da sua santa palavra e de Abraão, seu servo.
[43] E conduziu com alegria o seu povo e, com jubiloso canto, os seus escolhidos.
[44] Deu-lhes as terras das nações, e eles se apossaram do trabalho dos povos,
[45] para que lhe guardassem os preceitos e lhe observassem as leis. Aleluia!

[41]Jis atvėrė uolą, ir ištryško vanduo ir lyg upė tekėjo per dykumą.
[42]Jis atminė savo šventąjį pažadą ir savo tarną Abraomą.
[43]Taip jis vedė besidžiaugiančią savo tautą, džiugią giesmę giedančius savo išrinktuosius.
[44]Jis davė jiems kitų tautų žemes, ir jie paveldėjo žmonių triūso vaisius,
[45]kad paklustų jo įstatams ir laikytųsi jo įsakymų. Šlovinkite VIEŠPATĮ!

Salmo 106

A graça de Deus e a ingratidão de Israel
Vs. 47-48: 1 Crônicas 16.35-36

[1] Aleluia! Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua misericórdia dura para sempre.
[2] Quem saberá contar os poderosos feitos do SENHOR ou anunciar os seus louvores?
[3] Bem-aventurados os que guardam a retidão e o que pratica a justiça em todo tempo.
[4] Lembra-te de mim, SENHOR, segundo a tua bondade para com o teu povo; visita-me com a tua salvação,
[5] para que eu veja a prosperidade dos teus escolhidos, e me alegre com a alegria do teu povo, e me regozije com a tua herança.
[6] Pecamos, como nossos pais; cometemos iniqüidade, procedemos mal.
[7] Nossos pais, no Egito, não atentaram às tuas maravilhas; não se lembraram da multidão das tuas misericórdias e foram rebeldes junto ao mar, o mar Vermelho.

Psalmynas 106

[1]Šlovinkite VIEŠPATĮ! Dėkokite VIEŠPAČIUI, nes jis geras, nes jo ištikimoji meilė amžina.
[2]Kas gali apsakyti didžius VIEŠPATIES darbus ar pajėgti jį pašlovinti?
[3]Laimingi, kas elgiasi teisingai, ir visados daro, kas teisu.
[4]Atmink ir mane, VIEŠPATIE, kai padedi savo tautai, lankyk ir mane malone, kai juos gelbsti,
[5]kad galėčiau patirti tavo išrinktųjų gerovę, dalytis tavo tautos džiaugsmu ir didžiuotis tavo paveldu.
[6]Nusidėjome – mes ir mūsų protėviai, nusikaltome, nedorai elgėmės.
[7]Mūsų protėviai Egipte nepaisė tavo nuostabių darbų, pamiršo tavo gerumą ir maištavo prieš Aukščiausiąjį prie Nendrių jūros.

[8] Mas ele os salvou por amor do seu nome, para lhes fazer notório o seu poder.
[9] Repreendeu o mar Vermelho, e ele secou; e fê-los passar pelos abismos, como por um deserto.
[10] Salvou-os das mãos de quem os odiava e os remiu do poder do inimigo.
[11] As águas cobriram os seus opressores; nem um deles escapou.
[12] Então, creram nas suas palavras e lhe cantaram louvor.
[13] Cedo, porém, se esqueceram das suas obras e não lhe aguardaram os desígnios;
[14] entregaram-se à cobiça, no deserto; e tentaram a Deus na solidão.
[15] Concedeu-lhes o que pediram, mas fez definhar-lhes a alma.
[16] Tiveram inveja de Moisés, no acampamento, e de Arão, o santo do SENHOR.
[17] Abriu-se a terra, e tragou a Datã, e cobriu o grupo de Abirão.
[18] Ateou-se um fogo contra o seu grupo; a chama abrasou os ímpios.
[19] Em Horebe, fizeram um bezerro e adoraram o ídolo fundido.
[20] E, assim, trocaram a glória de Deus pelo simulacro de um novilho que come erva.
[21] Esqueceram-se de Deus, seu Salvador, que, no Egito, fizera coisas portentosas,
[22] maravilhas na terra de Cam, tremendos feitos no mar Vermelho.

[8]Vis dėlto jis gelbėjo juos, kaip tinka jo vardui, kad parodytų savo didžią jėgą.
[9]Jis pagrūmojo Nendrių jūrai, ir ji išdžiūvo; jis pervedė juos per gelmes kaip per dykumą.
[10]Jis išgelbėjo juos iš tų, kurie jų nekentė, ir atpirko iš priešo rankų.
[11]Jūra paskandino jų priešus, ir neliko nė vieno.
[12]Tada izraelitai įtikėjo ir šlovino jį giesme.
[13]Greitai jie užmiršo, ką jis buvo padaręs, ir elgėsi, nelaukdami, kol supras jo užmojį.
[14]Dykumoje juos apėmė godus alkis, ir tyruose jie ėmė gundyti Dievą.
[15]Jis davė jiems, ko jie reikalavo, bet siuntė ir alinančią ligą.
[16]Stovykloje buvo pavydima Mozei ir Aaronui, šventajam VIEŠPATIES tarnui.
[17]Žemė atsivėrė ir prarijo Dataną, palaidojo Abiramo šalininkus.
[18]Ugnis užsiliepsnojo tame būryje, ir liepsnos sunaikino nedorėlius.
[19]Prie Horebo žmonės pasidirbo veršį ir garbino nuliedintą atvaizdą.
[20]Jie sukeitė Dievo garbę su žolę ėdančio jaučio atvaizdu.
[21]Jie užmiršo Dievą, savo Gelbėtoją, padariusį didžių dalykų Egipte.
[22]Kokių nuostabių darbų jis padarė Chamo žemėje! Kokių baisių dalykų prie Nendrių jūros!

[23] Tê-los-ia exterminado, como dissera, se Moisés, seu escolhido, não se houvesse interposto, impedindo que sua cólera os destruísse.

[23]Jis būtų juos sunaikinęs, jeigu jo išrinktasis Mozė nebūtų užstojęs ir nukreipęs jo pykčio.

[24] Também desprezaram a terra aprazível e não deram crédito à sua palavra;

[24]Jie paniekino puikųjį kraštą ir netikėjo jo pažadu,

[25] antes, murmuraram em suas tendas e não acudiram à voz do SENHOR.

[25]murmėjo savo palapinėse ir nenorėjo klausyti VIEŠPATIES balso.

[26] Então, lhes jurou, de mão erguida, que os havia de arrasar no deserto;

[26]Todėl pakėlęs ranką jis prisiekė, kad leis jiems žūti dykumoje

[27] e também derribaria entre as nações a sua descendência e os dispersaria por outras terras.

[27]ir išblaškys jų palikuonis tautose, išsklaidys po svetimas šalis.

[28] Também se juntaram a Baal-Peor e comeram os sacrifícios dos ídolos mortos.

[28]Paskui jie prisidėjo prie Baalo apeigų ir valgė mirusiesiems atnašautas aukas.

[29] Assim, com tais ações, o provocaram à ira; e grassou peste entre eles.

[29]Jie pykdė VIEŠPATĮ savo darbais, todėl juos užpuolė maras.

[30] Então, se levantou Finéias e executou o juízo; e cessou a peste.

[30]Tada Finehasas pakilęs užstojo, ir maras liovėsi.

[31] Isso lhe foi imputado por justiça, de geração em geração, para sempre.

[31]Tai pripažinta jam kaip teisus darbas amžinai per kartų kartas.

[32] Depois, o indignaram nas águas de Meribá, e, por causa deles, sucedeu mal a Moisés,

[32]Jie pykdė VIEŠPATĮ prie Meribos vandenų, ir dėl jų nukentėjo Mozė,

[33] pois foram rebeldes ao Espírito de Deus, e Moisés falou irrefletidamente.

[33]nes jie taip apkartino jam dvasią, kad jis neapgalvotai pašnekėjo.

[34] Não exterminaram os povos, como o SENHOR lhes ordenara.

[34]Jie neišnaikino tautų, kaip VIEŠPATS buvo jiems įsakęs,

[35] Antes, se mesclaram com as nações e lhes aprenderam as obras;

[35]bet susimaišė vedybomis su svetimtaučiais ir mokėsi daryti, kaip šie darė.

[36] deram culto a seus ídolos, os quais se lhes converteram em laço;

[36]Dievo tauta tarnavo stabams, ir jie virto jiems pinklėmis.

[37] pois imolaram seus filhos e suas filhas aos demônios

[37]Savo sūnus ir dukteris jie aukojo demonams.

[38] e derramaram sangue inocente, o sangue de seus filhos e filhas, que sacrificaram aos ídolos de Canaã; e a terra foi contaminada com sangue.
[39] Assim se contaminaram com as suas obras e se prostituíram nos seus feitos.
[40] Acendeu-se, por isso, a ira do SENHOR contra o seu povo, e ele abominou a sua própria herança
[41] e os entregou ao poder das nações; sobre eles dominaram os que os odiavam.
[42] Também os oprimiram os seus inimigos, sob cujo poder foram subjugados.
[43] Muitas vezes os libertou, mas eles o provocaram com os seus conselhos e, por sua iniqüidade, foram abatidos.
[44] Olhou-os, contudo, quando estavam angustiados e lhes ouviu o clamor;
[45] lembrou-se, a favor deles, de sua aliança e se compadeceu, segundo a multidão de suas misericórdias.
[46] Fez também que lograssem compaixão de todos os que os levaram cativos.
[47] Salva-nos, SENHOR, nosso Deus, e congrega-nos de entre as nações, para que demos graças ao teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.
[48] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, de eternidade a eternidade; e todo o povo diga: Amém! Aleluia!

Livro V

Salmos 107 - 150

Salmo 107

Deus salva de todas as tribulações

[38]Jie liejo nekaltą kraują, savo sūnų ir dukterų kraują, aukojo juos Kanaano stabams ir išniekino kraštą, praliedami kraują.
[39]Taip jie teršėsi savo veiksmais ir ištvirkavo savo darbais.
[40]VIEŠPATS įniršo ant savo tautos ir pasibjaurėjo savo paveldu.
[41]Jis atidavė juos tautoms į rankas, ir juos valdė tie, kurie jų nekentė.
[42]Priešai juos engė, ir jie tapo jiems visiškai pavaldūs.
[43]Daugel sykių VIEŠPATS gelbėjo savo tautą, bet jie ir toliau liko maištingi ir savo kalčių prislėgti.
[44]Bet jis atsižvelgdavo į jų kančią, kai išgirsdavo jų šauksmą.
[45]Jų labui jis atmindavo savo Sandorą ir pasigailėdavo iš savo gerumo.
[46]Jis išgaudavo jiems pasigailėjimą iš tų, kurie laikė juos nelaisvėje.
[47]Gelbėk mus, VIEŠPATIE, mūsų Dieve, ir surink mus iš visų tautų, kad dėkotume tavo šventajam vardui ir didžiuotumės tave šlovindami!
[48]Tebūna pašlovintas VIEŠPATS, Izraelio Dievas, nuo amžių per amžius! Tesako visa tauta: „Amen!“ Šlovinkite VIEŠPATĮ!

Psalmynas 107

Penkta knyga

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, e a sua misericórdia dura para sempre.
[2] Digam-no os remidos do SENHOR, os que ele resgatou da mão do inimigo
[3] e congregou de entre as terras, do Oriente e do Ocidente, do Norte e do mar.
[4] Andaram errantes pelo deserto, por ermos caminhos, sem achar cidade em que habitassem.
[5] Famintos e sedentos, desfalecia neles a alma.
[6] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.
[7] Conduziu-os pelo caminho direito, para que fossem à cidade em que habitassem.
[8] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!
[9] Pois dessedentou a alma sequiosa e fartou de bens a alma faminta.
[10] Os que se assentaram nas trevas e nas sombras da morte, presos em aflição e em ferros,
[11] por se terem rebelado contra a palavra de Deus e haverem desprezado o conselho do Altíssimo,
[12] de modo que lhes abateu com trabalhos o coração – caíram, e não houve quem os socorresse.
[13] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[1]„Dėkokite VIEŠPAČIUI, nes jis geras, nes jo ištikimoji meilė amžina“.
[2]Taip tesako VIEŠPATIES atpirktieji, kuriuos jis atpirko iš vargo,
[3]surinko iš svetimų šalių, iš Rytų ir Vakarų, iš Šiaurės ir Pietų.
[4]Vieni klajojo dykumoje ir tyruose, bet miesto, kuriame galėtų įsikurti, nerado.
[5]Alkani ir ištroškę, jie tik gyvastį nešiojo.
[6]Tada būdami varge jie šaukėsi VIEŠPATIES, ir jis gelbėjo juos iš bėdų,
[7]vedė tiesiu keliu, kol jie pasiekė gyvenamą miestą.
[8]Tedėkoja jie VIEŠPAČIUI už jo ištikimąją meilę, už nuostabius darbus žmonijai,
[9]nes jis patenkino trokštančius ir alkstančius pripildė gėrybių.
[10]Kiti sėdėjo niūrioje tamsoje, belaisviai skurde ir grandinėse,
[11]nes buvo maištavę prieš VIEŠPATIES žodžius ir paniekinę Aukščiausiojo užmojį.
[12]Jų širdį sutramdė kančia, jie sukniubo, ir nebuvo kas padėtų.
[13]Tada būdami varge jie šaukėsi VIEŠPATIES, ir jis išvadavo juos iš bėdų,

[14] Tirou-os das trevas e das sombras da morte e lhes despedaçou as cadeias.

[15] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[16] Pois arrombou as portas de bronze e quebrou as trancas de ferro.

[17] Os estultos, por causa do seu caminho de transgressão e por causa das suas iniqüidades, serão afligidos.

[18] A sua alma aborreceu toda sorte de comida, e chegaram às portas da morte.

[19] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[20] Enviou-lhes a sua palavra, e os sarou, e os livrou do que lhes era mortal.

[21] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[22] Ofereçam sacrifícios de ações de graças e proclamem com júbilo as suas obras!

[23] Os que, tomando navios, descem aos mares, os que fazem tráfico na imensidade das águas,

[24] esses vêem as obras do SENHOR e as suas maravilhas nas profundezas do abismo.

[25] Pois ele falou e fez levantar o vento tempestuoso, que elevou as ondas do mar.

[26] Subiram até aos céus, desceram até aos abismos; no meio destas angústias, desfalecia-lhes a alma.

[27] Andaram, e cambalearam como ébrios, e perderam todo tino.

[14]išvedė juos iš niūriosios tamsos ir sutraukė jų pančius.

[15]Tedėkoja jie VIEŠPAČIUI už jo ištikimąją meilę, už nuostabius darbus žmonijai,

[16]nes jis pralaužia vario vartus ir sunaikina geležies velkes.

[17]Vieni buvo pasiligoję dėl savo nuodėmingo kelio ir už savo kaltes turėjo kentėti.

[18]Į maistą jie negalėjo net pažiūrėti ir buvo netoli mirties vartų.

[19]Tada būdami varge jie šaukėsi VIEŠPATIES, ir jis išvadavo juos iš bėdų,

[20]siuntė savo žodį jiems išgydyti ir išgelbėti nuo pražūties.

[21]Tedėkoja jie VIEŠPAČIUI už jo ištikimąją meilę, už nuostabius darbus žmonijai.

[22]Teatnašauja bendravimo aukas ir teskelbia jo darbus džiugesio giesmėmis.

[23]Kiti plaukė laivais į jūrą ir uždarbiavo didžiuose vandenyse.

[24]Jie matė VIEŠPATIES darbus, jo nuostabius veiksmus gelmėse.

[25]Jam paliepus, kilo audros ir sukėlė aukštas jūros bangas.

[26]Jie kilo aukštyn ligi dangaus, nėrė žemyn į gelmes, ir širdis jiems stiro iš baimės.

[27]Tarsi girti jie svirduliavo ir svyravo, suglumę nebežinodami ką daryti.

[28] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[28]Tada būdami varge jie šaukėsi VIEŠPATIES, ir jis ištraukė juos iš bėdų,

[29] Fez cessar a tormenta, e as ondas se acalmaram.

[29]šėlstančią audrą nuramino, ir jūros bangos buvo nutildytos.

[30] Então, se alegraram com a bonança; e, assim, os levou ao desejado porto.

[30]Jie džiaugėsi nurimusia jūra, ir jis nuvedė juos į jų prekybos uostą.

[31] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[31]Tedėkoja jie VIEŠPAČIUI už jo ištikimąją meilę, už nuostabius darbus žmonijai.

[32] Exaltem-no também na assembléia do povo e o glorifiquem no conselho dos anciãos.

[32]Teaukština jį tautos sueigoje, tešlovina seniūnų taryboje.

[33] Ele converteu rios em desertos e mananciais, em terra seca;

[33]Jis pavertė upes dykuma, vandens šaltinius – išdžiūvusia žeme,

[34] terra frutífera, em deserto salgado, por causa da maldade dos seus habitantes.

[34]vešlų kraštą – druskingais pelkynais dėl jo gyventojų nedorumo.

[35] Converteu o deserto em lençóis de água e a terra seca, em mananciais.

[35]Jis pavertė dykumą vandens tvenkiniais, išdžiūvusią žemę – srūvančiais šaltiniais.

[36] Estabeleceu aí os famintos, os quais edificaram uma cidade em que habitassem.

[36]Alkanus žmones ten apgyvendino, ir jie pasistatė miestą.

[37] Semearam campos, e plantaram vinhas, e tiveram fartas colheitas.

[37]Jie sėjo laukus, veisė vynuogynus ir nuėmė gausų derlių.

[38] Ele os abençoou, de sorte que se multiplicaram muito; e o gado deles não diminuiu.

[38]Jis laimino juos, ir jų labai daugėjo, ir jų galvijų skaičiui jis neleido sumažėti.

[39] Mas tornaram a reduzir-se e foram humilhados pela opressão, pela adversidade e pelo sofrimento.

[39]Jie sumenko ir buvo pažeminti per priespaudą, skurdą ir kančią.

[40] Lança ele o desprezo sobre os príncipes e os faz andar errantes, onde não há caminho.

[40]Bet tas, kuris lieja panieką ant didžiūnų ir varo juos klajoti po neįžengiamą dykynę,

[41] Mas levanta da opressão o necessitado, para um alto retiro, e lhe prospera famílias como rebanhos.
[42] Os retos vêem isso e se alegram, mas o ímpio por toda parte fecha a boca.
[43] Quem é sábio atente para essas coisas e considere as misericórdias do SENHOR.

Salmo 108

Deus concede vitória ao seu povo
Salmo 57.7-11; Vs. 6-13: Salmo 60.5-12

Cântico. Salmo de Davi

[1] Firme está o meu coração, ó Deus! Cantarei e entoarei louvores de toda a minha alma.
[2] Despertai, saltério e harpa! Quero acordar a alva.
[3] Render-te-ei graças entre os povos, ó SENHOR! Cantar-te-ei louvores entre as nações.
[4] Porque acima dos céus se eleva a tua misericórdia, e a tua fidelidade, para além das nuvens.
[5] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória,
[6] para que os teus amados sejam livres; salva com a tua destra e responde-nos.
[7] Disse Deus na sua santidade: Exultarei; dividirei Siquém e medirei o vale de Sucote.
[8] Meu é Gileade, meu é Manassés; Efraim é a defesa de minha cabeça; Judá é o meu cetro.

[41]išgelbėjo beturčius iš skurdo ir jų šeimas pagausino lyg kaimenes.
[42]Dorieji tai mato ir džiaugiasi, o visų nedorėlių burnos užsičiaupia.
[43]Išmintingas žmogus pastebės šiuos dalykus, ir mąstys apie VIEŠPATIES ištikimąją meilę.

Psalmynas 108

[1]Giesmė. Dovydo psalmė.
[2]Mano širdis ištikima, Dieve, mano širdis ištikima! Giedosiu ir šlovinsiu tave! Pabusk, mano širdie!
[3]Pabuskite, arfa ir lyra! Aš pažadinsiu aušrą.
[4]Tautose dėkosiu tau, VIEŠPATIE, giedosiu tau šlovės giesmę tarp tautų.
[5]Juk tavo gerumas aukštesnis už dangų, ištikimybė siekia debesis.
[6]Parodyk savo didybę aukštai danguje, Dieve, ir savo šlovę visoje žemėje!
[7]Savo dešine išgelbėk ir išklausyk mus, kad būtų išgelbėti tavo mylimieji.
[8]Dievas kalbėjo savo šventovėje: „Džiaugdamasis padalysiu Sichemą ir atmatuosiu Sukotų slėnį.
[9]Man priklauso Gileadas ir Manasas; Efraimas – mano šalmas, Judas – mano skeptras.

[9] Moabe, porém, é a minha bacia de lavar; sobre Edom atirarei a minha sandália; sobre a Filístia jubilarei.

[10] Quem me conduzirá à cidade fortificada? Quem me guiará até Edom?

[11] Não nos rejeitaste, ó Deus? Tu não sais, ó Deus, com os nossos exércitos!

[12] Presta-nos auxílio na angústia, pois vão é o socorro do homem.

[13] Em Deus faremos proezas, porque ele mesmo calca aos pés os nossos adversários.

[10]Moabas bus mano praustuvė, Edomui mesiu savo apavą, Filistija girdės mano pergalės šauksmą“.

[11]Kas atves mane į sutvirtintą miestą? Kas ves mane į Edomą?

[12]Argi iš tikrųjų mus atmetei, Dieve? Su mūsų kariuomene, Dieve, nebežygiuoji.

[13]Išgelbėk mus nuo priešo, nes žmogus padėti nieko negali.

[14]Su Dievu būsime narsūs; jis sutryps mūsų priešus.

Salmo 109

Imprecações contra os inimigos
Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Ó Deus do meu louvor, não te cales!

[2] Pois contra mim se desataram lábios maldosos e fraudulentos; com mentirosa língua falam contra mim.

[3] Cercam-me com palavras odiosas e sem causa me fazem guerra.

[4] Em paga do meu amor, me hostilizam; eu, porém, oro.

[5] Pagaram-me o bem com o mal; o amor, com ódio.

[6] Suscita contra ele um ímpio, e à sua direita esteja um acusador.

[7] Quando o julgarem, seja condenado; e, tida como pecado, a sua oração.

[8] Os seus dias sejam poucos, e tome outro o seu encargo.

[9] Fiquem órfãos os seus filhos, e viúva, a sua esposa.

Psalmynas 109

[1]Choro vadovui. Dovydo psalmė. Dieve, kurį šlovinu, netylėk!

[2]Mane užpuolė nedorėliai ir meluodami mane persekioja.

[3]Neapykantos žodžiais mane apniko ir be priežasties mane puola.

[4]Nors juos myliu, jie mane kaltina net kai už juos meldžiuosi.

[5]Taip jie piktu man atlygina už gera, neapykanta – už mano meilę.

[6]Parink nedorą teisėją jam teisti, testoja kaltintojas jo dešinėje.

[7]Tebūna teisme jis pasmerktas, net jo malda tebūna laikoma nuodėme.

[8]Trumpas tebūna jo gyvenimas, ir kitas teužima jo vietą.

[9]Jo vaikai telieka našlaičiai, o jo žmona tenašlauja.

[10] Andem errantes os seus filhos e mendiguem; e sejam expulsos das ruínas de suas casas.

[10]Jo vaikai tegul klajoja ir elgetauja, iš pašiūrių, kur gyvena, tebūna išvaryti.

[11] De tudo o que tem, lance mão o usurário; do fruto do seu trabalho, esbulhem-no os estranhos.

[11]Tepasiglemžia skolintojas jo nuosavybę, o jo triūso vaisius teišgrobsto svetimieji.

[12] Ninguém tenha misericórdia dele, nem haja quem se compadeça dos seus órfãos.

[12]Teneparodo nė vienas jam gerumo nei užuojautos jo našlaičiams.

[13] Desapareça a sua posteridade, e na seguinte geração se extinga o seu nome.

[13]Težūva visi jo palikuonys, ir su antra karta teišnyksta jo vardas.

[14] Na lembrança do SENHOR, viva a iniqüidade de seus pais, e não se apague o pecado de sua mãe.

[14]Teatmena VIEŠPATS jo protėvių kaltę, o jo motinos nuodėmė telieka nepanaikinta.

[15] Permaneçam ante os olhos do SENHOR, para que faça desaparecer da terra a memória deles.

[15]Temato tai VIEŠPATS nuolatos, kol jo atminimas neužges žemėje.

[16] Porquanto não se lembrou de usar de misericórdia, mas perseguiu o aflito e o necessitado, como também o quebrantado de coração, para os entregar à morte.

[16]Juk tas žmogus niekada nenori daryti gera, bet tik kamuoja vargšą ir beturtį, net užmušti kėsinasi prislėgtą bejėgį žmogų.

[17] Amou a maldição; ela o apanhe; não quis a bênção; aparte-se dele.

[17]Prakeikti jis mėgo, tad tebūna pats prakeiktas! Palaimos linkėti nemėgo, tad niekas jo tenelaimina!

[18] Vestiu-se de maldição como de uma túnica: penetre, como água, no seu interior e nos seus ossos, como azeite.

[18]Prakeikimu apsivilko kaip apsiaustu, tad tepersisunkia prakeikimas į jo kūną lyg vanduo, į jo kaulus lyg aliejus.

[19] Seja-lhe como a roupa que o cobre e como o cinto com que sempre se cinge.

[19]Tebūna kaip drabužis, kuriuo jis apsidengia, kaip juosta, kurią kasdien nešioja!

[20] Tal seja, da parte do SENHOR, o galardão dos meus contrários e dos que falam mal contra a minha alma.

[20]Taip teatmoka VIEŠPATS mano kaltintojams, kurie linki man pikta.

[21] Mas tu, SENHOR Deus, age por mim, por amor do teu nome; livra-me, porque é grande a tua misericórdia.

[21]Man, DIEVE, mano Viešpatie, padėk, kaip esi pažadėjęs, ir išgelbėk mane dėl savo gerumo.

[22] Porque estou aflito e necessitado e, dentro de mim, sinto ferido o coração.

[22]Juk aš vargšas ir beturtis, besiraitantis iš širdgėlos.

[23] Vou passando, como a sombra que declina; sou atirado para longe, como um gafanhoto.

[23]Nykstu lyg šešėlis vakare ir esu lyg vėjo nešamas skėrys.

[24] De tanto jejuar, os joelhos me vacilam, e de magreza vai mirrando a minha carne.

[24]Man keliai linksta nuo pasninko, o mano kūnas nusikamavęs.

[25] Tornei-me para eles objeto de opróbrio; quando me vêem, meneiam a cabeça.

[25]Esu jiems tapęs pasityčiojimu; mane pamatę, jie kraipo galvas.

[26] Socorre, SENHOR, Deus meu! Salva-me segundo a tua misericórdia.

[26]Padėk man, VIEŠPATIE, mano Dieve! Dėl savo ištikimosios meilės gelbėk mane!

[27] Para que saibam vir isso das tuas mãos; que tu, SENHOR, o fizeste.

[27]Tegu jie sužino, kad tai tavo ranka, kad tu, VIEŠPATIE, tai padarei.

[28] Amaldiçoem eles, mas tu, abençoa; sejam confundidos os que contra mim se levantam; alegre-se, porém, o teu servo.

[28]Tegu jie sau keikia, o tu laimink. Tegul dega iš gėdos mano užpuolėjai, bet tesidžiaugia tavo tarnas.

[29] Cubram-se de ignomínia os meus adversários, e a sua própria confusão os envolva como uma túnica.

[29]Teapsivelka negarbe mano kaltintojai, teapsidengia gėda lyg skraiste!

[30] Muitas graças darei ao SENHOR com os meus lábios; louvá-lo-ei no meio da multidão;

[30]Visu balsu dėkosiu VIEŠPAČIUI, giesme šlovinsiu jį žmonių spūstyje,

[31] porque ele se põe à direita do pobre, para o livrar dos que lhe julgam a alma.

[31]nes jis stovi beturčio dešinėje, kad išgelbėtų nuo trokštančių pasmerkti jį mirčiai.

Salmo 110

O reino e o sacerdócio do Messias

Salmo de Davi

Psalmynas 110

[1] Disse o SENHOR ao meu senhor: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés.

[1]Dovydo psalmė. VIEŠPATS tarė mano Viešpačiui: „Sėskis mano dešinėje, kol padėsiu tavo priešus tau po kojomis“.

[2] O SENHOR enviará de Sião o cetro do seu poder, dizendo: Domina entre os teus inimigos.

[2]VIEŠPATS išplės tavo galybės skeptrą nuo Siono: „Valdyk tave supančius priešus!“

3 Apresentar-se-á voluntariamente o teu povo, no dia do teu poder; com santos ornamentos, como o orvalho emergindo da aurora, serão os teus jovens.

4 O SENHOR jurou e não se arrependerá: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

5 O SENHOR, à tua direita, no dia da sua ira, esmagará os reis.

6 Ele julga entre as nações; enche-as de cadáveres; esmagará cabeças por toda a terra.

7 De caminho, bebe na torrente e passa de cabeça erguida.

Salmo 111

As obras magníficas de Deus

1 Aleluia! De todo o coração renderei graças ao SENHOR, na companhia dos justos e na assembléia.

2 Grandes são as obras do SENHOR, consideradas por todos os que nelas se comprazem.

3 Em suas obras há glória e majestade, e a sua justiça permanece para sempre.

4 Ele fez memoráveis as suas maravilhas; benigno e misericordioso é o SENHOR.

5 Dá sustento aos que o temem; lembrar-se-á sempre da sua aliança.

6 Manifesta ao seu povo o poder das suas obras, dando-lhe a herança das nações.

7 As obras de suas mãos são verdade e justiça; fiéis, todos os seus preceitos.

3Tu buvai karališkai orus nuo savo gimimo dienos, šventoji garbė lydėjo tave nuo įsčių, nuo tavo jaunystės aušros.

4VIEŠPATS prisiekė ir neatsižadės: „Tu esi kunigas amžinai, kaip Melchizedekas“.

5VIEŠPATS yra tavo dešinėje, jis sutriuškins karalius savo įniršio dieną.

6Jis teis tautas ir pripildys mūšio lauką lavonų, visoje žemėje nugalės karalius.

7Savo žygyje jis atsigers iš upelio ir pasistiprinęs nugalės.

Psalmynas 111

1Šlovinkite VIEŠPATĮ! א Dėkosiu VIEŠPAČIUI visa širdimi ב dorųjų taryboje ir sueigoje.

ג2 Kokie nuostabūs VIEŠPATIES darbaiד ! Visi, kurie jais žavisi, nori suprasti.

ה3 Visa, ką jis daro, pilna jo garbės ir didybės, o ו jo teisumas amžinas.

ז4VIEŠPATS neleidžia mums užmiršti savo nuostabių darbųח ; jis švelnus ir gailestingas.

ט5 Jis parūpina maisto tiems, kas jo pagarbiai bijoי ; jis niekada neužmiršta savo Sandoros.

כ6 Savo tautai jis apreiškė savo galybės darbusל , atiduodamas jiems tautų paveldą.

מ7 Jo rankų darbas – tiesa ir teisingumas, נ jo įsakai tvirti,

[8] Estáveis são eles para todo o sempre, instituídos em fidelidade e retidão.

[9] Enviou ao seu povo a redenção; estabeleceu para sempre a sua aliança; santo e tremendo é o seu nome.

[10] O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria; revelam prudência todos os que o praticam. O seu louvor permanece para sempre.

ס[8] patikimi amžių amžiaisע , duoti tiesa ir teisumu.

פ[9] Savo tautai jis siuntė atpirkimąצ , sudarė su jais amžiną Sandorąק . Šventas ir šiurpulingas jo vardas!

ר[10] Pagarbi VIEŠPATIES baimė – išminties pradžiaש ; tai gerai supranta tie, kurie ja gyvenaת . Jo šlovė amžina.

Salmo 112

Promessa da vida futura aos piedosos

[1] Aleluia! Bem-aventurado o homem que teme ao SENHOR e se compraz nos seus mandamentos.

[2] A sua descendência será poderosa na terra; será abençoada a geração dos justos.

[3] Na sua casa há prosperidade e riqueza, e a sua justiça permanece para sempre.

[4] Ao justo, nasce luz nas trevas; ele é benigno, misericordioso e justo.

[5] Ditoso o homem que se compadece e empresta; ele defenderá a sua causa em juízo;

[6] não será jamais abalado; será tido em memória eterna.

[7] Não se atemoriza de más notícias; o seu coração é firme, confiante no SENHOR.

[8] O seu coração, bem firmado, não teme, até ver cumprido, nos seus adversários, o seu desejo.

[9] Distribui, dá aos pobres; a sua justiça permanece para sempre, e o seu poder se exaltará em glória.

Psalmynas 112

[1]Šlovinkite VIEŠPATĮ! א Laimingas, kas VIEŠPATIES pagarbiai bijo, ב kas nuoširdžiai vykdo jo įsakymus.

ג[2] Jo palikuonys galingiד , palaiminta dorųjų karta.

ה[3] Jo namuose gerovė ir turtaiו , amžinai tveria jo teisingumas.

ז[4] Jis lyg šviesa, šviečianti tamsoje doriesiemsח , jis visados švelnus, gailestingas ir teisus.

ט[5] Gera žmogui, kuris dosnus ir skolinaי , kuris sąžiningai tvarko savo reikalus.

כ[6] Jis visada tvirtasל ; žmonės visada atmins teisų žmogų.

מ[7] Jis nebijos gauti blogos žiniosנ ; jo širdis tvirta, pasitikinti VIEŠPAČIU.

ס[8] Jo širdis patvari, jis nesibaiminaע , ir ilgainiui jo priešai bus nugalėti.

פ[9]Jis dosniai duoda beturčiamsצ , niekada neišsenka jo dosnumasק . Jis didis ir gerbiamas.

[10] O perverso vê isso e se enraivece; range os dentes e se consome; o desejo dos perversos perecerá.

ר[10] Nedoras žmogus tai mato ir susierzina , ש galanda dantį ir netenka drąsosת . Nedorėlių norai nueina niekais.

Salmo 113

O Senhor, o maior e mais digno objeto de louvor

[1] Aleluia! Louvai, servos do SENHOR, louvai o nome do SENHOR.

[2] Bendito seja o nome do SENHOR, agora e para sempre.

[3] Do nascimento do sol até ao ocaso, louvado seja o nome do SENHOR.

[4] Excelso é o SENHOR, acima de todas as nações, e a sua glória, acima dos céus.

[5] Quem há semelhante ao SENHOR, nosso Deus, cujo trono está nas alturas,

[6] que se inclina para ver o que se passa no céu e sobre a terra?

[7] Ele ergue do pó o desvalido e do monturo, o necessitado,

[8] para o assentar ao lado dos príncipes, sim, com os príncipes do seu povo.

[9] Faz que a mulher estéril viva em família e seja alegre mãe de filhos. Aleluia!

Psalmynas 113

[1]Šlovinkite VIEŠPATĮ! Šlovinkite, VIEŠPATIES tarnai, šlovinkite VIEŠPATIES vardą.

[2]Tebūna jo vardas šlovinamas dabar ir per amžius.

[3]Nuo saulėtekio iki saulėlydžio tebūna šlovinamas VIEŠPATIES vardas.

[4]Virš visų tautų išaukštintas VIEŠPATS, jo garbė aukštesnė už dangų.

[5]Kas yra toks kaip VIEŠPATS, mūsų Dievas, kuris sėdi aukštybėse,

[6]bet lenkiasi žemai pamatyti, kas danguje ir žemėje?

[7]Jis pakelia silpną žmogų iš dulkių, ištraukia elgetą iš šiukšlyno,

[8]kad pasodintų su kilmingaisiais, su savo tautos didžiūnais.

[9]Jis suteikia namus bevaikei moteriai, padaro ją laimingą vaikų motiną. Šlovinkite VIEŠPATĮ!

Salmo 114

As maravilhas do êxodo

[1] Quando saiu Israel do Egito, e a casa de Jacó, do meio de um povo de língua estranha,

[2] Judá se tornou o seu santuário, e Israel, o seu domínio.

[3] O mar viu isso e fugiu; o Jordão tornou atrás.

Psalmynas 114

[1]Kai Izraelis išėjo iš Egipto, Jokūbo palikuonys – iš tautos, kalbančios svetima kalba,

[2]Judas tapo Dievo šventove, Izraelis – jo valda.

[3]Jūra pamatė juos ir pradingo; Jordanas traukėsi atgal.

[4] Os montes saltaram como carneiros, e as colinas, como cordeiros do rebanho.
[5] Que tens, ó mar, que assim foges? E tu, Jordão, para tornares atrás?
[6] Montes, por que saltais como carneiros? E vós, colinas, como cordeiros do rebanho?
[7] Estremece, ó terra, na presença do SENHOR, na presença do Deus de Jacó,
[8] o qual converteu a rocha em lençol de água e o seixo, em manancial.

[4]Kalnai šokinėjo lyg avinai, kalvos – lyg kaimenės ėriukai.
[5]Kas gi tau, jūra? Ko gi tu bėgi? Jordane, ko traukiesi atgal?
[6]Kalnai, ko šokinėjate lyg avinai, o jūs, kalvos, lyg kaimenės ėriukai?
[7]Drebėk, žeme, nuo Viešpaties Artumo, nuo Jokūbo Dievo Artumo,
[8]kuris paverčia uolas vandens tvenkiniais, o titnagą – tekančiais šaltiniais!

Salmo 115

Honras somente a Deus

[1] Não a nós, SENHOR, não a nós, mas ao teu nome dá glória, por amor da tua misericórdia e da tua fidelidade.
[2] Por que diriam as nações: Onde está o Deus deles?
[3] No céu está o nosso Deus e tudo faz como lhe agrada.
[4] Prata e ouro são os ídolos deles, obra das mãos de homens.
[5] Têm boca e não falam; têm olhos e não vêem;
[6] têm ouvidos e não ouvem; têm nariz e não cheiram.
[7] Suas mãos não apalpam; seus pés não andam; som nenhum lhes sai da garganta.
[8] Tornem-se semelhantes a eles os que os fazem e quantos neles confiam.
[9] Israel confia no SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.
[10] A casa de Arão confia no SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

Psalmynas 115

[1] Ne mums, VIEŠPATIE, ne mums,bet savo vardui teik garbę dėl savo gerumo ir ištikimybės.
[2]Kodėl turėtų tautos klausti: „Kurgi tas jų Dievas?“
[3]Mūsų Dievas – danguje; jis daro visa, kas jam patinka.
[4] Jų stabai – iš sidabro ir aukso, padaryti žmonių rankomis.
[5]Jie turi burnas, bet nekalba, turi akis, bet nemato,
[6]turi ausis, bet negirdi, turi nosis, bet neužuodžia,
[7]turi rankas, bet negali lytėti, turi kojas, bet nevaikšto.
[8]Panašūs į juos bus ir tie, kas juos dirba ir kas jais pasitiki.
[9]Izraelio namai pasitiki VIEŠPAČIU, jis jų pagalba ir skydas.
[10]Aarono namai pasitiki VIEŠPAČIU, jis jų pagalba ir skydas.

[11] Confiam no SENHOR os que temem o SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.
[12] De nós se tem lembrado o SENHOR; ele nos abençoará; abençoará a casa de Israel, abençoará a casa de Arão.
[13] Ele abençoa os que temem o SENHOR, tanto pequenos como grandes.
[14] O SENHOR vos aumente bênçãos mais e mais, sobre vós e sobre vossos filhos.
[15] Sede benditos do SENHOR, que fez os céus e a terra.
[16] Os céus são os céus do SENHOR, mas a terra, deu-a ele aos filhos dos homens.
[17] Os mortos não louvam o SENHOR, nem os que descem à região do silêncio.
[18] Nós, porém, bendiremos o SENHOR, desde agora e para sempre. Aleluia!

Salmo 116

Salmo de ações de graças

[1] Amo o SENHOR, porque ele ouve a minha voz e as minhas súplicas.
[2] Porque inclinou para mim os seus ouvidos, invocá-lo-ei enquanto eu viver.
[3] Laços de morte me cercaram, e angústias do inferno se apoderaram de mim; caí em tribulação e tristeza.
[4] Então, invoquei o nome do SENHOR: ó SENHOR, livra-me a alma.
[5] Compassivo e justo é o SENHOR; o nosso Deus é misericordioso.
[6] O SENHOR vela pelos simples; achava-me prostrado, e ele me salvou.

[11]Kas pagarbiai bijo VIEŠPATIES, kas VIEŠPAČIU pasitiki, tų pagalba ir skydas jis yra.
[12] VIEŠPATS rūpinasi mumis ir palaimins mus: jis palaimins Izraelio namus, jis palaimins Aarono namus,
[13]jis palaimins pagarbiai bijančius VIEŠPATIES – ir prastuolius, ir didžiūnus.
[14]Tepadaugina jus VIEŠPATS, jus ir jūsų palikuonis.
[15]Būkite palaiminti VIEŠPATIES, dangaus ir žemės Kūrėjo.
[16]Dangūs – VIEŠPATIES dangūs, bet žemę jis davė žmogui.
[17]Ne mirusieji šlovina VIEŠPATĮ, ne tie, kurie nužengia į tylos buveinę.
[18]Mes, gyvieji, garbinsime tave dabar ir per amžius. Šlovinkite VIEŠPATĮ!

Psalmynas 116

[1]Myliu VIEŠPATĮ, nes jis girdi ir klausosi mano maldavimų.
[2]Jis girdi mane, tad šauksiuosi jo, kol tik būsiu gyvas.
[3]Mirties kilpos apraizgė mane, Šeolo kančios apėmė, buvau pilnas sielvarto ir nerimo.
[4]Tada šaukiausi VIEŠPATIES vardu: „O VIEŠPATIE, maldauju tave, gelbėk mano gyvastį!“
[5]VIEŠPATS maloningas ir teisus, mūsų Dievas gailestingas.
[6]VIEŠPATS gina bejėgius; kai buvau pavojuje, jis mane išgelbėjo.

[7] Volta, minha alma, ao teu sossego, pois o SENHOR tem sido generoso para contigo.

[7]Nusiramink, mano širdie, nes Dievas buvo man geras.

[8] Pois livraste da morte a minha alma, das lágrimas, os meus olhos, da queda, os meus pés.

[8]Jis išgelbėjo mane nuo mirties, nušluostė man ašaras, neleido mano kojoms paslysti.

[9] Andarei na presença do SENHOR, na terra dos viventes.

[9]Todėl einu savo keliu VIEŠPATIES Artume gyvųjų šalyje.

[10] Eu cria, ainda que disse: estive sobremodo aflito.

[10]Pasitikėjau net sakydamas: „Esu baisiai kančios prislėgtas!“ –

[11] Eu disse na minha perturbação: todo homem é mentiroso.

[11]net nustėręs sakydamas: „Visi žmonės – melagiai!“

[12] Que darei ao SENHOR por todos os seus benefícios para comigo?

[12]Kuo galiu atsilyginti VIEŠPAČIUI už visa, ko jis dosniai man davė?

[13] Tomarei o cálice da salvação e invocarei o nome do SENHOR.

[13]Kelsiu išganymo taurę ir vardu šauksiuosi VIEŠPATIES.

[14] Cumprirei os meus votos ao SENHOR, na presença de todo o seu povo.

[14]Savo įžadus VIEŠPAČIUI vykdysiu visos jo tautos sueigoje.

[15] Preciosa é aos olhos do SENHOR a morte dos seus santos.

[15]SkaudiVIEŠPAČIUI jo ištikimųjų mirtis.

[16] SENHOR, deveras sou teu servo, teu servo, filho da tua serva; quebraste as minhas cadeias.

[16]O VIEŠPATIE, aš tavo tarnas ir tarnauju tau, kaip tarnavo mano motina. Mano pančius tu atrišai,

[17] Oferecer-te-ei sacrifícios de ações de graças e invocarei o nome do SENHOR.

[17]tad atnašausiu tau bendravimo auką ir vardu šauksiuosi VIEŠPATIES.

[18] Cumprirei os meus votos ao SENHOR, na presença de todo o seu povo,

[18]Savo įžadus VIEŠPAČIUI vykdysiu visos jo tautos sueigoje –

[19] nos átrios da Casa do SENHOR, no meio de ti, ó Jerusalém. Aleluia!

[19]VIEŠPATIES Namų kiemuose, tavo viduryje, Jeruzale! Šlovinkite VIEŠPATĮ!

Salmo 117

Todos os povos devem louvar ao Senhor

[1] Louvai ao SENHOR, vós todos os gentios, louvai-o, todos os povos.

Psalmynas 117

[1]Šlovinkite VIEŠPATĮ, visos tautos! Aukštinkite jį, visos šalys!

[2] Porque mui grande é a sua misericórdia para conosco, e a fidelidade do SENHOR subsiste para sempre. Aleluia!

[2]Tikrai didis mums jo gerumas ir VIEŠPATIES ištikimoji meilė amžina. Šlovinkite VIEŠPATĮ!

Salmo 118

A alegria dos justos pelo Salvador

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[2] Diga, pois, Israel: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.

[3] Diga, pois, a casa de Arão: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.

[4] Digam, pois, os que temem ao SENHOR: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.

[5] Em meio à tribulação, invoquei o SENHOR, e o SENHOR me ouviu e me deu folga.

[6] O SENHOR está comigo; não temerei. Que me poderá fazer o homem?

[7] O SENHOR está comigo entre os que me ajudam; por isso, verei cumprido o meu desejo nos que me odeiam.

[8] Melhor é buscar refúgio no SENHOR do que confiar no homem.

[9] Melhor é buscar refúgio no SENHOR do que confiar em príncipes.

[10] Todas as nações me cercaram, mas em nome do SENHOR as destruí.

[11] Cercaram-me, cercaram-me de todos os lados; mas em nome do SENHOR as destruí.

[12] Como abelhas me cercaram, porém como fogo em espinhos foram queimadas; em nome do SENHOR as destruí.

Psalmynas 118

[1]Dėkokite VIEŠPAČIUI, nes jis geras ir jo ištikimoji meilė amžina!

[2]Tesako Izraelis: „Jo ištikimoji meilė amžina“.

[3]Tesako Aarono namai: „Jo ištikimoji meilė amžina“.

[4]Tesako visi, kurie pagarbiai bijo VIEŠPATIES: „Jo ištikimoji meilė amžina“.

[5]Didelėje bėdoje šaukiausi VIEŠPATIES, ir VIEŠPATS išklausė ir išlaisvino mane.

[6]Su manimi VIEŠPATS, ir aš nebijau; ką gali žmonės man padaryti?

[7]Su manimi VIEŠPATS, ir jis man padės; aš matysiu nugalėtus savo priešus.

[8]Geriau ieškoti pagalbos pas VIEŠPATĮ, negu pasitikėti žmonėmis.

[9]Geriau ieškoti užuovėjos pas VIEŠPATĮ, negu pasitikėti didžiūnais.

[10]Visos tautos apgulė mane, bet VIEŠPATIES vardu nuo jų apsigyniau!

[11]Jos apgulė mane, apsupdamos iš visų pusių, bet VIEŠPATIES vardu nuo jų apsigyniau!

[12]Jos apspito mane lyg bitės, suliepsnojo lyg ugnis erškėtyne, bet VIEŠPATIES vardu nuo jų apsigyniau.

[13] Empurraram-me violentamente para me fazer cair, porém o SENHOR me amparou.
[14] O SENHOR é a minha força e o meu cântico, porque ele me salvou.
[15] Nas tendas dos justos há voz de júbilo e de salvação; a destra do SENHOR faz proezas.
[16] A destra do SENHOR se eleva, a destra do SENHOR faz proezas.
[17] Não morrerei; antes, viverei e contarei as obras do SENHOR.
[18] O SENHOR me castigou severamente, mas não me entregou à morte.
[19] Abri-me as portas da justiça; entrarei por elas e renderei graças ao SENHOR.
[20] Esta é a porta do SENHOR; por ela entrarão os justos.
[21] Render-te-ei graças porque me acudiste e foste a minha salvação.
[22] A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular;
[23] isto procede do SENHOR e é maravilhoso aos nossos olhos.
[24] Este é o dia que o SENHOR fez; regozijemo-nos e alegremo-nos nele.
[25] Oh! Salva-nos, SENHOR, nós te pedimos; oh! SENHOR, concede-nos prosperidade!
[26] Bendito o que vem em nome do SENHOR. A vós outros da Casa do SENHOR, nós vos abençoamos.
[27] O SENHOR é Deus, ele é a nossa luz; adornai a festa com ramos até às pontas do altar.

[13]Buvau nuožmiai puolamas ir beveik nugalėtas, bet VIEŠPATS man padėjo.
[14]Mano jėga ir drąsa yra VIEŠPATS; jis mane išgelbėjo.
[15]Teisiųjų palapinės aidi džiugia pergalės giesme: „VIEŠPATIES dešinė davė mums pergalę!
[16]Išaukštinta VIEŠPATIES dešinė! VIEŠPATIES dešinė davė mums pergalę!“
[17]Nemirsiu, bet gyvensiu ir skelbsiu VIEŠPATIES darbus.
[18]Nors VIEŠPATS iš tikrųjų mane plakė, bet mirčiai manęs neatidavė.
[19]Atverkite man teisumo vartus, kad pro juos įėjęs padėkočiau VIEŠPAČIUI.
[20]Štai vartai pas VIEŠPATĮ; teisieji pro juos įeis.
[21]Dėkoju tau, kad mane išklausei ir tapai mano išgelbėjimu.
[22]Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo kertiniu akmeniu.
[23]Tai VIEŠPATIES padaryta; koks nuostabus reginys!
[24]Ši diena VIEŠPATIES duota, tad linksminkimės ir džiūgaukime.
[25]O VIEŠPATIE, prašome tave, gelbėk mus! O VIEŠPATIE, prašome tave, suteik mums palaimą!
[26]Kas įeina, tebūna palaimintas VIEŠPATIES vardu! Laiminame jus iš VIEŠPATIES Namų.
[27]VIEŠPATS yra Dievas, jis mūsų šviesa. Su šakomis rankose pradėkite iškilmę, žygiuodami eitynėse aplink aukurą.

[28] Tu és o meu Deus, render-te-ei graças; tu és o meu Deus, quero exaltar-te.

[29] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

Salmo 119

Excelência da lei divina

[1] Bem-aventurados os irrepreensíveis no seu caminho, que andam na lei do SENHOR.

[2] Bem-aventurados os que guardam as suas prescrições e o buscam de todo o coração;

[3] não praticam iniqüidade e andam nos seus caminhos.

[4] Tu ordenaste os teus mandamentos, para que os cumpramos à risca.

[5] Tomara sejam firmes os meus passos, para que eu observe os teus preceitos.

[6] Então, não terei de que me envergonhar, quando considerar em todos os teus mandamentos.

[7] Render-te-ei graças com integridade de coração, quando tiver aprendido os teus retos juízos.

[8] Cumprirei os teus decretos; não me desampares jamais.

[9] De que maneira poderá o jovem guardar puro o seu caminho? Observando-o segundo a tua palavra.

[10] De todo o coração te busquei; não me deixes fugir aos teus mandamentos.

[11] Guardo no coração as tuas palavras, para não pecar contra ti.

[28]Tu mano Dievas, aš tau dėkosiu; tu mano Dievas, aš tave aukštinsiu.

[29]Dėkokite VIEŠPAČIUI, nes jis geras, ir jo ištikimoji meilė amžina.

Psalmynas 119

א[1] Laimingi, kurių kelias be priekaišto, kurie gyvena pagal VIEŠPATIES Įstatymą.

[2]Laimingi, kas laikosi jo įsakų ir ieško jo visa širdimi,

[3]nedaro nieko pikta, bet eina jo keliais.

[4]VIEŠPATIE, tu davei savo įsakymus, kad jie būtų uoliai vykdomi.

[5]O, kad būčiau tvirtas, laikydamasis tavo įstatų kelių!

[6]Niekuomet nebūsiu sugėdintas, jei įsižiūrėsiu į visus tavo įsakymus.

[7]Dora širdimi tave šlovinsiu, kai išmoksiu teisius tavo įsakus.

[8]Laikysiuosi tavo įstatų, o tu niekada nepalik manęs!

ב[9] Kaip gali jauni žmonės nepalūžti savo kelyje? – Laikydamiesi tavo žodžių.

[10]Visa širdimi tavęs ieškau, neleisk man nuklysti nuo tavo įsakymų.

[11]Branginu širdyje tavo žodį, kad tau nenusidėčiau.

12 Bendito és tu, SENHOR; ensina-me os teus preceitos.
13 Com os lábios tenho narrado todos os juízos da tua boca.
14 Mais me regozijo com o caminho dos teus testemunhos do que com todas as riquezas.
15 Meditarei nos teus preceitos e às tuas veredas terei respeito.
16 Terei prazer nos teus decretos; não me esquecerei da tua palavra.
17 Sê generoso para com o teu servo, para que eu viva e observe a tua palavra.
18 Desvenda os meus olhos, para que eu contemple as maravilhas da tua lei.
19 Sou peregrino na terra; não escondas de mim os teus mandamentos.
20 Consumida está a minha alma por desejar, incessantemente, os teus juízos.
21 Increpaste os soberbos, os malditos, que se desviam dos teus mandamentos.
22 Tira de sobre mim o opróbrio e o desprezo, pois tenho guardado os teus testemunhos.
23 Assentaram-se príncipes e falaram contra mim, mas o teu servo considerou nos teus decretos.
24 Com efeito, os teus testemunhos são o meu prazer, são os meus conselheiros.
25 A minha alma está apegada ao pó; vivifica-me segundo a tua palavra.
26 Eu te expus os meus caminhos, e tu me valeste; ensina-me os teus decretos.
27 Faze-me atinar com o caminho dos teus preceitos, e meditarei nas tuas maravilhas.

12Būk pašlovintas, VIEŠPATIE! Išmokyk mane savo įstatų.
13Kartoju lūpomis visus tavo burnos sprendimus.
14Džiaugiuosi tavo kelio įsakais kaip visais turtais.
15Gilinuosi į tavo įsakymus ir įsižiūriu į tavo kelius.
16Mėgaujuosi tavo įstatais, paisysiu tavo žodžio.
ג17 Būk dosnus savo tarnui, kad galėčiau gyventi, laikydamasis tavo žodžio.
18Atmerk man akis, kad galėčiau suprasti tavo Įstatymo nuostabius vaisius.
19Gyvenu tik kaip ateivis žemėje, tad neslėpk nuo manęs savo įsakymų.
20Man širdis alpsta nuo ilgesio, dieną naktį ieškau tavo sprendimų.
21Tu grasini įžūliesiems – prakeiktiesiems, kurie nuklysta nuo tavo įsakymų.
22Išlaisvink mane nuo pajuokos ir užgaulių, nes laikausi tavo įsakų.
23Nors didžiūnai suėjo ir sąmokslauja prieš mane, tavo tarnas rūpinsis tavo įstatais.
24Tavo įsakai man žavūs, jie man patarėjai.
ב25 Parblokštas guliu dulkėse, tad atgaivink mane, kaip esi pažadėjęs.
26Kai parodžiau savo siekius, tu mane išklausei, tad mokyk mane savo įsakų.
27Padėk man suprasti tavo įsakų kelią, ir aš žavėsiuosi tavo nuostabiais darbais.

[28] A minha alma, de tristeza, verte lágrimas; fortalece-me segundo a tua palavra.

[28]Esu skausmo žudomas, tad palaikyk mane, kaip esi pažadėjęs.

[29] Afasta de mim o caminho da falsidade e favorece-me com a tua lei.

[29]Neleisk man eiti klystkeliais, būk geras man ir mokyk savo Įstatymo.

[30] Escolhi o caminho da fidelidade e decidi-me pelos teus juízos.

[30]Pasirinkau ištikimybės kelią, mano kelrodis – tavo sprendimai.

[31] Aos teus testemunhos me apego; não permitas, SENHOR, seja eu envergonhado.

[31]Tvirtai laikausi tavo įsakų; neleisk man, VIEŠPATIE, patirti gėdos.

[32] Percorrerei o caminho dos teus mandamentos, quando me alegrares o coração.

[32]Bėgu tavo įsakymų keliu, nes tu man duodi imlią širdį.

[33] Ensina-me, SENHOR, o caminho dos teus decretos, e os seguirei até ao fim.

ה[33] Mokyk mane, VIEŠPATIE, savo įstatų kelio, ir jo laikysiuosi dieną naktį.

[34] Dá-me entendimento, e guardarei a tua lei; de todo o coração a cumprirei.

[34]Suteik man įžvalgos laikytis tavo Įstatymo ir visa širdimi jam paklusti.

[35] Guia-me pela vereda dos teus mandamentos, pois nela me comprazo.

[35]Vesk mane savo įsakymų taku, nes tai man labai rūpi.

[36] Inclina-me o coração aos teus testemunhos e não à cobiça.

[36]Palenk mano širdį į savo įsakus, o ne į savanaudį pelną.

[37] Desvia os meus olhos, para que não vejam a vaidade, e vivifica-me no teu caminho.

[37]Nugręžk mano akis nuo to, kas tuščia, laikyk mane gyvą savo keliuose.

[38] Confirma ao teu servo a tua promessa feita aos que te temem.

[38]Laikykis man, savo tarnui, duoto pažado, pažado, kurį davei tavęs pagarbiai bijantiems.

[39] Afasta de mim o opróbrio, que temo, porque os teus juízos são bons.

[39]Nugręžk nuo manęs užgaules, kurių bijausi, nes tavo sprendimai geri.

[40] Eis que tenho suspirado pelos teus preceitos; vivifica-me por tua justiça.

[40]Juk žinai, kad ilgiuosi tavo įsakų, tad suteik man naują gyvenimą, nes tu esi teisus!

[41] Venham também sobre mim as tuas misericórdias, SENHOR, e a tua salvação, segundo a tua promessa.

ו[41] Tepasiekia mane, VIEŠPATIE, tavo gerumas, tavo išganymas, kaip esi pažadėjęs.

42 E saberei responder aos que me insultam, pois confio na tua palavra.

43 Não tires jamais de minha boca a palavra da verdade, pois tenho esperado nos teus juízos.

44 Assim, observarei de contínuo a tua lei, para todo o sempre.

45 E andarei com largueza, pois me empenho pelos teus preceitos.

46 Também falarei dos teus testemunhos na presença dos reis e não me envergonharei.

47 Terei prazer nos teus mandamentos, os quais eu amo.

48 Para os teus mandamentos, que amo, levantarei as mãos e meditarei nos teus decretos.

49 Lembra-te da promessa que fizeste ao teu servo, na qual me tens feito esperar.

50 O que me consola na minha angústia é isto: que a tua palavra me vivifica.

51 Os soberbos zombam continuamente de mim; todavia, não me afasto da tua lei.

52 Lembro-me dos teus juízos de outrora e me conforto, ó SENHOR.

53 De mim se apoderou a indignação, por causa dos pecadores que abandonaram a tua lei.

54 Os teus decretos são motivo dos meus cânticos, na casa da minha peregrinação.

55 Lembro-me, SENHOR, do teu nome, durante a noite, e observo a tua lei.

56 Tem-se dado assim comigo, porque guardo os teus preceitos.

42Tuomet galėsiu atsakyti mano užgauliotojams, nes tavo žodžiu pasitikiu.

43Įgalink mane visados sakyti tiesą, nes mano viltis – tavo sprendimai.

44Paklusiu tavo Įstatymui visados – per amžių amžius.

45Eisiu erdviu keliu, nes ieškojau tavo įsakų.

46Kalbėsiu apie tavo įsakus ir nesigėdinsiu karalių akivaizdoje.

47Mėgaujuosi tavo įsakymais, nes juos myliu.

48Gerbiu ir myliu tavo įsakymus, – gilinuosi į tavo įstatus.

ז49 Atmink savo pažadą man, savo tarnui, kuriuo davei man vilties.

50Net kančioje esu paguostas, nes tavo pažadas mane gaivina.

51Nors įžūlieji visados iš manęs šaiposi, nuo tavo Įstatymo nenusigręžiu.

52Kai prisimenu senuosius tavo sprendimus, VIEŠPATIE, pasiguodžiu jais.

53Kai matau nedorėlius, nepaisančius tavo Įstatymo, mane apima pyktis.

54Tavo įstatai – mano giesmės šerdis, kur tik apsigyvenu.

55Naktį atsimenu, VIEŠPATIE, tavo vardą ir paklūstu tavo Įstatymui.

56Tai mano laimė, nes laikiausi tavo įsakų.

[57] O SENHOR é a minha porção; eu disse que guardaria as tuas palavras.
[58] Imploro de todo o coração a tua graça; compadece-te de mim, segundo a tua palavra.
[59] Considero os meus caminhos e volto os meus passos para os teus testemunhos.
[60] Apresso-me, não me detenho em guardar os teus mandamentos.
[61] Laços de perversos me enleiam; contudo, não me esqueço da tua lei.
[62] Levanto-me à meia-noite para te dar graças, por causa dos teus retos juízos.
[63] Companheiro sou de todos os que te temem e dos que guardam os teus preceitos.
[64] A terra, SENHOR, está cheia da tua bondade; ensina-me os teus decretos.
[65] Tens feito bem ao teu servo, SENHOR, segundo a tua palavra.
[66] Ensina-me bom juízo e conhecimento, pois creio nos teus mandamentos.
[67] Antes de ser afligido, andava errado, mas agora guardo a tua palavra.
[68] Tu és bom e fazes o bem; ensina-me os teus decretos.
[69] Os soberbos têm forjado mentiras contra mim; não obstante, eu guardo de todo o coração os teus preceitos.
[70] Tornou-se-lhes o coração insensível, como se fosse de sebo; mas eu me comprazo na tua lei.
[71] Foi-me bom ter eu passado pela aflição, para que aprendesse os teus decretos.

ח[57]VIEŠPATS mano dalis; aš pasiryžau laikytis tavo žodžių.
[58]Maldauju tave iš visos širdies, būk man gailestingas, kaip esi pažadėjęs!
[59]Kai pergalvoju tavo kelius, kreipiu savo kojas į tavo įsakus.
[60]Skubu nedelsdamas laikytis tavo įsakymų.
[61]Nors nedorėlių virvės mane apipynė, tavo Įstatymo nemetu.
[62]Vidurnaktį keliuosi tavęs šlovinti dėl tavo teisių sprendimų.
[63]Esu pagarbiai tavęs bijančiųjų bičiulis, visų tų, kurie laikosi tavo įsakų.
[64]Tavo gerumo, VIEŠPATIE, kupina žemė; mokyk mane savo įstatų.
ט[65] Tu buvai geras man, savo tarnui, VIEŠPATIE, kaip buvai pažadėjęs.
[66]Mokyk mane sveikos nuovokos ir pažinimo, nes pasitikiu tavo įsakymais.
[67]Prieš nubaudžiamas nuklysdavau, bet dabar laikausi tavo įsakų.
[68]Geras esi ir gera darai, tad mokyk mane savo įstatų.
[69]Įžūlieji šmeižia mane melais, o aš visa širdimi laikausi tavo įsakų.
[70]Jų širdis atbukusi ir nutukusi, o aš mėgaujuosi tavo Įstatymu.
[71]Gera man, kad skyrei tokią bausmę – išmokti tavo įstatų.

[72] Para mim vale mais a lei que procede de tua boca do que milhares de ouro ou de prata.

[72]Tavo duotas Įstatymas man brangesnis už tūkstantį aukso ir sidabro gabalų.

[73] As tuas mãos me fizeram e me afeiçoaram; ensina-me para que aprenda os teus mandamentos.

י[73] Tavo rankos padarė mane ir sukūrė; padėk man suvokti, kad reikia mokytis tavo įsakymų.

[74] Alegraram-se os que te temem quando me viram, porque na tua palavra tenho esperado.

[74]Tavęs pagarbiai bijantieji matydami mane džiūgaus, kad aš sudėjau viltį į tavo žodį.

[75] Bem sei, ó SENHOR, que os teus juízos são justos e que com fidelidade me afligiste.

[75]Žinau, VIEŠPATIE, kad teisūs tavo sprendimai ir kad dėl to mane nubaudei, jog esi ištikimas.

[76] Venha, pois, a tua bondade consolar-me, segundo a palavra que deste ao teu servo.

[76]Tepaguodžia mane tavo gerumas, kaip savo tarnui esi pažadėjęs.

[77] Baixem sobre mim as tuas misericórdias, para que eu viva; pois na tua lei está o meu prazer.

[77]Tepasiekia mane tavo gailestingumas, kad būčiau gyvas, nes tavo Įstatymas man žavus.

[78] Envergonhados sejam os soberbos por me haverem oprimido injustamente; eu, porém, meditarei nos teus preceitos.

[78]Tebūna sugėdinti įžūlieji, nes melu jie nuskriaudė mane; o aš gilinsiuosi į tavo įsakus.

[79] Voltem-se para mim os que te temem e os que conhecem os teus testemunhos.

[79]Tesueina pas mane pagarbiai tavęs bijantieji, visi tie, kurie žino tavo įsakus.

[80] Seja o meu coração irrepreensível nos teus decretos, para que eu não seja envergonhado.

[80]Tebūna mano širdis be ydos pagal tavo įstatus, kad nebūčiau sugėdintas.

[81] Desfalece-me a alma, aguardando a tua salvação; porém espero na tua palavra.

כ[81] Mano širdis ilgisi tavo išganymo, aš dedu viltį į tavo žodžius.

[82] Esmorecem os meus olhos de tanto esperar por tua promessa, enquanto digo: quando me haverás de consolar?

[82]Akis pražiūrėjau, laukdamas, kas tavo žadėta, ir klausiu: „Kada mane paguosi?“

[83] Já me assemelho a um odre na fumaça; contudo, não me esqueço dos teus decretos.

[83]Nors tapau panašus į sutrešusį vynmaišį, tavo įstatų neužmiršau.

[84] Quantos vêm a ser os dias do teu servo? Quando me farás justiça contra os que me perseguem?

[84]Kiek ilgai tavo tarnas turi kęsti? Kada pašauksi į teismą mano persekiotojus?

[85] Para mim abriram covas os soberbos, que não andam consoante a tua lei.

[85]Įžūlieji iškasė man duobes; jie šaiposi iš tavo Įstatymo.

[86] São verdadeiros todos os teus mandamentos; eles me perseguem injustamente; ajuda-me.

[86]Visi tavo įsakymai man galioja; be priežasties esu persekiojamas, tad padėk man!

[87] Quase deram cabo de mim, na terra; mas eu não deixo os teus preceitos.

[87]Nors jie beveik pribaigė mane žemėje, aš neapleidau tavo įsakų.

[88] Vivifica-me, segundo a tua misericórdia, e guardarei os testemunhos oriundos de tua boca.

[88]Dėl savo gerumo leisk man gyventi, idant laikyčiausi tavo duotų įsakų.

[89] Para sempre, ó SENHOR, está firmada a tua palavra no céu.

ל[89] Tavo žodis, VIEŠPATIE, tveria amžinai, tvirtai stovi danguje.

[90] A tua fidelidade estende-se de geração em geração; fundaste a terra, e ela permanece.

[90]Tavo ištikimybė trunka per visas kartas; tu padėjai į vietą žemę, ir ji tebestovi.

[91] Conforme os teus juízos, assim tudo se mantém até hoje; porque ao teu dispor estão todas as coisas.

[91]Visa tveria ligi šiol, kaip tavo nuspręsta, nes visa tarnauja tau.

[92] Não fosse a tua lei ter sido o meu prazer, há muito já teria eu perecido na minha angústia.

[92]Jeigu tavo Įstatymas nebūtų man džiaugsmo šaltinis, būčiau pražuvęs varge.

[93] Nunca me esquecerei dos teus preceitos, visto que por eles me tens dado vida.

[93]Per amžius neužmiršiu tavo įsakų, nes per juos išlaikei mane gyvą.

[94] Sou teu; salva-me, pois eu busco os teus preceitos.

[94]Tavo esu, tad gelbėk mane, nes aš neatsidžiaugiu tavo įsakais.

[95] Os ímpios me espreitam para perder-me; mas eu atento para os teus testemunhos.

[95]Nedorėliai kėsinasi mane pražudyti, bet aš gilinuosi į tavo įsakus.

[96] Tenho visto que toda perfeição tem seu limite; mas o teu mandamento é ilimitado.

[96]Pamačiau, kad visi dalykai riboti, bet tavo įsakymas beribis.

[97] Quanto amo a tua lei! É a minha meditação, todo o dia!

מ[97] O, kaip aš branginu tavo Įstatymą! Mąstau apie jį visą dieną.

98 Os teus mandamentos me fazem mais sábio que os meus inimigos; porque, aqueles, eu os tenho sempre comigo.
99 Compreendo mais do que todos os meus mestres, porque medito nos teus testemunhos.
100 Sou mais prudente que os idosos, porque guardo os teus preceitos.
101 De todo mau caminho desvio os pés, para observar a tua palavra.
102 Não me aparto dos teus juízos, pois tu me ensinas.
103 Quão doces são as tuas palavras ao meu paladar! Mais que o mel à minha boca.
104 Por meio dos teus preceitos, consigo entendimento; por isso, detesto todo caminho de falsidade.
105 Lâmpada para os meus pés é a tua palavra e, luz para os meus caminhos.
106 Jurei e confirmei o juramento de guardar os teus retos juízos.
107 Estou aflitíssimo; vivifica-me, SENHOR, segundo a tua palavra.
108 Aceita, SENHOR, a espontânea oferenda dos meus lábios e ensina-me os teus juízos.
109 Estou de contínuo em perigo de vida; todavia, não me esqueço da tua lei.
110 Armam ciladas contra mim os ímpios; contudo, não me desvio dos teus preceitos.
111 Os teus testemunhos, recebi-os por legado perpétuo, porque me constituem o prazer do coração.

98Tavo įsakymas padaro mane išmintingesnį už priešus, nes jis nuolat su manimi.
99Įgijau daugiau įžvalgos už savo mokytojus, nes tavo įsakai – mano užsiėmimas.
100Įgijau daugiau supratimo už seniūnus, nes laikausi tavo įsakų.
101Į jokį nedorą kelią kojos nekėliau, idant laikyčiausi tavo žodžio.
102Nuo tavo sprendimų nenutolau, nes tu pats esi mano mokytojas.
103Kokie malonūs tavo žodžiai mano gomuriui, saldesni už medų mano burnai!
104Iš tavo įsakų įgyju išminties, todėl nekenčiu jokio sukto kelio.
נ105 Tavo žodis – žibintas mano žingsniams ir šviesa mano takui.
106Laikysiuosi savo iškilmingos priesaikos paklusti tavo teisiems sprendimams.
107Esu sielvarto baisiai nukamuotas; VIEŠPATIE, atgaivink mane, kaip esi pažadėjęs.
108Priimk mano laisvas šlovės atnašas, VIEŠPATIE, ir mokyk mane savo įsakų.
109Nors mano gyvastis nuolat pavojuje, tavo Įstatymo niekada neužmirštu.
110Nedorėliai spendė man žabangus, bet nuo tavo įsakų nenukrypau.
111Tavo įsakai – mano amžinas paveldas, nes jais žavisi mano širdis.

112 Induzo o coração a guardar os teus decretos, para sempre, até ao fim.	112Širdimi stengiuosi vykdyti tavo įstatus amžinai, iki pat galo.
113 Aborreço a duplicidade, porém amo a tua lei.	ס113 Nepakenčiu suktos širdies žmonių, bet myliu tavo Įstatymą.
114 Tu és o meu refúgio e o meu escudo; na tua palavra, eu espero.	114Tu mano užuovėja ir skydas, mano viltis tavo žodyje.
115 Apartai-vos de mim, malfeitores; quero guardar os mandamentos do meu Deus.	115Atstokite nuo manęs, piktadariai; aš laikysiuosi savo Dievo įsakymų.
116 Ampara-me, segundo a tua promessa, para que eu viva; não permitas que a minha esperança me envergonhe.	116Stiprink mane gyvenime, kaip esi pažadėjęs, neleisk mano vilčiai niekais nueiti.
117 Sustenta-me, e serei salvo e sempre atentarei para os teus decretos.	117Padėk man, kad būčiau saugus ir visada branginčiau tavo įstatus.
118 Desprezas os que se desviam dos teus decretos, porque falsidade é a astúcia deles.	118Tu atmeti visus, kurie nuklysta nuo tavo įstatų, nes suktos jų užmačios tuščios.
119 Rejeitas, como escória, todos os ímpios da terra; por isso, amo os teus testemunhos.	119Atliekomis laikai visus žemės nedorėlius, todėl aš myliu tavo įsakus.
120 Arrepia-se-me a carne com temor de ti, e temo os teus juízos.	120Iš tavo baimės šiurpas apima mano kūną, esu kupinas pagarbios baimės tavo sprendimams.
121 Tenho praticado juízo e justiça; não me entregues aos meus opressores.	ע121 Dariau, kas teisinga ir teisu; tad nepalik manęs mano engėjams.
122 Sê fiador do teu servo para o bem; não permitas que os soberbos me oprimam.	122Laiduok savo tarno gerovę, neleisk įžūliems žmonėms manęs engti.
123 Desfalecem-me os olhos à espera da tua salvação e da promessa da tua justiça.	123Akis pražiūrėjau, laukdamas tavo išganymo ir tavo teisaus pažado įvykdymo.
124 Trata o teu servo segundo a tua misericórdia e ensina-me os teus decretos.	124Elkis su savo tarnu pagal savo ištikimąją meilę ir mokyk mane savo įstatų.
125 Sou teu servo; dá-me entendimento, para que eu conheça os teus testemunhos.	125Aš tavo tarnas, tad duok išminties, idant pažinčiau tavo įstatus.

126 Já é tempo, SENHOR, para intervires, pois a tua lei está sendo violada.

127 Amo os teus mandamentos mais do que o ouro, mais do que o ouro refinado.

128 Por isso, tenho por, em tudo, retos os teus preceitos todos e aborreço todo caminho de falsidade.

129 Admiráveis são os teus testemunhos; por isso, a minha alma os observa.

130 A revelação das tuas palavras esclarece e dá entendimento aos simples.

131 Abro a boca e aspiro, porque anelo os teus mandamentos.

132 Volta-te para mim e tem piedade de mim, segundo costumas fazer aos que amam o teu nome.

133 Firma os meus passos na tua palavra, e não me domine iniqüidade alguma.

134 Livra-me da opressão do homem, e guardarei os teus preceitos.

135 Faze resplandecer o rosto sobre o teu servo e ensina-me os teus decretos.

136 Torrentes de água nascem dos meus olhos, porque os homens não guardam a tua lei.

137 Justo és, SENHOR, e retos, os teus juízos.

138 Os teus testemunhos, tu os impuseste com retidão e com suma fidelidade.

139 O meu zelo me consome, porque os meus adversários se esquecem da tua palavra.

140 Puríssima é a tua palavra; por isso, o teu servo a estima.

126 Jau metas veikti VIEŠPAČIUI, nes tavo Įstatymas pažeidžiamas.

127 Tikrai aš myliu tavo įsakymus labiau už auksą, net už gryną auksą.

128 Tikrai aš tvarkau savo žingsnius pagal tavo įsakus ir nekenčiu jokio sukto kelio.

פ 129 Nuostabūs tavo įsakai, todėl jų laikausi.

130 Tavo žodžių aiškinimas apšviečia, pamoko įžvalgos net neišmanėlius.

131 Atvira burna godžiai kvėpuoju, nes ilgiuosi tavo įsakymų.

132 Pažvelk į mane ir būk man maloningas, kaip visiems, kurie brangina tavo vardą.

133 Neleisk man suklupti, kaip esi pažadėjęs, ir niekada neleisk, kad pikta mane nugalėtų.

134 Atpirk mane nuo žmonių, kurie mane engia, kad laikyčiausi tavo įsakų.

135 Tešviečia tavo veidas tavo tarnui, temoko mane tavo įstatų.

136 Mano akys liejo ašarų upelius dėl to, kad žmonės nepaklūsta tavo Įstatymui.

צ 137 Tu teisus, VIEŠPATIE, teisūs tavo sprendimai.

138 Tu išleidai teisius įsakus, jie nepajudinamai tvirti.

139 Mane apmaudas graužia lyg ugnis, nes mano priešai nepaiso tavo žodžių.

140 Koks tikras tavo pažadas! Tavo tarnas jį myli.

141 Pequeno sou e desprezado; contudo, não me esqueço dos teus preceitos.

142 A tua justiça é justiça eterna, e a tua lei é a própria verdade.

143 Sobre mim vieram tribulação e angústia; todavia, os teus mandamentos são o meu prazer.

144 Eterna é a justiça dos teus testemunhos; dá-me a inteligência deles, e viverei.

145 De todo o coração eu te invoco; ouve-me, SENHOR; observo os teus decretos.

146 Clamo a ti; salva-me, e guardarei os teus testemunhos.

147 Antecipo-me ao alvorecer do dia e clamo; na tua palavra, espero confiante.

148 Os meus olhos antecipam-se às vigílias noturnas, para que eu medite nas tuas palavras.

149 Ouve, SENHOR, a minha voz, segundo a tua bondade; vivifica-me, segundo os teus juízos.

150 Aproximam-se de mim os que andam após a maldade; eles se afastam da tua lei.

151 Tu estás perto, SENHOR, e todos os teus mandamentos são verdade.

152 Quanto às tuas prescrições, há muito sei que as estabeleceste para sempre.

153 Atenta para a minha aflição e livra-me, pois não me esqueço da tua lei.

154 Defende a minha causa e liberta-me; vivifica-me, segundo a tua promessa.

155 A salvação está longe dos ímpios, pois não procuram os teus decretos.

141 Nors esu menkutis ir niekinamas, tavo įsakų laikausi.

142 Tavo teisumas – amžinas teisumas, ir tavo Įstatymas – tiesa.

143 Nors vargas ir skausmas ištiko mane, tavo įsakymai mane žavi.

144 Tavo įsakai teisūs per amžius; padėk man suprasti, idant gyvenčiau.

ק 145 Iš visos širdies šaukiu: išklausyk mane, VIEŠPATIE, ir aš paklusiu tavo įstatams!

146 Šaukiuosi tavęs: išgelbėk mane, ir aš laikysiuosi tavo įsakų.

147 Prieš aušrą keliuosi šauktis pagalbos, sudedu viltis į tavo pažadą.

148 Kiekvieną nakties sargybą mano akys sveikina, kai svarstau tavo žodį.

149 Kadangi tavo gerumas ištikimas, išgirsk mano balsą, VIEŠPATIE, išlaikyk mane gyvą, nes esi teisingas.

150 Artinasi tie, kurie į mane kėsinasi, nutolę nuo tavo Įstatymo.

151 Bet tu, VIEŠPATIE, esi arti, ir tavo įsakymai tikri.

152 Seniai apie tavo įsakus patyriau, kad tu juos skyrei būti per amžius.

ר 153 Pažvelk į mano skausmą ir gelbėk mane, nes aš neužmiršau tavo Įstatymo.

154 Užstok mane ir atpirk, išgelbėk, kaip esi pažadėjęs.

155 Nedorėliai nebus išgelbėti, nes tavo įstatų jie neieško.

[156] Muitas, SENHOR, são as tuas misericórdias; vivifica-me, segundo os teus juízos.

[157] São muitos os meus perseguidores e os meus adversários; não me desvio, porém, dos teus testemunhos.

[158] Vi os infiéis e senti desgosto, porque não guardam a tua palavra.

[159] Considera em como amo os teus preceitos; vivifica-me, ó SENHOR, segundo a tua bondade.

[160] As tuas palavras são em tudo verdade desde o princípio, e cada um dos teus justos juízos dura para sempre.

[161] Príncipes me perseguem sem causa, porém o que o meu coração teme é a tua palavra.

[162] Alegro-me nas tuas promessas, como quem acha grandes despojos.

[163] Abomino e detesto a mentira; porém amo a tua lei.

[164] Sete vezes no dia, eu te louvo pela justiça dos teus juízos.

[165] Grande paz têm os que amam a tua lei; para eles não há tropeço.

[166] Espero, SENHOR, na tua salvação e cumpro os teus mandamentos.

[167] A minha alma tem observado os teus testemunhos; eu os amo ardentemente.

[168] Tenho observado os teus preceitos e os teus testemunhos, pois na tua presença estão todos os meus caminhos.

[169] Chegue a ti, SENHOR, a minha súplica; dá-me entendimento, segundo a tua palavra.

[156]Didis tavo gailestingumas, VIEŠPATIE, tad išgelbėk mane, kaip esi pažadėjęs.

[157]Turiu daug priešų ir engėjų, bet nuo tavo įsakų nenukrypau.

[158]Žvelgiu į neištikimus žmones ir bjauriuosi, nes jie nesilaiko tavo žodžių.

[159]Žiūrėk, kaip aš branginu tavo įsakus, tad išgelbėk mane, kaip tinka tavo gerumui.

[160]Tiesa – tavo žodžio šerdis, kiekvienas tavo teisus sprendimas tveria amžinai.

ש[161] Didžiūnai persekioja mane be priežasties, bet mano širdis pagarbiai žiūri į tavo žodžius.

[162]Mėgaujuosi tavo žodžiu, kaip žmogus paėmęs didelį grobį.

[163]Nekenčiu ir bjauriuosi melu, bet myliu tavo Įstatymą.

[164]Šlovinu tave kasdien septynis kartus, nes teisūs tavo sprendimai.

[165]Didi ramybė mylintiems tavo Įstatymą; jiems nėra suklupimo akmens.

[166]Laukiu viltingai tavo išganymo, VIEŠPATIE, ir vykdau tavo įsakymus.

[167]Laikausi tavo įsakų, nepaprastai juos branginu.

[168]Laikausi tavo įsakų ir pamokymų, nes tu matai mano kelius.

ת[169] Tepasiekia tave, VIEŠPATIE, mano šauksmas; padėk man suprasti, kaip esi pažadėjęs.

[170] Chegue a minha petição à tua presença; livra-me segundo a tua palavra.
[171] Profiram louvor os meus lábios, pois me ensinas os teus decretos.
[172] A minha língua celebre a tua lei, pois todos os teus mandamentos são justiça.
[173] Venha a tua mão socorrer-me, pois escolhi os teus preceitos.
[174] Suspiro, SENHOR, por tua salvação; a tua lei é todo o meu prazer.
[175] Viva a minha alma para louvar-te; ajudem-me os teus juízos.
[176] Ando errante como ovelha desgarrada; procura o teu servo, pois não me esqueço dos teus mandamentos.

[170]Tepasiekia tave mano maldavimas, išgelbėk mane pagal savo pažadą.
[171]Iš mano lūpų veršis šlovės giesmė, nes tu mokai mane savo įstatų.
[172]Mano liežuvis giedos apie tavo pažadą, nes teisūs visi tavo įsakymai.
[173]Tebūna tavo ranka pasiruošusi man padėti, nes pasirinkau tavo įsakus.
[174]Ilgiuosi tavo išganymo, VIEŠPATIE, ir žaviuosi tavo Įstatymu.
[175]Leisk man gyventi ir tave šlovinti, tepalaiko mane tavo sprendimai.
[176]Klajoju lyg paklydusi avis; surask savo tarną, nes aš neužmiršau tavo įsakymų.

Salmo 120

Contra as más línguas
Cântico de romagem

[1] Na minha angústia, clamo ao SENHOR, e ele me ouve.
[2] SENHOR, livra-me dos lábios mentirosos, da língua enganadora.
[3] Que te será dado ou que te será acrescentado, ó língua enganadora?
[4] Setas agudas do valente e brasas vivas de zimbro.
[5] Ai de mim, que peregrino em Meseque e habito nas tendas de Quedar.
[6] Já há tempo demais que habito com os que odeiam a paz.
[7] Sou pela paz; quando, porém, eu falo, eles teimam pela guerra.

Psalmynas 120

[1]Pakopų giesmė. Būdamas pavojuje, šaukiausi VIEŠPATIES, ir jis mane išklausė.
[2]VIEŠPATIE, išgelbėk mane nuo klastingų lūpų ir apgaulingo liežuvio.
[3]Melagiai, ką Dievas jums padarys? Kaip jus nubaus?
[4]Aštriomis galiūnų strėlėmis, degančiomis žarijomis!
[5]Vargas man, kad esu ateivis Mešeche ir turiu gyventi tarp Kedaro palapinių!
[6]Per ilgai man teko gyventi su tais, kurie nekenčia taikos.
[7]Esu visiškai taikus, bet kai kalbu, jie nori karo.

Salmo 121

Deus, o fiel guarda dos homens

Psalmynas 121

Cântico de romagem

1 Elevo os olhos para os montes: de onde me virá o socorro?

2 O meu socorro vem do SENHOR, que fez o céu e a terra.

3 Ele não permitirá que os teus pés vacilem; não dormitará aquele que te guarda.

4 É certo que não dormita, nem dorme o guarda de Israel.

5 O SENHOR é quem te guarda; o SENHOR é a tua sombra à tua direita.

6 De dia não te molestará o sol, nem de noite, a lua.

7 O SENHOR te guardará de todo mal; guardará a tua alma.

8 O SENHOR guardará a tua saída e a tua entrada, desde agora e para sempre.

1Pakopų giesmė. Keliu akis į kalnus – iš kur ateis man pagalba?

2Mano pagalba ateina iš VIEŠPATIES, kuris padarė dangų ir žemę.

3Tavo kojai suklupti jis neleis; tas, kuris tave globoja, budi.

4Štai Izraelio globėjas nei snaudžia, nei miega!

5VIEŠPATS tave saugo, tavo dešinėje VIEŠPATS – tavo užuovėja.

6Dieną saulė neužgaus tavęs, nė mėnulis naktį.

7VIEŠPATS saugos tave nuo viso, kas pikta, jis saugos tavo gyvastį.

8VIEŠPATS saugos tave išeinantį ir grįžtantį dabar ir amžinai.

Salmo 122

Oração pela paz de Jerusalém

Cântico de romagem. De Davi

1 Alegrei-me quando me disseram: Vamos à Casa do SENHOR.

2 Pararam os nossos pés junto às tuas portas, ó Jerusalém!

3 Jerusalém, que estás construída como cidade compacta,

4 para onde sobem as tribos, as tribos do SENHOR, como convém a Israel, para renderem graças ao nome do SENHOR.

5 Lá estão os tronos de justiça, os tronos da casa de Davi.

6 Orai pela paz de Jerusalém! Sejam prósperos os que te amam.

Psalmynas 122

1Pakopų giesmė. Dovydo. Kaip džiaugiausi, kai buvo pasakyta: „Eime į VIEŠPATIES Namus!“

2Jau įkėlėme koją, stovime tavo vartuose, Jeruzale!

3Jeruzalė pastatyta lyg miestas, suaustas tvirtai į viena.

4Kopia į ją giminės, VIEŠPATIES giminės, kaip įsakyta Izraeliui, kad padėkotų VIEŠPATIES vardui.

5Ten pastatyti teismo sostai, Dovydo namų sostai.

6Melskitės už Jeruzalės gerovę: „Tebūna saugūs, kurie tave myli!

[7] Reine paz dentro de teus muros e prosperidade nos teus palácios.
[8] Por amor dos meus irmãos e amigos, eu peço: haja paz em ti!
[9] Por amor da Casa do SENHOR, nosso Deus, buscarei o teu bem.

[7]Tebūna palaima tavo sienose, ir ramybė tavo pastatuose“.
[8]Savo giminių ir bičiulių labui sakysiu: „Tebūna tavyje ramybė!“
[9]Dėl VIEŠPATIES, mūsų Dievo Namų, ieškosiu to, kas tau gera.

Salmo 123

Solicitude por auxílio divino
Cântico de romagem

[1] A ti, que habitas nos céus, elevo os olhos!
[2] Como os olhos dos servos estão fitos nas mãos dos seus senhores, e os olhos da serva, na mão de sua senhora, assim os nossos olhos estão fitos no SENHOR, nosso Deus, até que se compadeça de nós.
[3] Tem misericórdia de nós, SENHOR, tem misericórdia; pois estamos sobremodo fartos de desprezo.
[4] A nossa alma está saturada do escárnio dos que estão à sua vontade e do desprezo dos soberbos.

Psalmynas 123

[1]Pakopų giesmė. Keliu akis į tave, į tave, kuris sėdi dangaus soste!
[2]Kaip tarnų akys žvelgia į šeimininko ranką ir tarnaitės akys į šeimininkės ranką, taip mes žvelgiame į VIEŠPATĮ, mūsų Dievą, laukdami, kol jis mūsų pasigailės.
[3]Pasigailėk mūsų, VIEŠPATIE, pasigailėk mūsų, nes esame persisotinę didelio pažeminimo.
[4]Jau esame persisotinę įžūliųjų patyčių ir išdidžiųjų paniekos.

Salmo 124

Deus, nosso protetor e libertador
Cântico de romagem. De Davi

[1] Não fosse o SENHOR, que esteve ao nosso lado, Israel que o diga;
[2] não fosse o SENHOR, que esteve ao nosso lado, quando os homens se levantaram contra nós,
[3] e nos teriam engolido vivos, quando a sua ira se acendeu contra nós;
[4] as águas nos teriam submergido, e sobre a nossa alma teria passado a torrente;

Psalmynas 124

[1]Pakopų giesmė. Dovydo. Jeigu VIEŠPATS nebūtų buvęs mūsų pusėje, – tesako Izraelis, –
[2]jeigu VIEŠPATS nebūtų buvęs mūsų pusėje, kai mus užpuolė priešai,
[3]jie būtų mus gyvus prariję. Kai jie užsidegė pykčiu ant mūsų,
[4]potvynis būtų mus nunešęs, vandenys būtų mus užlieję,

[5] águas impetuosas teriam passado sobre a nossa alma.

[6] Bendito o SENHOR, que não nos deu por presa aos dentes deles.

[7] Salvou-se a nossa alma, como um pássaro do laço dos passarinheiros; quebrou-se o laço, e nós nos vimos livres.

[8] O nosso socorro está em o nome do SENHOR, criador do céu e da terra.

[5]šėlstanti srovė būtų mus paskandinusi.

[6]Tebūna pašlovintas VIEŠPATS, kuris nepaliko mūsų kaip grobio jų dantims!

[7]Ištrūkome lyg paukštis iš medžiotojo spąstų; spąstai sulaužyti, ir mes ištrūkome.

[8]Mūsų pagalba varge – VIEŠPATS, kuris sukūrė dangų ir žemę.

Salmo 125

Fé inabalável

Cântico de romagem

[1] Os que confiam no SENHOR são como o monte Sião, que não se abala, firme para sempre.

[2] Como em redor de Jerusalém estão os montes, assim o SENHOR, em derredor do seu povo, desde agora e para sempre.

[3] O cetro dos ímpios não permanecerá sobre a sorte dos justos, para que o justo não estenda a mão à iniqüidade.

[4] Faze o bem, SENHOR, aos bons e aos retos de coração.

[5] Quanto aos que se desviam para sendas tortuosas, levá-los-á o SENHOR juntamente com os malfeitores. Paz sobre Israel!

Psalmynas 125

[1]Pakopų giesmė. Kas VIEŠPAČIU pasitiki, tas lyg Siono kalnas niekada nesvyruoja ir tveria amžinai.

[2]Kaip kalnai supa Jeruzalę, taip VIEŠPATS saugo savo tautą dabar ir per amžius.

[3]Nedorėlių skeptras niekada neslėgs krašto, skirto teisiesiems, idant teisieji netiestų rankų nedorumui.

[4]Daryk gera, VIEŠPATIE, geriesiems ir doros širdies žmonėms.

[5]Bet tuos, kurie eina kreivais keliais, VIEŠPATS nuvys kartu su nedorėliais. Tebūna ramybė Izraeliui!

Salmo 126

Consolo para os que choram

Cântico de romagem

[1] Quando o SENHOR restaurou a sorte de Sião, ficamos como quem sonha.

[2] Então, a nossa boca se encheu de riso, e a nossa língua, de júbilo; então, entre as

Psalmynas 126

[1]Pakopų giesmė. Kai VIEŠPATS parvedė Siono tremtinius, mes buvome lyg sapne.

[2]Kaip tuomet mes juokėmės, ir mūsų liežuvis netvėrė džiaugsmu! Tuomet buvo

nações se dizia: Grandes coisas o SENHOR tem feito por eles.

3 Com efeito, grandes coisas fez o SENHOR por nós; por isso, estamos alegres.

4 Restaura, SENHOR, a nossa sorte, como as torrentes no Neguebe.

5 Os que com lágrimas semeiam com júbilo ceifarão.

6 Quem sai andando e chorando, enquanto semeia, voltará com júbilo, trazendo os seus feixes.

kalbama tautose: „VIEŠPATS padarė jiems didžių dalykų!“

3Iš tikrųjų VIEŠPATS mums padarė didžių dalykų; kokie mes buvome laimingi!

4VIEŠPATIE, išlaisvink mus įkalintus, kaip srautus Negebo sausvagėse.

5Kas sėja ašarodamas, tas nuiminės derlių džiūgaudamas.

6Nors žmogus išeitų verkdamas, sėkla sėjai nešinas, jis sugrįš namo džiūgaudamas, derliaus pėdais nešinas.

Salmo 127

Todo bem procede de Deus
Cântico de romagem. De Salomão

1 Se o SENHOR não edificar a casa, em vão trabalham os que a edificam; se o SENHOR não guardar a cidade, em vão vigia a sentinela.

2 Inútil vos será levantar de madrugada, repousar tarde, comer o pão que penosamente granjeastes; aos seus amados ele o dá enquanto dormem.

3 Herança do SENHOR são os filhos; o fruto do ventre, seu galardão.

4 Como flechas na mão do guerreiro, assim os filhos da mocidade.

5 Feliz o homem que enche deles a sua aljava; não será envergonhado, quando pleitear com os inimigos à porta.

Psalmynas 127

1Pakopų giesmė. Saliamono. Jei VIEŠPATS nestato namų, veltui triūsia tie, kurie juos stato. Jei VIEŠPATS nesaugo miesto, veltui budi sargai.

2Tuščia jums anksti keltis ir vėlai eiti gulti, jums, kurie valgote sunkiai uždirbtą duoną, nes tais, kuriuos myli, VIEŠPATS pasirūpina jiems tebemiegant.

3Vaikai iš tikrųjų – VIEŠPATIES dovana, o įsčių vaisius – palaiminimas.

4Lyg strėlės galiūno rankoje yra jaunystėje žmogui gimę sūnūs.

5Laimingas žmogus, turintis daug tokių strėlių; jis niekada nebus nugalėtas, kai susikirs su priešais vartuose.

Salmo 128

Temor de Deus e felicidade no lar
Cântico de romagem

1 Bem-aventurado aquele que teme ao SENHOR e anda nos seus caminhos!

Psalmynas 128

1Pakopų giesmė. Laimingi visi, kurie pagarbiai bijo VIEŠPATIES, ir eina jo keliais!

[2] Do trabalho de tuas mãos comerás, feliz serás, e tudo te irá bem.
[3] Tua esposa, no interior de tua casa, será como a videira frutífera; teus filhos, como rebentos da oliveira, à roda da tua mesa.
[4] Eis como será abençoado o homem que teme ao SENHOR!
[5] O SENHOR te abençoe desde Sião, para que vejas a prosperidade de Jerusalém durante os dias de tua vida,
[6] vejas os filhos de teus filhos. Paz sobre Israel!

Salmo 129

Recordação de libertações
Cântico de romagem

[1] Muitas vezes me angustiaram desde a minha mocidade, Israel que o diga;
[2] desde a minha mocidade, me angustiaram, todavia, não prevaleceram contra mim.
[3] Sobre o meu dorso lavraram os aradores; nele abriram longos sulcos.
[4] Mas o SENHOR é justo; cortou as cordas dos ímpios.
[5] Sejam envergonhados e repelidos todos os que aborrecem a Sião!
[6] Sejam como a erva dos telhados, que seca antes de florescer,
[7] com a qual não enche a mão o ceifeiro, nem os braços, o que ata os feixes!
[8] E também os que passam não dizem: A bênção do SENHOR seja convosco! Nós vos abençoamos em nome do SENHOR!

Salmo 130

Das profundezas clamo ao Senhor

[2]Maitinsiesi savo triūso vaisiais. Tu būsi laimingas, ir tau seksis.
[3]Tavo žmona bus lyg vaisingas vynmedis tavo namuose, o vaikai – lyg vynmedžio atžalos prie tavo stalo.
[4]Taip bus palaimintas žmogus, kuris pagarbiai bijo VIEŠPATIES.
[5]Telaimina tave VIEŠPATS iš Siono! Patirk Jeruzalės klestėjimą per visas savo gyvenimo dienas;
[6]pamatyk savo vaikų vaikus. Tebūna ramybė Izraeliui!

Psalmynas 129

[1]Pakopų giesmė. Nuo pat jaunystės buvau labai priešų engiamas, – tesako Izraelis, –
[2]buvau labai priešų puolamas nuo pat jaunystės, bet jie manęs nenugalėjo.
[3]Lyg artojai jie arė man nugarą, arimais ją pavertė.
[4] VIEŠPATS teisus, jis sutraukė nedorėlių virves.
[5]Tepasitraukia sugėdinti visi, kas nekenčia Siono.
[6]Tebūna jie lyg stogų žolė, kuri nuvysta anksčiau, negu užauga.
[7]Pjovėjas nesurenka jos nė saujos, nė pėdų rišėjas neturi ko neštis.
[8]Tenesako praeiviai: „VIEŠPATIES palaiminimas jums! Laininame jus VIEŠPATIES vardu!“

Psalmynas 130

Cântico de romagem

1 Das profundezas clamo a ti, SENHOR.

2 Escuta, SENHOR, a minha voz; estejam alertas os teus ouvidos às minhas súplicas.

3 Se observares, SENHOR, iniqüidades, quem, SENHOR, subsistirá?

4 Contigo, porém, está o perdão, para que te temam.

5 Aguardo o SENHOR, a minha alma o aguarda; eu espero na sua palavra.

6 A minha alma anseia pelo SENHOR mais do que os guardas pelo romper da manhã. Mais do que os guardas pelo romper da manhã,

7 espere Israel no SENHOR, pois no SENHOR há misericórdia; nele, copiosa redenção.

8 É ele quem redime a Israel de todas as suas iniqüidades.

1Pakopų giesmė. Iš nevilties gelmių šaukiuosi tavęs, VIEŠPATIE! VIEŠPATIE, išgirsk mano balsą!

2Tegu tavo ausys atsiveria mano maldavimui, išgirsk jį ir būk gailestingas.

3Jei tu, VIEŠPATIE, paisysi nuodėmių, tai kas, Viešpatie, išliks gyvas?

4Bet tu turi galią atleisti, kad tavęs pagarbiai bijotume.

5Nekantriai laukiu VIEŠPATIES pagalbos ir jo žodžiu pasitikiu.

6Laukiu VIEŠPATIES nekantriau, negu sargybiniai laukia aušros, negu sargybiniai aušros.

7Izraelis laukia VIEŠPATIES, nes VIEŠPATIES yra gerumas, ir jis turi galią atpirkti.

8Jis tikrai atpirks Izraelį iš visų nuodėmių.

Salmo 131

Calma em Deus

Cântico de romagem. De Davi

1 SENHOR, não é soberbo o meu coração, nem altivo o meu olhar; não ando à procura de grandes coisas, nem de coisas maravilhosas demais para mim.

2 Pelo contrário, fiz calar e sossegar a minha alma; como a criança desmamada se aquieta nos braços de sua mãe, como essa criança é a minha alma para comigo.

3 Espera, ó Israel, no SENHOR, desde agora e para sempre.

Psalmynas 131

1Pakopų giesmė. Dovydo. VIEŠPATIE, mano širdis neišdidi ir mano žvilgsnis neišpuikęs. Nesiekiu didelių dalykų, to, kas prašoka mano jėgas.

2Priešingai, esu patenkintas ir ramus; kaip vaikas ramus ant motinos kelių, taip rami širdis mano krūtinėje.

3Pasitikėk VIEŠPAČIU, Izraeli, dabar ir amžinai!

Salmo 132

Psalmynas 132

Uma promessa antiga

Cântico de romagem

[1] Lembra-te, SENHOR, a favor de Davi, de todas as suas provações;

[2] de como jurou ao SENHOR e fez votos ao Poderoso de Jacó:

[3] Não entrarei na tenda em que moro, nem subirei ao leito em que repouso,

[4] não darei sono aos meus olhos, nem repouso às minhas pálpebras,

[5] até que eu encontre lugar para o SENHOR, morada para o Poderoso de Jacó.

[6] Ouvimos dizer que a arca se achava em Efrata e a encontramos no campo de Jaar.

[7] Entremos na sua morada, adoremos ante o estrado de seus pés.

[8] Levanta-te, SENHOR, entra no lugar do teu repouso, tu e a arca de tua fortaleza.

[9] Vistam-se de justiça os teus sacerdotes, e exultem os teus fiéis.

[10] Por amor de Davi, teu servo, não desprezes o rosto do teu ungido.

[11] O SENHOR jurou a Davi com firme juramento e dele não se apartará: Um rebento da tua carne farei subir para o teu trono.

[12] Se os teus filhos guardarem a minha aliança e o testemunho que eu lhes ensinar, também os seus filhos se assentarão para sempre no teu trono.

[13] Pois o SENHOR escolheu a Sião, preferiu-a por sua morada:

[14] Este é para sempre o lugar do meu repouso; aqui habitarei, pois o preferi.

[1]Pakopų giesmė. Neužmiršk, VIEŠPATIE, Dovydo ir visų išvargtų jo vargų.

[2]Jis prisiekė VIEŠPAČIUI ir pažadėjo Jokūbo Galingajam:

[3]„Į namus, kuriuose gyvenu, nežengsiu, į lovos patalą negulsiu,

[4]miego akims neduosiu, akių nesumerksiu,

[5]kol neparūpinsiu VIEŠPAČIUI vietos, buveinės Jokūbo Galingajam“.

[6]Girdėjome apie ją Efratoje, atradome Jaaro laukuose.

[7]Sakėme: „Eikime į jo buveinę, pulkime kniūbsti prie jo sosto pakojo“.

[8]Pakilk, VIEŠPATIE, ir ateik į savo poilsio vietą, tu ir tavo galybės Skrynia!

[9]Tavo kunigai teapsivelka teisumu, tavo ištikimieji tešaukia iš džiaugsmo.

[10]Tu pažadėjai savo tarnui Dovydui; neatmesk, VIEŠPATIE, savo pateptojo.

[11]VIEŠPATS prisiekė Dovydui ir neatsižadės: ,,Padarysiu vieną tavo sūnų karaliumi, ir jis po tavęs viešpataus.

[12]Jei tavo sūnūs bus ištikimi mano Sandorai bei mano įsakams, kuriuos jiems duodu, tai ir jų sūnūs amžinai sėdės tavo soste“.

[13]Mat VIEŠPATS išsirinko Sioną, jis norėjo turėti jį savo Namais.

[14]„Tai mano poilsio vieta amžinai; čia gyvensiu, nes toks mano noras.

[15] Abençoarei com abundância o seu mantimento e de pão fartarei os seus pobres.
[16] Vestirei de salvação os seus sacerdotes, e de júbilo exultarão os seus fiéis.
[17] Ali, farei brotar a força de Davi; preparei uma lâmpada para o meu ungido.
[18] Cobrirei de vexame os seus inimigos; mas sobre ele florescerá a sua coroa.

[15]Gausiai laiminsiu jo maisto atsargas, vargšus pasotinsiu duona.

[16]Jo kunigus aprengsiu teisumu, ir jo ištikimieji šauks iš džiaugsmo.
[17]Jame išželdinsiu Dovydo galybę; parengiau žibintą savo pateptajam.
[18]Jo priešus aprengsiu gėda, o ant jo švytės jo vainikas“.

Salmo 133

A excelência da união fraternal
Cântico de romagem. De Davi

[1] Oh! Como é bom e agradável viverem unidos os irmãos!

[2] É como o óleo precioso sobre a cabeça, o qual desce para a barba, a barba de Arão, e desce para a gola de suas vestes.
[3] É como o orvalho do Hermom, que desce sobre os montes de Sião. Ali, ordena o SENHOR a sua bênção e a vida para sempre.

Psalmynas 133

[1]Pakopų giesmė. Dovydo. Žiūrėk, kaip gera ir malonu, kur broliai gyvena vienybėje!
[2]Tai lyg brangus aliejus ant galvos, varvantis ant barzdos, Aarono barzdos, kol nuteka ant jo apdaro apykaklės.
[3]Tai lyg Hermoną gaivinanti rasa, kuri krinta ant Siono kalnų, nes čia VIEŠPATS teikia savo palaiminimą – amžinąjį gyvenimą.

Salmo 134

Convocando ao culto vespertino
Cântico de romagem

[1] Bendizei ao SENHOR, vós todos, servos do SENHOR, que assistis na Casa do SENHOR, nas horas da noite;
[2] erguei as mãos para o santuário e bendizei ao SENHOR.
[3] De Sião te abençoe o SENHOR, criador do céu e da terra!

Psalmynas 134

[1]Pakopų giesmė. Ateikite ir šlovinkite VIEŠPATĮ, visi VIEŠPATIES tarnai, kurie tarnaujate naktį VIEŠPATIES Namuose.
[2]Tieskite rankas jo šventovės link ir šlovinkite VIEŠPATĮ!
[3]VIEŠPATS, dangaus ir žemės Kūrėjas, tave tepalaimina nuo Siono!

Salmo 135

Louvores a Deus

Psalmynas 135

[1] Aleluia! Louvai o nome do SENHOR; louvai-o, servos do SENHOR,

[2] vós que assistis na Casa do SENHOR, nos átrios da casa do nosso Deus.

[3] Louvai ao SENHOR, porque o SENHOR é bom; cantai louvores ao seu nome, porque é agradável.

[4] Pois o SENHOR escolheu para si a Jacó e a Israel, para sua possessão.

[5] Com efeito, eu sei que o SENHOR é grande e que o nosso Deus está acima de todos os deuses.

[6] Tudo quanto aprouve ao SENHOR, ele o fez, nos céus e na terra, no mar e em todos os abismos.

[7] Faz subir as nuvens dos confins da terra, faz os relâmpagos para a chuva, faz sair o vento dos seus reservatórios.

[8] Foi ele quem feriu os primogênitos no Egito, tanto dos homens como das alimárias;

[9] quem, no meio de ti, ó Egito, operou sinais e prodígios contra Faraó e todos os seus servos;

[10] quem feriu muitas nações e tirou a vida a poderosos reis:

[11] a Seom, rei dos amorreus, e a Ogue, rei de Basã, e a todos os reinos de Canaã;

[12] cujas terras deu em herança, em herança a Israel, seu povo.

[13] O teu nome, SENHOR, subsiste para sempre; a tua memória, SENHOR, passará de geração em geração.

[1]Šlovinkite VIEŠPATĮ! Šlovinkite VIEŠPATIES vardą! Šlovinkite jį, VIEŠPATIES tarnai,

[2]kurie tarnaujate mūsų VIEŠPATIES Namuose, mūsų Dievo Namų kiemuose.

[3]Šlovinkite VIEŠPATĮ, nes VIEŠPATS geras, giedokite giesmę jo vardui, kurį mylime,

[4]nes VIEŠPATS sau išsirinko Jokūbą – Izraelį kaip brangų turtą.

[5]Juk žinau, kad VIEŠPATS didis, mūsų VIEŠPATS didingesnis už visus dievus.

[6]Visa, ko tik VIEŠPATS nori, jis daro danguje ir žemėje, jūrose ir visose gelmėse.

[7]Perkūnijos debesis jis pakelia iš žemės pakraščių žaibuoti ir lietui lyti, vėją išveda iš jo saugyklos.

[8]Jis Egipte išguldė pirmagimius – ir žmonių, ir gyvulių.

[9]Jis siuntė ženklus ir darė nuostabius darbus tavo žemėje, Egipte, ir faraonui, ir visiems jo tarnams.

[10]Jis išguldė daug tautų, sugniuždė galingus valdovus –

[11]amoritų karalių Sihoną, Bašano karalių Ogą, ir visas Kanaano karalystes –

[12]ir atidavė jų žemę kaip paveldą, paveldą Izraeliui, savo tautai.

[13]VIEŠPATIE, amžinai tveria tavo vardas, tavo garsas, VIEŠPATIE, per visas kartas,

[14] Pois o SENHOR julga ao seu povo e se compadece dos seus servos.
[15] Os ídolos das nações são prata e ouro, obra das mãos dos homens.
[16] Têm boca e não falam; têm olhos e não vêem;
[17] têm ouvidos e não ouvem; pois não há alento de vida em sua boca.
[18] Como eles se tornam os que os fazem, e todos os que neles confiam.
[19] Casa de Israel, bendizei ao SENHOR; casa de Arão, bendizei ao SENHOR;
[20] casa de Levi, bendizei ao SENHOR; vós que temeis ao SENHOR, bendizei ao SENHOR.

[21] Desde Sião bendito seja o SENHOR, que habita em Jerusalém! Aleluia!

[14]nes VIEŠPATS gina savo tautą ir gailisi savo tarnų.
[15]Tautų stabai – iš sidabro ir aukso, žmogaus padaryti.
[16]Jie turi burnas, bet nekalba, turi akis, bet nemato.
[17]Jie turi ausis, bet negirdi, nėra nė alsavimo jų burnose.
[18]Panašūs į juos taps, kas juos dirba ir jais pasitiki.
[19]Izraelio namai, šlovinkite VIEŠPATĮ, Aarono namai, šlovinkite VIEŠPATĮ!
[20]Levio namai, šlovinkite VIEŠPATĮ! Jūs, kurie pagarbiai bijote VIEŠPATIES, šlovinkite VIEŠPATĮ!
[21]Tebūna Sione šlovinamas VIEŠPATS, gyvenantis Jeruzalėje! Šlovinkite VIEŠPATĮ!

Salmo 136

A misericórdia de Deus

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.
[2] Rendei graças ao Deus dos deuses, porque a sua misericórdia dura para sempre.
[3] Rendei graças ao SENHOR dos senhores, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[4] ao único que opera grandes maravilhas, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[5] àquele que com entendimento fez os céus, porque a sua misericórdia dura para sempre;

Psalmynas 136

[1]Dėkokite VIEŠPAČIUI, nes jis geras, nes jo ištikimoji meilė amžina.
[2]Dėkokite dievų Dievui, nes jo ištikimoji meilė amžina.
[3]Dėkokite viešpačių VIEŠPAČIUI, nes jo ištikimoji meilė amžina.
[4]Jis daro nuostabiai didingus darbus, nes jo ištikimoji meilė amžina.
[5]Jis savo išmintimi sukūrė dangus, nes jo ištikimoji meilė amžina.

[6] àquele que estendeu a terra sobre as águas, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[6]Jis patiesė žemę ant vandenų, nes jo ištikimoji meilė amžina.

[7] àquele que fez os grandes luminares, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[7]Jis padarė didžiuosius šviesulius, nes jo ištikimoji meilė amžina,

[8] o sol para presidir o dia, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[8]saulę – dienai valdyti, nes jo ištikimoji meilė amžina,

[9] a lua e as estrelas para presidirem a noite, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[9]mėnulį ir žvaigždes – nakčiai valdyti, nes jo ištikimoji meilė amžina.

[10] àquele que feriu o Egito nos seus primogênitos, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[10]Jis nugalėjo Egiptą per jo pirmagimius, nes jo ištikimoji meilė amžina,

[11] e tirou a Israel do meio deles, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[11]ir išvedė Izraelį iš jų žemės, nes jo ištikimoji meilė amžina,

[12] com mão poderosa e braço estendido, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[12]stipria ranka ir galingu petimi, nes jo ištikimoji meilė amžina.

[13] àquele que separou em duas partes o mar Vermelho, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[13]Jis perskyrė Nendrių jūrą, nes jo ištikimoji meilė amžina,

[14] e por entre elas fez passar a Israel, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[14]ir pervedė per ją Izraelį, nes jo ištikimoji meilė amžina,

[15] mas precipitou no mar Vermelho a Faraó e ao seu exército, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[15]bet paskandino faraoną ir jo kariuomenę Nendrių jūroje, nes jo ištikimoji meilė amžina.

[16] àquele que conduziu o seu povo pelo deserto, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[16]Jis vedė savo tautą per dykumą, nes jo ištikimoji meilė amžina,

[17] àquele que feriu grandes reis, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[17]parbloškė didingus karalius, nes jo ištikimoji meilė amžina,

[18] e tirou a vida a famosos reis, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[18]sunaikino garsius karalius, nes jo ištikimoji meilė amžina, –

[19] a Seom, rei dos amorreus, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[20] e a Ogue, rei de Basã, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[21] cujas terras deu em herança, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[22] em herança a Israel, seu servo, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[23] a quem se lembrou de nós em nosso abatimento, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[24] e nos libertou dos nossos adversários, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[25] e dá alimento a toda carne, porque a sua misericórdia dura para sempre.
[26] Oh! Tributai louvores ao Deus dos céus, porque a sua misericórdia dura para sempre.

Salmo 137

Saudades da pátria

[1] Às margens dos rios da Babilônia, nós nos assentávamos e chorávamos, lembrando-nos de Sião.
[2] Nos salgueiros que lá havia, pendurávamos as nossas harpas,
[3] pois aqueles que nos levaram cativos nos pediam canções, e os nossos opressores, que fôssemos alegres, dizendo: Entoai-nos algum dos cânticos de Sião.
[4] Como, porém, haveríamos de entoar o canto do SENHOR em terra estranha?
[5] Se eu de ti me esquecer, ó Jerusalém, que se resseque a minha mão direita.

[19]amoritų karalių Sihoną, nes jo ištikimoji meilė amžina,
[20]Bašano karalių Ogą, nes jo ištikimoji meilė amžina,
[21]ir atidavė jų žemę kaip paveldą, nes jo ištikimoji meilė amžina,
[22]paveldą savo tarnui Izraeliui, nes jo ištikimoji meilė amžina.
[23]Jis mus atminė, kai buvome pažeminti, nes jo ištikimoji meilė amžina,
[24]ir išgelbėjo mus nuo priešų, nes jo ištikimoji meilė amžina.
[25]Jis duoda maisto visiems žmonėms, nes jo ištikimoji meilė amžina.
[26]Dėkokite dangaus Dievui, nes jo ištikimoji meilė amžina.

Psalmynas 137

[1]Prie Babilono upių mes sėdėjome verkdami, Siono kalną atsiminę.
[2]Ant to krašto tuopų pakabinome savo arfas,
[3]nes mus į nelaisvę išvariusieji ten liepė mums giedoti, mūsų engėjai vertė mus džiūgauti, sakydami: „Pagiedokite mums Siono giesmių!“
[4]Kaipgi galime mes giedoti VIEŠPATIES giesmę svetimoje žemėje?
[5]Jeruzale, jeigu tave užmirščiau, tenuvysta mano dešinė!

[6] Apegue-se-me a língua ao paladar, se me não lembrar de ti, se não preferir eu Jerusalém à minha maior alegria.
[7] Contra os filhos de Edom, lembra-te, SENHOR, do dia de Jerusalém, pois diziam: Arrasai, arrasai-a, até aos fundamentos.
[8] Filha da Babilônia, que hás de ser destruída, feliz aquele que te der o pago do mal que nos fizeste.
[9] Feliz aquele que pegar teus filhos e esmagá-los contra a pedra.

[6]Teprilimpa man liežuvis prie gomurio, jei apie tave negalvočiau, jei Jeruzalės didžiausiu džiaugsmu nelaikyčiau!
[7]Atmink, VIEŠPATIE, ką darė edomitai tą dieną, kai Jeruzalė buvo paimta, kai jie šaukė: „Griaukite! Išgriaukite ją iš pamatų!“
[8]Dukterie Babilonija, griovike! Laimingi bus, kurie atmokės tau už mums padarytą pikta!
[9]Laimingi, kurie paims tavo mažylius ir tėkš juos į uolą!

Salmo 138

Graças a Deus por sua fidelidade
Salmo de Davi

[1] Render-te-ei graças, SENHOR, de todo o meu coração; na presença dos poderosos te cantarei louvores.
[2] Prostrar-me-ei para o teu santo templo e louvarei o teu nome, por causa da tua misericórdia e da tua verdade, pois magnificaste acima de tudo o teu nome e a tua palavra.
[3] No dia em que eu clamei, tu me acudiste e alentaste a força de minha alma.
[4] Render-te-ão graças, ó SENHOR, todos os reis da terra, quando ouvirem as palavras da tua boca,
[5] e cantarão os caminhos do SENHOR, pois grande é a glória do SENHOR.
[6] O SENHOR é excelso, contudo, atenta para os humildes; os soberbos, ele os conhece de longe.

Psalmynas 138

[1]Dovydo. Iš visos širdies dėkoju tau, VIEŠPATIE, dangiškųjų būtybių artume giedu tau šlovės giesmę.
[2]Puolu kniūbsčias prie tavo šventyklos, dėkoju tavo šventajam vardui už tavo gerumą ir ištikimybę, nes išaukštinai virš visų savo vardą ir pažadą.
[3]Kai šaukiausi, tu mane išklausei ir suteikei man drąsos.
[4]Visi žemės karaliai šlovins tave, VIEŠPATIE, nes išgirdo tavo pažadus.
[5]Jie giedos apie VIEŠPATIES kelius, nes didinga VIEŠPATIES garbė.
[6]Nors VIEŠPATS aukštybėse, jis rūpinasi kukliaisiais, o išpuikėliai negali nuo jo pasislėpti.

[7] Se ando em meio à tribulação, tu me refazes a vida; estendes a mão contra a ira dos meus inimigos; a tua destra me salva.

[8] O que a mim me concerne o SENHOR levará a bom termo; a tua misericórdia, ó SENHOR, dura para sempre; não desampares as obras das tuas mãos.

[7]Nors man tenka eiti per didelį vargą, tu palaikai mane gyvą. Tu pakeli ranką prieš mano įtūžusius priešus, mane išgelbsti tavo dešinė.

[8]VIEŠPATS man įvykdys savo užmojį. VIEŠPATIE, tavo ištikimoji meilė amžina! Neatmesk savo rankų darbo.

Salmo 139

Deus onisciente e onipotente

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] SENHOR, tu me sondas e me conheces.

[2] Sabes quando me assento e quando me levanto; de longe penetras os meus pensamentos.

[3] Esquadrinhas o meu andar e o meu deitar e conheces todos os meus caminhos.

[4] Ainda a palavra me não chegou à língua, e tu, SENHOR, já a conheces toda.

[5] Tu me cercas por trás e por diante e sobre mim pões a mão.

[6] Tal conhecimento é maravilhoso demais para mim: é sobremodo elevado, não o posso atingir.

[7] Para onde me ausentarei do teu Espírito? Para onde fugirei da tua face?

[8] Se subo aos céus, lá estás; se faço a minha cama no mais profundo abismo, lá estás também;

[9] se tomo as asas da alvorada e me detenho nos confins dos mares,

[10] ainda lá me haverá de guiar a tua mão, e a tua destra me susterá.

Psalmynas 139

[1]Choro vadovui. Dovydo psalmė. VIEŠPATIE, ištyrei mane ir pažįsti.

[2]Žinai, kada atsisėdu ir kada atsistoju, iš tolo supranti mano mintis.

[3]Stebi mano žingsnius ir mano poilsį, pažįsti visus mano kelius.

[4]Nespėjus mano liežuviui žodį ištarti, tu, VIEŠPATIE, jį jau žinai.

[5]Iš visų pusių apsiauti mane, savo ranka lieti mane.

[6]Tavo pažinimas man per nuostabus, per gilus, aš negaliu jo pasiekti.

[7]Kurgi galėčiau pabėgti nuo tavo dvasios ar atsitolinti nuo tavo Artumo?

[8]Jei į dangų užžengčiau, tu esi ten, jei Šeole pasikločiau guolį, tu esi ten.

[9]Jei įgyčiau aušros sparnus ir įsikurčiau prie tolimųjų jūros pakraščių,

[10]net ten mane vedžios tavo ranka ir tvirtai laikys tavo dešinė.

[11] Se eu digo: as trevas, com efeito, me encobrirão, e a luz ao redor de mim se fará noite,

[11]Jei sakyčiau: „Tamsa tikrai mane paslėps ir naktimi man taps šviesa“, –

[12] até as próprias trevas não te serão escuras: as trevas e a luz são a mesma coisa.

[12]tai tau ir pati tamsa nėra tamsi, ir naktis šviečia kaip diena. Tamsa ir šviesa tau tas pat.

[13] Pois tu formaste o meu interior, tu me teceste no seio de minha mãe.

[13]Juk tu sukūrei mano širdį, numezgei mane motinos įsčiose.

[14] Graças te dou, visto que por modo assombrosamente maravilhoso me formaste; as tuas obras são admiráveis, e a minha alma o sabe muito bem;

[14]Šlovinu tave, nes esu nuostabiai padarytas. Tavo visi darbai nuostabūs, – aš tai gerai žinau.

[15] os meus ossos não te foram encobertos, quando no oculto fui formado e entretecido como nas profundezas da terra.

[15]Mano išvaizda tau buvo žinoma, kai buvau slapta kuriamas, rūpestingai sudėtas žemės gelmėse;

[16] Os teus olhos me viram a substância ainda informe, e no teu livro foram escritos todos os meus dias, cada um deles escrito e determinado, quando nem um deles havia ainda.

[16]tavo akys matė mane dar negimusį. Į tavo knygą buvo įrašytos visos man skirtos dienos, kai nė viena jų dar nebuvo prasidėjusi.

[17] Que preciosos para mim, ó Deus, são os teus pensamentos! E como é grande a soma deles!

[17]Kokios nesuvokiamos man tavo mintys, Dieve, ir kiek jų daug!

[18] Se os contasse, excedem os grãos de areia; contaria, contaria, sem jamais chegar ao fim.

[18]Mėginu jas suskaičiuoti, bet jų daugiau negu smėlio grūdelių, ir net visas suskaičiavęs, vis tiek su tavimi tebebūčiau.

[19] Tomara, ó Deus, desses cabo do perverso; apartai-vos, pois, de mim, homens de sangue.

[19]O Dieve, kad tu sunaikintum nedorėlį, ir anie engėjai nuo manęs pasitrauktų!

[20] Eles se rebelam insidiosamente contra ti e como teus inimigos falam malícia.

[20]Nedorai jie šaukiasi tavo vardo, tavo priešai duoda melagingas priesaikas.

[21] Não aborreço eu, SENHOR, os que te aborrecem? E não abomino os que contra ti se levantam?
[22] Aborreço-os com ódio consumado; para mim são inimigos de fato.
[23] Sonda-me, ó Deus, e conhece o meu coração, prova-me e conhece os meus pensamentos;
[24] vê se há em mim algum caminho mau e guia-me pelo caminho eterno.

Salmo 140

Contra inimigos e perfídias

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Livra-me, SENHOR, do homem perverso, guarda-me do homem violento,
[2] cujo coração maquina iniqüidades e vive forjando contendas.
[3] Aguçam a língua como a serpente; sob os lábios têm veneno de áspide.
[4] Guarda-me, SENHOR, da mão dos ímpios, preserva-me do homem violento, os quais se empenham por me desviar os passos.
[5] Os soberbos ocultaram armadilhas e cordas contra mim, estenderam-me uma rede à beira do caminho, armaram ciladas contra mim.
[6] Digo ao SENHOR: tu és o meu Deus; acode, SENHOR, à voz das minhas súplicas.
[7] Ó SENHOR, força da minha salvação, tu me protegeste a cabeça no dia da batalha.
[8] Não concedas, SENHOR, ao ímpio os seus desejos; não permitas que vingue o seu mau propósito.

[21]Argi aš pakenčiu tuos, kurie nekenčia tavęs, VIEŠPATIE? Argi aš nesibjauriu tais, kurie prieš tave maištauja?
[22]Nekenčiu jų mirtina neapykanta, laikau juos savo priešais.
[23]Ištirk mane, Dieve, pažink mano širdį, išmėgink mane ir perprask mano mintis.
[24]Pažiūrėk, ar neinu klystkeliu, ir vesk mane amžinuoju keliu.

Psalmynas 140

[1]Choro vadovui. Dovydo psalmė.
[2]Gelbėk mane, VIEŠPATIE, nuo nedorėlių, apsaugok mane nuo smurtininkų,
[3]kurių širdis ne tik rezga piktus kėslus, bet ir nuolat kursto vaidus.
[4]Jų liežuviai kaip nuodingos gyvatės, o ant jų lūpų – angių nuodai. *Sela.*
[5]Neleisk man, VIEŠPATIE, patekti nedorėliams į nagus, apsaugok mane nuo smurtininkų, kurie kėslauja mane pražudyti.
[6]Įžūlieji paspendė man žabangas su virvėmis, paspendė pinkles ant mano tako ir stato man žabangas. *Sela.*
[7]Sakau VIEŠPAČIUI: „Tu mano Dievas! VIEŠPATIE, išgirsk mano pagalbos šauksmą“.
[8]Viešpatie DIEVE, stiprusis mano Gynėjau, tu apsaugojai mano galvą mūšio dieną.
[9]Nepatenkink, VIEŠPATIE, nedorėlių norų, neleisk jiems įvykdyti savo kėslų, kad jie nebūtų išaukštinti. *Sela.*

[9] Se exaltam a cabeça os que me cercam, cubra-os a maldade dos seus lábios.

[10] Caiam sobre eles brasas vivas, sejam atirados ao fogo, lançados em abismos para que não mais se levantem.

[11] O caluniador não se estabelecerá na terra; ao homem violento, o mal o perseguirá com golpe sobre golpe.

[12] Sei que o SENHOR manterá a causa do oprimido e o direito do necessitado.

[13] Assim, os justos renderão graças ao teu nome; os retos habitarão na tua presença.

[10]Mane apspitusieji kelia galvas; ant jų pačių teužgriūva jų grasinimai!

[11]Teapipila VIEŠPATS juos žarijomis! Tebūna sužerti į duobę, kad niekada neatsikeltų!

[12]Tenebūna leista šmeižėjui klestėti krašte, ūmi nelaimė teužklumpa smurtininką!

[13]Žinau, kad VIEŠPATS gina vargšo reikalus ir beturčių teises.

[14]Teisieji tikrai dėkos tavo vardui, dorieji gyvens tavo Artume.

Salmo 141

Oração vespertina por santificação e proteção

Salmo de Davi

[1] SENHOR, a ti clamo, dá-te pressa em me acudir; inclina os ouvidos à minha voz, quando te invoco.

[2] Suba à tua presença a minha oração, como incenso, e seja o erguer de minhas mãos como oferenda vespertina.

[3] Põe guarda, SENHOR, à minha boca; vigia a porta dos meus lábios.

[4] Não permitas que meu coração se incline para o mal, para a prática da perversidade na companhia de homens que são malfeitores; e não coma eu das suas iguarias.

[5] Fira-me o justo, será isso mercê; repreenda-me, será como óleo sobre a minha cabeça, a qual não há de rejeitá-lo. Continuarei a orar enquanto os perversos praticam maldade.

Psalmynas 141

[1]Dovydo psalmė. Šaukiuosi tavęs, VIEŠPATIE, skubėk pas mane, išgirsk mano balsą, kai tavęs šaukiuosi.

[2]Priimk mano maldą kaip smilkalus, o mano iškeltas rankas kaip vakarinę auką.

[3]Pastatyk, VIEŠPATIE, sargybą prie mano burnos, budėtoją prie mano lūpų durų.

[4]Neleisk mano širdžiai nukrypti į pikta, įsivelti į nedorus darbus kartu su nedorėliais, neleisk man vaišintis jų skanėstais!

[5]Teplaka mane teisusis iš gerumo, ištikimas draugas mane tepamoko. Neteps mano galvos niekada nedorėlių aliejus, nes mano malda visada nukreipta prieš jų nedorus darbus.

[6] Os seus juízes serão precipitados penha abaixo, mas ouvirão as minhas palavras, que são agradáveis,
[7] ainda que sejam espalhados os meus ossos à boca da sepultura, quando se lavra e sulca a terra.
[8] Pois em ti, SENHOR Deus, estão fitos os meus olhos: em ti confio; não desampares a minha alma.
[9] Guarda-me dos laços que me armaram e das armadilhas dos que praticam iniqüidade.
[10] Caiam os ímpios nas suas próprias redes, enquanto eu, nesse meio tempo, me salvo incólume.

[6]Kai jų valdovai bus stumiami žemyn nuo uolos, žmonės suvoks, kokie draugiški buvo mano žodžiai.

[7]Kaip ariant išvagojama žemė, taip mūsų kaulai išmėtomi prie Šeolo angos.

[8]Mano akys žvelgia į tave, Viešpatie DIEVE, pas tave ieškau užuovėjos, tad nepalik manęs pavojuje.

[9]Apsaugok mane nuo man paspęstų jų žabangų, nuo nedorėlių pinklių.

[10]Leisk nedorėliams įpulti į savo pačių spąstus, o man išsigelbėti.

Salmo 142

Oração no meio de grande perigo

Salmo didático de Davi. Oração que fez quando estava na caverna

1 Sm. 24.3

[1] Ao SENHOR ergo a minha voz e clamo, com a minha voz suplico ao SENHOR.
[2] Derramo perante ele a minha queixa, à sua presença exponho a minha tribulação.
[3] Quando dentro de mim me esmorece o espírito, conheces a minha vereda. No caminho em que ando, me ocultam armadilha.
[4] Olha à minha direita e vê, pois não há quem me reconheça, nenhum lugar de refúgio, ninguém que por mim se interesse.
[5] A ti clamo, SENHOR, e digo: tu és o meu refúgio, o meu quinhão na terra dos viventes.

Psalmynas 142

[1]Dovydo maskilas. Malda jam būnant oloje.

[2]Garsiai šaukiuosi VIEŠPATIES, balsiai maldauju VIEŠPATIES.

[3]Savo skundą jam išlieju, išsakau savo kančią.

[4]Kai visiškai nustoju drąsos, tu žinai mano kelią. Kelyje, kuriuo einu, mano priešai paspendė man žabangas.

[5]Žiūriu į dešinę ir dairausi; neturiu draugo, kuris man padėtų, nėra kur rasti užuovėją, niekas manimi nesirūpina.

[6]Šaukiuosi tavęs, VIEŠPATIE, sakau: „Tu mano užuovėja, visa, ką turiu gyvųjų šalyje“.

[6] Atende o meu clamor, pois me vejo muito fraco. Livra-me dos meus perseguidores, porque são mais fortes do que eu.

[7] Klausykis mano pagalbos šauksmo, nes skęstu neviltyje! Gelbėk mane nuo priešų, nes man jie per stiprūs!

[7] Tira a minha alma do cárcere, para que eu dê graças ao teu nome; os justos me rodearão, quando me fizeres esse bem.

[8] Išvesk mane iš kalėjimo, kad šlovinčiau tavo vardą! Teisieji bursis aplink mane vien dėl to, kad tu buvai man geras.

Salmo 143

Súplica por libertação

Salmo de Davi

Psalmynas 143

[1] Atende, SENHOR, a minha oração, dá ouvidos às minhas súplicas. Responde-me, segundo a tua fidelidade, segundo a tua justiça.

[1] Dovydo psalmė. VIEŠPATIE, išgirsk mano maldą! Klausykis mano maldavimo, nes esi teisus, išklausyk manęs, nes esi ištikimas!

[2] Não entres em juízo com o teu servo, porque à tua vista não há justo nenhum vivente.

[2] Neteisk savo tarno, nes prieš tave joks kūrinys nėra teisus.

[3] Pois o inimigo me tem perseguido a alma; tem arrojado por terra a minha vida; tem-me feito habitar na escuridão, como aqueles que morreram há muito.

[3] Priešas mane persekioja, jis sutraiškė mane žemėje, paliko mane sėdintį tamsoje lyg tuos, kurie jau seniai mirę.

[4] Por isso, dentro de mim esmorece o meu espírito, e o coração se vê turbado.

[4] Visiškai nustojau drąsos, širdis man sustingo krūtinėje.

[5] Lembro-me dos dias de outrora, penso em todos os teus feitos e considero nas obras das tuas mãos.

[5] Prisimenu senąsias dienas, pergalvoju visus tavo darbus, svarstau, ką tavo rankos padarė.

[6] A ti levanto as mãos; a minha alma anseia por ti, como terra sedenta.

[6] Į tave tiesiu rankas, lyg išdžiūvusi žemė trokštu tavęs. *Sela.*

[7] Dá-te pressa, SENHOR, em responder-me; o espírito me desfalece; não me escondas a tua face, para que eu não me torne como os que baixam à cova.

[7] Skubėk man atsakyti, VIEŠPATIE! Neviltis mane apėmė! Neslėpk savo veido nuo manęs, kad netapčiau panašus į tuos, kurie žengia į kapą.

[8] Faze-me ouvir, pela manhã, da tua graça, pois em ti confio; mostra-me o caminho

[8] Su aušra atskleisk man savo ištikimąją meilę, nes tavimi pasitikiu. Parodyk man

por onde devo andar, porque a ti elevo a minha alma.

[9] Livra-me, SENHOR, dos meus inimigos; pois em ti é que me refugio.

[10] Ensina-me a fazer a tua vontade, pois tu és o meu Deus; guie-me o teu bom Espírito por terreno plano.

[11] Vivifica-me, SENHOR, por amor do teu nome; por amor da tua justiça, tira da tribulação a minha alma.

[12] E, por tua misericórdia, dá cabo dos meus inimigos e destrói todos os que me atribulam a alma, pois eu sou teu servo.

kelią, kuriuo turiu eiti, nes į tave keliu savo širdį.

[9]Išgelbėk mane, VIEŠPATIE, nuo priešų, nes pas tave bėgu ieškodamas užuovėjos.

[10]Mokyk mane vykdyti tavo valią, nes tu mano Dievas. Teveda mane lygiu taku tavo maloningoji Dvasia!

[11]Dėl savo vardo, VIEŠPATIE, apsaugok mano gyvastį, dėl savo teisumo išvaduok mane iš bėdų.

[12]Savo ištikimo gerumo dėlei padaryk galą mano priešams ir sunaikink visus mano engėjus, nes aš tavo tarnas.

Salmo 144

Ações de graças pela proteção de Deus

Salmo de Davi

[1] Bendito seja o SENHOR, rocha minha, que me adestra as mãos para a batalha e os dedos, para a guerra;

[2] minha misericórdia e fortaleza minha, meu alto refúgio e meu libertador, meu escudo, aquele em quem confio e quem me submete o meu povo.

[3] SENHOR, que é o homem para que dele tomes conhecimento? E o filho do homem, para que o estimes?

[4] O homem é como um sopro; os seus dias, como a sombra que passa.

[5] Abaixa, SENHOR, os teus céus e desce; toca os montes, e fumegarão.

[6] Despede relâmpagos e dispersa os meus inimigos; arremessa as tuas flechas e desbarata-os.

Psalmynas 144

[1]Dovydo. Tebūna šlovinamas VIEŠPATS, mano Uola! Jis lavina mano rankas kovai ir mano pirštus mūšiui.

[2]Jis – mano užuovėja ir mano pilis, mano tvirtovė ir mano Gelbėtojas, mano skydas, kuriuo pasitikiu. Jis paveda man valdyti tautas.

[3]VIEŠPATIE, kas tas žmogus, kad tu juo rūpiniesi, tas mirtingasis, kad kreipi į jį dėmesį?

[4]Žmogus – tarsi vėjo dvelktelėjimas, jo dienos – tarsi dingstantis šešėlis.

[5]VIEŠPATIE, praplėšk dangaus skliautą ir nuženk, paliesk kalnus, ir jie ims rūkti.

[6]Svaidyk žaibus ir išblaškyk mūsų priešus, laidyk savo strėles ir priversk bėgti!

[7] Estende a mão lá do alto; livra-me e arrebata-me das muitas águas e do poder de estranhos,
[8] cuja boca profere mentiras, e cuja direita é direita de falsidade.
[9] A ti, ó Deus, entoarei novo cântico; no saltério de dez cordas, te cantarei louvores.
[10] É ele quem dá aos reis a vitória; quem livra da espada maligna a Davi, seu servo.

[11] Livra-me e salva-me do poder de estranhos, cuja boca profere mentiras, e cuja direita é direita de falsidade.

[12] Que nossos filhos sejam, na sua mocidade, como plantas viçosas, e nossas filhas, como pedras angulares, lavradas como colunas de palácio;
[13] que transbordem os nossos celeiros, atulhados de toda sorte de provisões; que os nossos rebanhos produzam a milhares e a dezenas de milhares, em nossos campos;

[14] que as nossas vacas andem pejadas, não lhes haja rotura, nem mau sucesso. Não haja gritos de lamento em nossas praças.

[15] Bem-aventurado o povo a quem assim sucede! Sim, bem-aventurado é o povo cujo Deus é o SENHOR!

Salmo 145

A bondade, grandeza e providência de Deus
Louvores de Davi

[1] Exaltar-te-ei, ó Deus meu e Rei; bendirei o teu nome para todo o sempre.

[7]Tiesk ranką iš aukštybių, išlaisvink mane ir ištrauk iš galingų vandenų, iš svetimųjų rankų!
[8]Visa, ką jie sako, yra melas; jie kelia dešinę kreivai prisiekti.

[9]Dieve, giedosiu tau naują giesmę, grosiu tau dešimtstyge arfa;

[10]tu teiki pergalę karaliams ir gelbsti savo tarną Dovydą.
[11]Išgelbėk mane nuo nuožmaus kalavijo, išlaisvink mane iš svetimųjų rankos. Visa, ką jie sako, yra melas; jie kelia dešinę kreivai prisiekti.

[12]Tebūna mūsų sūnūs lyg sodinukai, puoselėti nuo pat jaunystės, mūsų dukterys – lyg išdailintos rūmų atramos.

[13]Tebūna mūsų svirnai kupini visokio derliaus; mūsų avys, skaičiuojamos tūkstančiais, net dešimtimis tūkstančių, tegausėja mūsų ganyklose.
[14]Tebūna gerai rūpinamasi mūsų galvijais. Tenebūna niekados miesto sienos pralaužtos, nei tremties, nei dejonių mūsų gatvėse tenebūna girdėti.

[15]Laiminga tauta, kuriai taip klostosi, laiminga tauta, kurios Dievas – VIEŠPATS!

Psalmynas 145

[1]Dovydo liaupsė. א Aukštinsiu tave, mano Dieve ir Karaliau, ir garbinsiu tavo vardą per amžių amžius.

[2] Todos os dias te bendirei e louvarei o teu nome para todo o sempre.

[3] Grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado; a sua grandeza é insondável.

[4] Uma geração louvará a outra geração as tuas obras e anunciará os teus poderosos feitos.

[5] Meditarei no glorioso esplendor da tua majestade e nas tuas maravilhas.

[6] Falar-se-á do poder dos teus feitos tremendos, e contarei a tua grandeza.

[7] Divulgarão a memória de tua muita bondade e com júbilo celebrarão a tua justiça.

[8] Benigno e misericordioso é o SENHOR, tardio em irar-se e de grande clemência.

[9] O SENHOR é bom para todos, e as suas ternas misericórdias permeiam todas as suas obras.

[10] Todas as tuas obras te renderão graças, SENHOR; e os teus santos te bendirão.

[11] Falarão da glória do teu reino e confessarão o teu poder,

[12] para que aos filhos dos homens se façam notórios os teus poderosos feitos e a glória da majestade do teu reino.

[13] O teu reino é o de todos os séculos, e o teu domínio subsiste por todas as gerações. O SENHOR é fiel em todas as suas palavras e santo em todas as suas obras.

ב[2] Kasdien tave garbinsiu ir šlovinsiu tavo vardą per amžių amžius.

ג[3] Didis VIEŠPATS ir vertas didžios šlovės, jo didybė nesuvokiama.

ד[4] Viena karta girs kitai tavo darbus ir skelbs tavo galybę.

ה[5] Apie tavo didybės garbingą spindesį ir apie tavo nuostabius darbus aš mąstysiu.

ו[6] Žmonės garsins tavo pagarbią baimę keliančius darbus, o aš skelbsiu tavo didybę.

ז[7] Jie apsakys tavo gausaus gerumo garsą ir džiugiai giedos apie tavo teisumą.

ח[8] Atlaidus ir gailestingas VIEŠPATS, lėtas pykti ir pilnas gerumo.

ט[9] Geras kiekvienam VIEŠPATS ir gailestingas visiems savo kūriniams.

י[10] Tedėkoja tau, VIEŠPATIE, visi tavo kūriniai ir visi tavo ištikimieji tave tegarbina.

כ[11] Tepasakoja apie tavo karalystės garbę ir tegarsina tavo galybę,

ל[12] kad paskelbtų visai žmonijai tavo žygius ir garbingą tavo viešpatavimo spindesį.

מ[13] Tavo viešpatavimas – amžinas, tavo valdžia tveria per visas kartasנ .VIEŠPATS ištikimas visais savo žodžiais ir maloningas visais savo darbais.

[14] O SENHOR sustém os que vacilam e apruma todos os prostrados.

[15] Em ti esperam os olhos de todos, e tu, a seu tempo, lhes dás o alimento.

[16] Abres a mão e satisfazes de benevolência a todo vivente.

[17] Justo é o SENHOR em todos os seus caminhos, benigno em todas as suas obras.

[18] Perto está o SENHOR de todos os que o invocam, de todos os que o invocam em verdade.

[19] Ele acode à vontade dos que o temem; atende-lhes o clamor e os salva.

[20] O SENHOR guarda a todos os que o amam; porém os ímpios serão exterminados.

[21] Profira a minha boca louvores ao SENHOR, e toda carne louve o seu santo nome, para todo o sempre.

Salmo 146

A fraqueza do homem e a fidelidade de Deus

[1] Aleluia! Louva, ó minha alma, ao SENHOR.

[2] Louvarei ao SENHOR durante a minha vida; cantarei louvores ao meu Deus, enquanto eu viver.

[3] Não confieis em príncipes, nem nos filhos dos homens, em quem não há salvação.

[4] Sai-lhes o espírito, e eles tornam ao pó; nesse mesmo dia, perecem todos os seus desígnios.

ס[14]VIEŠPATS prilaiko kiekvieną, kas klumpa, ir pakelia visus gyvenimo palaužtus.

ע[15] Visų akys žvelgia į tave su viltimi, ir tu duodi jiems peno, kai reikia.

פ[16] Tu atveri savo ranką ir patenkini kiekvienos gyvos būtybės troškimą.

צ[17] Visi VIEŠPATIES keliai teisūs, ir jis maloningas visais savo darbais.

ק[18]VIEŠPATS artimas kiekvienam, kas jo šaukiasi, visiems, kas jo nuoširdžiai trokšta.

ר[19] Jis tenkina norus tų, kurie jo pagarbiai bijo, jis girdi jų šauksmą ir juos gelbsti.

ש[20]VIEŠPATS saugo kiekvieną, kas jį myli, o nedorėlius sunaikins.

ת[21] Teskelbia mano lūpos VIEŠPATIES šlovę, ir visa, kas gyva, tešlovina jo vardą dabar ir per amžius!

Psalmynas 146

[1]Šlovinkite VIEŠPATĮ! Šlovink VIEŠPATĮ, mano siela!

[2]Šlovinsiu VIEŠPATĮ visą gyvenimą, giedosiu šlovės giesmes savo Dievui, kol būsiu gyvas.

[3]Nepasitikėkite didžiūnais nei mirtinguoju, kuris negali išgelbėti.

[4]Kai dvasia jį palieka, jis sugrįžta į dulkes, ir tą pačią dieną žūva visos jo svajonės.

[5] Bem-aventurado aquele que tem o Deus de Jacó por seu auxílio, cuja esperança está no SENHOR, seu Deus,

[6] que fez os céus e a terra, o mar e tudo o que neles há e mantém para sempre a sua fidelidade.

[7] Que faz justiça aos oprimidos e dá pão aos que têm fome. O SENHOR liberta os encarcerados.

[8] O SENHOR abre os olhos aos cegos, o SENHOR levanta os abatidos, o SENHOR ama os justos.

[9] O SENHOR guarda o peregrino, ampara o órfão e a viúva, porém transtorna o caminho dos ímpios.

[10] O SENHOR reina para sempre; o teu Deus, ó Sião, reina de geração em geração. Aleluia!

[5]Laimingas žmogus, kurio pagalba – Jokūbo Dievas, o viltis – VIEŠPATS, jo Dievas,

[6]kuris sukūrė dangų ir žemę, jūrą ir visa, kas juose. Jis amžinai laikosi savo pažadų,

[7]jis gina nuskriaustųjų teises ir alkaniems parūpina duonos. VIEŠPATS išlaisvina kalinius,

[8]VIEŠPATS atveria akis akliesiems, VIEŠPATS pakelia gyvenimo palaužtuosius, VIEŠPATS myli teisiuosius,

[9]VIEŠPATS saugo ateivius, padeda našlaičiui ir našlei, bet painioja nedorėlių kelius.

[10]VIEŠPATS amžinai viešpataus. Jis tavo Dievas, Sione, per visas kartas. Šlovinkite VIEŠPATĮ!

Salmo 147

Louvor ao Deus Todo-Poderoso

[1] Louvai ao SENHOR, porque é bom e amável cantar louvores ao nosso Deus; fica-lhe bem o cântico de louvor.

[2] O SENHOR edifica Jerusalém e congrega os dispersos de Israel;

[3] sara os de coração quebrantado e lhes pensa as feridas.

[4] Conta o número das estrelas, chamando-as todas pelo seu nome.

[5] Grande é o SENHOR nosso e mui poderoso; o seu entendimento não se pode medir.

[6] O SENHOR ampara os humildes e dá com os ímpios em terra.

Psalmynas 147

[1]Šlovinkite VIEŠPATĮ! Gera giedoti šlovės giesmes mūsų Dievui, nes malonu ir teisinga jį šlovinti giesme.

[2]VIEŠPATS atstato Jeruzalę ir surenka Izraelio tremtinius.

[3]Jis gydo sužeistas širdis ir aptvarsto jų žaizdas.

[4]Jis nustatė žvaigždžių skaičių ir kiekvieną jų vadina vardu.

[5]Didis mūsų VIEŠPATS ir galingas, beribė jo išmintis.

[6]VIEŠPATS duoda drąsos kukliesiems, o nedorėlius nubloškia į dulkes.

[7] Cantai ao SENHOR com ações de graças; entoai louvores, ao som da harpa, ao nosso Deus,
[8] que cobre de nuvens os céus, prepara a chuva para a terra, faz brotar nos montes a erva
[9] e dá o alimento aos animais e aos filhos dos corvos, quando clamam.
[10] Não faz caso da força do cavalo, nem se compraz nos músculos do guerreiro.
[11] Agrada-se o SENHOR dos que o temem e dos que esperam na sua misericórdia.
[12] Louva, Jerusalém, ao SENHOR; louva, Sião, ao teu Deus.
[13] Pois ele reforçou as trancas das tuas portas e abençoou os teus filhos, dentro de ti;
[14] estabeleceu a paz nas tuas fronteiras e te farta com o melhor do trigo.
[15] Ele envia as suas ordens à terra, e sua palavra corre velozmente;
[16] dá a neve como lã e espalha a geada como cinza.
[17] Ele arroja o seu gelo em migalhas; quem resiste ao seu frio?
[18] Manda a sua palavra e o derrete; faz soprar o vento, e as águas correm.
[19] Mostra a sua palavra a Jacó, as suas leis e os seus preceitos, a Israel.
[20] Não fez assim a nenhuma outra nação; todas ignoram os seus preceitos. Aleluia!

Salmo 148

Um coro de aleluias

[7]Giedokite VIEŠPAČIUI dėkodami, šlovės giesmę mūsų Dievui lyra palydėkite.
[8]Jis apdengia dangų debesimis, parūpina žemei lietaus, kalnuose želdina žolę.
[9]Jis duoda pašaro gyvuliams ir lesalo varnos jaunikliams.
[10]Ne ristūno jėga jis mėgaujasi, malonumo jam neteikia nė bėgiko greitumas.
[11]VIEŠPATS gėrisi tais, kurie pagarbiai jo bijo, kurie pasitiki jo ištikimąja meile.
[12]Šlovink VIEŠPATĮ, Jeruzale! Šlovink savo Dievą, Sione!
[13]Juk jis stiprina tavo vartų velkes ir teikia palaimą tavo vaikams.
[14]Jis sukuria taiką prie tavo sienų ir sotina tave geriausiais kviečiais.
[15]Jis siunčia savo žodį žemei, o ką jis įsako, tai greitai ir įvyksta.
[16]Jis apkloja žemę sniegu lyg vilna, apiberia šalna lyg pelenais.
[17]Jis meta žemėn krušos ledus kąsniais, ir kas gali pakelti jo siunčiamą šaltį?
[18]Jis pasiunčia savo žodį ir juos sutirpdo, liepia vėjui pūsti, ir srovena vanduo.
[19]Jis paskelbė savo žodį Jokūbui, savo įstatus ir įsakus Izraeliui.
[20]Jis to nepadarė jokiai kitai tautai, ir jos nežino jo įsakų. Šlovinkite VIEŠPATĮ!

Psalmynas 148

1 Aleluia! Louvai ao SENHOR do alto dos céus, louvai-o nas alturas.

2 Louvai-o, todos os seus anjos; louvai-o, todas as suas legiões celestes.

3 Louvai-o, sol e lua; louvai-o, todas as estrelas luzentes.

4 Louvai-o, céus dos céus e as águas que estão acima do firmamento.

5 Louvem o nome do SENHOR, pois mandou ele, e foram criados.

6 E os estabeleceu para todo o sempre; fixou-lhes uma ordem que não passará.

7 Louvai ao SENHOR da terra, monstros marinhos e abismos todos;

8 fogo e saraiva, neve e vapor e ventos procelosos que lhe executam a palavra;

9 montes e todos os outeiros, árvores frutíferas e todos os cedros;

10 feras e gados, répteis e voláteis;

11 Reis da terra e todos os povos, príncipes e todos os juízes da terra;

12 rapazes e donzelas, velhos e crianças.

13 Louvem o nome do SENHOR, porque só o seu nome é excelso; a sua majestade é acima da terra e do céu.

14 Ele exalta o poder do seu povo, o louvor de todos os seus santos, dos filhos de Israel, povo que lhe é chegado. Aleluia!

Salmo 149

Os fiéis louvam a Deus

1Šlovinkite VIEŠPATĮ! Šlovinkite VIEŠPATĮ iš dangaus, šlovinkite jį aukštybėse!

2Šlovinkite jį, visi jo angelai, šlovinkite jį, visos jo dangiškosios galybės!

3Šlovinkite jį, saule ir mėnuli, šlovinkite jį, visos mirksinčios žvaigždės!

4Šlovinkite jį, dangaus aukštybės ir vandenys virš dangaus skliauto!

5Visa tešlovina VIEŠPATIES vardą, nes jis tarė, ir visa buvo sukurta.

6Į savo vietas jis viską padėjo amžių amžiams ir nustatė darną, kuri niekados nesikeis.

7Šlovinkite VIEŠPATĮ nuo žemės, didieji jūros gyvūnai ir vandenyno gelmės,

8ugnie ir ledų kruša, sniege ir šalna, audros vėjau, vykdantis jo žodį,

9kalnai ir visos kalvos, vaismedžiai ir visi kedrai,

10laukiniai žvėrys ir galvijai, žemės šliužai ir padangių paukščiai,

11žemės karaliai ir visos tautos, didžiūnai ir žemės teisėjai,

12vaikinai ir merginos, ir seni žmonės kartu su vaikais!

13Tešlovina visi VIEŠPATIES vardą, nes tik jo vieno vardas didingas, jo didybė dengia žemę ir dangų.

14Savo tautos galybę jis išaukštino, kad visi jo ištikimieji jį šlovintų; tokia brangi jam Izraelio tauta. Šlovinkite VIEŠPATĮ!

Psalmynas 149

1 Aleluia! Cantai ao SENHOR um novo cântico e o seu louvor, na assembléia dos santos.
2 Regozije-se Israel no seu Criador, exultem no seu Rei os filhos de Sião.
3 Louvem-lhe o nome com flauta; cantem-lhe salmos com adufe e harpa.
4 Porque o SENHOR se agrada do seu povo e de salvação adorna os humildes.
5 Exultem de glória os santos, no seu leito cantem de júbilo.
6 Nos seus lábios estejam os altos louvores de Deus, nas suas mãos, espada de dois gumes,
7 para exercer vingança entre as nações e castigo sobre os povos;
8 para meter os seus reis em cadeias e os seus nobres, em grilhões de ferro;
9 para executar contra eles a sentença escrita, o que será honra para todos os seus santos. Aleluia!

1Šlovinkite VIEŠPATĮ! Giedokite VIEŠPAČIUI naują giesmę, jo šlovės giesmę ištikimųjų sueigoje.
2Tesidžiaugia Izraelis savo Kūrėju, tedžiūgauja Siono vaikai, nes jis Karalius.
3Tešlovina jo vardą šokdami, tebūgnija būgneliu ir teskambina lyra, tegieda jam šlovės giesmę,
4nes VIEŠPATS džiaugiasi savo tauta; kukliuosius jis papuošia pergale.
5Tedžiūgauja ištikimieji, pasiekę garbės, iš džiaugsmo tegieda visą naktį.
6Tešlovina jie Dievą savo lūpomis, dviašmenį kalaviją rankoje telaiko,
7kad įvykdytų atpildą tautoms ir padarytų teismą gentims,
8sukaustydami jų karalius pančiais ir jų didžiūnus grandinėmis,
9vykdydami teismo sprendimą. Tai garbė Dievo tautai! Šlovinkite VIEŠPATĮ! Šlovinkite Viešpatį!

Salmo 150

Doxologia final

1 Aleluia! Louvai a Deus no seu santuário; louvai-o no firmamento, obra do seu poder.
2 Louvai-o pelos seus poderosos feitos; louvai-o consoante a sua muita grandeza.
3 Louvai-o ao som da trombeta; louvai-o com saltério e com harpa.
4 Louvai-o com adufes e danças; louvai-o com instrumentos de cordas e com flautas.
5 Louvai-o com címbalos sonoros; louvai-o com címbalos retumbantes.

Psalmynas 150

1Šlovinkite VIEŠPATĮ! Šlovinkite VIEŠPATĮ jo Šventykloje, šlovinkite jį dangaus skliauto galybėje!
2Šlovinkite jį už jo didžius darbus, šlovinkite jį dėl jo iškilios didybės!
3Šlovinkite jį ragų gaudesiu, šlovinkite jį arfa ir lyra!
4Šlovinkite jį būgnelio žvangučiais ir šokiu, šlovinkite jį stygomis ir trimitais!
5Šlovinkite jį skambiais cimbolais, šlovinkite jį žvangančiais cimbolais!

[6] Todo ser que respira louve ao SENHOR. Aleluia!

[6]Visi, kas gyvas, šlovinkite VIEŠPATĮ!

Provérbios de Salomão	Patarlių

Provérbios 1

Uso dos provérbios

1 Provérbios de Salomão, filho de Davi, o rei de Israel.
2 Para aprender a sabedoria e o ensino; para entender as palavras de inteligência;
3 para obter o ensino do bom proceder, a justiça, o juízo e a eqüidade;
4 para dar aos simples prudência e aos jovens, conhecimento e bom siso.
5 Ouça o sábio e cresça em prudência; e o instruído adquira habilidade
6 para entender provérbios e parábolas, as palavras e enigmas dos sábios.
7 O temor do SENHOR é o princípio do saber, mas os loucos desprezam a sabedoria e o ensino.

Contra as seduções dos pecadores

8 Filho meu, ouve o ensino de teu pai e não deixes a instrução de tua mãe.
9 Porque serão diadema de graça para a tua cabeça e colares, para o teu pescoço.
10 Filho meu, se os pecadores querem seduzir-te, não o consintas.
11 Se disserem: Vem conosco, embosquemo-nos para derramar sangue, espreitemos, ainda que sem motivo, os inocentes;
12 traguemo-los vivos, como o abismo, e inteiros, como os que descem à cova;

Patarlių 1

Išminties vertė

1Saliamono, Dovydo sūnaus, Izraelio karaliaus, patarlės, surašytos,
2kad žmonės brangintų išmintį ir pamokymą, suvoktų prasmingus posakius,
3pratintųsi išmintingai elgtis būdami teisūs, teisingi ir dori,
4kad neišmanėliai būtų pamokyti sumanumo, o jauni žmonės – žinojimo ir apdairumo.
5Išmintingas žmogus, jų klausydamasis, mokysis, o protingas žmogus įgis gebėjimo,
6supras patarles ir palyginimus, išminčių posakius ir mįsles.
7Pagarbi VIEŠPATIES baimė – pažinimo pradžia, bet kvailieji niekina išmintį ir pamokymą.
8Mano vaike, klausyk savo tėvo pamokymo ir neatmesk savo motinos mokymo.
9Jie bus grakštus vainikas tavo galvai, karoliai tavo kaklui.
10Mano vaike, jei tave nusidėjėliai viliotų, neklausyk.
11Jei sakytų: „Eikš su mumis, surenkime kruvinas pasalas, paspęskime spąstus nekaltiems!
12Prarykime juos gyvus, kaip daro Šeolas, žydint gyvenimui, tarsi žengiančius į kapą.

[13] acharemos toda sorte de bens preciosos; encheremos de despojos a nossa casa;
[14] lança a tua sorte entre nós; teremos todos uma só bolsa.
[15] Filho meu, não te ponhas a caminho com eles; guarda das suas veredas os pés;
[16] porque os seus pés correm para o mal e se apressam a derramar sangue.
[17] Pois debalde se estende a rede à vista de qualquer ave.
[18] Estes se emboscam contra o seu próprio sangue e a sua própria vida espreitam.
[19] Tal é a sorte de todo ganancioso; e este espírito de ganância tira a vida de quem o possui.

Clama a Sabedoria

[20] Grita na rua a Sabedoria, nas praças, levanta a voz;
[21] do alto dos muros clama, à entrada das portas e nas cidades profere as suas palavras:
[22] Até quando, ó néscios, amareis a necedade? E vós, escarnecedores, desejareis o escárnio? E vós, loucos, aborrecereis o conhecimento?
[23] Atentai para a minha repreensão; eis que derramarei copiosamente para vós outros o meu espírito e vos farei saber as minhas palavras.
[24] Mas, porque clamei, e vós recusastes; porque estendi a mão, e não houve quem atendesse;
[25] antes, rejeitastes todo o meu conselho e não quisestes a minha repreensão;

[13]Rasime visokių brangių daiktų, prisikrausime savo namus grobio.
[14]Susiek savo likimą su mumis, ir visi turėsime vieną bendrą piniginę!“ –
[15]mano vaike, nesileisk į kelią su jais, nekelk kojos į jų takus,
[16]nes jų kojos bėga į pikta, skuba kraują pralieti.
[17]Juk veltui tinklas tiesiamas, kai paukštis tai mato.
[18]Tačiau jie rengia kruvinas pasalas sau, spendžia spąstus savo gyvasčiai!
[19]Toks likimas visų, pasigviešusių neteisingos naudos; ji atima gyvastį žmogaus, kuris jos įgyja.
[20]Išmintis garsiai šaukia gatvėje, kelia balsą aikštėse.
[21]Prie judriausių gatvės kampų ji šaukia, prie vartų ir mieste kalba:
[22]„Kiek ilgai, neišmanėliai, mėgsite nemokšiškumą? Kiek ilgai šaipūnai mėgausis šaipydamiesi, o kvailieji nekęs išmanymo?
[23]Būkite atidūs mano įspėjimui! Štai išliesiu jums savo dvasią ir atskleisiu jums savo žodžius.
[24]Kadangi jūs mane atmetėte, kai šaukiau, nekreipėte dėmesio, kai tiesiau ranką,
[25]kadangi paniekinote bet kokį mano patarimą, nepaisėte jokio mano įspėjimo,

[26] também eu me rirei na vossa desventura, e, em vindo o vosso terror, eu zombarei,

[27] em vindo o vosso terror como a tempestade, em vindo a vossa perdição como o redemoinho, quando vos chegar o aperto e a angústia.

[28] Então, me invocarão, mas eu não responderei; procurar-me-ão, porém não me hão de achar.

[29] Porquanto aborreceram o conhecimento e não preferiram o temor do SENHOR;

[30] não quiseram o meu conselho e desprezaram toda a minha repreensão.

[31] Portanto, comerão do fruto do seu procedimento e dos seus próprios conselhos se fartarão.

[32] Os néscios são mortos por seu desvio, e aos loucos a sua impressão de bem-estar os leva à perdição.

[33] Mas o que me der ouvidos habitará seguro, tranqüilo e sem temor do mal.

[26]aš savo ruožtu juoksiuosi, kai ištiks jus nelaimė, tyčiosiuosi, kai užklups jus baimė.

[27]Kai baimė užklups jus kaip audra, ir nelaimė ištiks kaip viesulas,

[28]jie šauksis manęs, bet aš neatsakysiu, jie uoliai manęs ieškos, bet nesuras.

[29]Kadangi jie nekentė pažinimo ir neįgijo pagarbios VIEŠPATIES baimės,

[30]nenorėjo jokio mano patarimo ir nekentė mano įspėjimų,

[31]valgys savo kelio vaisius ir bus savo kėslų pasotinti.

[32]Juk užgaidos pražudo neišmanėlius, ir pasitenkinimas savimi sunaikina kvailius.

[33]O manęs klausantieji gyvens saugiai, jų nevargins nelaimės baimė“.

Provérbios 2

A excelência da sabedoria

[1] Filho meu, se aceitares as minhas palavras e esconderes contigo os meus mandamentos,

[2] para fazeres atento à sabedoria o teu ouvido e para inclinares o coração ao entendimento,

[3] e, se clamares por inteligência, e por entendimento alçares a voz,

[4] se buscares a sabedoria como a prata e como a tesouros escondidos a procurares,

Patarlių 2

[1]Mano vaike, jei priimsi mano žodžius ir branginsi širdyje mano įsakymus,

[2]jei palenksi ausį klausytis išminties ir atversi širdį norėdamas suprasti,

[3]jei iš tikrųjų šauksiesi įžvalgumo ir pakelsi balsą norėdamas suprasti,

[4]jei sieksi supratimo, kaip žmonės ieško sidabro, ir ieškosi jo tarsi paslėptų turtų,

5 então, entenderás o temor do SENHOR e acharás o conhecimento de Deus.	5tai suprasi pagarbią VIEŠPATIES baimę ir sužinosi, ką reiškia pažinti Dievą.
6 Porque o SENHOR dá a sabedoria, e da sua boca vem a inteligência e o entendimento.	6Juk VIEŠPATS duoda išminties, iš jo lūpų ateina pažinimas ir supratimas.
7 Ele reserva a verdadeira sabedoria para os retos; é escudo para os que caminham na sinceridade,	7Jis turi parengęs sveikos išminties doriesiems, jis yra skydas tiems, kurie elgiasi be priekaišto,
8 guarda as veredas do juízo e conserva o caminho dos seus santos.	8jis saugo teisingumo takus ir gina savo ištikimųjų kelią.
9 Então, entenderás justiça, juízo e eqüidade, todas as boas veredas.	9Tada suprasi, kas teisu ir kas teisinga, kiekvieną gerą taką ir kas dora,
10 Porquanto a sabedoria entrará no teu coração, e o conhecimento será agradável à tua alma.	10nes išmintis ateis į tavo širdį, ir pažinimas džiugins tave.
11 O bom siso te guardará, e a inteligência te conservará;	11Apdairumas tave auklės, o supratimas gins.
12 para te livrar do caminho do mal e do homem que diz coisas perversas;	12Jis gelbės tave nuo nedorų žmonių kelio, nuo klastingai kalbančiųjų,
13 dos que deixam as veredas da retidão, para andarem pelos caminhos das trevas;	13kurie palieka dorumo kelią ir eina tamsybėmis,
14 que se alegram de fazer o mal, folgam com as perversidades dos maus,	14kurie džiūgauja darydami pikta ir gėrisi pikta darančių nedorų žmonių klasta,
15 seguem veredas tortuosas e se desviam nos seus caminhos;	15kurių takai iškrypę ir gyvenimo būdas suktas.
16 para te livrar da mulher adúltera, da estrangeira, que lisonjeia com palavras,	16Būsi išgelbėtas ir nuo palaidūnės, nuo viliojimo svetimautojos,
17 a qual deixa o amigo da sua mocidade e se esquece da aliança do seu Deus;	17kuri pameta savo jaunystės draugą ir užmiršta savo šventąją sandorą.
18 porque a sua casa se inclina para a morte, e as suas veredas, para o reino das sombras da morte;	18Iš tikrųjų jos namai ant mirties šlaito, o jos takai veda į šešėlių buveinę.
19 todos os que se dirigem a essa mulher não voltarão e não atinarão com as veredas da vida.	19Kas pas ją įeina, nebegali nei sugrįžti, nei gyvenimo takų pasiekti.

[20] Assim, andarás pelo caminho dos homens de bem e guardarás as veredas dos justos.
[21] Porque os retos habitarão a terra, e os íntegros permanecerão nela.
[22] Mas os perversos serão eliminados da terra, e os aleivosos serão dela desarraigados.

[20]Tad eik gerųjų keliu ir laikykis teisių žmonių takų.

[21]Juk dorieji gyvens žemėje, o klastingieji bus iš jos išrauti.

Provérbios 3

Exortações da Sabedoria a obedecer ao Senhor

[1] Filho meu, não te esqueças dos meus ensinos, e o teu coração guarde os meus mandamentos;
[2] porque eles aumentarão os teus dias e te acrescentarão anos de vida e paz.
[3] Não te desamparem a benignidade e a fidelidade; ata-as ao pescoço; escreve-as na tábua do teu coração
[4] e acharás graça e boa compreensão diante de Deus e dos homens.
[5] Confia no SENHOR de todo o teu coração e não te estribes no teu próprio entendimento.
[6] Reconhece-o em todos os teus caminhos, e ele endireitará as tuas veredas.
[7] Não sejas sábio aos teus próprios olhos; teme ao SENHOR e aparta-te do mal;
[8] será isto saúde para o teu corpo e refrigério, para os teus ossos.
[9] Honra ao SENHOR com os teus bens e com as primícias de toda a tua renda;
[10] e se encherão fartamente os teus celeiros, e transbordarão de vinho os teus lagares.

Patarlių 3

[1]Mano vaike, neužmiršk mano mokymo, ir tebrangina tavo širdis mano įsakymus,
[2]nes jie tau suteiks daug dienų bei gyvenimo metų ir gerovės.
[3]Nuolat su tavimi tebūna gerumas ir ištikimybė; užsirišk juos sau ant kaklo, įsirašyk savo širdies plokštėje.
[4]Taip rasi malonę ir gerą vardą Dievo ir žmonių akyse.
[5]Visa širdimi pasitikėk VIEŠPAČIU ir nesiremk vien savo įžvalga.
[6]Pripažink jį visur, kad ir ką darytum, ir jis ištiesins tavo kelius.
[7]Nebūk išmintingas tik savo paties akyse; pagarbiai bijok VIEŠPATIES ir venk pikta.
[8]Tai teiks sveikatą tavo kūnui ir atgaivą tavo kaulams.
[9]Gerbk VIEŠPATĮ viskuo, ką turi, visomis savo derliaus pirmienomis;
[10]ir tavo svirnai bus pilni grūdų, o šviežias vynas liesis per statinių kraštus.

[11] Filho meu, não rejeites a disciplina do SENHOR, nem te enfades da sua repreensão.

[12] Porque o SENHOR repreende a quem ama, assim como o pai, ao filho a quem quer bem.

[13] Feliz o homem que acha sabedoria, e o homem que adquire conhecimento;

[14] porque melhor é o lucro que ela dá do que o da prata, e melhor a sua renda do que o ouro mais fino.

[15] Mais preciosa é do que pérolas, e tudo o que podes desejar não é comparável a ela.

[16] O alongar-se da vida está na sua mão direita, na sua esquerda, riquezas e honra.

[17] Os seus caminhos são caminhos deliciosos, e todas as suas veredas, paz.

[18] É árvore de vida para os que a alcançam, e felizes são todos os que a retêm.

[19] O SENHOR com sabedoria fundou a terra, com inteligência estabeleceu os céus.

[20] Pelo seu conhecimento os abismos se rompem, e as nuvens destilam orvalho.

[21] Filho meu, não se apartem estas coisas dos teus olhos; guarda a verdadeira sabedoria e o bom siso;

[22] porque serão vida para a tua alma e adorno ao teu pescoço.

[23] Então, andarás seguro no teu caminho, e não tropeçará o teu pé.

[24] Quando te deitares, não temerás; deitar-te-ás, e o teu sono será suave.

[11]Mano vaike, neatmesk VIEŠPATIES drausmės, nesipiktink, kai jis tave sudraudžia,

[12]nes ką myli, tą VIEŠPATS sudraudžia kaip tėvas mylimą sūnų.

[13]Laimingas žmogus, kuris išmintį randa, kuris supratimo įgyja!

[14]Juk jos nauda didesnė už naudą sidabro, ir jos atlygis didesnis už atlygį auksu.

[15]Ji brangesnė už brangakmenius, visi tavo turtai negali jai prilygti.

[16]Ilgas gyvenimas – jos dešinėje, kairėje – turtai ir garbė.

[17]Jos keliai malonūs, o visi takai ramūs.

[18]Ji – gyvybės medis ją suvokiantiems; laimingas, kas jos laikosi.

[19]Išmintimi VIEŠPATS padėjo žemės pamatus, supratimu padarė dangų.

[20]Jo pažinimu prasiveržė vandenų gelmės, ir debesys lašina rasą.

[21]Mano vaike, tų dalykų neišleisk iš akių, laikykis sveikos išminties ir apdairumo.

[22]Jie bus tavo dvasios gyvenimas ir papuošalas tau ant kaklo.

[23]Tuomet saugiai eisi savo keliu, ir tavo koja niekada nesuklups.

[24]Kai gulsiesi miego, nereikės bijoti, kai ilsėsiesi, miegas tau bus saldus.

[25] Não temas o pavor repentino, nem a arremetida dos perversos, quando vier.
[26] Porque o SENHOR será a tua segurança e guardará os teus pés de serem presos.
[27] Não te furtes a fazer o bem a quem de direito, estando na tua mão o poder de fazê-lo.
[28] Não digas ao teu próximo: Vai e volta amanhã; então, to darei, se o tens agora contigo.
[29] Não maquines o mal contra o teu próximo, pois habita junto de ti confiadamente.
[30] Jamais pleiteies com alguém sem razão, se te não houver feito mal.
[31] Não tenhas inveja do homem violento, nem sigas nenhum de seus caminhos;
[32] porque o SENHOR abomina o perverso, mas aos retos trata com intimidade.
[33] A maldição do SENHOR habita na casa do perverso, porém a morada dos justos ele abençoa.
[34] Certamente, ele escarnece dos escarnecedores, mas dá graça aos humildes.
[35] Os sábios herdarão honra, mas os loucos tomam sobre si a ignomínia.

Provérbios 4

Exortação paternal

[1] Ouvi, filhos, a instrução do pai e estai atentos para conhecerdes o entendimento;
[2] porque vos dou boa doutrina; não deixeis o meu ensino.

[25]Nebijok ūmaus siaubo nei nelaimės, kuri užklumpa nedorėlius,
[26]nes VIEŠPATS bus tavo pasitikėjimas ir apsaugos tavo koją nuo spąstų.
[27]Neatsisakyk padėti žmogui, kuriam reikia pagalbos, kai turi jėgų tai padaryti.
[28]Nesakyk savo artimui: „Ateik vėliau“, – arba: „Rytoj šitai gausi“, – kai gali duoti tuojau.
[29]Nesikėsink daryti žalos savo kaimynui, su pasitikėjimu gyvenančiam šalia tavęs.
[30]Nesiginčyk su niekuo be reikalo, kai nebuvo tau žalos padaryta.
[31]Nepavydėk smurtą mėgstančiam žmogui, nesek nė vienu jo keliu.
[32]Juk suktu žmogumi VIEŠPATS bjaurisi, o dorieji yra VIEŠPATIES draugėje.
[33]Nedorėlio namus VIEŠPATS prakeikia, o teisiojo buveinę laimina.
[34]Jis šaiposi iš pašaipūnų, o romiesiems rodo malonę.
[35]Išmintingieji paveldės garbę, o atkaklūs kvailiai – gėdą.

Patarlių 4

[1]Vaikai, klausykitės tėvo pamokymo, būkite atidūs, kad suprastumėte,
[2]nes duodu jums gerą patarimą: neužmeskite mano mokymo.

[3] Quando eu era filho em companhia de meu pai, tenro e único diante de minha mãe,

[3]Kadaise buvau geras tėvo sūnus, gležnas, motinos numylėtinis.

[4] então, ele me ensinava e me dizia: Retenha o teu coração as minhas palavras; guarda os meus mandamentos e vive;

[4]Tėvas mane mokė ir sakė: ,,Tebrangina tavo širdis, ką aš sakau; laikykis mano įsakymų, ir gyvensi.

[5] adquire a sabedoria, adquire o entendimento e não te esqueças das palavras da minha boca, nem delas te apartes.

[5]Įgyk išminties, įgyk supratimo! Neužmiršk ir nenukrypk nuo mano žodžių.

[6] Não desampares a sabedoria, e ela te guardará; ama-a, e ela te protegerá.

[6]Nepalik jos, ir ji tave palaikys, mylėk ją, ir ji tave saugos.

[7] O princípio da sabedoria é: Adquire a sabedoria; sim, com tudo o que possuis, adquire o entendimento.

[7]Štai išminties pradžia: įgyk išminties, įgyk supratimo, nors tai kainuotų visa, ką turi.

[8] Estima-a, e ela te exaltará; se a abraçares, ela te honrará;

[8]Brangink ją, ir ji tave išaukštins; ji tave pagerbs, jei tu ją apkabinsi.

[9] dará à tua cabeça um diadema de graça e uma coroa de glória te entregará.

[9]Tau ant galvos ji uždės grakštų vainiką, apvainikuos garbinga karūna“.

[10] Ouve, filho meu, e aceita as minhas palavras, e se te multiplicarão os anos de vida.

[10]Mano vaike, klausykis ir imk į širdį mano žodžius, kad ilgai gyventum.

[11] No caminho da sabedoria, te ensinei e pelas veredas da retidão te fiz andar.

[11]Mokau tave išminties kelio, vedu tave dorais takais,

[12] Em andando por elas, não se embaraçarão os teus passos; se correres, não tropeçarás.

[12]kur nereikės tau žingsnių lėtinti, ir, net jei bėgtum, nesuklupsi.

[13] Retém a instrução e não a largues; guarda-a, porque ela é a tua vida.

[13]Laikykis mano pamokymo, neužmiršk jo, brangink jį, nes tai tavo gyvybė.

[14] Não entres na vereda dos perversos, nem sigas pelo caminho dos maus.

[14]Nekelk kojos ant nedorų žmonių tako, neik nedorėlių keliu.

[15] Evita-o; não passes por ele; desvia-te dele e passa de largo;

[15]Venk jo! Neženk juo, sukis nuo jo, eik savo keliu.

[16] pois não dormem, se não fizerem mal, e foge deles o sono, se não fizerem tropeçar alguém;

[16]Jie užmigti negali, ką pikta nepadarę, jie neužmiega, jei nėra kam kojos pakišę.

[17] porque comem o pão da impiedade e bebem o vinho das violências.

[17]Nedorumas – jų valgoma duona, smurtas – jų geriamas vynas.

[18] Mas a vereda dos justos é como a luz da aurora, que vai brilhando mais e mais até ser dia perfeito.

[18]O teisiųjų takas – tarsi aušros šviesa, vis labiau švintanti iki skaisčios dienos.

[19] O caminho dos perversos é como a escuridão; nem sabem eles em que tropeçam.

[19]Nedorų žmonių kelias – visiškai tamsus; jie nežino, ant ko suklumpa.

[20] Filho meu, atenta para as minhas palavras; aos meus ensinamentos inclina os ouvidos.

[20]Mano vaike, klausyk mano žodžių, palenk ausį mano posakiams.

[21] Não os deixes apartar-se dos teus olhos; guarda-os no mais íntimo do teu coração.

[21]Neišleisk jų iš akių, laikyk giliai savo širdyje.

[22] Porque são vida para quem os acha e saúde, para o seu corpo.

[22]Juk juos turintiems jie yra gyvenimas ir jų kūno sveikata.

[23] Sobre tudo o que se deve guardar, guarda o coração, porque dele procedem as fontes da vida.

[23]Atsidėjęs saugok savo širdį, nes iš jos teka gyvenimo šaltiniai.

[24] Desvia de ti a falsidade da boca e afasta de ti a perversidade dos lábios.

[24]Venk kalbėti apgaulingai, mesk į šalį suktas kalbas.

[25] Os teus olhos olhem direito, e as tuas pálpebras, diretamente diante de ti.

[25]Tavo akys težiūri į priekį, tiesus tebūna tavo žvilgsnis.

[26] Pondera a vereda de teus pés, e todos os teus caminhos sejam retos.

[26]Žiūrėk, kur eini, ir visi tavo keliai bus tikri.

[27] Não declines nem para a direita nem para a esquerda; retira o teu pé do mal.

[27]Nesuk nei į dešinę, nei į kairę; nukreipk savo koją nuo pikta.

Provérbios 5

Advertência contra a lascívia

[1] Filho meu, atende a minha sabedoria; à minha inteligência inclina os ouvidos

[2] para que conserves a discrição, e os teus lábios guardem o conhecimento;

Patarlių 5

[1]Mano vaike, klausyk mano išminties, palenk savo ausį mano supratimui,

[2]kad brangintumei apdairumą, ir tavo lūpos saugotų išmanymą.

[3] porque os lábios da mulher adúltera destilam favos de mel, e as suas palavras são mais suaves do que o azeite;
[4] mas o fim dela é amargoso como o absinto, agudo, como a espada de dois gumes.
[5] Os seus pés descem à morte; os seus passos conduzem-na ao inferno.
[6] Ela não pondera a vereda da vida; anda errante nos seus caminhos e não o sabe.
[7] Agora, pois, filho, dá-me ouvidos e não te desvies das palavras da minha boca.
[8] Afasta o teu caminho da mulher adúltera e não te aproximes da porta da sua casa;
[9] para que não dês a outrem a tua honra, nem os teus anos, a cruéis;
[10] para que dos teus bens não se fartem os estranhos, e o fruto do teu trabalho não entre em casa alheia;
[11] e gemas no fim de tua vida, quando se consumirem a tua carne e o teu corpo,
[12] e digas: Como aborreci o ensino! E desprezou o meu coração a disciplina!
[13] E não escutei a voz dos que me ensinavam, nem a meus mestres inclinei os ouvidos!
[14] Quase que me achei em todo mal que sucedeu no meio da assembléia e da congregação.
[15] Bebe a água da tua própria cisterna e das correntes do teu poço.
[16] Derramar-se-iam por fora as tuas fontes, e, pelas praças, os ribeiros de águas?

[3]Juk palaidūnės lūpos laša medumi, o jos burna slidesnė už aliejų.
[4]Bet iš tikrųjų ji karti kaip metėlė, aštri kaip dviašmenis kalavijas.
[5]Jos kojos žengia į mirtį, jos žingsniai veda į Šeolą.
[6]Į gyvenimo taką ji nekreipia dėmesio, jos keliai kreivi, ir ji to nežino.
[7]Tad, vaikai, klausykitės manęs ir nenuklyskite nuo mano žodžių.
[8]Laikykis kuo toliau nuo jos, neik arti jos namų durų,
[9]kad neatiduotumei savo garbės kitiems, o savo metų – negailestingajam,
[10]kad svetimieji nesurytų tavo turto, o tavo triūsas neitų į svetimus namus,
[11]kad gyvenimo gale neapverktum likimo, kai būsi sunaikinęs savo jėgas bei kūną,
[12]ir nesakytum: „O, kaip priešinausi pamokomas, kaip mano širdis nekentė perspėjimų!
[13]Nei savo auklėtojų balso klausiau, nei lenkiau ausį savo mokytojams,
[14]tad esu arti visiškos žūties viešame bendrijos sambūryje“.
[15]Gerk vandenį iš savo talpyklos, šviežią vandenį iš savo šaltinio.
[16]Nejau tavo šaltiniai turėtų lietis laukan, o vandens srovės – į gatves?

[17] Sejam para ti somente e não para os estranhos contigo.
[18] Seja bendito o teu manancial, e alegra-te com a mulher da tua mocidade,
[19] corça de amores e gazela graciosa. Saciem-te os seus seios em todo o tempo; e embriaga-te sempre com as suas carícias.

[20] Por que, filho meu, andarias cego pela estranha e abraçarias o peito de outra?

[21] Porque os caminhos do homem estão perante os olhos do SENHOR, e ele considera todas as suas veredas.
[22] Quanto ao perverso, as suas iniqüidades o prenderão, e com as cordas do seu pecado será detido.
[23] Ele morrerá pela falta de disciplina, e, pela sua muita loucura, perdido, cambaleia.

[17]Tebūna jie tau vienam, o ne dalyboms su svetimaisiais.
[18]Tebūna palaimintas tavo šaltinis; džiaukis savo jaunystės žmona,
[19]žavia gazele, grakščia stirnaite! Jos krūtys tedžiugina tave visada, būk nuolat apsvaigęs jos meile.
[20]Kam gi turėtumei alpti dėl palaidūnės, mano vaike, ir glamonėti svetimautojos krūtinę?

[21]Juk kur eina žmonės, VIEŠPATS aiškiai mato; jis stebi visus jų kelius.

[22]Nedorą žmogų pasivys jo kaltės, jis bus pagautas savo nuodėmės pinklėmis.

[23]Jis turės mirti nesudraustas, jis pražus per savo didelį kvailumą.

Provérbios 6

Advertência contra o servir de fiador

[1] Filho meu, se ficaste por fiador do teu companheiro e se te empenhaste ao estranho,
[2] estás enredado com o que dizem os teus lábios, estás preso com as palavras da tua boca.
[3] Agora, pois, faze isto, filho meu, e livra-te, pois caíste nas mãos do teu companheiro: vai, prostra-te e importuna o teu companheiro;
[4] não dês sono aos teus olhos, nem repouso às tuas pálpebras;

Patarlių 6

[1]Mano vaike, jei laidavai savo kaimynui, jei kitam už jį padavei ranką,

[2]esi susisaistęs savo lūpų pareiškimu, esi įkliuvęs per savo ištartą žodį,

[3]daryk ką nors, mano vaike, ir išsinarpliok, nes esi patekęs į savo kaimyno rankas: eik keliais ir maldauk savo kaimyno.

[4]Neužmik ir neužmerk akių,

5 livra-te, como a gazela, da mão do caçador e, como a ave, da mão do passarinheiro.

Advertência contra a preguiça

6 Vai ter com a formiga, ó preguiçoso, considera os seus caminhos e sê sábio.

7 Não tendo ela chefe, nem oficial, nem comandante,

8 no estio, prepara o seu pão, na sega, ajunta o seu mantimento.

9 Ó preguiçoso, até quando ficarás deitado? Quando te levantarás do teu sono?

10 Um pouco para dormir, um pouco para tosquenejar, um pouco para encruzar os braços em repouso,

11 assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

Advertência contra a maldade

12 O homem de Belial, o homem vil, é o que anda com a perversidade na boca,

13 acena com os olhos, arranha com os pés e faz sinais com os dedos.

14 No seu coração há perversidade; todo o tempo maquina o mal; anda semeando contendas.

15 Pelo que a sua destruição virá repentinamente; subitamente, será quebrantado, sem que haja cura.

16 Seis coisas o SENHOR aborrece, e a sétima a sua alma abomina:

17 olhos altivos, língua mentirosa, mãos que derramam sangue inocente,

5 kol neišsigelbėsi kaip gazelė nuo medžiotojo, kaip paukštis nuo gaudytojo.

6 Nueik pas skruzdėlę, dykaduoni, patyrinėk jos kelius ir pasimokyk išminties.

7 Neturėdama jokio vado, pareigūno ar valdovo,

8 ji pripildo savo sandėlius vasarą ir surenka peną per pjūtį.

9 Kiek ilgai tu drybsosi, dykaduoni? Kada kelsiesi iš miego?

10 „Truputį pamiegoti, truputį pasnausti, truputį rankas sudėjus pailsėti“, –

11 ir skurdas užklups tave kaip plėšikas, o nepriteklius – kaip ginkluotas karys.

12 Suktas ir nedoras žmogus gyvena apgaulingai kalbėdamas,

13 jis merkia akimi, nenustovi vietoje, rodo ženklus pirštais,

14 klastinga širdimi rengia pikta nuolat sėdamas vaidus.

15 Žūtis tokį žmogų ištiks staiga, akimirksniu, be vilties atsitiesti.

16 Šešių dalykų VIEŠPATS nekenčia, o septyni jam kelia pasibjaurėjimą:

17 išpuikusios akys, melagingas liežuvis, nekaltą kraują liejančios rankos,

[18] coração que trama projetos iníquos, pés que se apressam a correr para o mal,

[19] testemunha falsa que profere mentiras e o que semeia contendas entre irmãos.

Advertência contra a mulher adúltera

[20] Filho meu, guarda o mandamento de teu pai e não deixes a instrução de tua mãe;

[21] ata-os perpetuamente ao teu coração, pendura-os ao pescoço.

[22] Quando caminhares, isso te guiará; quando te deitares, te guardará; quando acordares, falará contigo.

[23] Porque o mandamento é lâmpada, e a instrução, luz; e as repreensões da disciplina são o caminho da vida;

[24] para te guardarem da vil mulher e das lisonjas da mulher alheia.

[25] Não cobices no teu coração a sua formosura, nem te deixes prender com as suas olhadelas.

[26] Por uma prostituta o máximo que se paga é um pedaço de pão, mas a adúltera anda à caça de vida preciosa.

[27] Tomará alguém fogo no seio, sem que as suas vestes se incendeiem?

[28] Ou andará alguém sobre brasas, sem que se queimem os seus pés?

[29] Assim será com o que se chegar à mulher do seu próximo; não ficará sem castigo todo aquele que a tocar.

[30] Não é certo que se despreza o ladrão, quando furta para saciar-se, tendo fome?

[18]nedoras pinkles rezganti širdis, pikta daryti skubančios kojos,

[19]neteisingai liudijantis melagingas liudytojas ir šeimoje vaidus sėjantis žmogus.

[20]Mano vaike, laikykis savo tėvo įsakymo ir neatmesk savo motinos mokymo.

[21]Laikyk juos pasirišęs prie širdies, pasikabink ant kaklo.

[22]Kad ir ką darysi, jie tau padės; kai gulsiesi miego, jie tave saugos, kai atsibusi, su tavimi bendraus.

[23]Juk įsakymas yra žiburys, mokymas – šviesa, o drausmės pamokymai – gyvenimo kelias;

[24]jie apsaugos tave nuo palaidos moters, nuo svetimautojos vilionių.

[25]Negeisk jos grožio savo širdyje, nesileisk užburiamas jos žvilgsnių,

[26]nes kekšei atlyginti užtenka duonos kepalo, o svetima žmona yra spąstai žmogaus gyvasčiai.

[27]Argi gali žmogus užsikurti ugnį sterblėje, nesudegindamas savo drabužių?

[28]Argi gali jis vaikščioti žarijomis, nenusvildamas kojų?

[29]Taip nutinka žmogui, kuris miega su savo kaimyno žmona; kas ją paliečia, tas neliks nenubaustas.

[30]Žmonės neniekina vagies, kuris būdamas alkanas vagia, kad numalšintų alkį.

[31] Pois este, quando encontrado, pagará sete vezes tanto; entregará todos os bens de sua casa.

[32] O que adultera com uma mulher está fora de si; só mesmo quem quer arruinar-se é que pratica tal coisa.

[33] Achará açoites e infâmia, e o seu opróbrio nunca se apagará.

[34] Porque o ciúme excita o furor do marido; e não terá compaixão no dia da vingança.

[35] Não se contentará com o resgate, nem aceitará presentes, ainda que sejam muitos.

[31]Tačiau pagautas jis turi atmokėti septyneriopai ir atiduoti visą savo namų turtą.

[32]Bet žmogus, kuris svetimauja, sveiko proto neturi; tai darydamas, jis žudo patį save.

[33]Jis susilauks antausių ir nemalonės, niekada nebus ištrinta jo gėda,

[34]nes pavyduliavimas sukelia vyro įtūžį, ir keršto pagautas jis nesivaldo.

[35]Išpirkos jis nepriims, o kyšio, net didžiausio, atsisakys.

Provérbios 7

Mais advertências contra a mulher adúltera

[1] Filho meu, guarda as minhas palavras e conserva dentro de ti os meus mandamentos.

[2] Guarda os meus mandamentos e vive; e a minha lei, como a menina dos teus olhos.

[3] Ata-os aos dedos, escreve-os na tábua do teu coração.

[4] Dize à Sabedoria: Tu és minha irmã; e ao Entendimento chama teu parente;

[5] para te guardarem da mulher alheia, da estranha que lisonjeia com palavras.

[6] Porque da janela da minha casa, por minhas grades, olhando eu,

[7] vi entre os simples, descobri entre os jovens um que era carecente de juízo,

[8] que ia e vinha pela rua junto à esquina da mulher estranha e seguia o caminho da sua casa,

Patarlių 7

[1]Mano vaike, laikykis mano žodžių ir brangink mano įsakymus.

[2]Laikykis mano įsakymų, kad rastumei gyvenimą; saugok mano mokymą, lyg jis būtų tavo akies vyzdys.

[3]Užsirišk juos sau ant pirštų, įsirašyk savo širdies plokštėje.

[4]Sakyk Išminčiai: „Tu mano sesuo“, – vadink supratimą artimu draugu,

[5]kad apsaugotų tave nuo palaidūnės, nuo svetimautojos vilionių.

[6]Prie savo namų lango žvalgiausi pro pinučius

[7]ir pamačiau tarp neišmanėlių bernioką be sveikos nuovokos.

[8]Jis ėjo gatve netoli kampo, žengdamas keliu jos namų link

[9] à tarde do dia, no crepúsculo, na escuridão da noite, nas trevas.

[10] Eis que a mulher lhe sai ao encontro, com vestes de prostituta e astuta de coração.

[11] É apaixonada e inquieta, cujos pés não param em casa;

[12] ora está nas ruas, ora, nas praças, espreitando por todos os cantos.

[13] Aproximou-se dele, e o beijou, e de cara impudente lhe diz:

[14] Sacrifícios pacíficos tinha eu de oferecer; paguei hoje os meus votos.

[15] Por isso, saí ao teu encontro, a buscar-te, e te achei.

[16] Já cobri de colchas a minha cama, de linho fino do Egito, de várias cores;

[17] já perfumei o meu leito com mirra, aloés e cinamomo.

[18] Vem, embriaguemo-nos com as delícias do amor, até pela manhã; gozemos amores.

[19] Porque o meu marido não está em casa, saiu de viagem para longe.

[20] Levou consigo um saquitel de dinheiro; só por volta da lua cheia ele tornará para casa.

[21] Seduziu-o com as suas muitas palavras, com as lisonjas dos seus lábios o arrastou.

[22] E ele num instante a segue, como o boi que vai ao matadouro; como o cervo que corre para a rede,

[23] até que a flecha lhe atravesse o coração; como a ave que se apressa para o laço, sem saber que isto lhe custará a vida.

[9]prieblandoje, dienai blėstant, sutemose, nakčiai temstant.

[10]Žiūriu, moteris eina jo link, išsipuošusi kaip kekšė, suktos širdies.

[11]Ji veržli ir įžūli, jos kojos namie nenustovi.

[12]Tai gatvėje, tai aikštėse ir prie kiekvieno gatvės kampo ji tyko.

[13]Pastvėrusi bučiuoja jį ir akiplėšiškai sako jam:

[14]„Turėjau atnašauti bendravimo auką. Šiandien įvykdžiau savo įžadus,

[15]todėl išėjau tavęs pasitikti, ieškoti tavęs ir suradau!

[16]Išpuošiau savo guolį užvalkalais, spalvotomis Egipto lino lovatiesėmis;

[17]iškvėpinau savo lovą mira, alaviju ir cinamonu.

[18]Eime ir skęskime meilėje iki ryto, mėgaukimės glamonėmis.

[19]Juk mano vyro nėra namie, jis išvykęs į tolimą kelionę.

[20]Jis pasiėmė maišelį pinigų ir ligi pilnaties negrįš namo“.

[21]Daugybe vilionių jį paveikia, viliojančia šneka įtikina.

[22]Tučtuojau jis seka paskui ją, eina kaip veršis, vedamas skersti, šuoliuoja kaip elnias spąstų link,

[23]kol strėlė neperveria jam vidurių. Jis tarsi paukštis, skubantis į kilpą ir nežinantis, kad tai kainuos jam gyvastį.

[24] Agora, pois, filho, dá-me ouvidos e sê atento às palavras da minha boca;
[25] não se desvie o teu coração para os caminhos dela, e não andes perdido nas suas veredas;
[26] porque a muitos feriu e derribou; e são muitos os que por ela foram mortos.
[27] A sua casa é caminho para a sepultura e desce para as câmaras da morte.

Provérbios 8

A excelência da Sabedoria

[1] Não clama, porventura, a Sabedoria, e o Entendimento não faz ouvir a sua voz?
[2] No cimo das alturas, junto ao caminho, nas encruzilhadas das veredas ela se coloca;
[3] junto às portas, à entrada da cidade, à entrada das portas está gritando:
[4] A vós outros, ó homens, clamo; e a minha voz se dirige aos filhos dos homens.
[5] Entendei, ó simples, a prudência; e vós, néscios, entendei a sabedoria.
[6] Ouvi, pois falarei coisas excelentes; os meus lábios proferirão coisas retas.
[7] Porque a minha boca proclamará a verdade; os meus lábios abominam a impiedade.
[8] São justas todas as palavras da minha boca; não há nelas nenhuma coisa torta, nem perversa.
[9] Todas são retas para quem as entende e justas, para os que acham o conhecimento.
[10] Aceitai o meu ensino, e não a prata, e o conhecimento, antes do que o ouro escolhido.

[24]Tad, vaikai, klausykitės manęs ir dėkitės į širdį mano žodžius.
[25]Neleiskite savo širdžiai sukti jos keliais, nenuklyskite į jos takus,
[26]nes ji pražudė daugelį, jos aukos gausios.
[27]Jos namai – kelias į Šeolą, vedantis žemyn į mirties kambarius.

Patarlių 8

[1]Argi nešaukia Išmintis, ar nekelia balso supratimas?
[2]Ant kalvų palei kelią ir kryžkelėse ji atsistoja;
[3]priešais miesto vartus, prie įėjimo, ji šaukia:
[4]„Žmonės, jus aš šaukiu, kreipiuosi į visą žmoniją!
[5]Neišmanėliai, mokykitės apdairumo, bukapročiai, imkitės proto.
[6]Klausykitės, nes kalbėsiu apie kilnius dalykus, iš mano lūpų ateis, kas teisinga,
[7]mano burna tars tiesą, nes nedorumas pasibjaurėtinas mano lūpoms.
[8]Visi žodžiai iš mano lūpų yra teisūs; juose nėra nieko sukto ar iškraipyto.
[9]Visi jie aiškūs žmogui, kuris supranta, jie teisingi išprususiam žmogui.
[10]Priimkite mano pamokymą, užuot ėmę sidabrą, ir pažinimą, užuot ėmę gryną auksą.

[11] Porque melhor é a sabedoria do que jóias, e de tudo o que se deseja nada se pode comparar com ela.

[12] Eu, a Sabedoria, habito com a prudência e disponho de conhecimentos e de conselhos.

[13] O temor do SENHOR consiste em aborrecer o mal; a soberba, a arrogância, o mau caminho e a boca perversa, eu os aborreço.

[14] Meu é o conselho e a verdadeira sabedoria, eu sou o Entendimento, minha é a fortaleza.

[15] Por meu intermédio, reinam os reis, e os príncipes decretam justiça.

[16] Por meu intermédio, governam os príncipes, os nobres e todos os juízes da terra.

[17] Eu amo os que me amam; os que me procuram me acham.

[18] Riquezas e honra estão comigo, bens duráveis e justiça.

[19] Melhor é o meu fruto do que o ouro, do que o ouro refinado; e o meu rendimento, melhor do que a prata escolhida.

[20] Ando pelo caminho da justiça, no meio das veredas do juízo,

[21] para dotar de bens os que me amam e lhes encher os tesouros.

A eternidade da Sabedoria

[22] O SENHOR me possuía no início de sua obra, antes de suas obras mais antigas.

[23] Desde a eternidade fui estabelecida, desde o princípio, antes do começo da terra.

[11]Juk išmintis vertingesnė už brangakmenius, ir jokie turtai negali su ja lygintis.

[12]Aš, Išmintis, gyvenu kartu su protingumu ir įgyju sveiko proto išmanymą.

[13]Pagarbiai bijoti VIEŠPATIES reiškia nekęsti to, kas pikta. Puikybės, įžūlumo, blogo elgesio ir suktos kalbos aš nekenčiu.

[14]Turiu gerų patarimų ir sveikos nuovokos, turiu supratimo ir jėgų.

[15]Per mane viešpatauja karaliai ir valdovai leidžia teisius įstatymus.

[16]Per mane didžiūnai valdo ir kilmingieji yra teisūs valdytojai.

[17]Aš myliu mane mylinčius, o manęs stropiai ieškantys mane suranda.

[18]Aš turiu turtų ir garbę, išliekantį lobį ir gerovę.

[19]Mano vaisius geresnis už auksą, net už gryniausią, o pelnas, kurį duodu, vertesnis už geriausią sidabrą.

[20]Aš einu teisumo keliu, teisingumo takais,

[21]suteikdama turtų mane mylintiems ir pripildydama jų iždus.

[22]VIEŠPATS sukūrė mane savo kelių pradžioje, kaip pirmą savo ankstesnių darbų.

[23]Prieš amžius buvau patepta, pačioje pradžioje, prieš žemės pradžią.

24 Antes de haver abismos, eu nasci, e antes ainda de haver fontes carregadas de águas.

25 Antes que os montes fossem firmados, antes de haver outeiros, eu nasci.

26 Ainda ele não tinha feito a terra, nem as amplidões, nem sequer o princípio do pó do mundo.

27 Quando ele preparava os céus, aí estava eu; quando traçava o horizonte sobre a face do abismo;

28 quando firmava as nuvens de cima; quando estabelecia as fontes do abismo;

29 quando fixava ao mar o seu limite, para que as águas não traspassassem os seus limites; quando compunha os fundamentos da terra;

30 então, eu estava com ele e era seu arquiteto, dia após dia, eu era as suas delícias, folgando perante ele em todo o tempo;

31 regozijando-me no seu mundo habitável e achando as minhas delícias com os filhos dos homens.

32 Agora, pois, filhos, ouvi-me, porque felizes serão os que guardarem os meus caminhos.

33 Ouvi o ensino, sede sábios e não o rejeiteis.

34 Feliz o homem que me dá ouvidos, velando dia a dia às minhas portas, esperando às ombreiras da minha entrada.

35 Porque o que me acha acha a vida e alcança favor do SENHOR.

24Kai dar nebuvo gelmių, aš buvau pagimdyta, kai dar nebuvo tekančių šaltinių.

25Prieš padedant kalnų pamatus, prieš kalvas aš gimiau.

26Žemės ir laukų jis dar nebuvo padaręs nei pirmųjų molio grumstų.

27Aš ten buvau, kai jis dėjo dangaus skliautą į vietą, kai nubrėžė ratą ant bedugnės paviršiaus,

28kai tvirtino aukštai dangaus skliautą, kai įrengė bedugnės šaltinius,

29kai paskyrė jūrai ribas, kad jos vandenys niekada neperžengtų jo įsakymo, kai nustatė žemės pamatus.

30Tuomet aš buvau jo talkininkė, kasdienis jo džiaugsmas, visada džiūgaudama jo akivaizdoje,

31džiūgaudama jo gyvenamame pasaulyje, rasdama džiaugsmo žmonijoje.

32Tad dabar, mano vaikai, paklausykite manęs. Laimingi, kurie laikosi mano kelių!

33Klausykitės pamokymo, būkite išmintingi ir neatmeskite jo!

34Laimingas žmogus, kuris manęs klauso ateidamas kasdien anksti prie mano vartų, budėdamas prie mano durų.

35Juk kas randa mane, tas randa gyvenimą ir gauna malonę iš VIEŠPATIES.

[36] Mas o que peca contra mim violenta a própria alma. Todos os que me aborrecem amam a morte.

[36]Bet kas prasilenkia su manimi, tas daro sau žalą. Visi, kurie manęs nekenčia, myli mirtį“.

Provérbios 9

O banquete da Sabedoria

[1] A Sabedoria edificou a sua casa, lavrou as suas sete colunas.

[2] Carneou os seus animais, misturou o seu vinho e arrumou a sua mesa.

[3] Já deu ordens às suas criadas e, assim, convida desde as alturas da cidade:

[4] Quem é simples, volte-se para aqui. Aos faltos de senso diz:

[5] Vinde, comei do meu pão e bebei do vinho que misturei.

[6] Deixai os insensatos e vivei; andai pelo caminho do entendimento.

[7] O que repreende o escarnecedor traz afronta sobre si; e o que censura o perverso a si mesmo se injuria.

[8] Não repreendas o escarnecedor, para que te não aborreça; repreende o sábio, e ele te amará.

[9] Dá instrução ao sábio, e ele se fará mais sábio ainda; ensina ao justo, e ele crescerá em prudência.

[10] O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria, e o conhecimento do Santo é prudência.

[11] Porque por mim se multiplicam os teus dias, e anos de vida se te acrescentarão.

[12] Se és sábio, para ti mesmo o és; se és escarnecedor, tu só o suportarás.

Patarlių 9

[1]Išmintis pasistatė namus, ji išsikirto septynis stulpus.

[2]Ji surengė vaišes, išpilstė vyną ir net padengė stalą.

[3]Ji išsiuntė savo tarnaites paskelbti miesto aukštumose:

[4]„Teateina čionai neišmanėliai!“ Neturintiems sveikos nuovokos ji sako:

[5]„Ateikite ir valgykite mano duonos, gerkite vyno, kurio įpyliau.

[6]Atsisakykite nesubrendimo, kad gyventumėte ir eitumėte suvokimo keliu.

[7]Kas sudraudžia pašaipūną, tas būna išplūstamas, kas išbara nedorą žmogų, tas nukenčia.

[8]Nebark pašaipūno, nes jis tavęs nekęs; pabark išmintingą žmogų, ir jis tave mylės.

[9]Šviesk išmintingą žmogų, kad taptų išmintingesnis, mokyk teisųjį, kad daugiau išmoktų.

[10]Pagarbi VIEŠPATIES baimė – išminties pradžia, o Šventojo pažinimas – protas.

[11]Taip, per mane tavo dienos bus padaugintos ir metų metai prie tavo gyvenimo pridėti.

[12]Ar tu išmintingas? Tu išmintingas savo naudai. Ar tu pašaipūnas? Tu tik naštą neši“.

O convite da mulher-loucura

13 A loucura é mulher apaixonada, é ignorante e não sabe coisa alguma.

14 Assenta-se à porta de sua casa, nas alturas da cidade, toma uma cadeira,

15 para dizer aos que passam e seguem direito o seu caminho:

16 Quem é simples, volte-se para aqui. E aos faltos de senso diz:

17 As águas roubadas são doces, e o pão comido às ocultas é agradável.

18 Eles, porém, não sabem que ali estão os mortos, que os seus convidados estão nas profundezas do inferno.

13Kvaila moteris nepastovi, ji nemokša ir nieko neišmano.

14Ji sėdi savo namų tarpduryje ar ant krėslo miesto aukštumose,

15šaukdama praeivius, einančius tiesiai savo keliu:

16„Neišmanėliai, užsukite čionai!“ Neturintiems sveikos nuovokos ji sako:

17„Vogtas vanduo saldus, o duona, valgoma vogčiomis, skani“.

18Bet kvailasis nežino, kad ten šešėliai, o jos svečiai jau Šeolo gelmėse.

Provérbios 10

O justo em contraste com o perverso

1 Provérbios de Salomão. O filho sábio alegra a seu pai, mas o filho insensato é a tristeza de sua mãe.

2 Os tesouros da impiedade de nada aproveitam, mas a justiça livra da morte.

3 O SENHOR não deixa ter fome o justo, mas rechaça a avidez dos perversos.

4 O que trabalha com mão remissa empobrece, mas a mão dos diligentes vem a enriquecer-se.

5 O que ajunta no verão é filho sábio, mas o que dorme na sega é filho que envergonha.

6 Sobre a cabeça do justo há bênçãos, mas na boca dos perversos mora a violência.

7 A memória do justo é abençoada, mas o nome dos perversos cai em podridão.

Patarlių 10

Pirmas Saliamono patarlių rinkinys

1Saliamono patarlės. Išmintingas vaikas neša tėvui džiaugsmą, o paikas vaikas – motinos skausmas.

2Nedorai įgyti turtai neneša naudos, o teisumas gelbsti nuo mirties.

3VIEŠPATS neleis teisiajam badauti, o nedorėliams neduos, ko trokšta.

4Tingi ranka neša skurdą, o darbščiųjų rankos praturtina.

5Vaikas, kuris vasarą pripildo aruodus, yra protingas, o vaikas, miegantis per pjūtį, neša gėdą.

6Palaiminimai vainikuoja teisiojo galvą, o nedorėlių burnoje slypi smurtas.

7Teisiojo vardas bus laiminamas, o nedorėlių vardas sutrūnys.

[8] O sábio de coração aceita os mandamentos, mas o insensato de lábios vem a arruinar-se.
[9] Quem anda em integridade anda seguro, mas o que perverte os seus caminhos será conhecido.

[10] O que acena com os olhos traz desgosto, e o insensato de lábios vem a arruinar-se.

[11] A boca do justo é manancial de vida, mas na boca dos perversos mora a violência.
[12] O ódio excita contendas, mas o amor cobre todas as transgressões.
[13] Nos lábios do prudente, se acha sabedoria, mas a vara é para as costas do falto de senso.
[14] Os sábios entesouram o conhecimento, mas a boca do néscio é uma ruína iminente.
[15] Os bens do rico são a sua cidade forte; a pobreza dos pobres é a sua ruína.
[16] A obra do justo conduz à vida, e o rendimento do perverso, ao pecado.
[17] O caminho para a vida é de quem guarda o ensino, mas o que abandona a repreensão anda errado.
[18] O que retém o ódio é de lábios falsos, e o que difama é insensato.
[19] No muito falar não falta transgressão, mas o que modera os lábios é prudente.
[20] Prata escolhida é a língua do justo, mas o coração dos perversos vale mui pouco.

[8]Išmintingos širdies žmogus rūpestingai laikysis įstatymų, o atvirai išbarantis skleidžia ramybę.

[9]Kas elgiasi dorai, tas saugiai gyvena, o kas eina suktu keliu, tam baigsis blogai.

[10]Kas pro pirštus žiūri į kaltę, tas padaro skausmo, o atvirai išbarantis skleidžia ramybę.

[11]Teisiojo burna – gyvenimo versmė, o nedorėlių burnoje slypi smurtas.

[12]Neapykanta sukelia vaidus, o meilė uždengia visas kaltes.

[13]Protingo žmogaus lūpose randama išmintis, o bukapročio nugarai lieka tik lazda.

[14]Išmintingieji brangina pažinimą, o kvailojo plepėjimas priartina pavojų.

[15]Turtingojo turtai – jo tvirtovė, o skurdžiaus neturtas – jo pražūtis.

[16]Teisiojo uždarbis veda į gyvenimą, o nedorėlio pelnas – į nuodėmę.

[17]Kas paiso pamokymo, tas eina gyvenimo taku, o kas atmeta įspėjimą, tas paklysta.

[18]Melagio lūpos slepia neapykantą, o kas skleidžia apkalbas, tas kvailys.

[19]Kur daug kalbama, ten netrūksta kaltės, o protingo žmogaus kalba santūri.

[20]Teisiojo liežuvis – geriausias sidabras, o nedorėlių širdis – nieko verta.

[21] Os lábios do justo apascentam a muitos, mas, por falta de senso, morrem os tolos.

[21]Teisiojo lūpos maitina daugelį, o kvailieji miršta neturėdami sveikos nuovokos.

[22] A bênção do SENHOR enriquece, e, com ela, ele não traz desgosto.

[22]VIEŠPATIES palaiminimas praturtina, ir triūsas negali jo padidinti.

[23] Para o insensato, praticar a maldade é divertimento; para o homem inteligente, o ser sábio.

[23]Kaip pikto darymas pralinksmina kvailąjį, taip išmintis – supratingą žmogų.

[24] Aquilo que teme o perverso, isso lhe sobrevém, mas o anelo dos justos Deus o cumpre.

[24]Ko nedorėlis bijo, tas jį ir užklumpa, o ko teisieji ilgisi, tai ir bus jiems suteikta.

[25] Como passa a tempestade, assim desaparece o perverso, mas o justo tem perpétuo fundamento.

[25]Audrai praėjus, nedorėlio nebelieka, o teisusis išlieka amžinai.

[26] Como vinagre para os dentes e fumaça para os olhos, assim é o preguiçoso para aqueles que o mandam.

[26]Ką actas daro dantims ir dūmai – akims, tą tingus žmogus – siunčiantiems jį su užduotimi.

[27] O temor do SENHOR prolonga os dias da vida, mas os anos dos perversos serão abreviados.

[27]Pagarbi Dievo baimė pailgina gyvenimą, o nedorėlių metai bus sutrumpinti.

[28] A esperança dos justos é alegria, mas a expectação dos perversos perecerá.

[28]Teisiųjų viltis jiems neša džiaugsmą, o nedorėlių lūkesčiai nueina niekais.

[29] O caminho do SENHOR é fortaleza para os íntegros, mas ruína aos que praticam a iniqüidade.

[29]Dorajam VIEŠPATIES kelias yra tvirtovė, o piktadariams – pražūtis.

[30] O justo jamais será abalado, mas os perversos não habitarão a terra.

[30]Teisusis niekada nesvyruos, o nedorėliai neišliks krašte.

[31] A boca do justo produz sabedoria, mas a língua da perversidade será desarraigada.

[31]Teisiojo burna teikia išmintį, o klastingas liežuvis bus išpjautas.

[32] Os lábios do justo sabem o que agrada, mas a boca dos perversos, somente o mal.

[32]Teisiojo lūpos žino, kas gera, o nedorėlių burna – kas apgaulinga.

Provérbios 11

Patarlių 11

[1] Balança enganosa é abominação para o SENHOR, mas o peso justo é o seu prazer.

[2] Em vindo a soberba, sobrevém a desonra, mas com os humildes está a sabedoria.

[3] A integridade dos retos os guia; mas, aos pérfidos, a sua mesma falsidade os destrói.

[4] As riquezas de nada aproveitam no dia da ira, mas a justiça livra da morte.

[5] A justiça do íntegro endireita o seu caminho, mas pela sua impiedade cai o perverso.

[6] A justiça dos retos os livrará, mas na sua maldade os pérfidos serão apanhados.

[7] Morrendo o homem perverso, morre a sua esperança, e a expectação da iniqüidade se desvanece.

[8] O justo é libertado da angústia, e o perverso a recebe em seu lugar.

[9] O ímpio, com a boca, destrói o próximo, mas os justos são libertados pelo conhecimento.

[10] No bem-estar dos justos exulta a cidade, e, perecendo os perversos, há júbilo.

[11] Pela bênção que os retos suscitam, a cidade se exalta, mas pela boca dos perversos é derribada.

[12] O que despreza o próximo é falto de senso, mas o homem prudente, este se cala.

[13] O mexeriqueiro descobre o segredo, mas o fiel de espírito o encobre.

[1]Neteisingos svarstyklės pasibjaurėtinos VIEŠPAČIUI, o sąžiningas svarstis jam teikia malonumą.

[2]Puikybę lydi gėda, o pas kukliuosius ateina išmintis.

[3]Dorųjų sąžiningumas juos veda, o klastingųjų suktumas juos pražudo.

[4]Atpildo dieną turtai bus nenaudingi, o teisumas gelbės nuo mirties.

[5]Doro žmogaus teisumas išlygina jo kelią, o nedorėlis pargriūva per savo nedorumą.

[6]Sąžiningųjų teisumas juos gelbsti, o klastingieji įkliūna į savo pačių pinkles.

[7]Nedoro žmogaus viltys pražūva su mirtimi, ir į turtus sudėta viltis nueina niekais.

[8]Teisus žmogus ištraukiamas iš vargo, o nedorėlis užima jo vietą.

[9]Bedievis savo lūpomis žudo kaimyną, o teisiuosius gelbsti sumanumas.

[10]Miestas džiūgauja dėl teisiųjų sėkmės, o nedorėliams žuvus šaukiama iš džiaugsmo.

[11]Dorųjų laiminimu miestas statomas, o nedorėlių lūpomis – griaunamas.

[12]Kas niekina savo kaimyną, tam trūksta širdies, o protingas žmogus nutyli.

[13]Liežuvautojas vaikštinėja išplepėdamas paslaptis, o patikimas žmogus apie jas neprasitaria.

[14] Não havendo sábia direção, cai o povo, mas na multidão de conselheiros há segurança.

[15] Quem fica por fiador de outrem sofrerá males, mas o que foge de o ser estará seguro.

[16] A mulher graciosa alcança honra, como os poderosos adquirem riqueza.

[17] O homem bondoso faz bem a si mesmo, mas o cruel a si mesmo se fere.

[18] O perverso recebe um salário ilusório, mas o que semeia justiça terá recompensa verdadeira.

[19] Tão certo como a justiça conduz para a vida, assim o que segue o mal, para a sua morte o faz.

[20] Abomináveis para o SENHOR são os perversos de coração, mas os que andam em integridade são o seu prazer.

[21] O mau, é evidente, não ficará sem castigo, mas a geração dos justos é livre.

[22] Como jóia de ouro em focinho de porco, assim é a mulher formosa que não tem discrição.

[23] O desejo dos justos tende somente para o bem, mas a expectação dos perversos redunda em ira.

[24] A quem dá liberalmente, ainda se lhe acrescenta mais e mais; ao que retém mais do que é justo, ser-lhe-á em pura perda.

[25] A alma generosa prosperará, e quem dá a beber será dessedentado.

[14]Kur nėra kam vadovauti, tauta žūva; saugumą laiduoja patarėjų gausumas.

[15]Kas laiduoja už svetimą, daro sau skriaudą, o kas atsisako tai daryti, neturės rūpesčių.

[16]Maloninga moteris pelno pagarbą, o aršieji įgyja turtų.

[17]Žmogaus gerumas teikia gera jam pačiam, o negailestingas žmogus kenkia sau.

[18]Nedoras žmogus užsidirba apgaulingą užmokestį, o sėjantys teisumą gauna tikrą atlyginimą.

[19]Teisumas – gyvenimo ramstis, o pikta ieškojimas veda į mirtį.

[20]VIEŠPATS bjaurisi suktos širdies žmogumi, o tie, kurių elgesys be priekaišto, jam patinka.

[21]Būk tikras, kad nedoras žmogus neliks nenubaustas, o teisiųjų palikuonys išsigelbės.

[22]Tarsi aukso žiedas, įvertas kiaulei į snukį, yra graži moteris, neturinti sveikos nuovokos.

[23]Teisūs žmonės gali trokšti tik gera, o nedorėliai gali tikėtis tik pykčio.

[24]Vieni dosniai dalija ir turtėja, o kiti šykštauja daryti, kas teisu, ir skursta.

[25]Dosnus žmogus turtėja, o kas pagirdo kitus, tas pats bus pagirdytas.

[26] Ao que retém o trigo, o povo o amaldiçoa, mas bênção haverá sobre a cabeça do seu vendedor.

[27] Quem procura o bem alcança favor, mas ao que corre atrás do mal, este lhe sobrevirá.

[28] Quem confia nas suas riquezas cairá, mas os justos reverdecerão como a folhagem.

[29] O que perturba a sua casa herda o vento, e o insensato é servo do sábio de coração.

[30] O fruto do justo é árvore de vida, e o que ganha almas é sábio.

[31] Se o justo é punido na terra, quanto mais o perverso e o pecador!

[26]Kas kaupia grūdų atsargas, tą žmonės keiks, o kas juos dalija, tas bus palaimintas.

[27]Kas stengiasi daryti gera, tas užsitarnaus malonės, o kas ieško pikta, tą ištiks pikta.

[28]Kas pasitiki savo turtais, tas nuvys, o teisieji vešės kaip lapija.

[29]Kas kamuoja savo šeimyną, tas paveldi vėją, o kvailys yra išmintingųjų vergas.

[30]Teisus elgesys – gyvybės medis, o smurtas atima žmonių gyvastį.

[31]Jeigu teisus žmogus žemėje susilaukia atpildo, juo labiau susilauks nedorėlis ir nusidėjėlis!

Provérbios 12

[1] Quem ama a disciplina ama o conhecimento, mas o que aborrece a repreensão é estúpido.

[2] O homem de bem alcança o favor do SENHOR, mas ao homem de perversos desígnios, ele o condena.

[3] O homem não se estabelece pela perversidade, mas a raiz dos justos não será removida.

[4] A mulher virtuosa é a coroa do seu marido, mas a que procede vergonhosamente é como podridão nos seus ossos.

[5] Os pensamentos do justo são retos, mas os conselhos do perverso, engano.

[6] As palavras dos perversos são emboscadas para derramar sangue, mas a boca dos retos livra homens.

Patarlių 12

[1]Kas mielai priima pamokymą, tas mėgsta pažinimą, bet kas niekina pamokymą, tas tamsuolis.

[2]Geras žmogus užsitarnauja VIEŠPATIES malonę, o pinklių spendėjas – pasmerkimą.

[3]Nedorumas nesaugo žmogaus, o teisiųjų šaknys nebus išrautos.

[4]Sumani žmona – savo vyro vainikas, o apsileidusi žmona – kaip kaulų puvimas.

[5]Teisiųjų užmojai teisingi, nedorėlių užmačios klastingos.

[6]Nedorėlių žodžiai – kruvinos pasalos, o doruosius išgelbsti jų kalba.

[7] Os perversos serão derribados e já não são, mas a casa dos justos permanecerá.

[7]Parblokšk nedorėlius, ir nieko iš jų nelieka, o teisių žmonių namai stovi tvirtai.

[8] Segundo o seu entendimento, será louvado o homem, mas o perverso de coração será desprezado.

[8]Už protingumą žmogus laimi pagyrimą, o sukto proto žmogus susilaukia paniekos.

[9] Melhor é o que se estima em pouco e faz o seu trabalho do que o vanglorioso que tem falta de pão.

[9]Geriau būti paprastu žmogumi, turinčiu darbą, negu išdidžiai laikytis ir neturėti maisto.

[10] O justo atenta para a vida dos seus animais, mas o coração dos perversos é cruel.

[10]Teisus žmogus rūpinasi savo gyvuliais, o nedorų žmonių širdis žiauri.

[11] O que lavra a sua terra será farto de pão, mas o que corre atrás de coisas vãs é falto de senso.

[11]Kas dirba savo žemę, tas turės duonos iki soties, o kas vaikosi vėjų, tas yra neprotingas.

[12] O perverso quer viver do que caçam os maus, mas a raiz dos justos produz o seu fruto.

[12]Nedorų žmonių tvirtovė bus nugriauta, o teisiųjų šaknis išlieka.

[13] Pela transgressão dos lábios o mau se enlaça, mas o justo sairá da angústia.

[13]Blogas žmogus per savo lūpas patenka į pinkles, o teisus žmogus išsilaisvina iš vargo.

[14] Cada um se farta de bem pelo fruto da sua boca, e o que as mãos do homem fizerem ser-lhe-á retribuído.

[14]Žmogus sotinasi gėrybėmis iš savo lūpų vaisių, ir gauna atlyginimą už savo rankų darbą.

[15] O caminho do insensato aos seus próprios olhos parece reto, mas o sábio dá ouvidos aos conselhos.

[15]Kvailo žmogaus kelias jam pačiam atrodo teisingas, o išmintingas žmogus klauso patarimo.

[16] A ira do insensato num instante se conhece, mas o prudente oculta a afronta.

[16]Kvailas žmogus tuojau parodo pyktį, o gudrus nutyli užgaulę.

[17] O que diz a verdade manifesta a justiça, mas a testemunha falsa, a fraude.

[17]Kas kalba tiesą, tas sąžiningai liudija, o melagingas liudytojas kalba apgaulingai.

[18] Alguém há cuja tagarelice é como pontas de espada, mas a língua dos sábios é medicina.

[18]Neapgalvoti žodžiai – kaip kalavijo smūgiai, o išmintingųjų liežuvis gydo.

[19] O lábio veraz permanece para sempre, mas a língua mentirosa, apenas um momento.
[20] Há fraude no coração dos que maquinam mal, mas alegria têm os que aconselham a paz.
[21] Nenhum agravo sobrevirá ao justo, mas os perversos, o mal os apanhará em cheio.
[22] Os lábios mentirosos são abomináveis ao SENHOR, mas os que agem fielmente são o seu prazer.
[23] O homem prudente oculta o conhecimento, mas o coração dos insensatos proclama a estultícia.
[24] A mão diligente dominará, mas a remissa será sujeita a trabalhos forçados.
[25] A ansiedade no coração do homem o abate, mas a boa palavra o alegra.
[26] O justo serve de guia para o seu companheiro, mas o caminho dos perversos os faz errar.
[27] O preguiçoso não assará a sua caça, mas o bem precioso do homem é ser ele diligente.
[28] Na vereda da justiça, está a vida, e no caminho da sua carreira não há morte.

[19]Teisingos lūpos išlieka amžinai, o melagingas liežuvis – tik akimirką.
[20]Širdyse tų, kurie rengia pikta, slypi apgaulė, o duodančių taikingą patarimą – džiaugsmas.
[21]Teisaus žmogaus neištinka jokia žala, o nedorėliai būna priblokšti nelaimių.
[22]Melagingos lūpos pasibjaurėtinos VIEŠPAČIUI, o kas ištikimai elgiasi, tas jam patinka.
[23]Gudrus žmogus slepia savo išmanymą, o kvailojo širdis skelbia savo kvailumą.
[24]Darbščioji ranka valdo, o tingiąją reikia versti dirbti.
[25]Nerimas apsunkina žmogaus širdį, o geras žodis pralinksmina.
[26]Teisusis duoda gerą patarimą savo artimui, o nedorėlių kelias klaidina.
[27]Tingus žmogus niekada nekepa sumedžiotos mėsos, o darbštus žmogus turi brangių turtų.
[28]Teisumo takas veda į gyvenimą; žengiant jo taku nėra mirties.

Provérbios 13

[1] O filho sábio ouve a instrução do pai, mas o escarnecedor não atende à repreensão.
[2] Do fruto da boca o homem comerá o bem, mas o desejo dos pérfidos é a violência.

Patarlių 13

[1]Išmintingas vaikas brangina tėvo pamokymą, o pašaipūnas nesiklauso, kai būna baramas.
[2]Iš savo žodžių vaisių žmogus valgo gerą valgį, o apgaulingas žmogus alksta darydamas niekšybes.

[3] O que guarda a boca conserva a sua alma, mas o que muito abre os lábios a si mesmo se arruína.

[3]Kas saugo savo liežuvį, tas apsaugo savo gyvastį, o plepus žmogus prieina liepto galą.

[4] O preguiçoso deseja e nada tem, mas a alma dos diligentes se farta.

[4]Dykaduonis alksta ir nieko neturi, o darbštus žmogus vaišinsis prie turtingo stalo.

[5] O justo aborrece a palavra de mentira, mas o perverso faz vergonha e se desonra.

[5]Teisus žmogus nekenčia melo, o nedoras melu ir gyvena.

[6] A justiça guarda ao que anda em integridade, mas a malícia subverte ao pecador.

[6]Teisumas saugo žmogų, kuris eina doru keliu, o nuodėmė pražudo nedorėlį.

[7] Uns se dizem ricos sem terem nada; outros se dizem pobres, sendo mui ricos.

[7]Vieni dedasi turtingais, bet nieko neturi, kiti dedasi vargšais, bet turi didelius turtus.

[8] Com as suas riquezas se resgata o homem, mas ao pobre não ocorre ameaça.

[8]Turtingas žmogus turi turtų savo gyvasčiai išpirkti, o vargšas niekada negirdi grasinimo.

[9] A luz dos justos brilha intensamente, mas a lâmpada dos perversos se apagará.

[9]Teisiųjų šviesa džiūgauja, o nedorėlių žibintas gęsta.

[10] Da soberba só resulta a contenda, mas com os que se aconselham se acha a sabedoria.

[10]Kvailas žmogus įžūlumu sėja vaidus, o išmintis atitenka priimantiems patarimą.

[11] Os bens que facilmente se ganham, esses diminuem, mas o que ajunta à força do trabalho terá aumento.

[11]Iš karto įgyti turtai sunyks, o kas po truputį kaupia, tas juos didina.

[12] A esperança que se adia faz adoecer o coração, mas o desejo cumprido é árvore de vida.

[12]Atidėta viltis susargdina širdį, o įgyvendintas troškimas yra gyvybės medis.

[13] O que despreza a palavra a ela se apenhora, mas o que teme o mandamento será galardoado.

[13]Kas paniekina žodį, tas užsitraukia pražūtį, o kas gerbia įsakymą, tam bus atlyginta.

[14] O ensino do sábio é fonte de vida, para que se evitem os laços da morte.

[14]Išminčiaus mokymas – gyvenimo šaltinis, įgalinantis išvengti mirtinų pinklių.

[15] A boa inteligência consegue favor, mas o caminho dos pérfidos é intransitável.

[16] Todo prudente procede com conhecimento, mas o insensato espraia a sua loucura.

[17] O mau mensageiro se precipita no mal, mas o embaixador fiel é medicina.

[18] Pobreza e afronta sobrevêm ao que rejeita a instrução, mas o que guarda a repreensão será honrado.

[19] O desejo que se cumpre agrada a alma, mas apartar-se do mal é abominável para os insensatos.

[20] Quem anda com os sábios será sábio, mas o companheiro dos insensatos se tornará mau.

[21] A desventura persegue os pecadores, mas os justos serão galardoados com o bem.

[22] O homem de bem deixa herança aos filhos de seus filhos, mas a riqueza do pecador é depositada para o justo.

[23] A terra virgem dos pobres dá mantimento em abundância, mas a falta de justiça o dissipa.

[24] O que retém a vara aborrece a seu filho, mas o que o ama, cedo, o disciplina.

[25] O justo tem o bastante para satisfazer o seu apetite, mas o estômago dos perversos passa fome.

Provérbios 14

[1] A mulher sábia edifica a sua casa, mas a insensata, com as próprias mãos, a derriba.

[15]Sveika nuovoka laimi palankumą, o sukčių kelias veda į pražūtį.

[16]Gudrus žmogus visur elgiasi protingai, o kvailas parodo savo kvailumą.

[17]Nedoras pasiuntinys pridaro vargo, o patikimas atstovas atneša ramybę.

[18]Neturtas ir gėda tam, kuris nepaiso pamokymo, o kas klauso įspėjimo, tas gerbiamas.

[19]Įgyvendintas troškimas malonus širdžiai; kvailieji bjaurisi nusigręžimu nuo pikta.

[20]Bendrauk su išmintingu ir tapsi išmintingas, o kvailųjų bičiulis pateks į bėdą.

[21]Nusidėjėliams iš paskos seka nelaimė, o teisiuosius pasiveja gerovė.

[22]Geras žmogus palieka paveldą savo vaikaičiams, o nusidėjėlio turtas skiriamas teisiajam.

[23]Bylinėjimasis suryja įdirbtą vargšo lauką, ir neteisybė nušluoja jo buveinę.

[24]Kas gailisi rykštės, tas nekenčia savo vaiko, o kas jį myli, tas pataiso rykšte.

[25]Teisusis valgo sočiai iki valios, o nedorėlių pilvas tuščias.

Patarlių 14

[1]Išmintinga moteris statosi namus, o kvaila savuosius nugriauna savo rankomis.

[2] O que anda na retidão teme ao SENHOR, mas o que anda em caminhos tortuosos, esse o despreza.

[3] Está na boca do insensato a vara para a sua própria soberba, mas os lábios do prudente o preservarão.

[4] Não havendo bois, o celeiro fica limpo, mas pela força do boi há abundância de colheitas.

[5] A testemunha verdadeira não mente, mas a falsa se desboca em mentiras.

[6] O escarnecedor procura a sabedoria e não a encontra, mas para o prudente o conhecimento é fácil.

[7] Foge da presença do homem insensato, porque nele não divisarás lábios de conhecimento.

[8] A sabedoria do prudente é entender o seu próprio caminho, mas a estultícia dos insensatos é enganadora.

[9] Os loucos zombam do pecado, mas entre os retos há boa vontade.

[10] O coração conhece a sua própria amargura, e da sua alegria não participará o estranho.

[11] A casa dos perversos será destruída, mas a tenda dos retos florescerá.

[12] Há caminho que ao homem parece direito, mas ao cabo dá em caminhos de morte.

[13] Até no riso tem dor o coração, e o fim da alegria é tristeza.

[2]Kas dorai elgiasi, tas garbina VIEŠPATĮ, o kas eina suktais keliais, tas jį niekina.

[3]Kvailojo burnoje – lazda jo nugarai, o teisaus žmogaus lūpos jį apsaugo.

[4]Kur nėra jaučių, ten tuščios ėdžios; gausi pjūtis ten, kur stiprus jautis.

[5]Sąžiningas liudytojas nemeluoja, o melagingas alsuoja melais.

[6]Pašaipūnas mėgina būti sumanus, bet negali, o žmogus, kuris suvokia, lengvai įgyja išmanymo.

[7]Laikykis atokiai nuo kvailo žmogaus, nes iš jo neišmoksi išmintingai kalbėti.

[8]Gudraus žmogaus išmintis padeda jam protingai elgtis, o bukapročio kvailumas klaidina jį.

[9]Kvailiai tyčiojasi iš aukos už nuodėmę, o dori žmonės patiria Dievo malonę.

[10]Vien širdis pažįsta savo kartumą, ir joks pašalietis negali dalytis jos džiaugsmu.

[11]Nedorėlių namai sunaikinami, o teisiųjų palapinė klesti.

[12]Žmogui jo kelias gali atrodyti teisingas, bet galų gale jis nuveda į mirtį.

[13]Net kai žmogus juokiasi, jam gali skaudėti širdį, o džiaugsmas gali baigtis širdgėla.

[14] O infiel de coração dos seus próprios caminhos se farta, como do seu próprio proceder, o homem de bem.
[15] O simples dá crédito a toda palavra, mas o prudente atenta para os seus passos.
[16] O sábio é cauteloso e desvia-se do mal, mas o insensato encoleriza-se e dá-se por seguro.
[17] O que presto se ira faz loucuras, e o homem de maus desígnios é odiado.
[18] Os simples herdam a estultícia, mas os prudentes se coroam de conhecimento.
[19] Os maus inclinam-se perante a face dos bons, e os perversos, junto às portas do justo.
[20] O pobre é odiado até do vizinho, mas o rico tem muitos amigos.
[21] O que despreza ao seu vizinho peca, mas o que se compadece dos pobres é feliz.
[22] Acaso, não erram os que maquinam o mal? Mas amor e fidelidade haverá para os que planejam o bem.
[23] Em todo trabalho há proveito; meras palavras, porém, levam à penúria.
[24] Aos sábios a riqueza é coroa, mas a estultícia dos insensatos não passa de estultícia.
[25] A testemunha verdadeira livra almas, mas o que se desboca em mentiras é enganador.
[26] No temor do SENHOR, tem o homem forte amparo, e isso é refúgio para os seus filhos.

[14]Suktos širdies žmogus gauna, ką užsitarnauja savo elgesiu, o dosnus žmogus pjauna savo gerus darbus.
[15]Neišmanėlis tiki viskuo, ką girdi, o gudrus žmogus apsvarsto savo žingsnius.
[16]Išmintingas žmogus būna atsargus ir vengia pikta, o kvailas negali susilaikyti ir būna neatsargus.
[17]Kas ūmus, tas kvailai pasielgia, o sukčius nekenčiamas.
[18]Neišmanėlių papuošalas – kvailumas, o gudrieji apsivainikuoja išmanymu.
[19]Blogi žmonės turi nusilenkti geriesiems, o nedorėliai – prie teisiųjų vartų.
[20]Beturčio nemėgsta nė jo artimieji, o turtuolis turi daug bičiulių.
[21]Kas niekina savo artimą, tas nusideda, o gera darantis vargšui būna laiminamas.
[22]Argi neklysta darantys pikta? Gerumo ir ištikimybės įgyja darantys gera.
[23]Kiekvienas triūsas duoda naudos, vien plepėjimas veda į skurdą.
[24]Išmintingųjų vainikas – jų sumanumas, o kvailųjų – kvailumas.
[25]Teisingas liudytojas išgelbsti gyvastį, o kas liudija melus, tas skleidžia apgaulę.
[26]Pagarbi VIEŠPATIES baimė yra tvirtovė, jo vaikų prieglauda.

[27] O temor do SENHOR é fonte de vida para evitar os laços da morte.

[27]Pagarbi VIEŠPATIES baimė – gyvenimo šaltinis, kad žmogus galėtų išvengti mirtinų pinklių.

[28] Na multidão do povo, está a glória do rei, mas, na falta de povo, a ruína do príncipe.

[28]Karaliaus didybė – gausi tauta, o valdovas be tautos – niekas.

[29] O longânimo é grande em entendimento, mas o de ânimo precipitado exalta a loucura.

[29]Kas negreit supyksta, tas turi daug supratimo, o kas ūmaus būdo, tas aukština kvailumą.

[30] O ânimo sereno é a vida do corpo, mas a inveja é a podridão dos ossos.

[30]Ramus protas teikia kūnui gyvastį, o pavydas pūdo kaulus.

[31] O que oprime ao pobre insulta aquele que o criou, mas a este honra o que se compadece do necessitado.

[31]Kas skriaudžia vargšą, tas įžeidžia jo Kūrėją, o kas pasigaili beturčio, tas teikia jam garbę.

[32] Pela sua malícia é derribado o perverso, mas o justo, ainda morrendo, tem esperança.

[32]Nedoras žmogus pražūva per savo nedorumą, o teisusis saugus dėl savo dorumo.

[33] No coração do prudente, repousa a sabedoria, mas o que há no interior dos insensatos vem a lume.

[33]Išmintis ilsisi protingo žmogaus širdyje, bet kvailiesiems ji nepažįstama.

[34] A justiça exalta as nações, mas o pecado é o opróbrio dos povos.

[34]Teisumas išaukština tautą, o nuodėmė pažemina.

[35] O servo prudente goza do favor do rei, mas o que procede indignamente é objeto do seu furor.

[35]Sumaniam tarnui suteikiama karaliaus malonė, o niekam tikęs užsitraukia jo pyktį.

Provérbios 15

Patarlių 15

[1] A resposta branda desvia o furor, mas a palavra dura suscita a ira.

[1]Švelnus atsakymas nuramina pyktį, o šiurkštus žodis sukelia įniršį.

[2] A língua dos sábios adorna o conhecimento, mas a boca dos insensatos derrama a estultícia.

[2]Išmintingųjų liežuvis dalija išmanymą, o kvailųjų burna lieja kvailumą.

[3] Os olhos do SENHOR estão em todo lugar, contemplando os maus e os bons.

[3]Dievo akys yra visur, jos stebi blogus ir gerus žmones.

[4] A língua serena é árvore de vida, mas a perversa quebranta o espírito.

[4]Švelnus liežuvis – gyvybės medis, o suktas – beprotybės versmė.

5 O insensato despreza a instrução de seu pai, mas o que atende à repreensão consegue a prudência.

6 Na casa do justo há grande tesouro, mas na renda dos perversos há perturbação.

7 A língua dos sábios derrama o conhecimento, mas o coração dos insensatos não procede assim.

8 O sacrifício dos perversos é abominável ao SENHOR, mas a oração dos retos é o seu contentamento.

9 O caminho do perverso é abominação ao SENHOR, mas este ama o que segue a justiça.

10 Disciplina rigorosa há para o que deixa a vereda, e o que odeia a repreensão morrerá.

11 O além e o abismo estão descobertos perante o SENHOR; quanto mais o coração dos filhos dos homens!

12 O escarnecedor não ama àquele que o repreende, nem se chegará para os sábios.

13 O coração alegre aformoseia o rosto, mas com a tristeza do coração o espírito se abate.

14 O coração sábio procura o conhecimento, mas a boca dos insensatos se apascenta de estultícia.

15 Todos os dias do aflito são maus, mas a alegria do coração é banquete contínuo.

16 Melhor é o pouco, havendo o temor do SENHOR, do que grande tesouro onde há inquietação.

5Kvailasis niekina tėvo pamokymą, o kas kreipia dėmesio į pataisą, tas protingas.

6Gero žmogaus namai pilni išteklių, o nedoro žmogaus uždarbis kupinas rūpesčių.

7Teisiųjų lūpos sėja išmanymą, o kvailųjų širdis – netiesą.

8Nedorėlių auka VIEŠPATS bjaurisi, o teisiųjų malda jam patinka.

9Nedoro žmogaus elgesiu VIEŠPATS bjaurisi, o žmogų, kuris laikosi teisumo reikalavimų, myli.

10Sunki bausmė laukia žmogaus, kuris atmeta kelią, o kas paniekina taisymą, tas miršta.

11Šeolas ir Prapulties vieta atviri VIEŠPAČIUI, juo labiau – žmonių širdys!

12Pašaipūnas nemėgsta būti taisomas, jis nesikreips į išmintinguosius.

13Laiminga širdis pralinksmina veidą, o kenčianti palaužia dvasią.

14Protingo žmogaus širdis ieško išmanymo, o kvailųjų burna minta kvailumu.

15Visos vargšo dienos sunkios, o linksmaširdžio gyvenimas – visada šventė.

16Geriau turėti mažai ir pagarbiai bijoti VIEŠPATIES, negu būti turtingam ir gyventi be ramybės.

17 Melhor é um prato de hortaliças onde há amor do que o boi cevado e, com ele, o ódio.

17Geriau daržovių pietūs su meile, negu riebi jautiena su neapykanta.

18 O homem iracundo suscita contendas, mas o longânimo apazigua a luta.

18Karšto būdo žmogus sukelia vaidus, o kantrusis nuramina ginčus.

19 O caminho do preguiçoso é como que cercado de espinhos, mas a vereda dos retos é plana.

19Tinginio kelias apaugęs erškėčiais, o darbštuolio takas – lygus vieškelis.

20 O filho sábio alegra a seu pai, mas o homem insensato despreza a sua mãe.

20Išmintingas vaikas padaro savo tėvą laimingą, o kvailas žemina savo motiną.

21 A estultícia é alegria para o que carece de entendimento, mas o homem sábio anda retamente.

21Kvailai elgtis smagu tuščiagalviam žmogui, o protingasis eina tiesiu keliu.

22 Onde não há conselho fracassam os projetos, mas com os muitos conselheiros há bom êxito.

22Be pasitarimo niekais nueina užmojai, o pasitarus su daugeliu jie būna sėkmingi.

23 O homem se alegra em dar resposta adequada, e a palavra, a seu tempo, quão boa é!

23Žmogui malonu duoti deramą atsakymą, o kaip smagu girdėti tinkamą žodį!

24 Para o sábio há o caminho da vida que o leva para cima, a fim de evitar o inferno, embaixo.

24Protingą žmogų gyvenimo takas veda aukštyn, nukreipdamas nuo Šeolo gelmių.

25 O SENHOR deita por terra a casa dos soberbos; contudo, mantém a herança da viúva.

25Išpuikėlių namus VIEŠPATS nugriauna, o našlės nuosavybės ribas sutvirtina.

26 Abomináveis são para o SENHOR os desígnios do mau, mas as palavras bondosas lhe são aprazíveis.

26Nedoro žmogaus mintimis VIEŠPATS bjaurisi, o padoriųjų žodžiai jam patinka.

27 O que é ávido por lucro desonesto transtorna a sua casa, mas o que odeia o suborno, esse viverá.

27Kas iš gobšumo ieško neteisėtos naudos, tas kenkia savo šeimai, o kas nepriima kyšių, tas ilgai gyvens.

28 O coração do justo medita o que há de responder, mas a boca dos perversos transborda maldades.

28Teisus žmogus apmąsto, kaip atsakyti, o nedorėlių lūpos išlieja pikta.

[29] O SENHOR está longe dos perversos, mas atende à oração dos justos.

[30] O olhar de amigo alegra ao coração; as boas-novas fortalecem até os ossos.

[31] Os ouvidos que atendem à repreensão salutar no meio dos sábios têm a sua morada.

[32] O que rejeita a disciplina menospreza a sua alma, porém o que atende à repreensão adquire entendimento.

[33] O temor do SENHOR é a instrução da sabedoria, e a humildade precede a honra.

[29]VIEŠPATS toli nuo nedorėlių, o teisiųjų maldas išklauso.

[30]Linksmas žvilgsnis pradžiugina širdį, o gera žinia suteikia stiprumo kaulams.

[31]Žmogus, kuris įdėmiai išklauso sveiko pamokymo, gyvens tarp išmintingųjų.

[32]Kas nepaiso perspėjimo, tas savęs nekenčia, o kas klauso sveiko pamokymo, tas įgyja supratimo.

[33]Pagarbi VIEŠPATIES baimė moko išminties: pirma – nusižeminimas, paskui – garbė.

Provérbios 16

[1] O coração do homem pode fazer planos, mas a resposta certa dos lábios vem do SENHOR.

[2] Todos os caminhos do homem são puros aos seus olhos, mas o SENHOR pesa o espírito.

[3] Confia ao SENHOR as tuas obras, e os teus desígnios serão estabelecidos.

[4] O SENHOR fez todas as coisas para determinados fins e até o perverso, para o dia da calamidade.

[5] Abominável é ao SENHOR todo arrogante de coração; é evidente que não ficará impune.

[6] Pela misericórdia e pela verdade, se expia a culpa; e pelo temor do SENHOR os homens evitam o mal.

[7] Sendo o caminho dos homens agradável ao SENHOR, este reconcilia com eles os seus inimigos.

Patarlių 16

[1]Žmogus savo širdyje gali daug ką svarstyti, bet jo liežuvį valdo VIEŠPATS.

[2]Visi žmogaus keliai jo paties akyse gali būti tyri, o VIEŠPATS pasveria širdį.

[3]Pavesk savo darbą VIEŠPAČIUI, ir tavo užmojai bus sėkmingi.

[4]VIEŠPATS visa padarė tikslingai, net nedorėlį – nelaimės dienai.

[5]VIEŠPATS bjaurisi kiekviena širdies puikybe; būk tikras, kad tai neliks nenubausta.

[6]Gerumu ir ištikimybe atsilyginama už kaltę, o pagarbia VIEŠPATIES baime išvengiama pikta.

[7]Kai VIEŠPATS patenkintas žmogaus elgesiu, jis sutaiko su juo net jo priešus.

[8] Melhor é o pouco, havendo justiça, do que grandes rendimentos com injustiça.

[9] O coração do homem traça o seu caminho, mas o SENHOR lhe dirige os passos.

[10] Nos lábios do rei se acham decisões autorizadas; no julgar não transgrida, pois, a sua boca.

[11] Peso e balança justos pertencem ao SENHOR; obra sua são todos os pesos da bolsa.

[12] A prática da impiedade é abominável para os reis, porque com justiça se estabelece o trono.

[13] Os lábios justos são o contentamento do rei, e ele ama o que fala coisas retas.

[14] O furor do rei são uns mensageiros de morte, mas o homem sábio o apazigua.

[15] O semblante alegre do rei significa vida, e a sua benevolência é como a nuvem que traz chuva serôdia.

[16] Quanto melhor é adquirir a sabedoria do que o ouro! E mais excelente, adquirir a prudência do que a prata!

[17] O caminho dos retos é desviar-se do mal; o que guarda o seu caminho preserva a sua alma.

[18] A soberba precede a ruína, e a altivez do espírito, a queda.

[19] Melhor é ser humilde de espírito com os humildes do que repartir o despojo com os soberbos.

[8]Geriau turėti mažai, bet įgyta sąžiningai, negu didelių neteisėtų pajamų.

[9]Žmogus širdyje sumano, ką jis darys, bet jo žingsnius valdo VIEŠPATS.

[10]Karaliaus lūpose – nenuginčijama tiesa; jo burna nenusideda kai sprendžia.

[11]Tikros svarstyklės ir svarstyklių lėkštės – VIEŠPATIES, ir visi svarsčiai maišelyje priklauso jam.

[12]Karaliai bjaurisi nusikaltimais, nes sostas tvirtėja teisumu.

[13]Sąžiningos lūpos malonios karaliui; žmogų, kuris sako tiesą, jis myli.

[14]Karaliaus pyktis – tarsi mirties pasiuntinys, o išmintingas žmogus gali jį numalšinti.

[15]Karaliaus šypsena reiškia gyvenimą, o jo malonė – tarsi lietaus debesis pavasarį.

[16]Nepalyginti geriau įgyti išminties negu aukso! Verčiau rinktis įsigyti įžvalgos negu gauti sidabro.

[17]Dorų žmonių kelias vengia pikta; kas atsargiai žengia savo keliu, tas išsaugo gyvastį.

[18]Puikybė apima prieš žūtį, įžūlumas – prieš nesėkmę.

[19]Geriau būti kukliam tarp vargšų negu dalytis grobiu su išdidžiais žmonėmis.

[20] O que atenta para o ensino acha o bem, e o que confia no SENHOR, esse é feliz.

[21] O sábio de coração é chamado prudente, e a doçura no falar aumenta o saber.

[22] O entendimento, para aqueles que o possuem, é fonte de vida; mas, para o insensato, a sua estultícia lhe é castigo.

[23] O coração do sábio é mestre de sua boca e aumenta a persuasão nos seus lábios.

[24] Palavras agradáveis são como favo de mel: doces para a alma e medicina para o corpo.

[25] Há caminho que parece direito ao homem, mas afinal são caminhos de morte.

[26] A fome do trabalhador o faz trabalhar, porque a sua boca a isso o incita.

[27] O homem depravado cava o mal, e nos seus lábios há como que fogo ardente.

[28] O homem perverso espalha contendas, e o difamador separa os maiores amigos.

[29] O homem violento alicia o seu companheiro e guia-o por um caminho que não é bom.

[30] Quem fecha os olhos imagina o mal, e, quando morde os lábios, o executa.

[31] Coroa de honra são as cãs, quando se acham no caminho da justiça.

[32] Melhor é o longânimo do que o herói da guerra, e o que domina o seu espírito, do que o que toma uma cidade.

[20]Kas supranta dalyką, kurio mokosi, tas puikiai gyvens, o kas pasitiki VIEŠPAČIU, tas bus laimingas.

[21]Kas išmintingos širdies, tas laikomas protingu žmogumi, o patraukli kalba – papildomas laimėjimas.

[22]Išmintis ją turinčiam yra gyvenimo šaltinis, o kvailieji išmoksta gyventi tik kvailumu.

[23]Išmintingo žmogaus širdis teikia kalbai lakumo ir stiprina žodžių patrauklumą.

[24]Taiklūs žodžiai – kaip medaus korys, saldus gomuriui ir sveikas kūnui.

[25]Žmogui jo kelias gali atrodyti teisingas, bet galų gale jis nuveda į mirtį.

[26]Triūsiančio noras triūsia už jį, nes jį verčia jo alkis.

[27]Niekšas stengiasi padaryti žalos kitiems, o jo kalba – svilinanti ugnis.

[28]Piktas žmogus sukelia vaidus, o liežuvautojas perskiria artimus draugus.

[29]Piktos valios žmogus suvilioja savo kaimyną ir nuveda jį negeru keliu.

[30]Kas merkia akį, tas tikriausiai slapta rengia niekšybę; kas čiaupia lūpas, tas yra sugalvojęs pikta.

[31]Žili plaukai – garbės vainikas, laimėtas doru gyvenimu.

[32]Geriau būti kantriu žmogumi negu galiūnu; suvaldyti save geriau negu užkariauti miestą.

[33] A sorte se lança no regaço, mas do SENHOR procede toda decisão.

[33]Burtai metami į sterblę, bet nuosprendis priklauso nuo VIEŠPATIES.

Provérbios 17

[1] Melhor é um bocado seco e tranqüilidade do que a casa farta de carnes e contendas.

[2] O escravo prudente dominará sobre o filho que causa vergonha e, entre os irmãos, terá parte na herança.

[3] O crisol prova a prata, e o forno, o ouro; mas aos corações prova o SENHOR.

[4] O malfazejo atenta para o lábio iníquo; o mentiroso inclina os ouvidos para a língua maligna.

[5] O que escarnece do pobre insulta ao que o criou; o que se alegra da calamidade não ficará impune.

[6] Coroa dos velhos são os filhos dos filhos; e a glória dos filhos são os pais.

[7] Ao insensato não convém a palavra excelente; quanto menos ao príncipe, o lábio mentiroso!

[8] Pedra mágica é o suborno aos olhos de quem o dá, e para onde quer que se volte terá seu proveito.

[9] O que encobre a transgressão adquire amor, mas o que traz o assunto à baila separa os maiores amigos.

[10] Mais fundo entra a repreensão no prudente do que cem açoites no insensato.

[11] O rebelde não busca senão o mal; por isso, mensageiro cruel se enviará contra ele.

Patarlių 17

[1]Geriau sausa pluta su ramybe negu vaidingi namai, kupini vaišių.

[2]Sumanus tarnas valdys nemokšą sūnų ir dalysis paveldu kaip vienas jo brolių.

[3]Lydykla – sidabrui, krosnis – auksui, o širdį išbando VIEŠPATS.

[4]Nedorėlis klauso nedorų lūpų, o melagis – pikto liežuvio.

[5]Kas tyčiojasi iš vargšo, tas įžeidžia jo Kūrėją; kas juokiasi iš nelaimės, tas neišvengs bausmės.

[6]Senelių vainikas – vaikaičiai, o vaikų pasididžiavimas – jų tėvai.

[7]Kilnūs žodžiai netinka kvailajam, juo labiau – melas kilmingajam!

[8]Duodančiam kyšis atrodo kaip kerai: kur tik jis pasisuka, ten jam sekasi.

[9]Kas atleidžia nuoskaudą, tas puoselėja draugystę, o kas vis primena ginčą, tas atstumia draugą.

[10]Protingą žmogų papeikimo žodis paveikia labiau negu kvailį – šimtas smūgių.

[11]Vien maištauti linkęs piktas žmogus; jam bus atsiųstas negailestingas pasiuntinys.

[12] Melhor é encontrar-se uma ursa roubada dos filhos do que o insensato na sua estultícia.	[12]Geriau susitikti jauniklių netekusią mešką negu susidurti su įsisiautėjusiu kvailiu.
[13] Quanto àquele que paga o bem com o mal, não se apartará o mal da sua casa.	[13]Kas už gera atsilygina piktu, tas nelaimės iš savo namų niekada neišvarys.
[14] Como o abrir-se da represa, assim é o começo da contenda; desiste, pois, antes que haja rixas.	[14]Kivirčo pradžia – kaip užtvankos atidarymas; todėl ginčą užgniaužk dar jam neprasidėjus.
[15] O que justifica o perverso e o que condena o justo abomináveis são para o SENHOR, tanto um como o outro.	[15]Kas pateisina nedorėlį ir kas pasmerkia teisųjį, abu lygiai pasibjaurėtini VIEŠPAČIUI.
[16] De que serviria o dinheiro na mão do insensato para comprar a sabedoria, visto que não tem entendimento?	[16]Kokia nauda iš pinigų išminčiai pirkti kvailo žmogaus rankoje, jei jis neturi proto?
[17] Em todo tempo ama o amigo, e na angústia se faz o irmão.	[17]Bičiulis visada bičiulis, bet brolis gimęs vargu dalytis.
[18] O homem falto de entendimento compromete-se, ficando por fiador do seu próximo.	[18]Neprotingai elgiasi, kas daužia rankas laiduodamas savo kaimynui.
[19] O que ama a contenda ama o pecado; o que faz alta a sua porta facilita a própria queda.	[19]Žmogus, mėgstantis nusikaltimą, mėgsta kivirčus; kas namuose stato aukštą slenkstį, tas užsitraukia nelaimę.
[20] O perverso de coração jamais achará o bem; e o que tem a língua dobre vem a cair no mal.	[20]Suktos širdies žmogui nesiseka, o melagingai kalbantis įpuola į bėdą.
[21] O filho estulto é tristeza para o pai, e o pai do insensato não se alegra.	[21]Kas pagimdo kvailį, tas turi vargo; avigalvio tėvui nėra džiaugsmo.
[22] O coração alegre é bom remédio, mas o espírito abatido faz secar os ossos.	[22]Linksma širdis – geras vaistas, o niūri dvasia džiovina kaulus.
[23] O perverso aceita suborno secretamente, para perverter as veredas da justiça.	[23]Nedoras žmogus traukia kyšį iš sterblės, norėdamas iškreipti teisingumo taką.
[24] A sabedoria é o alvo do inteligente, mas os olhos do insensato vagam pelas extremidades da terra.	[24]Protingas žmogus žiūri į išmintį, o kvailio akys žvalgosi po žemės pakraščius.

[25] O filho insensato é tristeza para o pai e amargura para quem o deu à luz.

[26] Não é bom punir ao justo; é contra todo direito ferir ao príncipe.

[27] Quem retém as palavras possui o conhecimento, e o sereno de espírito é homem de inteligência.

[28] Até o estulto, quando se cala, é tido por sábio, e o que cerra os lábios, por sábio.

[25]Kvailas vaikas – apmaudas tėvui ir širdgėla jo gimdytojai.

[26]Uždėti baudą nekaltam žmogui tikrai neteisinga kaip ir nuplakti kilmingą žmogų už jo dorumą.

[27]Kas taupios kalbos, tas tikrai išmintingas, o sveiko proto žmogus būna santūrus.

[28]Net kvailys laikomas išmintingu, kai tyli, ir protingu, kai laiku užčiaupia lūpas.

Provérbios 18

[1] O solitário busca o seu próprio interesse e insurge-se contra a verdadeira sabedoria.

[2] O insensato não tem prazer no entendimento, senão em externar o seu interior.

[3] Vindo a perversidade, vem também o desprezo; e, com a ignomínia, a vergonha.

[4] Águas profundas são as palavras da boca do homem, e a fonte da sabedoria, ribeiros transbordantes.

[5] Não é bom ser parcial com o perverso, para torcer o direito contra os justos.

[6] Os lábios do insensato entram na contenda, e por açoites brada a sua boca.

[7] A boca do insensato é a sua própria destruição, e os seus lábios, um laço para a sua alma.

[8] As palavras do maldizente são doces bocados que descem para o mais interior do ventre.

[9] Quem é negligente na sua obra já é irmão do desperdiçador.

Patarlių 18

[1]Uždaras žmogus rūpinasi tik savo įnoriais ir niekina kiekvieną sveikos nuovokos žmogų.

[2]Kvailas žmogus trokšta ne suprasti, o tik pareikšti savo nuomonę.

[3]Atėjus nedorumui, ateina ir panieka, o su negarbe ir nemalonė.

[4]Žodžiai iš žmogaus lūpų – gilus vanduo, o išminties šaltinis – tekanti srovė.

[5]Negera būti šališkam nedoro žmogaus atžvilgiu ir teisme skriausti nekaltą žmogų.

[6]Kvailio žodžiai veda į ginčą, o jo kalba šaukiasi nuplakimo.

[7]Kvailio burna – jo pražūtis, o jo lūpos – spąstai jo gyvasčiai.

[8]Liežuvautojo žodžiai – tarsi skanėstai; jie pasiekia pačią vidurių gelmę.

[9]Žmogus, kuris dirba atsipalaidavęs, yra tikras kenkėjo brolis.

[10] Torre forte é o nome do SENHOR, à qual o justo se acolhe e está seguro.

[10]VIEŠPATIES vardas – tvirtas bokštas; teisusis gali pabėgti į jį ir būti saugus.

[11] Os bens do rico lhe são cidade forte e, segundo imagina, uma alta muralha.

[11]Turtuolio lobis – jo įtvirtintas miestas; jo vaizduotėje tai tarsi aukšta siena.

[12] Antes da ruína, gaba-se o coração do homem, e diante da honra vai a humildade.

[12]Prieš žūtį žmogaus širdis puikuojasi, o prieš garbę eina nusižeminimas.

[13] Responder antes de ouvir é estultícia e vergonha.

[13]Duoti atsakymą žmogui jo neišklausius ir kvaila, ir užgaulu.

[14] O espírito firme sustém o homem na sua doença, mas o espírito abatido, quem o pode suportar?

[14]Gaji dvasia palaiko žmogų ligoje, o kai dvasia suserga, kas gali ją pagydyti?

[15] O coração do sábio adquire o conhecimento, e o ouvido dos sábios procura o saber.

[15]Protinga širdis įgyja išmanymo, ir išmintingųjų ausis jo budriai ieško.

[16] O presente que o homem faz alarga-lhe o caminho e leva-o perante os grandes.

[16]Žmogaus dovana atidaro duris ir praskina kelią pas didžiūnus.

[17] O que começa o pleito parece justo, até que vem o outro e o examina.

[17]Kas pirmas kreipiasi į teismą, tas atrodo teisus, kol neateina ir nebūna apklaustas jo priešininkas.

[18] Pelo lançar da sorte, cessam os pleitos, e se decide a causa entre os poderosos.

[18]Burtų metimas išsprendžia bylas ir nulemia ginčą tarp galingųjų.

[19] O irmão ofendido resiste mais que uma fortaleza; suas contendas são ferrolhos de um castelo.

[19]Įžeistą brolį sunkiau laimėti negu stiprų miestą, o jo priešiškumas – kaip tvirtovės užkarda.

[20] Do fruto da boca o coração se farta, do que produzem os lábios se satisfaz.

[20]Žmogus sotinasi iš savo lūpų vaisių; jis turi būti patenkintas savo lūpų derliumi.

[21] A morte e a vida estão no poder da língua; o que bem a utiliza come do seu fruto.

[21]Mirtis ir gyvenimas – liežuvio galioje, ir kas su juo sutaria, tas valgys jo vaisius.

[22] O que acha uma esposa acha o bem e alcançou a benevolência do SENHOR.

[22]Žmogus, kuris randa gerą žmoną, randa laimę ir gauna malonę iš VIEŠPATIES.

[23] O pobre fala com súplicas, porém o rico responde com durezas.

[23]Vargdienis turi kalbėti kaip maldautojas, o turtuolis atsakinėja šiurkščiai.

[24] O homem que tem muitos amigos sai perdendo; mas há amigo mais chegado do que um irmão.

[24]Žmogus turi bičiulių, kurie jį pražudo, o tikras draugas jam artimesnis už brolį.

Provérbios 19

Patarlių 19

[1] Melhor é o pobre que anda na sua integridade do que o perverso de lábios e tolo.

[1]Geriau vargšas, kuris dorai gyvena, negu kvailas, kuris suktai kalba.

[2] Não é bom proceder sem refletir, e peca quem é precipitado.

[2]Be išmanymo net uolumas nėra geras dalykas, nes žmogus, kuris skuba, suklumpa.

[3] A estultícia do homem perverte o seu caminho, mas é contra o SENHOR que o seu coração se ira.

[3]Paties žmogaus kvailumas veda į pražūtį, tačiau jo širdis niršta ant VIEŠPATIES.

[4] As riquezas multiplicam os amigos; mas, ao pobre, o seu próprio amigo o deixa.

[4]Turtai sutelkia daug bičiulių, o beturtis lieka be draugo.

[5] A falsa testemunha não fica impune, e o que profere mentiras não escapa.

[5]Melagingas liudytojas neliks nepasmerktas, o kas sumeluoja, tas neišsigelbės.

[6] Ao generoso, muitos o adulam, e todos são amigos do que dá presentes.

[6]Daugelis pataikauja kilmingam žmogui, o duodančiam dovaną kiekvienas yra draugas.

[7] Se os irmãos do pobre o aborrecem, quanto mais se afastarão dele os seus amigos! Corre após eles com súplicas, mas não os alcança.

[7]Visi vargšo artimieji jį niekina, o dar labiau jo vengia draugai: kai jis jų šaukiasi, jų nėra.

[8] O que adquire entendimento ama a sua alma; o que conserva a inteligência acha o bem.

[8]Kas įgyja išminties, tas tampa sau geriausiu draugu; kas brangina supratimą, tam seksis.

[9] A falsa testemunha não fica impune, e o que profere mentiras perece.

[9]Melagingas liudytojas neliks nepasmerktas, o kas liudija melagingai, tas pražus.

[10] Ao insensato não convém a vida regalada, quanto menos ao escravo dominar os príncipes!

[10]Nedera, kad kvailys gyventų prabangoje, juo labiau – kad vergas valdytų didžiūnus.

[11] A discrição do homem o torna longânimo, e sua glória é perdoar as injúrias.

[12] Como o bramido do leão, assim é a indignação do rei; mas seu favor é como o orvalho sobre a erva.

[13] O filho insensato é a desgraça do pai, e um gotejar contínuo, as contenções da esposa.

[14] A casa e os bens vêm como herança dos pais; mas do SENHOR, a esposa prudente.

[15] A preguiça faz cair em profundo sono, e o ocioso vem a padecer fome.

[16] O que guarda o mandamento guarda a sua alma; mas o que despreza os seus caminhos, esse morre.

[17] Quem se compadece do pobre ao SENHOR empresta, e este lhe paga o seu benefício.

[18] Castiga a teu filho, enquanto há esperança, mas não te excedas a ponto de matá-lo.

[19] Homem de grande ira tem de sofrer o dano; porque, se tu o livrares, virás ainda a fazê-lo de novo.

[20] Ouve o conselho e recebe a instrução, para que sejas sábio nos teus dias por vir.

[21] Muitos propósitos há no coração do homem, mas o desígnio do SENHOR permanecerá.

[22] O que torna agradável o homem é a sua misericórdia; o pobre é preferível ao mentiroso.

[11]Sumanus žmogus negreitas pykti, o atleisti įžeidimą – jam garbė.

[12]Karaliaus pyktis – kaip liūto riaumojimas, o jo malonė – kaip rasa ant žolės.

[13]Kvailas vaikas – neviltis tėvui, o niurnanti žmona – nuolat lašantis vanduo.

[14]Namai ir turtas – iš tėvų gautas paveldas, o sumani žmona ateina iš VIEŠPATIES.

[15]Tingumas panardina žmogų į gilų miegą; apsileidėlis turi kęsti alkį.

[16]Kas gerbia savo gyvastį, tas laikosi įsakymo; nesirūpinti savo elgesiu – mirtina klaida.

[17]Kas dosnus vargšui, tas skolina VIEŠPAČIUI; jis atmokės jam už gerą darbą.

[18]Savo vaiką griežtai pamokyk, nes tai teikia viltį, bet netrokšk jo mirties.

[19]Smurtingo būdo žmogus užsitraukia bausmę; jeigu bandytum jį gelbėti, tik pablogintum reikalą.

[20]Klausyk patarimo ir priimk pamokymą, kad ilgainiui taptum išmintingas.

[21]Žmogaus širdis pilna visokių norų, bet bus vykdomas tik VIEŠPATIES užmojis.

[22]Žmogiška trokšti naudos, bet geriau būti vargšu negu melagiu.

[23] O temor do SENHOR conduz à vida; aquele que o tem ficará satisfeito, e mal nenhum o visitará.
[24] O preguiçoso mete a mão no prato e não quer ter o trabalho de a levar à boca.
[25] Quando ferires ao escarnecedor, o simples aprenderá a prudência; repreende ao sábio, e crescerá em conhecimento.
[26] O que maltrata a seu pai ou manda embora a sua mãe filho é que envergonha e desonra.
[27] Filho meu, se deixas de ouvir a instrução, desviar-te-ás das palavras do conhecimento.
[28] A testemunha de Belial escarnece da justiça, e a boca dos perversos devora a iniqüidade.
[29] Preparados estão os juízos para os escarnecedores e os açoites, para as costas dos insensatos.

[23]Pagarbi VIEŠPATIES baimė veda į gyvenimą; žmogus valgo ir ilsisi, nebijodamas pikta.
[24]Tinginys kiša ranką į dubenį, bet nepakels jo prie burnos.
[25]Apmuši pašaipūną, ir neišmanėlis išmoks protingumo; pamokysi protingą žmogų, ir jis įgis išmanymo.
[26]Kas blogai elgiasi su savo tėvu ar išvaro savo motiną, tas gėdingas ir negarbę užtraukiantis vaikas.
[27]Mano vaike, jeigu neklausysi pamokymo, greitai nuklysi ir nuo to, ką jau esi išmokęs.
[28]Niekšiškas liudytojas tyčiojasi iš teisingumo, o nedorėlių burna ryja nedorybę.
[29]Lazda parengta pašaipūnams, o rykštės – kvailių nugarai.

Provérbios 20

[1] O vinho é escarnecedor, e a bebida forte, alvoroçadora; todo aquele que por eles é vencido não é sábio.
[2] Como o bramido do leão, é o terror do rei; o que lhe provoca a ira peca contra a sua própria vida.
[3] Honroso é para o homem o desviar-se de contendas, mas todo insensato se mete em rixas.
[4] O preguiçoso não lavra por causa do inverno, pelo que, na sega, procura e nada encontra.

Patarlių 20

[1]Vynas išjuokia, stiprusis gėrimas primuša; neišmintingas, kas jais svaiginasi.
[2]Karaliaus rūstybė – tarsi liūto riaumojimas; kas jį supykdo, tas savo gyvastį stato į pavojų.
[3]Garbinga žmogui vengti ginčų, o kiekvienas kvailys leidžiasi į kivirčus.
[4]Sėjos metu tinginys nearia; pjūčiai atėjus, jis ieško, bet nieko neranda.

[5] Como águas profundas, são os propósitos do coração do homem, mas o homem de inteligência sabe descobri-los.

[5]Žmogaus širdies užmojai – gilūs vandenys, protingas žmogus gali jų semtis.

[6] Muitos proclamam a sua própria benignidade; mas o homem fidedigno, quem o achará?

[6]Daugelis laiko save geros valios žmonėmis, bet kas gali rasti žmogų, kuriuo galėtum pasitikėti?

[7] O justo anda na sua integridade; felizes lhe são os filhos depois dele.

[7]Teisus žmogus elgiasi dorai; laimingi jo vaikai, gavę tokį paveldą!

[8] Assentando-se o rei no trono do juízo, com os seus olhos dissipa todo mal.

[8]Kai karalius atsisėda į teismo sostą, jis gali išsijoti visa pikta savo akimis.

[9] Quem pode dizer: Purifiquei o meu coração, limpo estou do meu pecado?

[9]Kas gali sakyti: „Nuvaliau savo širdį. Esu švarus, be nuodėmės!“

[10] Dois pesos e duas medidas, uns e outras são abomináveis ao SENHOR.

[10]Dvejopais svarsčiais ir dvejopais saikais – abejais bjaurisi VIEŠPATS.

[11] Até a criança se dá a conhecer pelas suas ações, se o que faz é puro e reto.

[11]Savo veiksmais net jaunuolis parodo, ar jo elgesys sąžiningas ir doras.

[12] O ouvido que ouve e o olho que vê, o SENHOR os fez, tanto um como o outro.

[12]Ir girdinčią ausį, ir matančią akį – abi VIEŠPATS padarė.

[13] Não ames o sono, para que não empobreças; abre os olhos e te fartarás do teu próprio pão.

[13]Nepamėk miego, kad netaptum skurdžiumi; laikyk plačiai atvertas akis, ir turėsi ko valgyti.

[14] Nada vale, nada vale, diz o comprador, mas, indo-se, então, se gaba.

[14]„Nieko verta, nieko verta“, – sako pirkėjas, o nueidamas puikuojasi.

[15] Há ouro e abundância de pérolas, mas os lábios instruídos são jóia preciosa.

[15]Aukso ir brangakmenių gausu, bet išmintingos lūpos – brangiausias papuošalas.

[16] Tome-se a roupa àquele que fica fiador por outrem; e, por penhor, àquele que se obriga por estrangeiros.

[16]Paimk drabužį laidavusio už atėjūną, ir pasilaikyk jį kaip užstatą, nes jis laidavo už svetimšalę.

[17] Suave é ao homem o pão ganho por fraude, mas, depois, a sua boca se encherá de pedrinhas de areia.

[17]Duona, gauta per apgaulę, saldi, bet vėliau burna taps pilna žvyro.

[18] Os planos mediante os conselhos têm bom êxito; faze a guerra com prudência.

[18]Užmojai subręsta per pasitarimus; kariauk protingai apsvarstydamas.

[19] O mexeriqueiro revela o segredo; portanto, não te metas com quem muito abre os lábios.

[20] A quem amaldiçoa a seu pai ou a sua mãe, apagar-se-lhe-á a lâmpada nas mais densas trevas.

[21] A posse antecipada de uma herança no fim não será abençoada.

[22] Não digas: Vingar-me-ei do mal; espera pelo SENHOR, e ele te livrará.

[23] Dois pesos são coisa abominável ao SENHOR, e balança enganosa não é boa.

[24] Os passos do homem são dirigidos pelo SENHOR; como, pois, poderá o homem entender o seu caminho?

[25] Laço é para o homem o dizer precipitadamente: É santo! E só refletir depois de fazer o voto.

[26] O rei sábio joeira os perversos e faz passar sobre eles a roda.

[27] O espírito do homem é a lâmpada do SENHOR, a qual esquadrinha todo o mais íntimo do corpo.

[28] Amor e fidelidade preservam o rei, e com benignidade sustém ele o seu trono.

[29] O ornato dos jovens é a sua força, e a beleza dos velhos, as suas cãs.

[30] Os vergões das feridas purificam do mal, e os açoites, o mais íntimo do corpo.

Provérbios 21

[1] Como ribeiros de águas assim é o coração do rei na mão do SENHOR; este, segundo o seu querer, o inclina.

[19]Kas nuolat išduoda paslaptis, tas liežuvautojas; todėl nebendrauk su tuščiu plepiu.

[20]Kas keikia savo tėvą ir motiną, to žibintas užges visiškoje tamsoje.

[21]Nuosavybė, greitai įgyta pradžioje, galų gale nebus palaiminta.

[22]Nesakyk: „Aš atlyginsiu už pikta!“ Pasitikėk VIEŠPAČIU, ir jis tau padės.

[23]Skirtingi svarsčiai pasibjaurėtini VIEŠPAČIUI, nesąžiningos svarstyklės yra negeros.

[24]VIEŠPATS veda žmogaus žingsnius; tad kaip žmogus gali suvokti savo kelią?

[25]Įklius į spąstus tas, kas neapgalvotai sako: „Pašventinta!“ – paskui ima gailėtis, davęs tokį įžadą.

[26]Išmintingas karalius išsijoja nedorėlius ir kulia juos kuliamuoju ratu.

[27]Žmogaus gyvybės alsavimas – VIEŠPATIES žibintas, apreiškiantis visas jo būties gelmes.

[28]Gerumas ir ištikimybė apsaugo karalių, o jo sostas palaikomas teisumo.

[29]Jaunuolių papuošalas – jėga, o seneliai gerbiami dėl jų žilų galvų.

[30]Mėlynės ir žaizdos yra užmokestis už pikta, žmogaus gelmes siekiantys smūgiai.

Patarlių 21

[1]Karaliaus širdis – vandens srovė VIEŠPATIES rankoje; jis nukreipia ją, kur tik nori.

[2] Todo caminho do homem é reto aos seus próprios olhos, mas o SENHOR sonda os corações.

[2]Visi žmogaus keliai jo manymu geri, o VIEŠPATS pasveria širdį.

[3] Exercitar justiça e juízo é mais aceitável ao SENHOR do que sacrifício.

[3]Vykdomas teisumas ir teisingumas VIEŠPAČIUI labiau patinka negu auka.

[4] Olhar altivo e coração orgulhoso, a lâmpada dos perversos, são pecado.

[4]Išpuikusios akys ir išdidi širdis – nedorėlių žibintas; tai nuodėmė.

[5] Os planos do diligente tendem à abundância, mas a pressa excessiva, à pobreza.

[5]Darbščiojo užmojai tikrai rodo perteklių, bet kas per daug skuba, tas turi nuostolio.

[6] Trabalhar por adquirir tesouro com língua falsa é vaidade e laço mortal.

[6]Turtai, įgyti apgaulingu liežuviu, tai praeinantis rūkas ir mirties spąstai.

[7] A violência dos perversos os arrebata, porque recusam praticar a justiça.

[7]Nedorėlių plėšikavimas juos pražudo, nes jie atsisako daryti, kas teisinga.

[8] Tortuoso é o caminho do homem carregado de culpa, mas reto, o proceder do honesto.

[8]Nusikaltėlio kelias kreivas, o nekaltojo elgesys doras.

[9] Melhor é morar no canto do eirado do que junto com a mulher rixosa na mesma casa.

[9]Geriau gyventi kampe ant stogo negu erdviuose namuose su priekabia žmona.

[10] A alma do perverso deseja o mal; nem o seu vizinho recebe dele compaixão.

[10]Nedoro žmogaus širdis trokšta daryti pikta, ir kaimynas jo akyse malonės neranda.

[11] Quando o escarnecedor é castigado, o simples se torna sábio; e, quando o sábio é instruído, recebe o conhecimento.

[11]Kai pašaipūnas nubaudžiamas, neišmanėlis pasimoko; kai protingas žmogus pamokomas, jis įgyja įžvalgos.

[12] O Justo considera a casa dos perversos e os arrasta para o mal.

[12]Teisusis stebi nedorėlio namus ir nubloškia nedorėlius į pražūtį.

[13] O que tapa o ouvido ao clamor do pobre também clamará e não será ouvido.

[13]Kas užsikemša ausis vargšo šauksmui, tas pats šauksis ir nebus išgirstas.

[14] O presente que se dá em segredo abate a ira, e a dádiva em sigilo, uma forte indignação.

[14]Slapta dovana sušvelnina pyktį, o vogčiomis duotas kyšis – stiprų įniršį.

[15] Praticar a justiça é alegria para o justo, mas espanto, para os que praticam a iniqüidade.

[15]Daryti, kas teisinga, – teisaus žmogaus džiaugsmas, o nedorėliams – pražūtis.

[16] O homem que se desvia do caminho do entendimento na congregação dos mortos repousará.

[16]Žmogus, nuklydęs nuo sveikos nuovokos kelio, ilsėsis šešėlių sueigoje.

[17] Quem ama os prazeres empobrecerá, quem ama o vinho e o azeite jamais enriquecerá.

[17]Kas mėgsta malonumus, tas kęs skurdą; kas mėgsta vyną ir aliejų, tas nepralobs.

[18] O perverso serve de resgate para o justo; e, para os retos, o pérfido.

[18]Nedoras žmogus tampa išpirka už teisųjį, o apgavikas – už dorąjį.

[19] Melhor é morar numa terra deserta do que com a mulher rixosa e iracunda.

[19]Geriau gyventi dykumos šalyje negu su irzlia ir priekabia žmona.

[20] Tesouro desejável e azeite há na casa do sábio, mas o homem insensato os desperdiça.

[20]Išmintingas žmogus palieka namie brangaus lobio ir aliejaus, bet kvailys netrunka juos išeikvoti.

[21] O que segue a justiça e a bondade achará a vida, a justiça e a honra.

[21]Kas stengiasi daryti, kas teisu ir gera, tas ras gyvenimą, teisumą ir pagarbą.

[22] O sábio escala a cidade dos valentes e derriba a fortaleza em que ela confia.

[22]Vienas išmintingas žmogus užpuola galiūnų miestą ir sugriauna tvirtovę, kuria jie pasitiki.

[23] O que guarda a boca e a língua guarda a sua alma das angústias.

[23]Kas sučiaupia burną ir prikanda liežuvį, tas apsaugo save nuo daugelio bėdų.

[24] Quanto ao soberbo e presumido, zombador é seu nome; procede com indignação e arrogância.

[24]Išdidus, įžūlus žmogus, vadinamas pašaipūnu, elgiasi su akiplėšiška puikybe.

[25] O preguiçoso morre desejando, porque as suas mãos recusam trabalhar.

[25]Tinginio alkis jį nužudo, nes jo rankos atsisako dirbti.

[26] O cobiçoso cobiça todo o dia, mas o justo dá e nada retém.

[26]Per visą dieną nedorėlis geidžia, o teisusis duoda nešykštėdamas.

[27] O sacrifício dos perversos já é abominação; quanto mais oferecendo-o com intenção maligna!

[27]Nedorėlių atnašaujama auka pasibjaurėtina, ypač kai atnašaujama gėdingu tikslu.

[28] A testemunha falsa perecerá, mas a auricular falará sem ser contestada.

[28]Melagingas liudytojas bus sutrikdytas, bet kas tikrai žino, tas paliudys sėkmingai.

[29] O homem perverso mostra dureza no rosto, mas o reto considera o seu caminho.
[30] Não há sabedoria, nem inteligência, nem mesmo conselho contra o SENHOR.
[31] O cavalo prepara-se para o dia da batalha, mas a vitória vem do SENHOR.

[29]Nedoras žmogus įžūlus, o doras kreipia dėmesį į savo kelią.
[30]Nėra nei išminties, nei supratimo, nėra nei patarimo prieš VIEŠPATĮ.
[31]Žirgas balnojamas mūšio dienai, bet pergalė priklauso nuo VIEŠPATIES.

Provérbios 22

[1] Mais vale o bom nome do que as muitas riquezas; e o ser estimado é melhor do que a prata e o ouro.
[2] O rico e o pobre se encontram; a um e a outro faz o SENHOR.
[3] O prudente vê o mal e esconde-se; mas os simples passam adiante e sofrem a pena.
[4] O galardão da humildade e o temor do SENHOR são riquezas, e honra, e vida.
[5] Espinhos e laços há no caminho do perverso; o que guarda a sua alma retira-se para longe deles.
[6] Ensina a criança no caminho em que deve andar, e, ainda quando for velho, não se desviará dele.
[7] O rico domina sobre o pobre, e o que toma emprestado é servo do que empresta.
[8] O que semeia a injustiça segará males; e a vara da sua indignação falhará.
[9] O generoso será abençoado, porque dá do seu pão ao pobre.
[10] Lança fora o escarnecedor, e com ele se irá a contenda; cessarão as demandas e a ignomínia.
[11] O que ama a pureza do coração e é grácil no falar terá por amigo o rei.

Patarlių 22

[1]Geriau turėti gerą vardą negu didelius turtus; malonė vertesnė už sidabrą ar auksą.
[2]Turtuolis ir vargšas turi ryšį: jų abiejų Kūrėjas yra VIEŠPATS.
[3]Gudrus žmogus nuvokia pavojų ir vengia jo, o neišmanėliai eina priekin ir nukenčia.
[4]Nusižeminimo ir pagarbios VIEŠPATIES baimės atlygis – turtai, pagarba ir gyvenimas.
[5]Erškėčiai ir spąstai dygsta ant sukto žmogaus kelio; kas vertina savo gyvastį, tas atokiai nuo jo laikysis.
[6]Kuriuo keliu eiti, mokyk dar jaunuolį; jis nenukryps nuo jo net kai pasens.
[7]Turtuolis valdo vargšus, o kas skolinasi, tas tampa skolintojo vergu.
[8]Kas sėja pikta, tas pjaus nelaimę, ir bausmė, kurią užsitrauks, jį pribaigs.
[9]Dosnus žmogus bus laiminamas, nes jis dalijasi savo duona su beturčiu.
[10]Išvaryk pašaipūną, išeis ir nesantaika, liausis kivirčai ir užgaulės.
[11]Kas myli tyra širdimi ir maloniai kalba, tas bičiuliu turės karalių.

[12] Os olhos do SENHOR conservam aquele que tem conhecimento, mas as palavras do iníquo ele transtornará.

[13] Diz o preguiçoso: Um leão está lá fora; serei morto no meio das ruas.

[14] Cova profunda é a boca da mulher estranha; aquele contra quem o SENHOR se irar cairá nela.

[15] A estultícia está ligada ao coração da criança, mas a vara da disciplina a afastará dela.

[16] O que oprime ao pobre para enriquecer a si ou o que dá ao rico certamente empobrecerá.

Preceitos e admoestações dos sábios

[17] Inclina o ouvido, e ouve as palavras dos sábios, e aplica o coração ao meu conhecimento.

[18] Porque é coisa agradável os guardares no teu coração e os aplicares todos aos teus lábios.

[19] Para que a tua confiança esteja no SENHOR, quero dar-te hoje a instrução, a ti mesmo.

[20] Porventura, não te escrevi excelentes coisas acerca de conselhos e conhecimentos,

[21] para mostrar-te a certeza das palavras da verdade, a fim de que possas responder claramente aos que te enviarem?

[22] Não roubes ao pobre, porque é pobre, nem oprimas em juízo ao aflito,

[23] porque o SENHOR defenderá a causa deles e tirará a vida aos que os despojam.

[24] Não te associes com o iracundo, nem andes com o homem colérico,

[12]VIEŠPATIES akys apsaugo tiesą, bet paneigia apgaviko žodžius.

[13]Tinginys sako: „Liūtas lauke! Jeigu išeisiu į gatvę, būsiu sudraskytas!“

[14]Palaidūnės burna – gili duobė; tas, ant kurio VIEŠPATS supyksta, į ją įpuola.

[15]Jei kvailumas įsigyvena jaunuolio širdyje, tik pamokymo rykštė jį pašalins.

[16]Vargšo skriaudimas, norint praturtėti, ir davimas turtuoliui baigiasi neturtu.

Pirmas išminčių posakių rinkinys

[17]Palenk ausį ir klausykis išminčių žodžių, dėkis į širdį mano mokymą,

[18]nes gera juos branginti širdyje ir turėti nuolat savo lūpose.

[19]Kad pasitikėtum VIEŠPAČIU, šiandien tau juos paaiškinsiu.

[20]Argi neparašiau tau trisdešimt įsakų apie išmintingą patarimą ir išmanymą,

[21]kad pamokyčiau tave, kas teisinga ir tikra, ir tu galėtumei duoti tikrą atsakymą tave siuntusiam?

[22]Neskriausk vargšo, nes jis vargšas, ir nestumdyk elgetos miesto vartuose,

[23]nes VIEŠPATS gina jų bylą ir atima gyvastį tiems, kas juos skriaudžia.

[24]Nesibičiuliauk su piktu žmogumi ir nebendrauk su karštakošiu,

[25] para que não aprendas as suas veredas e, assim, enlaces a tua alma.
[26] Não estejas entre os que se comprometem e ficam por fiadores de dívidas,
[27] pois, se não tens com que pagar, por que arriscas perder a cama de debaixo de ti?
[28] Não removas os marcos antigos que puseram teus pais.

[29] Vês a um homem perito na sua obra? Perante reis será posto; não entre a plebe.

[25]kad kartais neišmoktum jų elgesio ir neįpultum į spąstus.
[26]Nebūk žmogumi, neapgalvotai daužiančiu rankas, vienu iš tų, kurie laiduoja už skolas,
[27]nes jeigu neturėsi kuo užmokėti, bus paimta tavo lova.
[28]Neperkelk ežią ženklinančio senojo akmens, kurį padėjo tavo protėviai.
[29]Matai žmogų, turintį darbo įgūdžių? Jis tarnaus karaliui, užuot tarnavęs paprastiems žmonėms.

Provérbios 23

[1] Quando te assentares a comer com um governador, atenta bem para aquele que está diante de ti;
[2] mete uma faca à tua garganta, se és homem glutão.
[3] Não cobices os seus delicados manjares, porque são comidas enganadoras.
[4] Não te fatigues para seres rico; não apliques nisso a tua inteligência.
[5] Porventura, fitarás os olhos naquilo que não é nada? Pois, certamente, a riqueza fará para si asas, como a águia que voa pelos céus.
[6] Não comas o pão do invejoso, nem cobices os seus delicados manjares.
[7] Porque, como imagina em sua alma, assim ele é; ele te diz: Come e bebe; mas o seu coração não está contigo.
[8] Vomitarás o bocado que comeste e perderás as tuas suaves palavras.

Patarlių 23

[1]Kai atsisėdi pietauti su valdovu, rūpestingai stebėk, kas prieš tave.

[2]Jeigu esi besotis, dėk peilį sau prie gerklės!
[3]Netrokšk valdovo skanėstų, nes tai apgaulingas maistas.
[4]Nenuvargink savęs norėdamas pralobti; turėk sveikos nuovokos liautis.

[5]Vos spėji užmesti akį į turtus, jų nebėra! Ūmai jie bus įgavę sparnus ir tarsi erelis nuskridę į padanges.

[6]Nevalgyk šykštuolio maisto, netrokšk jo skanėstų.
[7]Juk jis kaip plaukas gerklėje! „Valgyk ir gerk!“ – sako tau, nors jo širdis nėra su tavimi.
[8]Suvalgytą kąsnį tu išvemsi ir veltui burną aušinsi mandagiais žodžiais.

[9] Não fales aos ouvidos do insensato, porque desprezará a sabedoria das tuas palavras.

[9]Nekalbėk su bukapročiu, nes jis iš tavo protingų žodžių tik pasityčios.

[10] Não removas os marcos antigos, nem entres nos campos dos órfãos,

[10]Neperkelk ežią ženklinančio senojo akmens ir nė nesikėsink į našlaičių laukus,

[11] porque o seu Vingador é forte e lhes pleiteará a causa contra ti.

[11]nes jų Atpirkėjas galingas, jis apgins jų bylą prieš tave.

[12] Aplica o coração ao ensino e os ouvidos às palavras do conhecimento.

[12]Palenk savo širdį pamokymui, o ausį – išmintingiems posakiams.

[13] Não retires da criança a disciplina, pois, se a fustigares com a vara, não morrerá.

[13]Nedvejok bausti vaiko, nes nuo plakimo rykšte jis nemirs.

[14] Tu a fustigarás com a vara e livrarás a sua alma do inferno.

[14]Iš tikrųjų turi jį plakti rykšte, kad išgelbėtum jo gyvastį nuo Šeolo.

[15] Filho meu, se o teu coração for sábio, alegrar-se-á também o meu;

[15]Mano vaike, jeigu tavo širdis išmintinga, tai ir mano širdis džiaugsis.

[16] exultará o meu íntimo, quando os teus lábios falarem coisas retas.

[16]Džiūgausiu visa širdimi, kai tavo lūpos dorai kalbės.

[17] Não tenha o teu coração inveja dos pecadores; antes, no temor do SENHOR perseverarás todo dia.

[17]Nepavydėk savo širdyje nusidėjėliams, verčiau kasdien pasižymėk pagarbia VIEŠPATIES baime.

[18] Porque deveras haverá bom futuro; não será frustrada a tua esperança.

[18]Iš tikrųjų tada turėsi ateitį, ir tavo viltys nenueis niekais.

[19] Ouve, filho meu, e sê sábio; guia retamente no caminho o teu coração.

[19]Tad klausykis, mano vaike, būk išmintingas ir vesk savo širdį tikru keliu.

[20] Não estejas entre os bebedores de vinho nem entre os comilões de carne.

[20]Nesusidėk su tais, kurie godžiai geria vyną, nė su tais, kurie persivalgo mėsos.

[21] Porque o beberrão e o comilão caem em pobreza; e a sonolência vestirá de trapos o homem.

[21]Juk girtuoklis ir rijūnas taps skurdžiais, o dykaduoniavimas aprengia žmogų skarmalais.

[22] Ouve a teu pai, que te gerou, e não desprezes a tua mãe, quando vier a envelhecer.

[22]Klausyk tėvo, iš kurio gimei, ir neniekink motinos, kai ji pasens.

[23] Compra a verdade e não a vendas; compra a sabedoria, a instrução e o entendimento.

[23]Įsigyk tiesos ir neparduok jos; pirkis išminties, pamokymo ir supratimo.

[24] Grandemente se regozijará o pai do justo, e quem gerar a um sábio nele se alegrará.
[25] Alegrem-se teu pai e tua mãe, e regozije-se a que te deu à luz.
[26] Dá-me, filho meu, o teu coração, e os teus olhos se agradem dos meus caminhos.
[27] Pois cova profunda é a prostituta, poço estreito, a alheia.
[28] Ela, como salteador, se põe a espreitar e multiplica entre os homens os infiéis.
[29] Para quem são os ais? Para quem, os pesares? Para quem, as rixas? Para quem, as queixas? Para quem, as feridas sem causa? E para quem, os olhos vermelhos?
[30] Para os que se demoram em beber vinho, para os que andam buscando bebida misturada.
[31] Não olhes para o vinho, quando se mostra vermelho, quando resplandece no copo e se escoa suavemente.
[32] Pois ao cabo morderá como a cobra e picará como o basilisco.
[33] Os teus olhos verão coisas esquisitas, e o teu coração falará perversidades.
[34] Serás como o que se deita no meio do mar e como o que se deita no alto do mastro
[35] e dirás: Espancaram-me, e não me doeu; bateram-me, e não o senti; quando despertarei? Então, tornarei a beber.

[24]Doro žmogaus tėvas kupinas džiaugsmo; laimingas, kuriam gimė išmintingas sūnus.
[25]Tebūna laimingi tavo tėvas ir motina; tedžiūgauja tavo gimdytoja.
[26]Mano vaike, pasitikėk manimi, ir tavo akys džiaugsis mano keliais.
[27]Juk kekšė – gili duobė, o svetimautoja – ankštas šulinys;
[28]be to, ji tyko iš pasalų savo grobio ir daugina neištikimųjų skaičių.
[29]Kas dūsauja: „Deja!“? Kas šaukia: „Vargas man!“? Kas įsivėlę į vaidus? Kas skundžiasi? Kas žaizdotas be priežasties? Kieno miglotos akys?
[30]Tų, kurie ilgai užsisėdi prie vyno, tų, kurie eina tuštinti maišyto vyno.
[31]Nežvilgčiok į tą raudoną vyną, kai jis švyti taurėje! Taip švelniai jis teka žemyn,
[32]bet galų gale kerta kaip gyvatė ir gelia kaip angis.
[33]Tavo akys matys keistus vaizdus ir tavo širdis kalbės kvailus niekus.
[34]Tu jausiesi kaip žmogus, miegantis plačioje jūroje, tarsi žmogus, užmigęs burių stiebo viršūnėje.
[35]„Buvau daužomas, – sakysi, – bet man neskaudėjo; buvau mušamas, bet nejaučiau! Kai tik pabusiu, vėl vyno prašysiu!“

Provérbios 24

[1] Não tenhas inveja dos homens malignos, nem queiras estar com eles,

Patarlių 24

[1]Blogiems žmonėms nepavydėk ir su jais bendrauti nenorėk,

[2] porque o seu coração maquina violência, e os seus lábios falam para o mal.

[3] Com a sabedoria edifica-se a casa, e com a inteligência ela se firma;

[4] pelo conhecimento se encherão as câmaras de toda sorte de bens, preciosos e deleitáveis.

[5] Mais poder tem o sábio do que o forte, e o homem de conhecimento, mais do que o robusto.

[6] Com medidas de prudência farás a guerra; na multidão de conselheiros está a vitória.

[7] A sabedoria é alta demais para o insensato; no juízo, a sua boca não terá palavra.

[8] Ao que cuida em fazer o mal, mestre de intrigas lhe chamarão.

[9] Os desígnios do insensato são pecado, e o escarnecedor é abominável aos homens.

[10] Se te mostras fraco no dia da angústia, a tua força é pequena.

[11] Livra os que estão sendo levados para a morte e salva os que cambaleiam indo para serem mortos.

[12] Se disseres: Não o soubemos, não o perceberá aquele que pesa os corações? Não o saberá aquele que atenta para a tua alma? E não pagará ele ao homem segundo as suas obras?

[13] Filho meu, saboreia o mel, porque é saudável, e o favo, porque é doce ao teu paladar.

[2]nes jų širdis mąsto apie smurtą, o lūpos kalba apie žalą.

[3]Namai statomi išmintimi, sutvirtinami supratimu,

[4]ir patirtimi jų kambariai pripildomi visokiausių brangių ir gražių daiktų.

[5]Būti išmintingam geriau, negu būti stipriam; patirtis svarbesnė už jėgą.

[6]Juk tik išmintingai vadovaujant galima kariauti, o pergalė priklauso nuo patarėjų gausumo.

[7]Išminties posakiai per gilūs kvailiui; prie miesto vartų jis neišsižioja.

[8]Kas įnikęs nuolat daryti pikta, tas bus pramintas sukčiumi.

[9]Sukčiaus kėslai nuodėmingi, o pašaipūnu žmonės bjaurisi.

[10]Jei susidūręs su sunkumais, netenki drąsos, nes trūksta jėgų,

[11]jeigu susilaikei gelbėjęs pasmerktuosius mirti ir gynęs vedamus į žūtį,

[12]jeigu sakai: „Mes nieko apie tai nežinojome!“ – tai argi tas, kuris sveria širdis, to nepastebi? Tas, kuris saugo tavo gyvastį, žinos ir atlygins kiekvienam pagal jo darbus.

[13]Mano vaike, valgyk medaus, nes jis geras, ir medaus lašai iš korio bus saldūs tavo gomuriui.

[14] Então, sabe que assim é a sabedoria para a tua alma; se a achares, haverá bom futuro, e não será frustrada a tua esperança.

[14]Tokia, žinok, yra išmintis tavo gyvasčiai. Jeigu jos įgysi, turėsi ateitį, ir tavo viltys nenueis niekais.

[15] Não te ponhas de emboscada, ó perverso, contra a habitação do justo, nem assoles o lugar do seu repouso,

[15]Nerenk pasalų kaip plėšikas prie teisiojo buveinės, nenuniokok pirkios, kur gyvena teisusis.

[16] porque sete vezes cairá o justo e se levantará; mas os perversos são derribados pela calamidade.

[16]Juk nors teisusis septynis kartus parpuola, jis vėl atsikelia, o nedorėlį užklumpa nelaimė.

[17] Quando cair o teu inimigo, não te alegres, e não se regozije o teu coração quando ele tropeçar;

[17]Nesidžiauk, kai krinta tavo priešas, tenedžiūgauja tavo širdis, kai jis parpuola,

[18] para que o SENHOR não veja isso, e lhe desagrade, e desvie dele a sua ira.

[18]kad VIEŠPATS, tai matydamas, nebūtų nepatenkintas tavimi ir neatitrauktų savo pykčio nuo tavo priešo.

[19] Não te aflijas por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos perversos,

[19]Nesikarščiuok dėl piktadarių, nepavydėk nedorėliams,

[20] porque o maligno não terá bom futuro, e a lâmpada dos perversos se apagará.

[20]nes nedoras žmogus neturi ateities, ir nedorėlių žibintas užgęsta.

[21] Teme ao SENHOR, filho meu, e ao rei e não te associes com os revoltosos.

[21]Mano vaike, bijok VIEŠPATIES ir gerbk karalių; nesusidėk su tais, kurie prieš juos maištauja,

[22] Porque de repente levantará a sua perdição, e a ruína que virá daqueles dois, quem a conhecerá?

[22]nes nelaimė iš jų ateina ūmai, ir kas gali žinoti, ar ta pražūtis iš vieno ar iš kito?

Mais alguns provérbios dos sábios

[23] São também estes provérbios dos sábios. Parcialidade no julgar não é bom.

Antras išminčių posakių rinkinys

[23]Štai ką dar sako išminčiai. Rodyti šališkumą teisme negera.

[24] O que disser ao perverso: Tu és justo; pelo povo será maldito e detestado pelas nações.

[24]Kas sako kaltam: „Tu nekaltas“, – tą žmonės keiks, tautos juo bjaurėsis;

[25] Mas os que o repreenderem se acharão bem, e sobre eles virão grandes bênçãos.

[25]o kas pasmerkia kaltą, tas bus gerbiamas, ant jo nužengs palaiminimas ir gerovė.

[26] Como beijo nos lábios, é a resposta com palavras retas.
[27] Cuida dos teus negócios lá fora, apronta a lavoura no campo e, depois, edifica a tua casa.
[28] Não sejas testemunha sem causa contra o teu próximo, nem o enganes com os teus lábios.
[29] Não digas: Como ele me fez a mim, assim lhe farei a ele; pagarei a cada um segundo a sua obra.
[30] Passei pelo campo do preguiçoso e junto à vinha do homem falto de entendimento;
[31] eis que tudo estava cheio de espinhos, a sua superfície, coberta de urtigas, e o seu muro de pedra, em ruínas.
[32] Tendo-o visto, considerei; vi e recebi a instrução.
[33] Um pouco para dormir, um pouco para tosquenejar, um pouco para encruzar os braços em repouso,
[34] assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

Provérbios 25

Símiles e lições morais

[1] São também estes provérbios de Salomão, os quais transcreveram os homens de Ezequias, rei de Judá.
[2] A glória de Deus é encobrir as coisas, mas a glória dos reis é esquadrinhá-las.
[3] Como a altura dos céus e a profundeza da terra, assim o coração dos reis é insondável.

[26]Sąžiningas atsakymas – lyg bučinys į lūpas.

[27]Atlik savo darbus lauke, paruošk kaip reikiant dirvą, paskui statykis namus.

[28]Neliudyk prieš savo artimą be rimto reikalo ir neapgauk jo savo lūpomis.

[29]Nesakyk: „Jam darysiu, ką jis man darė. Atmokėsiu tam žmogui už jo darbus!“

[30]Praėjau pro tinginio lauką, pro vynuogyną žmogaus, kuris buvo kvailas.

[31]Žiūriu, jis visas apaugęs erškėčiais, žemė pilna dilgėlių, ir akmeninė tvora išgriauta.

[32]Stebėjau ir dėjausi į širdį; žvalgiausi ir mokiausi.

[33]„Truputį pamiegoti, truputį pasnausti, truputį rankas sudėjus pailsėti“ –

[34]ir skurdas užklups tave kaip plėšikas, o nepriteklius – kaip ginkluotas karys.

Patarlių 25

Antras Saliamono patarlių rinkinys

[1]Štai dar Saliamono patarlių, kurias surinko Judo karaliaus Ezekijo vyrai.

[2]Dievui teikia garbę paslaptys, o karaliams – esmės atskleidimas.

[3]Kaip dangaus aukštybės bei žemės gelmės, taip ir karalių širdis neištiriama.

[4] Tira da prata a escória, e sairá vaso para o ourives;	[4]Pašalinęs nuodegas nuo sidabro, sidabrakalys turi medžiagos indui.
[5] tira o perverso da presença do rei, e o seu trono se firmará na justiça.	[5]Pašalinus nedorėlį nuo karaliaus, jo sostas bus grįstas teisumu.
[6] Não te glories na presença do rei, nem te ponhas no meio dos grandes;	[6]Nesiaukštink karaliaus akivaizdoje ir neužimk didžiūnų vietos.
[7] porque melhor é que te digam: Sobe para aqui!, do que seres humilhado diante do príncipe. A respeito do que os teus olhos viram,	[7]Juk geriau, kad tau būtų sakoma: „Slinkis aukščiau!“ – negu būti pažemintam kilmingųjų akivaizdoje. Ką tavo akys matė,
[8] não te apresses a litigar, pois, ao fim, que farás, quando o teu próximo te puser em apuros?	[8]neskubėk nešti į teismą, bet pagalvok, ką vėliau darysi, kai tavo artimas tave sugėdins?
[9] Pleiteia a tua causa diretamente com o teu próximo e não descubras o segredo de outrem;	[9]Svarstyk savo atvejį su artimu, bet kito žmogaus paslapties neatskleisk,
[10] para que não te vitupere aquele que te ouvir, e não se te apegue a tua infâmia.	[10]kad jis, tai nugirdęs, tavęs nesugėdintų, ir tu neįgytum blogo vardo amžinai.
[11] Como maçãs de ouro em salvas de prata, assim é a palavra dita a seu tempo.	[11]Mintis, šmaikščiai laiku išreikšta, kaip sidabru inkrustuoti aukso obuoliai.
[12] Como pendentes e jóias de ouro puro, assim é o sábio repreensor para o ouvido atento.	[12]Kaip aukso žiedas ar aukso puošmena yra išminčiaus papeikimas paklusniai ausiai.
[13] Como o frescor de neve no tempo da ceifa, assim é o mensageiro fiel para com os que o enviam, porque refrigera a alma dos seus senhores.	[13]Kaip sniego vėsa pjūties meto kaitroje yra patikimas pasiuntinys jį siuntusiam; jis pakelia šeimininko dvasią.
[14] Como nuvens e ventos que não trazem chuva, assim é o homem que se gaba de dádivas que não fez.	[14]Kaip debesys ir vėjas, kurie neatneša lietaus, yra žmogus, kuris pažada dovaną, bet jos neduoda.
[15] A longanimidade persuade o príncipe, e a língua branda esmaga ossos.	[15]Kantrumu teisėjas gali būti palenktas, o lipšnus liežuvis gali perlaužti kaulą.
[16] Achaste mel? Come apenas o que te basta, para que não te fartes dele e venhas a vomitá-lo.	[16]Kai užtinki medaus, valgyk tik tiek, kiek reikia, antraip persisotinęs turėsi jį išvemti.

[17] Não sejas freqüente na casa do teu próximo, para que não se enfade de ti e te aborreça.

[17]Į savo kaimyno namus kojos dažnai nekelk, kad jam neįgristum ir netaptum nekenčiamu.

[18] Maça, espada e flecha aguda é o homem que levanta falso testemunho contra o seu próximo.

[18]Kaip vėzdas, kalavijas ar aštri strėlė yra žmogus, melagingai liudijantis prieš artimą.

[19] Como dente quebrado e pé sem firmeza, assim é a confiança no desleal, no tempo da angústia.

[19]Kaip klibąs dantis ar raiša koja yra pasitikėjimas apgaviku nelaimėje.

[20] Como quem se despe num dia de frio e como vinagre sobre feridas, assim é o que entoa canções junto ao coração aflito.

[20]Kaip actas ant žaizdos yra žmogus, dainuojantis dainas kenčiančiai širdžiai. Kaip kandis drabužį ar kirmėlė medį, taip skausmas graužia žmogaus širdį.

[21] Se o que te aborrece tiver fome, dá-lhe pão para comer; se tiver sede, dá-lhe água para beber,

[21]Jei tavo priešas alkanas, pavalgydink jį duona; jei ištroškęs, pagirdyk vandeniu;

[22] porque assim amontoarás brasas vivas sobre a sua cabeça, e o SENHOR te retribuirá.

[22]nes taip jam krausi žarijas ant galvos, ir VIEŠPATS tau atlygins.

[23] O vento norte traz chuva, e a língua fingida, o rosto irado.

[23]Šiaurys supučia lietų, o apkalbantis liežuvis – piktus žvilgsnius.

[24] Melhor é morar no canto do eirado do que junto com a mulher rixosa na mesma casa.

[24]Geriau gyventi kampe ant stogo negu erdviuose namuose su priekabia žmona.

[25] Como água fria para o sedento, tais são as boas-novas vindas de um país remoto.

[25]Kaip šaltas vanduo išdžiūvusiai gerklei, taip gera žinia iš tolimo krašto.

[26] Como fonte que foi turvada e manancial corrupto, assim é o justo que cede ao perverso.

[26]Doras žmogus, krūpčiojantis prieš nedorėlį, yra kaip sudrumsta versmė ar užterštas šaltinis.

[27] Comer muito mel não é bom; assim, procurar a própria honra não é honra.

[27]Negera valgyti per daug medaus nė ieškoti vis didesnės garbės.

[28] Como cidade derribada, que não tem muros, assim é o homem que não tem domínio próprio.

[28]Kaip atviras miestas be apsaugos yra žmogus, kuriam trūksta savitvardos.

Provérbios 26

Patarlių 26

[1] Como a neve no verão e como a chuva na ceifa, assim, a honra não convém ao insensato.

[1]Kaip sniegas vasarą ar lietus pjūties metu, taip nepageidautina garbė kvailiui.

[2] Como o pássaro que foge, como a andorinha no seu vôo, assim, a maldição sem causa não se cumpre.

[2]Kaip žvirblis skrajoja, o kregždė nardo, taip ir neužtarnautas prakeikimas pralekia pro šalį.

[3] O açoite é para o cavalo, o freio, para o jumento, e a vara, para as costas dos insensatos.

[3]Botagas – arkliui, kamanos – asilui, o lazda – kvailių nugarai!

[4] Não respondas ao insensato segundo a sua estultícia, para que não te faças semelhante a ele.

[4]Neatsakyk kvailiui pagal jo kvailumą, kad netaptumei į jį panašus.

[5] Ao insensato responde segundo a sua estultícia, para que não seja ele sábio aos seus próprios olhos.

[5]Atsakyk kvailiui pagal jo kvailumą, kad jis netaptų išmintingas savo akyse.

[6] Os pés corta e o dano sofre quem manda mensagens por intermédio do insensato.

[6]Žmogus, kuris siunčia žinią per kvailį, pjauna savo koją ir daro sau nuostolį.

[7] As pernas do coxo pendem bambas; assim é o provérbio na boca dos insensatos.

[7]Patarlė kvailio lūpose kliba kaip šlubio kojos.

[8] Como o que atira pedra preciosa num montão de ruínas, assim é o que dá honra ao insensato.

[8]Duoti kvailiui garbės vietą yra tas pat, kas įrišti akmenuką į svaidyklę.

[9] Como galho de espinhos na mão do bêbado, assim é o provérbio na boca dos insensatos.

[9]Patarlė kvailio lūpose kliba kaip erškėčio šaka girtuoklio rankoje.

[10] Como um flecheiro que a todos fere, assim é o que assalaria os insensatos e os transgressores.

[10]Samdyti kvailį ar girtuoklį yra tas pat, kas kalaviju žeisti praeivius.

[11] Como o cão que torna ao seu vômito, assim é o insensato que reitera a sua estultícia.

[11]Kaip šuo vėl grįžta prie savo vėmalo, taip kvailys kartoja savo kvailystę.

[12] Tens visto a um homem que é sábio a seus próprios olhos? Maior esperança há no insensato do que nele.

[12]Ar esi matęs žmogų, kuris tariasi esąs išmintingas? Iš kvailio galima daugiau tikėtis negu iš jo.

[13] Diz o preguiçoso: Um leão está no caminho; um leão está nas ruas.
[14] Como a porta se revolve nos seus gonzos, assim, o preguiçoso, no seu leito.
[15] O preguiçoso mete a mão no prato e não quer ter o trabalho de a levar à boca.
[16] Mais sábio é o preguiçoso a seus próprios olhos do que sete homens que sabem responder bem.
[17] Quem se mete em questão alheia é como aquele que toma pelas orelhas um cão que passa.
[18] Como o louco que lança fogo, flechas e morte,
[19] assim é o homem que engana a seu próximo e diz: Fiz isso por brincadeira.
[20] Sem lenha, o fogo se apaga; e, não havendo maldizente, cessa a contenda.
[21] Como o carvão é para a brasa, e a lenha, para o fogo, assim é o homem contencioso para acender rixas.
[22] As palavras do maldizente são comida fina, que desce para o mais interior do ventre.
[23] Como vaso de barro coberto de escórias de prata, assim são os lábios amorosos e o coração maligno.
[24] Aquele que aborrece dissimula com os lábios, mas no íntimo encobre o engano;
[25] quando te falar suavemente, não te fies nele, porque sete abominações há no seu coração.
[26] Ainda que o seu ódio se encobre com engano, a sua malícia se descobrirá publicamente.

[13]„Plėšrūnas ant kelio! – sako tinginys. – Liūtas lauke!“
[14]Durys sukinėjasi ant savo vyrių, o tinginys – savo lovoje.
[15]Tinginys kiša ranką į dubenį, bet per daug pavargęs, kad pakeltų ją prie burnos.
[16]Tinginys tariasi esąs išmintingesnis už septynis žmones, duodančius gerą patarimą.
[17]Praeivis, kuris kišasi į svetimą ginčą, panašus į žmogų, griebiantį šunį už ausų.
[18]Kaip pamišėlis, svaidantis liepsnojančius nuodėgulius ir mirtinas strėles,
[19]elgiasi žmogus, kuris apgauna artimą, o paskui sako: „Aš tik pajuokavau!“
[20]Nepridedant malkų užgęsta ugnis, o nesant liežuvautojo nutyla ginčas.
[21]Anglys – žarijoms, malkos – ugniai, o priekabingas žmogus – kivirčui užkurti.
[22]Liežuvautojo žodžiai – tarsi skanėstai; jie pasiekia pačią vidurių gelmę.
[23]Kaip glazūra, dengianti molinį indą, yra lipšnios piktaširdžio lūpos.
[24]Žmogus, kupinas neapykantos, žodžiais jos neparodo, bet širdyje rengia apgaulę.
[25]Kai jo kalba pataikaujanti, nepasitikėk juo, nes jo širdyje glūdi septynios baisenybės;
[26]nors jo neapykanta gudriai paslėpta, nedorumas atsivers sueigoje.

[27] Quem abre uma cova nela cairá; e a pedra rolará sobre quem a revolve.
[28] A língua falsa aborrece a quem feriu, e a boca lisonjeira é causa de ruína.

Provérbios 27

[1] Não te glories do dia de amanhã, porque não sabes o que trará à luz.
[2] Seja outro o que te louve, e não a tua boca; o estrangeiro, e não os teus lábios.
[3] Pesada é a pedra, e a areia é uma carga; mas a ira do insensato é mais pesada do que uma e outra.
[4] Cruel é o furor, e impetuosa, a ira, mas quem pode resistir à inveja?
[5] Melhor é a repreensão franca do que o amor encoberto.
[6] Leais são as feridas feitas pelo que ama, porém os beijos de quem odeia são enganosos.
[7] A alma farta pisa o favo de mel, mas à alma faminta todo amargo é doce.
[8] Qual ave que vagueia longe do seu ninho, tal é o homem que anda vagueando longe do seu lar.
[9] Como o óleo e o perfume alegram o coração, assim, o amigo encontra doçura no conselho cordial.
[10] Não abandones o teu amigo, nem o amigo de teu pai, nem entres na casa de teu irmão no dia da tua adversidade. Mais vale o vizinho perto do que o irmão longe.
[11] Sê sábio, filho meu, e alegra o meu coração, para que eu saiba responder àqueles que me afrontam.

[27]Kas kasa duobę, tas į ją įkris; akmuo užrieda ant to, kuris jį parita.
[28]Melagingas liežuvis nekenčia savo aukų, o pataikaujanti burna veda į pražūtį.

Patarlių 27

[1]Nesididžiuok rytdiena, nes nežinai, ką rytojus gali atnešti.
[2]Tegu kitas giria, o ne tavo paties burna, kas nors kitas, o ne tavo paties lūpos.
[3]Akmuo sveria, smėlis sunkus, o už juos abu sunkesnis kvailio apmaudas.
[4]Pyktis nuožmus, įtūžis nenugalimas, bet kas gali atsispirti pavydui?
[5]Geriau atviras papeikimas negu slepiama meilė.
[6]Draugo smūgiai siekia gero, o priešo bučiniai – kaip peiliai.
[7]Sotus žmogus niekina medų, o alkanam žmogui net kartus dalykas atrodo saldus.
[8]Kaip paukštis, skraidantis toli nuo savo lizdo, yra žmogus, klajojantis toli nuo savo namų.
[9]Kaip kvepalai ir smilkalai džiugina širdį, taip draugo nuoširdumas stiprina žmogaus dvasią.
[10]Neužmiršk savo draugo ar tėvo bičiulio; ištikus nelaimei, neik į savo brolio namus: „Geriau artimas kaimynas negu tolimas brolis“.
[11]Mano vaike, įgyk išminties ir pradžiugink mano širdį, kad turėčiau, ką atsakyti tam, kuris iš manęs šaiposi.

[12] O prudente vê o mal e esconde-se; mas os simples passam adiante e sofrem a pena.	[12]Gudrus žmogus nuvokia pavojų ir vengia jo, o neišmanėliai žengia priekin ir nudega nagus.
[13] Tome-se a roupa àquele que fica fiador por outrem; e, por penhor, àquele que se obriga por mulher estranha.	[13]Paimk drabužį žmogaus, laidavusio už atėjūną; ir pasilaikyk jį kaip užstatą, nes jis laidavo už svetimšalę.
[14] O que bendiz ao seu vizinho em alta voz, logo de manhã, por maldição lhe atribuem o que faz.	[14]Kas ankstų rytą garsiai sveikina kaimyną, tas bus laikomas panašiu į besikeikiantį žmogų.
[15] O gotejar contínuo no dia de grande chuva e a mulher rixosa são semelhantes;	[15]Nuolatinis lašėjimas lietingą dieną ir priekabi žmona yra panašūs;
[16] contê-la seria conter o vento, seria pegar o óleo na mão.	[16]nutildyti ją reiškia nutildyti vėją ar ranka suimti aliejų.
[17] Como o ferro com o ferro se afia, assim, o homem, ao seu amigo.	[17]Kaip geležis paaštrina geležį, taip žmogus paaštrina savo artimo nuovoką.
[18] O que trata da figueira comerá do seu fruto; e o que cuida do seu senhor será honrado.	[18]Kas prižiūri figmedį, tas valgo jo vaisius, o kas rūpinasi savo šeimininku, tas bus pagerbtas.
[19] Como na água o rosto corresponde ao rosto, assim, o coração do homem, ao homem.	[19]Kaip vanduo atspindi veidą, taip vieno žmogaus širdis atspindi kitą.
[20] O inferno e o abismo nunca se fartam, e os olhos do homem nunca se satisfazem.	[20]Šeolas ir Prapulties vieta nepasotinami, niekada nepasisotina nė žmogaus akys.
[21] Como o crisol prova a prata, e o forno, o ouro, assim, o homem é provado pelos louvores que recebe.	[21]Lydykla – sidabrui, krosnis – auksui, o žmogus išbandomas gyrimu.
[22] Ainda que pises o insensato com mão de gral entre grãos pilados de cevada, não se vai dele a sua estultícia.	[22]Nors ir grūstuvėje sutrintumei kvailį grūstuvu drauge su grūdais, kvailumo iš jo neišvarysi.
[23] Procura conhecer o estado das tuas ovelhas e cuida dos teus rebanhos,	[23]Rūpinkis savo kaimenių būkle, gerai prižiūrėk savo bandas,
[24] porque as riquezas não duram para sempre, nem a coroa, de geração em geração.	[24]nes turtai neamžini, ir net vainikas neišlieka per visas kartas.

[25] Quando, removido o feno, aparecerem os renovos e se recolherem as ervas dos montes,
[26] então, os cordeiros te darão as vestes, os bodes, o preço do campo,
[27] e as cabras, leite em abundância para teu alimento, para alimento da tua casa e para sustento das tuas servas.

[25]Kai žolė nušienauta, pasirodo atolas, ir pašaras suneštas nuo kalvų šlaitų,
[26]avys parūpins tau drabužių, o ožiai – pinigų laukui pirkti.
[27]Bus pakankamai ožkos pieno maitintis tau, tavo šeimai ir tarnaitėms išlaikyti.

Provérbios 28

Provérbios antitéticos

[1] Fogem os perversos, sem que ninguém os persiga; mas o justo é intrépido como o leão.
[2] Por causa da transgressão da terra, mudam-se freqüentemente os príncipes, mas por um, sábio e prudente, se faz estável a sua ordem.
[3] O homem pobre que oprime os pobres é como chuva que a tudo arrasta e não deixa trigo.
[4] Os que desamparam a lei louvam o perverso, mas os que guardam a lei se indignam contra ele.
[5] Os homens maus não entendem o que é justo, mas os que buscam o SENHOR entendem tudo.
[6] Melhor é o pobre que anda na sua integridade do que o perverso, nos seus caminhos, ainda que seja rico.
[7] O que guarda a lei é filho prudente, mas o companheiro de libertinos envergonha a seu pai.
[8] O que aumenta os seus bens com juros e ganância ajunta-os para o que se compadece do pobre.

Patarlių 28

[1]Nedorėlis bėga, nors niekas jo nesiveja, o teisusis drąsus kaip liūtas.
[2]Kai kraštas maištauja, jame daug valdovų; tik su protingu ir patyrusiu žmogumi bus saugu.
[3]Nedoras žmogus, engiantis beturčius, yra kaip siaubingas lietus, naikinantis derlių.
[4]Kas laužo Įstatymą, tas giria nedorėlį, o kas laikosi Įstatymo, tas jam priešinasi.
[5]Blogi žmonės nesupranta, ką reiškia teisingumas, o tie, kurie ieško VIEŠPATIES, supranta viską.
[6]Geriau vargšas, kuris dorai gyvena, negu nesąžiningas turtuolis.
[7]Protingas vaikas laikosi Įstatymo, o bendraująs su lėbautojais daro gėdą savo tėvui.
[8]Kas kraunasi turtus lupikavimu ir palūkanomis, tas kaupia juos vargšų globėjo naudai.

[9] O que desvia os ouvidos de ouvir a lei, até a sua oração será abominável.

[9]Kai žmogus nusisuka nenorėdamas klausyti Įstatymo, net jo malda tampa pasibjaurėtina.

[10] O que desvia os retos para o mau caminho, ele mesmo cairá na cova que fez, mas os íntegros herdarão o bem.

[10]Žmogus, kuris veda dorus žmones į blogą kelią, pats įpuls į savo duobę, o nekaltieji gaus didelį paveldą.

[11] O homem rico é sábio aos seus próprios olhos; mas o pobre que é sábio sabe sondá-lo.

[11]Turtuolis gudrus savo akyse, bet įžvalgus beturtis jį kiaurai permato.

[12] Quando triunfam os justos, há grande festividade; quando, porém, sobem os perversos, os homens se escondem.

[12]Kai dori žmonės vyrauja, viskas puiku, kai nedorėliai paima viršų, žmonės bėga slėptis.

[13] O que encobre as suas transgressões jamais prosperará; mas o que as confessa e deixa alcançará misericórdia.

[13]Kas slepia savo kaltes, tam nesiseks, o kas jas išpažįsta ir nebenusikalsta, tas susilauks gailestingumo.

[14] Feliz o homem constante no temor de Deus; mas o que endurece o coração cairá no mal.

[14]Laimingas žmogus, visada pagarbiai bijantis [Dievo], o kas užkietina savo širdį, tas patenka į nelaimę.

[15] Como leão que ruge e urso que ataca, assim é o perverso que domina sobre um povo pobre.

[15]Kaip riaumojantis liūtas ir raji meška yra nedoras vargingos tautos valdovas.

[16] O príncipe falto de inteligência multiplica as opressões, mas o que aborrece a avareza viverá muitos anos.

[16]Valdovas, kuriam trūksta supratimo, nuožmiai engia, o tas, kuris bjaurisi neteisinga nauda, ilgai gyvens.

[17] O homem carregado do sangue de outrem fugirá até à cova; ninguém o detenha.

[17]Žmogus, vejamas dėl kraujo kaltės, bėgs iki kapo; tenepadeda jam niekas.

[18] O que anda em integridade será salvo, mas o perverso em seus caminhos cairá logo.

[18]Kas dorai elgiasi, tas saugus, o kas eina kreivais keliais, tas įpuola į kapą.

[19] O que lavra a sua terra virá a fartar-se de pão, mas o que se ajunta a vadios se fartará de pobreza.

[19]Kas dirba savo žemę, tas turės duonos iki soties, o kas vaikosi vėjų, tas kęs neišbrendamą skurdą.

[20] O homem fiel será cumulado de bênçãos, mas o que se apressa a enriquecer não passará sem castigo.

[20]Patikimą žmogų lydi gausi palaima, o kas skuba pralobti, tas neliks be kaltės.

[21] Parcialidade não é bom, porque até por um bocado de pão o homem prevaricará.

[21]Negera būti šališkam, tačiau net už duonos riekę žmogus nusikalsta.

[22] Aquele que tem olhos invejosos corre atrás das riquezas, mas não sabe que há de vir sobre ele a penúria.

[22]Šykštuolis skuba pralobti ir nežino, kada jį užklups skurdas.

[23] O que repreende ao homem achará, depois, mais favor do que aquele que lisonjeia com a língua.

[23]Kas pataiso žmogų, tas galiausiai susilauks daugiau padėkos negu tas, kuris jam meilikauja liežuviu.

[24] O que rouba a seu pai ou a sua mãe e diz: Não é pecado, companheiro é do destruidor.

[24]Kas apiplėšia tėvą ar motiną ir sako: „Tai ne nuodėmė!“ – tas plėšikų sėbras.

[25] O cobiçoso levanta contendas, mas o que confia no SENHOR prosperará.

[25]Šykštuolis sukelia ginčus, o kas pasitiki VIEŠPAČIU, tam seksis.

[26] O que confia no seu próprio coração é insensato, mas o que anda em sabedoria será salvo.

[26]Kas pasitiki savo protu, tas kvailys, o kas gyvena pagal išmintį, tas saugus.

[27] O que dá ao pobre não terá falta, mas o que dele esconde os olhos será cumulado de maldições.

[27]Kas duoda vargšui, tas pats nieko nestokos, o kas užmerkia akis, tas bus labai iškeiktas.

[28] Quando sobem os perversos, os homens se escondem, mas, quando eles perecem, os justos se multiplicam.

[28]Kai nedorėliai paima viršų, žmonės bėga slėptis, o kai jie pražūva, teisieji vėl klesti.

Provérbios 29

Patarlių 29

[1] O homem que muitas vezes repreendido endurece a cerviz será quebrantado de repente sem que haja cura.

[1]Kas dažnai įspėtas įsižeidžia ir užsispiria, tas bus staiga ir visiškai palaužtas.

[2] Quando se multiplicam os justos, o povo se alegra, quando, porém, domina o perverso, o povo suspira.

[2]Kai teisieji vyrauja, tauta džiaugiasi, o kai nedorėliai valdo, tauta dejuoja.

[3] O homem que ama a sabedoria alegra a seu pai, mas o companheiro de prostitutas desperdiça os bens.

[3]Žmogus, mėgstantis išmintį, neša savo tėvui laimę, o kas bendrauja su kekšėmis, tas eikvoja savo turtą.

[4] O rei justo sustém a terra, mas o amigo de impostos a transtorna.

[5] O homem que lisonjeia a seu próximo arma-lhe uma rede aos passos.

[6] Na transgressão do homem mau, há laço, mas o justo canta e se regozija.

[7] Informa-se o justo da causa dos pobres, mas o perverso de nada disso quer saber.

[8] Os homens escarnecedores alvoroçam a cidade, mas os sábios desviam a ira.

[9] Se o homem sábio discute com o insensato, quer este se encolerize, quer se ria, não haverá fim.

[10] Os sanguinários aborrecem o íntegro, ao passo que, quanto aos retos, procuram tirar-lhes a vida.

[11] O insensato expande toda a sua ira, mas o sábio afinal lha reprime.

[12] Se o governador dá atenção a palavras mentirosas, virão a ser perversos todos os seus servos.

[13] O pobre e o seu opressor se encontram, mas é o SENHOR quem dá luz aos olhos de ambos.

[14] O rei que julga os pobres com eqüidade firmará o seu trono para sempre.

[15] A vara e a disciplina dão sabedoria, mas a criança entregue a si mesma vem a envergonhar a sua mãe.

[16] Quando os perversos se multiplicam, multiplicam-se as transgressões, mas os justos verão a ruína deles.

[17] Corrige o teu filho, e te dará descanso, dará delícias à tua alma.

[4]Teisingumu karalius padaro savo kraštą saugų, o tas, kuris užkrauna didelius mokesčius, jį pražudo.

[5]Žmogus, kuris pataikauja savo artimui, spendžia pinkles jo kojoms.

[6]Nedoro žmogaus kaltėje slypi jam spąstai, o teisusis dainuoja ir džiaugiasi.

[7]Teisusis rūpinasi beturčių teisėmis, o nedorėlis tokio rūpinimosi negali suprasti.

[8]Pašaipūnai sukelia mieste sąmyšį, o išmintingieji numalšina žmonių įniršį.

[9]Jei išmintingas žmogus eina su kvailiu į teismą, kvailys tik niršta ir be saiko juokiasi.

[10]Kraugeriški žmonės nekenčia doro žmogaus, o dorieji rūpinasi jo gyvastimi.

[11]Kvailys išlieja visą savo įniršį, o išmintingas žmogus santūriai susilaiko.

[12]Jei valdovas klausosi melo, visi jo pareigūnai taps nedori.

[13]Vargšas ir jo engėjas turi ryšį: jų abiejų akims VIEŠPATS duoda šviesos.

[14]Jei karalius sąžiningai teisia beturčius, jo sostas bus amžinai tvirtas.

[15]Rykštė ir pabarimas duoda išminties, o vaikas, paliktas sau, yra motinos gėda.

[16]Kai nedori žmonės paima viršų, padaugėja nusikaltimų, bet teisieji matys jų žlugimą.

[17]Drausmink savo vaiką, ir būsi ramus, o jis tau teiks paguodos.

[18] Não havendo profecia, o povo se corrompe; mas o que guarda a lei, esse é feliz.

[19] O servo não se emendará com palavras, porque, ainda que entenda, não obedecerá.

[20] Tens visto um homem precipitado nas suas palavras? Maior esperança há para o insensato do que para ele.

[21] Se alguém amimar o escravo desde a infância, por fim ele quererá ser filho.

[22] O iracundo levanta contendas, e o furioso multiplica as transgressões.

[23] A soberba do homem o abaterá, mas o humilde de espírito obterá honra.

[24] O que tem parte com o ladrão aborrece a própria alma; ouve as maldições e nada denuncia.

[25] Quem teme ao homem arma ciladas, mas o que confia no SENHOR está seguro.

[26] Muitos buscam o favor daquele que governa, mas para o homem a justiça vem do SENHOR.

[27] Para o justo, o iníquo é abominação, e o reto no seu caminho é abominação ao perverso.

[18]Kai nebėra svajonių, tauta praranda savitvardą, bet tie, kurie laikosi Įstatymo, būna laimingi.

[19]Tarnas vien žodžiais neišprusinamas; nors ir supranta, ką sakai, jis nekreipia dėmesio.

[20]Ar matei žmogų, skubantį neapgalvotai kalbėti? Iš kvailio galima daugiau tikėtis, negu iš jo!

[21]Vergas, lepintas nuo mažens, galų gale taps neklaužada.

[22]Pikto būdo žmogus sukelia ginčą, o karštakošis pridaro daug nusikaltimų.

[23]Žmogaus puikybė jį pažemins, o nuolankios dvasios žmogus bus pagerbtas.

[24]Nekenčia savo gyvasties, kas sėbrauja su vagimi, kas girdi keiksmą, bet nutyli.

[25]Žmonių baimė spendžia žmogui spąstus, o kas pasitiki VIEŠPAČIU, tas apsaugomas.

[26]Daugelis ieško malonės valdovo akyse, bet tik iš VIEŠPATIES žmogus gauna teises.

[27]Nedoru žmogumi bjaurisi teisieji, o doro kelio žmogumi bjaurisi nedorėlis.

Provérbios 30

As palavras de Agur

[1] Palavras de Agur, filho de Jaque, de Massá. Disse o homem: Fatiguei-me, ó Deus; fatiguei-me, ó Deus, e estou exausto

[2] porque sou demasiadamente estúpido para ser homem; não tenho inteligência de homem,

Patarlių 30

Agūro žodžiai

[1]Agūro, Jakės Masiečio sūnaus, žodžiai, šio žmogaus ištarmė. Dievo nėra su manimi, Dievo nėra su manimi, ir aš bejėgis.

[2]Juk aš per kvailas būti žmogumi; net žmogiško supratimo man trūksta.

[3] não aprendi a sabedoria, nem tenho o conhecimento do Santo.

[3]Nesimokiau išminties ir neturiu šventojo pažinimo.

[4] Quem subiu ao céu e desceu? Quem encerrou os ventos nos seus punhos? Quem amarrou as águas na sua roupa? Quem estabeleceu todas as extremidades da terra? Qual é o seu nome, e qual é o nome de seu filho, se é que o sabes?

[4]Kas užžengė į dangų ir vėl nužengė? Kas pagavo vėją savo sauja? Kas susėmė vandenis savo drabužiu? Kas sužymėjo žemės ribas? Kuo jis vardu? Kuo vardu jo sūnus? Iš tikrųjų tu tai žinai!

[5] Toda palavra de Deus é pura; ele é escudo para os que nele confiam.

[5]Kiekvienas Dievo žodis ugnimi išmėgintas! Jis skydas tų, kurie juo pasitiki.

[6] Nada acrescentes às suas palavras, para que não te repreenda, e sejas achado mentiroso.

[6]Nieko prie jo žodžių nepridėk, kad jis tavęs nepapeiktų ir nelaikytų melagiu.

Skaitmeninės patarlės

[7] Duas coisas te peço; não mas negues, antes que eu morra:

[7]Dviejų dalykų iš tavęs prašau, neatsisakyk jų suteikti man dar prieš mirtį:

[8] afasta de mim a falsidade e a mentira; não me dês nem a pobreza nem a riqueza; dá-me o pão que me for necessário;

[8]atitolink nuo manęs vylių bei melą, ir neduok man nei skurdo, nei turtų,

[9] para não suceder que, estando eu farto, te negue e diga: Quem é o SENHOR? Ou que, empobrecido, venha a furtar e profane o nome de Deus.

[9]tik suteik kasdienės duonos, kad, būdamas sotus, neišsiginčiau tavęs ir nesakyčiau: „Kas tas VIEŠPATS?“ – arba, būdamas skurde, vogčiau ir paniekinčiau savo Dievo vardą.

[10] Não calunies o servo diante de seu senhor, para que aquele te não amaldiçoe e fiques culpado.

[10]Neskųsk tarno jo šeimininkui, kad tarnas tavęs nekeiktų ir tu nenukentėtum.

[11] Há daqueles que amaldiçoam a seu pai e que não bendizem a sua mãe.

[11]Yra tokių, kurie keikia savo tėvus ir neneša palaimos savo motinoms.

[12] Há daqueles que são puros aos próprios olhos e que jamais foram lavados da sua imundícia.

[12]Yra tokių, kurie tariasi esą švarūs, tačiau savo purvo nėra nusivalę.

[13] Há daqueles – quão altivos são os seus olhos e levantadas as suas pálpebras!

[13]Yra tokių, kurių išpuikusios akys, valdingas žvilgsnis!

[14] Há daqueles cujos dentes são espadas, e cujos queixais são facas, para consumirem na terra os aflitos e os necessitados entre os homens.

[14]Yra tokių, kurių dantys it kalavijai, nasrai it peiliai šalies beturčiams, žmonijos vargšams suryti.

[15] A sanguessuga tem duas filhas, a saber: Dá, Dá. Há três coisas que nunca se fartam, sim, quatro que não dizem: Basta!

[15]Siurbėlė turi dvi dukteris: „Duok!“ ir „Duok!“ Tos trys niekada nėra sočios, o „Gana!“ niekada nesako keturi:

[16] Elas são a sepultura, a madre estéril, a terra, que se não farta de água, e o fogo, que nunca diz: Basta!

[16]Šeolas, bevaisės įsčios, nuolat vandens trokštanti žemė ir ugnis, niekada nesakanti: „Gana“.

[17] Os olhos de quem zomba do pai ou de quem despreza a obediência à sua mãe, corvos no ribeiro os arrancarão e pelos pintãos da águia serão comidos.

[17]Akis, kuri tyčiojasi iš savo tėvo ir niekina savo seną motiną, bus slėnio kranklių iškapota ir erelio jauniklių sulesta.

[18] Há três coisas que são maravilhosas demais para mim, sim, há quatro que não entendo:

[18]Trys dalykai man perdėm nuostabūs, ir keturių iš tikrųjų negaliu suprasti:

[19] o caminho da águia no céu, o caminho da cobra na penha, o caminho do navio no meio do mar e o caminho do homem com uma donzela.

[19]kaip erelis skrenda padangėmis, kaip žaltys šliaužia statmena uola, kaip laivas plaukia plačia jūra ir kaip vaikinas randa kelią pas merginą.

[20] Tal é o caminho da mulher adúltera: come, e limpa a boca, e diz: Não cometi maldade.

[20]Taip elgiasi svetimautoja: pavalgo, nusišluosto burną ir sako: ,,Nieko pikta nepadariau!“

[21] Sob três coisas estremece a terra, sim, sob quatro não pode subsistir:

[21]Trys dalykai sudrebina žemę, ir keturių ji jau nebegali pakelti:

[22] sob o servo quando se torna rei; sob o insensato quando anda farto de pão;

[22]vergo, kai jis tampa karaliumi, nepagydomo kvailio, kai jis sotus,

[23] sob a mulher desdenhada quando se casa; sob a serva quando se torna herdeira da sua senhora.

[23]bjaurios moters, kai ji išteka, ir vergės, kai ji užima šeimininkės vietą.

[24] Há quatro coisas mui pequenas na terra que, porém, são mais sábias que os sábios:

[24]Keturi gyvūnai žemėje maži, bet nepaprastai išmintingi:

[25] as formigas, povo sem força; todavia, no verão preparam a sua comida;

[25]skruzdės – bejėgė tauta, bet apsirūpinanti maistu vasarą,

[26] os arganazes, povo não poderoso; contudo, fazem a sua casa nas rochas;
[27] os gafanhotos não têm rei; contudo, marcham todos em bandos;
[28] o geco, que se apanha com as mãos; contudo, está nos palácios dos reis.
[29] Há três que têm passo elegante, sim, quatro que andam airosamente:
[30] O leão, o mais forte entre os animais, que por ninguém torna atrás;
[31] o galo, que anda ereto, o bode e o rei, a quem não se pode resistir.
[32] Se procedeste insensatamente em te exaltares ou se maquinaste o mal, põe a mão na boca.
[33] Porque o bater do leite produz manteiga, e o torcer do nariz produz sangue, e o açular a ira produz contendas.

[26]barsukai – negalinga padermė, tačiau besistatanti namus uolose,
[27]skėriai, neturintys karaliaus, bet besileidžiantys į žygį pulkais,
[28]driežas, kurį galima pagauti rankomis, tačiau kuris randa kelią į karalių rūmus.
[29]Trys gyvūnai didingi savo eisena ir keturi didingi savo žingsniu:
[30]liūtas, žvėrių galiūnas, nenusileidžiantis niekam,
[31]gaidys, išdidžiai žingsniuojantis, ožys ir karalius, kai nėra kas jam priešintųsi.
[32]Jeigu buvai toks kvailas, kad įžūliai elgeisi, ar buvai pinklių spendėjas, stabtelk ir pagalvok!
[33]Juk kaip grietinę mušant, sumušamas sviestas, ir kaip sumušus nosį, pasilieja kraujas, taip žadinant pyktį, kyla vaidas.

Provérbios 31

Conselhos para o rei Lemuel

[1] Palavras do rei Lemuel, de Massá, as quais lhe ensinou sua mãe.
[2] Que te direi, filho meu? Ó filho do meu ventre? Que te direi, ó filho dos meus votos?
[3] Não dês às mulheres a tua força, nem os teus caminhos, às que destroem os reis.
[4] Não é próprio dos reis, ó Lemuel, não é próprio dos reis beber vinho, nem dos príncipes desejar bebida forte.
[5] Para que não bebam, e se esqueçam da lei, e pervertam o direito de todos os aflitos.

Patarlių 31

Lemuelio žodžiai

[1]Masos karaliaus Lemuelio žodžiai. Pamokymas, kurį jam davė jo motina:
[2]„Ne, mano sūnau! Ne, mano įsčių sūnau! Ne, mano įžadų sūnau!
[3]Nedalyk savo stiprybės moterims nė savo jėgų karalių naikintojoms.
[4]Vynas – ne karaliams, Lemueli! Ne karaliams gerti vyną, ne valdovams mėgti svaigųjį gėrimą,
[5]kad gerdami nepamirštų, ką įstatas liepia, ir nepažeistų visų vargo žmonių teisių.

6 Dai bebida forte aos que perecem e vinho, aos amargurados de espírito;

7 para que bebam, e se esqueçam da sua pobreza, e de suas fadigas não se lembrem mais.

8 Abre a boca a favor do mudo, pelo direito de todos os que se acham desamparados.

9 Abre a boca, julga retamente e faze justiça aos pobres e aos necessitados.

O louvor da mulher virtuosa

10 Mulher virtuosa, quem a achará? O seu valor muito excede o de finas jóias.

11 O coração do seu marido confia nela, e não haverá falta de ganho.

12 Ela lhe faz bem e não mal, todos os dias da sua vida.

13 Busca lã e linho e de bom grado trabalha com as mãos.

14 É como o navio mercante: de longe traz o seu pão.

15 É ainda noite, e já se levanta, e dá mantimento à sua casa e a tarefa às suas servas.

16 Examina uma propriedade e adquire-a; planta uma vinha com as rendas do seu trabalho.

17 Cinge os lombos de força e fortalece os braços.

18 Ela percebe que o seu ganho é bom; a sua lâmpada não se apaga de noite.

19 Estende as mãos ao fuso, mãos que pegam na roca.

20 Abre a mão ao aflito; e ainda a estende ao necessitado.

6 Verčiau duok svaigųjį gėrimą žūstančiam, o vyną – žmogui, kuriam gyvenimas apkarto.

7 Tegeria, teužmiršta savo skurdą ir tenebegalvoja apie savo nelaimę.

8 Kalbėk už tą, kuris pats už save negali kalbėti, ir dėl skurdžiaus teisių.

9 Atverk burną! Tark teisų nuosprendį, gink vargšus ir beturčius!“

Pavyzdinga žmona

א 10 Koks retas radinys – sumani žmona! Brangesnė už perlus jos vertė!

ב 11 Vyras jai patiki savo širdį ir turi tikrą turtą.

ג 12 Ji atsilygina gerumu, o ne piktumu per visas savo gyvenimo dienas.

ד 13 Ji pasirūpina vilnų bei linų ir darbuojasi įgudusiomis rankomis.

ה 14 Kaip pirklio laivai, ji pargabena iš toli maisto atsargų.

ו 15 Ji keliasi, kai dar tamsu, duoda maisto namams ir dienos nurodymų tarnaitėms.

ז 16 Ji apžiūri ūkį ir jį nuperka, iš savo rankų uždarbio įveisia vynuogyną.

ח 17 Ji susijuosusi jėga, jos rankos stiprios.

ט 18 Ji mato, kad jos verslas klesti; naktį jos žibintas niekada neprigęsta.

י 19 Ji ima į rankas ratelį, o jos pirštai stveriasi verpstės.

כ 20 Ji dosniai duoda vargšui ir ištiesia ranką elgetai.

21 No tocante à sua casa, não teme a neve, pois todos andam vestidos de lã escarlate.

22 Faz para si cobertas, veste-se de linho fino e de púrpura.

23 Seu marido é estimado entre os juízes, quando se assenta com os anciãos da terra.

24 Ela faz roupas de linho fino, e vende-as, e dá cintas aos mercadores.

25 A força e a dignidade são os seus vestidos, e, quanto ao dia de amanhã, não tem preocupações.

26 Fala com sabedoria, e a instrução da bondade está na sua língua.

27 Atende ao bom andamento da sua casa e não come o pão da preguiça.

28 Levantam-se seus filhos e lhe chamam ditosa; seu marido a louva, dizendo:

29 Muitas mulheres procedem virtuosamente, mas tu a todas sobrepujas.

30 Enganosa é a graça, e vã, a formosura, mas a mulher que teme ao SENHOR, essa será louvada.

31 Dai-lhe do fruto das suas mãos, e de público a louvarão as suas obras.

ל21 Jai nereikia rūpintis savo šeima, kai sninga, nes visi jos namiškiai šiltai aprengti.

מ22 Ji pati pasigamina antklodžių, plona drobė ir purpuras – jos drabužiai.

נ23 Jos vyras įžymus miesto vartuose ir sėdi ten tarp šalies seniūnų.

ס24 Ji siuva ir parduoda lino drabužius, ir tiekia juostas pirkliams.

ע25 Stiprybė ir orumas – jos drabužis; ji su šypsniu žiūri į ateitį.

פ26 Atvėrusi burną, ji kalba išmintingai, o ant jos liežuvio – malonus pamokymas.

צ27 Ji atidžiai prižiūri savo šeimos elgesį ir niekada nevalgo dykaduonio duonos.

ק28 Jos vaikai ją giria, jos vyras irgi liaupsina ją:

„ ר29Daug sumanių moterų, bet tu viršiji jas visas“!

ש30 Žavumas – apgaulė, o grožis – migla; moteris turi būti giriama už pagarbią VIEŠPATIES baimę.

ת31 Duokite jai atlyginimą už jos triūsą! Teaidi miesto vartai jos darbų gyriumi!

Livro do Eclesiastes ou o Pregador	Mokytojo

Eclesiastes 1

Tudo é vaidade

[1] Palavra do Pregador, filho de Davi, rei de Jerusalém:

[2] Vaidade de vaidades, diz o Pregador; vaidade de vaidades, tudo é vaidade.

[3] Que proveito tem o homem de todo o seu trabalho, com que se afadiga debaixo do sol?

A eterna mesmice

[4] Geração vai e geração vem; mas a terra permanece para sempre.

[5] Levanta-se o sol, e põe-se o sol, e volta ao seu lugar, onde nasce de novo.

[6] O vento vai para o sul e faz o seu giro para o norte; volve-se, e revolve-se, na sua carreira, e retorna aos seus circuitos.

[7] Todos os rios correm para o mar, e o mar não se enche; ao lugar para onde correm os rios, para lá tornam eles a correr.

[8] Todas as coisas são canseiras tais, que ninguém as pode exprimir; os olhos não se fartam de ver, nem se enchem os ouvidos de ouvir.

[9] O que foi é o que há de ser; e o que se fez, isso se tornará a fazer; nada há, pois, novo debaixo do sol.

[10] Há alguma coisa de que se possa dizer: Vê, isto é novo? Não! Já foi nos séculos que foram antes de nós.

[11] Já não há lembrança das coisas que precederam; e das coisas posteriores

Mokytojo 1

[1]Mokytojo, Dovydo sūnaus, Jeruzalės karaliaus, žodžiai.

Žmogaus triūsas beprasmis

[2]Miglų migla! – sako Mokytojas. Miglų migla! Viskas migla!

[3]Kokia nauda žmogui iš viso jo sunkaus triūso, kuriuo jis triūsia po saule?

[4]Viena karta nueina, kita ateina, bet žemė amžinai lieka ta pati.

[5]Saulė teka ir leidžiasi, skubėdama į vietą, iš kurios pateka.

[6]Vėjas pučia į pietus, paskui sukasi šiaurės link. Vis sukasi ir sukasi vėjas, grįždamas į tą patį sukinį.

[7]Visos upės nuolat teka į jūrą, tačiau jūra niekada nebūna pilna. Į vietą, iš kurios išteka, upės vėl suteka.

[8]Visi dalykai labiau varginantys, negu žmogus gali pasakyti. Akis žiūrėdama nepasisotina, ausis klausydama neprisipildo.

[9]Kas buvo, tas vėl bus; kas įvyko, tai vėl įvyks. Po saule nieko nėra nauja!

[10]Kartais apie kokį nors dalyką sakoma: „Žiūrėk, tai šis tas nauja!“ Betgi tas dalykas jau buvo šimtmečiais prieš mus.

[11]Kaip dabar neatmenama buvusių dalykų, taip ateities dienomis būsiančių

também não haverá memória entre os que hão de vir depois delas.

A experiência do Pregador

12 Eu, o Pregador, venho sendo rei de Israel, em Jerusalém.

13 Apliquei o coração a esquadrinhar e a informar-me com sabedoria de tudo quanto sucede debaixo do céu; este enfadonho trabalho impôs Deus aos filhos dos homens, para nele os afligir.

14 Atentei para todas as obras que se fazem debaixo do sol, e eis que tudo era vaidade e correr atrás do vento.

15 Aquilo que é torto não se pode endireitar; e o que falta não se pode calcular.

16 Disse comigo: eis que me engrandeci e sobrepujei em sabedoria a todos os que antes de mim existiram em Jerusalém; com efeito, o meu coração tem tido larga experiência da sabedoria e do conhecimento.

17 Apliquei o coração a conhecer a sabedoria e a saber o que é loucura e o que é estultícia; e vim a saber que também isto é correr atrás do vento.

18 Porque na muita sabedoria há muito enfado; e quem aumenta ciência aumenta tristeza.

Eclesiastes 2

A vaidade das possessões

1 Disse comigo: vamos! Eu te provarei com a alegria; goza, pois, a felicidade; mas também isso era vaidade.

dalykų neatmins vėliau gyvensiantys žmonės.

Gyvenimo patirtis

12Aš, Mokytojas, buvau Izraelio karalius Jeruzalėje.

13Visa širdimi atsidėjau išmintingai tyrinėti ir nagrinėti visa, kas vyksta po dangumi. Kokia varginanti užduotis, Dievo duota žmonėms spręsti!

14Mačiau visa, kas daroma po saule. Tikėk manimi, visa tai tik migla ir vėjų vaikymasis.

15Kas kreiva, tas negali būti ištiesinta; ko trūksta, to negalima suskaičiuoti.

16Tariau širdyje: „Štai įgijau daug išminties, daugiau už visus prieš mane gyvenusius Jeruzalėje. Mano širdis uoliai kaupė visokią išmintį ir išmanymą“.

17Tačiau kai ėmiau širdimi pažinti išminties bei išmanymo prigimtį ir kvailybę bei paikybę, supratau, kad ir tai – tik vėjų vaikymasis.

18Juk su didele išmintimi ateina ir daug rūpesčių; juo daugiau žinai, juo daugiau kankiniesi.

Mokytojo 2

1Tariau širdyje: „Puiku! Leisiu sau mėgautis malonumais. Paragauk malonumų!“ Bet, tikėk manimi, ir tai buvo migla.

[2] Do riso disse: é loucura; e da alegria: de que serve?

[3] Resolvi no meu coração dar-me ao vinho, regendo-me, contudo, pela sabedoria, e entregar-me à loucura, até ver o que melhor seria que fizessem os filhos dos homens debaixo do céu, durante os poucos dias da sua vida.

[4] Empreendi grandes obras; edifiquei para mim casas; plantei para mim vinhas.

[5] Fiz jardins e pomares para mim e nestes plantei árvores frutíferas de toda espécie.

[6] Fiz para mim açudes, para regar com eles o bosque em que reverdeciam as árvores.

[7] Comprei servos e servas e tive servos nascidos em casa; também possuí bois e ovelhas, mais do que possuíram todos os que antes de mim viveram em Jerusalém.

[8] Amontoei também para mim prata e ouro e tesouros de reis e de províncias; provi-me de cantores e cantoras e das delícias dos filhos dos homens: mulheres e mulheres.

[9] Engrandeci-me e sobrepujei a todos os que viveram antes de mim em Jerusalém; perseverou também comigo a minha sabedoria.

[10] Tudo quanto desejaram os meus olhos não lhes neguei, nem privei o coração de alegria alguma, pois eu me alegrava com todas as minhas fadigas, e isso era a recompensa de todas elas.

[11] Considerei todas as obras que fizeram as minhas mãos, como também o trabalho

[2]Apie juoką sakiau: „Kvailystė!“ Apie džiaugsmą: „Kas iš to?“

[3]Sumaniau ištirti, kaip paskatinti savo kūną vynu, nors mano širdis ir buvo užsiėmusi išmintimi; ryžausi atsiduoti kvailystei, norėdamas suprasti, ar gera mirtingiesiems tai daryti per keletą jų gyvenimo po dangumi dienų.

[4]Ėmiausi didelių darbų. Stačiausi namų, veisiausi vynuogynų.

[5]Įsirengiau sodų bei parkų ir pasisodinau juose visokių rūšių vaismedžių.

[6]Įsitaisiau vandens tvenkinių augančio miško medžiams laistyti.

[7]Įsigijau vergų ir vergių. Vergai gimė ir mano namuose. Turėjau taip pat didžiulių galvijų bandų bei avių kaimenių, didesnių negu visų kitų, buvusių prieš mane Jeruzalėje.

[8]Susikroviau sidabro bei aukso ir karalių bei valstybių turtų. Apsirūpinau dainininkais – vyrais ir moterimis, visais mirtingųjų malonumais ir daugybe sugulovių.

[9]Taip tapau didis. Viršijau visus buvusius prieš mane Jeruzalėje. Be to, ir išmintis manęs nepaliko.

[10]Nieko, ko mano akys norėjo matyti, joms neatsakiau. Nė savo širdžiai neatsakiau jokio malonumo. Iš tikrųjų mano širdžiai teikė malonumo visas mano triūsas, ir tai buvo atlygis už visą mano triūsą.

[11]Tuomet apsvarsčiau visa, ką mano rankos buvo padariusios, ir sunkų triūsą,

que eu, com fadigas, havia feito; e eis que tudo era vaidade e correr atrás do vento, e nenhum proveito havia debaixo do sol.

A vaidade da sabedoria

12 Então, passei a considerar a sabedoria, e a loucura, e a estultícia. Que fará o homem que seguir ao rei? O mesmo que outros já fizeram.

13 Então, vi que a sabedoria é mais proveitosa do que a estultícia, quanto a luz traz mais proveito do que as trevas.

14 Os olhos do sábio estão na sua cabeça, mas o estulto anda em trevas; contudo, entendi que o mesmo lhes sucede a ambos.

15 Pelo que disse eu comigo: como acontece ao estulto, assim me sucede a mim; por que, pois, busquei eu mais a sabedoria? Então, disse a mim mesmo que também isso era vaidade.

16 Pois, tanto do sábio como do estulto, a memória não durará para sempre; pois, passados alguns dias, tudo cai no esquecimento. Ah! Morre o sábio, e da mesma sorte, o estulto!

17 Pelo que aborreci a vida, pois me foi penosa a obra que se faz debaixo do sol; sim, tudo é vaidade e correr atrás do vento.

A vaidade do trabalho

18 Também aborreci todo o meu trabalho, com que me afadiguei debaixo do sol, visto que o seu ganho eu havia de deixar a quem viesse depois de mim.

19 E quem pode dizer se será sábio ou estulto? Contudo, ele terá domínio sobre

kurį buvau įdėjęs. Tikėk manimi, visa tai tik migla ir vėjų vaikymasis! Nebuvo nieko naudinga po saule!

Išmintis ir kvailybė

12Ėmiausi svarstyti, vertindamas išmintį, kvailybę ir paikybę, nes ką darys žmogus, atėjęs po karaliaus? Tik tai, ką karalius buvo daręs!

13Suvokiau, kad išmintis pranoksta kvailybę, kaip šviesa pranoksta tamsą.

14Išmintingasis kaktoje turi akis, o kvailasis grabaliojasi tamsoje. Tačiau žinojau, kad juodu abu ištinka toks pat likimas.

15Tariau sau širdyje: „Jeigu kvailojo likimas ištiks ir mane, tai kodėl turėčiau būti išmintingas? Kokia man iš to nauda?“ Taigi suvokiau širdyje, kad ir tai tik migla!

16Juk nėra nei išmintingųjų, nei kvailųjų išliekančio atminimo, nes ateities dienomis vieni ir kiti bus užmiršti. Tad kaip gali išmintingasis mirti lygiai taip, kaip miršta kvailasis!

17Pradėjau bodėtis gyvenimu, nes visa, kas vyksta po saule, man kėlė nerimą. Visa tai tik migla ir vėjų vaikymasis!

18Matydamas, kad turiu palikti žmogui, ateinančiam po manęs, bodėjausi visais savo triūso vaisiais, kuriuos buvau sukaupęs po saule.

19Kas žino, koks jis bus? Ar išmintingas, ar kvailas? Tačiau jis tvarkys visus mano

todo o ganho das minhas fadigas e sabedoria debaixo do sol; também isto é vaidade.

[20] Então, me empenhei por que o coração se desesperasse de todo trabalho com que me afadigara debaixo do sol.

[21] Porque há homem cujo trabalho é feito com sabedoria, ciência e destreza; contudo, deixará o seu ganho como porção a quem por ele não se esforçou; também isto é vaidade e grande mal.

[22] Pois que tem o homem de todo o seu trabalho e da fadiga do seu coração, em que ele anda trabalhando debaixo do sol?

[23] Porque todos os seus dias são dores, e o seu trabalho, desgosto; até de noite não descansa o seu coração; também isto é vaidade.

[24] Nada há melhor para o homem do que comer, beber e fazer que a sua alma goze o bem do seu trabalho. No entanto, vi também que isto vem da mão de Deus,

[25] pois, separado deste, quem pode comer ou quem pode alegrar-se?

[26] Porque Deus dá sabedoria, conhecimento e prazer ao homem que lhe agrada; mas ao pecador dá trabalho, para que ele ajunte e amontoe, a fim de dar àquele que agrada a Deus. Também isto é vaidade e correr atrás do vento.

Eclesiastes 3

Tempo para tudo

[1] Tudo tem o seu tempo determinado, e há tempo para todo propósito debaixo do céu:

triūso ir išminties vaisius po saule! Tai irgi migla!

[20]Vėl mano širdis puolė į neviltį dėl visų triūso vaisių, kuriuos buvau sukaupęs po saule.

[21]Juk ne sykį žmogus, išmintingai triūsęs, kupinas išmanymo ir įgūdžių, privalo palikti visa, ką turi, jokio darbo į tai neįdėjusiam žmogui. Tai irgi migla ir didelis blogis.

[22]Tad kokia nauda mirtingajam iš viso jo triūso ir rūpinimosi, kurį turėjo pakelti po saule?

[23]Juk visos jo dienos kupinos skausmo, o jo užsiėmimas – apmaudas; net naktį jo širdis neturi ramybės. Tai irgi migla!

[24]Tad nieko nėra geriau žmogui, kaip valgyti bei gerti ir rasti pasitenkinimo savo triūse. Net tai, kaip pastebėjau, ateina iš Dievo rankos.

[25]Juk kas be jo turės ko valgyti ir ras pasitenkinimo?

[26]Iš tikrųjų žmogui, kuris jam patinka, Dievas suteikia išminties, išmanymo ir džiaugsmo. O nusidėjėliui jis užkrauna vargą rinkti ir kaupti nuosavybę, kad būtų atiduota tam, kuris patinka Dievui. Tai irgi migla ir vėjų vaikymasis!

Mokytojo 3

Viskam yra metas

[1]Viskam yra metas, ir kiekvienam reikalui tinkamas laikas po dangumi.

[2] há tempo de nascer e tempo de morrer; tempo de plantar e tempo de arrancar o que se plantou;

[2]Laikas gimti ir laikas mirti, laikas sodinti ir laikas rauti, kas pasodinta.

[3] tempo de matar e tempo de curar; tempo de derribar e tempo de edificar;

[3]Laikas žudyti ir laikas gydyti, laikas griauti ir laikas statyti.

[4] tempo de chorar e tempo de rir; tempo de prantear e tempo de saltar de alegria;

[4]Laikas verkti ir laikas juoktis, laikas gedėti ir laikas šokti.

[5] tempo de espalhar pedras e tempo de ajuntar pedras; tempo de abraçar e tempo de afastar-se de abraçar;

[5]Laikas išmėtyti akmenis ir laikas juos surinkti, laikas glamonėtis ir laikas nesiglamonėti.

[6] tempo de buscar e tempo de perder; tempo de guardar e tempo de deitar fora;

[6]Laikas ieškoti ir laikas pamesti, laikas laikyti ir laikas išmesti.

[7] tempo de rasgar e tempo de coser; tempo de estar calado e tempo de falar;

[7]Laikas perplėšti ir laikas susiūti, laikas tylėti ir laikas kalbėti.

[8] tempo de amar e tempo de aborrecer; tempo de guerra e tempo de paz.

[8]Laikas mylėti ir laikas nekęsti, laikas karui ir laikas taikai.

O homem não conhece o seu tempo determinado

Triūsas ir jo vaisiai

[9] Que proveito tem o trabalhador naquilo com que se afadiga?

[9]Tad kokia nauda dirbančiajam iš jo triūso?

[10] Vi o trabalho que Deus impôs aos filhos dos homens, para com ele os afligir.

[10]Stebėjau užsiėmimus, kuriais užsiimti žmonėms Dievas lėmė.

[11] Tudo fez Deus formoso no seu devido tempo; também pôs a eternidade no coração do homem, sem que este possa descobrir as obras que Deus fez desde o princípio até ao fim.

[11]Visa, ką jis daro, tinkama tam laikui. Be to, jis įdiegė amžinybę į jų širdį, bet žmogus negali perprasti nei pradžios, nei pabaigos to, ką Dievas daro.

[12] Sei que nada há melhor para o homem do que regozijar-se e levar vida regalada;

[12]Taip suvokiau, kad žmogui nėra nieko geriau, kaip būti laimingam ir patirti malonumo savo gyvenime.

[13] e também que é dom de Deus que possa o homem comer, beber e desfrutar o bem de todo o seu trabalho.

[13]Iš tikrųjų, kai žmogus gali valgyti, gerti ir savo užsiėmime rasti pasitenkinimo, tai Dievo dovana.

[14] Sei que tudo quanto Deus faz durará eternamente; nada se lhe pode acrescentar e nada lhe tirar; e isto faz Deus para que os homens temam diante dele.

[14]Suvokiau, kad visa, ką Dievas daro, išliks amžinai: nieko negalima prie to pridėti, nieko negalima iš to atimti. Taip Dievas veikia, kad žmonės jaustų jam pagarbą.

[15] O que é já foi, e o que há de ser também já foi; Deus fará renovar-se o que se passou.

Semelhança aparente na morte entre homens e animais

[16] Vi ainda debaixo do sol que no lugar do juízo reinava a maldade e no lugar da justiça, maldade ainda.

[17] Então, disse comigo: Deus julgará o justo e o perverso; pois há tempo para todo propósito e para toda obra.

[18] Disse ainda comigo: é por causa dos filhos dos homens, para que Deus os prove, e eles vejam que são em si mesmos como os animais.

[19] Porque o que sucede aos filhos dos homens sucede aos animais; o mesmo lhes sucede: como morre um, assim morre o outro, todos têm o mesmo fôlego de vida, e nenhuma vantagem tem o homem sobre os animais; porque tudo é vaidade.

[20] Todos vão para o mesmo lugar; todos procedem do pó e ao pó tornarão.

[21] Quem sabe se o fôlego de vida dos filhos dos homens se dirige para cima e o dos animais para baixo, para a terra?

[22] Pelo que vi não haver coisa melhor do que alegrar-se o homem nas suas obras, porque essa é a sua recompensa; quem o fará voltar para ver o que será depois dele?

[15]Tai, kas jau buvo, vyksta dabar; tai, kas dar turi būti, jau seniai yra buvę. Dievas pasirūpina tuo, kas reikalauja jo dėmesio.

[16]Be to, mačiau po saule, kad vietoj teisingumo buvo nedorybė ir vietoj teisumo buvo nedorybė.

[17]Širdyje sau tariau: „Ir teisuolį, ir nedorėlį teis Dievas, nes kiekvienam reikalui ir kiekvienam įvykiui skirtas laikas“.

[18]Tada apie žmones širdyje sau tariau: „Tai Dievas juos ištirs ir parodys, kad viduje jie tik gyvuliai“.

[19]Juk žmonių ir gyvulių likimas yra toks pat. Ir vieni, ir kiti miršta, nes turi tą patį gyvybės alsavimą. Žmogus nepranoksta gyvulio, nes visa tai migla.

[20]Abu eina į tą pačią vietą, abu yra iš dulkių ir abu į dulkes sugrįžta.

[21]Kas žino, ar žmogaus gyvybės alsavimas kyla aukštyn, ar gyvulio gyvybės alsavimas leidžiasi žemyn, į žemę?

[22]Tad suvokiau, kad žmogui nėra nieko geriau, kaip rasti pasitenkinimo savo užsiėmime, nes tai jo dalia. Kas įgalins jį pamatyti, kas bus po jo?

Eclesiastes 4

As tribulações da vida

[1] Vi ainda todas as opressões que se fazem debaixo do sol: vi as lágrimas dos que

Mokytojo 4

[1]Paskui ėmiausi svarstyti visus smurto veiksmus, atliekamus po saule. Mačiau

foram oprimidos, sem que ninguém os consolasse; vi a violência na mão dos opressores, sem que ninguém consolasse os oprimidos.

nuskriaustųjų ašaras. Nebuvo, kas juos paguostų! Iš jų engėjų rankos kyla smurtas, ir nėra kam juos paguosti!

2 Pelo que tenho por mais felizes os que já morreram, mais do que os que ainda vivem;

2Mirusiuosius, jau seniai susitikusius su mirtimi, laikiau laimingesniais už tuos, kurie dar turi gyventi.

3 porém mais que uns e outros tenho por feliz aquele que ainda não nasceu e não viu as más obras que se fazem debaixo do sol.

3Laimingesnis už vienus ir kitus tas, kuris dar nėra gimęs ir matęs nedorų darbų, daromų po saule.

4 Então, vi que todo trabalho e toda destreza em obras provêm da inveja do homem contra o seu próximo. Também isto é vaidade e correr atrás do vento.

4Pastebėjau, kad visas triūsas ir darbo įgūdžiai kyla iš žmogaus pavydo artimui. Tai irgi migla ir vėjų vaikymasis!

5 O tolo cruza os braços e come a própria carne, dizendo:

5Kvailasis sudeda rankas ir minta savo kūnu.

6 Melhor é um punhado de descanso do que ambas as mãos cheias de trabalho e correr atrás do vento.

6Geriau viena sauja su poilsiu, negu dvi saujos su triūsu ir vėjų vaikymusi!

7 Então, considerei outra vaidade debaixo do sol,

7Mačiau ir kitą pavyzdį miglos po saule –

8 isto é, um homem sem ninguém, não tem filho nem irmã; contudo, não cessa de trabalhar, e seus olhos não se fartam de riquezas; e não diz: Para quem trabalho eu, se nego à minha alma os bens da vida? Também isto é vaidade e enfadonho trabalho.

8vienišą žmogų be jokio bičiulio, be sūnaus ir be brolio. Tačiau visam jo triūsui nėra galo, ir jo akys nepasisotina turtais. „Kam gi triūsiu, – klausia jis savęs, – atsisakydamas pasitenkinimo?“ Tai irgi migla ir blogas užsiėmimas!

9 Melhor é serem dois do que um, porque têm melhor paga do seu trabalho.

9Dviem geriau negu vienam, nes jie gauna didesnį atlygį už savo triūsą.

10 Porque se caírem, um levanta o companheiro; ai, porém, do que estiver só; pois, caindo, não haverá quem o levante.

10Jei vienas iš jų suklumpa, kitas padeda bičiuliui atsikelti. Vargas vienišam žmogui! Juk kai jis suklumpa, nėra kam jį pakelti.

[11] Também, se dois dormirem juntos, eles se aquentarão; mas um só como se aquentará?
[12] Se alguém quiser prevalecer contra um, os dois lhe resistirão; o cordão de três dobras não se rebenta com facilidade.

[13] Melhor é o jovem pobre e sábio do que o rei velho e insensato, que já não se deixa admoestar,

[14] ainda que aquele saia do cárcere para reinar ou nasça pobre no reino deste.

[15] Vi todos os viventes que andam debaixo do sol com o jovem sucessor, que ficará em lugar do rei.
[16] Era sem conta todo o povo que ele dominava; tampouco os que virão depois se hão de regozijar nele. Na verdade, que também isto é vaidade e correr atrás do vento.

Eclesiastes 5

A loucura de votos precipitados

[1] Guarda o pé, quando entrares na Casa de Deus; chegar-se para ouvir é melhor do que oferecer sacrifícios de tolos, pois não sabem que fazem mal.

[2] Não te precipites com a tua boca, nem o teu coração se apresse a pronunciar palavra alguma diante de Deus; porque Deus está nos céus, e tu, na terra; portanto, sejam poucas as tuas palavras.

[11]Panašiai dviese, miegodami kartu, šildo vienas kitą. O kaip gali vienas miegodamas šiltai jaustis?
[12]Vienišą žmogų lengva įveikti, du gali vienam sėkmingai pasipriešinti. Trilinką virvę nutraukti nelengva.
[13]Geriau būti jaunuoliu – vargšu, bet išmintingu, negu karaliumi – senu ir sukvailėjusiu, nebekreipiančiu dėmesio į patarimą.
[14]Juk pirmasis gali net iš kalėjimo išeiti ir tapti karaliumi, tuo tarpu pastarasis, net gimęs karaliumi, gali tapti elgeta.
[15]Stebėjau visus gyvenančius po saule būriuojantis prie jauno įpėdinio, turinčio žengti į karaliaus vietą.

[16]Bet begalinė žmonių daugybė ateityje juo visiškai nesidžiaugs. Tai irgi migla ir vėjų vaikymasis!

[17]Būk apdairus, kai keli koją į Dievo Namus. Geriau eik klausytis negu atnašauti kvailųjų auką, nes jie nežino, kaip susilaikyti nuo pikta.

Mokytojo 5

[1]Niekada neskubėk kalbėti ir neleisk savo širdžiai tarti žodžio Dievo akivaizdoje, nes Dievas danguje, o tu žemėje. Taupyk savo žodžius.

[3] Porque dos muitos trabalhos vêm os sonhos, e do muito falar, palavras néscias.

[2]Kaip slogūs sapnai ateina po didelių rūpesčių, taip kvailą šneką lydi žodžių srautas.

[4] Quando a Deus fizeres algum voto, não tardes em cumpri-lo; porque não se agrada de tolos. Cumpre o voto que fazes.

[3]Kai duodi įžadą Dievui, nedelsk jo vykdyti, nes kvailas jam neteikia malonumo. Įvykdyk, ką pažadi.

[5] Melhor é que não votes do que votes e não cumpras.

[4]Geriau įžado visai neduoti negu duoti ir nevykdyti.

[6] Não consintas que a tua boca te faça culpado, nem digas diante do mensageiro de Deus que foi inadvertência; por que razão se iraria Deus por causa da tua palavra, a ponto de destruir as obras das tuas mãos?

[5]Neleisk savo lūpoms tavęs vesti į kaltę ir nesakyk jo atstovo akivaizdoje: „Tai buvo klaida!“ Kodėl Dievas turėtų pykti ant tavęs už tuos žodžius ir naikinti tavo rankų darbus?

[7] Porque, como na multidão dos sonhos há vaidade, assim também, nas muitas palavras; tu, porém, teme a Deus.

[6]Su sapnų gausa ateina ir migla bei žodžių srautas. Todėl turėk pagarbios Dievo baimės!

A vaidade das riquezas

[8] Se vires em alguma província opressão de pobres e o roubo em lugar do direito e da justiça, não te maravilhes de semelhante caso; porque o que está alto tem acima de si outro mais alto que o explora, e sobre estes há ainda outros mais elevados que também exploram.

[7]Kai kur nors matai vargšų priespaudą, teisių ir teisingumo pažeidimą, nenustebk. Juk kiekvieną pareigūną prižiūri aukštesnis pareigūnas, o virš jų yra dar aukštesni.

[9] O proveito da terra é para todos; até o rei se serve do campo.

[8]Visa apsvarsčius, kraštui naudinga, kad dirbamą žemę prižiūrėtų karalius.

[10] Quem ama o dinheiro jamais dele se farta; e quem ama a abundância nunca se farta da renda; também isto é vaidade.

[9]Pinigus mėgstantis niekada nepasisotina pinigais, nė turtus mėgstantis – pelnu. Tai irgi migla!

[11] Onde os bens se multiplicam, também se multiplicam os que deles comem; que mais proveito, pois, têm os seus donos do que os verem com seus olhos?

[10]Kur daugėja gėrybių, ten daugėja ir jas valgančių. O koks pelnas savininkui? Nebent savo akis juo paganyti!

[12] Doce é o sono do trabalhador, quer coma pouco, quer muito; mas a fartura do rico não o deixa dormir.

[11]Darbininko miegas saldus, ar jis mažai ar daug valgė, o turtuolio perteklius neleidžia jam miegoti.

[13] Grave mal vi debaixo do sol: as riquezas que seus donos guardam para o próprio dano.

[12]Skaudus blogis, kurį mačiau po saule, buvo turtai, laikyti savininko nelaimės atvejui.

[14] E, se tais riquezas se perdem por qualquer má aventura, ao filho que gerou nada lhe fica na mão.

[13]Verslas nenusisekė, ir tie turtai prarasti. Jam gimė sūnus, bet jis nebeturi nieko jam palikti.

[15] Como saiu do ventre de sua mãe, assim nu voltará, indo-se como veio; e do seu trabalho nada poderá levar consigo.

[14]Kaip nuogas atėjo iš motinos įsčių, taip turi ir iškeliauti. Iš savo triūso vaisių jis nieko negali pasiimti.

[16] Também isto é grave mal: precisamente como veio, assim ele vai; e que proveito lhe vem de haver trabalhado para o vento?

[15]Iš tikrųjų tai skaudus blogis! Kaip atėjo, taip ir iškeliaus. Tad kokia nauda triūsti vėjais?

[17] Nas trevas, comeu em todos os seus dias, com muito enfado, com enfermidades e indignação.

[16]Be to, per visas savo gyvenimo dienas jis valgo tamsoje su dideliu apmaudu, širdgėla ir pykčiu.

[18] Eis o que eu vi: boa e bela coisa é comer e beber e gozar cada um do bem de todo o seu trabalho, com que se afadigou debaixo do sol, durante os poucos dias da vida que Deus lhe deu; porque esta é a sua porção.

[17]Štai ką suvokiau iš tikrųjų esant gera: žmogus turėtų valgyti ir gerti bei mėgautis visais savo triūso vaisiais po saule per tas suskaičiuotas gyvenimo dienas, kurias Dievas jam yra davęs. Juk tokia jo dalia!

[19] Quanto ao homem a quem Deus conferiu riquezas e bens e lhe deu poder para deles comer, e receber a sua porção, e gozar do seu trabalho, isto é dom de Deus.

[18]Be to, kai tik Dievas suteikia žmogui turtų ar nuosavybės, jis leidžia jam ir mėgautis jais, sutikti su savo dalia ir džiaugtis savo triūso vaisiais. Tai Dievo dovana!

[20] Porque não se lembrará muito dos dias da sua vida, porquanto Deus lhe enche o coração de alegria.

[19]Toks žmogus vargu ar niūriai žvelgs į savo gyvenimo dienas, nes Dievas leidžia jam mėgautis savo širdies džiaugsmu.

Eclesiastes 6

Mokytojo 6

[1] Há um mal que vi debaixo do sol e que pesa sobre os homens:

[1]Ir kitą blogį, labai slegiantį žmogų, mačiau po saule.

[2] o homem a quem Deus conferiu riquezas, bens e honra, e nada lhe falta de tudo quanto a sua alma deseja, mas Deus não lhe concede que disso coma; antes, o estranho o come; também isto é vaidade e grave aflição.

[2]Kartais Dievas suteikia žmogui tiek turtų, nuosavybės ir garbės, kad jam netrūksta nieko, ko jis trokšta, tačiau Dievas neleidžia jam iš to patirti malonumo. Vietoj jo iš to patiria malonumo svetimas žmogus. Tai irgi migla ir skaudus blogis!

[3] Se alguém gerar cem filhos e viver muitos anos, até avançada idade, e se a sua alma não se fartar do bem, e além disso não tiver sepultura, digo que um aborto é mais feliz do que ele;

[3]Net jeigu žmogui gimtų šimtas vaikų ir jis gyventų daug metų, sulauktų senyvo amžiaus, bet pats savo turtais iki soties nepasinaudotų, man atrodo, kad negyvas gimęs kūdikis būtų už jį laimingesnis.

[4] pois debalde vem o aborto e em trevas se vai, e de trevas se cobre o seu nome;

[4]Nors jis tik kaip migla ateina ir į tamsą išeina, nors jo vardą dengia tamsa ir jis neturi kapo,

[5] não viu o sol, nada conhece. Todavia, tem mais descanso do que o outro,

[5]nors jis niekada nematė saulės ir nieko nepažino, vis vien negyvas gimęs kūdikis ilsisi ramiau už aną.

[6] ainda que aquele vivesse duas vezes mil anos, mas não gozasse o bem. Porventura, não vão todos para o mesmo lugar?

[6]Net jeigu žmogus ir dusyk po tūkstantį metų gyventų, bet nerastų pasitenkinimo, tai argi abu jie neina į vieną ir tą pačią vietą?

[7] Todo trabalho do homem é para a sua boca; e, contudo, nunca se satisfaz o seu apetite.

[7]Visi žmogaus triūso vaisiai tenka jo burnai, tačiau jo troškimas niekada nebūna patenkinamas.

[8] Pois que vantagem tem o sábio sobre o tolo? Ou o pobre que sabe andar perante os vivos?

[8]Tad kuo išmintingajam geriau negu kvailajam? Kas iš to vargšui, mokančiam gerai elgtis su žmonėmis?

[9] Melhor é a vista dos olhos do que o andar ocioso da cobiça; também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[9]Geriau tai, ką akimis matai, negu tai, ką troškimu apčiuopi. Tai irgi migla ir vėjų vaikymasis!

[10] A tudo quanto há de vir já se lhe deu o nome, e sabe-se o que é o homem, e que não pode contender com quem é mais forte do que ele.

[10]Kas tik įvyksta, tas jau seniai buvo numatyta ir žinoma, kad įvyks. Žmogus negali ginčytis su stipresniu už save.

[11] É certo que há muitas coisas que só aumentam a vaidade, mas que aproveita isto ao homem?

[12] Pois quem sabe o que é bom para o homem durante os poucos dias da sua vida de vaidade, os quais gasta como sombra? Quem pode declarar ao homem o que será depois dele debaixo do sol?

[11]Dažnai juo daugiau žodžių, juo daugiau miglos. Tad kokia žmogui iš to nauda?

[12]Kas gali žinoti, kas geriausia žmogaus gyvenime per tas kelias jo gyvenimo dienas, kurios dingsta tarsi šešėlis? Arba kas gali pasakyti žmogui, kas po jo bus po saule?

Eclesiastes 7

Comparadas a sabedoria e a loucura

[1] Melhor é a boa fama do que o ungüento precioso, e o dia da morte, melhor do que o dia do nascimento.

[2] Melhor é ir à casa onde há luto do que ir à casa onde há banquete, pois naquela se vê o fim de todos os homens; e os vivos que o tomem em consideração.

[3] Melhor é a mágoa do que o riso, porque com a tristeza do rosto se faz melhor o coração.

[4] O coração dos sábios está na casa do luto, mas o dos insensatos, na casa da alegria.

[5] Melhor é ouvir a repreensão do sábio do que ouvir a canção do insensato.

[6] Pois, qual o crepitar dos espinhos debaixo de uma panela, tal é a risada do insensato; também isto é vaidade.

[7] Verdadeiramente, a opressão faz endoidecer até o sábio, e o suborno corrompe o coração.

[8] Melhor é o fim das coisas do que o seu princípio; melhor é o paciente do que o arrogante.

Mokytojo 7

Išmintis ir jos vertingumas

[1]Geras vardas vertesnis už kvapų aliejų, mirties diena vertesnė už gimimo dieną.

[2]Verčiau eiti į namus, kur gedima, negu į namus, kur puotaujama, nes toks kiekvieno žmogaus galas, ir gyvieji tesideda tai į širdį.

[3]Verčiau liūdėti, negu juoktis, nes po liūdnu veidu gali slėptis linksma širdis.

[4]Išmintingųjų širdį patraukia gedulo namai, o kvailųjų širdis – pramogų namuose.

[5]Verčiau klausytis išmintingo žmogaus papeikimo negu kvailo žmogaus pagyrimo.

[6]Juk kvailųjų vėjavaikiškumas – lyg erškėčiai, spragsintys po katilu. Tai irgi migla!

[7]Iš tikrųjų engimas net išmintingąjį gali sukvailinti, o kyšis – sugadinti širdį.

[8]Reikalo pabaiga vertesnė už pradžią; kantri dvasia vertingesnė negu išpuikusi.

[9] Não te apresses em irar-te, porque a ira se abriga no íntimo dos insensatos.

[10] Jamais digas: Por que foram os dias passados melhores do que estes? Pois não é sábio perguntar assim.

[11] Boa é a sabedoria, havendo herança, e de proveito, para os que vêem o sol.

[12] A sabedoria protege como protege o dinheiro; mas o proveito da sabedoria é que ela dá vida ao seu possuidor.

[13] Atenta para as obras de Deus, pois quem poderá endireitar o que ele torceu?

[14] No dia da prosperidade, goza do bem; mas, no dia da adversidade, considera em que Deus fez tanto este como aquele, para que o homem nada descubra do que há de vir depois dele.

A moderação em tudo é boa

[15] Tudo isto vi nos dias da minha vaidade: há justo que perece na sua justiça, e há perverso que prolonga os seus dias na sua perversidade.

[16] Não sejas demasiadamente justo, nem exageradamente sábio; por que te destruirias a ti mesmo?

[17] Não sejas demasiadamente perverso, nem sejas louco; por que morrerias fora do teu tempo?

[18] Bom é que retenhas isto e também daquilo não retires a mão; pois quem teme a Deus de tudo isto sai ileso.

[19] A sabedoria fortalece ao sábio, mais do que dez poderosos que haja na cidade.

[9]Neskubėk supykti, nes pyktis glaudžiasi prie kvailojo krūtinės.

[10]Nesakyk: „Tad kaip gali būti, kad seniau buvo geriau negu dabar?“ – nes neišmintinga kelti tokį klausimą.

[11]Išmintis taip pat vertinga, kaip vertingas paveldas, ir naudinga tiems, kurie mėgaujasi saule.

[12]Juk išminties teikiama ūksmė – kaip pinigų ūksmė, o išmanymo nauda tokia: išmintis jos turinčiam teikia gyvastį.

[13]Apsvarstyk Dievo darbus! Kas gali ištiesinti, ką jis padarė kreiva?

[14]Gerą dieną džiaukis gerove, o nelaimės dieną svarstyk: abi – ir viena, ir kita – yra Dievo darbas. Taigi žmogus negali jam dėl ko nors skųstis.

[15]Per savo trumpą gyvenimą mačiau du dalykus: kartais teisus žmogus pražūva, nepaisant jo teisumo, ir kartais nedorėlis išlieka, nepaisant jo nedorumo.

[16]Neperdėk, būdamas teisus, ir neperdėk, būdamas išmintingas. Kam gi turėtum save pražudyti?

[17]Neperdėk, būdamas nedoras, ir nebūk kvailas. Kam gi turėtumei mirti prieš laiką?

[18]Geriausia, kad vieno laikytumeis, bet ir nuo kito rankos neatitrauktum, nes kas bijo Dievo, tam su abiem seksis.

[19]Išmintis gina išmintingąjį geriau negu dešimt mieste esančių didžiūnų.

[20] Não há homem justo sobre a terra que faça o bem e que não peque.

[21] Não apliques o coração a todas as palavras que se dizem, para que não venhas a ouvir o teu servo a amaldiçoar-te,

[22] pois tu sabes que muitas vezes tu mesmo tens amaldiçoado a outros.

Avaliação da mulher enganosa

[23] Tudo isto experimentei pela sabedoria; e disse: tornar-me-ei sábio, mas a sabedoria estava longe de mim.

[24] O que está longe e mui profundo, quem o achará?

[25] Apliquei-me a conhecer, e a investigar, e a buscar a sabedoria e meu juízo de tudo, e a conhecer que a perversidade é insensatez e a insensatez, loucura.

[26] Achei coisa mais amarga do que a morte: a mulher cujo coração são redes e laços e cujas mãos são grilhões; quem for bom diante de Deus fugirá dela, mas o pecador virá a ser seu prisioneiro.

[27] Eis o que achei, diz o Pregador, conferindo uma coisa com outra, para a respeito delas formar o meu juízo,

[28] juízo que ainda procuro e não o achei: entre mil homens achei um como esperava, mas entre tantas mulheres não achei nem sequer uma.

[29] Eis o que tão-somente achei: que Deus fez o homem reto, mas ele se meteu em muitas astúcias.

Eclesiastes 8

[20]Iš tikrųjų nėra žemėje nė vieno žmogaus, kuris būtų toks teisus, jog tik gerai elgtųsi ir niekada nenusidėtų.

[21]Pagaliau nekreipk dėmesio į visa, ką žmonės kalba, kad neišgirstum savo vergo tave keikiant.

[22]Juk savo širdyje žinai, kad dažnai esi keikęs kitus.

[23]Visa tai tyriau išmintimi. Tariau: „Būsiu išmintingas“. Bet išmintis liko toli nuo manęs.

[24]Toli visa, kas buvo, ir giliai giliai palaidota. Kas gali tai išaiškinti?

[25]Atsidėjau širdimi pažinti, tirti, ieškoti išminties bei dalykų supratimo norėdamas suvokti, kad nedorumas kvailas, o kvailybė – beprotybė.

[26]Man moteris kartesnė už mirtį. Ji – spąstai, jos širdis – žabangos, o rankos – pančiai. Kas patinka Dievui, tas jos išvengs, bet kas nusideda, tą ji pagaus.

[27]Štai ką radau, sako Mokytojas, kai dėjau vieną dalyką prie kito, ieškodamas jų supratimo.

[28]O štai ko dar tebeieškau, nors nesėkmingai: vieną vyrą iš tūkstančio užtikau, bet nė vienos moters tarp jų niekada neradau.

[29]Taigi radau viena: Dievas padarė žmoniją dorą, bet žmonės leidosi į svarstymus.

Mokytojo 8

A submissão diante do rei

[1] Quem é como o sábio? E quem sabe a interpretação das coisas? A sabedoria do homem faz reluzir o seu rosto, e muda-se a dureza da sua face.

[2] Eu te digo: observa o mandamento do rei, e isso por causa do teu juramento feito a Deus.

[3] Não te apresses em deixar a presença dele, nem te obstines em coisa má, porque ele faz o que bem entende.

[4] Porque a palavra do rei tem autoridade suprema; e quem lhe dirá: Que fazes?

[5] Quem guarda o mandamento não experimenta nenhum mal; e o coração do sábio conhece o tempo e o modo.

[6] Porque para todo propósito há tempo e modo; porquanto é grande o mal que pesa sobre o homem.

[7] Porque este não sabe o que há de suceder; e, como há de ser, ninguém há que lho declare.

[8] Não há nenhum homem que tenha domínio sobre o vento para o reter; nem tampouco tem ele poder sobre o dia da morte; nem há tréguas nesta peleja; nem tampouco a perversidade livrará aquele que a ela se entrega.

[9] Tudo isto vi quando me apliquei a toda obra que se faz debaixo do sol; há tempo em que um homem tem domínio sobre outro homem, para arruiná-lo.

As desigualdades na vida

[10] Assim também vi os perversos receberem sepultura e entrarem no

[1]Kas gali lygintis su išminčiumi ir visa tai paaiškinti? „Žmogaus išmintis taip apšviečia jo veidą, kad sušvelnėja griežti jo bruožai“.

[2]Kaip esi prisiekęs Dievui, taip ir vykdyk, ką karalius įsako.

[3]Neskubėk pasišalinti iš karaliaus akivaizdos, nors reikalas tau ir labai nemalonus būtų, nes jis daro, kas tik jam patinka.

[4]Kadangi karaliaus žodis galingas, kas gali jam sakyti: „Kodėl taip darai?“

[5]Kas paklūsta įsakymui, tas nepatiria jokios žalos. Išminčiaus širdis žino laiką ir nuosprendį,

[6]nes kiekvienam dalykui yra ir laikas, ir nuosprendis. Savo didelei nelaimei, žmogus

[7]nežino, kas įvyks, ir kas jam gali pasakyti, kaip tai įvyks?

[8]Kaip žmogus negali suvaldyti vėjo ar pasilaikyti gyvybės alsavimo, taip jis negali nustatyti savo mirties dienos. Tas mūšis neišvengiamas, o nedorumas bejėgis išgelbėti savo šeimininką.

[9]Visus tuos dalykus suvokiau svarstydamas visa, ką žmonės po saule daro, kai žmogus užvaldo kitą žmogų jo nenaudai.

Žmogaus likimas

[10]Taip pat mačiau nedorėlių, išeinančių iš šventosios vietos ir nešamų laidoti. Tuo

repouso, ao passo que os que freqüentavam o lugar santo foram esquecidos na cidade onde fizeram o bem; também isto é vaidade.

tarpu tie, kurie dorai elgdavosi, pamiršti. Tai irgi migla!

[11] Visto como se não executa logo a sentença sobre a má obra, o coração dos filhos dos homens está inteiramente disposto a praticar o mal.

[11]Kadangi bausmė už nedorus darbus vykdoma ne tuoj pat, žmogaus širdis įsidrąsina daryti pikta.

[12] Ainda que o pecador faça o mal cem vezes, e os dias se lhe prolonguem, eu sei com certeza que bem sucede aos que temem a Deus.

[12]Nusidėjėlis gali daryti pikta šimtą kartų ir nepaisydamas to ilgai gyventi. Žinau, kad bus gera bijantiems Dievo, nes jie garbina jo Artumą,

[13] Mas o perverso não irá bem, nem prolongará os seus dias; será como a sombra, visto que não teme diante de Deus.

[13]bet nebus gera nedorėliui. Savo dienų jis nepailgins kaip šešėlio, nes negarbina Dievo.

[14] Ainda há outra vaidade sobre a terra: justos a quem sucede segundo as obras dos perversos, e perversos a quem sucede segundo as obras dos justos. Digo que também isto é vaidade.

[14]Žemėje pasitaiko – tai irgi migla, – kad doram žmogui kartais atlyginama pagal nedorėlio darbus, o nedorėliui – pagal gero žmogaus darbus. Kaip sakiau, tai irgi migla!

[15] Então, exaltei eu a alegria, porquanto para o homem nenhuma coisa há melhor debaixo do sol do que comer, beber e alegrar-se; pois isso o acompanhará no seu trabalho nos dias da vida que Deus lhe dá debaixo do sol.

[15]Užtat labai vertinu malonumą. Juk žmogui po saule nėra nieko geriau, kaip valgyti, gerti ir mėgautis gyvenimu, nes tai lydės jį triūsiant per visas gyvenimo dienas, kurias Dievas jam suteiks po saule.

[16] Aplicando-me a conhecer a sabedoria e a ver o trabalho que há sobre a terra – pois nem de dia nem de noite vê o homem sono nos seus olhos -,

[16]Kai atsidėjau iš širdies mokytis išminties ir stebėti darbus, kuriuos žmogus atlieka žemėje, apsieidamas net be miego dieną ir naktį,

[17] então, contemplei toda a obra de Deus e vi que o homem não pode compreender a obra que se faz debaixo do sol; por mais que trabalhe o homem para a descobrir,

[17]pamačiau, kad visa tai Dievo darbas. Iš tikrųjų žmogus negali išsiaiškinti viso vyksmo po saule. Nors žmogus ir stropiai triūstų ieškodamas, jis neišsiaiškins. Juk

não a entenderá; e, ainda que diga o sábio que a virá a conhecer, nem por isso a poderá achar.

išminčiai, nors ir tariasi žiną, negali to išsiaiškinti.

Eclesiastes 9

A sorte parece ser a mesma para todos

1 Deveras me apliquei a todas estas coisas para claramente entender tudo isto: que os justos, e os sábios, e os seus feitos estão nas mãos de Deus; e, se é amor ou se é ódio que está à sua espera, não o sabe o homem. Tudo lhe está oculto no futuro.

2 Tudo sucede igualmente a todos: o mesmo sucede ao justo e ao perverso; ao bom, ao puro e ao impuro; tanto ao que sacrifica como ao que não sacrifica; ao bom como ao pecador; ao que jura como ao que teme o juramento.

3 Este é o mal que há em tudo quanto se faz debaixo do sol: a todos sucede o mesmo; também o coração dos homens está cheio de maldade, nele há desvarios enquanto vivem; depois, rumo aos mortos.

4 Para aquele que está entre os vivos há esperança; porque mais vale um cão vivo do que um leão morto.

5 Porque os vivos sabem que hão de morrer, mas os mortos não sabem coisa nenhuma, nem tampouco terão eles recompensa, porque a sua memória jaz no esquecimento.

6 Amor, ódio e inveja para eles já pereceram; para sempre não têm eles parte em coisa alguma do que se faz debaixo do sol.

Mokytojo 9

1 Iš tikrųjų, svarstydamas visa tai širdimi, supratau, kad net teisiųjų ir išmintingųjų darbai Dievo rankose. Ar tai meilė, ar neapykanta, žmogus nepajėgia suprasti!

2 Juk toks pat likimas ištinka visus: teisųjį ir nedorėlį, gerąjį ir blogąjį, švarųjį apeigoms ir nešvarųjį, atnašaujantį auką ir neatnašaujantį aukos, tiek dorąjį, tiek nusidėjėlį, tiek žmogų, kuris prisiekia, tiek žmogų, kuris bijo prisiekti.

3 Tarp blogybių, vykstančių po saule, visų blogiausia tai, kad toks pat likimas ištinka visus. Vadinasi, žmonių širdys kupinos nedorumo, ir kolei jie gyvi, kvailybė tykoja jų širdyje, o paskui jie nueina pas mirusiuosius!

4 Iš tikrųjų žmogus gyvųjų draugėje turi viltį: verčiau būti gyvu šunimi negu negyvu liūtu!

5 Juk gyvieji žino, kad turės mirti, o mirusieji nebežino nieko. Nebėra jiems daugiau atlygio, net jų atminimas užmirštas.

6 Jų meilė, neapykanta, pavydas jau seniai pradingo. Niekada daugiau jie nebeturės dalies tame, kas vyksta po saule.

7 Vai, pois, come com alegria o teu pão e bebe gostosamente o teu vinho, pois Deus já de antemão se agrada das tuas obras.

8 Em todo tempo sejam alvas as tuas vestes, e jamais falte o óleo sobre a tua cabeça.

9 Goza a vida com a mulher que amas, todos os dias de tua vida fugaz, os quais Deus te deu debaixo do sol; porque esta é a tua porção nesta vida pelo trabalho com que te afadigaste debaixo do sol.

10 Tudo quanto te vier à mão para fazer, faze-o conforme as tuas forças, porque no além, para onde tu vais, não há obra, nem projetos, nem conhecimento, nem sabedoria alguma.

Trabalhos sem recompensa

11 Vi ainda debaixo do sol que não é dos ligeiros o prêmio, nem dos valentes, a vitória, nem tampouco dos sábios, o pão, nem ainda dos prudentes, a riqueza, nem dos inteligentes, o favor; porém tudo depende do tempo e do acaso.

12 Pois o homem não sabe a sua hora. Como os peixes que se apanham com a rede traiçoeira e como os passarinhos que se prendem com o laço, assim se enredam também os filhos dos homens no tempo da calamidade, quando cai de repente sobre eles.

Exemplo que ilustra esta verdade

13 Também vi este exemplo de sabedoria debaixo do sol, que foi para mim grande.

7Taigi eikš, valgyk duoną su džiaugsmu ir gerk vyną linksma širdimi, nes Dievas jau seniai patvirtino, ką darai.

8Tebūna tavo drabužiai visuomet šviežiai išskalbti, tenestokoja tavo galva kvapaus aliejaus!

9Mėgaukis gyvenimu su žmona, kurią myli, per visas savo trapaus gyvenimo dienas, kurias jis tau po saule suteikia, per visas trapias savo dienas! Tai tavo dalis gyvenime ir tavo triūse, kuriuo triūsi po saule.

10Visa, ką tik tavo ranka imasi daryti, daryk visomis jėgomis, nes jokios veiklos, jokių sumanymų, jokio išmanymo, jokios išminties nebebus Šeole, į kurį esi pakeliui.

11Be to, pastebėjau po saule, kad greitieji ne visuomet laimi lenktynes, narsuoliai ne visuomet nugali kovoje, išmintingieji ne visuomet užsidirba sau pragyvenimą, gudrieji ne visuomet tampa turtingi ir mokytieji ne visuomet įgyja palankumo, nes nesėkmės metas ištinka juos visus.

12Mat žmogus savo nesėkmės meto nė žinoti negali. Tarsi žuvis, pagauta lemtingu tinklu, tarsi paukščiai, patekę į kilpas, yra nesėkmės pagauti mirtingieji, kai ji staiga juos užklumpa.

Išmintis ir kvailumas

13Be to, mačiau po saule ir tokį išminties atvejį. Man jis pasirodė labai reikšmingas.

[14] Houve uma pequena cidade em que havia poucos homens; veio contra ela um grande rei, sitiou-a e levantou contra ela grandes baluartes.
[15] Encontrou-se nela um homem pobre, porém sábio, que a livrou pela sua sabedoria; contudo, ninguém se lembrou mais daquele pobre.
[16] Então, disse eu: melhor é a sabedoria do que a força, ainda que a sabedoria do pobre é desprezada, e as suas palavras não são ouvidas.
[17] As palavras dos sábios, ouvidas em silêncio, valem mais do que os gritos de quem governa entre tolos.
[18] Melhor é a sabedoria do que as armas de guerra, mas um só pecador destrói muitas coisas boas.

[14]Buvo vienas mažas miestas. Nedaug jame buvo gyventojų. Jo pulti atžygiavo galingas karalius. Pastatęs aukštus apgulos bokštus, jis apsupo jį.
[15]Tame mieste gyvenęs beturtis išminčius savo išmintimi išgelbėjo miestą. Bet vėliau šio beturčio žmogaus niekas neatminė.
[16]Tad tariau: „Išmintis veiksmingesnė už nuogą jėgą, tačiau beturčio žmogaus išmintis nevertinama, ir jo žodžių nepaisoma“.
[17]Išmintingųjų ramiai tartų žodžių paisoma mieliau, negu kvailių valdovo riksmo!
[18]Išmintis vertesnė už karo ginklus, bet vienui vienas nedorėlis daug gera sugadina.

Eclesiastes 10

A excelência da sabedoria

[1] Qual a mosca morta faz o ungüento do perfumador exalar mau cheiro, assim é para a sabedoria e a honra um pouco de estultícia.
[2] O coração do sábio se inclina para o lado direito, mas o do estulto, para o da esquerda.
[3] Quando o tolo vai pelo caminho, falta-lhe o entendimento; e, assim, a todos mostra que é estulto.
[4] Levantando-se contra ti a indignação do governador, não deixes o teu lugar, porque o ânimo sereno acalma grandes ofensores.

Mokytojo 10

[1]Viena negyva musė gali sugadinti visą kvapųjį aliejų! Maža kvailystė nusveria išmintį ir pagarbą.
[2]Išmintingo žmogaus širdis veda jį į dešinę, kvailojo – į kairę.
[3]Kvailasis ir kelyje būdamas stokoja nuovokos, nes skelbia visiems be išimties, kad jis kvailas.
[4]Jei kiltų ant tavęs valdovo pyktis, nepasitrauk iš savo vietos, nes pykčiui aprimus atleidžiamos didelės kaltės.

[5] Ainda há um mal que vi debaixo do sol, erro que procede do governador:
[6] o tolo posto em grandes alturas, mas os ricos assentados em lugar baixo.
[7] Vi servos a cavalo e príncipes andando a pé como servos sobre a terra.
[8] Quem abre uma cova nela cairá, e quem rompe um muro, mordê-lo-á uma cobra.
[9] Quem arranca pedras será maltratado por elas, e o que racha lenha expõe-se ao perigo.
[10] Se o ferro está embotado, e não se lhe afia o corte, é preciso redobrar a força; mas a sabedoria resolve com bom êxito.
[11] Se a cobra morder antes de estar encantada, não há vantagem no encantador.
[12] Nas palavras do sábio há favor, mas ao tolo os seus lábios devoram.
[13] As primeiras palavras da boca do tolo são estultícia, e as últimas, loucura perversa.
[14] O estulto multiplica as palavras, ainda que o homem não sabe o que sucederá; e quem lhe manifestará o que será depois dele?
[15] O trabalho do tolo o fatiga, pois nem sabe ir à cidade.
[16] Ai de ti, ó terra cujo rei é criança e cujos príncipes se banqueteiam já de manhã.
[17] Ditosa, tu, ó terra cujo rei é filho de nobres e cujos príncipes se sentam à mesa

[5]Mačiau po saule kitą blogį tarsi klaidą, kylančią iš paties valdovo:
[6]kvailybė iškelta į daugelį aukštų vietų, o turtingieji turi sėdėti ant žemų krėslų.
[7]Mačiau raitų vergų ir pėsčiomis einančių didžiūnų, tarsi jie būtų vergai.
[8]Kas kasa duobę, tas įpuls į ją; kas ardo akmeninę tvorą, tą įgels gyvatė.
[9]Kas skaldo akmenis, tą jie sužeis; kas kerta medžius, tam jie sukels pavojų.
[10]Jei kirvis būtų atšipęs ir žmogus prieš tai jo nepagaląstų, reikėtų įtempti jėgas. Sėkmingiau – pasinaudoti išmintimi.
[11]Jei gyvatė įgelia, kol dar nebuvo apkerėta, tai jokios naudos kerėtojui.
[12]Išmintingo žmogaus žodžiai jam laimi palankumą, o ką kvailasis sako, tai jį pražudo;
[13]jo žodžiai prasideda nesąmone, o šneka baigiasi visiška kvailyste.
[14]Kvailasis tiesiog daugina žodžius! Nė vienas nežino, ką atneš ateitis; kas gali kam nors pasakyti, kas įvyks po jo?
[15]Kvailojo triūsas taip jį nuvargina, kad jis net nebežino, kaip nueiti į miestą.

Patarimai

[16]Vargas tau, šalie, kurios karalius jaunuolis ir kurios didžiūnai pradeda puotauti ryto metą!
[17]Laiminga tu, šalie, kurios karalius iš kilmingųjų ir kurios didžiūnai puotauja

a seu tempo para refazerem as forças e não para bebedice.

[18] Pela muita preguiça desaba o teto, e pela frouxidão das mãos goteja a casa.

[19] O festim faz-se para rir, o vinho alegra a vida, e o dinheiro atende a tudo.

[20] Nem no teu pensamento amaldiçoes o rei, nem tampouco no mais interior do teu quarto, o rico; porque as aves dos céus poderiam levar a tua voz, e o que tem asas daria notícia das tuas palavras.

Eclesiastes 11

O procedimento prudente do sábio

[1] Lança o teu pão sobre as águas, porque depois de muitos dias o acharás.

[2] Reparte com sete e ainda com oito, porque não sabes que mal sobrevirá à terra.

[3] Estando as nuvens cheias, derramam aguaceiro sobre a terra; caindo a árvore para o sul ou para o norte, no lugar em que cair, aí ficará.

[4] Quem somente observa o vento nunca semeará, e o que olha para as nuvens nunca segará.

[5] Assim como tu não sabes qual o caminho do vento, nem como se formam os ossos no ventre da mulher grávida, assim também não sabes as obras de Deus, que faz todas as coisas.

[6] Semeia pela manhã a tua semente e à tarde não repouses a mão, porque não sabes qual prosperará; se esta, se aquela ou se ambas igualmente serão boas.

tinkamu laiku, santūriai, o ne kaip girtuokliai!

[18]Dėl tingumo įlinksta sijos, dėl tingių rankų prilaša į trobą.

[19]Puota keliama pramogai, vynas daro gyvenimą linksmesnį, ir pinigai viskam naudingi.

[20]Net tarp savo artimųjų neniekink karaliaus, net savo miegamajame nekeik turtuolio, nes padangių paukščiai gali nunešti tavo balsą, sparnuotis gali pasakyti, ką tu sakei.

Mokytojo 11

[1]Mesk savo duoną į vandenis, ir po daugelio dienų ją atrasi.

[2]Išdalyk, ką turi, septyniems ar net aštuoniems, nes nežinai, kokia nelaimė gali ištikti žemę.

[3]Kai debesys pilni vandens, jie palaisto lietumi žemę; kad ir kur medis kristų, į pietus ar į šiaurę, kur kris, ten jis ir gulės.

[4]Kas paiso vėjo, niekada nesės, o kas stebi debesis, niekada nepjaus.

[5]Kaip nežinai, kokiu keliu ateina gyvybės alsavimas į kaulus motinos įsčiose, taip nežinai, kaip Dievas elgiasi Visatoje.

[6]Rytą sėk savo sėklą, iki vakaro neleisk savo rankoms ilsėtis, nes niekada nežinai, ar šis, ar anas darbas pasiseks, o gal abu bus sėkmingi.

[7] Doce é a luz, e agradável aos olhos, ver o sol.

[8] Ainda que o homem viva muitos anos, regozije-se em todos eles; contudo, deve lembrar-se de que há dias de trevas, porque serão muitos. Tudo quanto sucede é vaidade.

A mocidade

[9] Alegra-te, jovem, na tua juventude, e recreie-se o teu coração nos dias da tua mocidade; anda pelos caminhos que satisfazem ao teu coração e agradam aos teus olhos; sabe, porém, que de todas estas coisas Deus te pedirá contas.

[10] Afasta, pois, do teu coração o desgosto e remove da tua carne a dor, porque a juventude e a primavera da vida são vaidade.

Eclesiastes 12

A velhice

[1] Lembra-te do teu Criador nos dias da tua mocidade, antes que venham os maus dias, e cheguem os anos dos quais dirás: Não tenho neles prazer;

[2] antes que se escureçam o sol, a lua e as estrelas do esplendor da tua vida, e tornem a vir as nuvens depois do aguaceiro;

[3] no dia em que tremerem os guardas da casa, os teus braços, e se curvarem os homens outrora fortes, as tuas pernas, e cessarem os teus moedores da boca, por já serem poucos, e se escurecerem os teus olhos nas janelas;

[7]Smagi dienos šviesa, malonu akims matyti saulę.

[8]Nors žmogus ir daug metų gyventų, jais visais tesimėgauja prisimindamas, kad bus daug tamsių dienų. Visa, kas ateina, yra migla!

[9]Džiūgauk, jaunuoli, kol esi jaunas! Leisk savo širdžiai mėgautis savo jaunystės dienomis. Eik, kur veda tavo širdies troškimai, daryk, kas patinka tavo akims, tačiau žinok, kad dėl viso to tave Dievas pašauks į teismą.

[10]Iš savo širdies pašalink rūpestį ir neapsunkink savęs, nes jaunystė ir gyvenimo aušra yra migla!

Mokytojo 12

[1]Atmink Kūrėją savo jaunystės dienomis, dar skausmo dienoms neatėjus ir dar neatėjus metams, apie kuriuos sakysi: „Man jie nemalonūs!“ –

[2]dar neužtemus saulės, mėnulio ir žvaigždžių šviesai ir lietų nešantiems debesims nesugrįžus.

[3]Tai dienai atėjus, namų sargai drebės ir galiūnai sukniubs, malėjos liausis malusios, nes jų mažai beliko, o žvelgiantys pro langą matys tamsą,

[4] e os teus lábios, quais portas da rua, se fecharem; no dia em que não puderes falar em alta voz, te levantares à voz das aves, e todas as harmonias, filhas da música, te diminuírem;

[4]kai durys į gatvę uždaromos, ir girnų garsas tilstelėja, kai paukščio giesmė vis silpnėja ir visi dainingi garsai prityla,

[5] como também quando temeres o que é alto, e te espantares no caminho, e te embranqueceres, como floresce a amendoeira, e o gafanhoto te for um peso, e te perecer o apetite; porque vais à casa eterna, e os pranteadores andem rodeando pela praça;

[5]kai bijomasi aukštumų ir pavojų kelyje, kai migdolas pražysta, o žiogas vos bepasivelka, ir kapario uoga tampa bejėgė. Kadangi žmogus eina į savo amžinus namus, raudotojai būriuojasi gatvėje laukdami,

[6] antes que se rompa o fio de prata, e se despedace o copo de ouro, e se quebre o cântaro junto à fonte, e se desfaça a roda junto ao poço,

[6]kol bus nutrauktas sidabro siūlas ir sudaužytas aukso dubuo, ąsotis sudaužytas prie šaltinio ir vandens ratas sulaužytas prie talpyklos.

[7] e o pó volte à terra, como o era, e o espírito volte a Deus, que o deu.

[7]Dulkės sugrįš į žemę, kur kadaise jos ir buvo, o gyvybės alsavimas – pas Dievą, kuris jį davė.

[8] Vaidade de vaidade, diz o Pregador, tudo é vaidade.

[8]Miglų migla! – sako Mokytojas. Viskas migla!

Conclusão

[9] O Pregador, além de sábio, ainda ensinou ao povo o conhecimento; e, atentando e esquadrinhando, compôs muitos provérbios.

[10] Procurou o Pregador achar palavras agradáveis e escrever com retidão palavras de verdade.

[11] As palavras dos sábios são como aguilhões, e como pregos bem fixados as sentenças coligidas, dadas pelo único Pastor.

[12] Demais, filho meu, atenta: não há limite para fazer livros, e o muito estudar é enfado da carne.

Pabaiga

[9]Mokytojas buvo išmintingas žmogus. Be to, jis ir žmones mokė to, ko pats buvo išmokęs sverdamas ir tyrinėdamas, bei sudarė daug patarlių.

[10]Mokytojas stengėsi rasti tinkamų posakių ir teisingus aiškiai užrašė.

[11]Išminčių posakiai – tarsi akstinai, tarsi giliai į akstinus įkaltos vinys. Jie duoti vieno Ganytojo.

[12]O dėl to, kas viršaus, mano vaike, būk atsargus! Knygų dauginimui niekada

nebus galo, o daug mokantis nuvargsta kūnas.

13 De tudo o que se tem ouvido, a suma é: Teme a Deus e guarda os seus mandamentos; porque isto é o dever de todo homem.

13Visa tai išklausius, paskutinis žodis būtų toks: bijok Dievo ir laikykis jo įsakymų, nes tai saisto visą žmoniją.

14 Porque Deus há de trazer a juízo todas as obras, até as que estão escondidas, quer sejam boas, quer sejam más.

14Juk Dievas kiekvieną pašauks atsakyti už darbą, net slaptą – ir gerą, ir blogą.

Cântico dos Cânticos de Salomão	Giesmių giesmės

Cântico 1

1 Cântico dos cânticos de Salomão.

Primeiro cântico

Esposa

2 Beija-me com os beijos de tua boca; porque melhor é o teu amor do que o vinho.

3 Suave é o aroma dos teus ungüentos, como ungüento derramado é o teu nome; por isso, as donzelas te amam.

4 Leva-me após ti, apressemo-nos. O rei me introduziu nas suas recâmaras.

Coro

Em ti nos regozijaremos e nos alegraremos; do teu amor nos lembraremos, mais do que do vinho; não é sem razão que te amam.

Esposa

5 Eu estou morena e formosa, ó filhas de Jerusalém, como as tendas de Quedar, como as cortinas de Salomão.

6 Não olheis para o eu estar morena, porque o sol me queimou. Os filhos de minha mãe se indignaram contra mim e me puseram por guarda de vinhas; a vinha, porém, que me pertence, não a guardei.

7 Dize-me, ó amado de minha alma: onde apascentas o teu rebanho, onde o fazes repousar pelo meio-dia, para que não ande eu vagando junto ao rebanho dos teus companheiros?

Esposo

8 Se tu não o sabes, ó mais formosa entre as mulheres, sai-te pelas pisadas dos

Giesmių giesmės 1

1Saliamono Giesmių giesmė.

2[Ji:] Tebučiuoja jis mane savo lūpomis! Juk tavo meilė malonesnė negu vynas,

3negu tavo brangiojo aliejaus kvapas! Tavo vardas – palieti kvepalai, užtat tave mergaitės myli.

4Pasiimk mane! Skubėkime! Vesk mane, karaliau, į savo kambarius.

[Choras:] Tavimi mes džiaugsimės ir linksminsimės, skonėsimės tavo meile labiau negu vynu. Tave mylintys teisingai daro!

5[Ji:] Esu juodbruvė, bet graži, o Jeruzalės dukterys, kaip Kedaro palapinės, kaip Saliamono palapinių dangos!

6Nežiūrėkite iš aukšto į mane, kad aš tamsiaveidė; tai saulė mane įdegino. Mano motinos sūnūs supyko ant manęs ir padarė mane vynuogynų prižiūrėtoja. Savo pačios vynuogyno neprižiūrėjau.

7Pasakyk man, mano tikroji meile, kur ganai savo kaimenę, kur guldai ją vidudienį poilsio, kad nebereikėtų man daugiau klaidžioti kaip bastūnei palei tavo draugų kaimenes.

8[Choras:] Jeigu tu nežinai vietos, o gražiausia iš moterų, tai eik avių pėdomis

rebanhos e apascenta os teus cabritos junto às tendas dos pastores.

9 Às éguas dos carros de Faraó te comparo, ó querida minha.

10 Formosas são as tuas faces entre os teus enfeites, o teu pescoço, com os colares.

11 Enfeites de ouro te faremos, com incrustações de prata.

Esposa

12 Enquanto o rei está assentado à sua mesa, o meu nardo exala o seu perfume.

13 O meu amado é para mim um saquitel de mirra, posto entre os meus seios.

14 Como um racimo de flores de hena nas vinhas de En-Gedi, é para mim o meu amado.

Esposo

15 Eis que és formosa, ó querida minha, eis que és formosa; os teus olhos são como os das pombas.

Esposa

16 Como és formoso, amado meu, como és amável! O nosso leito é de viçosas folhas,

17 as traves da nossa casa são de cedro, e os seus caibros, de cipreste.

Cântico 2

1 Eu sou a rosa de Sarom, o lírio dos vales.

Esposo

2 Qual o lírio entre os espinhos, tal é a minha querida entre as donzelas.

Esposa

3 Qual a macieira entre as árvores do bosque, tal é o meu amado entre os jovens; desejo muito a sua sombra e debaixo dela me assento, e o seu fruto é doce ao meu paladar.

ir ganyk savo ožiukus šalia piemenų palapinių.

9[Jis:] Tu, mano meile, panaši į kumelaitę tarp faraono kovos vežimų.

10Žavūs tavo skruostai puošti pintomis grandinėlėmis, o tavo kaklas – karoliais.

11Iš aukso nukalsim tau grandinėles, išpuošime jas sidabru.

12[Ji:] Kol karalius ilsisi savo kambary, mano nardas pripildo orą kvepėjimo.

13Mano mylimasis man – miros ryšulėlis, prigludęs tarp mano krūtų.

14Mano mylimasis man – henos žiedų puokštė En Gedžio vynuogių soduose.

15[Jis:] Kokia tu graži, mano mylimoji, kokia tu graži, tavo akys kaip balandžių!

16[Ji:] Koks tu gražus, mano mylimasis, iš tikrųjų gražus! Mūsų guolis pavėsinėje;

17sijos mūsų namų – iš kedrų, o gegnės – iš kiparisų.

Giesmių giesmės 2

1Aš Šarono gėlė, slėnių lelija.

2[Jis:] Kaip lelija tarp erškėčių, mano mylimoji tarp merginų!

3[Ji:] Kaip obelis tarp miško medžių, mano mylimasis tarp vaikinų! Smagu sėdėti jo paūksmėje, o jo vaisiai man saldūs.

[4] Leva-me à sala do banquete, e o seu estandarte sobre mim é o amor.

[5] Sustentai-me com passas, confortai-me com maçãs, pois desfaleço de amor.

[6] A sua mão esquerda esteja debaixo da minha cabeça, e a direita me abrace.

[7] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Segundo cântico

[8] Ouço a voz do meu amado; ei-lo aí galgando os montes, pulando sobre os outeiros.

[9] O meu amado é semelhante ao gamo ou ao filho da gazela; eis que está detrás da nossa parede, olhando pelas janelas, espreitando pelas grades.

[10] O meu amado fala e me diz:

Esposo

Levanta-te, querida minha, formosa minha, e vem.

[11] Porque eis que passou o inverno, cessou a chuva e se foi;

[12] aparecem as flores na terra, chegou o tempo de cantarem as aves, e a voz da rola ouve-se em nossa terra.

[13] A figueira começou a dar seus figos, e as vides em flor exalam o seu aroma; levanta-te, querida minha, formosa minha, e vem.

[14] Pomba minha, que andas pelas fendas dos penhascos, no esconderijo das rochas escarpadas, mostra-me o rosto, faze-me ouvir a tua voz, porque a tua voz é doce, e o teu rosto, amável.

[4]Mane jis įvedė į pokylio menę, ir jo ženklas viršum manęs buvo meilė.

[5]Stiprink mane razinų tešlainiu, atgaivink mane obuoliais, nes aš sergu meile.

[6]Jo kairioji ranka buvo man po galva, o dešiniąja jis mane apkabino!

[7]Prisaikdinu jus, Jeruzalės dukterys, gazelėmis ar stirnaitėmis: nebudinkite ir nežadinkite meilės, kol ji pati neprabus!

[8]Klausykis! Mano mylimasis! Štai jis ateina, šokinėdamas per kalnus, sparčiai bėgdamas per kalvas.

[9]Mano mylimasis panašus į gazelę ar jauną briedį. Štai jis stovi už mūsų sienos, žvelgia į vidų pro langus, bando įžiūrėti pro pinučius.

[10]Mylimasis mane kalbina! Jis taria man: ,,Kelkis, mano meile, mano gražioji, eikš!

[11]Juk žiema jau pasibaigė, lietūs praėjo ir nuščiuvo.

[12]Gėlės pražydo žemėje, atėjo metas vynmedžius genėti, ir purplelis jau burkuoja mūsų šalyje.

[13]Figmedis nokina žalius vaisius, ir vynmedžių žiedai tvinsta maloniais kvapais. Kelkis, mano meile, mano gražioji, eikš!

[14]O mano balande uolų plyšyje, uolos prieglobstyje, leisk man pamatyti tavo veidą ir išgirsti tavo balsą, nes tavo balsas toks mielas ir tavo veidas gražus“.

Esposa

15 Apanhai-me as raposas, as raposinhas, que devastam os vinhedos, porque as nossas vinhas estão em flor.

16 O meu amado é meu, e eu sou dele; ele apascenta o seu rebanho entre os lírios.

17 Antes que refresque o dia e fujam as sombras, volta, amado meu; faze-te semelhante ao gamo ou ao filho das gazelas sobre os montes escabrosos.

15Sugaudykit mums lapes, tas laputes, kenkiančias vynuogynams. Juk mūsų vynuogynai žydi!

16Manasis mylimasis – mano, o aš – jo; jo ganykla – tarp lelijų.

17Kol atvėsus diena ir pabėgę šešėliai, klajok, mano mylimasis, kaip gazelė ar jaunas briedis ant Betero kalnų.

Cântico 3

1 De noite, no meu leito, busquei o amado de minha alma, busquei-o e não o achei.

2 Levantar-me-ei, pois, e rodearei a cidade, pelas ruas e pelas praças; buscarei o amado da minha alma. Busquei-o e não o achei.

3 Encontraram-me os guardas, que rondavam pela cidade. Então, lhes perguntei: vistes o amado da minha alma?

4 Mal os deixei, encontrei logo o amado da minha alma; agarrei-me a ele e não o deixei ir embora, até que o fiz entrar em casa de minha mãe e na recâmara daquela que me concebeu.

5 Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Terceiro cântico

Coro

6 Que é isso que sobe do deserto, como colunas de fumaça, perfumado de mirra, e de incenso, e de toda sorte de pós aromáticos do mercador?

Giesmių giesmės 3

1Savo guoly visą naktį ieškojau to, kurį myli mano širdis; ieškojau, bet negalėjau rasti.

2Turiu tad keltis ir išvaikščioti miestą, gatves ir aikštes, turiu ieškoti to, kurį myli mano širdis. Ieškojau, bet jo neradau.

3Užtikau panaktinius, apeinančius miestą. „Ar nematėte to, kurį myli mano širdis?“

4Vos praėjusi pro juos, radau tą, kurį myli mano širdis. Tvirtai apkabinau ir nepaleidau, kol neįsivedžiau į savo motinos namus, į kambarį tos, kuri mane pagimdė.

5Prisaikdinu jus, Jeruzalės dukterys, gazelėmis ar laukų stirnomis: nebudinkite ir nežadinkite meilės, kol ji pati neprabus!

6[Choras:] Kas ten ateina iš dykumos tarsi dūmų stulpas, kupinas miros, smilkalų ir visų kvepiančių pirklio miltelių?

[7] É a liteira de Salomão; sessenta valentes estão ao redor dela, dos valentes de Israel.
[8] Todos sabem manejar a espada e são destros na guerra; cada um leva a espada à cinta, por causa dos temores noturnos.
[9] O rei Salomão fez para si um palanquim de madeira do Líbano.
[10] Fez-lhe as colunas de prata, a espalda de ouro, o assento de púrpura, e tudo interiormente ornado com amor pelas filhas de Jerusalém.
[11] Saí, ó filhas de Sião, e contemplai ao rei Salomão com a coroa com que sua mãe o coroou no dia do seu desposório, no dia do júbilo do seu coração.

[7]Tai Saliamono neštuvai! Juos supa šešiasdešimt vyrų, Izraelio galiūnų:
[8]visi ginkluoti kalavijais ir įgudę kovoti. Prie kiekvieno juosmens kalavijas apsiginti nuo pavojų nakties sargyboje.
[9]Karalius Saliamonas pasidirbdino nešamą sostą iš Libano medžių.
[10]Jo stulpai pasidabruoti, atlošas paauksuotas, o sėdynė iš raudono vilnonio audeklo. Vidus jo su meile Jeruzalės dukterų išpuoštas.
[11]Siono dukterys, išeikite ir pasižiūrėkite į karalių Saliamoną, į vainiką, motinos jam uždėtą per vestuves, jo širdies džiaugsmo dieną.

Cântico 4

Esposo

[1] Como és formosa, querida minha, como és formosa! Os teus olhos são como os das pombas e brilham através do teu véu. Os teus cabelos são como o rebanho de cabras que descem ondeantes do monte de Gileade.
[2] São os teus dentes como o rebanho das ovelhas recém-tosquiadas, que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma delas há sem crias.
[3] Os teus lábios são como um fio de escarlata, e tua boca é formosa; as tuas faces, como romã partida, brilham através do véu.
[4] O teu pescoço é como a torre de Davi, edificada para arsenal; mil escudos pendem dela, todos broquéis de soldados valorosos.

Giesmių giesmės 4

[1][Jis:] Kokia tu graži, mano mylimoji, kokia tu graži! Tavo akys kaip balandžių, slepiamos šydo! Tavo garbanos plasta kaip kaimenė ožkų, besileidžiančių žemyn Gileado šlaitais.

[2]Tavo dantys kaip kaimenė nukirptų avių, lipančių iš maudyklos. Kiekviena jų turi po dvynę, nė vienos nėra vienišos.

[3]Tavo lūpos tarsi raudonas kaspinas, o tavo burna graži. Tavo skruostai kaip dvi granato pusės, slepiamos šydo.

[4]Tavo kaklas tarsi Dovydo bokštas, pastatytas ginklams laikyti. Tūkstančiai skydų kabo jame; visi jie – galiūnų.

[5] Os teus dois seios são como duas crias, gêmeas de uma gazela, que se apascentam entre os lírios.

[5]Dvi tavo krūtys tarsi du stirniukai, gazelės dvyniai, besiganantys tarp lelijų.

Esposa

[6] Antes que refresque o dia, e fujam as sombras, irei ao monte da mirra e ao outeiro do incenso.

[6]Kol diena atvėsus ir pabėgę šešėliai, aš eisiu prie miros kalno, prie smilkalų kalvos.

Esposo

[7] Tu és toda formosa, querida minha, e em ti não há defeito.

[7]Visa tu graži, mano meile, nėra tavyje dėmės.

[8] Vem comigo do Líbano, noiva minha, vem comigo do Líbano; olha do cimo do Amana, do cimo do Senir e do Hermom, dos covis dos leões, dos montes dos leopardos.

[8]Ateik iš Libano, mano sužadėtine, ateik iš Libano. Nusileisk nuo Amanos viršūnės, nuo Senyro ir Hermono viršūnių, iš liūtų urvų, iš leopardų kalnų.

[9] Arrebataste-me o coração, minha irmã, noiva minha; arrebataste-me o coração com um só dos teus olhares, com uma só pérola do teu colar.

[9]Tu sužavėjai mano širdį, seserie sužadėtine! Sužavėjai mano širdį vienu savo akių žvilgsniu, vienu savo karolių brangakmeniu.

[10] Que belo é o teu amor, ó minha irmã, noiva minha! Quanto melhor é o teu amor do que o vinho, e o aroma dos teus ungüentos do que toda sorte de especiarias!

[10]Kokia graži tavo meilė, seserie sužadėtine! Tavo meilė saldesnė už vyną, o tepalai kvapesni už visus kvepalus!

[11] Os teus lábios, noiva minha, destilam mel. Mel e leite se acham debaixo da tua língua, e a fragrância dos teus vestidos é como a do Líbano.

[11]Tavo lūpos, sužadėtine, laša medumi, medus ir pienas po tavo liežuviu, o tavo drabužiai kvepia Libano dvelksmu.

[12] Jardim fechado és tu, minha irmã, noiva minha, manancial recluso, fonte selada.

[12]Mano sesuo sužadėtinė – uždaras sodas. Uždaras sodas, užantspauduotas šaltinis.

[13] Os teus renovos são um pomar de romãs, com frutos excelentes: a hena e o nardo;

[13]Tu – malonumų sodas, kuris želdina granatmedžius ir geriausius vaisius, henos gėles ir nardo žiedus,

[14] o nardo e o açafrão, o cálamo e o cinamomo, com toda a sorte de árvores de

[14]nardą ir kroką, kvapiąją nendrę ir cinamoną su visais kvapiais medžiais,

incenso, a mirra e o aloés, com todas as principais especiarias.
[15] És fonte dos jardins, poço das águas vivas, torrentes que correm do Líbano!

Esposa

[16] Levanta-te, vento norte, e vem tu, vento sul; assopra no meu jardim, para que se derramem os seus aromas. Ah! Venha o meu amado para o seu jardim e coma os seus frutos excelentes!

mirą ir alaviją su visais rinktiniais kvepalais.
[15]Tu – sodo šaltinis, gyvojo vandens versmė iš Libano tekančios srovės!

[16][Ji:] Pabusk, šiaurės vėjau! Ateik, pietų vėjau! Padvelk į mano sodą, tepasklinda plačiai jo kvapai! Teateina mylimasis į savo sodą, tevalgo jo geriausių vaisių.

Cântico 5

Esposo

[1] Já entrei no meu jardim, minha irmã, noiva minha; colhi a minha mirra com a especiaria, comi o meu favo com o mel, bebi o meu vinho com o leite. Comei e bebei, amigos; bebei fartamente, ó amados.

Quarto cântico

Esposa

[2] Eu dormia, mas o meu coração velava; eis a voz do meu amado, que está batendo:

Esposo

Abre-me, minha irmã, querida minha, pomba minha, imaculada minha, porque a minha cabeça está cheia de orvalho, os meus cabelos, das gotas da noite.

Esposa

[3] Já despi a minha túnica, hei de vesti-la outra vez? Já lavei os pés, tornarei a sujá-los?
[4] O meu amado meteu a mão por uma fresta, e o meu coração se comoveu por amor dele.
[5] Levantei-me para abrir ao meu amado; as minhas mãos destilavam mirra, e os

Giesmių giesmės 5

[1][Jis:] Atėjau į savo sodą, seserie sužadėtine, prisirenku miros ir kvepalų, valgau korį su medumi, geriu vyną su pienu. [Choras:] Valgykite, bičiuliai, gerkite! Svaikite iš meilės!

[2][Ji:] Aš miegojau, bet mano širdis budėjo. Klausyk! Mano mylimasis beldžiasi! „Įleisk mane, mano seserie, mano meile, mano balande, mano tobuloji! Juk mano galva permirkusi nuo rasos, o garbanos – nuo nakties miglos“.

[3]Buvau jau nusirengusi; kaip apsirengti man iš naujo? Buvau jau kojas nusiplovusi; kaip man jas vėl purvinti?

[4]Mano mylimasis įkišo ranką pro velkės skylę, ir aš suvirpėjau, kad jis arti.

[5]Atsikėliau atidaryti savo mylimajam, lašant nuo rankų mirai, varvant nuo pirštų geriausiai mirai ant velkės rankenos.

meus dedos mirra preciosa sobre a maçaneta do ferrolho.

6 Abri ao meu amado, mas já ele se retirara e tinha ido embora; a minha alma se derreteu quando, antes, ele me falou; busquei-o e não o achei; chamei-o, e não me respondeu.

6Atidariau savo mylimajam, bet jis buvo nusisukęs ir nuėjęs. Apmiriau, kad jis nuėjo! Ieškojau, bet negalėjau rasti; šaukiau, bet jis neatsišaukė.

7 Encontraram-me os guardas que rondavam pela cidade; espancaram-me e feriram-me; tiraram-me o manto os guardas dos muros.

7Užtiko mane panaktiniai, apeidami miestą; jie sumušė, sužeidė mane, atėmė mano skraistę tie sienų panaktiniai!

8 Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, se encontrardes o meu amado, que lhe direis? Que desfaleço de amor.

8Prisaikdinu jus, Jeruzalės dukterys! Jeigu sutiksite mano mylimąjį, pasakykite jam, kad aš sergu iš meilės.

Coro

9 Que é o teu amado mais do que outro amado, ó tu, a mais formosa entre as mulheres? Que é o teu amado mais do que outro amado, que tanto nos conjuras?

9[Choras:] Kuo tavo mylimasis skiriasi iš kitų, o gražiausioji iš moterų? Kuo tavo mylimasis skiriasi iš kitų, kad tu mus taip prisaikdini?

Esposa

10 O meu amado é alvo e rosado, o mais distinguido entre dez mil.

10[Ji:] Mano mylimasis visas spindi ir saulėje įdegęs; jis išsiskiria iš dešimties tūkstančių.

11 A sua cabeça é como o ouro mais apurado, os seus cabelos, cachos de palmeira, são pretos como o corvo.

11Jo galva – gryno aukso, plaukai garbanoti, juodi kaip varnas.

12 Os seus olhos são como os das pombas junto às correntes das águas, lavados em leite, postos em engaste.

12Jo akys – kaip prie tekančio vandens balandžiai, besipliuškenantys pursluose, tupintys ant šaltinio krašto.

13 As suas faces são como um canteiro de bálsamo, como colinas de ervas aromáticas; os seus lábios são lírios que gotejam mirra preciosa;

13Jo skruostai – tarsi kvepalų lysvės, skleidžiančios kvapus. Jo lūpos – kaip lelijos, iš kurių srūva mira.

14 as suas mãos, cilindros de ouro, embutidos de jacintos; o seu ventre, como alvo marfim, coberto de safiras.

14Jo rankos – kaip aukso lazdos, nusagstytos brangakmeniais. Jo liemuo – tarsi iš dramblio kaulo, išdabinto safyrais.

[15] As suas pernas, colunas de mármore, assentadas em bases de ouro puro; o seu aspecto, como o Líbano, esbelto como os cedros.

[16] O seu falar é muitíssimo doce; sim, ele é totalmente desejável. Tal é o meu amado, tal, o meu esposo, ó filhas de Jerusalém.

[15]Jo kojos – alebastro stulpai, pastatyti ant stovų iš gryno aukso. Jis toks didingas kaip Libanas ir dailus tarsi jo kedras.

[16]Jo žodžiai – saldybė, ir visas jis – malonumas! O Jeruzalės dukterys, toks mano mylimasis, toks mano numylėtinis!

Cântico 6

Coro

[1] Para onde foi o teu amado, ó mais formosa entre as mulheres? Que rumo tomou o teu amado? E o buscaremos contigo.

Esposa

[2] O meu amado desceu ao seu jardim, aos canteiros de bálsamo, para pastorear nos jardins e para colher os lírios.

[3] Eu sou do meu amado, e o meu amado é meu; ele pastoreia entre os lírios.

Quinto cântico

Esposo

[4] Formosa és, querida minha, como Tirza, aprazível como Jerusalém, formidável como um exército com bandeiras.

[5] Desvia de mim os olhos, porque eles me perturbam. Os teus cabelos descem ondeantes como o rebanho das cabras de Gileade.

[6] São os teus dentes como o rebanho de ovelhas que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma delas há sem crias.

[7] As tuas faces, como romã partida, brilham através do véu.

Giesmių giesmės 6

[1][Choras:] Kur nuėjo tavo mylimasis, o gražiausioji iš moterų? Kuriuo keliu pasuko tavo mylimasis, kad galėtume jo ieškoti kartu su tavimi?

[2][Ji:] Mano mylimasis nusileido į savo sodą, prie kvapiųjų augalų lysvių, ganyti kaimenės soduose ir pasiskinti lelijų.

[3]Aš – mano mylimojo, o mano mylimasis – mano. Jis ganosi tarp lelijų.

[4][Jis:] Mano meile, tu graži kaip Tirca, daili kaip Jeruzalė, pagarbią baimę kelianti kaip pulkas su vėliavomis.

[5]Nugręžk savo akis nuo manęs, nes jos mane gniuždo! Tavo garbanos plasta tarsi kaimenė ožkų, besileidžiančių žemyn Gileado šlaitais.

[6]Tavo dantys kaip kaimenė avių, lipančių iš maudyklos. Kiekviena jų turi po dvynę, nė vienos nėra vienišos.

[7]Tavo skruostai kaip dvi granato pusės, slepiamos šydo.

[8] Sessenta são as rainhas, oitenta, as concubinas, e as virgens, sem número.

[9] Mas uma só é a minha pomba, a minha imaculada, de sua mãe, a única, a predileta daquela que a deu à luz; viram-na as donzelas e lhe chamaram ditosa; viram-na as rainhas e as concubinas e a louvaram.

Coro

[10] Quem é esta que aparece como a alva do dia, formosa como a lua, pura como o sol, formidável como um exército com bandeiras?

Esposa

[11] Desci ao jardim das nogueiras, para mirar os renovos do vale, para ver se brotavam as vides, se floresciam as romeiras.

[12] Não sei como, imaginei-me no carro do meu nobre povo!

Coro

[13] Volta, volta, ó sulamita, volta, volta, para que nós te contemplemos.

Esposa

Por que quereis contemplar a sulamita na dança de Maanaim?

Cântico 7

Esposo

[1] Que formosos são os teus passos dados de sandálias, ó filha do príncipe! Os meneios dos teus quadris são como colares trabalhados por mãos de artista.

[8]Šešiasdešimt karalienių, aštuoniasdešimt sugulovių ir merginų be skaičiaus.

[9]Tik viena ji – mano balandė, mano tobuloji, tik viena ji – motinos numylėtinė, džiaugsmas tos, kuri ją pagimdė. Merginos matė ją ir gyrė; ir karalienės, ir sugulovės kėlė ją į padanges.

[10][Choras:] Kas yra ta, kuri sušvinta tarsi aušra, graži kaip mėnulis, šviesi tartum saulė, pagarbią baimę kelianti kaip pulkas su vėliavomis?

[11][Ji:] Nusileidau į riešutmedžių giraitę slėnio žiedų pamatyti, pažiūrėti, ar vynmedžiai jau išsprogę, ar granatmedžiai jau pražydę.

[12]Nė nepajutau, kaip mano troškimas įkėlė mane į vežimą šalia mano didžiūno.

Giesmių giesmės 7

[1][Choras:] Sukis, sukis, mergaite iš Šulamo! Sukis, sukis, kad galėtume į tave pasižiūrėti! [Jis:] Kodėl norite pasižiūrėti į Šulamo mergaitę, šokančią tarp dviejų šokėjų eilių?

[2][Choras:] Kokios grakščios tavo kojos, apautos sandalais, didžiūno dukterie! Tavo dailios šlaunys – tarsi brangakmeniai, meistro rankų darbas.

[2] O teu umbigo é taça redonda, a que não falta bebida; o teu ventre é monte de trigo, cercado de lírios.

[3] Os teus dois seios, como duas crias, gêmeas de uma gazela.

[4] O teu pescoço, como torre de marfim; os teus olhos são as piscinas de Hesbom, junto à porta de Bate-Rabim; o teu nariz, como a torre do Líbano, que olha para Damasco.

[5] A tua cabeça é como o monte Carmelo, a tua cabeleira, como a púrpura; um rei está preso nas tuas tranças.

[6] Quão formosa e quão aprazível és, ó amor em delícias!

[7] Esse teu porte é semelhante à palmeira, e os teus seios, a seus cachos.

[8] Dizia eu: subirei à palmeira, pegarei em seus ramos. Sejam os teus seios como os cachos da vide, e o aroma da tua respiração, como o das maçãs.

[9] Os teus beijos são como o bom vinho,

Esposa

vinho que se escoa suavemente para o meu amado, deslizando entre seus lábios e dentes.

[10] Eu sou do meu amado, e ele tem saudades de mim.

[11] Vem, ó meu amado, saiamos ao campo, passemos as noites nas aldeias.

[12] Levantemo-nos cedo de manhã para ir às vinhas; vejamos se florescem as vides, se se abre a flor, se já brotam as romeiras; dar-te-ei ali o meu amor.

[3]Tavo klonis – tarsi apvali taurė, visuomet kupina vyno. Tavo liemuo – tarsi kviečių pėdas, apkaišytas lelijomis.

[4]Tavo krūtys – tarsi du stirniukai, gazelės dvyniai.

[5]Tavo kaklas – tarsi dramblio kaulo bokštas. Tavo akys – tarsi Hešbono tvenkiniai prie Bat Rabimo vartų. Tavo nosis – tarsi Libano bokštas, žvelgiantis Damasko link.

[6]Tavo galva iškili kaip Karmelis, tavo plaukų sruogos – tarsi purpuras; jų kasos karalių padaro belaisvį.

[7][Jis:] Kokia tu graži, kokia maloni! O meile, mano džiaugsme!

[8]Esi daili kaip palmė, o tavo krūtys kaip kekės.

[9]Tariau: „Įlipsiu į palmę, įsitversiu į jos šakas“. Tebūna tavo krūtys kaip vynuogių kekės, tavo alsavimas tarsi obuolių dvelkimas,

[10]o tavo lūpos kaip geriausias vynas!

[Ji:] Teteka vynas švelniai mano mylimajam, srovendamas pro lūpas ir dantis!

[11]Aš priklausau mylimajam, ir jis manęs geidžia.

[12]Eikš, mano mylimasis, skubėkime į laukus, apsinakvokime kaime!

[13]Eikime anksti į vynuogynus, pažiūrėkime, ar vynmedžiai jau išsprogę, ar jų žiedai jau užsimezgę, ar granatmedžiai jau pražydę. Ten savo meilę tau dovanosiu.

[13] As mandrágoras exalam o seu perfume, e às nossas portas há toda sorte de excelentes frutos, novos e velhos; eu tos reservei, ó meu amado.

[14]Mandragora jau kvepia, geriausi vaisiai – prie mūsų durų; tau juos išsaugojau, mano mylimasis, šviežius ir džiovintus.

Cântico 8

Giesmių giesmės 8

[1] Tomara fosses como meu irmão, que mamou os seios de minha mãe! Quando te encontrasse na rua, beijar-te-ia, e não me desprezariam!

[1]O kad tu būtum man kaip brolis, žindęs mano motinos krūtis! Sutikusi tave lauke išbučiuočiau, ir niekas man nepriekaištautų.

[2] Levar-te-ia e te introduziria na casa de minha mãe, e tu me ensinarias; eu te daria a beber vinho aromático e mosto das minhas romãs.

[2]Vesčiausi tave, parsivesčiau į savo motinos namus, į kambarį tos, kuri mane pagimdė. Duočiau tau gerti kvapaus vyno ir savo granatų sulčių.

[3] A sua mão esquerda estaria debaixo da minha cabeça, e a sua direita me abraçaria.

[3]O kad jo kairioji būtų man po galva ir dešinioji mane apkabintų!

[4] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

[4]Prisaikdinu jus, Jeruzalės dukterys: nebudinkite ir nežadinkite meilės, kol ji pati neprabus!

Sexto cântico

Coro

[5] Quem é esta que sobe do deserto e vem encostada ao seu amado?

Esposo

Debaixo da macieira te despertei, ali esteve tua mãe com dores; ali esteve com dores aquela que te deu à luz.

[5][Choras:] Kas ten ateina iš dykumos, pasirėmusi į mylimąjį?

[Jis:] Po obelimi žadinau tave. Ten kentė gimdymo skausmą su tavimi tavo motina, ten kentė gimdymo skausmą ta, kuri tave pagimdė.

[6] Põe-me como selo sobre o teu coração, como selo sobre o teu braço, porque o amor é forte como a morte, e duro como a sepultura, o ciúme; as suas brasas são brasas de fogo, são veementes labaredas.

[6][Ji:] Dėk mane kaip antspaudą ant savo širdies, kaip antspaudą ant savo rankos! Juk meilė stipri kaip mirtis, aistra nuožmi kaip Šeolas. Jos kaitra – kaip ugnies kaitra, nenumaldoma liepsna.

[7] As muitas águas não poderiam apagar o amor, nem os rios, afogá-lo; ainda que

[7]Gilūs vandenys negali užgesinti meilės, nė potvyniai – jos paskandinti. Jeigu

alguém desse todos os bens da sua casa pelo amor, seria de todo desprezado.

žmogus siūlytų už meilę visą savo turtą, būtų vertas tik paniekos.

Coro

8 Temos uma irmãzinha que ainda não tem seios; que faremos a esta nossa irmã, no dia em que for pedida?

8[Broliai:] Mūsų sesuo dar maža, ir jos krūtys dar mažos. Kaip mes padėsime savo seseriai tą dieną, kai ji bus pažadėta?

9 Se ela for um muro, edificaremos sobre ele uma torre de prata; se for uma porta, cercá-la-emos com tábuas de cedro.

9Jeigu ji siena, statysime ant jos sidabro kuorus, o jeigu ji durys, apmušime kedro lentelėmis.

Esposa

10 Eu sou um muro, e os meus seios, como as suas torres; sendo eu assim, fui tida por digna da confiança do meu amado.

10[Ji:] Aš siena, o mano krūtys kaip bokštai, todėl jo akyse radau tikrą ramybę.

Coro

11 Teve Salomão uma vinha em Baal-Hamom; entregou-a a uns guardas, e cada um lhe trazia pelo seu fruto mil peças de prata.

11Saliamonas turėjo vynuogyną Baal Hamone ir patikėjo jį prižiūrėtojams. Kiekvienas už jo vaisius turėjo mokėti po tūkstantį sidabrinių.

Esposa

12 A vinha que me pertence está ao meu dispor; tu, ó Salomão, terás os mil siclos, e os que guardam o fruto dela, duzentos.

12Savo vynuogyną aš pati prižiūriu! Tu, Saliamonai, gali turėtis tą tūkstantį, o vaisių prižiūrėtojai – du šimtus!

Esposo

13 Ó tu que habitas nos jardins, os companheiros estão atentos para ouvir a tua voz; faze-me, pois, também ouvi-la.

13[Jis:] O sodo gyventoja, mano bičiuliai laukia tavo balso! Leisk man jį išgirsti!

Esposa

14 Vem depressa, amado meu, faze-te semelhante ao gamo ou ao filho da gazela, que saltam sobre os montes aromáticos.

14[Ji:] Skubėk, mano mylimasis, būk panašus į gazelę ar jauną briedį kvapiuosiuose kalnuose.

Isaías	Izaijo

Isaías 1

A nação pecaminosa

[1] Visão de Isaías, filho de Amoz, que ele teve a respeito de Judá e Jerusalém, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá.

[2] Ouvi, ó céus, e dá ouvidos, ó terra, porque o SENHOR é quem fala: Criei filhos e os engrandeci, mas eles estão revoltados contra mim.

[3] O boi conhece o seu possuidor, e o jumento, o dono da sua manjedoura; mas Israel não tem conhecimento, o meu povo não entende.

[4] Ai desta nação pecaminosa, povo carregado de iniqüidade, raça de malignos, filhos corruptores; abandonaram o SENHOR, blasfemaram do Santo de Israel, voltaram para trás.

[5] Por que haveis de ainda ser feridos, visto que continuais em rebeldia? Toda a cabeça está doente, e todo o coração, enfermo.

[6] Desde a planta do pé até à cabeça não há nele coisa sã, senão feridas, contusões e chagas inflamadas, umas e outras não espremidas, nem atadas, nem amolecidas com óleo.

[7] A vossa terra está assolada, as vossas cidades, consumidas pelo fogo; a vossa lavoura os estranhos devoram em vossa presença; e a terra se acha devastada como numa subversão de estranhos.

Izaijo 1

Izraelio nuodėmingumas

[1]Regėjimas, kurį patyrė Amoco sūnus Izaijas, apie Judą ir Jeruzalę Judo karalių Uzijo, Jotamo, Ahazo ir Ezekijo dienomis.

[2]Klausykitės, dangūs! Išgirsk, žeme! Tai VIEŠPATS kalba: „Užauginau, išauklėjau vaikus, o jie sukilo prieš mane!

[3]Jautis pažįsta savo savininką, ir asilas – savo šeimininko ėdžias; tik Izraelis nežino, mano tauta nesupranta“.

[4]Ak nuodėminga tauta, žmonės, apsikrovę nedorybėmis, piktadarių palikuonys, ištvirkę vaikai! Jie paliko VIEŠPATĮ, atmetė Izraelio Šventąjį, atsuko jam nugarą.

[5]Kodėl vis dar norite būti mušami, kodėl nesiliaujate erzinti? Visa galva pasiligojusi, visa širdis alpstanti.

[6]Nuo kojų padų iki viršugalvio neturite jūs sveikos vietos. Mėlynės, randai ir pūliuojančios žaizdos, nevalytos, netvarstytos, aliejumi nepateptos.

[7]Jūsų šalis – tyrai, jūsų miestai sunaikinti ugnies; svetimieji jums regint ryja jūsų žemės derlių; ji – tyrai, lyg sunaikintoji Sodoma.

[8] A filha de Sião é deixada como choça na vinha, como palhoça no pepinal, como cidade sitiada.

[9] Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado alguns sobreviventes, já nos teríamos tornado como Sodoma e semelhantes a Gomorra.

Condenado o culto hipócrita

[10] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, príncipes de Sodoma; prestai ouvidos à lei do nosso Deus, vós, povo de Gomorra.

[11] De que me serve a mim a multidão de vossos sacrifícios? – diz o SENHOR. Estou farto dos holocaustos de carneiros e da gordura de animais cevados e não me agrado do sangue de novilhos, nem de cordeiros, nem de bodes.

[12] Quando vindes para comparecer perante mim, quem vos requereu o só pisardes os meus átrios?

[13] Não continueis a trazer ofertas vãs; o incenso é para mim abominação, e também as Festas da Lua Nova, os sábados, e a convocação das congregações; não posso suportar iniqüidade associada ao ajuntamento solene.

[14] As vossas Festas da Lua Nova e as vossas solenidades, a minha alma as aborrece; já me são pesadas; estou cansado de as sofrer.

[15] Pelo que, quando estendeis as mãos, escondo de vós os olhos; sim, quando multiplicais as vossas orações, não as ouço, porque as vossas mãos estão cheias de sangue.

[8]Siono duktė dabar lyg trobelė vynuogyne, lyg pašiūrė moliūgų sklype, lyg priešų apgultas miestas.

[9]Jeigu Galybių VIEŠPATS nebūtų palikęs mums skurdaus likučio, mes būtume tarsi Sodoma, būtume panašūs į Gomorą.

[10]Klausykitės VIEŠPATIES žodžio, Sodomos valdovai, išgirskite, ko mūsų Dievas moko, Gomoros žmonės!

[11]„Negi man reikia jūsų aukų gausybės? – sako VIEŠPATS. – Man jau įgriso jūsų deginami avinai ir penimų veršių taukai; neteikia man malonumo jaučių, avių ir ožių kraujas.

[12]Kai ateinate pamatyti mano veido, ar prašo to kas iš jūsų?

[13]Netrypkite daugiau mano prieangių! Liaukitės aukoti bevertes atnašas, smilkalai kelia man pasibjaurėjimą. Jaunaties ir šabo, sueigų šaukimo, iškilmių su piktais darbais aš negaliu pakęsti.

[14]Jūsų jaunatimis ir iškilmėmis aš šlykščiuosi; jie man našta, kurią pailsau nešti.

[15]Kai jūs tiesite rankas, aš nukreipsiu savo akis nuo jūsų. Net jei ilgai melsitės, aš jūsų negirdėsiu. Jūsų rankos kruvinos!

16 Lavai-vos, purificai-vos, tirai a maldade de vossos atos de diante dos meus olhos; cessai de fazer o mal.

17 Aprendei a fazer o bem; atendei à justiça, repreendei ao opressor; defendei o direito do órfão, pleiteai a causa das viúvas.

O convite da graça

18 Vinde, pois, e arrazoemos, diz o SENHOR; ainda que os vossos pecados sejam como a escarlata, eles se tornarão brancos como a neve; ainda que sejam vermelhos como o carmesim, se tornarão como a lã.

19 Se quiserdes e me ouvirdes, comereis o melhor desta terra.

20 Mas, se recusardes e fordes rebeldes, sereis devorados à espada; porque a boca do SENHOR o disse.

O julgamento e a redenção de Jerusalém

21 Como se fez prostituta a cidade fiel! Ela, que estava cheia de justiça! Nela, habitava a retidão, mas, agora, homicidas.

22 A tua prata se tornou em escórias, o teu licor se misturou com água.

23 Os teus príncipes são rebeldes e companheiros de ladrões; cada um deles ama o suborno e corre atrás de recompensas. Não defendem o direito do órfão, e não chega perante eles a causa das viúvas.

24 Portanto, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, o Poderoso de Israel: Ah! Tomarei satisfações aos meus adversários e vingar-me-ei dos meus inimigos.

16Nusiplaukite ir būkite švarūs! Pašalinkite savo darbų blogį man iš akių, liaukitės darę pikta,

17mokykitės daryti gera. Atsidėkite teisingumui, padėkite engiamajam, užstokite našlaitį, ginkite našlės bylą“.

18VIEŠPATS sako: „Eikite šen, ir drauge pasvarstykime. Esate paraudę nuo nuodėmių, bet aš išbalinsiu jus kaip sniegą. Jūsų nuodėmės raudonos it kraujas, bet jos gali tapti baltos it vilna.

19Jeigu dėsitės į širdį ir paklusite, tai valgysite krašto gėrybes,

20bet jeigu atsisakote paklusti, tai jus sudoros kalavijas“. Pats VIEŠPATS kalbėjo!

21Deja, ištikimasis miestas, kupinas teisingumo, tapo kekše! Kur teisumas klestėjo, ten dabar žmogžudžiai.

22Tavo sidabras pavirto išdagomis, tavo vynas atskiestas vandeniu.

23Tavo vadai sukčiai, vagių bičiuliai; kiekvienas jų mėgsta kyšius ir vaikosi dovanų. Jie negina našlaičio, našlės byla niekuomet jų nepasiekia.

24Todėl sako Viešpats, Galybių DIEVAS, Izraelio Galingasis: „Ak, atsiskaitysiu su priešgynomis, išgiešiu apmaudą ant savo priešų!

[25] Voltarei contra ti a minha mão, purificar-te-ei como com potassa das tuas escórias e tirarei de ti todo metal impuro.

[25]Pakelsiu ranką prieš tave, išlydysiu tavo išdagas žaizdre, sunaikinsiu visą tavo šlaką.

[26] Restituir-te-ei os teus juízes, como eram antigamente, os teus conselheiros, como no princípio; depois, te chamarão cidade de justiça, cidade fiel.

[26]Atkursiu jūsų teisėjus, kokie buvo senovėje, ir patarėjus, kokie buvo pradžioje. Tada tu būsi vadinama Teisumo miestu, ištikimuoju miestu“.

[27] Sião será redimida pelo direito, e os que se arrependem, pela justiça.

[27]Sionas bus išgelbėtas per teismą, o atgailautojai – per teisumą.

[28] Mas os transgressores e os pecadores serão juntamente destruídos; e os que deixarem o SENHOR perecerão.

[28]Bet maištininkai ir nusidėjėliai bus drauge sutriuškinti; tie, kurie palieka VIEŠPATĮ, žus.

[29] Porque vos envergonhareis dos carvalhos que cobiçastes e sereis confundidos por causa dos jardins que escolhestes.

[29]Tikrai gėdysitės dėl ąžuolų, kuriuos garbinote, ir rausite dėl miškelių, kuriuos buvote pamėgę,

[30] Porque sereis como o carvalho, cujas folhas murcham, e como a floresta que não tem água.

[30]nes būsite kaip ąžuolas nuvytusiais lapais, kaip sodas be vandens.

[31] O forte se tornará em estopa, e a sua obra, em faísca; ambos arderão juntamente, e não haverá quem os apague.

[31]Sukrauti turtai bus kaip pakulos, o jų krovėjas – kaip kibirkštis. Abu sudegs kartu, ir nebus kam užgesinti.

Isaías 2

A glória futura do Israel espiritual

Miqueias 4.1-5

[1] Palavra que, em visão, veio a Isaías, filho de Amoz, a respeito de Judá e Jerusalém.

[2] Nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cimo dos montes e se elevará sobre os outeiros, e para ele afluirão todos os povos.

[3] Irão muitas nações e dirão: Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus

Izaijo 2

Sionas – Mesijo sostinė

[1]Žodis, kurį Amoco sūnus Izaijas matė regėjime apie Judą ir Jeruzalę.

[2]Ateityje atsitiks taip, kad VIEŠPATIES Namų kalnas stovės tvirtai iškilęs virš kalnų ir bus aukštesnis už kalvas. Visos tautos plūs jo link;

[3]daug tautų ateis ir sakys: „Ateikite, ir kopkime į VIEŠPATIES kalną, į Jokūbo Dievo Namus, kad jis parodytų mums savo

caminhos, e andemos pelas suas veredas; porque de Sião sairá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

kelius, kad eitume jo takais“. Iš Siono ateis mokymas ir VIEŠPATIES žodis iš Jeruzalės.

4 Ele julgará entre os povos e corrigirá muitas nações; estas converterão as suas espadas em relhas de arados e suas lanças, em podadeiras; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

4Taip jis išspręs ginčus tarp tautų, nuspręs daugelio žmonių bylas; jie perkals savo kalavijus į arklus, o ietis – į geneklius. Tauta nebekels kalavijo prieš kitą tautą, nebebus mokomasi kariauti.

5 Vinde, ó casa de Jacó, e andemos na luz do SENHOR.

5O Jokūbo namai! Ateikite, ir gyvenkime VIEŠPATIES šviesoje!

Abatido o orgulho dos homens

6 Pois, tu, SENHOR, desamparaste o teu povo, a casa de Jacó, porque os seus se encheram da corrupção do Oriente e são agoureiros como os filisteus e se associam com os filhos dos estranhos.

6Palikote savo tautos kelius, Jokūbo namai! Juk jie pilni kerėtojų iš Rytų, žynių kaip pas filistinus; jie perėmė svetimšalių papročius!

7 A sua terra está cheia de prata e de ouro, e não têm conta os seus tesouros; também está cheia de cavalos, e os seus carros não têm fim.

7Jų kraštas pilnas sidabro ir aukso, neaprėpiami jų lobiai; jų kraštas pilnas žirgų, nesuskaičiuojami jų vežimai.

8 Também está cheia a sua terra de ídolos; adoram a obra das suas mãos, aquilo que os seus próprios dedos fizeram.

8Jų kraštas pilnas stabų, jie garbina savo rankų darbą – tai, ką jų pačių rankos padarė.

9 Com isso, a gente se abate, e o homem se avilta; portanto, não lhes perdoarás.

9Taip marusis pažeminamas, žmogus suniekinamas; neatleisk jiems!

10 Vai, entra nas rochas e esconde-te no pó, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade.

10Lįsk giliai tarp uolų, užsidenk dulkėmis nuo VIEŠPATIES siaubo ir jo šlovės žėrėjimo.

11 Os olhos altivos dos homens serão abatidos, e a sua altivez será humilhada; só o SENHOR será exaltado naquele dia.

11Įžūlus marusis turės nuleisti akis, žmonių išdidumas bus pažemintas. Tik VIEŠPATS tą dieną bus išaukštintas.

12 Porque o Dia do SENHOR dos Exércitos será contra todo soberbo e altivo e contra todo aquele que se exalta, para que seja abatido;

12Juk Galybių VIEŠPATS turi parengęs savo dieną prieš visa, kas išdidu ir įžūlu, kas išpuikę ir kas bus pažeminta:

[13] contra todos os cedros do Líbano, altos, mui elevados; e contra todos os carvalhos de Basã;
[14] contra todos os montes altos e contra todos os outeiros elevados;
[15] contra toda torre alta e contra toda muralha firme;
[16] contra todos os navios de Társis e contra tudo o que é belo à vista.

[17] A arrogância do homem será abatida, e a sua altivez será humilhada; só o SENHOR será exaltado naquele dia.

[18] Os ídolos serão de todo destruídos.
[19] Então, os homens se meterão nas cavernas das rochas e nos buracos da terra, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade, quando ele se levantar para espantar a terra.
[20] Naquele dia, os homens lançarão às toupeiras e aos morcegos os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que fizeram para ante eles se prostrarem,
[21] e meter-se-ão pelas fendas das rochas e pelas cavernas das penhas, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade, quando ele se levantar para espantar a terra.
[22] Afastai-vos, pois, do homem cujo fôlego está no seu nariz. Pois em que é ele estimado?

Isaías 3

Julgamento de Judá e de Jerusalém

[13]prieš visus Libano kedrus, aukštus ir didingus, ir visus Bašano ąžuolus;

[14]prieš visus aukštus kalnus ir visas didingas kalvas;
[15]prieš kiekvieną tvirtą bokštą ir kiekvieną galingą sieną;
[16]prieš visus Taršišo laivus ir visas eiklias valtis.
[17]Tada bus sutramdytas mariųjų pasipūtimas, pažemintas žmonių išdidumas. Tik VIEŠPATS tą dieną bus išaukštintas.
[18]Stabai pranyks tarsi nebuvę.

[19]Žmonės slėpsis kalnų olose ir žemės urvuose nuo VIEŠPATIES siaubo ir jo šlovės žėrėjimo, kai jis pakils sudrebinti žemės.

[20]Tą dieną žmonės kurmiams ir šikšnosparniams numes sidabro ir aukso stabus, kurių prisidarė garbinti.

[21]Jie lįs į uolų urvus ir skardžių plyšius nuo VIEŠPATIES siaubo ir jo šlovės žėrėjimo, kai jis pakils sudrebinti žemės.

[22]O, liaukitės kliautis žmogumi! Juk jis turi tik gyvybės alsavimą! Kuo gi jis nusipelnė pagarbos?

Izaijo 3

Judo karalystės teismas

[1] Porque eis que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, tira de Jerusalém e de Judá o sustento e o apoio, todo sustento de pão e todo sustento de água;

[2] o valente, o guerreiro e o juiz; o profeta, o adivinho e o ancião;

[3] o capitão de cinqüenta, o respeitável, o conselheiro, o hábil entre os artífices e o encantador perito.

[4] Dar-lhes-ei meninos por príncipes, e crianças governarão sobre eles.

[5] Entre o povo, oprimem uns aos outros, cada um, ao seu próximo; o menino se atreverá contra o ancião, e o vil, contra o nobre.

[6] Quando alguém se chegar a seu irmão e lhe disser, na casa de seu pai: Tu tens roupa, sê nosso príncipe e toma sob teu governo esta ruína;

[7] naquele dia, levantará este a sua voz, dizendo: Não sou médico, não há pão em minha casa, nem veste alguma; não me ponhais por príncipe do povo.

[8] Porque Jerusalém está arruinada, e Judá, caída; porquanto a sua língua e as suas obras são contra o SENHOR, para desafiarem a sua gloriosa presença.

[9] O aspecto do seu rosto testifica contra eles; e, como Sodoma, publicam o seu pecado e não o encobrem. Ai da sua alma! Porque fazem mal a si mesmos.

[10] Dizei aos justos que bem lhes irá; porque comerão do fruto das suas ações.

[1]Viešpats, Galybių DIEVAS, atims Jeruzalei ir Judui paramą ir paspirtį, visas maisto ir vandens atsargas,

[2]karžygį ir karį, teisėją ir pranašą, žynį ir seniūną,

[3]penkiasdešimtuko vadą ir didžiūną, patarėją, įgudusį amatininką ir išmanų raganių.

[4]Berniūkščius duosiu jiems valdovais, viešpataus savavalė užgaida.

[5]Žmonės engs vieni kitus, kiekvienas skriaus savo artimą, paaugliai bus įžūlūs su seneliais, niekšai – su garbingais asmenimis.

[6]Jeigu kas nors ir stvertų brolį savo tėvo namuose sakydamas: „Tu turi drabužių! Būk mūsų valdovas, tebūna šie griuvėsiai tavo rankose!“ –

[7]tą pačią dieną anas ginsis sakydamas: „Netvarstysiu žaizdų! Mano namuose nėra nei duonos, nei drabužių. Nepadarysite manęs tautos valdovu!“

[8]Jeruzalė klumpa, ir Judas krinta, nes savo žodžiais ir darbais jie užgauna VIEŠPATĮ, nepaiso jo šlovingo Artumo.

[9]Pats jų pasipūtimas juos pasmerkia, jie didžiuojasi savo nuodėmėmis kaip Sodoma ir neslepia jų. Vargas jiems! Jie patys užsitraukia nelaimę.

[10]Laimingi teisieji, nes jiems bus gerai; jie maitinsis savo darbų vaisiais.

[11] Ai do perverso! Mal lhe irá; porque a sua paga será o que as suas próprias mãos fizeram.

[12] Os opressores do meu povo são crianças, e mulheres estão à testa do seu governo. Oh! Povo meu! Os que te guiam te enganam e destroem o caminho por onde deves seguir.

[13] O SENHOR se dispõe para pleitear e se apresenta para julgar os povos.

[14] O SENHOR entra em juízo contra os anciãos do seu povo e contra os seus príncipes. Vós sois os que consumistes esta vinha; o que roubastes do pobre está em vossa casa.

[15] Que há convosco que esmagais o meu povo e moeis a face dos pobres? – diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Julgamento das filhas de Sião

[16] Diz ainda mais o SENHOR: Visto que são altivas as filhas de Sião e andam de pescoço emproado, de olhares impudentes, andam a passos curtos, fazendo tinir os ornamentos de seus pés,

[17] o SENHOR fará tinhosa a cabeça das filhas de Sião, o SENHOR porá a descoberto as suas vergonhas.

[18] Naquele dia, tirará o SENHOR o enfeite dos anéis dos tornozelos, e as toucas, e os ornamentos em forma de meia-lua;

[19] os pendentes, e os braceletes, e os véus esvoaçantes;

[20] os turbantes, as cadeiazinhas para os passos, as cintas, as caixinhas de perfumes e os amuletos;

[11]Vargas nedorėliui, nes jam visiškai nesiseks; pagal jo rankų darbus jam bus atmokėta.

[12]Mano tauta! Vaikai ją niokoja, moterys ją valdo! O mano tauta, vadai tave suvedžioja, sunaikindami takus, kuriais turėtum žengti.

[13]VIEŠPATS pakyla vesti bylos, stojasi teisti savo tautos.

[14]VIEŠPATS ateis ir apkaltins savo tautos seniūnus ir vadus: „Tai jūs prarijote vynuogynus; tai, ką pavogėte iš varguolių, tebėra jūsų namuose.

[15]Kaip jūs drįstate niokoti mano tautą, šerti vargšams per veidus?“ – tai Viešpaties, Galybių DIEVO, žodis.

[16]VIEŠPATS sako: „Kadangi Siono dukterys tokios išdidžios ir vaikšto ištempusios kaklus, vylingai žvilgčiodamos akimis, kojomis žvangindamos apavo papuošalus ir meilindamosi kiekvienu žingsniu,

[17]Viešpats padengs Siono dukterų viršugalvius šašais, VIEŠPATS apnuogins jų galvas.“

[18]Tą dieną VIEŠPATS atims puošmenas: kojų papuošalus, plaukų tinklelius, mėnulėlius,

[19]auskarus, apyrankes, šydus,

[20]kepuraites, rankogalius, juostas, kvepalines, talismanus,

[21] os sinetes e as jóias pendentes do nariz;
[22] os vestidos de festa, os mantos, os xales e as bolsas;
[23] os espelhos, as camisas finíssimas, os atavios de cabeça e os véus grandes.
[24] Será que em lugar de perfume haverá podridão, e por cinta, corda; em lugar de encrespadura de cabelos, calvície; e em lugar de veste suntuosa, cilício; e marca de fogo, em lugar de formosura.
[25] Os teus homens cairão à espada, e os teus valentes, na guerra.
[26] As suas portas chorarão e estarão de luto; Sião, desolada, se assentará em terra.

[21]žiedus, nosies grandinėles,
[22]išeiginius drabužius, apsiaustus, skaras, rankinukus,
[23]skraistes, lino liemenes, turbanus ir skepetas.
[24]Vietoj kvepalų – pelėsiai, vietoj prijuostės – virvė, vietoj šukuosenos – plikė, vietoj išeiginių drabužių – maišas. Gėda vietoj grožio!
[25]Tavo vyrai kris nuo kalavijo, karžygiai kris mūšyje.
[26]Aimanuos ir liūdės tavo vartai, nuniokota tu sėdėsi ant žemės.

Isaías 4

[1] Sete mulheres, naquele dia, lançarão mão de um homem, dizendo: Nós mesmas do nosso próprio pão nos sustentaremos e do que é nosso nos vestiremos; tão-somente queremos ser chamadas pelo teu nome; tira o nosso opróbrio.

O reinado do Renovo do Senhor

[2] Naquele dia, o Renovo do SENHOR será de beleza e de glória; e o fruto da terra, orgulho e adorno para os de Israel que forem salvos.
[3] Será que os restantes de Sião e os que ficarem em Jerusalém serão chamados santos; todos os que estão inscritos em Jerusalém, para a vida,
[4] quando o SENHOR lavar a imundícia das filhas de Sião e limpar Jerusalém da culpa do sangue do meio dela, com o Espírito de justiça e com o Espírito purificador.

Izaijo 4

[1]Septynetas moterų nusitvers vieną vyrą tą dieną šaukdamos: „Savo pačių maistą valgysime, savo pačių drabužius dėvėsime, tik leisk mums vadintis tavo vardu! Nuimk nuo mūsų gėdą!“

Mesijinė atžala

[2]Tą dieną VIEŠPATIES atžala bus graži ir šlovinga, o krašto vaisius – Izraelio likučių pažiba ir šlovė.
[3]Tas, kuris išliko Sione, ir tas, kuris paliktas Jeruzalėje, visi, kurie įrašyti gyventi Jeruzalėje, bus vadinami šventaisiais.
[4]Nuplovęs nuo Siono dukterų puvėsius, ugnies ir teismo vėtra išskalavęs Jeruzalės gatvių kraujo dėmes,

[5] Criará o SENHOR, sobre todo o monte de Sião e sobre todas as suas assembléias, uma nuvem de dia e fumaça e resplendor de fogo chamejante de noite; porque sobre toda a glória se estenderá um dossel e um pavilhão,

[5]virš viso Siono kalno ir jo sueigų vietos dieną VIEŠPATS sukurs debesį ir dūmus, o nakčia – ugnies liepsnų žėrėjimą. Iš tikro jo šlovė

[6] os quais serão para sombra contra o calor do dia e para refúgio e esconderijo contra a tempestade e a chuva.

[6]bus jų pastogė ir apsauga: paunksmė dieną nuo kepinančios kaitros, prieglauda ir priedanga nuo audros ir lietaus.

Isaías 5

A parábola da vinha má

[1] Agora, cantarei ao meu amado o cântico do meu amado a respeito da sua vinha. O meu amado teve uma vinha num outeiro fertilíssimo.

[2] Sachou-a, limpou-a das pedras e a plantou de vides escolhidas; edificou no meio dela uma torre e também abriu um lagar. Ele esperava que desse uvas boas, mas deu uvas bravas.

[3] Agora, pois, ó moradores de Jerusalém e homens de Judá, julgai, vos peço, entre mim e a minha vinha.

[4] Que mais se podia fazer ainda à minha vinha, que eu lhe não tenha feito? E como, esperando eu que desse uvas boas, veio a produzir uvas bravas?

[5] Agora, pois, vos farei saber o que pretendo fazer à minha vinha: tirarei a sua sebe, para que a vinha sirva de pasto; derribarei o seu muro, para que seja pisada;

[6] torná-la-ei em deserto. Não será podada, nem sachada, mas crescerão nela

Izaijo 5

Giesmė apie vynuogyną

[1]Tebūna man leista sugiedoti savo mylimajam meilės giesmę apie jo vynuogyną: Mano mylimasis turėjo vynuogyną derlingos kalvos atšlaitėse.

[2]Jis išpureno žemę, išrinko akmenis ir apsodino geriausiomis vynuogėmis. Viduryje pastatė bokštą sargui ir įrengė jame net vyno spaudyklą. Tikėjosi auginti vynuoges, bet prisiaugino rūgštuogių.

[3]„Taigi dabar, Jeruzalės gyventojai ir Judo vyrai, prašau spręsti mano bylą ir mano vynuogyno.

[4]Ką dar reikėjo padaryti mano vynuogynui, ko aš jame nepadariau? Kodėl jis priaugino rūgštuogių, nors aš tikėjausi, kad jis ves vynuoges?

[5]Dabar jums pasakysiu, ką ketinu daryti savo vynuogynui: išrausiu gyvatvorę, ir jis bus nuniokotas, nugriausiu sieną, ir jis bus ištryptas.

[6]Taip! Paversiu jį dykviete: nebebus jis genimas nei purenamas, apžels erškėčiais

espinheiros e abrolhos; às nuvens darei ordem que não derramem chuva sobre ela.

7 Porque a vinha do SENHOR dos Exércitos é a casa de Israel, e os homens de Judá são a planta dileta do SENHOR; este desejou que exercessem juízo, e eis aí quebrantamento da lei; justiça, e eis aí clamor.

Ais contra os perversos

8 Ai dos que ajuntam casa a casa, reúnem campo a campo, até que não haja mais lugar, e ficam como únicos moradores no meio da terra!

9 A meus ouvidos disse o SENHOR dos Exércitos: Em verdade, muitas casas ficarão desertas, até as grandes e belas, sem moradores.

10 E dez jeiras de vinha não darão mais do que um bato, e um ômer cheio de semente não dará mais do que um efa.

11 Ai dos que se levantam pela manhã e seguem a bebedice e continuam até alta noite, até que o vinho os esquenta!

12 Liras e harpas, tamboris e flautas e vinho há nos seus banquetes; porém não consideram os feitos do SENHOR, nem olham para as obras das suas mãos.

13 Portanto, o meu povo será levado cativo, por falta de entendimento; os seus nobres terão fome, e a sua multidão se secará de sede.

14 Por isso, a cova aumentou o seu apetite, abriu a sua boca desmesuradamente; para lá desce a glória de Jerusalém, e o seu tumulto, e o seu ruído, e quem nesse meio folgava.

ir usnimis. Debesims įsakysiu, kad nelietų ant jo lietaus“.

7Galybių VIEŠPATIES vynuogynas – Izraelio namai, o daigai, kuriais jis gėrėjosi, – vyrai iš Judo. Jis laukė teisingumo, ir štai kraujo praliejimas! Jis laukė teisumo, ir štai klyksmas!

Neteisiųjų likimas

8Vargas jums, kurie statote namus prie namų, kurie jungiate lauką su lauku, kol jums vieniems telieka vietos gyventi žemėje!

9Galybių VIEŠPATS man girdint prisiekė: „Tikrai daug namų bus palikta; erdvūs ir prabangūs namai liks be gyventojų.

10Dešimt jungų vynuogyno duos tik vieną batą, o homeras sėklos – tik vieną efą derliaus.

11Vargas tiems, kurie keldamiesi ankstų rytą negali apsieiti be svaigiųjų gėrimų, ir prasėdi iki išnaktų, kol įkaušta nuo vyno!

12Lyros ir arfos, būgnelio ir fleitos lydimi, jie mėgaujasi pokyliuose vynu, o apie VIEŠPATIES darbus nieko nenuvokia ir nemato jo rankų užmojo.

13Todėl stokodama nuovokos mano tauta eina į tremtį, jos didžiūnai miršta badu, o liaudis alpsta nuo troškulio.

14Todėl Šeolas plačiai atvers savo ryklę, pražios savo bedugnę burną, ir prasmegs joje tautos didžiūnai ir liaudis, jų ūžavimas ir puotavimas.

[15] Então, a gente se abate, e o homem se avilta; e os olhos dos altivos são humilhados.

[15]Taip! Marusis pažeminamas, žmogus suniekinamas, puikuoliai nuleidžia akis.

[16] Mas o SENHOR dos Exércitos é exaltado em juízo; e Deus, o Santo, é santificado em justiça.

[16]Bet Galybių VIEŠPATS išaukštinamas savo teismu, o Dievas Šventasis reiškiasi savo šventu teisumu.

[17] Então, os cordeiros pastarão lá como se no seu pasto; e os nômades se nutrirão dos campos dos ricos lá abandonados.

[17]Tada ėriukai rupšnos ten tarsi lankose, o riebūs ožiukai ganysis turtuolių rūmų griuvėsiuose.

[18] Ai dos que puxam para si a iniqüidade com cordas de injustiça e o pecado, como com tirantes de carro!

[18]Vargas tiems, kurie užsitraukia kaltę melo virvėmis, nuodėmę valkčio lynais,

[19] E dizem: Apresse-se Deus, leve a cabo a sua obra, para que a vejamos; aproxime-se, manifeste-se o conselho do Santo de Israel, para que o conheçamos.

[19]tiems, kurie sako: ‘Tesiskubina, tepagreitina VIEŠPATS savo veikimą, jeigu nori, kad jį matytume; teįvyksta, teišsipildo Izraelio Šventojo užmojis, jeigu nori, kad jį pažintume’.

[20] Ai dos que ao mal chamam bem e ao bem, mal; que fazem da escuridade luz e da luz, escuridade; põem o amargo por doce e o doce, por amargo!

[20]Vargas vadinantiems piktą geru, o gerą – piktu, keičiantiems tamsą į šviesą, o šviesą į tamsą, laikantiems karčius dalykus saldžiais, o saldžius dalykus – karčiais!

[21] Ai dos que são sábios a seus próprios olhos e prudentes em seu próprio conceito!

[21]Vargas tiems, kurie išmintingi savo akyse, kurie savo pačių manymu gudrūs!

[22] Ai dos que são heróis para beber vinho e valentes para misturar bebida forte,

[22]Vargas tiems, kurie didvyriai prie vyno ir narsūs prie svaigiųjų gėrimų,

[23] os quais por suborno justificam o perverso e ao justo negam justiça!

[23]tiems, kurie išteisina nedorėlį už kyšį ir pamina nekaltojo teises!“

[24] Pelo que, como a língua de fogo consome o restolho, e a erva seca se desfaz pela chama, assim será a sua raiz como podridão, e a sua flor se esvaecerá como pó; porquanto rejeitaram a lei do SENHOR dos Exércitos e desprezaram a palavra do Santo de Israel.

[24]Tikrai, kaip ugnies liežuviai suryja ražienas, kaip šienas nuskęsta liepsnose, taip jų šaknys virs puvėsiais, o žiedai bus nupūsti lyg dulkės, nes jie paniekino Galybių VIEŠPATIES mokymą ir apšmeižė Izraelio Šventojo žodį.

[25] Por isso, se acende a ira do SENHOR contra o seu povo, povo contra o qual estende a mão e o fere, de modo que tremem os montes e os seus cadáveres são como monturo no meio das ruas. Com tudo isto não se aplaca a sua ira, mas ainda está estendida a sua mão.

[26] Ele arvorará o estandarte para as nações distantes e lhes assobiará para que venham das extremidades da terra; e vêm apressadamente.

[27] Não há entre elas cansado, nem quem tropece; ninguém tosqueneja, nem dorme; não se lhe desata o cinto dos seus lombos, nem se lhe rompe das sandálias a correia.

[28] As suas flechas são agudas, e todos os seus arcos, retesados; as unhas dos seus cavalos dizem-se de pederneira, e as rodas dos seus carros, um redemoinho.

[29] O seu rugido é como o do leão; rugem como filhos de leão, e, rosnando, arrebatam a presa, e a levam, e não há quem a livre.

[30] Bramam contra eles naquele dia, como o bramido do mar; se alguém olhar para a terra, eis que só há trevas e angústia, e a luz se escurece em densas nuvens.

Isaías 6

A visão de Isaías e o seu chamamento

[1] No ano da morte do rei Uzias, eu vi o SENHOR assentado sobre um alto e sublime trono, e as abas de suas vestes enchiam o templo.

[25]Tikrai kyla pyktis VIEŠPAČIUI ant savo tautos, jis kelia prieš ją ranką, norėdamas smogti. Kalnams drebant, jų lavonai gulės lyg atmatos gatvėse. Tačiau jo pyktis dar neatlyžo, ir ranka vis dar pakelta.

Asirijos įsibrovimas

[26]Jis iškels karo vėliavą tolimai tautai, švilptelėjimu pasišauks ją iš žemės pakraščių. Tikrai ji atskubės žaibo greičiu!

[27]Tarp jų nebus klupinėjančių iš nuovargio, snūduriuojančių ar miegančių. Nė vienam jų nuo juosmens diržas nekrinta, nė vienam nesutrūkę apavo dirželiai.

[28]Jų strėlės nusmailintos, lankai įtempti, žirgų kanopos atrodo lyg titnagas, vežimų ratai – lyg viesulas.

[29]Jie riaumoja lyg liūtas, lyg liūto jaunikliai, jie staugia ir stveria grobį, neša jį, ir niekas jo nebeišgelbės.

[30]Tą dieną riaumojimas virš jos aidės lyg šėlstančios jūros šniokštimas. Jei kas mes žvilgsnį žemėn, ten tik siaubas ir tamsa, o šviesa – debesų aptemdyta.

Izaijo 6

Izaijo pašaukimas

[1]Karaliaus Uzijo mirties metais regėjau Viešpatį, sėdintį aukštame ir didingame soste. Šventyklą buvo pripildęs jo apdaras.

[2] Serafins estavam por cima dele; cada um tinha seis asas: com duas cobria o rosto, com duas cobria os seus pés e com duas voava.

[2]Aplink stovėjo tarnauti pasirengę serafai. Kiekvienas turėjo šešis sparnus: dviem dengė veidus, dviem – kojas ir dviem plasnojo ore.

[3] E clamavam uns para os outros, dizendo: Santo, santo, santo é o SENHOR dos Exércitos; toda a terra está cheia da sua glória.

[3]„Šventas, šventas, šventas yra Galybių VIEŠPATS! Visa žemė pilna jo šlovės!“ – šaukė jie nepaliaudami vienas kitam.

[4] As bases do limiar se moveram à voz do que clamava, e a casa se encheu de fumaça.

[4]Nuo jų šauksmo drebėjo durų staktos, ir šventykla prisipildė dūmų.

[5] Então, disse eu: ai de mim! Estou perdido! Porque sou homem de lábios impuros, habito no meio de um povo de impuros lábios, e os meus olhos viram o Rei, o SENHOR dos Exércitos!

[5]O aš tariau sau: „Vargas man, nes esu žuvęs! Aš – žmogus, kurio lūpos suteptos, gyvenu tautoje, kurios lūpos suteptos, ir savo akimis regiu Karalių, Galybių VIEŠPATĮ“.

[6] Então, um dos serafins voou para mim, trazendo na mão uma brasa viva, que tirara do altar com uma tenaz;

[6]Tuomet vienas iš serafų priskrido prie manęs, laikydamas rankoje žėruojančią žariją, kurią buvo paėmęs žnyplėmis nuo aukuro.

[7] com a brasa tocou a minha boca e disse: Eis que ela tocou os teus lábios; a tua iniqüidade foi tirada, e perdoado, o teu pecado.

[7]Jis palietė ja mano burną. „Žiūrėk, – tarė jis, – žarija palietė tavo lūpas. Tavo kaltė panaikinta, ir tavo nuodėmė nuvalyta“.

[8] Depois disto, ouvi a voz do SENHOR, que dizia: A quem enviarei, e quem há de ir por nós? Disse eu: eis-me aqui, envia-me a mim.

[8]Tada išgirdau Viešpaties balsą: „Ką man siųsti? Kas gi bus mūsų pasiuntinys?“ O aš atsiliepiau: „Štai aš, siųsk mane!“

[9] Então, disse ele: Vai e dize a este povo: Ouvi, ouvi e não entendais; vede, vede, mas não percebais.

[9]Jis tarė man: „Eik ir pasakyk šiai tautai: ‘Vis girdėsite ir girdėsite, bet nesuprasite, vis matysite ir matysite, bet niekada nepažinsite!’

[10] Torna insensível o coração deste povo, endurece-lhe os ouvidos e fecha-lhe os olhos, para que não venha ele a ver com

[10]Atbukink širdį šios tautos; jų ausys tokios kurčios, jų akys tokios aklos, jog jie negali pamatyti akimis nei išgirsti ausimis,

os olhos, a ouvir com os ouvidos e a entender com o coração, e se converta, e seja salvo.

11 Então, disse eu: até quando, SENHOR? Ele respondeu: Até que sejam desoladas as cidades e fiquem sem habitantes, as casas fiquem sem moradores, e a terra seja de todo assolada,

12 e o SENHOR afaste dela os homens, e no meio da terra seja grande o desamparo.

13 Mas, se ainda ficar a décima parte dela, tornará a ser destruída. Como terebinto e como carvalho, dos quais, depois de derribados, ainda fica o toco, assim a santa semente é o seu toco.

Isaías 7

Profecia contra Israel e a Síria

1 Sucedeu nos dias de Acaz, filho de Jotão, filho de Uzias, rei de Judá, que Rezim, rei da Síria, e Peca, filho de Remalias, rei de Israel, subiram a Jerusalém, para pelejarem contra ela, porém não prevaleceram contra ela.

2 Deu-se aviso à casa de Davi: A Síria está aliada com Efraim. Então, ficou agitado o coração de Acaz e o coração do seu povo, como se agitam as árvores do bosque com o vento.

3 Disse o SENHOR a Isaías: Agora, sai tu com teu filho, que se chama Um-Resto-Volverá, ao encontro de Acaz, que está na outra extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavadeiro,

nei suprasti širdimi, kad sugrįžtų ir būtų pagydyti“.

11„Kiek ilgai, Viešpatie?“ – paklausiau. Jis atsakė: ,,Kol miestai netaps griuvėsiais ir nebus ištuštėję, namai palikti be žmonių ir kol žemė nevirs dykviete,

12kol VIEŠPATS neišvarys žmonių toli toli, kol visas kraštas neliks tuščias ir negyvenamas.

13Bet jei nors dešimtadalis dar jame lieka, jis grįš pas Dievą, nors ir bus nuniokotas kaip liepa ar ąžuolas, kurių kelmas lieka net nukirtus medį“. Šventoji sėkla – jo kelmas.

Izaijo 7

Emanuelio gimimas

1Ahazui, Jotamo sūnui ir Uzijo vaikaičiui, esant Judo karaliumi, Aramo karalius Recinas ir Izraelio karalius Pekachas, Remalijo sūnus, pakilo į karo žygį Jeruzalėn, tačiau nepajėgė jos pulti.

2Kai Dovydo namus pasiekė žinia, kad Aramas jau įsitaisė Efraimo valdose, karaliaus širdis ir žmonių širdys sudrebėjo, kaip dreba miško medžiai, blaškomi vėjo.

3Bet VIEŠPATS tarė Izaijui: „Su savo sūnumi Šear Jašubu nueik ant Velėtojo lauko kelio, prie Aukštutinio tvenkinio kanalo galo, pasitikti Ahazo

[4] e dize-lhe: Acautela-te e aquieta-te; não temas, nem se desanime o teu coração por causa destes dois tocos de tições fumegantes; por causa do ardor da ira de Rezim, e da Síria, e do filho de Remalias.

[4]ir pasakyk jam: ‘Būk tvirtas, laikykis ramiai! Nebijok! Tenedreba tavo širdis dėl tų dviejų smilkstančių nuodėgulių, dėl Recino bei Aramo ir Remalijo sūnaus įniršio.

[5] Porquanto a Síria resolveu fazer-te mal, bem como Efraim e o filho de Remalias, dizendo:

[5]Kadangi Aramas su Efraimu ir Remalijo sūnumi surengė sąmokslą prieš tave tardami:

[6] Subamos contra Judá, e amedrontemo-lo, e o conquistemos para nós, e façamos reinar no meio dele o filho de Tabeal.

[6]‹Užpulkime Judą, palaužkime jo dvasią, užkariaukime jį ir paskirsime ten karaliumi Tabeelio sūnų›, –

[7] Assim diz o SENHOR Deus: Isto não subsistirá, nem tampouco acontecerá.

[7]taip kalba Viešpats DIEVAS: ‹Tai neįvyks! Taip nebus!

[8] Mas a capital da Síria será Damasco, e o cabeça de Damasco, Rezim, e dentro de sessenta e cinco anos Efraim será destruído e deixará de ser povo.

[8]Damaskas – Aramo sostinė, o Damasko galva – Recinas.

[9] Entretanto, a capital de Efraim será Samaria, e o cabeça de Samaria, o filho de Remalias; se o não crerdes, certamente, não permanecereis.

[9]Samarija – Efraimo sostinė, o Samarijos galva – Remalijo sūnus. Po šešiasdešimt penkerių metų Efraimas bus sunaikintas, liausis buvęs tauta. Tik tvirtai tikėdami tvirtai stovėsite!›’“

A promessa a respeito de Emanuel

[10] E continuou o SENHOR a falar com Acaz, dizendo:

[10]VIEŠPATS kalbėjo Ahazui:

[11] Pede ao SENHOR, teu Deus, um sinal, quer seja embaixo, nas profundezas, ou em cima, nas alturas.

[11]„Prašyk VIEŠPATĮ, savo Dievą, ženklo; tebūna jis ar iš Šeolo gelmių, ar iš padangės aukštybių“.

[12] Acaz, porém, disse: Não o pedirei, nem tentarei ao SENHOR.

[12]Ahazas atsakė: „Ne! Neprašysiu ir negundysiu VIEŠPATIES!“

[13] Então, disse o profeta: Ouvi, agora, ó casa de Davi: acaso, não vos basta fatigardes os homens, mas ainda fatigais também ao meu Deus?

[13]Tuomet jis atsakė: „Klausykitės, Dovydo namai! Negi per maža jums varginti žmones, kad varginate ir mano Dievą?!

[14] Portanto, o SENHOR mesmo vos dará um sinal: eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho e lhe chamará Emanuel.

[14]Todėl pats Viešpats duos jums ženklą. Štai mergelė laukiasi kūdikio; ji pagimdys sūnų ir pavadins jį vardu Emanuelis.

[15] Ele comerá manteiga e mel quando souber desprezar o mal e escolher o bem.

[15]Varške ir medumi jis maitinsis, mokėdamas atmesti, kas pikta, ir rinktis, kas gera.

[16] Na verdade, antes que este menino saiba desprezar o mal e escolher o bem, será desamparada a terra ante cujos dois reis tu tremes de medo.

[16]Anksčiau nei tas berniukas išmoks atmesti, kas pikta, ir rinktis, kas gera, kraštas anų dviejų karalių, kurie tau kelia siaubą, bus nuniokotas.

Males sobre Jerusalém

[17] Mas o SENHOR fará vir sobre ti, sobre o teu povo e sobre a casa de teu pai, por intermédio do rei da Assíria, dias tais, quais nunca vieram, desde o dia em que Efraim se separou de Judá.

[17]VIEŠPATS padarys, kad jus, jūsų tautą ir jūsų tėvo namus užkluptų dienos, kokių nesate patyrę nuo tos dienos, kai Efraimas atsiskyrė nuo Judo; tai [bus] Asirijos karalius.

[18] Porque há de acontecer que, naquele dia, assobiará o SENHOR às moscas que há no extremo dos rios do Egito e às abelhas que andam na terra da Assíria;

[18]Tą dieną VIEŠPATS švilptelės musėms Egipto upės deltoje ir bitėms Asirijos šalyje.

[19] elas virão e pousarão todas nos vales profundos, nas fendas das rochas, em todos os espinhos e em todos os pastios.

[19]Jos atskris ir nutūps tarpeklių šlaituose, uolų plyšiuose, ant kiekvieno erškėčių krūmo ir visose ganyklose.

[20] Naquele dia, rapar-te-á o SENHOR com uma navalha alugada doutro lado do rio, a saber, por meio do rei da Assíria, a cabeça e os cabelos das vergonhas e tirará também a barba.

[20]Tą dieną Viešpats skus skustuvu, pasamdytu iš Užupio, Asirijos karaliumi, galvos ir kojų plaukus. Jis nuskus ir barzdą.

[21] Naquele dia, sucederá que um homem manterá apenas uma vaca nova e duas ovelhas,

[21]Tą dieną žmogus augins jauną karvę ir porą avių.

[22] e será tal a abundância de leite que elas lhe darão, que comerá manteiga; manteiga e mel comerá todo o restante no meio da terra.

[22]Jis gaus tiek daug pieno, kad maitinsis varške. Varškė ir medus bus maistas visų likusiųjų krašte.

[23] Também, naquele dia, todo lugar em que houver mil vides, do valor de mil siclos de prata, será para espinheiros e abrolhos.

[24] Com flechas e arco se entrará aí, porque os espinheiros e abrolhos cobrirão toda a terra.

[25] Quanto a todos os montes, que os homens costumam sachar, para ali não irás por temeres os espinhos e abrolhos; serão para pasto de bois e para serem pisados de ovelhas.

Isaías 8

A invasão dos assírios

[1] Disse-me também o SENHOR: Toma uma ardósia grande e escreve nela de maneira inteligível: Rápido-Despojo-Presa-Segura.

[2] Tomei para isto comigo testemunhas fidedignas, a Urias, sacerdote, e a Zacarias, filho de Jeberequias.

[3] Fui ter com a profetisa; ela concebeu e deu à luz um filho. Então, me disse o SENHOR: Põe-lhe o nome de Rápido-Despojo-Presa-Segura.

[4] Porque antes que o menino saiba dizer meu pai ou minha mãe, serão levadas as riquezas de Damasco e os despojos de Samaria, diante do rei da Assíria.

[5] Falou-me ainda o SENHOR, dizendo:

[6] Em vista de este povo ter desprezado as águas de Siloé, que correm brandamente, e se estar derretendo de medo diante de Rezim e do filho de Remalias,

[23]Tą dieną vietos, kur būdavo tūkstančiai vynmedžių tūkstančio sidabrinių vertės, užžels erškėčiais ir usnimis.

[24]Žmonės eis į jas tik medžioti strėlėmis ir lanku, nes visas kraštas bus užžėlęs erškėčiais ir usnimis.

[25]Bijodamas erškėčių ir usnių nekelsi nė kojos ant kalvų atšlaičių, kurias kadaise išdirbdavai kauptuvu. Čia bus ganykla galvijams ir vieta avims trypti“.

Izaijo 8

Izaijo sūnus

[1]VIEŠPATS liepė man: „Imk į rankas didelę rašymo lentą ir parašyk ant jos aiškiomis raidėmis: Maher Šalal Haš Bazo nuosavybė“.

[2]Aš pasirūpinau gauti patikimų liudytojų – kunigą Ūriją ir Zachariją, Jeberechijo sūnų, kad jie man paliudytų.

[3]Po to suėjau su pranaše, ji pastojo ir pagimdė sūnų. OVIEŠPATS tarė man: „Duok jam vardą Maher Šalal Haš Bazas,

[4]nes daug anksčiau, negu kūdikis išmoks tarti ‘tėti’ ir ‘mama’, Damasko turtai ir Samarijos grobiai bus išplėšti Asirijos karaliaus“.

[5]VIEŠPATS toliau kalbėjo ir sakė:

[6]„Kadangi ši tauta paniekino ramiai tekančius Siloamo vandenis ir nutirpo iš baimės prieš Reciną ir Remalijo sūnų,

[7] eis que o SENHOR fará vir sobre eles as águas do Eufrates, fortes e impetuosas, isto é, o rei da Assíria, com toda a sua glória; águas que encherão o leito dos rios e transbordarão por todas as suas ribanceiras.

[7]VIEŠPATS tvindo jiems Upės vandenis, sraunius ir galingus, – Asirijos karalių ir visą jo galybę. Ji užtvindys visus kanalus, išsilies per visus krantus.

[8] Penetrarão em Judá, inundando-o, e, passando por ele, chegarão até ao pescoço; as alas estendidas do seu exército cobrirão a largura da tua terra, ó Emanuel.

[8]Ji užlies Judą, užtvindys ir nutekės, bus apsėmusi net iki kaklo. Emanueli, jis išties savo sparnus virš viso tavo plačiojo krašto!

O Senhor é a nossa esperança

[9] Enfurecei-vos, ó povos, e sereis despedaçados; dai ouvidos, todos os que sois de países longínquos; cingi-vos e sereis despedaçados, cingi-vos e sereis despedaçados.

[9]Žinokite, tautos, ir baisėkitės! Klausykitės, visos tolimos šalys! Ginkluokitės, bet būsite nualintos! Ginkluokitės, bet būsite nusiaubtos!

[10] Forjai projetos, e eles serão frustrados; dai ordens, e elas não serão cumpridas, porque Deus é conosco.

[10]Brandinkite sumanymą, bet jis nueis vėjais; spręskite, ką daryti, bet savo sprendimo neįvykdysite, nes 'Su mumis yra Dievas'"!

Izaijo mokiniai

[11] Porque assim o SENHOR me disse, tendo forte a mão sobre mim, e me advertiu que não andasse pelo caminho deste povo, dizendo:

[11]Šitaip man kalbėjo VIEŠPATS, paėmęs mane už rankos ir įspėdamas nesielgti, kaip elgiasi ši tauta:

[12] Não chameis conjuração a tudo quanto este povo chama conjuração; não temais o que ele teme, nem tomeis isso por temível.

[12]„Nevadinkite suokalbiu viso to, ką ši tauta vadina suokalbiu; nebijokite to, ko ji bijo, ir nenuogąstaukite.

[13] Ao SENHOR dos Exércitos, a ele santificai; seja ele o vosso temor, seja ele o vosso espanto.

[13]Tik su Galybių VIEŠPAČIU renkite suokalbį, nes jis – jūsų baimė ir nuogąstavimas.

[14] Ele vos será santuário; mas será pedra de tropeço e rocha de ofensa às duas casas de Israel, laço e armadilha aos moradores de Jerusalém.

[14]Vis dėlto jis bus žabangos, pažaidos akmuo ir nuopuolio priežastis abiem Izraelio namams, kilpa ir spąstai Jeruzalės gyventojams.

[15] Muitos dentre eles tropeçarão e cairão, serão quebrantados, enlaçados e presos.

[16] Resguarda o testemunho, sela a lei no coração dos meus discípulos.

[17] Esperarei no SENHOR, que esconde o seu rosto da casa de Jacó, e a ele aguardarei.

[18] Eis-me aqui, e os filhos que o SENHOR me deu, para sinais e para maravilhas em Israel da parte do SENHOR dos Exércitos, que habita no monte Sião.

[19] Quando vos disserem: Consultai os necromantes e os adivinhos, que chilreiam e murmuram, acaso, não consultará o povo ao seu Deus? A favor dos vivos se consultarão os mortos?

[20] À lei e ao testemunho! Se eles não falarem desta maneira, jamais verão a alva.

[21] Passarão pela terra duramente oprimidos e famintos; e será que, quando tiverem fome, enfurecendo-se, amaldiçoarão ao seu rei e ao seu Deus, olhando para cima.

[22] Olharão para a terra, e eis aí angústia, escuridão e sombras de ansiedade, e serão lançados para densas trevas.

Isaías 9

O nascimento e o reino do Príncipe da Paz

[1] Mas para a terra que estava aflita não continuará a obscuridade. Deus, nos primeiros tempos, tornou desprezível a

[15]Daugelis suklups ant jų, puls ir susižalos, įklius į spąstus ir bus pagauti“.

Viešpaties laukiant

[16]Suvyniok liudijimo raštą, užantspauduok mokymą ir laikyk tarp mano mokinių!

[17]Aš pasitikiu VIEŠPAČIU, kuris slepia savo veidą nuo Jokūbo namų. Taip, aš jo lauksiu!

[18]Žiūrėkite į mane ir į mano vaikus, kuriuosVIEŠPATS man davė: mes esame ženklai ir įspėjimas Izraeliui iš GalybiųVIEŠPATIES, gyvenančio ant Siono kalno.

[19]O jei žmonės jums sakys: „Kreipkitės į vėles ir būrėjus, kurie šnabžda ir dūsauja! Argi neturėtų tauta atsiklausti savo dievų, tartis su mirusiaisiais dėl gyvųjų

[20]mokymo ir liudijimo?“ – be abejo, taip kalbantieji neregės aušros!

[21]Jie pereis per kraštą niūrūs ir alkani. Nuo to jie taps pikti, keiks savo karalių ir savo dievus. Jie žvelgs į padanges, bet ten bus tik tamsa be jokios aušros,

[22]jie susikaupę žiūrės į žemę, bet čia bus vargas ir tamsybės, nes debesys nepraleidžia šviesos.

Ramybės Kunigaikštis

[23]Tačiau patyrusieji vargą neliks tamsoje. Kaip seniau buvo pažeminęs Zabulono kraštą ir Naftalio kraštą, taip ilgainiui jis

terra de Zebulom e a terra de Naftali; mas, nos últimos, tornará glorioso o caminho do mar, além do Jordão, Galiléia dos gentios.

išaukštins Pajūrio vieškelį, kraštą į vakarus nuo Jordano, tautų Galilėją.

Izaijo 9

[2] O povo que andava em trevas viu grande luz, e aos que viviam na região da sombra da morte, resplandeceu-lhes a luz.

[1]Tauta, gyvenusi tamsumoje, pamatė didžią šviesą; gyvenusiems nevilties šalyje užtekėjo šviesybė.

[3] Tens multiplicado este povo, a alegria lhe aumentaste; alegram-se eles diante de ti, como se alegram na ceifa e como exultam quando repartem os despojos.

[2]Tu išaukštinai tą tautą, padarei jai didelį džiaugsmą. Tavo akivaizdoje jie džiūgauja lyg pjūties džiaugsmu, lyg dalydamiesi grobiu.

[4] Porque tu quebraste o jugo que pesava sobre eles, a vara que lhes feria os ombros e o cetro do seu opressor, como no dia dos midianitas;

[3]Juk tu sutriuškinai juos slėgusį jungą, jų pečius lenkusią kartį, jų nuožmaus prižiūrėtojo lazdą, kaip anuomet, Midjano dieną.

[5] porque toda bota com que anda o guerreiro no tumulto da batalha e toda veste revolvida em sangue serão queimadas, servirão de pasto ao fogo.

[4]Visi sandalai karių, trypusių mūšio maišatyje, visos jų skraistės, išvoliotos kraujyje, bus sudegintos ir pamaitins ugnį.

[6] Porque um menino nos nasceu, um filho se nos deu; o governo está sobre os seus ombros; e o seu nome será: Maravilhoso Conselheiro, Deus Forte, Pai da Eternidade, Príncipe da Paz;

[5]Juk kūdikis mums gimė! Sūnus mums duotas! Jis bus mūsų valdovas. Jo vardas bus „Nuostabusis Patarėjas, Galingasis Dievas, Amžinasis Tėvas, Ramybės Kunigaikštis“.

[7] para que se aumente o seu governo, e venha paz sem fim sobre o trono de Davi e sobre o seu reino, para o estabelecer e o firmar mediante o juízo e a justiça, desde agora e para sempre. O zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

[6]Jo viešpatavimas beribis, o taika begalinė. Jis viešpataus Dovydo soste ir valdys jo karalystę, tvirtins ir palaikys ją teismu ir teisumu dabar ir per amžius. Galybių VIEŠPATIES narsa tai įvykdys!

Profecia contra o reino de Israel

[8] O SENHOR enviou uma palavra contra Jacó, e ela caiu em Israel.

Šiaurinės karalystės galas

[7]Viešpats pasiuntė žodį prieš Jokūbą; jis krito ant Izraelio.

[9] Todo o povo o saberá, Efraim e os moradores de Samaria, que em soberba e altivez de coração dizem:

[10] Os tijolos ruíram por terra, mas tornaremos a edificar com pedras lavradas; cortaram-se os sicômoros, mas por cedros os substituiremos.

[11] Portanto, o SENHOR suscita contra ele os adversários de Rezim e instiga os inimigos.

[12] Do Oriente vêm os siros, do Ocidente, os filisteus e devoram a Israel à boca escancarada. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[13] Todavia, este povo não se voltou para quem o fere, nem busca ao SENHOR dos Exércitos.

[14] Pelo que o SENHOR corta de Israel a cabeça e a cauda, a palma e o junco, num mesmo dia.

[15] O ancião, o homem de respeito, é a cabeça; o profeta que ensina a mentira é a cauda.

[16] Porque os guias deste povo são enganadores, e os que por eles são dirigidos são devorados.

[17] Pelo que o SENHOR não se regozija com os jovens dele e não se compadece dos seus órfãos e das suas viúvas, porque todos eles são ímpios e malfazejos, e toda boca profere doidices. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[8]Visi žmonės jį žino, Efraimas ir gyvenantys Samarijoje, visi, kurie išdidžiai, įžūlia širdimi kalba:

[9]„Plytos subiro, bet mes statysime iš tašytų akmenų; platanai iškirsti, bet mes vietoj jų imsime kedrus“.

[10]Tačiau VIEŠPATS žadina jų priešus eiti prieš juos, kursto jų priešininkus imtis žygių.

[11]Aramas iš rytų pusės, o filistinai iš vakarų ryja Izraelį godžiais nasrais. Todėl jo pyktis neatlyžo, jo ranka vis dar pakelta!

[12]O tauta negrįžo prie to, kuris ją mokė plakdamas, ir neieškojo Galybių VIEŠPATIES.

[13]Taip VIEŠPATS nukirto Izraeliui galvą ir uodegą, palmę ir nendrę tą pačią dieną.

[14]Seniūnai ir kilmingieji – tai galva, o pranašas, kuris moko melo, – uodega.

[15]Šios tautos vadai – suvedžiotojai, o tie, kuriuos jie veda, patenka į klystkelius.

[16]Todėl Viešpats netausos jų vyrų, neparodys pagailos jų našlėms ir našlaičiams, nes visi jie – bedieviai ir nedorėliai, visų burnose nešvankūs plepalai. Todėl jo pyktis neatlyžo, jo ranka vis dar pakelta!

[18] Porque a maldade lavra como um fogo, ela devora os espinheiros e os abrolhos; acende as brenhas do bosque, e estas sobem em espessas nuvens de fumaça.

[17]Nedorumas liepsnoja lyg ugnis, rydama erškėčius ir usnis; jis įsiliepsnoja miškų tankmėse, paversdamas jas aukštais dūmų stulpais.

[19] Por causa da ira do SENHOR dos Exércitos, a terra está abrasada, e o povo é pasto do fogo; ninguém poupa a seu irmão.

[18]Nuo Galybių VIEŠPATIES pykčio dreba žemė, žmonės virsta prakurais ugniai. Nė vienas nesigaili savo brolio, kiekvienas ryja savo brolį.

[20] Abocanha à direita e ainda tem fome, devora à esquerda e não se farta; cada um come a carne do seu próximo:

[19]Nors ir griebtų iš dešinės, jie liktų alkani, nors ir rytų iš kairės, jie dar nepasisotintų.

[21] Manassés ataca a Efraim, e Efraim ataca a Manassés, e ambos, juntos, atacam a Judá. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[20]Manasas ryja Efraimą, o Efraimas – Manasą. Abu jie ryja Judą. Todėl jo pyktis neatlyžo, jo ranka vis dar pakelta!

Isaías 10

Izaijo 10

[1] Ai dos que decretam leis injustas, dos que escrevem leis de opressão,

[1]Vargas neteisingų įstatų leidėjams, kurie rašo neteisėtus potvarkius,

[2] para negarem justiça aos pobres, para arrebatarem o direito aos aflitos do meu povo, a fim de despojarem as viúvas e roubarem os órfãos!

[2]užkirsdami skurdžiams kelią į teismą, varžydami vargdienių teises mano tautoje, paversdami našles savo grobiu ir našlaičius – savo laimikiu!

[3] Mas que fareis vós outros no dia do castigo, na calamidade que vem de longe? A quem recorrereis para obter socorro e onde deixareis a vossa glória?

[3]Ką darysite bausmės dieną, kai pražūtis ateis iš toli? Pas ką bėgsite ieškoti pagalbos ir kur paliksite savo turtus?

[4] Nada mais vos resta a fazer, senão dobrar-vos entre os prisioneiros e cair entre os mortos. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[4]Belieka tik vilktis su belaisviais arba tįsoti tarp užmuštųjų. Todėl jo pyktis neatlyžo, jo ranka vis dar pakelta!

Profecia contra a Assíria

[5] Ai da Assíria, cetro da minha ira! A vara em sua mão é o instrumento do meu furor.

[5]„Vargas Asirijai, mano pykčio spragilui, mano įniršio lazdai!

[6] Envio-a contra uma nação ímpia e contra o povo da minha indignação lhe dou ordens, para que dele roube a presa, e lhe tome o despojo, e o ponha para ser pisado aos pés, como a lama das ruas.

[6]Prieš bedievę tautą ją siunčiu, prieš tautą, kuri mane pykdo; pavedu jai grobti ir plėšti, trypti ją kaip gatvių purvą“.

[7] Ela, porém, assim não pensa, o seu coração não entende assim; antes, intenta consigo mesma destruir e desarraigar não poucas nações.

[7]Bet jai ne tai galvoje, ne apie tai ji mąsto širdimi. Ji užsimojusi naikinti, nušluoti nuo žemės daug tautų

[8] Porque diz: Não são meus príncipes todos eles reis?

[8]ir sako: „Argi visi mano karo vadai nėra karaliai?

[9] Não é Calno como Carquemis? Não é Hamate como Arpade? E Samaria, como Damasco?

[9]Argi Kalnojas ne toks kaip Karkemišas? Argi Hamatas ne kaip Arpadas, o Samarija ne kaip Damaskas?

[10] O meu poder atingiu os reinos dos ídolos, ainda que as suas imagens de escultura eram melhores do que as de Jerusalém e do que as de Samaria.

[10]Kaip mano ranka pasiekė stabmeldes karalystes, turėjusias daugiau stabų negu Jeruzalė ir Samarija,

[11] Porventura, como fiz a Samaria e aos seus ídolos, não o faria igualmente a Jerusalém e aos seus ídolos?

[11]kaip aš pasielgiau su Samarija ir jos stabais, argi taip nepadarysiu su Jeruzale ir jos stabais?“

[12] Por isso, acontecerá que, havendo o SENHOR acabado toda a sua obra no monte Sião e em Jerusalém, então, castigará a arrogância do coração do rei da Assíria e a desmedida altivez dos seus olhos;

[12]Įvykdęs savo užmojį prieš Sioną, Viešpats nubaus Asirijos karalių už jo širdies išpuikimą ir įžūlų išdidumą.

[13] porquanto o rei disse: Com o poder da minha mão, fiz isto, e com a minha sabedoria, porque sou inteligente; removi os limites dos povos, e roubei os seus tesouros, e como valente abati os que se assentavam em tronos.

[13]Jis juk sako: „Savo rankų jėga tai padariau, savo išmintimi, nes esu sumanus. Nušlaviau sienas tarp tautų, išplėšiau jų turtus, ištrėmiau daug jų gyventojų.

[14] Meti a mão nas riquezas dos povos como a um ninho e, como se ajuntam os ovos

[14]Mano rankos galėjo plėšti tautų turtus lyg paukščių lizdą. Kaip tas, kuris

abandonados, assim eu ajuntei toda a terra, e não houve quem movesse a asa, ou abrisse a boca, ou piasse.

susirenka paliktus kiaušinius, aš susirinkau visą žemę. Nebuvo kam ginti sparnais, niekas nepražiojo snapo ir neklykė“.

15 Porventura, gloriar-se-á o machado contra o que corta com ele? Ou presumirá a serra contra o que a maneja? Seria isso como se a vara brandisse os que a levantam ou o bastão levantasse a quem não é pau!

15Argi kirvis pūsis prieš tą, kuris juo kerta? Argi pjūklas didžiuosis prieš tą, kuris juo pjauna? Nejau lazda mosuos tuo, kuris paima ją į ranką? Nejau pagalys pakels tą, kas nėra medis?

16 Pelo que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, enviará a tísica contra os seus homens, todos gordos, e debaixo da sua glória acenderá uma queima, como a queima de fogo.

16Todėl Viešpats, Galybių DIEVAS, suliesins liga jo rubuilius ir po jo garbe pakurs ugnį, gaisro ugnį.

17 Porque a Luz de Israel virá a ser como fogo, e o seu Santo, como labareda, que abrase e consuma os espinheiros e os abrolhos da Assíria, num só dia.

17Izraelio Šviesa virs ugnimi, o jo Šventasis – liepsna. Per vieną dieną ji sudegins ir suris jo usnis ir erškėčius.

18 Também consumirá a glória da sua floresta e do seu campo fértil, desde a alma até ao corpo; e será como quando um doente se definha.

18Jo puikieji miškai ir derlingieji sodai bus visiškai sunaikinti, jie sutirps, kaip sutirpsta lydinys.

19 O resto das árvores da sua floresta será tão pouco, que um menino saberá escrever o número delas.

19Medžių likutis jo miške bus toks menkas, jog net vaikas pajėgs juos suskaityti.

20 Acontecerá, naquele dia, que os restantes de Israel e os da casa de Jacó que se tiverem salvado nunca mais se estribarão naquele que os feriu, mas, com efeito, se estribarão no SENHOR, o Santo de Israel.

20Tą dieną Izraelio likutis ir Jokūbo namų bėgliai nebesikliaus ta tauta, kuri jų vos nesunaikino, bet sudės viltis į VIEŠPATĮ, Izraelio Šventąjį.

21 Os restantes se converterão ao Deus forte, sim, os restantes de Jacó.

21Likutis sugrįš, Jokūbo likutis sugrįš pas galingąjį Dievą.

[22] Porque ainda que o teu povo, ó Israel, seja como a areia do mar, o restante se converterá; destruição será determinada, transbordante de justiça.

[23] Porque uma destruição, e essa já determinada, o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, a executará no meio de toda esta terra.

[24] Pelo que assim diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos: Povo meu, que habitas em Sião, não temas a Assíria, quando te ferir com a vara e contra ti levantar o seu bastão à maneira dos egípcios;

[25] porque daqui a bem pouco se cumprirá a minha indignação e a minha ira, para a consumir.

[26] Porque o SENHOR dos Exércitos suscitará contra ela um flagelo, como a matança de Midiã junto à penha de Orebe; a sua vara estará sobre o mar, e ele a levantará como fez no Egito.

[27] Acontecerá, naquele dia, que o peso será tirado do teu ombro, e o seu jugo, do teu pescoço, jugo que será despedaçado por causa da gordura.

[28] A Assíria vem a Aiate, passa por Migrom e em Micmás larga a sua bagagem.

[29] Passa o desfiladeiro, aloja-se em Geba, já Ramá treme, Gibeá de Saul foge.

[30] Ergue com estrídulo a voz, ó filha de Galim! Ouve, ó Laís! Oh! Pobre Anatote!

[22]Nors tavo tauta, Izraeli, būtų tokia gausi kaip marių smiltys, sugrįš tik jos likutis. Pražūtis nulemta, ji atplūs teisumo potvyniu.

[23]Taip! Viešpats, Galybių DIEVAS, naikinte sunaikins visą kraštą.

[24]Todėl Viešpats, Galybių DIEVAS, ir sako: „O mano tauta, kuri gyveni Sione! Nebijok asiro, nors muša jis tave spragilu, kelia prieš tave lazdą, kaip kadaise darė Egiptas,

[25]nes tik trumpą valandėlę truks mano įniršis ant tavęs, greitai aš juos sunaikinsiu savo pykčiu“.

[26]Tada Galybių VIEŠPATS kirs jiems botagu, kaip kirto Midjanui ties Orebo uola, ir išties savo lazdą viršum jūros, kaip padarė Egiptui.

[27]Tą dieną jo našta bus nuimta nuo tavo pečių, jo jungas – nuo tavo sprando.

Sanheribo įsiveržimas

Jis atžygiavo nuo Rimono

[28]ir užėmė Ajatą! Jis pražygiavo per Migroną! Jis paliko savo gurguoles prie Michmašo!

[29]Jis įveikė kalnų perėją: „Geba bus mūsų nakties būstinė!“ Ramos gyventojai pastiro iš siaubo, Sauliaus miesto Gibėjos žmonės išbėgiojo.

[30]Šauk visu balsu, Galimų dukterie! Įsiklausyk, Laiša! Atsiliepk jai, Anatote!

[31] Madmena se dispersa; os moradores de Gebim fogem para salvar-se.
[32] Nesse mesmo dia, a Assíria parará em Nobe; agitará o punho ao monte da filha de Sião, o outeiro de Jerusalém.
[33] Mas eis que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, cortará os ramos com violência, as árvores de alto porte serão derribadas, e as altivas serão abatidas.
[34] Cortará com o ferro as brenhas da floresta, e o Líbano cairá pela mão de um poderoso.

[31]Ištuštėjo Madmena, Gebimų gyventojai gelbėdamiesi pasipustė padus.
[32]Šiandien pat priešas apsistos prie Nobo, grūmos kumščiais Siono kalnui, Jeruzalės miestui!
[33]Štai baisia jėga nubloks juos Viešpats, Galybių DIEVAS, kaip nukirstas šakas nuo medžio. Išdidžiausi ir aukščiausi bus nukirsti ir pažeminti.
[34]Miško tankynes iškirs kirvis, ir didingieji Libano medžiai kris.

Isaías 11

O reinado pacífico do rebento de Jessé

[1] Do tronco de Jessé sairá um rebento, e das suas raízes, um renovo.
[2] Repousará sobre ele o Espírito do SENHOR, o Espírito de sabedoria e de entendimento, o Espírito de conselho e de fortaleza, o Espírito de conhecimento e de temor do SENHOR.
[3] Deleitar-se-á no temor do SENHOR; não julgará segundo a vista dos seus olhos, nem repreenderá segundo o ouvir dos seus ouvidos;
[4] mas julgará com justiça os pobres e decidirá com eqüidade a favor dos mansos da terra; ferirá a terra com a vara de sua boca e com o sopro dos seus lábios matará o perverso.
[5] A justiça será o cinto dos seus lombos, e a fidelidade, o cinto dos seus rins.
[6] O lobo habitará com o cordeiro, e o leopardo se deitará junto ao cabrito; o

Izaijo 11

Mesijo valdymas

[1]Iš Jesės kelmo išaugs atžala, iš jo šaknies pražys pumpuras.
[2]Ant jo ilsėsis VIEŠPATIES dvasia: išminties ir įžvalgos dvasia, patarimo ir narsumo dvasia, pažinimo ir VIEŠPATIES baimės dvasia;
[3]jo džiugesys bus VIEŠPATIES baimė. Jis teis ne pagal išorę, spręs ne pagal nuogirdas.
[4]Pagal teisumą jis teis vargšus, nešališkai spręs krašto vargdienių bylas. Savo burnos rykšte nuplaks žemę, savo lūpų pūstelėjimu atneš mirtį nedorėliui.
[5]Teisumas bus jo juosmens diržas, ištikimybė – strėnų juosta.
[6]Tada vilkas viešės pas avinėlį, leopardas guls greta ožiuko. Veršis ir liūtukas

bezerro, o leão novo e o animal cevado andarão juntos, e um pequenino os guiará.

maitinsis kartu: juos prižiūrės mažas vaikas.

[7] A vaca e a ursa pastarão juntas, e as suas crias juntas se deitarão; o leão comerá palha como o boi.

[7]Karvė ir lokė ganysis šalia, kartu gulės jų jaunikliai. Liūtas ės šiaudus kaip jautis.

[8] A criança de peito brincará sobre a toca da áspide, e o já desmamado meterá a mão na cova do basilisco.

[8]Kūdikis žais prie angies landynės, mažylis kiš ranką į gyvatės urvą.

[9] Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, porque a terra se encherá do conhecimento do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

[9]Visame mano šventajame kalne nebus vietos jokiai skriaudai nė jokiai niekšybei, nes žemė bus kupina VIEŠPATIES pažinimo, kaip jūra kupina vandenų.

Efraimo ir Judo susijungimas

[10] Naquele dia, recorrerão as nações à raiz de Jessé que está posta por estandarte dos povos; a glória lhe será a morada.

[10]Tą dieną Jesės šaknies, padarytos ženklu tautoms, ieškos pagonys, nes jos buveinė bus šlovinga.

A nova glória de Israel

[11] Naquele dia, o SENHOR tornará a estender a mão para resgatar o restante do seu povo, que for deixado, da Assíria, do Egito, de Patros, da Etiópia, de Elão, de Sinar, de Hamate e das terras do mar.

[11]Tą dieną Viešpats vėl išties ranką atsiimti savo tautos likučio, išlikusio Asirijoje ir Egipte, Patrose, Kuše, Etiopijoje, Elame, Šinare, Hamate ir jūros salose.

[12] Levantará um estandarte para as nações, ajuntará os desterrados de Israel e os dispersos de Judá recolherá desde os quatro confins da terra.

[12]Jis duos ženklą tautoms, surinks Izraelio tremtinius. Sutelks Judo išblaškytuosius iš keturių pasaulio šalių.

[13] Afastar-se-á a inveja de Efraim, e os adversários de Judá serão eliminados; Efraim não invejará a Judá, e Judá não oprimirá a Efraim.

[13]Išgaruos Efraimo pavydas, Judo priešai bus sunaikinti. Efraimas nebepavydės Judui, o Judas nebebus priešas Efraimui.

[14] Antes, voarão para sobre os ombros dos filisteus ao Ocidente; juntos, despojarão os filhos do Oriente; contra Edom e Moabe lançarão as mãos, e os filhos de Amom lhes serão sujeitos.

[14]Jie petys į petį puls filistinus vakaruose, kartu apiplėš kedemiečius. Edomas ir Moabas bus jų valdos, o Amonas – jų valdiniai.

[15] O SENHOR destruirá totalmente o braço do mar do Egito, e com a força do seu vento moverá a mão contra o Eufrates, e, ferindo-o, dividi-lo-á em sete canais, de sorte que qualquer o atravessará de sandálias.

[15]VIEŠPATS nusausins Egipto jūros liežuvį, grūmos kumščiu Eufratui, ir savo deginančiu vėju padalys jį į septynias vagas. Jį bus galima pereiti su sandalais.

[16] Haverá caminho plano para o restante do seu povo, que for deixado, da Assíria, como o houve para Israel no dia em que subiu da terra do Egito.

[16]O mano tautos likučiui, išlikusiam Asirijoje, bus vieškelis, kaip buvo Izraeliui, kai jis atėjo iš Egipto žemės.

Isaías 12

Canto de louvor pela restauração de Israel

[1] Orarás naquele dia: Graças te dou, ó SENHOR, porque, ainda que te iraste contra mim, a tua ira se retirou, e tu me consolas.

[2] Eis que Deus é a minha salvação; confiarei e não temerei, porque o SENHOR Deus é a minha força e o meu cântico; ele se tornou a minha salvação.

[3] Vós, com alegria, tirareis água das fontes da salvação.

[4] Direis naquele dia: Dai graças ao SENHOR, invocai o seu nome, tornai manifestos os seus feitos entre os povos, relembrai que é excelso o seu nome.

[5] Cantai louvores ao SENHOR, porque fez coisas grandiosas; saiba-se isto em toda a terra.

[6] Exulta e jubila, ó habitante de Sião, porque grande é o Santo de Israel no meio de ti.

Izaijo 12

Padėkos giesmė

[1]Tą dieną tu sakysi: „Dėkoju tau, VIEŠPATIE! Nors buvai įpykęs ant manęs, nugręžei savo įniršį ir paguodei mane.

[2]Dievas tikrai yra mano išganymas. Aš juo pasitikiu ir esu be baimės, nes jis mano tvirtybė ir mano giesmė, jis mano gelbėtojas!“

[3]Džiaugdamiesi semsitės vandens iš išganingųjų versmių. Tą dieną sakysite:

[4]„Dėkokite VIEŠPAČIUI, šaukitės jo vardo! Garsinkite tautoms jo darbus, skelbkite, koks iškilus jo vardas!

[5]Giedokite VIEŠPAČIUI šlovės giesmę, nes jis padarė nuostabų darbą. Težino tai visa žemė!

[6]Krykštauk ir džiūgauk, Siono mieste, nes iškilus tarp jūsų yra Izraelio Šventasis!“

Isaías 13

Profecia contra a Babilônia

Izaijo 13

Babilonas

[1] Sentença que, numa visão, recebeu Isaías, filho de Amoz, contra a Babilônia.

[1]Ištarmė apie Babiloną. Amoco sūnaus Izaijo regėjimas.

[2] Alçai um estandarte sobre o monte escalvado; levantai a voz para eles; acenai-lhes com a mão, para que entrem pelas portas dos tiranos.

[2]Ant plikos kalvos iškelkite ženklą, garsiai šaukite jiems, mokite ranka; tegu jie eina prie Didžiūnų vartų.

[3] Eu dei ordens aos meus consagrados, sim, chamei os meus valentes para executarem a minha ira, os que com exultação se orgulham.

[3]Savo pašventintiems kariams daviau įsakymą, savo šauniuosius gynėjus galiūnus pašaukiau, kad įgyvendintų mano įniršį.

[4] Já se ouve sobre os montes o rumor como o de muito povo, o clamor de reinos e de nações já congregados. O SENHOR dos Exércitos passa revista às tropas de guerra.

[4]Įsiklausykite! Dundesys kalnuose, tarsi plauktų minios žmonių! Įsiklausykite! Ūžesys karalysčių, renkasi tautos! Galybių VIEŠPATS rikiuoja pulkus karui!

[5] Já vêm de um país remoto, desde a extremidade do céu, o SENHOR e os instrumentos da sua indignação, para destruir toda a terra.

[5]Jie atžygiuoja iš tolimo krašto, iš anapus akiračio, VIEŠPATS ir jo pykčio įrankiai nuniokoti visai žemei.

[6] Uivai, pois está perto o Dia do SENHOR; vem do Todo-Poderoso como assolação.

[6]Vaitokite, nes VIEŠPATIES diena jau arti; ji ateis kaip sunaikinimas iš Visagalio.

[7] Pelo que todos os braços se tornarão frouxos, e o coração de todos os homens se derreterá.

[7]Todėl visų rankos svyra, kiekvieno širdis tirpsta

[8] Assombrar-se-ão, e apoderar-se-ão deles dores e ais, e terão contorções como a mulher parturiente; olharão atônitos uns para outros; o seu rosto se tornará rosto flamejante.

[8]iš siaubo. Skausmai ir kančios juos apims, jie raitysis kaip gimdyvės. Apstulbę žvelgs vienas į kitą, ir jų veidai degs iš gėdos.

[9] Eis que vem o Dia do SENHOR, dia cruel, com ira e ardente furor, para converter a terra em assolação e dela destruir os pecadores.

[9]Tikrai ateina VIEŠPATIES diena, pilna įniršio ir degančio pykčio; ji pavers kraštą tyrlaukiais, sunaikins jame nusidėjėlius!

[10] Porque as estrelas e constelações dos céus não darão a sua luz; o sol, logo ao

[10]Dangaus žvaigždės ir žvaigždynai nebeduoda šviesos, teka užtemusi saulė, nebešvyti mėnulis.

nascer, se escurecerá, e a lua não fará resplandecer a sua luz.

[11] Castigarei o mundo por causa da sua maldade e os perversos, por causa da sua iniqüidade; farei cessar a arrogância dos atrevidos e abaterei a soberba dos violentos.

[12] Farei que os homens sejam mais escassos do que o ouro puro, mais raros do que o ouro de Ofir.

[13] Portanto, farei estremecer os céus; e a terra será sacudida do seu lugar, por causa da ira do SENHOR dos Exércitos e por causa do dia do seu ardente furor.

[14] Cada um será como a gazela que foge e como o rebanho que ninguém recolhe; cada um voltará para o seu povo e cada um fugirá para a sua terra.

[15] Quem for achado será traspassado; e aquele que for apanhado cairá à espada.

[16] Suas crianças serão esmagadas perante eles; a sua casa será saqueada, e sua mulher, violada.

[17] Eis que eu despertarei contra eles os medos, que não farão caso de prata, nem tampouco desejarão ouro.

[18] Os seus arcos matarão os jovens; eles não se compadecerão do fruto do ventre; os seus olhos não pouparão as crianças.

[19] Babilônia, a jóia dos reinos, glória e orgulho dos caldeus, será como Sodoma e Gomorra, quando Deus as transtornou.

[20] Nunca jamais será habitada, ninguém morará nela de geração em geração; o arábio não armará ali a sua tenda, nem

[11]Nubausiu pasaulį už jo blogį ir nedorėlius už jų kaltę. Sutramdysiu įžūliųjų išdidumą, pažeminsiu tironų įžūlumą.

[12]Mariuosius padarysiu retesnius už gryną auksą, žmones – retesnius už auksą iš Ofyro.

[13]Tada sudrebinsiu dangų, ir žemė bus išjudinta iš savo vietos nuo Galybių VIEŠPATIES įniršio tą jo degančio pykčio dieną.

[14]Tada lyg gazelė, medžiotojo vejama, lyg banda be kerdžiaus, kuris ją ganytų, kiekvienas atsigręš į savo tautą, kiekvienas bėgs į savo kraštą.

[15]Kas tik bus pagautas, tas bus nudurtas; visi, kurie bus pagauti, kris nuo kalavijo.

[16]Jų kūdikiai bus sutraiškyti jų akyse, namai išplėšti, žmonos išniekintos.

[17]Štai aš kurstau prieš juos medus; jiems sidabras neturi vertės, auksu jie nesidžiaugia.

[18]Jų lankai išguldys jaunus vyrus; jiems nebus gaila kūdikių, jie nepaliks gyvų vaikų.

[19]Babilonas, karalysčių pažiba, chaldėjų šlovė ir pasididžiavimas, bus Dievo sunaikintas kaip Sodoma ir Gomora.

[20]Niekas jame nebeįsikurs, niekas nebegyvens per kartų kartas. Ten joks

tampouco os pastores farão ali deitar os seus rebanhos.

[21] Porém, nela, as feras do deserto repousarão, e as suas casas se encherão de corujas; ali habitarão os avestruzes, e os sátiros pularão ali.

[22] As hienas uivarão nos seus castelos; os chacais, nos seus palácios de prazer; está prestes a chegar o seu tempo, e os seus dias não se prolongarão.

arabas neskleis palapinės, ten piemenys neguldys savo kaimenių.

[21]Vien dykumų žvėrys ten gulsis, o namai bus pilni pelėdų. Ten veisis stručiai, ten šokinės satyrai.

[22]Dykumų žvėrys stūgaus jo rūmuose, šakalai kauks jo puošniose menėse. Jo valanda jau čia pat, jo dienos jau suskaitytos.

Isaías 14

Hino triunfal sobre a queda da Babilônia

[1] Porque o SENHOR se compadecerá de Jacó, e ainda elegerá a Israel, e os porá na sua própria terra; e unir-se-ão a eles os estrangeiros, e estes se achegarão à casa de Jacó.

[2] Os povos os tomarão e os levarão aos lugares deles, e a casa de Israel possuirá esses povos por servos e servas, na terra do SENHOR; cativarão aqueles que os cativaram e dominarão os seus opressores.

[3] No dia em que Deus vier a dar-te descanso do teu trabalho, das tuas angústias e da dura servidão com que te fizeram servir,

[4] então, proferirás este motejo contra o rei da Babilônia e dirás: Como cessou o opressor! Como acabou a tirania!

[5] Quebrou o SENHOR a vara dos perversos e o cetro dos dominadores,

[6] que feriam os povos com furor, com golpes incessantes, e com ira dominavam as nações, com perseguição irreprimível.

Izaijo 14

Babilono karalius

[1]Pasigailėjęs Jokūbo, VIEŠPATS vėl išsirinks Izraelį ir apgyvendins juos jų pačių žemėje. Tada prie jų dėsis svetimšaliai ir glausis prie Jokūbo namų.

[2]Izraelis juos pasiims, parsives į savo tėviškę ir laikys juos kaip vergus bei verges VIEŠPATIES žemėje, paims į nelaisvę tuos, kurie juos laikė belaisviais, valdys savo engėjus.

[3]Tą dieną, kai VIEŠPATS suteiks tau atilsį nuo kančios ir baimių, nuo nuožmios vergijos, kurioje vergavai,

[4]tu užtrauksi patyčių giesmę Babilono karaliui: Tai priėjo liepto galą engėjas! Tai nutilo jo įnirtis!

[5]VIEŠPATS sutrupino nedorėlių lazdą, tironų skeptrą,

[6]kuris pliekė žmones įnirtingai be perstojo, smaugė tautas žiauria priespauda.

7 Já agora descansa e está sossegada toda a terra. Todos exultam de júbilo.
8 Até os ciprestes se alegram sobre ti, e os cedros do Líbano exclamam: Desde que tu caíste, ninguém já sobe contra nós para nos cortar.
9 O além, desde o profundo, se turba por ti, para te sair ao encontro na tua chegada; ele, por tua causa, desperta as sombras e todos os príncipes da terra e faz levantar dos seus tronos a todos os reis das nações.
10 Todos estes respondem e te dizem: Tu também, como nós, estás fraco? E és semelhante a nós?
11 Derribada está na cova a tua soberba, e, também, o som da tua harpa; por baixo de ti, uma cama de gusanos, e os vermes são a tua coberta.
12 Como caíste do céu, ó estrela da manhã, filho da alva! Como foste lançado por terra, tu que debilitavas as nações!
13 Tu dizias no teu coração: Eu subirei ao céu; acima das estrelas de Deus exaltarei o meu trono e no monte da congregação me assentarei, nas extremidades do Norte;
14 subirei acima das mais altas nuvens e serei semelhante ao Altíssimo.
15 Contudo, serás precipitado para o reino dos mortos, no mais profundo do abismo.
16 Os que te virem te contemplarão, hão de fitar-te e dizer-te: É este o homem que fazia estremecer a terra e tremer os reinos?

7Visa žemė ramiai ilsisi, linksmai valiuoja.

8Dėl tavo likimo džiūgauja net kiparisai ir Libano kedrai: ,,Nuo tada, kai buvai parblokštas, niekas nebeateina mūsų kirsti“.

9Šeolas po žeme ruošiasi tave priimti, žadina visų žemės valdovų šešėlius tave pasveikinti ir kelia iš sostų visų tautų karalius.

10Visi prabyla ir sako tau: ,,Dabar tu bejėgis, kaip ir mes! Tu toks pat, kaip mes!

11Tavo didybė ir visa tavo arfų muzika nugramzdinta į Šeolą. Tavo guolis – lervos, o tavo apklotas – kirmėlės“.

12Tai nupuolei iš dangaus, Aušrini, aušros sūnau! Kaip tave sukniubdė ant žemės, tave, kuris išguldei tautas!

13Kadaise manei savo širdyje: ,,Užlipsiu į dangų, viršum Dievo žvaigždžių iškelsiu savo sostą. Atsisėsiu ant kalno, kur renkasi dievai, pačiuose Šiaurės pakraščiuose.

14Užlipsiu ant aukščiausių debesų ir prilygsiu Aukščiausiajam!“

15Bet buvai nugramzdintas žemyn į Šeolą, į pačias kapo gelmes.

16Visi pamatę tave sutriks; žvelgs į tave ir klaus: ,,Nejaugi čia tas žmogus, kuris sudrebino žemę ir sunaikino karalystes;

[17] Que punha o mundo como um deserto e assolava as suas cidades? Que a seus cativos não deixava ir para casa?

[18] Todos os reis das nações, sim, todos eles, jazem com honra, cada um, no seu túmulo.

[19] Mas tu és lançado fora da tua sepultura, como um renovo bastardo, coberto de mortos traspassados à espada, cujo cadáver desce à cova e é pisado de pedras.

[20] Com eles não te reunirás na sepultura, porque destruíste a tua terra e mataste o teu povo; a descendência dos malignos jamais será nomeada.

[21] Preparai a matança para os filhos, por causa da maldade de seus pais, para que não se levantem, e possuam a terra, e encham o mundo de cidades.

[22] Levantar-me-ei contra eles, diz o SENHOR dos Exércitos; exterminarei de Babilônia o nome e os sobreviventes, os descendentes e a posteridade, diz o SENHOR.

[23] Reduzi-la-ei a possessão de ouriços e a lagoas de águas; varrê-la-ei com a vassoura da destruição, diz o SENHOR dos Exércitos.

Profecia contra os assírios

[24] Jurou o SENHOR dos Exércitos, dizendo: Como pensei, assim sucederá, e, como determinei, assim se efetuará.

[25] Quebrantarei a Assíria na minha terra e nas minhas montanhas a pisarei, para que o seu jugo se aparte de Israel, e a sua carga se desvie dos ombros dele.

[17]kuris pavertė pasaulį dykuma, išgriovė miestus, savo belaisviams niekuomet neatvėrė kalėjimo vartų?“

[18]Visi tautų karaliai guli garbingai, kiekvienas savo kape.

[19]Bet tu neturi kapo; tavo lavonas išmestas pūti, užverstas kūnais karių, kritusių mūšyje, įmestas su jais į uolėtą duobę ir sutryptas.

[20]Kadangi siaubei savo kraštą ir žudei savo žmones, tu nebūsi palaidotas kaip kiti karaliai! Per amžius tenebūna minimi nedorėlio palikuonys!

[21]Renkitės išžudyti jo sūnus už tėvo kaltes, kad nebepakiltų ir neužvaldytų žemės, neužstatytų pasaulio miestais!

[22]„Pakilsiu prieš juos, – kalba Galybių VIEŠPATS, – sunaikinsiu Babilono ir vardą, ir jo likutį, ir vaikus, ir palikuonis, – kalba VIEŠPATS! –

[23]Paversiu jį ežių valda, pažliugusia bala, nušluosiu jį pražūties šluota!“ – kalba Galybių VIEŠPATS.

Asirija

[24]Galybių VIEŠPATS prisiekė, sakydamas: ,,Ką sumaniau, tai ir bus, ką nusprendžiau, tai ir įvyks.

[25]Sutriuškinsiu Asiriją savo krašte, sutrypsiu ją savo kalnuose. Tada nukris jos jungas nuo jų, našta nuo jų pečių“.

[26] Este é o desígnio que se formou concernente a toda a terra; e esta é a mão que está estendida sobre todas as nações.

[27] Porque o SENHOR dos Exércitos o determinou; quem, pois, o invalidará? A sua mão está estendida; quem, pois, a fará voltar atrás?

Profecia contra os filisteus

[28] No ano em que morreu o rei Acaz, foi pronunciada esta sentença:

[29] Não te alegres, tu, toda a Filístia, por estar quebrada a vara que te feria; porque da estirpe da cobra sairá uma áspide, e o seu fruto será uma serpente voadora.

[30] Os primogênitos dos pobres serão apascentados, e os necessitados se deitarão seguros; mas farei morrer de fome a tua raiz, e serão destruídos os teus sobreviventes.

[31] Uiva, ó porta; grita, ó cidade; tu, ó Filístia toda, treme; porque do Norte vem fumaça, e ninguém há que se afaste das fileiras.

[32] Que se responderá, pois, aos mensageiros dos gentios? Que o SENHOR fundou a Sião, e nela encontram refúgio os aflitos do seu povo.

Isaías 15

Profecia contra Moabe

[1] Sentença contra Moabe. Certamente, numa noite foi assolada Ar de Moabe e ela está destruída; certamente, numa noite foi assolada Quir de Moabe e ela está destruída.

[26]Tai užmojis, pateiktas visai žemei, tai ranka, pakelta prieš visas tautas.

[27]Ką Galybių VIEŠPATS nusprendė, kas galės panaikinti? Kai jo ranka pakelta, kas galės ją atitraukti?

Filistija

[28]Tais metais, kai mirė karalius Ahazas, buvo paskelbta ši ištarmė:

[29]Filistijos gyventojai, jus plakęs vėzdas sulaužytas, bet jums nėra ko džiūgauti. Iš nugaišusio žalčio šaknies išdygs dar piktesnė angis, jo palikuonis – skrajojantis slibinas!

[30]Vargšai ras mano ganyklose sau peno, saugią užeigą ras vargšai, bet tavo palikuonis išmarinsiu badu; badas sunaikins net tavo likutį.

[31]Vaitokite, vartai! Šaukis pagalbos, mieste! Drebėk, visa Filistijos žeme! Iš šiaurės kyla dūmai; jo gretose nerasi atsilikusio kario.

[32]O kokį atsakymą gaus tos tautos pasiuntiniai? „Sionas – VIEŠPATIES įkurtas, jame randa prieglobstį jo tautos varguoliai“.

Izaijo 15

Moabas

[1]Ištarmė apie Moabą. Ak, tą naktį, kai Aro miestas buvo apiplėštas, Moabas buvo sunaikintas! Ak, tą naktį, kai Kiro miestas buvo apiplėštas, Moabas buvo sunaikintas!

[2] Sobe-se ao templo e a Dibom, aos altos, para chorar; nos montes Nebo e Medeba, lamenta Moabe; todas as cabeças se tornam calvas, e toda barba é rapada.
[3] Cingem-se de panos de saco nas suas ruas; nos seus terraços e nas suas praças, andam todos uivando e choram abundantemente.
[4] Tanto Hesbom como Eleale andam gritando; até Jaza se ouve a sua voz; por isso, os armados de Moabe clamam; a sua alma treme dentro dele.
[5] O meu coração clama por causa de Moabe, cujos fugitivos vão até Zoar, novilha de três anos; vão chorando pela subida de Luíte e no caminho de Horonaim levantam grito de desespero;
[6] porque as águas de Ninrim desaparecem; seca-se o pasto, acaba-se a erva, e já não há verdura alguma,
[7] pelo que o que pouparam, o que ganharam e depositaram eles mesmos levam para além das torrentes dos salgueiros;
[8] porque o pranto rodeia os limites de Moabe; até Eglaim chega o seu clamor, e ainda até Beer-Elim, o seu lamento;
[9] porque as águas de Dimom estão cheias de sangue; pois ainda acrescentarei a Dimom: leões contra aqueles que escaparem de Moabe e contra os restantes da terra.

Isaías 16

[2]Dibono gyventojai lipa verkti į aukštumų alką. Moabo žmonės klykia iš širdgėlos dėl Nebojo ir Madebos likimo. Visų galvos plikos, visų barzdos nukirptos.

[3]Žmonės gatvėse vilki ašutines, dejuoja ir verkia, ant stogų ir aikštėse visi plūsta ašaromis.

[4]Hešbonas ir Elealė šaukiasi pagalbos, jų šauksmas girdėti net Jahace. Dėl to net Moabo kariai virto bailiais, jų drąsa dingo.

[5]Mano širdis verkia dėl Moabo! Jo bėgliai pasiekia net Coarą, Eglat Šelišiją; vieni Luhito keliu kopia verkdami, kiti ant kelio į Horonaimus klykia iš sielvarto.

[6]Ak, Nimrimų vandenys tapo tyrlaukiais! Pievos išdžiūvusios, žolė nuvytusi, nebėra jokios žalumos.

[7]Todėl žmonės savo labą gabena, visą susikrautą turtą gabena į kitą Gluosnių sausvagės pusę.

[8]Ak, visame Moabo krašte girdėti klyksmo aidai! Ligi pat Eglaimų miesto tas verksmas, net ligi Beer Elimų miesto tas dejavimas.

[9]Ak, plūsta krauju Dimono vandenys! Bet aš užleisiu dar didesnę negandą ant Dimono: liūtus ant bėglių iš Moabo ir ant pasiliekančių krašte!

Izaijo 16

[1] Enviai cordeiros ao dominador da terra, desde Sela, pelo deserto, até ao monte da filha de Sião.

[2] Como pássaro espantado, lançado fora do ninho, assim são as filhas de Moabe nos vaus do Arnom, que dizem:

[3] Dá conselhos, executa o juízo e faze a tua sombra no pino do meio-dia como a noite; esconde os desterrados e não descubras os fugitivos.

[4] Habitem entre ti os desterrados de Moabe, serve-lhes de esconderijo contra o destruidor. Quando o homem violento tiver fim, a destruição for desfeita e o opressor deixar a terra,

[5] então, um trono se firmará em benignidade, e sobre ele no tabernáculo de Davi se assentará com fidelidade um que julgue, busque o juízo e não tarde em fazer justiça.

[6] Temos ouvido da soberba de Moabe, soberbo em extremo; da sua arrogância, do seu orgulho e do seu furor; a sua jactância é vã.

[7] Portanto, uivará Moabe, cada um por Moabe; gemereis profundamente abatidos pelas pastas de uvas de Quir-Haresete.

[8] Porque os campos de Hesbom estão murchos; os senhores das nações talaram os melhores ramos da vinha de Sibma, que se estenderam até Jazer e se perderam no deserto, sarmentos que se estenderam e passaram além do mar.

[1]Ėriukų siųskite krašto valdovui iš Selos dykumoje į Siono dukters kalną.

[2]Moabo dukterys būriuojasi prie Arnono brastų kaip išbaidyti paukščiai, kaip jaunikliai, išmesti iš lizdo:

[3]„Duoki patarimą, užjauski! Tebūna tavo šešėlis jiems it vėsi naktis vidurdienio karštyje; duoki pastogę benamiams, neišduok pabėgėlių.

[4]Tegyvena Moabo benamiai pas tave, būk jiems prieglobstis nuo grobiko“. Kai pasibaigs siautėjimas, liausis plėšikavimas, ir niokotojai pasitrauks iš krašto,

[5]sostas bus saugus dėl ištikimos meilės Dovydo palapinėje. Jame sėdės ištikimas teisėjas, siekiantis teisingumo ir stropiai vykdantis teisumą.

[6]Girdėjome apie Moabo išdidumą – be saiko buvo išdidus, – apie jo išpuikusį, pasipūtusį įžūlumą. Tai tik tušti plepalai!

[7]Terauda Moabo žmonės Moabo, terauda visas kraštas! Kir Hareseto razinų plokštainių jie liūdi, širdgėlos apimti.

[8]Hešbono atšlaičių vynuogynai ir Sibmos vijokliniai vynmedžiai sunaikinti, nors jų raudonos kekės kadaise ir nugirdė tautų viešpačius, nors kadaise jie raizgėsi iki pat Jazero ir driekėsi per dykumą, nors kadaise jų šakos plėtojosi ir tiesėsi anapus jūros.

[9] Pelo que prantearei, com o pranto de Jazer, a vinha de Sibma; regar-te-ei com as minhas lágrimas, ó Hesbom, ó Eleale; pois, sobre os teus frutos de verão e sobre a tua vindima, caiu já dos inimigos o eia, como o de pisadores.

[9]Todėl verkiu Sibmos vynmedžių, lygiai kaip verkiu Jazero. Laistau tave ašaromis, o Hešbone ir Eleale, nes tavo vasaros vaisius ir pjūtį užgožė kovos šūksniai.

[10] Fugiu a alegria e o regozijo do pomar; nas vinhas já não se canta, nem há júbilo algum; já não se pisarão as uvas nos lagares. Eu fiz cessar o eia dos pisadores.

[10]Iš sodų prapuolė džiaugsmas ir linksmybė, vynuogynuose nebėra dainų ir džiugaus klegesio, vyno spaudyklose nėra kam traiškyti kekių; nutilo vynuogių rinkėjų garsai.

[11] Pelo que por Moabe vibra como harpa o meu íntimo, e o meu coração, por Quir-Heres.

[11]Todėl dėl Moabo mano širdis rauda tarsi lyra, aš dejuoju dėl Kir Hereso.

[12] Ver-se-á como Moabe se cansa nos altos, como entra no santuário a orar e nada alcança.

[12]Pavargę savo aukštumų alkuose, Moabo žmonės eis melstis į savo šventyklą. Bet iš to nebus jiems jokios naudos.

[13] Esta é a palavra que o SENHOR há muito pronunciou contra Moabe.

[13]Tai žodis, kurį anksčiau buvo ištaręs VIEŠPATS apie Moabą.

[14] Agora, porém, o SENHOR fala e diz: Dentro de três anos, tais como os de jornaleiros, será envilecida a glória de Moabe, com toda a sua grande multidão; e o restante será pouco, pequeno e débil.

[14]DabarVIEŠPATS sako: „Po trejų metų – samdinio metų – Moabo didybė bus pažeminta. Nors jis ir turi daug gyventojų, liks tik likutis, mažutis ir silpnas“.

Isaías 17

Profecia contra Damasco e Efraim

[1] Sentença contra Damasco. Eis que Damasco deixará de ser cidade e será um montão de ruínas.

[2] As cidades de Aroer serão abandonadas; hão de ser para os rebanhos, que aí se deitarão sem haver quem os espante.

[3] A fortaleza de Efraim desaparecerá, como também o reino de Damasco e o restante da Síria; serão como a glória dos

Izaijo 17

Damaskas

[1]Ištarmė apie Damaską. Tikėk manimi, Damaskas liausis buvęs miestu; jis taps griuvėsiais.

[2]Aroero miestai bus apleisti ir priklausys kaimenėms; ten jos ramiai gulinės, ir nebus kam jų baidyti.

[3]Efraimas praras savo tvirtoves, o Damaskas – karalystę. Aramo likutis turės

filhos de Israel, diz o SENHOR dos Exércitos.	tą pačią didybę, kaip ir izraelitai. – Tai Galybių VIEŠPATIES žodis! –
[4] Naquele dia, a glória de Jacó será apoucada, e a gordura da sua carne desaparecerá.	[4]Tą dieną Jokūbo didybė sunyks, jo apkūnumas sumenks.
[5] Será, quando o segador ajunta a cana do trigo e com o braço sega as espigas, como quem colhe espigas, como quem colhe espigas no vale dos Refains.	[5]Tarsi glėbys šiaudų pjovėjui, kai pjūties metu jis nuima dirvos derlių, arba kai renkamos varpos Refajų slėnyje,
[6] Mas ainda ficarão alguns rabiscos, como no sacudir da oliveira; duas ou três azeitonas na ponta do ramo mais alto, e quatro ou cinco nos ramos mais exteriores de uma árvore frutífera, diz o SENHOR, Deus de Israel.	[6]iš jo liks tik išrankos, panašiai kaip raškant alyvmedį lieka dvi ar trys alyvos pačioje viršūnėje, keturios ar penkios žemiau ant šakų. – Tai VIEŠPATIES, Izraelio Dievo, žodis.
[7] Naquele dia, olhará o homem para o seu Criador, e os seus olhos atentarão para o Santo de Israel.	[7]Tą dieną žmonės kreips žvilgsnį į savo Kūrėją, jų akys kryps į Izraelio Šventąjį.
[8] E não olhará para os altares, obra das suas mãos, nem atentará para o que fizeram seus dedos, nem para os postes-ídolos, nem para os altares do incenso.	[8]Jie nebežvelgs į aukurus, savo rankų darbus, nebesikliaus tuo, ką jų rankos padarė šventaisiais stulpais ar smilkalų aukurais.
[9] Naquele dia, serão as suas cidades fortes como os lugares abandonados no bosque ou sobre o cimo das montanhas, os quais outrora foram abandonados ante os filhos de Israel, e haverá assolação;	[9]Tą dieną jų galingieji miestai bus tušti kaip miestai, kuriuos paliko amoritai ir hivai, pabūgę izraelitų. Nusiaubti bus visi!
[10] porquanto te esqueceste do Deus da tua salvação e não te lembraste da Rocha da tua fortaleza. Ainda que faças plantações formosas e plantes mudas de fora,	[10]Juk tu pamiršai Dievą, kuris tave gelbsti, neatmeni Uolos, savo priebėgos. Todėl veisk, jei nori, šventuosius sodus ir sodink juose svetimų vynuogių atžalas!
[11] e, no dia em que as plantares, as fizeres crescer, e na manhã seguinte as fizeres florescer, ainda assim a colheita voará no dia da tribulação e das dores incuráveis.	[11]Nors ir užaugintum jas tą pačią dieną, kai sodinai, ir padarytum, kad kitą rytą tavo daigai pražystų, derlius pradings baisios nelaimės ir tikros pražūties dieną.

[12] Ai do bramido dos grandes povos que bramam como bramam os mares, e do rugido das nações que rugem como rugem as impetuosas águas!

[13] Rugirão as nações, como rugem as muitas águas, mas Deus as repreenderá, e fugirão para longe; serão afugentadas como a palha dos montes diante do vento e como pó levado pelo tufão.

[14] Ao anoitecer, eis que há pavor, e, antes que amanheça o dia, já não existem. Este é o quinhão daqueles que nos despojam e a sorte daqueles que nos saqueiam.

Isaías 18

Profecia contra a Etiópia

[1] Ai da terra onde há o roçar de muitas asas de insetos, que está além dos rios da Etiópia;

[2] que envia embaixadores por mar em navios de papiro sobre as águas, dizendo: Ide, mensageiros velozes, a uma nação de homens altos e de pele brunida, a um povo terrível, de perto e de longe; a uma nação poderosa e esmagadora, cuja terra os rios dividem.

[3] Vós, todos os habitantes do mundo, e vós, os moradores da terra, quando se arvorar a bandeira nos montes, olhai; e, quando se tocar a trombeta, escutai.

[4] Porque assim me disse o SENHOR: Olhando da minha morada, estarei calmo como o ardor quieto do sol resplandecente, como a nuvem do orvalho no calor da sega.

[12]Ak, koks ūžesys nesuskaitomų tautų, jų šniokštimas tarsi marių mūša! Triukšmauja, ūžia tautos, kaip galingos bangos; toks ūžesys tautų!

[13]Nerimsta, ūžia tautos kaip šėlstantis potvynis, bet VIEŠPATS pagrūmos joms, ir visos išlakstys toli, bus išsklaidytos, kaip šapus kalnuose išsklaido vėjas, kaip dulkių verpetą nuneša vėtra.

[14]Koks siaubas vakare! Nors rytas dar neišaušo, jo jau nebėra! Tokia dalia bus tų, kurie mus siaubia, toks likimas tų, kurie mus plėšia.

Izaijo 18

Kušas

[1]Ak, dūzgiančių vabzdžių žeme anapus Kušo upių,

[2]siunčianti pasiuntinius per jūrą, papiruso laivais per vandenis! Keliaukite atgal, eiklieji pasiuntiniai, pas žmones aukštaūgius ir švelniaodžius, pas gentį, kurios bijoma arti ir toli, pas stiprią ir pergalingą tautą, kurios valdas vagoja upės.

[3]Visi, kurie esate pasaulyje, visi žemės gyventojai, kai ženklas bus iškeltas ant kalno, žiūrėkite! Kai sugaus ragas, klausykitės!

[4]Juk taip man kalbėjo VIEŠPATS: „Aš stebėsiu iš savo būsto ramus kaip kaitra saulės blizgesyje, kaip rasos garai pjūties kaitroje.

[5] Porque antes da vindima, caída já a flor, e quando as uvas amadurecem, então, podará os sarmentos com a foice e cortará os ramos que se estendem.

[6] Serão deixados juntos às aves dos montes e aos animais da terra; sobre eles veranearão as aves de rapina, e todos os animais da terra passarão o inverno sobre eles.

[7] Naquele tempo, será levado um presente ao SENHOR dos Exércitos por um povo de homens altos e de pele brunida, povo terrível, de perto e de longe; por uma nação poderosa e esmagadora, cuja terra os rios dividem, ao lugar do nome do SENHOR dos Exércitos, ao monte Sião.

[5]Dar prieš vynuogių rinkimą, žiedams nužydėjus ir vynuogių kekėms ėmus sirpti, jis genekliu apgenės šakeles ir šalin numes nupjaustytus metūglius.

[6]Visi jie bus palikti plėšrūnams kalnų paukščiams ir laukų žvėrims. Plėšrūnai paukščiai maitinsis jais vasarą, o laukų žvėrys – žiemą“.

[7]Tuomet tauta žmonių, aukštaūgių ir švelniaodžių, gentis, kurios bijoma arti ir toli, stiprioji ir pergalingoji tauta, kurios kraštą vagoja upės, atneš dovanų Galybių VIEŠPAČIUI į Siono kalną – vietą, kurioje būna GalybiųVIEŠPATIES vardas.

Isaías 19

Profecia contra o Egito

[1] Sentença contra o Egito. Eis que o SENHOR, cavalgando uma nuvem ligeira, vem ao Egito; os ídolos do Egito estremecerão diante dele, e o coração dos egípcios se derreterá dentro deles.

[2] Porque farei com que egípcios se levantem contra egípcios, e cada um pelejará contra o seu irmão e cada um contra seu próximo; cidade contra cidade, reino contra reino.

[3] O espírito dos egípcios se esvaecerá dentro deles, e anularei o seu conselho; eles consultarão os seus ídolos, e encantadores, e necromantes, e feiticeiros.

[4] Entregarei os egípcios nas mãos de um senhor duro, e um rei feroz os dominará, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Izaijo 19

Egiptas

[1]Ištarmė apie Egiptą. Žiūrėk! VIEŠPATS, keliaudamas ant greito debesies, ateina į Egiptą. Egipto stabai dreba prieš jį, apmiršta širdis krūtinėje egiptiečiams.

[2]Sukelsiu egiptiečius prieš egiptiečius; jie stos į kovą vienas prieš kitą: brolis prieš brolį, kaimynas prieš kaimyną, miestas prieš miestą, karalystė prieš karalystę.

[3]Blėsta drąsa egiptiečių širdyse; jų planus aš paversiu niekais. Jie kreipsis į stabus ir kerėtojus, iššaukiančius mirusiųjų vėles ir buriančius žmogui ateitį.

[4]Egiptą atiduosiu nuožmiam valdovui į rankas, žiaurus karalius jiems viešpataus. – Tai Viešpaties, Galybių DIEVO, žodis. –

[5] Secarão as águas do Nilo, e o rio se tornará seco e árido.

[6] Os canais exalarão mau cheiro, e os braços do Nilo diminuirão e se esgotarão; as canas e os juncos se murcharão.

[7] A relva que está junto ao Nilo, junto às suas ribanceiras, e tudo o que foi semeado junto dele se secarão, serão levados pelo vento e não subsistirão.

[8] Os pescadores gemerão, suspirarão todos os que lançam anzol ao rio, e os que estendem rede sobre as águas desfalecerão.

[9] Consternar-se-ão os que trabalham em linho fino e os que tecem pano de algodão.

[10] Os seus grandes serão esmagados, e todos os jornaleiros andarão de alma entristecida.

[11] Na verdade, são néscios os príncipes de Zoã; os sábios conselheiros de Faraó dão conselhos estúpidos; como, pois, direis a Faraó: Sou filho de sábios, filho de antigos reis?

[12] Onde estão agora os teus sábios? Anunciem-te agora ou informem-te do que o SENHOR dos Exércitos determinou contra o Egito.

[13] Loucos se tornaram os príncipes de Zoã, enganados estão os príncipes de Mênfis; fazem errar o Egito os que são a pedra de esquina das suas tribos.

[14] O SENHOR derramou no coração deles um espírito estonteante; eles fizeram estontear o Egito em toda a sua obra,

[5]Jūros vandenys nuseks, išdžius nuslūgęs Nilas.

[6]Dvoks jo kanalai, Egipto upės nuseks ir išdžius. Nuvys nendrės ir meldai,

[7]liūnsargės Nilo pakrantėse, pasėliai laukuose palei Nilą; viskas nudžius, pakils su vėjais ir išnyks.

[8]Dejuos ir aimanuos žvejai; visi, kas merkia meškeres į Nilą ir meta tinklus į vandenis, vilties netekę skųsis.

[9]Ir linų apdirbėjai bus nevilties pagauti, linų plūkėjos ir audėjai išblykš.

[10]Audėjai bus sužlugdyti, visi samdiniai prislėgti.

[11]Tikri pakvaišėliai – tie Coano valdovai! Išmintingiausi faraono patarėjai duoda kvailą patarimą. Kaip drįstate sakyti faraonui: ,,Aš – sūnus išminčių, aš – sūnus senovės karalių“?

[12]Kur jie? Kur tie tavo išminčiai? Tepasako jie tau, kad žinotumėte, ką Galybių VIEŠPATS Egiptui yra lėmęs.

[13]Coano valdovai tapo pakvaišėliais, Nofo valdovai patys save prigavo. Kilčių vadai nuvedė Egiptą į klystkelius.

[14]VIEŠPATS juos apkvaišino svaigulio dvasia; jie padarys, kad Egiptas šlitinės savo žygiuose, kaip girtas šlitinėja savo vėmale.

como o bêbado quando cambaleia no seu vômito.

15 Não aproveitará ao Egito obra alguma que possa ser feita pela cabeça ou cauda, pela palma ou junco.

15Egipte nebus ką daryti nei galvai, nei uodegai, nei palmei, nei nendrei.

16 Naquele dia, os egípcios serão como mulheres; tremerão e temerão ao levantar-se da mão do SENHOR dos Exércitos, que ele agitará contra eles.

16Tą dieną egiptiečiai bus lyg moterys, jie drebės iš baimės, kai GalybiųVIEŠPATS pakels ranką prieš juos.

17 A terra de Judá será espanto para o Egito; todo aquele que dela se lembrar encher-se-á de pavor por causa do propósito do SENHOR dos Exércitos, do que determinou contra eles.

17Ir Judo kraštas kels egiptiečiams siaubą. Kai tik prisimins Judą, sudrebės iš baimės dėl užmojo, kurį GalybiųVIEŠPATS bus jiems sumanęs.

18 Naquele dia, haverá cinco cidades na terra do Egito que falarão a língua de Canaã e farão juramento ao SENHOR dos Exércitos; uma delas se chamará Cidade do Sol.

18Tą dieną Egipto krašte bus penki miestai, kurie kalbės Kanaano kalba ir duos priesaikas Galybių VIEŠPATIES vardan. Vienas jų vadinsis Ir Haheresas – Saulės miestas.

19 Naquele dia, o SENHOR terá um altar no meio da terra do Egito, e uma coluna se erigirá ao SENHOR na sua fronteira.

19Tą dieną Egipto krašto viduryje stovės aukuras Galybių VIEŠPAČIUI, o prie krašto sienų – akmens stulpas VIEŠPAČIUI.

20 Servirá de sinal e de testemunho ao SENHOR dos Exércitos na terra do Egito; ao SENHOR clamarão por causa dos opressores, e ele lhes enviará um salvador e defensor que os há de livrar.

20Tai bus ženklas ir liudijimas Galybių VIEŠPAČIUI, kai jie šauksis VIEŠPATIES prieš savo engėjus, kad atsiųstų gelbėtoją ir gynėją jiems išvaduoti.

21 O SENHOR se dará a conhecer ao Egito, e os egípcios conhecerão o SENHOR naquele dia; sim, eles o adorarão com sacrifícios e ofertas de manjares, e farão votos ao SENHOR, e os cumprirão.

21VIEŠPATSapsireikš Egipte, ir tą dieną egiptiečiai pripažins VIEŠPATĮ. Jie tarnaus jam aukomis bei atnašomis, duos įžadus VIEŠPAČIUI ir vykdys juos.

22 Ferirá o SENHOR os egípcios, ferirá, mas os curará; converter-se-ão ao

22TadaVIEŠPATS, nors ir smarkiai nuplakęs Egiptą, jį išgydys. Egiptiečiai

SENHOR, e ele lhes atenderá as orações e os curará.

23 Naquele dia, haverá estrada do Egito até à Assíria, os assírios irão ao Egito, e os egípcios, à Assíria; e os egípcios adorarão com os assírios.

24 Naquele dia, Israel será o terceiro com os egípcios e os assírios, uma bênção no meio da terra;

25 porque o SENHOR dos Exércitos os abençoará, dizendo: Bendito seja o Egito, meu povo, e a Assíria, obra de minhas mãos, e Israel, minha herança.

Isaías 20

Profecia do cativeiro dos egípcios e dos etíopes

1 No ano em que Tartã, enviado por Sargão, rei da Assíria, veio a Asdode, e a guerreou, e a tomou,

2 nesse mesmo tempo, falou o SENHOR por intermédio de Isaías, filho de Amoz, dizendo: Vai, solta de teus lombos o pano grosseiro de profeta e tira dos pés o calçado. Assim ele o fez, indo despido e descalço.

3 Então, disse o SENHOR: Assim como Isaías, meu servo, andou três anos despido e descalço, por sinal e prodígio contra o Egito e contra a Etiópia,

4 assim o rei da Assíria levará os presos do Egito e os exilados da Etiópia, tanto moços como velhos, despidos e descalços e com as nádegas descobertas, para vergonha do Egito.

kreipsis įVIEŠPATĮ, jis išgirs jų maldas ir juos išgydys.

23Tą dieną iš Egipto į Asiriją eis vieškelis; asirai juo keliaus į Egiptą, o egiptiečiai – į Asiriją. Tada egiptiečiai su asirais drauge garbins [VIEŠPATĮ].

24Tą dieną Izraelis bus su Egiptu ir Asirija kaip trečioji šalis, kaip palaima žemėje,

25nes Galybių VIEŠPATS laimins ją, sakydamas: „Tebūna palaiminta mano tauta Egiptas, mano rankų darbas Asirija ir mano paveldas Izraelis“.

Izaijo 20

1Buvo metai, kai tartanas atžygiavo į Ašdodą, pasiųstas Asirijos karaliaus Sargono, puolė ir užėmė jį.

2Pirma VIEŠPATS buvo kalbėjęs Amoco sūnui Izaijui: „Eik, nusijuosk ašutinę nuo juosmens ir nusiauk sandalus nuo kojų“. Taip šis ir padarė – vaikščiojo nuogas ir basas.

3Dabar VIEŠPATS tarė: „Tai ženklas ir įspėjimas Egiptui ir Kušui. Kaip mano tarnas Izaijas trejus metus vaikščiojo nuogas ir basas,

4taip ir Asirijos karalius varys belaisvius iš Egipto bei tremtinius kušitus, jaunus bei senus, nuogus ir basus, plikais užpakaliais – Egipto gėdai!“

[5] Então, se assombrarão os israelitas e se envergonharão por causa dos etíopes, sua esperança, e dos egípcios, sua glória.
[6] Os moradores desta região dirão naquele dia: Vede, foi isto que aconteceu àqueles em quem esperávamos e a quem fugimos por socorro, para livrar-nos do rei da Assíria! Como, pois, escaparemos nós?

[5]Tada jūs patirsite išgąstį ir gėdą dėl Kušo, į kurį buvote sudėję viltis, ir dėl Egipto, kuriuo didžiavotės.
[6]Tą dieną šio pajūrio gyventojai sakys: „Žiūrėkite, kas nutiko tiems, kuriais pasitikėjome ir pas kuriuos bėgome, ieškodami išgelbėjimo nuo Asirijos karaliaus! Kaip išsigelbėti dabar?“

Isaías 21

Profecia contra a Babilônia

[1] Sentença contra o deserto do mar. Como os tufões vêm do Sul, ele virá do deserto, da horrível terra.
[2] Dura visão me foi anunciada: o pérfido procede perfidamente, e o destruidor anda destruindo. Sobe, ó Elão, sitia, ó Média; já fiz cessar todo gemer.
[3] Pelo que os meus lombos estão cheios de angústias; dores se apoderaram de mim como as de parturiente; contorço-me de dores e não posso ouvir, desfaleço-me e não posso ver.
[4] O meu coração cambaleia, o horror me apavora; a noite que eu desejava se me tornou em tremores.
[5] Põe-se a mesa, estendem-se tapetes, come-se e bebe-se. Levantai-vos, príncipes, untai o escudo.

[6] Pois assim me disse o SENHOR: Vai, põe o atalaia, e ele que diga o que vir.

[7] Quando vir uma tropa de cavaleiros de dois a dois, uma tropa de jumentos e uma tropa de camelos, ele que escute diligentemente com grande atenção.

Izaijo 21

Babilono žlugimas

[1]Ištarmė apie tyrus prie jūros. Kaip vėtros, šėlstančios Negebe, taip negandos atūžia iš dykumos, iš siaubo krašto.
[2]Rūstus regėjimas buvo man duotas: išdavikas išduoda, niokotojas niokoja. ,,Pakilk, Elame! Pirmyn, Medija! Pradėk apsiaustį! Vaitojimams aš padarysiu galą!“
[3]Todėl man dreba strėnos, sopuliai suremia mane, skausmai kaip gimdyvę nudiegia mane. Esu taip sukrėstas, kad nebegaliu girdėti, taip pritrenktas, kad nebegaliu matyti.
[4]Mano širdis virpa, mane krečia drebulys. Sutemų vėsuma, kurios troškau, man kraupi.
[5]Stalas padengtas, kilimai pakloti. Jie valgo, jie geria. Kelkitės, vadai! Patepkite aliejumi skydus!
[6]Šitaip man kalbėjo Viešpats: ,,Eik ir pastatyk sargybinį. Tegu praneša, ką mato.

[7]Kai pamatys vežimą, kinkytą pora žirgų, raitelius ant asilų ar raitelius ant kuprių, teatkreipia dėmesį ir testebi atidžiai“.

[8] Então, o atalaia gritou como um leão: SENHOR, sobre a torre de vigia estou em pé continuamente durante o dia e de guarda me ponho noites inteiras.

[8]Ir sargybinis ėmė šaukti: „Viešpatie! Stoviu sargybos bokšte nuolat dienos metu, sargyboje praleidžiu naktį po nakties.

[9] Eis agora vem uma tropa de homens, cavaleiros de dois a dois. Então, ergueu ele a voz e disse: Caiu, caiu Babilônia; e todas as imagens de escultura dos seus deuses jazem despedaçadas por terra.

[9]Štai atskuba vyras vežime, kinkytame pora žirgų. Girdėti šauksmas: ‘Krito, krito Babilonas! Guli sudaužytos ant žemės visų jų dievų statulos!’“

[10] Oh! Povo meu, debulhado e batido como o trigo da minha eira! O que ouvi do SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, isso vos anunciei.

[10]Mano tauta, tu buvai iškulta ir išvėtyta ant mano kluono grendymo! Ką girdėjau iš Galybių VIEŠPATIES, Izraelio Dievo, tai paskelbiau jums.

Profecia contra Dumá

Edomas

[11] Sentença contra Dumá. Gritam-me de Seir: Guarda, a que hora estamos da noite? Guarda, a que horas?

[11]Ištarmė apie Dūmą. Iš Seyro šaukiama man: „Sarge, kiek ilgai dar truks naktis? Sarge, kiek ilgai dar truks naktis?“

[12] Respondeu o guarda: Vem a manhã, e também a noite; se quereis perguntar, perguntai; voltai, vinde.

[12]Sargas atsiliepia: „Ateina rytas, paskui vėl naktis. Jei norite paklausti, klauskite. Ateikite vėl!“

Profecia contra a Arábia

Arabija

[13] Sentença contra a Arábia. Nos bosques da Arábia, passareis a noite, ó caravanas de dedanitas.

[13]Ištarmė apie Arabiją. Brūzgyne, klajoklių žemėje, nakvokite, Dedano karavanai.

[14] Traga-se água ao encontro dos sedentos; ó moradores da terra de Tema, levai pão aos fugitivos.

[14]Ištroškusius pasitikite su vandeniu, bėgančius pasitikite su duona, Temos šalies gyventojai.

[15] Porque fogem de diante das espadas, de diante da espada nua, de diante do arco armado e de diante do furor da guerra.

[15]Nuo kalavijų jie bėga, nuo išgaląsto kalavijo, nuo įtempto lanko, nuo karo pavojų.

[16] Porque assim me disse o SENHOR: Dentro de um ano, tal como o de jornaleiro, toda a glória de Quedar desaparecerá.

[16]Mat šitaip man pasakė Viešpats: „Dar metai, vieneri samdinio metai, ir visa Kedaro šlovė prieis liepto galą.

[17] E o restante do número dos flecheiros, os valentes dos filhos de Quedar, será diminuto, porque assim o disse o SENHOR, Deus de Israel.

[17]Kedaro šauniųjų lankininkų mažai beliks“. Taip kalbėjo VIEŠPATS, Izraelio Dievas.

Isaías 22

Profecia contra Jerusalém

[1] Sentença contra o vale da Visão. Que tens agora, que todo o teu povo sobe aos telhados?

[2] Tu, cidade que estavas cheia de aclamações, cidade estrepitosa, cidade alegre! Os teus mortos não foram mortos à espada, nem morreram na guerra.

[3] Todos os teus príncipes fogem à uma e são presos sem que se use o arco; todos os teus que foram encontrados foram presos, sem embargo de já estarem longe na fuga.

[4] Portanto, digo: desviai de mim a vista e chorarei amargamente; não insistais por causa da ruína da filha do meu povo.

[5] Porque dia de alvoroço, de atropelamento e confusão é este da parte do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, no vale da Visão: um derribar de muros e clamor que vai até aos montes.

[6] Porque Elão tomou a aljava e vem com carros e cavaleiros; e Quir descobre os escudos.

[7] Os teus mais formosos vales se enchem de carros, e os cavaleiros se põem em ordem às portas.

[8] Tira-se a proteção de Judá. Naquele dia, olharás para as armas da Casa do Bosque.

Izaijo 22

Jeruzalė

[1]Ištarmė apie Regėjimo slėnį. Kas gi nutiko, kad visas sulipai ant stogų,

[2]triukšmingasis, gyvasis, džiaugsmu netveriąs mieste? Tavo žuvusieji – ne kalavijo nukirsti, ne kovoje kritę.

[3]Tavo vadai visi drauge pasitraukė, pabėgo toli; visi išlikusieji buvo paimti nelaisvėn, nepaleidę nė strėlės paimti nelaisvėn.

[4]Todėl sakau: „Palikite mane, kad galėčiau raudoti; nebrukite man paguodos dėl dukters, mano tautos, žūties“.

[5]Tai siaubo, pralaimėjimo ir sąmyšio metas Regėjimo slėnyje; jis iš Viešpaties, Galybių DIEVO. Mūsų miesto sienos pralaužtos, pagalbos šauksmai aidi tarp kalvų.

[6]Elamas griebiasi strėlinių, Aramas kinkosi žirgus, ir Kyras traukiasi iš įmautės skydus.

[7]Derlingieji tavo slėniai pilni vežimų, prieš tavo vartus išrikiuoti raiteliai,

[8]Judo gynyba pralaužta. Tą dieną patikrinote ginklus Miško rūmų ginklinėje,

[9] Notareis as brechas da Cidade de Davi, por serem muitas, e ajuntareis as águas do açude inferior.

[10] Também contareis as casas de Jerusalém e delas derribareis, para fortalecer os muros.

[11] Fareis também um reservatório entre os dois muros para as águas do açude velho, mas não cogitais de olhar para cima, para aquele que suscitou essas calamidades, nem considerais naquele que há muito as formou.

[12] O SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, vos convida naquele dia para chorar, prantear, rapar a cabeça e cingir o cilício.

[13] Porém é só gozo e alegria que se vêem; matam-se bois, degolam-se ovelhas, come-se carne, bebe-se vinho e se diz: Comamos e bebamos, que amanhã morreremos.

[14] Mas o SENHOR dos Exércitos se declara aos meus ouvidos, dizendo: Certamente, esta maldade não será perdoada, até que morrais, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Sebna é degradado. Eliaquim é exaltado

[15] Assim diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos: Anda, vai ter com esse administrador, com Sebna, o mordomo, e pergunta-lhe:

[16] Que é que tens aqui? Ou a quem tens tu aqui, para que abrisses aqui uma sepultura, lavrando em lugar alto a tua sepultura, cinzelando na rocha a tua própria morada?

[9]pamatėte, kiek daug plyšių Dovydo miesto sienose, ir sutelkėte žemutinio tvenkinio vandenis.

[10]Paskui, apžiūrėję namus Jeruzalėje, kai kuriuos nugriovėte miesto sienoms lopyti

[11]ir miesto viduje įtaisėte vandens talpyklą senojo tvenkinio vandeniui telkti. Bet jūs nekreipėte dėmesio į miesto Statytoją, nepaisėte to, kuris jį seniai pastatė.

[12]Tą dieną Viešpats, Galybių DIEVAS, kreipėsi į jus, šaukdamas verkti ir liūdėti, nusiskusti galvas ir vilkėti ašutines.

[13]Bet žiūrėkite! Linksmybė ir džiaugsmas! Skerdžiate jaučius ir pjaunate avis, valgote mėsą ir geriate vyną: „Valgykime ir gerkime, nes rytoj mirsime!“

[14]Paties Galybių VIEŠPATIES man apreikšta: „Ši kaltė ligi mirties nebus jiems atleista!“ Tai Viešpaties, Galybių DIEVO, žodis.

Šebna ir Eljakimas

[15]Viešpats, Galybių DIEVAS, tarė: „Kelkis ir eik pas aną pareigūną, pas rūmų prievaizdą Šebną,

[16]kuris aukštai išsikirsdino sau kapą, išsiskobė uoloje būstą, ir sakyk: ‘Ką tu čia darai ir kas toks esi, kad kapą čia sau išsikirsdinai?

[17] Eis que como homem forte o SENHOR te arrojará violentamente; agarrar-te-á com firmeza,

[18] enrolar-te-á num invólucro e te fará rolar como uma bola para terra espaçosa; ali morrerás, e ali acabarão os carros da tua glória, ó tu, vergonha da casa do teu senhor.

[19] Eu te lançarei fora do teu posto, e serás derribado da tua posição.

[20] Naquele dia, chamarei a meu servo Eliaquim, filho de Hilquias,

[21] vesti-lo-ei da tua túnica, cingi-lo-ei com a tua faixa e lhe entregarei nas mãos o teu poder, e ele será como pai para os moradores de Jerusalém e para a casa de Judá.

[22] Porei sobre o seu ombro a chave da casa de Davi; ele abrirá, e ninguém fechará, fechará, e ninguém abrirá.

[23] Fincá-lo-ei como estaca em lugar firme, e ele será como um trono de honra para a casa de seu pai.

[24] Nele, pendurarão toda a responsabilidade da casa de seu pai, a prole e os descendentes, todos os utensílios menores, desde as taças até as garrafas.

[25] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, a estaca que fora fincada em lugar firme será tirada, será arrancada e cairá, e a carga que nela estava se desprenderá, porque o SENHOR o disse.

Isaías 23

[17]VIEŠPATS tave greitai nusvies žemyn, mirtingasis žmogau! Jis suspaus tave į gniužulą,

[18]į gniūžtę suvolios tave ir tarsi kamuolį nusvies į platų kraštą, kad ten pražūtum tu ir vežimai, kuriais didžiuojiesi, tavo valdovo namų gėdai!'

[19]Išvarysiu tave iš užimamos vietos, atleisiu tave iš tarnybos.

[20]Tą dieną pasišauksiu savo tarną Eljakimą, Hilkijo sūnų,

[21]apvilksiu jį tavo drabužiais, apjuosiu tavo juosta, į jo rankas perduosiu tavo valdžią, idant jis būtų lyg tėvas Jeruzalės gyventojams ir Judo namams.

[22]Ant jo peties uždėsiu Dovydo namų raktą: kai jis atrakins, niekas negalės uždaryti, o kai užrakins, niekas negalės atidaryti.

[23]Tvirton vieton įkalsiu jį lyg stulpą, kad būtų garbės krėslas visai savo šeimai.

[24]Ant jo pakibs visa jo šeimos garbė, pakibs ant jo palikuonys ir giminės; jie kybos, kaip kybo ant stulpo visokie indai – mažučiai ir puošnios taurės bei prasti ąsočiai.

[25]Tą dieną, – tai Galybių VIEŠPATIES žodis, – į tvirtą vietą įkaltasis stulpas neišlaikys. Jis pasvirs ir pargrius, ir subyrės visa ant jo kybojusi našta". Taip VIEŠPATS pasakė!

Izaijo 23

Profecia contra Tiro

[1] Sentença contra Tiro. Uivai, navios de Társis, porque está assolada, a ponto de não haver nela casa nenhuma, nem ancoradouro. Da terra de Chipre lhes foi isto revelado.

[2] Calai-vos, moradores do litoral, vós a quem os mercadores de Sidom enriqueceram, navegando pelo mar.

[3] Através das vastas águas, vinha o cereal dos canais do Egito e a ceifa do Nilo, como a tua renda, Tiro, que vieste a ser a feira das nações.

[4] Envergonha-te, ó Sidom, porque o mar, a fortaleza do mar, fala, dizendo: Não tive dores de parto, não dei à luz, não criei rapazes, nem eduquei donzelas.

[5] Quando a notícia a respeito de Tiro chegar ao Egito, com ela se angustiarão os homens.

[6] Passai a Társis, uivai, moradores do litoral.

[7] É esta, acaso, a vossa cidade que andava exultante, cuja origem data de remotos dias, cujos pés a levaram até longe para estabelecer-se?

[8] Quem formou este desígnio contra Tiro, a cidade distribuidora de coroas, cujos mercadores são príncipes e cujos negociantes são os mais nobres da terra?

[9] O SENHOR dos Exércitos formou este desígnio para denegrir a soberba de toda beleza e envilecer os mais nobres da terra.

[10] Percorre livremente como o Nilo a tua terra, ó filha de Társis; já não há quem te restrinja.

Tyras ir Sidonas

[1]Ištarmė apie Tyrą. Taršišo laivai, vaitokite, nes jūsų uostas sugriautas! Tą žinią gavo jie iš Kitimų krašto grįždami.

[2]Nutilkite, pajūrio gyventojai, Sidono pirkliai, kurių įgaliotiniai perplaukė jūrą

[3]ir skrodė vandenis plačius! Jums pajamas teikė Nilo pjūties derlius – Šihoro grūdai; jūs pardavinėjote juos tautoms.

[4]Susigėsk, Sidone, tvirtove jūroje, nes jūra sako: „Aš nesiraičiau iš skausmo, negimdžiau, sūnų neauginau, dukterų neauklėjau“.

[5]Net egiptiečiai, išgirdę apie Tyro likimą, bus pritrenkti iš baimės.

[6]Vaitokite iš širdgėlos, pajūrio gyventojai! Kelkitės į Taršišą!

[7]Ar tai jūsų puikusis miestas, senų senovėje įkurtas? Ar tai jo kojos vedė į tolimas šalis įkurti savo nausėdiją?

[8]Kas šitaip lėmė Tyrui, karūnų dalytojui, kurio pirkliai lyg valdovai, o verteivos lyg žemės didžiūnai?

[9]Galybių VIEŠPATS lėmė, kad būtų sugėdintas visas jo išpuikimas, pažemintas visų žemės didžiūnų išdidumas.

[10]Plauk į savo kraštą, Taršišo laive; nebėra tau uosto.

[11] O SENHOR estendeu a mão sobre o mar e turbou os reinos; deu ordens contra Canaã, para que se destruíssem as suas fortalezas.

[11]VIEŠPATS ištiesė savo ranką virš marių, išgąsdino karalystes ir paliepė, kad būtų sugriautos Kanaano tvirtovės.

[12] E disse: Nunca mais exultarás, ó oprimida virgem filha de Sidom; levanta-te, passa a Chipre, mas ainda ali não terás descanso.

[12]Ir tarė jis: „Nebedžiūgausi daugiau, mergele, Sidono dukterie; tu patekai priespaudon. Nors pakiltum ir nukeliautum į Kitimų kraštą, ramybės ir ten tau nebus.

[13] Eis a terra dos caldeus, povo que até há pouco não era povo e que a Assíria destinara para os sátiros do deserto; povo que levantou suas torres, e arrasou os palácios de Tiro, e os converteu em ruínas.

[13]Chaldėja, o ne Asirija buvo ta tauta, kuri užsimojo Sidoną paversti dykumos žvėrių buveine. Chaldėjai statydinosi apsiausties bokštus, nugriovė Tyro rūmus ir pavertė miestą griuvėsiais.

[14] Uivai, navios de Társis, porque é destruída a que era a vossa fortaleza!

[14]Taršišo laivai, vaitokite, nes jūsų uostas sunaikintas!

[15] Naquele dia, Tiro será posta em esquecimento por setenta anos, segundo os dias de um rei; mas no fim dos setenta anos dar-se-á com Tiro o que consta na canção da meretriz:

[15]Nuo tos dienos Tyras bus užmirštas septyniasdešimt metų, kiek tveria karaliaus amžius. Pasibaigus septyniasdešimt metų, Tyrui bus taip, kaip giesmėje giedama apie patvirkėlę:

[16] Toma a harpa, rodeia a cidade, ó meretriz, entregue ao esquecimento; canta bem, toca, multiplica as tuas canções, para que se recordem de ti.

[16]Imk arfą, valkiokis po miestą, kekše užmiršta! Gražiai skambink, išdainuok visas savo dainas, kad jie galėtų tave prisiminti.

[17] Findos os setenta anos, o SENHOR atentará para Tiro, e ela tornará ao salário da sua impureza e se prostituirá com todos os reinos da terra.

[17]Ateityje, po septyniasdešimties metų, VIEŠPATS aplankys Tyrą. Šis vėlei imsis kekšės amato ir ištvirkaus su visomis žemės karalystėmis.

[18] O ganho e o salário de sua impureza serão dedicados ao SENHOR; não serão entesourados, nem guardados, mas o seu ganho será para os que habitam perante o SENHOR, para que tenham comida em abundância e vestes finas.

[18]Bet jo prekės ir kekšavimo uždarbis priklausys VIEŠPAČIUI kaip šventos atnašos. Jos nebus kraunamos į sandėlius ar taupomos, bet bus atiduodamos tiems, kurie gyvena VIEŠPATIES Artume, kad jie

turėtų sočiai pavalgyti ir puošniai apsirengti.“

Isaías 24

[1] Eis que o SENHOR vai devastar e desolar a terra, vai transtornar a sua superfície e lhe dispersar os moradores.

[2] O que suceder ao povo sucederá ao sacerdote; ao servo, como ao seu senhor; à serva, como à sua dona; ao comprador, como ao vendedor; ao que empresta, como ao que toma emprestado; ao credor, como ao devedor.

[3] A terra será de todo devastada e totalmente saqueada, porque o SENHOR é quem proferiu esta palavra.

[4] A terra pranteia e se murcha; o mundo enfraquece e se murcha; enlanguescem os mais altos do povo da terra.

[5] Na verdade, a terra está contaminada por causa dos seus moradores, porquanto transgridem as leis, violam os estatutos e quebram a aliança eterna.

[6] Por isso, a maldição consome a terra, e os que habitam nela se tornam culpados; por isso, serão queimados os moradores da terra, e poucos homens restarão.

[7] Pranteia o vinho, enlanguesce a vide, e gemem todos os que estavam de coração alegre.

[8] Cessou o folguedo dos tamboris, acabou o ruído dos que exultam, e descansou a alegria da harpa.

Izaijo 24

Pasaulio nuniokojimas

[1]Štai VIEŠPATS niokoja žemę ir daro ją dyką, apverčia aukštyn kojomis ir išblaško jos gyventojus.

[2]Ir bus kaip liaudžiai, taip ir kunigui, kaip tarnui, taip ir šeimininkui, kaip pirkėjui, taip ir pardavėjui, kaip tarnaitei, taip ir jos šeimininkei, kaip paskolos davėjui, taip ir jos ėmėjui, kaip skolintojui, taip ir skolininkui.

[3]Žemė bus siaubte nusiaubta ir niokote nuniokota, nes taip nusprendė VIEŠPATS.

[4]Kraštas liūdi ir vysta, pasaulis nuleido galvą ir nyksta; geriausi tautos žmonės krinta prapultin.

[5]Žemė suteršta joje gyvenančiųjų, nes jie nesilaikė įstatymų, pažeidė įstatus, sulaužė amžinąją Sandorą.

[6]Todėl ryja žemę prakeiksmas, jos gyventojai kenčia bausmę už savo kaltes. Todėl jie blykšta iš baimės, ir gyvų žmonių liks tik nedaugelis.

[7]Vynmedžiai vysta, jauno vyno trūksta; kam džiūgavo širdis, tas dabar dūsauja.

[8]Smagus būgnų dundesys paliovė, lėbautojų triukšmas nuščiuvo, žavintys arfos garsai nutilo.

[9] Já não se bebe vinho entre canções; a bebida forte é amarga para os que a bebem.

[10] Demolida está a cidade caótica, todas as casas estão fechadas, ninguém já pode entrar.

[11] Gritam por vinho nas ruas, fez-se noite para toda alegria, foi banido da terra o prazer.

[12] Na cidade, reina a desolação, e a porta está reduzida a ruínas.

[13] Porque será na terra, no meio destes povos, como o varejar da oliveira e como o rebuscar, quando está acabada a vindima.

A alegria dos justos

[14] Eles levantam a voz e cantam com alegria; por causa da glória do SENHOR, exultam desde o mar.

[15] Por isso, glorificai ao SENHOR no Oriente e, nas terras do mar, ao nome do SENHOR, Deus de Israel.

[16] Dos confins da terra ouvimos cantar: Glória ao Justo!

A ruína dos transgressores

Mas eu digo: definho, definho, ai de mim! Os pérfidos tratam perfidamente; sim, os pérfidos tratam mui perfidamente.

[17] Terror, cova e laço vêm sobre ti, ó morador da terra.

[18] E será que aquele que fugir da voz do terror cairá na cova, e, se sair da cova, o laço o prenderá; porque as represas do alto se abrem, e tremem os fundamentos da terra.

[9]Nutilo linksmosios dainos prie vyno; girtuokliai bjaurisi svaigiuoju gėrimu.

[10]Sąmyšio miestas – griuvėsiai; namų durys visur užsklęstos, kad kas neįeitų į vidų.

[11]Rėkaujama gatvėse, kad nebėra vyno; džiaugsmas dingo, linksmybės paliko kraštą.

[12]Iš miesto liko vien griuvėsių krūva; jo vartai išgriauti ir apleisti.

[13]Žemė ir tautos atrodo kaip alyvmedis alyvų derlių nukrėtus, kaip išrankos vynuogių derlių nuėmus.

[14]Šie pakelia balsą, džiugiai skelbia VIEŠPATIES didybę.

[15]Iš vakarų jie krykštauja, rytuose jie džiūgauja, pamariuose jie šlovina VIEŠPATIES, Izraelio Dievo, vardą.

[16]Nuo žemės pakraščių girdime juos giedant: ,,Tebūna šlovė Teisiajam!“ Bet aš tariau: „Galas man! Galas man! Ak, vargas man! Išdavikai nesiliauja išdavinėti. Išdavikai klastingai išdavė!

[17]Siaubas, duobė, pinklės laukia jūsų, žemės gyventojai!

[18]Kas nuo siaubo bėgs, tas duobėn įpuls; kas iš duobės išlips, tas į pinkles įsipainios, nes dangaus langai aukštai bus atidaryti, ir žemės pamatai sudrebės.

[19] A terra será de todo quebrantada, ela totalmente se romperá, a terra violentamente se moverá.

[19]Žemė aižės ir skeldės, žemė plyš ir krūpčios, žemė siūbuote siūbuos.

[20] A terra cambaleará como um bêbado e balanceará como rede de dormir; a sua transgressão pesa sobre ela, ela cairá e jamais se levantará.

[20]Žemė kaip girta svyruos, kaip sargo pašiūrė sverdės. Jos nuodėmės ją slegia; ji parpuls po jų našta ir nepajėgs atsikelti“.

[21] Naquele dia, o SENHOR castigará, no céu, as hostes celestes, e os reis da terra, na terra.

[21]Tą dieną VIEŠPATS nubaus Galybes dangaus skliaute, o žemės karalius – žemėje.

[22] Serão ajuntados como presos em masmorra, e encerrados num cárcere, e castigados depois de muitos dias.

[22]Jie bus suvaryti į krūvą tarsi belaisviai duobėje. Jie bus uždaryti kalėjime ir po ilgo laiko gaus bausmę.

[23] A lua se envergonhará, e o sol se confundirá quando o SENHOR dos Exércitos reinar no monte Sião e em Jerusalém; perante os seus anciãos haverá glória.

[23]Tada mėnulis paraus, saulė susigės, nes Galybių VIEŠPATS ant Siono kalno ir Jeruzalėje viešpataus šlovingas tarp savo seniūnų.

Isaías 25

Cântico de louvor pela misericórdia divina

[1] Ó SENHOR, tu és o meu Deus; exaltar-te-ei a ti e louvarei o teu nome, porque tens feito maravilhas e tens executado os teus conselhos antigos, fiéis e verdadeiros.

Izaijo 25

[1]VIEŠPATIE, tu – mano Dievas; garbinsiu tave, šlovinsiu tavo vardą, nes tu įvykdei nuostabius užmojus; visokeriopai ir ištikimai įvykdei tai, ką prieš amžius nutarei.

[2] Porque da cidade fizeste um montão de pedras e da cidade forte, uma ruína; a fortaleza dos estranhos já não é cidade e jamais será reedificada.

[2]Miestus pavertei akmenų krūvomis, tvirtoves – griuvėsiais. Nedorėlių rūmai – jau ne miestas; jie niekuomet nebus atstatyti.

[3] Pelo que povos fortes te glorificarão, e a cidade das nações opressoras te temerá.

[3]Šlovins tave dėl to galingos tautos žmonės, drebės prieš tave žiauriųjų tautų miestai.

[4] Porque foste a fortaleza do pobre e a fortaleza do necessitado na sua angústia; refúgio contra a tempestade e sombra

[4]Silpnieji ir bejėgiai bėgo prie tavęs, ir tu buvai vargšų prieglauda varge, pastogė

contra o calor; porque dos tiranos o bufo é como a tempestade contra o muro,

5 como o calor em lugar seco. Tu abaterás o ímpeto dos estranhos; como se abranda o calor pela sombra da espessa nuvem, assim o hino triunfal dos tiranos será aniquilado.

6 O SENHOR dos Exércitos dará neste monte a todos os povos um banquete de coisas gordurosas, uma festa com vinhos velhos, pratos gordurosos com tutanos e vinhos velhos bem clarificados.

7 Destruirá neste monte a coberta que envolve todos os povos e o véu que está posto sobre todas as nações.

8 Tragará a morte para sempre, e, assim, enxugará o SENHOR Deus as lágrimas de todos os rostos, e tirará de toda a terra o opróbrio do seu povo, porque o SENHOR falou.

9 Naquele dia, se dirá: Eis que este é o nosso Deus, em quem esperávamos, e ele nos salvará; este é o SENHOR, a quem aguardávamos; na sua salvação exultaremos e nos alegraremos.

10 Porque a mão do SENHOR descansará neste monte; mas Moabe será trilhado no seu lugar, como se pisa a palha na água da cova da esterqueira;

11 no meio disto estenderá ele as mãos, como as estende o nadador para nadar; mas o SENHOR lhe abaterá a altivez, não obstante a perícia das suas mãos;

nuo lietaus, paunksmė nuo kaitros. Nors žiauriųjų siautulys – kaip žiemos liūtis,

5tu, kaip kaitra sausros metu, nutildai nedorėlių triukšmą; kaip debesies šešėlis švelnina kaitrą, taip tu nutildai žiauriųjų pergalės šauksmus.

6Galybių VIEŠPATS surengs šiame kalne visoms tautoms puotą su skaniausiais valgiais, puotą su parinktais vynais, pokylį su sultingais, gardžiais patiekalais ir grynais, rinktiniais vynais.

7Šiame kalne jis nukels tą šydą, kuris dengia visas gimines, tą nuometą, kuris gobia visas tautas.

8Jis visiems laikams sunaikins mirtį. Viešpats DIEVAS nušluostys ašaras nuo visų veidų. Savo tautos gėdą jis pašalins visur žemėje. Tikrai tai įvyks, nes taip kalbėjo VIEŠPATS!

9Tą dieną bus sakoma: „Štai mūsų Dievas! Juo mes pasitikėjome, ir jis mus išgelbėjo! Štai VIEŠPATS! Juo mes pasitikėjome! Džiūgaukime ir linksminkimės, kad jis mus išganė!“

10VIEŠPATIES ranka ilsėsis ant šio kalno, bet Moabas bus vietoje sumintas kaip šiaudai į liūną.

11Išskės jis savo rankas Moabe, kaip plaukikas skečia rankas plaukdamas, ir kiekvienu savo rankų mostu mažins jo puikybę.

[12] e abaixará as altas fortalezas dos seus muros; abatê-las-á e derribá-las-á por terra, até ao pó.

[12]Tvirtovę su aukštais mūrais jis nugriaus, sulygins su žeme ir pavers dulkėmis.

Isaías 26

Izaijo 26

Cântico de confiança na proteção divina

[1] Naquele dia, se entoará este cântico na terra de Judá: Temos uma cidade forte; Deus lhe põe a salvação por muros e baluartes.

[1]Tą dieną Judo šalyje bus giedama giesmė: ,,Tvirtas mūsų miestas! Mūsų apsaugai pastatė jis mūrus ir pylimą!

[2] Abri vós as portas, para que entre a nação justa, que guarda a fidelidade.

[2]Atverkite vartus! Teįeina teisioji tauta, kuri lieka ištikima.

[3] Tu, SENHOR, conservarás em perfeita paz aquele cujo propósito é firme; porque ele confia em ti.

[3]Nesvyruojantiems duodi ramybę ir teiki gerovę, nes jie tavimi pasitiki“.

[4] Confiai no SENHOR perpetuamente, porque o SENHOR Deus é uma rocha eterna;

[4]Pasitikėkite VIEŠPAČIU amžiais, nes VIEŠPATS – amžiais tverianti Uola!

[5] porque ele abate os que habitam no alto, na cidade elevada; abate-a, humilha-a até à terra e até ao pó.

[5]Jis nuverčia galiūnus iš aukštybių, sugriauna saugų miestą, sulygina su žeme ir paverčia dulkėmis.

[6] O pé a pisará; os pés dos aflitos, e os passos dos pobres.

[6]Jį trypia kojos, beturčių ir varguolių kojos.

[7] A vereda do justo é plana; tu, que és justo, aplanas a vereda do justo.

[7]Teisiojo takas – be duobių; teisiajam tu padarai lygų kelią.

[8] Também através dos teus juízos, SENHOR, te esperamos; no teu nome e na tua memória está o desejo da nossa alma.

[8]Taip! Tavo teismų takuose, VIEŠPATIE, mes laukiame tavęs. Tavo vardą minėti ir tavo mokymo laikytis – vienintelis mūsų troškimas.

[9] Com minha alma suspiro de noite por ti e, com o meu espírito dentro de mim, eu te procuro diligentemente; porque, quando os teus juízos reinam na terra, os moradores do mundo aprendem justiça.

[9]Ilgiuosi tavęs naktimis, net rytą mano dvasia dėl tavęs budi. Kai žemėje vyksta tavo teismai, pasaulio gyventojai pažįsta teisumą.

[10] Ainda que se mostre favor ao perverso, nem por isso aprende a justiça; até na terra

[10]Bet nors ir gailestingai elgiamasi su nedorėliu, teisumo jis neišmoksta ir

da retidão ele comete a iniqüidade e não atenta para a majestade do SENHOR.

dorumo šalyje daro nedorus darbus, o VIEŠPATIES didybės nemato.

[11] SENHOR, a tua mão está levantada, mas nem por isso a vêem; porém verão o teu zelo pelo povo e se envergonharão; e o teu furor, por causa dos teus adversários, que os consuma.

[11]VIEŠPATIE, tavo ranka pakelta, bet jie to nemato. Tesusigėsta, matydami tavo uolumą savo tautai; ugnis, parengta tavo priešams, juos tepraryja.

[12] SENHOR, concede-nos a paz, porque todas as nossas obras tu as fazes por nós.

[12]VIEŠPATIE, tu skiri mums gerovę, nes atlikai dėl mūsų visus mūsų darbus!

[13] Ó SENHOR, Deus nosso, outros senhores têm tido domínio sobre nós; mas graças a ti somente é que louvamos o teu nome.

[13]VIEŠPATIE, mūsų Dieve, kiti valdovai, be tavęs, yra mus valdę, bet mes vien tavo vardą atmename.

[14] Mortos não tornarão a viver, sombras não ressuscitam; por isso, os castigaste, e destruíste, e lhes fizeste perecer toda a memória.

[14]Jie mirę ir niekuomet neatgis, jie – šešėliai, ir niekuomet neprisikels, nes nubaudei juos, sunaikinai ir bet kokį jų atminimą išdildei.

[15] Tu, SENHOR, aumentaste o povo, aumentaste o povo e tens sido glorificado; a todos os confins da terra dilataste.

[15]Tu padidinai savo tautą, VIEŠPATIE, pagausinai tautą savo paties šlovei, į visas puses praplatinai krašto ribas.

[16] SENHOR, na angústia te buscaram; vindo sobre eles a tua correção, derramaram as suas orações.

[16]VIEŠPATIE, savo nelaimėje jie ieškojo tavęs ir šaukė iš skausmo, kai buvo baudžiami.

[17] Como a mulher grávida, quando se lhe aproxima a hora de dar à luz, se contorce e dá gritos nas suas dores, assim fomos nós na tua presença, ó SENHOR!

[17]Kaip nėščia moteris artėjant gimdymui iš skausmo raitosi ir šaukia, tokie ir mes, VIEŠPATIE, buvome prieš tave.

[18] Concebemos nós e nos contorcemos em dores de parto, mas o que demos à luz foi vento; não trouxemos à terra livramento algum, e não nasceram moradores do mundo.

[18]Mes buvome nėšti ir raitėmės skausmuose, tačiau pagimdėme vėją, o išgelbėjimo žemei neatnešėme; nė vienas negimsta gyventi pasaulyje.

[19] Os vossos mortos e também o meu cadáver viverão e ressuscitarão; despertai e exultai, os que habitais no pó, porque o

[19]Tavo mirusieji gyvens, jų kūnai prisikels, nes tavo rasa – rasa, švytinti šviesa, todėl ir šešėlių šalis atiduos mirusiuosius.

teu orvalho, ó Deus, será como o orvalho de vida, e a terra dará à luz os seus mortos.

[20] Vai, pois, povo meu, entra nos teus quartos e fecha as tuas portas sobre ti; esconde-te só por um momento, até que passe a ira.

[21] Pois eis que o SENHOR sai do seu lugar, para castigar a iniqüidade dos moradores da terra; a terra descobrirá o sangue que embebeu e já não encobrirá aqueles que foram mortos.

Isaías 27

Deus ama ao seu povo e o salva

[1] Naquele dia, o SENHOR castigará com a sua dura espada, grande e forte, o dragão, serpente veloz, e o dragão, serpente sinuosa, e matará o monstro que está no mar.

[2] Naquele dia, dirá o SENHOR: Cantai a vinha deliciosa!

[3] Eu, o SENHOR, a vigio e a cada momento a regarei; para que ninguém lhe faça dano, de noite e de dia eu cuidarei dela.

[4] Não há indignação em mim. Quem me dera espinheiros e abrolhos diante de mim! Em guerra, eu iria contra eles e juntamente os queimaria.

[5] Ou que homens se apoderem da minha força e façam paz comigo; sim, que façam paz comigo.

[6] Dias virão em que Jacó lançará raízes, florescerá e brotará Israel, e encherão de fruto o mundo.

Pabuskite ir šaukite iš džiaugsmo, visi, kurie gulite dulkėse!

[20]Kelkis, mano tauta, eik į savo kambarius ir užsklęsk paskui save duris. Valandėlę patūnok, kol praeis pyktis.

[21]Žiūrėk, VIEŠPATS ateina iš savo būsto bausti žemės gyventojų už jų kaltes. Žemė atidengs kraują, kuris buvo ant jos pralietas, ir nebeslėps savo užmuštųjų.

Izaijo 27

[1]Tą dieną VIEŠPATS savo kietu, galingu ir aštriu kalaviju nubaus Leviataną, tą pirmykštį slibiną, Leviataną, tą suktą slibiną. Jis sunaikins slibiną jūroje.

[2]Tą dieną giedokite giesmę apie šaunų vynuogyną!

[3]Aš, VIEŠPATS, prižiūriu jį ir nuolatos palaistau; kad jam kas žalos nepadarytų, saugau jį naktį ir dieną.

[4]Pykčio mano širdyje nebėra. Bet jei pasirodytų jame erškėčių ir dagių, aš pakilčiau prieš juos ir sudeginčiau juos kartu.

[5]O jei užuovėjos jis pas mane ieškos? Tesudaro taiką su manimi! Taip! Tedaro taiką su manimi!

[6]Ateityje Jokūbas vėl suleis šaknis, Izraelis pražys ir suklestės, visą pasaulį pripildys vaisių.

[7] Porventura, feriu o SENHOR a Israel como àqueles que o feriram? Ou o matou, assim como àqueles que o mataram?
[8] Com xô!, xô! e exílio o trataste; com forte sopro o expulsaste no dia do vento oriental.
[9] Portanto, com isto será expiada a culpa de Jacó, e este é todo o fruto do perdão do seu pecado: quando o SENHOR fizer a todas as pedras do altar como pedras de cal feitas em pedaços, não ficarão em pé os postes-ídolos e os altares do incenso.
[10] Porque a cidade fortificada está solitária, habitação desamparada e abandonada como um deserto; ali pastam os bezerros, deitam-se e devoram os seus ramos.
[11] Quando os seus ramos se secam, são quebrados. Então, vêm as mulheres e lhes deitam fogo, porque este povo não é povo de entendimento; por isso, aquele que o fez não se compadecerá dele, e aquele que o formou não lhe perdoará.
[12] Naquele dia, em que o SENHOR debulhará o seu cereal desde o Eufrates até ao ribeiro do Egito; e vós, ó filhos de Israel, sereis colhidos um a um.
[13] Naquele dia, se tocará uma grande trombeta, e os que andavam perdidos pela terra da Assíria e os que forem desterrados para a terra do Egito tornarão a vir e adorarão ao SENHOR no monte santo em Jerusalém.

Isaías 28

Será castigada a impenitência de Efraim

[7]Ar jis buvo taip muštas, kaip buvo muštas jo mušėjas? Ar jis patyrė tokias pat žudynes kaip jo žudytojai?
[8]Išvarymu ir tremtimi turėčiau kovoti su juo, išblokšdamas jį savo nuožmiu vėju audros dieną.
[9]Todėl šitaip bus išpirkta Jokūbo kaltė ir toks bus brandus išvadavimo iš nuodėmės vaisius: visus aukurų akmenis jis sutrupins, kaip sutrupa kalkės, ir nepaliks stovėti šventųjų stulpų ar smilkalų aukurų.
[10]Įtvirtintasis miestas liks be žmonių lyg apleista ganykla, tuščia kaip dykuma. Galvijai ten ganysis ir gulės. Jo šakelės žus,
[11]šakos nudžius ir bus nulaužtos; ateis moterys ir jomis pasikurs ugnį, nes ši tauta – tauta be išmanymo. Todėl jos Kūrėjas nepasigailės jos; tas, kuris ją sukūrė, nebus jai maloningas.
[12]Tą dieną VIEŠPATS kuls javus nuo Eufrato ligi Egipto upės, o jūs, izraelitai, būsite surinkti vienas po kito.
[13]Tą dieną pasigirs didysis ragas, ir dingusieji Asirijos šalyje, ir išblaškytieji Egipto krašte rinksis ir garbins VIEŠPATĮ ant šventojo kalno Jeruzalėje.

Izaijo 28

Samarijos likimas

[1] Ai da soberba coroa dos bêbados de Efraim e da flor caduca da sua gloriosa formosura que está sobre a parte alta do fertilíssimo vale dos vencidos do vinho!

[2] Eis que o SENHOR tem certo homem valente e poderoso; este, como uma queda de saraiva, como uma tormenta de destruição e como uma tempestade de impetuosas águas que transbordam, com poder as derribará por terra.

[3] A soberba coroa dos bêbados de Efraim será pisada aos pés.

[4] A flor caduca da sua gloriosa formosura, que está sobre a parte alta do fertilíssimo vale, será como o figo prematuro, que amadurece antes do verão, o qual, em pondo nele alguém os olhos, mal o apanha, já o devora.

[5] Naquele dia, o SENHOR dos Exércitos será a coroa de glória e o formoso diadema para os restantes de seu povo;

[6] será o espírito de justiça para o que se assenta a julgar e fortaleza para os que fazem recuar o assalto contra as portas.

Contra os habitantes de Jerusalém

[7] Mas também estes cambaleiam por causa do vinho e não podem ter-se em pé por causa da bebida forte; o sacerdote e o profeta cambaleiam por causa da bebida forte, são vencidos pelo vinho, não podem ter-se em pé por causa da bebida forte; erram na visão, tropeçam no juízo.

[8] Porque todas as mesas estão cheias de vômitos, e não há lugar sem imundícia.

[9] A quem, pois, se ensinaria o conhecimento? E a quem se daria a

[1]Vargas Efraimo girtuoklių išpuikimo vainikui, didingo jo grožio vystančiai gėlei, žydėjusiai ant Derlingojo slėnio kalvos! Vargas vyno įveiktiesiems!

[2]Štai Viešpats siunčia drąsų galiūną. Kaip audra su kruša, kaip nusiaubianti vėtra, kaip potvynio vandenys, išsilieję per krantus, jis viską sulygina su žeme.

[3]Kojomis sutryps jis Efraimo girtuoklių išpuikimo vainiką,

[4]o didingo jo grožio vystančiai gėlei, žydėjusiai ant Derlingojo slėnio kalvos, nutiks tas pat, kas per anksti prisirpusiai figai: kas ją pastebės, tas ir praris, vos spėjęs paimti į ranką.

[5]Tą dieną Galybių VIEŠPATS savo tautos likučiui bus šlovingas vainikas bei puiki diadema,

[6]ir teismo krėsle sėdinčiam duos teisingumo dvasios, o miesto vartus nuo priešų ginantiems – narsumo.

Prieš Judo karalystę

[7]Bet ir tie svirduliuoja, perimti vyno, klupinėja, įkaušę nuo svaigiojo gėrimo. Kunigas ir pranašas šlitinėja nuo stipraus gėrimo, gerai įkaušę nuo vyno. Šlitinėdami nuo stipraus gėrimo, jie klysta regėdami ir klumpa spręsdami bylą.

[8]Taip, visur stalai šlykščiai apvemti, – ir nėra švarios vietos.

[9]Jie skundžiasi manimi ir sako: „Ką nori jis pamokyti? Kam nori paaiškinti savo

entender o que se ouviu? Acaso, aos desmamados e aos que foram afastados dos seios maternos?

apreiškimą? Mažyliams, ką tik nujunkytiems, ką tik nuo krūties atitrauktiems?

10 Porque é preceito sobre preceito, preceito e mais preceito; regra sobre regra, regra e mais regra; um pouco aqui, um pouco ali.

10Jis vis veblena: 'Įsakymas po įsakymo, taisyklė po taisyklės, čionai truputį, tenai truputį!'"

11 Pelo que por lábios gaguejantes e por língua estranha falará o SENHOR a este povo,

11Taip veblendamas ir svetima kalba jis kalbės tautai,

12 ao qual ele disse: Este é o descanso, dai descanso ao cansado; e este é o refrigério; mas não quiseram ouvir.

12kuriai buvo sakęs: „Tai atilsis, leiskite atsikvėpti nuvargusiems! Tai atgaiva!" Bet jie nenorėjo girdėti.

13 Assim, pois, a palavra do SENHOR lhes será preceito sobre preceito, preceito e mais preceito; regra sobre regra, regra e mais regra; um pouco aqui, um pouco ali; para que vão, e caiam para trás, e se quebrantem, se enlacem, e sejam presos.

13Tad toks jiems bus VIEŠPATIES žodis: „Įsakymas po įsakymo, taisyklė po taisyklės, čionai truputį, tenai truputį!" – kad eitų ir griūtų aukštielninki, kad būtų sugniuždyti, įvilioti į spąstus ir pagauti.

14 Ouvi, pois, a palavra do SENHOR, homens escarnecedores, que dominais este povo que está em Jerusalém.

14Todėl išgirskite VIEŠPATIES žodį, pašaipūnai, kurie valdote šitą tautą Jeruzalėje.

15 Porquanto dizeis: Fizemos aliança com a morte e com o além fizemos acordo; quando passar o dilúvio do açoite, não chegará a nós, porque, por nosso refúgio, temos a mentira e debaixo da falsidade nos temos escondido.

15Kadangi sakote: „Sandorą sudarėme su mirtimi, sutartį sudarėme su Šeolu; atšniokštęs nuožmusis tvanas mūsų nepasieks, nes mele radome prieglaudą, apgaulėje – slėptuvę".

16 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu assentei em Sião uma pedra, pedra já provada, pedra preciosa, angular, solidamente assentada; aquele que crer não foge.

16Todėl Viešpats DIEVAS taip kalba: „Štai ant Siono dedu akmenį, išmėgintą akmenį, brangų kertinį akmenį, kaip tvirtą pamatą: kas pasitiki juo, tas nedreba iš baimės.

17 Farei do juízo a régua e da justiça, o prumo; a saraiva varrerá o refúgio da

17Teisingumas – mano svambalas, teisumas – mano gulsčiukas. Nušluos ledų

mentira, e as águas arrastarão o esconderijo.

18 A vossa aliança com a morte será anulada, e o vosso acordo com o além não subsistirá; e, quando o dilúvio do açoite passar, sereis esmagados por ele.

19 Todas as vezes que passar, vos arrebatará, porque passará manhã após manhã, e todos os dias, e todas as noites; e será puro terror o só ouvir tal notícia.

20 Porque a cama será tão curta, que ninguém se poderá estender nela; e o cobertor, tão estreito, que ninguém se poderá cobrir com ele.

21 Porque o SENHOR se levantará, como no monte Perazim, e se irará, como no vale de Gibeão, para realizar a sua obra, a sua obra estranha, e para executar o seu ato, o seu ato inaudito.

22 Agora, pois, não mais escarneçais, para que os vossos grilhões não se façam mais fortes; porque já do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, ouvi falar de uma destruição, e essa já está determinada sobre toda a terra.

Deus é grande em sabedoria

23 Inclinai os ouvidos e ouvi a minha voz; atendei bem e ouvi o meu discurso.

24 Porventura, lavra todo dia o lavrador, para semear? Ou todo dia sulca a sua terra e a esterroa?

25 Porventura, quando já tem nivelado a superfície, não lhe espalha o endro, não semeia o cominho, não lança nela o trigo

kruša melo prieglaudą, išplaus vandenys slėptuvę“.

18Jūsų sandora su mirtimi bus panaikinta, o jūsų sutartis su Šeolu nebeturės galios. Atšniokštęs nuožmusis tvanas jus nuniokos.

19Atšniokštęs jis kas kartą jus pastvers; jis atšniokš kiekvieną rytą, atšniokš dieną ir naktį. Siaubas apims suvokus, ką tai reiškia.

20Per trumpas bus guolis, kad galėtum išsitiesti, per siauras apklotas, kad juo užsiklotum.

21VIEŠPATS pakils, kaip pakilo ant Peracimų kalno, ir rūstaus, kaip rūstavo Gibeono slėnyje, kad įvykdytų tai, ką turi įvykdyti, – savo nepaprastą užmojį, kad užbaigtų darbą, neįprastą darbą!

22Dabar jau liaukitės šaipęsi, kad nesuveržtų jūsų pančiai dar stipriau, nes išgirdau iš Viešpaties, paties Galybių DIEVO, jog visam kraštui lemta būti sunaikintam.

23Atidžiai klausykitės ir išgirskite mano balsą, atkreipkite dėmesį ir klausykitės mano žodžių!

24Ar visą laiką artojas aria sėjai, ar visą laiką jis purena ir akėja dirvą?

25Juk kai dirva jau supurenta, argi jis neberia krapų ir kmynų, argi nesėja kviečių ir miežių biržėse, o pakraščiuose kitų javų?

em leiras, ou cevada, no devido lugar, ou a espelta, na margem?

26 Pois o seu Deus assim o instrui devidamente e o ensina.

27 Porque o endro não se trilha com instrumento de trilhar, nem sobre o cominho se passa roda de carro; mas com vara se sacode o endro, e o cominho, com pau.

28 Acaso, é esmiuçado o cereal? Não; o lavrador nem sempre o está debulhando, nem sempre está fazendo passar por cima dele a roda do seu carro e os seus cavalos.

29 Também isso procede do SENHOR dos Exércitos; ele é maravilhoso em conselho e grande em sabedoria.

26Jis išmoko atlikti savo darbą, nes Dievas jį pamokė!

27Ir krapų jis nekulia dantytais volais, o ant kmynų neridena kuliamojo veleno, nes krapai išbloškiami vytimi, o kmynai nudaužomi lazda.

28Argi javai sutrupinami kuliant? Ne! Niekas nekulia per ilgai ir neleidžia velenui riedėti nei arkliams trypti, kol grūdai sutrupės.

29Ir tai ateina iš Galybių VIEŠPATIES; jis nuostabus patarimais ir didingas išmintimi!

Isaías 29

Jerusalém e seus inimigos

1 Ai da Lareira de Deus, cidade-lareira de Deus, em que Davi assentou o seu arraial! Acrescentai ano a ano, deixai as festas que completem o seu ciclo;

2 então, porei a Lareira de Deus em aperto, e haverá pranto e lamentação; e ela será para mim verdadeira Lareira de Deus.

3 Acamparei ao derredor de ti, cercar-te-ei com baluartes e levantarei tranqueiras contra ti.

4 Então, lançada por terra, do chão falarás, e do pó sairá afogada a tua fala; subirá da terra a tua voz como a de um fantasma; como um cochicho, a tua fala, desde o pó.

5 Mas a multidão dos teus inimigos será como o pó miúdo, e a multidão dos

Izaijo 29

Jeruzalės likimas

1Ak, Arieli, Arieli, mieste, kurį buvo apsupęs Dovydas! Metus leiskite po metų, vieną po kitos švęskite šventes.

2Aš suvarginsiu Arielį; bus jame dejonių ir raudų, ir Jeruzalė man bus lyg Arielis.

3Apsupsiu ją kaip Dovydas, apstatysiu ją saugų bokštais, apjuosiu apgulos pylimu.

4Parblokšta ant žemės kalbėsi, iš dulkių aidės tavo žodžiai. Tarytum iš po žemės bylotų vėlė, toks bus tavo balsas, o tavo žodžiai bus tarsi šnabždesys iš dulkių.

5Tavo priešų pulkai bus it smulkios dulkės, o gausieji engėjai – it vėjo blaškomi pelai. Kai netikėtai vienu akimoju

tiranos, como a palha que voa; dar-se-á isto, de repente, num instante.

6 Do SENHOR dos Exércitos vem o castigo com trovões, com terremotos, grande estrondo, tufão de vento, tempestade e chamas devoradoras.

6Galybių VIEŠPATS aplankys tave perkūnija, žemės drebėjimu, galingu ūžesiu, viesulu, audra ir rajos ugnies liepsna,

7 Como sonho e visão noturna será a multidão de todas as nações que hão de pelejar contra a Lareira de Deus, como também todos os que pelejarem contra ela e contra os seus baluartes e a puserem em aperto.

7kaip sapnas, kaip nakties regėjimas atrodys minia visų tautų, kovojančių su Arieliu visais apgulos įtaisais.

8 Será também como o faminto que sonha que está a comer, mas, acordando, sente-se vazio; ou como o sequioso que sonha que está a beber, mas, acordando, sente-se desfalecido e sedento; assim será toda a multidão das nações que pelejarem contra o monte Sião.

8Kaip alkanas sapnuoja, kad valgo, tačiau nubunda toks pat alkanas, arba kaip trokštantis sapnuoja, kad geria, tačiau nubunda pavargęs ir troškulio kamuojamas, taip nutiks ir tautų miniai, kovojančiai su Siono kalnu.

A cegueira espiritual e a hipocrisia do povo

9 Estatelai-vos e ficai estatelados, cegai-vos e permanecei cegos; bêbados estão, mas não de vinho; andam cambaleando, mas não de bebida forte.

Aklumas ir užsispyrimas

9Būkite neryžtingi, gūžčiokite pečiais, apakinkite save ir būkite akli! Būkite girti, bet ne nuo vyno, svyruokite, bet ne nuo svaigiojo gėrimo!

10 Porque o SENHOR derramou sobre vós o espírito de profundo sono, e fechou os vossos olhos, que são os profetas, e vendou a vossa cabeça, que são os videntes.

10Gilaus snaudulio dvasią VIEŠPATS išliejo ant jūsų. Jis aptemdė jūsų akis – pranašus ir jūsų galvas – regėtojus.

11 Toda visão já se vos tornou como as palavras de um livro selado, que se dá ao que sabe ler, dizendo: Lê isto, peço-te; e ele responde: Não posso, porque está selado;

11Viso to regėjimas jums yra tarsi užantspauduotos knygos žodžiai. Kai ji duodama mokančiam skaityti ir sakoma: „Paskaityk!“ – šis atsako: „Negaliu, nes ji užantspauduota!“

12 e dá-se o livro ao que não sabe ler, dizendo: Lê isto, peço-te; e ele responde: Não sei ler.

12O kai ji duodama nemokančiam skaityti ir sakoma: „Paskaityk!“ – tas atsako: „Nemoku skaityti!“

13 O SENHOR disse: Visto que este povo se aproxima de mim e com a sua boca e com os seus lábios me honra, mas o seu coração está longe de mim, e o seu temor para comigo consiste só em mandamentos de homens, que maquinalmente aprendeu,

13Viešpats ištarė: „Kadangi ši tauta tik liežuviu tesiartina prie manęs, tik lūpomis tegarbina mane, jos širdis nutolusi nuo manęs, tik žmonių išmoktu įstatymu tesiremia mano garbinimas,

14 continuarei a fazer obra maravilhosa no meio deste povo; sim, obra maravilhosa e um portento; de maneira que a sabedoria dos seus sábios perecerá, e a prudência dos seus prudentes se esconderá.

14aš vėl nustebinsiu šią tautą taip nepaprastai, kad jos išminčių išmintis nueis niekais, ir protingųjų įžvalgumas pradings“.

15 Ai dos que escondem profundamente o seu propósito do SENHOR, e as suas próprias obras fazem às escuras, e dizem: Quem nos vê? Quem nos conhece?

15Vargas tiems, kurie nuo VIEŠPATIES giliai nuslepia savo planus! Jie patamsyje daro savo darbus, sakydami: „Kas mus mato? Kas mus pažįsta?“

16 Que perversidade a vossa! Como se o oleiro fosse igual ao barro, e a obra dissesse do seu artífice: Ele não me fez; e a coisa feita dissesse do seu oleiro: Ele nada sabe.

16Jūs verčiate dalykus aukštyn kojomis! Argi puodžius lygus moliui? Tarsi dirbinys sakytų apie savo dirbėją: „Jis manęs nepadarė!“ Arba kūrinys tartų apie savo kūrėją: „Nieko jis neišmano!“

A redenção de Israel

Išpirkimas

17 Porventura, dentro em pouco não se converterá o Líbano em pomar, e o pomar não será tido por bosque?

17Argi ne tiesa, kad netrukus Libanas pavirs vešliais laukais, o vešlieji laukai bus laikomi sodu?

18 Naquele dia, os surdos ouvirão as palavras do livro, e os cegos, livres já da escuridão e das trevas, as verão.

18Tą dieną kurčiai išgirs knygos žodžius, aklieji praregės iš savo niūrios tamsybės.

19 Os mansos terão regozijo sobre regozijo no SENHOR, e os pobres entre os homens se alegrarão no Santo de Israel.

19Kuklieji vėl džiaugsis VIEŠPAČIU, vargšai džiūgaus dėl Izraelio Šventojo.

20 Pois o tirano é reduzido a nada, o escarnecedor já não existe, e já se acham eliminados todos os que cogitam da iniqüidade,

20Engėjų nebebus, šaipūnai prapuls, ir sunaikinti bus piktanoriai,

[21] os quais por causa de uma palavra condenam um homem, os que põem armadilhas ao que repreende na porta, e os que sem motivo negam ao justo o seu direito.

[21]kurie žodžiu padaro žmogų nusikaltėliu, spęsdami vartuose pinkles jo gynėjui ir palikdami teisųjį tuščiomis rankomis.

[22] Portanto, acerca da casa de Jacó, assim diz o SENHOR, que remiu a Abraão: Jacó já não será envergonhado, nem mais se empalidecerá o seu rosto.

[22]Tikrai šitaip kalba VIEŠPATS, Jokūbo namų Dievas, kuris išpirko Abraomą: „Dabar Jokūbui nebereikės gėdytis, jo veidas nebeblykš iš baimės.

[23] Mas, quando ele e seus filhos virem a obra das minhas mãos no meio deles, santificarão o meu nome; sim, santificarão o Santo de Jacó e temerão o Deus de Israel.

[23]Matydamas savo vaikus, kuriuos padarė mano rankos, jis šlovins mano vardą, garbins Jokūbo Šventąjį, pagarbiai pripažins Izraelio Dievo galybę.

[24] E os que erram de espírito virão a ter entendimento, e os murmuradores hão de aceitar instrução.

[24]Tuomet klaidžiojantiems dvasia grįš išmanymas, murmantieji leisis pamokomi.

Isaías 30

Contra a aliança com o Egito

[1] Ai dos filhos rebeldes, diz o SENHOR, que executam planos que não procedem de mim e fazem aliança sem a minha aprovação, para acrescentarem pecado sobre pecado!

[2] Que descem ao Egito sem me consultar, buscando refúgio em Faraó e abrigo, à sombra do Egito!

[3] Mas o refúgio de Faraó se vos tornará em vergonha, e o abrigo na sombra do Egito, em confusão.

[4] Porque os príncipes de Judá já estão em Zoã, e os seus embaixadores já chegaram a Hanes.

Izaijo 30

Sąjunga su Egiptu – beverte

[1]Vargas maištingiems vaikams, – tai VIEŠPATIES žodis, – kurie vykdo užmojį, tačiau ne mano, ir sudaro sąjungas, tačiau ne mano dvasios, kraudami nuodėmę ant nuodėmės!

[2]Jie leidžiasi keliauti į Egiptą, tačiau manęs nepasiklausia. Jie pasitiki faraono apsauga ir ieško prieglaudos Egipto šešėlyje.

[3]Faraono apsauga jiems užtrauks gėdą, dangstymasis Egipto šešėliu juos pažemins.

[4]Nors jo didikai Coane, o jo pasiuntiniai pasiekia Hanesą,

[5] Todos se envergonharão de um povo que de nada lhes valerá, não servirá nem de ajuda nem de proveito, porém de vergonha e de opróbrio.

[5]visi gėdisi tautos, kuri jiems nenaudinga: jokios pagalbos, jokios naudos, tik gėda ir priekaištai“.

[6] Sentença contra a Besta do Sul. Através da terra da aflição e angústia de onde vêm a leoa, o leão, a víbora e a serpente volante, levam a lombos de jumento as suas riquezas e sobre as corcovas de camelos, os seus tesouros, a um povo que de nada lhes aproveitará.

[6]Ištarmė apie Negebo gyvūnus. Per kraštą, pavojingą ir neramų, ten, kur liūtė ir riaumojantis liūtas, kur angis ir skraidančioji gyvatė, jie gabena savo turtą ant asilų nugarų ir savo lobius ant kuprių keterų tautai, iš kurios jiems nėra naudos,

[7] Pois, quanto ao Egito, vão e inútil é o seu auxílio; por isso, lhe chamei Gabarola que nada faz.

[7]į Egiptą, kurio pagalba bevertė ir tuščia, todėl ir vadinu jį „sutramdytu Rahabu“.

[8] Vai, pois, escreve isso numa tabuinha perante eles, escreve-o num livro, para que fique registrado para os dias vindouros, para sempre, perpetuamente.

[8]O dabar eik ir užrašyk tai jiems matant plokštėje, pažymėk tvirtai knygoje, kad būtų liudijimas ateities laikams, visada ir per amžius.

[9] Porque povo rebelde é este, filhos mentirosos, filhos que não querem ouvir a lei do SENHOR.

[9]Tai maištinga tauta, melagiai vaikai, vaikai, kurie atsisako paklusti VIEŠPATIES Įstatymui.

[10] Eles dizem aos videntes: Não tenhais visões; e aos profetas: Não profetizeis para nós o que é reto; dizei-nos coisas aprazíveis, profetizai-nos ilusões;

[10]Regėtojams jie sako: „Neturėkite jokių regėjimų!“ – o pranašams: „Nepranašaukite mums tiesos, bet kalbėkite tai, kas mums malonu, pranašaukite apie dausas!

[11] desviai-vos do caminho, apartai-vos da vereda; não nos faleis mais do Santo de Israel.

[11]Krypkite iš kelio, sukite į šoną nuo tako! Šalin mums iš akių su Izraelio Šventuoju!“

[12] Pelo que assim diz o Santo de Israel: Visto que rejeitais esta palavra, confiais na opressão e na perversidade e sobre isso vos estribais,

[12]Todėl taip sako Izraelio Šventasis: „Kadangi šį žodį atmetate, kliaujatės ir viliatės jėga ir apgaule,

[13] portanto, esta maldade vos será como a brecha de um muro alto, que, formando

[13]ši jūsų kaltė jums bus kaip pralaužtas plyšys aukštame mūre. Platėdamas nuo

uma barriga, está prestes a cair, e cuja queda vem de repente, num momento.

14 O SENHOR o quebrará como se quebra o vaso do oleiro, despedaçando-o sem nada lhe poupar; não se achará entre os seus cacos um que sirva para tomar fogo da lareira ou tirar água da poça.

15 Porque assim diz o SENHOR Deus, o Santo de Israel: Em vos converterdes e em sossegardes, está a vossa salvação; na tranqüilidade e na confiança, a vossa força, mas não o quisestes.

16 Antes, dizeis: Não, sobre cavalos fugiremos; portanto, fugireis; e: Sobre cavalos ligeiros cavalgaremos; sim, ligeiros serão os vossos perseguidores.

17 Mil homens fugirão pela ameaça de apenas um; pela ameaça de cinco, todos vós fugireis, até que sejais deixados como o mastro no cimo do monte e como o estandarte no outeiro.

Promessas consoladoras para Sião

18 Por isso, o SENHOR espera, para ter misericórdia de vós, e se detém, para se compadecer de vós, porque o SENHOR é Deus de justiça; bem-aventurados todos os que nele esperam.

19 Porque o povo habitará em Sião, em Jerusalém; tu não chorarás mais; certamente, se compadecerá de ti, à voz do teu clamor, e, ouvindo-a, te responderá.

20 Embora o SENHOR vos dê pão de angústia e água de aflição, contudo, não se esconderão mais os teus mestres; os teus olhos verão os teus mestres.

viršaus iki pamatų plyšys sugniuždo mūrą staiga, akimoju.

14Jis subyra it ąsotis, kurį puodžius taip negailestingai sudaužo, jog tarp trupinių nerasi nė šukės žarijoms pasižerti iš židinio ar vandeniui pasisemti iš tvenkinio“.

15Viešpats DIEVAS, Izraelio Šventasis, šitaip sako: „Grįžimu ir atsidavimu būsite išgelbėti; ramybė ir pasitikėjimas – jūsų jėga“. Bet jūs to nenorėjote!

16„Ne! – tarėte jūs. – Mes pabėgsime ant žirgų!“ Puiku, bėkite! „Mes nuskriesime ristūnais!“ Jūsų persekiotojų žirgai bus eiklesni!

17Tūkstantis drebės, kai vienas pagrasys. Kai grasys penki, visi šoksite bėgti ir bėgsite tol, kol jūsų likutis taps kaip vėliavakotis ant kalno, kaip ženklas ant kalvos.

18Vis dėlto VIEŠPATS delsia, norėdamas parodyti jums malonę; vis dėlto jis pakils, norėdamas jums atleisti, nes VIEŠPATS yra teisingumo Dievas. Palaiminti visi, kurie pasitikėdami jo laukia!

19O Siono tauta! Tau, gyvenančiai Jeruzalėje, nebereikės daugiau verkti! Jis bus maloningas tau, kai šauksiesi jo pagalbos, jis atsilieps, kai tik išgirs tave.

20VIEŠPATS duos jums duonos, kurios jums reikia, ir vandens, kurio trokštate. Daugiau nebesislėps tavo Mokytojas, ir savo akimis jį regėsi.

[21] Quando te desviares para a direita e quando te desviares para a esquerda, os teus ouvidos ouvirão atrás de ti uma palavra, dizendo: Este é o caminho, andai por ele.

[21]Jeigu nuklysi nuo kelio į dešinę ar į kairę, girdėsi jo balsą už nugaros tau sakantį: „Štai tikrasis kelias! Juo eikite!“

[22] E terás por contaminados a prata que recobre as imagens esculpidas e o ouro que reveste as tuas imagens de fundição; lançá-las-ás fora como coisa imunda e a cada uma dirás: Fora daqui!

[22]Laikysi netyrais savo sidabruotus stabus ir savo auksuotas statulas, mesi juos šalin it nešvarius skudurus, tardamas: „Lauk iš čia!“

Būsima Siono gerovė

[23] Então, o SENHOR te dará chuva sobre a tua semente, com que semeares a terra, como também pão como produto da terra, o qual será farto e nutritivo; naquele dia, o teu gado pastará em lugares espaçosos.

[23]Tuomet jis duos lietaus pasėliams, kai tik pasėsi sėklą dirvoje. Kviečiai, pribrendę dirvoje, bus maistingi ir gausūs. Plačiose ganyklose tą dieną ganysis tavo galvijai.

[24] Os bois e os jumentos que lavram a terra comerão forragem com sal, alimpada com pá e forquilha.

[24]Jaučiai ir asilai, padedą įdirbti laukus, gaus ėsti sūdyto pašaro, jiems pažerto bertuve ir šake.

[25] Em todo monte alto e em todo outeiro elevado haverá ribeiros e correntes de águas, no dia da grande matança quando caírem as torres.

[25]Visur – ant aukštų kalnų, ant didelių kalvų – sruvens vandens pilni upeliai. Didžiųjų žudynių dieną, kai bokštai grius,

[26] A luz da lua será como a do sol, e a do sol, sete vezes maior, como a luz de sete dias, no dia em que o SENHOR atar a ferida do seu povo e curar a chaga do golpe que ele deu.

[26]mėnulio šviesa bus tokia šviesi kaip saulės, o saulės šviesa bus septyniskart šviesesnė, kaip septynių dienų šviesa. Tą dieną VIEŠPATSaptvarstys savo tautos žaizdą, išgydys mėlynes, padarytas jo smūgių.

O julgamento da Assíria

[27] Eis o nome do SENHOR vem de longe, ardendo na sua ira, no meio de espessas nuvens; os seus lábios estão cheios de indignação, e a sua língua é como fogo devorador.

Dievas nubaus Asiriją

[27]Žiūrėk! VIEŠPATIES vardas ateina iš toli, degdamas rūstybe, ant žemę gaubiančių debesų! Jo lūpos pilnos pykčio, o liežuvis – it viską ryjanti ugnis.

[28] A sua respiração é como a torrente que transborda e chega até ao pescoço, para peneirar as nações com peneira de destruição; um freio de fazer errar estará nos queixos dos povos.

[29] Um cântico haverá entre vós, como na noite em que se celebra festa santa; e alegria de coração, como a daquele que sai ao som da flauta para ir ao monte do SENHOR, à Rocha de Israel.

[30] O SENHOR fará ouvir a sua voz majestosa e fará ver o golpe do seu braço, que desce com indignação de ira, no meio de chamas devoradoras, de chuvas torrenciais, de tempestades e de pedra de saraiva.

[31] Porque com a voz do SENHOR será apavorada a Assíria, quando ele a fere com a vara.

[32] Cada pancada castigadora, com a vara, que o SENHOR lhe der, será ao som de tamboris e harpas; e combaterá vibrando golpes contra eles.

[33] Porque há muito está preparada a fogueira, preparada para o rei; a pira é profunda e larga, com fogo e lenha em abundância; o assopro do SENHOR, como torrente de enxofre, a acenderá.

Isaías 31

O Egito é homem e não deus

[1] Ai dos que descem ao Egito em busca de socorro e se estribam em cavalos; que confiam em carros, porque são muitos, e em cavaleiros, porque são mui fortes, mas

[28]Jo alsavimas kaip potvynis kalnų upelio, staiga apsėmęs iki kaklo, vėtys tautas pražūtingu rėčiu ir pažabos tautų nasrus apgaulingais žąslais, vedančiais iš teisingo kelio.

[29]O jūs giedosite giesmes kaip tą naktį, kai švenčiama šventė, džiaugsitės iš širdies it maldininkai, fleitos garsų lydimi, žengiantys į VIEŠPATIES kalną, į Izraelio Uolą.

[30]Pakels didingą savo balsą VIEŠPATS, parodys savo rankos triuškinantį smūgį šėlstančiu įniršiu, ryjančia ugnies liepsna, liūtimi, audra ir kruša.

[31]Asirai bus apimti siaubo, girdėdami VIEŠPATIES balsą ir lazda mušami.

[32]Kas kartą, kai jiems kirs bausmės rykštė, kuria plaks juosVIEŠPATS, dundės būgnai ir skambės lyros. Grakščiu šokio judesiu jis kovoja su asirais!

[33]Seniai jau sukrautas laužas, karaliui skirtas; tas laužas aukštas ir platus. Ugnies daug ir malkų krūva; VIEŠPATIES alsavimas kaip sieros upė jį padega.

Izaijo 31

Prieš sąjungą su Egiptu

[1]Vargas tiems, kurie leidžiasi į Egiptą pagalbos ieškoti, ir kliaujasi žirgais, kurie pasitiki vežimais, nes jų daug, ir raiteliais, nes jų pulkai stiprūs, tačiau į Izraelio

não atentam para o Santo de Israel, nem buscam ao SENHOR!

Šventąjį nekelia akių, nesitaria su VIEŠPAČIU!

[2] Todavia, este é sábio, e faz vir o mal, e não retira as suas palavras; ele se levantará contra a casa dos malfeitores e contra a ajuda dos que praticam a iniqüidade.

[2]Bet juk ir jis išmintingas! Jis sukėlė nelaimę ir savo žodžių neatsiėmė! Jis pakils prieš nedorėlių namus ir prieš tuos, kurie padeda piktadariams.

[3] Pois os egípcios são homens e não deuses; os seus cavalos, carne e não espírito. Quando o SENHOR estender a mão, cairão por terra tanto o auxiliador como o ajudado, e ambos juntamente serão consumidos.

[3]Egiptiečiai – žmonės, o ne Dievas, jų žirgai – kūnas, o ne dvasia. VIEŠPATS tik išties savo ranką, ir gynėjas parpuls, o drauge su juo kris jo ginamasis; juodu abu kartu pražus.

[4] Porque assim me disse o SENHOR: Como o leão e o cachorro do leão rugem sobre a sua presa, ainda que se convoque contra eles grande número de pastores, e não se espantam das suas vozes, nem se abatem pela sua multidão, assim o SENHOR dos Exércitos descerá, para pelejar sobre o monte Sião e sobre o seu outeiro.

[4]VIEŠPATS taip man kalbėjo: ,,Kaip liūtas ar liūtukas urzgia dėl savo grobio ir susirinkus prieš jį būriui piemenų nei išsigąsta jų šauksmų, nei dreba dėl jų daromo triukšmo, taip ir Galybių VIEŠPATS nužengs kovoti ant Siono kalno, ant kalvos.

[5] Como pairam as aves, assim o SENHOR dos Exércitos ampará a Jerusalém; protegê-la-á e salvá-la-á, poupá-la-á e livrá-la-á.

[5]Kaip sparnus išskėtę paukščiai gina jauniklius, taip Galybių VIEŠPATS gins Jeruzalę, saugos ir vaduos, globos ir gelbės ją.“

[6] Convertei-vos, pois, ó filhos de Israel, àquele de quem tanto vos afastastes.

[6]Sugrįžkite pas jį, Izraelio vaikai, pas tą, kurį taip giliai įžeidėte!

[7] Pois, naquele dia, cada um lançará fora os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que as vossas mãos fabricaram para pecardes.

[7]Tą dieną kiekvienas jūsų atmes su panieka sidabro ir aukso stabus, kurių prisidarėte savo nuodėmingomis rankomis.

Asirijos žlugimas

[8] Então, a Assíria cairá pela espada, não de homem; a espada, não de homem, a devorará; fugirá diante da espada, e os

[8]Asiras kris nuo kalavijo, kuris bus ne žmogaus; ne žmogaus kalavijas jį parblokš. Jis bėgs nuo kalavijo, o jo jauni kariai eis lažą.

seus jovens serão sujeitos a trabalhos forçados.

9 De medo não atinará com a sua rocha de refúgio; os seus príncipes, espavoridos, desertarão a bandeira, diz o SENHOR, cujo fogo está em Sião e cuja fornalha, em Jerusalém.

9Jo uola iš baimės pasitrauks, o jo didžiūnai paklaikę paliks vėliavas. – Tai žodis VIEŠPATIES, kurio liepsna Sione, o žaizdras Jeruzalėje!

Isaías 32

O reinado do justo Rei

1 Eis aí está que reinará um rei com justiça, e em retidão governarão príncipes.

2 Cada um servirá de esconderijo contra o vento, de refúgio contra a tempestade, de torrentes de águas em lugares secos e de sombra de grande rocha em terra sedenta.

3 Os olhos dos que vêem não se ofuscarão, e os ouvidos dos que ouvem estarão atentos.

4 O coração dos temerários saberá compreender, e a língua dos gagos falará pronta e distintamente.

5 Ao louco nunca mais se chamará nobre, e do fraudulento jamais se dirá que é magnânimo.

6 Porque o louco fala loucamente, e o seu coração obra o que é iníquo, para usar de impiedade e para proferir mentiras contra o SENHOR, para deixar o faminto na ânsia da sua fome e fazer que o sedento venha a ter falta de bebida.

7 Também as armas do fraudulento são más; ele maquina intrigas para arruinar os desvalidos, com palavras falsas, ainda quando a causa do pobre é justa.

Izaijo 32

Teisingumo karalystė

1Tada karalius viešpataus pagal teisumą, didžiūnai valdys pagal teisingumą.

2Kiekvienas jų bus pastogė nuo vėjo, prieglobstis nuo audros. Jie bus lyg vandens srovės dykumoje, lyg milžinės uolos šešėlis saulės tviskinamoje šalyje.

3Akys tų, kurie mato, nebus užmerktos, ausys tų, kurie girdi, bus klusios.

4Silpnadvasių širdis išmoks suprasti, šveplruojančiųjų liežuvis kalbės be vargo ir aiškiai.

5Paikasis nebebus laikomas pagarbos vertu, sukčiaus niekas nebevadins garbingu.

6Paikasis kalba vien kvailystes, jo širdis pilna piktų sumanymų: nedorai elgtis, klaidingai kalbėti prieš VIEŠPATĮ, alkano nepapenėti, ištroškusiam vandens nepaduoti.

7Sukčiaus suktybės – blogos; jis vis galvoja, ką pikta padaryti, kaip melu vargšus prapultin įstumti, neleisti beturčiams teisybės ieškoti.

[8] Mas o nobre projeta coisas nobres e na sua nobreza perseverará.

Advertências contra as mulheres de Jerusalém

[9] Levantai-vos, mulheres que viveis despreocupadamente, e ouvi a minha voz; vós, filhas, que estais confiantes, inclinai os ouvidos às minhas palavras.

[10] Porque daqui a um ano e dias vireis a tremer, ó mulheres que estais confiantes, porque a vindima se acabará, e não haverá colheita.

[11] Tremei, mulheres que viveis despreocupadamente; turbai-vos, vós que estais confiantes. Despi-vos, e ponde-vos desnudas, e cingi com panos de saco os lombos.

[12] Batei no peito por causa dos campos aprazíveis e por causa das vinhas frutíferas.

[13] Sobre a terra do meu povo virão espinheiros e abrolhos, como também sobre todas as casas onde há alegria, na cidade que exulta.

[14] O palácio será abandonado, a cidade populosa ficará deserta; Ofel e a torre da guarda servirão de cavernas para sempre, folga para os jumentos selvagens e pastos para os rebanhos;

[15] até que se derrame sobre nós o Espírito lá do alto; então, o deserto se tornará em pomar, e o pomar será tido por bosque;

[16] o juízo habitará no deserto, e a justiça morará no pomar.

[17] O efeito da justiça será paz, e o fruto da justiça, repouso e segurança, para sempre.

[8]O kilnusis visados ieško gero, dėl gerų siekių deda galvą.

Jeruzalės moterys

[9]Kelkitės, nerūpestingosios moterys, ir išgirskite mano balsą! Dukterys, pasitikinčios savimi, atidžiai klausykitės mano žodžio!

[10]Dabar jūs patenkintos savimi, bet ateinančiais metais drebėsite. Vynuogių rinkimo nebus, o pjūtis bus be derliaus!

[11]Drebėkite, nerūpestingosios! Baisėkitės, patenkintosios savimi! Išsirenkite nuogai, tik strėnas prisidenkite juosta,

[12]muškitės sau į krūtinę dėl gražiųjų laukų, dėl derlingųjų vynmedžių,

[13]dėl mano tautos žemės, kuri apžels erškėčiais ir usnimis, dėl visų namų, nesitveriančių džiaugsmu išdidžiai besilinksminančiame mieste.

[14]Rūmai liks ištuštėję, o triukšmingasis miestas bus tuščias. Tvirtovės kalnas ir sargybos bokštas amžiams pavirs dykviete, smagia vieta laukiniams asilams, ganykla kaimenėms.

[15]Bet kai tik iš aukštybių Dvasia bus išlieta ant mūsų, dykuma virs sodais, o sodai suvešės kaip miškas.

[16]Tada dykumoje apsigyvens teisingumas, o teisumas įsikurs soduose.

[17]Teisumo poveikis bus taika, o teisumo vaisius – ramybė ir apsauga, tverianti amžiais.

[18] O meu povo habitará em moradas de paz, em moradas bem seguras e em lugares quietos e tranqüilos,
[19] ainda que haja saraivada, caia o bosque e seja a cidade inteiramente abatida.
[20] Bem-aventurados vós, os que semeais junto a todas as águas e dais liberdade ao pé do boi e do jumento.

[18]Mano tauta gyvens taikos buveinėje, saugiuose namuose, ramiose gyvenvietėse,
[19]bet miškas nugrims į pražūtį, o miestas bus baisiai nuniokotas.
[20]Laimingi jūs, kai galite sėti prie kiekvienos upės, kai galite savo asilams ir jaučiams leisti laisvai bėgioti!

Isaías 33

A aflição e o livramento de Jerusalém

[1] Ai de ti, destruidor que não foste destruído, que procedes perfidamente e não foste tratado com perfídia! Acabando tu de destruir, serás destruído, acabando de tratar perfidamente, serás tratado com perfídia.
[2] SENHOR, tem misericórdia de nós; em ti temos esperado; sê tu o nosso braço manhã após manhã e a nossa salvação no tempo da angústia.
[3] Ao ruído do tumulto, fogem os povos; quando tu te ergues, as nações são dispersas.
[4] Então, ajuntar-se-á o vosso despojo como se ajuntam as lagartas; como os gafanhotos saltam, assim os homens saltarão sobre ele.
[5] O SENHOR é sublime, pois habita nas alturas; encheu a Sião de direito e de justiça.
[6] Haverá, ó Sião, estabilidade nos teus tempos, abundância de salvação, sabedoria e conhecimento; o temor do SENHOR será o teu tesouro.

Izaijo 33

Asirijos galas

[1]Vargas tau, niokotojau, kad pats nebuvai nuniokotas, tau, klastingasis išdavike, kad pats netapai klastos auka! Kai baigsi niokoti, pats būsi nuniokotas, kai pailsi klastauti, pats tapsi klastos auka.
[2]VIEŠPATIE, būk maloningas mums, nes tavimi viliamės! Būk kas rytą mus gelbstinti ranka, mūsų išgelbėjimas, atėjus pavojui!
[3]Nuo sąmyšio ūžesio bėga gentys, kai tu pakyli, tautos sklaidosi į visas puses.
[4]Žmonės šluoja grobį, kaip šluojami skėriai; tarsi žiogai jie šoka imti grobio.
[5]VIEŠPATS prakilnus; jis gyvena aukštybėse, Sioną pripildo teisingumo ir teisumo.
[6]Tai, kas jo laikams teikia patvarumą, lobiai, kurie išgelbsti, yra išmintis ir pažinimas. Baimė VIEŠPATIES yra jo turtas!

[7] Eis que os heróis pranteiam de fora, e os mensageiros de paz estão chorando amargamente.

[7]Štai Arielio žmonės vaitoja gatvėse, Salemo pasiuntiniai graudžiai verkia.

[8] As estradas estão desoladas, cessam os que passam por elas; rompem-se as alianças, as cidades são desprezadas, já não se faz caso do homem.

[8]Vieškeliai visur tušti, nebėra, kas jais keliautų. Sandoros sulaužytos, liudytojai paniekinti, tačiau dėl to niekas nesisieloja.

[9] A terra geme e desfalece; o Líbano se envergonha e se murcha; Sarom se torna como um deserto, Basã e Carmelo são despidos de suas folhas.

[9]Džiūsta iš liūdesio šalis, iš gėdos vysta Libanas, Šaronas yra lyg dykuma, Bašanas ir Karmelis numetė lapus.

[10] Agora, me levantarei, diz o SENHOR; levantar-me-ei a mim mesmo; agora, serei exaltado.

[10]„Dabar aš atsistosiu, – sako VIEŠPATS, – dabar išaukštinsiu save, dabar aukštai pakilsiu.

[11] Concebestes palha, dareis à luz restolho; o vosso bufo enfurecido é fogo que vos há de devorar.

[11]Jūs esate nėšti šienu ir pagimdysite šiaudus; mano dvasia praris jus kaip ugnis.

[12] Os povos serão queimados como se queima a cal; como espinhos cortados, arderão no fogo.

[12]Tautos bus išdegintos lyg kalkinėje, iškirstos tarsi erškėčiai, kad sudegtų ugnyje.

[13] Ouvi vós, os que estais longe, o que tenho feito; e vós, os que estais perto, reconhecei o meu poder.

[13]Kas esate toli, išgirskite apie mano darbus, o kas arti – išpažinkite mano galybę!“

[14] Os pecadores em Sião se assombram, o tremor se apodera dos ímpios; e eles perguntam: Quem dentre nós habitará com o fogo devorador? Quem dentre nós habitará com chamas eternas?

[14]Nusidėjėliai dreba Sione, šiurpulys krečia bedievius: „Kas iš mūsų valios ištverti pleškančią ugnį, kas iš mūsų atlaikys amžinas liepsnas?“

[15] O que anda em justiça e fala o que é reto; o que despreza o ganho de opressão; o que, com um gesto de mãos, recusa aceitar suborno; o que tapa os ouvidos, para não ouvir falar de homicídios, e fecha os olhos, para não ver o mal,

[15]Tas, kuris gyvena pagal teisumą ir sako tiesą, kas iš skriaudos nenori išspausti sau pelno, kas atsisako priimti papirkas, kas užsikemša ausis, kad negirdėtų kalbant apie žudymą, ir kas užmerkia akis, kad neregėtų pikta.

[16] este habitará nas alturas; as fortalezas das rochas serão o seu alto refúgio, o seu pão lhe será dado, as suas águas serão certas.

[16]Toks žmogus gyvens aukštybėse, neprieinamų uolų tvirtovė bus jo pilis; jam bus tiekiama duona, jam netrūks vandens.

Siono atstatymas

[17] Os teus olhos verão o rei na sua formosura, verão a terra que se estende até longe.

[17]Tavo akys regės puošnųjį karalių, matys aplinkui platų kraštą.

[18] O teu coração se recordará dos terrores, dizendo: Onde está aquele que registrou, onde, o que pesou o tributo, onde, o que contou as torres?

[18]Tavo širdis mąstys apie klaiko metą: ,,Kur tas, kuris galėjo skaičiuoti? Kur tas, kuris galėjo pasverti? Kur tas, kuris galėjo suskaityti visus tuos bokštus?“

[19] Já não verás aquele povo atrevido, povo de fala obscura, que não se pode entender, e de língua bárbara, ininteligível.

[19]Nebematysi jau išdidžiosios tautos, svetimkalbės tautos, kurios nesuprasi, mikčiojančios liežuviu, kurio nesupaisysi.

[20] Olha para Sião, a cidade das nossas solenidades; os teus olhos verão a Jerusalém, habitação tranqüila, tenda que não será removida, cujas estacas nunca serão arrancadas, nem rebentada nenhuma de suas cordas.

[20]Pažvelki į Sioną, mūsų švenčių miestą! Temato tavo akys Jeruzalę kaip saugią buveinę, nejudamą palapinę, kurios nei kuolai niekada nebus išrauti, nei nė viena virvė nenutrūks.

[21] Mas o SENHOR ali nos será grandioso, fará as vezes de rios e correntes largas; barco nenhum de remo passará por eles, navio grande por eles não navegará.

[21]Tai ten VIEŠPATS mūsų bus Galingasis! Tai sritis upių ir plačių tėkmių, ir joks irklinis laivas jomis nesiiria, nei didingi laivai neskleidžia burių.

[22] Porque o SENHOR é o nosso juiz, o SENHOR é o nosso legislador, o SENHOR é o nosso Rei; ele nos salvará.

[22]Taip! VIEŠPATS mūsų teisėjas ir mūsų įstatymų davėjas, VIEŠPATS mūsų karalius, ir jis mus išvaduos.

[23] Agora, as tuas enxárcias estão frouxas; não podem ter firme o mastro, nem estender a vela. Então, se repartirá a presa de abundantes despojos; até os coxos participarão dela.

[23a]Jų laivavirvės išsivijusios neišlaiko stiebo, todėl negalima burių pakelti.

[23b]Tuomet net aklieji dalysis turtingą laimikį, net šlubiai pasiplėš grobio.

[24] Nenhum morador de Jerusalém dirá: Estou doente; porque ao povo que habita nela, perdoar-se-lhe-á a sua iniqüidade.

[24]Nebus ten žmogaus, kuris sakytų: „Aš ligotas!“ Žmonėms, kurie ten gyvena, kaltė bus atleista.

Isaías 34

A indignação de Deus contra as nações

[1] Chegai-vos, nações, para ouvir, e vós, povos, escutai; ouça a terra e a sua plenitude, o mundo e tudo quanto produz.

[2] Porque a indignação do SENHOR está contra todas as nações, e o seu furor, contra todo o exército delas; ele as destinou para a destruição e as entregou à matança.

[3] Os seus mortos serão lançados fora, dos seus cadáveres subirá o mau cheiro, e do sangue deles os montes se inundarão.

[4] Todo o exército dos céus se dissolverá, e os céus se enrolarão como um pergaminho; todo o seu exército cairá, como cai a folha da vide e a folha da figueira.

[5] Porque a minha espada se embriagou nos céus; eis que, para exercer juízo, desce sobre Edom e sobre o povo que destinei para a destruição.

[6] A espada do SENHOR está cheia de sangue, engrossada da gordura e do sangue de cordeiros e de bodes, da gordura dos rins de carneiros; porque o SENHOR tem sacrifício em Bozra e grande matança na terra de Edom.

[7] Os bois selvagens cairão com eles, e os novilhos, com os touros; a sua terra se embriagará de sangue, e o seu pó se tornará fértil com a gordura.

[8] Porque será o dia da vingança do SENHOR, ano de retribuições pela causa de Sião.

Izaijo 34

Edomo nuteisimas

[1]Ateikite, tautos, ir išgirskite! Klausykitės atidžiai, gentys! Teišgirsta žemė ir tai, ko ji pilna, pasaulis ir visi jo kūriniai!

[2]VIEŠPATS įpykęs ant visų tautų ir įšėlęs ant visų jų galybių. Jis paliko jas prapulčiai, atidavė sunaikinti kaip atnašą.

[3]Jų užmuštieji bus metami į gatves, jų lavonai dvoks maitos tvaiku, kalnai permirks jų krauju,

[4]visos kalvos bus juo paplūdusios. Kaip knyga užsiskleis dangus, ir kris jo visos galybės, kaip krinta lapai nuo vynmedžio ar figmedžio.

[5]Kai mano kalavijas bus iškeltas danguje, jis kris staiga ant Edomo, ant tautos, kurią aš palikau prapulčiai – teismui.

[6]VIEŠPATS laiko rankoje kalaviją, visą kruviną, aptekusį riebalais, ėriukų ir ožių krauju, avinų inkstų taukais, nes VIEŠPAČIUI atnašaujama auka Bocroje, didelis kraujo praliejimas Edomo krašte.

[7]Buivolai kris kartu su jais, jautukai – kartu su jaučiais. Nuo kraujo jų kraštas bus girtas, žemė persisunkusi atnašų taukais.

[8]VIEŠPAČIUI priklauso keršto diena, atpildo už Sioną metai.

[9] Os ribeiros de Edom se transformarão em piche, e o seu pó, em enxofre; a sua terra se tornará em piche ardente.
[10] Nem de noite nem de dia se apagará; subirá para sempre a sua fumaça; de geração em geração será assolada, e para todo o sempre ninguém passará por ela.
[11] Mas o pelicano e o ouriço a possuirão; o bufo e o corvo habitarão nela. Estender-se-á sobre ela o cordel de destruição e o prumo de ruína.

[12] Já não haverá nobres para proclamarem um rei; os seus príncipes já não existem.

[13] Nos seus palácios, crescerão espinhos, e urtigas e cardos, nas suas fortalezas; será uma habitação de chacais e morada de avestruzes.
[14] As feras do deserto se encontrarão com as hienas, e os sátiros clamarão uns para os outros; fantasmas ali pousarão e acharão para si lugar de repouso.
[15] Aninhar-se-á ali a coruja, e porá os seus ovos, e os chocará, e na sombra abrigará os seus filhotes; também ali os abutres se ajuntarão, um com o outro.
[16] Buscai no livro do SENHOR e lede: Nenhuma destas criaturas falhará, nem uma nem outra faltará; porque a boca do SENHOR o ordenou, e o seu Espírito mesmo as ajuntará.
[17] Porque ele lançou as sortes a favor delas, e a sua mão lhes repartiu a terra com o cordel; para sempre a possuirão, através de gerações habitarão nela.

[9]Edomo upėse vanduo pasrus degutu, dulkės jame virs siera, ir jo kraštas taps liepsnojančios dervos žeme.
[10]Nesiliaudami nei naktį, nei dieną, be perstojo kils dūmų debesys. Žemė per kartų kartas bus tuščia, per amžių amžius niekas per ją neis.
[11]Kuosa ir ežys ją užvaldys, apsigyvens apuokas ir varnas. VIEŠPATS matuos ją sąmyšio mastu ir dykynės svambalu; satyrai ten jausis kaip namie.
[12]Edomo kilmingųjų daugiau nebeliks, nebebus, ką skelbti karaliumi, didžiūnai išnyks.

[13]Užžels jų rūmai brūzgynais, usnimis ir šilojais jų pilys. Kraštas virs šakalų valdomis, taps stručių lindyne.

[14]Laukinės katės susitiks su hienomis, satyrai šūkaus vienas kitam. Net Lilita ten įsikurs, ten ras sau poilsiui vietą.

[15]Šokli angis ten kraus sau lizdą, dės kiaušinius, perės vaikus ir augins juos savo paunksmėje. Būriuosis ten ir pesliai, kiekvienas – su savo patele.
[16]Susiraskite VIEŠPATIES knygoje ir paskaitykite, kas joje sakoma: „Nė vienas tų gyvūnų nedels atsirasti, nes taip paliepė VIEŠPATIES lūpos ir jo dvasia visus ten surinks.
[17]Jis pats jiems paskyrė likimą ir savo rankos mostu jų dalį žemėje atidalijo“. Amžinai ji priklausys jiems, ir jie gyvens ten per kartų kartas.

Isaías 35

A felicidade na Sião futura

[1] O deserto e a terra se alegrarão; o ermo exultará e florescerá como o narciso.

[2] Florescerá abundantemente, jubilará de alegria e exultará; deu-se-lhes a glória do Líbano, o esplendor do Carmelo e de Sarom; eles verão a glória do SENHOR, o esplendor do nosso Deus.

[3] Fortalecei as mãos frouxas e firmai os joelhos vacilantes.

[4] Dizei aos desalentados de coração: Sede fortes, não temais. Eis o vosso Deus. A vingança vem, a retribuição de Deus; ele vem e vos salvará.

[5] Então, se abrirão os olhos dos cegos, e se desimpedirão os ouvidos dos surdos;

[6] os coxos saltarão como cervos, e a língua dos mudos cantará; pois águas arrebentarão no deserto, e ribeiros, no ermo.

[7] A areia esbraseada se transformará em lagos, e a terra sedenta, em mananciais de águas; onde outrora viviam os chacais, crescerá a erva com canas e juncos.

[8] E ali haverá bom caminho, caminho que se chamará o Caminho Santo; o imundo não passará por ele, pois será somente para o seu povo; quem quer que por ele caminhe não errará, nem mesmo o louco.

[9] Ali não haverá leão, animal feroz não passará por ele, nem se achará nele; mas os remidos andarão por ele.

[10] Os resgatados do SENHOR voltarão e virão a Sião com cânticos de júbilo; alegria

Izaijo 35

Atpirktųjų džiaugsmas

[1]Pradžiugs dykuma ir tyrlaukiai, krykštaus pražysdama dykvietė. Kaip lelija

[2]ji žydėte sužydės ir džiūgaute džiūgaus laiminga. Jai bus suteikta Libano šlovė, Karmelio ir Šarono didingumas. Jie matys VIEŠPATIES šlovę, mūsų Dievo didingumą.

[3]Duokite jėgų pailsusioms rankoms, paremkite drebančius kelius,

[4]sakykite tiems, kurių širdis baiminasi: „Būkite stiprūs! Nebijokite! Štai jūsų Dievas, jūsų kerštas ateina! Su baisiu atlyginimu jis ateina jūsų gelbėti“.

[5]Tada akliesiems bus atmerktos akys, kurtiesiems atvertos ausys.

[6]Tada raišasis šokinės tartum elnias, dainuos iš džiaugsmo nebylio liežuvis. Dykumoje ištrykš vandens srovės, tyrlaukiuose tekės upės.

[7]Išdeginti smėlynai taps ežeru, ištroškusi žemė virs vandens šaltiniais. Kur šakalų guoliai, ten dygs žolė, žaliuos nendrės, žels meldai.

[8]Ir vieškelis ten eis. Jis bus vadinamas šventuoju Keliu. Kas netyras, tas negalės juo eiti, ištvirkėliai nesuklaidins tų, kurie juo žengia.

[9]Nebus ten jokio liūto, joks plėšrus žvėris nesibastys; nė vieno jų ten neužtiksi. Juo keliaus tik atpirktieji.

[10]Kuriuos VIEŠPATS išlaisvino, tie sugrįš ir įžengs į Sioną su giesme, vainikuoti

eterna coroará a sua cabeça; gozo e alegria alcançarão, e deles fugirá a tristeza e o gemido.

amžinu džiaugsmu. Linksmumas ir džiaugsmas juos pasitiks, pasibaigs vargas ir liūdesys.

Isaías 36

Senaquerибe invade Judá

2 Reis 18.13-18; 2 Crônicas 32.1-8

[1] No ano décimo quarto do rei Ezequias, subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortificadas de Judá e as tomou.

[2] O rei da Assíria enviou Rabsaqué, de Laquis a Jerusalém, ao rei Ezequias, com grande exército; parou ele na extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavadeiro.

[3] Então, saíram a encontrar-se com ele Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

Rabsaqué afronta a Ezequias e ao Senhor

2 Reis 18.19-37; 2 Crônicas 32.9-19

[4] Rabsaqué lhes disse: Dizei a Ezequias: Assim diz o sumo rei, o rei da Assíria: Que confiança é essa em que te estribas?

[5] Bem posso dizer-te que teu conselho e poder para a guerra não passam de vãs palavras; em quem, pois, agora confias, para que te rebeles contra mim?

[6] Confias no Egito, esse bordão de cana esmagada, o qual, se alguém nele apoiar-se, lhe entrará pela mão e a traspassará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

[7] Mas, se me dizes: Confiamos no SENHOR, nosso Deus, não é esse aquele

Izaijo 36

Sanheribo antpuolis

[1]Keturioliktais karaliaus Ezekijo metais Asirijos karalius Sanheribas užpuolė visus įtvirtintuosius Judo miestus ir paėmė juos.

[2]Asirijos karalius iš Lachišo į Jeruzalę prieš karalių Ezekiją pasiuntė rab šakę su stipriomis pajėgomis. Kai jis išsirikiavo mūšiui ties Aukštutinio tvenkinio vandentiekiu ant kelio į Velėtojo lauką,

[3]išėjo pas jį rūmų prievaizdas Hilkijo sūnus Eljakimas, karalystės raštininkas Šebna ir raštinės viršininkas Asafo sūnus Joachas.

[4]Rab šakė kreipėsi į juos: „Praneškite Ezekijui: ‘Taip sako didysis karalius, Asirijos karalius. Kuo tu pasitiki, kad jautiesi toks tikras?

[5]Nejau manai, kad tušti žodžiai atstoja karybą ir jėgą kare? Tad kuo gi tu pasitiki, kad sukilai prieš mane?

[6]Tas Egiptas – lazda, kuria tu pasitiki – iš tikrųjų yra palūžusi nendrė, pervierianti ranką kiekvienam, kuris ja remiasi. Toks yra faraonas, Egipto karalius, visiems, kurie juo pasitiki.

[7]O jeigu jūs man sakysite: ‹VIEŠPAČIU, savo Dievu, mes pasitikime›, – tai ar jis

cujos altos e altares Ezequias removeu e disse a Judá e a Jerusalém: Perante este altar adorareis?

nėra tas, kurio aukštumų alkus ir aukurus išgriovė Ezekijas, įsakydamas Judo karalystei ir Jeruzalei garbinti tik prie šio aukuro?'

8 Ora, pois, empenha-te com meu senhor, rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos, se de tua parte achares cavaleiros para os montar.

8O dabar eikš lažybų su mano valdovu, Asirijos karaliumi: 'Aš duosiu tau du tūkstančius žirgų, jei susirasi jiems šitiek raitelių'.

9 Como, pois, se não podes afugentar um só capitão dos menores dos servos do meu senhor, confias no Egito por causa dos carros e cavaleiros?

9Kaipgi tu gali priversti pasitraukti šį vieną mažiausių mano valdovo tarnų? Atseit tu pasitikėjai, kad vežimų ir raitelių duos Egiptas!

10 Acaso, subi eu agora sem o SENHOR contra esta terra, para a destruir? Pois o SENHOR mesmo me disse: Sobe contra a terra e destrói-a.

10Pagaliau argi beVIEŠPATIES valios atžygiavau aš nusiaubti šio krašto? Pats VIEŠPATS man įsakė: 'Žygiuok prieš tą kraštą ir nusiaubk jį!'"

11 Então, disseram Eliaquim, Sebna e Joá a Rabsaqué: Pedimos-te que fales em aramaico aos teus servos, porque o entendemos, e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre os muros.

11Tuomet Eljakimas, Šebna ir Joachas kreipėsi į rab šakę: „Prašom kalbėti su savo tarnais aramėjiškai. Mes suprantame. Nekalbėk mums judėjiškai, kai žmonės štai klausosi ant mūrų".

12 Mas Rabsaqué lhes respondeu: Mandou-me, acaso, o meu senhor para dizer-te estas palavras a ti somente e a teu senhor? E não, antes, aos homens que estão assentados sobre os muros, para que comam convosco o seu próprio excremento e bebam a sua própria urina?

12Bet rab šakė atsakė jiems: „Nejaugi manai, kad mano valdovas siuntė mane, jog pasakyčiau šiuos dalykus vien tavo valdovui ar tau? Priešingai, argi nesiuntė manęs tam, kad pasakyčiau tai ir žmonėms ant mūrų, kurie turės kartu su jumis valgyti savo pačių išmatas ir gerti savo šlapimą?"

13 Então, Rabsaqué se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse: Ouvi as palavras do sumo rei, do rei da Assíria.

13Paskui rab šakė žengė priekin ir sušuko garsiu balsu judėjiškai: „Klausykitės didžiojo karaliaus, Asirijos karaliaus, žodžių!

[14] Assim diz o rei: Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar.

[15] Nem tampouco Ezequias vos faça confiar no SENHOR, dizendo: O SENHOR certamente nos livrará, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[16] Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria: Fazei as pazes comigo e vinde para mim; e comei, cada um da sua própria vide e da sua própria figueira, e bebei, cada um da água da sua própria cisterna;

[17] até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa; terra de cereal e de vinho, terra de pão e de vinhas.

[18] Não vos engane Ezequias, dizendo: O SENHOR nos livrará. Acaso, os deuses das nações livraram cada um a sua terra das mãos do rei da Assíria?

[19] Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de Sefarvaim? Acaso, livraram eles a Samaria das minhas mãos?

[20] Quais são, dentre todos os deuses destes países, os que livraram a sua terra das minhas mãos, para que o SENHOR livre a Jerusalém das minhas mãos?

[21] Eles, porém, se calaram e não lhe responderam palavra; porque assim lhes havia ordenado o rei, dizendo: Não lhe respondereis.

[22] Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista, rasgaram suas vestes,

[14]Taip sako karalius. Nesiduokite mulkinami Ezekijo, nes jis negali jūsų išgelbėti!

[15]Neleiskite Ezekijui, kad jus sugundytų, liepdamas pasitikėtiVIEŠPAČIU ir sakyti: ‘VIEŠPATS tikrai išgelbės mus! Šis miestas nebus atiduotas Asirijos karaliui į rankas!’

[16]Neklausykite Ezekijo, nes Asirijos karalius sako: ‘Sudarykite sutartį su manimi ir pasiduokite! Tada kiekvienas jūsų galės valgyti nuo savo paties vynmedžio ir figmedžio, gerti vandenį iš savo paties tvenkinio,

[17]kol aš ateisiu ir perkelsiu jus į kraštą, panašų į jūsiškį, į grūdų ir gero vyno kraštą, į duonos ir vynuogynų kraštą.

[18]Tenesuvedžioja jūsų Ezekijas, sakydamas: ‹VIEŠPATS mus išgelbės!› Ar bent vienas iš tautų dievų išgelbėjo savo kraštą nuo Asirijos karaliaus rankos?

[19]Kur Hamato ir Arpado dievai? Kur Sefarvaimų dievai? Kur Samarijos dievai? Ar išgelbėjo jie Samariją nuo manęs?

[20]Kuris gi iš visų šių kraštų dievų yra išgelbėjęs kada nors savo kraštą? Ar gali VIEŠPATSišgelbėti nuo manęs Jeruzalę?’“

[21]Bet jie tylėjo ir nedavė jam atsakymo, nes karalius buvo įsakęs: „Neatsakykite jam nė žodžio“.

[22]Paskui rūmų prievaizdas Hilkijo sūnus Eljakimas, karalystės raštininkas Šebna ir raštinės viršininkas Asafo sūnus Joachas

vieram ter com Ezequias e lhe referiram as palavras de Rabsaqué.

Isaías 37

Ezequias consulta a Isaías
2 Reis 19.1-7

1 Tendo o rei Ezequias ouvido isto, rasgou as suas vestes, cobriu-se de pano de saco e entrou na Casa do SENHOR.

2 Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, a Sebna, o escrivão, e aos anciãos dos sacerdotes, com vestes de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz,

3 os quais lhe dissessem: Assim diz Ezequias: Este dia é dia de angústia, de castigo e de opróbrio; porque filhos são chegados à hora de nascer, e não há força para dá-los à luz.

4 Porventura, o SENHOR, teu Deus, terá ouvido as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para afrontar o Deus vivo, e repreenderá as palavras que o SENHOR ouviu; faze, pois, tuas orações pelos que ainda subsistem.

5 Foram, pois, os servos do rei Ezequias ter com Isaías;

6 Isaías lhes disse: Dizei isto a vosso senhor: Assim diz o SENHOR: Não temas por causa das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria blasfemaram contra mim.

7 Eis que meterei nele um espírito, e ele, ao ouvir certo rumor, voltará para a sua terra; e nela eu o farei cair morto à espada.

A carta do rei da Assíria
2 Reis 19.8-13

persiplėšė drabužius, nuėjo pas Ezekiją ir pranešė jam, ką rab šakė buvo pasakęs.

Izaijo 37

1Tai išgirdęs, karalius Ezekijas persiplėšė drabužius, apsivilko ašutine ir nuėjo į VIEŠPATIES Namus.

2O prievaizdą Eljakimą, karalystės raštininką Šebną ir kunigijos seniūnus, apsivilkusius ašutinėmis, pasiuntė pas pranašą Izaiją, Amoco sūnų,

3pasakyti: „Taip kalba Ezekijas: ‘Ši diena – nelaimės, bausmės ir gėdos diena. Kūdikiams atėjo metas gimti, bet nėra jėgų juos pagimdyti!

4Teišgirsta VIEŠPATS, tavo Dievas, žodžius rab šakės, kurį atsiuntė jo valdovas, Asirijos karalius, kad įžeistų gyvąjį Dievą! Tenubaudžia jį VIEŠPATS, tavo Dievas, už žodžius, kuriuos girdėjo! Pasimelsk už likutį, kuris yra čia’“.

5Karaliaus Ezekijo tarnai atėjo pas Izaiją.

6Izaijas jiems atsakė: „Savo valdovui pasakykite: ‘Taip kalba VIEŠPATS. Neišsigąsk girdėtų žodžių, kuriais Asirijos karaliaus tarnai tyčiojosi iš manęs.

7Štai įkvėpsiu aš jam tokią dvasią, kad, išgirdęs žinią, jis grįš į savo kraštą. Ten aš padarysiu, kad jis žus nuo kalavijo’“.

[8] Voltou, pois, Rabsaqué e encontrou o rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que o rei já se havia retirado de Laquis.

[9] O rei ouviu que, a respeito de Tiraca, rei da Etiópia, se dizia: Saiu para guerrear contra ti. Assim que ouviu isto, enviou mensageiros a Ezequias, dizendo:

[10] Assim falareis a Ezequias, rei de Judá: Não te engane o teu Deus, em quem confias, dizendo: Jerusalém não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[11] Já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, como as destruíram totalmente; e crês tu que te livrarias?

[12] Porventura, os deuses das nações livraram os povos que meus pais destruíram: Gozã, Harã, Rezefe e os filhos de Éden, que estavam em Telassar?

[13] Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

A oração de Ezequias

2 Reis 19.14-19

[14] Tendo Ezequias recebido a carta das mãos dos mensageiros, leu-a; então, subiu à Casa do SENHOR, estendeu-a perante o SENHOR

[15] e orou ao SENHOR, dizendo:

[16] Ó SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, que estás entronizado acima dos querubins, tu somente és o Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

[8]Rab šakė sugrįžo ir rado Asirijos karalių kariaujantį prieš Libną. Jis sužinojo, kad karalius buvo palikęs Lachišą.

[9]Tuo tarpu Asirijos karalius gavo žinią apie Etiopijos karalių Tirhaką: „Jis pakilo į karo žygį prieš tave!“ Išgirdęs apie tai, jis vėl siuntė pasiuntinius pas Ezekiją pasakyti:

[10]„Taip sakysite Judo karaliui Ezekijui: ‘Nesiduok savo Dievo, kuriuo pasitiki, apgaunamas, esą Jeruzalė neatsidurs Asirijos karaliaus rankose.

[11]Juk tu pats esi girdėjęs, kaip Asirijos karaliai pasielgė su kitais kraštais, juos visiškai sunaikindami! O tu būsi išgelbėtas?

[12]Argi vadavo dievai tautas, kurias sunaikino mano protėviai: Gozaną, Haraną, Recefą ir edeniečius Telasare?

[13]Kur dabar Hamato karalius, Arpado karalius ar Sefarvaimų, Henos ir Ivos karalius?’“

[14]Ezekijas paėmė iš pasiuntinių rankų laišką ir perskaitė. Tuomet palypėjo į VIEŠPATIES Namus ir išskleidęs jį

[15]malda kreipėsi į VIEŠPATĮ:

[16]„Galybių VIEŠPATIE, Izraelio Dieve, virš kerubų soste sėdintis! Tu vienas esi Dievas virš visų žemės karalysčių. Tu sukūrei dangus ir žemę.

[17] Inclina, ó SENHOR, os ouvidos e ouve; abre, SENHOR, os olhos e vê; ouve todas as palavras de Senaqueribe, as quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

[18] Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todos os países e suas terras

[19] e lançaram no fogo os deuses deles, porque deuses não eram, senão obra de mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

[20] Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, livra-nos das suas mãos, para que todos os reinos da terra saibam que só tu és o SENHOR.

O profeta conforta a Ezequias
2 Reis 19.20-34

[21] Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Visto que me pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria,

[22] esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele: A virgem, filha de Sião, te despreza e zomba de ti; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

[23] A quem afrontaste e de quem blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e arrogantemente ergueste os olhos? Contra o Santo de Israel.

[24] Por meio dos teus servos, afrontaste o SENHOR e disseste: Com a multidão dos meus carros, subi ao cimo dos montes, ao

[17]Palenk man savo ausį, VIEŠPATIE, ir išklausyk! Atverk savo akis, VIEŠPATIE, ir pamatyk! Išgirsk visus žodžius laiško, kurį atsiuntė Sanheribas, kad pasityčiotų iš gyvojo Dievo.

[18]Iš tikrųjų, VIEŠPATIE, Asirijos karaliai nusiaubė visas tautas ir jų kraštus,

[19]o jų dievus sumetė į ugnį; jie sunaikino juos, nes tai buvo ne dievai, o tik žmogaus rankų padarai, medis ir akmuo.

[20]Dabar, VIEŠPATIE, mūsų Dieve, gelbėk mus iš jo rankų, kad visos karalystės žemėje žinotų, jog tu vienas, VIEŠPATIE, esi Dievas!“

Sanheribo nubaudimas

[21]Tada Amoco sūnus Izaijas pasiuntė Ezekijui tokį žodį: „Taip kalbaVIEŠPATS, Izraelio Dievas, atsakydamas į tavo maldą dėl pagalbos prieš Asirijos karalių Sanheribą. Štai žodis, kurį VIEŠPATS ištarė prieš jį:

[22]‘Niekina tave, tyčiojasi iš tavęs mergelė, Siono duktė; kraipo galvą už tavo nugaros duktė Jeruzalė.

[23]Ką tu įžeidei ir kam piktžodžiavai? Prieš ką pakėlei savo balsą, žvelgdamas įžūliomis akimis? Prieš Izraelio Šventąjį!

[24]Per savo tarnus tu įžeidei Viešpatį. Sakei: ‹Su aibe savo vežimų pasiekiau kalnų viršūnes, pačias Libano kalnų

mais interior do Líbano; deitarei abaixo os seus altos cedros e os ciprestes escolhidos, chegarei ao seu mais alto cimo, ao seu denso e fértil pomar.

atšlaites; iškirtau aukštuosius jo kedrus ir puošniuosius kiparisus; pasiekiau aukščiausią viršūnę, patį jos miško tankumyną.

25 Cavei e bebi as águas e com a planta de meus pés sequei todos os rios do Egito.

25Kasiau šulinius ir gėriau vandenį svetimuose kraštuose; savo kojų padais išdžiovinau visas Egipto upes›.

26 Acaso, não ouviste que já há muito dispus eu estas coisas, já desde os dias remotos o tinha planejado? Agora, porém, as faço executar e eu quis que tu reduzisses a montões de ruínas as cidades fortificadas.

26Argi tu negirdėjai, kad tai esu patvarkęs nuo senų laikų? Tai, ką esu nulėmęs nuo senų senovės, dabar įvykdžiau! Todėl tu galėjai sugriauti miestus tvirčiausius ir juos paversti krūvomis griuvėsių.

27 Por isso, os seus moradores, debilitados, andaram cheios de temor e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a erva verde, e o capim dos telhados, e o cereal queimado antes de amadurecer.

27Bejėgiai buvo jų gyventojai, išgąsčio ir gėdos apimti, kaip žolės laukuose, kaip gležna žaluma, kaip žolė ant stogų pučiant rytų vėjui.

28 Mas eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

28Ar ilsiesi tu, ar ateini, ar išeini, ar esi įniršęs ant manęs – viską aš žinau!

29 Por causa do teu furor contra mim, e porque a tua arrogância subiu até aos meus ouvidos, eis que porei o meu anzol no teu nariz, e o meu freio, na tua boca, e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

29Dėl to, kad niršai ant manęs ir tavo įtūžimas pasiekė mano ausis, įversiu savo kablį tau į šnerves, pažabosiu savo žąslais tavo nasrus. Tuo pačiu keliu, kuriuo čia atėjai, atgal tave parvarysiu.

30 Isto te será por sinal: este ano se comerá o que espontaneamente nascer e no segundo ano o que daí proceder; no terceiro ano, porém, semeai e colhei, plantai vinhas e comei os seus frutos.

30Štai bus tau ženklas. Šiais metais valgysi, ką duos atolas, kitais – kas užaugs nesėta, o trečiais vėl sėsite ir pjausite, veisite vynuogynus ir gardžiuositės jų vaisiais!

[31] O que escapou da casa de Judá e ficou de resto tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto por cima;

[32] porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte Sião, o que escapou. O zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

[33] Pelo que assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria: Não entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma, não virá perante ela com escudo, nem há de levantar tranqueiras contra ela.

[34] Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; mas nesta cidade não entrará, diz o SENHOR.

[35] Porque eu defenderei esta cidade, para a livrar, por amor de mim e por amor do meu servo Davi.

A destruição do exército dos assírios
2 Reis 19.35-37; 2 Crônicas 32.21-22

[36] Então, saiu o Anjo do SENHOR e feriu no arraial dos assírios a cento e oitenta e cinco mil; e, quando se levantaram os restantes pela manhã, eis que todos estes eram cadáveres.

[37] Retirou-se, pois, Senaqueribe, rei da Assíria, e se foi; voltou e ficou em Nínive.

[38] Sucedeu que, estando ele a adorar na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada e fugiram para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

Isaías 38

A doença de Ezequias e a sua cura maravilhosa
2 Reis 20.1-11; 2 Crônicas 32.24-31

[1] Naqueles dias, Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; veio ter com ele o

[31]Judo namų likučiai vėl suleis žemėn šaknis, vėl neš vaisius aukštai šakose.

[32]Iš Jeruzalės sklis likutis, nuo Siono kalno – išlikusieji. Galybių VIEŠPATIES uolumas tai padarys!'“

[33]Todėl apie Asirijos karalių VIEŠPATS sako: „Jis neįsiverš į šį miestą, nė vienos strėlės į jį nepaleis, nei dengdamasis skydu jo nepuls, nei apgulos pylimo aplink jį nesupils.

[34]Keliu, kuriuo atėjo, išsinešdins, neįsiveržęs į šį miestą. Tai VIEŠPATIES žodis!

[35]Aš apginsiu jį dėl savęs ir dėl savo tarno Dovydo“.

[36]VIEŠPATIES angelas atėjo į asirų stovyklą ir užmušė šimtą aštuoniasdešimt penkis tūkstančius. Išaušus rytui, visur gulėjo lavonai.

[37]Asirijos karalius Sanheribas pasitraukė ir grįžo į Ninevę.

[38]Vieną dieną, jam meldžiantis savo dievo Nisrocho šventykloje, jį nužudė kalaviju du jo sūnūs – Adramelechas ir Sareceras. Abu pabėgo į Ararato kraštą. Vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Asarhadonas.

Izaijo 38

Ezekijo liga ir išgijimas

[1]Tomis dienomis Ezekijas sunkiai susirgo ir buvo prie pat mirties. Pranašas Izaijas,

profeta Isaías, filho de Amoz, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Põe em ordem a tua casa, porque morrerás e não viverás.

Amoco sūnus, atėjo pas jį ir tarė: „Šitaip kalba VIEŠPATS. ‘Sutvarkyk savo reikalus, nes tuojau mirsi, nebeišgysi’“.

2 Então, virou Ezequias o rosto para a parede e orou ao SENHOR.

2Ezekijas nusigręžė veidu į sieną ir meldėsi VIEŠPAČIUI:

3 E disse: Lembra-te, SENHOR, peço-te, de que andei diante de ti com fidelidade, com inteireza de coração e fiz o que era reto aos teus olhos; e chorou muitíssimo.

3„Atmink, meldžiu, VIEŠPATIE, kaip ištikimai ir nuoširdžiai elgiausi tavo akivaizdoje, darydamas, kas tau patinka!“ Ir ėmė Ezekijas graudžiai verkti.

4 Então, veio a palavra do SENHOR a Isaías, dizendo:

4Tada Izaijas išgirdo VIEŠPATIES žodį:

5 Vai e dize a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi, teu pai: Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; acrescentarei, pois, aos teus dias quinze anos.

5„Eik pas Ezekiją ir pasakyk: ‘Taip kalba VIEŠPATS, tavo tėvo Dovydo Dievas. Girdėjau tavo maldą ir mačiau tavo ašaras. Išgydysiu tave; po trejeto dienų tu jau pajėgsi nueiti įVIEŠPATIES Šventyklą. Penkiolika metų pridėsiu prie tavo dienų!

6 Livrar-te-ei das mãos do rei da Assíria, a ti e a esta cidade, e defenderei esta cidade.

6Be to, tave ir šį miestą išgelbėsiu nuo Asirijos karaliaus. Aš būsiu skydas šiam miestui!

7 Ser-te-á isto da parte do SENHOR como sinal de que o SENHOR cumprirá esta palavra que falou:

7Ženklas iš VIEŠPATIES, kad VIEŠPATS padarys, ką pažadėjo, bus toks.

8 eis que farei retroceder dez graus a sombra lançada pelo sol declinante no relógio de Acaz. Assim, retrocedeu o sol os dez graus que já havia declinado.

8Žiūrėk! Šešėliui, jau nusileidusiam dešimčia pakopų ant laiptų į Ahazo prieangį, leisiu vėl grįžti dešimčia pakopų’“. Ir saulė grįžo dešimčia pakopų, kuriomis buvo nusileidusi.

Cântico de Ezequias

9 Cântico de Ezequias, rei de Judá, depois de ter estado doente e se ter restabelecido:

9Giesmė, kurią Judo karalius Ezekijas sudėjo, pasveikęs iš ligos:

10 Eu disse: Em pleno vigor de meus dias, hei de entrar nas portas do além; roubado estou do resto dos meus anos.

10Aš pagalvojau: ,,Patį savo dienų vidurdienį turiu iškeliauti! Šeolo vartai atims man likusius metus“.

[11] Eu disse: já não verei o SENHOR na terra dos viventes; jamais verei homem algum entre os moradores do mundo.

[12] A minha habitação foi arrancada e removida para longe de mim, como a tenda de um pastor; tu, como tecelão, me cortarás a vida da urdidura, do dia para a noite darás cabo de mim.

[13] Espero com paciência até à madrugada, mas ele, como leão, me quebrou todos os ossos; do dia para a noite darás cabo de mim.

[14] Como a andorinha ou o grou, assim eu chilreava e gemia como a pomba; os meus olhos se cansavam de olhar para cima. Ó SENHOR, ando oprimido, responde tu por mim.

[15] Que direi? Como prometeu, assim me fez; passarei tranqüilamente por todos os meus anos, depois desta amargura da minha alma.

[16] SENHOR, por estas disposições tuas vivem os homens, e inteiramente delas depende o meu espírito; portanto, restaura-me a saúde e faze-me viver.

[17] Eis que foi para minha paz que tive eu grande amargura; tu, porém, amaste a minha alma e a livraste da cova da corrupção, porque lançaste para trás de ti todos os meus pecados.

[18] A sepultura não te pode louvar, nem a morte glorificar-te; não esperam em tua fidelidade os que descem à cova.

[11]Aš tariau: „Niekada daugiau nebematysiu VIEŠPATIES gyvųjų šalyje, niekada daugiau nebežvelgsiu į jokį žemėje gyvenantį žmogų“.

[12]Mano pastogė lyg palapinė piemenų nugriauta ir numesta šalin nuo manęs. Mano gyvenimą tu baigei austi kaip audėjas, nukirpai mane it paskutinį siūlą nuo šeivos. Dieną ir naktį tu vedi mane į pabaigą.

[13]Ligi aušros aš šaukiuosi pagalbos. Tarsi liūtas jis triuškina visus mano kaulus. Dieną ir naktį tu vedi mane į pabaigą.

[14]Čirškiu tarsi parskridusi kregždė, dejuoju tarsi balandis. Nuvargsta man akys, žvelgdamos aukštyn į dangų: aš skurdžius, Viešpatie! Užstok mane!

[15]Ką galiu jam sakyti? Jis man kalbėjo! Jis pats tai padarė! Eisiu pirmyn žingsniukais per visus savo metus, nors mano siela ir pilna kartėlio.

[16]Kuriuos Viešpats globoja, tie gyvuoja; tau [priklauso] mano gyvenimo dvasia. Tu man davei sveikatą ir gyvybę,

[17]todėl mano kartėlis pavirto ramybe. Tu apsaugojai mane nuo mirties bedugnės ir visas mano nuodėmes nusviedei sau už nugaros.

[18]Juk Šeole niekas tau nedėkoja, nė mirtis tavęs nešlovina; kas eina į giliąją duobę, tas nebesitiki tavo gerumo.

[19] Os vivos, somente os vivos, esses te louvam como hoje eu o faço; o pai fará notória aos filhos a tua fidelidade.
[20] O SENHOR veio salvar-me; pelo que, tangendo os instrumentos de cordas, nós o louvaremos todos os dias de nossa vida, na Casa do SENHOR.
[21] Ora, Isaías dissera: Tome-se uma pasta de figos e ponha-se como emplasto sobre a úlcera; e ele recuperará a saúde.
[22] Também dissera Ezequias: Qual será o sinal de que hei de subir à Casa do SENHOR?

Isaías 39

A embaixada da Babilônia
2 Reis 20.12-19

[1] Nesse tempo, Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei da Babilônia, enviou cartas e um presente a Ezequias, porque soube que estivera doente e já tinha convalescido.
[2] Ezequias se agradou disso e mostrou aos mensageiros a casa do seu tesouro, a prata, o ouro, as especiarias, os óleos finos, todo o seu arsenal e tudo quanto se achava nos seus tesouros; nenhuma coisa houve, nem em sua casa, nem em todo o seu domínio, que Ezequias não lhes mostrasse.
[3] Então, Isaías, o profeta, veio ao rei Ezequias e lhe disse: Que foi que aqueles homens disseram e donde vieram a ti? Respondeu Ezequias: De uma terra longínqua vieram a mim, da Babilônia.

[19]Gyvasis, tiktai gyvasis tau dėkoja, kaip šiandien darau aš. Apie tavo ištikimybę tėvai pasakos vaikams.
[20]VIEŠPAČIUI patiko mus išgelbėti! Giedosime ir kankliuosime mes VIEŠPATIES Namuose visas savo gyvenimo dienas.
[21]Kai Izaijas pasakė: „Tegu jie nuneša figų košės, tepatepa ja išbėrimą, ir jis pagis“,
[22]Ezekijas paklausė: „O koks bus ženklas, kad aš vėl pakilsiu įVIEŠPATIES Namus?“

Izaijo 39

Babilono pasiuntiniai

[1]Tuo metu Babilono karalius Baladano sūnus Merodach Baladanas, išgirdęs apie Ezekijo ligą ir išgijimą, atsiuntė jam laišką ir dovanų.
[2]Ezekijas dėl to apsidžiaugė ir pasiuntiniams aprodė savo iždą, sidabrą ir auksą, prieskonių ir geriausio aliejaus atsargas, ginklų sandėlius, visus turtus, kokių tik turėjo rūsiuose. Neliko nieko nei jo rūmuose, nei visoje karalystėje, ko nebūtų jiems parodęs.
[3]Tada pranašas Izaijas atėjo pas karalių Ezekiją ir paklausė: „Ką sakė tau tie vyrai? Iš kur jie atėjo pas tave?“ Ezekijas atsakė: „Jie atėjo pas mane iš tolimo krašto, iš Babilono“.

[4] Perguntou ele: Que viram em tua casa? Respondeu Ezequias: Viram tudo quanto há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu não lhes mostrasse.

[5] Então, disse Isaías a Ezequias: Ouve a palavra do SENHOR dos Exércitos:

[6] Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, com o que entesouraram teus pais até ao dia de hoje, será levado para a Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

[7] Dos teus próprios filhos, que tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei da Babilônia.

[8] Então, disse Ezequias a Isaías: Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Pois pensava: Haverá paz e segurança em meus dias.

[4]„Ką jie matė tavo rūmuose?“ – toliau klausė Izaijas. Ezekijas atsakė: „Jie matė visa, kas tik yra mano rūmuose. Neliko nieko mano turtų rūsiuose, ko nebūčiau jiems parodęs“.

[5]Tada Izaijas pasakė Ezekijui: „Išgirsk Galybių VIEŠPATIES žodį:

[6]‘Štai ateis dienos, kai visa, kas tik yra tavo rūmuose, visa, ką tavo protėviai sukrovė iki šios dienos, visa bus išgabenta į Babiloną. Nieko neliks, – sakoVIEŠPATS!

[7]– Ir iš tavo palikuonių, kurių susilauksi, kai kurie bus paimti; jie bus eunuchai Babilono karaliaus rūmuose!’“

[8]Ezekijas atsakė Izaijui: „VIEŠPATIES žodis, kurį man pasakei, yra palankus“. Mat jis pagalvojo sau: „Vadinasi, mano dienomis dar tvers taika ir saugumas“.

Isaías 40

O Senhor vem

[1] Consolai, consolai o meu povo, diz o vosso Deus.

[2] Falai ao coração de Jerusalém, bradai-lhe que já é findo o tempo da sua milícia, que a sua iniqüidade está perdoada e que já recebeu em dobro das mãos do SENHOR por todos os seus pecados.

[3] Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR; endireitai no ermo vereda a nosso Deus.

[4] Todo vale será aterrado, e nivelados, todos os montes e outeiros; o que é tortuoso será retificado, e os lugares escabrosos, aplanados.

Izaijo 40

Išganymo pažadas

[1]„Paguoskite mano tautą, – sako jūsų Dievas, – paguoskite ją!

[2]Prabilkite į širdį Jeruzalei ir šaukite jai, kad jos lažas baigėsi, kad jos kaltė išpirkta, nes ji dvigubai atsiėmė iš VIEŠPATIES rankų už visas savo nuodėmes“.

[3]Pasigirsta balsas: „Per dykumą tieskite VIEŠPAČIUI kelią! Tyruose ištiesinkite mūsų Dievui vieškelį!

[4]Kiekvienas slėnys tegu būna užpiltas, kiekvienas kalnas bei kalva tebūna nukasta. Uolėta žemė pavirs lyguma, kalvotos apylinkės – slėniais.

[5] A glória do SENHOR se manifestará, e toda a carne a verá, pois a boca do SENHOR o disse.
[6] Uma voz diz: Clama; e alguém pergunta: Que hei de clamar? Toda a carne é erva, e toda a sua glória, como a flor da erva;
[7] seca-se a erva, e caem as flores, soprando nelas o hálito do SENHOR. Na verdade, o povo é erva;
[8] seca-se a erva, e cai a sua flor, mas a palavra de nosso Deus permanece eternamente.
[9] Tu, ó Sião, que anuncias boas-novas, sobe a um monte alto! Tu, que anuncias boas-novas a Jerusalém, ergue a tua voz fortemente; levanta-a, não temas e dize às cidades de Judá: Eis aí está o vosso Deus!
[10] Eis que o SENHOR Deus virá com poder, e o seu braço dominará; eis que o seu galardão está com ele, e diante dele, a sua recompensa.
[11] Como pastor, apascentará o seu rebanho; entre os seus braços recolherá os cordeirinhos e os levará no seio; as que amamentam ele guiará mansamente.

A majestade do Senhor

[12] Quem na concha de sua mão mediu as águas e tomou a medida dos céus a palmos? Quem recolheu na terça parte de um efa o pó da terra e pesou os montes em romana e os outeiros em balança de precisão?
[13] Quem guiou o Espírito do SENHOR? Ou, como seu conselheiro, o ensinou?

[5]Tada VIEŠPATIES šlovė bus apreikšta! Visa žmonija drauge ją išvys, nes pats VIEŠPATS tai pažadėjo savo lūpomis!“
[6]Pasigirsta balsas: „Skelbk!“ Atsakau: „O ką man skelbti?“ – ,,Visa žmonija – kaip žolė, jos gražumas – kaip laukų gėlės.
[7]Žolė nudžiūsta, gėlė nuvysta, kai tik VIEŠPATS pasiunčia joms vėją. Tikrai žmonės – tik žolė.
[8]Žolė nudžiūsta, gėlė nuvysta, bet Dievo žodis tveria amžinai“.
[9]Užlipk ant aukšto kalno, džiugiosios žinios skelbėjau Sione! Galingai pakelk savo balsą, gerosios naujienos skelbėja Jeruzale! Skelbk, nebijok! Sakyk Judo miestams: „Štai jūsų Dievas!“
[10]Štai Viešpats DIEVAS ateina su galybe, o jo ranka – valdinga. Atlygį jis turi su savimi, o algą moka į priekį.
[11]Kaip piemuo ganys jis savo kaimenę, savo rankomis surinks ėriukus, nešios juos prie krūtinės ir švelniai vedžios vedekles.

Kūrėjo galia išganyti

[12]Kas savo kaušu paseikėjo marių vandenis, kas sprindžiu pamatavo dangaus skliautą? Kas saiku atseikėjo žemės dulkes, kas svarstyklėmis pasvėrė kalnus ir svertuvu – kalvas?
[13]Kas gali pasakyti VIEŠPAČIUI, ką jam daryti, pamokyti jį ar duoti patarimą?

[14] Com quem tomou ele conselho, para que lhe desse compreensão? Quem o instruiu na vereda do juízo, e lhe ensinou sabedoria, e lhe mostrou o caminho de entendimento?

[14]Su kuo jis tariasi, kad žinotų, ką daryti? Kas išmokė jį teisingumo tako ir parodė jam išminties kelią?

[15] Eis que as nações são consideradas por ele como um pingo que cai de um balde e como um grão de pó na balança; as ilhas são como pó fino que se levanta.

[15]Štai tautos jam – lyg lašas kibire, lyg dulkės ant svarstyklių. Tolimosios salos sveria ne daugiau kaip krislai.

[16] Nem todo o Líbano basta para queimar, nem os seus animais, para um holocausto.

[16]Libano medžių neužtektų aukurui pakurti, nė jo gyvulių – deginamosioms aukoms.

[17] Todas as nações são perante ele como coisa que não é nada; ele as considera menos do que nada, como um vácuo.

[17]Visos tautos jo Artume – niekų niekas; jas Dievas laiko visiškai nieku!

[18] Com quem comparareis a Deus? Ou que coisa semelhante confrontareis com ele?

[18]Į ką jums bus panašus Dievas ir kokį jo paveikslą susikursite?

[19] O artífice funde a imagem, e o ourives a cobre de ouro e cadeias de prata forja para ela.

[19]Į stabų statulą, meistro nulietą, auksakalio paauksuotą ir sidabro grandinėlėmis apvedžiotą?

[20] O sacerdote idólatra escolhe madeira que não se corrompe e busca um artífice perito para assentar uma imagem esculpida que não oscile.

[20]Kas nuskurdęs, tas pasirinks nepuvų šilkmedį ir susiras nagingą meistrą, kad pastatytų nedūlų stabą.

[21] Acaso, não sabeis? Porventura, não ouvis? Não vos tem sido anunciado desde o princípio? Ou não atentastes para os fundamentos da terra?

[21]Argi jūs nežinote? Argi negirdėjote? Argi tai jums neskelbta nuo pradžios? Ar jūs nesupratote? Nuo tada, kai buvo padėti žemės pamatai,

[22] Ele é o que está assentado sobre a redondeza da terra, cujos moradores são como gafanhotos; é ele quem estende os céus como cortina e os desenrola como tenda para neles habitar;

[22]jis sėdi soste anapus dangaus skliauto virš žemės, ir jos gyventojai jam atrodo lyg žiogai. Jis dengia žemę dangumi tarsi užuolaida, išskleidžia jį tarsi palapinę gyvenimui.

[23] é ele quem reduz a nada os príncipes e torna em nulidade os juízes da terra.

[23]Didžiūnus jis paverčia nieku, o žemės valdovus – tuščiu burbulu.

[24] Mal foram plantados e semeados, mal se arraigou na terra o seu tronco, já se secam, quando um sopro passa por eles, e uma tempestade os leva como palha.

[25] A quem, pois, me comparareis para que eu lhe seja igual? – diz o Santo.

[26] Levantai ao alto os olhos e vede. Quem criou estas coisas? Aquele que faz sair o seu exército de estrelas, todas bem contadas, as quais ele chama pelo nome; por ser ele grande em força e forte em poder, nem uma só vem a faltar.

[27] Por que, pois, dizes, ó Jacó, e falas, ó Israel: O meu caminho está encoberto ao SENHOR, e o meu direito passa despercebido ao meu Deus?

[28] Não sabes, não ouviste que o eterno Deus, o SENHOR, o Criador dos fins da terra, nem se cansa, nem se fatiga? Não se pode esquadrinhar o seu entendimento.

[29] Faz forte ao cansado e multiplica as forças ao que não tem nenhum vigor.

[30] Os jovens se cansam e se fatigam, e os moços de exaustos caem,

[31] mas os que esperam no SENHOR renovam as suas forças, sobem com asas como águias, correm e não se cansam, caminham e não se fatigam.

Isaías 41

Deus suscita o Redentor

[1] Calai-vos perante mim, ó ilhas, e os povos renovem as suas forças; cheguem-se e, então, falem; cheguemo-nos e pleiteemos juntos.

[24]Jie vos pasodinti, vos pasėti, jų kamienai vos žemėn įleido šaknis; jis kvėpteli ant jų, ir jie nudžiūva; viesulas juos nuneš kaip šapus.

[25]„Su kuo palyginsite mane? Su kuo sulyginsite mane?“ – sako Šventasis.

[26]Pakelkite akis ir pasižiūrėkite į aukštybes! Kas jas sukūrė? Tas, kuris atveda jų pulkus, suskaičiuoja ir šaukia kiekvieną jų vardu. Dėl jo didžios galybės ir beribės jėgos nė viena nedrįsta neateiti!

[27]Jokūbai, kaipgi tu gali sakyti, Izraeli, kaipgi tu drįsti skųstis: „Mano kelias paslėptas nuo VIEŠPATIES, mano Dievas į mano teises nekreipia dėmesio?“

[28]Nagi, ar nežinai, ar nesi girdėjęs? VIEŠPATS – amžinasis Dievas, visų žemės šalių kūrėjas. Jis nepailsta, nepavargsta; jo išmintis neištiriama.

[29]Nuvargusiam jis duoda jėgų, bejėgiui atšviežina gyvastį.

[30]Net jaunuoliai pailsta ir pavargsta, vaikinai klupte klumpa,

[31]bet tie, kurie pasitiki VIEŠPAČIU, atgaus jėgas, pakils tarsi erelių sparnais, ir nepavargs bėgdami, nepails eidami.

Izaijo 41

Izraelio vaduotojas

[1]Tylėkite, tolimosios salos, mano akivaizdoje! Laukite mano žodžių, tautos! Teateina ir tepareiškia jos savo skundą; drauge rinkimės į teismą.

[2] Quem suscitou do Oriente aquele a cujos passos segue a vitória? Quem faz que as nações se lhe submetam, e que ele calque aos pés os reis, e com a sua espada os transforme em pó, e com o seu arco, em palha que o vento arrebata?

[2]Kas išjudino iš Rytų kovotoją už teisumą ir pašaukė jį būti savo tarnu? Jis atiduoda jam tautas ir sutrypia jų karalius. Savo kalaviju jis paverčia juos dulkėmis, savo lanku – vėjo nešamais pelais.

[3] Persegue-os e passa adiante em segurança, por uma vereda que seus pés jamais trilharam.

[3]Jis vejasi juos ir pralenkia nepažeistas, vos kelią kojomis siekdamas.

[4] Quem fez e executou tudo isso? Aquele que desde o princípio tem chamado as gerações à existência, eu, o SENHOR, o primeiro, e com os últimos eu mesmo.

[4]Kas tai nuveikė ir padarė? Kas pašaukė kartas nuo pat pradžios? Tai aš, VIEŠPATS, kuris esu pirmas ir su paskutine jų toks būsiu.

[5] Os países do mar viram isto e temeram, os fins da terra tremeram, aproximaram-se e vieram.

[5]Išvydo jį tolimosios salos, ir apėmė jas baimė, dreba žemės pakraščiai: artėja, jau čia pat!

[6] Um ao outro ajudou e ao seu próximo disse: Sê forte.

[6]Kiekvienas jų padeda kitiems, kiekvienas drąsina savo bičiulį.

[7] Assim, o artífice anima ao ourives, e o que alisa com o martelo, ao que bate na bigorna, dizendo da soldadura: Está bem feita. Então, com pregos fixa o ídolo para que não oscile.

[7]Meistras skatina auksakalį, svidintojas – kalvį prie priekalo. „Nuliedinta gerai“, – sako jis ir sutvirtina kniedėmis, kad nesvyruotų į šalis.

[8] Mas tu, ó Israel, servo meu, tu, Jacó, a quem elegi, descendente de Abraão, meu amigo,

[8]O tave, mano tarne Izraeli, Jokūbai, mano išsirinktasis, mano bičiulio Abraomo palikuoni,

[9] tu, a quem tomei das extremidades da terra, e chamei dos seus cantos mais remotos, e a quem disse: Tu és o meu servo, eu te escolhi e não te rejeitei,

[9]iš žemės pakraščių aš pasiėmiau, iš tolimiausių užkampių pasišaukiau. Aš tau tariau: „Tu mano tarnas; išsirinkau tave ir neatmesiu!“

[10] não temas, porque eu sou contigo; não te assombres, porque eu sou o teu Deus; eu te fortaleço, e te ajudo, e te sustento com a minha destra fiel.

[10]Nebijok, nes aš su tavimi, nebūgštauk, nes aš tavo Dievas! Stiprinsiu tave, padėsiu tau, remsiu tave savo teisumo dešine.

[11] Eis que envergonhados e confundidos serão todos os que estão indignados contra ti; serão reduzidos a nada, e os que contendem contigo perecerão.

[12] Aos que pelejam contra ti, buscá-los-ás, porém não os acharás; serão reduzidos a nada e a coisa de nenhum valor os que fazem guerra contra ti.

[13] Porque eu, o SENHOR, teu Deus, te tomo pela tua mão direita e te digo: Não temas, que eu te ajudo.

[14] Não temas, ó vermezinho de Jacó, povozinho de Israel; eu te ajudo, diz o SENHOR, e o teu Redentor é o Santo de Israel.

[15] Eis que farei de ti um trilho cortante e novo, armado de lâminas duplas; os montes trilharás, e moerás, e os outeiros reduzirás a palha.

[16] Tu os padejarás, e o vento os levará, e redemoinho os espalhará; tu te alegrarás no SENHOR e te gloriarás no Santo de Israel.

[17] Os aflitos e necessitados buscam águas, e não as há, e a sua língua se seca de sede; mas eu, o SENHOR, os ouvirei, eu, o Deus de Israel, não os desampararei.

[18] Abrirei rios nos altos desnudos e fontes no meio dos vales; tornarei o deserto em açudes de águas e a terra seca, em mananciais.

[19] Plantarei no deserto o cedro, a acácia, a murta e a oliveira; conjuntamente, porei no ermo o cipreste, o olmeiro e o buxo,

[11]Nešlovę ir gėdą užsitrauks visi, kas niršta ant tavęs. Taps nieku ir eis prapultin visi, kas kovoja su tavimi.

[12]Ieškosi, tačiau neberasi tų, kurie vaidijosi su tavimi. Galą gaus ir nieku taps, kas kėlė karą prieš tave,

[13]nes aš, VIEŠPATS, tavo Dievas, laikau tavo dešinę. Aš – tas, kuris tau sako: „Nebijok, aš tau padėsiu!“

[14]Nebijok, kirmine Jokūbai, kirminėli Izraeli! „Aš tau padėsiu!“ – tai VIEŠPATIES žodis. Tavo atpirkėjas – Izraelio Šventasis.

[15]Tu būsi mano kuliamasis velenas, aštrus, su nauju volu ir daugeliu dantų; tu kulsi kalnus ir triuškinsi juos, kalvas paversi pelais.

[16]Kai vėtysi, vėjas juos nuneš, audra juos išblaškys. O tu džiaugsiesi VIEŠPAČIU, šlovinsi Izraelio Šventąjį.

[17]Užguitieji ir vargšai ieško vandens, o jo nėra, ir liežuvis jiems džiūsta nuo troškulio. Aš, VIEŠPATS, juos išgirsiu, aš, Izraelio Dievas, jų neapleisiu.

[18]Ant plikų kalvų atversiu upes ir slėniuose šaltinius. Dykumą paversiu tvenkiniais, išdžiūvusią žemę – vandens versmėmis.

[19]Prisodinsiu dykumoje kedrų, akacijų, mirtų ir alyvmedžių. Tyrlaukiuose auginsiu kiparisus drauge su guobomis ir pušimis,

[20] para que todos vejam e saibam, considerem e juntamente entendam que a mão do SENHOR fez isso, e o Santo de Israel o criou.

O Senhor prova a sua grandeza

[21] Apresentai a vossa demanda, diz o SENHOR; alegai as vossas razões, diz o Rei de Jacó.

[22] Trazei e anunciai-nos as coisas que hão de acontecer; relatai-nos as profecias anteriores, para que atentemos para elas e saibamos se se cumpriram; ou fazei-nos ouvir as coisas futuras.

[23] Anunciai-nos as coisas que ainda hão de vir, para que saibamos que sois deuses; fazei bem ou fazei mal, para que nos assombremos, e juntamente o veremos.

[24] Eis que sois menos do que nada, e menos do que nada é o que fazeis; abominação é quem vos escolhe.

[25] Do Norte suscito a um, e ele vem, a um desde o nascimento do sol, e ele invocará o meu nome; pisará magistrados como lodo e como o oleiro pisa o barro.

[26] Quem anunciou isto desde o princípio, a fim que o possamos saber, antecipadamente, para que digamos: É isso mesmo? Mas não há quem anuncie, nem tampouco quem manifeste, nem ainda quem ouça as vossas palavras.

[27] Eu sou o que primeiro disse a Sião: Eis! Ei-los aí! E a Jerusalém dou um mensageiro de boas-novas.

[28] Quando eu olho, não há ninguém; nem mesmo entre eles há conselheiro a quem eu pergunte, e me responda.

[20]kad žmonės matytų ir žinotų, stebėtų ir suprastų, jog visa tai padarė ranka VIEŠPATIES, jog tai sukūrė Izraelio Šventasis.

Iššūkis pagonių dievams

[21]„Pateikite savo bylą, – sako VIEŠPATS, – dėstykite savo įrodymus“, – sako Jokūbo Karalius.

[22]Teprieina ir tepranašauja jie mums, kas įvyks! Pasakykite, kas įvyko žiloje senovėje, kad įsidėmėtume ir suvoktume, kuo tai baigsis, arba apreikškite, kas dar turi įvykti!

[23]Pranašaukite, kas bus ateityje, kad žinotume, jog esate dievai! Padarykite ką nors, gera ar pikta, kad būtume nustebinti ir įbauginti.

[24]Kodėl ne! Jūs esate niekis ir jūsų darbai – niekai! Kas jus pasirenka, tas renkasi pasibjaurėjimą.

[25]Išjudinau jį iš šiaurės, ir jis ateina; iš krašto, kur teka saulė, pašaukiau jį vardu. Galiūnus jis sutryps it molį, kaip puodžius minko šlyną.

[26]Kas iš anksto tai paskelbė, kad žinotume? Prieš laiką, kad galėtume sakyti: „Tai tiesa!“? Niekas to neapskelbė, niekas neapgarsino, niekas negirdėjo jūsų žodžių.

[27]Įvykiai, kadaise pranašauti Sionui, štai štai jau vyksta! Ir aš siunčiu Jeruzalei šauklį su džiugia naujiena.

[28]Žvalgausi, tačiau nėra nė vieno, nėra tarp jų kam duoti patarimą, kad galėtų atsakyti, kai klausiu.

[29] Eis que todos são nada; as suas obras são coisa nenhuma; as suas imagens de fundição, vento e vácuo.

[29]Visi jie – niekas, niekas jų darbai; jų stabai – tuščias vėjas!

Isaías 42

O Servo do Senhor

[1] Eis aqui o meu servo, a quem sustenho; o meu escolhido, em quem a minha alma se compraz; pus sobre ele o meu Espírito, e ele promulgará o direito para os gentios.

[2] Não clamará, nem gritará, nem fará ouvir a sua voz na praça.

[3] Não esmagará a cana quebrada, nem apagará a torcida que fumega; em verdade, promulgará o direito.

[4] Não desanimará, nem se quebrará até que ponha na terra o direito; e as terras do mar aguardarão a sua doutrina.

[5] Assim diz Deus, o SENHOR, que criou os céus e os estendeu, formou a terra e a tudo quanto produz; que dá fôlego de vida ao povo que nela está e o espírito aos que andam nela.

[6] Eu, o SENHOR, te chamei em justiça, tomar-te-ei pela mão, e te guardarei, e te farei mediador da aliança com o povo e luz para os gentios;

[7] para abrires os olhos aos cegos, para tirares da prisão o cativo e do cárcere, os que jazem em trevas.

[8] Eu sou o SENHOR, este é o meu nome; a minha glória, pois, não a darei a outrem, nem a minha honra, às imagens de escultura.

Izaijo 42

Viešpaties tarnas

[1]„Štai mano tarnas, kurį aš remiu, mano išrinktasis, kuriuo aš gėriuosi. Apgaubiau jį savo dvasia, kad neštų tautoms teisingumą

[2]ne šauksmu ar pakeltu balsu; gatvėje nebus girdėti jo balso.

[3]Nei palaužtos nendrės jis nelauš, nei blėstančio dagčio negesins. Jis neš tikrą teisingumą.

[4]Nepails ir nepasiduos nevilčiai, kurdamas žemėje teisingumą. Jo mokymo lauks tolimosios salos“.

[5]Taip kalba Dievas, VIEŠPATS, kuris sukūrė ir išskleidė dangų, patiesė žemę su visais pasėliais, joje duoda gyvybę žmonėms ir dvasią joje gyvenantiems:

[6]„Aš, VIEŠPATS, pašaukiau tave teisumo pergalei, paėmiau tave už rankos. Aš sukūriau ir padariau tave tautos sandora, tautų šviesa,

[7]kad atvertum neregių akis, išvestum iš kalėjimo belaisvius, išvaduotum sėdinčius belangės tamsybėse.

[8]Aš esu VIEŠPATS, tai mano vardas. Savo garbės neperleisiu kitam, nei savo šlovės – stabams.

[9] Eis que as primeiras predições já se cumpriram, e novas coisas eu vos anuncio; e, antes que sucedam, eu vo-las farei ouvir.

[9]Kas buvo pranašauta, štai jau įvyko; dabar skelbiu naujus dalykus; pirmiau, negu tai atsitiks, skelbiu juos tau“.

Cântico de louvor pela salvação do povo

Pergalės giesmė

[10] Cantai ao SENHOR um cântico novo e o seu louvor até às extremidades da terra, vós, os que navegais pelo mar e tudo quanto há nele, vós, terras do mar e seus moradores.

[10]Užtraukite naują giesmę VIEŠPAČIUI, skelbkite jo šlovę visoje žemėje! Tedžiūgauja jūra ir visa, kas jos gelmėse, tolimosios salos ir jų gyventojai!

[11] Alcem a voz o deserto, as suas cidades e as aldeias habitadas por Quedar; exultem os que habitam nas rochas e clamem do cimo dos montes;

[11]Teskelbia dykuma bei jos miestai ir žmonės Kedaro kaimuose! Tedžiūgauja Selos gyventojai, tešaukia nuo kalnų viršūnių!

[12] dêem honra ao SENHOR e anunciem a sua glória nas terras do mar.

[12]Teikite garbę VIEŠPAČIUI, skelbkite jo šlovę tolimosiose salose!

[13] O SENHOR sairá como valente, despertará o seu zelo como homem de guerra; clamará, lançará forte grito de guerra e mostrará sua força contra os seus inimigos.

[13]Į kovą VIEŠPATS žygiuoja kaip karžygys, kaip karys žadina savo narsą; jis šaukia, pakeltu balsu surinka mūšio šūkį ir pergalinga jėga stoja prieš savo priešus.

Dievo pažadas padėti

[14] Por muito tempo me calei, estive em silêncio e me contive; mas agora darei gritos como a parturiente, e ao mesmo tempo ofegarei, e estarei esbaforido.

[14]Ilgai tylėjau, lūkuriavau ir susilaikiau, bet dabar aš šaukiu kaip gimdyvė, dūstu ir aikčioju.

[15] Os montes e outeiros devastarei e toda a sua erva farei secar; tornarei os rios em terra firme e secarei os lagos.

[15]Sunaikinsiu kalnus ir kalvas, visur nuvytinsiu žolę. Upes paversiu pelkėmis, o pelkes išdžiovinsiu.

[16] Guiarei os cegos por um caminho que não conhecem, fá-los-ei andar por veredas desconhecidas; tornarei as trevas em luz perante eles e os caminhos escabrosos, planos. Estas coisas lhes farei e jamais os desampararei.

[16]Aš vesiu keliaujančius akluosius, keliais nežinomais juos vesiu. Tamsą jiems paversiu šviesa, o vingiuotus kelius ištiesinsiu. Visa tai darau dėl jų; jų aš neapleisiu.

[17] Tornarão atrás e confundir-se-ão de vergonha os que confiam em imagens de escultura e às imagens de fundição dizem: Vós sois nossos deuses.

Lamento sobre a cegueira de Israel

[18] Surdos, ouvi, e vós, cegos, olhai, para que possais ver.

[19] Quem é cego, como o meu servo, ou surdo, como o meu mensageiro, a quem envio? Quem é cego, como o meu amigo, e cego, como o servo do SENHOR?

[20] Tu vês muitas coisas, mas não as observas; ainda que tens os ouvidos abertos, nada ouves.

[21] Foi do agrado do SENHOR, por amor da sua própria justiça, engrandecer a lei e fazê-la gloriosa.

[22] Não obstante, é um povo roubado e saqueado; todos estão enlaçados em cavernas e escondidos em cárceres; são postos como presa, e ninguém há que os livre; por despojo, e ninguém diz: Restitui.

[23] Quem há entre vós que ouça isto? Que atenda e ouça o que há de ser depois?

[24] Quem entregou Jacó por despojo e Israel, aos roubadores? Acaso, não foi o SENHOR, aquele contra quem pecaram e nos caminhos do qual não queriam andar, não dando ouvidos à sua lei?

[25] Pelo que derramou sobre eles o furor da sua ira e a violência da guerra; isto lhes ateou fogo ao redor, contudo, não o entenderam; e os queimou, mas não fizeram caso.

Isaías 43

[17]Trauksis į šalį visiškai susigėdę, kas tiki stabais, kas sako nuliedintoms statuloms: „Jūs mūsų dievai“.

Izraelio aklumas

[18]Klausykitės, kurtieji! Pažvelkite ir išvyskite, aklieji!

[19]Kas aklesnis už mano tarną ir kurtesnis už pasiuntinį, kurį siunčiu? Kas toks aklas, kaip mano siųstasis, ir toks kurčias, kaip VIEŠPATIES tarnas?

[20]Žiūrėti jis žiūri, bet neima širdin, jo ausys atviros, bet nieko negirdi.

[21]Dėl teisumo patiko VIEŠPAČIUI savo Įstatymą padaryti didingą ir šlovingą.

[22]Tačiau ši tauta apiplėšta ir nusiaubta; visi uždaryti rūsiuose, paimti į kalėjimus. Jie tapę grobiu, ir nėra kam jų užstoti; jie apiplėšiami, ir nėra kam pasakyti: „Grąžink atgal!“

[23]O, kad jūs tai išgirstumėt! Išgirskite ir dėkitės nuo šiol į širdį!

[24]Kas atidavė Jokūbą, kad jis būtų apiplėštas, kas atidavė Izraelį plėšikams? Ar tai nebuvo VIEŠPATS, kuriam mes nusidėjome? Jo keliais eiti jie atsisakė ir neklausė jo Įstatymo.

[25]Todėl jis leido jiems pajusti savo pykčio jėgą, įniršį ir karo baisumus. Jis apsiautė juos liepsnomis, bet jie nesuprato, nudegino juos gaisru, bet ir to jie nepaėmė į širdį.

Izaijo 43

Só Deus resgata Israel

[1] Mas agora, assim diz o SENHOR, que te criou, ó Jacó, e que te formou, ó Israel: Não temas, porque eu te remi; chamei-te pelo teu nome, tu és meu.

[2] Quando passares pelas águas, eu serei contigo; quando, pelos rios, eles não te submergirão; quando passares pelo fogo, não te queimarás, nem a chama arderá em ti.

[3] Porque eu sou o SENHOR, teu Deus, o Santo de Israel, o teu Salvador; dei o Egito por teu resgate e a Etiópia e Sebá, por ti.

[4] Visto que foste precioso aos meus olhos, digno de honra, e eu te amei, darei homens por ti e os povos, pela tua vida.

[5] Não temas, pois, porque sou contigo; trarei a tua descendência desde o Oriente e a ajuntarei desde o Ocidente.

[6] Direi ao Norte: entrega! E ao Sul: não retenhas! Trazei meus filhos de longe e minhas filhas, das extremidades da terra,

[7] a todos os que são chamados pelo meu nome, e os que criei para minha glória, e que formei, e fiz.

[8] Traze o povo que, ainda que tem olhos, é cego e surdo, ainda que tem ouvidos.

[9] Todas as nações, congreguem-se; e, povos, reúnam-se; quem dentre eles pode anunciar isto e fazer-nos ouvir as predições antigas? Apresentem as suas testemunhas e por elas se justifiquem, para que se ouça e se diga: Verdade é!

Dievas pažada išpirkti

[1]O dabar šitaip kalba VIEŠPATS, kuris tave sukūrė, Jokūbai, kuris tave padarė, Izraeli: „Nebijok, nes aš išpirkau tave; pašaukiau tave vardu, ir tu esi mano.

[2]Kai brisi per gilius vandenis, aš būsiu su tavimi, ir upėse tu nepaskęsi. Kai eisi per ugnį, nesudegsi, ir liepsnos tavęs nepraris,

[3]nes aš esu VIEŠPATS, tavo Dievas, Izraelio Šventasis, kuris tave gelbsti. Tavo išpirkai atiduodu Egiptą, mainais už tave – Kušą ir Sebą.

[4]Kadangi tu man brangus, vertingas ir mylimas, aš atiduodu už tave kraštus ir mainais už tavo gyvybę tautas.

[5]Nebijok, nes aš su tavimi! Tavo palikuonis parvesiu iš rytų, surinksiu tave iš vakarų.

[6]Pasakysiu šiaurei: ‘Atiduok juos!’ ir pietums: ‘Nesulaikykit!’ Parvesk mano sūnus iš tolimų kraštų ir mano dukteris iš žemės pakraščių,

[7]kiekvieną, kuris vadinamas mano vardu, kiekvieną, kurį savo garbei aš sukūriau, pašaukiau ir parengiau“.

Viešpats – vienintelis Dievas

[8]Išvesk tautą aklą, nors ir turinčią akis, kurčią, nors ir turinčią ausis.

[9]Tegu susirenka apžiūrai visos tautos, tesueina draugėn gentys! Kas iš jų kada nors tai paskelbė ar pranašavo apie tai praeityje? Tegu kviečia savo liudytojus, kad jiems paliudytų, teišgirsta juos žmonės ir tepasako: „Tai tiesa!“

[10] Vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR, o meu servo a quem escolhi; para que o saibais, e me creiais, e entendais que sou eu mesmo, e que antes de mim deus nenhum se formou, e depois de mim nenhum haverá.

[11] Eu, eu sou o SENHOR, e fora de mim não há salvador.

[12] Eu anunciei salvação, realizei-a e a fiz ouvir; deus estranho não houve entre vós, pois vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR; eu sou Deus.

[13] Ainda antes que houvesse dia, eu era; e nenhum há que possa livrar alguém das minhas mãos; agindo eu, quem o impedirá?

Libertação do jugo da Babilônia

[14] Assim diz o SENHOR, o que vos redime, o Santo de Israel: Por amor de vós, enviarei inimigos contra a Babilônia e a todos os de lá farei embarcar como fugitivos, isto é, os caldeus, nos navios com os quais se vangloriavam.

[15] Eu sou o SENHOR, o vosso Santo, o Criador de Israel, o vosso Rei.

[16] Assim diz o SENHOR, o que outrora preparou um caminho no mar e nas águas impetuosas, uma vereda;

[17] o que fez sair o carro e o cavalo, o exército e a força – jazem juntamente lá e jamais se levantarão; estão extintos, apagados como uma torcida.

[18] Não vos lembreis das coisas passadas, nem considereis as antigas.

[10]„Jūs mano liudytojai, – tai VIEŠPATIES žodis, – mano tarnai, kuriuos išsirinkau, idant žinotumėte, tikėtumėte mane ir suprastumėte, jog aš tas pats. Nebuvo kito dievo prieš mane ir nebus po manęs.

[11]Tai aš, aš esu VIEŠPATS, be manęs kito gelbėtojo nėra.

[12]Tai aš apreiškiau, aš gelbėjau, aš paskelbiau, o ne koks svetimas jūsų dievas; jūs mano liudytojai, – tai VIEŠPATIES žodis. – Aš esu Dievas,

[13]amžinai tas pats! Nėra, kas išvaduotų iš mano rankos; kas gali pakeisti tai, ką aš darau?“

Išėjimas iš Babilono

[14]Taip kalba VIEŠPATS, jūsų Atpirkėjas, Izraelio Šventasis: „Dėl jūsų siunčiu kariuomenę prieš Babiloną, visų kalėjimų skląsčius nukelsiu, o chaldėjai prapliups aimanuoti.

[15]Aš – VIEŠPATS, jūsų Šventasis, Izraelio kūrėjas, jūsų karalius“.

[16]Taip kalba VIEŠPATS, kuris per jūrą nutiesia kelią, per galingus vandenis padaro taką,

[17]kuris išveda į žygį vežimus ir žirgus, galingą kariuomenę. Jie krinta parblokšti ir nebepakyla, užgesę ir užblėsę kaip dagtis:

[18]„Daugiau nebesiremkite tuo, kas buvo, nebemąstykite apie tai, kas seniai praėjo.

[19] Eis que faço coisa nova, que está saindo à luz; porventura, não o percebeis? Eis que porei um caminho no deserto e rios, no ermo.

[20] Os animais do campo me glorificarão, os chacais e os filhotes de avestruzes; porque porei águas no deserto e rios, no ermo, para dar de beber ao meu povo, ao meu escolhido,

[21] ao povo que formei para mim, para celebrar o meu louvor.

A misericórdia do Senhor

[22] Contudo, não me tens invocado, ó Jacó, e de mim te cansaste, ó Israel.

[23] Não me trouxeste o gado miúdo dos teus holocaustos, nem me honraste com os teus sacrifícios; não te dei trabalho com ofertas de manjares, nem te cansei com incenso.

[24] Não me compraste por dinheiro cana aromática, nem com a gordura dos teus sacrifícios me satisfizeste, mas me deste trabalho com os teus pecados e me cansaste com as tuas iniqüidades.

[25] Eu, eu mesmo, sou o que apago as tuas transgressões por amor de mim e dos teus pecados não me lembro.

[26] Desperta-me a memória; entremos juntos em juízo; apresenta as tuas razões, para que possas justificar-te.

[27] Teu primeiro pai pecou, e os teus guias prevaricaram contra mim.

[28] Pelo que profanarei os príncipes do santuário; e entregarei Jacó à destruição e Israel, ao opróbrio.

[19]Štai aš kuriu naują dalyką! Jis dabar jau reiškiasi, negi nematote? Net per dykumą tiesiu kelią, net tyruose atveriu upes.

[20]Man teiks garbę laukiniai žvėrys, šakalai ir stručiai, nes aš duodu vandens dykumoje ir upes atveriu tyruose, kad būtų ko atsigerti mano išrinktajai tautai.

[21]Jie – tauta, kurią sau sukūriau, kad skelbtų mano šlovę.

Izraelio nedėkingumas

[22]Tu nešlovinai manęs, Jokūbai, aš nusibodau tau, Izraeli!

[23]Ėriukų deginamųjų aukų man neaukojai, negarbinai manęs kruvinosiomis aukomis. Neverčiau tavęs atnašauti man duonos atnašų, nevarginau tavęs dėl smilkalų aukos.

[24]Nepirkai man savo pinigais kvapiųjų šaknų, negaivinai savo aukų taukais. Ne! Tu apkrovei mane savo nuodėmėmis, varginai mane nusikaltimais.

[25]Aš, aš – tas, kuris dėl savęs naikina tavo nusižengimus, – aš tavo nuodėmių neatminsiu.

[26]Primink man ir stokime drauge prieš teismą! Teisinkis, įrodyk savo nekaltumą!

[27]Man nusidėjo tavo protėvis, sukilo prieš mane tavo atstovai,

[28]suteršė mano šventyklą tavo didžiūnai, todėl ir atidaviau Jokūbą pražūčiai, išstačiau Izraelį paniekai.

Isaías 44

O Senhor é o único Deus

1 Agora, pois, ouve, ó Jacó, servo meu, ó Israel, a quem escolhi.

2 Assim diz o SENHOR, que te criou, e te formou desde o ventre, e que te ajuda: Não temas, ó Jacó, servo meu, ó amado, a quem escolhi.

3 Porque derramarei água sobre o sedento e torrentes, sobre a terra seca; derramarei o meu Espírito sobre a tua posteridade e a minha bênção, sobre os teus descendentes;

4 e brotarão como a erva, como salgueiros junto às correntes das águas.

5 Um dirá: Eu sou do SENHOR; outro se chamará do nome de Jacó; o outro ainda escreverá na própria mão: Eu sou do SENHOR, e por sobrenome tomará o nome de Israel.

6 Assim diz o SENHOR, Rei de Israel, seu Redentor, o SENHOR dos Exércitos: Eu sou o primeiro e eu sou o último, e além de mim não há Deus.

7 Quem há, como eu, feito predições desde que estabeleci o mais antigo povo? Que o declare e o exponha perante mim! Que esse anuncie as coisas futuras, as coisas que hão de vir!

8 Não vos assombreis, nem temais; acaso, desde aquele tempo não vo-lo fiz ouvir, não vo-lo anunciei? Vós sois as minhas testemunhas. Há outro Deus além de mim? Não, não há outra Rocha que eu conheça.

A loucura da idolatria

Izaijo 44

Viešpats – vienintelis Dievas

1O dabar klausyk, Jokūbai, mano tarne, Izraeli, kurį išsirinkau!“

2Taip kalba VIEŠPATS, tavo kūrėjas, kuris auklėjo tave nuo pat gimimo ir tau padėjo: „Nebijok, Jokūbai, mano tarne, brangusis, kurį išsirinkau!

3Sudrėkinsiu vandeniu ištroškusią žemę, palaistysiu srovėmis sausumą; išliesiu savo dvasią ant tavo palikuonių ir savo palaiminimą ant tavo vaikų.

4Jie sužels kaip žolė, kaip gluosniai paupiuose.

5Vieni sakys: ‘Aš esu VIEŠPATIES!’ – kiti vadinsis Jokūbo vardu, o dar kiti ant rankos užsirašys ‘VIEŠPATIES’ ir didžiuosis Izraelio vardu“.

Tikrasis Dievas ir stabai

6Taip kalba VIEŠPATS, Izraelio Karalius ir Atpirkėjas, Galybių VIEŠPATS: „Aš esu pirmas, aš esu paskutinis, be manęs kito dievo nėra.

7Kas prilygsta man? Tegu pasirodo, tegu pasako, pareiškia ir paaiškina! Kas žiloje senovėje sukūrė tautą? Tai, kas turi įvykti, jie tepasako!

8Nenusigąskite, nebijokite: argi aš jau seniai to nepaskelbiau ir neapreiškiau? Juk jūs mano liudytojai! Ar yra gi kitas Dievas be manęs? Ar yra kokia nors Uola be manęs?“

[9] Todos os artífices de imagens de escultura são nada, e as suas coisas preferidas são de nenhum préstimo; eles mesmos são testemunhas de que elas nada vêem, nem entendem, para que eles sejam confundidos.

[9]Niekingi visi tie, kurie daro stabų statulas; jų branginamieji negali jiems niekuo padėti. Jų garbintojai akli, jiems stinga išmanymo, jie tik patys save kvailina.

[10] Quem formaria um deus ou fundiria uma imagem de escultura, que é de nenhum préstimo?

[10]Kas dievą daro ar liedina stabą be noro užsidirbti?

[11] Eis que todos os seus seguidores ficariam confundidos, pois os mesmos artífices não passam de homens; ajuntem-se todos e se apresentem, espantem-se e sejam, à uma, envergonhados.

[11]Žiūrėk, kaip jo garbintojai bus sugėdinti, nes jų meistrai – tik marūs žmonės! Kai jie visi susirinks ir prisistatys, juos pagaus baimė ir apims gėda.

[12] O ferreiro faz o machado, trabalha nas brasas, forma um ídolo a martelo e forja-o com a força do seu braço; ele tem fome, e a sua força falta, não bebe água e desfalece.

[12]Kalvis daro jį iš geležies, įpučia anglis, kūju kala stabą. Tvirta ranka jį doroja, kol išalksta ir pavargsta. Vandens negeria, todėl visiškai nusilpsta.

[13] O artífice em madeira estende o cordel e, com o lápis, esboça uma imagem; alisa-a com plaina, marca com o compasso e faz à semelhança e beleza de um homem, que possa morar em uma casa.

[13]Stalius pamatuoja medį virvele ir nusibraižo stabą rašikliu. Jis obliuoja medį obliumi, aprėžia skriestuvu ir išskobia iš jo atvaizdą vyro – dailaus žmogaus, tinkamą stovėti šventykloje.

[14] Um homem corta para si cedros, toma um cipreste ou um carvalho, fazendo escolha entre as árvores do bosque; planta um pinheiro, e a chuva o faz crescer.

[14]Jis kertasi kedrą, pasirenka dar kiparisą ar ąžuolą iš medžių miške, o gal net pasodina kedrą, kad lietus jį užaugintų.

[15] Tais árvores servem ao homem para queimar; com parte de sua madeira se aquenta e coze o pão; e também faz um deus e se prostra diante dele, esculpe uma imagem e se ajoelha diante dela.

[15]Dalį kamieno žmogus sunaudoja kurui: šildosi prie degančių malkų ir jomis pakuria ugnį krosnyje duonai kepti. Žmogus iš rąsto išsidrožia net dievą ir garbina jį, iš medžio pasidaro stabą ir kniūbsčias puola prieš jį.

[16] Metade queima no fogo e com ela coze a carne para comer; assa-a e farta-se; também se aquenta e diz: Ah! Já me aquento, contemplo a luz.

[16]Rąstigalį žmogus sudegina ugnyje, ant jo žarijų kepasi mėsą, sotinasi kepsniu, vis šildydamasis prie ugnies ir kartodamas: „O, kaip man šilta, net karšta!“

[17] Então, do resto faz um deus, uma imagem de escultura; ajoelha-se diante dela, prostra-se e lhe dirige a sua oração, dizendo: Livra-me, porque tu és o meu deus.

[17]O kas dar liko iš medžio, iš to išdrožia dievą – savo stabą, klupčioja ir kniūbsčias puola prieš jį, maldaudamas: „Gelbėk, nes tu mano dievas!“

[18] Nada sabem, nem entendem; porque se lhes grudaram os olhos, para que não vejam, e o seu coração já não pode entender.

[18]Stabai nieko nežino, nieko negalvoja, nes jų akys apvilktos; jie nemato akimis, nesupranta širdimi.

[19] Nenhum deles cai em si, já não há conhecimento nem compreensão para dizer: Metade queimei e cozi pão sobre as suas brasas, assei sobre elas carne e a comi; e faria eu do resto uma abominação? Ajoelhar-me-ia eu diante de um pedaço de árvore?

[19]Tačiau niekas nesusiprotėja, neturi supratimo nei išmanymo pasakyti: „Rąstigalį įmečiau į ugnį, ant jo žarijų išsikepiau duonos, pasispirginau mėsos ir pasisotinau. Nejaugi iš jo liekanos sau bjaurų stabą darysiu ir rąstigalį garbinsiu?“

[20] Tal homem se apascenta de cinza; o seu coração enganado o iludiu, de maneira que não pode livrar a sua alma, nem dizer: Não é mentira aquilo em que confio?

[20]Kas maitinasi pelenais, tą bus širdis apgavusi ir suvedžiojusi. Neišgelbės jis savęs ir nesakys: „Ar tas daiktas, kurį laikau savo dešinėje, nėra apgavystė?“

A promessa de livramento

Viešpats – Kūrėjas ir Atpirkėjas

[21] Lembra-te destas coisas, ó Jacó, ó Israel, porquanto és meu servo! Eu te formei, tu és meu servo, ó Israel; não me esquecerei de ti.

[21]Nepamiršk šių dalykų, Jokūbai, ir tu, Izraeli, nes tu mano tarnas! Sukūriau tave būti mano tarnu, nepamiršiu niekada tavęs, Izraeli!

[22] Desfaço as tuas transgressões como a névoa e os teus pecados, como a nuvem; torna-te para mim, porque eu te remi.

[22]Išsklaidysiu tavo nusižengimus kaip debesį, tavo nuodėmes kaip miglą. Sugrįžk pas mane, nes tave išpirkau.

[23] Regozijai-vos, ó céus, porque o SENHOR fez isto; exultai, vós, ó profundezas da terra; retumbai com júbilo, vós, montes, vós, bosques e todas as suas árvores,

[23]Dangūs, džiūgaukite, nes VIEŠPATS tai padarė, valiuokite, žemės gelmės! Kalnai, šokite giedodami, drauge su miškais ir

porque o SENHOR remiu a Jacó e se glorificou em Israel.

24 Assim diz o SENHOR, que te redime, o mesmo que te formou desde o ventre materno: Eu sou o SENHOR, que faço todas as coisas, que sozinho estendi os céus e sozinho espraiei a terra;

25 que desfaço os sinais dos profetizadores de mentiras e enlouqueço os adivinhos; que faço tornar atrás os sábios, cujo saber converto em loucuras;

26 que confirmo a palavra do meu servo e cumpro o conselho dos meus mensageiros; que digo de Jerusalém: Ela será habitada; e das cidades de Judá: Elas serão edificadas; e quanto às suas ruínas: Eu as levantarei;

27 que digo à profundeza das águas: Seca-te, e eu secarei os teus rios;

28 que digo de Ciro: Ele é meu pastor e cumprirá tudo o que me apraz; que digo também de Jerusalém: Será edificada; e do templo: Será fundado.

Isaías 45

Ciro, o libertador de Israel

1 Assim diz o SENHOR ao seu ungido, a Ciro, a quem tomo pela mão direita, para abater as nações ante a sua face, e para descingir os lombos dos reis, e para abrir diante dele as portas, que não se fecharão.

2 Eu irei adiante de ti, endireitarei os caminhos tortuosos, quebrarei as portas de bronze e despedaçarei as trancas de ferro;

visais jų medžiais! Juk VIEŠPATS išpirko Jokūbą, per Izraelį jis parodys savo šlovę.

24Taip kalba VIEŠPATS, tavo Atpirkėjas, kuris tave sukūrė motinos įsčiose: „Aš – VIEŠPATS, kuris sukūrė Visatą ir vienas pats išskleidė dangus. Kai klojau žemę, kas buvo su manimi?

25Aš – tas, kuris nieku paverčia kerėtojų ženklus ir burtininkus padaro žiopliais. Aš – tas, kuris išminčius priverčia pergalvoti ir jų pažinimą padaro kvailą.

26Aš – tas, kuris savo tarno žodį patvirtina ir įvykdo užmojį, paskelbtą jo pasiuntinių. Aš sakau Jeruzalei: ‘Būk apgyventa!’ Judo miestams: ‘Būkite atstatyti!’ Aš prikelsiu jų griuvėsius!

27Aš – tas, kuris sako marių gelmėms: ‘Išdžiūkite! Aš išsekinsiu jūsų šaltinius!’

28Aš – tas, kuris taria Kyrui: ‘Tu – mano kerdžius!’ Visa, ką aš noriu, jis įvykdys. Jis tars Jeruzalei: ‘Būk atstatyta!’, o apie Šventyklą sakys: ‘Tebūna dedami pamatai!’“

Izaijo 45

Kyras – Dievo pateptasis

1Taip kalba VIEŠPATS Kyrui, savo pateptajam, kurį jis paėmė už dešinės rankos, kad pajungtų jam tautas ir nuginkluotų karalius, kad atvertų jam duris ir vartai būtų atsklęsti:

2„Aš pats žygiuosiu pirma tavęs ir sulyginsiu kalvas. Vario duris sutrupinsiu, nukaposiu geležies skląsčius.

[3] dar-te-ei os tesouros escondidos e as riquezas encobertas, para que saibas que eu sou o SENHOR, o Deus de Israel, que te chama pelo teu nome.

[4] Por amor do meu servo Jacó e de Israel, meu escolhido, eu te chamei pelo teu nome e te pus o sobrenome, ainda que não me conheces.

[5] Eu sou o SENHOR, e não há outro; além de mim não há Deus; eu te cingirei, ainda que não me conheces.

[6] Para que se saiba, até ao nascente do sol e até ao poente, que além de mim não há outro; eu sou o SENHOR, e não há outro.

[7] Eu formo a luz e crio as trevas; faço a paz e crio o mal; eu, o SENHOR, faço todas estas coisas.

O Senhor é o Criador

[8] Destilai, ó céus, dessas alturas, e as nuvens chovam justiça; abra-se a terra e produza a salvação, e juntamente com ela brote a justiça; eu, o SENHOR, as criei.

[9] Ai daquele que contende com o seu Criador! E não passa de um caco de barro entre outros cacos. Acaso, dirá o barro ao que lhe dá forma: Que fazes? Ou: A tua obra não tem alça.

[10] Ai daquele que diz ao pai: Por que geras? E à mulher: Por que dás à luz?

[11] Assim diz o SENHOR, o Santo de Israel, aquele que o formou: Quereis, acaso, saber as coisas futuras? Quereis dar ordens acerca de meus filhos e acerca das obras de minhas mãos?

[3]Tau atiduosiu paslėptus turtus, slaptas sankaupas, kad žinotumei, jog aš VIEŠPATS, Izraelio Dievas, kuris šaukia tave vardu.

[4]Dėl Jokūbo, savo tarno, dėl Izraelio, savo išrinktojo, pašaukiau tave vardu, teikdamas tau garbę, nors tu manęs ir nepažinojai.

[5]Aš esu VIEŠPATS, ir nėra kito; be manęs nėra dievo! Aš – tas, kuris tave apginkluoja, nors tu manęs ir nepažįsti,

[6]kad nuo saulės tekėjimo iki jos laidos būtų žinoma, jog kito be manęs nėra. Aš esu VIEŠPATS, ir nėra kito!

[7]Darau šviesą ir kuriu tamsą, sukuriu gerovę ir sukeliu negandas; aš, VIEŠPATS, visa tai padarau.

[8]Rasokite, dangūs, iš aukštybių, ir debesys teišlyja teisumą. Žemė teprasiveria, tedygsta išganymas, drauge tesuželdo teisumą! Aš, VIEŠPATS, tai padariau.

Dievas – Visatos ir istorijos Viešpats

[9]Vargas tam, kuris bylinėjasi su savo Kūrėju, būdamas šukė tarp žemės šukių! Argi molis sako puodžiui: ‘Ką tu iš manęs darai?’ arba: ‘Tavo dirbinys neturi ąsos’?

[10]Vargas kūdikiui, kuris sako tėvui: ‘Ką gimti tu pašauki?’ arba motinai: ‘Ką tu gimdai?’“

[11]Taip kalba VIEŠPATS, Izraelio Šventasis ir Kūrėjas: „Ar man priekaištausite dėl mano vaikų likimo ir nurodysite, koks turi būti mano rankų darbas?

[12] Eu fiz a terra e criei nela o homem; as minhas mãos estenderam os céus, e a todos os seus exércitos dei as minhas ordens.

[13] Eu, na minha justiça, suscitei a Ciro e todos os seus caminhos endireitarei; ele edificará a minha cidade e libertará os meus exilados, não por preço nem por presentes, diz o SENHOR dos Exércitos.

[14] Assim diz o SENHOR: A riqueza do Egito, e as mercadorias da Etiópia, e os sabeus, homens de grande estatura, passarão ao teu poder e serão teus; seguir-te-ão, irão em grilhões, diante de ti se prostrarão e te farão as suas súplicas, dizendo: Só contigo está Deus, e não há outro que seja Deus.

[15] Verdadeiramente, tu és Deus misterioso, ó Deus de Israel, ó Salvador.

[16] Envergonhar-se-ão e serão confundidos todos eles; cairão, à uma, em ignomínia os que fabricam ídolos.

[17] Israel, porém, será salvo pelo SENHOR com salvação eterna; não sereis envergonhados, nem confundidos em toda a eternidade.

[18] Porque assim diz o SENHOR, que criou os céus, o Deus que formou a terra, que a fez e a estabeleceu; que não a criou para ser um caos, mas para ser habitada: Eu sou o SENHOR, e não há outro.

O Senhor e os ídolos

[19] Não falei em segredo, nem em lugar algum de trevas da terra; não disse à descendência de Jacó: Buscai-me em vão;

[12]Aš sukūriau žemę, žmoniją sukūriau žemėje. Dangus savo rankomis išskleidžiau, suteikiau darną visoms jų galybėms.

[13]Aš jį dėl teisumo pergalės išjudinau, visus kelius jam padariau lygius. Ne dėl algos ar dovanų jis mano miestą atstatys ir mano tremtinius išlaisvins“, – sako Galybių VIEŠPATS.

[14]Taip kalba VIEŠPATS: „Egipto turtai, Kušo prekės ir aukštaūgiai Sebos žmonės ateis pas tave ir tau priklausys. Paskui tave jie eis grandinėmis apkalti, parpuls priešais tave maldaudami: ‘Tik su jumis yra Dievas, niekur kitur! Kitų dievų nėra!’

[15]Tikrai tu esi pasislėpęs Dievas, Izraelio Dieve, Išvaduotojau!

[16]Gėda ir nemalonė kris ant jų visų; stabų dirbėjai pražus nemalonėje.

[17]Izraeli, tu VIEŠPATIES išvaduotas amžinu išganymu! Gėda ir nemalonė niekada nekris ant jūsų per amžių amžius.“

[18]Taip kalba VIEŠPATS, kuris sukūrė dangų, jis, Dievas, kuris paruošė ir padarė žemę, davė jai pradžią, jis, kuris nesukūrė jos dykos, bet padarė gyvenamą: „Aš esu VIEŠPATS, ir be manęs nėra kito!

[19]Nekalbėjau nei paslapčiomis, nei iš buveinės tamsybės šalyje ir Jokūbo palikuonims nesakiau: ‘Ieškokite manęs

eu, o SENHOR, falo a verdade e proclamo o que é direito.

[20] Congregai-vos e vinde; chegai-vos todos juntos, vós que escapastes das nações; nada sabem os que carregam o lenho das suas imagens de escultura e fazem súplicas a um deus que não pode salvar.

[21] Declarai e apresentai as vossas razões. Que tomem conselho uns com os outros. Quem fez ouvir isto desde a antiguidade? Quem desde aquele tempo o anunciou? Porventura, não o fiz eu, o SENHOR? Pois não há outro Deus, senão eu, Deus justo e Salvador não há além de mim.

[22] Olhai para mim e sede salvos, vós, todos os limites da terra; porque eu sou Deus, e não há outro.

[23] Por mim mesmo tenho jurado; da minha boca saiu o que é justo, e a minha palavra não tornará atrás. Diante de mim se dobrará todo joelho, e jurará toda língua.

[24] De mim se dirá: Tão-somente no SENHOR há justiça e força; até ele virão e serão envergonhados todos os que se irritarem contra ele.

[25] Mas no SENHOR será justificada toda a descendência de Israel e nele se gloriará.

Isaías 46

A queda dos ídolos da Babilônia

[1] Bel se encurva, Nebo se abaixa; os ídolos são postos sobre os animais, sobre as bestas; as cargas que costumáveis levar são canseira para as bestas já cansadas.

dykvietėje’. Aš, VIEŠPATS, apreiškiu teisumą, paskelbiu, kas dora.

[20]Susirinkite ir ateikite, prieikite arčiau, tautų likučiai! Neišmano nieko tie, kurie nešiojasi stabus iš medžio ir meldžiasi dievui, negalinčiam išgelbėti.

[21]Eikite šen, drauge pasitarę, ir pasakykite, kas paskelbė tai kadaise, išpranašavo tai iš anksto? Argi ne aš, VIEŠPATS, be kurio nėra kito dievo? Tik aš vienas – teisingas ir išvaduojantis Dievas!

[22]Gręžkitės manin ir būsite išgelbėti, visi žemės pakraščiai, nes aš Dievas, ir kito nėra!

[23]Prisiekiau savimi, mano lūpos ištarė tiesą, neatšaukiamą žodį: ‘Kiekvienas kelis klaupsis prieš mane, manimi prisieks kiekvienas liežuvis’.

[24]Man sakys: ‘Tik per VIEŠPATĮ rasime pergalę ir jėgą’. Gėdydamiesi ateis pas jį visi, kurie ant jo niršta.

[25]Tik per VIEŠPATĮ visi Izraelio palikuonys ras teisumą ir šlovę“.

Izaijo 46

Babilono dievai

[1]Belis sukiužo, Nebojas susigūžia; jų stabai sukrauti ant asilų ir galvijų. Tie, kurie turėtų nešti jus, dabar kaip naštos kraunami ant nuvargusių gyvulių.

[2] Esses deuses juntamente se abaixam e se encurvam, não podem salvar a carga; eles mesmos entram em cativeiro.

[3] Ouvi-me, ó casa de Jacó e todo o restante da casa de Israel; vós, a quem desde o nascimento carrego e levo nos braços desde o ventre materno.

[4] Até à vossa velhice, eu serei o mesmo e, ainda até às cãs, eu vos carregarei; já o tenho feito; levar-vos-ei, pois, carregar-vos-ei e vos salvarei.

[5] A quem me comparareis para que eu lhe seja igual? E que coisa semelhante confrontareis comigo?

[6] Os que gastam o ouro da bolsa e pesam a prata nas balanças assalariam o ourives para que faça um deus e diante deste se prostram e se inclinam.

[7] Sobre os ombros o tomam, levam-no e o põem no seu lugar, e aí ele fica; do seu lugar não se move; recorrem a ele, mas nenhuma resposta ele dá e a ninguém livra da sua tribulação.

[8] Lembrai-vos disto e tende ânimo; tomai-o a sério, ó prevaricadores.

[9] Lembrai-vos das coisas passadas da antiguidade: que eu sou Deus, e não há outro, eu sou Deus, e não há outro semelhante a mim;

[10] que desde o princípio anuncio o que há de acontecer e desde a antiguidade, as coisas que ainda não sucederam; que digo: o meu conselho permanecerá de pé, farei toda a minha vontade;

[2]Gūžiasi, kiūžta ir jie drauge, nuo naštos išsigelbėti negali; jie patys eina į nelaisvę.

[3]Klausykitės manęs, Jokūbo namai, ir jūs, kas likote gyvi iš Izraelio namų! Nuo pat gimimo esate mano našta, išlaikiau jus nuo pat vaikystės.

[4]Liksiu vis tas pats, kai jūs pasensite; kai jūs pražilsite, nešiosiu ir tada. Aš – tas, kuris nešiojau, aš – tas, kuris nešios, aš – tas, kuris jus neš ir išgelbės.

[5]Su kuo palyginsite mane ir su kuo sulyginsite mane? Arba su kuo sugretinsite mane, kad būtume panašūs?

[6]Dosnieji iš kapšio išpila auksą, svarstyklėmis atsveria sidabrą ir pasisamdo auksakalį, kad iš to jiems padarytų dievą, kurį jie garbintų, žemėn kniūbsti puldami.

[7]Dedasi jį ant pečių, nešiojasi visur; kai pastato jį vieton, jis stovi ten sustingęs ir nepajuda iš vietos. Nors jie šaukiasi, jis negali atsiliepti nei išgelbėti jų iš nelaimės.

[8]Atminkite tai ir būkite ryžtingi, dėkitės į širdį, nusidėjėliai!

[9]Atminkite, kas buvo anksčiau, senų senais laikais: aš esu Dievas, ir nėra kito; aš – Dievas, ir nėra tokio kaip aš.

[10]Apreiškiu pabaigą nuo pat pradžios, iš anksto paskelbiu, kas dar įvyks. Tariu: „Mano užmojis bus įvykdytas!“ Aš įvykdysiu visa, kas sumanyta.

[11] que chamo a ave de rapina desde o Oriente e de uma terra longínqua, o homem do meu conselho. Eu o disse, eu também o cumprirei; tomei este propósito, também o executarei.
[12] Ouvi-me vós, os que sois de obstinado coração, que estais longe da justiça.
[13] Faço chegar a minha justiça, e não está longe; a minha salvação não tardará; mas estabelecerei em Sião o livramento e em Israel, a minha glória.

[11]Šaukiu iš rytų plėšrų paukštį, iš tolimos šalies žmogų, kad įvykdytų mano užmojį. Kaip kalbėjau, taip ir įvykdysiu, ką užsimojau, tą ir padarysiu.

[12]Klausykitės manęs, užsispyrėliai; jūs esate toli nuo teisumo pergalės.

[13]Aš pats įgyvendinu savo teisumą; jis nebetoli, mano išganymas nevėluos. Aš pats suteiksiu išganymą Sione, Izraeliui suteiksiu savo šlovę.

Isaías 47

A queda de Babilônia

[1] Desce e assenta-te no pó, ó virgem filha de Babilônia; assenta-te no chão, pois já não há trono, ó filha dos caldeus, porque nunca mais te chamarás a mimosa e delicada.

[2] Toma a mó e mói a farinha; tira o teu véu, ergue a cauda da tua vestidura, desnuda as pernas e atravessa os rios.

[3] As tuas vergonhas serão descobertas, e se verá o teu opróbrio; tomarei vingança e não pouparei a homem algum.
[4] Quanto ao nosso Redentor, o SENHOR dos Exércitos é seu nome, o Santo de Israel.
[5] Assenta-te calada e entra nas trevas, ó filha dos caldeus, porque nunca mais serás chamada senhora de reinos.
[6] Muito me agastei contra o meu povo, profanei a minha herança e a entreguei na tua mão, porém não usaste com ela de

Izaijo 47

Babilono teismas

[1]„Lipk žemyn, sėskis dulkėse, mergele, Babilono dukterie! Tau nebėra sosto, sėsk ant žemės, chaldėjų dukterie! Dailiąja ir gašliąja nebūsi daugiau vadinama.

[2]Imk girnas ir malk grūdus! Nusidenk nuo veido šydą! Nusimesk skraistę, apsinuogink blauzdas, braidyk po vandenį upėse.

[3]Tavo nuogumas bus iškeltas aikštėn, bus matyti tavoji gėda. Atkeršysiu ir nepagailėsiu“, –

[4]sako mūsų Atpirkėjas. Jo vardas – Galybių VIEŠPATS, Izraelio Šventasis.

[5]Sėdėk tyli, pasitrauk į patamsį, chaldėjų dukterie! Karalysčių viešpate nebūsi daugiau vadinama.

[6]Buvau įpykęs ant savo tautos, savo paveldą buvau išniekinęs, tau į rankas buvau jį atidavęs. O tu jam neparodei

misericórdia e até sobre os velhos fizeste mui pesado o teu jugo.

[7] E disseste: Eu serei senhora para sempre! Até agora não tomaste a sério estas coisas, nem te lembraste do seu fim.

[8] Ouve isto, pois, tu que és dada a prazeres, que habitas segura, que dizes contigo mesma: Eu só, e além de mim não há outra; não ficarei viúva, nem conhecerei a perda de filhos.

[9] Mas ambas estas coisas virão sobre ti num momento, no mesmo dia, perda de filhos e viuvez; virão em cheio sobre ti, apesar da multidão das tuas feitiçarias e da abundância dos teus muitos encantamentos.

[10] Porque confiaste na tua maldade e disseste: Não há quem me veja. A tua sabedoria e a tua ciência, isso te fez desviar, e disseste contigo mesma: Eu só, e além de mim não há outra.

[11] Pelo que sobre ti virá o mal que por encantamentos não saberás conjurar; tal calamidade cairá sobre ti, da qual por expiação não te poderás livrar; porque sobre ti, de repente, virá tamanha desolação, como não imaginavas.

[12] Deixa-te estar com os teus encantamentos e com a multidão das tuas feitiçarias em que te fatigaste desde a tua mocidade; talvez possas tirar proveito, talvez, com isso, inspirar terror.

[13] Já estás cansada com a multidão das tuas consultas! Levantem-se, pois, agora, os que dissecam os céus e fitam os astros,

pagailos ir krovei ant senelių labai sunkų jungą.

[7]Sakei sau: „Amžinai viešpatausiu!“ Neėmei šių dalykų į širdį, negalvojai, kuo tai galės baigtis.

[8]Dabar išgirsk, išlepintoji, besijaučianti jaukiai, galvojanti sau širdyje: „Aš, ir niekas kitas! Niekada netapsiu našle ir neišgyvensiu vaikų netekties“.

[9]Bet ir viena, ir kita ištiks tave staiga, tą pačią dieną; vaikų netektis ir našlystė užgrius ant tavęs visu svoriu, nepaisant tavo užkeikimų gausybės ir visų tavo grasių kerėjimų galios.

[10]Kadangi nedora būdama jauteisi saugi ir sakei sau: „Niekas manęs nemato!“ – tavo išmintis ir išmanymas išvedė tave iš kelio. Užtat ir sakei sau: „Aš, ir niekas kitas!“

[11]Užguls tave vargas, ir nemokėsi jo šalin nužavėti; užpuls tave nelaimė, ir nepajėgsi jos nuvyti. Staiga užklups tave galas, apie kurį nepagalvojai.

[12]O dabar smaginkis savo kerėjimais ir gausybe savo užkeikimų, kuriais varginai save nuo pat jaunystės. Gal vis dar galvoji, kad jie bus tau naudingi? Gal jais įvarysi baimę!

[13]Prisidarei daug vargo, turėdama tiek patarėjų! Teateina ir tegelbėja dabar tave dangaus tyrinėtojai ir žvaigždžių

os que em cada lua nova te predizem o que há de vir sobre ti.

14 Eis que serão como restolho, o fogo os queimará; não poderão livrar-se do poder das chamas; nenhuma brasa restará para se aquentarem, nem fogo, para que diante dele se assentem.

15 Assim serão para contigo aqueles com quem te fatigaste; aqueles com quem negociaste desde a tua mocidade; dispersar-se-ão, cambaleantes, cada qual pelo seu caminho; ninguém te salvará.

stebėtojai, kurie per kiekvieną jaunatį numato, kas tau atsitiks.

14Štai jie jau pavirto šiaudais, ugnis juos ryja; neišgelbės jie nė savęs nuo rajų liepsnų. Tai ne žarijos, prie kurių galėtum pasišildyti, tai ne židinys, prie kurio susėstų žmonės!

15Šitaip tau tarnauja tavo kerėtojai, su kuriais prekiavai nuo pat jaunystės. Kiekvienas jų klajoja savo keliu; nėra nė vieno, kuris tave išgelbėtų.

Isaías 48

Repreendida a infidelidade de Israel

1 Ouvi isto, casa de Jacó, que vos chamais pelo nome de Israel e saístes da linhagem de Judá, que jurais pelo nome do SENHOR e confessais o Deus de Israel, mas não em verdade nem em justiça.

2 (Da santa cidade tomam o nome e se firmam sobre o Deus de Israel, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.)

3 As primeiras coisas, desde a antiguidade, as anunciei; sim, pronunciou-as a minha boca, e eu as fiz ouvir; de repente agi, e elas se cumpriram.

4 Porque eu sabia que eras obstinado, e a tua cerviz é um tendão de ferro, e tens a testa de bronze.

5 Por isso, to anunciei desde aquele tempo e to dei a conhecer antes que acontecesse, para que não dissesses: O meu ídolo fez estas coisas; ou: A minha imagem de escultura e a fundição as ordenaram.

Izaijo 48

Naujas pažadas Izraeliui

1Klausykitės štai ko, Jokūbo namai, vadinami Izraelio vardu, kilę iš Judo sėklos, prisiekiantys VIEŠPATIES vardu ir besišaukiantys Izraelio Dievo be ištikimybės ir be teisumo,

2nors vadinatės šventąja tauta ir kliaujatės Izraelio Dievu, kurio vardas yra Galybių VIEŠPATS!

3Kas jau įvyko, seniai buvau apreiškęs; iš mano lūpų tai išėjo, aš pats tai paskelbiau. Nelauktai ėmiau vykdyti, ir visa įvyko.

4Žinau, kad esi užsispyręs, nes tavo sprandas – tarsi sausgyslė iš geležies, o tavo kakta – iš vario,

5todėl tai iš anksto tau apreiškiau ir paskelbiau pirmiau, negu įvyko, idant nesakytum: „Mano stabas visa tai padarė, mano statula – drožtinė ar liedinta – tai sutvarkė“.

[6] Já o tens ouvido; olha para tudo isto; porventura, não o admites? Desde agora te faço ouvir coisas novas e ocultas, que não conhecias.

[6]Dabar, kai visa išgirdai, pagalvok! Ar neturi visa tai pripažinti? Nuo dabar kai ką visiškai nauja skelbiu tau, paslaptingus įvykius, kurių tu nežinai.

[7] Apareceram agora e não há muito, e antes deste dia delas não ouviste, para que não digas: Eis que já o sabia.

[7]Dabar, o ne seniai, prieš dienų dienas, jie prasidėjo; anksčiau apie juos negirdėjai, kad nesakytum: „Aš jau žinojau apie juos!“

[8] Tu nem as ouviste, nem as conheceste, nem tampouco antecipadamente se te abriram os ouvidos, porque eu sabia que procederias mui perfidamente e eras chamado de transgressor desde o ventre materno.

[8]Tu apie juos nebūsi nei ką nors girdėjęs, nei žinojęs, nes tavo ausys nuo seno buvo kurčios. Žinojau, koks tu apgaulingas, nes nuo motinos įsčių buvai vadinamas sukčiumi.

[9] Por amor do meu nome, retardarei a minha ira e por causa da minha honra me conterei para contigo, para que te não venha a exterminar.

[9]Bet dėl savo vardo aš valdau pyktį, savo šlovės dėlei susilaikau, kad tavęs nesunaikinčiau.

[10] Eis que te acrisolei, mas disso não resultou prata; provei-te na fornalha da aflição.

[10]Štai išgryninau tave, tačiau ne kaip sidabrą; išmėginau tave skausmo žaizdre.

[11] Por amor de mim, por amor de mim, é que faço isto; porque como seria profanado o meu nome? A minha glória, não a dou a outrem.

[11]Dėl savęs, savo paties dėlei, kad mano vardas nebūtų paniekintas, dabar tai darau. Savo šlovės neperleisiu kitam!

[12] Dá-me ouvidos, ó Jacó, e tu, ó Israel, a quem chamei; eu sou o mesmo, sou o primeiro e também o último.

[12]Išgirsk mane, Jokūbai, Izraeli, kurį pavadinau vardu! Aš esu tas pats, aš pirmas, aš ir paskutinis!

[13] Também a minha mão fundou a terra, e a minha destra estendeu os céus; quando eu os chamar, eles se apresentarão juntos.

[13]Mano rankos padėjo žemės pamatus, mano dešinė išskleidė dangus. Kai juos pašaukiu, jie tuojau pat ateina.

[14] Ajuntai-vos, todos vós, e ouvi! Quem, dentre eles, tem anunciado estas coisas? O SENHOR amou a Ciro e executará a sua vontade contra a Babilônia, e o seu braço será contra os caldeus.

[14]Sueikite visi ir klausykitės! Kas iš jų kada paskelbė ką nors panašaus? VIEŠPATIES bičiulis įvykdys jo valią prieš Babiloną ir Chaldėjos palikuonis.

[15] Eu, eu tenho falado; também já o chamei. Eu o trouxe e farei próspero o seu caminho.

[16] Chegai-vos a mim e ouvi isto: não falei em segredo desde o princípio; desde o tempo em que isso vem acontecendo, tenho estado lá. Agora, o SENHOR Deus me enviou a mim e o seu Espírito.

[17] Assim diz o SENHOR, o teu Redentor, o Santo de Israel: Eu sou o SENHOR, o teu Deus, que te ensina o que é útil e te guia pelo caminho em que deves andar.

[18] Ah! Se tivesses dado ouvidos aos meus mandamentos! Então, seria a tua paz como um rio, e a tua justiça, como as ondas do mar.

[19] Também a tua posteridade seria como a areia, e os teus descendentes, como os grãos da areia; o seu nome nunca seria eliminado nem destruído de diante de mim.

[20] Saí da Babilônia, fugi de entre os caldeus e anunciai isto com voz de júbilo; proclamai-o e levai-o até ao fim da terra; dizei: O SENHOR remiu a seu servo Jacó.

[21] Não padeceram sede, quando ele os levava pelos desertos; fez-lhes correr água da rocha; fendeu a pedra, e as águas correram.

[22] Para os perversos, todavia, não há paz, diz o SENHOR.

Isaías 49

[15]Aš, aš tai paskelbiau, aš jį pašaukiau, aš jį atvedžiau; jam seksis kelyje!

[16]Prieikite arčiau prie manęs ir klausykitės, ką sakau! Nuo pat pradžios aš nekalbėjau apie tai paslapčiomis; nuo to laiko, kai tai pradėjo vykti, aš esu čia. Dabar Viešpats DIEVAS ir jo Dvasia pasiuntė mane.

[17]Taip kalba VIEŠPATS, tavo Atpirkėjas, Izraelio Šventasis: ,,Aš, VIEŠPATS, tavo Dievas, mokau tave, kas tau naudinga, ir vedu tave keliu, kuriuo tau dera eiti.

[18]O, kad klausytum mano Įsakymų! Tavo gerovė būtų kaip upė, o tavo teisumas – kaip marių bangos.

[19]Tavo palikuonių būtų kaip smilčių, o gimusių iš tavo giminės – kaip smėlio grūdelių. Jų vardas nežūtų ir neišdiltų mano akyse“.

Išėjimas iš Babilono

[20]Eikite iš Babilono, bėkite iš Chaldėjos! Džiaugsmingai ir garsiai tai skelbkite, kad būtų žinoma; neškite žinią ligi žemės pakraščių, sakykite: ,,Jokūbą, savo tarną, VIEŠPATS išpirko!

[21]Troškulio jie nekentėjo, vedami per sausas dykynes. Jis liepė vandeniui ištrykšti iš uolos, praskėlė uolą, ir tryško vandenys“.

[22]„Nedorėliai neturės ramybės“, – sako VIEŠPATS.

Izaijo 49

O Servo do Senhor é a luz dos gentios

[1] Ouvi-me, terras do mar, e vós, povos de longe, escutai! O SENHOR me chamou desde o meu nascimento, desde o ventre de minha mãe fez menção do meu nome;

[2] fez a minha boca como uma espada aguda, na sombra da sua mão me escondeu; fez-me como uma flecha polida, e me guardou na sua aljava,

[3] e me disse: Tu és o meu servo, és Israel, por quem hei de ser glorificado.

[4] Eu mesmo disse: debalde tenho trabalhado, inútil e vãmente gastei as minhas forças; todavia, o meu direito está perante o SENHOR, a minha recompensa, perante o meu Deus.

[5] Mas agora diz o SENHOR, que me formou desde o ventre para ser seu servo, para que torne a trazer Jacó e para reunir Israel a ele, porque eu sou glorificado perante o SENHOR, e o meu Deus é a minha força.

[6] Sim, diz ele: Pouco é o seres meu servo, para restaurares as tribos de Jacó e tornares a trazer os remanescentes de Israel; também te dei como luz para os gentios, para seres a minha salvação até à extremidade da terra.

[7] Assim diz o SENHOR, o Redentor e Santo de Israel, ao que é desprezado, ao aborrecido das nações, ao servo dos tiranos: Os reis o verão, e os príncipes se levantarão; e eles te adorarão por amor do SENHOR, que é fiel, e do Santo de Israel, que te escolheu.

Prometida a restauração de Israel

Viešpaties tarnas

[1]Išgirskite mane, salos, atkreipkite dėmesį, tolimosios tautos! Mane VIEŠPATS pašaukė dar negimusį, dar motinos įsčiose tebesantį; jis ištarė mano vardą.

[2]Jis padarė iš manęs aštrų kalaviją ir paslėpė savo rankos šešėlyje. Jis padarė mane aštria strėle ir įsidėjo į savo strėlinę.

[3]„Tu mano tarnas, – pasakė man, – Izraeli, per tave apreikšiu savo šlovę!“

[4]Bet aš pagalvojau: „Veltui aš triūsiau, tuščiai ir be naudos jėgas eikvojau; mano byla – pas VIEŠPATĮ, ir mano atlygis – mano Dievo rankoje.

[5]Dabar tvirtai nusprendė VIEŠPATS, kuris mane padarė savo tarnu dar motinos įsčiose, kad jam parvesčiau Jokūbą, kad Izraelis pas jį būtų surinktas. Aš pagerbtas VIEŠPATIES akyse, mano Dievas – mano jėga!“

[6]„Per maža, – sako jis, – tau būti mano tarnu, prikelti Jokūbo gimines ir sugrąžinti Izraelio likutį. Aš padarysiu tave ir tautų šviesa, kad mano išganymas pasiektų žemės pakraščius“.

[7]Taip kalba VIEŠPATS, Izraelio Atpirkėjas, jo Šventasis, paniekintajam, kuriuo bjaurisi tautos, valdovų tarnui: „Karaliai atsistos, tave pamatę, didžiūnai ir tie lenksis iki žemės dėl VIEŠPATIES, kuris yra ištikimas, dėl Izraelio Šventojo, kuris tave išrinko“.

Siono atstatymo pažadas

[8] Diz ainda o SENHOR: No tempo aceitável, eu te ouvi e te socorri no dia da salvação; guardar-te-ei e te farei mediador da aliança do povo, para restaurares a terra e lhe repartires as herdades assoladas;

[8]Taip kalba VIEŠPATS: „Malonės metu tave išklausau, išganymo dieną tau padedu. Sukūriau tave, paskyriau tave Sandora tautai, kad atstatytum kraštą ir išdalytum nuniokotus paveldus.

[9] para dizeres aos presos: Saí, e aos que estão em trevas: Aparecei. Eles pastarão nos caminhos e em todos os altos desnudos terão o seu pasto.

[9]Sakyk kaliniams: 'Išeikite!' ir tiems, kurie tamsybėse: 'Eikite į šviesą!' Pakelėse jie ganysis, ant plikų kalvų visur ras ganyklų.

[10] Não terão fome nem sede, a calma nem o sol os afligirá; porque o que deles se compadece os guiará e os conduzirá aos mananciais das águas.

[10]Nekęs nei alkio, nei troškulio, nekenks jiems nei dykumų vėjas, nei saulė, nes gailestingasis juos veda ir nuveda prie čiurlenančių šaltinių.

[11] Transformarei todos os meus montes em caminhos, e as minhas veredas serão alteadas.

[11]Padarysiu jiems kelią per visus savo kalnus, mano vieškeliai bus nulyginti.

[12] Eis que estes virão de longe, e eis que aqueles, do Norte e do Ocidente, e aqueles outros, da terra de Sinim.

[12]Žiūrėk! Jie ateina iš toli, vieni iš šiaurės ir vakarų, o kiti iš Sienės šalies.

[13] Cantai, ó céus, alegra-te, ó terra, e vós, montes, rompei em cânticos, porque o SENHOR consolou o seu povo e dos seus aflitos se compadece.

[13]Džiūgaukite dangūs! Iš džiaugsmo šokinėk, žeme! Tegu plyšta kalnai nuo džiaugsmo giesmės! Juk VIEŠPATS paguodė savo tautą, pasigailėjo savo varguolių.

[14] Mas Sião diz: O SENHOR me desamparou, o SENHOR se esqueceu de mim.

[14]Bet Sionas sako: 'Paliko mane VIEŠPATS, užmiršo mane Dievas'.

[15] Acaso, pode uma mulher esquecer-se do filho que ainda mama, de sorte que não se compadeça do filho do seu ventre? Mas ainda que esta viesse a se esquecer dele, eu, todavia, não me esquecerei de ti.

[15]Ar gali moteris užmiršti savo mažylį, būti nešvelni savo įsčių sūnui? Net jeigu ji ir užmirštų, aš tavęs niekada neužmiršiu.

[16] Eis que nas palmas das minhas mãos te gravei; os teus muros estão continuamente perante mim.

[16]Žiūrėk! Įrėžiau tavo vardą savo rankos delne; tavo mūrus nuolat turiu prieš akis.

[17] Os teus filhos virão apressadamente, ao passo que os teus destruidores e os teus assoladores se retiram do teu meio.

[17]Tavo atstatytojai čionai atskuba, o tie, kurie niokojo ir alino tave, pasitraukė nuo tavęs.

[18] Levanta os olhos ao redor e olha: todos estes que se ajuntam vêm a ti. Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR, de todos estes te vestirás como de um ornamento e deles te cingirás como noiva.

[18]Pakelk akis ir apsidairyk aplinkui: jie renkasi draugėn ir eina pas tave. Kaip gyvas aš, – tai VIEŠPATIES žodis, – visais jais pasidabinsi kaip puošmenomis, pasidabinsi jais lyg nuotaka.

[19] Pois, quanto aos teus lugares desertos e desolados e à tua terra destruída, agora tu, ó Sião, certamente, serás estreita demais para os moradores; e os que te devoravam estarão longe de ti.

[19]Tikrai tu buvai nualinta ir nusiaubta, griuvėsių kraštas, bet dabar būsi per ankšta savo naujakuriams, nors tavo engėjai ir bus pasitraukę toli.

[20] Até mesmo os teus filhos, que de ti foram tirados, dirão aos teus ouvidos: Mui estreito é para mim este lugar; dá-me espaço em que eu habite.

[20]Vaikai, kurių buvai netekusi, tau sakys: ‘Čia man per ankšta, man reikia daugiau vietos, kad galėčiau įsikurti!’

[21] E dirás contigo mesma: Quem me gerou estes, pois eu estava desfilhada e estéril, em exílio e repelida? Quem, pois, me criou estes? Fui deixada sozinha; estes, onde estavam?

[21]Tada tu sakysi savo širdyje: ‘Kas man pagimdė juos? Juk aš buvau bevaikė ir bevaisė, ištremta ir atstumta; kas juos man išaugino? Juk aš buvau likusi vienų viena, tad iš kur jie?’“

[22] Assim diz o SENHOR Deus: Eis que levantarei a mão para as nações e ante os povos arvorarei a minha bandeira; eles trarão os teus filhos nos braços, e as tuas filhas serão levadas sobre os ombros.

[22]Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Štai pakelsiu ranką tautoms, duosiu ženklą gentims, ir jos pargabens ant rankų tavo sūnus, o dukteris parneš ant pečių.

[23] Reis serão os teus aios, e rainhas, as tuas amas; diante de ti se inclinarão com o rosto em terra e lamberão o pó dos teus pés; saberás que eu sou o SENHOR e que

[23]Karaliai bus tavo vaikų įtėviai, o karalienės – jų įmotės. Veidu į žemę puldami jie tave pagerbs ir laižys dulkes nuo tavo kojų. Tuomet tu tikrai žinosi, kad

os que esperam em mim não serão envergonhados.

24 Tirar-se-ia a presa ao valente? Acaso, os presos poderiam fugir ao tirano?

25 Mas assim diz o SENHOR: Por certo que os presos se tirarão ao valente, e a presa do tirano fugirá, porque eu contenderei com os que contendem contigo e salvarei os teus filhos.

26 Sustentarei os teus opressores com a sua própria carne, e com o seu próprio sangue se embriagarão, como com vinho novo. Todo homem saberá que eu sou o SENHOR, o teu Salvador e o teu Redentor, o Poderoso de Jacó.

aš esu VIEŠPATS; tie, kurie pasitiki manimi, nebus sugėdinti“.

24Ar išplėšia kas nors grobį iš galiūno? Ar galima belaisvius atimti iš tirono?

25VIEŠPATS šitaip atsako: „Žinoma! Belaisviai bus atimti iš galiūno ir grobis išplėštas iš tirono! Aš pats esu tavo reikalo gynėjas, aš pats išvaduosiu tavo vaikus.

26Priversiu tavo engėjus maitintis savo pačių kūnu, pasigers jie savo pačių krauju kaip saldžiu vynu. Visa žmonija žinos, kad aš esu VIEŠPATS, tavo Išvaduotojas, tavo Atpirkėjas, Jokūbo Galingasis“.

Isaías 50

O Servo do Senhor, ultrajado mas fiel

1 Assim diz o SENHOR: Onde está a carta de divórcio de vossa mãe, pela qual eu a repudiei? Ou quem é o meu credor, a quem eu vos tenha vendido? Eis que por causa das vossas iniqüidades é que fostes vendidos, e por causa das vossas transgressões vossa mãe foi repudiada.

2 Por que razão, quando eu vim, ninguém apareceu? Quando chamei, ninguém respondeu? Acaso, se encolheu tanto a minha mão, que já não pode remir ou já não há força em mim para livrar? Eis que pela minha repreensão faço secar o mar e torno os rios um deserto, até que cheirem mal os seus peixes; pois, não havendo água, morrem de sede.

3 Eu visto os céus de negridão e lhes ponho pano de saco por sua coberta.

Izaijo 50

Viešpaties tarno klusnumas

1Taip kalba VIEŠPATS: „Kur jūsų motinos skyrybų raštas, kuriuo ją paleidau? Kuriam gi skolintojui pardaviau jus? Tik dėl savo nuodėmių buvote parduoti, tik dėl savo nusižengimų buvo paleista jūsų motina.

2Kodėl nebuvo nė vieno, kai atėjau? Kodėl niekas neatsiliepė, kai šaukiau? Nejau mano ranka per trumpa, kad išpirkčiau? Argi man stinga jėgų, kad išvaduočiau? Štai vien pagrūmojimu išdžiovinu jūrą, dykuma paverčiu upes! Jose žuvys, netekusios vandens, dvokia ir gaišta nuo troškulio.

3Apgaubiu dangus tamsybe, apvelku juos ašutine“.

[4] O SENHOR Deus me deu língua de eruditos, para que eu saiba dizer boa palavra ao cansado. Ele me desperta todas as manhãs, desperta-me o ouvido para que eu ouça como os eruditos.
[5] O SENHOR Deus me abriu os ouvidos, e eu não fui rebelde, não me retraí.
[6] Ofereci as costas aos que me feriam e as faces, aos que me arrancavam os cabelos; não escondi o rosto aos que me afrontavam e me cuspiam.
[7] Porque o SENHOR Deus me ajudou, pelo que não me senti envergonhado; por isso, fiz o meu rosto como um seixo e sei que não serei envergonhado.
[8] Perto está o que me justifica; quem contenderá comigo? Apresentemo-nos juntamente; quem é o meu adversário? Chegue-se para mim.
[9] Eis que o SENHOR Deus me ajuda; quem há que me condene? Eis que todos eles, como um vestido, serão consumidos; a traça os comerá.
[10] Quem há entre vós que tema ao SENHOR e que ouça a voz do seu Servo? Aquele que andou em trevas, sem nenhuma luz, confie em o nome do SENHOR e se firme sobre o seu Deus.
[11] Eia! Todos vós, que acendeis fogo e vos armais de setas incendiárias, andai entre as labaredas do vosso fogo e entre as setas que acendestes; de mim é que vos sobrevirá isto, e em tormentas vos deitareis.

Isaías 51

[4]Viešpats DIEVAS davė man iškalbų liežuvį, kad gebėčiau žodžiu stiprinti nuvargusius. Kas rytą jis žadina mano ausį, kad klausyčiausi tarsi mokinys.
[5]Viešpats DIEVAS atvėrė man ausis. Aš nemaištavau, atgal nesitraukiau.
[6]Atsukau nugarą mane plakantiems, atkišau žandus raunantiems man barzdą, nuo užgauliojimo ir spjūvių neslėpiau veido.
[7]Viešpats DIEVAS man padeda, todėl aš nesu pažemintas. Nutaisiau veidą, kietą kaip titnagas, ir žinau, kad nebūsiu sugėdintas.
[8]Mano gynėjas arti; kas drįs su manimi bylinėtis? Stokime vienas prieš kitą teisman! Kas kelia bylą prieš mane? Tegu man prisistato!
[9]Štai Viešpats DIEVAS man padeda; kas gi mane pasmerks? Jie visi sutrūnys kaip drabužis, kandys juos sugrauš.
[10]Kas iš jūsų bijo VIEŠPATIES ir paklūsta jo tarno balsui? Kas gyvena naktyje be šviesos, pasitikėdamas VIEŠPATIES vardu ir neabejodamas savo Dievu?
[11]Visi jūs, kurie kuriatės ugnį ir žiebiatės deglus, gyvenkite pagal savo ugnies šviesą ir pagal deglus, kuriuos įsižiebėte! Nuo mano rankos tai pareina: jūs gulsite į skausmo patalą.

Izaijo 51

Palavra de conforto para Sião

[1] Ouvi-me vós, os que procurais a justiça, os que buscais o SENHOR; olhai para a rocha de que fostes cortados e para a caverna do poço de que fostes cavados.

[2] Olhai para Abraão, vosso pai, e para Sara, que vos deu à luz; porque era ele único, quando eu o chamei, o abençoei e o multipliquei.

[3] Porque o SENHOR tem piedade de Sião; terá piedade de todos os lugares assolados dela, e fará o seu deserto como o Éden, e a sua solidão, como o jardim do SENHOR; regozijo e alegria se acharão nela, ações de graças e som de música.

[4] Atendei-me, povo meu, e escutai-me, nação minha; porque de mim sairá a lei, e estabelecerei o meu direito como luz dos povos.

[5] Perto está a minha justiça, aparece a minha salvação, e os meus braços dominarão os povos; as terras do mar me aguardam e no meu braço esperam.

[6] Levantai os olhos para os céus e olhai para a terra embaixo, porque os céus desaparecerão como a fumaça, e a terra envelhecerá como um vestido, e os seus moradores morrerão como mosquitos, mas a minha salvação durará para sempre, e a minha justiça não será anulada.

[7] Ouvi-me, vós que conheceis a justiça, vós, povo em cujo coração está a minha lei; não temais o opróbrio dos homens, nem vos turbeis por causa das suas injúrias.

Raginimas pasitikėti Viešpačiu

[1]„Klausykitės manęs, kurie siekiate teisumo ir ieškote VIEŠPATIES! Pagalvokite apie uolą, iš kurios buvote iškirsti, apie žvyrduobę, iš kurios buvote iškasti.

[2]Pagalvokite apie Abraomą, savo tėvą, ir Sarą, jus pagimdžiusią. Jis buvo tik vienas, kai jį pašaukiau, laiminau ir padariau iš jo daugybę.

[3]VIEŠPATS užjaučia Sioną, visiems jo griuvėsiams jis maloningas. Jo dykumą jis paverčia Edenu ir jo tyrlaukius – VIEŠPATIES sodu. Linksmybės ir džiaugsmo, padėkos giesmių ir muzikos skambesio čia pilna.

[4]Klausykitės manęs, tautos, atkreipkite dėmesį, gentys, nes aš duosiu mokymą ir teisingumą, šviesą tautoms! Vienu akimirksniu

[5]įvykdysiu savo pergalę; mano išganymas ateis kaip šviesa, ir mano rankos teis tautas; salos manimi pasitikės, jos lauks mano rankos.

[6]Pakelkite akis į dangus, pagalvokite apie žemę po kojomis! Nors dangūs išnyktų kaip dūmas, žemė susidėvėtų kaip drabužis, o žmonės mirtų kaip musės, mano išganymas tvers per amžius, ir mano teisumas niekada nesusidėvės.

[7]Klausykitės manęs, išmanantieji teisumą, tauta, imanti mano mokymą širdin: nebijokite žmonių užgaulės, neišsigąskite jų patyčių!

[8] Porque a traça os roerá como a um vestido, e o bicho os comerá como à lã; mas a minha justiça durará para sempre, e a minha salvação, para todas as gerações.

[8]Juos kaip drabužį suės kirminai, kaip vilną sukapos kandys. O mano teisumas tvers per amžius, ir mano išganymas plūs iš kartos į kartą“.

[9] Desperta, desperta, arma-te de força, braço do SENHOR; desperta como nos dias passados, como nas gerações antigas; não és tu aquele que abateu o Egito e feriu o monstro marinho?

[9]Pabusk, pabusk, apsivilk tvirtybe, VIEŠPATIES ranka! Pabusk, kaip senovės dienomis, praėjusiais amžiais! Argi ne tu sukapojai Rahabą, nudūrei slibiną?

[10] Não és tu aquele que secou o mar, as águas do grande abismo? Aquele que fez o caminho no fundo do mar, para que passassem os remidos?

[10]Argi ne tu išdžiovinai jūrą, didžiosios bedugnės vandenis? Kas padarė kelią iš jūros dugno, kad išpirktieji galėtų pereiti?

[11] Assim voltarão os resgatados do SENHOR e virão a Sião com júbilo, e perpétua alegria lhes coroará a cabeça; o regozijo e a alegria os alcançarão, e deles fugirão a dor e o gemido.

[11]VIEŠPATIES išpirktieji sugrįš ir amžinu džiaugsmu vainikuoti įžengs į Sioną. Juos lydės džiaugsmas ir linksmybė, o liūdesys ir aimanos pasitrauks.

[12] Eu, eu sou aquele que vos consola; quem, pois, és tu, para que temas o homem, que é mortal, ou o filho do homem, que não passa de erva?

[12]„Tai aš, tai aš esu tas, kuris jus guodžia! Ko tu bijai? Žmogaus? Jis marus! Žmogaus sūnaus? Jis ne daugiau kaip žolė!

[13] Quem és tu que te esqueces do SENHOR, que te criou, que estendeu os céus e fundou a terra, e temes continuamente todo o dia o furor do tirano, que se prepara para destruir? Onde está o furor do tirano?

[13]Kodėl užmiršai VIEŠPATĮ, savo Kūrėją, kuris išskleidė dangus ir padėjo žemės pamatus? Kiaurą dieną tave kankina baimė dėl engėjo įtūžio, norinčio tave sunaikinti. Bet kurgi tas engėjo įtūžis?

[14] O exilado cativo depressa será libertado, lá não morrerá, lá não descerá à sepultura; o seu pão não lhe faltará.

[14]Pančiais surakintieji greitai bus išvaduoti, nemirs ir neis į kapą, nė duonos nestokos.

[15] Pois eu sou o SENHOR, teu Deus, que agito o mar, de modo que bramem as suas ondas – o SENHOR dos Exércitos é o meu nome.

[15]Aš esu VIEŠPATS, tavo Dievas, kuris taip įaudrina jūrą, jog bangos ima šėlti“. Galybių VIEŠPATS yra jo vardas!

[16] Ponho as minhas palavras na tua boca e te protejo com a sombra da minha mão, para que eu estenda novos céus, funde nova terra e diga a Sião: Tu és o meu povo.

[17] Desperta, desperta, levanta-te, ó Jerusalém, que da mão do SENHOR bebeste o cálice da sua ira, o cálice de atordoamento, e o esgotaste.

[18] De todos os filhos que ela teve nenhum a guiou; de todos os filhos que criou nenhum a tomou pela mão.

[19] Estas duas coisas te aconteceram; quem teve compaixão de ti? A assolação e a ruína, a fome e a espada! Quem foi o teu consolador?

[20] Os teus filhos já desmaiaram, jazem nas estradas de todos os caminhos, como o antílope, na rede; estão cheios da ira do SENHOR e da repreensão do teu Deus.

[21] Pelo que agora ouve isto, ó tu que estás aflita e embriagada, mas não de vinho.

[22] Assim diz o teu SENHOR, o SENHOR, teu Deus, que pleiteará a causa do seu povo: Eis que eu tomo da tua mão o cálice de atordoamento, o cálice da minha ira; jamais dele beberás;

[23] pô-lo-ei nas mãos dos que te atormentaram, que disseram à tua alma: Abaixa-te, para que passemos sobre ti; e tu puseste as costas como chão e como rua para os transeuntes.

Isaías 52

[16]„Savo žodžius įdėjau tau į lūpas ir savo rankos šešėliu apdengiau tave. Aš – tas, kuris išskleidė dangus ir padėjo žemės pamatus. Aš sakiau Sionui: ‘Tu mano tauta!’“

[17]Atsibusk, atsibusk! Atsikelk, Jeruzale! Tu gėrei pykčio taurę, kurią laikė VIEŠPATIES ranka, išgėrei iki dugno indą, svaigiąją taurę!

[18]Iš visų jos pagimdytų sūnų nėra kam ja rūpintis, iš visų jos išaugintų sūnų nėra kam paimti ją už rankos!

[19]Abi šios nelaimės prislėgė tave! Kas tave užjaus? Nuniokojimas ir sunaikinimas, badas ir kalavijas! Kas tave paguos?

[20]Tavo sūnūs nualpę, jie guli visur gatvių kampuose, kaip stirnos medžiotojo pinklėse, apsvaigę nuo VIEŠPATIES pykčio, įveikti tavo Dievo įniršio.

[21]Bet dabar klausykis, nelaimingoji! Tu apsvaigusi, bet ne nuo vyno!

[22]Taip kalba VIEŠPATS, tavo Valdovas ir Dievas, ginantis savo tautą: „Žiūrėk, aš imu tau iš rankos svaigiąją taurę. Iš mano pykčio indo tu daugiau nebegersi.

[23]Paduosiu ją į rankas tavo kankintojams, sakiusiems tau: ‘Gulk ant žemės, kad galėtume sutrypti tave!’ Savo nugarą tu pavertei grindiniu, gatve praeiviams“.

Izaijo 52

Tedžiūgauja Sionas

[1] Desperta, desperta, reveste-te da tua fortaleza, ó Sião; veste-te das tuas roupagens formosas, ó Jerusalém, cidade santa; porque não mais entrará em ti nem incircunciso nem imundo.

[2] Sacode-te do pó, levanta-te e toma assento, ó Jerusalém; solta-te das cadeias de teu pescoço, ó cativa filha de Sião.

[3] Porque assim diz o SENHOR: Por nada fostes vendidos; e sem dinheiro sereis resgatados.

[4] Porque assim diz o SENHOR Deus: O meu povo no princípio desceu ao Egito, para nele habitar, e a Assíria sem razão o oprimiu.

[5] Agora, que farei eu aqui, diz o SENHOR, visto ter sido o meu povo levado sem preço? Os seus tiranos sobre ele dão uivos, diz o SENHOR; e o meu nome é blasfemado incessantemente todo o dia.

[6] Por isso, o meu povo saberá o meu nome; portanto, naquele dia, saberá que sou eu quem fala: Eis-me aqui.

[7] Que formosos são sobre os montes os pés do que anuncia as boas-novas, que faz ouvir a paz, que anuncia coisas boas, que faz ouvir a salvação, que diz a Sião: O teu Deus reina!

[8] Eis o grito dos teus atalaias! Eles erguem a voz, juntamente exultam; porque com seus próprios olhos distintamente vêem o retorno do SENHOR a Sião.

[1]Atsibusk, atsibusk! Apsivilk savo stiprybe, Sione! Vilkis savo šlovės drabužiais, Jeruzale, šventasis mieste, nes neapipjaustytieji ir netyrieji nebemindžios daugiau tavęs!

[2]Nusipurtyk dulkes, ir sėsk į savo sostą, Jeruzale! Nusimesk grandinę nuo kaklo, belaisve, Siono dukterie!

[3]Juk VIEŠPATS taip sako: „Ne už kainą buvote parduoti ir ne už pinigus būsite atpirkti“.

[4]Taip Viešpats DIEVAS kalba: „Kadaise mano tauta išėjo į Egiptą, kad gyventų ten kaip svetimšaliai. Asirija juos apiplėšė, nieko už tai neduodama.

[5]O dabar ką aš turiu daryti? – Tai VIEŠPATIES žodis. – Mano tauta buvo pagrobta už nieką, o jų engėjai staugia iš džiaugsmo. – Tai VIEŠPATIES žodis. – Mano vardas užgauliojamas kasdien be paliovos.

[6]Todėl mano tauta patirs mano šlovę tą dieną, nes aš tas, kuris tai sako: ‘Štai aš esu!’“

[7]O kokios dailios kalnuose šauklio kojos, to, kuris ateina su linksmąja žinia, skelbdamas ramybę, nešdamas gerąją naujieną, garsindamas išganymą, sakydamas Sionui: „Tavo Dievas viešpatauja!“

[8]Klausykis! Tavo sargybiniai šaukia ir džiūgauja drauge, nes jie mato savo pačių akimis VIEŠPATĮ, grįžtantį į Sioną.

[9] Rompei em júbilo, exultai à uma, ó ruínas de Jerusalém; porque o SENHOR consolou o seu povo, remiu a Jerusalém.

[10] O SENHOR desnudou o seu santo braço à vista de todas as nações; e todos os confins da terra verão a salvação do nosso Deus.

[11] Retirai-vos, retirai-vos, saí de lá, não toqueis coisa imunda; saí do meio dela, purificai-vos, vós que levais os utensílios do SENHOR.

[12] Porquanto não saireis apressadamente, nem vos ireis fugindo; porque o SENHOR irá adiante de vós, e o Deus de Israel será a vossa retaguarda.

O sofrimento vicário do Servo do Senhor

[13] Eis que o meu Servo procederá com prudência; será exaltado e elevado e será mui sublime.

[14] Como pasmaram muitos à vista dele (pois o seu aspecto estava mui desfigurado, mais do que o de outro qualquer, e a sua aparência, mais do que a dos outros filhos dos homens),

[15] assim causará admiração às nações, e os reis fecharão a sua boca por causa dele; porque aquilo que não lhes foi anunciado verão, e aquilo que não ouviram entenderão.

Isaías 53

[1] Quem creu em nossa pregação? E a quem foi revelado o braço do SENHOR?

[2] Porque foi subindo como renovo perante ele e como raiz de uma terra seca; não

[9]Drauge praplyškite džiaugsmo giesme, Jeruzalės griuvėsiai, nes VIEŠPATS paguodė savo tautą, atpirko Jeruzalę!

[10]VIEŠPATS iškėlė savo šventąją ranką visų tautų akyse. Visi žemės pakraščiai išvys mūsų Dievo išganymą.

[11]Išeikite, išeikite! Palikite tą vietą, nelieskite nieko nešvaraus! Lauk iš ten! Jūs, kurie nešate VIEŠPATIES rykus, išlikite švarūs!

[12]Tačiau neskubėkite eidami, neišeikite kaip bėgliai, nes VIEŠPATS eina jūsų priešakyje, o jūsų užnugaris – Izraelio Dievas.

Viešpaties tarno kančia ir pergalė

[13]„Iš tikrųjų mano tarnui seksis, jis bus aukštai iškeltas ir didžiai išaukštintas.

[14]Kaip daugelis juo baisėjosi, nes jis atrodė nežmoniškai sudarkytas, ir buvo nebepanašus į žmogų,

[15]taip daugelis tautų bus jo nustebintos, o karaliai stovės netekę žado. Jie išvys, ko niekada nebuvo jiems apsakyta, ir suvoks, ko niekada nebuvo girdėję“.

Izaijo 53

[1]Kas galėtų patikėti tuo, ką mes girdėjome? Kam buvo apreikšta VIEŠPATIES ranka?

[2]Jis išaugo kaip atžala jo akivaizdoje, kaip šaknis sausoje žemėje. Jis buvo nei

tinha aparência nem formosura; olhamo-lo, mas nenhuma beleza havia que nos agradasse.

patrauklus, nei gražus: matėme jį, bet nepamėgome.

3 Era desprezado e o mais rejeitado entre os homens; homem de dores e que sabe o que é padecer; e, como um de quem os homens escondem o rosto, era desprezado, e dele não fizemos caso.

3Jis buvo paniekintas, žmogaus vardo nevertas, skausmų vyras, apsipratęs su negalia, toks, kuris prieš žmones užsidengia veidą. Jis buvo paniekintas, ir mes jį laikėme nieku.

4 Certamente, ele tomou sobre si as nossas enfermidades e as nossas dores levou sobre si; e nós o reputávamos por aflito, ferido de Deus e oprimido.

4Tačiau jis prisiėmė mūsų negalias, sau užsikrovė mūsų skausmus. O mes laikėme jį raupsuotu, Dievo nubaustu ir nuvargintu.

5 Mas ele foi traspassado pelas nossas transgressões e moído pelas nossas iniqüidades; o castigo que nos traz a paz estava sobre ele, e pelas suas pisaduras fomos sarados.

5Bet jis buvo sužalotas dėl mūsų nusižengimų, ant jo krito kirčiai už mūsų kaltes. Bausmė ant jo krito mūsų išganymui, ir mes buvome išgydyti jo žaizdomis.

6 Todos nós andávamos desgarrados como ovelhas; cada um se desviava pelo caminho, mas o SENHOR fez cair sobre ele a iniqüidade de nós todos.

6Visi mes pakrikome lyg avys, kiekvienas eidamas savo keliu, o VIEŠPATS užkrovė jam mūsų visų kaltę.

7 Ele foi oprimido e humilhado, mas não abriu a boca; como cordeiro foi levado ao matadouro; e, como ovelha muda perante os seus tosquiadores, ele não abriu a boca.

7Nors buvo žiauriai kankinamas, jis pakluso ir burnos nepravėrė. Kaip tyli ėriukas, vedamas pjauti, kaip tyli avis kerpama, taip jis nepratarė nė žodžio.

8 Por juízo opressor foi arrebatado, e de sua linhagem, quem dela cogitou? Porquanto foi cortado da terra dos viventes; por causa da transgressão do meu povo, foi ele ferido.

8Prievarta ir teismu jis buvo nušalintas, ir kas bebūtų galvojęs apie jo likimą? Kai jis buvo atskirtas nuo gyvybės krašto ir pasmerktas mirti už mano tautos nuodėmę,

9 Designaram-lhe a sepultura com os perversos, mas com o rico esteve na sua morte, posto que nunca fez injustiça, nem dolo algum se achou em sua boca.

9jam buvo skirtas kapas tarp nedorėlių, laidojimo vieta su piktadariais, nors jis nebuvo padaręs nieko bloga nei ištaręs melagingo žodžio.

[10] Todavia, ao SENHOR agradou moê-lo, fazendo-o enfermar; quando der ele a sua alma como oferta pelo pecado, verá a sua posteridade e prolongará os seus dias; e a vontade do SENHOR prosperará nas suas mãos.

[10]Bet VIEŠPATS norėjo, kad jis kentėtų negalią. Atidavęs save kaip atnašą už kaltę, jis matys palikuonis ir gyvens ilgą laiką. Per jį klestės VIEŠPATIES užmojis.

[11] Ele verá o fruto do penoso trabalho de sua alma e ficará satisfeito; o meu Servo, o Justo, com o seu conhecimento, justificará a muitos, porque as iniqüidades deles levará sobre si.

[11]Už savo vargus jis matys šviesą dienų pilnatvėje, per savo kančią mano tarnas nuteisins daugelį, prisiėmęs bausmę už jų kaltes.

[12] Por isso, eu lhe darei muitos como a sua parte, e com os poderosos repartirá ele o despojo, porquanto derramou a sua alma na morte; foi contado com os transgressores; contudo, levou sobre si o pecado de muitos e pelos transgressores intercedeu.

[12]Aš duosiu jam dalią tarp didžiūnų, su galiūnais jis dalysis grobiu, nes atidavė save mirčiai ir buvo priskirtas nusidėjėliams. Jis prisiėmė daugelio nuodėmes ir užsistojo už nusidėjėlius.

Isaías 54

O futuro glorioso de Sião

[1] Canta alegremente, ó estéril, que não deste à luz; exulta com alegre canto e exclama, tu que não tiveste dores de parto; porque mais são os filhos da mulher solitária do que os filhos da casada, diz o SENHOR.

[2] Alarga o espaço da tua tenda; estenda-se o toldo da tua habitação, e não o impeças; alonga as tuas cordas e firma bem as tuas estacas.

[3] Porque transbordarás para a direita e para a esquerda; a tua posteridade possuirá as nações e fará que se povoem as cidades assoladas.

Izaijo 54

Naujasis Sionas

[1]„Džiaukis, bevaike, niekada negimdžiusi! Krykštauk ir ratuok, gimdymo skausmuose negulėjusi! Juk pamestoji turi daugiau vaikų negu turinti vyrą“, – sako VIEŠPATS.

[2]Paplatink savo palapinės aikštę, ištempk savo pastogės dangas nešykštėdama, pailgink palapinės virves ir tvirtai įkalk kuolus!

[3]Tu plėsiesi į dešinę ir į kairę, tavo palikuonys užvaldys tautas ir įsikurs apleistuose miestuose.

[4] Não temas, porque não serás envergonhada; não te envergonhes, porque não sofrerás humilhação; pois te esquecerás da vergonha da tua mocidade e não mais te lembrarás do opróbrio da tua viuvez.

[4]Nebijok, nebūsi sugėdinta! Nerausk iš kuklumo, nepateksi į nemalonę! Savo jaunystės gėdą pamirši ir nebeprisiminsi daugiau našlystės negarbės,

[5] Porque o teu Criador é o teu marido; o SENHOR dos Exércitos é o seu nome; e o Santo de Israel é o teu Redentor; ele é chamado o Deus de toda a terra.

[5]nes tavo vyras – tavo Kūrėjas, Galybių VIEŠPATS – jo vardas. Tavo Atpirkėjas – Izraelio Šventasis, jis vardu visos žemės Dievas.

[6] Porque o SENHOR te chamou como a mulher desamparada e de espírito abatido; como a mulher da mocidade, que fora repudiada, diz o teu Deus.

[6]VIEŠPATS šaukia tave atgal kaip nelaimingą ir pamestą žmoną. „Ar gali vyras atmesti jaunystėje pamiltą žmoną!“ – sako tavo Dievas.

[7] Por breve momento te deixei, mas com grandes misericórdias torno a acolher-te;

[7]„Trumpą valandėlę palikau tave, bet su didele meile vėl pasiimsiu.

[8] num ímpeto de indignação, escondi de ti a minha face por um momento; mas com misericórdia eterna me compadeço de ti, diz o SENHOR, o teu Redentor.

[8]Ūmai supykęs, valandėlę slėpiau nuo tavęs savo veidą, bet amžina meile tavęs pagailėjau“, – sako VIEŠPATS, tavo Atpirkėjas.

[9] Porque isto é para mim como as águas de Noé; pois jurei que as águas de Noé não mais inundariam a terra, e assim jurei que não mais me iraria contra ti, nem te repreenderia.

[9]„Ir dabar elgiuosi kaip Nojaus dienomis: kaip tuomet prisiekiau, jog Nojaus vandenys niekada daugiau nebeužtvindys žemės, taip dabar prisiekiau ant tavęs nebepykti ir tau nepriekaištauti.

[10] Porque os montes se retirarão, e os outeiros serão removidos; mas a minha misericórdia não se apartará de ti, e a aliança da minha paz não será removida, diz o SENHOR, que se compadece de ti.

[10]Nors kalnai imtų kilnotis ir kalvos – svirduliuoti, mano meilė niekada nuo tavęs nesitrauks, mano ramybės sandora nesusvyruos“, – sako VIEŠPATS, kuris tavęs pagailėjo.

[11] Ó tu, aflita, arrojada com a tormenta e desconsolada! Eis que eu assentarei as tuas pedras com argamassa colorida e te fundarei sobre safiras.

[11]„Nelaimingoji, audros nukamuotoji, netekusioji paguodos! Štai sutvirtinsiu tavo akmenis geriausiomis kalkėmis, ir tavo pamatus apdaigstysiu safyrais.

[12] Farei os teus baluartes de rubis, as tuas portas, de carbúnculos e toda a tua muralha, de pedras preciosas.

[13] Todos os teus filhos serão ensinados do SENHOR; e será grande a paz de teus filhos.

[14] Serás estabelecida em justiça, longe da opressão, porque já não temerás, e também do espanto, porque não chegará a ti.

[15] Eis que poderão suscitar contendas, mas não procederá de mim; quem conspira contra ti cairá diante de ti.

[16] Eis que eu criei o ferreiro, que assopra as brasas no fogo e que produz a arma para o seu devido fim; também criei o assolador, para destruir.

[17] Toda arma forjada contra ti não prosperará; toda língua que ousar contra ti em juízo, tu a condenarás; esta é a herança dos servos do SENHOR e o seu direito que de mim procede, diz o SENHOR.

[12]Pastatysiu tau bokštus iš rubinų, vartus – iš ugnimi žėrinčių akmenų, o sienas – iš brangakmenių.

[13]Visi tavo sūnūs bus VIEŠPATIES mokomi; tavo vaikai mėgausis didžia gerove.

[14]Tu būsi pagrįsta teisumu, toli nuo priespaudos – jos nebereikės bijoti, toli nuo pražūties – ji prie tavęs nesiartins.

[15]Jei kas nors tave pultų, jam nepavyks, nes jis tai darys be mano valios; kas puls tave, tas kris kovoje su tavimi.

[16]Žiūrėk! Aš sukūriau kalvį, kuris įpučia anglyse ugnį ir nusikala įrankį, tinkamą darbui. Aš sukūriau ir niokotoją, kuriam skirta naikinti.

[17]Joks ginklas, nukaltas tau pulti, neatneš sėkmės; liežuvį, kuris bylos prieš tave teisme, tu nugalėsi. Toks yra VIEŠPATIES tarnų paveldas, ir mano rankoje – jų pergalė“, – tai VIEŠPATIES žodis.

Isaías 55

Graça oferecida gratuitamente a todos

[1] Ah! Todos vós, os que tendes sede, vinde às águas; e vós, os que não tendes dinheiro, vinde, comprai e comei; sim, vinde e comprai, sem dinheiro e sem preço, vinho e leite.

[2] Por que gastais o dinheiro naquilo que não é pão, e o vosso suor, naquilo que não satisfaz? Ouvi-me atentamente, comei o que é bom e vos deleitareis com finos manjares.

Izaijo 55

Kvietimas pas Viešpatį

[1]Nagi visi, kurie trokštate, ateikite prie vandens! Net jei neturite pinigų, ateikite, pirkite duonos ir valgykite! Ateikite, pirkite vyno ir pieno be pinigų ir be kainos!

[2]Kodėl mokate pinigus už tai, kas nėra duona, ir atiduodate uždarbį už tai, kas nepasotina? Paklausykite manęs, ir valgysite tai, kas gera, gardžiuositės skanėstais.

3 Inclinai os ouvidos e vinde a mim; ouvi, e a vossa alma viverá; porque convosco farei uma aliança perpétua, que consiste nas fiéis misericórdias prometidas a Davi.

3Ateikite pas mane ir rūpestingai klausykitės, kad turėtumėte gyvenimą. Aš sudarysiu su jumis amžinąją Sandorą, remdamasis savo ištikimąja meile Dovydui.

4 Eis que eu o dei por testemunho aos povos, como príncipe e governador dos povos.

4Štai padariau jį liudytoju tautoms, vadu ir tautų valdovu.

5 Eis que chamarás a uma nação que não conheces, e uma nação que nunca te conheceu correrá para junto de ti, por amor do SENHOR, teu Deus, e do Santo de Israel, porque este te glorificou.

5Ir tu pašauksi tautą, kurios nepažinai, o tautos, kurios tavęs nepažino, bėgs pas tave dėl VIEŠPATIES, tavo Dievo, ir dėl Izraelio Šventojo, kuris tau suteikė tokią garbę.

6 Buscai o SENHOR enquanto se pode achar, invocai-o enquanto está perto.

6Ieškokite VIEŠPATIES, kai galima jį rasti, šaukitės jo, kai jis arti.

7 Deixe o perverso o seu caminho, o iníquo, os seus pensamentos; converta-se ao SENHOR, que se compadecerá dele, e volte-se para o nosso Deus, porque é rico em perdoar.

7Tepalieka nedorėlis savo kelią ir nusidėjėlis – savo kėslus! Tegrįžta jis pas VIEŠPATĮ, kad jo pasigailėtų, pas mūsų Dievą, nes jis labai atlaidus.

8 Porque os meus pensamentos não são os vossos pensamentos, nem os vossos caminhos, os meus caminhos, diz o SENHOR,

8„Juk mano mintys – ne jūsų mintys, o mano keliai – ne jūsų keliai, – tai VIEŠPATIES žodis. –

9 porque, assim como os céus são mais altos do que a terra, assim são os meus caminhos mais altos do que os vossos caminhos, e os meus pensamentos, mais altos do que os vossos pensamentos.

9Kaip aukštas dangus viršum žemės, taip mano keliai viršija jūsų kelius ir mano mintys – jūsų mintis.

10 Porque, assim como descem a chuva e a neve dos céus e para lá não tornam, sem que primeiro reguem a terra, e a fecundem, e a façam brotar, para dar semente ao semeador e pão ao que come,

10Kaip lietus ir sniegas krinta iš dangaus ir negrįžta atgalios, kol nepalaisto žemės, kad joje dygtų ir želtų augalai, kad neštų sėklą sėjėjui ir duoną alkanam,

[11] assim será a palavra que sair da minha boca: não voltará para mim vazia, mas fará o que me apraz e prosperará naquilo para que a designei.

[12] Saireis com alegria e em paz sereis guiados; os montes e os outeiros romperão em cânticos diante de vós, e todas as árvores do campo baterão palmas.

[13] Em lugar do espinheiro, crescerá o cipreste, e em lugar da sarça crescerá a murta; e será isto glória para o SENHOR e memorial eterno, que jamais será extinto.

Isaías 56

A vocação dos gentios

[1] Assim diz o SENHOR: Mantende o juízo e fazei justiça, porque a minha salvação está prestes a vir, e a minha justiça, prestes a manifestar-se.

[2] Bem-aventurado o homem que faz isto, e o filho do homem que nisto se firma, que se guarda de profanar o sábado e guarda a sua mão de cometer algum mal.

[3] Não fale o estrangeiro que se houver chegado ao SENHOR, dizendo: O SENHOR, com efeito, me separará do seu povo; nem tampouco diga o eunuco: Eis que eu sou uma árvore seca.

[4] Porque assim diz o SENHOR: Aos eunucos que guardam os meus sábados, escolhem aquilo que me agrada e abraçam a minha aliança,

[5] darei na minha casa e dentro dos meus muros, um memorial e um nome melhor do que filhos e filhas; um nome eterno

[11]taip ir žodis, išeinantis iš mano burnos, nesugrįš pas mane bergždžias, bet įvykdys tai, ko trokštu, ir atliks, kam buvo siųstas“.

[12]Taip! Džiaugsmo kupina širdimi išeisite ir būsite saugiai vedami į namus. Kalnai ir kalvos, jus išvydę, pratrūks džiaugsmo giesme, visi medžiai laukuose ims jums ploti.

[13]Vietoj erškėčių augs kiparisai, vietoj dilgėlių – mirtos. Ir visa tai – VIEŠPATIES šlovei, kaip amžiais nemarus ženklas.

Izaijo 56

Viešpats priima visus

[1]Taip kalba VIEŠPATS: ,,Laikykitės teisingumo ir būkite dori, nes greitai ateis mano išganymas, greitai ims reikštis mano dorumas.

[2]Palaimintas žmogus, kuris tai daro, ir žmogaus sūnus, kuris to laikosi, švenčia šabą, jo neišniekindamas, ir sergstisi bet kokio pikto darbo“.

[3]Svetimšalis, atėjęs pas VIEŠPATĮ, tenesako: „VIEŠPATS tikrai išskirs mane iš savo tautos“. Eunuchas tenekalba: „Štai aš – medis nudžiūvėlis“.

[4]Juk taip kalba VIEŠPATS: ,,Eunuchams, švenčiantiems mano šabus, noriai darantiems tai, kas man patinka, ir besilaikantiems mano Sandoros,

[5]aš duosiu savo Namuose ir savo mūruose paminklą ir vardą, vertingesnį už sūnus ir

darei a cada um deles, que nunca se apagará.

[6] Aos estrangeiros que se chegam ao SENHOR, para o servirem e para amarem o nome do SENHOR, sendo deste modo servos seus, sim, todos os que guardam o sábado, não o profanando, e abraçam a minha aliança,

[7] também os levarei ao meu santo monte e os alegrarei na minha Casa de Oração; os seus holocaustos e os seus sacrifícios serão aceitos no meu altar, porque a minha casa será chamada Casa de Oração para todos os povos.

[8] Assim diz o SENHOR Deus, que congrega os dispersos de Israel: Ainda congregarei outros aos que já se acham reunidos.

Ai dos guias cegos de Israel!

[9] Vós, todos os animais do campo, todas as feras dos bosques, vinde comer.

[10] Os seus atalaias são cegos, nada sabem; todos são cães mudos, não podem ladrar; sonhadores preguiçosos, gostam de dormir.

[11] Tais cães são gulosos, nunca se fartam; são pastores que nada compreendem, e todos se tornam para o seu caminho, cada um para a sua ganância, todos sem exceção.

[12] Vinde, dizem eles, trarei vinho, e nos encharcaremos de bebida forte; o dia de amanhã será como este e ainda maior e mais famoso.

Isaías 57

dukteris, duosiu jiems amžiną ir nemarų vardą.

[6]Ir svetimšalius, ateinančius pas VIEŠPATĮ, kad man tarnautų, kad mylėtų mano vardą ir taptų mano tarnais, visus, kurie švenčia šabą ir jo neišniekina, visus, kurie laikosi mano Sandoros,

[7]aš nuvesiu į savo šventąjį kalną ir pradžiuginsiu juos savo maldos Namuose. Malonios man bus jų deginamosios atnašos ir skerdžiamosios aukos ant mano aukuro, nes mano Namai bus vadinami maldos namais visoms tautoms“.

[8]Tai žodis Viešpaties DIEVO, kuris renka Izraelio išblaškytuosius: „Aš surinksiu per jį ir daugiau kitų, be jūsų, kurie jau esate surinkti“.

Akli vadai

[9]Jūs, visi lauko žvėrys, ateikite prisiėsti, jūs, visi miško žvėrys!

[10]Mano sargai – akli, jie visi nieko nepastebi. Jie – kurti šunys, negalintys loti; tik sapnuoja, tyso ir mėgsta snausti.

[11]Jie rajūs šunys, jiems niekuomet negana, jie – piemenys be išmanymo; visi jie eina savais keliais, kiekvienas paiso vien savo naudos.

[12]„Ateikite, – sako, – aš atnešiu vyno! Paūžkime, gerdami stiprųjį gėrimą; kaip šiandien, taip bus ir rytoj, ir net dar smagiau“.

Izaijo 57

Condenada a idolatria de Israel

[1] Perece o justo, e não há quem se impressione com isso; e os homens piedosos são arrebatados sem que alguém considere nesse fato; pois o justo é levado antes que venha o mal

[2] e entra na paz; descansam no seu leito os que andam em retidão.

[3] Mas chegai-vos para aqui, vós, os filhos da agoureira, descendência da adúltera e da prostituta.

[4] De quem chasqueais? Contra quem escancarais a boca e deitais para fora a língua? Porventura, não sois filhos da transgressão, descendência da falsidade,

[5] que vos abrasais na concupiscência junto aos terebintos, debaixo de toda árvore frondosa, e sacrificais os filhos nos vales e nas fendas dos penhascos?

[6] Por entre as pedras lisas dos ribeiros está a tua parte; estas, estas te cairão em sorte; sobre elas também derramas a tua libação e lhes apresentas ofertas de manjares. Contentar-me-ia eu com estas coisas?

[7] Sobre monte alto e elevado pões o teu leito; para lá sobes para oferecer sacrifícios.

[8] Detrás das portas e das ombreiras pões os teus símbolos eróticos, puxas as cobertas, sobes ao leito e o alargas para os adúlteros; dizes-lhes as tuas exigências, amas-lhes a coabitação e lhes miras a nudez.

[1]Teisusis žūva, bet niekas to neima į širdį. Geri žmonės paglemžiami, ir niekas nesuvokia, kad teisųjį paglemžė blogis.

[2]Teisieji pasiekia ramybę; tas randa poilsį ant savo gulto, kas eina teisingu keliu.

Neištikima tauta

[3]O jūs, burtininkės sūnūs, svetimautojo ir pasileidėlės palikuonys, ateikite čionai!

[4]Iš ko jūs šaipotės? Prieš ką laidote gerklę ir kam rodote liežuvį? Argi jūs ne nuodėmės vaikai, melo išperos?

[5]Jūs degate gašla ąžuolyne ir po kiekvienu žaliu medžiu; jūs pjaunate vaikus upių vagose ir uolų plyšiuose!

[6]Tavo dalis – tarp slidžiųjų upės akmenų; taip, tai tavo dalia. Tu liejai jiems liejamąsias aukas ir aukojai atnašas! Ar dėl tų aukų aš galiu pasigailėti?

[7]Ant aukšto ir didingo kalno įsitaisei sau gultą, ir kopdavai ten aukos aukoti.

[8]Už durų ir staktų pasistatei savo nešvankųjį ženklą. Atmesdama mane, pasiklojai sau gultą, lipai į jį ir jį padidinai. Mėgdama gultą, sudarei su jais sandėrį, kad jie tau dažnai būtų priegulais, ir šitaip tenkinai savo gašlumą.

[9] Vais ao rei com óleo e multiplicas os teus perfumes; envias os teus embaixadores para longe, até à profundidade do sepulcro.

[10] Na tua longa viagem te cansas, mas não dizes: É em vão; achas o que buscas; por isso, não desfaleces.

[11] Mas de quem tiveste receio ou temor, para que mentisses e não te lembrasses de mim, nem de mim te importasses? Não é, acaso, porque me calo, e isso desde muito tempo, e não me temes?

[12] Eu publicarei essa justiça tua; e, quanto às tuas obras, elas não te aproveitarão.

[13] Quando clamares, a tua coleção de ídolos que te livre! Levá-los-á o vento; um assopro os arrebatará a todos, mas o que confia em mim herdará a terra e possuirá o meu santo monte.

Mensagem de paz para os arrependidos

[14] Dir-se-á: Aterrai, aterrai, preparai o caminho, tirai os tropeços do caminho do meu povo.

[15] Porque assim diz o Alto, o Sublime, que habita a eternidade, o qual tem o nome de Santo: Habito no alto e santo lugar, mas habito também com o contrito e abatido de espírito, para vivificar o espírito dos abatidos e vivificar o coração dos contritos.

[16] Pois não contenderei para sempre, nem me indignarei continuamente; porque, do contrário, o espírito definharia diante de mim, e o fôlego da vida, que eu criei.

[9]Tu ėjai pas Melechą su aliejumi ir gausiai liejai kvapius tepalus. Tu toli siuntei savo pasiuntinius, vertei juos eiti į patį Šeolą.

[10]Nuo tolimo kelio tu labai pavargai, bet niekados nepratarei: „Liausiuosi!“ Tu sugebėdavai patenkinti savo gašlumą, todėl niekuomet ir nesisielojai.

[11]Ko gi taip pabūgai? Ko pabijojai, kad tapai melagė? Kodėl manęs neatminei, į širdį manęs neėmei? Ar ne dėl to, kad aš tylėjau ir dėjausi neregįs, tu nebijojai manęs?

[12]Aš parodysiu, koks tavo teisumas ir kokie tavo darbai; jie tau nenaudingi.

[13]Kai šauksiesi pagalbos, tepadeda tau pulkas tavo stabų! Visus juos išnešios vėjas, vėjelio dvelktelėjimas juos nupūs. Kas pasitiki manimi, tas valdys kraštą ir paveldės mano šventąjį kalną.

Bausmė ir atleidimas

[14]Pasigirsta balsas: „Tieskite, tieskite vieškelį! Parenkite kelią, pašalinkite kliūtis nuo kelio mano tautai!“

[15]Juk aukščiausiasis, prakilnusis, amžinasis, kurio vardas – Šventasis, sako taip: „Šventose aukštybėse gyvenu ir su sugniuždytaisiais bei prislėgtaisiais būnu, kad pakelčiau prislėgtųjų dvasią ir atgaivinčiau sugniuždytųjų drąsą.

[16]Aš ne amžinai kaltinsiu, ne visuomet pyksiu, nes mano akivaizdoje išblėstų dvasia ir net gyvybės alsavimas, kurį aš pats sukūriau.

[17] Por causa da indignidade da sua cobiça, eu me indignei e feri o povo; escondi a face e indignei-me, mas, rebelde, seguiu ele o caminho da sua escolha.

[18] Tenho visto os seus caminhos e o sararei; também o guiarei e lhe tornarei a dar consolação, a saber, aos que dele choram.

[19] Como fruto dos seus lábios criei a paz, paz para os que estão longe e para os que estão perto, diz o SENHOR, e eu o sararei.

[20] Mas os perversos são como o mar agitado, que não se pode aquietar, cujas águas lançam de si lama e lodo.

[21] Para os perversos, diz o meu Deus, não há paz.

[17]Dėl jo kaltės pykau kurį laiką, plakiau jį, iš pykčio paslėpęs savo veidą, bet jis nesiliovė eiti savo maištingu keliu.

[18]Mačiau, kuriuo keliu jis eina, bet pagydysiu jį ir nuvesiu, gausiai paguosiu. Jo raudotojams

[19]aš, Kūrėjas, sukuriu lūpų vaisių. Ramybė, ramybė tolimiems ir artimiems! – sako VIEŠPATS, – aš jį pagydysiu!“

[20]Nedorėliai – kaip jūra, pašiaušta audros ir negalinti nurimti. Jos bangos išmeta dumblą ir nešvarumus.

[21]„Nedorėliai neras ramybės!“ – sako mano Dievas.

Isaías 58

Observância devida do jejum

[1] Clama a plenos pulmões, não te detenhas, ergue a voz como a trombeta e anuncia ao meu povo a sua transgressão e à casa de Jacó, os seus pecados.

[2] Mesmo neste estado, ainda me procuram dia a dia, têm prazer em saber os meus caminhos; como povo que pratica a justiça e não deixa o direito do seu Deus, perguntam-me pelos direitos da justiça, têm prazer em se chegar a Deus,

[3] dizendo: Por que jejuamos nós, e tu não atentas para isso? Por que afligimos a nossa alma, e tu não o levas em conta? Eis que, no dia em que jejuais, cuidais dos vossos próprios interesses e exigis que se faça todo o vosso trabalho.

Izaijo 58

Tikrasis pasninkas

[1]„Visa gerkle šauk, nesitausok! Teskardi tavo balsas kaip trimitas! Parodyk mano tautai jos nedorybę, Jokūbo namams – jų nuodėmes.

[2]Tiesa, jie ieško manęs diena po dienos, trokšta pažinti mano kelius, lyg būtų tauta, įvykdžiusi, kas teisu, ir nesulaužiusi savo Dievo Įsako. Jie prašo iš manęs teisumo nuosprendžių ir trokšta, kad Dievas būtų arti jų.

[3]‘Kodėl mes pasninkaujame, o tu nematai? Kodėl mes darome atgailą, o tu nepastebi?’ Štai pasninko dieną jūs ieškote sau malonumo ir engiate visus savo darbininkus!

[4] Eis que jejuais para contendas e rixas e para ferirdes com punho iníquo; jejuando assim como hoje, não se fará ouvir a vossa voz no alto.

[5] Seria este o jejum que escolhi, que o homem um dia aflija a sua alma, incline a sua cabeça como o junco e estenda debaixo de si pano de saco e cinza? Chamarias tu a isto jejum e dia aceitável ao SENHOR?

[6] Porventura, não é este o jejum que escolhi: que soltes as ligaduras da impiedade, desfaças as ataduras da servidão, deixes livres os oprimidos e despedaces todo jugo?

[7] Porventura, não é também que repartas o teu pão com o faminto, e recolhas em casa os pobres desabrigados, e, se vires o nu, o cubras, e não te escondas do teu semelhante?

[8] Então, romperá a tua luz como a alva, a tua cura brotará sem detença, a tua justiça irá adiante de ti, e a glória do SENHOR será a tua retaguarda;

[9] então, clamarás, e o SENHOR te responderá; gritarás por socorro, e ele dirá: Eis-me aqui. Se tirares do meio de ti o jugo, o dedo que ameaça, o falar injurioso;

[10] se abrires a tua alma ao faminto e fartares a alma aflita, então, a tua luz nascerá nas trevas, e a tua escuridão será como o meio-dia.

[4]Jūsų pasninkas baigiasi rietenomis ir muštynėmis, jūs smogiate kumščiais iš visų jėgų. O, kad šiandien jūs taip pasninkautumėte, jog jūsų balsas būtų išgirstas aukštybėse!

[5]Argi man prie širdies šitoks pasninkas – diena, kai žmogus nusižemina, nuleidžia galvą kaip nendrė ir guli apsivilkęs ašutine pelenuose? Ar tai tu vadini pasninku, VIEŠPAČIUI malonia diena?

[6]Štai pasninkas, kokio aš noriu: nuimti neteisėtai uždėtus pančius, atrišti jungo valkčius, duoti laisvę pavergtiesiems, sulaužyti bet kokį jungą,

[7]dalytis su alkstančiu savo duona, priglausti pastogėn vargšą ir benamį, aprengti, ką pamačius, nuogą, neatsukti nugaros saviesiems.

[8]Tada tartum aušra užtekės tavo šviesa, ir tavo žaizda bus greitai užgydyta. Tavo teisumas žengs pirma tavęs, o VIEŠPATIES šlovė lydės iš paskos.

[9]Tada šauksiesi, ir VIEŠPATS atsilieps, prašysi pagalbos, ir jis tars: ‘Aš čia!’ Kai tarp savųjų pašalini priespaudą, nedarai skriaudos, nekalbi ko blogo,

[10]duodi alkstančiam duonos ir palengvini varguolio gyvenimą, šviesa tau užtekės tamsoje, tamsa bus tau šviesi kaip dienovidis.

[11] O SENHOR te guiará continuamente, fartará a tua alma até em lugares áridos e fortificará os teus ossos; serás como um jardim regado e como um manancial cujas águas jamais faltam.

[11]VIEŠPATS visuomet bus tavo vadovas, ir sausros išdegintoje šalyje tave pasotins. Jis atnaujins tavo jėgas, ir tu būsi kaip laistomas sodas, kaip niekada neišsenkantis šaltinis.

[12] Os teus filhos edificarão as antigas ruínas; levantarás os fundamentos de muitas gerações e serás chamado reparador de brechas e restaurador de veredas para que o país se torne habitável.

[12]Dėl tavęs bus prikelti senieji griuvėsiai, tu atstatysi praeities amžių mūrus. ‘Spragų taisytoju, nugriautų sodybų atstatytoju’ tu būsi vadinamas.

[13] Se desviares o pé de profanar o sábado e de cuidar dos teus próprios interesses no meu santo dia; se chamares ao sábado deleitoso e santo dia do SENHOR, digno de honra, e o honrares não seguindo os teus caminhos, não pretendendo fazer a tua própria vontade, nem falando palavras vãs,

[13]Jei šabo dieną nekelsi kojos iš namų ir mano šventą dieną neužsiimsi savo reikalais, jei šabą laikysi žavesio diena, VIEŠPATIES šventą dieną – šlovinga, jei švęsi ją, neidamas savo keliais, neieškodamas, kas tau naudinga, ir neleisdamas laiko tuščioms šnekoms,

[14] então, te deleitarás no SENHOR. Eu te farei cavalgar sobre os altos da terra e te sustentarei com a herança de Jacó, teu pai, porque a boca do SENHOR o disse.

[14]tai džiaugsiesi VIEŠPATYJE, ir aš pakelsiu tave virš žemės aukštumų, pamaitinsiu tave tavo tėvo Jokūbo paveldu“, – taip kalbėjo VIEŠPATIES lūpos.

Isaías 59

Confissão da maldade nacional

[1] Eis que a mão do SENHOR não está encolhida, para que não possa salvar; nem surdo o seu ouvido, para não poder ouvir.

[2] Mas as vossas iniqüidades fazem separação entre vós e o vosso Deus; e os vossos pecados encobrem o seu rosto de vós, para que vos não ouça.

[3] Porque as vossas mãos estão contaminadas de sangue, e os vossos dedos, de iniqüidade; os vossos lábios

Izaijo 59

Kaltė ir teismas

[1]VIEŠPATIES ranka nėra sutrumpėjusi, kad negalėtų gelbėti, nei jo ausis apkurtusi, kad neišgirstų.

[2]Bet jūsų kaltės atskyrė jus nuo jūsų Dievo, jūsų nuodėmės uždengė jo veidą, ir jis nebegirdi jūsų.

[3]Juk jūsų rankos suteptos krauju, jūsų pirštai – kalte. Jūsų lūpos kalba melagystes, jūsų liežuvis šnabžda apgaulę.

falam mentiras, e a vossa língua profere maldade.

4 Ninguém há que clame pela justiça, ninguém que compareça em juízo pela verdade; confiam no que é nulo e andam falando mentiras; concebem o mal e dão à luz a iniqüidade.

4Nėra, kas keltų balsą už teisų reikalą, nėra, kas teisingai gintųsi teisme. Visi remiasi niekybėmis ir meluoja, vaikšto negandomis nėšti ir gimdo vargą.

5 Chocam ovos de áspide e tecem teias de aranha; o que comer os ovos dela morrerá; se um dos ovos é pisado, sai-lhe uma víbora.

5Jie peri gyvačių kiaušinius ir audžia voratinklius. Kas valgo jų kiaušinius, tas mirs, o iš sudaužyto kiaušinio išsliauš angis.

6 As suas teias não se prestam para vestes, os homens não poderão cobrir-se com o que eles fazem, as obras deles são obras de iniqüidade, obra de violência há nas suas mãos.

6Jų voratinkliai netinka drabužiams, savo audiniais jie neapsiklos. Jų darbai – nedori darbai; iš jų rankų ateina smurto darbai.

7 Os seus pés correm para o mal, são velozes para derramar o sangue inocente; os seus pensamentos são pensamentos de iniqüidade; nos seus caminhos há desolação e abatimento.

7Paskui blogį jie bėga tekini, greiti pralieti nekaltą kraują. Jų mintys – nedoros mintys, jų vieškeliuose – nuniokojimas ir griuvėsiai.

8 Desconhecem o caminho da paz, nem há justiça nos seus passos; fizeram para si veredas tortuosas; quem anda por elas não conhece a paz.

8Ramybės kelio jie nepažino, teisingumo nėra jų takuose. Jie pasidarė sau kreivas vėžes; kas jomis eina, tas ramybės nepažįsta.

9 Por isso, está longe de nós o juízo, e a justiça não nos alcança; esperamos pela luz, e eis que há só trevas; pelo resplendor, mas andamos na escuridão.

9Todėl taip toli nuo mūsų teisingumas, nepasiekia mūsų teisumas. Laukiame šviesos, bet tamsu; laukiame aiškumo, bet vaikštome patamsyje!

10 Apalpamos as paredes como cegos, sim, como os que não têm olhos, andamos apalpando; tropeçamos ao meio-dia como nas trevas e entre os robustos somos como mortos.

10Kaip akli palei sieną einame apgraibomis, kaip žmonės be akių, dvejodami dėl kelio. Pargriūvame vidudienį, lyg būtų prieblanda, gyvename tamsybėse kaip numirėliai.

[11] Todos nós bramamos como ursos e gememos como pombas; esperamos o juízo, e não o há; a salvação, e ela está longe de nós.

[12] Porque as nossas transgressões se multiplicam perante ti, e os nossos pecados testificam contra nós; porque as nossas transgressões estão conosco, e conhecemos as nossas iniqüidades,

[13] como o prevaricar, o mentir contra o SENHOR, o retirarmo-nos do nosso Deus, o pregar opressão e rebeldia, o conceber e proferir do coração palavras de falsidade.

[14] Pelo que o direito se retirou, e a justiça se pôs de longe; porque a verdade anda tropeçando pelas praças, e a retidão não pode entrar.

[15] Sim, a verdade sumiu, e quem se desvia do mal é tratado como presa. O SENHOR viu isso e desaprovou o não haver justiça.

[16] Viu que não havia ajudador algum e maravilhou-se de que não houvesse um intercessor; pelo que o seu próprio braço lhe trouxe a salvação, e a sua própria justiça o susteve.

[17] Vestiu-se de justiça, como de uma couraça, e pôs o capacete da salvação na cabeça; pôs sobre si a vestidura da vingança e se cobriu de zelo, como de um manto.

[18] Segundo as obras deles, assim retribuirá; furor aos seus adversários e o devido aos seus inimigos; às terras do mar, dar-lhes-á a paga.

[11]Visi mes urzgiame lyg meškos, vaitojame lyg burkuojantys balandžiai; tikimės teisingumo, bet jo čia nėra, laukiame išganymo, bet jis toli nuo mūsų.

[12]Mūsų nusižengimai jau nebesuskaičiuojami, ir mūsų nuodėmės liudija prieš mus; mūsų nusižengimai su mumis ir mes žinome savo kaltes:

[13]maištas, neištikimybė VIEŠPAČIUI, atsimetimas nuo savo Dievo, kalbos apie išdavystę ir sukilimą, širdyje gimusių melagysčių skleidimas.

[14]Teisingumas paneigtas, teisumas laikosi atokiai, nes teisybė klumpa gatvėje, o dorumui uždrausta įeiti.

[15]Teisybės nėra: kas vengia blogai elgtis, tas apiplėšiamas.

Atpirkėjas Sione

VIEŠPATS matė ir jam nepatiko, kad nebėra teisingumo.

[16]Jis matė, kad nebuvo kam pagelbėti, baisėjosi, kad niekas nesikišo. Tada jam padėjo jo paties ranka, jį parėmė jo paties teisumas.

[17]Teisumu jis apsivilko kaip šarvais, išganymo šalmą užsidėjo ant galvos. Rūstybės drabužiai – jo apdaras, o pykčio užsidegimu jis apsigaubė kaip skraiste.

[18]Kiekvienam pagal darbus jis atlygins: pykčiu – varžovams, atpildu – priešams. Salas pasieks jo atpildas!

[19] Temerão, pois, o nome do SENHOR desde o poente e a sua glória, desde o nascente do sol; pois virá como torrente impetuosa, impelida pelo Espírito do SENHOR.

[20] Virá o Redentor a Sião e aos de Jacó que se converterem, diz o SENHOR.

[21] Quanto a mim, esta é a minha aliança com eles, diz o SENHOR: o meu Espírito, que está sobre ti, e as minhas palavras, que pus na tua boca, não se apartarão dela, nem da de teus filhos, nem da dos filhos de teus filhos, não se apartarão desde agora e para todo o sempre, diz o SENHOR.

[19]Vakaruose bus bijoma VIEŠPATIES vardo, rytuose – jo šlovės, nes jis ateis kaip upės sraunuma, genama VIEŠPATIES vėjo.

[20]Į Sioną jis ateis kaip atpirkėjas „pas tuos Jokūbo vaikus, kurie nusigręžė nuo nuodėmės“, – tai VIEŠPATIES žodis.

[21]„Tai Sandora, kurią aš sudariau su jais, – sako VIEŠPATS. – Mano dvasia, esanti virš tavęs, nuo tavęs nepasitrauks, ir mano žodžiai, įdėti tau į lūpas, liks tavo lūpose, tavo vaikų lūpose ir tavo palikuonių lūpose, – sako VIEŠPATS, – dabar ir per amžių amžius!

Isaías 60

A glória da nova Jerusalém

[1] Dispõe-te, resplandece, porque vem a tua luz, e a glória do SENHOR nasce sobre ti.

[2] Porque eis que as trevas cobrem a terra, e a escuridão, os povos; mas sobre ti aparece resplendente o SENHOR, e a sua glória se vê sobre ti.

[3] As nações se encaminham para a tua luz, e os reis, para o resplendor que te nasceu.

[4] Levanta em redor os olhos e vê; todos estes se ajuntam e vêm ter contigo; teus filhos chegam de longe, e tuas filhas são trazidas nos braços.

[5] Então, o verás e serás radiante de alegria; o teu coração estremecerá e se dilatará de júbilo, porque a abundância do mar se tornará a ti, e as riquezas das nações virão a ter contigo.

Izaijo 60

Naujojo Siono šlovė

[1]Kelkis, nušvisk! Tavo šviesa atėjo, VIEŠPATIES šlovė virš tavęs sušvito!

[2]Nors žemę gaubia sutemos ir tautas dengia tamsybės, virš tavęs šviečia VIEŠPATS, virš tavęs apsireiškia jo šlovė.

[3]Tautos ateis prie tavo šviesos ir karaliai prie tavo tekančio spindesio.

[4]Pakelk akis, pažvelk aplinkui! Visi renkasi eiti pas tave; tavo sūnūs ateis iš toli, tavo dukterys bus atneštos ant rankų.

[5]Tai matydama, spindėsi iš džiaugsmo, tavo širdis virpės ir džiūgaus, nes tau bus išpilti jūros lobiai, pas tave suplūs tautų turtai.

[6] A multidão de camelos te cobrirá, os dromedários de Midiã e de Efa; todos virão de Sabá; trarão ouro e incenso e publicarão os louvores do SENHOR.

[6]Apguls tave kupranugarių vilkstinės, Midjano ir Efos vienkupriai. Atvyks visi Šebos žmonės, auksu ir smilkalais nešini, ir skelbs VIEŠPATIES šlovingus darbus.

[7] Todas as ovelhas de Quedar se reunirão junto de ti; servir-te-ão os carneiros de Nebaiote; para o meu agrado subirão ao meu altar, e eu tornarei mais gloriosa a casa da minha glória.

[7]Visos Kedaro kaimenės bus tau surinktos, Nebajoto avinai tau tarnaus; kaip maloni atnaša jie žengs ant mano aukuro, išpuošiu jais šlovinguosius savo Namus.

[8] Quem são estes que vêm voando como nuvens e como pombas, ao seu pombal?

[8]Kas gi ten atskrenda kaip debesis, kaip karveliai į savo karvelides?

[9] Certamente, as terras do mar me aguardarão; virão primeiro os navios de Társis para trazerem teus filhos de longe e, com eles, a sua prata e o seu ouro, para a santificação do nome do SENHOR, teu Deus, e do Santo de Israel, porque ele te glorificou.

[9]Tai laivai plaukia pas mane, Taršišo didlaiviai priekyje, pargabendami tavo sūnus iš toli drauge su jų auksu ir sidabru dėl VIEŠPATIES, tavo Dievo, ir Izraelio Šventojo, kuris tave išaukštino.

[10] Estrangeiros edificarão os teus muros, e os seus reis te servirão; porque no meu furor te castiguei, mas na minha graça tive misericórdia de ti.

[10]Svetimšaliai tau atstatys mūrus, jų karaliai tau tarnaus, nes pykčio valandą tave nuplakiau, tačiau malonės valandą parodysiu tau gailestį.

[11] As tuas portas estarão abertas de contínuo; nem de dia nem de noite se fecharão, para que te sejam trazidas riquezas das nações, e, conduzidos com elas, os seus reis.

[11]Tavo vartai visuomet bus atverti; jie nebus užkelti nei dieną, nei naktį, kad galėtų įeiti nešantys tau tautų turtus ir jų karaliai per eitynes.

[12] Porque a nação e o reino que não te servirem perecerão; sim, essas nações serão de todo assoladas.

[12]Tauta ir karalystė, kuri tau netarnauja, pražus; tokios tautos tikrai bus sunaikintos.

[13] A glória do Líbano virá a ti; o cipreste, o olmeiro e o buxo, conjuntamente, para adornarem o lugar do meu santuário; e farei glorioso o lugar dos meus pés.

[13]Libano šlovė ateis pas tave drauge su kiparisais, klevais ir pušimis, kad papuoštų mano Šventyklą ir suteiktų grožį vietai, kur ilsėsis mano kojos.

[14] Também virão a ti, inclinando-se, os filhos dos que te oprimiram; prostrar-se-ão até às plantas dos teus pés todos os que te desdenharam e chamar-te-ão Cidade do SENHOR, a Sião do Santo de Israel.

[15] De abandonada e odiada que eras, de modo que ninguém passava por ti, eu te constituirei glória eterna, regozijo, de geração em geração.

[16] Mamarás o leite das nações e te alimentarás ao peito dos reis; saberás que eu sou o SENHOR, o teu Salvador, o teu Redentor, o Poderoso de Jacó.

[17] Por bronze trarei ouro, por ferro trarei prata, por madeira, bronze e por pedras, ferro; farei da paz os teus inspetores e da justiça, os teus exatores.

[18] Nunca mais se ouvirá de violência na tua terra, de desolação ou ruínas, nos teus limites; mas aos teus muros chamarás Salvação, e às tuas portas, Louvor.

[19] Nunca mais te servirá o sol para luz do dia, nem com o seu resplendor a lua te alumiará; mas o SENHOR será a tua luz perpétua, e o teu Deus, a tua glória.

[20] Nunca mais se porá o teu sol, nem a tua lua minguará, porque o SENHOR será a tua luz perpétua, e os dias do teu luto findarão.

[21] Todos os do teu povo serão justos, para sempre herdarão a terra; serão renovos por mim plantados, obra das minhas mãos, para que eu seja glorificado.

[14]Žemai lenkdamiesi, ateis pas tave tavo engėjų sūnūs; visi, kas niekino tave, parpuls tau po kojų. Jie vadins tave ‘VIEŠPATIES miestu’ ir ‘Izraelio Šventojo Sionu’.

[15]Dėl to, kad kadaise buvai apleistas, nekenčiamas ir bejėgis, dabar aš tave padarysiu amžių pasididžiavimu, džiugesiu kartų kartoms.

[16]Tu maitinsiesi tautų pienu, žįsi karališkas krūtis. Tuomet tu žinosi, kad aš, VIEŠPATS, esu tavo Išvaduotojas, tavo Atpirkėjas, Jokūbo Galingasis.

[17]Vietoj žalvario teiksiu auksą, vietoj geležies – sidabrą, vietoj medžių – žalvarį, o vietoj akmenų – geležį. Taiką paskirsiu tavo prižiūrėtoju, o teisumą – tavo valdytoju.

[18]Nebebus girdėti nei apie smurtą tavo šalyje, nei apie niokojimą ar griovimą tavo valdose. Savo mūrus tu vadinsi ‘Išganymu’, o savo vartus – ‘Šlove’.

[19]Tau dienos šviesa nebebus saulė nei naktį nebešvies mėnulis, bet VIEŠPATS bus tau amžina šviesa, tavo Dievas – tavo spindesys.

[20]Tavo saulė niekada nebenusileis nei tavo mėnulis nesudils, nes VIEŠPATS bus tau amžina šviesa, ir tavo gedulo dienos pasibaigs.

[21]Tavo tauta bus vien iš teisiųjų; jie amžinai paveldės žemę. Jie – mano daigyno pumpurai, mano rankų kūrinys, sukurtas man papuošti.

[22] O menor virá a ser mil, e o mínimo, uma nação forte; eu, o SENHOR, a seu tempo farei isso prontamente.

Isaías 61

As boas-novas da salvação

[1] O Espírito do SENHOR Deus está sobre mim, porque o SENHOR me ungiu para pregar boas-novas aos quebrantados, enviou-me a curar os quebrantados de coração, a proclamar libertação aos cativos e a pôr em liberdade os algemados;

[2] a apregoar o ano aceitável do SENHOR e o dia da vingança do nosso Deus; a consolar todos os que choram

[3] e a pôr sobre os que em Sião estão de luto uma coroa em vez de cinzas, óleo de alegria, em vez de pranto, veste de louvor, em vez de espírito angustiado; a fim de que se chamem carvalhos de justiça, plantados pelo SENHOR para a sua glória.

[4] Edificarão os lugares antigamente assolados, restaurarão os de antes destruídos e renovarão as cidades arruinadas, destruídas de geração em geração.

[5] Estranhos se apresentarão e apascentarão os vossos rebanhos; estrangeiros serão os vossos lavradores e os vossos vinhateiros.

[6] Mas vós sereis chamados sacerdotes do SENHOR, e vos chamarão ministros de nosso Deus; comereis as riquezas das nações e na sua glória vos gloriareis.

[7] Em lugar da vossa vergonha, tereis dupla honra; em lugar da afronta, exultareis na

[22]Mažiausias taps tūkstančiu, jauniausias – galinga tauta. Aš, VIEŠPATS, padarysiu tą bemat, kai ateis laikas“.

Izaijo 61

Išvadavimo geroji žinia

[1]Viešpaties DIEVO dvasia su manimi, nes VIEŠPATS patepė mane, kad neščiau gerąją naujieną vargdieniams. Jis pasiuntė mane guosti prislėgtųjų, skelbti belaisviams laisvę ir atidaryti kalėjimo duris kaliniams,

[2]skelbti VIEŠPATIES malonės metų, mūsų Dievo atpildo dienos, guosti visų liūdinčiųjų

[3]ir suteikti liūdintiems Sione vainiką vietoj pelenų, džiugesio aliejaus – vietoj gedulo, šlovės skraistę – vietoj bailumo, kad galėtų vadintis teisumo ąžuolais – daigynu, VIEŠPATIES sodintu, idant apreikštų jo šlovę.

[4]„Jie prikels senuosius griuvėsius, atstatys seniai apleistas gyvenvietes, atnaujins nuniokotus miestus, tuščius nuo neatmenamų laikų.

[5]Svetimieji jums tarnaus ir gins ganyklon jūsų kaimenes, svetimšaliai bus jūsų artojai ir vynuogininkai.

[6]O jūs būsite pavadinti VIEŠPATIES kunigais, jums į akis bus sakoma: ‘Mūsų Dievo tarnai’. Jūs naudositės tautų nuosavybe, mėgausitės jų turtais.

[7]Kadangi jų gėda buvo dviguba, o užgaulės ir pajuoka buvo jų dalis, savo

vossa herança; por isso, na vossa terra possuireis o dobro e tereis perpétua alegria.

[8] Porque eu, o SENHOR, amo o juízo e odeio a iniqüidade do roubo; dar-lhes-ei fielmente a sua recompensa e com eles farei aliança eterna.

[9] A sua posteridade será conhecida entre as nações, os seus descendentes, no meio dos povos; todos quantos os virem os reconhecerão como família bendita do SENHOR.

[10] Regozijar-me-ei muito no SENHOR, a minha alma se alegra no meu Deus; porque me cobriu de vestes de salvação e me envolveu com o manto de justiça, como noivo que se adorna de turbante, como noiva que se enfeita com as suas jóias.

[11] Porque, como a terra produz os seus renovos, e como o jardim faz brotar o que nele se semeia, assim o SENHOR Deus fará brotar a justiça e o louvor perante todas as nações.

Isaías 62

Jerusalém, a noiva do Senhor

[1] Por amor de Sião, me não calarei e, por amor de Jerusalém, não me aquietarei, até que saia a sua justiça como um resplendor, e a sua salvação, como uma tocha acesa.

[2] As nações verão a tua justiça, e todos os reis, a tua glória; e serás chamada por um nome novo, que a boca do SENHOR designará.

šalyje jie gaus dvigubą paveldą ir patirs amžiną džiaugsmą,

[8]nes aš, VIEŠPATS, myliu teisingumą ir nekenčiu grobimo ir nusikaltimo. Ištikimai atiduosiu jų atlygį, sudarysiu su jais amžiną Sandorą.

[9]Jų giminė bus įžymi tarp tautų, o jų palikuonys – tarp žmonių. Kas tik juos regės, tas suvoks, jog tai giminė, kurią palaimino VIEŠPATS“.

[10]Visa širdimi džiaugsiuosi VIEŠPAČIU, džiūgausiu savo Dievu, nes jis mane aprengė išganymo drabužiais ir apsupo teisumo skraiste lyg jaunikį, besipuošiantį vainiku, lyg nuotaką, besidabinančią vėriniais.

[11]Kaip žemė išaugina savo ataugas, kaip sodas suželdina savo sėklas, taip Viešpats DIEVAS suželdins teisumą ir šlovę visų tautų akivaizdoje.

Izaijo 62

Viešpats atmena Jeruzalę

[1]Dėl Siono aš netylėsiu, dėl Jeruzalės nenurimsiu, kol jos teisumas nesušvis kaip aušra ir jos pergalė nesuliepsnos kaip deglas.

[2]Išvys tuomet tautos tavo teisumą, o visi karaliai – tavo šlovę. Tu būsi vadinama nauju vardu, kurį tau suteiks pats VIEŠPATS.

[3] Serás uma coroa de glória na mão do SENHOR, um diadema real na mão do teu Deus.

[4] Nunca mais te chamarão Desamparada, nem a tua terra se denominará jamais Desolada; mas chamar-te-ão Minha-Delícia; e à tua terra, Desposada; porque o SENHOR se delicia em ti; e a tua terra se desposará.

[5] Porque, como o jovem desposa a donzela, assim teus filhos te desposarão a ti; como o noivo se alegra da noiva, assim de ti se alegrará o teu Deus.

[6] Sobre os teus muros, ó Jerusalém, pus guardas, que todo o dia e toda a noite jamais se calarão; vós, os que fareis lembrado o SENHOR, não descanseis,

[7] nem deis a ele descanso até que restabeleça Jerusalém e a ponha por objeto de louvor na terra.

[8] Jurou o SENHOR pela sua mão direita e pelo seu braço poderoso: Nunca mais darei o teu cereal por sustento aos teus inimigos, nem os estrangeiros beberão o teu vinho, fruto de tuas fadigas.

[9] Mas os que o ajuntarem o comerão e louvarão ao SENHOR; e os que o recolherem beberão nos átrios do meu santuário.

[10] Passai, passai pelas portas; preparai o caminho ao povo; aterrai, aterrai a estrada, limpai-a das pedras; arvorai bandeira aos povos.

[11] Eis que o SENHOR fez ouvir até às extremidades da terra estas palavras: Dizei

[3]Tu būsi puošni karūna VIEŠPATIES rankoje, karališka diadema savo Dievo dešinėje.

[4]Tavęs daugiau nebevadins „Paliktąja“, tavo šalies – „Nuniokotąja“, bet būsi vadinama „Ji mano žavesys“, o tavo šalis – „Ištekėjusia“, nes VIEŠPATS žavisi tavimi, už jo yra ištekėjusi tavo šalis.

[5]Kaip tuoktųsi vaikinas su mergele, taip tavo Statytojas susituoks su tavimi. Kaip nuotaka džiaugiasi jaunikis, taip tavimi džiaugsis tavo Dievas.

[6]Ant tavo mūrų, Jeruzale, pastačiau sargybinius; niekuomet, nei dieną, nei naktį, jie nenurims. O jūs, kurie primenate VIEŠPAČIUI, neduokite sau ramybės!

[7]Ir jam neduokite ramybės, kol jis neatstatys Jeruzalės ir jos nepadarys žemės pasididžiavimu.

[8]VIEŠPATS prisiekė savo dešine, savo galingąja ranka: „Nebeduosiu tavo grūdų maitintis tavo priešams; nebegers daugiau svetimšaliai tavo vyno, dėl kurio tu sunkiai darbavaisi.

[9]Ne! Kas į klėtį nešė grūdus, tas juos valgys, šlovindamas VIEŠPATĮ. Kas rinko vynuoges, tas gers vyną mano šventuose kiemuose“.

[10]Eikite pro vartus, eikite, parenkite kelią tautai! Tieskite, tieskite vieškelį, nurinkite nuo jo akmenis! Iškelkite ženklą tautoms!

[11]Štai VIEŠPATS paskelbė iki pat žemės pakraščių: „Sakykite Siono dukteriai: ‘Štai

à filha de Sião: Eis que vem o teu Salvador; vem com ele a sua recompensa, e diante dele, o seu galardão.

12 Chamar-vos-ão Povo Santo, Remidos-Do-SENHOR; e tu, Sião, serás chamada Procurada, Cidade-Não-Deserta.

tavo Gelbėtojas ateina!' Štai jo atlygis drauge su juo, jo atpildas pirma jo.

12Jie bus vadinami 'Šventąja tauta', VIEŠPATIES atpirktaisiais, o tu vadinsiesi 'Lankoma', 'Neužmirštuoju miestu'".

Isaías 63

Deus vinga o seu povo

1 Quem é este que vem de Edom, de Bozra, com vestes de vivas cores, que é glorioso em sua vestidura, que marcha na plenitude da sua força? Sou eu que falo em justiça, poderoso para salvar.

2 Por que está vermelho o traje, e as tuas vestes, como as daquele que pisa uvas no lagar?

3 O lagar, eu o pisei sozinho, e dos povos nenhum homem se achava comigo; pisei as uvas na minha ira; no meu furor, as esmaguei, e o seu sangue me salpicou as vestes e me manchou o traje todo.

4 Porque o dia da vingança me estava no coração, e o ano dos meus redimidos é chegado.

5 Olhei, e não havia quem me ajudasse, e admirei-me de não haver quem me sustivesse; pelo que o meu próprio braço me trouxe a salvação, e o meu furor me susteve.

6 Na minha ira, pisei os povos, no meu furor, embriaguei-os, derramando por terra o seu sangue.

A última oração do profeta

Izaijo 63

Edomo teismas

1Kas ten ateina iš Edomo, raudonais drabužiais iš Bocros? Spindinčiu apdaru, žengdamas su didinga jėga? „Tai aš, skelbiantis teisumą, galingasis gelbėtojas".

2Bet kodėl tavo apdaras toks raudonas, o tavo drabužiai – lyg traiškančio vynuoges spaudykloje?

3„Aš vienas traiškiau vynuoges spaudykloje; iš tautų nė vienos nebuvo su manimi. Jas traiškiau pagautas įniršio, mindžiojau kupinas pykčio. Jų trykštantis kraujas aptaškė man drabužius ir sutepė mano apdarą.

4Mat keršto diena buvo mano širdyje, atpirkimo metai buvo atėję.

5Dairiausi aplinkui, bet nebuvo, kas man padėtų, ir sutrikau, kad nebuvo nė vieno, kas mane paremtų. Vien mano ranka atnešė pergalę, mano paties pyktis buvo atspara.

6Savo įniršiu sutrypiau tautas, savo pykčiu jas sutriuškinau, kraują jų išliejau ant žemės".

Dievo malonės prašymas

[7] Celebrarei as benignidades do SENHOR e os seus atos gloriosos, segundo tudo o que o SENHOR nos concedeu e segundo a grande bondade para com a casa de Israel, bondade que usou para com eles, segundo as suas misericórdias e segundo a multidão das suas benignidades.

[8] Porque ele dizia: Certamente, eles são meu povo, filhos que não mentirão; e se lhes tornou o seu Salvador.

[9] Em toda a angústia deles, foi ele angustiado, e o Anjo da sua presença os salvou; pelo seu amor e pela sua compaixão, ele os remiu, os tomou e os conduziu todos os dias da antiguidade.

[10] Mas eles foram rebeldes e contristaram o seu Espírito Santo, pelo que se lhes tornou em inimigo e ele mesmo pelejou contra eles.

[11] Então, o povo se lembrou dos dias antigos, de Moisés, e disse: Onde está aquele que fez subir do mar o pastor do seu rebanho? Onde está o que pôs nele o seu Espírito Santo?

[12] Aquele cujo braço glorioso ele fez andar à mão direita de Moisés? Que fendeu as águas diante deles, criando para si um nome eterno?

[13] Aquele que os guiou pelos abismos, como o cavalo no deserto, de modo que nunca tropeçaram?

[14] Como o animal que desce aos vales, o Espírito do SENHOR lhes deu descanso. Assim, guiaste o teu povo, para te criares um nome glorioso.

[7]Pasakosiu apie VIEŠPATIES maloningumą, apie šlovingus VIEŠPATIES darbus, apie visa, ką VIEŠPATS mums padarė, apie begalinį gerumą Izraelio namams, kurį jis suteikė mums iš savo gailestingumo ir didžios malonės.

[8]Juk jis tarė: „Jie – mano tauta, vaikai, kurie manęs neapvils“. Taip jis tapo jų gelbėtoju

[9]ir dėl visų jų nelaimių buvo nelaimingas. Ne koks pasiuntinys ar angelas, bet jo Artumas išgelbėjo juos, iš meilės ir pagailos atpirko juos. Jis globojo juos ir nešė nuo amžių per visas dienas.

[10]O jie maištavo ir liūdino jo šventą dvasią. Todėl jis tapo jiems priešu, ir pats ėmė su jais kovoti.

[11]Tada jie prisiminė praeities dienas ir Mozę, savo tarną. Kur gi tas, kuris išvedė per jūrą savo kaimenės ganytoją? Kur gi tas, kuris jam įkvėpė savo šventą dvasią,

[12]padaręs, kad šlovingoji jo ranka žygiuotų su Mozės dešiniąja, perskyręs vandenis prieš juos, kad įgytų sau amžiną vardą,

[13]pervedęs juos per jūros gelmes? Tartum žirgas dykumoje, jie nesuklupo.

[14]Tartum kaimenę, besileidžiančią į slėnį, VIEŠPATIES dvasia juos vedė. Taip vedei tu savo tautą, kad suteiktum šlovę savo vardui.

[15] Atenta do céu e olha da tua santa e gloriosa habitação. Onde estão o teu zelo e as tuas obras poderosas? A ternura do teu coração e as tuas misericórdias se detêm para comigo!

[16] Mas tu és nosso Pai, ainda que Abraão não nos conhece, e Israel não nos reconhece; tu, ó SENHOR, és nosso Pai; nosso Redentor é o teu nome desde a antiguidade.

[17] Ó SENHOR, por que nos fazes desviar dos teus caminhos? Por que endureces o nosso coração, para que te não temamos? Volta, por amor dos teus servos e das tribos da tua herança.

[18] Só por breve tempo foi o país possuído pelo teu santo povo; nossos adversários pisaram o teu santuário.

[19] Tornamo-nos como aqueles sobre quem tu nunca dominaste e como os que nunca se chamaram pelo teu nome.

Isaías 64

[1] Oh! Se fendesses os céus e descesses! Se os montes tremessem na tua presença,

[2] como quando o fogo inflama os gravetos, como quando faz ferver as águas, para fazeres notório o teu nome aos teus adversários, de sorte que as nações tremessem da tua presença!

[3] Quando fizeste coisas terríveis, que não esperávamos, desceste, e os montes tremeram à tua presença.

[15]Žvilgtelėk iš dangaus ir pasižiūrėk į mus iš savo švento ir šlovingo būsto! Kur tavo liepsnojantis rūpestis ir tavo galybė, tavo pagailos antplūdis ir gailestingumas? Nesusilaikyk,

[16]nes tu – mūsų Tėvas! Nors Abraomas mūsų ir nepažintų, nors Izraelis ir nenorėtų nieko apie mus žinoti, tu, VIEŠPATIE, mūsų Tėvas, mūsų Atpirkėju amžiams esi pavadintas.

[17]Kodėl gi, VIEŠPATIE, leidi mums nuo tavo kelių nuklysti ir užkietini mūsų širdis tavęs nebijoti? Sugrįžk dėl savo tarnų, dėl genčių, dėl savo nuosavybės!

[18]Kodėl nedorėliai mindžiojo tavo Šventyklą, mūsų priešai trypė tavo Šventyklą?

[19]Mūsų dalia tokia, lyg tu niekada nebūtum buvęs mūsų valdovu, lyg mes niekada nebūtume vadinęsi tavo vardu. O kad perplėštum dangus ir nužengtum! Kalnai prieš tave sudrebėtų!

Izaijo 64

[1]Kaip ugnis uždega žabus, kaip ugnis užvirina vandenį, kad ir tu taip apreikštum savo vardą priešams, tautos prieš tave drebėtų!

[2]Darydamas baisius darbus, kurių mes nesitikėjome, tu nužengei, ir kalnai drebėjo prieš tave.

[4] Porque desde a antiguidade não se ouviu, nem com ouvidos se percebeu, nem com os olhos se viu Deus além de ti, que trabalha para aquele que nele espera.

[5] Sais ao encontro daquele que com alegria pratica justiça, daqueles que se lembram de ti nos teus caminhos; eis que te iraste, porque pecamos; por muito tempo temos pecado e havemos de ser salvos?

[6] Mas todos nós somos como o imundo, e todas as nossas justiças, como trapo da imundícia; todos nós murchamos como a folha, e as nossas iniqüidades, como um vento, nos arrebatam.

[7] Já ninguém há que invoque o teu nome, que se desperte e te detenha; porque escondes de nós o rosto e nos consomes por causa das nossas iniqüidades.

[8] Mas agora, ó SENHOR, tu és nosso Pai, nós somos o barro, e tu, o nosso oleiro; e todos nós, obra das tuas mãos.

[9] Não te enfureças tanto, ó SENHOR, nem perpetuamente te lembres da nossa iniqüidade; olha, pois, nós te pedimos: todos nós somos o teu povo.

[10] As tuas santas cidades tornaram-se em deserto, Sião, em ermo; Jerusalém está assolada.

[11] O nosso templo santo e glorioso, em que nossos pais te louvavam, foi queimado; todas as nossas coisas preciosas se tornaram em ruínas.

[12] Conter-te-ias tu ainda, ó SENHOR, sobre estas calamidades? Ficarias calado e nos afligirias sobremaneira?

[3]Nuo amžių nėra niekas patyręs, ausis negirdėjo, akis neregėjo, kad be tavęs būtų kitas Dievas, darantis tokius darbus tiems, kurie juo pasitiki.

[4]O kad sutiktumei mus, vykdančius teisumą! O kad neužmirštume tavęs mes savo keliuose! Štai tu pyksti, o mes – nuodėmingi.

[5]Visi mes tapome lyg nešvarūs, mūsų teisūs darbai – lyg sutepti skudurai. Nuvytome visi tarsi lapai, ir mūsų blogi darbai mus neša tarsi vėjas.

[6]Nėra kas šauktųsi tavo vardo, kas stengtųsi tvirtai tavęs laikytis. Tu paslėpei savo veidą nuo mūsų ir atidavei mus mūsų blogiesiems darbams į rankas.

[7]O vis dėlto, VIEŠPATIE, tu – mūsų Tėvas. Mes – molis, o tu – mūsų puodžius; visi mes – tavo rankų darbas.

[8]Nepyk taip smarkiai ant mūsų, VIEŠPATIE, neminėk mūsų kaltės amžinai. Pažvelgti teikis: štai mes visi – tavo tauta.

[9]Šventieji tavo miestai virto dykuma; Sionas – dykuma, Jeruzalė – dykynė.

[10]Mūsų didi ir šlovinga Šventykla, kurioje mūsų tėvai tave garbindavo, pavirto liepsnų grobiu; visa, kas mums buvo miela, – griuvėsiai.

[11]Ar po viso to gali susilaikyti, VIEŠPATIE? Ar vis dar gali tylėti ir taip baisiai mus skaudinti?

Isaías 65

A resposta de Deus: rejeitados os rebeldes

[1] Fui buscado pelos que não perguntavam por mim; fui achado por aqueles que não me buscavam; a um povo que não se chamava do meu nome, eu disse: Eis-me aqui, eis-me aqui.

[2] Estendi as mãos todo dia a um povo rebelde, que anda por caminho que não é bom, seguindo os seus próprios pensamentos;

[3] povo que de contínuo me irrita abertamente, sacrificando em jardins e queimando incenso sobre altares de tijolos;

[4] que mora entre as sepulturas e passa as noites em lugares misteriosos; come carne de porco e tem no seu prato ensopado de carne abominável;

[5] povo que diz: Fica onde estás, não te chegues a mim, porque sou mais santo do que tu. És no meu nariz como fumaça de fogo que arde o dia todo.

[6] Eis que está escrito diante de mim, e não me calarei; mas eu pagarei, vingar-me-ei, totalmente,

[7] das vossas iniqüidades e, juntamente, das iniqüidades de vossos pais, diz o SENHOR, os quais queimaram incenso nos montes e me afrontaram nos outeiros; pelo que eu vos medirei totalmente a paga devida às suas obras antigas.

A resposta de Deus: salvo o restante fiel

[8] Assim diz o SENHOR: Como quando se acha vinho num cacho de uvas, dizem:

Izaijo 65

Kaltinimas stabmeldžiams

[1]„Aš buvau pasirengęs atsakyti tiems, kurie manęs neklausė, būti surastas tų, kurie manęs neieškojo. Tautai, kuri nesišaukė mano vardo, aš kartojau: ‘Aš čia! Aš čia!’

[2]Nuolatos tiesiau savo rankas į maištingąją tautą, blogu keliu einančią su savo užmačiomis,

[3]tautą, kuri akiplėšiškai be perstojo pykdo mane. Jie aukoja kruvinas atnašas alkuose ir degina smilkalus ant plytų.

[4]Jie sėdi kapų nišose, naktis praleidžia olose, valgo kiaulieną su dvėsenos viralu savo induose.

[5]‘Stovėk, kur stovi! – šaukia jie. – Nedrįsk manęs paliesti! Tau esu per šventas!’ Šitokie dalykai aitrina mano pyktį kaip be perstojo degančią ugnį.

[6]Štai visa tai priešais mane užrašyta; nebetylėsiu, kol neatsiskaitysiu. Atmokėsiu jiems, kaip jie nusipelnė,

[7]drauge už jų kaltes ir jų tėvų kaltes, – sako VIEŠPATS. – Kadangi jie degino smilkalus kalnuose ir įžeidinėjo mane ant kalvų, aš jiems tuojau atseikėsiu atlygį, kokio jie nusipelnė“.

[8]Taip kalba VIEŠPATS: ,,Kol kekėje dar yra sulčių, žmonės sako: ‘Neišmeskite jos,

Não o desperdices, pois há bênção nele, assim farei por amor de meus servos e não os destruirei a todos.

[9] Farei sair de Jacó descendência e de Judá, um herdeiro que possua os meus montes; e os meus eleitos herdarão a terra e os meus servos habitarão nela.

[10] Sarom servirá de campo de pasto de ovelhas, e o vale de Acor, de lugar de repouso de gado, para o meu povo que me buscar.

[11] Mas a vós outros, os que vos apartais do SENHOR, os que vos esqueceis do meu santo monte, os que preparais mesa para a deusa Fortuna e misturais vinho para o deus Destino,

[12] também vos destinarei à espada, e todos vos encurvareis à matança; porquanto chamei, e não respondestes, falei, e não atendestes; mas fizestes o que é mau perante mim e escolhestes aquilo em que eu não tinha prazer.

[13] Pelo que assim diz o SENHOR Deus: Eis que os meus servos comerão, mas vós padecereis fome; os meus servos beberão, mas vós tereis sede; os meus servos se alegrarão, mas vós vos envergonhareis;

[14] os meus servos cantarão por terem o coração alegre, mas vós gritareis pela tristeza do vosso coração e uivareis pela angústia de espírito.

[15] Deixareis o vosso nome aos meus eleitos por maldição, o SENHOR Deus vos matará e a seus servos chamará por outro nome,

nes joje dar yra šis tas gero’. Taip ir aš pasielgsiu su savo tarnais, – neatmesiu jų visų.

[9]Iš Jokūbo pagimdysiu palikuonių, iš Judo – mano kalnų paveldėtojų. Mano išrinktieji paveldės kraštą, mano tarnai ten gyvens.

[10]Mano tautai, ieškančiai manęs, Šarono lyguma bus ganykla kaimenėms, Achoro slėnys – žardiena galvijams.

[11]Bet jus, kurie palikote VIEŠPATĮ, užmiršdami mano šventąjį kalną, kurie padengėte stalą Laimės dievui ir atmiešėte ąsotį vyno Lemties deivei,

[12]jus aš lemsiu kalavijui, ir visi jūs krisite per žudynes, kadangi šaukiau, bet neatsiliepėte, kalbėjau, bet nesiklausėte, darėte, kas bloga mano akyse, ir rinkotės, kas man nepatinka“.

[13]Todėl taip kalba Viešpats DIEVAS: „Štai mano tarnai valgys, o jūs kęsite alkį; mano tarnai gers, o jūs kęsite troškulį; mano tarnai džiaugsis, o jūs turėsite gėdytis;

[14]mano tarnai dainuos iš širdies džiaugsmo, o jūs verksite iš širdgėlos, aimanuosite iš sielvarto.

[15]Jūs paliksite vardą, kuriuo mano išrinktieji keiksis: ‘Taip Viešpats DIEVAS teužmuša tave!’ Bet mano tarnai gaus kitą vardą.

[16] de sorte que aquele que se abençoar na terra, pelo Deus da verdade é que se abençoará; e aquele que jurar na terra, pelo Deus da verdade é que jurará; porque já estão esquecidas as angústias passadas e estão escondidas dos meus olhos.

Novos céus e nova terra

[17] Pois eis que eu crio novos céus e nova terra; e não haverá lembrança das coisas passadas, jamais haverá memória delas.

[18] Mas vós folgareis e exultareis perpetuamente no que eu crio; porque eis que crio para Jerusalém alegria e para o seu povo, regozijo.

[19] E exultarei por causa de Jerusalém e me alegrarei no meu povo, e nunca mais se ouvirá nela nem voz de choro nem de clamor.

[20] Não haverá mais nela criança para viver poucos dias, nem velho que não cumpra os seus; porque morrer aos cem anos é morrer ainda jovem, e quem pecar só aos cem anos será amaldiçoado.

[21] Eles edificarão casas e nelas habitarão; plantarão vinhas e comerão o seu fruto.

[22] Não edificarão para que outros habitem; não plantarão para que outros comam; porque a longevidade do meu povo será como a da árvore, e os meus eleitos desfrutarão de todo as obras das suas próprias mãos.

[23] Não trabalharão debalde, nem terão filhos para a calamidade, porque são a posteridade bendita do SENHOR, e os seus filhos estarão com eles.

[16]Kas tik norės sau laimės krašte, tas sau linkės palaimos Dievo, kurio vardas ‘Amen’; kas tik duos priesaiką krašte, tas prisieks Dievu, kurio vardas ‘Amen’, nes praeities sielvartai jau užmiršti, prapuolę man iš akių.

Atnaujintas pasaulis

[17]Štai jau kuriu naują dangų ir naują žemę. O to, kas buvo, niekas neatmins, tai nė į galvą niekam nebeateis.

[18]Džiaukitės ir linksminkitės amžinai tuo, ką aš kuriu! Štai aš kuriu Jeruzalę kaip ‘Džiaugsmą’, o jos žmones – kaip ‘Linksmybę’.

[19]Aš džiaugsiuosi Jeruzalėje ir linksminsiuosi savo tautoje. Nebebus joje girdėti graudaus verksmo nė gailių dejonių.

[20]Nebebus joje naujagimio, kuris gyventų vos kelias dienas, ir senelio, kuris nesulauktų žilo amžiaus. Kas šimto metų mirs, tas bus laikomas jaunu, o kas šimto metų nesulauks, tas bus laikomas prakeiktu.

[21]Jie statysis namus ir patys juose gyvens, veis vynuogynus ir patys valgys jų vaisių.

[22]Statysis ne tam, kad kiti gyventų jų namuose, sodins ne tam, kad kiti valgytų vaisius. Kaip ilgaamžis būna medis, taip ilgaamžė bus mano tauta. Mano išrinktieji ilgai naudosis savo rankų darbo vaisiais.

[23]Nebeis jų triūsas veltui, nebegimdys jie vaikų staigiai mirčiai, nes jie drauge su savo palikuonimis yra VIEŠPATIES palaimintųjų giminė.

[24] E será que, antes que clamem, eu responderei; estando eles ainda falando, eu os ouvirei.
[25] O lobo e o cordeiro pastarão juntos, e o leão comerá palha como o boi; pó será a comida da serpente. Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, diz o SENHOR.

[24]Atsiliepsiu pirmiau, negu jie šauksis, išklausysiu dar jiems tebekalbant.

[25]Ganysis vilkas drauge su ėriuku, liūtas ės šiaudus kaip jautis, o žaltys mis dulkėmis. Nebebus užgavimo nei sunaikinimo visame mano šventajame kalne“, – sako VIEŠPATS.

Isaías 66

Excluídos da nova Jerusalém os que praticam falsa religião

[1] Assim diz o SENHOR: O céu é o meu trono, e a terra, o estrado dos meus pés; que casa me edificareis vós? E qual é o lugar do meu repouso?
[2] Porque a minha mão fez todas estas coisas, e todas vieram a existir, diz o SENHOR, mas o homem para quem olharei é este: o aflito e abatido de espírito e que treme da minha palavra.
[3] O que imola um boi é como o que comete homicídio; o que sacrifica um cordeiro, como o que quebra o pescoço a um cão; o que oferece uma oblação, como o que oferece sangue de porco; o que queima incenso, como o que bendiz a um ídolo. Como estes escolheram os seus próprios caminhos, e a sua alma se deleita nas suas abominações,
[4] assim eu lhes escolherei o infortúnio e farei vir sobre eles o que eles temem; porque clamei, e ninguém respondeu, falei, e não escutaram; mas fizeram o que era mau perante mim e escolheram aquilo em que eu não tinha prazer.

Izaijo 66

Dievas teisia tautas

[1]Taip kalba VIEŠPATS: „Dangus – mano sostas, o žemė – suolelis mano kojoms. Kur tie namai, kuriuos galėtumėte man pastatyti? Kur ta mano poilsio vieta?
[2]Mano ranka sukūrė visa tai, visa tai mano“, – tai VIEŠPATIES žodis. „Aš rūpinuosi žmogumi, suvargusiu ir besisielojančiu, drebančiu nuo mano žodžio.

[3]Aukoti jautį ar užmušti žmogų, skersti aviną ar nusukti šuniui sprandą, aukoti grūdus ar lieti kiaulės kraują, deginti smilkalus kaip priminimo auką stabui – tai keliai, labai mėgstami žmonių, kuriems malonios jų bjauriosios apeigos.

[4]Bet aš jiems parinksiu sunkius bandymus ir užleisiu ant jų, ko jie bijo, dėl to, kad niekas neatsiliepė, kai šaukiau, nesiklausė, kai jiems kalbėjau, dėl to, kad jie darė, kas bloga mano akyse, ir rinkosi, kas priešinga mano norui, –

[5] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, os que a temeis: Vossos irmãos, que vos aborrecem e que para longe vos lançam por causa do vosso amor ao meu nome e que dizem: Mostre o SENHOR a sua glória, para que vejamos a vossa alegria, esses serão confundidos.

[5]klausykitės VIEŠPATIES žodžio, kurie drebate nuo jo balso. – Jūsų tautiečiai, kurie jūsų neapkenčia ir atstumia dėl mano vardo, sako: 'Teparodo VIEŠPATS savo šlovę, kad galėtume jūsų džiaugsmu pasidžiaugti'. Tačiau jie bus sugėdinti".

[6] Voz de grande tumulto virá da cidade, voz do templo, voz do SENHOR, que dá o pago aos seus inimigos.

[6]Griausmas veržiasi iš miesto, balsas – iš Šventyklos. Tai balsas VIEŠPATIES, atlyginančio priešams už jų darbus.

Motina Jeruzalė

[7] Antes que estivesse de parto, deu à luz; antes que lhe viessem as dores, nasceu-lhe um menino.

[7]Dar nesuremta skausmų, ji gimdo. Pirmiau negu užklumpa gimdymo skausmai, ji saugiai pagimdo sūnų.

[8] Quem jamais ouviu tal coisa? Quem viu coisa semelhante? Pode, acaso, nascer uma terra num só dia? Ou nasce uma nação de uma só vez? Pois Sião, antes que lhe viessem as dores, deu à luz seus filhos.

[8]Kas girdėjo tokį dalyką? Kas regėjo ką nors panašaus? Ar gali kraštas įsikurti per vieną dieną arba tauta gimti vienu akimirksniu? Tačiau Sionas, gimdymo skausmams vos prasidėjus, pagimdė savo vaikus!

[9] Acaso, farei eu abrir a madre e não farei nascer? – diz o SENHOR; acaso, eu que faço nascer fecharei a madre? – diz o teu Deus.

[9]„Argi aš atvesiu motiną ligi gimdymo skausmų ir neleisiu kūdikiui gimti?" – sako VIEŠPATS. „Arba leidęs pradėti užversiu įsčias?" – sako tavo Dievas.

A felicidade eterna de Sião

[10] Regozijai-vos juntamente com Jerusalém e alegrai-vos por ela, vós todos os que a amais; exultai com ela, todos os que por ela pranteastes,

[10]Drauge su Jeruzale džiaukitės ir būkite dėl jos linksmi visi, kurie ją mylite! Džiūgaukite kartu su ja visi, kurie dėl jos liūdėjote!

[11] para que mameis e vos farteis dos peitos das suas consolações; para que sugueis e vos deleiteis com a abundância da sua glória.

[11]Maitinkitės ir pasisotinkite jos krūtų paguoda, gerkite su džiaugsmu iš jos šlovingų krūtų!

[12] Porque assim diz o SENHOR: Eis que estenderei sobre ela a paz como um rio, e a glória das nações, como uma torrente

[12]Juk taip kalba VIEŠPATS: „Užliesiu jus gerove lyg upe, tautų turtais lyg išsiliejusia srove. Kaip mažyliai būsite

que transborda; então, mamareis, nos braços vos trarão e sobre os joelhos vos acalentarão.

nešiojami ant jos rankų, sūpuojami ant jos kelių.

13 Como alguém a quem sua mãe consola, assim eu vos consolarei; e em Jerusalém vós sereis consolados.

13Kaip motina guodžia savo sūnų, taip aš paguosiu jus; Jeruzale jūs būsite paguosti“.

14 Vós o vereis, e o vosso coração se regozijará, e os vossos ossos revigorarão como a erva tenra; então, o poder do SENHOR será notório aos seus servos, e ele se indignará contra os seus inimigos.

14Kai tai išvysite, pradžiugs jūsų širdys, sužaliuos jūsų kaulai nelyginant žolė. Savo tarnams VIEŠPATS apreikš savo ranką, o savo priešams – savo pyktį.

15 Porque eis que o SENHOR virá em fogo, e os seus carros, como um torvelinho, para tornar a sua ira em furor e a sua repreensão, em chamas de fogo,

15Štai ateis VIEŠPATS kaip ugnis, o jo vežimai bus tarsi viesulas, kad išlietų savo pyktį deginančia kaitra, savo bausmę – ugnies liepsnomis.

16 porque com fogo e com a sua espada entrará o SENHOR em juízo com toda a carne; e serão muitos os mortos da parte do SENHOR.

16Ugnimi ir kalaviju VIEŠPATS teis žmoniją; daug bus VIEŠPATIES aukų.

17 Os que se santificam e se purificam para entrarem nos jardins após a deusa que está no meio, que comem carne de porco, coisas abomináveis e rato serão consumidos, diz o SENHOR.

17„Visi, kas pasišvenčia ir apsivalo, eidami į alkus kaip stabo sekėjai, kas valgo kiaulieną, roplius ir peles, pražus drauge su savo darbais ir užmojais“, – tai VIEŠPATIES žodis.

18 Porque conheço as suas obras e os seus pensamentos e venho para ajuntar todas as nações e línguas; elas virão e contemplarão a minha glória.

18„Ateinu surinkti visų tautų ir giminių. Jos ateis ir išvys mano šlovę.

19 Porei entre elas um sinal e alguns dos que foram salvos enviarei às nações, a Társis, Pul e Lude, que atiram com o arco, a Tubal e Javã, até às terras do mar mais remotas, que jamais ouviram falar de mim, nem viram a minha glória; eles anunciarão entre as nações a minha glória.

19Duosiu jiems ženklą, o tuos iš jų, kurie bus išlikę, pasiųsiu pas tautas: Taršišą, Putą ir Ludą, Mešechą, Tubalą ir Javaną, į tolimąsias salas, kurios niekuomet negirdėjo apie mano garsą ir neregėjo mano šlovės. Jie paskelbs tautoms mano garbę.

[20] Trarão todos os vossos irmãos, dentre todas as nações, por oferta ao SENHOR, sobre cavalos, em liteiras e sobre mulas e dromedários, ao meu santo monte, a Jerusalém, diz o SENHOR, como quando os filhos de Israel trazem as suas ofertas de manjares, em vasos puros à Casa do SENHOR.

[21] Também deles tomarei a alguns para sacerdotes e para levitas, diz o SENHOR.

[22] Porque, como os novos céus e a nova terra, que hei de fazer, estarão diante de mim, diz o SENHOR, assim há de estar a vossa posteridade e o vosso nome.

[23] E será que, de uma Festa da Lua Nova à outra e de um sábado a outro, virá toda a carne a adorar perante mim, diz o SENHOR.

[24] Eles sairão e verão os cadáveres dos homens que prevaricaram contra mim; porque o seu verme nunca morrerá, nem o seu fogo se apagará; e eles serão um horror para toda a carne.

[20]Ir iš visų tautų, – sako VIEŠPATS, – jie pargabens jūsų brolius kaip atnašą VIEŠPAČIUI ant arklių ir vežimais, neštuvais, ant mulų ir kupranugarių. Atgabens juos į Jeruzalę, mano šventąjį kalną, – sakoVIEŠPATS, – kaip izraelitai neša savo atnašą švariuose induose.

[21]Kai kuriuos iš jų padarysiu kunigais ir levitais“, – sako VIEŠPATS.

[22]„Kaip naujieji dangūs ir naujoji žemė, kuriuos aš kuriu, gyvuos mano akivaizdoje, – tai VIEŠPATIES žodis, – taip gyvuos tavo giminė ir tavo vardas.

[23]Kiekvieną jaunatį ir kiekvieną šabą visa žmonija ateis manęs pagarbinti, – sako VIEŠPATS. –

[24]Jie išeis pasižiūrėti lavonų tų, kurie maištavo prieš mane; kirminas juose nemirs, jų ugnis niekada nebus užgesinta, jie bus bjaurastis visai žmonijai“.

Jeremias	Jeremijo

Jeremias 1

A vocação de Jeremias

[1] Palavras de Jeremias, filho de Hilquias, um dos sacerdotes que estavam em Anatote, na terra de Benjamim;

[2] a ele veio a palavra do SENHOR, nos dias de Josias, filho de Amom e rei de Judá, no décimo terceiro ano do seu reinado;

[3] e também nos dias de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, até ao fim do ano undécimo de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, e ainda até ao quinto mês do exílio de Jerusalém.

[4] A mim me veio, pois, a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Antes que eu te formasse no ventre materno, eu te conheci, e, antes que saísses da madre, te consagrei, e te constituí profeta às nações.

[6] Então, lhe disse eu: ah! SENHOR Deus! Eis que não sei falar, porque não passo de uma criança.

[7] Mas o SENHOR me disse: Não digas: Não passo de uma criança; porque a todos a quem eu te enviar irás; e tudo quanto eu te mandar falarás.

[8] Não temas diante deles, porque eu sou contigo para te livrar, diz o SENHOR.

[9] Depois, estendeu o SENHOR a mão, tocou-me na boca e o SENHOR me disse: Eis que ponho na tua boca as minhas palavras.

Jeremijo 1

[1]Hilkijo sūnaus Jeremijo iš kunigų šeimos Anatote, Benjamino žemėje, žodžiai.

[2]VIEŠPATIES žodis pasiekė jį Amono sūnaus Judo karaliaus Jošijo dienomis, tryliktais jo valdymo metais.

[3]Taip pat pasiekė Judo karaliaus Jošijo sūnaus Jehojakimo dienomis iki vienuoliktų Judo karaliaus Jošijo sūnaus Zedekijo metų pabaigos, iki Jeruzalės tremties penkto mėnesio.

Jeremijo pašaukimas

[4]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[5]„Dar prieš sukurdamas įsčiose, aš tave pažinau, dar prieš tau gimstant, tave pašventinau, pranašu tautoms tave paskyriau“.

[6]„Ak, Viešpatie DIEVE! – sudejavau. – Aš juk nemoku kalbėti! Esu tik vaikas!“

[7]Bet VIEŠPATS man atsakė: „Nesakyk: ‘Esu tik vaikas!’ Kur tik tave siųsiu, ten eisi, ką tik tau liepsiu, tą kalbėsi!

[8]Nebijok nieko, nes aš su tavimi ir tave apsaugosiu“, – tai VIEŠPATIES žodis.

[9]Tuomet VIEŠPATS ištiesė ranką ir palytėjo mano lūpas, tardamas: „Štai dedu savo žodžius į tavo lūpas!

[10] Olha que hoje te constituo sobre as nações e sobre os reinos, para arrancares e derribares, para destruíres e arruinares e também para edificares e para plantares.

[10]Įsidėmėk! Šią dieną paskiriu tave tautų ir karalysčių prievaizdu, kad išrautum ir nugriautum, sunaikintum ir nuverstum, atstatytum ir atsodintum“.

A visão da vara de amendoeira

[11] Veio ainda a palavra do SENHOR, dizendo: Que vês tu, Jeremias? Respondi: vejo uma vara de amendoeira.

[11]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis: „Ką matai, Jeremijau?“ – „Migdolmedžio šaką“, – atsakiau.

[12] Disse-me o SENHOR: Viste bem, porque eu velo sobre a minha palavra para a cumprir.

[12]Tuomet VIEŠPATS tarė man: „Matai labai gerai! Aš budžiu, kad įvykdyčiau savo žodį“.

A visão da panela ao fogo

[13] Outra vez, me veio a palavra do SENHOR, dizendo: Que vês? Eu respondi: vejo uma panela ao fogo, cuja boca se inclina do Norte.

[13]Mane vėl pasiekė VIEŠPATIES žodis: „Ką matai?“ – „Matau verdantį katilą, svyrantį iš šiaurės“, – atsakiau.

[14] Disse-me o SENHOR: Do Norte se derramará o mal sobre todos os habitantes da terra.

[14]Tuomet VIEŠPATS tarė man: „Iš šiaurės išsilies nelaimė ant visų krašto gyventojų!

[15] Pois eis que convoco todas as tribos dos reinos do Norte, diz o SENHOR; e virão, e cada reino porá o seu trono à entrada das portas de Jerusalém e contra todos os seus muros em redor e contra todas as cidades de Judá.

[15]Štai aš šaukiu visas šiaurės karalystes, – tai VIEŠPATIES žodis. – Jos ateis, ir kiekvienas karalius pasistatys savo sostą prie Jeruzalės vartų, priešais jos mūro sieną ir prieš visus Judo miestus.

[16] Pronunciarei contra os moradores destas as minhas sentenças, por causa de toda a malícia deles; pois me deixaram a mim, e queimaram incenso a deuses estranhos, e adoraram as obras das suas próprias mãos.

[16]Taip aš ištarsiu jiems savo nuosprendį už visą jų nedorumą, už tai, kad jie mane paliko, degino smilkalus kitiems dievams ir garbino savo pačių rankų dirbinius.

[17] Tu, pois, cinge os lombos, dispõe-te e dize-lhes tudo quanto eu te mandar; não te espantes diante deles, para que eu não te infunda espanto na sua presença.

[17]Ogi tu susijuosk strėnas! Stokis ir skelbk jiems visa, ką tau liepiu! Nepalūžk nuo jų, kad nepalaužčiau tavęs jų akyse!

[18] Eis que hoje te ponho por cidade fortificada, por coluna de ferro e por muros de bronze, contra todo o país, contra os reis de Judá, contra os seus príncipes, contra os seus sacerdotes e contra o seu povo.

[19] Pelejarão contra ti, mas não prevalecerão; porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para te livrar.

[18]O aš štai šiandien padariau tave sutvirtintu miestu, geležies stulpu ir vario siena, kad stovėtum prieš visą kraštą: prieš Judo karalystės karalius ir didžiūnus, prieš kunigus ir visą liaudį.

[19]Su tavimi jie kovos, bet neįveiks tavęs, nes aš esu su tavimi, kad tave išgelbėčiau“, – tai VIEŠPATIES žodis.

Jeremias 2

O amor de Deus e a rebeldia do povo

[1] A mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Vai e clama aos ouvidos de Jerusalém: Assim diz o SENHOR: Lembro-me de ti, da tua afeição quando eras jovem, e do teu amor quando noiva, e de como me seguias no deserto, numa terra em que se não semeia.

[3] Então, Israel era consagrado ao SENHOR e era as primícias da sua colheita; todos os que o devoraram se faziam culpados; o mal vinha sobre eles, diz o SENHOR.

[4] Ouvi a palavra do SENHOR, ó casa de Jacó e todas as famílias da casa de Israel.

[5] Assim diz o SENHOR: Que injustiça acharam vossos pais em mim, para de mim se afastarem, indo após a nulidade dos ídolos e se tornando nulos eles mesmos,

[6] e sem perguntarem: Onde está o SENHOR, que nos fez subir da terra do Egito? Que nos guiou através do deserto, por uma terra de ermos e de covas, por uma terra de sequidão e sombra de morte,

Jeremijo 2

Neištikimoji tauta

[1]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2]„Eik ir paskelbk Jeruzalei, kad ji išgirstų: ‘Taip kalba VIEŠPATS. Aš atmenu ištikimą tavo jaunystės meilę, kai tu mylėjai mane, būdama sužadėtine, sekdama paskui mane per dykumą, nesėjamą žemę.

[3]Šventa VIEŠPATIES nuosavybė buvo Izraelis, jo pjūties pirmasis derlius. Ryjantys jį užsitraukia kaltę, nelaimė juos ištinka’“, – tai VIEŠPATIES žodis.

[4]Klausykitės VIEŠPATIES žodžio, Jokūbo namai ir visos Izraelio namų giminės!

[5]Taip kalba VIEŠPATS: „Kokią ydą manyje rado jūsų tėvai, kad atsitraukė taip toli nuo manęs? Eidami paskui beverčius stabus, jie patys pasidarė beverčiai.

[6]Jie niekuomet nepaklausė: ‘Kurgi tas VIEŠPATS, išvedęs mus iš Egipto žemės, dykumoje mums rodęs kelią per tyrlaukius ir smėlio daubas, per sausą ir pavojingą kraštą, per kraštą, kuriuo niekas

por uma terra em que ninguém transitava e na qual não morava homem algum?

nekeliauja, kuriame negyvena joks žmogus?’

[7] Eu vos introduzi numa terra fértil, para que comêsseis o seu fruto e o seu bem; mas, depois de terdes entrado nela, vós a contaminastes e da minha herança fizestes abominação.

[7]Kai atvedžiau jus į sodų kraštą, kad mistumėte jo gausiais vaisiais, jūs įžengėte ir suteršėte mano kraštą, mano nuosavybę padarėte pasibjaurėtiną.

[8] Os sacerdotes não disseram: Onde está o SENHOR? E os que tratavam da lei não me conheceram, os pastores prevaricaram contra mim, os profetas profetizaram por Baal e andaram atrás de coisas de nenhum proveito.

[8]Kunigai nepaklausė: ‘Kur yra VIEŠPATS?’ Įstatymo aiškintojai manęs nepaisė, ganytojai maištavo prieš mane. Pranašai kalbėjo Baalo vardu ir vaikėsi bejėgius stabus.

Perfídia sem exemplo

[9] Portanto, ainda pleitearei convosco, diz o SENHOR, e até com os filhos de vossos filhos pleitearei.

[9]Todėl dar kartą šauksiu jus į teismą, – tai VIEŠPATIES žodis, – net jūsų vaikų vaikus šauksiu į teismą.

[10] Passai às terras do mar de Chipre e vede; mandai mensageiros a Quedar, e atentai bem, e vede se jamais sucedeu coisa semelhante.

[10]Nukeliaukite į Kitimų pajūrį ir pasižvalgykite, pasiųskite ką nors į Kedarą ir atidžiai apsvarstykite, ar buvo kur kas nors panašaus į tai padaryta?

[11] Houve alguma nação que trocasse os seus deuses, posto que não eram deuses? Todavia, o meu povo trocou a sua Glória por aquilo que é de nenhum proveito.

[11]Ar pakeitė kuri nors tauta savo dievus? Nors iš tikrųjų jie nėra jokie dievai! O mano tauta išmainė mano Šlovę į bejėgius stabus!

[12] Espantai-vos disto, ó céus, e horrorizai-vos! Ficai estupefatos, diz o SENHOR.

[12]Išsigąskite dėl to, dangūs, drebėkite iš siaubo, – tai VIEŠPATIES žodis! –

[13] Porque dois males cometeu o meu povo: a mim me deixaram, o manancial de águas vivas, e cavaram cisternas, cisternas rotas, que não retêm as águas.

[13]Juk mano tauta nusikalto dvigubai: mane, gyvojo vandens šaltinį, jie paliko ir išsikasė vandens talpyklas, kiauras talpyklas, nelaikančias vandens.

[14] Acaso, é Israel escravo ou servo nascido em casa? Por que, pois, veio a ser presa?

[14]Ar Izraelis vergas? Ar gimė jis vergijoje? Jei ne, tai kodėl jis virto grobiu?

[15] Os leões novos rugiram contra ele, levantaram a voz; da terra dele fizeram

[15]Kodėl ant jo riaumoja ir urzgia liūtai? Jie pavertė jo kraštą tyrais, jo miestai – dyki apanglėję griuvėsiai.

uma desolação; as suas cidades estão queimadas, e não há quem nelas habite.

16 Até os filhos de Mênfis e de Tafnes te pastaram o alto da cabeça.

17 Acaso, tudo isto não te sucedeu por haveres deixado o SENHOR, teu Deus, quando te guiava pelo caminho?

18 Agora, pois, que lucro terás indo ao Egito para beberes as águas do Nilo; ou indo à Assíria para beberes as águas do Eufrates?

19 A tua malícia te castigará, e as tuas infidelidades te repreenderão; sabe, pois, e vê que mau e quão amargo é deixares o SENHOR, teu Deus, e não teres temor de mim, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Israel adorou a Baal

20 Ainda que há muito quebrava eu o teu jugo e rompia as tuas ataduras, dizias tu: Não quero servir-te. Pois, em todo outeiro alto e debaixo de toda árvore frondosa, te deitavas e te prostituías.

21 Eu mesmo te plantei como vide excelente, da semente mais pura; como, pois, te tornaste para mim uma planta degenerada, como de vide brava?

22 Pelo que ainda que te laves com salitre e amontoes potassa, continua a mácula da tua iniqüidade perante mim, diz o SENHOR Deus.

23 Como podes dizer: Não estou maculada, não andei após os baalins? Vê o teu rasto no vale, reconhece o que fizeste, dromedária nova de ligeiros pés, que andas ziguezagueando pelo caminho;

16Net Nofo ir Tachpanheso žmonės skuta tavo viršugalvį.

17Ar ne todėl, kad tu palikai VIEŠPATĮ, savo Dievą?

18O dabar kas tau iš to, jei bėgtum į Egiptą ir gertum Šihoro vandenį? Kas tau iš to, jei eitum į Asiriją ir gertum Upės vandenį?

19Tavo paties nedorumas nubaus tave, tavo atsimetimas nuo manęs pasmerks tave. Taigi apsvarstyk ir praregėk, kaip baisiai kartu tau palikti VIEŠPATĮ, savo Dievą, ir neturėti mano Baimės, – tai Viešpaties, Galybių DIEVO, žodis.

20Tu jau seniai sulaužei savo jungą, sutraukei savo pančius, tardama: ‘Netarnausiu!’ Ant kiekvienos aukštos kalvos, po bet kokiu kupliu medžiu tu kaip kekšė tysojai.

21Ogi aš buvau tave pasodinęs it geriausią vynmedį, tikrai taurios rūšies! Kaip tu galėjai pavirsti bjauriu laukiniu vynmedžiu?

22Nors tu ir šarmu šveistumeisi, ir muilo nešykštėtum, tavo kaltės dėmė dar vis mano akyse, – tai Viešpaties DIEVO žodis. –

23Kaipgi gali sakyti: ‘Aš nesu suteršta! Baalams iš paskos nelakščiau’? Pažvelk, kaip elgeisi Slėnyje! Suprask, ką padarei! Tu – ūmi, jauna kupranugarė, šuoliais lakstanti be tikslo,

[24] jumenta selvagem, acostumada ao deserto e que, no ardor do cio, sorve o vento. Quem a impediria de satisfazer ao seu desejo? Os que a procuram não têm de fatigar-se; no mês dela a acharão.

[25] Guarda-te de que os teus pés andem desnudos e a tua garganta tenha sede. Mas tu dizes: Não, é inútil; porque amo os estranhos e após eles irei.

[26] Como se envergonha o ladrão quando o apanham, assim se envergonham os da casa de Israel; eles, os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes e os seus profetas,

[27] que dizem a um pedaço de madeira: Tu és meu pai; e à pedra: Tu me geraste. Pois me viraram as costas e não o rosto; mas, em vindo a angústia, dizem: Levanta-te e livra-nos.

[28] Onde, pois, estão os teus deuses, que para ti mesmo fizeste? Eles que se levantem se te podem livrar no tempo da tua angústia; porque os teus deuses, ó Judá, são tantos como as tuas cidades.

[29] Por que contendeis comigo? Todos vós transgredistes contra mim, diz o SENHOR.

[30] Em vão castiguei os vossos filhos; eles não aceitaram a minha disciplina; a vossa espada devorou os vossos profetas como leão destruidor.

[31] Oh! Que geração! Considerai vós a palavra do SENHOR. Porventura, tenho eu sido para Israel um deserto? Ou uma terra da mais espessa escuridão? Por que, pois,

[24]laukinė asilė, įjunkusi į dykumą, uostydama vėją savo įkarštyje; pagautą geismo, kas gali ją sulaikyti? Visi, kas jos geidžia, be vargo ją suras, kai jai užeis vaikymosi metas.

[25]Tausok savo kojas, jos kone basos, o savo gerklę gelbėk nuo troškulio! Bet tu sakai: ‘Ne! Nė nesivilk! Aš myliu svetimus dievus ir paskui juos seksiu’.

[26]Kaip sučiuptas vagis susigėsta, taip bus sugėdinti Izraelio žmonės: jie patys, jų karaliai ir didžiūnai, kunigai ir pranašai.

[27]Tie, kurie sako medžio gabalui: ‘Tu – mano tėvas!’ ir akmeniui: ‘Tu mane pagimdei!’, man atgręžė nugarą, o ne veidą, tačiau, bėdai užėjus, šaukia: ‘Ateik ir gelbėk mus!’

[28]Kurgi tie tavo dievai, kurių prisidirbai? Tegu jie ateina! Ar išgelbės jie tave, kai tu bėdoje? Juk kiek tavo miestų, tiek tavo dievų, Judai! Kiek gatvių Jeruzalėje, tiek aukurų pasistatėte Baalui.

[29]Kaip galite dar maldauti manęs? Jūs visi maištavote prieš mane, – tai VIEŠPATIES žodis. –

[30]Veltui plakiau jūsų vaikus, jie nesileido mokomi. Jūsų pačių kalavijas surijo jūsų pranašus lyg plėšrus liūtas“.

[31]O jūs, ši karta, imkite į širdį VIEŠPATIES žodį: „Argi Izraeliui aš buvau lyg dykuma, lyg tamsybių šalis? Kodėl mano tauta

diz o meu povo: Somos livres! Jamais tornaremos a ti?

[32] Acaso, se esquece a virgem dos seus adornos ou a noiva do seu cinto? Todavia, o meu povo se esqueceu de mim por dias sem conta.

[33] Como dispões bem os teus caminhos, para buscares o amor! Pois até às mulheres perdidas os ensinaste.

[34] Nas orlas dos teus vestidos se achou também o sangue de pobres e inocentes, não surpreendidos no ato de roubar. Apesar de todas estas coisas,

[35] ainda dizes: Estou inocente; certamente, a sua ira se desviou de mim. Eis que entrarei em juízo contigo, porquanto dizes: Não pequei.

[36] Que mudar leviano é esse dos teus caminhos? Também do Egito serás envergonhada, como foste envergonhada da Assíria.

[37] Também daquele sairás de mãos na cabeça; porque o SENHOR rejeitou aqueles em quem confiaste, e não terás sorte por meio deles.

Jeremias 3

A clemência de Deus, apesar da infidelidade do povo

[1] Se um homem repudiar sua mulher, e ela o deixar e tomar outro marido, porventura, aquele tornará a ela? Não se poluiria com isso de todo aquela terra? Ora, tu te prostituíste com muitos amantes; mas, ainda assim, torna para mim, diz o SENHOR.

sako: ‘Esame laisvi! Daugiau pas tave nebeateisime’?

[32]Ar gali pamiršti mergaitė savo puošmenas ir nuotaka savo kaspinus? Tačiau mano tauta mane pamiršo jau nebesuskaitomas dienas.

[33]Kaip lengvai tu surandi kelią, kai ieškai meilužių! Savo nedorumu tu mokei kaip elgtis net pačias nedoriausias moteris!

[34]Net tavo drabužių kraštai apskretę nuo nekaltų varguolių kraujo! Jie – ne vagys, pagauti įsilaužiant,

[35]o tu vis dėlto sakai: ‘Aš nekalta! Jo pyktis tikrai manęs nepalietė!’ Štai ir teisiu tave dėl to, kad sakei: ‘Nenusidėjau’.

[36]Ko taip bėgioji, kaitaliodama savo kelius? Tu būsi ir Egipto apvilta, kaip turėjai apsivilti Asirija.

[37]Ir iš ten išeisi, susiėmusi rankomis galvą, nes VIEŠPATS atmetė tuos, kuriais tu pasitiki. Gerovės su jais nesulauksi!

Jeremijo 3

[1]Jeigu vyras paleistų savo žmoną ir jeigu ji nuo jo išėjusi ištekėtų už kito, tai ar galėtų pirmasis vyras grįžti pas ją? Argi tas kraštas nebūtų teršte suterštas? Juk tu svetimavai su tiek meilužių ir dar norėtum sugrįžti pas mane! – Tai VIEŠPATIES žodis. –

2 Levanta os olhos aos altos desnudos e vê; onde não te prostituíste? Nos caminhos te assentavas à espera deles como o arábio no deserto; assim, poluíste a terra com as tuas devassidões e com a tua malícia.

3 Pelo que foram retiradas as chuvas, e não houve chuva serôdia; mas tu tens a fronte de prostituta e não queres ter vergonha.

4 Não é fato que agora mesmo tu me invocas, dizendo: Pai meu, tu és o amigo da minha mocidade?

5 Conservarás para sempre a tua ira? Ou a reterás até ao fim? Sim, assim me falas, mas cometes maldade a mais não poder.

6 Disse mais o SENHOR nos dias do rei Josias: Viste o que fez a pérfida Israel? Foi a todo monte alto e debaixo de toda árvore frondosa e se deu ali a toda prostituição.

7 E, depois de ela ter feito tudo isso, eu pensei que ela voltaria para mim, mas não voltou. A sua pérfida irmã Judá viu isto.

8 Quando, por causa de tudo isto, por ter cometido adultério, eu despedi a pérfida Israel e lhe dei carta de divórcio, vi que a falsa Judá, sua irmã, não temeu; mas ela mesma se foi e se deu à prostituição.

9 Sucedeu que, pelo ruidoso da sua prostituição, poluiu ela a terra; porque adulterou, adorando pedras e árvores.

2Pakelk akis į aukštas, plikas kalvas ir pagalvok, ar dar yra vieta, kur vyrai nebūtų mėgavęsi su tavimi. Laukdama jų, sėdėjai pakelėse kaip arabas dykumoje. Savo nedoru svetimavimu suteršei kraštą.

3Todėl buvo sulaikyti lietaus būriai, nebeužėjo vėlyvieji lietūs. Bet kadangi tavo kakta įžūli it kekšės, tu nematei reikalo rausti iš gėdos.

4Net dabar argi nesišauki manęs: ‘Tėve mano! Tu – mano jaunystės sužadėtinis!

5Nejau jis neapykantą jaus amžinai, niekuomet nesiliaus pykti?’ Šitaip tu kalbėjai, bet darei pikta, kiek įstengei!“

Judo ir Izraelio karalystės

6Karaliaus Jošijo dienomis VIEŠPATS sako man: „Ar matei, ką padarė maištingoji Izraelio karalystė? Ji lipo ant kiekvieno aukšto kalno ir ten po bet kokiu kupliu medžiu elgėsi kaip ištvirkėlė!

7Aš maniau: ‘Po to, kai visa tai padarė, galop ji sugrįš pas mane’. Bet ji negrįžo. Ana neištikimoji jos sesuo, Judo karalystė, tai matė.

8Dar ji matė, kad Izraelį, tą maištingąją karalystę, paleidau kaip tik dėl svetimavimo, duodamas skyrybų raštą. Tačiau tai neištikimosios Judo karalystės neišgąsdino; ji ėjo sau ir elgėsi kaip ištvirkėlė.

9Iš tikrųjų savo palinkimu ištvirkauti ji suteršė kraštą, svetimaudama su akmenimis ir medžio gabalais.

[10] Apesar de tudo isso, não voltou de todo o coração para mim a sua falsa irmã Judá, mas fingidamente, diz o SENHOR.

[10]Viso to nepaisydama, ta neištikimoji sesuo, Judo karalystė, grįžo pas mane ne iš tikros širdies, o apsimetusi“, – tai VIEŠPATIES žodis.

Izraelio atkūrimas

[11] Disse-me o SENHOR: Já a pérfida Israel se mostrou mais justa do que a falsa Judá.

[11]VIEŠPATS sako man: „Maištingoji Izraelio karalystė ne tokia kalta, kaip neištikimoji Judo karalystė.

[12] Vai, pois, e apregoa estas palavras para o lado do Norte e dize: Volta, ó pérfida Israel, diz o SENHOR, e não farei cair a minha ira sobre ti, porque eu sou compassivo, diz o SENHOR, e não manterei para sempre a minha ira.

[12]Eik, paskelbk šiaurei šiuos žodžius ir tark: ‘Sugrįžk, maištingoji Izraelio tauta, – tai VIEŠPATIES žodis, – nebūsiu tau piktas, nes esu maloningas, – tai VIEŠPATIES žodis, – neapykantos amžinai aš nejaučiu.

[13] Tão-somente reconhece a tua iniqüidade, reconhece que transgrediste contra o SENHOR, teu Deus, e te prostituíste com os estranhos debaixo de toda árvore frondosa e não deste ouvidos à minha voz, diz o SENHOR.

[13]Tik prisipažink, kad esi kalta, nes prieš VIEŠPATĮ, savo Dievą, maištavai, savo palankumą švaistei svetimiems dievams po bet kokiu kupliu medžiu ir mano balso klausyti nenorėjai’“, – tai VIEŠPATIES žodis.

O povo exortado a arrepender-se

[14] Convertei-vos, ó filhos rebeldes, diz o SENHOR; porque eu sou o vosso esposo e vos tomarei, um de cada cidade e dois de cada família, e vos levarei a Sião.

[14]„Sugrįžkite, atsimetėliai vaikai, – tai VIEŠPATIES žodis, – nes aš esu jūsų Viešpats. Paimsiu jus po vieną iš miesto, po du iš kilties ir atvesiu į Sioną.

[15] Dar-vos-ei pastores segundo o meu coração, que vos apascentem com conhecimento e com inteligência.

[15]Ten duosiu jums ganytojų pagal savo širdį; jie ganys jus išmintingai ir protingai.

[16] Sucederá que, quando vos multiplicardes e vos tornardes fecundos na terra, então, diz o SENHOR, nunca mais se exclamará: A arca da Aliança do SENHOR! Ela não lhes virá à mente, não se lembrarão dela nem dela sentirão falta; e não se fará outra.

[16]Kai tapsite gausūs ir būsite vaisingi krašte, – tai VIEŠPATIES žodis, – tomis dienomis žmonės daugiau nebesakys: ‘VIEŠPATIES Sandoros Skrynia!’ Į galvą niekam ji nebeateis, niekas jos nebeminės, nepasiges ir naujos nebedarys.

[17] Naquele tempo, chamarão a Jerusalém de Trono do SENHOR; nela se reunirão todas as nações em nome do SENHOR e já não andarão segundo a dureza do seu coração maligno.

[18] Naqueles dias, andará a casa de Judá com a casa de Israel, e virão juntas da terra do Norte para a terra que dei em herança a vossos pais.

[19] Mas eu a mim me perguntava: como te porei entre os filhos e te darei a terra desejável, a mais formosa herança das nações? E respondi: Pai me chamarás e de mim não te desviarás.

[20] Deveras, como a mulher se aparta perfidamente do seu marido, assim com perfídia te houveste comigo, ó casa de Israel, diz o SENHOR.

[21] Nos lugares altos, se ouviu uma voz, pranto e súplicas dos filhos de Israel; porquanto perverteram o seu caminho e se esqueceram do SENHOR, seu Deus.

[22] Voltai, ó filhos rebeldes, eu curarei as vossas rebeliões. Eis-nos aqui, vimos ter contigo; porque tu és o SENHOR, nosso Deus.

[23] Na verdade, os outeiros não passam de ilusão, nem as orgias das montanhas; com efeito, no SENHOR, nosso Deus, está a salvação de Israel.

[24] Mas a coisa vergonhosa devorou o labor de nossos pais, desde a nossa mocidade: as suas ovelhas e o seu gado, os seus filhos e as suas filhas.

[17]Tuo metu Jeruzalė bus vadinama ‘VIEŠPATIES sostu’; visos tautos ten susirinks, kad pašlovintų VIEŠPATIES vardą Jeruzalėje. Savo nedorų širdžių potraukiams jos daugiau nebepasiduos.

[18]Tomis dienomis Judo namai susijungs su Izraelio namais, ir abeji drauge ateis iš šiaurės šalies į kraštą, kurį jūsų tėvams daviau kaip paveldą.

[19]Tuomet sau maniau, kaip būtų smagu įsūnyti tave kaip vaiką, duoti tau malonų kraštą, gražiausią palikimą tarp tautų! Vadintum mane: ‘Mano Tėve!’ – maniau, ir nuo manęs nenusigręžtum.

[20]Tačiau kaip moteris dėl meilužio darosi neištikima, taip tu buvai man neištikima, Izraelio tauta“, – tai VIEŠPATIES žodis.

Kvietimas grįžti

[21]Girdėti balsas nuo plikų aukštumų! Maldaujantis Izraelio vaikų verksmas, nes jie paklydo, eidami keliais, ir pamiršo VIEŠPATĮ, savo Dievą.

[22]„Sugrįžkite, maištingieji vaikai, aš pagydysiu jūsų atsimetimą“. „Mes čia! Dabar einame pas tave, nes tu esi VIEŠPATS, mūsų Dievas!

[23]Išties apgaulė – kalvose, klegesys – aukštumose! Tik VIEŠPATYJE, mūsų Dieve, tėra Izraelio išganymas.

[24]Toji Gėda nuo mūsų jaunų dienų rijo visa, ką pelnė mūsų tėvai: avis ir galvijus, sūnus ir dukteris.

[25] Deitemo-nos em nossa vergonha, e cubra-nos a nossa ignomínia, porque temos pecado contra o SENHOR, nosso Deus, nós e nossos pais, desde a nossa mocidade até ao dia de hoje; e não demos ouvidos à voz do SENHOR, nosso Deus.

[25]Mes gėdą pasiklojome ir nešlove apsiklojome, nes VIEŠPAČIUI, mūsų Dievui, nusidėdavome nuo pat jaunystės iki šios dienos ir mes, ir mūsų tėvai; neklausėme VIEŠPATIES, mūsų Dievo, balso“.

Jeremias 4

[1] Se voltares, ó Israel, diz o SENHOR, volta para mim; se removeres as tuas abominações de diante de mim, não mais andarás vagueando;

[2] se jurares pela vida do SENHOR, em verdade, em juízo e em justiça, então, nele serão benditas as nações e nele se glorificarão.

[3] Porque assim diz o SENHOR aos homens de Judá e Jerusalém: Lavrai para vós outros campo novo e não semeeis entre espinhos.

[4] Circuncidai-vos para o SENHOR, circuncidai o vosso coração, ó homens de Judá e moradores de Jerusalém, para que o meu furor não saia como fogo e arda, e não haja quem o apague, por causa da malícia das vossas obras.

Vem do Norte o mal

[5] Anunciai em Judá, fazei ouvir em Jerusalém e dizei: Tocai a trombeta na terra! Gritai em alta voz, dizendo: Ajuntai-vos, e entremos nas cidades fortificadas!

[6] Arvorai a bandeira rumo a Sião, fugi e não vos detenhais; porque eu faço vir do Norte um mal, uma grande destruição.

Jeremijo 4

[1]„Jei nori sugrįžti, Izraeli, – tai VIEŠPATIES žodis, – turi sugrįžti pas mane. Jei pašalintum savo šlykštybes iš mano akivaizdos ir neišklystum iš doro kelio,

[2]ir prisiektum: ‘Kaip gyvas VIEŠPATS!’ pagal teisybę, teisingumą ir teisumą, tautos jo vardu linkėtų sau palaimos ir pačios juo didžiuotųsi“.

[3]Taip kalba VIEŠPATS Judo vyrams ir Jeruzalei: „Išarkite dirvonus, nesėkite tarp erškėčių!

[4]Apipjaustykite savo širdis VIEŠPAČIUI, pašalinkite iš savo širdžių surambėjimą, Judo vyrai ir Jeruzalės gyventojai, idant mano pyktis neprasiveržtų kaip ugnis ir nedegtų neužgesinamas dėl jūsų nedorų darbų.

Grėsmė Judo karalystei

[5]Paskelbkite Judo karalystėje, praneškite Jeruzalėje! Sakykite: ‘Pūskite ragą visame krašte!’ Šaukite ir sakykite: ‘Rinkitės! Žygiuokime į miestus su mūrais!’

[6]Iškelkite ženklą: ‘Į Sioną!’ Bėkite į saugią vietą! Negaišuokite! Mat nelaimę siunčiu iš šiaurės, didį nuniokojimą.

[7] Já um leão subiu da sua ramada, um destruidor das nações; ele já partiu, já deixou o seu lugar para fazer da tua terra uma desolação, a fim de que as tuas cidades sejam destruídas, e ninguém as habite.

[7]Pakilo liūtas iš tankmės, tautų naikintojas atžygiavo, atėjo iš savo namų tavo kraštą paversti dykuma. Tavo miestai bus sugriauti ir liks be gyventojų.

[8] Cingi-vos, pois, de cilício, lamentai e uivai; porque a ira ardente do SENHOR não se desviou de nós.

[8]Todėl apsivilkite ašutine, dejuokite ir aimanuokite: ‘Liepsnojantis VIEŠPATIES pyktis nenusigręžė nuo mūsų’.

[9] Sucederá naquele dia, diz o SENHOR, que o rei e os príncipes perderão a coragem, os sacerdotes ficarão pasmados, e os profetas, estupefatos.

[9]Tą dieną, – tai VIEŠPATIES žodis, – apstulbs nusigandęs karalius, apmirs širdis didžiūnams, kunigai pastirs iš baimės, ir pranašai bus priblokšti.

[10] Então, disse eu: Ah! SENHOR Deus! Verdadeiramente, enganaste a este povo e a Jerusalém, dizendo: Tereis paz; e eis que a espada lhe penetra até à alma.

[10]‘Deja! Viešpatie DIEVE, – sakys jie, – kaip baisiai apgavai šią tautą ir Jeruzalę, sakydamas jiems: ‹Visa išeis jums į gera!› – tuo tarpu kalavijas mums jau prie gerklės’“.

[11] Naquele tempo, se dirá a este povo e a Jerusalém: Vento abrasador dos altos desnudos do ermo assopra diretamente à filha do meu povo, não para padejar nem para alimpar.

[11]Tuo metu šiai tautai ir Jeruzalei bus sakoma: „Nuo nuožmių aukštumų per dykumą kyla deginantis vėjas prieš dukterį, mano tautą. Ne vėtymo, ne dulkių vėjas;

[12] Vento mais forte do que este virá ainda de minha parte, e, então, também eu pronunciarei a sentença contra eles.

[12]man paliepus, papučia stipresnis už juos vėjas. Dabar aš pats juos apkaltinsiu!“

[13] Eis aí que sobe o destruidor como nuvens; os seus carros, como tempestade; os seus cavalos são mais ligeiros do que as águias. Ai de nós! Estamos arruinados!

[13]Štai jis pakyla tarsi audros debesis. Jo vežimai tarsi viesulas, greitesni už erelius jo žirgai: „Vargas mums! Esame žuvę!“

[14] Lava o teu coração da malícia, ó Jerusalém, para que sejas salva! Até quando hospedarás contigo os teus maus pensamentos?

[14]Jeruzale, nuplauk nedorumą nuo savo širdies, kad dar galėtum būti išgelbėta! Kiek ilgai tu puoselėsi savo pražūtingas užmačias?

[15] Uma voz se faz ouvir desde Dã e anuncia a calamidade desde a região montanhosa de Efraim!

[15]Klausykis! Ateina žinia iš Dano, neganda skelbiama iš Efraimo kalnų:

[16] Proclamai isto às nações, fazei-o ouvir contra Jerusalém: De uma terra longínqua vêm sitiadores e levantam a voz contra as cidades de Judá.

[16]„Praneškite tautoms, garsinkite Jeruzalėje: 'Apgulėjai ateina iš tolimo krašto, žygiuoja prieš Judo miestus, karingai šaukdami'.

[17] Como os guardas de um campo, eles cercam Jerusalém, porque ela se rebelou contra mim, diz o SENHOR.

[17]Kaip laukų sargai jie apsupo ją iš visų pusių, nes ji maištavo prieš mane", – tai VIEŠPATIES žodis.

[18] O teu proceder e as tuas obras fizeram vir sobre ti estas coisas; a tua calamidade, que é amarga, atinge até o próprio coração.

[18]Tavo elgesys, tavo darbai tai padarė, – tavo nedorumas kaltas, kartėlis gula tau ant širdies!

[19] Ah! Meu coração! Meu coração! Eu me contorço em dores. Oh! As paredes do meu coração! Meu coração se agita! Não posso calar-me, porque ouves, ó minha alma, o som da trombeta, o alarido de guerra.

[19]„Mano širdie! Mano širdie! Raitausi iš skausmo! Netelpa krūtinėje mano širdis! Man plyšta širdis, negaliu tylėti, nes girdžiu rago garsus, mūšio šauksmus.

[20] Golpe sobre golpe se anuncia, pois a terra toda já está destruída; de súbito, foram destruídas as minhas tendas; num momento, as suas lonas.

[20]'Nelaimė vejasi nelaimę', – pranešama. Visas kraštas niokojamas, kaip mat sunaikintos mano palapinės, akimirksniu – mano pastogės.

[21] Até quando terei de ver a bandeira, terei de ouvir a voz da trombeta?

[21]Kiek ilgai turėsiu regėti tą karo vėliavą, klausytis tų rago garsų?

[22] Deveras, o meu povo está louco, já não me conhece; são filhos néscios e não inteligentes; são sábios para o mal e não sabem fazer o bem.

[22]Deja, mano tauta paika! Manęs jie nepažįsta! Jie – neprotingi vaikai, be jokios nuovokos. Jie gudrūs vien pikta daryti, o gera daryti nemoka".

[23] Olhei para a terra, e ei-la sem forma e vazia; para os céus, e não tinham luz.

[23]Pažiūrėjau į žemę, ir štai ji nualinta ir dyka! Žvelgiau į dangų, ir nebuvo jame šviesos!

[24] Olhei para os montes, e eis que tremiam, e todos os outeiros estremeciam.

[24]Pažiūrėjau į kalnus, ir štai jie drebėjo, o visos kalvos svyravo priekin ir atgal!

[25] Olhei, e eis que não havia homem nenhum, e todas as aves dos céus haviam fugido.
[26] Olhei ainda, e eis que a terra fértil era um deserto, e todas as suas cidades estavam derribadas diante do SENHOR, diante do furor da sua ira.
[27] Pois assim diz o SENHOR: Toda a terra será assolada; porém não a consumirei de todo.
[28] Por isso, a terra ranteará, e os céus acima se enegrecerão; porque falei, resolvi e não me arrependo, nem me retrato.
[29] Ao clamor dos cavaleiros e dos flecheiros, fogem todas as cidades, entram pelas selvas e sobem pelos penhascos; todas as cidades ficam desamparadas, e já ninguém habita nelas.
[30] Agora, pois, ó assolada, por que fazes assim, e te vestes de escarlata, e te adornas com enfeites de ouro, e alargas os olhos com pinturas, se debalde te fazes bela? Os amantes te desprezam e procuram tirar-te a vida.
[31] Pois ouço uma voz, como de parturiente, uma angústia como da primípara em suas dores; a voz da filha de Sião, ofegante, que estende as mãos, dizendo: Ai de mim agora! Porque a minha alma desfalece por causa dos assassinos.

[25]Žvalgiausi, ir štai nebuvo žmonių; net padangių paukščiai buvo išskridę!
[26]Pažiūrėjau, ir štai derlinga žemė buvo tapusi dykuma; visi jos miestai – griuvėsiai prieš VIEŠPATĮ, sunaikinti jo aitraus pykčio.
[27]Taip kalba VIEŠPATS: „Tyrlaukiais pavirs visas kraštas, tačiau jo visai nesunaikinsiu.
[28]Dėl to dejuos žemė, ir dangūs viršum jos apsigaubs juoda skraiste, nes aš pasakiau ir nesigailiu, nutariau ir neatšauksiu“.
[29]Raitelių ir šaulių šauksmus išgirdę, išbėgioja visų miestų gyventojai. Jie šliaužia į urvus, slepiasi miškų tankmėse, kopia ant uolų: visi miestai ištuštėję, niekas ten nebegyvena.
[30]O tu, pasmerktoji pražūčiai, ką tu manai, rengdamasi purpuru, puošdamasi aukso puošmenomis, dažydamasi akis? Veltui gražiniesi! Tavo meilužiai tave paniekina, tavo gyvybė jiems rūpi!
[31]Girdžiu tarsi dejuotų gimdyvė, tarsi šauktų pirmąkart gimdanti motina. Tai šaukia duktė Sionas. Kvapą vos atgaudama, ji tiesia rankas: „Ak, vargas man! Alpstu nuvargusi, sugriebta žudikų!

Jeremias 5

Os pecados de Jerusalém e de Judá

[1] Dai voltas às ruas de Jerusalém; vede agora, procurai saber, buscai pelas suas

Jeremijo 5

Jeruzalės nuodėmė

[1]Paklajokite Jeruzalės gatvėmis, žvalgykitės ir stebėkite! Ieškokite jos

praças a ver se achais alguém, se há um homem que pratique a justiça ou busque a verdade; e eu lhe perdoarei a ela.

aikštėse! Ar rasite žmogų, bent vieną žmogų, vykdantį teisingumą ir ieškantį teisybės, idant galėčiau jai atleisti? – sako VIEŠPATS. –

2 Embora digam: Tão certo como vive o SENHOR, certamente, juram falso.

2Nors jie ir sakytų: 'Kaip gyvas VIEŠPATS!' – jų priesaika būtų kreiva".

3 Ah! SENHOR, não é para a fidelidade que atentam os teus olhos? Tu os feriste, e não lhes doeu; consumiste-os, e não quiseram receber a disciplina; endureceram o rosto mais do que uma rocha; não quiseram voltar.

3VIEŠPATIE, argi tavo akys neieško teisybės? Tu juos plakei, bet skausmo jie nejautė, tu juos beveik sunaikinai, bet jie nesileido mokomi. Jie tapo kietesni už uolą ir sugrįžti atsisakė.

4 Mas eu pensei: são apenas os pobres que são insensatos, pois não sabem o caminho do SENHOR, o direito do seu Deus.

4Tariau sau: „Jie – tik varguoliai; užtat ir elgiasi paikai, kad nežino VIEŠPATIES kelio nei savo Dievo teisingumo.

5 Irei aos grandes e falarei com eles; porque eles sabem o caminho do SENHOR, o direito do seu Deus; mas estes, de comum acordo, quebraram o jugo e romperam as algemas.

5Geriau pas didžiūnus eisiu, jiems kalbėsiu, nes jie žino VIEŠPATIES kelią ir savo Dievo teisingumą". Tačiau ir tie visi iki vieno buvo sulaužę jungą ir nutraukę ryšius.

6 Por isso, um leão do bosque os matará, um lobo dos desertos os assolará, um leopardo estará à espreita das suas cidades; qualquer que sair delas será despedaçado; porque as suas transgressões se multiplicaram, multiplicaram-se as suas perfídias.

6Todėl miškų liūtas juos plėšo, tyrų vilkas juos pjauna, ir leopardas sėlina aplink jų miestus ir visus, kurie tik iš jų išeina, sudrasko į gabalus. Gausūs buvo jų nusikaltimai, nesuskaičiuojami jų atsimetimai.

7 Como, vendo isto, te perdoaria? Teus filhos me deixam a mim e juram pelos que não são deuses; depois de eu os ter fartado, adulteraram e em casa de meretrizes se ajuntaram em bandos;

7„Kodėl turėčiau visa tai tau atleisti? Tavo vaikai mane paliko ir prisiekinėjo stabais, nors jie ne Dievas. Pasotinau juos, bet jie svetimavo, į kekšės namus grūdosi.

8 como garanhões bem fartos, correm de um lado para outro, cada um rinchando à mulher do seu companheiro.

8Eržilai jie, nusipenėję ir gašlūs; kiekvienas žvengia dėl savo artimo žmonos.

[9] Deixaria eu de castigar estas coisas, diz o SENHOR, ou não me vingaria de nação como esta?

[10] Subi vós aos terraços da vinha, destruí-a, porém não de todo; tirai-lhe as gavinhas, porque não são do SENHOR.

[11] Porque perfidamente se houveram contra mim, a casa de Israel e a casa de Judá, diz o SENHOR.

[12] Negaram ao SENHOR e disseram: Não é ele; e: Nenhum mal nos sobrevirá; não veremos espada nem fome.

[13] Até os profetas não passam de vento, porque a palavra não está com eles, as suas ameaças se cumprirão contra eles mesmos.

[14] Portanto, assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos: Visto que proferiram eles tais palavras, eis que converterei em fogo as minhas palavras na tua boca e a este povo, em lenha, e eles serão consumidos.

[15] Eis que trago sobre ti uma nação de longe, ó casa de Israel, diz o SENHOR; nação robusta, nação antiga, nação cuja língua ignoras; e não entendes o que ela fala.

[16] A sua aljava é como uma sepultura aberta; todos os seus homens são valentes.

[17] Comerão a tua sega e o teu pão, os teus filhos e as tuas filhas; comerão as tuas ovelhas e o teu gado; comerão a tua vide e a tua figueira; e com a espada derribarão as tuas cidades fortificadas, em que confias.

[9]Kaip už tai jų nebausti? – tai VIEŠPATIES žodis. – Kaip tokiai tautai nekeršyti?“

[10]Kopkite į jos vynmedžių lysves atšlaitėse ir nuniokiokite jas! Tik nesunaikinkite visiškai! Nugenėkite nukarusias šakas, nes jos nepriklauso VIEŠPAČIUI.

[11]„Ak, su manimi abeji elgėsi labai neištikimai – ir Izraelio, ir Judo namai“, – tai VIEŠPATIES žodis.

[12]Jie VIEŠPATIES išsigynė, sakydami: „Jo nė būti nėra! Neištiks mūsų jokia nelaimė, nematysime nei kalavijo, nei bado.

[13]Pranašai tik vėjų vaikosi; jų kalba – ne žodis iš Dievo. Teištinka jų grasinimai juos pačius!“

[14]Todėl taip kalba VIEŠPATS, Galybių Dievas: „Kadangi jie tai pareiškė, štai paversiu savo žodžius tavo lūpose ugnimi. Ši tauta – malkų krūva, kurią suris ugnis!

[15]Žiūrėkit! Aš pakeliu prieš jus tautą iš toli, Izraelio namai! – tai VIEŠPATIES žodis. – Tvirtą tautą, ilgaamžę tautą, tautą, kurios kalbos nemoki ir nesupranti, ką jie sako.

[16]Jų strėlinės – kaip atviros kapų duobės, visi jie – šaunūs kovotojai.

[17]Jie suris tavo pjūtį ir maistą, tavo sūnus ir dukteris, tavo avis ir galvijus, tavo vynmedžius ir figmedžius. Kalaviju jie sutriuškins ir įtvirtintus miestus, kuriais tu pasitiki.

[18] Contudo, ainda naqueles dias, diz o SENHOR, não vos destruirei de todo.

[19] Quando disserem: Por que nos fez o SENHOR, nosso Deus, todas estas coisas? Então, lhes responderás: Como vós me deixastes e servistes a deuses estranhos na vossa terra, assim servireis a estrangeiros, em terra que não é vossa.

[20] Anunciai isto na casa de Jacó e fazei-o ouvir em Judá, dizendo:

[21] Ouvi agora isto, ó povo insensato e sem entendimento, que tendes olhos e não vedes, tendes ouvidos e não ouvis.

[22] Não temereis a mim? – diz o SENHOR; não tremereis diante de mim, que pus a areia para limite do mar, limite perpétuo, que ele não traspassará? Ainda que se levantem as suas ondas, não prevalecerão; ainda que bramem, não o traspassarão.

[23] Mas este povo é de coração rebelde e contumaz; rebelaram-se e foram-se.

[24] Não dizem a eles mesmos: Temamos agora ao SENHOR, nosso Deus, que nos dá a seu tempo a chuva, a primeira e a última, que nos conserva as semanas determinadas da sega.

[25] As vossas iniqüidades desviam estas coisas, e os vossos pecados afastam de vós o bem.

[26] Porque entre o meu povo se acham perversos; cada um anda espiando, como espreitam os passarinheiros; como eles,

[18]Tačiau net tomis dienomis, – tai VIEŠPATIES žodis, – visiškai jūsų nesunaikinsiu.

[19]Kai jie klaus: ‘Kodėl gi VIEŠPATS, mūsų Dievas, taip pasielgė su mumis?’ – atsakysi: ‘Kaip jūs mane palikote ir svetimiems dievams tarnavote savo krašte, taip dabar tarnaukite svetimiems dievams ne savo krašte’.

[20]Jokūbo namams tai pasakyk ir Judo karalystei paskelbk:

[21]‘Klausykis, paika ir nenuovoki tauta! Jūs turite akis, bet nematote, turite ausis, bet negirdite.

[22]Argi neturėtumėte manęs garbinti, – tai VIEŠPATIES žodis, – argi neturėtumėte drebėti prieš mane? Juk aš padariau smėlį jūros siena, amžina riba, kurios jai peržengti nevalia. Nors ji ir ūžauja, bet veltui, nors jos bangos ir riaumoja, bet ant ribos turi lūžti.

[23]Maištingą ir neklusnią širdį turi ši tauta; ji nusigręžė nuo kelio ir nuėjo sau.

[24]Nepagalvojo širdimi: ‹Garbinkime VIEŠPATĮ, savo Dievą, kuris duoda mums lietus – ankstyvuosius ir vėlyvuosius atėjus metui, kuris palaiko mūsų labui pjūties savaičių seką›.

[25]Jūsų kaltės suardė šią seką, jūsų nuodėmės nukreipė jus nuo kelio į palaimą.

[26]Mano tautoje yra nedorėlių, metančių tinklus. Jie spendžia spąstus lyg medžiotojai, bet gaudo žmones.

dispõem armadilhas e prendem os homens.

[27] Como a gaiola cheia de pássaros, são as suas casas cheias de fraude; por isso, se tornaram poderosos e enriqueceram.

[28] Engordam, tornam-se nédios e ultrapassam até os feitos dos malignos; não defendem a causa, a causa dos órfãos, para que prospere; nem julgam o direito dos necessitados.

[29] Não castigaria eu estas coisas? – diz o SENHOR; não me vingaria eu de nação como esta?

[30] Coisa espantosa e horrenda se anda fazendo na terra:

[31] os profetas profetizam falsamente, e os sacerdotes dominam de mãos dadas com eles; e é o que deseja o meu povo. Porém que fareis quando estas coisas chegarem ao seu fim?

[27]Kaip medžiotojo krepšys prikimštas paukščių, taip jų namai pilni klastų. Šitaip jie turtėja ir darosi galingi,

[28]tampa apkūnūs ir nutunka. Jų nedori darbai – nuodėmė ant nuodėmės; teisingumo jie nė paisyti nepaiso, našlaičių bylų negina, vargšų skundų negirdi.

[29]Kaip už tai jų nebausti? – tai VIEŠPATIES žodis. – Kaip tokiai tautai nekeršyti?

[30]Baisus ir šlykštus dalykas atsitiko krašte:

[31]pranašai pranašaudami meluoja, kunigai valdo, kaip pranašai liepia, o mano tauta tai mėgsta! Bet ką darysite, kai ateis galas?'“

Jeremias 6

Jerusalém será sitiada

[1] Fugi, filhos de Benjamim, do meio de Jerusalém; tocai a trombeta em Tecoa e levantai o facho sobre Bete-Haquerém, porque do lado do Norte surge um grande mal, uma grande calamidade.

[2] A formosa e delicada, a filha de Sião, eu deixarei em ruínas.

[3] Contra ela virão pastores com os seus rebanhos; levantarão suas tendas em redor, e cada um apascentará no seu devido lugar.

[4] Preparai a guerra contra ela, disponde-vos, e subamos ao meio-dia. Ai de nós, que

Jeremijo 6

Jeruzalės apgula

[1]Bėkite, Benjamino vaikai, iš Jeruzalės! Pūskite ragą Tekojoje, Bet Kereme duokite ženklą, nes iš šiaurės grasina nelaimė ir baisi pražūtis.

[2]Gražioji ir trapioji dukterie Sione, tu žuvusi!

[3]Prieš ją ateina piemenys su savo kaimenėmis, statosi aplink savo palapines, kiekvienas gano, kur nori.

[4]„Pasirenkite mūšiui su ja! Būkite pasirengę! Mes pulsime vidudienį! Deja,

já declina o dia, já se vão estendendo as sombras da tarde!

5 Disponde-vos, e subamos de noite e destruamos os seus castelos.

6 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos: Cortai árvores e levantai tranqueiras contra Jerusalém. Esta é a cidade que há de ser punida; só opressão há no meio dela.

7 Como o poço conserva frescas as suas águas, assim ela, a sua malícia; violência e estrago se ouvem nela; enfermidade e feridas há diante de mim continuamente.

8 Aceita a disciplina, ó Jerusalém, para que eu não me aparte de ti; para que eu não te torne em assolação e terra não habitada.

As iniquidades de Jerusalém são a causa de sua queda

9 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Diligentemente se rebuscarão os resíduos de Israel como uma vinha; vai metendo a mão, como o vindimador, por entre os sarmentos.

10 A quem falarei e testemunharei, para que ouçam? Eis que os seus ouvidos estão incircuncisos e não podem ouvir; eis que a palavra do SENHOR é para eles coisa vergonhosa; não gostam dela.

11 Pelo que estou cheio da ira do SENHOR; estou cansado de a conter. Derramá-la-ei sobre as crianças pelas ruas e nas reuniões de todos os jovens; porque até o marido com a mulher serão presos, e o velho, com o decrépito.

bėda mums! Diena jau temsta, ilgėja vakaro šešėliai.

5 Būkite pasirengę! Pulsime ją nakčia ir griuvėsiais paversime jos tvirtoves!“

6 Taip kalba Galybių VIEŠPATS: „Iškirskite jos medžius ir supilkite apgulos pylimą prieš Jeruzalę. Tai miestas, paskirtas bausmei, jos gatvėse visur tik priespauda!

7 Kaip iš šaltinio trykšta vandenys, taip iš jos liejasi nedorumas. Smurtas ir plėšikavimas joje siaučia, ligos ir žaizdos visuomet man prieš akis.

8 Leiskis pamokoma, Jeruzale, kad neatsitraukčiau nuo tavęs pasibjaurėjęs ir nepaverščiau tavęs tyrais – žeme, kurioje niekas negyvena“.

9 Taip kalba Galybių VIEŠPATS: „Surink, tarsi vynuoges surink Izraelio likutį! Tarsi vynuogių raškytojas rankomis keliskart pereik jo šakas.

10 Į ką aš kreipsiuosi? Per ką perspėsiu, kad jie mane išgirstų? Štai jų ausys neapipjaustytos, ir jie negali girdėti. Štai VIEŠPATIES žodis pasidarė jiems pajuoka, ir polinkio jam jie neturi.

11 Todėl aš pilnas VIEŠPATIES pykčio, išvargintas pastangų jį suvaldyti. Išliesiu jį ant mažylių gatvėje ir ant vaikinų būrių! Visi bus paimti į nelaisvę: vyras ir žmona, seniai ir karšinčiai.

[12] As suas casas passarão a outrem, os campos e também as mulheres, porque estenderei a mão contra os habitantes desta terra, diz o SENHOR,

[12]Kitiems atiteks jų namai, taip pat laukai ir žmonos, kai aš pakelsiu ranką prieš šio krašto gyventojus, – tai VIEŠPATIES žodis. –

[13] porque desde o menor deles até ao maior, cada um se dá à ganância, e tanto o profeta como o sacerdote usam de falsidade.

[13]Nuo mažiausio iki didžiausio, visi iki vieno jie gobšūs savanaudžiai; nuo pranašo iki kunigo, visi jie apgavikai.

[14] Curam superficialmente a ferida do meu povo, dizendo: Paz, paz; quando não há paz.

[14]Dukters, mano tautos, žaizdas jie tik apgydo, kartodami: 'Viskas gerai! Viskas gerai!' – nors nėra gerai.

[15] Serão envergonhados, porque cometem abominação sem sentir por isso vergonha; nem sabem que coisa é envergonhar-se. Portanto, cairão com os que caem; quando eu os castigar, tropeçarão, diz o SENHOR.

[15]Turėtų gėdytis dėl savo bjauraus elgesio, tačiau nesidrovi ir nežino, ką reiškia parausti iš gėdos. Todėl jie kris tarp žūvančių, jie sukniubs, kai aš juos bausiu", – sako VIEŠPATS.

[16] Assim diz o SENHOR: Ponde-vos à margem no caminho e vede, perguntai pelas veredas antigas, qual é o bom caminho; andai por ele e achareis descanso para a vossa alma; mas eles dizem: Não andaremos.

[16]Taip kalba VIEŠPATS: „Stokitės ant kryžkelių ir pasižvalgykite! Pasiklauskite senovės takų, kur yra gerasis kelias! Eikite juo ir rasite ramybę. Bet jie atsakė: 'Mes neisime juo!'

[17] Também pus atalaias sobre vós, dizendo: Estai atentos ao som da trombeta; mas eles dizem: Não escutaremos.

[17]Daviau jums ir sargybinių: 'Paklausykite rago garso!' Bet jie atsakė: 'Neklausysime!'

[18] Portanto, ouvi, ó nações, e informa-te, ó congregação, do que se fará entre eles!

[18]Todėl išgirskite, tautos, ir žinok, bendrija, kas jų laukia!

[19] Ouve tu, ó terra! Eis que eu trarei mal sobre este povo, o próprio fruto dos seus pensamentos; porque não estão atentos às minhas palavras e rejeitam a minha lei.

[19]Girdėk, žeme! Šiai tautai štai siunčiu nelaimę, jų pačių piktų pinklių vaisių, nes jie neklausė mano žodžių, atmetė mano Įstatymą.

[20] Para que, pois, me vem o incenso de Sabá e a melhor cana aromática de terras longínquas? Os vossos holocaustos não me

[20]Kam gi man smilkalai iš Šebos ir kvapieji meldai iš tolimo krašto? Man ne prie

são aprazíveis, e os vossos sacrifícios não me agradam.

širdies jūsų deginamosios aukos, nemalonios man jūsų atnašos.

21 Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que ponho tropeços a este povo; neles cairão pais e filhos juntamente; o vizinho e o seu companheiro perecerão.

21Todėl, – taip kalba VIEŠPATS, – padėsiu štai kliūčių ant šios tautos kelio, kad ji ant jų sukluptų. Tėvai ir vaikai, kaimynai ir bičiuliai drauge pražus“.

O inimigo do Norte

22 Assim diz o SENHOR: Eis que um povo vem da terra do Norte, e uma grande nação se levanta dos confins da terra.

22Taip kalba VIEŠPATS: „Štai atžygiuoja tauta iš šiaurės krašto, didelė tauta, pažadinta nuo žemės pakraščių.

23 Trazem arco e dardo; eles são cruéis e não usam de misericórdia; a sua voz ruge como o mar, e em cavalos vêm montados, como guerreiros em ordem de batalha contra ti, ó filha de Sião.

23Ginkluoti lankais ir ietimis, žiaurūs ir negailestingi; jų ūžesys – tarsi jūros šniokštimas. Raiti ant žirgų, išsirikiavę mūšiui, prieš tave, dukterie Sione!“

24 Ao ouvirmos a sua fama, afrouxam-se as nossas mãos, angústia nos toma e dores como de parturiente.

24„Išgirdome pranešimą apie juos ir nuleidome rankas, pagavo mus baimė ir kančios kaip gimdyves.

25 Não saias ao campo, nem andes pelo caminho, porque o inimigo tem espada, e há terror por todos os lados.

25Neik iš namų į laukus, nesileisk į kelionę vieškeliu, nes priešo kalavijas – siaubas visur!

26 Ó filha do meu povo, cinge-te de cilício e revolve-te na cinza; pranteia como por filho único, pranto de amarguras; porque, de súbito, virá o destruidor sobre nós.

26Ak, dukterie, mano tauta, vilkis ašutinę, voliokis pelenuose, gedėk kaip vienturčio sūnaus, liek gailias ašaras, nes staiga mus užklumpa žudikas.

O trabalho inútil de Jeremias

27 Qual acrisolador te estabeleci entre o meu povo, qual fortaleza, para que venhas a conhecer o seu caminho e o examines.

27Vertintoju savo tautoje paskyriau tave, valytoju, kad ištirtum ir vertintum jų elgesį.

28 Todos eles são os mais rebeldes e andam espalhando calúnias; são bronze e ferro, são todos corruptores.

28Jie – varis ir geležis; visi jie – užkietėję maištininkai, šmeižtų nešiotojai – elgiasi nedorai.

29 O fole bufa, só chumbo resulta do seu fogo; em vão continua o depurador, porque os iníquos não são separados.

29Dumplės šniokščia, šviną suryja ugnis. Veltui valytojas valė; nedorieji nebuvo atskirti.

[30] Prata de refugo lhes chamarão, porque o SENHOR os refugou.

Jeremias 7

O templo não protege a nação iníqua

[1] Palavra que da parte do SENHOR foi dita a Jeremias:

[2] Põe-te à porta da Casa do SENHOR, e proclama ali esta palavra, e dize: Ouvi a palavra do SENHOR, todos de Judá, vós, os que entrais por estas portas, para adorardes ao SENHOR.

[3] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Emendai os vossos caminhos e as vossas obras, e eu vos farei habitar neste lugar.

[4] Não confieis em palavras falsas, dizendo: Templo do SENHOR, templo do SENHOR, templo do SENHOR é este.

[5] Mas, se deveras emendardes os vossos caminhos e as vossas obras, se deveras praticardes a justiça, cada um com o seu próximo;

[6] se não oprimirdes o estrangeiro, e o órfão, e a viúva, nem derramardes sangue inocente neste lugar, nem andardes após outros deuses para vosso próprio mal,

[7] eu vos farei habitar neste lugar, na terra que dei a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.

[8] Eis que vós confiais em palavras falsas, que para nada vos aproveitam.

[9] Que é isso? Furtais e matais, cometeis adultério e jurais falsamente, queimais

[30]‘Atmestuoju sidabru’ jie bus vadinami, nes VIEŠPATS juos atmetė“.

Jeremijo 7

Nepagrįsta viltis

[1]Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2]„Atsistok VIEŠPATIES Namų vartuose ir ten paskelbk šį žodį: ‘Visi judėjai, kurie einate pro vartus pagarbinti VIEŠPATIES, išgirskite VIEŠPATIES žodį!’“

[3]Taip kalba GalybiųVIEŠPATS, Izraelio Dievas: „Taisykite savo kelius ir darbus, kad galėčiau būti su jumis šioje vietoje.

[4]Nepasitikėkite nepagrįsta viltimi,

[5]sakydami: ‘Tai VIEŠPATIES Šventykla! Tai VIEŠPATIES Šventykla!’ Tik tuomet, jei jūs visiškai pakeisite savo kelius ir darbus, jei vykdysite teisingumą tarp žmonių,

[6]jei neskriausite svetimšalio, našlaičio ir našlės, jei nepraliesite nekalto kraujo šioje vietoje ir nedarysite sau žalos, sekdami paskui svetimus dievus,

[7]aš būsiu su jumis šioje vietoje – krašte, kurį senovėje amžinai atidaviau tavo tėvams.

[8]Štai jūs pasitikite nepagrįsta viltimi – beverčiu melu! Iš to turėsite tik žalos!

[9]Kaip? Jūs vagiate ir žudote, svetimaujate ir kreivai prisiekiate, aukojate Baalui

incenso a Baal e andais após outros deuses que não conheceis,

[10] e depois vindes, e vos pondes diante de mim nesta casa que se chama pelo meu nome, e dizeis: Estamos salvos; sim, só para continuardes a praticar estas abominações!

[11] Será esta casa que se chama pelo meu nome um covil de salteadores aos vossos olhos? Eis que eu, eu mesmo, vi isto, diz o SENHOR.

[12] Mas ide agora ao meu lugar que estava em Siló, onde, no princípio, fiz habitar o meu nome, e vede o que lhe fiz, por causa da maldade do meu povo de Israel.

[13] Agora, pois, visto que fazeis todas estas obras, diz o SENHOR, e eu vos falei, começando de madrugada, e não me ouvistes, chamei-vos, e não me respondestes,

[14] farei também a esta casa que se chama pelo meu nome, na qual confiais, e a este lugar, que vos dei a vós outros e a vossos pais, como fiz a Siló.

[15] Lançar-vos-ei da minha presença, como arrojei a todos os vossos irmãos, a toda a posteridade de Efraim.

A intercessão do profeta não salvará o povo rebelde

[16] Tu, pois, não intercedas por este povo, nem levantes por ele clamor ou oração, nem me importunes, porque eu não te ouvirei.

atnašas ir sekate paskui kitus dievus, kurių net nepažįstate,

[10]o paskui ateinate pas mane į šiuos Namus, kurie vadinasi mano vardu, ir sakote: ‘Mes apsaugoti! Galime vėl daryti visus nedorus darbus!’

[11]Argi tie Namai, kurie vadinasi mano vardu, netapo jūsų akyse plėšikų lindyne? Žiūrėkite, juk ir aš matau, kas darosi! – tai VIEŠPATIES žodis. –

[12]Taip! Nueikite, jei norite, į Šiloją, kurį buvau padaręs savo vardo vieta pradžioje. Pasižiūrėkite, ką aš padariau jam už nedorus darbus, kurių pridarė mano tauta Izraelis.

[13]Ir dabar, kadangi jūs padarėte visas šias nuodėmes, – tai Galybių VIEŠPATIES žodis, – kadangi neklausėte, nors ir kalbėjau jums taip primygtinai, kadangi neatsiliepėte, nors ir šaukiau jus,

[14]su šiais Namais, vadinamais mano vardu, o jais jūs pasitikite, ir su vieta, kurią daviau jums ir jūsų tėvams, pasielgsiu taip, kaip su Šiloju.

[15]Atstumsiu jus nuo savęs, kaip atstūmiau visus jūsų giminaičius, visus Efraimo palikuonis.

Tauta neklauso

[16]O tu nesimelsk už šitą tautą, neužtark jų maldavimu! Neįtikinėk manęs, nes aš tavęs neišklausysiu.

[17] Acaso, não vês tu o que andam fazendo nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém?

[18] Os filhos apanham a lenha, os pais acendem o fogo, e as mulheres amassam a farinha, para se fazerem bolos à Rainha dos Céus; e oferecem libações a outros deuses, para me provocarem à ira.

[19] Acaso, é a mim que eles provocam à ira, diz o SENHOR, e não, antes, a si mesmos, para a sua própria vergonha?

[20] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que a minha ira e o meu furor se derramarão sobre este lugar, sobre os homens e sobre os animais, sobre as árvores do campo e sobre os frutos da terra; arderá e não se apagará.

A mera multiplicação dos sacrifícios é debalde

[21] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ajuntai os vossos holocaustos aos vossos sacrifícios e comei carne.

[22] Porque nada falei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, nem lhes ordenei coisa alguma acerca de holocaustos ou sacrifícios.

[23] Mas isto lhes ordenei, dizendo: Dai ouvidos à minha voz, e eu serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo; andai em todo o caminho que eu vos ordeno, para que vos vá bem.

[24] Mas não deram ouvidos, nem atenderam, porém andaram nos seus próprios conselhos e na dureza do seu coração maligno; andaram para trás e não para diante.

[17]Argi nematai, ką jie daro Judo miestuose ir Jeruzalės gatvėse?

[18]Vaikai rankioja malkas, tėvai kuria ugnį, o motinos minko tešlą paplotėliams Dangaus karalienei. Mane įskaudinti norėdami, jie aukoja liejamąsias atnašas svetimiems dievams.

[19]Argi mane jie įskaudina? – tai VIEŠPATIES žodis. – Ne! Argi ne save pačius, savo pačių gėdai?

[20]Tikrai taip kalba Viešpats DIEVAS: mano liepsnojantis pyktis išsilies ant šitos vietos, ant žmonių ir ant gyvulių, ant lauko medžių ir ant dirvų derliaus. Jis degins, ir nebus kam jį užgesinti“.

[21]Taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas: „Dėkite savo deginamąsias aukas ant skerstinių atnašų ir valgykite paaukotą mėsą!

[22]Kalbėdamas jūsų tėvams tą dieną, kai išvedžiau juos iš Egipto žemės, nieko jiems neįsakiau dėl deginamųjų ar skerstinių aukų.

[23]Bet daviau jiems vieną įsakymą: ‘Klausykite mano balso! Tada aš būsiu jūsų Dievas, o jūs būsite mano tauta. Eikite visur tik tuo keliu, kuriuo jums įsakau, idant jums sektųsi’.

[24]Bet jie nei paklausė, nei paisė. Jie sekė paskui savo pačių užmačias, savo nedorų širdžių užsispyrimą, atsukdami man nugarą, o ne veidą.

25 Desde o dia em que vossos pais saíram da terra do Egito até hoje, enviei-vos todos os meus servos, os profetas, todos os dias; começando de madrugada, eu os enviei.
26 Mas não me destes ouvidos, nem me atendestes; endurecestes a cerviz e fizestes pior do que vossos pais.
27 Dir-lhes-ás, pois, todas estas palavras, mas não te darão ouvidos; chamá-los-ás, mas não te responderão.
28 Dir-lhes-ás: Esta é a nação que não atende à voz do SENHOR, seu Deus, e não aceita a disciplina; já pereceu, a verdade foi eliminada da sua boca.

Judá rejeitado por Deus

29 Corta os teus cabelos consagrados, ó Jerusalém, e põe-te a prantear sobre os altos desnudos; porque já o SENHOR rejeitou e desamparou a geração objeto do seu furor;
30 porque os filhos de Judá fizeram o que era mau perante mim, diz o SENHOR; puseram os seus ídolos abomináveis na casa que se chama pelo meu nome, para a contaminarem.
31 Edificaram os altos de Tofete, que está no vale do filho de Hinom, para queimarem a seus filhos e a suas filhas; o que nunca ordenei, nem me passou pela mente.
32 Portanto, eis que virão dias, diz o SENHOR, em que já não se chamará Tofete, nem vale do filho de Hinom, mas o vale da Matança; os mortos serão enterrados em Tofete por não haver outro lugar.

25Nuo tos dienos, kai jūsų tėvai išėjo iš Egipto žemės, ligi šiandien primygtinai vis siunčiau ir siunčiau jums savo tarnus pranašus.
26Tačiau manęs jie nepaklausė ir nepaisė, darėsi dar atkaklesni kietasprandžiai ir elgėsi dar pikčiau negu jų tėvai.
27Nors ir sakysi jiems visus šiuos dalykus, jie tavęs neklausys, nors juos ir šauksi, jie neatsilieps.
28Todėl pasakyk jiems: ‘Štai tauta, kuri neklausėVIEŠPATIES, savo Dievo, balso ir nesileido jo mokoma. Ištikimybė mirusi, net pats žodis dingęs nuo jų lūpų’.

Žudynių slėnis

29Nusikirpk nazyro plaukus ir mesk juos šalin! Kalvose užtrauk liūdną raudą! Juk VIEŠPATS atmetė ir paliko kartą, sukėlusią jo pyktį.
30Judėjai padarė nedorybę mano akyse, – tai VIEŠPATIES žodis. – Jie suteršė Namus, kurie vadinami mano vardu, statydami juose savo šlykščius stabus.
31Ben Hinomo slėnyje jie pasistatė tofetą – aukurą deginti savo sūnums ir dukterims kaip aukai. To aš niekuomet neįsakiau, tai man niekuomet neatėjo į galvą.
32Todėl, tikėkite manimi, – tai VIEŠPATIESžodis, – ateis dienos, kai bebus minimas ne tofetas ir Ben Hinomo slėnis, o Žudynių slėnis. Tofete bus kapinės, nes kitur nebebus vietos laidoti.

[33] Os cadáveres deste povo servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém haverá que os espante.
[34] Farei cessar nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém a voz de folguedo e a de alegria, a voz de noivo e a de noiva; porque a terra se tornará em desolação.

Jeremias 8

[1] Naquele tempo, diz o SENHOR, lançarão para fora das suas sepulturas os ossos dos reis e dos príncipes de Judá, os ossos dos sacerdotes e dos profetas e os ossos dos habitantes de Jerusalém;
[2] espalhá-los-ão ao sol, e à lua, e a todo o exército do céu, a quem tinham amado, e a quem serviram, e após quem tinham ido, e a quem procuraram, e diante de quem se tinham prostrado; não serão recolhidos, nem sepultados; serão como esterco sobre a terra.
[3] Escolherão antes a morte do que a vida todos os que restarem desta raça malvada que ficar nos lugares para onde os dispersei, diz o SENHOR dos Exércitos.

O castigo é inevitável

[4] Dize-lhes mais: Assim diz o SENHOR: Quando caem os homens, não se tornam a levantar? Quando alguém se desvia do caminho, não torna a voltar?
[5] Por que, pois, este povo de Jerusalém se desvia, apostatando continuamente? Persiste no engano e não quer voltar.
[6] Eu escutei e ouvi; não falam o que é reto, ninguém há que se arrependa da sua maldade, dizendo: Que fiz eu? Cada um

[33]Tada šios tautos žuvusiųjų lavonai bus mitalas padangių paukščiams ir laukų žvėrims; nebus kam jų nuvaikyti.
[34]Judo miestuose ir Jeruzalės gatvėse aš nutildysiu džiaugsmo ir iškilmių garsus, jaunikio balsą ir nuotakos balsą, nes visas kraštas taps tyrlaukiais.

Jeremijo 8

[1]Tuo metu, – tai VIEŠPATIES žodis, – Judo karalių, didžiūnų, kunigų, pranašų ir Jeruzalės gyventojų kaulai bus iškasti iš kapų

[2]ir išbarstyti ant žemės prieš saulę, mėnulį, visas dangaus Galybes, kurias jie mylėjo, tarnavo ir sekė, į kurias kreipėsi ir kurias garbino, puldami kniūbsti ant žemės. Jie nebus surinkti ir palaidoti, bet gulės kaip mėšlas dirvoms tręšti.

[3]Visi, kurie išliko iš tos nedoros šeimos, kad ir kur juos ištremčiau, labiau norės mirti, negu gyventi, – tai Galybių VIEŠPATIES žodis.

Nusikaltimas ir bausmė

[4]Pasakyk jiems: ‘Taip kalba VIEŠPATS. Kai žmonės pargriūva, argi jie nesikelia? Kai žmonės paklysta, argi negrįžta atgal?

[5]Tad kodėl ši tauta – Jeruzalė – amžinai neklusni? Kodėl jie laikosi apgaulingų stabų ir atsisako sugrįžti?
[6]Klausiausi atidžiai ir neišgirdau nė vieno tiesos žodžio. Niekas neapgaili savo nedorumo, nesako: ‹Ką aš padariau!› Visi

corre a sua carreira como um cavalo que arremete com ímpeto na batalha.

puola į priekį savo neklusniuoju keliu tarsi ristūnai, besiveržiantys į mūšį.

[7] Até a cegonha no céu conhece as suas estações; a rola, a andorinha e o grou observam o tempo da sua arribação; mas o meu povo não conhece o juízo do SENHOR.

[7]Net gandras padangėse žino, kada keliauti, burkuolis, kregždė ir gervė nujaučia laiką, kada sugrįžti, bet mano tauta nežino VIEŠPATIES teisingumo!

[8] Como, pois, dizeis: Somos sábios, e a lei do SENHOR está conosco? Pois, com efeito, a falsa pena dos escribas a converteu em mentira.

[8]Kaip galite sakyti: ‹Mes išmintingi! Mes turime VIEŠPATIES Įstatymą›? Juk iš tikrųjų melaginga žinovo plunksna jie pavertė jį melu!

[9] Os sábios serão envergonhados, aterrorizados e presos; eis que rejeitaram a palavra do SENHOR; que sabedoria é essa que eles têm?

[9]Išminčiai sugėdinti, apstulbinti, įkliuvę į spąstus. Štai jie atmetė VIEŠPATIES žodį; iš kur gi jų išmintis?

[10] Portanto, darei suas mulheres a outros, e os seus campos, a novos possuidores; porque, desde o menor deles até ao maior, cada um se dá à ganância, e tanto o profeta como o sacerdote usam de falsidade.

[10]Todėl jų žmonas atiduosiu kitiems, o jų laukus – užkariautojams. Juk jie visi, nuo mažiausio ligi didžiausio, godžiai ieško sau naudos; nuo pranašo ligi kunigo, visi jie veidmainiai.

[11] Curam superficialmente a ferida do meu povo, dizendo: Paz, paz; quando não há paz.

[11]Dukters, mano tautos, žaizdas jie tik apgydo, kartodami: ‹Viskas gerai! Viskas gerai!› – nors nėra gerai.

[12] Serão envergonhados, porque cometem abominação sem sentir por isso vergonha; nem sabem que coisa é envergonhar-se. Portanto, cairão com os que caem; quando eu os castigar, tropeçarão, diz o SENHOR.

[12]Turėtų gėdytis dėl savo bjauraus elgesio, tačiau nesidrovi ir nežino, ką reiškia parausti iš gėdos. Todėl jie kris tarp žūvančių, jie sukniubs, kai aš juos bausiu'", – sako VIEŠPATS.

[13] Eu os consumirei de todo, diz o SENHOR; não haverá uvas na vide, nem figos na figueira, e a folha já está murcha; e já lhes designei os que passarão sobre eles.

[13]„Tikrai surengsiu jų pjūtį! – tai VIEŠPATIES žodis. – Nebus vynuogių ant vynmedžio nei figų ant figmedžio, net lapai bus nuvytę! Visa, ką jiems buvau davęs, išnyko".

[14] Por que estamos ainda assentados aqui? Reuni-vos, e entremos nas cidades fortificadas e ali pereçamos; pois o SENHOR já nos decretou o perecimento e nos deu a beber água venenosa, porquanto pecamos contra o SENHOR.

[14]Ko gi dar sėdime? Susirinkime! Eime į įtvirtintus miestus, kad ten žūtume, nes VIEŠPATS, mūsų Dievas, lėmė mums žūti. Jis davė mums gerti nuodų, nes mes nusidėjome VIEŠPAČIUI.

[15] Espera-se a paz, e nada há de bom; o tempo da cura, e eis o terror.

[15]Laukėme taikos, bet nėra pagerėjimo, laukėme pagalbos, bet vietoj jos ateina siaubas!

[16] Desde Dã se ouve o resfolegar dos seus cavalos; toda a terra treme à voz dos rinchos dos seus garanhões; e vêm e devoram a terra e a sua abundância, a cidade e os que habitam nela.

[16]Nuo Dano girdėti, kaip prunkščia jo ristūnai; nuo jo eržilų žvengimo dreba visas kraštas. Jie atėjo ir nusiaubė visą kraštą, miestus ir jų gyventojus.

[17] Porque eis que envio para entre vós serpentes, áspides contra as quais não há encantamento, e vos morderão, diz o SENHOR.

[17]„Pasiųsiu prieš jus nuodingų gyvačių, angių, kurių jokie kerai neveiks. Jos gels jus mirtinai!“ – tai VIEŠPATIES žodis.

A dor do profeta por causa da ruína do povo

Sielvartas dėl tautos

[18] Oh! Se eu pudesse consolar-me na minha tristeza! O meu coração desfalece dentro de mim.

[18]Mano liūdesys nepagydomas, mano širdis pasiligojusi.

[19] Eis a voz do clamor da filha do meu povo de terra mui remota: Não está o SENHOR em Sião? Não está nela o seu Rei? Por que me provocaram à ira com as suas imagens de escultura, com os ídolos dos estrangeiros?

[19]Štai vargšės dukters, mano tautos, šauksmas aidi skersai išilgai kraštą: „Nejau VIEŠPATIES nėra Sione? Argi nebėra ten jo karaliaus? Kodėl jie skaudina mane savo stabais, savo beverčiais svetimais dievais?

[20] Passou a sega, findou o verão, e nós não estamos salvos.

[20]Pjūtis jau praėjo, vasara pasibaigė, bet mes tebesame neišgelbėti!“

[21] Estou quebrantado pela ferida da filha do meu povo; estou de luto; o espanto se apoderou de mim.

[21]Dukters, mano tautos, žaizdos sukrėtė mane; aš baisiai nusiminęs, siaubas apėmė mane.

[22] Acaso, não há bálsamo em Gileade? Ou não há lá médico? Por que, pois, não se realizou a cura da filha do meu povo?

[22]Ar nėra balzamo Gileade, ar nėra ten gydytojo? Kodėl neužgyja dukters, mano tautos, žaizda?

Jeremias 9

1 Prouvera a Deus a minha cabeça se tornasse em águas, e os meus olhos, em fonte de lágrimas! Então, choraria de dia e de noite os mortos da filha do meu povo.

2 Prouvera a Deus eu tivesse no deserto uma estalagem de caminhantes! Então, deixaria o meu povo e me apartaria dele, porque todos eles são adúlteros, são um bando de traidores;

3 curvam a língua, como se fosse o seu arco, para a mentira; fortalecem-se na terra, mas não para a verdade, porque avançam de malícia em malícia e não me conhecem, diz o SENHOR.

4 Guardai-vos cada um do seu amigo e de irmão nenhum vos fieis; porque todo irmão não faz mais do que enganar, e todo amigo anda caluniando.

5 Cada um zomba do seu próximo, e não falam a verdade; ensinam a sua língua a proferir mentiras; cansam-se de praticar a iniqüidade.

6 Vivem no meio da falsidade; pela falsidade recusam conhecer-me, diz o SENHOR.

Ameaças de ruína e exílio

7 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu os acrisolarei e os provarei; porque de que outra maneira procederia eu com a filha do meu povo?

8 Flecha mortífera é a língua deles; falam engano; com a boca fala cada um de paz

23O kad mano galva būtų vandenys, mano akys – ašarų šaltinis! Dieną naktį raudočiau dėl dukters, mano tautos, užmuštųjų.

Jeremijo 9

1O kad galėčiau rasti dykumoje pakelės pastogę! Tada palikčiau savo tautą, galėčiau atsitraukti nuo jų. Visi jie – svetimautojai, sukčių minia.

2„Liežuvis – jų ginklas, įtemptas lankas; melas, o ne tiesa, viešpatauja krašte. Nuo vienos nuodėmės jie skuba prie kitos, bet manęs nepažįsta, – tai VIEŠPATIES žodis. –

3Būkite budrūs kiekvienas su savo kaimynu, nepasitikėkite nė vienu broliu! Kiekvienas brolis gudrauja kaip Jokūbas, kiekvienas kaimynas skleidžia šmeižtus.

4Visi apgaudinėja vienas kitą ir nesako tiesos. Savo liežuviais jie įgudo meluoti, elgiasi nedorai, nebegali gailėtis.

5Smurtas ant smurto, apgaulė ant apgaulės; manęs pripažinti jie nenori“, – tai VIEŠPATIES žodis.

6„Todėl, – taip kalba Galybių VIEŠPATS, – valysiu juos ir bandysiu; ką kita man daryti su dukters, mano tautos, nedorumu?

7Jų liežuvis – mirtina strėlė, apgaulios jų lūpos, apgauli ir kalba. Lūpomis jie kalba

com o seu companheiro, mas no seu interior lhe arma ciladas.

[9] Acaso, por estas coisas não os castigaria? – diz o SENHOR; ou não me vingaria eu de nação tal como esta?

[10] Pelos montes levantarei choro e pranto e pelas pastagens do deserto, lamentação; porque já estão queimadas, e ninguém passa por elas; já não se ouve ali o mugido de gado; tanto as aves dos céus como os animais fugiram e se foram.

[11] Farei de Jerusalém montões de ruínas, morada de chacais; e das cidades de Judá farei uma assolação, de sorte que fiquem desabitadas.

[12] Quem é o homem sábio, que entenda isto, e a quem falou a boca do SENHOR, homem que possa explicar por que razão pereceu a terra e se queimou como deserto, de sorte que ninguém passa por ela?

[13] Respondeu o SENHOR: Porque deixaram a minha lei, que pus perante eles, e não deram ouvidos ao que eu disse, nem andaram nela.

[14] Antes, andaram na dureza do seu coração e seguiram os baalins, como lhes ensinaram os seus pais.

[15] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel: Eis que alimentarei este povo com absinto e lhe darei a beber água venenosa.

[16] Espalhá-los-ei entre nações que nem eles nem seus pais conheceram; e enviarei

su artimu draugiškai, bet širdyje rengia jam pasalas!

[8]Kaip už tai jų nebausti? – tai VIEŠPATIES žodis. – Kaip tokiai tautai nekeršyti?“

[9]Dėl kalnų aš imu verkti ir vaitoti, dėl ganyklų tyruose pradedu raudoti, nes jie nusiaubti; niekas į juos nebekelia kojos, nebegirdėti kaimenių bliovimo. Ir padangių paukščiai, ir žvėrys pabėgo ir dingo.

[10]„Jeruzalę paversiu griuvėsių krūva, šakalų landyne, Judo miestus – baisiu tyrlaukiu, kur niekas negyvena“.

[11]Kuris yra toks išmintingas, kad visa tai suprastų? Tegu paaiškina tas, kuriam paties VIEŠPATIES lūpos kalbėjo: „Kodėl nuniokotas kraštas, išdegintas kaip dykuma, per kurią niekas nebekeliauja?“

[12]VIEŠPATS sako: „Todėl, kad jie atmetė mano Įstatymą, kurį jiems daviau, neklausė mano balso ir nesielgė pagal jį,

[13]bet verčiau elgėsi pagal savo atkaklią širdį ir sekė Baalus, kaip jų tėvai buvo juos išmokę.

[14]Todėl, – taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas, – štai maitinsiu dabar šią tautą kiečiais ir girdysiu nuodingu gėralu.

[15]Išsklaidysiu juos tarp tautų, kurių nei jie, nei jų tėvai nežinojo, ir siųsiu jiems kalaviją, kad juos visiškai sunaikintų“.

a espada após eles, até que eu venha a consumi-los.

[17] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai e chamai carpideiras, para que venham; mandai procurar mulheres hábeis, para que venham.

[18] Apressem-se e levantem sobre nós o seu lamento, para que os nossos olhos se desfaçam em lágrimas, e as nossas pálpebras destilem água.

[19] Porque uma voz de pranto se ouve de Sião: Como estamos arruinados! Estamos sobremodo envergonhados, porque deixamos a terra, e eles transtornaram as nossas moradas.

[20] Ouvi, pois, vós, mulheres, a palavra do SENHOR, e os vossos ouvidos recebam a palavra da sua boca; ensinai o pranto a vossas filhas; e, cada uma à sua companheira, a lamentação.

[21] Porque a morte subiu pelas nossas janelas e entrou em nossos palácios; exterminou das ruas as crianças e os jovens, das praças.

[22] Fala: Assim diz o SENHOR: Os cadáveres dos homens jazerão como esterco sobre o campo e cairão como gavela atrás do segador, e não há quem a recolha.

Conhecer a Deus constitui a glória do homem

[23] Assim diz o SENHOR: Não se glorie o sábio na sua sabedoria, nem o forte, na sua força, nem o rico, nas suas riquezas;

[24] mas o que se gloriar, glorie-se nisto: em me conhecer e saber que eu sou o SENHOR

[16]Taip kalba Galybių VIEŠPATS: „Nagi! Pašaukite raudotojas, kad ateitų. Kvieskite pačias geriausias.

[17]Teskuba ateiti ir pradėti raudą dėl mūsų, kad mūsų akys plūstų ašaromis, nuo blakstienų sruventų kaip vanduo.

[18]Iš Siono girdėti rauda: ‘Kaip baisiai mes nuniokoti! Kokia mums gėda! Palikome kraštą, nes nugriautos mūsų sodybos!’

[19]Klausykitės, moterys, VIEŠPATIES žodžio, teišgirsta jūsų ausys jo lūpų žodį! Pamokykite savo dukteris aimanuoti, tepamoko viena kitą tos raudos.

[20]Mirtis įlipo pro mūsų langus, įsilaužė į mūsų pilis. Ji nušluoja nuo gatvių vaikus, nuo miesto aikščių jaunuolius.

[21]Sakyk: ‘Tai VIEŠPATIES žodis. Užmuštųjų lavonai guli kaip mėšlas dirvoje, tarsi pėdai, kurių nėra kam surinkti paskui pjovėją’“.

Tikroji šlovė

[22]Taip kalba VIEŠPATS: „Išminčius tesididžiuoja savo išmintimi, nei stipruolis tesigiria savo stiprumu, nei turtuolis tesipuikauja savo turtais.

[23]Bet jei kas didžiuotųsi, tesididžiuoja, kad turi išminties pažinti mane, pripažinti, kad

e faço misericórdia, juízo e justiça na terra; porque destas coisas me agrado, diz o SENHOR.

[25] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei a todos os circuncidados juntamente com os incircuncisos:

[26] ao Egito, e a Judá, e a Edom, e aos filhos de Amom, e a Moabe, e a todos os que cortam os cabelos nas têmporas e habitam no deserto; porque todas as nações são incircuncisas, e toda a casa de Israel é incircuncisa de coração.

Jeremias 10

Contraste entre o Senhor e os ídolos

[1] Ouvi a palavra que o SENHOR vos fala a vós outros, ó casa de Israel.

[2] Assim diz o SENHOR: Não aprendais o caminho dos gentios, nem vos espanteis com os sinais dos céus, porque com eles os gentios se atemorizam.

[3] Porque os costumes dos povos são vaidade; pois cortam do bosque um madeiro, obra das mãos do artífice, com machado;

[4] com prata e ouro o enfeitam, com pregos e martelos o fixam, para que não oscile.

[5] Os ídolos são como um espantalho em pepinal e não podem falar; necessitam de quem os leve, porquanto não podem andar. Não tenhais receio deles, pois não podem fazer mal, e não está neles o fazer o bem.

aš esu VIEŠPATS, kuris myli ištikimai, vykdo teisingumą ir teisumą žemėje. Tokiais žmonėmis aš mėgaujuosi“, – tai VIEŠPATIES žodis.

[24]„Žiūrėkite! Ateis dienos, – tai VIEŠPATIES žodis, – kai aš pašauksiu atsiskaityti visus apipjaustytuosius tik kūnu:

[25]Egiptą, Judą, Edomą ir Amoną, Moabą ir dykumos gyventojus, skutančius smilkinius. Juk visos tautos – neapipjaustytos, bet visi Izraelio namai turi neapipjaustytą širdį“.

Jeremijo 10

Dievas ir stabai

[1]Klausykite žodžio, kurį VIEŠPATS pasakė apie jus, Izraelio namai!

[2]Taip kalba VIEŠPATS: „Nemėgdžiokite tautų elgesio, nenuogąstaukite dėl ženklų dangaus skliaute, nors dėl jų tautos ir nuogąstauja.

[3]Ką tautos tiki, tai gryna apgaulė, nes stabas – tik rąstigalis iš miško medžio, išskobtas meistro skaptuku,

[4]papuoštas auksu ar sidabru, prikaltas plaktuku ir vinimis, kad nenugriūtų.

[5]It paukščių baidyklės melionų darže, jie negali kalbėti. Juos reikia nešioti, nes patys jie nepaeina. Nebijokite jų, nes jie negali nei žalos padaryti, nei naudos atnešti“.

[6] Ninguém há semelhante a ti, ó SENHOR; tu és grande, e grande é o poder do teu nome.

[6]Tokio kaip tu, VIEŠPATIE, kito nėra! Didingas tu, didinga tavo vardo galybė!

[7] Quem te não temeria a ti, ó Rei das nações? Pois isto é a ti devido; porquanto, entre todos os sábios das nações e em todo o seu reino, ninguém há semelhante a ti.

[7]Kas gali tavęs nebijoti, tautų Karaliau? Tai pridera tau, nes tarp visų išminčių tautose, visų tautų valdose, tokio kaip tu, kito nėra!

[8] Mas eles todos se tornaram estúpidos e loucos; seu ensino é vão e morto como um pedaço de madeira.

[8]Visi kaip vienas jie be žado ir be jausmo; tad ką jie gali išmokti iš medinių stabų?

[9] Traz-se prata batida de Társis e ouro de Ufaz; os ídolos são obra de artífice e de mãos de ourives; azuis e púrpuras são as suas vestes; todos eles são obra de homens hábeis.

[9]Jie – iš Taršišo atvežtas, plaktuku kalstytas sidabras ir auksas iš Ufazo! Jie – meistro išmonė ir auksakalio rankų darbas. Violetinis ir purpurinis jų apdaras. Visi ligi vieno jie – nagingų amatininkų dirbiniai.

[10] Mas o SENHOR é verdadeiramente Deus; ele é o Deus vivo e o Rei eterno; do seu furor treme a terra, e as nações não podem suportar a sua indignação.

[10]VIEŠPATS – tikrai Dievas, jis – gyvasis Dievas, amžinasis Karalius. Nuo jo pykčio dreba žemė, jo apmaudo nepajėgia pakelti tautos.

[11] Assim lhes direis: Os deuses que não fizeram os céus e a terra desaparecerão da terra e de debaixo destes céus.

[11]Taip sakysite jiems: „Dievai, kurie nei dangaus, nei žemės nesukūrė, pradings nuo žemės ir iš po dangaus skliauto!“

[12] O SENHOR fez a terra pelo seu poder; estabeleceu o mundo por sua sabedoria e com a sua inteligência estendeu os céus.

[12]Jis sukūrė žemę savo galybe, padėjo pasaulio pamatus savo išmintimi, išskleidė dangaus skliautą savo išmone.

[13] Fazendo ele ribombar o trovão, logo há tumulto de águas no céu, e sobem os vapores das extremidades da terra; ele cria os relâmpagos para a chuva e dos seus depósitos faz sair o vento.

[13]Kai sugriaudžia jo balsas, šniokščia vandenys dangaus skliaute. Jis atpučia debesis nuo žemės pakraščių, padaro tviskančius žaibus lietui, išleidžia viesulus iš aptvarų.

[14] Todo homem se tornou estúpido e não tem saber; todo ourives é envergonhado pela imagem que ele mesmo esculpiu; pois

[14]Kiekvienas žmogus – kvailas, nesupratingas; sau pačiam gėdą daro auksakalys savo stabais, nes nuliejo apgaulę, be gyvybės alsavimo.

as suas imagens são mentira, e nelas não há fôlego.

15 Vaidade são, obra ridícula; no tempo do seu castigo, virão a perecer.

15Jie niekam tikę, vien juoko verti. Atėjus jų bausmės metui, išnyks kaip nebuvę.

16 Não é semelhante a estas Aquele que é a Porção de Jacó; porque ele é o Criador de todas as coisas, e Israel é a tribo da sua herança; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

16Nepanaši į juos Jokūbo dalis; jis – visa ko kūrėjas, Izraelis – jo paveldo gentis, o jo vardas – Galybių VIEŠPATS.

Lamento sobre a desolação de Judá

Siaubas krašte

17 Tira do chão a tua trouxa, ó filha de Sião, que moras em lugar sitiado.

17Susidėk ryšulį ir palik kraštą, apgultasis mieste!

18 Porque assim diz o SENHOR: Eis que desta vez arrojarei para fora os moradores da terra e os angustiarei, para que venham a senti-lo.

18Juk taip kalba VIEŠPATS: ,,Štai šį kartą gyventojus tikrai išblokšiu iš krašto, taip prislėgsiu, kad jie pajus!“

19 Ai de mim, por causa da minha ruína! É mui grave a minha ferida; então, eu disse: com efeito, é isto o meu sofrimento, e tenho de suportá-lo.

19Vargas man! Aš žuvęs! Mano žaizda nepagydoma. O aš tariau: „Tai tik liga; aš galiu ją ištverti“.

20 A minha tenda foi destruída, todas as cordas se romperam; os meus filhos se foram e já não existem; ninguém há que levante a minha tenda e lhe erga as lonas.

20Mano palapinė nusiaubta, visos jos virvės nutrauktos. Mano vaikai paliko mane, jų nebėra; niekas mano palapinės nebestatys, nėra, kas išskleistų mano palapinės dangas.

21 Porque os pastores se tornaram estúpidos e não buscaram ao SENHOR; por isso, não prosperaram, e todos os seus rebanhos se acham dispersos.

21Ganytojai buvo kvaili, neieškojo VIEŠPATIES, todėl ir nelydėjo jų sėkmė, o visos jų kaimenės buvo išvaikytos.

22 Eis aí um rumor! Eis que vem grande tumulto da terra do Norte, para fazer das cidades de Judá uma assolação, morada de chacais.

22Klausykis! Girdėti ūžesys! Artėja iš šiaurės baisus sąmyšis, kad paverstų Judo miestus tyrais, šakalų landyne.

Malda

[23] Eu sei, ó SENHOR, que não cabe ao homem determinar o seu caminho, nem ao que caminha o dirigir os seus passos.

[24] Castiga-me, ó SENHOR, mas em justa medida, não na tua ira, para que não me reduzas a nada.

[25] Derrama a tua indignação sobre as nações que não te conhecem e sobre os povos que não invocam o teu nome; porque devoraram a Jacó, devoraram-no, consumiram-no e assolaram a sua morada.

[23]Aš žinau, VIEŠPATIE, kad ne žmogus sau kelią lemia. Žmogus negali nei pasirinkti gyvenimo kelio, nei savo žingsnius gyvenime pakreipti.

[24]Pataisyk mus, VIEŠPATIE, tačiau su saiku, ne su pykčiu, idant niekais mūsų nepaverstum.

[25]Savo pyktį išliek ant tautų, kurios tavęs nepripažįsta, ir ant tų karalijų, kurios tavo vardo nesišaukia. Juk jos surijo Jokūbą, sunaikino jį, nuniokojo jo sodybas!

Jeremias 11

A aliança é violada

[1] Palavra que veio a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo:

[2] Ouve as palavras desta aliança e fala aos homens de Judá e aos habitantes de Jerusalém;

[3] dize-lhes: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Maldito o homem que não atentar para as palavras desta aliança,

[4] que ordenei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da fornalha de ferro, dizendo: dai ouvidos à minha voz e fazei tudo segundo o que vos mando; assim, vós me sereis a mim por povo, e eu vos serei a vós outros por Deus;

[5] para que confirme o juramento que fiz a vossos pais de lhes dar uma terra que manasse leite e mel, como se vê neste dia. Então, eu respondi e disse: amém, ó SENHOR!

[6] Tornou-me o SENHOR: Apregoa todas estas palavras nas cidades de Judá e nas

Jeremijo 11

Nutraukta Sandora

[1]Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis: „Klausykitės šios Sandoros nuostatų!

[2]Paskelbk juos Judo žmonėms ir Jeruzalės gyventojams

[3]sakydamas: ‘Taip kalba VIEŠPATS, Izraelio Dievas. Prakeiktas žmogus, kuris nesilaiko šios Sandoros nuostatų,

[4]nuostatų, kuriais įpareigojau jūsų tėvus tą dieną, kai išvedžiau juos iš Egipto žemės, iš tos geležies lydyklos, būtent: Pakluskite man ir laikykitės jų, kaip įsakiau, kad būtumėte mano tauta, o aš būčiau jūsų Dievas,

[5]idant galėčiau ištesėti priesaiką, kurią daviau jūsų tėvams, jog duosiu jiems kraštą, plūstantį pienu ir medumi, tą kraštą, kurį šiandien turite’“. – „Tikrai taip, VIEŠPATIE!“ – atsakiau.

[6]VIEŠPATS man tarė: „Paskelbk visus šiuos nuostatus Judo miestuose ir

ruas de Jerusalém, dizendo: Ouvi as palavras desta aliança e cumpri-as.

[7] Porque, deveras, adverti a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, até ao dia de hoje, testemunhando desde cedo cada dia, dizendo: dai ouvidos à minha voz.

[8] Mas não atenderam, nem inclinaram o seu ouvido; antes, andaram, cada um, segundo a dureza do seu coração maligno; pelo que fiz cair sobre eles todas as ameaças desta aliança, a qual lhes ordenei que cumprissem, mas não cumpriram.

[9] Disse-me ainda o SENHOR: Uma conspiração se achou entre os homens de Judá, entre os habitantes de Jerusalém.

[10] Tornaram às maldades de seus primeiros pais, que recusaram ouvir as minhas palavras; andaram eles após outros deuses para os servir; a casa de Israel e a casa de Judá violaram a minha aliança, que eu fizera com seus pais.

[11] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que trarei mal sobre eles, de que não poderão escapar; clamarão a mim, porém não os ouvirei.

[12] Então, as cidades de Judá e os habitantes de Jerusalém irão aos deuses a quem eles queimaram incenso e a eles clamarão; porém estes, de nenhuma sorte, os livrarão do tempo do seu mal.

[13] Porque, ó Judá, segundo o número das tuas cidades, são os teus deuses; segundo o número das ruas de Jerusalém,

Jeruzalės gatvėse sakydamas: ‘Klausykite šios Sandoros nuostatų ir vykdykite juos’.

[7]Juk aš primygtinai vis įspėdavau ir įspėdavau jūsų tėvus paklusti man, kai išvedžiau juos iš Egipto žemės, ir nesiliovIau tai daręs iki šios dienos.

[8]Bet jie neklausė, nekreipė nė dėmesio. Visi kaip vienas elgėsi pagal savo nedoros širdies polinkius. Todėl užleidau ant jų visas bausmes pagal šios Sandoros nuostatus, kurių jie nesilaikė, kaip buvau jiems įsakęs“.

[9]VIEŠPATS tarė man: „Judo žmonės ir Jeruzalės gyventojai surengė suokalbį.

[10]Jie grįžo prie nusikaltimų savo protėvių, kurie atsisakė klausyti mano žodžių. Be to, jie nuėjo pas svetimus dievus jų garbinti, o Sandorą, kurią buvau sudaręs su jų tėvais, Izraelio namai ir Judo namai sulaužė“.

[11]Todėl taip kalba VIEŠPATS: „Tikėk manimi, siųsiu jiems nelaimę, kurios jie nepajėgs išvengti. Nors jie manęs šauksis, aš jų negirdėsiu.

[12]Kai Judo miestai ir Jeruzalės gyventojai šauksis dievų, kuriems jie degina aukas, kad gelbėtų, tie dievai nelaimėje jiems nieko nepadės.

[13]Kiek tavo miestų, tiek tavo dievų, Judai! Kiek Jeruzalėje gatvių, tiek aukurų pasistatėte Gėdai, aukurų aukoms Baalui deginti.

levantaste altares para vergonhosa coisa, isto é, para queimares incenso a Baal.

14 Tu, pois, não ores por este povo, nem levantes por eles clamor nem oração; porque não os ouvirei quando eles clamarem a mim, por causa do seu mal.

15 Que direito tem na minha casa a minha amada, ela que cometeu vilezas? Acaso, ó amada, votos e carnes sacrificadas poderão afastar de ti o mal? Então, saltarias de prazer.

16 O SENHOR te chamou de oliveira verde, formosa por seus deliciosos frutos; mas agora, à voz de grande tumulto, acendeu fogo ao redor dela e consumiu os seus ramos.

17 Porque o SENHOR dos Exércitos, que te plantou, pronunciou contra ti o mal, pela maldade que a casa de Israel e a casa de Judá para si mesmas fizeram, pois me provocaram à ira, queimando incenso a Baal.

Conspiração contra Jeremias

18 O SENHOR mo fez saber, e eu o soube; então, me fizeste ver as suas maquinações.

19 Eu era como manso cordeiro, que é levado ao matadouro; porque eu não sabia que tramavam projetos contra mim, dizendo: Destruamos a árvore com seu fruto; a ele cortemo-lo da terra dos viventes, e não haja mais memória do seu nome.

20 Mas, ó SENHOR dos Exércitos, justo Juiz, que provas o mais íntimo do coração,

14O tu nesimelsk už šią tautą! Neužtark jų nei prašymu, nei malda! Aš negirdėsiu, kai jie šauksis manęs savo nelaimės metu“.

15Kokią teisę turi mano mylimoji būti mano Namuose, kai ji daro bjaurius darbus? Ar gali įžadai ir aukų mėsa atitolinti nuo tavęs nelaimę? Argi per juos pabėgsi nuo pavojaus?

16„Žaliuojantis alyvmedis, malonus akims“ – taip VIEŠPATS praminė tave. Bet dabar jis tarsi didžiu perkūno trenksmu padega jo lapus, ir liepsnoja jo šakos.

17Galybių VIEŠPATS, kuris tave pasodino, nutarė siųsti tau nelaimę už nedorus Izraelio ir Judo namų darbus. Degindami aukas Baalui, jie įpykdė mane.

Suokalbis prieš Jeremiją

18VIEŠPATS man tai apreiškė, aš buvau įspėtas. Tik tada tu leidai man permatyti jų užmačias!

19Mat aš buvau lyg patiklus avinėlis, vedamas pjauti, ir net nenujaučiau, kad jie slapta prieš mane mezga sąmokslus: „Sunaikinkime medį su jo vaisiais, išraukime jį iš gyvųjų žemės, kad jo nė vardas nebebūtų minimas“.

20Bet tu, Galybių VIEŠPATIE, sprendi teisingai, ištiri jausmus ir širdį! Leisk man

veja eu a tua vingança sobre eles; pois a ti revelei a minha causa.

21 Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos homens de Anatote que procuram a tua morte e dizem: Não profetizes em o nome do SENHOR, para que não morras às nossas mãos.

22 Sim, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu os punirei; os jovens morrerão à espada, os seus filhos e as suas filhas morrerão de fome.

23 E não haverá deles resto nenhum, porque farei vir o mal sobre os homens de Anatote, no ano da sua punição.

pamatyti, kaip jiems keršysi, nes tau patikėjau savo reikalą!

21Todėl taip kalba VIEŠPATS Anatoto žmonėms, besistengiantiems mane užmušti ir sakantiems: „Nepranašauk VIEŠPATIES vardu, jeigu nenori mirti nuo mūsų rankos“.

22Taigi taip kalba Galybių VIEŠPATS: „Tikėk manimi, nubausiu juos! Jų jauni vyrai kris nuo kalavijo, jų sūnūs ir dukterys mirs iš bado.

23Neliks jiems jokio likučio, nes sukelsiu nelaimę prieš Anatoto žmones – jų pražūties metą“.

Jeremias 12

A queixa de Jeremias

1 Justo és, ó SENHOR, quando entro contigo num pleito; contudo, falarei contigo dos teus juízos. Por que prospera o caminho dos perversos, e vivem em paz todos os que procedem perfidamente?

2 Plantaste-os, e eles deitaram raízes; crescem, dão fruto; têm-te nos lábios, mas longe do coração.

3 Mas tu, ó SENHOR, me conheces, tu me vês e provas o que sente o meu coração para contigo. Arranca-os como as ovelhas para o matadouro e destina-os para o dia da matança.

4 Até quando estará de luto a terra, e se secará a erva de todo o campo? Por causa da maldade dos que habitam nela, perecem os animais e as aves; porquanto dizem: Ele não verá o nosso fim.

A resposta de Deus

Jeremijo 12

Jeremijo skundas

1Teisus tu liktum, VIEŠPATIE, jeigu įsivelčiau į ginčus su tavimi. O vis dėlto turiu nusiskųsti tavimi. Kodėl sėkmė lydi nedorėlius? Kodėl visi sukčiai tarpsta?

2Tu juos pasodinai, ir jie suleido šaknis; vešliai sau auga ir net vaisių neša. Tu jų lūpose, bet toli nuo jų širdies.

3VIEŠPATIE, tu tikrai mane pažįsti; permatai mane, ištiri mano širdį ir žinai, kad ji tavo rankose. Išgaudyk juos kaip avis skerdimui, atskirk juos nuo kitų žudymo dienai.

4Kiek ilgai dar turės kraštas liūdėti ir žolė visur laukuose vysti? Argi turi gaišti gyvuliai ir paukščiai dėl to, kad nedorai elgiasi jo gyventojai? O jie sau sako: „Dievas nemato, ką mes darome!“

Dievo atsakas

[5] Se te fatigas correndo com homens que vão a pé, como poderás competir com os que vão a cavalo? Se em terra de paz não te sentes seguro, que farás na floresta do Jordão?

[5]„Jei lenktynės su pėsčiaisiais tave nuvargino, tai kaip galėsi varžytis su raiteliais? Jei tu jautiesi saugus tik ramiame krašte, tai ką gi darysi Jordano brūzgynuose?

[6] Porque até os teus irmãos e a casa de teu pai, eles próprios procedem perfidamente contigo; eles mesmos te perseguem com fortes gritos. Não te fies deles ainda que te digam coisas boas.

[6]Juk net tavo broliai ir namiškiai klastingai pasielgė su tavimi. Net jie pakeltu balsu rėkia tau už nugaros. Nepasitikėk jais, nors jie ir draugiškai kreiptųsi į tave.

Deus castiga os devastadores do país

[7] Desamparei a minha casa, abandonei a minha herança; a que mais eu amava entreguei na mão de seus inimigos.

[7]Palikau savo Namus, atmečiau savo paveldą. Savo numylėtinę atidaviau jos priešams į rankas.

[8] A minha herança tornou-se-me como leão numa floresta; levantou a voz contra mim; por isso, eu a aborreci.

[8]Mano paties tauta prieš mane atsigręžė kaip liūtas miške. Kadangi ji pakėlė balsą prieš mane, elgiuosi su ja kaip su priešu.

[9] Acaso, é para mim a minha herança ave de rapina de várias cores contra a qual se ajuntam outras aves de rapina? Ide, pois, ajuntai todos os animais do campo, trazei-os para a devorarem.

[9]Mano tauta – lyg paukštis, iš visų pusių puolamas plėšriųjų paukščių. Eikite šen! Rinkitės, visi laukų žvėrys! Ateikite ir rykite!

[10] Muitos pastores destruíram a minha vinha e pisaram o meu quinhão; a porção que era o meu prazer, tornaram-na em deserto.

[10]Daug piemenų nusiaubė mano vynuogyną, nutrypė kojomis mano paveldą. Jie pavertė mano žavųjį lauką apleista dykyne,

[11] Em assolação a tornaram, e a mim clama no seu abandono; toda a terra está devastada, porque ninguém há que tome isso a peito.

[11]padarė jį niūria dykyne; nuniokotas jis guli prieš mane. Visas kraštas nuniokotas, bet nė vienas to neima į širdį.

[12] Sobre todos os altos desnudos do deserto vieram destruidores; porque a espada do SENHOR devora de um a outro extremo da terra; não há paz para ninguém.

[12]Ant visų dykynės kalvų įsikūrė plėšikai, nes VIEŠPATIES kalavijas ryja žemę nuo vieno krašto iki kito. Nėra ramybės žmonėms.

[13] Semearam trigo e segaram espinhos; cansaram-se, mas sem proveito algum. Envergonhados sereis dos vossos frutos, por causa do brasume da ira do SENHOR.

[13]Jie pasėjo kviečius, o pjauna erškėčius; nusiplūkė be jokios naudos. Jie kenčia dėl savo pjūties, dėl liepsnojančio VIEŠPATIES pykčio“.

As finalidades do castigo de Deus

[14] Assim diz o SENHOR acerca de todos os meus maus vizinhos, que se apoderam da minha herança, que deixei ao meu povo de Israel: Eis que os arrancarei da sua terra e a casa de Judá arrancarei do meio deles.

[14]Taip kalba VIEŠPATS: „Turiu šį tą pasakyti visiems savo nedoriems kaimynams, naikinantiems paveldą, kurį daviau savo tautai Izraeliui kaip nuosavybę. Štai išrausiu juos iš jų žemių, o Judo namus išrausiu iš jų tarpo.

[15] E será que, depois de os haver arrancado, tornarei a compadecer-me deles e os farei voltar, cada um à sua herança, cada um à sua terra.

[15]Tačiau kai būsiu išrovęs, vėl pasigailėsiu ir parvesiu kiekvieną į jo paveldą ir į jo kraštą.

[16] Se diligentemente aprenderem os caminhos do meu povo, jurando pelo meu nome: Tão certo como vive o SENHOR, como ensinaram o meu povo a jurar por Baal, então, serão edificados no meio do meu povo.

[16]Ir tuomet, jei iš tikrųjų mokysis eiti mano tautos keliu, jie prisieks mano vardu: ‘Kaip gyvas VIEŠPATS!’ Jie, pirma mokę mano tautą prisiekinėti Baalu, turės vietos mano tautoje.

[17] Mas, se não quiserem ouvir, arrancarei tal nação, arrancá-la-ei e a farei perecer, diz o SENHOR.

[17]Bet jeigu nepaklausys, tą tautą išrausiu ir visiškai sunaikinsiu,“ – tai VIEŠPATIESžodis.

Jeremias 13

O cinto de linho

Jeremijo 13

Palyginimai ir įspėjimai

[1] Assim me disse o SENHOR: Vai, compra um cinto de linho e põe-no sobre os lombos, mas não o metas na água.

[1]Štai ką man sako VIEŠPATS: „Eik ir nusipirk lininį juosmens aprišalą, nešiok jį ant strėnų. Nemerk jo į vandenį“.

[2] Comprei o cinto, segundo a palavra do SENHOR, e o pus sobre os lombos.

[2]Nusipirkau juosmens aprišalą, kaip VIEŠPATS liepė, ir nešiojau ant strėnų.

[3] Então, pela segunda vez me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[3]Mane vėl pasiekė VIEŠPATIESžodis:

[4] Toma o cinto que compraste e que tens sobre os lombos; dispõe-te, vai ao Eufrates e esconde-o ali na fenda de uma rocha.
[5] Fui e escondi-o junto ao Eufrates, como o SENHOR me havia ordenado.
[6] Passados muitos dias, disse-me o SENHOR: Dispõe-te, vai ao Eufrates e toma o cinto que te ordenei escondesses ali.

[7] Fui ao Eufrates, cavei e tomei o cinto do lugar onde o escondera; eis que o cinto se tinha apodrecido e para nada prestava.

[8] Então, me veio a palavra do SENHOR, dizendo:
[9] Assim diz o SENHOR: Deste modo farei também apodrecer a soberba de Judá e a muita soberba de Jerusalém.

[10] Este povo maligno, que se recusa a ouvir as minhas palavras, que caminha segundo a dureza do seu coração e anda após outros deuses para os servir e adorar, será tal como este cinto, que para nada presta.

[11] Porque, como o cinto se apega aos lombos do homem, assim eu fiz apegar-se a mim toda a casa de Israel e toda a casa de Judá, diz o SENHOR, para me serem por povo, e nome, e louvor, e glória; mas não deram ouvidos.

O jarro quebrado

[12] Pelo que dize-lhes esta palavra: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Todo jarro se encherá de vinho; e dir-te-ão: Não

[4]„Pasiimk juosmens aprišalą, kurį nusipirkai ir nešioji, nueik prie Perato ir paslėpk jį uolos plyšyje“.
[5]Nuėjau prie Perato, kaip VIEŠPATSbuvo liepęs, ir paslėpiau jį uolos plyšyje.
[6]Praėjus daug laiko, VIEŠPATSman tarė: „Dabar vėl eik prie Perato ir parsinešk juosmens aprišalą, kurį buvau liepęs ten paslėpti“.
[7]Nuėjau vėl prie Perato, susiieškojau ir pasiėmiau juosmens aprišalą iš tos vietos, kurioje buvau paslėpęs. Žinoma, juosmens aprišalas buvo sutrūnijęs ir niekam tikęs!

[8]Tada mane pasiekėVIEŠPATIES žodis:

[9]„Taip kalba VIEŠPATS. Lygiai taip supūdysiu įžūlųjį Judo išdidumą ir įžūlųjį Jeruzalės išdidumą.
[10]Nedoroji tauta, atsisakanti klausyti mano žodžių, besielgianti pagal savo širdies užsispyrimą, einanti paskui svetimus dievus, jiems tarnaujanti ir juos garbinanti, taps kaip šis juosmens aprišalas, kuris niekam nebetinka.
[11]Kaip juosmens aprišalas priglūsta žmogui prie strėnų, taip aš buvau priglaudęs visus Izraelio namus ir visus Judo namus prie savęs, – tai VIEŠPATIES žodis, – idant jie būtų mano tauta, garsintų mano vardą, garbę ir didingumą. Tačiau jie nenorėjo klausyti.“

[12]„Perduok jiems ir šį žodį: ‘Taip kalba VIEŠPATS, Izraelio Dievas. ‹Vynui skirti ąsočiai pripildomi vyno!› Jeigu jie tau atsakys: ‹Argi mes patys nežinome, kad

sabemos nós muito bem que todo jarro se encherá de vinho?

[13] Mas tu dize-lhes: Assim diz o SENHOR: Eis que eu encherei de embriaguez a todos os habitantes desta terra, e aos reis que se assentam no trono de Davi, e aos sacerdotes, e aos profetas, e a todos os habitantes de Jerusalém.

[14] Fá-los-ei em pedaços, atirando uns contra os outros, tanto os pais como os filhos, diz o SENHOR; não pouparei, não terei pena, nem terei deles compaixão, para que os não destrua.

Apelo e ameaças finais

[15] Ouvi e atentai: não vos ensoberbeçais; porque o SENHOR falou.

[16] Dai glória ao SENHOR, vosso Deus, antes que ele faça vir as trevas, e antes que tropecem vossos pés nos montes tenebrosos; antes que, esperando vós luz, ele a mude em sombra de morte e a reduza à escuridão.

[17] Mas, se isto não ouvirdes, a minha alma chorará em segredo por causa da vossa soberba; chorarão os meus olhos amargamente e se desfarão em lágrimas, porquanto o rebanho do SENHOR foi levado cativo.

[18] Dize ao rei e à rainha-mãe: Humilhai-vos, assentai-vos no chão; porque caiu da vossa cabeça a coroa da vossa glória.

[19] As cidades do Sul estão fechadas, e ninguém há que as abra; todo o Judá foi levado para o exílio, todos cativos.

vynui skirti ąsočiai turėtų būti pripildomi vyno?› –

[13]pasakyk jiems: ‹Taip kalba VIEŠPATS. Saugokitės! Nugirdysiu iki girtumo visus šito krašto gyventojus: karalius, Dovydo soste sėdinčius, kunigus ir pranašus, visus Jeruzalės žmones.

[14]Sudaužysiu juos vieną į kitą, senus ir jaunus drauge, – tai VIEŠPATIES žodis. – Nei gailestingumas, nei užuojauta, nei švelnumas – niekas manęs nesulaikys, kad jų nesunaikinčiau›'".

[15]Klausykitės ir įsidėmėkite! Nesipuikuokite, nes VIEŠPATS kalba!

[16]„Teikite šlovę VIEŠPAČIUI, savo Dievui, kol dar nesutemo, kol dar prieblandoje jūsų kojos neklupinėja ant kupstų, kol dar jūsų lauktoji šviesa nepavirto niūria tamsa, nepersimainė į tamsius debesis.

[17]Bet jeigu jūs į tai nekreipsite dėmesio, išliesiu slapta daug ašarų dėl jūsų išdidumo. Be perstojo plūs mano akys ašaromis, nes VIEŠPATIES kaimenė genama į tremtį.

[18]Sakykite karaliui ir karaliaus motinai: 'Lipkite žemyn nuo savo sostų, sėskitės žemai, nes nukrito nuo jūsų galvų jūsų puikiosios karūnos'.

[19]Negebo miestai apgulti, nėra kam jų gelbėti. Visi Judo žmonės nušluoti į tremtį, visi ištremti.

[20] Levantai os olhos e vede os que vêm do Norte; onde está o rebanho que te foi confiado, o teu lindo rebanho?

[21] Que dirás, quando ele puser por cabeça contra ti aqueles a quem ensinaste a ser amigos? Acaso, não se apoderarão de ti as dores, como à mulher que está de parto?

[22] Quando disseres contigo mesmo: Por que me sobrevieram estas coisas? Então, sabe que pela multidão das tuas maldades se levantaram as tuas fraldas, e os teus calcanhares sofrem violência.

[23] Pode, acaso, o etíope mudar a sua pele ou o leopardo, as suas manchas? Então, poderíeis fazer o bem, estando acostumados a fazer o mal.

[24] Pelo que os espalharei como o restolho, restolho que é arrebatado pelo vento do deserto.

[25] Esta será a tua sorte, a porção que te será medida por mim, diz o SENHOR; pois te esqueceste de mim e confiaste em mentiras.

[26] Assim, também levantarei as tuas fraldas sobre o teu rosto; e aparecerão as tuas vergonhas.

[27] Tenho visto as tuas abominações sobre os outeiros e no campo, a saber, os teus adultérios, os teus rinchos e a luxúria da tua prostituição. Ai de ti, Jerusalém! Até quando ainda não te purificarás?

Jeremias 14

Grande seca em Judá

[20]Pakelk akis, Jeruzale! Pasižiūrėk, kaip jie ateina iš šiaurės! Kurgi ta kaimenė, kuri buvo tau patikėta, kaimenė, kuria taip didžiuojiesi?

[21]Ką tu sakysi, kai užpuls tave kaip užkariautojai tie, kuriuos tu mokei būti meilužiais? Ar nesurems tavęs skausmai, kaip suremia gimdančią moterį?

[22]Kai klausi širdyje: ‘Kodėl man taip atsitiko?’ – žinok, kad dėl savo didžios kaltės esi apnuoginta ir prievartaujama.

[23]Argi gali etiopas pakeisti savo odą, o leopardas – savo dėmes? Tad ar įgudę blogai elgtis galėtumėte daryti gera?

[24]Tarsi vėtomus pelus išblaškysiu juos, dykumos vėjui papūtus!

[25]Toks bus tavo likimas, mano tau atseikėta dalia, – tai VIEŠPATIES žodis, – dėl to, kad mane pamiršai ir pasitikėjai melu.

[26]Aš pats užversiu tavo sijoną tau ant galvos, kad pasirodytų tavo gėda.

[27]Tavo svetimavimą, tavo gašlų žvengimą, tavo begėdišką pasileidimą, jūsų gėdingus darbus aš matau ant kalvų ir laukuose. Ak, vargas tau, Jeruzale, nes tu nenori būti švari! Kiek ilgai?“

Jeremijo 14

Didžioji sausra

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias a respeito da grande seca.

[2] Anda chorando Judá, as suas portas estão abandonadas e, de luto, se curvam até ao chão; e o clamor de Jerusalém vai subindo.

[3] Os seus poderosos enviam os criados a buscar água; estes vão às cisternas e não acham água; voltam com seus cântaros vazios e, decepcionados e confusos, cobrem a cabeça.

[4] Por não ter havido chuva sobre a terra, esta se acha deprimida; e, por isso, os lavradores, decepcionados, cobrem a cabeça.

[5] Até as cervas no campo têm as suas crias e as abandonam, porquanto não há erva.

[6] Os jumentos selvagens se põem nos desnudos altos e, ofegantes, sorvem o ar como chacais; os seus olhos desfalecem, porque não há erva.

Rejeitada a primeira intercessão de Jeremias

[7] Posto que as nossas maldades testificam contra nós, ó SENHOR, age por amor do teu nome; porque as nossas rebeldias se multiplicaram; contra ti pecamos.

[8] Ó Esperança de Israel e Redentor seu no tempo da angústia, por que serias como estrangeiro na terra e como viandante que se desvia para passar a noite?

[9] Por que serias como homem surpreendido, como valente que não pode salvar? Mas tu, ó SENHOR, estás em nosso meio, e somos chamados pelo teu nome; não nos desampares.

[1]VIEŠPATIES žodis Jeremijui apie sausrą.

[2]„Judo karalystė liūdi. Jos miestų vartai sunykę, žmonės guli ant žemės iš sielvarto, o iš Jeruzalės kyla šauksmas.

[3]Jos didžiūnai siunčia tarnus vandens; tie nueina prie talpyklų, bet vandens neranda ir sugrįžta tuščiais ąsočiais. Nusigandę ir sumišę, jie užsidengia galvas.

[4]Sustojo darbas laukuose, nes krašte nebuvo lietaus. Artojai nusigandę, jie užsidengia galvas.

[5]Net briedė laukuose pameta atsivestą jauniklį, nes nėra žolės.

[6]O laukiniai asilai stovi ant plikų kalvų, dvėsuodami kaip šakalai; jų akys apsiblaususios, nes trūksta pašaro“.

[7]Nors mūsų kaltės ir liudija prieš mus, gelbėk, VIEŠPATIE, dėl savo vardo! Nors mūsų atsimetimai nesuskaičiuojami, nors mes nusidėjome tau,

[8]tu – Izraelio viltis, VIEŠPATIE, jo gelbėtojas nelaimėje! Kodėl esi lyg svetimas šiame krašte, lyg pakeleivis, užėjęs tik pernakvoti?

[9]Kodėl esi lyg staigmenos pritrenktas žmogus, lyg galiūnas, negalintis išgelbėti? Juk tu esi tarp mūsų, VIEŠPATIE, tavo vardu mes vadinami; neapleisk mūsų!

[10] Assim diz o SENHOR sobre este povo: Gostam de andar errantes e não detêm os pés; por isso, o SENHOR não se agrada deles, mas se lembrará da maldade deles e lhes punirá o pecado.

[11] Disse-me ainda o SENHOR: Não rogues por este povo para o bem dele.

[12] Quando jejuarem, não ouvirei o seu clamor e, quando trouxerem holocaustos e ofertas de manjares, não me agradarei deles; antes, eu os consumirei pela espada, pela fome e pela peste.

Rejeitada a segunda intercessão de Jeremias

[13] Então, disse eu: Ah! SENHOR Deus, eis que os profetas lhes dizem: Não vereis espada, nem tereis fome; mas vos darei verdadeira paz neste lugar.

[14] Disse-me o SENHOR: Os profetas profetizam mentiras em meu nome, nunca os enviei, nem lhes dei ordem, nem lhes falei; visão falsa, adivinhação, vaidade e o engano do seu íntimo são o que eles vos profetizam.

[15] Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos profetas que, profetizando em meu nome, sem que eu os tenha mandado, dizem que nem espada, nem fome haverá nesta terra: À espada e à fome serão consumidos esses profetas.

[16] O povo a quem eles profetizam será lançado nas ruas de Jerusalém, por causa da fome e da espada; não haverá quem os sepulte, a ele, a suas mulheres, a seus filhos e a suas filhas; porque derramarei sobre eles a sua maldade.

[10]Taip kalba VIEŠPATS šiai tautai: „Iš tikrųjų jie taip mėgsta klaidžioti, kad net savo kojų netausoja. Todėl jie nemieli VIEŠPAČIUI. Dabar jis atmins jų kaltę ir nubaus už jų nuodėmes“.

[11]VIEŠPATS tarė man: „Nesimelsk už šią tautą ir gerovės jai neprašyk!

[12]Kai jie pasninkaus, aš negirdėsiu jų maldavimo, kai aukos deginamąsias aukas ir maisto atnašas, aš jų nepriimsiu. Kalaviju, badu ir maro rykšte padarysiu jiems galą“.

[13]Atsakiau: „Ak, Viešpatie DIEVE! Pranašai jiems žada: ‘Jūs nematysite kalavijo, badas jūsų neužpuls, nes amžiną taiką duosiu jums šioje vietoje’“. –

[14]„Ką pranašai skelbia mano vardu, tai melas! – atsakė man VIEŠPATS. – Jų aš nesiunčiau, įgaliojimo jiems nedaviau, nieko jiems nekalbėjau. Prasimanytus regėjimus, tuščius būrimus, savo pačių vaizduotės apgaulę jie skelbia jums!“

[15]Taip kalbėjo VIEŠPATS: „Pranašai, pranašaujantys mano vardu, nors aš jų nesiunčiau, nesiliaujantys skelbti: ‘Kalavijas ir badas neištiks šio krašto!’ – patys galą gaus nuo kalavijo ir bado.

[16]O žmonės, kuriems jie pranašauja, tysos išmesti Jeruzalės gatvėse, tapę bado ir kalavijo aukomis. Nebus kam laidoti nei jų pačių, nei žmonų, sūnų ir dukterų, nes ant jų išliesiu jų pačių nedorumo atpildą.

[17] Portanto, lhes dirás esta palavra: Os meus olhos derramem lágrimas, de noite e de dia, e não cessem; porque a virgem, filha do meu povo, está profundamente golpeada, de ferida mui dolorosa.

[18] Se eu saio ao campo, eis aí os mortos à espada; se entro na cidade, estão ali os debilitados pela fome; até os profetas e os sacerdotes vagueiam pela terra e não sabem para onde vão.

Rejeitada, em absoluto, a terceira intercessão de Jeremias

[19] Acaso, já de todo rejeitaste a Judá? Ou aborrece a tua alma a Sião? Por que nos feriste, e não há cura para nós? Aguardamos a paz, e nada há de bom; o tempo da cura, e eis o terror.

[20] Conhecemos, ó SENHOR, a nossa maldade e a iniqüidade de nossos pais; porque temos pecado contra ti.

[21] Não nos rejeites, por amor do teu nome; não cubras de opróbrio o trono da tua glória; lembra-te e não anules a tua aliança conosco.

[22] Acaso, haverá entre os ídolos dos gentios algum que faça chover? Ou podem os céus de si mesmos dar chuvas? Não és tu somente, ó SENHOR, nosso Deus, o que

[17]O tu perduosi jiems šį žodį: ‘Tesrūva mano akys ašaromis nakčia ir dieną, be perstojo, nes baisus nuniokojimas ir nepagydoma žaizda nukankino mergelę dukterį, mano tautą.

[18]Išeinu į laukus – štai kritę nuo kalavijo! Ateinu į miestą – štai pasiligoję iš bado! Net pranašas ir kunigas klajoja po kraštą, sutrikę, nežinodami ką daryti’“.

[19]Nejau tu visiškai atmetei Judą? Ar Sionas tapo tau bjaurus? Nejau mus taip pribloškei, kad jau nebėra mums išgydymo? Tikėjomės taikos, bet nieko gera nematyti; laukėme išgydymo, ir štai vien siaubas!

[20]Išpažįstame, VIEŠPATIE, savo nedorumą ir kaltę mūsų tėvų, nes tikrai tau nusidėjome.

[21]Savo vardo dėlei neatmesk mūsų, nepadaryk negarbės savo šlovės sostui! Atmink savo Sandorą su mumis ir nenutrauk jos!

[22]Ar gali kuris iš tautų stabų duoti lietaus? Ar gali pats dangus siųsti būriais lietų? Argi tai ne tu vienas, VIEŠPATIE? Mūsų Dieve, mes dedame viltis į tave, nes tik tu visa tai padarei!

Jeremijo 15

fazes isto? Portanto, em ti esperamos, pois tu fazes todas estas coisas.

Jeremias 15

[1] Disse-me, porém, o SENHOR: Ainda que Moisés e Samuel se pusessem diante de mim, meu coração não se inclinaria para este povo; lança-os de diante de mim, e saiam.

[2] Quando te perguntarem: Para onde iremos? Dir-lhes-ás: Assim diz o SENHOR: O que é para a morte, para a morte; o que é para a espada, para a espada; o que é para a fome, para a fome; e o que é para o cativeiro, para o cativeiro.

[3] Porque os punirei com quatro sortes de castigos, diz o SENHOR: com espada para matar, com cães para os arrastarem e com as aves dos céus e as feras do campo para os devorarem e destruírem.

[4] Entregá-los-ei para que sejam um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra; por causa de Manassés, filho de Ezequias, rei de Judá, por tudo quanto fez em Jerusalém.

[5] Pois quem se compadeceria de ti, ó Jerusalém? Ou quem se entristeceria por ti? Ou quem se desviaria a perguntar pelo teu bem-estar?

[6] Tu me rejeitaste, diz o SENHOR, voltaste para trás; por isso, levantarei a mão contra ti e te destruirei; estou cansado de ter compaixão.

Dievo rūstybė

[1]VIEŠPATS tarė man: „Net jei pats Mozė ir Samuelis man juos užtartų, ir tai mano širdis prie šios tautos nelinktų. Varyk juos man iš akių, tegu jie eina sau!

[2]Jeigu jie klaustų: 'Kur mes eisime?' – atsakyk jiems: 'Taip kalbaVIEŠPATS. Kas paženklintas marui, tas mirs maru; kas paženklintas kalavijui, tas žus nuo kalavijo; kas paženklintas badui, tas mirs nuo bado; kas paženklintas nelaisvei, tas išeis į nelaisvę!

[3]Keturias rykštes nutariau jiems skirti, – tai VIEŠPATIES žodis: kalaviją, kad mirtį neštų, šunis, kad kūnus tąsytų, padangių paukščius ir lauko žvėris, kad surytų ir sudraskytų.

[4]Padarysiu juos siaubu visoms karalystėms žemėje kaip bausmę už tai, ką Judo karalius Manasas, Ezekijo sūnus, padarė Jeruzalėje'.

[5]Kam tavęs bus gaila, Jeruzale, kas tave paguos? Kas sustos tavęs paklausti, kaip gyvuoji?

[6]Tu pati mane atmetei, – tai VIEŠPATIES žodis, – tu pati man atgręžei nugarą. Todėl pakėliau prieš tave ranką, kad tave sunaikinčiau, nes pavargau besigailėdamas.

[7] Cirandei-os com a pá nas portas da terra; desfilhei e destruí o meu povo, mas não deixaram os seus caminhos.

[7]Išvėčiau juos vėtykle po žemės gyvenvietes. Atėmiau vaikus, sunaikinau savo tautą, nes jie atsisakė pasukti iš savo kelių.

[8] As suas viúvas se multiplicaram mais do que as areias dos mares; eu trouxe ao meio-dia um destruidor sobre a mãe de jovens; fiz cair de repente sobre ela angústia e pavor.

[8]Jų našlių buvo daugiau negu jūros smilčių. Atvedžiau jiems – motinoms ir jaunuoliams – niokotoją viduryje dienos. Leidau, kad juos staiga užkluptų sąmyšis ir siaubas.

[9] Aquela que tinha sete filhos desmaiou como para expirar a alma; pôs-se-lhe o sol quando ainda era dia; ela ficou envergonhada e confundida, e os que ficaram dela, eu os entregarei à espada, diante dos seus inimigos, diz o SENHOR.

[9]Septynetą pagimdžiusioji alpsta, merdi, gaudydama orą. Jos saulė nusileido dienai nesibaigus; ji sugėdinta, apimta nevilties. Jų likutį atiduosiu kalavijui, jų priešams į rankas“, – tai VIEŠPATIES žodis.

O Senhor conforta ao seu profeta

Skundas ir atsakas

[10] Ai de mim, minha mãe! Pois me deste à luz homem de rixa e homem de contendas para toda a terra! Nunca lhes emprestei com usura, nem eles me emprestaram a mim com usura; todavia, cada um deles me amaldiçoa.

[10]Vargas man, motina mano, kad pagimdei mane – žmogų, kuris kaltina ir teisia visą kraštą! Aš nei kam skolinau, nei esu kam skolingas, tačiau visi mane keikia.

[11] Disse o SENHOR: Na verdade, eu te fortalecerei para o bem e farei que o inimigo te dirija súplicas no tempo da calamidade e no tempo da aflição.

[11]Bet prisiekiu tau, VIEŠPATIE, kad dėl jų labo tau tarnavau, užtariau tau priešą, pavojaus ir nelaimės ištiktą.

[12] Pode alguém quebrar o ferro, o ferro do Norte, ou o bronze?

[12]„Ar gali kas sutrupinti geležį, ypač geležį iš šiaurės, geležį, maišytą su variu?

[13] Os teus bens e os teus tesouros entregarei gratuitamente ao saque, por todos os teus pecados e em todos os teus territórios.

[13]Tavo turtus ir iždus atiduosiu išgrobti kaip atpildą už tavo nuodėmes, padarytas visose tavo valdose.

[14] Levar-te-ei com os teus inimigos para a terra que não conheces; porque o fogo se acendeu em minha ira e sobre vós arderá.

[14]Padarysiu tave vergu priešų krašte, kurio tu nepažįsti; mano pyktis užkūrė ugnį, kuri jus sudegins“.

[15] Tu, ó SENHOR, o sabes; lembra-te de mim, ampara-me e vinga-me dos meus perseguidores; não me deixes ser arrebatado, por causa da tua longanimidade; sabe que por amor de ti tenho sofrido afrontas.

[16] Achadas as tuas palavras, logo as comi; as tuas palavras me foram gozo e alegria para o coração, pois pelo teu nome sou chamado, ó SENHOR, Deus dos Exércitos.

[17] Nunca me assentei na roda dos que se alegram, nem me regozijei; oprimido por tua mão, eu me assentei solitário, pois já estou de posse das tuas ameaças.

[18] Por que dura a minha dor continuamente, e a minha ferida me dói e não admite cura? Serias tu para mim como ilusório ribeiro, como águas que enganam?

[19] Portanto, assim diz o SENHOR: Se tu te arrependeres, eu te farei voltar e estarás diante de mim; se apartares o precioso do vil, serás a minha boca; e eles se tornarão a ti, mas tu não passarás para o lado deles.

[20] Eu te porei contra este povo como forte muro de bronze; eles pelejarão contra ti, mas não prevalecerão contra ti; porque eu sou contigo para te salvar, para te livrar deles, diz o SENHOR;

[21] Arrebatar-te-ei das mãos dos iníquos, livrar-te-ei das garras dos violentos.

Jeremias 16

A vida solitária do profeta, figura do povo

[15]Ak, tu žinai! VIEŠPATIE, atmink mane! Pasirūpink manimi! Atkeršyk už mane mano persekiotojams! Nepasiduok savo kantrybei! Neleisk man pražūti ir atmink, jog dėl tavęs kenčiu užgauliojimus!

[16]Gavęs tavo žodžius, juos ryte prarijau; tavo žodis atnešė man džiaugsmą ir širdies linksmybę, nes aš tapau tavo, VIEŠPATIE, Galybių Dieve!

[17]Ne man sėdėti minioje, juokauti ir linksmintis. Tavo rankos paliestas vienišas sėdėjau, nes mane pripildei apmaudo.

[18]Kodėl mano skausmui nėra galo, o mano žaizda tokia pikta, jog nesiduoda gydoma? Ak, iš tikrųjų tu man esi klastingas upokšnis, vandenys, kuriais negalima pasitikėti!

[19]Taip kalba VIEŠPATS: „Jei atsigręši, atnaujinsiu tave, ir vėl būsi mano tarnas. Jei tu skelbsi, kas brangu, o ne kas nevertinga, tu vėl būsi tarsi mano lūpos. Tegu jie gręžiasi į tave, o tu nesigręžk į juos!

[20]Tuomet padarysiu tave šiai tautai tvirtu vario mūru. Nors jie ir puls tave, tavęs neįveiks, nes aš esu su tavimi, kad tau padėčiau ir tave gelbėčiau, – tai VIEŠPATIES žodis. –

[21]Išgelbėsiu tave iš nedorėlių rankų, iš negailestingų nagų tave išvaduosiu“.

Jeremijo 16

Viešpats teisia žmones

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Não tomarás mulher, não terás filhos nem filhas neste lugar.

[3] Porque assim diz o SENHOR acerca dos filhos e das filhas que nascerem neste lugar, acerca das mães que os tiverem e dos pais que os gerarem nesta terra:

[4] Morrerão vitimados de enfermidades e não serão pranteados, nem sepultados; servirão de esterco para a terra. A espada e a fome os consumirão, e o seu cadáver servirá de pasto às aves do céu e aos animais da terra.

[5] Porque assim diz o SENHOR: Não entres na casa do luto, não vás a lamentá-los, nem te compadeças deles; porque deste povo retirei a minha paz, diz o SENHOR, a benignidade e a misericórdia.

[6] Nesta terra, morrerão grandes e pequenos e não serão sepultados; não os prantearão, nem se farão por eles incisões, nem por eles se raparão as cabeças.

[7] Não se dará pão a quem estiver de luto, para consolá-lo por causa de morte; nem lhe darão a beber do copo de consolação, pelo pai ou pela mãe.

[8] Nem entres na casa do banquete, para te assentares com eles a comer e a beber.

[9] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que farei cessar neste lugar, perante vós e em vossos

[1]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2]„Neimk sau žmonos ir neturėk nei sūnų, nei dukterų šioje vietoje,

[3]nes VIEŠPATS taip kalbėjo apie sūnus ir dukteris, kurie gims šioje vietoje, ir apie motinas, kurios juos pagimdys, ir apie tėvus, iš kurių jie gims šiame krašte:

[4]jie mirs baisia mirtimi! Neapraudoti ir nepalaidoti jie gulės kaip mėšlas dirvoms tręšti. Kalavijas ir badas juos sudoros. Jų lavonais mis padangių paukščiai ir laukų žvėrys“.

[5]Taip kalba VIEŠPATS: „Neužeik į namus, kur gedima, nedalyvauk jų raudoje, nereikšk jiems užuojautos, nes aš atėmiau iš šios tautos savo ramybę, – tai VIEŠPATIES žodis, – atėmiau malonę ir pasigailėjimą.

[6]Didžiūnai ir varguoliai mirs šiame krašte be laidotuvių ir be raudų. Niekas dėl jų nei draskysis iki kraujo, nei galvą skusis.

[7]Nebus, kas laužytų duoną su liūdinčiu, idant liūdesyje dėl mirusio jį paguostų, nebus, kas pripiltų jam paguodos taurę, kad galėtų išgerti net tėvo ar motinos netekęs.

[8]Nekelk kojos į namus, kur žmonės puotauja, nesėsk su jais už stalo valgyti ir gerti“.

[9]Taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas: „Štai jūsų akyse ir jūsų dienomis nutildysiu šioje vietoje linksmybės ir

dias, a voz de regozijo e a voz de alegria, o canto do noivo e o da noiva.

džiaugsmo garsus, jaunikio ir nuotakos balsus.

[10] Quando anunciares a este povo todas estas palavras e eles te disserem: Por que nos ameaça o SENHOR com todo este grande mal? Qual é a nossa iniqüidade, qual é o nosso pecado, que cometemos contra o SENHOR, nosso Deus?

[10]Kai paskelbsi visa tai šiai tautai ir kai jie ims klausinėti: 'KodėlVIEŠPATS nutarė mus taip baisiai bausti? Kuo mes nusikaltome? Kokia mūsų nuodėmė, kuria nusidėjome VIEŠPAČIUI, mūsų Dievui?' –

[11] Então, lhes responderás: Porque vossos pais me deixaram, diz o SENHOR, e se foram após outros deuses, e os serviram, e os adoraram, mas a mim me deixaram e a minha lei não guardaram.

[11]tu jiems atsakysi: 'Todėl, kad jūsų tėvai mane paliko, – tai VIEŠPATIES žodis. – Jie sekė svetimus dievus, jiems tarnavo ir juos garbino, o mane paliko ir nesilaikė mano Įstatymo.

[12] Vós fizestes pior do que vossos pais; pois eis que cada um de vós anda segundo a dureza do seu coração maligno, para não me dar ouvidos a mim.

[12]Bet jūs, savo ruožtu, elgėtės blogiau negu jūsų tėvai. Taip! Pasižiūrėkite į save: visi kaip vienas elgiatės pagal savo nedoros širdies palinkimus, atsisakydami manęs klausyti.

[13] Portanto, lançar-vos-ei fora desta terra, para uma terra que não conhecestes, nem vós nem vossos pais, onde servireis a outros deuses, de dia e de noite, porque não usarei de misericórdia para convosco.

[13]Išvarysiu jus iš šito krašto į šalį, kurios nei jūs, nei jūsų tėvai nepažinojo. Ten dieną naktį tarnausite kitiems dievams, nes aš tikrai jūsų daugiau nebepasigailėsiu'.

[14] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais se dirá: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel do Egito;

[14]Tačiau štai ateina dienos, – tai VIEŠPATIES žodis, – kai nebebus sakoma: 'Kaip gyvas VIEŠPATS, kuris išvedė izraelitus iš Egipto žemės!' –

[15] mas: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Norte e de todas as terras para onde os tinha lançado. Pois eu os farei voltar para a sua terra, que dei a seus pais.

[15]bet mieliau bus tariama: 'Kaip gyvas VIEŠPATS, kuris išvedė Izraelio vaikus iš Šiaurės krašto ir iš visų kraštų, kuriuose buvo juos išblaškęs'. Parvesiu juos atgal į jų žemę, kurią daviau jų tėvams.

[16] Eis que mandarei muitos pescadores, diz o SENHOR, os quais os pescarão; depois, enviarei muitos caçadores, os

[16]Štai siunčiu daug žvejų, – tai VIEŠPATIES žodis, – kad juos sužvejotų. Paskui pasiųsiu daug medžiotojų, kad juos

quais os caçarão de sobre todos os montes, de sobre todos os outeiros e até nas fendas das rochas.

sumedžiotų visuose kalnuose bei kalvose ir visų uolų urvuose.

[17] Porque os meus olhos estão sobre todos os seus caminhos; ninguém se esconde diante de mim, nem se encobre a sua iniqüidade aos meus olhos.

[17]Visi jų keliai man prieš akis, nuo manęs jie negali pasislėpti, jų kaltė negali būti nuslėpta nuo mano akių.

[18] Primeiramente, pagarei em dobro a sua iniqüidade e o seu pecado, porque profanaram a minha terra com os cadáveres dos seus ídolos detestáveis e encheram a minha herança com as suas abominações.

[18]Atlyginsiu už jų kaltę ir nuodėmę dvigubai, nes jie suteršė mano kraštą šlykščiais savo stabų griaučiais ir pripildė mano paveldą savo netikrų dievų“.

[19] Ó SENHOR, força minha, e fortaleza minha, e refúgio meu no dia da angústia, a ti virão as nações desde os fins da terra e dirão: Nossos pais herdaram só mentiras e coisas vãs, em que não há proveito.

[19]VIEŠPATIE, mano stiprybe, mano tvirtove, mano priebėga pavojaus dieną! Tautos pas tave ateis nuo žemės pakraščių ir tars: ,,Mūsų tėvų palikimas – vien apgaulė, tušti stabai – niekam nenaudingi.

[20] Acaso, fará o homem para si deuses que, de fato, não são deuses?

[20]Argi gali žmogus pasidaryti sau dievų? Ne! Tai ne dievai!“ –

[21] Portanto, eis que lhes farei conhecer, desta vez lhes farei conhecer a minha força e o meu poder; e saberão que o meu nome é SENHOR.

[21]„Tad žiūrėk! Aš juos pamokysiu, visiems laikams jiems parodysiu savo ranką ir savo galybę, kad jie žinotų, jog mano vardas yra VIEŠPATS.

Jeremias 17

O pecado engana e destrói

[1] O pecado de Judá está escrito com um ponteiro de ferro e com diamante pontiagudo, gravado na tábua do seu coração e nas pontas dos seus altares.

[2] Seus filhos se lembram dos seus altares e dos seus postes-ídolos junto às árvores frondosas, sobre os altos outeiros.

Jeremijo 17

Nuodėmė ir bausmė

[1]Judo nuodėmė įrašyta geležine plunksna, įrėžta deimanto antgaliu jų širdies plokštėje ir jų aukurų raguose.

[2]Tuo tarpu jų sūnūs atmena jų aukurus ir šventuosius stulpus po kiekvienu ūksmingu medžiu ir aukštumų alkuose –

[3] Ó monte do campo, os teus bens e todos os teus tesouros darei por presa, como também os teus altos por causa do pecado, em todos os teus territórios!

[4] Assim, por ti mesmo te privarás da tua herança que te dei, e far-te-ei servir os teus inimigos, na terra que não conheces; porque o fogo que acendeste na minha ira arderá para sempre.

[5] Assim diz o SENHOR: Maldito o homem que confia no homem, faz da carne mortal o seu braço e aparta o seu coração do SENHOR!

[6] Porque será como o arbusto solitário no deserto e não verá quando vier o bem; antes, morará nos lugares secos do deserto, na terra salgada e inabitável.

[7] Bendito o homem que confia no SENHOR e cuja esperança é o SENHOR.

[8] Porque ele é como a árvore plantada junto às águas, que estende as suas raízes para o ribeiro e não receia quando vem o calor, mas a sua folha fica verde; e, no ano de sequidão, não se perturba, nem deixa de dar fruto.

[9] Enganoso é o coração, mais do que todas as coisas, e desesperadamente corrupto; quem o conhecerá?

[10] Eu, o SENHOR, esquadrinho o coração, eu provo os pensamentos; e isto para dar a cada um segundo o seu proceder, segundo o fruto das suas ações.

[11] Como a perdiz que choca ovos que não pôs, assim é aquele que ajunta riquezas,

[3]kalnuose ir laukuose. Tavo turtus ir iždus atiduosiu išgrobti kaip atpildą už tavo nuodėmes, padarytas visose tavo valdose.

[4]Dėl savo elgesio prarasi paveldą, kurį tau daviau. Padarysiu tave vergu priešų krašte, kurio tu nepažįsti, nes mano pyktis užkūrė ugnį, kuri degs amžinai“.

[5]Taip kalba VIEŠPATS: „Prakeiktas žmogus, kuris pasitiki žmonėmis ir ieško stiprybės trapiame žmoguje, kai jo širdis nusigręžia nuo VIEŠPATIES.

[6]Toks žmogus – tarsi skurdus tyrų krūmokšnis, be vilties sulaukti ko nors gero, skurstantis sausoje dykumoje, sūrioje žemėje, kur niekas negali gyventi.

[7]Laimingas žmogus, kuris pasitiki VIEŠPAČIU, kurio viltis – tik VIEŠPATS.

[8]Toks žmogus – tarsi medis, pasodintas prie vandens, leidžiantis savo šaknis srovės link, nebijantis kaitros, kai ji užeina; jo lapai nuolat žaliuoja, nepabūgsta sausros metų, nenustoja duoti vaisių.

[9]Širdis už viską vylingesnė ir nepataisomai pasiligojusi. Kas gali ją perprasti?

[10]Tik aš, VIEŠPATS, tiriu širdį, išbandau jausmus, kad kiekvienam atlyginčiau pagal jo elgesį, pagal jo darbų vaisius“.

[11]Žmogus, neteisėtai kraunantis sau turtus, yra kaip kurapka, perinti ne savo dėtus kiaušinius. Turtai paliks jį gyvenimo

mas não retamente; no meio de seus dias, as deixará e no seu fim será insensato.

pusiaukelėje, ir amžiaus pabaigoje jis bus laikomas mulkiu.

Jeremias clama a Deus que o socorra dos seus inimigos

12 Trono de glória enaltecido desde o princípio é o lugar do nosso santuário.

12Šlovės sostas, išaukštintas nuo pat pradžios, – tokia yra mūsų Šventyklos vieta!

Malda

13 Ó SENHOR, Esperança de Israel! Todos aqueles que te deixam serão envergonhados; o nome dos que se apartam de mim será escrito no chão; porque abandonam o SENHOR, a fonte das águas vivas.

13O Izraelio viltie, VIEŠPATIE! Visi, kurie tave palieka, bus sugėdinti; visi, kurie šiame krašte maištauja prieš tave, bus pažeminti, nes jie paliko VIEŠPATĮ, gyvojo vandens šaltinį.

14 Cura-me, SENHOR, e serei curado, salva-me, e serei salvo; porque tu és o meu louvor.

14Gydyk mane, VIEŠPATIE, kad tikrai būčiau išgydytas; gelbėk mane, kad būčiau išgelbėtas, nes tu – mano gyrius.

15 Eis que eles me dizem: Onde está a palavra do SENHOR? Que se cumpra!

15Girdi, ką jie man sako: ,,Kurgi tas VIEŠPATIES žodis? Teišsipildo!“

16 Mas eu não me recusei a ser pastor, seguindo-te; nem tampouco desejei o dia da aflição, tu o sabes; o que saiu dos meus lábios está no teu conhecimento.

16Bet aš nevengiau būti ganytoju tavo tarnyboje; nelaimės dienos aš netroškau. Tu pats gerai žinai, kas buvo mano lūpose; – tau aišku, ką aš sakiau.

17 Não me sejas motivo de terror; meu refúgio és tu no dia do mal.

17Nebūk man siaubas, tu – priebėga nelaimės dieną!

18 Sejam envergonhados os que me perseguem, e não seja eu envergonhado; assombrem-se eles, e não me assombre eu; traze sobre eles o dia do mal e destrói-os com dobrada destruição.

18Tebūna sugėdinti mano persekiotojai, o ne aš! Tenustoja drąsos jie, o ne aš! Siųsk jiems nelaimės dieną, triuškink juos ir triuškink!

A santificação do sábado

19 Assim me disse o SENHOR: Vai, põe-te à porta dos filhos do povo, pela qual entram e saem os reis de Judá, como também a todas as portas de Jerusalém,

Šabo šventimas

19Taip kalba VIEŠPATS: „Nueik, pastovėk Tautos vartuose, pro kuriuos įeina ir išeina Judo karaliai, ir kituose Jeruzalės vartuose

20 e dize-lhes: Ouvi a palavra do SENHOR, vós, reis de Judá, e todo o Judá, e todos os

20ir sakyk: ‘Klausykitės VIEŠPATIES žodžio, Judo karaliai, ir jūs, visa Judo šalis

moradores de Jerusalém que entrais por estas portas.

21 Assim diz o SENHOR: Guardai-vos por amor da vossa alma, não carregueis cargas no dia de sábado, nem as introduzais pelas portas de Jerusalém;

22 não tireis cargas de vossa casa no dia de sábado, nem façais obra alguma; antes, santificai o dia de sábado, como ordenei a vossos pais.

23 Mas não atenderam, não inclinaram os ouvidos; antes, endureceram a cerviz, para não me ouvirem, para não receberem disciplina.

24 Se, deveras, me ouvirdes, diz o SENHOR, não introduzindo cargas pelas portas desta cidade no dia de sábado, e santificardes o dia de sábado, não fazendo nele obra alguma,

25 então, pelas portas desta cidade entrarão reis e príncipes, que se assentarão no trono de Davi, andando em carros e montados em cavalos, eles e seus príncipes, os homens de Judá e os moradores de Jerusalém; e esta cidade será para sempre habitada.

26 Virão das cidades de Judá e dos contornos de Jerusalém, da terra de Benjamim, das planícies, das montanhas e do Sul, trazendo holocaustos, sacrifícios, ofertas de manjares e incenso, oferecendo igualmente sacrifícios de ações de graças na Casa do SENHOR.

27 Mas, se não me ouvirdes, e, por isso, não santificardes o dia de sábado, e

ir Jeruzalės gyventojai, einantys pro šiuos vartus!'“

21Taip kalba VIEŠPATS: „Dėl savęs pačių žiūrėkite, kad neneštumėte nešulių šabo dieną ir nevilktumėte jų pro Jeruzalės vartus.

22Neneškite jokio nešulio iš savo namų šabo dieną ir nesiimkite jokio darbo, bet švęskite šabo dieną, kaip jūsų tėvams įsakiau,

23nors jie neklausė ir nekreipė dėmesio, bet sąmoningai užsispyrę atsisakė klausyti ar būti pamokomi.

24O dabar, jeigu manęs nuoširdžiai paklausysite, – tai VIEŠPATIES žodis, – ir šabo dieną nešulio pro šio miesto vartus nenešite, švęsite šabą ir susilaikysite nuo bet kokio darbo,

25tai pro šio miesto vartus ir toliau žygiuos karaliai, sėdintys Dovydo soste, karietose ar ant arklių, drauge su savo didžiūnais, Judo žmonėmis ir Jeruzalės gyventojais. Šis miestas amžiais bus gyvenamas.

26Čionai ateis žmonės iš Judo miestų ir Jeruzalės apylinkių, iš Benjamino krašto, iš Šefelos, iš kalnų ir iš Negebo su deginamosiomis ir skerdžiamosiomis aukomis, su javų atnašomis, smilkalais ir bendravimo aukomis VIEŠPATIES Namams.

27Bet jeigu jūs neklausote manęs, liepusio švęsti šabą, jeigu velkate nešulius ir einate

carregardes alguma carga, quando entrardes pelas portas de Jerusalém no dia de sábado, então, acenderei fogo nas suas portas, o qual consumirá os palácios de Jerusalém e não se apagará.

pro Jeruzalės vartus šabo dieną, aš padegsiu jos vartus ugnimi, kuri sunaikins Jeruzalės rūmus ir niekada neužges“.

Jeremias 18

O vaso do oleiro

1 Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, dizendo:

2 Dispõe-te, e desce à casa do oleiro, e lá ouvirás as minhas palavras.

3 Desci à casa do oleiro, e eis que ele estava entregue à sua obra sobre as rodas.

4 Como o vaso que o oleiro fazia de barro se lhe estragou na mão, tornou a fazer dele outro vaso, segundo bem lhe pareceu.

5 Então, veio a mim a palavra do SENHOR:

6 Não poderei eu fazer de vós como fez este oleiro, ó casa de Israel? – diz o SENHOR; eis que, como o barro na mão do oleiro, assim sois vós na minha mão, ó casa de Israel.

7 No momento em que eu falar acerca de uma nação ou de um reino para o arrancar, derribar e destruir,

8 se a tal nação se converter da maldade contra a qual eu falei, também eu me arrependerei do mal que pensava fazer-lhe.

9 E, no momento em que eu falar acerca de uma nação ou de um reino, para o edificar e plantar,

10 se ele fizer o que é mau perante mim e não der ouvidos à minha voz, então, me

Jeremijo 18

Puodžiaus indas

1Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis:

2„Kelkis ir eik į puodžiaus dirbtuvę. Ten perduosiu tau, ką noriu pasakyti“.

3Tad aš ir nuėjau į puodžiaus dirbtuvę. Jis kaip tik triūsė prie žiestuvo.

4Jei žiedžiamasis puodas išeidavo nevykęs, kai molis būdavo puodžiaus rankose, jis perdirbdavo molį į kitą puodą, koks jam labiausiai patikdavo.

5Tuomet mane pasiekė VIEŠPATIESžodis:

6„Argi negaliu ir aš su jumis, Izraelio namai, pasielgti kaip šis puodžius? – tai VIEŠPATIES žodis. – Iš tikrųjų kaip molis puodžiaus rankose, taip mano rankoje esate jūs, Izraelio namai.

7Kartais pagrasinu kuriai nors tautai ar karalystei, kad išrausiu ją iš šaknų, suardysiu ir sunaikinsiu,

8bet jei ta tauta, kuriai grasinau, nusigręžia nuo savo nedorumo, aš pakeičiu savo mintį apie bausmę, kuria maniau ją nubausti.

9O kartais pažadu kuriai nors tautai ar karalystei, kad ją stiprinsiu ir duosiu žemės,

10bet jeigu ši tauta elgiasi nedorai mano akyse, neklausydama mano balso, aš

arrependerei do bem que houvera dito lhe faria.

pakeičiu savo mintį apie gera, kuriuo žadėjau ją laiminti.

11 Ora, pois, fala agora aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém, dizendo: Assim diz o SENHOR: Eis que estou forjando mal e formo um plano contra vós outros; convertei-vos, pois, agora, cada um do seu mau proceder e emendai os vossos caminhos e as vossas ações.

11Taigi dabar pasakyk Judo žmonėms ir Jeruzalės gyventojams: ‘Taip kalba VIEŠPATS. Būkite budrūs! Aš rengiu jums nelaimę ir puoselėju užmojį. Grįžkite kiekvienas iš savo nedoro kelio, taisykite savo kelius ir darbus’.

12 Mas eles dizem: Não há esperança, porque andaremos consoante os nossos projetos, e cada um fará segundo a dureza do seu coração maligno.

12Tačiau jie atsakys: ‘Tuščios pastangos! Laikysimės savo užmačių; kiekvienas mūsų elgsis pagal savo nedoros širdies užsispyrimą’“.

Tauta atmeta Viešpatį

13 Portanto, assim diz o SENHOR: Perguntai agora entre os gentios sobre quem ouviu tal coisa. Coisa sobremaneira horrenda cometeu a virgem de Israel!

13Todėl taip kalba VIEŠPATS: „Klauskite tautų, ar kuri yra ką panašaus girdėjusi? Tikrai pasibaisėtinai pasielgė mergelė, Izraelio tauta!

14 Acaso, a neve deixará o Líbano, a rocha que se ergue na planície? Ou faltarão as águas que vêm de longe, frias e correntes?

14Ar akmenys pasitraukia iš dirvų, Libano sniegynai iš uolėtų aukštumų? Ar išsenka trykštančios versmės, šalto vandens kalnų upės?

15 Contudo, todos os do meu povo se têm esquecido de mim, queimando incenso aos ídolos, que os fizeram tropeçar nos seus caminhos e nas veredas antigas, para que andassem por veredas não aterradas;

15Tačiau mano tauta mane pamiršo: ji degina smilkalus niekingiems stabams! Jie išklysta iš savo kelio, iš seniai pramintų takų, ir nori eiti šunkeliais, o ne vieškeliu.

16 para fazerem da sua terra um espanto e objeto de perpétuo assobio; todo aquele que passar por ela se espantará e meneará a cabeça.

16Jie pavertė savo kraštą siaubo vieta, amžina pajuoka; kas tik keliaus per jį, tas pasibaisės ir linguos galvą.

17 Com vento oriental os espalharei diante do inimigo; mostrar-lhes-ei as costas e não o rosto, no dia da sua calamidade.

17Kaip vėjas iš rytų išblaškysiu juos priešų akivaizdoje. Nugarą, o ne veidą aš jiems atgręšiu jų nelaimės dieną“.

O profeta ora contra seus inimigos

Sąmokslas prieš Jeremiją

[18] Então, disseram: Vinde, e forjemos projetos contra Jeremias; porquanto não há de faltar a lei ao sacerdote, nem o conselho ao sábio, nem a palavra ao profeta; vinde, firamo-lo com a língua e não atendamos a nenhuma das suas palavras.

[19] Olha para mim, SENHOR, e ouve a voz dos que contendem comigo.

[20] Acaso, pagar-se-á mal por bem? Pois abriram uma cova para a minha alma. Lembra-te de que eu compareci à tua presença, para interceder pelo seu bem-estar, para desviar deles a tua indignação.

[21] Portanto, entrega seus filhos à fome e ao poder da espada; sejam suas mulheres roubadas dos filhos e fiquem viúvas; seus maridos sejam mortos de peste, e os seus jovens, feridos à espada na peleja.

[22] Ouça-se o clamor de suas casas, quando trouxeres bandos sobre eles de repente. Porquanto abriram cova para prender-me e puseram armadilha aos meus pés.

[23] Mas tu, ó SENHOR, sabes todo o seu conselho contra mim para matar-me; não lhes perdoes a iniqüidade, nem lhes apagues o pecado de diante da tua face; mas sejam derribados diante de ti; age contra eles no tempo da tua ira.

Jeremias 19

A botija quebrada

[1] Assim diz o SENHOR: Vai, compra uma botija de oleiro e leva contigo alguns dos anciãos do povo e dos anciãos dos sacerdotes;

[18]„Eikite šen! – sakė jie. – Surenkime sąmokslą prieš Jeremiją, nes ir be jo niekada nestigs nei kunigų mokymo, nei išminčių patarimo, nei pranašų žodžio. Eikite šen! Sunaikinkime jį jo paties liežuviu; dėmėkimės visa, ką jis sako“.

[19]Atkreipk dėmesį į mane, VIEŠPATIE! Klausykis, ką sako mano priešai!

[20]Ar galima už gera atlyginti piktu? Jie man duobę iškasė, norėdami nužudyti. Atmink, kaip aš stovėjau prieš tave, kalbėdamas dėl jų gero, nukreipdamas nuo jų tavo pyktį!

[21]Todėl atiduok jų vaikus badui, sunaikink juos pačius kalaviju. Tebūna jų žmonos bevaikės ir našlės! Teišguldo jų vyrus maras, o jų jaunuolius – kalavijas kare.

[22]Teaidi šauksmai iš jų trobų, kai tu staiga atvesi niokotojų gaują, nes jie iškasė duobę man pagauti, jie paspendė spąstus mano kojoms.

[23]Bet tu, VIEŠPATIE, gerai žinai visus jų kėslus mane nužudyti. Atgailos už jų nusikaltimą nepriimk, neištrink jų nuodėmės iš savo akių! Parblokšk juos savo akivaizdoje, įpykęs elkis su jais negailestingai!

Jeremijo 19

Sudaužytas ąsotis

[1]Taip kalba VIEŠPATS: „Eik, nusipirk iš puodžiaus molio ąsotį ir pasiėmęs keletą tautos seniūnų bei keletą vyresnių kunigų

[2] sai ao vale do filho de Hinom, que está à entrada da Porta do Oleiro, e apregoa ali as palavras que eu te disser;

[2]nueik į Ben Hinomo slėnį prie pat Šukių vartų. Ten paskelbk žodžius, kuriuos tau sakau.

[3] e dize: Ouvi a palavra do SENHOR, ó reis de Judá e moradores de Jerusalém. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei mal sobre este lugar, e quem quer que dele ouvir retinir-lhe-ão os ouvidos.

[3]Sakyk: ‘Klausykitės VIEŠPATIES žodžio, Judo karaliai ir Jeruzalės gyventojai! Taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas. Štai pasiųsiu šiai vietai tokią nelaimę, jog kiekvienam, kas apie ją išgirs, ims spengti ausyse.

[4] Porquanto me deixaram e profanaram este lugar, queimando nele incenso a outros deuses, que nunca conheceram, nem eles, nem seus pais, nem os reis de Judá; e encheram este lugar de sangue de inocentes;

[4]Tai įvyks dėl to, kad jie mane paliko, šią vietą padarė man svetimą, degindami joje smilkalus kitiems dievams, kurių nei jie, nei jų tėvai nepažinojo. O Judo karaliai šią vietą pripildė nekaltųjų kraujo.

[5] e edificaram os altos de Baal, para queimarem os seus filhos no fogo em holocaustos a Baal, o que nunca lhes ordenei, nem falei, nem me passou pela mente.

[5]Jie pastatė Baalui aukurus, kad galėtų deginti savo sūnus ugnyje kaip deginamąsias aukas Baalui. Tokios aukos aš niekuomet neįsakiau, niekuomet apie ją nekalbėjau, niekuomet jos nė mintyje neturėjau.

[6] Por isso, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que este lugar já não se chamará Tofete, nem vale do filho de Hinom, mas o vale da Matança.

[6]Todėl ateis dienos, – tai VIEŠPATIES žodis, – kai ši vieta nebebus vadinama Tofetu ar Ben Hinomo slėniu, bet Žudynių slėniu.

[7] Porque dissiparei o conselho de Judá e de Jerusalém neste lugar e os farei cair à espada diante de seus inimigos e pela mão dos que procuram tirar-lhes a vida; e darei o seu cadáver por pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

[7]Šioje vietoje sutrupinsiu Judo ir Jeruzalės užmačias, padarysiu, kad jie kris nuo kalavijo, kovodami su savo priešais, kris nuo rankos žmonių, norinčių jų gyvybės. Jų lavonus atiduosiu kaip mitalą padangių paukščiams ir laukų žvėrims.

[8] Porei esta cidade por espanto e objeto de assobios; todo aquele que passar por ela se espantará e assobiará, por causa de todas as suas pragas.

[8]Šį miestą padarysiu siaubo ir paniekos vieta; kiekvienas praeivis baisėsis ir švilps, regėdamas jį ištikusias nelaimes.

[9] Fá-los-ei comer as carnes de seus filhos e as carnes de suas filhas, e cada um comerá a carne do seu próximo, no cerco e na angústia em que os apertarão os seus inimigos e os que buscam tirar-lhes a vida.
[10] Então, quebrarás a botija à vista dos homens que foram contigo
[11] e lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Deste modo quebrarei eu este povo e esta cidade, como se quebra o vaso do oleiro, que não pode mais refazer-se, e os enterrarão em Tofete, porque não haverá outro lugar para os enterrar.
[12] Assim farei a este lugar, diz o SENHOR, e aos seus moradores; e farei desta cidade um Tofete.
[13] As casas de Jerusalém e as casas dos reis de Judá serão imundas como o lugar de Tofete; também todas as casas sobre cujos terraços queimaram incenso a todo o exército dos céus e ofereceram libações a outros deuses.
[14] Voltando, pois, Jeremias de Tofete, lugar para onde o enviara o SENHOR a profetizar, se pôs em pé no átrio da Casa do SENHOR e disse a todo o povo:
[15] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei sobre esta cidade e sobre todas as suas vilas todo o mal que pronunciei contra ela, porque endureceram a cerviz, para não ouvirem as minhas palavras.

Jeremias 20

Amaldiçoado Pasur, que meteu o profeta no tronco

[9]Priversiu juos maitintis jų sūnų ir dukterų kūnais. Taip! Jie maitinsis ir vieni kitų kūnais, verčiami nuožmios apgulos, kuria uždarys juos mieste priešai ir visi kiti, norintys juos sunaikinti’.
[10]Tuomet sudaužyk ąsotį akivaizdoje vyrų, atėjusių su tavimi,
[11]ir sakyk jiems: ‘Taip kalba Galybių VIEŠPATS. Šią tautą ir šį miestą aš sutrupinsiu, kaip puodžius sutrupina indą, jog nebeįmanoma vėl jo sulipdyti. Mirusieji bus laidojami Tofete, nes kitur vietos kapams nebebus.
[12]Taip pasielgsiu su šita vieta ir su jos gyventojais; padarysiu šį miestą kaip Tofetą, – taiVIEŠPATIES žodis. –
[13]Namai Jeruzalėje ir Judo karalių rūmai, visi namai, ant kurių stogų žmonės degino smilkalus visoms dangaus skliauto Galybėms ir aukojo liejamąsias atnašas kitiems dievams, bus suteršti kaip Tofeto vieta’“.
[14]Sugrįžęs iš Tofeto, kur VIEŠPATS buvo jį pasiuntęs pranašauti, Jeremijas nuėjo ir atsistojo Dievo Namų kieme ir kreipėsi į visą tautą:

[15]„Taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas: ‘Tikrai atsiųsiu šiam miestui visas nelaimes, kuriomis jam grasinau, nes jis atstatė savo kietą sprandą ir nenorėjo manęs klausyti’“.

Jeremijo 20

[1] Pasur, filho do sacerdote Imer, que era presidente na Casa do SENHOR, ouviu a Jeremias profetizando estas coisas.

[1]Jeremiją, pranašaujantį šiuos dalykus, išgirdo kunigas Pašhūras, Imero sūnus ir VIEŠPATIES Namų vyriausiasis prievaizdas.

[2] Então, feriu Pasur ao profeta Jeremias e o meteu no tronco que estava na porta superior de Benjamim, na Casa do SENHOR. No dia seguinte, Pasur tirou a Jeremias do tronco.

[2]Pašhūras nuplakdino Jeremiją ir įrakino į trinką, stovėjusią prie Aukštutinių Benjamino vartųVIEŠPATIES Namuose.

[3] Então, lhe disse Jeremias: O SENHOR já não te chama Pasur, e sim Terror-Por-Todos-Os-Lados.

[3]Kitą rytą Pašhūras paleido Jeremiją iš trinkos. Jeremijas tarė jam: „VIEŠPATS vadina tave ne Pašhūru, o Magor Misabibu!”

[4] Pois assim diz o SENHOR: Eis que te farei ser terror para ti mesmo e para todos os teus amigos; estes cairão à espada de seus inimigos, e teus olhos o verão; todo o Judá entregarei nas mãos do rei da Babilônia; este os levará presos à Babilônia e feri-los-á à espada.

[4]Taip kalba VIEŠPATS: „Tikėk manimi, atiduosiu tave siaubui, tave ir visus tavo artimuosius. Savo akimis matysi juos krintant nuo jų priešų kalavijo. O visą Judo kraštą atiduosiu Babilono karaliui į rankas; jis ištrems juos į Babiloną arba išžudys kalaviju.

[5] Também entregarei toda a riqueza desta cidade, todo o fruto do seu trabalho e todas as suas coisas preciosas; sim, todos os tesouros dos reis de Judá entregarei nas mãos de seus inimigos, os quais hão de saqueá-los, tomá-los e levá-los à Babilônia.

[5]Ir visus šio miesto turtus, visa, ką savo triūsu jis įgijo ir brangina, visus Judo karalių iždus atiduosiu jų priešams, kad išplėštų, pasigrobtų ir neštųsi į Babiloną.

[6] E tu, Pasur, e todos os moradores da tua casa ireis para o cativeiro; irás à Babilônia, onde morrerás e serás sepultado, tu e todos os teus amigos, aos quais profetizaste falsamente.

[6]Pašhūrai, tu ir visi tavo namiškiai eisite į tremtį! Keliausi į Babiloną, ten ir mirsi, ten būsi palaidotas tu ir visi tavo artimieji, nes pranašavai jiems melagingai“.

O lamento do profeta

Jeremijo skundas

[7] Persuadiste-me, ó SENHOR, e persuadido fiquei; mais forte foste do que

[7]Tu mane suviliojai, VIEŠPATIE, ir aš leidausi suviliojamas. Tu buvai stipresnis už mane ir nugalėjai. Aš nuolat

eu e prevaleceste; sirvo de escárnio todo o dia; cada um deles zomba de mim.

traukiamas per dantį, kiekvienas šaiposi iš manęs.

8 Porque, sempre que falo, tenho de gritar e clamar: Violência e destruição! Porque a palavra do SENHOR se me tornou um opróbrio e ludíbrio todo o dia.

8Kalbėdamas, turiu rėkti, turiu šaukti: „Smurtas ir skriauda!“ VIEŠPATIES žodis man atnešė nuolatinę užgaulę ir pajuoką.

9 Quando pensei: não me lembrarei dele e já não falarei no seu nome, então, isso me foi no coração como fogo ardente, encerrado nos meus ossos; já desfaleço de sofrer e não posso mais.

9Bet kai sakau: „Užmiršiu jį! Jo vardu daugiau nebekalbėsiu!“ – Jis būna kaip ugnis, įsiliepsnojusi mano širdyje, užsklęsta mano kūne. Visomis jėgomis stengiuosi jį nuslopinti, bet nepajėgiu.

10 Porque ouvi a murmuração de muitos: Há terror por todos os lados! Denunciai, e o denunciaremos! Todos os meus íntimos amigos que aguardam de mim que eu tropece dizem: Bem pode ser que se deixe persuadir; então, prevaleceremos contra ele e dele nos vingaremos.

10Girdžiu minioje šnabždant: „Siaubas visur! Įskųskite jį! Įskųskime jį!“ Juk visi mano bičiuliai laukia, kad žengčiau klaidingą žingsnį: ,,Galbūt jis įsipainios į pinkles; tada jis bus mūsų rankose ir galėsime jam atsikeršyti!“

11 Mas o SENHOR está comigo como um poderoso guerreiro; por isso, tropeçarão os meus perseguidores e não prevalecerão; serão sobremodo envergonhados; e, porque não se houveram sabiamente, sofrerão afronta perpétua, que jamais se esquecerá.

11Bet VIEŠPATS su manimi tarsi galingas gynėjas, todėl mano persekiotojai suklups ir nenugalės. Baisi gėda juos lydės, nes jiems negali pasisekti! Vien amžiną, neužmirštamą negarbę jie užsitraukė.

12 Tu, pois, ó SENHOR dos Exércitos, que provas o justo e esquadrinhas os afetos e o coração, permite veja eu a tua vingança contra eles, pois te confiei a minha causa.

12Galybių VIEŠPATIE, tu ištiri teisųjį, tu permatai jausmus ir širdį; leisk man matyti, kaip jiems keršysi, nes tau patikėjau savo reikalą.

13 Cantai ao SENHOR, louvai ao SENHOR; pois livrou a alma do necessitado das mãos dos malfeitores.

13Giedokite VIEŠPAČIUI, šlovinkite VIEŠPATĮ, nes jis išgelbėjo vargšo gyvybę iš nedorėlių rankų!

Jeremias amaldiçoa o dia de seu nascimento

14 Maldito o dia em que nasci! Não seja bendito o dia em que me deu à luz minha mãe!

14Tebūna prakeikta diena, kurią aš gimiau! Diena, kurią motina mane pagimdė, tenebūna palaiminta!

15 Maldito o homem que deu as novas a meu pai, dizendo: Nasceu-te um filho!, alegrando-o com isso grandemente.

16 Seja esse homem como as cidades que o SENHOR, sem ter compaixão, destruiu; ouça ele clamor pela manhã e ao meio-dia, alarido.

17 Por que não me matou Deus no ventre materno? Por que minha mãe não foi minha sepultura? Ou não permaneceu grávida perpetuamente?

18 Por que saí do ventre materno tão-somente para ver trabalho e tristeza e para que se consumam de vergonha os meus dias?

Jeremias 21

Predita a destruição de Jerusalém por Nabucodonosor

1 Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, quando o rei Zedequias lhe enviou Pasur, filho de Malquias, e o sacerdote Sofonias, filho de Maaséias, dizendo:

2 Pergunta agora por nós ao SENHOR, por que Nabucodonosor, rei da Babilônia, guerreia contra nós; bem pode ser que o SENHOR nos trate segundo todas as suas maravilhas e o faça retirar-se de nós.

3 Então, Jeremias lhes disse: Assim direis a Zedequias:

4 Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Eis que farei retroceder as armas de guerra que estão nas vossas mãos, com que vós

15Tebūna prakeiktas žmogus, kuris pranešė mano tėvui žinią: ,,Berniukas tau gimė! Tu turi sūnų!“ – jį didžiai pradžiugindamas.

16Tebūna tas žmogus kaip miestai, kuriuos išgriovė VIEŠPATS be pasigailėjimo! Tegirdi jis karo šauksmus rytą ir mūšio balsus vidudienį

17dėl to, kad nenužudė manęs įsčiose. Mano motina būtų buvusi mano kapas, jos įsčios būtų likusios amžinai nėščios.

18Kam gi išėjau iš įsčių? Pamatyti vien vargą ir skausmą, baigti savo dienas gėdingai?

Jeremijo 21

Zedekijo ir Jeruzalės likimas

1Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis, kai karalius Zedekijas atsiuntė pas jį Malkijos sūnų Pašhūrą ir Maasėjos sūnų Sofoniją paprašyti:

2„Prašom pasiteirauti VIEŠPATĮ dėl mūsų, nes Babilono karalius Nebukadnecaras mus puola. Gal VIEŠPATS pasielgs su mumis, kaip elgėsi darydamas visus savo nuostabiuosius darbus, ir Nebukadnecaras nuo mūsų pasitrauks“.

3Jeremijas jiems atsakė: „Perduokite atsakymą Zedekijui:

4‘Taip kalba VIEŠPATS, Izraelio Dievas. Atgręšiu prieš jus jūsų pačių ginklus, kuriais priešinatės Babilono karaliui ir

pelejais fora dos muros contra o rei da Babilônia e contra os caldeus, que vos oprimem; tais armas, eu as ajuntarei no meio desta cidade.

chaldėjams, apgulusiems jūsų mūrus. Atvesiu juos į patį miestą.

5 Pelejarei eu mesmo contra vós outros com braço estendido e mão poderosa, com ira, com indignação e grande furor.

5Aš pats kovosiu prieš jus sugniaužtu kumščiu ir galinga ranka, degdamas iš pykčio ir apimtas didžio įniršio!

6 Ferirei os habitantes desta cidade, tanto os homens como os animais; de grande pestilência morrerão.

6Parblokšiu šio miesto gyventojus, žmones ir gyvulius, ir visi išmirs nuo nuožmaus maro.

7 Depois disto, diz o SENHOR, entregarei Zedequias, rei de Judá, e seus servos, e o povo, e quantos desta cidade restarem da pestilência, da espada e da fome na mão de Nabucodonosor, rei da Babilônia, na de seus inimigos e na dos que procuram tirar-lhes a vida; feri-los-á a fio de espada; não os poupará, não se compadecerá, nem terá misericórdia.

7Paskui, – tai VIEŠPATIES žodis, – atiduosiu Judo karalių Zedekiją, jo dvariškius ir žmones, išlikusius šiame mieste po maro, kalavijo ir bado, Babilono karaliui Nebukadnecarui į rankas, į rankas jų priešams, kurie nori juos sunaikinti. Išžudys jie juos kalaviju be gailesčio, be pasigailėjimo, be užuojautos’.

8 A este povo dirás: Assim diz o SENHOR: Eis que ponho diante de vós o caminho da vida e o caminho da morte.

8O šiai tautai sakysi: ‘Taip kalba VIEŠPATS. Žiūrėkite! Duodu jums pasirinkti arba gyvenimo kelią, arba mirties kelią.

9 O que ficar nesta cidade há de morrer à espada, ou à fome, ou de peste; mas o que sair e render-se aos caldeus, que vos cercam, viverá, e a vida lhe será como despojo.

9Kas tik pasiliks šiame mieste, tas mirs nuo kardo, bado ir maro. Bet kas išeis pasiduoti chaldėjams, kurie jus supa, tas išliks gyvas ir išgelbės bent savo gyvybę.’

10 Pois voltei o rosto contra esta cidade, para mal e não para bem, diz o SENHOR; ela será entregue nas mãos do rei da Babilônia, e este a queimará.

10Atsigręžiau į tą miestą jo nelaimei, o ne gerovei, – tai VIEŠPATIES žodis. – Jis bus atiduotas į rankas Babilono karaliui, kuris sunaikins jį ugnimi“.

Pranašavimai karaliams

11 À casa do rei de Judá dirás: Ouvi a palavra do SENHOR!

11Judo karaliaus namams:

[12] Ó casa de Davi, assim diz o SENHOR: Julgai pela manhã justamente e livrai o oprimido das mãos do opressor; para que não seja o meu furor como fogo e se acenda, sem que haja quem o apague, por causa da maldade das vossas ações.

[13] Eis que eu sou contra ti, ó Moradora do vale, ó Rocha da campina, diz o SENHOR; contra vós outros que dizeis: Quem descerá contra nós? Ou: Quem entrará nas nossas moradas?

[14] Castigar-vos-ei segundo o fruto das vossas ações, diz o SENHOR; acenderei fogo na cidade, qual bosque, o qual devorará todos os seus arredores.

Jeremias 22

Profecia contra a casa real de Judá

[1] Assim diz o SENHOR: Desce à casa do rei de Judá, e anuncia ali esta palavra,

[2] e dize: Ouve a palavra do SENHOR, ó rei de Judá, que te assentas no trono de Davi, tu, os teus servos e o teu povo, que entrais por estas portas.

[3] Assim diz o SENHOR: Executai o direito e a justiça e livrai o oprimido das mãos do opressor; não oprimais ao estrangeiro, nem ao órfão, nem à viúva; não façais violência, nem derrameis sangue inocente neste lugar.

[4] Porque, se, deveras, cumprirdes esta palavra, entrarão pelas portas desta casa os reis que se assentarão no trono de Davi, em carros e montados em cavalos, eles, os seus servos e o seu povo.

[12]„Klausykitės VIEŠPATIES žodžio, Dovydo namai! Taip kalba VIEŠPATS: ‘Vykdykite kasdien teisingumą, gelbėkite nuskriaustąjį iš skriaudiko nagų, antraip mano pyktis suliepsnos tarsi ugnis, jis liepsnos, ir niekas jo neužgesins dėl jūsų nedorų darbų.

[13]Aš prieš tave, Slėnio gyvenviete, prieš tave, Uola lomoje! – tai VIEŠPATIES žodis. – Aš prieš jus, kurie sakote: ‹Kas gali mus užpulti? Kas gali įsiveržti į mūsų olas?›

[14]Aš nubausiu jus pagal jūsų darbus! – tai VIEŠPATIES žodis. – Jo miške užkursiu ugnį, kuri suris viską, kas tik yra aplinkui’“.

Jeremijo 22

[1]Taip kalba VIEŠPATS: „Nueik į Judo karaliaus rūmus ir ten perduok šį žodį.

[2]Sakyk: ‘Judo karaliau, sėdintis Dovydo soste, klausykis VIEŠPATIESžodžio tu pats, tavo dvariškiai ir valdiniai, įeinantys pro šiuos vartus!

[3]Taip kalba VIEŠPATS: ‹Darykite, kas teisinga ir teisu! Gelbėkite iš skriaudiko nagų nuskriaustąjį! Nesielkite neteisingai ir neskriauskite svetimšalio, našlaičio ir našlės, nepraliekite nekalto kraujo šioje vietoje.

[4]Jei tikrai jūs vykdysite šį įsakymą, tai pro šiuos rūmų vartus visuomet žygiuos karaliai, sėdintys Dovydo soste. Važiuoti karietose, raiti ant žirgų jie patys, jų dvariškiai ir valdiniai.

[5] Mas, se não derdes ouvidos a estas palavras, juro por mim mesmo, diz o SENHOR, que esta casa se tornará em desolação.

[5]Bet jei šių žodžių neklausysite, – prisiekiu pats savimi! – tai VIEŠPATIES žodis, – šie rūmai pavirs griuvėsių krūva›"".

[6] Porque assim diz o SENHOR acerca da casa do rei de Judá: Tu és para mim Gileade e a cabeça do Líbano; mas certamente farei de ti um deserto e cidades desabitadas.

[6]Taip kalba VIEŠPATS apie Judo karaliaus rūmus: „Nors tu esi man kaip Gileadas, kaip Libano kalnų viršūnė, paversiu tave dykuma, negyvenamu miestu.

[7] Designarei contra ti destruidores, cada um com as suas armas; cortarão os teus cedros escolhidos e lançá-los-ão no fogo.

[7]Prieš tave pasiųsiu naikintojus, ginkluotus savo įnagiais; jie iškirs tavo geriausius kedrus ir sumes juos į liepsnas.

[8] Muitas nações passarão por esta cidade, e dirá cada um ao seu companheiro: Por que procedeu o SENHOR assim com esta grande cidade?

[8]Kai daug pagonių pro šitą miestą eidami klausinės vieni kitus: 'Kodėl gi taip padarė VIEŠPATS tokiam puikiam miestui?' –

[9] Então, se lhes responderá: Porque deixaram a aliança do SENHOR, seu Deus, e adoraram a outros deuses, e os serviram.

[9]jiems bus atsakyta: 'Todėl, kad jie atsimetė nuo Sandoros su VIEŠPAČIU, savo Dievu, garbino kitus dievus ir jiems tarnavo'".

Contra Salum, rei de Judá

[10] Não choreis o morto, nem o lastimeis; chorai amargamente aquele que sai; porque nunca mais tornará, nem verá a terra onde nasceu.

[10]Neverkite mirusiojo, neraudokite jo! Geriau verkite to, kuris išeina, nes jis niekuomet nebegrįš nei savo gimtojo krašto nebematys.

[11] Porque assim diz o SENHOR acerca de Salum, filho de Josias, rei de Judá, que reinou em lugar de Josias, seu pai, e que saiu deste lugar: Jamais tornará para ali.

[11]Taip kalba VIEŠPATS apie Jošijo sūnų Judo karalių Šalumą, kuris buvo savo tėvo Jošijo sosto įpėdinis: „Jis išėjo iš tos vietos ir niekada nebegrįš.

[12] Mas no lugar para onde o levaram cativo morrerá e nunca mais verá esta terra.

[12]Toje vietovėje, į kurią buvo ištremtas, jis mirs. Šio krašto jis niekada nebematys.

Contra Jeoaquim, rei de Judá

[13] Ai daquele que edifica a sua casa com injustiça e os seus aposentos, sem direito!

[13]Vargas tam, kuris statosi namus neteisumu, menes – neteisingumu, kuris

Que se vale do serviço do seu próximo, sem paga, e não lhe dá o salário;

[14] que diz: Edificarei para mim casa espaçosa e largos aposentos, e lhe abre janelas, e forra-a de cedros, e a pinta de vermelhão.

[15] Reinarás tu, só porque rivalizas com outro em cedro? Acaso, teu pai não comeu, e bebeu, e não exercitou o juízo e a justiça? Por isso, tudo lhe sucedeu bem.

[16] Julgou a causa do aflito e do necessitado; por isso, tudo lhe ia bem. Porventura, não é isso conhecer-me? – diz o SENHOR.

[17] Mas os teus olhos e o teu coração não atentam senão para a tua ganância, e para derramar o sangue inocente, e para levar a efeito a violência e a extorsão.

[18] Portanto, assim diz o SENHOR acerca de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá: Não o lamentarão, dizendo: Ai, meu irmão! Ou: Ai, minha irmã! Nem o lamentarão, dizendo: Ai, senhor! Ou: Ai, sua glória!

[19] Como se sepulta um jumento, assim o sepultarão; arrastá-lo-ão e o lançarão para bem longe, para fora das portas de Jerusalém.

[20] Sobe ao Líbano, ó Jerusalém, e clama; ergue a voz em Basã e clama desde Abarim, porque estão esmagados todos os teus amantes.

[21] Falei contigo na tua prosperidade, mas tu disseste: Não ouvirei. Tem sido este o

verčia savo bičiulį jam dirbti be atlygio ir neatiduoda jam jo algos,

[14]kuris sako: ‘Pasistatysiu erdvius rūmus su vėsiomis menėmis’, – platina jų langus, apmuša jų sienas kedro lentomis ir nudažo juos skaisčiai raudonai.

[15]Argi esi karališkesnis, kai kedru varžaisi su karaliais? O tavo tėvas argi nevalgė ir negėrė? Tačiau jis vykdė ir tai, kas teisu ir teisinga, todėl ir lydėjo jį sėkmė.

[16]Jis gynė vargšų ir skurdžių teises, todėl jam ir sekėsi. Ar tai nebuvo tikras manęs pažinimas? – tai VIEŠPATIES žodis. –

[17]O tavo akims ir širdžiai rūpi vien ieškoti naudos, tiktai lieti nekaltųjų kraują, prievartauti ir smurtauti“.

[18]Todėl taip kalba Galybių VIEŠPATS apie Jošijo sūnų, Judo karalių Jehojakimą: „Vargas šiam vyrui! Jo niekas neraudos: ‘Ak, mano broli! Ak, seserie!’ Jo niekas neapverks: ‘Ak, valdove! Ak, didenybe!’

[19]Jo laidotuvės bus kaip asilo; jis bus išvilktas ir išmestas už Jeruzalės vartų.

[20]Užlipk ant Libano kalnų ir klyk, tebūna girdėti tavo balsas Bašane! Klyk nuo Abarimų, nes visi tavo meilužiai sunaikinti!

[21]Kai klestėjai, kreipiausi į tave, tačiau tu atsakei: ‘Neklausysiu!’ Toks buvo tavo

teu caminho, desde a tua mocidade, pois nunca deste ouvidos à minha voz.

kelias nuo pat tavo jaunystės; mano balso tu neklausei!

[22] O vento apascentará todos os teus pastores, e os teus amantes irão para o cativeiro; então, certamente ficarás envergonhada e confundida, por causa de toda a tua maldade.

[22]Visus tavo ganytojus vėjas ganys, o tavo meilužiai eis į tremtį. Tada tikrai būsi sugėdinta ir pažeminta už visus savo nedorus darbus.

[23] Ó tu que habitas no Líbano e fazes o teu ninho nos cedros! Como gemerás quando te vierem as dores e as angústias como da que está de parto!

[23]Tupėdama Libane, kedruose lizdą susisukusi, tu vaitosi, kai užpuls tave kančios, kai surems tave skausmai, kaip suremia gimdyvę!

Contra Jeconias, rei de Judá

[24] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR, ainda que Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, fosse o anel do selo da minha mão direita, eu dali o arrancaria.

[24]Kaip aš gyvas, – tai VIEŠPATIES žodis, – net jeigu Jehojakimo sūnus Konijas, Judo karalius, būtų antspaudo žiedas ant mano dešinės, net nuo ten jį nuplėščiau.

[25] Entregar-te-ei, ó rei, nas mãos dos que procuram tirar-te a vida e nas mãos daqueles a quem temes, a saber, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e nas mãos dos caldeus.

[25]Atiduosiu tave į rankas tiems, kurie ieško tavo gyvybės, į rankas tiems, kurie tau kelia siaubą, į rankas Babilono karaliui Nebukadnecarui ir chaldėjams.

[26] Lançar-te-ei a ti e a tua mãe, que te deu à luz, para outra terra, em que não nasceste; e ali morrereis.

[26]Nublokšiu tave drauge su tavo motina, kuri tave pagimdė, į kitą kraštą, kuriame negimėte, ir ten jūs mirsite.

[27] Mas à terra da qual eles têm saudades, a ela não tornarão.

[27]Į kraštą, į kurį trokš grįžti, jie nebesugrįš.

[28] Acaso, é este Jeconias homem vil, coisa quebrada ou objeto de que ninguém se agrada? Por que foram lançados fora, ele e os seus filhos, e arrojados para a terra que não conhecem?

[28]Ar šis žmogus, Konijas, nėra puodas, šlamštas, skirtas sudaužyti, indas, kurio niekas nenori? Tai kodėl jis ir jo palikuoniai išbloškiami? Kodėl nubloškiami į kraštą, kurio jie nepažįsta?

[29] Ó terra, terra, terra! Ouve a palavra do SENHOR!

[29]O šalie, šalie, šalie! Išgirski VIEŠPATIES žodį!“

[30] Assim diz o SENHOR: Registrai este como se não tivera filhos; homem que não prosperará nos seus dias, e nenhum dos

[30]Taip kalba VIEŠPATS: „Įrašykite šį žmogų kaip bevaikį, nevykėlį per visą gyvenimą! Nė vienam iš jo palikuonių

seus filhos prosperará, para se assentar no trono de Davi e ainda reinar em Judá.

nebepavyks vėl atsisėsti į Dovydo sostą ir valdyti Judo karalystę.

Jeremias 23

Profecia contra os maus pastores

1 Ai dos pastores que destroem e dispersam as ovelhas do meu pasto! – diz o SENHOR.

2 Portanto, assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, contra os pastores que apascentam o meu povo: Vós dispersastes as minhas ovelhas, e as afugentastes, e delas não cuidastes; mas eu cuidarei em vos castigar a maldade das vossas ações, diz o SENHOR.

3 Eu mesmo recolherei o restante das minhas ovelhas, de todas as terras para onde as tiver afugentado, e as farei voltar aos seus apriscos; serão fecundas e se multiplicarão.

4 Levantarei sobre elas pastores que as apascentem, e elas jamais temerão, nem se espantarão; nem uma delas faltará, diz o SENHOR.

Profecia sobre o Renovo de Davi

Jeremias 33.14-16

5 Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que levantarei a Davi um Renovo justo; e, rei que é, reinará, e agirá sabiamente, e executará o juízo e a justiça na terra.

6 Nos seus dias, Judá será salvo, e Israel habitará seguro; será este o seu nome, com que será chamado: SENHOR, Justiça Nossa.

7 Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais dirão: Tão

Jeremijo 23

Mesijo karalystė

1Vargas ganytojams, kurie klaidina ir išblaško mano ganyklos avis!“ – taiVIEŠPATIES žodis.

2Todėl taip kalba VIEŠPATS, Izraelio Dievas, ganytojams, ganantiems jo tautą: „Jūs išblaškėte mano kaimenę ir ja nesirūpinote! Tikėkite manimi, aš bausiu jus už jūsų nedorus darbus, – taiVIEŠPATIES žodis. –

3Aš pats surinksiu savo kaimenės likutį iš visų kraštų, į kuriuos buvau išbloškęs, ir sugrąžinsiu į jų ganyklą. Čia jie bus vaisingi ir dauginsis.

4Paskirsiu jiems ganytojus, kurie juos ganys. Nebereikės jiems daugiau bijoti ir nuogąstauti; nė vienas jų nepradings“, – tai VIEŠPATIESžodis.

5„Tikėkite manimi, – tai VIEŠPATIES žodis, – ateina metas, kai išauginsiu Dovydui teisią Atžalą. Kaip karalius jis viešpataus ir sumaniai vykdys krašte, kas teisinga ir teisu.

6Jo dienomis Judas bus išgelbėtas, ir Izraelis saugiai gyvens. Jis bus vadinamas šitokiu vardu: ‘VIEŠPATS – mūsų teisumas’.

7Todėl žiūrėkite, – tai VIEŠPATIES žodis, – ateina metas, kai nebebus sakoma: ‘Kaip

certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Egito;

8 mas: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir, que trouxe a descendência da casa de Israel da terra do Norte e de todas as terras para onde os tinha arrojado; e habitarão na sua terra.

Contra os falsos profetas

9 Acerca dos profetas. O meu coração está quebrantado dentro de mim; todos os meus ossos estremecem; sou como homem embriagado e como homem vencido pelo vinho, por causa do SENHOR e por causa das suas santas palavras.

10 Porque a terra está cheia de adúlteros e chora por causa da maldição divina; os pastos do deserto se secam; pois a carreira dos adúlteros é má, e a sua força não é reta.

11 Pois estão contaminados, tanto o profeta como o sacerdote; até na minha casa achei a sua maldade, diz o SENHOR.

12 Portanto, o caminho deles será como lugares escorregadios na escuridão; serão empurrados e cairão nele; porque trarei sobre eles calamidade, o ano mesmo em que os castigarei, diz o SENHOR.

13 Nos profetas de Samaria bem vi eu loucura; profetizavam da parte de Baal e faziam errar o meu povo de Israel.

14 Mas nos profetas de Jerusalém vejo coisa horrenda; cometem adultérios, andam com falsidade e fortalecem as mãos dos malfeitores, para que não se convertam cada um da sua maldade; todos eles se tornaram para mim como Sodoma,

gyvas VIEŠPATS, kuris išvedė izraelitus iš Egipto!’ –

8Bet mieliau bus tariama: ‘Kaip gyvas VIEŠPATS, kuris parvedė Izraelio namų palikuonis iš šiaurės krašto ir iš visų kraštų, kuriuose buvau juos išblaškęs, kad jie vėl gyventų savo pačių žemėje’.“

Klaidingi pranašai

9Apie pranašus. Plyšta man širdis krūtinėje, dreba visi mano kaulai. Esu kaip girtas, kaip žmogus, įveiktas vyno, dėl VIEŠPATIES ir dėl jo šventų žodžių.

10Kraštas pilnas svetimautojų; dėl jų suskirdo žemė, išdžiūvo tyrlaukių ganyklos. Jie eiklūs daryti, kas nedora, ir savo narsa piktnaudžiauja.

11„Net kunigai ir pranašai – bedieviai! Net savo Namuose atradau jų nedorybes, – tai VIEŠPATIES žodis. –

12Todėl jų kelias pavirs jiems slidžiu šunkeliu. Tamsoje jie slidinės ir pargrius, nes aš siųsiu jiems nelaimę, kai ateis jų atpildo metas, – tai VIEŠPATIES žodis. –

13Tarp Samarijos pranašų mačiau šlykštų dalyką: jie pranašavo Baalo vardu ir vedė iš kelio mano tautą Izraelį.

14Bet ką matau tarp Jeruzalės pranašų, tai tikrai baisu: jie svetimauja, veidmainiauja, drąsina nedorėlius, daro visa, kad niekas nesigręžtų nuo savo nedorumo. Man jie visi kaip Sodoma, jos gyventojai kaip Gomora“.

e os moradores de Jerusalém, como Gomorra.

15 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca dos profetas: Eis que os alimentarei com absinto e lhes darei a beber água venenosa; porque dos profetas de Jerusalém se derramou a impiedade sobre toda a terra.

15Todėl taip kalba Galybių VIEŠPATS apie pranašus: ,,Štai maitinsiu juos metėlėmis ir girdysiu juos vandeniu su nuodais, nes iš Jeruzalės pranašų bedievybė pasklido po visą kraštą“.

16 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Não deis ouvidos às palavras dos profetas que entre vós profetizam e vos enchem de vãs esperanças; falam as visões do seu coração, não o que vem da boca do SENHOR.

16Taip kalba Galybių VIEŠPATS: ,,Neklausykite, ką tie pranašai jums pranašauja! Jie jus apgaudinėja! Savo pačių vaizduotės regėjimus jie skelbia, o ne žodžius iš VIEŠPATIES lūpų.

17 Dizem continuamente aos que me desprezam: O SENHOR disse: Paz tereis; e a qualquer que anda segundo a dureza do seu coração dizem: Não virá mal sobre vós.

17Be perstojo kartoja mane niekinantiems: ‘VIEŠPATS kalbėjo: Taika garantuota!’ – visiems, sekantiems savavalę širdį, teigia: ‘Neištiks jūsų jokia nelaimė!’“

18 Porque quem esteve no conselho do SENHOR, e viu, e ouviu a sua palavra? Quem esteve atento à sua palavra e a ela atendeu?

18Bet kas dalyvavo VIEŠPATIES taryboje, kad jį regėtų ir jo žodžio klausytųsi? Kas rūpestingai klausėsi jo žodžio, kad jį paskelbtų?

19 Eis a tempestade do SENHOR! O furor saiu, e um redemoinho tempestuou sobre a cabeça dos perversos.

19Žiūrėkite! Atūžia VIEŠPATIES audra! Jo įniršis prasiveržia baisiu viesulo siautuliu, kad išsilietų ant nedorėlių galvų.

20 Não se desviará a ira do SENHOR, até que ele execute e cumpra os desígnios do seu coração; nos últimos dias, entendereis isso claramente.

20VIEŠPATIES įnirtis nesulėtės, kol savo užmojų jis neįvykdys ir neužbaigs. Kai ta diena praeis, jūs aiškiai tai suvoksite.

21 Não mandei esses profetas; todavia, eles foram correndo; não lhes falei a eles; contudo, profetizaram.

21„Šių pranašų aš nesiunčiau, tačiau jie atskubėjo! Aš nieko jiems nekalbėjau, tačiau jie pranašavo!

22 Mas, se tivessem estado no meu conselho, então, teriam feito ouvir as

22Jei jie būtų dalyvavę mano taryboje, tai būtų galėję skelbti mano tautai mano

minhas palavras ao meu povo e o teriam feito voltar do seu mau caminho e da maldade das suas ações.

žodžius, būtų grąžinę juos iš nedoro kelio, nuo jų nedorų darbų.

23 Acaso, sou Deus apenas de perto, diz o SENHOR, e não também de longe?

23Nejau aš Dievas tik tada, kai esu ranka pasiekiamas? – tai VIEŠPATIES žodis, – ir ne Dievas, kai toli?

24 Ocultar-se-ia alguém em esconderijos, de modo que eu não o veja? – diz o SENHOR; porventura, não encho eu os céus e a terra? – diz o SENHOR.

24Ar gali pasislėpti žmogus pakampyje, kad aš jo nematyčiau? – tai VIEŠPATIES žodis. – Argi aš ne tas, kurio pilnas ir dangus, ir žemė?“ – tai VIEŠPATIES žodis.

25 Tenho ouvido o que dizem aqueles profetas, proclamando mentiras em meu nome, dizendo: Sonhei, sonhei.

25„Girdėjau, ką sako pranašai, pranašaują melus mano vardu. ‘Aš sapnavau! – šaukia jie. – Aš sapnavau!’

26 Até quando sucederá isso no coração dos profetas que proclamam mentiras, que proclamam só o engano do próprio coração?

26Kiek ilgai tai tęsis? Ar turi mano vardą širdyje pranašai, pranašaujantys melus ir savo pačių apgaulingas užgaidas?

27 Os quais cuidam em fazer que o meu povo se esqueça do meu nome pelos seus sonhos que cada um conta ao seu companheiro, assim como seus pais se esqueceram do meu nome, por causa de Baal.

27Savo sapnais, kuriuos pasakoja vienas kitam, jie nori priversti mano tautą užmiršti mano vardą, kaip jų tėvai užmiršo mano vardą dėl Baalo.

28 O profeta que tem sonho conte-o como apenas sonho; mas aquele em quem está a minha palavra fale a minha palavra com verdade. Que tem a palha com o trigo? – diz o SENHOR.

28Pranašas, kuris sapnavo sapną, tepasakoja savo sapną! O tas, kuris turi mano žodį, ištikimai jį teskelbia! Ką bendra turi kviečio grūdas su pelais? – Tai VIEŠPATIES žodis. –

29 Não é a minha palavra fogo, diz o SENHOR, e martelo que esmiúça a penha?

29Ar mano žodis nėra kaip ugnis? – tai VIEŠPATIES žodis. – Kaip trupinantis uolą kūjis?

30 Portanto, eis que eu sou contra esses profetas, diz o SENHOR, que furtam as minhas palavras, cada um ao seu companheiro.

30Todėl aš prieš tuos pranašus, – tai VIEŠPATIES žodis, – kurie vagia mano žodžius vienas iš kito.

[31] Eis que eu sou contra esses profetas, diz o SENHOR, que pregam a sua própria palavra e afirmam: Ele disse.

[31]Taip, aš prieš tuos pranašus, – tai VIEŠPATIESžodis, – kurie mala liežuviais, kartodami: 'Taip kalba Viešpats'.

[32] Eis que eu sou contra os que profetizam sonhos mentirosos, diz o SENHOR, e os contam, e com as suas mentiras e leviandades fazem errar o meu povo; pois eu não os enviei, nem lhes dei ordem; e também proveito nenhum trouxeram a este povo, diz o SENHOR.

[32]Taip, aš prieš pranašus, kurie skelbia apgaulingus sapnus, – tai VIEŠPATIES žodis, – ir suvedžioja mano tautą, kartodami savo melus ir tuščiai girdamiesi. Nei aš juos siunčiau, nei įgaliojau! Jie neduoda šiai tautai jokios naudos", – taiVIEŠPATIES žodis.

[33] Quando, pois, este povo te perguntar, ou qualquer profeta, ou sacerdote, dizendo: Qual é a sentença pesada do SENHOR? Então, lhe dirás: Vós sois o peso, e eu vos arrojarei, diz o SENHOR.

[33]„O jei šie žmonės, – ar pranašas, ar kunigas – imtų klausinėti tave: 'Kas ta VIEŠPATIES našta?' – atsakyk jiems: 'Jūs esate ta našta, ir aš jus numesiu!' – tai VIEŠPATIES žodis.

[34] Quanto ao profeta, e ao sacerdote, e ao povo que disser: Sentença pesada do SENHOR, a esse homem eu castigarei e a sua casa.

[34]Jei pranašas ar kunigas, ar kas nors kitas kalbėtų apie 'VIEŠPATIES naštą', tą žmogų ir jo šeimą aš nubausiu.

[35] Antes, direis, cada um ao seu companheiro e cada um ao seu irmão: Que respondeu o SENHOR? Que falou o SENHOR?

[35]Kalbėdami tarpusavyje, jūs šitaip klauskite: 'Kokį atsakymą davėVIEŠPATS?' – arba: 'Ką VIEŠPATS kalbėjo?'

[36] Mas nunca mais fareis menção da sentença pesada do SENHOR; porque a cada um lhe servirá de sentença pesada a sua própria palavra; pois torceis as palavras do Deus vivo, do SENHOR dos Exércitos, o nosso Deus.

[36]Bet posakio 'VIEŠPATIESnašta' daugiau nebeminėkite, nes jis skirtas žmogui, kuriam Viešpats patiki savo žodį. Jei jį minite, iškraipote gyvojo Dievo, Galybių VIEŠPATIES, mūsų Dievo žodžius.

[37] Assim dirás ao profeta: Que te respondeu o SENHOR? Que falou o SENHOR?

[37]Šitaip tu klausi pranašą: 'Ką tau VIEŠPATS atsakė?' – arba: 'Ką kalbėjo VIEŠPATS?'"

[38] Mas, porque dizeis: Sentença pesada do SENHOR, assim o diz o SENHOR: Porque dizeis esta palavra: Sentença pesada do

[38]Bet jeigu klausiate apie „VIEŠPATIES naštą", taiVIEŠPATS šitaip atsako: „Kadangi jūs vartojate posakį

SENHOR (havendo-vos eu proibido de dizerdes esta palavra: Sentença pesada do SENHOR),

‘VIEŠPATIES našta’, nors jums liepiau jo nevartoti,

39 por isso, levantar-vos-ei e vos arrojarei da minha presença, a vós outros e à cidade que vos dei e a vossos pais.

39aš pats nešiu jus kaip naštą ir atstumsiu nuo savęs jus ir miestą, kurį daviau jums ir jūsų tėvams.

40 Porei sobre vós perpétuo opróbrio e eterna vergonha, que jamais será esquecida.

40Paženklinsiu jus amžina gėda, amžina nešlove, kuri niekada nebus užmiršta“.

Jeremias 24

A visão dos dois cestos de figos

1 Fez-me ver o SENHOR, e vi dois cestos de figos postos diante do templo do SENHOR, depois que Nabucodonosor, rei da Babilônia, levou em cativeiro a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, e os príncipes de Judá, e os artífices, e os ferreiros de Jerusalém e os trouxe à Babilônia.

2 Tinha um cesto figos muito bons, como os figos temporãos; mas o outro, ruins, que, de ruins que eram, não se podiam comer.

3 Então, me perguntou o SENHOR: Que vês tu, Jeremias? Respondi: Figos; os figos muito bons e os muito ruins, que, de ruins que são, não se podem comer.

4 A mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

5 Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Do modo por que vejo estes bons figos, assim favorecerei os exilados de Judá, que eu enviei deste lugar para a terra dos caldeus.

Jeremijo 24

Dvi pintinės figų

1VIEŠPATS man parodė dvi figų pintines, padėtas priešais VIEŠPATIESŠventyklą. Tai buvo po to, kai Babilono karalius Nebukadnecaras ištrėmė iš Jeruzalės ir nugabeno į Babiloną Jehojakimo sūnų Judo karalių Jechoniją ir Judo didžiūnus, amatininkus bei meistrus.

2Vienoje pintinėje figos buvo labai geros – ankstyvosios, o kitoje pintinėje – labai prastos, tokios prastos, kad jau nebevalgomos.

3Tada VIEŠPATS man tarė: „Ką tu matai, Jeremijau?“ – „Figas, – atsakiau. – Gerosios figos – labai geros, bet prastosios – labai blogos, tokios blogos, jog jau nebevalgomos“.

4Tuomet išgirdau VIEŠPATIES žodį:

5„Taip kalba VIEŠPATS, Izraelio Dievas. Judo tremtinius, kuriuos išsiunčiau iš šitos vietos į chaldėjų kraštą, aš laikau tokiais gerais kaip šios gerosios figos.

6 Porei sobre eles favoravelmente os olhos e os farei voltar para esta terra; edificá-los-ei e não os destruirei, plantá-los-ei e não os arrancarei.

6Aš rūpinsiuosi jų gerove ir grąžinsiu juos į šį kraštą. Aš atstatysiu juos, o ne griausiu, atsodinsiu juos, o ne rausiu.

7 Dar-lhes-ei coração para que me conheçam que eu sou o SENHOR; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus; porque se voltarão para mim de todo o seu coração.

7Aš duosiu jiems širdį, kad pripažintų, jog aš esu VIEŠPATS. Jie bus mano tauta, o aš būsiu jų Dievas, nes jie visa širdimi sugrįš pas mane.

8 Como se rejeitam os figos ruins, que, de ruins que são, não se podem comer, assim tratarei a Zedequias, rei de Judá, diz o SENHOR, e a seus príncipes, e ao restante de Jerusalém, tanto aos que ficaram nesta terra como aos que habitam na terra do Egito.

8O Judo karalių Zedekiją, jo didžiūnus, Jeruzalės likutį, išlikusį krašte ir apsigyvenusį Egipte, aš laikysiu prastosiomis figomis, tokiomis prastomis, jog jau nebevalgomos, – taip kalba VIEŠPATS. –

9 Eu os farei objeto de espanto, calamidade para todos os reinos da terra; opróbrio e provérbio, escárnio e maldição em todos os lugares para onde os arrojarei.

9Aš padarysiu juos siaubo reginiu visoms žemės karalystėms, gėda, patarle, pajuoka, keiksmu visose vietovėse, į kurias juos išblokšiu.

10 Enviarei contra eles a espada, a fome e a peste, até que se consumam de sobre a terra que lhes dei, a eles e a seus pais.

10Siųsiu jiems kalaviją, badą ir marą, kol jie visiškai pradings iš krašto, kurį daviau jiems ir jų tėvams“.

Jeremias 25

Setenta anos de cativeiro

1 Palavra que veio a Jeremias acerca de todo o povo de Judá, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, ano que era o primeiro de Nabucodonosor, rei da Babilônia,

2 a qual anunciou Jeremias, o profeta, a todo o povo de Judá e a todos os habitantes de Jerusalém, dizendo:

3 Durante vinte e três anos, desde o décimo terceiro de Josias, filho de Amom,

Jeremijo 25

Septyniasdešimtmetė tremtis

1Žodis apie visus Judo gyventojus pasiekė Jeremiją ketvirtais Judo karaliaus Jošijo sūnaus Jehojakimo metais. Tai buvo pirmi Babilono karaliaus Nebukadnecaro metai.

2Tuo žodžiu pranašas Jeremijas kreipėsi į visus Judo žmones ir Jeruzalės gyventojus:

3„Nuo tryliktų Judo karaliaus Amono sūnaus Jošijo metų iki šios dienos, taigi

rei de Judá, até hoje, tem vindo a mim a palavra do SENHOR, e, começando de madrugada, eu vo-la tenho anunciado; mas vós não escutastes.

dvidešimt trejus metus, mane pasiekė VIEŠPATIES žodis. Nesiliaudamas jį skelbiau jums, bet jūs neklausėte.

4 Também, começando de madrugada, vos enviou o SENHOR todos os seus servos, os profetas, mas vós não os escutastes, nem inclinastes os ouvidos para ouvir,

4Nors jūs atsisakėte klausyti ir nenorėjote girdėti, VIEŠPATSnuolat ir be perstojo siuntė pas jus savo tarnus pranašus su šiuo žodžiu:

5 quando diziam: Convertei-vos agora, cada um do seu mau caminho e da maldade das suas ações, e habitai na terra que o SENHOR vos deu e a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.

5‘Prašom gręžtis, visi kaip vienas, nuo savo nedoro kelio ir nuo savo piktų darbų, kad galėtumėte per amžius gyventi žemėje, kurią VIEŠPATS seniai davė jums ir jūsų tėvams.

6 Não andeis após outros deuses para os servirdes e para os adorardes, nem me provoqueis à ira com as obras de vossas mãos; não vos farei mal algum.

6Nesekiokite paskui kitus dievus, netarnaukite jiems ir negarbinkite jų! Neveskite manęs iš kantrybės savo rankų darbais, kad jūsų neužgaučiau.

7 Todavia, não me destes ouvidos, diz o SENHOR, mas me provocastes à ira com as obras de vossas mãos, para o vosso próprio mal.

7Bet manęs jūs neklausėte, – tai VIEŠPATIES žodis, – ir vedėte mane iš kantrybės savo darbais savo pačių skriaudai.

8 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Visto que não escutastes as minhas palavras,

8Todėl, – taip kalba Galybių VIEŠPATS, – kadangi mano žodžių neklausėte,

9 eis que mandarei buscar todas as tribos do Norte, diz o SENHOR, como também a Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo, e os trarei contra esta terra, contra os seus moradores e contra todas estas nações em redor, e os destruirei totalmente, e os porei por objeto de espanto, e de assobio, e de ruínas perpétuas.

9štai aš pasikviesiu visas šiaurės gentis, – tai VIEŠPATIES žodis, – pasikviesiu Babilono karalių Nebukadnecarą, savo tarną. Aš atvesiu jas prieš šį kraštą, prieš jo gyventojus ir prieš visas kaimynines tautas. Sunaikindamas jas, paversiu jas klaiko ir pajuokos reginiu, užtrauksiu joms amžiną gėdą.

10 Farei cessar entre eles a voz de folguedo e a de alegria, e a voz do noivo, e a da

10Nutildysiu visus jų džiaugsmo ir linksmybės garsus, jaunikio ir nuotakos

noiva, e o som das mós, e a luz do candeeiro.

11 Toda esta terra virá a ser um deserto e um espanto; estas nações servirão ao rei da Babilônia setenta anos.

12 Acontecerá, porém, que, quando se cumprirem os setenta anos, castigarei a iniqüidade do rei da Babilônia e a desta nação, diz o SENHOR, como também a da terra dos caldeus; farei deles ruínas perpétuas.

13 Farei que se cumpram sobre aquela terra todas as minhas ameaças que proferi contra ela, tudo quanto está escrito neste livro, que profetizou Jeremias contra todas as nações.

14 Porque também eles serão escravos de muitas nações e de grandes reis; assim, lhes retribuirei segundo os seus feitos e segundo as obras das suas mãos.

O cálice da ira de Deus contra as nações

15 Porque assim me disse o SENHOR, o Deus de Israel: Toma da minha mão este cálice do vinho do meu furor e darás a beber dele a todas as nações às quais eu te enviar.

16 Para que bebam, e tremam, e enlouqueçam, por causa da espada que eu enviarei para o meio delas.

17 Recebi o cálice da mão do SENHOR e dei a beber a todas as nações às quais o SENHOR me tinha enviado:

18 a Jerusalém, às cidades de Judá, aos seus reis e aos seus príncipes, para fazer deles uma ruína, objeto de espanto, de assobio e maldição, como hoje se vê;

balsus, girnų ūžesį, užgesinsiu visus žibintus.

11Visas kraštas bus nusiaubtas, ir liks šiurpi dykynė. Visos tos tautos vergaus Babilono karaliui septyniasdešimt metų.

12O kai bus praėję septyniasdešimt metų, aš nubausiu Babilono karalių ir tautą, chaldėjų kraštą, už jų kaltę, – taiVIEŠPATIES žodis. – Paversiu jų kraštą amžinais tyrlaukiais.

13Įvykdysiu tame krašte visa, kuo esu grūmojęs, visa, kas užrašyta šioje knygoje, ką pranašavo Jeremijas toms tautoms.

14Ir taps jie daugelio tautų ir galingų karalių aukos. Taip atlyginsiu jiems pagal jų darbus ir pagal jų pačių elgesį'".

Dievas teisia tautas

15Štai ką man sako VIEŠPATS, Izraelio Dievas: „Imk šią pykčio vyno kupiną taurę iš mano rankos ir priversk gerti iš jos visas tautas, pas kurias tave siųsiu.

16Jos gers, svirduliuos ir eis iš proto dėl kalavijo, kurį joms siųsiu".

17Aš paėmiau taurę iš VIEŠPATIES rankos ir pagirdžiau iš jos visas tautas, pas kurias mane siuntė VIEŠPATS:

18Jeruzalę ir Judo karalystės miestus drauge su jos karaliais ir didžiūnais, kad paverščiau juos griuvėsiais, siaubo ir

pajuokos reginiu, keiksmažodžiu, kaip šiandien jie yra tapę;

[19] a Faraó, rei do Egito, a seus servos, a seus príncipes e a todo o seu povo;

[19]faraoną, Egipto karalių, jo dvariškius, didžiūnus ir visą tautą

[20] a todo misto de gente, a todos os reis da terra de Uz, a todos os reis da terra dos filisteus, a Asquelom, a Gaza, a Ecrom e ao resto de Asdode;

[20]– vietinius ir svetimtaučius; visus Uco krašto karalius; visus filistinų krašto karalius, Aškelono, Gazos, Ekrono ir Ašdodo likutį;

[21] a Edom, a Moabe e aos filhos de Amom;

[21]Edomą, Moabą ir Amoną;

[22] a todos os reis de Tiro, a todos os reis de Sidom e aos reis das terras dalém do mar;

[22]visus Tyro karalius, visus Sidono karalius, taip pat salų anapus jūros karalius;

[23] a Dedã, a Tema, a Buz e a todos os que cortam os cabelos nas têmporas;

[23]Dedaną, Temą ir Būzą, visus dykumos gyventojus, kurie skutasi smilkinius,

[24] a todos os reis da Arábia e todos os reis do misto de gente que habita no deserto;

[24]visus arabų karalius, visus maišytų tautų karalius, kurie gyvena dykumoje;

[25] a todos os reis de Zinri, a todos os reis de Elão e a todos os reis da Média;

[25]visus Zimrio karalius, visus Elamo karalius, visus medų karalius;

[26] a todos os reis do Norte, os de perto e os de longe, um após outro, e a todos os reinos do mundo sobre a face da terra; e, depois de todos eles, ao rei da Babilônia.

[26]visus šiaurės karalius, artimus ir tolimus, vieną po kito; visas karalystes žemėje. O Šešacho karalius gers paskutinis.

[27] Pois lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Bebei, embebedai-vos e vomitai; caí e não torneis a levantar-vos, por causa da espada que estou enviando para o vosso meio.

[27]„Tada sakyk jiems, – taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas: – 'Gerkite! Pasigerkite ir vemkite, kol pargriūsite ir daugiau nebeatsikelsite nuo kalavijo, kurį jums siųsiu!'

[28] Se recusarem receber o cálice da tua mão para beber, então, lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tereis de bebê-lo.

[28]O jeigu jie atsisakytų imti iš tavo rankos taurę ir gerti, sakyk jiems: 'Taip kalba Galybių VIEŠPATS. Jūs turite gerti!

[29] Pois eis que na cidade que se chama pelo meu nome começo a castigar; e ficareis vós de todo impunes? Não, não ficareis impunes, porque eu chamo a

[29]Pagalvokite! Jei miestui, kuris vadinamas mano vardu, siunčiu bausmę, tai ar jūs galite manyti, kad liksite nenubausti? Ne! Jūs neliksite nenubausti!

espada sobre todos os moradores da terra, diz o SENHOR dos Exércitos.

30 Tu, pois, lhes profetizarás todas estas palavras e lhes dirás: O SENHOR lá do alto rugirá e da sua santa morada fará ouvir a sua voz; rugirá fortemente contra a sua malhada, com brados contra todos os moradores da terra, como o eia! dos que pisam as uvas.

31 Chegará o estrondo até à extremidade da terra, porque o SENHOR tem contenda com as nações, entrará em juízo contra toda carne; os perversos entregará à espada, diz o SENHOR.

32 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que o mal passa de nação para nação, e grande tormenta se levanta dos confins da terra.

33 Os que o SENHOR entregar à morte naquele dia se estenderão de uma a outra extremidade da terra; não serão pranteados, nem recolhidos, nem sepultados; serão como esterco sobre a face da terra.

34 Uivai, pastores, e clamai; revolvei-vos na cinza, vós, donos dos rebanhos, porque já se cumpriram os vossos dias de matardes e dispersardes, e vós mesmos caireis como jarros preciosos.

35 Não haverá refúgio para os pastores, nem salvamento para os donos dos rebanhos.

Pašauksiu kalaviją visiems žemės gyventojams’, – tai Galybių VIEŠPATIES žodis.

30O tu, kaip pranašas, visus šiuos žodžius paskelbk jiems ir pasakyk: ‘Sugriaudžia VIEŠPATS iš aukštybių, iš savo šventojo būsto jis griaudžia. Garsiai aidi jo griausmas savo kaimenei, tarsi vynuoges traiškančiųjų šauksmas.

31Visus žemės gyventojus ligi pačių jos pakraščių apima sąmyšis, nes VIEŠPATS kaltina tautas, teisia visą žmoniją; nedorėliai bus atiduoti kalavijui’“, – tai VIEŠPATIES žodis.

32Taip kalba Galybių VIEŠPATS: „Žiūrėkite! Nelaimė sėlina iš tautos į tautą, galinga audra kyla nuo žemės pakraščių“.

33Tą dieną tie, kuriuos VIEŠPATS nužudė, gulės išmėtyti po visą pasaulį, nuo vieno krašto iki kito. Niekas jų neraudos, niekas nerinks nuo žemės ir nelaidos. Gulės jie kaip mėšlas dirvoje.

34Vaitokite, ganytojai, ir aimanuokite! Dulkėse raitykitės, kaimenės vadai, nes atėjo jūsų skerdynių metas, ir jūs krisite kaip rinktiniai avinai.

35Jokios užuovėjos nebus ganytojams nei kur gelbėtis kaimenės vadams.

[36] Eis o grito dos pastores, o uivo dos donos dos rebanhos! Porque o SENHOR está destruindo o pasto deles.

[37] Porque as suas malhadas pacíficas serão devastadas, por causa do brasume da ira do SENHOR.

[38] Saiu da sua morada como o filho de leão; porque a terra deles foi posta em ruínas, por causa do furor da espada e por causa do brasume da ira do SENHOR.

[36]Klausykite! Ganytojai aimanuoja, kaimenės vadai vaitoja, nes VIEŠPATS niokoja jų ganyklą,

[37]nuščiuvo jų ramios ganyklos nuo VIEŠPATIES įniršio.

[38]Tarsi liūtas jis paliko savo guolį, ir jų kraštas tapo siaubo reginiu nuo nuožmaus kalavijo, nuo VIEŠPATIES pykčio liepsnų.

Jeremias 26

Jeremias ameaçado de morte

[1] No princípio do reinado de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR:

[2] Assim diz o SENHOR: Põe-te no átrio da Casa do SENHOR e dize a todas as cidades de Judá, que vêm adorar à Casa do SENHOR, todas as palavras que eu te mando lhes digas; não omitas nem uma palavra sequer.

[3] Bem pode ser que ouçam e se convertam, cada um do seu mau caminho; então, me arrependerei do mal que intento fazer-lhes por causa da maldade das suas ações.

[4] Dize-lhes, pois: Assim diz o SENHOR: Se não me derdes ouvidos para andardes na minha lei, que pus diante de vós,

[5] para que ouvísseis as palavras dos meus servos, os profetas, que, começando de madrugada, vos envio, posto que até aqui não me ouvistes,

[6] então, farei que esta casa seja como Siló e farei desta cidade maldição para todas as nações da terra.

Jeremijo 26

Pranašui gresia mirtis

[1]Judo karaliaus Jošijo sūnaus Jehojakimo valdymo pradžioje Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2]„Taip kalba VIEŠPATS. Stovėk VIEŠPATIESNamų kieme. Skelbk visiems Judo miestų žmonėms, ateinantiems melstis įVIEŠPATIES Namus, visa, ką tau įsakau paskelbti. Nieko nepraleisk!

[3]Galbūt jie paklausys ir sugrįš iš savo nedoro kelio. Tuomet apgailėsiu ir aš savo mintį apie nelaimę, kuria ketinu juos bausti už nedorus darbus.

[4]Sakyk jiems: ‘Taip kalba VIEŠPATS. Jei neklausysite manęs, nesielgsite pagal mokymą, kurį jums daviau,

[5]neklausysite žodžių mano tarnų pranašų, kuriuos siunčiu primygtinai ir be perstojo, nors niekada jų ir neklausėte,

[6]tai pasielgsiu su šiais Namais kaip su Šiloju, o šį miestą padarysiu keiksmažodžiu visoms žemės tautoms’“.

[7] Os sacerdotes, os profetas e todo o povo ouviram a Jeremias, quando proferia estas palavras na Casa do SENHOR.

[8] Tendo Jeremias acabado de falar tudo quanto o SENHOR lhe havia ordenado que dissesse a todo o povo, lançaram mão dele os sacerdotes, os profetas e todo o povo, dizendo: Serás morto.

[9] Por que profetizas em nome do SENHOR, dizendo: Será como Siló esta casa, e esta cidade, desolada e sem habitantes? E ajuntou-se todo o povo contra Jeremias, na Casa do SENHOR.

[10] Tendo os príncipes de Judá ouvido estas palavras, subiram da casa do rei à Casa do SENHOR e se assentaram à entrada da Porta Nova da Casa do SENHOR.

[11] Então, os sacerdotes e os profetas falaram aos príncipes e a todo o povo, dizendo: Este homem é réu de morte, porque profetizou contra esta cidade, como ouvistes com os vossos próprios ouvidos.

[12] Falou Jeremias a todos os príncipes e a todo o povo, dizendo: O SENHOR me enviou a profetizar contra esta casa e contra esta cidade todas as palavras que ouvistes.

[13] Agora, pois, emendai os vossos caminhos e as vossas ações e ouvi a voz do SENHOR, vosso Deus; então, se arrependerá o SENHOR do mal que falou contra vós outros.

[7]Kunigai, pranašai ir visi žmonės klausėsi Jeremijo, skelbiančio visus žodžius VIEŠPATIES Namuose.

[8]Jeremijui baigus skelbti visa, ką VIEŠPATSjam buvo įsakęs paskelbti visai tautai, kunigai ir pranašai drauge su žmonėmis pastvėrė jį šaukdami: „Tu vertas mirties!

[9]Kaip drįsti pranašautiVIEŠPATIES vardu: ‘Šiems Namams bus kaip Šilojui!’ – ir: ‘Tas miestas bus sunaikintas, liks be gyventojų’!“ Žmonių minia spietėsi apie JeremijąVIEŠPATIES Namuose.

[10]Išgirdę apie visa tai, Judo didžiūnai palypėjo iš karaliaus rūmų įVIEŠPATIES Namus ir susėdo savo krėsluose teisti VIEŠPATIES Namų Naujuosiuose vartuose.

[11]Kunigai ir pranašai pareiškė didžiūnams ir visai miniai: „Tas žmogus turi būti nubaustas mirtimi, nes, kaip patys savo ausimis girdėjote, pranašavo prieš šį miestą!“

[12]Jeremijas atsakė didžiūnams ir visiems žmonėms: „Pats VIEŠPATS pasiuntė mane pranašauti šiems Namams ir šiam miestui visa, ką jūs girdėjote.

[13]O dabar taisykite savo kelius ir darbus, klausykite VIEŠPATIES, savo Dievo, balso, kadVIEŠPATS apgailėtų savo mintį apie nelaimę, kuria jums grasina.

[14] Quanto a mim, eis que estou nas vossas mãos; fazei de mim o que for bom e reto segundo vos parecer.
[15] Sabei, porém, com certeza que, se me matardes a mim, trareis sangue inocente sobre vós, sobre esta cidade e sobre os seus moradores; porque, na verdade, o SENHOR me enviou a vós outros, para me ouvirdes dizer-vos estas palavras.

[16] Então, disseram os príncipes e todo o povo aos sacerdotes e aos profetas: Este homem não é réu de morte, porque em nome do SENHOR, nosso Deus, nos falou.

[17] Também se levantaram alguns dentre os anciãos da terra e falaram a toda a congregação do povo, dizendo:
[18] Miqueias, o morastita, profetizou nos dias de Ezequias, rei de Judá, e falou a todo o povo de Judá, dizendo: Assim disse o SENHOR dos Exércitos: Sião será lavrada como um campo, Jerusalém se tornará em montões de ruínas, e o monte do templo, numa colina coberta de mato.

[19] Mataram-no, acaso, Ezequias, rei de Judá, e todo o Judá? Antes, não temeu este ao SENHOR, não implorou o favor do SENHOR? E o SENHOR não se arrependeu do mal que falara contra eles? E traríamos nós tão grande mal sobre a nossa alma?

A execução do profeta Urias

[20] Também houve outro homem, Urias, filho de Semaías, de Quiriate-Jearim, que profetizava em nome do SENHOR e profetizou contra esta cidade e contra esta

[14]Žinoma, aš jūsų rankose. Darykite su manimi, kas atrodo gera ir teisinga jūsų akyse.

[15]Tačiau gerai pagalvokite: nužudydami mane, užsitraukiate nekaltą kraują patys sau, miestui ir jo gyventojams, nes VIEŠPATS iš tikrųjų siuntė mane pas jus, kad išgirstumėte visus šiuos žodžius“.

[16]Tada didžiūnai ir minia pareiškė kunigams ir pranašams: „Tas žmogus neturi būti baudžiamas mirties bausme! VIEŠPATIES, mūsų Dievo, vardu jis mums kalbėjo!“
[17]Dabar pakilo keletas krašto seniūnų ir kreipėsi į visą susirinkusią minią, sakydami:
[18]„Kadaise, Judo karaliaus Ezekijo dienomis, Michėjas iš Morešeto pranašavo ir skelbė visai Judo tautai: ‘Taip kalba Galybių VIEŠPATS. Sionas bus nuartas kaip dirva, Jeruzalė taps griuvėsių krūvomis, o Šventyklos kalnas – gūbriu miške’.
[19]Argi Judo karalius Ezekijas ir kas nors Judo karalystėje pasmerkė jį mirčiai? Juk jie verčiau pabijojo VIEŠPATIES ir stengėsi rasti jo malonę, idant VIEŠPATS pergalvotų savo mintį apie nelaimę, kuria buvo jiems grasinęs! O mes patys sau darome mirtiną skriaudą!“

Pranašo Ūrijo likimas

[20]Tuomet buvo ir kitas žmogus, pranašaujantis Dievo vardu, Šemajo sūnus Ūrijas iš Kirjat Jearimų. Jis pranašavo

terra, segundo todas as palavras de Jeremias.

[21] Ouvindo o rei Jeoaquim, e todos os seus valentes, e todos os príncipes as suas palavras, procurou o rei matá-lo; mas, ouvindo isto Urias, temeu, fugiu e foi para o Egito.

[22] O rei Jeoaquim, porém, enviou a Elnatã, filho de Acbor, ao Egito e com ele outros homens.

[23] Eles tiraram a Urias do Egito e o trouxeram ao rei Jeoaquim; este mandou feri-lo à espada e lançar-lhe o cadáver nas sepulturas da plebe.

[24] Porém a influência de Aicão, filho de Safã, protegeu a Jeremias, para que o não entregassem nas mãos do povo, para ser morto.

Jeremias 27

Os canzis simbólicos

[1] No princípio do reinado de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, veio da parte do SENHOR esta palavra a Jeremias:

[2] Assim me disse o SENHOR: Faze correias e canzis e põe-nos ao pescoço.

[3] E envia outros ao rei de Edom, ao rei de Moabe, ao rei dos filhos de Amom, ao rei de Tiro e ao rei de Sidom, por intermédio dos mensageiros que vieram a Jerusalém ter com Zedequias, rei de Judá.

[4] Ordena-lhes que digam aos seus senhores: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Assim direis a vossos senhores:

visai tą pat, ką Jeremijas tam miestui ir tam kraštui.

[21]Karalius Jehojakimas, drauge su visais savo pareigūnais ir didžiūnais išgirdęs jo žodžius, norėjo jį nubausti mirtimi. Bet Ūrijas, tai išgirdęs, iš baimės pabėgo į Egiptą.

[22]O karalius Jehojakimas pasiuntė Egiptan Achboro sūnų Elnataną su būriu vyrų.

[23]Jie paėmė Ūriją iš Egipto ir parvedė pas karalių Jehojakimą, o šis įsakė nužudyti jį kalaviju ir kūną išmesti į prastuomenės kapines.

[24]Ir tik dėl to, kad Šafano sūnus Ahikamas parėmė Jeremiją, jis nebuvo atiduotas miniai į rankas užmušti.

Jeremijo 27

Raginimas paklusti

[1]Judo karaliaus Jošijo sūnaus Zedekijo valdymo pradžioje Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2]„Taip kalba VIEŠPATS. Pasidaryk pavalkus ir jungą ir užsidėk ant sprando.

[3]Paskui pasiųsk juos Edomo, Moabo, Amono, Tyro ir Sidono karaliams per pasiuntinius, atvykusius pas Judo karalių Zedekiją.

[4]Įpareigok juos savo valdovams pranešti: ‘Taip kalba GalybiųVIEŠPATS, Izraelio Dievas, taip ir jūs kalbėsite savo valdovams.

5 Eu fiz a terra, o homem e os animais que estão sobre a face da terra, com o meu grande poder e com o meu braço estendido, e os dou àquele a quem for justo.

5Aš tas, kuris didžia jėga ir rankos galybe sukūrė žemę drauge su žmonija ir gyvūnija joje, ir duodu ją, kam noriu.

6 Agora, eu entregarei todas estas terras ao poder de Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo; e também lhe dei os animais do campo para que o sirvam.

6O dabar aš šiuos visus kraštus atidaviau savo tarnui Babilono karaliui Nebukadnecarui į rankas. Atidaviau net lauko žvėris, kad jam tarnautų.

7 Todas as nações servirão a ele, a seu filho e ao filho de seu filho, até que também chegue a vez da sua própria terra, quando muitas nações e grandes reis o fizerem seu escravo.

7Visos tautos bus pavaldžios jam, jo sūnui ir vaikaičiui, kol ateis ir jo kraštui laikas, kai jį patį daug tautų ir galingi karaliai pavergs.

8 Se alguma nação e reino não servirem o mesmo Nabucodonosor, rei da Babilônia, e não puserem o pescoço debaixo do jugo do rei da Babilônia, a essa nação castigarei com espada, e com fome, e com peste, diz o SENHOR, até que eu a consuma pela sua mão.

8Tuo tarpu jei kuri tauta ar karalystė nenorės būti pavaldi Babilono karaliui Nebukadnecarui ir savo sprando po Babilono karaliaus jungu nenulenks, tą tautą lankysiu, – tai VIEŠPATIES žodis, – kalaviju, badu ir maru, kol juos sunaikinsiu jo ranka.

9 Não deis ouvidos aos vossos profetas e aos vossos adivinhos, aos vossos sonhadores, aos vossos agoureiros e aos vossos encantadores, que vos falam, dizendo: Não servireis o rei da Babilônia.

9O jūs neklausykite savo pranašų, žynių ir svajotojų, burtininkų ir raganių, kurie nesiliauja jums sakę: ‹Nebūkite pavaldūs Babilono karaliui!›

10 Porque eles vos profetizam mentiras para vos mandarem para longe da vossa terra, e para que eu vos expulse, e pereçais.

10Jie pranašauja jums melagystę, idant atstumtų jus nuo savo žemės, nes aš išblokšiu jus, ir jūs žūsite.

11 Mas a nação que meter o pescoço sob o jugo do rei da Babilônia e o servir, eu a deixarei na sua terra, diz o SENHOR, e lavrá-la-á e habitará nela.

11O tautą, kuri palenks savo sprandą po Babilono karaliaus jungu ir bus jam pavaldi, paliksiu jos žemėje, – tai VIEŠPATIESžodis, – dirbti ir gyventi’.

12 Falei a Zedequias, rei de Judá, segundo todas estas palavras, dizendo: Metei o pescoço no jugo do rei da Babilônia, servi-o, a ele e ao seu povo, e vivereis.

13 Por que morrerias tu e o teu povo, à espada, à fome e de peste, como o SENHOR disse com respeito à nação que não servir ao rei da Babilônia?

14 Não deis ouvidos às palavras dos profetas, que vos dizem: Não servireis ao rei da Babilônia. É mentira o que eles vos profetizam.

15 Porque não os enviei, diz o SENHOR, e profetizam falsamente em meu nome, para que eu vos expulse e pereçais, vós e eles que vos profetizam.

16 Também falei aos sacerdotes e a todo este povo, dizendo: Assim diz o SENHOR: Não deis ouvidos às palavras dos vossos profetas que vos profetizam, dizendo: Eis que os utensílios da Casa do SENHOR voltarão em breve da Babilônia. É mentira o que eles vos profetizam.

17 Não lhes deis ouvidos, servi ao rei da Babilônia e vivereis; por que se tornaria esta cidade em desolação?

18 Porém, se são profetas, e se a palavra do SENHOR está com eles, que orem ao SENHOR dos Exércitos, para que os utensílios que ficaram na Casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém não sejam levados para a Babilônia.

12Ir Judo karaliui Zedekijui kalbu visai tais pačiais žodžiais: ‘Palenkite savo sprandus po Babilono karaliaus jungu, būkite pavaldūs jam ir jo tautai, kad išliktumėte gyvi.

13Kodėl gi tu ir tavo tauta turėtumėte žūti nuo kalavijo, bado ir maro, kaip VIEŠPATS grasė tautai, kuri nepasiduoda Babilono karaliui?

14Neklausykite žodžių tų pranašų, kurie nesiliauja sakę: ‹Nebūkite pavaldūs Babilono karaliui!› – nes jie jums pranašauja melagystę.

15Ne, aš jų nesiunčiau! – tai VIEŠPATIES žodis. – Pranašaudami mano vardu, jie meluoja, tad turėsiu jus ištremti. Pražūsite jūs ir pranašai, kurie jums pranašauja’.

16Kunigams ir visai tautai taip sakau: ‘Taip kalba VIEŠPATS. Neklausykite žodžių savo pranašų, kurie jums pranašauja: ‹VIEŠPATIES Namų indai jau netrukus bus sugrąžinti iš Babilono›, – nes ką jie pranašauja – melas.

17Neklausykite jų! Būkite pavaldūs Babilono karaliui, kad išliktumėte gyvi. Kam tas miestas turi virsti griuvėsiais?

18Jeigu jie būtų pranašai ir jeiguVIEŠPATIES žodis būtų tikrai su jais, jie užtartų pas Galybių VIEŠPATĮ, kadVIEŠPATIES Namuose, Judo karaliaus rūmuose ir bet kur Jeruzalėje likę indai irgi nepatektų į Babiloną’“.

[19] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca das colunas, do mar, dos suportes e dos restantes utensílios que ficaram na cidade,

[20] os quais Nabucodonosor, rei da Babilônia, não levou, quando deportou, de Jerusalém para a Babilônia, a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, assim como a todos os nobres de Judá e de Jerusalém;

[21] sim, isto diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca dos utensílios que ficaram na Casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém:

[22] à Babilônia serão levados, onde ficarão até ao dia em que eu atentar para eles, diz o SENHOR; então, os farei trazer e os devolverei a este lugar.

[19]Galybių VIEŠPATS taip kalba apie stulpus, jūrą, pastovus ir šiame mieste užsilikusius rykus,

[20]kurių Babilono karalius Nebukadnecaras nepaėmė, ištremdamas Judo karalių Jehojakimo sūnų Jechoniją drauge su Judo ir Jeruzalės diduomene į Babiloną.

[21]Tikrai taip sako Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas, apie užsilikusius indusVIEŠPATIES Namuose, Judo karaliaus rūmuose ir Jeruzalėje:

[22]„Į Babiloną jie bus išgabenti. Ten ir pasiliks iki tos dienos, kai jais pasirūpinsiu, – taiVIEŠPATIES žodis. Tada juos pargabensiu atgal ir sugrąžinsiu į šią vietą“.

Jeremias 28

A luta de Jeremias com o falso profeta Hananias

[1] No mesmo ano, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, isto é, no ano quarto, no quinto mês, Hananias, filho de Azur e profeta de Gibeão, me falou na Casa do SENHOR, na presença dos sacerdotes e de todo o povo, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo: Quebrei o jugo do rei da Babilônia.

[3] Dentro de dois anos, eu tornarei a trazer a este lugar todos os utensílios da Casa do SENHOR, que daqui tomou Nabucodonosor, rei da Babilônia, levando-os para a Babilônia.

Jeremijo 28

Du jungai

[1]Tais pačiais metais, Judo karaliaus Zedekijo valdymo pradžioje, ketvirtų metų penktą mėnesį, pranašas Hananija, Azūro iš Gibeono sūnus,VIEŠPATIES Namuose kunigų ir visų žmonių akivaizdoje kalbėjo Jeremijui:

[2]„Taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas: ‘Sulaužiau Babilono karaliaus jungą!

[3]Dar dveji metai, ir sugrąžinsiu į šią vietą visusVIEŠPATIES Namų rykus, kuriuos Babilono karalius Nebukadnecaras paėmė iš šios vietos ir išgabeno į Babiloną.

[4] Também a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, e a todos os exilados de Judá, que entraram na Babilônia, eu tornarei a trazer a este lugar, diz o SENHOR; porque quebrei o jugo do rei da Babilônia.

[5] Então, respondeu Jeremias, o profeta, ao profeta Hananias, na presença dos sacerdotes e perante todo o povo que estava na Casa do SENHOR.

[6] Disse, pois, Jeremias, o profeta: Amém! Assim faça o SENHOR; confirme o SENHOR as tuas palavras, com que profetizaste, e torne ele a trazer da Babilônia a este lugar os utensílios da Casa do SENHOR e todos os exilados.

[7] Mas ouve agora esta palavra, que eu falo a ti e a todo o povo para que ouçais:

[8] Os profetas que houve antes de mim e antes de ti, desde a antiguidade, profetizaram guerra, mal e peste contra muitas terras e grandes reinos.

[9] O profeta que profetizar paz, só ao cumprir-se a sua palavra, será conhecido como profeta, de fato, enviado do SENHOR.

[10] Então, o profeta Hananias tomou os canzis do pescoço de Jeremias, o profeta, e os quebrou;

[11] e falou na presença de todo o povo: Assim diz o SENHOR: Deste modo, dentro de dois anos, quebrarei o jugo de Nabucodonosor, rei da Babilônia, de sobre o pescoço de todas as nações. E Jeremias, o profeta, se foi, tomando o seu caminho.

[4]Jehojakimo sūnų Jechoniją, Judo karalių, ir visus Judo tremtinius, išvarytus į Babiloną, parvesiu į šią vietą, – tai VIEŠPATIES žodis, – nes Babilono karaliaus jungą sulaužysiu’“.

[5]Pranašas Jeremijas, atsakydamas Hananijai kunigų ir visų žmonių akivaizdoje,

[6]tarė: „Amen! Tepadaro tai VIEŠPATS! Teįvykdo tavo pranašystės žodžius, sugrąžindamas VIEŠPATIES Namų rykus ir visus tremtinius iš Babilono į šią vietą!

[7]Bet dabar atidžiai klausykis, ką pasakysiu tau ir visiems žmonėms.

[8]Nuo senų senovės pranašai, gyvenę prieš mane ir tave, pranašavo daugeliui kraštų ir galingoms karalystėms karą, nelaimę ir marą.

[9]Taigi pranašas, pranašaujantis taiką, gali būti pripažintas tikraiVIEŠPATIES siųstu pranašu tiktai tada, kai jo pranašystė išsipildo“.

[10]Tuosyk pranašas Hananija nuėmė jungą ir pavalkus nuo pranašo Jeremijo kaklo, sulaužė

[11]ir visų žmonių akivaizdoje pareiškė: „Taip kalbaVIEŠPATS: ‘Taip sulaužysiu slegiantį visų tautų sprandus Babilono karaliaus Nebukadnecaro jungą per dvejus metus’“. Pranašas Jeremijas nuėjo savo keliu.

[12] Mas depois que Hananias, o profeta, quebrou os canzis de sobre o pescoço do profeta Jeremias, veio a este a palavra do SENHOR, dizendo:

[12]Praėjus kuriam laikui po to, kai pranašas Hananija sulaužė nuo pranašo Jeremijo kaklo nuimtą jungą, Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[13] Vai e fala a Hananias, dizendo: Assim diz o SENHOR: Canzis de madeira quebraste. Mas, em vez deles, farei canzis de ferro.

[13]„Eik ir pasakyk Hananijai: 'Taip kalba VIEŠPATS. Laužydamas medinį jungą, kali jungą iš geležies!'"

[14] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Jugo de ferro pus sobre o pescoço de todas estas nações, para servirem a Nabucodonosor, rei da Babilônia; e o servirão. Também lhe dei os animais do campo.

[14]Mat taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas: „Geležinį jungą ant sprando uždėsiu visoms tautoms, kad būtų pavaldžios Babilono karaliui Nebukadnecarui. Jos bus jam pavaldžios. Atidaviau jam net laukinius žvėris".

[15] Disse Jeremias, o profeta, ao profeta Hananias: Ouve agora, Hananias: O SENHOR não te enviou, mas tu fizeste que este povo confiasse em mentiras.

[15]Pranašui Hananijai pranašas Jeremijas tarė: „Klausyk, Hananija!VIEŠPATS tavęs nesiuntė! Tad per tave ši tauta pasitiki melu.

[16] Pelo que assim diz o SENHOR: Eis que te lançarei de sobre a face da terra; morrerás este ano, porque pregaste rebeldia contra o SENHOR.

[16]'Tikėk manimi, – taip kalba VIEŠPATS, – išsiųsiu tave nuo žemės paviršiaus! Kadangi skelbei maištą prieš VIEŠPATĮ, dar šiais metais mirsi'".

[17] Morreu, pois, o profeta Hananias, no mesmo ano, no sétimo mês.

[17]Tų pačių metų septintą mėnesį pranašas Hananija mirė.

Jeremias 29

A carta de Jeremias aos cativos da Babilônia

[1] São estas as palavras da carta que Jeremias, o profeta, enviou de Jerusalém ao resto dos anciãos do cativeiro, como também aos sacerdotes, aos profetas e a todo o povo que Nabucodonosor havia deportado de Jerusalém para a Babilônia,

[2] depois que saíram de Jerusalém o rei Jeconias, a rainha-mãe, os oficiais, os

Jeremijo 29

Laiškas tremtiniams

[1]Štai žodžiai laiško, kurį pranašas Jeremijas pasiuntė iš Jeruzalės seniūnams, išlikusiems tarp tremtinių, kunigams, pranašams ir visiems žmonėms, kuriuos Nebukadnecaras buvo ištrėmęs iš Jeruzalės į Babiloną.

[2]Tai įvyko po to, kai karalius Jechonijas ir karalienė motina, dvariškiai, Judo ir Jeruzalės didžiūnai drauge su

príncipes de Judá e Jerusalém e os carpinteiros e ferreiros.

3 A carta foi mandada por intermédio de Elasa, filho de Safã, e de Gemarias, filho de Hilquias, os quais Zedequias, rei de Judá, tinha enviado à Babilônia, a Nabucodonosor, rei da Babilônia, e dizia:

4 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, a todos os exilados que eu deportei de Jerusalém para a Babilônia:

5 Edificai casas e habitai nelas; plantai pomares e comei o seu fruto.

6 Tomai esposas e gerai filhos e filhas, tomai esposas para vossos filhos e dai vossas filhas a maridos, para que tenham filhos e filhas; multiplicai-vos aí e não vos diminuais.

7 Procurai a paz da cidade para onde vos desterrei e orai por ela ao SENHOR; porque na sua paz vós tereis paz.

8 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Não vos enganem os vossos profetas que estão no meio de vós, nem os vossos adivinhos, nem deis ouvidos aos vossos sonhadores, que sempre sonham segundo o vosso desejo;

9 porque falsamente vos profetizam eles em meu nome; eu não os enviei, diz o SENHOR.

10 Assim diz o SENHOR: Logo que se cumprirem para a Babilônia setenta anos, atentarei para vós outros e cumprirei para convosco a minha boa palavra, tornando a trazer-vos para este lugar.

amatininkais ir kalviais buvo išvesti iš Jeruzalės.

3Laišką jis pasiuntė per Šafano sūnų Eleasą ir Hilkijos sūnų Gemariją, kuriuos Judo karalius Zedekijas siuntė į Babiloną pas Babilono karalių Nebukadnecarą. Laiške buvo rašoma:

4„Taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas, visiems tremtiniams, ištremtiems iš Jeruzalės į Babiloną:

5‘Statykitės namus, įsikurkite. Veiskite sodus, valgykite jų vaisius.

6Veskite žmonas, gimdykite sūnus ir dukteris, ieškokite žmonų savo sūnums ir leiskite dukteris už vyrų, kad ir jiems gimtų sūnūs ir dukterys. Jūsų privalo tenai daugėti, o ne mažėti.

7Rūpinkitės gerove miesto, į kurį jus ištrėmiau, ir melskitės už jį VIEŠPAČIUI, nes jo gerovė – jūsų gerovė’.

8Taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas: ‘Nesiduokite suvedžiojami pranašų, esančių su jumis, nei savo žynių. Nekreipkite dėmesio į sapnus, kuriuos jie nuolat sapnuoja.

9Ką jie pranašauja jums mano vardu, tai melas! Aš jų nesiunčiau!’ – tai VIEŠPATIES žodis.

10Taip kalba VIEŠPATS: ‘Tik pasibaigus septyniasdešimt Babilono metų, aplankysiu jus ir įvykdysiu savo malonės pažadą sugrąžinti jus į šią vietą.

[11] Eu é que sei que pensamentos tenho a vosso respeito, diz o SENHOR; pensamentos de paz e não de mal, para vos dar o fim que desejais.

[12] Então, me invocareis, passareis a orar a mim, e eu vos ouvirei.

[13] Buscar-me-eis e me achareis quando me buscardes de todo o vosso coração.

[14] Serei achado de vós, diz o SENHOR, e farei mudar a vossa sorte; congregar-vos-ei de todas as nações e de todos os lugares para onde vos lancei, diz o SENHOR, e tornarei a trazer-vos ao lugar donde vos mandei para o exílio.

[15] Vós dizeis: O SENHOR nos suscitou profetas na Babilônia.

[16] Mas assim diz o SENHOR a respeito do rei que se assenta no trono de Davi e de todo o povo que habita nesta cidade, vossos irmãos, que não saíram convosco para o exílio;

[17] assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que enviarei contra eles a espada, a fome e a peste e fá-los-ei como a figos ruins, que, de ruins que são, não se podem comer.

[18] Persegui-los-ei com a espada, a fome e a peste; fá-los-ei um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra; e os porei por objeto de espanto, e de assobio, e de opróbrio entre todas as nações para onde os tiver arrojado;

[19] porque não deram ouvidos às minhas palavras, diz o SENHOR, com as quais, começando de madrugada, lhes enviei os

[11]Laiduoju tikrai žinąs, ką užsimojau dėl jūsų, – tai VIEŠPATIES žodis, – dėl jūsų gerovės, o ne dėl žalos! Noriu jums suteikti vilties sklidiną ateitį.

[12]Kai jūs šauksitės manęs, kai ateisite ir kreipsitės į mane malda, aš jus išklausysiu.

[13]Kai manęs ieškosite, rasite mane. Taip, jeigu visa širdimi manęs ieškosite,

[14]rasite mane čia pat, su jumis, ir aš jus sugrąžinsiu į jūsų kraštą, – tai VIEŠPATIES žodis. – Aš surinksiu jus iš visų tautų ir visų vietų, kur tik jus išblaškiau, ir sugrąžinsiu į tą vietą, iš kurios ištrėmiau’, – taiVIEŠPATIES žodis.

[15]Bet kadangi sakėte: ‘VIEŠPATS davė mums pranašų Babilone’, –

[16]taip kalba VIEŠPATS apie karalių, sėdintį Dovydo soste, ir apie visus žmones, gyvenančius šiame mieste, jūsų tautiečius, neišėjusius drauge su jumis į tremtį:

[17]‘Taip kalba Galybių VIEŠPATS. Siunčiu jiems kalaviją, badą ir marą. Padarysiu juos panašius į supuvusias figas, nebetinkamas valgyti.

[18]Gainiosiu juos kalaviju, badu ir maru, padarysiu juos siaubo reginiu visoms žemės karalystėms, prakeiksmu, apstulbimu, pajuoka ir patyčiomis tautų, į kurias juos išblaškysiu.

[19]Kaip jie nesiklausė mano žodžių, – taiVIEŠPATIES žodis, – kai be perstojo siunčiau pas juos savo tarnus pranašus,

meus servos, os profetas; mas vós não os escutastes, diz o SENHOR.

[20] Vós, pois, ouvi a palavra do SENHOR, todos os do exílio que enviei de Jerusalém para a Babilônia.

[21] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca de Acabe, filho de Colaías, e de Zedequias, filho de Maaséias, que vos profetizam falsamente em meu nome: Eis que os entregarei nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e ele os ferirá diante dos vossos olhos.

[22] Daí surgirá nova espécie de maldição entre os exilados de Judá que estão na Babilônia: o SENHOR te faça como a Zedequias e como a Acabe, os quais o rei da Babilônia assou no fogo;

[23] porquanto fizeram loucuras em Israel, cometeram adultérios com as mulheres de seus companheiros e anunciaram falsamente em meu nome palavras que não lhes mandei dizer; eu o sei e sou testemunha disso, diz o SENHOR.

[24] A Semaías, o neelamita, falarás, dizendo:

[25] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Porquanto enviaste no teu nome cartas a todo o povo que está em Jerusalém, como também a Sofonias, filho de Maaséias, o sacerdote, e a todos os sacerdotes, dizendo:

[26] O SENHOR te pôs por sacerdote em lugar do sacerdote Joiada, para que sejas encarregado da Casa do SENHOR sobre todo homem fanático que quer passar por

taip ir jūs nenorėjote klausytis, – tai VIEŠPATIES žodis’.

[20]O dabar klausykitės VIEŠPATIES žodžio jūs, visi tremtiniai, kuriuos išsiunčiau iš Jeruzalės į Babiloną.

[21]Štai ką sako Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas, apie Kolajos sūnų Ahabą ir Maasėjos sūnų Zedekiją – pranašus, kurie pranašauja jums melą mano vardu. ‘Štai atiduosiu juos į rankas Babilono karaliui Nebukadnecarui. Jis nužudys juos jūsų akyse.

[22]Per juos tarp visų Judo tremtinių Babilone kils prakeiksmas: ‹Tepadaro VIEŠPATS tau, kaip Zedekijui ir Ahabui, kuriuos Babilono karalius iškepino ugnyje!›

[23]Mat jie Izraelyje elgėsi begėdiškai, svetimaudami su savo artimo žmonomis ir skelbdami mano vardu melo žodžius, kurių jiems nebuvau liepęs skelbti. Aš tas, kuris žino ir liudija’, – tai VIEŠPATIES žodis.

Laiškas Šemajui

[24]Šemajui Nehelamiečiui pasakysi: ‘Taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas.

[25]‹Tu pasiuntei savo paties vardu laiškus visiems Jeruzalės žmonėms, visiems kunigams ir Maasėjos sūnui kunigui Sofonijai, sakydamas:

[26]VIEŠPATS tave paskyrė kunigu vietoj kunigo Jehojados, būti prižiūrėtoju VIEŠPATIES Namuose, idant įrakintum

profeta, para o lançares na prisão e no tronco.

[27] Agora, pois, por que não repreendeste a Jeremias, o anatotita, que vos profetiza?

[28] Pois nos enviou mensageiros à Babilônia para nos dizer: Há de durar muito o exílio; edificai casas e habitai nelas; plantai pomares e comei o seu fruto.

[29] Sofonias, o sacerdote, leu esta carta aos ouvidos do profeta Jeremias.

[30] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[31] Manda dizer a todos os exilados: Assim diz o SENHOR acerca de Semaías, o neelamita: Porquanto Semaías vos profetizou, não o havendo eu enviado, e vos fez confiar em mentiras,

[32] assim diz o SENHOR: Eis que castigarei a Semaías, o neelamita, e à sua descendência; ele não terá ninguém que habite entre este povo e não verá o bem que hei de fazer ao meu povo, diz o SENHOR, porque pregou rebeldia contra o SENHOR.

Jeremias 30

Deus promete trazer do cativeiro o seu povo

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR, Deus de Israel: Escreve num livro todas as palavras que eu disse.

[3] Porque eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que mudarei a sorte do meu povo de Israel e de Judá, diz o SENHOR; fá-los-ei

bet kokį pakvaišėlį, laikantį save pranašu, į trinką ir antkaklį.

[27]Kodėl gi dabar nesudraudi Jeremijo iš Anatoto, besireiškiančio tarp jūsų pranašu?

[28]Jis net mums į Babiloną atsiuntė žinią: Jūsų tremtis bus ilga! Statykitės namus, įsikurkite! Veiskite sodus, valgykite jų vaisius›..’“.

[29]Kai kunigas Sofonija perskaitė šį laišką pranašui Jeremijui,

[30]Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[31]„Pasiųsk žinią visiems tremtiniams. Taip kalbaVIEŠPATS apie Šemają Nehelamietį: ‘Kadangi Šemajas pranašavo jums, nors aš nebuvau jo siuntęs, ir viliojo jus pasitikėti melu,

[32]nubausiu Šemają Nehelamietį ir jo palikuonis! Nė vienas jų neišgyvens tarp šių žmonių ir nepamatys gerumo, kurį parodysiu savo tautai, – tai VIEŠPATIES žodis, – nes jis skelbė maištą prieš VIEŠPATĮ’“.

Jeremijo 30

Viešpaties pažadas tautai

[1]Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2]„Taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas. Surašyk visa, ką tau kalbėjau, į knygą.

[3]Štai ateina dienos, – tai VIEŠPATIES žodis, – kai aš sugrąžinsiu savo tautą Izraelį ir Judą, – sakoVIEŠPATS, –

voltar para a terra que dei a seus pais, e a possuirão.

4 São estas as palavras que disse o SENHOR acerca de Israel e de Judá:

5 Assim diz o SENHOR: Ouvimos uma voz de tremor e de temor e não de paz.

6 Perguntai, pois, e vede se, acaso, um homem tem dores de parto. Por que vejo, pois, a cada homem com as mãos na cintura, como a que está dando à luz? E por que se tornaram pálidos todos os rostos?

7 Ah! Que grande é aquele dia, e não há outro semelhante! É tempo de angústia para Jacó; ele, porém, será livre dela.

8 Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, eu quebrarei o seu jugo de sobre o teu pescoço e quebrarei os teus canzis; e nunca mais estrangeiros farão escravo este povo,

9 que servirá ao SENHOR, seu Deus, como também a Davi, seu rei, que lhe levantarei.

10 Não temas, pois, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, nem te espantes, ó Israel; pois eis que te livrarei das terras de longe e à tua descendência, da terra do exílio; Jacó voltará e ficará tranqüilo e em sossego; e não haverá quem o atemorize.

11 Porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para salvar-te; por isso, darei cabo de todas as nações entre as quais te espalhei;

sugrąžinsiu juos į kraštą, kurį daviau jų tėvams. Jie paveldės jį“.

4Štai žodžiai, kuriuos VIEŠPATS pasakė apie Izraelį ir Judą.

5Taip kalbaVIEŠPATS: ,,Siaubo šauksmą girdėjome, baimė viešpatauja, ramybės nėra.

6Prašom klausytis ir pagalvoti: argi gali vyras gimdyti? Tad kodėl gi matau visus vyrus tarsi gimdyves su rankomis ant šlaunų? Kodėl jų visų veidai mirtinai išbalę?

7Nelaimė! Toji diena tokia didinga, kad jokia kita jai neprilygs! Ji – nelaimės metas Jokūbui, tačiau nuo jos bus jis išgelbėtas.

8Tą dieną, – tai Galybių VIEŠPATIES žodis, – sulaužysiu jų kaklo jungą ir sutraukysiu jų pančius. Svetimieji daugiau jų nebepavergs.

9O jie tarnausVIEŠPAČIUI, savo Dievui, ir savo karaliui Dovydui, kurį jiems išauginsiu.

10Taigi, mano tarne Jokūbai, nebijok, – tai VIEŠPATIES žodis, – nenuogąstauk, Izraeli! Tik pasižiūrėk! Aš išgelbėsiu tave iš tolimosios vietos ir tavo palikuonis iš tremties krašto. Tada Jokūbas sugrįš ir ras ramybę, gyvens saugiai, ir nebus kam jo gąsdinti,

11nes aš esu su tavimi ir tave apsaugosiu, – tai VIEŠPATIES žodis. – Padarysiu galą visoms tautoms, kuriose tave išblaškiau,

de ti, porém, não darei cabo, mas castigar-te-ei em justa medida e de todo não te inocentarei.

bet tau galo nepadarysiu. Tačiau ir nebausto tavęs nepaliksiu, nuplaksiu tave pagal teisingą saiką“.

[12] Porque assim diz o SENHOR: Teu mal é incurável, a tua chaga é dolorosa.

[12]Taip kalba VIEŠPATS: „Tavo sužalojimas mirtinas, tavo žaizda nebepagydoma!

[13] Não há quem defenda a tua causa; para a tua ferida não tens remédios nem emplasto.

[13]Nėra kam tave gydyti, nėra vaisto tavo ligai, nėra tau išgijimo.

[14] Todos os teus amantes se esqueceram de ti, já não perguntam por ti; porque te feri com ferida de inimigo e com castigo de cruel, por causa da grandeza da tua maldade e da multidão de teus pecados.

[14]Tave užmiršo visi tavo meilužiai, neberūpi jiems, kaip tau sekasi. Taip, smogiau tau, kaip smogtų priešas, pamokiau nuožmia bausme už tavo didelę kaltę ir nuodėmių gausybę.

[15] Por que gritas por motivo da tua ferida? Tua dor é incurável. Por causa da grandeza de tua maldade e da multidão de teus pecados é que eu fiz estas coisas.

[15]Ko gi aimanuoji dėl savo sužalojimo, dėl savo nepagydomo skausmo? Dėl tavo didelės kaltės ir nuodėmių gausybės visa tai padariau.

[16] Por isso, todos os que te devoram serão devorados; e todos os teus adversários serão levados, cada um deles para o cativeiro; os que te despojam serão despojados, e entregarei ao saque todos os que te saqueiam.

[16]Tačiau visi ryjantys tave bus suryti, o tavo priešai visi eis į tremtį. Visi niokojantys tave bus nuniokoti, o visus apgrobiančius tave atiduosiu grobimui.

[17] Porque te restaurarei a saúde e curarei as tuas chagas, diz o SENHOR; pois te chamaram a repudiada, dizendo: É Sião, já ninguém pergunta por ela.

[17]Grąžinsiu tau sveikatą, tavo žaizdas užgydysiu, – tai VIEŠPATIES žodis, – nors jie ir vadino tave ‘Atmestąja’, ‘Sionu, kuris niekam nerūpi’“.

[18] Assim diz o SENHOR: Eis que restaurarei a sorte das tendas de Jacó e me compadecerei das suas moradas; a cidade será reedificada sobre o seu montão de ruínas, e o palácio será habitado como outrora.

[18]Taip kalba VIEŠPATS: „Žiūrėk! Atstatysiu Jokūbo palapines, pasigailėsiu jo trobų. Miestas bus atstatytas ant savo kalvos, ir rūmai stovės ant savo pamatų.

[19] Sairão deles ações de graças e o júbilo dos que se alegram. Multiplicá-los-ei, e não serão diminuídos; glorificá-los-ei, e não serão apoucados.

[19]Iš ten skambės padėkos giesmės ir džiaugsmo balsai. Padidinsiu jų skaičių, ir bus jų nemažai, padarysiu juos garbingus, ir nebebus jie menki.

[20] Seus filhos serão como na antiguidade, e a sua congregação será firmada diante de mim, e castigarei todos os seus opressores.

[20]Jo vaikai bus kaip buvę senovėje, o jo bendruomenė tvirtai gyvuos mano malone. Bausme lankysiu visus jų engėjus.

[21] O seu príncipe procederá deles, do meio deles sairá o que há de reinar; fá-lo-ei aproximar, e ele se chegará a mim; pois quem de si mesmo ousaria aproximar-se de mim? – diz o SENHOR.

[21]Jų vadas bus vienas iš jų pačių, jų valdovas kils iš jų tarpo. Jam leisiu artintis prie manęs laisvai, nes kas kitas būtų toks drąsus, kad išdrįstų artintis prie manęs? – tai VIEŠPATIES žodis. –

[22] Vós sereis o meu povo, eu serei o vosso Deus.

[22]Taip jūs būsite mano tauta, o aš būsiu jūsų Dievas“.

[23] Eis a tempestade do SENHOR! O furor saiu, e um redemoinho tempestuou sobre a cabeça dos perversos.

[23]Žiūrėk! VIEŠPATIES audra! Jo įniršis veržiasi viesulu, šėlstančiu viršum nedorėlių galvos.

[24] Não voltará atrás o brasume da ira do SENHOR, até que tenha executado e cumprido os desígnios do seu coração. Nos últimos dias, entendereis isto.

[24]Deginąs VIEŠPATIES pyktis nesiliaus, kol neužbaigs ir neįvykdys jo širdies užmojų. Kai ateis dienų pabaiga, aiškiai suprasite.

Jeremias 31

Lamento transformado em júbilo

[1] Naquele tempo, diz o SENHOR, serei o Deus de todas as tribos de Israel, e elas serão o meu povo.

[2] Assim diz o SENHOR: O povo que se livrou da espada logrou graça no deserto. Eu irei e darei descanso a Israel.

[3] De longe se me deixou ver o SENHOR, dizendo: Com amor eterno eu te amei; por isso, com benignidade te atraí.

[4] Ainda te edificarei, e serás edificada, ó virgem de Israel! Ainda serás adornada

Jeremijo 31

[1]„Tuo metu, – tai VIEŠPATIES žodis, – aš būsiu visų Izraelio šeimų Dievas, ir jos bus mano tauta“.

[2]Taip kalba VIEŠPATS: „Tauta, išlikusi nuo kalavijo, rado malonę dykumoje“. Kai Izraelis ieškojo ramybės,

[3]iš tolo man pasirodė VIEŠPATS: „Amžina meile aš pamilau tave, todėl nesiliauju tau reikštis ištikimąja meile.

[4]Vėl tave atstatysiu; mergele, Izraelio tauta, tu būsi atstatyta! Vėl išsipuošusi,

com os teus adufes e sairás com o coro dos que dançam.

[5] Ainda plantarás vinhas nos montes de Samaria; plantarão os plantadores e gozarão dos frutos.

[6] Porque haverá um dia em que gritarão os atalaias na região montanhosa de Efraim: Levantai-vos, e subamos a Sião, ao SENHOR, nosso Deus!

[7] Porque assim diz o SENHOR: Cantai com alegria a Jacó, exultai por causa da cabeça das nações; proclamai, cantai louvores e dizei: Salva, SENHOR, o teu povo, o restante de Israel.

[8] Eis que os trarei da terra do Norte e os congregarei das extremidades da terra; e, entre eles, também os cegos e aleijados, as mulheres grávidas e as de parto; em grande congregação, voltarão para aqui.

[9] Virão com choro, e com súplicas os levarei; guiá-los-ei aos ribeiros de águas, por caminho reto em que não tropeçarão; porque sou pai para Israel, e Efraim é o meu primogênito.

[10] Ouvi a palavra do SENHOR, ó nações, e anunciai nas terras longínquas do mar, e dizei: Aquele que espalhou a Israel o congregará e o guardará, como o pastor, ao seu rebanho.

[11] Porque o SENHOR redimiu a Jacó e o livrou da mão do que era mais forte do que ele.

[12] Hão de vir e exultar na altura de Sião, radiantes de alegria por causa dos bens do SENHOR, do cereal, do vinho, do azeite,

būgneliais nešina, žengsi ir šoksi linksmuolių ratelyje.

[5]Vėl veisi vynuogynus Samarijos kalnuose; sodintojai gardžiuosis jų vaisiais.

[6]Taip! Diena ateis, kai sargai ant Efraimo aukštumų šauks: ‘Kelkitės! Eikime į Sioną, pas VIEŠPATĮ, savo Dievą’“.

[7]Taip kalba VIEŠPATS: ,,Džiaugdamiesi giedokite Jokūbui, valiuokite pirmajai tarp tautų! Skelbkite, garbindami ir sakydami: ‘Savo tautą, Izraelio likutį, išgelbėjo VIEŠPATS!’

[8]Štai parvesiu juos iš šiaurės krašto, surinksiu iš žemės pakraščių. Tarp jų – akli ir raiši, moterys su vaikais ir gimdyvės; visi drauge sugrįš kaip didi bendrija!

[9]Verkdami jie eis namo, bet aš vesiu juos guosdamas. Vesiu juos prie tekančių upokšnių lygiu keliu, kad niekas neklupinėtų, nes aš esu Izraelio tėvas, o Efraimas – mano pirmagimis.

[10]Klausykitės, tautos, VIEŠPATIES žodžio! Skelbkite jį tolimuose pajūriuose! Sakykite: ‘Tas, kuris išblaškė Izraelį, surinks ir ganys jį kaip kerdžius savo kaimenę.

[11]Taip, nes VIEŠPATS išpirko Izraelį, atpirko jį iš galingesnės už jį rankos.

[12]Jie ateis ir džiūgaus ant Siono aukštumų, suplauks prie VIEŠPATIES dovanų: grūdų, jauno vyno ir šviežio aliejaus, avių ir

dos cordeiros e dos bezerros; a sua alma será como um jardim regado, e nunca mais desfalecerão.

13 Então, a virgem se alegrará na dança, e também os jovens e os velhos; tornarei o seu pranto em júbilo e os consolarei; transformarei em regozijo a sua tristeza.

14 Saciarei de gordura a alma dos sacerdotes, e o meu povo se fartará com a minha bondade, diz o SENHOR.

15 Assim diz o SENHOR: Ouviu-se um clamor em Ramá, pranto e grande lamento; era Raquel chorando por seus filhos e inconsolável por causa deles, porque já não existem.

16 Assim diz o SENHOR: Reprime a tua voz de choro e as lágrimas de teus olhos; porque há recompensa para as tuas obras, diz o SENHOR, pois os teus filhos voltarão da terra do inimigo.

17 Há esperança para o teu futuro, diz o SENHOR, porque teus filhos voltarão para os seus territórios.

18 Bem ouvi que Efraim se queixava, dizendo: Castigaste-me, e fui castigado como novilho ainda não domado; converte-me, e serei convertido, porque tu és o SENHOR, meu Deus.

19 Na verdade, depois que me converti, arrependi-me; depois que fui instruído, bati no peito; fiquei envergonhado, confuso, porque levei o opróbrio da minha mocidade.

20 Não é Efraim meu precioso filho, filho das minhas delícias? Pois tantas vezes

jaučių prieauglio. Patys jie bus kaip gerai laistomas sodas ir turės visko, ko jiems reikia.

13Merginos tuomet linksmai šoks drauge su jaunais ir senais, nes jų gedulą pakeisiu džiaugsmu, guosiu juos ir džiuginsiu kenčiančius.

14Kunigus valgydinsiu rinktine atnašų dalimi, o mano tauta sotinsis mano dovanomis'", – tai VIEŠPATIES žodis.

15Taip kalba VIEŠPATS: „Pasigirdo aimanos šauksmas Ramoje, raudojimas ir graudus verksmas! Rachelė rauda savo vaikų; ji nesileidžia paguodžiama, nes jų nebėra".

16Taip kalba VIEŠPATS: „Nustok aimanavusi, nusišluostyk ašaras, nes už tavo vargą bus atlyginta, – tai VIEŠPATIES žodis, – jie sugrįš iš priešų krašto!

17Viltinga tavo ateitis, – tai VIEŠPATIES žodis, – tavo vaikai sugrįš į savo tėvynę!

18Tikrai girdėjau Efraimą raudant: 'Tu mane plakei, ir aš priėmiau plakimą. Aš buvau kaip neprijaukintas veršis. Sugrąžink mane, leisk man sugrįžti, nes tu esi VIEŠPATS, mano Dievas.

19Nors ir nutrūkau nuo saito, bet gailėjausi; atėjęs į protą, sudaviau į šlaunį. Esu sugėdintas ir raustu, priekaištauju sau už savo jaunystės nuodėmes'.

20Argi Efraimas man vis dar brangus sūnus, mano numylėtas vaikas? Juk kada

quantas falo contra ele, tantas vezes ternamente me lembro dele; comove-se por ele o meu coração, deveras me compadecerei dele, diz o SENHOR.

tik nuo jo nusigręžiu, vis menu jį su ilgesiu. Mano širdis dėl jo plaka, aš tikrai jo pasigailėsiu, – tai VIEŠPATIES žodis.

Kvietimas sugrįžti

21 Põe-te marcos, finca postes que te guiem, presta atenção na vereda, no caminho por onde passaste; regressa, ó virgem de Israel, regressa às tuas cidades.

21Pasistatyk ant kelio rodykles, nužymėk pati sau kelią ženklais, įsidėmėk vieškelį – kelią, kuriuo atėjai. Sugrįžk, mergele, Izraelio tauta, sugrįžk atgal į šiuos savo miestus.

22 Até quando andarás errante, ó filha rebelde? Porque o SENHOR criou coisa nova na terra: a mulher infiel virá a requestar um homem.

22Kiek ilgai dar svyruosi, maištingoji dukterie? Juk VIEŠPATS sukūrė naują dalyką žemėje: moteris apkabins vyrą“.

23 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ainda dirão esta palavra na terra de Judá e nas suas cidades, quando eu lhe restaurar a sorte: O SENHOR te abençoe, ó morada de justiça, ó santo monte!

23Taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas: „Kai sugrąžinsiu tremtinius, Judo krašte ir miestuose vėl bus kartojamas pasveikinimas: ‘Telaimina tave VIEŠPATS, teisumo buveine, šventasis kalne!’

24 Nela, habitarão Judá e todas as suas cidades juntamente, como também os lavradores e os que pastoreiam os rebanhos.

24Judo krašte ir miestuose drauge gyvens žemdirbiai ir klajokliai su kaimenėmis,

25 Porque satisfiz à alma cansada, e saciei a toda alma desfalecida.

25nes aš atgaivinsiu pavargusius ir pasotinsiu bejėgius“.

26 Nisto, despertei e olhei; e o meu sono fora doce para mim.

26Tada aš pabudau ir žvalgiausi, nes mano miegas buvo malonus.

27 Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que semearei a casa de Israel e a casa de Judá com a semente de homens e de animais.

27„Tikėk manimi, ateina dienos, – tai VIEŠPATIES žodis, – kai Izraelio namuose ir Judo namuose pasėsiu žmonių pasėlį ir gyvulių pasėlį.

28 Como velei sobre eles, para arrancar, para derribar, para subverter, para destruir e para afligir, assim velarei sobre

28Kaip anuomet budėjau juos išraudamas, griaudamas, naikindamas, žlugdydamas ir siųsdamas pražūtin, taip budėsiu jų labui,

eles para edificar e para plantar, diz o SENHOR.

[29] Naqueles dias, já não dirão: Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos é que se embotaram.

[30] Cada um, porém, será morto pela sua iniqüidade; de todo homem que comer uvas verdes os dentes se embotarão.

Firmada nova aliança com Israel

[31] Eis aí vêm dias, diz o SENHOR, em que firmarei nova aliança com a casa de Israel e com a casa de Judá.

[32] Não conforme a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão, para os tirar da terra do Egito; porquanto eles anularam a minha aliança, não obstante eu os haver desposado, diz o SENHOR.

[33] Porque esta é a aliança que firmarei com a casa de Israel, depois daqueles dias, diz o SENHOR: Na mente, lhes imprimirei as minhas leis, também no coração lhas inscreverei; eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[34] Não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR. Pois perdoarei as suas iniqüidades e dos seus pecados jamais me lembrarei.

[35] Assim diz o SENHOR, que dá o sol para a luz do dia e as leis fixas à lua e às estrelas para a luz da noite, que agita o mar e faz bramir as suas ondas; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

kad atstatyčiau ir iš naujo pasodinčiau, – tai VIEŠPATIES žodis. –

[29]Tomis dienomis žmonės nebesakys: ‘Tėvai valgė rūgščias vynuoges, bet dantys atšipo vaikams!’

[30]Ne! Kiekvienas mirs už savo paties kaltę: dantys atšips tam, kuris valgo rūgščias vynuoges.

[31]Tikėkite manimi, ateina dienos, – tai VIEŠPATIES žodis, – kai sudarysiu naują sandorą su Izraelio namais ir Judo namais.

[32]Ne tokią sandorą, kokią buvau sudaręs su jų tėvais tą dieną, kai paėmęs už rankos išvedžiau juos iš Egipto žemės. Nors aš buvau jų Valdovas, jie sulaužė mano Sandorą, – taiVIEŠPATIES žodis. –

[33]Štai kokią Sandorą sudarysiu su Izraelio namais, atėjus toms dienoms, – tai VIEŠPATIES žodis. – Įdiegsiu jiems savo Įstatymą, įrašysiu jį jiems į širdį. Tada aš būsiu jų Dievas, o jie bus mano tauta.

[34]Tada nebereikės bičiuliui raginti savo bičiulį ar broliui savo brolį: ‘Pažinkite VIEŠPATĮ!’ Visi, maži ir dideli, pažins mane, – tai VIEŠPATIESžodis, – nes jų kaltę atleisiu ir jų nuodėmės daugiau nebeatminsiu“.

[35]Taip kalba VIEŠPATS, kuris duoda saulę, kad šviestų dieną, įpareigoja mėnulį ir žvaigždes, kad šviestų nakčia, kuris pažadina jūros bangų šniokštimą, kurio vardas yra Galybių VIEŠPATS:

[36] Se falharem estas leis fixas diante de mim, diz o SENHOR, deixará também a descendência de Israel de ser uma nação diante de mim para sempre.

[37] Assim diz o SENHOR: Se puderem ser medidos os céus lá em cima e sondados os fundamentos da terra cá embaixo, também eu rejeitarei toda a descendência de Israel, por tudo quanto fizeram, diz o SENHOR.

[38] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que esta cidade será reedificada para o SENHOR, desde a Torre de Hananel até à Porta da Esquina.

[39] O cordel de medir estender-se-á para diante, até ao outeiro de Garebe, e virar-se-á para Goa.

[40] Todo o vale dos cadáveres e da cinza e todos os campos até ao ribeiro Cedrom, até à esquina da Porta dos Cavalos para o oriente, serão consagrados ao SENHOR. Esta Jerusalém jamais será desarraigada ou destruída.

[36]„Tik jei tie įstatai pranyktų be mano valios, – tai VIEŠPATIES žodis, – Izraelio palikuonys amžinai liautųsi buvę tauta mano akyse“.

[37]Taip kalba VIEŠPATS: ,,Tik jei aukštybėse dangūs bus išmatuoti ar gelmėse žemės pamatai ištirti, aš atmesiu visus Izraelio palikuonis dėl visa, ką jie yra padarę, – tai VIEŠPATIES žodis.

[38]Tikėk manimi, ateina dienos, – tai VIEŠPATIES žodis, – kai VIEŠPATIESmiestas bus atstatytas nuo Hananelio bokšto ligi Kampo vartų.

[39]Matavimo virvė sieks dar toliau: tiesiai iki Garebo kalvos, o paskui pasuks Gojos link.

[40]O visas lavonų ir pelenų slėnis, visi šlaitai viršum Kidrono slėnio, iki pat Arklių vartų kampo rytų pusėje, bus pašvęsti VIEŠPAČIUI. Miestas niekuomet nebebus nuniokotas ar sunaikintas“.

Jeremias 32

Jeremias compra um campo em Anatote

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, no ano décimo de Zedequias, rei de Judá, ou décimo oitavo de Nabucodonosor.

[2] Ora, nesse tempo o exército do rei da Babilônia cercava Jerusalém; Jeremias, o profeta, estava encarcerado no pátio da guarda que estava na casa do rei de Judá.

[3] Pois Zedequias, rei de Judá, o havia encerrado, dizendo: Por que profetizas tu

Jeremijo 32

Jeremijas perka žemės

[1]Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis dešimtais Judo karaliaus Zedekijo metais, kurie buvo aštuoniolikti Nebukadnecaro metai.

[2]Tuo metu Babilono karaliaus kariuomenė buvo apgulusi Jeruzalę, o pranašas Jeremijas įkalintas Judo karaliaus rūmų sargybos būste;

[3]jį ten buvo įkalinęs Judo karalius Zedekijas. Karalius sakė: „Kaip tu drįsti

que o SENHOR disse que entregaria esta cidade nas mãos do rei da Babilônia, e ele a tomaria;

[4] que Zedequias, rei de Judá, não se livraria das mãos dos caldeus, mas infalivelmente seria entregue nas mãos do rei da Babilônia, e com ele falaria boca a boca, e o veria face a face;

[5] e que ele levaria Zedequias para a Babilônia, onde estaria até que o SENHOR se lembrasse dele, como este disse; e, ainda que pelejásseis contra os caldeus, não seríeis bem sucedidos?

[6] Disse, pois, Jeremias: Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[7] Eis que Hananel, filho de teu tio Salum, virá a ti, dizendo: Compra o meu campo que está em Anatote, pois a ti, a quem pertence o direito de resgate, compete comprá-lo.

[8] Veio, pois, a mim, segundo a palavra do SENHOR, Hananel, filho de meu tio, ao pátio da guarda e me disse: Compra agora o meu campo que está em Anatote, na terra de Benjamim; porque teu é o direito de posse e de resgate; compra-o. Então, entendi que isto era a palavra do SENHOR.

[9] Comprei, pois, de Hananel, filho de meu tio, o campo que está em Anatote; e lhe pesei o dinheiro, dezessete siclos de prata.

[10] Assinei a escritura, fechei-a com selo, chamei testemunhas e pesei-lhe o dinheiro numa balança.

pranašauti: ‘Štai ką sako VIEŠPATS. Tikėk manimi, šį miestą atiduosiu Babilono karaliui; jis užims jį.

[4]Nė Judo karalius Zedekijas neištrūks iš chaldėjų nagų, nes jis bus tikrai atiduotas Babilono karaliui į rankas. Veidas į veidą su juo susitiks, akis į akį su juo matysis.

[5]Zedekijas bus išvarytas į Babiloną. Ten jis liks, kol aš juo pasirūpinsiu, – tai VIEŠPATIES žodis. – Kovodami su chaldėjais, jūs negalite laimėti’!“

[6]Jeremijas atsakė: „Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[7]‘Žiūrėk! Tavo dėdės Šalumo sūnus Hanamelis ateis pas tave su prašymu: ‹Nusipirk mano lauką Anatote, nes turi giminaičio teisę jį atpirkti›’.

[8]Ir kaip VIEŠPATS buvo sakęs, mano pusbrolis Hanamelis atėjo pas mane į sargybos būstą ir tarė man: ‘Prašom pirkti mano lauką Anatote, Benjamino žemėje, nes būdamas artimiausias giminaitis, tu turi paveldėjimo ir atpirkimo teisę. Nusipirk jį’. Tuomet aš supratau, kad tai buvo tikrai VIEŠPATIES žodis.

[9]Taigi aš ir nusipirkau lauką Anatote iš savo pusbrolio Hanamelio, atsverdamas jam pinigus – septyniolika sidabro šekelių.

[10]Sudarius pirkimo sutartį ir uždėjus antspaudą, pasišaukiau liudytojus ir atsvėriau sidabrą svarstyklėmis.

[11] Tomei a escritura da compra, tanto a selada, segundo mandam a lei e os estatutos, como a cópia aberta;

[12] dei-a a Baruque, filho de Nerias, filho de Maaséias, na presença de Hananel, filho de meu tio, e perante as testemunhas, que assinaram a escritura da compra, e na presença de todos os judeus que se assentavam no pátio da guarda.

[13] Perante eles dei ordem a Baruque, dizendo:

[14] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Toma esta escritura, esta escritura da compra, tanto a selada como a aberta, e mete-as num vaso de barro, para que se possam conservar por muitos dias;

[15] porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ainda se comprarão casas, campos e vinhas nesta terra.

Jeremias pede esclarecimentos a Deus

[16] Depois que dei a escritura da compra a Baruque, filho de Nerias, orei ao SENHOR, dizendo:

[17] Ah! SENHOR Deus, eis que fizeste os céus e a terra com o teu grande poder e com o teu braço estendido; coisa alguma te é demasiadamente maravilhosa.

[18] Tu usas de misericórdia para com milhares e retribuis a iniqüidade dos pais nos filhos; tu és o grande, o poderoso Deus, cujo nome é o SENHOR dos Exércitos,

[19] grande em conselho e magnífico em obras; porque os teus olhos estão abertos

[11]Tada paėmiau pirkimo sutartį – užantspauduotąją, apimančią sutartį bei sąlygas, bei atvirąją –

[12]ir matant mano pusbroliui Hanameliui, visiems pirkimo sutartį pasirašiusiems liudytojams ir visiems judėjams, kuriems tuo metu pasitaikė būti sargybos būste, įdaviau ją Machsėjos sūnaus Nerijos sūnui Baruchui.

[13]Jų akivaizdoje daviau Baruchui šį įpareigojimą:

[14]‘Taip kalba GalybiųVIEŠPATS, Izraelio Dievas. Paimk šias sutartis – tai yra užantspauduotąją pirkimo sutartį ir atvirąją – ir įdėk jas į molinį indą, kad ilgai išliktų,

[15]nes taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas: ‹Namai, dirvos ir vynuogynai bus vėl perkami šitame krašte!›’

[16]Pirkimo sutartį įdavęs Nerijos sūnui Baruchui, meldžiausi VIEŠPAČIUI:

[17]‘Ak, Viešpatie DIEVE! Žiūrėk! Tu padarei dangus ir žemę didžia savo galybe, savo pakelta ranka. Nėra tau negalimo dalyko!

[18]Tu lydi ištikima meile iki tūkstantosios kartos ir atmoki už tėvų kaltę pilnu saiku jų vaikams. Tu didis ir galingas Dievas, kurio vardas – Galybių VIEŠPATS,

[19]didis užmoju ir galingas darbais, kurio akys atviros visam, ką mirtingieji žmonės

sobre todos os caminhos dos filhos dos homens, para dar a cada um segundo o seu proceder, segundo o fruto das suas obras.

daro, kad atlygintum kiekvienam žmogui pagal jo elgesį ir jo darbų vaisius!

[20] Tu puseste sinais e maravilhas na terra do Egito até ao dia de hoje, tanto em Israel como entre outros homens; e te fizeste um nome, qual o que tens neste dia.

[20]Tu parodei ženklų bei stebuklų Egipto žemėje ir dabar tebedarai Izraelyje bei žmonijoje. Laimėjai sau vardą, kurį dabar turi!

[21] Tiraste o teu povo de Israel da terra do Egito, com sinais e maravilhas, com mão poderosa e braço estendido e com grande espanto;

[21]Tu išvedei savo tautą Izraelį iš Egipto ženklais ir stebuklais, galinga ranka, nenugalima galybe ir didžiu klaiku.

[22] e lhe deste esta terra, que com juramento prometeste a seus pais, terra que mana leite e mel.

[22]Atidavei jiems šį kraštą, kaip buvai priesaika pažadėjęs jų tėvams, kraštą, plūstantį pienu ir medumi.

[23] Entraram nela e dela tomaram posse, mas não obedeceram à tua voz, nem andaram na tua lei; de tudo o que lhes mandaste que fizessem, nada fizeram; pelo que trouxeste sobre eles todo este mal.

[23]Jie atėjo ir paveldėjo jį, bet tavo balso neklausė ir tavo Įstatymo nesilaikė. Ką buvai jiems įsakęs daryti, to jie nedarė. Todėl tu siuntei jiems visą šitą nelaimę.

[24] Eis aqui as trincheiras já atingem a cidade, para ser tomada; já está a cidade entregue nas mãos dos caldeus, que pelejam contra ela, pela espada, pela fome e pela peste. O que disseste aconteceu; e tu mesmo o vês.

[24]Žiūrėk! Apgulos pylimai jau parengti miestui paimti. Dabar per kalaviją, badą ir marą miestas jau yra jį puolančių chaldėjų rankose. Kuo grasinai, tai ir įvyko. Tikrai tu tai matai!

[25] Contudo, ó SENHOR Deus, tu me disseste: Compra o campo por dinheiro e chama testemunhas, embora já esteja a cidade entregue nas mãos dos caldeus.

[25]Tačiau man sakei: ‹Nusipirk lauką, užmokėk už jį, pasikviesk liudytojus!› – nors miestas jau chaldėjų rankose!'“

A resposta de Deus

[26] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[26]Tada Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[27] Eis que eu sou o SENHOR, o Deus de todos os viventes; acaso, haveria coisa demasiadamente maravilhosa para mim?

[27]„Štai aš – VIEŠPATS, visos žmonijos Dievas! Argi yra man kas neįmanoma?“

[28] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que entrego esta cidade nas mãos dos caldeus, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e ele a tomará.	[28]Todėl taip kalbaVIEŠPATS: „Tikėk manimi, atiduosiu tą miestą į rankas chaldėjams ir Babilono karaliui Nebukadnecarui, kad jisai jį paimtų.
[29] Os caldeus, que pelejam contra esta cidade, entrarão nela, porão fogo a esta cidade e queimarão as casas sobre cujos terraços queimaram incenso a Baal e ofereceram libações a outros deuses, para me provocarem à ira.	[29]Kariaujantys su šiuo miestu chaldėjai įsiverš, padegs miestą, pavers pelenais jį drauge su namais, ant kurių stogų buvo deginami smilkalai Baalui ir aukojamos liejamosios atnašos svetimiems dievams, kad mane supykdytų.
[30] Porque os filhos de Israel e os filhos de Judá não fizeram senão mal perante mim, desde a sua mocidade; porque os filhos de Israel não fizeram senão provocar-me à ira com as obras das suas mãos, diz o SENHOR.	[30]Juk ir izraelitai, ir judėjai nuo jaunystės tedarė vien tai, kas pikta mano akyse. Tikrai izraelitai tik pykdė mane savo rankų darbais, – tai VIEŠPATIES žodis. –
[31] Porque para minha ira e para meu furor me tem sido esta cidade, desde o dia em que a edificaram e até ao dia de hoje, para que eu a removesse da minha presença,	[31]Šis miestas nuo įkūrimo ligi šios dienos kėlė man pyktį ir įniršį, todėl turiu jį pašalinti iš savo akių
[32] por causa de toda a maldade que fizeram os filhos de Israel e os filhos de Judá, para me provocarem à ira, eles, os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes e os seus profetas, como também os homens de Judá e os moradores de Jerusalém.	[32]už visas blogybes, kurias padarė, kad pykdytų mane, izraelitai ir judėjai – jie, jų karaliai, didžiūnai, kunigai, pranašai, Judo ir Jeruzalės gyventojai.
[33] Viraram-me as costas e não o rosto; ainda que eu, começando de madrugada, os ensinava, eles não deram ouvidos, para receberem a advertência.	[33]Nugarą jie man atsuko, o ne veidą! Nors mokiau juos be perstojo ir primygtinai, jie nei klausė pamokymo, nei jį priėmė.
[34] Antes, puseram as suas abominações na casa que se chama pelo meu nome, para a profanarem.	[34]Anaiptol, jie suteršė Namus, kurie vadinami mano vardu, pasistatydami juose savo bjaurius stabus.

[35] Edificaram os altos de Baal, que estão no vale do filho de Hinom, para queimarem a seus filhos e a suas filhas a Moloque, o que nunca lhes ordenei, nem me passou pela mente fizessem tal abominação, para fazerem pecar a Judá.

[35]Jie pastatė Baalo kauburių aukurus Ben Hinomo slėnyje, kad turėtų kur aukoti savo sūnus ir dukteris Molechui ir užtrauktų Judui nuodėmę, nors aš to jiems niekada neįsakiau. Man nė į galvą neatėjo, kad jie darytų tokias baisybes!“

[36] Agora, pois, assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca desta cidade, da qual vós dizeis: Já está entregue nas mãos do rei da Babilônia, pela espada, pela fome e pela peste.

[36]Todėl dabar taip kalba VIEŠPATS, Izraelio Dievas, apie šį miestą, kuris, kaip jūs sakote, kalaviju, badu ir maru atiduodamas Babilono karaliui į rankas:

[37] Eis que eu os congregarei de todas as terras, para onde os lancei na minha ira, no meu furor e na minha grande indignação; tornarei a trazê-los a este lugar e farei que nele habitem seguramente.

[37]„Štai surinksiu juos iš visų kraštų, į kuriuos buvau išblaškęs savo pykčiu, įniršiu ir didžiu užsidegimu. Parvesiu juos į šią vietą ir čia saugiai apgyvendinsiu.

[38] Eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[38]Jie bus mano tauta, o aš būsiu jų Dievas.

[39] Dar-lhes-ei um só coração e um só caminho, para que me temam todos os dias, para seu bem e bem de seus filhos.

[39]Vieną širdį ir vieną kelią duosiu jiems, kad jie mane visuomet garbintų savo pačių labui, o po jų – savo vaikų gerovei.

[40] Farei com eles aliança eterna, segundo a qual não deixarei de lhes fazer o bem; e porei o meu temor no seu coração, para que nunca se apartem de mim.

[40]Sudarysiu su jais amžiną Sandorą, niekuomet nuo jų nenusigręšiu ir nesiliausiu daryti jiems gera. Į širdį jiems įdiegsiu pagarbą man, kad jie nuo manęs nesigręžtų.

[41] Alegrar-me-ei por causa deles e lhes farei bem; plantá-los-ei firmemente nesta terra, de todo o meu coração e de toda a minha alma.

[41]Džiaugsiuosi jais, man bus džiugu daryti jiems gera; visa savo širdimi ir siela atsodinsiu juos tvirtai šitame krašte“.

[42] Porque assim diz o SENHOR: Assim como fiz vir sobre este povo todo este grande mal, assim lhes trarei todo o bem que lhes estou prometendo.

[42]Juk taip kalba VIEŠPATS: „Kaip siunčiau visą šią baisią nelaimę tai tautai, taip siųsiu jiems visa gera, kurį jiems pažadu.

[43] Comprar-se-ão campos nesta terra, da qual vós dizeis: Está deserta, sem homens nem animais; está entregue nas mãos dos caldeus.

[44] Comprarão campos por dinheiro, e lavrarão as escrituras, e as fecharão com selos, e chamarão testemunhas na terra de Benjamim, nos contornos de Jerusalém, nas cidades de Judá, nas cidades da região montanhosa, nas cidades das planícies e nas cidades do Sul; porque lhes restaurarei a sorte, diz o SENHOR.

[43]Vėl bus perkami laukai šitame krašte, apie kurį sakote: ‘Tai apleisti tyrai, be žmonių ir gyvulių, atiduoti chaldėjams į rankas’.

[44]Kai sugrąžinsiu jų tremtinius, laukai bus perkami už pinigus, pirkimo sutartys sudaromos ir užantspauduojamos, kviečiami liudytojai Benjamino žemėje, Jeruzalės priemiesčiuose, Judo miestuose, kalnynų, Šefelos ir Negebo miestuose“, – taiVIEŠPATIES žodis.

Jeremias 33

Promessas de paz e prosperidade

[1] Veio a palavra do SENHOR a Jeremias, segunda vez, estando ele ainda encarcerado no pátio da guarda, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR que faz estas coisas, o SENHOR que as forma para as estabelecer (SENHOR é o seu nome):

[3] Invoca-me, e te responderei; anunciar-te-ei coisas grandes e ocultas, que não sabes.

[4] Porque assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, a respeito das casas desta cidade e das casas dos reis de Judá, que foram derribadas para a defesa contra as trincheiras e a espada:

[5] Quando se der a peleja contra os caldeus, para que eu as encha de cadáveres de homens, feridos por minha ira e meu furor, porquanto desta cidade escondi o meu rosto, por causa de toda a sua maldade,

Jeremijo 33

Dar vienas pažadas tautai

[1]Antrąkart Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis, kai jis vis dar buvo įkalintas sargybos būste:

[2]„Taip kalba VIEŠPATS, kuris padarė žemę, duodamas jai pavidalą ir padėdamas jai pamatus, kurio vardas yraVIEŠPATS.

[3]Šaukis manęs, ir aš atsiliepsiu! Pasakysiu tau nuostabių dalykų, paslapčių, kurių nežinojai“.

[4]Taip kalba VIEŠPATS, Izraelio Dievas, apie šio miesto namus ir Judo karalių rūmus, kurie buvo nugriauti palengvinti gynybai nuo apgulos pylimų bei kalavijo,

[5]ir apie tuos, kurie dabar kovoja su chaldėjais vien tam, kad užverstų miestą lavonais tų, kuriuos aš užmušu pykdamas ir niršdamas: „Už visus jų nedorus darbus aš paslėpiau savo veidą nuo šio miesto.

[6] eis que lhe trarei a ela saúde e cura e os sararei; e lhes revelarei abundância de paz e segurança.

[7] Restaurarei a sorte de Judá e de Israel e os edificarei como no princípio.

[8] Purificá-los-ei de toda a sua iniqüidade com que pecaram contra mim; e perdoarei todas as suas iniqüidades com que pecaram e transgrediram contra mim.

[9] Jerusalém me servirá por nome, por louvor e glória, entre todas as nações da terra que ouvirem todo o bem que eu lhe faço; espantar-se-ão e tremerão por causa de todo o bem e por causa de toda a paz que eu lhe dou.

[10] Assim diz o SENHOR: Neste lugar, que vós dizeis que está deserto, sem homens nem animais, nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, que estão assoladas, sem homens, sem moradores e sem animais, ainda se ouvirá

[11] a voz de júbilo e de alegria, e a voz de noivo, e a de noiva, e a voz dos que cantam: Rendei graças ao SENHOR dos Exércitos, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre; e dos que trazem ofertas de ações de graças à Casa do SENHOR; porque restaurarei a sorte da terra como no princípio, diz o SENHOR.

[12] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda neste lugar, que está deserto, sem homens e sem animais, e em todas as suas cidades, haverá morada de pastores que façam repousar aos seus rebanhos.

[6]Štai atnešiu jai vaistą ir išgijimą, išgydysiu juos ir apreikšiu jiems tikros gerovės perteklių.

[7]Aš sugrąžinsiu Judo tremtinius ir Izraelio tremtinius, atstatysiu, kaip buvo pradžioje.

[8]Aš apvalysiu juos nuo visų nuodėmių, kuriomis jie nusikalto man, atleisiu jiems visas jų kaltes, kuriomis jie nusidėjo man ir maištavo prieš mane.

[9]Ir šis miestas bus man džiaugsmo vardas, šlovė ir pasididžiavimas prieš visas žemės tautas, kai jos išgirs apie visa gera, ką jiems darau. Apims jas baimė, ir drebės jos dėl visokeriopo pertekliaus ir gerovės, kuria juos aprūpinsiu“.

[10]Taip kalba VIEŠPATS: „Šioje vietoje, apie kurią jūs sakote: ‘Tai apleisti tyrai, nes nėra žmonių nei gyvulių!’ – Judo miestuose ir tuščiose Jeruzalės gatvėse, kur dabar nėra nei žmonių, nei gyventojų, nei gyvulių, vėl bus girdėti

[11]linksmybės ir džiaugsmo garsai, jaunikio ir nuotakos balsai, balsai tų, kurie nešdami bendravimo aukas į VIEŠPATIES Namus gieda: ‘Dėkokite Galybių VIEŠPAČIUI, nes VIEŠPATS geras, ir jo ištikimoji meilė amžina!’ Aš atkursiu tą kraštą, koks jis buvo pradžioje“, – sako VIEŠPATS.

[12]Taip kalba Galybių VIEŠPATS: „Šioje vietoje, dabar tuščioje, be žmonių ir gyvulių, ir visuose miestuose vėl bus piemenims žardų savo kaimenėms suleisti.

[13] Nas cidades da região montanhosa, e nas cidades das planícies, e nas cidades do Sul, na terra de Benjamim, e nos contornos de Jerusalém, e nas cidades de Judá, ainda passarão os rebanhos pelas mãos de quem os conte, diz o SENHOR.

Repetição da promessa do Renovo de Davi
Jeremias 23.5-6

[14] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que cumprirei a boa palavra que proferi à casa de Israel e à casa de Judá.

[15] Naqueles dias e naquele tempo, farei brotar a Davi um Renovo de justiça; ele executará juízo e justiça na terra.

[16] Naqueles dias, Judá será salvo e Jerusalém habitará seguramente; ela será chamada SENHOR, Justiça Nossa.

[17] Porque assim diz o SENHOR: Nunca faltará a Davi homem que se assente no trono da casa de Israel;

[18] nem aos sacerdotes levitas faltará homem diante de mim, para que ofereça holocausto, queime oferta de manjares e faça sacrifício todos os dias.

[19] Veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[20] Assim diz o SENHOR: Se puderdes invalidar a minha aliança com o dia e a minha aliança com a noite, de tal modo que não haja nem dia nem noite a seu tempo,

[21] poder-se-á também invalidar a minha aliança com Davi, meu servo, para que não tenha filho que reine no seu trono;

[13]Aukštumų miestuose, Šefelos miestuose ir Negebo miestuose, Benjamino šalyje, Jeruzalės apylinkėse ir visuose Judo miestuose kaimenės vėl praeis pro rankas to, kuris jas skaičiuoja“, – sako VIEŠPATS.

Sandora su Dovydu

[14]„Štai ateina dienos, – tai VIEŠPATIES žodis, – kai aš įvykdysiu pažadą, duotą Izraelio namams ir Judo namams.

[15]Tomis dienomis, atėjus laikui, atželdinsiu Dovydui teisumo atžalą. Jis įvykdys krašte teisingumą ir teisumą.

[16]Tomis dienomis Judas bus išgelbėtas ir Jeruzalė gyvens saugiai. Štai vardas, kuriuo ji bus vadinama: ‘VIEŠPATS yra mūsų teisumas’“.

[17]Taip kalba VIEŠPATS: „Dovydui niekada nepritrūks įpėdinio Izraelio namų soste,

[18]ir kunigams iš levitų niekada nepritrūks mano tarnyboje įpėdinių, idant aukotų deginamąsias aukas, degintų javų atnašas ir kasdien skerdžiamąsias aukas“.

[19]Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[20]„Taip kalba VIEŠPATS. Jei kas iš jūsų galėtų sulaužyti mano sandorą su diena ir mano sandorą su naktimi taip, kad diena ir naktis nebeateitų joms skirtu laiku,

[21]tai ir mano sandora su Dovydu galėtų būti sulaužyta, kad jis neturėtų sūnaus, valdančio jo soste, ir sandora su mano tarnais, levitų kunigais.

como também com os levitas sacerdotes, meus ministros.

[22] Como não se pode contar o exército dos céus, nem medir-se a areia do mar, assim tornarei incontável a descendência de Davi, meu servo, e os levitas que ministram diante de mim.

[22]Kaip nesuskaičiuojamos dangaus skliauto Galybės ir nepaseikėjamas pajūrio smėlis, taip aš padauginsiu savo tarno Dovydo palikuonis ir man tarnaujančius levitus“.

[23] Veio ainda a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[23]Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[24] Não atentas para o que diz este povo: As duas famílias que o SENHOR elegeu, agora as rejeitou? Assim desprezam a meu povo, que a seus olhos já não é povo.

[24]„Taip kalba VIEŠPATS. Argi nepastebėjai, ką šie žmonės sako: ‘Abidvi šeimos, kurias VIEŠPATS išsirinko, dabar jo atmestos’, – ir kaip jie niekina mano tautą, tarsi jų akyse ji nebebūtų tauta?“

[25] Assim diz o SENHOR: Se a minha aliança com o dia e com a noite não permanecer, e eu não mantiver as leis fixas dos céus e da terra,

[25]Taip kalba VIEŠPATS: „Tik jei neturėčiau sandoros su diena ir naktimi, tik jei nebūčiau davęs įstatų dangui ir žemei,

[26] também rejeitarei a descendência de Jacó e de Davi, meu servo, de modo que não tome da sua descendência quem domine sobre a descendência de Abraão, Isaque e Jacó; porque lhes restaurarei a sorte e deles me apiedarei.

[26]Jokūbo palikuonis ir savo tarną Dovydą atmesčiau ir iš jo palikuonių neimčiau valdovų Abraomo, Izaoko ir Jokūbo palikuonims. Sugrąžinsiu jų tremtinius ir būsiu jiems gailestingas“.

Jeremias 34

Prediz-se a sorte de Zedequias

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, quando Nabucodonosor, rei da Babilônia, e todo o seu exército, e todos os reinos da terra que estavam debaixo do seu poder, e todos os povos pelejavam contra Jerusalém e contra todas as suas cidades, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Vai, fala a Zedequias, rei de Judá, e dize-lhe:

Jeremijo 34

Zedekijo likimas

[1]Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis, kai Babilono karalius Nebukadnecaras, visa jo kariuomenė, jam pavaldžios žemės karalystės bei kitos tautos kariavo su Jeruzale ir visais jos miestais.

[2]„Taip kalbaVIEŠPATS, Izraelio Dievas. Eik ir kalbėk su Judo karaliumi Zedekiju.

Assim diz o SENHOR: Eis que eu entrego esta cidade nas mãos do rei da Babilônia, o qual a queimará.

Pasakyk jam: ‘Taip kalba VIEŠPATS. Tikėk manimi, aš atiduodu šį miestą Babilono karaliui į rankas, jis sunaikins jį ugnimi.

3 Tu não lhe escaparás das mãos; pelo contrário, serás preso e entregue nas suas mãos; tu verás o rei da Babilônia face a face, e ele te falará boca a boca, e entrarás na Babilônia.

3Ir tu pats neišvengsi jo rankos. Tikrai būsi pagautas ir atiduotas į jo nagus. Akis į akį su juo susitiksi, veidas į veidą su juo kalbėsiesi. Paskui būsi išvestas į Babiloną.

4 Todavia, ouve a palavra do SENHOR, ó Zedequias, rei de Judá: Assim diz o SENHOR a teu respeito: Não morrerás à espada.

4Tik paklausyk VIEŠPATIES žodžio, Judo karaliau Zedekijau! Taip kalbaVIEŠPATS apie tave. Nuo kalavijo tu nemirsi.

5 Em paz morrerás, e te queimarão perfumes a ti, como se queimaram a teus pais, que, como reis, te precederam, e te prantearão, dizendo: Ah! SENHOR! Pois eu é que disse a palavra, diz o SENHOR.

5Tu mirsi ramybėje. Žmonės apraudos tave, šaukdami: ‹Vargas, valdove!› – ir degins smilkalus tavo laidotuvėse, kaip darė tavo tėvams, karaliams, buvusiems prieš tave. Aš tas, kuris tai pažada, – tai VIEŠPATIES žodis’“.

6 Falou Jeremias, o profeta, a Zedequias, rei de Judá, todas estas palavras, em Jerusalém,

6Pranašas Jeremijas pakartojo visus šiuos žodžius Judo karaliui Zedekijui Jeruzalėje,

7 quando o exército do rei da Babilônia pelejava contra Jerusalém e contra todas as cidades que restavam de Judá, contra Laquis e contra Azeca; porque só estas ficaram das cidades fortificadas de Judá.

7Babilono karaliaus kariuomenei kariaujant su Jeruzale ir dar išlikusiais Judo miestais Lachišu ir Azeka, nes iš įtvirtintų miestų buvo likę tik tie miestai.

As ameaças de Deus por causa da escravatura

Dėl vergų išlaisvinimo

8 Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, depois que o rei Zedequias fez aliança com todo o povo de Jerusalém, para lhes apregoar a liberdade:

8Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis po to, kai karalius Zedekijas sudarė sandorą su visais Jeruzalės gyventojais, paskelbdamas jiems išlaisvinimo įsaką.

9 que cada um despedisse forro o seu servo e cada um, a sua serva, hebreu ou hebréia, de maneira que ninguém retivesse como escravos hebreus, seus irmãos.

9Taigi kiekvienas privalėjo duoti laisvę savo vergams hebrajams, vyrui ir moteriai. Niekas neturėjo laikyti savo tautiečio judėjo vergijoje.

[10] Todos os príncipes e todo o povo que haviam entrado na aliança obedeceram, despedindo forro cada um o seu servo e cada um a sua serva, de maneira que já não os retiveram como escravos; obedeceram e os despediram.

[10]Visi didžiūnai ir žmonės, sudariusieji sandorą, sutiko duoti laisvę savo vergams, vyrams ir moterims, ir nebelaikyti jų daugiau vergais. Tačiau nors sutiko ir išlaisvino,

[11] Mas depois se arrependeram, e fizeram voltar os servos e as servas que haviam despedido forros, e os sujeitaram por servos e por servas.

[11]ilgainiui pakeitė savo mintį ir pradėjo imti atgal savo išlaisvintuosius vergus ir verges, versdami juos vėl vergauti.

[12] Veio, pois, a palavra do SENHOR a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo:

[12]Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[13] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eu fiz aliança com vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da casa da servidão, dizendo:

[13]„Taip kalba VIEŠPATS, Izraelio Dievas. Ir aš sudariau Sandorą su jūsų tėvais, kai išvedžiau juos iš Egipto žemės, iš vergijos namų, įsakydamas:

[14] Ao fim de sete anos, libertareis cada um a seu irmão hebreu, que te for vendido a ti e te houver servido seis anos, e despedi-lo-ás forro; mas vossos pais não me obedeceram, nem inclinaram os seus ouvidos a mim.

[14]‘Kas septintus metus kiekvienas jūsų duos laisvę savo tautiečiui hebrajui, tau save pardavusiam. Šešerius metus jis bus tavo vergas, o po to tu duosi jam laisvę’. Tačiau jūsų tėvai neklausė ir į mane nekreipė dėmesio.

[15] Não há muito, havíeis voltado a fazer o que é reto perante mim, apregoando liberdade cada um ao seu próximo; e tínheis feito perante mim aliança, na casa que se chama pelo meu nome;

[15]O jūs neseniai atsivertėte ir darėte tai, kas mano akyse teisinga, paskelbėte išlaisvinimą vienas kitam ir mano akivaizdoje sudarėte sandorą Namuose, kurie vadinami mano vardu.

[16] mudastes, porém, e profanastes o meu nome, fazendo voltar cada um o seu servo e cada um, a sua serva, os quais, deixados à vontade, já tínheis despedido forros, e os sujeitastes, para que fossem vossos servos e servas.

[16]Dabar apsigalvojote ir išniekinote mano vardą, kiekvienas imdamas atgal savo vergus ir verges, kuriems buvote davę laisvę. Jūs privertėte juos vėl vergauti.

[17] Portanto, assim diz o SENHOR: Vós não me obedecestes, para apregoardes a

[17]Todėl, – taip kalba VIEŠPATS, – jūs man nepaklusote, nedavėte laisvės kiekvienas

liberdade, cada um a seu irmão e cada um ao seu próximo; pois eis que eu vos apregôo a liberdade, diz o SENHOR, para a espada, para a peste e para a fome; farei que sejais um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra.

savo broliui ir kaimynui. Tikėkite manimi! Dabar aš skelbiu jus laisvus, – tai VIEŠPATIES žodis, – laisvus kalavijui, marui ir badui! Padarysiu jus siaubo reginiu visoms žemės karalystėms.

[18] Farei aos homens que transgrediram a minha aliança e não cumpriram as palavras da aliança que fizeram perante mim como eles fizeram com o bezerro que dividiram em duas partes, passando eles pelo meio das duas porções;

[18]Su vyrais, sulaužiusiais mano Sandorą ir nesilaikiusiais mano akivaizdoje sudarytos sutarties įpareigojimų, pasielgsiu kaip su veršiu, kurį jie perskrodė pusiau ir praėjo tarp abiejų pusių.

[19] os príncipes de Judá, os príncipes de Jerusalém, os oficiais, os sacerdotes e todo o povo da terra, os quais passaram por meio das porções do bezerro,

[19]Judo ir Jeruzalės didžiūnus, dvariškius, kunigus ir paprastus žmones, praėjusius tarp abiejų veršio pusių,

[20] entregá-los-ei nas mãos de seus inimigos e nas mãos dos que procuram a sua morte, e os cadáveres deles servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

[20]aš atiduosiu visus iki vieno į rankas jų priešams ir tiems, kurie tyko jų gyvybės. Jų lavonais mis padangių paukščiai ir lauko žvėrys.

[21] A Zedequias, rei de Judá, e a seus príncipes, entregá-los-ei nas mãos de seus inimigos e nas mãos dos que procuram a sua morte, nas mãos do exército do rei da Babilônia, que já se retiraram de vós.

[21]Ir Judo karalių Zedekiją drauge su jo didžiūnais atiduosiu jų priešams ir tiems, kurie tyko jų gyvybės, – Babilono karaliaus kariuomenei, kuri dabar yra nuo jūsų pasitraukusi.

[22] Eis que eu darei ordem, diz o SENHOR, e os farei tornar a esta cidade, e pelejarão contra ela, tomá-la-ão e a queimarão; e as cidades de Judá porei em assolação, de sorte que ninguém habite nelas.

[22]Tikėk manimi, aš duosiu įsakymą, – taiVIEŠPATIES žodis, – ir sugrąžinsiu juos prie šio miesto. Jie puls ir užims jį, ugnimi sunaikins. Judo miestus paversiu tyrais, kur negyvena joks žmogus“.

Jeremias 35

A fidelidade dos recabitas

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, nos dias de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo:

Jeremijo 35

Ištikimieji rechabai

[1]Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis Judo karaliaus Jošijo sūnaus Jehojakimo dienomis:

[2] Vai à casa dos recabitas, fala com eles, leva-os à Casa do SENHOR, a uma das câmaras, e dá-lhes vinho a beber.

[3] Então, tomei a Jazanias, filho de Jeremias, filho de Habazinias, aos irmãos, e a todos os filhos dele, e a toda a casa dos recabitas;

[4] e os levei à Casa do SENHOR, à câmara dos filhos de Hanã, filho de Jigdalias, homem de Deus, que está junto à câmara dos príncipes e sobre a de Maaséias, filho de Salum, guarda do vestíbulo;

[5] e pus diante dos filhos da casa dos recabitas taças cheias de vinho e copos e lhes disse: Bebei vinho.

[6] Mas eles disseram: Não beberemos vinho, porque Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, nos ordenou: Nunca jamais bebereis vinho, nem vós nem vossos filhos;

[7] não edificareis casa, não fareis sementeiras, não plantareis, nem possuireis vinha alguma; mas habitareis em tendas todos os vossos dias, para que vivais muitos dias sobre a terra em que viveis peregrinando.

[8] Obedecemos, pois, à voz de Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, em tudo quanto nos ordenou; de maneira que não bebemos vinho em todos os nossos dias, nem nós, nem nossas mulheres, nem nossos filhos, nem nossas filhas;

[9] nem edificamos casas para nossa habitação; não temos vinha, nem campo, nem semente.

[2]„Kreipkis į rechabus, kalbėkis su jais. Nuvesk juos įVIEŠPATIES Namus, į vieną jų kambarių, ir pasiūlyk jiems vyno“.

[3]Taigi pasiėmiau Habacinijos sūnaus Jeremijo sūnų Jaazaniją drauge su jo broliais ir visais jo sūnumis, visą rechabų kiltį,

[4]ir nusivedžiau į VIEŠPATIESNamus, į Dievo vyro Igdalijo sūnaus Hanano sūnų kambarį greta didžiūnų kambario, viršum durininko Šalumo sūnaus Maasėjo kambario.

[5]Tada padėjau šiems rechabų vyrams pilnus ąsočius vyno bei taures ir tariau: „Išgerkite vyno!“ –

[6]„Mes vyno negeriame, – atsakė jie, – nes mūsų tėvas Rechabo sūnus Jehonadabas mums įsakė: ‘Vyno niekada negersite nei jūs, nei jūsų vaikai.

[7]Be to, nei statysitės namus, nei sėsite pasėlių, nei veisite ar turėsite vynuogynų. Jūs turite išgyventi visą savo amžių palapinėse, idant galėtumėte ilgai tarpti žemėje, kurioje gyvenate kaip praeiviai’.

[8]Mes visai paklusome mūsų tėvo Rechabo sūnaus Jehonadabo įsakymui, negėrėme vyno visą savo gyvenimą nei mes, nei mūsų žmonos, nei mūsų sūnūs ir dukterys,

[9]nesistatėme namų gyventi. Neturime nei vynuogynų, nei dirvų, nei pasėlių.

[10] Mas habitamos em tendas, e, assim, obedecemos, e tudo fizemos segundo nos ordenou Jonadabe, nosso pai.

[11] Quando, porém, Nabucodonosor, rei da Babilônia, subia a esta terra, dissemos: Vinde, e refugiemo-nos em Jerusalém, por causa do exército dos caldeus e dos siros; e assim ficamos em Jerusalém.

[12] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[13] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Vai e dize aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém: Acaso, nunca aceitareis a minha advertência para obedecerdes às minhas palavras? – diz o SENHOR.

[14] As palavras de Jonadabe, filho de Recabe, que ordenou a seus filhos não bebessem vinho, foram guardadas; pois, até ao dia de hoje, não beberam; antes, obedecem às ordens de seu pai; a mim, porém, que, começando de madrugada, vos tenho falado, não me obedecestes.

[15] Começando de madrugada, vos tenho enviado todos os meus servos, dizendo: Convertei-vos agora, cada um do seu mau caminho, fazei boas as vossas ações e não sigais a outros deuses para servi-los; assim ficareis na terra que vos dei a vós outros e a vossos pais; mas não me inclinastes os ouvidos, nem me obedecestes a mim.

[16] Visto que os filhos de Jonadabe, filho de Recabe, guardaram o mandamento de seu

[10]Mes gyvename palapinėse. Mes paklusome ir darėme visa, ką mūsų protėvis Jehonadabas mums įsakė.

[11]Ir tiktai kai Babilono karalius Nebukadnecaras įsiveržė į šitą kraštą, sakėme: ‘Pakilkime! Eikime į Jeruzalę, kad nebūtume chaldėjų ir aramėjų kariuomenei ant kelio’. Todėl dabar ir gyvename Jeruzalėje“.

[12]Tada Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[13]„Taip kalba GalybiųVIEŠPATS, Izraelio Dievas. Eik ir sakyk Judo vyrams ir Jeruzalės gyventojams: ‘Nejau nepasimokysite ir nepaklausysite mano žodžių?’ – taiVIEŠPATIES žodis.

[14]Žodžių, kuriais Rechabo sūnus Jehonadabas uždraudė savo vaikams gerti vyną, buvo laikomasi. Iki šios dienos jie negėrė vyno, nes klausė savo protėvio įsakymo. Nors aš ir kalbėjau jums primygtinai be perstojo, jūs manęs neklausėte.

[15]Be perstojo siunčiau pas jus savo tarnus pranašus, kad sakytų jums: ‘Grįžkite visi iš savo nedoro kelio, taisykite savo elgesį, neikite svetimų dievų garbinti, kad išliktumėte krašte, kurį daviau jums ir jūsų tėvams’. Bet jūs nei kreipėte dėmesį, nei manęs paklausėte.

[16]Taip, Rechabo sūnaus Jehonadabo vaikai laikėsi įsakymo, kurį jiems davė jų protėvis, bet ši tauta manęs nepaklausė!

pai, que ele lhes ordenara, mas este povo não me obedeceu,

[17] por isso, assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei sobre Judá e sobre todos os moradores de Jerusalém todo o mal que falei contra eles; pois lhes tenho falado, e não me obedeceram, clamei a eles, e não responderam.

[18] À casa dos recabitas disse Jeremias: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Pois que obedecestes ao mandamento de Jonadabe, vosso pai, e guardastes todos os seus preceitos, e tudo fizestes segundo vos ordenou,

[19] por isso, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Nunca faltará homem a Jonadabe, filho de Recabe, que esteja na minha presença.

Jeremias 36

O rolo de Jeremias é lido no templo

[1] No quarto ano de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[2] Toma um rolo, um livro, e escreve nele todas as palavras que te falei contra Israel, contra Judá e contra todas as nações, desde o dia em que te falei, desde os dias de Josias até hoje.

[3] Talvez ouçam os da casa de Judá todo o mal que eu intento fazer-lhes e venham a converter-se cada um do seu mau caminho, e eu lhes perdoe a iniqüidade e o pecado.

[17]Todėl, – taip kalba VIEŠPATS, Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas, – tikėk manimi, užtrauksiu Judui ir visiems Jeruzalės gyventojams visą nelaimę, kuria jiems grasinau, dėl to, kad jie nepaklausė manęs, kai jiems kalbėjau, nei atsiliepė, kai juos šaukiau“.

[18]O rechabams Jeremijas pasakė: „Taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas. Kadangi jūs paklausėte savo tėvo Jehonadabo įsakymo, likdami ištikimi visiems jo pamokymams, ir darėte visa, kaip jis buvo jums įsakęs,

[19]taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas: ‘Rechabo sūnus Jehonadabas niekad nepritrūks palikuonio, kuris man tarnautų!’“

Jeremijo 36

Baruchas užrašo Jeremijo pranašystes

[1]Ketvirtais Judo karaliaus Jošijo sūnaus Jehojakimo metais Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2]„Paimk ritinį ir surašyk jame visus žodžius, kuriuos tau kalbėjau apie Izraelį ir apie Judą, ir apie visas tautas nuo to laiko, kai pirmąkart tau kalbėjau Jošijo dienomis, iki šiandien.

[3]Gal Judo namai, išgirdę apie visas nelaimes, kurias manau jiems padaryti, gręšis visi iki vieno iš savo nedoro kelio, idant galėčiau atleisti jų nedorumą ir nuodėmę“.

[4] Então, Jeremias chamou a Baruque, filho de Nerias; escreveu Baruque no rolo, segundo o que ditou Jeremias, todas as palavras que a este o SENHOR havia revelado.

[4]Jeremijas pasišaukė Nerijos sūnų Baruchą. Baruchas surašė į ritinį iš Jeremijo lūpų visus žodžius, kuriuos VIEŠPATS jam buvo kalbėjęs.

[5] Jeremias ordenou a Baruque, dizendo: Estou encarcerado; não posso entrar na Casa do SENHOR.

[5]Po to Jeremijas pasakė Baruchui: „Aš negaliu eiti į VIEŠPATIES Namus, man tai neįmanoma.

[6] Entra, pois, tu e, do rolo que escreveste, segundo o que eu ditei, lê todas as palavras do SENHOR, diante do povo, na Casa do SENHOR, no dia de jejum; e também as lerás diante de todos os de Judá que vêm das suas cidades.

[6]Taigi eiti turi tu ir pasninko dieną žmonėms girdintVIEŠPATIES Namuose perskaityti iš šio ritinio VIEŠPATIES žodžius, kuriuos užrašei iš mano lūpų. Perskaityk juos taip pat girdint visiems judėjams, ateinantiems iš savo miestų.

[7] Pode ser que as suas humildes súplicas sejam bem acolhidas pelo SENHOR, e cada um se converta do seu mau caminho; porque grande é a ira e o furor que o SENHOR tem manifestado contra este povo.

[7]Gal jų maldavimas pasieks VIEŠPATĮ, ir jie visi iki vieno gręšis iš savo nedoro kelio, nes didis yra pykčio įniršis, su kuriuo VIEŠPATS kreipėsi į šią tautą“.

[8] Fez Baruque, filho de Nerias, segundo tudo quanto lhe havia ordenado Jeremias, o profeta, e leu naquele livro as palavras do SENHOR, na Casa do SENHOR.

[8]Nerijos sūnus Baruchas padarė visa, kaip jam buvo liepęs pranašas Jeremijas apie VIEŠPATIES žodžių skaitymąVIEŠPATIES Namuose.

[9] No quinto ano de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, no mês nono, apregoaram jejum diante do SENHOR a todo o povo em Jerusalém, como também a todo o povo que vinha das cidades de Judá a Jerusalém.

[9]Atsitiko taip, kad penktų Judo karaliaus Jošijo sūnaus Jehojakimo metų devintą mėnesį buvo paskelbtas pasninkas visiems Jeruzalės gyventojams ir visiems žmonėms, atėjusiems į Jeruzalę iš Judėjos miestų.

[10] Leu, pois, Baruque naquele livro as palavras de Jeremias na Casa do SENHOR, na câmara de Gemarias, filho de Safã, o escriba, no átrio superior, à entrada da

[10]Tada raštininko Šafano sūnaus Gemarijo kambaryje, VIEŠPATIES Namų aukštutiniame kieme, prie VIEŠPATIES Namų Naujųjų vartų Baruchas visiems

Porta Nova da Casa do SENHOR, diante de todo o povo.

O rolo é lido diante dos príncipes

[11] Ouvindo Micaías, filho de Gemarias, filho de Safã, todas as palavras do SENHOR, naquele livro,

[12] desceu à casa do rei, à câmara do escrivão. Eis que todos os príncipes estavam ali assentados: Elisama, o escrivão, Delaías, filho de Semaías, Elnatã, filho de Acbor, Gemarias, filho de Safã, Zedequias, filho de Hananias, e todos os outros príncipes.

[13] Micaías anunciou-lhes todas as palavras que ouvira, quando Baruque leu o livro diante do povo.

[14] Então, todos os príncipes mandaram Jeudi, filho de Netanias, filho de Selemias, filho de Cusi, dizer a Baruque: O rolo que leste diante do povo, toma-o contigo e vem. Baruque, filho de Nerias, tomou o rolo consigo e veio ter com eles.

[15] Disseram-lhe: Assenta-te, agora, e lê-o para nós. E Baruque o leu diante deles.

[16] Tendo eles ouvido todas aquelas palavras, entreolharam-se atemorizados e disseram a Baruque: Sem dúvida nenhuma, anunciaremos ao rei todas estas palavras.

[17] E perguntaram a Baruque, dizendo: Declara-nos, como escreveste isto? Acaso, te ditou o profeta todas estas palavras?

[18] Respondeu-lhes Baruque: Ditava-me pessoalmente todas estas palavras, e eu as escrevia no livro com tinta.

žmonėms girdint perskaitė iš knygos VIEŠPATIES žodžius.

[11]Šafano sūnaus Gemarijo sūnus Mikajas girdėjo visus VIEŠPATIESžodžius, kai jie buvo skaitomi iš knygos.

[12]Jis nuėjo į raštininko kambarį karaliaus rūmuose, kur kaip tik tuo metu tarėsi visi didžiūnai: raštininkas Elišama, Šemajo sūnus Delajas, Achboro sūnus Elnatanas, Šafano sūnus Gemarijas, Hananijo sūnus Zedekijas ir visi kiti pareigūnai.

[13]Mikajas jiems pranešė visa, ką buvo išgirdęs, kai Baruchas skaitė žmonėms iš knygos.

[14]Tuomet didžiūnai nusiuntė pas Baruchą Kušio sūnaus Šelemijo sūnaus Netanijo sūnų Jehudį su įsakymu: „Pasiimk ritinį, kurį skaitei žmonėms girdint, ir ateik!“ Nerijos sūnus Baruchas atėjo pas juos su ritiniu rankoje.

[15]„Prašom sėstis, – jie tarė jam, – ir perskaityti“. Ir Baruchas jiems perskaitė.

[16]Išgirdę visus žodžius, jie ėmė nuogąstauti ir sakyti vienas kitam: „Mes tikrai privalome visa tai pranešti karaliui“.

[17]Po to jie Baruchą klausinėjo: „Prašom pasakyti mums, kaip užrašei visus šiuos žodžius? Ar iš jo lūpų?“

[18]Baruchas atsakė: „Pats Jeremijas sakė visus šiuos žodžius, ir aš į knygą užrašiau juos rašalu“.

[19] Então, disseram os príncipes a Baruque: Vai, esconde-te, tu e Jeremias; ninguém saiba onde estais.

[19]Tuomet didžiūnai tarė Baruchui: „Eik ir pasislėpk, tu ir Jeremijas! Tenežino niekas, kur judu esate!“

O rei lança o rolo no fogo

[20] Foram os príncipes ter com o rei ao átrio, depois de terem depositado o rolo na câmara de Elisama, o escrivão, e anunciaram diante do rei todas aquelas palavras.

[20]Padėję ritinį į saugią vietą raštininko Elišamos kambaryje, jie nuėjo į rūmus pas karalių ir pranešė jam visą reikalą.

[21] Então, enviou o rei a Jeudi, para que trouxesse o rolo; Jeudi tomou-o da câmara de Elisama, o escrivão, e o leu diante do rei e de todos os príncipes que estavam com ele.

[21]Karalius pasiuntė Jehudį atnešti ritinį. Jehudis atnešė jį iš raštininko Elišamos kambario ir perskaitė klausant karaliui bei visiems aplink karalių stovintiems didžiūnams.

[22] O rei estava assentado na casa de inverno, pelo nono mês, e diante dele estava um braseiro aceso.

[22]Tuo metu karalius sėdėjo žiemos rūmuose priešais kaitrią ugnį žarijų puode, nes buvo devintas mėnuo.

[23] Tendo Jeudi lido três ou quatro folhas do livro, cortou-o o rei com um canivete de escrivão e o lançou no fogo que havia no braseiro, e, assim, todo o rolo se consumiu no fogo que estava no braseiro.

[23]Kai tik Jehudis perskaitydavo tris ar keturias skiltis, karalius raštininko peiliu nupjaudavo tą gabalą ir nusviesdavo į ugnį žarijų puode, kolei visas ritinys sudegė žarijų puodo ugnyje.

[24] Não se atemorizaram, não rasgaram as vestes, nem o rei nem nenhum dos seus servos que ouviram todas aquelas palavras.

[24]Karalius ir visi jo dvariškiai, klausydamiesi visų tų žodžių, nei baiminosi, nei persiplėšė drabužius.

[25] Posto que Elnatã, Delaías e Gemarias tinham insistido com o rei que não queimasse o rolo, ele não lhes deu ouvidos.

[25]Nors Elnatanas, Delajas ir Gemarijas puolė maldauti karalių nedeginti ritinio, jis jų nepaklausė.

[26] Antes, deu ordem o rei a Jerameel, filho de Hameleque, a Seraías, filho de Azriel, e a Selemias, filho de Abdeel, que prendessem a Baruque, o escrivão, e a Jeremias, o profeta; mas o SENHOR os havia escondido.

[26]Be to, karalius įsakė karaliaus sūnui Jerachmeeliui, Azrielio sūnui Serajui ir Abdeelio sūnui Šelemijui suimti raštininką Baruchą ir pranašą Jeremiją. Bet VIEŠPATS juos paslėpė.

Baruque reescreve o rolo

[27] Então, veio a Jeremias a palavra do SENHOR, depois que o rei queimara o rolo com as palavras que Baruque escrevera ditadas por Jeremias, dizendo:

[28] Toma outro rolo e escreve nele todas as palavras que estavam no original, que Jeoaquim, rei de Judá, queimou.

[29] E a Jeoaquim, rei de Judá, dirás: Assim diz o SENHOR: Tu queimaste aquele rolo, dizendo: Por que escreveste nele que certamente viria o rei da Babilônia, e destruiria esta terra, e acabaria com homens e animais dela?

[30] Portanto, assim diz o SENHOR, acerca de Jeoaquim, rei de Judá: Ele não terá quem se assente no trono de Davi, e o seu cadáver será largado ao calor do dia e à geada da noite.

[31] Castigá-lo-ei, e à sua descendência, e aos seus servos por causa da iniqüidade deles; sobre ele, sobre os moradores de Jerusalém e sobre os homens de Judá farei cair todo o mal que tenho falado contra eles, e não ouviram.

[32] Tomou, pois, Jeremias outro rolo e o deu a Baruque, filho de Nerias, o escrivão, o qual escreveu nele, ditado por Jeremias, todas as palavras do livro que Jeoaquim, rei de Judá, queimara; e ainda se lhes acrescentaram muitas palavras semelhantes.

[27]Karaliui sudeginus ritinį su žodžiais, kuriuos Baruchas buvo užrašęs iš Jeremijo lūpų, Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[28]„Paimk kitą ritinį ir užrašyk jame žodžius, buvusius pirmajame ritinyje, kurį sudegino Judo karalius Jehojakimas.

[29]O apie Judo karalių Jehojakimą pasakysi: ‘Taip kalba VIEŠPATS. Tu drįsai sudeginti ritinį sakydamas: ‹Kodėl jame parašei: Babilono karalius tikrai ateis ir šį kraštą nuniokos, nepalikdamas jame nei žmogaus, nei gyvulio?›

[30]Todėl taip kalba VIEŠPATS apie Judo karalių Jehojakimą: ‹Nebus jam palikuonio, sėdinčio Dovydo soste! Jo paties lavonas bus išmestas į kaitrą per dieną ir šaltį per naktį.

[31]Nubausiu jį, jo palikuonis ir dvariškius už jų nedorumą, užtrauksiu jiems, visiems Jeruzalės gyventojams ir Judo žmonėms visas nelaimes, kuriomis jiems grasinau, nes jie nenorėjo klausyti!›’“

[32]Jeremijas paėmė kitą ritinį ir padavė jį savo raštininkui Nerijos sūnui Baruchui. Tasai užrašė į jį iš Jeremijo lūpų visus žodžius knygos, kurią Judo karalius Jehojakimas sudegino ugnyje. Prie jų buvo pridurta daug panašių žodžių.

Jeremias 37

Jeremias na prisão

Jeremijo 37

Jeremijas kalėjime

[1] Zedequias, filho de Josias e a quem Nabucodonosor, rei da Babilônia, constituíra rei na terra de Judá, reinou em lugar de Conias, filho de Jeoaquim.

[1]Dabar karaliavo Jošijo sūnus Zedekijas. Karaliumi Judo krašte vietoj Jehojakimo sūnaus Konijo jį padarė Babilono karalius Nebukadnecaras.

[2] Mas nem ele, nem os seus servos, nem o povo da terra deram ouvidos às palavras do SENHOR que falou por intermédio de Jeremias, o profeta.

[2]Tačiau nei jis pats, nei jo dvariškiai, nei krašto žmonės neklausė žodžių, kuriuos kalbėjo VIEŠPATS per pranašą Jeremiją.

[3] Contudo, mandou o rei Zedequias a Jucal, filho de Selemias, e ao sacerdote Sofonias, filho de Maaséias, ao profeta Jeremias, para lhe dizerem: Roga por nós ao SENHOR, nosso Deus.

[3]Vis dėlto karalius Zedekijas pasiuntė pas Jeremiją Šelemijos sūnų Jehuchalą ir kunigo Maasėjos sūnų Sofoniją su šiuo prašymu: „Prašom pasimelsti VIEŠPAČIUI, mūsų Dievui, už mus“.

[4] Jeremias andava livremente entre o povo, porque ainda o não haviam encarcerado.

[4]Tuo metu Jeremijas dar nebuvo įmestas į kalėjimą ir tebevaikščiojo laisvas tarp žmonių.

[5] O exército de Faraó saíra do Egito; e, quando os caldeus, que sitiavam Jerusalém, ouviram esta notícia, retiraram-se dela.

[5]Be to, faraono kariuomenė buvo išžygiavusi iš Egipto, ir Jeruzalę supę chaldėjai, apie tai išgirdę, nuo miesto buvo pasitraukę.

[6] Então, veio a Jeremias, o profeta, a palavra do SENHOR:

[6]Tada Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[7] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Assim direis ao rei de Judá, que vos enviou a mim, para me consultar: Eis que o exército de Faraó, que saiu em vosso socorro, voltará para a sua terra, no Egito.

[7]„Taip kalba VIEŠPATS, Izraelio Dievas. Taip atsakykite Judo karaliui, atsiuntusiam manęs pasiteirauti: ‘Štai faraono kariuomenė, žygiavusi jums į pagalbą, sugrįš į savo kraštą – į Egiptą.

[8] Retornarão os caldeus, pelejarão contra esta cidade, tomá-la-ão e a queimarão.

[8]O chaldėjai sugrįš ir kovos su šiuo miestu, paims jį ir sunaikins ugnimi’.

[9] Assim diz o SENHOR: Não vos enganeis a vós mesmos, dizendo: Sem dúvida, se irão os caldeus de nós; pois, de fato, não se retirarão.

[9]Taip kalba VIEŠPATS: ‘Neapsigaukite, manydami: ‹Chaldėjai visiškai atsitrauks nuo mūsų›, – nes jie nepasitrauks!

[10] Porque, ainda que derrotásseis a todo o exército dos caldeus, que pelejam contra

[10]Net jeigu nugalėtumėte visą su jumis kovojančią chaldėjų kariuomenę ir būtų

vós outros, e ficassem deles apenas homens mortalmente feridos, cada um se levantaria na sua tenda e queimaria esta cidade.

išlikę tik sunkiai sužeistieji savo palapinėse, net tie atsikėlę galėtų sunaikinti šį miestą ugnimi'".

11 Tendo-se retirado o exército dos caldeus de Jerusalém, por causa do exército de Faraó,

11Chaldėjų kariuomenei, išsigandusiai faraono kariuomenės, pasitraukus nuo Jeruzalės,

12 saiu Jeremias de Jerusalém, a fim de ir à terra de Benjamim, para receber o quinhão de uma herança que tinha no meio do povo.

12Jeremijas, norėdamas dalyvauti savo šeimos paveldo dalybose, leidosi iš Jeruzalės į Benjamino žemę.

13 Estando ele à Porta de Benjamim, achava-se ali um capitão da guarda, cujo nome era Jerias, filho de Selemias, filho de Hananias, capitão que prendeu a Jeremias, o profeta, dizendo: Tu foges para os caldeus.

13Kai pasiekė Benjamino vartus, tenai buvęs sargybinis Hananijos sūnaus Šelemijos sūnus, vardu Irija, nutvėrė pranašą, rėkdamas: „Pas chaldėjus nori perbėgti!"

14 Disse Jeremias: É mentira, não fujo para os caldeus. Mas Jerias não lhe deu ouvidos; prendeu a Jeremias e o levou aos príncipes.

14Jeremijas atsakė: „Tai netiesa! Pas chaldėjus aš nebėgu!" Bet Irija nenorėjo jo girdėti, suėmė Jeremiją ir nuvedė pas didžiūnus.

15 Os príncipes, irados contra Jeremias, açoitaram-no e o meteram no cárcere, na casa de Jônatas, o escrivão, porque a tinham transformado em cárcere.

15Didžiūnai, įtūžę ant Jeremijo, įsakė jį nuplakti ir įkalinti raštininko Jehonatano namuose, kuriuos buvo pavertę kalėjimu.

16 Tendo Jeremias entrado nas celas do calabouço, ali ficou muitos dias.

16Taip Jeremijas pateko į vandens talpyklą, į vienutę, ir ten išbuvo daug dienų.

Pas Zedekiją

17 Mandou o rei Zedequias trazê-lo para sua casa e, em secreto, lhe perguntou: Há alguma palavra do SENHOR? Respondeu Jeremias: Há. Disse ainda: Nas mãos do rei da Babilônia serás entregue.

17Kartą karalius Zedekijas slaptai atsivedė jį į savo rūmus ir paklausė: „Gal turi žodį iš VIEŠPATIES?" Jeremijas atsakė: „Taip! Tu būsi atiduotas Babilono karaliui į rankas".

[18] Disse mais Jeremias ao rei Zedequias: Em que pequei contra ti, ou contra os teus servos, ou contra este povo, para que me pusesses na prisão?

[18]Paskui Jeremijas paklausė karalių: „Kuo nusidėjau tau, tavo dvariškiams ir šitiems žmonėms, kad įmetėte mane į kalėjimą?

[19] Onde estão agora os vossos profetas, que vos profetizavam, dizendo: O rei da Babilônia não virá contra vós outros, nem contra esta terra?

[19]Kur dabar jūsų pranašai,

[20] Agora, pois, ouve, ó rei, meu senhor: Que a minha humilde súplica seja bem acolhida por ti, e não me deixes tornar à casa de Jônatas, o escrivão, para que eu não venha a morrer ali.

[20]pranašavusieji, kad Babilono karalius neužpuls nei jūsų, nei šito krašto? O dabar maldauju, mano valdove karaliau, išklausyti mano prašymą: negrąžink manęs į raštininko Jehonatano namus numirti“.

[21] Então, ordenou o rei Zedequias que pusessem a Jeremias no átrio da guarda; e, cada dia, deram-lhe um pão da Rua dos Padeiros, até acabar-se todo pão da cidade. Assim ficou Jeremias no átrio da guarda.

[21]Karalius Zedekijas davė įsakymą Jeremiją uždaryti sargybos kiemo būste ir kasdien iš Kepėjų gatvės jam duoti kepalą duonos, kol duona mieste visiškai išsibaigs. Jeremijas taip ir liko sargybos kiemo būste.

Jeremias 38

O etíope Ebede-Meleque salva Jeremias da cisterna

[1] Ouviu, pois, Sefatias, filho de Matã, e Gedalias, filho de Pasur, e Jucal, filho de Selemias, e Pasur, filho de Malquias, as palavras que Jeremias anunciava a todo o povo, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR: O que ficar nesta cidade morrerá à espada, à fome e de peste; mas o que passar para os caldeus viverá; porque a vida lhe será como despojo, e viverá.

Jeremijo 38

Vandens talpykloje

[1]Matano sūnus Šefatija, Pašhūro sūnus Gedalijas, Šelemijo sūnus Jehuchalas ir Malkijos sūnus Pašhūras klausėsi žodžių, kuriuos Jeremijas kalbėjo visiems žmonėms:

[2]„Taip kalba VIEŠPATS: ‘Kas pasiliks šiame mieste, tas mirs nuo kalavijo, bado ir maro. O kas išeis pas chaldėjus, tas išliks gyvas; bent jo gyvybė bus išgelbėta kaip karo belaisvio, ir jis išliks gyvas’.

[3] Assim diz o SENHOR: Esta cidade infalivelmente será entregue nas mãos do exército do rei da Babilônia, e este a tomará.

[3]Taip kalba VIEŠPATS: ‘Šis miestas tikrai bus atiduotas Babilono karaliaus kariuomenei į rankas ir paimtas’“.

[4] Disseram os príncipes ao rei: Morra este homem, visto que ele, dizendo assim estas palavras, afrouxa as mãos dos homens de guerra que restam nesta cidade e as mãos de todo o povo; porque este homem não procura o bem-estar para o povo, e sim o mal.

[4]Didžiūnai kreipėsi į karalių, sakydami: „Prašom nubausti šį vyrą mirties bausme, nes jis, kalbėdamas tokius dalykus, silpnina rankas karių ir visų žmonių, pasilikusių šitame mieste. Iš tikrųjų jis nesirūpina mūsų žmonių gerove, bet daro jiems žalą“.

[5] Disse o rei Zedequias: Eis que ele está nas vossas mãos; pois o rei nada pode contra vós outros.

[5]Karalius Zedekijas atsakė: „Gerai! Jis jūsų rankose! Karalius prieš jus bejėgis!“

[6] Tomaram, então, a Jeremias e o lançaram na cisterna de Malquias, filho do rei, que estava no átrio da guarda; desceram a Jeremias com cordas. Na cisterna não havia água, senão lama; e Jeremias se atolou na lama.

[6]Jie paėmė Jeremiją ir įmetė į karaliaus sūnaus Malkijo vandens talpyklą, buvusią sargybos kieme, nuleisdami virvėmis į dugną. Talpykloje vandens nebuvo, tik dumblas. Jeremijas įklimpo į dumblą.

[7] Ouviu Ebede-Meleque, o etíope, eunuco que estava na casa do rei, que tinham metido a Jeremias na cisterna; ora, estando o rei assentado à Porta de Benjamim,

[7]Bet kušitas Ebed Melechas, karaliaus rūmų dvariškis, išgirdo, kad jie įmetė Jeremiją į talpyklą. Pasitaikė, kad karalius kaip tik tuo metu sėdėjo Benjamino vartuose.

[8] saiu Ebede-Meleque da casa do rei e lhe falou:

[8]Ebed Melechas nuėjo ten iš rūmų ir kreipėsi į jį:

[9] Ó rei, senhor meu, agiram mal estes homens em tudo quanto fizeram a Jeremias, o profeta, que lançaram na cisterna; no lugar onde se acha, morrerá de fome, pois já não há pão na cidade.

[9]„Mano valdove, karaliau! Šie vyrai kalti dėl visko, ką padarė pranašui Jeremijui. Jie įmetė jį į vandens talpyklą mirti badu, nes duonos mieste nebėra“.

[10] Então, deu ordem o rei a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo: Toma contigo

[10]Tuojau karalius kušitui Ebed Melechui įsakė: „Pasiimk su savimi iš čia trejetą

daqui trinta homens e tira da cisterna o profeta Jeremias, antes que morra.

11 Tomou Ebede-Meleque os homens consigo, e foi à casa do rei, por debaixo da tesouraria, e tomou dali umas roupas usadas e trapos, e os desceu a Jeremias na cisterna, por meio de cordas.

12 Disse Ebede-Meleque, o etíope, a Jeremias: Põe agora estas roupas usadas e estes trapos nas axilas, calçando as cordas; Jeremias o fez.

13 Puxaram a Jeremias com as cordas e o tiraram da cisterna; e Jeremias ficou no átrio da guarda.

Zedequias consulta o profeta

14 Então, o rei Zedequias mandou trazer o profeta Jeremias à sua presença, à terceira entrada na Casa do SENHOR, e lhe disse: Quero perguntar-te uma coisa, nada me encubras.

15 Disse Jeremias a Zedequias: Se eu ta disser, porventura, não me matarás? Se eu te aconselhar, não me atenderás.

16 Então, Zedequias jurou secretamente a Jeremias, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR, que nos deu a vida, não te matarei, nem te entregarei nas mãos desses homens que procuram tirar-te a vida.

17 Então, Jeremias disse a Zedequias: Assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos, Deus de Israel: Se te renderes voluntariamente aos príncipes do rei da Babilônia, então, viverá tua alma, e esta

vyrų ir iškelk pranašą Jeremiją iš talpyklos, kad nenumirtų“.

11Ebed Melechas pasiėmė su savimi vyrus, nuėjo pirma į drabužių podėlį karaliaus rūmuose ir paėmė iš čia senų skudurų bei sudėvėtų drabužių, kuriuos nuleido virvėmis Jeremijui į talpyklą.

12Kušitas Ebed Melechas šūktelėjo Jeremijui: „Užkišk senus skudurus ir sudėvėtus drabužius tarp savo pažastų ir virvių“. Jeremijui tai padarius,

13jie ėmė traukti jį aukštyn virvėmis ir iškėlė iš talpyklos. Jeremijas liko sargybos kiemo būste.

Vėl pas Zedekiją

14Tada karalius Zedekijas liepė atvesti Jeremiją pas jį prie trečiojo įėjimo įVIEŠPATIES Namus. Zedekijas kreipėsi į Jeremiją: „Noriu tavęs šio to paklausti. Neslėpk nieko nuo manęs!“

15Jeremijas Zedekijui atsakė: „Jei tau pasakyčiau, įsakytum nubausti mane mirtimi, ar ne? Jei tau duočiau patarimą, vis vien manęs neklausytum?“

16Tada karalius Zedekijas slapta prisiekė Jeremijui: „Kaip gyvas VIEŠPATS, kuris davė mums šią gyvybę, mirtimi tavęs nebausiu ir neatiduosiu į rankas žmonėms, ieškantiems tavo gyvybės“.

17Dabar Jeremijas atsakė Zedekijui: „Taip kalba VIEŠPATS, Galybių Dievas, Izraelio Dievas. Jei pasiduosi Babilono karaliaus pareigūnams, išgelbėsi savo gyvybę; šis miestas nebus sunaikintas ugnimi, o tu pats ir tavo šeima išliks.

cidade não se queimará, e viverás tu e a tua casa.

[18] Mas, se não te renderes aos príncipes do rei da Babilônia, então, será entregue esta cidade nas mãos dos caldeus, e eles a queimarão, e tu não escaparás das suas mãos.

[18]Bet jei nepasiduosi Babilono karaliaus pareigūnams, miestas bus atiduotas chaldėjams į rankas; jie sunaikins jį ugnimi, o tu pats neištrūksi jiems iš nagų“.

[19] Disse o rei Zedequias a Jeremias: Receio-me dos judeus que se passaram para os caldeus; não suceda que estes me entreguem nas mãos deles, e eles escarneçam de mim.

[19]Karalius Zedekijas tarė Jeremijui: „Baiminuosi dėl perbėgusių pas chaldėjus judėjų, nes galiu būti jiems išduotas, ir jie su manimi blogai pasielgs“.

[20] Disse Jeremias: Não te entregarão; ouve, te peço, a palavra do SENHOR, segundo a qual eu te falo; e bem te irá, e será poupada a tua vida.

[20]Bet Jeremijas atsakė: „Jie neišduos! Tik paklusk VIEŠPATIESbalsui ir daryk, ką sakau, kad tau būtų gerai ir tavo gyvybė būtų išgelbėta.

[21] Mas, se não quiseres sair, esta é a palavra que me revelou o SENHOR:

[21]Bet jeigu atsisakai išeiti ir pasiduoti, štai ką VIEŠPATS parodė man.

[22] Eis que todas as mulheres que ficaram na casa do rei de Judá serão levadas aos príncipes do rei da Babilônia, e elas mesmas dirão: Os teus bons amigos te enganaram e prevaleceram contra ti; mas, agora que se atolaram os teus pés na lama, voltaram atrás.

[22]Žiūrėk! Visos moterys, likusios Judo karaliaus rūmuose, bus varomos pas Babilono karaliaus didžiūnus. Eidamos jos kalbės: ‘Suvedžiojo tave, įveikė tave tavo ištikimieji bičiuliai! Dabar, kai tavo kojos įklimpo į liūną, jie sėlina šalin’.

[23] Assim, a todas as tuas mulheres e a teus filhos levarão aos caldeus, e tu não escaparás das suas mãos; antes, pela mão do rei da Babilônia serás preso; e por tua culpa esta cidade será queimada.

[23]Ir visos tavo žmonos, ir visi tavo vaikai bus išvaryti pas chaldėjus. Nė tu pats neištrūksi iš jų rankų ir būsi Babilono karaliaus sugautas. O šis miestas bus sunaikintas ugnimi“.

[24] Então, disse Zedequias a Jeremias: Ninguém saiba estas palavras, e não morrerás.

[24]Tada Zedekijas tarė Jeremijui: „Neprasitark niekam apie šį pokalbį, jeigu nenori mirti!

[25] Quando, ouvindo os príncipes que falei contigo, vierem a ti e te disserem: Declara-

[25]O jei didžiūnai išgirstų, kad aš kalbėjausi su tavimi, ateitų ir klaustų: ‘Prašom

nos agora o que disseste ao rei e o que ele te disse a ti, nada nos encubras, e não te mataremos,

[26] então, lhes dirás: Apresentei a minha humilde súplica diante do rei para que não me fizesse tornar à casa de Jônatas, para morrer ali.

[27] Vindo, pois, todos os príncipes a Jeremias, e, interrogando-o, declarou-lhes segundo todas as palavras que o rei lhe havia ordenado; e o deixaram em paz, porque da conversação nada transpirara.

[28] Ficou Jeremias no átrio da guarda, até ao dia em que foi tomada Jerusalém.

Jeremias 39

Nabucodonosor toma Jerusalém

2 Reis 24.20—25.12; 2 Crônicas 36.17-21; Jeremias 52.1-16

[1] Foi tomada Jerusalém. Era o ano nono de Zedequias, rei de Judá, no mês décimo, quando veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, e todo o seu exército, contra Jerusalém, e a cercaram;

[2] era o undécimo ano de Zedequias, no quarto mês, aos nove do mês, quando se fez uma brecha na cidade.

[3] Então, entraram todos os príncipes do rei da Babilônia e se assentaram na Porta do Meio: Nergal-Sarezer, Sangar-Nebo, Sarsequim, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer, Rabe-Mague e todos os outros príncipes do rei da Babilônia.

[4] Tendo-os visto Zedequias, rei de Judá, e todos os homens de guerra, fugiram e, de noite, saíram da cidade, pelo caminho do

pasakyti, ką tu kalbėjai karaliui. Neslėpk nuo mūsų, antraip užmušime tave!' – arba: 'Ką tau pasakė karalius?' –

[26]atsakyk jiems: 'Maldavau karalių, kad nebesiųstų manęs atgal į Jehonatano namus numirti'".

[27]Iš tikrųjų pas Jeremiją atėjo visi didžiūnai, tardė jį, o jis atsakė jiems taip, kaip karalius buvo įsakęs. Jie liovėsi jį tardę, nes pokalbio niekas nebuvo nugirdęs.

[28]O Jeremijas pasiliko sargybos kiemo būste ligi tos dienos, kai Jeruzalė buvo paimta. O štai kaip Jeruzalė buvo paimta.

Jeremijo 39

Jeruzalės kritimas

[1]Devintų Judo karaliaus Zedekijo metų dešimtą mėnesį Babilono karalius Nebukadnecaras su visa savo kariuomene atžygiavo prie Jeruzalės ir ją apgulė.

[2]O vienuoliktų Zedekijo metų ketvirto mėnesio devintą dieną buvo pralaužtos miesto sienos.

[3][Kai Jeruzalė buvo paimta,] visi Babilono karaliaus pareigūnai atėjo ir susėdo Viduriniuose vartuose: Nergal Sareceras Samgaras, rab saris Nebusarsechimas, rab magas Nergal Sareceras ir visi kiti Babilono karaliaus pareigūnai.

[4]Judo karalius Zedekijas ir visi jo kariai pamatę juos pabėgo, palikdami miestą

jardim do rei, pela porta que está entre os dois muros; Zedequias saiu pelo caminho da campina.

nakčia karaliaus sodo keliu pro vartus tarp dviejų sienų. Jie spruko keliu link Arabos.

5 Mas o exército dos caldeus os perseguiu e alcançou a Zedequias nas campinas de Jericó; eles o prenderam e o fizeram subir a Ribla, na terra de Hamate, a Nabucodonosor, rei da Babilônia, que lhe pronunciou a sentença.

5Bet chaldėjų būrys juos vijosi ir tyrlaukiuose prie Jericho pasivijo Zedekiją. Paėmę į nelaisvę, nuvedė jį į Riblą Hamato krašte, pas Babilono karalių Nebukadnecarą, kuris padarė nuosprendį.

6 O rei da Babilônia mandou matar, em Ribla, os filhos de Zedequias à vista deste; também matou a todos os príncipes de Judá.

6Ribloje Babilono karaliaus įsakymu Zedekijo sūnūs buvo nužudyti jo paties akyse. Babilono karalius įsakė nubausti mirtimi taip pat visus Judo didikus.

7 Vazou os olhos a Zedequias e o atou com duas cadeias de bronze, para o levar à Babilônia.

7Po to, išlupdinęs Zedekijui akis ir apkaldinęs grandine, įsakė išvesti į Babiloną.

8 Os caldeus queimaram a casa do rei e as casas do povo e derribaram os muros de Jerusalém.

8Tuo tarpu chaldėjai sudegino karaliaus rūmus bei gyventojų namus ir nugriovė Jeruzalės sienas.

9 O mais do povo que havia ficado na cidade, os desertores que se entregaram a ele e o sobrevivente do povo, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os cativos para a Babilônia.

9Galų gale karaliaus asmens sargybos vadas Nebuzaradanas išvarė į Babilono tremtį gyventojus, išlikusius mieste, drauge su perbėgusiais pas jį ir įgudusių amatininkų likučiais.

10 Porém dos mais pobres da terra, que nada tinham, deixou Nebuzaradã, o chefe da guarda, na terra de Judá; e lhes deu vinhas e campos naquele dia.

10Bet kai ką iš vargšų, neturinčių jokios nuosavybės, karaliaus asmens sargybos vadas Nebuzaradanas paliko Judo krašte ir dar paskyrė jiems vynuogynų ir laukų.

Nabucodonosor cuida de Jeremias

11 Mas Nabucodonosor, rei da Babilônia, havia ordenado acerca de Jeremias, a Nebuzaradã, o chefe da guarda, dizendo:

11O dėl Jeremijo Babilono karalius Nebukadnecaras buvo davęs karaliaus asmens sargybos vadui Nebuzaradanui tokį įsakymą:

12 Toma-o, cuida dele e não lhe façAs nenhum mal; mas faze-lhe como ele te disser.

12„Surask ir gerai jį prižiūrėk. Nedaryk jam nieko pikta, bet elkis su juo, kaip jis pageidaus“.

[13] Deste modo, Nebuzaradã, o chefe da guarda, ordenou a Nebusazbã, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer, Rabe-Mague, e todos os príncipes do rei da Babilônia

[14] mandaram retirar Jeremias do átrio da guarda e o entregaram a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, para que o levasse para o seu palácio; assim, habitou entre o povo.

[15] Ora, tinha vindo a Jeremias a palavra do SENHOR, estando ele ainda detido no átrio da guarda, dizendo:

[16] Vai e fala a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu trarei as minhas palavras sobre esta cidade para mal e não para bem; e se cumprirão diante de ti naquele dia.

[17] A ti, porém, eu livrarei naquele dia, diz o SENHOR, e não serás entregue nas mãos dos homens a quem temes.

[18] Pois certamente te salvarei, e não cairás à espada, porque a tua vida te será como despojo, porquanto confiaste em mim.

Jeremias 40

Jeremias e os restantes do povo ficam com Gedalias

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, depois que Nebuzaradã, o chefe da guarda, o pôs em liberdade em Ramá, estando ele atado com cadeias no meio de todos os do cativeiro de Jerusalém e de

[13]Taigi karaliaus asmens sargybos vadas Nebuzaradanas drauge su rab sariu Nebušazbanu, rab magu Nergal Sareceru ir visais Babilono karaliaus didikais pasiuntė žmonių,

[14]įsakydami paimti Jeremiją iš sargybos kiemo būsto. O šie patikėjo Šafano sūnaus Ahikamo sūnui Gedalijui grąžinti jį namo. Taip jis liko tarp savo tautiečių.

Paguoda Ebed Melechui

[15]Tuo metu, kai Jeremijas kalėjo sargybos kiemo būste, jį pasiekėVIEŠPATIES žodis:

[16]„Eik ir pasakyk kušitui Ebed Melechui: ‘Taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas. Tikėk manimi! Aš tuojau įvykdysiu žodžius, kuriuos kalbėjau tam miestui jo nelaimei, o ne palaimai. Tą dieną viskas įvyks tavo paties akivaizdoje.

[17]Bet tave tą dieną išgelbėsiu, – taiVIEŠPATIES žodis, – tu nebūsi atiduotas į rankas žmonėms, kurių bijai.

[18]Būk tikras, kad tave išgelbėsiu; nuo kalavijo tu nežūsi! Tavo gyvybė bus išgelbėta kaip karo laimikis, nes tu manimi pasitikėjai, – tai VIEŠPATIESžodis’“.

Jeremijo 40

Jeremijas pasilieka krašte

[1]Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis po to, kai karaliaus asmens sargybos vadas Nebuzaradanas grąžino jam laisvę Ramoje. Kai Nebuzaradanas surado jį, Jeremijas buvo sukaustytas grandinėmis

Judá, que foram levados cativos para a Babilônia.

kalinys tarp Jeruzalės ir Judo belaisvių, varomų į Babiloną.

2 Tomou o chefe da guarda a Jeremias e lhe disse: O SENHOR, teu Deus, pronunciou este mal contra este lugar;

2Karaliaus asmens sargybos vadas, išlaisvinęs Jeremiją tarė jam: „VIEŠPATS, tavo Dievas, grasino šiai vietai tokia nelaime.

3 o SENHOR o trouxe e fez como tinha dito. Porque pecastes contra o SENHOR e não obedecestes à sua voz, tudo isto vos sucedeu.

3Dabar tai įvykdė; VIEŠPATS padarė, kaip kalbėjo. Ši nelaimė ištiko jus dėl to, kad nusidėjote VIEŠPAČIUI neklausydami jo balso.

4 Agora, pois, eis que te livrei hoje das cadeias que estavam sobre as tuas mãos. Se te apraz vir comigo para a Babilônia, vem, e eu cuidarei bem de ti; mas, se não te apraz vir comigo para a Babilônia, deixa de vir. Olha, toda a terra está diante de ti; para onde julgares bom e próprio ir, vai para aí.

4O dabar žiūrėk! Šiandien išlaisvinau tavo rankas iš grandinių. Jei nori eiti su manimi į Babiloną, gali eiti; globosiu tave rūpestingai. Bet jei nenori eiti su manimi į Babiloną, tau nėra reikalo eiti. Štai priešais tave visas kraštas; eik ten, kur manai geriausia ir tinkamiausia eiti“.

5 Mas, visto que ele tardava em decidir-se, o capitão lhe disse: Volta a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, a quem o rei da Babilônia nomeou governador das cidades de Judá, e habita com ele no meio do povo; ou, se para qualquer outra parte te aprouver ir, vai. Deu-lhe o chefe da guarda mantimento e um presente e o deixou ir.

5Jeremijui nespėjus nueiti jis pridūrė: „Arba eik atgal pas Šafano sūnaus Ahikamo sūnų Gedaliją, kurį Babilono karalius paskyrė Judo miestų valdytoju. Gyvenk pas jį tarp tautiečių arba eik, kur tik tau tinkamiausia eiti“. Karaliaus asmens sargybos vadas davė jam maisto bei dovaną ir paleido.

6 Assim, foi Jeremias a Gedalias, filho de Aicão, a Mispa; e habitou com ele no meio do povo que havia ficado na terra.

6Jeremijas nuėjo pas Ahikamo sūnų Gedaliją į Micpą ir gyveno tarp krašte paliktų žmonių.

7 Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos que estavam no campo, eles e seus homens, que o rei da Babilônia nomeara governador da terra a Gedalias, filho de Aicão, e que lhe havia confiado os homens, as mulheres, os meninos e os

7Krašte išblaškytų karių vadai, jie patys ir jų vyrai, išgirdę, kad Babilono karalius paskyrė Ahikamo sūnų Gedaliją krašto valdytoju ir pavedė jo valdžiai vyrus, moteris, vaikus ir tuos krašto beturčius, kurie nebuvo išvaryti į Babilono tremtį,

mais pobres da terra que não foram levados ao exílio, para a Babilônia,

[8] vieram ter com ele a Mispa, a saber: Ismael, filho de Netanias, Joanã e Jônatas, filhos de Careá, Seraías, filho de Tanumete, os filhos de Efai, o netofatita, Jezanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

[8]atėjo su savo vyrais pas Gedaliją į Micpą. Tarp jų buvo Netanijo sūnus Izmaelis, Kareacho sūnūs Johananas ir Jehonatanas, Tanhumeto sūnus Seraja, Efajo iš Netofos sūnūs, Maako sūnus Jezanijas.

[9] Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, jurou a eles e aos seus homens e lhes disse: Nada temais da parte dos caldeus; ficai na terra, servi ao rei da Babilônia, e bem vos irá.

[9]Šafano sūnaus Ahikamo sūnus Gedalijas laidavo jiems bei jų vyrams sakydamas: „Nebijokite tarnauti chaldėjams. Pasilikite krašte, tarnaukite Babilono karaliui ir bus jums gerai.

[10] Quanto a mim, eis que habito em Mispa, para estar às ordens dos caldeus que vierem a nós; vós, porém, colhei o vinho, as frutas de verão e o azeite, metei-os nas vossas vasilhas e habitai nas vossas cidades que tomastes.

[10]Štai aš pats pasiliksiu Micpoje rūpintis chaldėjais, kurie pas mus ateis. O jūs nuimkite vyno, vasaros vaisių bei aliejaus derlių, pripilkite sandėlių indus ir gyvenkite miestuose, kuriuos esate užėmę“.

[11] Da mesma sorte, todos os judeus que estavam em Moabe, entre os filhos de Amom e em Edom e os que havia em todas aquelas terras ouviram que o rei da Babilônia havia deixado um resto de Judá e que havia nomeado governador sobre eles a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã;

[11]Taip pat visi judėjai Moabe bei gyvenę Amone, Edome ir kituose kraštuose išgirdo, kad Babilono karalius paliko likutį Judo krašte ir paskyrė Šafano sūnaus Ahikamo sūnų Gedaliją jų valdytoju.

[12] então, voltaram todos eles de todos os lugares para onde foram lançados e vieram à terra de Judá, a Gedalias, a Mispa; e colheram vinho e frutas de verão em muita abundância.

[12]Ir visi tie žydai grįžo iš visų vietų, kur buvo išblaškyti, ėjo į Judo kraštą pas Gedaliją Micpoje ir nuėmė gausų vynuogių ir vasaros vaisių derlių.

Ismael conspira contra Gedalias

[13] Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam no campo vieram a Gedalias, a Mispa,

Gedalijo nužudymas

[13]Paskui Kareacho sūnus Johananas ir visi krašte išblaškytų karių vadai atėjo pas Gedaliją į Micpą.

[14] e lhe disseram: Sabes tu que Baalis, rei dos filhos de Amom, enviou a Ismael, filho de Netanias, para tirar-te a vida? Mas Gedalias, filho de Aicão, não lhes deu crédito.

[14]Jie paklausė jį: „Argi tu nežinai, kad Amono karalius Baalis pasiuntė Netanijos sūnų Izmaelį tavęs nužudyti?“

[15] Todavia, Joanã, filho de Careá, disse a Gedalias em segredo, em Mispa: Irei agora e matarei a Ismael, filho de Netanias, sem que ninguém o saiba; por que razão tiraria ele a tua vida, de maneira que todo o Judá que se tem congregado a ti fosse disperso, e viesse a perecer o resto de Judá?

[15]Bet Ahikamo sūnus Gedalijas nenorėjo jais patikėti. Tuomet Kareacho sūnus Johananas Gedalijui Micpoje slapčiomis pasakė: „Leisk man eiti ir nudobti Netanijos sūnų Izmaelį. Nė šuo apie tai nesulos! Kodėl jis turi tave nužudyti? Visi judėjai, kurie dabar spiečiasi apie tave, turės vėl pakrikti, ir Judo likutis turės žūti“.

[16] Mas disse Gedalias, filho de Aicão, a Joanã, filho de Careá: Não faças tal coisa, porque isso que falas contra Ismael é falso.

[16]Bet Ahikamo sūnus Gedalijas Kareacho sūnui Johananui atsakė: „Nedaryk nieko panašaus, nes tu apmeluoji Izmaelį!“

Jeremias 41

[1] Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, filho de Elisama, de família real, e dez homens, capitães do rei, com ele, a Gedalias, filho de Aicão, a Mispa; e ali comeram pão juntos, em Mispa.

[2] Dispuseram-se Ismael, filho de Netanias, e os dez homens que estavam com ele e feriram à espada a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, matando, assim, aquele que o rei da Babilônia nomeara governador da terra.

[3] Também matou Ismael a todos os judeus que estavam com Gedalias, em Mispa, como também aos caldeus, homens de guerra, que se achavam ali.

Jeremijo 41

[1]Atsitiko taip, kad septintą mėnesį Elišamos sūnaus Netanijos sūnus Izmaelis, karališkos kilmės vyras ir vienas iš svarbių karaliaus pareigūnų, atėjo su dešimties vyrų palyda į Micpą pas Ahikamo sūnų Gedaliją. Ir Micpoje, jiems ten esant drauge prie stalo,

[2]Netanijos sūnus Izmaelis ir drauge buvusieji dešimt vyrų pakilo nuo vaišių stalo, puolė kalavijais Šafano sūnaus Ahikamo sūnų Gedaliją ir nužudė jį už tai, kad Babilono karalius buvo paskyręs jį krašto valdytoju.

[3]Be to, Izmaelis išžudė visus judėjus, buvusius su Gedaliju Micpoje, ir chaldėjų karius, kuriems pasitaikė ten būti.

[4] Sucedeu no dia seguinte ao em que ele matara a Gedalias, sem ninguém o saber,
[5] que vieram homens de Siquém, de Siló e de Samaria; oitenta homens, com a barba rapada, as vestes rasgadas e o corpo retalhado, trazendo consigo ofertas de manjares e incenso, para levarem à Casa do SENHOR.
[6] Saindo-lhes ao encontro Ismael, filho de Netanias, de Mispa, ia chorando; ao encontrá-los, lhes disse: Vinde a Gedalias, filho de Aicão.
[7] Vindo eles, porém, até ao meio da cidade, matou-os Ismael, filho de Netanias, ele e os que estavam com ele, e os lançaram num poço.
[8] Mas houve dentre eles dez homens que disseram a Ismael: Não nos mates a nós, porque temos depósitos de trigo, cevada, azeite e mel escondidos no campo. Por isso, ele desistiu e não os matou como aos outros.
[9] O poço em que Ismael lançou todos os cadáveres dos homens que ferira além de Gedalias é o mesmo que fez o rei Asa, na sua defesa contra Baasa, rei de Israel; foi esse mesmo que encheu de mortos Ismael, filho de Netanias.
[10] Ismael levou cativo a todo o resto do povo que estava em Mispa, isto é, as filhas do rei e todo o povo que ficara em Mispa, que Nebuzaradã, o chefe da guarda, havia confiado a Gedalias, filho de Aicão; levou-os cativos Ismael, filho de Netanias; e se foi para passar aos filhos de Amom.

[4]Kitą dieną po Gedalijo nužudymo, kai niekas apie tai dar nebuvo sužinojęs,
[5]atkeliavo aštuoniasdešimt vyrų iš Sichemo, Šilojo ir Samarijos nuskustomis barzdomis, perplėštais drabužiais ir pilni įsipjautų, gilių žaizdų, nešini javų atnašomis ir smilkalais VIEŠPATIES Namams.
[6]Jų pasitikti iš Micpos išėjo be perstojo raudodamas Netanijos sūnus Izmaelis. Pasitikdamas juos kvietė: „Ateikite pas Ahikamo sūnų Gedaliją!“
[7]Bet kai jie atėjo į miesto vidurį, Netanijos sūnus Izmaelis ir jo vyrai išžudė juos ir sumetė jų lavonus į vandens talpyklą.
[8]Tarp jų buvo dešimt vyrų, kurie maldavo Izmaelį: „Nežudyk mūsų, nes mes turime paslėptas laukuose kviečių ir miežių, aliejaus ir medaus atsargas!“ Tuos jis paliko, nenužudė jų su kitais bičiuliais.
[9]O talpykla, į kurią Izmaelis sumetė visus nužudytųjų vyrų lavonus, buvo erdvi; ta pati didžioji vandens talpykla, kurią karalius Asa buvo įtaisęs, gindamasis nuo Izraelio karaliaus Bašos. Netanijos sūnus Izmaelis ją pripildė nužudytųjų lavonais.
[10]Tuomet Izmaelis paėmė į nelaisvę visus žmones, buvusius Micpoje, karaliaus dukteris ir visus žmones, paliktus Micpoje, karaliaus asmens sargybos vado Nebuzaradano patikėtus Ahikamo sūnui Gedalijui. Netanijos sūnus Izmaelis paėmė

juos į nelaisvę ir išžygiavo, norėdamas pereiti į Amono pusę.

Joanã livra os cativos

[11] Ouvindo, pois, Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam com ele todo o mal que havia feito Ismael, filho de Netanias,

[12] tomaram consigo a todos os seus homens e foram pelejar contra Ismael, filho de Netanias; acharam-no junto às grandes águas que há em Gibeão.

[13] Ora, todo o povo que estava com Ismael se alegrou quando viu a Joanã, filho de Careá, e a todos os príncipes dos exércitos que vinham com ele.

[14] Todo o povo que Ismael levara cativo de Mispa virou as costas, voltou e foi para Joanã, filho de Careá.

[15] Mas Ismael, filho de Netanias, escapou de Joanã com oito homens e se foi para os filhos de Amom.

[16] Tomou, então, Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam com ele a todo o restante do povo que Ismael, filho de Netanias, levara cativo de Mispa, depois de ter ferido a Gedalias, filho de Aicão, isto é, os homens valentes de guerra, as mulheres, os meninos e os eunucos que havia recobrado de Gibeão;

[17] partiram e pararam em Gerute-Quimã, que está perto de Belém, para dali entrarem no Egito,

[18] por causa dos caldeus; porque os temiam, por ter Ismael, filho de Netanias, ferido a Gedalias, filho de Aicão, a quem o

Pabėgimas į Egiptą

[11]Tačiau sužinoję apie Netanijos sūnaus Izmaelio padarytą niekšybę, Kareacho sūnus Johananas ir kiti su juo buvę karių vadai

[12]subūrė visus savo vyrus ir išžygiavo į mūšį su Netanijos sūnumi Izmaeliu. Jie pasivijo jį prie Didžiųjų vandenų Gibeone.

[13]Izmaelio į nelaisvę paimtieji žmonės, pamatę Kareacho sūnų Johananą ir kitus karių vadus, apsidžiaugė.

[14]Visi žmonės, kuriuos Izmaelis buvo paėmęs į nelaisvę Micpoje, perėjo pas Kareacho sūnų Johananą.

[15]Tačiau Netanijos sūnus Izmaelis drauge su aštuonetu savo vyrų paspruko nuo Johanano ir pabėgo į Amoną.

[16]Tuomet Kareacho sūnus ir kiti su juo buvę karių vadai subūrė visą likutį žmonių, kuriuos Netanijos sūnus Izmaelis buvo paėmęs į nelaisvę iš Micpos po to, kai nužudė Ahikamo sūnų Gedaliją, – ir karius, ir moteris, ir vaikus, ir eunuchus, kuriuos Johananas atsiėmė Gibeone.

[17]Jie pasitraukė ir apsistojo Gerut Kimhame prie Betliejaus, norėdami pasprukti į Egiptą

[18]nuo chaldėjų. Žinoma, jie bijojo chaldėjų, nes Netanijos sūnus Izmaelis nužudė Ahikamo sūnų Gedaliją, kurį

rei da Babilônia nomeara governador da terra.

Jeremias 42

Jeremias exorta o povo a não ir ao Egito

1 Então, chegaram todos os capitães dos exércitos, e Joanã, filho de Careá, e Jezanias, filho de Hosaías, e todo o povo, desde o menor até ao maior,

2 e disseram a Jeremias, o profeta: Apresentamos-te a nossa humilde súplica, a fim de que rogues ao SENHOR, teu Deus, por nós e por este resto; porque, de muitos que éramos, só restamos uns poucos, como vês com os teus próprios olhos;

3 a fim de que o SENHOR, teu Deus, nos mostre o caminho por onde havemos de andar e aquilo que havemos de fazer.

4 Respondeu-lhes Jeremias, o profeta: Já vos ouvi; eis que orarei ao SENHOR, vosso Deus, segundo o vosso pedido. Tudo o que o SENHOR vos responder, eu vo-lo declararei; não vos ocultarei nada.

5 Então, eles disseram a Jeremias: Seja o SENHOR testemunha verdadeira e fiel contra nós, se não fizermos segundo toda a palavra com que o SENHOR, teu Deus, te enviar a nós outros.

6 Seja ela boa ou seja má, obedeceremos à voz do SENHOR, nosso Deus, a quem te enviamos, para que nos suceda bem ao obedecermos à voz do SENHOR, nosso Deus.

7 Ao fim de dez dias, veio a palavra do SENHOR a Jeremias.

Babilono karalius buvo paskyręs krašto valdytoju.

Jeremijo 42

Patarimas nebėgti į Egiptą

1Tuomet visi karių vadai, Kareacho sūnus Johananas ir Hošajos sūnus Azarija drauge su visais žmonėmis, nuo mažo iki didelio, kreipėsi

2į pranašą Jeremiją ir sakė: „Prašom išgirsti mūsų maldavimą! Melsk už mus VIEŠPATĮ, savo Dievą, už visą šį likutį, nes likome tik keletas, o kadaise, kaip pats savo akimis matei, buvo daug!

3Teparodo mums VIEŠPATS, tavo Dievas, kuriuo keliu turėtume eiti, ką turėtume daryti!“

4Pranašas Jeremijas atsakė: „Labai gerai! Melsiu VIEŠPATĮ, jūsų Dievą, kaip jūs prašote. Kad ir koks būtųVIEŠPATIES atsakymas, pasakysiu jums, nuo jūsų nenuslėpdamas nė žodžio“.

5Tuomet jie laidavo Jeremijui: „Tebūna mums VIEŠPATS tikras ir ištikimas liudytojas! Prisiekiame, kad tiksliai vykdysime kiekvieną žodį, kurįVIEŠPATS, tavo Dievas, atsiųs per tave.

6Malonus ar nemalonus jis bus, mes paklusime balsui VIEŠPATIES, mūsų Dievo, pas kurį tave siunčiame, idant mums gerai sektųsi. Taip! Mes paklusime VIEŠPATIES, mūsų Dievo, balsui“.

7Dešimt dienų praslinkus, Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis.

[8] Então, chamou a Joanã, filho de Careá, e a todos os capitães dos exércitos que havia com ele, e a todo o povo, desde o menor até ao maior,

[9] e lhes disse: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, a quem me enviastes para apresentar a vossa súplica diante dele:

[10] Se permanecerdes nesta terra, então, vos edificarei e não vos derribarei; plantar-vos-ei e não vos arrancarei, porque estou arrependido do mal que vos tenho feito.

[11] Não temais o rei da Babilônia, a quem vós temeis; não o temais, diz o SENHOR, porque eu sou convosco, para vos salvar e vos livrar das suas mãos.

[12] Eu vos serei propício, para que ele tenha misericórdia de vós e vos faça morar em vossa terra.

[13] Mas, se vós disserdes: Não ficaremos nesta terra, não obedecendo à voz do SENHOR, vosso Deus,

[14] dizendo: Não; antes, iremos à terra do Egito, onde não veremos guerra, nem ouviremos som de trombeta, nem teremos fome de pão, e ali ficaremos,

[15] nesse caso, ouvi a palavra do SENHOR, ó resto de Judá. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Se tiverdes o firme propósito de entrar no Egito e fordes para morar,

[16] acontecerá, então, que a espada que vós temeis vos alcançará na terra do Egito, e a

[8]Tuomet jis susikvietė Kareacho sūnų Johananą, visus su juo esančius karių vadus bei visus žmones, nuo mažo iki didelio,

[9]ir pasakė jiems: „Taip kalbaVIEŠPATS, Izraelio Dievas, kurio maldauti mane siuntėte.

[10]Jeigu tik ramiai pasiliksite šiame krašte, jus statysiu, o ne griausiu, sodinsiu, o ne rausiu, nes gailiuosi, kad jums siunčiau nelaimę.

[11]Nebijokite Babilono karaliaus, dėl kurio dabar drebate! Nebebijokite jo, – tai VIEŠPATIES žodis, – nes aš esu su jumis, kad jus išgelbėčiau ir išvaduočiau iš jo nagų.

[12]Kadangi aš jums gailestingas, jis elgsis su jumis gailestingai ir leis jums grįžti į jūsų gimtąją žemę.

[13]Bet jeigu nepaklusite VIEŠPATIES, jūsų Dievo, balsui ir nutarsite nepasilikti šiame krašte,

[14]sakydami: ‘Ne! Mes eisime į Egiptą, kur nebematysime karo, nebegirdėsime rago gausmo, nebealksime duonos. Ten mes gyvensime!’ –

[15]tai klausykis VIEŠPATIES žodžio, Judo likuti! Taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas: ‘Jeigu tikrai esate apsisprendę eiti į Egiptą ir tenai įsikurti,

[16]kalavijas, kurio bijotės, pasivys jus Egipto žemėje, o badas, dėl kurio

fome que receais vos seguirá de perto os passos no Egito, onde morrereis.

[17] Assim será com todos os homens que tiverem o propósito de entrar no Egito para morar: morrerão à espada, à fome e de peste; não restará deles nem um, nem escapará do mal que farei vir sobre eles.

[18] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Como se derramou a minha ira e o meu furor sobre os habitantes de Jerusalém, assim se derramará a minha indignação sobre vós, quando entrardes no Egito; sereis objeto de maldição, de espanto, de desprezo e opróbrio e não vereis mais este lugar.

[19] Falou-vos o SENHOR, ó resto de Judá: Não entreis no Egito; tende por certo que vos adverti hoje.

[20] Porque vós, à custa da vossa vida, a vós mesmos vos enganastes, pois me enviastes ao SENHOR, vosso Deus, dizendo: Ora por nós ao SENHOR, nosso Deus; e, segundo tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus, declara-no-lo assim, e o faremos;

[21] mas, tendo-vos declarado isso hoje, não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus, em coisa alguma pela qual ele me enviou a vós outros.

[22] Agora, pois, sabei por certo que morrereis à espada, à fome e de peste no mesmo lugar aonde desejastes ir para morar.

Jeremias 43

Jeremias é levado ao Egito pelo povo

baiminatės, seks jums įkandin į Egiptą. Ten jūs mirsite!

[17]Visi žmonės, kurie apsisprendė eiti į Egiptą ir ten kurtis gyventi, mirs nuo kalavijo, bado ir maro. Nė vienas neišliks, nė vienas nepabėgs nuo nelaimės, kurią jiems siųsiu’.

[18]Taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas: ‘Kaip buvo išlietas mano įniršis ir pyktis ant Jeruzalės gyventojų, taip bus išlietas mano pyktis ant jūsų, kai ateisite į Egiptą. Būsite prakeiksmo ir siaubo reginiu, keiksmažodžiu ir pajuoka! Šios vietos niekada nebematysite!’

[19]Judo likuti, VIEŠPATS jums sakė: ‘Neikite į Egiptą!’ Įsidėmėkite gerai, nes šiandien jus įspėjau.

[20]Jūs nebuvote nuoširdūs, kai mane siuntėte pasVIEŠPATĮ, savo Dievą, sakydami: ‘Užtark už mus VIEŠPAČIUI, savo Dievui! Ką tik VIEŠPATS, mūsų Dievas, tau sakys, pasakyk mums, ir mes vykdysime’.

[21]Šiandien pasakiau jums, bet jūs neklausote VIEŠPATIES, jūsų Dievo, ir visiškai nepaisote, ką jis man pavedė jums pasakyti.

[22]O dabar galite būti tikri, kad mirsite nuo kalavijo, bado ir maro toje vietoje, kur trokštate eiti ir kurtis gyventi“.

Jeremijo 43

[1] Tendo Jeremias acabado de falar a todo o povo todas as palavras do SENHOR, seu Deus, palavras todas com as quais o SENHOR, seu Deus, o enviara,

[2] então, falou Azarias, filho de Hosaías, e Joanã, filho de Careá, e todos os homens soberbos, dizendo a Jeremias: É mentira isso que dizes; o SENHOR, nosso Deus, não te enviou a dizer: Não entreis no Egito, para morar.

[3] Baruque, filho de Nerias, é que te incita contra nós, para nos entregar nas mãos dos caldeus, a fim de nos matarem ou nos exilarem na Babilônia.

[4] Não obedeceu, pois, Joanã, filho de Careá, e nenhum de todos os capitães dos exércitos, nem o povo todo à voz do SENHOR, para ficarem na terra de Judá.

[5] Antes, tomaram Joanã, filho de Careá, e todos os capitães dos exércitos a todo o resto de Judá que havia voltado dentre todas as nações para as quais haviam sido lançados, para morar na terra de Judá;

[6] tomaram aos homens, às mulheres e aos meninos, às filhas do rei e a todos que Nebuzaradã, o chefe da guarda, deixara com Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã; como também a Jeremias, o profeta, e a Baruque, filho de Nerias;

[7] e entraram na terra do Egito, porque não obedeceram à voz do SENHOR, e vieram até Tafnes.

Jeremias profetiza a conquista do Egito por Nabucodonosor

[8] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, em Tafnes, dizendo:

[1]Atsitiko taip, kad Jeremijui pakartojus žmonėms visus šiuos VIEŠPATIES, jų Dievo, žodžius, su kuriais VIEŠPATS buvo jį atsiuntęs pas juos,

[2]Hošajos sūnus Azarija, Kareacho sūnus Johananas ir visi kiti įžūlūs vyrai šaukė Jeremijui: „Tu meluoji! Ne VIEŠPATS, mūsų Dievas, atsiuntė tave pasakyti mums: ‘Neikite į Egiptą, kad tenai įsikurtumėte gyventi’.

[3]Ne! Nerijos sūnus Baruchas sukurstė tave prieš mus, kad išduotum mus chaldėjams į nagus, idant būtume išžudyti ar ištremti į Babiloną“.

[4]Nei Kareacho sūnus Johananas, nei kas kitas iš karių vadų, nei kas kitas iš žmonių nepakluso VIEŠPATIES raginimui likti Judo krašte.

[5]Užuot pasilikę, Kareacho sūnus Johananas ir visi karių vadai išsivedė visą Judo likutį, visus sugrįžusius iš įvairių tautų, tarp kurių buvo išblaškyti, ir apsigyvenusius Judo krašte –

[6]vyrus, moteris ir vaikus, karaliaus dukteris ir visus žmones, kuriuos karaliaus asmens sargybos vadas Nebuzaradanas buvo palikęs Šafano sūnaus Ahikamo sūnui Gedalijui, drauge ir pranašą Jeremiją bei Nerijos sūnų Baruchą.

[7]Neklausydami VIEŠPATIES balso, jie ėjo į Egiptą ir atkeliavo prie Tachpanheso.

Jeremijas Egipte

[8]Tachpanhese Jeremiją pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[9] Toma contigo pedras grandes, encaixa-as na argamassa do pavimento que está à entrada da casa de Faraó, em Tafnes, à vista de homens judeus,

[10] e dize-lhes: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu mandarei vir a Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo, e porei o seu trono sobre estas pedras que encaixei; ele estenderá o seu baldaquino real sobre elas.

[11] Virá e ferirá a terra do Egito; quem é para a morte, para a morte; quem é para o cativeiro, para o cativeiro; e quem é para a espada, para a espada.

[12] Lançará fogo às casas dos deuses do Egito e as queimará; levará cativos os ídolos e despiolhará a terra do Egito, como o pastor despiolha a sua própria veste; e sairá dali em paz.

[13] Quebrará as colunas de Bete-Semes na terra do Egito e queimará as casas dos deuses do Egito.

[9]„Pasiimk keletą didelių akmenų ir Judo vyrams regint paslėpk juos po kalkėmis verandoje prie įėjimo į faraono rūmus Tachpanhese.

[10]Paskui jiems paaiškink: ‘Taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas. Tikėkite manimi, pasiųsiu ir atvesiu čionai savo tarną Babilono karalių Nebukadnecarą. Ant akmenų, kuriuos paslėpiau, pastatysiu jo sostą, o viršum jų jis pasistatys savo karališkąją palapinę.

[11]Jis ateis ir nuniokos Egipto kraštą: mirtimi – skirtus mirčiai, tremtimi – skirtus tremčiai, kalaviju – skirtus kalavijui.

[12]Padegsiu Egipto dievų namus, jis sudegins juos ir nelaisvėn paims dievus. Egipto žeme jis apsisiaus, kaip piemuo apsisiaučia savo apdaru, ir saugiai iš čia išžygiuos.

[13]Jis sutrupins obeliskus Bet Šemešo šventykloje, kuri yra Egipte, ir ugnimi sunaikins egiptiečių dievų šventyklas’“.

Jeremias 44

Repreendida a infidelidade dos judeus no Egito

[1] Palavra que veio a Jeremias, acerca de todos os judeus moradores da terra do Egito, em Migdol, em Tafnes, em Mênfis e na terra de Patros, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel: Vistes todo o mal que fiz cair sobre Jerusalém e sobre todas as cidades de Judá; e eis que hoje são elas uma desolação, e ninguém habita nelas,

Jeremijo 44

Perspėjimas dėl stabmeldystės

[1]Jeremiją pasiekė žodis, skirtas visiems judėjams, gyvenantiems Egipto žemėje – Migdole, Tachpanhese, Nofe ir Patroso krašte:

[2]„Taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas. Jūs patys matėte, kokią nelaimę siunčiau Jeruzalei ir kitiems Judo miestams. Šiandien jie tapę griuvėsiais, kuriuose niekas negyvena

3 por causa da maldade que fizeram, para me irarem, indo queimar incenso e servir a outros deuses que eles nunca conheceram, eles, vós e vossos pais.

3dėl savo nedorų darbų, kuriais erzino mane eidami aukoti smilkalų ir tarnauti svetimiems dievams, kurių nei jie patys, nei jūs, nei jūsų tėvai nepažinojo.

4 Todavia, começando eu de madrugada, lhes enviei os meus servos, os profetas, para lhes dizer: Não façais esta coisa abominável que aborreço.

4Nors aš primygtinai ir be perstojo siunčiau visus savo tarnus pranašus, prašydamas jūsų: ‘Ak, nedarykite to bjauraus dalyko, kurio aš nekenčiu!’, –

5 Mas eles não obedeceram, nem inclinaram os ouvidos para se converterem da sua maldade, para não queimarem incenso a outros deuses.

5jie nei klausė, nei paisė, kad gręžtųsi nuo savojo nedorumo ir liautųsi aukoję smilkalus svetimiems dievams.

6 Derramou-se, pois, a minha indignação e a minha ira, acenderam-se nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, que se tornaram em deserto e em assolação, como hoje se vê.

6Mano pyktis ir įniršis išsiliejo liepsnomis Judo miestuose ir Jeruzalės gatvėse, paversdamas juos griuvėsiais ir dykyne, kaip šiandien ir yra.

7 Agora, pois, assim diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, o Deus de Israel: Por que fazeis vós tão grande mal contra vós mesmos, eliminando homens e mulheres, crianças e aqueles que mamam do meio de Judá, a fim de que não vos fique resto algum?

7Dabar taip kalba VIEŠPATS, Galybių Dievas, Izraelio Dievas: ‘Kodėl darote sau patiems mirtiną žalą, išraudami iš Judo save, vyrus ir žmonas, vaikus ir kūdikius, nepalikdami nė likučio?

8 Por que me irritais com as obras de vossas mãos, queimando incenso a outros deuses na terra do Egito, aonde viestes para morar, para que a vós mesmos vos elimineis e para que vos torneis objeto de desprezo e de opróbrio entre todas as nações da terra?

8Kodėl erzinate mane savo rankų darbais, aukodami svetimiems dievams Egipto žemėje, kur atėjote įsikurti? Nejau jūs norite būti išrauti ir tapti keiksmažodžiu bei pajuoka tarp žemės tautų?

9 Esquecestes já as maldades de vossos pais, as maldades dos reis de Judá, as maldades das suas mulheres, as vossas maldades e as maldades das vossas

9Nejaugi pamiršote savo protėvių, Judo karalių ir jų žmonų nusikaltimus, jūsų pačių ir jūsų žmonų nusikaltimus,

mulheres, maldades cometidas na terra de Judá e nas ruas de Jerusalém?

padarytus Judo krašte ir Jeruzalės gatvėse?

10 Não se humilharam até ao dia de hoje, não temeram, não andaram na minha lei nem nos meus estatutos, que pus diante de vós e diante de vossos pais.

10Iki šios dienos jie nedarė atgailos; nei jie bijo, nei laikosi mano mokymo ir įsakymų, kuriuos daviau jums ir jūsų tėvams.

11 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que voltarei o rosto contra vós outros para mal e para eliminar a todo o Judá.

11Todėl, – taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas, – tikėkite manimi, atgręžiau jums savo veidą nelaimei ir išrausiu visą Judą!

12 Tomarei o resto de Judá que se obstinou em entrar na terra do Egito para morar, onde será ele de todo consumido; cairá à espada e à fome; desde o menor até ao maior perecerão; morrerão à espada e à fome; e serão objeto de maldição, espanto, desprezo e opróbrio.

12Pagriebsiu Judo likutį, tuos, kurie žūtbūt veržėsi eiti į Egipto žemę ir ten įsikurti, ir jie visi pražus. Egipto žemėje jie kris nuo kalavijo arba bus badu sunaikinti. Nuo mažo iki didelio jie mirs nuo kalavijo ir bado, taps neapykantos ir siaubo reginiu, keiksmažodžiu ir pajuoka.

13 Porque castigarei os que habitam na terra do Egito, como o fiz a Jerusalém, com a espada, a fome e a peste,

13Gyvenančius Egipto žemėje bausiu taip, kaip nubaudžiau Jeruzalę: kalaviju, badu ir maru.

14 de maneira que, dos restantes de Judá que vieram à terra do Egito para morar, não haverá quem escape e sobreviva para tornar à terra de Judá, à qual desejam voltar para morar; mas não tornarão senão alguns fugitivos.

14Iš Judo likučio, atėjusio kurtis Egipto žemėje, nė vienas neištrūks, neišliks ir negrįš į Judo kraštą. Nors jie ir trokštų grįžti ir ten gyventi, negrįš. Tik tie, kurie pabėgs, sugrįš'".

Jeremias é contraditado

15 Então, responderam a Jeremias todos os homens que sabiam que suas mulheres queimavam incenso a outros deuses e todas as mulheres que se achavam ali em pé, grande multidão, como também todo o povo que habitava na terra do Egito, em Patros, dizendo:

15Tuomet vyrai, kurie žinojo, kad jų žmonos aukoja smilkalus svetimiems dievams, drauge su ten stovėjusiomis moterimis, didžiule minia, ir visi žmonės, gyvenę Patrose Egipto žemėje, Jeremijui atsakė:

[16] Quanto à palavra que nos anunciaste em nome do SENHOR, não te obedeceremos a ti;
[17] antes, certamente, toda a palavra que saiu da nossa boca, isto é, queimaremos incenso à Rainha dos Céus e lhe ofereceremos libações, como nós, nossos pais, nossos reis e nossos príncipes temos feito, nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém; tínhamos fartura de pão, prosperávamos e não víamos mal algum.
[18] Mas, desde que cessamos de queimar incenso à Rainha dos Céus e de lhe oferecer libações, tivemos falta de tudo e fomos consumidos pela espada e pela fome.

[19] Quando queimávamos incenso à Rainha dos Céus e lhe oferecíamos libações, acaso, lhe fizemos bolos que a retratavam e lhe oferecemos libações, sem nossos maridos?

Jeremias prediz castigo

[20] Então, disse Jeremias a todo o povo, aos homens e às mulheres, a todo o povo que lhe tinha dado esta resposta, dizendo:
[21] Quanto ao incenso que queimastes nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, vós e vossos pais, os vossos reis e os vossos príncipes e o povo da terra, acaso, não se lembrou disso o SENHOR, nem lhe andou isso pela mente?
[22] O SENHOR já não podia por mais tempo sofrer a maldade das vossas obras, as abominações que cometestes; pelo que a vossa terra se tornou deserta, um objeto

[16]„Mes nesame linkę klausyti žodžio, kurį mums pasakei VIEŠPATIES vardu.

[17]Verčiau mes kruopščiai vykdysime žodį, kuris išėjo iš mūsų burnos: mes ir toliau deginsime smilkalus Dangaus karalienei ir aukosime liejamąsias atnašas, kaip darėme mes ir mūsų tėvai, mūsų karaliai ir didžiūnai Judo miestuose ir Jeruzalės gatvėse. Tuomet turėjome maisto iki soties ir puikiai gyvenome, nelaimės nematėme.

[18]Bet nuo to laiko, kai liovėmės deginti smilkalus Dangaus karalienei ir aukoti jai liejamąsias atnašas, mums visko trūksta ir žūvame nuo kalavijo ir bado“.

[19]O moterys pridūrė: „Taip! Mes ir toliau smilkalus deginsime Dangaus karalienei, aukosime jai liejamąsias atnašas! Argi mes be savo vyrų žinios kepėme papločius su jos atvaizdu ir atnašavome jai liejamąsias aukas?“

[20]Visiems žmonėms, vyrams ir moterims, visiems, davusiems šį atsakymą, Jeremijas tarė:

[21]„Argi neatminė VIEŠPATS tos smilkalų aukos, kurią aukojote jūs ir jūsų protėviai, jūsų karaliai ir didžiūnai, žmonės Judo miestuose ir Jeruzalės gatvėse? Argi jis nepaėmė jos į širdį?

[22]Kai VIEŠPATSnebegalėjo daugiau pakelti jūsų nedorų įpročių ir pasibjaurėtinų darbų, kuriuos darėte, jūsų

de espanto e de desprezo e desabitada, como hoje se vê.

[23] Pois queimastes incenso e pecastes contra o SENHOR, não obedecestes à voz do SENHOR e na sua lei e nos seus testemunhos não andastes; por isso, vos sobreveio este mal, como hoje se vê.

[24] Disse mais Jeremias a todo o povo e a todas as mulheres: Ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que estais na terra do Egito:

[25] Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo: Vós e vossas mulheres não somente fizestes por vossa boca, senão também que cumpristes por vossas mãos os vossos votos, a saber: Certamente cumpriremos os nossos votos, que fizemos, de queimar incenso à Rainha dos Céus e de lhe oferecer libações. Confirmai, pois, perfeitamente, os vossos votos, sim, cumpri-os.

[26] Portanto, ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que habitais na terra do Egito: Eis que eu juro pelo meu grande nome, diz o SENHOR, que nunca mais será pronunciado o meu nome por boca de qualquer homem de Judá em toda a terra do Egito, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR Deus.

[27] Eis que velarei sobre eles para mal e não para bem; todos os homens de Judá que estão na terra do Egito serão consumidos à espada e à fome, até que se acabem de todo.

kraštas tapo griuvėsiais, tyrais ir prakeiksmu, negyvenamas kaip šiandien.

[23]Dėl to, kad deginote smilkalus ir nusidėjoteVIEŠPAČIUI, neklausydami VIEŠPATIES balso ir nepaklusdami jo mokymui, įstatams bei potvarkiams, ištiko jus dabartinė nelaimė“.

[24]Jeremijas dar kreipėsi į visus žmones, ypač į visas moteris: „KlausykitėsVIEŠPATIES žodžio, visi Judo žmonės, gyvenantys Egipto žemėje.

[25]Taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas. ‘Jūs ir jūsų žmonos padarėte rankomis, ką pažadėjote lūpomis, būtent: ‹Mes tikrai tesėsime savo įžadus deginti smilkalus Dangaus karalienei ir aukosime jai liejamąsias atnašas›. Trūks plyš laikykitės savo įžadų ir vykdykite savo sprendimus!

[26]Bet tada klausykitės VIEŠPATIES žodžio, visi Judo žmonės, gyvenantys Egipto žemėje. Štai prisiekiu savo didinguoju vardu, – sako VIEŠPATS, – kad niekas iš Judo žmonių visoje Egipto žemėje niekuomet nebesišauks mano vardo, sakydamas: ‹Kaip gyvas Viešpats DIEVAS!›

[27]Štai budžiu aš prie jų nelaimei, o ne palaimai. Visi Judo vyrai Egipto žemėje žus nuo kalavijo ar bado ir bus išnaikinti.

[28] Os que escaparem da espada tornarão da terra do Egito à terra de Judá, poucos em número; e todos os restantes de Judá que vieram à terra do Egito para morar saberão se subsistirá a minha palavra ou a sua.

[29] Isto vos será sinal de que eu vos castigarei neste lugar, diz o SENHOR, para que saibais que certamente subsistirão as minhas palavras contra vós outros para mal.

[30] Eis o sinal, diz o SENHOR: Eu entregarei o Faraó-Hofra, rei do Egito, nas mãos de seus inimigos, nas mãos dos que procuram a sua morte, como entreguei Zedequias, rei de Judá, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, que era seu inimigo e procurava tirar-lhe a vida.

Jeremias 45

A mensagem de Jeremias a Baruque

[1] Palavra que falou Jeremias, o profeta, a Baruque, filho de Nerias, escrevendo ele aquelas palavras num livro, ditadas por Jeremias, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, acerca de ti, ó Baruque:

[3] Disseste: Ai de mim agora! Porque me acrescentou o SENHOR tristeza ao meu sofrimento; estou cansado do meu gemer e não acho descanso.

[4] Assim lhe dirás: Isto diz o SENHOR: Eis que estou demolindo o que edifiquei e arrancando o que plantei, e isto em toda a terra.

[28]Tik mažas skaičius pabėgėlių nuo kalavijo sugrįš iš Egipto žemės į Judo kraštą. Visas Judo likutis, atėjusieji įsikurti Egipto žemėje, sužinos, kieno žodis įvyks – mano ar jų!

[29]Štai jums ženklas, – tai VIEŠPATIES žodis, – kad bausiu jus šioje vietoje, idant suvoktumėte, jog tikrai įvyks mano žodžiai jūsų pražūčiai.

[30]Taip kalba VIEŠPATS: Žiūrėkite! Atiduosiu Egipto valdovą faraoną Hofrą jo gyvybės tykantiems priešams į rankas taip pat, kaip atidaviau Judo karalių Zedekiją į rankas jo mirtinam priešui Babilono karaliui Nebukadnecarui'".

Jeremijo 45

Viešpaties žodis Baruchui

[1]Pranašo Jeremijo žodis Nerijos sūnui Baruchui, kai jis užrašinėjo į knygą pranašavimus iš Jeremijo lūpų ketvirtais Judo karaliaus Jošijo sūnaus Jehojakimo metais:

[2]„Taip kalba VIEŠPATS, Izraelio Dievas, tau, Baruchai.

[3]Kadangi tu sakei: 'Vargas man! Mano kančią VIEŠPATS širdgėla pasunkino. Pavargau dejuodamas, atilsio sau rasti negaliu', –

[4]pasakysi jam, – taip kalba VIEŠPATS: 'Žiūrėk! Griaunu, ką pastačiau, išraunu, ką pasodinau! Net visą kraštą!

[5] E procuras tu grandezas? Não as procures; porque eis que trarei mal sobre toda carne, diz o SENHOR; a ti, porém, eu te darei a tua vida como despojo, em todo lugar para onde fores.

[5]O tu, tu lauki sau didelių dalykų? Nelauk jų! Žiūrėk, aš sukelsiu nelaimę viskam, kas mirtinga, bet tau paliksiu tavo gyvybę kaip karo laimikį, kad ir kur tu eitum'".

Jeremias 46

Profecia a respeito do Egito

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, contra as nações.

[2] A respeito do Egito. Contra o exército de Faraó-Neco, rei do Egito, exército que estava junto ao rio Eufrates em Carquemis; ao qual feriu Nabucodonosor, rei da Babilônia, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá:

[3] Preparai o escudo e o pavês e chegai-vos para a peleja.

[4] Selai os cavalos, montai, cavaleiros, e apresentai-vos com elmos; poli as lanças, vesti-vos de couraças.

[5] Por que razão vejo os medrosos voltando as costas? Estão derrotados os seus valentes e vão fugindo, sem olhar para trás; há terror ao redor, diz o SENHOR.

[6] Não fuja o ligeiro, nem escape o valente; para o lado do Norte, junto à borda do rio Eufrates, tropeçaram e caíram.

[7] Quem é este que vem subindo como o Nilo, como rios cujas águas se agitam?

[8] O Egito vem subindo como o Nilo, como rios cujas águas se agitam; ele disse: Subirei, cobrirei a terra, destruirei a cidade e os que habitam nela.

Jeremijo 46

Pranašavimas Egiptui

[1]VIEŠPATIES žodis Jeremijui apie tautas.

[2]Egiptui apie Egipto valdovo faraono Nekojo kariuomenę, kuri stovėjo ties Karkemišu prie Eufrato ir kurią sumušė Babilono karalius Nebukadnecaras ketvirtais Judo karaliaus Jošijo sūnaus Jehojakimo metais.

[3]Parenkite skydus ir priedangas! Pirmyn į mūšį!

[4]Žabokite žirgus! Raiteliai, sėskite į balnus! Šalmuoti rikiuokitės į gretas, šveiskite ietis, vilkitės šarvus!

[5]Kodėl matau juos klaiko apimtus? Jie traukiasi atgal! Sutriuškintos galiūnų gretos, jie bėga kiek įkabindami, atgal nesidairydami. Siaubas visur, – tai VIEŠPATIES žodis! –

[6]Greituolis neįstengia pabėgti, galiūnas neįstengia pasprukti; šiaurėje, prie Eufrato upės, jie svirduliuoja ir krinta.

[7]Kas ten tvinsta tarsi Nilas, kieno vandenys tarsi patvinusios upės?

[8]Egiptas tvinsta tarsi Nilas, jo vandenys tarsi patvinusios upės. Jis sako: „Pakilsiu ir apsemsiu žemę, sunaikinsiu miestus ir jų gyventojus".

[9] Avançai, ó cavaleiros, estrondeai, ó carros, e saiam os valentes; os etíopes e os de Pute, que manejam o escudo, e os lídios, que manejam e entesam o arco.

[9]Pirmyn, žirgai! Riedėkite su įniršiu, vežimai! Žygiuokite, galiūnai! Kuše ir Pute, skydais nešini, Ludo vyrai įtemptais lankais!

[10] Porque este dia é o Dia do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, dia de vingança contra os seus adversários; a espada devorará, fartar-se-á e se embriagará com o sangue deles; porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos tem um sacrifício na terra do Norte, junto ao rio Eufrates.

[10]Tačiau ši diena – Viešpaties, Galybių DIEVO, atpildo diena, kai jis atmokės savo priešams. Kalavijas ris, bus pasotintas ir girtas nuo jų kraujo, nes Viešpats, Galybių DIEVAS, švenčia auką šiaurės krašte, prie Eufrato upės.

[11] Sobe a Gileade e toma bálsamo, ó virgem filha do Egito; debalde multiplicas remédios, pois não há remédio para curar-te.

[11]Pasikelk į Gileadą ir pasiimk balzamo, Egipte, mergele dukterie! Veltui daugini vaistus; išgijimo tau nėra!

[12] As nações ouviram falar da tua vergonha, e a terra está cheia do teu clamor; porque, fugindo o valente, tropeçou no valente, e ambos caíram juntos.

[12]Tautos girdėjo apie tavo sugėdijimą, tavo dejonės pripildė žemę, nes galiūnas klupo prieš galiūną, ir abu žuvo drauge.

[13] Palavra que falou o SENHOR a Jeremias, o profeta, acerca da vinda de Nabucodonosor, rei da Babilônia, para ferir a terra do Egito:

[13]VIEŠPATIES žodis pranašui Jeremijui apie tai, kad Babilono karalius puola Egipto kraštą.

[14] Anunciai no Egito e fazei ouvir isto em Migdol; fazei também ouvi-lo em Mênfis e em Tafnes; dizei: Apresenta-te e prepara-te; porque a espada já devorou o que está ao redor de ti.

[14]Praneškite Egipte, paskelbkite Migdole, paskelbkite Nofe ir Tachpanhese! Sakykite: „Stok į gretas! Būk pasirengęs gintis!“ Kalavijas jau ryja visus aplink tave.

[15] Por que foi derribado o teu Touro? Não se pôde ter de pé, porque o SENHOR o abateu.

[15]Kodėl pabėgo Apis? Kodėl jūsų galingasis nesigynė? Dėl to, kad VIEŠPATS jį parbloškė.

[16] O SENHOR multiplicou os que tropeçavam; também caíram uns sobre os outros e disseram: Levanta-te, e voltemos

[16]Jūsų daugybė svirduliavo ir krito, sakydami vienas kitam: ,,Stokimės!

ao nosso povo e à terra do nosso nascimento, por causa da espada que oprime.

Grįžkime pas savuosius, į savo gimtąjį kraštą, šalin nuo nuožmaus kalavijo“.

17 Ali, apelidarão a Faraó, rei do Egito, de Espalhafatoso, porque deixou passar o tempo adequado.

17Vadinkite Egipto valdovą faraoną pravarde – „Pagyrūnu, prasnaudusiu progą“.

18 Tão certo como vivo eu, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos, certamente, como o Tabor é entre os montes e o Carmelo junto ao mar, assim ele virá.

18„Kaip aš gyvas, – sako Karalius, kurio vardas Galybių VIEŠPATS, – kaip tikrai Taboras yra tarp kalnų ir kaip Karmelis – prie jūros, taip tikrai tai įvyks.

19 Prepara a tua bagagem para o exílio, ó moradora, filha do Egito; porque Mênfis se tornará em desolação e ficará arruinada e sem moradores.

19Pasidaryk ryšulius tremčiai, dukterie Egipte! Nofas virs dykuma, apleistas, be gyventojų.

20 Novilha mui formosa é o Egito; mas mutuca do Norte já lhe vem, sim, vem.

20Egiptas – puiki telyčia; sparva iš šiaurės nutupia ant jos.

21 Até os seus soldados mercenários no meio dele, bezerros cevados, viraram as costas e fugiram juntos; não resistiram, porque veio sobre eles o dia da sua ruína e o tempo do seu castigo.

21Net samdiniai jo gretose – kaip garde penėti veršiai. Ir jie atsuko nugarą, savo gretų negindami, drauge pabėgo, nes jiems atėjo pavojaus diena, užklupo bausmės laikas.

22 Faz o Egito um ruído como o da serpente que foge, porque os seus inimigos vêm contra ele, com machados, quais derribadores de árvores.

22Jis šnypščia kaip šalin šliaužianti gyvatė, nes galingai atžygiuoja jo priešai, ateina prieš jį su kirviais kaip medžių kirtėjai.

23 Cortarão o seu bosque, diz o SENHOR, ainda que impenetrável; porque se multiplicaram mais do que os gafanhotos; são inumeráveis.

23Jie iškirs jo mišką, – tai VIEŠPATIES žodis, – nors jis ir būtų neįžengiamas, nes jų daugiau negu skėrių, jie nesuskaičiuojami.

24 A filha do Egito está envergonhada; foi entregue nas mãos do povo do Norte.

24Sugėdinta bus duktė Egiptas, atiduota į nagus tautai iš šiaurės“.

25 Diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu castigarei a Amom de Nô, a Faraó, ao Egito, aos deuses e aos seus

25Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas, sako: „Ak! Aš nubausiu Nojo Amoną,

reis, ao próprio Faraó e aos que confiam nele.

[26] Entregá-los-ei nas mãos dos que lhes procuram a morte, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e nas mãos dos seus servos; mas depois será habitada, como nos dias antigos, diz o SENHOR.

[27] Não temas, pois, tu, servo meu, Jacó, nem te espantes, ó Israel; porque eu te livrarei do país remoto e a tua descendência, da terra do seu cativeiro; Jacó voltará e ficará tranqüilo e confiante; não haverá quem o atemorize.

[28] Não temas, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, porque estou contigo; darei cabo de todas as nações para as quais eu te arrojei; mas de ti não darei cabo; castigar-te-ei, mas em justa medida; não te inocentarei de todo.

Jeremias 47

Profecia a respeito dos filisteus

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, a respeito dos filisteus, antes que Faraó ferisse a Gaza.

[2] Assim diz o SENHOR: Eis que do Norte se levantam as águas, e se tornarão em torrentes transbordantes, e inundarão a terra e a sua plenitude, a cidade e os seus habitantes; clamarão os homens, e todos os moradores da terra se lamentarão,

[3] ao ruído estrepitoso das unhas dos seus fortes cavalos, ao barulho de seus carros, ao estrondo das suas rodas. Os pais não

Egiptą, jo dievus ir karalius, faraoną ir visus, kurie juo pasitiki.

[26]Aš atiduosiu juos į rankas tiems, kurie ieško jų gyvybės, į rankas Babilono karaliui Nebukadnecarui ir jo pareigūnams. Po to Egiptas bus vėl gyvenamas kaip senovėje“, – tai VIEŠPATIES žodis.

[27]„O tu, mano tarne Jokūbai, nebijok, nenuogąstauk, Izraeli nes, tikėk manimi, aš išgelbėsiu tave iš tolimosios vietos, tavo palikuonis iš tremties krašto! Tada Jokūbas sugrįš ir ras ramybę, gyvens saugiai, ir nebus kam jo gąsdinti.

[28]Taigi tu, mano tarne Jokūbai, nebijok, – tai VIEŠPATIES žodis, – nes aš su tavimi! Padarysiu galą visoms tautoms, kuriose tave išblaškiau, bet tau galo nepadarysiu. Tačiau ir nebausto tavęs nepaliksiu, nuplaksiu tave pagal teisingą saiką“.

Jeremijo 47

Pranašavimas filistinams

[1]VIEŠPATIES žodis Jeremijui apie filistinus, faraonui dar neužpuolus Gazos.

[2]Taip kalba VIEŠPATS: ,,Žiūrėk! Vandenys atplūsta iš šiaurės, jie taps šėlstančiu srautu, apsems kraštą ir visa, kas jame, miestą ir jo gyventojus. Žmonės šauks, visi krašto gyventojai klyks.

[3]Jie girdi ristūnų kanopų dundesį, vežimų bildesį ir ratų dardėjimą. Tėvai nebesidairo, kur vaikai, jie kaip be rankų

atendem aos filhos, por se afrouxarem as suas mãos;

[4] por causa do dia que vem para destruir a todos os filisteus, para cortar de Tiro e de Sidom todo o resto que os socorra; porque o SENHOR destruirá os filisteus, o resto de Caftor da terra do mar.

[5] Sobreveio calvície a Gaza, Asquelom está reduzida a silêncio, com o resto do seu vale; até quando vós vos retalhareis?

[6] Ah! Espada do SENHOR, até quando deixarás de repousar? Volta para a tua bainha, descansa e aquieta-te.

[7] Como podes estar quieta, se o SENHOR te deu ordem? Contra Asquelom e contra as bordas do mar é para onde ele te dirige.

[4]nuo dienos, kuri atėjo, kad būtų sunaikinti visi filistinai, kad būtų atkirstas nuo Tyro ir Sidono jų paskutinis sąjungininkas. Taip! VIEŠPATS sunaikina filistinus, likutį iš Kaftoro pajūrio.

[5]Gaza nupliko, Aškelonas neteko žado. O, jų galybės likučiai! Kiek ilgai žalosite save?“

[6]„Ak, VIEŠPATIES kalavijau! Kiek ilgai nenurimsi? Grįžk į savo makštis, liaukis ir nurimk!“

[7]Kaip gali jis nurimti, jei VIEŠPATS davė jam įsakymą? Prieš Aškeloną ir prieš pajūrį jis pasiuntė jį.

Jeremias 48

Profecia a respeito de Moabe

[1] A respeito de Moabe. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ai de Nebo, porque foi destruída! Envergonhada está Quiriataim, já está tomada; a fortaleza está envergonhada e abatida.

[2] A glória de Moabe já não é; em Hesbom tramaram contra ela, dizendo: Vinde, e eliminemo-la para que não seja mais povo; também tu, ó Madmém, serás reduzida a silêncio; a espada te perseguirá.

[3] Há gritos de Horonaim: Ruína e grande destruição!

[4] Destruída está Moabe; seus filhinhos fizeram ouvir gritos.

Jeremijo 48

Pranašavimas Moabui

[1]Taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas, apie Moabą: ,,Vargas Nebojui, nes jis nuniokotas! Kirjataimai sugėdinti ir paimti, jų tvirtovė sugėdinta ir sunaikinta,

[2]žuvo Moabo gyrius! Hešbone jie susimokė prieš jį: ‘Ateikite! Padarykime jam galą, kad nebebūtų tauta!’ Ir tu, Madmene, ir tu būsi nutildytas; kalavijas sėlins tau iš paskos.

[3]Klausykitės! Klyksmas iš Horonaimų: ‘Niokojimas ir baisus sunaikinimas!’ –

[4]‘Moabas sunaikintas!’ – klykia jo mažieji.

[5] Pela subida de Luíte, eles seguem com choro contínuo; na descida de Horonaim, se ouvem gritos angustiosos de ruína.

[6] Fugi, salvai a vossa vida, ainda que venhais a ser como o arbusto solitário no deserto.

[7] Pois, por causa da tua confiança nas tuas obras e nos teus tesouros, também tu serás tomada; Quemos sairá para o cativeiro com os seus sacerdotes e os seus príncipes juntamente.

[8] Virá o destruidor sobre cada uma das cidades, e nenhuma escapará; perecerá o vale, e se destruirá a campina; porque o SENHOR o disse.

[9] Dai asas a Moabe, porque, voando, sairá; as suas cidades se tornarão em ruínas, e ninguém morará nelas.

[10] Maldito aquele que fizer a obra do SENHOR relaxadamente! Maldito aquele que retém a sua espada do sangue!

[11] Despreocupado esteve Moabe desde a sua mocidade e tem repousado nas fezes do seu vinho; não foi mudado de vasilha para vasilha, nem foi para o cativeiro; por isso, conservou o seu sabor, e o seu aroma não se alterou.

[12] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que lhe enviarei trasfegadores, que o trasfegarão; despejarão as suas vasilhas e despedaçarão os seus jarros.

[5]Jie kopia į Luhito kalvą, be perstojo graudžiai verkdami, nes girdėjo sunaikinimo klyksmą nuo Horonaimų atšlaičių:

[6]‘Bėkite! Gelbėkite savo gyvybę! Dykumoje būkite kaip laukinis asilas!’

[7]Kadangi pasitikėjai savo laimėjimais ir turtais, tikrai ir tu būsi užimtas. Kemošas išeis į nelaisvę drauge su savo kunigais ir didžiūnais.

[8]Niokotojas užpuls kiekvieną miestą. Nė vienas miestas neišsigelbės. Slėnis bus sunaikintas, Lyguma nuniokota taip, kaip sakė VIEŠPATS.

[9]Parūpinkite druskos Moabui, nes jis tikrai kris. Jo miestai taps griuvėsiais, nebebus juose gyventojų“.

[10]Tebūna prakeiktas, kas nerangiai vykdo VIEŠPATIES darbą! Tebūna prakeiktas, kas sulaiko savo kalaviją nuo kraujo!

[11]Nuo jaunystės Moabas buvo saugus, įsikūręs savo užuovėjoje. Niekada nebuvo perpiltas iš indo į indą, niekada nėjo į tremtį. Todėl išlaikė savo skonį, ir jo kvapas nepakito.

[12]„Todėl, tikėkite manimi, ateina dienos, – tai VIEŠPATIES žodis, – kai atsiųsiu pas jį pilstytojus, kad jį perpiltų, ištuštintų jo indus ir sudaužytų jo ąsočius.

[13] Moabe terá vergonha de Quemos, como a casa de Israel se envergonhou de Betel, sua confiança.

[14] Como dizeis: Somos valentes e homens fortes para a guerra?

[15] Moabe está destruído e subiu das suas cidades, e os seus jovens escolhidos desceram à matança, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.

[16] Está prestes a vir a perdição de Moabe, e muito se apressa o seu mal.

[17] Condoei-vos dele, todos os que estais ao seu redor e todos os que lhe sabeis o nome; dizei: Como se quebrou a vara forte, o cajado formoso!

[18] Desce da tua glória e assenta-te em terra sedenta, ó moradora, filha de Dibom; porque o destruidor de Moabe sobe contra ti e desfaz as tuas fortalezas.

[19] Põe-te no caminho e espia, ó moradora de Aroer; pergunta ao que foge e à que escapa: Que sucedeu?

[20] Moabe está envergonhado, porque foi abatido; uivai e gritai; anunciai em Arnom que Moabe está destruído.

[21] Também o julgamento veio sobre a terra da campina, sobre Holom, Jasa e Mefaate,

[22] sobre Dibom, Nebo e Bete-Diblataim,

[23] sobre Quiriataim, Bete-Gamul e Bete-Meom,

[24] sobre Queriote e Bozra, e até sobre todas as cidades da terra de Moabe, quer as de longe, quer as de perto.

[25] Está eliminado o poder de Moabe, e quebrado, o seu braço, diz o SENHOR.

[13]Tuomet Moabas gėdysis Kemošo, kaip Izraelio namai gėdijosi Betelio, kuriuo pasitikėjo.

[14]Kaip galite sakyti: ‘Mes esame galiūnai, narsuoliai mūšyje’?

[15]Moabas nuniokotas, jo miestai paimti, jo rinktiniai jauni vyrai krito žudynėse, – tai žodis Karaliaus, kurio vardas – Galybių VIEŠPATS! –

[16]Moabo nelaimė jau čia pat, jo pražūtis atskuba risčia.

[17]Apraudokite jį, visi jo kaimynai, visi, kurie žinote jo vardą! Sakykite: ‘Oi, kaip sulaužytas galingasis skeptras, garbingoji lazda!’“

[18]„Lipk žemyn iš garbės sosto, dukterie Dibone, ir sėskis asloje! Moabo niokotojas atžygiavo prieš tave, sunaikino tavo tvirtoves.

[19]Stokis prie kelio ir stebėk, Aroero dukterie! Klausk bėglį vyrą ir ištrūkusią moterį, sakydama: ‘Kas atsitiko?’

[20]Moabas pažemintas, netgi sutriuškintas. Klyk ir šauk! Praneškite Arnonui, kad Moabas nuniokotas!“

[21]Teismas atėjo į Lygumos kraštą – į Holoną, Jahacą, Mefaatą,

[22]Diboną, Nebą ir Bet Diblataimus,

[23]Kirjataimus, Bet Gamulą ir Bet Meoną,

[24]Kerijotus ir Bocrą, į visus Moabo miestus, tolimus ir artimus.

[25]„Moabo ragas nulaužtas, jo ranka sutriuškinta“, – tai VIEŠPATIES žodis.

[26] Embriagai-o, porque contra o SENHOR se engrandeceu; Moabe se revolverá no seu vômito e será ele também objeto de escárnio.

[26]Nugirdykite jį, nes jis didžiavosi prieš VIEŠPATĮ! Tesivolioja Moabas savo vėmaluose, tetampa ir jis pajuokos daiktu!

[27] Pois Israel não te foi também objeto de escárnio? Mas, acaso, foi achado entre ladrões, para que meneies a cabeça, falando dele?

[27]Izraelis buvo tau pajuokos daiktas, nors ir nebuvo pagautas su vagimis; kada tik kalbėjai apie jį, purtei savo galvą!

[28] Deixai as cidades e habitai no rochedo, ó moradora de Moabe; sede como as pombas que se aninham nos flancos da boca do abismo.

[28]Palikite miestus, apsigyvenkite tarp uolų, Moabo gyventojai! Būkite kaip balandžiai, kraunantys lizdą ant gilaus tarpeklio sienų.

[29] Ouvimos falar da soberba de Moabe, que de fato é extremamente soberba, da sua arrogância, do seu orgulho, da sua sobranceria e da altivez do seu coração.

[29]Girdėjome apie Moabo išdidumą – jis labai išdidus, – girdėjome apie jo puikybę, įžūlų išdidumą, širdies pasipūtimą.

[30] Conheço, diz o SENHOR, a sua insolência, mas isso nada é; as suas gabarolices nada farão.

[30]„Aš pats pažįstu, – tai VIEŠPATIES žodis, – jo įžūlumą: meluoja jis pagyromis, meluoja ir darbais.

[31] Por isso, uivarei por Moabe, sim, gritarei por todo o Moabe; pelos homens de Quir-Heres lamentarei.

[31]Todėl raudu Moabo, dėl Moabo aimanuoju, Kir Hereso vyrų liūdžiu.

[32] Mais que a Jazer, te chorarei a ti, ó vide de Sibma; os teus ramos passaram o mar, chegaram até ao mar de Jazer; mas o destruidor caiu sobre os teus frutos de verão e sobre a tua vindima.

[32]Verkiu tavęs, Sibmos vynuogyne, daugiau negu Jazero! Tavo atžalos nusidriekė anapus jūros, nusiraizgė iki pat Jazero. Tavo vasaros pjūtį ir vynuogių rinkimą užpuolė niokotojas.

[33] Tirou-se, pois, o folguedo e a alegria do campo fértil e da terra de Moabe; pois fiz cessar nos lagares o vinho; já não pisarão uvas com júbilo; o júbilo não será júbilo.

[33]Džiaugsmas ir džiūgavimas pradingo iš Moabo krašto vaisingų sodų. Sustabdžiau vyną iš vyno spaustuvų, nėra kam linksmai dainuojant traiškyti vynuogių, nutilo vynuogių rinkimo džiaugsmas“.

[34] Ouve-se o grito de Hesbom até Eleale e Jasa, e de Zoar se dão gritos até Horonaim

[34]Nuo Hešbono ir Elealės iki pat Jahaco sklinda riksmai. Klyksmai aidi nuo Coaro

e Eglate-Selisias; porque até as águas do Ninrim se tornaram em assolação.

iki Horonaimų ir Eglat Šelišijos. Net Nimrimų vandenys virsta tyrais.

35 Farei desaparecer de Moabe, diz o SENHOR, quem sacrifique nos altos e queime incenso aos seus deuses.

35„Padarysiu Moabe galą, – tai VIEŠPATIES žodis, – tiems, kurie atnašauja aukas aukštumų alkuose ar degina smilkalus savo dievams“.

36 Por isso, o meu coração geme como flautas por causa de Moabe, e como flautas geme por causa dos homens de Quir-Heres; porquanto já se perdeu a abundância que ajuntou.

36Todėl mano širdis kaip fleita rauda Moabo, mano širdis kaip fleita rauda Kir Hereso žmonių, nes dingo jų susikrautieji turtai.

37 Porque toda cabeça ficará calva, e toda barba, rapada; sobre todas as mãos haverá incisões, e sobre os lombos, pano de saco.

37Taip! Kiekviena galva nuskusta ir kiekviena barzda nukirpta; ant kiekvienos rankos įsipjautos žaizdos, ant kiekvieno juosmens ašutinė.

38 Sobre todos os eirados de Moabe e em todas as suas praças há pranto, porque fiz Moabe em pedaços, como vasilha de barro que não agrada, diz o SENHOR. Como está desfalecido!

38„Ant kiekvieno stogo Moabe ir visose jo aikštėse vien aimanos. Sudaužiau Moabą kaip indą, kurio niekas nebenori“, – tai VIEŠPATIES žodis.

39 Como uivam! Como, de vergonha, virou Moabe as costas! Assim, se tornou Moabe objeto de escárnio e de espanto para todos os que estão em seu redor.

39O, kaip jis sutriuškintas! Kaip jie aimanuoja! Kaip Moabas iš gėdos palenkė sprandą! Moabas tapo pajuoka ir siaubo reginiu visiems savo kaimynams!

40 Porque assim diz o SENHOR: Eis que voará como a águia e estenderá as suas asas contra Moabe.

40Taip! Juk taip kalba VIEŠPATS: „Žiūrėk! Jis puls žemyn kaip erelis, išskleidęs sparnus prieš Moabą.

41 São tomadas as cidades, e ocupadas, as fortalezas; naquele dia, o coração dos valentes de Moabe será como o coração da mulher que está em dores de parto.

41Miestai bus paimti, tvirtovės nugalėtos. Tą dieną Moabo galiūnų drąsa bus kaip drąsa moters gimdymo skausmuose.

42 Moabe será destruído, para que não seja povo, porque se engrandeceu contra o SENHOR.

42Moabas bus sunaikintas; neišliks tauta, nes ji didžiavosi prieš VIEŠPATĮ.

[43] Terror, cova e laço vêm sobre ti, ó moradora de Moabe, diz o SENHOR.

[44] Quem fugir do terror cairá na cova, e, se sair da cova, o laço o prenderá; porque trarei sobre ele, sobre Moabe, o ano do seu castigo.

[45] Os que fogem param sem forças à sombra de Hesbom; porém sai fogo de Hesbom e labareda do meio de Seom e devora as têmporas de Moabe e o alto da cabeça dos filhos do tumulto.

[46] Ai de ti, Moabe! Pereceu o povo de Quemos, porque teus filhos ficaram cativos, e tuas filhas, em cativeiro.

[47] Contudo, mudarei a sorte de Moabe, nos últimos dias, diz o SENHOR. Até aqui o juízo contra Moabe.

Jeremias 49

Profecia a respeito dos amonitas

[1] A respeito dos filhos de Amom. Assim diz o SENHOR: Acaso, não tem Israel filhos? Não tem herdeiro? Por que, pois, herdou Milcom a Gade, e o seu povo habitou nas cidades dela?

[2] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que farei ouvir em Rabá dos filhos de Amom o alarido de guerra, e tornar-se-á num montão de ruínas, e as suas aldeias serão queimadas; e Israel herdará aos que o herdaram, diz o SENHOR.

[3] Uiva, ó Hesbom, porque é destruída Ai; clamai, ó filhos de Rabá, cingi-vos de

[43]Siaubas, duobė ir spąstai užklupo jus, Moabo gyventojai! – tai VIEŠPATIES žodis. –

[44]Kas paspruks nuo klaiko, tas įpuls duobėn, kas išlips iš duobės, tas pateks į spąstus. Taip! Visa tai padarysiu Moabui jų bausmės metais“, – tai VIEŠPATIES žodis.

[45]Hešbono paunksnėje nuilsę bėgliai trumpai stabtelėjo. Ugnis veržėsi iš Hebrono, liepsna – iš Sihono namų. Ji surijo Moabo kaktą, triukšmadarių galvą.

[46]Vargas tau, Moabe! Pražuvai, Kemošo tauta! Tavo sūnūs išvedami tremtin, tavo dukterys – į nelaisvę.

[47]„Tačiau dienų pabaigoje aš sugrąžinsiu Moabo tremtinius“, – taiVIEŠPATIES žodis. Kol kas toks teismas Moabui.

Jeremijo 49

Pranašavimas Amonui

[1]Apie Amoną. Taip kalba VIEŠPATS: ,,Argi neturi sūnų Izraelis? Nejau jam nėra įpėdinio? Kodėl gi Milkomas atėmė paveldą iš Gado, ir jo tauta apsigyveno Gado miestuose?

[2]Todėl, tikėk manimi, ateina dienos, – tai VIEŠPATIES žodis, – kai aš paskelbsiu karo šūkį prieš Amono Rabatą. Ji taps griuvėsių krūva, jos kaimai bus naikinami ugnimi. Izraelis paveldės tuos, kurie buvo atėmę iš jo paveldą, – sako VIEŠPATS. –

[3]Klyk, Hešbone, nes Ajas buvo sunaikintas! Šaukite, Rabatos dukterys,

cilício, lamentai e dai voltas por entre os muros; porque Milcom irá em cativeiro, juntamente com os seus sacerdotes e os seus príncipes.

apsijuoskite ašutine, raudokite, čaižykite save rimbais, nes Milkomas išeina į tremtį drauge su savo kunigais ir didžiūnais!

[4] Por que te glorias nos vales, nos teus luxuriantes vales, ó filha rebelde, que confias nos teus tesouros, dizendo: Quem virá contra mim?

[4]Kam didžiuojiesi savo galybe? Gęsta tavo galybė, maištingoji dukterie! Tu pasitikėjai savo turtais, sakydama: ‘Kas išdrįs žygiuoti prieš mane?’

[5] Eis que eu trarei terror sobre ti, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, de todos os que estão ao redor de ti; e cada um de vós será lançado em frente de si, e não haverá quem recolha os fugitivos.

[5]Tikėk manimi, atvesiu prieš tave siaubą iš visų pusių, – tai Viešpaties, Galybių DIEVO, žodis, – būsite išblaškyti, kiekvienas sau, ir nebus kam suburti pabėgėlių.

[6] Mas depois disto mudarei a sorte dos filhos de Amom, diz o SENHOR.

[6]Bet vėliau aš sugrąžinsiu Amono tremtinius“, – tai VIEŠPATIES žodis.

Profecia a respeito dos edomitas

Pranašavimas Edomui

[7] A respeito de Edom. Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Acaso, já não há sabedoria em Temã? Já pereceu o conselho dos sábios? Desvaneceu-se-lhe a sabedoria?

[7]Apie Edomą. Taip kalba Galybių VIEŠPATS: „Argi nebėra išminties Temane, nejau protingieji nebeturi ką patarti, nejau išseko jų išmintis?

[8] Fugi, voltai, retirai-vos para as cavernas, ó moradores de Dedã, porque eu trarei sobre ele a ruína de Esaú, o tempo do seu castigo.

[8]Bėkite, traukitės atgal, slėpkitės giliai olose, Dedano gyventojai! Atsiųsiu jam Ezavo pražūtį, kai ateisiu jo nubausti.

[9] Se vindimadores viessem a ti, não deixariam alguns cachos? Se ladrões, de noite, não te danificariam só o que lhes bastasse?

[9]Jei vynuogių rinkėjai ateitų pas tave, tai argi nepaliktų jie išrankų? Jei vagys ateitų nakčia, tai net ir jie vogtų tik tiek, kiek norėtų!

[10] Mas eu despi a Esaú, descobri os seus esconderijos, e não se poderá esconder; está destruída a sua descendência, como também seus irmãos e seus vizinhos, e ele já não é.

[10]Bet aš, aš pats apnuoginau Ezavą, atidengiau jo slaptuosius guolius; nebėra kur jam slėptis. Išnaikinti ir jo palikuonys, ir giminės, ir kaimynai; jo nebėra!

[11] Deixa os teus órfãos, e eu os guardarei em vida; e as tuas viúvas confiem em mim.

[11]Palik savo našlaičius, aš juos išlaikysiu; tavo našlės tepasitiki manimi“.

[12] Porque assim diz o SENHOR: Eis que os que não estavam condenados a beber o cálice totalmente o beberão, e tu serias de todo inocentado? Não serás tido por inocente, mas certamente o beberás.

[13] Porque por mim mesmo jurei, diz o SENHOR, que Bozra será objeto de espanto, de opróbrio, de assolação e de desprezo; e todas as suas cidades se tornarão em assolações perpétuas.

Os pecados e o castigo de Edom

[14] Ouvi novas da parte do SENHOR, e um mensageiro foi enviado às nações, para lhes dizer: Ajuntai-vos, e vinde contra ela, e levantai-vos para a guerra.

[15] Porque eis que te fiz pequeno entre as nações, desprezado entre os homens.

[16] O terror que inspiras e a soberba do teu coração te enganaram. Tu que habitas nas fendas das rochas, que ocupas as alturas dos outeiros, ainda que eleves o teu ninho como a águia, de lá te derribarei, diz o SENHOR.

[17] Assim, será Edom objeto de espanto; todo aquele que passar por ele se espantará e assobiará por causa de todas as suas pragas.

[18] Como na destruição de Sodoma e Gomorra e das suas cidades vizinhas, diz o SENHOR, assim não habitará ninguém ali, nem morará nela homem algum.

[19] Eis que, como sobe o leãozinho da floresta jordânica contra o rebanho em pasto verde, assim, num momento, arrojarei dali a Edom e lá estabelecerei a

[12]Taip kalba VIEŠPATS: „Net tie, kurie nenusipelnė gerti taurę, turės ją išgerti! Nejau tu liksi nenubaustas? Nenubaustas tu neliksi, turi ją gerti!

[13]Dargi pats savimi prisiekiau, – tai VIEŠPATIES žodis, – Bocra taps siaubo reginiu ir pajuokos daiktu, tyrais, keiksmažodžiu, o visi jos miestai – amžinais griuvėsiais“.

[14]Gavau žinią iš VIEŠPATIES, pasiuntinys buvo pasiųstas tautoms: ,,Rinkitės! Žygiuokite prieš šią tautą! Stokite į mūšį!

[15]Ak, tikėk manimi, padarysiu tave mažiausią tarp tautų, paniekintą tarp žmonių!

[16]Siaubas, kurį sukėlei, ir tavo įžūli širdis apgavo tave, tave, gyvenančią Uolos plyšiuose, įsikibusią į kalno viršūnę. Nors kaip erelis aukštai sau lizdą krauni, nulaipinsiu tave žemyn“, – tai VIEŠPATIES žodis.

[17]Edomas taps siaubo reginiu. Kiekvienas praeivis, matydamas visas jo žaizdas, baisėsis ir neteks žado.

[18]„Kaip po Sodomos ir Gomoros bei jų kaimyninių miestų sunaikinimo, – sako VIEŠPATS, – nebebus ten jokio gyventojo. Joks žmogus nebesikurs ten gyventi!

[19]Žiūrėk! Kaip liūtas, kuris ateina iš tankmės palei Jordaną į saugią ganyklą, aš staiga juos iš ten išvaikysiu ir pavesiu ją savo išrinktajam! Juk kas man prilygs?

quem eu escolher. Pois quem é semelhante a mim? Quem me pedirá contas? E quem é o pastor que me poderá resistir?

[20] Portanto, ouvi o conselho do SENHOR que ele decretou contra Edom e os desígnios que ele formou contra os moradores de Temã; certamente, até os menores do rebanho serão arrastados, e as suas moradas, espantadas por causa deles.

[21] A terra estremeceu com o estrondo da sua queda; e, do seu grito, até ao mar Vermelho se ouviu o som.

[22] Eis que como águia subirá, voará e estenderá as suas asas contra Bozra; naquele dia, o coração dos valentes de Edom será como o coração da mulher que está em dores de parto.

Profecia a respeito de Damasco

[23] A respeito de Damasco. Envergonhou-se Hamate e Arpade; e, tendo ouvido más novas, cambaleiam; são como o mar agitado, que não se pode sossegar.

[24] Enfraquecida está Damasco; virou as costas para fugir, e tremor a tomou; angústia e dores a tomaram como da que está de parto.

[25] Como está abandonada a famosa cidade, a cidade de meu folguedo!

[26] Portanto, cairão os seus jovens nas suas praças; todos os homens de guerra serão reduzidos a silêncio naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos.

[27] Acenderei fogo dentro do muro de Damasco, o qual consumirá os palácios de Ben-Hadade.

Profecia a respeito da Arábia

Kas patrauks mane į teismą? Koks ganytojas galėtų prieš mane atsilaikyti?“

[20]Todėl klausykitės apie VIEŠPATIES užmojį, kaip jis užsimojo prieš Edomą, ką nusprendė dėl Temano gyventojų: ,,Ak, tikrai jie išvarys net kaimenės mažylius, net jų pačių avidė apstulbs dėl jų likimo!“

[21]Nuo jų kritimo trenksmo drebės žemė, ir jų klyksmo aidas bus girdėti prie Nendrių jūros.

[22]Tikėk manimi! Kaip erelis jis pakils ir šaus žemyn, išskleidęs sparnus virš Bocros. Tą dieną Edomo galiūnų drąsa bus kaip drąsa moters gimdymo skausmuose.

Pranašavimas Damaskui

Apie Damaską.

[23]Hamatas ir Arpadas priblokšti, nes juos pasiekė bloga žinia. Jie blaškosi, tirpdami iš baimės, kaip negalinti nurimti jūra.

[24]Damaskas nusilpo, apsigręžė bėgti, jį apėmė siaubas. Jį pagavo nerimas ir skausmai kaip gimdančią moterį.

[25]Koks apleistas tas mano šlovės miestas, ta mano linksmybės tvirtovė!

[26]„Tikrai jo jauni vyrai kris jo aikštėse, ir visi jo kariai bus nutildyti tą dieną, – tai Galybių VIEŠPATIES žodis. –

[27]Ant Damasko sienų užkursiu ugnį, ji praris Ben Hadado tvirtoves“.

Pranašavimas Kedarui ir Hacorui

28 A respeito de Quedar e dos reinos de Hazor, que Nabucodonosor, rei da Babilônia, feriu. Assim diz o SENHOR: Levantai-vos, subi contra Quedar e destruí os filhos do Oriente.

29 Tomarão as suas tendas, os seus rebanhos; as lonas das suas tendas, todos os seus bens e os seus camelos levarão para si; e lhes gritarão: Há horror por toda parte!

30 Fugi, desviai-vos para mui longe, retirai-vos para as cavernas, ó moradores de Hazor, diz o SENHOR; porque Nabucodonosor, rei da Babilônia, tomou conselho e formou desígnio contra vós outros.

31 Levantai-vos, ó babilônios, subi contra uma nação que habita em paz e confiada, diz o SENHOR; que não tem portas, nem ferrolhos; eles habitam a sós.

32 Os seus camelos serão para presa, e a multidão dos seus gados, para despojo; espalharei a todo vento aqueles que cortam os cabelos nas têmporas e de todos os lados lhes trarei a ruína, diz o SENHOR.

33 Hazor se tornará em morada de chacais, em assolação para sempre; ninguém habitará ali, homem nenhum habitará nela.

Profecia a respeito dos elamitas

34 Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, contra Elão, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, dizendo:

28Apie Kedarą ir Hacoro karalystes, kurias nugalėjo Babilono karalius Nebukadnecaras, taip kalba VIEŠPATS: ,,Pakilkite, žygiuokite prieš Kedarą, sunaikinkite rytiečius!

29Pasigrobkite jų palapines ir kaimenes, palapinių dangas ir reikmenis. Išsiveskite jų kupranugarius ir šaukite: ‘Siaubas visur!’

30Bėkite! Sprukite toli, slėpkitės giliai olose, Hacoro gyventojai, – tai VIEŠPATIES žodis, – nes Babilono karalius Nebukadnecaras užsimojo prieš jus, apsisprendė prieš jus!

31Pakilkite! Žygiuokite prieš tautą, gyvenančią jaukiai ir saugiai, – tai VIEŠPATIES žodis, – ji neturi nei vartų, nei velkių, ji gyvena viena nuošaliai.

32Jų kupranugariai taps grobiu, jų gausios galvijų bandos – karo laimikiu. Atiduosiu vėjams tuos vyrus skustais smilkiniais, siųsiu jiems pražūtį iš visų pusių! – tai VIEŠPATIES žodis. –

33Hacoras taps šakalų lindyne, amžina dykyne. Niekas ten nebegyvens, joks žmogus nebesikurs ten gyventi“.

Pranašavimas Elamui

34VIEŠPATIES žodis pranašui Jeremijui apie Elamą Judo karaliaus Zedekijo valdymo pradžioje.

[35] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu quebrarei o arco de Elão, a fonte do seu poder.

[36] Trarei sobre Elão os quatro ventos dos quatro ângulos do céu e os espalharei na direção de todos estes ventos; e não haverá país aonde não venham os fugitivos de Elão.

[37] Farei tremer a Elão diante de seus inimigos e diante dos que procuram a sua morte; farei vir sobre os elamitas o mal, o brasume da minha ira, diz o SENHOR; e enviarei após eles a espada, até que venha a consumi-los.

[38] Porei o meu trono em Elão e destruirei dali o rei e os príncipes, diz o SENHOR.

[39] Nos últimos dias, mudarei a sorte de Elão, diz o SENHOR.

[35]Taip kalba Galybių VIEŠPATS: „Tikėk manimi! Sulaužysiu Elamo lanką, jų galybės pagrindą.

[36]Atvesiu Elamui keturis vėjus iš keturių dangaus skliauto kraštų. Vėtysiu juos visais šiais vėjais, kol nebeliks tautos, neturinčios Elamo benamių.

[37]Padarysiu, kad elamitai drebės nuo savo priešų, nuo ieškančių jų gyvybės. Užtrauksiu jiems nelaimę, savo degantį įniršį, – tai VIEŠPATIES žodis. – Siųsiu jiems iš paskos kalaviją, kol visiškai juos sunaikinsiu.

[38]Elame pasistatysiu sostą, sunaikinsiu jų karalių ir didžiūnus, – tai VIEŠPATIES žodis. –

[39]Bet dienų pabaigoje aš sugrąžinsiu Elamo tremtinius“, – tai VIEŠPATIES žodis.

Jeremias 50

Profecia a respeito da Babilônia

[1] Palavra que falou o SENHOR contra a Babilônia e contra a terra dos caldeus, por intermédio de Jeremias, o profeta.

[2] Anunciai entre as nações; fazei ouvir e arvorai estandarte; proclamai, não encubrais; dizei: Tomada é a Babilônia, Bel está confundido, e abatido, Merodaque; cobertas de vergonha estão as suas imagens, e seus ídolos tremem de terror.

[3] Porque do Norte subiu contra ela uma nação que tornará deserta a sua terra, e não haverá quem nela habite; tanto os

Jeremijo 50

Pranašavimas Babilonui

[1]VIEŠPATIES žodis Babilonui, chaldėjų kraštui, per pranašą Jeremiją.

[2]„Praneškite ir paskelbkite tautoms, iškelkite ženklą, paskelbkite! Neslėpkite, bet sakykite: ‘Babilonas paimtas, Belis sugėdintas, Merodachas sudaužytas, Babilono dievų statulos sugėdintos, sudaužyti jo stabai’.

[3]Mat iš šiaurės prieš jį atžygiavo tauta, kuri pavers jo kraštą tyrais. Niekas jame nebegyvens, žmonės ir gyvuliai išlakstys.

homens como os animais fugiram e se foram.

[4] Naqueles dias, naquele tempo, diz o SENHOR, voltarão os filhos de Israel, eles e os filhos de Judá juntamente; andando e chorando, virão e buscarão ao SENHOR, seu Deus.

[4]Tomis dienomis ir tuo metu, – tai VIEŠPATIES žodis, – Izraelio tauta drauge su Judo tauta ateis ir verkdami eis ieškoti VIEŠPATIES, savo Dievo.

[5] Perguntarão pelo caminho de Sião, de rostos voltados para lá, e dirão: Vinde, e unamo-nos ao SENHOR, em aliança eterna que jamais será esquecida.

[5]Jie klaus kelio į Sioną, gręš savo veidus ten link. Jie ateis ir glausis prie VIEŠPATIES amžinąja Sandora, kuri niekada nebus užmiršta.

[6] O meu povo tem sido ovelhas perdidas; seus pastores as fizeram errar e as deixaram desviar para os montes; do monte passaram ao outeiro, esqueceram-se do seu redil.

[6]Mano tauta buvo paklydusios avys; jų piemenys juos paklaidino, išgindami į kalnus klajoti. Klajodami nuo kalno prie kalvos jie užmiršo savo avidę.

[7] Todos os que as acharam as devoraram; e os seus adversários diziam: Culpa nenhuma teremos; porque pecaram contra o SENHOR, a morada da justiça, e contra a esperança de seus pais, o SENHOR.

[7]Rijo juos visi, kas tik sutiko, o jų priešai sakė: ‘Mes nenusikalstame; jie nusidėjo VIEŠPAČIUI, teisumo buveinei, VIEŠPAČIUI, savo tėvų vilčiai’.

[8] Fugi do meio da Babilônia e saí da terra dos caldeus; e sede como os bodes que vão adiante do rebanho.

[8]Bėkite iš Babilono, traukitės iš chaldėjų krašto, būkite kaip ožiai kaimenės priekyje!

[9] Porque eis que eu suscitarei e farei subir contra a Babilônia um conjunto de grandes nações da terra do Norte, e se porão em ordem de batalha contra ela; assim será tomada. As suas flechas serão como de destro guerreiro, nenhuma tornará sem efeito.

[9]Štai sukelsiu ir atvesiu prieš Babiloną būrį galingų tautų iš šiaurės krašto. Jos išsirikiuos mūšiui, ir jis bus paimtas. Jų strėlės kaip įgudusio galiūno, kuris niekada negrįžta tuščiomis rankomis.

[10] A Caldéia servirá de presa; todos os que a saquearem se fartarão, diz o SENHOR;

[10]Chaldėja virs grobiu, ir visi jos grobėjai bus sotūs, – tai VIEŠPATIES žodis. –

[11] ainda que vos alegrais e exultais, ó saqueadores da minha herança, saltais

[11]Nors jūs džiaugiatės, nors jūs džiūgaujate, mano paveldo grobikai, nors

como bezerros na relva e rinchais como cavalos fogosos,

[12] será mui envergonhada vossa mãe, será confundida a que vos deu à luz; eis que ela será a última das nações, um deserto, uma terra seca e uma solidão.

[13] Por causa da indignação do SENHOR, não será habitada; antes, se tornará de todo deserta; qualquer que passar por Babilônia se espantará e assobiará por causa de todas as suas pragas.

[14] Ponde-vos em ordem de batalha em redor contra Babilônia, todos vós que manejais o arco; atirai-lhe, não poupeis as flechas; porque ela pecou contra o SENHOR.

[15] Gritai contra ela, rodeando-a; ela já se rendeu; caíram-lhe os baluartes, estão em terra os seus muros; pois esta é a vingança do SENHOR; vingai-vos dela; fazei-lhe a ela o que ela fez.

[16] Eliminai da Babilônia o que semeia e o que maneja a foice no tempo da sega; por causa da espada do opressor, virar-se-á cada um para o seu povo e cada um fugirá para a sua terra.

[17] Cordeiro desgarrado é Israel; os leões o afugentaram; primeiro, devorou-o o rei da Assíria, e, por fim, Nabucodonosor o desossou.

[18] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que castigarei o rei da Babilônia e a sua terra, como castiguei o rei da Assíria.

jūs laigote kaip veršiai pievoje ir žvengiate kaip eržilai,

[12]jūsų motina bus labai sugėdinta, jus pagimdžiusioji raudonuos iš gėdos. Tikėk manimi! Ji bus paskutinė tarp tautų, išdžiūvusi ir nevaisinga dykuma!

[13]Dėl VIEŠPATIES pykčio Babilonas taps negyvenamas ir visas virs tyrais. Kas tik eis pro Babiloną, tas baisėsis, neteks žado, pamatęs jo žaizdas.

[14]Rikiuokitės aplink Babiloną mūšiui, lankininkai, leiskite į jį strėles, netaupykite, nes jis nusidėjo VIEŠPAČIUI.

[15]Iš visų pusių rėkite kovos šūkius! Jis pasidavė, krito jo pylimai, nugriauti jo sienų mūrai! Juk tai VIEŠPATIES kerštas: keršykite jam, darykite, kaip jis jums darė!

[16]Atimkite iš Babilono sėjėją ir laikantį pjautuvą pjūties metu! Bijodami niokojančio kalavijo visi grįš pas savo tautas, ir kiekvienas bėgs į savo kraštą.

[17]Izraelis – išblaškyta kaimenė, vaikoma liūtų. Pirma jį rijo Asirijos karalius, galop Babilono karalius Nebukadnecaras graužė jo kaulus.

[18]Todėl, – taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas, – tikėk manimi! Nubausiu Babilono karalių ir jo kraštą, kaip nubaudžiau Asirijos karalių.

[19] Farei tornar Israel para a sua morada, e pastará no Carmelo e em Basã; fartar-se-á na região montanhosa de Efraim e em Gileade.

[19]Bet Izraelį sugrąžinsiu į jo ganyklą; jis ganysis ant Karmelio ir Bašane, numalšins savo alkį Efraimo kalvose ir Gileade.

[20] Naqueles dias e naquele tempo, diz o SENHOR, buscar-se-á a iniqüidade de Israel, e já não haverá; os pecados de Judá, mas não se acharão; porque perdoarei aos remanescentes que eu deixar.

[20]Tomis dienomis ir tuo metu, – taiVIEŠPATIES žodis, – bus ieškoma Izraelio kaltės, tačiau jos nebebus, ir Judo nuodėmių, tačiau jų nebeatsiras, nes atleisiu tam likučiui, kurį išgelbėjau.

[21] Sobe, ó espada, contra a terra duplamente rebelde, sobe contra ela e contra os moradores da terra de castigo; assola irremissivelmente, destrói tudo após eles, diz o SENHOR, e faze segundo tudo o que te mandei.

[21]Žygiuok į Merataimų kraštą, žygiuok į jį, pulk Pekodo gyventojus! Žudyk ir paskirk sunaikinti, – tai VIEŠPATIES žodis, – padaryk visa, ką tau įsakiau!

[22] Há na terra estrondo de batalha e de grande destruição.

[22]Krašte mūšio sąmyšis, baisus sunaikinimas!

[23] Como está quebrado, feito em pedaços o martelo de toda a terra! Como se tornou a Babilônia objeto de espanto entre as nações!

[23]Koks sumažintas ir sutrupintas visos žemės kūjis! Kokiu siaubo reginiu tapo Babilonas tautoms!

[24] Lancei-te o laço, ó Babilônia, e foste presa, e não o soubeste; foste surpreendida e apanhada, porque contra o SENHOR te entremeteste.

[24]Tu sau pačiam pasistatei spąstus ir buvai pagautas, Babilone, bet to nesuvokei. Tu buvai pastebėtas ir pagautas, nes drįsai mesti iššūkį VIEŠPAČIUI.

[25] O SENHOR abriu o seu arsenal e tirou dele as armas da sua indignação; porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, tem obra a realizar na terra dos caldeus.

[25]VIEŠPATS atidarė savo ginklų sandėlį ir pasiėmė savo rūsčio ginklus, nes Viešpats, Galybių DIEVAS, turi darbo chaldėjų krašte.

[26] Vinde contra ela de todos os confins da terra, abri os seus celeiros, fazei dela montões de ruínas, destruí-a de todo; dela nada fique de resto.

[26]Žygiuokite į jį iš visų pusių, atidarykite jo svirnus! Supilkite jį tarsi grūdus į krūvas ir visiškai sunaikinkite! Nepalikite jam nė likučio!

27 Matai à espada a todos os seus touros, aos seus valentes; desçam eles para o matadouro; ai deles! Pois é chegado o seu dia, o tempo do seu castigo.

27Išpjaukite visus jo jaučius, tebūna jie visi paskersti! Vargas jiems, nes atėjo jų diena, jų bausmės metas!

28 Ouve-se a voz dos que fugiram e escaparam da terra da Babilônia, para anunciarem em Sião a vingança do SENHOR, nosso Deus, a vingança do seu templo.

28Klausykitės! Bėgliai ir pabėgėliai iš Babilono krašto atskuba skelbti VIEŠPATIES, mūsų Dievo, keršto, keršto už jo Šventyklą.

29 Convocai contra Babilônia a multidão dos que manejam o arco; acampai-vos contra ela em redor, e ninguém escape. Retribuí-lhe segundo a sua obra; conforme tudo o que fez, assim fazei a ela; porque se houve arrogantemente contra o SENHOR, contra o Santo de Israel.

29Sušaukite lankininkus į Babiloną, visus pajėgiančius įtempti lanką. Apsupkite jį iš visų pusių, niekam neleiskite ištrūkti. Atlyginkite jam pagal jo darbus, elkitės su juo, kaip jis elgėsi su kitais, nes jis įžeidė VIEŠPATĮ, Izraelio Šventąjį.

30 Portanto, cairão os seus jovens nas suas praças, e todos os seus homens de guerra serão reduzidos a silêncio naquele dia, diz o SENHOR.

30Taip jo aikštėse kris jo jauni vyrai, ir tą dieną bus sunaikinti visi jo kariai, – tai VIEŠPATIES žodis.

31 Eis que eu sou contra ti, ó orgulhosa, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos; porque veio o teu dia, o tempo em que te hei de castigar.

31Žiūrėk! Aš priešingas tau, įžūlusis žmogau, – tai Viešpaties, Galybių DIEVO, žodis, – nes atėjo tavo diena, tavo bausmės metas.

32 Então, tropeçará o soberbo, e cairá, e ninguém haverá que o levante; porei fogo às suas cidades, o qual consumirá todos os seus arredores.

32Įžūlusis žmogus svirduliuos ir parkris, niekas jo nepakels. Užkursiu ugnį jo miestuose, ir ji suris visa aplink jį“.

33 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Os filhos de Israel e os filhos de Judá sofrem opressão juntamente; todos os que os levaram cativos os retêm; recusam deixá-los ir;

33Taip kalba Galybių VIEŠPATS: „Izraelio žmonės engiami, drauge su jais ir Judo žmonės. Visi, išvariusieji į nelaisvę, tvirtai juos laikė, atsisakė paleisti“.

34 mas o seu Redentor é forte, SENHOR dos Exércitos é o seu nome; certamente,

34Galingas jų Atpirkėjas, jo vardas – Galybių VIEŠPATS! Jis tikrai juos gins,

pleiteará a causa deles, para aquietar a terra e inquietar os moradores da Babilônia.

kad duotų ramybę žemei ir sąmyšį Babilono gyventojams.

35 A espada virá sobre os caldeus, diz o SENHOR, e sobre os moradores da Babilônia, sobre os seus príncipes, sobre os seus sábios.

35„Kalavijas chaldėjams, – tai VIEŠPATIES žodis, – Babilono gyventojams, didžiūnams ir išminčiams!

36 A espada virá sobre os gabarolas, e ficarão insensatos; virá sobre os valentes dela, e ficarão aterrorizados.

36Kalavijas jo žiniuoniams; tesukvailėja! Kalavijas jo galiūnams; teapima juos siaubas!

37 A espada virá sobre os seus cavalos, e sobre os seus carros, e sobre todo o misto de gente que está no meio dela, e este será como mulheres; a espada virá sobre os tesouros dela, e serão saqueados.

37Kalavijas jo žirgams ir vežimams, samdiniams jo gretose; tebūna jie kaip moterys! Kalavijas jo turtams; tebūna jie išgrobstyti!

38 A espada virá sobre as suas águas, e estas secarão; porque a terra é de imagens de escultura, e os seus moradores enlouquecem por estas coisas horríveis.

38Kalavijas jo vandenims; teišdžiūva! Tas kraštas pilnas stabų, dėl pamėklių jie sukvailėjo.

39 Por isso, as feras do deserto com os chacais habitarão em Babilônia; também os avestruzes habitarão nela, e nunca mais será povoada, nem habitada de geração em geração,

39Tad gyvens ten laukiniai žvėrys su hienomis, ten kursis ir stručiai. Niekada jame nebegyvens žmonės, niekas nebesikurs jame per amžius.

40 como quando Deus destruiu a Sodoma, e a Gomorra, e às suas cidades vizinhas, diz o SENHOR; assim, ninguém habitará ali, nem morará nela homem algum.

40Kaip Dievas sugriovė Sodomą ir Gomorą bei jų kaimynus, – taiVIEŠPATIES žodis, – taip ir ten nebegyvens nei žmogus, nei apsistos jame marusis.

41 Eis que um povo vem do Norte; grande nação e muitos reis se levantarão dos confins da terra.

41Žiūrėk! Ateina tauta iš šiaurės, galinga tauta, ir daug karalių pašaukiama iš žemės pakraščių.

42 Armam-se de arco e de lança; eles são cruéis e não conhecem a compaixão; a voz deles é como o mar, que brama; montam

42Ginkluoti lankais ir ietimis, jie žiaurūs ir kietaširdžiai. Jų ūžesys kaip jūros šniokštimas; jie joja ant ristūnų, išsirikiavę

cavalos, cada um posto em ordem de batalha contra ti, ó filha da Babilônia.

43 O rei da Babilônia ouviu a fama deles, e desfaleceram as suas mãos; a angústia se apoderou dele, e dores, como as da mulher que está de parto.

44 Eis que, como sobe o leãozinho da floresta jordânica contra o rebanho em pasto verde, assim, num momento, arrojá-la-ei dali e lá estabelecerei a quem eu escolher. Pois quem é semelhante a mim? Quem me pedirá contas? E quem é o pastor que me poderá resistir?

45 Portanto, ouvi o conselho do SENHOR, que ele decretou contra Babilônia, e os desígnios que ele formou contra a terra dos caldeus; certamente, até os menores do rebanho serão arrastados, e as suas moradas, espantadas por causa deles.

46 Ao estrondo da tomada de Babilônia, estremeceu a terra; e o grito se ouviu entre as nações.

Jeremias 51

O poder e a queda da Babilônia

1 Assim diz o SENHOR: Eis que levantarei um vento destruidor contra a Babilônia e contra os que habitam em Lebe-Camai.

2 Enviarei padejadores contra a Babilônia, que a padejarão e despojarão a sua terra; porque virão contra ela em redor no dia da calamidade.

3 O flecheiro arme o seu arco contra o que o faz com o seu e contra o que presume da sua couraça; não poupeis os seus jovens, destruí de todo o seu exército.

mūšio gretomis prieš tave, dukterie Babilone!

43Babilono karalius išgirdo žinią apie juos ir nuleido rankas; jį pagavo išgąstis ir skausmai tarsi gimdančią moterį.

44Žiūrėk! Kaip liūtas, kuris ateina iš tankmės palei Jordaną į saugią ganyklą, aš staiga juos iš ten išvaikysiu ir pavesiu ją savo išrinktajam. Juk kas man prilygs? Kas patrauks mane į teismą? Kur tas ganytojas, kuris galėtų prieš mane atsilaikyti?

45Todėl klausykitės apie VIEŠPATIES užmojį, kaip jis užsimojo prieš Babiloną, ką nusprendė dėl chaldėjų krašto: ‘Ak, tikrai jie išvarys net kaimenės mažylius, net jų pačių avidė apstulbs dėl jų likimo!’

46Nuo riksmo: ‘Babilonas paimtas!’ drebės žemė, šauksmas nuaidės tarp tautų“.

Jeremijo 51

1Taip kalba VIEŠPATS: „Žiūrėk! Pakelsiu nuožmų vėją Babilonui ir Leb Kamajo gyventojams.

2Pasiųsiu vėtytojus į Babiloną, kad jį išvėtytų ir nuniokotų kraštą. Ak, puls jie nelaimės dieną jį iš visų pusių!

3Tenetempia lankininkas savo lanko ir tenesigiria savo krūtinės šarvais! Nesigailėkite jo jaunų vyrų, sunaikinkite visą jo kariuomenę!“

[4] Caiam mortos na terra dos caldeus e atravessados pelas ruas!
[5] Porque Israel e Judá não enviuvaram do seu Deus, do SENHOR dos Exércitos; mas a terra dos caldeus está cheia de culpas perante o Santo de Israel.
[6] Fugi do meio da Babilônia, e cada um salve a sua vida; não pereçais na sua maldade; porque é tempo da vingança do SENHOR: ele lhe dará a sua paga.
[7] A Babilônia era um copo de ouro na mão do SENHOR, o qual embriagava a toda a terra; do seu vinho beberam as nações; por isso, enlouqueceram.
[8] Repentinamente, caiu Babilônia e ficou arruinada; lamentai por ela, tomai bálsamo para a sua ferida; porventura, sarará.
[9] Queríamos curar Babilônia, ela, porém, não sarou; deixai-a, e cada um vá para a sua terra; porque o seu juízo chega até ao céu e se eleva até às mais altas nuvens.
[10] O SENHOR trouxe a nossa justiça à luz; vinde, e anunciemos em Sião a obra do SENHOR, nosso Deus.
[11] Aguçai as flechas! Preparai os escudos! O SENHOR despertou o espírito dos reis dos medos; porque o seu intento contra a Babilônia é para a destruir; pois esta é a vingança do SENHOR, a vingança do seu templo.
[12] Arvorai estandarte contra os muros de Babilônia, reforçai a guarda, colocai sentinelas, preparai emboscadas; porque o

[4]Nukauti jie gulės chaldėjų krašte, sužeisti – jo gatvėse.
[5]Izraelio ir Judo karalystės nepaliktos jų Dievo, Galybių VIEŠPATIES, našlėmis, nors jų kraštas buvo pilnas nusikaltimų Izraelio Šventajam.
[6]Bėkite iš Babilono, tegelbsti kiekvienas savo gyvybę! Nežūkite dėl jo kaltės, nes dabar – VIEŠPATIES keršto metas; jis gaus, ko nusipelnęs.
[7]Babilonas buvo aukso taurė VIEŠPATIES rankoje, nugirdanti visą žemę. Tautos gėrė iš jos vyną, todėl išėjo iš proto.
[8]Staiga krito Babilonas ir buvo sutriuškintas; apraudok jį! Atneškite balzamo jo žaizdai, galbūt ji dar užgydoma.
[9]„Bandėme Babiloną gydyti, bet jis nepagydomas. Palikite jį! Eikime kiekvienas į savo kraštą!“ Taip, jo teismas pasiekė dangų, pakilo iki pat debesų.
[10]VIEŠPATS parodė mūsų teisumą; ateikite, paskelbkime Sione, ką padarė VIEŠPATS, mūsų Dievas.
[11]Aštrinkite strėles, pripildykite strėlines! VIEŠPATS pažadino medų karalių dvasią, nes nutarė sunaikinti Babiloną. Ak, tai VIEŠPATIES kerštas, kerštas už jo Šventyklą!
[12]Iškelkite mūšio vėliavą prie Babilono sienų! Padidinkite sargybą, pastatykite sargybinius, renkite pasalas, nes

SENHOR intentou e fez o que tinha dito acerca dos moradores da Babilônia.

13 Ó tu que habitas sobre muitas águas, rica de tesouros! Chegou o teu fim, a medida da tua avareza.

14 Jurou o SENHOR dos Exércitos por si mesmo, dizendo: Encher-te-ei certamente de homens, como de gafanhotos, e eles cantarão sobre ti o eia! dos que pisam as uvas.

15 Ele fez a terra pelo seu poder; estabeleceu o mundo por sua sabedoria e com a sua inteligência estendeu os céus.

16 Fazendo ele ribombar o trovão, logo há tumulto de águas no céu, e sobem os vapores das extremidades da terra; ele cria os relâmpagos para a chuva e dos seus depósitos faz sair o vento.

17 Todo homem se tornou estúpido e não tem saber; todo ourives é envergonhado pela imagem que esculpiu; pois as suas imagens são mentira, e nelas não há fôlego.

18 Vaidade são, obra ridícula; no tempo do seu castigo, virão a perecer.

19 Não é semelhante a estas aquele que é a Porção de Jacó; porque ele é o criador de todas as coisas, e Israel é a tribo da sua herança; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

20 Tu, Babilônia, eras meu martelo e minhas armas de guerra; por meio de ti, despedacei nações e destruí reis;

VIEŠPATS nutarė ir įvykdė, ką buvo kalbėjęs apie Babilono gyventojus.

13Tau, kuri gyveni prie galingų vandenų ir esi paskendusi turtuose, atėjo galas, tavo gyvenimo siūlas nutrauktas.

14Galybių VIEŠPATS prisiekė pats savimi: „Ak, pripildysiu tave karių kaip skėrių; jie šauks pergalės šauksmą“.

15Savo galybe jis padarė žemę, savo išmintimi sukūrė pasaulį ir savo išmanymu išskleidė dangų.

16Jam sugriaudus, kyla vandenų sąmyšis danguje, jis pakelia garus nuo žemės pakraščių, lietų pripildo žaibų, vėją paleidžia iš savo svirnų.

17Kiekvienas žmogus yra kvailas ir neišmanėlis; visus auksakalius gėdina jų stabai, nes ką jie nulieja, tai melas; jie neturi gyvybės.

18Jie nieko neverti, juoko darbas; jų bausmės metu jie žus.

19Ne tokia Jokūbo dalia, nes jis yra tas, kuris visa padarė, Izraelis – jo paveldo gentis, Galybių VIEŠPATS – jo vardas.

20„Tu – mano vėzdas, mano kovos ginklas; tavimi daužau tautas, tavimi naikinu karalystes.

[21] por meio de ti, despedacei o cavalo e o seu cavaleiro; despedacei o carro e o seu cocheiro;

[21]Tavimi daužau žirgą ir raitelį, tavimi daužau kovos vežimą ir vežiką.

[22] por meio de ti, despedacei o homem e a mulher, despedacei o velho e o moço, despedacei o jovem e a virgem;

[22]Tavimi daužau vyrą ir žmoną, tavimi daužau senį ir vaiką, tavimi daužau jaunuolį ir merginą.

[23] por meio de ti, despedacei o pastor e o seu rebanho, despedacei o lavrador e a sua junta de bois, despedacei governadores e vice-reis.

[23]Tavimi daužau piemenį ir jo kaimenę, tavimi daužau artoją ir jo jaučių jungą, tavimi daužau valdytoją ir jo įgaliotinius.

[24] Pagarei, ante os vossos próprios olhos, à Babilônia e a todos os moradores da Caldéia toda a maldade que fizeram em Sião, diz o SENHOR.

[24]Aš atsilyginsiu jūsų akyse Babilonui ir visiems Chaldėjos gyventojams už visas blogybes, kurias jie padarė Sione, – tai VIEŠPATIES žodis.

[25] Eis que sou contra ti, ó monte que destróis, diz o SENHOR, que destróis toda a terra; estenderei a mão contra ti, e te revolverei das rochas, e farei de ti um monte em chamas.

[25]Tikėk manimi! Aš prieš tave, niokotojų kalne, visos žemės niokotojau! – tai VIEŠPATIES žodis. – Aš ištiesiu savo ranką į tave, nuritinsiu tave nuo uolų ir paversiu tave perdegusiu kalnu.

[26] De ti não se tirarão pedras, nem para o ângulo nem para fundamentos, porque te tornarás em desolação perpétua, diz o SENHOR.

[26]Iš tavo griuvėsių nebus imama nei kertinio akmens, nei akmens pamatams. Tu liksi amžina dykynė, – tai VIEŠPATIES žodis.

[27] Arvorai estandarte na terra, tocai trombeta entre as nações, consagrai as nações contra ela, convocai contra ela os reinos de Ararate, Mini e Asquenaz; ordenai contra ela chefes, fazei subir cavalos como gafanhotos eriçados.

[27]Duokite ženklą kraštui, pūskite ragą tautoms! Pašventinkite tautas karui su juo, pašaukite prieš jį visas karalystes: Araratą, Minį ir Aškenazą! Paskirkite jo priešams vadą, rikiuokite žirgus kaip skėrių knibždynę.

[28] Consagrai contra ela as nações, os reis dos medos, os seus governadores, todos os seus vice-reis e toda a terra do seu domínio.

[28]Pašventinkite tautas karui su juo – medų karalių drauge su jo valdytojais bei visais įgaliotiniais ir kiekvieną jam pavaldų kraštą.

[29] Estremece a terra e se contorce em dores, porque cada um dos desígnios do

[29]Žemė dreba ir raitosi, nes vykdomas VIEŠPATIES užmojis prieš Babiloną –

SENHOR está firme contra Babilônia, para fazer da terra da Babilônia uma desolação, sem que haja quem nela habite.

paversti Babilono kraštą tyrais, kur nėra jokio gyventojo.

30 Os valentes da Babilônia cessaram de pelejar, permanecem nas fortalezas, desfaleceu-lhes a força, tornaram-se como mulheres; estão em chamas as suas moradas, quebrados, os seus ferrolhos.

30Babilono galiūnai liovėsi kovoję ir lindi savo tvirtovėse. Išseko jų drąsa, jie elgiasi kaip moterys. Dega pastatai, sulaužytos vartų velkės.

31 Sai um correio ao encontro de outro correio, um mensageiro ao encontro de outro mensageiro, para anunciar ao rei da Babilônia que a sua cidade foi tomada de todos os lados;

31Pasiuntinys bėga įkandin pasiuntinio, šauklys įkandin šauklio pranešti karaliui, kad visas miestas paimtas,

32 que os vaus estão ocupados, e as defesas, queimadas, e os homens de guerra, amedrontados.

32brastos užimtos, pelkės padegtos ir kariai siaubo apimti“.

33 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: A filha da Babilônia é como a eira quando é aplanada e pisada; ainda um pouco, e o tempo da ceifa lhe virá.

33Taip kalba Galybių VIEŠPATS, Izraelio Dievas: „Duktė Babilonas – kaip klojimas per kūlimą; dar truputis, ir ateis jos pjūties metas“.

34 Nabucodonosor, rei da Babilônia, nos devorou, esmagou-nos e fez de nós um objeto inútil; como monstro marinho, nos tragou, encheu a sua barriga das nossas comidas finas e nos arrojou fora.

34„Babilono karalius Nebukadnecaras surijo mane, sugriovė mane, padarė iš manęs tartum tuščią indą. Kaip slibinas prarijo mane, pripildė savo pilvą mano skanėstų ir išvarė mane.

35 A violência que se me fez a mim e à minha carne caia sobre a Babilônia, diga a moradora de Sião; o meu sangue caia sobre os moradores da Caldéia, diga Jerusalém.

35Tebūna atkeršyta Babilonui už mano žaizdas!“ – sakys Siono miestas. „Tebūna atkeršyta Chaldėjos žmonėms už mano kraują!“ – sakys Jeruzalė.

36 Pelo que assim diz o SENHOR: Eis que pleitearei a tua causa e te vingarei da vingança que se tomou contra ti; secarei o

36O dabar taip kalba VIEŠPATS: „Tikėk manimi! Aš ginsiu tave, atkeršysiu už tave. Nusausinsiu jo jūrą, išsekinsiu jo šaltinį;

seu mar e farei que se esgote o seu manancial.

[37] Babilônia se tornará em montões de ruínas, morada de chacais, objeto de espanto e assobio, e não haverá quem nela habite.

[38] Ainda que juntos rujam como leões e rosnem como cachorros de leões,

[39] estando eles esganados, preparar-lhes-ei um banquete, embriagá-los-ei para que se regozijem e durmam sono eterno e não acordem, diz o SENHOR.

[40] Fá-los-ei descer como cordeiros ao matadouro, como carneiros e bodes.

[41] Como foi tomada Babilônia, e apanhada de surpresa, a glória de toda a terra! Como se tornou Babilônia objeto de espanto entre as nações!

[42] O mar é vindo sobre Babilônia, coberta está com o tumulto das suas ondas.

[43] Tornaram-se as suas cidades em desolação, terra seca e deserta, terra em que ninguém habita, nem passa por ela homem algum.

[44] Castigarei a Bel na Babilônia e farei que lance de sua boca o que havia tragado, e nunca mais concorrerão a ele as nações; também o muro de Babilônia caiu.

[45] Saí do meio dela, ó povo meu, e salve cada um a sua vida do brasume da ira do SENHOR.

[46] Não desfaleça o vosso coração, não temais o rumor que se há de ouvir na terra; pois virá num ano um rumor, noutro

[37]Babilonas virs griuvėsių krūva, šakalų landyne, siaubo reginiu ir pajuoka, be gyvo žmogaus.

[38]Kaip liūtai jie drauge riaumos, kaip liūtukai jie urgs.

[39]Jiems nerimstant aš sutaisysiu gėrimą ir girdysiu juos, kol pralinksmės. Tuomet jie užmigs amžinu miegu ir niekada neatsibus, – tai VIEŠPATIES žodis. –

[40]Nuvesiu juos į skerdynių vietą kaip ėriukus, kaip avinus ir ožius.

[41]Taip buvo užimtas Šešachas, į nelaisvę paimtas visos žemės gyrius! Kokiu pasibaisėjimu tautoms tapo Babilonas!

[42]Jūra apsėmė Babiloną, šniokščiančios bangos jį užliejo.

[43]Jo miestai tapo siaubo reginiu, sausros šalimi ir tyrais, kur niekas negyvena, joks žmogus nekelia kojos.

[44]Aš nubausiu Babilone Belį ir ištrauksiu iš jo nasrų, ką buvo prarijęs. Ateityje tautos pas jį daugiau nebeplūs, sugriuvo Babilono siena!

[45]Išeik iš jo, mano tauta! Gelbėkite kiekvienas savo gyvybę nuo VIEŠPATIES degančio pykčio!

[46]Nuo šiol nenustokite drąsos ir nenuogąstaukite dėl gandų, kurie sklinda krašte, nes vienoks gandas ateina vienais metais, kitoks kitais, gandai apie smurtą

ano, outro rumor; haverá violência na terra, dominador contra dominador.

[47] Portanto, eis que vêm dias, em que castigarei as imagens de escultura da Babilônia, toda a sua terra será envergonhada, e todos os seus cairão traspassados no meio dela.

[48] Os céus, e a terra, e tudo quanto neles há jubilarão sobre Babilônia; porque do Norte lhe virão os destruidores, diz o SENHOR.

[49] Como Babilônia fez cair traspassados os de Israel, assim, em Babilônia, cairão traspassados os de toda a terra.

[50] Vós que escapastes da espada, ide-vos, não pareis; de longe lembrai-vos do SENHOR, e suba Jerusalém à vossa mente.

[51] Direis: Envergonhados estamos, porque ouvimos opróbrio; vergonha cobriu-nos o rosto, porque vieram estrangeiros e entraram nos santuários da Casa do SENHOR.

[52] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei as suas imagens de escultura; e gemerão os traspassados em toda a sua terra.

[53] Ainda que a Babilônia subisse aos céus e ainda que fortificasse no alto a sua fortaleza, de mim viriam destruidores contra ela, diz o SENHOR.

[54] De Babilônia se ouvem gritos, e da terra dos caldeus, o ruído de grande destruição;

[55] porque o SENHOR destrói Babilônia e faz perecer nela a sua grande voz; bramarão as ondas do inimigo como

krašte ir apie valdovą, kuris kovoja su valdovu.

[47]Tikėk manimi! Ateina dienos, kai aš nubausiu Babilono stabus. Jo visas kraštas bus sugėdintas, ir visi jo užmuštieji gulės jame.

[48]Tuomet dangus ir žemė, jie ir visa, kas juose, džiūgaus dėl Babilono žuvimo, kai iš šiaurės ateis jo niokotojai“, – tai VIEŠPATIES žodis. –

[49]Taip, Babilonas turi žūti dėl Izraelio užmuštųjų, kaip visos žemės užmuštieji žuvo per Babiloną.

[50]Jūs, pabėgėliai nuo kalavijo, skubėkite, negaiškite! Prisiminkite VIEŠPATĮ iš tolo, Jeruzalė teateina jums į širdį!

[51]Mes sugėdinti, nes patyrėme pajuoką. Veidai mums kaista iš gėdos, nes svetimieji įėjo į mūsų VIEŠPATIES Namų Šventyklą.

[52]„Todėl, tikėk manimi, ateina dienos, – tai VIEŠPATIES žodis, – kai aš nubausiu jo stabus, ir visame jo krašte dejuos sužeistieji.

[53]Nors Babilonas ir pakiltų į dangų, nors įsitvirtintų galingoje aukštybėje, mano niokotojai jį pasieks“, – tai VIEŠPATIES žodis.

[54]Klausykitės! Ataidi riksmas iš Babilono, baisus bildesys iš Chaldėjos krašto!

[55]Ak, niokoja VIEŠPATS Babiloną, tildo jo siaubingą ūžesį! Šniokščia jo bangos kaip

muitas águas, ouvir-se-á o tumulto da sua voz,

56 porque o destruidor vem contra ela, contra Babilônia; os seus valentes estão presos, já estão quebrados os seus arcos; porque o SENHOR, Deus que dá a paga, certamente, lhe retribuirá.

57 Embriagarei os seus príncipes, os seus sábios, os seus governadores, os seus vice-reis e os seus valentes; dormirão sono eterno e não acordarão, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.

58 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Os largos muros de Babilônia totalmente serão derribados, e as suas altas portas serão abrasadas pelo fogo; assim, trabalharam os povos em vão, e para o fogo se afadigaram as nações.

59 Palavra que mandou Jeremias, o profeta, a Seraías, filho de Nerias, filho de Maaséias, indo este com Zedequias, rei de Judá, à Babilônia, no ano quarto do seu reinado. Seraías era o camareiro-mor.

60 Escreveu, pois, Jeremias num livro todo o mal que havia de vir sobre a Babilônia, a saber, todas as palavras já escritas contra a Babilônia.

61 Disse Jeremias a Seraías: Quando chegares a Babilônia, vê que leias em voz alta todas estas palavras.

62 E dirás: Ó SENHOR! Falaste a respeito deste lugar que o exterminarias, a fim de que nada fique nele, nem homem nem

galingi vandenys, aidi jų siautėjantis ūžesys,

56nes niokotojas atėjo į jį, į Babiloną. Jo galiūnai paimti nelaisvėn, jų lankai sulaužyti, nes VIEŠPATS yra atlyginimo Dievas, ir jis tikrai atlygins.

57„Taip nugirdysiu jo didžiūnus ir išminčius, jo valdytojus, įgaliotinius ir galiūnus, kad jie užmigs amžinu miegu ir niekada nepabus“, – tai žodis Karaliaus, kurio vardas – Galybių VIEŠPATS.

58Taip kalba Galybių VIEŠPATS: „Plačioji Babilono siena bus sulyginta su žeme, aukštieji vartai sudeginti ugnimi. Taigi tautos tuščiai triūsia ir gentys dėl liepsnų varginasi“.

Pranašavimas siunčiamas į Babiloną

59Štai kokį reikalą pranašas Jeremijas patikėjo Machsėjos sūnaus Nerijos sūnui Serajai, kai tas ėjo į Babiloną drauge su Judo karaliumi Zedekiju ketvirtais jo valdymo metais. Seraja buvo stovyklų tvarkytojas.

60Jeremijas atskiroje knygoje buvo aprašęs visas nelaimes, kurios turėjo ištikti Babiloną, ir visus anuos žodžius, kurie buvo rašyti Babilonui.

61Jeremijas tarė Serajai: „Kai pasieksi Babiloną, žiūrėk, kad perskaitytum garsiai visus šituos žodžius.

62Paskui tarsi: ‘VIEŠPATIE, tu pats grasinai sunaikinti tą vietą taip, kad nei žmonės, nei gyvuliai joje nebegyvens, kad ji amžinai liks tyrais’.

animal, e que se tornaria em perpétuas assolações.

[63] Quando acabares de ler o livro, atá-lo-ás a uma pedra e o lançarás no meio do Eufrates;

[64] e dirás: Assim será afundada a Babilônia e não se levantará, por causa do mal que eu hei de trazer sobre ela; e os seus moradores sucumbirão. Até aqui as palavras de Jeremias.

[63]Baigęs skaityti knygą, pririšk prie jos akmenį, įmesk į Eufratą

[64]ir tark: 'Taip Babilonas nuskęs! Nebepakils iš nelaimės, kurią jam atsiųsiu'". Žodžiu „varginasi" baigiasi Jeremijo žodžiai.

Jeremias 52

A queda de Jerusalém e o cativeiro de Judá

2 Reis 24.18—25.22; 2 Crônicas 36.10-21; Jeremias 39.1-10

[1] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos, quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[2] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera Jeoaquim.

[3] Assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, a ponto de os rejeitar de sua presença; Zedequias rebelou-se contra o rei da Babilônia.

[4] Sucedeu que, em o nono ano do reinado de Zedequias, aos dez dias do décimo mês, Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela tranqueiras em redor.

[5] A cidade ficou sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

Jeremijo 52

Jeruzalės sunaikinimas

[1]Zedekijas buvo dvidešimt vienerių metų, kai tapo karaliumi, ir valdė Jeruzalę vienuolika metų. Jo motina, Jeremijo iš Libnos duktė, buvo vardu Hamutalė.

[2]Jis darė, kas pikta VIEŠPATIES akyse, kaip buvo daręs Jehojakimas.

[3]Iš tikrųjų tai, kas buvo daroma Jeruzalėje ir Jude, taip pykdėVIEŠPATĮ, kad jis atstūmė juos nuo savęs. Zedekijas pakėlė maištą prieš Babilono karalių.

[4]Devintų jo valdymo metų dešimto mėnesio dešimtą dieną atsitiko taip, kad Babilono karalius Nebukadnecaras su visa savo kariuomene atžygiavo į Jeruzalę, apsupo ją ir pastatė aplinkui apgulos įtvirtinimus.

[5]Miesto apgula tęsėsi iki vienuoliktų karaliaus Zedekijo metų.

[6] Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, e não havia pão para o povo da terra,

[7] então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram e saíram de noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros perto do jardim do rei, a despeito de os caldeus se acharem contra a cidade em redor; e se foram pelo caminho da campina.

[8] Porém o exército dos caldeus perseguiu o rei Zedequias e o alcançou nas campinas de Jericó; e todo o exército deste se dispersou e o abandonou.

[9] Então, o tomaram preso e o fizeram subir ao rei da Babilônia, a Ribla, na terra de Hamate, e este lhe pronunciou a sentença.

[10] Matou o rei da Babilônia os filhos de Zedequias à sua própria vista, bem assim todos os príncipes de Judá, em Ribla.

[11] Vazou os olhos de Zedequias, atou-o com duas cadeias de bronze, levou-o à Babilônia e o conservou no cárcere até ao dia da sua morte.

[12] No décimo dia do quinto mês, do ano décimo nono de Nabucodonosor, rei da Babilônia, Nebuzaradã, o chefe da guarda e servidor do rei da Babilônia, veio a Jerusalém.

[13] E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de Jerusalém; também entregou às chamas todos os edifícios importantes.

[6]O tų metų ketvirto mėnesio devintą dieną, kai badas buvo prispaudęs miestą ir žmonės nebeturėjo duonos,

[7]buvo pralaužta miesto siena. Visi kariai pabėgo iš miesto nakčia pro vartus tarp dviejų sienų prie karaliaus sodo, nors chaldėjai ir buvo visur aplink miestą. Jie pasuko Arabos link.

[8]Bet chaldėjų kariuomenė vijosi karalių ir sugavo Zedekiją lygumose prie Jericho, kai visa jo kariuomenė pakriko ir jį paliko.

[9]Sugavę karalių, jie nuvedė jį į Riblą Hamato krašte pas Babilono karalių ir šis surengė jam teismą.

[10]Babilono karalius mirtimi nubaudė Zedekijo sūnus jo akyse. Taip pat Ribloje jis išžudė visus Judo didžiūnus.

[11]Po to Babilono karalius įsakė išlupti Zedekijui akis, uždėti grandines, išvaryti į Babiloną ir laikyti jį kalėjime ligi mirties.

[12]Devynioliktų Babilono karaliaus Nebukadnecaro metų penkto mėnesio dešimtą dieną karaliaus asmens sargybos vadas ir Babilono karaliaus palydos narys Nebuzaradanas atvyko į Jeruzalę.

[13]Jis sudegino VIEŠPATIESNamus, karaliaus rūmus ir visus Jeruzalės pastatus, kiekvieno svarbesnio asmens namus.

[14] Todo o exército dos caldeus que estava com o chefe da guarda derribou todos os muros em redor de Jerusalém.

[15] Dos mais pobres do povo, o mais do povo que havia ficado na cidade, os desertores que se entregaram ao rei da Babilônia e o mais da multidão Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativos.

[16] Porém dos mais pobres da terra deixou Nebuzaradã, o chefe da guarda, ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

[17] Os caldeus cortaram em pedaços as colunas de bronze que estavam na Casa do SENHOR, como também os suportes e o mar de bronze que estavam na Casa do SENHOR; e levaram todo o bronze para a Babilônia.

[18] Levaram também as panelas, as pás, as espevitadeiras, as bacias, os recipientes de incenso e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

[19] Tomou também o chefe da guarda os copos, os braseiros, as bacias, as panelas, os candeeiros, os recipientes de incenso e as taças, tudo quanto fosse de ouro ou de prata.

[20] Quanto às duas colunas, ao mar e aos suportes que Salomão fizera para a Casa do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

[14]Be to, chaldėjų kariuomenė, buvusi su karaliaus asmens sargybos vadu, išgriovė visas sienas aplink Jeruzalę.

[15]Po to karaliaus asmens sargybos vadas Nebuzaradanas išvarė į tremtį kai ką iš beturčių, likutį gyventojų, išlikusių mieste ir perbėgusių pas Babilono karalių, drauge su amatininkų likučiu.

[16]Tik kai ką iš kaimo žmonių karaliaus asmens sargybos vadas Nebuzaradanas paliko kaip vynuogynų darbininkus ir žemdirbius.

[17]Žalvario stulpus, stovėjusius prie VIEŠPATIES Namų, pastovus su ratais ir žalvario jūrą, buvusią VIEŠPATIES Namuose, chaldėjai sulaužė į gabalus ir visą žalvarį išgabeno į Babiloną.

[18]Jie paėmė ir ąsočius, bertuves, žnyples, dubenis, semtuvus bei visus žalvario rykus, naudotus Šventyklos apeigoms.

[19]Be to, karaliaus asmens sargybos vadas paėmė taures, smilkytuvus, dubenis, ąsočius, žvakides, semtuvus ir dubenis liejamosioms aukoms, padarytus iš aukso ir sidabro.

[20]Abiejų stulpų, žalvario jūros bei dvylikos žalvario jaučių, ant kurių ji stovėjo, ir pastovų su ratais, kuriuos Saliamonas buvo padaręs VIEŠPATIES Namams, visų šitų rykų žalvario nė pasverti nebūtų buvę galima.

21 Quanto às colunas, a altura de uma era de dezoito côvados, um cordão de doze côvados a cercava, e a grossura era de quatro dedos; era oca.

22 Sobre ela havia um capitel de bronze; a altura de cada um era de cinco côvados; a obra de rede e as romãs sobre o capitel ao redor eram de bronze.

23 Semelhante a esta era a outra coluna com as romãs. Havia noventa e seis romãs aos lados; as romãs todas sobre a obra de rede ao redor eram cem.

24 Levou também o chefe da guarda a Seraías, sumo sacerdote, e a Sofonias, segundo sacerdote, e aos três guardas da porta.

25 Da cidade tomou a um oficial, que era comandante das tropas de guerra, e a sete homens dos que eram conselheiros pessoais do rei e se achavam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra, e a sessenta homens do povo do lugar, que se achavam na cidade.

26 Tomando-os Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os ao rei da Babilônia, a Ribla.

27 O rei da Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate.

28 Assim, Judá foi levado cativo para fora de sua terra. Este é o povo que Nabucodonosor levou para o exílio: no sétimo ano, três mil e vinte e três judeus;

21 Kiekvienas stulpas buvo aštuoniolikos mastų aukščio ir dvylikos mastų apimties. Sienos buvo keturių pirštų storio, o vidus tuščias.

22 Stulpo viršuje buvo penkių mastų aukščio žalvario antgalis, kurį supo pinučiai ir granatai, ir visa tai iš žalvario. Ir kitas stulpas buvo lygiai toks pat, su granatais.

23 Granato obuolių ant visų šonų buvo devyniasdešimt šeši. Iš viso aplink pinučius buvo šimtinė granato obuolių.

24 Be to, karaliaus asmens sargybos vadas suėmė vyriausiąjį kunigą Serają, kunigą padėjėją Sofoniją ir tris slenksčio sargus.

25 Iš miesto jis suėmė vieną karaliaus rūmų dvariškį, vadovavusį kariams, septynis asmeninės karaliaus tarybos vyrus, kurie buvo rasti mieste, kariuomenės vado raštininką, telkusį gyventojus į karinę tarnybą, ir šešiasdešimt paprastų vyrų, kuriems pasitaikė būti mieste.

26 Tuomet karaliaus asmens sargybos vadas Nebuzaradanas paėmė juos ir nuvarė į Riblą pas Babilono karalių.

27 Ribloje, Hamato krašte, Babilono karalius juos sumušė ir nužudė. Taip Judas buvo ištremtas iš savo žemės.

28 Štai skaičius žmonių, kuriuos Nebukadnecaras išvarė į tremtį: septintais savo valdymo metais – tris tūkstančius ir dvidešimt tris judėjus,

[29] no ano décimo oitavo de Nabucodonosor, levou ele cativas de Jerusalém oitocentas e trinta e duas pessoas;

[30] no ano vigésimo terceiro de Nabucodonosor, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativas, dentre os judeus, setecentas e quarenta e cinco pessoas; todas as pessoas são quatro mil e seiscentas.

Libertado e honrado o rei Joaquim

2 Reis 25.27-30

[31] No trigésimo sétimo ano do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no dia vinte e cinco do duodécimo mês, Evil-Merodaque, rei da Babilônia, no ano em que começou a reinar, libertou a Joaquim, rei de Judá, e o fez sair do cárcere.

[32] Falou com ele benignamente e lhe deu lugar de mais honra do que o dos reis que estavam consigo em Babilônia.

[33] Mudou-lhe as vestes do cárcere, e Joaquim passou a comer pão na sua presença, todos os dias da sua vida.

[34] E da parte do rei da Babilônia lhe foi dada subsistência vitalícia, uma pensão diária, até ao dia da sua morte, durante os dias da sua vida.

[29]aštuonioliktais Nebukadnecaro metais – aštuonis šimtus trisdešimt du asmenis iš Jeruzalės,

[30]dvidešimt trečiais Nebukadnecaro metais karaliaus asmens sargybos vadas Nebuzaradanas ištrėmė septynis šimtus ir keturiasdešimt penkis judėjus; iš viso keturis tūkstančius šešis šimtus asmenų.

Jehojachino likimas

[31]Atsitiko taip, kad trisdešimt septintų Judo karaliaus Jehojachino tremties metų dvylikto mėnesio dvidešimt penktą dieną Babilono karalius Evil Merodachas pirmais savo valdymo metais atkreipė dėmesį į Judo karalių Jehojachiną ir paleido jį iš kalėjimo.

[32]Jis kalbėjosi su juo taikingai ir paskyrė jam sostą, šaunesnį už sostus kitų karalių, buvusių pas jį Babilone.

[33]Jehojachinas nusivilko kalėjimo drabužius ir visą likusį savo gyvenimą valgė prie karaliaus stalo.

[34]Jo išlaikymui Babilono karalius skyrė nuolatinį aprūpinimą diena po dienos, kol tik jis buvo gyvas, ligi pat jo mirties dienos.

Lamentações de Jeremias	Raudų

Lamentações 1

Jerusalém destruída e desolada

1 Como jaz solitária a cidade outrora populosa! Tornou-se como viúva a que foi grande entre as nações; princesa entre as províncias, ficou sujeita a trabalhos forçados!

2 Chora e chora de noite, e as suas lágrimas lhe correm pelas faces; não tem quem a console entre todos os que a amavam; todos os seus amigos procederam perfidamente contra ela, tornaram-se seus inimigos.

3 Judá foi levado ao exílio, afligido e sob grande servidão; habita entre as nações, não acha descanso; todos os seus perseguidores o apanharam nas suas angústias.

4 Os caminhos de Sião estão de luto, porque não há quem venha à reunião solene; todas as suas portas estão desoladas; os seus sacerdotes gemem; as suas virgens estão tristes, e ela mesma se acha em amargura.

5 Os seus adversários triunfam, os seus inimigos prosperam; porque o SENHOR a afligiu, por causa da multidão das suas prevaricações; os seus filhinhos tiveram de ir para o exílio, na frente do adversário.

6 Da filha de Sião já se passou todo o esplendor; os seus príncipes ficaram sendo como corços que não acham pasto e caminham exaustos na frente do perseguidor.

Raudų 1

Jeruzalės skausmas

א1 O kokia vieniša dabar sostinė, kurioje kadaise knibždėte knibždėjo žmonių! Kadaise didinga tarp tautų, dabar ji lyg našlė! Kadaise šalių valdovė, dabar ji tapo verge!

ב2 Karčiai ji verkia nakčia, ašaros vilgo jos skruostus. Tarp visų jos meilužių nėra kas ją paguostų. Visi jos bičiuliai klastingai pasielgė su ja ir tapo jos priešais.

ג3 Judo tauta išėjo į tremtį vargti ir sunkiai vergauti. Gyvendama išblaškyta tautose ji poilsiui vietos neranda. Visi jos persekiotojai ją nusivijo kenčiančią.

ד4 Keliai į Sioną liūdi, nes nėra kam eiti į šventes. Visi jos vartai išgriauti, jos kunigai dejuoja. Visos jos mergaitės sielvartauja, karti jos dalia.

ה5 Jos engėjai dabar šeimininkauja, jos priešai puikiai gyvena, nes VIEŠPATS užliejo ją skausmu už jos nusikaltimų daugybę. Jos mažutėliai išėjo į nelaisvę engėjų varomi.

ו6 Išėjo iš Siono dukters visa jos didybė. Jos didžiūnai tarsi elniai, nerandantys sau ganyklos, vos galėjo paeiti persekiotojų priekyje.

[7] Agora, nos dias da sua aflição e do seu desterro, lembra-se Jerusalém de todas as suas mais estimadas coisas, que tivera dos tempos antigos; de como o seu povo caíra nas mãos do adversário, não tendo ela quem a socorresse; e de como os adversários a viram e fizeram escárnio da sua queda.

ז[7] Jeruzalė atsimena visus brangumynus, priklausiusius jai senovėje, jos skausmo ir klajonių dienomis. Kai jos žmonės pateko į engėjo rankas, nesant nė vieno, kas jai pagelbėtų, engėjai piktdžiūgavo, tyčiodamiesi iš jos kritimo.

[8] Jerusalém pecou gravemente; por isso, se tornou repugnante; todos os que a honravam a desprezam, porque lhe viram a nudez; ela também geme e se retira envergonhada.

ח[8] Jeruzalė sunkiai nusidėjo, todėl virto pajuoka. Visi, kas ja gėrėjosi, ją niekina, nes pamatė jos gėdą. Net ji pati vaitoja, negali į save pažiūrėti.

[9] A sua imundícia está nas suas saias; ela não pensava no seu fim; por isso, caiu de modo espantoso e não tem quem a console. Vê, SENHOR, a minha aflição, porque o inimigo se torna insolente.

ט[9] Jos nešvarumai lipo jai prie sijono, apie savo ateitį ji nepagalvojo. Jos kritimas buvo baisus, ir nebuvo, kas ją paguostų . „VIEŠPATIE, pažvelk į mano skausmą, nes priešas puikuojasi“!

[10] Estendeu o adversário a mão a todas as coisas mais estimadas dela; pois ela viu entrar as nações no seu santuário, acerca das quais proibiste que entrassem na tua congregação.

י[10] Engėjas ištiesė ranką į visa, kas jai brangu. Ji net matė į jos Šventyklą įeinant pagonis, kuriems tu uždraudei įeiti į savo bendriją.

[11] Todo o seu povo anda gemendo e à procura de pão; deram eles as suas coisas mais estimadas a troco de mantimento para restaurar as forças; vê, SENHOR, e contempla, pois me tornei desprezível.

כ[11] Visi jos žmonės dejuoja ieškodami duonos. Jie maino savo brangumynus į valgį gyvybei palaikyti,, .Pažvelk, VIEŠPATIE, ir pamatyk, kaip aš suniekinta!

[12] Não vos comove isto, a todos vós que passais pelo caminho? Considerai e vede se há dor igual à minha, que veio sobre mim, com que o SENHOR me afligiu no dia do furor da sua ira.

ל[12] Jums taip niekada tenebūna! Visi, kurie einate šiuo keliu, pažvelkite ir pamatykite, ar yra toks skausmas, kaip tas skausmas, kuris ištiko mane, kai VIEŠPATS man kirto savo degančio pykčio dieną?

13 Lá do alto enviou fogo a meus ossos, o qual se assenhoreou deles; estendeu uma rede aos meus pés, arrojou-me para trás, fez-me assolada e enferma todo o dia.

מ13 Jis iš aukštybių pasiuntė ugnį giliai į mano kaulus. Mano kojoms paspendė pinkles, parvertė mane. Paliko mane apstulbusią, kenčiančią visą laiką.

14 O jugo das minhas transgressões está atado pela sua mão; elas estão entretecidas, subiram sobre o meu pescoço, e ele abateu a minha força; entregou-me o SENHOR nas mãos daqueles contra os quais não posso resistir.

נ14 Mano nusikaltimai į jungą buvo surišti, jo rankos supinti. Uždėtas man ant kaklo jis sekina mano jėgas. Viešpats atidavė mane į rankas, kurioms nepajėgiu priešintis.

15 O SENHOR dispersou todos os valentes que estavam comigo; apregoou contra mim um ajuntamento, para esmagar os meus jovens; o SENHOR pisou, como num lagar, a virgem filha de Judá.

ס15 Visus galiūnus, kuriuos turėjau, VIEŠPATS atmetė. Jis pašaukė prieš mane kariuomenę mano jaunų vyrų sunaikinti. Viešpats traiškė mergelę, Judo dukterį, vynuogę vynuogių spaudykloje.

16 Por estas coisas, choro eu; os meus olhos, os meus olhos se desfazem em águas; porque se afastou de mim o consolador que devia restaurar as minhas forças; os meus filhos estão desolados, porque prevaleceu o inimigo.

ע16 Dėl šių dalykų aš verkiu, mano akys plūsta ašaromis. Toli nuo manęs, kas galėtų paguosti ir atgaivinti mano dvasią. Mano vaikai bejėgiai, nes priešas nugalėjo.“

17 Estende Sião as mãos, e não há quem a console; ordenou o SENHOR acerca de Jacó que os seus vizinhos se tornem seus inimigos; Jerusalém é para eles como coisa imunda.

פ17 Sionas grąžo rankas, bet jį paguosti nėra kam. VIEŠPATS pašaukė Jokūbo kaimynus tapti jam priešais. Tarp jų Jeruzalė virto nešvariu skuduru.

18 Justo é o SENHOR, pois me rebelei contra a sua palavra; ouvi todos os povos e vede a minha dor; as minhas virgens e os meus jovens foram levados para o cativeiro.

„ צ18VIEŠPATS teisus, nes aš maištavau prieš jo žodį. Betgi klausykitės, visos tautos! Pasižiūrėkite į mano skausmą! Mano jaunuolės ir jaunuoliai išėjo į nelaisvę.

19 Chamei os meus amigos, mas eles me enganaram; os meus sacerdotes e os meus anciãos expiraram na cidade, quando

ק19 Šaukiausi savo meilužių, bet jie mane apvylė. Mano kunigai ir seniūnai žuvo

estavam à procura de mantimento para restaurarem as suas forças.

mieste ieškodami valgyti, norėdami išlikti gyvi.

[20] Olha, SENHOR, porque estou angustiada; turbada está a minha alma, o meu coração, transtornado dentro de mim, porque gravemente me rebelei; fora, a espada mata os filhos; em casa, anda a morte.

ר[20] Pasižiūrėk, VIEŠPATIE, kaip man skaudu! Aš visa sukrėsta, širdis blaškosi krūtinėje, nes labai maištavau. Lauke mirtį neša kalavijas, viduje – maras.

[21] Ouvem que eu suspiro, mas não tenho quem me console; todos os meus inimigos que souberam do meu mal folgam, porque tu o fizeste; mas, em trazendo tu o dia que apregoaste, serão semelhantes a mim.

ש[21] Kai jie girdėjo mane dejuojančią, nebuvo kam manęs paguosti. Visi mano priešai girdėjo apie mano nelaimę ir džiaugiasi, nes tu tai padarei. Siųsk tą dieną, kurią kadaise paskelbei; tebūna jiems kaip man.

[22] Venha toda a sua iniqüidade à tua presença, e faze-lhes como me fizeste a mim por causa de todas as minhas prevaricações; porque os meus gemidos são muitos, e o meu coração está desfalecido.

ת[22] Teiškyla tavo akivaizdon visas jų nedorumas! Pasielk su jais, kaip pasielgei su manimi dėl visų mano nusikaltimų, nes aš dejuodama gyvenu, serga mano širdis.“

Lamentações 2

As tristezas de Sião provêm do Senhor

[1] Como o SENHOR cobriu de nuvens, na sua ira, a filha de Sião! Precipitou do céu à terra a glória de Israel e não se lembrou do estrado de seus pés, no dia da sua ira.

[2] Devorou o SENHOR todas as moradas de Jacó e não se apiedou; derribou no seu furor as fortalezas da filha de Judá; lançou por terra e profanou o reino e os seus príncipes.

[3] No furor da sua ira, cortou toda a força de Israel; retirou a sua destra de diante do inimigo; e ardeu contra Jacó, como

Raudų 2

Jeruzalės bausmė

א[1] O, kaip pažemino Viešpats Siono dukterį, būdamas įniršęs! Jis nubloškė iš dangaus žemėn Izraelio didybę, neatminė savo įniršio dieną savo pakojo.

ב[2] Viešpats negailestingai sunaikino visas Jokūbo buveines. Įniršęs sulygino su žeme Judo dukters tvirtoves. Parbloškė žemėn sugėdintą karalystę ir jos didžiūnus.

ג[3] Degdamas pykčiu, jis nulaužė Izraelio ragus. Atitraukė nuo jų savo dešinę priešų akivaizdoje. Niokojo Jokūbą tarsi ugnies liepsna, visa visur suryjanti.

labareda de fogo que tudo consome em redor.

4 Entesou o seu arco, qual inimigo; firmou a sua destra, como adversário, e destruiu tudo o que era formoso à vista; derramou o seu furor, como fogo, na tenda da filha de Sião.

5 Tornou-se o SENHOR como inimigo, devorando Israel; devorou todos os seus palácios, destruiu as suas fortalezas e multiplicou na filha de Judá o pranto e a lamentação.

6 Demoliu com violência o seu tabernáculo, como se fosse uma horta; destruiu o lugar da sua congregação; o SENHOR, em Sião, pôs em esquecimento as festas e o sábado e, na indignação da sua ira, rejeitou com desprezo o rei e o sacerdote.

7 Rejeitou o SENHOR o seu altar e detestou o seu santuário; entregou nas mãos do inimigo os muros dos seus castelos; deram gritos na Casa do SENHOR, como em dia de festa.

8 Intentou o SENHOR destruir o muro da filha de Sião; estendeu o cordel e não retirou a sua mão destruidora; fez gemer o antemuro e o muro; eles estão juntamente enfraquecidos.

9 As suas portas caíram por terra; ele quebrou e despedaçou os seus ferrolhos; o seu rei e os seus príncipes estão entre as nações onde já não vigora a lei, nem recebem visão alguma do SENHOR os seus profetas.

ד4 Savo lanką įtempė lyg priešas, savo dešinę pakėlė lyg engėjas. Išžudė visus, kuriais mes didžiavomės Siono dukters palapinėje. Tarsi ugnį išliejo savo pyktį.

ה5 Viešpats elgėsi kaip priešas ir sunaikino Izraelį. Sunaikino visus jo rūmus, griuvėsiais pavertė jo tvirtoves, sustiprino Judo dukters verksmą ir raudą.

ו6 Jis išgriovė savo buveinę kaip sodo pašiūrę, sunaikino savo Padangtę. VIEŠPATS panaikino Sione iškilmę ir šabą. Savo pykčio įniršyje atmetė karalių ir kunigą.

ז7 Viešpats paniekino savo aukurą, išsižadėjo savo Šventyklos. Atidavė į priešų rankas jos rūmų sienas. Jie šūkavo VIEŠPATIES Namuose kaip iškilmių dieną.

ח8VIEŠPATS nutarė paversti griuvėsiais Siono dukters sieną. Ištiesė matavimo virvę ir nesulaikė rankos nuo naikinimo. Sieną ir pylimą privertė raudoti, ir guli abiejų griuvėsiai.

ט9 Žemėn įgrimzdo jos vartai, jis nuėmė ir sulaužė velkes. Ištremtas tautose jos karalius su didžiūnais, dingo kunigų mokymas. Ir jos pranašai nebegauna regėjimo iš VIEŠPATIES.

[10] Sentados em terra se acham, silenciosos, os anciãos da filha de Sião; lançam pó sobre a cabeça, cingidos de cilício; as virgens de Jerusalém abaixam a cabeça até ao chão.

[11] Com lágrimas se consumiram os meus olhos, turbada está a minha alma, e o meu coração se derramou de angústia por causa da calamidade da filha do meu povo; pois desfalecem os meninos e as crianças de peito pelas ruas da cidade.

[12] Dizem às mães: Onde há pão e vinho?, quando desfalecem como o ferido pelas ruas da cidade ou quando exalam a alma nos braços de sua mãe.

[13] Que poderei dizer-te? A quem te compararei, ó filha de Jerusalém? A quem te assemelharei, para te consolar a ti, ó virgem filha de Sião? Porque grande como o mar é a tua calamidade; quem te acudirá?

[14] Os teus profetas te anunciaram visões falsas e absurdas e não manifestaram a tua maldade, para restaurarem a tua sorte; mas te anunciaram visões de sentenças falsas, que te levaram para o cativeiro.

[15] Todos os que passam pelo caminho batem palmas, assobiam e meneiam a cabeça sobre a filha de Jerusalém: É esta a cidade que denominavam a perfeição da formosura, a alegria de toda a terra?

[16] Todos os teus inimigos abrem contra ti a boca, assobiam e rangem os dentes; dizem: Devoramo-la; certamente, este é o

י[10] Siono dukters seniūnai tylėdami sėdi ant žemės. Jie dulkėmis pasibarstė galvas ir apsijuosė ašutine. Jeruzalės mergaitės nuleido galvas ligi žemės.

כ[11] Nuo ašarų aptemo man akys, aš visas sukrėstas. Man širdis plyšta dėl dukters, mano tautos, sunaikinimo. Vaikai ir kūdikiai alpsta miesto aikštėse.

ל[12] Savo motinų jie nesiliauja klausinėti : „Kur grūdai ir vynas?“ – alpdami kaip sužeistieji miesto gatvėse, iškvėpdami gyvastį ant savo motinų rankų.

מ[13] Ką galiu tau pasakyti? Su kuo tave palyginti, dukterie Jeruzale? Su kuo galiu tave lyginti, kad galėčiau tave paguosti, mergele, Siono dukterie? Platūs kaip jūra tavo griuvėsiai; kas gali tave išgydyti?

נ[14] Tavo pranašų tau skelbti regėjimai buvo tušti ir apgaulingi. Jie neatidengė tavo kaltės, idant sugrąžintų tau palaimą. Jie regėjo ištarmes tau, tuščias ir klaidinančias.

ס[15] Kas tik praeina tavo keliu, tas matydamas tave ploja rankomis. Jie švilpia ir kraipo galvas, žvelgdami į dukterį Jeruzalę,, .Nejau tai miestas, laikytas gražiausiu, visos žemės džiugesiu“?

פ[16] Visi tavo priešai žiojasi prieš tave. Jie švilpia, griežia dantimis ir šaukia: „Mes ją

dia que esperávamos; achamo-lo e vimo-lo.

prarijome! Tai tikrai mūsų lauktoji diena! Sulaukėme ir pamatėme“!

17 Fez o SENHOR o que intentou; cumpriu a ameaça que pronunciou desde os dias da antiguidade; derrubou e não se apiedou; fez que o inimigo se alegrasse por tua causa e exaltou o poder dos teus adversários.

ע17VIEŠPATS padarė, ką buvo užsimojęs, įvykdė savo žodį, ištartą labai seniai. Jis sunaikino negailestingai, leido tavo priešui džiaugtis pergale, išaukštino tavo engėjų galybę.

18 O coração de Jerusalém clama ao SENHOR. Ó muralha da filha de Sião, corram as tuas lágrimas como um ribeiro, de dia e de noite, não te dês descanso, nem pare de chorar a menina de teus olhos!

צ18 Šaukis širdimi Viešpaties, dejuok, Siono dukterie! Liek ašaras upeliais dieną naktį. Neleisk sau atsikvėpti nei akims ilsėtis!

19 Levanta-te, clama de noite no princípio das vigílias; derrama, como água, o coração perante o SENHOR; levanta a ele as mãos, pela vida de teus filhinhos, que desfalecem de fome à entrada de todas as ruas.

ק19 Atsikelk ir šaukis naktį kiekvienos sargybos pradžioje! Išliek savo širdį kaip vandenį Viešpaties akivaizdoje! Kelk į jį rankas dėl gyvasties savo vaikų, mirštančių iš bado kiekvienos gatvės kampe.

20 Vê, ó SENHOR, e considera a quem fizeste assim! Hão de as mulheres comer o fruto de si mesmas, as crianças do seu carinho? Ou se matará no santuário do SENHOR o sacerdote e o profeta?

ר20 Pažvelk, VIEŠPATIE, ir pasižiūrėk: su kuo esi taip pasielgęs? Nejaugi moterys turi valgyti savo vaisių, savo naujagimius kūdikius? Nejaugi kunigas ir pranašas turi būti užmušti Viešpaties Šventykloje?

21 Jazem por terra pelas ruas o moço e o velho; as minhas virgens e os meus jovens vieram a cair à espada; tu os mataste no dia da tua ira, fizeste matança e não te apiedaste.

ש21 Jauni ir seni guli gatvėse sukritę. Mano merginos ir vaikinai krito nuo kalavijo. Savo įniršio dieną juos užmušei, negailestingai išžudei.

22 Convocaste de toda parte terrores contra mim, como num dia de solenidade; não houve, no dia da ira do SENHOR, quem escapasse ou ficasse; aqueles do meu carinho os quais eu criei, o meu inimigo os consumiu.

ת22 Sukvietei mano priešus iš visų pusių tarsi iškilmių dieną. Ir VIEŠPATIES įniršio dieną nė vienas nepabėgo ir neišliko. Mano priešas sunaikino tuos, kuriuos pagimdžiau ir išauginau.

Lamentações 3

Convidado o povo a reconhecer o seu pecado

1 Eu sou o homem que viu a aflição pela vara do furor de Deus.

2 Ele me levou e me fez andar em trevas e não na luz.

3 Deveras ele volveu contra mim a mão, de contínuo, todo o dia.

4 Fez envelhecer a minha carne e a minha pele, despedaçou os meus ossos.

5 Edificou contra mim e me cercou de veneno e de dor.

6 Fez-me habitar em lugares tenebrosos, como os que estão mortos para sempre.

7 Cercou-me de um muro, e já não posso sair; agravou-me com grilhões de bronze.

8 Ainda quando clamo e grito, ele não admite a minha oração.

9 Fechou os meus caminhos com pedras lavradas, fez tortuosas as minhas veredas.

10 Fez-se-me como urso à espreita, um leão de emboscada.

11 Desviou os meus caminhos e me fez em pedaços; deixou-me assolado.

12 Entesou o seu arco e me pôs como alvo à flecha.

13 Fez que me entrassem no coração as flechas da sua aljava.

14 Fui feito objeto de escárnio para todo o meu povo e a sua canção, todo o dia.

15 Fartou-me de amarguras, saciou-me de absinto.

16 Fez-me quebrar com pedrinhas de areia os meus dentes, cobriu-me de cinza.

Raudų 3

Bausmė ir viltis

א1 Aš esu žmogus, matęs skausmą nuo Dievo pykčio lazdos.

2Jis varė mane vis giliau ir giliau į tamsybes be jokios šviesos.

3Tik prieš mane jis vis kelia ir kelia ranką visą dieną.

ב4 Jis sunešiojo mano kūną ir odą, sutrupino man kaulus.

5Jis apgulė ir apsupo mane kartėliu ir vargais.

6Jis apgyvendino mane tamsybėse kaip tuos, kurie seniai numirė.

ג7 Jis aptvėrė mane siena, kad neištrūkčiau, prislėgė mane sunkiomis grandinėmis.

8Nors aš šaukiuosi ir maldauju, jis užgožia mano maldą.

9Jis aptvėrė mano kelius tašytais akmenimis, iškraipė mano takus.

ד10 Man jis – tykojanti meška, sėlinantis liūtas.

11Jis nutempė mane nuo mano kelio ir sudraskė, paliko mane priblokštą.

12Jis įtempė savo lanką ir pavertė mane savo strėlių taikiniu.

ה13 Jis paleido strėles iš savo lanko, ir jos giliai susmigo į mano kūną.

14Pajuoka tapau visai savo tautai, jie visą dieną dainomis tyčiojasi iš manęs.

15Jis pripildė mane kartybių, pasotino metėlėmis.

ו16 Jis nubrūžino man dantis žvyru, privertė mane gūžtis pelenuose.

[17] Afastou a paz de minha alma; esqueci-me do bem.

[18] Então, disse eu: já pereceu a minha glória, como também a minha esperança no SENHOR.

[19] Lembra-te da minha aflição e do meu pranto, do absinto e do veneno.

[20] Minha alma, continuamente, os recorda e se abate dentro de mim.

[21] Quero trazer à memória o que me pode dar esperança.

Esperança de auxílio pela misericórdia de Deus

[22] As misericórdias do SENHOR são a causa de não sermos consumidos, porque as suas misericórdias não têm fim;

[23] renovam-se cada manhã. Grande é a tua fidelidade.

[24] A minha porção é o SENHOR, diz a minha alma; portanto, esperarei nele.

[25] Bom é o SENHOR para os que esperam por ele, para a alma que o busca.

[26] Bom é aguardar a salvação do SENHOR, e isso, em silêncio.

[27] Bom é para o homem suportar o jugo na sua mocidade.

[28] Assente-se solitário e fique em silêncio; porquanto esse jugo Deus pôs sobre ele;

[29] ponha a boca no pó; talvez ainda haja esperança.

[30] Dê a face ao que o fere; farte-se de afronta.

[31] O SENHOR não rejeitará para sempre;

[32] pois, ainda que entristeça a alguém, usará de compaixão segundo a grandeza das suas misericórdias;

[17]Mano gyvenimas neteko ramybės, aš užmiršau, kas yra laimė.

[18]Tariau sau: „Praėjo mano garbė ir visa, ko tikėjausi iš VIEŠPATIES“.

ז[19] Atminti savo skausmą ir klajones man – metėlė ir tulžis!

[20]Aš apie tai nuolat galvoju, ir prislėgta mano dvasia.

[21]Bet viltis sugrįžta atsiminus,

ח[22] kad ištikimoji VIEŠPATIES meilė niekada neišsenka, gailestingumo jam niekada nepristinga.

[23]Kas rytą jie nauji; didelė tavo ištikimybė!

[24]„VIEŠPATS yra mano dalia, – sakau sau, – todėl į jį dėsiu viltis“.

ט[25] Geras yra VIEŠPATS tiems, kurie jo laukia, žmogui, kuris jo ieško.

[26]Gera laukti kantriai, kol išgelbėjimas ateis iš VIEŠPATIES.

[27]Gera žmogui jaunystėje nešti jungą.

י[28] Tesėdi jis vienas tyloje, kai jungas jam sunkus.

[29]Teliečia dulkes lūpomis; rasi dar yra vilties.

[30]Teatsuka žandą mušančiam, tesisotina užgaule.

כ[31] Juk Viešpats neatmeta amžinai.

[32]Juk jei jis ir plaka, tai ir vėl pasigaili dėl savo ištikimosios meilės gausybės. Juk tyčia žmogaus

33 porque não aflige, nem entristece de bom grado os filhos dos homens.
34 Pisar debaixo dos pés a todos os presos da terra,
35 perverter o direito do homem perante o Altíssimo,
36 subverter ao homem no seu pleito, não o veria o SENHOR?
37 Quem é aquele que diz, e assim acontece, quando o SENHOR o não mande?
38 Acaso, não procede do Altíssimo tanto o mal como o bem?
39 Por que, pois, se queixa o homem vivente? Queixe-se cada um dos seus próprios pecados.
40 Esquadrinhemos os nossos caminhos, provemo-los e voltemos para o SENHOR.
41 Levantemos o coração, juntamente com as mãos, para Deus nos céus, dizendo:
42 Nós prevaricamos e fomos rebeldes, e tu não nos perdoaste.
43 Cobriste-nos de ira e nos perseguiste; e sem piedade nos mataste.
44 De nuvens te encobriste para que não passe a nossa oração.
45 Como cisco e refugo nos puseste no meio dos povos.
46 Todos os nossos inimigos abriram contra nós a boca.
47 Sobre nós vieram o temor e a cova, a assolação e a ruína.
48 Dos meus olhos se derramam torrentes de águas, por causa da destruição da filha do meu povo.

33 jis nei plaka, nei liūdina.
ל 34 Kai visi krašto belaisviai trypiami kojomis,
35 kai žmogaus teisės paminamos Aukščiausiojo akivaizdoje,
36 kai sprendžiant bylą skriaudžiamas žmogus, – nejau to Viešpats nemato?
מ 37 Kieno įsakas buvo kada nors įvykdytas, jei Viešpats nebuvo to norėjęs?
38 Argi ne iš Aukščiausiojo lūpų ateina tai, ką atneša nelaimės ir laimė?
39 Tad kodėl žmogus, kol gyvas, skundžiasi dėl bausmės už savo nuodėmes?
נ 40 Ištirkime ir patikrinkime savo kelius, grįžkime pas VIEŠPATĮ!
41 Pakelkime savo rankas ir širdis į Dievą danguje!
42 Mes nusikaltome ir maištavome, ir tu neatleidai.
ס 43 Tu apsidengei įniršiu ir persekiojai mus, žudei ir nepasigailėjai.
44 Tu prisidengei debesimi, kad jokia malda neprasiskverbtų.
45 Tu padarei mus atmatomis ir šiukšlėmis tarp tautų.
פ 46 Visi mūsų priešai žiojasi prieš mus.
47 Siaubas ir duobė – mūsų dalia, nuniokojimas ir sunaikinimas.
48 Mano akys plūsta ašarų upėmis dėl savo tautos pražūties.

[49] Os meus olhos choram, não cessam, e não há descanso,
[50] até que o SENHOR atenda e veja lá do céu.
[51] Os meus olhos entristecem a minha alma, por causa de todas as filhas da minha cidade.
[52] Caçaram-me, como se eu fosse ave, os que sem motivo são meus inimigos.
[53] Para me destruírem, lançaram-me na cova e atiraram pedras sobre mim.
[54] Águas correram sobre a minha cabeça; então, disse: estou perdido!
[55] Da mais profunda cova, SENHOR, invoquei o teu nome.
[56] Ouviste a minha voz; não escondas o ouvido aos meus lamentos, ao meu clamor.
[57] De mim te aproximaste no dia em que te invoquei; disseste: Não temas.
[58] Pleiteaste, SENHOR, a causa da minha alma, remiste a minha vida.
[59] Viste, SENHOR, a injustiça que me fizeram; julga a minha causa.
[60] Viste a sua vingança toda, todos os seus pensamentos contra mim.
[61] Ouviste as suas afrontas, SENHOR, todos os seus pensamentos contra mim;
[62] as acusações dos meus adversários e o seu murmurar contra mim, o dia todo.
[63] Observa-os quando se assentam e quando se levantam; eu sou objeto da sua canção.
[64] Tu lhes darás a paga, SENHOR, segundo a obra das suas mãos.

ע[49] Mano akys plūs ašaromis be perstojo, be paguodos,
[50]kolei VIEŠPATS nepažvelgs iš dangaus ir nepamatys.
[51]Mano akys kankina mane dėl likimo visų dukterų mano mieste.
צ[52] Mano priešai be jokios priežasties sugavo mane kilpa kaip paukštį.
[53]Jie įstūmė mane gyvą į duobę, užvertė ant manęs akmenis.
[54]Vandenys tvino man virš galvos, ir aš tariau: „Man galas!“
ק[55] Šaukiausi tavo vardo, VIEŠPATIE, iš duobės gelmių.
[56]Tu girdėjai mano šauksmą: ,,Tenebūna kurčia tavo ausis mano pagalbos šauksmui!“
[57]Tu atėjai man pagalbon, kai aš tavęs šaukiausi, ir tarei: „Nebijok!“
ר[58] Tu gynei mano reikalą, Viešpatie, išpirkai mano gyvastį.
[59]Tu, VIEŠPATIE, matei padarytą neteisybę, tad apgink mano teises!
[60]Tu matai visą jų kerštingumą, visus jų kėslus prieš mane.
ה[61] Tu, VIEŠPATIE, girdėjai jų užgaules, visus jų kėslus prieš mane,
[62]mano priešų kalbas ir užmačias visą dieną prieš mane.
[63]Pasižiūrėk! Ar jie sėdi, ar stovi, aš esu jų patyčių daina.
ת[64]VIEŠPATIE, atmokėk jiems, paisydamas jų rankų darbų!

65 Tu lhes darás cegueira de coração, a tua maldição imporás sobre eles.

66 Na tua ira, os perseguirás, e eles serão eliminados de debaixo dos céus do SENHOR.

65Tejaučia jie širdgėlą, tebūna jiems tavo prakeikimas!

66Su įniršiu persekiok juos ir išnaikink po VIEŠPATIES dangumi!

Lamentações 4

Os sofrimentos do cerco

1 Como se escureceu o ouro! Como se mudou o ouro refinado! Como estão espalhadas as pedras do santuário pelas esquinas de todas as ruas!

2 Os nobres filhos de Sião, comparáveis a puro ouro, como são agora reputados por objetos de barro, obra das mãos de oleiro!

3 Até os chacais dão o peito, dão de mamar a seus filhos; mas a filha do meu povo tornou-se cruel como os avestruzes no deserto.

4 A língua da criança que mama fica pegada, pela sede, ao céu da boca; os meninos pedem pão, e ninguém há que lho dê.

5 Os que se alimentavam de comidas finas desfalecem nas ruas; os que se criaram entre escarlata se apegam aos monturos.

6 Porque maior é a maldade da filha do meu povo do que o pecado de Sodoma, que foi subvertida como num momento, sem o emprego de mãos nenhumas.

7 Os seus príncipes eram mais alvos do que a neve, mais brancos do que o leite; eram mais ruivos de corpo do que os corais e tinham a formosura da safira.

8 Mas, agora, escureceu-se-lhes o aspecto mais do que a fuligem; não são conhecidos

Raudų 4

Jeruzalė griuvėsiuose

א1 Kaip nublanko auksas, kaip pakito aukso grynuolis! Kaip išmėtyti guli šventieji akmenys kiekviename gatvės kampe!

ב2 Brangieji Siono vaikai, kadaise vertingi kaip grynas auksas, dabar laikomi moliniais indais, puodžiaus rankų darbu!

ג3 Net šakalai duoda spenį žįsti savo jaunikliams, bet duktė, mano tauta, tapo žiauri, panaši į dykumos stručius.

ד4 Kūdikiui liežuvis limpa prie gomurio nuo troškulio; maži vaikai prašo duonos, bet niekas nė kąsnelio jiems neduoda.

ה5 Valgiusieji skanėstus guli išbadėję gatvėse; išaugintieji purpuro drabužiuose laikosi prie šiukšlyno.

ו6 Kaltė dukters, mano tautos, buvo didesnė už Sodomos nuodėmę. O ji buvo sugriauta vienu akimirksniu, nepakėlus prieš ją rankos.

ז7 Jos nazyrai buvo tyresni už sniegą, baltesni už pieną; jų kūnai rausvesni už koralą, safyro spalvos.

ח8 Dabar jų veidai juodesni už suodžius, gatvėse jie nebepažįstami. Jų oda

nas ruas; a sua pele se lhes pegou aos ossos, secou-se como uma madeira.

susiraukšlėjusi ant kaulų, išdžiūvusi kaip medis.

9 Mais felizes foram as vítimas da espada do que as vítimas da fome; porque estas se definham atingidas mortalmente pela falta do produto dos campos.

ט9 Geriau žūti nuo kalavijo negu nuo bado. Išsenka jų gyvastis tarsi sužeistųjų, stokojant laukų derliaus.

10 As mãos das mulheres outrora compassivas cozeram seus próprios filhos; estes lhes serviram de alimento na destruição da filha do meu povo.

י10 Geraširdės moterys pačios išvirė savo vaikus; jie tapo joms maistu, kai duktė, mano tauta, buvo sunaikinta.

11 Deu o SENHOR cumprimento à sua indignação, derramou o ardor da sua ira; acendeu fogo em Sião, que consumiu os seus fundamentos.

כ11 VIEŠPATS išsėmė visą savo pyktį, išliejo visą degantį įniršį ir Sione užkūrė ugnį, surijusią jo pamatus.

12 Não creram os reis da terra, nem todos os moradores do mundo, que entrasse o adversário e o inimigo pelas portas de Jerusalém.

ל12 Niekada netikėjo nei žemės karaliai, nei kas nors iš pasaulio gyventojų, kad engėjas ar priešas įsiveržtų pro Jeruzalės vartus.

13 Foi por causa dos pecados dos seus profetas, das maldades dos seus sacerdotes que se derramou no meio dela o sangue dos justos.

מ13 Tai dėl jos pranašų nuodėmių ir dėl jos kunigų nusižengimų, praliejusių joje teisiųjų kraują.

14 Erram como cegos nas ruas, andam contaminados de sangue, de tal sorte que ninguém lhes pode tocar nas roupas.

נ14 Aklai jie klajojo gatvėmis taip susitepę krauju, kad žmonės negalėjo paliesti nė jų drabužių.

15 Apartai-vos, imundos! – gritavam-lhes; apartai-vos, apartai-vos, não toqueis! Quando fugiram errantes, dizia-se entre as nações: Jamais habitarão aqui.

„ ס15 Eikite šalin! Nešvarieji! – šaukė jiems žmonės. – Šalin! Šalin! Nelieskite!“ Todėl jie tapo bėgliais ir klajokliais, nes tautose buvo sakoma: „Čia jie daugiau nebegyvens“!

16 A ira do SENHOR os espalhou; ele jamais atentará para eles; o inimigo não honra os sacerdotes, nem se compadece dos anciãos.

פ16 Pats VIEŠPATS juos išblaškė ir į juos daugiau neatsižvelgs. Jie nerodė pagarbos kunigams nei malonės seniūnams.

[17] Os nossos olhos ainda desfalecem, esperando vão socorro; temos olhado das vigias para um povo que não pode livrar.
[18] Espreitavam os nossos passos, de maneira que não podíamos andar pelas nossas praças; aproximava-se o nosso fim, os nossos dias se cumpriam, era chegado o nosso fim.
[19] Os nossos perseguidores foram mais ligeiros do que as aves dos céus; sobre os montes nos perseguiram, no deserto nos armaram ciladas.
[20] O fôlego da nossa vida, o ungido do SENHOR, foi preso nos forjes deles; dele dizíamos: debaixo da sua sombra, viveremos entre as nações.
[21] Regozija-te e alegra-te, ó filha de Edom, que habitas na terra de Uz; o cálice se passará também a ti; embebedar-te-ás e te desnudarás.
[22] O castigo da tua maldade está consumado, ó filha de Sião; o SENHOR nunca mais te levará para o exílio; a tua maldade, ó filha de Edom, descobrirá os teus pecados.

Lamentações 5

Os fiéis pedem misericórdia

[1] Lembra-te, SENHOR, do que nos tem sucedido; considera e olha para o nosso opróbrio.
[2] A nossa herança passou a estranhos, e as nossas casas, a estrangeiros;
[3] somos órfãos, já não temos pai, nossas mães são como viúvas.

ע[17] Akis pražiūrėjome vis laukdami pagalbos, bet veltui. Laukte laukėme tautos, kuri negalėjo mūsų išgelbėti.
צ[18] Mūsų žingsniai buvo sekami, nebegalėjome net savo gatvėmis vaikščioti. Artinosi mūsų galas. Mūsų dienos buvo suskaitytos, tikrai mums buvo atėjęs galas.

ק[19] Mus persekiojantieji buvo greitesni už padangių erelius. Jie vijosi mus per kalnus, dykumoje mūsų tykojo.

ר[20] Mūsų gyvasties alsavimas, VIEŠPATIES pateptasis, buvo pagautas jų spąstais, o mes apie jį sakėme,, :Jo paunksmėje gyvensime tarp tautų.“

ש[21] Džiūgauk ir linksminkis, Edomo dukterie, gyvenanti Uco šalyje! Bet ir tau ateis taurė, tu pasigersi ir apsinuoginsi.

ת[22] Tavo kaltė, Siono dukterie, išpirkta, tavęs tremtyje jis daugiau nebelaikys. Bet už tavo kaltę, Edomo dukterie, jis nubaus tave, parodys tavo nuodėmes.

Raudų 5

Malda, prašant pasigailėti

[1]Atmink, VIEŠPATIE, kas mums atsitiko, pažvelk ir pamatyk mūsų gėdą!

[2]Mūsų paveldas buvo perduotas svetimiems, mūsų namai – ateiviams.
[3]Mes tapome našlaičiais, esame betėviai, mūsų motinos tarsi našlės.

[4] A nossa água, por dinheiro a bebemos, por preço vem a nossa lenha.

[4]Vandenį, kurį geriame, turime pirkti, už savo malkas turime mokėti.

[5] Os nossos perseguidores estão sobre o nosso pescoço; estamos exaustos e não temos descanso.

[5]Ant mūsų sprando – varovų jungas; jis vargina, neduoda mums pailsėti.

[6] Submetemo-nos aos egípcios e aos assírios, para nos fartarem de pão.

[6]Mes tiesiame ranką Egiptui ir Asirijai, kad gautume pavalgyti duonos.

[7] Nossos pais pecaram e já não existem; nós é que levamos o castigo das suas iniqüidades.

[7]Mūsų tėvų, kurie nusidėjo, nebėra, bet mes turime nešti jų kaltes.

[8] Escravos dominam sobre nós; ninguém há que nos livre das suas mãos.

[8]Vergai mus valdo, nėra kam išvaduoti mus iš jų rankų.

[9] Com perigo de nossa vida, providenciamos o nosso pão, por causa da espada do deserto.

[9]Duonos parsinešame, užsitraukdami pavojų gyvybei nuo dykumos kalavijo.

[10] Nossa pele se esbraseia como um forno, por causa do ardor da fome.

[10]Mūsų oda įdegusi kaip krosnis nuo deginančio bado karščio.

[11] Forçaram as mulheres em Sião; as virgens, nas cidades de Judá.

[11]Sione jie išprievartauja moteris, Judo miestuose – mergaites.

[12] Os príncipes foram por eles enforcados, as faces dos velhos não foram reverenciadas.

[12]Didžiūnai pakariami jų rankomis, nėra pagarbos seniūnams.

[13] Os jovens levaram a mó, os meninos tropeçaram debaixo das cargas de lenha;

[13]Jaunuoliai priversti sukti girnas, berniukai kniumba po malkų našta.

[14] os anciãos já não se assentam na porta, os jovens já não cantam.

[14]Seniūnai pasitraukė iš miesto vartų, jaunuoliai – nuo savo muzikos.

[15] Cessou o júbilo de nosso coração, converteu-se em lamentações a nossa dança.

[15]Dingo mūsų širdies džiaugsmas, gedulu virto mūsų šokiai.

[16] Caiu a coroa da nossa cabeça; ai de nós, porque pecamos!

[16]Vainikas nukrito mums nuo galvos; vargas mums, nes mes nusidėjome!

[17] Por isso, caiu doente o nosso coração; por isso, se escureceram os nossos olhos.

[17]Mūsų širdys dėl to serga, mūsų akys nuo šių dalykų aptemo,

[18] Pelo monte Sião, que está assolado, andam as raposas.

[18]Siono kalnas guli nuniokotas, šakalai ant jo bastosi.

[19] Tu, SENHOR, reinas eternamente, o teu trono subsiste de geração em geração.

[20] Por que te esquecerias de nós para sempre? Por que nos desampararias por tanto tempo?

[21] Converte-nos a ti, SENHOR, e seremos convertidos; renova os nossos dias como dantes.

[22] Por que nos rejeitarias totalmente? Por que te enfurecerias sobremaneira contra nós outros?

[19]O tu, VIEŠPATIE, viešpatauji amžinai, tavo sostas tveria per visas kartas.

[20]Kodėl mus visiškai užmiršai? Kodėl mus palikai taip ilgai?

[21]Susigrąžink mus, VIEŠPATIE, kad galėtume sugrįžti! Atnaujink mūsų dienas kaip anksčiau!

[22]Nebent tu būtumei mus visiškai atmetęs, ant mūsų įpykęs be saiko?!

Ezequiel	Ezechielio

Ezequiel 1

A visão dos quatro querubins

[1] Aconteceu no trigésimo ano, no quinto dia do quarto mês, que, estando eu no meio dos exilados, junto ao rio Quebar, se abriram os céus, e eu tive visões de Deus.

[2] No quinto dia do referido mês, no quinto ano de cativeiro do rei Joaquim,

[3] veio expressamente a palavra do SENHOR a Ezequiel, filho de Buzi, o sacerdote, na terra dos caldeus, junto ao rio Quebar, e ali esteve sobre ele a mão do SENHOR.

[4] Olhei, e eis que um vento tempestuoso vinha do Norte, e uma grande nuvem, com fogo a revolver-se, e resplendor ao redor dela, e no meio disto, uma coisa como metal brilhante, que saía do meio do fogo.

[5] Do meio dessa nuvem saía a semelhança de quatro seres viventes, cuja aparência era esta: tinham a semelhança de homem.

[6] Cada um tinha quatro rostos, como também quatro asas.

[7] As suas pernas eram direitas, a planta de cujos pés era como a de um bezerro e luzia como o brilho de bronze polido.

[8] Debaixo das asas tinham mãos de homem, aos quatro lados; assim todos os quatro tinham rostos e asas.

[9] Estas se uniam uma à outra; não se viravam quando iam; cada qual andava para a sua frente.

Ezechielio 1

Viešpaties šlovės regėjimas

[1]Trisdešimtų metų ketvirto mėnesio penktąją dieną, man esant tarp tremtinių prie Kebaro upės, atsivėrė dangus, ir aš mačiau regėjimus iš Dievo.

[2]Penktą dieną, – tai buvo penkti karaliaus Jehojachino tremties metai –

[3]VIEŠPATIES žodis pasiekė Būzio sūnų kunigą Ezechielį prie Kebaro upės chaldėjų krašte. Ten pasiekė jį VIEŠPATIES ranka.

[4]Pakėliau akis, ir štai iš šiaurės, pašvaistės apsuptas, su žaibuojančia ugnimi artėjo viesulas, didžiulis debesis, kurio viduryje ugnies šerdyje spindėjo lyg gintaras.

[5]Jos viduryje rodėsi esą keturi gyvūnai. Jie buvo panašūs į žmones,

[6]bet kiekvienas turėjo keturis veidus ir keturis sparnus.

[7]Jų kojos buvo tiesios, o kojų pėdos tarsi veršio nagos; jos žibėjo, kaip žiba šveistas žalvaris.

[8]Po jų sparnais į keturias puses kyšojo žmogaus rankos. Visi keturi gyvūnai turėjo veidus ir sparnus.

[9]Jų sparnai lietė vienas kitą. Eidami jie nesigręžiojo, kiekvienas gyvūnas ėjo tiesiai į priekį.

[10] A forma de seus rostos era como o de homem; à direita, os quatro tinham rosto de leão; à esquerda, rosto de boi; e também rosto de águia, todos os quatro.

[11] Assim eram os seus rostos. Suas asas se abriam em cima; cada ser tinha duas asas, unidas cada uma à do outro; outras duas cobriam o corpo deles.

[12] Cada qual andava para a sua frente; para onde o espírito havia de ir, iam; não se viravam quando iam.

[13] O aspecto dos seres viventes era como carvão em brasa, à semelhança de tochas; o fogo corria resplendente por entre os seres, e dele saíam relâmpagos,

[14] os seres viventes ziguezagueavam à semelhança de relâmpagos.

A visão das quatro rodas

[15] Vi os seres viventes; e eis que havia uma roda na terra, ao lado de cada um deles.

[16] O aspecto das rodas e a sua estrutura eram brilhantes como o berilo; tinham as quatro a mesma aparência, cujo aspecto e estrutura eram como se estivera uma roda dentro da outra.

[17] Andando elas, podiam ir em quatro direções; e não se viravam quando iam.

[18] As suas cambotas eram altas, e metiam medo; e, nas quatro rodas, as mesmas eram cheias de olhos ao redor.

[10]Jų veidų išvaizda buvo tokia: visi keturi turėjo žmogaus veidą, liūto veidą dešinėje, jaučio veidą kairėje ir erelio veidą.

[11]Tokie buvo jų veidai. Kiekvienas gyvūnas turėjo du sparnus, taip išskleistus aukštyn, kad jie lietė kaimyno sparnus, o kiti du sparnai dengė jų kūnus.

[12]Kiekvienas ėjo tiesiai į priekį, jie ėjo, kur tik dvasia norėjo, ir eidami nesigręžiojo.

[13]Taigi tokia buvo gyvūnų išvaizda. Tarp gyvūnų buvo kažkas, kas atrodė kaip ugnyje degančios anglys, kaip deglai, švysčiojantys pirmyn ir atgal tarp gyvūnų. Ugnis spindėjo žėrėdama, iš ugnies plyksėjo žaibai.

[14]Gyvūnai švytravo priekin ir atgal kaip žaibai.

[15]Įsistebėjęs į gyvūnus pamačiau po ratą, liečiantį žemę prie kiekvieno keturveidžio gyvūno.

[16]Ratai žėrėjo tarsi būtų padaryti iš chrizolito. Visi keturi buvo to pat pavidalo: iš išvaizdos ir sąrangos atrodė, tartum ratas būtų buvęs rato viduje.

[17]Ėmę riedėti, jie riedėdavo bet kuria iš keturių krypčių ir riedėdami nesigręžiodavo.

[18]Jų skrytys buvo aukštos ir kėlė baimę, nes visų keturių skrytys aplink buvo pilnos akių.

[19] Andando os seres viventes, andavam as rodas ao lado deles; elevando-se eles, também elas se elevavam.

[20] Para onde o espírito queria ir, iam, pois o espírito os impelia; e as rodas se elevavam juntamente com eles, porque nelas havia o espírito dos seres viventes.

[21] Andando eles, andavam elas e, parando eles, paravam elas, e, elevando-se eles da terra, elevavam-se também as rodas juntamente com eles; porque o espírito dos seres viventes estava nas rodas.

[22] Sobre a cabeça dos seres viventes havia algo semelhante ao firmamento, como cristal brilhante que metia medo, estendido por sobre a sua cabeça.

[23] Por debaixo do firmamento, estavam estendidas as suas asas, a de um em direção à de outro; cada um tinha outras duas asas com que cobria o corpo de um e de outro lado.

[24] Andando eles, ouvi o tatalar das suas asas, como o rugido de muitas águas, como a voz do Onipotente; ouvi o estrondo tumultuoso, como o tropel de um exército. Parando eles, abaixavam as asas.

[25] Veio uma voz de cima do firmamento que estava sobre a sua cabeça. Parando eles, abaixavam as asas.

A visão da glória divina

[26] Por cima do firmamento que estava sobre a sua cabeça, havia algo semelhante a um trono, como uma safira; sobre esta espécie de trono, estava sentada uma figura semelhante a um homem.

[19]Gyvūnams pajudėjus į priekį ratai riedėdavo greta jų; gyvūnams pakilus nuo žemės ratai pakildavo drauge su jais.

[20]Kur tik dvasia eidavo, ten eidavo ir jie, ir ratai riedėdavo drauge su jais, nes ratuose buvo gyvūnų dvasia.

[21]Gyvūnams einant riedėdavo ir ratai, gyvūnams sustojus sustodavo ir ratai. Kai gyvūnai pakildavo nuo žemės, drauge su jais pakildavo ir ratai, nes ratuose buvo gyvūnų dvasia.

[22]Viršum gyvūnų galvų buvo lyg dangaus skliautas, lyg baimę kelianti krištolo pašvaistė, išskleista viršum galvų.

[23]Jų sparnai buvo ištiesti po skliautu sparnas į sparną. Kiekvienas jų dengė savo kūną dviem sparnais.

[24]Jiems judant girdėjau jų sparnų plazdenimą kaip galingų vandenų ošimą, kaip Galingojo balsą, kaip ūžesį karo stovykloje. Sustoję jie nuleisdavo savo sparnus.

[25]Ir nuo viršaus dangaus skliauto, buvusio virš jų galvų, pasigirdo balsas. Ramiai stovėdami jie nuleisdavo savo sparnus.

[26]Viršum dangaus skliauto, kuris buvo virš jų galvų, buvo matyti lyg sosto pavidalas, panašus į safyrą. Aukštai viršum sosto pavidalo sėdėjo į žmogų panaši būtybė.

[27] Vi-a como metal brilhante, como fogo ao redor dela, desde os seus lombos e daí para cima; e desde os seus lombos e daí para baixo, vi-a como fogo e um resplendor ao redor dela.

[28] Como o aspecto do arco que aparece na nuvem em dia de chuva, assim era o resplendor em redor. Esta era a aparência da glória do SENHOR; vendo isto, caí com o rosto em terra e ouvi a voz de quem falava.

Ezequiel 2

A vocação de Ezequiel

[1] Esta voz me disse: Filho do homem, põe-te em pé, e falarei contigo.

[2] Então, entrou em mim o Espírito, quando falava comigo, e me pôs em pé, e ouvi o que me falava.

[3] Ele me disse: Filho do homem, eu te envio aos filhos de Israel, às nações rebeldes que se insurgiram contra mim; eles e seus pais prevaricaram contra mim, até precisamente ao dia de hoje.

[4] Os filhos são de duro semblante e obstinados de coração; eu te envio a eles, e lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus.

[5] Eles, quer ouçam quer deixem de ouvir, porque são casa rebelde, hão de saber que esteve no meio deles um profeta.

[6] Tu, ó filho do homem, não os temas, nem temas as suas palavras, ainda que haja sarças e espinhos para contigo, e tu habites com escorpiões; não temas as suas palavras, nem te assustes com o rosto deles, porque são casa rebelde.

[27]Aukščiau to, kas atrodė kaip jo juosmuo, regėjau spindesį kaip gintaro, kaip žėrinčios ugnies. O žemiau to, kas atrodė kaip jo juosmuo, regėjau tartum ugnį su blizgančia pašvaiste aplink.

[28]Kaip vaivorykštė, pasirodanti lietaus dieną debesyse, buvo jį gaubianti pašvaistė. Tai buvoVIEŠPATIES šlovės panašumo reginys. Pamatęs parpuoliau veidu žemėn ir išgirdau kalbant.

Ezechielio 2

Ezechielio pašaukimas

[1]Ir jis man tarė: „Žmogau, stokis ant kojų, ir aš kalbėsiu su tavimi!“

[2]Jam kalbant, dvasia įėjo į mane ir pastatė ant kojų. Aš klausiausi to, kuris man kalbėjo.

[3]Jis sakė man: „Žmogau, siunčiu tave pas Izraelio vaikus, pas maištaujančias tautas, kurios sukilo prieš mane. Jie ir jų tėvai maištavo prieš mane iki pat šios dienos.

[4]Palikuonys, pas kuriuos tave siunčiu, yra įžūlūs ir kietaširdžiai. Bet tu jiems sakysi: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS’.

[5]Klausys jie ar atsisakys klausyti, nes tai maištingi namai, tegu sužino, kad tarp jų buvo pranašas.

[6]O tu, žmogau, nebijok jų, nebijok nė jų žodžių, nors tave suptų dilgėlės ir erškėčiai ir sėdėtum ant skorpionų. Dėl jų žodžių neturėk baimės, dėl jų veidų nenustok drąsos, nes tai maištingi namai.

[7] Mas tu lhes dirás as minhas palavras, quer ouçam quer deixem de ouvir, pois são rebeldes.

Visão do rolo de um livro

[8] Tu, ó filho do homem, ouve o que eu te digo, não te insurjas como a casa rebelde; abre a boca e come o que eu te dou.

[9] Então, vi, e eis que certa mão se estendia para mim, e nela se achava o rolo de um livro.

[10] Estendeu-o diante de mim, e estava escrito por dentro e por fora; nele, estavam escritas lamentações, suspiros e ais.

[7]Tu turi perduoti jiems mano žodžius, ar jie klauso, ar atsisako klausyti, nes tai maištingi namai.

[8]O tu, žmogau, klausykis, ką aš tau kalbu, ir nebūk maištingas kaip maištingieji namai. Atverk savo burną ir suvalgyk, ką duodu“.

[9]Aš pažvelgiau: priešais mane ištiesta ranka laikė prirašytą ritinį.

[10]Jis išvyniojo jį prieš mane: ritinys buvo prirašytas iš abiejų pusių. Jame buvo surašytos raudos, aimanos ir dejonės.

Ezequiel 3

[1] Ainda me disse: Filho do homem, come o que achares; come este rolo, vai e fala à casa de Israel.

[2] Então, abri a boca, e ele me deu a comer o rolo.

[3] E me disse: Filho do homem, dá de comer ao teu ventre e enche as tuas entranhas deste rolo que eu te dou. Eu o comi, e na boca me era doce como o mel.

O comissionamento do profeta

[4] Disse-me ainda: Filho do homem, vai, entra na casa de Israel e dize-lhe as minhas palavras.

[5] Porque tu não és enviado a um povo de estranho falar nem de língua difícil, mas à casa de Israel;

[6] nem a muitos povos de estranho falar e de língua difícil, cujas palavras não possas

Ezechielio 3

[1]Jis tarė man: „Žmogau, ką tik ten randi, tą valgyk! Suvalgyk šį ritinį, eik ir kalbėk Izraelio namams!“

[2]Atvėriau savo burną, o jis man davė šį ritinį suvalgyti

[3]sakydamas: „Maitinkis šiuo ritiniu, kurį tau duodu, ir pripildyk juo savo skrandį“. Aš valgiau, ir mano burnoje jis tapo saldus tartum medus.

[4]Tuomet jis tarė: „Žmogau, eik į Izraelio namus ir kalbėk jiems mano žodžiais.

[5]Juk tu siunčiamas ne pas tautą, kurios šneka nežinoma ir kalba svetima, bet į Izraelio namus.

[6]Ne pas vieną iš daugybės tautų, kurių šneka nežinoma ir kalba svetima, kurių

entender; se eu aos tais te enviasse, certamente, te dariam ouvidos.

7 Mas a casa de Israel não te dará ouvidos, porque não me quer dar ouvidos a mim; pois toda a casa de Israel é de fronte obstinada e dura de coração.

8 Eis que fiz duro o teu rosto contra o rosto deles e dura a tua fronte, contra a sua fronte.

9 Fiz a tua fronte como o diamante, mais dura do que a pederneira; não os temas, pois, nem te assustes com o seu rosto, porque são casa rebelde.

10 Ainda me disse mais: Filho do homem, mete no coração todas as minhas palavras que te hei de falar e ouve-as com os teus ouvidos.

11 Eia, pois, vai aos do cativeiro, aos filhos do teu povo, e, quer ouçam quer deixem de ouvir, fala com eles, e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus.

12 Levantou-me o Espírito, e ouvi por detrás de mim uma voz de grande estrondo, que, levantando-se do seu lugar, dizia: Bendita seja a glória do SENHOR.

13 Ouvi o tatalar das asas dos seres viventes, que tocavam umas nas outras, e o barulho das rodas juntamente com eles e o sonido de um grande estrondo.

14 Então, o Espírito me levantou e me levou; eu fui amargurado na excitação do meu espírito; mas a mão do SENHOR se fez muito forte sobre mim.

15 Então, fui a Tel-Abibe, aos do exílio, que habitavam junto ao rio Quebar, e passei a

žodžių tu nepajėgi suprasti. Tikriausiai, jei tave pas jas siųsčiau, jos tavęs klausytųsi!

7Bet Izraelio namai atsisakys tavęs klausytis, nes jie atsisako klausytis manęs; visi Izraelio namai yra kietakakčiai ir užsispyrusios širdies.

8Tikėk manimi! Sutvirtinau tavo veidą prieš jų veidus ir sukietinau tavo kaktą prieš jų kaktas;

9kaip deimantą, kietesnę už titnagą padariau tavo kaktą. Nebijok jų, dėl jų nenustok drąsos, nes tai maištingi namai“.

10Jis tarė man: „Žmogau, imk į širdį ir išgirsk ausimis visus mano žodžius, kuriuos tau kalbu.

11Ir vyk pas tremtinius, pas savo tautiečius, kalbėk jiems ir sakyk: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS’, – nepaisydamas, ar jie klausysis, ar atsisakys klausytis“.

12Dvasia pakėlė mane, ir išgirdau už savęs didelį drebinantį dundesį, kaiVIEŠPATIES šlovė pakilo iš savo vietos:

13plazdenimą gyvūnų sparnų, liečiančių vienas kitą, ir bildesį ratų šalia gyvūnų, didelį drebinantį dundesį.

14Dvasia pakėlė mane ir nešė. Aš keliavau VIEŠPATIES rankos paveiktas, apkartęs ir prislėgtas.

15Atkeliavau pas tremtinius prie Tel Abibo, pas tuos, kurie gyveno prie Kebaro

morar onde eles habitavam; e, por sete dias, assentei-me ali, atônito, no meio deles.

upės, ir ten tarp jų prasėdėjau priblokštas septynias dienas.

O atalaia de Israel

16 Findos os sete dias, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

17 Filho do homem, eu te dei por atalaia sobre a casa de Israel; da minha boca ouvirás a palavra e os avisarás da minha parte.

18 Quando eu disser ao perverso: Certamente, morrerás, e tu não o avisares e nada disseres para o advertir do seu mau caminho, para lhe salvar a vida, esse perverso morrerá na sua iniqüidade, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

19 Mas, se avisares o perverso, e ele não se converter da sua maldade e do seu caminho perverso, ele morrerá na sua iniqüidade, mas tu salvaste a tua alma.

20 Também quando o justo se desviar da sua justiça e fizer maldade, e eu puser diante dele um tropeço, ele morrerá; visto que não o avisaste, no seu pecado morrerá, e suas justiças que praticara não serão lembradas, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

21 No entanto, se tu avisares o justo, para que não peque, e ele não pecar, certamente, viverá, porque foi avisado; e tu salvaste a tua alma.

22 A mão do SENHOR veio sobre mim, e ele me disse: Levanta-te e sai para o vale, onde falarei contigo.

23 Levantei-me e saí para o vale, e eis que a glória do SENHOR estava ali, como a

Paskyrimas Izraelio sargybiniu

16Praslinkus septynioms dienoms, mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

17„Žmogau, paskyriau tave Izraelio namų sargybiniu. Kai tik išgirsi iš mano lūpų žodį, mano vardu juos perspėsi.

18Jei sakysiu nedorėliui: ‘Tu tikrai mirsi!’ – bet tu jo neperspėsi, nekalbėsi, idant įspėtum nedorėlį gręžtis nuo savo nedoro kelio, kad liktų gyvas, tai jis, nedorėlis, mirs dėl savo kaltės, ir tavo ranka bus atsakinga už jo kraują.

19Bet jei perspėsi nedorėlį, o jis negrįš iš savo nedorumo ir savo nedoro kelio, tai jis mirs dėl savo paties kaltės, o tu būsi išgelbėjęs savo gyvastį.

20Arba jei teisusis nusigręš nuo teisumo ir elgsis nedorai, kai aš suteiksiu jam progą nusidėti, tai jis mirs. Kadangi tu jo neįspėjai, jis mirs dėl savo paties kaltės, teisumo darbai, kuriuos jis padarė, nebus atsimenami, ir tavo ranka bus atsakinga už jo kraują.

21Bet jei tu perspėji jį, teisųjį, kad teisusis nenusidėtų, ir jis nenusideda, tai jis tikrai gyvens, nes priėmė perspėjimą, o tu būsi išgelbėjęs savo gyvastį“.

22Tuomet ten VIEŠPATIES ranka palietė mane, ir jis tarė man: „Kelkis ir eik į slėnį. Tenai kalbėsiuosi su tavimi“.

23Atsikėliau, nuėjau į slėnį ir pamačiau ten VIEŠPATIES šlovę kaip šlovę, kurią buvau

glória que eu vira junto ao rio Quebar; e caí com o rosto em terra.

[24] Então, entrou em mim o Espírito, e me pôs em pé, e falou comigo, e me disse: Vai e encerra-te dentro da tua casa.

[25] Porque, ó filho do homem, eis que porão cordas sobre ti e te ligarão com elas; e não sairás ao meio deles.

[26] Farei que a tua língua se pegue ao teu paladar, ficarás mudo e incapaz de os repreender; porque são casa rebelde.

[27] Mas, quando eu falar contigo, darei que fale a tua boca, e lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Quem ouvir ouça, e quem deixar de ouvir deixe; porque são casa rebelde.

regėjęs prie Kebaro upės. Aš parpuoliau kniūbsčias.

[24]Tuomet dvasia įėjo į mane ir pakėlė ant kojų. Jis kalbėjosi su manimi ir sakė: „Eik ir užsidaryk savo troboje.

[25]Klausyk, žmogau! Tu būsi rišamas virvėmis ir taip surištas, kad nebegalėsi išeiti pas žmones.

[26]Padarysiu, kad tavo liežuvis taip priliptų prie gomurio, kad būsi nebylys, bejėgis juos perspėti, nes tai maištingi namai.

[27]Bet kai aš kalbėsiuosi su tavimi ir atversiu tau lūpas, tu jiems sakysi: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS. Kas pasirengęs klausytis, tas tesiklauso, o kas atsisako klausytis, tas teatsisako, nes tai maištingi namai’.

Ezequiel 4

O cerco simbólico de Jerusalém

[1] Tu, pois, ó filho do homem, toma um tijolo, põe-no diante de ti e grava nele a cidade de Jerusalém.

[2] Põe cerco contra ela, edifica contra ela fortificações, levanta contra ela tranqueiras e põe contra ela arraiais e aríetes em redor.

[3] Toma também uma assadeira de ferro e põe-na por muro de ferro entre ti e a cidade; dirige para ela o rosto, e assim será cercada, e a cercarás; isto servirá de sinal para a casa de Israel.

[4] Deita-te também sobre o teu lado esquerdo e põe a iniqüidade da casa de Israel sobre ele; conforme o número dos

Ezechielio 4

Simbolinė Jeruzalės apgula

[1]Žmogau, imk plytą ir pasidėk ją priešais save. Nusibraižyk ant jos miestą – Jeruzalę.

[2]Surenk prieš ją apgulą: pastatyk apgulos bokštus, supilk pylimą, įrenk karių būstus ir pastatyk mūrdaužius iš visų pusių.

[3]Tuomet pasiimk geležies skardą ir pastatyk ją kaip geležies sieną tarp savęs ir miesto. Atsigręžk veidu į jį, ir tebūna jis apgultas. Ryžtingai tęsk jo apgulą. Tai ženklas Izraelio namams.

[4]Paskum gulkis ant kairiojo šono ir užsikrauk Izraelio namų bausmę, nes tiek dienų, kiek ant jo gulėsi, būsi užsikrovęs jų bausmę.

dias que te deitares sobre ele, levarás sobre ti a iniqüidade dela.

5 Porque eu te dei os anos da sua iniqüidade, segundo o número dos dias, trezentos e noventa dias; e levarás sobre ti a iniqüidade da casa de Israel.

6 Quando tiveres cumprido estes dias, deitar-te-ás sobre o teu lado direito e levarás sobre ti a iniqüidade da casa de Judá.

7 Quarenta dias te dei, cada dia por um ano. Voltarás, pois, o rosto para o cerco de Jerusalém, com o teu braço descoberto, e profetizarás contra ela.

8 Eis que te prenderei com cordas; assim não te voltarás de um lado para o outro, até que cumpras os dias do teu cerco.

9 Toma trigo e cevada, favas e lentilhas, mete-os numa vasilha e faze deles pão; segundo o número dos dias que te deitares sobre o teu lado, trezentos e noventa dias, comerás dele.

10 A tua comida será por peso, vinte siclos por dia; de tempo em tempo, a comerás.

11 Também beberás a água por medida, a sexta parte de um him; de tempo em tempo, a beberás.

12 O que comeres será como bolos de cevada; cozê-lo-ás sobre esterco de homem, à vista do povo.

13 Disse o SENHOR: Assim comerão os filhos de Israel o seu pão imundo, entre as nações para onde os lançarei.

5 Jų bausmės metus skaičiuoju tau dienomis – trim šimtais devyniasdešimt. Taip tu kęsi bausmę už Izraelio namus.

6 Kai būsi baigęs, gulkis antrąkart, bet ant dešiniojo šono, ir kęsk bausmę už Judo namus. Skiriu tau keturiasdešimt dienų – po vieną dieną už kiekvienerius metus.

7 Atsigręžk veidu į apgultą Jeruzalę ir pakėlęs nuogą ranką pranašauk prieš ją.

8 Žiūrėk! Pririšu tave virvėmis, kad negalėtum apsiversti nuo vieno šono ant kito, kol nebūsi baigęs apgulos dienų.

9 Pasiimk kviečių, miežių, pupų, lęšių, sorų ir speltų, supilk juos į vieną indą ir išsikepk duonos. Ją turėsi valgyti tiek dienų, kiek gulėsi ant šono, – tris šimtus devyniasdešimt dienų.

10 Maisto, kurį valgysi, bus atsverta po dvidešimt šekelių dienai. Valgysi jį nustatytu laiku.

11 Vandens, kurį gersi, bus atseikėta šeštadalis hino. Gersi jį nustatytu laiku.

12 Valgysi kaip miežių plokštainį, visų akivaizdoje išsikepęs ant žmogaus išmatų ugnies“.

13 VIEŠPATS sako: „Šitaip valgys Izraelio žmonės savo suteptą duoną tautose, kuriose juos išblaškysiu“.

[14] Então, disse eu: ah! SENHOR Deus! Eis que a minha alma não foi contaminada, pois, desde a minha mocidade até agora, nunca comi animal morto de si mesmo nem dilacerado por feras, nem carne abominável entrou na minha boca.

[15] Então, ele me disse: Dei-te esterco de vacas, em lugar de esterco humano; sobre ele prepararás o teu pão.

[16] Disse-me ainda: Filho do homem, eis que eu tirarei o sustento de pão em Jerusalém; comerão o pão por peso e, com ansiedade, beberão a água por medida e com espanto;

[17] porque lhes faltará o pão e a água, espantar-se-ão uns com os outros e se consumirão nas suas iniqüidades.

[14]Aš priešinausi: „Ak, ak, ak, ViešpatieDIEVE! Aš niekada nesusitepiau; nuo pat mažumės iki šiol nesu valgęs nei dvėsenos, nei žvėrių sudraskyto gyvulio; jokia sutepta mėsa nepateko man į burną“.

[15]O jis man atsakė: „Gerai, leidžiu tau naudoti galvijų mėšlą vietoj žmogaus išmatų. Ant jo ugnies kepkis duoną“.

[16]Paskui jis kalbėjo: „Žmogau, tikėk manimi! Nulaušiu Jeruzalės duonos ramstį. Atsvėrę ir susirūpinę jie valgys duoną; atseikėję ir išsigandę jie gers vandenį.

[17]Stokodami duonos ir vandens, prislėgti už savo kaltę, jie žvelgs vienas į kitą su siaubu.

Ezequiel 5

[1] Tu, ó filho do homem, toma uma espada afiada; como navalha de barbeiro a tomarás e a farás passar pela tua cabeça e pela tua barba; tomarás uma balança de peso e repartirás os cabelos.

[2] Uma terça parte queimarás, no meio da cidade, quando se cumprirem os dias do cerco; tomarás outra terça parte e a ferirás com uma espada ao redor da cidade; e a outra terça parte espalharás ao vento; desembainharei a espada atrás deles.

[3] Desta terça parte tomarás uns poucos e os atarás nas abas da tua veste.

[4] Destes ainda tomarás alguns, e os lançarás no meio do fogo, e os queimarás;

Ezechielio 5

Kalavijas prieš Jeruzalę

[1]Žmogau, pasiimk aštrų kalaviją ir panaudodamas jį kaip kirpėjo skustuvą pabrauk per savo galvą ir barzdą. Paskui paimk svarstykles ir padalyk plaukus.

[2]Vieną trečdalį sudeginsi ugnyje, kai mieste pasibaigs apgulos dienos. Kitą trečdalį neši aplink miestą ir kaposi kalaviju. Likusį trečdalį mesi į vėją, ir aš išsitrauksiu kalaviją jiems įkandin.

[3]Paskui paimsi iš jų žiupsnelį ir prisiriši prie savo apdaro krašto.

[4]Iš šitų vėl šiek tiek paėmęs, mesk į ugnį ir sudegink juos. Nuo jų ugnis persimes į visus Izraelio namus“.

dali sairá um fogo contra toda a casa de Israel.

As causas do cerco de Jerusalém

[5] Assim diz o SENHOR Deus: Esta é Jerusalém; pu-la no meio das nações e terras que estão ao redor dela.

[5]Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Tai Jeruzalė! Buvau davęs jai vietą tautų šerdyje su aplinkinėmis šalimis.

[6] Ela, porém, se rebelou contra os meus juízos, praticando o mal mais do que as nações e transgredindo os meus estatutos mais do que as terras que estão ao redor dela; porque rejeitaram os meus juízos e não andaram nos meus estatutos.

[6]Bet ji maištavo prieš mano įsakus ir nuostatus, tapdama nedoresnė negu tautos ir šalys aplink ją, atmetė mano įsakus ir negyveno pagal mano nuostatus“.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Porque sois mais rebeldes do que as nações que estão ao vosso redor e não tendes andado nos meus estatutos, nem cumprido os meus juízos, nem procedido segundo os direitos das nações ao redor de vós,

[7]Todėl taip kalba ViešpatsDIEVAS: „Tikėk manimi! Esate maištingesni negu tautos aplink jus, negyvenote pagal mano nuostatus ir nesilaikėte mano įsakų, net nesielgėte pagal įsakus tautų, gyvenančių aplink jus!“

[8] por isso, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu, eu mesmo, estou contra ti; e executarei juízos no meio de ti, à vista das nações.

[8]Todėl taip kalba ViešpatsDIEVAS: „Žiūrėk! Aš, aš pats ateinu prieš tave! Aš nuteisiu tave tautų akyse.

[9] Farei contigo o que nunca fiz e o que jamais farei, por causa de todas as tuas abominações.

[9]Dėl visų tavo bjaurių nusikaltimų padarysiu tau, ko dar niekada nesu daręs ir į ką panašaus niekada daugiau nedarysiu.

[10] Portanto, os pais devorarão a seus filhos no meio de ti, e os filhos devorarão a seus pais; executarei em ti juízos e tudo o que restar de ti espalharei a todos os ventos.

[10]Tikrai tavo tėvai valgys vaikus, o vaikai savo tėvus. Nuteisiu tave, išvėtysiu tavo likutį po visus vėjus.

[11] Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, pois que profanaste o meu santuário com todas as tuas coisas detestáveis e com todas as tuas

[11]Todėl, kaip aš gyvas, – tai Viešpaties DIEVO žodis, – prisiekiu: kadangi tu savo stabais ir bjauriais nusikaltimais suteršei mano Šventyklą, griebsiuosi skustuvo.

abominações, eu retirarei, sem piedade, os olhos de ti e não te pouparei.

12 Uma terça parte de ti morrerá de peste e será consumida de fome no meio de ti; outra terça parte cairá à espada em redor de ti; e a outra terça parte espalharei a todos os ventos e desembainharei a espada atrás dela.

13 Assim, se cumprirá a minha ira, e satisfarei neles o meu furor e me consolarei; saberão que eu, o SENHOR, falei no meu zelo, quando cumprir neles o meu furor.

14 Pôr-te-ei em desolação e por objeto de opróbrio entre as nações que estão ao redor de ti, à vista de todos os que passarem.

15 Assim, serás objeto de opróbrio e ludíbrio, de escarmento e espanto às nações que estão ao redor de ti, quando eu executar em ti juízos com ira e indignação, em furiosos castigos. Eu, o SENHOR, falei.

16 Quando eu despedir as malignas flechas da fome contra eles, flechas destruidoras, que eu enviarei para vos destruir, então, aumentarei a fome sobre vós e vos tirarei o sustento de pão.

17 Enviarei sobre vós a fome e bestas-feras que te desfilharão; a peste e o sangue passarão por ti, e trarei a espada sobre ti. Eu, o SENHOR, falei.

Ezequiel 6

Profecia contra a idolatria de Israel

Mano akis nepagailės, ir aš neparodysiu užuojautos.

12Vienas tavo trečdalis mirs maru ir žus nuo bado, kitas trečdalis kris aplink tave nuo kalavijo, o dar vieną trečdalį išvėtysiu po visus vėjus ir išsitrauksiu kalaviją jiems įkandin.

13Taip atslūgs mano pyktis; liesiu ant jų savo įniršį, kol sušvelnėsiu. Jie žinos, kad aš, VIEŠPATS, kalbėjau uoliai, liedamas ant jų savo įniršį!

14Be to, paversiu tave griuvėsiais, pajuokos reginiu aplinkinėms tautoms ir kiekvieno praeivio akims.

15Būsi pajuoka ir pasityčiojimas, įspėjimas ir siaubo reginys aplinkinėms tautoms, kai teisiu tave pykčiu ir įniršiu, bausiu įniršio bausmėmis, – aš, VIEŠPATS, pasakiau! –

16kai paleisiu į tave savo mirtinas bado strėles, kurios jus sunaikins, nes paleisiu jas, kad jus sunaikinčiau, ir kai didinsiu jūsų badą sulaužydamas jūsų duonos ramstį.

17Siųsiu jums badą ir laukinius žvėris, ir jie sunaikins tavo vaikus, o maras ir kraujo praliejimas persmelks tave. Kalaviją atvesiu prieš tave, – aš,VIEŠPATS, pasakiau!“

Ezechielio 6

Stabmeldystės pasmerkimas

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, vira o rosto para os montes de Israel e profetiza contra eles, dizendo:

[3] Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus aos montes, aos outeiros, aos ribeiros e aos vales: Eis que eu, eu mesmo, trarei a espada sobre vós e destruirei os vossos altos.

[4] Ficarão desolados os vossos altares, e quebrados, os vossos altares de incenso; arrojarei os vossos mortos à espada, diante dos vossos ídolos.

[5] Porei os cadáveres dos filhos de Israel diante dos seus ídolos e espalharei os vossos ossos ao redor dos vossos altares.

[6] Em todos os vossos lugares habitáveis, as cidades serão destruídas, e os altos ficarão desolados, para que os vossos altares sejam destruídos e arruinados, e os vossos ídolos, quebrados e extintos, e os vossos altares do incenso sejam eliminados, e desfeitas as vossas obras.

[7] Os mortos à espada cairão no meio de vós, para que saibais que eu sou o SENHOR.

[8] Mas deixarei um resto, porquanto alguns de vós escapareis da espada entre as nações, quando fordes espalhados pelas terras.

[9] Então, se lembrarão de mim os que dentre vós escaparem entre as nações para onde foram levados em cativeiro; pois me

[1]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2]„Žmogau, atgręžk savo veidą į Izraelio kalnų pusę ir pranašauk jiems.

[3]Sakyk: ‘Izraelio kalnai, klausykitės Viešpaties DIEVO žodžio!’ Taip kalba Viešpats DIEVAS kalnams ir kalvoms, dauboms ir slėniams: ‘Žiūrėkite! Aš atvesiu prieš jus kalaviją ir sunaikinsiu jūsų alkus.

[4]Jūsų aukurai bus apleisti ir smilkyklės sudaužytos. Suguldysiu jūsų užmuštuosius jūsų stabams po kojų,

[5]suguldysiu Izraelio žmonių lavonus priešais jų stabus, išmėtysiu jūsų kaulus aplink jūsų aukurus.

[6]Visur, kur gyvenate, jūsų miestai bus sugriauti ir aukštumų alkai sunaikinti taip, kad jūsų aukurai bus nugriauti ir sunaikinti, stabai sulaužyti ir sutrupinti, smilkyklės sudaužytos ir jūsų rankų darbai nušluoti.

[7]Užmuštieji gulės kritę tarp jūsų; tada jūs žinosite, kad aš esu VIEŠPATS.

[8]Tačiau paliksiu jums tarp tautų pasprukusius nuo kalavijo, kai būsite išblaškyti svetimose šalyse.

[9]Tuomet jūsų pabėgėliai atmins mane tautose, kur bus ištremti, kaip aš sielvartavau dėl jų ištvirkusios širdies,

quebrantei por causa do seu coração dissoluto, que se desviou de mim, e por causa dos seus olhos, que se prostituíram após os seus ídolos. Eles terão nojo de si mesmos, por causa dos males que fizeram em todas as suas abominações.

nusigręžusios nuo manęs, ir dėl jų ištvirkusių akių, atsigręžusių į savo stabus. Tuomet jie bodėsis savimi dėl padarytų bjaurasčių, dėl savo bjaurių nusikaltimų.

10 Saberão que eu sou o SENHOR e não disse debalde que lhes faria este mal.

10Ir jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS. Ne tuščiai grasinau, kad užtrauksiu jiems šią nelaimę'".

11 Assim diz o SENHOR Deus: Bate as palmas, bate com o pé e dize: Ah! Por todas as terríveis abominações da casa de Israel! Pois cairão à espada, e de fome, e de peste.

11Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Plok delnais, trypk kojomis ir šauk: 'Ak!' – dėl visų bjaurių Izraelio namų nusikaltimų! Jie žus nuo kalavijo, bado ir maro!

12 O que estiver longe morrerá de peste; o que estiver perto cairá à espada; e o que ficar de resto e cercado morrerá de fome. Assim, neles cumprirei o meu furor.

12Kas toli, tas maru numirs, kas arti, tas nuo kalavijo kris, kas išliko ir yra apgultas, tas mirs nuo bado. Taip išliesiu ant jūsų savo įniršį.

13 Então, sabereis que eu sou o SENHOR, quando os seus mortos à espada jazerem no meio dos seus ídolos, em redor dos seus altares, em todo outeiro alto, em todos os cimos dos montes e debaixo de toda árvore frondosa, debaixo de todo carvalho espesso, lugares onde ofereciam suave perfume a todos os seus ídolos.

13Tuomet jūs žinosite, kad aš esu VIEŠPATS, kai jūsų užmuštieji gulės tarp savo stabų aplink aukurus kiekviename aukštumų alke, ant kiekvienos kalno viršūnės, po kiekvienu žaliu medžiu ir po kiekvienu lapuotu ąžuolu, kur tik jie aukojo malonaus kvapo atnašas visiems savo stabams.

14 Estenderei a mão sobre eles e farei a terra tornar-se desolada, desolada desde o deserto até Ribla, em todas as suas habitações; e saberão que eu sou o SENHOR.

14Ištiesiu prieš juos savo ranką ir padarysiu kraštą, kur jie gyvena, apleistą ir tuščią nuo dykumos iki Diblos. Tada jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS".

Ezequiel 7

O fim vem! O fim vem!

1 Veio ainda a palavra do SENHOR a mim, dizendo:

Ezechielio 7

Artėjanti pražūtis

1Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2] Ó tu, filho do homem, assim diz o SENHOR Deus acerca da terra de Israel: Haverá fim! O fim vem sobre os quatro cantos da terra.

[3] Agora, vem o fim sobre ti; enviarei sobre ti a minha ira, e te julgarei segundo os teus caminhos, e farei cair sobre ti todas as tuas abominações.

[4] Os meus olhos não te pouparão, nem terei piedade, mas porei sobre ti os teus caminhos, e as tuas abominações estarão no meio de ti. Sabereis que eu sou o SENHOR.

[5] Assim diz o SENHOR Deus: Mal após mal, eis que vêm.

[6] Haverá fim, vem o fim, despertou-se contra ti;

[7] vem a tua sentença, ó habitante da terra. Vem o tempo; é chegado o dia da turbação, e não da alegria, sobre os montes.

[8] Agora, em breve, derramarei o meu furor sobre ti, cumprirei a minha ira contra ti, julgar-te-ei segundo os teus caminhos e porei sobre ti todas as tuas abominações.

[9] Os meus olhos não te pouparão, nem terei piedade; segundo os teus caminhos, assim te castigarei, e as tuas abominações estarão no meio de ti. Sabereis que eu, o SENHOR, é que firo.

[10] Eis o dia, eis que vem; brotou a tua sentença, já floresceu a vara, reverdeceu a soberba.

[11] Levantou-se a violência para servir de vara perversa; nada restará deles, nem da

[2]„Žmogau, taip kalba Viešpats DIEVASIzraelio žemei. Galas! Ateina galas keturiems krašto kampams!

[3]Dabar ateina tau galas! Liesiu ant tavęs savo pyktį, nuteisiu tave pagal tavo kelius ir bausiu tave už visas tavo bjaurastis.

[4]Mano akis nepagailės, ir aš neparodysiu užuojautos, bet bausiu tave pagal tavo kelius. Kai tavo bjaurieji nusikaltimai pūliuos tavyje, žinosite, kad aš esu VIEŠPATS“.

[5]Taip kalba Viešpats DIEVAS: ,,Nelaimė po nelaimės! Žiūrėk, ji ateina!

[6]Atėjo galas! Atėjo tikras galas! Jis pakilo prieš tave. Žiūrėk, jis ateina!

[7]Atėjo tau pražūtis, šalies gyventojau! Atėjo metas, jau arti diena sąmyšio, o ne ūžavimo kalnuose.

[8]Jau greit išgiešiu ant tavęs savo įniršį ir išliesiu ant tavęs savo pyktį. Nuteisiu tave pagal tavo kelius, nubausiu tave už visus tavo bjauriuosius nusikaltimus.

[9]Mano akis nepagailės, ir aš neparodysiu užuojautos, bet bausiu tave pagal tavo kelius. Kai tavo bjaurieji nusikaltimai pūliuos tavyje, žinosite, kad aš, VIEŠPATS, nuplakiau“.

[10]Žiūrėk, toji diena jau čia pat! Žiūrėk, ji ateina! Pražūtis atėjo, lazda pražydo, įžūlumas sukrovė pumpurus,

[11]smurtas išaugo į nedorumo lazdą. Nė vienas jų neišliks; neliks nieko nei iš jų

sua riqueza, nem dos seus rumores, nem da sua glória.

12 Vem o tempo, é chegado o dia; o que compra não se alegre, e o que vende não se entristeça; porque a ira ardente está sobre toda a multidão deles.

13 Porque o que vende não tornará a possuir aquilo que vendeu, por mais que viva; porque a profecia contra a multidão não voltará atrás; ninguém fortalece a sua vida com a sua própria iniqüidade.

14 Tocaram a trombeta e prepararam tudo, mas não há quem vá à peleja, porque toda a minha ira ardente está sobre toda a multidão deles.

15 Fora está a espada; dentro, a peste e a fome; o que está no campo morre à espada, e o que está na cidade, a fome e a peste o consomem.

16 Se alguns deles, fugindo, escaparem, estarão pelos montes, como pombas dos vales, todos gemendo, cada um por causa da sua iniqüidade.

17 Todas as mãos se tornarão débeis, e todos os joelhos, em água.

18 Cingir-se-ão de pano de saco, e o horror os cobrirá; em todo rosto haverá vergonha, e calva, em toda a cabeça.

19 A sua prata lançarão pelas ruas, e o seu ouro lhes será como sujeira; nem a sua prata, nem o seu ouro os poderá livrar no dia da indignação do SENHOR; eles não saciarão a sua fome, nem lhes encherão o estômago, porque isto lhes foi o tropeço para cair em iniqüidade.

pertekliaus, nei iš turtų. Jie neturės jokio pranašumo.

12Atėjo tas metas, toji diena išaušo! Kas perka, tas tegu nesidžiaugia, kas parduoda, tas tegu neliūdi, nes visus užklups degantis pyktis.

13Parduodantis nebeatgaus to, kas parduota, nors jis ir pirkėjas tebebūtų gyvi, nes pyktis apima visus, ir jis nebus atšauktas. Kadangi visi jie kalti, nė vienas negali išlikti gyvas.

14Jie papūtė ragą, ir viskas parengta, bet nėra kam eiti į mūšį, nes mano degantis pyktis apima juos visus.

15Kalavijas lauke už vartų, maras ir badas viduje. Kas laukuose, tas žus nuo kalavijo, kas mieste, tą praris badas ir maras.

16Bėgliai, jei kam ir pavyktų išsigelbėti, slėpsis kalnuose tarsi slėnių balandžiai, visi iki vieno dejuodami dėl savo kaltės.

17Rankos nusvirusios, visų blauzdos praskydusios.

18Apsijuos jie ašutine, ir juos apsiaus šiurpas. Visų veiduose gėda ir visų galvos nuskustos.

19Savo sidabrą jie išmes į gatves, o jų auksas bus laikomas netyru daiktu. „VIEŠPATIES pykčio dieną jų auksas ir sidabras negalės jų išgelbėti. Jais nepasisotins nei savo pilvų neprisikimš. Auksas ir sidabras jiems teikė progą nusidėti.

[20] De tais preciosas jóias fizeram seu objeto de soberba e fabricaram suas abomináveis imagens e seus ídolos detestáveis;

[21] portanto, eu fiz que isso lhes fosse por sujeira e o entregarei nas mãos dos estrangeiros, por presa, e aos perversos da terra, por despojo; eles o profanarão.

[22] Desviarei deles o rosto, e profanarão o meu recesso; nele, entrarão profanadores e o saquearão.

[23] Faze cadeia, porque a terra está cheia de crimes de sangue, e a cidade, cheia de violência.

[24] Farei vir os piores de entre as nações, que possuirão as suas casas; farei cessar a arrogância dos valentes, e os seus lugares santos serão profanados.

[25] Vem a destruição; eles buscarão paz, mas não há nenhuma.

[26] Virá miséria sobre miséria, e se levantará rumor sobre rumor; buscarão visões de profetas; mas do sacerdote perecerá a lei, e dos anciãos, o conselho.

[27] O rei se lamentará, e o príncipe se vestirá de horror, e as mãos do povo da terra tremerão de medo; segundo o seu caminho, lhes farei e, com os seus próprios juízos, os julgarei; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 8

Visão das abominações em Jerusalém

[1] No sexto ano, no sexto mês, aos cinco dias do mês, estando eu sentado em minha casa, e os anciãos de Judá, assentados

[20]Iš savo puikaus puošmens, kuriuo didžiavosi, jie pasidarė bjaurių stabų paveikslų. Todėl paversiu jį jiems nešvariu daiktu.

[21]Atiduosiu jį kaip grobį į svetimųjų rankas, kaip pelną žemės nedorėliams, ir jie išniekins jį.

[22]Nugręšiu nuo jų savo veidą, ir jie išniekins mano brangiąją vietą; niekšai įžengs į ją ir išniekins.

[23]Nukalk grandinę, nes kraštas pilnas kruvinų nusikaltimų, o miestas kupinas smurto.

[24]Atvesiu nuožmiausias iš tautų, ir jos užims jų namus. Galiūnų įžūlumui padarysiu galą, ir jų šventyklos bus išniekintos.

[25]Siaubas ateina! Jie ieškos ramybės, bet jos nebus.

[26]Nelaimė lydės nelaimę, bloga žinia vysis blogą žinią. Veltui jie ieškos pranašo regėjimo, kunigas nebepajėgs mokyti, seniūnai nebemokės patarti.

[27]Karalius raudos, didžiūnas bus pagautas nevilties, paprastų žmonių rankos drebės. Pasielgsiu su jais pagal jų pačių kelią, teisiu juos, kaip jie teisė, ir jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS“.

Ezechielio 8

Stabmeldystė Šventykloje

[1]Atsitiko taip, kad šeštų metų šešto mėnesio penktą dieną, man esant namie ir Judo seniūnams sėdint priešais mane,

diante de mim, sucedeu que ali a mão do SENHOR Deus caiu sobre mim.

2 Olhei, e eis uma figura como de fogo; desde os seus lombos e daí para baixo, era fogo e, dos seus lombos para cima, como o resplendor de metal brilhante.

3 Estendeu ela dali uma semelhança de mão e me tomou pelos cachos da cabeça; o Espírito me levantou entre a terra e o céu e me levou a Jerusalém em visões de Deus, até à entrada da porta do pátio de dentro, que olha para o norte, onde estava colocada a imagem dos ciúmes, que provoca o ciúme de Deus.

4 Eis que a glória do Deus de Israel estava ali, como a glória que eu vira no vale.

5 Ele me disse: Filho do homem, levanta agora os olhos para o norte. Levantei os olhos para lá, e eis que do lado norte, à porta do altar, estava esta imagem dos ciúmes, à entrada.

6 Disse-me ainda: Filho do homem, vês o que eles estão fazendo? As grandes abominações que a casa de Israel faz aqui, para que me afaste do meu santuário? Pois verás ainda maiores abominações.

7 Ele me levou à porta do átrio; olhei, e eis que havia um buraco na parede. Então, me disse: Filho do homem, cava naquela parede.

8 Cavei na parede, e eis que havia uma porta.

Viešpaties DIEVO ranka nusileido ant manęs.

2Pažvelgiau, ir štai į ugnį panašus pavidalas: žemiau to, kas atrodė kaip juosmuo, buvo ugnis, o aukščiau jo juosmens – lyg gintaro spindesys.

3Jis ištiesė lyg ranką ir paėmė mane už galvos garbanos. Dvasia pakėlė mane tarp žemės ir dangaus ir Dievo regėjimais nunešė į Jeruzalę, prie vidinio kiemo šiaurinių vartų; ten buvo pastatytas pavyduliavimo stabas, kuris žadina pavyduliavimą.

4Ten buvo ir Izraelio Dievo šlovė kaip tas regėjimas, kurį buvau matęs slėnyje.

5Tuomet jis tarė man: „Žmogau, dabar pakelk akis į šiaurės pusę!“ Aš pakėliau akis į šiaurės pusę, ir ten, į šiaurę nuo aukuro vartų, pačioje angoje, buvo tas pavyduliavimo stabas.

6Jis kalbėjo: „Žmogau, ar matai, ką jie daro? Tuos bjaurius nusikaltimus, kuriuos Izraelio namai čia daro, kad mane atitolintų nuo mano Šventyklos? Net dar bjauresnių nusikaltimų pamatysi“.

7Jis nuvedė mane prie įėjimo į kiemą, ir ten apsižvalgęs pamačiau skylę sienoje.

8Jis tarė man: „Žmogau, braukis pro sieną!“ Ėmiau veržtis pro sieną, ir štai įėjimas.

[9] Disse-me: Entra e vê as terríveis abominações que eles fazem aqui.

[10] Entrei e vi; eis toda forma de répteis e de animais abomináveis e de todos os ídolos da casa de Israel, pintados na parede em todo o redor.

[11] Setenta homens dos anciãos da casa de Israel, com Jazanias, filho de Safã, que se achava no meio deles, estavam em pé diante das pinturas, tendo cada um na mão o seu incensário; e subia o aroma da nuvem de incenso.

[12] Então, me disse: Viste, filho do homem, o que os anciãos da casa de Israel fazem nas trevas, cada um nas suas câmaras pintadas de imagens? Pois dizem: O SENHOR não nos vê, o SENHOR abandonou a terra.

[13] Disse-me ainda: Tornarás a ver maiores abominações que eles estão fazendo.

[14] Levou-me à entrada da porta da Casa do SENHOR, que está no lado norte, e eis que estavam ali mulheres assentadas chorando a Tamuz.

[15] Disse-me: Vês isto, filho do homem? Verás ainda abominações maiores do que estas.

[16] Levou-me para o átrio de dentro da Casa do SENHOR, e eis que estavam à entrada do templo do SENHOR, entre o pórtico e o altar, cerca de vinte e cinco homens, de costas para o templo do SENHOR e com o rosto para o oriente; adoravam o sol, virados para o oriente.

[9]Jis kreipėsi į mane: „Eik į vidų ir išvysk tuos nedorus nusikaltimus, kuriuos jie ten daro“.

[10]Įėjęs vidun pamačiau, kad ten visur ant sienų pavaizduoti visokiausi ropliai, šlykštūs gyvuliai ir visi Izraelio namų stabai.

[11]Priešais juos stovėjo septyniasdešimt Izraelio namų seniūnų drauge su Šafano sūnumi Jaazaniju. Kiekvienas laikė rankoje smilkytuvą, ir kvapus smilkalų dūmų debesis kilo aukštyn.

[12]Tuomet jis tarė man: „Žmogau, ar matai, ką Izraelio namų seniūnai daro patamsiais, kiekvienas savo stabų kambaryje, sakydami: ‘VIEŠPATS mūsų nemato! VIEŠPATSpaliko kraštą!’

[13]Pamatysi net dar bjauresnių nusikaltimų, kuriuos jie daro“.

[14]Po to jis atvedė mane prie VIEŠPATIES Namų šiaurinių vartų. Ten sėdėjo moterys, raudančios Tamūzo.

[15]Jis tarė man: „Žmogau, ar matei? Pamatysi dar net bjauresnių nusikaltimų negu šie“.

[16]Tuomet jis įvedė mane į VIEŠPATIES Namų vidinį kiemą, ir štai prie angos į VIEŠPATIES šventyklą, tarp prieangio ir aukuro, stovėjo maždaug dvidešimt penki vyrai nugaromis į VIEŠPATIES šventyklą ir veidu atsigręžę į rytų pusę, parpuolę

kniūbsti ant žemės prieš rytų pusėje tekančią saulę.

[17] Então, me disse: Vês, filho do homem? Acaso, é coisa de pouca monta para a casa de Judá o fazerem eles as abominações que fazem aqui, para que ainda encham de violência a terra e tornem a irritar-me? Ei-los a chegar o ramo ao seu nariz.

[17]Ir jis tarė man: „Žmogau, ar matei? Nejaugi bjaurieji nusikaltimai, kuriuos Judo namai daro čia, tai tik mažmožis? Argi jie turi pripildyti smurto ir kraštą, vis erzinti ir erzinti mane? Žiūrėk, jie laiko šakas prie savo nosių!

[18] Pelo que também eu os tratarei com furor; os meus olhos não pouparão, nem terei piedade. Ainda que me gritem aos ouvidos em alta voz, nem assim os ouvirei.

[18]Tad elgsiuosi pykčio perimtas, mano akis nepagailės, ir aš neparodysiu užuojautos. Jie rėks man į ausis, bet aš jų negirdėsiu“.

Ezequiel 9

Os castigos de Jerusalém

[1] Então, ouvi que gritava em alta voz, dizendo: Chegai-vos, vós executores da cidade, cada um com a sua arma destruidora na mão.

[2] Eis que vinham seis homens a caminho da porta superior, que olha para o norte, cada um com a sua arma esmagadora na mão, e entre eles, certo homem vestido de linho, com um estojo de escrevedor à cintura; entraram e se puseram junto ao altar de bronze.

[3] A glória do Deus de Israel se levantou do querubim sobre o qual estava, indo até à entrada da casa; e o SENHOR clamou ao homem vestido de linho, que tinha o estojo de escrevedor à cintura,

[4] e lhe disse: Passa pelo meio da cidade, pelo meio de Jerusalém, e marca com um sinal a testa dos homens que suspiram e gemem por causa de todas as abominações que se cometem no meio dela.

Ezechielio 9

Jeruzalė nubaudžiama

[1]Tuomet jis man girdint ėmė šaukti visu balsu: „Prisiartinkite, miesto budeliai, kiekvienas su savo naikinimo įrankiu rankoje!“

[2]Ir štai šeši vyrai atėjo keliu nuo aukštesniųjų vartų, kurie yra šiauriniame pakraštyje, kiekvienas nešinas savo žudymo ginklu. Tarp jų buvo vyras, vilkintis drobiniais, su raštininko reikmenimis prie juosmens. Atėję jie sustojo prie žalvario aukuro.

[3]O Izraelio DIEVO šlovė buvo pasitraukusi nuo kerubo, ant kurio laikydavosi, prie Namų slenksčio. VIEŠPATS pasišaukė drobiniais vilkintį vyrą su raštvedžio reikmenimis prie juosmens

[4]ir tarė jam: „Pereik per miestą, per Jeruzalę, ir pažymėk tavo ženklu kaktas dūsaujančių ir dejuojančių dėl visų bjauriųjų nusikaltimų, kurie jame daromi“.

[5] Aos outros disse, ouvindo eu: Passai pela cidade após ele; e, sem que os vossos olhos poupem e sem que vos compadeçais, matai;

[5]O kitiems man girdint pasakė: „Eikite jam iš paskos per miestą ir žudykite. Tenebūna gailestinga jūsų akis, gailesčio neparodykite.

[6] matai a velhos, a moços e a virgens, a crianças e a mulheres, até exterminá-los; mas a todo homem que tiver o sinal não vos chegueis; começai pelo meu santuário.

[6]Žudykite ir naikinkite senius, vaikinus ir merginas, mažylius ir moteris, bet nelieskite nė vieno, kuris turi tavo ženklą; – pradėkite nuo mano Šventyklos!“ Ir jie pradėjo nuo seniūnų, kurie buvo priešais Namus.

[7] Então, começaram pelos anciãos que estavam diante da casa. E ele lhes disse: Contaminai a casa, enchei de mortos os átrios e saí. Saíram e mataram na cidade.

[7]Tuomet jis dar tarė jiems: „Užterškite Namus, pripildykite jų kiemus lavonų. Eikite!“ Jie išėjo ir žudė mieste.

[8] Havendo-os eles matado, e ficando eu de resto, caí com o rosto em terra, clamei e disse: ah! SENHOR Deus! Dar-se-á o caso que destruas todo o restante de Israel, derramando o teu furor sobre Jerusalém?

[8]Jiems žudant aš buvau paliktas vienas. Parpuolęs kniūbsčias aš šaukiau: „Ak, Viešpatie DIEVE! Nejaugi išliedamas savo pyktį ant Jeruzalės tu sunaikinsi visą Izraelio likutį?“

[9] Então, me respondeu: A iniqüidade da casa de Israel e de Judá é excessivamente grande, a terra se encheu de sangue, e a cidade, de injustiça; e eles ainda dizem: O SENHOR abandonou a terra, o SENHOR não nos vê.

[9]Jis atsakė man: „Izraelio ir Judo namų kaltė be galo didelė. Kraštas pilnas kraujo, o miestas – ištvirkimo, nes kalbama: ‘VIEŠPATS paliko kraštą! VIEŠPATS nemato!’

[10] Também quanto a mim, os meus olhos não pouparão, nem me compadecerei; porém sobre a cabeça deles farei recair as suas obras.

[10]Taigi ir mano akis nepagailės, ir aš užuojautos neparodysiu, bet suversiu jų darbus jiems ant galvų“.

[11] Eis que o homem que estava vestido de linho, a cuja cintura estava o estojo de escrevedor, relatou, dizendo: Fiz como me mandaste.

[11]Ir štai vyras, vilkintis drobiniais, su raštvedžio reikmenimis prie juosmens pasirodė ir pranešė: „Padariau, kaip įsakei!“

Ezequiel 10

A visão das brasas de fogo

Ezechielio 10

Dievo šlovė pasitraukia

1 Olhei, e eis que, no firmamento que estava por cima da cabeça dos querubins, apareceu sobre eles uma como pedra de safira semelhando a forma de um trono.

1Tuomet pažvelgiau, ir štai viršuje skliauto, kuris buvo viršum kerubų galvų, pasirodė lyg safyro akmuo, lyg į sostą panašus pavidalas.

2 E falou ao homem vestido de linho, dizendo: Vai por entre as rodas, até debaixo dos querubins, e enche as mãos de brasas acesas dentre os querubins, e espalha-as sobre a cidade. Ele entrou à minha vista.

2Jis kreipėsi į drobiniais vilkintį vyrą, tardamas: „Eik tarp ratų po kerubais, paimk rieškučias žarijų, esančių tarp kerubų, ir išžarstyk jas ant miesto“. Jis įėjo man matant.

3 Os querubins estavam ao lado direito da casa, quando entrou o homem; e a nuvem encheu o átrio interior.

3Vyrui įeinant, kerubai stovėjo ties dešiniuoju Namų pakraščiu, ir debesis pripildė vidinį kiemą.

4 Então, se levantou a glória do SENHOR de sobre o querubim, indo para a entrada da casa; a casa encheu-se da nuvem, e o átrio, da resplandecência da glória do SENHOR.

4VIEŠPATIES šlovė persikėlė nuo kerubų prie Namų slenksčio, Namai buvo pripildyti debesies, ir kiemas buvo pilnas VIEŠPATIES šlovės pašvaistės.

5 O tatalar das asas dos querubins se ouviu até ao átrio exterior, como a voz do Deus Todo-Poderoso, quando fala.

5Kerubų sparnų ūžesys buvo girdėti iki pat išorinio kiemo tartum Galingojo balsas, kai jis kalba.

6 Tendo o SENHOR dado ordem ao homem vestido de linho, dizendo: Toma fogo dentre as rodas, dentre os querubins, ele entrou e se pôs junto às rodas.

6Kai jis įsakė drobiniais vilkinčiam vyrui tardamas: „Paimk ugnies tarp ratų, esančių po kerubais“, vyras įėjo ir atsistojo šalia rato.

7 Então, estendeu um querubim a mão de entre os querubins para o fogo que estava entre os querubins; tomou dele e o pôs nas mãos do homem que estava vestido de linho, o qual o tomou e saiu.

7Vienas kerubas ištiesė ranką į ugnį tarp kerubų, šiek tiek paėmė jos ir įdėjo į drobiniais vilkinčio saują. Priėmęs ugnį šis išėjo.

8 Tinham os querubins uma semelhança de mão de homem debaixo das suas asas.

8Po kerubų sparnais buvo matyti ranka kaip žmogaus.

A visão das quatro rodas

9 Olhei, e eis quatro rodas junto aos querubins, uma roda junto a cada

9Mačiau, kaip rieda keturi ratai prie kerubų, po vieną ratą prie kiekvieno

querubim; o aspecto das rodas era brilhante como pedra de berilo.

kerubo; ratai atrodė kaip chrizolito akmens.

10 Quanto ao seu aspecto, tinham as quatro a mesma aparência; eram como se estivesse uma roda dentro da outra.

10Visi keturi buvo tokio pat pavidalo, tartum ratas būtų buvęs rato viduje.

11 Andando elas, podiam ir em quatro direções e não se viravam quando iam; para onde ia a primeira, seguiam as outras e não se viravam quando iam.

11Ėmę riedėti, jie galėjo riedėti keturiomis kryptimis ir riedėdami nesigręžiodavo. Visi riedėdavo į tą pusę, į kurią buvo atsukta galva, ir riedėdami nesigręžiodavo.

12 Todo o corpo dos querubins, suas costas, as mãos, as asas e também as rodas que os quatro tinham estavam cheias de olhos ao redor.

12Ir visas kerubų kūnas, nugaros, rankos, sparnai ir ratai buvo pilni akių. Visų keturių ratai buvo pilni akių.

13 Quanto às rodas, foram elas chamadas girantes, ouvindo-o eu.

13Man girdint ratai buvo pavadinti sūkuriais.

14 Cada um dos seres viventes tinha quatro rostos: o rosto do primeiro era rosto de querubim, o do segundo, rosto de homem, o do terceiro, rosto de leão, e o do quarto, rosto de águia.

14Kiekvienas turėjo keturis veidus: pirmasis buvo kerubo, antrasis – žmogaus, trečiasis – liūto ir ketvirtasis – erelio.

15 Os querubins se elevaram. São estes os mesmos seres viventes que vi junto ao rio Quebar.

15Kerubai pakilo. Tai buvo gyvūnai, kuriuos buvau matęs prie Kebaro upės!

16 Andando os querubins, andavam as rodas juntamente com eles; e, levantando os querubins as suas asas, para se elevarem de sobre a terra, as rodas não se separavam deles.

16Kerubams pajudėjus į priekį, ratai riedėdavo greta jų; kai kerubai išskleisdavo sparnus, norėdami pakilti nuo žemės, ratai greta jų nepakeisdavo krypties.

17 Parando eles, paravam elas; e, elevando-se eles, elevavam-se elas, porque o espírito dos seres viventes estava nelas.

17Aniems sustojus, sustodavo ir jie, aniems pakilus, pakildavo ir jie, nes juose buvo gyvūnų dvasia.

A glória de Deus abandona o templo

18 Então, saiu a glória do SENHOR da entrada da casa e parou sobre os querubins.

18VIEŠPATIES šlovė pasitraukė nuo Namų slenksčio ir sustojo viršum kerubų.

[19] Os querubins levantaram as suas asas e se elevaram da terra à minha vista, quando saíram acompanhados pelas rodas; pararam à entrada da porta oriental da Casa do SENHOR, e a glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.

[20] São estes os seres viventes que vi debaixo do Deus de Israel, junto ao rio Quebar, e fiquei sabendo que eram querubins.

[21] Cada um tinha quatro rostos e quatro asas e a semelhança de mãos de homem debaixo das asas.

[22] A aparência dos seus rostos era como a dos rostos que eu vira junto ao rio Quebar; tinham o mesmo aspecto, eram os mesmos seres. Cada qual andava para a sua frente.

Ezequiel 11

O juízo de Deus contra os chefes do povo

[1] Então, o Espírito me levantou e me levou à porta oriental da Casa do SENHOR, a qual olha para o oriente. À entrada da porta, estavam vinte e cinco homens; no meio deles, vi a Jazanias, filho de Azur, e a Pelatias, filho de Benaías, príncipes do povo.

[2] E disse-me: Filho do homem, são estes os homens que maquinam vilezas e aconselham perversamente nesta cidade,

[3] os quais dizem: Não está próximo o tempo de construir casas; esta cidade é a panela, e nós, a carne.

[4] Portanto, profetiza contra eles, profetiza, ó filho do homem.

[19]Kerubai išskleidė sparnus ir pakilo nuo žemės mano akyse, išeidami kartu su ratais. Jie sustojo prie VIEŠPATIES Namų rytinių vartų angos; viršum jų buvo Izraelio Dievo šlovė.

[20]Jie buvo tie patys gyvūnai, kuriuos buvau matęs po Izraelio Dievu prie Kebaro upės, ir supratau, kad tai kerubai.

[21]Kiekvienas turėjo keturis veidus, kiekvienas turėjo keturis sparnus, o po jų sparnais buvo rankos kaip žmogaus.

[22]Ir jų veidų išvaizda buvo tokia pat, kaip anų veidų, kuriuos buvau matęs prie Kebaro upės. Kiekvienas ėjo tiesiai į priekį.

Ezechielio 11

Didžiūnų teismas

[1]Tuomet dvasia pakėlė mane ir atvedė prie VIEŠPATIES Namų rytinių vartų, vartų į saulėtekio pusę. Ten prie vartų buvo dvidešimt penki vyrai. Tarp jų pamačiau tautos didžiūnus, Azūro sūnų Jaazaniją ir Benajos sūnų Pelatiją.

[2]Jis tarė man: „Žmogau, štai vyrai, kurie rezga pinkles ir slapta sąmokslauja mieste

[3]sakydami: 'Nėra reikalo dabar statyti namus. Šis miestas – katilas, o mes – mėsa!'

[4]Todėl pranašauk prieš juos, pranašauk, žmogau!“

[5] Caiu, pois, sobre mim o Espírito do SENHOR e disse-me: Fala: Assim diz o SENHOR: Assim tendes dito, ó casa de Israel; porque, quanto às coisas que vos surgem à mente, eu as conheço.

[6] Multiplicastes os vossos mortos nesta cidade e deles enchestes as suas ruas.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Os que vós matastes e largastes no meio dela são a carne, e ela, a panela; a vós outros, porém, vos tirarei do meio dela.

[8] Temestes a espada, mas a espada trarei sobre vós, diz o SENHOR Deus.

[9] Tirar-vos-ei do meio dela, e vos entregarei nas mãos de estrangeiros, e executarei juízos entre vós.

[10] Caireis à espada; nos confins de Israel, vos julgarei, e sabereis que eu sou o SENHOR.

[11] Esta cidade não vos servirá de panela, nem vós servireis de carne no seu meio; nos confins de Israel, vos julgarei,

[12] e sabereis que eu sou o SENHOR. Pois não andastes nos meus estatutos, nem executastes os meus juízos; antes, fizestes segundo os juízos das nações que estão em redor de vós.

[13] Ao tempo em que eu profetizava, morreu Pelatias, filho de Benaías. Então, caí com o rosto em terra, clamei em alta voz e disse: ah! SENHOR Deus! Darás fim ao resto de Israel?

Promessa da restauração de Israel

[14] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[5]VIEŠPATIES dvasia nusileido ant manęs, ir jis tarė man: „Sakyk: ‘Taip kalba VIEŠPATS. Štai ką sau manote, Izraelio namai! Aš žinau, kas atėjo jums į galvą!

[6]Užvertėte šį miestą lavonais ir gatves pripildėte užmuštųjų’“.

[7]Todėl taip kalba Viešpats DIEVAS: „Jūsų užmuštieji, kuriais užvertėte jį, yra mėsa, o šis miestas – katilas, bet jūs būsite iš jo išvaryti.

[8]Jūs bijojote kalavijo, tad aš atvesiu jums kalaviją, – tai Viešpaties DIEVO žodis. –

[9]Išvarysiu jus iš miesto, atiduosiu svetimiesiems į rankas ir įvykdysiu jums teismo nuosprendžius.

[10]Jūs krisite nuo kalavijo. Aš bausiu jus Izraelio paribyje, ir jūs žinosite, kad aš esu VIEŠPATS.

[11]Miestas nebus jums katilas, o jūs nebūsite mėsa jame; Izraelio paribyje jus bausiu.

[12]Tuomet jūs žinosite, kad aš esu VIEŠPATS, kurio įstatų nesilaikėte ir kurio įsakų nevykdėte, bet elgėtės pagal papročius tautų, gyvenančių aplink jus!”

[13]Atsitiko taip, kad man pranašaujant Benajos sūnus Pelatijas numirė. Tuomet parpuoliau veidu žemyn ir visu balsu šaukiau, sakydamas: „Ak, Viešpatie DIEVE! Nejau tu nori padaryti galą Izraelio likučiui?!“

Dievas parves tremtinius

[14]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[15] Filho do homem, teus irmãos, os teus próprios irmãos, os homens do teu parentesco e toda a casa de Israel, todos eles são aqueles a quem os habitantes de Jerusalém disseram: Apartai-vos para longe do SENHOR; esta terra se nos deu em possessão.

[16] Portanto, dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ainda que os lancei para longe entre as nações e ainda que os espalhei pelas terras, todavia, lhes servirei de santuário, por um pouco de tempo, nas terras para onde foram.

[17] Dize ainda: Assim diz o SENHOR Deus: Hei de ajuntá-los do meio dos povos, e os recolherei das terras para onde foram lançados, e lhes darei a terra de Israel.

[18] Voltarão para ali e tirarão dela todos os seus ídolos detestáveis e todas as suas abominações.

[19] Dar-lhes-ei um só coração, espírito novo porei dentro deles; tirarei da sua carne o coração de pedra e lhes darei coração de carne;

[20] para que andem nos meus estatutos, e guardem os meus juízos, e os executem; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[21] Mas, quanto àqueles cujo coração se compraz em seus ídolos detestáveis e abominações, eu farei recair sobre sua cabeça as suas obras, diz o SENHOR Deus.

[22] Então, os querubins elevaram as suas asas, e as rodas os acompanhavam; e a

[15]„Žmogau! Apie tavo brolius, tavo gimines, tavo tautiečius tremtinius ir visus Izraelio namus Jeruzalės gyventojai sako: ‘Jie pasitraukė toli nuo VIEŠPATIES. Šis kraštas atiduotas mums kaip nuosavybė!’

[16]Todėl sakyk: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS. Nors perkėliau juos toli tarp tautų, nors išblaškiau juos po įvairius kraštus, kurį laiką buvau jiems šventykla kraštuose, į kuriuos jie pateko’.

[17]Todėl sakyk: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS. Surinksiu jus iš visų tautų, paimsiu jus iš kraštų, kur buvote išblaškyti, ir duosiu jums Izraelio žemę.

[18]Atvykę ten jie pašalins iš jos visus stabus ir visus bjauriuosius nusikaltimus.

[19]Duosiu jiems kitą širdį ir įliesiu jiems naują dvasią, išimsiu iš jų kūno akmens širdį ir duosiu jiems jautrią,

[20]kad gyventų pagal mano įstatus, laikytųsi mano įsakų ir juos vykdytų. Tada jie bus mano tauta, ir aš būsiu jų Dievas.

[21]O tiems, kurių širdis seka paskui jų stabus ir bjaurastis, suversiu jų darbus jiems patiems ant galvų’“, – tai Viešpaties DIEVO žodis.

[22]Tuomet kerubai su šalia buvusiais ratais pakėlė sparnus. Izraelio Dievo šlovė tvyrojo virš jų.

glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.

[23] A glória do SENHOR subiu do meio da cidade e se pôs sobre o monte que está ao oriente da cidade.

[24] Depois, o Espírito de Deus me levantou e me levou na sua visão à Caldéia, para os do cativeiro; e de mim se foi a visão que eu tivera.

[25] Então, falei aos do cativeiro todas as coisas que o SENHOR me havia mostrado.

[23]VIEŠPATIES šlovė pakilo viršum miesto ir sustojo ant kalno į rytus nuo miesto.

[24]Dvasia pakėlė mane ir atvedė Dievo dvasios regėjimu į Chaldėją pas tremtinius. Regėjimas, kurį mačiau, pranyko.

[25]Aš papasakojau tremtiniams visus dalykus, kuriuos man buvo parodęs VIEŠPATS.

Ezequiel 12

O profeta descreve o cativeiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, tu habitas no meio da casa rebelde, que tem olhos para ver e não vê, tem ouvidos para ouvir e não ouve, porque é casa rebelde.

[3] Tu, pois, ó filho do homem, prepara a bagagem de exílio e de dia sai, à vista deles, para o exílio; e, do lugar onde estás, parte para outro lugar, à vista deles. Bem pode ser que o entendam, ainda que eles são casa rebelde.

[4] À vista deles, pois, traze para a rua, de dia, a tua bagagem de exílio; depois, à tarde, sairás, à vista deles, como quem vai para o exílio.

[5] Abre um buraco na parede, à vista deles, e sai por ali.

[6] À vista deles, aos ombros a levarás; às escuras, a transportarás; cobre o rosto

Ezechielio 12

Simbolinė Judo tremtis

[1]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2]„Žmogau, tu gyveni maištinguose namuose. Jie turi akis, kad galėtų matyti, bet nemato, turi ausis, kad galėtų girdėti, bet negirdi, nes tai maištingi namai.

[3]Todėl, žmogau, susirišk tremtinio ryšulį ir išeik į tremtį dienos metu, jų akyse. Išeik tarsi tremtinys iš savo vietos ir jiems matant nueik į kitą vietą. Galbūt jie suvoks, kad yra maištingi.

[4]Išsineši savo tremtinio ryšulį dienos metu jiems matant, tarsi ryšulį tremčiai, o pats išeisi vakare jiems matant, kaip varomieji į tremtį.

[5]Jiems matant pralaužk sienoje skylę ir išsinešk pro ją savo ryšulį.

[6]Jiems matant tu užsikelsi ryšulį ant peties ir išsineši jį sutemus. Veidą užsidengsi,

para que não vejas a terra; porque por sinal te pus à casa de Israel.

kad nematytumei krašto, nes aš padariau tave ženklu Izraelio namams“.

7 Como se me ordenou, assim eu fiz: de dia, levei para fora a minha bagagem de exílio; então, à tarde, com as mãos abri para mim um buraco na parede; às escuras, eu saí e, aos ombros, transportei a bagagem, à vista deles.

7Padariau taip, kaip man buvo įsakyta. Išsinešiau savo ryšulį tarsi ryšulį tremčiai ir vakare savo ranka pralaužiau sienoje skylę. Išsinešiau jį sutemus, nešdamasis ant peties jiems matant.

8 Pela manhã, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

8Kitą rytą mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

9 Filho do homem, não te perguntou a casa de Israel, aquela casa rebelde: Que fazes tu?

9„Žmogau, ar nesakė tau Izraelio namai, tie maištingieji namai: ‘Ką tu išdarinėji?’

10 Dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Esta sentença refere-se ao príncipe em Jerusalém e a toda a casa de Israel, que está no meio dela.

10Pasakyk jiems: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS. Štai pranašavimas apie Jeruzalės vadą ir visus Izraelio namus’.

11 Dize: Eu sou o vosso sinal. Como eu fiz, assim se lhes fará a eles; irão para o exílio, para o cativeiro.

11Sakyk: ‘Aš esu ženklas jums! Kaip padariau, taip ir jiems bus padaryta: jie eis į tremtį, į nelaisvę.

12 O príncipe que está no meio deles levará aos ombros a bagagem e, às escuras, sairá; abrirá um buraco na parede para sair por ele; cobrirá o rosto para que seus olhos não vejam a terra.

12O vadas, kuris yra tarp jų, sutemus užsikels savo ryšulį ant peties ir išeis. Jie pralauš sienoje skylę jam išvesti; jis užsidengs veidą taip, kad krašto nematytų savo akimis.

13 Também estenderei a minha rede sobre ele, e será apanhado nas minhas malhas; levá-lo-ei a Babilônia, à terra dos caldeus, mas não a verá, ainda que venha a morrer ali.

13Užmesiu ant jo savo tinklą, ir jis pateks į mano spąstus; atvesiu jį į Babiloną, chaldėjų kraštą, tačiau to krašto jis nematys ir ten mirs.

14 A todos os ventos espalharei todos os que, para o ajudarem, estão ao redor dele, e todas as suas tropas; desembainharei a espada após eles.

14O visą jo palydą, padėjėjus ir visus kariuomenės būrius išnešiosiu po visus vėjus ir išsitrauksiu kalaviją jiems įkandin.

[15] Saberão que eu sou o SENHOR, quando eu os dispersar entre as nações e os espalhar pelas terras.

[16] Deles deixarei ficar alguns poucos, escapos da espada, da fome e da peste, para que publiquem todas as suas coisas abomináveis entre as nações para onde forem; e saberão que eu sou o SENHOR.

[17] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] Filho do homem, o teu pão comerás com tremor e a tua água beberás com estremecimento e ansiedade;

[19] e dirás ao povo da terra: Assim diz o SENHOR Deus acerca dos habitantes de Jerusalém, na terra de Israel: O seu pão comerão com ansiedade e a sua água beberão com espanto, pois que a sua terra será despojada de tudo quanto contém, por causa da violência de todos os que nela habitam.

[20] As cidades habitadas cairão em ruínas, e a terra se tornará em desolação; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[21] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[22] Filho do homem, que provérbio é esse que vós tendes na terra de Israel: Prolongue-se o tempo, e não se cumpra a profecia?

[23] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Farei cessar esse provérbio, e já não se servirão dele em Israel; mas dize-lhes: Os dias estão

[15]Kai išsklaidysiu juos tarp tautų ir išbarstysiu įvairiuose kraštuose, jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS.

[16]Bet nedaugeliui leisiu išlikti gyviems nuo kalavijo, bado ir maro, kad papasakotų apie visus savo bjauriuosius nusikaltimus tautoms, pas kurias nueis. Tada jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS’“.

[17]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[18]„Žmogau! Drebėdamas valgyk duoną, iš baimės pašiurpęs gerk vandenį.

[19]Sakyk krašto žmonėms: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS apie Jeruzalės gyventojus Izraelio žemėje. Jie valgys duoną apimti baimės ir gers vandenį pagauti siaubo, nes jų kraštas bus netekęs įprasto apsto per jo gyventojų nežabotą smurtą.

[20]Miestai, kur dabar pilna žmonių, bus sunaikinti, kraštas nuniokotas, ir jūs žinosite, kad aš esu VIEŠPATS’“.

Regėjimų patvirtinimas

[21]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[22]„Žmogau, ką reiškia Izraelio žemėje jūsų patarlė: ‘Dienos prabėga, ir regėjimai nueina niekais’?

[23]Todėl sakyk jiems. ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS. Aš padarysiu galą šiai patarlei. Ji nebebus daugiau vartojama Izraelyje kaip patarlė!’ Bet sakyk jiems: ‘Dienos atėjo, ir regėjimų išsipildymas arti,

próximos e o cumprimento de toda profecia.

24 Porque já não haverá visão falsa nenhuma, nem adivinhação lisonjeira, no meio da casa de Israel.

25 Porque eu, o SENHOR, falarei, e a palavra que eu falar se cumprirá e não será retardada; porque, em vossos dias, ó casa rebelde, falarei a palavra e a cumprirei, diz o SENHOR Deus.

26 Veio-me ainda a palavra do SENHOR, dizendo:

27 Filho do homem, eis que os da casa de Israel dizem: A visão que tem este é para muitos dias, e ele profetiza de tempos que estão mui longe.

28 Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Não será retardada nenhuma das minhas palavras; e a palavra que falei se cumprirá, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 13

Profecia contra os falsos profetas

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, profetiza contra os profetas de Israel que, profetizando, exprimem, como dizes, o que lhes vem do coração. Ouvi a palavra do SENHOR.

3 Assim diz o SENHOR Deus: Ai dos profetas loucos, que seguem o seu próprio espírito sem nada ter visto!

4 Os teus profetas, ó Israel, são como raposas entre as ruínas.

24nes nebebus daugiau Izraelio namuose nei tuščių regėjimų, nei raminančių spėjimų.

25Aš, VIEŠPATS, pasakiau, ir tai bus įvykdyta be atidėliojimo, nes jūsų dienomis, maištingieji namai, aš ištarsiu savo žodį ir jį įvykdysiu'", – tai Viešpaties DIEVO žodis.

26Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

27„Žmogau, Izraelio namai sako: 'Regėjimas, kurį jis mato, yra už daugelio metų, jis pranašauja tolimą ateitį'.

28Todėl sakyk jiems: 'Taip kalba Viešpats DIEVAS. Nė vienas iš mano žodžių nebebus daugiau atidėtas, bet kiekvienas žodis, kurį ištarsiu, bus įvykdytas'", – tai Viešpaties DIEVO žodis.

Ezechielio 13

Prieš netikruosius pranašus

1Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

2„Žmogau, pranašauk Izraelio pranašams, pranašauk! Sakyk tiems, kurie pranašauja savo pačių vaizduotės užgaidas: 'Klausykitės VIEŠPATIES žodžio!'" Taip kalba Viešpats DIEVAS.

3„Vargas kvailiesiems pranašams, kurie remiasi savo pačių dvasios užgaidomis, neturėję regėjimo!

4Izraeli, tavo pranašai – tarsi šakalai tarp griuvėsių!

[5] Não subistes às brechas, nem fizestes muros para a casa de Israel, para que ela permaneça firme na peleja no Dia do SENHOR.

[5]Jūs nei lipote į spragas, nei taisėte sienas aplink Izraelio namus, kad VIEŠPATIES dieną jie tvirtai laikytųsi kovoje.

[6] Tiveram visões falsas e adivinhação mentirosa os que dizem: O SENHOR disse; quando o SENHOR os não enviou; e esperam o cumprimento da palavra.

[6]Tušti regėjimai ir melagingi spėjimai tų, kurie sako: ‘Tai VIEŠPATIES žodis’, kai VIEŠPATS jų nesiuntė. Jie netgi laukia, kad išsipildytų jų žodis!

[7] Não tivestes visões falsas e não falastes adivinhação mentirosa, quando dissestes: O SENHOR diz, sendo que eu tal não falei?

[7]Argi ne tuščią regėjimą matėte ir argi ne melagingą žyniavimą skelbėte sakydami: ‘Tai VIEŠPATIESŽodis’, nors aš nekalbėjau?“

[8] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como falais falsidade e tendes visões mentirosas, por isso, eu sou contra vós outros, diz o SENHOR Deus.

[8]Todėl taip kalba Viešpats DIEVAS: „Kadangi skelbėte niekus ir regėjote melą, aš prieš jus, – tai Viešpaties DIEVO žodis. –

[9] Minha mão será contra os profetas que têm visões falsas e que adivinham mentiras; não estarão no conselho do meu povo, não serão inscritos nos registros da casa de Israel, nem entrarão na terra de Israel. Sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

[9]Mano ranka bus pakelta prieš pranašus, kurie patiria tuščius regėjimus ir skelbia melagingus spėjimus. Jų nebus mano tautos taryboje, jie nebus įrašyti į Izraelio namų sąrašą ir nesugrįš į Izraelio žemę. Taip jūs žinosite, kad aš esu ViešpatsDIEVAS.

[10] Visto que andam enganando, sim, enganando o meu povo, dizendo: Paz, quando não há paz, e quando se edifica uma parede, e os profetas a caiam,

[10]Juk jie suklaidino mano tautą sakydami: ‘Taika’, kai nėra taikos. Žmonės atstato sieną ir tinkuoja ją moliu be šiaudų!

[11] dize aos que a caiam que ela ruirá. Haverá chuva de inundar. Vós, ó pedras de saraivada, caireis, e tu, vento tempestuoso, irromperás.

[11]Sakyk tiems, kurie tinkuoja moliu be šiaudų, kad ji sugrius. Liūtis sukels potvynį, kris nuožmi kruša, šėls audros vėjas!

[12] Ora, eis que, caindo a parede, não vos dirão: Onde está a cal com que a caiastes?

[12]Žiūrėkite! Kai siena sugrius, argi nebus jums sakoma: ‘Kur tas tinkas, kuriuo tinkavote?’“

[13] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Tempestuoso vento farei irromper no meu furor, e chuva de inundar haverá na minha ira, e pedras de saraivada, na minha indignação, para a consumir.

[13]Todėl taip kalba ViešpatsDIEVAS: „Savo įniršyje paleisiu audros vėją, nuo mano pykčio kils liūties potvynis ir su įniršiu viską naikinanti nuožmi kruša.

[14] Derribarei a parede que caiastes, darei com ela por terra, e o seu fundamento se descobrirá; quando cair, perecereis no meio dela e sabereis que eu sou o SENHOR.

[14]Nugriausiu sieną, kurią tinkavote moliu be šiaudų, sulyginsiu ją su žeme taip, kad bus atidengti pamatai. Kai ji grius, žūsite po ja. Tada žinosite, kad aš esuVIEŠPATS.

[15] Assim, cumprirei o meu furor contra a parede e contra os que a caiaram e vos direi: a parede já não existe, nem aqueles que a caiaram,

[15]Taip išliesiu savo įniršį ant sienos ir tų, kurie tinkuoja ją moliu be šiaudų; sakysiu jums: ‘Nebėra sienos, nebėra nė tų, kurie ją tinkavo moliu be šiaudų;

[16] os profetas de Israel que profetizaram a respeito de Jerusalém e para ela têm visões de paz, quando não há paz, diz o SENHOR Deus.

[16]nebėra Izraelio pranašų, kurie pranašavo apie Jeruzalę ir regėjo taiką, kai taikos nebuvo’“, – tai Viešpaties DIEVO žodis.

Contra as falsas profetisas

[17] Tu, ó filho do homem, põe-te contra as filhas do teu povo que profetizam de seu coração, profetiza contra elas

[17]„Žmogau, atsuk veidą ir į savo tautos dukteris, pranašaujančias savo vaizduotės norus, pranašauk joms ir

[18] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ai das que cosem invólucros feiticeiros para todas as articulações das mãos e fazem véus para cabeças de todo tamanho, para caçarem almas! Querereis matar as almas do meu povo e preservar outras para vós mesmas?

[18]sakyk: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS. Vargas moterims, kurios apsiuva juosta kiekvieną riešą ir daro gobtuvus bet kokio dydžio žmonių galvoms, norėdamos juos prigauti. Nejau jūs, mano tautos žmones prigaudamos, save gyvas išlaikote?

[19] Vós me profanastes entre o meu povo, por punhados de cevada e por pedaços de pão, para matardes as almas que não haviam de morrer e para preservardes com vida as almas que não haviam de viver, mentindo, assim, ao meu povo, que escuta mentiras.

[19]Išniekinote mane mano tautoje dėl miežių saujos ir duonos trupinių. Savo melais mano tautai, mėgstančiai klausytis melų, pražudote žmones, kurie neturėtų mirti, ir palaikote gyvus tuos, kurie neturėtų išlikti gyvi!’“

[20] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis aí vou eu contra vossos invólucros feiticeiros, com que vós caçais as almas como aves, e as arrancarei de vossas mãos; soltarei livres como aves as almas que prendestes.

[20]Todėl taip kalba Viešpats DIEVAS: „Aš prieš jūsų juostas, kuriomis gaudote žmones kaip paukščius. Aš nuplėšiu jas nuo jūsų rankų ir išlaisvinsiu žmones, kuriuos jūs gaudote kaip paukščius.

[21] Também rasgarei os vossos véus e livrarei o meu povo das vossas mãos, e nunca mais estará ao vosso alcance para ser caçado; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[21]Aš nuplėšiu jūsų gobtuvus ir išgelbėsiu savo žmones iš jūsų nagų. Jie daugiau nebebus jūsų naguose, ir jūs žinosite, kad aš esu VIEŠPATS!

[22] Visto que com falsidade entristecestes o coração do justo, não o havendo eu entristecido, e fortalecestes as mãos do perverso para que não se desviasse do seu mau caminho e vivesse,

[22]Kadangi jūs melu prislėgėte teisiųjų širdis, nors aš nebuvau jų prislėgęs, ir pakurstėte nedorėlius nesigręžti nuo jų nedoro kelio, idant išgelbėtų savo gyvybę,

[23] por isso, já não tereis visões falsas, nem jamais fareis adivinhações; livrarei o meu povo das vossas mãos, e sabereis que eu sou o SENHOR.

[23]tuščių regėjimų daugiau nebematysite ir neužsiimsite žyniavimu. Aš išgelbėsiu savo tautą iš jūsų nagų, ir jūs žinosite, kad aš esu VIEŠPATS!“

Ezequiel 14

O castigo dos idólatras

[1] Então, vieram ter comigo alguns dos anciãos de Israel e se assentaram diante de mim.

[2] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[3] Filho do homem, estes homens levantaram os seus ídolos dentro do seu coração, tropeço para a iniqüidade que sempre têm eles diante de si; acaso, permitirei que eles me interroguem?

[4] Portanto, fala com eles e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Qualquer homem da casa de Israel que levantar os seus ídolos

Ezechielio 14

Prieš stabų garbinimą

[1]Keletas vyrų iš Izraelio seniūnų atėjo pas mane ir atsisėdo priešais.

[2]Ir mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[3]„Žmogau, šie vyrai puoselėjo stabus širdyje ir savo nuodėmės priežastį statėsi tiesiog sau prieš akis. Argi aš privalau atsakyti į jų klausimus?

[4]Todėl kalbėk jiems ir sakyk: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS. Kiekvienam žmogui iš Izraelio namų, kuris puoselėja stabus

dentro do seu coração, e tem tal tropeço para a sua iniqüidade, e vier ao profeta, eu, o SENHOR, vindo ele, lhe responderei segundo a multidão dos seus ídolos;

[5] para que eu possa apanhar a casa de Israel no seu próprio coração, porquanto todos se apartaram de mim para seguirem os seus ídolos.

[6] Portanto, dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Convertei-vos, e apartai-vos dos vossos ídolos, e dai as costas a todas as vossas abominações,

[7] porque qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que moram em Israel que se alienar de mim, e levantar os seus ídolos dentro do seu coração, e tiver tal tropeço para a iniqüidade, e vier ao profeta, para me consultar por meio dele, a esse, eu, o SENHOR, responderei por mim mesmo.

[8] Voltarei o rosto contra o tal homem, e o farei sinal e provérbio, e eliminá-lo-ei do meio do meu povo; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[9] Se o profeta for enganado e falar alguma coisa, fui eu, o SENHOR, que enganei esse profeta; estenderei a mão contra ele e o eliminarei do meio do meu povo de Israel.

[10] Ambos levarão sobre si a sua iniqüidade; a iniqüidade daquele que consulta será como a do profeta;

[11] para que a casa de Israel não se desvie mais de mim, nem mais se contamine com todas as suas transgressões. Então, diz o

širdyje ir statosi savo nuodėmės priežastį tiesiog sau prieš akis, tačiau ateina pas pranašą, aš, VIEŠPATS, duosiu atsakymą,

[5]idant apčiuopčiau Izraelio namus jų širdyje. Dėl visų savo stabų jie visi atsiskyrė nuo manęs!'

[6]Todėl sakyk Izraelio namams: 'Taip kalba Viešpats DIEVAS. Grįžkite ir gręžkitės nuo savo stabų ir nugręžkite savo veidus nuo visų savo bjauriųjų nusikaltimų.

[7]Kiekvienam žmogui iš Izraelio namų ar iš svetimšalių, gyvenančių Izraelyje, kuris atsiskiria nuo manęs, puoselėdamas stabus širdyje ir statydamasis savo nuodėmės priežastį tiesiog sau prieš akis, tačiau ateina pas pranašą per jį manęs paklausti, aš, VIEŠPATS, pats atsakysiu.

[8]Tam žmogui aš atgręšiu savo veidą, padarysiu jį ženklu ir priežodžiu, atkirsiu jį nuo savo tautos. Ir jūs žinosite, kad aš esu VIEŠPATS.

[9]Jeigu pranašas leisis taip suklaidinamas, kad pranašautų, tai aš,VIEŠPATS, būsiu suklaidinęs tą pranašą; pakelsiu prieš jį savo ranką ir atkirsiu jį nuo savo tautos Izraelio.

[10]Abu turės atsakyti už kaltę; tokia pat bausmė ir tam, kuris klausia, ir pranašui,

[11]kad Izraelio namai daugiau nebenuklystų nuo manęs ir nebesiterštų visokiais maištavimais. Tuomet jie bus

SENHOR Deus: Eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

A justiça dos castigos de Deus

12 Veio ainda a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

13 Filho do homem, quando uma terra pecar contra mim, cometendo graves transgressões, estenderei a mão contra ela, e tornarei instável o sustento do pão, e enviarei contra ela fome, e eliminarei dela homens e animais;

14 ainda que estivessem no meio dela estes três homens, Noé, Daniel e Jó, eles, pela sua justiça, salvariam apenas a sua própria vida, diz o SENHOR Deus.

15 Se eu fizer passar pela terra bestas-feras, e elas a assolarem, que fique assolada, e ninguém possa passar por ela por causa das feras;

16 tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que esses três homens estivessem no meio dela, não salvariam nem a seus filhos nem a suas filhas; só eles seriam salvos, e a terra seria assolada.

17 Ou se eu fizer vir a espada sobre essa terra e disser: Espada, passa pela terra; e eu eliminar dela homens e animais,

18 tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que esses três homens estivessem no meio dela, não salvariam nem a seus filhos nem a suas filhas; só eles seriam salvos.

19 Ou se eu enviar a peste sobre essa terra e derramar o meu furor sobre ela com sangue, para eliminar dela homens e animais,

mano tauta, ir aš būsiu jų Dievas'", – tai Viešpaties DIEVO žodis.

Asmeniška atsakomybė

12Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

13„Žmogau, kai kuris nors kraštas nusideda man neištikimybe, aš pakeliu ranką prieš jį, sulaužau jo duonos ramstį ir siunčiu jam badą, išnaikindamas jo žmones ir gyvulius;

14net jeigu trys vyrai – Nojus, Danielius ir Jobas – būtų jame, tik jie teišsigelbėtų savo teisumu, – tai Viešpaties DIEVO žodis. –

15Jei aš paleisčiau laukinius žvėris per tą kraštą jo nuniokoti taip, kad jis taptų dykyne ir niekas nebeitų per jį bijodamas žvėrių,

16net jeigu tie trys vyrai būtų jame, – kaip aš gyvas, tai Viešpaties DIEVO žodis, – jie neišgelbėtų nei sūnų, nei dukterų, bet būtų išgelbėti vien jie, o kraštas pavirstų dykyne.

17Arba jei atvesčiau prieš tą kraštą kalaviją tardamas: 'Tepereina per kraštą kalavijas!' ir nukirsdinčiau jo žmones ir gyvulius,

18net jeigu tie trys vyrai būtų jame, – kaip aš gyvas, tai Viešpaties DIEVO žodis, – jie neišgelbėtų nei sūnų, nei dukterų, bet būtų išgelbėti vien jie.

19Arba jei marą pasiųsčiau į tą kraštą ir išliečiau ant jo savo įniršį, norėdamas krauju sunaikinti jo žmones ir gyvulius,

[20] tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que Noé, Daniel e Jó estivessem no meio dela, não salvariam nem a seu filho nem a sua filha; pela sua justiça salvariam apenas a sua própria vida.

[21] Porque assim diz o SENHOR Deus: Quanto mais, se eu enviar os meus quatro maus juízos, a espada, a fome, as bestas-feras e a peste, contra Jerusalém, para eliminar dela homens e animais?

[22] Mas eis que alguns restarão nela, que levarão fora tanto filhos como filhas; eis que eles virão a vós outros, e vereis o seu caminho e os seus feitos; e ficareis consolados do mal que eu fiz vir sobre Jerusalém, sim, de tudo o que fiz vir sobre ela.

[23] Eles vos consolarão quando virdes o seu caminho e os seus feitos; e sabereis que não foi sem motivo tudo quanto fiz nela, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 15

Jerusalém é qual videira inútil

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, por que mais é o sarmento de videira que qualquer outro, o sarmento que está entre as árvores do bosque?

[3] Toma-se dele madeira para fazer alguma obra? Ou toma-se dele alguma estaca, para que se lhe pendure algum objeto?

[20]net jei Nojus, Danielius ir Jobas būtų jame, – kaip aš gyvas, tai Viešpaties DIEVOžodis, – jie neišgelbėtų nei sūnų, nei dukterų. Tik patys teišsigelbėtų savo teisumu“.

[21]Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Siunčiu Jeruzalei savo keturis mirtinus teismus – kalaviją, badą, laukinius žvėris ir marą – žmonėms ir gyvuliams išnaikinti,

[22]tačiau išliks joje bėglių likutis, sūnūs ir dukterys, kurie bus išvesti. Kai jie ateis pas jus, ir jūs pamatysite jų kelius ir darbus, būsite paguosti dėl nelaimės, kurią atvedžiau Jeruzalei, dėl viso, ką atsiunčiau jai.

[23]Jie bus jums paguoda. Matydami jų kelius ir darbus, žinosite, kad ne veltui dariau visa, ką joje padariau“, – tai Viešpaties DIEVO žodis.

Ezechielio 15

Jeruzalė – nenaudingas vynmedis

[1]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2]„Žmogau, kuo vynmedžio mediena lenkia visą kitokią medieną, toji vynmedžio šaka, kuri auga tarp miško medžių?

[3]Ar jo mediena naudojama padaryti ką nors naudinga? Ar kas pasidaro iš jo bent vagį, kad pakabintų ant jo kokį nors padargą?

[4] Eis que é lançado no fogo, para ser consumido; se ambas as suas extremidades consome o fogo, e o meio dele fica também queimado, serviria, acaso, para alguma obra?

[4]Anaiptol! Jis metamas į ugnį kaip pliauska! Ugniai surijus abu galus ir viduriui suanglėjus, ar jis dar kam nors tinkamas?

[5] Ora, se, estando inteiro, não servia para obra alguma, quanto menos sendo consumido pelo fogo ou sendo queimado, se faria dele qualquer obra?

[5]Anaiptol! Būdamas sveikas, jokiam dirbiniui jis nebuvo naudojamas, o ugniai surijus ir jam suanglėjus, ar begali jis būti panaudotas kokiam dirbiniui?“

[6] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como o sarmento da videira entre as árvores do bosque, que dei ao fogo para que seja consumido, assim entregarei os habitantes de Jerusalém.

[6]Todėl taip kalba Viešpats DIEVAS: „Kaip tarp miško medžių vynmedžio medieną atidaviau it malkas ugniai, taip atiduosiu ir Jeruzalės gyventojus.

[7] Voltarei o rosto contra eles; ainda que saiam do fogo, o fogo os consumirá; e sabereis que eu sou o SENHOR, quando tiver voltado o rosto contra eles.

[7]Atgręšiu į juos savo veidą; nors jie išvengė ugnies, vis tiek ugnis juos suris. Jūs žinosite, kad aš esu VIEŠPATS, kai atgręšiu į juos savo veidą.

[8] Tornarei a terra em desolação, porquanto cometeram graves transgressões, diz o SENHOR Deus.

[8]Paversiu jų kraštą dykyne dėl to, kad jie nebuvo ištikimi“, – tai Viešpaties DIEVOžodis.

Ezequiel 16

A infidelidade de Jerusalém

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, faze conhecer a Jerusalém as suas abominações;

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus a Jerusalém: A tua origem e o teu nascimento procedem da terra dos cananeus; teu pai era amorreu, e tua mãe, hetéia.

[4] Quanto ao teu nascimento, no dia em que nasceste, não te foi cortado o umbigo, nem foste lavada com água para te limpar,

Ezechielio 16

Ištvirkėlė Jeruzalė

[1]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2]„Žmogau, parodyk Jeruzalei jos bjauriuosius nusikaltimus

[3]ir sakyk: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS Jeruzalei. Tu kilusi ir gimusi iš kanaaniečių krašto; tavo tėvas buvo amoritas, o motina – hetitė.

[4]Tau gimus, tą dieną, kai gimei, tavo bambagyslė nebuvo nupjauta, tu nebuvai nei apiplauta vandeniu, kad būtumei

nem esfregada com sal, nem envolta em faixas.

5 Não se apiedou de ti olho algum, para te fazer alguma destas coisas, compadecido de ti; antes, foste lançada em pleno campo, no dia em que nasceste, porque tiveram nojo de ti.

6 Passando eu por junto de ti, vi-te a revolver-te no teu sangue e te disse: Ainda que estás no teu sangue, vive; sim, ainda que estás no teu sangue, vive.

7 Eu te fiz multiplicar como o renovo do campo; cresceste, e te engrandeceste, e chegaste a grande formosura; formaram-se os teus seios, e te cresceram cabelos; no entanto, estavas nua e descoberta.

8 Passando eu por junto de ti, vi-te, e eis que o teu tempo era tempo de amores; estendi sobre ti as abas do meu manto e cobri a tua nudez; dei-te juramento e entrei em aliança contigo, diz o SENHOR Deus; e passaste a ser minha.

9 Então, te lavei com água, e te enxuguei do teu sangue, e te ungi com óleo.

10 Também te vesti de roupas bordadas, e te calcei com couro da melhor qualidade, e te cingi de linho fino, e te cobri de seda.

11 Também te adornei com enfeites e te pus braceletes nas mãos e colar à roda do teu pescoço.

12 Coloquei-te um pendente no nariz, arrecadas nas orelhas e linda coroa na cabeça.

švari, nei ištrinta druska, nei suvystyta vystyklais.

5Jokia akis neparodė tau gailesčio, kad padarytų ką nors iš šitų dalykų iš užuojautos tau, ir tu buvai išmesta laukan po atviru dangumi, nes tavimi pasibjaurėta tą dieną, kai gimei.

6Ėjau pro šalį ir mačiau tave spurdančią savo kraujuose. Tau gulint savo kraujyje aš tariau: ‹Gyvenk!

7Auk kaip laukų augalas!› Tu užaugai, tapai didelė, subrendai tikra moterimi, jau buvo iškilusios tavo krūtys, suvešėję plaukai, tačiau vis dar buvai visiškai nuoga.

8Ėjau vėl pro šalį ir vėl mačiau tave; tu buvai pasiekusi meilės amžių. Išskleidžiau virš tavęs savo skverną ir pridengiau tavo nuogumą. Daviau tau priesaiką, suėjau į sandorą su tavimi, – tai Viešpaties DIEVO žodis, – ir tu tapai mano.

9Išmaudžiau tave vandenyje, nuploviau nuo tavęs kraują ir patepiau aliejumi.

10Aprengiau tave išsiuvinėtais drabužiais, daviau tau brangios odos sandalus, sujuosiau tave lino juosta ir apgaubiau šilko skraiste.

11Papuošiau tave brangiomis puošmenomis, užmoviau tau ant rankų apyrankes, o ant kaklo – karolius,

12įvėriau tau žiedą į nosį ir auskarus į ausis, uždėjau ant tavo galvos gražų vainiką.

[13] Assim, foste ornada de ouro e prata; o teu vestido era de linho fino, de seda e de bordados; nutriste-te de flor de farinha, de mel e azeite; eras formosa em extremo e chegaste a ser rainha.

[13]Tu buvai papuošta auksu ir sidabru, tavo drabužiai buvo iš puikaus lino, prabangaus šilko ir išsiuvinėto audeklo. Geriausi miltai, medus ir aliejus buvo tavo maistas. Tu tapai nepaprastai graži, tinkama būti karaliene.

[14] Correu a tua fama entre as nações, por causa da tua formosura, pois era perfeita, por causa da minha glória que eu pusera em ti, diz o SENHOR Deus.

[14]Tavo vardas išgarsėjo tarp tautų dėl tavo grožio, nes jis buvo tobulas mano spindesiu, kurį tau suteikiau, – tai Viešpaties DIEVO žodis.

[15] Mas confiaste na tua formosura e te entregaste à lascívia, graças à tua fama; e te ofereceste a todo o que passava, para seres dele.

[15]Bet tu, pasitikėdama savo grožiu, elgeisi su savo vardu kaip kekšė ir nešykštėjai kekšystės paslaugų kiekvienam praeiviui, kekšystės paslaugas jam teikei!

[16] Tomaste dos teus vestidos e fizeste lugares altos adornados de diversas cores, nos quais te prostituíste; tais coisas nunca se deram e jamais se darão.

[16]Tu pasiėmei kai ką iš savo drabužių, pasidarei spalvingų aukštumų alkų ir elgeisi juose kaip kekšė; taip niekada nebuvo ir nebebus!

[17] Tomaste as tuas jóias de enfeite, que eu te dei do meu ouro e da minha prata, fizeste estátuas de homens e te prostituíste com elas.

[17]Tu pasiėmei ir gražiąsias mano aukso bei sidabro puošmenas, kurias buvau tau davęs, pasidarei vyriškų atvaizdų ir kekšavai su jais.

[18] Tomaste os teus vestidos bordados e as cobriste; o meu óleo e o meu perfume puseste diante delas.

[18]Tu pasiėmei savo išsiuvinėtų drabužių jiems apdengti ir dėjai priešais juos mano aliejų ir smilkalus.

[19] O meu pão, que te dei, a flor da farinha, o óleo e o mel, com que eu te sustentava, também puseste diante delas em aroma suave; e assim se fez, diz o SENHOR Deus.

[19]Ir maistą, kurio tau daviau, geriausius miltus, medų ir aliejų, kuriais tave maitinau, tu dėjai priešais juos kaip malonaus kvapo atnašas. Štai ką tu darei! – Tai Viešpaties DIEVO žodis! –

[20] Demais, tomaste a teus filhos e tuas filhas, que me geraste, os sacrificaste a elas, para serem consumidos. Acaso, é pequena a tua prostituição?

[20]Tu pasiėmei savo sūnus ir dukteris, kuriuos man pagimdei, ir paaukojai jiems suryti. Lyg tavo kekšystės paslaugų nebūtų buvę gana,

[21] Mataste a meus filhos e os entregaste a elas como oferta pelo fogo.

[22] Em todas as tuas abominações e nas tuas prostituições, não te lembraste dos dias da tua mocidade, quando estavas nua e descoberta, a revolver-te no teu sangue.

[23] Depois de toda a tua maldade (Ai, ai de ti! – diz o SENHOR Deus),

[24] edificaste prostíbulo de culto e fizeste elevados altares por todas as praças.

[25] A cada canto do caminho, edificaste o teu altar, e profanaste a tua formosura, e abriste as pernas a todo que passava, e multiplicaste as tuas prostituições.

[26] Também te prostituíste com os filhos do Egito, teus vizinhos de grandes membros, e multiplicaste a tua prostituição, para me provocares à ira.

[27] Por isso, estendi a mão contra ti e diminuí a tua porção; e te entreguei à vontade das que te aborrecem, as filhas dos filisteus, as quais se envergonhavam do teu caminho depravado.

[28] Também te prostituíste com os filhos da Assíria, porquanto eras insaciável; e, prostituindo-te com eles, nem ainda assim te fartaste;

[29] antes, multiplicaste as tuas prostituições na terra de Canaã até a Caldéia e ainda com isso não te fartaste.

[30] Quão fraco é o teu coração, diz o SENHOR Deus, fazendo tu todas estas coisas, só próprias de meretriz descarada.

[31] Edificando tu o teu prostíbulo de culto à entrada de cada rua e os teus elevados

[21]tu skerdei mano vaikus ir atidavei jiems kaip auką!

[22]Darydama visus savo bjauriuosius nusikaltimus ir kekšaudama neatminei savo jaunystės dienų, kai buvai visiškai nuoga, spurdanti savo kraujuose.

[23]Po visų savo nedorų darbų, – vargas, vargas tau! – tai Viešpaties DIEVOžodis, –

[24]tu stateisi pakylas ir įsitaisei aukštumų alkus kiekvienoje aikštėje.

[25]Ant kiekvienos kryžkelės stateisi savo aukštumų alkus ir kekšavimu niekinai savo grožį, išsižergdama kiekvienam praeiviui. Gausindama savo kekšystę

[26]tu kekšavai su egiptiečiais, savo gašliais kaimynais, ir gausinai savo kekšystę, kad mane įpykdytum.

[27]Todėl pakėliau ranką prieš tave ir sumažinau tau davinius, palikau tave priešų valiai – Filistijos dukterims, kurios gėdijosi tavo palaido kelio.

[28]Tu elgeisi kaip kekšė su asirais, nes buvai nepasotinama; elgeisi kaip kekšė su jais, bet likai nepasotinta.

[29]Gausinai savo kekšystę su Chaldėja, pirklių kraštu, bet ir tuo nepasisotinai.

[30]Kokia ligota tavo širdis! – tai Viešpaties DIEVO žodis. – Darei visus šiuos dalykus kaip įžūli kekšė,

[31]statydamasi pakylas ir įsirengdama aukštumų alkus kiekvienoje aikštėje!

altares em cada praça, não foste sequer como a meretriz, pois desprezaste a paga;

[32] foste como a mulher adúltera, que, em lugar de seu marido, recebe os estranhos.

[33] A todas as meretrizes se dá a paga, mas tu dás presentes a todos os teus amantes; e o fazes para que venham a ti de todas as partes adulterar contigo.

[34] Contigo, nas tuas prostituições, sucede o contrário do que se dá com outras mulheres, pois não te procuram para prostituição, porque, dando tu a paga e a ti não sendo dada, fazes o contrário.

[35] Portanto, ó meretriz, ouve a palavra do SENHOR.

[36] Assim diz o SENHOR Deus: Por se ter exagerado a tua lascívia e se ter descoberto a tua nudez nas tuas prostituições com os teus amantes; e por causa também das abominações de todos os teus ídolos e do sangue de teus filhos a estes sacrificados,

[37] eis que ajuntarei todos os teus amantes, com os quais te deleitaste, como também todos os que amaste, com todos os que aborreceste; ajuntá-los-ei de todas as partes contra ti e descobrirei as tuas vergonhas diante deles, para que todos as vejam.

[38] Julgar-te-ei como são julgadas as adúlteras e as sanguinárias; e te farei vítima de furor e de ciúme.

[39] Entregar-te-ei nas suas mãos, e derribarão o teu prostíbulo de culto e os teus elevados altares; despir-te-ão de teus

Tačiau nebuvai kaip kitos kekšės, nes niekinai užmokestį.

[32]O svetimaujanti žmona! Ištekėjusi už vyro, tu atsiduodi svetimiesiems!

[33]Visoms kekšėms duodama dovanų, bet tu pati davei dovanų visiems savo meilužiams, kad papirktum juos ateiti iš visur pas tave kekšauti.

[34]Tu kekšavai kitaip negu kekšauja kitos moterys; niekas nelakstė tau iš paskos, kad būtum kekše. Kadangi pati mokėjai kekšės užmokestį, užuot jį gavusi, kaip tu skyreisi nuo jų!'“

[35]O dabar, kekše, klausykis VIEŠPATIES žodžio!

[36]Taip kalba ViešpatsDIEVAS. „Dėl tavo aistros, kurią išliejai, ir tavo gėdos, kurią atidengei, kekšaudama su meilužiais, dėl visų tavo bjauriųjų stabų ir dėl tavo vaikų kraujo, kurį jiems aukojai, –

[37]dėl to, tikėk manimi, surinksiu visus tavo meilužius, kuriuos norėjai patenkinti, visus, kuriuos mylėjai, taip pat visus, kurių nekentei, surinksiu juos iš visur aplink prieš tave ir atidengsiu jiems tavo gėdą taip, kad jie pamatytų visą tavo kekšystę.

[38]Teisiu tave kaip teisiamos svetimavusios ir kraują praliejusios moterys, išliesiu ant tavęs kruviną įniršį ir pavydulиavimą.

[39]Atiduosiu tave jiems į rankas. Jie išardys tavo pakylą ir nugriaus tavo aukštumų alkus, nuvilks nuo tavęs drabužius, atims

vestidos, tomarão as tuas finas jóias e te deixarão nua e descoberta.

[40] Farão subir contra ti uma multidão, apedrejar-te-ão e te traspassarão com suas espadas.

[41] Queimarão as tuas casas e executarão juízos contra ti, à vista de muitas mulheres; farei cessar o teu meretrício, e já não darás paga.

[42] Desse modo, satisfarei em ti o meu furor, os meus ciúmes se apartarão de ti, aquietar-me-ei e jamais me indignarei.

[43] Visto que não te lembraste dos dias da tua mocidade e me provocaste à ira com tudo isto, eis que também eu farei recair sobre a tua cabeça o castigo do teu procedimento, diz o SENHOR Deus; e a todas as tuas abominações não acrescentarás esta depravação.

[44] Eis que todo o que usa de provérbios usará contra ti este, dizendo: Tal mãe, tal filha.

[45] Tu és filha de tua mãe, que teve nojo de seu marido e de seus filhos; e tu és irmã de tuas irmãs, que tiveram nojo de seus maridos e de seus filhos; vossa mãe foi hetéia, e vosso pai, amorreu.

[46] E tua irmã, a maior, é Samaria, que habita à tua esquerda com suas filhas; e a tua irmã, a menor, que habita à tua mão direita, é Sodoma e suas filhas.

[47] Todavia, não só andaste nos seus caminhos, nem só fizeste segundo as suas abominações; mas, como se isto fora mui

tavo gražiąsias puošmenas ir paliks tave visiškai nuogą.

[40]Paskui jie atves minią, kad muštų tave akmenimis ir kapotų kalavijais.

[41]Jie degins tavo namus ugnimi ir įvykdys tau teismą žiūrint daugeliui moterų. Taip padarysiu galą tavo kekšavimui, ir tu nebemokėsi daugiau kekšės užmokesčio.

[42]Taip išliesiu savo įniršį, ir nusigręš nuo tavęs mano pavyduliavimas; tada aš nurimsiu ir daugiau nebepyksiu.

[43]Kadangi tu neatminei savo jaunystės dienų ir įerzinai mane visais šitais dalykais, aš ir sukroviau tavo darbus tau ant galvos, – tai Viešpaties DIEVO žodis. – Argi tu nesielgei ištvirkusiai, darydama visus savo bjauriuosius nusikaltimus?

[44]Tikėk manimi, patarlių mėgėjai kandžiai sakys apie tave: ‘Kokia motina, tokia ir duktė’.

[45]Tu tikra savo motinos duktė, pametusi vyrą ir vaikus, tu – sesuo savo seserų, palikusių vyrus ir vaikus. Jūsų motina buvo hetitė, o tėvas amoritas!

[46]Tavo vyresnioji sesuo yra Samarija, gyvenusi su savo dukterimis į šiaurę nuo tavęs, o tavo jaunesnioji sesuo, gyvenusi į pietus nuo tavęs, yra Sodoma ir jos dukterys.

[47]Tu ne tik ėjai jų keliais ir elgeisi pagal jų bjauriuosius nusikaltimus, bet ir bemat

pouco, ainda te corrompeste mais do que elas, em todos os teus caminhos.

[48] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, não fez Sodoma, tua irmã, ela e suas filhas, como tu fizeste, e também tuas filhas.

[49] Eis que esta foi a iniqüidade de Sodoma, tua irmã: soberba, fartura de pão e próspera tranqüilidade teve ela e suas filhas; mas nunca amparou o pobre e o necessitado.

[50] Foram arrogantes e fizeram abominações diante de mim; pelo que, em vendo isto, as removi dali.

[51] Também Samaria não cometeu metade de teus pecados; pois tu multiplicaste as tuas abominações mais do que elas e assim justificaste a tuas irmãs com todas as abominações que fizeste.

[52] Tu, pois, levas a tua ignomínia, tu que advogaste a causa de tuas irmãs; pelos pecados que cometeste, mais abomináveis do que elas, mais justas são elas do que tu; envergonha-te logo também e leva a tua ignomínia, pois justificaste a tuas irmãs.

[53] Restaurarei a sorte delas, a de Sodoma e de suas filhas, a de Samaria e de suas filhas e a tua própria sorte entre elas,

[54] para que leves a tua ignomínia e sejas envergonhada por tudo o que fizeste, servindo-lhes de consolação.

[55] Quando tuas irmãs, Sodoma e suas filhas, tornarem ao seu primeiro estado, e Samaria e suas filhas tornarem ao seu,

tapai labiau ištvirkusi negu jos visuose savo keliuose.

[48]Kaip aš gyvas, – tai Viešpaties DIEVO žodis, – tavo sesuo Sodoma ir jos dukterys nedarė taip, kaip tu ir tavo dukterys.

[49]Išties tavo sesers Sodomos kaltė buvo įžūlus išdidumas! Ji ir jos dukterys buvo pertekusios duonos ir lengvai gyveno, bet neištiesė rankos vargšui ir beturčiui.

[50]Būdamos išdidžios, jos darė mano akyse bjaurius nusikaltimus, todėl ir pašalinau jas, kaip matei.

[51]Samarija nepadarė nė pusės tavo nuodėmių! Tu padarei bjaurių nusikaltimų daugiau negu jos; tavo seserys atrodo teisios šalia visų bjauriųjų tavo padarytų nusikaltimų.

[52]Tad kęsk savo gėdą, nes per ją pateisinai savo seseris; dėl tavo nuodėmių, kuriomis pranokai seseris, jos atrodo teisesnės už tave! Tad rausk ir kęsk savo gėdą, nes šalia tavęs tavo seserys atrodo teisios!

[53]Sugrąžinsiu jų tremtinius, Sodomos bei jos dukterų tremtinius, Samarijos bei jos dukterų tremtinius ir tavo tremtinius drauge su jų tremtiniais,

[54]kad kęstumei savo gėdą, raustumei dėl viso, ką esi padariusi, ir būtumei jiems paguoda.

[55]Kai tavo seserys – Sodoma bei jos dukterys – sugrįš į savo senąją gerovę ir Samarija bei jos dukterys sugrįš į savo

também tu e tuas filhas tornareis ao vosso primeiro estado.

56 Não usaste como provérbio o nome Sodoma, tua irmã, nos dias da tua soberba,

57 antes que se descobrisse a tua maldade? Agora, te tornaste, como ela, objeto de opróbrio das filhas da Síria e de todos os que estão ao redor dela, as filhas dos filisteus que te desprezam.

58 As tuas depravações e as tuas abominações tu levarás, diz o SENHOR.

59 Porque assim diz o SENHOR Deus: Eu te farei a ti como fizeste, pois desprezaste o juramento, invalidando a aliança.

60 Mas eu me lembrarei da aliança que fiz contigo nos dias da tua mocidade e estabelecerei contigo uma aliança eterna.

61 Então, te lembrarás dos teus caminhos e te envergonharás quando receberes as tuas irmãs, tanto as mais velhas como as mais novas, e tas darei por filhas, mas não pela tua aliança.

62 Estabelecerei a minha aliança contigo, e saberás que eu sou o SENHOR,

63 para que te lembres e te envergonhes, e nunca mais fale a tua boca soberbamente, por causa do teu opróbrio, quando eu te houver perdoado tudo quanto fizeste, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 17

A parábola das duas águias e da videira

senąją gerovę, tu bei tavo dukterys irgi sugrįšite į savo senąją gerovę.

56Argi tavo sesuo Sodoma nebuvo priežodis tavo lūpose tavo įžūlaus išdidumo dieną,

57kol dar nebuvo žinomas tavo nedorumas? Dabar esi pajuoka visoms Aramo bei jo kaimynų dukterims ir Filistijos dukterims, kurios žiūri su panieka į tave iš visų pusių.

58Tu turi kęsti bausmę už savo ištvirkavimą ir bjauriuosius nusikaltimus“, – tai VIEŠPATIES žodis.

59Tikrai taip kalba Viešpats DIEVAS: „Pasielgsiu su tavimi, kaip tu pasielgei paniekindama priesaiką ir sulaužydama Sandorą.

60Tačiau aš atminsiu sandorą su tavimi tavo jaunystės dienomis ir sudarysiu su tavimi amžiną Sandorą.

61Ir tu atminsi savo kelius ir būsi sugėdinta, kai priimsi savo seseris – ir vyresnes už tave, ir jaunesnes už tave, – nes duosiu jas tau kaip dukteris, nors ne dėl tavo Sandoros.

62Sudarysiu su tavimi Sandorą, ir žinosi, kad aš esu VIEŠPATS,

63kad atmintum ir susigėstum, o kai atleisiu visa, kad niekada daugiau nebeatvertumei lūpų savo gėdai“, – tai ViešpatiesDIEVO žodis.

Ezechielio 17

Du ereliai ir vynmedis

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[1]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2] Filho do homem, propõe um enigma e usa de uma parábola para com a casa de Israel;

[2]„Žmogau, užmink mįslę ir papasakok palyginimą Izraelio namams.

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Uma grande águia, de grandes asas, de comprida plumagem, farta de penas de várias cores, veio ao Líbano e levou a ponta de um cedro.

[3]Sakyk: 'Taip kalba Viešpats DIEVAS. Didelis erelis, plačiasparnis ir ilgaplunksnis, raibas, tankiaplunksnis, atskrido į Libaną. Jis griebė kedro viršūnę,

[4] Arrancou a ponta mais alta dos seus ramos e a levou para uma terra de negociantes; na cidade de mercadores, a deixou.

[4]nulaužė jos aukščiausią ūglį, nunešė į prekybos kraštą ir paliko pirklių mieste.

[5] Tomou muda da terra e a plantou num campo fértil; tomou-a e pôs junto às muitas águas, como salgueiro.

[5]Paskui jis paėmė to krašto sėklos ir pasėjo daigyne. Lyg augalą prie gausių vandenų, lyg uosį jį pasodino.

[6] Ela cresceu e se tornou videira mui larga, de pouca altura, virando para a águia os seus ramos, porque as suas raízes estavam debaixo dela; assim, se tornou em videira, e produzia ramos, e lançava renovos.

[6]Jis augo ir išaugo vynmedžiu, bet besidriekiančiu ir žemaūgiu; jo šakos krypo [erelio] link, o šaknys skverbėsi gilyn į žemę. Taip jis išaugo vynmedžiu, leido ūglius, skleidė pumpurus.

[7] Houve outra grande águia, de grandes asas e de muitas penas; e eis que a videira lançou para ela as suas raízes e estendeu para ela os seus ramos, desde a cova do seu plantio, para que a regasse.

[7]Bet buvo ir kitas didelis erelis, plačiasparnis ir tankiaplunksnis. Tikėki manimi! Tas vynmedis kreipė savo šaknis jo link ir skleidė šakas jo link, kad anas jį laistytų. Iš lysvės, kurioje kerojo,

[8] Em boa terra, à borda de muitas águas, estava ela plantada, para produzir ramos, e dar frutos, e ser excelente videira.

[8]jis buvo persodintas į gerą dirvą prie gausių vandenų, kad skleistų šakas, neštų vaisių ir užaugtų puikus vynmedis'.

[9] Dize: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, prosperará ela? Não lhe arrancará a águia as raízes e não cortará o seu fruto, para que se sequem todas as folhas de seus renovos? Não será necessário nem

[9]Sakyk: 'Taip kalba Viešpats DIEVAS. Ar jam seksis? Argi anas erelis neišraus jo šaknų, nenuskins jo vaisių, nenudžiovins jo drauge su visais lapais, kuriuos buvo išskleidęs? Juk nereikės stipraus peties nei

poderoso braço nem muita gente para a arrancar por suas raízes.

[10] Mas, ainda plantada, prosperará? Acaso, tocando-lhe o vento oriental, de todo não se secará? Desde a cova do seu plantio se secará.

[11] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[12] Dize agora à casa rebelde: Não sabeis o que significam estas coisas? Dize: Eis que veio o rei da Babilônia a Jerusalém, e tomou o seu rei e os seus príncipes, e os levou consigo para a Babilônia;

[13] tomou um da estirpe real e fez aliança com ele; também tomou dele juramento, levou os poderosos da terra,

[14] para que o reino ficasse humilhado e não se levantasse, mas, guardando a sua aliança, pudesse subsistir.

[15] Mas ele se rebelou contra o rei da Babilônia, enviando os seus mensageiros ao Egito, para que se lhe mandassem cavalos e muita gente. Prosperará, escapará aquele que faz tais coisas? Violará a aliança e escapará?

[16] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, no lugar em que habita o rei que o fez reinar, cujo juramento desprezou e cuja aliança violou, sim, junto dele, no meio da Babilônia será morto.

[17] Faraó, nem com grande exército, nem com numerosa companhia, o ajudará na guerra, levantando tranqueiras e

galingos kariuomenės, kad jį išrautų iš šaknų.

[10]Štai jis persodintas, bet ar vešės? Kai nusmelks jį rytų vėjas, argi nenudžius visai, argi nenudžius lysvėje, kurioje išaugo?'“

[11]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[12]„Sakyk maištingiesiems namams: ‘Argi nežinote, ką šie dalykai reiškia?’ Sakyk: ‘Štai atėjo į Jeruzalę Babilono karalius, paėmė jos karalių drauge su jo didžiūnais ir parsivedė į Babiloną.

[13]Jis paėmė vyrą iš karaliaus palikuonių ir įpareigojęs priesaika sudarė su juo sandorą. O krašto diduomenę jis buvo paėmęs,

[14]kad karalystė būtų nežymi ir kukli, kad laikytųsi jo sandoros ir tokia išliktų.

[15]Bet tas pakėlė prieš jį maištą, pasiųsdamas į Egiptą savo pasiuntinius, kad duotų jam arklių ir daug kariuomenės. Argi jam pasiseks? Nejaugi galima ištrūkti, darant tokius dalykus? Nejaugi galima sulaužyti sandorą ir ištrūkti?

[16]Kaip aš gyvas, – tai Viešpaties DIEVO žodis, – toje vietoje, kur gyvena jį karaliumi vainikavęs karalius, kurio priesaiką jis paniekino ir sandorą sulaužė, ten Babilone jis turės mirti.

[17]Kai daugelio žmonių pražūčiai bus pilami pylimai ir statomi apgulos bokštai, faraonas jam kare nepadės nei savo galinga jėga, nei pulkų daugybe.

edificando baluartes, para destruir muitas vidas.

[18] Pois desprezou o juramento, violando a aliança feita com aperto de mão, e praticou todas estas coisas; por isso, não escapará.

[18]Dėl to, kad paniekino priesaiką ir sulaužė sandorą, padarė visus šiuos dalykus, nors buvo davęs savo ranką, jis neištrūks!

[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Tão certo como eu vivo, o meu juramento que desprezou e a minha aliança que violou, isto farei recair sobre a sua cabeça.

[19]Todėl, – taip kalba Viešpats DIEVAS, – kaip aš gyvas, tikrai sukrausiu jam ant galvos priesaiką, kurią jis paniekino, ir sandorą, kurią jis sulaužė!

[20] Estenderei sobre ele a minha rede, e ficará preso no meu laço; levá-lo-ei à Babilônia e ali entrarei em juízo com ele por causa da rebeldia que praticou contra mim.

[20]Mesiu ant jo savo tinklą, ir jis bus pagautas mano spąstais; nuvesiu jį į Babiloną ir ten teisiu už išdavystę, kurią jis man padarė.

[21] Todos os seus fugitivos, com todas as suas tropas, cairão à espada, e os que restarem serão espalhados a todos os ventos; e sabereis que eu, o SENHOR, o disse.

[21]Visi jo geriausi kariai kris nuo kalavijo, o išlikę gyvi bus išblaškyti į visus vėjus. Jūs žinosite, kad aš, VIEŠPATS, pasakiau'".

[22] Assim diz o SENHOR Deus: Também eu tomarei a ponta de um cedro e a plantarei; do principal dos seus ramos cortarei o renovo mais tenro e o plantarei sobre um monte alto e sublime.

[22]Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Aš pats paimsiu ūglį nuo aukštojo kedro viršūnės, pats jį pasodinsiu. Nulaušiu trapiausiąjį iš jo aukščiausių ūglių. Aš pats persodinsiu jį ant aukšto ir didingo kalno.

[23] No monte alto de Israel, o plantarei, e produzirá ramos, dará frutos e se fará cedro excelente. Debaixo dele, habitarão animais de toda sorte, e à sombra dos seus ramos se aninharão aves de toda espécie.

[23]Aukštajame Izraelio kalne jį pasodinsiu, kad krautų pumpurus, neštų vaisius ir taptų didingu kedru. Po juo apsigyvens visokie paukščiai, jo šakų ūksmėje kraus lizdus visokie sparnuočiai.

[24] Saberão todas as árvores do campo que eu, o SENHOR, abati a árvore alta, elevei a baixa, sequei a árvore verde e fiz reverdecer a seca; eu, o SENHOR, o disse e o fiz.

[24]Visi krašto medžiai žinos, kad aš esu VIEŠPATS. Aš pažeminu aukštą medį ir paaukštinu žemą, nudžiovinu žaliuojantį ir pražydinu nudžiūvusį. Aš, VIEŠPATS, pasakiau, aš ir padarysiu!"

Ezequiel 18

A responsabilidade é pessoal

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Que tendes vós, vós que, acerca da terra de Israel, proferis este provérbio, dizendo: Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos é que se embotaram?

[3] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, jamais direis este provérbio em Israel.

[4] Eis que todas as almas são minhas; como a alma do pai, também a alma do filho é minha; a alma que pecar, essa morrerá.

[5] Sendo, pois, o homem justo e fazendo juízo e justiça,

[6] não comendo carne sacrificada nos altos, nem levantando os olhos para os ídolos da casa de Israel, nem contaminando a mulher do seu próximo, nem se chegando à mulher na sua menstruação;

[7] não oprimindo a ninguém, tornando ao devedor a coisa penhorada, não roubando, dando o seu pão ao faminto e cobrindo ao nu com vestes;

[8] não dando o seu dinheiro à usura, não recebendo juros, desviando a sua mão da injustiça e fazendo verdadeiro juízo entre homem e homem;

[9] andando nos meus estatutos, guardando os meus juízos e procedendo retamente, o tal justo, certamente, viverá, diz o SENHOR Deus.

Ezechielio 18

Asmeniška atsakomybė

[1]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2]„Ką jūs manote, kartodami šią patarlę apie Izraelio žemę: ‘Tėvai valgė rūgščių vynuogių, o vaikams atšipo dantys’?

[3]Kaip aš gyvas, – tai Viešpaties DIEVO žodis, – ši patarlė nebebus daugiau kartojama Izraelyje.

[4]Tikėki manimi! Visi žmonės yra mano; ir tėvo gyvybė, ir sūnaus gyvybė man priklauso. Mirs tik tas, kuris nusideda.

[5]Jei žmogus teisus ir elgiasi teisingai ir teisiai,

[6]jei jis alkuose nevalgo, akių į Izraelio namų stabus nepakelia, neišniekina savo artimo žmonos, nesiartina prie moters per jos mėnesines,

[7]jei jis nė vieno neskriaudžia, skolininkui grąžina jo užstatą, nieko prievarta neatima, duona su alkanu dalijasi, nuogą drabužiu pridengia,

[8]jei jis neskolina už palūkanas ir nelupikauja, nuo neteisybės savo ranką sulaiko, teisingą nuosprendį priima žmonėms susiginčijus,

[9]jei jis gyvena pagal mano įstatus ir, ištikimai elgdamasis, laikosi mano nuosprendžių, tai jis teisus. Jis tikrai bus gyvas, – tai Viešpaties DIEVO žodis.

[10] Se ele gerar um filho ladrão, derramador de sangue, que fizer a seu irmão qualquer destas coisas

[11] e não cumprir todos aqueles deveres, mas, antes, comer carne sacrificada nos altos, contaminar a mulher de seu próximo,

[12] oprimir ao pobre e necessitado, praticar roubos, não tornar o penhor, levantar os olhos para os ídolos, cometer abominação,

[13] emprestar com usura e receber juros, porventura, viverá? Não viverá. Todas estas abominações ele fez e será morto; o seu sangue será sobre ele.

[14] Eis que, se ele gerar um filho que veja todos os pecados que seu pai fez, e, vendo-os, não cometer coisas semelhantes,

[15] não comer carne sacrificada nos altos, não levantar os olhos para os ídolos da casa de Israel e não contaminar a mulher de seu próximo;

[16] não oprimir a ninguém, não retiver o penhor, não roubar, der o seu pão ao faminto, cobrir ao nu com vestes;

[17] desviar do pobre a mão, não receber usura e juros, fizer os meus juízos e andar nos meus estatutos, o tal não morrerá pela iniqüidade de seu pai; certamente, viverá.

[10]Jei jis pagimdytų sūnų mušeiką ir galvažudį,

[11]darantį bet ką iš tų dalykų, nors jo tėvas nedaro nė vieno iš jų, valgantį alkuose, išniekinantį savo artimo žmoną,

[12]skriaudžiantį vargšus ir beturčius, atimantį daiktus prievarta, negrąžinantį užstato skolininkui, akis keliantį į stabus, darantį bjaurų nusikaltimą,

[13]skolinantį už palūkanas ir lupikaujantį, tai nejaugi jis liks gyvas? Jis neliks gyvas! Jis padarė visus tuos bjaurius nusikaltimus ir tikrai mirs, o jo kraujas kris ant jo paties.

[14]Žiūrėk! Jei tas žmogus pagimdytų sūnų, kuris pamatęs visas savo tėvo padarytas nuodėmes apsigalvoja ir nesielgia panašiai,

[15]nevalgo alkuose ir nekelia akių į Izraelio namų stabus, neišniekina savo artimo žmonos,

[16]nė vieno neskriaudžia, nereikalauja užstato, nepasiima nieko prievarta, dalijasi duona su alkanu, pridengia drabužiu nuogą,

[17]sulaiko savo ranką nuo skriaudos vargšui, neima palūkanų ir nelupikauja, laikosi mano nuostatų ir gyvena pagal mano įstatus, tai jis nemirs dėl savo tėvo kaltės. Jis tikrai bus gyvas.

[18] Quanto a seu pai, porque praticou extorsão, roubou os bens do próximo e fez o que não era bom no meio de seu povo, eis que ele morrerá por causa de sua iniqüidade.

[19] Mas dizeis: Por que não leva o filho a iniqüidade do pai? Porque o filho fez o que era reto e justo, e guardou todos os meus estatutos, e os praticou, por isso, certamente, viverá.

[20] A alma que pecar, essa morrerá; o filho não levará a iniqüidade do pai, nem o pai, a iniqüidade do filho; a justiça do justo ficará sobre ele, e a perversidade do perverso cairá sobre este.

[21] Mas, se o perverso se converter de todos os pecados que cometeu, e guardar todos os meus estatutos, e fizer o que é reto e justo, certamente, viverá; não será morto.

[22] De todas as transgressões que cometeu não haverá lembrança contra ele; pela justiça que praticou, viverá.

[23] Acaso, tenho eu prazer na morte do perverso? – diz o SENHOR Deus; não desejo eu, antes, que ele se converta dos seus caminhos e viva?

[24] Mas, desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniqüidade, fazendo segundo todas as abominações que faz o perverso, acaso, viverá? De todos os atos de justiça que tiver praticado não se fará memória; na sua transgressão com que transgrediu e no seu pecado que cometeu, neles morrerá.

[18]Kadangi jo tėvas prievartavo, skriaudė savo brolį ir darė pikta savo tautiečiams, tikėk manimi, jis mirs dėl savo kaltės.

[19]Jūs klausiate: ‘Kodėl sūnus neturėtų kentėti dėl tėvo kaltės?’ Todėl, kad sūnus darė, kas teisinga ir teisu, laikėsi visų mano įstatų, jis tikrai bus gyvas!

[20]Žmogus, kuris nusideda, turi mirti. Vaikas nekentės už tėvo kaltę nei tėvas nekentės už vaiko kaltę. Teisiojo teisumas bus jam įskaitytas, ir nedorėlio nedorumas bus jam įskaitytas.

[21]Bet jei nedorėlis atgailauja dėl visų savo nuodėmių, kurias buvo padaręs, laikosi mano įstatų ir daro, kas teisinga ir teisu, jis tikrai bus gyvas ir nemirs.

[22]Nė vienas jo nusikaltimų, kuriuos jis buvo padaręs, nebus atmenamas; jis bus gyvas dėl savo teisumo darbų.

[23]Argi aš trokštu, kad nedorėlis mirtų, – tai Viešpaties DIEVO žodis, – o ne grįžtų iš savo kelio ir gyventų?

[24]Bet kai teisusis nusigręžia nuo teisumo ir daro pikta, sekdamas nedorėlio daromomis bjaurastimis, nejaugi jis bus gyvas? Nė vienas jo teisumo darbų, kuriuos jis buvo padaręs, nebus atmenamas dėl jo neištikimybės, kuria jis nusikalto, ir dėl nuodėmės, kuria nusidėjo; dėl jų jis mirs.

[25] No entanto, dizeis: O caminho do SENHOR não é direito. Ouvi, agora, ó casa de Israel: Não é o meu caminho direito? Não são os vossos caminhos tortuosos?
[26] Desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniqüidade, morrerá por causa dela; na iniqüidade que cometeu, morrerá.
[27] Mas, convertendo-se o perverso da perversidade que cometeu e praticando o que é reto e justo, conservará ele a sua alma em vida.
[28] Pois se considera e se converte de todas as transgressões que cometeu, certamente, viverá; não será morto.
[29] No entanto, diz a casa de Israel: O caminho do SENHOR não é direito. Não são os meus caminhos direitos, ó casa de Israel? E não são os vossos caminhos tortuosos?
[30] Portanto, eu vos julgarei, a cada um segundo os seus caminhos, ó casa de Israel, diz o SENHOR Deus. Convertei-vos e desviai-vos de todas as vossas transgressões; e a iniqüidade não vos servirá de tropeço.
[31] Lançai de vós todas as vossas transgressões com que transgredistes e criai em vós coração novo e espírito novo; pois, por que morreríeis, ó casa de Israel?
[32] Porque não tenho prazer na morte de ninguém, diz o SENHOR Deus. Portanto, convertei-vos e vivei.

Ezequiel 19

A parábola do leão enjaulado

[25]Jūs sakote: ‘Viešpaties kelias neteisus!’ Gerai įsiklausykite, Izraelio namai: ‘Nejau mano kelias neteisus? Argi ne jūsų keliai neteisūs?’
[26]Kai teisus žmogus nusigręžia nuo teisumo ir elgiasi neteisingai, jis dėl to mirs. Jis mirs dėl savo neteisingumo.
[27]O kai nedorėlis nusigręžia nuo savo nedorumo ir daro, kas teisinga ir teisu, jis išgelbės savo gyvybę.
[28]Dėl to, kad susiprato ir nusigręžė nuo visų nusikaltimų, kuriuos buvo padaręs, jis tikrai bus gyvas ir nemirs.
[29]Tačiau Izraelio namai sako: ‘Viešpaties kelias neteisus!’ Argi nėra mano keliai teisūs, Izraelio namai? Argi ne jūsų keliai neteisūs?
[30]Todėl aš teisiu jus kiekvieną pagal jo kelią, Izraelio namai, – tai Viešpaties DIEVO žodis. – Grįžkite ir gręžkitės nuo savo nusikaltimų; tenebūna jums daugiau progų parpulti.
[31]Meskite šalin visus nusikaltimus, kuriais nusikaltote, kurkite sau naują širdį ir naują dvasią. Kodėl gi norite mirti, Izraelio namai?
[32]Aš netrokštu nė vieno mirties, – tai ViešpatiesDIEVO žodis. – Grįžkite ir būkite gyvi!“

Ezechielio 19

Izraelio vadų apraudojimas

[1] E tu levanta uma lamentação sobre os príncipes de Israel

[1]O tu raudok dėl Izraelio vadų

[2] e dize: Quem é tua mãe? Uma leoa entre leões, a qual, deitada entre os leõezinhos, criou os seus filhotes.

[2]ir sakyk: „Kas per liūtė buvo tavo motina tarp liūtų! Tarp jaunų liūtų ji ilsėjosi, augindama savo liūtukus.

[3] Criou um dos seus filhotinhos, o qual veio a ser leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.

[3]Ji išaugino vieną iš savo liūtukų, ir jis tapo jaunu liūtu. Jis išmoko pasigauti grobį ir rijo žmones.

[4] As nações ouviram falar dele, e foi ele apanhado na cova que elas fizeram e levado com ganchos para a terra do Egito.

[4]Apie jį išgirdo tautos, ir jis buvo pagautas jų duobėje. Jos nutempė jį sukaustytą grandinėmis į Egipto kraštą.

[5] Vendo a leoa frustrada e perdida a sua esperança, tomou outro dos seus filhotes e o fez leãozinho.

[5]Pajutusi, kad ji bejėgė ir nebėra vilties išgelbėti, liūtė paėmė kitą savo liūtuką ir padarė jį jaunu liūtu.

[6] Este, andando entre os leões, veio a ser um leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.

[6]Jis sėlino vogčiomis tarp liūtų ir tapo jaunu liūtu. Jis išmoko pasigauti grobį ir rijo žmones.

[7] Aprendeu a fazer viúvas e a tornar desertas as cidades deles; ficaram estupefatos a terra e seus habitantes, ao ouvirem o seu rugido.

[7]Jis griovė jų tvirtoves, niokojo jų miestus. Kraštą ir visus, kurie jame gyveno, apėmė siaubas nuo jo baisaus riaumojimo.

[8] Então, se ajuntaram contra ele as gentes das províncias em roda, estenderam sobre ele a rede, e foi apanhado na cova que elas fizeram.

[8]Susibūrė prieš jį tautos iš visų šalių aplinkui, užmetė ant jo tinklą, – ir jis buvo pagautas jų duobėje.

[9] Com gancho, meteram-no em jaula, e o levaram ao rei da Babilônia, e fizeram-no entrar nos lugares fortes, para que se não ouvisse mais a sua voz nos montes de Israel.

[9]Jos uždarė jį, sukaustytą grandinėmis, į narvą, nugabeno pas Babilono karalių ir įkalino tvirtovėje, kad jo balsai nebeaidėtų Izraelio kalnuose.

A parábola da videira arruinada

[10] Tua mãe, de sua natureza, era qual videira plantada junto às águas; plantada à borda, ela frutificou e se encheu de ramos, por causa das muitas águas.

[10]Tavo motina buvo kaip vynmedis vynuogyne, pasodintas prie vandens, vaisingas ir šakotas nuo vandenų gausos.

[11] Tinha galhos fortes para cetros de dominadores; elevou-se a sua estatura entre os espessos ramos, e foi vista na sua altura com a multidão deles.

[12] Mas foi arrancada com furor e lançada por terra, e o vento oriental secou-lhe o fruto; quebraram-se e secaram os seus fortes galhos, e o fogo os consumiu.

[13] Agora, está plantada no deserto, numa terra seca e sedenta.

[14] Dos galhos dos seus ramos saiu fogo que consumiu o seu fruto, de maneira que já não há nela galho forte que sirva de cetro para dominar. Esta é uma lamentação e ficará servindo de lamentação.

Ezequiel 20

As abominações da casa de Israel depois do êxodo

[1] No quinto mês do sétimo ano, aos dez dias do mês, vieram alguns dos anciãos de Israel para consultar ao SENHOR; e assentaram-se diante de mim.

[2] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[3] Filho do homem, fala aos anciãos de Israel e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, viestes consultar-me? Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, vós não me consultareis.

[4] Julgá-los-ias tu, ó filho do homem, julgá-los-ias? Faze-lhes saber as abominações de seus pais

[5] e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que escolhi a Israel, levantando a mão, jurei à descendência da casa de

[11]Jo tvirtasis kamienas tapo valdovo skeptru; jis iškilo aukštai tarp storų šakų, iš toli matomas dėl savo šakoto aukštumo.

[12]Bet jis buvo išrautas su įniršiu ir numestas ant žemės: rytys jį nudžiovino, jo vaisius buvo nuskintas, o tvirtasis kamienas išdžiūvo, ir ugnis jį surijo.

[13]Dabar jis persodintas į dykumą, sausą ir išdegintą kraštą.

[14]Ugnis išėjo iš jo kamieno, surijo jo šakas ir vaisių. Jis nebeturi jokio kamieno, jokio valdovo skeptro“. Tai rauda ir turi likti rauda.

Ezechielio 20

Maištingasis Izraelis

[1]Septintų metų penkto mėnesio dešimtą dieną keletas Izraelio seniūnų atėjo pasiklausti VIEŠPATIES. Jie susėdo priešais mane.

[2]Mane pasiekėVIEŠPATIES žodis:

[3]„Žmogau, kalbėk Izraelio seniūnams ir pasakyk: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS. Ar jūs ateinate manęs pasiklausti? Kaip aš gyvas, neatsakysiu jums, – tai Viešpaties DIEVO žodis’.

[4]Ar patrauksi juos į teismą, žmogau, ar patrauksi juos į teismą? Parodyk jiems jų protėvių bjauriuosius darbus!

[5]Pasakyk jiems: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS. Tą dieną, kai išsirinkau Izraelį, iškilmingai prisiekiau Jokūbo namų

Jacó e me dei a conhecer a eles na terra do Egito; levantei-lhes a mão e jurei: Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[6] Naquele dia, levantei-lhes a mão e jurei tirá-los da terra do Egito para uma terra que lhes tinha previsto, a qual mana leite e mel, coroa de todas as terras.

[7] Então, lhes disse: Cada um lance de si as abominações de que se agradam os seus olhos, e não vos contamineis com os ídolos do Egito; eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[8] Mas rebelaram-se contra mim e não me quiseram ouvir; ninguém lançava de si as abominações de que se agradavam os seus olhos, nem abandonava os ídolos do Egito. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir a minha ira contra eles, no meio da terra do Egito.

[9] O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações no meio das quais eles estavam, diante das quais eu me dei a conhecer a eles, para os tirar da terra do Egito.

[10] Tirei-os da terra do Egito e os levei para o deserto.

[11] Dei-lhes os meus estatutos e lhes fiz conhecer os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles.

[12] Também lhes dei os meus sábados, para servirem de sinal entre mim e eles, para que soubessem que eu sou o SENHOR que os santifica.

[13] Mas a casa de Israel se rebelou contra mim no deserto, não andando nos meus

palikuonims; apsireikšdamas jiems Egipto žemėje prisiekiau jiems sakydamas: ‹Aš esuVIEŠPATS, jūsų Dievas›.

[6]Tą dieną jiems iškilmingai prisiekiau, kad išvesiu juos iš Egipto žemės į kraštą, kurį buvau jiems parengęs, kraštą, tekantį pienu ir medumi, puikiausią iš visų kraštų.

[7]Taip pat sakiau jiems: ‹Meskite šalin bjauriuosius daiktus, kuriais gėrisi jūsų akys, ir nesusiterškite Egipto stabais, – aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas!›

[8]Bet jie maištavo prieš mane ir nenorėjo manęs klausyti; nė vienas nemetė šalin bjauriųjų daiktų, kuriais gėrėjosi jų akys, ir neatsisakė Egipto stabų. Tuomet ketinau išlieti savo įniršį ant jų, išgiežti savo pyktį ant jų pačiame Egipte.

[9]Tačiau pasielgiau kitaip dėl savo vardo, kad jis nebūtų išniekintas akyse tautų, tarp kurių jie gyveno, nes tarp jų jiems apsireiškiau, kad išvesiu juos iš Egipto žemės.

[10]Taigi išvedžiau juos iš Egipto žemės ir nuvedžiau į dykumą.

[11]Daviau jiems savo įstatus ir paskelbiau savo įsakus, kurių žmogus turi laikytis, kad per juos gyventų.

[12]Be to, daviau jiems savo šabus kaip ženklą man ir jiems, kad žinotų, jog aš, VIEŠPATS, juos pašventinu.

[13]Bet Izraelio namai maištavo prieš mane dykumoje; jie nesilaikė mano įstatų,

estatutos e rejeitando os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles; e profanaram grandemente os meus sábados. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor no deserto, para os consumir.

atmetė mano įsakus, kurių žmogus turi laikytis, kad per juos gyventų, ir labai išniekino mano šabus. Tuomet ketinau išlieti savo įniršį ant jų dykumoje, kad padaryčiau jiems galą.

14 O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações perante as quais os fiz sair.

14Tačiau pasielgiau kitaip dėl savo vardo, kad jis nebūtų išniekintas akyse tautų, kurioms stebint buvau juos išvedęs.

15 Demais, levantei-lhes no deserto a mão e jurei não deixá-los entrar na terra que lhes tinha dado, a qual mana leite e mel, coroa de todas as terras.

15Maža to, iškilmingai prisiekiau jiems dykumoje, kad neįvesiu jų į kraštą, kurį buvau jiems davęs, kraštą, tekantį pienu ir medumi, puikiausią iš visų kraštų,

16 Porque rejeitaram os meus juízos, e não andaram nos meus estatutos, e profanaram os meus sábados, pois o seu coração andava após os seus ídolos.

16nes jie atmetė mano įsakus, nesilaikė mano įstatų ir išniekino mano šabus, nes jų širdys sekė paskui stabus.

17 Não obstante, os meus olhos lhes perdoaram, e eu não os destruí, nem os consumi de todo no deserto.

17Tačiau mano akis buvo jiems gailestinga, nesunaikinau jų ir galo jiems dykumoje nepadariau.

18 Mas disse eu a seus filhos no deserto: Não andeis nos estatutos de vossos pais, nem guardeis os seus juízos, nem vos contamineis com os seus ídolos.

18O jų vaikams dykumoje sakiau: ‹Nesekite savo tėvų įstatais, nesilaikykite jų įsakų ir nesusiterškite jų stabais.

19 Eu sou o SENHOR, vosso Deus; andai nos meus estatutos, e guardai os meus juízos, e praticai-os;

19Aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas; sekite mano įstatais, uoliai laikykitės mano įsakų

20 santificai os meus sábados, pois servirão de sinal entre mim e vós, para que saibais que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

20ir švęskite mano šabus, idant jie būtų ženklas man ir jums, kad žinotumėte, jog aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas›.

21 Mas também os filhos se rebelaram contra mim e não andaram nos meus estatutos, nem guardaram os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá

21Bet vaikai maištavo prieš mane; jie nesekė mano įstatais, nesilaikė rūpestingai mano įsakų, kurių žmogus turi laikytis, kad per juos gyventų, ir labai išniekino

por eles; antes, profanaram os meus sábados. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir contra eles a minha ira no deserto.

mano šabus. Tuomet ketinau išlieti savo įniršį ant jų, išgiežti savo pyktį ant jų dykumoje.

22 Mas detive a mão e o fiz por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações perante as quais os fiz sair.

22Tačiau sulaikiau savo ranką ir pasielgiau kitaip dėl savo vardo, kad jis nebūtų išniekintas akyse tautų, kurioms stebint buvau juos išvedęs.

23 Também levantei-lhes no deserto a mão e jurei espalhá-los entre as nações e derramá-los pelas terras;

23Maža to, iškilmingai prisiekiau jiems dykumoje, kad išblaškysiu juos tarp tautų ir išmėtysiu po kraštus,

24 porque não executaram os meus juízos, rejeitaram os meus estatutos, profanaram os meus sábados, e os seus olhos se iam após os ídolos de seus pais;

24nes jie nevykdė mano įsakų, atmetė mano įstatus, išniekino mano šabus, ir jų akys ilgėjosi savo protėvių stabų.

25 pelo que também lhes dei estatutos que não eram bons e juízos pelos quais não haviam de viver;

25Be to, daviau jiems įstatus, kurie nebuvo geri, ir įsakus, kuriais jie negalėjo būti gyvi.

26 e permiti que eles se contaminassem com seus dons sacrificiais, como quando queimavam tudo o que abre a madre, para horrorizá-los, a fim de que soubessem que eu sou o SENHOR.

26Suteršiau juos jų pačių dovanomis – visų jų pirmagimių aukojimu, idant taip juos sukrėsčiau, kad žinotų, jog aš esu VIEŠPATS’.

27 Portanto, fala à casa de Israel, ó filho do homem, e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Ainda nisto me blasfemaram vossos pais e transgrediram contra mim.

27Todėl, žmogau, kalbėk Izraelio namams ir sakyk: ‘Taip kalba ViešpatsDIEVAS. Jūsų tėvai pasityčiojo iš manęs dar ir tuo, kad elgėsi neištikimai.

28 Porque, havendo-os eu introduzido na terra sobre a qual eu, levantando a mão, jurara dar-lha, onde quer que viam um outeiro alto e uma árvore frondosa, aí ofereciam os seus sacrifícios, apresentavam suas ofertas provocantes, punham os seus suaves aromas e derramavam as suas libações.

28Atvedžiau juos į kraštą, kurį jiems duoti buvau iškilmingai prisiekęs, o jie, kur tik matė aukštą kalvą ar lapuotą medį, ten skerdė savo aukas, ten aukojo savo atnašas, kurios kėlė man pyktį; iš ten siuntė savo malonaus kvapo atnašas, ten liejo savo liejamąsias aukas.

[29] Eu lhes disse: Que alto é este, aonde vós ides? O seu nome tem sido Lugar Alto, até ao dia de hoje.

[30] Portanto, dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Vós vos contaminais a vós mesmos, à maneira de vossos pais, e vos prostituís com as suas abominações?

[31] Ao oferecerdes os vossos dons sacrificiais, como quando queimais os vossos filhos, vós vos contaminais com todos os vossos ídolos, até ao dia de hoje. Porventura, me consultaríeis, ó casa de Israel? Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, vós não me consultareis.

[32] O que vos ocorre à mente de maneira nenhuma sucederá; isto que dizeis: Seremos como as nações, como as outras gerações da terra, servindo às árvores e às pedras.

[33] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, com mão poderosa, com braço estendido e derramado furor, hei de reinar sobre vós;

[34] tirar-vos-ei dentre os povos e vos congregarei das terras nas quais andais espalhados, com mão forte, com braço estendido e derramado furor.

[35] Levar-vos-ei ao deserto dos povos e ali entrarei em juízo convosco, face a face.

[36] Como entrei em juízo com vossos pais, no deserto da terra do Egito, assim entrarei em juízo convosco, diz o SENHOR Deus.

[37] Far-vos-ei passar debaixo do meu cajado e vos sujeitarei à disciplina da aliança;

[29]Aš klausiau jų: ‹Kas tas aukštumų alkas, į kurį skubate?› Taip iki šiol jis ir tebėra pramintas Bama – aukštumų alkas’.

[30]Todėl sakyk Izraelio namams: ‘Taip kalba ViešpatsDIEVAS. Argi jūs ištvirkausite eidami tėvų keliu ir lakstysite paskui jų stabus?

[31]Atnašaudami savo dovanas ir atiduodami savo vaikus ugniai, jūs ištvirkaujate su savo stabais iki šiandien. Nejau turėčiau duoti atsakymą jums, Izraelio namai?’ Kaip aš gyvas, – tai Viešpaties DIEVO žodis, – atsakymo jums neduosiu.

[32]Niekada neįvyks tai, kas ateina jums galvon, kai sakote: ‘Būsime kaip tautos, kaip kitų kraštų gentys, garbindami medį ir akmenį’.

Dievas atkurs Izraelį

[33]Kaip aš gyvas, – tai Viešpaties DIEVO žodis, – galinga ranka, ištiesta dešine ir išliedamas įniršį valdysiu jus kaip karalius!

[34]Galinga ranka, ištiesta dešine ir išliedamas įniršį išvesiu jus iš tautų ir surinksiu iš kraštų, po kuriuos buvote išblaškyti.

[35]Nuvesiu į tautų dykumą ir ten teisiu jus akis į akį.

[36]Kaip teisiau jūsų protėvius Egipto žemės dykumoje, taip teisiu ir jus, – tai Viešpaties DIEVO žodis. –

[37]Pravesiu jus po savo lazda ir įvesdinsiu į Sandoros ryšius.

[38] separarei dentre vós os rebeldes e os que transgrediram contra mim; da terra das suas moradas eu os farei sair, mas não entrarão na terra de Israel; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[38]Atskirsiu nuo jūsų tuos, kurie maištauja ir nusikalsta man; išvesiu juos iš krašto, kuriame jie gyvena kaip svetimšaliai, bet į Izraelio žemę jie neįžengs. Tada jūs žinosite, kad aš esu VIEŠPATS“.

[39] Quanto a vós outros, vós, ó casa de Israel, assim diz o SENHOR Deus: Ide; cada um sirva aos seus ídolos, agora e mais tarde, pois que a mim não me quereis ouvir; mas não profaneis mais o meu santo nome com as vossas dádivas e com os vossos ídolos.

[39]O jums, Izraelio namai, taip kalba Viešpats DIEVAS: „Eikite tarnauti savo stabams, kiekvienas iš jūsų, dabar ir ateityje, jei manęs neklausote! Bet mano šventojo vardo jūs daugiau nebeteršite savo atnašomis ir stabais!

[40] Porque no meu santo monte, no monte alto de Israel, diz o SENHOR Deus, ali toda a casa de Israel me servirá, toda, naquela terra; ali me agradarei deles, ali requererei as vossas ofertas e as primícias das vossas dádivas, com todas as vossas coisas santas.

[40]Ant savo šventojo kalno, ant aukštojo Izraelio kalno, – tai ViešpatiesDIEVO žodis, – būtent ten visi Izraelio namai, jie visi man tarnaus krašte; ten aš priimsiu jus, tenai lauksiu iš jūsų atnašų ir rinktinių dovanų su viskuo, ką man skirsite.

[41] Agradar-me-ei de vós como de aroma suave, quando eu vos tirar dentre os povos e vos congregar das terras em que andais espalhados; e serei santificado em vós perante as nações.

[41]Kaip malonaus kvapo atnašas jus priimsiu, kai išlaisvinsiu jus iš tautų ir surinksiu iš kraštų, po kuriuos buvote išblaškyti, ir parodysiu savo šventumą per jus tautoms.

[42] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu vos der entrada na terra de Israel, na terra que, levantando a mão, jurei dar a vossos pais.

[42]Jūs žinosite, kad aš esuVIEŠPATS, kai parvesiu jus į Izraelio žemę, į kraštą, kurį iškilmingai prisiekiau duoti jūsų protėviams.

[43] Ali, vos lembrareis dos vossos caminhos e de todos os vossos feitos com que vos contaminastes e tereis nojo de vós mesmos, por todas as vossas iniqüidades que tendes cometido.

[43]Tenai jūs atminsite savo kelius ir visus savo darbus, kuriais patys susiteršėte, ir bjaurėsitės savimi dėl visų nedorų darbų, kuriuos esate padarę.

[44] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu proceder para convosco por amor do meu nome, não segundo os vossos maus

[44]Ir žinosite, kad aš esu VIEŠPATS, kai elgsiuosi su jumis dėl savo vardo, o ne pagal jūsų nedorus kelius ar bjaurius

caminhos, nem segundo os vossos feitos corruptos, ó casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

A profecia contra o Sul

45 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

46 Filho do homem, volve o rosto para o Sul e derrama as tuas palavras contra ele; profetiza contra o bosque do campo do Sul

47 e dize ao bosque do Sul: Ouve a palavra do SENHOR: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que acenderei em ti um fogo que consumirá em ti toda árvore verde e toda árvore seca; não se apagará a chama flamejante; antes, com ela se queimarão todos os rostos, desde o Sul até ao Norte.

48 E todos os homens verão que eu, o SENHOR, o acendi; não se apagará.

49 Então, disse eu: ah! SENHOR Deus! Eles dizem de mim: Não é ele proferidor de parábolas?

Ezequiel 21

A espada do Senhor

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, volve o rosto contra Jerusalém, derrama as tuas palavras contra os santuários e profetiza contra a terra de Israel.

3 Dize à terra de Israel: Assim diz o SENHOR: Eis que sou contra ti, e tirarei a minha espada da bainha, e eliminarei do meio de ti tanto o justo como o perverso.

darbus, Izraelio namai“, – tai Viešpaties DIEVO žodis.

Ezechielio 21

Ugnis Negebe

1Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

2„Žmogau, pasisuk veidu į pietus, skelbk pietų šaliai ir pranašauk miškų kraštui Negebe.

3Sakyk Negebo miškui: ‘Išgirsk VIEŠPATIES žodį! Taip kalba Viešpats DIEVAS. Tikėki manimi, užkursiu tavyje ugnį, kuri sudegins visus tavo medžius – žaliuojančius ir nudžiūvusius. Juos deginanti liepsna nebus užgesinta, visų veidai bus nusvilinti nuo pietų ligi šiaurės.

4Visi marieji pamatys, kad aš,VIEŠPATS, ją užkūriau, ir ji nebus užgesinta’“.

5Tuomet ištariau: „Ak, Viešpatie DIEVE! Jie sako apie mane: ‘Argi jis nėra tas, kuris kalba tik mįslėmis?’“

Kalavijas prieš Jeruzalę

6Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

7„Žmogau, pasisuk veidu į Jeruzalę, skelbk šventosioms vietoms ir pranašauk Izraelio žemei.

8Sakyk Izraelio žemei: ‘Taip kalba VIEŠPATS! Tikėk manimi, ateinu prieš tave! Ištrauksiu kalaviją iš makščių ir sunaikinsiu tavyje teisiuosius drauge su nedorėliais.

[4] Porque hei de eliminar do meio de ti o justo e o perverso, a minha espada sairá da bainha contra todo vivente, desde o Sul até ao Norte.

[5] Saberão todos os homens que eu, o SENHOR, tirei da bainha a minha espada; jamais voltará a ela.

[6] Tu, porém, ó filho do homem, suspira; à vista deles, suspira de coração quebrantado e com amargura.

[7] Quando te perguntarem: Por que suspiras tu? Então, dirás: Por causa das novas. Quando elas vêm, todo coração desmaia, todas as mãos se afrouxam, todo espírito se angustia, e todos os joelhos se desfazem em água; eis que elas vêm e se cumprirão, diz o SENHOR Deus.

[8] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] Filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR: A espada, a espada está afiada e polida;

[10] afiada para matança, polida para reluzir como relâmpago. Israel diz: Alegremo-nos! O cetro do meu filho despreza qualquer outra madeira.

[11] Mas Deus responde: Deu-se a espada a polir, para ser manejada; ela está afiada e polida, para ser posta na mão do matador.

[12] Grita e geme, ó filho do homem, porque ela será contra o meu povo, contra todos os príncipes de Israel. Estes, juntamente com o meu povo, estão entregues à espada; dá, pois, pancadas na tua coxa.

[9]Kadangi sunaikinsiu tavyje teisiuosius drauge su nedorėliais, mano kalavijas bus ištrauktas iš makščių prieš visus mariuosius nuo pietų ligi šiaurės.

[10]Visi marieji žinos, kad aš, VIEŠPATS, išsitraukiau kalaviją iš makščių. Nebus jis daugiau į makštis sugrąžintas!’

[11]Todėl tu, žmogau, vaitok! Vaitok jų akivaizdoje, lyg širdis tau plyštų iš sielvarto.

[12]Kai jie klaus tavęs: ‘Dėl ko vaitoji?’ – atsakysi: ‘Dėl žinios, kuri ateina! Apmirs visų širdys, nusvirs visų rankos, alps visų dvasia ir pažliugs vandeniu visų keliai. Tikėk manimi, ji ateina ir išsipildys’“, – tai Viešpaties DIEVO žodis.

[13]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[14]„Žmogau, pranašauk ir sakyk: ‘Taip kalba Viešpats!’ Sakyk: ‘Kalavijas! Kalavijas pagaląstas ir nušveistas.

[15]Pagaląstas skerdynėms, nušveistas, kad blizgėtų kaip žaibas! Kaip galime džiaugtis? Paniekinai lazdą ir bet kokią rykštę!

[16]Kalavijas duotas, kad būtų nušveistas ir paimtas į ranką; jis pagaląstas, kalavijas nušveistas, kad būtų įduotas žudikui į ranką.

[17]Verk ir aimanuok, žmogau, nes jis skirtas mano tautai, visiems Izraelio vadams. Jie bus numesti kalavijui drauge su mano tauta. Todėl plok sau per šlaunį,

[13] Pois haverá uma prova; e que haverá, se o próprio cetro que desprezou a todos não vier a subsistir? – diz o SENHOR Deus.

[14] Tu, pois, ó filho do homem, profetiza e bate com as palmas uma na outra; duplique a espada o seu golpe, triplique-o a espada da matança, da grande matança, que os rodeia;

[15] para que desmaie o seu coração, e se multiplique o seu tropeçar junto a todas as portas. Faço reluzir a espada. Ah! Ela foi feita para ser raio e está afiada para matar.

[16] Ó espada, vira-te, com toda a força, para a direita, vira-te para a esquerda, para onde quer que o teu rosto se dirigir.

[17] Também eu baterei as minhas palmas uma na outra e desafogarei o meu furor; eu, o SENHOR, é que falei.

[18] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[19] Tu, pois, ó filho do homem, propõe dois caminhos por onde venha a espada do rei da Babilônia; ambos procederão da mesma terra; põe neles marcos indicadores, põe-nos na entrada do caminho para a cidade.

[20] Indica o caminho para que a espada chegue à Rabá dos filhos de Amom, a Judá e a Jerusalém, a fortificada.

[21] Porque o rei da Babilônia pára na encruzilhada, na entrada dos dois caminhos, para consultar os oráculos: sacode as flechas, interroga os ídolos do lar, examina o fígado.

[18]nes kalavijas išbandytas. Kodėl neturėtų taip įvykti, – tai Viešpaties DIEVO žodis, – jei tu paniekinai lazdą?

[19]O tu, žmogau, pranašauk ir plok rankomis. Tekerta kalavijas dusyk, trissyk; tai kalavijas, skirtas žudyti. Didelių žudynių kalavijas juos puola,

[20]todėl nustoja drąsos širdys, ir daugelis krinta. Prie visų jų vartų paskyriau kalaviją žudyti. Ak! Jis padarytas, kad žaibuotų, nušveistas, kad skerstų.

[21]Kirsk į dešinę, smok į kairę, kur tik nukreipti tavo ašmenys.

[22]Ir aš daužysiu rankomis, patenkinsiu savo įniršį, – aš, VIEŠPATS, pasakiau‘“.

[23]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[24]„Žmogau, nužymėk du kelius Babilono karaliaus kalavijui ateiti. Abudu keliai turi išeiti iš to paties krašto. Pastatyk kelrodį toje vietoje, kur keliai šakojasi į miestus.

[25]Nužymėk kelią kalavijui eiti į Amono Rabą ar į Judą ir įtvirtintąją Jeruzalę.

[26]Juk Babilono karalius burdamas stovi kryžkelėje, dviejų kelių pradžioje; jis purto strėles, kreipiasi į šeimos stabus, apžiūrinėja kepenis.

[22] Caiu-lhe o oráculo para a direita, sobre Jerusalém, para dispor os aríetes, para abrir a boca com ordens de matar, para lançar gritos de guerra, para colocar os aríetes contra as portas, para levantar terraplenos, para edificar baluartes.

[23] Aos judeus, lhes parecerá isto oráculo enganador, pois têm em seu favor juramentos solenes; mas Deus se lembrará da iniqüidade deles, para que sejam apreendidos.

[24] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Visto que me fazeis lembrar da vossa iniqüidade, descobrindo-se as vossas transgressões, aparecendo os vossos pecados em todos os vossos atos, e visto que me viestes à memória, sereis apreendidos por causa disso.

[25] E tu, ó profano e perverso, príncipe de Israel, cujo dia virá no tempo do seu castigo final;

[26] assim diz o SENHOR Deus: Tira o diadema e remove a coroa; o que é já não será o mesmo; será exaltado o humilde e abatido o soberbo.

[27] Ruína! Ruína! A ruínas a reduzirei, e ela já não será, até que venha aquele a quem ela pertence de direito; a ele a darei.

[28] E tu, ó filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus acerca dos filhos de Amom e acerca dos seus insultos; dize, pois: A espada, a espada está desembainhada, polida para a matança,

[27]Jo dešinėje pasirodo būrimo strėlė prieš Jeruzalę, kad būtų statomi mūrdaužiai, duodamas įsakymas žudyti, sušunkamas mūšio šūkis, stumiami mūrdaužiai prie vartų, pilami pylimai, statomi apgulos bokštai.

[28]Jeruzalės žmonėms tai atrodo tik tuščias būrimas, tačiau juos saisto priesaikos, kuriomis jie buvo prisiekę, ir rankon paimta būrimo strėlė jiems primena jų kaltę, dėl kurios jie bus paimti į nelaisvę“.

[29]Todėl taip kalba Viešpats DIEVAS: „Kadangi prisiminėte savo kaltę, o jūsų nusikaltimai tokie aiškūs, jog parodo, kad visais jūsų darbais reiškiasi jūsų nuodėmės, kadangi tai prisiminėte, jūs būsite paimti į nelaisvę.

[30]Ir tau, niekšiškasis ir nedorasis Izraelio vade, atėjo diena, galutinės bausmės metas, –

[31]taip kalbėjo Viešpats DIEVAS. – Nusiimk turbaną, nukelk nuo galvos karūną! Niekas nepasiliks kaip buvęs: kas žema, tas bus išaukštinta, kas aukšta, tas bus pažeminta!

[32]Griuvėsiai, griuvėsiai! Taip, paversiu miestą griuvėsiais! Bet to neįvyks, kol neateis tas, kurį išsirinkau miestui nubausti; jam jį atiduosiu.

Bausmė amonitams

[33]Tu, žmogau, pranašauk ir sakyk: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS apie Amoną ir jo užgaules’. Sakyk: ‘Kalavijas, kalavijas! Ištrauktas iš makščių skerdynėms,

para consumir, para reluzir como relâmpago;

[29] para ser posta no pescoço dos profanos, dos perversos, cujo dia virá no tempo do castigo final, ao passo que te pregam visões falsas e te adivinham mentiras.

[30] Torna a tua espada à sua bainha. No lugar em que foste formado, na terra do teu nascimento, te julgarei.

[31] Derramarei sobre ti a minha indignação, assoprarei contra ti o fogo do meu furor e te entregarei nas mãos de homens brutais, mestres de destruição.

[32] Servirás de pasto ao fogo, o teu sangue será derramado no meio da terra, já não serás lembrado; pois eu, o SENHOR, é que falei.

nušveistas, kad naikintų, kad blizgėtų kaip žaibas.

[34]Piršdami tuščius regėjimus, burdami melus, jie kerta tavimi niekšiškus ir nedorus kaklus, kaklus tų, kuriems atėjo diena, galutinės bausmės metas.

[35]Kišk kalaviją atgal į makštis! Vietovėje, kur buvai sukurtas, tavo kilmės krašte teisiu tave.

[36]Išliesiu savo įnirtį ant tavęs, savo pykčio ugnimi papūsiu į tave. Atiduosiu tave į rankas nuožmiems žmonėms, įgudusiems niokoti.

[37]Būsi degalas ugniai, o tavo kraują sugers žemė. Tavęs niekas nebeatmins, nes aš, VIEŠPATS, pasakiau'".

Ezequiel 22

As abominações de Jerusalém

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Tu, pois, ó filho do homem, acaso, julgarás, julgarás a cidade sanguinária? Faze-lhe conhecer, pois, todas as suas abominações

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade que derrama sangue no meio de si, para que venha o seu tempo, e que faz ídolos contra si mesma, para se contaminar!

[4] Pelo teu sangue, por ti mesma derramado, tu te fizeste culpada e pelos teus ídolos, por ti mesma fabricados, tu te contaminaste e fizeste chegar o dia do teu julgamento e o término de teus anos; por

Ezechielio 22

Jeruzalės nusikaltimai

[1]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2]„Žmogau, ar teisi, ar esi pasirengęs teisti kruvinąjį miestą? Parodyk jam visus jo bjauriuosius darbus!

[3]Sakyk: 'Taip kalba Viešpats DIEVAS! Mieste, kuris pralieji savo viduje kraują, kad paskubintum savo metą, kuris dirbdiniesi stabus, kad taptumei nešvarus!

[4]Tu kaltas dėl kraujo, kurį praliejai savo viduje, tu pasidarei nešvarus per stabus, kurių prisidirbai. Tu priartinai savo dieną, pasiekei savo metą. Todėl padariau tave tautų panieka ir visų kraštų pajuoka.

isso, eu te fiz objeto de opróbrio das nações e de escárnio de todas as terras.

5 As que estão perto de ti e as que estão longe escarnecerão de ti, ó infamada, cheia de inquietação.

6 Eis que os príncipes de Israel, cada um segundo o seu poder, nada mais intentam, senão derramar sangue.

7 No meio de ti, desprezam o pai e a mãe, praticam extorsões contra o estrangeiro e são injustos para com o órfão e a viúva.

8 Desprezaste as minhas coisas santas e profanaste os meus sábados.

9 Homens caluniadores se acham no meio de ti, para derramarem sangue; no meio de ti, comem carne sacrificada nos montes e cometem perversidade.

10 No teu meio, descobrem a vergonha de seu pai e abusam da mulher no prazo da sua menstruação.

11 Um comete abominação com a mulher do seu próximo, outro contamina torpemente a sua nora, e outro humilha no meio de ti a sua irmã, filha de seu pai.

12 No meio de ti, aceitam subornos para se derramar sangue; usura e lucros tomaste, extorquindo-o; exploraste o teu próximo com extorsão; mas de mim te esqueceste, diz o SENHOR Deus.

13 Eis que bato as minhas palmas com furor contra a exploração que praticaste e por causa da tua culpa de sangue, que há no meio de ti. Estará firme o teu coração?

5Artimieji ir tolimieji kraštai tyčiosis iš tavęs dėl gėdingo vardo ir didelio sąmyšio.

6Žiūrėk! Kiekvienas Izraelio vadas, kiek tik galėjo, pas tave liejo kraują.

7Pas tave tėvas ir motina niekinami, ateivis, gyvenantis pas tave, apiplėšiamas, našlaitis ir našlė skriaudžiami.

8Tu paniekinai, kas man šventa, išniekinai mano šabus.

9Pas tave yra tokių, kurie šmeižia, kad lietų kraują; pas tave yra tokių, kurie puotauja aukštumų alkuose; pas tave yra tokių, kurie gyvena palaidai.

10Tavo vyrai atidengia tėvų gėdą; tavo vyrai išniekina moteris mėnesinio netyrumo metu.

11Vienas susiteršia su artimo žmona, kitas palaidai išniekina savo marčią, o dar kitas pas tave išniekina savo seserį – savo tėvo dukterį.

12Pas tave imami kyšiai, kad būtų pralietas kraujas. Tu imi ir išankstinį, ir priaugusį nuošimtį, daraisi sau naudos skriausdamas artimą ir pamiršai mane, – tai Viešpaties DIEVO žodis.

13Štai trenksiu savo kumščiu dėl tavo neteisėtai įgytos naudos ir pas tave pralieto kraujo.

[14] Estarão fortes as tuas mãos, nos dias em que eu vier a tratar contigo? Eu, o SENHOR, o disse e o farei.

[15] Espalhar-te-ei entre as nações, e te dispersarei em outras terras, e porei termo à tua imundícia.

[16] Serás profanada em ti mesma, à vista das nações, e saberás que eu sou o SENHOR.

[17] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] Filho do homem, a casa de Israel se tornou para mim em escória; todos eles são cobre, estanho, ferro e chumbo no meio do forno; em escória de prata se tornaram.

[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Pois que todos vós vos tornastes em escória, eis que vos ajuntarei no meio de Jerusalém.

[20] Como se ajuntam a prata, e o cobre, e o ferro, e o chumbo, e o estanho no meio do forno, para assoprar o fogo sobre eles, a fim de se fundirem, assim vos ajuntarei na minha ira e no meu furor, e ali vos deixarei, e fundirei.

[21] Congregar-vos-ei e assoprarei sobre vós o fogo do meu furor; e sereis fundidos no meio de Jerusalém.

[22] Como se funde a prata no meio do forno, assim sereis fundidos no meio dela; e sabereis que eu, o SENHOR, derramei o meu furor sobre vós.

[14]Argi tvers tavo drąsa, ar bus tavo rankos tvirtos tomis dienomis, kai imsiu tave varginti? Aš, VIEŠPATS, pasakiau ir padarysiu!

[15]Išblaškysiu tave tarp tautų ir išmėtysiu tave po svetimus kraštus, kad nuvalyčiau tavo nešvarumą.

[16]Per tave būsiu paniekintas tarp tautų, o tu žinosi, kad aš esu VIEŠPATS’“.

[17]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[18]„Žmogau, Izraelio namai tapo man išdagomis. Jie visi – sidabras, žalvaris, alavas, geležis ir švinas. Lydyklos žaizdre jie virto išdagomis.

[19]Todėl, – taip kalba Viešpats DIEVAS, – kadangi visi tapote išdagomis, surinksiu jus į Jeruzalę.

[20]Kaip surenkamas sidabras, žalvaris, geležis, švinas ir alavas į lydyklą ir pučiama ugnis, kad jie būtų ištirpdyti, taip surinksiu jus dėl savo pykčio ir įniršio, įmesiu jus ir ištirpdysiu.

[21]Surinksiu jus ir pūsiu į jus savo pykčio ugnį, ir būsite joje ištirpdyti.

[22]Kaip sidabras ištirpsta lydyklos žaizdre, taip ir jūs būsite ištirpdyti. Tuomet žinosite, kad aš, VIEŠPATS, išliejau ant jūsų savo įniršį“.

[23] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[24] Filho do homem, dize-lhe: Tu és terra que não está purificada e que não tem chuva no dia da indignação.

[25] Conspiração dos seus profetas há no meio dela; como um leão que ruge, que arrebata a presa, assim eles devoram as almas; tesouros e coisas preciosas tomam, multiplicam as suas viúvas no meio dela.

[26] Os seus sacerdotes transgridem a minha lei e profanam as minhas coisas santas; entre o santo e o profano, não fazem diferença, nem discernem o imundo do limpo e dos meus sábados escondem os olhos; e, assim, sou profanado no meio deles.

[27] Os seus príncipes no meio dela são como lobos que arrebatam a presa para derramarem o sangue, para destruírem as almas e ganharem lucro desonesto.

[28] Os seus profetas lhes encobrem isto com cal por visões falsas, predizendo mentiras e dizendo: Assim diz o SENHOR Deus, sem que o SENHOR tenha falado.

[29] Contra o povo da terra praticam extorsão, andam roubando, fazem violência ao aflito e ao necessitado e ao estrangeiro oprimem sem razão.

[30] Busquei entre eles um homem que tapasse o muro e se colocasse na brecha perante mim, a favor desta terra, para que eu não a destruísse; mas a ninguém achei.

[31] Por isso, eu derramei sobre eles a minha indignação, com o fogo do meu furor os

[23]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[24]„Žmogau, sakyk jai: ‘Tu – nenuvalyta šalis; lietus nenuplaus tavęs pykčio dieną.

[25]Jos vadai – tarsi riaumojantis liūtas, draskantis grobį; jie rijo žmones, ėmė sau turtus ir brangius daiktus, daug moterų padarė našlėmis.

[26]Jos kunigai iškraipė mano mokymą ir išniekino, kas man šventa, neskyrė to, kas šventa, nuo to, kas prasta, nemokė skirti to, kas tyra, nuo to, kas netyra. Nuo mano šabų jie nugręžė savo akis, ir aš jų niekinamas.

[27]Jos didžiūnai lyg vilkai drasko grobį, lieja kraują, atima žmonių gyvastį, kad gautų neteisėto pelno.

[28]Pranašai tinkuoja tinku be šiaudų, mato tuščius regėjimus ir buria melą sakydami: ‹Taip kalba Viešpats DIEVAS›, – nors VIEŠPATS jiems nieko nekalbėjo.

[29]Krašto žmonės smurtavo ir plėšikavo, skriaudė vargšą ir beturtį, nukreipė smurtą prieš ateivį.

[30]Ieškojau tarp jų žmogaus, kuris atstatytų sieną ir stotųsi spragoje už šalį, kad jos nesunaikinčiau, bet neradau nė vieno.

[31]Todėl išliejau ant jų savo pyktį, sunaikinau juos savo įniršio ugnimi,

consumi; fiz cair-lhes sobre a cabeça o castigo do seu procedimento, diz o SENHOR Deus.

suverčiau jų darbus jiems ant galvos'", – tai Viešpaties DIEVO žodis.

Ezequiel 23

Oolá e Oolibá, as duas meretrizes

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, houve duas mulheres, filhas de uma só mãe.

[3] Estas se prostituíram no Egito; prostituíram-se na sua mocidade; ali foram apertados os seus peitos e apalpados os seios da sua virgindade.

[4] Os seus nomes eram: Oolá, a mais velha, e Oolibá, sua irmã; e foram minhas e tiveram filhos e filhas; e, quanto ao seu nome, Samaria é Oolá, e Jerusalém é Oolibá.

[5] Prostituiu-se Oolá, quando era minha; inflamou-se pelos seus amantes, pelos assírios, seus vizinhos,

[6] que se vestiam de azul, governadores e sátrapas, todos jovens de cobiçar, cavaleiros montados a cavalo.

[7] Assim, cometeu ela as suas devassidões com eles, que eram todos a fina flor dos filhos da Assíria, e com todos aqueles pelos quais se inflamava; com todos os seus ídolos se contaminou.

[8] As suas impudicícias, que trouxe do Egito, não as deixou; porque com ela se deitaram na sua mocidade, e eles apalparam os seios da sua virgindade e derramaram sobre ela a sua impudicícia.

Ezechielio 23

Dvi seserys ištvirkėlės

[1]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2]„Žmogau, kartą buvo dvi moterys, vienos motinos dukterys.

[3]Jos ištvirkavo Egipte, elgėsi kaip kekšės jau savo jaunystėje. Ten jų krūtinės buvo glamonėjamos, ten jų nekaltos krūtys buvo glostomos.

[4]Vyresnioji buvo vardu Ohola, o jos sesuo – vardu Oholiba. Jos priklausė man ir pagimdė sūnų ir dukterų. Ohola yra Samarija, o Oholiba – Jeruzalė.

[5]Ohola elgėsi kaip kekšė, nors ir priklausė man; ji gašliai geidė savo meilužių asirų – kariautojų,

[6]vilkėjusių mėlynai, valdytojų ir pareigūnų; visi jie buvo šaunūs jauni vyrai, jojantys ant žirgų.

[7]Ji atsidavė kaip kekšė jiems, rinktiniams asirams, jiems visiems, ir susiteršė su visais tais, kurių gašliai geidė, su visais jų stabais.

[8]Ji nemetė savo kekšystės, kurią buvo pradėjusi su egiptiečiais, kai jie sanguliavo su ja jos jaunystėje, glostė jos nekaltas krūtis ir išliejo ant jos savo gašlią aistrą.

[9] Por isso, a entreguei nas mãos dos seus amantes, nas mãos dos filhos da Assíria, pelos quais se inflamara.
[10] Estes descobriram as vergonhas dela, levaram seus filhos e suas filhas; porém a ela mataram à espada; e ela se tornou falada entre as mulheres, e sobre ela executaram juízos.
[11] Vendo isto sua irmã Oolibá, corrompeu a sua paixão mais do que ela, e as suas devassidões foram maiores do que as de sua irmã.
[12] Inflamou-se pelos filhos da Assíria, governadores e sátrapas, seus vizinhos, vestidos com primor, cavaleiros montados a cavalo, todos jovens de cobiçar.
[13] Vi que se tinha contaminado; o caminho de ambas era o mesmo.
[14] Aumentou as suas impudicícias, porque viu homens pintados na parede, imagens dos caldeus, pintados de vermelho:
[15] de lombos cingidos e turbantes pendentes da cabeça, todos com aparência de oficiais, semelhantes aos filhos da Babilônia, na Caldéia, em terra do seu nascimento.
[16] Vendo-os, inflamou-se por eles e lhes mandou mensageiros à Caldéia.
[17] Então, vieram ter com ela os filhos da Babilônia, para o leito dos amores, e a contaminaram com as suas impudicícias; ela, após contaminar-se com eles, enojada, os deixou.

[9]Todėl atidaviau ją jos meilužiams į rankas, į rankas asirams, kurių ji gašliai geidė.
[10]Jie apnuogino jos gėdą, pagrobė jos sūnus ir dukteris, o ją pačią nužudė kalaviju. Dėl ją ištikusios bausmės ji tapo priežodžiu moterims.
[11]Jos sesuo Oholiba tai matė, tačiau buvo dar gašlesnė ir labiau ištvirkusi negu jos sesuo, ir jos kekšystė viršijo sesers kekšystę.
[12]Ji gašliai geidė asirų – valdytojų ir pareigūnų, kaip reikiant apsiginklavusių karių, jojančių ant žirgų, visų šaunių jaunų vyrų.
[13]Mačiau, kokia ji buvo ištvirkusi. Jų abiejų kelias buvo toks pat,
[14]bet ši dar labiau gausino savo kekšystes. Ji pamatė sienoje išskobtus vyrus, ryškiai raudonai dažytus chaldėjų atvaizdus,
[15]su juostomis ant juosmens ir pūstais turbanais ant galvų; visi jie atrodė kaip dvariškiai ir vaizdavo babiloniečius, kurių gimtasis kraštas – Chaldėja.
[16]Vos juos pamačiusi, ji ėmė gašliai jų geisti ir siuntė pas juos į Chaldėją pasiuntinius.
[17]Babiloniečiai atėjo pas ją į jos meilės guolį ir suteršė ją savo kekšyste. Susiteršusi su jais, ji bjaurėdamasi nusigręžė nuo jų.

[18] Assim, tendo ela posto a descoberto as suas devassidões e sua nudez, a minha alma se alienou dela, como já se dera com respeito à sua irmã.

[18]Kai ji puikavosi kekšystėmis, atidengdama savo gėdą, su pasibjaurėjimu nusigręžiau nuo jos, kaip buvau nusigręžęs nuo jos sesers.

[19] Ela, todavia, multiplicou as suas impudicícias, lembrando-se dos dias da sua mocidade, em que se prostituíra na terra do Egito.

[19]Bet ji dar labiau gausino savo kekšystes, prisimindama jaunystės dienas, kai elgėsi kaip kekšė Egipto žemėje,

[20] Inflamou-se pelos seus amantes, cujos membros eram como o de jumento e cujo fluxo é como o fluxo de cavalos.

[20]gašliai geisdama tokių meilužių, kurių varpa būtų kaip asilų ir sėklos srūvis kaip eržilų.

[21] Assim, trouxeste à memória a luxúria da tua mocidade, quando os do Egito apalpavam os teus seios, os peitos da tua mocidade.

[21]Taip tu ir troškai savo jaunystės palaidumo, kai egiptiečiai glamonėjo tavo krūtinę ir glostė tavo jaunas krūtis.

[22] Por isso, ó Oolibá, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu suscitarei contra ti os teus amantes, os quais, enojada, tu os deixaras, e os trarei contra ti de todos os lados:

[22]Todėl, Oholiba, – taip kalba Viešpats DIEVAS, – sukelsiu prieš tave tavo meilužius, nuo kurių bjaurėdamasi nusigręžei, ir atvesiu juos prieš tave iš visų pusių:

[23] os filhos da Babilônia e todos os caldeus de Pecode, de Soa, de Coa e todos os filhos da Assíria com eles, jovens de cobiçar, governadores e sátrapas, príncipes e homens de renome, todos montados a cavalo.

[23]babiloniečius ir visus chaldėjus, Pekodą, Šoją ir Koją, o drauge su jais visus asirus, šaunius jaunus vyrus, visus valdytojus ir pareigūnus, dvariškius ir kariautojus, visus raitus ant žirgų.

[24] Virão contra ti do Norte, com carros e carretas e com multidão de povos; pôr-se-ão contra ti em redor, com paveses, e escudos, e capacetes; e porei diante deles o juízo, e julgar-te-ão segundo os seus direitos.

[24]Jie atžygiuos prieš tave iš šiaurės su kovos ir krovinių vežimais, su aibe tautų, išsirikiuos prieš tave iš visų pusių su priedangomis, skydais ir šalmais; aš pavesiu jiems teisti, ir jie teis tave pagal savo įstatus.

[25] Porei contra ti o meu zelo, e eles te tratarão com furor; cortar-te-ão o nariz e as orelhas, e o que restar cairá à espada;

[25]Nukreipsiu prieš tave savo pyktį, idant jie vykdytų teismą su įniršiu. Jie nupjaus tau nosį ir ausis, o tai, kas liks iš tavęs, žus

levarão teus filhos e tuas filhas, e quem ainda te restar será consumido pelo fogo.

nuo kalavijo. Jie atims tavo sūnus ir dukteris, o tai, kas liks iš tavęs, bus praryta ugnies.

26 Despojar-te-ão dos teus vestidos e tomarão as tuas jóias de adorno.

26Jie nuvilks nuo tavęs drabužius ir atims tavo žaviąsias puošmenas.

27 Assim, farei cessar em ti a tua luxúria e a tua prostituição, provenientes da terra do Egito; não levantarás os olhos para eles e já não te lembrarás do Egito.

27Taip padarysiu galą tavo palaidumui ir kekšystei, kurią atsinešei iš Egipto žemės; daugiau nebekelsi į ją savo akių, nebeatminsi daugiau Egipto.

28 Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu te entregarei nas mãos daqueles a quem aborreces, nas mãos daqueles que, enojada, tu deixaste.

28Mat, – taip kalba Viešpats DIEVAS, – atiduosiu tave į rankas tiems, kurių nekenti, į nagus tiems, nuo kurių bjaurėdamasi nusigręžei.

29 Eles te tratarão com ódio, e levarão todo o fruto do teu trabalho, e te deixarão nua e despida; descobrir-se-á a vergonha da tua prostituição, a tua luxúria e as tuas devassidões.

29Jie engs tave, kupini neapykantos, atims visa, ką įgijai triūsu, ir paliks tave nuogą ir skurdžią; tavo kekšysčių gėda bus atskleista. Tavo palaidumas ir kekšystės

30 Estas coisas se te farão, porque te prostituíste com os gentios e te contaminaste com os seus ídolos.

30tai atnešė tau dėl to, kad elgeisi kaip kekšė su tautomis ir susiteršei jų stabais.

31 Andaste no caminho de tua irmã; por isso, entregarei o seu copo na tua mão.

31Savo sesers keliu ėjai, todėl įdėsiu į tavo ranką jos taurę“.

32 Assim diz o SENHOR Deus: Beberás o copo de tua irmã, fundo e largo; servirás de riso e escárnio; pois nele cabe muito.

32Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Tu gersi savo sesers taurę, tokią gilią ir plačią, tu būsi paniekinta ir pajuokta, nes ji tokia talpi.

33 Encher-te-ás de embriaguez e de dor; o copo de tua irmã Samaria é copo de espanto e de desolação.

33Tu būsi sklidina girtumo ir skausmo. Siaubo ir niokojimo taurė, tavo sesers Samarijos taurė.

34 Tu o beberás, e esgotá-lo-ás, e lhe roerás os cacos, e te rasgarás os peitos, pois eu o falei, diz o SENHOR Deus.

34Gersi ją ir ištuštinsi, graauši jos šukes ir draskysi sau krūtis, nes aš taip pasakiau“, – tai Viešpaties DIEVO žodis.

35 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como te esqueceste de mim e me viraste as costas, também carregarás com a tua luxúria e as tuas devassidões.

35Todėl taip kalba Viešpats DIEVAS: „Kadangi mane užmiršai, atmetei, kęsk bausmę už savo palaidumą ir kekšystes“.

36 Disse-me ainda o SENHOR: Filho do homem, julgarás tu a Oolá e a Oolibá? Declara-lhes, pois, as suas abominações.

36VIEŠPATS sako man: „Žmogau, ar neteisi Oholos ir Oholibos? Apkaltink jas bjauriais nusikaltimais!

37 Porque adulteraram, e nas suas mãos há culpa de sangue; com seus ídolos adulteraram, e até os seus filhos, que me geraram, ofereceram a eles para serem consumidos pelo fogo.

37Juk jos nusikalto svetimavimu, ir ant jų rankų yra kraujo. Su savo stabais jos nusikalto svetimavimu, paaukodamos jiems kaip maistą net savo vaikus, kuriuos buvo man pagimdžiusios.

38 Ainda isto me fizeram: no mesmo dia contaminaram o meu santuário e profanaram os meus sábados.

38O drauge jos ir man tai padarė: suteršė mano šventyklą ir išniekino mano šabus.

39 Pois, havendo sacrificado seus filhos aos ídolos, vieram, no mesmo dia, ao meu santuário para o profanarem; e assim o fizeram no meio da minha casa.

39Papjovusios savo vaikus kaip auką stabams, jos tą pačią dieną eidavo į mano šventyklą, kad ją išniekintų. Štai kaip jos elgėsi mano Namuose!

40 E mais ainda: mandaram vir uns homens de longe; fora-lhes enviado um mensageiro, e eis que vieram; por amor deles, te banhaste, coloriste os olhos e te ornaste de enfeites;

40Be to, jos šaukėsi vyrų, pakviestų per pasiuntinį, kad ateitų iš labai toli. Ir jie atėjo. Dėl jų nusimaudei, pasidažei akis ir išsipuošei puošmenomis.

41 e te assentaste num suntuoso leito, diante do qual se achava mesa preparada, sobre que puseste o meu incenso e o meu óleo.

41Atsisėdai ant prabangaus guolio su priešais padengtu stalu, ant kurio buvai pasidėjusi mano smilkalų ir mano aliejaus.

42 Com ela se ouvia a voz de muita gente que folgava; com homens de classe baixa foram trazidos do deserto uns bêbados, que puseram braceletes nas mãos delas e, na cabeça, coroas formosas.

42Ten buvo girdėti nerūpestingos minios klegesys, kurį kėlė būrys iš dykumos atsivestų girtų vyrų, dedančių apyrankes moterims ant rankų ir puikias karūnas joms ant galvų.

[43] Então, disse eu da envelhecida em adultérios: continuará ela em suas prostituições?
[44] E passaram a estar com ela, como quem freqüenta a uma prostituta; assim, passaram a freqüentar a Oolá e a Oolibá, mulheres depravadas,
[45] de maneira que homens justos as julgarão como se julgam as adúlteras e as sanguinárias; porque são adúlteras, e, nas suas mãos, há culpa de sangue.
[46] Pois assim diz o SENHOR Deus: Farei subir contra elas grande multidão e as entregarei ao tumulto e ao saque.
[47] A multidão as apedrejará e as golpeará com as suas espadas; a seus filhos e suas filhas matarão e as suas casas queimarão.
[48] Assim, farei cessar a luxúria da terra, para que se escarmentem todas as mulheres e não façam segundo a luxúria delas.
[49] O castigo da vossa luxúria recairá sobre vós, e levareis os pecados dos vossos ídolos; e sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

Ezequiel 24

A parábola da panela

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, em o nono ano, no décimo mês, aos dez dias do mês, dizendo:
[2] Filho do homem, escreve o nome deste dia, deste mesmo dia; porque o rei da Babilônia se atira contra Jerusalém neste dia.

[43]Tuomet tariau sau: ‘Ak, ji nusidėvėjusi savo svetimavimu, bet jie ir toliau kekšauja su ja!’

[44]Jie atėjo pas ją, kaip vyrai ateina pas kekšę; taip jie atėjo pas Oholą ir Oholibą, tas palaidas moteris.

[45]Tačiau teisieji vyrai nubaus jas bausme už svetimavimą ir kraujo praliejimą, nes jos yra svetimautojos ir turi kraujo ant savo rankų“.

[46]Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Sušauk prieš jas bendriją, padaryk jas siaubo ir niokojimo reginiu. Temuša jas bendrija akmenimis, tekapoja kalavijais. Teišžudo jų sūnus ir dukteris, tesudegina jų namus.

[47]Padarysiu galą palaidumui krašte, kad visos moterys pasimokytų ir nesielgtų palaidai, kaip jos elgėsi.

[48]Jie nubaus jus už jūsų palaidumą, jūs kęsite bausmę už nuodėmingą stabų garbinimą ir žinosite, kad aš esu Viešpats DIEVAS“.

Ezechielio 24

Verdantis katilas

[1]Devintų metų dešimto mėnesio dešimtą dieną mane pasiekė VIEŠPATIESžodis:

[2]„Žmogau, užsirašyk šią dieną, tikslią datą. Šiandien Babilono karalius pradėjo Jeruzalės apgulą.

[3] Propõe uma parábola à casa rebelde e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Põe ao lume a panela, põe-na, deita-lhe água dentro,

[3]Kalbėk palyginimu maištingiesiems namams ir sakyk: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS. Kaisk katilą, užkaisk katilą, pripilk į jį vandens.

[4] ajunta nela pedaços de carne, todos os bons pedaços, as coxas e as espáduas; enche-a de ossos escolhidos.

[4]Sudėk į jį gabalus, visus geruosius gabalus, šlaunį ir mentę, pridėk į jį rinktinių kaulų.

[5] Pega do melhor do rebanho e empilha lenha debaixo dela; faze-a ferver bem, e cozam-se dentro dela os ossos.

[5]Paimk iš kaimenės geriausią, prikrauk po katilu malkų, virk jame gabalus, virink ir kaulus’“.

[6] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade sanguinária, da panela cheia de ferrugem, ferrugem que não foi tirada dela! Tira de dentro a carne, pedaço por pedaço, sem escolha.

[6]Todėl taip kalba Viešpats DIEVAS: „Vargas kruvinajam miestui, tam surūdijusiam katilui, kurio rūdys nebuvo nušveistos! Ištuštink jį gabalą po gabalo, nedarydamas jokio skirtumo.

[7] Porque a culpa de sangue está no meio dela; derramou-o sobre penha descalvada e não sobre a terra, para o cobrir com o pó;

[7]Juk jo pralietas kraujas dar tebėra ant jo; jis pralietas ant plikos uolos, ne ant žemės išpiltas, kad dulkės jį pridengtų.

[8] para fazer subir a indignação, para tomar vingança, eu pus o seu sangue numa penha descalvada, para que não fosse coberto.

[8]Norėdamas tikrai įniršti ir atkeršyti, pralietą kraują palikau ant plikos uolos, kad nebūtų pridengtas“.

[9] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade sanguinária! Também eu farei pilha grande.

[9]Todėl taip kalba Viešpats DIEVAS: „Vargas kruvinajam miestui! Aš sukrausiu jam didelį laužą.

[10] Amontoa muita lenha, acende o fogo, cozinha a carne, engrossa o caldo, e ardam os ossos.

[10]Krauk malkas, kurk ugnį, gerai virk mėsą, įmaišyk prieskonių, tesvyla kaulai!

[11] Então, porás a panela vazia sobre as brasas, para que ela aqueça, o seu cobre se torne candente, funda-se a sua imundícia dentro dela, e se consuma a sua ferrugem.

[11]Pastatyk jį tuščią ant žarijų, jog įkaistų taip, kad varis imtų švytėti. Tuomet jo taršalai ištirps, ir jo rūdys bus nudegintos.

[12] Trabalho inútil! Não sai dela a sua muita ferrugem, nem pelo fogo.

[12]Veltui plušau, – storos rūdys iš jo neišeina. Į ugnį jį su rūdimis!

[13] Na tua imundícia está a luxúria; porque eu quis purificar-te, e não te purificaste, não serás nunca purificada da tua imundícia, até que eu tenha satisfeito o meu furor contra ti.

[14] Eu, o SENHOR, o disse: será assim, e eu o farei; não tornarei atrás, não pouparei, nem me arrependerei; segundo os teus caminhos e segundo os teus feitos, serás julgada, diz o SENHOR Deus.

A viuvez de Ezequiel

[15] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[16] Filho do homem, eis que, às súbitas, tirarei a delícia dos teus olhos, mas não lamentarás, nem chorarás, nem te correrão as lágrimas.

[17] Geme em silêncio, não faças lamentação pelos mortos, prende o teu turbante, mete as tuas sandálias nos pés, não cubras os bigodes e não comas o pão que te mandam.

[18] Falei ao povo pela manhã, e, à tarde, morreu minha mulher; na manhã seguinte, fiz segundo me havia sido mandado.

[19] Então, me disse o povo: Não nos farás saber o que significam estas coisas que estás fazendo?

[20] Eu lhes disse: Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[21] Dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu profanarei o meu santuário, objeto do vosso mais alto orgulho, delícia dos vossos olhos e anelo

[13]Valiau tavo palaidą nešvarumą, bet tu netapai švarus ir nesusiteršęs, todėl niekada daugiau nebebūsi švarus, kol nenumalšinsiu savo įniršio ant tavęs.

[14]Aš, VIEŠPATS, pasakiau: ateina metas, ir aš įvykdysiu! Nesusilaikysiu, nepagailėsiu, nesuminkštėsiu! Būsi teisiamas pagal savo kelią ir darbus“, – tai Viešpaties DIEVO žodis.

Pranašo žmonos mirtis

[15]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[16]„Žmogau, štai atimsiu iš tavęs staigia mirtimi tavo akių džiaugsmą, tačiau tu nei raudok, nei verk ir ašarų neliek.

[17]Dūsauk patylomis ir susilaikyk nuo mirusiųjų gedulo. Užsivyniok turbaną, apsiauk kojas sandalais, neužsidenk barzdos ir gedinčiųjų duonos nevalgyk“.

[18]Tai pasakiau žmonėms ryto metą, o vakare mirė mano žmona. Kitą rytą dariau, kaip man buvo įsakyta.

[19]Žmonės manęs klausinėjo: „Nejau nepasakysi mums, ką reiškia tai, ką tu darai?“

[20]Tuomet jiems atsakiau: „Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[21]‘Sakyk Izraelio namams’. Taip kalba Viešpats DIEVAS: ‘Tikėkite manimi, išniekinsiu savo Šventyklą, jūsų stiprybės pasididžiavimą, jūsų akių džiaugsmą ir jūsų širdžių troškimą. O jūsų sūnūs ir

de vossa alma; vossos filhos e vossas filhas, que deixastes, cairão à espada.

[22] Fareis como eu fiz: não cobrireis os bigodes, nem comereis o pão que vos mandam.

[23] Trareis à cabeça os vossos turbantes e as vossas sandálias, nos pés; não lamentareis, nem chorareis, mas definhar-vos-eis nas vossas iniqüidades e gemereis uns com os outros.

[24] Assim vos servirá Ezequiel de sinal; segundo tudo o que ele fez, assim fareis. Quando isso acontecer, sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

[25] Filho do homem, não sucederá que, no dia em que eu lhes tirar o objeto do seu orgulho, o seu júbilo, a sua glória, a delícia dos seus olhos e o anelo de sua alma e a seus filhos e suas filhas,

[26] nesse dia, virá ter contigo algum que escapar, para te dar a notícia pessoalmente?

[27] Nesse dia, abrir-se-á a tua boca para com aquele que escapar; falarás e já não ficarás mudo. Assim, lhes servirás de sinal, e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 25

Profecia contra Amom

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra os filhos de Amom e profetiza contra eles.

[3] Dize aos filhos de Amom: Ouvi a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que tu disseste: Bem feito!,

dukterys, kuriuos ten palikote, žus nuo kalavijo.

[22]Tuomet jūs darysite, kaip aš dariau: barzdų neužsidengsite ir gedinčiųjų duonos nevalgysite.

[23]Su turbanais ant galvų ir sandalais ant kojų neraudosite ir neverksite, bet būsite savo kalčių prislėgti ir dūsausite vienas kitam.

[24]Taip Ezechielis bus jums ženklas: visa, ką jis darė, ir jūs darysite. Kai tai įvyks, žinosite, kad aš esu Viešpats DIEVAS’.

[25]O tu, žmogau, tą dieną, kai iš jų atimsiu jų tvirtovę, jų džiugesį ir šlovę, jų akių džiaugsmą ir širdžių troškimą, jų sūnus ir dukteris,

[26]tą dieną ateis pas tave bėglys, kad išgirstumei apie tai savo ausimis.

[27]Tą dieną tavo lūpos atsivers bėgliui, tu vėl kalbėsi ir nebebūsi nebylys; tu būsi jiems ženklas, ir jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS“.

Ezechielio 25

Pranašavimai kaimyninėms tautoms

[1]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2]„Žmogau, atsisuk veidu į amonitus ir pranašauk jiems.

[3]Sakyk Amonui: ‘Klausyk Viešpaties DIEVO žodžio! Taip kalba Viešpats DIEVAS. Kadangi sakei ‹Še tau!› apie mano

acerca do meu santuário, quando foi profanado; acerca da terra de Israel, quando foi assolada; e da casa de Judá, quando foi para o exílio,

4 eis que te entregarei ao poder dos filhos do Oriente, e estabelecerão em ti os seus acampamentos e porão em ti as suas moradas; eles comerão os teus frutos e beberão o teu leite.

5 Farei de Rabá uma estrebaria de camelos e dos filhos de Amom, um curral de ovelhas; e sabereis que eu sou o SENHOR.

6 Porque assim diz o SENHOR Deus: Visto como bateste as palmas, e pateaste, e, com toda a malícia de tua alma, te alegraste da terra de Israel,

7 eis que estendi a mão contra ti e te darei por despojo às nações; eliminar-te-ei dentre os povos e te farei perecer dentre as terras. Acabarei de todo contigo, e saberás que eu sou o SENHOR.

Profecia contra Moabe

8 Assim diz o SENHOR Deus: Visto como dizem Moabe e Seir: Eis que a casa de Judá é como todas as nações,

9 eis que eu abrirei o flanco de Moabe desde as cidades, desde as suas cidades fronteiras, a glória da terra, Bete-Jesimote, Baal-Meom e Quiriataim;

10 dá-las-ei aos povos do Oriente em possessão, como também os filhos de Amom, para que destes não haja memória entre as nações.

11 Também executarei juízos contra Moabe, e os moabitas saberão que eu sou o SENHOR.

Šventyklą, kai ji buvo teršiama, apie Izraelio žemę, kai ji buvo niokojama, ir apie Judo namus, kai jie buvo varomi į tremtį,

4tikėk manimi, atiduosiu tave Rytų žmonėms kaip nuosavybę. Jie įsirengs stovyklas tarp jūsų, statysis palapines tarp jūsų, valgys jūsų vaisius ir gers jūsų pieną.

5Rabą paversiu ganykla kupranugariams, o Amono miestus – gardais kaimenėms’“.

6Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Kadangi plojai rankomis, trypei kojomis ir šokinėjai iš džiaugsmo dėl savo nuožmaus pykčio ant Izraelio žemės,

7tikėk manimi, ištiesiu ranką prieš tave ir atiduosiu tave kaip grobį tautoms; išnaikinsiu tave tarp tautų, išdildysiu tave visuose kraštuose ir sunaikinsiu. Tuomet žinosi, kad aš esu VIEŠPATS!“

8Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Kadangi Moabas ir Seyras sakė: ‘Nagi žiūrėk! Judo namai – kaip ir visos kitos tautos!’ –

9apnuoginsiu Moabo petį, visus jo miestus iki paskutinio, visą krašto pažibą, – Bet Ješimotus, Baal Meoną ir Kirjataimus.

10Atiduosiu jį drauge su Amonu Rytų žmonėms kaip nuosavybę. Tautos daugiau nebeminės Amono,

11bausmėmis nubausiu ir Moabą. Tuomet jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS!“

Profecia contra Edom

[12] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que Edom se houve vingativamente para com a casa de Judá e se fez culpadíssimo, quando se vingou dela,

[12]Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Kadangi Edomas keršijo Judo namams ir sunkiai nusikalto keršydamas,

[13] assim diz o SENHOR Deus: Também estenderei a mão contra Edom e eliminarei dele homens e animais; torná-lo-ei deserto, e desde Temã até Dedã cairão à espada.

[13]taip kalba Viešpats DIEVAS: 'Ištiesiu savo ranką prieš Edomą, išnaikinsiu jo žmones bei gyvulius ir paversiu jį griuvėsiais; nuo Temano ligi pat Dedano kris jie nuo kalavijo.

[14] Exercerei a minha vingança contra Edom, por intermédio do meu povo de Israel; este fará em Edom segundo a minha ira e segundo o meu furor; e os edomitas conhecerão a minha vingança, diz o SENHOR Deus.

[14]Savo kerštą prieš Edomą sudėsiu į savo tautos Izraelio rankas; jie elgsis su Edomu pagal mano pyktį ir įniršį ir pažins mano kerštą'", – tai Viešpaties DIEVO žodis.

Profecia contra a Filístia

[15] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que os filisteus se houveram vingativamente e com desprezo de alma executaram vingança, para destruírem com perpétua inimizade,

[15]Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Kadangi filistinai elgėsi kerštingai ir kerštavo visa širdimi, norėdami sunaikinti iš senos neapykantos, –

[16] assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estendo a mão contra os filisteus, e eliminarei os queretitas, e farei perecer o resto da costa do mar.

[16]taip kalba Viešpats DIEVAS: 'Tikėki manimi, pakelsiu savo ranką prieš filistinus, išnaikinsiu keretus ir nušluosiu pamario likutį.

[17] Tomarei deles grandes vinganças, com furiosas repreensões; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tiver exercido a minha vingança contra eles.

[17]Įvykdysiu jiems didelį kerštą įnirtingomis bausmėmis. Kai jiems atkeršysiu, jie žinos, kad aš esuVIEŠPATS'".

Ezequiel 26

Profecia contra Tiro

[1] No undécimo ano, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

Ezechielio 26

Pranašavimas Tyrui

[1]Vienuoliktų metų mėnesio pirmą dieną mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2] Filho do homem, visto que Tiro disse no tocante a Jerusalém: Bem feito! Está quebrada a porta dos povos; abriu-se para mim; eu me tornarei rico, agora que ela está assolada,

[2]„Žmogau, kadangi Tyras sakė apie Jeruzalę: ‘Še tau! Tautų vartai išlaužti, jie atsivėrė man. Būsiu turtingas, kai ji dabar guli griuvėsiuose!’ –

[3] assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra ti, ó Tiro, e farei subir contra ti muitas nações, como faz o mar subir as suas ondas.

[3]taip kalba Viešpats DIEVAS: ‘Tikėk manimi, aš prieš tave, Tyre! Kaip jūra sukelia bangas, taip aš sukelsiu prieš tave daug tautų.

[4] Elas destruirão os muros de Tiro e deitarão abaixo as suas torres; e eu varrerei o seu pó, e farei dela penha descalvada.

[4]Jos išardys Tyro mūrus ir nuvers jo bokštus. Nušluosiu nuo jo dulkes ir paversiu jį plika uola.

[5] No meio do mar, virá a ser um enxugadouro de redes, porque eu o anunciei, diz o SENHOR Deus; e ela servirá de despojo para as nações.

[5]Jis taps vieta jūroje tinklams džiovinti, nes aš pasakiau, – tai Viešpaties DIEVO žodis. – Jis bus tautų plėšiamas,

[6] Suas filhas que estão no continente serão mortas à espada; e saberão que eu sou o SENHOR.

[6]o jam pavaldūs miestai žemyne bus išžudyti kalaviju. Tuomet jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS’“.

[7] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu trarei contra Tiro a Nabucodonosor, rei da Babilônia, desde o Norte, o rei dos reis, com cavalos, carros e cavaleiros e com a multidão de muitos povos.

[7]Juk taip kalba Viešpats DIEVAS: „Tikėk manimi, atvesiu prieš Tyrą iš šiaurės Babilono karalių Nebukadnecarą, karalių karalių, drauge su žirgais, vežimais, raiteliais, su didele ir galinga kariuomene.

[8] As tuas filhas que estão no continente, ele as matará à espada; levantará baluarte contra ti; contra ti levantará terrapleno e um telhado de paveses.

[8]Tau klusnius miestus žemyne jis išžudys kalaviju. Prieš tave pasistatys apgulos bokštus, prieš tave supils pylimą ir prieš tave pakels skydų stogą.

[9] Disporá os seus aríetes contra os teus muros e, com os seus ferros, deitará abaixo as tuas torres.

[9]Savo mūrdaužių jėgą jis atgręš į tavo sienas, tavo bokštus sutrupins savo kirviais.

[10] Pela multidão de seus cavalos, te cobrirá de pó; os teus muros tremerão com

[10]Jo žirgų bus tokia daugybė, kad jų sukeltos dulkės apdengs tave. Nuo raitelių,

o estrondo dos cavaleiros, das carretas e dos carros, quando ele entrar pelas tuas portas, como pelas entradas de uma cidade em que se fez brecha.

ratų ir vežimų ūžesio drebės tavo sienos, kai jis žengs pro tavo vartus, kaip daro žengiantys į pralaužtą miestą.

11 Com as unhas dos seus cavalos, socará todas as tuas ruas; ao teu povo matará à espada, e as tuas fortes colunas cairão por terra.

11Savo žirgų kanopomis jie nutryps visas tavo gatves, kalaviju išžudys tavo žmones; nugrius žemėn tavo didingi stulpai.

12 Roubarão as tuas riquezas, saquearão as tuas mercadorias, derribarão os teus muros e arrasarão as tuas casas preciosas; as tuas pedras, as tuas madeiras e o teu pó lançarão no meio das águas.

12Jie išplėš tavo turtus, išgrobstys prekes, išardys tavo mūrus, sugriaus puikiuosius tavo namus, sumes į vandenį tavo akmenis, sijas ir žemes.

13 Farei cessar o arruído das tuas cantigas, e já não se ouvirá o som das tuas harpas.

13Padarysiu galą tavo dainų skambėjimui, nebebus girdėti tavo lyrų garsų.

14 Farei de ti uma penha descalvada; virás a ser um enxugadouro de redes, jamais serás edificada, porque eu, o SENHOR, o falei, diz o SENHOR Deus.

14Paversiu tave plika uola, tu tapsi vieta tinklams džiovinti. Daugiau niekada nebūsi atstatytas, nes aš, VIEŠPATS, pasakiau“, – tai Viešpaties DIEVO žodis.

15 Assim diz o SENHOR Deus a Tiro: Não tremerão as terras do mar com o estrondo da tua queda, quando gemerem os traspassados, quando se fizer espantosa matança no meio de ti?

15Taip kalba Viešpats DIEVAS Tyrui: „Ar nedrebės salos, kai tu krisi, kai sužeistieji vaitos, kai tavo viduje vyks žudynės?

16 Todos os príncipes do mar descerão dos seus tronos, tirarão de si os seus mantos e despirão as suas vestes bordadas; de tremores se vestirão, assentar-se-ão na terra e estremecerão a cada momento; e, por tua causa, pasmarão.

16Tuomet visi pajūrio vadai nužengs nuo savo sostų, nusimes skraistes ir nusivilks išsiuvinėtus drabužius. Apsirengs siaubu, sėdės ant žemės ir be perstojo drebės apstulbę dėl tavęs.

17 Levantarão lamentações sobre ti e te dirão: Como pereceste, ó bem povoada e afamada cidade, que foste forte no mar, tu e os teus moradores, que atemorizastes a todos os teus visitantes!

17Jie apraudos tave, sakydami: ‘Kaip tu pradingai iš jūrų, garsusis mieste! Galingas jūroje buvo jis ir jo gyventojai, jie kėlė siaubą visiems jos gyventojams.

[18] Agora, estremecerão as ilhas no dia da tua queda; as ilhas, que estão no mar, turbar-se-ão com tua saída.
[19] Porque assim diz o SENHOR Deus: Quando eu te fizer cidade assolada, como as cidades que não se habitam, quando eu fizer vir sobre ti as ondas do mar e as muitas águas te cobrirem,
[20] então, te farei descer com os que descem à cova, ao povo antigo, e te farei habitar nas mais baixas partes da terra, em lugares desertos antigos, com os que descem à cova, para que não sejas habitada; e criarei coisas gloriosas na terra dos viventes.

[21] Farei de ti um grande espanto, e já não serás; quando te buscarem, jamais serás achada, diz o SENHOR Deus.

[18]O dabar, tavo kritimo dieną dreba visos pamarių salos; pamarių salos apstulbusios dėl tavo žuvimo’“.
[19]Juk taip kalba Viešpats DIEVAS: „Kai būsiu pavertęs tave griuvėsių miestu, tokiu pat, kaip kiti sugriauti miestai, kai būsiu užliejęs tave gelme, ir didieji vandenys bus tave apsėmę,
[20]nugramzdinsiu tave drauge su žengiančiais į kapą, pas praėjusių laikų žmones. Apgyvendinsiu tave žemės gilumoje tarp senovės griuvėsių drauge su žengiančiais į kapą, kad daugiau nebūtum gyvenamas ir nebespindėtum didybe gyvųjų šalyje.
[21]Privesiu tave prie baisaus galo, ir tavęs nebebus! Nors būsi ieškomas, nebebūsi atrastas per amžius“, – tai Viešpaties DIEVO žodis.

Ezequiel 27

Lamentação sobre Tiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
[2] Tu, pois, ó filho do homem, levanta lamentação sobre Tiro;
[3] dize a Tiro, que habita nas entradas do mar e negocia com os povos em muitas terras do mar: Assim diz o SENHOR Deus: Ó Tiro, tu dizes: Eu sou perfeita em formosura.
[4] No coração dos mares, estão os teus limites; os que te edificaram aperfeiçoaram a tua formosura.

Ezechielio 27

Tyro apraudojimas

[1]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2]„Dabar, žmogau, pradėk raudą dėl Tyro

[3]ir sakyk Tyrui, gyvenančiam prie pat jūros vartų, prekiaujančiam su daugelio pamario salų tautomis: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS. Tyre, tu gyreisi: ‹Aš tobulai gražus!›

[4]Tavo sienos – marių širdyje, o tavo statytojai padarė tave tobulai gražų.

[5] Fabricaram todos os teus conveses de ciprestes de Senir; trouxeram cedros do Líbano, para te fazerem mastros.

[5]Iš Senyro eglių jie išpjovė lentas tavo šonams, tavo stiebui paėmė Libano kedrą.

[6] Fizeram os teus remos de carvalhos de Basã; os teus bancos, fizeram-nos de marfim engastado em pinho das ilhas dos quiteus.

[6]Tau irklus padarė iš Bašano ąžuolų, o denį – iš Kitimų salų pušies, inkrustuotos dramblio kaulu.

[7] De linho fino bordado do Egito era a tua vela, para servir de estandarte; azul e púrpura das ilhas de Elisá eram o teu toldo.

[7]Plona, dailiai išmarginta Egipto drobė buvo panaudota tavo burei ir vėliavai. Mėlyno ir raudono Elišos salų purpuro buvo tavo dangos.

[8] Os moradores de Sidom e de Arvade foram os teus remeiros; os teus sábios, ó Tiro, que se achavam em ti, esses foram os teus pilotos.

[8]Sidono ir Arvado gyventojai buvo tavo irkluotojai. Pas tave, Tyre, buvo tavo išminčiai; jie buvo vairininkai!

[9] Os anciãos de Gebal e os seus sábios foram em ti os teus calafates; todos os navios do mar e os marinheiros se acharam em ti, para trocar as tuas mercadorias.

[9]Gebalo seniūnai ir amatininkai užglaistė tavo išdrožas. Pasikeisti su tavimi prekėmis visi jūros laivai su savo įgulomis apsistojo tavo uoste.

[10] Os persas, os lídios e os de Pute se acharam em teu exército e eram teus homens de guerra; escudos e capacetes penduraram em ti; manifestaram a tua glória.

[10]Vyrai iš Persijos, Ludo ir Puto buvo galingi tavo kariuomenės kariai. Pasikabinę pas tave skydus ir šalmus, jie teikė tau didingumo.

[11] Os filhos de Arvade e o teu exército estavam sobre os teus muros em redor, e os gamaditas, nas torres; penduravam os seus escudos nos teus muros em redor; aperfeiçoavam a tua formosura.

[11]Arvado ir Helecho vyrai visur aplink budėjo ant tavo mūrų, o gamadiečiai budėjo tavo bokštuose; ant mūrų aplink sukabinę savo strėlines, jie darė tave tobulai gražų’.

[12] Társis negociava contigo, por causa da abundância de toda sorte de riquezas; trocavam por tuas mercadorias prata, ferro, estanho e chumbo.

[12]Taršišas prekiavo su tavimi, – tokios gausios buvo visokios tavo gėrybės; į tavo prekes jie mainė sidabrą, geležį, alavą ir šviną.

[13] Javã, Tubal e Meseque eram os teus mercadores; em troca das tuas mercadorias, davam escravos e objetos de bronze.

[14] Os da casa de Togarma, em troca das tuas mercadorias, davam cavalos, ginetes e mulos.

[15] Os filhos de Dedã eram os teus mercadores; muitas terras do mar eram o mercado das tuas manufaturas; em troca, traziam dentes de marfim e madeira de ébano.

[16] A Síria negociava contigo por causa da multidão das tuas manufaturas; por tuas mercadorias, eles davam esmeralda, púrpura, obras bordadas, linho fino, coral e pedras preciosas.

[17] Judá e a terra de Israel eram os teus mercadores; pelas tuas mercadorias, trocavam o trigo de Minite, confeitos, mel, azeite e bálsamo.

[18] Damasco negociava contigo, por causa da multidão das tuas manufaturas, por causa da abundância de toda sorte de riquezas, dando em troca vinho de Helbom e lã de Saar.

[19] Também Dã e Javã, de Uzal, pelas tuas mercadorias, davam em troca ferro trabalhado, cássia e cálamo, que assim entravam no teu comércio.

[20] Dedã negociava contigo com baixeiros para cavalgaduras.

[21] A Arábia e todos os príncipes de Quedar eram mercadores ao teu serviço; negociavam contigo com cordeiros,

[13]Ir Javanas, Tubalas bei Mešechas prekiavo su tavimi; į tavo prekes jie mainė vergus ir žalvario rykus.

[14]O Bet Togarma mainė į tavo prekes arklius, ristūnus ir mulus.

[15]Dedano žmonės prekiavo su tavimi, ir daugelis pamario salų buvo ypatingos tavo prekyvietės; jie davė tau kaip užmokestį dramblio ilčių ir juodmedžio.

[16]Edomas prekiavo su tavimi dėl tavo gaminių gausybės; į tavo prekes jie mainė granatus, purpurą, margaspalvius audinius, ploną drobę, koralus ir rubinus.

[17]Judas ir Izraelio kraštas prekiavo su tavimi; į tavo prekes jie mainė kviečius iš Minito, soras, medų, aliejų ir balzamą.

[18]Damaskas prekiavo su tavimi dėl gausybės tavo gaminių – tokios gausios buvo visokios tavo gėrybės – Helbono vynu ir balta vilna.

[19]Vedanas ir Javan Meuzalas ėjo prekiauti su tavimi; į tavo prekes jie mainė lydytą geležį, cinamono žieves ir kvepiančias nendres.

[20]Dedanas prekiavo su tavimi pabalnių gūniomis.

[21]Arabijos ir visų Kedaro didikų prekyba buvo tavo rankose; vedini ėriukais, avinais ir ožiais jie ateidavo prekiauti su tavimi.

carneiros e bodes; nisto, negociavam contigo.

22 Os mercadores de Sabá e Raamá eram os teus mercadores; pelas tuas mercadorias, davam em troca os mais finos aromas, pedras preciosas e ouro.

23 Harã, Cane e Éden, mercadores de Sabá, Assíria e Quilmade negociavam contigo.

24 Estes eram teus mercadores em toda sorte de mercadorias, em pano de púrpura e bordados, tapetes de várias cores e cordas trançadas e fortes.

25 Os navios de Társis eram as tuas caravanas para as tuas mercadorias; e te enriqueceste e ficaste mui famosa no coração dos mares.

26 Os teus remeiros te conduziram sobre grandes águas; o vento oriental te quebrou no coração dos mares.

27 As tuas riquezas, as tuas mercadorias, os teus bens, os teus marinheiros, os teus pilotos, os calafates, os que faziam os teus negócios e todos os teus soldados que estão em ti, juntamente com toda a multidão do povo que está no meio de ti, se afundarão no coração dos mares no dia da tua ruína.

28 Ao estrondo da gritaria dos teus pilotos, tremerão as praias.

29 Todos os que pegam no remo, os marinheiros, e todos os pilotos do mar descerão de seus navios e pararão em terra;

22Šebos ir Ramos pirkliai prekiavo su tavimi; į tavo prekes jie mainė įvairius geriausius prieskonius, visokiausius brangakmenius ir auksą.

23Su tavimi prekiavo Haranas, Kanė, Edenas, Šebos pirkliai, Ašūras ir Kilmadas.

24Jie prekiavo su tavimi, mainydami tavo prekyvietėje puošnius apdarus, mėlyno purpuro skraistes, išsiuvinėtas medžiagas, margaspalvius kilimus ir tvirtai suvytas virves.

25Taršišo laivai tarnavo tau prekyboje. Buvai turtingas ir labai garbingas jūros širdyje.

26Tavo irklininkai nuirklavo tave į atvirą jūrą. Rytys sutriuškino tave atviroje jūroje.

27Tavo turtai, gaminiai ir prekės, tavo jūreiviai ir vairininkai, tavo glaistytojai ir prekių mainytojai, visi tavo galingieji kariai, visa tavo bendrija tavo žuvimo dieną grimzta į jūrų gelmes.

28Pasigirdus vairininkų riksmui, dreba pamariai,

29savo laivus palieka visi irklininkai. Jūreiviai ir jūrų vairininkai stovi ant kranto

[30] farão ouvir a sua voz sobre ti e gritarão amargamente; lançarão pó sobre a cabeça e na cinza se revolverão;
[31] far-se-ão calvos por tua causa, cingir-se-ão de pano de saco e chorarão sobre ti, com amargura de alma, com amargura e lamentação.
[32] Levantarão lamentações sobre ti no seu pranto, lamentarão sobre ti, dizendo: Quem foi como Tiro, como a que está reduzida ao silêncio no meio do mar?
[33] Quando as tuas mercadorias eram exportadas pelos mares, fartaste a muitos povos; com a multidão da tua riqueza e do teu negócio, enriqueceste os reis da terra.
[34] No tempo em que foste quebrada nos mares, nas profundezas das águas se afundaram os teus negócios e toda a tua multidão, no meio de ti.
[35] Todos os moradores das terras dos mares se espantam por tua causa; os seus reis tremem sobremaneira e estão de rosto perturbado.
[36] Os mercadores dentre os povos assobiam contra ti; vens a ser objeto de espanto e jamais subsistirás.

Ezequiel 28

Profecia contra o rei de Tiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
[2] Filho do homem, dize ao príncipe de Tiro: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que se eleva o teu coração, e dizes: Eu sou Deus, sobre a cadeira de Deus me assento no coração dos mares, e não passas de

[30]aimanuodami ir verkdami tavęs karčiomis ašaromis. Jie dulkėmis barstosi galvas ir voliojasi pelenuose.

[31]Dėl tavęs jie skutasi galvas, apsivelka ašutine, verkia tavęs iš sielvarto karčiai gedėdami.

[32]Aimanuodami užtraukia raudą tau ir aprauda tave: ‘Kas buvo kada nors kaip Tyras sunaikintas jūros gelmėse?’

[33]Iškraudamas savo gaminius iš jūrų tu patenkinai daug tautų; turėdamas turtų ir prekių gausybę tu praturtinai žemės karalius.

[34]Dabar guli jūrų sutriuškintas vandenų gelmėse, o tavo prekės ir visa tavo bendrija nuskendo drauge su tavimi.

[35]Baisisi tavimi visi pamarių gyventojai; siaubas apėmė jų karalius, ištįso jiems veidai.

[36]Kitų kraštų pirkliai švilpteli tau įkandin; tu tapai pasibaisėjimu, tavęs niekada nebebus“.

Ezechielio 28

Pranašavimas Tyro karaliui

[1]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2]„Žmogau, sakyk Tyro valdovui: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS. Kadangi tavo širdis išpuiko, tu tarei: ‹Aš dievas! Sėdžiu dievų soste toli jūros širdyje!› Nors esi tik

homem e não és Deus, ainda que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus -

[3] sim, és mais sábio que Daniel, não há segredo algum que se possa esconder de ti;

[4] pela tua sabedoria e pelo teu entendimento, alcançaste o teu poder e adquiriste ouro e prata nos teus tesouros;

[5] pela extensão da tua sabedoria no teu comércio, aumentaste as tuas riquezas; e, por causa delas, se eleva o teu coração -,

[6] assim diz o SENHOR Deus: Visto que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus,

[7] eis que eu trarei sobre ti os mais terríveis estrangeiros dentre as nações, os quais desembainharão a espada contra a formosura da tua sabedoria e mancharão o teu resplendor.

[8] Eles te farão descer à cova, e morrerás da morte dos traspassados no coração dos mares.

[9] Dirás ainda diante daquele que te matar: Eu sou Deus? Pois não passas de homem e não és Deus, no poder do que te traspassa.

[10] Da morte de incircuncisos morrerás, por intermédio de estrangeiros, porque eu o falei, diz o SENHOR Deus.

Outra lamentação contra o rei de Tiro

[11] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[12] Filho do homem, levanta uma lamentação contra o rei de Tiro e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Tu és o sinete da perfeição, cheio de sabedoria e formosura.

žmogus, o ne Dievas, tu darai savo širdį lygią Dievo širdžiai.

[3]Žiūrėk! Išties esi išmintingesnis už Danielių, joks dalykas tau ne paslaptis.

[4]Savo išmintimi ir sumanumu prisikaupei turtų, prisikrovei iždus aukso ir sidabro.

[5]Labai sumaniai prekiaudamas pagausinai savo turtus, ir turtais puikavosi tavo širdis'".

[6]Todėl taip kalba Viešpats DIEVAS: „Kadangi darai savo širdį lygią Dievo širdžiai,

[7]tikėk manimi, atvesiu prieš tave svetimšalius – pačias žiauriausias tautas. Išsitrauks jie kalavijus iš makščių prieš tavo puikiąją išmintį ir užtemdys tavo spindesį.

[8]Nustums tave žemyn į kapą, ir mirsi tu užmuštųjų mirtimi toli jūroje.

[9]Ar savo žudikams ir tuomet sakysi: 'Aš Dievas!' – kai tave žudančiųjų rankomis bus parodyta, kad esi tik žmogus?

[10]Mirsi nuo svetimųjų rankos neapipjaustytųjų mirtimi, nes aš pasakiau", – tai Viešpaties DIEVO žodis.

Tyro karaliaus apraudojimas

[11]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[12]„Žmogau, raudok dėl Tyro karaliaus ir sakyk jam: 'Taip kalba Viešpats DIEVAS. Tu buvai tobulumo antspaudas, kupinas išminties ir tobulo grožio.

[13] Estavas no Éden, jardim de Deus; de todas as pedras preciosas te cobrias: o sárdio, o topázio, o diamante, o berilo, o ônix, o jaspe, a safira, o carbúnculo e a esmeralda; de ouro se te fizeram os engastes e os ornamentos; no dia em que foste criado, foram eles preparados.

[13]Tu buvai Edene, Dievo sode; tave puošė visokiausi brangakmeniai: sardis, chrizolitas ir deimantas, berilas, oniksas ir jaspis, safyras, rubinas ir smaragdas; iš aukso tavo karuliai ir puošmenos. Tą dieną, kai buvai sukurtas, jie buvo padirbti.

[14] Tu eras querubim da guarda ungido, e te estabeleci; permanecias no monte santo de Deus, no brilho das pedras andavas.

[14]Su kerubu išskleistais ir saugančiais sparnais aš padariau tave globėju; tu gyvenai ant Dievo šventojo kalno ir vaikščiojai tarp ugningų akmenų.

[15] Perfeito eras nos teus caminhos, desde o dia em que foste criado até que se achou iniqüidade em ti.

[15]Tu buvai be dėmės savo keliuose nuo pat savo sukūrimo dienos ligi buvo nustatyta tavo kaltė.

[16] Na multiplicação do teu comércio, se encheu o teu interior de violência, e pecaste; pelo que te lançarei, profanado, fora do monte de Deus e te farei perecer, ó querubim da guarda, em meio ao brilho das pedras.

[16]Per savo plačiąją prekybą tu prisipildei smurto ir nusidėjai, todėl varau tave toli nuo Dievo kalno. Ir kerubas išskėstais ir serginčiais sparnais nuvarė tave nuo ugningųjų akmenų.

[17] Elevou-se o teu coração por causa da tua formosura, corrompeste a tua sabedoria por causa do teu resplendor; lancei-te por terra, diante dos reis te pus, para que te contemplem.

[17]Nuo tavo grožio išpuiko tavo širdis, dėl savo spindesio piktnaudžiavai savo išmintimi. Nubloškiau tave žemėn, padariau iš tavęs reginį, kad karaliai įsidėmėtų.

[18] Pela multidão das tuas iniqüidades, pela injustiça do teu comércio, profanaste os teus santuários; eu, pois, fiz sair do meio de ti um fogo, que te consumiu, e te reduzi a cinzas sobre a terra, aos olhos de todos os que te contemplam.

[18]Išniekinai savo šventyklas savo kalčių daugybe ir sukta prekyba. Uždegiau tave ugnimi, ir ji tave surijo; paverčiau tave pelenais ant žemės akyse visų, kurie tave matė.

[19] Todos os que te conhecem entre os povos estão espantados de ti; vens a ser objeto de espanto e jamais subsistirás.

[19]Visi, kas tik pažino tave tautose, yra apstulbę; tu tapai pasibaisėjimu, ir tavęs niekada nebebus’“.

Profecia contra Sidom

Pranašavimas Sidonui

[20] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[21] Filho do homem, volve o rosto contra Sidom, profetiza contra ela

[22] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis-me contra ti, ó Sidom, e serei glorificado no meio de ti; saberão que eu sou o SENHOR, quando nela executar juízos e nela me santificar.

[23] Pois enviarei contra ela a peste e o sangue nas suas ruas, e os traspassados cairão no meio dela, pela espada contra ela, por todos os lados; e saberão que eu sou o SENHOR.

[24] Para a casa de Israel já não haverá espinho que a pique, nem abrolho que cause dor, entre todos os vizinhos que a tratam com desprezo; e saberão que eu sou o SENHOR Deus.

[25] Assim diz o SENHOR Deus: Quando eu congregar a casa de Israel dentre os povos entre os quais estão espalhados e eu me santificar entre eles, perante as nações, então, habitarão na terra que dei a meu servo, a Jacó.

[26] Habitarão nela seguros, edificarão casas e plantarão vinhas; sim, habitarão seguros, quando eu executar juízos contra todos os que os tratam com desprezo ao redor deles; e saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

Ezequiel 29

Profecia contra o Egito

[20]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[21]„Žmogau, atsisuk veidu į Sidoną, pranašauk jam

[22]ir sakyk: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS. Tikėk manimi! Sidone, ateinu prieš tave! Apreikšiu per tave savo šlovę! Jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS, kai per jį vykdysiu bausmę ir apreikšiu savo šventumą,

[23]nes pasiųsiu į jį marą ir kraujo praliejimą jo gatvėse. Jame kris užmuštieji, kai kalavijas ateis iš visų pusių. Tuomet jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS’.

Pažadas Izraeliui

[24]Izraelio namai daugiau neberas dygliuotų brūzgynų ar duriančių erškėčių pas visus savo kaimynus, kurie žiūrėjo į juos su panieka. Tuomet jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS“.

[25]Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Kai surinksiu Izraelio namus iš tautų, kuriose jie išsklaidyti, ir apreikšiu per juos šventumą tautų akivaizdoje, jie kursis savo pačių žemėje, kurią daviau savo tarnui Jokūbui.

[26]Jie gyvens joje saugiai, statysis namus ir veis vynuogynus. Jie gyvens saugiai, kai būsiu nubaudęs visus jų kaimynus, žiūrėjusius į juos su panieka. Ir jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS, jų Dievas“.

Ezechielio 29

Pranašavimas Egiptui

1 No décimo ano, no décimo mês, aos doze dias do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

1Dešimtų metų dešimto mėnesio dvyliktą dieną mane pasiekė VIEŠPATIESžodis:

2 Filho do homem, volve o rosto contra Faraó, rei do Egito, e profetiza contra ele e contra todo o Egito.

2„Žmogau, atsisuk veidu į Egipto valdovą faraoną, pranašauk jam ir visam Egiptui,

3 Fala e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis-me contra ti, ó Faraó, rei do Egito, crocodilo enorme, que te deitas no meio dos seus rios e que dizes: O meu rio é meu, e eu o fiz para mim mesmo.

3kalbėk ir sakyk: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS. Tikėk manimi, aš prieš tave, Egipto valdove faraone, didysis slibine! Tu tūnai Nilo atšakose, sakydamas: ‹Nilas priklauso man, pasidariau jį sau!›

4 Mas eu porei anzóis em teus queixos e farei que os peixes dos teus rios se apeguem às tuas escamas; tirar-te-ei do meio dos teus rios, juntamente com todos os peixes dos teus rios que se apeguem às tuas escamas.

4Įversiu kablius tau į žiaunas ir žuvis iš tavo srovių prikibdysiu tau prie žvynų. Išvilksiu tave iš tavo srovių drauge su visomis tavo srautų žuvimis, prikibusiomis tau prie žvynų.

5 Lançar-te-ei para o deserto, a ti e a todo peixe dos teus rios; sobre o campo aberto cairás; não serás recolhido, nem sepultado; aos animais da terra e às aves do céu te dei por pasto.

5Nublokšiu tave į dykumą, tave ir visas tavo srautų žuvis. Krisi po atviru dangumi, ir niekas tavęs nepakels ir nepalaidos. Kaip maistą atidaviau tave žemės žvėrims ir padangių paukščiams.

6 E saberão todos os moradores do Egito que eu sou o SENHOR, pois se tornaram um bordão de cana para a casa de Israel.

6Tuomet visi Egipto gyventojai žinos, kad aš esu VIEŠPATS, dėl to, kad tu buvai Izraelio namams nendrinė lazda:

7 Tomando-te eles pela mão, tu te rachaste e lhes rasgaste o ombro; e, encostando-se eles a ti, tu te quebraste, fazendo tremer os lombos deles.

7kai jie griebėsi tavo rankos, tu įvarei rakštį ir žeidei visiems pečius; kai jie rėmėsi tavimi, tu sukiužai ir vertei juos svirduliuoti’“.

8 Por isso, assim diz o SENHOR Deus: Eis que trarei sobre ti a espada e eliminarei de ti homem e animal.

8Todėl taip kalba Viešpats DIEVAS: „Tikėk manimi, atvesiu tau kalaviją, sunaikinsiu tavo žmones ir gyvulius.

9 A terra do Egito se tornará em desolação e deserto; e saberão que eu sou o SENHOR.

9Padarysiu Egipto žemę dyką ir tuščią. Tuomet jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS.

10 Visto que disseste: O rio é meu, e eu o fiz, eis que eu estou contra ti e contra os teus rios; tornarei a terra do Egito deserta, em completa desolação, desde Migdol até Sevene, até às fronteiras da Etiópia.

11 Não passará por ela pé de homem, nem pé de animal passará por ela, nem será habitada quarenta anos,

12 porquanto tornarei a terra do Egito em desolação, no meio de terras desoladas; as suas cidades no meio das cidades desertas se tornarão em desolação por quarenta anos; espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.

13 Mas assim diz o SENHOR Deus: Ao cabo de quarenta anos, ajuntarei os egípcios dentre os povos para o meio dos quais foram espalhados.

14 Restaurarei a sorte dos egípcios e os farei voltar à terra de Patros, à terra de sua origem; e serão ali um reino humilde.

15 Tornar-se-á o mais humilde dos reinos e nunca mais se exaltará sobre as nações; porque os diminuirei, para que não dominem sobre as nações.

16 Já não terá a confiança da casa de Israel, confiança essa que me traria à memória a iniqüidade de Israel quando se voltava a ele à procura de socorro; antes, saberão que eu sou o SENHOR Deus.

Kadangi sakei: ‘Nilas priklauso man, pasidariau jį sau’,

10tikėk manimi, aš prieš tave ir prieš tavo Nilo šakas! Paversiu Egipto žemę griuvėsiais ir tyrais nuo Migdolo ligi Sienės, ligi pat Kušo sienos.

11Nekels į ją kojos joks žmogus, nekels į ją kojos joks gyvulys; ji nebus gyvenama keturiasdešimt metų.

12Per keturiasdešimt metų paversiu Egipto žemę didžiausiais tyrais tarp tyrais tapusių kraštų, o jos miestai bus didžiausi griuvėsiai tarp sugriautų miestų. Išblaškysiu egiptiečius tarp tautų ir išvėtysiu juos po visus kraštus“.

13Be to, taip kalba Viešpats DIEVAS: „Praėjus keturiasdešimt metų, surinksiu egiptiečius iš tautų, kuriose jie buvo išblaškyti.

14Sugrąžinsiu Egipto tremtinius ir parvesiu juos atgal į Patroso šalį, jų gimtąjį kraštą; ten jie bus menka karalystė.

15Ji bus menkiausia iš visų karalysčių ir niekada daugiau nebeiškils virš kitų tautų. Padarysiu juos mažus, kad tautoms nebeviešpatautų.

16Izraelio namai daugiau niekada ja nebepasitikės; jie atmins savo kaltę, kai kreipėsi į ją pagalbos. Tuomet jie žinos, kad aš esu Viešpats DIEVAS“.

Egiptas– užmokestis Nebukadnecarui

[17] No vigésimo sétimo ano, no mês primeiro, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
[18] Filho do homem, Nabucodonosor, rei da Babilônia, fez que o seu exército me prestasse grande serviço contra Tiro; toda cabeça se tornou calva, e de todo ombro saiu a pele, e não houve paga de Tiro para ele, nem para o seu exército, pelo serviço que prestou contra ela.
[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu darei a Nabucodonosor, rei da Babilônia, a terra do Egito; ele levará a sua multidão, e tomará o seu despojo, e roubará a sua presa, e isto será a paga para o seu exército.
[20] Por paga do seu trabalho, com que serviu contra ela, lhe dei a terra do Egito, visto que trabalharam por mim, diz o SENHOR Deus.
[21] Naquele dia, farei brotar o poder na casa de Israel e te darei que fales livremente no meio deles; e saberão que eu sou o SENHOR.

[17]Dvidešimt septintų metų pirmo mėnesio pirmą dieną mane pasiekėVIEŠPATIES žodis:
[18]„Žmogau, Babilono karalius Nebukadnecaras įsakė savo kariuomenei atlikti sunkų darbą Tyrui. Visų galvos nupliko, ir visų pečiai buvo nubrozdinti. Tačiau nei jis, nei jo kariuomenė negavo jokio atlyginimo iš Tyro už darbą, kurį jam atliko“.
[19]Todėl taip kalba ViešpatsDIEVAS: „Atiduosiu Egipto žemę Babilono karaliui Nebukadnecarui. Jis išsineš jos turtus, apiplėš ją ir pasiims grobį; ji bus atlyginimas jo kariuomenei.
[20]Jam atidaviau Egipto žemę kaip užmokestį, kurį jis užsidirbo, nes triūsė man, – tai Viešpaties DIEVO žodis.
[21]Tą dieną suteiksiu Izraelio namams jėgų ir atversiu jiems tavo lūpas. Tuomet jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS“.

Ezequiel 30

O Egito será conquistado pela Babilônia

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
[2] Filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Gemei: Ah! Aquele dia!
[3] Porque está perto o dia, sim, está perto o Dia do SENHOR, dia nublado; será o tempo dos gentios.

Ezechielio 30

[1]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:
[2]„Žmogau, pranašauk ir sakyk: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS. Vaitokite: ‹Vargas tai dienai!›
[3]Jau arti diena, VIEŠPATIES diena. Tai bus debesų diena, tautų pražūties metas.

[4] A espada virá contra o Egito, e haverá grande dor na Etiópia, quando caírem os traspassados no Egito; o seu povo será levado para o cativeiro, e serão destruídos os seus fundamentos.

[4]Kalavijas prasiskverbs į Egiptą ir kušitus krės šiurpas; kai Egipte kris užmuštieji, jo turtai bus atimti ir pamatai išgriauti.

[5] A Etiópia, Pute e Lude e toda a Arábia, os de Cube e os outros aliados do Egito cairão juntamente com ele à espada.

[5]Kušas, Putas ir Ludas, visa Arabija, Kubas ir visos susijungusių kraštų tautos kris drauge su jais nuo kalavijo'".

[6] Assim diz o SENHOR: Também cairão os que sustêm o Egito, e será humilhado o orgulho do seu poder; desde Migdol até Sevene, cairão à espada, diz o SENHOR Deus.

[6]Taip kalba VIEŠPATS: ,,Remiantieji Egiptą žus, sukiuš jo išpuikusi galybė. Nuo Migdolo ligi Sienės jie žus nuo kalavijo, – tai Viešpaties DIEVO žodis. –

[7] Serão desolados no meio das terras desertas; e as suas cidades estarão no meio das cidades devastadas.

[7]Jie bus didžiausi tyrai tarp tyrais tapusių kraštų, jų miestai bus didžiausi griuvėsiai tarp sugriautų miestų.

[8] Saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tiver posto fogo no Egito e se acharem destruídos todos os que lhe prestavam auxílio.

[8]Kai užkursiu ugnį Egipte ir visi jo rėmėjai bus sutriuškinti, jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS.

[9] Naquele dia, sairão mensageiros de diante de mim em navios, para espantarem a Etiópia descuidada; e sobre ela haverá angústia, como no dia do Egito; pois eis que já vem.

[9]Tą dieną mano siunčiami pasiuntiniai išplauks laivais, kad sukeltų siaubą pasitikinčiam Kušui; Egipto pražūties dieną juos krės šiurpas, nes, tikėk manimi, ji ateina!"

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Eu, pois, farei cessar a pompa do Egito, por intermédio de Nabucodonosor, rei da Babilônia.

[10]Taip kalba Viešpats DIEVAS: ,,Padarysiu galą Egipto turtams Babilono karaliaus Nebukadnecaro rankomis.

[11] Ele e o seu povo com ele, os mais terríveis das nações, serão levados para destruírem a terra; desembainharão a espada contra o Egito e encherão de traspassados a terra.

[11]Jis ir jo tauta, nuožmiausia tarp tautų, bus atvesti sunaikinti krašto. Jie išsitrauks iš makščių kalaviją prieš Egiptą ir pripildys kraštą užmuštųjų.

[12] Secarei os rios e venderei a terra, entregando-a nas mãos dos maus; por meio de estrangeiros, farei desolada a terra e tudo o que nela houver; eu, o SENHOR, é que falei.

[12]Išdžiovinsiu Nilo šakas, nedorėliams į rankas atiduosiu kraštą. Svetimšalių rankomis nuniokosiu jį ir visa, kas jame, – aš, VIEŠPATS, pasakiau“.

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Também destruirei os ídolos e darei cabo das imagens em Mênfis; já não haverá príncipe na terra do Egito, onde implantarei o terror.

[13]Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Sunaikinsiu stabus, padarysiu galą Nofo dievams. Nebebus Egipto žemėje vado, – Egipto žemę prislėgsiu baime.

[14] Farei desolada a Patros, porei fogo em Zoã e executarei juízo em Nô.

[14]Paversiu Patrosą tyrais, padegsiu Coaną, nubausiu Noją.

[15] Derramarei o meu furor sobre Sim, fortaleza do Egito, e exterminarei a multidão de Nô.

[15]Ant Sino, Egipto tvirtovės, išliesiu savo įniršį ir Nojo turtus sunaikinsiu.

[16] Atearei fogo no Egito; Sim terá grande angústia, Nô será destruída, e Mênfis terá adversários em pleno dia.

[16]Padegsiu Egiptą, Sinas raitysis skausmuose, Nojo sienos bus pralaužtos, o Nofas kovos su priešais dieną.

[17] Os jovens de Áven e de Pi-Besete cairão à espada, e estas cidades cairão em cativeiro.

[17]Jauni Ono ir Pi Beseto vyrai žus nuo kalavijo, o patys miestai išeis į nelaisvę.

[18] Em Tafnes, se escurecerá o dia, quando eu quebrar ali os jugos do Egito e nela cessar o orgulho do seu poder; uma nuvem a cobrirá, e suas filhas cairão em cativeiro.

[18]Diena aptems Tachpanhese, kai laužysiu Egipto skeptrus, ir užsibaigs jo išpuikusi galybė. Jį gaubs debesis, o jam pavaldūs miestai eis į nelaisvę.

[19] Assim, executarei juízo no Egito, e saberão que eu sou o SENHOR.

[19]Taip įvykdysiu Egiptui bausmę, ir jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS“.

[20] No undécimo ano, no mês primeiro, aos sete dias do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[20]Vienuoliktų metų pirmo mėnesio septintą dieną mane pasiekėVIEŠPATIES žodis:

[21] Filho do homem, eu quebrei o braço de Faraó, rei do Egito, e eis que não foi atado, nem tratado com remédios, nem lhe porão ligaduras, para tornar-se forte e pegar da espada.

[21]„Žmogau, sulaužiau Egipto valdovo faraono ranką. Tikėk manimi, ji nebuvo aprišta, kad būtų gydoma, nei tvirtai sutvarstyta, kad būtų stipri laikyti kalaviją“.

22 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra Faraó, rei do Egito; quebrar-lhe-ei os braços, tanto o forte como o que já está quebrado, e lhe farei cair da mão a espada.	22Todėl taip kalba Viešpats DIEVAS: „Tikėk manimi, aš prieš Egipto valdovą faraoną; aš sulaužysiu abi jo rankas – sveikąją ir sulaužytąją – ir atimsiu iš jo rankos kalaviją.
23 Espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.	23Išblaškysiu egiptiečius tarp tautų, vėtysiu juos po kraštus.
24 Fortalecerei os braços do rei da Babilônia e lhe porei na mão a minha espada; mas quebrarei os braços de Faraó, que, diante dele, gemerá como geme o traspassado.	24Babilono karaliaus rankas sustiprinsiu, įduosiu savo kalaviją jam į ranką, o faraono rankas sulaužysiu; priešais Babilono karalių jis dejuos, kaip dejuoja mirtinai sužeistas žmogus.
25 Levantarei os braços do rei da Babilônia, mas os braços de Faraó cairão; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu puser a minha espada na mão do rei da Babilônia e ele a estender contra a terra do Egito.	25Babilono karaliaus rankas stiprinsiu, o faraonas bus kaip be rankų. Ir jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS, kai įduosiu savo kalaviją Babilono karaliui į ranką. Jis pakels jį prieš Egipto žemę.
26 Espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras; assim, saberão que eu sou o SENHOR.	26Išblaškysiu egiptiečius tarp tautų ir vėtysiu juos po visus kraštus. Tuomet jie žinos, kad aš esu DIEVAS“.
Ezequiel 31	**Ezechielio 31**
O destino do Egito	
1 No undécimo ano, no terceiro mês, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:	1Vienuoliktų metų trečio mėnesio pirmą dieną mane pasiekė VIEŠPATIESžodis:
2 Filho do homem, dize a Faraó, rei do Egito, e à multidão do seu povo: A quem és semelhante na tua grandeza?	2„Žmogau, sakyk Egipto valdovui faraonui ir jo gaujoms: ‘Į ką tu panašus su savo didybe?
3 Eis que a Assíria era um cedro no Líbano, de lindos ramos, de sombrosa folhagem, de grande estatura, cujo topo estava entre os ramos espessos.	3Štai Asirija buvo lyg Libano kedras, plačiomis šakomis teikęs miškui pavėsį, aukštaūgis, su šaunia viršūne tarp debesų.
4 As águas o fizeram crescer, as fontes das profundezas da terra o exalçaram e	4Šaltiniai jį maitino, požemio vandenys jį išaugino aukštą, jų srovės drėkino žemę

fizeram correr as torrentes no lugar em que estava plantado, enviando ribeiros para todas as árvores do campo.

aplink jį ir upokšnius siuntė visų lauko medžių link.

5 Por isso, se elevou a sua estatura sobre todas as árvores do campo, e se multiplicaram os seus ramos, e se alongaram as suas varas, por causa das muitas águas durante o seu crescimento.

5Todėl išlakumu pralenkė visus lauko medžius; suvešėjo jo šakos, pailgėjo šakelės nuo gausaus vandens pumpuruose.

6 Todas as aves do céu se aninhavam nos seus ramos, todos os animais do campo geravam debaixo da sua fronde, e todos os grandes povos se assentavam à sua sombra.

6Ant jo šakų lizdus krovėsi visi padangių paukščiai, po jo šakelėmis vaikus vedė visi laukiniai žvėrys, jo ūksmėje gyveno daugybė tautų.

7 Assim, era ele formoso na sua grandeza e na extensão dos seus ramos, porque a sua raiz estava junto às muitas águas.

7Gražus jis buvo, didingas ir plačiašakis, nes jo šaknys siekė gausius vandenis.

8 Os cedros no jardim de Deus não lhe eram rivais; os ciprestes não igualavam os seus ramos, e os plátanos não tinham renovos como os seus; nenhuma árvore no jardim de Deus se assemelhava a ele na sua formosura.

8Kedrai Dievo sode negalėjo su juo lygintis, kiparisai neprilygo jam savo šakomis, platanai negalėjo girtis jam savo šakelėmis, joks medis Dievo sode nebuvo toks gražus kaip jis.

9 Formoso o fiz com a multidão dos seus ramos; todas as árvores do Éden, que estavam no jardim de Deus, tiveram inveja dele.

9Jį padariau gražų šakų daugybe, pavydėjo jam visi Dievo sode buvę Edeno medžiai'".

10 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como sobremaneira se elevou, e se levantou o seu topo no meio dos espessos ramos, e o seu coração se exalçou na sua altura,

10Todėl taip kalba Viešpats DIEVAS: „Kadangi jis išaugo aukštas, iškėlė savo viršūnę tarp debesų ir jo širdis puikavosi didybe,

11 eu o entregarei nas mãos da mais poderosa das nações, que lhe dará o tratamento segundo merece a sua perversidade; lançá-lo-ei fora.

11atidaviau jį tautų valdovui į rankas, kad pasielgtų su juo taip, kaip savo nedorumu buvo nusipelnęs. Išvariau jį.

[12] Os mais terríveis estrangeiros das nações o cortaram e o deixaram; caíram os seus ramos sobre os montes e por todos os vales; os seus renovos foram quebrados por todas as correntes da terra; todos os povos da terra se retiraram da sua sombra e o deixaram.

[12]Svetimšaliai, nuožmiausi iš tautų, nukirto jį ir paliko. Jo šakos krito ant kalnų ir į slėnius, jo šakelės guli sulaužytos kiekvienoje upės vagoje, visos žemės tautos pasitraukė iš jo pavėsio ir paliko jį.

[13] Todas as aves do céu habitarão na sua ruína, e todos os animais do campo se acolherão sob os seus ramos,

[13]Ant jo nukirsto kamieno suka lizdus visi padangių paukščiai, prie jo šakelių laikosi visi laukiniai žvėrys.

[14] para que todas as árvores junto às águas não se exaltem na sua estatura, nem levantem o seu topo no meio dos ramos espessos, nem as que bebem as águas venham a confiar em si, por causa da sua altura; porque todos os orgulhosos estão entregues à morte e se abismarão às profundezas da terra, no meio dos filhos dos homens, com os que descem à cova.

[14]Taip nutiko, idant jokie medžiai prie vandenų nesipuikuotų savo didybe ar nekeltų savo viršūnės tarp debesų ir jokie gausiai drėkinami medžiai nesiektų jų didybės. Juk jie visi atiduodami mirčiai – požemio pasauliui, drauge su visais mariaisiais, su tais, kurie žengia į kapą“.

[15] Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que ele passou para o além, fiz eu que houvesse luto; por sua causa, cobri a profundeza da terra, retive as suas correntes, e as suas muitas águas se detiveram; cobri o Líbano de preto, por causa dele, e todas as árvores do campo desfaleceram por causa dele.

[15]Taip kalba Viešpats Dievas: „Tą dieną, kai jis nužengė į Šeolą, paskelbiau gedulą, užvėriau virš jo bedugnę ir uždengiau. Sulaikiau jo upes ir išseko gausūs vandenys. Dėl jo apvilkau Libaną gedulu, dėl to nusviro visi krašto medžiai.

[16] Ao som da sua queda, fiz tremer as nações, quando o fiz passar para o além com os que descem à cova; todas as árvores do Éden, a fina flor e o melhor do Líbano, todas as que foram regadas pelas águas se consolavam nas profundezas da terra.

[16]Sviesdamas jį į Šeolą drauge su žengiančiais į kapą, jo kritimo trenksmu sudrebinau tautas. Visi Edeno medžiai, rinktiniai ir geriausi Libano medžiai, visi, kurie buvo gausiai drėkinami, buvo paguosti požemio pasaulyje.

[17] Também estas, com ele, passarão para o além, a juntar-se aos que foram traspassados à espada; sim, aos que foram seu braço e que estavam assentados à sombra no meio das nações.

[18] A quem, pois, és semelhante em glória e em grandeza entre as árvores do Éden? Todavia, descerás com as árvores do Éden às profundezas da terra; no meio dos incircuncisos, jazerás com os que foram traspassados à espada; este é Faraó e toda a sua pompa, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 32

Lamentação contra Faraó, rei do Egito

[1] No ano duodécimo, no duodécimo mês, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, levanta uma lamentação contra Faraó, rei do Egito, e dize-lhe: Foste comparado a um filho de leão entre as nações, mas não passas de um crocodilo nas águas; agitavas as águas, turvando-as com os pés, sujando os rios.

[3] Assim diz o SENHOR Deus: Estenderei sobre ti a minha rede no meio de muitos povos, que te puxarão para fora na minha rede.

[4] Então, te deixarei em terra; no campo aberto, te lançarei e farei morar sobre ti todas as aves do céu; e se fartarão de ti os animais de toda a terra.

[5] Porei as tuas carnes sobre os montes e encherei os vales da tua corpulência.

[17]Jie taip pat nužengė su juo į Šeolą pas žuvusius nuo kalavijo drauge su rėmėjais, tautose gyvenusiais jo pavėsyje.

[18]Kuris iš Edeno medžių prilygo tau garbe ir didybe? Ir tu būsi nutemptas žemyn į požemio pasaulį drauge su Edeno medžiais, gulėsi tarp neapipjaustytųjų su žuvusiais nuo kalavijo. Tokia yra faraono ir visų jo žmonių dalia“, – tai VIEŠPATIES žodis.

Ezechielio 32

Faraono apraudojimas

[1]Dvyliktų metų dvylikto mėnesio pirmą dieną mane pasiekė VIEŠPATIESžodis:

[2]„Žmogau, raudok dėl Egipto valdovo faraono ir sakyk jam: ‘Laikei save liūtu tarp tautų, bet buvai kaip slibinas jūrose; blaškeisi savo upėse, drumstei vandenį kojomis ir teršei savo upes’“.

[3]Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Užmesiu ant tavęs savo tinklą daugelio tautų suėjime, ir jie ištrauks tave mano bradiniu.

[4]Parmesiu tave ant žemės, nusviesiu tave į atvirą lauką ir nutupdysiu ant tavęs visus padangių paukščius, leisiu misti tavimi visiems žemės žvėrims.

[5]Tavo kūną numesiu kalnuose, slėnius pripildysiu tavo dvokiančios maitos.

6 Com o teu sangue que se derrama, regarei a terra até aos montes, e dele se encherão as correntes.

7 Quando eu te extinguir, cobrirei os céus e farei enegrecer as suas estrelas; encobrirei o sol com uma nuvem, e a lua não resplandecerá a sua luz.

8 Por tua causa, vestirei de preto todos os brilhantes luminares do céu e trarei trevas sobre o teu país, diz o SENHOR Deus.

9 Afligirei o coração de muitos povos, quando se levar às nações, às terras que não conheceste, a notícia da tua destruição.

10 Farei que muitos povos fiquem pasmados a teu respeito, e os seus reis tremam sobremaneira, quando eu brandir a minha espada ante o seu rosto; estremecerão a cada momento, cada um pela sua vida, no dia da tua queda.

11 Pois assim diz o SENHOR Deus: A espada do rei da Babilônia virá contra ti.

12 Farei cair a tua multidão com as espadas dos valentes, que são todos os mais terríveis dos povos; eles destruirão a soberba do Egito, e toda a sua pompa será destruída.

13 Farei perecer todos os seus animais ao longo de muitas águas; pé de homem não as turbará, nem as turbarão unhas de animais.

14 Então, farei assentar as suas águas; e farei correr os seus rios como o azeite, diz o SENHOR Deus.

6Palaistysiu kraštą ligi pat kalnų tavo srūvančiu krauju ir tavęs bus pripildytos upių vagos.

7Kai tu būsi sunaikintas, uždengsiu dangų ir aptemdysiu žvaigždes. Saulę aptrauksiu debesimis, o mėnulis neduos savo šviesos.

8Visus šviesulius, žibančius danguje, dėl tavęs aptemdysiu ir tavo kraštą apgaubsiu tamsybe, – tai Viešpaties DIEVO žodis. –

9Sukelsiu širdgėlą daugeliui tautų, atvesdamas tave jų nelaisvėn į kraštus, kurių nepažinojai.

10Tavo dalia baisėsis daug tautų, jų karalius tu apstulbinsi. Kai švytruosiu jiems savo kalaviju, jie visą laiką drebės dėl savo gyvasties, ir kiekvienas jų drebės tavo žuvimo dieną“.

11Juk taip kalba Viešpats DIEVAS: „Babilono karaliaus kalavijas pakils prieš tave!

12Pakirsiu tavo gaujas galiūnų kalavijais; iš visų tautų jie nuožmiausi. Jie nuniokos Egipto puikybę, ir visa jo kariuomenė žus.

13Sunaikinsiu visus jo galvijus, besiganančius prie gausių vandenų; nebedrums jų daugiau žmogaus koja, nebedrums jų nė gyvulių kanopos.

14Tuomet leisiu drumzlėms nusėsti vandenyse ir padarysiu, kad jų upės lietųsi

kaip aliejus, – tai Viešpaties DIEVO žodis. –

[15] Quando eu tornar a terra do Egito em desolação e a terra for destituída de tudo que a enchia, e quando eu ferir a todos os que nela habitam, então, saberão que eu sou o SENHOR.

[15]Kai paversiu Egipto žemę tyrais, kai kraštas neteks viso, kas jame yra, ir kai parblokšiu jo gyventojus, jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS.

[16] Esta é a lamentação que se fará, que farão as filhas das nações; sobre o Egito e toda sua pompa se lamentará, diz o SENHOR Deus.

[16]Tai rauda, ir ji bus giedama. Ją giedos tautų dukterys. Apie Egiptą ir jo žmones ji bus giedama“, – tai Viešpaties DIEVO žodis.

Os egípcios com outras nações no além

[17] Também no ano duodécimo, aos quinze dias do primeiro mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

Egipto apraudojimas

[17]Dvyliktų metų pirmo mėnesio penkioliktą dieną mane pasiekėVIEŠPATIES žodis:

[18] Filho do homem, pranteia sobre a multidão do Egito, faze-a descer, a ela e as filhas das nações formosas, às profundezas da terra, juntamente com os que descem à cova.

[18]„Žmogau, raudok Egipto žmonių ir siųsk žemyn juos, Egiptą ir garbingų tautų dukteris, į žemės gelmes drauge su žengiančiais į kapą.

[19] A quem sobrepujas tu em beleza? Desce e deita-te com os incircuncisos.

[19]‘Ką tu viršiji grožiu? Ženk žemyn! Būk palaidotas su neapipjaustytaisiais!’

[20] No meio daqueles que foram traspassados à espada, eles cairão; à espada, ele está entregue; arrastai o Egito e a toda a sua multidão.

[20]Jie gulės tarp žuvusių nuo kalavijo. Egiptas buvo atiduotas kalavijui, ir šis nutemps jį su visa kariuomene.

[21] Os mais poderosos dos valentes, juntamente com os que o socorrem, lhe gritarão do além: Desceram e lá jazem eles, os incircuncisos, traspassados à espada.

[21]Iš Šeolo gilumos galingieji vadai, jo padėjėjai, sakys jam: ‘Jie nužengė čia ir guli palaidoti su neapipjaustytaisiais, žuvusiais nuo kalavijo’.

[22] Ali, está a Assíria com todo o seu povo; em redor dela, todos os seus sepulcros; todos eles foram traspassados e caíram à espada.

[22]Ten Asirija ir visi jos žmonės, jų kapai aplink, visi nužudyti, kritę nuo kalavijo.

[23] Os seus sepulcros foram postos nas extremidades da cova, e todo o seu povo se encontra ao redor do seu sepulcro; todos foram traspassados, e caíram à espada os que tinham causado espanto na terra dos viventes.

[23]Kapai jiems duoti toliausiuose duobės užkampiuose. Visur aplink jos kapą – jos žmonės, visi kritusieji nuo kalavijo, visi kadaise kėlusieji siaubą gyvųjų šalyje.

[24] Ali, está Elão com todo o seu povo, em redor do seu sepulcro; todos eles foram traspassados e caíram à espada; eles, os incircuncisos, desceram às profundezas da terra, causaram terror na terra dos viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova.

[24]Ten Elamas ir visa jo kariuomenė aplink jo kapą. Visi nužudytieji kritę nuo kalavijo, nuėjusieji į pasaulį po žeme neapipjaustyti, kadaise kėlusieji siaubą gyvųjų šalyje. Dabar jie kenčia gėdą drauge su žengiančiais į kapą.

[25] No meio dos traspassados, lhe puseram um leito entre todo o seu povo; ao redor dele, estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos, traspassados à espada, porque causaram terror na terra dos viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova; no meio dos traspassados, foram postos.

[25]Tarp užmuštųjų buvo parengtas guolis Elamui tarp jo žmonių su jų kapais aplinkui, visi neapipjaustyti, kritusieji nuo kalavijo. Kadaise jie kėlė siaubą gyvųjų šalyje, o dabar kenčia gėdą drauge su žengiančiais į kapą; jie paguldyti tarp užmuštųjų.

[26] Ali, estão Meseque e Tubal com todo o seu povo; ao redor deles, estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos e traspassados à espada, porquanto causaram terror na terra dos viventes.

[26]Ten Mešechas ir Tubalas, ir visi jo žmonės, visur aplink – jų kapai. Jie visi neapipjaustyti, kritę nuo kalavijo, nes kėlė siaubą gyvųjų šalyje.

[27] E não se acharão com os valentes de outrora que, dentre os incircuncisos, caíram e desceram ao sepulcro com as suas próprias armas de guerra e com a espada debaixo da cabeça; a iniqüidade deles está sobre os seus ossos, porque eram o terror dos heróis na terra dos viventes.

[27]Jie neguli su kritusiais neapipjaustytais senovės galiūnais, kurie nužengė į Šeolą su savo ginklais, pasidėjo kardus po galva ir skydus ant savo kaulų, nes galiūnų bijota gyvųjų šalyje.

[28] Também tu, Egito, serás quebrado no meio dos incircuncisos e jazerás com os que foram traspassados à espada.

[29] Ali, está Edom, os seus reis e todos os seus príncipes, que, apesar do seu poder, foram postos com os que foram traspassados à espada; estes jazem com os incircuncisos e com os que desceram à cova.

[30] Ali, estão os príncipes do Norte, todos eles, e todos os sidônios, que desceram com os traspassados, envergonhados com o terror causado pelo seu poder; e jazem incircuncisos com os que foram traspassados à espada e levam a sua vergonha com os que desceram à cova.

[31] Faraó os verá e se consolará com toda a sua multidão; sim, o próprio Faraó e todo o seu exército, pelo que jazerá no meio dos traspassados à espada, diz o SENHOR Deus.

[32] Porque também eu pus o meu espanto na terra dos viventes; pelo que jazerá, no meio dos incircuncisos, com os traspassados à espada, Faraó e todo o seu povo, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 33

O dever do verdadeiro atalaia

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, fala aos filhos de teu povo e dize-lhes: Quando eu fizer vir a espada sobre a terra, e o povo da terra tomar um homem dos seus limites, e o constituir por seu atalaia;

[28]Ir tu būsi sutrintas ir gulėsi tarp neapipjaustytųjų kartu su užmuštaisiais kalaviju.

[29]Ten Edomas, jo karaliai ir visi vadai, kurie, nors ir galingi, tačiau paguldyti su žuvusiais nuo kalavijo; jie guli su neapipjaustytaisiais, su žengiančiais į kapą.

[30]Ten šiaurės didžiūnai ir visi sidoniečiai, nužengę sugėdinti su užmuštaisiais dėl siaubo, kurį kėlė jų galybė. Jie guli neapipjaustyti su žuvusiais nuo kalavijo ir kenčia gėdą su žengiančiais į kapą.

[31]Pamatęs juos, faraonas pasiguos dėl visos savo kariaunos, faraonas ir jo kariuomenė, kritusi nuo kalavijo, – tai VIEŠPATIES žodis. –

[32]Kadangi kėlė siaubą gyvųjų šalyje, jis bus laidojamas tarp neapipjaustytųjų kartu su nužudytaisiais kalaviju, – faraonas ir jo žmonės“, – tai Viešpaties DIEVOžodis.

Ezechielio 33

Ezechielis – Izraelio sargybinis

[1]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2]„Žmogau, kalbėk savo tautos žmonėms ir sakyk: ‘Kai siunčiu kalaviją į kurį nors kraštą, to krašto žmonės paima vieną vyrą iš savo tarpo ir paskiria sargybiniu.

3 e, vendo ele que a espada vem sobre a terra, tocar a trombeta e avisar o povo;

3Pamatęs kalaviją, atžygiuojantį į kraštą, sargybinis privalo pūsti ragą ir perspėti žmones.

4 se aquele que ouvir o som da trombeta não se der por avisado, e vier a espada e o abater, o seu sangue será sobre a sua cabeça.

4Jei kas nors, išgirdęs rago balsą, nepaiso perspėjimo, tai kalavijas ateina ir nužudo jį, ir jo kraujas kris ant jo paties galvos.

5 Ele ouviu o som da trombeta e não se deu por avisado; o seu sangue será sobre ele; mas o que se dá por avisado salvará a sua vida.

5Kadangi jis girdėjo rago balsą ir nepaisė perspėjimo, jo kraujas kris ant jo paties. Bet jei jis būtų paisęs perspėjimo, tai būtų išgelbėjęs savo gyvastį.

6 Mas, se o atalaia vir que vem a espada e não tocar a trombeta, e não for avisado o povo; se a espada vier e abater uma vida dentre eles, este foi abatido na sua iniqüidade, mas o seu sangue demandarei do atalaia.

6Jei pamatęs atžygiuojantį kalaviją sargybinis nepučia rago ir žmonės neperspėjami, o kalavijas ateina ir atima kurio nors iš jų gyvastį, tai tas žmogus nužudytas dėl savo kaltės, tačiau jo kraujo pareikalausiu iš sargybinio rankos’.

7 A ti, pois, ó filho do homem, te constituí por atalaia sobre a casa de Israel; tu, pois, ouvirás a palavra da minha boca e lhe darás aviso da minha parte.

7Tave, žmogau, paskyriau Izraelio namų sargybiniu. Kada tik išgirsi iš mano lūpų žodį, perduosi jiems mano perspėjimą.

8 Se eu disser ao perverso: Ó perverso, certamente, morrerás; e tu não falares, para avisar o perverso do seu caminho, morrerá esse perverso na sua iniqüidade, mas o seu sangue eu o demandarei de ti.

8Jei tariu nedorėliui: ‘Nedoras žmogau, tu turi mirti!’ – o tu nekalbėsi, kad įspėtum nedorėlį mesti savo kelią, tai tas nedorėlis tikrai mirs dėl savo kaltės, tačiau jo kraujo pareikalausiu iš tavo rankos.

9 Mas, se falares ao perverso, para o avisar do seu caminho, para que dele se converta, e ele não se converter do seu caminho, morrerá ele na sua iniqüidade, mas tu livraste a tua alma.

9Bet jei tu perspėsi nedorėlį, kad jis sugrįžtų iš savo kelio, o jis negrįš, tai mirs dėl savo kaltės, o tu išgelbėsi savo gyvastį.

10 Tu, pois, filho do homem, dize à casa de Israel: Assim falais vós: Visto que as nossas prevaricações e os nossos pecados estão

10O dabar, žmogau, sakyk Izraelio namams: ‘Jūs nuolat kalbate: ‹Mūsų nusikaltimai ir nuodėmės sunkiai mus

sobre nós, e nós desfalecemos neles, como, pois, viveremos?

[11] Dize-lhes: Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, não tenho prazer na morte do perverso, mas em que o perverso se converta do seu caminho e viva. Convertei-vos, convertei-vos dos vossos maus caminhos; pois por que haveis de morrer, ó casa de Israel?

[12] Tu, pois, filho do homem, dize aos filhos do teu povo: A justiça do justo não o livrará no dia da sua transgressão; quanto à perversidade do perverso, não cairá por ela, no dia em que se converter da sua perversidade; nem o justo pela justiça poderá viver no dia em que pecar.

[13] Quando eu disser ao justo que, certamente, viverá, e ele, confiando na sua justiça, praticar iniqüidade, não me virão à memória todas as suas justiças, mas na sua iniqüidade, que pratica, ele morrerá.

[14] Quando eu também disser ao perverso: Certamente, morrerás; se ele se converter do seu pecado, e fizer juízo e justiça,

[15] e restituir esse perverso o penhor, e pagar o furtado, e andar nos estatutos da vida, e não praticar iniqüidade, certamente, viverá; não morrerá.

[16] De todos os seus pecados que cometeu não se fará memória contra ele; juízo e justiça fez; certamente, viverá.

[17] Todavia, os filhos do teu povo dizem: Não é reto o caminho do SENHOR; mas o próprio caminho deles é que não é reto.

slegia, dėl jų mes žūvame! Kaip galime gyventi?›’

[11]Sakyk jiems: ‘Kaip aš gyvas, – tai Viešpaties DIEVOžodis, – nenoriu, kad nedorėlis mirtų, bet noriu, kad nedorėlis sugrįžtų iš savo kelio ir būtų gyvas. Sugrįžkite, sugrįžkite iš savo nedorų kelių, kad nemirtumėte, Izraelio namai!’

[12]O dabar, žmogau, sakyk savo tautos žmonėms: ‘Teisiojo teisumas jo neišgelbės, jei jis nusidės, o nedorėlio nedorumas jo nepražudys, jei jis sugrįš iš savo nedorumo. Teisusis neišsigelbės savo teisumu, kai nusidės’.

[13]Jei aš būčiau sakęs teisiajam: ‘Tu tikrai būsi gyvas!’ – bet jis, pasitikėdamas savo teisumu, darytų pikta, tai jo teisieji darbai nebūtų atmenami; dėl pikto, kurį padarė, jis mirs.

[14]Jei aš sakau nedorėliui: ‘Tu tikrai mirsi!’ – o jis nusigręžia nuo savo nuodėmės ir daro, kas teisinga ir teisu,

[15]jei nedorėlis sugrąžina užstatą, atiduoda, ką buvo pasigrobęs plėšikaudamas, laikosi gyvenimo nuostatų, nedarydamas pikta, tai jis tikrai bus gyvas ir nemirs.

[16]Jokia iš jo nuodėmių, kuriomis nusidėjo, nebus atmenama; jis darė, kas teisinga ir teisu, ir tikrai bus gyvas.

[17]Tavo tautos žmonės sako: ‘Viešpaties kelias nėra teisingas!’ Iš tikrųjų jūsų kelias nėra teisingas!

[18] Desviando-se o justo da sua justiça e praticando iniqüidade, morrerá nela.

[19] E, convertendo-se o perverso da sua perversidade e fazendo juízo e justiça, por isto mesmo viverá.

[20] Todavia, vós dizeis: Não é reto o caminho do SENHOR. Mas eu vos julgarei, cada um segundo os seus caminhos, ó casa de Israel.

O castigo de Israel por causa da sua presunção

[21] No ano duodécimo do nosso exílio, aos cinco dias do décimo mês, veio a mim um que tinha escapado de Jerusalém, dizendo: Caiu a cidade.

[22] Ora, a mão do SENHOR estivera sobre mim pela tarde, antes que viesse o que tinha escapado; abrira-se-me a boca antes de, pela manhã, vir ter comigo o tal homem; e, uma vez aberta, já não fiquei em silêncio.

[23] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[24] Filho do homem, os moradores destes lugares desertos da terra de Israel falam, dizendo: Abraão era um só; no entanto, possuiu esta terra; ora, sendo nós muitos, certamente, esta terra nos foi dada em possessão.

[25] Dize-lhes, portanto: Assim diz o SENHOR Deus: Comeis a carne com sangue, levantais os olhos para os vossos ídolos e derramais sangue; porventura, haveis de possuir a terra?

[26] Vós vos estribais sobre a vossa espada, cometeis abominações, e contamina cada

[18]Kai teisusis nusigręžia nuo savo teisumo ir daro, kas pikta, jis dėl to mirs.

[19]Kai nedorėlis nusigręžia nuo savo nedorumo ir daro, kas teisu ir teisinga, jis dėl to bus gyvas.

[20]Tačiau jūs sakote: ‘Viešpaties kelias nėra teisingas!’ Izraelio namai, teisiu jus, paisydamas jūsų kelių!“

Žinios iš Jeruzalės

[21]Dvyliktų mūsų tremties metų dešimto mėnesio penktą dieną atėjo pas mane pabėgėlis iš Jeruzalės ir tarė: „Miestas paimtas“.

[22]O VIEŠPATIESranka buvo mane palietusi vakare prieš pabėgėliui ateinant. Jis buvo atvėręs man burną prieš pabėgėliui ateinant rytmetį; taip mano lūpos buvo atvertos, ir nebebuvau daugiau nebylys.

[23]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[24]„Žmogau, anų išgriautųjų vietų Izraelio žemėje gyventojai vis sako: ‘Abraomas buvo tik vienas, tačiau paveldėjo kraštą. O mūsų yra daug, tad tikrai kraštas duotas mums, kad jį paveldėtume’.

[25]Todėl atsakyk jiems: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS. Jūs valgote mėsą su krauju, keliate akis į savo stabus ir praliejate kraują; nejau jūs paveldėsite kraštą?

[26]Jūs pasitikite kalaviju, darote bjaurų nusikaltimą ir kiekvienas jūsų išniekina

um a mulher do seu próximo; e possuireis a terra?

artimo žmoną; nejau dėl to jūs paveldėsite kraštą?'

[27] Assim lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Tão certo como eu vivo, os que estiverem em lugares desertos cairão à espada, e o que estiver em campo aberto, o entregarei às feras, para que o devorem, e os que estiverem em fortalezas e em cavernas morrerão de peste.

[27]Šitaip jiems kalbėsi: 'Taip kalba Viešpats DIEVAS. Kaip aš gyvas, esantieji griuvėsiuose žus nuo kalavijo, esančius atvirame lauke atiduosiu žvėrims suryti, o esantieji tvirtovėse ir olose mirs maru.

[28] Tornarei a terra em desolação e espanto, e será humilhado o orgulho do seu poder; os montes de Israel ficarão tão desolados, que ninguém passará por eles.

[28]Kraštą paversiu tuščiais tyrais, ateis galas jo išdidžiai galybei. Izraelio kalnai bus taip nuniokoti, kad nebus nė vieno, kas po juos vaikščiotų.

[29] Então, saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tornar a terra em desolação e espanto, por todas as abominações que cometeram.

[29]Tuomet jie žinos, kad aš esuVIEŠPATS, kai paversiu kraštą tuščiu ir dyku už visus bjaurius nusikaltimus, kuriuos jie padarė'.

[30] Quanto a ti, ó filho do homem, os filhos do teu povo falam de ti junto aos muros e nas portas das casas; fala um com o outro, cada um a seu irmão, dizendo: Vinde, peço-vos, e ouvi qual é a palavra que procede do SENHOR.

[30]Žinok, žmogau, tavo tautiečiai šnekasi apie tave pasieniais ir tarpduriuose. Jie sako vieni kitiems: 'Eime pasiklausyti naujausio žodžio iš VIEŠPATIES'.

[31] Eles vêm a ti, como o povo costuma vir, e se assentam diante de ti como meu povo, e ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra; pois, com a boca, professam muito amor, mas o coração só ambiciona lucro.

[31]Jie ateina pas tave, kaip ateina žmonės, jie sėdi prieš tave, kaip sėdi žmonės, ir klausosi tavo žodžių, bet jų nevykdo, nes melas jų lūpose, o jų širdys trokšta tik naudos.

[32] Eis que tu és para eles como quem canta canções de amor, que tem voz suave e tange bem; porque ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra.

[32]Tikėk manimi, tu jiems lyg meilės dainų dainius, turintis gražų balsą ir įgudęs groti; jie girdi tavo žodžius, bet jų nevykdo.

[33] Mas, quando vier isto e aí vem, então, saberão que houve no meio deles um profeta.

Ezequiel 34

Profecia contra os pastores infiéis de Israel

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, profetiza contra os pastores de Israel; profetiza e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Ai dos pastores de Israel que se apascentam a si mesmos! Não apascentarão os pastores as ovelhas?

[3] Comeis a gordura, vestis-vos da lã e degolais o cevado; mas não apascentais as ovelhas.

[4] A fraca não fortalecestes, a doente não curastes, a quebrada não ligastes, a desgarrada não tornastes a trazer e a perdida não buscastes; mas dominais sobre elas com rigor e dureza.

[5] Assim, se espalharam, por não haver pastor, e se tornaram pasto para todas as feras do campo.

[6] As minhas ovelhas andam desgarradas por todos os montes e por todo elevado outeiro; as minhas ovelhas andam espalhadas por toda a terra, sem haver quem as procure ou quem as busque.

[7] Portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR:

[8] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, visto que as minhas ovelhas foram entregues à rapina e se tornaram pasto para todas as feras do campo, por não

[33]Bet kai tai įvyks – tikėk manimi, tai įvyks! – jie žinos, kad tarp jų buvo pranašas“.

Ezechielio 34

Blogi ganytojai

[1]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2]„Žmogau, pranašauk Izraelio ganytojams, pranašauk ir sakyk jiems, ganytojams: ‘Taip kalba ViešpatsDIEVAS. Vargas jums, Izraelio ganytojai, ganiusieji save pačius! Argi ne ganytojų pareiga – ganyti kaimenę?

[3]Jūs valgote riebalus, rengiatės vilna ir skerdžiate penimas avis, bet avių nemaitinate.

[4]Silpnųjų jūs nestiprinote, sergančiųjų negydėte, sužeistųjų netvarstėte, paklydusiųjų ir pražuvusiųjų neieškojote, bet valdėte jas jėga, net šiurkštumu.

[5]Nesant ganytojo, jos buvo išblaškytos, o išsiblaškiusios tapo plėšrių žvėrių grobiu.

[6]Mano avys buvo išblaškytos, jos klaidžiojo po visus kalnus ir po visas aukštas kalvas; mano avys buvo išblaškytos po visą žemę ir nebuvo, kas jomis rūpintųsi ar jų ieškotų’.

[7]Todėl, ganytojai, klausykitės VIEŠPATIES žodžio:

[8]‘Kaip aš gyvas, – tai Viešpaties DIEVO žodis, – kadangi nesant ganytojo mano kaimenė tapo grobiu ir mano avys – ėdesiu visiems plėšriems žvėrims, kadangi mano

haver pastor, e que os meus pastores não procuram as minhas ovelhas, pois se apascentam a si mesmos e não apascentam as minhas ovelhas, -

9 portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR:

10 Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra os pastores e deles demandarei as minhas ovelhas; porei termo no seu pastoreio, e não se apascentarão mais a si mesmos; livrarei as minhas ovelhas da sua boca, para que já não lhes sirvam de pasto.

O cuidado do Senhor pelo seu rebanho

11 Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu mesmo procurarei as minhas ovelhas e as buscarei.

12 Como o pastor busca o seu rebanho, no dia em que encontra ovelhas dispersas, assim buscarei as minhas ovelhas; livrá-las-ei de todos os lugares para onde foram espalhadas no dia de nuvens e de escuridão.

13 Tirá-las-ei dos povos, e as congregarei dos diversos países, e as introduzirei na sua terra; apascentá-las-ei nos montes de Israel, junto às correntes e em todos os lugares habitados da terra.

14 Apascentá-las-ei de bons pastos, e nos altos montes de Israel será a sua pastagem; deitar-se-ão ali em boa pastagem e terão pastos bons nos montes de Israel.

15 Eu mesmo apascentarei as minhas ovelhas e as farei repousar, diz o SENHOR Deus.

ganytojai nesirūpino mano kaimene, bet užuot ganę mano avis ganė patys save',

9klausykitės, ganytojai, VIEŠPATIES žodžio".

10Taip kalba ViešpatsDIEVAS: „Tikėkite manimi, aš prieš ganytojus; išreikalausiu iš jų rankų savo avis, atleisiu juos nuo kaimenės ganymo! Daugiau nebeganys ganytojai patys savęs, nes išgelbėsiu savo avis iš jų nasrų, idant jos nebebūtų jiems maistas".

Dievas – tikrasis Ganytojas

11Juk taip kalba Viešpats DIEVAS: „Štai aš pats rūpinsiuosi savo avimis ir jų ieškosiu.

12Kaip piemuo rūpinasi savo kaimene, kai jo kaimenės avys išblaškytos, taip ir aš rūpinsiuosi savo avimis. Išgelbėsiu jas iš visų vietų, kur debesų ir tamsybės dieną jos buvo išblaškytos.

13Išvesiu jas iš visų tautų ir surinksiu iš visų kraštų, parvesiu į jų žemę. Ganysiu jas Izraelio kalnuose, paupiuose ir visose krašto gyvenvietėse.

14Ganysiu jas vešlioje ganykloje, Izraelio kalnų aukštumos bus jų buveinė. Izraelio kalnų aukštumose jos ilsėsis geroje buveinėje ir ganysis vešlioje ganykloje.

15Aš pats ganysiu savo kaimenę, aš pats jas ilsinsiu, – tai Viešpaties DIEVO žodis. –

[16] A perdida buscarei, a desgarrada tornarei a trazer, a quebrada ligarei e a enferma fortalecerei; mas a gorda e a forte destruirei; apascentá-las-ei com justiça.

[17] Quanto a vós outras, ó ovelhas minhas, assim diz o SENHOR Deus: Eis que julgarei entre ovelhas e ovelhas, entre carneiros e bodes.

[18] Acaso, não vos basta a boa pastagem? Haveis de pisar aos pés o resto do vosso pasto? E não vos basta o terdes bebido as águas claras? Haveis de turvar o resto com os pés?

[19] Quanto às minhas ovelhas, elas pastam o que haveis pisado com os pés e bebem o que haveis turvado com os pés.

[20] Por isso, assim lhes diz o SENHOR Deus: Eis que eu mesmo julgarei entre ovelhas gordas e ovelhas magras.

[21] Visto que, com o lado e com o ombro, dais empurrões e, com os chifres, impelis as fracas até as espalhardes fora,

[22] eu livrarei as minhas ovelhas, para que já não sirvam de rapina, e julgarei entre ovelhas e ovelhas.

[23] Suscitarei para elas um só pastor, e ele as apascentará; o meu servo Davi é que as apascentará; ele lhes servirá de pastor.

[24] Eu, o SENHOR, lhes serei por Deus, e o meu servo Davi será príncipe no meio delas; eu, o SENHOR, o disse.

[25] Farei com elas aliança de paz e acabarei com as bestas-feras da terra; seguras habitarão no deserto e dormirão nos bosques.

[16]Suieškosiu paklydusias, sugrąžinsiu išblaškytas, aptvarstysiu sužeistas ir pastiprinsiu silpnas, o riebias ir stiprias sunaikinsiu. Ganysiu jas teisingumu!“

[17]O jums, kaimene, taip kalba Viešpats DIEVAS: „Spręsiu avies ir avies, avinų ir ožių bylas.

[18]Ar jums negana ganytis vešlioje ganykloje, kad dar turite ir savo ganyklos likučius kojomis ištrypti? Ar negana jums gerti tyrą vandenį, kad dar turite ir likusį vandenį kojomis sudrumsti?

[19]Nejau mano avys turi maitintis tuo, ką jūs kojomis ištrypėte, ir gerti tai, ką jūs kojomis sudrumstėte?“

[20]Todėl jiems taip kalba Viešpats DIEVAS: „Aš pats spręsiu riebiųjų avių ir liesųjų avių bylas.

[21]Kadangi jūs stumdėte šonu ir petimi bei badėte ragais visas silpnąsias, kol jos nebuvo visur išblaškytos,

[22]aš išgelbėsiu savo kaimenę, ir jie nebebus daugiau grobis. Aš spręsiu avies ir avies bylas.

[23]Tuomet paskirsiu jiems vieną ganytoją – savo tarną Dovydą, kad juos ganytų; jis juos ganys ir bus jų ganytojas.

[24]Ir aš, VIEŠPATS, būsiu jų Dievas, o mano tarnas Dovydas bus jų valdovas, – aš, VIEŠPATS, pasakiau.

[25]Sudarysiu su jais taikos sandorą, išvarysiu iš krašto plėšriuosius žvėris, ir jie gyvens saugiai net dykumoje ir miegos net miškuose.

[26] Delas e dos lugares ao redor do meu outeiro, eu farei bênção; farei descer a chuva a seu tempo, serão chuvas de bênçãos.

[26]Juos ir savo kalvos apylinkes padarysiu palaima, siųsiu lietų pagal metų laiką, lietų, nešantį palaimą.

[27] As árvores do campo darão o seu fruto, e a terra dará a sua novidade, e estarão seguras na sua terra; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu quebrar as varas do seu jugo e as livrar das mãos dos que as escravizavam.

[27]Lauko medžiai teiks vaisių, o žemė – savo derlių. Savo žemėje jie gyvens saugiai ir žinos, kad aš esu VIEŠPATS, kai sulaužysiu jų jungo kartis ir išgelbėsiu juos iš pavergėjų rankų.

[28] Já não servirão de rapina aos gentios, e as feras da terra nunca mais as comerão; e habitarão seguramente, e ninguém haverá que as espante.

[28]Jie nebebus grobis tautoms, neberis jų nė krašto žvėrys; jie gyvens saugiai, nebus kas keltų jiems baimę.

[29] Levantar-lhes-ei plantação memorável, e nunca mais serão consumidas pela fome na terra, nem mais levarão sobre si o opróbrio dos gentios.

[29]Aprūpinsiu juos vešlia augalija, kad krašte nebereikėtų mirti nuo bado ir kęsti tautų užgaules.

[30] Saberão, porém, que eu, o SENHOR, seu Deus, estou com elas e que elas são o meu povo, a casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

[30]Jie žinos, kad aš, VIEŠPATS, jų Dievas, esu su jais, o jie, Izraelio namai, yra mano tauta, – tai Viešpaties DIEVOžodis. –

[31] Vós, pois, ó ovelhas minhas, ovelhas do meu pasto; homens sois, mas eu sou o vosso Deus, diz o SENHOR Deus.

[31]Jūs esate mano kaimenė, mano žmogiškos ganyklos avys, o aš esu jūsų Dievas“, – tai Viešpaties DIEVO žodis.

Ezequiel 35

Profecia contra o monte Seir

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra o monte Seir e profetiza contra ele.

[3] Dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra ti, ó monte Seir, e estenderei a mão contra ti, e te farei desolação e espanto.

Ezechielio 35

Edomo teismas

[1]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2]„Žmogau, atsuk veidą į Seyro kalną ir pranašauk jam.

[3]Sakyk: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS. Aš prieš tave, Seyro kalne! Keliu prieš tave ranką, kad padaryčiau iš tavęs tuščius tyrus.

[4] Farei desertas as tuas cidades, e tu serás desolado; e saberás que eu sou o SENHOR.

[4]Tavo miestus paversiu griuvėsiais; tu pavirsi tyrais ir žinosi, kad aš esu VIEŠPATS.

[5] Pois guardaste inimizade perpétua e abandonaste os filhos de Israel à violência da espada, no tempo da calamidade e do castigo final.

[5]Kadangi puoselėjai amžiną nesantaiką ir atėjus jų galutinės bausmės laikui išdavei Izraelio žmones kalavijui jų nelaimės metu,

[6] Por isso, diz o SENHOR Deus, tão certo como eu vivo, eu te fiz sangrar, e sangue te perseguirá; visto que não aborreceste o sangue, o sangue te perseguirá.

[6]kaip aš gyvas, – tai Viešpaties DIEVO žodis, – atiduodu tave kraujui, kraujas seks tau įkandin. Dėl to, kad nekentei savo giminaičių, sekios paskui tave kraujo praliejimas.

[7] Farei do monte Seir extrema desolação e eliminarei dele o que por ele passa e o que por ele volta.

[7]Paversiu Seyro kalną tuščiais tyrais, neleisiu niekam į juos eiti ar iš jų išeiti.

[8] Encherei os seus montes dos seus traspassados; nos teus outeiros, nos teus vales e em todas as tuas correntes, cairão os traspassados à espada.

[8]Pripildysiu jo kalnus žuvusių; ant tavo kalvų, tavo slėniuose ir upių vagose gulės kritusieji nuo kalavijo.

[9] Em perpétuas desolações, te porei, e as tuas cidades jamais serão habitadas; assim sabereis que eu sou o SENHOR.

[9]Paversiu tave amžinais tyrais; tavo miestai bus negyvenami. Tuomet žinosite, kad aš esu VIEŠPATS’.

[10] Visto que dizes: Os dois povos e as duas terras serão meus, e os possuirei, ainda que o SENHOR se achava ali,

[10]Kadangi manei: ‘Abi šios tautos ir abu šie kraštai yra mano; mes juos užimsime kaip paveldą’, – nors ten buvo VIEŠPATS,

[11] por isso, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, procederei segundo a tua ira e segundo a tua inveja, com que, no teu ódio, os trataste; e serei conhecido deles, quando te julgar.

[11]‘kaip aš gyvas, – tai Viešpaties DIEVO žodis, – pasielgsiu su tavimi, vedamas to paties pavydulingo pykčio, lygiai taip, kaip tu elgeisi su jais iš neapykantos.

[12] Saberás que eu, o SENHOR, ouvi todas as blasfêmias que proferiste contra os montes de Israel, dizendo: Já estão desolados, a nós nos são entregues por pasto.

[12]Ir tu žinosi, kad aš, VIEŠPATS, girdėjau visas tavo piktas patyčias, kuriomis šaipeisi iš Izraelio kalnų: ‹Jie paversti tyrais! Atiduoti mums praryti!›

[13] Vós vos engrandecestes contra mim com a vossa boca e multiplicastes as vossas palavras contra mim; eu o ouvi.
[14] Assim diz o SENHOR Deus: Ao alegrar-se toda a terra, eu te reduzirei à desolação.
[15] Como te alegraste com a sorte da casa de Israel, porque foi desolada, assim também farei a ti; desolado serás, ó monte Seir e todo o Edom, sim, todo; e saberão que eu sou o SENHOR.

[13]Labai įžūliai burnojote prieš mane, gausūs buvo prieš mane ištarti jūsų žodžiai; aš juos girdėjau!'"
[14]Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Kai visa žemė džiūgaus, paversiu tave tyrais.
[15]Kaip tu džiūgavai, kai Izraelio namų paveldas buvo paverstas tyrais, taip aš pasielgsiu su tavimi. Pavirsi tyrais, Seyro kalne, ir visas Edomas bus tyrai! Ir jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS.

Ezequiel 36

Profecia aos montes de Israel

[1] Tu, ó filho do homem, profetiza aos montes de Israel e dize: Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR.
[2] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que diz o inimigo contra vós outros: Bem feito!, e também: Os eternos lugares altos são nossa herança,
[3] portanto, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que vos assolaram e procuraram abocar-vos de todos os lados, para que fôsseis possessão do resto das nações e andais em lábios paroleiros e na infâmia do povo,
[4] portanto, ouvi, ó montes de Israel, a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus aos montes e aos outeiros, às correntes e aos vales, aos lugares desertos e desolados e às cidades desamparadas, que se tornaram rapina e escárnio para o resto das nações circunvizinhas.
[5] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Certamente, no fogo do meu zelo, falei

Ezechielio 36

Izraelio atnaujinimas

[1]O tu, žmogau, pranašauk Izraelio kalnams ir sakyk: 'Izraelio kalnai, klausykitės VIEŠPATIES žodžio!'"
[2]Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Kadangi priešas sakė apie tave: 'Še tau!' ir tarė: 'Tos amžinosios kalvos tapo mūsų paveldu!',
[3]tu pranašauk ir sakyk: 'Taip kalba Viešpats DIEVAS. Tik dėl to, kad jie pavertė jus tyrais ir traiškė jus iš visų pusių taip, jog tapote kitų tautų paveldu ir apkalbų bei pajuokos dalyku tarp tautų,
[4]Izraelio kalnai, klausykitės Viešpaties'". Taip kalba Viešpats DIEVAS kalnams ir kalvoms, dauboms ir slėniams, tuštiems tyrams ir apleistiems miestams, tapusiems grobiu ir pajuoka kitoms kaimyninėms tautoms,
[5]taip kalba ViešpatsDIEVAS: „Išties su degančiu pykčiu kalbu kitoms tautoms ir

contra o resto das nações e contra todo o Edom. Eles se apropriaram da minha terra, com alegria de todo o coração e com menosprezo de alma, para despovoá-la e saqueá-la.

Edomui, pasisavinusiems kaip paveldą mano kraštą su džiūgaujančia širdimi ir panieka, kad pasigrobtų jo ganyklą.

6 Portanto, profetiza sobre a terra de Israel e dize aos montes e aos outeiros, às correntes e aos vales: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que falei no meu zelo e no meu furor, porque levastes sobre vós o opróbrio das nações.

6Todėl pranašauk apie Izraelio žemę, sakyk kalnams ir kalvoms, dauboms ir slėniams“. Taip kalba ViešpatsDIEVAS: „Tikėkite manimi! Aš kalbu su degančiu pykčiu dėl to, kad jūs turėjote kęsti tautų užgaules“.

7 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Levantando eu a mão, jurei que as nações que estão ao redor de vós levem o seu opróbrio sobre si mesmas.

7Todėl taip kalba Viešpats DIEVAS: „Keliu ranką ir prisiekiu, kad ir aplink tave gyvenančios tautos turės kęsti gėdą.

8 Mas vós, ó montes de Israel, vós produzireis os vossos ramos e dareis o vosso fruto para o meu povo de Israel, o qual está prestes a vir.

8Bet jūs, Izraelio kalnai, skleiskite savo šakas ir duokite vaisių mano tautai Izraeliui, nes jie netrukus sugrįš į namus.

9 Porque eis que eu estou convosco; voltar-me-ei para vós outros, e sereis lavrados e semeados.

9Tikėkite manimi, ateinu pas jus, atsigręšiu į jus, ir jūs vėl būsite ariami ir sėjami.

10 Multiplicarei homens sobre vós, a toda a casa de Israel, sim, toda; as cidades serão habitadas, e os lugares devastados serão edificados.

10Įkurdinsiu jumyse minias žmonių, visus Izraelio namus. Miestai vėl bus gyvenami ir griuvėsiai atstatomi.

11 Multiplicarei homens e animais sobre vós; eles se multiplicarão e serão fecundos; fá-los-ei habitar-vos como dantes e vos tratarei melhor do que outrora; e sabereis que eu sou o SENHOR.

11Pagausinsiu pas jus žmonių ir gyvulių, jie dauginsis ir bus našūs. Vėl būsite gyvenami kaip anksčiau; jus praturtinsiu labiau negu buvote pradžioje. Tuomet žinosite, kad aš esu VIEŠPATS.

12 Farei andar sobre vós homens, o meu povo de Israel; eles vos possuirão, e sereis a sua herança e jamais os desfilhareis.

12Parvesiu pas jus žmones – savo tautą Izraelį, jie paveldės jus, būsite jų paveldas. Niekada nebeatimsite jų vaikų“.

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que te dizem: Tu és terra que devora os homens e és terra que desfilha o seu povo,

[13]Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Kadangi sakoma apie jus: ‘Tu esi žmones ryjantis kraštas, tu iš savo tautos atimi vaikus’, –

[14] por isso, tu não devorarás mais os homens, nem desfilharás mais o teu povo, diz o SENHOR Deus.

[14]daugiau neberysi žmonių ir nebeatimsi vaikų iš savo tautos, – tai Viešpaties DIEVO žodis. –

[15] Não te permitirei jamais que ouças a ignomínia dos gentios; não mais levarás sobre ti o opróbrio dos povos, nem mais farás tropeçar o teu povo, diz o SENHOR Deus.

[15]Padarysiu, kad nebegirdėtum daugiau tautų užgaulių ir nebereikėtų kęsti tautų pajuokos; nebeklupdysiu daugiau niekada savo tautos“, – tai Viešpaties DIEVO žodis.

A restauração de Israel

[16] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[16]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[17] Filho do homem, quando os da casa de Israel habitavam na sua terra, eles a contaminaram com os seus caminhos e as suas ações; como a imundícia de uma mulher em sua menstruação, tal era o seu caminho perante mim.

[17]„Žmogau, gyvendami savo žemėje Izraelio namai suteršė ją savo elgesiu ir darbais. Jų elgesys mano akivaizdoje buvo kaip moters nešvarumas per mėnesines.

[18] Derramei, pois, o meu furor sobre eles, por causa do sangue que derramaram sobre a terra e por causa dos seus ídolos com que a contaminaram.

[18]Išliejau ant jų savo įniršį dėl kraujo, kurį jie buvo pralieję krašte, ir už stabus, kuriais buvo jį suteršę.

[19] Espalhei-os entre as nações, e foram derramados pelas terras; segundo os seus caminhos e segundo os seus feitos, eu os julguei.

[19]Išblaškiau juos tarp tautų, ir jie buvo išvėtyti po kraštus; nubaudžiau juos, paisydamas jų elgesio ir darbų.

[20] Em chegando às nações para onde foram, profanaram o meu santo nome, pois deles se dizia: São estes o povo do SENHOR, porém tiveram de sair da terra dele.

[20]Tačiau kai jie atėjo pas tautas ir kur tik atėjo, jie išniekino mano šventąjį vardą tuo, kad apie juos buvo sakoma: ‘Tai VIEŠPATIES tauta, bet turėjo išeiti iš jo krašto’.

[21] Mas tive compaixão do meu santo nome, que a casa de Israel profanou entre as nações para onde foi.

[21]Todėl susirūpinau dėl savo šventojo vardo, kurį Izraelio namai išniekino akyse tautų, pas kurias buvo atėję.

[22] Dize, portanto, à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Não é por amor de vós que eu faço isto, ó casa de Israel, mas pelo meu santo nome, que profanastes entre as nações para onde fostes.

[22]Todėl sakyk Izraelio namams: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS. Izraelio namai, darysiu tai ne dėl jūsų, bet dėl savo šventojo vardo, kurį jūs išniekinote akyse tautų, pas kurias atėjote.

[23] Vindicarei a santidade do meu grande nome, que foi profanado entre as nações, o qual profanastes no meio delas; as nações saberão que eu sou o SENHOR, diz o SENHOR Deus, quando eu vindicar a minha santidade perante elas.

[23]Pašventinsiu savo didį, tautose išniekintą vardą, kurį jūs išniekinote jų akyse, ir žinos tautos, kad aš esuVIEŠPATS, – tai Viešpaties DIEVO žodis, – kai per jus apreikšiu jų akyse savo šventumą.

[24] Tomar-vos-ei de entre as nações, e vos congregarei de todos os países, e vos trarei para a vossa terra.

[24]Atimsiu jus iš tautų, surinksiu iš visų kraštų ir parvesiu į jūsų žemę.

[25] Então, aspergirei água pura sobre vós, e ficareis purificados; de todas as vossas imundícias e de todos os vossos ídolos vos purificarei.

[25]Nuplausiu jus tyru vandeniu, bus nuvalyti visi jūsų nešvarumai, visi jūsų stabai bus pašalinti.

[26] Dar-vos-ei coração novo e porei dentro de vós espírito novo; tirarei de vós o coração de pedra e vos darei coração de carne.

[26]Duosiu jums naują širdį ir atnaujinsiu jus nauja dvasia. Išimsiu iš jūsų akmens širdį ir duosiu jums jautrią širdį.

[27] Porei dentro de vós o meu Espírito e farei que andeis nos meus estatutos, guardeis os meus juízos e os observeis.

[27]Duosiu jums savo dvasią ir padarysiu, kad gyventumėte pagal mano įstatus, laikytumėtės mano įsakų ir juos vykdytumėte.

[28] Habitareis na terra que eu dei a vossos pais; vós sereis o meu povo, e eu serei o vosso Deus.

[28]Tuomet jūs gyvensite krašte, kurį daviau jūsų protėviams; jūs būsite mano tauta, o aš būsiu jūsų Dievas.

[29] Livrar-vos-ei de todas as vossas imundícias; farei vir o trigo, e o multiplicarei, e não trarei fome sobre vós.

[29]Kai būsiu jus išgelbėjęs iš visų jūsų nešvarumų, paliepsiu javams, kad būtų gausūs, ir bado jums nebesukelsiu.

[30] Multiplicarei o fruto das árvores e a novidade do campo, para que jamais

[30]Pagausinsiu medžių vaisius ir dirvos derlių, kad nebereikėtų jums kęsti bado gėdos tarp tautų.

recebais o opróbrio da fome entre as nações.

31 Então, vos lembrareis dos vossos maus caminhos e dos vossos feitos que não foram bons; tereis nojo de vós mesmos por causa das vossas iniqüidades e das vossas abominações.

31Tuomet atsiminsite savo nedorus kelius ir negerus darbus, bjaurėsitės patys savimi dėl savo kalčių ir bjauriųjų nusikaltimų.

32 Não é por amor de vós, fique bem entendido, que eu faço isto, diz o SENHOR Deus. Envergonhai-vos e confundi-vos por causa dos vossos caminhos, ó casa de Israel.

32Tai darysiu ne dėl jūsų, – tai Viešpaties DIEVO žodis, – tebūna jums tai žinoma! Būkite sugėdinti ir gėdykitės dėl savo klystkelių, Izraelio namai!'“

33 Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que eu vos purificar de todas as vossas iniqüidades, então, farei que sejam habitadas as cidades e sejam edificados os lugares desertos.

33Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Tą dieną, kai būsiu nuvalęs visas jūsų kaltes, apgyvendinsiu jūsų miestus ir bus atstatyti jūsų griuvėsiai.

34 Lavrar-se-á a terra deserta, em vez de estar desolada aos olhos de todos os que passam.

34Nuniokotasis kraštas, buvęs tyrais kiekvieno praeivio akyse, vėl bus ariamas.

35 Dir-se-á: Esta terra desolada ficou como o jardim do Éden; as cidades desertas, desoladas e em ruínas estão fortificadas e habitadas.

35Žmonės sakys: 'Tas kraštas, kadaise nuniokotas, pavirto Edeno sodu, o miestai, kadaise tušti, nuniokoti ir sugriauti, dabar gyvenami ir įtvirtinami!'

36 Então, as nações que tiverem restado ao redor de vós saberão que eu, o SENHOR, reedifiquei as cidades destruídas e replantei o que estava abandonado. Eu, o SENHOR, o disse e o farei.

36Tuomet tautos, išlikusios aplink jus, žinos, kad aš, VIEŠPATS, atstačiau griuvėsius, atsodinau tyrus. – Aš, VIEŠPATS, pasakiau, aš ir padarysiu!“

37 Assim diz o SENHOR Deus: Ainda nisto permitirei que seja eu solicitado pela casa de Israel: que lhe multiplique eu os homens como um rebanho.

37Taip kalba Viešpats Dievas: „Leisiu Izraelio namams dar ir to iš manęs prašyti – pagausinti jų žmonių kaip avių kaimenėje.

38 Como um rebanho de santos, o rebanho de Jerusalém nas suas festas fixas, assim

38Kaip Jeruzalėje per šventes pilna avių aukojimui, taip sugriautieji miestai bus

as cidades desertas se encherão de rebanhos de homens; e saberão que eu sou o SENHOR.

pilni žmonių kaimenių. Tuomet jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS“.

Ezequiel 37

A visão de um vale de ossos secos

[1] Veio sobre mim a mão do SENHOR; ele me levou pelo Espírito do SENHOR e me deixou no meio de um vale que estava cheio de ossos,

[2] e me fez andar ao redor deles; eram mui numerosos na superfície do vale e estavam sequíssimos.

[3] Então, me perguntou: Filho do homem, acaso, poderão reviver estes ossos? Respondi: SENHOR Deus, tu o sabes.

[4] Disse-me ele: Profetiza a estes ossos e dize-lhes: Ossos secos, ouvi a palavra do SENHOR.

[5] Assim diz o SENHOR Deus a estes ossos: Eis que farei entrar o espírito em vós, e vivereis.

[6] Porei tendões sobre vós, farei crescer carne sobre vós, sobre vós estenderei pele e porei em vós o espírito, e vivereis. E sabereis que eu sou o SENHOR.

[7] Então, profetizei segundo me fora ordenado; enquanto eu profetizava, houve um ruído, um barulho de ossos que batiam contra ossos e se ajuntavam, cada osso ao seu osso.

[8] Olhei, e eis que havia tendões sobre eles, e cresceram as carnes, e se estendeu a pele sobre eles; mas não havia neles o espírito.

[9] Então, ele me disse: Profetiza ao espírito, profetiza, ó filho do homem, e dize-lhe:

Ezechielio 37

Kaulų slėnis

[1]VIEŠPATIES ranka palietė mane. Jis išvedė mane VIEŠPATIES dvasia ir pastatė viduryje slėnio, kuris buvo pilnas kaulų.

[2]Jis visur vedžiojo mane tarp jų; slėnyje jų buvo labai daug. Jie buvo labai sudžiūvę.

[3]Jis tarė man: „Žmogau, ar gali šie kaulai atgyti?“ Atsakiau: „Viešpatie DIEVE, tik tu tai žinai“.

[4]Tuomet jis tarė man: „Pranašauk šitiems kaulams, sakyk jiems: ‘Sausieji kaulai, klausykitės VIEŠPATIES žodžio!’“

[5]Taip kalba ViešpatsDIEVAS šiems kaulams: „Tikėkite manimi, aš įkvėpsiu jums dvasią, ir jūs atgysite.

[6]Duosiu jums sausgysles, uždėsiu ant jūsų raumenis, aptrauksiu jus oda, suteiksiu jums alsavimą, ir atgysite. Tuomet žinosite, kad aš esuVIEŠPATS“.

[7]Pranašavau, kaip man buvo liepta, ir man bepranašaujant staiga pasigirdo triukšmas ir barškėjimas: kaulai rinkosi kaulas prie savo kaulo.

[8]Įsižiūrėjau, ir, tikėkite manimi, ant jų buvo sausgyslės, raumenys užaugę ir oda juos aptraukusi, bet dvasios juose nebuvo.

[9]Tuomet jis tarė man: „Pranašauk dvasiai, pranašauk, žmogau, ir sakyk dvasiai: ‘Taip

Assim diz o SENHOR Deus: Vem dos quatro ventos, ó espírito, e assopra sobre estes mortos, para que vivam.

kalba Viešpats DIEVAS. Ateik, dvasia, iš keturių vėjų ir padvelk į tuos užmuštuosius, kad jie atgytų'".

10 Profetizei como ele me ordenara, e o espírito entrou neles, e viveram e se puseram em pé, um exército sobremodo numeroso.

10Pranašavau, kaip man buvo liepta, ir į juos įėjo dvasia; jie atgijo ir pakilo ant kojų nepaprastai didelė minia.

11 Então, me disse: Filho do homem, estes ossos são toda a casa de Israel. Eis que dizem: Os nossos ossos se secaram, e pereceu a nossa esperança; estamos de todo exterminados.

11Jis kreipėsi į mane: „Žmogau, šie kaulai – visi Izraelio namai. Žiūrėk! Jie sako: 'Sudžiūvo mūsų kaulai, nebėra mums vilties. Esame žuvę!'

12 Portanto, profetiza e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que abrirei a vossa sepultura, e vos farei sair dela, ó povo meu, e vos trarei à terra de Israel.

12Todėl pranašauk jiems ir sakyk: 'Taip kalba Viešpats DIEVAS. Tikėkite manimi, atversiu jūsų kapus ir prikelsiu jus iš kapų, mano tauta, ir parvesiu jus į Izraelio žemę.

13 Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu abrir a vossa sepultura e vos fizer sair dela, ó povo meu.

13Jūs žinosite, kad aš esu VIEŠPATS, kai atversiu jūsų kapus ir prikelsiu jus iš jūsų kapų, mano tauta!

14 Porei em vós o meu Espírito, e vivereis, e vos estabelecerei na vossa própria terra. Então, sabereis que eu, o SENHOR, disse isto e o fiz, diz o SENHOR.

14Duosiu jums savo dvasią, kad atgytumėte, parvesiu jus į jūsų žemę, kad žinotumėte, jog aš, VIEŠPATS, pasakiau, aš ir padarysiu'", – tai VIEŠPATIES žodis.

Reunião de Judá e Israel

Du pagaliai

15 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

15Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

16 Tu, pois, ó filho do homem, toma um pedaço de madeira e escreve nele: Para Judá e para os filhos de Israel, seus companheiros; depois, toma outro pedaço de madeira e escreve nele: Para José, pedaço de madeira de Efraim, e para toda a casa de Israel, seus companheiros.

16„Žmogau, pasiimk pagalį ir parašyk ant jo: 'Judo ir jam ištikimų izraelitų'. Tuomet paimk kitą pagalį ir parašyk ant jo: 'Juozapo – tai yra Efraimo pagalys – ir visų jam ištikimų Izraelio namų'.

17 Ajunta-os um ao outro, faze deles um só pedaço, para que se tornem apenas um na tua mão.

17Suglausk juodu vieną su kitu, kad būtų sujungti tavo rankoje.

[18] Quando te falarem os filhos do teu povo, dizendo: Não nos revelarás o que significam estas coisas?

[19] Tu lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que tomarei o pedaço de madeira de José, que esteve na mão de Efraim, e das tribos de Israel, suas companheiras, e o ajuntarei ao pedaço de Judá, e farei deles um só pedaço, e se tornarão apenas um na minha mão.

[20] Os pedaços de madeira em que houveres escrito estarão na tua mão, perante eles.

[21] Dize-lhes, pois: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu tomarei os filhos de Israel de entre as nações para onde eles foram, e os congregarei de todas as partes, e os levarei para a sua própria terra.

[22] Farei deles uma só nação na terra, nos montes de Israel, e um só rei será rei de todos eles. Nunca mais serão duas nações; nunca mais para o futuro se dividirão em dois reinos.

[23] Nunca mais se contaminarão com os seus ídolos, nem com as suas abominações, nem com qualquer das suas transgressões; livrá-los-ei de todas as suas apostasias em que pecaram e os purificarei. Assim, eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[24] O meu servo Davi reinará sobre eles; todos eles terão um só pastor, andarão nos meus juízos, guardarão os meus estatutos e os observarão.

[25] Habitarão na terra que dei a meu servo Jacó, na qual vossos pais habitaram;

[18]Kai tavo tautiečiai klaus tavęs: ‘Nejau mums nepaaiškinsi, ką nori jais pasakyti?’,

[19]sakyk jiems: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS. Tikėkite manimi, paimsiu Efraimo rankoje esantį Juozapo ir jam ištikimų Izraelio giminių pagalį, uždėsiu ant jo Judo pagalį ir padarysiu iš jų vieną pagalį, kad būtų sujungti mano rankoje’.

[20]Laikydamas pagalius, ant kurių rašysi, savo rankoje jų akivaizdoje,

[21]sakyk jiems: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS. Tikėkite manimi, paimsiu Izraelio žmones iš tautų, pas kurias jie buvo išėję, surinksiu juos iš visur ir parvesiu į jų kraštą.

[22]Padarysiu juos viena tauta krašte, Izraelio kalnuose; vienas karalius bus jų visų karalius. Niekada daugiau jie nebebus dvi tautos, niekada daugiau nebebus padalyti į dvi karalystes.

[23]Niekada daugiau jie nebesusiterš stabais ir bjaurybėmis ar kitais nusikaltimais. Išgelbėsiu juos iš visų atsimetimo darbų, kuriais jie nusidėjo, ir nuvalysiu juos. Tuomet jie bus mano tauta, o aš būsiu jų Dievas.

[24]Mano tarnas Dovydas bus jų karalius, ir visi turės vieną ganytoją. Jie gyvens pagal mano įsakus ir vykdys mano įstatus.

[25]Jie gyvens krašte, kurį daviau savo tarnui Jokūbui ir kuriame gyveno jūsų

habitarão nela, eles e seus filhos e os filhos de seus filhos, para sempre; e Davi, meu servo, será seu príncipe eternamente.
[26] Farei com eles aliança de paz; será aliança perpétua. Estabelecê-los-ei, e os multiplicarei, e porei o meu santuário no meio deles, para sempre.
[27] O meu tabernáculo estará com eles; eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.
[28] As nações saberão que eu sou o SENHOR que santifico a Israel, quando o meu santuário estiver para sempre no meio deles.

protėviai; jie, jų vaikai ir jų vaikų vaikai ten gyvens per amžius, ir mano tarnas Dovydas amžinai bus jų vadas.
[26]Sudarysiu su jais taikos sandorą, ir ji bus amžina sandora. Laiminsiu juos ir pagausinsiu, pasistatysiu amžiams tarp jų šventyklą.
[27]Tarp jų bus mano padangtė; aš būsiu jų Dievas, o jie bus mano tauta.
[28]Tuomet tautos žinos, kad aš, VIEŠPATS, pašventinu Izraelį, ir mano šventykla bus tarp jų per amžius'".

Ezequiel 38

Profecia contra Gogue

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
[2] Filho do homem, volve o rosto contra Gogue, da terra de Magogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal; profetiza contra ele
[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu sou contra ti, ó Gogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal.
[4] Far-te-ei que te volvas, porei anzóis no teu queixo e te levarei a ti e todo o teu exército, cavalos e cavaleiros, todos vestidos de armamento completo, grande multidão, com pavês e escudo, empunhando todos a espada;
[5] persas e etíopes e Pute com eles, todos com escudo e capacete;
[6] Gômer e todas as suas tropas; a casa de Togarma, do lado do Norte, e todas as suas tropas, muitos povos contigo.

Ezechielio 38

Pranašavimas Gogui

[1]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:
[2]„Žmogau, atsisuk veidu į Magogo kraštą, į Gogą, Mešecho ir Tubalo vyriausiąjį vadą. Pranašauk jam
[3]ir sakyk: 'Taip kalba Viešpats DIEVAS. Aš prieš tave, Gogai, Mešecho ir Tubalo vyriausiasis vade!
[4]Vaikysiu tave aplink, įversiu kablius tau į nasrus, išvesiu tave ir visą tavo kariauną, žirgus ir raitelius, visus šauniai šarvuotus, didžiulę minią, visus su skydais ir šarvais, mosuojančius kalavijais.
[5]Tarp jų – Persija, Kušas ir Putas, visi su skydais ir šalmais,
[6]Gomeras ir visi jo pulkai, Bet Togarma iš tolimosios šiaurės ir jos pulkai; su tavimi daug tautų.

[7] Prepara-te, sim, dispõe-te, tu e toda a multidão do teu povo que se reuniu a ti, e serve-lhe de guarda.

[7]Pasirenk ir būkite pasirengę tu ir visi tavo pulkai, sutelkti aplink tave. Būk su jais pasirengęs.

[8] Depois de muitos dias, serás visitado; no fim dos anos, virás à terra que se recuperou da espada, ao povo que se congregou dentre muitos povos sobre os montes de Israel, que sempre estavam desolados; este povo foi tirado de entre os povos, e todos eles habitarão seguramente.

[8]Praeis daug dienų, kol tau bus duotas įsakymas ir metų baigmėje žygiuosi į kraštą, atgaivintą po sunaikinimo, į kraštą žmonių, surinktų iš daugelio tautų, į Izraelio kalnus, ilgą laiką buvusius tyrais, prieš žmones, surinktus iš tautų ir dabar visus gyvenančius saugiai.

[9] Então, subirás, virás como tempestade, far-te-ás como nuvem que cobre a terra, tu, e todas as tuas tropas, e muitos povos contigo.

[9]Ateisi kaip kylanti audra, kaip žemę dengiantis debesis drauge su visais savo pulkais, ir daug tautų eis kartu su tavimi'".

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Naquele dia, terás imaginações no teu coração e conceberás mau desígnio;

[10]Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Tą dieną ateis mintys tau į širdį, ir tu regsi nedoras užmačias.

[11] e dirás: Subirei contra a terra das aldeias sem muros, virei contra os que estão em repouso, que vivem seguros, que habitam, todos, sem muros e não têm ferrolhos nem portas;

[11]Sakysi sau: 'Pakilsiu prieš beginklių kaimų kraštą, užpulsiu taikius ir saugiai gyvenančius žmones, visus, gyvenančius be mūro sienų, neturinčius nei velkių, nei durų', –

[12] isso a fim de tomares o despojo, arrebatares a presa e levantares a mão contra as terras desertas que se acham habitadas e contra o povo que se congregou dentre as nações, o qual tem gado e bens e habita no meio da terra.

[12]eisi imti grobio ir plėšikauti, pulti vėl atstatytų griuvėsių ir tautos, surinktos iš tautų, turtėjančios galvijais ir gėrybėmis, gyvenančios žemės šerdyje.

[13] Sabá e Dedã, e os mercadores de Társis, e todos os seus governadores rapaces te dirão: Vens tu para tomar o despojo? Ajuntaste o teu bando para arrebatar a presa, para levar a prata e o ouro, para

[13]Šeba ir Dedanas, Taršišo pirkliai ir visi jo jauni galiūnai klaus tave: 'Argi tu atėjai imti grobio? Argi sutelkei savo kariauną plėšikauti, grobti sidabro ir aukso, vogti galvijų ir gėrybių, prisiplėšti daug grobio?'

tomar o gado e as possessões, para saquear grandes despojos?

Gogue invadirá Israel

[14] Portanto, ó filho do homem, profetiza e dize a Gogue: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, naquele dia, quando o meu povo de Israel habitar seguro, não o saberás tu?

[15] Virás, pois, do teu lugar, dos lados do Norte, tu e muitos povos contigo, montados todos a cavalo, grande multidão e poderoso exército;

[16] e subirás contra o meu povo de Israel, como nuvem, para cobrir a terra. Nos últimos dias, hei de trazer-te contra a minha terra, para que as nações me conheçam a mim, quando eu tiver vindicado a minha santidade em ti, ó Gogue, perante elas.

[17] Assim diz o SENHOR Deus: Não és tu aquele de quem eu disse nos dias antigos, por intermédio dos meus servos, os profetas de Israel, os quais, então, profetizaram, durante anos, que te faria vir contra eles?

[18] Naquele dia, quando vier Gogue contra a terra de Israel, diz o SENHOR Deus, a minha indignação será mui grande.

[19] Pois, no meu zelo, no brasume do meu furor, disse que, naquele dia, será fortemente sacudida a terra de Israel,

[20] de tal sorte que os peixes do mar, e as aves do céu, e os animais do campo, e todos os répteis que se arrastam sobre a terra, e todos os homens que estão sobre a face da terra tremerão diante da minha presença; os montes serão deitados

[14]Todėl, žmogau, pranašauk ir sakyk Gogui: ‘Taip kalba Viešpats DIEVAS. Argi nežinosi tos dienos, kai mano tauta Izraelis gyvens saugiai?

[15]Ateisi iš savo vietos tolimiausiame šiaurės pakraštyje tu ir daug tautų drauge su tavimi, visi raiti ant žirgų, didžiulė kariauna ir galinga kariuomenė,

[16]ir pakilsi prieš mano tautą Izraelį kaip debesis, uždengiantis žemę. Dienų baigmėje aš atvesiu tave prieš savo kraštą, kad tautos pažintų mane, kai per tave, Gogai, parodysiu savo šventumą jų akyse’“.

[17]Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Juk tu esi tas, apie kurį anomis dienomis kalbėjau per savo tarnus, Izraelio pranašus, pranašavusius per metų metus anomis dienomis, kad atvesiu tave prieš juos!

[18]Tą dieną, kai Gogas įkels koją į Izraelio žemę, – tai Viešpaties DIEVO žodis, – užvirs mano pyktis.

[19]Kupinas pavyduliavimo ir pykčio įniršio aš pareiškiu: ‘Tą dieną Izraelio krašte bus didelis žemės drebėjimas.

[20]Jūros žuvys, padangių paukščiai, laukų žvėrys, visi žeme ropojantys ropliai ir visi žmonės žemėje drebės prieš mane. Kalnai bus nuversti, uolos virs, visi mūrai grius žemėn.

abaixo, os precipícios se desfarão, e todos os muros desabarão por terra.

[21] Chamarei contra Gogue a espada em todos os meus montes, diz o SENHOR Deus; a espada de cada um se voltará contra o seu próximo.

[21]Tuomet pašauksiu prieš Gogą kalaviją iš visų savo kalnų, – tai Viešpaties DIEVOžodis, – ir kiekvieno kalavijas bus pakeltas prieš savo brolį.

[22] Contenderei com ele por meio da peste e do sangue; chuva inundante, grandes pedras de saraiva, fogo e enxofre farei cair sobre ele, sobre as suas tropas e sobre os muitos povos que estiverem com ele.

[22]Nubausiu jį maru ir kraujo praliejimu, lysiu ant jo ir jo pulkų, ant visų su juo esančių tautų liūties pyla ir kruša, ugnimi ir siera.

[23] Assim, eu me engrandecerei, vindicarei a minha santidade e me darei a conhecer aos olhos de muitas nações; e saberão que eu sou o SENHOR.

[23]Taip apreikšiu savo didybę ir šventumą daugelio tautų akyse. Tuomet jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS'.

Ezequiel 39

A queda de Gogue

[1] Tu, pois, ó filho do homem, profetiza ainda contra Gogue e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu sou contra ti, ó Gogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal.

Ezechielio 39

[1]O tu, žmogau, pranašauk Gogui ir sakyk: 'Taip kalba Viešpats DIEVAS. Aš prieš tave, Gogai, Mešecho ir Tubalo vyriausiasis vade!

[2] Far-te-ei que te volvas e te conduzirei, far-te-ei subir dos lados do Norte e te trarei aos montes de Israel.

[2]Vaikysiu tave aplinkui, skatinsiu tave, pakelsiu tave iš tolimiausios šiaurės ir vesiu tave į Izraelio kalnus.

[3] Tirarei o teu arco da tua mão esquerda e farei cair as tuas flechas da tua mão direita.

[3]Išmušiu tau iš kairės rankos lanką ir išmesiu tau iš dešinės rankos strėles.

[4] Nos montes de Israel, cairás, tu, e todas as tuas tropas, e os povos que estão contigo; a toda espécie de aves de rapina e aos animais do campo eu te darei, para que te devorem.

[4]Ant Izraelio kalnų žūsi tu ir visi tavo pulkai, ir su tavimi esančios tautos. Visokiems plėšriems paukščiams ir laukiniams žvėrims atiduosiu tave ryti,

[5] Cairás em campo aberto, porque eu falei, diz o SENHOR Deus.

[5]kai gulėsi atvirame lauke, nes aš taip pasakiau, – tai Viešpaties DIEVO žodis. –

[6] Meterei fogo em Magogue e nos que habitam seguros nas terras do mar; e saberão que eu sou o SENHOR.

[7] Farei conhecido o meu santo nome no meio do meu povo de Israel e nunca mais deixarei profanar o meu santo nome; e as nações saberão que eu sou o SENHOR, o Santo em Israel.

[8] Eis que vem e se cumprirá, diz o SENHOR Deus; este é o dia de que tenho falado.

[9] Os habitantes das cidades de Israel sairão e queimarão, de todo, as armas, os escudos, os paveses, os arcos, as flechas, os bastões de mão e as lanças; farão fogo com tudo isto por sete anos.

[10] Não trarão lenha do campo, nem a cortarão dos bosques, mas com as armas acenderão fogo; saquearão aos que os saquearam e despojarão aos que os despojaram, diz o SENHOR Deus.

O sepultamento das hordas de Gogue

[11] Naquele dia, darei ali a Gogue um lugar de sepultura em Israel, o vale dos Viajantes, ao oriente do mar; espantar-se-ão os que por ele passarem. Nele, sepultarão a Gogue e a todas as suas forças e lhe chamarão o vale das Forças de Gogue.

[12] Durante sete meses, estará a casa de Israel a sepultá-los, para limpar a terra.

[13] Sim, todo o povo da terra os sepultará; ser-lhes-á memorável o dia em que eu for glorificado, diz o SENHOR Deus.

[6]Siųsiu ugnį prieš Magogą ir tuos, kurie saugiai gyvena pajūrio kraštuose, ir jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS.

[7]Padarysiu, kad mano vardas būtų žinomas mano tautai Izraeliui, nebeleisiu, kad mano vardas būtų niekinamas, ir visos tautos žinos, kad aš,VIEŠPATS, esu šventas Izraelyje.

[8]Tikėk manimi, ji atėjo! Ji įvyko, – tai Viešpaties DIEVO žodis! – Tai diena, apie kurią kalbėjau.

[9]Tuomet išeis Izraelio miestų gyventojai ir sumes ginklus į ugnį ir sudegins skydus ir šarvus, lankus ir strėles, vėzdus ir ietis; septynerius metus jais kūrens ugnį.

[10]Nerinks malkų laukuose, nekirs medžių miškuose, nes ginklais kūrens ugnį. Jie apiplėš tuos, kurie juos plėšė, ir apgrobs tuos, kurie juos apgrobė'", – tai Viešpaties DIEVO žodis.

[11]„Tą dieną duosiu Gogui kapo vietą Izraelyje – Abarimų slėnyje į rytus nuo Jūros. Tai užtvers taką keleiviams, nes ten bus palaidoti Gogas ir visa jo kariauna. Jis bus pavadintas Hamon Gogo slėniu.

[12]Izraelio namai, norėdami apvalyti kraštą, septynis mėnesius sugaiš juos laidodami.

[13]Visi krašto žmonės juos laidos. Tai bus jiems garbė tą dieną, kai apreikšiu savo šlovę, – tai Viešpaties DIEVO žodis. –

[14] Serão separados homens que, sem cessar, percorrerão a terra para sepultar os que entre os transeuntes tenham ficado nela, para a limpar; depois de sete meses, iniciarão a busca.

[14]Bus paskirti vyrai, kad nuolat keliautų po kraštą ir laidotų tuos, kurie guli nepalaidoti, idant apvalytų kraštą. Jie tęs paieškas septynis mėnesius.

[15] Ao percorrerem eles a terra, a qual atravessarão, em vendo algum deles o osso de algum homem, porá ao lado um sinal, até que os enterradores o sepultem no vale das Forças de Gogue.

[15]Kai ieškotojai, keliaudami po kraštą, užtiks žmogaus kaulą, jie pastatys prie jo ženklą, kad duobkasiai palaidotų jį Hamon Gogo slėnyje.

[16] Também o nome da cidade será o das Forças. Assim, limparão a terra.

[16]Taip pat ir miesto vardas bus Hamona. Taip bus apvalomas kraštas.

O grande sacrifício do Senhor

[17] Tu, pois, ó filho do homem, assim diz o SENHOR Deus: Dize às aves de toda espécie e a todos os animais do campo: Ajuntai-vos e vinde, ajuntai-vos de toda parte para o meu sacrifício, que eu oferecerei por vós, sacrifício grande nos montes de Israel; e comereis carne e bebereis sangue.

[17]Klausyk, žmogau, taip kalba Viešpats DIEVAS. Šauk kiekvienam skraidančiam paukščiui ir visiems laukiniams žvėrims: ‘Rinkitės ir ateikite! Rinkitės iš visur aplinkui į aukos šventę, kurią jums rengiu, didžią aukos šventę Izraelio kalnuose; jūs rysite mėsą ir gersite kraują.

[18] Comereis a carne dos poderosos e bebereis o sangue dos príncipes da terra, dos carneiros, dos cordeiros, dos bodes e dos novilhos, todos engordados em Basã.

[18]Rysite galiūnų kūnus ir gersite žemės vadų kraują; tai avinai, ėriukai, ožiai, jaučiai, visi Bašano penimi gyvuliai.

[19] Do meu sacrifício, que oferecerei por vós, comereis a gordura até vos fartardes e bebereis o sangue até vos embriagardes.

[19]Rysite riebumo ligi soties ir gersite kraujo ligi pasigėrimo aukos šventėje, kurią jums rengiu.

[20] À minha mesa, vós vos fartareis de cavalos e de cavaleiros, de valentes e de todos os homens de guerra, diz o SENHOR Deus.

[20]Prie mano stalo pasisotinsite žirgais ir raiteliais, galiūnais ir visokio rango kariais’“, – tai Viešpaties DIEVO žodis.

Izraelio atkūrimas

[21] Manifestarei a minha glória entre as nações, e todas as nações verão o meu

[21]„Taip aš parodysiu savo šlovę tautoms. Visos tautos pamatys teismą, kuriame teisiau, ir ranką, kuria jas valdžiau.

juízo, que eu tiver executado, e a minha mão, que sobre elas tiver descarregado.

22 Desse dia em diante, os da casa de Israel saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

23 Saberão as nações que os da casa de Israel, por causa da sua iniqüidade, foram levados para o exílio, porque agiram perfidamente contra mim, e eu escondi deles o rosto, e os entreguei nas mãos de seus adversários, e todos eles caíram à espada.

24 Segundo a sua imundícia e as suas transgressões, assim me houve com eles e escondi deles o rosto.

25 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Agora, tornarei a mudar a sorte de Jacó e me compadecerei de toda a casa de Israel; terei zelo pelo meu santo nome.

26 Esquecerão a sua vergonha e toda a perfídia com que se rebelaram contra mim, quando eles habitarem seguros na sua terra, sem haver quem os espante,

27 quando eu tornar a trazê-los de entre os povos, e os houver ajuntado das terras de seus inimigos, e tiver vindicado neles a minha santidade perante muitas nações.

28 Saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, quando virem que eu os fiz ir para o cativeiro entre as nações, e os tornei a ajuntar para voltarem à sua terra, e que lá não deixarei a nenhum deles.

29 Já não esconderei deles o rosto, pois derramarei o meu Espírito sobre a casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 40

22O Izraelio namai nuo tos dienos visada žinos, kad aš esu VIEŠPATS, jų Dievas.

23Ir tautos supras, kad Izraelio namai buvo ištremti tik dėl savo kaltės, nes nebuvo man ištikimi. Todėl nuo jų paslėpiau savo veidą, atidaviau juos jų priešams į rankas, ir jie krito nuo kalavijo visi kaip vienas.

24Pasielgiau su jais pagal jų susiteršimą bei nusikaltimus ir paslėpiau nuo jų savo veidą“.

25Todėl taip kalba Viešpats DIEVAS: „O dabar aš sugrąžinsiu Jokūbo tremtinius, pasigailėsiu visų Izraelio namų ir pavyduliausiu dėl savo šventojo vardo.

26Gyvendami saugiai ir nieko nebijodami savo krašte jie užmirš savo gėdą ir visą neištikimybę, kuria man nusikalto,

27kai būsiu juos sugrąžinęs iš tautų, surinkęs iš jų priešų kraštų ir parodęs per juos daugelio tautų akyse savo šventumą.

28Tuomet jie žinos, kad aš esu VIEŠPATS, jų Dievas, dėl to, kad ištrėmiau juos tarp tautų ir vėl surinkau juos į jų pačių žemę, kitur nė vieno nepalikdamas.

29Niekada nebeslėpsiu nuo jų savo veido, nes išliejau savo dvasią ant Izraelio namų“, – tai Viešpaties DIEVOžodis.

Ezechielio 40

A visão do templo

[1] No ano vigésimo quinto do nosso exílio, no princípio do ano, no décimo dia do mês, catorze anos após ter caído a cidade, nesse mesmo dia, veio sobre mim a mão do SENHOR, e ele me levou para lá.

[2] Em visões, Deus me levou à terra de Israel e me pôs sobre um monte muito alto; sobre este havia um como edifício de cidade, para o lado sul.

[3] Ele me levou para lá, e eis um homem cuja aparência era como a do bronze; estava de pé na porta e tinha na mão um cordel de linho e uma cana de medir.

[4] Disse-me o homem: Filho do homem, vê com os próprios olhos, ouve com os próprios ouvidos; e põe no coração tudo quanto eu te mostrar, porque para isso foste trazido para aqui; anuncia, pois, à casa de Israel tudo quanto estás vendo.

[5] Vi um muro exterior que rodeava toda a casa e, na mão do homem, uma cana de medir, de seis côvados, cada um dos quais media um côvado e quatro dedos. Ele mediu a largura do edifício, uma cana; e a altura, uma cana.

[6] Então, veio à porta que olhava para o oriente e subiu pelos seus degraus; mediu o limiar da porta: uma cana de largura, e o outro limiar: uma cana de largura.

[7] Cada câmara tinha uma cana de comprido e uma cana de largura; o espaço entre uma e outra câmara era de cinco côvados; o limiar da porta, junto ao vestíbulo da porta interior, tinha uma cana.

Naujosios Šventyklos regėjimas

[1]Dvidešimt penktų mūsų tremties metų pradžios mėnesio dešimtą dieną, praėjus keturiolikai metų nuo miesto sunaikinimo, tą pačią dieną palietė mane VIEŠPATIES ranka ir jis vedė mane ten link.

[2]Ir nuvedė mane dieviškais regėjimais į Izraelio kraštą ir pastatė ant labai aukšto kalno, kur pietų pusėje stovėjo tarsi miesto apmatai.

[3]Kai jis mane ten atvedė, žiūriu, – vyras, kurio išvaizda spindi lyg žalvaris, su linine virve ir matuojamąja nendre rankoje stovi vartuose.

[4]Vyras tarė man: „Žmogau, gerai įsižiūrėk, atidžiai įsiklausyk ir įsidėk į širdį visa, ką tau parodysiu, nes tam esi čia atvestas, kad tai parodyčiau. Visa, ką matysi, paskelbk Izraelio namams“.

[5]Žiūriu, aplink šventyklą iš lauko pusės visur eina siena. Matuojamoji nendrė vyro rankoje buvo šešių uolekčių ilgio, o kiekvienos uolekties ilgis – uolektis su plaštaka. Jis išmatavo sieną; ji buvo vienos nendrės storio ir vienos nendrės aukščio.

[6]Tuomet jis žengė pro rytinius vartus ir užkopęs laiptais išmatavo vartų slenkstį; jis buvo vienos nendrės pločio ir vienos nendrės ilgio. Ten buvo

[7]sarginių vienos nendrės ilgio ir vienos nendrės pločio su penkių uolekčių tarpu tarp sarginių ir vienos nendrės pločio slenkstis prie vidinio vartų prieangio.

8 Também mediu o vestíbulo da porta interior: uma cana.	8Jis išmatavo ir vartų vidinį prieangį; jo plotis buvo viena nendrė.
9 Então, mediu o vestíbulo da porta, que tinha oito côvados; e os seus pilares: dois côvados; o vestíbulo olha do interior da casa para a porta.	9Tuomet išmatavo vartų prieangį; ir jis buvo aštuonių uolekčių dydžio, o jo stulpai – dviejų uolekčių dydžio; vartų prieangis buvo viduje.
10 A porta para o lado oriental possuía três câmaras de cada lado, cuja medida era a mesma para cada uma; também os pilares deste lado e do outro mediam o mesmo.	10Kiekvienoje rytinių vartų pusėje buvo po tris sargines tokio pat dydžio ir su stulpais kiekvienoje pusėje tokio pat dydžio.
11 Mediu mais a largura da entrada da porta, que era de dez côvados; a profundidade da entrada: treze côvados.	11Tuomet jis išmatavo vartų angą; ji buvo dešimties uolekčių dydžio, o patys vartai – trylikos uolekčių pločio.
12 O espaço em frente das câmaras era de um côvado, e de um côvado, o espaço do outro lado; cada câmara tinha seis côvados em quadrado.	12Priešais sargines iš abiejų šonų buvo po vienos uolekties užtvarą; sarginės buvo šešių uolekčių pločio ir ilgio.
13 Então, mediu a porta desde a extremidade do teto de uma câmara até à da outra: vinte e cinco côvados de largura; e uma porta defronte da outra.	13Jų angos buvo viena priešais kitą skersai vartų praeigą; išmatavęs vartų plotį nuo vienos sarginės galo iki kitos galo jis gavo dvidešimt penkias uolektis.
14 Mediu a distância até aos pilares, sessenta côvados, e o átrio se estendia até aos pilares em redor da porta.	14Jis išmatavo taip pat šešiasdešimt uolekčių dydžio prieangį ir vartus prie stulpo kiekviename kiemo pakraštyje.
15 Desde a dianteira da porta da entrada até à dianteira do vestíbulo da porta interior, havia cinqüenta côvados.	15Nuo vartų priekio prie įėjimo ligi vidinio vartų prieangio galo buvo penkiasdešimt uolekčių.
16 Havia também janelas com fasquias fixas superpostas para as câmaras e para os pilares, e da mesma sorte, para os vestíbulos; as janelas estavam à roda pela parte de dentro, e nos pilares havia palmeiras esculpidas.	16Sarginės ir jų stulpai vartų viduje turėjo langus su langinėmis visur aplink, ir prieangiai turėjo langus visur aplink viduje, o stulpai buvo papuošti palmėmis.
17 Ele me levou ao átrio exterior; e eis que havia nele câmaras e um pavimento feito	17Tuomet jis nuvedė mane į išorinį kiemą su kambariais ir grįsta asla visur aplink

no átrio em redor; defronte deste pavimento havia trinta câmaras.

kiemą. Aplink grįstąją aslą buvo trisdešimt kambarių.

[18] O pavimento ao lado das portas era a par do comprimento das portas; era o pavimento inferior.

[18]Ši grįstoji asla siekė vartų šoną ir atitiko jų grindinį; tai buvo žemutinė asla.

[19] Então, mediu a largura desde a dianteira da porta inferior até à dianteira do átrio interior, por fora: cem côvados do lado leste e do norte.

[19]Jis išmatavo nuotolį nuo žemutinių vartų vidinio priekio ligi vidinio kiemo išorinio priekio; jis buvo šimto uolekčių. Taip buvo rytiniame ir šiauriniame pakraštyje.

[20] Quanto à porta que olhava para o norte, no átrio exterior, ele mediu o seu comprimento e a sua largura.

[20]Tuomet jis išmatavo išorinio kiemo vartų į šiaurės pusę ilgį ir plotį.

[21] As suas câmaras, três de um lado e três do outro, e os seus pilares, e os seus vestíbulos eram da medida do primeiro vestíbulo; de cinqüenta côvados era o seu comprimento, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[21]Jų sarginės, po tris kiekvienoje pusėje, jų stulpai ir prieangis buvo tokio pat dydžio kaip ir pirmųjų vartų – penkiasdešimt uolekčių ilgio ir dvidešimt penkių uolekčių pločio.

[22] As suas janelas, e os seus vestíbulos, e as suas palmeiras eram da medida da porta que olhava para o oriente; subia-se para ela por sete degraus, e o seu vestíbulo estava diante dela.

[22]Jų langai, prieangis ir palmės buvo tokio pat dydžio kaip ir vartų į rytų pusę. Iš lauko į juos aukštyn vedė septynios pakopos, o prieangis buvo viduje.

[23] Essa porta do átrio interior estava defronte tanto da porta do norte como da do oriente; e mediu, de porta a porta, cem côvados.

[23]Priešais šiaurinius vartus, panašiai kaip priešais rytinius vartus, buvo vartai į vidinį kiemą; jis išmatavo nuotolį nuo vartų ligi vartų ir gavo šimtą uolekčių.

[24] Então, ele me levou para o lado sul, e eis que havia ali uma porta que olhava para o sul; e mediu os seus pilares e os seus vestíbulos, que tinham as mesmas dimensões.

[24]Tuomet jis pavedėjo mane pietų link; žiūriu, ten vartai į pietų pusę. Jis išmatavo jų stulpus ir prieangį, ir jie buvo tokio pat dydžio kaip kiti.

[25] Havia também janelas em redor dos seus vestíbulos, como as outras janelas;

[25]Vartuose ir jų prieangyje visur aplinkui buvo langai kaip ir kiti langai; vartų ilgis

cinqüenta côvados, o comprimento do vestíbulo, e a largura, vinte e cinco côvados.

buvo penkiasdešimt uolekčių, o plotis – dvidešimt penkios.

26 De sete degraus eram as suas subidas, e os seus vestíbulos estavam diante deles; e tinha palmeiras esculpidas, uma de um lado e outra do outro, nos seus pilares.

26Iš lauko į juos aukštyn vedė septyni laiptai, o jų prieangis buvo viduje. Jų stulpai buvo papuošti palmėmis: viena – viename pakraštyje, kita – kitame.

27 Também havia uma porta no átrio interior para o sul; e mediu, de porta a porta, para o sul, cem côvados.

27Ir vidinio kiemo pietų pusėje buvo vartai; jis išmatavo nuotolį nuo tų vartų ligi pietinių vartų ir gavo šimtą uolekčių.

28 Então, me levou ao átrio interior pela porta do sul; e mediu a porta do sul, que tinha as mesmas dimensões.

28Tuomet jis vedė mane pro pietinius vartus į vidinį kiemą. Jis išmatavo pietinius vartus, ir jie buvo tokio pat dydžio kaip kiti.

29 As suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos eram segundo estas medidas; e tinham também janelas ao redor dos seus vestíbulos; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

29Jų sarginės, stulpai ir prieangis buvo tokio pat dydžio kaip kiti. Vartuose ir jų prieangyje visur aplinkui buvo langai; jų ilgis buvo penkiasdešimt uolekčių, o plotis – dvidešimt penkios uolektys.

30 Havia vestíbulos em redor; o comprimento era de vinte e cinco côvados, e a largura, de cinco côvados.

30Abiejuose šonuose prieangiai buvo dvidešimt penkių uolekčių ilgio ir penkių uolekčių pločio.

31 Os seus vestíbulos olhavam para o átrio exterior, e havia palmeiras nos seus pilares; e de oito degraus eram as suas subidas.

31Vartų prieangis buvo išorinio kiemo pusėje, palmės puošė jo stulpus, o laiptai turėjo aštuonias pakopas.

32 Depois, me levou ao átrio interior, para o oriente, e mediu a porta, que tinha as mesmas dimensões.

32Tuomet jis nuvedė mane į vidinį kiemą rytų pusėje ir išmatavo vartus; jie buvo tokio pat dydžio kaip kiti.

33 Também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, segundo estas medidas; havia também janelas em redor dos seus vestíbulos; o comprimento do

33Jų sarginės, stulpai ir prieangis buvo tokio pat dydžio kaip kiti. Vartuose ir jo prieangyje visur aplinkui buvo langai; jų ilgis buvo penkiasdešimt uolekčių, o plotis dvidešimt penkios uolektys.

vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

34 Os seus vestíbulos olhavam para o átrio exterior; também havia palmeiras nos seus pilares, de um e de outro lado; e eram as suas subidas de oito degraus.

34Vartų prieangis buvo išorinio kiemo pusėje, palmės puošė jo stulpus abiejuose šonuose, o laiptai turėjo aštuonias pakopas.

35 Então, me levou à porta do norte e a mediu; tinha as mesmas dimensões.

35Tuomet jis atvedė mane prie šiaurinių vartų ir juos išmatavo; jie buvo tokio pat dydžio kaip kiti.

36 Também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, e as suas janelas em redor; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

36Jų sarginės, stulpai ir prieangis buvo tokio pat dydžio kaip kiti ir turėjo langus visur aplinkui. Vartų ilgis buvo penkiasdešimt uolekčių, o plotis dvidešimt penkios.

37 Os seus pilares olhavam para o átrio exterior; também havia palmeiras nos seus pilares, de um e de outro lado; e eram as suas subidas de oito degraus.

37Jų prieangis buvo išorinio kiemo pusėje, palmės puošė jo stulpus abiejuose šonuose, o laiptai turėjo aštuonias pakopas.

38 A sua câmara e a sua entrada estavam junto aos pilares dos vestíbulos onde lavavam o holocausto.

38Šių vartų prieangyje buvo durys į kambarį, skirtą deginamosioms aukoms nuplauti.

39 No vestíbulo da porta havia duas mesas de um lado e duas do outro, para nelas se degolar o holocausto e a oferta pelo pecado e pela culpa.

39Vartų prieangio viduje buvo du stalai viename šone ir du stalai kitame šone, ant kurių būdavo skerdžiama ir deginamoji auka, ir auka už nuodėmę, ir auka už kaltę.

40 Também do lado de fora da subida para a entrada da porta do norte havia duas mesas; e, no outro lado do vestíbulo da porta, havia duas mesas.

40Lauke, palei prieangio sieną, prie šiaurinių vartų įėjimo į prieangį, buvo du stalai ir kitame vartų prieangio šone buvo du stalai.

41 Quatro mesas de um lado, e quatro do outro lado; junto à porta, oito mesas, sobre as quais imolavam.

41Taigi keturi stalai buvo viduje ir keturi stalai lauke už vartų, iš viso aštuoni stalai, ant kurių turėjo būti skerdžiamos aukos.

42 As quatro mesas para o holocausto eram de pedras lavradas; o comprimento era de

42Keturi stalai, skirti deginamajai aukai, buvo iš tašytų akmenų, pusantros

um côvado e meio, a largura, de um côvado e meio, e a altura, de um côvado; sobre elas se punham os instrumentos com que imolavam o holocausto e os sacrifícios.

[43] Os ganchos, de quatro dedos de comprimento, estavam fixados por dentro ao redor, e sobre as mesas estava a carne da oblação.

[44] Fora da porta interior estavam duas câmaras dos cantores, no átrio de dentro; uma, do lado da porta do norte, e olhava para o sul; outra, do lado da porta do sul, e olhava para o norte.

[45] Ele me disse: Esta câmara que olha para o sul é para os sacerdotes que têm a guarda do templo.

[46] Mas a câmara que olha para o norte é para os sacerdotes que têm a guarda do altar; são estes os filhos de Zadoque, os quais, dentre os filhos de Levi, se chegam ao SENHOR para o servirem.

[47] Ele mediu o átrio: comprimento, cem côvados, largura, cem côvados, um quadrado; o altar estava diante do templo.

[48] Então, me levou ao vestíbulo do templo e mediu cada pilar do vestíbulo, cinco côvados de um lado e cinco do outro; e a largura da porta, três côvados de um lado e três do outro.

uolekties ilgio, pusantros uolekties pločio ir vienos uolekties aukščio. Ant jų turėjo būti dedami įrankiai, kuriais deginamosios atnašos ir aukos buvo skerdžiamos.

[43]Viduje visur aplinkui buvo pritvirtinti plaštakos pločio kabliai, o ant stalų turėjo būti kraunama aukų mėsa.

[44]Vidiniame kieme šalia vidinių vartų buvo kambariai giesmininkams: vienas – šalia šiaurinių vartų, atgręžtų į pietus, o kitas – šalia rytinių vartų, atgręžtų į šiaurę.

[45]Jis man paaiškino: „Į pietų pusę atgręžtas kambarys yra kunigams, tarnaujantiems šventykloje,

[46]o kambarys, atgręžtas į šiaurės pusę, yra kunigams, kurie tarnauja prie aukuro. Jie yra Cadoko palikuonys ir tik vieni iš Levio palikuonių gali artintis prie VIEŠPATIES jam tarnauti“.

[47]Jis išmatavo kiemą; – jis buvo šimto uolekčių ilgio ir šimto uolekčių pločio. Jis buvo keturkampis. Aukuras stovėjo priešais šventyklą.

[48]Tuomet jis atvedė mane į šventyklos prieangį ir išmatavo prieangio stulpus; jie buvo penkių uolekčių dydžio viename šone ir penkių uolekčių dydžio kitame šone. Vartų plotis buvo keturiolika uolekčių. Šoninės vartų sienos buvo trijų uolekčių viename šone ir trijų uolekčių kitame.

[49] O comprimento do vestíbulo era de vinte côvados, e a largura, de onze; e era por degraus que se subia. Havia colunas junto aos pilares, uma de um lado e outra do outro.

[49]Prieangio ilgis buvo dvidešimt uolekčių ir plotis dvylika uolekčių; aukštyn į jį vedė dešimt pakopų, ir kiekviename šone prie staktų stovėjo stulpai.

Ezequiel 41

[1] Então, me levou ao templo e mediu os pilares, seis côvados de largura de um lado e seis de largura do outro, que era a largura do tabernáculo.

[2] A largura da entrada: dez côvados; os lados da entrada: cinco côvados de um lado e cinco do outro; também mediu a profundidade da entrada: quarenta côvados, e a largura: vinte côvados.

[3] Penetrou e mediu o pilar da entrada: dois côvados, a altura da entrada: seis côvados, e a largura da entrada: sete côvados.

[4] Também mediu o seu comprimento: vinte côvados, e a largura: vinte côvados, diante do templo, e me disse: Este é o Santo dos Santos.

[5] Então, mediu a parede do templo: seis côvados, e a largura de cada câmara lateral: quatro côvados, por todo o redor do templo.

[6] As câmaras laterais estavam em três andares, câmara sobre câmara, trinta em cada andar; e havia reentrâncias na parede do templo ao redor, para as câmaras laterais, para que as vigas se

Ezechielio 41

[1]Tuomet jis privedė mane prie šventosios ir išmatavo stulpus; jų storis viename ir kitame šone buvo šešios uolektys.

[2]Įėjimo anga buvo dešimt uolekčių, o įėjimo angos šoninės sienos buvo penkių uolekčių viename ir kitame šone. Jis išmatavo šventąją; jos ilgis buvo keturiasdešimt uolekčių, o plotis – dvidešimt uolekčių.

[3]Įėjęs į vidų jis išmatavo įėjimo angos stulpus – jie buvo dviejų uolekčių, įėjimo angos plotį – jis buvo šešių uolekčių ir įėjimo angos šonines sienas – jos buvo septynių uolekčių.

[4]Jis išmatavo ir kambarį už šventosios; jo ilgis buvo dvidešimt uolekčių, o plotis – dvidešimt uolekčių. Ir tarė jis man: „Tai šventų švenčiausioji“.

[5]Tuomet jis išmatavo šventyklos sieną – ji buvo šešių uolekčių storio, – ir visur aplink šventyklą esančius šoninius kambarius – jų plotis buvo keturios uolektys.

[6]Šoniniai kambariai buvo vienas virš kito trijuose aukštuose, po trisdešimt kiekviename aukšte. Visur aplink šventyklos sieną buvo kyšuliai šoniniams

apoiassem nelas e não fossem introduzidas na parede do templo.

kambariams pritvirtinti, kad jie nesiremtų į šventyklos sieną.

[7] As câmaras laterais aumentavam em largura de andar para andar, correspondendo às reentrâncias do templo de andar em andar ao redor; daí ter o templo mais largura em cima. Assim, se subia do andar inferior para o superior pelo intermediário.

[7]Takas į šoninius kambarius aukštuose buvo skirtingo pločio, nes laiptai ėjo aplink visą šventyklą. Todėl šoniniai kambariai platėjo nuo aukšto į aukštą. Nuo žemiausio aukšto buvo kopiama į aukščiausią per vidurinį aukštą.

[8] E vi um pavimento elevado ao redor do templo; eram os fundamentos das câmaras laterais de uma cana inteira, isto é, de seis côvados de altura.

[8]Pastebėjau, kad šventykla visur aplinkui turėjo grįstą pakylą – šoninių kambarių pamatus; jie buvo vienos šešių uolekčių nendrės aukščio.

[9] A grossura da parede das câmaras laterais de fora era de cinco côvados; e a área aberta entre as câmaras laterais, que estavam junto ao templo

[9]Šoninių kambarių išorinės sienos storis buvo penkių uolekčių, o tarpas tarp šventyklos šoninių kambarių

[10] e às células, tinha a largura de vinte côvados por todo o redor do templo.

[10]ir kiemo kambarių buvo dvidešimt uolekčių pločio aplink visą šventyklą.

[11] As entradas das câmaras laterais estavam voltadas para a área aberta: uma entrada para o norte e outra para o sul; a largura da área aberta era de cinco côvados em redor.

[11]Šoniniai kambariai buvo atgręžti į atvirą vietą; vienos durys – šiauriniame pakraštyje, o kitos – pietiniame. Atvirosios vietos plotis visur aplinkui buvo penkios uolektys.

[12] O edifício que estava numa área separada, do lado ocidental, tinha a largura de setenta côvados; a parede do edifício era de cinco côvados de largura em redor, e o seu comprimento, de noventa côvados.

[12]Pastatas, atgręžtas į šventyklos kiemą vakarinėje pusėje, buvo septyniasdešimt uolekčių pločio, pastato siena visur aplinkui – penkių uolekčių storio ir devyniasdešimt uolekčių ilgio.

[13] Assim, mediu o templo: cem côvados de comprimento, como também a área separada, o edifício e as suas paredes: cem côvados de comprimento.

[13]Tuomet jis išmatavo šventyklos ilgį, ir jis buvo šimto uolekčių, o kiemo ir pastato bei jo sienų – šimtas uolekčių.

[14] A largura da frente oriental do templo e da área separada, de uma e de outra parte: cem côvados.

[15] Também mediu o comprimento do edifício, que estava na área separada e por detrás do templo, e as suas galerias de uma e de outra parte: cem côvados. O templo propriamente dito, o Santíssimo e o vestíbulo do átrio eram apainelados.

[16] As janelas, de fasquias fixas superpostas, estavam ao redor dos três lugares. Dentro, as paredes estavam cobertas de madeira em redor, e isto desde o chão até às janelas, que estavam cobertas.

[17] No espaço em cima da porta, e até ao templo de dentro e de fora, e em toda a parede em redor, por dentro e por fora, havia obras de escultura,

[18] querubins e palmeiras, de sorte que cada palmeira estava entre querubim e querubim, e cada querubim tinha dois rostos,

[19] a saber, um rosto de homem olhava para a palmeira de um lado, e um rosto de leãozinho, para a palmeira do outro lado; assim se fez pela casa toda ao redor.

[20] Desde o chão até acima da entrada estavam feitos os querubins e as palmeiras, como também pela parede do templo.

[21] As ombreiras do templo eram quadradas, e, no tocante à entrada do Santo dos Santos, era esta da mesma aparência.

[14]Jis išmatavo ir rytinį šventyklos pakraštį bei kiemą; ilgis buvo šimtas uolekčių.

[15]Tuomet jis išmatavo ir ilgį pastato, atgręžto į kiemą vakarinėje pusėje, bei jo prieangių iš abiejų pusių; jis buvo šimtas uolekčių. Šventyklos šventoji, vidus ir kiemo prieangiai

[16]visur aplink buvo apmušti lentelėmis, ir visi trys turėjo nišose langus su pinučiais. Nuo slenksčio šventykla visur aplink buvo apmušta medžiu nuo grindų iki langų; langai buvo uždengti;

[17]ligi durų viršaus, net Namų viduje ir iš lauko pusės, vidus ant visų sienų visur aplink ir šventojoje buvo išpuoštas raižiniais –

[18]kerubais ir palmėmis tarp kerubų. Kiekvienas kerubas turėjo du veidus:

[19]žmogaus veidą, atgręžtą į palmę iš vienos pusės, ir liūto veidą, atgręžtą į palmę iš kitos pusės. Tai kartojosi visur šventykloje;

[20]kerubai ir palmės buvo išraižyti ant sienų nuo aslos ligi durų viršaus.

[21]Šventosios durų staktos buvo keturkampės.

[22] O altar de madeira era de três côvados de altura, e o seu comprimento, de dois côvados; os seus cantos, a sua base e as suas paredes eram de madeira; e o homem me disse: Esta é a mesa que está perante o SENHOR.

[22]Priešais šventų švenčiausiąją stovėjo pavidalas, kuris atrodė lyg medinis aukuras, – trijų uolekčių aukščio, dviejų uolekčių ilgio ir dviejų uolekčių pločio. Aukuro kampai, pakojis ir sienos buvo iš medžio. Jis tarė man: „Tai stalas, stovintis priešais VIEŠPATĮ“.

[23] O templo e o Santíssimo, ambos tinham duas portas.

[23]Šventoji ir šventų švenčiausioji turėjo dvejas duris.

[24] Havia duas folhas para as portas, duas folhas dobráveis; duas para cada porta.

[24]Abejos durys turėjo dvi sąvaras: dvi sąvaras vienos durys ir dvi sąvaras kitos.

[25] Nelas, isto é, nas portas do templo, foram feitos querubins e palmeiras, como estavam feitos nas paredes, e havia um baldaquino de madeira na frontaria do vestíbulo por fora.

[25]Ant navos durų buvo išraižyti kerubai ir palmės, kaip ir ant sienų. Lauke, prieangio priekyje, buvo stoginė iš medžio.

[26] E havia janelas de fasquias fixas superpostas e palmeiras, em ambos os lados do vestíbulo, como também nas câmaras laterais do templo e no baldaquino.

[26]Šoninėse prieangio sienose buvo langai nišose ir palmės ant abiejų šonų.

Ezequiel 42

Ezechielio 42

[1] Depois disto, me fez sair para o átrio exterior, para o norte; e me levou às celas que estavam para o norte, opostas ao edifício na área separada, edifício que olha para o norte,

[1]Tuomet jis vedė mane pro šiaurinius vartus į išorinį kiemą ir atvedė prie kambarių, buvusių priešais šventyklos kiemą ir pastato šiauriniame šone.

[2] do comprimento de cem côvados, com portas que davam para o norte; e a largura era de cinqüenta côvados.

[2]Pastato ilgis šiauriniame pakraštyje buvo šimtas uolekčių, o plotis – penkiasdešimt.

[3] Em frente dos vinte côvados que pertenciam ao átrio interior, defronte do pavimento que pertencia ao átrio exterior, havia galeria contra galeria em três andares.

[3]Priešais vidinio kiemo vartus viename pakraštyje ir priešais išorinio kiemo grindinį kitame pakraštyje buvo kambariai – triaukštė stoginė su kambariais.

4 Diante das câmaras havia um passeio de dez côvados de largura, do lado de dentro, e cem de comprimento; e as suas entradas eram para o lado norte.

5 As câmaras superiores eram mais estreitas; porque as galerias tiravam mais espaço destas do que das de baixo e das do meio do edifício.

6 Porque elas eram de três andares e não tinham colunas como as colunas dos átrios; por isso, as superiores eram mais estreitas do que as de baixo e as do meio.

7 O muro que estava por fora, defronte das câmaras, no caminho do átrio exterior, diante das câmaras, tinha cinqüenta côvados de comprimento.

8 Pois o comprimento das câmaras, que estavam no átrio exterior, era de cinqüenta côvados; e eis que defronte do templo havia cem côvados.

9 Da parte de baixo destas câmaras, estava a entrada do lado do oriente, quando se entra nelas pelo átrio exterior.

10 Do muro do átrio para o oriente, diante do edifício na área separada, havia também celas

11 e um passeio; tinham a feição das celas que olhavam para o norte, e o mesmo comprimento, e a mesma largura, e ainda as mesmas saídas, e o mesmo arranjo; como eram as suas entradas,

12 assim eram as das celas que olhavam para o sul, no princípio do caminho, a

4Kambarių priekyje buvo dešimties uolekčių pločio ir šimto uolekčių ilgio takas, o durys į kambarius buvo šiaurės pusėje.

5Viršutinio aukšto kambariai buvo siauresni negu žemutinio ir vidurinio aukšto, nes jame stoginė užėmė daugiau vietos.

6Jie buvo visuose trijuose aukštuose, bet tokių stulpų, kaip kiemo stulpai, neturėjo, todėl viršutinio aukšto kambariai ir buvo siauresni, negu žemiau esantys vidurinio ir žemutinio aukšto kambariai.

7Siena lauke, lygiagreti kambariams ir priešais kambarius, išorinio kiemo pusėje buvo penkiasdešimt uolekčių ilgio.

8Ir kambariai išorinio kiemo pusėje buvo penkiasdešimt uolekčių ilgio, bet kambariai priešais šventyklą buvo šimto uolekčių ilgio.

9Po šiais kambariais buvo įėjimas; reikėjo eiti iš rytų pusės, norint įeiti į juos iš išorinio kiemo,

10kur prasidėjo išorinė siena. Pietiniame pakraštyje, priešais kiemą ir pastatą, irgi buvo kambarių

11su taku priekyje. Jie buvo panašūs į kambarius šiauriniame pakraštyje, tokio pat ilgio ir pločio, su tokiais pat išėjimais, įrengimais ir durimis.

12Įėjimai į kambarius pietiniame pakraštyje buvo pasiekiami per įėjimą

saber, o caminho bem defronte do muro para o oriente, para quem por elas entra.

13 Então, o homem me disse: As câmaras do norte e as câmaras do sul, que estão diante da área separada, são câmaras santas, em que os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, comerão e onde depositarão as coisas santíssimas, isto é, as ofertas de manjares e as pelo pecado e pela culpa; porque o lugar é santo.

14 Quando os sacerdotes entrarem, não sairão do santuário para o átrio exterior, mas porão ali as vestiduras com que ministraram, porque elas são santas; usarão outras vestiduras e assim se aproximarão do lugar destinado ao povo.

15 Acabando ele de medir o templo interior, ele me fez sair pela porta que olha para o oriente; e mediu em redor.

16 Mediu o lado oriental com a cana de medir: quinhentas canas ao redor.

17 Mediu o lado norte: quinhentas canas ao redor.

18 Mediu também o lado sul: quinhentas canas.

19 Voltou-se para o lado ocidental e mediu quinhentas canas.

20 Mediu pelos quatro lados; havia um muro em redor, de quinhentas canas de comprimento e quinhentas de largura, para fazer separação entre o santo e o profano.

atitinkamo tako pradžioje iš rytų pusės palei vidaus sieną.

13Tuomet jis kreipėsi į mane: „Šiauriniai kambariai ir pietiniai kambariai priešais kiemą yra šventi kambariai, kur kunigai, tarnaujantys VIEŠPAČIUI, valgys švenčiausias atnašas. Ten jie pasidės švenčiausias atnašas – ir javų atnašas, ir atnašas už nuodėmę, ir atnašas už kaltę, nes ta vieta šventa.

14Kunigai, įėję į šventąją vietą, neišeis į išorinį kiemą, nepalikę ten drabužių, kuriais apsirengę tarnauja, nes jie šventi. Prieš eidami į žmonėms skirtą vietą, jie turi apsivilkti kitais drabužiais“.

15Baigęs matuoti šventyklos vidų, jis išvedė mane pro rytinius vartus ir išmatavo ją visur aplinkui.

16Matuojamąja nendre jis išmatavo rytinį pakraštį ir gavo penkis šimtus uolekčių matuojamąja nendre. Tuomet apsisuko,

17išmatavo šiaurinį pakraštį ir gavo penkis šimtus uolekčių matuojamąja nendre.

18Apsisuko, išmatavo pietinį pakraštį ir gavo penkis šimtus uolekčių matuojamąja nendre.

19Atsisuko į vakarinį pakraštį, išmatavo ir gavo penkis šimtus uolekčių matuojamąja nendre.

20Jis išmatavo šventyklą iš visų keturių šonų. Ji turėjo aplink penkių šimtų uolekčių ilgio ir penkių šimtų uolekčių pločio sieną, kuri skyrė pašventintą vietą nuo paprastos.

Ezequiel 43

A glória do Senhor enche o templo

[1] Então, o homem me levou à porta, à porta que olha para o oriente.

[2] E eis que, do caminho do oriente, vinha a glória do Deus de Israel; a sua voz era como o ruído de muitas águas, e a terra resplandeceu por causa da sua glória.

[3] O aspecto da visão que tive era como o da visão que eu tivera, quando vim destruir a cidade; e eram as visões como a que tive junto ao rio Quebar; e me prostrei, rosto em terra.

[4] A glória do SENHOR entrou no templo pela porta que olha para o oriente.

[5] O Espírito me levantou e me levou ao átrio interior; e eis que a glória do SENHOR enchia o templo.

[6] Então, ouvi uma voz que me foi dirigida do interior do templo, e o homem se pôs de pé junto a mim, e o SENHOR me disse:

[7] Filho do homem, este é o lugar do meu trono, e o lugar das plantas dos meus pés, onde habitarei no meio dos filhos de Israel para sempre; os da casa de Israel não contaminarão mais o meu nome santo, nem eles nem os seus reis, com as suas prostituições e com o cadáver dos seus reis, nos seus monumentos,

[8] pondo o seu limiar junto ao meu limiar e a sua ombreira, junto à minha ombreira, e havendo uma parede entre mim e eles. Contaminaram o meu santo nome com as suas abominações que faziam; por isso, eu os consumi na minha ira.

Ezechielio 43

[1]Tuomet jis atvedė mane prie rytinių vartų.

[2]Žiūriu, Izraelio Dievo Šlovė artinasi iš rytų, jos ūžesys kaip šniokštimas galingų vandenų, ir žemė spindi nuo jo Artumo.

[3]Regėjimas, kurį mačiau, buvo kaip regėjimas, kurį buvau matęs, kai jis atėjo sunaikinti miesto, ir kaip regėjimas, kurį buvau matęs prie Kebaro upės. Puoliau veidu žemėn.

[4]VIEŠPATIES Šlovei įžengus į šventyklą pro rytų vartus,

[5]dvasia pakėlė mane ir nuvedė į vidinį kiemą. Žiūriu, šventykla sklidina VIEŠPATIES Šlovės.

[6]Vyrui stovint šalia manęs, išgirdau kažką kalbant man iš šventyklos.

[7]Man buvo sakoma: „Žmogau, tai ir mano sosto vieta, ir vieta mano kojų padams. Amžiais čia gyvensiu tarp Izraelio žmonių. Izraelio namai nebeterš daugiau mano šventojo vardo – nei jie, nei jų karaliai savo kekšavimu ir savo karalių lavonais, jiems mirus.

[8]Jie dėjo savo slenkstį prieš mano slenkstį ir savo staktas prieš mano staktas taip, kad tarp manęs ir jų liko tik siena, suteršė mano šventąjį vardą savo bjauriais nusikaltimais, kurių pridarė, ir aš iš pykčio juos sunaikinau.

[9] Agora, lancem eles para longe de mim a sua prostituição e o cadáver dos seus reis, e habitarei no meio deles para sempre.

[9]Dabar teatitolina jie savo kekšavimą ir savo karalių lavonus nuo manęs, ir aš amžinai tarp jų gyvensiu.

O altar dos holocaustos

[10] Tu, pois, ó filho do homem, mostra à casa de Israel este templo, para que ela se envergonhe das suas iniqüidades; e meça o modelo.

[10]O tu, žmogau, parodyk Izraelio namams šventyklą; teišmatuoja jie jos matmenis ir tesusigėsta dėl savo bjaurių nusikaltimų.

[11] Envergonhando-se eles de tudo quanto praticaram, faze-lhes saber a planta desta casa e o seu arranjo, as suas saídas, as suas entradas e todas as suas formas; todos os seus estatutos, todos os seus dispositivos e todas as suas leis; escreve isto na sua presença para que observem todas as suas instituições e todos os seus estatutos e os cumpram.

[11]Kai jie susigės dėl viso, ką padarė, supažindink juos su šventyklos sąranga, įrengimu, išėjimais ir įėjimais, su visa jos sąranga, su visais jos sąrangą nusakančiais įstatais ir nurodymais. Surašyk tai jiems matant, kad jie ištikimai laikytųsi visos jos sąrangos ir visų jos nuostatų.

[12] Esta é a lei do templo; sobre o cimo do monte, todo o seu limite ao redor será santíssimo; eis que esta é a lei do templo.

[12]Toks yra šventyklos kalno viršuje įstatymas: visas plotas aplink bus švenčiausias. Toks yra šventyklos įstatymas.

[13] São estas as medidas do altar, em côvados, sendo o côvado de côvado comum e quatro dedos; a base será de um côvado de altura e um côvado de largura, e a sua borda, em todo o seu contorno, de quatro dedos; esta é a base do altar.

[13]Štai aukuro matmenys uolektimis, kai uolektį sudaro uolektis ir plaštaka. Jo pagrindas – vienos uolekties aukščio ir vienos uolekties pločio su vieno sprindžio pločio apvadu palei kraštą. Aukuro aukštis toks:

[14] Da base, na linha da terra, até à fiada do fundo, dois côvados, e de largura, um côvado; da fiada pequena até à fiada grande, quatro côvados, e a largura, um côvado.

[14]nuo pagrindo ant žemės ligi vienos uolekties pločio apatinės briaunos – dvi uolektys, o nuo mažosios briaunos ligi vienos uolekties pločio didžiosios briaunos – keturios uolektys.

[15] A lareira, de quatro côvados de altura; da lareira para cima se projetarão quatro chifres.

[15]Aukuro židinys – keturių uolekčių aukščio, o nuo aukuro židinio aukštyn kyšos keturi ragai.

[16] A lareira terá doze côvados de comprimento e doze de largura, quadrada nos quatro lados.

[16]Aukuro židinys – keturkampis, dvylikos uolekčių ilgio ir dvylikos uolekčių pločio.

[17] A fiada terá catorze côvados de comprimento e catorze de largura, nos seus quatro lados; a borda ao redor dela, de meio côvado; e a base ao redor do altar se projetará um côvado; os seus degraus olharão para o oriente.

[17]Briauna – keturkampė, keturiolikos uolekčių ilgio ir keturiolikos uolekčių pločio su pusės uolekties pločio apvadu aplink. Aukuro pagrindas aplinkui – vienos uolekties, o jo laiptai atgręžti į rytus“.

A consagração do altar

[18] E o SENHOR me disse: Filho do homem, assim diz o SENHOR Deus: São estas as determinações do altar, no dia em que o farão, para oferecerem sobre ele holocausto e para sobre ele aspergirem sangue.

[18]Tuomet jis tarė man: „Žmogau, – taip kalba Viešpats DIEVAS, – štai aukuro nuostatai. Tą dieną, kai jis bus pastatytas, kad ant jo būtų aukojamos deginamosios atnašos ir išliejamas kraujas,

[19] Aos sacerdotes levitas, que são da descendência de Zadoque, que se chegam a mim, diz o SENHOR Deus, para me servirem, darás um novilho para oferta pelo pecado.

[19]levitams kunigams iš Cadoko šeimos, kurie artinasi prie manęs man tarnauti, – tai ViešpatiesDIEVO žodis, – duosi iš kaimenės jautuką kaip auką už nuodėmę.

[20] Tomarás do seu sangue e o porás sobre os quatro chifres do altar, e nos quatro cantos da fiada, e na borda ao redor; assim, farás a purificação e a expiação.

[20]Paėmęs jo kraujo, pavilgysi juo keturis aukuro ragus, keturis briaunos kampus ir apvadą aplinkui; taip apvalysi jį ir išpirksi.

[21] Então, tomarás o novilho da oferta pelo pecado, o qual será queimado no lugar da casa para isso designado, fora do santuário.

[21]Taip pat paimsi aukai už nuodėmę jautį; jis bus sudegintas skirtoje Namų vietoje, bet už šventyklos ribų.

[22] No segundo dia, oferecerás um bode sem defeito, oferta pelo pecado; e purificarão o altar, como o purificaram com o novilho.

[22]Kitą dieną paaukosi ožį, neturintį kliaudos, kaip atnašą už nuodėmę; aukuras bus apvalytas, kaip buvo apvalytas jaučiu.

[23] Acabando tu de o purificar, oferecerás um novilho sem defeito e, do rebanho, um carneiro sem defeito.

[23]Atlikęs apvalymą, paaukosi iš kaimenės jautuką be kliaudos ir aviną be kliaudos.

[24] Oferecê-los-ás perante o SENHOR; os sacerdotes deitarão sal sobre eles e os oferecerão em holocausto ao SENHOR.

[25] Durante sete dias, prepararás cada dia um bode para oferta pelo pecado; também prepararão um novilho e, do rebanho, um carneiro sem defeito.

[26] Por sete dias, expiarão o altar e o purificarão; e, assim, o consagrarão.

[27] Tendo eles cumprido estes dias, será que, ao oitavo dia, dali em diante, prepararão os sacerdotes sobre o altar os vossos holocaustos e as vossas ofertas pacíficas; e eu vos serei propício, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 44

Reformas no ministério do santuário

[1] Então, o homem me fez voltar para o caminho da porta exterior do santuário, que olha para o oriente, a qual estava fechada.

[2] Disse-me o SENHOR: Esta porta permanecerá fechada, não se abrirá; ninguém entrará por ela, porque o SENHOR, Deus de Israel, entrou por ela; por isso, permanecerá fechada.

[3] Quanto ao príncipe, ele se assentará ali por ser príncipe, para comer o pão diante do SENHOR; pelo vestíbulo da porta entrará e por aí mesmo sairá.

[4] Depois, o homem me levou pela porta do norte, diante da casa; olhei, e eis que a glória do SENHOR enchia a Casa do SENHOR; então, caí rosto em terra.

[24]Atvesi juosVIEŠPAČIUI, kunigai pabarstys juos druska ir paaukos kaip deginamąsias aukas VIEŠPAČIUI.

[25]Septynias dienas kasdien paruoši ožį aukai už nuodėmę; taip pat turės būti paruošti iš kaimenės jautukas ir avinas be kliaudos.

[26]Septynias dienas bus atliekamas aukuro išpirkimas ir apvalymas; taip jis bus pašventintas.

[27]Pasibaigus toms dienoms, pradedant nuo aštuntos dienos, kunigai ant aukuro aukos jūsų deginamąsias atnašas bei bendravimo aukas, ir aš būsiu jums palankus“, – tai Viešpaties DIEVO žodis.

Ezechielio 44

[1]Tuomet jis parvedė mane prie šventyklos išorinių vartų rytiniame pakraštyje; jie buvo uždaryti.

[2]VIEŠPATS tarė man: „Šie vartai liks uždaryti. Jie nebus atidaryti! Niekas pro juos neįeis, nes VIEŠPATS, Izraelio Dievas, įėjo pro juos; jie liks uždaryti.

[3]Vien vadas, kadangi jis vadas, galės juose sėstis ir valgyti duoną VIEŠPATIES akivaizdoje. Jis įeis pro vartų prieangį ir išeis tuo pačiu keliu“.

[4]Tuomet jis nuvedė mane pro šiaurinius vartus prie šventyklos priekio. Pažvelgiau, ir štai! VIEŠPATIES Šlovės buvo sklidina

VIEŠPATIES šventykla. Parpuoliau veidu žemyn.

[5] Disse-me o SENHOR: Filho do homem, nota bem, e vê com os próprios olhos, e ouve com os próprios ouvidos tudo quanto eu te disser de todas as determinações a respeito da Casa do SENHOR e de todas as leis dela; nota bem quem pode entrar no templo e quem deve ser excluído do santuário.

[5]VIEŠPATS man tarė: „Žmogau, įsidėk sau į širdį, gerai įsižiūrėk akimis ir atidžiai įsiklausyk ausimis visa, ką tau pasakysiu apie visus VIEŠPATIES Namų įstatus bei įstatymus. Gerai įsidėmėk, kam leidžiama įeiti į Namus ir kas neturi būti įleidžiamas į šventyklą.

[6] Dize aos rebeldes, à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Bastem-vos todas as vossas abominações, ó casa de Israel!

[6]Sakyk maištininkams Izraelio namams: 'Taip kalba Viešpats DIEVAS. O Izraelio namai, gana jums visų jūsų bjauriųjų nusikaltimų!

[7] Porquanto introduzistes estrangeiros, incircuncisos de coração e incircuncisos de carne, para estarem no meu santuário, para o profanarem em minha casa, quando ofereceis o meu pão, a gordura e o sangue; violastes a minha aliança com todas as vossas abominações.

[7]Gausinate jų, įvesdami neapipjaustytos širdies ir neapipjaustyto kūno svetimtaučius, kad jie lankytųsi mano šventykloje, suteršdami mano Namus, kai jūs aukojate man peną – taukus ir kraują. Sulaužėte mano Sandorą savo bjauriaisiais nusikaltimais.

[8] Não cumpristes as prescrições a respeito das minhas coisas sagradas; antes, constituístes em vosso lugar estrangeiros para executarem o serviço no meu santuário.

[8]Užuot patys prižiūrėję mano šventąsias atnašas, jūs paskyrėte svetimtaučius, kad už jus jie prižiūrėtų mano šventyklą'".

[9] Assim diz o SENHOR Deus: Nenhum estrangeiro que se encontra no meio dos filhos de Israel, incircunciso de coração ou incircunciso de carne, entrará no meu santuário.

[9]Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Joks neapipjaustytos širdies ir neapipjaustyto kūno svetimtautis neįeis į mano šventyklą, net joks svetimtautis, gyvenantis tarp izraelitų.

[10] Os levitas, porém, que se apartaram para longe de mim, quando Israel andava errado, que andavam transviados, desviados de mim, para irem atrás dos

[10]Tik levitai, nors jie izraelitams klaidžiojant paskui savo stabus pasitraukė toli nuo manęs ir turėjo priimti bausmę už savo kaltę,

seus ídolos, bem levarão sobre si a sua iniqüidade.

11 Contudo, eles servirão no meu santuário como guardas nas portas do templo e ministros dele; eles imolarão o holocausto e o sacrifício para o povo e estarão perante este para lhe servir.

12 Porque lhe ministraram diante dos seus ídolos e serviram à casa de Israel de tropeço de maldade; por isso, levantando a mão, jurei a respeito deles, diz o SENHOR Deus, que eles levarão sobre si a sua iniqüidade.

13 Não se chegarão a mim, para me servirem no sacerdócio, nem se chegarão a nenhuma de todas as minhas coisas sagradas, que são santíssimas, mas levarão sobre si a sua vergonha e as suas abominações que cometeram.

14 Contudo, eu os encarregarei da guarda do templo, e de todo o serviço, e de tudo o que se fizer nele.

Os deveres dos sacerdotes

15 Mas os sacerdotes levitas, os filhos de Zadoque, que cumpriram as prescrições do meu santuário, quando os filhos de Israel se extraviaram de mim, eles se chegarão a mim, para me servirem, e estarão diante de mim, para me oferecerem a gordura e o sangue, diz o SENHOR Deus.

16 Eles entrarão no meu santuário, e se chegarão à minha mesa, para me servirem, e cumprirão as minhas prescrições.

17 E será que, quando entrarem pelas portas do átrio interior, usarão vestes de linho; não se porá lã sobre eles, quando

11bus mano šventyklos tarnai. Jie bus paskirti šventyklos vartams prižiūrėti ir šventykloje tarnauti; jie skers deginamąsias atnašas bei aukas žmonėms ir jiems patarnaus.

12Kadangi jie tarnavo žmonėms jų stabų akivaizdoje ir buvo Izraelio namų kaltės priežastis, aš pakėliau prieš juos savo ranką, – tai Viešpaties DIEVO žodis, – ir jie turės priimti bausmę už savo kaltę.

13Jie nesiartins prie manęs tarnauti kaip kunigai, nesiartins nė prie mano šventųjų atnašų – švenčiausių dalykų, bet turės priimti gėdą už bjauriuosius nusikaltimus, kuriuos darė.

14Tačiau paskirsiu juos prižiūrėti šventyklą, kad atliktų visą jos ruošą ir darytų visa, kas reikalinga.

Kunigai

15O Levio giminės kunigai, Cadoko palikuonys, ištikimai rūpinęsi mano Šventykla izraelitams nuklydus nuo manęs, artinsis prie manęs, kad man tarnautų; jie stosis mano akivaizdoje aukoti taukus ir kraują, – tai ViešpatiesDIEVO žodis. –

16Vien jie eis į mano šventyklą, vien jie artinsis prie mano stalo man tarnauti ir rūpinsis mano tarnyste.

17Įeidami pro vidinio kiemo vartus, jie vilkės lininiais drabužiais, o tarnaudami

servirem nas portas do átrio interior, dentro do templo.

[18] Tiaras de linho lhes estarão sobre a cabeça, e calções de linho sobre as coxas; não se cingirão a ponto de lhes vir suor.

[19] Saindo eles ao átrio exterior, ao povo, despirão as vestes com que ministraram, pô-las-ão nas santas câmaras e usarão outras vestes, para que, com as suas vestes, não santifiquem o povo.

[20] Não raparão a cabeça, nem deixarão crescer o cabelo; antes, como convém, tosquiarão a cabeça.

[21] Nenhum sacerdote beberá vinho quando entrar no átrio interior.

[22] Não se casarão nem com viúva nem com repudiada, mas tomarão virgens da linhagem da casa de Israel ou viúva que o for de sacerdote.

[23] A meu povo ensinarão a distinguir entre o santo e o profano e o farão discernir entre o imundo e o limpo.

[24] Quando houver contenda, eles assistirão a ela para a julgarem; pelo meu direito julgarão; as minhas leis e os meus estatutos em todas as festas fixas guardarão e santificarão os meus sábados.

[25] Não se aproximarão de nenhuma pessoa morta, porque se contaminariam; somente por pai, ou mãe, ou filho, ou filha, ou irmão, ou por irmã que não tiver marido, se poderão contaminar.

[26] Depois de ser ele purificado, contar-se-lhe-ão sete dias.

prie vidinio kiemo vartų ar šventykloje, nesirengs jokiu vilnoniu apdaru.

[18]Ant galvos jie dėvės lininius turbanus, ant strėnų vilkės apatiniais iš lino ir nesijuos diržu, kad neprakaituotų.

[19]Išeidami į vidinį kiemą pas žmones vidiniame kieme jie nusivilks drabužius, kuriuos vilkėjo tarnaudami, ir padės juos šventyklos kambariuose; tuomet apsivilks kitais drabužiais, kad savo drabužiais nepašventintų žmonių.

[20]Galvos jie nesiskus, bet ilgų plaukų neaugins, tik apkarpys savo galvos plaukus.

[21]Kunigas, kai turės eiti į vidaus kiemą, negers vyno.

[22]Našlės ar atleistos moters jie sau žmona neims ir ims tik mergelę iš Izraelio namų palikuonių arba našlę, kuri yra kunigo našlė.

[23]Jie mokys mano tautą, kaip skirti šventa ir nešventa, rodys jiems, kaip atskirti tai, kas švaru, ir tai, kas nešvaru.

[24]Kilus ginčui, vien jie bus teisėjai ir spręs jį pagal mano nuostatus. Jie saugos mano įstatymus bei įstatus visose mano šventėse ir švęs mano šabus.

[25]Jie neis prie numirėlio, kad nesusiterštų. Mirus tėvui ar motinai, sūnui ar dukteriai, broliui ar netekėjusiai seseriai, jiems leista susiteršti.

[26]Atskaičiavęs septynias dienas po apsivalymo, jis bus švarus.

[27] No dia em que ele entrar no lugar santo, no átrio interior, para ministrar no lugar santo, apresentará a sua oferta pelo pecado, diz o SENHOR Deus.

A repartição das terras

[28] Os sacerdotes terão uma herança; eu sou a sua herança. Não lhes dareis possessão em Israel; eu sou a sua possessão.

[29] A oferta de manjares, e a oferta pelo pecado, e a pela culpa eles comerão; e toda coisa consagrada em Israel será deles.

[30] O melhor de todos os primeiros frutos de toda espécie e toda oferta serão dos sacerdotes; também as primeiras das vossas massas dareis ao sacerdote, para que faça repousar a bênção sobre a vossa casa.

[31] Não comerão os sacerdotes coisa alguma que de si mesma haja morrido ou tenha sido dilacerada de aves e de animais.

[27]Tą dieną, kai eis į šventyklą, į vidinį kiemą tarnauti šventykloje, jis turės paaukoti atnašą už nuodėmę, – tai Viešpaties DIEVO žodis.

[28]Jie gaus paveldą, o jų paveldas – aš; jūs neduosite jiems nuosavybės Izraelyje, aš – jų nuosavybė.

[29]Jie valgys javų atnašas, atnašas už nuodėmę, atnašas už kaltę; visa, kas Izraelyje paaukota, priklausys jiems.

[30]Visų pirmagimių ir visų jūsų dovanų, visų jūsų atnašų pirmienos priklausys kunigams. Ir pirmienas savo tešlos jūs duosite kunigams, idant palaima nužengtų ant jūsų namų.

[31]Kunigai nevalgys nudvėsusio ar žvėrių sudraskyto paukščio ar galvijo mėsos.

Ezequiel 45

[1] Quando, pois, repartirdes a terra por sortes em herança, fareis uma oferta ao SENHOR, uma porção santa da terra; o comprimento desta porção será de vinte e cinco mil côvados, e a largura, de dez mil; ela será santa em toda a sua extensão ao redor.

[2] Será o santuário de quinhentos côvados com mais quinhentos, em quadrado, e terá em redor uma área aberta de cinqüenta côvados.

Ezechielio 45

Krašto padalijimas

[1]Dalydami burtų keliu kraštą kaip paveldą, atskirkite iš krašto kaip dovaną VIEŠPAČIUI šventą sritį dvidešimt penkių tūkstančių uolekčių ilgio ir dvidešimt tūkstančių uolekčių pločio; visas jos plotas bus šventas.

[2]Iš jos keturkampis penkių šimtų uolekčių iš penkių šimtų uolekčių plotas bus skirtas šventyklai su penkiasdešimt uolekčių laisvo ploto aplink jį.

[3] Desta porção santa medirás vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura; ali estará o santuário, o lugar santíssimo.

[4] Este será o lugar santo da terra; ele será para os sacerdotes, ministros do santuário, que dele se aproximam para servir ao SENHOR, e lhes servirá de lugar para casas; e, como lugar santo, pertencerá ao santuário.

[5] Os levitas, ministros da casa, terão vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura, para possessão sua, para vinte câmaras.

[6] Para a possessão da cidade, de largura dareis cinco mil côvados e vinte e cinco mil de comprimento defronte da porção santa, o que será para toda a casa de Israel.

[7] O príncipe, porém, terá a sua parte deste e do outro lado da santa porção e da possessão da cidade, diante da santa porção e diante da possessão da cidade, ao lado ocidental e oriental; e o comprimento corresponderá a uma das porções, desde o limite ocidental até ao limite oriental.

[8] Esta terra será a sua possessão em Israel; os meus príncipes nunca mais oprimirão o meu povo; antes, distribuirão a terra à casa de Israel, segundo as suas tribos.

Deveres dos magistrados

[3]Šventojoje srityje atmatuokite dvidešimt penkių tūkstančių uolekčių ilgio ir dešimt tūkstančių uolekčių pločio dalį, kurioje bus šventykla – šventų šventoji.

[4]Tai bus šventoji krašto dalis; ji priklausys kunigams, kurie tarnauja šventykloje ir artinasi prie VIEŠPATIES jam tarnauti, vieta jų namams ir šventoji vieta šventyklai.

[5]Kita dalis – dvidešimt penkių tūkstančių uolekčių ilgio ir dešimt tūkstančių uolekčių pločio – priklausys levitams, tarnaujantiems šventykloje, kaip jų nuosavybė; joje bus miestai jiems gyventi.

[6]Palei atskirtą šventąją sritį paskirkite penkių tūkstančių uolekčių pločio ir dvidešimt penkių tūkstančių uolekčių ilgio plotą kaip nuosavybę miestui; tai priklausys visiems Izraelio namams.

[7]O vadui priklausys nuosavybė greta abiejų šventosios srities ir miesto nuosavybės pakraščių, palei šventąją sritį ir miesto nuosavybę, vakarų ir rytų pusėje, tokio pat ilgio kaip viena iš giminių dalių, besidriekianti nuo vakarinės ligi rytinės

[8]krašto sienos. Tai bus jo nuosavybė Izraelyje. Mano vadai daugiau nebeengs mano tautos, bet paliks likusį kraštą Izraelio namams pagal jų gimines“.

[9]Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Gana jums, Izraelio vadai! Pašalinkite smurtą ir plėšikavimą, vykdykite teisumą ir

teisingumą. Liaukitės engę mano tautą“, – tai Viešpaties DIEVO žodis.

[9] Assim diz o SENHOR Deus: Basta, ó príncipes de Israel; afastai a violência e a opressão e praticai juízo e justiça: tirai as vossas desapropriações do meu povo, diz o SENHOR Deus.

Matai

[10] Tereis balanças justas, efa justo e bato justo.

[10]„Tebūna jūsų svarstyklės teisingos, teisinga efa ir teisingas batas.

[11] O efa e o bato serão da mesma capacidade, de maneira que o bato contenha a décima parte do ômer, e o efa, a décima parte do ômer; segundo o ômer, será a sua medida.

[11]Efa ir batas turi būti vienodos talpos – bate telpa dešimtadalis homero ir efoje dešimtadalis homero, ir jų talpa bus matuojama homeru.

[12] O siclo será de vinte geras. Vinte siclos, mais vinte e cinco siclos, mais quinze siclos serão iguais a uma mina para vós.

[12]Šekelis turės dvidešimt gerų. Dvidešimt šekelių, dvidešimt penki šekeliai ir penkiolika šekelių sudarys vieną miną.

Aukos ir šventės

[13] Esta será a oferta que haveis de fazer: de trigo, a sexta parte de um efa de cada ômer, e também de cevada, a sexta parte de um efa de cada ômer.

[13]Štai aukos, kurias atnašausite: nuo kiekvieno homero kviečių – šeštadalį efos, nuo kiekvieno homero miežių – šeštadalį efos.

[14] A porção determinada de azeite será a décima parte de um bato de cada coro; um coro, como o ômer, tem dez batos.

[14]Aliejui, kuris matuojamas batu, nustatomas toks saikas: nuo kiekvieno koro – dešimtadalis bato, nes koras kaip ir homeras turi dešimt batų.

[15] De cada rebanho de duzentas cabeças, um cordeiro tirado dos pastos ricos de Israel; tudo para oferta de manjares, e para holocausto, e para sacrifício pacífico; para que façam expiação pelo povo, diz o SENHOR Deus.

[15]Viena avis – nuo kiekvienos dviejų šimtų kaimenės iš Izraelio ganyklų. Tokios yra permaldavimo javų atnašos, deginamosios atnašos ir bendravimo aukos, – tai Viešpaties DIEVO žodis. –

[16] Todo o povo da terra fará contribuição, para esta oferta, ao príncipe em Israel.

[16]Visi krašto gyventojai turės duoti šias aukas vadui Izraelyje.

[17] Estarão a cargo do príncipe os holocaustos, e as ofertas de manjares, e as

[17]Vado pareiga bus rūpintis deginamosiomis atnašomis, javų

libações, nas Festas da Lua Nova e nos sábados, em todas as festas fixas da casa de Israel; ele mesmo proverá a oferta pelo pecado, e a oferta de manjares, e o holocausto, e os sacrifícios pacíficos, para fazer expiação pela casa de Israel.

atnašomis ir liejamosiomis atnašomis per šventes, jaunaties dienas ir šabus, per visas Izraelio namų iškilmes. Jis pasirūpins atnašomis už nuodėmę, javų atnašomis, deginamosiomis atnašomis ir bendravimo aukomis permaldavimui už Izraelio namus“.

Ofertas no Ano-Novo

18 Assim diz o SENHOR Deus: No primeiro mês, no primeiro dia do mês, tomarás um novilho sem defeito e purificarás o santuário.

19 O sacerdote tomará do sangue e porá dele nas ombreiras da casa, e nos quatro cantos da fiada do altar, e nas ombreiras da porta do átrio interior.

20 Assim também farás no sétimo dia do mês, por causa dos que pecam por ignorância e por causa dos símplices; assim, expiareis o templo.

Šventės

18Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Pirmo mėnesio pirmą dieną iš kaimenės paimsi jokio trūkumo neturintį jautį ir apvalysi šventyklą.

19Kunigas paims kraujo iš aukos už nuodėmę ir juo pašlakstys šventyklos durų staktas, keturis aukuro briaunos kampus ir vidinio kiemo vartų staktas.

20Tą pat pakartosi mėnesio septintą dieną už kiekvieną, kuris nusidėjo per klaidą ar nežinojimą. Taip atliksite permaldavimą už šventyklą.

Na Páscoa

21 No primeiro mês, no dia catorze do mês, tereis a Páscoa, festa de sete dias; pão asmo se comerá.

21Pirmo mėnesio keturioliktą dieną švęsite Paschos iškilmę, ir septynių dienų šventėje bus valgoma nerauginta duona.

22 O príncipe, no mesmo dia, por si e por todo o povo da terra, proverá um novilho para oferta pelo pecado.

22Tą dieną vadas parūpins sau ir visiems krašto žmonėms jautį aukai už nuodėmę.

23 Nos sete dias da festa, preparará ele um holocausto ao SENHOR, sete novilhos e sete carneiros sem defeito, cada dia durante os sete dias; e um bode cada dia como oferta pelo pecado.

23Per septynias šventės dienas jis kasdien parūpins neturinčius jokio trūkumo septynis jaučius ir septynis avinus kaip deginamąją auką VIEŠPAČIUI, ir vieną ožį kasdien aukai už nuodėmę per septynias dienas.

24 Também preparará uma oferta de manjares: para cada novilho, um efa, e um

24Jis parūpins javų aukai: kiekvienam jaučiui – vieną efą ir kiekvienam avinui –

efa para cada carneiro, e um him de azeite para cada efa.

[25] No dia quinze do sétimo mês e durante os sete dias da festa, fará o mesmo: a mesma oferta pelo pecado, o mesmo holocausto, a mesma oferta e a mesma porção de azeite.

Ezequiel 46

Nos sábados e Festas da Lua Nova

[1] Assim diz o SENHOR Deus: A porta do átrio interior, que olha para o oriente, estará fechada durante os seis dias que são de trabalho; mas no sábado ela se abrirá e também no dia da Festa da Lua Nova.

[2] O príncipe entrará de fora pelo vestíbulo da porta e permanecerá junto da ombreira da porta; os sacerdotes prepararão o holocausto dele e os seus sacrifícios pacíficos, e ele adorará no limiar da porta e sairá; mas a porta não se fechará até à tarde.

[3] O povo da terra adorará na entrada da mesma porta, nos sábados e nas Festas da Lua Nova, diante do SENHOR.

[4] O holocausto que o príncipe oferecer ao SENHOR serão, no dia de sábado, seis cordeiros sem defeito e um carneiro sem defeito.

[5] A oferta de manjares será um efa para cada carneiro; para cada cordeiro, a oferta de manjares será o que puder dar; e de azeite, um him para cada efa.

vieną efą su hinu aliejaus prie kiekvienos efos.

[25]Iškilmėje, kuri švenčiama septinto mėnesio penkioliktą dieną, jis turi daryti tą pat septynias šventės dienas, parūpindamas atnašas už nuodėmę, atnašas deginamajai aukai, javų atnašas ir aliejaus siūbuojamajai atnašai“.

Ezechielio 46

[1]Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Vidinio kiemo rytiniai vartai bus uždari šešias darbo dienas, bet bus atidaryti šabo dieną ir mėnulio jaunaties dieną.

[2]Vadas įeis iš lauko pro vartų prieangį ir stovės prie vartų stulpų. Kunigai paaukos jo deginamąją atnašą ir jo bendravimo aukas, o jis pagarbins ant vartų slenksčio. Tuomet jis išeis, bet vartai liks atidaryti iki vakaro.

[3]Ir paprasti žmonės prie tų pačių vartų garbins VIEŠPATĮ šabo ir jaunaties dienomis.

[4]Deginamoji auka, kurią vadas paaukos VIEŠPAČIUI šabo dieną, bus šeši avinėliai, neturintys jokio trūkumo, ir vienas avinas, neturintis jokio trūkumo,

[5]su vienos efos javų atnaša prie avino, o javų atnaša prie avinėlių priklausys nuo jo rankos dosnumo drauge su vienu hinu aliejaus prie kiekvienos efos.

[6] Mas, no dia da Festa da Lua Nova, será um novilho sem defeito e seis cordeiros e um carneiro; eles serão sem defeito.

[6]Mėnulio jaunaties dieną iš kaimenės jis paaukos jokio trūkumo neturintį jautį, šešis avinėlius ir vieną aviną; šie irgi turi būti be jokio trūkumo.

[7] Preparará por oferta de manjares um efa para cada novilho e um efa para cada carneiro, mas, pelos cordeiros, segundo puder; e um him de azeite para cada efa.

[7]Kaip javų atnašą jis parūpins vieną efą prie jaučio ir vieną efą prie avino, o prie avinėlių – pagal savo rankos dosnumą drauge su vienu hinu aliejaus prie kiekvienos efos.

[8] Quando entrar o príncipe, entrará pelo vestíbulo da porta e sairá pelo mesmo caminho.

[8]Vadas visuomet įeis ir išeis pro vartų prieangį.

Instruções referentes às ofertas

[9] Mas, quando vier o povo da terra perante o SENHOR, nas festas fixas, aquele que entrar pela porta do norte, para adorar, sairá pela porta do sul; e aquele que entrar pela porta do sul sairá pela porta do norte; não tornará pela porta por onde entrou, mas sairá pela porta oposta.

[9]Paprasti žmonės, eidamiVIEŠPATIES akivaizdon švenčių metu, įeina pagarbinti pro šiaurinius vartus ir turi išeiti pro pietinius vartus, o įėję pro pietinius vartus turi išeiti pro šiaurinius vartus; tenegrįžta jie prie vartų, pro kuriuos įėjo, bet teišeina pro priešais esančius vartus.

[10] O príncipe entrará no meio deles, quando eles entrarem; em saindo eles, ele sairá.

[10]Kai jie įeina, drauge su jais įeis ir vadas; kai jie išeina, išeis ir jis.

[11] Nas solenidades e nas festas fixas, a oferta de manjares será um efa para cada novilho e um para cada carneiro; mas, pelos cordeiros, o que puder dar; e de azeite, um him para cada efa.

[11]Per iškilmes ir šventes javų atnaša prie jaučio bus viena efa, prie avino – irgi viena efa, o prie avinėlių priklausys nuo jo rankos dosnumo drauge su hinu aliejaus prie kiekvienos efos.

[12] Quando o príncipe preparar holocausto ou sacrifícios pacíficos como oferta voluntária ao SENHOR, então, lhe abrirão a porta que olha para o oriente, e fará ele o seu holocausto e os seus sacrifícios pacíficos, como costuma fazer no dia de sábado; e sairá, e se fechará a porta depois de ele sair.

[12]Rytiniai vartai bus atidaryti vadui, kai tik jis savo noru parūpins atnašas, savo noru paaukotas VIEŠPAČIUI – ar tai geros valios deginamajai aukai, ar tai geros valios bendravimo aukoms, kad jis galėtų paaukoti savo deginamąją auką ir bendravimo aukas kaip šabo dieną.

Tuomet jis išeis, ir jam išėjus vartai bus uždaryti.

[13] Prepararás um cordeiro de um ano, sem defeito, em holocausto ao SENHOR, cada dia; manhã após manhã, o prepararás.

[13]Kasdien parūpinsi vienerių metų avinėlį, neturintį jokio trūkumo, kaip deginamąją auką VIEŠPAČIUI; parūpinsi po vieną kiekvieną rytą.

[14] Juntamente com ele, prepararás, manhã após manhã, uma oferta de manjares para o SENHOR, a sexta parte de um efa e, de azeite, a terça parte de um him, para misturar com a flor de farinha. Isto é estatuto perpétuo e contínuo.

[14]Kas rytą parūpinsi prie jo ir javų atnašų – šeštadalį efos ir trečdalį hino aliejaus, kuris turi būti sumaišytas su geriausiais miltais kaip javų auka VIEŠPAČIUI. Tai amžini įstatai.

[15] Assim prepararão o cordeiro, e a oferta de manjares, e o azeite, manhã após manhã, em holocausto contínuo.

[15]Taip bus parūpinti avinėlis, javų atnašos ir aliejus kas rytą kaip nuolatinė deginamoji auka“.

Nuostatai vadams

[16] Assim diz o SENHOR Deus: Quando o príncipe der um presente de sua herança a alguns de seus filhos, pertencerá a estes; será possessão deles por herança.

[16]Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Jei vadas duoda dovaną iš savo paveldo kuriam nors iš savo sūnų, ji priklausys jo sūnums; kaip paveldas ji bus jų nuosavybė.

[17] Mas, dando ele um presente da sua herança a algum dos seus servos, será deste até ao ano da liberdade; então, tornará para o príncipe, porque a seus filhos, somente a eles, pertencerá a herança.

[17]Bet jei jis duoda dovaną iš savo paveldo kuriam nors iš savo tarnų, ji bus jo iki atlaidos metų, o tuomet sugrįš vadui; tik jo sūnūs gali pasilaikyti dovaną iš jo paveldo.

[18] O príncipe não tomará nada da herança do povo, não os esbulhará da sua possessão; da sua própria possessão deixará herança a seus filhos, para que o meu povo não seja retirado, cada um da sua possessão.

[18]Vadas negalės atimti iš žmonių jokio paveldo, išvarydamas juos iš jų nuosavybės. Tik iš savo paties nuosavybės jis galės duoti savo sūnums paveldą, idant nė vienas iš mano tautos nebūtų išblokštas iš savo nuosavybės“.

Šventyklos virtuvės

[19] Depois disto, o homem me trouxe, pela entrada que estava ao lado da porta, às câmaras santas dos sacerdotes, as quais

[19]Tuomet pro įėjimą, esantį šalia vartų, jis nuvedė mane prie kunigams skirtų

olhavam para o norte; e eis que ali havia um lugar nos fundos extremos que olham para o ocidente.

šventųjų kambarių, atgręžtų į šiaurę. Ten vakarų pusėje buvo vieta.

[20] Ele me disse: Este é o lugar onde os sacerdotes cozerão a oferta pela culpa e a oferta pelo pecado e onde cozerão a oferta de manjares, para que não a tragam ao átrio exterior e assim santifiquem o povo.

[20]Jis man paaiškino: „Tai vieta, kur kunigai virs atnašas už kaltę bei atnašas už nuodėmę ir keps javų atnašas, idant nereikėtų išnešti jų iš vidinio kiemo ir nebūtų pašventinti žmonės“.

[21] Então, me levou para fora, para o átrio exterior, e me fez passar aos quatro cantos do átrio; e eis que em cada canto do átrio havia outro átrio.

[21]Tuomet jis išvedė mane į išorinį kiemą ir vedė palei keturis kiemo kampus. Žiūriu, kiekviename kiemo kampe – dar vienas kiemas;

[22] Nos quatro cantos do átrio havia átrios pequenos, menores, de quarenta côvados de comprimento e trinta de largura; estes quatro cantos tinham a mesma dimensão.

[22]keturiuose kiemo kampuose buvo kiemeliai keturiasdešimties uolekčių ilgio ir trisdešimties uolekčių pločio, visi keturi tokio pat dydžio.

[23] Havia um muro ao redor dos átrios, ao redor dos quatro, e havia lugares para cozer ao pé dos muros ao redor.

[23]Aplink visus keturis ėjo mūrinys, o po mūriniu visur aplink – židiniai.

[24] E me disse: São estas as cozinhas, onde os ministros do templo cozerão o sacrifício do povo.

[24]Tuomet jis man paaiškino: „Tai virtuvės, kur šventyklos tarnai virs tautos atnašas“.

Ezequiel 47

A torrente das águas purificadoras

[1] Depois disto, o homem me fez voltar à entrada do templo, e eis que saíam águas de debaixo do limiar do templo, para o oriente; porque a face da casa dava para o oriente, e as águas vinham de baixo, do lado direito da casa, do lado sul do altar.

[2] Ele me levou pela porta do norte e me fez dar uma volta por fora, até à porta exterior, que olha para o oriente; e eis que corriam as águas ao lado direito.

Ezechielio 47

Upė, tekanti iš šventyklos

[1]Tuomet jis vėl nuvedė mane prie įėjimo į šventyklą. Žiūriu, vanduo teka iš po šventyklos slenksčio rytų link, nes šventyklos priekis buvo rytų pusėje. Vanduo tekėjo žemyn iš pietinio šventyklos pakraščio galo, į pietus nuo aukuro.

[2]Jis išvedė mane pro šiaurinius vartus ir vedė aplink lauko puse prie išorinių vartų, pro kuriuos einama į rytus. Žiūriu, vanduo liejasi pietiniame pakraštyje.

[3] Saiu aquele homem para o oriente, tendo na mão um cordel de medir; mediu mil côvados e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos tornozelos.

[3]Eidamas rytų kryptimi su virve rankoje, vyras atmatavo tūkstantį uolekčių ir pervedė mane per vandenį; vandens buvo ligi kulkšnių.

[4] Mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos joelhos; mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos lombos.

[4]Jis vėl atmatavo tūkstantį uolekčių ir pervedė mane per vandenį; vandens buvo ligi kelių. Jis vėl atmatavo tūkstantį uolekčių ir pervedė mane per vandenį; vandens buvo ligi juosmens.

[5] Mediu ainda outros mil, e era já um rio que eu não podia atravessar, porque as águas tinham crescido, águas que se deviam passar a nado, rio pelo qual não se podia passar.

[5]Jis vėl atmatavo tūkstantį uolekčių, ir jau buvo upė, kurios nebegalėjau pereiti, nes vanduo buvo taip patvinęs, jog reikėjo plaukti; upė buvo nepereinama.

[6] E me disse: Viste isto, filho do homem? Então, me levou e me tornou a trazer à margem do rio.

[6]Jis paklausė mane: „Žmogau, ar matei?“ Tuomet jis parvedė mane atgal prie upės kranto.

[7] Tendo eu voltado, eis que à margem do rio havia grande abundância de árvores, de um e de outro lado.

[7]Eidamas atgal mačiau ant upės kranto daugybę medžių vienoje ir kitoje pusėje.

[8] Então, me disse: Estas águas saem para a região oriental, e descem à campina, e entram no mar Morto, cujas águas ficarão saudáveis.

[8]Jis man paaiškino: „Šis vanduo teka į rytų pusę ir nutekės į Arabą, o kai įtekės į jūrą, dvokiančio vandens jūrą, jos vanduo pasidarys sveikas.

[9] Toda criatura vivente que vive em enxames viverá por onde quer que passe este rio, e haverá muitíssimo peixe, e, aonde chegarem estas águas, tornarão saudáveis as do mar, e tudo viverá por onde quer que passe este rio.

[9]Kur tik ta upė nutekės, visa, kas gyva ir kruta, gaus iš jos gyvybę. Vandeniui ten nutekėjus, joje bus daugybė žuvų, nes jis taps sveikas, ir visa gyvuos, kur tik tekės upė.

[10] Junto a ele se acharão pescadores; desde En-Gedi até En-Eglaim haverá lugar para se estenderem redes; o seu peixe, segundo as suas espécies, será como o

[10]Palei ją stovės žvejai nuo En Gedžio iki pat En Eglaimų, ir bus vietos tinklams džiovinti. Bus gausu visokiausių žuvų, panašiai kaip Didžiojoje jūroje.

peixe do mar Grande, em multidão excessiva.

[11] Mas os seus charcos e os seus pântanos não serão feitos saudáveis; serão deixados para o sal.

[12] Junto ao rio, às ribanceiras, de um e de outro lado, nascerá toda sorte de árvore que dá fruto para se comer; não fenecerá a sua folha, nem faltará o seu fruto; nos seus meses, produzirá novos frutos, porque as suas águas saem do santuário; o seu fruto servirá de alimento, e a sua folha, de remédio.

As fronteiras da terra de Israel

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Este será o limite pelo qual repartireis a terra em herança, segundo as doze tribos de Israel. José terá duas partes.

[14] Vós a repartireis em heranças iguais, tanto para um como para outro; pois jurei, levantando a mão, dá-la a vossos pais; assim, que esta mesma terra vos cairá a vós outros em herança.

[15] Este será o limite da terra: do lado norte, desde o mar Grande, caminho de Hetlom, até à entrada de Zedade,

[16] Hamate, Berota, Sibraim (que estão entre o limite de Damasco e o de Hamate), a cidade Hazer-Haticom (que está junto ao limite de Haurã).

[17] Assim, o limite será desde o mar até Hazar-Enom, o limite de Damasco, e, na direção do norte, está o limite de Hamate; este será o lado do Norte.

[18] O lado do oriente, entre Haurã, e Damasco, e Gileade, e a terra de Israel,

[11]Bet jos pelkės ir balos nepraras sūrumo, nes turi būti paliktos druskai.

[12]Ant krantų abipus upės augs visokiausi vaismedžiai. Jų lapai nenubyrės, ir jiems vaisių nepristigs; kas mėnesį jie neš naujus vaisius, nes vanduo jiems atitekės iš šventyklos. Jų vaisiai bus maistas, o lapai – vaistas“.

Naujos krašto ribos

[13]Taip kalba Viešpats DIEVAS: „Štai ribos, pagal kurias paskirstysite kraštą kaip paveldą dvylikai Izraelio giminių. Juozapas gaus dvi dalis,

[14]o likusį kraštą dalysitės po lygiai. Kadangi prisiekiau duoti jį jūsų protėviams, šis kraštas bus jūsų paveldas.

[15]Krašto riba bus tokia. Šiaurės pusėje – nuo Didžiosios jūros pro Hetloną ligi Lebo Hamato, Cedado,

[16]Berotajo bei Sibraimų, kurie yra tarp Damasko bei Hamato ribos, ir iki pat Hacer Tikono, kuris yra ant Haurano ribos.

[17]Taigi riba eis nuo Jūros ligi Hacar Enono, kuris yra į šiaurę nuo Damasko krašto, su Hamato kraštu šiaurės pusėje.

[18]Rytų pusėje – tarp Haurano ir Damasko palei Jordaną, tarp Gileado ir Izraelio

será o Jordão; desde o limite do norte até ao mar do oriente, medireis; este será o lado do oriente.

krašto iki Rytų jūros ir ligi pat Tamaros. Tai rytinė riba.

[19] O lado do sul será desde Tamar até às águas de Meribá-Cades, junto ao ribeiro do Egito até ao mar Grande; este será o lado do sul.

[19]Pietų pusėje riba eis nuo Tamaros ligi pat Meribos, o iš ten palei Egipto upės vagą iki Didžiosios jūros. Tai pietinė riba.

[20] O lado do ocidente será o mar Grande, desde o limite do sul até à entrada de Hamate; este será o lado do ocidente.

[20]Vakarų pusėje riba bus Didžioji jūra iki pat vietos priešais Lebo Hamatą. Tai vakarinė riba.

[21] Repartireis, pois, esta terra entre vós, segundo as tribos de Israel.

[21]Taip padalysite šį kraštą tarp Izraelio giminių.

[22] Será, porém, que a sorteareis para vossa herança e para a dos estrangeiros que moram no meio de vós, que gerarem filhos no meio de vós; e vos serão como naturais entre os filhos de Israel; convosco entrarão em herança, no meio das tribos de Israel.

[22]Kaip paveldą paskirstysite jį burtu sau patiems ir ateiviams, gyvenantiems tarp jūsų, kurie pagimdė pas jus vaikų. Su jais elgsitės kaip su gimusiais Izraelyje, su jumis bus jiems burtu paskirtas paveldas tarp Izraelio giminių.

[23] E será que, na tribo em que morar o estrangeiro, ali lhe dareis a sua herança, diz o SENHOR Deus.

[23]Kad ir kokioje giminėje gyventų ateiviai, toje giminėje duosite jiems paveldą“, – taiVIEŠPATIES žodis.

Ezequiel 48

Os limites de sete tribos

[1] São estes os nomes das tribos: desde a parte extrema do norte, via Hetlom, até à entrada de Hamate, até Hazar-Enom, o limite norte de Damasco até junto de Hamate e desde o lado oriental até ao ocidente, Dã terá uma porção.

[2] Limitando-se com Dã, desde o lado oriental até ao ocidental, Aser, uma porção.

[3] Limitando-se com Aser, desde o lado oriental até ao ocidental, Naftali, uma porção.

Ezechielio 48

Giminių paveldas

[1]Štai giminių vardai. Pradedant šiaurine riba ant Hetlono kelio, nuo Lebo Hamato ligi pat Hacar Enono, kuris yra ant Damasko ribos su Hamatu šiaurėje, ir nuo rytinio pakraščio iki Jūros bus Danas – viena dalis.

[2]Prie Dano žemės, nuo rytinės ribos iki vakarinės ribos, bus Ašeras – viena dalis.

[3]Prie Ašero žemės, nuo rytinės ribos ligi vakarinės ribos, bus Naftalis – viena dalis.

[4] Limitando-se com Naftali, desde o lado oriental até ao ocidental, Manassés, uma porção.

[5] Limitando-se com Manassés, desde o lado oriental até ao ocidental, Efraim, uma porção.

[6] Limitando-se com Efraim, desde o lado oriental até ao ocidental, Rúben, uma porção.

[7] Limitando-se com Rúben, desde o lado oriental até ao ocidental, Judá, uma porção.

[8] Limitando-se com Judá, desde o lado oriental até ao ocidental, será a região sagrada que haveis de separar, de vinte e cinco mil côvados de largura e de comprimento, o mesmo que o das porções, desde o lado oriental até ao ocidental; o santuário estará no meio dela.

[9] A região que haveis de separar ao SENHOR será do comprimento de vinte e cinco mil côvados e da largura de dez mil.

[10] Esta região santa dos sacerdotes terá, ao norte, vinte e cinco mil côvados, ao ocidente, dez mil de largura, ao oriente, dez mil de largura e ao sul, vinte e cinco mil de comprimento; o santuário do SENHOR estará no meio dela.

[11] Será para os sacerdotes santificados, para os filhos de Zadoque, que cumpriram o seu dever e não andaram errados, quando os filhos de Israel se extraviaram, como fizeram os levitas.

[4]Prie Naftalio žemės, nuo rytinės ribos ligi vakarinės ribos, bus Manasas – viena dalis.

[5]Prie Manaso žemės, nuo rytinės ribos ligi vakarinės ribos, bus Efraimas – viena dalis.

[6]Prie Efraimo žemės, nuo rytinės ribos ligi vakarinės ribos, bus Rubenas – viena dalis.

[7]Prie Rubeno žemės, nuo rytinės ribos ligi vakarinės ribos, bus Judas – viena dalis.

[8]Prie Judo žemės, nuo rytinės ribos ligi vakarinės ribos, bus šventoji dalis, kurią atskirsite dvidešimt penkių tūkstančių uolekčių pločio, o ilgiu lygią vienai iš giminių dalių, nuo rytinės ribos ligi vakarinės ribos su šventykla jos viduryje.

[9]Šventoji dalis, kurią atskirsite, bus dvidešimt penkių tūkstančių uolekčių ilgio ir dvidešimt tūkstančių uolekčių pločio.

[10]Iš šventosios dalies kunigams priklausys dvidešimt penki tūkstančiai uolekčių šiauriniame pakraštyje, dešimt tūkstančių uolekčių pločio vakariniame pakraštyje ir dešimt tūkstančių uolekčių rytiniame pakraštyje su VIEŠPATIES šventykla viduryje.

[11]Ši šventoji vieta bus kunigams iš Cadoko palikuonių, kurie man tarnavo ir nenuklydo su paklydusiais Izraelio žmonėmis, kaip padarė levitai.

[12] Será região especial dentro da região sagrada, lugar santíssimo, fazendo limites com a porção dos levitas.

Os limites dos sacerdotes e dos levitas

[13] Os levitas, segundo o limite dos sacerdotes, terão vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura; todo o comprimento será vinte e cinco mil, e a largura, dez mil.

[14] Não venderão nada disto, nem trocarão, nem transferirão a outrem o melhor da terra, porque é santo ao SENHOR.

Os limites da cidade

[15] Mas os cinco mil côvados que ficaram da largura diante dos vinte e cinco mil serão para o uso civil da cidade, para habitação e para arredores; a cidade estará no meio.

[16] Serão estas as suas medidas: o lado norte, de quatro mil e quinhentos côvados, o lado sul, de quatro mil e quinhentos, o lado oriental, de quatro mil e quinhentos, e o lado ocidental, de quatro mil e quinhentos.

[17] Os arredores da cidade serão, ao norte, de duzentos e cinqüenta côvados, ao sul, de duzentos e cinqüenta côvados, ao oriente, de duzentos e cinqüenta e, ao ocidente, de duzentos e cinqüenta.

[18] Quanto ao que ficou do resto do comprimento, paralelo à região sagrada, será de dez mil para o oriente e de dez mil para o ocidente e corresponderá à região

[12]Ji bus jiems ypatinga dalis iš šventosios krašto dalies, švenčiausia vieta šalia levitų žemės.

[13]Greta kunigų žemės levitai turės dalį dvidešimt penkių tūkstančių uolekčių ilgio ir dešimt tūkstančių uolekčių pločio. Visas ilgis bus dvidešimt penkių tūkstančių uolekčių, o plotis – dešimt tūkstančių uolekčių.

[14]Jokia šios žemės dalis negali būti nei parduota, nei išmainyta, nei perduota, nes tai rinktinė krašto dalis, šventa VIEŠPAČIUI.

[15]Likęs plotas – penkių tūkstančių uolekčių pločio ir dvidešimt penkių tūkstančių ilgio – bus skirtas kasdieniams miesto reikalams, jo trobesiams ir ganykloms. Miestas bus jo viduryje.

[16]Štai jo matmenys: šiauriniame pakraštyje – keturi tūkstančiai penki šimtai uolekčių, pietiniame pakraštyje – penki tūkstančiai, rytiniame pakraštyje – keturi tūkstančiai penki šimtai ir vakariniame pakraštyje – keturi tūkstančiai penki šimtai.

[17]Miestas turės ganyklų: šiaurėje – du šimtus penkiasdešimt uolekčių, pietuose – du šimtus penkiasdešimt, rytuose – du šimtus penkiasdešimt, vakaruose – du šimtus penkiasdešimt.

[18]Likusio dešimt tūkstančių uolekčių į rytus ir dešimt tūkstančių uolekčių į vakarus ploto derlius bus skirtas mieste dirbančių maistui.

sagrada; e o seu produto será para o sustento daqueles que trabalham na cidade.

[19] Lavrá-lo-ão os trabalhadores da cidade, provindos de todas as tribos de Israel.

[20] A região toda será de vinte e cinco mil côvados em quadrado, isto é, a região sagrada juntamente com a possessão da cidade.

Os limites do príncipe

[21] O que restar será para o príncipe, deste e do outro lado da região sagrada e da possessão da cidade. Por isso, aquilo que se estende dos vinte e cinco mil côvados em direção do oriente e também dos vinte e cinco mil côvados em direção do ocidente, paralelamente com as porções, será do príncipe; a região sagrada e o santuário do templo estarão no meio.

[22] Excetuando o que pertence aos levitas e a cidade que está no meio daquilo que pertence ao príncipe, entre o território de Judá e o de Benjamim, será isso para o príncipe.

Os limites das outras cinco tribos

[23] Quanto ao resto das tribos, desde o lado oriental até ao ocidental, Benjamim terá uma porção.

[24] Limitando-se com Benjamim, desde o lado oriental até ao ocidental, Simeão, uma porção.

[25] Limitando-se com Simeão, desde o lado oriental até ao ocidental, Issacar, uma porção.

[19]Mieste darbuosis darbininkai iš visų Izraelio giminių.

[20]Visa atskirta dalis bus dvidešimt penkių tūkstančių uolekčių iš dvidešimt penkių tūkstančių uolekčių ketvirtainis, apimantis šventąją dalį drauge su miesto nuosavybe.

[21]O kas atlieka abipus šventosios dalies ir miesto nuosavybės, priklausys vadui. Nuo šventosios dalies dvidešimt penki tūkstančiai uolekčių ligi rytinės krašto ribos ir į vakarus dvidešimt penki tūkstančiai uolekčių ligi vakarinės krašto ribos, šalia giminių dalių, priklausys vadui. Šventoji dalis bus su Namų šventykla viduryje,

[22]o levitų ir miesto nuosavybė – viduryje žemės, kuri priklauso vadui. Vado žemė bus tarp Judo ribos ir Benjamino ribos.

[23]Likutis priklausys kitoms giminėms. Nuo rytinės ribos ligi vakarinės bus Benjaminas – viena dalis.

[24]Prie Benjamino žemės, nuo rytinės ribos ligi vakarinės ribos, bus Simeonas – viena dalis.

[25]Prie Simeono žemės, nuo rytinės ribos ligi vakarinės ribos, bus Isacharas – viena dalis.

[26] Limitando-se com Issacar, desde o lado oriental até ao ocidental, Zebulom, uma porção.

[27] Limitando-se com Zebulom, desde o lado oriental até ao ocidental, Gade, uma porção.

[28] Limitando-se com o território de Gade, ao sul, o limite será desde Tamar até às águas de Meribá-Cades, ao longo do ribeiro do Egito até ao mar Grande.

[29] Esta é a terra que sorteareis em herança às tribos de Israel; e estas, as suas porções, diz o SENHOR Deus.

As portas da cidade

[30] São estas as saídas da cidade: do lado norte, que mede quatro mil e quinhentos côvados,

[31] três portas: a porta de Rúben, a de Judá e a de Levi, tomando as portas da cidade os nomes das tribos de Israel;

[32] do lado oriental, quatro mil e quinhentos côvados e três portas, a saber: a porta de José, a de Benjamim e a de Dã;

[33] do lado sul, quatro mil e quinhentos côvados e três portas: a porta de Simeão, a de Issacar e a de Zebulom;

[34] do lado ocidental, quatro mil e quinhentos côvados e as suas três portas: a porta de Gade, a de Aser e a de Naftali.

[26]Prie Isacharo žemės, nuo rytinės ribos ligi vakarinės ribos, bus Zabulonas – viena dalis.

[27]Prie Zabulono žemės, nuo rytinės ribos ligi vakarinės ribos, bus Gadas – viena dalis.

[28]O prie Gado žemės pietų pakraštyje riba eis nuo Tamaros iki Meribat Kadešo vandenų ir nuo ten palei Egipto upės vagą ligi Didžiosios jūros.

[29]Toks yra kraštas, kurį padalysite burtu tarp Izraelio giminių, ir tokios jų dalys, – tai Viešpaties DIEVO žodis.

Jeruzalės vartai

[30]Miesto išėjimai bus tokie. Šiauriniame pakraštyje, kuris bus keturių tūkstančių penkių šimtų uolekčių ilgio,

[31]bus treji vartai: vieneri Rubeno vartai, vieneri Judo vartai ir vieneri Levio vartai. Miesto vartai bus vadinami Izraelio giminių vardais.

[32]Rytiniame pakraštyje, kuris bus keturių tūkstančių penkių šimtų uolekčių ilgio, bus treji vartai: vieneri Juozapo vartai, vieneri Benjamino vartai ir vieneri Dano vartai.

[33]Pietiniame pakraštyje, kuris bus keturių tūkstančių penkių šimtų uolekčių ilgio, bus treji vartai: vieneri Simeono vartai, vieneri Isacharo vartai ir vieneri Zabulono vartai.

[34]Vakariniame pakraštyje, kuris bus keturių tūkstančių penkių šimtų uolekčių ilgio, bus treji vartai: vieneri Gado vartai, vieneri Ašero vartai ir vieneri Naftalio vartai.

[35] Dezoito mil côvados em redor; e o nome da cidade desde aquele dia será: O SENHOR Está Ali.

[35]Aplink miestą bus aštuoniolika tūkstančių uolekčių. O miesto vardas nuo tos dienos bus: „Ten yraVIEŠPATS“.

Daniel	Danieliaus

Daniel 1

A educação de Daniel e de seus companheiros

1 No ano terceiro do reinado de Jeoaquim, rei de Judá, veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém e a sitiou.

2 O SENHOR lhe entregou nas mãos a Jeoaquim, rei de Judá, e alguns dos utensílios da Casa de Deus; a estes, levou-os para a terra de Sinar, para a casa do seu deus, e os pôs na casa do tesouro do seu deus.

3 Disse o rei a Aspenaz, chefe dos seus eunucos, que trouxesse alguns dos filhos de Israel, tanto da linhagem real como dos nobres,

4 jovens sem nenhum defeito, de boa aparência, instruídos em toda a sabedoria, doutos em ciência, versados no conhecimento e que fossem competentes para assistirem no palácio do rei e lhes ensinasse a cultura e a língua dos caldeus.

5 Determinou-lhes o rei a ração diária, das finas iguarias da mesa real e do vinho que ele bebia, e que assim fossem mantidos por três anos, ao cabo dos quais assistiriam diante do rei.

6 Entre eles, se achavam, dos filhos de Judá, Daniel, Hananias, Misael e Azarias.

7 O chefe dos eunucos lhes pôs outros nomes, a saber: a Daniel, o de Beltessazar; a Hananias, o de Sadraque; a Misael, o de Mesaque; e a Azarias, o de Abede-Nego.

Danieliaus 1

Danielius pas Babilono karalių

1Trečiais Judo karaliaus Jehojakimo valdymo metais Babilono karalius Nebukadnecaras atžygiavo į Jeruzalę ir apgulė ją.

2Judo karalių Jehojakimą drauge su dalimi indų iš Dievo Namų Viešpats atidavė jam į rankas, o tas išgabeno juos į Šinaro šalį ir padėjo indus į savo dievų iždą.

3Tuomet karalius įsakė savo rūmų vyriausiajam pareigūnui Ašpenazui atvesti jam keletą izraelitų iš karališkos šeimos ir diduomenės

4– sveikų vaikinų gražios išvaizdos, sumanių visose išminties šakose, apdovanotų pažinimu bei supratimu ir tinkamų tarnauti karaliaus rūmuose, kad jie būtų mokomi chaldėjų raštų ir kalbos.

5Karalius skyrė jiems kasdien maisto iš karališkų valgių bei vyno, kurį pats gėrė. Jie turėjo būti auklėjami trejus metus, o paskui tarnauti karaliaus dvare.

6Tarp jų buvo iš Judo giminės Danielius, Hananija, Mišaelis ir Azarija.

7Rūmų vyriausiasis pareigūnas praminė juos kitais vardais: Danielių – Beltšacaru, Hananiją – Šadrachu, Mišaelį – Mešachu ir Azariją – Abed Negu.

[8] Resolveu Daniel, firmemente, não contaminar-se com as finas iguarias do rei, nem com o vinho que ele bebia; então, pediu ao chefe dos eunucos que lhe permitisse não contaminar-se.

[8]Bet Danielius apsisprendė nesiteršti karaliaus stalo valgiais ir vynu, todėl paprašė rūmų vyriausiąjį pareigūną leisti jam nesusiteršti.

[9] Ora, Deus concedeu a Daniel misericórdia e compreensão da parte do chefe dos eunucos.

[9]Dievas maloniai nuteikė rūmų vyriausiąjį pareigūną, ir jis Danielių atjautė.

[10] Disse o chefe dos eunucos a Daniel: Tenho medo do meu senhor, o rei, que determinou a vossa comida e a vossa bebida; por que, pois, veria ele o vosso rosto mais abatido do que o dos outros jovens da vossa idade? Assim, poríeis em perigo a minha cabeça para com o rei.

[10]Bet rūmų vyriausiasis pareigūnas įspėjo Danielių: „Aš prisibijau savo viešpaties karaliaus! Jis nustatė, ką jūs turite valgyti ir gerti, o jei pastebėtų, kad prasčiau atrodote už kitus jūsų amžiaus vaikinus, man reikės savo galva atsakyti karaliui“.

[11] Então, disse Daniel ao cozinheiro-chefe, a quem o chefe dos eunucos havia encarregado de cuidar de Daniel, Hananias, Misael e Azarias:

[11]Danielius atsakė prižiūrėtojui, kurį rūmų vyriausiasis pareigūnas buvo paskyręs Danieliui, Hananijai, Mišaeliui ir Azarijai:

[12] Experimenta, peço-te, os teus servos dez dias; e que se nos dêem legumes a comer e água a beber.

[12]„Prašom mėginti savo tarnus dešimt dienų. Tebūna mums duodama vien daržovių valgyti ir tik vandens atsigerti.

[13] Então, se veja diante de ti a nossa aparência e a dos jovens que comem das finas iguarias do rei; e, segundo vires, age com os teus servos.

[13]Po to tebūna palyginta tavo akivaizdoje mūsų išvaizda su išvaizda tų vaikinų, kurie valgo karališkus valgius. Taigi kaip matysi, taip ir pasielgsi su savo tarnais“.

[14] Ele atendeu e os experimentou dez dias.

[14]Prižiūrėtojas sutiko su šiuo pasiūlymu ir mėgino juos dešimt dienų.

[15] No fim dos dez dias, a sua aparência era melhor; estavam eles mais robustos do que todos os jovens que comiam das finas iguarias do rei.

[15]Praėjus dešimt dienų, jie atrodė geriau ir sveikiau negu tie vaikinai, kurie valgė karališkus valgius.

[16] Com isto, o cozinheiro-chefe tirou deles as finas iguarias e o vinho que deviam beber e lhes dava legumes.

[16]Prižiūrėtojas laikėsi pažado, nunešdavo nuo stalo karališkus valgius bei vyną, kurį jie turėjo gerti, ir duodavo jiems daržovių.

[17] Ora, a estes quatro jovens Deus deu o conhecimento e a inteligência em toda cultura e sabedoria; mas a Daniel deu inteligência de todas as visões e sonhos.

[18] Vencido o tempo determinado pelo rei para que os trouxessem, o chefe dos eunucos os trouxe à presença de Nabucodonosor.

[19] Então, o rei falou com eles; e, entre todos, não foram achados outros como Daniel, Hananias, Misael e Azarias; por isso, passaram a assistir diante do rei.

[20] Em toda matéria de sabedoria e de inteligência sobre que o rei lhes fez perguntas, os achou dez vezes mais doutos do que todos os magos e encantadores que havia em todo o seu reino.

[21] Daniel continuou até ao primeiro ano do rei Ciro.

Daniel 2

Daniel interpreta o sonho de Nabucodonosor

[1] No segundo ano do reinado de Nabucodonosor, teve este um sonho; o seu espírito se perturbou, e passou-se-lhe o sono.

[2] Então, o rei mandou chamar os magos, os encantadores, os feiticeiros e os caldeus, para que declarassem ao rei quais lhe foram os sonhos; eles vieram e se apresentaram diante do rei.

[3] Disse-lhes o rei: Tive um sonho, e para sabê-lo está perturbado o meu espírito.

[17]Šiems keturiems vaikinams Viešpats suteikė visų raštų ir išminties pažinimą bei įgūdžius, o Danielius turėjo ir visokių regėjimų bei sapnų aiškinimo dovaną.

[18]Kai atėjo laikas, kurį karalius buvo nustatęs jaunuoliams pas jį atvesti, rūmų vyriausiasis pareigūnas atvedė juos pas Nebukadnecarą.

[19]Karalius, pasikalbėjęs su jais, nerado tarp jų visų nė vieno, kuris prilygtų Danieliui, Hananijai, Mišaeliui ir Azarijai, todėl jie buvo paimti į karaliaus tarnybą.

[20]Kai tik karalius kreipdavosi į juos klausimu, reikalaujančiu išminties ir pažinimo, jis rasdavo juos dešimt kartų pranašesnius už visus karalystės magus ir kerėtojus.

[21]Danielius ten išbuvo iki pirmųjų karaliaus Kyro valdymo metų.

Danieliaus 2

Nebukadnecaro sapno aiškinimas

[1]Antrais savo karaliavimo metais karalius Nebukadnecaras sapnavo sapną, taip sukrėtusį jo dvasią, kad jis nebegalėjo miegoti.

[2]Karalius įsakė sušaukti magus, kerėtojus, raganius ir chaldėjus, kad jie pasakytų karaliui, ką šis buvo susapnavęs. Kai jie atėjo ir stovėjo karaliaus akivaizdoje,

[3]karalius tarė: „Sapnavau tokį sapną, jog mano dvasia liko sukrėsta noro jį suprasti“.

[4] Os caldeus disseram ao rei em aramaico: Ó rei, vive eternamente! Dize o sonho a teus servos, e daremos a interpretação.

[4]Chaldėjai atsakė karaliui aramėjiškai: „O karaliau! Gyvuok amžinai! Papasakok tą sapną savo tarnams, ir mes pasakysime, ką jis reiškia“.

[5] Respondeu o rei e disse aos caldeus: Uma coisa é certa: se não me fizerdes saber o sonho e a sua interpretação, sereis despedaçados, e as vossas casas serão feitas monturo;

[5]Karalius chaldėjams atsakė: „Toks mano įsakas! Jei neatskleisite man šio sapno ir nepaaiškinsite, tai būsite sudraskyti į kąsnelius, o jūsų namai išgriauti.

[6] mas, se me declarardes o sonho e a sua interpretação, recebereis de mim dádivas, prêmios e grandes honras; portanto, declarai-me o sonho e a sua interpretação.

[6]Bet jei atskleisite man šį sapną ir paaiškinsite, tai gausite iš manęs dovanų, atpildą ir didžią garbę“.

[7] Responderam segunda vez e disseram: Diga o rei o sonho a seus servos, e lhe daremos a interpretação.

[7]Jie antrąkart atsakė: „Tepapasakoja pirma karalius tą sapną savo tarnams, tuomet mes galėsime jį paaiškinti“.

[8] Tornou o rei e disse: Bem percebo que quereis ganhar tempo, porque vedes que o que eu disse está resolvido,

[8]Atsakydamas karalius tarė: „Man aišku, kad jūs norite laimėti laiko, nes žinote, jog mano įsakas duotas:

[9] isto é: se não me fazeis saber o sonho, uma só sentença será a vossa; pois combinastes palavras mentirosas e perversas para as proferirdes na minha presença, até que se mude a situação; portanto, dizei-me o sonho, e saberei que me podeis dar-lhe a interpretação.

[9]jei neatskleisite man sapno, jums tėra tik vienui vienas sprendimas. Jūs susimokę man kalbėti melagingais ir apgaulingais žodžiais, kol nepasikeis aplinkybės. Tad papasakokite man tą sapną, kad aš žinočiau, jog galite man jį paaiškinti“.

[10] Responderam os caldeus na presença do rei e disseram: Não há mortal sobre a terra que possa revelar o que o rei exige; pois jamais houve rei, por grande e poderoso que tivesse sido, que exigisse semelhante coisa de algum mago, encantador ou caldeu.

[10]Chaldėjai atsakė karaliui tiesiai į akis: „Žemėje nėra nė vieno, kuris galėtų patenkinti karaliaus reikalavimą! Iš tikro joks karalius, kad ir koks didis ir galingas, niekada nereikalavo tokio dalyko iš kurio nors mago, kerėtojo ar chaldėjo.

[11] A coisa que o rei exige é difícil, e ninguém há que a possa revelar diante do

[11]Dalykas, kurio reikalauja karalius, per daug sunkus, ir niekas kitas negali karaliui

rei, senão os deuses, e estes não moram com os homens.

[12] Então, o rei muito se irou e enfureceu; e ordenou que matassem a todos os sábios da Babilônia.

[13] Saiu o decreto, segundo o qual deviam ser mortos os sábios; e buscaram a Daniel e aos seus companheiros, para que fossem mortos.

[14] Então, Daniel falou, avisada e prudentemente, a Arioque, chefe da guarda do rei, que tinha saído para matar os sábios da Babilônia.

[15] E disse a Arioque, encarregado do rei: Por que é tão severo o mandado do rei? Então, Arioque explicou o caso a Daniel.

[16] Foi Daniel ter com o rei e lhe pediu designasse o tempo, e ele revelaria ao rei a interpretação.

[17] Então, Daniel foi para casa e fez saber o caso a Hananias, Misael e Azarias, seus companheiros,

[18] para que pedissem misericórdia ao Deus do céu sobre este mistério, a fim de que Daniel e seus companheiros não perecessem com o resto dos sábios da Babilônia.

[19] Então, foi revelado o mistério a Daniel numa visão de noite; Daniel bendisse o Deus do céu.

[20] Disse Daniel: Seja bendito o nome de Deus, de eternidade a eternidade, porque dele é a sabedoria e o poder;

jo atskleisti kaip dievai, kurių buveinė ne tarp mirtingųjų“.

[12]Dėl to karalius taip įtūžo, kad įsakė išžudyti visus Babilono išminčius.

[13]Paskelbus įsaką, kad visi išminčiai turi būti nužudyti, buvo ieškoma ir Danieliaus bei jo draugų, kad ir jie būtų nužudyti.

[14]Tuomet Danielius sumaniai ir atsargiai kreipėsi į karaliaus sargybos vadą Arjochą, išėjusį žudyti Babilono išminčių.

[15]Jis paklausė karaliaus pareigūno Arjocho: „Kodėl karalius išleido tokį nuožmų įsaką?“ Arjochas paaiškino reikalą Danieliui.

[16]Danielius nuėjo pas karalių ir paprašė, kad karalius duotų jam laiko, ir jis paaiškinsiąs karaliui tą sapną.

[17]Tuomet Danielius parėjo namo, paaiškino reikalą savo draugams Hananijai, Mišaeliui ir Azarijai

[18]ir liepė jiems maldauti dangaus Dievą pasigailėjimo, kad dėl šios paslapties nežūtų Danielius ir jo draugai drauge su kitais Babilono išminčiais.

[19]Paslaptis buvo apreikšta Danieliui nakties regėjime, ir Danielius šlovino dangaus Dievą.

[20]Danielius tarė: ,,Tebūna pašlovintas Dievo vardas nuo amžių per amžius, nes jo yra išmintis ir galybė.

[21] é ele quem muda o tempo e as estações, remove reis e estabelece reis; ele dá sabedoria aos sábios e entendimento aos inteligentes.

[22] Ele revela o profundo e o escondido; conhece o que está em trevas, e com ele mora a luz.

[23] A ti, ó Deus de meus pais, eu te rendo graças e te louvo, porque me deste sabedoria e poder; e, agora, me fizeste saber o que te pedimos, porque nos fizeste saber este caso do rei.

[24] Por isso, Daniel foi ter com Arioque, ao qual o rei tinha constituído para exterminar os sábios da Babilônia; entrou e lhe disse: Não mates os sábios da Babilônia; introduze-me na presença do rei, e revelarei ao rei a interpretação.

[25] Então, Arioque depressa introduziu Daniel na presença do rei e lhe disse: Achei um dentre os filhos dos cativos de Judá, o qual revelará ao rei a interpretação.

[26] Respondeu o rei e disse a Daniel, cujo nome era Beltessazar: Podes tu fazer-me saber o que vi no sonho e a sua interpretação?

[27] Respondeu Daniel na presença do rei e disse: O mistério que o rei exige, nem encantadores, nem magos nem astrólogos o podem revelar ao rei;

[28] mas há um Deus no céu, o qual revela os mistérios, pois fez saber ao rei Nabucodonosor o que há de ser nos últimos dias. O teu sonho e as visões da

[21]Jis keičia laikotarpius ir metų laikus, pašalina ir į sostą pasodina karalius, suteikia išminčiams išmintį ir išmanantiems pažinimą.

[22]Jis apreiškia, kas gilu ir paslėpta, jis žino, kas yra tamsybėje, nes jame yra šviesa.

[23]Tau, mano protėvių Dieve, aš dėkoju ir tave giriu, nes davei man išminties ir jėgų. Dabar tu apreiškei, ko tavęs prašėme, apreiškei mums karaliaus sapną“.

[24]Po to Danielius nuėjo pas Arjochą, kurį karalius buvo paskyręs išžudyti visus Babilono išminčius, ir tarė jam: „Nežudyk Babilono išminčių. Nuvesk mane pas karalių, ir aš karaliui paaiškinsiu sapną“.

[25]Tuomet Arjochas skubiai nuvedė Danielių pas karalių ir tarė: „Tarp tremtinių iš Judo užtikau žmogų, kuris gali karaliui sapną paaiškinti“.

[26]Karalius paklausė Danielių, kurio vardas buvo Beltšacaras: „Ar tu iš tikro gali papasakoti sapną, kurį aš mačiau, ir jį paaiškinti?“

[27]Danielius atsakė karaliui: „Paslapties, apie kurią karalius klausia, neatskleis nei išminčiai, nei kerėtojai, nei magai, nei spėliotojai.

[28]Bet yra danguje Dievas, kuris apreiškia paslaptis, ir jis atskleidė karaliui Nebukadnecarui, kas įvyks dienų pabaigoje. Štai koks buvo tavo sapnas ir

tua cabeça, quando estavas no teu leito, são estas:

[29] Estando tu, ó rei, no teu leito, surgiram-te pensamentos a respeito do que há de ser depois disto. Aquele, pois, que revela mistérios te revelou o que há de ser.

[30] E a mim me foi revelado este mistério, não porque haja em mim mais sabedoria do que em todos os viventes, mas para que a interpretação se fizesse saber ao rei, e para que entendesses as cogitações da tua mente.

[31] Tu, ó rei, estavas vendo, e eis aqui uma grande estátua; esta, que era imensa e de extraordinário esplendor, estava em pé diante de ti; e a sua aparência era terrível.

[32] A cabeça era de fino ouro, o peito e os braços, de prata, o ventre e os quadris, de bronze;

[33] as pernas, de ferro, os pés, em parte, de ferro, em parte, de barro.

[34] Quando estavas olhando, uma pedra foi cortada sem auxílio de mãos, feriu a estátua nos pés de ferro e de barro e os esmiuçou.

[35] Então, foi juntamente esmiuçado o ferro, o barro, o bronze, a prata e o ouro, os quais se fizeram como a palha das eiras no estio, e o vento os levou, e deles não se viram mais vestígios. Mas a pedra que feriu a estátua se tornou em grande montanha, que encheu toda a terra.

[36] Este é o sonho; e também a sua interpretação diremos ao rei.

kokie regėjimai atėjo tau į galvą, kai gulėjai lovoje.

[29]Tau, karaliau, kai gulėjai lovoje, užėjo mintys apie ateities įvykius, ir tas, kuris apreiškia paslaptis, atskleidė tau, kas įvyks.

[30]O man ši paslaptis buvo apreikšta ne dėl to, kad išmintimi viršyčiau bet kokią kitą gyvą būtybę, bet kad būtų karaliui atskleista sapno prasmė ir suprastum savo širdies mintis.

[31]Tu, karaliau, matei regėjimą. Štai didžiulė statula. Ši statula milžiniška, nepaprasto spindesio. Ji stovėjo priešais tave, ir jos išvaizda kėlė baimę.

[32]Tos statulos galva buvo gryno aukso, krūtinė ir rankos – sidabro, pilvas ir šlaunys – žalvario,

[33]kojos – geležies, o pėdos – iš dalies geležies ir iš dalies molio.

[34]Tau beregint, buvo atkirstas nuo kalno akmuo, bet ne žmogaus rankomis, ir jis trenkėsi į statulos geležies ir molio pėdas ir sutrupino jas į šipulius.

[35]Tuomet geležis, molis, žalvaris, sidabras ir auksas, viskas iš karto subyrėjo į šipulius ir tapo tarsi pelai vasarą klojimuose. Vėjas juos nupūtė, nepalikdamas nė pėdsakų. Bet akmuo, trenkęs į statulą, virto dideliu kalnu ir pripildė visą žemę.

[36]Toks buvo sapnas. Dabar jį paaiškinsime karaliui.

[37] Tu, ó rei, rei de reis, a quem o Deus do céu conferiu o reino, o poder, a força e a glória;

[38] a cujas mãos foram entregues os filhos dos homens, onde quer que eles habitem, e os animais do campo e as aves do céu, para que dominasses sobre todos eles, tu és a cabeça de ouro.

[39] Depois de ti, se levantará outro reino, inferior ao teu; e um terceiro reino, de bronze, o qual terá domínio sobre toda a terra.

[40] O quarto reino será forte como ferro; pois o ferro a tudo quebra e esmiúça; como o ferro quebra todas as coisas, assim ele fará em pedaços e esmiuçará.

[41] Quanto ao que viste dos pés e dos artelhos, em parte, de barro de oleiro e, em parte, de ferro, será esse um reino dividido; contudo, haverá nele alguma coisa da firmeza do ferro, pois que viste o ferro misturado com barro de lodo.

[42] Como os artelhos dos pés eram, em parte, de ferro e, em parte, de barro, assim, por uma parte, o reino será forte e, por outra, será frágil.

[43] Quanto ao que viste do ferro misturado com barro de lodo, misturar-se-ão mediante casamento, mas não se ligarão um ao outro, assim como o ferro não se mistura com o barro.

[44] Mas, nos dias destes reis, o Deus do céu suscitará um reino que não será jamais destruído; este reino não passará a outro povo; esmiuçará e consumirá todos estes

[37]Tu, o karaliau, karalių karaliau, kuriam dangaus Dievas davė karalystę, galybę, jėgą, garbę,

[38]į kurio rankas jis atidavė žmones, kad ir kur jie gyventų, laukų žvėris ir padangių paukščius ir kurį jis padarė visų jų valdovu, tu esi ta aukso galva.

[39]Po tavęs iškils kita karalystė, menkesnė už tavo, o paskui ir trečia – žalvario karalystė, kuri užvaldys visą žemę.

[40]Ketvirtoji karalystė bus stipri lyg geležis; kaip geležis triuškina ir griauna visa, taip ji sutriuškins ir sugriaus anas visas.

[41]Kojos ir pirštai, kaip regėjai, buvo iš dalies iš puodžiaus molio ir iš dalies iš geležies, o tai reiškia, kad ji bus suskilusi karalystė, tačiau turės šiek tiek geležies tvirtumo, nes, kaip regėjai, geležis buvo sumaišyta su paprastu moliu.

[42]Kaip kojų pirštai buvo iš dalies geležiniai ir iš dalies moliniai, taip ir karalystė bus iš dalies tvirta ir iš dalies trapi.

[43]Kaip regėjai, geležis buvo sumaišyta su paprastu moliu, o tai reiškia, kad jie maišysis vedybomis vieni su kitais, tačiau nebus vieningi, lygiai kaip geležis nesimaišo su moliu.

[44]O anų karalių dienomis dangaus Dievas įkurs karalystę, kuri niekada nebus sunaikinta; ši karalystė nebus perduota kitai tautai. Ji sutrupins į šipulius visas

reinos, mas ele mesmo subsistirá para sempre,

[45] como viste que do monte foi cortada uma pedra, sem auxílio de mãos, e ela esmiuçou o ferro, o bronze, o barro, a prata e o ouro. O Grande Deus fez saber ao rei o que há de ser futuramente. Certo é o sonho, e fiel, a sua interpretação.

[46] Então, o rei Nabucodonosor se inclinou, e se prostrou rosto em terra perante Daniel, e ordenou que lhe fizessem oferta de manjares e suaves perfumes.

[47] Disse o rei a Daniel: Certamente, o vosso Deus é o Deus dos deuses, e o SENHOR dos reis, e o revelador de mistérios, pois pudeste revelar este mistério.

[48] Então, o rei engrandeceu a Daniel, e lhe deu muitos e grandes presentes, e o pôs por governador de toda a província da Babilônia, como também o fez chefe supremo de todos os sábios da Babilônia.

[49] A pedido de Daniel, constituiu o rei a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego sobre os negócios da província da Babilônia; Daniel, porém, permaneceu na corte do rei.

Daniel 3

Livrados os companheiros de Daniel da fornalha de fogo

[1] O rei Nabucodonosor fez uma imagem de ouro que tinha sessenta côvados de altura e seis de largura; levantou-a no campo de Dura, na província da Babilônia.

anas karalystes ir padarys joms galą, o pati tvers amžinai,

[45]kaip tavo regėtasis akmuo, atkirstas nuo kalno ne žmogaus rankomis, sutrupino į šipulius geležį, žalvarį, molį, sidabrą ir auksą. Didysis Dievas parodė karaliui, kas įvyks ateityje. Sapnas yra tikras, ir jo aiškinimas tikras“.

[46]Tuomet karalius Nebukadnecaras puolė kniūbsčias ant žemės, išreiškė Danieliui pagarbą ir įsakė aukoti jam atnašą ir smilkalų auką.

[47]Kreipdamasis į Danielių, karalius tarė: „Iš tikrųjų jūsų Dievas yra dievų Dievas, karalių Viešpats, ir paslapčių apreiškėjas, nes tik jis įgalino tave atskleisti šią paslaptį“.

[48]Tuomet karalius labai išaukštino Danielių, apipylė jį puikiomis dovanomis ir padarė visos Babilono srities valdytoju bei visų Babilono išminčių seniūnu.

[49]Danieliaus prašymu, karalius paskyrė Šadrachą, Mešachą ir Abed Negą valdyti Babilono sritį. O pats Danielius pasiliko karaliaus dvare.

Danieliaus 3

Ugnimi plieskianti krosnis

[1]Karalius Nebukadnecaras padarė statulą iš aukso šešiasdešimt uolekčių aukščio, šešių uolekčių pločio ir pastatė ją Dūros lygumoje, Babilono srityje.

[2] Então, o rei Nabucodonosor mandou ajuntar os sátrapas, os prefeitos, os governadores, os juízes, os tesoureiros, os magistrados, os conselheiros e todos os oficiais das províncias, para que viessem à consagração da imagem que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

[2]Tuomet karalius Nebukadnecaras įsakė, kad būtų pašaukti satrapai, seniūnai ir valdytojai, patarėjai, iždo saugotojai, teisėjai, tarnautojai ir visi sričių pareigūnai dalyvauti pašventinimo iškilmėse statulos, kurią karalius Nebukadnecaras buvo pastatęs.

[3] Então, se ajuntaram os sátrapas, os prefeitos, os governadores, os juízes, os tesoureiros, os magistrados, os conselheiros e todos os oficiais das províncias, para a consagração da imagem que o rei Nabucodonosor tinha levantado; e estavam em pé diante da imagem que Nabucodonosor tinha levantado.

[3]Taigi satrapai, seniūnai ir valdytojai, patarėjai, iždo saugotojai, teisėjai, tarnautojai ir visi sričių pareigūnai susirinko į pašventinimo iškilmes statulos, kurią buvo pastatęs karalius Nebukadnecaras. Jiems stovint priešais statulą, kurią Nebukadnecaras buvo pastatęs,

[4] Nisto, o arauto apregoava em alta voz: Ordena-se a vós outros, ó povos, nações e homens de todas as línguas:

[4]šauklys garsiai paskelbė: „O tautos ir gentys visų kalbų! Jums įsakyta,

[5] no momento em que ouvirdes o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música, vos prostrareis e adorareis a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor levantou.

[5]išgirdus garsą rago, trimito, lyros, citros, arfos, būgno ar bet kokio instrumento, parpulti ir pagarbinti aukso statulą, kurią pastatė karalius Nebukadnecaras.

[6] Qualquer que se não prostrar e não a adorar será, no mesmo instante, lançado na fornalha de fogo ardente.

[6]O kas neparpuls ir nepagarbins, tas bus tuojau pat įmestas į krosnį, plieskiančią ugnimi“.

[7] Portanto, quando todos os povos ouviram o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério e de toda sorte de música, se prostraram os povos, nações e homens de todas as línguas e adoraram a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

[7]Todėl, išgirdusios rago, trimito, lyros, citros, arfos, būgno ar bet kokio muzikos instrumento garsą, visų kalbų tautos ir gentys parpuolė ir pagarbino Nebukadnecaro pastatytą aukso statulą.

Danieliaus draugų pasmerkimas

[8] Ora, no mesmo instante, se chegaram alguns homens caldeus e acusaram os judeus;

[9] disseram ao rei Nabucodonosor: Ó rei, vive eternamente!

[10] Tu, ó rei, baixaste um decreto pelo qual todo homem que ouvisse o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música se prostraria e adoraria a imagem de ouro;

[11] e qualquer que não se prostrasse e não adorasse seria lançado na fornalha de fogo ardente.

[12] Há uns homens judeus, que tu constituíste sobre os negócios da província da Babilônia: Sadraque, Mesaque e Abede-Nego; estes homens, ó rei, não fizeram caso de ti, a teus deuses não servem, nem adoram a imagem de ouro que levantaste.

[13] Então, Nabucodonosor, irado e furioso, mandou chamar Sadraque, Mesaque e Abede-Nego. E trouxeram a estes homens perante o rei.

[14] Falou Nabucodonosor e lhes disse: É verdade, ó Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que vós não servis a meus deuses, nem adorais a imagem de ouro que levantei?

[15] Agora, pois, estai dispostos e, quando ouvirdes o som da trombeta, do pífaro, da cítara, da harpa, do saltério, da gaita de foles, prostrai-vos e adorai a imagem que fiz; porém, se não a adorardes, sereis, no mesmo instante, lançados na fornalha de

[8]Pasinaudodami proga, kai kurie chaldėjai atėjo ir apskundė judėjus.

[9]Jie kreipėsi į karalių Nebukadnecarą ir tarė: „O karaliau! Gyvuok amžinai!

[10]Karaliau, tu išleidai įsaką, kad kiekvienas žmogus, išgirdęs rago, trimito, lyros, citros, arfos, būgno ar bet kokio muzikos instrumento garsą, turi parpulti ir pagarbinti aukso statulą,

[11]o kas neparpuls ir nepagarbins, tas bus įmestas į krosnį, plieskiančią ugnimi.

[12]Yra judėjų, kuriuos tu paskyrei valdyti Babilono sritį, – Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas. O karaliau, šie vyrai tavęs nepaiso! Tavo dievams jie netarnauja ir aukso statulos, kurią tu pastatei, negarbina“.

[13]Tuomet Nebukadnecaras, įtūžęs iš pykčio, įsakė atvesti Šadrachą, Mešachą ir Abed Negą. Jie buvo tuojau pat atvesti pas karalių.

[14]Nebukadnecaras paklausė jų: „Ar tai tiesa, Šadrachai, Mešachai ir Abed Negai, kad jūs netarnaujate mano dievams ir negarbinate aukso statulos, kurią aš pastačiau?

[15]Taigi dabar, jei esate pasirengę, išgirdę rago, trimito, lyros, citros, arfos, būgno ar bet kokio muzikos instrumento garsą, turite parpulti ir pagarbinti mano padarytą statulą. Bet jei nepagarbinsite, būsite tuojau pat įmesti į krosnį,

fogo ardente. E quem é o deus que vos poderá livrar das minhas mãos?

16 Responderam Sadraque, Mesaque e Abede-Nego ao rei: Ó Nabucodonosor, quanto a isto não necessitamos de te responder.

17 Se o nosso Deus, a quem servimos, quer livrar-nos, ele nos livrará da fornalha de fogo ardente e das tuas mãos, ó rei.

18 Se não, fica sabendo, ó rei, que não serviremos a teus deuses, nem adoraremos a imagem de ouro que levantaste.

19 Então, Nabucodonosor se encheu de fúria e, transtornado o aspecto do seu rosto contra Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, ordenou que se acendesse a fornalha sete vezes mais do que se costumava.

20 Ordenou aos homens mais poderosos que estavam no seu exército que atassem a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego e os lançassem na fornalha de fogo ardente.

21 Então, estes homens foram atados com os seus mantos, suas túnicas e chapéus e suas outras roupas e foram lançados na fornalha sobremaneira acesa.

22 Porque a palavra do rei era urgente e a fornalha estava sobremaneira acesa, as chamas do fogo mataram os homens que lançaram de cima para dentro a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego.

plieskiančią ugnimi. Koks dievas gali išgelbėti jus iš mano rankų?“

16Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas atsakė karaliui: „O Nebukadnecarai, mums nėra reikalo ką nors tau atsakyti.

17Jei mūsų Dievas, kuriam tarnaujame, gali mus išgelbėti iš ugnimi plieskiančios krosnies ir tavo rankos, karaliau, teišgelbsti.

18Bet jeigu ne, karaliau, tebūna tau žinoma, kad mes tavo dievams netarnausime ir aukso statulos, kurią tu pastatei, negarbinsime“.

19Nebukadnecaras taip įtūžo ant Šadracho, Mešacho bei Abed Nego, kad pyktis net iškreipė veidą, ir liepė pakurti krosnį septynis kartus smarkiau negu paprastai buvo kūrenama.

20O keliems savo kariuomenės galiūnams jis liepė surišti Šadrachą, Mešachą ir Abed Negą ir įmesti į ugnimi plieskiančią krosnį.

21Taigi šie vyrai buvo surišti kaip buvo apsirengę, su skraistėmis, kelnėmis, kepurėmis bei kitais drabužiais, ir įmesti į ugnimi plieskiančią krosnį.

22Kadangi karaliaus įsakymas buvo skubus ir krosnis buvo taip labai prikūrenta, nuo liepsnos liežuvių žuvo vyrai, nešusieji Šadrachą, Mešachą ir Abed Negą.

[23] Estes três homens, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, caíram atados dentro da fornalha sobremaneira acesa.

[23]O tie trys vyrai – Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas nukrito surišti į ugnimi plieskiančią krosnį.

Danieliaus draugų išlaisvinimas

[24] Então, o rei Nabucodonosor se espantou, e se levantou depressa, e disse aos seus conselheiros: Não lançamos nós três homens atados dentro do fogo? Responderam ao rei: É verdade, ó rei.

[24]Karalius Nebukadnecaras buvo nustebintas. Jis skubiai pakilo ir kreipėsi į savo patarėjus, klausdamas: „Argi ne tris vyrus įmetėme į ugnį surištus?“ Jie atsakė karaliui: „Tikrai taip, o karaliau!“ –

[25] Tornou ele e disse: Eu, porém, vejo quatro homens soltos, que andam passeando dentro do fogo, sem nenhum dano; e o aspecto do quarto é semelhante a um filho dos deuses.

[25]„Bet, – atkirto karalius, – aš matau keturis nesurištus vyrus vaikštant ugnies liepsnose. Jie visiškai nepaliesti! O tas ketvirtasis atrodo lyg dangiškoji būtybė!“

[26] Então, se chegou Nabucodonosor à porta da fornalha sobremaneira acesa, falou e disse: Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, servos do Deus Altíssimo, saí e vinde! Então, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego saíram do meio do fogo.

[26]Tuomet Nebukadnecaras priėjo prie ugnimi plieskiančios krosnies durų ir tarė: „Šadrachai, Mešachai ir Abed Negai, aukščiausiojo Dievo tarnai, išeikite! Ateikite čia!“ Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas tuojau pat išėjo iš ugnies.

[27] Ajuntaram-se os sátrapas, os prefeitos, os governadores e conselheiros do rei e viram que o fogo não teve poder algum sobre os corpos destes homens; nem foram chamuscados os cabelos da sua cabeça, nem os seus mantos se mudaram, nem cheiro de fogo passara sobre eles.

[27]Satrapai, seniūnai, valdytojai ir karaliaus patarėjai apspito juos ir pamatė, kad ugnis neturėjo jokios galios tų vyrų kūnams: jų galvos plaukai nebuvo nusvilinti, jų skraistės nebuvo ugnies apdegintos, joks ugnies kvapas nesklido nuo jų.

[28] Falou Nabucodonosor e disse: Bendito seja o Deus de Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que enviou o seu anjo e livrou os seus servos, que confiaram nele, pois não quiseram cumprir a palavra do rei, preferindo entregar o seu corpo, a servirem e adorarem a qualquer outro deus, senão ao seu Deus.

[28]Nebukadnecaras pareiškė: „Tebūna pašlovintas Šadracho, Mešacho ir Abed Nego Dievas! Jis atsiuntė savo angelą ir išgelbėjo savo tarnus, kurie juo pasitikėjo! Jie nepakluso karaliaus įsakui ir sutiko verčiau atiduoti savo kūnus, negu kokiam kitam dievui tarnauti ir jį garbinti, išskyrus jų pačių Dievą.

[29] Portanto, faço um decreto pelo qual todo povo, nação e língua que disser blasfêmia contra o Deus de Sadraque, Mesaque e Abede-Nego seja despedaçado, e as suas casas sejam feitas em monturo; porque não há outro deus que possa livrar como este.

[29]Todėl įsakau visų kalbų tautoms ir gentims: kas tik nepagarbiai kalbės apie Šadracho, Mešacho ir Abed Nego Dievą, tas bus sudraskytas į gabalėlius ir jo namai bus išgriauti, nes nėra jokio kito Dievo, kuris galėtų taip išgelbėti“.

[30] Então, o rei fez prosperar a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego na província da Babilônia.

[30]Tada karalius paaukštino Šadrachą, Mešachą ir Abed Negą Babilono srityje.

Daniel 4

A loucura de Nabucodonosor

[1] O rei Nabucodonosor a todos os povos, nações e homens de todas as línguas, que habitam em toda a terra: Paz vos seja multiplicada!

[2] Pareceu-me bem fazer conhecidos os sinais e maravilhas que Deus, o Altíssimo, tem feito para comigo.

[3] Quão grandes são os seus sinais, e quão poderosas, as suas maravilhas! O seu reino é reino sempiterno, e o seu domínio, de geração em geração.

Nebukadnecaras sapnuoja medį

[31]„Karalius Nebukadnecaras – visų kalbų tautoms ir gentims, gyvenančioms žemėje. Teklesti jūsų gerovė!

[32]Man malonu paskelbti aukščiausiojo Dievo ženklus ir nuostabius darbus.

[33]Kokie didingi jo ženklai, kokie galingi jo nuostabūs darbai! Jo karalystė yra amžina karalystė, ir jo viešpatavimas tveria per kartų kartas!

Danieliaus 4

[4] Eu, Nabucodonosor, estava tranqüilo em minha casa e feliz no meu palácio.

[1]Aš, Nebukadnecaras, patogiai įsitaisęs savo namuose ir jausdamasis laimingas savo rūmuose,

[5] Tive um sonho, que me espantou; e, quando estava no meu leito, os pensamentos e as visões da minha cabeça me turbaram.

[2]sapnavau mane išgąsdinusį sapną. Mane, gulintį lovoje, apėmę vaizdiniai ir man galvon atėję regėjimai sukėlė siaubą.

[6] Por isso, expedi um decreto, pelo qual fossem introduzidos à minha presença

[3]Įsakiau sušaukti visus Babilono išminčius pas mane, kad jie man pasakytų, ką tas sapnas reiškia.

todos os sábios da Babilônia, para que me fizessem saber a interpretação do sonho.

[7] Então, entraram os magos, os encantadores, os caldeus e os feiticeiros, e lhes contei o sonho; mas não me fizeram saber a sua interpretação.

[4]Suėjo magai, kerėtojai, chaldėjai ir spėliotojai ir aš papasakojau jiems tą sapną, bet jie neįstengė man pasakyti, ką jis reiškia.

[8] Por fim, se me apresentou Daniel, cujo nome é Beltessazar, segundo o nome do meu deus, e no qual há o espírito dos deuses santos; e eu lhe contei o sonho, dizendo:

[5]Galų gale atėjo pas mane Danielius, vadinamas Beltšacaru, mano dievo vardu, ir apdovanotas šventųjų dievų dvasia, ir jam aš papasakojau savo sapną.

[9] Beltessazar, chefe dos magos, eu sei que há em ti o espírito dos deuses santos, e nenhum mistério te é difícil; eis as visões do sonho que eu tive; dize-me a sua interpretação.

[6]'O Beltšacarai, magų galva, aš žinau, kad tu apdovanotas šventųjų dievų dvasia ir jokia paslaptis tau nėra per sunki. Štai sapnas, kurį sapnavau. Pasakyk man, ką jis reiškia.

[10] Eram assim as visões da minha cabeça quando eu estava no meu leito: eu estava olhando e vi uma árvore no meio da terra, cuja altura era grande;

[7]Lovoje man atėjo į galvą tokie regėjimai. Mačiau medį žemės viduryje, ir jis buvo labai aukštas.

[11] crescia a árvore e se tornava forte, de maneira que a sua altura chegava até ao céu; e era vista até aos confins da terra.

[8]Medis augo vis aukštesnis ir tvirtesnis, o jo viršūnė pasiekė dangų. Jis buvo matomas iš visų žemės pakraščių.

[12] A sua folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e havia nela sustento para todos; debaixo dela os animais do campo achavam sombra, e as aves do céu faziam morada nos seus ramos, e todos os seres viventes se mantinham dela.

[9]Jo lapai buvo gražūs pažiūrėti, vaisiai gausūs, ir maisto jame buvo visiems. Po juo laukų žvėrys rado paunksmę, jo šakose krovėsi lizdus padangių paukščiai, iš jo maitinosi visi gyvūnai.

[13] No meu sonho, quando eu estava no meu leito, vi um vigilante, um santo, que descia do céu,

[10]Lovoje nesiliaudamas stebėti regėjimus, ateinančius man į galvą, pamačiau nužengiantį iš dangaus šventąjį Budėtoją.

[14] clamando fortemente e dizendo: Derribai a árvore, cortai-lhe os ramos, derriçai-lhe as folhas, espalhai o seu fruto;

[11]Garsiai šaukdamas, jis liepė: ‹Nukirskite medį ir nukapokite jo šakas, nubraukykite jo lapus ir išmėtykite jo vaisius! Tenubėga

afugentem-se os animais de debaixo dela e as aves, dos seus ramos.

15 Mas a cepa, com as raízes, deixai na terra, atada com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo. Seja ela molhada do orvalho do céu, e a sua porção seja, com os animais, a erva da terra.

16 Mude-se-lhe o coração, para que não seja mais coração de homem, e lhe seja dado coração de animal; e passem sobre ela sete tempos.

17 Esta sentença é por decreto dos vigilantes, e esta ordem, por mandado dos santos; a fim de que conheçam os viventes que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens; e o dá a quem quer e até ao mais humilde dos homens constitui sobre eles.

18 Isto vi eu, rei Nabucodonosor, em sonhos. Tu, pois, ó Beltessazar, dize a interpretação, porquanto todos os sábios do meu reino não me puderam fazer saber a interpretação, mas tu podes; pois há em ti o espírito dos deuses santos.

19 Então, Daniel, cujo nome era Beltessazar, esteve atônito por algum tempo, e os seus pensamentos o turbavam. Então, lhe falou o rei e disse: Beltessazar, não te perturbe o sonho, nem a sua interpretação. Respondeu Beltessazar e disse: SENHOR meu, o sonho seja contra os que te têm ódio, e a sua interpretação, para os teus inimigos.

šalin nuo jo žvėrys, teišlaksto nuo jo šakų paukščiai.

12Bet palikite žemėje jo kelmą su šaknimis; surištas geležies ir žalvario grandine, teguli jis gležnoje lauko žolėje. Temaudo jį rasa iš dangaus, tebūna jo dalia su gyvuliais, ėdančiais laukų žolę!

13Tebūna pakeista jo žmogaus širdis, tebūna jam duota žvėries širdis ir tepraslenka pro jį septyni laikotarpiai.

14Tai nuspręsta Budėtojų įsaku, o šis sprendimas duotas Šventųjų įsakymu, kad visi gyvieji žinotų, jog Aukščiausiasis valdo žmonių karalystę, duoda ją, kam nori, ir jai valdyti skiria net žemos kilmės žmones›.

15Tokį sapną, aš, karalius Nebukadnecaras, sapnavau. Dabar, Beltšacarai, pasakyk man, ką jis reiškia, nes visi mano karalystės išminčiai neįstengia paaiškinti, ką jis reiškia. Tu gali tai padaryti, nes tavyje yra šventųjų dievų dvasia.’“

16Tuomet Danielius, vadinamas Beltšacaru, kurį laiką buvo lyg stabo ištiktas. Jo mintys kėlė jam nerimą. Karalius tarė jam: „Beltšacarai, tenekelia tau nerimo tas sapnas ar jo aiškinimas“. Beltšacaras atsakė: „Mano valdove, tas sapnas turėtų būti tiems, kurie tavęs nekenčia, o jo aiškinimas – tavo priešams!

[20] A árvore que viste, que cresceu e se tornou forte, cuja altura chegou até ao céu, e que foi vista por toda a terra,

[21] cuja folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e em que para todos havia sustento, debaixo da qual os animais do campo achavam sombra, e em cujos ramos as aves do céu faziam morada,

[22] és tu, ó rei, que cresceste e vieste a ser forte; a tua grandeza cresceu e chega até ao céu, e o teu domínio, até à extremidade da terra.

[23] Quanto ao que viu o rei, um vigilante, um santo, que descia do céu e que dizia: Cortai a árvore e destruí-a, mas a cepa com as raízes deixai na terra, atada com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo; seja ela molhada do orvalho do céu, e a sua porção seja com os animais do campo, até que passem sobre ela sete tempos,

[24] esta é a interpretação, ó rei, e este é o decreto do Altíssimo, que virá contra o rei, meu senhor:

[25] serás expulso de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo, e dar-te-ão a comer ervas como aos bois, e serás molhado do orvalho do céu; e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que conheças que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

[26] Quanto ao que foi dito, que se deixasse a cepa da árvore com as suas raízes, o teu

[17]Medis, kurį matei augantį vis didesnį ir tvirtesnį, viršūne pasiekusį dangų ir matomą iš visų žemės pakraščių,

[18]kurio lapai buvo gražūs pažiūrėti ir vaisiai gausūs, kuris davė maisto visiems, po kuriuo gyveno laukų žvėrys ir kurio šakose padangių paukščiai krovėsi lizdus,

[19]esi tu, o karaliau! Tu tapai didis ir galingas. Tavo didybė išaugo ir siekia dangų, o tavo valdžia – ligi žemės pakraščių.

[20]Kadangi karalius matė šventąjį Budėtoją, nužengiantį iš dangaus ir sakantį: 'Nukirskite ir sunaikinkite medį, bet palikite žemėje jo kelmą su šaknimis, surištą geležies ir žalvario grandine lauko žolėje; temaudo jį rasa iš dangaus, tebūna jo dalia su gyvuliais, ėdančiais laukų žolę, kol praslinks pro jį septyni laikotarpiai', –

[21]toks bus aiškinimas, o karaliau, ir tai Aukščiausiojo sprendimas, atsiųstas mano valdovui karaliui.

[22]Tu būsi išguitas iš žmonių tarpo, tavo buveinė bus tarp laukų žvėrių, tu turėsi ėsti žolę kaip jaučiai, būsi maudomas rasos iš dangaus, ir septyni laikotarpiai praslinks, kol pripažinsi, kad Aukščiausiasis valdo žmonių karalystę ir duoda ją, kam nori.

[23]Įsakymas palikti medžio kelmą su šaknimis reiškia, kad tavo karalystė bus

reino tornará a ser teu, depois que tiveres conhecido que o céu domina.

[27] Portanto, ó rei, aceita o meu conselho e põe termo, pela justiça, em teus pecados e em tuas iniqüidades, usando de misericórdia para com os pobres; e talvez se prolongue a tua tranqüilidade.

[28] Todas estas coisas sobrevieram ao rei Nabucodonosor.

[29] Ao cabo de doze meses, passeando sobre o palácio real da cidade de Babilônia,

[30] falou o rei e disse: Não é esta a grande Babilônia que eu edifiquei para a casa real, com o meu grandioso poder e para glória da minha majestade?

[31] Falava ainda o rei quando desceu uma voz do céu: A ti se diz, ó rei Nabucodonosor: Já passou de ti o reino.

[32] Serás expulso de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo; e far-te-ão comer ervas como os bois, e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que aprendas que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

[33] No mesmo instante, se cumpriu a palavra sobre Nabucodonosor; e foi expulso de entre os homens e passou a comer erva como os bois, o seu corpo foi molhado do orvalho do céu, até que lhe cresceram os cabelos como as penas da águia, e as suas unhas, como as das aves.

atkurta, kai pripažinsi, jog Dangus yra visavaldis.

[24]Todėl, o karaliau, tebūna tau priimtinas mano patarimas: išpirk savo nuodėmes teisumo darbais, o savo nusikaltimus – gailestingumu vargšams. Tuomet tavo gerovė bus patvari“.

[25]Visa tai ir ištiko karalių Nebukadnecarą.

[26]Praėjus dvylikai mėnesių, vaikščiodamas ant karališkųjų rūmų stogo Babilone,

[27]karalius tarė sau: „Argi ne šaunus tas Babilonas, kurį pasistačiau didele galybe kaip karališką buveinę savo didenybės garbei?“

[28]Šiems žodžiams dar tebesant jo lūpose, pasigirdo balsas iš dangaus: „Sakoma tau, karaliau Nebukadnecarai: atimta iš tavęs karalystė!

[29]Tu būsi išguitas iš žmonių tarpo, tavo buveinė bus tarp laukų žvėrių, tu turėsi ėsti žolę kaip jaučiai, ir septyni laikotarpiai praslinks, kol pripažinsi, kad Aukščiausiasis valdo žmonių karalystę ir duoda ją, kam nori“.

[30]Nuosprendis Nebukadnecarui buvo tuojau pat įvykdytas. Jis buvo išguitas iš žmonių tarpo, ėdė žolę kaip jaučiai ir jo kūnas buvo maudomas rasos iš dangaus, kol jo plaukai užaugo tokie ilgi kaip erelių plunksnos, o nagai tapo kaip paukščių nagai.

[34] Mas ao fim daqueles dias, eu, Nabucodonosor, levantei os olhos ao céu, tornou-me a vir o entendimento, e eu bendisse o Altíssimo, e louvei, e glorifiquei ao que vive para sempre, cujo domínio é sempiterno, e cujo reino é de geração em geração.

[35] Todos os moradores da terra são por ele reputados em nada; e, segundo a sua vontade, ele opera com o exército do céu e os moradores da terra; não há quem lhe possa deter a mão, nem lhe dizer: Que fazes?

[36] Tão logo me tornou a vir o entendimento, também, para a dignidade do meu reino, tornou-me a vir a minha majestade e o meu resplendor; buscaram-me os meus conselheiros e os meus grandes; fui restabelecido no meu reino, e a mim se me ajuntou extraordinária grandeza.

[37] Agora, pois, eu, Nabucodonosor, louvo, exalço e glorifico ao Rei do céu, porque todas as suas obras são verdadeiras, e os seus caminhos, justos, e pode humilhar aos que andam na soberba.

Daniel 5

A escritura na parede

[1] O rei Belsazar deu um grande banquete a mil dos seus grandes e bebeu vinho na presença dos mil.

[2] Enquanto Belsazar bebia e apreciava o vinho, mandou trazer os utensílios de ouro e de prata que Nabucodonosor, seu pai, tirara do templo, que estava em

[31]„Praslinkus tam laikui, aš, Nebukadnecaras, pakėliau akis į dangų, ir man grįžo protas. Aš šlovinau Aukščiausiąjį, garbinau ir aukštinau tą, kuris gyvena per amžius, nes jo valdžia yra amžina valdžia ir jo karalystė tveria per kartų kartas.

[32]Visi žemės gyventojai yra tarsi niekas, o jis daro, ką nori, dangaus Galybėms ir žemės gyventojams. Nėra nė vieno, kuris gali sulaikyti jo ranką ar sakyti: ‘Ką tu darai?’

[33]Tuo metu grįžo man protas, o didybė ir spindesys buvo man sugrąžinti mano karalystės garbei. Mano patarėjai ir didžiūnai susiieškojo mane, aš buvau sugrąžintas į savo karalystę ir man buvo suteikta net daugiau didybės.

[34]Dabar aš, Nebukadnecaras, šlovinu, aukštinu ir garbinu Dangaus Karalių, nes visi jo darbai teisingi ir jo keliai teisūs; jis gali pažeminti išdidžiai besielgiančius“.

Danieliaus 5

Užrašas ant sienos

[1]Karalius Belšacaras iškėlė puikią puotą tūkstančiui savo didžiūnų ir drauge su tūkstančiu gėrė vyną.

[2]Būdamas apsvaigęs nuo vyno, Belšacaras įsakė atnešti aukso ir sidabro indus, jo tėvo Nebukadnecaro paimtus iš Jeruzalės

Jerusalém, para que neles bebessem o rei e os seus grandes, as suas mulheres e concubinas.

[3] Então, trouxeram os utensílios de ouro, que foram tirados do templo da Casa de Deus que estava em Jerusalém, e beberam neles o rei, os seus grandes e as suas mulheres e concubinas.

[4] Beberam o vinho e deram louvores aos deuses de ouro, de prata, de bronze, de ferro, de madeira e de pedra.

[5] No mesmo instante, apareceram uns dedos de mão de homem e escreviam, defronte do candeeiro, na caiadura da parede do palácio real; e o rei via os dedos que estavam escrevendo.

[6] Então, se mudou o semblante do rei, e os seus pensamentos o turbaram; as juntas dos seus lombos se relaxaram, e os seus joelhos batiam um no outro.

[7] O rei ordenou, em voz alta, que se introduzissem os encantadores, os caldeus e os feiticeiros; falou o rei e disse aos sábios da Babilônia: Qualquer que ler esta escritura e me declarar a sua interpretação será vestido de púrpura, trará uma cadeia de ouro ao pescoço e será o terceiro no meu reino.

[8] Então, entraram todos os sábios do rei; mas não puderam ler a escritura, nem fazer saber ao rei a sua interpretação.

[9] Com isto, se perturbou muito o rei Belsazar, e mudou-se-lhe o semblante; e os seus grandes estavam sobressaltados.

šventyklos, kad iš jų galėtų gerti karalius ir jo didžiūnai, jo žmonos ir sugulovės.

[3]Aukso indai, paimti iš šventyklos, tai yra Dievo Namų Jeruzalėje, buvo atnešti, o karalius ir jo didžiūnai, jo žmonos ir sugulovės gėrė iš jų.

[4]Jie gėrė vyną ir šlovino dievus, padarytus iš aukso ir sidabro, žalvario, geležies, medžio ir akmens.

[5]Kaip tik tada pasirodė žmogaus rankos pirštai ir pradėjo rašyti ant karaliaus rūmų sienos tiesiai už žvakidės. Karalius galėjo matyti rašančią ranką.

[6]Karaliaus veidas išbalo, jo mintys kėlė jam siaubą. Šlaunų sąnariai suglebo iš baimės, kinkos drebėjo.

[7]Karalius ėmė garsiai šaukti, kad būtų atvesti kerėtojai, chaldėjai ir spėliotojai. „Kas perskaitys šį raštą ir pasakys man, ką jis reiškia, – tarė karalius Babilono išminčiams, – tas bus apvilktas purpuru, nešios ant kaklo aukso grandinę ir bus trečias mano karalystės valdžioje“.

[8]Tada suėjo visi karaliaus išminčiai, bet neįstengė nei perskaityti rašto, nei jo paaiškinti karaliui.

[9]Tuomet karalių apėmė dar didesnis siaubas, visai išbalo jo veidas, o jo didžiūnai buvo apstulbinti.

[10] A rainha-mãe, por causa do que havia acontecido ao rei e aos seus grandes, entrou na casa do banquete e disse: Ó rei, vive eternamente! Não te turbem os teus pensamentos, nem se mude o teu semblante.

[10]Nugirdusi apie karaliaus ir jo didžiūnų būklę, į puotos menę atėjo karalienė. „O karaliau! – tarė karalienė, – gyvuok amžinai! Tenekelia tau nerimo tavo mintys, ir nebūk toks išbalęs.

[11] Há no teu reino um homem que tem o espírito dos deuses santos; nos dias de teu pai, se achou nele luz, e inteligência, e sabedoria como a sabedoria dos deuses; teu pai, o rei Nabucodonosor, sim, teu pai, ó rei, o constituiu chefe dos magos, dos encantadores, dos caldeus e dos feiticeiros,

[11]Tavo karalystėje yra žmogus, apdovanotas Šventųjų dievų dvasia. Jau tavo tėvo dienomis jis reiškėsi nepaprastu supratimu, pažinimu ir išmintimi. Tavo tėvas Nebukadnecaras paskyrė jį magų, kerėtojų, chaldėjų ir spėliotojų galva

[12] porquanto espírito excelente, conhecimento e inteligência, interpretação de sonhos, declaração de enigmas e solução de casos difíceis se acharam neste Daniel, a quem o rei pusera o nome de Beltessazar; chame-se, pois, a Daniel, e ele dará a interpretação.

[12]dėl to, kad nepaprasta dvasia, pažinimas ir supratimas aiškinti sapnus, įminti mįsles, išspręsti sunkius klausimus reiškėsi tam Danieliui, karaliaus pramintam Beltšacaru. Tebūna dabar pašauktas Danielius; jis tau paaiškins“.

[13] Então, Daniel foi introduzido à presença do rei. Falou o rei e disse a Daniel: És tu aquele Daniel, dos cativos de Judá, que o rei, meu pai, trouxe de Judá?

[13]Tuomet pas karalių buvo atvestas Danielius. Karalius tarė Danieliui: „Taigi tu esi Danielius, vienas iš Judo tremtinių, kurį mano tėvas parvedė iš Judo?

[14] Tenho ouvido dizer a teu respeito que o espírito dos deuses está em ti, e que em ti se acham luz, inteligência e excelente sabedoria.

[14]Girdėjau apie tave, kad turi dievų dvasią ir tau reiškiasi nepaprastas supratimas, pažinimas ir nuostabi išmintis.

[15] Acabam de ser introduzidos à minha presença os sábios e os encantadores, para lerem esta escritura e me fazerem saber a sua interpretação; mas não puderam dar a interpretação destas palavras.

[15]Išminčiai ir kerėtojai buvo pašaukti pas mane perskaityti šį raštą ir paaiškinti, ką jis reiškia, tačiau jie neįstengė paaiškinti, ką jis reiškia.

[16] Eu, porém, tenho ouvido dizer de ti que podes dar interpretações e solucionar casos difíceis; agora, se puderes ler esta escritura e fazer-me saber a sua interpretação, serás vestido de púrpura, terás cadeia de ouro ao pescoço e serás o terceiro no meu reino.

[16]Bet aš girdėjau apie tave, kad tu pajėgi paaiškinti ir išspręsti sunkius klausimus. Tad jei gali perskaityti tą raštą ir pasakyti man, ką jis reiškia, būsi apvilktas purpuru, nešiosi ant kaklo aukso grandinę ir būsi trečias karalystės valdžioje“.

[17] Então, respondeu Daniel e disse na presença do rei: Os teus presentes fiquem contigo, e dá os teus prêmios a outrem; todavia, lerei ao rei a escritura e lhe farei saber a interpretação.

[17]Danielius atsakė karaliui: „Savo dovanas sau pačiam pasilaikyk ir apdovanojimus kam nors kitam duok! Be abejo, tą raštą karaliui perskaitysiu ir pasakysiu, ką jis reiškia.

[18] Ó rei! Deus, o Altíssimo, deu a Nabucodonosor, teu pai, o reino e grandeza, glória e majestade.

[18]O karaliau, Dievas Aukščiausiasis davė tavo tėvui Nebukadnecarui karalystę, didybę, garbę ir didingumą.

[19] Por causa da grandeza que lhe deu, povos, nações e homens de todas as línguas tremiam e temiam diante dele; matava a quem queria e a quem queria deixava com vida; a quem queria exaltava e a quem queria abatia.

[19]Dėl jam duotos didybės visų kalbų tautos ir gentys drebėjo prieš jį iš baimės. Jis žudydavo, ką norėjo nužudyti, ir palikdavo gyvą, ką norėjo palikti gyvą, išaukštindavo, ką norėjo, ir pažemindavo, ką norėjo.

[20] Quando, porém, o seu coração se elevou, e o seu espírito se tornou soberbo e arrogante, foi derribado do seu trono real, e passou dele a sua glória.

[20]Bet kadangi jo širdis išpuiko ir jo dvasia surambėjo iš įžūlumo, jis buvo nuverstas nuo karaliaus sosto, ir iš jo buvo atimta garbė.

[21] Foi expulso dentre os filhos dos homens, o seu coração foi feito semelhante ao dos animais, e a sua morada foi com os jumentos monteses; deram-lhe a comer erva como aos bois, e do orvalho do céu foi molhado o seu corpo, até que conheceu que Deus, o Altíssimo, tem domínio sobre o reino dos homens e a quem quer constitui sobre ele.

[21]Jis buvo išvarytas iš žmonių tarpo, o jo širdis tapo panaši į žvėries širdį; jo buveinė buvo tarp laukinių asilų. Jis maitinosi žole kaip jautis, o jo kūnas buvo maudomas rasos iš dangaus, kol pripažino, jog Dievas Aukščiausiasis valdo žmonių karalystę ir skiria jai valdyti, ką jis nori.

22 Tu, Belsazar, que és seu filho, não humilhaste o teu coração, ainda que sabias tudo isto.

23 E te levantaste contra o SENHOR do céu, pois foram trazidos os utensílios da casa dele perante ti, e tu, e os teus grandes, e as tuas mulheres, e as tuas concubinas bebestes vinho neles; além disso, deste louvores aos deuses de prata, de ouro, de bronze, de ferro, de madeira e de pedra, que não vêem, não ouvem, nem sabem; mas a Deus, em cuja mão está a tua vida e todos os teus caminhos, a ele não glorificaste.

24 Então, da parte dele foi enviada aquela mão que traçou esta escritura.

25 Esta, pois, é a escritura que se traçou: MENE, MENE, TEQUEL e PARSIM.

26 Esta é a interpretação daquilo: MENE: Contou Deus o teu reino e deu cabo dele.

27 TEQUEL: Pesado foste na balança e achado em falta.

28 PERES: Dividido foi o teu reino e dado aos medos e aos persas.

29 Então, mandou Belsazar que vestissem Daniel de púrpura, e lhe pusessem cadeia de ouro ao pescoço, e proclamassem que passaria a ser o terceiro no governo do seu reino.

30 Naquela mesma noite, foi morto Belsazar, rei dos caldeus.

22O tu, jo sūnau Belšacarai, netramdei savo širdies, nors visa tai žinojai!

23Tu išaukštinai save prieš dangaus Viešpatį! Tau buvo atnešti jo šventyklos indai, o tu ir tavo didžiūnai, tavo žmonos ir sugulovės iš jų gėrėte. Tu šlovinai dievus, padarytus iš sidabro ir aukso, žalvario, geležies, medžio ir akmens, kurie nei mato, nei girdi, nei žino, o Dievo, kurio rankoje tavo alsavimas ir kuriam paklūsta visi tavo keliai, tu nepagarbinai.

24Taigi iš jo Artumo buvo atsiųsta ta ranka, kad parašytų šį užrašą.

25O užrašas toks: ‘MENE MENE, TEKEL ir PARSIN’.

26Štai ką jis reiškia: ‘MENE’ – Dievas atliko tavo karalystės apyskaitą ir atvedė ją prie galo;

27‘TEKEL’ – tu buvai pasvertas svarstyklėmis ir rastas lengvas;

28‘PERES’ – tavo karalystė padalyta ir atiduota medams ir persams“.

29Tuomet, Belšacarui įsakius, Danielius buvo apvilktas purpuru, jam ant kaklo uždėta aukso grandinė ir paskelbta, kad jis turėtų būti trečias karalystės valdžioje.

30Tą pačią naktį chaldėjų karalius Belšacaras buvo nužudytas.

Danieliaus 6

Danielius liūtų duobėje

31 E Dario, o medo, com cerca de sessenta e dois anos, se apoderou do reino.

1Darijus Medas gavo karalystę, būdamas maždaug šešiasdešimt dvejų metų.

Daniel 6

Daniel na cova dos leões

1 Pareceu bem a Dario constituir sobre o reino a cento e vinte sátrapas, que estivessem por todo o reino;

2Darijus panorėjo paskirti karalystei šimtą dvidešimt satrapų ir išskirstyti juos po visą karalystę.

2 e sobre eles, três presidentes, dos quais Daniel era um, aos quais estes sátrapas dessem conta, para que o rei não sofresse dano.

3Jie buvo atsakingi trim ministrams, o Danielius buvo vienas iš jų. Satrapai privalėjo jiems atsiskaityti, kad karaliui nebūtų jokios žalos.

3 Então, o mesmo Daniel se distinguiu destes presidentes e sátrapas, porque nele havia um espírito excelente; e o rei pensava em estabelecê-lo sobre todo o reino.

4Greitai Danielius pasižymėjo tarp kitų ministrų ir satrapų, nes buvo apdovanotas nepaprasta dvasia. Karalius ketino paskirti jį valdyti visą karalystę.

4 Então, os presidentes e os sátrapas procuravam ocasião para acusar a Daniel a respeito do reino; mas não puderam achá-la, nem culpa alguma; porque ele era fiel, e não se achava nele nenhum erro nem culpa.

5O ministrai ir satrapai pradėjo ieškoti progos ką nors prikišti Danieliui dėl karalystės reikalų. Tačiau jie negalėjo rasti jokios priežasties skundui ar priekaištui, nes jis buvo ištikimas, ir nebuvo įmanoma jam prikišti jokio apsileidimo, jokio nusikaltimo.

5 Disseram, pois, estes homens: Nunca acharemos ocasião alguma para acusar a este Daniel, se não a procurarmos contra ele na lei do seu Deus.

6Tuomet tie vyrai pasakė: „Nerasime jokio pagrindo apskųsti Danielių, nebent rastume ką nors, kas susiję su jo Dievo Įstatymu“.

6 Então, estes presidentes e sátrapas foram juntos ao rei e lhe disseram: Ó rei Dario, vive eternamente!

7Todėl anie ministrai ir satrapai susimokė, atėjo pas karalių ir kreipėsi į jį: „Karaliau Darijau, gyvuok amžinai!

7 Todos os presidentes do reino, os prefeitos e sátrapas, conselheiros e governadores concordaram em que o rei estabeleça um decreto e faça firme o interdito que todo homem que, por espaço

8Visi karalystės ministrai, seniūnai ir satrapai, patarėjai ir valdytojai sutarė, jog turėtų būti paskelbtas ir griežtai vykdomas toks karaliaus įsakas: jeigu kas per artimiausias trisdešimt dienų melstųsi

de trinta dias, fizer petição a qualquer deus ou a qualquer homem e não a ti, ó rei, seja lançado na cova dos leões.

[8] Agora, pois, ó rei, sanciona o interdito e assina a escritura, para que não seja mudada, segundo a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

[9] Por esta causa, o rei Dario assinou a escritura e o interdito.

[10] Daniel, pois, quando soube que a escritura estava assinada, entrou em sua casa e, em cima, no seu quarto, onde havia janelas abertas do lado de Jerusalém, três vezes por dia, se punha de joelhos, e orava, e dava graças, diante do seu Deus, como costumava fazer.

[11] Então, aqueles homens foram juntos, e, tendo achado a Daniel a orar e a suplicar, diante do seu Deus,

[12] se apresentaram ao rei, e, a respeito do interdito real, lhe disseram: Não assinaste um interdito que, por espaço de trinta dias, todo homem que fizesse petição a qualquer deus ou a qualquer homem e não a ti, ó rei, fosse lançado na cova dos leões? Respondeu o rei e disse: Esta palavra é certa, segundo a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

[13] Então, responderam e disseram ao rei: Esse Daniel, que é dos exilados de Judá, não faz caso de ti, ó rei, nem do interdito que assinaste; antes, três vezes por dia, faz a sua oração.

[14] Tendo o rei ouvido estas coisas, ficou muito penalizado e determinou consigo

kokiam nors dievui ar žmogui, išskyrus tave, karaliau, tai būtų įmestas į liūtų duobę.

[9]Taigi, o karaliau, paskelbk uždraudimą ir pasirašyk raštą, nepakeičiamą ir neatšaukiamą pagal medų ir persų įstatymą“.

[10]Tada karalius pasirašė draudžiamąjį raštą.

[11]Nors Danielius ir žinojo, kad raštas pasirašytas, jis pareidavo į savo namus, kurių viršutiniame aukšte langai atsidarydavo į Jeruzalės pusę, puldavo ant kelių tris kartus per dieną, melsdavosi savo Dievui ir šlovindavo jį, kaip ir anksčiau.

[12]Anie vyrai susimokę įsibrovė ir užklupo Danielių besimeldžiantį ir maldaujantį savo Dievo pasigailėjimo.

[13]Tuojau pat jie nuėjo pas karalių ir kalbėjo apie jo uždraudimą: „O karaliau! Argi tu nepasirašei uždraudimo, pagal kurį kiekvienas, kuris per artimiausias trisdešimt dienų melstųsi kitam dievui ar žmogui, išskyrus tave, bus įmestas į liūtų duobę?“ Karalius atsakė: „Taip! Įsakas galioja. Pagal medų ir persų įstatymą jis negali būti atšauktas“.

[14]Į tai atsakydami, jie tarė karaliui: „Danielius, vienas iš Judo tremtinių, karaliau, nepaiso nei tavęs, nei draudimo, kurį tu pasirašei, bet meldžiasi tris kartus per dieną“.

[15]Tai išgirdęs, karalius buvo smarkiai sujaudintas. Jis buvo pasiryžęs apsaugoti

mesmo livrar a Daniel; e, até ao pôr-do-sol, se empenhou por salvá-lo.

[15] Então, aqueles homens foram juntos ao rei e lhe disseram: Sabe, ó rei, que é lei dos medos e dos persas que nenhum interdito ou decreto que o rei sancione se pode mudar.

[16] Então, o rei ordenou que trouxessem a Daniel e o lançassem na cova dos leões. Disse o rei a Daniel: O teu Deus, a quem tu continuamente serves, que ele te livre.

[17] Foi trazida uma pedra e posta sobre a boca da cova; selou-a o rei com o seu próprio anel e com o dos seus grandes, para que nada se mudasse a respeito de Daniel.

[18] Então, o rei se dirigiu para o seu palácio, passou a noite em jejum e não deixou trazer à sua presença instrumentos de música; e fugiu dele o sono.

[19] Pela manhã, ao romper do dia, levantou-se o rei e foi com pressa à cova dos leões.

[20] Chegando-se ele à cova, chamou por Daniel com voz triste; disse o rei a Daniel: Daniel, servo do Deus vivo! Dar-se-ia o caso que o teu Deus, a quem tu continuamente serves, tenha podido livrar-te dos leões?

[21] Então, Daniel falou ao rei: Ó rei, vive eternamente!

[22] O meu Deus enviou o seu anjo e fechou a boca aos leões, para que não me fizessem dano, porque foi achada em mim

Danielių ir iki pat saulės nusileidimo darė visa, kad jį išgelbėtų.

[16]Bet anie vyrai susimokę atėjo pas karalių ir sakė jam: „O karaliau, žinok, kad pagal medų ir persų įstatymą joks karaliaus paskelbtas draudimas ar įsakas negali būti pakeistas“.

[17]Tuomet karaliaus įsakymu Danielius buvo atvestas ir įmestas į liūtų duobę. Karalius tarė Danieliui: „Dievas, kuriam tu taip ištikimai tarnauji, teišgelbsti tave!“

[18]Atitempus akmenį, jis buvo užristas ant duobės angos, ir karalius užantspaudavo jį savo žiedu ir savo didžiūnų žiedais, kad nė kiek nebūtų pakeistas Danieliaus likimas.

[19]Tada karalius sugrįžo į savo rūmus ir naktį praleido pasninkaudamas, atsisakęs pramogų ir negalėdamas užmigti.

[20]Pradėjus aušti, karalius atsikėlė ir nuskubėjo prie liūtų duobės.

[21]Prisiartinęs prie duobės, jis verksmingu balsu sušuko Danieliui: „O Danieliau, gyvojo Dievo tarne, ar įstengė išgelbėti tave nuo liūtų Dievas, kuriam tu ištikimai tarnauji?“

[22]Danielius atsiliepė: „O karaliau, gyvuok amžinai!

[23]Mano Dievas atsiuntė savo angelą, ir šis užčiaupė liūtų nasrus, kad jie man nepakenktų, nes aš buvau jo akivaizdoje

inocência diante dele; também contra ti, ó rei, não cometi delito algum.

rastas nekaltas. Netgi tau, o karaliau, aš nenusikaltau“.

23 Então, o rei se alegrou sobremaneira e mandou tirar a Daniel da cova; assim, foi tirado Daniel da cova, e nenhum dano se achou nele, porque crera no seu Deus.

24Karalius tuo nepaprastai džiaugėsi ir įsakė, kad Danielius būtų iškeltas iš duobės. Danielius buvo iškeltas iš duobės, gyvas ir sveikas, nes jis pasitikėjo savo Dievu.

24 Ordenou o rei, e foram trazidos aqueles homens que tinham acusado a Daniel, e foram lançados na cova dos leões, eles, seus filhos e suas mulheres; e ainda não tinham chegado ao fundo da cova, e já os leões se apoderaram deles, e lhes esmigalharam todos os ossos.

25Karalius įsakė, kad būtų atvesti tie vyrai, kurie apšmeižė Danielių, ir įmesti į liūtų duobę jie, jų vaikai ir žmonos. Jiems net nepasiekus duobės dugno, liūtai griebė juos ir sutriuškino visus jų kaulus.

25 Então, o rei Dario escreveu aos povos, nações e homens de todas as línguas que habitam em toda a terra: Paz vos seja multiplicada!

26Tuomet karalius Darijus parašė visų kalbų tautoms ir gentims, gyvenančioms visoje žemėje: „Teklesti jūsų gerovė!

26 Faço um decreto pelo qual, em todo o domínio do meu reino, os homens tremam e temam perante o Deus de Daniel, porque ele é o Deus vivo e que permanece para sempre; o seu reino não será destruído, e o seu domínio não terá fim.

27Šiuo raštu įsakau, kad visoje mano karališkoje valdoje žmonės drebėtų iš baimės Danieliaus Dievo akivaizdoje, nes jis yra gyvasis Dievas, jis yra amžinas. Jo karalystė niekada nebus sunaikinta ir jo valdžia yra amžina.

27 Ele livra, e salva, e faz sinais e maravilhas no céu e na terra; foi ele quem livrou a Daniel do poder dos leões.

28Jis apsaugo ir išgelbsti, daro ženklus ir nuostabius darbus danguje ir žemėje; jis išgelbėjo Danielių iš liūtų letenų“.

28 Daniel, pois, prosperou no reinado de Dario e no reinado de Ciro, o persa.

29Taigi Danieliui sekėsi valdant Darijui, kaip ir persui Kyrui.

Daniel 7

O sonho sobre os quatro animais

1 No primeiro ano de Belsazar, rei da Babilônia, teve Daniel um sonho e visões ante seus olhos, quando estava no seu

Danieliaus 7

Keturių žvėrių regėjimas

1Pirmais Babilono karaliaus Belšacaro metais Danielius sapnavo ir jam gulint lovoje, galvon atėjo regėjimai. Paskui jis

leito; escreveu logo o sonho e relatou a suma de todas as coisas.

tą sapną užrašė. Pasakojimas prasideda taip.

[2] Falou Daniel e disse: Eu estava olhando, durante a minha visão da noite, e eis que os quatro ventos do céu agitavam o mar Grande.

[2]„Aš, Danielius, savo nakties regėjime mačiau, kad keturi dangaus vėjai sujudino Jūrą.

[3] Quatro animais, grandes, diferentes uns dos outros, subiam do mar.

[3]Keturi galingi žvėrys, besiskiriantys vienas nuo kito, išniro iš Jūros.

[4] O primeiro era como leão e tinha asas de águia; enquanto eu olhava, foram-lhe arrancadas as asas, foi levantado da terra e posto em dois pés, como homem; e lhe foi dada mente de homem.

[4]Pirmasis buvo kaip liūtas, bet su erelio sparnais. Man stebint, jo sparnai buvo nupešti. Jis buvo pakeltas nuo žemės, pastatytas ant dviejų kojų tarsi žmogus, ir jam buvo duota žmogaus širdis.

[5] Continuei olhando, e eis aqui o segundo animal, semelhante a um urso, o qual se levantou sobre um dos seus lados; na boca, entre os dentes, trazia três costelas; e lhe diziam: Levanta-te, devora muita carne.

[5]Žiūriu, išniro kitas žvėris, antrasis panašus į mešką, stovinčią ant užpakalinių kojų su trim iltimis nasruose. Jam buvo pasakyta: ‘Pakilk! Suryk daug kūnų!’

[6] Depois disto, continuei olhando, e eis aqui outro, semelhante a um leopardo, e tinha nas costas quatro asas de ave; tinha também este animal quatro cabeças, e foi-lhe dado domínio.

[6]Po to, man stebint, štai išniro dar vienas, panašus į leopardą. Žvėris turėjo keturis paukščio sparnus ant nugaros ir keturias galvas; jam buvo duota valdžia.

[7] Depois disto, eu continuava olhando nas visões da noite, e eis aqui o quarto animal, terrível, espantoso e sobremodo forte, o qual tinha grandes dentes de ferro; ele devorava, e fazia em pedaços, e pisava aos pés o que sobejava; era diferente de todos os animais que apareceram antes dele e tinha dez chifres.

[7]Paskui nakties regėjimuose išvydau ketvirtą žvėrį, keliantį siaubą, baisų, be galo stiprų, geležies dantimis. Jis visa rijo, daužė į šipulius, o kas buvo likę, trypė kojomis. Jis skyrėsi nuo anksčiau pasirodžiusių žvėrių ir turėjo dešimt ragų.

[8] Estando eu a observar os chifres, eis que entre eles subiu outro pequeno, diante do qual três dos primeiros chifres foram arrancados; e eis que neste chifre havia

[8]Man besistebint tais ragais, žiūriu, išdygo tarp jų dar vienas, mažesnis ragas. Trys ankstesni ragai buvo išrauti su šaknimis, kad šiam užtektų vietos. Šis ragas turėjo

olhos, como os de homem, e uma boca que falava com insolência.

[9] Continuei olhando, até que foram postos uns tronos, e o Ancião de Dias se assentou; sua veste era branca como a neve, e os cabelos da cabeça, como a pura lã; o seu trono eram chamas de fogo, e suas rodas eram fogo ardente.

[10] Um rio de fogo manava e saía de diante dele; milhares de milhares o serviam, e miríades de miríades estavam diante dele; assentou-se o tribunal, e se abriram os livros.

[11] Então, estive olhando, por causa da voz das insolentes palavras que o chifre proferia; estive olhando e vi que o animal foi morto, e o seu corpo desfeito e entregue para ser queimado.

[12] Quanto aos outros animais, foi-lhes tirado o domínio; todavia, foi-lhes dada prolongação de vida por um prazo e um tempo.

[13] Eu estava olhando nas minhas visões da noite, e eis que vinha com as nuvens do céu um como o Filho do Homem, e dirigiu-se ao Ancião de Dias, e o fizeram chegar até ele.

[14] Foi-lhe dado domínio, e glória, e o reino, para que os povos, nações e homens de todas as línguas o servissem; o seu domínio é domínio eterno, que não passará, e o seu reino jamais será destruído.

akis, panašias į žmogaus akis, ir įžūliai kalbančią burną.

[9]Man stebint buvo pastatyti sostai, ir Ilgaamžis atsisėdo savo soste. Jo drabužis buvo baltas kaip sniegas, o galvos plaukai – tarsi gryna vilna; jo sostas buvo ugnies liepsnos, o sosto ratai – plieskianti ugnis.

[10]Ugnies upė liejosi ir tekėjo priešais jį. Tūkstančių tūkstančiai jam tarnavo ir miriadų miriadai stovėjo priešais jį. Teismas sėdo posėdžiauti, ir buvo atskleistos knygos.

[11]Aš vis stebėjau. Tuomet dėl įžūliųjų rago žodžių, man stebint, žvėris buvo užmuštas, o jo kūnas sunaikintas, įmestas sudeginti į ugnį.

[12]Iš kitų žvėrių valdžia buvo atimta, bet jie buvo palikti gyvi, kol ateis jų laikas.

[13]Vis stebėdamas nakties regėjimus pamačiau tarsi žmogaus sūnų, ateinantį dangaus debesimis. Jis priėjo prie Ilgaamžio, ir buvo jam pristatytas.

[14]Jam buvo duota valdžia, garbė ir karalystė, idant jam tarnautų visų kalbų tautos ir gentys. Jo valdžia yra amžina valdžia, tverianti amžinai, o jo karalystė niekada nebus sunaikinta.

[15] Quanto a mim, Daniel, o meu espírito foi alarmado dentro de mim, e as visões da minha cabeça me perturbaram.

[16] Cheguei-me a um dos que estavam perto e lhe pedi a verdade acerca de tudo isto. Assim, ele me disse e me fez saber a interpretação das coisas:

[17] Estes grandes animais, que são quatro, são quatro reis que se levantarão da terra.

[18] Mas os santos do Altíssimo receberão o reino e o possuirão para todo o sempre, de eternidade em eternidade.

[19] Então, tive desejo de conhecer a verdade a respeito do quarto animal, que era diferente de todos os outros, muito terrível, cujos dentes eram de ferro, cujas unhas eram de bronze, que devorava, fazia em pedaços e pisava aos pés o que sobejava;

[20] e também a respeito dos dez chifres que tinha na cabeça e do outro que subiu, diante do qual caíram três, daquele chifre que tinha olhos e uma boca que falava com insolência e parecia mais robusto do que os seus companheiros.

[21] Eu olhava e eis que este chifre fazia guerra contra os santos e prevalecia contra eles,

[22] até que veio o Ancião de Dias e fez justiça aos santos do Altíssimo; e veio o tempo em que os santos possuíram o reino.

[23] Então, ele disse: O quarto animal será um quarto reino na terra, o qual será diferente de todos os reinos; e devorará

[15]Aš, Danielius, jaučiau, kad mano dvasia verčia mane nerimauti, o galvon ateinantys regėjimai kėlė siaubą.

[16]Aš priėjau prie vieno iš patarnautojų paklausti, ką visa tai iš tikrųjų reiškia. Atsakydamas jis man paaiškino, ką reiškia tie dalykai:

[17]‘Šie keturi galingi žvėrys – tai keturi karaliai, kurie iškils žemėje.

[18]Bet Aukščiausiojo šventieji gaus karalystę ir paveldės karalystę amžinai ir per amžių amžius’.

[19]Tada aš norėjau išsiaiškinti, ką iš tikrųjų reiškia tas ketvirtasis žvėris, besiskiriantis nuo visų kitų ir keliantis siaubą, geležies dantimis ir žalvario nagais, kuris visa rijo ir trypė kojomis, kas buvo likę;

[20]ką reiškia tie dešimt ragų ant jo galvos ir ką reiškia tas dar vienas išdygęs ragas, kuriam užleisdami vietą kiti trys iškrito, tas ragas, kuris turėjo akis bei įžūliai kalbančią burną ir atrodė didesnis už kitus.

[21]Man stebint, šis ragas kariavo su šventaisiais ir ėmė viršų,

[22]kol neatėjo Ilgaamžis. Tuomet Aukščiausiojo šventųjų naudai buvo padarytas nuosprendis, nes buvo atėjęs metas, ir šventieji paveldėjo karalystę.

[23]Štai ką jis atsakė: ‘Ketvirtasis žvėris reiškia, kad bus ketvirtoji karalystė žemėje, besiskirianti nuo visų kitų

toda a terra, e a pisará aos pés, e a fará em pedaços.

24 Os dez chifres correspondem a dez reis que se levantarão daquele mesmo reino; e, depois deles, se levantará outro, o qual será diferente dos primeiros, e abaterá a três reis.

25 Proferirá palavras contra o Altíssimo, magoará os santos do Altíssimo e cuidará em mudar os tempos e a lei; e os santos lhe serão entregues nas mãos, por um tempo, dois tempos e metade de um tempo.

26 Mas, depois, se assentará o tribunal para lhe tirar o domínio, para o destruir e o consumir até ao fim.

27 O reino, e o domínio, e a majestade dos reinos debaixo de todo o céu serão dados ao povo dos santos do Altíssimo; o seu reino será reino eterno, e todos os domínios o servirão e lhe obedecerão.

28 Aqui, terminou o assunto. Quanto a mim, Daniel, os meus pensamentos muito me perturbaram, e o meu rosto se empalideceu; mas guardei estas coisas no coração.

Daniel 8

A visão sobre um carneiro e um bode

1 No ano terceiro do reinado do rei Belsazar, eu, Daniel, tive uma visão depois daquela que eu tivera a princípio.

2 Quando a visão me veio, pareceu-me estar eu na cidadela de Susã, que é província de Elão, e vi que estava junto ao rio Ulai.

karalysčių; ji praris visą žemę, sutryps ją ir sudaužys į šipulius.

24O dešimt ragų reiškia, kad iš šios karalystės iškils dešimt karalių, o po jų ateis dar vienas. Šis skirsis nuo ankstesniųjų ir sumuš tris karalius.

25Žodžiais jis įžeis Aukščiausiąjį ir neduos ramybės Aukščiausiojo šventiesiems, užsimojęs pakeisti švenčių dienas ir Įstatymą. Jie bus atiduoti jam į rankas vienam laikotarpiui, dviem laikotarpiams ir pusei laikotarpio.

26Tuomet teismas sės posėdžiauti, ir jo valdžia bus atimta, sunaikinta ir visiškai panaikinta.

27Karalystė, valdžia ir didybė visų karalysčių po dangumi bus atiduota Aukščiausiojo šventiesiems. Jų karalystė bus amžina karalystė, ir visos valdžios jiems tarnaus ir paklus'".

28Taip baigiasi pasakojimas. Aš, Danielius, dėl tokių minčių buvau didelio nerimo apimtas, ir mano veidas išbalo. Tą dalyką aš laikiau savo širdyje.

Danieliaus 8

Avino ir ožio regėjimas

1Po šio pirmojo regėjimo aš, Danielius, turėjau dar vieną trečiais karaliaus Belšacaro viešpatavimo metais.

2Šiame regėjime mačiau save Sūzų tvirtovėje, esančioje Elamo srityje. Aš buvau prie Ulajo upės.

3 Então, levantei os olhos e vi, e eis que, diante do rio, estava um carneiro, o qual tinha dois chifres, e os dois chifres eram altos, mas um, mais alto do que o outro; e o mais alto subiu por último.

3Pakėliau akis ir pamačiau palei upę stovintį aviną. Jis turėjo du ragus. Abu ragai buvo ilgi, bet vienas ilgesnis už kitą, nors ilgasis ir vėliau išdygęs.

4 Vi que o carneiro dava marradas para o ocidente, e para o norte, e para o sul; e nenhum dos animais lhe podia resistir, nem havia quem pudesse livrar-se do seu poder; ele, porém, fazia segundo a sua vontade e, assim, se engrandecia.

4Aš mačiau aviną, badantį ragais į vakarus, šiaurę ir pietus. Visi žvėrys buvo bejėgiai jam pasipriešinti, nebuvo nė vieno, kas būtų galėjęs išsigelbėti iš jo galybės. Jis darė, kas jam patiko, ir tapo galingas.

5 Estando eu observando, eis que um bode vinha do ocidente sobre toda a terra, mas sem tocar no chão; este bode tinha um chifre notável entre os olhos;

5Man besvarstant, staiga iš vakarų pasirodė ožys, atskubantis skersai visą žemę, net neliesdamas žemės. Ožys turėjo iškilų ragą tarp akių.

6 dirigiu-se ao carneiro que tinha os dois chifres, o qual eu tinha visto diante do rio; e correu contra ele com todo o seu furioso poder.

6Jis priėjo prie ano avino su dviem ragais, kurį buvau matęs stovintį palei upę, ir įsibėgėjęs puolė visa savo įniršio jėga.

7 Vi-o chegar perto do carneiro, e, enfurecido contra ele, o feriu e lhe quebrou os dois chifres, pois não havia força no carneiro para lhe resistir; e o bode o lançou por terra e o pisou aos pés, e não houve quem pudesse livrar o carneiro do poder dele.

7Aš mačiau, kaip jis pasiekė aviną ir niršo ant jo, smogė avinui ir nulaužė jam abu ragus. Avinas buvo bejėgis jam pasipriešinti. Parbloškęs aviną ant žemės, jis trypė jį kojomis, ir nebuvo nieko, kas būtų galėjęs išgelbėti aviną iš jo galybės.

8 O bode se engrandeceu sobremaneira; e, na sua força, quebrou-se-lhe o grande chifre, e em seu lugar saíram quatro chifres notáveis, para os quatro ventos do céu.

8Ožys tapo nepaprastai galingas, bet jam esant pačioje galybėje jo didysis ragas buvo nulaužtas, o vietoj jo išdygo keturi iškilūs ragai, atsukti į keturis padangių vėjus.

9 De um dos chifres saiu um chifre pequeno e se tornou muito forte para o sul, para o oriente e para a terra gloriosa.

9Iš vieno jų išdygo kitas ragas, mažutis, bet ilgainiui jis išaugo nepaprastai didelis pietų link, rytų link ir gražiojo krašto link.

10 Cresceu até atingir o exército dos céus; a alguns do exército e das estrelas lançou por terra e os pisou.

11 Sim, engrandeceu-se até ao príncipe do exército; dele tirou o sacrifício diário e o lugar do seu santuário foi deitado abaixo.

12 O exército lhe foi entregue, com o sacrifício diário, por causa das transgressões; e deitou por terra a verdade; e o que fez prosperou.

13 Depois, ouvi um santo que falava; e disse outro santo àquele que falava: Até quando durará a visão do sacrifício diário e da transgressão assoladora, visão na qual é entregue o santuário e o exército, a fim de serem pisados?

14 Ele me disse: Até duas mil e trezentas tardes e manhãs; e o santuário será purificado.

15 Havendo eu, Daniel, tido a visão, procurei entendê-la, e eis que se me apresentou diante uma como aparência de homem.

16 E ouvi uma voz de homem de entre as margens do Ulai, a qual gritou e disse: Gabriel, dá a entender a este a visão.

17 Veio, pois, para perto donde eu estava; ao chegar ele, fiquei amedrontado e prostrei-me com o rosto em terra; mas ele me disse: Entende, filho do homem, pois esta visão se refere ao tempo do fim.

18 Falava ele comigo quando caí sem sentidos, rosto em terra; ele, porém, me

10Augdamas jis pasiekė net dangaus Galybes, nubloškė žemėn keletą žvaigždžių iš dangaus Galybių ir sutrypė jas.

11Net su pačiu Galybių vadu jis įžūliai elgėsi, iš jo atėmė kasdienę deginamąją auką ir išardė jo šventąją buveinę.

12Už nuodėmę jam buvo perduotos Galybės drauge su nuolatine deginamąja auka. Jis nudrėbė žemėn tiesą, ir ką tik darė, tas jam sekėsi.

13Išgirdau kalbant šventąjį, o kitas šventasis kreipėsi į tą nepažįstamą kalbantįjį: „Kiek ilgai tęsis šio regėjimo įvykiai, susiję su kasdiene deginamąja auka, siaubą keliančia nuodėme, šventyklos ir Galybių trypimu?“

14Jis man atsakė: „Du tūkstančius tris šimtus vakarų ir rytmečių, o po to šventykla bus apvalyta“.

15Aš, Danielius, stebėdamas tą regėjimą ir mėgindamas jį suprasti, pamačiau stovintį priešais mane kažką, kuris atrodė kaip žmogus.

16Išgirdau iš Ulajo žmogaus balsą, šaukiantį: „Gabrieliau! Paaiškink tam žmogui regėjimą!“

17Jis priėjo arti vietos, kur aš stovėjau. Jam priėjus, mane apėmė baimė, ir aš puoliau kniūbsčias ant žemės. Bet jis tarė man: „Suprask, žmogau, kad tai regėjimas apie baigmės metą“.

18Kada jis man kalbėjo, nualpęs parpuoliau veidu į žemę. Tuomet jis palietė mane, pastatė ant kojų

tocou e me pôs em pé no lugar onde eu me achava;

[19] e disse: Eis que te farei saber o que há de acontecer no último tempo da ira, porque esta visão se refere ao tempo determinado do fim.

[19]ir tarė: „Tikėk manimi, aš tau pasakysiu, kas įvyks vėliau, pykčio laiku, nes baigmė bus nustatytu metu.

[20] Aquele carneiro com dois chifres, que viste, são os reis da Média e da Pérsia;

[20]Avinas, kurį regėjai, turintis du ragus, tai Medijos ir Persijos karaliai.

[21] mas o bode peludo é o rei da Grécia; o chifre grande entre os olhos é o primeiro rei;

[21]Ožys – Graikijos karalius, o didysis ragas tarp jo akių – pirmasis karalius.

[22] o ter sido quebrado, levantando-se quatro em lugar dele, significa que quatro reinos se levantarão deste povo, mas não com força igual à que ele tinha.

[22]Tai, kad vienas buvo nulaužtas, ir vietoj jo išdygo keturi, reiškia, kad keturios karalystės kils iš jo tautos, bet neturės jo galybės.

[23] Mas, no fim do seu reinado, quando os prevaricadores acabarem, levantar-se-á um rei de feroz catadura e especialista em intrigas.

[23]Jų valdymo pabaigoje, kai nusidėjėliai bus pripildę savo nedorybės saiką, iškils įžūlus karalius, gudrus ir suktas.

[24] Grande é o seu poder, mas não por sua própria força; causará estupendas destruições, prosperará e fará o que lhe aprouver; destruirá os poderosos e o povo santo.

[24]Jis bus stiprus ir galingas, nors ir ne savo jėga, ir neš baisų sunaikinimą. Visa, ką jis darys, jam seksis; jis sunaikins galingas tautas ir šventuosius, Dievo tautą.

[25] Por sua astúcia nos seus empreendimentos, fará prosperar o engano, no seu coração se engrandecerá e destruirá a muitos que vivem despreocupadamente; levantar-se-á contra o Príncipe dos príncipes, mas será quebrado sem esforço de mãos humanas.

[25]Dėl savo klastingumo jis sėkmingai naudosis apgaule ir bus įžūlios širdies. Be įspėjimo jis sunaikins daugelį ir pakils net prieš vadų Vadą, bet bus palaužtas, ir tai ne žmonių rankomis.

[26] A visão da tarde e da manhã, que foi dita, é verdadeira; tu, porém, preserva a visão, porque se refere a dias ainda mui distantes.

[26]Čia papasakotas vakarų ir rytmečių regėjimas yra tikras. O tu užantspauduok regėjimą, nes jis apie tolimas dienas“.

[27] Eu, Daniel, enfraqueci e estive enfermo alguns dias; então, me levantei e tratei dos negócios do rei. Espantava-me com a visão, e não havia quem a entendesse.

Daniel 9

A oração de Daniel pelo povo

[1] No primeiro ano de Dario, filho de Assuero, da linhagem dos medos, o qual foi constituído rei sobre o reino dos caldeus,

[2] no primeiro ano do seu reinado, eu, Daniel, entendi, pelos livros, que o número de anos, de que falara o SENHOR ao profeta Jeremias, que haviam de durar as assolações de Jerusalém, era de setenta anos.

[3] Voltei o rosto ao SENHOR Deus, para o buscar com oração e súplicas, com jejum, pano de saco e cinza.

[4] Orei ao SENHOR, meu Deus, confessei e disse: ah! SENHOR! Deus grande e temível, que guardas a aliança e a misericórdia para com os que te amam e guardam os teus mandamentos;

[5] temos pecado e cometido iniqüidades, procedemos perversamente e fomos rebeldes, apartando-nos dos teus mandamentos e dos teus juízos;

[6] e não demos ouvidos aos teus servos, os profetas, que em teu nome falaram aos nossos reis, nossos príncipes e nossos pais, como também a todo o povo da terra.

[7] A ti, ó SENHOR, pertence a justiça, mas a nós, o corar de vergonha, como hoje se vê; aos homens de Judá, os moradores de

[27]Aš, Danielius, pasijutau blogai ir sirgau keletą dienų. Paskui atsikėliau ir rūpinausi karaliaus reikalais. Bet jaučiau regėjimo baimę ir jo nesupratau.

Danieliaus 9

Malda

[1]Pirmais Ahasvero sūnaus Darijaus, kilusio iš medų ir tapusio chaldėjų karalystės karaliumi, metais,

[2]pirmais jo valdymo metais, aš, Danielius, stengiausi suvokti knygose, kaip pagal pranašą Jeremiją pasiekusįVIEŠPATIES žodį skaičiuoti metus, po kurių turėjo baigtis Jeruzalės nuniokojimas, būtent septyniasdešimt metų.

[3]Atsigręžiau į Viešpatį Dievą, ieškodamas atsakymo, melsdamasis ir maldaudamas pasninku, ašutine ir pelenais.

[4]Maldavau Viešpatį, savo Dievą, išpažindamas: „Ak, Viešpatie, didis ir baimę keliantis Dieve! Tu laikaisi Sandoros ir ištikimai myli tave mylinčius ir vykdančius tavo įsakymus.

[5]Mes nusidėjome ir nusikaltome, nedorai elgėmės ir maištavome, nusigręždami nuo tavo įsakymų ir nuostatų.

[6]Mes neklausėme tavo tarnų pranašų, kalbėjusių tavo vardu mūsų karaliams, didžiūnams, protėviams ir visiems krašto žmonėms.

[7]Tu, Viešpatie, esi teisus, ir kaistame iš gėdos iki pat šios dienos mes, Judo žmonės, Jeruzalės gyventojai, visas

Jerusalém, todo o Israel, quer os de perto, quer os de longe, em todas as terras por onde os tens lançado, por causa das suas transgressões que cometeram contra ti.

Izraelis, arti ir toli esantieji visuose kraštuose, kur tik juos išblaškei dėl išdavystės, kuria jie tau nusidėjo.

[8] Ó SENHOR, a nós pertence o corar de vergonha, aos nossos reis, aos nossos príncipes e aos nossos pais, porque temos pecado contra ti.

[8]VIEŠPATIE, raustame iš gėdos mes, mūsų karaliai, mūsų didžiūnai ir mūsų tėvai, nes nusidėjome tau.

[9] Ao SENHOR, nosso Deus, pertence a misericórdia e o perdão, pois nos temos rebelado contra ele

[9]Bet tau, Viešpatie, mūsų Dieve, priklauso gailestingumas ir atleidimas! Mes juk maištavome prieš tave

[10] e não obedecemos à voz do SENHOR, nosso Deus, para andarmos nas suas leis, que nos deu por intermédio de seus servos, os profetas.

[10]ir neklausėme VIEŠPATIES, mūsų Dievo, balso, liepiančio laikytis jo įstatymų, kuriuos jis mums davė per savo tarnus pranašus.

[11] Sim, todo o Israel transgrediu a tua lei, desviando-se, para não obedecer à tua voz; por isso, a maldição e as imprecações que estão escritas na Lei de Moisés, servo de Deus, se derramaram sobre nós, porque temos pecado contra ti.

[11]Visas Izraelis nusižengė tavo Įstatymui ir atsimetė, atsisakęs paklusti tavo balsui. Todėl prakeikimas ir priesaika, užrašyti Dievo tarno Mozės Įstatyme, buvo išlieti ant mūsų, nes mes tau nusidėjome.

[12] Ele confirmou a sua palavra, que falou contra nós e contra os nossos juízes que nos julgavam, e fez vir sobre nós grande mal, porquanto nunca, debaixo de todo o céu, aconteceu o que se deu em Jerusalém.

[12]Jis įvykdė savo žodžius, ištartus mums ir mūsų valdovams, atsiųsdamas baisią nelaimę, kokia niekada nebuvo padaryta po visu dangumi, kaip buvo padaryta Jeruzalėje.

[13] Como está escrito na Lei de Moisés, todo este mal nos sobreveio; apesar disso, não temos implorado o favor do SENHOR, nosso Deus, para nos convertermos das nossas iniqüidades e nos aplicarmos à tua verdade.

[13]Kaip parašyta Mozės Įstatyme, taip visa ši nelaimė ir atėjo pas mus. Mes nemaldavome VIEŠPATIES, mūsų Dievo, malonės, gręždamiesi nuo savo kaltės ir sekdami jo ištikimybe.

[14] Por isso, o SENHOR cuidou em trazer sobre nós o mal e o fez vir sobre nós; pois justo é o SENHOR, nosso Deus, em todas

[14]O VIEŠPATS budėjo su šia nelaime, prieš siųsdamas ją mums. Iš tikro VIEŠPATS,

as suas obras que faz, pois não obedecemos à sua voz.

[15] Na verdade, ó SENHOR, nosso Deus, que tiraste o teu povo da terra do Egito com mão poderosa, e a ti mesmo adquiriste renome, como hoje se vê, temos pecado e procedido perversamente.

[16] Ó SENHOR, segundo todas as tuas justiças, aparte-se a tua ira e o teu furor da tua cidade de Jerusalém, do teu santo monte, porquanto, por causa dos nossos pecados e por causa das iniqüidades de nossos pais, se tornaram Jerusalém e o teu povo opróbrio para todos os que estão em redor de nós.

[17] Agora, pois, ó Deus nosso, ouve a oração do teu servo e as suas súplicas e sobre o teu santuário assolado faze resplandecer o rosto, por amor do SENHOR.

[18] Inclina, ó Deus meu, os ouvidos e ouve; abre os olhos e olha para a nossa desolação e para a cidade que é chamada pelo teu nome, porque não lançamos as nossas súplicas perante a tua face fiados em nossas justiças, mas em tuas muitas misericórdias.

[19] Ó SENHOR, ouve; ó SENHOR, perdoa; ó SENHOR, atende-nos e age; não te retardes, por amor de ti mesmo, ó Deus meu; porque a tua cidade e o teu povo são chamados pelo teu nome.

A profecia das setenta semanas

[20] Falava eu ainda, e orava, e confessava o meu pecado e o pecado do meu povo de Israel, e lançava a minha súplica perante a

mūsų Dievas, teisus dėl visko, ką padarė, nes mes neklausėme jo balso.

[15]O dabar, Viešpatie, mūsų Dieve, kuris išvedei savo tautą iš Egipto žemės galinga ranka ir pasidarei sau vardą iki pat šios dienos, mes nusidėjome ir nedorai elgėmės.

[16]Viešpatie, kaip dera tavo dideliam teisumui, tenusigręžia tavo įniršęs pyktis nuo tavo miesto Jeruzalės, nuo tavo šventojo kalno! Dėl mūsų nuodėmių ir mūsų protėvių kalčių Jeruzalė ir tavo tauta tapo pajuoka visiems mūsų kaimynams.

[17]Taigi dabar, mūsų Dieve, išklausyk savo tarno maldą ir prašymą, ir tau pačiam, Viešpatie, tešviečia tavo veidas nuniokotoje tavo šventykloje.

[18]Palenk savo ausį, mano Dieve, ir išgirsk. Atverk savo akis ir pažvelk į mūsų nuniokojimą ir miestą, kuris vadinasi tavo vardu. Ne dėl savo teisumo mes sudedame savo maldavimus priešais tavo veidą, bet dėl tavo didelio gailestingumo.

[19]Viešpatie, išgirsk! Viešpatie, atleisk! Viešpatie, išklausyk ir veik! Dėl savęs paties nedelsk, mano Dieve, nes tavo miestas ir tavo tauta vadinasi tavo vardu“.

[20]Dar man tebekalbant, besimeldžiant ir išpažįstant savo nuodėmę bei Izraelio tautos nuodėmę, maldaujant VIEŠPATĮ,

face do SENHOR, meu Deus, pelo monte santo do meu Deus.

21 Falava eu, digo, falava ainda na oração, quando o homem Gabriel, que eu tinha observado na minha visão ao princípio, veio rapidamente, voando, e me tocou à hora do sacrifício da tarde.

22 Ele queria instruir-me, falou comigo e disse: Daniel, agora, saí para fazer-te entender o sentido.

23 No princípio das tuas súplicas, saiu a ordem, e eu vim, para to declarar, porque és mui amado; considera, pois, a coisa e entende a visão.

24 Setenta semanas estão determinadas sobre o teu povo e sobre a tua santa cidade, para fazer cessar a transgressão, para dar fim aos pecados, para expiar a iniqüidade, para trazer a justiça eterna, para selar a visão e a profecia e para ungir o Santo dos Santos.

25 Sabe e entende: desde a saída da ordem para restaurar e para edificar Jerusalém, até ao Ungido, ao Príncipe, sete semanas e sessenta e duas semanas; as praças e as circunvalações se reedificarão, mas em tempos angustiosos.

26 Depois das sessenta e duas semanas, será morto o Ungido e já não estará; e o povo de um príncipe que há de vir destruirá a cidade e o santuário, e o seu fim será num dilúvio, e até ao fim haverá guerra; desolações são determinadas.

27 Ele fará firme aliança com muitos, por uma semana; na metade da semana, fará

mano Dievą, dėl mano Dievo šventojo kalno,

21dar man tebekalbant maldoje, vyras Gabrielius, kurį anksčiau buvau matęs regėjime, atsirado, greitai skrisdamas pas mane vakaro aukos metu.

22Jis pamokė mane, kalbėdamas ir tardamas: „Danieliau, atėjau duoti tau išminties ir supratimo.

23Kai tu pradėjai maldauti, atsirado žodis, ir aš atėjau tau jo paskelbti, nes tu esi labai brangus žmogus. Taigi įsidėmėk žodį ir suprask regėjimą!

24Septyniasdešimt septynetų skirta tavo tautai ir tavo šventajam miestui. Tuomet baigsis nusižengimas, ateis galas nuodėmei, bus išpirkta kaltė, įvestas amžinasis teisumas, užantspauduoti regėjimai ir pranašystės ir patepta tai, kas švenčiausia.

25Todėl žinok ir suprask! Nuo to laiko, kai paskelbtas žodis atnaujinti ir atstatyti Jeruzalę, iki pateptojo vado bus septyni septynetai ir šešiasdešimt du septynetai. Ji bus atstatyta su aikštėmis ir apsauginiu grioviu, ir tai įvyks priespaudos metais.

26Po šešiasdešimt dviejų septynetų pateptasis bus nužudytas, bet ne dėl savo kaltės, o ateisiančio vado tauta sunaikins miestą ir šventyklą. Jo galas ateis lyg potvynis, iki pat galo vyks karas ir skirtasis niokojimas.

27Vieną septynetą jis sudarys stiprią Sandorą su daugeliu, per pusę septyneto

cessar o sacrifício e a oferta de manjares; sobre a asa das abominações virá o assolador, até que a destruição, que está determinada, se derrame sobre ele.

sustabdys aukojimą ir atnašavimą. Vietoj jų bus siaubingoji pabaisa, iki skirtoji pražūtis bus išlieta ant niokotojo“.

Daniel 10

A visão de Daniel no rio Tigre

1 No terceiro ano de Ciro, rei da Pérsia, foi revelada uma palavra a Daniel, cujo nome é Beltessazar; a palavra era verdadeira e envolvia grande conflito; ele entendeu a palavra e teve a inteligência da visão.

2 Naqueles dias, eu, Daniel, pranteei durante três semanas.

3 Manjar desejável não comi, nem carne, nem vinho entraram na minha boca, nem me ungi com óleo algum, até que passaram as três semanas inteiras.

4 No dia vinte e quatro do primeiro mês, estando eu à borda do grande rio Tigre,

5 levantei os olhos e olhei, e eis um homem vestido de linho, cujos ombros estavam cingidos de ouro puro de Ufaz;

6 o seu corpo era como o berilo, o seu rosto, como um relâmpago, os seus olhos, como tochas de fogo, os seus braços e os seus pés brilhavam como bronze polido; e a voz das suas palavras era como o estrondo de muita gente.

7 Só eu, Daniel, tive aquela visão; os homens que estavam comigo nada viram; não obstante, caiu sobre eles grande temor, e fugiram e se esconderam.

Danieliaus 10

Regėjimas prie Tigro upės

1Trečiais Persijos karaliaus Kyro metais Danieliui, kuris buvo vadinamas Beltšacaru, buvo apreikšta. Apreiškimas buvo neabejotinas ir susijęs su dideliu mūšiu. Jis suprato tą apreiškimą po to, kai gavo paaiškinimą per regėjimą.

2„Tuo metu aš, Danielius, buvau gedėjęs tris savaites.

3Nebuvau valgęs gardžių valgių, nebuvau ėmęs į burną nei mėsos, nei vyno, nei buvau tepęsis aliejais ištisas tris savaites.

4Pirmo mėnesio dvidešimt ketvirtą dieną, stovėdamas ant didžiosios upės Tigro kranto,

5pakėliau akis ir pamačiau vyrą, vilkintį drobiniais, susijuosusį Ufazo aukso juosta.

6Jo kūnas buvo tarsi chrizolitas, veidas švytėjo tarsi žaibas, akys buvo tarsi liepsnojantys deglai, rankos ir kojos spindėjo tarsi nublizgintas žalvaris, o žodžių garsas – tarsi žmonių minios ūžesys.

7Tik aš, Danielius, mačiau tą regėjimą. Žmonės, buvę su manimi, regėjimo nematė, nors juos apėmė didis siaubas ir jie bėgo slėptis.

[8] Fiquei, pois, eu só e contemplei esta grande visão, e não restou força em mim; o meu rosto mudou de cor e se desfigurou, e não retive força alguma.

[8]Taigi aš likau vienas žiūrėti į šį didį regėjimą. Aš netekau jėgų, mirtinai išblyškau ir buvau visiškai bejėgis.

[9] Contudo, ouvi a voz das suas palavras; e, ouvindo-a, caí sem sentidos, rosto em terra.

[9]Tuomet išgirdau jo žodžių garsą ir išgirdęs jo žodžių garsą puoliau be sąmonės veidu ant žemės.

Daniel é consolado

[10] Eis que certa mão me tocou, sacudiu-me e me pôs sobre os meus joelhos e as palmas das minhas mãos.

[10]Bet tuomet mane palietė ranka, papurtė man rankas ir kelius.

[11] Ele me disse: Daniel, homem muito amado, está atento às palavras que te vou dizer; levanta-te sobre os pés, porque eis que te sou enviado. Ao falar ele comigo esta palavra, eu me pus em pé, tremendo.

[11]‘Danieliau, brangusis žmogau, – tarė jis man, – gerai įsidėmėk žodžius, kuriuos sakau! Atsistok, nes aš atsiųstas pas tave’. Jam tariant šiuos žodžius drebėdamas atsistojau.

[12] Então, me disse: Não temas, Daniel, porque, desde o primeiro dia em que aplicaste o coração a compreender e a humilhar-te perante o teu Deus, foram ouvidas as tuas palavras; e, por causa das tuas palavras, é que eu vim.

[12]Tuomet jis tęsė: ‘Nebijok, Danieliau, nes nuo pat pirmos dienos, kai apsisprendei suprasti ir nusižeminti prieš savo Dievą, tavo žodžiai buvo išgirsti, ir aš atėjau dėl tavo žodžių.

[13] Mas o príncipe do reino da Pérsia me resistiu por vinte e um dias; porém Miguel, um dos primeiros príncipes, veio para ajudar-me, e eu obtive vitória sobre os reis da Pérsia.

[13]Bet Persijos karalystės didžiūnas dvidešimt vieną dieną buvo man priešingas. Tikėk manimi, man padėti atėjo Mykolas, vienas iš vyriausių didžiūnų. Aš palikau jį ten su Persijos karalystės didžiūnu

[14] Agora, vim para fazer-te entender o que há de suceder ao teu povo nos últimos dias; porque a visão se refere a dias ainda distantes.

[14]ir atėjau padėti tau suprasti, kas turi atsitikti tavo tautai dienų pabaigoje’.

[15] Ao falar ele comigo estas palavras, dirigi o olhar para a terra e calei.

[15]Jam tariant šiuos žodžius, žiūrėjau į žemę ir buvau lyg be žado.

[16] E eis que uma como semelhança dos filhos dos homens me tocou os lábios;

[16]Tuomet kažkas panašus į žmogų palietė mano lūpas. Atvėriau lūpas ir tariau

então, passei a falar e disse àquele que estava diante de mim: meu senhor, por causa da visão me sobrevieram dores, e não me ficou força alguma.

[17] Como, pois, pode o servo do meu senhor falar com o meu senhor? Porque, quanto a mim, não me resta já força alguma, nem fôlego ficou em mim.

[18] Então, me tornou a tocar aquele semelhante a um homem e me fortaleceu;

[19] e disse: Não temas, homem muito amado! Paz seja contigo! Sê forte, sê forte. Ao falar ele comigo, fiquei fortalecido e disse: fala, meu senhor, pois me fortaleceste.

[20] E ele disse: Sabes por que eu vim a ti? Eu tornarei a pelejar contra o príncipe dos persas; e, saindo eu, eis que virá o príncipe da Grécia.

[21] Mas eu te declararei o que está expresso na escritura da verdade; e ninguém há que esteja ao meu lado contra aqueles, a não ser Miguel, vosso príncipe.

Daniel 11

Os reis do Norte e do Sul

[1] Mas eu, no primeiro ano de Dario, o medo, me levantei para o fortalecer e animar.

[2] Agora, eu te declararei a verdade: eis que ainda três reis se levantarão na Pérsia, e o quarto será cumulado de grandes riquezas mais do que todos; e, tornado forte por suas riquezas, empregará tudo contra o reino da Grécia.

stovinčiam prieš mane: ‘Mano viešpatie, jau vien nuo regėjimo man užėjo tokie skausmai, jog esu visiškai bejėgis.

[17]Kaipgi gali mano viešpaties tarnas kalbėtis su tavimi, mano viešpatie? Juk aš visas drebu, neturiu jėgų, negaliu net alsuoti’.

[18]Kažkas panašus į žmogų vėl palietė mane ir sustiprino.

[19]Jis tarė: ‘Nebijok, brangusis žmogau, ramybė tau! Būk tvirtas ir drąsus!’ Jam bekalbant, sustiprėjau ir tariau: ‘Kalbėk, mano viešpatie, nes davei man jėgų’.

[20]Tuomet jis paklausė: ‘Ar žinai, dėl ko atėjau pas tave? Dabar aš turiu grįžti kovoti prieš Persijos didžiūną. Kai aš nueisiu, ateis Graikijos didžiūnas.

[21]Bet turiu pasakyti, kas įrašyta tiesos knygoje. Nė vienas nepadeda man varžytis su šiais didžiūnais, išskyrus jūsų didžiūną Mykolą.

Danieliaus 11

[1]O aš pirmais Darijaus Medo metais ėmiausi jam padėti ir jį stiprinti.

[2]Dabar paskelbsiu tau tiesą.

Šiaurės–pietų karai

Tikėk manimi, Persija turės dar tris karalius. Ketvirtasis bus kur kas turtingesnis už visus kitus ir dėl savo turtų tapęs galingu sukurstys visus prieš Graikijos karalystę.

[3] Depois, se levantará um rei poderoso, que reinará com grande domínio e fará o que lhe aprouver.

[3]Tuomet iškils galiūnas karalius, jis turės plačias valdas ir darys, kas jam patiks.

[4] Mas, no auge, o seu reino será quebrado e repartido para os quatro ventos do céu; mas não para a sua posteridade, nem tampouco segundo o poder com que reinou, porque o seu reino será arrancado e passará a outros fora de seus descendentes.

[4]Bet jam tapus galingesniam, jo karalystė bus nualinta ir padalyta pagal keturis padangių vėjus, tačiau ne jo palikuonims, ne jo turėtai galingai valdžiai. Jo karalystė bus išrauta ir atiduota kitiems, o ne jo įpėdiniams.

[5] O rei do Sul será forte, como também um de seus príncipes; este será mais forte do que ele, e reinará, e será grande o seu domínio.

[5]Tuomet taps galingas pietų karalius, tačiau vienas jo didžiūnų taps už jį galingesnis ir valdys, turėdamas platesnes valdas negu jis.

[6] Mas, ao cabo de anos, eles se aliarão um com o outro; a filha do rei do Sul casará com o rei do Norte, para estabelecer a concórdia; ela, porém, não conservará a força do seu braço, e ele não permanecerá, nem o seu braço, porque ela será entregue, e bem assim os que a trouxeram, e seu pai, e o que a tomou por sua naqueles tempos.

[6]Po keleto metų jie sudarys sąjungą: pietų karaliaus duktė ištekės už šiaurės karaliaus susitarimui patvirtinti. Bet nei ji turės jėgų ištverti, nei jos palikuonis išliks; ji bus pasmerkta mirti drauge su savo palydovais, vaiku ir vyru. Ilgainiui

[7] Mas, de um renovo da linhagem dela, um se levantará em seu lugar, e avançará contra o exército do rei do Norte, e entrará na sua fortaleza, e agirá contra eles, e prevalecerá.

[7]išaugs atžala iš jos šaknų. Jis žygiuos prieš šiaurės karaliaus kariuomenę, įsiverš į jo tvirtovę, parodys, ką gali, ir nugalės.

[8] Também aos seus deuses com a multidão das suas imagens fundidas, com os seus objetos preciosos de prata e ouro levará como despojo para o Egito; por alguns anos, ele deixará em paz o rei do Norte.

[8]Net jų dievus, jų stabus drauge su brangiais sidabro ir aukso indais išgabens į Egiptą kaip karo grobį. Keletą metų jis paliks šiaurės karalių ramybėje.

[9] Mas, depois, este avançará contra o reino do rei do Sul e tornará para a sua terra.

[9]Pastarasis užpuls pietų karaliaus šalį, bet sugrįš į savo kraštą.

[10] Os seus filhos farão guerra e reunirão numerosas forças; um deles virá apressadamente, arrasará tudo e passará adiante; e, voltando à guerra, a levará até à fortaleza do rei do Sul.

[10]O jo sūnūs kariaus ir sutelks labai galingą kariuomenę. Vienas jų žygiuos pirmyn tarsi potvynis ir nušluos kraštą, paskui vėl kariaus prie pat jo tvirtovės.

[11] Então, este se exasperará, sairá e pelejará contra ele, contra o rei do Norte; este porá em campo grande multidão, mas a sua multidão será entregue nas mãos daquele.

[11]Pietų karalius įtūžęs išeis ir kovos su šiaurės karaliumi, sutelkusiu milžinišką kariauną, bet ji bus atiduota jo priešams į rankas.

[12] A multidão será levada, e o coração dele se exaltará; ele derribará miríades, porém não prevalecerá.

[12]O kai ta kariauna bus paimta, jo širdis didžiuosis iš puikybės, ir jis išžudys dešimtis tūkstančių, bet nenugalės.

[13] Porque o rei do Norte tornará, e porá em campo multidão maior do que a primeira, e, ao cabo de tempos, isto é, de anos, virá à pressa com grande exército e abundantes provisões.

[13]Mat šiaurės karalius vėl sutelks kariauną, didesnę už pirmąją, ir po keleto metų vėl atžygiuos su didele kariuomene ir gausiais karo reikmenimis.

[14] Naqueles tempos, se levantarão muitos contra o rei do Sul; também os dados à violência dentre o teu povo se levantarão para cumprirem a profecia, mas cairão.

[14]Tais laikais daugelis sukils prieš pietų karalių. Nedori karštuoliai iš tavo tautos pakils įgyvendinti tą regėjimą, bet bus nugalėti.

[15] O rei do Norte virá, levantará baluartes e tomará cidades fortificadas; os braços do Sul não poderão resistir, nem o seu povo escolhido, pois não haverá força para resistir.

[15]Tuomet šiaurės karalius atžygiuos, skubiai supils apgulos pylimą ir paims tvirtovės miestą. O pietų pajėgos neįstengs atlaikyti, net geriausi būriai stokos jėgų priešintis.

[16] O que, pois, vier contra ele fará o que bem quiser, e ninguém poderá resistir a ele; estará na terra gloriosa, e tudo estará em suas mãos.

[16]Jo užpuolikas darys, kas jam patiks, ir niekas neįstengs prieš jį atsilaikyti. Jis apsistos gražiajame krašte, kuris visas bus jo rankose.

[17] Resolverá vir com a força de todo o seu reino, e entrará em acordo com ele, e lhe dará uma jovem em casamento, para

[17]Jis sumanys jėga užimti visą jo karalystę, bet sudarys su juo sutartį ir norėdamas sunaikinti tą karalystę jis

destruir o seu reino; isto, porém, não vingará, nem será para a sua vantagem.

[18] Depois, se voltará para as terras do mar e tomará muitas; mas um príncipe fará cessar-lhe o opróbrio e ainda fará recair este opróbrio sobre aquele.

[19] Então, voltará para as fortalezas da sua própria terra; mas tropeçará, e cairá, e não será achado.

[20] Levantar-se-á, depois, em lugar dele, um que fará passar um exator pela terra mais gloriosa do seu reino; mas, em poucos dias, será destruído, e isto sem ira nem batalha.

[21] Depois, se levantará em seu lugar um homem vil, ao qual não tinham dado a dignidade real; mas ele virá caladamente e tomará o reino, com intrigas.

[22] As forças inundantes serão arrasadas de diante dele; serão quebrantadas, como também o príncipe da aliança.

[23] Apesar da aliança com ele, usará de engano; subirá e se tornará forte com pouca gente.

[24] Virá também caladamente aos lugares mais férteis da província e fará o que nunca fizeram seus pais, nem os pais de seus pais: repartirá entre eles a presa, os despojos e os bens; e maquinará os seus projetos contra as fortalezas, mas por certo tempo.

[25] Suscitará a sua força e o seu ânimo contra o rei do Sul, à frente de grande exército; o rei do Sul sairá à batalha com grande e mui poderoso exército, mas não

atiduos jam dukterį žmona. Bet jam nepasiseks, ir naudos iš to jam nebus.

[18]Tada jis atsigręš į pajūrio salas ir daugelį iš jų užims. Bet vienas karo vadas padarys galą jo įžūlumui, atgręždamas prieš jį patį jo įžūlumą.

[19]Tuomet jis atsigręš į savo krašto tvirtoves, bet suklups, kris, ir niekas jo neras.

[20]Jo vietą užims žmogus, pasiųsiantis pareigūną su karališka palyda išreikalauti duoklės, tačiau po kelių dienų ir jis bus nužudytas, bet ne iš pykčio ir ne mūšyje.

[21]Jo vieton stos niekšas, kuriam karališka garbė nebuvo suteikta. Jis atvyks vogčiomis ir apgaule pasiims karalystę.

[22]Kariuomenes jis šluote nušluos ir sutriuškins drauge su pačiu sandoros vadu.

[23]Sudaręs sąjungą, jis elgsis klastingai ir su sauja sekėjų paims valdžią.

[24]Be įspėjimo jis veršis į turtingiausias sritis ir darys, ko nei jo tėvas, nei protėviai niekada nedarė, išdalydamas grobį, karo laimikį ir turtus. Jis kėsinsis užimti tvirtoves, bet tik iki nustatyto meto.

[25]Didele kariuomene jis sukaups savo jėgą ir drąsą prieš pietų karalių. Pietų karalius išžygiuos į karą, vedinas kur kas didesne ir stipresne kariuomene, bet atsispirti jam

prevalecerá, porque maquinarão projetos contra ele.

nepavyks, nes prieš jį bus rengiami sąmokslai.

26 Os que comerem os seus manjares o destruirão, e o exército dele será arrasado, e muitos cairão traspassados.

26Valgantieji prie jo stalo jį pražudys. Jo kariuomenė bus sutriuškinta, daugelis kris užmušti.

27 Também estes dois reis se empenharão em fazer o mal e a uma só mesa falarão mentiras; porém isso não prosperará, porque o fim virá no tempo determinado.

27Abu karaliai, širdyje pikta galvodami, sėdės prie to paties stalo ir meluos vienas kitam, tačiau nesėkmingai, nes dar nebus atėjęs galui nustatytas metas.

28 Então, o homem vil tornará para a sua terra com grande riqueza, e o seu coração será contra a santa aliança; ele fará o que lhe aprouver e tornará para a sua terra.

28Jis pasuks į savo kraštą su gausybe turtų, bet jo širdis bus nusiteikusi prieš šventąją sandorą. Jis pasielgs pagal savo norą ir sugrįš į savo kraštą.

29 No tempo determinado, tornará a avançar contra o Sul; mas não será nesta última vez como foi na primeira,

29Atėjus nustatytam metui jis vėl įsiverš į pietus, bet šį kartą viskas nesibaigs kaip anksčiau.

30 porque virão contra ele navios de Quitim, que lhe causarão tristeza; voltará, e se indignará contra a santa aliança, e fará o que lhe aprouver; e, tendo voltado, atenderá aos que tiverem desamparado a santa aliança.

30Prieš jį atplauks laivai iš Kitimų, jis neteks drąsos ir pasitrauks, pargrįš ir išlies įniršį ant šventosios sandoros, savo noru pasielgs gerindamasis tiems, kurie atsimeta nuo šventosios sandoros.

31 Dele sairão forças que profanarão o santuário, a fortaleza nossa, e tirarão o sacrifício diário, estabelecendo a abominação desoladora.

31Jo atsiųsti kariuomenės būriai užims ir išniekins šventyklą ir tvirtovę. Jie pašalins kasdienę deginamąją auką ir pastatys siaubingąją pabaisą.

32 Aos violadores da aliança, ele, com lisonjas, perverterá, mas o povo que conhece ao seu Deus se tornará forte e ativo.

32Pataikavimu jis suvedžios sandorai neištikimus, bet savo Dievui ištikimi žmonės bus ištvermingi ir imsis žygių.

33 Os sábios entre o povo ensinarão a muitos; todavia, cairão pela espada e pelo fogo, pelo cativeiro e pelo roubo, por algum tempo.

33Išmintingieji tarp žmonių padės daugeliui žmonių suprasti, tačiau jie kurį laiką bus tapę kalavijo ir liepsnos aukomis, kęs nelaisvę ir plėšikavimą.

[34] Ao caírem eles, serão ajudados com pequeno socorro; mas muitos se ajuntarão a eles com lisonjas.

[35] Alguns dos sábios cairão para serem provados, purificados e embranquecidos, até ao tempo do fim, porque se dará ainda no tempo determinado.

[36] Este rei fará segundo a sua vontade, e se levantará, e se engrandecerá sobre todo deus; contra o Deus dos deuses falará coisas incríveis e será próspero, até que se cumpra a indignação; porque aquilo que está determinado será feito.

[37] Não terá respeito aos deuses de seus pais, nem ao desejo de mulheres, nem a qualquer deus, porque sobre tudo se engrandecerá.

[38] Mas, em lugar dos deuses, honrará o deus das fortalezas; a um deus que seus pais não conheceram, honrará com ouro, com prata, com pedras preciosas e coisas agradáveis.

[39] Com o auxílio de um deus estranho, agirá contra as poderosas fortalezas, e aos que o reconhecerem, multiplicar-lhes-á a honra, e fá-los-á reinar sobre muitos, e lhes repartirá a terra por prêmio.

[40] No tempo do fim, o rei do Sul lutará com ele, e o rei do Norte arremeterá contra ele com carros, cavaleiros e com muitos navios, e entrará nas suas terras, e as inundará, e passará.

[41] Entrará também na terra gloriosa, e muitos sucumbirão, mas do seu poder

[34]Tapę aukomis jie susilauks mažai pagalbos, nes daugelis dėsis prie jų nenuoširdžiai.

[35]Kai kurie išmintingųjų kris, kad būtų išmėginti ugnyje, išgryninti ir padaryti švarūs iki laikų pabaigos, nes ji turi įvykti nustatytu metu.

[36]Karalius elgsis, kaip jam patiks. Aukštindamas save ir laikydamas didesniu už bet kokį dievą, jis kalbės baisius dalykus prieš dievų Dievą. Jam seksis tik tol, kol nesibaigs pykčio metas ir nebus įvykdyta, kas nuspręsta.

[37]Jis nereikš pagarbos savo protėvių dievams ar moterų pamiltajam, jis pagarbos nereikš jokiam dievui, nes save patį laikys didesniu už visus.

[38]Vietoj jų jis garbins tvirtovių dievą, – dievą, kurio jo protėviai nepažinojo, garbins auksu ir sidabru, brangakmeniais ir vertingomis atnašomis.

[39]Tvirtovių ginti jis pastatys svetimo dievo tautą, o jo išpažinėjus praturtins, paskirs valdyti daugelį ir apdalys žeme kaip atpildu.

[40]Atėjus laikų pabaigai su juo susiims pietų karalius. Bet šiaurės karalius puls jį kaip viesulas su karo vežimais, raiteliais ir daugybe laivų. Jis užtvindys šalis ir pereis jas tarsi potvynis.

[41]Jis įžygiuos į gražųjį kraštą, jame žus dešimtys tūkstančių, bet Edomas ir

escaparão estes: Edom, e Moabe, e as primícias dos filhos de Amom.

[42] Estenderá a mão também contra as terras, e a terra do Egito não escapará.

[43] Apoderar-se-á dos tesouros de ouro e de prata e de todas as coisas preciosas do Egito; os líbios e os etíopes o seguirão.

[44] Mas, pelos rumores do Oriente e do Norte, será perturbado e sairá com grande furor, para destruir e exterminar a muitos.

[45] Armará as suas tendas palacianas entre os mares contra o glorioso monte santo; mas chegará ao seu fim, e não haverá quem o socorra.

Moabas bei didžioji Amono dalis išsigelbės iš jo rankų.

[42]Jis uždės savo ranką ant šalių ir net Egipto kraštas neišsigelbės.

[43]Jam atiteks aukso bei sidabro lobiai ir visi Egipto turtai. Įkandin jo seks Libija ir Kušas.

[44]Kai pranešimai iš rytų ir šiaurės ims jį gąsdinti, didžio įniršio apimtas jis išžygiuos žudyti ir naikinti daugelio.

[45]Savo rūmų palapines jis statysis tarp jūros ir garbingo šventojo kalno, tačiau gaus galą ir nebus, kas jam padėtų.

Daniel 12

O tempo do fim

[1] Nesse tempo, se levantará Miguel, o grande príncipe, o defensor dos filhos do teu povo, e haverá tempo de angústia, qual nunca houve, desde que houve nação até àquele tempo; mas, naquele tempo, será salvo o teu povo, todo aquele que for achado inscrito no livro.

[2] Muitos dos que dormem no pó da terra ressuscitarão, uns para a vida eterna, e outros para vergonha e horror eterno.

[3] Os que forem sábios, pois, resplandecerão como o fulgor do firmamento; e os que a muitos conduzirem à justiça, como as estrelas, sempre e eternamente.

[4] Tu, porém, Daniel, encerra as palavras e sela o livro, até ao tempo do fim; muitos o esquadrinharão, e o saber se multiplicará.

Danieliaus 12

Pabaigos metas

[1]Anuo metu pasirodys Mykolas, galingasis didžiūnas, tavo tautos sargas. Užeis metas tokių vargų, kokių dar niekada nėra buvę nuo to laiko, kai atsirado tautos. Bet tuo metu bus išgelbėta tavo tauta, visi, kurie tik rasti įrašyti knygoje.

[2]Daugelis miegančiųjų žemės dulkėse atsibus: kai kurie – amžinajam gyvenimui, kiti – gėdai ir amžinajai negarbei.

[3]Išmintingieji švytės dangaus skliauto spindesiu, o vedusieji daugelį į teisumą bus tarsi žvaigždės per amžių amžius.

[4]O tu, Danieliau, laikyk paslaptyje šiuos žodžius ir užantspauduok knygą iki pabaigos meto. Daugelis bus pasimetę, ir nedorumas vis labiau plis’.

[5] Então, eu, Daniel, olhei, e eis que estavam em pé outros dois, um, de um lado do rio, o outro, do outro lado.

[6] Um deles disse ao homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio: Quando se cumprirão estas maravilhas?

[7] Ouvi o homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio, quando levantou a mão direita e a esquerda ao céu e jurou, por aquele que vive eternamente, que isso seria depois de um tempo, dois tempos e metade de um tempo. E, quando se acabar a destruição do poder do povo santo, estas coisas todas se cumprirão.

[8] Eu ouvi, porém não entendi; então, eu disse: meu senhor, qual será o fim destas coisas?

[9] Ele respondeu: Vai, Daniel, porque estas palavras estão encerradas e seladas até ao tempo do fim.

[10] Muitos serão purificados, embranquecidos e provados; mas os perversos procederão perversamente, e nenhum deles entenderá, mas os sábios entenderão.

[11] Depois do tempo em que o sacrifício diário for tirado, e posta a abominação desoladora, haverá ainda mil duzentos e noventa dias.

[12] Bem-aventurado o que espera e chega até mil trezentos e trinta e cinco dias.

[5]Tuomet aš, Danielius, pažvelgiau ir pamačiau dar du vyrus: vieną – ant šio upės kranto, kitą – ant ano.

[6]Vienas jų tarė vyrui, vilkinčiam drobiniais ir stovinčiam ant upės vandenų: ‘Kada ateis šių nuostabiųjų dalykų pabaiga?’

[7]Drobiniais vilkintis vyras, stovintis ant upės vandenų, iškėlė į dangų savo dešinę ir kairę. Aš girdėjau jį prisiekiant amžinai Gyvuoju, kad tai tęsis vieną laikotarpį, du laikotarpius ir pusę laikotarpio ir kad visi šie dalykai bus įvykdyti, kai pasibaigs šventosios tautos galios naikinimas.

[8]Aš tai girdėjau, bet negalėjau suprasti. Todėl paklausiau: ‘Mano viešpatie, koks bus šių dalykų galas?’ –

[9]‘Eik savo keliu, Danieliau, – atsakė jis, – nes šie žodžiai turi likti paslaptyje ir užantspauduoti ligi pabaigos meto.

[10]Daugelis bus išgryninti, padaryti švarūs ir išmėginti ugnyje, tačiau nedorėliai ir toliau nedorai elgsis. Nė vienas nedorėlių to nesupras, o išmintingieji supras.

[11]Nuo to meto, kai buvo nutraukta kasdienė deginamoji auka ir pastatyta siaubingoji pabaisa, praeis tūkstantis du šimtai devyniasdešimt dienų.

[12]Palaimintas žmogus, kuris lauks ir ištvers tūkstantį tris šimtus trisdešimt penkias dienas!

[13] Tu, porém, segue o teu caminho até ao fim; pois descansarás e, ao fim dos dias, te levantarás para receber a tua herança.

[13]O tu, eik savo keliu iki pabaigos ir ilsėkis! Prisikelsi savo atpildui dienų pabaigoje'".

Oseias	Ozėjo

Oseias 1

O casamento de Oseias, símbolo da infidelidade de Israel

1 Palavra do SENHOR, que foi dirigida a Oseias, filho de Beeri, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel.

2 Quando, pela primeira vez, falou o SENHOR por intermédio de Oseias, então, o SENHOR lhe disse: Vai, toma uma mulher de prostituições e terás filhos de prostituição, porque a terra se prostituiu, desviando-se do SENHOR.

3 Foi-se, pois, e tomou a Gômer, filha de Diblaim, e ela concebeu e lhe deu um filho.

4 Disse-lhe o SENHOR: Põe-lhe o nome de Jezreel, porque, daqui a pouco, castigarei, pelo sangue de Jezreel, a casa de Jeú e farei cessar o reino da casa de Israel.

5 Naquele dia, quebrarei o arco de Israel no vale de Jezreel.

6 Tornou ela a conceber e deu à luz uma filha. Disse o SENHOR a Oseias: Põe-lhe o nome de Desfavorecida, porque eu não mais tornarei a favorecer a casa de Israel, para lhe perdoar.

7 Porém da casa de Judá me compadecerei e os salvarei pelo SENHOR, seu Deus, pois não os salvarei pelo arco, nem pela espada, nem pela guerra, nem pelos cavalos, nem pelos cavaleiros.

Ozėjo 1

Neištikima žmona

1VIEŠPATIES žodis, pasiekęs Beerio sūnų Ozėją Judo karalių Uzijo, Jotamo, Ahazo bei Ezekijo dienomis ir Izraelio karaliaus Jehoašo sūnaus Jeroboamo dienomis.

2Pirmąsyk kalbėdamas per Ozėją VIEŠPATS tarė Ozėjui: „Eik, imk sau žmona moterį kekšę ir turėk vaikų kekšių, nes kraštas, pamesdamasVIEŠPATĮ, daro didelę kekšystę“.

3Taigi jis ėjo ir paėmė žmona Diblaimo dukterį Gomerą; ji tapo nėščia ir pagimdė jam sūnų.

4VIEŠPATS tarė jam: „Pavadink jį vardu Jezreelis, nes netrukus nubausiu Jehuvo namus už Jezreelyje pralietą kraują ir padarysiu galą Izraelio namų karalystei.

5Tą dieną sulaužysiu Izraelio lanką Jezreelio slėnyje“.

6Ji ir vėl tapo nėščia ir pagimdė dukterį. Tuomet VIEŠPATS tarė jam: „Pavadink ją vardu Lo Ruhama, nes daugiau nebepagailėsiu Izraelio namų ir nebeatleisiu jiems.

7Tačiau Judo namų pagailėsiu ir išgelbėsiu juos perVIEŠPATĮ, jų Dievą. Neišgelbėsiu jų lanku nei kalaviju, nei karu, nei žirgais, nei raiteliais“.

[8] Depois de haver desmamado a Desfavorecida, concebeu e deu à luz um filho.

[9] Disse o SENHOR a Oseias: Põe-lhe o nome de Não-Meu-Povo, porque vós não sois meu povo, nem eu serei vosso Deus.

[10] Todavia, o número dos filhos de Israel será como a areia do mar, que se não pode medir, nem contar; e acontecerá que, no lugar onde se lhes dizia: Vós não sois meu povo, se lhes dirá: Vós sois filhos do Deus vivo.

[11] Os filhos de Judá e os filhos de Israel se congregarão, e constituirão sobre si uma só cabeça, e subirão da terra, porque grande será o dia de Jezreel.

Oseias 2

[1] Chamai a vosso irmão Meu-Povo e a vossa irmã, Favor.

A infidelidade do povo e a fidelidade de Deus

[2] Repreendei vossa mãe, repreendei-a, porque ela não é minha mulher, e eu não sou seu marido, para que ela afaste as suas prostituições de sua presença e os seus adultérios de entre os seus seios;

[3] para que eu não a deixe despida, e a ponha como no dia em que nasceu, e a torne semelhante a um deserto, e a faça como terra seca, e a mate à sede,

[4] e não me compadeça de seus filhos, porque são filhos de prostituições.

[5] Pois sua mãe se prostituiu; aquela que os concebeu houve-se torpemente, porque

[8]Nujunkiusi Lo Ruhamą, ji tapo nėščia ir pagimdė sūnų.

[9]TuometVIEŠPATS tarė: „Pavadink jį vardu Lo Amis, nes jūs nesate mano tauta, ir aš nebūsiu jūsų Dievas“.

Ozėjo 2

Izraelis bus atkurtas

[1]O Izraelio vaikų bus kaip jūros smilčių, kurių negalima nei paseikėti, nei suskaičiuoti. Vis dėlto, užuot sakius: „Jūs nesate mano tauta!“ – jiems bus sakoma: „Gyvojo Dievo vaikai“.

[2]Judo žmonės ir Izraelio žmonės bus surinkti į viena, jie pasistatys sau vieną galvą ir užvaldys kraštą, nes Jezreelio diena bus galinga.

[3]Sakykite savo broliui: „Mano tauta“ – ir savo seseriai: „Ta, kurios pasigailėta“.

[4]Maldaukite savo motiną, maldaukite, nes ji nėra mano žmona, o aš nesu jos vyras! Tepašalina ji nuo savo veido kekšystę ir nuo savo krūtų svetimavimą.

[5]Antraip aš ją išrengsiu nuogai, paliksiu, kokia ji buvo gimimo dieną, padarysiu ją panašią į dykumą, paversiu ją tyrlaukiais ir leisiu jai mirti nuo troškulio.

[6]Nė jos vaikų nepagailėsiu, nes tai kekšystės vaikai.

[7]Taip! Jų motina buvo kekšė, ta, kuri juos pradėjo, gėdingai elgėsi. ,,Eisiu paskui

diz: Irei atrás de meus amantes, que me dão o meu pão e a minha água, a minha lã e o meu linho, o meu óleo e as minhas bebidas.

savo meilužius, – sakė ji, – nes gaunu iš jų duonos ir vandens, vilnų ir linų, aliejaus ir gėrimo“.

6 Portanto, eis que cercarei o seu caminho com espinhos; e levantarei um muro contra ela, para que ela não ache as suas veredas.

8Todėl, tikėk manimi, erškėčiais aptversiu jos kelią ir prieš ją pastatysiu sieną, kad ji nebegalėtų rasti savo takų.

7 Ela irá em seguimento de seus amantes, porém não os alcançará; buscá-los-á, sem, contudo, os achar; então, dirá: Irei e tornarei para o meu primeiro marido, porque melhor me ia então do que agora.

9Ji vis bėgs paskui savo meilužius, bet nepasivys, ieškos jų, bet neras. Tuomet ji tars sau: „Eisiu, grįšiu pas savo pirmąjį vyrą, nes anuomet man buvo geriau negu dabar“.

8 Ela, pois, não soube que eu é que lhe dei o trigo, e o vinho, e o óleo, e lhe multipliquei a prata e o ouro, que eles usaram para Baal.

10Ji nežinojo, kad tai aš daviau jai grūdų, vyno ir aliejaus, apipyliau ją sidabru ir auksu, o jie tai išleido Baalui.

9 Portanto, tornar-me-ei, e reterei, a seu tempo, o meu trigo e o meu vinho, e arrebatarei a minha lã e o meu linho, que lhe deviam cobrir a nudez.

11Todėl atsiimsiu savo grūdus jų laiku ir savo vyną jo metu; atimsiu savo vilnas ir linus, duotus jos nuogumui pridengti.

10 Agora, descobrirei as suas vergonhas aos olhos dos seus amantes, e ninguém a livrará da minha mão.

12Dabar aš atidengsiu jos gėdą jos meilužių akyse, ir iš mano rankų niekas jos neišgelbės.

11 Farei cessar todo o seu gozo, as suas Festas de Lua Nova, os seus sábados e todas as suas solenidades.

13Padarysiu galą visam jos džiaugsmui, jos šventėms, jaunatims, šabams ir visoms iškilmių dienoms.

12 Devastarei a sua vide e a sua figueira, de que ela diz: Esta é a paga que me deram os meus amantes; eu, pois, farei delas um bosque, e as bestas-feras do campo as devorarão.

14Nuniokosiu jos vynmedžius ir figas, apie kuriuos ji sakė: „Tai mano atlygis, kurį man davė meilužiai“. Paversiu juos brūzgynais, ir laukiniai žvėrys juos nuės.

13 Castigá-la-ei pelos dias dos baalins, nos quais lhes queimou incenso, e se adornou com as suas arrecadas e com as suas jóias,

15Taip bausiu ją už iškilmių dienas Baalams, kuriomis ji degino jiems smilkalus; išsidabinusi auskarais ir

e andou atrás de seus amantes, mas de mim se esqueceu, diz o SENHOR.

[14] Portanto, eis que eu a atrairei, e a levarei para o deserto, e lhe falarei ao coração.

[15] E lhe darei, dali, as suas vinhas e o vale de Acor por porta de esperança; será ela obsequiosa como nos dias da sua mocidade e como no dia em que subiu da terra do Egito.

[16] Naquele dia, diz o SENHOR, ela me chamará: Meu marido e já não me chamará: Meu Baal.

[17] Da sua boca tirarei os nomes dos baalins, e não mais se lembrará desses nomes.

[18] Naquele dia, farei a favor dela aliança com as bestas-feras do campo, e com as aves do céu, e com os répteis da terra; e tirarei desta o arco, e a espada, e a guerra e farei o meu povo repousar em segurança.

[19] Desposar-te-ei comigo para sempre; desposar-te-ei comigo em justiça, e em juízo, e em benignidade, e em misericórdias;

[20] desposar-te-ei comigo em fidelidade, e conhecerás ao SENHOR.

[21] Naquele dia, eu serei obsequioso, diz o SENHOR, obsequioso aos céus, e estes, à terra;

[22] a terra, obsequiosa ao trigo, e ao vinho, e ao óleo; e estes, a Jezreel.

[23] Semearei Israel para mim na terra e compadecer-me-ei da Desfavorecida; e a

puošmenomis ji ėjo paskui savo meilužius ir pamiršo mane, – tai VIEŠPATIES žodis.

[16]Todėl dabar ją viliosiu, išvesiu į dykumą ir prašnekinsiu jos širdį.

[17]Ten atiduosiu jai vynuogynus, o Achoro slėnį padarysiu vilties durimis. Ten ji atsilieps man kaip savo jaunystės dienomis, kaip tą dieną, kai išėjo iš Egipto žemės.

[18]Tą dieną, – tai VIEŠPATIES žodis, – ji vadins mane „Mano vyras“ ir niekuomet nebevadins manęs „Mano viešpats Baalas“.

[19]Nuo jos lūpų pašalinsiu Baalų vardus, ir vardais jų nebebus daugiau šaukiamasi.

[20]Sudarysiu tą dieną sandorą su laukiniais žvėrimis, padangių paukščiais ir žemės ropliais. Sunaikinsiu krašte lanką, kalaviją ir karą, suteiksiu jiems ramų ir saugų poilsį.

[21]Susižadėsiu su tavimi amžinai, susižadėsiu su tavimi teisumu ir teisingumu, ištikima meile ir gailestingumu.

[22]Susižadėsiu su tavimi ištikimybe. Tuomet tu žinosi, kas yra VIEŠPATS.

[23]Tą dieną atsiliepsiu, – tai VIEŠPATIES žodis, – atsiliepsiu dangums, o jie atsilieps žemei.

[24]Žemė atsilieps javais, vynu ir aliejumi, o jie atsilieps Jezreeliui.

[25]Pasėsiu ją krašte sau pačiam, pasielgsiu gailestingai su Lo Ruhama ir sakysiu Lo

Não-Meu-Povo direi: Tu és o meu povo! Ele dirá: Tu és o meu Deus!

Amiui: „Tu mano tauta“, o jis atsakys: „Tu mano Dievas“.

Oseias 3

A longanimidade de Deus

[1] Disse-me o SENHOR: Vai outra vez, ama uma mulher, amada de seu amigo e adúltera, como o SENHOR ama os filhos de Israel, embora eles olhem para outros deuses e amem bolos de passas.

[2] Comprei-a, pois, para mim por quinze peças de prata e um ômer e meio de cevada;

[3] e lhe disse: tu esperarás por mim muitos dias; não te prostituirás, nem serás de outro homem; assim também eu esperarei por ti.

[4] Porque os filhos de Israel ficarão por muitos dias sem rei, sem príncipe, sem sacrifício, sem coluna, sem estola sacerdotal ou ídolos do lar.

[5] Depois, tornarão os filhos de Israel, e buscarão ao SENHOR, seu Deus, e a Davi, seu rei; e, nos últimos dias, tremendo, se aproximarão do SENHOR e da sua bondade.

Ozėjo 3

Susitaikymas su žmona

[1]VIEŠPATS tarė man: „Eik ir mylėk savo moterį, turinčią mylimąjį ir svetimaujančią, kaip VIEŠPATS myli izraelitus, nors jie ir gręžiasi į kitus dievus ir mėgsta razinų papločius“.

[2]Tuomet pirkau ją už penkiolika sidabro šekelių ir homerą su letechu miežių.

[3]O jai pasakiau: „Tu pasiliksi su manimi ilgą laiką ir nebesielgsi kaip kekšė, nebeatsiduosi jokiam vyriškiui nei man“.

[4]Juk ir izraelitai pasiliks ilgą laiką be karaliaus ir didžiūno, be aukų ir šventųjų stulpų, be efodo ir terafimų.

[5]Paskui izraelitai sugrįš, ieškos VIEŠPATIES, savo Dievo, ir Dovydo, savo karaliaus. Paskutinėmis dienomis jie artinsis prie VIEŠPATIES ir jo gerumo su pagarbos kupina baime.

Oseias 4

Corrupção geral de Israel

[1] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, filhos de Israel, porque o SENHOR tem uma contenda com os habitantes da terra, porque nela não há verdade, nem amor, nem conhecimento de Deus.

[2] O que só prevalece é perjurar, mentir, matar, furtar e adulterar, e há

Ozėjo 4

Izraelio nusikaltimai

[1]Klausykis VIEŠPATIES žodžio, Izraelio tauta, nes VIEŠPATS traukia į teismą krašto gyventojus: „Dorumo, ištikimos meilės ir Dievo pažinimo nėra!

[2]Kreiva priesaika, melagystė, žmogžudystė, vagystė ir svetimavimas

arrombamentos e homicídios sobre homicídios.

įsigalėjo, kraujo praliejimas po kraujo praliejimo.

[3] Por isso, a terra está de luto, e todo o que mora nela desfalece, com os animais do campo e com as aves do céu; e até os peixes do mar perecem.

[3]Todėl kraštas rauda, visi jo gyventojai gaišta ir žūva drauge su laukų žvėrimis, padangių paukščiais ir jūrų žuvimis.

[4] Todavia, ninguém contenda, ninguém repreenda; porque o teu povo é como os sacerdotes aos quais acusa.

[4]Tačiau niekas tenesmerkia, niekas tenekaltina. Aš kaltinu tave, kunige!

[5] Por isso, tropeçarás de dia, e o profeta contigo tropeçará de noite; e destruirei a tua mãe.

[5]Tu klupsi dieną, ir pranašas su tavimi klups naktį, o aš sunaikinsiu tavo motiną.

[6] O meu povo está sendo destruído, porque lhe falta o conhecimento. Porque tu, sacerdote, rejeitaste o conhecimento, também eu te rejeitarei, para que não sejas sacerdote diante de mim; visto que te esqueceste da lei do teu Deus, também eu me esquecerei de teus filhos.

[6]Mano tauta naikinama, nes jai stinga pažinimo; kadangi tu atmetei pažinimą, atmesiu tave kaip savo kunigą; kadangi tu užmiršai savo Dievo mokymą, užmiršiu ir aš tavo vaikus.

[7] Quanto mais estes se multiplicaram, tanto mais contra mim pecaram; eu mudarei a sua honra em vergonha.

[7]Juo daugiau jų buvo, juo labiau jie man nusidėjo, išmainė savo garbę į gėdą.

[8] Alimentam-se do pecado do meu povo e da maldade dele têm desejo ardente.

[8]Jie minta mano tautos nuodėme ir godžiai trokšta jos kalčių.

[9] Por isso, como é o povo, assim é o sacerdote; castigá-lo-ei pelo seu procedimento e lhe darei o pago das suas obras.

[9]Ir tautą, ir kunigą nubausiu už jų kelius, atlyginsiu jiems už jų darbus.

[10] Comerão, mas não se fartarão; entregar-se-ão à sensualidade, mas não se multiplicarão, porque ao SENHOR deixaram de adorar.

[10]Jie valgys, bet nebus sotūs, jie kekšaus, bet vaikų neturės, nes paliko VIEŠPATĮ ir atsidavė

[11] A sensualidade, o vinho e o mosto tiram o entendimento.

[11]kekšystei. Vynas, senas ir jaunas – atima protą.

[12] O meu povo consulta o seu pedaço de madeira, e a sua vara lhe dá resposta; porque um espírito de prostituição os enganou, eles, prostituindo-se, abandonaram o seu Deus.

[13] Sacrificam sobre o cimo dos montes e queimam incenso sobre os outeiros, debaixo do carvalho, dos choupos e dos terebintos, porque é boa a sua sombra; por isso, vossas filhas se prostituem, e as vossas noras adulteram.

[14] Não castigarei vossas filhas, que se prostituem, nem vossas noras, quando adulteram, porque os homens mesmos se retiram com as meretrizes e com as prostitutas cultuais sacrificam, pois o povo que não tem entendimento corre para a sua perdição.

[15] Ainda que tu, ó Israel, queres prostituir-te, contudo, não se faça culpado Judá; nem venhais a Gilgal e não subais a Bete-Áven, nem jureis, dizendo: Vive o SENHOR.

[16] Como vaca rebelde, se rebelou Israel; será que o SENHOR o apascenta como a um cordeiro em vasta campina?

[17] Efraim está entregue aos ídolos; é deixá-lo.

[18] Tendo acabado de beber, eles se entregam à prostituição; os seus príncipes amam apaixonadamente a desonra.

[19] O vento os envolveu nas suas asas; e envergonhar-se-ão por causa dos seus sacrifícios.

Oseias 5

[12]Mano tauta atsiklausia rąstigalio, burtų lazda jiems išburia. Kekšystės dvasia juos nuvedė į klystkelius; palikdami savo Dievą, jie elgiasi kaip kekšės.

[13]Jie skerdžia aukas ant kalnų keterų, degina smilkalus ant kalvų po ąžuolu, po tuopa ir po terpentinmedžiu, nes jų pavėsis malonus. Todėl ir jūsų dukterys elgiasi kaip kekšės, ir jūsų marčios svetimauja!

[14]Nebausiu jūsų dukterų, kai jos elgiasi kaip kekšės, nei jūsų marčių, kai jos svetimauja, nes patys vyrai susideda su paleistuvėmis ir skerdžia aukas su šventyklų kekšėmis. Taip tauta be proto eina į pražūtį.

[15]Nors tu ir elgiesi kaip ištvirkėlis, Izraeli, neleisk Judui nusikalsti! Neikite į Gilgalą, nekopkite į Bet Aveną, netarkite priesaikos: ‘Kaip gyvas VIEŠPATS!’

[16]Izraelis užsispyręs lyg užsispyrusi telyčia. Argi gali VIEŠPATS dabar juos ganyti kaip avinėlį plačioje ganykloje?

[17]Efraimas prisirišo prie stabų, tad palik jį sau!

[18]Po ilgo girtavimo jie mėgaujasi kekšyste, gašlumą vertina labiau negu savo garbę.

[19]Vėjas apgaubs juos savo sparnais, ir jie gėdysis savo aukurų.

Ozėjo 5

Repreensão contra sacerdotes e príncipes

[1] Ouvi isto, ó sacerdotes; escutai, ó casa de Israel; e dai ouvidos, ó casa do rei, porque este juízo é contra vós outros, visto que fostes um laço em Mispa e rede estendida sobre o Tabor.

[1]Išgirskite tai, kunigai! Įsidėmėkite, Izraelio namai! Klausykitės, karaliaus rūmai! Juk jūs turite rūpintis teisingumu, bet tapote spąstais Micpoje, ant Taboro užmestu tinklu

[2] Na prática de excessos, vos aprofundastes; mas eu castigarei a todos eles.

[2]ir Šitimuose giliai iškasta duobe. Nubausiu juos visus.

[3] Conheço a Efraim, e Israel não me está oculto; porque, agora, te tens prostituído, ó Efraim, e Israel está contaminado.

[3]Efraimą aš pažinojau, ir Izraelis nebuvo nuo manęs paslėptas, bet dabar, Efraimai, tu elgiesi kaip kekšė, o Izraelis ištvirkęs.

[4] O seu proceder não lhes permite voltar para o seu Deus, porque um espírito de prostituição está no meio deles, e não conhecem ao SENHOR.

[4]Jų darbai neleidžia jiems grįžti pas savo Dievą, kekšystės dvasia juose įsigalėjusi, ir jie nepažįsta VIEŠPATIES.

[5] A soberba de Israel, abertamente, o acusa; Israel e Efraim cairão por causa da sua iniqüidade, e Judá cairá juntamente com eles.

[5]Izraelio išdidumas liudija prieš jį, ir Efraimas klumpa dėl savo kaltės, o Judas klumpa drauge su jais.

[6] Estes irão com os seus rebanhos e o seu gado à procura do SENHOR, porém não o acharão; ele se retirou deles.

[6]Tuomet su savo avimis ir galvijais jie eis ieškoti VIEŠPATIES, bet neras, nes jis pasitraukė nuo jų.

[7] Aleivosamente se houveram contra o SENHOR, porque geraram filhos bastardos; agora, a Festa da Lua Nova os consumirá com as suas porções.

[7]Jie tapo neištikimi VIEŠPAČIUI, pagimdę pavainikius. Jaunatis dabar praris juos drauge su jų laukais.

[8] Tocai a trombeta em Gibeá e em Ramá tocai a rebate! Levantai gritos em Bete-Áven! Cuidado, Benjamim!

[8]Pūskite ragą Gibėjoje, trimitą Ramoje! Skelbkite pavojų Bet Avene: ‘Benjaminai, pasižiūrėk atgal!’

[9] Efraim tornar-se-á assolação no dia do castigo; entre as tribos de Israel, tornei conhecido o que se cumprirá.

[9]Efraimas bausmės dieną virs tyrlaukiais. Skelbiu Izraelio giminėms, kas tikrai įvyks.

[10] Os príncipes de Judá são como os que mudam os marcos; derramarei, pois, o meu furor sobre eles como água.

[10]Judo galiūnai tapo lygūs perkeliantiems laukų ribas; išliesiu ant jų savo pyktį kaip vandenį.

[11] Efraim está oprimido e quebrantado pelo castigo, porque foi do seu agrado andar após a vaidade.
[12] Portanto, para Efraim serei como a traça e para a casa de Judá, como a podridão.
[13] Quando Efraim viu a sua enfermidade, e Judá, a sua chaga, subiu Efraim à Assíria e se dirigiu ao rei principal, que o acudisse; mas ele não poderá curá-los, nem sarar a sua chaga.
[14] Porque para Efraim serei como um leão e como um leãozinho, para a casa de Judá; eu, eu mesmo, os despedaçarei e ir-me-ei embora; arrebatá-los-ei, e não haverá quem os livre.

Conversão insincera

[15] Irei e voltarei para o meu lugar, até que se reconheçam culpados e busquem a minha face; estando eles angustiados, cedo me buscarão, dizendo:

[11]Efraimas nuengtas ir teismo sutriuškintas dėl to, kad sąmoningai ėjo paskui melą.
[12]Tarsi kandis esu Efraimui, tarsi puvimas Judo namams.
[13]Kai Efraimas pamatė savo ligą, o Judas – savo žaizdą, Efraimas kreipėsi į Asiriją ir siuntė pasiuntinius pas didįjį karalių. Bet jis negali jūsų pagydyti ar užgydyti jūsų žaizdos,
[14]nes Efraimui aš esu tarsi liūtas ir Judo namams tarsi liūto jauniklis. Aš pats draskysiu ir eisiu sau, aš nusinešiu, ir niekas neišgelbės.
[15]Aš pasitrauksiu, kol jie suvoks savo kaltę ir ieškos mano veido. Vargdami jie maldaus mano malonės:

Oseias 6

[1] Vinde, e tornemos para o SENHOR, porque ele nos despedaçou e nos sarará; fez a ferida e a ligará.
[2] Depois de dois dias, nos revigorará; ao terceiro dia, nos levantará, e viveremos diante dele.
[3] Conheçamos e prossigamos em conhecer ao SENHOR; como a alva, a sua vinda é certa; e ele descerá sobre nós como a chuva, como chuva serôdia que rega a terra.
[4] Que te farei, ó Efraim? Que te farei, ó Judá? Porque o vosso amor é como a

Ozėjo 6

[1]‘Eime, grįžkime pas VIEŠPATĮ, nes tai jis mus sudraskė, jis ir išgydys; jis mus sužeidė, jis ir sutvarstys.
[2]Po dviejų dienų jis mus atgaivins, trečiąją dieną jis mus prikels, kad būtume gyvi jo Artume.
[3]Pažinkime, veržkimės pažinti VIEŠPATĮ! Tikrai jis ateis pas mus, kaip tikrai ateina aušra; jis ateis pas mus kaip lietus, kaip vėlyvieji lietūs, pagirdantys žemę’.
[4]Ką man daryti su tavimi, Efraimai? Ką man daryti su tavimi, Judai? Judviejų

nuvem da manhã e como o orvalho da madrugada, que cedo passa.

5 Por isso, os abati por meio dos profetas; pela palavra da minha boca, os matei; e os meus juízos sairão como a luz.

6 Pois misericórdia quero, e não sacrifício, e o conhecimento de Deus, mais do que holocaustos.

7 Mas eles transgrediram a aliança, como Adão; eles se portaram aleivosamente contra mim.

8 Gileade é a cidade dos que praticam a injustiça, manchada de sangue.

9 Como hordas de salteadores que espreitam alguém, assim é a companhia dos sacerdotes, pois matam no caminho para Siquém; praticam abominações.

10 Vejo uma coisa horrenda na casa de Israel: ali está a prostituição de Efraim; Israel está contaminado.

11 Também tu, ó Judá, serás ceifado.

Oseias 7

Iniquidade dos reis e príncipes

1 Quando me disponho a mudar a sorte do meu povo e a sarar a Israel, se descobre a iniqüidade de Efraim, como também a maldade de Samaria, porque praticam a falsidade; por dentro há ladrões, e por fora rouba a horda de salteadores.

2 Não dizem no seu coração que eu me lembro de toda a sua maldade; agora, pois, os seus próprios feitos os cercam; acham-se diante da minha face.

meilė – kaip rytmečio debesis, kaip anksti krintanti rasa.

5Todėl skaptuosiu juos per pranašus, žudysiu savo lūpų žodžiais, ir mano nuosprendis nutviks kaip šviesa.

6Aš noriu ištikimos meilės, o ne aukos, ir Dievo pažinimas man mielesnis negu deginamosios aukos.

7Prie Adomo jie sulaužė sandorą ir taip tapo man neištikimi.

8Gileadas – nedorėlių miestas, pažymėtas krauju.

9Kaip plėšikai ko nors tyko, taip ir kunigai susibūrę; jie žudo ant kelio į Sichemą, daro baisų nusikaltimą.

10Izraelio namuose mačiau šiurpų dalyką: ten kekšauja Efraimas, teršiamas Izraelis.

11Ir tavęs, Judai, laukia pjūtis. Kai tik noriu sugrąžinti savo tautos belaisvius,

Ozėjo 7

1kai tik noriu išgydyti Izraelį, vis prasikiša Izraelio kaltė ir nedori Samarijos darbai, nes jie elgiasi apgaulingai. Vagys laužiasi į namus, gaujos plėšikauja lauke.

2Ir jiems neateina į širdį, kad aš atmenu visą jų nedorumą. Dabar juos gaubia nusikaltimai, jie – priešais mane.

[3] Com a sua malícia, alegram ao rei e com as suas mentiras, aos príncipes.

[3]Savo nedorumu jie linksmina karalių, o klastingumu – didžiūnus.

[4] Todos eles são adúlteros: semelhantes ao forno aceso pelo padeiro, que somente cessa de atiçar o fogo desde que sovou a massa até que seja levedada.

[4]Jie visi yra svetimautojai, jie tarsi prikūrenta krosnis, kurioje kepėjui nebereikia kurstyti ugnies nuo tešlos minkymo iki jos iškilimo.

[5] No dia da festa do nosso rei, os príncipes se tornaram doentes com o excitamento do vinho, e ele deu a mão aos escarnecedores.

[5]Mūsų karaliaus dieną įkaitę nuo vyno didžiūnai ėmė siautėti, o jis tiesė ranką apsimetėliams.

[6] Porque prepararam o coração como um forno, enquanto estão de espreita; toda a noite, dorme o seu furor, mas, pela manhã, arde como labaredas de fogo.

[6]Jų širdys dega sąmokslu lyg krosnis; jų įniršis rusena visą naktį, o rytą prasiveržia tarsi liepsnojanti ugnis.

[7] Todos eles são quentes como um forno e consomem os seus juízes; todos os seus reis caem; ninguém há, entre eles, que me invoque.

[7]Visi jie įkaitę kaip krosnis ir ryja savo valdovus. Visi jų karaliai krito, bet nė vienas nesišaukia manęs.

[8] Efraim se mistura com os povos e é um pão que não foi virado.

[8]Efraimas pats maišosi su tautomis; Efraimas – kepantis neapverstas paplotis.

[9] Estrangeiros lhe comem a força, e ele não o sabe; também as cãs já se espalham sobre ele, e ele não o sabe.

[9]Svetimieji ryja jo jėgas, bet jis to nežino. Net jo plaukai jau pražilo, bet jis to nežino.

[10] A soberba de Israel, abertamente, o acusa; todavia, não voltam para o SENHOR, seu Deus, nem o buscam em tudo isto.

[10]Izraelio puikybė buvo pažeminta jo paties akyse, tačiau jie, viso to nepaisydami, nei grįžta pas VIEŠPATĮ, savo Dievą, nei jo ieško.

[11] Porque Efraim é como uma pomba enganada, sem entendimento; chamam o Egito e vão para a Assíria.

[11]Efraimas tapo kaip balandis, suviliotas ir nesupratingas; jie šaukiasi Egipto, jie eina į Asiriją.

[12] Quando forem, sobre eles estenderei a minha rede e como aves do céu os farei descer; castigá-los-ei, segundo o que eles têm ouvido na sua congregação.

[12]Jiems einant, užmesiu ant jų savo tinklą, nutrauksiu žemyn kaip paukščius iš padangių, nubausiu, kaip buvo sakyta jų bendrijai.

Izraelio nedėkingumas ir bausmė

[13] Ai deles! Porque fugiram de mim; destruição sobre eles, porque se rebelaram contra mim! Eu os remiria, mas eles falam mentiras contra mim.

[14] Não clamam a mim de coração, mas dão uivos nas suas camas; para o trigo e para o vinho se ajuntam, mas contra mim se rebelam.

[15] Adestrei e fortaleci os seus braços; no entanto, maquinam contra mim.

[16] Eles voltam, mas não para o Altíssimo. Fizeram-se como um arco enganoso; caem à espada os seus príncipes, por causa da insolência da sua língua; este será o seu escárnio na terra do Egito.

[13]Vargas jiems, nes jie nuklydo nuo manęs! Pražūtis jiems, nes jie sukilo prieš mane! Kai tik noriu juos atpirkti, jie skleidžia prieš mane melus.

[14]Iš širdies jie manęs nesišaukia, aimanuodami savo guoliuose, o žeisdami save dėl grūdų ir vyno, būna man neištikimi.

[15]Aš juos protinau ir stiprinau jų rankas, tačiau jie rezga pikta apie mane.

[16]Jie vis grįžta prie to, kas nenaudinga, ir tampa netikusiu lanku; jų didžiūnai žus nuo kalavijo dėl savo įžūlaus liežuvio. Iš jų bus tyčiojamasi Egipto žemėje!

Oseias 8

O castigo está próximo

[1] Emboca a trombeta! Ele vem como a águia contra a casa do SENHOR, porque transgrediram a minha aliança e se rebelaram contra a minha lei.

[2] A mim, me invocam: Nosso Deus! Nós, Israel, te conhecemos.

[3] Israel rejeitou o bem; o inimigo o perseguirá.

[4] Eles estabeleceram reis, mas não da minha parte; constituíram príncipes, mas eu não o soube; da sua prata e do seu ouro fizeram ídolos para si, para serem destruídos.

[5] O teu bezerro, ó Samaria, é rejeitado; a minha ira se acende contra eles; até quando serão eles incapazes da inocência?

Ozėjo 8

Stabmeldystės pasmerkimas

[1]Dėk ragą prie lūpų! Tarsi vanagas virš VIEŠPATIES Namų įsikūrė nelaimė, nes jie sulaužė mano Sandorą ir buvo neištikimi mano mokymui.

[2]Jie šaukia man: ‘Mūsų Dieve! Mes, Izraelis, tave pažįstame!’

[3]Izraelis atmetė tai, kas gera; priešas jį persekios.

[4]Jie rinkosi karalius, bet ne per mane, skyrė didžiūnus, bet be mano žinios. Iš sidabro ir aukso pasidarė stabų savo pačių pražūčiai.

[5]Atmečiau tavo veršį, Samarija! Užsidegiau įniršiu ant jų! Kiek ilgai jie nepajėgs atgauti savo nekaltumo?

[6] Porque vem de Israel, é obra de artífice, não é Deus; mas em pedaços será desfeito o bezerro de Samaria.

[6]Juk tai kyla iš Izraelio; jį padarė meistras, bet tai ne Dievas. Į šukes sudaužytas bus Samarijos veršis!

[7] Porque semeiam ventos e segarão tormentas; não haverá seara; a erva não dará farinha; e, se a der, comê-la-ão os estrangeiros.

[7]Jie sėja vėją, todėl pjaus audrą. Javų šiaudai be varpų negali duoti miltų, o jei ir duotų, juos surytų svetimieji.

[8] Israel foi devorado; agora, está entre as nações como coisa de que ninguém se agrada,

[8]Izraelis jau prarytas; dabar jie tarp tautų – kaip nereikalingas indas.

[9] porque subiram à Assíria; o jumento montês anda solitário, mas Efraim mercou amores.

[9]Juk jie ėjo į Asiriją kaip vienišas laukinis asilas, o Efraimas samdėsi meilužius.

[10] Todavia, ainda que eles merquem socorros entre as nações, eu os congregarei; já começaram a ser diminuídos por causa da opressão do rei e dos príncipes.

[10]Nors jie samdo tautas, dabar aš pats juos surinksiu, ir greitai jie raitysis po karalių ir didžiūnų našta.

[11] Porquanto Efraim multiplicou altares para pecar, estes lhe foram para pecar.

[11]Efraimas gausino aukurus, kad išpirktų nuodėmę, bet aukurai jam tapo proga nusidėti.

[12] Embora eu lhe escreva a minha lei em dez mil preceitos, estes seriam tidos como coisa estranha.

[12]Nors surašau jam daugybę pamokymų, jie laikomi nepriimtinais.

[13] Amam o sacrifício; por isso, sacrificam, pois gostam de carne e a comem, mas o SENHOR não os aceita; agora, se lembrará da sua iniqüidade e lhes castigará o pecado; eles voltarão para o Egito.

[13]Jie aukoja rinktines skerdžiamąsias aukas ir valgo aukų mėsą, bet VIEŠPATS jų nepriima. Dabar jis atmins jų kaltę ir nubaus už nuodėmes. Jie turės grįžti į Egiptą!

[14] Porque Israel se esqueceu do seu Criador e edificou palácios, e Judá multiplicou cidades fortes; mas eu enviarei fogo contra as suas cidades, fogo que consumirá os seus palácios.

[14]Izraelis užmiršo savo Kūrėją ir prisistatė rūmų, Judas pagausino įtvirtintų miestų, bet aš pasiųsiu ugnį ant jo miestų ir surysiu jo tvirtoves.

Oseias 9

Ozėjo 9

Israel já antes castigado

[1] Não te alegres, ó Israel, não exultes, como os povos; porque, com prostituir-te, abandonaste o teu Deus, amaste a paga de prostituição em todas as eiras de cereais.

[1]Nesilinksmink, Izraeli, nedžiūgauk, kaip daro kitos tautos, nes atsitraukdamas nuo savo Dievo elgeisi kaip kekšė. Tu mėgai kekšės užmokestį kiekviename klojime.

[2] A eira e o lagar não os manterão; e o vinho novo lhes faltará.

[2]Klojimas ir vyno spaudykla jų neišmaitins, jiems pritrūks naujo vyno.

[3] Na terra do SENHOR, não permanecerão; mas Efraim tornará ao Egito e na Assíria comerá coisa imunda.

[3]Jie nebegyvens VIEŠPATIES krašte; Efraimas turės sugrįžti į Egiptą, o Asirijoje jie valgys nešvarų maistą.

[4] Não derramarão libações de vinho ao SENHOR, nem os seus sacrifícios lhe serão agradáveis; seu pão será como pão de pranteadores, todos os que dele comerem serão imundos; porque o seu pão será exclusivamente para eles e não entrará na Casa do SENHOR.

[4]Vyno liejamųjų atnašų VIEŠPAČIUI jie nebeatnašaus, jų skerdžiamosios aukos jam nebus malonios ir bus jiems kaip šermenų duona. Visi, kas ją valgys, taps nešvarūs, nes jų duona bus tik alkiui patenkinti, bet į VIEŠPATIES Namus nepateks.

[5] Que fareis vós no dia da solenidade e no dia da festa do SENHOR?

[5]Ką jūs darysite iškilmės dieną ir VIEŠPATIES šventės dieną?

[6] Porque eis que eles se foram por causa da destruição, mas o Egito os ceifará, Mênfis os sepultará; as preciosidades da sua prata, as urtigas as possuirão; espinhos crescerão nas suas moradas.

[6]Net jeigu jie ištrūktų iš pražūties, Egiptas juos surinks, Nofas juos palaidos. Jų brangius sidabro daiktus paveldės dilgėlės, o jų palapinėse augs erškėčiai.

[7] Chegaram os dias do castigo, chegaram os dias da retribuição; Israel o saberá; o seu profeta é um insensato, o homem de espírito é um louco, por causa da abundância da tua iniqüidade, ó Israel, e o muito do teu ódio.

[7]Atėjo bausmės dienos, atėjo atlygio dienos, ir Izraelis tai žino! ‘Pranašas – kvailas, dvasios vyras – pamišęs!’ Kadangi didelė tavo kaltė, didelis ir priešiškumas.

[8] O profeta é sentinela contra Efraim, ao lado de meu Deus, laço do passarinheiro em todos os seus caminhos e inimizade na casa do seu Deus.

[8]Efraimo sargybinis mano Dievui – pranašas, tačiau medžiotojo žabangos jam paspęstos ant visų kelių, ir jis puolamas net Dievo Namuose.

[9] Mui profundamente se corromperam, como nos dias de Gibeá. O SENHOR se lembrará das suas injustiças e castigará os pecados deles.

[9]Jie skendi ištvirkimo gelmėse kaip Gibėjos dienomis. Jis atmins jų kaltę, nubaus už nuodėmes.

[10] Achei a Israel como uvas no deserto, vi a vossos pais como as primícias da figueira nova; mas eles foram para Baal-Peor, e se consagraram à vergonhosa idolatria, e se tornaram abomináveis como aquilo que amaram.

[10]Lyg vynuoges dykumoje aš radau Izraelį. Lyg pirmą vaisių ant pirmųjų metų figmedžio aš pamačiau jūsų protėvius. Bet atėję į Baal Peorą, jie atsidavė Gėdai ir tapo pasibjaurėtini kaip ir jų pamiltas daiktas.

[11] Quanto a Efraim, a sua glória voará como ave; não haverá nascimento, nem gravidez, nem concepção.

[11]Efraimo garbė nuskris kaip paukštis; nebus nei gimimo, nei nėštumo, nei pradėjimo!

[12] Ainda que venham a criar seus filhos, eu os privarei deles, para que não fique nenhum homem. Ai deles, quando deles me apartar!

[12]Net jeigu jie užaugintų vaikų, aš padarysiu juos bevaikius, ir nė vienas nebus paliktas. Ak, vargas jiems, kai juos palieku!

[13] Efraim, como planejei, seria como Tiro, plantado num lugar aprazível; mas Efraim levará seus filhos ao matador.

[13]Efraimas, kai jį pamačiau, buvo kaip jauna palmė, pasodinta gražioje lankoje, bet dabar Efraimas turi atiduoti savo vaikus nužudyti.

[14] Dá-lhes, ó SENHOR; que lhes darás? Dá-lhes um ventre estéril e seios secos.

[14]'Duok jiems, VIEŠPATIE!' Ką jiems duosi? Duok jiems nevaisingas įsčias ir užtrūkusias krūtis.

[15] Toda a sua malícia se acha em Gilgal, porque ali passei a aborrecê-los; por causa da maldade das suas obras, os lançarei fora de minha casa; já não os amarei; todos os seus príncipes são rebeldes.

[15]Visas jų nedorumas prasidėjo Gilgale; taip, ten pradėjau jų neapkęsti. Dėl jų nedorų darbų išvarysiu juos iš savo namų. Daugiau nebemylėsiu jų; visi jų didžiūnai – maištininkai.

[16] Ferido está Efraim, secaram-se as suas raízes; não dará fruto; ainda que gere filhos, eu matarei os mais queridos do seu ventre.

[16]Efraimas palaužtas; jų šaknis nudžiūvusi, jie nebeduos vaisių. Nors jie ir gimdytų, išžudysiu jų branginamus įsčių vaisius“.

[17] O meu Deus os rejeitará, porque não o ouvem; e andarão errantes entre as nações.

[17]Mano Dievas juos atmes, nes jie jo neklausė, ir jie taps klajūnais tarp tautų.

Oseias 10

Israel semeou malícia e segará destruição

[1] Israel é vide luxuriante, que dá o fruto; segundo a abundância do seu fruto, assim multiplicou os altares; quanto melhor a terra, tanto mais belas colunas fizeram.

[2] O seu coração é falso; por isso, serão culpados; o SENHOR quebrará os seus altares e deitará abaixo as colunas.

[3] Agora, pois, dirão eles: Não temos rei, porque não tememos ao SENHOR. E o rei, que faria por nós?

[4] Falam palavras vãs, jurando falsamente, fazendo aliança; por isso, brota o juízo como erva venenosa nos sulcos dos campos.

[5] Os moradores de Samaria serão atemorizados por causa do bezerro de Bete-Áven; o seu povo se lamentará por causa dele, e os sacerdotes idólatras tremerão por causa da sua glória, que já se foi.

[6] Também o bezerro será levado à Assíria como presente ao rei principal; Efraim se cobrirá de vexame, e Israel se envergonhará por causa de seu próprio capricho.

[7] O rei de Samaria será como lasca de madeira na superfície da água.

Ozėjo 10

Stabų sunaikinimas

[1]Izraelis – vešlus vynmedis, jo vaisiai – kaip ir jis pats. Juo buvo turtingesnis vaisių, juo daugiau jis statėsi aukurų; juo geresnis buvo jo krašto derlius, juo daugiau jis pasistatė šventųjų stulpų.

[2]Jų širdis melaginga, ir dabar jie turi kentėti dėl savo kaltės. VIEŠPATS sugriaus jų aukurus ir sunaikins jų šventuosius stulpus.

[3]Iš tikro jie dabar sakys: „Neturime karaliaus, kadangi nebijome VIEŠPATIES; o ką gera galėtų mums padaryti karalius?“

[4]Jie dalija pažadus, tuščiomis priesaikomis sudarinėja sutartis, ir teisingumas pavirsta nuodingomis piktžolėmis suartame lauke!

[5]Samarijos gyventojai dreba dėl Bet Aveno veršio. Ten žmonės liūdi, stabmeldžiai kunigai rauda dėl jo garbės, nes jis iš ten išgabentas.

[6]Ir bus jis nugabentas į Asiriją kaip dovana didžiajam karaliui. Gėda apims Efraimą, Izraelis bus sugėdintas dėl savo stabo.

[7]Samarijos karalius prapuls kaip medžio skiedra, plūduriuojanti vandenyse.

[8] E os altos de Áven, pecado de Israel, serão destruídos; espinheiros e abrolhos crescerão sobre os seus altares; e aos montes se dirá: Cobri-nos! E aos outeiros: Caí sobre nós!

[8]Bus sunaikinti Bet Aveno aukštumų alkai, toji Izraelio nuodėmė, erškėčiais ir usnimis apžels jų aukurai. Tuomet jie sakys kalnams: „Paslėpkite mus!“ ir kalvoms: „Griūkite ant mūsų!“

[9] Desde os dias de Gibeá, pecaste, ó Israel, e nisto permaneceste. A peleja contra os filhos da perversidade não há de alcançar-te em Gibeá?

[9]„Nuo Gibėjos dienų nusidedi, Izraeli; ten jie apsisprendė! Ar neužklups karas Gibėjoje?

[10] Castigarei o povo na medida do meu desejo; e congregar-se-ão contra eles os povos, quando eu o punir por causa de sua dupla transgressão.

[10]Ateinu pas nusikaltėlius jų bausti; prieš juos bus sutelktos tautos, kai jie bus baudžiami už savo dvigubą kaltę.

[11] Porque Efraim era uma bezerra domada, que gostava de trilhar; coloquei o jugo sobre a formosura do seu pescoço; atrelei Efraim ao carro. Judá lavrará, Jacó lhe desfará os torrões.

[11]Efraimas tapo prijaukinta telyčia, mėgstančia kulti javus. Bet aš uždėsiu jungą ant jos gražaus kaklo ir priversiu Efraimą plėšti dirvoną. Judas turi arti, o Jokūbas – akėti.

[12] Então, eu disse: semeai para vós outros em justiça, ceifai segundo a misericórdia; arai o campo de pousio; porque é tempo de buscar ao SENHOR, até que ele venha, e chova a justiça sobre vós.

[12]Sėkite teisumą, pjaukite ištikimos meilės derlių, plėškite dirvoną, nes jau metas ieškoti VIEŠPATIES, kad jis ateitų ir apšviestų mus teisumu.

[13] Arastes a malícia, colhestes a perversidade; comestes o fruto da mentira, porque confiastes nos vossos carros e na multidão dos vossos valentes.

[13]Arėte nedorumą, pjovėte neteisingumą, valgėte melo vaisius. Kadangi pasitikėjai savo galybe ir savo galiūnų daugybe,

[14] Portanto, entre o teu povo se levantará tumulto de guerra, e todas as tuas fortalezas serão destruídas, como Salmã destruiu a Bete-Arbel no dia da guerra; as mães ali foram despedaçadas com seus filhos.

[14]karo dundesys kils prieš tavo tautą. Visos tavo tvirtovės bus sunaikintos, kaip Šalmanas mūšio dieną sunaikino Bet Arbelį, kai motinos buvo kapojamos drauge su kūdikiais.

15 Assim vos fará Betel, por causa da vossa grande malícia; como passa a alva, assim será o rei de Israel totalmente destruído.

15Taip bus pasielgta su jumis, Beteli, dėl jūsų didelio nedorumo. Auštant žus Izraelio karalius.

Oseias 11

O amor de Deus Pai. A ingratidão de Israel

1 Quando Israel era menino, eu o amei; e do Egito chamei o meu filho.

2 Quanto mais eu os chamava, tanto mais se iam da minha presença; sacrificavam a baalins e queimavam incenso às imagens de escultura.

3 Todavia, eu ensinei a andar a Efraim; tomei-os nos meus braços, mas não atinaram que eu os curava.

4 Atraí-os com cordas humanas, com laços de amor; fui para eles como quem alivia o jugo de sobre as suas queixadas e me inclinei para dar-lhes de comer.

5 Não voltarão para a terra do Egito, mas o assírio será seu rei, porque recusam converter-se.

6 A espada cairá sobre as suas cidades, e consumirá os seus ferrolhos, e as devorará, por causa dos seus caprichos.

7 Porque o meu povo é inclinado a desviar-se de mim; se é concitado a dirigir-se acima, ninguém o faz.

8 Como te deixaria, ó Efraim? Como te entregaria, ó Israel? Como te faria como a Admá? Como fazer-te um Zeboim? Meu coração está comovido dentro de mim, as minhas compaixões, à uma, se acendem.

9 Não executarei o furor da minha ira; não tornarei para destruir a Efraim, porque eu

Ozėjo 11

Dievas myli savo tautą

1Kai Izraelis buvo vaikas, aš jį pamilau ir iš Egipto pašaukiau savo sūnų.

2Juo daugiau juos šaukiau, juo labiau jie traukėsi nuo manęs, aukodami Baalams ir degindami smilkalus stabams.

3Aš pats mokiau Efraimą vaikščioti, savo rankomis juos nešiojau, tačiau jie nepripažino, kad aš jais rūpinausi.

4Siejau juos su savimi žmogiškais saitais, meilės ryšiais. Buvau jiems kaip tie, kurie glaudžia kūdikius prie skruosto. Nusileidau ligi jų, kad juos pamaitinčiau.

5Jiems nebereikės grįžti į Egiptą; Asirija bus jų karalius, nes jie atsisakė grįžti pas mane.

6Kalavijas siautėja jų miestuose, naikina jų vartų sijas, ryja juos dėl jų sąmokslų.

7Mano tauta atkakliai gręžiasi nuo manęs. Jie maldaus dėl jiems uždėto jungo, bet niekas jo nepakels.

8Efraimai, kaip galiu tave atmesti? Izraeli, kaip galiu tave apleisti? Negi galiu padaryti tave kaip Admą ar pasielgti su tavimi kaip su Ceboimais? Mano širdis neleidžia man to padaryti! Mano gailestingumas tau per stiprus!

9Nebausiu tavęs degančiu įniršiu, nebenaikinsiu Efraimo, nes aš esu Dievas,

sou Deus e não homem, o Santo no meio de ti; não voltarei em ira.

10 Andarão após o SENHOR; este bramará como leão, e, bramando, os filhos, tremendo, virão do Ocidente;

11 tremendo, virão, como passarinhos, os do Egito, e, como pombas, os da terra da Assíria, e os farei habitar em suas próprias casas, diz o SENHOR.

12 Efraim me cercou por meio de mentiras, e a casa de Israel, com engano; mas Judá ainda domina com Deus e é fiel com o Santo.

Oseias 12

Jacó, modelo para o povo de Israel

1 Efraim apascenta o vento e persegue o vento leste todo o dia; multiplica mentiras e destruição e faz aliança com a Assíria, e o azeite se leva ao Egito.

2 O SENHOR também com Judá tem contenda e castigará Jacó segundo o seu proceder; segundo as suas obras, o recompensará.

3 No ventre, pegou do calcanhar de seu irmão; no vigor da sua idade, lutou com Deus;

4 lutou com o anjo e prevaleceu; chorou e lhe pediu mercê; em Betel, achou a Deus, e ali falou Deus conosco.

5 O SENHOR, o Deus dos Exércitos, o SENHOR é o seu nome;

o ne žmogus; aš esu Šventasis tarp jūsų ir su pykčiu neateisiu.

10Jie eis paskui VIEŠPATĮ, riaumojantį tarsi liūtas. Kai jis riaumos, jo vaikai drebėdami rinksis iš vakarų.

11Jie rinksis drebėdami tarsi paukščiai iš Egipto, tarsi balandžiai iš Asirijos krašto; aš sugrąžinsiu juos į namus“, – tai VIEŠPATIES žodis.

Ozėjo 12

Izraelio nedorybės

1Efraimas apsupo mane melu, Izraelio namai – apgaule, bet Judas dar eina su Dievu ir yra ištikimas Šventajam.

2Efraimas gano vėją, visą dieną laksto paskui vėją iš rytų ir kaupia neteisybę bei smurtą. Jie sudaro sutartį su Asirija ir siunčia aliejų į Egiptą.

3VIEŠPATS kelia kaltinimą Judui; jis nubaus Jokūbą pagal jo elgesį ir atlygins jam pagal jo darbus.

4Įsčiose jis bandė užimti brolio vietą, o suaugęs ėjo grumtis su Dievu.

5Jis grūmėsi su angelu ir nugalėjo, maldavo ir verkė. Jis sutiko Dievą Betelyje, ir ten jis kalbėjo mums.

6VIEŠPATS, Galybių Dievas, VIEŠPATS yra jo vardas!

[6] converte-te a teu Deus, guarda o amor e o juízo e no teu Deus espera sempre.

[7] Efraim, mercador, tem nas mãos balança enganosa e ama a opressão;
[8] mas diz: Contudo, me tenho enriquecido e adquirido grandes bens; em todos esses meus esforços, não acharão em mim iniqüidade alguma, nada que seja pecado.

[9] Mas eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; eu ainda te farei habitar em tendas, como nos dias da festa.

[10] Falei aos profetas e multipliquei as visões; e, pelo ministério dos profetas, propus símiles.
[11] Se há em Gileade transgressão, pura vaidade são eles; se em Gilgal sacrificam bois, os seus altares são como montões de pedra nos sulcos dos campos.
[12] Jacó fugiu para a terra da Síria, e Israel serviu por uma mulher e por ela guardou o gado.
[13] Mas o SENHOR, por meio de um profeta, fez subir a Israel do Egito e, por um profeta, foi ele guardado.
[14] Efraim mui amargamente provocou à ira; portanto, o SENHOR deixará ficar sobre ele o sangue por ele derramado; e fará cair sobre ele o seu opróbrio.

Oseias 13

Castigo definitivo

[1] Quando falava Efraim, havia tremor; foi exaltado em Israel, mas ele se fez culpado no tocante a Baal e morreu.

[7]Tu turi sugrįžti pas savo Dievą! Laikykis ištikimos meilės ir teisingumo ir visuomet pasitikėk savo Dievu!
[8]„Pirklys, kurio rankose neteisingos svarstyklės, mėgsta skriausti.

[9]Nors Efraimas ir sakė: ‘Koks aš turtingas! Sukaupiau turtų! Visuose mano darbuose nerasta kaltės, kuria būčiau nusidėjęs!’

[10]Aš esu VIEŠPATS, tavo Dievas, nuo dienų Egipto žemėje; aš ir vėl tave apgyvendinsiu palapinėse kaip Susitikimo dienomis.
[11]Kalbėjau pranašams, gausinau jų regėjimus, per pranašus sukelsiu ir pražūtį.
[12]Gileadas – kupinas nedorumo; jie tikrai prieis liepto galą. Gilgale jie aukoja jaučius, todėl jų aukurai taps akmenų krūvomis suartame lauke“.
[13]Kai Jokūbas pabėgo į Aramo šalį, Izraelis tarnavo, kad gautų žmoną, ir dėl žmonos ganė kaimenes.
[14]Per pranašą VIEŠPATS išvedė Izraelį iš Egipto, per pranašą Izraelis ir buvo išlaikytas.

[15]Efraimas skaudžiai įžeidė Dievą, todėl jo Viešpats užkraus jam kraujo kaltę ir atlygins už įžeidimus.

Ozėjo 13

Bausmė už stabmeldystę

[1]Efraimas kalbėdamas keldavo baimę, nes buvo galingas Izraelyje. Bet jis užsitraukė kaltę per Baalą ir mirė.

[2] Agora, pecam mais e mais, e da sua prata fazem imagens de fundição, ídolos segundo o seu conceito, todos obra de artífices, e dizem: Sacrificai a eles. Homens até beijam bezerros!

[3] Por isso, serão como nuvem de manhã, como orvalho que cedo passa, como palha que se lança da eira e como fumaça que sai por uma janela.

[4] Todavia, eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; portanto, não conhecerás outro deus além de mim, porque não há salvador, senão eu.

[5] Eu te conheci no deserto, em terra muito seca.

[6] Quando tinham pasto, eles se fartaram, e, uma vez fartos, ensoberbeceu-se-lhes o coração; por isso, se esqueceram de mim.

[7] Sou, pois, para eles como leão; como leopardo, espreito no caminho.

[8] Como ursa, roubada de seus filhos, eu os atacarei e lhes romperei a envoltura do coração; e, como leão, ali os devorarei, as feras do campo os despedaçarão.

[9] A tua ruína, ó Israel, vem de ti, e só de mim, o teu socorro.

[10] Onde está, agora, o teu rei, para que te salve em todas as tuas cidades? E os teus juízes, dos quais disseste: Dá-me rei e príncipes?

[11] Dei-te um rei na minha ira e to tirei no meu furor.

[12] As iniqüidades de Efraim estão atadas juntas, o seu pecado está armazenado.

[2]Dabar jie ir toliau nusideda, dirbdinasi liedinį ir stabus iš sidabro pagal savo supratimą. Visa tai – tik meistrų darbas. „Aukokite jiems!“ – sako jie, ir žmonės bučiuoja veršius!

[3]Todėl jie bus kaip ryto debesis arba kaip anksti krintanti rasa, kaip audros nunešti nuo klojimo pelai arba kaip dūmas, kylantis pro langą.

[4]„Tačiau aš buvau VIEŠPATS, tavo Dievas, nuo dienų Egipto žemėje; tu nepažįsti kito Dievo, išskyrus mane, ir be manęs nėra kito gelbėtojo.

[5]Aš maitinau tave dykumoje, sausros žemėje.

[6]Kai juos maitinau, jie buvo sotūs; jie buvo sotūs, bet jų širdis išpuiko, todėl jie užmiršo mane.

[7]Būsiu jiems kaip liūtas, tykosiu kaip leopardas prie kelio.

[8]Pasitiksiu juos kaip jauniklių netekusi meška ir suplėšysiu jų širdies dangą; rysiu juos ten kaip liūtė, plėšysiu juos kaip laukinis žvėris.

[9]Sunaikinsiu tave, Izraeli! Kas tau gali padėti?

[10]Kur gi tavo karalius? Tegelbsti jis tave! Kur visų tavo miestų valdovai, apie kuriuos sakei: ‘Duok man karalių ir didžiūnus!’?

[11]Daviau tau karalių savo įniršiu ir atėmiau savo pykčiu.

[12]Efraimo kaltė surišta į ryšulį, jo nuodėmė padėta apsaugon.

[13] Dores de parturiente lhe virão; ele é filho insensato, porque é tempo, e não sai à luz, ao abrir-se da madre.

[14] Eu os remirei do poder do inferno e os resgatarei da morte; onde estão, ó morte, as tuas pragas? Onde está, ó inferno, a tua destruição? Meus olhos não vêem em mim arrependimento algum.

[15] Ainda que ele viceja entre os irmãos, virá o vento leste, vento do SENHOR, subindo do deserto, e secará a sua nascente, e estancará a sua fonte; ele saqueará o tesouro de todas as coisas preciosas.

[16] Samaria levará sobre si a sua culpa, porque se rebelou contra o seu Deus; cairá à espada, seus filhos serão despedaçados, e as suas mulheres grávidas serão abertas pelo meio.

Oseias 14

Promessas de perdão

[1] Volta, ó Israel, para o SENHOR, teu Deus, porque, pelos teus pecados, estás caído.

[2] Tende convosco palavras de arrependimento e convertei-vos ao SENHOR; dizei-lhe: Perdoa toda iniqüidade, aceita o que é bom e, em vez de novilhos, os sacrifícios dos nossos lábios.

[3] A Assíria já não nos salvará, não iremos montados em cavalos e não mais diremos à obra das nossas mãos: tu és o nosso Deus; por ti o órfão alcançará misericórdia.

[13]Gimdyvę apima skausmai, bet jis – neišmintingas sūnus, nes laiku nenori eiti ten, kur veržiasi kūdikiai.

[14]Ar išpirksiu juos iš Šeolo galios, ar atpirksiu juos iš mirties? O mirtie, kur tavo rykštės! O Šeole, kur tavo geluonis! Nėra užuojautos mano akyse!

[15]Nors jis klestės tarp brolių, ateis rytys, VIEŠPATIES vėjo gūsis, kylantis iš dykumos, ir nuseks jo šulinys, išdžius jo šaltinis. Iš jo iždo bus atimta visa, kas brangu“.

Ozėjo 14

[1]Samarija turės išpirkti savo kaltę, nes ji maištavo prieš savo Dievą. Jie kris nuo kalavijo, jų mažyliai bus sutraiškyti, o jų nėščios moterys perskrostos.

Raginimas atsiversti

[2]Grįžk, Izraeli, pas VIEŠPATĮ, savo Dievą, nes tu sukniubai per savo kaltę.

[3]Pasiimkite žodžius ir grįžkite pas VIEŠPATĮ. Sakykite jam: „Atleisk visas kaltes, priimk, kas gera, ir mes tau aukosime savo lūpų vaisių.

[4]Asirija mūsų neišgelbės, ant žirgų mes nebesėsime, ir savo rankų darbams daugiau nebesakysime: ‘Mūsų Dievas’. Tavyje našlaitis randa gailestingumo“.

[4] Curarei a sua infidelidade, eu de mim mesmo os amarei, porque a minha ira se apartou deles.

[5] Serei para Israel como orvalho, ele florescerá como o lírio e lançará as suas raízes como o cedro do Líbano.

[6] Estender-se-ão os seus ramos, o seu esplendor será como o da oliveira, e sua fragrância, como a do Líbano.

[7] Os que se assentam de novo à sua sombra voltarão; serão vivificados como o cereal e florescerão como a vide; a sua fama será como a do vinho do Líbano.

[8] Ó Efraim, que tenho eu com os ídolos? Eu te ouvirei e cuidarei de ti; sou como o cipreste verde; de mim procede o teu fruto.

Apelo final

[9] Quem é sábio, que entenda estas coisas; quem é prudente, que as saiba, porque os caminhos do SENHOR são retos, e os justos andarão neles, mas os transgressores neles cairão.

[5]„Pagydysiu jų neištikimybę, mylėsiu juos visa širdimi, nes mano įniršis nuo jų nusigręžė.

[6]Izraeliui aš būsiu lyg rasa; jis žydės kaip lelija ir suleis šaknis kaip Libano miškas.

[7]Skleisis jo atžalos, jo grožis bus kaip alyvmedžio, o kvapas kaip Libano.

[8]Jie vėl gyvens mano paunksmėje, vėl augins javus ir žydės kaip vynmedis, o jų kvapas bus kaip Libano vyno.

[9]Efraimai, ką aš turiu bendra su stabais? Tai aš išklausau ir rūpinuosi tavimi. Aš esu lyg amžinai žaliuojantis kiparisas, ir tavo ištikimybė kyla iš manęs“.

[10]Kas išmintingas, tas tesvarsto šiuos dalykus, kas protingas, tas teišmano juos. Tiesūs VIEŠPATIES keliai, ir teisieji jais eina, o nusidėjėliai juose suklumpa.

Joel	Joelio

Joel 1

A carestia causada pelo gafanhoto e pela seca

1 Palavra do SENHOR que foi dirigida a Joel, filho de Petuel.

2 Ouvi isto, vós, velhos, e escutai, todos os habitantes da terra: Aconteceu isto em vossos dias? Ou nos dias de vossos pais?

3 Narrai isto a vossos filhos, e vossos filhos o façam a seus filhos, e os filhos destes, à outra geração.

4 O que deixou o gafanhoto cortador, comeu-o o gafanhoto migrador; o que deixou o migrador, comeu-o o gafanhoto devorador; o que deixou o devorador, comeu-o o gafanhoto destruidor.

5 Ébrios, despertai-vos e chorai; uivai, todos os que bebeis vinho, por causa do mosto, porque está ele tirado da vossa boca.

6 Porque veio um povo contra a minha terra, poderoso e inumerável; os seus dentes são dentes de leão, e ele tem os queixais de uma leoa.

7 Fez de minha vide uma assolação, destroçou a minha figueira, tirou-lhe a casca, que lançou por terra; os seus sarmentos se fizeram brancos.

8 Lamenta com a virgem que, pelo marido da sua mocidade, está cingida de pano de saco.

9 Cortada está da Casa do SENHOR a oferta de manjares e a libação; os

Joelio 1

Skėrių rykštė

1VIEŠPATIES žodis Petuelio sūnui Joeliui.

2Išklausykite tai, seniūnai, išgirskite, visi krašto gyventojai! Argi įvyko kas panašaus jūsų dienomis arba jūsų protėvių dienomis?

3Pasakokite apie tai savo vaikams, jūsų vaikai tepasakoja savo vaikams, o jų vaikai – tolesnei kartai.

4Kas liko nuo skėrių vikšrų, suėdė skraidantys skėriai. Kas liko nuo skraidančių skėrių, suėdė šokinėjantys skėriai. Kas liko nuo šokinėjančių skėrių, suėdė skėriai rijikai.

5Pabuskite, girtuokliai, ir verkite; aimanuokite, visi vyno gėrėjai, dėl saldaus vyno; jis atitrauktas jums nuo burnos.

6Prieš mano kraštą pakilo tauta, galinga ir nesuskaičiuojama. Jos dantys – liūto, o iltys – liūtės.

7Ji nuniokojo mano vynmedžius ir pakenkė mano figmedžiams; ji nulupo jų žievę ir numetė žemėn, palikdama jų šakas baltas.

8Raudok tarsi mergelė, vilkinti ašutine, dėl savo jaunystės vyro!

9Javų atnašos ir liejamosios aukos dingo iš VIEŠPATIES Namų. Kunigai, VIEŠPATIES tarnai, gedi.

sacerdotes, ministros do SENHOR, estão enlutados.

10 O campo está assolado, e a terra, de luto, porque o cereal está destruído, a vide se secou, as olivas se murcharam.

10Laukai nuniokoti, žemė gedi, nes javai sunaikinti, naujo vyno nėra, aliejus išseko.

11 Envergonhai-vos, lavradores, uivai, vinhateiros, sobre o trigo e sobre a cevada, porque pereceu a messe do campo.

11Baisėkitės, artojai, aimanuokite, vynuogininkai, dėl kviečių ir miežių, nes laukų derlius žuvo.

12 A vide se secou, a figueira se murchou, a romeira também, e a palmeira e a macieira; todas as árvores do campo se secaram, e já não há alegria entre os filhos dos homens.

12Vynmedis vysta, figmedis svyra. Granatmedis, palmė ir obelis, visi laukų medžiai nuvytę. Ir žmonių džiaugsmas dingsta.

13 Cingi-vos de pano de saco e lamentai, sacerdotes; uivai, ministros do altar; vinde, ministros de meu Deus; passai a noite vestidos de panos de saco; porque da casa de vosso Deus foi cortada a oferta de manjares e a libação.

13Vilkitės ašutinę ir raudokite, kunigai, aimanuokite, aukuro tarnai! Ateikite, išbūkite naktį su ašutine, mano Dievo tarnai, nes jūsų Dievo Namams trūksta javų atnašų ir liejamųjų aukų.

14 Promulgai um santo jejum, convocai uma assembléia solene, congregai os anciãos, todos os moradores desta terra, para a Casa do SENHOR, vosso Deus, e clamai ao SENHOR.

14Paskelbkite pasninką, sušaukite į iškilmę bendriją. Surinkite seniūnus ir visus krašto gyventojus į VIEŠPATIES, jūsų Dievo, Namus ir maldaukite VIEŠPATĮ.

15 Ah! Que dia! Porque o Dia do SENHOR está perto e vem como assolação do Todo-Poderoso.

15Ak, ta diena! VIEŠPATIES diena jau arti, ji ateina kaip sunaikinimas iš Visagalio.

16 Acaso, não está destruído o mantimento diante dos vossos olhos? E, da casa do nosso Deus, a alegria e o regozijo?

16Argi ne mūsų pačių akyse atimamas maistas, o iš mūsų Dievo Namų – džiaugsmas ir linksmybė?

17 A semente mirrou debaixo dos seus torrões, os celeiros foram assolados, os armazéns, derribados, porque se perdeu o cereal.

17Sėklos sudžiūva po grumstais, sandėliai ištuštinti, svirnai nugriauti, nes nebėra grūdų.

[18] Como geme o gado! As manadas de bois estão sobremodo inquietas, porque não têm pasto; também os rebanhos de ovelhas estão perecendo.
[19] A ti, ó SENHOR, clamo, porque o fogo consumiu os pastos do deserto, e a chama abrasou todas as árvores do campo.
[20] Também todos os animais do campo bramam suspirantes por ti; porque os rios se secaram, e o fogo devorou os pastos do deserto.

[18]Kaip kenčia gyvuliai! Galvijų bandos klajoja suglumusios, nes nėra ganyklos; net avių kaimenės apstulbintos.

[19]VIEŠPATIE, tavęs šaukiuosi, nes ugnis surijo tyrlaukių ganyklas ir liepsnos sudegino visus laukų medžius.

[20]Net laukiniai žvėrys žvelgia į tave, nes išdžiūvo upės, ir ugnis surijo tyrlaukių ganyklas.

Joel 2

[1] Tocai a trombeta em Sião e dai voz de rebate no meu santo monte; perturbem-se todos os moradores da terra, porque o Dia do SENHOR vem, já está próximo;
[2] dia de escuridade e densas trevas, dia de nuvens e negridão! Como a alva por sobre os montes, assim se difunde um povo grande e poderoso, qual desde o tempo antigo nunca houve, nem depois dele haverá pelos anos adiante, de geração em geração.
[3] À frente dele vai fogo devorador, atrás, chama que abrasa; diante dele, a terra é como o jardim do Éden; mas, atrás dele, um deserto assolado. Nada lhe escapa.
[4] A sua aparência é como a de cavalos; e, como cavaleiros, assim correm.
[5] Estrondeando como carros, vêm, saltando pelos cimos dos montes, crepitando como chamas de fogo que devoram o restolho, como um povo poderoso posto em ordem de combate.

Joelio 2

[1]Pūskite ragą Sione, skelbkite pavojų mano šventajame kalne! Tedreba visi krašto gyventojai, nes VIEŠPATIES diena ateina, ji jau arti.

[2]Tamsos ir niūrumo diena, debesų ir tamsumo diena! Tarsi juoduma, gaubianti kalnus, ateina gausi ir galinga kariauna; panašių į juos niekada nėra buvę nei po jų kada nors bus per kartų kartas.

[3]Pirma jų – ryja ugnis, o jiems iš paskos degina liepsna. Priešais juos – kraštas tarsi Edeno sodas, o už jų – apleisti tyrlaukiai, ir niekas nuo jų nepabėgs.
[4]Išvaizda jie panašūs į arklius ir atšuoliuoja kaip karo žirgai.

[5]Trinksėdami tarsi karo vežimai, jie šokinėja po kalnų viršūnes, spragsi kaip ugnies liepsna, rydama šiaudus, išsirikiuoja mūšiui kaip galinga kariauna.

[6] Diante deles, tremem os povos; todos os rostos empalidecem.

[7] Correm como valentes; como homens de guerra, sobem muros; e cada um vai no seu caminho e não se desvia da sua fileira.

[8] Não empurram uns aos outros; cada um segue o seu rumo; arremetem contra lanças e não se detêm no seu caminho.

[9] Assaltam a cidade, correm pelos muros, sobem às casas; pelas janelas entram como ladrão.

[10] Diante deles, treme a terra, e os céus se abalam; o sol e a lua se escurecem, e as estrelas retiram o seu resplendor.

[11] O SENHOR levanta a voz diante do seu exército; porque muitíssimo grande é o seu arraial; porque é poderoso quem executa as suas ordens; sim, grande é o Dia do SENHOR e mui terrível! Quem o poderá suportar?

A misericórdia do Senhor

[12] Ainda assim, agora mesmo, diz o SENHOR: Convertei-vos a mim de todo o vosso coração; e isso com jejuns, com choro e com pranto.

[13] Rasgai o vosso coração, e não as vossas vestes, e convertei-vos ao SENHOR, vosso Deus, porque ele é misericordioso, e compassivo, e tardio em irar-se, e grande em benignidade, e se arrepende do mal.

[14] Quem sabe se não se voltará, e se arrependerá, e deixará após si uma bênção, uma oferta de manjares e libação para o SENHOR, vosso Deus?

[6]Prieš juos dreba tautos, blykšta visų veidai.

[7]Kaip galiūnai jie puola, kaip kariai kopia per sienas. Visi žygiuoja pirmyn savo keliu, nenukrypdami nuo savo takų.

[8]Vienas kito nestumdo, kiekvienas laikosi savo kelio, prasiveržia pro gynybą ir lieka nesulaikyti.

[9]Jie puola miestą, kopia sienomis, lipa į namus, lenda pro langus kaip vagys.

[10]Prieš juos dreba žemė, virpa dangūs, aptempsta saulė ir mėnulis, žvaigždės sulaiko savo švytėjimą.

[11]VIEŠPATS pakelia balsą savo kariuomenės priešakyje, nes iš tikrųjų beribė jo stovykla! Nesuskaitomi vykdantys jo žodį. Taip, VIEŠPATIES diena didi, nepaprastai baisi ir kas gali ją ištverti?

Raginimas atgailauti

[12]„Tačiau dabar, – tai VIEŠPATIES žodis, – grįžkite pas mane visa savo širdimi, pasninku, verksmu ir raudojimu;

[13]persiplėškite širdis, o ne drabužius“. Grįžkite pas VIEŠPATĮ, savo Dievą, nes jis maloningas ir gailestingas, kantrus ir kupinas gerumo, pasirengęs atleisti, o ne bausti.

[14]Kas žino, ar jis vėl neatleis ir nepaliks palaiminimo – javų atnašų ir liejamųjų aukų VIEŠPAČIUI, jūsų Dievui?

[15] Tocai a trombeta em Sião, promulgai um santo jejum, proclamai uma assembléia solene.

[15]Pūskite ragą Sione, skelbkite pasninką, sušaukite į iškilmę bendriją!

[16] Congregai o povo, santificai a congregação, ajuntai os anciãos, reuni os filhinhos e os que mamam; saia o noivo da sua recâmara, e a noiva, do seu aposento.

[16]Sutelkite tautą, paaiškinkite susirinkimui. Sukvieskite senelius, surinkite mažutėlius, net žindomus kūdikius. Jaunikis tepalieka savo kambarį, o jaunoji – savo pavėsinę.

[17] Chorem os sacerdotes, ministros do SENHOR, entre o pórtico e o altar, e orem: Poupa o teu povo, ó SENHOR, e não entregues a tua herança ao opróbrio, para que as nações façam escárnio dele. Por que hão de dizer entre os povos: Onde está o seu Deus?

[17]Tarp prieangio ir aukuro teverkia kunigai, VIEŠPATIES tarnai. Tesako: „Pasigailėk, VIEŠPATIE, savo tautos, nepadaryk savo paveldo pajuoka, priežodžiu tautoms. Kodėl tautos turėtų sakyti: ‘Kurgi jų Dievas?’“

Paguodos žodžiai

[18] Então, o SENHOR se mostrou zeloso da sua terra, compadeceu-se do seu povo

[18]VIEŠPATS karštai susirūpino savo kraštu ir pasigailėjo savo tautos.

[19] e, respondendo, lhe disse: Eis que vos envio o cereal, e o vinho, e o óleo, e deles sereis fartos, e vos não entregarei mais ao opróbrio entre as nações.

[19]Atsakydamas savo tautai, VIEŠPATS tarė: ,,Tikėkite manimi, atsiųsiu jums grūdų, naujo vyno, aliejaus, ir būsite sotūs. Niekuomet nebedarysiu jūsų pajuoka tautoms.

[20] Mas o exército que vem do Norte, eu o removerei para longe de vós, lançá-lo-ei em uma terra seca e deserta; lançarei a sua vanguarda para o mar oriental, e a sua retaguarda, para o mar ocidental; subirá o seu mau cheiro, e subirá a sua podridão; porque agiu poderosamente.

[20]Kariauną iš šiaurės nutolinsiu nuo jūsų, išvarysiu ją į išdegintą ir apleistą kraštą, jos priekinius spiečius – į Rytų jūrą, o užpakalinius spiečius – į Vakarų jūrą. Nuo jos kils dvokas, sklis puvėsių kvapas, nes ji išdrįso išdidžiai elgtis!

[21] Não temas, ó terra, regozija-te e alegra-te, porque o SENHOR faz grandes coisas.

[21]Nebijok, žeme! Linksminkis ir džiaukis, nes VIEŠPATS padarė didelių dalykų!

[22] Não temais, animais do campo, porque os pastos do deserto reverdecerão, porque o arvoredo dará o seu fruto, a figueira e a vide produzirão com vigor.

[22]Nebijokite, laukiniai gyvuliai, nes žaliuoja tyrlaukių ganyklos, medžiai neša vaisių, figmedis ir vynmedis duoda derlių.

[23] Alegrai-vos, pois, filhos de Sião, regozijai-vos no SENHOR, vosso Deus, porque ele vos dará em justa medida a chuva; fará descer, como outrora, a chuva temporã e a serôdia.

[24] As eiras se encherão de trigo, e os lagares transbordarão de vinho e de óleo.

[25] Restituir-vos-ei os anos que foram consumidos pelo gafanhoto migrador, pelo destruidor e pelo cortador, o meu grande exército que enviei contra vós outros.

[26] Comereis abundantemente, e vos fartareis, e louvareis o nome do SENHOR, vosso Deus, que se houve maravilhosamente convosco; e o meu povo jamais será envergonhado.

[27] Sabereis que estou no meio de Israel e que eu sou o SENHOR, vosso Deus, e não há outro; e o meu povo jamais será envergonhado.

Promessa do derramamento do Espírito

[28] E acontecerá, depois, que derramarei o meu Espírito sobre toda a carne; vossos filhos e vossas filhas profetizarão, vossos velhos sonharão, e vossos jovens terão visões;

[29] até sobre os servos e sobre as servas derramarei o meu Espírito naqueles dias.

[30] Mostrarei prodígios no céu e na terra: sangue, fogo e colunas de fumaça.

[23]Linksminkitės ir džiaukitės, Siono vaikai, VIEŠPAČIU, savo Dievu, nes jis davė jums ankstyvuosius lietus kaip reikalauja teisumas, išliejo žemyn jums gausų lietų – ankstyvuosius ir vėlyvuosius lietus kaip seniau.

[24]Klojimai bus pilni grūdų, iš kubilų per kraštus liesis naujas vynas ir aliejus.

[25]Atlyginsiu jums už metus, kuriuos suėdė skėriai – skraidantieji, šokinėjantieji, ryjantieji – ir skėrių vikšrai, mano didžioji kariauna, siųsta prieš jus.

[26]Jūs valgysite ir būsite sotūs, šlovinsite vardą VIEŠPATIES, savo Dievo, kuris taip nuostabiai pasielgė su jumis. Mano tauta nebebus sugėdinta per amžius.

[27]Žinosite, kad aš esu Izraelyje; aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas, ir kito be manęs nėra. Mano tauta nebebus sugėdinta per amžius.

Joelio 3

Dvasios išliejimas

[1]Paskui išliesiu savo Dvasią ant visos žmonijos; jūsų sūnūs ir dukterys pranašaus, jūsų seneliai sapnuos sapnus, o jūsų jaunuoliai turės regėjimų.

[2]Net ant vergų – vyrų ir moterų – tomis dienomis išliesiu savo Dvasią.

[3]Parodysiu ženklus danguose ir žemėje – kraują, ugnį ir dūmų stulpus.

[31] O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e terrível Dia do SENHOR.

[32] E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo; porque, no monte Sião e em Jerusalém, estarão os que forem salvos, como o SENHOR prometeu; e, entre os sobreviventes, aqueles que o SENHOR chamar.

[4]Saulė bus paversta tamsa, o mėnulis – krauju prieš ateinant didingajai ir baisiajai VIEŠPATIES dienai.

[5]Tuomet, kas tik šauksis VIEŠPATIES vardo, tas bus išgelbėtas, nes Siono kalne ir Jeruzalėje bus likutis, kaip VIEŠPATSsakė. Tarp išlikusių bus VIEŠPATIES šaukiamieji.

Joel 3

Os juízos de Deus sobre as nações inimigas

[1] Eis que, naqueles dias e naquele tempo, em que mudarei a sorte de Judá e de Jerusalém,

[2] congregarei todas as nações e as farei descer ao vale de Josafá; e ali entrarei em juízo contra elas por causa do meu povo e da minha herança, Israel, a quem elas espalharam por entre os povos, repartindo a minha terra entre si.

[3] Lançaram sortes sobre o meu povo, e deram meninos por meretrizes, e venderam meninas por vinho, que beberam.

[4] Que tendes vós comigo, Tiro, e Sidom, e todas as regiões da Filístia? É isso vingança que quereis contra mim? Se assim me quereis vingar, farei, sem demora, cair sobre a vossa cabeça a vossa vingança.

[5] Visto que levastes a minha prata e o meu ouro, e as minhas jóias preciosas metestes nos vossos templos,

Joelio 4

Tautų teismas

[1]Iš tikrųjų tomis dienomis ir tuo metu, kai sugrąžinsiu Judo ir Jeruzalės belaisvius,

[2]surinksiu visas tautas, nuvesiu jas žemyn į Juozapato slėnį ir stosiu su jais į teismą dėl Izraelio, mano paveldo ir tautos, kurią jos išsklaidė tarp tautų. Jos pasidalijo tarpusavyje mano kraštą,

[3]traukė burtus dėl mano tautos, mainė berniukus į kekšes, už vyną pardavinėjo mergaites girtauti.

[4]Kas jūs esate man, Tyre ir Sidone, ir Filistijos visos sritys? Nejau jūs norite man atkeršyti už ką nors? Jei norite atkeršyti, aš greitai ir skubiai vėl sukrausiu jūsų darbus jums ant galvų.

[5]Jūs pagrobėte mano sidabrą ir auksą, nusigabenote mano brangiuosius turtus į savo šventyklas.

[6] e vendestes os filhos de Judá e os filhos de Jerusalém aos filhos dos gregos, para os apartar para longe dos seus limites,	[6]Jūs pardavėte Judo ir Jeruzalės žmones graikams, kad nutolintumėte nuo jų krašto.
[7] eis que eu os suscitarei do lugar para onde os vendestes e farei cair a vossa vingança sobre a vossa própria cabeça.	[7]Tikėkite manimi, išjudinsiu juos, kad paliktų vietas, į kurias buvote juos pardavę, ir vėl sukrausiu jūsų darbus jums ant galvų.
[8] Venderei vossos filhos e vossas filhas aos filhos de Judá, e estes, aos sabeus, a uma nação remota, porque o SENHOR o disse.	[8]Parduosiu jūsų sūnus ir dukteris Judo žmonėms į rankas, o jie parduos juos šebiečiams, tolimajai tautai, – taip sako VIEŠPATS.
[9] Proclamai isto entre as nações: Apregoai guerra santa e suscitai os valentes; cheguem-se, subam todos os homens de guerra.	[9]Paskelbkite tai tautoms: renkitės karui, išjudinkite galiūnus! Tesirenka visi kariai ir težygiuoja!
[10] Forjai espadas das vossas relhas de arado e lanças, das vossas podadeiras; diga o fraco: Eu sou forte.	[10]Perkalkite savo arklus į kalavijus, o geneklius – į ietis. Net silpnuolis tesako: ‘Esu galiūnas!’
[11] Apressai-vos, e vinde, todos os povos em redor, e congregai-vos; para ali, ó SENHOR, faze descer os teus valentes.	[11]Skubiai ateikite, visos aplinkinės tautos, susirinkite ten. Atvesk žemyn savo galiūnus, VIEŠPATIE!
[12] Levantem-se as nações e sigam para o vale de Josafá; porque ali me assentarei para julgar todas as nações em redor.	[12]Tepakyla tautos ir teateina į Juozapato slėnį, nes aš ten sėdėsiu ir teisiu visas aplinkines tautas.
[13] Lançai a foice, porque está madura a seara; vinde, pisai, porque o lagar está cheio, os seus compartimentos transbordam, porquanto a sua malícia é grande.	[13]Paleiskite į darbą pjautuvą, nes pjūtis prinokusi; eikite ir trypkite, nes vyno spaudykla pilna. Kubilai liesis per kraštus, nes jų nedorumas didelis.
[14] Multidões, multidões no vale da Decisão! Porque o Dia do SENHOR está perto, no vale da Decisão.	[14]Minių minios Nuosprendžio slėnyje, nes VIEŠPATIES diena jau arti Nuosprendžio slėnyje!
[15] O sol e a lua se escurecem, e as estrelas retiram o seu resplendor.	[15]Aptemsta saulė ir mėnulis, žvaigždės sulaiko savo švytėjimą.

[16] O SENHOR brama de Sião e se fará ouvir de Jerusalém, e os céus e a terra tremerão; mas o SENHOR será o refúgio do seu povo e a fortaleza dos filhos de Israel.

[16]Iš Siono VIEŠPATS sugriaudžia, iš Jeruzalės pakelia balsą, ir dreba dangūs ir žemė. Bet VIEŠPATS – savo tautos prieglauda, izraelitų tvirtovė.

[17] Sabereis, assim, que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que habito em Sião, meu santo monte; e Jerusalém será santa; estranhos não passarão mais por ela.

[17]Tuomet žinosite, kad aš esu VIEŠPATS, jūsų Dievas, gyvenantis Sione, savo šventajame kalne. Jeruzalė taps šventa, ir svetimieji niekada daugiau per ją nebeis.

A restauração de Israel

[18] E há de ser que, naquele dia, os montes destilarão mosto, e os outeiros manarão leite, e todos os rios de Judá estarão cheios de águas; sairá uma fonte da Casa do SENHOR e regará o vale de Sitim.

[18]Tą dieną kalnai lašės saldžiu vynu, kalvos sruvens pienu, o visomis Judo upių vagomis tekės vanduo. Šaltinis ištrykš iš VIEŠPATIES Namų ir palaistys Šitimų slėnį.

[19] O Egito se tornará uma desolação, e Edom se fará um deserto abandonado, por causa da violência que fizeram aos filhos de Judá, em cuja terra derramaram sangue inocente.

[19]Egiptas taps tyrlaukiais, o Edomas virs apleista dykyne dėl Judo žmonėms padaryto smurto praliejant nekaltą kraują visame jo krašte.

[20] Judá, porém, será habitada para sempre, e Jerusalém, de geração em geração.

[20]Bet Judas bus gyvenamas per amžius, o Jeruzalė – per kartų kartas.

[21] Eu expiarei o sangue dos que não foram expiados, porque o SENHOR habitará em Sião.

[21]Atkeršysiu už jų kraują, nepagailėsiu kaltųjų, nes VIEŠPATS gyvena Sione“.

Amós	Amoso

Amós 1

Ameaças contra diversas nações

1 Palavras que, em visão, vieram a Amós, que era entre os pastores de Tecoa, a respeito de Israel, nos dias de Uzias, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel, dois anos antes do terremoto.

2 Ele disse: O SENHOR rugirá de Sião e de Jerusalém fará ouvir a sua voz; os prados dos pastores estarão de luto, e secar-se-á o cimo do Carmelo.

3 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Damasco e por quatro, não sustarei o castigo, porque trilharam a Gileade com trilhos de ferro.

4 Por isso, meterei fogo à casa de Hazael, fogo que consumirá os castelos de Ben-Hadade.

5 Quebrarei o ferrolho de Damasco e eliminarei o morador de Biqueate-Áven e ao que tem o cetro de Bete-Éden; e o povo da Síria será levado em cativeiro a Quir, diz o SENHOR.

6 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Gaza e por quatro, não sustarei o castigo, porque levaram em cativeiro todo o povo, para o entregarem a Edom.

7 Por isso, meterei fogo aos muros de Gaza, fogo que consumirá os seus castelos.

8 Eliminarei o morador de Asdode e o que tem o cetro de Asquelom e volverei a mão

Amoso 1

Tautų teismas

1 Amoso, vieno iš Tekojos kerdžių, žodžiai, kuriuos jis gavo per regėjimą apie Izraelį Judo karaliaus Uzijo dienomis ir Izraelio karaliaus Jehoašo sūnaus Jeroboamo dienomis, dveji metai prieš žemės drebėjimą.

2 Jis tarė: ,,VIEŠPATS sugriaudžia iš Siono, iš Jeruzalės pakelia balsą, ir piemenų ganyklos vysta, Karmelio viršūnė džiūsta“.

3 Taip kalba VIEŠPATS: ,,Kadangi Damaskas nusikalto tris ir net keturis kartus, neatšauksiu savo ištarmės, nes jie kūlė Gileadą geležiniais kūlimo volais.

4 Pasiųsiu ugnį Hazaelio namams, ir ji praris Ben Hadado tvirtoves.

5 Sulaužysiu Damasko vartų velkes, išnaikinsiu gyventojus iš Bikat Aveno slėnio ir laikantįjį skeptrą iš Bet Edeno, o Aramo tauta bus ištremta į Kyrą“, – sako VIEŠPATS.

6 Taip kalba VIEŠPATS: ,,Kadangi Gaza nusikalto tris ir net keturis kartus, neatšauksiu savo ištarmės, nes jie išvarė į tremtį ištisas bendruomenes ir atidavė jas Edomui.

7 Pasiųsiu ugnį Gazos sienoms, ir ji suris jos tvirtoves.

8 Išnaikinsiu gyventojus iš Ašdodo ir laikantįjį skeptrą iš Aškelono. Pakelsiu

contra Ecrom; e o resto dos filisteus perecerá, diz o SENHOR.

9 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Tiro e por quatro, não sustarei o castigo, porque entregaram todos os cativos a Edom e não se lembraram da aliança de irmãos.

10 Por isso, meterei fogo aos muros de Tiro, fogo que consumirá os seus castelos.

11 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Edom e por quatro, não sustarei o castigo, porque perseguiu o seu irmão à espada e baniu toda a misericórdia; e a sua ira não cessou de despedaçar, e reteve a sua indignação para sempre.

12 Por isso, meterei fogo a Temã, fogo que consumirá os castelos de Bozra.

13 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões dos filhos de Amom e por quatro, não sustarei o castigo, porque rasgaram o ventre às grávidas de Gileade, para dilatarem os seus próprios limites.

14 Por isso, meterei fogo aos muros de Rabá, fogo que consumirá os seus castelos, com alarido no dia da batalha, com turbilhão no dia da tempestade.

15 O seu rei irá para o cativeiro, ele e os seus príncipes juntamente, diz o SENHOR.

ranką prieš Ekroną, ir filistinų likutis žus“, – sako Viešpats DIEVAS.

9Taip kalba VIEŠPATS: ,,Kadangi Tyras nusikalto tris ir net keturis kartus, neatšauksiu savo ištarmės, nes jie išdavė į tremtį Edomui ištisas bendruomenes, nepaisydami broliškumo sandoros.

10Pasiųsiu ugnį Tyro sienoms, ir ji suris jo tvirtoves“.

11Taip kalba VIEŠPATS: ,,Kadangi Edomas nusikalto tris ir net keturis kartus, neatšauksiu savo ištarmės, nes jis su kalaviju persekiojo savo brolį, neparodydamas jokio gailestingumo. Kadangi jo įniršis siautėjo be perstojo ir leido pykčiui nežabotai šėlti,

12pasiųsiu ugnį Temanui, ir ji suris Bocros tvirtoves“.

13Taip kalba VIEŠPATS: ,,Kadangi Amonas nusikalto tris ir net keturis kartus, neatšauksiu savo ištarmės, nes jie perskrodė nėščias moteris Gileade, plėsdami savo krašto sienas.

14Sukursiu ugnį ant Rabos sienos, ir ji suris jos tvirtoves, aidint šauksmams mūšio dieną, šėlstant audrai viesulo dieną.

15Tuomet jos karalius išeis į tremtį drauge su savo didžiūnais“, – sako VIEŠPATS.

Amós 2

1 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Moabe e por quatro, não sustarei o castigo, porque queimou os ossos do rei de Edom, até os reduzir a cal.

Amoso 2

1Taip kalba VIEŠPATS: ,,Kadangi Moabas nusikalto tris ir net keturis kartus, neatšauksiu savo ištarmės, nes jis pavertė pelenais Edomo karaliaus kaulus.

[2] Por isso, meterei fogo a Moabe, fogo que consumirá os castelos de Queriote; Moabe morrerá entre grande estrondo, alarido e som de trombeta.

[2]Pasiųsiu ugnį Moabui, ir ji suris Kerijoto tvirtoves. Moabo žmonės sutiks mirtį sąmyšyje, tarp šauksmų ir ragų gaudimo.

[3] Eliminarei o juiz do meio dele e a todos os seus príncipes com ele matarei, diz o SENHOR.

[3]Išrausiu Moabo valdovą ir išžudysiu visus jo didžiūnus drauge su juo“, – sako VIEŠPATS.

Ameaças contra Judá

[4] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Judá e por quatro, não sustarei o castigo, porque rejeitaram a lei do SENHOR e não guardaram os seus estatutos; antes, as suas próprias mentiras os enganaram, e após elas andaram seus pais.

[4]Taip kalba VIEŠPATS: ,,Kadangi Judas nusikalto tris ir net keturis kartus, neatšauksiu savo ištarmės, nes jie atmetė VIEŠPATIES mokymą ir nesilaikė jo įsakymų. Kadangi jie leidosi suvedžiojami tų pačių melų, paskui kuriuos ėjo jų protėviai,

[5] Por isso, meterei fogo a Judá, fogo que consumirá os castelos de Jerusalém.

[5]pasiųsiu ugnį Judui, ir ji suris Jeruzalės rūmus“.

Ameaças contra Israel

[6] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Israel e por quatro, não sustarei o castigo, porque os juízes vendem o justo por dinheiro e condenam o necessitado por causa de um par de sandálias.

[6]Taip kalba VIEŠPATS: ,,Kadangi Izraelis nusikalto tris ir net keturis kartus, neatšauksiu savo ištarmės, nes jie parduoda teisųjį už sidabrą, o beturtį – už sandalų porą.

[7] Suspiram pelo pó da terra sobre a cabeça dos pobres e pervertem o caminho dos mansos; um homem e seu pai coabitam com a mesma jovem e, assim, profanam o meu santo nome.

[7]Žemės dulkėse jie mindžioja vargšų galvas ir verčia kukliuosius trauktis iš kelio; tėvas ir sūnus eina pas tą pačią kekšę, teršdami mano šventąjį vardą.

[8] E se deitam ao pé de qualquer altar sobre roupas empenhadas e, na casa do seu deus, bebem o vinho dos que foram multados.

[8]Jie gulasi prie kiekvieno aukuro ant paimtų už užstatą drabužių ir geria savo dievo namuose vyną, pirktą už savo pačių uždėtas baudas.

[9] Todavia, eu destruí diante deles o amorreu, cuja altura era como a dos cedros, e que era forte como os carvalhos;

[9]Tačiau aš sunaikinau jų akivaizdoje amoritą, aukštą kaip kedrą ir stiprų kaip

e destruí o seu fruto por cima e as suas raízes por baixo.

10 Também vos fiz subir da terra do Egito e quarenta anos vos conduzi no deserto, para que possuísseis a terra do amorreu.

11 Dentre os vossos filhos, suscitei profetas e, dentre os vossos jovens, nazireus. Não é isto assim, filhos de Israel? – diz o SENHOR.

12 Mas vós aos nazireus destes a beber vinho e aos profetas ordenastes, dizendo: Não profetizeis.

13 Eis que farei oscilar a terra debaixo de vós, como oscila um carro carregado de feixes.

14 De nada valerá a fuga ao ágil, o forte não usará a sua força, nem o valente salvará a sua vida.

15 O que maneja o arco não resistirá, nem o ligeiro de pés se livrará, nem tampouco o que vai montado a cavalo salvará a sua vida.

16 E o mais corajoso entre os valentes fugirá nu naquele dia, disse o SENHOR.

Amós 3

O castigo contra a maldade de Israel

1 Ouvi a palavra que o SENHOR fala contra vós outros, filhos de Israel, contra toda a família que ele fez subir da terra do Egito, dizendo:

2 De todas as famílias da terra, somente a vós outros vos escolhi; portanto, eu vos punirei por todas as vossas iniqüidades.

3 Andarão dois juntos, se não houver entre eles acordo?

ąžuolą, sunaikinau jo vaisius viršuje ir jo šaknis apačioje.

10Aš išvedžiau jus iš Egipto žemės ir vedžiau per dykumą keturiasdešimt metų, kad paveldėtumėte amorito kraštą.

11Aš išsirinkau pranašų iš jūsų sūnų ir nazyrų iš jūsų jaunuolių. Argi ne taip yra iš tikrųjų, Izraelio tauta? – tai VIEŠPATIES žodis.

12Bet jūs vertėte nazyrus gerti vyną, o pranašams įsakėte: ‘Nepranašaukite!’

13Žinokite, jog slėgsiu jus vietoje prie žemės, kaip slegia vežimas, kupinas javų pėdų.

14Greitieji neteks savo greitumo, stiprieji nepasitikės savo stiprumu, nė galiūnai neišsigelbės.

15Lankininkai neištvers, greitakojai neišsigelbės, nė raitieji neišgelbės savo gyvybės.

16Drąsiausi galiūnai tą dieną pabėgs nuogi“, – tai VIEŠPATIES žodis.

Amoso 3

Priekaištai Izraeliui

1„Klausykitės žodžio, kurį VIEŠPATS ištarė jums, izraelitai, visai šeimai, kurią išvedžiau iš Egipto žemės!

2Tik jus pažinau iš visų žemės šeimų, todėl nubausiu jus už visas jūsų kaltes.

3Argi du žmonės eina kartu, jei nėra susitarę?

[4] Rugirá o leão no bosque, sem que tenha presa? Levantará o leãozinho no covil a sua voz, se nada tiver apanhado?
[5] Cairá a ave no laço em terra, se não houver armadilha para ela? Levantar-se-á o laço da terra, sem que tenha apanhado alguma coisa?
[6] Tocar-se-á a trombeta na cidade, sem que o povo se estremeça? Sucederá algum mal à cidade, sem que o SENHOR o tenha feito?
[7] Certamente, o SENHOR Deus não fará coisa alguma, sem primeiro revelar o seu segredo aos seus servos, os profetas.
[8] Rugiu o leão, quem não temerá? Falou o SENHOR Deus, quem não profetizará?
[9] Fazei ouvir isto nos castelos de Asdode e nos castelos da terra do Egito e dizei: Ajuntai-vos sobre os montes de Samaria e vede que grandes tumultos há nela e que opressões há no meio dela.
[10] Porque Israel não sabe fazer o que é reto, diz o SENHOR, e entesoura nos seus castelos a violência e a devastação.
[11] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Um inimigo cercará a tua terra, derribará a tua fortaleza, e os teus castelos serão saqueados.
[12] Assim diz o SENHOR: Como o pastor livra da boca do leão as duas pernas ou um pedacinho da orelha, assim serão salvos os filhos de Israel que habitam em Samaria com apenas o canto da cama e parte do leito.

[4]Argi liūtas riaumoja miške, neturėdamas grobio? Argi liūtukas suurzgia iš savo guolio, jei neturi ko nors sugavęs?
[5]Argi paukštis įkliūva į spąstus ant žemės, kai ten nėra jauko? Argi spąstai pašoka nuo žemės, nieko nepagaudami?
[6]Kai pasigirsta rago gausmas mieste, argi žmonės neišsigąsta? Kai ištinka miestą nelaimė, argi ne VIEŠPATS tai padarė?
[7]Tikrai Viešpats DIEVAS nedaro nieko, pirma neapreiškęs savo užmojo savo tarnams pranašams.
[8]Liūtas suriaumojo, ir kas neišsigąs? Viešpats Dievas prabilo, ir kas atsisakys pranašauti?
[9]Paskelbkite tvirtovėms Ašdode, tvirtovėms Egipto žemėje ir sakykite: ‘Rinkitės ant kalno, vardu Samarija, ir pamatysite, kokie baisūs ten sąmyšiai ir kokia priespauda joje’.
[10]Jie nežino, kaip daryti tai, kas teisinga, – tai VIEŠPATIES žodis, – tie, kurie smurtauja ir plėšikauja savo tvirtovėse“.
[11]Todėl taip kalba Viešpats DIEVAS: „Priešas apsups kraštą, atims iš tavęs galybę ir bus išplėštos tavo tvirtovės“.
[12]Taip kalba VIEŠPATS: „Kaip kerdžius išgelbsti iš liūto nasrų porą kojų ar ausies gabalą, taip bus išgelbėti Samarijoje gyvenantys Izraelio žmonės, nešini guolio kampu ar lovos dalimi.

[13] Ouvi e protestai contra a casa de Jacó, diz o SENHOR Deus, o Deus dos Exércitos:

[14] No dia em que eu punir Israel, por causa das suas transgressões, visitarei também os altares de Betel; e as pontas do altar serão cortadas e cairão por terra.

[15] Derribarei a casa de inverno com a casa de verão; as casas de marfim perecerão, e as grandes casas serão destruídas, diz o SENHOR.

[13]Klausykitės ir skelbkite Jokūbo namams, – tai žodis Viešpaties DIEVO, Galybių Dievo. –

[14]Tą dieną, kai bausiu Izraelį už jo nusižengimus, nubausiu ir Betelio aukurus; aukuro ragai bus nukirsti ir nukris žemėn.

[15]Nuversiu žiemos rūmus drauge su vasaros rūmais. Dramblio kaulo namai bus nugriauti, didingieji namai sunaikinti", – tai VIEŠPATIES žodis.

Amós 4

Ameaças contra as mulheres de Samaria

[1] Ouvi esta palavra, vacas de Basã, que estais no monte de Samaria, oprimis os pobres, esmagais os necessitados e dizeis a vosso marido: Dá cá, e bebamos.

[2] Jurou o SENHOR Deus, pela sua santidade, que dias estão para vir sobre vós, em que vos levarão com anzóis e as vossas restantes com fisga de pesca.

[3] Saireis cada uma em frente de si pelas brechas e vos lançareis para Hermom, disse o SENHOR.

A cegueira espiritual de Israel

[4] Vinde a Betel e transgredi, a Gilgal, e multiplicai as transgressões; e, cada manhã, trazei os vossos sacrifícios e, de três em três dias, os vossos dízimos;

[5] e oferecei sacrifício de louvores do que é levedado, e apregoai ofertas voluntárias, e publicai-as, porque disso gostais, ó filhos de Israel, disse o SENHOR Deus.

Amoso 4

[1]Klausykitės šio žodžio, Samarijos kalno moterys, Bašano karvės, engiančios vargšus, spardančios elgetas, sakančios savo vyrams: „Atneškite ko nors išgerti!"

[2]Viešpats DIEVAS prisiekė savo šventumu! „Tikrai ateina jums dienos, kai jie išvilks jus kabliais tarsi žuvį ant kabliuko, visas iki paskutinės.

[3]Išeisite pro spragas sienose, kiekviena tiesiausiu keliu, ir būsite išmestos į šiukšlyną, – tai VIEŠPATIES žodis.

[4]Eikite į Betelį ir darykite nuodėmes, į Gilgalą – ir gausinkite nuodėmes. Kas rytą atnašaukite savo kruvinas aukas, o kas trečią dieną – dešimtines.

[5]Deginkite neraugintos duonos bendravimo auką, skelbkite plačiai gera valia daromas atnašas, nes taip jūs mėgstate daryti, izraelitai, – tai Viešpaties DIEVO žodis.

6 Também vos deixei de dentes limpos em todas as vossas cidades e com falta de pão em todos os vossos lugares; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

6Nors padariau, kad jūsų burnos būtų tuščios visuose jūsų miestuose ir trūktų duonos visuose jūsų kaimuose, jūs pas mane nesugrįžote, – tai VIEŠPATIES žodis.

7 Além disso, retive de vós a chuva, três meses ainda antes da ceifa; e fiz chover sobre uma cidade e sobre a outra, não; um campo teve chuva, mas o outro, que ficou sem chuva, se secou.

7Nors sulaikiau virš jūsų lietų, kai iki pjūties dar buvo trys mėnesiai, vienam miestui daviau lietaus, o kitam nedaviau, vienas laukas buvo lietaus palaistytas, o kitas be lietaus išdžiūvo,

8 Andaram duas ou três cidades, indo a outra cidade para beberem água, mas não se saciaram; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

8nors du ar trys miestai keliaudavo į vieną miestą atsigerti vandens, o troškulys likdavo nenumalšintas, jūs pas mane nesugrįžote, – tai VIEŠPATIES žodis.

9 Feri-vos com o crestamento e a ferrugem; a multidão das vossas hortas, e das vossas vinhas, e das vossas figueiras, e das vossas oliveiras, devorou-a o gafanhoto; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

9Nors naikinau jus kūlėmis ir miltlige, nuniokojau jūsų sodus ir vynuogynus, o skėriai surijo jūsų figmedžius ir alyvmedžius, jūs pas mane nesugrįžote, – tai VIEŠPATIES žodis.

10 Enviei a peste contra vós outros à maneira do Egito; os vossos jovens, matei-os à espada, e os vossos cavalos, deixei-os levar presos, e o mau cheiro dos vossos arraiais fiz subir aos vossos narizes; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

10Nors pasiunčiau jums marą kaip Egiptui, išžudžiau kalaviju jūsų jaunus vyrus, leidau pagrobti jūsų žirgus ir padvelkti jums į nosis jūsų stovyklų smarvei, jūs pas mane nesugrįžote, – tai VIEŠPATIES žodis.

11 Subverti alguns dentre vós, como Deus subverteu a Sodoma e Gomorra, e vós fostes como um tição arrebatado da fogueira; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

11Nors naikinau jus, kaip Dievas naikino Sodomą ir Gomorą, ir tapote tarsi iš ugnies ištrauktas nuodėgulis, jūs pas mane nesugrįžote, – tai VIEŠPATIES žodis.

12 Portanto, assim te farei, ó Israel! E, porque isso te farei, prepara-te, ó Israel, para te encontrares com o teu Deus.

12Todėl taip darysiu tau, Izraeli! Kadangi taip darysiu tau, pasirenk susitikti su savo Dievu, Izraeli!

[13] Porque é ele quem forma os montes, e cria o vento, e declara ao homem qual é o seu pensamento; e faz da manhã trevas e pisa os altos da terra; SENHOR, Deus dos Exércitos, é o seu nome.

[13]Juk tai tas, kuris padaro kalnus, kuris sukuria vėją ir apreiškia žmogui savo mintis, kuris tamsą paverčia aušra ir žengia žemės aukštumomis; jis vardu VIEŠPATS, Galybių Dievas!“

Amós 5

Buscai a Deus e vivei

[1] Ouvi esta palavra que levanto como lamentação sobre vós, ó casa de Israel:

[2] Caiu a virgem de Israel, nunca mais tornará a levantar-se; estendida está na sua terra, e não há quem a levante.

[3] Porque assim diz o SENHOR Deus: A cidade da qual saem mil conservará cem, e aquela da qual saem cem conservará dez à casa de Israel.

[4] Pois assim diz o SENHOR à casa de Israel: Buscai-me e vivei.

[5] Porém não busqueis a Betel, nem venhais a Gilgal, nem passeis a Berseba, porque Gilgal, certamente, será levada cativa, e Betel será desfeita em nada.

[6] Buscai ao SENHOR e vivei, para que não irrompa na casa de José como um fogo que a consuma, e não haja em Betel quem o apague.

[7] Vós que converteis o juízo em alosna e deitais por terra a justiça,

[8] procurai o que faz o Sete-estrelo e o Órion, e torna a densa treva em manhã, e muda o dia em noite; o que chama as águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

Amoso 5

[1]Klausykitės šio žodžio, kurį užgiedu jums kaip raudą, Izraelio namai:

[2]Žuvo ir nebeatsikels mergelė, Izraelio tauta; ji parblokšta savo žemėje, ir nėra, kas ją pakeltų.

[3]Juk taip kalba Viešpats DIEVAS: ,,Miestas, kuris išsiųsdavo tūkstantį, pasiliks su šimtu, o tas, kuris išsiųsdavo šimtą, pasiliks su dešimčia Izraelio namuose“.

[4]Taip kalba VIEŠPATS Izraelio namams: ,,Ieškokite manęs ir būsite gyvi!

[5]Bet neieškokite Betelio, neikite į Gilgalą ir nekeliaukite į Beer Šebą, nes Gilgalas tikrai bus išvarytas į tremtį, o Betelis virs nieku.

[6]Ieškokite VIEŠPATIES ir būsite gyvi, kad jis neateitų prieš Juozapo namus kaip ugnis ir nesant kam gesinti nesurytų Betelio“.

[7]Vargas jums, teisingumą paverčiantiems metėlėmis ir teisumą metantiems žemėn!

[8]Jis, kuris padarė Sietyną ir Šienpjovius, mirtiną tamsą paverčia rytmečiu, dieną pakeičia naktimi, pasišaukia jūros vandenis ir išlieja juos ant žemės paviršiaus, – jis vardu VIEŠPATS!

[9] É ele que faz vir súbita destruição sobre o forte e ruína contra a fortaleza.

[10] Aborreceis na porta ao que vos repreende e abominais o que fala sinceramente.

[11] Portanto, visto que pisais o pobre e dele exigis tributo de trigo, não habitareis nas casas de pedras lavradas que tendes edificado; nem bebereis do vinho das vides desejáveis que tendes plantado.

[12] Porque sei serem muitas as vossas transgressões e graves os vossos pecados; afligis o justo, tomais suborno e rejeitais os necessitados na porta.

[13] Portanto, o que for prudente guardará, então, silêncio, porque é tempo mau.

[14] Buscai o bem e não o mal, para que vivais; e, assim, o SENHOR, o Deus dos Exércitos, estará convosco, como dizeis.

[15] Aborrecei o mal, e amai o bem, e estabelecei na porta o juízo; talvez o SENHOR, o Deus dos Exércitos, se compadeça do restante de José.

[16] Portanto, assim diz o SENHOR, o SENHOR, Deus dos Exércitos: Em todas as praças haverá pranto; e em todas as ruas dirão: Ai! Ai! E ao lavrador chamarão para o pranto e, para o choro, os que sabem prantear.

[17] Em todas as vinhas haverá pranto, porque passarei pelo meio de ti, diz o SENHOR.

[9]Jis žaibuoja sunaikinimu galiūnams, ir sunaikinimas užklumpa tvirtovę.

[10]Nekenčiama to, kuris sudraudžia vartuose, ir bjaurimasi tuo, kuris sako tiesą.

[11]Kadangi trypėte vargšą ir plėšėte iš jo mokesčius už grūdus, nors pasistatėte namus iš tašytų akmenų, juose negyvensite, nors užsiveisėte rinktinius vynuogynus, jų vyno negersite.

[12]Juk žinau, kokia daugybė jūsų nusikaltimų ir kokios sunkios jūsų nuodėmės; jūs engiate teisiuosius, imate kyšius, nustumiate į šalį pavargėlius vartuose!

[13]Tokiu metu protingas žmogus tylės, nes tai blogas metas.

[14]Ieškokite gera, o ne pikta, kad būtumėte gyvi. Tuomet, kaip sakėte, bus su jumis VIEŠPATS, Galybių Dievas.

[15]Nekęskite pikta ir mylėkite gera, įgyvendinkite vartuose teisingumą, ir galbūt VIEŠPATS, Galybių Dievas, bus gailestingas Juozapo likučiui.

[16]Todėl taip kalba VIEŠPATS, Galybių DIEVAS, mano Viešpats: ,,Visose aikštėse bus raudama, visose gatvėse bus sakoma: ‘Vargas! Vargas!’ Žemdirbys bus kviečiamas gedėti, o mokantieji – aimanų raudoti.

[17]Visuose vynuogynuose bus raudama, nes aš pereisiu tarp jūsų“, – sako VIEŠPATS.

[18] Ai de vós que desejais o Dia do SENHOR! Para que desejais vós o Dia do SENHOR? É dia de trevas e não de luz.

[19] Como se um homem fugisse de diante do leão, e se encontrasse com ele o urso; ou como se, entrando em casa, encostando a mão à parede, fosse mordido de uma cobra.

[20] Não será, pois, o Dia do SENHOR trevas e não luz? Não será completa escuridão, sem nenhuma claridade?

Deus exige justiça e não sacrifícios

[21] Aborreço, desprezo as vossas festas e com as vossas assembléias solenes não tenho nenhum prazer.

[22] E, ainda que me ofereçais holocaustos e vossas ofertas de manjares, não me agradarei deles, nem atentarei para as ofertas pacíficas de vossos animais cevados.

[23] Afasta de mim o estrépito dos teus cânticos, porque não ouvirei as melodias das tuas liras.

[24] Antes, corra o juízo como as águas; e a justiça, como ribeiro perene.

[25] Apresentastes-me, vós, sacrifícios e ofertas de manjares no deserto por quarenta anos, ó casa de Israel?

[26] Sim, levastes Sicute, vosso rei, Quium, vossa imagem, e o vosso deus-estrela, que fizestes para vós mesmos.

[27] Por isso, vos desterrarei para além de Damasco, diz o SENHOR, cujo nome é Deus dos Exércitos.

Amós 6

[18]„Vargas laukiantiems VIEŠPATIES dienos! Kodėl jūs laukiate VIEŠPATIES dienos? Ji – tamsybė, o ne šviesa!

[19]Tarsi kas pabėgtų nuo liūto ir būtų užpultas meškos ar pareitų namo, ranka atsiremtų į sieną ir būtų įgeltas gyvatės.

[20]Argi VIEŠPATIES diena nebus tamsybė, o ne šviesa, tamsi naktis be jokios prošvaistės?

[21]Nekenčiu, niekinu jūsų šventes, nerandu jokio malonumo jūsų iškilmėse.

[22]Nors jūs atnašaujate man deginamąsias aukas ir javų atnašas, aš jų nepriimsiu; į jūsų penimų galvijų atnašas nepažvelgsiu.

[23]Pasitraukite šalin su savo giesmių triukšmu; aš neklausau jūsų arfų skambesio!

[24]Tevilnija teisingumas lyg upės srovė, o teisumas – lyg nuolat tekanti upė.

[25]Ar atnašavote man aukas ir javų atnašas per anuos keturiasdešimt metų dykumoje, Izraelio namai?

[26]Jūs nešėtės savo karalių Sikutą ir savo dievo žvaigždę Kijūną – stabus, kuriuos pasidarėte.

[27]Išvarysiu jus į tremtį anapus Damasko“, – sako VIEŠPATS; jis vardu Galybių Dievas.

Amoso 6

A corrupção e a destruição de Israel

[1] Ai dos que andam à vontade em Sião e dos que vivem sem receio no monte de Samaria, homens notáveis da principal das nações, aos quais vem a casa de Israel!

[1]Vargas tiems, kurie Sione patenkinti savimi, ir tiems, kurie ant Samarijos kalno jaučiasi saugiai; vargas tautų pirmūnės įžymybėms, kuriomis kliaujasi Izraelio namai!

[2] Passai a Calné e vede; e, dali, ide à grande Hamate; depois, descei a Gate dos filisteus; sois melhores que estes reinos? Ou será maior o seu território do que o vosso território?

[2]Nueikite į Kalnę ir pasižiūrėkite, o iš ten – į šaunųjį Hamatą, paskui nusileiskite į filistinų Gatą. Ar jūs geresni už šias karalystes? Ar jūsų šalis didesnė už jų šalį?

[3] Vós que imaginais estar longe o dia mau e fazeis chegar o trono da violência;

[3]Jūs norite nustumti tolyn nelaimės dieną, bet artinate smurto viešpatavimą!

[4] que dormis em camas de marfim, e vos espreguiçais sobre o vosso leito, e comeis os cordeiros do rebanho e os bezerros do cevadouro;

[4]Vargas tiems, kurie guli dramblio kaulo lovose, dykaduoniauja savo guoliuose, valgo ėriukus, paimtus iš kaimenės, ir veršius iš gardo!

[5] que cantais à toa ao som da lira e inventais, como Davi, instrumentos músicos para vós mesmos;

[5]Jie rėkauja dainos posmus, pritardami arfa, ir tarsi Dovydas išradinėja muzikos instrumentus.

[6] que bebeis vinho em taças e vos ungis com o mais excelente óleo, mas não vos afligis com a ruína de José.

[6]Jie geria vyną taurėmis ir tepasi geriausiais aliejais, bet dėl Juozapo pražūties nesisieloja!

[7] Portanto, agora, ireis em cativeiro entre os primeiros que forem levados cativos, e cessarão as pândegas dos espreguiçadores.

[7]Todėl dabar jie pirmi išeis į tremtį, ir baigsis dykaduonių lėbavimas.

[8] Jurou o SENHOR Deus por si mesmo, o SENHOR, Deus dos Exércitos, e disse: Abomino a soberba de Jacó e odeio os seus castelos; e abandonarei a cidade e tudo o que nela há.

[8]Viešpats DIEVAS prisiekė pačiu savimi, – tai VIEŠPATIES, Galybių Dievo, žodis: ,,Bjauriuosi Jokūbo išdidumu, neapkenčiu jo tvirtovių; atsižadėsiu miesto ir visko, kas jame.

[9] Se numa casa ficarem dez homens, também esses morrerão.

[9]Jei dešimt žmonių išliktų vienuose namuose, jie mirs.

[10] Se, porém, um parente chegado, o qual os há de queimar, toma os cadáveres para os levar fora da casa e diz ao que estiver

[10]Ir jei kieno nors giminaitis, deginantis mirusiuosius, paims palaikus iš namų ir sakys esančiam namuose: ‘Ar dar yra kas

no seu mais interior: Haverá outro contigo? E este responder: Não há; então, lhe dirá: Cala-te, não menciones o nome do SENHOR.

nors su tavimi?' – o šis atsakys: 'Nėra nė vieno!' – tai giminaitis sakys: 'Ša, tylėk! Mes neturime minėti VIEŠPATIESvardo'.

11 Pois eis que o SENHOR ordena, e será destroçada em ruínas a casa grande, e a pequena, feita em pedaços.

11Žiūrėk! VIEŠPATS įsako, ir didesnis namas bus sutriuškintas į šipulius, o mažesnis į skeveldras.

12 Poderão correr cavalos na rocha? E lavrá-la com bois? No entanto, haveis tornado o juízo em veneno e o fruto da justiça, em alosna.

12Argi gali arkliai šuoliuoti uolomis? Argi aria kas jaučiais jūrą? Bet jūs teisingumą pavertėte nuodais, o teisumo vaisių – metėlėmis.

13 Vós vos alegrais com Lo-Debar e dizeis: Não é assim que, por nossas próprias forças, nos apoderamos de Carnaim?

13Jūs džiaugiatės Lo Debaru ir sakote: 'Argi ne savo jėgomis užėmėme Karnaimus?'

14 Pois eis que levantarei sobre vós, ó casa de Israel, uma nação, diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, a qual vos oprimirá, desde a entrada de Hamate até ao ribeiro da Arabá.

14Iš tikrųjų, Izraelio namai, siunčiu prieš jus tautą, – tai VIEŠPATIES, Galybių Dievo, žodis, – ir jie engs jus nuo Lebo Hamato perėjos iki pat Arabos tarpeklio".

Amós 7

A visão do gafanhoto, do fogo e do prumo

1 Isto me fez ver o SENHOR Deus: eis que ele formava gafanhotos ao surgir o rebento da erva serôdia; e era a erva serôdia depois de findas as ceifas do rei.

2 Tendo eles comido de todo a erva da terra, disse eu: SENHOR Deus, perdoa, rogo-te; como subsistirá Jacó? Pois ele é pequeno.

3 Então, o SENHOR se arrependeu disso. Não acontecerá, disse o SENHOR.

4 Isto me mostrou o SENHOR Deus: eis que o SENHOR Deus chamou o fogo para exercer a sua justiça; este consumiu o

Amoso 7

Regėjimai

1Viešpats DIEVAS parodė man šitokį dalyką. Žiūriu, jis kuria skėrius tuo metu, kai buvo pradėjęs želti atolas; tai buvo atolas po karaliaus šienapjūtės.

2Kai jie baigė ryti visą krašto žolę, aš tariau: „Viešpatie DIEVE, atleisk, maldauju tave! Kaip gali Jokūbas tai pakelti? Jis toks mažas!"

3VIEŠPAČIUI jo pagailo. „To nebus", – tarė VIEŠPATS.

4Viešpats DIEVAS parodė man šitokį dalyką. Žiūriu, Viešpats DIEVASbaudžia ugnimi. Ji prarijo didžiąją gelmę ir pradėjo ryti laukus.

grande abismo e devorava a herança do SENHOR.

[5] Então, disse eu: SENHOR Deus, cessa agora; como subsistirá Jacó? Pois ele é pequeno.

[5]Aš tariau: „Viešpatie DIEVE, nustok, maldauju tave! Kaip gali Jokūbas tai pakelti? Jis toks mažas!“

[6] E o SENHOR se arrependeu disso. Também não acontecerá, disse o SENHOR Deus.

[6]VIEŠPAČIUI jo pagailo. „Ir to nebus“, – tarė Viešpats DIEVAS.

[7] Mostrou-me também isto: eis que o SENHOR estava sobre um muro levantado a prumo; e tinha um prumo na mão.

[7]Jis man parodė šitokį dalyką. Žiūriu, Viešpats stovi prie sienos, statytos su svambalu. Laikydamas rankoje svambalą,

[8] O SENHOR me disse: Que vês tu, Amós? Respondi: Um prumo. Então, me disse o SENHOR: Eis que eu porei o prumo no meio do meu povo de Israel; e jamais passarei por ele.

[8]VIEŠPATS mane paklausė: „Ką matai, Amosai?“ Aš atsakiau: „Svambalą“. Tuomet VIEŠPATS tarė: „Žiūrėk, dedu svambalą prie Izraelio, savo tautos; nebeatleisiu jam niekada daugiau.

[9] Mas os altos de Isaque serão assolados, e destruídos, os santuários de Israel; e levantar-me-ei com a espada contra a casa de Jeroboão.

[9]Izaoko aukštumų alkai bus išardyti, Izraelio šventyklos sunaikintos; su kalaviju pakilsiu prieš Jeroboamo namus“.

Amós acusado como conspirador

[10] Então, Amazias, o sacerdote de Betel, mandou dizer a Jeroboão, rei de Israel: Amós tem conspirado contra ti, no meio da casa de Israel; a terra não pode sofrer todas as suas palavras.

[10]Tuomet Betelio kunigas Amacija nusiuntė žinią Izraelio karaliui Jeroboamui: „Amosas rengia sąmokslą prieš tave pačiuose Izraelio namuose. Kraštas nebegali pakęsti visų jo žodžių.

[11] Porque assim diz Amós: Jeroboão morrerá à espada, e Israel, certamente, será levado para fora de sua terra, em cativeiro.

[11]Juk taip kalba Amosas: ‘Jeroboamas žus nuo kalavijo, Izraelis tikrai bus ištremtas iš savo žemės’“.

[12] Então, Amazias disse a Amós: Vai-te, ó vidente, foge para a terra de Judá, e ali come o teu pão, e ali profetiza;

[12]Amacija tarė Amosui: „Regėtojau, eik sau, bėk į Judo kraštą, ten pelnykis duoną ir pranašauk.

[13] mas em Betel, daqui por diante, já não profetizarás, porque é o santuário do rei e o templo do reino.

[13]Bet niekuomet nebepranašauk Betelyje, nes tai karaliaus šventykla ir karalystės šventykla“.

[14] Respondeu Amós e disse a Amazias: Eu não sou profeta, nem discípulo de profeta, mas boieiro e colhedor de sicômoros.

[15] Mas o SENHOR me tirou de após o gado e o SENHOR me disse: Vai e profetiza ao meu povo de Israel.

[16] Ora, pois, ouve a palavra do SENHOR. Tu dizes: Não profetizarás contra Israel, nem falarás contra a casa de Isaque.

[17] Portanto, assim diz o SENHOR: Tua mulher se prostituirá na cidade, e teus filhos e tuas filhas cairão à espada, e a tua terra será repartida a cordel, e tu morrerás na terra imunda, e Israel, certamente, será levado cativo para fora da sua terra.

Amós 8

A visão de um cesto de frutos

[1] O SENHOR Deus me fez ver isto: eis aqui um cesto de frutos de verão.

[2] E perguntou: Que vês, Amós? E eu respondi: Um cesto de frutos de verão. Então, o SENHOR me disse: Chegou o fim para o meu povo de Israel; e jamais passarei por ele.

[3] Mas os cânticos do templo, naquele dia, serão uivos, diz o SENHOR Deus; multiplicar-se-ão os cadáveres; em todos os lugares, serão lançados fora. Silêncio!

A ruína de Israel está perto

[4] Ouvi isto, vós que tendes gana contra o necessitado e destruís os miseráveis da terra,

[5] dizendo: Quando passará a Festa da Lua Nova, para vendermos os cereais? E o

[14]Tuomet Amosas atsakė Amacijai: „Aš nebuvau nei pranašas, nei pranašo sūnus, aš buvau kerdžius ir šilkmedžio vaisių brandintojas.

[15]VIEŠPATSpaėmė mane, kai ganiau kaimenę, ir VIEŠPATS man įsakė: ‘Eik ir pranašauk Izraeliui, mano tautai!’

[16]Tad dabar klausykis VIEŠPATIES žodžio! Tu sakai: ‘Nepranašauk Izraeliui, liaukis skelbęs Izaoko namams’.

[17]Todėl taip kalba VIEŠPATS: ‘Tavo žmona taps kekše mieste, tavo sūnūs ir dukterys žus nuo kalavijo, o tavo žemė bus išdalyta virve. Tu pats mirsi nešvarioje žemėje, o Izraelis tikrai bus ištremtas iš savo žemės’“.

Amoso 8

[1]Viešpats DIEVAS parodė man šitokį dalyką. Žiūriu, vasaros vaisių krepšys.

[2]Jis paklausė: „Ką matai, Amosai?“ Atsakiau: „Vasaros vaisių krepšį“. VIEŠPATS tarė man: ,,Galas atėjo Izraeliui, mano tautai, nebeatleisiu jam niekada daugiau.

[3]Tą dieną šventyklos giesmės virs raudomis, – tai Viešpaties DIEVO žodis, – daugybė visur išmėtytų lavonų. Ša! Tylos!“

[4]Išklausykite tai jūs, kurie mindote beturtį ir žudote krašto vargšus!

[5]„Kada gi baigsis jaunatis, – klausiate, – kad galėtume parduoti grūdus, ir šabas,

sábado, para abrirmos os celeiros de trigo, diminuindo o efa, e aumentando o siclo, e procedendo dolosamente com balanças enganadoras,

kad galėtume nešti į turgų kviečius? Efą sumažinsime, šekelį padidinsime, ir svarstykles parengsime apgavystei!

6 para comprarmos os pobres por dinheiro e os necessitados por um par de sandálias e vendermos o refugo do trigo?

6Pirksime vargšus už sidabrą, beturtį už sandalų porą ir parduosime net kviečių pasturlakus!“

7 Jurou o SENHOR pela glória de Jacó: Eu não me esquecerei de todas as suas obras, para sempre!

7VIEŠPATS prisiekė Jokūbo išdidumu: „Tikrai niekada nepamiršiu nė vieno jų darbų!

8 Por causa disto, não estremecerá a terra? E não se enlutará todo aquele que habita nela? Certamente, levantar-se-á toda como o Nilo, será agitada e abaixará como o rio do Egito.

8Argi nesudrebės dėl to žemė, argi neliūdės visa, kas gyva joje? Ji visa pakils kaip Nilas, patvins ir atslūgs kaip Egipto Nilas.

9 Sucederá que, naquele dia, diz o SENHOR Deus, farei que o sol se ponha ao meio-dia e entenebrecerei a terra em dia claro.

9Tą dieną, – tai Viešpaties DIEVO žodis, – padarysiu, kad saulė nusileis vidurdienį, ir viduryje dienos apdengsiu žemę tamsa.

10 Converterei as vossas festas em luto e todos os vossos cânticos em lamentações; porei pano de saco sobre todos os lombos e calva sobre toda cabeça; e farei que isso seja como luto por filho único, luto cujo fim será como dia de amarguras.

10Paversiu jūsų iškilmes gedulu, o visas jūsų giesmes – raudomis. Apdengsiu visų strėnas ašutine ir plikai nuskusiu visiems galvas. Padarysiu ją kaip gedulą dėl vienturčio sūnaus, o jos pabaigą – kaip kartėlio dieną.

11 Eis que vêm dias, diz o SENHOR Deus, em que enviarei fome sobre a terra, não de pão, nem sede de água, mas de ouvir as palavras do SENHOR.

11Tikrai ateina dienos, – tai Viešpaties DIEVO žodis, – kai siųsiu badą į kraštą. Ne duonos badą ar vandens troškimą, bet Dievo žodžių badą.

12 Andarão de mar a mar e do Norte até ao Oriente; correrão por toda parte, procurando a palavra do SENHOR, e não a acharão.

12Tuomet žmonės keliaus nuo jūros ligi jūros, nuo šiaurės ligi rytų, skubės šen ir ten, ieškodami VIEŠPATIES žodžio, bet jo neras.

13 Naquele dia, as virgens formosas e os jovens desmaiarão de sede,

13Tą dieną alps nuo troškulio gražios merginos ir vaikinai.

[14] os que, agora, juram pelo ídolo de Samaria e dizem: Como é certo viver o teu deus, ó Dã! E: Como é certo viver o culto de Berseba! Esses mesmos cairão e não se levantarão jamais.

[14]O tie, kurie prisiekia Samarijos stabu Ašima ir sako: 'Kaip gyvas tavo dievas, Dane!' arba: 'Kaip gyvas kelias į Beer Šebą!' – visi kris ir niekada neprisikels".

Amós 9

Os juízos de Deus são inevitáveis

[1] Vi o SENHOR, que estava em pé junto ao altar; e me disse: Fere os capitéis, e estremecerão os umbrais, e faze tudo em pedaços sobre a cabeça de todos eles; matarei à espada até ao último deles; nenhum deles fugirá, e nenhum escapará.

[2] Ainda que desçam ao mais profundo abismo, a minha mão os tirará de lá; se subirem ao céu, de lá os farei descer.

[3] Se se esconderem no cimo do Carmelo, de lá buscá-los-ei e de lá os tirarei; e, se dos meus olhos se ocultarem no fundo do mar, de lá darei ordem à serpente, e ela os morderá.

[4] Se forem para o cativeiro diante de seus inimigos, ali darei ordem à espada, e ela os matará; porei os olhos sobre eles, para o mal e não para o bem.

[5] Porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, é o que toca a terra, e ela se derrete, e todos os que habitam nela se enlutarão; ela subirá toda como o Nilo e abaixará como o rio do Egito.

[6] Deus é o que edifica as suas câmaras no céu e a sua abóbada fundou na terra; é o que chama as águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

Amoso 9

[1]Pamačiau VIEŠPATĮ, stovintį prie aukuro. Jis tarė: „Daužyk stulpų antgalius tol, kol pradės drebėti slenksčiai, ir sutrupink juos į visų žmonių galvas! Išlikusius nužudysiu kalaviju; nė vienas jų neištrūks, nė vienas jų neišliks.

[2]Nors jie nužengtų į Šeolą, mano ranka juos iš ten paims; nors jie užkoptų į dangų, iš ten juos nulaipinsiu.

[3]Nors jie slėptųsi ant Karmelio viršūnės, surasiu juos ten ir paimsiu. Nors jie slėptųsi nuo mano akių jūros dugne, paliepsiu slibinui, kad jiems įgeltų.

[4]Nors jie eitų į tremtį savo priešų priekyje, paliepsiu kalavijui, kad juos išžudytų. Akis įsmeigsiu į juos nelaimei, o ne palaimai.

[5]Viešpats, Galybių DIEVAS, paliečia žemę, ir ji tirpsta, o visi jos gyventojai gedi. Ji visa pakils kaip Nilas ir vėl atslūgs kaip Egipto Nilas.

[6]Jis statosi būstą danguje, o savo skliautui pamatus deda žemėje; jis pasišaukia jūros vandenis ir išlieja juos ant žemės; jis vardu VIEŠPATS.

[7] Não sois vós para mim, ó filhos de Israel, como os filhos dos etíopes? – diz o SENHOR. Não fiz eu subir a Israel da terra do Egito, e de Caftor, os filisteus, e de Quir, os siros?

[7]Argi man jūs nesate kaip kušitai, Izraelio tauta? – tai VIEŠPATIES žodis. – Argi ne aš išvedžiau Izraelį iš Egipto žemės, o filistinus iš Kaftoro ir aramėjus iš Kyro?

[8] Eis que os olhos do SENHOR Deus estão contra este reino pecador, e eu o destruirei de sobre a face da terra; mas não destruirei de todo a casa de Jacó, diz o SENHOR.

[8]Tikrai Viešpaties DIEVO akys įsmeigtos į nuodėmingą karalystę. Išnaikinsiu ją žemės paviršiuje! Bet Jokūbo namų visiškai nesunaikinsiu, – tai VIEŠPATIES žodis. –

[9] Porque eis que darei ordens e sacudirei a casa de Israel entre todas as nações, assim como se sacode trigo no crivo, sem que caia na terra um só grão.

[9]Štai paliepsiu ir iššijosiu Izraelio namus tarp tautų, kaip sijojama rėčiu, neleidžiant jokiam žvirgždui nukristi žemėn.

[10] Todos os pecadores do meu povo morrerão à espada, os quais dizem: O mal não nos alcançará, nem nos encontrará.

[10]Nuo kalavijo žus visi mano tautos nusidėjėliai, sakantys: ‘Nelaimė niekada mūsų nepasivys ir nepasitiks’.

Restauração do Israel espiritual

Pažadas atkurti Izraelį

[11] Naquele dia, levantarei o tabernáculo caído de Davi, repararei as suas brechas; e, levantando-o das suas ruínas, restaurá-lo-ei como fora nos dias da antiguidade;

[11]Tą dieną atstatysiu sugriautą Dovydo Padangtę, užtaisysiu jos plyšius, prikelsiu jos griuvėsius, atstatysiu, kokia ji buvo kadaise,

[12] para que possuam o restante de Edom e todas as nações que são chamadas pelo meu nome, diz o SENHOR, que faz estas coisas.

[12]kad jie paveldėtų Edomo likutį ir visas tautas, pavadintas mano vardu, – tai žodis VIEŠPATIES, kuris tai daro. –

[13] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que o que lavra segue logo ao que ceifa, e o que pisa as uvas, ao que lança a semente; os montes destilarão mosto, e todos os outeiros se derreterão.

[13]Tikrai ateina dienos, – tai VIEŠPATIES žodis, – kai artojas pasivys pjovėją, o vynuogių traiškytojas – sėjėją, kai kalnai trykš saldžiu vynu, ir jis sruvens visomis kalvomis.

[14] Mudarei a sorte do meu povo de Israel; reedificarão as cidades assoladas e nelas habitarão, plantarão vinhas e beberão o seu vinho, farão pomares e lhes comerão o fruto.

[14]Sugrąžinsiu Izraelio, savo tautos, tremtinius; jie atstatys sugriautus miestus ir juose gyvens, veis vynuogynus ir gers jų vyną, sodins sodus ir valgys jų vaisius.

[15] Plantá-los-ei na sua terra, e, dessa terra que lhes dei, já não serão arrancados, diz o SENHOR, teu Deus.

[15]Pasodinsiu juos jų žemėje, ir jie niekada daugiau nebebus išrauti iš žemės, kurią jiems daviau“, – sako VIEŠPATS, tavo Dievas.

Obadias	Abdijo

Obadias 1

Os pecados e o castigo de Edom
Jeremias 49.14-16

1 Visão de Obadias. Assim diz o SENHOR Deus a respeito de Edom: Temos ouvido as novas do SENHOR, e às nações foi enviado um mensageiro que disse: Levantai-vos, e levantemo-nos contra Edom, para a guerra.

2 Eis que te fiz pequeno entre as nações; tu és mui desprezado.

3 A soberba do teu coração te enganou, ó tu que habitas nas fendas das rochas, na tua alta morada, e dizes no teu coração: Quem me deitará por terra?

4 Se te remontares como águia e puseres o teu ninho entre as estrelas, de lá te derribarei, diz o SENHOR.

5 Se viessem a ti ladrões ou roubadores de noite (como estás destruído!), não furtariam só o que lhes bastasse? Se a ti viessem os vindimadores, não deixariam pelo menos alguns cachos?

6 Como foram rebuscados os bens de Esaú! Como foram esquadrinhados os seus tesouros escondidos!

7 Todos os teus aliados te levaram para fora dos teus limites; os que gozam da tua paz te enganaram, prevaleceram contra ti; os que comem o teu pão puseram armadilhas para teus pés; não há em Edom entendimento.

Abdijo 1

1Abdijo regėjimas. Taip kalba Viešpats DIEVAS apie Edomą: – Girdėjome pranešimą iš VIEŠPATIES, pasiuntinys buvo pasiųstas tautoms: ,,Kilkite! Kilkime į karą prieš jį!“

2Tikėk manimi! Padarysiu tave mažiausią tarp tautų. Tu būsi visiškai paniekintas.

3Įžūli širdis apakino tave, gyvenantį uolų plyšiuose, turintį būstą aukštumose. Sakai savo širdyje: ,,Kas gali mane nulaipinti žemėn?“

4Nors skraidytumei aukštai kaip erelis, nors tavo lizdas būtų sukrautas tarp žvaigždžių, nulaipinsiu tave iš ten, – tai VIEŠPATIES žodis.

5Jei vagys ateitų pas tave ar plėšikai nakčia, kaip tu galėtumei būti taip sunaikintas? Argi jie nevogtų tik tiek, kiek jiems gana? Jei vynuogių rinkėjai ateitų pas tave, argi jie nepaliktų išrankų?

6Kaip buvo apiplėštas Ezavas ir išnaršytos jo sankaupos!

7Prie sienos nustūmė tave visi tavo sąjungininkai; tave apgavo, prislėgė tavo bičiuliai; valgantieji tavo duoną paspendė tau spąstus. To jis visiškai nesupranta!

8 Não acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR, que farei perecer os sábios de Edom e o entendimento do monte de Esaú?

8Argi tą dieną, – tai VIEŠPATIES žodis, – nesunaikinsiu išminčių Edome ir supratimo Ezavo kalne?

9 Os teus valentes, ó Temã, estarão atemorizados, para que, do monte de Esaú, seja cada um exterminado pela matança.

9Temane, tavo galiūnai praras drąsą, ir bus sunaikinti visi iki vieno Ezavo kalne.

10 Por causa da violência feita a teu irmão Jacó, cobrir-te-á a vergonha, e serás exterminado para sempre.

10Už žudynes ir smurtą, padarytą tavo broliui Jokūbui, rausi iš gėdos ir būsi sunaikintas amžinai.

11 No dia em que, estando tu presente, estranhos lhe levaram os bens, e estrangeiros lhe entraram pelas portas e deitaram sortes sobre Jerusalém, tu mesmo eras um deles.

11Tą dieną, kai laikeisi nuošaliai, tą dieną, kai svetimieji nešėsi jo turtus ir svetimšaliai ėjo pro jo vartus bei metė burtą dėl Jeruzalės, tu irgi buvai kaip vienas iš jų.

12 Mas tu não devias ter olhado com prazer para o dia de teu irmão, o dia da sua calamidade; nem ter-te alegrado sobre os filhos de Judá, no dia da sua ruína; nem ter falado de boca cheia, no dia da angústia;

12Neturėjai džiaugtis jo nelaime savo brolio dieną; neturėjai džiūgauti dėl Judo žmonių jų žuvimo dieną; neturėjai išdidžiai kalbėti kančios dieną!

13 não devias ter entrado pela porta do meu povo, no dia da sua calamidade; tu não devias ter olhado com prazer para o seu mal, no dia da sua calamidade; nem ter lançado mão nos seus bens, no dia da sua calamidade;

13Neturėjai eiti pro mano tautos vartus jų nedalios dieną; bent neturėjai džiaugtis Judo nelaime jo nedalios dieną; neturėjai grobti jo nuosavybės jo nedalios dieną!

14 não devias ter parado nas encruzilhadas, para exterminares os que escapassem; nem ter entregado os que lhe restassem, no dia da angústia.

14Neturėjai stotis ant kryžkelių jo pabėgėlių žudyti; neturėjai išduoti jo išlikusiųjų jo kančios dieną!

A restauração e felicidade de Israel

15 Porque o Dia do SENHOR está prestes a vir sobre todas as nações; como tu fizeste,

15VIEŠPATIES diena jau arti visoms tautoms! Kaip tu darei, taip ir tau bus daroma; tavo darbai kris ant tavo galvos.

assim se fará contigo; o teu malfeito tornará sobre a tua cabeça.

16 Porque, como bebestes no meu santo monte, assim beberão, de contínuo, todas as nações; beberão, sorverão e serão como se nunca tivessem sido.

17 Mas, no monte Sião, haverá livramento; o monte será santo; e os da casa de Jacó possuirão as suas herdades.

18 A casa de Jacó será fogo, e a casa de José, chama, e a casa de Esaú, restolho; aqueles incendiarão a este e o consumirão; e ninguém mais restará da casa de Esaú, porque o SENHOR o falou.

19 Os de Neguebe possuirão o monte de Esaú, e os da planície, aos filisteus; possuirão também os campos de Efraim e os campos de Samaria; e Benjamim possuirá a Gileade.

20 Os cativos do exército dos filhos de Israel possuirão os cananeus até Sarepta, e os cativos de Jerusalém, que estão em Sefarade, possuirão as cidades do Sul.

21 Salvadores hão de subir ao monte Sião, para julgarem o monte de Esaú; e o reino será do SENHOR.

16Kaip jūs gėrėte mano šventajame kalne, taip gers ir visos tautos be perstojo. Jos gers ir prisigers, lyg jų niekada nebūtų buvę.

17Bet Siono kalne prisiglaus išlikusieji, ir kalnas bus šventas; Jokūbo namai iškraustys tuos, kurie buvo juos iškraustę.

18Jokūbo namai taps ugnimi, Juozapo namai – liepsna, o Ezavo namai – ražienomis; jie padegs jas ir suris. Neišliks nė vienas iš Ezavo namų, nes VIEŠPATS taip pasakė!

19Gyvenantys Negebe užims Ezavo kalną, o gyvenantys Šefeloje – filistinų kraštą. Jie užims Efraimo žemę ir Samarijos žemę, o Benjaminas užims Gileadą.

20Izraelio tremtiniai, esantys Halache, užims Finikiją ligi pat Sareptos, o Jeruzalės tremtiniai, esantys Sefarade, užims Negebo miestus.

21Išgelbėtojai kops į Siono kalną valdyti Ezavo kalno, o karalystė busVIEŠPATIES!

Jonas	Jonos

Jonas 1

A vocação de Jonas, a sua fuga e o seu castigo

1 Veio a palavra do SENHOR a Jonas, filho de Amitai, dizendo:

2 Dispõe-te, vai à grande cidade de Nínive e clama contra ela, porque a sua malícia subiu até mim.

3 Jonas se dispôs, mas para fugir da presença do SENHOR, para Társis; e, tendo descido a Jope, achou um navio que ia para Társis; pagou, pois, a sua passagem e embarcou nele, para ir com eles para Társis, para longe da presença do SENHOR.

4 Mas o SENHOR lançou sobre o mar um forte vento, e fez-se no mar uma grande tempestade, e o navio estava a ponto de se despedaçar.

5 Então, os marinheiros, cheios de medo, clamavam cada um ao seu deus e lançavam ao mar a carga que estava no navio, para o aliviarem do peso dela. Jonas, porém, havia descido ao porão e se deitado; e dormia profundamente.

6 Chegou-se a ele o mestre do navio e lhe disse: Que se passa contigo? Agarrado no sono? Levanta-te, invoca o teu deus; talvez, assim, esse deus se lembre de nós, para que não pereçamos.

7 E diziam uns aos outros: Vinde, e lancemos sortes, para que saibamos por causa de quem nos sobreveio este mal. E lançaram sortes, e a sorte caiu sobre Jonas.

Jonos 1

Pašaukimas ir neklusnumas

1Amitajo sūnų Joną pasiekė VIEŠPATIES žodis:

2„Keliauk tuojau pat į Ninevę, tą didį miestą, ir pašauk jį į teismą, nes jų nedorumas pasiekė mane“.

3Bet Jona leidosi bėgti nuo VIEŠPATIES Artumo į Taršišą. Jis nusileido į Jafą, susirado į Taršišą plaukiantį laivą, užsimokėjo už kelionę ir įsėdo, norėdamas keliauti drauge su jais į Taršišą, toli nuo VIEŠPATIESArtumo.

4Bet VIEŠPATS užleido šėlstantį vėją, jūroje kilo baisi audra, ir laivui grėsė pavojus sudužti.

5Išgąstis apėmė jūreivius, ir kiekvienas šaukėsi savo dievo. Norėdami palengvinti laivą, jie išmetė į jūrą laive buvusį krovinį. Tuo tarpu Jona, nusileidęs į laivo triumą, gulėjo giliai įmigęs.

6Kapitonas atėjo pas jį ir tarė: „Kas gi tau, miegaliau? Kelkis, šaukis savo Dievo! Gal tas Dievas pagalvos apie mus, ir mes nežūsime“.

7Jūreiviai sakė vienas kitam: „Meskime burtus, kad sužinotume, kas kaltas dėl šios mus užklupusios nelaimės“. Jie metė burtus, ir burtas teko Jonai.

[8] Então, lhe disseram: Declara-nos, agora, por causa de quem nos sobreveio este mal. Que ocupação é a tua? Donde vens? Qual a tua terra? E de que povo és tu?

[8]Tuomet jie tarė jam: „Pasakyk mums, kodėl mus užklupo ši nelaimė? Kuo tu užsiimi? Iš kur tu? Iš kokio krašto esi ir kokiai tautai priklausai?“ –

[9] Ele lhes respondeu: Sou hebreu e temo ao SENHOR, o Deus do céu, que fez o mar e a terra.

[9]„Esu hebrajas, – atsakė jis, – garbinu VIEŠPATĮ, dangaus Dievą, kuris padarė jūrą ir sausumą“.

[10] Então, os homens ficaram possuídos de grande temor e lhe disseram: Que é isto que fizeste! Pois sabiam os homens que ele fugia da presença do SENHOR, porque lho havia declarado.

[10]Tuomet jūreiviai dar labiau išsigando ir sakė: „Kaip tu išdrįsai taip pasielgti!“ Mat jūreiviai žinojo, kad jis bėga nuo VIEŠPATIESArtumo; apie tai jis buvo jiems pasisakęs.

[11] Disseram-lhe: Que te faremos, para que o mar se nos acalme? Porque o mar se ia tornando cada vez mais tempestuoso.

[11]Tuomet jie klausė jį: „Kaip turime su tavimi pasielgti, kad jūra nurimtų?“ Tuo tarpu jūroje vis labiau šėlo audra.

[12] Respondeu-lhes: Tomai-me e lançai-me ao mar, e o mar se aquietará, porque eu sei que, por minha causa, vos sobreveio esta grande tempestade.

[12]Jis atsakė jiems: „Imkite mane ir meskite į jūrą, kad jūra nurimtų. Žinau, kad per mane jus užklupo ši baisi audra“.

[13] Entretanto, os homens remavam, esforçando-se por alcançar a terra, mas não podiam, porquanto o mar se ia tornando cada vez mais tempestuoso contra eles.

[13]Nepaisydami to, jūreiviai yrėsi iš visų jėgų, stengdamiesi grįžti į sausumą, bet nepajėgė, nes jūra vis labiau ir labiau šėlo.

[14] Então, clamaram ao SENHOR e disseram: Ah! SENHOR! Rogamos-te que não pereçamos por causa da vida deste homem, e não faças cair sobre nós este sangue, quanto a nós, inocente; porque tu, SENHOR, fizeste como te aprouve.

[14]Tad jie šaukėsi VIEŠPATIES: „VIEŠPATIE, prašome, maldaujame, neleisti mums žūti dėl šio vyro gyvybės! Nelaikyk mūsų kaltais už nekalto kraujo praliejimą, nes kaip tu, VIEŠPATIE, norėjai, taip ir padarei“.

[15] E levantaram a Jonas e o lançaram ao mar; e cessou o mar da sua fúria.

[15]Tuomet jie paėmė Joną, įmetė jį į jūrą, ir jūra liovėsi šėlusi.

[16] Temeram, pois, estes homens em extremo ao SENHOR; e ofereceram sacrifícios ao SENHOR e fizeram votos.

[16]Apimti didelės VIEŠPATIES baimės, vyrai aukojo VIEŠPAČIUI aukas ir davė įžadus.

17 Deparou o SENHOR um grande peixe, para que tragasse a Jonas; e esteve Jonas três dias e três noites no ventre do peixe.

Jonas 2

A oração de Jonas no ventre do peixe

1 Então, Jonas, do ventre do peixe, orou ao SENHOR, seu Deus,

2 e disse: Na minha angústia, clamei ao SENHOR, e ele me respondeu; do ventre do abismo, gritei, e tu me ouviste a voz.

3 Pois me lançaste no profundo, no coração dos mares, e a corrente das águas me cercou; todas as tuas ondas e as tuas vagas passaram por cima de mim.

4 Então, eu disse: lançado estou de diante dos teus olhos; tornarei, porventura, a ver o teu santo templo?

5 As águas me cercaram até à alma, o abismo me rodeou; e as algas se enrolaram na minha cabeça.

6 Desci até aos fundamentos dos montes, desci até à terra, cujos ferrolhos se correram sobre mim, para sempre; contudo, fizeste subir da sepultura a minha vida, ó SENHOR, meu Deus!

7 Quando, dentro de mim, desfalecia a minha alma, eu me lembrei do SENHOR; e subiu a ti a minha oração, no teu santo templo.

8 Os que se entregam à idolatria vã abandonam aquele que lhes é misericordioso.

Jonos 2

Atgaila ir išgelbėjimas

1Bet VIEŠPATS parūpino didžuvę, kad ji prarytų Joną. Ir žuvies pilve Jona išbuvo tris dienas ir tris naktis.

2Būdamas žuvies pilve, Jona meldėsiVIEŠPAČIUI, savo Dievui.

3Jis sakė: „Savo nelaimėje šaukiausi VIEŠPATIES, ir jis man atsiliepė. Iš Šeolo pilvo šaukiau, ir tu išgirdai mano balsą!

4Tu įmetei mane į bedugnę, į jūros širdį. Mane prarijo vandenys, apsėmė visi tavo vandenų srautai ir vilnys.

5Tuomet tariau: ‘Iš tavo Artumo esu išguitas! Kaip vėl regėsiu tavo šventąją buveinę?

6Vandenys užliejo mane ligi kaklo, bedugnė prarijo mane, jūros dumbliai apraizgė man galvą

7prie kalnų papėdės. Nužengiau į kraštą, kurio velkės užsklendė mane amžinai. Bet tu, VIEŠPATIE, mano Dieve, iškėlei mano gyvastį iš kapo.

8Mano gyvasčiai vis labiau gęstant, atminiau VIEŠPATĮ ir mano malda pasiekė tave tavo šventojoje buveinėje.

9Tuščius stabus garbinantieji atsisako savo gailestingumo šaltinio,

[9] Mas, com a voz do agradecimento, eu te oferecerei sacrifício; o que votei pagarei. Ao SENHOR pertence a salvação!

[10] Falou, pois, o SENHOR ao peixe, e este vomitou a Jonas na terra.

[10]o aš padėkos giesmę tau aukosiu, duotą įžadą įvykdysiu. Išgelbėjimas ateina iš VIEŠPATIES!'"

[11]Tuomet VIEŠPATS paliepė žuviai išspjauti Joną į sausumą.

Jonas 3

Jonas prega em Nínive

[1] Veio a palavra do SENHOR, segunda vez, a Jonas, dizendo:

[2] Dispõe-te, vai à grande cidade de Nínive e proclama contra ela a mensagem que eu te digo.

[3] Levantou-se, pois, Jonas e foi a Nínive, segundo a palavra do SENHOR. Ora, Nínive era cidade mui importante diante de Deus e de três dias para percorrê-la.

[4] Começou Jonas a percorrer a cidade caminho de um dia, e pregava, e dizia: Ainda quarenta dias, e Nínive será subvertida.

O arrependimento dos ninivitas

[5] Os ninivitas creram em Deus, e proclamaram um jejum, e vestiram-se de panos de saco, desde o maior até o menor.

[6] Chegou esta notícia ao rei de Nínive; ele levantou-se do seu trono, tirou de si as vestes reais, cobriu-se de pano de saco e assentou-se sobre cinza.

[7] E fez-se proclamar e divulgar em Nínive: Por mandado do rei e seus grandes, nem homens, nem animais, nem bois, nem ovelhas provem coisa alguma, nem os levem ao pasto, nem bebam água;

[8] mas sejam cobertos de pano de saco, tanto os homens como os animais, e

Jonos 3

Dievo žodis Ninevei

[1]Antrąkart Joną pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[2]„Keliauk tuojau pat į Ninevę, tą didį miestą, ir paskelbk jam, ką aš tau sakau".

[3]Paklusdamas VIEŠPATIESžodžiui, Jona pakilo ir nuvyko į Ninevę. O Ninevė buvo labai didelis miestas; jį pereiti reikėjo trijų dienų.

[4]Jona pradėjo kelionę per miestą ir eidamas pirmos dienos kelią skelbė: „Dar keturiasdešimt dienų, ir Ninevė bus sunaikinta!"

[5]Ninevės žmonės patikėjo Dievu, paskelbė pasninką ir visi, dideli bei maži, apsivilko ašutinėmis.

[6]Kai žinia pasiekė Ninevės karalių, jis pakilo nuo sosto, nusivilko drabužius, apsisiautė ašutine ir sėdosi į pelenus.

[7]Paskui jis įsakė paskelbti Ninevėje: „Karaliaus ir jo didžiūnų įsakymu joks žmogus ar gyvulys nelies jokio maisto; raguočiai ir avys tenebūna ganomi ir vandens tenegeria.

[8]Žmonės ir gyvuliai bus apvilkti ašutinėmis ir visu balsu

clamarão fortemente a Deus; e se converterão, cada um do seu mau caminho e da violência que há nas suas mãos.

tesišaukiaVIEŠPATIES. Visi tesigręžia nuo savo nedorų kelių ir nuo smurto.

9 Quem sabe se voltará Deus, e se arrependerá, e se apartará do furor da sua ira, de sorte que não pereçamos?

9Kas žino? Gal Dievas pasigailės ir atleis, gal sulaikys savo degantį įniršį, ir mes nežūsime“.

10 Viu Deus o que fizeram, como se converteram do seu mau caminho; e Deus se arrependeu do mal que tinha dito lhes faria e não o fez.

10Pamatęs, ką jie padarė ir kaip nusigręžė nuo savo nedorų kelių, Dievas pasigailėjo ir nenubaudė nelaime, kuria buvo jiems grasinęs. To jis nebepadarė.

Jonas 4

O descontentamento de Jonas

1 Com isso, desgostou-se Jonas extremamente e ficou irado.

2 E orou ao SENHOR e disse: Ah! SENHOR! Não foi isso o que eu disse, estando ainda na minha terra? Por isso, me adiantei, fugindo para Társis, pois sabia que és Deus clemente, e misericordioso, e tardio em irar-se, e grande em benignidade, e que te arrependes do mal.

3 Peço-te, pois, ó SENHOR, tira-me a vida, porque melhor me é morrer do que viver.

4 E disse o SENHOR: É razoável essa tua ira?

5 Então, Jonas saiu da cidade, e assentou-se ao oriente da mesma, e ali fez uma enramada, e repousou debaixo dela, à sombra, até ver o que aconteceria à cidade.

A lição do Senhor

6 Então, fez o SENHOR Deus nascer uma planta, que subiu por cima de Jonas, para

Jonos 4

Dievo gailestingumas

1Tai labai suerzino Joną. Jis buvo įširdęs.

2Todėl meldėsi VIEŠPAČIUI ir sakė: „O VIEŠPATIE! Argi ne tai sakiau dar savo šalyje būdamas? Dėl to pirma ir į Taršišą bėgau, nes žinojau, kad tu esi maloningas ir gailestingas Dievas, kantrus ir kupinas ištikimos meilės, pasirengęs atleisti.

3Tad,VIEŠPATIE, maldauju atimti man gyvybę, nes geriau man mirti, negu gyventi“.

4O VIEŠPATS tarė jam: „Ar dera tau taip širsti?“

5Tuomet Jona išėjo iš miesto, apsistojo jo rytinėje pusėje ir pasidarė pastogę. Atsisėdo jos pavėsyje ir laukė, kas toliau atsitiks miestui.

6VIEŠPATS Dievas parūpino plačialapį augalą, išaugindamas jį virš Jonos, kad

que fizesse sombra sobre a sua cabeça, a fim de o livrar do seu desconforto. Jonas, pois, se alegrou em extremo por causa da planta.

teiktų pavėsį jo galvai ir apgintų nuo blogos nuotaikos. Augalu Jona buvo labai patenkintas.

[7] Mas Deus, no dia seguinte, ao subir da alva, enviou um verme, o qual feriu a planta, e esta se secou.

[7]Bet rytojaus dienai auštant, Dievas pasiuntė kirminą, kuris taip pakando augalą, kad jis nudžiūvo.

[8] Em nascendo o sol, Deus mandou um vento calmoso oriental; o sol bateu na cabeça de Jonas, de maneira que desfalecia, pelo que pediu para si a morte, dizendo: Melhor me é morrer do que viver!

[8]Saulei patekėjus, Dievas pasiuntė karštą rytų vėją. Saulė taip kepino Jonos galvą, kad jis alpo ir šaukėsi mirties. Jis sakė: „Geriau man mirti negu gyventi“.

[9] Então, perguntou Deus a Jonas: É razoável essa tua ira por causa da planta? Ele respondeu: É razoável a minha ira até à morte.

[9]Tada Dievas tarė Jonai: „Argi dera tau širsti dėl to augalo?“ Jis atsakė: „Taip! Mirsiu nuo širdgėlos“.

[10] Tornou o SENHOR: Tens compaixão da planta que te não custou trabalho, a qual não fizeste crescer, que numa noite nasceu e numa noite pereceu;

[10]Tuomet VIEŠPATS pasakė: „Tu gailiesi augalo, dėl kurio nevargai ir kurio neauginai; jis išdygo per vieną naktį ir per vieną naktį pradingo.

[11] e não hei de eu ter compaixão da grande cidade de Nínive, em que há mais de cento e vinte mil pessoas, que não sabem discernir entre a mão direita e a mão esquerda, e também muitos animais?

[11]Argi neturėčiau aš gailėtis Ninevės, to didžiojo miesto, kuriame yra daugiau negu šimtas dvidešimt tūkstančių žmonių, nemokančių atskirti kairės nuo dešinės, ir daug galvijų?“

Miqueias	Michėjo

Miqueias 1

Ameaças contra Israel e Judá

1 Palavra do SENHOR que em visão veio a Miqueias, morastita, nos dias de Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, sobre Samaria e Jerusalém.

2 Ouvi, todos os povos, prestai atenção, ó terra e tudo o que ela contém, e seja o SENHOR Deus testemunha contra vós outros, o SENHOR desde o seu santo templo.

3 Porque eis que o SENHOR sai do seu lugar, e desce, e anda sobre os altos da terra.

4 Os montes debaixo dele se derretem, e os vales se fendem; são como a cera diante do fogo, como as águas que se precipitam num abismo.

5 Tudo isto por causa da transgressão de Jacó e dos pecados da casa de Israel. Qual é a transgressão de Jacó? Não é Samaria? E quais os altos de Judá? Não é Jerusalém?

6 Por isso, farei de Samaria um montão de pedras do campo, uma terra de plantar vinhas; farei rebolar as suas pedras para o vale e descobrirei os seus fundamentos.

7 Todas as suas imagens de escultura serão despedaçadas, e todos os salários de sua impureza serão queimados, e de todos os seus ídolos eu farei uma ruína, porque do preço da prostituição os ajuntou, e a este preço volverão.

Michėjo 1

Dievo teismas

1VIEŠPATIES žodis Michėjui iš Morešeto, pranašavusiam apie Samariją ir Jeruzalę Judo karalių Jotamo, Ahazo ir Ezekijo dienomis.

2Klausykitės, visos tautos, išgirskite, visi gyvenantieji žemėje! Teliudija prieš jus Viešpats DIEVAS, Viešpats iš savo šventosios buveinės!

3Žiūrėkite! Viešpats palieka savo buveinę, jis nužengs ir eis žemės aukštumomis.

4Po juo kalnai sutirps ir nutekės žemyn į slėnius kaip vaškas arti ugnies, kaip vandenys, pilami ant stataus šlaito.

5Visa tai – dėl Jokūbo nusikaltimo ir dėl Izraelio namų nuodėmių. Koks gi Jokūbo nusikaltimas? Argi ne Samarija? Koks gi Judo aukštumų alkas? Argi ne Jeruzalė?

6Todėl paversiu Samariją griuvėsiais tuščiame lauke, vieta vynuogynams veisti. Sumesiu į slėnį jos akmenis, atidengsiu jos pamatus.

7Bus sudaužyti visi jos drožiniai, sudegintas ugnyje visas jos kekšavimo atlygis ir sunaikinti visi jos stabai. Juk kaip kekšės atlygį ji juos surinko, todėl kekšės atlygiu jie ir vėl taps.

[8] Por isso, lamento e uivo; ando despojado e nu; faço lamentações como de chacais e pranto como de avestruzes.

[9] Porque as suas feridas são incuráveis; o mal chegou até Judá; estendeu-se até à porta do meu povo, até Jerusalém.

[10] Não o anuncieis em Gate, nem choreis; revolvei-vos no pó, em Bete-Leafra.

[11] Passa, ó moradora de Safir, em vergonhosa nudez; a moradora de Zaanã não pode sair; o pranto de Bete-Ezel tira de vós o vosso refúgio.

[12] Pois a moradora de Marote suspira pelo bem, porque desceu do SENHOR o mal até à porta de Jerusalém.

[13] Ata os corcéis ao carro, ó moradora de Laquis; foste o princípio do pecado para a filha de Sião, porque em ti se acharam as transgressões de Israel.

[14] Portanto, darás presentes de despedida a Moresete-Gate; as casas de Aczibe serão para engano dos reis de Israel.

[15] Enviar-te-ei ainda quem tomará posse de ti, ó moradora de Maressa; chegará até Adulão a glória de Israel.

[16] Faze-te calva e tosquia-te, por causa dos filhos que eram as tuas delícias; alarga a tua calva como a águia, porque de ti serão levados para o cativeiro.

Miqueias 2

Ai dos opressores gananciosos

[1] Ai daqueles que, no seu leito, imaginam a iniqüidade e maquinam o mal! À luz da

[8]Todėl raudosiu ir vaitosiu; vaikščiosiu basas ir nuogas, raudosiu liūdnai kaip šakalai, liūdėsiu kaip stručiai.

[9]Jos žaizda neužgydoma, nes apėmė Judą, pasiekė net mano tautos vartus, pačią Jeruzalę.

[10]Gate to neskelbkite, nuo ašarų susilaikykite, Bet Leafroje raitykitės dulkėse.

[11]Eikite sau, Šafyro gyventojai, nuogi ir susigėdę. Neišeina Caanano gyventojai; Bet Ecelis vaitoja ir atims jums savo paramą.

[12]Maroto gyventojai tikėjosi palaimos, tačiau atėjo iš VIEŠPATIES nelaimė prie Jeruzalės vartų.

[13]Kinkykite žirgus į kovos vežimus, Lachišo gyventojai! Lachiše, tu buvai nuodėmės pradžia Siono dukteriai, nes Izraelio nusikaltimai kyla iš tavęs!

[14]Todėl duosi atsisveikinimo dovanų Morešet Gatui. Achzibo namai bus apgaulė Izraelio karaliams.

[15]Vėl atvesiu užkariautoją jums, Marešos gyventojai. Izraelio šlovė ateis į Adulamą.

[16]Nusiskusk galvą, raukis plaukus dėl savo išpaikintų vaikų, pasidaryk plika kaip erelis, nes jie išėjo iš tavęs į tremtį.

Michėjo 2

Visuomenės ydos

[1]Vargas rengiantiems nedorus darbus ir puoselėjantiems pikta savo guoliuose!

alva, o praticam, porque o poder está em suas mãos.

Rytui prašvitus, jie jau vykdo tai, nes jėga jų rankose.

2 Se cobiçam campos, os arrebatam; se casas, as tomam; assim, fazem violência a um homem e à sua casa, a uma pessoa e à sua herança.

2Jie užsigeidžia dirvų ir pasigrobia jas, užsimano namų ir atima juos; jie išguja savininką iš jo namų ir žmones iš jų paveldo.

3 Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que projeto mal contra esta família, do qual não tirareis a vossa cerviz; e não andareis altivamente, porque o tempo será mau.

3Todėl taip kalba VIEŠPATS: „Tikėk manimi, rengiu nelaimę šiai giminei; negalėsite ištraukti iš jos savo kaklų. Eidami galvos išdidžiai nekelkite, nes tai bus blogas metas“.

4 Naquele dia, se criará contra vós outros um provérbio, se levantará pranto lastimoso e se dirá: Estamos inteiramente desolados! A porção do meu povo, Deus a troca! Como me despoja! Reparte os nossos campos aos rebeldes!

4Tą dieną bus tau skiriama patyčių daina, aimanuojama karti rauda ir sakoma: „Mes visiškai nuniokoti! VIEŠPATS perduoda kitiems mano tautos paveldą, jis atima jį iš manęs! Užgrobėjams mūsų laukus išdalija“.

5 Portanto, não terás, na congregação do SENHOR, quem, pela sorte, lançando o cordel, meça possessões.

5Todėl nebus tau kas burtu mestų virvę VIEŠPATIES bendrijoje.

Contra os falsos profetas

6 Não babujeis, dizem eles. Não babujeis tais coisas, porque a desgraça não cairá sobre nós.

6„Liaukitės pranašavę, – skelbia jie, – tokių dalykų neturite pranašauti! Gėda mūsų neužklups“.

7 Tais coisas anunciadas não alcançarão a casa de Jacó. Está irritado o Espírito do SENHOR? São estas as suas obras? Sim, as minhas palavras fazem o bem ao que anda retamente;

7Ar reikėtų taip sakyti, Izraelio namai? Ar VIEŠPATIES kantrybė išseko? Ar tai jo darbai? Ar mano žodžiai nepadeda tam, kas elgiasi teisingai?

8 mas, há pouco, se levantou o meu povo como inimigo; além da roupa, roubais a capa àqueles que passam seguros, sem pensar em guerra.

8Bet jūs pakilote kaip mano tautos priešas; jūs nuvelkate skraistę taikiųjų, su pasitikėjimu einančių pro šalį, nė negalvojančių apie karą.

9 Lançais fora as mulheres de meu povo do seu lar querido; dos filhinhos delas tirais a minha glória, para sempre.

9Mano tautos moteris jūs išvarote iš jų jaukių namų ir iš jų vaikų atimate mano amžinai duotą garbę.

[10] Levantai-vos e ide-vos embora, porque não é lugar aqui de descanso; ide-vos por causa da imundícia que destrói, sim, que destrói dolorosamente.

[11] Se houver alguém que, seguindo o vento da falsidade, mentindo, diga: Eu te profetizarei do vinho e da bebida forte, será este tal o profeta deste povo.

O Senhor congrega o restante de Israel

[12] Certamente, te ajuntarei todo, ó Jacó; certamente, congregarei o restante de Israel; pô-los-ei todos juntos, como ovelhas no aprisco, como rebanho no meio do seu pasto; farão grande ruído, por causa da multidão dos homens.

[13] Subirá diante deles o que abre caminho; eles romperão, entrarão pela porta e sairão por ela; e o seu Rei irá adiante deles; sim, o SENHOR, à sua frente.

Miqueias 3

Ameaças contra os chefes, os sacerdotes e os falsos profetas

[1] Disse eu: Ouvi, agora, vós, cabeças de Jacó, e vós, chefes da casa de Israel: Não é a vós outros que pertence saber o juízo?

[2] Os que aborreceis o bem e amais o mal; e deles arrancais a pele e a carne de cima dos seus ossos;

[3] que comeis a carne do meu povo, e lhes arrancais a pele, e lhes esmiuçais os ossos, e os repartis como para a panela e como carne no meio do caldeirão?

[4] Então, chamarão ao SENHOR, mas não os ouvirá; antes, esconderá deles a sua

[10]Kelkitės ir eikite, nes ši vieta – ne poilsiui! Kadangi ji buvo užteršta, ją ištiks sunaikinimas, nuožmus sunaikinimas.

[11]Jei kas nors vaikštinėtų, pūsdamas miglą į akis bei skelbdamas melus, ir sakytų: „Pranašausiu jums apie vyną ir svaigųjį gėrimą“, – tokiu pranašu džiaugtųsi ši tauta.

[12]Tikrai surinksiu tave visą, Jokūbai, tikrai subursiu Izraelio likutį. Suvarysiu juos į viena lyg avis į avidę, lyg kaimenę į ganyklą. Ji skardės žmonių klegesiu.

[13]Tas, kuris pralaužia spragą, eis jų priekyje. Jie prasilauš ir išeis pro vartus. Jų karalius žygiuos pirmas, o VIEŠPATS jų priekyje.

Michėjo 3

Tautos vadų pasmerkimas

[1]Aš tariau: „Klausykitės, Jokūbo vadai, Izraelio namų valdovai! Jūs turėtumėte žinoti, kas teisinga!

[2]Bet jūs nekenčiate to, kas gera, ir mylite tai, kas pikta; jūs lupate nuo mano žmonių odą ir raumenis nuo jų kaulų.

[3]Jūs ėdate mano tautos kūną, nudiriate jiems odą, į gabalus laužote jų kaulus, kapojate juos kaip puode, kaip mėsą katile“.

[4]„Kada nors jie šauksis VIEŠPATIES, bet jis neatsilieps, paslėps nuo jų savo veidą tuo metu, nes jie nedorai elgėsi“.

face, naquele tempo, visto que eles fizeram mal nas suas obras.

5 Assim diz o SENHOR acerca dos profetas que fazem errar o meu povo e que clamam: Paz, quando têm o que mastigar, mas apregoam guerra santa contra aqueles que nada lhes metem na boca.

5Taip kalba VIEŠPATS apie pranašus, klaidinančius mano tautą, šaukiančius: „Taika!“, kai turi ko pavalgyti, bet skelbiančius karą tiems, kurie nieko nekiša jiems į burnas.

6 Portanto, se vos fará noite sem visão, e tereis treva sem adivinhação; pôr-se-á o sol sobre os profetas, e sobre eles se enegrecerá o dia.

6Todėl ateis jums naktis, ir jūs negalėsite regėti, bus jums tamsu, ir negalėsite burti. Pranašams nusileis saulė ir aptems diena.

7 Os videntes se envergonharão, e os adivinhadores se confundirão; sim, todos eles cobrirão o seu bigode, porque não há resposta de Deus.

7Regėtojai bus sugėdinti, žyniai apstulbinti. Sumišę jie dengsis lūpas, nes Dievas neatsiliepia.

8 Eu, porém, estou cheio do poder do Espírito do SENHOR, cheio de juízo e de força, para declarar a Jacó a sua transgressão e a Israel, o seu pecado.

8O aš, aš pertekęs jėgų, VIEŠPATIES Dvasios, teisingumo ir drąsos skelbti Jokūbui apie jo nusikaltimą ir Izraeliui apie jo nuodėmę.

9 Ouvi, agora, isto, vós, cabeças de Jacó, e vós, chefes da casa de Israel, que abominais o juízo, e perverteis tudo o que é direito,

9Tad išklausykite tai, Jokūbo namų valdovai ir Izraelio namų vadai! Jūs neapkenčiate teisingumo ir iškraipote visa, kas tiesu!

10 e edificais a Sião com sangue e a Jerusalém, com perversidade.

10Jūs statote Sioną krauju ir Jeruzalę neteisingumu!

11 Os seus cabeças dão as sentenças por suborno, os seus sacerdotes ensinam por interesse, e os seus profetas adivinham por dinheiro; e ainda se encostam ao SENHOR, dizendo: Não está o SENHOR no meio de nós? Nenhum mal nos sobrevirá.

11Jos valdovai teisia už kyšį, jos kunigai moko už užmokestį, jos pranašai buria už pinigą, bet jie šaukiasi VIEŠPATIES ir sako: „Tikrai VIEŠPATS yra su mumis! Mūsų nepasieks jokia nelaimė“.

12 Portanto, por causa de vós, Sião será lavrada como um campo, e Jerusalém se tornará em montões de ruínas, e o monte do templo, numa colina coberta de mato.

12Todėl per jūsų kaltę Sionas taps ariamu lauku, Jeruzalė virs griuvėsių krūva, o Šventyklos kalnas – mišku apaugusia aukštuma.

Miqueias 4

O anúncio do chamamento dos gentios
Isaías 2.1-4

1 Mas, nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cimo dos montes e se elevará sobre os outeiros, e para ele afluirão os povos.

2 Irão muitas nações e dirão: Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus caminhos, e andemos pelas suas veredas; porque de Sião procederá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

3 Ele julgará entre muitos povos e corrigirá nações poderosas e longínquas; estes converterão as suas espadas em relhas de arados e suas lanças, em podadeiras; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

4 Mas assentar-se-á cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, e não haverá quem os espante, porque a boca do SENHOR dos Exércitos o disse.

5 Porque todos os povos andam, cada um em nome do seu deus; mas, quanto a nós, andaremos em o nome do SENHOR, nosso Deus, para todo o sempre.

6 Naquele dia, diz o SENHOR, congregarei os que coxeiam e recolherei os que foram expulsos e os que eu afligira.

7 Dos que coxeiam farei a parte restante e dos que foram arrojados para longe, uma poderosa nação; e o SENHOR reinará

Michėjo 4

Dievo karalystė Sione

1Ateityje bus taip, kad VIEŠPATIES Namų kalnas stovės tvirtai iškilęs virš kalvų ir bus aukštesnis už kalnus. Tautos plūs jo link,

2daug tautų ateis ir sakys: „Ateikite, kopkime į VIEŠPATIES kalną, į Jokūbo Dievo Namus, kad jis pamokytų mus savo kelių, kad mes eitume jo takais“. Iš Siono ateis mokymas ir iš Jeruzalės VIEŠPATIES žodis.

3Jis išspręs daugelio tautų ginčus, išspręs galingų, nors ir tolimų tautų bylas. Jos perkals savo kalavijus į arklus, o ietis – į geneklius. Tauta nebekels kalavijo prieš kitą tautą, nebebus mokomasi kariauti.

4Tuomet visi sėdės po savo vynmedžiais, po savo figmedžiais, ir nebus kam jų gąsdinti. Tai ištarė Galybių VIEŠPATIES lūpos!

5Nors visos tautos žengia, kiekviena dėl savo dievų, o mes žengsime dėl VIEŠPATIES, mūsų Dievo, per amžių amžius.

6„Tą dieną, – tai VIEŠPATIES žodis, – sutelksiu šlubuosius, surinksiu išblaškytuosius ir tuos, kuriuos nuliūdinau.

7Šlubuosius padarysiu Likučiu, išblaškytuosius – galinga tauta. VIEŠPATS

sobre eles no monte Sião, desde agora e para sempre.

jiems viešpataus Siono kalne nuo dabar amžinai“.

8 A ti, ó torre do rebanho, monte da filha de Sião, a ti virá; sim, virá o primeiro domínio, o reino da filha de Jerusalém.

8O Migdal Edere, o Siono kalvos dukterie! Tau grįš ankstesnė valdžia, dukters Jeruzalės karalystė.

9 Agora, por que tamanho grito? Não há rei em ti? Pereceu o teu conselheiro? Apoderou-se de ti a dor como da que está para dar à luz?

9Ko gi dabar taip aimanuoji? Ar nebeturi karaliaus? Ar žuvo tavo patarėjas, kad tave surėmė gimdyvės skausmai?

10 Sofre dores e esforça-te, ó filha de Sião, como a que está para dar à luz, porque, agora, sairás da cidade, e habitarás no campo, e virás até à Babilônia; ali, porém, serás libertada; ali, te remirá o SENHOR das mãos dos teus inimigos.

10Raitykis ir vaitok kaip gimdyvė, Siono dukterie, nes turi dabar išeiti iš miesto ir likti po atviru dangumi. Tu nueisi į Babiloną ir ten būsi išgelbėta; ten VIEŠPATS išpirks tave iš tavo priešų rankų.

11 Acham-se, agora, congregadas muitas nações contra ti, que dizem: Seja profanada, e vejam os nossos olhos o seu desejo sobre Sião.

11Tikrai daug tautų susirinko prieš tave, sakydamos: „Tebūna ji išniekinta, Siono griuvėsiuose tesigano mūsų akys!“

12 Mas não sabem os pensamentos do SENHOR, nem lhe entendem o plano que as ajuntou como feixes na eira.

12Bet jos nežino VIEŠPATIES minčių, nesuvokia jo užmojo, nes jis surinko jas kaip pėdus į klojimą.

13 Levanta-te e debulha, ó filha de Sião, porque farei de ferro o teu chifre e de bronze, as tuas unhas; e esmiuçarás a muitos povos, e o seu ganho será dedicado ao SENHOR, e os seus bens, ao SENHOR de toda a terra.

13Pakilk ir kulk, Siono dukterie, nes duosiu tau geležies ragus ir parūpinsiu vario kanopas. Tu sutrypsi daug tautų ir paskirsi jų grobį VIEŠPAČIUI, jų turtus – visos žemės Viešpačiui.

Miqueias 5

1 Agora, ajunta-te em tropas, ó filha de tropas; pôr-se-á sítio contra nós; ferirão com a vara a face do juiz de Israel.

14Dabar apsisaugok mūrais, Bat Gadera! ,,Mes apsiausti!“ Jie smogia lazda į žandą Izraelio valdovui.

Michėjo 5

O nascimento do Messias e o seu reinado

[2] E tu, Belém-Efrata, pequena demais para figurar como grupo de milhares de Judá, de ti me sairá o que há de reinar em Israel, e cujas origens são desde os tempos antigos, desde os dias da eternidade.

[3] Portanto, o SENHOR os entregará até ao tempo em que a que está em dores tiver dado à luz; então, o restante de seus irmãos voltará aos filhos de Israel.

[4] Ele se manterá firme e apascentará o povo na força do SENHOR, na majestade do nome do SENHOR, seu Deus; e eles habitarão seguros, porque, agora, será ele engrandecido até aos confins da terra.

[5] Este será a nossa paz. Quando a Assíria vier à nossa terra e quando passar sobre os nossos palácios, levantaremos contra ela sete pastores e oito príncipes dentre os homens.

[6] Estes consumirão a terra da Assíria à espada e a terra de Ninrode, dentro de suas próprias portas. Assim, nos livrará da Assíria, quando esta vier à nossa terra e pisar os nossos limites.

[7] O restante de Jacó estará no meio de muitos povos, como orvalho do SENHOR, como chuvisco sobre a erva, que não espera pelo homem, nem depende dos filhos de homens.

[8] O restante de Jacó estará entre as nações, no meio de muitos povos, como um leão entre os animais das selvas, como um leãozinho entre os rebanhos de ovelhas, o qual, se passar, as pisará e despedaçará, sem que haja quem as livre.

[1]O iš tavęs, Efratos Betliejau, mažiausias tarp Judo kaimų, man kils tas, kuris valdys Izraelį. Jo kilmė siekia tolimą senovę, seniai praėjusius laikus.

[2]Todėl jis paliks juos iki laiko, kai laukiančioji kūdikio bus pagimdžiusi; tuomet jo giminių likučiai sugrįš pas Izraelio vaikus.

[3]Jis tvirtai laikysis ir ganys savo kaimenę VIEŠPATIES galia, VIEŠPATIES, savo Dievo, galingu vardu. Jie gyvens saugiai, nes jo didybė pasieks žemės pakraščius.

[4]Jis pats bus taika! Jei Asirija ateis į mūsų kraštą ir ims trypti mūsų žemę, išrikiuosime prieš ją septynetą ganytojų, aštuonetą karališkų vadų.

[5]Jie valdys Asirijos kraštą kalaviju, Nimrodo šalį nuogu kardu. Jie išvaduos mus nuo asirų, jei jie ateis į mūsų kraštą ir mindžios mūsų šalies ribas.

[6]Jokūbo likutis tarp daugelio tautų tuomet bus kaip VIEŠPATIES siunčiama rasa ir kaip žolę palaistantis lietus, nelaukiantis nieko iš žmogaus ir nededantis vilčių į mariuosius.

[7]Jokūbo likutis tarp tautų, tarp daugelio tautų, tuomet bus kaip liūtas tarp miško žvėrių ir kaip liūtukas avių kaimenėse. Kur tik jis eis, ten mindžios ir draskys, ir nebus, kas išgelbėtų.

[9] A tua mão se exaltará sobre os teus adversários; e todos os teus inimigos serão eliminados.
[10] E sucederá, naquele dia, diz o SENHOR, que eu eliminarei do meio de ti os teus cavalos e destruirei os teus carros de guerra;
[11] destruirei as cidades da tua terra e deitarei abaixo todas as tuas fortalezas;
[12] eliminarei as feitiçarias das tuas mãos, e não terás adivinhadores;
[13] do meio de ti eliminarei as tuas imagens de escultura e as tuas colunas, e tu já não te inclinarás diante da obra das tuas mãos;
[14] eliminarei do meio de ti os teus postes-ídolos e destruirei as tuas cidades.
[15] Com ira e furor, tomarei vingança sobre as nações que não me obedeceram.

[8]Tavo ranka pakils prieš priešus, ir visi tavo priešininkai bus sunaikinti!

[9]„Tą dieną, – tai VIEŠPATIES žodis, – atimsiu iš tavęs tavo arklius ir sunaikinsiu tavo karo vežimus;
[10]nuniokosiu tavo krašto miestus ir sugriausiu visas tavo tvirtoves;
[11]atimsiu iš tavo rankų apžavus, ir tu nebeturėsi daugiau žiniuonių;
[12]atimsiu iš tavęs tavo stabus ir šventuosius akmenis, ir tu nebesilenksi daugiau savo rankų dirbiniams;
[13]išrausiu iš tavęs tavo šventuosius stulpus ir sunaikinsiu tavo miestus.
[14]Įpykęs atkeršysiu tautoms, kurios nepakluso“.

Miqueias 6

Deus e seu povo em juízo

[1] Ouvi, agora, o que diz o SENHOR: Levanta-te, defende a tua causa perante os montes, e ouçam os outeiros a tua voz.
[2] Ouvi, montes, a controvérsia do SENHOR, e vós, duráveis fundamentos da terra, porque o SENHOR tem controvérsia com o seu povo e com Israel entrará em juízo.
[3] Povo meu, que te tenho feito? E com que te enfadei? Responde-me!
[4] Pois te fiz sair da terra do Egito e da casa da servidão te remi; e enviei adiante de ti Moisés, Arão e Miriã.

Michėjo 6

Viešpats bylinėjasi su tauta

[1]Klausykitės, ką VIEŠPATS sako: „Pakilk, iškelk bylą kalnų akivaizdoje, ir tegirdi kalvos tavo balsą!“
[2]Klausykitės, kalnai, apie VIEŠPATIES bylą ir jūs, patvarieji žemės pamatai, nes VIEŠPATS bylinėjasi su savo tauta, skelbia ieškinį Izraeliui.
[3]„Mano tauta, ką aš tau padariau? Kuo gi tave nuvarginau? Atsakyk man!
[4]Juk išvedžiau tave iš Egipto žemės, išpirkau tave iš vergijos namų ir pasiunčiau tau vadovauti Mozę, Aaroną ir Mirjamą.

[5] Povo meu, lembra-te, agora, do que maquinou Balaque, rei de Moabe, e do que lhe respondeu Balaão, filho de Beor, e do que aconteceu desde Sitim até Gilgal, para que conheças os atos de justiça do SENHOR.	[5]Mano tauta, atmink, ką buvo sumanęs Moabo karalius Balakas, ką jam atsakė Beoro sūnus Bileamas ir kas nutiko nuo Šitimų iki Gilgalo, kad žinotumei VIEŠPATIES teisumo darbus“.
[6] Com que me apresentarei ao SENHOR e me inclinarei ante o Deus excelso? Virei perante ele com holocaustos, com bezerros de um ano?	[6]„Kuo nešinas ateisiu į VIEŠPATIES Artumą ir nusilenksiu aukštybių Dievui? Ar ateisiu su deginamosiomis aukomis, su mituliais veršiais?
[7] Agradar-se-á o SENHOR de milhares de carneiros, de dez mil ribeiros de azeite? Darei o meu primogênito pela minha transgressão, o fruto do meu corpo, pelo pecado da minha alma?	[7]Argi VIEŠPATS bus patenkintas tūkstančiais avinų, begaliniu srautu aliejaus? Ar atiduosiu savo pirmagimį už savo nusikaltimą, savo kūno vaisių už savo nuodėmę?“
[8] Ele te declarou, ó homem, o que é bom e que é o que o SENHOR pede de ti: que pratiques a justiça, e ames a misericórdia, e andes humildemente com o teu Deus.	[8]Žmogau, jis tau pasakė, kas gera ir ko iš tavęs reikalauja VIEŠPATS: tik daryti, kas teisinga, mylėti ištikima meile ir nuolankiai eiti su savo Dievu.
A injustiça terá seu castigo	
[9] A voz do SENHOR clama à cidade (e é verdadeira sabedoria temer-lhe o nome): Ouvi, ó tribos, aquele que a cita.	[9]VIEŠPATIES balsas šaukia miestui (didžiai išmintinga bijoti tavo vardo): „Klausykitės, gimine ir miesto taryba!
[10] Ainda há, na casa do ímpio, os tesouros da impiedade e o detestável efa minguado?	[10]Argi aš galiu nematyti nedorai įgytų turtų nedorėlių namuose ir keikiamos sumažintos efos?
[11] Poderei eu inocentar balanças falsas e bolsas de pesos enganosos?	[11]Argi aš galiu pakęsti apgavikiškas svarstykles ir nesąžiningų svarsčių maišą?
[12] Porque os ricos da cidade estão cheios de violência, e os seus habitantes falam mentiras, e a língua deles é enganosa na sua boca.	[12]Tavo turtuoliai pilni smurto, tavo gyventojai meluoja apgauliais liežuviais burnoje.
[13] Assim, também passarei eu a ferir-te e te deixarei desolada por causa dos teus pecados.	[13]Todėl aš tave ir parbloškiau, nuniokodamas dėl tavo nuodėmių.

[14] Comerás e não te fartarás; a fome estará nas tuas entranhas; removerás os teus bens, mas não os livrarás; e aquilo que livrares, eu o entregarei à espada.
[15] Semearás; contudo, não segarás; pisarás a azeitona, porém não te ungirás com azeite; pisarás a vindima; no entanto, não lhe beberás o vinho,
[16] porque observaste os estatutos de Onri e todas as obras da casa de Acabe e andaste nos conselhos deles. Por isso, eu farei de ti uma desolação e dos habitantes da tua cidade, um alvo de vaias; assim, trareis sobre vós o opróbrio dos povos.

[14]Tu valgysi, bet nepasisotinsi, ir tavęs nepaliks kankinantis alkis; tu įgysi, bet neišsaugosi, o jei ką ir išsaugotum, aš atiduosiu kalavijui.

[15]Tu sėsi, bet nepjausi, spausi alyvas, bet aliejumi nesitepsi; traiškysi vynuoges, bet vyno negersi.

[16]Tu laikeisi Omrio įstatų, visų Ahabo namų darbų ir sekei jų užmojais. Todėl paversiu tave tyrlaukiais, o tavo gyventojus – pajuoka, ir tu turėsi pakelti mano tautos panieką“.

Miqueias 7

A corrupção moral de Israel

[1] Ai de mim! Porque estou como quando são colhidas as frutas do verão, como os rabiscos da vindima: não há cacho de uvas para chupar, nem figos temporãos que a minha alma deseja.
[2] Pereceu da terra o piedoso, e não há entre os homens um que seja reto; todos espreitam para derramarem sangue; cada um caça a seu irmão com rede.
[3] As suas mãos estão sobre o mal e o fazem diligentemente; o príncipe exige condenação, o juiz aceita suborno, o grande fala dos maus desejos de sua alma, e, assim, todos eles juntamente urdem a trama.
[4] O melhor deles é como um espinheiro; o mais reto é pior do que uma sebe de espinhos. É chegado o dia anunciado por

Michėjo 7

Pasmerkimas ir viltis

[1]Vargas man! Aš kaip žmogus po to, kai vasaros derlius nuimtas, kai vynuogės nurinktos, neberandantis suvalgyti jokios vynuogių kekės nė mano mėgstamų ankstyvųjų figų.

[2]Pradingo krašto ištikimieji, nebeliko nė vieno doro žmogaus. Visi tyko kraujo, gaudo vienas kitą tinklu.

[3]Jų rankos įgudusios daryti pikta: didžiūnas kelia reikalavimus, teisėjas prašo kyšio, o turtuolis įsako pagal savo norą. Taip jie iškraipo teisingumą!

[4]Geriausias tarp jų – kaip erškėtis, teisingiausias tarp jų – kaip erškėčių tvora. Tavo sargybinių skelbtoji diena, tavo

tuas sentinelas, o dia do teu castigo; aí está a confusão deles.

[5] Não creiais no amigo, nem confieis no companheiro. Guarda a porta de tua boca àquela que reclina sobre o teu peito.

[6] Porque o filho despreza o pai, a filha se levanta contra a mãe, a nora, contra a sogra; os inimigos do homem são os da sua própria casa.

[7] Eu, porém, olharei para o SENHOR e esperarei no Deus da minha salvação; o meu Deus me ouvirá.

O Senhor se compadece de Israel

[8] Ó inimiga minha, não te alegres a meu respeito; ainda que eu tenha caído, levantar-me-ei; se morar nas trevas, o SENHOR será a minha luz.

[9] Sofrerei a ira do SENHOR, porque pequei contra ele, até que julgue a minha causa e execute o meu direito; ele me tirará para a luz, e eu verei a sua justiça.

[10] A minha inimiga verá isso, e a ela cobrirá a vergonha, a ela que me diz: Onde está o SENHOR, teu Deus? Os meus olhos a contemplarão; agora, será pisada aos pés como a lama das ruas.

[11] No dia da reedificação dos teus muros, nesse dia, serão os teus limites removidos para mais longe.

[12] Nesse dia, virão a ti, desde a Assíria até às cidades do Egito, e do Egito até ao rio Eufrates, e do mar até ao mar, e da montanha até à montanha.

[13] Todavia, a terra será posta em desolação, por causa dos seus moradores, por causa do fruto das suas obras.

bausmė atėjo, ir jau čia pat jų sumišimo metas.

[5]Netikėkite draugu, nepasitikėkite bičiuliu! Nuo miegančios tavo glėbyje saugok savo lūpų duris!

[6]Juk sūnus niekina tėvą, duktė šiaušiasi prieš motiną, marti prieš anytą. Žmogaus priešai – jo namiškiai!

[7]O aš žvelgsiu į VIEŠPATĮ, dėsiu viltis į savo išganymo Dievą, ir išklausys mane mano Dievas!

[8]Nedžiūgauk dėl mano nelaimės, mano prieše! Nors ir parpuoliau, vėl atsikelsiu, nors sėdžiu tamsybėje, VIEŠPATS – mano šviesa.

[9]Kadangi jam nusidėjau, turiu pakelti VIEŠPATIES įniršį, kol jis apgins mano bylą ir grąžins man teisingumą. Jis išves mane į šviesą, ir aš regėsiu jo teisumą.

[10]Tai regėdamas, mano priešas paraus iš gėdos, nes jis sakė man: „Kur jis, VIEŠPATS, tavo Dievas?“ Mano akys regės jo žlugimą; jis bus sutryptas kaip purvas gatvėse.

[11]Tavo sienų atstatymo dieną, būtent tą dieną tavo ribos bus platesnės;

[12]tą dieną kiti eis pas tave net iš Asirijos ir Egipto miestų, iš Egipto ir nuo Upės, net nuo jūros iki jūros, nuo kalno iki kalno.

[13]Bet kraštas bus tapęs tyrlaukiais jo gyventojams dėl jų nedorų darbų.

[14] Apascenta o teu povo com o teu bordão, o rebanho da tua herança, que mora a sós no bosque, no meio da terra fértil; apascentem-se em Basã e Gileade, como nos dias de outrora.

[15] Eu lhe mostrarei maravilhas, como nos dias da tua saída da terra do Egito.

[16] As nações verão isso e se envergonharão de todo o seu poder; porão a mão sobre a boca, e os seus ouvidos ficarão surdos.

[17] Lamberão o pó como serpentes; como répteis da terra, tremendo, sairão dos seus esconderijos e, tremendo, virão ao SENHOR, nosso Deus; e terão medo de ti.

[18] Quem, ó Deus, é semelhante a ti, que perdoas a iniqüidade e te esqueces da transgressão do restante da tua herança? O SENHOR não retém a sua ira para sempre, porque tem prazer na misericórdia.

[19] Tornará a ter compaixão de nós; pisará aos pés as nossas iniqüidades e lançará todos os nossos pecados nas profundezas do mar.

[20] Mostrarás a Jacó a fidelidade e a Abraão, a misericórdia, as quais juraste a nossos pais, desde os dias antigos.

Malda

[14]Savo lazda ganyk savo tautą, tavo paveldo kaimenę, gyvenančią atskirai miške, sodų krašto viduje. Tesigano ji Bašane ir Gileade kaip senovės dienomis.

[15]Kaip išėjimo iš Egipto žemės dienomis, dabar parodyk jai nuostabius darbus.

[16]Tautos regės ir gėdysis, nepaisydamos visos savo galybės; jos ranka užsidengs sau burnas, ir apkurs jų ausys.

[17]Jos laižys dulkes kaip žalčiai, kaip žemės ropliai; jos išeis baimingai iš savo tvirtovių, siaube gręšis į VIEŠPATĮ, mūsų Dievą, ir patirs tavo baimę.

[18]Kur yra toks Dievas, kaip tu, kuris atleidžia kaltę ir dovanoja nusižengimą savo paveldo likučiui? Jo pyktis netveria amžinai, nes jam malonu būti gailestingam.

[19]Jis vėl mūsų pasigailės, kojomis sutryps mūsų kaltes. Tu įmesi į gelmes visas mūsų nuodėmes.

[20]Tu parodysi ištikimybę Jokūbui, ištikimą meilę Abraomui, kaip esi prisiekęs mūsų protėviams senovės dienomis.

Naum	Nahumo

Naum 1

A ira e a misericórdia de Deus

1 Sentença contra Nínive. Livro da visão de Naum, o elcosita.

2 O SENHOR é Deus zeloso e vingador, o SENHOR é vingador e cheio de ira; o SENHOR toma vingança contra os seus adversários e reserva indignação para os seus inimigos.

3 O SENHOR é tardio em irar-se, mas grande em poder e jamais inocenta o culpado; o SENHOR tem o seu caminho na tormenta e na tempestade, e as nuvens são o pó dos seus pés.

4 Ele repreende o mar, e o faz secar, e míngua todos os rios; desfalecem Basã e o Carmelo, e a flor do Líbano se murcha.

5 Os montes tremem perante ele, e os outeiros se derretem; e a terra se levanta diante dele, sim, o mundo e todos os que nele habitam.

6 Quem pode suportar a sua indignação? E quem subsistirá diante do furor da sua ira? A sua cólera se derrama como fogo, e as rochas são por ele demolidas.

7 O SENHOR é bom, é fortaleza no dia da angústia e conhece os que nele se refugiam.

8 Mas, com inundação transbordante, acabará de uma vez com o lugar desta cidade; com trevas, perseguirá o SENHOR os seus inimigos.

Nahumo 1

1Ištarmė Ninevei. Nahumo Elkošiečio regėjimo knyga.

Himnas Viešpačiui

2 Pavydulingas ir keršijantis Dievas yra VIEŠPATS; VIEŠPATS keršija ir dega pykčiu; VIEŠPATS keršija savo nedraugams ir niršta ant savo priešų.

3Kantrus yra VIEŠPATS, bet didis galybe; VIEŠPATS niekada nepalieka nenubausto kaltojo. Viesulu ir audra jis keliauja, debesys – jo kojų dulkės.

4Jis sudraudžia jūrą ir ją nusausina, išdžiovina visas upes. Nuvyto Bašanas ir Karmelis, vysta Libano žiedai.

5Prieš jį dreba kalnai, nyksta kalvos; nuo jo veido krūpčioja žemė, pasaulis ir visa, kas jame gyvena.

6Kas gali atsilaikyti prieš jo įniršį? Kas gali pakelti jo degantį pyktį? Jo pyktis liepsnoja kaip ugnis; nuo jo skeldėja uolos.

7Geras yra VIEŠPATS, tvirtovė nelaimės dieną. Jis apsaugo, kas juo pasitiki,

8net potvyniui ištikus. Jis padarys visišką galą savo nedraugams ir priešus nuvys į tamsybes.

Kreipimaisi į Judą ir Ninevę

[9] Que pensais vós contra o SENHOR? Ele mesmo vos consumirá de todo; não se levantará por duas vezes a angústia.

[9]Kokių priekaištų turite VIEŠPAČIUI? Jis padarys galą, ir nelaimės nebesikartos!

[10] Porque, ainda que eles se entrelaçam como os espinhos e se saturam de vinho como bêbados, serão inteiramente consumidos como palha seca.

[10]Tarsi susipynę erškėčiai, tarsi įkaušę girtuokliai, jie deginami kaip sausi šiaudai.

[11] De ti, Nínive, saiu um que maquina o mal contra o SENHOR, um conselheiro vil.

[11]Iš tavęs iškilo rezgantis piktus kėslus prieš VIEŠPATĮ niekšybės patarėjas.

[12] Assim diz o SENHOR: Por mais seguros que estejam e por mais numerosos que sejam, ainda assim serão exterminados e passarão; eu te afligi, mas não te afligirei mais.

[12]Taip kalba VIEŠPATS: „Nors ir labai stiprūs bei gausūs, jie bus sunaikinti ir išnyks. Nors ir nuplakiau tave, daugiau nebeplaksiu.

[13] Mas de sobre ti, Judá, quebrarei o jugo deles e romperei os teus laços.

[13]O dabar nuimsiu nuo tavęs jungą ir sutraukysiu tavo pančius“.

[14] Porém contra ti, Assíria, o SENHOR deu ordem que não haja posteridade que leve o teu nome; da casa dos teus deuses exterminarei as imagens de escultura e de fundição; farei o teu sepulcro, porque és vil.

[14]Apie tave VIEŠPATS ištarė: „Savo vardo palikuonių daugiau nebeturėsi; iš tavo dievų namų išmesiu ir drožtą stabą, ir liedintą stabą; supilsiu tau kapą, nes tu niekam nebetinki“.

Nahumo 2

[15] Eis sobre os montes os pés do que anuncia boas-novas, do que anuncia a paz! Celebra as tuas festas, ó Judá, cumpre os teus votos, porque o homem vil já não passará por ti; ele é inteiramente exterminado.

[1]Žiūrėk! Kalnais žengia šauklys, nešantis gerą žinią, skelbiantis taiką! „Švęsk, Judai, savo šventes, vykdyk savo įžadus, nes niekada daugiau niekšas per tave nebežengs; jis visiškai sunaikintas!“

Naum 2

O cerco e a tomada de Nínive

Ninevės sunaikinimas

[1] O destruidor sobe contra ti, ó Nínive! Guarda a fortaleza, vigia o caminho, fortalece os lombos, reúne todas as tuas forças!

[2] Griovėjas pakilo prieš tave. Budėk ant pylimų, stebėk kelią, juoskis kalaviją ant strėnų, sutelk visas savo jėgas!

[2] (Porque o SENHOR restaura a glória de Jacó, como a glória de Israel; porque saqueadores os saquearam e destruíram os seus sarmentos.)

[3] Juk VIEŠPATS grąžina ne tik Jokūbo didybę, bet ir Izraelio didybę, nors plėšikai juos nuniokojo ir sunaikino jų atžalas.

[3] Os escudos dos seus heróis são vermelhos, os homens valentes vestem escarlata, cintila o aço dos carros no dia do seu aparelhamento, e vibram as lanças.

[4] Jo galiūnų skydai dažyti raudonai, kariai aprengti purpuru. Karo vežimai, tą dieną apžiūrimi prieš mūšį, – tarsi liepsnojantys deglai. Kovos žirgai stojasi piestu!

[4] Os carros passam furiosamente pelas ruas e se cruzam velozes pelas praças; parecem tochas, correm como relâmpago.

[5] Gatvėmis pasiutusiai daužosi vežimai, aikštėmis darda šen ir ten. Jie atrodo lyg deglai, jie tvyksi lyg žaibai.

[5] Os nobres são chamados, mas tropeçam em seu caminho; apressam-se para chegar ao muro e já encontram o testudo inimigo armado.

[6] Jis šaukia savo drąsuolius, ir klupinėdami jie žengia pirmyn, skuba miesto mūrų link; skydų priedanga jau parengta.

[6] As comportas dos rios se abrem, e o palácio é destruído.

[7] Atsiveria upės vartai, ir tirpsta iš siaubo rūmai.

[7] Está decretado: a cidade-rainha está despida e levada em cativeiro, as suas servas gemem como pombas e batem no peito.

[8] Jų valdovė varoma į nelaisvę; tarnaitės lydi ją, dejuodamos kaip balandžiai ir mušdamosi krūtinėn.

[8] Nínive, desde que existe, tem sido como um açude de águas; mas, agora, fogem. Parai! Parai! Clama-se; mas ninguém se volta.

[9] Nuo seniausių laikų Ninevė buvo tarsi vandenų tvenkinys. Dabar jie tvinsta. „Sustokite! Sustokite!“ – bet nė vienas negrįžta.

[9] Saqueai a prata, saqueai o ouro, porque não se acabam os tesouros; há abastança de todo objeto desejável.

[10] „Grobkite sidabrą, grobkite auksą! Lobiams nėra galo! Visokiausių brangenybių gausybė!“

[10] Ah! Vacuidade, desolação, ruína! O coração se derrete, os joelhos tremem, em

[11] Ninevė nusiaubta, nuniokota ir sunaikinta! Širdis alpsta, keliai linksta,

todos os lombos há angústia, e o rosto de todos eles empalidece.

[11] Onde está, agora, o covil dos leões e o lugar do pasto dos leõezinhos, onde passeavam o leão, a leoa e o filhote do leão, sem que ninguém os espantasse?

[12] O leão arrebatava o bastante para os seus filhotes, estrangulava a presa para as suas leoas, e enchia de vítimas as suas cavernas, e os seus covis, de rapina.

[13] Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos; queimarei na fumaça os teus carros, a espada devorará os teus leõezinhos, arrancarei da terra a tua presa, e já não se ouvirá a voz dos teus embaixadores.

Naum 3

A ruína completa de Nínive

[1] Ai da cidade sanguinária, toda cheia de mentiras e de roubo e que não solta a sua presa!

[2] Eis o estalo de açoites e o estrondo das rodas; o galope de cavalos e carros que vão saltando;

[3] os cavaleiros que esporeiam, a espada flamejante, o relampejar da lança e multidão de traspassados, massa de cadáveres, mortos sem fim; tropeça gente sobre os mortos.

[4] Tudo isso por causa da grande prostituição da bela e encantadora meretriz, da mestra de feitiçarias, que vendia os povos com a sua prostituição e as gentes, com as suas feitiçarias.

visų strėnos pakirstos, visų veidai mirtinai išbalę!

[12]Kas nutiko liūtų olai, liūtukų urvui, kur būvodavo liūtas bei liūtukai ir nebūdavo kam jų baidyti?

[13]Gana pridraskė liūtas savo mažyliams ir prismaugė grobio savo liūtėms; jis pripildė savo olas grobio, savo urvus draskytos mėsos.

[14]„Tikėk manimi, aš tavo priešas, – tai Galybių VIEŠPATIES žodis, – aš paversiu tavo karo vežimus dūmais, o tavo liūtukus suris kalavijas. Padarysiu galą tavo grobikavimui žemėje, nebebus girdėti daugiau tavo pasiuntinių balso.

Nahumo 3

[1]Ak! Kruvinasis miestas skendi apgaulėje, kupinas grobio; nėra galo jo grobimui!

[2]Botagai pliaukši, ratai darda, žirgai šuoliuoja, karo vežimai tarška!

[3]Raiteliai puola, švytruoja kalavijai, žaibuoja ietys! Šūsnys žuvusiųjų, krūvos lavonų, nesuskaičiuojami užmuštieji; klumpama ant kūnų!

[4]Dėl gausiai ištvirkaujančios kekšės, patrauklios kerėjimo valdovės, tautas pavergusios savo ištvirkavimais, o gentis – kerėjimu,

5 Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos; levantarei as abas de tua saia sobre o teu rosto, e mostrarei às nações a tua nudez, e aos reinos, as tuas vergonhas.

5tikėk manimi, atėjau prieš tave, – tai Galybių VIEŠPATIES žodis. – Užversiu tau sijoną ant galvos, parodysiu tavo nuogumą tautoms ir tavo gėdą karalystėms.

6 Lançarei sobre ti imundícias, tratar-te-ei com desprezo e te porei por espetáculo.

6Apmėtysiu tave nešvarumais, sudarkysiu tave ir paversiu tave siaubo reginiu.

7 Há de ser que todos os que te virem fugirão de ti e dirão: Nínive está destruída; quem terá compaixão dela? De onde buscarei os que te consolem?

7Kas tik pamatys tave, tas trauksis nuo tavęs ir sakys: 'Sunaikinta Ninevė! Kas ją apraudos?' Kur rasiu, kas tave paguostų?

8 És tu melhor do que Nô-Amom, que estava situada entre o Nilo e seus canais, cercada de águas, tendo por baluarte o mar e ainda o mar, por muralha?

8Argi tu geresnė už No Amoną, sėdėjusį prie Nilo, apsuptą iš visų pusių vandenų? Jūra buvo jo pylimai, o vandenys – sienos.

9 Etiópia e Egito eram a sua força, e esta, sem limite; Pute e Líbia, o seu socorro.

9Kušas buvo jo stiprybė ir Egiptas, ir nesuskaičiuojami kiti. Jam padėjo Putas ir libiai.

10 Todavia, ela foi levada ao exílio, foi para o cativeiro; também os seus filhos foram despedaçados nas esquinas de todas as ruas; sobre os seus nobres lançaram sortes, e todos os seus grandes foram presos com grilhões.

10Tačiau jis buvo ištremtas ir išėjo į nelaisvę; net jo mažyliai buvo ištaškyti prie kiekvieno gatvės kampo; burtai buvo mesti ir dėl jo kilmingųjų, ir visi didikai buvo surakinti grandinėmis.

11 Também tu, Nínive, serás embriagada e te esconderás; também procurarás refúgio contra o inimigo.

11Ir tu būsi girta, visiškai apsvaigusi; ir tu ieškosi apsaugos nuo priešo.

12 Todas as tuas fortalezas são como figueiras com figos temporãos; se os sacodem, caem na boca do que os há de comer.

12Visos tavo tvirtovės – kaip figmedžiai su ankstyvosiomis figomis; kam nors juos papurčius, figos krinta į valgančiojo burną.

13 Eis que as tuas tropas, no meio de ti, são como mulheres; as portas do teu país estão abertas de par em par aos teus

13Žiūrėk! Tavo kariai kaip moterys. Tavo krašto vartai patys atsivėrė tavo priešams, ugnis surijo tavo vartų velkes.

inimigos; o fogo consome os teus ferrolhos.

14 Tira água para o tempo do cerco, fortifica as tuas fortalezas, entra no barro e pisa a massa, toma a forma para os ladrilhos.

14Prisisemk vandens apgulos metui, sustiprink įtvirtinimus; lipk į purvą, mink molį, pasidirbk kietų plytų!

15 No entanto, o fogo ali te consumirá, a espada te exterminará, consumir-te-á como o gafanhoto. Ainda que te multiplicas como o gafanhoto e te multiplicas como a locusta;

15Ten suris tave ugnis, paguldys tave kalavijas; jie suris tave kaip skėrių vikšrus. Dauginkitės kaip skėrių vikšrai, dauginkitės kaip skėriai!

16 ainda que fizeste os teus negociantes mais numerosos do que as estrelas do céu, o gafanhoto devorador invade e sai voando.

16Prisidarei sau pirklių daugiau negu danguje yra žvaigždžių. Skėriai išsirita ir nuskrenda.

17 Os teus príncipes são como os gafanhotos, e os teus chefes, como os gafanhotos grandes, que se acampam nas sebes nos dias de frio; em subindo o sol, voam embora, e não se conhece o lugar onde estão.

17Tavo didžiūnai – kaip skėriai, tavo raštvedžiai – kaip skėrių spiečiai, nutupiantys ant tvorų šaltą dieną. Saulei patekėjus, jie nuskrenda, ir nėra, kas žinotų, kur jie dingo.

18 Os teus pastores dormem, ó rei da Assíria; os teus nobres dormitam; o teu povo se derrama pelos montes, e não há quem o ajunte.

18Snaudžia tavo ganytojai, Asirijos karaliau, atgulė poilsio tavo kilmingieji. Tavo žmonės išblaškyti kalnuose, ir nėra kam jų surinkti.

19 Não há remédio para a tua ferida; a tua chaga é incurável; todos os que ouvirem a tua fama baterão palmas sobre ti; porque sobre quem não passou continuamente a tua maldade?

19Nepagydomas tavo sužalojimas, mirtina tavo žaizda. Kas tik girdi šią žinią apie tave, tas ploja rankomis. Juk kas nėra patyręs tavo negailestingo žiaurumo?“

Habacuque	Habakuko

Habacuque 1

A iniquidade de Judá

1 Sentença revelada ao profeta Habacuque.

2 Até quando, SENHOR, clamarei eu, e tu não me escutarás? Gritar-te-ei: Violência! E não salvarás?

3 Por que me mostras a iniqüidade e me fazes ver a opressão? Pois a destruição e a violência estão diante de mim; há contendas, e o litígio se suscita.

4 Por esta causa, a lei se afrouxa, e a justiça nunca se manifesta, porque o perverso cerca o justo, a justiça é torcida.

Judá será castigado pelos caldeus

5 Vede entre as nações, olhai, maravilhai-vos e desvanecei, porque realizo, em vossos dias, obra tal, que vós não crereis, quando vos for contada.

6 Pois eis que suscito os caldeus, nação amarga e impetuosa, que marcham pela largura da terra, para apoderar-se de moradas que não são suas.

7 Eles são pavorosos e terríveis, e criam eles mesmos o seu direito e a sua dignidade.

8 Os seus cavalos são mais ligeiros do que os leopardos, mais ferozes do que os lobos ao anoitecer são os seus cavaleiros que se espalham por toda parte; sim, os seus cavaleiros chegam de longe, voam como águia que se precipita a devorar.

Habakuko 1

Dievo ir pranašo pokalbis

1Ištarmė, kurią pranašas Habakukas gavo per regėjimą.

2Kiek ilgai dar šauksiu, VIEŠPATIE, o tu manęs neišgirsi? Arba rėksiu: „Smurtas!“ – o tu manęs negelbėsi?

3Kodėl rodai man nusikaltimus ir žiūri į vargą? Aš puldinėjamas ir prievartaujamas, kyla vaidai, nesiliauja barniai.

4Įstatymas be galios, teisingumas niekada nelaimi. Sukčius apmauna teisųjį, o teismo sprendimas kreivas.

5„Pasižvalgykite po tautas ir įsidėmėkite! Stebėkitės ir apstulbkite! Juk jūsų dienomis vyksta dalykas, kuriuo netikėtumėte, jei ir būtų jums pasakyta.

6Tikėk manimi! Aš išjudinu chaldėjus, tą žiaurią ir veržlią tautą, žygiuojančią per žemės platybes užimti svetimų sodybų.

7Jie baisūs ir kelia siaubą; jie patys nusistato teisę ir viršenybę.

8Jų žirgai greitesni už leopardus, aršesni už vilkus vakare. Jų ristūnai šuoliuoja, jų raiteliai atjoja iš toli, atskrenda lyg erelis prie grobio.

[9] Eles todos vêm para fazer violência; o seu rosto suspira por seguir avante; eles reúnem os cativos como areia.

[9]Visi jie joja siaubti, įbedę akis į priekį, ir semia belaisvius kaip smėlį.

[10] Eles escarnecem dos reis; os príncipes são objeto do seu riso; riem-se de todas as fortalezas, porque, amontoando terra, as tomam.

[10]Jie tyčiojasi iš karalių, išjuokia valdovus. Kiekvieną tvirtovę pajuokia, supila žemių pylimą ir paima ją.

[11] Então, passam como passa o vento e seguem; fazem-se culpados estes cujo poder é o seu deus.

[11]Tuomet pasikeičia kaip vėjas ir pradingsta. Jie nusižengia ir nusikalsta, nes jų dievas – jų pačių galybė!“

A intercessão do profeta

[12] Não és tu desde a eternidade, ó SENHOR, meu Deus, ó meu Santo? Não morreremos. Ó SENHOR, para executar juízo, puseste aquele povo; tu, ó Rocha, o fundaste para servir de disciplina.

[12]Argi tu nesi nuo pat pradžios, VIEŠPATIE, mano Dieve, mano Šventasis? Tu esi nemirtingas! Tu VIEŠPATIE, paskyrei jiems teismą, tu Uola, parengei jiems bausmę.

[13] Tu és tão puro de olhos, que não podes ver o mal e a opressão não podes contemplar; por que, pois, toleras os que procedem perfidamente e te calas quando o perverso devora aquele que é mais justo do que ele?

[13]Tavo akys per šventos žvelgti į pikta, tu negali žiūrėti į nusikaltimus. Tad kodėl žiūri į klastūnus ir tyli, kai nedorėliai ryja teisesnius už save?

[14] Por que fazes os homens como os peixes do mar, como os répteis, que não têm quem os governe?

[14]Lyg jūros žuvis padarei žmones, lyg šliužus, neturinčius valdovo.

[15] A todos levanta o inimigo com o anzol, pesca-os de arrastão e os ajunta na sua rede varredoura; por isso, ele se alegra e se regozija.

[15]Ištraukia priešas juos visus kabliu, išvelka tinklu, surenka bradiniu.

[16] Por isso, oferece sacrifício à sua rede e queima incenso à sua varredoura; porque por elas enriqueceu a sua porção, e tem gordura a sua comida.

[16]Todėl jie linksminasi ir džiūgauja, aukoja atnašas savo tinklui ir degina smilkalus savo bradiniui, nes dėl jų pagausėjo jų davinys, ir valgis riebus.

[17] Acaso, continuará, por isso, esvaziando a sua rede e matando sem piedade os povos?

[17]Argi taip ir toliau jie tuštins savo tinklą žudydami tautas be pasigailėjimo?

Habacuque 2

A resposta do Senhor

[1] Pôr-me-ei na minha torre de vigia, colocar-me-ei sobre a fortaleza e vigiarei para ver o que Deus me dirá e que resposta eu terei à minha queixa.

[2] O SENHOR me respondeu e disse: Escreve a visão, grava-a sobre tábuas, para que a possa ler até quem passa correndo.

[3] Porque a visão ainda está para cumprir-se no tempo determinado, mas se apressa para o fim e não falhará; se tardar, espera-o, porque, certamente, virá, não tardará.

[4] Eis o soberbo! Sua alma não é reta nele; mas o justo viverá pela sua fé.

[5] Assim como o vinho é enganoso, tampouco permanece o arrogante, cuja gananciosa boca se escancara como o sepulcro e é como a morte, que não se farta; ele ajunta para si todas as nações e congrega todos os povos.

Cinco ais sobre os caldeus

[6] Não levantarão, pois, todos estes contra ele um provérbio, um dito zombador? Dirão: Ai daquele que acumula o que não é seu (até quando?), e daquele que a si mesmo se carrega de penhores!

[7] Não se levantarão de repente os teus credores? E não despertarão os que te hão de abalar? Tu lhes servirás de despojo.

[8] Visto como despojaste a muitas nações, todos os mais povos te despojarão a ti, por causa do sangue dos homens e da

Habakuko 2

[1]Stovėsiu savo sargybos vietoje, liksiu ant pylimo, lauksiu, ką jis man sakys, koks bus jo atsakymas į mano skundą.

[2]Tuomet VIEŠPATS man atsakė ir tarė: „Užrašyk regėjimą, įrašyk taip aiškiai į lenteles, kad ir bėgikas jį perskaitytų.

[3]Nustatytu laiku regėjimas išsipildys, o dabar jis skuba į tikslą ir nemeluoja. Jei atrodo, kad jis gaišuoja, palauk; jis tikrai išsipildys ir nesuvėluos“.

[4]Pasižiūrėk į puikuolį! Jo dvasia nėra dora; o teisus žmogus gyvena savo tikėjimu.

Nedorėlių pasmerkimas

[5]Turtas tikrai apgaulus; puikuoliai neiškenčia, išsižioja plačiai kaip Šeolas, nepasotinami kaip mirtis, glemžia visas tautas ir užkariauja visas gentis.

[6]Ar neims visi tokius žmones pajuokti, kalbėti apie juos patyčiomis ir patarlėmis? „Vargas tam, kuris krauna, kas jam nepriklauso!“ Kiek ilgai nesiliausi kaupti daiktus, paimtus kaip užstatą?

[7]Ar nepakils staiga tavo skolintojai? Ar neatbus tie, kurie tau kelia baimę? Tuomet tu būsi jų grobis!

[8]Kadangi apiplėšei daug tautų, tave plėš visų tautų likučiai dėl pralieto žmonių

violência contra a terra, contra a cidade e contra todos os seus moradores.

[9] Ai daquele que ajunta em sua casa bens mal adquiridos, para pôr em lugar alto o seu ninho, a fim de livrar-se das garras do mal!

[10] Vergonha maquinaste para a tua casa; destruindo tu a muitos povos, pecaste contra a tua alma.

[11] Porque a pedra clamará da parede, e a trave lhe responderá do madeiramento.

[12] Ai daquele que edifica a cidade com sangue e a fundamenta com iniqüidade!

[13] Não vem do SENHOR dos Exércitos que as nações labutem para o fogo e os povos se fatiguem em vão?

[14] Pois a terra se encherá do conhecimento da glória do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

[15] Ai daquele que dá de beber ao seu companheiro, misturando à bebida o seu furor, e que o embebeda para lhe contemplar as vergonhas!

[16] Serás farto de opróbrio em vez de honra; bebe tu também e exibe a tua incircuncisão; chegará a tua vez de tomares o cálice da mão direita do SENHOR, e ignomínia cairá sobre a tua glória.

[17] Porque a violência contra o Líbano te cobrirá, e a destruição que fizeste dos animais ferozes te assombrará, por causa do sangue dos homens e da violência

kraujo ir smurto žemei, miestams ir visiems, kas juose gyvena.

[9]„Vargas tam, kuris siekia neteisėtos naudos savo namams, kraunasi aukštai lizdą, norėdamas saugiai gyventi!“

[10]Užtraukei gėdą savo namams, išžudydamas daug tautų, ir sau užsitraukei pražūtį.

[11]Net sienų akmenys šauks ir medžio sijos joms atsilieps.

[12]„Vargas tam, kuris statosi miestą praliedamas kraują ir kuria gyvenvietę nusikalsdamas!“

[13]Argi ne Galybių VIEŠPATIES valia tautos tik tam turėjo triūsti, kad liepsnas pamaitintų, o gentys tuščiai vargintųsi?

[14]Juk žemė bus kupina VIEŠPATIES šlovės pažinimo, kaip jūra kupina vandenų.

[15]„Vargas tam, kuris, liedamas pyktį, girdo savo kaimynus, kol jie pasigeria, norėdamas pasižiūrėti į jų nuogumą!“

[16]Būsi sotus panieka užuot pasisotinęs garbe. Gerk ir pats! Svirduliuok! Taurė VIEŠPATIES dešinėje pasisuks į tave, ir gėda aptemdys tavo garbę!

[17]Libanui padarytas smurtas užgoš tave, žvėrių išnaikinimas tau kels siaubą dėl pralieto žmonių kraujo ir smurto žemei, miestams ir visiems, kas juose gyvena.

contra a terra, contra a cidade e contra todos os seus moradores.

[18] Que aproveita o ídolo, visto que o seu artífice o esculpiu? E a imagem de fundição, mestra de mentiras, para que o artífice confie na obra, fazendo ídolos mudos?

[19] Ai daquele que diz à madeira: Acorda! E à pedra muda: Desperta! Pode o ídolo ensinar? Eis que está coberto de ouro e de prata, mas, no seu interior, não há fôlego nenhum.

[20] O SENHOR, porém, está no seu santo templo; cale-se diante dele toda a terra.

[18]Ką padės stabas, meistro padarytas, liedintas atvaizdas ir melo mokytojas? Meistras pasitiki savo darbu, nors jo kūrinys – tik stabas, negalintis žodžio ištarti!

[19]„Vargas tam, kuris taria rąstigaliui: ‘Pabusk!’ ir kurčiam akmeniui: ‘Kelkis!’“ Ar jis gali pamokyti? Įsižiūrėk! Auksu ir sidabru jis aptrauktas, tačiau gyvybės alsavimo jis neturi.

[20]Bet VIEŠPATS yra savo šventykloje; tenutyla jo akivaizdoje visa žemė!

Habacuque 3

A oração de Habacuque

[1] Oração do profeta Habacuque sob a forma de canto.

[2] Tenho ouvido, ó SENHOR, as tuas declarações, e me sinto alarmado; aviva a tua obra, ó SENHOR, no decorrer dos anos, e, no decurso dos anos, faze-a conhecida; na tua ira, lembra-te da misericórdia.

[3] Deus vem de Temã, e do monte Parã vem o Santo. A sua glória cobre os céus, e a terra se enche do seu louvor.

[4] O seu resplendor é como a luz, raios brilham da sua mão; e ali está velado o seu poder.

[5] Adiante dele vai a peste, e a pestilência segue os seus passos.

[6] Ele pára e faz tremer a terra; olha e sacode as nações. Esmigalham-se os montes primitivos; os outeiros eternos se

Habakuko 3

[1]Pranašo Habakuko malda. Pagal raudos melodiją.

[2]VIEŠPATIE, girdėjau apie tavo gyrių; esu apstulbęs, VIEŠPATIE, nuo tavo darbų. Atnaujink juos mūsų laikais, padaryk juos žinomus mūsų laikais! Būk gailestingas net kai pyksti!

[3]Dievas atėjo iš Temano, Šventasis iš Parano kalno. *Sela.* Jo Garbė padengė dangų, ir žemė buvo sklidina jo garbės.

[4]Žėrėjimas kaip saulės; du spinduliai švyti iš jo rankos, iš ten, kur slypi jo galybė.

[5]Maras žygiavo pirma jo, o mirtis sekė įkandin.

[6]Sustodamas jis supurtė žemę, pažvelgdamas sudrebino tautas.

abatem. Os caminhos de Deus são eternos.

Amžinieji kalnai skeldėjo, palei jo senuosius kelius įdubo pirmykštės kalvos.

[7] Vejo as tendas de Cusã em aflição; os acampamentos da terra de Midiã tremem.

[7]Mačiau nelaimės užpultas Kušano palapines, virpančias Midjano krašto palapinių dangas.

[8] Acaso, é contra os rios, SENHOR, que estás irado? É contra os ribeiros a tua ira ou contra o mar, o teu furor, já que andas montado nos teus cavalos, nos teus carros de vitória?

[8]Argi tu įširdai ant upių, VIEŠPATIE? Nejau tu įniršai ant upių ir įtūžai ant jūros, kai valdei savo žirgus, pergalingus karo vežimus?

[9] Tiras a descoberto o teu arco, e farta está a tua aljava de flechas. Tu fendes a terra com rios.

[9]Švytravai iš dėklo ištrauktu lanku, ir tavo žodžio prisotintos buvo strėlės. *Sela.* Tu upėmis vagojai žemę.

[10] Os montes te vêem e se contorcem; passam torrentes de água; as profundezas do mar fazem ouvir a sua voz e levantam bem alto as suas mãos.

[10]Kalnai matydami tave drebėjo; pratrūko liūtis, suriaumojo jūrų bedugnė. Saulė iškėlė aukštai savo rankas,

[11] O sol e a lua param nas suas moradas, ao resplandecer a luz das tuas flechas sibilantes, ao fulgor do relâmpago da tua lança.

[11]mėnulis sustojo savo didingoje buveinėje nuo tavo greitųjų strėlių šviesos, nuo tavo žaibuojančios ieties spindesio.

[12] Na tua indignação, marchas pela terra, na tua ira, calcas aos pés as nações.

[12]Įniršęs žengei per žemę, įpykęs sutrypei tautas.

[13] Tu sais para salvamento do teu povo, para salvar o teu ungido; feres o telhado da casa do perverso e lhe descobres de todo o fundamento.

[13]Išėjai gelbėti savo tautos, gelbėti savo pateptojo. Sutriuškinai nedorųjų namų galvą, apnuogindamas juos nuo pamatų ligi stogo. *Sela.*

[14] Traspassas a cabeça dos guerreiros do inimigo com as suas próprias lanças, os quais, como tempestade, avançam para me destruir; regozijam-se, como se estivessem para devorar o pobre às ocultas.

[14]Pervėrei jo paties strėlėmis jo karių galvas, kai jie ėjo kaip viesulas mūsų išblaškyti, džiūgavo, kad galės praryti besislapstančius vargšus.

[15] Marchas com os teus cavalos pelo mar, pela massa de grandes águas.

[15]Savo žirgais ištrypei jūrą, išjudindamas galingus vandenis.

[16] Ouvi-o, e o meu íntimo se comoveu, à sua voz, tremeram os meus lábios; entrou a podridão nos meus ossos, e os joelhos me vacilaram, pois, em silêncio, devo esperar o dia da angústia, que virá contra o povo que nos acomete.

[17] Ainda que a figueira não floresça, nem haja fruto na vide; o produto da oliveira minta, e os campos não produzam mantimento; as ovelhas sejam arrebatadas do aprisco, e nos currais não haja gado,

[18] todavia, eu me alegro no SENHOR, exulto no Deus da minha salvação.

[19] O SENHOR Deus é a minha fortaleza, e faz os meus pés como os da corça, e me faz andar altaneiramente. Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas.

[16]Girdžiu ir drebu visu kūnu; išgirdus balsą, virpa mano lūpos. Suguro mano kaulai, netvirti tapo mano žingsniai. Vis dėlto ramiai laukiu dienos, kuri atneš nelaimę mus puolančiai tautai.

[17]Nors figmedis nežydėtų ir nebūtų vaisių ant vynmedžių, nors alyvmedis neneštų derliaus ir laukai neduotų maisto, nors avių kaimenė dingtų iš avidės, o galvijų banda – iš tvarto,

[18]aš džiaugsiuosi VIEŠPATYJE, džiūgausiu Dieve, kuris mane išgano.

[19]Mano stiprybė – VIEŠPATS Dievas; jis daro mano kojas kaip stirnų ir įgalina mane žengti aukštumomis.

Choro vadovui. Su styginiais instrumentais.

Sofonias	Sofonijo

Sofonias 1

Ameaças contra Judá e Jerusalém

[1] Palavra do SENHOR que veio a Sofonias, filho de Cusi, filho de Gedalias, filho de Amarias, filho de Ezequias, nos dias de Josias, filho de Amom, rei de Judá.

[2] De fato, consumirei todas as coisas sobre a face da terra, diz o SENHOR.

[3] Consumirei os homens e os animais, consumirei as aves do céu, e os peixes do mar, e as ofensas com os perversos; e exterminarei os homens de sobre a face da terra, diz o SENHOR.

[4] Estenderei a mão contra Judá e contra todos os habitantes de Jerusalém; exterminarei deste lugar o resto de Baal, o nome dos ministrantes dos ídolos e seus sacerdotes;

[5] os que sobre os eirados adoram o exército do céu e os que adoram ao SENHOR e juram por ele e também por Milcom;

[6] os que deixam de seguir ao SENHOR e os que não buscam o SENHOR, nem perguntam por ele.

O dia da ira do Senhor

[7] Cala-te diante do SENHOR Deus, porque o Dia do SENHOR está perto, pois o SENHOR preparou o sacrifício e santificou os seus convidados.

[8] No dia do sacrifício do SENHOR, hei de castigar os oficiais, e os filhos do rei, e todos os que trajam vestiduras estrangeiras.

Sofonijo 1

Viešpaties teismo diena

[1]VIEŠPATIES žodis Ezekijo sūnaus Amarijos sūnaus Gedalijos sūnaus Kušio sūnui Sofonijui Judo karaliaus Amono sūnaus Jošijo dienomis.

[2]Šluote nušluosiu visa nuo žemės paviršiaus, – tai VIEŠPATIES žodis. –

[3]Nušluosiu žmones ir gyvulius, nušluosiu padangių paukščius ir jūros žuvis. Parblokšiu nedorėlius, išnaikinsiu žmoniją nuo žemės paviršiaus, – tai VIEŠPATIES žodis. –

[4]Pakelsiu ranką prieš Judą ir prieš visus Jeruzalės gyventojus. Išnaikinsiu iš šios vietos visas Baalo liekanas ir patį stabmeldžių kunigų vardą,

[5]visus, kurie ant stogų garbina dangaus Galybes, visus, kurie garbina ir prisiekia VIEŠPAČIUI, bet prisiekia ir Melechui,

[6]visus, kurie paliko VIEŠPATĮ ir nei VIEŠPATIES ieško, nei jo paiso.

[7]Tylėk Viešpaties DIEVO akivaizdoje! Juk VIEŠPATIES diena arti; VIEŠPATS parengė kruviną auką, pašventė savo svečius.

[8]VIEŠPATIES kruvinos aukos dieną nubausiu didžiūnus bei karaliaus sūnus ir visus, kurie rengiasi svetimšalių apdarais.

[9] Castigarei também, naquele dia, todos aqueles que sobem o pedestal dos ídolos e enchem de violência e engano a casa dos seus senhores.

[9]Tą dieną nubausiu visus, kurie šoka per slenkstį, pripildo savo valdovo namus smurto ir apgavysčių.

[10] Naquele dia, diz o SENHOR, far-se-á ouvir um grito desde a Porta do Peixe, e um uivo desde a Cidade Baixa, e grande lamento desde os outeiros.

[10]Ir tą dieną, – tai VIEŠPATIES žodis, – bus girdėti šauksmai nuo Žuvų vartų, aimanos iš Antrojo kvartalo, didelis bildesys nuo kalvų.

[11] Uivai vós, moradores de Mactés, porque todo o povo de Canaã está arruinado, todos os que pesam prata são destruídos.

[11]Aimanuoja Machtešo gyventojai, nes žuvo visi pirkliai; visi, kas sveria sidabrą, sunaikinti.

[12] Naquele tempo, esquadrinharei a Jerusalém com lanternas e castigarei os homens que estão apegados à borra do vinho e dizem no seu coração: O SENHOR não faz bem, nem faz mal.

[12]Tą dieną išnaršysiu Jeruzalę su žiburiu ir nubausiu žmones, kurie patenkinti ilsisi ant savo nuosėdų, manydami savo širdyse: „VIEŠPATS nedarys gero, bet nedarys nė pikto“.

[13] Por isso, serão saqueados os seus bens e assoladas as suas casas; e edificarão casas, mas não habitarão nelas, plantarão vinhas, porém não lhes beberão o vinho.

[13]Bus išplėšti jų turtai ir sunaikinti jų namai. Nors jie statosi namus, juose negyvens, nors jie veisia vynuogynus, jų vyno negers.

[14] Está perto o grande Dia do SENHOR; está perto e muito se apressa. Atenção! O Dia do SENHOR é amargo, e nele clama até o homem poderoso.

[14]Didžioji VIEŠPATIES diena jau arti, arti ir sparčiai artėja. Klausykis, VIEŠPATIES diena! „Ji karti!“ – galiūnas ten klykia!

[15] Aquele dia é dia de indignação, dia de angústia e dia de alvoroço e desolação, dia de escuridade e negrume, dia de nuvens e densas trevas,

[15]Tai bus pykčio diena, sielvarto ir skausmo diena, pražūties ir siaubo diena, tamsos ir sutemų diena, juodų debesų diena,

[16] dia de trombeta e de rebate contra as cidades fortes e contra as torres altas.

[16]diena rago garsų ir kovos šauksmų prie įtvirtintų miestų ir didingų tvirtovių bokštų.

[17] Trarei angústia sobre os homens, e eles andarão como cegos, porque pecaram contra o SENHOR; e o sangue deles se

[17]Sukelsiu žmonėms tokį sielvartą, kad jie vaikščios lyg akli. Kadangi jie nusidėjo VIEŠPAČIUI, jų kraujas bus išpilamas kaip

derramará como pó, e a sua carne será atirada como esterco.

18 Nem a sua prata nem o seu ouro os poderão livrar no dia da indignação do SENHOR, mas, pelo fogo do seu zelo, a terra será consumida, porque, certamente, fará destruição total e repentina de todos os moradores da terra.

dulkės ir jų viduriai išverčiami kaip mėšlas.

18VIEŠPATIES pykčio dieną nepajėgs jų išgelbėti nei auksas, nei sidabras. Jo pavyduliavimo ugnyje bus sunaikinta visa žemė. Visišką ir baisų galą jis padarys visiems žemės gyventojams.

Sofonias 2

Ameaças contra os filisteus

1 Concentra-te e examina-te, ó nação que não tens pudor,

2 antes que saia o decreto, pois o dia se vai como a palha; antes que venha sobre ti o furor da ira do SENHOR, sim, antes que venha sobre ti o dia da ira do SENHOR.

3 Buscai o SENHOR, vós todos os mansos da terra, que cumpris o seu juízo; buscai a justiça, buscai a mansidão; porventura, lograreis esconder-vos no dia da ira do SENHOR.

4 Porque Gaza será desamparada, e Asquelom ficará deserta; Asdode, ao meio-dia, será expulsa, e Ecrom, desarraigada.

5 Ai dos que habitam no litoral, do povo dos quereítas! A palavra do SENHOR será contra vós outros, ó Canaã, terra dos filisteus, e eu vos farei destruir, até que não haja um morador sequer.

6 O litoral será de pastagens, com refúgios para os pastores e currais para os rebanhos.

7 O litoral pertencerá aos restantes da casa de Judá; nele, apascentarão os seus rebanhos e, à tarde, se deitarão nas casas

Sofonijo 2

Tautų teismas

1Susieikite, susirinkite, begėde tauta,

2kol nesate išpustyti kaip pelai pavėjui, kol jūsų neištiko degantis VIEŠPATIES pyktis, kol neatėjo VIEŠPATIES įniršio diena.

3Ieškokite VIEŠPATIES, visi krašto nuolankieji, kurie vykdote jo teisingumą; siekite teisumo, siekite nuolankumo, kad galėtumėte rasti prieglobstį VIEŠPATIES įniršio dieną.

4Gaza bus apleista, Aškelonas virs dykyne, Ašdodo gyventojai viduryje dienos bus išvaryti, Ekronas išgriautas iki pamatų.

5Vargas jums, pajūrio gyventojai, keretų tauta! VIEŠPATIES žodis prieš jus, Kanaane, filistinų šalie! Naikinsiu tave, ir tu liksi be gyventojų.

6Tu, keretų pajūri, virsi ganyklomis, piemenų lankomis ir kaimenių aptvarais.

7Pajūris priklausys Judo namų likučiui. Prie jūros jie ganys, o vakare Aškelono namuose guldys savo kaimenes, nes

de Asquelom; porque o SENHOR, seu Deus, atentará para eles e lhes mudará a sorte.

VIEŠPATS, jų Dievas, juos aplankys ir sugrąžins iš nelaisvės.

Ameaças contra Moabe e Amom

[8] Ouvi o escárnio de Moabe e as injuriosas palavras dos filhos de Amom, com que escarneceram do meu povo e se gabaram contra o seu território.

[8]Girdėjau Moabo patyčias ir Amono užgaules, kai jie tyčiojosi iš mano tautos ir užgauliojo jų kraštą.

[9] Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, Moabe será como Sodoma, e os filhos de Amom, como Gomorra, campo de urtigas, poços de sal e assolação perpétua; o restante do meu povo os saqueará, e os sobreviventes da minha nação os possuirão.

[9]Todėl, kaip aš gyvas, – tai Galybių VIEŠPATIES, Izraelio Dievo žodis, – Moabas bus kaip Sodoma, o Amonas kaip Gomora: dilgėlių laukas, druskos dauba, amžina dykynė. Mano tautos likutis juos plėš, mano genties išlikusieji juos paveldės.

[10] Isso lhes sobrevirá por causa da sua soberba, porque escarneceram e se gabaram contra o povo do SENHOR dos Exércitos.

[10]Tai bus už jų išdidumą, nes jie tyčiojosi ir didžiavosi prieš Galybių VIEŠPATIES tautą.

[11] O SENHOR será terrível contra eles, porque aniquilará todos os deuses da terra; todas as ilhas das nações, cada uma do seu lugar, o adorarão.

[11]VIEŠPATS sukels jiems siaubą, padaręs bejėgius visus žemės dievus. Tuomet jį pagarbins, kiekvienas savo vietoje, visi tautų pajūriai ir salos.

Ameaças contra a Etiópia e a Assíria

[12] Também vós, ó etíopes, sereis mortos pela espada do SENHOR.

[12]Ir jūs, kušitai, būsite mano kalavijo išžudyti.

[13] Ele estenderá também a mão contra o Norte e destruirá a Assíria; e fará de Nínive uma desolação e terra seca como o deserto.

[13]Jis pakels ranką šiaurės link ir sunaikins Asiriją; jis pavers Ninevę dykyne, tokia išdžiūvusia kaip dykuma.

[14] No meio desta cidade, repousarão os rebanhos e todos os animais em bandos; alojar-se-ão nos seus capitéis tanto o pelicano como o ouriço; a voz das aves retinirá nas janelas, o monturo estará nos

[14]Joje ilsėsis bandos ir visi laukiniai žvėrys; ant stulpų tūps kuosos ir pelėdos; bus girdėti ūbavimas lange, o varnas kranks ant slenksčio, nes bus nuplėštos kedro lentelės.

limiares, porque já lhe arrancaram o madeiramento de cedro.

15 Esta é a cidade alegre e confiante, que dizia consigo mesma: Eu sou a única, e não há outra além de mim. Como se tornou em desolação, em pousada de animais! Qualquer que passar por ela assobiará com desprezo e agitará a mão.

15Ar tai tas linksmasis miestas, kuris gyveno saugiai ir manė širdyje: „Aš esu, ir be manęs nėra kito“? Kokia dykyne jis virto, laukinių gyvūnų guoliu! Kas tik praeina pro šalį, tas švilpia ir grūmoja kumščiu.

Sofonias 3

Ameaças contra Jerusalém

1 Ai da cidade opressora, da rebelde e manchada!

2 Não atende a ninguém, não aceita disciplina, não confia no SENHOR, nem se aproxima do seu Deus.

3 Os seus príncipes são leões rugidores no meio dela, os seus juízes são lobos do cair da noite, que não deixam os ossos para serem roídos no dia seguinte.

4 Os seus profetas são levianos, homens pérfidos; os seus sacerdotes profanam o santuário e violam a lei.

5 O SENHOR é justo, no meio dela; ele não comete iniqüidade; manhã após manhã, traz ele o seu juízo à luz; não falha; mas o iníquo não conhece a vergonha.

6 Exterminei as nações, as suas torres estão assoladas; fiz desertas as suas praças, a ponto de não haver quem passe por elas; as suas cidades foram destruídas, de maneira que não há ninguém, ninguém que as habite.

7 Eu dizia: certamente, me temerás e aceitarás a disciplina, e, assim, a sua morada não seria destruída, segundo o

Sofonijo 3

Jeruzalės ateitis

1Vargas maištaujančiam, užterštam, valdingam miestui!

2Jis neklausė jokio balso, nepriėmė jokio pamokymo. Jis nepasitikėjo VIEŠPAČIU, nesiartino prie savo Dievo.

3Jo pareigūnai – lyg riaumojantys liūtai, teisėjai – lyg vakaro vilkai, kurie nieko nepalieka rytui.

4Jo pranašai – įžūlūs, klastingi bičiuliai; jo kunigai suteršia, kas šventa, ir iškraipo Įstatymą.

5Bet VIEŠPATS jame teisus, jis nedaro, kas neteisinga. Savo teisingumą jis atskleidžia kas rytą taip ištikimai, kaip ištikima aušra, bet nedorėlis nepažįsta gėdos.

6Sunaikinau tautas, jų gynybos bokštai sugriauti. Kalaviju taip iššlaviau jų gatves, kad nebėra kam jomis vaikščioti. Jų miestai sunaikinti, be žmonių, be gyventojų.

7Tariau: „Tikrai tas miestas bijos manęs, priims pamoką ir neišleis iš akių nieko, ką

que havia determinado; mas eles se levantaram de madrugada e corromperam todos os seus atos.

jam padariau“. Tačiau jie su dar didesniu noru darė tai, kas suteršia visus jų darbus.

A salvação da filha de Jerusalém

[8] Esperai-me, pois, a mim, diz o SENHOR, no dia em que eu me levantar para o despojo; porque a minha resolução é ajuntar as nações e congregar os reinos, para sobre eles fazer cair a minha maldição e todo o furor da minha ira; pois toda esta terra será devorada pelo fogo do meu zelo.

[8]Todėl laukite manęs, – tai VIEŠPATIES žodis, – laukite dienos, kai pakilsiu kaip kaltintojas. Aš nusprendžiau surinkti gentis, sutelkti karalystes ir išlieti ant jų savo pyktį, visą mano įniršio karštį, nes mano pavyduliavimo ugnyje bus sudeginta visa žemė.

[9] Então, darei lábios puros aos povos, para que todos invoquem o nome do SENHOR e o sirvam de comum acordo.

[9]Tuomet pakeisiu ir nuvalysiu tautų lūpas, kad jos visos galėtų šauktis VIEŠPATIES vardo ir sutartinai jam tarnauti.

[10] Dalém dos rios da Etiópia, os meus adoradores, que constituem a filha da minha dispersão, me trarão sacrifícios.

[10]Iš anapus Kušo upių mano garbintojai, mano išblaškytieji, atneš man atnašas.

[11] Naquele dia, não te envergonharás de nenhuma das tuas obras, com que te rebelaste contra mim; então, tirarei do meio de ti os que exultam na sua soberba, e tu nunca mais te ensoberbecerás no meu santo monte.

[11]Tą dieną nebebūsi sugėdinta dėl visų savo darbų, kuriais maištavai prieš mane, nes pašalinsiu iš tavęs išdidžiuosius pagyrūnus. Nebeaukštinsi daugiau savęs ant mano šventojo kalno.

[12] Mas deixarei, no meio de ti, um povo modesto e humilde, que confia em o nome do SENHOR.

[12]Paliksiu tavo viduryje nuolankią ir kuklią tautą. VIEŠPATIES vardas bus jiems prieglauda,

[13] Os restantes de Israel não cometerão iniqüidade, nem proferirão mentira, e na sua boca não se achará língua enganosa, porque serão apascentados, deitar-se-ão, e não haverá quem os espante.

[13]ir aš išsaugosiu Izraelio likutį. Jie blogai nebesielgs ir nebekalbės netiesos. Apgaulingam liežuviui jų burnose nebebus vietos. Tuomet jie ganysis ir ilsėsis, ir nebebus kam jų gąsdinti.

[14] Canta, ó filha de Sião; rejubila, ó Israel; regozija-te e, de todo o coração, exulta, ó filha de Jerusalém.

[14]Krykštauk iš džiaugsmo, Siono dukterie, šauk, Izraeli! Visa širdimi džiaukis ir džiūgauk, dukterie Jeruzale!

[15] O SENHOR afastou as sentenças que eram contra ti e lançou fora o teu inimigo. O Rei de Israel, o SENHOR, está no meio de ti; tu já não verás mal algum.

[15]VIEŠPATS atšaukė tau skirtą nuosprendį, jis nušlavė šalin tavo priešus. Izraelio karalius, pats VIEŠPATS yra tavyje; tau daugiau nebereikės bijoti nelaimės.

[16] Naquele dia, se dirá a Jerusalém: Não temas, ó Sião, não se afrouxem os teus braços.

[16]Tą dieną Jeruzalei bus sakoma: „Nebijok, Sione, nenuleisk rankų!“

[17] O SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, poderoso para salvar-te; ele se deleitará em ti com alegria; renovar-te-á no seu amor, regozijar-se-á em ti com júbilo.

[17]VIEŠPATS, tavo Dievas, pergalę teikiantis galiūnas, yra tavyje: jis noriai džiaugsis tavimi, atnaujins tave mylėdamas ir džiūgaus dėl tavęs giedodamas,

[18] Os que estão entristecidos por se acharem afastados das festas solenes, eu os congregarei, estes que são de ti e sobre os quais pesam opróbrios.

[18]kaip džiūgaujama iškilmių dieną. Atitolinsiu nuo tavęs nelaimę, dėl kurios tu kentėjai pajuoką.

[19] Eis que, naquele tempo, procederei contra todos os que te afligem; salvarei os que coxeiam, e recolherei os que foram expulsos, e farei deles um louvor e um nome em toda a terra em que sofrerem ignomínia.

[19]Tikėk manimi! Tuo metu padarysiu galą visiems, kurie tave engė. Išgelbėsiu raišuosius, surinksiu paklydusiuosius ir permainysiu jų gėdą į gyrių ir garbę visoje žemėje.

[20] Naquele tempo, eu vos farei voltar e vos recolherei; certamente, farei de vós um nome e um louvor entre todos os povos da terra, quando eu vos mudar a sorte diante dos vossos olhos, diz o SENHOR.

[20]Tuo metu parvesiu jus namo ir tuo laiku jus surinksiu. Padarysiu jus garbingus ir giriamus visose žemės tautose, kai sugrąžinsiu jums matant tremtinius, – sako VIEŠPATS.

Ageu	Agėjo

Ageu 1

Ageu exorta o povo a reedificar o templo

[1] No segundo ano do rei Dario, no sexto mês, no primeiro dia do mês, veio a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Ageu, a Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR dos Exércitos: Este povo diz: Não veio ainda o tempo, o tempo em que a Casa do SENHOR deve ser edificada.

[3] Veio, pois, a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[4] Acaso, é tempo de habitardes vós em casas apaineladas, enquanto esta casa permanece em ruínas?

[5] Ora, pois, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai o vosso passado.

[6] Tendes semeado muito e recolhido pouco; comeis, mas não chega para fartar-vos; bebeis, mas não dá para saciar-vos; vestis-vos, mas ninguém se aquece; e o que recebe salário, recebe-o para pô-lo num saquitel furado.

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai o vosso passado.

[8] Subi ao monte, trazei madeira e edificai a casa; dela me agradarei e serei glorificado, diz o SENHOR.

[9] Esperastes o muito, e eis que veio a ser pouco, e esse pouco, quando o trouxestes

Agėjo 1

Raginimas atstatyti Šventyklą

[1]Antrų karaliaus Darijaus metų šešto mėnesio pirmą dieną VIEŠPATIESŽodis per pranašą Agėją pasiekė Judo valdytoją Šaltielio sūnų Zerubabelį ir vyriausiąjį kunigą Jehocadako sūnų Jozuę:

[2]„Taip kalba Galybių VIEŠPATS: ‘Šie žmonės sako, kad dar neatėjo metas atstatyti VIEŠPATIES Šventyklą’“.

[3]Taigi per pranašą Agėją buvo ištartas VIEŠPATIES žodis:

[4]„Argi metas jums gyventi pagražinimais apkaltuose savo namuose, kai šie Namai tebėra sugriauti?“

[5]Dabar taip kalba Galybių VIEŠPATS: „Susimąstykite, kaip jums sekėsi!

[6]Jūs daug sėjote, bet mažai nuvalėte, jūs valgote, bet jums niekada negana, jūs geriate, bet jums niekada neužtenka, jūs rengiatės, bet nė vienam nėra šilta, ir kas šį tą užsidirba, tas deda į kiaurą maišą“.

[7]Taip kalba Galybių VIEŠPATS: „Susimąstykite, kaip jums sekasi!

[8]Kopkite į kalvas, pargabenkite rąstų ir atstatykite Namus. Tuomet žvelgsiu į juos su malonumu ir būsiu pašlovintas, – sako VIEŠPATS. –

[9]Jūs daug tikėjotės, bet mažai gavote, ir ką namo pargabenote, tą aš vėjais

para casa, eu com um assopro o dissipei. Por quê? – diz o SENHOR dos Exércitos; por causa da minha casa, que permanece em ruínas, ao passo que cada um de vós corre por causa de sua própria casa.

10 Por isso, os céus sobre vós retêm o seu orvalho, e a terra, os seus frutos.

11 Fiz vir a seca sobre a terra e sobre os montes; sobre o cereal, sobre o vinho, sobre o azeite e sobre o que a terra produz, como também sobre os homens, sobre os animais e sobre todo trabalho das mãos.

O povo atende ao Senhor

12 Então, Zorobabel, filho de Salatiel, e Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e todo o resto do povo atenderam à voz do SENHOR, seu Deus, e às palavras do profeta Ageu, as quais o SENHOR, seu Deus, o tinha mandado dizer; e o povo temeu diante do SENHOR.

13 Então, Ageu, o enviado do SENHOR, falou ao povo, segundo a mensagem do SENHOR, dizendo: Eu sou convosco, diz o SENHOR.

14 O SENHOR despertou o espírito de Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e o espírito de Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e o espírito do resto de todo o povo; eles vieram e se puseram ao trabalho na Casa do SENHOR dos Exércitos, seu Deus,

15 ao vigésimo quarto dia do sexto mês.

Ageu 2

A glória do segundo templo

paleidau. Kodėl gi? – tai Galybių VIEŠPATIES žodis. – Ogi todėl, kad mano Namai tebėra sugriauti, o jūs visi skubinatės kiekvienas į savo namus.

10Todėl dangūs virš jūsų nedavė rasos, o žemė – savo derliaus.

11Pašaukiau sausrą žemei ir kalvoms, javams, jaunam vynui ir šviežiam aliejui, viskam, ką augina dirva, žmonėms ir gyvuliams ir visiems jų triūso vaisiams“.

12Šaltielio sūnus Zerubabelis ir vyriausiasis kunigas Jehocadako sūnus Jozuė drauge su visu tautos likučiu paklausė VIEŠPATIES, savo Dievo, balso ir pranašo Agėjo žodžių, nes VIEŠPATS, jų Dievas, buvo jį siuntęs. Žmonės buvo apimti VIEŠPATIES baimės.

13Tuomet VIEŠPATIES pasiuntinys Agėjas, vykdydamas VIEŠPATIES pasiuntinybę, tarė žmonėms: „Aš su jumis, – taiVIEŠPATIES žodis“.

14VIEŠPATS paskatino Judo valdytojo Šaltielio sūnaus Zerubabelio dvasią, vyriausiojo kunigo Jehocadako sūnaus Jozuės dvasią ir viso tautos likučio dvasią. Jie atėjo ir ėmėsi darbo prie Galybių VIEŠPATIES, savo Dievo, Namų

15šešto mėnesio dvidešimt ketvirtą dieną.

Agėjo 2

Paguodos ir vilties žodžiai

[1] No segundo ano do rei Dario, no sétimo mês, ao vigésimo primeiro do mês, veio a palavra do SENHOR por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[1]Antrų karaliaus Darijaus metų septinto mėnesio dvidešimt pirmą dieną per pranašą Agėją buvo ištartas VIEŠPATIES žodis:

[2] Fala, agora, a Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e ao resto do povo, dizendo:

[2]„Kreipkis į Judo valdytoją Šaltielio sūnų Zerubabelį, vyriausiąjį kunigą Jehocadako sūnų Jozuę bei tautos likutį ir sakyk:

[3] Quem dentre vós, que tenha sobrevivido, contemplou esta casa na sua primeira glória? E como a vedes agora? Não é ela como nada aos vossos olhos?

[3]'Kas tarp jūsų dar yra gyvas, kuris matė šių namų pirmykštę šlovę? Kaip jums dabar jie atrodo? Argi jie ne niekas jūsų akyse?

[4] Ora, pois, sê forte, Zorobabel, diz o SENHOR, e sê forte, Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e tu, todo o povo da terra, sê forte, diz o SENHOR, e trabalhai, porque eu sou convosco, diz o SENHOR dos Exércitos;

[4]Tačiau dabar drąsos, Zerubabeli, – tai VIEŠPATIES žodis, – drąsos, vyriausiasis kunige, Jehocadako sūnau Jozue, drąsos, visi krašto žmonės, – tai VIEŠPATIES žodis. – Imkitės darbo! Juk aš su jumis, – tai Galybių VIEŠPATIES žodis! –

[5] segundo a palavra da aliança que fiz convosco, quando saístes do Egito, o meu Espírito habita no meio de vós; não temais.

[5]Tai aš jums pažadėjau, kai išėjote iš Egipto. Mano Dvasia tebėra tarp jūsų, nebijokite!'“

[6] Pois assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda uma vez, dentro em pouco, farei abalar o céu, a terra, o mar e a terra seca;

[6]Taip kalba Galybių VIEŠPATS: „Dar valandėlė laiko, ir aš sudrebinsiu dangus ir žemę, jūrą ir sausumą.

[7] farei abalar todas as nações, e as coisas preciosas de todas as nações virão, e encherei de glória esta casa, diz o SENHOR dos Exércitos.

[7]Visas tautas taip sudrebinsiu, kad visų tautų lobiai suplauks čia; pripildysiu šiuos Namus šlovės, – sako Galybių VIEŠPATS. –

[8] Minha é a prata, meu é o ouro, diz o SENHOR dos Exércitos.

[8]Mano yra sidabras ir mano yra auksas, – tai Galybių VIEŠPATIES žodis. –

[9] A glória desta última casa será maior do que a da primeira, diz o SENHOR dos Exércitos; e, neste lugar, darei a paz, diz o SENHOR dos Exércitos.

[9]Šių naujųjų Namų šlovė bus didesnė negu senoji, – sako Galybių VIEŠPATS, – šioje vietoje aš dovanosiu taiką, – tai Galybių VIEŠPATIES žodis“.

Repreendida a infidelidade do povo

[10] Ao vigésimo quarto dia do mês nono, no segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[10]Antrų Darijaus metų devinto mėnesio dvidešimt ketvirtą dienąVIEŠPATIES žodis pasiekė pranašą Agėją:

[11] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Pergunta, agora, aos sacerdotes a respeito da lei:

[11]„Taip kalba Galybių VIEŠPATS. Atsiklausk kunigų nuomonės tokiu reikalu.

[12] Se alguém leva carne santa na orla de sua veste, e ela vier a tocar no pão, ou no cozinhado, ou no vinho, ou no azeite, ou em qualquer outro mantimento, ficará isto santificado? Responderam os sacerdotes: Não.

[12]Jei kas nešasi pašventintos mėsos savo drabužio skverne ir paliečia tuo skvernu duoną, viralą, vyną ar aliejų, kiekvieną valgį, tai ar taps jie pašventinti?“ – „Ne“, – atsakė kunigai.

[13] Então, perguntou Ageu: Se alguém que se tinha tornado impuro pelo contato com um corpo morto tocar nalguma destas coisas, ficará ela imunda? Responderam os sacerdotes: Ficará imunda.

[13]Agėjas vėl klausė: „Jei kas nors, susiteršęs palietęs lavoną, paliestų kurį iš valgių, tai ar tas taptų nešvarus?“ – „Taip, jis tampa nešvarus“, – atsakė kunigai.

[14] Então, prosseguiu Ageu: Assim é este povo, e assim esta nação perante mim, diz o SENHOR; assim é toda a obra das suas mãos, e o que ali oferecem: tudo é imundo.

[14]Tuomet Agėjas tęsė: ,,Tokia ir ši tauta, tokia ir ši gentis mano akivaizdoje, – tai VIEŠPATIES žodis, – toks kiekvienas jų rankų darbas; net tai, ką jie aukoja, yra nešvaru.

[15] Agora, pois, considerai tudo o que está acontecendo desde aquele dia. Antes de pordes pedra sobre pedra no templo do SENHOR,

[15]Bet dabar įsidėmėkite, kas dėsis nuo šios dienos ir ateityje. Kol nebuvo dėtas akmuo ant akmens VIEŠPATIES šventykloje,

[16] antes daquele tempo, alguém vinha a um monte de vinte medidas, e havia somente dez; vinha ao lagar para tirar cinqüenta, e havia somente vinte.

[16]kaip jums sekėsi? Kai nueidavo kuris prie dvidešimt saikų javų krūvos, ten jų būdavo tik dešimt; kai nueidavo kuris prie vyno statinės pasisemti penkiasdešimt saikų, jų būdavo tik dvidešimt.

[17] Eu vos feri com queimaduras, e com ferrugem, e com saraiva, em toda a obra

[17]Plakiau jus, visus jūsų rankų darbus sausra, kūlėmis ir kruša, tačiau jūs pas

das vossas mãos; e não houve, entre vós, quem voltasse para mim, diz o SENHOR.

[18] Considerai, eu vos rogo, desde este dia em diante, desde o vigésimo quarto dia do mês nono, desde o dia em que se fundou o templo do SENHOR, considerai nestas coisas.

[19] Já não há semente no celeiro. Além disso, a videira, a figueira, a romeira e a oliveira não têm dado os seus frutos; mas, desde este dia, vos abençoarei.

A promessa do Senhor a Zorobabel

[20] Veio a palavra do SENHOR segunda vez a Ageu, ao vigésimo quarto dia do mês, dizendo:

[21] Fala a Zorobabel, governador de Judá: Farei abalar o céu e a terra;

[22] derribarei o trono dos reinos e destruirei a força dos reinos das nações; destruirei o carro e os que andam nele; os cavalos e os seus cavaleiros cairão, um pela espada do outro.

[23] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, tomar-te-ei, ó Zorobabel, filho de Salatiel, servo meu, diz o SENHOR, e te farei como um anel de selar, porque te escolhi, diz o SENHOR dos Exércitos.

mane negrįžote, – tai VIEŠPATIES žodis. –

[18]Įsidėmėkite, kas darysis nuo šiandien, nuo devinto mėnesio dvidešimt ketvirtos dienos. Nuo tos dienos, kai buvo padėti VIEŠPATIES šventyklos pamatai, įsidėmėkite,

[19]ar svirne vis dar trūks grūdų sėklai. Ar vynuogė, figmedis, granatmedis ir alyvmedis vis dar neneš vaisių? Nuo šiandien jus laiminsiu!“

[20]Antrąkart VIEŠPATIES žodis pasiekė Agėją mėnesio dvidešimt ketvirtą dieną:

[21]„Kalbėk Judo valdytojui Zerubabeliui. Sakyk: ‘Sudrebinsiu dangus ir žemę,

[22]nugriausiu karalysčių sostus, sunaikinsiu tautų karalysčių galybę. Išvartysiu karo vežimus drauge su jų įgulomis; žirgai klups, o jų raiteliai žudys vienas kitą kalaviju.

[23]Tą dieną, – tai Galybių VIEŠPATIES žodis, – paimsiu tave, Zerubabeli, mano tarne, Šaltielio sūnau, – tai VIEŠPATIESžodis, – ir padarysiu tave savo antspaudo žiedu, nes aš tave išsirinkau’“, – tai Galybių VIEŠPATIES žodis.

Zacarias	Zacharijo

Zacarias 1

Exortação ao arrependimento

1 No oitavo mês do segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido, dizendo:

2 O SENHOR se irou em extremo contra vossos pais.

3 Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tornai-vos para mim, diz o SENHOR dos Exércitos, e eu me tornarei para vós outros, diz o SENHOR dos Exércitos.

4 Não sejais como vossos pais, a quem clamavam os primeiros profetas, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Convertei-vos, agora, dos vossos maus caminhos e das vossas más obras; mas não ouviram, nem me atenderam, diz o SENHOR.

5 Vossos pais, onde estão eles? E os profetas, acaso, vivem para sempre?

6 Contudo, as minhas palavras e os meus estatutos, que eu prescrevi aos profetas, meus servos, não alcançaram a vossos pais? Sim, estes se arrependeram e disseram: Como o SENHOR dos Exércitos fez tenção de nos tratar, segundo os nossos caminhos e segundo as nossas obras, assim ele nos fez.

A primeira visão: os cavalos

7 No vigésimo quarto dia do mês undécimo, que é o mês de sebate, no segundo ano de Dario, veio a palavra do

Zacharijo 1

Raginimas grįžti pas Dievą

1Antrų karaliaus Darijaus metų aštuntą mėnesį Dievo žodis pasiekė Berechijos sūnaus Idojo sūnų pranašą Zachariją:

2„VIEŠPATS labai supykęs ant jūsų protėvių.

3Sakyk jiems: ‘Taip kalba Galybių VIEŠPATS. Grįžkite pas mane, – tai Galybių VIEŠPATIES žodis, – ir aš grįšiu pas jus’, – sako Galybių VIEŠPATS.

4Nebūkite kaip jūsų protėviai, kuriems ankstesni pranašai skelbė: ‘Taip kalba Galybių VIEŠPATS. Gręžkitės nuo savo nedorų kelių ir nedorų darbų’. Bet jie nei manęs klausė, nei manęs paisė, – tai VIEŠPATIES žodis.

5Kur jūsų protėviai? O pranašai argi gyvena amžinai?

6Bet argi mano žodžiai ir įstatai, paskelbti per mano tarnus pranašus, nepasivijo jūsų protėvių? Jie gailėjosi ir sakė: ‘Galybių VIEŠPATS pasielgė su mumis, paisydamas mūsų kelių ir darbų, kaip ir buvo nusprendęs padaryti’“.

Keturi raiteliai

7Antrų karaliaus Darijaus metų vienuolikto mėnesio – šebato – dvidešimt ketvirtą dieną VIEŠPATIES žodis pasiekė

SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido.

8 Tive de noite uma visão, e eis um homem montado num cavalo vermelho; estava parado entre as murteiras que havia num vale profundo; atrás dele se achavam cavalos vermelhos, baios e brancos.

9 Então, perguntei: meu senhor, quem são estes? Respondeu-me o anjo que falava comigo: Eu te mostrarei quem são eles.

10 Então, respondeu o homem que estava entre as murteiras e disse: São os que o SENHOR tem enviado para percorrerem a terra.

11 Eles responderam ao anjo do SENHOR, que estava entre as murteiras, e disseram: Nós já percorremos a terra, e eis que toda a terra está, agora, repousada e tranqüila.

12 Então, o anjo do SENHOR respondeu: Ó SENHOR dos Exércitos, até quando não terás compaixão de Jerusalém e das cidades de Judá, contra as quais estás indignado faz já setenta anos?

13 Respondeu o SENHOR com palavras boas, palavras consoladoras, ao anjo que falava comigo.

14 E este me disse: Clama: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Com grande empenho, estou zelando por Jerusalém e por Sião.

15 E, com grande indignação, estou irado contra as nações que vivem confiantes; porque eu estava um pouco indignado, e elas agravaram o mal.

Berechijos sūnaus Idojo sūnų pranašą Zachariją. Zacharijas tarė:

8„Nakčia regėjau raitelį ant sarto žirgo! Jis stovėjo lomoje tarp mirtų medžių, o už jo žirgai – sartas, bėras ir baltas.

9Paklausiau: ‘Mano viešpatie, kas tai?’ Angelas, kalbantis su manimi, tarė man: ‘Aš tau parodysiu, kas tai’.

10Tuomet vyras, stovėjęs tarp mirtų medžių, atsakė: ‘Tai tie, kuriuos VIEŠPATS pasiuntė eiti sargybą žemėje’.

11Paskui jie tarė VIEŠPATIES angelui, stovinčiam tarp mirtų medžių: ‘Ėjome sargybą žemėje, ir štai visa žemė taikiai gyvena’.

12Tuomet VIEŠPATIESangelas ištarė: ‘O Galybių VIEŠPATIE, kiek dar ilgai nepasigailėsi Jeruzalės ir Judo miestų, ant kurių pykai šiuos septyniasdešimt metų?’

13Angelui, kalbėjusiam su manimi, VIEŠPATS atsakė maloniais paguodos žodžiais.

14Tuomet su manimi kalbėjęsis angelas tarė man: ‘Paskelbk šią žinią. ‹Taip kalba Galybių VIEŠPATS: Aš labai pavyduliauju dėl Jeruzalės ir Siono.

15Pykstu didžiu pykčiu ant savimi patenkintų tautų; kai buvau tik truputį įpykęs, jos padidino nelaimę.›

16 Portanto, assim diz o SENHOR: Voltei-me para Jerusalém com misericórdia; a minha casa nela será edificada, diz o SENHOR dos Exércitos, e o cordel será estendido sobre Jerusalém.

17 Clama outra vez, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: As minhas cidades ainda transbordarão de bens; o SENHOR ainda consolará a Sião e ainda escolherá a Jerusalém.

A segunda visão: os quatro chifres e os quatro ferreiros

18 Levantei os olhos e vi, e eis quatro chifres.

19 Perguntei ao anjo que falava comigo: que é isto? Ele me respondeu: São os chifres que dispersaram a Judá, a Israel e a Jerusalém.

20 O SENHOR me mostrou quatro ferreiros.

21 Então, perguntei: que vêm fazer estes? Ele respondeu: Aqueles são os chifres que dispersaram a Judá, de maneira que ninguém pode levantar a cabeça; estes ferreiros, pois, vieram para os amedrontar, para derribar os chifres das nações que levantaram o seu poder contra a terra de Judá, para a espalhar.

Zacarias 2

A terceira visão: Jerusalém é medida

1 Tornei a levantar os olhos e vi, e eis um homem que tinha na mão um cordel de medir.

16‹Todėl taip kalba Galybių VIEŠPATS: Grįžtu į Jeruzalę iš pasigailėjimo; joje bus atstatyti mano Namai, – tai Galybių VIEŠPATIES žodis, – virš Jeruzalės bus ištiesta matavimo virvė›’. –

17‘Dar paskelbk. ‹Taip kalba Galybių VIEŠPATS: Mano miestai dar bus perteką gerovės, VIEŠPATS dar paguos Sioną, VIEŠPATS vėl išsirinks Jeruzalę›’.

Zacharijo 2

Keturi ragai ir keturi kalviai

1Pakėliau akis ir regėjau keturis ragus.

2Paklausiau kalbėjusį su manimi angelą: ‘Kas tai?’ Angelas atsakė man: ‘Tai ragai, kurie vėtė Judą, Izraelį ir Jeruzalę’.

3Paskui VIEŠPATS man parodė keturis kalvius.

4Aš paklausiau: ‘Ką jie darys atėję?’ Jis atsakė: ‘Ragai taip vėtė Judą, kad niekas negalėjo galvos pakelti. Tada kalviai atėjo įvaryti jiems siaubo ir ragų nukirsti tautoms, pakėlusioms ragus prieš Judo kraštą, kad jį išvėtytų’.

Vyras su matavimo virve

5Vėl pakėliau akis ir regėjau vyrą su matavimo virve rankoje.

[2] Então, perguntei: para onde vais tu? Ele me respondeu: Medir Jerusalém, para ver qual é a sua largura e qual o seu comprimento.

[3] Eis que saiu o anjo que falava comigo, e outro anjo lhe saiu ao encontro.

[4] E lhe disse: Corre, fala a este jovem: Jerusalém será habitada como as aldeias sem muros, por causa da multidão de homens e animais que haverá nela.

[5] Pois eu lhe serei, diz o SENHOR, um muro de fogo em redor e eu mesmo serei, no meio dela, a sua glória.

Israel exortado a voltar para Sião

[6] Eh! Eh! Fugi, agora, da terra do Norte, diz o SENHOR, porque vos espalhei como os quatro ventos do céu, diz o SENHOR.

[7] Eh! Salva-te, ó Sião, tu que habitas com a filha da Babilônia.

[8] Pois assim diz o SENHOR dos Exércitos: Para obter ele a glória, enviou-me às nações que vos despojaram; porque aquele que tocar em vós toca na menina do seu olho.

[9] Porque eis aí agitarei a mão contra eles, e eles virão a ser a presa daqueles que os serviram; assim, sabereis vós que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou.

[10] Canta e exulta, ó filha de Sião, porque eis que venho e habitarei no meio de ti, diz o SENHOR.

[11] Naquele dia, muitas nações se ajuntarão ao SENHOR e serão o meu povo; habitarei

[6]Paklausiau: ‘Kur tu eini?’ Jis atsakė man: ‘Jeruzalės matuoti ir pažiūrėti, koks jos plotis ir ilgis’.

[7]Žiūriu, su manimi kalbėjęsis angelas paėjėjo į priekį, o kitas angelas išėjo jo pasitikti

[8]ir tarė jam: ‘Bėk ir pasakyk tam jaunam vyrui. Jeruzalėje bus gyvenama tarsi kaimuose be sienų, nes joje bus daug žmonių ir gyvulių.

[9]Juk aš būsiu ją supanti ugnies siena, – taiVIEŠPATIES žodis, – aš būsiu Šlovė jos viduje’.

Kvietimas grįžti

[10]‘Ei, bėkite iš šiaurės krašto! – tai VIEŠPATIES žodis, – nors išsklaidžiau aš jus tarsi keturis padangių vėjus, – tai VIEŠPATIES žodis. –

[11]Ei, bėkite į Sioną, gyvenantieji Babilone!’

[12]Juk taip kalba Galybių VIEŠPATS, po to, kai jo Šlovė pasiuntė mane, apie jus apiplėšusias tautas: ‘Kas tik užgauna jus, tas užgauna mano akies vyzdį.

[13]Dabar, tikėkite manimi, aš keliu prieš juos ranką, ir jie taps savo vergų grobiu’. Tuomet žinosite, kad Galybių VIEŠPATS siuntė mane.

[14]‘Krykštauk ir džiaukis, Siono dukterie! Juk štai ateinu gyventi tarp jūsų, – tai VIEŠPATIES žodis. –

[15]Tą dieną daug genčių prisidės prie VIEŠPATIES, ir jos bus mano tauta, o aš

no meio de ti, e saberás que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou a ti.

12 Então, o SENHOR herdará a Judá como sua porção na terra santa e, de novo, escolherá a Jerusalém.

13 Cale-se toda carne diante do SENHOR, porque ele se levantou da sua santa morada.

Zacarias 3

A quarta visão: o sumo sacerdote Josué

1 Deus me mostrou o sumo sacerdote Josué, o qual estava diante do Anjo do SENHOR, e Satanás estava à mão direita dele, para se lhe opor.

2 Mas o SENHOR disse a Satanás: O SENHOR te repreende, ó Satanás; sim, o SENHOR, que escolheu a Jerusalém, te repreende; não é este um tição tirado do fogo?

3 Ora, Josué, trajado de vestes sujas, estava diante do Anjo.

4 Tomou este a palavra e disse aos que estavam diante dele: Tirai-lhe as vestes sujas. A Josué disse: Eis que tenho feito que passe de ti a tua iniqüidade e te vestirei de finos trajes.

5 E disse eu: ponham-lhe um turbante limpo sobre a cabeça. Puseram-lhe, pois, sobre a cabeça um turbante limpo e o vestiram com trajes próprios; e o Anjo do SENHOR estava ali,

6 protestou a Josué e disse:

7 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Se andares nos meus caminhos e observares

gyvensiu tarp jų’. Tuomet tu žinosi, kad Galybių VIEŠPATS siuntė mane pas tave.

16VIEŠPATS paveldės Judą kaip savo dalį šventajame krašte ir vėl išsirinks Jeruzalę.

17Tenutyla visa žmonija VIEŠPATIES akivaizdoje, nes jis pakilo iš savo šventosios buveinės.

Zacharijo 3

Vyriausiasis kunigas Jozuė

1Tuomet jis parodė man vyriausiąjį kunigą Jozuę, stovintį priešaisVIEŠPATIES angelą, ir šėtoną, atsistojusį dešinėje jo apkaltinti.

2VIEŠPATIES angelas tarė šėtonui: ‘Tesudraudžia tave VIEŠPATS, šėtone!VIEŠPATS, kuris išsirinko Jeruzalę, tesudraudžia tave! Argi šis žmogus nėra nuodėgulis, išplėštas iš ugnies?’

3Mat Jozuė stovėjo priešais angelą, vilkėdamas purvinais drabužiais.

4Pastarasis paliepė savo tarnams: ‘Nuvilkite nuo jo purvinus drabužius’. O jam tarė: ‘Žiūrėk, nuėmiau tavo kaltę nuo tavęs ir apvilksiu tave iškilmių apdaru’.

5Ir dar paliepė: ‘Uždėkite jam ant galvos švarų gobtuvą’. Jie uždėjo jam ant galvos švarų gobtuvą ir apvilko jį drabužiais, VIEŠPATIES angelui stovint šalia.

6Tuomet VIEŠPATIES angelas patikino Jozuę, sakydamas:

7‘Taip kalba Galybių VIEŠPATS. Jei eisi mano keliais ir laikysies mano

os meus preceitos, também tu julgarás a minha casa e guardarás os meus átrios, e te darei livre acesso entre estes que aqui se encontram.

reikalavimų, tai valdysi mano Namus, saugosi mano kiemus ir turėsi teisę būti tarp čia tarnaujančiųjų.

8 Ouve, pois, Josué, sumo sacerdote, tu e os teus companheiros que se assentam diante de ti, porque são homens de presságio; eis que eu farei vir o meu servo, o Renovo.

8Taigi klausykis, vyriausiasis kunige Jozue! Tu ir tavo bendražygiai, sėdintys priešais tave, esate būsimų dalykų ženklas. Taip, aš atsiųsiu savo tarną Atžalą.

9 Porque eis aqui a pedra que pus diante de Josué; sobre esta pedra única estão sete olhos; eis que eu lavrarei a sua escultura, diz o SENHOR dos Exércitos, e tirarei a iniqüidade desta terra, num só dia.

9Ant šio akmens, kurį padėjau priešais Jozuę, ant akmens su septyniomis akimis, aš pats įrėšiu užrašą, – tai Galybių VIEŠPATIES žodis, – ir per vieną dieną pašalinsiu šio krašto kaltę.

10 Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, cada um de vós convidará ao seu próximo para debaixo da vide e para debaixo da figueira.

10Tą dieną, – tai Galybių VIEŠPATIES žodis, – kviesite vienas kitą ateiti į savo vynmedžio ir figmedžio pavėsį’.

Zacarias 4

A quinta visão: o candelabro de ouro entre duas oliveiras

1 Tornou o anjo que falava comigo e me despertou, como a um homem que é despertado do seu sono,

2 e me perguntou: Que vês? Respondi: olho, e eis um candelabro todo de ouro e um vaso de azeite em cima com as suas sete lâmpadas e sete tubos, um para cada uma das lâmpadas que estão em cima do candelabro.

3 Junto a este, duas oliveiras, uma à direita do vaso de azeite, e a outra à sua esquerda.

4 Então, perguntei ao anjo que falava comigo: meu senhor, que é isto?

Zacharijo 4

Žvakidė

1Su manimi kalbėjęsis angelas grįžo ir pažadino mane, kaip žmogus pažadinamas iš miego.

2‘Ką matai?’, – paklausė jis. Aš atsakiau: ‘Matau žvakidę, visą iš aukso, su dubeniu viršuje. Virš jos yra septyni žibintai ir septyni vamzdeliai tiems žibintams.

3Greta jos yra du alyvmedžiai: vienas – dubens dešinėje, kitas – kairėje’.

4Aš savo ruožtu paklausiau su manimi kalbėjusį angelą: ‘Kas tai, mano viešpatie?’

5 Respondeu-me o anjo que falava comigo: Não sabes tu que é isto? Respondi: não, meu senhor.

6 Prosseguiu ele e me disse: Esta é a palavra do SENHOR a Zorobabel: Não por força nem por poder, mas pelo meu Espírito, diz o SENHOR dos Exércitos.

7 Quem és tu, ó grande monte? Diante de Zorobabel serás uma campina; porque ele colocará a pedra de remate, em meio a aclamações: Haja graça e graça para ela!

8 Novamente, me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

9 As mãos de Zorobabel lançaram os fundamentos desta casa, elas mesmas a acabarão, para que saibais que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou a vós outros.

10 Pois quem despreza o dia dos humildes começos, esse alegrar-se-á vendo o prumo na mão de Zorobabel. Aqueles sete olhos são os olhos do SENHOR, que percorrem toda a terra.

11 Prossegui e lhe perguntei: que são as duas oliveiras à direita e à esquerda do candelabro?

12 Tornando a falar-lhe, perguntei: que são aqueles dois raminhos de oliveira que estão junto aos dois tubos de ouro, que vertem de si azeite dourado?

13 Ele me respondeu: Não sabes que é isto? Eu disse: não, meu senhor.

14 Então, ele disse: São os dois ungidos, que assistem junto ao SENHOR de toda a terra.

5Kalbėjęsis su manimi angelas atsakė man: ‘Argi tu nežinai, kas tai?’ Atsakiau: ‘Ne, mano viešpatie’.

6Jis tarė man: ‘Štai VIEŠPATIES žodis Zerubabeliui. Ne galybe, ne jėga, bet mano Dvasia, – skelbia Galybių VIEŠPATS. –

7Kas tu toks, didysis kalne? Tu pavirsi lyguma prieš Zerubabelį! Jis padės baigiamąjį akmenį į vietą, lydimas šauksmų: ‹Malonė! Malonė jam!›’

8Be to, mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

9‘Zerubabelio rankos padėjo pamatus šiems Namams, jo rankos juos ir baigs’. Tuomet žinosite, kad Galybių VIEŠPATS atsiuntė mane pas jus.

10Juk visi, niekinę menkos pradžios dieną, dabar džiaugsis ir regės kertinį akmenį Zerubabelio rankoje. [Paskui jis man atsakė:] ‘Tai septynios VIEŠPATIES akys, užmatančios visą žemę’.

11– ‘O kas tie du alyvmedžiai: vienas – žvakidės dešinėje, o kitas – kairėje?’ – paklausiau.

12Ir dar pridūriau: ‘Kas tos dvi alyvmedžių šakos, pilančios aliejų per anuos aukso vamzdelius?’

13Jis tarė man: ‘Argi nežinai, kas tai?’ – ‘Ne, mano viešpatie’, – atsakiau.

14Tuomet jis man paaiškino: ‘Tai du pateptieji, kurie tarnauja visos žemės Viešpačiui’.

Zacarias 5

A sexta visão: o rolo voante

[1] Tornei a levantar os olhos e vi, e eis um rolo voante.

[2] Perguntou-me o anjo: Que vês? Eu respondi: vejo um rolo voante, que tem vinte côvados de comprimento e dez de largura.

[3] Então, me disse: Esta é a maldição que sai pela face de toda a terra, porque qualquer que furtar será expulso segundo a maldição, e qualquer que jurar falsamente será expulso também segundo a mesma.

[4] Fá-la-ei sair, diz o SENHOR dos Exércitos, e a farei entrar na casa do ladrão e na casa do que jurar falsamente pelo meu nome; nela, pernoitará e consumirá a sua madeira e as suas pedras.

A sétima visão: a mulher e o efa

[5] Saiu o anjo que falava comigo e me disse: Levanta, agora, os olhos e vê que é isto que sai.

[6] Eu perguntei: que é isto? Ele me respondeu: É um efa que sai. Disse ainda: Isto é a iniqüidade em toda a terra.

[7] Eis que foi levantada a tampa de chumbo, e uma mulher estava sentada dentro do efa.

[8] Prosseguiu o anjo: Isto é a impiedade. E a lançou para o fundo do efa, sobre cuja boca pôs o peso de chumbo.

[9] Levantei os olhos e vi, e eis que saíram duas mulheres; havia vento em suas asas,

Zacharijo 5

Skraidantis ritinys

[1]Vėl pakėliau akis ir regėjau skraidantį ritinį.

[2]‘Ką matai?’ – paklausė jis. Atsakiau: ‘Matau skraidantį ritinį! Jo ilgis dvidešimt uolekčių ir plotis dešimt uolekčių’.

[3]Tuomet jis man paaiškino: ‘Tai prakeikimas, kuris tvyro ant viso krašto veido. Pasak įrašo vienoje jo pusėje, kas tik vagia, tas bus atskirtas, ir pasak įrašo kitoje pusėje, kas melagingai prisiekia, tas bus atskirtas.

[4]Aš jį pasiunčiau, – tai Galybių VIEŠPATIES žodis. – Jis įeis į vagies namus ir į namus kiekvieno, melagingai prisiekiančio mano vardu. Jis apsistos tuose namuose ir sunaikins jų sienojus ir akmenis’.

Moteris krepšyje

[5]Tuomet su manimi kalbėjęsis angelas priėjo ir tarė man: ‘Pakelk akis ir pažiūrėk į tai, kas išeina!’ –

[6]‘Kas gi tai?’ – paklausiau. Jis tarė: ‘Tai krepšys, kuris išeina’. Ir paaiškino: ‘Tai jų kaltė visame krašte’.

[7]Tuomet buvo nukeltas švino dangtis, ir štai krepšio viduje sėdi moteris!

[8]Jis tarė: ‘Tai Nedorybė’. Jis įstūmė ją atgal į krepšio vidų ir užvožė krepšio angą švino svarsčiu.

[9]Pakėliau akis ir regėjau dvi besiartinančias moteris. Jų sparnuose

que eram como de cegonha; e levantaram o efa entre a terra e o céu.

buvo vėjas, o jų sparnai tarsi gandro sparnai, ir jos pakėlė krepšį tarp dangaus ir žemės.

[10] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: para onde levam elas o efa?

[10]Tuomet paklausiau su manimi kalbėjusį angelą: ‘Kur gi jos neša tą krepšį?’

[11] Respondeu-me: Para edificarem àquela mulher uma casa na terra de Sinar, e, estando esta acabada, ela será posta ali em seu próprio lugar.

[11]Jis atsakė man: ‘Pastatyti jam buveinę Šinaro krašte. Kai ji bus pastatyta, jos ten padės krepšį ant stovo’.

Zacarias 6

A oitava visão: os quatro carros

[1] Outra vez, levantei os olhos e vi, e eis que quatro carros saíam dentre dois montes, e estes montes eram de bronze.

[2] No primeiro carro, os cavalos eram vermelhos, no segundo, pretos,

[3] no terceiro, brancos e no quarto, baios; todos eram fortes.

[4] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: que é isto, meu senhor?

[5] Respondeu-me o anjo: São os quatro ventos do céu, que saem donde estavam perante o SENHOR de toda a terra.

[6] O carro em que estão os cavalos pretos sai para a terra do Norte; o dos brancos, após eles; o dos baios, para a terra do Sul.

[7] Saem, assim, os cavalos fortes, forcejando por andar avante, para percorrerem a terra. O SENHOR lhes disse: Ide, percorrei a terra. E percorriam a terra.

[8] E me chamou e me disse: Eis que aqueles que saíram para a terra do Norte fazem repousar o meu Espírito na terra do Norte.

A coroação de Josué. O Renovo

Zacharijo 6

Keturi vežimai

[1]Vėl pakėliau akis ir regėjau keturis vežimus, išvažiuojančius tarp dviejų kalnų. Tie kalnai buvo žalvario.

[2]Pirmo vežimo žirgai buvo sarti, antro juodi,

[3]trečio balti, o ketvirto palši obuolmušiai, eiklūs ristūnai.

[4]Aš paklausiau su manimi kalbėjusį angelą: ‘Kas tai, mano viešpatie?’

[5]Angelas atsakė man: ‘Tai keturi padangių vėjai. Jie išeina, nusilenkę visos žemėsVIEŠPAČIUI.

[6]Sartieji žirgai eina į rytų šalį, vežimas su juodais žirgais – į šiaurės šalį, baltieji – į vakarų šalį, o palšieji obuolmušiai – į pietų šalį’.

[7]Išėję ristūnai nekantravo pradėti eiti sargybą žemėje. Jis tarė: ‘Pradėkite! Eikite sargybą žemėje!’ Ir jie ėjo sargybą žemėje.

[8]Jis pašaukė mane, tardamas: ‘Žiūrėk, einantieji į šiaurės šalį įkurdino mano Dvasią šiaurės krašte’.

Jozuės vainikavimas

[9] A palavra do SENHOR veio a mim, dizendo:

[10] Recebe dos que foram levados cativos, a saber, de Heldai, de Tobias e de Jedaías, e vem tu no mesmo dia e entra na casa de Josias, filho de Sofonias, para a qual vieram da Babilônia.

[11] Recebe, digo, prata e ouro, e faze coroas, e põe-nas na cabeça de Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote.

[12] E dize-lhe: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis aqui o homem cujo nome é Renovo; ele brotará do seu lugar e edificará o templo do SENHOR.

[13] Ele mesmo edificará o templo do SENHOR e será revestido de glória; assentar-se-á no seu trono, e dominará, e será sacerdote no seu trono; e reinará perfeita união entre ambos os ofícios.

[14] As coroas serão para Helém, para Tobias, para Jedaías e para Hem, filho de Sofonias, como memorial no templo do SENHOR.

[15] Aqueles que estão longe virão e ajudarão no edificar o templo do SENHOR, e sabereis que o SENHOR dos Exércitos me enviou a vós outros. Isto sucederá se diligentemente ouvirdes a voz do SENHOR, vosso Deus.

Zacarias 7

O jejum que não agrada a Deus

[1] No quarto ano do rei Dario, veio a palavra do SENHOR a Zacarias, no dia quarto do nono mês, que é quisleu.

[9]Mane pasiekė VIEŠPATIES žodis:

[10]‘Paimk sidabro ir aukso iš tremtinių Heldajo, Tobijos ir Jedajos, atvykusių iš Babilono, ir nueik tą pačią dieną į Sofonijos sūnaus Jošijos namus.

[11]Paimk sidabro ir aukso, padaryk karūną ir uždėk ją vyriausiajam kunigui Jehocadako sūnui Jozuei ant galvos.

[12]Sakyk jam: ‹Taip kalba Galybių VIEŠPATS. Štai vyras, kurio vardas Atžala, nes jis turės atžalą vietoj savęs ir pastatys VIEŠPATIES šventyklą.

[13]Tai jis pastatys VIEŠPATIES šventyklą, turės karališką didybę, sėdės ir valdys savo soste. Bus ir kunigas, sėdintis savo soste, ir taikus sutarimas tarp jų›’.

[14]Pati karūna liks VIEŠPATIES šventykloje kaip Heldajo, Tobijos, Jedajos ir Sofonijos sūnaus Jošijos atminimas.

[15]Toli toli esantieji ateis ir padės statyti VIEŠPATIES šventyklą. Tuomet jūs žinosite, kad Galybių VIEŠPATSatsiuntė mane pas jus. Tai įvyks, jei jūs uoliai klausysitės VIEŠPATIESbalso“.

Zacharijo 7

Apie nenuoširdų pasninką

[1]Ketvirtų karaliaus Darijaus metų devinto mėnesio – kislevo – ketvirtą dieną VIEŠPATIES žodis pasiekė Zachariją.

[2] Quando de Betel foram enviados Sarezer, e Regém-Meleque, e seus homens, para suplicarem o favor do SENHOR,

[3] perguntaram aos sacerdotes, que estavam na Casa do SENHOR dos Exércitos, e aos profetas: Continuaremos nós a chorar, com jejum, no quinto mês, como temos feito por tantos anos?

[4] Então, a palavra do SENHOR dos Exércitos me veio a mim, dizendo:

[5] Fala a todo o povo desta terra e aos sacerdotes: Quando jejuastes e pranteastes, no quinto e no sétimo mês, durante estes setenta anos, acaso, foi para mim que jejuastes, com efeito, para mim?

[6] Quando comeis e bebeis, não é para vós mesmos que comeis e bebeis?

[7] Não ouvistes vós as palavras que o SENHOR pregou pelo ministério dos profetas que nos precederam, quando Jerusalém estava habitada e em paz com as suas cidades ao redor dela, e o Sul e a campina eram habitados?

A desobediência foi a causa do cativeiro

[8] A palavra do SENHOR veio a Zacarias, dizendo:

[9] Assim falara o SENHOR dos Exércitos: Executai juízo verdadeiro, mostrai bondade e misericórdia, cada um a seu irmão;

[10] não oprimais a viúva, nem o órfão, nem o estrangeiro, nem o pobre, nem intente cada um, em seu coração, o mal contra o seu próximo.

[2]Mat Betelio žmonės buvo pasiuntę Sarecerą ir Regem Melechą drauge su įgaliotiniais prašytiVIEŠPATIES malonės

[3]ir paklausti Galybių VIEŠPATIES Namų kunigus ir pranašus: „Ar ir toliau man verkti ir pasninkauti, kaip dariau šitiek metų?“

[4]„Tuomet mane pasiekė Galybių VIEŠPATIES žodis:

[5]‘Sakyk visiems krašto žmonėms ir kunigams: Pasninkaudami ir raudodami penktą mėnesį ir septintą mėnesį per tuos septyniadešimt metų, argi iš tikro dėl manęs pasninkaudavote?

[6]Juk valgydami ir gerdami argi nevalgote ir negeriate tik dėl savęs pačių?’“

[7]Argi tai ne tie patys žodžiai, kuriuos VIEŠPATS skelbė per ankstyvuosius pranašus, kai Jeruzalė ir aplinkiniai miestai buvo pilni žmonių ir klestėjo, kai Negebas ir Šefela buvo pilni gyventojų?

[8]VIEŠPATIES žodis pasiekė Zachariją:

[9]„Taip kalba Galybių VIEŠPATS: ‘Teiskite teisingai, būkite maloningi ir gailestingi vieni kitiems.

[10]Neskriauskite našlės ir našlaičio, ateivio ir vargšo. Nespęskite savo širdyse pinklių vieni kitiems’“.

[11] Eles, porém, não quiseram atender e, rebeldes, me deram as costas e ensurdeceram os ouvidos, para que não ouvissem.

[12] Sim, fizeram o seu coração duro como diamante, para que não ouvissem a lei, nem as palavras que o SENHOR dos Exércitos enviara pelo seu Espírito, mediante os profetas que nos precederam; daí veio a grande ira do SENHOR dos Exércitos.

[13] Visto que eu clamei, e eles não me ouviram, eles também clamaram, e eu não os ouvi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[14] Espalhei-os com um turbilhão por entre todas as nações que eles não conheceram; e a terra foi assolada atrás deles, de sorte que ninguém passava por ela, nem voltava; porque da terra desejável fizeram uma desolação.

[11]Bet jie atsisakė klausyti, atkakliai atsuko nugarą ir nenorėdami girdėti užsikimšo ausis.

[12]Savo širdis jie taip užkietino kaip kietą deimantą, kad negirdėtų Įstatymo ir žodžių, kuriuos Galybių VIEŠPATS buvo savo dvasia siuntęs per ankstyvuosius pranašus. Todėl ir atėjo tas aitrus pyktis iš Galybių VIEŠPATIES.

[13]„Kaip jie atsisakė klausyti, kai aš šaukiau, taip aš atsisakiau juos išklausyti, kai jie manęs šaukėsi, – sako Galybių VIEŠPATS. –

[14]Išblaškiau juos audra anose tautose, kurių jie nebuvo pažinę. O kraštas, kurį jie paliko, buvo taip nusiaubtas, kad niekas nei ten, nei iš ten nebekėlė kojos. Jie padarė, kad žavus kraštas virto tyrais.“

Zacarias 8

Sião restaurada

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR dos Exércitos, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tenho grandes zelos de Sião e com grande indignação tenho zelos dela.

[3] Assim diz o SENHOR: Voltarei para Sião e habitarei no meio de Jerusalém; Jerusalém chamar-se-á a cidade fiel, e o monte do SENHOR dos Exércitos, monte santo.

Zacharijo 8

Dievo pažadai Jeruzalei

[1][Mane] pasiekė Galybių VIEŠPATIES žodis:

[2]„Taip kalba GalybiųVIEŠPATS. Esu pavydus dėl Siono didžiu pavydu, didžiu įniršiu esu pavydus dėl jo!“

[3]Taip kalba VIEŠPATS: „Sugrįšiu į Sioną ir gyvensiu Jeruzalėje. Jeruzalė bus vadinama ištikimuoju miestu, o Galybių VIEŠPATIES kalnas bus vadinamas šventuoju kalnu“.

[4] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda nas praças de Jerusalém sentar-se-ão velhos e velhas, levando cada um na mão o seu arrimo, por causa da sua muita idade.

[5] As praças da cidade se encherão de meninos e meninas, que nelas brincarão.

[6] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Se isto for maravilhoso aos olhos do restante deste povo naqueles dias, será também maravilhoso aos meus olhos? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que salvarei o meu povo, tirando-o da terra do Oriente e da terra do Ocidente;

[8] eu os trarei, e habitarão em Jerusalém; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus, em verdade e em justiça.

[9] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Sejam fortes as mãos de todos vós que nestes dias ouvis estas palavras da boca dos profetas, a saber, nos dias em que foram postos os fundamentos da Casa do SENHOR dos Exércitos, para que o templo fosse edificado.

[10] Porque, antes daqueles dias, não havia salário para homens, nem os animais lhes davam ganho, não havia paz para o que entrava, nem para o que saía, por causa do inimigo, porque eu incitei todos os homens, cada um contra o seu próximo.

[11] Mas, agora, não serei para com o restante deste povo como nos primeiros dias, diz o SENHOR dos Exércitos.

[4]Taip kalba Galybių VIEŠPATS: „Senukai ir senutės, kiekvienas dėl žilos senatvės su lazda rankoje, vėl sėdės Jeruzalės gatvėse.

[5]Miestas bus pilnas berniukų ir mergaičių, žaidžiančių jo gatvėse“.

[6]Taip kalba Galybių VIEŠPATS: „Nors šiomis dienomis tai ir atrodo neįmanoma šios tautos likučiui, argi tai turi atrodyti ir man neįmanoma?“ – tai Galybių VIEŠPATIES žodis.

[7]Taip kalba Galybių VIEŠPATS: „Tikėk manimi, išgelbėsiu savo tautą iš saulėtekio šalies ir iš saulėlydžio šalies; parvesiu juos gyventi į Jeruzalę.

[8]Jie bus mano tauta, o aš būsiu jų Dievas ištikimybe ir teisumu“.

[9]Taip kalba Galybių VIEŠPATS: „Tebūna tvirtos jūsų rankos! Neseniai girdėjote šiuos žodžius iš lūpų pranašų, buvusių tą dieną, kai buvo dedami Galybių VIEŠPATIES Namų pamatai jo Šventyklai atstatyti.

[10]Juk iki tos dienos nebuvo nei algos žmonėms, nei pelno iš gyvulių, nebuvo saugu nuo priešų nei išeinančiam, nei grįžtančiam. Aš nuteikiau žmones būti priešiškus vienas kitam.

[11]Bet dabar aš nebesielgsiu su šios tautos likučiu, kaip elgiausi anomis dienomis, – tai Galybių VIEŠPATIES žodis, –

[12] Porque haverá sementeira de paz; a vide dará o seu fruto, a terra, a sua novidade, e os céus, o seu orvalho; e farei que o resto deste povo herde tudo isto.

[12]nes sėja bus sėkminga: vynmedis duos savo vaisių, žemė duos savo derlių, ir dangūs duos savo rasą.

[13] E há de acontecer, ó casa de Judá, ó casa de Israel, que, assim como fostes maldição entre as nações, assim vos salvarei, e sereis bênção; não temais, e sejam fortes as vossas mãos.

[13]Kaip buvote keikiami tautų, o Judo namai ir Izraelio namai, taip pat, kai jus išgelbėsiu, būsite giriami. Nebijokite! Tebūna tvirtos jūsų rankos!“

[14] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos: Como pensei fazer-vos mal, quando vossos pais me provocaram à ira, diz o SENHOR dos Exércitos, e não me arrependi,

[14]Juk taip kalba Galybių VIEŠPATS: ,,Kaip nusprendžiau siųsti jums nelaimę ir nepasigailėjau, kai jūsų protėviai mane įpykdė, – sako Galybių VIEŠPATS, –

[15] assim pensei de novo em fazer bem a Jerusalém e à casa de Judá nestes dias; não temais.

[15]taip šiomis dienomis nusprendžiau daryti gera Jeruzalei ir Judo namams. Nebijokite!

[16] Eis as coisas que deveis fazer: Falai a verdade cada um com o seu próximo, executai juízo nas vossas portas, segundo a verdade, em favor da paz;

[16]Štai dalykai, kuriuos turite daryti. Sakykite tiesą vieni kitiems, teiskite savo vartuose paisydami tiesos ir tobulo teisingumo,

[17] nenhum de vós pense mal no seu coração contra o seu próximo, nem ame o juramento falso, porque a todas estas coisas eu aborreço, diz o SENHOR.

[17]nespęskite savo širdyse pinklių vieni kitiems ir nebranginkite kreivos priesaikos, nes visų šių dalykų aš nekenčiu“, – tai VIEŠPATIES žodis.

[18] A palavra do SENHOR dos Exércitos veio a mim, dizendo:

[18]Mane pasiekė Galybių VIEŠPATIES žodis:

[19] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: O jejum do quarto mês, e o do quinto, e o do sétimo, e o do décimo serão para a casa de Judá regozijo, alegria e festividades solenes; amai, pois, a verdade e a paz.

[19]„Taip kalba Galybių VIEŠPATS. Ketvirto mėnesio pasninkas, penkto mėnesio pasninkas, septinto mėnesio pasninkas ir dešimto mėnesio pasninkas pavirs džiaugsmu bei linksmybe ir malonia švente Judo namams. Branginkite tiesą ir taiką!“

[20] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda sucederá que virão povos e habitantes de muitas cidades;
[21] e os habitantes de uma cidade irão à outra, dizendo: Vamos depressa suplicar o favor do SENHOR e buscar ao SENHOR dos Exércitos; eu também irei.
[22] Virão muitos povos e poderosas nações buscar em Jerusalém ao SENHOR dos Exércitos e suplicar o favor do SENHOR.
[23] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Naquele dia, sucederá que pegarão dez homens, de todas as línguas das nações, pegarão, sim, na orla da veste de um judeu e lhe dirão: Iremos convosco, porque temos ouvido que Deus está convosco.

[20]Taip kalba Galybių VIEŠPATS: „Dar ateis tautų, daugelio miestų gyventojų.
[21]Vieno miesto gyventojai eis į kitą, sakydami: ‘Eikite šen! Eime maldauti VIEŠPATIES malonės, ieškoti Galybių VIEŠPATIES. Aš ir pats einu!’
[22]Ateis daug tautų ir galingų genčių ieškoti Jeruzalėje Galybių VIEŠPATIES ir maldauti VIEŠPATIES malonės“.
[23]Taip kalba Galybių VIEŠPATS: „Tomis dienomis dešimt vyrų iš visų kalbų genčių stvers judėją ir laikydami už jo drabužio skverno sakys: ‘Leiskite eiti su jumis, nes mes girdėjome, kad Dievas su jumis’“.

Zacarias 9

O castigo de diversos povos

[1] A sentença pronunciada pelo SENHOR é contra a terra de Hadraque e repousa sobre Damasco, porque o SENHOR põe os olhos sobre os homens e sobre todas as tribos de Israel;
[2] também repousa sobre Hamate, que confina com ele, sobre Tiro e Sidom, cuja sabedoria é grande.
[3] Tiro edificou para si fortalezas e amontoou prata como o pó e ouro, como a lama das ruas.
[4] Eis que o SENHOR a despojará e precipitará no mar a sua força; e ela será consumida pelo fogo.
[5] Asquelom o verá e temerá; também Gaza e terá grande dor; igualmente Ecrom,

Zacharijo 9

Kaimyninių tautų teismas

Ištarmė.

[1]VIEŠPATIES žodis pasiekė Hadracho kraštą ir apsistojo poilsio Damaske, nes VIEŠPAČIUI priklauso Aramo sostinė, kaip ir visos Izraelio giminės,
[2]taip pat Hamatas, esantis ant jo ribos, Tyras ir Sidonas, nors jie ir sklydi išmintimi.
[3]Tyras pasistatė tvirtovę, prisikrovė sidabro kaip dulkių ir aukso kaip gatvių purvo.
[4]Bet dabar Viešpats padarys jį skurdų, nublokš į jūrą jo turtus, o pats Tyras bus ugnies prarytas.
[5]Tai matydamas Aškelonas drebės iš baimės, Gaza raitysis iš skausmo, Ekronas

porque a sua esperança será iludida; o rei de Gaza perecerá, e Asquelom não será habitada.

regės, kad žlugo jo viltys. Gazos karalius žus, o Aškelonas liks be gyventojų.

[6] Povo bastardo habitará em Asdode, e exterminarei a soberba dos filisteus.

[6]Mišrūnė tauta apsigyvens Ašdode, o aš išrausiu Filistijos puikybę.

[7] Da boca destes tirarei o sangue dos sacrifícios idólatras e, dentre os seus dentes, tais abominações; então, ficarão eles como um restante para o nosso Deus; e serão como chefes em Judá, e Ecrom, como jebuseu.

[7]Išvalysiu kraują jai iš burnos, bjauriuosius dalykus jai iš tarpdančių. Jos likutis priklausys mūsų Dievui; jie bus kaip šeima Judo giminėje, o Ekronas bus panašus į jebusiečius.

[8] Acampar-me-ei ao redor da minha casa para defendê-la contra forças militantes, para que ninguém passe, nem volte; que não passe mais sobre eles o opressor; porque, agora, vejo isso com os meus olhos.

[8]Atsistosiu kaip sargas prie savo namų, kad niekas aplink juos nežygiuotų. Nenusiaubs jų daugiau joks engėjas, nes dabar į juos nukreiptos mano akys.

O Rei vem de Sião

[9] Alegra-te muito, ó filha de Sião; exulta, ó filha de Jerusalém: eis aí te vem o teu Rei, justo e salvador, humilde, montado em jumento, num jumentinho, cria de jumenta.

Būsimasis Karalius

[9]Didžiai džiūgauk, Siono dukterie, garsiai krykštauk, dukterie Jeruzale! Štai pas tave ateina tavo Karalius, jis išaukštintas ir pergalingas, jis nuolankus ir joja ant asilo, ant asiliuko, asilės jauniklio.

[10] Destruirei os carros de Efraim e os cavalos de Jerusalém, e o arco de guerra será destruído. Ele anunciará paz às nações; o seu domínio se estenderá de mar a mar e desde o Eufrates até às extremidades da terra.

[10]Jis išvarys kovos vežimus iš Efraimo ir karo žirgus iš Jeruzalės; karo lankas bus sulaužytas, ir jis skelbs taiką tautoms. Jo valdžia bus nuo jūros ligi jūros ir nuo Upės ligi žemės pakraščių.

[11] Quanto a ti, Sião, por causa do sangue da tua aliança, tirei os teus cativos da cova em que não havia água.

[11]O dėl tavęs, dėl tavo Sandoros su manimi kraujo, aš išlaisvinsiu tavo kalinius iš duobės, kurioje nėra vandens.

[12] Voltai à fortaleza, ó presos de esperança; também, hoje, vos anuncio que tudo vos restituirei em dobro.

[12]Grįžkite į savo tvirtovę, vilties nepraradę kaliniai! Šiandien aš pareiškiu, kad grąžinsiu jums dvigubai.

[13] Porque para mim curvei Judá como um arco e o enchi de Efraim; suscitarei a teus filhos, ó Sião, contra os teus filhos, ó Grécia! E te porei, ó Sião, como a espada de um valente.

[14] O SENHOR será visto sobre os filhos de Sião, e as suas flechas sairão como o relâmpago; o SENHOR Deus fará soar a trombeta e irá com os redemoinhos do Sul.

[15] O SENHOR dos Exércitos os protegerá; eles devorarão os fundibulários e os pisarão; também beberão deles o sangue como vinho; encher-se-ão como bacias do sacrifício e ficarão ensopados como os cantos do altar.

[16] O SENHOR, seu Deus, naquele dia, os salvará, como ao rebanho do seu povo; porque eles são pedras de uma coroa e resplandecem na terra dele.

[17] Pois quão grande é a sua bondade! E quão grande, a sua formosura! O cereal fará florescer os jovens, e o vinho, as donzelas.

Zacarias 10

Deus abençoará Judá e Israel

[1] Pedi ao SENHOR chuva no tempo das chuvas serôdias, ao SENHOR, que faz as nuvens de chuva, dá aos homens aguaceiro e a cada um, erva no campo.

[2] Porque os ídolos do lar falam coisas vãs, e os adivinhos vêem mentiras, contam sonhos enganadores e oferecem consolações vazias; por isso, anda o povo como ovelhas, aflito, porque não há pastor.

[13]Juk aš įtempiau Judą tarsi lanką, o Efraimą padariau jo strėle. Aš sukelsiu tavo sūnus, Sione, padarysiu tave tarsi galiūno kalaviją prieš tavo sūnus, Graikija.

[14]Tuomet pats VIEŠPATS pasirodys jiems, švytruos jo strėlės it žaibai; pats Viešpats DIEVAS duos ženklą rago gausmu ir žygiuos pirmyn pietų viesulų audromis.

[15]Galybių VIEŠPATS juos apsaugos, ir jie praris svaidyklių akmenis, sutryps juos kojomis; jie gers jų kraują tarsi vyną ir bus sklidini kaip liejamųjų aukų dubuo, kiaurai permerkti kaip aukuro ragai.

[16]Tą dieną VIEŠPATS, jų Dievas, juos išgelbės, nes jie – jo tautos kaimenė. Tarsi brangakmeniai karūnoje jie žėrės jo žemėje.

[17]Koks bus jos gerumas ir grožis! Grūdai duos jėgų vaikinams, o jaunas vynas – merginoms.

Zacharijo 10

Išgelbėjimo pažadas

[1]Prašykite VIEŠPATĮ lietaus, ankstyvųjų lietų, VIEŠPATĮ, kuris sukuria perkūnijos debesis, gausiai duoda lietaus ir žolės kiekvienam jo laukuose.

[2]Juk terafimai kalba nesąmones, žyniai regi melą, svajotojai pasakoja apgaulingas svajones ir guodžia tuščiais sapnais. Todėl žmonės ir klajoja kaip avys; jie kenčia, nes neturi ganytojo.

[3] Contra os pastores se acendeu a minha ira, e castigarei os bodes-guias; mas o SENHOR dos Exércitos tomará a seu cuidado o rebanho, a casa de Judá, e fará desta o seu cavalo de glória na batalha.

[4] De Judá sairá a pedra angular; dele, a estaca da tenda; dele, o arco de guerra; dele sairão todos os chefes juntos.

[5] E serão como valentes que, na batalha, pisam aos pés os seus inimigos na lama das ruas; pelejarão, porque o SENHOR está com eles, e envergonharão os que andam montados em cavalos.

[6] Fortalecerei a casa de Judá, e salvarei a casa de José, e fá-los-ei voltar, porque me compadeço deles; e serão como se eu não os tivera rejeitado, porque eu sou o SENHOR, seu Deus, e os ouvirei.

[7] Os de Efraim serão como um valente, e o seu coração se alegrará como pelo vinho; seus filhos o verão e se alegrarão; o seu coração se regozijará no SENHOR.

[8] Eu lhes assobiarei e os ajuntarei, porque os tenho remido; multiplicar-se-ão como antes se tinham multiplicado.

[9] Ainda que os espalhei por entre os povos, eles se lembram de mim em lugares remotos; viverão com seus filhos e voltarão.

[10] Porque eu os farei voltar da terra do Egito e os congregarei da Assíria; trá-los-ei à terra de Gileade e do Líbano, e não se achará lugar para eles.

[11] Passarão o mar de angústia, as ondas do mar serão feridas, e todas as profundezas

[3]Užsidegiau įniršiu ant ganytojų, išliesiu jį ant užsispyrėlių, nes Galybių VIEŠPATS rūpinasi savo kaimene – Judo namais ir padarys juos didingu savo karo žirgu.

[4]Iš jų kils kertinis akmuo, palapinės kuolas, kario lankas; iš jų kils visi pareigūnai.

[5]Jie mūšyje bus kaip galiūnai, gatvių purve trypiantys priešą; jie kausis, nes VIEŠPATS yra su jais ir privers raitelius bėgti.

[6]„Padarysiu tvirtus Judo namus ir išgelbėsiu Juozapo namus. Parvesiu juos atgal, nes jiems atleidžiu. Jie bus, tarsi nebūčiau jų atmetęs, nes aš esu jų Dievas ir juos išklausysiu.

[7]Tuomet Efraimo žmonės bus kaip galiūnai, tarsi nuo vyno bus džiugios jų širdys. Jų vaikai tai regės ir džiaugsis, o jų širdys krykštaus VIEŠPATYJE.

[8]Duosiu jiems ženklą ir juos surinksiu, nes juos išpirkau, ir jie bus tokie pat gausūs kaip anksčiau.

[9]Nors aš ir išblaškiau juos tautose, jie atmins mane tolimose šalyse, išaugins savo vaikus ir grįš.

[10]Grąžinsiu juos namo iš Egipto žemės, surinksiu juos iš Asirijos, parvesiu į Gileado kraštą ir Libaną, bet net ten neužteks jiems vietos.

[11]Jie pereis kančios jūrą; bus nutildytos jūros bangos ir nusausintos visos Nilo

do Nilo se secarão; então, será derribada a soberba da Assíria, e o cetro do Egito se retirará.

[12] Eu os fortalecerei no SENHOR, e andarão no seu nome, diz o SENHOR.

gelmės. Asirijos puikybė bus pažeminta, iš Egipto atimtas skeptras.

[12]Padarysiu juos tvirtus VIEŠPATYJE, ir jie žygiuos mano vardu“, – tai VIEŠPATIES žodis.

Zacarias 11

[1] Abre, ó Líbano, as tuas portas, para que o fogo consuma os teus cedros.

[2] Geme, ó cipreste, porque os cedros caíram, porque as mais excelentes árvores são destruídas; gemei, ó carvalhos de Basã, porque o denso bosque foi derribado.

[3] Eis o uivo dos pastores, porque a sua glória é destruída! Eis o bramido dos filhos de leões, porque foi destruída a soberba do Jordão!

A parábola do bom pastor

[4] Assim diz o SENHOR, meu Deus: Apascenta as ovelhas destinadas para a matança.

[5] Aqueles que as compram matam-nas e não são punidos; os que as vendem dizem: Louvado seja o SENHOR, porque me tornei rico; e os seus pastores não se compadecem delas.

[6] Certamente, já não terei piedade dos moradores desta terra, diz o SENHOR; eis, porém, que entregarei os homens, cada um nas mãos do seu próximo e nas mãos do seu rei; eles ferirão a terra, e eu não os livrarei das mãos deles.

[7] Apascentai, pois, as ovelhas destinadas para a matança, as pobres ovelhas do

Zacharijo 11

[1]Atidaryk, Libane, savo duris, ir tesuryja ugnis tavo kedrus!

[2]Raudok, kiparise, nes krito kedras, sunaikinti puikieji medžiai! Raudokite, Bašano ąžuolai, nes buvo iškirstas tankusis miškas!

[3]Įsiklausyk! Piemenys rauda, nes apiplėšta jų didybė! Įsiklausyk! Liūtai riaumoja, nes sunaikintos Jordano tankmės!

Du piemenys

[4]Taip kalba VIEŠPATS, mano Dievas: „Būk piemeniu kaimenės avių, pasmerktų skerdynėms.

[5]Perkantieji jas žudo nebaudžiami, o parduodantieji sako: ‘Tebūna garbė VIEŠPAČIUI, nes aš tapau turtingas!’ Net jų pačių piemenys jų nesigaili.

[6]Nė aš daugiau nebepasigailėsiu krašto gyventojų, – tai VIEŠPATIES žodis. – Tikėk manimi, atiduosiu juos, kiekvieną jų, jo kaimynui ir jo karaliui į nagus. Jie nusiaubs žemę, bet iš jų rankų aš negelbėsiu nė vieno“.

[7]Taigi dėl avių pirklių naudos aš tapau piemeniu kaimenės avių, pasmerktų

rebanho. Tomei para mim duas varas: a uma chamei Graça, e à outra, União; e apascentei as ovelhas.

skerdynėms. Pasiėmiau dvi lazdas, vieną pavadinau „Malone“, o kitą – „Vienybe“ ir rūpinausi avimis.

8 Dei cabo dos três pastores num mês. Então, perdi a paciência com as ovelhas, e também elas estavam cansadas de mim.

8Per vieną mėnesį atsikračiau trijų piemenų, nes buvau dėl jų netekęs kantrybės, o ir jie manęs neapkentė.

9 Então, disse eu: não vos apascentarei; o que quer morrer, morra, o que quer ser destruído, seja, e os que restarem, coma cada um a carne do seu próximo.

9Tariau: „Aš nebūsiu jūsų piemeniu. Kuri turi mirti, tenumiršta, kuri turi būti sunaikinta, tebūna sunaikinta, o likusios teryja viena kitos kūną!”

10 Tomei a vara chamada Graça e a quebrei, para anular a minha aliança, que eu fizera com todos os povos.

10Paėmiau lazdą „Malonę“ ir perlaužiau, panaikindamas Sandorą, kurią buvau sudaręs su visomis tautomis.

11 Foi, pois, anulada naquele dia; e as pobres do rebanho, que fizeram caso de mim, reconheceram que isto era palavra do SENHOR.

11Tą dieną ji buvo panaikinta, ir avių pirkliai, stebėję mane, suprato, kad tai VIEŠPATIES žodis.

12 Eu lhes disse: se vos parece bem, dai-me o meu salário; e, se não, deixai-o. Pesaram, pois, por meu salário trinta moedas de prata.

12Tuomet jiems tariau: „Jei tai atrodo jums teisinga, išmokėkite man algą, bet jeigu ne, tai tiek to“. Jie atsvėrė man algos trisdešimt sidabro šekelių.

13 Então, o SENHOR me disse: Arroja isso ao oleiro, esse magnífico preço em que fui avaliado por eles. Tomei as trinta moedas de prata e as arrojei ao oleiro, na Casa do SENHOR.

13Bet VIEŠPATSman tarė: „Įmesk tai į iždą, šią šaunią kainą, kuria buvau jų įvertintas“. Paėmęs trisdešimt sidabro šekelių, įmečiau juos į iždą VIEŠPATIESNamuose.

14 Então, quebrei a segunda vara, chamada União, para romper a irmandade entre Judá e Israel.

14Tuomet perlaužiau antrąją lazdą – „Vienybę“, panaikindamas šeimos ryšius tarp Judo ir Izraelio.

A parábola do pastor insensato

15 O SENHOR me disse: Toma ainda os petrechos de um pastor insensato,

15Tada VIEŠPATS tarė man: „Būk dar kartą piemeniu, šį kartą – niekam tikusiu piemeniu,

16 porque eis que suscitarei um pastor na terra, o qual não cuidará das que estão perecendo, não buscará a desgarrada, não

16nes aš, tikėk manimi, išugdysiu krašte piemenį, kuris nesirūpins žūvančiomis, neieškos paklydusiųjų, negydys

curará a que foi ferida, nem apascentará a sã; mas comerá a carne das gordas e lhes arrancará até as unhas.

17 Ai do pastor inútil, que abandona o rebanho! A espada lhe cairá sobre o braço e sobre o olho direito; o braço, completamente, se lhe secará, e o olho direito, de todo, se escurecerá.

sergančiųjų ir nemaitins sveikųjų, bet ris riebiųjų mėsą ir net plėš jų nagus.

17Ak, mano niekam tikęs piemenie, tu nesirūpini kaimene! Teužgauna kalavijas jam ranką ir dešinę akį! Tenudžiūsta visiškai jo ranka, teapanka jo dešinė akis!“

Zacarias 12

A salvação de Jerusalém

1 Sentença pronunciada pelo SENHOR contra Israel. Fala o SENHOR, o que estendeu o céu, fundou a terra e formou o espírito do homem dentro dele.

2 Eis que eu farei de Jerusalém um cálice de tontear para todos os povos em redor e também para Judá, durante o sítio contra Jerusalém.

3 Naquele dia, farei de Jerusalém uma pedra pesada para todos os povos; todos os que a erguerem se ferirão gravemente; e, contra ela, se ajuntarão todas as nações da terra.

4 Naquele dia, diz o SENHOR, ferirei de espanto a todos os cavalos e de loucura os que os montam; sobre a casa de Judá abrirei os olhos e ferirei de cegueira a todos os cavalos dos povos.

5 Então, os chefes de Judá pensarão assim: Os habitantes de Jerusalém têm a força do SENHOR dos Exércitos, seu Deus.

6 Naquele dia, porei os chefes de Judá como um braseiro ardente debaixo da lenha e como uma tocha entre a palha; eles devorarão, à direita e à esquerda, a

Zacharijo 12

Jeruzalės išgelbėjimas

1Ištarmė. VIEŠPATIES žodis Izraeliui. Tai žodis VIEŠPATIES, kuris išskleidė dangus, padėjo pamatus žemei ir sukūrė žmogaus dvasią:

2„Štai padarysiu Jeruzalę svaigulio taure visoms aplinkinėms tautoms apstulbinti. Ji bus tokia pat ir Judui, Jeruzalės apgultam.

3Tą dieną padarysiu iš Jeruzalės sunkų akmenį visoms tautoms; visos, norinčios ją pakelti, sunkiai susižalos. Bet susirinks prieš ją visos žemės tautos.

4Tą dieną, – tai VIEŠPATIES žodis, – ištiksiu visus žirgus siaubu, o raiteliai eis iš proto. O nuo Judo namų nenuleisiu akių, apakinęs visų tautų žirgus.

5Tuomet Judo didžiūnai sau tars: ‘Jeruzalės gyventojai semiasi stiprybės iš Galybių VIEŠPATIES, savo Dievo!’

6Tą dieną padarysiu Judo didžiūnus lyg žarijų indą malkų krūvoje, lyg liepsnojantį deglą javų gubose. Jie praris iš dešinės ir iš kairės visas aplinkines tautas, o Jeruzalė

todos os povos em redor, e Jerusalém será habitada outra vez no seu próprio lugar, em Jerusalém mesma.

bus pilna žmonių ir toliau pasiliks savo vietoje – Jeruzalėje.

[7] O SENHOR salvará primeiramente as tendas de Judá, para que a glória da casa de Davi e a glória dos habitantes de Jerusalém não sejam exaltadas acima de Judá.

[7]VIEŠPATS pirmiau išgelbės Judo palapines, kad Dovydo namų garbė ir Jeruzalės gyventojų garbė nebūtų išaukštinta labiau negu Judo.

[8] Naquele dia, o SENHOR protegerá os habitantes de Jerusalém; e o mais fraco dentre eles, naquele dia, será como Davi, e a casa de Davi será como Deus, como o Anjo do SENHOR diante deles.

[8]Tą dienąVIEŠPATS taip apsaugos Jeruzalės gyventojus, kad silpniausias iš jų bus kaip Dovydas, o Dovydo namai – lyg Dievas, lyg VIEŠPATIES angelas jų priekyje.

[9] Naquele dia, procurarei destruir todas as nações que vierem contra Jerusalém.

[9]Atėjus tai dienai, norėsiu sunaikinti tautas, atžygiavusias pulti Jeruzalės.

O arrependimento dos habitantes de Jerusalém

[10] E sobre a casa de Davi e sobre os habitantes de Jerusalém derramarei o espírito da graça e de súplicas; olharão para aquele a quem traspassaram; pranteá-lo-ão como quem pranteia por um unigênito e chorarão por ele como se chora amargamente pelo primogênito.

[10]Ant Dovydo namų ir Jeruzalės taip išliesiu malonės ir maldavimo dvasią, kad, žvelgdami į tą, kurį pervėrė, jie raudos, kaip raudama vienturčio vaiko, ir sielvartaus, kaip sielvartaujama pirmagimio sūnaus.

[11] Naquele dia, será grande o pranto em Jerusalém, como o pranto de Hadade-Rimom, no vale de Megido.

[11]Tą dieną Jeruzalės rauda bus didesnė už Hadad Rimono raudą Megido lygumoje.

[12] A terra pranteará, cada família à parte; a família da casa de Davi à parte, e suas mulheres à parte; a família da casa de Natã à parte, e suas mulheres à parte;

[12]Ir kraštas raudos, kiekviena kiltis atskirai: Dovydo namų kiltis skyrium ir jų žmonos atskirai; Natano namų kiltis skyrium ir jų žmonos atskirai;

[13] a família da casa de Levi à parte, e suas mulheres à parte; a família dos simeítas à parte, e suas mulheres à parte.

[13]Levio namų kiltis skyrium ir jų žmonos atskirai; šimių kiltis skyrium ir jų žmonos atskirai;

[14] Todas as mais famílias, cada família à parte, e suas mulheres à parte.

[14]ir visos kitos kiltys, kiekviena skyrium ir jų žmonos atskirai.

Zacarias 13

Eliminados os ídolos e os falsos profetas

[1] Naquele dia, haverá uma fonte aberta para a casa de Davi e para os habitantes de Jerusalém, para remover o pecado e a impureza.

[2] Acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, que eliminarei da terra os nomes dos ídolos, e deles não haverá mais memória; e também removerei da terra os profetas e o espírito imundo.

[3] Quando alguém ainda profetizar, seu pai e sua mãe, que o geraram, lhe dirão: Não viverás, porque tens falado mentiras em nome do SENHOR; seu pai e sua mãe, que o geraram, o traspassarão quando profetizar.

[4] Naquele dia, se sentirão envergonhados os profetas, cada um da sua visão quando profetiza; nem mais se vestirão de manto de pêlos, para enganarem.

[5] Cada um, porém, dirá: Não sou profeta, sou lavrador da terra, porque fui comprado desde a minha mocidade.

[6] Se alguém lhe disser: Que feridas são essas nas tuas mãos?, responderá ele: São as feridas com que fui ferido na casa dos meus amigos.

Ferido o pastor de Deus

[7] Desperta, ó espada, contra o meu pastor e contra o homem que é o meu companheiro, diz o SENHOR dos Exércitos; fere o pastor, e as ovelhas ficarão dispersas; mas volverei a mão para os pequeninos.

Zacharijo 13

Netikrųjų pranašų išvarymas

[1]Tą dieną Dovydo namams ir visiems Jeruzalės gyventojams bus atviras šaltinis nuodėmei ir nešvarumui nuvalyti.“

[2]„Tą dieną, – tai Galybių VIEŠPATIES žodis, – taip išdildysiu iš krašto stabų vardus, kad jie nebebus daugiau nė minimi, ir išvarysiu iš krašto pranašus bei nešvarumo dvasią.

[3]O jei kas nors vėl imtų pranašauti, jo tėvas ir motina, jo gimdytojai, tars jam: ‘Tu neliksi gyvas, nes kalbi meląVIEŠPATIES vardu!’ Tėvas ir motina, jo gimdytojai, pervers jį, kai jis pranašaus.

[4]Tą dieną pranašai visi iki vieno gėdysis savo turėtų regėjimų, kai pranašavo, ir nevilkės ašutinės pranašo skraistės, norėdami apgauti;

[5]kiekvienas jų sakys: ‘Aš ne pranašas, aš žmogus žemdirbys, nes paveldėjau žemę dar savo jaunystėje’.

[6]O jei kas jį paklaus: ‘Iš kur gi tos žaizdos ant tavo krūtinės?’ – jis atsakys: ‘Gavau jas per muštynes bičiulių namuose’“.

Kalavijo giesmė

[7]„Pabusk, kalavijau, prieš mano piemenį, prieš žmogų, kuris man artimas, – tai Galybių VIEŠPATIES žodis. – Užmušk piemenį, kad būtų išblaškytos avys, ir aš pakelsiu ranką prieš mažutėlius.

[8] Em toda a terra, diz o SENHOR, dois terços dela serão eliminados e perecerão; mas a terceira parte restará nela.
[9] Farei passar a terceira parte pelo fogo, e a purificarei como se purifica a prata, e a provarei como se prova o ouro; ela invocará o meu nome, e eu a ouvirei; direi: é meu povo, e ela dirá: O SENHOR é meu Deus.

Zacarias 14

O juízo sobre Jerusalém e seus opressores

[1] Eis que vem o Dia do SENHOR, em que os teus despojos se repartirão no meio de ti.
[2] Porque eu ajuntarei todas as nações para a peleja contra Jerusalém; e a cidade será tomada, e as casas serão saqueadas, e as mulheres, forçadas; metade da cidade sairá para o cativeiro, mas o restante do povo não será expulso da cidade.
[3] Então, sairá o SENHOR e pelejará contra essas nações, como pelejou no dia da batalha.
[4] Naquele dia, estarão os seus pés sobre o monte das Oliveiras, que está defronte de Jerusalém para o oriente; o monte das Oliveiras será fendido pelo meio, para o oriente e para o ocidente, e haverá um vale muito grande; metade do monte se apartará para o norte, e a outra metade, para o sul.
[5] Fugireis pelo vale dos meus montes, porque o vale dos montes chegará até Azal; sim, fugireis como fugistes do terremoto nos dias de Uzias, rei de Judá;

[8]Visame krašte, – tai VIEŠPATIES žodis, – du trečdaliai bus sunaikinti ir žus, o vienas trečdalis liks.
[9]Tą trečdalį vesiu per ugnį, apvalysiu juos, kaip apvalomas sidabras, išmėginsiu juos, kaip išmėginamas auksas. Jie šauksis mano vardo, ir aš juos išklausysiu. Sakysiu: ‘Jie – mano tauta’, – o jie sakys: ‘VIEŠPATS yra mūsų Dievas’“.

Zacharijo 14

Viešpats valdo iš Jeruzalės

[1]Žiūrėk! Ateina VIEŠPATIES diena, kai iš tavęs paimtas grobis bus padalytas tavo vietoje.
[2]Aš surinksiu visas tautas į mūšį su Jeruzale. Miestas bus paimtas, namai išplėšti ir moterys išniekintos. Pusė miesto išeis į tremtį, bet likusieji žmonės nebus išvaryti iš miesto.
[3]Tuomet VIEŠPATS ir stos į mūšį su anomis tautomis, kaip jam įprasta kovoti mūšio dieną.
[4]Tą dieną jo kojos stovės ant Alyvų kalno į rytus nuo Jeruzalės. Alyvų kalnas bus taip perskeltas į dvi dalis labai plačiu slėniu iš rytų į vakarus, kad viena jo dalis pasislinks šiaurės link, o kita – pietų link.
[5]Slėnis tarp kalnų bus užverstas, nes jis eis iki Acalo; jis bus taip užverstas, kaip per žemės drebėjimą Judo karaliaus Uzijo

então, virá o SENHOR, meu Deus, e todos os santos, com ele.

6 Acontecerá, naquele dia, que não haverá luz, mas frio e gelo.

7 Mas será um dia singular conhecido do SENHOR; não será nem dia nem noite, mas haverá luz à tarde.

8 Naquele dia, também sucederá que correrão de Jerusalém águas vivas, metade delas para o mar oriental, e a outra metade, até ao mar ocidental; no verão e no inverno, sucederá isto.

9 O SENHOR será Rei sobre toda a terra; naquele dia, um só será o SENHOR, e um só será o seu nome.

10 Toda a terra se tornará como a planície de Geba a Rimom, ao sul de Jerusalém; esta será exaltada e habitada no seu lugar, desde a Porta de Benjamim até ao lugar da primeira porta, até à Porta da Esquina e desde a Torre de Hananel até aos lagares do rei.

11 Habitarão nela, e já não haverá maldição, e Jerusalém habitará segura.

12 Esta será a praga com que o SENHOR ferirá a todos os povos que guerrearem contra Jerusalém: a sua carne se apodrecerá, estando eles de pé, apodrecer-se-lhes-ão os olhos nas suas órbitas, e lhes apodrecerá a língua na boca.

13 Naquele dia, também haverá da parte do SENHOR grande confusão entre eles; cada um agarrará a mão do seu próximo,

dienomis. Ir VIEŠPATS, mano Dievas, ateis drauge su visais savo šventaisiais.

6Tą dieną nebus nei šalčio, nei šalnos.

7Bus viena ištisa diena, žinomaVIEŠPAČIUI, ne diena ir ne naktis, nes ir vakare bus šviesu.

8Tą dieną gyvieji vandenys ims tekėti iš Jeruzalės: pusė jų – į Rytų jūrą, pusė – į Vakarų jūrą. Taip bus ir vasarą, ir žiemą.

9VIEŠPATS bus Karalius visoje žemėje, tą dieną bus vienas VIEŠPATS ir vienas jo vardas.

10Visas kraštas nuo Gebos iki Rimono į pietus nuo Jeruzalės bus paverstas lyguma. Bet Jeruzalė pasiliks aukštai savo vietoje – nuo Benjamino vartų iki Senųjų vartų vietos, iki Kampo vartų, ir nuo Hananelio bokšto iki karaliaus vyno spaudyklų.

11Ji bus pilna žmonių, nes niekada daugiau nebus pasmerkta sunaikinti. Jeruzalė bus saugi vieta gyventi.

12O rykštė, kuria VIEŠPATS nuplaks visas tautas, kariaujančias su Jeruzale, bus tokia: jų kūnai supus jiems bestovint ant kojų, jų akys išpus akiduobėse, o liežuviai jiems supus burnose.

13Tą dieną VIEŠPATS sukels tokį didelį sąmyšį, kad kiekvienas žmogus stvers kaimyno ranką ir kiekvieno žmogaus ranka bus pakelta prieš kaimyno ranką.

cada um levantará a mão contra o seu próximo.

14 Também Judá pelejará em Jerusalém; e se ajuntarão as riquezas de todas as nações circunvizinhas, ouro, prata e vestes em grande abundância.

14Net Judas stos į mūšį Jeruzalėje. Bus surinkti visų aplinkinių tautų turtai – auksas, sidabras ir didelės krūvos drabužių.

15 Como esta praga, assim será a praga dos cavalos, dos mulos, dos camelos, dos jumentos e de todos os animais que estiverem naqueles arraiais.

15Tokia pat rykštė užklups arklius, mulus, kupranugarius, asilus ir visus gyvulius tose stovyklose.

A glória futura da cidade de Deus

16 Todos os que restarem de todas as nações que vieram contra Jerusalém subirão de ano em ano para adorar o Rei, o SENHOR dos Exércitos, e para celebrar a Festa dos Tabernáculos.

16Likusieji gyvi tarp tautų, atžygiavusių prieš Jeruzalę, kasmet keliaus pagarbinti Karaliaus, Galybių VIEŠPATIES, ir švęsti Palapinių iškilmės.

17 Se alguma das famílias da terra não subir a Jerusalém, para adorar o Rei, o SENHOR dos Exércitos, não virá sobre ela a chuva.

17Jei kuri nors iš šeimų žemėje neatkeliautų pagarbinti Karaliaus, GalybiųVIEŠPATIES, ji negaus lietaus.

18 Se a família dos egípcios não subir, nem vier, não cairá sobre eles a chuva; virá a praga com que o SENHOR ferirá as nações que não subirem a celebrar a Festa dos Tabernáculos.

18Jei Egipto šeima neatkeliaus ir nenorės atvykti, ištiks ir juos ta rykštė, kuria VIEŠPATS plaka tautas, neatkeliavusias Palapinių iškilmės švęsti.

19 Este será o castigo dos egípcios e o castigo de todas as nações que não subirem a celebrar a Festa dos Tabernáculos.

19Taip bus baudžiamas Egiptas ir tautos, neatkeliaujančios Palapinių iškilmės švęsti.

20 Naquele dia, será gravado nas campainhas dos cavalos: Santo ao SENHOR; e as panelas da Casa do SENHOR serão como as bacias diante do altar;

20Tą dieną net varpeliai ant žirgų turės įrašą: „Pašvęstas VIEŠPAČIUI“. Virimo katilai VIEŠPATIES Namuose bus tokie pat šventi, kaip šventieji dubenys ties VIEŠPATIES aukuru.

21 sim, todas as panelas em Jerusalém e Judá serão santas ao SENHOR dos

21Kiekvienas virimo katilas Jeruzalėje ir Jude bus šventas Galybių VIEŠPAČIUI.

Exércitos; todos os que oferecerem sacrifícios virão, lançarão mão delas e nelas cozerão a carne do sacrifício. Naquele dia, já não haverá mercador na Casa do SENHOR dos Exércitos.

Visi, norintys atnašauti auką, ateis juose virti. Tą dieną nebebus daugiau pirklių Galybių VIEŠPATIES Namuose.

Malaquias 1

O amor do Senhor por Jacó

[1] Sentença pronunciada pelo SENHOR contra Israel, por intermédio de Malaquias.

[2] Eu vos tenho amado, diz o SENHOR; mas vós dizeis: Em que nos tens amado? Não foi Esaú irmão de Jacó? – disse o SENHOR; todavia, amei a Jacó,

[3] porém aborreci a Esaú; e fiz dos seus montes uma assolação e dei a sua herança aos chacais do deserto.

[4] Se Edom diz: Fomos destruídos, porém tornaremos a edificar as ruínas, então, diz o SENHOR dos Exércitos: Eles edificarão, mas eu destruirei; e Edom será chamado Terra-De-Perversidade e Povo-Contra-Quem-O-SENHOR-Está-Irado-Para-Sempre.

[5] Os vossos olhos o verão, e vós direis: Grande é o SENHOR também fora dos limites de Israel.

O Senhor reprova os sacerdotes

[6] O filho honra o pai, e o servo, ao seu senhor. Se eu sou pai, onde está a minha honra? E, se eu sou senhor, onde está o respeito para comigo? – diz o SENHOR dos Exércitos a vós outros, ó sacerdotes que desprezais o meu nome. Vós dizeis: Em que desprezamos nós o teu nome?

[7] Ofereceis sobre o meu altar pão imundo e ainda perguntais: Em que te havemos profanado? Nisto, que pensais: A mesa do SENHOR é desprezível.

Malachijo 1

Dievo meilė Izraeliui

[1]Ištarmė. VIEŠPATIES žodis Izraeliui per Malachiją.

[2]„Mylėjau jus, – sako VIEŠPATS. – Bet jūs klausiate: ‘Kaip mus mylėjai?’ Argi Ezavas ne Jokūbo brolis? – tai VIEŠPATIES žodis. – Tačiau aš mylėjau Jokūbą,

[3]o Ezavo nekenčiau. Paverčiau jo kalnus tyrais, atidaviau jo paveldą dykumos šakalams“.

[4]Jei Edomas mano: „Nors mes ir sutriuškinti, bet atstatysime griuvėsius“, – tai taip kalba Galybių VIEŠPATS: „Jie gali statyti, bet aš nugriausiu. Jie bus žinomi kaip nedorybės šalis, kaip tauta, ant kurios amžinai pyksta VIEŠPATS.

[5]Tai matysite savo akimis ir sakysite: ‘Didis yra VIEŠPATS net už Izraelio ribų!’

Viešpats peikia kunigus

[6]Sūnus gerbia savo tėvą, tarnas – savo šeimininką. Taigi jei aš tėvas, tai kur man priklausanti garbė? Ir jei aš šeimininkas, tai kur man priklausanti pagarba? – sako Galybių VIEŠPATS jums, kunigai, niekinantys mano vardą. – Klausiate: ‘Kaip mes paniekinome tavo vardą?’

[7]Atnašaudami suterštą maistą ant mano aukuro! Klausiate: ‘Kaip mes jį suteršėme?’ Manydami, kad VIEŠPATIES stalą galima niekinti!

[8] Quando trazeis animal cego para o sacrificardes, não é isso mal? E, quando trazeis o coxo ou o enfermo, não é isso mal? Ora, apresenta-o ao teu governador; acaso, terá ele agrado em ti e te será favorável? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[8]Kai atnašaujate aukai aklus gyvulius, ar tai nėra bloga? Kai atnašaujate raišą ar nesveiką gyvulį, ar tai nėra bloga? Pamėgink nunešti tai savo valdytojui. Ar patiksi jam, ar bus jis tau maloningas? – sako Galybių VIEŠPATS. –

[9] Agora, pois, suplicai o favor de Deus, que nos conceda a sua graça; mas, com tais ofertas nas vossas mãos, aceitará ele a vossa pessoa? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[9]Dabar jūs pamėginkite maldauti Dievą malonės! Ar bus jis maloningas? Tai jūsų kaltė! Argi jis galėtų būti maloningas kam nors iš jūsų? – sako Galybių VIEŠPATS. –

[10] Tomara houvesse entre vós quem feche as portas, para que não acendêsseis, debalde, o fogo do meu altar. Eu não tenho prazer em vós, diz o SENHOR dos Exércitos, nem aceitarei da vossa mão a oferta.

[10]O, kad kuris jūsų užrakintų duris, ir jūs nebekurtumėte ugnies veltui ant mano aukuro! Jūs neteikiate man malonumo, – sako Galybių VIEŠPATS, – atnašų iš jūsų rankų nepriimsiu.

[11] Mas, desde o nascente do sol até ao poente, é grande entre as nações o meu nome; e em todo lugar lhe é queimado incenso e trazidas ofertas puras, porque o meu nome é grande entre as nações, diz o SENHOR dos Exércitos.

[11]Juk nuo saulės patekėjimo ligi nusileidimo mano vardas didis tautose. Visur smilkalai ir švarios atnašos aukojamos mano vardui, nes mano vardas didis tautoms, – sako Galybių VIEŠPATS. –

[12] Mas vós o profanais, quando dizeis: A mesa do SENHOR é imunda, e o que nela se oferece, isto é, a sua comida, é desprezível.

[12]Bet jūs suteršiate jį, sakydami: ‘Viešpaties stalas suterštas, todėl ir maistas ant jo gali būti niekam tikęs’.

[13] E dizeis ainda: Que canseira! E me desprezais, diz o SENHOR dos Exércitos; vós ofereceis o dilacerado, e o coxo, e o enfermo; assim fazeis a oferta. Aceitaria eu isso da vossa mão? – diz o SENHOR.

[13]Jūs net sakote, sukdami nosį nuo manęs: ‘Oi, koks vargas!’ – sako Galybių VIEŠPATS. – Atnešate, kas pavogta ar raiša, ar liguista, ir atnešate tai kaip auką! Nejau aš priimsiu ją iš jūsų rankų? – sako VIEŠPATS. –

[14] Pois maldito seja o enganador, que, tendo um animal sadio no seu rebanho,

[14]Tebūna prakeiktas melagis, kuris turi kaimenėje gerą gyvulį ir pažada jį, bet

promete e oferece ao SENHOR um defeituoso; porque eu sou grande Rei, diz o SENHOR dos Exércitos, o meu nome é terrível entre as nações.

aukoja Viešpačiui, kas niekam tikę, nes aš didis Karalius, – sako Galybių VIEŠPATS, – ir mano vardas įkvepia pagarbą tautoms.

Malaquias 2

O castigo dos sacerdotes

1 Agora, ó sacerdotes, para vós outros é este mandamento.

2 Se o não ouvirdes e se não propuserdes no vosso coração dar honra ao meu nome, diz o SENHOR dos Exércitos, enviarei sobre vós a maldição e amaldiçoarei as vossas bênçãos; já as tenho amaldiçoado, porque vós não propondes isso no coração.

3 Eis que vos reprovarei a descendência, atirarei excremento ao vosso rosto, excremento dos vossos sacrifícios, e para junto deste sereis levados.

4 Então, sabereis que eu vos enviei este mandamento, para que a minha aliança continue com Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

5 Minha aliança com ele foi de vida e de paz; ambas lhe dei eu para que me temesse; com efeito, ele me temeu e tremeu por causa do meu nome.

6 A verdadeira instrução esteve na sua boca, e a injustiça não se achou nos seus lábios; andou comigo em paz e em retidão e da iniqüidade apartou a muitos.

7 Porque os lábios do sacerdote devem guardar o conhecimento, e da sua boca devem os homens procurar a instrução,

Malachijo 2

1O dabar, kunigai, štai įsakymas jums.

2Jei neklausysite ir nepaimsite į širdį, kad reikia gerbti mano vardą, – sako Galybių VIEŠPATS, – tai prakeiksiu jus ir visa, kas neša jums palaimą. Taip jau ir padariau, nes jūs neimate į širdį.

3Štai grasinsiu jūsų palikuonims, drėbsiu jums į veidą mėšlą, jūsų iškilmių atnašų mėšlą, ir numesiu jus nuo savęs kartu su tuo mėšlu.

4Taigi žinokite, kad siunčiau šį įsakymą dėl to, kad tvertų mano Sandora su Leviu, – sako Galybių VIEŠPATS. –

5Mano Sandora su juo buvo Sandora gyvenimo ir gerovės, kurią jam daviau, ir pagarbios baimės, kurią jis man parodė. Jis gyveno, pagarbiai bijodamas mano vardo.

6Tikras mokymas sklido iš jo lūpų, ir nieko neteisaus nebuvo rasta jo lūpose. Dorai ir sąžiningai jis man tarnavo ir daugelį atitraukė nuo kaltės.

7Juk kunigo lūpos turi saugoti pažinimą, o žmonės turi ieškoti mokymo iš jo lūpų, nes jis – Galybių VIEŠPATIES pasiuntinys.

porque ele é mensageiro do SENHOR dos Exércitos.

[8] Mas vós vos tendes desviado do caminho e, por vossa instrução, tendes feito tropeçar a muitos; violastes a aliança de Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[9] Por isso, também eu vos fiz desprezíveis e indignos diante de todo o povo, visto que não guardastes os meus caminhos e vos mostrastes parciais no aplicardes a lei.

Advertência contra a infidelidade conjugal

[10] Não temos nós todos o mesmo Pai? Não nos criou o mesmo Deus? Por que seremos desleais uns para com os outros, profanando a aliança de nossos pais?

[11] Judá tem sido desleal, e abominação se tem cometido em Israel e em Jerusalém; porque Judá profanou o santuário do SENHOR, o qual ele ama, e se casou com adoradora de deus estranho.

[12] O SENHOR eliminará das tendas de Jacó o homem que fizer tal, seja quem for, e o que apresenta ofertas ao SENHOR dos Exércitos.

[13] Ainda fazeis isto: cobris o altar do SENHOR de lágrimas, de choro e de gemidos, de sorte que ele já não olha para a oferta, nem a aceita com prazer da vossa mão.

[14] E perguntais: Por quê? Porque o SENHOR foi testemunha da aliança entre ti e a mulher da tua mocidade, com a qual tu foste desleal, sendo ela a tua companheira e a mulher da tua aliança.

[15] Não fez o SENHOR um, mesmo que havendo nele um pouco de espírito? E por

[8]Bet jūs nuklydote nuo to kelio, daugelį suvedžiojote savo mokymu, sulaužėte Levio Sandorą, – sako GalybiųVIEŠPATS. –

[9]Todėl aš savo ruožtu paniekinsiu ir pažeminsiu jus visos tautos akyse dėl to, kad nesilaikėte mano kelių ir buvote šališki mokydami“.

Tautos neištikimybė Dievui

[10]Argi ne vieną tėvą mes visi turime? Argi ne vienas Dievas mus sukūrė? Tad kodėl neištikimai elgiamės vienas su kitu, paniekindami mūsų protėvių Sandorą?

[11]Judas buvo neištikimas, Izraelyje ir Jeruzalėje buvo daromi bjaurūs dalykai. Judas išniekino VIEŠPATIES mylimą Šventyklą ir paėmė žmona svetimo dievo dukterį.

[12]Tepašalina VIEŠPATS žmogų, kuris tai daro, iš Jokūbo palapinių – ir liudytoją, ir gynėją, ir atnašaujantį auką GalybiųVIEŠPAČIUI!

[13]Ir jūs tai darote: verkdami ir dūsaudami jūs laistote ašaromisVIEŠPATIES aukurą dėl to, kad jis atsisako pažvelgti į jūsų auką ar maloniai priimti ją iš jūsų rankų.

[14]Jūs klausiate: „Dėl ko taip?“ Dėl to, kadVIEŠPATS buvo liudininkas, kai tu tapai neištikimas savo jaunystės žmonai, nors ji tavo draugė ir pagal Sandorą tavo žmona.

[15]Argi ne tas pats vienas Dievas ją sukūrė? Jo yra ir kūnas, ir dvasia. Ir ko trokšta tas

que somente um? Ele buscava a descendência que prometera. Portanto, cuidai de vós mesmos, e ninguém seja infiel para com a mulher da sua mocidade.

16 Porque o SENHOR, Deus de Israel, diz que odeia o repúdio e também aquele que cobre de violência as suas vestes, diz o SENHOR dos Exércitos; portanto, cuidai de vós mesmos e não sejais infiéis.

A vinda do Senhor precedida pelo seu Anjo

17 Enfadais o SENHOR com vossas palavras; e ainda dizeis: Em que o enfadamos? Nisto, que pensais: Qualquer que faz o mal passa por bom aos olhos do SENHOR, e desses é que ele se agrada; ou: Onde está o Deus do juízo?

vienas Dievas? Dievo duotų palikuonių. Taigi pažvelkite į save ir neleiskite nė vienam tapti neištikimam savo jaunystės žmonai.

16„Aš nekenčiu skyrybų, – sakoVIEŠPATS, Izraelio Dievas, – ir dangstymosi smurtu lyg drabužiu“, – sako Galybių VIEŠPATS. Taigi įsidėmėkite ir nebūkite neištikimi.

Dievo teismas ir gailestingumas

17Savo kalbomis jūs nuvarginote VIEŠPATĮ, tačiau klausiate: „Kaip mes jį nuvarginome?“ Ogi sakydami: „Visi, kas daro pikta, yra geri VIEŠPATIESakyse; tokie jam patinka“, – arba klausdami: „Kur teisingumo Dievas?“

Malaquias 3

1 Eis que eu envio o meu mensageiro, que preparará o caminho diante de mim; de repente, virá ao seu templo o SENHOR, a quem vós buscais, o Anjo da Aliança, a quem vós desejais; eis que ele vem, diz o SENHOR dos Exércitos.

2 Mas quem poderá suportar o dia da sua vinda? E quem poderá subsistir quando ele aparecer? Porque ele é como o fogo do ourives e como a potassa dos lavandeiros.

3 Assentar-se-á como derretedor e purificador de prata; purificará os filhos de Levi e os refinará como ouro e como prata; eles trarão ao SENHOR justas ofertas.

4 Então, a oferta de Judá e de Jerusalém será agradável ao SENHOR, como nos dias antigos e como nos primeiros anos.

Malachijo 3

1„Tikėk manimi! Siunčiu savo pasiuntinį pirma savęs parengti man kelią. Staiga ateis į savo šventyklą Viešpats, kurio jūs ieškote. Sandoros pasiuntinys, kurio jūs trokštate, tikrai jau ateina, – sako Galybių VIEŠPATS. –

2Bet kas gali ištverti jo atėjimo dieną ir kas gali išsilaikyti, jam pasirodžius? Juk jis – lyg lydytojo ugnis ir lyg skalbėjų šarmas.

3Jis sėdės kaip sidabro lydytojas bei valytojas ir valys Levio palikuonis bei lydys juos kaip auksą ir sidabrą tol, kol jie neaukos teisumo atnašų VIEŠPAČIUI.

4Tuomet Judo ir Jeruzalės atnašos bus tokios pat malonios VIEŠPAČIUI, kaip senovės dienomis ir praeities metais.

[5] Chegar-me-ei a vós outros para juízo; serei testemunha veloz contra os feiticeiros, e contra os adúlteros, e contra os que juram falsamente, e contra os que defraudam o salário do jornaleiro, e oprimem a viúva e o órfão, e torcem o direito do estrangeiro, e não me temem, diz o SENHOR dos Exércitos.

[5]Pasirodysiu pas jus teisti ir tuojau liudysiu prieš raganius, prieš svetimautojus, prieš melagingai prisiekiančius, prieš tuos, kurie apgauna samdinį dėl algos, skriaudžia našlę ir našlaitį, prieš tuos, kurie atstumia ateivį ir manęs nebijo, – sako Galybių VIEŠPATS.

O roubo no tocante aos dízimos e às ofertas

[6] Porque eu, o SENHOR, não mudo; por isso, vós, ó filhos de Jacó, não sois consumidos.

[6]Aš esu VIEŠPATS, ir aš nesikeičiu. Todėl jūs, Jokūbo vaikai, nepražuvote.

[7] Desde os dias de vossos pais, vos desviastes dos meus estatutos e não os guardastes; tornai-vos para mim, e eu me tornarei para vós outros, diz o SENHOR dos Exércitos; mas vós dizeis: Em que havemos de tornar?

[7]Nuo pat savo protėvių dienų jūs atsitraukėte nuo mano įstatų ir nesilaikėte jų. Sugrįžkite pas mane, ir aš pas jus sugrįšiu, – sako Galybių VIEŠPATS. – Bet jūs sakote: ‘Kaip mes grįšime?’

[8] Roubará o homem a Deus? Todavia, vós me roubais e dizeis: Em que te roubamos? Nos dízimos e nas ofertas.

[8]Ar gali žmogus apsukti Dievą? Tačiau mane jūs apsukate! Bet jūs klausiate: ‘Kaip mes tave apsukame?’ Savo dešimtinėmis ir atnašomis!

[9] Com maldição sois amaldiçoados, porque a mim me roubais, vós, a nação toda.

[9]Prakeikimą esate užsitraukę, nes mane apsukate, visa jūsų gentis!

[10] Trazei todos os dízimos à casa do Tesouro, para que haja mantimento na minha casa; e provai-me nisto, diz o SENHOR dos Exércitos, se eu não vos abrir as janelas do céu e não derramar sobre vós bênção sem medida.

[10]Atneškite visą dešimtinę į sandėlį, kad būtų maisto mano Namuose, ir taip mane išmėginkite, – sako Galybių VIEŠPATS. – Aš tikrai atidarysiu jums dangaus langus ir pilte apipilsiu jus visokeriopa palaima.

[11] Por vossa causa, repreenderei o devorador, para que não vos consuma o fruto da terra; a vossa vide no campo não será estéril, diz o SENHOR dos Exércitos.

[11]Dėl jūsų taip sudrausiu skėrius, kad jie nesunaikins jūsų žemės derliaus, ir jūsų vynmedis laukuose nebus be vaisių, – sako Galybių VIEŠPATS. –

[12] Todas as nações vos chamarão felizes, porque vós sereis uma terra deleitosa, diz o SENHOR dos Exércitos.

[12]Visos tautos laikys jus laimingais, nes jūs būsite malonumų kraštas“, – sako Galybių VIEŠPATS.

A diferença entre o justo e o perverso

[13] As vossas palavras foram duras para mim, diz o SENHOR; mas vós dizeis: Que temos falado contra ti?

[13]„Įžūliai kalbėjote prieš mane“, – taria VIEŠPATS. – Tačiau jūs klausiate: „Ką mes kalbėjome prieš tave?“

[14] Vós dizeis: Inútil é servir a Deus; que nos aproveitou termos cuidado em guardar os seus preceitos e em andar de luto diante do SENHOR dos Exércitos?

[14]Jūs sakote: „Dievui tarnauti neapsimoka. Kokia mums nauda iš to, kad vykdome jo įpareigojimus ar vaikštinėjame kaip raudotojai Galybių VIEŠPATIES akivaizdoje?

[15] Ora, pois, nós reputamos por felizes os soberbos; também os que cometem impiedade prosperam, sim, eles tentam ao SENHOR e escapam.

[15]Mes įžūliuosius laikome laimingais, nes nedorėliai ne tik puikiai gyvena, bet ir bausmės išvengia, kai gundo Dievą savo darbais!“

[16] Então, os que temiam ao SENHOR falavam uns aos outros; o SENHOR atentava e ouvia; havia um memorial escrito diante dele para os que temem ao SENHOR e para os que se lembram do seu nome.

[16]Taip bijantieji VIEŠPATIES kalbėjo vienas kitam. VIEŠPATS atkreipė dėmesį ir išgirdo. Jo akivaizdoje užrašyti atminimo knygoje tie, kurie bijojoVIEŠPATIES ir pasitikėjo jo vardu.

[17] Eles serão para mim particular tesouro, naquele dia que prepararei, diz o SENHOR dos Exércitos; poupá-los-ei como um homem poupa a seu filho que o serve.

[17]„Jie bus mano, – sako GalybiųVIEŠPATS, – ypatingas mano paveldas tą dieną, kurią aš veiksiu. Pasigailėsiu jų, kaip pasigaili tėvai vaikų, kurie jiems tarnauja.

[18] Então, vereis outra vez a diferença entre o justo e o perverso, entre o que serve a Deus e o que não o serve.

[18]Tuomet vėl pamatysite skirtumą tarp teisiojo ir nedorėlio, tarp tarnaujančiojo Dievui ir jam netarnaujančiojo.

Malaquias 4

O sol da justiça e seu precursor

Viešpaties diena arti

[1] Pois eis que vem o dia e arde como fornalha; todos os soberbos e todos os que cometem perversidade serão como o restolho; o dia que vem os abrasará, diz o

[19]Žiūrėk! Jau arti diena, liepsnojanti kaip krosnis! Visi įžūlieji ir nedorėliai bus ražiena, kurią ateinanti diena taip

SENHOR dos Exércitos, de sorte que não lhes deixará nem raiz nem ramo.

[2] Mas para vós outros que temeis o meu nome nascerá o sol da justiça, trazendo salvação nas suas asas; saireis e saltareis como bezerros soltos da estrebaria.

[3] Pisareis os perversos, porque se farão cinzas debaixo das plantas de vossos pés, naquele dia que prepararei, diz o SENHOR dos Exércitos.

[4] Lembrai-vos da Lei de Moisés, meu servo, a qual lhe prescrevi em Horebe para todo o Israel, a saber, estatutos e juízos.

[5] Eis que eu vos enviarei o profeta Elias, antes que venha o grande e terrível Dia do SENHOR;

[6] ele converterá o coração dos pais aos filhos e o coração dos filhos a seus pais, para que eu não venha e fira a terra com maldição.

sudegins, – sako GalybiųVIEŠPATS, – kad nepaliks jiems nei šaknies, nei šakos.

[20]Bet jums, bijantiems mano vardo, patekės teisumo saulė su gydančiais spinduliais. Jūs išeisite šokinėdami tarsi veršiukai, išleisti iš gardo.

[21]Jūs sutrypsite nedorėlius, nes jie bus pelenai po jūsų kojų padais tą dieną, kai aš veiksiu, – sako Galybių VIEŠPATS.

[22]Atminkite mano tarno Mozės Įstatymą, įsakymus ir potvarkius, kuriuos daviau jam prie Horebo, skirtus visam Izraeliui.

[23]Žiūrėk! Pirma negu ateis ši didinga ir baisi diena, atsiųsiu jums pranašą Eliją.

[24]Jis atvers tėvų širdis vaikams ir vaikų širdis tėvams taip, kad atėjęs neištikčiau viso krašto pražūtimi“.

NOVO TESTAMENTO
Português
Almeida Revista e Atualizada

O evangelho segundo Mateus

Mateus 1

A genealogia de Jesus Cristo
Lucas 3.23-38

[1] Livro da genealogia de Jesus Cristo, filho de Davi, filho de Abraão.

[2] Abraão gerou a Isaque; Isaque, a Jacó; Jacó, a Judá e a seus irmãos;

[3] Judá gerou de Tamar a Perez e a Zera; Perez gerou a Esrom; Esrom, a Arão;

[4] Arão gerou a Aminadabe; Aminadabe, a Naassom; Naassom, a Salmom;

[5] Salmom gerou de Raabe a Boaz; este, de Rute, gerou a Obede; e Obede, a Jessé;

[6] Jessé gerou ao rei Davi; e o rei Davi, a Salomão, da que fora mulher de Urias;

[7] Salomão gerou a Roboão; Roboão, a Abias; Abias, a Asa;

[8] Asa gerou a Josafá; Josafá, a Jorão; Jorão, a Uzias;

[9] Uzias gerou a Jotão; Jotão, a Acaz; Acaz, a Ezequias;

[10] Ezequias gerou a Manassés; Manassés, a Amom; Amom, a Josias;

[11] Josias gerou a Jeconias e a seus irmãos, no tempo do exílio na Babilônia.

[12] Depois do exílio na Babilônia, Jeconias gerou a Salatiel; e Salatiel, a Zorobabel;

NAUJĄJĮ TESTAMENTĄ
Lietuvių kalba
Biblija, arba Šventasis Raštas/2.012

Mato

Mato 1

Jėzaus kilmė
(Lk 3,23-38)

[1]Jėzaus Kristaus, sūnaus Dovydo, sūnaus Abraomo, kilmės knyga.

[2]Abraomui gimė Izaokas, Izaokui gimė Jokūbas, Jokūbui gimė Judas ir jo broliai.

[3]Judui gimė Faras ir Zara iš Tamaros, Farui gimė Esromas, Esromui gimė Aramas.

[4]Aramui gimė Aminadabas, Aminadabui gimė Naasonas, Naasonui gimė Salmonas.

[5]Salmonui gimė Boazas iš Rahabos, Boazui gimė Jobedas iš Rūtos, Jobedui gimė Jesė.

[6]Jesei gimė karalius Dovydas. Dovydui gimė Saliamonas iš Ūrijos žmonos.

[7]Saliamonui gimė Roboamas, Roboamui gimė Abija, Abijai gimė Asa.

[8]Asai gimė Juozapatas; Juozapatui gimė Joramas, Joramui gimė Ozijas.

[9]Ozijui gimė Joatamas, Joatamui gimė Achazas, Achazui gimė Ezekijas.

[10]Ezekijui gimė Manasas, Manasui gimė Amonas, Amonui gimė Jozijas

[11]Jozijui gimė Jechonijas ir jo broliai ištrėmimo į Babiloną laikais.

[12]Po ištrėmimo į Babiloną Jechonijui gimė Salatielis, Salatieliui gimė Zorobabelis.

[13] Zorobabel gerou a Abiúde; Abiúde, a Eliaquim; Eliaquim, a Azor;
[14] Azor gerou a Sadoque; Sadoque, a Aquim; Aquim, a Eliúde;
[15] Eliúde gerou a Eleazar; Eleazar, a Matã; Matã, a Jacó.
[16] E Jacó gerou a José, marido de Maria, da qual nasceu Jesus, que se chama o Cristo.

[17] De sorte que todas as gerações, desde Abraão até Davi, são catorze; desde Davi até ao exílio na Babilônia, catorze; e desde o exílio na Babilônia até Cristo, catorze.

[18] Ora, o nascimento de Jesus Cristo foi assim: estando Maria, sua mãe, desposada com José, sem que tivessem antes coabitado, achou-se grávida pelo Espírito Santo.

O nascimento de Jesus Cristo
Lucas 2.1-7

[19] Mas José, seu esposo, sendo justo e não a querendo infamar, resolveu deixá-la secretamente.
[20] Enquanto ponderava nestas coisas, eis que lhe apareceu, em sonho, um anjo do SENHOR, dizendo: José, filho de Davi, não temas receber Maria, tua mulher, porque o que nela foi gerado é do Espírito Santo.
[21] Ela dará à luz um filho e lhe porás o nome de Jesus, porque ele salvará o seu povo dos pecados deles.
[22] Ora, tudo isto aconteceu para que se cumprisse o que fora dito pelo SENHOR por intermédio do profeta:

[13]Zorobabeliui gimė Abijudas, Abijudui gimė Eliakimas, Eliakimui gimė Azoras.
[14]Azorui gimė Sadokas, Sadokui gimė Achimas, Achimui gimė Elijudas.
[15]Elijudui gimė Eleazaras, Eleazarui gimė Matanas, Matanui gimė Jokūbas.
[16]Jokūbui gimė Juozapas – vyras Marijos, iš kurios gimė Jėzus, vadinamas Kristumi.
[17]Taigi nuo Abraomo iki Dovydo iš viso keturiolika kartų, nuo Dovydo iki ištrėmimo į Babiloną – keturiolika kartų ir nuo ištrėmimo į Babiloną iki Kristaus – keturiolika kartų.

Jėzaus gimimas
(Lk 1,26-38; 2,1-7)

[18]Jėzaus Kristaus gimimas buvo toksai. Jo motina Marija buvo susižadėjusi su Juozapu; dar nepradėjus jiems kartu gyventi, Šventosios Dvasios veikimu ji tapo nėščia.

[19]Jos vyras Juozapas, būdamas teisus ir nenorėdamas daryti jai nešlovės, sumanė tylomis ją atleisti.
[20]Kai jis nusprendė taip padaryti, per sapną pasirodė jam Viešpaties angelas ir tarė: „Juozapai, Dovydo sūnau, nebijok parsivesti į namus savo žmonos Marijos, nes jos vaisius yra iš Šventosios Dvasios.
[21]Ji pagimdys sūnų, kuriam tu duosi Jėzaus vardą, nes jis išgelbės savo tautą iš nuodėmių“.
[22]Visa tai įvyko, kad išsipildytų Viešpaties žodžiai, pasakyti per pranašą:

[23] Eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho, e ele será chamado pelo nome de Emanuel (que quer dizer: Deus conosco).
[24] Despertado José do sono, fez como lhe ordenara o anjo do SENHOR e recebeu sua mulher.
[25] Contudo, não a conheceu, enquanto ela não deu à luz um filho, a quem pôs o nome de Jesus.

[23]Štai mergelė nešios įsčiose ir pagimdys sūnų, ir jis vadinsis Emanuelis, o tai reiškia: „Dievas su mumis“.
[24]Atsikėlęs Juozapas padarė taip, kaip Viešpaties angelo buvo įsakyta, ir parsivedė žmoną pas save.
[25]Jis negyveno su ja kaip vyras, iki ji pagimdė sūnų, ir jis pavadino jį Jėzumi.

Mateus 2

A visita dos magos

[1] Tendo Jesus nascido em Belém da Judéia, em dias do rei Herodes, eis que vieram uns magos do Oriente a Jerusalém.
[2] E perguntavam: Onde está o recém-nascido Rei dos judeus? Porque vimos a sua estrela no Oriente e viemos para adorá-lo.
[3] Tendo ouvido isso, alarmou-se o rei Herodes, e, com ele, toda a Jerusalém;
[4] então, convocando todos os principais sacerdotes e escribas do povo, indagava deles onde o Cristo deveria nascer.
[5] Em Belém da Judéia, responderam eles, porque assim está escrito por intermédio do profeta:
[6] E tu, Belém, terra de Judá, não és de modo algum a menor entre as principais de Judá; porque de ti sairá o Guia que há de apascentar a meu povo, Israel.
[7] Com isto, Herodes, tendo chamado secretamente os magos, inquiriu deles com precisão quanto ao tempo em que a estrela aparecera.

Mato 2

Rytų išminčių apsilankymas

[1]Jėzui gimus Judėjos Betliejuje karaliaus Erodo dienomis, štai atkeliavo į Jeruzalę išminčiai iš Rytų šalies
[2]ir klausinėjo: „Kur yra gimusis Žydų karalius? Mes matėme užtekant jo žvaigždę ir atvykome jo pagarbinti“.
[3]Tai išgirdęs, karalius Erodas sunerimo, o su juo ir visa Jeruzalė.
[4]Jis susikvietė visus tautos aukštuosius kunigus bei Rašto aiškintojus ir teiravosi, kur turėjęs gimti Mesijas.
[5]Tie jam atsakė: „Judėjos Betliejuje, nes pranašas yra parašęs:
[6]Ir tu, Judo žemės Betliejau, anaiptol nesi menkiausias tarp žymiųjų Judo miestų, nes iš tavęs išeis vadas, kuris ganys mano tautą – Izraelį“.
[7]Tuomet Erodas, slapčia pasikvietęs išminčius, smulkiai juos išklausinėjo apie žvaigždės pasirodymo metą

[8] E, enviando-os a Belém, disse-lhes: Ide informar-vos cuidadosamente a respeito do menino; e, quando o tiverdes encontrado, avisai-me, para eu também ir adorá-lo.

[9] Depois de ouvirem o rei, partiram; e eis que a estrela que viram no Oriente os precedia, até que, chegando, parou sobre onde estava o menino.

[10] E, vendo eles a estrela, alegraram-se com grande e intenso júbilo.

[11] Entrando na casa, viram o menino com Maria, sua mãe. Prostrando-se, o adoraram; e, abrindo os seus tesouros, entregaram-lhe suas ofertas: ouro, incenso e mirra.

[12] Sendo por divina advertência prevenidos em sonho para não voltarem à presença de Herodes, regressaram por outro caminho a sua terra.

A fuga para o Egito

[13] Tendo eles partido, eis que apareceu um anjo do SENHOR a José, em sonho, e disse: Dispõe-te, toma o menino e sua mãe, foge para o Egito e permanece lá até que eu te avise; porque Herodes há de procurar o menino para o matar.

[14] Dispondo-se ele, tomou de noite o menino e sua mãe e partiu para o Egito;

[15] e lá ficou até à morte de Herodes, para que se cumprisse o que fora dito pelo SENHOR, por intermédio do profeta: Do Egito chamei o meu Filho.

A matança dos inocentes

[16] Vendo-se iludido pelos magos, enfureceu-se Herodes grandemente e mandou matar todos os meninos de Belém

[8]ir siųsdamas į Betliejų tarė: „Keliaukite ir viską sužinokite apie kūdikį. Radę praneškite man, kad ir aš nuvykęs jį pagarbinčiau“.

[9]Išklausę karaliaus, išminčiai leidosi kelionėn. Ir štai žvaigždė, kurią jie buvo matę užtekant, traukė pirma, kol sustojo ties ta vieta, kur buvo kūdikis.

[10]Išvydę žvaigždę, jie be galo džiaugėsi.

[11]Įžengę į namus, pamatė kūdikį su motina Marija ir parpuolę ant žemės jį pagarbino. Paskui jie atidengė savo brangenybių dėžutes ir davė jam dovanų: aukso, smilkalų ir miros.

[12]Sapne įspėti nebegrįžti pas Erodą, kitu keliu pasuko į savo kraštą.

Bėgimas į Egiptą

[13]Išminčiams iškeliavus, štai vėl pasirodo Juozapui sapne Viešpaties angelas ir sako: „Kelkis, imk kūdikį su motina ir bėk į Egiptą. Pasilik ten, kol tau pasakysiu, nes Erodas ieškos kūdikio, norėdamas jį nužudyti“.

[14]Atsikėlęs nakčia, Juozapas pasiėmė kūdikį ir motiną ir pasitraukė į Egiptą.

[15]Ten jis prabuvo iki Erodo mirties, kad išsipildytų Viešpaties žodžiai, pasakyti per pranašą: Iš Egipto pašaukiau savo Sūnų.

Kūdikių žudynės

[16]Erodas, pamatęs, kad jį išminčiai apvylė, baisiai įniršo ir pasiuntė išžudyti Betliejuje ir jo apylinkėje visus berniukus,

e de todos os seus arredores, de dois anos para baixo, conforme o tempo do qual com precisão se informara dos magos.

[17] Então, se cumpriu o que fora dito por intermédio do profeta Jeremias:

[18] Ouviu-se um clamor em Ramá, pranto, [choro] e grande lamento; era Raquel chorando por seus filhos e inconsolável porque não mais existem.

A volta do Egito

[19] Tendo Herodes morrido, eis que um anjo do SENHOR apareceu em sonho a José, no Egito, e disse-lhe:

[20] Dispõe-te, toma o menino e sua mãe e vai para a terra de Israel; porque já morreram os que atentavam contra a vida do menino.

[21] Dispôs-se ele, tomou o menino e sua mãe e regressou para a terra de Israel.

[22] Tendo, porém, ouvido que Arquelau reinava na Judéia em lugar de seu pai Herodes, temeu ir para lá; e, por divina advertência prevenido em sonho, retirou-se para as regiões da Galiléia.

[23] E foi habitar numa cidade chamada Nazaré, para que se cumprisse o que fora dito por intermédio dos profetas: Ele será chamado Nazareno.

Mateus 3

A pregação de João Batista

Marcos 1.2-6; Lucas 3.1-9

[1] Naqueles dias, apareceu João Batista pregando no deserto da Judéia e dizia:

dvejų metų ir jaunesnius, pagal laiką, kurį buvo patyręs iš išminčių.

[17]Tuomet išsipildė pranašo Jeremijo žodžiai:

[18]Pasigirdo šauksmas Ramoje, garsios dejonės ir aimanos; tai Rachelė rauda savo vaikų, ir niekas jau jos nepaguos, nes jų nebėra.

Sugrįžimas į Nazaretą

[19]Erodui mirus, štai Viešpaties angelas pasirodo per sapną Juozapui Egipte

[20]ir sako: „Kelkis, imk kūdikį su motina ir keliauk į Izraelio kraštą, nes jau mirė tie, kurie tykojo kūdikio gyvybės“.

[21]Tuomet Juozapas atsikėlė, pasiėmė kūdikį ir motiną ir pargrįžo į Izraelio žemę.

[22]Išgirdęs, jog Archelajas valdo Judėją po savo tėvo Erodo, pabūgo ten vykti. Įspėtas sapne, nukeliavo į Galilėjos sritį

[23]ir apsigyveno Nazareto mieste, kad išsipildytų pranašų žodžiai: „Jį vadins Nazariečiu“.

Mato 3

Jonas Krikštytojas

(Mk 1,1-8; Lk 3,1-18; Jn 1,19-20)

[1]Anomis dienomis pasirodė Jonas Krikštytojas. Jis skelbė Judėjos dykumoje:

[2] Arrependei-vos, porque está próximo o reino dos céus.

[2]„Atsiverskite, nes prisiartino dangaus karalystė“.

[3] Porque este é o referido por intermédio do profeta Isaías: Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas.

[3]O jis buvo tasai, apie kurį pranašas Izaijas yra pasakęs: Tyruose šaukiančiojo balsas: Taisykite Viešpačiui kelią! Ištiesinkite jam takus!

[4] Usava João vestes de pêlos de camelo e um cinto de couro; a sua alimentação eram gafanhotos e mel silvestre.

[4]Pats Jonas vilkėjo kupranugario vilnų apdaru, o strėnas buvo susijuosęs odiniu diržu. Jo maistas buvo skėriai ir lauko medus.

[5] Então, saíam a ter com ele Jerusalém, toda a Judéia e toda a circunvizinhança do Jordão;

[5]Tuomet pas jį ėmė rinktis Jeruzalės gyventojai, visa Judėja ir visa Pajordanė.

[6] e eram por ele batizados no rio Jordão, confessando os seus pecados.

[6]Jie išpažindavo nuodėmes ir buvo jo krikštijami Jordano upėje.

[7] Vendo ele, porém, que muitos fariseus e saduceus vinham ao batismo, disse-lhes: Raça de víboras, quem vos induziu a fugir da ira vindoura?

[7]Pamatęs daug fariziejų ir sadukiejų, einančių krikštytis, Jonas juos barė: „Angių išperos, kas jus pamokė bėgti nuo besiartinančios rūstybės?

[8] Produzi, pois, frutos dignos de arrependimento;

[8]Duokite atsivertimą liudijančių vaisių!

[9] e não comeceis a dizer entre vós mesmos: Temos por pai a Abraão; porque eu vos afirmo que destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.

[9]Ir nemėginkite ramintis: ‘Juk mūsų tėvas – Abraomas’. Aš jums sakau, kad Dievas gali pažadinti Abraomui vaikų iš šitų akmenų.

[10] Já está posto o machado à raiz das árvores; toda árvore, pois, que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

[10]Štai kirvis jau prie medžio šaknų, ir kiekvienas medis, kuris neduoda gerų vaisių, bus iškirstas ir įmestas į ugnį.

João dá testemunho de Cristo

Marcos 1.7-8; Lucas 3.15-17; João 1.19-28

[11] Eu vos batizo com água, para arrependimento; mas aquele que vem depois de mim é mais poderoso do que eu, cujas sandálias não sou digno de levar. Ele vos batizará com o Espírito Santo e com fogo.

[11]Aš jus krikštiju vandeniu atsivertimui, bet po manęs ateis galingesnis už mane; aš nevertas jam nė apavo nuauti. Jisai krikštys jus Šventąja Dvasia ir ugnimi.

[12] A sua pá, ele a tem na mão e limpará completamente a sua eira; recolherá o seu trigo no celeiro, mas queimará a palha em fogo inextinguível.

[12]Jo rankoje – vėtyklė, ir jis išvalys savo kluoną. Kviečius surinks į klėtį, o pelus sudegins neužgesinama ugnimi“.

O batismo de Jesus
Marcos 1.9-11; Lucas 3.21-22; João 1.32-34

Jėzaus krikštas
(Mk 1,9-11; Lk 3,21-22; Jn 1,29-34)

[13] Por esse tempo, dirigiu-se Jesus da Galiléia para o Jordão, a fim de que João o batizasse.

[13]Tuomet Jėzus iš Galilėjos atėjo prie Jordano pas Joną krikštytis.

[14] Ele, porém, o dissuadia, dizendo: Eu é que preciso ser batizado por ti, e tu vens a mim?

[14]Jonas jį atkalbinėjo: „Tai aš turėčiau būti tavo pakrikštytas, o tu ateini pas mane!”

[15] Mas Jesus lhe respondeu: Deixa por enquanto, porque, assim, nos convém cumprir toda a justiça. Então, ele o admitiu.

[15]Bet Jėzus jam atsakė: „Šį kartą paklausyk! Taip mudviem dera atlikti visa, kas reikalinga teisumui“. Tada Jonas sutiko.

[16] Batizado Jesus, saiu logo da água, e eis que se lhe abriram os céus, e viu o Espírito de Deus descendo como pomba, vindo sobre ele.

[16]Pakrikštytas Jėzus tuoj išbrido iš vandens. Staiga jam atsivėrė dangus, ir jis pamatė Dievo Dvasią, sklendžiančią žemyn it balandį ir nusileidžiančią ant jo.

[17] E eis uma voz dos céus, que dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.

[17]O balsas iš dangaus prabilo: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosi“.

Mateus 4

Mato 4

A tentação de Jesus
Marcos 1.12-13; Lucas 4.1-13

Jėzaus gundymas
(Mk 1,12-13; Lk 4,1-13)

[1] A seguir, foi Jesus levado pelo Espírito ao deserto, para ser tentado pelo diabo.

[1]Paskui Jėzus buvo Dvasios nuvestas į dykumą, kad ten būtų velnio gundomas.

[2] E, depois de jejuar quarenta dias e quarenta noites, teve fome.

[2]Išpasninkavęs keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų, jis buvo labai alkanas.

[3] Então, o tentador, aproximando-se, lhe disse: Se és Filho de Deus, manda que estas pedras se transformem em pães.

[3]Prie jo prisiartino gundytojas ir tarė: „Jei tu Dievo Sūnus, liepk, kad šie akmenys pavirstų duona“.

[4] Jesus, porém, respondeu: Está escrito: Não só de pão viverá o homem, mas de toda palavra que procede da boca de Deus.

[4]Bet Jėzus atsakė: „Parašyta: Žmogus gyvas ne viena duona, bet ir kiekvienu žodžiu, kuris išeina iš Dievo lūpų“.

[5] Então, o diabo o levou à Cidade Santa, colocou-o sobre o pináculo do templo

[5]Tada velnias jį paima į šventąjį miestą, pastato ant šventyklos šelmens

[6] e lhe disse: Se és Filho de Deus, atira-te abaixo, porque está escrito: Aos seus anjos ordenará a teu respeito que te guardem; e: Eles te susterão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[6]ir sako: „Jei tu Dievo Sūnus, pulk žemyn, nes parašyta: Jis lieps savo angelams globoti tave, ir jie nešios tave ant rankų, kad neužsigautum kojos į akmenį“.

[7] Respondeu-lhe Jesus: Também está escrito: Não tentarás o SENHOR, teu Deus.

[7]Jėzus jam atsako: „Taip pat parašyta: Negundyk Viešpaties, savo Dievo“.

[8] Levou-o ainda o diabo a um monte muito alto, mostrou-lhe todos os reinos do mundo e a glória deles

[8]Velnias vėl paima jį į labai aukštą kalną ir rodydamas viso pasaulio karalystes bei jų didybę

[9] e lhe disse: Tudo isto te darei se, prostrado, me adorares.

[9]taria: „Visa tai aš tau atiduosiu, jei parpuolęs pagarbinsi mane“.

[10] Então, Jesus lhe ordenou: Retira-te, Satanás, porque está escrito: Ao SENHOR, teu Deus, adorarás, e só a ele darás culto.

[10]Tada Jėzus atsako: „Eik šalin, šėtone! Juk parašyta: Viešpatį, savo Dievą, tegarbink ir jam vienam tetarnauk!“

[11] Com isto, o deixou o diabo, e eis que vieram anjos e o serviram.

[11]Tuomet velnias nuo jo atsitraukė; štai angelai prisiartino ir jam tarnavo.

Jesus volta para a Galileia

Marcos 1.14-15; Lucas 4.14-15

Sugrįžimas į Galilėją

(Mk 1,14-15; Lk 4,14)

[12] Ouvindo, porém, Jesus que João fora preso, retirou-se para a Galiléia;

[12]Išgirdęs, kad Jonas suimtas, Jėzus pasitraukė į Galilėją.

[13] e, deixando Nazaré, foi morar em Cafarnaum, situada à beira-mar, nos confins de Zebulom e Naftali;

[13]Jis paliko Nazarą ir apsistojo Kafarnaume, prie ežero, kur susieina Zabulono ir Neftalio sritys.

[14] para que se cumprisse o que fora dito por intermédio do profeta Isaías:

[14]Išsipildė pranašo Izaijo žodžiai:

[15] Terra de Zebulom, terra de Naftali, caminho do mar, além do Jordão, Galiléia dos gentios!

[15]Zabulono žeme ir Neftalio žeme! Paežerės juosta, žeme už Jordano – pagonių Galilėja!

[16] O povo que jazia em trevas viu grande luz, e aos que viviam na região e sombra da morte resplandeceu-lhes a luz.

[17] Daí por diante, passou Jesus a pregar e a dizer: Arrependei-vos, porque está próximo o reino dos céus.

A vocação de discípulos

Marcos 1.16-20; Lucas 5.1-11

[18] Caminhando junto ao mar da Galiléia, viu dois irmãos, Simão, chamado Pedro, e André, que lançavam as redes ao mar, porque eram pescadores.

[19] E disse-lhes: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.

[20] Então, eles deixaram imediatamente as redes e o seguiram.

[21] Passando adiante, viu outros dois irmãos, Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco em companhia de seu pai, consertando as redes; e chamou-os.

[22] Então, eles, no mesmo instante, deixando o barco e seu pai, o seguiram.

Jesus prega por toda a Galileia e cura muitos enfermos

Lucas 6.17-19

[23] Percorria Jesus toda a Galiléia, ensinando nas sinagogas, pregando o evangelho do reino e curando toda sorte de doenças e enfermidades entre o povo.

[24] E a sua fama correu por toda a Síria; trouxeram-lhe, então, todos os doentes, acometidos de várias enfermidades e tormentos: endemoninhados, lunáticos e paralíticos. E ele os curou.

[16]Tamsybėje tūnanti tauta išvydo skaisčią šviesą, gyvenantiems ūksmingoje mirties šalyje užtekėjo šviesybė.

[17]Nuo to meto Jėzus ėmė skelbti: „Atsiverskite, nes prisiartino dangaus karalystė!“

Pirmieji mokiniai

(Mk 1,16-20; Lk 5,1-11)

[18]Vaikščiodamas palei Galilėjos ežerą, Jėzus pamatė du brolius – Simoną, vadinamą Petru, ir jo brolį Andriejų – metančius tinklą į ežerą; mat jie buvo žvejai.

[19]Jis tarė: „Eikite paskui mane! Aš padarysiu jus žmonių žvejais“.

[20]Tuodu tuojau paliko tinklus ir nuėjo su juo.

[21]Paėjėjęs toliau, Jėzus pamatė kitus du brolius – Zebediejaus sūnų Jokūbą ir jo brolį Joną. Jiedu su savo tėvu Zebediejumi valtyje taisė tinklus. Jis ir tuos pašaukė.

[22]Jie, tučtuojau palikę valtį ir tėvą, nuėjo su juo.

Jėzus gydo

(Mk 1,39; 3,7-8; Lk 4,14-15.44; 6,17-18)

[23]Jėzus vaikščiojo po visą Galilėją, mokydamas sinagogose, skelbdamas karalystės Evangeliją ir gydydamas žmonėse visokias ligas bei negalias.

[24]Net visoje Sirijoje pasklido apie jį garsas. Žmonės nešdavo pas jį visus sergančius, įvairiausių ligų bei kentėjimų suimtus – demonų apsėstus, nakvišas bei paralyžiuotus, – o jis išgydydavo juos.

[25] E da Galiléia, Decápolis, Jerusalém, Judéia e dalém do Jordão numerosas multidões o seguiam.

[25]Paskui jį sekė ištisi pulkai žmonių iš Galilėjos, Dekapolio, Jeruzalės, Judėjos ir Užjordanės.

Mateus 5

O sermão do monte
As bem-aventuranças
Lucas 6.20-23

[1] Vendo Jesus as multidões, subiu ao monte, e, como se assentasse, aproximaram-se os seus discípulos;

[2] e ele passou a ensiná-los, dizendo:

[3] Bem-aventurados os humildes de espírito, porque deles é o reino dos céus.

[4] Bem-aventurados os que choram, porque serão consolados.

[5] Bem-aventurados os mansos, porque herdarão a terra.

[6] Bem-aventurados os que têm fome e sede de justiça, porque serão fartos.

[7] Bem-aventurados os misericordiosos, porque alcançarão misericórdia.

[8] Bem-aventurados os limpos de coração, porque verão a Deus.

[9] Bem-aventurados os pacificadores, porque serão chamados filhos de Deus.

[10] Bem-aventurados os perseguidos por causa da justiça, porque deles é o reino dos céus.

[11] Bem-aventurados sois quando, por minha causa, vos injuriarem, e vos perseguirem, e, mentindo, disserem todo mal contra vós.

[12] Regozijai-vos e exultai, porque é grande o vosso galardão nos céus; pois assim

Mato 5

Kalno pamokslo pradžia

[1]Matydamas minias, Jėzus užkopė į kalną ir atsisėdo. Prie jo prisiartino mokiniai.

[2]Atvėręs lūpas jis mokė:

Palaiminimai
(Lk 6,20-23)

[3]„Palaiminti turintys vargdienio dvasią; jų yra dangaus karalystė.

[4]Palaiminti liūdintys; jie bus paguosti.

[5]Palaiminti romieji; jie paveldės žemę.

[6]Palaiminti alkstantys ir trokštantys teisumo; jie bus pasotinti.

[7]Palaiminti gailestingieji; jie susilauks gailestingumo.

[8]Palaiminti tyraširdžiai; jie regės Dievą.

[9]Palaiminti taikdariai; jie bus vadinami Dievo vaikais.

[10]Palaiminti persekiojami dėl teisumo; jų yra dangaus karalystė.

[11]Palaiminti jūs, kai dėl manęs esate niekinami ir persekiojami bei meluojant visaip šmeižiami.

[12]Būkite linksmi ir džiūgaukite, nes jūsų laukia gausus atlygis danguje. Juk lygiai

perseguiram aos profetas que viveram antes de vós.

taip kadaise buvo persekiojami ir pranašai.“

Os discípulos, o sal da terra

Marcos 9.49-50; Lucas 14.34-35

[13] Vós sois o sal da terra; ora, se o sal vier a ser insípido, como lhe restaurar o sabor? Para nada mais presta senão para, lançado fora, ser pisado pelos homens.

Druska ir šviesa

(Mk 9,50; 4,21; Lk 14,34-35; 8,16; 11,33)

[13]„Jūs – žemės druska. Jei druska netektų sūrumo, kuo gi ją reikėtų pasūdyti? Ji niekam netinka, ir belieka ją išberti žmonėms sumindžioti.

Os discípulos, a luz do mundo

[14] Vós sois a luz do mundo. Não se pode esconder a cidade edificada sobre um monte;

[14]Jūs – pasaulio šviesa. Neįmanoma nuslėpti miesto, kuris pastatytas ant kalno.

[15] nem se acende uma candeia para colocá-la debaixo do alqueire, mas no velador, e alumia a todos os que se encontram na casa.

[15]Ir niekas nevožia indu degančio žiburio, bet jį stato į žibintuvą, kad šviestų visiems, kas yra namuose.

[16] Assim brilhe também a vossa luz diante dos homens, para que vejam as vossas boas obras e glorifiquem a vosso Pai que está nos céus.

[16]Taip tešviečia ir jūsų šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų gerus jūsų darbus ir šlovintų jūsų Tėvą danguje.

Jesus não veio revogar a Lei, mas cumprir

[17] Não penseis que vim revogar a Lei ou os Profetas; não vim para revogar, vim para cumprir.

Įstatymo įvykdymas

(Lk 16,17)

[17]Nemanykite, jog aš atėjęs panaikinti Įstatymo ar Pranašų. Ne panaikinti jų atėjau, bet įvykdyti.

[18] Porque em verdade vos digo: até que o céu e a terra passem, nem um i ou um til jamais passará da Lei, até que tudo se cumpra.

[18]Iš tiesų sakau jums: kol dangus ir žemė nepraeis, nė viena raidelė ir nė vienas brūkšnelis neišnyks iš Įstatymo, viskas išsipildys.

[19] Aquele, pois, que violar um destes mandamentos, posto que dos menores, e assim ensinar aos homens, será considerado mínimo no reino dos céus; aquele, porém, que os observar e ensinar, esse será considerado grande no reino dos céus.

[19]Todėl, kas pažeistų bent vieną iš mažiausių paliepimų ir taip elgtis mokytų žmones, tas bus vadinamas mažiausiu dangaus karalystėje. O kas juos vykdys ir jų mokys, bus vadinamas didžiu dangaus karalystėje.

[20] Porque vos digo que, se a vossa justiça não exceder em muito a dos escribas e fariseus, jamais entrareis no reino dos céus.

Jesus completa o que foi dito aos antigos

Do homicídio

[21] Ouvistes que foi dito aos antigos: Não matarás; e: Quem matar estará sujeito a julgamento.

[22] Eu, porém, vos digo que todo aquele que [sem motivo] se irar contra seu irmão estará sujeito a julgamento; e quem proferir um insulto a seu irmão estará sujeito a julgamento do tribunal; e quem lhe chamar: Tolo, estará sujeito ao inferno de fogo.

[23] Se, pois, ao trazeres ao altar a tua oferta, ali te lembrares de que teu irmão tem alguma coisa contra ti,

[24] deixa perante o altar a tua oferta, vai primeiro reconciliar-te com teu irmão; e, então, voltando, faze a tua oferta.

[25] Entra em acordo sem demora com o teu adversário, enquanto estás com ele a caminho, para que o adversário não te entregue ao juiz, o juiz, ao oficial de justiça, e sejas recolhido à prisão.

[26] Em verdade te digo que não sairás dali, enquanto não pagares o último centavo.

Do adultério

[27] Ouvistes que foi dito: Não adulterarás.

[28] Eu, porém, vos digo: qualquer que olhar para uma mulher com intenção impura, no coração, já adulterou com ela.

[29] Se o teu olho direito te faz tropeçar, arranca-o e lança-o de ti; pois te convém

[20]Taigi sakau jums: jeigu teisumu neviršysite Rašto aiškintojų ir fariziejų, neįeisite į dangaus karalystę.

Rūstybė ir susitaikymas

(Mk 11,25; Lk 12,58-59)

[21]Jūs esate girdėję, kad protėviams buvo pasakyta: Nežudyk; o kas nužudo, turės atsakyti teisme.

[22]O aš jums sakau: jei kas pyksta ant savo brolio, turi atsakyti teisme. Kas sako savo broliui: ‘Pusgalvi!’ – tas turės stoti prieš aukščiausiojo teismo tarybą. O kas sako: ‘Beproti!’ – tas smerktinas į pragaro ugnį.

[23]Jei neši dovaną prie aukuro ir ten prisimeni, jog tavo brolis turi šį tą prieš tave,

[24]palik savo atnašą tenai prie aukuro, eik pirmiau susitaikyti su broliu ir tik tada sugrįžęs aukok savo dovaną.

[25]Greitai susitark su savo ieškovu, dar kelyje į teismą, kad ieškovas neįduotų tavęs teisėjui, o teisėjas – teismo vykdytojui ir kad tu nepakliūtum į kalėjimą.

[26]Iš tiesų sakau tau: neišeisi iš ten, kol neatsiteisi ligi paskutinio skatiko.

Svetimavimas

(Mt 18,8-9; Mk 9,43-47)

[27]Jūs esate girdėję, jog buvo pasakyta: Nesvetimauk!

[28]O aš jums sakau: kiekvienas, kuris geidulingai žvelgia į moterį, jau svetimauja savo širdimi.

[29]Jeigu tavo dešinioji akis skatina tave nusidėti, išlupk ją ir mesk šalin. Verčiau

que se perca um dos teus membros, e não seja todo o teu corpo lançado no inferno.

[30] E, se a tua mão direita te faz tropeçar, corta-a e lança-a de ti; pois te convém que se perca um dos teus membros, e não vá todo o teu corpo para o inferno.

[31] Também foi dito: Aquele que repudiar sua mulher, dê-lhe carta de divórcio.

[32] Eu, porém, vos digo: qualquer que repudiar sua mulher, exceto em caso de relações sexuais ilícitas, a expõe a tornar-se adúltera; e aquele que casar com a repudiada comete adultério.

Dos juramentos

[33] Também ouvistes que foi dito aos antigos: Não jurarás falso, mas cumprirás rigorosamente para com o SENHOR os teus juramentos.

[34] Eu, porém, vos digo: de modo algum jureis; nem pelo céu, por ser o trono de Deus;

[35] nem pela terra, por ser estrado de seus pés; nem por Jerusalém, por ser cidade do grande Rei;

[36] nem jures pela tua cabeça, porque não podes tornar um cabelo branco ou preto.

[37] Seja, porém, a tua palavra: Sim, sim; não, não. O que disto passar vem do maligno.

Da vingança

Lucas 6.27-30

[38] Ouvistes que foi dito: Olho por olho, dente por dente.

tau netekti vieno nario, negu kad visas kūnas būtų įmestas į pragarą.

[30]Ir jeigu tavo dešinioji ranka gundo tave nusidėti, nukirsk ją ir mesk šalin. Verčiau tau netekti vieno nario, negu kad visas kūnas patektų į pragarą.

Skyrybos

(Mt 19,9; Mk 10,11-12; Lk 16,18)

[31]Taip pat buvo pasakyta: Kas atleidžia žmoną, tegul išduoda jai skyrybų raštą.

[32]O aš jums sakau: kiekvienas, kuris atleidžia žmoną, jei ne ištvirkavimo atveju, skatina ją svetimauti; ir jeigu kas atleistąją veda, svetimauja.

Priesaikos

(Ps 48,3; 1 Kor 1,17-19)

[33]Taip pat esate girdėję, jog protėviams buvo pasakyta: Nelaužyk priesaikos, bet ištesėk Viešpačiui savo priesaikas.

[34]O aš jums sakau: išvis neprisiekinėkite nei dangumi, nes jis – Dievo sostas,

[35]nei žeme, nes ji – jo pakojis, nei Jeruzale, nes ji – didžiojo Karaliaus miestas.

[36]Neprisiek nei savo galva, nes negali nė vieno plauko padaryti balto ar juodo.

[37]Verčiau jūs sakykite: ‘Taip’, jei taip, ‘Ne’, jei ne, o kas viršaus, tai iš piktojo.

Priešų meilė

(Lk 6,27-36; Rom 12,19-21)

[38]Jūs esate girdėję, jog buvo pasakyta: Akis už akį ir dantis už dantį.

[39] Eu, porém, vos digo: não resistais ao perverso; mas, a qualquer que te ferir na face direita, volta-lhe também a outra;
[40] e, ao que quer demandar contigo e tirar-te a túnica, deixa-lhe também a capa.
[41] Se alguém te obrigar a andar uma milha, vai com ele duas.
[42] Dá a quem te pede e não voltes as costas ao que deseja que lhe emprestes.

[39]O aš jums sakau: nesipriešink piktam [žmogui], bet jei kas tave užgautų per dešinį skruostą, atsuk jam ir kitą.
[40]Jei kas nori su tavimi bylinėtis ir paimti tavo marškinius, atiduok jam ir apsiaustą.
[41]Jei kas verstų tave nueiti mylią, nueik su juo dvi.
[42]Prašančiam duok ir nuo norinčio iš tavęs pasiskolinti nenusigręžk.

Do amor ao próximo
Lucas 6.32-36

[43] Ouvistes que foi dito: Amarás o teu próximo e odiarás o teu inimigo.
[44] Eu, porém, vos digo: amai os vossos inimigos e orai pelos que vos perseguem;
[45] para que vos torneis filhos do vosso Pai celeste, porque ele faz nascer o seu sol sobre maus e bons e vir chuvas sobre justos e injustos.
[46] Porque, se amardes os que vos amam, que recompensa tendes? Não fazem os publicanos também o mesmo?
[47] E, se saudardes somente os vossos irmãos, que fazeis de mais? Não fazem os gentios também o mesmo?
[48] Portanto, sede vós perfeitos como perfeito é o vosso Pai celeste.

[43]Jūs esate girdėję, jog buvo pasakyta: Mylėk savo artimą ir nekęsk priešo.
[44]O aš jums sakau: mylėkite savo priešus ir melskitės už savo persekiotojus,
[45]kad būtumėte savo dangiškojo Tėvo vaikai; jis juk leidžia savo saulei tekėti blogiesiems ir geriesiems, siunčia lietų ant teisiųjų ir neteisiųjų.
[46]Jei mylite tik tuos, kurie jus myli, tai kokį atlygį gausite? Argi taip nesielgia ir muitininkai?!
[47]Ir jeigu sveikinate tiktai savo brolius, tai kuo gi viršijate kitus? Argi to nedaro ir pagonys?!
[48]Taigi būkite tokie tobuli, kaip jūsų dangiškasis Tėvas yra tobulas.

Mateus 6

A prática da justiça

[1] Guardai-vos de exercer a vossa justiça diante dos homens, com o fim de serdes vistos por eles; doutra sorte, não tereis galardão junto de vosso Pai celeste.

Como se deve dar esmolas

[2] Quando, pois, deres esmola, não toques trombeta diante de ti, como fazem os

Mato 6

Išmalda
(Lk 16,14-15; Jn 5,44; 12,43)

[1]Venkite daryti savo teisumo darbus žmonių akyse, kad būtumėte jų matomi, antraip negausite užmokesčio iš savo Tėvo danguje.
[2]Todėl dalydamas išmaldą, netrimituok sinagogose ir gatvėse, kaip daro

hipócritas, nas sinagogas e nas ruas, para serem glorificados pelos homens. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

[3] Tu, porém, ao dares a esmola, ignore a tua mão esquerda o que faz a tua mão direita;

[4] para que a tua esmola fique em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

Como se deve orar

[5] E, quando orardes, não sereis como os hipócritas; porque gostam de orar em pé nas sinagogas e nos cantos das praças, para serem vistos dos homens. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

[6] Tu, porém, quando orares, entra no teu quarto e, fechada a porta, orarás a teu Pai, que está em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

[7] E, orando, não useis de vãs repetições, como os gentios; porque presumem que pelo seu muito falar serão ouvidos.

[8] Não vos assemelheis, pois, a eles; porque Deus, o vosso Pai, sabe o de que tendes necessidade, antes que lho peçais.

A oração dominical
Lucas 11.2-4

[9] Portanto, vós orareis assim: Pai nosso, que estás nos céus, santificado seja o teu nome;

[10] venha o teu reino; faça-se a tua vontade, assim na terra como no céu;

[11] o pão nosso de cada dia dá-nos hoje;

veidmainiai, kad būtų žmonių giriami. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė užmokestį.

[3]Kai tu daliji išmaldą, tenežino tavo kairė, ką daro dešinė,

[4]kad tavo išmalda liktų slaptoje, o tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins.

Tikroji malda
(Lk 11,2-4)

[5]Kai meldžiatės, nebūkite tokie kaip veidmainiai, kurie mėgsta melstis, stovėdami sinagogose ir aikštėse, kad būtų žmonių matomi. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė užmokestį.

[6]Kai tu panorėsi melstis, eik į savo kambarėlį ir užsirakinęs melskis savo Tėvui, esančiam slaptoje, o tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins.

[7]Melsdamiesi nedaugiažodžiaukite kaip pagonys: jie tariasi būsią išklausyti dėl žodžių gausumo.

[8]Nedarykite taip kaip jie. Jums dar neprašius, jūsų Tėvas žino, ko jums reikia.

[9]Todėl melskitės taip: ‘Tėve mūsų, kuris esi danguje, teesie šventas tavo vardas,

[10]teateinie tavo karalystė, teesie tavo valia kaip danguje, taip ir žemėje.

[11]Kasdienės mūsų duonos duok mums šiandien

[12] e perdoa-nos as nossas dívidas, assim como nós temos perdoado aos nossos devedores;

[13] e não nos deixes cair em tentação; mas livra-nos do mal [pois teu é o reino, o poder e a glória para sempre. Amém]!

[14] Porque, se perdoardes aos homens as suas ofensas, também vosso Pai celeste vos perdoará;

[15] se, porém, não perdoardes aos homens [as suas ofensas], tampouco vosso Pai vos perdoará as vossas ofensas.

[16] Quando jejuardes, não vos mostreis contristados como os hipócritas; porque desfiguram o rosto com o fim de parecer aos homens que jejuam. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

Como jejuar

[17] Tu, porém, quando jejuares, unge a cabeça e lava o rosto,

[18] com o fim de não parecer aos homens que jejuas, e sim ao teu Pai, em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

Os tesouros no céu

[19] Não acumuleis para vós outros tesouros sobre a terra, onde a traça e a ferrugem corroem e onde ladrões escavam e roubam;

[20] mas ajuntai para vós outros tesouros no céu, onde traça nem ferrugem corrói, e onde ladrões não escavam, nem roubam;

[21] porque, onde está o teu tesouro, aí estará também o teu coração.

A luz e as trevas

Lucas 11.34-36

[12]ir atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams.

[13]Ir nevesk mūsų į pagundą, bet gelbėk mus nuo pikto’.

[14]Jeigu jūs atleisite žmonėms jų nusižengimus, tai ir jūsų dangiškasis Tėvas atleis jums.

[15]O jeigu neatleisite žmonėms, tai nė jūsų Tėvas neatleis jūsų nusižengimų.

Pasninkas

(Mt 23,27-28)

[16]Kai pasninkaujate, nebūkite paniurę kaip veidmainiai; jie perkreipia veidus, kad žmonės matytų juos pasninkaujant. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė užmokestį.

[17]O tu pasninkaudamas pasitepk [aliejumi] galvą ir nusiprausk veidą,

[18]kad ne žmonėms rodytumeis pasninkaująs, bet savo Tėvui, kuris yra slaptoje. Ir tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins.

Tikrasis lobis

(Lk 12,33-34; Jok 5,2-3)

[19]Nesikraukite lobių žemėje, kur kandys ir rūdys ėda, kur vagys įsilaužia ir vagia.

[20]Verčiau kraukitės lobį danguje, kur nei kandys, nei rūdys neėda, kur vagys neįsilaužia ir nevagia,

[21]nes kur tavo lobis, ten ir tavo širdis.

Akis – kūno žiburys

(Mk 7,21-23; Lk 11,34-36)

[22] São os olhos a lâmpada do corpo. Se os teus olhos forem bons, todo o teu corpo será luminoso;

[23] se, porém, os teus olhos forem maus, todo o teu corpo estará em trevas. Portanto, caso a luz que em ti há sejam trevas, que grandes trevas serão!

Os dois senhores

[24] Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há de aborrecer-se de um e amar ao outro, ou se devotará a um e desprezará ao outro. Não podeis servir a Deus e às riquezas.

A ansiosa solicitude pela vida

Lucas 12.22-31

[25] Por isso, vos digo: não andeis ansiosos pela vossa vida, quanto ao que haveis de comer ou beber; nem pelo vosso corpo, quanto ao que haveis de vestir. Não é a vida mais do que o alimento, e o corpo, mais do que as vestes?

[26] Observai as aves do céu: não semeiam, não colhem, nem ajuntam em celeiros; contudo, vosso Pai celeste as sustenta. Porventura, não valeis vós muito mais do que as aves?

[27] Qual de vós, por ansioso que esteja, pode acrescentar um côvado ao curso da sua vida?

[28] E por que andais ansiosos quanto ao vestuário? Considerai como crescem os lírios do campo: eles não trabalham, nem fiam.

[29] Eu, contudo, vos afirmo que nem Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como qualquer deles.

[22]Kūno žiburys yra akis. Todėl jei tavo akis sveika, visam tavo kūnui bus šviesu.

[23]O jeigu tavo akis nesveika, visas tavo kūnas skendės tamsoje. Taigi jei tavyje esanti šviesa tamsi, tai kokia baisi toji tamsa!

Dievas ir Mamona

(Lk 16,13)

[24]Niekas negali tarnauti dviem šeimininkams: arba jis vieno nekęs, o kitą mylės, arba prie vieno bus prisirišęs, o kitą nieku vers. Negalite tarnauti Dievui ir Mamonai.

Pasitikėjimas Apvaizda

(Lk 12,22-31; Jok 4,13-14)

[25]Todėl aš sakau jums: per daug nesirūpinkite savo gyvybe, ką valgysite, nei savo kūnu, kuo vilkėsite. Argi gyvybė ne daugiau už maistą ir kūnas – už drabužį?

[26]Įsižiūrėkite į padangių sparnuočius: nei jie sėja, nei pjauna, nei į kluonus krauna, o jūsų dangiškasis Tėvas juos maitina. Argi jūs ne daug vertesni už juos?

[27]O kas iš jūsų gali savo rūpesčiu bent per vieną sprindį prailginti sau gyvenimą?!

[28]Ir kam gi taip rūpinatės drabužiu?! Pasižiūrėkite, kaip auga lauko lelijos. Jos nesidarbuoja ir neverpia,

[29]bet sakau jums: nė Saliamonas pačioje savo didybėje nebuvo taip pasipuošęs kaip kiekviena jų.

[30] Ora, se Deus veste assim a erva do campo, que hoje existe e amanhã é lançada no forno, quanto mais a vós outros, homens de pequena fé?

[31] Portanto, não vos inquieteis, dizendo: Que comeremos? Que beberemos? Ou: Com que nos vestiremos?

[32] Porque os gentios é que procuram todas estas coisas; pois vosso Pai celeste sabe que necessitais de todas elas;

[33] buscai, pois, em primeiro lugar, o seu reino e a sua justiça, e todas estas coisas vos serão acrescentadas.

[34] Portanto, não vos inquieteis com o dia de amanhã, pois o amanhã trará os seus cuidados; basta ao dia o seu próprio mal.

[30]Jeigu Dievas taip aprengia laukų gėlę, kuri šiandien žydi, o rytoj metama į krosnį, tai argi jis dar labiau nepasirūpins jumis, mažatikiai?

[31]Todėl nesisielokite ir neklausinėkite: ‘Ką valgysime?’ – arba: ‘Ką gersime?’ – arba: ‘Kuo vilkėsime?’

[32]Visų tų dalykų vaikosi pagonys. Jūsų dangiškasis Tėvas juk žino, kad viso to jums reikia.

[33]Jūs pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir jo teisumo, o visa tai bus jums pridėta.

[34]Taigi nesirūpinkite rytdiena, nes rytojus pats pasirūpins savimi. Kiekvienai dienai gana savo vargo.

Mateus 7

O juízo temerário é proibido
Lucas 6.37-38,41-42

[1] Não julgueis, para que não sejais julgados.

[2] Pois, com o critério com que julgardes, sereis julgados; e, com a medida com que tiverdes medido, vos medirão também.

[3] Por que vês tu o argueiro no olho de teu irmão, porém não reparas na trave que está no teu próprio?

[4] Ou como dirás a teu irmão: Deixa-me tirar o argueiro do teu olho, quando tens a trave no teu?

[5] Hipócrita! Tira primeiro a trave do teu olho e, então, verás claramente para tirar o argueiro do olho de teu irmão.

Não deis o que é santo aos cães

[6] Não deis aos cães o que é santo, nem lanceis ante os porcos as vossas pérolas,

Mato 7

Neteiskite kitų
(Mk 4,24; Lk 6,37-42)

[1]Neteiskite, kad nebūtumėte teisiami.

[2]Kokiu teismu teisiate, tokiu ir patys būsite teisiami, ir kokiu saiku seikite, tokiu ir jums bus atseikėta.

[3]Kodėl gi matai krislą savo brolio akyje, o nepastebi rąsto savojoje?!

[4]Arba kaip gali sakyti broliui: ‘Leisk, išimsiu krislą iš tavo akies’, – kai tavo akyje rąstas?!

[5]Veidmainy, pirmiau išritink rąstą iš savo akies, o paskui pažiūrėsi, kaip išimti krislelį iš brolio akies.

[6]Neduokite šventenybių šunims ir nebarstykite savo perlų kiaulėms, kad

para que não as pisem com os pés e, voltando-se, vos dilacerem.

Jesus incita a orar
Lucas 11.9-13

7 Pedi, e dar-se-vos-á; buscai e achareis; batei, e abrir-se-vos-á.

8 Pois todo o que pede recebe; o que busca encontra; e, a quem bate, abrir-se-lhe-á.

9 Ou qual dentre vós é o homem que, se porventura o filho lhe pedir pão, lhe dará pedra?

10 Ou, se lhe pedir um peixe, lhe dará uma cobra?

11 Ora, se vós, que sois maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais vosso Pai, que está nos céus, dará boas coisas aos que lhe pedirem?

12 Tudo quanto, pois, quereis que os homens vos façam, assim fazei-o vós também a eles; porque esta é a Lei e os Profetas.

As duas estradas
Lucas 13.24

13 Entrai pela porta estreita (larga é a porta, e espaçoso, o caminho que conduz para a perdição, e são muitos os que entram por ela),

14 porque estreita é a porta, e apertado, o caminho que conduz para a vida, e são poucos os que acertam com ela.

Os falsos profetas

15 Acautelai-vos dos falsos profetas, que se vos apresentam disfarçados em ovelhas, mas por dentro são lobos roubadores.

kartais jų nesutryptų ir apsigręžusios jūsų pačių nesudraskytų.

Ištverminga malda
(Mk 11,24; Lk 11,9-13; 13,1-8; Jn 14,13)

7Prašykite, ir jums bus duota, ieškokite, ir rasite, belskite, ir bus jums atidaryta.

8Kiekvienas, kas prašo, gauna, kas ieško, randa, ir beldžiančiam atidaroma.

9Argi atsiras iš jūsų žmogus, kuris savo vaikui, prašančiam duonos, duotų akmenį?!

10Arba jeigu jis prašytų žuvies, nejaugi paduotų jam gyvatę?

11Tad jei jūs, būdami nelabi, mokate savo vaikams duoti gerų daiktų, juo labiau jūsų dangiškasis Tėvas duos gera tiems, kurie jį prašo.

Aukso taisyklė
(Lk 6,31)

12Tad visa, ko norite, kad jums darytų žmonės, ir jūs patys jiems darykite, nes tai ir yra Įstatymas ir Pranašai.

Du keliai
(Lk 13,24; Jn 10,4-10)

13Įeikite pro ankštus vartus, nes erdvūs vartai ir platus kelias į pražūtį, ir daug juo einančių.

14Kokie ankšti vartai ir koks siauras kelias į gyvenimą! Tik nedaugelis jį atranda.

Netikri pranašai
(Lk 6,43-44; Gal 5,19-24)

15Sergėkitės netikrų pranašų, kurie ateina pas jus avių kailyje, o viduje yra plėšrūs vilkai.

[16] Pelos seus frutos os conhecereis. Colhem-se, porventura, uvas dos espinheiros ou figos dos abrolhos?

[17] Assim, toda árvore boa produz bons frutos, porém a árvore má produz frutos maus.

[18] Não pode a árvore boa produzir frutos maus, nem a árvore má produzir frutos bons.

[19] Toda árvore que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

[20] Assim, pois, pelos seus frutos os conhecereis.

[21] Nem todo o que me diz: SENHOR, SENHOR! entrará no reino dos céus, mas aquele que faz a vontade de meu Pai, que está nos céus.

[22] Muitos, naquele dia, hão de dizer-me: SENHOR, SENHOR! Porventura, não temos nós profetizado em teu nome, e em teu nome não expelimos demônios, e em teu nome não fizemos muitos milagres?

[23] Então, lhes direi explicitamente: nunca vos conheci. Apartai-vos de mim, os que praticais a iniqüidade.

Os dois fundamentos

Lucas 6.46-49

[24] Todo aquele, pois, que ouve estas minhas palavras e as pratica será comparado a um homem prudente que edificou a sua casa sobre a rocha;

[25] e caiu a chuva, transbordaram os rios, sopraram os ventos e deram com ímpeto

[16]Jūs pažinsite juos iš vaisių. Argi kas gali pasiskinti vynuogių nuo erškėčių ar figų nuo usnių?!

[17]Juk geras medis duoda gerus vaisius, o netikęs medis – blogus.

[18]Geras medis negali duoti blogų vaisių, o netikęs – gerų.

[19]Kiekvienas medis, kuris neduoda gerų vaisių, bus iškirstas ir įmestas į ugnį.

[20]Taigi jūs pažinsite juos iš vaisių.

Tikrieji sekėjai

(Lk 6,46-49; 13,26-27)

[21]Ne kiekvienas, kuris man šaukia: ‘Viešpatie, Viešpatie!’ – įeis į dangaus karalystę, bet tik tas, kuris vykdo mano dangiškojo Tėvo valią.

[22]Daugelis man sakys, tai dienai atėjus: ‘Viešpatie, Viešpatie, argi mes nepranašavome tavo vardu, argi neišvarinėjome demonų tavo vardu, argi nedarėme daugybės stebuklų tavo vardu?!’

[23]Tuomet jiems pareikšiu: ‘Aš niekuomet jūsų nepažinojau. Šalin nuo manęs, nedorėliai!’

[24]Kas klauso šitų mano žodžių ir juos vykdo, panašus į išmintingą žmogų, pasistačiusį namą ant uolos.

[25]Prapliupo liūtys, ištvino upės, pakilo vėjai ir daužėsi į tą namą. Tačiau jis

contra aquela casa, que não caiu, porque fora edificada sobre a rocha.

[26] E todo aquele que ouve estas minhas palavras e não as pratica será comparado a um homem insensato que edificou a sua casa sobre a areia;

[27] e caiu a chuva, transbordaram os rios, sopraram os ventos e deram com ímpeto contra aquela casa, e ela desabou, sendo grande a sua ruína.

O fim do sermão do monte

[28] Quando Jesus acabou de proferir estas palavras, estavam as multidões maravilhadas da sua doutrina;

[29] porque ele as ensinava como quem tem autoridade e não como os escribas.

Mateus 8

A cura de um leproso
Marcos 1.40-44; Lucas 5.12-14

[1] Ora, descendo ele do monte, grandes multidões o seguiram.

[2] E eis que um leproso, tendo-se aproximado, adorou-o, dizendo: SENHOR, se quiseres, podes purificar-me.

[3] E Jesus, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo: Quero, fica limpo! E imediatamente ele ficou limpo da sua lepra.

[4] Disse-lhe, então, Jesus: Olha, não o digas a ninguém, mas vai mostrar-te ao sacerdote e fazer a oferta que Moisés ordenou, para servir de testemunho ao povo.

A cura do criado de um centurião
Lucas 7.1-10

nesugriuvo, nes buvo pastatytas ant uolos.

[26]Kas klauso šitų mano žodžių ir jų nevykdo, panašus į paiką žmogų, pasistačiusį namą ant smėlio.

[27]Prapliupo liūtys, ištvino upės, pakilo vėjai ir daužėsi į tą namą, ir jis sugriuvo, o jo griuvimas buvo smarkus“.

Kalno pamokslo pabaiga
(Mk 1,22; Lk 4,32; 7,1)

[28]Kai Jėzus baigė tas kalbas, minios stebėjosi jo mokslu,

[29]nes jis mokė ne kaip jų Rašto aiškintojai, bet kaip turintis galią.

Mato 8

Raupsuotojo išgydymas
(Mk 1,40-45; Lk 5,12-16)

[1]Kai Jėzus leidosi nuo kalno, jį lydėjo didelės minios.

[2]Štai prisiartino raupsuotasis ir parpuolė prieš jį ant žemės, maldaudamas: „Viešpatie, jei panorėsi, gali mane padaryti švarų“.

[3]Jėzus ištiesė ranką, palietė jį ir tarė: „Noriu, būk švarus!“ Ir tuojau raupsai išnyko.

[4]Jėzus pridūrė: „Žiūrėk, niekam nepasakok, bet eik pasirodyti kunigui ir paaukok Mozės įsakytą atnašą kaip liudijimą jiems“.

Šimtininko tikėjimas
(Lk 7,1-10; Jn 4,46-53)

[5] Tendo Jesus entrado em Cafarnaum, apresentou-se-lhe um centurião, implorando:
[6] SENHOR, o meu criado jaz em casa, de cama, paralítico, sofrendo horrivelmente.
[7] Jesus lhe disse: Eu irei curá-lo.
[8] Mas o centurião respondeu: SENHOR, não sou digno de que entres em minha casa; mas apenas manda com uma palavra, e o meu rapaz será curado.
[9] Pois também eu sou homem sujeito à autoridade, tenho soldados às minhas ordens e digo a este: vai, e ele vai; e a outro: vem, e ele vem; e ao meu servo: faze isto, e ele o faz.
[10] Ouvindo isto, admirou-se Jesus e disse aos que o seguiam: Em verdade vos afirmo que nem mesmo em Israel achei fé como esta.
[11] Digo-vos que muitos virão do Oriente e do Ocidente e tomarão lugares à mesa com Abraão, Isaque e Jacó no reino dos céus.
[12] Ao passo que os filhos do reino serão lançados para fora, nas trevas; ali haverá choro e ranger de dentes.
[13] Então, disse Jesus ao centurião: Vai-te, e seja feito conforme a tua fé. E, naquela mesma hora, o servo foi curado.

A cura da sogra de Pedro

Marcos 1.29-31; Lucas 4.38-39

[14] Tendo Jesus chegado à casa de Pedro, viu a sogra deste acamada e ardendo em febre.
[15] Mas Jesus tomou-a pela mão, e a febre a deixou. Ela se levantou e passou a servi-lo.

Muitas outras curas

Marcos 1.32-34; Lucas 4.40-41

[5]Sugrįžus į Kafarnaumą, prisiartino prie Jėzaus šimtininkas, maldaudamas:
[6]„Viešpatie, mano tarnas guli namie paralyžiuotas ir baisiai kankinasi“.
[7]Jėzus jam tarė: „Einu išgydysiu jį“.
[8]Šimtininkas atsakė: „Viešpatie, nesu vertas, kad užeitum po mano stogu, bet tik tark žodį, ir mano tarnas pasveiks.
[9]Juk ir aš, pats būdamas valdinys, turiu sau pavaldžių kareivių. Taigi sakau vienam: ‘Eik!’ – ir jis eina; sakau kitam: ‘Ateik čionai!’ – ir jis ateina; sakau tarnui: ‘Daryk tai!’ – ir jis daro“.
[10]Tai girdėdamas, Jėzus stebėjosi ir kalbėjo einantiems iš paskos: „Iš tiesų sakau jums: niekur Izraelyje neradau tokio tikėjimo!
[11]Todėl aš jums sakau: daugelis ateis iš rytų ir vakarų ir susės dangaus karalystėje prie stalo su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu.
[12]O karalystės vaikai bus išmesti laukan į tamsybes. Ten bus verksmas ir dantų griežimas“.
[13]Šimtininkui Jėzus tarė: „Eik, tebūnie tau, kaip įtikėjai!“ Ir tą pačią valandą tarnas pagijo.

Kafarnaumo stebuklai

(Mk 1,29-34; Lk 4,38-41)

[14]Atėjęs į Petro namus, Jėzus pamatė jo uošvę gulinčią ir karščiuojančią.
[15]Jis palietė jos ranką, ir karštis paliovė. Toji atsikėlė ir galėjo jam patarnauti.

[16] Chegada a tarde, trouxeram-lhe muitos endemoninhados; e ele meramente com a palavra expeliu os espíritos e curou todos os que estavam doentes;

[17] para que se cumprisse o que fora dito por intermédio do profeta Isaías: Ele mesmo tomou as nossas enfermidades e carregou com as nossas doenças.

Jesus põe à prova os que querem segui-lo
Lucas 9.57-62

[18] Vendo Jesus muita gente ao seu redor, ordenou que passassem para a outra margem.

[19] Então, aproximando-se dele um escriba, disse-lhe: Mestre, seguir-te-ei para onde quer que fores.

[20] Mas Jesus lhe respondeu: As raposas têm seus covis, e as aves do céu, ninhos; mas o Filho do Homem não tem onde reclinar a cabeça.

[21] E outro dos discípulos lhe disse: SENHOR, permite-me ir primeiro sepultar meu pai.

[22] Replicou-lhe, porém, Jesus: Segue-me, e deixa aos mortos o sepultar os seus próprios mortos.

Jesus acalma uma tempestade
Marcos 4.35-41; Lucas 8.22-25

[23] Então, entrando ele no barco, seus discípulos o seguiram.

[24] E eis que sobreveio no mar uma grande tempestade, de sorte que o barco era varrido pelas ondas. Entretanto, Jesus dormia.

[25] Mas os discípulos vieram acordá-lo, clamando: SENHOR, salva-nos! Perecemos!

[16]Vakarui atėjus, žmonės sugabeno pas Jėzų daug demono apsėstųjų. Jis išvarė dvasias žodžiu ir išgydė visus ligonius,

[17]kad išsipildytų pranašo Izaijo žodžiai: Jis prisiėmė mūsų negalias, užsikrovė mūsų ligas.

Pašaukimo sunkumai
(Lk 9,57-60)

[18]Matydamas aplinkui didžiulę minią, Jėzus įsakė irtis į kitą krantą.

[19]Čia priėjo vienas Rašto aiškintojas ir tarė jam: „Mokytojau, aš seksiu paskui tave, kur tik tu eisi!“

[20]Jėzus atsakė: „Lapės turi urvus, padangių sparnuočiai – lizdus, o Žmogaus Sūnus neturi kur galvos priglausti“.

[21]Kitas jo mokinys prašė: „Viešpatie, leisk man pirmiau pareiti tėvo palaidoti“.

[22]Bet Jėzus atsakė: „Sek paskui mane ir palik mirusiems laidoti savo numirėlius“.

Audros nutildymas
(Mk 4,35-41; Lk 8,22-25)

[23]Jėzus įlipo į valtį, ir mokiniai paskui jį.

[24]Ir štai ežere pakilo tokia smarki audra, kad bangos sėmė valtį. O jis miegojo.

[25]Mokiniai pripuolę ėmė jį žadinti, šaukdami: „Viešpatie, gelbėk, žūvame!“

26 Perguntou-lhes, então, Jesus: Por que sois tímidos, homens de pequena fé? E, levantando-se, repreendeu os ventos e o mar; e fez-se grande bonança.

27 E maravilharam-se os homens, dizendo: Quem é este que até os ventos e o mar lhe obedecem?

A cura de dois endemoninhados gadarenos

Marcos 5.1-20; Lucas 8.26-39

28 Tendo ele chegado à outra margem, à terra dos gadarenos, vieram-lhe ao encontro dois endemoninhados, saindo dentre os sepulcros, e a tal ponto furiosos, que ninguém podia passar por aquele caminho.

29 E eis que gritaram: Que temos nós contigo, ó Filho de Deus! Vieste aqui atormentar-nos antes do tempo?

30 Ora, andava pastando, não longe deles, uma grande manada de porcos.

31 Então, os demônios lhe rogavam: Se nos expeles, manda-nos para a manada de porcos.

32 Pois ide, ordenou-lhes Jesus. E eles, saindo, passaram para os porcos; e eis que toda a manada se precipitou, despenhadeiro abaixo, para dentro do mar, e nas águas pereceram.

33 Fugiram os porqueiros e, chegando à cidade, contaram todas estas coisas e o que acontecera aos endemoninhados.

34 Então, a cidade toda saiu para encontrar-se com Jesus; e, vendo-o, lhe rogaram que se retirasse da terra deles.

Mateus 9

A cura de um paralítico em Cafarnaum

26 Jis jiems tarė: „Ko jūs tokie bailūs, mažatikiai?“ Paskui atsikėlė, sudraudė vėjus bei ežerą, ir pasidarė visiškai ramu.

27 Žmonės stebėjosi ir kalbėjo: „Kas jis per vienas, kad net vėjai ir marios jo klauso?“

Apsėstųjų išgydymas

(Mk 5,1-20; Lk 8,26-39)

28 Kai Jėzus priplaukė kitą krantą gadariečių krašte, jam priešais atbėgo du demonų apsėstieji, išlindę iš kapinių rūsių. Juodu buvo tokie pavojingi, kad niekas negalėjo praeiti anuo keliu.

29 Ir štai jiedu ėmė šaukti: „Ko tau iš mūsų reikia, Dievo Sūnau?! Atėjai pirma laiko mūsų kankinti?“

30 Truputį toliau ganėsi didelė kaimenė kiaulių.

31 Demonai ėmė prašytis: „Jeigu mus išvarysi, tai siųsk kiaulių kaimenėn“.

32 Ir jis jiems tarė: „Eikite!“ Tuomet demonai išėjo ir apniko kiaules. Ir štai visa kaimenė metėsi nuo skardžio į ežerą ir gavo galą vilnyse.

33 Piemenys pabėgo ir pasiekę miestą viską išpasakojo, taip pat ir apie apsėstuosius.

34 Tada visas miestas išėjo priešais Jėzų ir vos jį pamatę, prašė pasišalinti iš jų krašto.

Mato 9

Paralitiko išgydymas

Marcos 2.1-12; Lucas 5.17-26

(Mk 2,1-12; Lk 5,17-26)

[1] Entrando Jesus num barco, passou para o outro lado e foi para a sua própria cidade.

[1]Įlipęs į valtį, Jėzus persikėlė per ežerą ir sugrįžo į savo miestą.

[2] E eis que lhe trouxeram um paralítico deitado num leito. Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Tem bom ânimo, filho; estão perdoados os teus pecados.

[2]Ir štai jam atnešė paralyžiuotą žmogų, paguldytą ant neštuvų. Pamatęs jų tikėjimą, Jėzus tarė paralyžiuotajam: „Nenusimink, sūnau, tavo nuodėmės atleistos!”

[3] Mas alguns escribas diziam consigo: Este blasfema.

[3]Kai kurie Rašto aiškintojai ėmė murmėti: „Tasai piktžodžiauja!”

[4] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse: Por que cogitais o mal no vosso coração?

[4]Skaitydamas jų mintis, Jėzus tarė: „Kam taip piktai mąstote savo širdyje?

[5] Pois qual é mais fácil? Dizer: Estão perdoados os teus pecados, ou dizer: Levanta-te e anda?

[5]Kas gi lengviau – ar pasakyti: ‘Tavo nuodėmės atleistos’, ar liepti: ‘Kelkis ir vaikščiok!’?

[6] Ora, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse, então, ao paralítico: Levanta-te, toma o teu leito e vai para tua casa.

[6]Ir todėl, kad žinotumėte Žmogaus Sūnų turint galią žemėje atleisti nuodėmes, – čia jis kreipėsi į paralyžiuotąjį, – kelkis, pasiimk neštuvus ir eik namo!“

[7] E, levantando-se, partiu para sua casa.

[7]Šis atsistojo ir nuėjo namo.

[8] Vendo isto, as multidões, possuídas de temor, glorificaram a Deus, que dera tal autoridade aos homens.

[8]Visa tai pamačiusios, minios išsigando ir šlovino Dievą, suteikusį tokią galią žmonėms.

A vocação de Mateus

Marcos 2.13-14; Lucas 5.27-28

Mato pašaukimas

(Mk 2,13-17; Lk 5,27-32)

[9] Partindo Jesus dali, viu um homem chamado Mateus sentado na coletoria e disse-lhe: Segue-me! Ele se levantou e o seguiu.

[9]Iškeliaudamas iš ten, Jėzus pamatė muitinėje sėdintį žmogų, vardu Matą, ir tarė jam: „Sek paskui mane!“ Šis atsikėlė ir nuėjo paskui jį.

Jesus come com pecadores

Marcos 2.15-17; Lucas 5.29-32

[10] E sucedeu que, estando ele em casa, à mesa, muitos publicanos e pecadores vieram e tomaram lugares com Jesus e seus discípulos.

[10]Kai jis Mato namuose sėdosi prie stalo, ten susirinko daug muitininkų bei nusidėjėlių, kurie susėdo šalia Jėzaus ir jo mokinių.

[11] Ora, vendo isto, os fariseus perguntavam aos discípulos: Por que come o vosso Mestre com os publicanos e pecadores?

[12] Mas Jesus, ouvindo, disse: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes.

[13] Ide, porém, e aprendei o que significa: Misericórdia quero e não holocaustos; pois não vim chamar justos, e sim pecadores [ao arrependimento].

Do jejum

Marcos 2.18-22; Lucas 5.33-39

[14] Vieram, depois, os discípulos de João e lhe perguntaram: Por que jejuamos nós, e os fariseus [muitas vezes], e teus discípulos não jejuam?

[15] Respondeu-lhes Jesus: Podem, acaso, estar tristes os convidados para o casamento, enquanto o noivo está com eles? Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo, e nesses dias hão de jejuar.

[16] Ninguém põe remendo de pano novo em veste velha; porque o remendo tira parte da veste, e fica maior a rotura.

[17] Nem se põe vinho novo em odres velhos; do contrário, rompem-se os odres, derrama-se o vinho, e os odres se perdem. Mas põe-se vinho novo em odres novos, e ambos se conservam.

O pedido de um chefe

Marcos 5.21-24a; Lucas 8.40-42a

[18] Enquanto estas coisas lhes dizia, eis que um chefe, aproximando-se, o adorou e disse: Minha filha faleceu agora mesmo; mas vem, impõe a mão sobre ela, e viverá.

A cura de uma mulher enferma

Marcos 5.24b-34; Lucas 8.42b-48

[19] E Jesus, levantando-se, o seguia, e também os seus discípulos.

[11]Fariziejai, tai išvydę, prikišo jo mokiniams: „Kodėl jūsų Mokytojas valgo su muitininkais ir nusidėjėliais?”

[12]Šitai girdėdamas, Jėzus atsiliepė: „Ne sveikiesiems reikia gydytojo, o ligoniams.

[13]Eikite ir pasimokykite, ką reiškia žodžiai: Aš noriu gailestingumo, o ne aukos. Aš ir atėjau šaukti ne teisiųjų, bet nusidėjėlių“.

Pasninkas; nauja ir sena

(Mk 2,18-22; Lk 5,33-39)

[14]Tada priėjo Jono mokiniai ir paklausė: „Kodėl mes ir fariziejai pasninkaujame, o tavo mokiniai nepasninkauja?“

[15]Jėzus atsakė: „Argi gali vestuvininkai gedėti, kol su jais yra jaunikis? Ateis dienos, kai jaunikis iš jų bus atimtas, ir tada jie pasninkaus.

[16]Niekas palaikio drabužio nelopo naujo milo lopu, nes toks lopinys atplėšia drabužio gabalą, ir skylė tik padidėja.

[17]Taip pat niekas nepila jauno vyno į senus vynmaišius, antraip vynmaišiai plyštų, vynas išsilietų ir vynmaišiai niekais nueitų. Bet jaunas vynas pilamas į naujus vynmaišius, ir abeji išsilaiko“.

Kiti išgydymai

(Mk 5,21-43; Lk 8,40-56; 11,14-15; Mt 12,22-24)

[18]Jam taip bekalbant, prisiartino vienas [sinagogos] vyresnysis, pagarbino jį ir tarė: „Ką tik mirė mano dukrelė. Bet ateik, uždėk ant jos ranką, ir ji atgis“.

[19]Jėzus atsikėlė ir nuėjo paskui jį kartu su mokiniais.

[20] E eis que uma mulher, que durante doze anos vinha padecendo de uma hemorragia, veio por trás dele e lhe tocou na orla da veste;

[20]Ir štai moteris, jau dvylika metų serganti kraujoplūdžiu, prisiartino iš paskos ir palietė jo apsiausto apvadą.

[21] porque dizia consigo mesma: Se eu apenas lhe tocar a veste, ficarei curada.

[21]Mat ji pati sau kalbėjo: „Jei tik palytėčiau jo drabužį, išgyčiau“.

[22] E Jesus, voltando-se e vendo-a, disse: Tem bom ânimo, filha, a tua fé te salvou. E, desde aquele instante, a mulher ficou sã.

[22]Jėzus, atsigręžęs ir ją pamatęs, tarė: „Nenusimink, dukterie, tavo tikėjimas išgydė tave“. Ir tą pačią akimirką moteris pagijo.

A ressurreição da filha de Jairo

Marcos 5.35-43; Lucas 8.49-56

[23] Tendo Jesus chegado à casa do chefe e vendo os tocadores de flauta e o povo em alvoroço, disse:

[23]Atėjęs į vyresniojo namus ir pamatęs vamzdininkus bei raudančią minią,

[24] Retirai-vos, porque não está morta a menina, mas dorme. E riam-se dele.

[24]Jėzus paliepė: „Išeikite, nes mergaitė ne mirusi, o miega“. Jie tik juokėsi iš jo.

[25] Mas, afastado o povo, entrou Jesus, tomou a menina pela mão, e ela se levantou.

[25]Kai minia buvo išvaryta, jis įžengė vidun, paėmė mergaitę už rankos, ir ta atsikėlė.

[26] E a fama deste acontecimento correu por toda aquela terra.

[26]Garsas apie tai pasklido po visą aną kraštą.

A cura de dois cegos

[27] Partindo Jesus dali, seguiram-no dois cegos, clamando: Tem compaixão de nós, Filho de Davi!

[27]Jėzui išeinant, du neregiai sekė įkandin ir šaukė: „Pasigailėk mūsų, Dovydo Sūnau!“

[28] Tendo ele entrado em casa, aproximaram-se os cegos, e Jesus lhes perguntou: Credes que eu posso fazer isso? Responderam-lhe: Sim, SENHOR!

[28]Kai jis pasiekė namus, neregiai užėjo pas jį. Jėzus paklausė: „Ar tikite, kad aš galiu jus pagydyti?“ Šie atsakė: „Taip, Viešpatie!“

[29] Então, lhes tocou os olhos, dizendo: Faça-se-vos conforme a vossa fé.

[29]Tada jis palietė jų akis ir tarė: „Tebūnie jums, kaip tikite“.

[30] E abriram-se-lhes os olhos. Jesus, porém, os advertiu severamente, dizendo: Acautelai-vos de que ninguém o saiba.

[30]Ir atsivėrė jiems akys. Jėzus prigrasė: „Žiūrėkite, kad niekas nesužinotų!”

[31] Saindo eles, porém, divulgaram-lhe a fama por toda aquela terra.

[31]Tačiau tie išėję išgarsino jį po visą tą kraštą.

A cura de um mudo endemoninhado. A blasfêmia dos fariseus

[32] Ao retirarem-se eles, foi-lhe trazido um mudo endemoninhado.

[33] E, expelido o demônio, falou o mudo; e as multidões se admiravam, dizendo: Jamais se viu tal coisa em Israel!

[34] Mas os fariseus murmuravam: Pelo maioral dos demônios é que expele os demônios.

Jesus ia por toda parte fazendo o bem. A seara e os trabalhadores

[35] E percorria Jesus todas as cidades e povoados, ensinando nas sinagogas, pregando o evangelho do reino e curando toda sorte de doenças e enfermidades.

[36] Vendo ele as multidões, compadeceu-se delas, porque estavam aflitas e exaustas como ovelhas que não têm pastor.

[37] E, então, se dirigiu a seus discípulos: A seara, na verdade, é grande, mas os trabalhadores são poucos.

[38] Rogai, pois, ao SENHOR da seara que mande trabalhadores para a sua seara.

[32]Jiems pasitraukus, štai buvo atvestas demono apsėstas nebylys.

[33]Išvarius demoną, nebylys prakalbo. Minios stebėjosi ir sakė: „Dar niekad Izraelyje nėra buvę tokių dalykų“.

[34]O fariziejai kalbėjo: „Jis išvaro demonus jų valdovo galia“.

Suvargusios minios

(Mk 6,34; Lk 10,2; Jn 4,35-38)

[35]Jėzus ėjo per visus miestus ir kaimus, mokydamas sinagogose, skelbdamas karalystės Evangeliją ir gydydamas visokias ligas bei negalias.

[36]Matydamas minias, jis gailėjosi žmonių, nes jie buvo suvargę ir apleistilyg avys be piemens.

[37]Tuomet jis tarė mokiniams: „Pjūtis didelė, o darbininkų maža.

[38]Melskite pjūties šeimininką, kad atsiųstų darbininkų į savo pjūtį“.

Mateus 10

A escolha dos doze apóstolos
Os seus nomes
Marcos 3.13-19; Lucas 6.12-16

[1] Tendo chamado os seus doze discípulos, deu-lhes Jesus autoridade sobre espíritos imundos para os expelir e para curar toda sorte de doenças e enfermidades.

[2] Ora, os nomes dos doze apóstolos são estes: primeiro, Simão, por sobrenome Pedro, e André, seu irmão; Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão;

Mato 10

Apaštalų pašaukimas
(Mk 3,14-19; Lk 9,1-6)

[1]Pasišaukęs dvylika mokinių, Jėzus suteikė jiems valdžią netyrosioms dvasioms, kad išvarinėtų jas ir gydytų visokias ligas bei negalias.

[2]Štai dvylikos apaštalų vardai: pirmas Simonas, pavadintas Petru, ir jo brolis Andriejus, Zebediejaus sūnus Jokūbas ir jo brolis Jonas,

3 Filipe e Bartolomeu; Tomé e Mateus, o publicano; Tiago, filho de Alfeu, e Tadeu;

4 Simão, o Zelote, e Judas Iscariotes, que foi quem o traiu.

As instruções para os doze

Marcos 6.7-11; Lucas 9.1-5

5 A estes doze enviou Jesus, dando-lhes as seguintes instruções: Não tomeis rumo aos gentios, nem entreis em cidade de samaritanos;

6 mas, de preferência, procurai as ovelhas perdidas da casa de Israel;

7 e, à medida que seguirdes, pregai que está próximo o reino dos céus.

8 Curai enfermos, ressuscitai mortos, purificai leprosos, expeli demônios; de graça recebestes, de graça dai.

9 Não vos provereis de ouro, nem de prata, nem de cobre nos vossos cintos;

10 nem de alforje para o caminho, nem de duas túnicas, nem de sandálias, nem de bordão; porque digno é o trabalhador do seu alimento.

11 E, em qualquer cidade ou povoado em que entrardes, indagai quem neles é digno; e aí ficai até vos retirardes.

12 Ao entrardes na casa, saudai-a;

13 se, com efeito, a casa for digna, venha sobre ela a vossa paz; se, porém, não o for, torne para vós outros a vossa paz.

14 Se alguém não vos receber, nem ouvir as vossas palavras, ao sairdes daquela casa ou daquela cidade, sacudi o pó dos vossos pés.

3Pilypas ir Baltramiejus, Tomas ir muitininkas Matas, Alfiejaus sūnus Jokūbas ir Tadas,

4Simonas Kananajas ir Judas Iskarijotas, kuris ir išdavė jį.

5Šituos dvylika Jėzus išsiuntė, duodamas jiems nurodymų: „Nenuklyskite pas pagonis ir neužsukite į samariečių miestus.

6Verčiau lankykite pražuvusias Izraelio namų avis.

7Eikite ir skelbkite, jog prisiartino dangaus karalystė.

8Gydykite ligonius, prikelkite mirusius, apvalykite raupsuotus, išvarinėkite demonus. Dovanai gavote, dovanai ir duokite!

9Neįsigykite nei aukso, nei sidabro, nei variokų savo kapšams prikimšti;

10nei kelionmaišio, nei dvejų marškinių, nei apavo, nei lazdos, nes darbininkas vertas savo valgio.

11Atėję į kokį nors miestą ar kaimą, susiieškokite vertą žmogų ir apsistokite pas jį, kol išvyksite.

12Įeidami į namus, pasveikinkite juos.

13Ir jeigu namai bus verti, teateinie po jų stogu jūsų ramybė. O jeigu nebus verti, jūsų ramybė tesugrįžta jums.

14Jei kur jūsų nepriimtų ir jūsų žodžių neklausytų, tai išėję iš tokių namų ar tokio miesto nusikratykite ir dulkes nuo kojų.

[15] Em verdade vos digo que menos rigor haverá para Sodoma e Gomorra, no Dia do Juízo, do que para aquela cidade.

As admoestações

[16] Eis que eu vos envio como ovelhas para o meio de lobos; sede, portanto, prudentes como as serpentes e símplices como as pombas.

[17] E acautelai-vos dos homens; porque vos entregarão aos tribunais e vos açoitarão nas suas sinagogas;

[18] por minha causa sereis levados à presença de governadores e de reis, para lhes servir de testemunho, a eles e aos gentios.

[19] E, quando vos entregarem, não cuideis em como ou o que haveis de falar, porque, naquela hora, vos será concedido o que haveis de dizer,

[20] visto que não sois vós os que falais, mas o Espírito de vosso Pai é quem fala em vós.

[21] Um irmão entregará à morte outro irmão, e o pai, ao filho; filhos haverá que se levantarão contra os progenitores e os matarão.

[22] Sereis odiados de todos por causa do meu nome; aquele, porém, que perseverar até ao fim, esse será salvo.

[23] Quando, porém, vos perseguirem numa cidade, fugi para outra; porque em verdade vos digo que não acabareis de percorrer as cidades de Israel, até que venha o Filho do Homem.

Os estímulos

[24] O discípulo não está acima do seu mestre, nem o servo, acima do seu senhor.

[15]Iš tiesų sakau jums: Sodomos ir Gomoros žemei bus lengviau teismo dieną negu tokiam miestui.

Persekiojimai

(Mk 13,9-13; Lk 21,12-16; 12,11-12; 6,40; Jn 13,16)

[16]Štai aš siunčiu jus kaip avis tarp vilkų. Todėl būkite gudrūs kaip žalčiai ir neklastingi kaip balandžiai.

[17]Sergėkitės žmonių, nes jie įskundinės jus teismams ir plaks savo sinagogose.

[18]Jūs būsite dėl manęs vedžiojami pas valdovus bei karalius liudyti jiems ir pagonims.

[19]Kai jie jus įskųs, nesirūpinkite, kaip ar ką kalbėsite, nes tą valandą jums bus duota, ką jūs turite sakyti.

[20]Tada jau nebe jūs kalbėsite, o jūsų Tėvo Dvasia kalbės jūsų lūpomis.

[21]Brolis išduos mirti brolį ir tėvas – sūnų, o vaikai sukils prieš gimdytojus ir žudys juos.

[22]Jūs būsite visų nekenčiami dėl mano vardo. Bet kas ištvers iki galo, bus išgelbėtas.

[23]Kai pradės jus persekioti viename mieste, bėkite į kitą. Iš tiesų sakau jums: dar nebūsite apibėgę Izraelio miestų, kai ateis Žmogaus Sūnus.

[24]Mokinys nėra aukštesnis už savo mokytoją nei tarnas už šeimininką.

[25] Basta ao discípulo ser como o seu mestre, e ao servo, como o seu senhor. Se chamaram Belzebu ao dono da casa, quanto mais aos seus domésticos?

[25]Pakanka, jei mokinys prilygsta mokytojui ir tarnas šeimininkui. Tad jei šeimos galvą jie praminė Belzebulu, tai ką kalbėti apie namiškius!

Drąsa ir tiesumas

(Mk 4,22; 8,38; Lk 12,2-9; 8,17; 9,26)

[26] Portanto, não os temais; pois nada há encoberto, que não venha a ser revelado; nem oculto, que não venha a ser conhecido.

[26]Taigi nebijokite jų. Juk nėra nieko uždengta, kas nebus atidengta, ir nieko paslėpta, kas nepasidarys žinoma.

[27] O que vos digo às escuras, dizei-o a plena luz; e o que se vos diz ao ouvido, proclamai-o dos eirados.

[27]Ką jums kalbu tamsoje, sakykite vidury dienos, ir ką šnibždu į ausį, garsiai skelbkite nuo stogų.

[28] Não temais os que matam o corpo e não podem matar a alma; temei, antes, aquele que pode fazer perecer no inferno tanto a alma como o corpo.

[28]Nebijokite tų, kurie žudo kūną, bet negali užmušti sielos. Verčiau bijokite to, kuris gali pražudyti ir sielą, ir kūną pragare.

[29] Não se vendem dois pardais por um asse? E nenhum deles cairá em terra sem o consentimento de vosso Pai.

[29]Argi ne du žvirbliai parduodami už skatiką? Ir vis dėlto nė vienas jų nekrinta žemėn be jūsų Tėvo valios.

[30] E, quanto a vós outros, até os cabelos todos da cabeça estão contados.

[30]O jūsų net visi galvos plaukai suskaityti.

[31] Não temais, pois! Bem mais valeis vós do que muitos pardais.

[31]Tad nebijokite! Jūs vertesni už daugybę žvirblių.

[32] Portanto, todo aquele que me confessar diante dos homens, também eu o confessarei diante de meu Pai, que está nos céus;

[32]Kas išpažins mane žmonių akivaizdoje, tą ir aš išpažinsiu savo dangiškojo Tėvo akivaizdoje.

[33] mas aquele que me negar diante dos homens, também eu o negarei diante de meu Pai, que está nos céus.

[33]O kas išsigins manęs žmonių akivaizdoje, to ir aš išsiginsiu savo dangiškojo Tėvo akivaizdoje.

As dificuldades

Ryžtingumas

(Mk 8,34-35; Lk 12,51-53; 14,26-27; 9,23-24; Jn 12,25)

[34] Não penseis que vim trazer paz à terra; não vim trazer paz, mas espada.

[34]Nemanykite, jog aš atėjęs nešti žemei ramybės. Aš atėjau nešti ne ramybės, o kalavijo.

[35] Pois vim causar divisão entre o homem e seu pai; entre a filha e sua mãe e entre a nora e sua sogra.

[36] Assim, os inimigos do homem serão os da sua própria casa.

[37] Quem ama seu pai ou sua mãe mais do que a mim não é digno de mim; quem ama seu filho ou sua filha mais do que a mim não é digno de mim;

[38] e quem não toma a sua cruz e vem após mim não é digno de mim.

[39] Quem acha a sua vida perdê-la-á; quem, todavia, perde a vida por minha causa achá-la-á.

As recompensas

[40] Quem vos recebe a mim me recebe; e quem me recebe recebe aquele que me enviou.

[41] Quem recebe um profeta, no caráter de profeta, receberá o galardão de profeta; quem recebe um justo, no caráter de justo, receberá o galardão de justo.

[42] E quem der a beber, ainda que seja um copo de água fria, a um destes pequeninos, por ser este meu discípulo, em verdade vos digo que de modo algum perderá o seu galardão.

Mateus 11

Jesus prega nas cidades

[1] Ora, tendo acabado Jesus de dar estas instruções a seus doze discípulos, partiu dali a ensinar e a pregar nas cidades deles.

João envia mensageiros a Jesus
Lucas 7.18-23

[35]Atėjau sukiršinti sūnaus prieš tėvą, dukters prieš motiną ir marčios prieš anytą.

[36]Žmogaus namiškiai taps jam priešais.

[37]Kas myli tėvą ar motiną labiau negu mane, nevertas manęs. Kas myli sūnų ar dukterį labiau negu mane, nevertas manęs.

[38]Kas neima savo kryžiaus ir seka paskui mane, nevertas manęs.

[39]Kas išsaugo savo gyvybę, praras ją, o kas praranda savo gyvybę dėl manęs, atras ją.

Pamokymų pabaiga
(Mt 18,1-6; Mk 9,37.41; Jn 12,44-45; 13,20)

[40]Kas jus priima, tas mane priima. O kas priima mane, priima tą, kuris yra mane siuntęs.

[41]Kas priima pranašą dėl to, kad jis pranašas, gaus pranašo užmokestį. Kas priima teisųjį dėl to, kad jis teisusis, gaus teisiojo užmokestį.

[42]Ir kas paduos bent taurę šalto vandens atsigerti vienam šitų žmonelių dėl to, kad jis yra mokinys – iš tiesų sakau jums, – tasai nepraras savo užmokesčio“.

Mato 11

Jonas Krikštytojas ir Jėzus
(Lk 7,18-28; 16,16)

[1]Baigęs nurodymus dvylikai mokinių, Jėzus iškeliavo mokyti ir skelbti [Evangelijos] kituose miestuose.

[2] Quando João ouviu, no cárcere, falar das obras de Cristo, mandou por seus discípulos perguntar-lhe:

[3] És tu aquele que estava para vir ou havemos de esperar outro?

[4] E Jesus, respondendo, disse-lhes: Ide e anunciai a João o que estais ouvindo e vendo:

[5] os cegos vêem, os coxos andam, os leprosos são purificados, os surdos ouvem, os mortos são ressuscitados, e aos pobres está sendo pregado o evangelho.

[6] E bem-aventurado é aquele que não achar em mim motivo de tropeço.

[2]Jonas, išgirdęs kalėjime apie Kristaus darbus, nusiuntė savo mokinius jo paklausti:

[3]„Ar tu esi tas, kuris turi ateiti, ar mums laukti kito?“

[4]Jėzus atsakė: „Keliaukite ir apsakykite Jonui, ką čia girdite ir matote:

[5]aklieji praregi, raišieji vaikščioja, raupsuotieji apvalomi, kurtieji girdi, mirusieji prikeliami, vargdieniams skelbiama geroji naujiena.

[6]Ir palaimintas, kas nepasipiktins manimi“.

Jesus dá testemunho de João

Lucas 7.24-35

[7] Então, em partindo eles, passou Jesus a dizer ao povo a respeito de João: Que saístes a ver no deserto? Um caniço agitado pelo vento?

[8] Sim, que saístes a ver? Um homem vestido de roupas finas? Ora, os que vestem roupas finas assistem nos palácios reais.

[9] Mas para que saístes? Para ver um profeta? Sim, eu vos digo, e muito mais que profeta.

[10] Este é de quem está escrito: Eis aí eu envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho diante de ti.

[11] Em verdade vos digo: entre os nascidos de mulher, ninguém apareceu maior do que João Batista; mas o menor no reino dos céus é maior do que ele.

[7]Jiems nueinant, Jėzus ėmė kalbėti minioms apie Joną: „Ko išėjote į dykumą pažiūrėti? Ar vėjo linguojamos nendrės?

[8]Ir ko išėjote pamatyti? Ar švelniais drabužiais vilkinčio žmogaus? Švelniais drabužiais vilkintys antai gyvena karaliaus rūmuose.

[9]Tai ko gi išėjote? Ar pamatyti pranašo? Taip, sakau jums, ir daugiau negu pranašo!

[10]Jis yra tasai, apie kurį parašyta: Štai aš siunčiu pirma tavęs savo pasiuntinį, ir jis nuties tau kelią.

[11]Iš tiesų sakau jums: tarp gimusių iš moterų nėra buvę didesnio už Joną Krikštytoją, bet ir mažiausiasis dangaus karalystėje didesnis už jį.

[12] Desde os dias de João Batista até agora, o reino dos céus é tomado por esforço, e os que se esforçam se apoderam dele.

[12]Nuo Jono Krikštytojo dienų iki dabar dangaus karalystė jėga puolama, ir smarkieji ją sau grobia.

[13] Porque todos os Profetas e a Lei profetizaram até João.

[13]Visi pranašai ir Įstatymas pranašavo iki Jono,

[14] E, se o quereis reconhecer, ele mesmo é Elias, que estava para vir.

[14]ir jeigu norite priimti, tai jis yra tas Elijas, kuris turi ateiti.

[15] Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

[15]Kas turi ausis, teklauso!

Jėzus apie savo kartą
(Lk 7,31-35)

[16] Mas a quem hei de comparar esta geração? É semelhante a meninos que, sentados nas praças, gritam aos companheiros:

[16]Su kuo galėčiau palyginti šią kartą? Ji panaši į vaikus, kurie sėdi prekyvietėje ir šaukia savo draugams:

[17] Nós vos tocamos flauta, e não dançastes; entoamos lamentações, e não pranteastes.

[17]‘Mes jums grojome, o jūs nešokote. Mes giedojome raudas, o jūs nerypavote..’.

[18] Pois veio João, que não comia nem bebia, e dizem: Tem demônio!

[18]Buvo atėjęs Jonas, nevalgus ir negeriantis, tai jie kalbėjo: ‘Jis demono apsėstas’.

[19] Veio o Filho do Homem, que come e bebe, e dizem: Eis aí um glutão e bebedor de vinho, amigo de publicanos e pecadores! Mas a sabedoria é justificada por suas obras.

[19]Atėjo Žmogaus Sūnus, valgantis ir geriantis, tai jie sako: ‘Štai rijūnas ir vyno gėrėjas, muitininkų ir nusidėjėlių bičiulis’. Ir vis dėlto išmintis pasiteisina savo darbais“.

Ai das cidades impenitentes!
Lucas 10.13-15

Vargas neatsiverčiantiems
(Lk 10,13-15)

[20] Passou, então, Jesus a increpar as cidades nas quais ele operara numerosos milagres, pelo fato de não se terem arrependido:

[20]Tada Jėzus ėmė priekaištauti miestams, kuriuose buvo padaryta daugumas jo stebuklų, kad jie neatsivertė:

[21] Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidom se tivessem operado os milagres que em vós se fizeram, há muito que elas se teriam arrependido com pano de saco e cinza.

[21]„Vargas tau, Chorazine! Vargas tau, Betsaida! Jeigu Tyre ar Sidone būtų įvykę tokių stebuklų, kokie padaryti pas jus, jie seniai būtų atsivertę ir atgailoję su ašutine bei pelenuose.

[22] E, contudo, vos digo: no Dia do Juízo, haverá menos rigor para Tiro e Sidom do que para vós outras.

[23] Tu, Cafarnaum, elevar-te-ás, porventura, até ao céu? Descerás até ao inferno; porque, se em Sodoma se tivessem operado os milagres que em ti se fizeram, teria ela permanecido até ao dia de hoje.

[24] Digo-vos, porém, que menos rigor haverá, no Dia do Juízo, para com a terra de Sodoma do que para contigo.

Jesus, o Salvador dos humildes

Lucas 10.21-22

[25] Por aquele tempo, exclamou Jesus: Graças te dou, ó Pai, SENHOR do céu e da terra, porque ocultaste estas coisas aos sábios e instruídos e as revelaste aos pequeninos.

[26] Sim, ó Pai, porque assim foi do teu agrado.

[27] Tudo me foi entregue por meu Pai. Ninguém conhece o Filho, senão o Pai; e ninguém conhece o Pai, senão o Filho e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

Vinde a mim

[28] Vinde a mim, todos os que estais cansados e sobrecarregados, e eu vos aliviarei.

[29] Tomai sobre vós o meu jugo e aprendei de mim, porque sou manso e humilde de coração; e achareis descanso para a vossa alma.

[30] Porque o meu jugo é suave, e o meu fardo é leve.

Mateus 12

Jesus é senhor do sábado

Marcos 2.23-28; Lucas 6.1-5

[22]Todėl sakau jums: Tyrui ir Sidonui bus lengviau teismo dieną negu jums!

[23]Ir tu, Kafarnaume, negi būsi išaukštintas iki dangaus? Tu nugarmėsi iki mirusiųjų pasaulio! Jeigu Sodomoje būtų įvykę tokių stebuklų, kokių įvyko tavyje, ji stovėtų dar ir šiandien.

[24]Todėl sakau jums: Sodomos žemei bus lengviau teismo dieną negu tau“.

Jėzaus misija

(Lk 10,21-22)

[25]Anuo metu Jėzus bylojo: „Aš šlovinu tave, Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie, kad paslėpei tai nuo išmintingųjų ir gudriųjų, o apreiškei mažutėliams.

[26]Taip, Tėve, nes tau taip patiko.

[27]Viskas man yra mano Tėvo atiduota; ir niekas nepažįsta Sūnaus, tik Tėvas, nei Tėvo niekas nepažįsta, tik Sūnus ir tas, kam Sūnus panorės apreikšti.

[28]Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti; aš jus atgaivinsiu!

[29]Imkite ant savo pečių mano jungą ir mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies, ir jūs rasite savo sieloms atgaivą.

[30]Mano jungas švelnus, mano našta lengva“.

Mato 12

Jėzus ir fariziejai

(Mk 2,23-28; Lk 6,1-5)

[1] Por aquele tempo, em dia de sábado, passou Jesus pelas searas. Ora, estando os seus discípulos com fome, entraram a colher espigas e a comer.

[1]Anuo metu šabo dieną Jėzus ėjo per javų lauką. Jo mokiniai buvo išalkę, tad ėmė skintis varpų ir valgyti.

[2] Os fariseus, porém, vendo isso, disseram-lhe: Eis que os teus discípulos fazem o que não é lícito fazer em dia de sábado.

[2]Tai pamatę, fariziejai jam sakė: „Žiūrėk, tavo mokiniai daro, kas per šabą draudžiama“.

[3] Mas Jesus lhes disse: Não lestes o que fez Davi quando ele e seus companheiros tiveram fome?

[3]Jis atsakė: „Ar neskaitėte, ką darė Dovydas ir jo palydovai, būdami alkani?

[4] Como entrou na Casa de Deus, e comeram os pães da proposição, os quais não lhes era lícito comer, nem a ele nem aos que com ele estavam, mas exclusivamente aos sacerdotes?

[4]Kaip jie nuėjo į Dievo Namus ir valgė padėtinės duonos, nors nevalia buvo jos valgyti nei jam, nei jo palydovams, o vien tik kunigams.

[5] Ou não lestes na Lei que, aos sábados, os sacerdotes no templo violam o sábado e ficam sem culpa? Pois eu vos digo:

[5]Arba gal neskaitėte Įstatyme, jog per šabą kunigai šventykloje pažeidžia šabo poilsį ir nenusikalsta?

[6] aqui está quem é maior que o templo.

[6]Bet sakau jums: čia daugiau negu šventykla!

[7] Mas, se vós soubésseis o que significa: Misericórdia quero e não holocaustos, não teríeis condenado inocentes.

[7]Jei būtumėte supratę, ką reiškia aš noriu gailestingumo, o ne aukos, nebūtumėte pasmerkę nekaltų.

[8] Porque o Filho do Homem é senhor do sábado.

[8]Žmogaus Sūnus yra šabo Viešpats“.

O homem da mão ressequida

Marcos 3.1-6; Lucas 6.6-11

[9] Tendo Jesus partido dali, entrou na sinagoga deles.

[9]Iš ten išėjęs, jis atėjo į jų sinagogą.

[10] Achava-se ali um homem que tinha uma das mãos ressequida; e eles, então, com o intuito de acusá-lo, perguntaram a Jesus: É lícito curar no sábado?

[10]Čia buvo žmogus padžiūvusia ranka. Jie paklausė Jėzų (kad galėtų apkaltinti): „Ar leistina šabo dieną gydyti?“

[11] Ao que lhes respondeu: Qual dentre vós será o homem que, tendo uma ovelha, e,

[11]Jis atsakė: „Kas iš jūsų, turėdamas vieną avį, jeigu ji per šabą įkris į duobę, nestvers jos ir neištrauks?!

num sábado, esta cair numa cova, não fará todo o esforço, tirando-a dali?

[12] Ora, quanto mais vale um homem que uma ovelha? Logo, é lícito, nos sábados, fazer o bem.

[13] Então, disse ao homem: Estende a mão. Estendeu-a, e ela ficou sã como a outra.

[14] Retirando-se, porém, os fariseus, conspiravam contra ele, sobre como lhe tirariam a vida.

Jesus se retira

[15] Mas Jesus, sabendo disto, afastou-se dali. Muitos o seguiram, e a todos ele curou,

[16] advertindo-lhes, porém, que o não expusessem à publicidade,

[17] para se cumprir o que foi dito por intermédio do profeta Isaías:

[18] Eis aqui o meu servo, que escolhi, o meu amado, em quem a minha alma se compraz. Farei repousar sobre ele o meu Espírito, e ele anunciará juízo aos gentios.

[19] Não contenderá, nem gritará, nem alguém ouvirá nas praças a sua voz.

[20] Não esmagará a cana quebrada, nem apagará a torcida que fumega, até que faça vencedor o juízo.

[21] E, no seu nome, esperarão os gentios.

A cura de um endemoninhado cego e mudo. A blasfêmia dos fariseus. Jesus se defende

Marcos 3.22-30; Lucas 11.14-23

[22] Então, lhe trouxeram um endemoninhado, cego e mudo; e ele o curou, passando o mudo a falar e a ver.

[23] E toda a multidão se admirava e dizia: É este, porventura, o Filho de Davi?

[12]O kiek daug brangesnis už avį žmogus! Taigi leistina daryti gera šabo dieną“.

[13]Tuomet tarė žmogui: „Ištiesk ranką!“ Tas ištiesė, ir ji tapo sveika kaip ir antroji.

[14]Išėję fariziejai susimokė Jėzų pražudyti.

Jėzus – išrinktasis

[15]Tai žinodamas, Jėzus pasitraukė iš ten. Daugelis sekė paskui jį, ir jis visus gydė,

[16]bet įspėdavo, kad jo negarsintų.

[17]Taip turėjo išsipildyti pranašo Izaijo žodžiai:

[18]Štai mano išrinktasis tarnas, mano mylimasis, kuriuo gėrisi mano siela. Aš suteiksiu jam savo Dvasią, ir jis skelbs tautoms teisingumą.

[19]Jis nesiginčys, nešauks, ir negirdės niekas gatvėse jo balso.

[20]Jis nenulauš palūžusios nendrės ir neužgesins gruzdančio dagčio, kol nenuves į pergalę teisingumo;

[21]o jo vardas teiks viltį tautoms.

Jėzus ir Belzebulas

(Mt 9,32-34; Mk 3,23-30; 9,40; Lk 11,14-23)

[22]Kartą pas Jėzų buvo atvestas apsėstasis, kuris buvo aklas ir nebylys. Jėzus išgydė jį, tada šis prakalbo ir praregėjo.

[23]Ištisos minios netvėrė iš nuostabos ir klausinėjo: „Ar nebus šitas Dovydo Sūnus?!“

[24] Mas os fariseus, ouvindo isto, murmuravam: Este não expele demônios senão pelo poder de Belzebu, maioral dos demônios.

[24]Tai išgirdę, fariziejai sakė: „Jis išvaro demonus ne kitaip, kaip tik demonų valdovo Belzebulo galia“.

[25] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse: Todo reino dividido contra si mesmo ficará deserto, e toda cidade ou casa dividida contra si mesma não subsistirá.

[25]Žinodamas jų mintis, Jėzus tarė: „Kiekviena suskilusi karalystė bus nusiaubta, ir joks suskilęs miestas ar namas neišsilaikys.

[26] Se Satanás expele a Satanás, dividido está contra si mesmo; como, pois, subsistirá o seu reino?

[26]Tad jeigu šėtonas išvarinėtų šėtoną, irgi būtų savyje susiskaldęs. Kaipgi tuomet galėtų išsilaikyti jo karalystė?

[27] E, se eu expulso demônios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Por isso, eles mesmos serão os vossos juízes.

[27]Jeigu jau aš išvarau demonus Belzebulo galia, tai kieno galia išvaro jūsų sekėjai?! Todėl jie bus jūsų teisėjai.

[28] Se, porém, eu expulso demônios pelo Espírito de Deus, certamente é chegado o reino de Deus sobre vós.

[28]Bet jeigu aš išvarau demonus Dievo Dvasios jėga, tai tikrai pas jus atėjo Dievo karalystė.

[29] Ou como pode alguém entrar na casa do valente e roubar-lhe os bens sem primeiro amarrá-lo? E, então, lhe saqueará a casa.

[29]Argi gali kas nors įsilaužti į galiūno namus ir pasiglemžti jo turtą, pirmiau nesurišęs galiūno?! Tik tada jis apiplėš jo namus.

[30] Quem não é por mim é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

[30]Kas ne su manimi, tas prieš mane, ir kas su manimi nerenka, tas barsto.

Nuodėmės Šventajai Dvasiai

(Mt 7,16-20; Lk 12,10; 6,43-45)

[31] Por isso, vos declaro: todo pecado e blasfêmia serão perdoados aos homens; mas a blasfêmia contra o Espírito não será perdoada.

[31]Sakau jums: kiekviena nuodėmė ir piktžodžiavimas bus žmonėms atleisti, bet piktžodžiavimas Dvasiai nebus atleistas.

[32] Se alguém proferir alguma palavra contra o Filho do Homem, ser-lhe-á isso perdoado; mas, se alguém falar contra o Espírito Santo, não lhe será isso perdoado, nem neste mundo nem no porvir.

[32]Jei kas tartų žodį prieš Žmogaus Sūnų, tam bus atleista, o kas kalbėtų prieš Šventąją Dvasią, tam nebus atleista nei šiame, nei būsimajame gyvenime.

Árvores e seus frutos

Lucas 6.43-45

[33] Ou fazei a árvore boa e o seu fruto bom ou a árvore má e o seu fruto mau; porque pelo fruto se conhece a árvore.

[34] Raça de víboras, como podeis falar coisas boas, sendo maus? Porque a boca fala do que está cheio o coração.

[35] O homem bom tira do tesouro bom coisas boas; mas o homem mau do mau tesouro tira coisas más.

[36] Digo-vos que de toda palavra frívola que proferirem os homens, dela darão conta no Dia do Juízo;

[37] porque, pelas tuas palavras, serás justificado e, pelas tuas palavras, serás condenado.

O sinal de Jonas

Lucas 11.29-32

[38] Então, alguns escribas e fariseus replicaram: Mestre, queremos ver de tua parte algum sinal.

[39] Ele, porém, respondeu: Uma geração má e adúltera pede um sinal; mas nenhum sinal lhe será dado, senão o do profeta Jonas.

[40] Porque assim como esteve Jonas três dias e três noites no ventre do grande peixe, assim o Filho do Homem estará três dias e três noites no coração da terra.

[41] Ninivitas se levantarão, no Juízo, com esta geração e a condenarão; porque se arrependeram com a pregação de Jonas. E eis aqui está quem é maior do que Jonas.

[42] A rainha do Sul se levantará, no Juízo, com esta geração e a condenará; porque veio dos confins da terra para ouvir a

[33]Arba sakykite medį esant gerą ir jo vaisių gerą, arba sakykite medį esant netikusį ir jo vaisių blogą, nes medis pažįstamas iš vaisių.

[34]Angių išperos, kaip jūs galite kalbėti gera, būdami blogi?! Juk burna kalba tai, ko pertekusi širdis.

[35]Geras žmogus iš gero lobyno iškelia gera, o blogas iš blogo lobyno iškelia bloga.

[36]Todėl sakau jums: teismo dieną žmonės turės duoti apyskaitą už kiekvieną pasakytą tuščią žodį.

[37]Pagal savo žodžius būsi išteisintas ir pagal savo žodžius būsi pasmerktas“.

Jonos ženklas

(Mk 8,11-12; Lk 11,29-32)

[38]Tuomet kai kurie Rašto aiškintojai ir fariziejai ėmė reikalauti: „Mokytojau, mes norime, kad parodytum ženklą“.

[39]Jis atsakė: „Pikta ir neištikima karta reikalauja ženklo, bet nebus jai duota kito ženklo, tik pranašo Jonos ženklas.

[40]Kaip Jona išbuvo tris dienas ir tris naktis jūrų pabaisos pilve, taip ir Žmogaus Sūnus išbus tris dienas ir tris naktis žemės širdyje.

[41]Ninevės gyventojai teismo dieną kelsis drauge su šia karta ir ją pasmerks, nes jie atsivertė, išgirdę Jonos pamokslus, o štai čia daugiau negu Jona.

[42]Pietų šalies karalienė teismo dieną prisikels drauge su šia karta ir ją pasmerks, nes ji atkeliavo nuo žemės

sabedoria de Salomão. E eis aqui está quem é maior do que Salomão.

A estratégia de Satanás
Lucas 11.24-26

43 Quando o espírito imundo sai do homem, anda por lugares áridos procurando repouso, porém não encontra.

44 Por isso, diz: Voltarei para minha casa donde saí. E, tendo voltado, a encontra vazia, varrida e ornamentada.

45 Então, vai e leva consigo outros sete espíritos, piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e o último estado daquele homem torna-se pior do que o primeiro. Assim também acontecerá a esta geração perversa.

A família de Jesus
Marcos 3.31-35; Lucas 8.19-21

46 Falava ainda Jesus ao povo, e eis que sua mãe e seus irmãos estavam do lado de fora, procurando falar-lhe.

47 E alguém lhe disse: Tua mãe e teus irmãos estão lá fora e querem falar-te.

48 Porém ele respondeu ao que lhe trouxera o aviso: Quem é minha mãe e quem são meus irmãos?

49 E, estendendo a mão para os discípulos, disse: Eis minha mãe e meus irmãos.

50 Porque qualquer que fizer a vontade de meu Pai celeste, esse é meu irmão, irmã e mãe.

Mateus 13

A parábola do semeador
Marcos 4.1-9; Lucas 8.4-8

1 Naquele mesmo dia, saindo Jesus de casa, assentou-se à beira-mar;

pakraščių klausytis Saliamono išminties, o štai čia daugiau negu Saliamonas.

Nelabojo sugrįžimas
(Lk 11,24-26)

43Netyroji dvasia, išėjusi iš žmogaus, klaidžioja bevandenėse vietose, ieškodama poilsio, ir neranda.

44Tada ji sako: ‘Grįšiu į savo namus, iš kur išėjau’. Sugrįžusi randa juos tuščius, iššluotus ir išpuoštus.

45Tada eina, pasiima kitas septynias dvasias, dar piktesnes už save, ir įėjusios jos ten apsigyvena. Ir paskui tam žmogui darosi blogiau negu pirma. Taip atsitiks ir šiai piktai kartai“.

Jėzaus giminaičiai
(Mk 3,31-35; Lk 8,19-21)

46Jam tebekalbant minioms, štai jo motina ir broliai stovėjo lauke ir norėjo su juo pasimatyti.

47O kažkas jam pranešė: „Štai tavo motina ir broliai stovi lauke, nori su tavimi pasikalbėti“.

48Jis atsakė pranešusiam: „Kas gi mano motina ir kas mano broliai?“

49Ir ištiesęs ranką į mokinius tarė: „Štai mano motina ir mano broliai!

50Kiekvienas, kas tik vykdo mano dangiškojo Tėvo valią, yra man ir brolis, ir sesuo, ir motina“.

Mato 13

1Vieną dieną, išėjęs iš namų, Jėzus sėdėjo ant ežero kranto.

2 e grandes multidões se reuniram perto dele, de modo que entrou num barco e se assentou; e toda a multidão estava em pé na praia.

3 E de muitas coisas lhes falou por parábolas e dizia: Eis que o semeador saiu a semear.

4 E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho, e, vindo as aves, a comeram.

5 Outra parte caiu em solo rochoso, onde a terra era pouca, e logo nasceu, visto não ser profunda a terra.

6 Saindo, porém, o sol, a queimou; e, porque não tinha raiz, secou-se.

7 Outra caiu entre os espinhos, e os espinhos cresceram e a sufocaram.

8 Outra, enfim, caiu em boa terra e deu fruto: a cem, a sessenta e a trinta por um.

9 Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

A explicação da parábola

Marcos 4.10-20; Lucas 8.9-15

10 Então, se aproximaram os discípulos e lhe perguntaram: Por que lhes falas por parábolas?

11 Ao que respondeu: Porque a vós outros é dado conhecer os mistérios do reino dos céus, mas àqueles não lhes é isso concedido.

12 Pois ao que tem se lhe dará, e terá em abundância; mas, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

13 Por isso, lhes falo por parábolas; porque, vendo, não vêem; e, ouvindo, não ouvem, nem entendem.

2Prie jo susirinko didžiulė minia; todėl jis įlipo į valtį ir atsisėdo, o visi žmonės stovėjo pakrantėje.

3Ir jis daug jiems kalbėjo palyginimais.

Palyginimas apie sėjėją

(Mk 4,1-9; Lk 8,4-8)

Jis sakė: „Štai sėjėjas išsirengė sėti.

4Jam besėjant vieni grūdai nukrito prie kelio, ir atskridę paukščiai juos sulesė.

5Kiti nukrito ant uolų, kur buvo nedaug žemės. Jie greit sudygo, nes neturėjo gilesnio žemės sluoksnio.

6Saulei patekėjus, daigai nuvyto ir neturėdami šaknų sudžiūvo.

7Kiti krito tarp erškėčių. Erškėčiai išaugo ir nusmelkė juos.

8Dar kiti nukrito į gerą žemę ir davė derlių: vieni – šimteriopą grūdą, kiti – šešiasdešimteriopą, dar kiti – trisdešimteriopą.

9Kas turi ausis, teklauso!“

Palyginimų tikslas

(Mk 4,10-12.25; Lk 8,9-10.18)

10Priėję mokiniai paklausė: „Kodėl jiems kalbi palyginimais?“

11Jėzus atsakė: „Jums duota pažinti dangaus karalystės slėpinius, o jiems neduota.

12Mat kas turi, tam bus duota, ir jis turės su pertekliumi, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis turi.

13Aš jiems kalbu palyginimais dėl to, kad jie žiūrėdami nemato, klausydami negirdi ir nesupranta.

[14] De sorte que neles se cumpre a profecia de Isaías: Ouvireis com os ouvidos e de nenhum modo entendereis; vereis com os olhos e de nenhum modo percebereis.

[14]Jiems pildosi Izaijo pranašystės žodžiai: Girdėti girdėsite, bet nesuprasite, žiūrėti žiūrėsite, bet nematysite.

[15] Porque o coração deste povo está endurecido, de mau grado ouviram com os ouvidos e fecharam os olhos; para não suceder que vejam com os olhos, ouçam com os ouvidos, entendam com o coração, se convertam e sejam por mim curados.

[15]Šitos tautos širdis aptuko. Jie prastai girdėjo ausimis ir užmerkė akis, kad kartais nepamatytų akimis, neišgirstų ausimis, nesuprastų širdimi ir neatsiverstų, ir aš jų nepagydyčiau.

[16] Bem-aventurados, porém, os vossos olhos, porque vêem; e os vossos ouvidos, porque ouvem.

[16]Todėl palaimintos jūsų akys, nes mato, ir jūsų ausys, nes girdi.

[17] Pois em verdade vos digo que muitos profetas e justos desejaram ver o que vedes e não viram; e ouvir o que ouvis e não ouviram.

[17]Iš tiesų sakau jums: daugel pranašų ir teisiųjų troško išvysti, ką jūs matote, bet neišvydo, ir išgirsti, ką jūs girdite, bet neišgirdo.

Palyginimo aiškinimas
(Mk 4,13-20; Lk 8,11-15)

[18] Atendei vós, pois, à parábola do semeador.

[18]O jūs dabar pasiklausykite palyginimo apie sėjėją.

[19] A todos os que ouvem a palavra do reino e não a compreendem, vem o maligno e arrebata o que lhes foi semeado no coração. Este é o que foi semeado à beira do caminho.

[19]Pas kiekvieną, kuris girdi žodį apie karalystę ir nesupranta, ateina piktasis ir išplėšia, kas buvo pasėta širdyje. Tai ir yra pasėlys prie kelio.

[20] O que foi semeado em solo rochoso, esse é o que ouve a palavra e a recebe logo, com alegria;

[20]Pasėlys ant uolų – tai tasai, kuris, girdėdamas žodį, tuojau su džiaugsmu jį priima.

[21] mas não tem raiz em si mesmo, sendo, antes, de pouca duração; em lhe chegando a angústia ou a perseguição por causa da palavra, logo se escandaliza.

[21]Tačiau jis be šaknų, nepastovus žmogus. Ištikus kokiai negandai ar persekiojimui dėl žodžio, jis greit atkrinta.

[22] O que foi semeado entre os espinhos é o que ouve a palavra, porém os cuidados do

[22]Pasėlys tarp erškėčių – tai tas, kuris klauso žodžio, bet šio pasaulio rūpesčiai

mundo e a fascinação das riquezas sufocam a palavra, e fica infrutífera.

23 Mas o que foi semeado em boa terra é o que ouve a palavra e a compreende; este frutifica e produz a cem, a sessenta e a trinta por um.

ir turto apgaulė nustelbia žodį, ir jis lieka nevaisingas.

23Pasėlys geroje žemėje – tasai, kuris girdi ir supranta žodį; tas ir duoda derlių: kas šimteriopą, kas šešiasdešimteriopą, o kas trisdešimteriopą“.

A parábola do joio

24 Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante a um homem que semeou boa semente no seu campo;

25 mas, enquanto os homens dormiam, veio o inimigo dele, semeou o joio no meio do trigo e retirou-se.

26 E, quando a erva cresceu e produziu fruto, apareceu também o joio.

27 Então, vindo os servos do dono da casa, lhe disseram: SENHOR, não semeaste boa semente no teu campo? Donde vem, pois, o joio?

28 Ele, porém, lhes respondeu: Um inimigo fez isso. Mas os servos lhe perguntaram: Queres que vamos e arranquemos o joio?

29 Não! Replicou ele, para que, ao separar o joio, não arranqueis também com ele o trigo.

30 Deixai-os crescer juntos até à colheita, e, no tempo da colheita, direi aos ceifeiros: ajuntai primeiro o joio, atai-o em feixes para ser queimado; mas o trigo, recolhei-o no meu celeiro.

Palyginimas apie rauges

(Jn 15,6; Mt 3,12)

24Jis pateikė jiems kitą palyginimą: „Dangaus karalystė panaši į žmogų, kuris pasėjo savo dirvoje gerą sėklą.

25Žmonėms bemiegant, atėjo jo priešas, pasėjo kviečiuose raugių ir nuėjo sau.

26Kai želmuo paūgėjo ir išplaukėjo, pasirodė ir raugės.

27Šeimininko tarnai atėjo ir klausė: ‘Šeimininke, argi ne gerą sėklą pasėjai savo lauke? Iš kurgi atsirado raugių?’

28Jis atsakė: ‘Tai padarė mano priešas’. Tarnai pasisiūlė: ‘Jei nori, mes eisime ir jas išravėsime’.

29Jis atsakė: ‘Ne, kad kartais ravėdami rauges, neišrautumėte su jomis ir kviečių.

30Palikite abejus augti iki pjūties. Pjūties metu aš pasakysiu pjovėjams: ‹Pirmiau išrinkite rauges ir suriškite į pėdelius sudeginti, o kviečius sukraukite į mano kluoną›‘“.

A parábola do grão de mostarda

Marcos 4.30-32; Lucas 13.18-19

31 Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante a um grão de mostarda, que um homem tomou e plantou no seu campo;

Garstyčios grūdelis ir raugas

(Mk 4,30-34; Lk 13,18-21)

31Jėzus pateikė jiems dar vieną palyginimą: „Dangaus karalystė panaši į garstyčios grūdelį, kurį žmogus ėmė ir pasėjo savo dirvoje.

[32] o qual é, na verdade, a menor de todas as sementes, e, crescida, é maior do que as hortaliças, e se faz árvore, de modo que as aves do céu vêm aninhar-se nos seus ramos.

[32]Nors jis mažiausias iš visų sėklų, bet užaugęs esti didesnis už daržoves ir pavirsta medeliu; net padangių sparnuočiai atskrenda ir susisuka lizdus jo šakose“.

A parábola do fermento
Lucas 13.20-21

[33] Disse-lhes outra parábola: O reino dos céus é semelhante ao fermento que uma mulher tomou e escondeu em três medidas de farinha, até ficar tudo levedado.

[33]Jis pasakė ir dar kitą palyginimą: „Dangaus karalystė panaši į raugą, kurį moteris ėmė ir įmaišė trijuose saikuose miltų, ir nuo jo viskas įrūgo“.

Por que Jesus falou por parábolas
Marcos 4.33-34

[34] Todas estas coisas disse Jesus às multidões por parábolas e sem parábolas nada lhes dizia;

[34]Visa tai Jėzus kalbėjo minioms palyginimais, ir be palyginimų jis jiems nekalbėjo.

[35] para que se cumprisse o que foi dito por intermédio do profeta: Abrirei em parábolas a minha boca; publicarei coisas ocultas desde a criação [do mundo].

[35]Išsipildė, kas buvo per pranašą pasakyta: Aš atversiu savo burną palyginimais, išpasakosiu nuo pasaulio sukūrimo paslėptus dalykus.

A explicação da parábola do joio

Palyginimo apie rauges aiškinimas
(Apr 14,15-16; 21,8)

[36] Então, despedindo as multidões, foi Jesus para casa. E, chegando-se a ele os seus discípulos, disseram: Explica-nos a parábola do joio do campo.

[36]Paleidęs minias, Jėzus keliavo namo. Prie jo priėjo mokiniai ir prašė: „Išaiškink mums palyginimą apie rauges dirvoje“.

[37] E ele respondeu: O que semeia a boa semente é o Filho do Homem;

[37]Jis atsiliepė: „Sėjantysis gerą sėklą yra Žmogaus Sūnus.

[38] o campo é o mundo; a boa semente são os filhos do reino; o joio são os filhos do maligno;

[38]Dirva – tai pasaulis. Gera sėkla – karalystės vaikai, o raugės – piktojo vaikai.

[39] o inimigo que o semeou é o diabo; a ceifa é a consumação do século, e os ceifeiros são os anjos.

[39]Jas pasėjęs priešas – velnias. Pjūtis – tai pasaulio pabaiga, o pjovėjai – angelai.

[40] Pois, assim como o joio é colhido e lançado ao fogo, assim será na consumação do século.

[40]Taigi kaip surenkamos ir sudeginamos raugės, taip bus ir pasaulio pabaigoje.

41 Mandará o Filho do Homem os seus anjos, que ajuntarão do seu reino todos os escândalos e os que praticam a iniqüidade

41Žmogaus Sūnus išsiųs savo angelus, tie išrankios iš jo karalystės visus papiktintojus bei nedorėlius

42 e os lançarão na fornalha acesa; ali haverá choro e ranger de dentes.

42ir įmes juos į žioruojančią krosnį. Ten bus verksmas ir dantų griežimas.

43 Então, os justos resplandecerão como o sol, no reino de seu Pai. Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

43Tuomet teisieji spindės kaip saulė savo Tėvo karalystėje. Kas turi ausis, teklauso!

A parábola do tesouro escondido

Paslėptas lobis; brangus perlas; tinklas

44 O reino dos céus é semelhante a um tesouro oculto no campo, o qual certo homem, tendo-o achado, escondeu. E, transbordante de alegria, vai, vende tudo o que tem e compra aquele campo.

44Dangaus karalystė panaši į dirvoje paslėptą lobį. Atradęs jį žmogus niekam nesako; iš to džiaugsmo eina, parduoda visa, ką turi, ir perkasi tą dirvą.

A parábola da pérola

45 O reino dos céus é também semelhante a um que negocia e procura boas pérolas;

45Dangaus karalystė dar panaši į pirklį, ieškantį gražių perlų.

46 e, tendo achado uma pérola de grande valor, vende tudo o que possui e a compra.

46Atradęs vieną brangų perlą jis eina, parduoda visa, ką turi, ir nusiperka jį.

A parábola da rede

47 O reino dos céus é ainda semelhante a uma rede que, lançada ao mar, recolhe peixes de toda espécie.

47Dangaus karalystė dar panaši į ežeran metamą tinklą, užgriebiantį įvairiausių žuvų.

48 E, quando já está cheia, os pescadores arrastam-na para a praia e, assentados, escolhem os bons para os cestos e os ruins deitam fora.

48Kai prisipildo, jis išvelkamas į krantą, susėdama ir gerosios surenkamos į indus, o netikusios išmetamos.

49 Assim será na consumação do século: sairão os anjos, e separarão os maus dentre os justos,

49Taip bus ir pasaulio pabaigoje: išeis angelai, išrankios bloguosius iš gerųjų

50 e os lançarão na fornalha acesa; ali haverá choro e ranger de dentes.

50ir įmes juos į žioruojančią krosnį. Ten bus verksmas ir dantų griežimas.

Coisas novas e velhas

51 Entendestes todas estas coisas? Responderam-lhe: Sim!

51Ar supratote visa tai?“ Jie jam sako: „Taip“.

52 Então, lhes disse: Por isso, todo escriba versado no reino dos céus é semelhante a

52Tuomet jis tarė: „Todėl kiekvienas Rašto aiškintojas, tapęs dangaus

um pai de família que tira do seu depósito coisas novas e coisas velhas.

karalystės mokiniu, panašus į šeimininką, kuris iškelia iš savo lobyno naujų ir senų daiktų“.

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus
Marcos 6.1-6; Lucas 4.16-30

53 Tendo Jesus proferido estas parábolas, retirou-se dali.

54 E, chegando à sua terra, ensinava-os na sinagoga, de tal sorte que se maravilhavam e diziam: Donde lhe vêm esta sabedoria e estes poderes miraculosos?

55 Não é este o filho do carpinteiro? Não se chama sua mãe Maria, e seus irmãos, Tiago, José, Simão e Judas?

56 Não vivem entre nós todas as suas irmãs? Donde lhe vem, pois, tudo isto?

57 E escandalizavam-se nele. Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, senão na sua terra e na sua casa.

58 E não fez ali muitos milagres, por causa da incredulidade deles.

Apsilankymas Nazarete
(Mk 6,1-6; Lk 4,16-24; Jn 4,44)

53Baigęs sakyti tuos palyginimus, Jėzus iškeliavo iš tenai.

54Jis parėjo į savo tėviškę ir ėmė mokyti žmones sinagogoje, o jie stebėjosi ir klausinėjo: „Iš kur šitam tokia išmintis ir stebuklinga galybė?

55Argi jis ne dailidės sūnus?! Argi jo motina nesivadina Marija, o Jokūbas, Juozapas, Simonas ir Judas argi ne jo broliai?

56Ir jo seserys – argi jos ne visos gyvena pas mus? Iš kur jam visa tai?“ Ir jie ėmė piktintis juo.

57O Jėzus jiems atsakė: „Niekur pranašas nebūna be pagarbos, nebent savo tėviškėje ir savo namuose“.

58Dėl jų netikėjimo jis ten nedarė tiek daug stebuklų.

Mateus 14

A morte de João Batista
Marcos 6.14-29; Lucas 9.7-9

1 Por aquele tempo, ouviu o tetrarca Herodes a fama de Jesus

2 e disse aos que o serviam: Este é João Batista; ele ressuscitou dos mortos, e, por isso, nele operam forças miraculosas.

3 Porque Herodes, havendo prendido e atado a João, o metera no cárcere, por causa de Herodias, mulher de Filipe, seu irmão;

Mato 14

Jono Krikštytojo mirtis
(Mk 6,14-29; Lk 9,7-9)

1Anuo metu gandas apie Jėzų pasiekė tetrarcho Erodo ausis,

2ir jis savo tarnams pasakė: „Tai Jonas Krikštytojas! Jis prisikėlė iš numirusių, ir todėl jame veikia stebuklingos galios“.

3Mat Erodas buvo įsakęs suimti Joną, sukaustyti ir įmesti į kalėjimą dėl savo brolio Pilypo žmonos Erodiados.

[4] pois João lhe dizia: Não te é lícito possuí-la.

[5] E, querendo matá-lo, temia o povo, porque o tinham como profeta.

[6] Ora, tendo chegado o dia natalício de Herodes, dançou a filha de Herodias diante de todos e agradou a Herodes.

[7] Pelo que prometeu, com juramento, dar-lhe o que pedisse.

[8] Então, ela, instigada por sua mãe, disse: Dá-me, aqui, num prato, a cabeça de João Batista.

[9] Entristeceu-se o rei, mas, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, determinou que lha dessem;

[10] e deu ordens e decapitou a João no cárcere.

[11] Foi trazida a cabeça num prato e dada à jovem, que a levou a sua mãe.

[12] Então, vieram os seus discípulos, levaram o corpo e o sepultaram; depois, foram e o anunciaram a Jesus.

A primeira multiplicação de pães e peixes
Marcos 6.30-44; Lucas 9.10-17; João 6.1-13

[13] Jesus, ouvindo isto, retirou-se dali num barco, para um lugar deserto, à parte; sabendo-o as multidões, vieram das cidades seguindo-o por terra.

[14] Desembarcando, viu Jesus uma grande multidão, compadeceu-se dela e curou os seus enfermos.

[15] Ao cair da tarde, vieram os discípulos a Jesus e lhe disseram: O lugar é deserto, e vai adiantada a hora; despede, pois, as multidões para que, indo pelas aldeias, comprem para si o que comer.

[4]Jonas mat jam sakė: „Tau nevalia jos turėti“.

[5]Taigi Erodas norėjo nužudyti Joną, bet bijojo liaudies, kuri laikė jį pranašu.

[6]Erodo gimimo dieną Erodiados duktė šoko svečiams ir taip patiko Erodui,

[7]kad jis prisiektinai pažadėjo duoti jai, ko tik prašysianti.

[8]O ši, savo motinos primokyta, tarė: „Duok man čia dubenyje Jono Krikštytojo galvą“.

[9]Karalius nuliūdo, bet dėl priesaikos ir dėl svečių liepė duoti.

[10]Jis pasiuntė [budelį], kad nukirstų kalėjime Jonui galvą.

[11]Galva buvo atnešta dubenyje ir įteikta mergaitei, kuri ją nunešė motinai.

[12]Jono mokiniai atėję pasiėmė kūną, palaidojo ir davė žinią Jėzui.

Pirmasis duonos padauginimas
(Mk 6,31-44; Lk 9,10-17; Jn 6,1-13)

[13]Tai išgirdęs, Jėzus laiveliu nuplaukė į dykvietę, į vienumą. Minios sužinojo ir iš miestų pėsčiomis nusekė paskui.

[14]Kai išlipo į krantą ir pamatė daugybę žmonių, Jėzui pagailo jų, ir jis išgydė jų ligonius.

[15]Atėjus vakarui, prisiartino mokiniai ir tarė: „Vietovė tuščia, ir jau vėlus metas. Atleisk žmones kad nuėję į kaimus nusipirktų maisto“.

[16] Jesus, porém, lhes disse: Não precisam retirar-se; dai-lhes, vós mesmos, de comer.

[17] Mas eles responderam: Não temos aqui senão cinco pães e dois peixes.

[18] Então, ele disse: Trazei-mos.

[19] E, tendo mandado que a multidão se assentasse sobre a relva, tomando os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos ao céu, os abençoou. Depois, tendo partido os pães, deu-os aos discípulos, e estes, às multidões.

[20] Todos comeram e se fartaram; e dos pedaços que sobejaram recolheram ainda doze cestos cheios.

[21] E os que comeram foram cerca de cinco mil homens, além de mulheres e crianças.

Jesus anda por sobre o mar

Marcos 6.45-52; João 6.15-21

[22] Logo a seguir, compeliu Jesus os discípulos a embarcar e passar adiante dele para o outro lado, enquanto ele despedia as multidões.

[23] E, despedidas as multidões, subiu ao monte, a fim de orar sozinho. Em caindo a tarde, lá estava ele, só.

[24] Entretanto, o barco já estava longe, a muitos estádios da terra, açoitado pelas ondas; porque o vento era contrário.

[25] Na quarta vigília da noite, foi Jesus ter com eles, andando por sobre o mar.

[26] E os discípulos, ao verem-no andando sobre as águas, ficaram aterrados e exclamaram: É um fantasma! E, tomados de medo, gritaram.

[16]Jėzus atsakė: „Nėra reikalo jiems iš čia eiti. Jūs duokite jiems valgyti“.

[17]Jie atsiliepė: „Mes čia teturime penkis kepaliukus duonos ir dvi žuvis“.

[18]Jėzus tarė: „Atneškite man juos“.

[19]Ir liepęs miniai susėsti ant žolės, jis paėmė penkis kepaliukus ir dvi žuvis, pažvelgė į dangų, palaimino, laužė ir davė mokiniams, o tie dalijo žmonėms.

[20]Visi valgė ir pasisotino. Ir pririnko nulikusių gabaliukų dvylika pilnų pintinių.

[21]O valgytojų buvo apie penkis tūkstančius vyrų, be moterų ir vaikų.

Jėzus eina vandeniu

(Mk 6,45-52; Jn 6,16-21)

[22]Tuojau pat Jėzus prispyrė mokinius sėsti į valtį ir pirma jo irtis į kitą krantą, kol jis atleisiąs minią.

[23]Atleidęs minią, jis užkopė nuošaliai į kalną melstis. Ir atėjus vakarui jis buvo ten vienas.

[24]Tuo tarpu valtis jau toli toli nuplaukė nuo kranto, blaškoma bangų, nes pūtė priešingas vėjas.

[25]Ketvirtos nakties sargybos metu Jėzus atėjo pas juos, žengdamas ežero paviršiumi.

[26]Pamatę jį, einantį ežero paviršiumi, mokiniai nusigando ir manydami, jog tai šmėkla, iš baimės ėmė šaukti.

[27] Mas Jesus imediatamente lhes disse: Tende bom ânimo! Sou eu. Não temais!

[28] Respondendo-lhe Pedro, disse: Se és tu, SENHOR, manda-me ir ter contigo, por sobre as águas.

[29] E ele disse: Vem! E Pedro, descendo do barco, andou por sobre as águas e foi ter com Jesus.

[30] Reparando, porém, na força do vento, teve medo; e, começando a submergir, gritou: Salva-me, SENHOR!

[31] E, prontamente, Jesus, estendendo a mão, tomou-o e lhe disse: Homem de pequena fé, por que duvidaste?

[32] Subindo ambos para o barco, cessou o vento.

[33] E os que estavam no barco o adoraram, dizendo: Verdadeiramente és Filho de Deus!

Jesus em Genesaré

Marcos 6.53-56

[34] Então, estando já no outro lado, chegaram a terra, em Genesaré.

[35] Reconhecendo-o os homens daquela terra, mandaram avisar a toda a circunvizinhança e trouxeram-lhe todos os enfermos;

[36] e lhe rogavam que ao menos pudessem tocar na orla da sua veste. E todos os que tocaram ficaram sãos.

Mateus 15

Jesus e a tradição dos anciãos. O que contamina o homem

Marcos 7.1-23

[27]Jėzus tuojau juos prakalbino: „Nenusiminkite! Tai aš. Nebijokite!”

[28]Petras atsiliepė: „Viešpatie, jei čia tu, liepk man ateiti pas tave vandeniu“.

[29]Jis atsakė: „Eik!“ Petras, išlipęs iš valties, ėmė eiti vandens paviršiumi ir nuėjo prie Jėzaus.

[30]Bet pamatęs vėjo smarkumą, jis nusigando ir pradėjęs skęsti sušuko: „Viešpatie, gelbėk mane!“

[31]Tuojau ištiesęs ranką, Jėzus sugriebė jį ir tarė: „Silpnatiki, ko suabejojai?!“

[32]Jiems įlipus į valtį, vėjas nurimo.

[33]Tie, kurie buvo valtyje, pagarbino jį, sakydami: „Tikrai tu Dievo Sūnus!“

[34]Perplaukę jie išlipo į krantą Genezarete.

Išgydymai Genezarete

(Mk 6,53-56)

[35]Pažinę Jėzų, tos vietos gyventojai išgarsino jį visoje apylinkėje. Žmonės sugabeno pas jį visus sergančius.

[36]Jie prašė jį leisti palytėti nors apsiausto apvadą. Ir kas tik palietė, pasveiko.

Mato 15

Ginčas dėl papročių

(Mk 7,1-13)

[1] Então, vieram de Jerusalém a Jesus alguns fariseus e escribas e perguntaram:

[2] Por que transgridem os teus discípulos a tradição dos anciãos? Pois não lavam as mãos, quando comem.

[3] Ele, porém, lhes respondeu: Por que transgredis vós também o mandamento de Deus, por causa da vossa tradição?

[4] Porque Deus ordenou: Honra a teu pai e a tua mãe; e: Quem maldisser a seu pai ou a sua mãe seja punido de morte.

[5] Mas vós dizeis: Se alguém disser a seu pai ou a sua mãe: É oferta ao SENHOR aquilo que poderias aproveitar de mim;

[6] esse jamais honrará a seu pai ou a sua mãe. E, assim, invalidastes a palavra de Deus, por causa da vossa tradição.

[7] Hipócritas! Bem profetizou Isaías a vosso respeito, dizendo:

[8] Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.

[9] E em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos de homens.

[10] E, tendo convocado a multidão, lhes disse: Ouvi e entendei:

[11] não é o que entra pela boca o que contamina o homem, mas o que sai da boca, isto, sim, contamina o homem.

[12] Então, aproximando-se dele os discípulos, disseram: Sabes que os fariseus, ouvindo a tua palavra, se escandalizaram?

[1]Kartą prie Jėzaus prisiartino Rašto aiškintojų ir fariziejų iš Jeruzalės ir paklausė:

[2]„Kodėl tavo mokiniai laužo prosenių paprotį? Jie prieš valgį nesimazgoja rankų“.

[3]Jis atsakė: „O kodėl jūs laužote Dievo įsakymą dėl savojo papročio?!

[4]Juk Dievas yra įsakęs: Gerbk savo tėvą ir motiną! – ir:Kas keiktų tėvą ar motiną, mirte tenumiršta!

[5]O jūs sakote: ‘Kas pasakė tėvui ar motinai: ‹Tebūnie dovana šventyklai, kuo turėčiau tave sušelpti›, –

[6]tas gali nepagerbti tėvo ir motinos’. Taip jūs niekais verčiate Dievo paliepimą dėl savojo papročio.

[7]Veidmainiai! Gerai apie jus pranašavo Izaijas:

[8]Ši tauta šlovina mane lūpomis, bet jos širdis toli nuo manęs.

[9]Veltui jie mane garbina, mokydami žmonių išgalvotų priesakų“.

Tikrasis švarumas

(Mk 7,14-23; Lk 6,39)

[10]Paskui, sušaukęs minią, jis kalbėjo: „Klausykite ir supraskite!

[11]Ne kas patenka į burną, suteršia žmogų, bet kas išeina iš burnos, tai suteršia žmogų“.

[12]Tuomet priėję mokiniai pranešė: „Ar žinai, kad fariziejai pasipiktino, išgirdę tuos žodžius?“

[13] Ele, porém, respondeu: Toda planta que meu Pai celestial não plantou será arrancada.

[14] Deixai-os; são cegos, guias de cegos. Ora, se um cego guiar outro cego, cairão ambos no barranco.

[15] Então, lhe disse Pedro: Explica-nos a parábola.

[16] Jesus, porém, disse: Também vós não entendeis ainda?

[17] Não compreendeis que tudo o que entra pela boca desce para o ventre e, depois, é lançado em lugar escuso?

[18] Mas o que sai da boca vem do coração, e é isso que contamina o homem.

[19] Porque do coração procedem maus desígnios, homicídios, adultérios, prostituição, furtos, falsos testemunhos, blasfêmias.

[20] São estas as coisas que contaminam o homem; mas o comer sem lavar as mãos não o contamina.

A mulher cananeia
Marcos 7.24-30

[21] Partindo Jesus dali, retirou-se para os lados de Tiro e Sidom.

[22] E eis que uma mulher cananéia, que viera daquelas regiões, clamava: SENHOR, Filho de Davi, tem compaixão de mim! Minha filha está horrivelmente endemoninhada.

[23] Ele, porém, não lhe respondeu palavra. E os seus discípulos, aproximando-se, rogaram-lhe: Despede-a, pois vem clamando atrás de nós.

[13]Jis atsakė: „Kiekvienas augalas, kurio nesodino mano dangiškasis Tėvas, bus išrautas.

[14]Palikite juos; jie – akli aklųjų vadovai. O jeigu aklas aklą ves, abu į duobę įkris“.

[15]Petras paprašė: „Išaiškink mums palyginimą“.

[16]Jėzus atsakė: „Ar ir jūs vis dar esate be nuovokos?!

[17]Argi nesuprantate, kad visa, kas patenka į burną, eina į pilvą ir išmetama laukan?

[18]O kas išeina iš burnos, eina iš širdies, ir tai suteršia žmogų.

[19]Iš širdies išeina pikti sumanymai, žmogžudystės, svetimavimai, ištvirkavimai, vagystės, melagingi liudijimai, šmeižtai.

[20]Šie dalykai suteršia žmogų, o valgymas nemazgotomis rankomis žmogaus nesuteršia“.

Kanaanietės išgydymas
(Mk 7,24-30)

[21]Iš ten išėjęs, Jėzus pasitraukė į Tyro ir Sidono sritį.

[22]Ir štai iš ano krašto atėjo viena moteris kanaanietė ir šaukė: „Pasigailėk manęs, Viešpatie, Dovydo Sūnau! Mano dukterį baisiai kankina demonas!“

[23]Bet Jėzus neatsiliepė. Tuomet priėjo mokiniai ir ėmė jį prašyti: „Išklausyk ją, nes ji sekioja iš paskos šaukdama!“

[24] Mas Jesus respondeu: Não fui enviado senão às ovelhas perdidas da casa de Israel.
[25] Ela, porém, veio e o adorou, dizendo: SENHOR, socorre-me!
[26] Então, ele, respondendo, disse: Não é bom tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.
[27] Ela, contudo, replicou: Sim, SENHOR, porém os cachorrinhos comem das migalhas que caem da mesa dos seus donos.
[28] Então, lhe disse Jesus: Ó mulher, grande é a tua fé! Faça-se contigo como queres. E, desde aquele momento, sua filha ficou sã.

Jesus volta para o mar da Galileia e cura muitos enfermos

[29] Partindo Jesus dali, foi para junto do mar da Galiléia; e, subindo ao monte, assentou-se ali.

[30] E vieram a ele muitas multidões trazendo consigo coxos, aleijados, cegos, mudos e outros muitos e os largaram junto aos pés de Jesus; e ele os curou.

[31] De modo que o povo se maravilhou ao ver que os mudos falavam, os aleijados recobravam saúde, os coxos andavam e os cegos viam. Então, glorificavam ao Deus de Israel.

A segunda multiplicação de pães e peixes

Marcos 8.1-10

[32] E, chamando Jesus os seus discípulos, disse: Tenho compaixão desta gente, porque há três dias que permanece comigo e não tem o que comer; e não quero

[24]Jėzus tarė: „Aš esu siųstas tik pas pražuvusias Izraelio namų avis“.
[25]Tada moteris pribėgusi puolė ant žemės maldaudama: „Viešpatie, padėk man!“

[26]Jis atsakė: „Nedera imti vaikų duoną ir mesti šunyčiams“.

[27]O ji sako: „Taip, Viešpatie, bet ir šunyčiai ėda trupinius, nukritusius nuo šeimininko stalo“.

[28]Tuomet Jėzus tarė jai: „O moterie, didis tavo tikėjimas! Tebūnie tau, kaip prašai“. Ir tą pačią valandą jos duktė pasveiko.

Antrasis duonos padauginimas

(Mt 14,13-21; Mk 8,1-10)

[29]Iš ten išėjęs, Jėzus atvyko prie Galilėjos ežero. Jis užkopė ant kalno ir atsisėdo.

[30]Prie jo susirinko didžiulė minia, kuri atsigabeno su savimi raišų, luošų, aklų, nebylių ir daugel kitokių. Žmonės suguldė juos prie Jėzaus kojų, o jis išgydė juos.

[31]Minia stebėjosi, matydama nebylius kalbančius, luošius pasveikstančius, raišius tiesiai vaikščiojančius ir akluosius reginčius. Ir garbino žmonės Izraelio Dievą.

[32]Susišaukęs mokinius, Jėzus tarė: „Gaila man minios, nes jau tris dienas žmonės pasilieka su manimi ir neturi ko valgyti. Aš nenoriu paleisti jų alkanų, kad nenusilptų kelyje“.

despedi-la em jejum, para que não desfaleça pelo caminho.

[33] Mas os discípulos lhe disseram: Onde haverá neste deserto tantos pães para fartar tão grande multidão?

[33]Mokiniai jam atsakė: „Iš kur mums imti dykumoje tiek duonos, kad galėtume pasotinti šitokią minią?“

[34] Perguntou-lhes Jesus: Quantos pães tendes? Responderam: Sete e alguns peixinhos.

[34]Jėzus paklausė: „Kiek turite duonos?“ Jie atsakė: „Septynis kepaliukus ir kelias žuveles“.

[35] Então, tendo mandado o povo assentar-se no chão,

[35]Jis liepė žmonėms susėsti ant žemės.

[36] tomou os sete pães e os peixes, e, dando graças, partiu, e deu aos discípulos, e estes, ao povo.

[36]Tada paėmė septynis duonos kepaliukus ir žuvis, padėkojo, laužė ir davė mokiniams, o mokiniai žmonėms.

[37] Todos comeram e se fartaram; e, do que sobejou, recolheram sete cestos cheios.

[37]Visi valgė ir pasisotino. Ir pririnko nulikusių gabaliukų septynis pilnus krepšius.

[38] Ora, os que comeram eram quatro mil homens, além de mulheres e crianças.

[38]O valgytojų buvo apie keturis tūkstančius vyrų, be moterų ir vaikų.

[39] E, tendo despedido as multidões, entrou Jesus no barco e foi para o território de Magadã.

[39]Paleidęs minią, jis sėdo į valtį ir nuplaukė į Magadano paribį.

Mateus 16

Os fariseus e os saduceus pedem um sinal do céu

Marcos 8.11-13

[1] Aproximando-se os fariseus e os saduceus, tentando-o, pediram-lhe que lhes mostrasse um sinal vindo do céu.

[2] Ele, porém, lhes respondeu: Chegada a tarde, dizeis: Haverá bom tempo, porque o céu está avermelhado;

[3] e, pela manhã: Hoje, haverá tempestade, porque o céu está de um vermelho sombrio. Sabeis, na verdade, discernir o aspecto do céu e não podeis discernir os sinais dos tempos?

Mato 16

Ženklo reikalavimas

(Mt 12,38-39; Mk 8,11-13; Lk 11,16.29; 12,54-56)

[1]Čia pas jį atėjo fariziejų ir sadukiejų jo mėginti. Jie prašė parodyti jiems ženklą iš dangaus.

[2]Jis atsakė: ,,Atėjus vakarui jūs sakote: ‘Bus giedra, nes dangus raudonas’ –

[3]ir rytmetį: ‘Šiandien bus lietaus, nes rausta apniukęs dangus’. Taigi jūs mokate aiškinti dangaus veidą, o laiko ženklų – ne.

4 Uma geração má e adúltera pede um sinal; e nenhum sinal lhe será dado, senão o de Jonas. E, deixando-os, retirou-se.

O fermento dos fariseus e dos saduceus
Marcos 8.14-21

5 Ora, tendo os discípulos passado para o outro lado, esqueceram-se de levar pão.
6 E Jesus lhes disse: Vede e acautelai-vos do fermento dos fariseus e dos saduceus.
7 Eles, porém, discorriam entre si, dizendo: É porque não trouxemos pão.
8 Percebendo-o Jesus, disse: Por que discorreis entre vós, homens de pequena fé, sobre o não terdes pão?
9 Não compreendeis ainda, nem vos lembrais dos cinco pães para cinco mil homens e de quantos cestos tomastes?
10 Nem dos sete pães para os quatro mil e de quantos cestos tomastes?
11 Como não compreendeis que não vos falei a respeito de pães? E sim: acautelai-vos do fermento dos fariseus e dos saduceus.
12 Então, entenderam que não lhes dissera que se acautelassem do fermento de pães, mas da doutrina dos fariseus e dos saduceus.

A confissão de Pedro
Marcos 8.27-30; Lucas 9.18-21

13 Indo Jesus para os lados de Cesaréia de Filipe, perguntou a seus discípulos: Quem diz o povo ser o Filho do Homem?

4Pikta ir neištikima giminė reikalauja ženklo, tačiau jai nebus duota kitokio ženklo, kaip tik Jonos ženklas“. Ir palikęs juos nuėjo šalin.

Fariziejų ir sadukiejų raugas
(Mk 8,14-21; Lk 12,1)

5Keldamiesi kitapus ežero, mokiniai buvo užmiršę pasiimti duonos.
6Jėzus jiems tarė: „Žiūrėkite, saugokitės fariziejų ir sadukiejų raugo“.
7O jie svarstė: „Tai todėl, kad nepasiėmėme duonos“.
8Tai išgirdęs, Jėzus tarė: „Mažatikiai! Kam tariatės neturį duonos?
9Argi dar neįgijote išmonės? Ar neprisimenate penkių duonos kepaliukų penkiems tūkstančiams vyrų ir kiek pintinių pririnkote likučių?!
10Arba septynių duonos kepaliukų keturiems tūkstančiams ir kiek krepšių pririnkote likučių?!
11Tad kaip nesusivokiate, jog kalbėjau jums ne apie duoną. Fariziejų ir sadukiejų raugo saugokitės!”
12Tuomet jie suprato, kad jis buvo liepęs saugotis ne duonos raugo, bet fariziejų ir sadukiejų mokslo.

Jėzaus dievystės išpažinimas
(Mt 18,18; Mk 8,27-30; Lk 9,18-21)

13Atėjęs į Pilypo Cezarėjos apylinkes, Jėzus paklausė mokinius: „Kuo žmonės laiko Žmogaus Sūnų?“

[14] E eles responderam: Uns dizem: João Batista; outros: Elias; e outros: Jeremias ou algum dos profetas.

[15] Mas vós, continuou ele, quem dizeis que eu sou?

[16] Respondendo Simão Pedro, disse: Tu és o Cristo, o Filho do Deus vivo.

[17] Então, Jesus lhe afirmou: Bem-aventurado és, Simão Barjonas, porque não foi carne e sangue que to revelaram, mas meu Pai, que está nos céus.

[18] Também eu te digo que tu és Pedro, e sobre esta pedra edificarei a minha igreja, e as portas do inferno não prevalecerão contra ela.

[19] Dar-te-ei as chaves do reino dos céus; o que ligares na terra terá sido ligado nos céus; e o que desligares na terra terá sido desligado nos céus.

[20] Então, advertiu os discípulos de que a ninguém dissessem ser ele o Cristo.

Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Marcos 8.31-33; Lucas 9.22

[21] Desde esse tempo, começou Jesus Cristo a mostrar a seus discípulos que lhe era necessário seguir para Jerusalém e sofrer muitas coisas dos anciãos, dos principais sacerdotes e dos escribas, ser morto e ressuscitado no terceiro dia.

[22] E Pedro, chamando-o à parte, começou a reprová-lo, dizendo: Tem compaixão de ti, SENHOR; isso de modo algum te acontecerá.

[14]Jie atsakė: „Vieni Jonu Krikštytoju, kiti Eliju, kiti Jeremiju ar dar kuriuo iš pranašų“.

[15]Jis vėl paklausė: „O kuo jūs mane laikote?“

[16]Tada Simonas Petras atsakė: „Tu esi Mesijas, gyvojo Dievo Sūnus!“

[17]Jėzus jam tarė: „Palaimintas tu, Simonai, Jonos sūnau, nes ne kūnas ir kraujas tai tau apreiškė, bet mano Tėvas, kuris yra danguje.

[18]Ir aš tau sakau: tu esi Petras [uola]; ant tos uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią, ir pragaro vartai jos nenugalės.

[19]Tau duosiu dangaus karalystės raktus; ką tu suriši žemėje, bus surišta ir danguje, ir ką atriši žemėje, bus atrišta ir danguje“.

[20]Tuomet jis griežtai įsakė savo mokiniams niekam neskelbti, kad jis yra Mesijas.

Jėzus apie savo mirtį

(Mk 8,31-33; Lk 9,22)

[21]Nuo to meto Jėzus pradėjo aiškinti savo mokiniams turįs eiti į Jeruzalę ir daug iškentėti nuo seniūnų, aukštųjų kunigų ir Rašto aiškintojų, būti nužudytas ir trečią dieną prisikelti.

[22]Tada Petras, pasivadinęs jį į šalį, ėmė drausti: „Nieku gyvu, Viešpatie, tau neturi taip atsitikti!“

[23] Mas Jesus, voltando-se, disse a Pedro: Arreda, Satanás! Tu és para mim pedra de tropeço, porque não cogitas das coisas de Deus, e sim das dos homens.

O discípulo de Cristo deve levar a sua cruz

Marcos 8.34—9.1; Lucas 9.23-27

[24] Então, disse Jesus a seus discípulos: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, tome a sua cruz e siga-me.

[25] Porquanto, quem quiser salvar a sua vida perdê-la-á; e quem perder a vida por minha causa achá-la-á.

[26] Pois que aproveitará o homem se ganhar o mundo inteiro e perder a sua alma? Ou que dará o homem em troca da sua alma?

[27] Porque o Filho do Homem há de vir na glória de seu Pai, com os seus anjos, e, então, retribuirá a cada um conforme as suas obras.

[28] Em verdade vos digo que alguns há, dos que aqui se encontram, que de maneira nenhuma passarão pela morte até que vejam vir o Filho do Homem no seu reino.

Mateus 17

A transfiguração

Marcos 9.2-8; Lucas 9.28-36

[1] Seis dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro e aos irmãos Tiago e João e os levou, em particular, a um alto monte.

[2] E foi transfigurado diante deles; o seu rosto resplandecia como o sol, e as suas vestes tornaram-se brancas como a luz.

[3] E eis que lhes apareceram Moisés e Elias, falando com ele.

[23]O jis atsisukęs subarė Petrą: „Eik šalin, šėtone! Tu man papiktinimas, nes mąstai ne Dievo, o žmonių mintimis“.

Sekimas Jėzumi

(Mk 8,34–9,1; Lk 9,23-27; 14,27; 17,33; Jn 12,25-26)

[24]Tuomet Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, tepasiima savo kryžių ir teseka manimi.

[25]Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras; o kas pražudo gyvybę dėl manęs, tas ją atras.

[26]Kokia gi žmogui nauda, jeigu jis laimėtų visą pasaulį, o pakenktų savo gyvybei?! Arba kuo žmogus galėtų išsipirkti savo gyvybę?

[27]Juk Žmogaus Sūnus ateis savo Tėvo šlovėje su savo angelais, ir tuomet jisatlygins kiekvienam pagal jo darbus.

[28]Iš tiesų sakau jums: kai kurie iš čia stovinčių neragaus mirties, kol pamatys Žmogaus Sūnų, ateinantį su savo karalyste“.

Mato 17

Jėzaus atsimainymas

(Mk 9,2-8; Lk 9,28-36; 2 Pt 1,16-18)

[1]Po šešių dienų Jėzus pasiėmė su savimi Petrą, Jokūbą ir jo brolį Joną ir užsivedė juos nuošaliai ant aukšto kalno.

[2]Ten jis atsimainė jų akivaizdoje. Jo veidas sužibo kaip saulė, o drabužiai tapo balti kaip šviesa.

[3]Ir štai jiems pasirodė Mozė ir Elijas, kurie kalbėjosi su juo.

[4] Então, disse Pedro a Jesus: SENHOR, bom é estarmos aqui; se queres, farei aqui três tendas; uma será tua, outra para Moisés, outra para Elias.

[5] Falava ele ainda, quando uma nuvem luminosa os envolveu; e eis, vindo da nuvem, uma voz que dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo; a ele ouvi.

[6] Ouvindo-a os discípulos, caíram de bruços, tomados de grande medo.

[7] Aproximando-se deles, tocou-lhes Jesus, dizendo: Erguei-vos e não temais!

[8] Então, eles, levantando os olhos, a ninguém viram, senão Jesus.

A vinda de Elias

Marcos 9.9-13

[9] E, descendo eles do monte, ordenou-lhes Jesus: A ninguém conteis a visão, até que o Filho do Homem ressuscite dentre os mortos.

[10] Mas os discípulos o interrogaram: Por que dizem, pois, os escribas ser necessário que Elias venha primeiro?

[11] Então, Jesus respondeu: De fato, Elias virá e restaurará todas as coisas.

[12] Eu, porém, vos declaro que Elias já veio, e não o reconheceram; antes, fizeram com ele tudo quanto quiseram. Assim também o Filho do Homem há de padecer nas mãos deles.

[13] Então, os discípulos entenderam que lhes falara a respeito de João Batista.

A cura de um jovem possesso

Marcos 9.14-29; Lucas 9.37-42

[4]Tuomet Petras ir sako Jėzui: „Viešpatie, gera mums čia būti! Jei nori, aš padarysiu čia tris palapines: vieną tau, kitą Mozei, trečią Elijui“.

[5]Dar jam tebekalbant, štai skaistus debesis apsiautė juos, ir štai balsas iš debesies prabilo: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosi. Klausykite jo!“

[6]Tai išgirdę mokiniai parpuolė kniūbsti, labai išsigandę.

[7]Bet Jėzus priėjo, palietė juos ir tarė: „Kelkitės, nebijokite!“

[8]Pakėlę akis, jie nieko daugiau nebematė, tik vieną Jėzų.

Antrasis Elijas

(Mk 9,9-13)

[9]Besileidžiant nuo kalno, Jėzus jiems įsakė: „Niekam nepasakokite apie regėjimą, kol Žmogaus Sūnus prisikels iš numirusių“.

[10]Tada jo mokiniai paklausė: „Kodėl Rašto aiškintojai sako, jog pirmiau turįs ateiti Elijas?“

[11]Jis atsakė: „Tiesa, Elijas turi ateiti ir viską atitaisyti.

[12]Bet aš jums sakau, kad Elijas jau buvo atėjęs, ir jie jo nepažino, bet padarė su juo, ką norėjo. Taip nuo jų turės kentėti ir Žmogaus Sūnus“.

[13]Tuomet mokiniai suprato jį kalbėjus apie Joną Krikštytoją.

Berniuko išgydymas

(Mk 9,14-29; 11,22-23; Lk 9,37-43; 17,6)

[14] E, quando chegaram para junto da multidão, aproximou-se dele um homem, que se ajoelhou e disse:

[14]Jiems atėjus prie minios, prisiartino vienas vyras, puolė prieš Jėzų ant kelių

[15] SENHOR, compadece-te de meu filho, porque é lunático e sofre muito; pois muitas vezes cai no fogo e outras muitas, na água.

[15]ir maldavo: „Viešpatie, pasigailėk mano sūnaus! Jis per miegus vaikščioja ir labai kankinasi. Neretai jis įpuola į ugnį arba į vandenį.

[16] Apresentei-o a teus discípulos, mas eles não puderam curá-lo.

[16]Aš atvedžiau jį pas tavo mokinius, bet jie neįstengė išgydyti“.

[17] Jesus exclamou: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei? Trazei-me aqui o menino.

[17]Tada Jėzus atsakė: „O netikinti ir sugedusi gimine! Iki kol man reikės su jumis būti! Kiek ilgai jus kęsti? Atveskite jį čia, pas mane“.

[18] E Jesus repreendeu o demônio, e este saiu do menino; e, desde aquela hora, ficou o menino curado.

[18]Jėzus sudraudė demoną, jisai išėjo, ir tą pačią akimirką berniukas pasveiko.

[19] Então, os discípulos, aproximando-se de Jesus, perguntaram em particular: Por que motivo não pudemos nós expulsá-lo?

[19]Likę vieni, mokiniai priėjo prie Jėzaus ir paklausė: „Dėl ko mes negalėjome jo išvaryti?“ Jis atsakė:

[20] E ele lhes respondeu: Por causa da pequenez da vossa fé. Pois em verdade vos digo que, se tiverdes fé como um grão de mostarda, direis a este monte: Passa daqui para acolá, e ele passará. Nada vos será impossível.

[20]„Dėl silpno tikėjimo. Iš tiesų sakau jums: jei turėtumėte tikėjimą kaip garstyčios grūdelį, jūs tartumėte šitam kalnui: ‘Persikelk iš čia į tenai’ – ir jis persikeltų. Jums nebūtų nieko negalimo“.

[21] [Mas esta casta não se expele senão por meio de oração e jejum.]

De novo Jesus prediz a sua morte e ressurreição
Marcos 9.30-32; Lucas 9.43b-45

Jėzus vėl apie savo mirtį
(Mk 9,30-32; Lk 9,44-45)

[22] Reunidos eles na Galiléia, disse-lhes Jesus: O Filho do Homem está para ser entregue nas mãos dos homens;

[22]Tebebūdamas su mokiniais Galilėjoje, Jėzus jiems pasakė: „Žmogaus Sūnus bus atiduotas į žmonių rankas,

[23] e estes o matarão; mas, ao terceiro dia, ressuscitará. Então, os discípulos se entristeceram grandemente.

[23]ir jie nužudys jį, o trečią dieną jis prisikels“. Tada jie labai nuliūdo.

Jesus paga imposto

Šventyklos mokestis

[24] Tendo eles chegado a Cafarnaum, dirigiram-se a Pedro os que cobravam o imposto das duas dracmas e perguntaram: Não paga o vosso Mestre as duas dracmas?

[24]Atėjus jiems į Kafarnaumą, prie Petro priėjo didrachmų rinkėjai ir paklausė: „Ar jūsų mokytojas nemoka didrachmos?“

[25] Sim, respondeu ele. Ao entrar Pedro em casa, Jesus se lhe antecipou, dizendo: Simão, que te parece? De quem cobram os reis da terra impostos ou tributo: dos seus filhos ou dos estranhos?

[25]Jis atsakė: „Taip!“ Kai parėjo į namus, Jėzus pirmas jį prakalbino: „Kaip manai, Simonai? Iš ko žemės karaliai ima muitą ar mokestį: iš savo vaikų ar iš svetimųjų?“

[26] Respondendo Pedro: Dos estranhos, Jesus lhe disse: Logo, estão isentos os filhos.

[26]Jis atsakė: „Iš svetimųjų“. Jėzus jam tarė: „Taigi vaikai laisvi.

[27] Mas, para que não os escandalizemos, vai ao mar, lança o anzol, e o primeiro peixe que fisgar, tira-o; e, abrindo-lhe a boca, acharás um estáter. Toma-o e entrega-lhes por mim e por ti.

[27]Tačiau, kad jų nepiktintume, nueik prie ežero, užmesk meškerę, paimk pirmą užkibusią žuvį; ją pražiodęs, rasi staterą. Paimk jį ir atiduok jiems už mane ir už save“.

Mateus 18

O maior no reino dos céus
Marcos 9.33-37; Lucas 9.46-48

[1] Naquela hora, aproximaram-se de Jesus os discípulos, perguntando: Quem é, porventura, o maior no reino dos céus?

[2] E Jesus, chamando uma criança, colocou-a no meio deles.

[3] E disse: Em verdade vos digo que, se não vos converterdes e não vos tornardes como crianças, de modo algum entrareis no reino dos céus.

[4] Portanto, aquele que se humilhar como esta criança, esse é o maior no reino dos céus.

[5] E quem receber uma criança, tal como esta, em meu nome, a mim me recebe.

Os tropeços

Mato 18

Kas didžiausias?
(Mk 9,33-36; 10,15; Lk 9,46-47; 18,17; Jn 3,5)

[1]Aną valandą prie Jėzaus prisiartino mokiniai ir paklausė: „Kas gi didžiausias dangaus karalystėje?“

[2]Pasišaukęs vaikutį, Jėzus pastatė tarp jų

[3]ir tarė: „Iš tiesų sakau jums: jeigu neatsiversite ir nepasidarysite kaip vaikai, neįeisite į dangaus karalystę.

[4]Taigi kas pasidarys mažas, kaip šis vaikelis, tas bus didžiausias dangaus karalystėje.

Papiktinimai
(Mt 5,29-30; 10,40; Mk 9,37-47; Lk 17,1-2)

[5]Kas priima tokį vaikelį dėl manęs, tas mane priima.

Marcos 9.42-48; Lucas 17.1-2

[6] Qualquer, porém, que fizer tropeçar a um destes pequeninos que crêem em mim, melhor lhe fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma grande pedra de moinho, e fosse afogado na profundeza do mar.

[7] Ai do mundo, por causa dos escândalos; porque é inevitável que venham escândalos, mas ai do homem pelo qual vem o escândalo!

[8] Portanto, se a tua mão ou o teu pé te faz tropeçar, corta-o e lança-o fora de ti; melhor é entrares na vida manco ou aleijado do que, tendo duas mãos ou dois pés, seres lançado no fogo eterno.

[9] Se um dos teus olhos te faz tropeçar, arranca-o e lança-o fora de ti; melhor é entrares na vida com um só dos teus olhos do que, tendo dois, seres lançado no inferno de fogo.

A parábola da ovelha perdida
Lucas 15.3-7

[10] Vede, não desprezeis a qualquer destes pequeninos; porque eu vos afirmo que os seus anjos nos céus vêem incessantemente a face de meu Pai celeste.

[11] [Porque o Filho do Homem veio salvar o que estava perdido.]

[12] Que vos parece? Se um homem tiver cem ovelhas, e uma delas se extraviar, não deixará ele nos montes as noventa e nove, indo procurar a que se extraviou?

[13] E, se porventura a encontra, em verdade vos digo que maior prazer sentirá por causa

[6]O kas papiktintų vieną iš šitų mažutėlių, kurie mane tiki, tam būtų geriau, kad asilo sukamų girnų akmuo būtų užkabintas jam ant kaklo ir jis būtų paskandintas jūros gelmėje.

[7]Vargas pasauliui dėl papiktinimų! Papiktinimai neišvengiami, bet vargas tam žmogui, per kurį papiktinimas ateina.

[8]Jei tavo ranka ar koja gundo tave nusidėti, nukirsk ją ir mesk šalin. Geriau tau sužalotam ar raišam įeiti į gyvenimą, negu su abiem rankom ar abiem kojom būti įmestam į amžiną ugnį.

[9]Ir jeigu tavo akis gundo tave nusidėti, išlupk ją ir mesk šalin. Tau geriau vienakiui įeiti į gyvenimą, negu su abiem akim būti įmestam į pragaro ugnį.

[10]Žiūrėkite, kad nepaniekintumėte nė vieno iš šitų mažutėlių, nes, sakau jums, jų angelai danguje visuomet regi mano dangiškojo Tėvo veidą.

Paklydusi avis
(Lk 15,3-7)

[12]Kaip jums atrodo: jeigu kas turėtų šimtą avių ir viena nuklystų, argi jis nepaliktų devyniasdešimt devynių kalnuose ir neitų ieškoti nuklydusios?

[13]Ir jei surastų – iš tiesų sakau jums, – jis džiaugtųsi dėl jos labiau negu dėl

desta do que pelas noventa e nove que não se extraviaram.

14 Assim, pois, não é da vontade de vosso Pai celeste que pereça um só destes pequeninos.

Como se deve tratar a um irmão culpado

15 Se teu irmão pecar [contra ti], vai argüi-lo entre ti e ele só. Se ele te ouvir, ganhaste a teu irmão.

16 Se, porém, não te ouvir, toma ainda contigo uma ou duas pessoas, para que, pelo depoimento de duas ou três testemunhas, toda palavra se estabeleça.

17 E, se ele não os atender, dize-o à igreja; e, se recusar ouvir também a igreja, considera-o como gentio e publicano.

18 Em verdade vos digo que tudo o que ligardes na terra terá sido ligado nos céus, e tudo o que desligardes na terra terá sido desligado nos céus.

19 Em verdade também vos digo que, se dois dentre vós, sobre a terra, concordarem a respeito de qualquer coisa que, porventura, pedirem, ser-lhes-á concedida por meu Pai, que está nos céus.

20 Porque, onde estiverem dois ou três reunidos em meu nome, ali estou no meio deles.

Quantas vezes se deve perdoar a um irmão

Lucas 17.3-4

21 Então, Pedro, aproximando-se, lhe perguntou: SENHOR, até quantas vezes meu irmão pecará contra mim, que eu lhe perdoe? Até sete vezes?

devyniasdešimt devynių, kurios nebuvo paklydusios.

14Taip ir jūsų dangiškasis Tėvas nenori, kad pražūtų bent vienas šitų mažutėlių.

Bažnyčios drausmė

(Lk 17,3)

15Jei tavo brolis tau nusikalstų, eik ir bark jį prie keturių akių. Jeigu jis paklausys, tu laimėjai savo brolį.

16O jei nepaklausytų, pasiimk su savimi dar vieną ar du, kad visa byla remtųsi dviejų ar trijų liudytojų parodymais.

17Jeigu jis ir jų nepaklausytų, pranešk Bažnyčiai. O jei nepaklus nė Bažnyčiai, tebūnie jis tau kaip pagonis ir muitininkas.

18Iš tiesų sakau jums: ką tik jūs surišite žemėje, bus surišta ir danguje, ir ką tik atrišite žemėje, bus atrišta ir danguje.

Bendra malda

(Jn 15,7.16)

19Ir dar sakau jums: jeigu kas iš jūsų susitars žemėje dviese melsti kokio dalyko, jiems mano dangiškasis Tėvas jį suteiks.

20Kur du ar trys susirinkę mano vardu, ten ir aš esu tarp jų“.

Atlaidumas

(Lk 17,4; Mt 6,12)

21Tuomet priėjo Petras ir paklausė: „Viešpatie, kiek kartų turiu atleisti savo broliui, kai jis man nusikalsta? Ar iki septynių kartų?“

[22] Respondeu-lhe Jesus: Não te digo que até sete vezes, mas até setenta vezes sete.

A parábola do credor incompassivo

[23] Por isso, o reino dos céus é semelhante a um rei que resolveu ajustar contas com os seus servos.

[24] E, passando a fazê-lo, trouxeram-lhe um que lhe devia dez mil talentos.

[25] Não tendo ele, porém, com que pagar, ordenou o senhor que fosse vendido ele, a mulher, os filhos e tudo quanto possuía e que a dívida fosse paga.

[26] Então, o servo, prostrando-se reverente, rogou: Sê paciente comigo, e tudo te pagarei.

[27] E o senhor daquele servo, compadecendo-se, mandou-o embora e perdoou-lhe a dívida.

[28] Saindo, porém, aquele servo, encontrou um dos seus conservos que lhe devia cem denários; e, agarrando-o, o sufocava, dizendo: Paga-me o que me deves.

[29] Então, o seu conservo, caindo-lhe aos pés, lhe implorava: Sê paciente comigo, e te pagarei.

[30] Ele, entretanto, não quis; antes, indo-se, o lançou na prisão, até que saldasse a dívida.

[31] Vendo os seus companheiros o que se havia passado, entristeceram-se muito e foram relatar ao seu senhor tudo que acontecera.

[22]Jėzus jam atsakė: „Aš nesakau tau – iki septynių, bet iki septyniasdešimt septynių kartų.

Beširdis tarnas

[23]Todėl dangaus karalystė panaši į karalių, kuris sumanė atsiskaityti su savo tarnais.

[24]Jam pradėjus apyskaitą, atvedė pas jį vieną, kuris buvo jam skolingas dešimt tūkstančių talentų.

[25]Kadangi šis neturėjo iš ko grąžinti, valdovas įsakė parduoti jį kartu su žmona ir vaikais bei su visa nuosavybe, kad būtų sumokėta.

[26]Tuomet puolęs jam po kojų, tarnas maldavo: ‘Turėk man kantrybės! Aš viską atiduosiu’.

[27]Pasigailėjęs ano tarno, valdovas paleido jį ir dovanojo skolą.

[28]Vos išėjęs, tas tarnas susitiko vieną savo tarnybos draugą, kuris buvo jam skolingas šimtą denarų, ir nutvėręs smaugė jį, sakydamas: ‘Atiduok skolą!’

[29]Puolęs ant kelių draugas maldavo: ‘Turėk man kantrybės! Aš tau viską atiduosiu’.

[30]Bet tas nesutiko, ėmė ir įmesdino jį į kalėjimą iki atiduos skolą.

[31]Matydami, kas nutiko, kiti tarnai labai nuliūdo. Jie nuėjo ir papasakojo valdovui, kas buvo įvykę.

32 Então, o seu senhor, chamando-o, lhe disse: Servo malvado, perdoei-te aquela dívida toda porque me suplicaste;
33 não devias tu, igualmente, compadecer-te do teu conservo, como também eu me compadeci de ti?
34 E, indignando-se, o seu senhor o entregou aos verdugos, até que lhe pagasse toda a dívida.
35 Assim também meu Pai celeste vos fará, se do íntimo não perdoardes cada um a seu irmão.

32Tuomet pasišaukęs jį valdovas tarė: ‘Nedorasis tarne, visą aną skolą aš tau dovanojau, nes mane maldavai.
33Argi nereikėjo ir tau pasigailėti savo draugo, kaip aš pasigailėjau tavęs?!’
34Užsirūstinęs valdovas atidavė jį budeliams, iki atiduos visą skolą.
35Taip ir mano dangiškasis Tėvas padarys jums, jeigu kiekvienas iš tikros širdies neatleisite savo broliui“.

Mateus 19

Jesus atravessa o Jordão
Marcos 10.1

1 E aconteceu que, concluindo Jesus estas palavras, deixou a Galiléia e foi para o território da Judéia, além do Jordão.
2 Seguiram-no muitas multidões, e curou-as ali.

A questão do divórcio
Marcos 10.2-12; Lucas 16.18

3 Vieram a ele alguns fariseus e o experimentavam, perguntando: É lícito ao marido repudiar a sua mulher por qualquer motivo?
4 Então, respondeu ele: Não tendes lido que o Criador, desde o princípio, os fez homem e mulher
5 e que disse: Por esta causa deixará o homem pai e mãe e se unirá a sua mulher, tornando-se os dois uma só carne?
6 De modo que já não são mais dois, porém uma só carne. Portanto, o que Deus ajuntou não o separe o homem.

Mato 19

Santuoka ir skyrybos
(Mk 10,1-12; Lk 16,18)

1Pabaigęs šias kalbas, Jėzus pasitraukė iš Galilėjos ir atėjo į Judėjos sritį Užjordanėje.
2Paskui jį sekė gausūs žmonių būriai. Jis ten juos gydė.
3Tuomet pas jį atėjo fariziejų. Spęsdami pinkles, jie paklausė: „Ar galima vyrui dėl kokios nors priežasties atleisti žmoną?“
4Jis atsakė: „Argi neskaitėte, jog Kūrėjas iš pradžių sutvėrė žmones kaip vyrą ir moterį
5ir pasakė: Todėl vyras paliks tėvą ir motiną ir glausis prie žmonos, ir du taps vienu kūnu.
6Taigi jie – jau nebe du, o vienas kūnas. Ką tad Dievas sujungė, žmogus teneperskiria“.

[7] Replicaram-lhe: Por que mandou, então, Moisés dar carta de divórcio e repudiar?

[8] Respondeu-lhes Jesus: Por causa da dureza do vosso coração é que Moisés vos permitiu repudiar vossa mulher; entretanto, não foi assim desde o princípio.

[9] Eu, porém, vos digo: quem repudiar sua mulher, não sendo por causa de relações sexuais ilícitas, e casar com outra comete adultério [e o que casar com a repudiada comete adultério].

[10] Disseram-lhe os discípulos: Se essa é a condição do homem relativamente à sua mulher, não convém casar.

[11] Jesus, porém, lhes respondeu: Nem todos são aptos para receber este conceito, mas apenas aqueles a quem é dado.

[12] Porque há eunucos de nascença; há outros a quem os homens fizeram tais; e há outros que a si mesmos se fizeram eunucos, por causa do reino dos céus. Quem é apto para o admitir admita.

Jesus abençoa as crianças
Marcos 10.13-16; Lucas 18.15-17

[13] Trouxeram-lhe, então, algumas crianças, para que lhes impusesse as mãos e orasse; mas os discípulos os repreendiam.

[14] Jesus, porém, disse: Deixai os pequeninos, não os embaraceis de vir a mim, porque dos tais é o reino dos céus.

[15] E, tendo-lhes imposto as mãos, retirou-se dali.

O jovem rico

Marcos 10.17-22; Lucas 18.18-23

[7]Tada jie klausė: „O kodėl Mozė liepė duoti skyrybų raštą, atleidžiant žmoną?“

[8]Jis atsakė: „Mozė leido jums atleisti savo žmonas dėl jūsų širdies kietumo. Bet pradžioje taip nebuvo.

[9]Taigi aš jums sakau: kas atleidžia žmoną – jei ne dėl ištvirkavimo – ir veda kitą, svetimauja“.

Atsisakę tuoktis
(1 Kor 7,1-7.32-35)

[10]Tuomet mokiniai sakė: „Jei tokie vyro ir žmonos reikalai, tai neverta vesti“.

[11]Jėzus atsakė: „Ne visi išmano tuos žodžius, o tik tie, kuriems duota išmanyti.

[12]Juk yra eunuchų, kurie gimė tokie iš motinos įsčių. Yra eunuchų, kuriuos tokius padarė žmonės. Ir yra eunuchų, kurie patys save tokius padarė dėl dangaus karalystės. Kas pajėgia išmanyti, teišmano“.

Jėzus ir vaikai
(Mk 10,13-16; Lk 18,15-17; 9,47)

[13]Anuomet atvesta pas jį vaikų, kad uždėtų rankas ant jų ir pasimelstų. Mokiniai draudė.

[14]Bet Jėzus tarė: „Leiskite mažutėlius ir nedrauskite jiems ateiti pas mane, nes tokių yra dangaus karalystė“.

[15]Ir uždėjęs ant jų rankas, jis keliavo toliau.

Turtas ir išganymas
(Mk 10,17-31; Lk 18,18-30; 10,25-28; 22,30; 13,30)

16 E eis que alguém, aproximando-se, lhe perguntou: Mestre, que farei eu de bom, para alcançar a vida eterna?

16Štai vienas jaunuolis prisiartino prie Jėzaus ir paklausė: „Mokytojau, ką gera turiu daryti, kad įgyčiau amžinąjį gyvenimą?“

17 Respondeu-lhe Jesus: Por que me perguntas acerca do que é bom? Bom só existe um. Se queres, porém, entrar na vida, guarda os mandamentos.

17Jis atsakė: „Kam manęs klausi apie gera? Vienas tėra Gerasis! O jei nori įeiti į gyvenimą, laikykis įsakymų“.

18 E ele lhe perguntou: Quais? Respondeu Jesus: Não matarás, não adulterarás, não furtarás, não dirás falso testemunho;

18Tas paklausė: „Kokių?“ Jėzus atsakė: „Nežudyk,nesvetimauk, nevok, melagingai neliudyk;

19 honra a teu pai e a tua mãe e amarás o teu próximo como a ti mesmo.

19gerbk savo tėvą ir motiną;mylėk savo artimą kaip save patį“.

20 Replicou-lhe o jovem: Tudo isso tenho observado; que me falta ainda?

20Jaunuolis tarė: „Aš viso to laikausi. Ko dar man trūksta?“

21 Disse-lhe Jesus: Se queres ser perfeito, vai, vende os teus bens, dá aos pobres e terás um tesouro no céu; depois, vem e segue-me.

21Jėzus atsakė: „Jei nori būti tobulas, eik parduok, ką turi, išdalyk vargšams, tai turėsi lobį danguje. Tuomet ateik ir sek paskui mane“.

22 Tendo, porém, o jovem ouvido esta palavra, retirou-se triste, por ser dono de muitas propriedades.

22Išgirdęs tuos žodžius, jaunuolis nuliūdęs pasišalino, nes turėjo daug turto.

O perigo das riquezas

Marcos 10.23-31; Lucas 18.24-30

23 Então, disse Jesus a seus discípulos: Em verdade vos digo que um rico dificilmente entrará no reino dos céus.

23Tada Jėzus tarė savo mokiniams: „Iš tiesų sakau jums: turtuoliui nelengva patekti į dangaus karalystę.

24 E ainda vos digo que é mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

24Ir dar kartą jums sakau: lengviau kupranugariui išlįsti pro adatos ausį, negu turtuoliui patekti į Dievo karalystę“.

25 Ouvindo isto, os discípulos ficaram grandemente maravilhados e disseram: Sendo assim, quem pode ser salvo?

25Tai išgirdę mokiniai labai sumišo ir klausė: „Tai kas galės būti išgelbėtas?“

26 Jesus, fitando neles o olhar, disse-lhes: Isto é impossível aos homens, mas para Deus tudo é possível.

26Pažvelgęs į juos, Jėzus tarė: „Žmonėms tai negalimas daiktas, o Dievui viskas galima“.

[27] Então, lhe falou Pedro: Eis que nós tudo deixamos e te seguimos; que será, pois, de nós?
[28] Jesus lhes respondeu: Em verdade vos digo que vós, os que me seguistes, quando, na regeneração, o Filho do Homem se assentar no trono da sua glória, também vos assentareis em doze tronos para julgar as doze tribos de Israel.
[29] E todo aquele que tiver deixado casas, ou irmãos, ou irmãs, ou pai, ou mãe [ou mulher], ou filhos, ou campos, por causa do meu nome, receberá muitas vezes mais e herdará a vida eterna.
[30] Porém muitos primeiros serão últimos; e os últimos, primeiros.

Mateus 20

A parábola dos trabalhadores na vinha

[1] Porque o reino dos céus é semelhante a um dono de casa que saiu de madrugada para assalariar trabalhadores para a sua vinha.
[2] E, tendo ajustado com os trabalhadores a um denário por dia, mandou-os para a vinha.
[3] Saindo pela terceira hora, viu, na praça, outros que estavam desocupados
[4] e disse-lhes: Ide vós também para a vinha, e vos darei o que for justo. Eles foram.
[5] Tendo saído outra vez, perto da hora sexta e da nona, procedeu da mesma forma,

[27]Tada Petras jį paklausė: „Štai mes viską palikome ir sekame paskui tave. Kas mums bus už tai?“

[28]O Jėzus jiems atsakė: „Iš tiesų sakau jums: pasaulio atgimime, kai Žmogaus Sūnus sėdės savo šlovės soste, jūs, mano sekėjai, irgi sėdėsite dvylikoje sostų, teisdami dvylika Izraelio giminių.

[29]Ir kiekvienas, kas paliko namus, brolius, seseris, tėvą, motiną, vaikus, dirvas dėl manęs, gaus šimteriopai ir paveldės amžinąjį gyvenimą.

[30]Tačiau daugel pirmų bus paskutiniai, ir daugel paskutinių – pirmi.

Mato 20

Vynuogyno darbininkai

[1]Dangaus karalystė panaši į šeimininką, kuris anksti rytą išėjo samdytis darbininkų savo vynuogynui.

[2]Susiderėjęs su darbininkais po denarą dienai, jis nusiuntė juos į savo vynuogyną.

[3]Išėjęs apie trečią valandą, jis pamatė kitus, stovinčius aikštėje be darbo.

[4]Jis tarė jiems: ‘Eikite ir jūs į mano vynuogyną, ir kas bus teisinga, aš jums užmokėsiu!’

[5]Jie nuėjo. Ir vėl išėjęs apie šeštą ir devintą valandą, jis taip pat padarė.

6 e, saindo por volta da hora undécima, encontrou outros que estavam desocupados e perguntou-lhes: Por que estivestes aqui desocupados o dia todo?

7 Responderam-lhe: Porque ninguém nos contratou. Então, lhes disse ele: Ide também vós para a vinha.

8 Ao cair da tarde, disse o senhor da vinha ao seu administrador: Chama os trabalhadores e paga-lhes o salário, começando pelos últimos, indo até aos primeiros.

9 Vindo os da hora undécima, recebeu cada um deles um denário.

10 Ao chegarem os primeiros, pensaram que receberiam mais; porém também estes receberam um denário cada um.

11 Mas, tendo-o recebido, murmuravam contra o dono da casa,

12 dizendo: Estes últimos trabalharam apenas uma hora; contudo, os igualaste a nós, que suportamos a fadiga e o calor do dia.

13 Mas o proprietário, respondendo, disse a um deles: Amigo, não te faço injustiça; não combinaste comigo um denário?

14 Toma o que é teu e vai-te; pois quero dar a este último tanto quanto a ti.

15 Porventura, não me é lícito fazer o que quero do que é meu? Ou são maus os teus olhos porque eu sou bom?

16 Assim, os últimos serão primeiros, e os primeiros serão últimos [porque muitos são chamados, mas poucos escolhidos].

Jesus ainda outra vez prediz sua morte e ressurreição

Marcos 10.32-34; Lucas 18.31-33

6Išėjęs apie vienuoliktą, jis rado dar kitus bestovinčius ir sako jiems: ‘Ko čia stovite visą dieną be darbo?’

7Tie atsako: ‘Kad niekas mūsų nepasamdė’. Jis taria jiems: ‘Eikite ir jūs į vynuogyną’.

8Atėjus vakarui, vynuogyno šeimininkas liepia ūkvedžiui: ‘Pašauk darbininkus ir išmokėk jiems atlyginimą, pradėdamas paskutiniais ir baigdamas pirmaisiais!’

9Atėję pasamdytieji apie vienuoliktą valandą gavo po denarą.

10Prisiartinę pirmieji manė daugiau gausią, bet irgi gavo po denarą.

11Imdami jie murmėjo prieš šeimininką

12ir sakė: ‘Šitie paskutiniai tedirbo vieną valandą, o tu sulyginai juos su mumis, nešusiais dienos ir kaitros naštą’.

13Bet jis vienam atsakė: ‘Bičiuli, aš tavęs neskriaudžiu! Argi ne už denarą susiderėjai su manimi?

14Imk, kas tavo, ir eik sau. Aš noriu ir šitam paskutiniam duoti tiek, kiek tau.

15Nejaugi man nevalia tvarkyti savo reikalų, kaip noriu?! Ar todėl šnairuoji, kad aš geras?!’

16Taip paskutinieji bus pirmi, o pirmieji – paskutiniai“.

Jėzus vėl apie savo mirtį

(Mk 10,32-34; Lk 18,31-33)

[17] Estando Jesus para subir a Jerusalém, chamou à parte os doze e, em caminho, lhes disse:

[17]Prieš išvykdamas į Jeruzalę Jėzus pasiėmė skyrium dvylika mokinių ir kelyje kalbėjo jiems:

[18] Eis que subimos para Jerusalém, e o Filho do Homem será entregue aos principais sacerdotes e aos escribas. Eles o condenarão à morte.

[18]„Štai pakilsime į Jeruzalę, ir Žmogaus Sūnus bus atiduotas aukštiesiems kunigams bei Rašto aiškintojams. Jie pasmerks jį mirti,

[19] E o entregarão aos gentios para ser escarnecido, açoitado e crucificado; mas, ao terceiro dia, ressurgirá.

[19]atiduos pagonims tyčiotis, nuplakti ir nukryžiuoti, bet trečią dieną jis prisikels“.

O pedido da mãe de Tiago e João
Marcos 10.35-45

Jėzus ir aukštos vietos
(Mk 10,35-40)

[20] Então, se chegou a ele a mulher de Zebedeu, com seus filhos, e, adorando-o, pediu-lhe um favor.

[20]Tuomet prie Jėzaus prisiartino Zebediejaus sūnų motina kartu su savo sūnumis ir parpuolusi prie jo kojų norėjo kažko prašyti.

[21] Perguntou-lhe ele: Que queres? Ela respondeu: Manda que, no teu reino, estes meus dois filhos se assentem, um à tua direita, e o outro à tua esquerda.

[21]Jėzus paklausė: „Ko nori?“ Toji atsakė: „Sakyk, kad šitie abu mano sūnūs tavo karalystėje sėdėtų vienas tavo dešinėje, o kitas kairėje“.

[22] Mas Jesus respondeu: Não sabeis o que pedis. Podeis vós beber o cálice que eu estou para beber? Responderam-lhe: Podemos.

[22]Jėzus atsakė: „Nežinote, ko prašote. Ar galite gerti taurę, kurią aš gersiu?“ Jie atsakė: „Galime“.

[23] Então, lhes disse: Bebereis o meu cálice; mas o assentar-se à minha direita e à minha esquerda não me compete concedê-lo; é, porém, para aqueles a quem está preparado por meu Pai.

[23]Tuomet jis tarė: „Mano taurę, tiesa, jūs gersite, bet sėdėti mano dešinėje ar kairėje – ne mano reikalas jums duoti; tai bus tiems, kuriems mano Tėvo paskirta“.

[24] Ora, ouvindo isto os dez, indignaram-se contra os dois irmãos.

[24]Tai išgirdę, kiti dešimt mokinių supyko ant tų brolių.

Raginimas tarnauti
(Mk 9,35; 10,41-45; Lk 22,25-27)

[25] Então, Jesus, chamando-os, disse: Sabeis que os governadores dos povos os dominam e que os maiorais exercem autoridade sobre eles.

[25]O Jėzus, pasivadinęs juos pas save, tarė: „Jūs žinote, kad tautų valdovai engia tautas ir didžiūnai rodo joms savo galią.

[26] Não é assim entre vós; pelo contrário, quem quiser tornar-se grande entre vós, será esse o que vos sirva;
[27] e quem quiser ser o primeiro entre vós será vosso servo;
[28] tal como o Filho do Homem, que não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate por muitos.

A cura de dois cegos de Jericó
Marcos 10.46-52; Lucas 18.35-43

[29] Saindo eles de Jericó, uma grande multidão o acompanhava.
[30] E eis que dois cegos, assentados à beira do caminho, tendo ouvido que Jesus passava, clamaram: SENHOR, Filho de Davi, tem compaixão de nós!
[31] Mas a multidão os repreendia para que se calassem; eles, porém, gritavam cada vez mais: SENHOR, Filho de Davi, tem misericórdia de nós!
[32] Então, parando Jesus, chamou-os e perguntou: Que quereis que eu vos faça?
[33] Responderam: SENHOR, que se nos abram os olhos.
[34] Condoído, Jesus tocou-lhes os olhos, e imediatamente recuperaram a vista e o foram seguindo.

Mateus 21

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém
Marcos 11.1-11; Lucas 19.28-40; João 12.12-15

[1] Quando se aproximaram de Jerusalém e chegaram a Betfagé, ao monte das Oliveiras, enviou Jesus dois discípulos, dizendo-lhes:

[26]Tarp jūsų to nebus. Jei kas norėtų tapti didžiausias iš jūsų, tebūnie jūsų tarnas,
[27]ir kas panorėtų būti pirmas tarp jūsų, tebūnie jūsų vergas.
[28]Žmogaus Sūnus irgi atėjo ne kad jam tarnautų, bet pats tarnauti ir savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos už daugelį“.

Jericho neregiai
(Mk 10,46-52; Lk 18,35-41)

[29]Jiems išeinant iš Jericho, paskui Jėzų sekė didelė minia.
[30]Pakelėje sėdėjo du neregiai. Išgirdę praeinant Jėzų, jie ėmė šaukti: „Viešpatie, Dovydo Sūnau, pasigailėk mūsų!“
[31]Minia draudė juos, kad tylėtų. Bet anie dar garsiau šaukė: „Viešpatie, Dovydo Sūnau, pasigailėk mūsų!“
[32]Jėzus sustojo, pasišaukė juos ir paklausė: „Ko norite, kad jums padaryčiau?”
[33]Neregiai sako jam: „Viešpatie, kad atsivertų mūsų akys“.
[34]Pasigailėjęs Jėzus palietė jų akis; jie tučtuojau praregėjo ir nusekė paskui jį.

Mato 21

Įžengimas į Jeruzalę
(Mk 11,1-11; Lk 19,28-38; Jn 12,12-16)

[1]Kai jie prisiartino prie Jeruzalės ir atėjo į Betfagę prie Alyvų kalno, Jėzus pasiuntė du mokinius,

2 Ide à aldeia que aí está diante de vós e logo achareis presa uma jumenta e, com ela, um jumentinho. Desprendei-a e trazei-mos.

2tardamas: „Eikite į priešais esantį kaimą ir tuojau rasite pririštą asilę su asilaičiu. Atriškite ir atveskite juos man.

3 E, se alguém vos disser alguma coisa, respondei-lhe que o SENHOR precisa deles. E logo os enviará.

3O jeigu kas imtų dėl to teirautis, atsakykite: 'Jų reikia Viešpačiui', ir iš karto juos paleis".

4 Ora, isto aconteceu para se cumprir o que foi dito por intermédio do profeta:

4Tai įvyko, kad išsipildytų pranašo žodžiai:

5 Dizei à filha de Sião: Eis aí te vem o teu Rei, humilde, montado em jumento, num jumentinho, cria de animal de carga.

5Pasakykite Siono dukteriai: štai atkeliauja tavo karalius. Jis romus, jis joja ant asilės, lydimas asilaičio, nešulinio gyvulio jauniklio.

6 Indo os discípulos e tendo feito como Jesus lhes ordenara,

6Mokiniai nuėjo ir padarė, kaip Jėzaus buvo įsakyta.

7 trouxeram a jumenta e o jumentinho. Então, puseram em cima deles as suas vestes, e sobre elas Jesus montou.

7Jie atvedė asilę su asilaičiu, apdengė juos savo apsiaustais, o Jėzus užsėdo ant viršaus.

8 E a maior parte da multidão estendeu as suas vestes pelo caminho, e outros cortavam ramos de árvores, espalhando-os pela estrada.

8Didžiausia minia tiesė drabužius jam ant kelio. Kiti kirto ir klojo ant kelio medžių šakas.

9 E as multidões, tanto as que o precediam como as que o seguiam, clamavam: Hosana ao Filho de Davi! Bendito o que vem em nome do SENHOR! Hosana nas maiores alturas!

9Iš priekio ir iš paskos einančios minios šaukė: ,,Osana Dovydo Sūnui! Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu! Osana aukštybėse!"

10 E, entrando ele em Jerusalém, toda a cidade se alvoroçou, e perguntavam: Quem é este?

10Jam įžengus į Jeruzalę, sujudo visas miestas ir klausinėjo: „Kas jis toksai?"

11 E as multidões clamavam: Este é o profeta Jesus, de Nazaré da Galiléia!

11O minios kalbėjo: „Tai pranašas Jėzus iš Galilėjos Nazareto".

A purificação do templo

Marcos 11.15-17; Lucas 19.45-46

Prekiautojų išvaikymas

(Mk 11,11.15-17; Lk 19,45-46; Jn 2,14-16)

12 Tendo Jesus entrado no templo, expulsou todos os que ali vendiam e

12Įėjęs į šventyklą, Jėzus išvarė visus parduodančius ir perkančius šventykloje,

compravam; também derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas.

[13] E disse-lhes: Está escrito: A minha casa será chamada casa de oração; vós, porém, a transformais em covil de salteadores.

Jesus efetua curas no templo

[14] Vieram a ele, no templo, cegos e coxos, e ele os curou.

[15] Mas, vendo os principais sacerdotes e os escribas as maravilhas que Jesus fazia e os meninos clamando: Hosana ao Filho de Davi!, indignaram-se e perguntaram-lhe:

[16] Ouves o que estes estão dizendo? Respondeu-lhes Jesus: Sim; nunca lestes: Da boca de pequeninos e crianças de peito tiraste perfeito louvor?

[17] E, deixando-os, saiu da cidade para Betânia, onde pernoitou.

A figueira sem fruto

Marcos 11.12-14,20-24

[18] Cedo de manhã, ao voltar para a cidade, teve fome;

[19] e, vendo uma figueira à beira do caminho, aproximou-se dela; e, não tendo achado senão folhas, disse-lhe: Nunca mais nasça fruto de ti! E a figueira secou imediatamente.

[20] Vendo isto os discípulos, admiraram-se e exclamaram: Como secou depressa a figueira!

[21] Jesus, porém, lhes respondeu: Em verdade vos digo que, se tiverdes fé e não duvidardes, não somente fareis o que foi feito à figueira, mas até mesmo, se a este monte disserdes: Ergue-te e lança-te no mar, tal sucederá;

išvartė pinigų keitėjų stalus bei karvelių pardavėjų suolus

[13]ir tarė jiems: „Parašyta: Mano Namai vadinsis maldos namai, o jūs pavertėte juos plėšikų lindyne!“

[14]Šventykloje susirinko prie jo aklų ir raišų, ir jis išgydė juos.

[15]Aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai, pamatę stebuklus, kuriuos jis padarė, ir vaikus, šaukiančius šventykloje: „Osana Dovydo Sūnui!“ –

[16]įpyko ir prikišo jam: „Ar girdi, ką jie sako?“ Jėzus atsiliepė: „Girdžiu. Argi niekada nesate skaitę: Iš vaikų ir kūdikių lūpų parengei sau gyrių?“

[17]Ir palikęs juos jis išėjo iš miesto į Betaniją ir ten apsinakvojo.

Pasmerktas figmedis

(Mk 11,12-14.20-24)

[18]Anksti rytą, grįždamas į miestą, Jėzus pasijuto alkanas.

[19]Pamatęs pakelėje vieną figmedį, priėjo prie jo, bet nieko nerado, vien tik lapus. Ir tarė: „Tegul per amžius ant tavęs nemegs vaisiai!“ Ir figmedis bemat nudžiūvo.

[20]Tai pamatę mokiniai nustebo ir sakė: „Kaip galėjo tas figmedis taip ūmai nudžiūti?“

[21]Jėzus atsakė: „Iš tiesų sakau jums: jeigu turėtumėte tikėjimo ir nesvyruotumėte, ne tik galėtumėte taip padaryti su figmedžiu, bet pasakytumėte šitam kalnui: ‘Pasikelk ir meskis į jūrą!’ – ir taip atsitiktų.

[22] e tudo quanto pedirdes em oração, crendo, recebereis.

A autoridade de Jesus e o batismo de João
Marcos 11.27-33; Lucas 20.1-8

[23] Tendo Jesus chegado ao templo, estando já ensinando, acercaram-se dele os principais sacerdotes e os anciãos do povo, perguntando: Com que autoridade fazes estas coisas? E quem te deu essa autoridade?

[24] E Jesus lhes respondeu: Eu também vos farei uma pergunta; se me responderdes, também eu vos direi com que autoridade faço estas coisas.

[25] Donde era o batismo de João, do céu ou dos homens? E discorriam entre si: Se dissermos: do céu, ele nos dirá: Então, por que não acreditastes nele?

[26] E, se dissermos: dos homens, é para temer o povo, porque todos consideram João como profeta.

[27] Então, responderam a Jesus: Não sabemos. E ele, por sua vez: Nem eu vos digo com que autoridade faço estas coisas.

A parábola dos dois filhos

[28] E que vos parece? Um homem tinha dois filhos. Chegando-se ao primeiro, disse: Filho, vai hoje trabalhar na vinha.

[29] Ele respondeu: Sim, senhor; porém não foi.

[30] Dirigindo-se ao segundo, disse-lhe a mesma coisa. Mas este respondeu: Não quero; depois, arrependido, foi.

[31] Qual dos dois fez a vontade do pai? Disseram: O segundo. Declarou-lhes Jesus:

[22]Visa, ko tikėdami melsite, – gausite“.

Jėzaus įgaliojimai
(Mk 11,27-33; Lk 20,1-8; Jn 2,18)

[23]Kai Jėzus atėjo į šventyklą ir pradėjo mokyti, prisiartino prie jo aukštųjų kunigų ir tautos seniūnų, kurie klausė: „Kokia galia tai darai? Kas tau davė šitą galią?“

[24]Jėzus atsakė: „Ir aš noriu paklausti jus vieno dalyko. Jei man atsakysite, ir aš pasakysiu, kieno įgaliotas tai darau.

[25]Iš kur buvo Jono krikštas? Iš dangaus ar iš žmonių?“ Jie samprotavo: „Jei pasakysime – iš dangaus, jis mums prikiš: ‘Tai kodėl juo netikėjote?’

[26]O jei pasakysime – iš žmonių, reikės bijoti minios, nes visi laiko Joną pranašu“.

[27]Todėl jie atsakė Jėzui: „Mes nežinome“. Tad ir jis atsakė: „Tai nė aš nesakysiu, kokia galia tai darau.

Du sūnūs

[28]Kaip jūs manote? Vienas žmogus turėjo du sūnus. Kartą jis kreipėsi į pirmąjį, sakydamas: ‘Vaike, eik ir padirbėk šiandien vynuogyne’.

[29]Šis atsakė: ‘Nenoriu’, – bet vėliau apsigalvojo ir nuėjo dirbti.

[30]Paskui tėvas kreipėsi į antrąjį sūnų tais pačiais žodžiais. Šis jam atsakė: ‘Einu, viešpatie’, – bet nenuėjo.

[31]Katras iš jų įvykdė tėvo valią?“ Jie atsakė: „Pirmasis“. Tuomet Jėzus tarė jiems: „Iš tiesų sakau jums: muitininkai ir

Em verdade vos digo que publicanos e meretrizes vos precedem no reino de Deus.

32 Porque João veio a vós outros no caminho da justiça, e não acreditastes nele; ao passo que publicanos e meretrizes creram. Vós, porém, mesmo vendo isto, não vos arrependestes, afinal, para acreditardes nele.

A parábola dos lavradores maus

Marcos 12.1-12; Lucas 20.9-19

33 Atentai noutra parábola. Havia um homem, dono de casa, que plantou uma vinha. Cercou-a de uma sebe, construiu nela um lagar, edificou-lhe uma torre e arrendou-a a uns lavradores. Depois, se ausentou do país.

34 Ao tempo da colheita, enviou os seus servos aos lavradores, para receber os frutos que lhe tocavam.

35 E os lavradores, agarrando os servos, espancaram a um, mataram a outro e a outro apedrejaram.

36 Enviou ainda outros servos em maior número; e trataram-nos da mesma sorte.

37 E, por último, enviou-lhes o seu próprio filho, dizendo: A meu filho respeitarão.

38 Mas os lavradores, vendo o filho, disseram entre si: Este é o herdeiro; ora, vamos, matemo-lo e apoderemo-nos da sua herança.

39 E, agarrando-o, lançaram-no fora da vinha e o mataram.

40 Quando, pois, vier o senhor da vinha, que fará àqueles lavradores?

ištvirkėlės greičiau už jus pateks į Dievo karalystę.

32Juk Jonas atėjo pas jus teisumo keliu, bet jūs netikėjote juo. O muitininkai ir ištvirkėlės tikėjo. Bet jūs, nors tai matėte, nė vėliau neapsigalvojote ir netikėjote juo.

Ūkininkai žmogžudžiai

(Mk 12,1-12; Lk 20,9-19; Jn 3,16-17)

33Pasiklausykite kito palyginimo. Buvo šeimininkas, kuris įveisė vynuogyną, sumūrijo aptvarą, įrengė spaustuvą, pastatė bokštą, išnuomojo ūkininkams

34ir iškeliavo į svetimą šalį. Atėjus vaisių metui, jis siuntė tarnus pas ūkininkus atsiimti savosios vaisių dalies.

35Bet ūkininkai, nutvėrę jo tarnus, vieną primušė, antrą nužudė, o trečią užmušė akmenimis.

36Jis vėl siuntė tarnų, daugiau negu pirma. Bet ūkininkai ir su šitais pasielgė kaip su anais.

37Galop jis išsiuntė pas juos savo sūnų, manydamas: ‘Jie drovėsis mano sūnaus’.

38Tačiau ūkininkai, išvydę sūnų, ėmė kalbėtis: ‘Tai įpėdinis! Eime, užmuškime jį ir turėsime palikimą’.

39Nutvėrę jie išmetė jį iš vynuogyno ir užmušė.

40Tad ką gi atvykęs vynuogyno šeimininkas padarys su tais ūkininkais?“

[41] Responderam-lhe: Fará perecer horrivelmente a estes malvados e arrendará a vinha a outros lavradores que lhe remetam os frutos nos seus devidos tempos.

[42] Perguntou-lhes Jesus: Nunca lestes nas Escrituras: A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular; isto procede do SENHOR e é maravilhoso aos nossos olhos?

[43] Portanto, vos digo que o reino de Deus vos será tirado e será entregue a um povo que lhe produza os respectivos frutos.

[44] Todo o que cair sobre esta pedra ficará em pedaços; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

[45] Os principais sacerdotes e os fariseus, ouvindo estas parábolas, entenderam que era a respeito deles que Jesus falava;

[46] e, conquanto buscassem prendê-lo, temeram as multidões, porque estas o consideravam como profeta.

[41]Jie atsakė: „Jis žiauriai nužudys piktadarius ir išnuomos vynuogyną kitiems ūkininkams, kurie, atėjus metui, atiduos vaisių“.

[42]Tuomet Jėzus tarė: „Ar niekada nesatę skaitę Raštuose: Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo kertiniu akmeniu. Tai Viešpaties padaryta ir mūsų akims tai nuostabą kelia.

[43]Todėl sakau jums: Dievo karalystė bus iš jūsų atimta ir atiduota tautai, kuri duos vaisių.

[44]Kas nukris ant to akmens, tas suduš, o ant ko akmuo užgrius, tas bus sutriuškintas“.

[45]Išgirdę palyginimus, vyresnieji kunigai ir fariziejai suprato, kad Jėzus kalba apie juos.

[46]Jie stengėsi jį suimti, tačiau bijojo liaudies, nes ji laikė Jėzų pranašu.

Mateus 22

A parábola das bodas

[1] De novo, entrou Jesus a falar por parábolas, dizendo-lhes:

[2] O reino dos céus é semelhante a um rei que celebrou as bodas de seu filho.

[3] Então, enviou os seus servos a chamar os convidados para as bodas; mas estes não quiseram vir.

[4] Enviou ainda outros servos, com esta ordem: Dizei aos convidados: Eis que já preparei o meu banquete; os meus bois e

Mato 22

Karalaičio vestuvės

(Lk 14,16-24)

[1]Jėzus vėl ėmė kalbėti palyginimais:

[2]„Dangaus karalystė panaši į karalių, kuris kėlė savo sūnui vestuves.

[3]Jis išsiuntė tarnus šaukti pakviestųjų į vestuvių pokylį, bet tie nepanorėjo eiti.

[4]Tuomet jis vėl siuntė kitus tarnus, liepdamas: ‘Sakykite pakviestiesiems: štai aš surengiau pokylį, mano jaučiai ir

cevados já foram abatidos, e tudo está pronto; vinde para as bodas.

penimi veršiai papjauti, ir viskas surengta. Ateikite į vestuves!'

5 Eles, porém, não se importaram e se foram, um para o seu campo, outro para o seu negócio;

5Tačiau kviečiamieji to nepaisė ir nuėjo kas sau: vienas lauko arti, kitas prekiauti,

6 e os outros, agarrando os servos, os maltrataram e mataram.

6o kiti tarnus nutvėrę išniekino ir užmušė.

7 O rei ficou irado e, enviando as suas tropas, exterminou aqueles assassinos e lhes incendiou a cidade.

7Tuomet karalius užsirūstino ir nusiuntęs kariuomenę sunaikino anuos žmogžudžius ir padegė jų miestą.

8 Então, disse aos seus servos: Está pronta a festa, mas os convidados não eram dignos.

8Galop jis tarė tarnams: 'Vestuvės, tiesa, surengtos, bet pakviestieji nebuvo verti.

9 Ide, pois, para as encruzilhadas dos caminhos e convidai para as bodas a quantos encontrardes.

9Todėl eikite į kryžkeles ir ką tik rasite, kvieskite į vestuves'.

10 E, saindo aqueles servos pelas estradas, reuniram todos os que encontraram, maus e bons; e a sala do banquete ficou repleta de convidados.

10Tie tarnai išėjo į kelius ir surinko visus, ką tik sutiko, blogus ir gerus. Vestuvių menė buvo pilna sėdinčių už stalo.

11 Entrando, porém, o rei para ver os que estavam à mesa, notou ali um homem que não trazia veste nupcial

11Karalius atėjo pasižiūrėti svečių ir pamatė ten žmogų, neapsirengusį vestuvių drabužiu.

12 e perguntou-lhe: Amigo, como entraste aqui sem veste nupcial? E ele emudeceu.

12Jis tarė jam: 'Bičiuli, kaip čia įėjai, neturėdamas vestuvių drabužio?' Tasai tylėjo.

13 Então, ordenou o rei aos serventes: Amarrai-o de pés e mãos e lançai-o para fora, nas trevas; ali haverá choro e ranger de dentes.

13Tuomet karalius paliepė tarnams: 'Suriškite jam rankas ir kojas ir išmeskite jį laukan į tamsybes. Ten bus verksmas ir dantų griežimas'.

14 Porque muitos são chamados, mas poucos, escolhidos.

14Mat daug pašauktų, bet maža išrinktų".

A questão do tributo

Marcos 12.13-17; Lucas 20.20-26

Dievas ir ciesorius

(Mk 12,13-17; Lk 20,20-26; Rom 13,7)

[15] Então, retirando-se os fariseus, consultaram entre si como o surpreenderiam em alguma palavra.

[16] E enviaram-lhe discípulos, juntamente com os herodianos, para dizer-lhe: Mestre, sabemos que és verdadeiro e que ensinas o caminho de Deus, de acordo com a verdade, sem te importares com quem quer que seja, porque não olhas a aparência dos homens.

[17] Dize-nos, pois: que te parece? É lícito pagar tributo a César ou não?

[18] Jesus, porém, conhecendo-lhes a malícia, respondeu: Por que me experimentais, hipócritas?

[19] Mostrai-me a moeda do tributo. Trouxeram-lhe um denário.

[20] E ele lhes perguntou: De quem é esta efígie e inscrição?

[21] Responderam: De César. Então, lhes disse: Dai, pois, a César o que é de César e a Deus o que é de Deus.

[22] Ouvindo isto, se admiraram e, deixando-o, foram-se.

Os saduceus e a ressurreição

Marcos 12.18-27; Lucas 20.27-40

[23] Naquele dia, aproximaram-se dele alguns saduceus, que dizem não haver ressurreição, e lhe perguntaram:

[24] Mestre, Moisés disse: Se alguém morrer, não tendo filhos, seu irmão casará com a viúva e suscitará descendência ao falecido.

[25] Ora, havia entre nós sete irmãos. O primeiro, tendo casado, morreu e, não

[15]Tuomet fariziejai pasitraukė ir tarėsi, kaip jį sugauti kalboje.

[16]Jie nusiuntė pas jį savo mokinių kartu su Erodo šalininkais paklausti: „Mokytojau, mes žinome, kad esi tiesakalbis, mokai tikro Dievo kelio ir niekam nepataikauji, nes nežiūri žmonių poaukščių.

[17]Tad pasakyk, kaip manai: valia mokėti ciesoriui mokesčius ar ne?“

[18]Suprasdamas jų klastą, Jėzus tarė: „Kam spendžiate man pinkles, veidmainiai?

[19]Parodykite man mokesčių pinigą!“ Jie padavė jam denarą.

[20]Jis paklausė: „Kieno čia paveikslas ir įrašas?“

[21]Jie atsakė: „Ciesoriaus“. Tuomet Jėzus tarė: „Atiduokite tad, kas ciesoriaus ciesoriui, o kas Dievo – Dievui“.

[22]Tai girdėdami, jie stebėjosi ir palikę jį nuėjo.

Mirusiųjų prisikėlimas

(Mk 12,18-27; Lk 20,27-40)

[23]Tą pačią dieną atėjo pas jį sadukiejų, kurie nepripažįsta mirusiųjų prisikėlimo, ir klausė:

[24]„Mokytojau, Mozė yra pasakęs: Jei kas mirtų bevaikis, tegul jo brolis veda jo žmoną ir pažadina savo broliui palikuonių.

[25]Šit pas mus yra buvę septyni broliai. Pirmasis vedęs mirė ir neturėdamas vaikų, paliko savo žmoną broliui.

tendo descendência, deixou sua mulher a seu irmão;

[26] o mesmo sucedeu com o segundo, com o terceiro, até ao sétimo;

[27] depois de todos eles, morreu também a mulher.

[28] Portanto, na ressurreição, de qual dos sete será ela esposa? Porque todos a desposaram.

[29] Respondeu-lhes Jesus: Errais, não conhecendo as Escrituras nem o poder de Deus.

[30] Porque, na ressurreição, nem casam, nem se dão em casamento; são, porém, como os anjos no céu.

[31] E, quanto à ressurreição dos mortos, não tendes lido o que Deus vos declarou:

[32] Eu sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó? Ele não é Deus de mortos, e sim de vivos.

[33] Ouvindo isto, as multidões se maravilhavam da sua doutrina.

O grande mandamento

Marcos 12.28-31

[34] Entretanto, os fariseus, sabendo que ele fizera calar os saduceus, reuniram-se em conselho.

[35] E um deles, intérprete da Lei, experimentando-o, lhe perguntou:

[36] Mestre, qual é o grande mandamento na Lei?

[37] Respondeu-lhe Jesus: Amarás o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma e de todo o teu entendimento.

[38] Este é o grande e primeiro mandamento.

[26]Taip atsitiko antrajam ir trečiajam iki septintojo.

[27]Visų paskiausiai numirė ta moteris.

[28]Tad kai mirusieji prisikels, kuriam iš septynių ji bus žmona? Juk visi yra ją turėję“.

[29]Jėzus jiems atsakė: „Jūs klystate, nepažindami nei Raštų, nei Dievo galybės.

[30]Prisikėlę nei ves, nei tekės, bet bus kaip Dievo angelai danguje.

[31]O apie mirusiųjų prisikėlimą ar nesate skaitę, kas jums Dievo pasakyta:

[32]Aš esu Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas. Jis ne mirusiųjų, bet gyvųjų Dievas!“

[33]Tai girdėdama minia stebėjosi jo mokslu.

Didžiausias įsakymas

(Mk 12,28-31; Lk 10,25-28; Rom 13,8-10)

[34]Fariziejai, išgirdę, kad Jėzus privertęs nutilti sadukiejus, susirinko draugėn,

[35]ir vienas iš jų, Įstatymo mokytojas, mėgindamas jį, paklausė:

[36]„Mokytojau, koks įsakymas yra didžiausias Įstatyme?“

[37]Jėzus jam atsakė: „Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visu protu.

[38]Tai didžiausias ir pirmasis įsakymas.

[39] O segundo, semelhante a este, é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[40] Destes dois mandamentos dependem toda a Lei e os Profetas.

O Cristo, Filho de Davi

Marcos 12.35-37; Lucas 20.41-44

[41] Reunidos os fariseus, interrogou-os Jesus:

[42] Que pensais vós do Cristo? De quem é filho? Responderam-lhe eles: De Davi.

[43] Replicou-lhes Jesus: Como, pois, Davi, pelo Espírito, chama-lhe SENHOR, dizendo:

[44] Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés?

[45] Se Davi, pois, lhe chama SENHOR, como é ele seu filho?

[46] E ninguém lhe podia responder palavra, nem ousou alguém, a partir daquele dia, fazer-lhe perguntas.

Mateus 23

Jesus censura os escribas e os fariseus

Marcos 12.38-40; Lucas 11.37-52; 20.45-47

[1] Então, falou Jesus às multidões e aos seus discípulos:

[2] Na cadeira de Moisés, se assentaram os escribas e os fariseus.

[3] Fazei e guardai, pois, tudo quanto eles vos disserem, porém não os imiteis nas suas obras; porque dizem e não fazem.

[4] Atam fardos pesados [e difíceis de carregar] e os põem sobre os ombros dos homens; entretanto, eles mesmos nem com o dedo querem movê-los.

[39]Antrasis – panašus į jį: Mylėk savo artimą kaip save patį.

[40]Šitais dviem įsakymais remiasi visas Įstatymas ir Pranašai“.

Mesijas ir Dovydas

(Mk 12,35-37; Lk 20,41-44)

[41]Kol fariziejai tebebuvo susirinkę, Jėzus juos paklausė:

[42]„Ką jūs manote apie Mesiją? Kieno jis sūnus?“ Jie atsakė: „Dovydo“.

[43]Jis tarė jiems: „O kodėl gi Dovydas, Dvasios įkvėptas, vadina jį Viešpačiu, sakydamas:

[44]Viešpats tarė mano Viešpačiui: Sėskis mano dešinėje, aš patiesiu tavo priešus tarsi pakoją po tavo kojų.

[45]Tad jei Dovydas vadina jį Viešpačiu, kaipgi tada jis gali būti jo sūnus?!”

[46]Ir nė vienas negalėjo jam atsakyti nė žodžio nei kas nors drįso nuo tos dienos jį klausinėti.

Mato 23

Veidmainystė

(Mk 12,38-40; Lk 11,39-52; 20,46)

[1]Anuomet Jėzus kreipėsi į minią ir į savo mokinius:

[2]„Į Mozės krasę atsisėdo Rašto aiškintojai ir fariziejai.

[3]Todėl visa, ką jie liepia, darykite ir laikykitės, tačiau nesielkite, kaip jie elgiasi, nes jie kalba, bet nedaro.

[4]Jie riša sunkias, nepakeliamas naštas ir krauna žmonėms ant pečių, o patys nenori jų nė pirštu pajudinti.

[5] Praticam, porém, todas as suas obras com o fim de serem vistos dos homens; pois alargam os seus filactérios e alongam as suas franjas.

[5]Jie viską daro, kad būtų žmonių matomi. Jie pasiplatina maldos diržus ir pasididina apsiaustų spurgus.

[6] Amam o primeiro lugar nos banquetes e as primeiras cadeiras nas sinagogas,

[6]Jie mėgsta pirmąsias vietas pokyliuose bei pirmuosius krėslus sinagogose,

[7] as saudações nas praças e o serem chamados mestres pelos homens.

[7]mėgsta sveikinimus aikštėse ir trokšta, kad žmonės vadintų juos 'rabi'.

[8] Vós, porém, não sereis chamados mestres, porque um só é vosso Mestre, e vós todos sois irmãos.

[8]O jūs nesivadinkite 'rabi', nes turite vienintelį Mokytoją, o jūs visi esate broliai.

[9] A ninguém sobre a terra chameis vosso pai; porque só um é vosso Pai, aquele que está nos céus.

[9]Ir nė vieno iš savųjų nevadinkite tėvu, nes turite vienintelį Tėvą danguje.

[10] Nem sereis chamados guias, porque um só é vosso Guia, o Cristo.

[10]Taip pat nesivadinkite mokytojais, nes jūsų vienintelis Mokytojas yra Kristus.

[11] Mas o maior dentre vós será vosso servo.

[11]Kas iš jūsų didesnis, tebūnie jums tarnas.

[12] Quem a si mesmo se exaltar será humilhado; e quem a si mesmo se humilhar será exaltado.

[12]Mat kas save aukština, bus pažemintas, o kas save žemina, bus išaukštintas.

Várias advertências de Jesus

[13] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque fechais o reino dos céus diante dos homens; pois vós não entrais, nem deixais entrar os que estão entrando!

[13]Vargas jums, veidmainiai Rašto aiškintojai ir fariziejai! Jūs užrakinate žmonėms dangaus karalystę ir nei patys neinate, nei trokštančių į ją patekti neleidžiate.

[14] [Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque devorais as casas das viúvas e, para o justificar, fazeis longas orações; por isso, sofrereis juízo muito mais severo!]

[15] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque rodeais o mar e a terra para fazer um prosélito; e, uma vez feito, o tornais filho do inferno duas vezes mais do que vós!

[15]Vargas jums, veidmainiai Rašto aiškintojai ir fariziejai! Jūs keliaujate per jūrą ir sausumą, kad laimėtumėte vieną naujatikį, o kai toks atsiranda, jūs

padarote iš jo pragaro vaiką, dvigubai blogesnį už jus pačius.

16 Ai de vós, guias cegos, que dizeis: Quem jurar pelo santuário, isso é nada; mas, se alguém jurar pelo ouro do santuário, fica obrigado pelo que jurou!

16Vargas jums, aklieji vadai, kurie mokote: 'Jei kas prisiektų šventove, tai nieko, o jei kas prisiektų šventovės auksu, tai jis įsipareigoja'.

17 Insensatos e cegos! Pois qual é maior: o ouro ou o santuário que santifica o ouro?

17Kvaili jūs ir akli! Kas gi didesnis – auksas ar šventovė, kuri pašventina auksą?

18 E dizeis: Quem jurar pelo altar, isso é nada; quem, porém, jurar pela oferta que está sobre o altar fica obrigado pelo que jurou.

18Arba, anot jūsų: 'Jei kas prisiektų aukuru, tai nieko, o jei kas prisiektų atnaša ant aukuro, tai jis įpareigotas'.

19 Cegos! Pois qual é maior: a oferta ou o altar que santifica a oferta?

19Akli! Kas gi didesnis – atnaša ar aukuras, kuris pašventina atnašą?

20 Portanto, quem jurar pelo altar jura por ele e por tudo o que sobre ele está.

20Todėl, kas prisiekia aukuru, tas prisiekia ir tuo, kas ant jo padėta,

21 Quem jurar pelo santuário jura por ele e por aquele que nele habita;

21o kas prisiekia šventove, prisiekia ja ir tuo, kuris joje gyvena.

22 e quem jurar pelo céu jura pelo trono de Deus e por aquele que no trono está sentado.

22Ir kas prisiekia dangumi, prisiekia Dievo sostu ir tuo, kuris jame sėdi.

23 Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque dais o dízimo da hortelã, do endro e do cominho e tendes negligenciado os preceitos mais importantes da Lei: a justiça, a misericórdia e a fé; devíeis, porém, fazer estas coisas, sem omitir aquelas!

23Vargas jums, veidmainiai Rašto aiškintojai ir fariziejai! Jūs duodate dešimtinę nuo mėtų, krapų ir kmynų, o pamirštate, kas svarbiausia Įstatyme: teisingumą, gailestingumą ir ištikimybę. Reikia tai daryti ir ano neapleisti!

24 Guias cegos, que coais o mosquito e engolis o camelo!

24Aklieji vadai, jūs iškošiate uodą, o praryjate kupranugarį...

25 Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque limpais o exterior do copo e do prato, mas estes, por dentro, estão cheios de rapina e intemperança!

25Vargas jums, veidmainiai Rašto aiškintojai ir fariziejai! Jūs valote taurės bei dubens išorę, o viduje esate pilni gobšumo ir nesivaldymo.

[26] Fariseu cego, limpa primeiro o interior do copo, para que também o seu exterior fique limpo!

[27] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque sois semelhantes aos sepulcros caiados, que, por fora, se mostram belos, mas interiormente estão cheios de ossos de mortos e de toda imundícia!

[28] Assim também vós exteriormente pareceis justos aos homens, mas, por dentro, estais cheios de hipocrisia e de iniqüidade.

[29] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque edificais os sepulcros dos profetas, adornais os túmulos dos justos

[30] e dizeis: Se tivéssemos vivido nos dias de nossos pais, não teríamos sido seus cúmplices no sangue dos profetas!

[31] Assim, contra vós mesmos, testificais que sois filhos dos que mataram os profetas.

[32] Enchei vós, pois, a medida de vossos pais.

[33] Serpentes, raça de víboras! Como escapareis da condenação do inferno?

[34] Por isso, eis que eu vos envio profetas, sábios e escribas. A uns matareis e crucificareis; a outros açoitareis nas vossas sinagogas e perseguireis de cidade em cidade;

[35] para que sobre vós recaia todo o sangue justo derramado sobre a terra, desde o sangue do justo Abel até ao sangue de

[26]Aklasai fariziejau! Pirmiau išvalyk taurės vidų, tai bus tikrai švari ir išorė!

[27]Vargas jums, veidmainiai Rašto aiškintojai ir fariziejai! Jūs panašūs į pabaltintus antkapius, kurie iš paviršiaus gražiai atrodo, o viduje pilni numirėlių kaulų ir visokių nešvarumų.

[28]Taip ir jūs iš paviršiaus atrodote žmonėms teisūs, o viduje esate pilni veidmainystės ir nedorumo.

[29]Vargas jums, veidmainiai Rašto aiškintojai ir fariziejai! Jūs statote pranašams antkapius, puošiate teisiųjų paminklus

[30]ir sakote: ‘Jei būtume gyvenę savo protėvių dienomis, nebūtume kartu su jais susitepę pranašų krauju’.

[31]Taigi jūs patys prieš save liudijate, jog esate pranašų žudytojų vaikai.

[32]Pripildykite gi savo tėvų saiką!

Neišvengiama bausmė
(Lk 11,49-51)

[33]Gyvatės! Angių išperos! Kaip jūs ištrūksite nuo pasmerkimo į pragarą?!

[34]Todėl štai siunčiu pas jus pranašų, išminčių ir Rašto aiškintojų. Vienus jų jūs užmušite ir nukryžiuosite, kitus plaksite sinagogose ir persekiosite nuo miesto iki miesto,

[35]kad ant jūsų kristų visas nekaltas kraujas, pralietas žemėje, pradedant teisiojo Abelio krauju ir baigiant krauju

Zacarias, filho de Baraquias, a quem matastes entre o santuário e o altar.

36 Em verdade vos digo que todas estas coisas hão de vir sobre a presente geração.

O lamento sobre Jerusalém
Lucas 13.34-35

37 Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas e apedrejas os que te foram enviados! Quantas vezes quis eu reunir os teus filhos, como a galinha ajunta os seus pintinhos debaixo das asas, e vós não o quisestes!

38 Eis que a vossa casa vos ficará deserta.

39 Declaro-vos, pois, que, desde agora, já não me vereis, até que venhais a dizer: Bendito o que vem em nome do SENHOR!

Barachijo sūnaus Zacharijo, kurį jūs nužudėte tarp šventovės ir aukuro.

36Iš tiesų sakau jums: visa tai ištiks šitą kartą.

Perspėjimas Jeruzalei
(Lk 13,34-35)

37Jeruzale, Jeruzale! Tu žudai pranašus ir užmuši akmenimis tuos, kurie pas tave siųsti. Kiek kartų norėjau surinkti tavo vaikus, kaip višta surenka savo viščiukus po sparnais, o tu nenorėjai!

38Štai jūsų namai bus jums palikti tušti.

39Taigi aš jums sakau: nuo dabar jūs manęs nebematysite, kol netarsite: Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu!“

Mateus 24

O sermão profético
A destruição do templo
Marcos 13.1-2; Lucas 21.5-6

1 Tendo Jesus saído do templo, ia-se retirando, quando se aproximaram dele os seus discípulos para lhe mostrar as construções do templo.

2 Ele, porém, lhes disse: Não vedes tudo isto? Em verdade vos digo que não ficará aqui pedra sobre pedra que não seja derribada.

O princípio das dores
Marcos 13.3-13; Lucas 21.7-19

3 No monte das Oliveiras, achava-se Jesus assentado, quando se aproximaram dele os discípulos, em particular, e lhe pediram: Dize-nos quando sucederão estas coisas e que sinal haverá da tua vinda e da consumação do século.

Mato 24

Būsimosios nelaimės

(Mk 13,1-13; Lk 21,5-19)

1Išėjęs iš šventyklos, Jėzus keliavo tolyn. Čia priėjo mokiniai, rodydami jam į šventyklos rūmus.

2O jis pasakė: „Ar matote visa tai? Iš tiesų sakau jums: čia neliks akmens ant akmens, viskas bus išgriauta“.

3Kai jis atsisėdo Alyvų kalne, priėjo vieni mokiniai ir klausė: „Pasakyk mums, kada tai įvyks? Ir koks tavo atėjimo ir pasaulio pabaigos ženklas?“

[4] E ele lhes respondeu: Vede que ninguém vos engane.

[5] Porque virão muitos em meu nome, dizendo: Eu sou o Cristo, e enganarão a muitos.

[6] E, certamente, ouvireis falar de guerras e rumores de guerras; vede, não vos assusteis, porque é necessário assim acontecer, mas ainda não é o fim.

[7] Porquanto se levantará nação contra nação, reino contra reino, e haverá fomes e terremotos em vários lugares;

[8] porém tudo isto é o princípio das dores.

[9] Então, sereis atribulados, e vos matarão. Sereis odiados de todas as nações, por causa do meu nome.

[10] Nesse tempo, muitos hão de se escandalizar, trair e odiar uns aos outros;

[11] levantar-se-ão muitos falsos profetas e enganarão a muitos.

[12] E, por se multiplicar a iniqüidade, o amor se esfriará de quase todos.

[13] Aquele, porém, que perseverar até o fim, esse será salvo.

[14] E será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações. Então, virá o fim.

A grande tribulação

Marcos 13.14-23; Lucas 21.20-23

[15] Quando, pois, virdes o abominável da desolação de que falou o profeta Daniel, no lugar santo (quem lê entenda),

[16] então, os que estiverem na Judéia fujam para os montes;

[4]Jėzus jiems atsakė: „Žiūrėkite, kad jūsų kas nesuklaidintų.

[5]Daug kas ateis prisidengę mano vardu ir sakys: ‘Aš Mesijas!’ – ir daugelį suklaidins.

[6]Girdėsite apie karus ir karų gandus. Žiūrėkite, kad neišsigąstumėte, nes reikia, kad visa tai įvyktų.

[7]Bet tai dar ne galas. Tauta sukils prieš tautą ir karalystė prieš karalystę. Vietomis bus badmečių ir žemės drebėjimų.

[8]Tačiau visa tai – tik kentėjimų pradžia.

[9]Paskui jus atiduos kankinti ir žudyti. Jūs būsite dėl manęs visų tautų nekenčiami.

[10]Daugelis suklups, ims vieni kitus išdavinėti ir vieni kitų nekęsti.

[11]Atsiras daug netikrų pranašų, kurie daugelį suvedžios.

[12]Kadangi įsigalės neteisybė, daugelio meilė atšals.

[13]O kas ištvers iki galo, bus išgelbėtas.

[14]Ir bus paskelbta ši karalystės Evangelija visame pasaulyje paliudyti visoms tautoms. Ir tada ateis galas.

Jeruzalės likimas

(Dan 9,27; Mk 13,14-23; Lk 21,20-24)

[15]Kai tik pamatysite pranašo Danieliaus paskelbtą sunaikinimo pabaisą,stovinčią šventoje vietoje (skaitytojas teįsidėmi!),

[16]tuomet, kas bus Judėjoje, tebėga į kalnus,

[17] quem estiver sobre o eirado não desça a tirar de casa alguma coisa;
[18] e quem estiver no campo não volte atrás para buscar a sua capa.
[19] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias!
[20] Orai para que a vossa fuga não se dê no inverno, nem no sábado;
[21] porque nesse tempo haverá grande tribulação, como desde o princípio do mundo até agora não tem havido e nem haverá jamais.
[22] Não tivessem aqueles dias sido abreviados, ninguém seria salvo; mas, por causa dos escolhidos, tais dias serão abreviados.
[23] Então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo! Ou: Ei-lo ali! Não acrediteis;
[24] porque surgirão falsos cristos e falsos profetas operando grandes sinais e prodígios para enganar, se possível, os próprios eleitos.
[25] Vede que vo-lo tenho predito.
[26] Portanto, se vos disserem: Eis que ele está no deserto!, não saiais. Ou: Ei-lo no interior da casa!, não acrediteis.
[27] Porque, assim como o relâmpago sai do oriente e se mostra até no ocidente, assim há de ser a vinda do Filho do Homem.
[28] Onde estiver o cadáver, aí se ajuntarão os abutres.

A vinda do Filho do Homem
Marcos 13.24-27; Lucas 21.25-28

[17]kas ant stogo, tenelipa žemėn pasiimti iš namų savo daiktų,
[18]o kas laukuose, tenegrįžta pasiimti apsiausto.
[19]Vargas nėščioms ir žindančioms anomis dienomis!
[20]Melskitės, kad jums netektų bėgti žiemą ar šabo dieną.
[21]Tuomet bus didelis suspaudimas, kokio nėra buvę nuo pasaulio pradžios iki dabar ir kokio daugiau nebebus.
[22]Ir jeigu tos dienos nebūtų sutrumpintos, neišsigelbėtų nė vienas žmogus. Bet dėl išrinktųjų tos dienos bus sutrumpintos.
[23]Jei tada kas nors jums sakytų: ‘Štai čia Mesijas’, – arba: ‘Jis tenai!’ – netikėkite.
[24]Atsiras netikrų mesijų ir netikrų pranašų, ir jie darys didelių ženklų bei stebuklų, mėgindami suklaidinti, jei tai įmanoma, net išrinktuosius.
[25]Štai jus apie tai iš anksto įspėjau!

Žmogaus Sūnaus atėjimas
(Mt 10,23; Mk 13,24-32; Lk 17,23-35; 21,25-33; 12,39-40)

[26]Tad jeigu jums sakytų: ‘Štai jis tyruose!’ – neikite; – ‘Štai jis namų gilumoje!’ – netikėkite.
[27]Kaip žaibas tvyksteleja iš rytų ir nušvinta iki vakarų, toks bus ir Žmogaus Sūnaus atėjimas.
[28]Kur bus lavonų, ten sulėks ir maitvanagiai.

[29] Logo em seguida à tribulação daqueles dias, o sol escurecerá, a lua não dará a sua claridade, as estrelas cairão do firmamento, e os poderes dos céus serão abalados.

[29]Netrukus po tų nelaimių dienų saulė užtems, mėnulis nebeduos šviesos,žvaigždės kris iš dangaus, ir dangaus galybės bus sukrėstos.

[30] Então, aparecerá no céu o sinal do Filho do Homem; todos os povos da terra se lamentarão e verão o Filho do Homem vindo sobre as nuvens do céu, com poder e muita glória.

[30]Tuomet danguje pasirodys Žmogaus Sūnaus ženklas, o visos žemės tautos ims raudoti ir pamatys Žmogaus Sūnų, ateinantį dangaus debesyse su didžia galybe ir šlove.

[31] E ele enviará os seus anjos, com grande clangor de trombeta, os quais reunirão os seus escolhidos, dos quatro ventos, de uma a outra extremidade dos céus.

[31]Jis pasiųs savo angelus, kurie skardžiais trimitų garsais surinks jo išrinktuosius iš visų keturių šalių, nuo vieno dangaus pakraščio iki kito.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Marcos 13.28-37; Lucas 21.29-36

[32] Aprendei, pois, a parábola da figueira: quando já os seus ramos se renovam e as folhas brotam, sabeis que está próximo o verão.

[32]Pasimokykite iš palyginimo su figmedžiu: kai jo šaka suminkštėja ir sprogsta lapai, jūs žinote, jog artinasi vasara.

[33] Assim também vós: quando virdes todas estas coisas, sabei que está próximo, às portas.

[33]Taip pat visa tai išvydę žinokite, jog jis arti, prie slenksčio.

[34] Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que tudo isto aconteça.

[34]Iš tiesų sakau jums: nepraeis ši karta, iki visa tai įvyks.

[35] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[35]Dangus ir žemė praeis, o mano žodžiai nepraeis.

[36] Mas a respeito daquele dia e hora ninguém sabe, nem os anjos dos céus, nem o Filho, senão o Pai.

[36]Tačiau tos dienos ir valandos niekas nežino, nei dangaus angelai, nei Sūnus, o vien tik Tėvas.

[37] Pois assim como foi nos dias de Noé, também será a vinda do Filho do Homem.

[37]Kaip yra buvę Nojaus dienomis, taip bus ir Žmogaus Sūnui ateinant.

[38] Porquanto, assim como nos dias anteriores ao dilúvio comiam e bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca,

[38]Kaip dienomis prieš tvaną žmonės nieko nenumanydami valgė, gėrė, vedė ir tekėjo iki pat dienos, kurią Nojus įlipo į laivą,

[39] e não o perceberam, senão quando veio o dilúvio e os levou a todos, assim será também a vinda do Filho do Homem.

[40] Então, dois estarão no campo, um será tomado, e deixado o outro;

[41] duas estarão trabalhando num moinho, uma será tomada, e deixada a outra.

[42] Portanto, vigiai, porque não sabeis em que dia vem o vosso SENHOR.

[43] Mas considerai isto: se o pai de família soubesse a que hora viria o ladrão, vigiaria e não deixaria que fosse arrombada a sua casa.

[44] Por isso, ficai também vós apercebidos; porque, à hora em que não cuidais, o Filho do Homem virá.

A parábola do bom servo e do mau
Lucas 12.42-46

[45] Quem é, pois, o servo fiel e prudente, a quem o senhor confiou os seus conservos para dar-lhes o sustento a seu tempo?

[46] Bem-aventurado aquele servo a quem seu senhor, quando vier, achar fazendo assim.

[47] Em verdade vos digo que lhe confiará todos os seus bens.

[48] Mas, se aquele servo, sendo mau, disser consigo mesmo: Meu senhor demora-se,

[49] e passar a espancar os seus companheiros e a comer e beber com ébrios,

[50] virá o senhor daquele servo em dia em que não o espera e em hora que não sabe

[39]kai užėjo tvanas ir visus nusinešė, taip bus ir tada, kai ateis Žmogaus Sūnus.

[40]Tuomet du bus kartu lauke, ir vienas bus paimtas, o kitas paliktas.

[41]Dvi mals vienomis girnomis, ir viena bus paimta, o kita palikta.

[42]Todėl budėkite, nes nežinote, kurią dieną ateis jūsų Viešpats.

[43]Supraskite ir tai: jeigu šeimininkas žinotų, kurią nakties valandą ateis vagis, jis budėtų ir neleistų jam įsilaužti į namus.

[44]Todėl ir jūs būkite pasirengę, nes Žmogaus Sūnus ateis, kai nesitikėsite.

Budrūs tarnai
(Lk 12,42-46)

[45]Kas yra tas ištikimas bei protingas tarnas, kurį šeimininkas paskyrė deramu laiku maitinti šeimynos?

[46]Laimingas toksai tarnas, kurį sugrįžęs šeimininkas ras gerai besidarbuojantį.

[47]Iš tiesų sakau jums: jį paskirs valdyti visų savo turtų.

[48]O jei anas tarnas bus blogas ir tars pats sau: ‘Mano šeimininkas neskuba grįžti’, –

[49]ir pradės mušti savo tarnybos draugus, valgyti, ūžti su girtuokliais,

[50]to tarno šeimininkas sugrįš vieną dieną, kai anas nelaukia, ir tokią valandą, kurią tas nė manyti nemano.

[51] e castigá-lo-á, lançando-lhe a sorte com os hipócritas; ali haverá choro e ranger de dentes.

Mateus 25

A parábola das dez virgens

[1] Então, o reino dos céus será semelhante a dez virgens que, tomando as suas lâmpadas, saíram a encontrar-se com o noivo.

[2] Cinco dentre elas eram néscias, e cinco, prudentes.

[3] As néscias, ao tomarem as suas lâmpadas, não levaram azeite consigo;

[4] no entanto, as prudentes, além das lâmpadas, levaram azeite nas vasilhas.

[5] E, tardando o noivo, foram todas tomadas de sono e adormeceram.

[6] Mas, à meia-noite, ouviu-se um grito: Eis o noivo! Saí ao seu encontro!

[7] Então, se levantaram todas aquelas virgens e prepararam as suas lâmpadas.

[8] E as néscias disseram às prudentes: Dai-nos do vosso azeite, porque as nossas lâmpadas estão-se apagando.

[9] Mas as prudentes responderam: Não, para que não nos falte a nós e a vós outras! Ide, antes, aos que o vendem e comprai-o.

[10] E, saindo elas para comprar, chegou o noivo, e as que estavam apercebidas entraram com ele para as bodas; e fechou-se a porta.

[11] Mais tarde, chegaram as virgens néscias, clamando: SENHOR, senhor, abre-nos a porta!

[51]Jis žiauriai nubaus jį ir paskirs jam dalį su veidmainiais. Ten bus verksmas ir dantų griežimas.

Mato 25

Dešimt mergaičių

(Lk 12,35-38)

[1]Tada dangaus karalystė bus panaši į dešimtį mergaičių, kurios pasiėmusios žibintus išėjo pasitikti jaunikio.

[2]Penkios iš jų buvo paikos ir penkios protingos.

[3]Taigi paikosios pasiėmė žibintus, o nepasiėmė alyvos.

[4]Protingosios kartu su žibintais pasiėmė induose ir alyvos.

[5]Jaunikiui vėluojant, visos ėmė snausti ir užmigo.

[6]Vidurnaktį pasigirdo balsai: 'Štai jaunikis! Išeikite pasitikti!'

[7]Tuomet visos mergaitės atsikėlė ir taisėsi žibintus.

[8]Paikosios sakė protingosioms: 'Duokite mums alyvos, nes mūsų žibintai gęsta'.

[9]Protingosios atsakė: 'Kad kartais nepristigtų ir mums, ir jums, verčiau nueikite pas prekiautojus ir nusipirkite'.

[10]Joms beeinant pirkti, atėjo jaunikis. Kurios buvo pasiruošusios, įėjo kartu su juo į vestuves, ir durys buvo uždarytos.

[11]Vėliau atėjo ir anos mergaitės ir ėmė prašytis: 'Viešpatie, viešpatie, atidaryk, čia mes!'

[12] Mas ele respondeu: Em verdade vos digo que não vos conheço.

[13] Vigiai, pois, porque não sabeis o dia nem a hora.

A parábola dos talentos

[14] Pois será como um homem que, ausentando-se do país, chamou os seus servos e lhes confiou os seus bens.

[15] A um deu cinco talentos, a outro, dois e a outro, um, a cada um segundo a sua própria capacidade; e, então, partiu.

[16] O que recebera cinco talentos saiu imediatamente a negociar com eles e ganhou outros cinco.

[17] Do mesmo modo, o que recebera dois ganhou outros dois.

[18] Mas o que recebera um, saindo, abriu uma cova e escondeu o dinheiro do seu senhor.

[19] Depois de muito tempo, voltou o senhor daqueles servos e ajustou contas com eles.

[20] Então, aproximando-se o que recebera cinco talentos, entregou outros cinco, dizendo: SENHOR, confiaste-me cinco talentos; eis aqui outros cinco talentos que ganhei.

[21] Disse-lhe o senhor: Muito bem, servo bom e fiel; foste fiel no pouco, sobre o muito te colocarei; entra no gozo do teu senhor.

[22] E, aproximando-se também o que recebera dois talentos, disse: SENHOR,

[12]O jis atsakė: ‘Iš tiesų sakau jums: aš jūsų nepažįstu!’

[13]Taigi budėkite, nes nežinote nei dienos, nei valandos.

Dešimt talentų
(Mk 13,33-37; Lk 19,12-27)

[14]Bus taip, kaip atsitiko vienam žmogui, kuris, iškeliaudamas į svetimą šalį, pasišaukė tarnus ir pavedė jiems savo turtą.

[15]Vienam jis davė penkis talentus, kitam du, trečiam vieną – kiekvienam pagal jo gabumus – ir iškeliavo.

[16]Tas, kuris gavo penkis talentus, tuojau nuėjęs ėmė verstis ir pelnė kitus penkis.

[17]Taip pat tas, kuris gavo du talentus, pelnė kitus du.

[18]O kuris buvo gavęs vieną, nuėjo, iškasė duobę ir paslėpė šeimininko pinigus.

[19]Praslinkus nemaža laiko, anų tarnų šeimininkas grįžo ir pradėjo daryti su jais apyskaitą.

[20]Atėjo tas, kuris buvo gavęs penkis talentus; jis atnešė kitus penkis ir tarė: ‘Šeimininke, davei man penkis talentus, štai aš pelniau kitus penkis’.

[21]Šeimininkas atsakė: ‘Gerai, šaunusis ir ištikimasis tarne! Kadangi buvai ištikimas mažuose dalykuose, aš tau pavesiu didelius. Eikš į savo šeimininko džiaugsmą!’

[22]Taip pat tas, kuris buvo gavęs du talentus, atėjęs pasakė: ‘Šeimininke,

dois talentos me confiaste; aqui tens outros dois que ganhei.

davei man du talentus, štai aš pelniau kitus du'.

[23] Disse-lhe o senhor: Muito bem, servo bom e fiel; foste fiel no pouco, sobre o muito te colocarei; entra no gozo do teu senhor.

[23]Šeimininkas tarė: 'Gerai, šaunusis ir ištikimasis tarne! Kadangi buvai ištikimas mažuose dalykuose, aš tau pavesiu didelius. Eikš į savo šeimininko džiaugsmą!'

[24] Chegando, por fim, o que recebera um talento, disse: SENHOR, sabendo que és homem severo, que ceifas onde não semeaste e ajuntas onde não espalhaste,

[24]Prisiartinęs tasai, kuris buvo gavęs vieną talentą, sakė: 'Šeimininke, aš žinojau, kad tu – žmogus kietas: pjauni, kur nesėjai, renki, kur nebarstei.

[25] receoso, escondi na terra o teu talento; aqui tens o que é teu.

[25]Pabijojęs nuėjau ir paslėpiau tavo talentą žemėje. Va, imk, kas tavo'.

[26] Respondeu-lhe, porém, o senhor: Servo mau e negligente, sabias que ceifo onde não semeei e ajunto onde não espalhei?

[26]Šeimininkas jam atsakė: 'Blogasis tarne, tinginy! Tu žinojai, kad aš pjaunu, kur nesėjau, renku, kur nebarsčiau.

[27] Cumpria, portanto, que entregasses o meu dinheiro aos banqueiros, e eu, ao voltar, receberia com juros o que é meu.

[27]Taigi tau reikėjo leisti mano pinigus į apyvartą, ir sugrįžęs aš būčiau gavęs juos su palūkanomis.

[28] Tirai-lhe, pois, o talento e dai-o ao que tem dez.

[28]Todėl atimkite iš jo talentą ir atiduokite tam, kuris turi dešimt talentų.

[29] Porque a todo o que tem se lhe dará, e terá em abundância; mas ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

[29]Kiekvienam, kas turi, bus duota, ir jis turės su perteklium, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis turi.

[30] E o servo inútil, lançai-o para fora, nas trevas. Ali haverá choro e ranger de dentes.

[30]Šitą netikusį tarną išmeskite į tamsybes. Ten bus verksmas ir dantų griežimas'.

O grande julgamento

Paskutinis teismas

[31] Quando vier o Filho do Homem na sua majestade e todos os anjos com ele, então, se assentará no trono da sua glória;

[31]Kai ateis Žmogaus Sūnus savo šlovėje ir kartu su juo visi angelai, tada jis atsisės savo garbės soste.

[32] e todas as nações serão reunidas em sua presença, e ele separará uns dos outros, como o pastor separa dos cabritos as ovelhas;

[32]Jo akivaizdoje bus surinkti visų tautų žmonės, ir jis perskirs juos, kaip piemuo atskiria avis nuo ožių.

[33] e porá as ovelhas à sua direita, mas os cabritos, à esquerda;

[33]Avis jis pastatys dešinėje, ožius – kairėje.

[34] então, dirá o Rei aos que estiverem à sua direita: Vinde, benditos de meu Pai! Entrai na posse do reino que vos está preparado desde a fundação do mundo.

[34]Ir tars karalius stovintiems dešinėje: 'Ateikite, mano Tėvo palaimintieji, paveldėkite nuo pasaulio sukūrimo jums paruoštą karalystę!

[35] Porque tive fome, e me destes de comer; tive sede, e me destes de beber; era forasteiro, e me hospedastes;

[35]Juk aš buvau išalkęs, ir jūs mane pavalgydinote, buvau ištroškęs, ir mane pagirdėte, buvau keleivis, ir mane priglaudėte,

[36] estava nu, e me vestistes; enfermo, e me visitastes; preso, e fostes ver-me.

[36]buvau nuogas – mane aprengėte, ligonis – mane aplankėte, kalinys – atėjote pas mane'.

[37] Então, perguntarão os justos: SENHOR, quando foi que te vimos com fome e te demos de comer? Ou com sede e te demos de beber?

[37]Tuomet teisieji klaus: 'Viešpatie, kada gi mes tave matėme alkaną ir pavalgydinome, trokštantį ir pagirdėme?

[38] E quando te vimos forasteiro e te hospedamos? Ou nu e te vestimos?

[38]Kada gi mes matėme tave keliaujantį ir priglaudėme ar nuogą ir aprengėme?

[39] E quando te vimos enfermo ou preso e te fomos visitar?

[39]Kada gi matėme tave sergantį ar kalinį ir aplankėme?'

[40] O Rei, respondendo, lhes dirá: Em verdade vos afirmo que, sempre que o fizestes a um destes meus pequeninos irmãos, a mim o fizestes.

[40]Ir atsakys jiems karalius: 'Iš tiesų sakau jums, kiek kartų tai padarėte vienam iš šitų mažiausiųjų mano brolių, man padarėte'.

[41] Então, o Rei dirá também aos que estiverem à sua esquerda: Apartai-vos de mim, malditos, para o fogo eterno, preparado para o diabo e seus anjos.

[41]Paskui jis prabils į stovinčius kairėje: 'Eikite šalin nuo manęs, prakeiktieji, į amžinąją ugnį, kuri prirengta velniui ir jo angelams!

[42] Porque tive fome, e não me destes de comer; tive sede, e não me destes de beber;

[42]Juk aš buvau išalkęs, ir jūs manęs nepavalgydinote, buvau ištroškęs, ir manęs nepagirdėte,

[43] sendo forasteiro, não me hospedastes; estando nu, não me vestistes; achando-me enfermo e preso, não fostes ver-me.

[43]buvau keleivis, ir manęs nepriglaudėte, nuogas – neaprengėte, ligonis ir kalinys – ir jūs manęs neaplankėte'.

[44] E eles lhe perguntarão: SENHOR, quando foi que te vimos com fome, com

[44]Tuomet jie atsakys: 'Viešpatie, kada gi mes tave matėme alkaną ar ištroškusį, ar

sede, forasteiro, nu, enfermo ou preso e não te assistimos?

[45] Então, lhes responderá: Em verdade vos digo que, sempre que o deixastes de fazer a um destes mais pequeninos, a mim o deixastes de fazer.

[46] E irão estes para o castigo eterno, porém os justos, para a vida eterna.

keleivį, ar nuogą, ar ligonį, ar kalinį ir tau nepatarnavome?'

[45]Tuomet jis pasakys jiems: 'Iš tiesų sakau jums: kaskart, kai taip nepadarėte vienam iš šitų mažiausiųjų, nė man nepadarėte'.

[46]Ir eis šitie į amžinąjį nubaudimą, o teisieji į amžinąjį gyvenimą".

Mateus 26

O plano para tirar a vida de Jesus

Marcos 14.1-2; Lucas 22.1-2; João 11.45-53

[1] Tendo Jesus acabado todos estes ensinamentos, disse a seus discípulos:

[2] Sabeis que, daqui a dois dias, celebrar-se-á a Páscoa; e o Filho do Homem será entregue para ser crucificado.

[3] Então, os principais sacerdotes e os anciãos do povo se reuniram no palácio do sumo sacerdote, chamado Caifás;

[4] e deliberaram prender Jesus, à traição, e matá-lo.

[5] Mas diziam: Não durante a festa, para que não haja tumulto entre o povo.

Jesus ungido em Betânia

Marcos 14.3-9; João 12.1-8

[6] Ora, estando Jesus em Betânia, em casa de Simão, o leproso,

[7] aproximou-se dele uma mulher, trazendo um vaso de alabastro cheio de precioso bálsamo, que lhe derramou sobre a cabeça, estando ele à mesa.

[8] Vendo isto, indignaram-se os discípulos e disseram: Para que este desperdício?

[9] Pois este perfume podia ser vendido por muito dinheiro e dar-se aos pobres.

Mato 26

Suokalbis prieš Jėzų

(Mk 14,1-2; Lk 22,1-2)

[1]Baigęs visas tas kalbas, Jėzus tarė savo mokiniams:

[2]„Jūs žinote, kad po dviejų dienų bus Velykos, ir Žmogaus Sūnus bus atiduotas nukryžiuoti".

[3]Tuomet aukštieji kunigai bei tautos seniūnai susirinko į rūmus vyriausiojo kunigo, kuris vadinosi Kajafas,

[4]ir nusprendė suimti Jėzų klasta ir nužudyti.

[5]Bet jie sakė: „Tik ne per šventes, kad liaudyje nekiltų sąmyšio".

Patepimas laidotuvėms

(Mk 14,3-9; Jn 12,1-8)

[6]Kai Jėzus viešėjo Betanijoje, Simono Raupsuotojo namuose,

[7]atėjo moteris, alebastriniu brangaus kvapiojo aliejaus indu nešina ir jam sėdinčiam prie stalo išpylė ant galvos.

[8]Tai pamatę, mokiniai pasipiktino ir kalbėjo: „Kam toks eikvojimas?

[9]Juk buvo galima aliejų brangiai parduoti ir išdalyti pinigus vargšams".

[10] Mas Jesus, sabendo disto, disse-lhes: Por que molestais esta mulher? Ela praticou boa ação para comigo.

[11] Porque os pobres, sempre os tendes convosco, mas a mim nem sempre me tendes;

[12] pois, derramando este perfume sobre o meu corpo, ela o fez para o meu sepultamento.

[13] Em verdade vos digo: Onde for pregado em todo o mundo este evangelho, será também contado o que ela fez, para memória sua.

O pacto da traição

Marcos 14.10-11; Lucas 22.3-6

[14] Então, um dos doze, chamado Judas Iscariotes, indo ter com os principais sacerdotes, propôs:

[15] Que me quereis dar, e eu vo-lo entregarei? E pagaram-lhe trinta moedas de prata.

[16] E, desse momento em diante, buscava ele uma boa ocasião para o entregar.

Os discípulos preparam a Páscoa

Marcos 14.12-16; Lucas 22.7-13

[17] No primeiro dia da Festa dos Pães Asmos, vieram os discípulos a Jesus e lhe perguntaram: Onde queres que te façamos os preparativos para comeres a Páscoa?

[18] E ele lhes respondeu: Ide à cidade ter com certo homem e dizei-lhe: O Mestre manda dizer: O meu tempo está próximo; em tua casa celebrarei a Páscoa com os meus discípulos.

[19] E eles fizeram como Jesus lhes ordenara e prepararam a Páscoa.

O traidor é indicado

[10]Tai išgirdęs, Jėzus tarė: „Kam skaudinate moterį?! Ji man padarė gerą darbą!

[11]Vargšų jūs visuomet turite šalia savęs, o mane – ne visuomet.

[12]Išpildama aliejų ant mano kūno, ji tai padarė mano laidotuvėms.

[13]Iš tiesų sakau jums: visame pasaulyje, kur tik bus skelbiama ši Evangelija, ir jos atminimui bus pasakojama, ką yra padariusi“.

Išdavystės kaina

(Mk 14,10-11; Lk 22,3-6)

[14]Tuomet vienas iš Dvylikos, vardu Judas Iskarijotas, nuėjo pas aukštuosius kunigus

[15]ir tarė: „Ką man duosite, jeigu jį išduosiu jums?“ Tie pasiūlė trisdešimt sidabrinių.

[16]Ir nuo to meto jis ieškojo progos išduoti Jėzų.

Paskutinė vakarienė

(Mk 14,12-25; Lk 22,7-14.19-23; Jn 13,21-30; 1 Kor 11,23-25)

[17]Pirmąją Neraugintosios duonos dieną mokiniai atėjo pas Jėzų ir paklausė: „Sakyk, kur paruošti tau Velykų vakarienę?“

[18]Jis atsakė: „Eikite į miestą pas tokį žmogų ir sakykite jam: ‘Mokytojas sako: Mano metas jau atėjo. Pas tave valgysiu Velykų vakarienę su savo mokiniais’“.

[19]Mokiniai padarė, kaip buvo Jėzaus įsakyta, ir paruošė Velykų stalą.

Marcos 14.17-21; Lucas 22.21-23; João 13.21-30

[20] Chegada a tarde, pôs-se ele à mesa com os doze discípulos.

[20]Atėjus vakarui, Jėzus su dvylika mokinių susirinko prie stalo.

[21] E, enquanto comiam, declarou Jesus: Em verdade vos digo que um dentre vós me trairá.

[21]Pradėjus valgyti, jis tarė: „Iš tiesų sakau jums: vienas iš jūsų mane išduos“.

[22] E eles, muitíssimo contristados, começaram um por um a perguntar-lhe: Porventura, sou eu, SENHOR?

[22]Jie labai nuliūdo ir ėmė vienas po kito klausinėti: „Nejaugi aš, Viešpatie?“

[23] E ele respondeu: O que mete comigo a mão no prato, esse me trairá.

[23]Jis atsakė: „Mane išduos dažantis kartu su manim duoną dubenyje.

[24] O Filho do Homem vai, como está escrito a seu respeito, mas ai daquele por intermédio de quem o Filho do Homem está sendo traído! Melhor lhe fora não haver nascido!

[24]Žmogaus Sūnus, tiesa, eina savo keliu, kaip apie jį parašyta, bet vargas tam žmogui, kuris išduos Žmogaus Sūnų. Geriau jam būtų buvę negimti“.

[25] Então, Judas, que o traía, perguntou: Acaso, sou eu, Mestre? Respondeu-lhe Jesus: Tu o disseste.

[25]Jo išdavėjas Judas paklausė: „Nejaugi aš, rabi?!“ Jis atsakė: „Tu pasakei!“

A Ceia do Senhor

Marcos 14.22-26; Lucas 22.14-20; 1 Coríntios 11.23-25

[26] Enquanto comiam, tomou Jesus um pão, e, abençoando-o, o partiu, e o deu aos discípulos, dizendo: Tomai, comei; isto é o meu corpo.

[26]Vakarieniaujant Jėzus paėmė duoną, palaimino, laužė ir davė mokiniams, tardamas: „Imkite ir valgykite: tai yra mano kūnas“.

[27] A seguir, tomou um cálice e, tendo dado graças, o deu aos discípulos, dizendo: Bebei dele todos;

[27]Paskui, paėmęs taurę, padėkojo ir davė jiems, tardamas: „Gerkite iš jos visi,

[28] porque isto é o meu sangue, o sangue da [nova] aliança, derramado em favor de muitos, para remissão de pecados.

[28]nes tai yra mano kraujas, Sandoros kraujas, kuris už daugelį išliejamas nuodėmėms atleisti.

[29] E digo-vos que, desta hora em diante, não beberei deste fruto da videira, até aquele dia em que o hei de beber, novo, convosco no reino de meu Pai.

[29]Ir sakau jums: nuo šiol aš nebegersiu šito vynmedžio vaisiaus iki tos dienos, kada su jumis gersiu jį naują savo Tėvo karalystėje“.

Perspėjimas Petrui

(Mk 14,26-31; Lk 22,31-34; Jn 13,36-38; 16,32)

[30] E, tendo cantado um hino, saíram para o monte das Oliveiras.

[30]Pagiedoję jie išėjo į Alyvų kalną.

Pedro é avisado

Marcos 14.27-31; Lucas 22.31-34; João 13.36-38

[31] Então, Jesus lhes disse: Esta noite, todos vós vos escandalizareis comigo; porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas do rebanho ficarão dispersas.

[31]Tada Jėzus jiems kalbėjo: „Šią naktį jūs visi manimi pasipiktinsite, nes parašyta: Ištiksiu piemenį, ir avių kaimenė išsisklaidys.

[32] Mas, depois da minha ressurreição, irei adiante de vós para a Galiléia.

[32]O kai prisikelsiu, aš nueisiu pirma jūsų į Galilėją“.

[33] Disse-lhe Pedro: Ainda que venhas a ser um tropeço para todos, nunca o serás para mim.

[33]Petras atsiliepė: „Jei net visi tavimi pasipiktintų, aš niekuomet nepasipiktinsiu!“

[34] Replicou-lhe Jesus: Em verdade te digo que, nesta mesma noite, antes que o galo cante, tu me negarás três vezes.

[34]Jėzus jam tarė: „Iš tiesų sakau tau: šią naktį, dar gaidžiui nepragydus, tu tris kartus manęs išsiginsi“.

[35] Disse-lhe Pedro: Ainda que me seja necessário morrer contigo, de nenhum modo te negarei. E todos os discípulos disseram o mesmo.

[35]Bet Petras tvirtino: „Jei man reikėtų net mirti kartu su tavimi, vis tiek tavęs neišsiginsiu!“ Taip kalbėjo ir visi mokiniai.

Jesus no Getsêmani

Marcos 14.32-42; Lucas 22.39-46

Jėzus Getsemanėje

(Mk 14,32-42; Lk 22,40-46; Jn 18,1)

[36] Em seguida, foi Jesus com eles a um lugar chamado Getsêmani e disse a seus discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu vou ali orar;

[36]Netrukus Jėzus su jais atėjo į ūkį, vadinamą Getsemane, ir tarė mokiniams: „Pasėdėkite čia, kol aš ten nuėjęs melsiuos“.

[37] e, levando consigo a Pedro e aos dois filhos de Zebedeu, começou a entristecer-se e a angustiar-se.

[37]Pasiėmęs Petrą ir abu Zebediejaus sūnus, pradėjo liūdėti ir sielvartauti.

[38] Então, lhes disse: A minha alma está profundamente triste até à morte; ficai aqui e vigiai comigo.

[38]Tada tarė jiems: „Mano siela mirtinai nuliūdusi. Likite čia ir pabudėkite kartu su manimi“.

[39] Adiantando-se um pouco, prostrou-se sobre o seu rosto, orando e dizendo: Meu Pai, se possível, passe de mim este cálice! Todavia, não seja como eu quero, e sim como tu queres.

[39]Kiek toliau paėjęs, parpuolė kniūbsčias ir meldėsi: „Mano Tėve, jeigu įmanoma, teaplenkia mane ši taurė. Tačiau ne kaip aš noriu, bet kaip tu!”

[40] E, voltando para os discípulos, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Então, nem uma hora pudestes vós vigiar comigo?
[41] Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na verdade, está pronto, mas a carne é fraca.
[42] Tornando a retirar-se, orou de novo, dizendo: Meu Pai, se não é possível passar de mim este cálice sem que eu o beba, faça-se a tua vontade.
[43] E, voltando, achou-os outra vez dormindo; porque os seus olhos estavam pesados.
[44] Deixando-os novamente, foi orar pela terceira vez, repetindo as mesmas palavras.
[45] Então, voltou para os discípulos e lhes disse: Ainda dormis e repousais! Eis que é chegada a hora, e o Filho do Homem está sendo entregue nas mãos de pecadores.
[46] Levantai-vos, vamos! Eis que o traidor se aproxima.

Jesus é preso

Marcos 14.43-50; Lucas 22.47-53; João 18.2-11

[47] Falava ele ainda, e eis que chegou Judas, um dos doze, e, com ele, grande turba com espadas e porretes, vinda da parte dos principais sacerdotes e dos anciãos do povo.
[48] Ora, o traidor lhes tinha dado este sinal: Aquele a quem eu beijar, é esse; prendei-o.
[49] E logo, aproximando-se de Jesus, lhe disse: Salve, Mestre! E o beijou.
[50] Jesus, porém, lhe disse: Amigo, para que vieste? Nisto, aproximando-se eles, deitaram as mãos em Jesus e o prenderam.

[40]Jis sugrįžo pas mokinius ir radęs juos miegančius tarė Petrui: „Negalėjote nė vienos valandos pabudėti su manimi?
[41]Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą. Dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas“.
[42]Ir vėl nuėjo antrą kartą ir meldėsi: „Mano Tėve, jei ši taurė negali praeiti mano negerta, tebūnie tavo valia!“
[43]Sugrįžęs vėl rado juos snaudžiančius; jų akys buvo mieguistos.
[44]Tuomet palikęs juos vėl nuėjo ir trečią kartą meldėsi tais pačiais žodžiais.
[45]Paskui grįžo pas mokinius ir tarė: „Jūs vis dar miegate ir ilsitės... Štai atėjo valanda, kai Žmogaus Sūnus atiduodamas į nusidėjėlių rankas.
[46]Kelkitės, eime! Štai mano išdavėjas čia pat“.

Jėzaus suėmimas

(Mk 14,43-52; Lk 22,47-53; Jn 18,2-11)

[47]Jam dar kalbant, štai pasirodė Judas, vienas iš Dvylikos, o su juo didelis būrys, ginkluotas kalavijais ir vėzdais, atsiųstas aukštųjų kunigų ir tautos seniūnų.
[48]Jo išdavėjas buvo nurodęs jiems ženklą, sakydamas: „Kurį pabučiuosiu, tai tas! Suimkite jį!“
[49]Ir tuojau priėjęs prie Jėzaus tarė: „Sveikas, rabi!“ ir pabučiavo jį.
[50]O Jėzus jam tarė: „Bičiuli, ko atėjai?“ Tuomet jie pripuolę nutvėrė jį ir suėmė.

[51] E eis que um dos que estavam com Jesus, estendendo a mão, sacou da espada e, golpeando o servo do sumo sacerdote, cortou-lhe a orelha.

[52] Então, Jesus lhe disse: Embainha a tua espada; pois todos os que lançam mão da espada à espada perecerão.

[53] Acaso, pensas que não posso rogar a meu Pai, e ele me mandaria neste momento mais de doze legiões de anjos?

[54] Como, pois, se cumpririam as Escrituras, segundo as quais assim deve suceder?

[55] Naquele momento, disse Jesus às multidões: Saístes com espadas e porretes para prender-me, como a um salteador? Todos os dias, no templo, eu me assentava [convosco] ensinando, e não me prendestes.

[56] Tudo isto, porém, aconteceu para que se cumprissem as Escrituras dos profetas. Então, os discípulos todos, deixando-o, fugiram.

Jesus perante o Sinédrio

Marcos 14.53-65; Lucas 22.63-71; João 18.12-14,19-24

[57] E os que prenderam Jesus o levaram à casa de Caifás, o sumo sacerdote, onde se haviam reunido os escribas e os anciãos.

[58] Mas Pedro o seguia de longe até ao pátio do sumo sacerdote e, tendo entrado, assentou-se entre os serventuários, para ver o fim.

[59] Ora, os principais sacerdotes e todo o Sinédrio procuravam algum testemunho falso contra Jesus, a fim de o condenarem à morte.

[51]Ir štai vienas Jėzaus palydovų ištiesė ranką, išsitraukė kalaviją, puolė vyriausiojo kunigo tarną ir nukirto jam ausį.

[52]Bet Jėzus jam tarė: „Kišk kalaviją atgal, kur buvo, nes visi, kurie griebiasi kalavijo, nuo kalavijo ir žus.

[53]Gal manai, jog aš negaliu paprašyti savo Tėvą ir jis bemat neatsiųstų man per dvylika legionų angelų?!

[54]Bet kaipgi išsipildytų Raštai, kad šitaip turi atsitikti?!“

[55]Tą valandą Jėzus tarė būriui: „Tarsi plėšiko išėjote sugauti manęs su kalavijais ir vėzdais. Aš kasdien sėdėjau šventykloje mokydamas, ir manęs nesuėmėte.

[56]Bet viskas šitaip dedasi, kad išsipildytų pranašų Raštai“. Tada visi mokiniai, palikę jį, pabėgo.

Jėzus teismo taryboje

(Mk 14,53-65; Lk 22,54-55.66-71; Jn 18,15-16.24)

[57]Tie, kurie buvo suėmę Jėzų, nuvedė jį pas vyriausiąjį kunigą Kajafą, kur buvo susirinkę Rašto aiškintojai ir seniūnai.

[58]Petras sekė jį iš tolo iki vyriausiojo kunigo rūmų ir įėjęs į kiemą atsisėdo su tarnais pažiūrėti, kuo viskas baigsis.

[59]Tuo tarpu aukštieji kunigai ir visa teismo taryba ieškojo neteisingo parodymo prieš Jėzų, kad galėtų jį nuteisti mirti,

60 E não acharam, apesar de se terem apresentado muitas testemunhas falsas. Mas, afinal, compareceram duas, afirmando:

61 Este disse: Posso destruir o santuário de Deus e reedificá-lo em três dias.

62 E, levantando-se o sumo sacerdote, perguntou a Jesus: Nada respondes ao que estes depõem contra ti?

63 Jesus, porém, guardou silêncio. E o sumo sacerdote lhe disse: Eu te conjuro pelo Deus vivo que nos digas se tu és o Cristo, o Filho de Deus.

64 Respondeu-lhe Jesus: Tu o disseste; entretanto, eu vos declaro que, desde agora, vereis o Filho do Homem assentado à direita do Todo-Poderoso e vindo sobre as nuvens do céu.

65 Então, o sumo sacerdote rasgou as suas vestes, dizendo: Blasfemou! Que necessidade mais temos de testemunhas? Eis que ouvistes agora a blasfêmia!

66 Que vos parece? Responderam eles: É réu de morte.

67 Então, uns cuspiram-lhe no rosto e lhe davam murros, e outros o esbofeteavam, dizendo:

68 Profetiza-nos, ó Cristo, quem é que te bateu!

Pedro nega a Jesus

Marcos 14.66-72; Lucas 22.55-62; João 18.15-18,25-27

69 Ora, estava Pedro assentado fora no pátio; e, aproximando-se uma criada, lhe disse: Também tu estavas com Jesus, o galileu.

60tačiau nerado, nors daug buvo atėję neteisingų liudytojų. Pagaliau išėjo priekin du

61ir tarė: „Šitas yra sakęs: ‘Aš galiu sugriauti Dievo šventovę ir per tris dienas ją vėl atstatyti’“.

62Tada atsistojęs vyriausiasis kunigas paklausė Jėzų: „Tu nieko neatsakai į šituos kaltinimus?!“

63Bet Jėzus tylėjo. Tuomet vyriausiasis kunigas jam tarė: „Prisaikdinu tave gyvuoju Dievu, kad mums pasakytum, ar tu Mesijas, Dievo Sūnus?!“

64Jėzus atsakė: „Tu pasakei. Bet aš jums sakau: nuo šiol jūs matysite Žmogaus Sūnų, sėdintį Visagalio dešinėje ir ateinantį dangaus debesyse!“

65Tuomet vyriausiasis kunigas persiplėšė drabužius ir sušuko: „Jis piktžodžiauja! Kam dar mums liudytojai?! Štai girdėjote piktžodžiavimą.

66Kaip jums regisi?“ Jie atsakė: „Vertas mirties!“

67Tuomet jie ėmė spjaudyti Jėzui į veidą ir daužyti kumščiais. Kiti mušė jį per veidą

68ir tyčiojosi: „Pranašauk mums, Mesijau, kas tave užgavo!“

Petras išsigina Jėzaus

(Mk 14,66-72; Lk 22,56-62; Jn 18,17.25-27)

69Tuo metu Petras sėdėjo kieme. Viena tarnaitė priėjo prie jo ir tarė: „Ir tu buvai su Jėzumi Galilėjiečiu“.

[70] Ele, porém, o negou diante de todos, dizendo: Não sei o que dizes.
[71] E, saindo para o alpendre, foi ele visto por outra criada, a qual disse aos que ali estavam: Este também estava com Jesus, o Nazareno.
[72] E ele negou outra vez, com juramento: Não conheço tal homem.
[73] Logo depois, aproximando-se os que ali estavam, disseram a Pedro: Verdadeiramente, és também um deles, porque o teu modo de falar o denuncia.
[74] Então, começou ele a praguejar e a jurar: Não conheço esse homem! E imediatamente cantou o galo.
[75] Então, Pedro se lembrou da palavra que Jesus lhe dissera: Antes que o galo cante, tu me negarás três vezes. E, saindo dali, chorou amargamente.

Mateus 27

Jesus entregue a Pilatos

Marcos 15.1; Lucas 23.1-2; João 18.28-32

[1] Ao romper o dia, todos os principais sacerdotes e os anciãos do povo entraram em conselho contra Jesus, para o matarem;
[2] e, amarrando-o, levaram-no e o entregaram ao governador Pilatos.

O suicídio de Judas

[3] Então, Judas, o que o traiu, vendo que Jesus fora condenado, tocado de remorso, devolveu as trinta moedas de prata aos principais sacerdotes e aos anciãos, dizendo:
[4] Pequei, traindo sangue inocente. Eles, porém, responderam: Que nos importa? Isso é contigo.

[70]Bet jis išsigynė visų akivaizdoje: „Aš nežinau, ką tu sakai“.
[71]Einantį vartų link jį pastebėjo kita tarnaitė ir kalbėjo aplinkiniams: „Šitas buvo su Jėzumi Nazariečiu“.
[72]Jis ir vėl išsigynė, prisiekdamas: „Aš nepažįstu to žmogaus!“
[73]Po valandėlės prisiartino ten stovėjusieji ir sakė Petrui: „Tikrai tu vienas iš jų, nes ir tavo tarmė tave išduoda“.
[74]Tuomet jis ėmė prisiekinėti ir dievagotis: „Aš nepažįstu to žmogaus!“ Ir tuojau pragydo gaidys.
[75]Tada Petras prisiminė Jėzaus žodžius: „Dar gaidžiui nepragydus, tu tris kartus manęs išsiginsi“. Jis išėjo laukan ir graudžiai pravirko.

Mato 27

Išdaviko galas

(Apd 1,18)

[1]Rytui išaušus, visi aukštieji kunigai ir tautos seniūnai nusprendė, kad Jėzus turįs būti nužudytas.
[2]Surišę nuvedė ir atidavė jį valdytojui Pilotui.
[3]Kai išdavikas Judas pamatė, jog Jėzus pasmerktas, gailesčio pagautas, nunešė atgal aukštiesiems kunigams ir seniūnams trisdešimt sidabrinių
[4]ir tarė: „Nusidėjau išduodamas nekaltą kraują“. Tie atsakė: „Kas mums darbo?! Tu žinokis!“

[5] Então, Judas, atirando para o santuário as moedas de prata, retirou-se e foi enforcar-se.

[5]Nusviedęs šventovėje pinigus, jis išbėgo ir pasikorė.

[6] E os principais sacerdotes, tomando as moedas, disseram: Não é lícito deitá-las no cofre das ofertas, porque é preço de sangue.

[6]Aukštieji kunigai paėmė sidabrinius ir kalbėjo: „Jų negalima dėti į iždą, nes tai užmokestis už kraują“.

[7] E, tendo deliberado, compraram com elas o campo do oleiro, para cemitério de forasteiros.

[7]Jie pasitarė ir už tuos pinigus nupirko puodžiaus dirvą ateiviams laidoti.

[8] Por isso, aquele campo tem sido chamado, até ao dia de hoje, Campo de Sangue.

[8]Todėl ta dirva iki šios dienos vadinasi Kraujo dirva.

[9] Então, se cumpriu o que foi dito por intermédio do profeta Jeremias: Tomaram as trinta moedas de prata, preço em que foi estimado aquele a quem alguns dos filhos de Israel avaliaram;

[9]Taip išsipildė pranašo Jeremijo žodžiai: Ir paėmė trisdešimt sidabrinių – įkainotojo kainą, už kurią buvo jį suderėję iš Izraelio vaikų

[10] e as deram pelo campo do oleiro, assim como me ordenou o SENHOR.

[10]– ir atidavė juos už puodžiaus dirvą; taip man Viešpats buvo paskyręs.

Jesus perante Pilatos

Marcos 15.1-15; Lucas 23.1-5,13-25; João 18.33—19.16

Jėzus pas Pilotą

(Mk 15,2-15; Lk 23,2-5.13-25; Jn 18,28-40; 19,4-16)

[11] Jesus estava em pé ante o governador; e este o interrogou, dizendo: És tu o rei dos judeus? Respondeu-lhe Jesus: Tu o dizes.

[11]Jėzus stovėjo valdytojo akivaizdoje. Valdytojas jį klausė: „Ar tu esi žydų karalius?“ Jėzus atsakė: „Tu pasakei“.

[12] E, sendo acusado pelos principais sacerdotes e pelos anciãos, nada respondeu.

[12]Aukštųjų kunigų ir seniūnų skundžiamas jis visai neatsiliepė.

[13] Então, lhe perguntou Pilatos: Não ouves quantas acusações te fazem?

[13]Tuomet Pilotas paklausė: „Ar negirdi, kaip baisiai tave kaltina?“

[14] Jesus não respondeu nem uma palavra, vindo com isto a admirar-se grandemente o governador.

[14]Bet jis neatsakė nė į vieną kaltinimą ir tuo be galo nustebino valdytoją.

[15] Ora, por ocasião da festa, costumava o governador soltar ao povo um dos presos, conforme eles quisessem.

[15]Šventės proga valdytojas buvo pratęs paleisti miniai vieną kalinį, kurio ji norėdavo.

[16] Naquela ocasião, tinham eles um preso muito conhecido, chamado Barrabás.

[17] Estando, pois, o povo reunido, perguntou-lhes Pilatos: A quem quereis que eu vos solte, a Barrabás ou a Jesus, chamado Cristo?

[18] Porque sabia que, por inveja, o tinham entregado.

[19] E, estando ele no tribunal, sua mulher mandou dizer-lhe: Não te envolvas com esse justo; porque hoje, em sonho, muito sofri por seu respeito.

[20] Mas os principais sacerdotes e os anciãos persuadiram o povo a que pedisse Barrabás e fizesse morrer Jesus.

[21] De novo, perguntou-lhes o governador: Qual dos dois quereis que eu vos solte? Responderam eles: Barrabás!

[22] Replicou-lhes Pilatos: Que farei, então, de Jesus, chamado Cristo? Seja crucificado! Responderam todos.

[23] Que mal fez ele? Perguntou Pilatos. Porém cada vez clamavam mais: Seja crucificado!

[24] Vendo Pilatos que nada conseguia, antes, pelo contrário, aumentava o tumulto, mandando vir água, lavou as mãos perante o povo, dizendo: Estou inocente do sangue deste [justo]; fique o caso convosco!

[25] E o povo todo respondeu: Caia sobre nós o seu sangue e sobre nossos filhos!

[26] Então, Pilatos lhes soltou Barrabás; e, após haver açoitado a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

Jesus entregue aos soldados

Marcos 15.16-20; João 19.2-3

[16]Tuomet jis turėjo garsų kalinį, vardu Barabą.

[17]Taigi žmonėms susirinkus, Pilotas paklausė: „Katrą norite, kad jums paleisčiau: Barabą ar Jėzų, vadinamą Mesiju?“

[18]Mat jis žinojo, kad Jėzų jie buvo išdavę iš pavydo.

[19]Sėdinčiam teismo krasėje Pilotui žmona atsiuntė įspėjimą: „Nieko nedaryk šiam teisiajam! Šiąnakt sapne aš labai dėl jo kentėjau“.

[20]Aukštieji kunigai ir seniūnai sukurstė žmones, kad prašytų paleisti Barabą, o Jėzų pražudytų.

[21]Tuomet valdytojas jiems tarė: „Katrą norite, kad jums paleisčiau?“ Jie šaukė: „Barabą!“

[22]Pilotas paklausė: „Ką gi man daryti su Jėzumi, kuris vadinamas Mesiju?“ Jie visi rėkė: „Ant kryžiaus jį!”

[23]Jis klausė: „O ką gi pikta yra padaręs?“ Bet tie dar garsiau šaukė: „Ant kryžiaus jį!“

[24]Pilotas, pamatęs, kad nieko nelaimi, o sąmyšis vis didėja, paėmė vandens, nusimazgojo rankas minios akivaizdoje ir tarė: „Aš nekaltas dėl šio teisiojo kraujo. Jūs žinokitės!“

[25]O visi žmonės šaukė: „Jo kraujas [tekrinta] ant mūsų ir mūsų vaikų!“

[26]Tuomet jis paleido jiems Barabą, o Jėzų nuplakdinęs atidavė nukryžiuoti.

Vainikavimas erškėčiais

(Mk 15,16-20; Jn 19,1-3)

[27] Logo a seguir, os soldados do governador, levando Jesus para o pretório, reuniram em torno dele toda a coorte.

[28] Despojando-o das vestes, cobriram-no com um manto escarlate;

[29] tecendo uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça e, na mão direita, um caniço; e, ajoelhando-se diante dele, o escarneciam, dizendo: Salve, rei dos judeus!

[30] E, cuspindo nele, tomaram o caniço e davam-lhe com ele na cabeça.

[31] Depois de o terem escarnecido, despiram-lhe o manto e o vestiram com as suas próprias vestes. Em seguida, o levaram para ser crucificado.

Simão leva a cruz do Senhor

Marcos 15.21; Lucas 23.26

[32] Ao saírem, encontraram um cireneu, chamado Simão, a quem obrigaram a carregar-lhe a cruz.

A crucificação

Marcos 15.22-32; Lucas 23.32-43; João 19.17-24

[33] E, chegando a um lugar chamado Gólgota, que significa Lugar da Caveira,

[34] deram-lhe a beber vinho com fel; mas ele, provando-o, não o quis beber.

[35] Depois de o crucificarem, repartiram entre si as suas vestes, tirando a sorte.

[36] E, assentados ali, o guardavam.

[37] Por cima da sua cabeça puseram escrita a sua acusação: ESTE É JESUS, O REI DOS JUDEUS.

[38] E foram crucificados com ele dois ladrões, um à sua direita, e outro à sua esquerda.

[27]Valdytojo kareiviai nusivedė Jėzų į įgulos būstinę ir surinko aplink jį visą kuopą.

[28]Jie išrengė jį ir apsiautė raudona skraiste.

[29]Nupynė erškėčių vainiką, uždėjo jam ant galvos, o į jo dešinę įspraudė nendrę. Paskui tyčiodamiesi klūpčiojo prieš jį ir sakė: „Sveikas, žydų karaliau!”

[30]Spjaudydami į jį, stvėrė iš jo nendrę ir čaižė per galvą.

[31]Pasityčioję iš Jėzaus, kareiviai nusiautė skraistę, apvilko jo paties drabužiais ir išsivedė nukryžiuoti.

Nukryžiavimas ir patyčios

(Mk 15,21-32; Lk 23,26-38; Jn 19,17-24)

[32]Eidami jie sutiko žmogų iš Kirėnės, vardu Simoną. Tą privertė panėšėti jo kryžių.

[33]Atėję į vietą, vadinamą Golgota (tai yra „Kaukolės vieta“),

[34]davė jam gerti vyno, sumaišyto su tulžimi, bet Jėzus tik paragavo ir negėrė.

[35]Prikalę prie kryžiaus, pasidalijo jo drabužius, mesdami burtą,

[36]ir ten pat susėdę sergėjo jį.

[37]Viršum jo galvos jie prisegė užrašytą jo kaltinimą: „Šitas yra Jėzus, žydų karalius“.

[38]Kartu su juo buvo nukryžiuoti du plėšikai, vienas iš dešinės, kitas iš kairės.

[39] Os que iam passando blasfemavam dele, meneando a cabeça e dizendo:

[39]Praeiviai užgauliojo Jėzų, kraipydami galvas

[40] Ó tu que destróis o santuário e em três dias o reedificas! Salva-te a ti mesmo, se és Filho de Deus, e desce da cruz!

[40]ir sakydami: „Še tau, kuris sugriauni šventovę ir per tris dienas atstatai; gelbėkis pats! Jei esi Dievo Sūnus, nuženk nuo kryžiaus!“

[41] De igual modo, os principais sacerdotes, com os escribas e anciãos, escarnecendo, diziam:

[41]Taip pat tyčiojosi aukštieji kunigai su Rašto aiškintojais ir seniūnais,

[42] Salvou os outros, a si mesmo não pode salvar-se. É rei de Israel! Desça da cruz, e creremos nele.

[42]kalbėdami: „Kitus gelbėdavo, o pats negali išsigelbėti. Jeigu jis Izraelio karalius, tenužengia dabar nuo kryžiaus, ir mes juo tikėsime...

[43] Confiou em Deus; pois venha livrá-lo agora, se, de fato, lhe quer bem; porque disse: Sou Filho de Deus.

[43]Jis pasitikėjo Dievu, tad teišvaduoja jį dabar, jeigu juo rūpinasi, nes jis yra sakęs: ‘Aš Dievo Sūnus’“.

[44] E os mesmos impropérios lhe diziam também os ladrões que haviam sido crucificados com ele.

[44]Taip pat jį plūdo ir kartu nukryžiuoti plėšikai.

A morte de Jesus

Marcos 15.33-41; Lucas 23.44-49; João 19.28-30

Jėzaus mirtis

(Mk 15,33-41; Lk 23,44-49; Jn 19,28-37)

[45] Desde a hora sexta até à hora nona, houve trevas sobre toda a terra.

[45]Nuo šeštos iki devintos valandos visą kraštą gaubė tamsa.

[46] Por volta da hora nona, clamou Jesus em alta voz, dizendo: Eli, Eli, lamá sabactâni? O que quer dizer: Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste?

[46]O apie devintą valandą Jėzus garsiai sušuko: Eli, Eli, lema sabachtani? – tai reiškia:Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?!

[47] E alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Ele chama por Elias.

[47]Kai kurie iš ten stovėjusių išgirdę sakė, jog jis šaukiąsis Elijo.

[48] E, logo, um deles correu a buscar uma esponja e, tendo-a embebido de vinagre e colocado na ponta de um caniço, deu-lhe a beber.

[48]Ir tuoj pat vienas iš jų pribėgęs paėmė kempinę, primirkė ją perrūgusio vyno, užmovė ant nendrės ir padavė jam gerti.

[49] Os outros, porém, diziam: Deixa, vejamos se Elias vem salvá-lo.

[49]Kiti kalbėjo: „Palauk! Pažiūrėsim, ar ateis Elijas jo išgelbėti“.

[50] E Jesus, clamando outra vez com grande voz, entregou o espírito.
[51] Eis que o véu do santuário se rasgou em duas partes de alto a baixo; tremeu a terra, fenderam-se as rochas;
[52] abriram-se os sepulcros, e muitos corpos de santos, que dormiam, ressuscitaram;
[53] e, saindo dos sepulcros depois da ressurreição de Jesus, entraram na cidade santa e apareceram a muitos.
[54] O centurião e os que com ele guardavam a Jesus, vendo o terremoto e tudo o que se passava, ficaram possuídos de grande temor e disseram: Verdadeiramente este era Filho de Deus.
[55] Estavam ali muitas mulheres, observando de longe; eram as que vinham seguindo a Jesus desde a Galiléia, para o servirem;
[56] entre elas estavam Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago e de José, e a mulher de Zebedeu.

O sepultamento de Jesus
Marcos 15.42-47; Lucas 23.50-56; João 19.38-42

[57] Caindo a tarde, veio um homem rico de Arimatéia, chamado José, que era também discípulo de Jesus.
[58] Este foi ter com Pilatos e lhe pediu o corpo de Jesus. Então, Pilatos mandou que lho fosse entregue.
[59] E José, tomando o corpo, envolveu-o num pano limpo de linho
[60] e o depositou no seu túmulo novo, que fizera abrir na rocha; e, rolando uma grande pedra para a entrada do sepulcro, se retirou.

[50]Tuomet Jėzus, dar kartą sušukęs skardžiu balsu, atidavė dvasią.
[51]Ir štai šventovės uždanga perplyšo pusiau nuo viršaus iki apačios, ir žemė sudrebėjo, ir uolos ėmė skeldėti.
[52]Atsivėrė kapų rūsiai, ir daug užmigusių šventųjų kūnų prisikėlė iš numirusių.
[53]Išėję iš kapų po Jėzaus prisikėlimo, jie atėjo į šventąjį miestą ir daug kam pasirodė.
[54]Šimtininkas ir kiti su juo sergintys Jėzų, pamatę žemės drebėjimą ir visa, kas dėjosi, labai išsigando ir sakė: „Tikrai šitas buvo Dievo Sūnus!“
[55]Tenai buvo daug moterų, kurios žiūrėjo iš tolo. Jos buvo atlydėjusios Jėzų iš Galilėjos, jam patarnaudamos.
[56]Tarp jų buvo Marija Magdalena, Jokūbo ir Juozapo motina Marija ir Zebediejaus sūnų motina.

Laidojimas
(Mk 15,42-47; Lk 23,50-55; Jn 19,38-42)

[57]Vakarui atėjus, atvyko turtingas žmogus iš Arimatėjos, vardu Juozapas, kuris irgi buvo Jėzaus mokinys.
[58]Nuėjęs pas Pilotą, jis paprašė Jėzaus kūno. Pilotas įsakė jį atiduoti.
[59]Juozapas pasiėmė kūną, įvyniojo į švarią drobulę
[60]ir paguldė savo naujame kapo rūsyje, kurį buvo išsikaldinęs uoloje. Paskui jis užrito didelį akmenį ant rūsio angos ir nuėjo.

[61] Achavam-se ali, sentadas em frente da sepultura, Maria Madalena e a outra Maria.

A guarda do sepulcro

[62] No dia seguinte, que é o dia depois da preparação, reuniram-se os principais sacerdotes e os fariseus e, dirigindo-se a Pilatos,

[63] disseram-lhe: SENHOR, lembramo-nos de que aquele embusteiro, enquanto vivia, disse: Depois de três dias ressuscitarei.

[64] Ordena, pois, que o sepulcro seja guardado com segurança até ao terceiro dia, para não suceder que, vindo os discípulos, o roubem e depois digam ao povo: Ressuscitou dos mortos; e será o último embuste pior que o primeiro.

[65] Disse-lhes Pilatos: Aí tendes uma escolta; ide e guardai o sepulcro como bem vos parecer.

[66] Indo eles, montaram guarda ao sepulcro, selando a pedra e deixando ali a escolta.

Mateus 28

A ressurreição de Jesus. Seu aparecimento às mulheres

Marcos 16.1-8; Lucas 24.1-12; João 20.1-10

[1] No findar do sábado, ao entrar o primeiro dia da semana, Maria Madalena e a outra Maria foram ver o sepulcro.

[2] E eis que houve um grande terremoto; porque um anjo do SENHOR desceu do céu, chegou-se, removeu a pedra e assentou-se sobre ela.

[3] O seu aspecto era como um relâmpago, e a sua veste, alva como a neve.

[61]Ten dar buvo Marija Magdalena ir kita Marija, kurios sėdėjo priešais kapą.

Sargyba prie kapo

(Mt 16,21; 20,19; Apd 10,40)

[62]Kitą dieną, po Pasirengimo dienos, susirinko pas Pilotą aukštieji kunigai bei fariziejai

[63]ir kalbėjo: „Valdove, mes atsiminėme, jog tasai suvedžiotojas, dar gyvas būdamas, yra pasakęs: ‘Po trijų dienų aš prisikelsiu’.

[64]Tad įsakyk saugoti kapą iki trečios dienos, kad kartais atėję mokiniai neišvogtų jo ir nepaskelbtų liaudžiai: ‘Jis prisikėlė iš numirusių’. Ta pastaroji apgavystė būtų blogesnė už pirmąją“.

[65]Pilotas jiems atsakė: „Štai jums sargyba – eikite ir saugokite, kaip išmanote“.

[66]Tada jie nuėję paženklino antspaudu akmenį ir pastatė sargybą.

Mato 28

Tuščias kapas

(Mk 16,1-8; Lk 24,1-10; Jn 20,1)

[1]Po šabo, auštant pirmajai savaitės dienai, Marija Magdalena ir kita Marija ėjo aplankyti kapo.

[2]Staiga smarkiai sudrebėjo žemė. Viešpaties angelas nužengė iš dangaus, nurito šalin akmenį ir atsisėdo ant jo.

[3]Jo išvaizda buvo it žaibo, o drabužiai balti kaip sniegas.

[4] E os guardas tremeram espavoridos e ficaram como se estivessem mortos.

[5] Mas o anjo, dirigindo-se às mulheres, disse: Não temais; porque sei que buscais Jesus, que foi crucificado.

[6] Ele não está aqui; ressuscitou, como tinha dito. Vinde ver onde ele jazia.

[7] Ide, pois, depressa e dizei aos seus discípulos que ele ressuscitou dos mortos e vai adiante de vós para a Galiléia; ali o vereis. É como vos digo!

[8] E, retirando-se elas apressadamente do sepulcro, tomadas de medo e grande alegria, correram a anunciá-lo aos discípulos.

[9] E eis que Jesus veio ao encontro delas e disse: Salve! E elas, aproximando-se, abraçaram-lhe os pés e o adoraram.

[10] Então, Jesus lhes disse: Não temais! Ide avisar a meus irmãos que se dirijam à Galiléia e lá me verão.

Os judeus subornam os guardas

[11] E, indo elas, eis que alguns da guarda foram à cidade e contaram aos principais sacerdotes tudo o que sucedera.

[12] Reunindo-se eles em conselho com os anciãos, deram grande soma de dinheiro aos soldados,

[13] recomendando-lhes que dissessem: Vieram de noite os discípulos dele e o roubaram enquanto dormíamos.

[14] Caso isto chegue ao conhecimento do governador, nós o persuadiremos e vos poremos em segurança.

[4]Išsigandę jo, sargybiniai sudrebėjo ir pastiro lyg negyvi.

[5]O angelas tarė moterims: „Jūs nebijokite! Aš žinau, kad ieškote Jėzaus, kuris buvo nukryžiuotas.

[6]Jo čia nebėra, jis prisikėlė, kaip buvo sakęs. Įeikite, apžiūrėkite vietą, kur jo gulėta.

[7]Ir skubiai duokite žinią jo mokiniams: ‘Jis prisikėlė iš numirusių ir eina pirma jūsų į Galilėją; tenai jį ir pamatysite’. Štai aš jums tai paskelbiau“.

[8]Jos greitomis paliko kapą, apimtos išgąsčio ir didelio džiaugsmo, ir bėgo pranešti mokiniams.

Jėzus pasirodo moterims
(Jn 20,11-18)

[9]Ir štai priešais pasirodė Jėzus ir tarė: „Sveikos!“ Jos prisiartino ir puolusios žemėn apkabino jo kojas.

[10]Jėzus joms pasakė: „Nebijokite! Eikite ir pasakykite mano broliams, kad keliautų į Galilėją; ten jie mane pamatys“.

[11]Joms beeinant, keli sargybiniai atbėgo į miestą ir pranešė aukštiesiems kunigams, kas buvo įvykę.

[12]Tie susitiko su seniūnais, pasitarę davė kareiviams daug pinigų ir primokė:

[13]„Sakykite, kad jums bemiegant jo mokiniai atėję naktį jį išvogė.

[14]O jeigu apie tai išgirstų valdytojas, mes jį perkalbėsime ir apginsime jus“.

[15] Eles, recebendo o dinheiro, fizeram como estavam instruídos. Esta versão divulgou-se entre os judeus até ao dia de hoje.

[15]Šie, paėmę pinigus, taip ir padarė, kaip buvo pamokyti. Tas gandas tarp žydų yra pasklidęs iki šios dienos.

Jesus aparece aos discípulos na Galileia

Jėzaus priesakas mokiniams

(Mk 16,15-16; Lk 24,47; Apd 1,8; 2,38)

[16] Seguiram os onze discípulos para a Galiléia, para o monte que Jesus lhes designara.

[16]Vienuolika mokinių nuvyko į Galilėją, ant kalno, kurį jiems buvo nurodęs Jėzus.

[17] E, quando o viram, o adoraram; mas alguns duvidaram.

[17]Jį pamatę mokiniai parpuolė ant žemės, tačiau kai kurie dar abejojo.

A Grande Comissão

Marcos 16.15-18; Lucas 24.44-49

[18] Jesus, aproximando-se, falou-lhes, dizendo: Toda a autoridade me foi dada no céu e na terra.

[18]Tuomet prisiartinęs Jėzus prabilo: „Man duota visa valdžia danguje ir žemėje.

[19] Ide, portanto, fazei discípulos de todas as nações, batizando-os em nome do Pai, e do Filho, e do Espírito Santo;

[19]Tad eikite ir padarykite mano mokiniais visų tautų žmones, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios,

[20] ensinando-os a guardar todas as coisas que vos tenho ordenado. E eis que estou convosco todos os dias até à consumação do século.

[20]mokydami laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos“.

O evangelho segundo Marcos	Morkaus
Marcos 1	**Morkaus 1**
	Jonas Krikštytojas (Mt 3,1-12; Lk 3,3-17)
1 Princípio do evangelho de Jesus Cristo, Filho de Deus.	1Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus, Evangelijos pradžia,
João Batista Mateus 3.1-6; Lucas 3.1-6	
2 Conforme está escrito na profecia de Isaías: Eis aí envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho;	2kaip pranašo Izaijo parašyta: Štai aš siunčiu pirma tavęs savo pasiuntinį, kuris nuties tau kelią.
3 voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas;	3Tyruose šaukiančiojo balsas: Taisykite Viešpačiui kelią! Ištiesinkite jam takus!
4 apareceu João Batista no deserto, pregando batismo de arrependimento para remissão de pecados.	4Taip pasirodė dykumoje Jonas. Jis krikštijo ir skelbė atsivertimo krikštą nuodėmėms atleisti.
5 Saíam a ter com ele toda a província da Judéia e todos os habitantes de Jerusalém; e, confessando os seus pecados, eram batizados por ele no rio Jordão.	5Pas jį traukė visa Judėjos šalis ir visi Jeruzalės gyventojai. Jie išpažindavo nuodėmes ir buvo jo krikštijami Jordano upėje.
6 As vestes de João eram feitas de pêlos de camelo; ele trazia um cinto de couro e se alimentava de gafanhotos e mel silvestre.	6Jonas vilkėjo kupranugario vilnų apdaru, o strėnas buvo susijuosęs odiniu diržu. Jis valgė skėrius ir lauko medų.
João dá testemunho de Jesus Mateus 3.11-12; Lucas 3.15-17; João 1.19-28	
7 E pregava, dizendo: Após mim vem aquele que é mais poderoso do que eu, do qual não sou digno de, curvando-me, desatar-lhe as correias das sandálias.	7Jis skelbė: „Po manęs ateina galingesnis už mane; aš nevertas nusilenkęs atrišti jo apavo dirželio.
8 Eu vos tenho batizado com água; ele, porém, vos batizará com o Espírito Santo.	8Aš jus krikštijau vandeniu, o jis krikštys jus Šventąja Dvasia“.
O batismo de Jesus Mateus 3.13-17; Lucas 3.21-22; João 1.32-34	**Jėzaus krikštas** (Mt 3,13-17; Lk 3,21-22; Jn 1,32-34)
9 Naqueles dias, veio Jesus de Nazaré da Galiléia e por João foi batizado no rio Jordão.	9Tomis dienomis atėjo Jėzus iš Galilėjos Nazareto, ir Jonas jį pakrikštijo Jordane.

[10] Logo ao sair da água, viu os céus rasgarem-se e o Espírito descendo como pomba sobre ele.
[11] Então, foi ouvida uma voz dos céus: Tu és o meu Filho amado, em ti me comprazo.

A tentação de Jesus
Mateus 4.1-11; Lucas 4.1-13

[12] E logo o Espírito o impeliu para o deserto,
[13] onde permaneceu quarenta dias, sendo tentado por Satanás; estava com as feras, mas os anjos o serviam.

Jesus volta para a Galileia
Mateus 4.12-17; Lucas 4.14-15

[14] Depois de João ter sido preso, foi Jesus para a Galiléia, pregando o evangelho de Deus,
[15] dizendo: O tempo está cumprido, e o reino de Deus está próximo; arrependei-vos e crede no evangelho.

A vocação de discípulos
Mateus 4.18-22; Lucas 5.1-11

[16] Caminhando junto ao mar da Galiléia, viu os irmãos Simão e André, que lançavam a rede ao mar, porque eram pescadores.
[17] Disse-lhes Jesus: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.
[18] Então, eles deixaram imediatamente as redes e o seguiram.
[19] Pouco mais adiante, viu Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco consertando as redes.
[20] E logo os chamou. Deixando eles no barco a seu pai Zebedeu com os empregados, seguiram após Jesus.

A cura de um endemoninhado em Cafarnaum
Lucas 4.31-37

[10]Vos tik išbridęs iš vandens, Jėzus pamatė prasiveriantį dangų ir Dvasią, tarsi balandį, nusileidžiančią ant jo.
[11]Ir iš dangaus pasigirdo balsas: „Tu mano mylimasis Sūnus, tavimi aš gėriuosi“.

Gundymas dykumoje
(Mt 4,1-11; Lk 4,1-13)

[12]Netrukus Dvasia jį paakino nukeliauti į dykumą.
[13]Jis praleido dykumoje keturiasdešimt dienų šėtono gundomas, buvo kartu su žvėrimis, ir angelai jam tarnavo.

Skelbimo pradžia
(Mt 4,12-22; Lk 4,14-15; 5,1-11)

[14]Kai Jonas buvo suimtas, Jėzus sugrįžo į Galilėją ir ėmė skelbti Dievo Evangeliją,
[15]kad atėjo metas ir prisiartino Dievo karalystė: „Atsiverskite ir tikėkite Evangelija!“

[16]Eidamas palei Galilėjos ežerą, Jėzus pamatė Simoną ir Simono brolį Andriejų, metančius tinklą į ežerą; mat jie buvo žvejai.
[17]Jėzus tarė: „Eikite paskui mane! Aš padarysiu jus žmonių žvejais“.
[18]Ir tuojau palikę tinklus, juodu nuėjo su juo.
[19]Paėjėjęs truputį toliau, jis pamatė Zebediejaus sūnų Jokūbą ir jo brolį Joną, valtyje betaisančius tinklus.
[20]Tuoj pat pasišaukė ir juos. Palikę savo tėvą Zebediejų su samdiniais valtyje, jie sekė paskui jį.

Išgydymai Kafarnaume
(Mt 8,14-16; Lk 4,31-41)

[21] Depois, entraram em Cafarnaum, e, logo no sábado, foi ele ensinar na sinagoga.

[22] Maravilhavam-se da sua doutrina, porque os ensinava como quem tem autoridade e não como os escribas.

[23] Não tardou que aparecesse na sinagoga um homem possesso de espírito imundo, o qual bradou:

[24] Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste para perder-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus!

[25] Mas Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te e sai desse homem.

[26] Então, o espírito imundo, agitando-o violentamente e bradando em alta voz, saiu dele.

[27] Todos se admiraram, a ponto de perguntarem entre si: Que vem a ser isto? Uma nova doutrina! Com autoridade ele ordena aos espíritos imundos, e eles lhe obedecem!

[28] Então, correu célere a fama de Jesus em todas as direções, por toda a circunvizinhança da Galiléia.

A cura da sogra de Pedro

Mateus 8.14-15; Lucas 4.38-39

[29] E, saindo eles da sinagoga, foram, com Tiago e João, diretamente para a casa de Simão e André.

[30] A sogra de Simão achava-se acamada, com febre; e logo lhe falaram a respeito dela.

[31] Então, aproximando-se, tomou-a pela mão; e a febre a deixou, passando ela a servi-los.

Muitas outras curas

[21]Jie atvyko į Kafarnaumą, ir netrukus, šabo dieną, nuėjęs į sinagogą Jėzus pradėjo mokyti.

[22]Žmonės stebėjosi jo mokslu, nes jis mokė kaip turintis galią, o ne kaip Rašto aiškintojai.

[23]Jų sinagogoje tada buvo netyrosios dvasios apsėstas žmogus. Jis ėmė šaukti:

[24]„Ko tau iš mūsų reikia, Jėzau Nazarėnai? Gal atėjai mūsų pražudyti? Aš žinau, kas tu esi: Dievo šventasis!“

[25]Jėzus sudraudė jį: „Nutilk ir išeik iš jo!“

[26]Tuomet netyroji dvasia pradėjo jį tąsyti ir baisiai šaukdama išėjo iš jo.

[27]Visi didžiai nustebo ir klausinėjo vienas kitą: „Kas gi čia? Naujas mokslas su galia?! Jis netgi netyrosioms dvasioms įsakinėja, ir tos jo klauso!“

[28]Gandas apie jį greitai pasklido po visą Galilėjos šalį.

[29]Išėjęs iš sinagogos, Jėzus su Jokūbu ir Jonu iškart nuėjo į Simono ir Andriejaus namus.

[30]Simono uošvė gulėjo karščiuodama, ir jie tuojau apie tai jam pasakė.

[31]Jis priėjęs pakėlė ją už rankos; karštis paliovė, ir ji galėjo jiems patarnauti.

Mateus 8.16-17; Lucas 4.40-41

32 À tarde, ao cair do sol, trouxeram a Jesus todos os enfermos e endemoninhados.

33 Toda a cidade estava reunida à porta.

34 E ele curou muitos doentes de toda sorte de enfermidades; também expeliu muitos demônios, não lhes permitindo que falassem, porque sabiam quem ele era.

Jesus se retira para orar

Lucas 4.42-44

35 Tendo-se levantado alta madrugada, saiu, foi para um lugar deserto e ali orava.

36 Procuravam-no diligentemente Simão e os que com ele estavam.

37 Tendo-o encontrado, lhe disseram: Todos te buscam.

38 Jesus, porém, lhes disse: Vamos a outros lugares, às povoações vizinhas, a fim de que eu pregue também ali, pois para isso é que eu vim.

39 Então, foi por toda a Galiléia, pregando nas sinagogas deles e expelindo os demônios.

A cura de um leproso

Mateus 8.1-4; Lucas 5.12-16

40 Aproximou-se dele um leproso rogando-lhe, de joelhos: Se quiseres, podes purificar-me.

41 Jesus, profundamente compadecido, estendeu a mão, tocou-o e disse-lhe: Quero, fica limpo!

42 No mesmo instante, lhe desapareceu a lepra, e ficou limpo.

43 Fazendo-lhe, então, veemente advertência, logo o despediu

32Atėjus vakarui, kai saulė nusileido, pas Jėzų buvo sugabenti visi ligoniai ir demonų apsėstieji;

33visas miestas buvo susirinkęs prie durų.

34Jis išgydė daugelį sergančių įvairiomis ligomis, išvarė daug demonų. Ir neleido demonams kalbėti, nes jie žinojo, kas jis.

Kelionės po Galilėją

(Lk 4,42-44)

35Labai anksti, dar neprašvitus, Jėzus atsikėlęs nuėjo į negyvenamą vietą ir tenai meldėsi.

36Simonas ir jo draugai nusekė iš paskos

37ir suradę jį pasakė: „Visi tavęs ieško“.

38Jis atsakė: „Eikime kitur, į gretimus miestelius, kad ir ten skelbčiau žodį, nes tam esu atėjęs“.

39Ir keliavo po visą Galilėją, skelbdamas [žodį] jų sinagogose ir išvarinėdamas demonus.

Raupsuotojo išgydymas

(Mt 8,2-4; Lk 5,12-16)

40Pas jį atėjo raupsuotasis ir atsiklaupęs maldavo: „Jei panorėsi, gali mane padaryti švarų“.

41Jėzus, pasigailėjęs jo, ištiesė ranką, palietė jį ir tarė: „Noriu, būk švarus!“

42Tuojau pat raupsai pranyko, ir jis tapo švarus.

43Jėzus liepė jam tuojau pasišalinti ir smarkiai prigrasino:

[44] e lhe disse: Olha, não digas nada a ninguém; mas vai, mostra-te ao sacerdote e oferece pela tua purificação o que Moisés determinou, para servir de testemunho ao povo.

[45] Mas, tendo ele saído, entrou a propalar muitas coisas e a divulgar a notícia, a ponto de não mais poder Jesus entrar publicamente em qualquer cidade, mas permanecia fora, em lugares ermos; e de toda parte vinham ter com ele.

Marcos 2

A cura de um paralítico em Cafarnaum
Mateus 9.1-8; Lucas 5.17-26

[1] Dias depois, entrou Jesus de novo em Cafarnaum, e logo correu que ele estava em casa.

[2] Muitos afluíram para ali, tantos que nem mesmo junto à porta eles achavam lugar; e anunciava-lhes a palavra.

[3] Alguns foram ter com ele, conduzindo um paralítico, levado por quatro homens.

[4] E, não podendo aproximar-se dele, por causa da multidão, descobriram o eirado no ponto correspondente ao em que ele estava e, fazendo uma abertura, baixaram o leito em que jazia o doente.

[5] Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Filho, os teus pecados estão perdoados.

[6] Mas alguns dos escribas estavam assentados ali e arrazoavam em seu coração:

[44]„Žiūrėk, niekam nieko nepasakok! Eik pasirodyk kunigui ir už pagijimą paaukok Mozės įsakytą atnašą kaip liudijimą jiems“.

[45]O šis bekeliaudamas pradėjo taip plačiai skelbti ir skleisti įvykį, jog Jėzus nebegalėjo viešai pasirodyti mieste. Jis laikėsi už miesto, negyvenamose vietose, bet žmonės iš visur rinkosi pas jį.

Morkaus 2

Paralitiko išgydymas
(Mt 9,1-8; Lk 5,17-26)

[1]Po kelių dienų, kai Jėzus vėl atėjo į Kafarnaumą, žmonės išgirdo jį esant namuose,

[2]ir tiek daug prisirinko, jog nė prie durų nebeliko vietos. O jis skelbė jiems žodį.

[3]Tada keturi vyrai atnešė paralyžiuotą žmogų.

[4]Negalėdami dėl minios prinešti jo prie Jėzaus, jie praplėšė stogą namo, kur jis buvo, ir padarę skylę nuleido žemyn neštuvus, ant kurių gulėjo paralyžiuotasis.

[5]Išvydęs jų tikėjimą, Jėzus kreipėsi į paralyžiuotąjį: „Sūnau, tau atleidžiamos nuodėmės!“

[6]Tenai sėdėjo keletas Rašto aiškintojų, kurie svarstė savo širdyje:

[7] Por que fala ele deste modo? Isto é blasfêmia! Quem pode perdoar pecados, senão um, que é Deus?

[8] E Jesus, percebendo logo por seu espírito que eles assim arrazoavam, disse-lhes: Por que arrazoais sobre estas coisas em vosso coração?

[9] Qual é mais fácil? Dizer ao paralítico: Estão perdoados os teus pecados, ou dizer: Levanta-te, toma o teu leito e anda?

[10] Ora, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse ao paralítico:

[11] Eu te mando: Levanta-te, toma o teu leito e vai para tua casa.

[12] Então, ele se levantou e, no mesmo instante, tomando o leito, retirou-se à vista de todos, a ponto de se admirarem todos e darem glória a Deus, dizendo: Jamais vimos coisa assim!

A vocação de Levi

Mateus 9.9; Lucas 5.27-28

[13] De novo, saiu Jesus para junto do mar, e toda a multidão vinha ao seu encontro, e ele os ensinava.

[14] Quando ia passando, viu a Levi, filho de Alfeu, sentado na coletoria e disse-lhe: Segue-me! Ele se levantou e o seguiu.

Jesus come com pecadores

Mateus 9.10-13; Lucas 5.29-32

[15] Achando-se Jesus à mesa na casa de Levi, estavam juntamente com ele e com seus discípulos muitos publicanos e pecadores; porque estes eram em grande número e também o seguiam.

[7]„Kaip jis drįsta taip kalbėti? Juk jis piktžodžiauja! Kas gi gali atleisti nuodėmes, jei ne vienas Dievas?!“

[8]Jėzus, iš karto savo dvasia perpratęs jų mintis, tarė: „Kam taip manote savo širdyje?

[9]Kas lengviau – ar pasakyti paralyžiuotam: ‘Tau atleidžiamos nuodėmės’, ar liepti: ‘Kelkis, pasiimk neštuvus ir vaikščiok’?

[10]Bet kad žinotumėte Žmogaus Sūnų turint galią atleisti žemėje nuodėmes, – čia jis tarė paralyžiuotajam, –

[11]sakau tau: kelkis, imk savo neštuvus ir eik namo!“

[12]Šis atsikėlęs tuojau pasiėmė neštuvus ir visų akyse nuėjo sau. Visi be galo stebėjosi ir šlovino Dievą, sakydami: „Tokių dalykų mes niekada nesame matę“.

Levio pašaukimas

(Mt 9,9-13; Lk 5,27-32)

[13]Jėzus vėl nuėjo į paežerę. Ištisa minia rinkosi prie jo, o jis juos mokė.

[14]Praeidamas jis pamatė Levį, Alfiejaus sūnų, sėdintį muitinėje, ir tarė jam: „Sek paskui mane!“ Šis atsikėlė ir nuėjo paskui jį.

[15]Kai Jėzus Levio namuose buvo pasodintas prie stalo, daug muitininkų bei nusidėjėlių sėdosi su juo ir jo mokiniais, nes daug buvo tokių, kurie sekė paskui jį.

[16] Os escribas dos fariseus, vendo-o comer em companhia dos pecadores e publicanos, perguntavam aos discípulos dele: Por que come [e bebe] ele com os publicanos e pecadores?

[17] Tendo Jesus ouvido isto, respondeu-lhes: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes; não vim chamar justos, e sim pecadores.

Do jejum

Mateus 9.14-17; Lucas 5.33-39

[18] Ora, os discípulos de João e os fariseus estavam jejuando. Vieram alguns e lhe perguntaram: Por que motivo jejuam os discípulos de João e os dos fariseus, mas os teus discípulos não jejuam?

[19] Respondeu-lhes Jesus: Podem, porventura, jejuar os convidados para o casamento, enquanto o noivo está com eles? Durante o tempo em que estiver presente o noivo, não podem jejuar.

[20] Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo; e, nesse tempo, jejuarão.

[21] Ninguém costura remendo de pano novo em veste velha; porque o remendo novo tira parte da veste velha, e fica maior a rotura.

[22] Ninguém põe vinho novo em odres velhos; do contrário, o vinho romperá os odres; e tanto se perde o vinho como os odres. Mas põe-se vinho novo em odres novos.

Jesus é senhor do sábado

Mateus 12.1-8; Lucas 6.1-5

[23] Ora, aconteceu atravessar Jesus, em dia de sábado, as searas, e os discípulos, ao passarem, colhiam espigas.

[16]Rašto aiškintojai iš fariziejų, išvydę jį valgantį su nusidėjėliais ir muitininkais, prikišo jo mokiniams: „Kodėl jis valgo su muitininkais ir nusidėjėliais?“

[17]Tai išgirdęs, Jėzus atsiliepė: „Ne sveikiesiems reikia gydytojo, bet ligoniams! Aš atėjau ne teisiųjų šaukti, o nusidėjėlių“.

Pasninkas; nauja ir sena

(Mt 9,14-17; Lk 5,33-39)

[18]Jono mokiniai ir fariziejai pasninkavo. Žmonės atėję klausė Jėzų: „Kodėl Jono mokiniai ir fariziejų mokiniai pasninkauja, o tavieji ne?“

[19]Jėzus atsakė: „Argi gali vestuvių svečiai pasninkauti, kol su jais yra jaunikis? Kol jie turi jaunikį, jie negali pasninkauti.

[20]Bet ateis dienos, kai jaunikis bus iš jų atimtas, ir tada, tą dieną, jie pasninkaus.

[21]Niekas nesiuva lopo iš naujo milo ant palaikio drabužio, antraip lopas atplėštų nuo jo gabalą (naujas nuo seno), ir skylė tik padidėtų.

[22]Taip pat niekas nepila jauno vyno į senus vynmaišius. Antraip vynas suplėšytų vynmaišius, ir nueitų niekais ir vynas, ir vynmaišiai. Jaunam vynui – nauji vynmaišiai!“

Žmogus ir Įstatymas

(Mt 12,1-8; Lk 6,1-5)

[23]Šabo dieną Jėzus ėjo per javų lauką, ir jo mokiniai eidami ėmė skabyti varpas.

[24] Advertiram-no os fariseus: Vê! Por que fazem o que não é lícito aos sábados?
[25] Mas ele lhes respondeu: Nunca lestes o que fez Davi, quando se viu em necessidade e teve fome, ele e os seus companheiros?
[26] Como entrou na Casa de Deus, no tempo do sumo sacerdote Abiatar, e comeu os pães da proposição, os quais não é lícito comer, senão aos sacerdotes, e deu também aos que estavam com ele?
[27] E acrescentou: O sábado foi estabelecido por causa do homem, e não o homem por causa do sábado;
[28] de sorte que o Filho do Homem é senhor também do sábado.

Marcos 3

O homem da mão ressequida
Mateus 12.9-14; Lucas 6.6-11

[1] De novo, entrou Jesus na sinagoga e estava ali um homem que tinha ressequida uma das mãos.
[2] E estavam observando a Jesus para ver se o curaria em dia de sábado, a fim de o acusarem.
[3] E disse Jesus ao homem da mão ressequida: Vem para o meio!
[4] Então, lhes perguntou: É lícito nos sábados fazer o bem ou fazer o mal? Salvar a vida ou tirá-la? Mas eles ficaram em silêncio.
[5] Olhando-os ao redor, indignado e condoído com a dureza do seu coração, disse ao homem: Estende a mão. Estendeu-a, e a mão lhe foi restaurada.

[24]Fariziejai priekaištavo: „Žiūrėk, jie daro per šabą tai, kas draudžiama“.

[25]Jėzus atsakė: „Nejau neskaitėte, ką prireikus padarė Dovydas, kai jis ir jo palydovai neturėjo maisto ir buvo išalkę:

[26]prie vyriausiojo kunigo Abjataro jis įėjo į Dievo Namus ir valgė padėtinės duonos ir davė jos valgyti savo palydovams, nors jos niekam nevalia valgyti, tik kunigams“.

[27]Ir pridūrė: „Šabas padarytas žmogui, ne žmogus šabui;

[28]taigi Žmogaus Sūnus yra ir šabo Viešpats“.

Morkaus 3

Jėzus gydo
(Mt 12,9-16; Lk 6,6-19)

[1]Jėzus vėl atėjo į sinagogą, o ten buvo žmogus su padžiūvusia ranka.

[2]Fariziejai stebėjo, ar jis gydys jį šabo dieną, kad galėtų apkaltinti.

[3]Tuomet Jėzus tarė žmogui su padžiūvusia ranka: „Stok į vidurį!“

[4]O juos paklausė: „Ar šabo dieną leistina gera daryti, ar bloga? Gelbėti gyvybę ar žudyti?“ Bet anie tylėjo.

[5]Tada, rūsčiai juos apžvelgęs ir nuliūdęs dėl jų širdies kietumo, tarė tam žmogui: „Ištiesk ranką!“ Šis ištiesė, ir ranka atgijo.

[6] Retirando-se os fariseus, conspiravam logo com os herodianos, contra ele, em como lhe tirariam a vida.

[6]Išėję fariziejai tuojau ėmė tartis su erodininkais, kaip Jėzų pražudyti.

Jesus se retira. A cura de muitos à beira-mar

[7] Retirou-se Jesus com os seus discípulos para os lados do mar. Seguia-o da Galiléia uma grande multidão. Também da Judéia,

[7]Jėzus su mokiniais pasitraukė prie ežero. Įkandin sekė didelė minia iš Galilėjos. Taip pat iš Judėjos,

[8] de Jerusalém, da Iduméia, dalém do Jordão e dos arredores de Tiro e de Sidom uma grande multidão, sabendo quantas coisas Jesus fazia, veio ter com ele.

[8]Jeruzalės ir Idumėjos, iš Užjordanės bei iš Tyro ir Sidono šalies atvyko daugybė žmonių, kurie buvo girdėję apie jo darbus.

[9] Então, recomendou a seus discípulos que sempre lhe tivessem pronto um barquinho, por causa da multidão, a fim de não o comprimirem.

[9]Tuomet Jėzus liepė mokiniams laikyti jam paruoštą valtį, kad minia jo nesuspaustų.

[10] Pois curava a muitos, de modo que todos os que padeciam de qualquer enfermidade se arrojavam a ele para o tocar.

[10]Mat jis buvo daugelį išgydęs, ir visi, ką tik vargino ligos, veržėsi norėdami prisiliesti.

[11] Também os espíritos imundos, quando o viam, prostravam-se diante dele e exclamavam: Tu és o Filho de Deus!

[11]Taip pat netyrosios dvasios, vos tik jį išvydusios, parpuldavo priešais ir šaukdavo: „Tu Dievo Sūnus!“

[12] Mas Jesus lhes advertia severamente que o não expusessem à publicidade.

[12]Bet Jėzus griežtai jas drausdavo, kad jo negarsintų.

A escolha dos doze apóstolos. Os seus nomes
Mateus 10.1-4; Lucas 6.12-16

Apaštalų pašaukimas
(Mt 10,1-4; Lk 6,12-16)

[13] Depois, subiu ao monte e chamou os que ele mesmo quis, e vieram para junto dele.

[13]Jėzus užkopė ant kalno ir pasišaukė, kuriuos pats norėjo, ir jie atėjo pas jį.

[14] Então, designou doze para estarem com ele e para os enviar a pregar

[14]Ir jis paskyrė Dvylika, kad jie būtų kartu su juo ir kad galėtų siųsti juos skelbti žodžio

[15] e a exercer a autoridade de expelir demônios.

[15]ir jie turėtų galią išvarinėti demonus.

[16] Eis os doze que designou: Simão, a quem acrescentou o nome de Pedro;

[16]Paskyrė Dvylika: Simoną, pavadinęs jį Petru,

[17] Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, aos quais deu o nome de Boanerges, que quer dizer: filhos do trovão;

[18] André, Filipe, Bartolomeu, Mateus, Tomé, Tiago, filho de Alfeu, Tadeu, Simão, o Zelote,

[19] e Judas Iscariotes, que foi quem o traiu.

A blasfêmia dos escribas

Mateus 12.22-32; Lucas 11.14-23

[20] Então, ele foi para casa. Não obstante, a multidão afluiu de novo, de tal modo que nem podiam comer.

[21] E, quando os parentes de Jesus ouviram isto, saíram para o prender; porque diziam: Está fora de si.

[22] Os escribas, que haviam descido de Jerusalém, diziam: Ele está possesso de Belzebu. E: É pelo maioral dos demônios que expele os demônios.

[23] Então, convocando-os Jesus, lhes disse, por meio de parábolas: Como pode Satanás expelir a Satanás?

[24] Se um reino estiver dividido contra si mesmo, tal reino não pode subsistir;

[25] se uma casa estiver dividida contra si mesma, tal casa não poderá subsistir.

[26] Se, pois, Satanás se levantou contra si mesmo e está dividido, não pode subsistir, mas perece.

[27] Ninguém pode entrar na casa do valente para roubar-lhe os bens, sem primeiro amarrá-lo; e só então lhe saqueará a casa.

[17]Zebediejaus sūnų Jokūbą ir Jokūbo brolį Joną (juos pavadino Boanerges, tai yra „griaustinio vaikai“),

[18]Andriejų, Pilypą, Baltramiejų, Matą, Tomą, Alfiejaus sūnų Jokūbą, Tadą, Simoną Kananają

[19]ir Judą Iskarijotą, kuris jį ir išdavė.

Priešiškumas Jėzui

(Mt 12,24-30; Lk 11,15-23)

[20]Jėzui sugrįžus namo, vėl susirinko tiek žmonių, kad jie nebegalėjo nė pavalgyti.

[21]Saviškiai, apie tai išgirdę, ėjo sulaikyti jo sakydami, kad jis netekęs nuovokos.

[22]Atvykę iš Jeruzalės Rašto aiškintojai sakė: „Jis turi Belzebulą“, ir: „Demonų kunigaikščio galia jis išvaro demonus“.

[23]O Jėzus, pasivadinęs juos, ėmė kalbėti palyginimais: „Kaip gali šėtonas išvaryti šėtoną?

[24]Jei karalystė susiskaldžiusi, tokia karalystė neišsilaiko.

[25]Ir jei namai suskilę, tie namai neišlieka.

[26]Todėl, jei šėtonas sukyla pats prieš save ir tampa susiskaldęs, jis neišsilaikys, jam ateis galas.

[27]Niekas neįsiveržia į galiūno namus ir nepasiglemžia jo turto, pirmiau nesurišęs galiūno. Tik tada apiplėšia jo namus“.

Nuodėmės Šventajai Dvasiai

(Mk 12,31-32; Lk 12,10)

[28] Em verdade vos digo que tudo será perdoado aos filhos dos homens: os pecados e as blasfêmias que proferirem.

[29] Mas aquele que blasfemar contra o Espírito Santo não tem perdão para sempre, visto que é réu de pecado eterno.

[30] Isto, porque diziam: Está possesso de um espírito imundo.

A família de Jesus

Mateus 12.46-50; Lucas 8.19-21

[31] Nisto, chegaram sua mãe e seus irmãos e, tendo ficado do lado de fora, mandaram chamá-lo.

[32] Muita gente estava assentada ao redor dele e lhe disseram: Olha, tua mãe, teus irmãos e irmãs estão lá fora à tua procura.

[33] Então, ele lhes respondeu, dizendo: Quem é minha mãe e meus irmãos?

[34] E, correndo o olhar pelos que estavam assentados ao redor, disse: Eis minha mãe e meus irmãos.

[35] Portanto, qualquer que fizer a vontade de Deus, esse é meu irmão, irmã e mãe.

Marcos 4

A parábola do semeador

Mateus 13.1-9; Lucas 8.4-8

[1] Voltou Jesus a ensinar à beira-mar. E reuniu-se numerosa multidão a ele, de modo que entrou num barco, onde se assentou, afastando-se da praia. E todo o povo estava à beira-mar, na praia.

[2] Assim, lhes ensinava muitas coisas por parábolas, no decorrer do seu doutrinamento.

[3] Ouvi: Eis que saiu o semeador a semear.

[28]„Iš tiesų sakau jums: bus dovanoti žmonių vaikams visi nusikaltimai ir piktžodžiavimai, kad ir kaip jie piktžodžiautų,

[29]bet jei kas piktžodžiautų Šventajai Dvasiai, tam amžiais nebus dovanota, ir jis bus kaltas amžina nuodėme“.

[30]Jie mat sakė: „Jis turi netyrąją dvasią“.

Tikroji šeima

(Mt 12,46-50; Lk 8,19-21)

[31]Atėjo Jėzaus motina ir broliai ir lauke sustoję per kitus prašė jį iškviesti.

[32]Aplink jį sėdėjo minia, kai jam buvo pranešta: „Štai tavo motina ir broliai bei seserys lauke stovi ir ieško tavęs“.

[33]O jis atsakė: „Kas yra mano motina ir broliai?“

[34]Ir apžvelgęs aplink sėdinčius pasakė: „Štai mano motina ir broliai!

[35]Kas tik vykdo Dievo valią, tas man ir brolis, ir sesuo, ir motina“.

Morkaus 4

Sėjėjas

(Mt 13,1-15.18-23; Lk 8,4-15)

[1]Jėzus vėl ėmė mokyti paežerėje. Prie jo susirinko didžiausia minia, kad jis net įlipo į valtį ežere ir sėdėjo ant vandens, o visa minia liko sausumoje palei ežerą.

[2]Jis mokė juos daugelio dalykų palyginimais. Mokydamas bylojo:

[3]„Paklausykite! Antai sėjėjas išsirengė sėti.

[4] E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho, e vieram as aves e a comeram.
[5] Outra caiu em solo rochoso, onde a terra era pouca, e logo nasceu, visto não ser profunda a terra.
[6] Saindo, porém, o sol, a queimou; e, porque não tinha raiz, secou-se.
[7] Outra parte caiu entre os espinhos; e os espinhos cresceram e a sufocaram, e não deu fruto.

[8] Outra, enfim, caiu em boa terra e deu fruto, que vingou e cresceu, produzindo a trinta, a sessenta e a cem por um.

[9] E acrescentou: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

A explicação da parábola

Mateus 13.10-23; Lucas 8.9-15

[10] Quando Jesus ficou só, os que estavam junto dele com os doze o interrogaram a respeito das parábolas.
[11] Ele lhes respondeu: A vós outros vos é dado conhecer o mistério do reino de Deus; mas, aos de fora, tudo se ensina por meio de parábolas,
[12] para que, vendo, vejam e não percebam; e, ouvindo, ouçam e não entendam; para que não venham a converter-se, e haja perdão para eles.
[13] Então, lhes perguntou: Não entendeis esta parábola e como compreendereis todas as parábolas?
[14] O semeador semeia a palavra.

[15] São estes os da beira do caminho, onde a palavra é semeada; e, enquanto a

[4]Jam besėjant, dalis grūdų nukrito palei kelią, ir atskridę paukščiai juos sulesė.
[5]Kiti grūdai nukrito į uolėtą dirvą, kur buvo mažai žemių, ir greit sudygo, nes neturėjo gilesnio žemės sluoksnio.
[6]Bet saulei užtekėjus daigai nuvyto ir neturėdami šaknų sudžiūvo.

[7]Kiti krito tarp erškėčių; erškėčiai išaugo ir nusmelkė juos, ir jie nedavė derliaus.

[8]Dar kiti nukrito į gerą žemę, sudygo, užaugo ir davė derlių: vieni – trisdešimteriopą grūdą, kiti – šešiasdešimteriopą, treti – šimteriopą“.
[9]Jis dar pridėjo: „Kas turi ausis klausyti – teklauso!“

[10]Kai Jėzus pasiliko vienas, jo palydovai kartu su Dvylika ėmė klausinėti apie palyginimus.

[11]Jis atsakė: „Jums atiduotas Dievo karalystės slėpinys, o svetimiesiems viskas sakoma palyginimais,

[12]kad jie regėti regėtų, bet nematytų, girdėti girdėtų, bet nesuprastų, kad neatsiverstų ir nebūtų jiems atleista“.
[13]Ir jis paklausė: „Nejau nesuprantate šito palyginimo?! Tai kaipgi suprasite visus kitus palyginimus?
[14]Sėjėjas – tai sėjantis žodį.
[15]Palei kelią sėjamas žodis – tai žmonės, kuriems vos išgirdus žodį, ateina šėtonas ir išplėšia juose pasėtąjį žodį.

ouvem, logo vem Satanás e tira a palavra semeada neles.

[16] Semelhantemente, são estes os semeados em solo rochoso, os quais, ouvindo a palavra, logo a recebem com alegria.

[17] Mas eles não têm raiz em si mesmos, sendo, antes, de pouca duração; em lhes chegando a angústia ou a perseguição por causa da palavra, logo se escandalizam.

[18] Os outros, os semeados entre os espinhos, são os que ouvem a palavra,

[19] mas os cuidados do mundo, a fascinação da riqueza e as demais ambições, concorrendo, sufocam a palavra, ficando ela infrutífera.

[20] Os que foram semeados em boa terra são aqueles que ouvem a palavra e a recebem, frutificando a trinta, a sessenta e a cem por um.

A parábola da candeia
Lucas 8.16-18

[21] Também lhes disse: Vem, porventura, a candeia para ser posta debaixo do alqueire ou da cama? Não vem, antes, para ser colocada no velador?

[22] Pois nada está oculto, senão para ser manifesto; e nada se faz escondido, senão para ser revelado.

[23] Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.

[24] Então, lhes disse: Atentai no que ouvis. Com a medida com que tiverdes medido vos medirão também, e ainda se vos acrescentará.

[16]Panašiai ir su tais, kurie pasėti uolynėje. Išgirdę žodį, jie tuojau su džiaugsmu jį priima.

[17]Bet jie neturi savyje šaknų ir yra nepastovūs. Ištikus kokiai negandai ar persekiojimui dėl žodžio, jie greit atkrinta.

[18]Yra dar kiti – sėjami tarp erškėčių. Jie išgirsta žodį,

[19]bet pasaulio rūpesčiai, turto apgaulė ir įvairios sukilusios aistros nusmelkia žodį, ir jis tampa nevaisingas.

[20]Geroje žemėje pasėta sėkla – tai tie, kurie išgirsta žodį, priima jį ir duoda vaisių: trisdešimteriopą, šešiasdešimteriopą ir šimteriopą“.

Žiburio šviesa
(Mt 5,16; 10,26; Lk 8,16-17)

[21]Jėzus jiems dar sakė: „Argi žiburys atnešamas pakišti po indu ar po lova? Argi ne įstatyti į žibintuvą?!

[22]Juk nėra nieko slapta, kas neturėtų būti atidengta, ir nieko paslėpta, kas neišeitų aikštėn.

[23]Jei kas turi ausis klausyti, teklauso!“

Seikėjimas ir atėmimas
(Mt 7,2; 13,12; Lk 6,38; 8,18)

[24]Jis taip pat jiems sakė: „Įsidėmėkite, ką girdite: kokiu saiku seikėjate, tokiu ir jums bus atseikėta ir dar pridėta.

[25] Pois ao que tem se lhe dará; e, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

A parábola da semente

[26] Disse ainda: O reino de Deus é assim como se um homem lançasse a semente à terra;

[27] depois, dormisse e se levantasse, de noite e de dia, e a semente germinasse e crescesse, não sabendo ele como.

[28] A terra por si mesma frutifica: primeiro a erva, depois, a espiga, e, por fim, o grão cheio na espiga.

[29] E, quando o fruto já está maduro, logo se lhe mete a foice, porque é chegada a ceifa.

A parábola do grão de mostarda
Mateus 13.31-32; Lucas 13.18-19

[30] Disse mais: A que assemelharemos o reino de Deus? Ou com que parábola o apresentaremos?

[31] É como um grão de mostarda, que, quando semeado, é a menor de todas as sementes sobre a terra;

[32] mas, uma vez semeada, cresce e se torna maior do que todas as hortaliças e deita grandes ramos, a ponto de as aves do céu poderem aninhar-se à sua sombra.

Por que Jesus falou por parábolas
Mateus 13.34-35

[33] E com muitas parábolas semelhantes lhes expunha a palavra, conforme o permitia a capacidade dos ouvintes.

[34] E sem parábolas não lhes falava; tudo, porém, explicava em particular aos seus próprios discípulos.

Jesus acalma uma tempestade
Mateus 8.23-27; Lucas 8.22-25

[25]Kas turi, tam bus duota, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką turi“.

Savaiminis augimas

[26]Ir vėl jis kalbėjo: „Dievo karalystė panaši į žmogų, kuris beria dirvon sėklą.

[27]Ar jis miega ar keliasi, ar naktį ar dieną, sėkla dygsta ir auga, jam visiškai nežinant kaip.

[28]Žemė savaime duoda vaisių: pradžioje želmenį, paskui varpą, pagaliau pribrendusį grūdą varpoje.

[29]Derliui prinokus, žmogus tuojau imasi pjautuvo, nes pjūtis atėjo“.

Garstyčios grūdelis
(Mt 13,31-32.34-35; Lk 13,18-19)

[30]Jėzus dar sakė: „Su kuo galime palyginti Dievo karalystę? Arba kokiu palyginimu ją pavaizduosime?

[31]Ji – tarytum garstyčios grūdelis, kuris, sėjamas dirvon, esti mažiausias iš visų sėklų žemėje,

[32]bet pasėtas užauga, tampa didesnis už visas daržoves ir išleidžia tokias plačias šakas, kad jo pavėsyje gali susisukti lizdą padangių sparnuočiai“.

[33]Daugeliu tokių palyginimų Jėzus skelbė žmonėms žodį, kiek jie sugebėjo suprasti.

[34]Be palyginimų jiems jis nekalbėdavo, o savo mokiniams skyrium viską išaiškindavo.

Audros nutildymas
(Mt 8,18.23-27; Lk 8,22-25)

[35] Naquele dia, sendo já tarde, disse-lhes Jesus: Passemos para a outra margem.

[36] E eles, despedindo a multidão, o levaram assim como estava, no barco; e outros barcos o seguiam.

[37] Ora, levantou-se grande temporal de vento, e as ondas se arremessavam contra o barco, de modo que o mesmo já estava a encher-se de água.

[38] E Jesus estava na popa, dormindo sobre o travesseiro; eles o despertaram e lhe disseram: Mestre, não te importa que pereçamos?

[39] E ele, despertando, repreendeu o vento e disse ao mar: Acalma-te, emudece! O vento se aquietou, e fez-se grande bonança.

[40] Então, lhes disse: Por que sois assim tímidos?! Como é que não tendes fé?

[41] E eles, possuídos de grande temor, diziam uns aos outros: Quem é este que até o vento e o mar lhe obedecem?

[35]Tą pačią dieną, atėjus vakarui, jis tarė mokiniams: „Irkitės į aną pusę!”

[36]Atleidę žmones, jie taip jį ir pasiėmė, kaip jis valtyje sėdėjo. Drauge plaukė kelios kitos valtys.

[37]Tuomet pakilo didžiulis viesulas, ir bangos ėmė lietis į valtį taip, kad valtį jau sėmė.

[38]Jėzus buvo valties gale ir miegojo ant pagalvės. Mokiniai pažadino jį šaukdami: „Mokytojau, tau nerūpi, kad mes žūvame?“

[39]Atbudęs jis sudraudė vėją ir įsakė ežerui: „Nutilk, nurimk!“ Tuoj pat vėjas nutilo, ir pasidarė visiškai ramu.

[40]O Jėzus tarė: „Kodėl jūs tokie bailūs? Argi jums tebestinga tikėjimo?!“

[41]Juos pagavo didi baimė, ir jie kalbėjo vienas kitam: „Kas gi jis toks? Net vėjas ir marios jo klauso!“

Marcos 5

A cura do endemoninhado geraseno
Mateus 8.28-33; Lucas 8.26-34

[1] Entrementes, chegaram à outra margem do mar, à terra dos gerasenos.

[2] Ao desembarcar, logo veio dos sepulcros, ao seu encontro, um homem possesso de espírito imundo,

[3] o qual vivia nos sepulcros, e nem mesmo com cadeias alguém podia prendê-lo;

[4] porque, tendo sido muitas vezes preso com grilhões e cadeias, as cadeias foram quebradas por ele, e os grilhões,

Morkaus 5

Demonų išvarymas
(Mt 8,28-34; Lk 8,26-39)

[1]Jie priplaukė ežero krantą geraziečių krašte.

[2]Jam išlipus iš valties, tuojau priešais iš kapinių atbėgo netyrosios dvasios apsėstas vyras.

[3]Jis gyveno kapų rūsiuose, ir niekas negalėjo nė grandinėmis jo surakinti.

[4]Jis jau daug kartų buvo pančiojamas ir grandinėmis rakinamas, bet sutrupindavo

despedaçados. E ninguém podia subjugá-lo.

5 Andava sempre, de noite e de dia, clamando por entre os sepulcros e pelos montes, ferindo-se com pedras.

6 Quando, de longe, viu Jesus, correu e o adorou,

7 exclamando com alta voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Conjuro-te por Deus que não me atormentes!

8 Porque Jesus lhe dissera: Espírito imundo, sai desse homem!

9 E perguntou-lhe: Qual é o teu nome? Respondeu ele: Legião é o meu nome, porque somos muitos.

10 E rogou-lhe encarecidamente que os não mandasse para fora do país.

11 Ora, pastava ali pelo monte uma grande manada de porcos.

12 E os espíritos imundos rogaram a Jesus, dizendo: Manda-nos para os porcos, para que entremos neles.

13 Jesus o permitiu. Então, saindo os espíritos imundos, entraram nos porcos; e a manada, que era cerca de dois mil, precipitou-se despenhadeiro abaixo, para dentro do mar, onde se afogaram.

14 Os porqueiros fugiram e o anunciaram na cidade e pelos campos.

Os gerasenos rejeitam a Jesus

Mateus 8.34; Lucas 8.35-39

Então, saiu o povo para ver o que sucedera.

grandines, nusitraukydavo pančius, ir niekas negalėdavo jo suvaldyti.

5Per kiauras naktis ir dienas jis bastydavosi po kapines ir po kalnus, klykdamas ir daužydamas save akmenimis.

6Iš tolo pamatęs Jėzų atbėgo, parpuolė priešais

7ir ėmė garsiai šaukti: „Ko tau iš manęs reikia, Jėzau, Aukščiausiojo Dievo Sūnau? Saikdinu tave Dievu, nekankink manęs!”

8Jėzus mat buvo paliepęs: „Išeik, netyroji dvasia, iš žmogaus!“

9Jėzus dar paklausė: „O kuo tu vardu?“ Ji atsakė: „Mano vardas – Legionas, nes mūsų daug“.

10Ir pradėjo labai prašytis nevaryti jų iš to krašto.

11Ten pat, atkalnėje, ganėsi didžiulė kiaulių kaimenė.

12Dvasios ėmė prašytis: „Pasiųsk mus į tas kiaules, kad į jas sueitume!“

13Jėzus leido. Išėjusios netyrosios dvasios apniko kiaules, ir visa kaimenė, apie du tūkstančius kiaulių, ūmai metėsi nuo skardžio į ežerą ir prigėrė ežere.

14Tie, kurie jas ganė, išsibėgiojo ir davė žinią į miestą ir kaimus. Žmonės išėjo pažiūrėti, kas atsitiko.

[15] Indo ter com Jesus, viram o endemoninhado, o que tivera a legião, assentado, vestido, em perfeito juízo; e temeram.

[16] Os que haviam presenciado os fatos contaram-lhes o que acontecera ao endemoninhado e acerca dos porcos.

[17] E entraram a rogar-lhe que se retirasse da terra deles.

[18] Ao entrar Jesus no barco, suplicava-lhe o que fora endemoninhado que o deixasse estar com ele.

[19] Jesus, porém, não lho permitiu, mas ordenou-lhe: Vai para tua casa, para os teus. Anuncia-lhes tudo o que o SENHOR te fez e como teve compaixão de ti.

[20] Então, ele foi e começou a proclamar em Decápolis tudo o que Jesus lhe fizera; e todos se admiravam.

O pedido de Jairo

Mateus 9.18-19; Lucas 8.40-42

[21] Tendo Jesus voltado no barco, para o outro lado, afluiu para ele grande multidão; e ele estava junto do mar.

[22] Eis que se chegou a ele um dos principais da sinagoga, chamado Jairo, e, vendo-o, prostrou-se a seus pés

[23] e insistentemente lhe suplicou: Minha filhinha está à morte; vem, impõe as mãos sobre ela, para que seja salva, e viverá.

[24] Jesus foi com ele.

A cura de uma mulher enferma

Mateus 9.20-22; Lucas 8.43-48

Grande multidão o seguia, comprimindo-o.

[15]Jie ateina prie Jėzaus, mato sėdintį demonų apsėstąjį – tą, kuris buvo turėjęs Legioną, – apsirengusį ir sveiko proto, ir juos apėmė baimė.

[16]Mačiusieji papasakojo jiems, kas buvo nutikę su apsėstuoju, ir apie kiaules.

[17]Tada žmonės ėmė prašyti Jėzų išeiti iš jų krašto.

[18]Jėzui lipant į valtį, buvęs apsėstasis prašė leisti pasilikti su juo,

[19]bet Jėzus nesutiko ir pasakė: „Eik namo pas saviškius ir papasakok, kokių nuostabių dalykų Viešpats tau padarė ir kaip tavęs pasigailėjo“.

[20]Tada jis nuėjo savo keliu ir Dekapolyje ėmė skelbti, kokių didžių dalykų Jėzus jam buvo padaręs; ir visi stebėjosi.

Moters išgydymas ir mergaitės prikėlimas

(Mt 9,18-26; Lk 8,40-56)

[21]Jėzui vėl persikėlus valtimi į kitą pusę, susirinko prie jo didžiulė minia ir sulaikė jį paežerėje.

[22]Šit ateina vienas iš sinagogos vyresniųjų, vardu Jayras, ir pamatęs jį puola jam po kojų karštai maldaudamas:

[23]„Mano dukrelė miršta! Ateik ir uždėk ant jos rankas, kad pagytų ir gyventų“.

[24]Jėzus nuėjo su juo. Iš paskos sekė gausi minia ir jį spauste spaudė.

[25] Aconteceu que certa mulher, que, havia doze anos, vinha sofrendo de uma hemorragia

[26] e muito padecera à mão de vários médicos, tendo despendido tudo quanto possuía, sem, contudo, nada aproveitar, antes, pelo contrário, indo a pior,

[27] tendo ouvido a fama de Jesus, vindo por trás dele, por entre a multidão, tocou-lhe a veste.

[28] Porque, dizia: Se eu apenas lhe tocar as vestes, ficarei curada.

[29] E logo se lhe estancou a hemorragia, e sentiu no corpo estar curada do seu flagelo.

[30] Jesus, reconhecendo imediatamente que dele saíra poder, virando-se no meio da multidão, perguntou: Quem me tocou nas vestes?

[31] Responderam-lhe seus discípulos: Vês que a multidão te aperta e dizes: Quem me tocou?

[32] Ele, porém, olhava ao redor para ver quem fizera isto.

[33] Então, a mulher, atemorizada e tremendo, cônscia do que nela se operara, veio, prostrou-se diante dele e declarou-lhe toda a verdade.

[34] E ele lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz e fica livre do teu mal.

A ressurreição da filha de Jairo
Mateus 9.23-26; Lucas 8.49-56

[35] Falava ele ainda, quando chegaram alguns da casa do chefe da sinagoga, a

[25]Ten buvo viena moteris, jau dvylika metų serganti kraujoplūdžiu.

[26]Nemaža iškentėjusi nuo daugelio gydytojų ir išleidusi visa, ką turėjo, ji nė kiek nepasitaisė, bet dar ėjo blogyn ir blogyn.

[27]Išgirdusi apie Jėzų, ji prasiskverbė pro minią ir iš užpakalio prisilietė prie jo apsiausto.

[28]Mat ji sau kalbėjo: „Jeigu paliesiu bent jo drabužį, išgysiu!“

[29]Bematant kraujas jai nustojo plūdęs, ir ji pajuto kūnu, kad yra pasveikusi iš savo negalios.

[30]O Jėzus iš karto pajuto, kad iš jo išėjo jėga, ir atsigręžęs į minią paklausė: „Kas prisilietė prie mano apsiausto?“

[31]Mokiniai jam atsakė: „Pats matai, kaip minia tave spaudžia, ir dar klausi: ‘Kas mane palietė?’“

[32]Bet Jėzus tebesidairė tos, kuri taip buvo padariusi.

[33]Moteris išėjo į priekį išsigandusi ir virpėdama, nes žinojo, kas jai atsitiko, ir puolusi prieš jį ant kelių papasakojo visą teisybę.

[34]O jis tarė jai: „Dukterie, tavo tikėjimas išgelbėjo tave, eik rami ir būk išgijusi iš savo ligos“.

[35]Jam dar tebekalbant, ateina sinagogos vyresniojo žmonės ir praneša tam: „Tavo duktė numirė, kam begaišini Mokytoją?!“

quem disseram: Tua filha já morreu; por que ainda incomodas o Mestre?

36 Mas Jesus, sem acudir a tais palavras, disse ao chefe da sinagoga: Não temas, crê somente.

36Išgirdęs tuos žodžius, Jėzus sako sinagogos vyresniajam: „Nenusigąsk, vien tikėk!“

37 Contudo, não permitiu que alguém o acompanhasse, senão Pedro e os irmãos Tiago e João.

37Ir niekam neleido eiti kartu, išskyrus Petrą, Jokūbą ir Jokūbo brolį Joną.

38 Chegando à casa do chefe da sinagoga, viu Jesus o alvoroço, os que choravam e os que pranteavam muito.

38Jie ateina į sinagogos vyresniojo namus, ir Jėzus mato sujudimą – verkiančius ir raudančius žmones.

39 Ao entrar, lhes disse: Por que estais em alvoroço e chorais? A criança não está morta, mas dorme.

39Įžengęs vidun, jis tarė: „Kam tas triukšmas ir ašaros?! Vaikas nėra miręs, o miega“.

40 E riam-se dele. Tendo ele, porém, mandado sair a todos, tomou o pai e a mãe da criança e os que vieram com ele e entrou onde ela estava.

40Žmonės tik juokėsi iš jo. Tada, išvaręs visus, jis pasiėmė vaiko tėvą ir motiną, taip pat savo palydovus ir įėjo ten, kur vaikas gulėjo.

41 Tomando-a pela mão, disse: Talitá cumi!, que quer dizer: Menina, eu te mando, levanta-te!

41Jis paėmė mergaitę už rankos ir sako: „Talita kum“; išvertus reiškia: „Mergaite, sakau tau, kelkis!“

42 Imediatamente, a menina se levantou e pôs-se a andar; pois tinha doze anos. Então, ficaram todos sobremaneira admirados.

42Mergaitė tuojau atsikėlė ir ėmė vaikščioti. Jai buvo dvylika metų. Visi nustėro iš nuostabos.

43 Mas Jesus ordenou-lhes expressamente que ninguém o soubesse; e mandou que dessem de comer à menina.

43Jėzus griežtai įsakė, kad niekas to nežinotų, ir liepė duoti mergaitei valgyti.

Marcos 6

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus
Mateus 13.53-58; Lucas 4.16-30

1 Tendo Jesus partido dali, foi para a sua terra, e os seus discípulos o acompanharam.

Morkaus 6

Atstumtas tėviškėje
(Mt 13,53-58; Lk 4,16-30)

1Išvykęs iš ten Jėzus, mokinių lydimas, parkeliauja į savo tėviškę.

[2] Chegando o sábado, passou a ensinar na sinagoga; e muitos, ouvindo-o, se maravilhavam, dizendo: Donde vêm a este estas coisas? Que sabedoria é esta que lhe foi dada? E como se fazem tais maravilhas por suas mãos?

[3] Não é este o carpinteiro, filho de Maria, irmão de Tiago, José, Judas e Simão? E não vivem aqui entre nós suas irmãs? E escandalizavam-se nele.

[4] Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, senão na sua terra, entre os seus parentes e na sua casa.

[5] Não pôde fazer ali nenhum milagre, senão curar uns poucos enfermos, impondo-lhes as mãos.

[6] Admirou-se da incredulidade deles. Contudo, percorria as aldeias circunvizinhas, a ensinar.

As instruções para os doze

Mateus 10.5-15; Lucas 9.1-6

[7] Chamou Jesus os doze e passou a enviá-los de dois a dois, dando-lhes autoridade sobre os espíritos imundos.

[8] Ordenou-lhes que nada levassem para o caminho, exceto um bordão; nem pão, nem alforje, nem dinheiro;

[9] que fossem calçados de sandálias e não usassem duas túnicas.

[10] E recomendou-lhes: Quando entrardes nalguma casa, permanecei aí até vos retirardes do lugar.

[11] Se nalgum lugar não vos receberem nem vos ouvirem, ao sairdes dali, sacudi o pó dos pés, em testemunho contra eles.

[2]Atėjus šabui, jis pradėjo mokyti sinagogoje. Daugelis girdėdami stebėjosi ir sakė: „Iš kur jam tai? Kas per išmintis jam suteikta ir kas per stebuklai daromi jo rankomis?

[3]Argi jis ne dailidė, ne Marijos sūnus, Jokūbo, Jozės, Judo ir Simono brolis?! Argi jo seserys negyvena čia, pas mus?!“ Ir jie piktinosi juo.

[4]O Jėzus jiems tarė: „Niekur pranašas nebūna be pagarbos, nebent savo tėviškėje tarp savo giminių ir savo namuose“.

[5]Ir jis ten negalėjo padaryti jokio stebuklo, tik keliems ligoniams uždėjo rankas ir juos išgydė.

[6]Jis stebėjosi jų netikėjimu, ėjo per apylinkės kaimus ir mokė.

Apaštalų išsiuntimas

(Mt 10,1-14; Lk 9,1-6)

[7]Jėzus pasišaukė pas save Dvylika ir ėmė siuntinėti juos po du. Jis davė jiems valdžią netyrosioms dvasioms.

[8]Liepė be lazdos nieko neimti į kelionę – nei duonos, nei krepšio, nei variokų dirže,

[9]tik apsiauti sandalais, bet nesusivilkti dviejų palaidinių.

[10]Ir mokė juos: „Į kuriuos namus užeisite, ten ir pasilikite, kolei išvyksite.

[11]Jei kurioje vietovėje jūsų nepriimtų ir neklausytų, išeikite iš ten ir net dulkes nuo kojų nusikratykite, kaip liudijimą prieš juos“.

[12] Então, saindo eles, pregavam ao povo que se arrependesse;

[13] expeliam muitos demônios e curavam numerosos enfermos, ungindo-os com óleo.

A morte de João Batista
Mateus 14.1-12; Lucas 9.7-9

[14] Chegou isto aos ouvidos do rei Herodes, porque o nome de Jesus já se tornara notório; e alguns diziam: João Batista ressuscitou dentre os mortos, e, por isso, nele operam forças miraculosas.

[15] Outros diziam: É Elias; ainda outros: É profeta como um dos profetas.

[16] Herodes, porém, ouvindo isto, disse: É João, a quem eu mandei decapitar, que ressurgiu.

[17] Porque o mesmo Herodes, por causa de Herodias, mulher de seu irmão Filipe (porquanto Herodes se casara com ela), mandara prender a João e atá-lo no cárcere.

[18] Pois João lhe dizia: Não te é lícito possuir a mulher de teu irmão.

[19] E Herodias o odiava, querendo matá-lo, e não podia.

[20] Porque Herodes temia a João, sabendo que era homem justo e santo, e o tinha em segurança. E, quando o ouvia, ficava perplexo, escutando-o de boa mente.

[21] E, chegando um dia favorável, em que Herodes no seu aniversário natalício dera um banquete aos seus dignitários, aos

[12]Jie iškeliavo, ragino atsiversti,

[13]išvarė daug demonų, daugelį ligonių tepė aliejumi ir išgydė.

Erodas apie Jėzų
(Mt 14,1-2; Lk 9,7-9)

[14]Tuo tarpu karalius Erodas išgirdo apie Jėzų, nes garsas apie jį plačiai sklido, ir žmonės kalbėjo: „Jonas Krikštytojas prisikėlė iš numirusių, ir todėl jame veikia stebuklingos jėgos“.

[15]Kiti tvirtino: „Jis – Elijas!“ Dar kiti sakė: „Jis pranašas, kaip ir kiti pranašai“.

[16]Tai išgirdęs, Erodas nutarė: „Jonas, kuriam nukirsdinau galvą, – tai jis prisikėlė!“

Jono Krikštytojo nužudymas
(Mt 14,3-12; Lk 3,19-20)

[17]Pats Erodas buvo įsakęs suimti Joną ir laikė jį sukaustytą kalėjime dėl savo brolio Pilypo žmonos Erodiados, kurią buvo vedęs.

[18]Jonas mat sakė Erodui: „Nevalia tau gyventi su brolio žmona“.

[19]Taigi Erodiada neapkentė Jono ir troško jį nužudyti, tačiau negalėjo,

[20]nes Erodas Jono bijojo, žinodamas jį esant teisų ir šventą vyrą, ir todėl jį saugojo. Girdėdamas Joną kalbant, jis jausdavosi neramus, tačiau mielai jo klausydavosi.

[21]Proga pasitaikė, kai Erodas, švęsdamas savo gimimo dieną, iškėlė pokylį savo didžiūnams, kariuomenės vadams ir Galilėjos kilmingiesiems.

oficiais militares e aos principais da Galiléia,

[22] entrou a filha de Herodias e, dançando, agradou a Herodes e aos seus convivas. Então, disse o rei à jovem: Pede-me o que quiseres, e eu to darei.

[23] E jurou-lhe: Se pedires mesmo que seja a metade do meu reino, eu ta darei.

[24] Saindo ela, perguntou a sua mãe: Que pedirei? Esta respondeu: A cabeça de João Batista.

[25] No mesmo instante, voltando apressadamente para junto do rei, disse: Quero que, sem demora, me dês num prato a cabeça de João Batista.

[26] Entristeceu-se profundamente o rei; mas, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, não lha quis negar.

[27] E, enviando logo o executor, mandou que lhe trouxessem a cabeça de João. Ele foi, e o decapitou no cárcere,

[28] e, trazendo a cabeça num prato, a entregou à jovem, e esta, por sua vez, a sua mãe.

[29] Os discípulos de João, logo que souberam disto, vieram, levaram-lhe o corpo e o depositaram no túmulo.

A primeira multiplicação de pães e peixes
Mateus 14.13-21; Lucas 9.10-17; João 6.1-14

[30] Voltaram os apóstolos à presença de Jesus e lhe relataram tudo quanto haviam feito e ensinado.

[31] E ele lhes disse: Vinde repousar um pouco, à parte, num lugar deserto; porque eles não tinham tempo nem para comer,

[22]Erodiados duktė ten įėjusi šoko ir patiko Erodui bei jo svečiams. Karalius tarė mergaitei: „Prašyk iš manęs, ko tik nori, ir aš tau duosiu“.

[23]Ir jis prisiekė: „Ko tik prašytum, aš tau duosiu, kad ir pusę savo karalystės!”

[24]Tuomet ji išėjusi paklausė savo motiną: „Ko prašyti?“ O ši tarė: „Jono Krikštytojo galvos!“

[25]Toji, skubiai atbėgusi pas karalių, ėmė prašyti: „Noriu, kad man tuojau duotum dubenyje Jono Krikštytojo galvą“.

[26]Karalius labai nuliūdo, tačiau dėl savo priesaikos ir dėl svečių nesiryžo atšaukti jai duoto pažado.

[27]Jis tuoj pat pasiuntė budelį ir įsakė jam atnešti Jono galvą. Šis nuėjęs nukirto Jonui kalėjime galvą

[28]ir atnešęs ją dubenyje padavė mergaitei, o mergaitė atidavė ją savo motinai.

[29]Tai išgirdę, Jono mokiniai atėjo, pasiėmė jo kūną ir palaidojo kape.

Pirmasis duonos padauginimas
(Mt 14,13-21; Lk 9,10-17; Jn 6,1-13; Mk 8,1-10)

[30]Apaštalai susirinko pas Jėzų ir apsakė jam visa, ką buvo nuveikę ir ko mokę.

[31]O jis tarė jiems: „Eikite sau vieni į negyvenamą vietą ir truputį pailsėkite“.

visto serem numerosos os que iam e vinham.

Mat daugybė žmonių ateidavo ir išeidavo, ir jiems nebūdavo kada nė pavalgyti.

32 Então, foram sós no barco para um lugar solitário.

32Taigi jie išplaukė valtimi į negyvenamą nuošalią vietą.

33 Muitos, porém, os viram partir e, reconhecendo-os, correram para lá, a pé, de todas as cidades, e chegaram antes deles.

33Žmonės pastebėjo juos išplaukiant, ir daugelis tai sužinojo. Iš visų miestų žmonės subėgo tenai pėsti ir net pralenkė mokinius.

34 Ao desembarcar, viu Jesus uma grande multidão e compadeceu-se deles, porque eram como ovelhas que não têm pastor. E passou a ensinar-lhes muitas coisas.

34Išlipęs į krantą, Jėzus pamatė didžiulę minią, ir jam pagailo žmonių, nes jie buvo tarsi avys be piemens. Ir jis pradėjo juos mokyti daugelio dalykų.

35 Em declinando a tarde, vieram os discípulos a Jesus e lhe disseram: É deserto este lugar, e já avançada a hora;

35Dienai baigiantis, prisiartino prie jo mokiniai ir prašė: „Ši vietovė tuščia, ir jau vėlyvas metas.

36 despede-os para que, passando pelos campos ao redor e pelas aldeias, comprem para si o que comer.

36Paleisk juos, kad pasklidę po aplinkinius vienkiemius bei kaimus jie nusipirktų valgyti“.

37 Porém ele lhes respondeu: Dai-lhes vós mesmos de comer. Disseram-lhe: Iremos comprar duzentos denários de pão para lhes dar de comer?

37Bet Jėzus tarė: „Tai jūs duokite jiems valgyti“. Mokiniai tada klausia: „Gal mums eiti nupirkti duonos už du šimtus denarų ir duoti jiems valgyti?“

38 E ele lhes disse: Quantos pães tendes? Ide ver! E, sabendo-o eles, responderam: Cinco pães e dois peixes.

38Jis sako: „O kiek turite duonos? Eikite ir pažiūrėkite“. Patikrinę jie atsako: „Penkis kepaliukus ir dvi žuvis“.

39 Então, Jesus lhes ordenou que todos se assentassem, em grupos, sobre a relva verde.

39Tuomet jis įsakė susodinti žmones būriais ant žalios vejos.

40 E o fizeram, repartindo-se em grupos de cem em cem e de cinqüenta em cinqüenta.

40Ir tie susėdo būrys prie būrio, po šimtą ir po penkiasdešimt žmonių.

41 Tomando ele os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos ao céu, os abençoou; e, partindo os pães, deu-os aos discípulos para que os distribuíssem; e por todos repartiu também os dois peixes.

41Jėzus paėmė penkis kepaliukus ir dvi žuvis, pažvelgė į dangų, palaimino, laužė duoną ir davė mokiniams, kad išdalytų žmonėms. Jis taip pat liepė visiems padalyti tas dvi žuvis.

[42] Todos comeram e se fartaram;
[43] e ainda recolheram doze cestos cheios de pedaços de pão e de peixe.
[44] Os que comeram dos pães eram cinco mil homens.

Jesus anda por sobre o mar
Mateus 14.22-33; João 6.16-21

[45] Logo a seguir, compeliu Jesus os seus discípulos a embarcar e passar adiante para o outro lado, a Betsaida, enquanto ele despedia a multidão.
[46] E, tendo-os despedido, subiu ao monte para orar.
[47] Ao cair da tarde, estava o barco no meio do mar, e ele, sozinho em terra.
[48] E, vendo-os em dificuldade a remar, porque o vento lhes era contrário, por volta da quarta vigília da noite, veio ter com eles, andando por sobre o mar; e queria tomar-lhes a dianteira.
[49] Eles, porém, vendo-o andar sobre o mar, pensaram tratar-se de um fantasma e gritaram.
[50] Pois todos ficaram aterrados à vista dele. Mas logo lhes falou e disse: Tende bom ânimo! Sou eu. Não temais!
[51] E subiu para o barco para estar com eles, e o vento cessou. Ficaram entre si atônitos,
[52] porque não haviam compreendido o milagre dos pães; antes, o seu coração estava endurecido.

Jesus em Genesaré
Mateus 14.34-36

[53] Estando já no outro lado, chegaram a terra, em Genesaré, onde aportaram.

[42]Visi valgė ir pasisotino.
[43]Jie dar pririnko dvylika pilnų pintinių duonos gabaliukų ir žuvies likučių.
[44]O duonos valgytojų buvo penki tūkstančiai vyrų.

Jėzus eina vandeniu
(Mt 14,22-33; Jn 6,16-21)

[45]Tada Jėzus prispyrė savo mokinius sėsti į valtį ir pirma jo irtis į kitą krantą prie Betsaidos, kol jis atleisiąs žmones.
[46]Juos atleidęs, jis užkopė į kalną melstis.
[47]Kai sutemo, valtis buvo ežero viduryje, o Jėzus pats vienas ant kranto.
[48]Matydamas, kad mokiniai vargsta besiirdami, nes vėjas buvo jiems priešingas, apie ketvirtą nakties sargybą jis ateina pas juos, žengdamas ežero paviršiumi, ir buvo bepraeinąs pro šalį.
[49]Šie, pamatę jį einantį ežero paviršiumi, pamanė, jog tai šmėkla, ir ėmė šaukti.
[50]Mat visi jį regėjo ir išsigando. Bet jis tuojau juos prakalbino: „Nenusiminkite! Tai aš. Nebijokite!“
[51]Tada jis įlipo pas juos į valtį, ir vėjas nurimo. Mokiniai dar labiau stebėjosi,
[52]nes visiškai nebuvo supratę duonos stebuklo, ir jų širdis tebebuvo nenuovoki.

Išgydymai Genezarete
(Mt 14,34-36)

[53]Persiyrę per ežerą, jie pasiekė Genezaretą ir čia lipo į krantą.

[54] Saindo eles do barco, logo o povo reconheceu Jesus;
[55] e, percorrendo toda aquela região, traziam em leitos os enfermos, para onde ouviam que ele estava.
[56] Onde quer que ele entrasse nas aldeias, cidades ou campos, punham os enfermos nas praças, rogando-lhe que os deixasse tocar ao menos na orla da sua veste; e quantos a tocavam saíam curados.

[54]Jiems išlipus iš valties, žmonės tuojau pažino Jėzų,
[55]paskelbė visai apylinkei ir pradėjo gabenti neštuvais ligonius ten, kur girdėjo jį esant.
[56]Ir kur Jėzus užeidavo į kaimus, miestus ar vienkiemius, jie aikštėse guldydavo ligonius ir maldaudavo jį, kad leistų jiems palytėti bent savo drabužio apvadą. Ir kas tik jį paliesdavo, išgydavo.

Marcos 7

Jesus e a tradição dos anciãos. O que contamina o homem

Mateus 15.1-20

[1] Ora, reuniram-se a Jesus os fariseus e alguns escribas, vindos de Jerusalém.
[2] E, vendo que alguns dos discípulos dele comiam pão com as mãos impuras, isto é, por lavar
[3] (pois os fariseus e todos os judeus, observando a tradição dos anciãos, não comem sem lavar cuidadosamente as mãos;
[4] quando voltam da praça, não comem sem se aspergirem; e há muitas outras coisas que receberam para observar, como a lavagem de copos, jarros e vasos de metal [e camas]),
[5] interpelaram-no os fariseus e os escribas: Por que não andam os teus discípulos de conformidade com a tradição dos anciãos, mas comem com as mãos por lavar?
[6] Respondeu-lhes: Bem profetizou Isaías a respeito de vós, hipócritas, como está escrito: Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.

Morkaus 7

Ginčas dėl papročių

(Mt 15,1-20; Lk 11,38)

[1]Pas Jėzų susirenka fariziejų ir keli Rašto aiškintojai, atvykę iš Jeruzalės.
[2]Jie pamato kai kuriuos jo mokinius, valgančius suterštomis (tai yra nemazgotomis) rankomis.
[3]Mat fariziejai ir visi žydai pagal prosenių paprotį valgo tik rūpestingai nusiplovę rankas.
[4]Taip pat sugrįžę iš turgaus jie nevalgo neapsiplovę. Be to, yra dar daug nuostatų, kurių jie laikosi, sekdami papročiu, pavyzdžiui, taurių, puodelių bei varinių indų plovimo.
[5]Taigi fariziejai ir Rašto aiškintojai jį klausia: „Kodėl tavo mokiniai nesilaiko prosenių papročio ir valgo suterštomis rankomis?“
[6]Jis atsako jiems: „Gerai apie jus, veidmainius, pranašavo Izaijas, kaip parašyta: Ši tauta šlovina mane lūpomis, bet jos širdis toli nuo manęs.

[7] E em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos de homens.
[8] Negligenciando o mandamento de Deus, guardais a tradição dos homens.
[9] E disse-lhes ainda: Jeitosamente rejeitais o preceito de Deus para guardardes a vossa própria tradição.
[10] Pois Moisés disse: Honra a teu pai e a tua mãe; e: Quem maldisser a seu pai ou a sua mãe seja punido de morte.
[11] Vós, porém, dizeis: Se um homem disser a seu pai ou a sua mãe: Aquilo que poderias aproveitar de mim é Corbã, isto é, oferta para o SENHOR,
[12] então, o dispensais de fazer qualquer coisa em favor de seu pai ou de sua mãe,
[13] invalidando a palavra de Deus pela vossa própria tradição, que vós mesmos transmitistes; e fazeis muitas outras coisas semelhantes.
[14] Convocando ele, de novo, a multidão, disse-lhes: Ouvi-me, todos, e entendei.
[15] Nada há fora do homem que, entrando nele, o possa contaminar; mas o que sai do homem é o que o contamina.
[16] [Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.]
[17] Quando entrou em casa, deixando a multidão, os seus discípulos o interrogaram acerca da parábola.
[18] Então, lhes disse: Assim vós também não entendeis? Não compreendeis que tudo o que de fora entra no homem não o pode contaminar,

[7]Veltui jie mane garbina, mokydami žmonių išgalvotų priesakų.
[8]Apleidę Dievo įsakymą, jūs įsikibę laikotės žmonių papročių“.
[9]Ir jis pridūrė: „Puikiai jūs apeinate Dievo įsakymą, norėdami išsaugoti savo papročius!
[10]Antai Mozė yra pasakęs: ‘Gerbk savo tėvą ir motiną’, ir: ‘Kas keiktų tėvą ar motiną, mirte tenumiršta’.
[11]O štai jūs sakote: ‘Jei žmogus pasako savo tėvui ar motinai: Tebūnie korbanas (tai yra: auka Dievui), kuo turėčiau tave sušelpti’,
[12]– tuomet jūs nebeleidžiate jam padėti tėvui ar motinai,
[13]niekais paversdami Dievo žodį dėl savojo papročio, kurį esate perėmę. Ir daug panašių dalykų jūs darote“.
[14]Ir vėl sušaukęs minią, Jėzus kalbėjo: „Paklausykite manęs visi ir supraskite:
[15]nėra nieko, kas iš lauko įėjęs į žmogų galėtų jį sutepti. Žmogų sutepa vien tai, kas iš žmogaus išeina“.
[17]Kai sugrįžo nuo minios į namus, jo mokiniai ėmė klausinėti apie palyginimą.
[18]Jis sako: „Nejaugi ir jūs esate be nuovokos? Argi neaišku jums, kad visa, kas ateina į žmogų iš lauko, negali jo suteršti,

[19] porque não lhe entra no coração, mas no ventre, e sai para lugar escuso? E, assim, considerou ele puros todos os alimentos.
[20] E dizia: O que sai do homem, isso é o que o contamina.
[21] Porque de dentro, do coração dos homens, é que procedem os maus desígnios, a prostituição, os furtos, os homicídios, os adultérios,
[22] a avareza, as malícias, o dolo, a lascívia, a inveja, a blasfêmia, a soberba, a loucura.
[23] Ora, todos estes males vêm de dentro e contaminam o homem.

A mulher siro-fenícia

Mateus 15.21-28

[24] Levantando-se, partiu dali para as terras de Tiro [e Sidom]. Tendo entrado numa casa, queria que ninguém o soubesse; no entanto, não pôde ocultar-se,
[25] porque uma mulher, cuja filhinha estava possessa de espírito imundo, tendo ouvido a respeito dele, veio e prostrou-se-lhe aos pés.
[26] Esta mulher era grega, de origem siro-fenícia, e rogava-lhe que expelisse de sua filha o demônio.
[27] Mas Jesus lhe disse: Deixa primeiro que se fartem os filhos, porque não é bom tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.
[28] Ela, porém, lhe respondeu: Sim, SENHOR; mas os cachorrinhos, debaixo da mesa, comem das migalhas das crianças.

[19]nes nepatenka į jo širdį, bet į vidurius ir išeina laukan?“ (Taip jis paskelbia visus valgius esant švarius.)
[20]Jis dar pasakė: „Žmogų suteršia vien tai, kas iš jo išeina.
[21]Iš vidaus, iš žmonių širdies, išeina pikti sumanymai, ištvirkavimai, vagystės, žmogžudystės,
[22]svetimavimai, godumas, suktybės, klasta, begėdystės, pavydas, šmeižtai, puikybė, neišmanymas.
[23]Visos tos blogybės išeina iš vidaus ir suteršia žmogų“.

Svetimšalės išgydymas

(Mt 15,21-28)

[24]Išvykęs iš ten, Jėzus nukeliavo į Tyro sritis. Užėjęs į vienus namus jis norėjo, kad niekas apie tai nežinotų, bet jam nepavyko to nuslėpti.
[25]Išgirdo apie jį moteris, kurios duktė buvo apsėsta netyrosios dvasios, atėjo ir puolė jam po kojų.
[26]Moteris buvo graikė, kilimo sirofinikietė. Ji maldavo išvaryti iš jos dukrelės demoną.
[27]Jėzus tarė jai: „Leisk pirmiau pasisotinti vaikams. Juk negražu imti vaikų duoną ir mesti šunyčiams“.
[28]Tačiau moteris atsakė: „Taip, Viešpatie! Bet ir šunyčiai po stalu ėda, ką vaikai pritrupino“.

[29] Então, lhe disse: Por causa desta palavra, podes ir; o demônio já saiu de tua filha.

[30] Voltando ela para casa, achou a menina sobre a cama, pois o demônio a deixara.

A cura de um surdo e gago

[31] De novo, se retirou das terras de Tiro e foi por Sidom até ao mar da Galiléia, através do território de Decápolis.

[32] Então, lhe trouxeram um surdo e gago e lhe suplicaram que impusesse as mãos sobre ele.

[33] Jesus, tirando-o da multidão, à parte, pôs-lhe os dedos nos ouvidos e lhe tocou a língua com saliva;

[34] depois, erguendo os olhos ao céu, suspirou e disse: Efatá!, que quer dizer: Abre-te!

[35] Abriram-se-lhe os ouvidos, e logo se lhe soltou o empecilho da língua, e falava desembaraçadamente.

[36] Mas lhes ordenou que a ninguém o dissessem; contudo, quanto mais recomendava, tanto mais eles o divulgavam.

[37] Maravilhavam-se sobremaneira, dizendo: Tudo ele tem feito esplendidamente bem; não somente faz ouvir os surdos, como falar os mudos.

Marcos 8

A segunda multiplicação de pães e peixes

Mateus 15.32-39

[1] Naqueles dias, quando outra vez se reuniu grande multidão, e não tendo eles o que comer, chamou Jesus os discípulos e lhes disse:

[29]Tuomet jis tarė: „Dėl šitų žodžių eik namo; demonas jau išėjęs iš tavo dukters“.

[30]Parėjusi namo, ji rado savo mergaitę gulinčią patale ir demoną atstojusį.

Kurčiaus išgydymas

[31]Palikęs Tyro sritis, Jėzus per Sidoną atėjo prie Galilėjos ežero, į Dekapolio krašto vidurį.

[32]Ten buvo atvestas jam sunkiai kalbantis kurčius ir prašyta uždėti ant jo ranką.

[33]Jis pasivėdėjo jį nuošaliau nuo minios, įleido savo pirštus į jo ausis, paseilino ir palietė jam liežuvį,

[34]pažvelgė į dangų, atsiduso ir tarė jam: „Efata!“ – tai yra: „Atsiverk!“

[35]Ir tuojau atsivėrė jo klausa, atsirišo liežuvio ryšys, ir jis kalbėjo kaip reikia.

[36]Jėzus jiems liepė niekam šito nepasakoti. Bet kuo labiau jis jiems draudė, tuo jie plačiau jį skelbė.

[37]Žmonės be galo stebėjosi ir kalbėjo: „Jis visa gerai padarė! Jis daro, kad kurtieji girdi ir nebyliai kalba“.

Morkaus 8

Antrasis duonos padauginimas

(Mt 15,32-39; Mk 6,30-44)

[1]Anomis dienomis vėl susirinkus gausiai miniai ir žmonėms neturint ko valgyti Jėzus, pasišaukęs mokinius, tarė:

[2] Tenho compaixão desta gente, porque há três dias que permanecem comigo e não têm o que comer.

[3] Se eu os despedir para suas casas, em jejum, desfalecerão pelo caminho; e alguns deles vieram de longe.

[4] Mas os seus discípulos lhe responderam: Donde poderá alguém fartá-los de pão neste deserto?

[5] E Jesus lhes perguntou: Quantos pães tendes? Responderam eles: Sete.

[6] Ordenou ao povo que se assentasse no chão. E, tomando os sete pães, partiu-os, após ter dado graças, e os deu a seus discípulos, para que estes os distribuíssem, repartindo entre o povo.

[7] Tinham também alguns peixinhos; e, abençoando-os, mandou que estes igualmente fossem distribuídos.

[8] Comeram e se fartaram; e dos pedaços restantes recolheram sete cestos.

[9] Eram cerca de quatro mil homens. Então, Jesus os despediu.

[10] Logo a seguir, tendo embarcado juntamente com seus discípulos, partiu para as regiões de Dalmanuta.

Os fariseus pedem um sinal do céu

Mateus 16.1-4

[11] E, saindo os fariseus, puseram-se a discutir com ele; e, tentando-o, pediram-lhe um sinal do céu.

[12] Jesus, porém, arrancou do íntimo do seu espírito um gemido e disse: Por que pede esta geração um sinal? Em verdade vos digo que a esta geração não se lhe dará sinal algum.

[2]„Gaila man minios, nes jau tris dienas žmonės pasilieka su manimi ir neturi ko valgyti.

[3]Jei paleisiu juos namo alkanus, jie nusilps kelyje, nes kai kurie yra atėję iš toli“.

[4]Mokiniai jam atsakė: „O iš kur dykumoje gauti duonos jiems pavalgydinti?“

[5]Jėzus paklausė: „Kiek duonos kepalėlių turite?“ Jie atsakė: „Septynis“.

[6]Tada jis liepė žmonėms susėsti ant žemės. Paėmęs septynis kepalėlius, padėkojo, laužė ir davė mokiniams dalyti, ir tie padalijo miniai.

[7]Jie dar turėjo kelias žuveles. Jėzus palaimino jas ir taip pat liepė dalyti.

[8]Jie valgė ir pasisotino, ir nulikusių gabaliukų surinko septynis krepšius.

[9]O buvo apie keturis tūkstančius žmonių. Jis atleido juos

[10]ir netrukus, įsėdęs su mokiniais į valtį, nuplaukė į Dalmanutos sritį.

Ženklo reikalavimas

(Mt 16,1-4)

[11]Čia priėjo fariziejų ir ėmė su Jėzumi ginčytis. Spęsdami jam pinkles, jie reikalavo ženklo iš dangaus.

[12]Atsidusęs iš širdies gilumos, jis tarė: „Ir kam gi ši giminė reikalauja ženklo? Iš tiesų sakau jums: ženklo šiai giminei nebus duota!“

[13] E, deixando-os, tornou a embarcar e foi para o outro lado.

O fermento dos fariseus e o de Herodes
Mateus 16.5-12

[14] Ora, aconteceu que eles se esqueceram de levar pães e, no barco, não tinham consigo senão um só.

[15] Preveniu-os Jesus, dizendo: Vede, guardai-vos do fermento dos fariseus e do fermento de Herodes.

[16] E eles discorriam entre si: É que não temos pão.

[17] Jesus, percebendo-o, lhes perguntou: Por que discorreis sobre o não terdes pão? Ainda não considerastes, nem compreendestes? Tendes o coração endurecido?

[18] Tendo olhos, não vedes? E, tendo ouvidos, não ouvis? Não vos lembrais

[19] de quando parti os cinco pães para os cinco mil, quantos cestos cheios de pedaços recolhestes? Responderam eles: Doze!

[20] E de quando parti os sete pães para os quatro mil, quantos cestos cheios de pedaços recolhestes? Responderam: Sete!

[21] Ao que lhes disse Jesus: Não compreendeis ainda?

A cura de um cego em Betsaida

[22] Então, chegaram a Betsaida; e lhe trouxeram um cego, rogando-lhe que o tocasse.

[23] Jesus, tomando o cego pela mão, levou-o para fora da aldeia e, aplicando-lhe saliva aos olhos e impondo-lhe as mãos, perguntou-lhe: Vês alguma coisa?

[13]Ir palikęs juos jis vėl sėdo į valtį ir nuplaukė į kitą krantą.

Fariziejų ir Erodo raugas
(Mt 16,5-12)

[14]Mokiniai buvo pamiršę pasiimti duonos. Jie teturėjo su savim valtyje vieną kepalėlį.

[15]O Jėzus juos įspėjo: „Žiūrėkite, saugokitės fariziejų raugo ir Erodo raugo“.

[16]Jie pradėjo kalbėtis neturį duonos.

[17]Tai patyręs, Jėzus tarė: „Kam jūs tariatės neturį duonos? Ar vis dar nieko neišmanote ir nesuprantate, ir vis dar esate be nuovokos?

[18]Turite akis, ir nematote; turite ausis, ir negirdite?! Argi neatsimenate,

[19]jog penkis kepalėlius aš sulaužiau penkiems tūkstančiams?! O kiek pilnų pintinių likučių jūs pririnkote?“ Jie atsakė: „Dvylika“. –

[20]„O kai septynis kepaliukus sulaužiau keturiems tūkstančiams, kiek pririnkote pilnų krepšių likučių?“ Jie atsakė: „Septynis“.

[21]Tada jis tarė: „Tai kaipgi vis dar nesuprantate?!“

Neregio išgydymas

[22]Jie ateina į Betsaidą. Ten atveda pas Jėzų vieną neregį ir prašo jį palytėti.

[23]Jis paėmė neregį už rankos ir nusivedė už kaimo. Ten patepė seilėmis jo akis, uždėjo ant jo rankas ir paklausė: „Ar ką nors matai?“

24 Este, recobrando a vista, respondeu: Vejo os homens, porque como árvores os vejo, andando.

25 Então, novamente lhe pôs as mãos nos olhos, e ele, passando a ver claramente, ficou restabelecido; e tudo distinguia de modo perfeito.

26 E mandou-o Jesus embora para casa, recomendando-lhe: Não entres na aldeia.

A confissão de Pedro

Mateus 16.13-20; Lucas 9.18-21

27 Então, Jesus e os seus discípulos partiram para as aldeias de Cesaréia de Filipe; e, no caminho, perguntou-lhes: Quem dizem os homens que sou eu?

28 E responderam: João Batista; outros: Elias; mas outros: Algum dos profetas.

29 Então, lhes perguntou: Mas vós, quem dizeis que eu sou? Respondendo, Pedro lhe disse: Tu és o Cristo.

30 Advertiu-os Jesus de que a ninguém dissessem tal coisa a seu respeito.

Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Mateus 16.21-23; Lucas 9.22

31 Então, começou ele a ensinar-lhes que era necessário que o Filho do Homem sofresse muitas coisas, fosse rejeitado pelos anciãos, pelos principais sacerdotes e pelos escribas, fosse morto e que, depois de três dias, ressuscitasse.

32 E isto ele expunha claramente. Mas Pedro, chamando-o à parte, começou a reprová-lo.

33 Jesus, porém, voltou-se e, fitando os seus discípulos, repreendeu a Pedro e disse: Arreda, Satanás! Porque não cogitas das coisas de Deus, e sim das dos homens.

24Šis apsižvalgęs tarė: „Regiu žmones. Lyg kokius medžius matau juos vaikščiojančius“.

25Jėzus vėl palietė rankomis jo akis, ir jis visiškai praregėjo – tapo sveikas ir viską ryškiai matė.

26Jėzus išsiuntė jį namo, sakydamas: „Tik neužeik į kaimą“.

Jėzaus dievystės išpažinimas

(Mt 16,13-20; Lk 9,18-21)

27Jėzus su mokiniais keliavo į Pilypo Cezarėjos kaimus. Kelyje klausė mokinius: „Pasakykite, kuo mane žmonės laiko?“

28Jie atsakė: „Vieni – Jonu Krikštytoju, kiti – Eliju, treti – dar kuriuo iš pranašų“.

29Tada jis paklausė: „O jūs kuo mane laikote?“ Petras jam atsakė: „Tu esi Mesijas“.

30Tuomet Jėzus griežtai įsakė niekam apie jį nekalbėti.

Jėzus apie savo mirtį

(Mt 16,21-23; Lk 9,22)

31Ir jis ėmė juos mokyti, jog reikia, kad Žmogaus Sūnus daug kentėtų, būtų seniūnų, aukštųjų kunigų bei Rašto aiškintojų atmestas, nužudytas ir po trijų dienų prisikeltų.

32Jis tai kalbėjo visiškai atvirai. Tada Petras, pasivadinęs jį į šalį, ėmė jį drausti.

33Jėzus atsigręžęs pažiūrėjo į mokinius ir subarė Petrą: „Eik šalin, šėtone, nes mąstai ne Dievo, o žmonių mintimis!“

O discípulo de Jesus deve levar a sua cruz
Mateus 16.24-28; Lucas 9.23-27

34 Então, convocando a multidão e juntamente os seus discípulos, disse-lhes: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, tome a sua cruz e siga-me.

35 Quem quiser, pois, salvar a sua vida perdê-la-á; e quem perder a vida por causa de mim e do evangelho salvá-la-á.

36 Que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro e perder a sua alma?

37 Que daria um homem em troca de sua alma?

38 Porque qualquer que, nesta geração adúltera e pecadora, se envergonhar de mim e das minhas palavras, também o Filho do Homem se envergonhará dele, quando vier na glória de seu Pai com os santos anjos.

Marcos 9

1 Dizia-lhes ainda: Em verdade vos afirmo que, dos que aqui se encontram, alguns há que, de maneira nenhuma, passarão pela morte até que vejam ter chegado com poder o reino de Deus.

A transfiguração
Mateus 17.1-8; Lucas 9.28-36

2 Seis dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro, Tiago e João e levou-os sós, à parte, a um alto monte. Foi transfigurado diante deles;

3 as suas vestes tornaram-se resplandecentes e sobremodo brancas, como nenhum lavandeiro na terra as poderia alvejar.

Sekimas Jėzumi
(Mt 16,24-28; Lk 9,23-27)

34Pasišaukęs minią ir savo mokinius, Jėzus prabilo: „Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, teima savo kryžių ir teseka manimi.

35Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras; o kas pražudys savo gyvybę dėl manęs ir dėl Evangelijos, tas ją išgelbės.

36O kokia gi žmogui nauda laimėti visą pasaulį, bet pakenkti savo gyvybei?

37Arba kuo žmogus galėtų išsipirkti savo gyvybę?!

38Jei kas gėdisi manęs ir mano žodžių šios neištikimos ir nuodėmingos kartos akivaizdoje, to gėdysis ir Žmogaus Sūnus, atėjęs savo Tėvo šlovėje su šventaisiais angelais“.

Morkaus 9

Jėzaus atsimainymas
(Mt 17,1-8; Lk 9,28-36)

1Jis dar jiems kalbėjo: „Iš tiesų sakau jums: tarp čia stovinčių yra tokių, kurie neragaus mirties, kol išvys Dievo karalystę, ateinančią su galybe“.

2Po šešių dienų Jėzus pasiėmė Petrą, Jokūbą ir Joną ir užsivedė juos vienus nuošaliai ant aukšto kalno. Ten jis atsimainė jų akivaizdoje.

3Jo drabužiai ėmė taip baltai spindėti, kaip jų išbalinti negalėtų joks skalbėjas žemėje.

4 Apareceu-lhes Elias com Moisés, e estavam falando com Jesus.

5 Então, Pedro, tomando a palavra, disse: Mestre, bom é estarmos aqui e que façamos três tendas: uma será tua, outra, para Moisés, e outra, para Elias.

6 Pois não sabia o que dizer, por estarem eles aterrados.

7 A seguir, veio uma nuvem que os envolveu; e dela uma voz dizia: Este é o meu Filho amado; a ele ouvi.

8 E, de relance, olhando ao redor, a ninguém mais viram com eles, senão Jesus.

A vinda de Elias
Mateus 17.9-13

9 Ao descerem do monte, ordenou-lhes Jesus que não divulgassem as coisas que tinham visto, até o dia em que o Filho do Homem ressuscitasse dentre os mortos.

10 Eles guardaram a recomendação, perguntando uns aos outros que seria o ressuscitar dentre os mortos.

11 E interrogaram-no, dizendo: Por que dizem os escribas ser necessário que Elias venha primeiro?

12 Então, ele lhes disse: Elias, vindo primeiro, restaurará todas as coisas; como, pois, está escrito sobre o Filho do Homem que sofrerá muito e será aviltado?

13 Eu, porém, vos digo que Elias já veio, e fizeram com ele tudo o que quiseram, como a seu respeito está escrito.

A cura de um jovem possesso
Mateus 17.14-21; Lucas 9.37-43

4Jiems pasirodė Elijas ir Mozė, kuriedu kalbėjosi su Jėzumi.

5Petras ir sako Jėzui: „Rabi, gera mums čia būti. Pastatykime tris palapines: vieną tau, antrą Mozei, trečią Elijui“.

6Jis nesižinojo, ką sakąs, nes jie buvo persigandę.

7Užėjo debesis ir uždengė juos, o iš debesies nuskambėjo balsas: „Šitas mano mylimasis Sūnus. Klausykite jo!“

8Ir tuojau, vėl apsižvalgę, jie nieko prie savęs nebematė, tik vieną Jėzų.

Antrasis Elijas
(Mt 17,9-13)

9Besileidžiant nuo kalno, Jėzus liepė niekam nepasakoti, ką jie buvo matę, kol Žmogaus Sūnus prisikels iš numirusių.

10Jie gerai įsidėmėjo šį pasakymą ir svarstė, ką reiškia „prisikelti iš numirusių“.

11Jie klausė Jėzų: „Kodėl Rašto aiškintojai sako, jog pirmiau turįs ateiti Elijas?“

12Jis atsakė: „Tikrai Elijas ateis pirmiau ir viską atitaisys. Bet kaipgi parašyta apie Žmogaus Sūnų, jog jis daug iškentėsiąs ir būsiąs paniekintas?

13Todėl aš jums sakau: Elijas buvo atėjęs, ir jie padarė su juo, ką norėjo, kaip apie jį parašyta“.

Berniuko išgydymas
(Mt 17,14-21; Lk 9,37-42)

[14] Quando eles se aproximaram dos discípulos, viram numerosa multidão ao redor e que os escribas discutiam com eles.

[15] E logo toda a multidão, ao ver Jesus, tomada de surpresa, correu para ele e o saudava.

[16] Então, ele interpelou os escribas: Que é que discutíeis com eles?

[17] E um, dentre a multidão, respondeu: Mestre, trouxe-te o meu filho, possesso de um espírito mudo;

[18] e este, onde quer que o apanha, lança-o por terra, e ele espuma, rilha os dentes e vai definhando. Roguei a teus discípulos que o expelissem, e eles não puderam.

[19] Então, Jesus lhes disse: Ó geração incrédula, até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei? Trazei-mo.

[20] E trouxeram-lho; quando ele viu a Jesus, o espírito imediatamente o agitou com violência, e, caindo ele por terra, revolvia-se espumando.

[21] Perguntou Jesus ao pai do menino: Há quanto tempo isto lhe sucede? Desde a infância, respondeu;

[22] e muitas vezes o tem lançado no fogo e na água, para o matar; mas, se tu podes alguma coisa, tem compaixão de nós e ajuda-nos.

[23] Ao que lhe respondeu Jesus: Se podes! Tudo é possível ao que crê.

[24] E imediatamente o pai do menino exclamou [com lágrimas]: Eu creio! Ajuda-me na minha falta de fé!

[14]Sugrįžę pas kitus mokinius, jie pamatė apie juos susirinkusią minią ir besiginčijančius su jais Rašto aiškintojus.

[15]Vos pastebėjusi Jėzų, minia labai nustebo, ir visi bėgo jo pasveikinti.

[16]Jis paklausė: „Ko ginčijatės su jais?“

[17]Vienas iš minios jam atsakė: „Mokytojau, aš atvedžiau pas tave sūnų, kuris yra nebylės dvasios apsėstas.

[18]Kur tik sugriebusi, dvasia jį tąso, iš burnos jam eina putos, jis griežia dantimis ir pastyra. Aš prašiau tavo mokinius išvaryti dvasią, bet jie nevaliojo“.

[19]Tada Jėzus tarė: „O netikinti gimine! Iki kol man reikės su jumis būti? Kiek ilgai jus kęsti? Atveskite jį pas mane!“

[20]Jie atvedė. Vos pamačiusi Jėzų, dvasia ėmė tąsyti berniuką, šis parpuolė ant žemės ir apsiputojęs pradėjo blaškytis.

[21]Jėzus paklausė tėvą: „Ar nuo seniai jam taip darosi?“ Jis atsakė: „Nuo pat kūdikystės.

[22]Dvasia jį dažnai į ugnį įstumdavo ir į vandenį, norėdama pražudyti. Tad jei ką gali, pasigailėk mūsų ir padėk mums!“

[23]Jėzus jam atsakė: „‘Jei ką gali’?! Tikinčiam viskas galima!“

[24]Vaiko tėvas sušuko: „Tikiu! Padėk mano netikėjimui!“

[25] Vendo Jesus que a multidão concorria, repreendeu o espírito imundo, dizendo-lhe: Espírito mudo e surdo, eu te ordeno: Sai deste jovem e nunca mais tornes a ele.

[26] E ele, clamando e agitando-o muito, saiu, deixando-o como se estivesse morto, a ponto de muitos dizerem: Morreu.

[27] Mas Jesus, tomando-o pela mão, o ergueu, e ele se levantou.

[28] Quando entrou em casa, os seus discípulos lhe perguntaram em particular: Por que não pudemos nós expulsá-lo?

[29] Respondeu-lhes: Esta casta não pode sair senão por meio de oração [e jejum].

De novo Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Mateus 17.22-23; Lucas 9.43b-45

[30] E, tendo partido dali, passavam pela Galiléia, e não queria que ninguém o soubesse;

[31] porque ensinava os seus discípulos e lhes dizia: O Filho do Homem será entregue nas mãos dos homens, e o matarão; mas, três dias depois da sua morte, ressuscitará.

[32] Eles, contudo, não compreendiam isto e temiam interrogá-lo.

O maior no reino dos céus

Mateus 18.1-5; Lucas 9.46-48

[33] Tendo eles partido para Cafarnaum, estando ele em casa, interrogou os discípulos: De que é que discorríeis pelo caminho?

[34] Mas eles guardaram silêncio; porque, pelo caminho, haviam discutido entre si sobre quem era o maior.

[25]Matydamas susibėgančią minią, Jėzus sudraudė netyrąją dvasią: „Nebyle ir kurčia dvasia, įsakau tau, išeik iš jo ir daugiau nebegrįžk!“

[26]Dvasia, klykdama ir smarkiai jį purtydama, išėjo. O berniukas liko tarsi lavonas, ir daugelis sakė: „Jis mirė“.

[27]Bet Jėzus paėmė jį už rankos, pakėlė, ir jis atsistojo.

[28]Kai Jėzus grįžo namo, mokiniai, pasilikę su juo vieni, klausė: „Kodėl mes negalėjome jos išvaryti?“

[29]O jis atsakė: „Ta veislė neišvaroma nieku kitu, tik malda“.

Jėzus vėl apie savo mirtį

(Mt 17,22-23; Lk 9,43-45)

[30]Iš ten išėję, jie keliavo per Galilėją. Jėzus nenorėjo, kad kas apie tai žinotų.

[31]Mokydamas savo mokinius, jis tvirtino: „Žmogaus Sūnus bus atiduotas į žmonių rankas ir jie nužudys jį, bet nužudytas jis po trijų dienų prisikels“.

[32]Mokiniai nesuprato tų žodžių, bet nedrįso jį klausti.

Kas didžiausias?

(Mt 18,1-5; Lk 9,46-48)

[33]Jie atėjo į Kafarnaumą. Namie jis paklausė juos: „Apie ką kalbėjotės kelyje?“

[34]Jie tylėjo. Mat kelyje jie ginčijosi, kuris iš jų didžiausias.

[35] E ele, assentando-se, chamou os doze e lhes disse: Se alguém quer ser o primeiro, será o último e servo de todos.

[35]Atsisėdęs jis pasišaukė Dvylika ir tarė: „Jei kas trokšta būti pirmas, tebūnie paskutinis ir visų tarnas!“

[36] Trazendo uma criança, colocou-a no meio deles e, tomando-a nos braços, disse-lhes:

[36]Paėmęs mažą vaiką, pastatė tarp jų ir apsikabinęs jį pasakė:

[37] Qualquer que receber uma criança, tal como esta, em meu nome, a mim me recebe; e qualquer que a mim me receber, não recebe a mim, mas ao que me enviou.

[37]„Kas dėl manęs priima tokį vaikelį, tas priima mane, o kas priima mane, tas ne mane priima, bet tą, kuris yra mane siuntęs“.

Jesus ensina a tolerância e a caridade
Lucas 9.49-50

Jėzaus vardo galia
(Mt 10,42; Lk 9,49-50)

[38] Disse-lhe João: Mestre, vimos um homem que, em teu nome, expelia demônios, o qual não nos segue; e nós lho proibimos, porque não seguia conosco.

[38]Jonas jam tarė: „Mokytojau, mes matėme vieną tokį, kuris nevaikščioja su mumis, bet tavo vardu išvarinėja demonus. Mes jam draudėme, nes jis nepanoro eiti su mumis“.

[39] Mas Jesus respondeu: Não lho proibais; porque ninguém há que faça milagre em meu nome e, logo a seguir, possa falar mal de mim.

[39]Jėzus atsakė: „Nedrauskite jam! Nėra tokio, kuris mano vardu darytų stebuklus ir galėtų čia pat blogai apie mane kalbėti.

[40] Pois quem não é contra nós é por nós.

[40]Kas ne prieš mus, tas už mus!

[41] Porquanto, aquele que vos der de beber um copo de água, em meu nome, porque sois de Cristo, em verdade vos digo que de modo algum perderá o seu galardão.

[41]Kas duos jums atsigerti taurę vandens dėl to, kad priklausote Mesijui, – iš tiesų sakau jums, – tas nepraras savo užmokesčio.

Os tropeços
Mateus 18.6-9; Lucas 17.1-2

Kova su nuodėme
(Mt 18,6-9; Lk 17,1-2)

[42] E quem fizer tropeçar a um destes pequeninos crentes, melhor lhe fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma grande pedra de moinho, e fosse lançado no mar.

[42]Kas papiktintų vieną iš šitų tikinčių mažutėlių, tam būtų daug geriau, jeigu jam užkabintų ant kaklo asilo sukamų girnų akmenį ir įmestų į jūrą.

[43] E, se tua mão te faz tropeçar, corta-a; pois é melhor entrares maneta na vida do que, tendo as duas mãos, ires para o inferno, para o fogo inextinguível

[43]Jei tavoji ranka gundo tave nusidėti, nusikirsk ją! Tau verčiau sužalotam įeiti į gyvenimą, negu su abiem rankom patekti į pragarą, į negęstančią ugnį.

[44] [onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga].

[45] E, se teu pé te faz tropeçar, corta-o; é melhor entrares na vida aleijado do que, tendo os dois pés, seres lançado no inferno

[45]Ir jei tavoji koja veda tave į nuodėmę, nusikirsk ją, nes tau geriau luošam įžengti į gyvenimą, negu su abiem kojom būti įmestam į pragarą.

[46] [onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga].

[47] E, se um dos teus olhos te faz tropeçar, arranca-o; é melhor entrares no reino de Deus com um só dos teus olhos do que, tendo os dois seres lançado no inferno,

[47]O jei tave gundo nusidėti tavoji akis, išlupk ją, nes verčiau tau vienakiui įeiti į Dievo karalystę, negu su abiem akim būti įmestam į pragarą,

[48] onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga.

[48]kur jų kirminas nemiršta ir ugnis negęsta.

Os discípulos, o sal da terra
Mateus 5.13; Lucas 14.34-35

[49] Porque cada um será salgado com fogo.

[49]Mat kiekvienas bus pasūdytas ugnimi.

[50] Bom é o sal; mas, se o sal vier a tornar-se insípido, como lhe restaurar o sabor? Tende sal em vós mesmos e paz uns com os outros.

[50]Druska – geras daiktas, bet jei druska nustotų sūrumo, kuo ją pasūdysi? Turėkite savyje druskos ir taikiai sugyvenkite tarp savęs“.

Marcos 10

Jesus atravessa o Jordão
Mateus 19.1-2

[1] Levantando-se Jesus, foi dali para o território da Judéia, além do Jordão. E outra vez as multidões se reuniram junto a ele, e, de novo, ele as ensinava, segundo o seu costume.

A questão do divórcio
Mateus 19.3-12; Lucas 16.18

[2] E, aproximando-se alguns fariseus, o experimentaram, perguntando-lhe: É lícito ao marido repudiar sua mulher?

[3] Ele lhes respondeu: Que vos ordenou Moisés?

Morkaus 10

Skyrybos
(Mt 19,1-9; 5,32; Lk 16,18)

[1]Jėzus, iškeliavęs iš ten atvyksta į Judėją ir Užjordanę. Ir vėl žmonių būriai skuba pas jį, o jis vėl moko, kaip buvo pratęs.

[2]Tada atėjo fariziejų, kurie spęsdami jam pinkles klausė jį, ar galima atleisti žmoną.

[3]Jis atsakė jiems: „O ką jums yra įsakęs Mozė?“

4 Tornaram eles: Moisés permitiu lavrar carta de divórcio e repudiar.

4Jie tarė: „Mozė leido parašyti skyrybų raštą ir atleisti“.

5 Mas Jesus lhes disse: Por causa da dureza do vosso coração, ele vos deixou escrito esse mandamento;

5Tuomet Jėzus prabilo: „Dėl jūsų širdies kietumo parašė jums Mozė tokį nuostatą.

6 porém, desde o princípio da criação, Deus os fez homem e mulher.

6O nuo sutvėrimo pradžios Dievas sukūrė juos kaip vyrą ir moterį.

7 Por isso, deixará o homem a seu pai e mãe [e unir-se-á a sua mulher],

7Štai kodėl vyras paliks savo tėvą ir motiną ir glausis prie žmonos, ir du taps vienu kūnu.

8 e, com sua mulher, serão os dois uma só carne. De modo que já não são dois, mas uma só carne.

8Taigi jie – jau nebe du, o vienas kūnas.

9 Portanto, o que Deus ajuntou não separe o homem.

9Tad ką Dievas sujungė, žmogus teneperskiria!“

10 Em casa, voltaram os discípulos a interrogá-lo sobre este assunto.

10Namie mokiniai vėl klausė Jėzų apie tą dalyką.

11 E ele lhes disse: Quem repudiar sua mulher e casar com outra comete adultério contra aquela.

11Jis atsakė: „Kas atleidžia savo žmoną ir veda kitą, tas nusikalsta pirmajai svetimavimu.

12 E, se ela repudiar seu marido e casar com outro, comete adultério.

12Ir jei moteris palieka savo vyrą ir išteka už kito, ji svetimauja“.

Jesus abençoa as crianças

Mateus 19.13-15; Lucas 18.15-17

Jėzus ir vaikai

(Mt 19,13-15; Lk 18,15-17; 9,47)

13 Então, lhe trouxeram algumas crianças para que as tocasse, mas os discípulos os repreendiam.

13Žmonės jam nešdavo vaikučius, kad juos palytėtų, bet mokiniai jiems draudė.

14 Jesus, porém, vendo isto, indignou-se e disse-lhes: Deixai vir a mim os pequeninos, não os embaraceis, porque dos tais é o reino de Deus.

14Tai pamatęs, Jėzus užsirūstino ir tarė jiems: „Leiskite mažutėliams ateiti pas mane ir netrukdykite, nes tokių yra Dievo karalystė.

15 Em verdade vos digo: Quem não receber o reino de Deus como uma criança de maneira nenhuma entrará nele.

15Iš tiesų sakau jums: kas nepriima Dievo karalystės kaip kūdikis, neįeis į ją“.

16 Então, tomando-as nos braços e impondo-lhes as mãos, as abençoava.

16Ir jis laimino juos, apkabindamas ir dėdamas ant jų rankas.

O jovem rico

Turtas ir išganymas

Mateus 19.16-22; Lucas 18.18-23

[17] E, pondo-se Jesus a caminho, correu um homem ao seu encontro e, ajoelhando-se, perguntou-lhe: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[18] Respondeu-lhe Jesus: Por que me chamas bom? Ninguém é bom senão um, que é Deus.

[19] Sabes os mandamentos: Não matarás, não adulterarás, não furtarás, não dirás falso testemunho, não defraudarás ninguém, honra a teu pai e tua mãe.

[20] Então, ele respondeu: Mestre, tudo isso tenho observado desde a minha juventude.

[21] E Jesus, fitando-o, o amou e disse: Só uma coisa te falta: Vai, vende tudo o que tens, dá-o aos pobres e terás um tesouro no céu; então, vem e segue-me.

[22] Ele, porém, contrariado com esta palavra, retirou-se triste, porque era dono de muitas propriedades.

O perigo das riquezas

Mateus 19.23-30; Lucas 18.24-30

[23] Então, Jesus, olhando ao redor, disse aos seus discípulos: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

[24] Os discípulos estranharam estas palavras; mas Jesus insistiu em dizer-lhes: Filhos, quão difícil é [para os que confiam nas riquezas] entrar no reino de Deus!

[25] É mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

(Mt 19,16-30; Lk 18,18-30)

[17]Jėzui besiruošiant iškeliauti, vienas žmogus pribėgęs puolė prieš jį ant kelių ir klausė: „Gerasis Mokytojau, ką turiu daryti, kad laimėčiau amžinąjį gyvenimą?“

[18]Jėzus tarė: „Kam vadini mane geru? Niekas nėra geras, tik vienas Dievas.

[19]Žinai įsakymus: Nežudyk, nesvetimauk, nevok, neteisingai neliudyk, neapgaudinėk, gerbk savo tėvą ir motiną“.

[20]Tas atsakė: „Mokytojau, aš viso to laikausi nuo pat jaunystės“.

[21]Jėzus meiliai pažvelgė į jį ir pasakė: „Vieno dalyko tau trūksta: eik parduok visa, ką turi, išdalyk vargšams, tai turėsi lobį danguje. Tuomet ateik ir sek paskui mane“.

[22]Po šitų žodžių tasai apniuko ir nusiminęs pasitraukė, nes turėjo daug turto.

[23]Jėzus apsidairė ir prabilo į mokinius: „Kaip sunku turtingiems įeiti į Dievo karalystę!“

[24]Mokiniai buvo nustebinti jo žodžių. Tada Jėzus vėl jiems tarė: „Vaikeliai, kaip sunku patekti į Dievo karalystę!

[25]Lengviau kupranugariui išlįsti pro adatos ausį, negu turtuoliui įeiti į Dievo karalystę“.

[26] Eles ficaram sobremodo maravilhados, dizendo entre si: Então, quem pode ser salvo?

[26]Mokiniai dar labiau nustebo ir kalbėjosi: „Kas tada galės išsigelbėti?"

[27] Jesus, porém, fitando neles o olhar, disse: Para os homens é impossível; contudo, não para Deus, porque para Deus tudo é possível.

[27]Jėzus pažvelgė į juos ir tarė: „Tai neįmanoma žmonėms, bet ne Dievui: Dievui viskas įmanoma".

[28] Então, Pedro começou a dizer-lhe: Eis que nós tudo deixamos e te seguimos.

[28]Tada Petras sakė jam: „Štai mes viską palikome ir sekėme paskui tave".

[29] Tornou Jesus: Em verdade vos digo que ninguém há que tenha deixado casa, ou irmãos, ou irmãs, ou mãe, ou pai, ou filhos, ou campos por amor de mim e por amor do evangelho,

[29]Jėzus tarė: „Iš tiesų sakau jums: nėra nė vieno, kuris dėl manęs ir dėl Evangelijos paliktų namus ar brolius, ar seseris, ar motiną, ar tėvą, ar vaikus, ar laukus

[30] que não receba, já no presente, o cêntuplo de casas, irmãos, irmãs, mães, filhos e campos, com perseguições; e, no mundo por vir, a vida eterna.

[30]ir kuris jau dabar, šiuo metu, negautų šimteriopai namų, brolių, seserų, motinų, vaikų ir laukų (kartu su persekiojimais) ir būsimajame pasaulyje – amžinojo gyvenimo.

[31] Porém muitos primeiros serão últimos; e os últimos, primeiros.

[31]Tačiau daugel pirmųjų bus paskutiniai ir daugel paskutiniųjų – pirmi".

Jesus ainda outra vez prediz sua morte e ressurreição

Mateus 20.17-19; Lucas 18.31-34

Jėzus vėl apie savo mirtį

(Mt 20,17-19; Lk 18,31-33)

[32] Estavam de caminho, subindo para Jerusalém, e Jesus ia adiante dos seus discípulos. Estes se admiravam e o seguiam tomados de apreensões. E Jesus, tornando a levar à parte os doze, passou a revelar-lhes as coisas que lhe deviam sobrevir, dizendo:

[32]Jiems bekeliaujant į Jeruzalę, Jėzus vis ėjo priekyje taip, kad mokiniai stebėjosi, o einantys iš paskos nerimavo. Vėl susišaukęs Dvylika, ėmė jiems sakyti, kas jo laukia:

[33] Eis que subimos para Jerusalém, e o Filho do Homem será entregue aos principais sacerdotes e aos escribas; condená-lo-ão à morte e o entregarão aos gentios;

[33]„Štai keliaujame į Jeruzalę, ir Žmogaus Sūnus bus išduotas aukštiesiems kunigams ir Rašto aiškintojams; jie pasmerks jį mirti ir atiduos pagonims,

34 hão de escarnecê-lo, cuspir nele, açoitá-lo e matá-lo; mas, depois de três dias, ressuscitará.

O pedido de Tiago e João
Mateus 20.20-28

35 Então, se aproximaram dele Tiago e João, filhos de Zebedeu, dizendo-lhe: Mestre, queremos que nos concedas o que te vamos pedir.

36 E ele lhes perguntou: Que quereis que vos faça?

37 Responderam-lhe: Permite-nos que, na tua glória, nos assentemos um à tua direita e o outro à tua esquerda.

38 Mas Jesus lhes disse: Não sabeis o que pedis. Podeis vós beber o cálice que eu bebo ou receber o batismo com que eu sou batizado?

39 Disseram-lhe: Podemos. Tornou-lhes Jesus: Bebereis o cálice que eu bebo e recebereis o batismo com que eu sou batizado;

40 quanto, porém, ao assentar-se à minha direita ou à minha esquerda, não me compete concedê-lo; porque é para aqueles a quem está preparado.

41 Ouvindo isto, indignaram-se os dez contra Tiago e João.

42 Mas Jesus, chamando-os para junto de si, disse-lhes: Sabeis que os que são considerados governadores dos povos têm-nos sob seu domínio, e sobre eles os seus maiorais exercem autoridade.

34o tie išjuoks jį, apspjaudys, nuplaks ir nužudys, bet po trijų dienų jis prisikels“.

Jėzus ir aukštos vietos
(Mt 20,20-23)

35Čia prie Jėzaus prieina Zebediejaus sūnūs Jokūbas ir Jonas ir kreipiasi: „Mokytojau, mes norime, kad padarytum, ko prašysime“.

36Jis atsakė: „O ko norite, kad jums padaryčiau?“

37Jie tarė: „Duok mums sėdėti vienam tavo šlovės dešinėje, kitam – kairėje?“

38Jėzus atsakė: „Patys nežinote, ko prašote. Ar galite gerti taurę, kurią aš gersiu, ir būti pakrikštyti krikštu, kuriuo aš būsiu krikštijamas?“

39Jie sako: „Galime“. Bet Jėzus jiems pasakė: „Beje, taurę, kurią aš gersiu, jūs gersite, ir krikštu, kuriuo aš būsiu pakrikštytas, jūs irgi būsite pakrikštyti.

40Tačiau ne mano reikalas duoti vietą savo dešinėje ar kairėje; tai bus tiems, kuriems paskirta“.

41Tai išgirdę, dešimt kitų supyko ant Jokūbo ir Jono.

Raginimas tarnauti
(Mt 20,24-28; Lk 22,24-27)

42Pasišaukęs mokinius, Jėzus prabilo: „Jūs žinote, kad tie, kurie laikomi tautų valdovais, engia jas, ir jų didžiūnai rodo joms savo galią.

43 Mas entre vós não é assim; pelo contrário, quem quiser tornar-se grande entre vós, será esse o que vos sirva;
44 e quem quiser ser o primeiro entre vós será servo de todos.
45 Pois o próprio Filho do Homem não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate por muitos.

A cura do cego de Jericó
Mateus 20.29-34; Lucas 18.35-43

46 E foram para Jericó. Quando ele saía de Jericó, juntamente com os discípulos e numerosa multidão, Bartimeu, cego mendigo, filho de Timeu, estava assentado à beira do caminho
47 e, ouvindo que era Jesus, o Nazareno, pôs-se a clamar: Jesus, Filho de Davi, tem compaixão de mim!
48 E muitos o repreendiam, para que se calasse; mas ele cada vez gritava mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim!
49 Parou Jesus e disse: Chamai-o. Chamaram, então, o cego, dizendo-lhe: Tem bom ânimo; levanta-te, ele te chama.
50 Lançando de si a capa, levantou-se de um salto e foi ter com Jesus.
51 Perguntou-lhe Jesus: Que queres que eu te faça? Respondeu o cego: Mestre, que eu torne a ver.
52 Então, Jesus lhe disse: Vai, a tua fé te salvou. E imediatamente tornou a ver e seguia a Jesus estrada fora.

Marcos 11

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém
Mateus 21.1-17; Lucas 19.28-40; João 12.12-19

43Tarp jūsų yra ne taip! Kas norėtų tapti didžiausias iš jūsų, tebus jūsų tarnas,
44ir kas panorėtų būti pirmas tarp jūsų, tebus visų vergas.
45Juk ir Žmogaus Sūnus atėjo ne kad jam tarnautų, bet pats tarnauti ir savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos už daugelį“.

Jericho neregys
(Mt 20,29-34; Lk 18,35-43)

46Taip jie ateina į Jerichą. O iškeliaujant jam su mokiniais ir gausinga minia iš Jericho, aklas elgeta Bartimiejus (Timiejaus sūnus) sėdėjo prie kelio.
47Išgirdęs, jog čia Jėzus Nazarėnas, jis pradėjo garsiai šaukti: „Dovydo Sūnau, Jėzau, pasigailėk manęs!“
48Daugelis jį draudė, kad nutiltų, bet jis dar garsiau šaukė: „Dovydo Sūnau, pasigailėk manęs!“
49Jėzus sustojo ir tarė: „Pašaukite jį“. Žmonės pašaukė neregį, sakydami: „Nenusimink! Kelkis, jis tave šaukia“.
50Tasai, nusimetęs apsiaustą, pašoko ir pribėgo prie Jėzaus.
51Jėzus prabilo į jį: „Ko nori, kad tau padaryčiau?“ Neregys atsakė: „Rabuni, kad praregėčiau!“
52Tuomet Jėzus jam tarė: „Eik, tavo tikėjimas išgelbėjo tave“. Jis tuoj pat praregėjo ir nusekė paskui Jėzų keliu.

Morkaus 11

Įžengimas į Jeruzalę
(Mt 21,1-11; Lk 19,28-38; Jn 12,12-16)

[1] Quando se aproximavam de Jerusalém, de Betfagé e Betânia, junto ao monte das Oliveiras, enviou Jesus dois dos seus discípulos

[2] e disse-lhes: Ide à aldeia que aí está diante de vós e, logo ao entrar, achareis preso um jumentinho, o qual ainda ninguém montou; desprendei-o e trazei-o.

[3] Se alguém vos perguntar: Por que fazeis isso? Respondei: O SENHOR precisa dele e logo o mandará de volta para aqui.

[4] Então, foram e acharam o jumentinho preso, junto ao portão, do lado de fora, na rua, e o desprenderam.

[5] Alguns dos que ali estavam reclamaram: Que fazeis, soltando o jumentinho?

[6] Eles, porém, responderam conforme as instruções de Jesus; então, os deixaram ir.

[7] Levaram o jumentinho, sobre o qual puseram as suas vestes, e Jesus o montou.

[8] E muitos estendiam as suas vestes no caminho, e outros, ramos que haviam cortado dos campos.

[9] Tanto os que iam adiante dele como os que vinham depois clamavam: Hosana! Bendito o que vem em nome do SENHOR!

[10] Bendito o reino que vem, o reino de Davi, nosso pai! Hosana, nas maiores alturas!

[11] E, quando entrou em Jerusalém, no templo, tendo observado tudo, como fosse já tarde, saiu para Betânia com os doze.

A figueira sem fruto
Mateus 21.18-22

[1]Prisiartinęs prie Jeruzalės pro Betfagę ir Betaniją, ties Alyvų kalnu, Jėzus pasiuntė du savo mokinius

[2]tardamas: „Eikite į kaimą, kurį matote, ir vos įžengę į jį rasite pririštą asilaitį, kuriuo dar niekas iš žmonių nėra jojęs. Atriškite jį ir atveskite.

[3]Jeigu kas nors paklaustų: ‘Ką čia darote?’ – atsakykite: ‘Jo reikia Viešpačiui; jis netrukus jį sugrąžins’“.

[4]Nuėję juodu rado pakelėje asilaitį, pririštą prie vartų, ir atrišo jį.

[5]Kai kurie iš ten stovinčių klausė: „Ką jūs darote, kam tą asilaitį atrišate?“

[6]O jie atsakė, kaip Jėzus buvo jiems liepęs, ir tie leido jį vestis.

[7]Jie atveda asilaitį pas Jėzų, apdengia jį savo apsiaustais, ir Jėzus užsėda ant jo.

[8]Daugybė žmonių tiesė ant kelio savo drabužius, kiti klojo žalias šakeles, nukirstas laukuose.

[9]Priekyje ir iš paskos einantys šaukė: „Osana!

[10]Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu! Šlovė besiartinančiai mūsų tėvo Dovydo karalystei! Osana aukštybėse!“

[11]Taip Jėzus įžengė į Jeruzalę ir į šventyklą. Viską apžiūrėjęs, kadangi buvo jau vakaro valanda, jis su Dvylika išėjo į Betaniją.

Pasmerktas figmedis
(Mt 21,18-19)

[12] No dia seguinte, quando saíram de Betânia, teve fome.

[13] E, vendo de longe uma figueira com folhas, foi ver se nela, porventura, acharia alguma coisa. Aproximando-se dela, nada achou, senão folhas; porque não era tempo de figos.

[14] Então, lhe disse Jesus: Nunca jamais coma alguém fruto de ti! E seus discípulos ouviram isto.

A purificação do templo

Mateus 21.12-17; Lucas 19.45-48

[15] E foram para Jerusalém. Entrando ele no templo, passou a expulsar os que ali vendiam e compravam; derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas.

[16] Não permitia que alguém conduzisse qualquer utensílio pelo templo;

[17] também os ensinava e dizia: Não está escrito: A minha casa será chamada casa de oração para todas as nações? Vós, porém, a tendes transformado em covil de salteadores.

[18] E os principais sacerdotes e escribas ouviam estas coisas e procuravam um modo de lhe tirar a vida; pois o temiam, porque toda a multidão se maravilhava de sua doutrina.

[19] Em vindo a tarde, saíram da cidade.

O poder da fé

[20] E, passando eles pela manhã, viram que a figueira secara desde a raiz.

[12]Rytojaus dieną, jiems keliaujant iš Betanijos, Jėzus buvo alkanas.

[13]Pamatęs iš tolo sulapojusį figmedį, jis priėjo pažiūrėti, gal ką ant jo ras. Tačiau atėjęs prie medžio jis nerado nieko, tiktai lapus, nes buvo dar ne figų metas.

[14]Tuomet jis tarė medžiui: „Tegul per amžius niekas nebevalgys tavo vaisiaus!“ Jo mokiniai tai girdėjo.

Prekiautojų išvaikymas

(Mt 21,12-17; Lk 19,45-48; Jn 2,14-16)

[15]Ir jie ateina į Jeruzalę. Įėjęs į šventyklą, Jėzus ėmė varyti laukan parduodančius ir perkančius šventykloje. Jis išvartė pinigų keitėjų stalus bei karvelių pardavėjų suolus

[16]ir neleido nešti rakandų per šventyklą.

[17]Jis mokė ir skelbė: „Argi neparašyta: Mano Namai vadinsis maldos namai visoms tautoms! O jūs pavertėte juos plėšikų lindyne“.

[18]Tai išgirdę aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai tarėsi, kaip jį pražudyti. Jie mat bijojo Jėzaus, nes visi žmonės buvo pagauti jo mokslo.

[19]Atėjus vakarui Jėzus su mokiniais išėjo iš miesto.

Tikėjimas ir malda

(Mt 21,20-22; 5,23-24; 6,14-15)

[20]Rytą eidami pro šalį jie pamatė, kad figmedis nudžiūvęs iš pat šaknų.

[21] Então, Pedro, lembrando-se, falou: Mestre, eis que a figueira que amaldiçoaste secou.

[22] Ao que Jesus lhes disse: Tende fé em Deus;

[23] porque em verdade vos afirmo que, se alguém disser a este monte: Ergue-te e lança-te no mar, e não duvidar no seu coração, mas crer que se fará o que diz, assim será com ele.

[24] Por isso, vos digo que tudo quanto em oração pedirdes, crede que recebestes, e será assim convosco.

[25] E, quando estiverdes orando, se tendes alguma coisa contra alguém, perdoai, para que vosso Pai celestial vos perdoe as vossas ofensas.

[26] [Mas, se não perdoardes, também vosso Pai celestial não vos perdoará as vossas ofensas.]

A autoridade de Jesus e o batismo de João

Mateus 21.23-27; Lucas 20.1-8

[27] Então, regressaram para Jerusalém. E, andando ele pelo templo, vieram ao seu encontro os principais sacerdotes, os escribas e os anciãos

[28] e lhe perguntaram: Com que autoridade fazes estas coisas? Ou quem te deu tal autoridade para as fazeres?

[29] Jesus lhes respondeu: Eu vos farei uma pergunta; respondei-me, e eu vos direi com que autoridade faço estas coisas.

[30] O batismo de João era do céu ou dos homens? Respondei!

[21]Prisiminęs Petras tarė Jėzui: „Rabi, štai figmedis, kurį tu prakeikei, nudžiūvo“.

[22]Jėzus jiems atsakė: „Turėkite tikėjimą Dievu!

[23]Iš tiesų sakau jums: kas pasakytų šitam kalnui: ‘Pasikelk ir meskis į jūrą’, ir savo širdyje nesvyruotų, bet tikėtų įvyksiant, ką sako, tai jam ir įvyktų.

[24]Todėl sakau jums: ko tik melsdamiesi prašote, tikėkite gausią, ir tikrai taip bus.

[25]Eidami melstis atleiskite, jei turite ką nors prieš kitus, kad ir jūsų Tėvas danguje jums atleistų jūsų nusižengimus“.

Jėzaus įgaliojimai

(Mt 21,23-27; Lk 20,1-8)

[27]Jie vėl sugrįžta į Jeruzalę. Jėzui vaikščiojant po šventyklą, prie jo prieina aukštųjų kunigų, Rašto aiškintojų ir seniūnų ir klausia:

[28]„Kokia galia tai darai? Kas tau davė galią tai daryti?“

[29]Jėzus jiems atsakė: „Ir aš noriu paklausti jus vieno dalyko, o jūs atsakykite man, tada ir aš jums pasakysiu, kokia galia tai darau.

[30]Jono krikštas buvo iš dangaus ar iš žmonių? Atsakykite man!“

[31] E eles discorriam entre si: Se dissermos: Do céu, dirá: Então, por que não acreditastes nele?
[32] Se, porém, dissermos: dos homens, é de temer o povo. Porque todos consideravam a João como profeta.
[33] Então, responderam a Jesus: Não sabemos. E Jesus, por sua vez, lhes disse: Nem eu tampouco vos digo com que autoridade faço estas coisas.

Marcos 12

A parábola dos lavradores maus
Mateus 21.33-46; Lucas 20.9-19

[1] Depois, entrou Jesus a falar-lhes por parábola: Um homem plantou uma vinha, cercou-a de uma sebe, construiu um lagar, edificou uma torre, arrendou-a a uns lavradores e ausentou-se do país.

[2] No tempo da colheita, enviou um servo aos lavradores para que recebesse deles dos frutos da vinha;
[3] eles, porém, o agarraram, espancaram e o despacharam vazio.

[4] De novo, lhes enviou outro servo, e eles o esbordoaram na cabeça e o insultaram.

[5] Ainda outro lhes mandou, e a este mataram. Muitos outros lhes enviou, dos quais espancaram uns e mataram outros.
[6] Restava-lhe ainda um, seu filho amado; a este lhes enviou, por fim, dizendo: Respeitarão a meu filho.

[31]Tie pradėjo tartis: „Jei pasakysime – iš dangaus, tai jis mus klaus: ‘Kodėl tada juo netikėjote?’
[32]Pasakytume – iš žmonių...“ Bet jie bijojo liaudies, nes visi buvo įsitikinę, kad Jonas tikrai buvo pranašas.

[33]Todėl jie atsakė Jėzui: „Mes nežinome“. Tada Jėzus tarė: „Tai nė aš nesakysiu, kokia galia tai darau“.

Morkaus 12

Ūkininkai žmogžudžiai
(Mt 21,33-46; Lk 20,9-19)

[1]Ir pradėjo Jėzus kalbėti jiems palyginimais: „Vienas žmogus įveisė vynuogyną, sumūrijo aptvarą, įrengė spaustuvą ir pastatė bokštą. Paskui išnuomojo jį ūkininkams ir iškeliavo į svetimą šalį.
[2]Atėjus metui, jis nusiuntė pas ūkininkus tarną atsiimti iš ūkininkų savosios vaisių dalies.
[3]Tie pačiupo jį, sumušė ir paleido tuščiomis.
[4]Tuomet jis vėl nusiuntė pas juos kitą tarną, o tie jį sužeidė į galvą ir iškoneveikė.
[5]Jis pasiuntė dar vieną, bet tą jie nužudė, ir dar daugelį kitų tarnų, kurių vienus jie primušė, kitus nužudė.
[6]Dar vieną turėjo – mylimąjį sūnų. Jį nusiuntė pas juos paskutinį, sakydamas sau: ‘Jie drovėsis mano sūnaus’.

[7] Mas os tais lavradores disseram entre si: Este é o herdeiro; ora, vamos, matemo-lo, e a herança será nossa.
[8] E, agarrando-o, mataram-no e o atiraram para fora da vinha.
[9] Que fará, pois, o dono da vinha? Virá, exterminará aqueles lavradores e passará a vinha a outros.
[10] Ainda não lestes esta Escritura: A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular;
[11] isto procede do SENHOR, e é maravilhoso aos nossos olhos?
[12] E procuravam prendê-lo, mas temiam o povo; porque compreenderam que contra eles proferira esta parábola. Então, desistindo, retiraram-se.

A questão do tributo

Mateus 22.15-22; Lucas 20.19-26

[13] E enviaram-lhe alguns dos fariseus e dos herodianos, para que o apanhassem em alguma palavra.
[14] Chegando, disseram-lhe: Mestre, sabemos que és verdadeiro e não te importas com quem quer que seja, porque não olhas a aparência dos homens; antes, segundo a verdade, ensinas o caminho de Deus; é lícito pagar tributo a César ou não? Devemos ou não devemos pagar?
[15] Mas Jesus, percebendo-lhes a hipocrisia, respondeu: Por que me experimentais? Trazei-me um denário para que eu o veja.
[16] E eles lho trouxeram. Perguntou-lhes: De quem é esta efígie e inscrição? Responderam: De César.

[7]Bet ūkininkai ėmė tartis: ‘Tai įpėdinis. Eime, užmuškime jį, ir mums atiteks jo palikimas’.
[8]Ir nutvėrę nužudė jį ir išmetė laukan iš vynuogyno.
[9]Ką darys vynuogyno savininkas? Jis ateis, išžudys ūkininkus ir atiduos vynuogyną kitiems.
[10]Ar neskaitėte, kas parašyta Raštuose: Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo kertiniu akmeniu.
[11]Tai Viešpaties padaryta, ir mūsų akims tai nuostabą kelia“.
[12]Anie suko galvą, kaip jį suimti, tačiau bijojo minios. Mat suprato, kad palyginimas buvo jiems taikomas. Tad palikę jį pasitraukė.

Dievas ir ciesorius

(Mt 22,15-22; Lk 20,20-26)

[13]Tada jie siunčia pas Jėzų fariziejų ir erodininkų sugauti jo kalboje.
[14]Šitie atėję sako jam: „Mokytojau, žinome, jog esi tiesakalbis ir niekam nepataikauji. Tu nepaisai žmonių padėties, bet mokai Dievo kelio, kaip reikalauja teisybė. Valia mokėti ciesoriui mokesčius ar ne? Mokėti ar nemokėti?“
[15]Matydamas jų veidmainystę, Jėzus tarė: „Kam spendžiate man pinkles? Atneškite man pažiūrėti denarą“.
[16]Jie padavė. Jis ir klausia: „Kieno čia atvaizdas ir įrašas?“ Jie atsakė: „Ciesoriaus“.

[17] Disse-lhes, então, Jesus: Dai a César o que é de César e a Deus o que é de Deus. E muito se admiraram dele.

Os saduceus e a ressurreição
Mateus 22.23-33; Lucas 20.27-40

[18] Então, os saduceus, que dizem não haver ressurreição, aproximaram-se dele e lhe perguntaram, dizendo:

[19] Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se morrer o irmão de alguém e deixar mulher sem filhos, seu irmão a tome como esposa e suscite descendência a seu irmão.

[20] Ora, havia sete irmãos; o primeiro casou e morreu sem deixar descendência;

[21] o segundo desposou a viúva e morreu, também sem deixar descendência; e o terceiro, da mesma forma.

[22] E, assim, os sete não deixaram descendência. Por fim, depois de todos, morreu também a mulher.

[23] Na ressurreição, quando eles ressuscitarem, de qual deles será ela a esposa? Porque os sete a desposaram.

[24] Respondeu-lhes Jesus: Não provém o vosso erro de não conhecerdes as Escrituras, nem o poder de Deus?

[25] Pois, quando ressuscitarem de entre os mortos, nem casarão, nem se darão em casamento; porém, são como os anjos nos céus.

[26] Quanto à ressurreição dos mortos, não tendes lido no Livro de Moisés, no trecho referente à sarça, como Deus lhe falou: Eu

[17]Tuomet Jėzus jiems tarė: „Kas ciesoriaus, atiduokite ciesoriui, o kas Dievo – Dievui“. Ir jie be galo juo stebėjosi.

Mirusiųjų prisikėlimas
(Mt 22,23-33; Lk 20,27-40)

[18]Pas Jėzų ateina sadukiejų, kurie neigia mirusiųjų prisikėlimą, ir klausia:

[19]„Mokytojau, Mozė yra mums parašęs: Jei kieno brolis mirtų ir paliktų žmoną, o nepaliktų vaikų, tuomet jo brolis tegul veda našlę ir pažadina savo broliui palikuonių.

[20]Ir štai yra buvę septyni broliai. Pirmasis vedė žmoną ir mirdamas nepaliko vaikų.

[21]Vedė ją antrasis, bet ir šis mirė bevaikis. Taip pat atsitiko ir su trečiuoju,

[22]ir visi septyni nepaliko vaikų. Paskiausiai iš visų mirė moteris.

[23]Per prisikėlimą, kai ir jie prisikels, kurio iš jų žmona ji bus? Juk ji yra buvusi septynių žmona?“

[24]Jėzus jiems atsakė: „Argi ne todėl klystate, kad neišmanote nei Raštų, nei Dievo galybės?!

[25]Kai prisikels iš numirusių, tai nei ves, nei tekės, bet bus kaip angelai danguje.

[26]O kad mirusieji keliasi, ar neskaitėte Mozės knygoje apie krūmą, kaip Mozei Dievas yra pasakęs: Aš esu Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas?!

sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó?

[27] Ora, ele não é Deus de mortos, e sim de vivos. Laborais em grande erro.

O grande mandamento
Mateus 22.34-40; Lucas 10.25-28

[28] Chegando um dos escribas, tendo ouvido a discussão entre eles, vendo como Jesus lhes houvera respondido bem, perguntou-lhe: Qual é o principal de todos os mandamentos?

[29] Respondeu Jesus: O principal é: Ouve, ó Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR!

[30] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma, de todo o teu entendimento e de toda a tua força.

[31] O segundo é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo. Não há outro mandamento maior do que estes.

[32] Disse-lhe o escriba: Muito bem, Mestre, e com verdade disseste que ele é o único, e não há outro senão ele,

[33] e que amar a Deus de todo o coração e de todo o entendimento e de toda a força, e amar ao próximo como a si mesmo excede a todos os holocaustos e sacrifícios.

[34] Vendo Jesus que ele havia respondido sabiamente, declarou-lhe: Não estás longe do reino de Deus. E já ninguém mais ousava interrogá-lo.

O Cristo, filho de Davi
Mateus 22.41-46; Lucas 20.41-44

[35] Jesus, ensinando no templo, perguntou: Como dizem os escribas que o Cristo é filho de Davi?

[27]Jis ne mirusiųjų, bet gyvųjų Dievas. Jūs labai klystate“.

Didžiausias įsakymas
(Mt 22,34-40; Lk 10,25-28)

[28]Vienas Rašto aiškintojas, girdėjęs jį ginčijantis ir matęs, kaip puikiai Jėzus atsakinėjo priešininkams, paklausė jį: „Koks yra visų pirmasis įsakymas?“

[29]Jėzus jam atsakė: „Pirmasis yra šis: Klausyk, Izraeli, Viešpats, mūsų Dievas, yra vienintelis Viešpats;

[30]tad mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela, visu protu ir visomis jėgomis.

[31]Antrasis: Mylėk savo artimą kaip save patį. Nėra įsakymo, didesnio už šiuodu“.

[32]Tuomet Rašto aiškintojas jam atsakė: „Gerai, Mokytojau, tu teisybę pasakei: Dievas yra vienintelis ir nėra kito šalia jo;

[33]o mylėti jį visa širdimi, visu protu ir visomis jėgomis bei mylėti artimą kaip save patį svarbiau už visas deginamąsias atnašas ir kitokias aukas“.

[34]Matydamas, kaip išmintingai jis atsakė, Jėzus jam tarė: „Tu netoli nuo Dievo karalystės!“ Ir niekas daugiau nebedrįso jo klausinėti.

Mesijas ir Dovydas
(Mt 22,41-46; Lk 20,41-44)

[35]Mokydamas šventykloje Jėzus kalbėjo: „Kodėl Rašto aiškintojai sako Mesiją esant Dovydo sūnų?

[36] O próprio Davi falou, pelo Espírito Santo: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés.
[37] O mesmo Davi chama-lhe SENHOR; como, pois, é ele seu filho? E a grande multidão o ouvia com prazer.

Jesus censura os escribas
Mateus 23.1-7,14; Lucas 20.45-47

[38] E, ao ensinar, dizia ele: Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestes talares e das saudações nas praças;

[39] e das primeiras cadeiras nas sinagogas e dos primeiros lugares nos banquetes;
[40] os quais devoram as casas das viúvas e, para o justificar, fazem longas orações; estes sofrerão juízo muito mais severo.

A oferta da viúva pobre
Lucas 21.1-4

[41] Assentado diante do gazofilácio, observava Jesus como o povo lançava ali o dinheiro. Ora, muitos ricos depositavam grandes quantias.
[42] Vindo, porém, uma viúva pobre, depositou duas pequenas moedas correspondentes a um quadrante.
[43] E, chamando os seus discípulos, disse-lhes: Em verdade vos digo que esta viúva pobre depositou no gazofilácio mais do que o fizeram todos os ofertantes.
[44] Porque todos eles ofertaram do que lhes sobrava; ela, porém, da sua pobreza deu tudo quanto possuía, todo o seu sustento.

Marcos 13

O sermão profético

[36]Juk pats Dovydas, Šventosios Dvasios įkvėptas, yra pasakęs: Viešpats tarė mano Viešpačiui: Sėskis mano dešinėje, aš patiesiu tavo priešus tarsi pakojį po tavo kojų.
[37]Pats Dovydas vadina jį Viešpačiu, tai kaip jis gali būti jo sūnus?“ Didelė minia norom klausėsi Jėzaus.

Prieš Rašto aiškintojus
(Mt 23,6-7; Lk 11,43; 20,45-47)

[38]Mokydamas Jėzus kalbėjo: „Saugokitės Rašto aiškintojų, kurie mėgsta vaikščioti su ilgais drabužiais, būti sveikinami aikštėse,

[39]užimti pirmuosius krėslus sinagogose ir garbės vietas vaišėse.
[40]Jie suryja našlių namus, dangstydamiesi ilga malda. Jų laukia itin griežtas teismas“.

Našlės skatikas
(Lk 21,1-4)

[41]Atsisėdęs ties aukų skrynia, Jėzus stebėjo, kaip žmonės metė į skrynią variokus. Daugelis turtingųjų aukojo gausiai.

[42]Atėjo viena suvargusi našlė ir įmetė du pinigėlius, tai yra skatiką.
[43]Pasišaukęs savo mokinius, Jėzus pasakė jiems: „Iš tiesų sakau jums: ši vargšė našlė įmetė daugiausia iš visų, kurie dėjo į aukų skrynią.
[44]Visi aukojo iš to, kas jiems atlieka, o ji iš savo neturto įmetė visa, ką turėjo, visus savo išteklius“.

Morkaus 13

Pasaulio pabaiga

A destruição do templo
Mateus 24.1-2; Lucas 21.5-6

(Mt 10,17-22; 24,1-14; Lk 21,5-19)

1 Ao sair Jesus do templo, disse-lhe um de seus discípulos: Mestre! Que pedras, que construções!

1Jam išeinant iš šventyklos, vienas mokinys kreipiasi: „Mokytojau, tik pažvelk, kokie akmenys ir kokie pastatai!“

2 Mas Jesus lhe disse: Vês estas grandes construções? Não ficará pedra sobre pedra, que não seja derribada.

2Jėzus jam atsakė: „Matai šituos didžiulius pastatus? Čia neliks akmens ant akmens, viskas bus išgriauta“.

O princípio das dores
Mateus 24.3-14; Lucas 21.7-19

3 No monte das Oliveiras, defronte do templo, achava-se Jesus assentado, quando Pedro, Tiago, João e André lhe perguntaram em particular:

3Kai jis sėdėjo Alyvų kalne, priešais šventyklą, Petras, Jokūbas, Jonas ir Andriejus atskirai nuo kitų klausė jį:

4 Dize-nos quando sucederão estas coisas, e que sinal haverá quando todas elas estiverem para cumprir-se.

4„Pasakyk mums, kada tai atsitiks ir koks bus ženklas, kai visa tai pradės pildytis?“

5 Então, Jesus passou a dizer-lhes: Vede que ninguém vos engane.

5Jėzus pradėjo jiems aiškinti: „Žiūrėkite, kad kas jūsų nesuklaidintų!

6 Muitos virão em meu nome, dizendo: Sou eu; e enganarão a muitos.

6Daug kas ateis prisidengę mano vardu ir sakys: ‘Tai aš’, – ir daugelį suklaidins.

7 Quando, porém, ouvirdes falar de guerras e rumores de guerras, não vos assusteis; é necessário assim acontecer, mas ainda não é o fim.

7Išgirdę apie karus ir karų gandus, nenusigąskite. Reikia, kad tai įvyktų, bet dar ne galas.

8 Porque se levantará nação contra nação, e reino, contra reino. Haverá terremotos em vários lugares e também fomes. Estas coisas são o princípio das dores.

8Tauta pakils prieš tautą ir karalystė prieš karalystę. Vietomis bus žemės drebėjimų, bus badmečių. Tokia bus kentėjimų pradžia.

9 Estai vós de sobreaviso, porque vos entregarão aos tribunais e às sinagogas; sereis açoitados, e vos farão comparecer à presença de governadores e reis, por minha causa, para lhes servir de testemunho.

9Jūs sergėkitės: būsite atidavinėjami teismams, plakami sinagogose ir turėsite dėl manęs stoti prieš valdytojus ir karalius, kad jiems liudytumėte.

10 Mas é necessário que primeiro o evangelho seja pregado a todas as nações.

10Bet pirmiau turės būti visoms tautoms paskelbta Evangelija.

11 Quando, pois, vos levarem e vos entregarem, não vos preocupeis com o que haveis de dizer, mas o que vos for concedido naquela hora, isso falai; porque não sois vós os que falais, mas o Espírito Santo.

12 Um irmão entregará à morte outro irmão, e o pai, ao filho; filhos haverá que se levantarão contra os progenitores e os matarão.

13 Sereis odiados de todos por causa do meu nome; aquele, porém, que perseverar até ao fim, esse será salvo.

A grande tribulação

Mateus 24.15-28; Lucas 21.20-24

14 Quando, pois, virdes o abominável da desolação situado onde não deve estar (quem lê entenda), então, os que estiverem na Judéia fujam para os montes;

15 quem estiver em cima, no eirado, não desça nem entre para tirar da sua casa alguma coisa;

16 e o que estiver no campo não volte atrás para buscar a sua capa.

17 Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias!

18 Orai para que isso não suceda no inverno.

19 Porque aqueles dias serão de tamanha tribulação como nunca houve desde o princípio do mundo, que Deus criou, até agora e nunca jamais haverá.

20 Não tivesse o SENHOR abreviado aqueles dias, e ninguém se salvaria; mas, por causa dos eleitos que ele escolheu, abreviou tais dias.

11Kai suimti būsite vedami, nesirūpinkite iš anksto, ką kalbėsite. Kalbėkite, kas tą valandą bus jums duota, nes kalbėsite nebe jūs, o Šventoji Dvasia.

12Brolis išduos nužudyti brolį, o tėvas – savo vaiką. Vaikai pakels ranką prieš gimdytojus ir juos žudys.

13Jūs būsite visų nekenčiami dėl mano vardo. Bet kas ištvers iki galo, tas bus išgelbėtas“.

Jeruzalės nuniokojimas

(Mt 24,15-25; Lk 21,20-24)

14„Kai pamatysite sunaikinimo pabaisą stovint ten, kur jos neturi būti (skaitytojas teįsidėmi!), tuomet, kas Judėjoje, tebėga į kalnus;

15kas bus ant stogo, tenelipa žemėn ir teneina ko nors pasiimti iš namų;

16o kas laukuose, tenegrįžta pasiimti apsiausto.

17Vargas nėščioms ir žindančioms tomis dienomis!

18Melskite, kad tai neatsitiktų žiemą!

19Anomis dienomis užguls toks suspaudimas, kokio nėra buvę nuo pradžios pasaulio, kurį Dievas sutvėrė, iki šiolei, ir daugiau nebebus.

20Jeigu Viešpats nebūtų sutrumpinęs tų dienų, neišsigelbėtų nė vienas žmogus. Tačiau dėl išrinktųjų, kuriuos išsirinko, jis sutrumpino tas dienas.

[21] Então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo! Ou: Ei-lo ali! Não acrediteis;

[22] pois surgirão falsos cristos e falsos profetas, operando sinais e prodígios, para enganar, se possível, os próprios eleitos.

[23] Estai vós de sobreaviso; tudo vos tenho predito.

A vinda do Filho do Homem

Mateus 24.29-31; Lucas 21.25-28

[24] Mas, naqueles dias, após a referida tribulação, o sol escurecerá, a lua não dará a sua claridade,

[25] as estrelas cairão do firmamento, e os poderes dos céus serão abalados.

[26] Então, verão o Filho do Homem vir nas nuvens, com grande poder e glória.

[27] E ele enviará os anjos e reunirá os seus escolhidos dos quatro ventos, da extremidade da terra até à extremidade do céu.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Mateus 24.32-44; Lucas 21.29-36

[28] Aprendei, pois, a parábola da figueira: quando já os seus ramos se renovam, e as folhas brotam, sabeis que está próximo o verão.

[29] Assim, também vós: quando virdes acontecer estas coisas, sabei que está próximo, às portas.

[30] Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que tudo isto aconteça.

[31] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[32] Mas a respeito daquele dia ou da hora ninguém sabe; nem os anjos no céu, nem o Filho, senão o Pai.

[21]Jei tada kas nors jums sakytų: ‘Štai čia Mesijas, štai ten’, – netikėkite,

[22]nes atsiras netikrų mesijų ir netikrų pranašų. Jie darys ženklų ir stebuklų, mėgindami suvedžioti, jei tai įmanoma, net išrinktuosius.

[23]Todėl būkite apdairūs; aš jus iš anksto dėl visko įspėjau.

Žmogaus Sūnaus atėjimas

(Mt 24,29-36; Lk 21,25-33)

[24]Tomis dienomis, po ano suspaudimo, saulė užtems,mėnulis nebeduos šviesos,

[25]žvaigždės kris nuo dangaus, ir dangaus galybės bus sukrėstos.

[26]Tada žmonės pamatys Žmogaus Sūnų, ateinantį debesyse su didžia galia ir šlove.

[27]Jis pasiųs angelus, ir tie surinks jo išrinktuosius iš visų keturių šalių, nuo žemės pakraščių iki dangaus tolybių.

[28]Pasimokykite iš palyginimo su figos medžiu: kai jo šaka suminkštėja ir sprogsta lapai, jūs žinote, jog artinasi vasara.

[29]Taip pat išvydę tai dedantis, supraskite, jog jis jau arti, prie slenksčio.

[30]Iš tiesų sakau jums: nepraeis nė ši karta, kol visa tai įvyks.

[31]Dangus ir žemė praeis, o mano žodžiai nepraeis.

[32]Tačiau tos dienos ar tos valandos niekas nežino, nei dangaus angelai, nei Sūnus, tik Tėvas.

[33] Estai de sobreaviso, vigiai [e orai]; porque não sabeis quando será o tempo.
[34] É como um homem que, ausentando-se do país, deixa a sua casa, dá autoridade aos seus servos, a cada um a sua obrigação, e ao porteiro ordena que vigie.
[35] Vigiai, pois, porque não sabeis quando virá o dono da casa: se à tarde, se à meia-noite, se ao cantar do galo, se pela manhã;
[36] para que, vindo ele inesperadamente, não vos ache dormindo.
[37] O que, porém, vos digo, digo a todos: vigiai!

Raginimas budėti
(Mt 24,42; 25,13-15; Lk 19,12-13; 12,40)

[33]Žiūrėkite, budėkite, nes nežinote, kada ateis tas laikas!
[34]Bus kaip su žmogumi, kuris iškeliavo svetur, paliko namus ir davė tarnams įgaliojimus, kiekvienam paskyręs darbą, o durininkui įsakė budėti.
[35]Taigi budėkite, nes nežinote, kada grįš namų šeimininkas: ar vakare, ar vidurnaktyje, ar gaidgystėje, ar rytmety,
[36]kad netikėtai sugrįžęs nerastų jūsų miegančių.
[37]Ką sakau jums, sakau ir visiems: budėkite!“

Marcos 14

O plano para tirar a vida de Jesus
Mateus 26.1-5; Lucas 22.1-2

[1] Dali a dois dias, era a Páscoa e a Festa dos Pães Asmos; e os principais sacerdotes e os escribas procuravam como o prenderiam, à traição, e o matariam.
[2] Pois diziam: Não durante a festa, para que não haja tumulto entre o povo.

Jesus ungido em Betânia
Mateus 26.6-13; João 12.1-8

[3] Estando ele em Betânia, reclinado à mesa, em casa de Simão, o leproso, veio uma mulher trazendo um vaso de alabastro com preciosíssimo perfume de nardo puro; e, quebrando o alabastro, derramou o bálsamo sobre a cabeça de Jesus.

[4] Indignaram-se alguns entre si e diziam: Para que este desperdício de bálsamo?

Morkaus 14

Suokalbis prieš Jėzų
(Mt 26,2-5; Lk 22,1-2)

[1]Iki Velykų ir Neraugintosios duonos šventės bebuvo likę pora dienų. Aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai ieškojo būdo klasta sugauti Jėzų ir nužudyti.
[2]Bet jie sakė: „Tik ne per šventes, kad liaudyje nekiltų sąmyšio“.

Patepimas laidotuvėms
(Mt 26,6-13; Jn 12,1-8)

[3]Jėzui esant Betanijoje, Simono Raupsuotojo namuose, ir sėdint už stalo, atėjo moteris su alebastriniu indeliu, pilnu brangaus gryno nardo tepalo. Pradaužusi indelį, ji išpylė tepalą Jėzui ant galvos.

[4]Kai kurie ten esantys susierzino ir kalbėjo vienas kitam: „Kam tas tepalo eikvojimas?!

[5] Porque este perfume poderia ser vendido por mais de trezentos denários e dar-se aos pobres. E murmuravam contra ela.

[6] Mas Jesus disse: Deixai-a; por que a molestais? Ela praticou boa ação para comigo.

[7] Porque os pobres, sempre os tendes convosco e, quando quiserdes, podeis fazer-lhes bem, mas a mim nem sempre me tendes.

[8] Ela fez o que pôde: antecipou-se a ungir-me para a sepultura.

[9] Em verdade vos digo: onde for pregado em todo o mundo o evangelho, será também contado o que ela fez, para memória sua.

O pacto da traição
Mateus 26.14-16; Lucas 22.3-6

[10] E Judas Iscariotes, um dos doze, foi ter com os principais sacerdotes, para lhes entregar Jesus.

[11] Eles, ouvindo-o, alegraram-se e lhe prometeram dinheiro; nesse meio tempo, buscava ele uma boa ocasião para o entregar.

Os discípulos preparam a Páscoa
Mateus 26.17-19; Lucas 22.7-13

[12] E, no primeiro dia da Festa dos Pães Asmos, quando se fazia o sacrifício do cordeiro pascal, disseram-lhe seus discípulos: Onde queres que vamos fazer os preparativos para comeres a Páscoa?

[13] Então, enviou dois dos seus discípulos, dizendo-lhes: Ide à cidade, e vos sairá ao encontro um homem trazendo um cântaro de água;

[5]Juk jį buvo galima parduoti daugiau negu už tris šimtus denarų ir pinigus išdalyti vargšams!“ Taip jie murmėjo prieš tą moterį.

[6]Bet Jėzus atsiliepė: „Palikite ją ramybėje! Kam ją skaudinate? Ji man padarė gerą darbą.

[7]Vargšų jūs visuomet turite šalia savęs ir kada tik panorėję galite jiems gera daryti, o mane turėsite ne visuomet.

[8]Ji padarė, ką galėjo. Ji iš anksto patepė mano kūną laidotuvėms.

[9]Iš tiesų sakau jums: visame pasaulyje, kur tik bus skelbiama Evangelija, bus ir jos atminimui pasakojama, ką ji yra man padariusi“.

Judo išdavystė
(Mt 26,14-16; Lk 22,3-6)

[10]Judas Iskarijotas, vienas iš Dvylikos, nuėjo pas aukštuosius kunigus, pasiryžęs išduoti Jėzų.

[11]Tai išgirdę, jie apsidžiaugė ir pažadėjo jam pinigų. Jis ėmė ieškoti progos Jėzų išduoti.

Paskutinė vakarienė
(Mt 26,17-29; Lk 22,7-23; 1 Kor 11,23-25)

[12]Pirmąją Neraugintosios duonos dieną, kada aukojamas Velykų avinėlis, mokiniai sako Jėzui: „Kur paruošti tau Velykų vakarienę?“

[13]Jis išsiunčia du mokinius tardamas: „Eikite į miestą. Ten jus sutiks žmogus, vandens ąsočiu nešinas. Sekite iš paskos

[14] segui-o e dizei ao dono da casa onde ele entrar que o Mestre pergunta: Onde é o meu aposento no qual hei de comer a Páscoa com os meus discípulos?

[15] E ele vos mostrará um espaçoso cenáculo mobilado e pronto; ali fazei os preparativos.

[16] Saíram, pois, os discípulos, foram à cidade e, achando tudo como Jesus lhes tinha dito, prepararam a Páscoa.

O traidor é indicado

Mateus 26.20-25

[17] Ao cair da tarde, foi com os doze.

[18] Quando estavam à mesa e comiam, disse Jesus: Em verdade vos digo que um dentre vós, o que come comigo, me trairá.

[19] E eles começaram a entristecer-se e a dizer-lhe, um após outro: Porventura, sou eu?

[20] Respondeu-lhes: É um dos doze, o que mete comigo a mão no prato.

[21] Pois o Filho do Homem vai, como está escrito a seu respeito; mas ai daquele por intermédio de quem o Filho do Homem está sendo traído! Melhor lhe fora não haver nascido!

A Ceia do Senhor

Mateus 26.26-30; Lucas 22.19-23; 1 Coríntios 11.23-25

[22] E, enquanto comiam, tomou Jesus um pão e, abençoando-o, o partiu e lhes deu, dizendo: Tomai, isto é o meu corpo.

[23] A seguir, tomou Jesus um cálice e, tendo dado graças, o deu aos seus discípulos; e todos beberam dele.

[14]ir kur jis nuves, sakykite namų šeimininkui: ‘Mokytojas liepė paklausti: Kur man skirtoji menė, kurioje galėčiau su mokiniais valgyti Velykų vakarienę?’

[15]Jis parodys jums didelį aukštutinį kambarį su baldais. Ten ir paruoškite mums“.

[16]Mokiniai išėjo ir nuvyko į miestą. Jie rado visa, kaip buvo sakęs Jėzus, ir paruošė Velykų stalą.

[17]Vakare jis atėjo su Dvylika.

[18]Bevalgant prie stalo vakarienę, Jėzus prabilo: „Iš tiesų sakau jums: vienas jūsų, valgančių su manimi, išduos mane“.

[19]Jie labai nuliūdo ir ėmė vienas po kito klausinėti: „Nejaugi aš?”

[20]O jis tarė: „Vienas iš Dvylikos, kuris dažo su manimi viename dubenyje.

[21]Tiesa, Žmogaus Sūnus eina savo keliu, kaip apie jį parašyta, bet vargas žmogui, kuris išduos Žmogaus Sūnų. Geriau jam būtų buvę negimti“.

[22]Bevakarieniaujant Jėzus paėmęs duoną palaimino, laužė ją ir davė mokiniams tardamas: „Imkite, tai mano kūnas!“

[23]Paėmęs taurę, padėkojo, davė jiems, ir visi gėrė iš jos.

[24] Então, lhes disse: Isto é o meu sangue, o sangue da [nova] aliança, derramado em favor de muitos.

[25] Em verdade vos digo que jamais beberei do fruto da videira, até àquele dia em que o hei de beber, novo, no reino de Deus.

[26] Tendo cantado um hino, saíram para o monte das Oliveiras.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Lucas 22.31-34; João 13.36-38

[27] Então, lhes disse Jesus: Todos vós vos escandalizareis, porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas ficarão dispersas.

[28] Mas, depois da minha ressurreição, irei adiante de vós para a Galiléia.

[29] Disse-lhe Pedro: Ainda que todos se escandalizem, eu, jamais!

[30] Respondeu-lhe Jesus: Em verdade te digo que hoje, nesta noite, antes que duas vezes cante o galo, tu me negarás três vezes.

[31] Mas ele insistia com mais veemência: Ainda que me seja necessário morrer contigo, de nenhum modo te negarei. Assim disseram todos.

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.36-46; Lucas 22.39-46

[32] Então, foram a um lugar chamado Getsêmani; ali chegados, disse Jesus a seus discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu vou orar.

[33] E, levando consigo a Pedro, Tiago e João, começou a sentir-se tomado de pavor e de angústia.

[24]O jis jiems tarė: „Tai mano kraujas, Sandoros kraujas, kuris išliejamas už daugelį.

[25]Iš tiesų sakau jums: aš jau nebegersiu vynmedžio vaisiaus iki tos dienos, kada gersiu jį naują Dievo karalystėje“.

Perspėjimas Petrui

(Mt 26,30-35; Lk 22,31-34.39; Jn 13,36-38)

[26]Pagiedoję jie išėjo į Alyvų kalną.

[27]Jėzus jiems tarė: „Jūs visi pasipiktinsite, nes parašyta: Ištiksiu piemenį, ir avys išsisklaidys.

[28]O prisikėlęs aš pirma jūsų nueisiu į Galilėją“.

[29]Petras atsiliepė: „Jei ir visi pasipiktintų, tai tik ne aš!“

[30]Jėzus jam atsakė: „Iš tiesų sakau tau: dar šiandien, jau šią naktį, gaidžiui nė dukart nepragydus, tu manęs tris kartus išsiginsi“.

[31]Petras dar atkakliau tvirtino savo: „Jeigu net reikėtų man su tavimi mirti, aš vis tiek tavęs neišsiginsiu“. Tą pat kalbėjo ir visi kiti.

Jėzus Getsemanėje

(Mt 26,36-46; Lk 22,40-45)

[32]Jie atėjo į ūkį, vadinamą Getsemane. Jėzus sako mokiniams: „Pasėdėkite čia, kol aš melsiuosi“.

[33]Pasiėmęs drauge Petrą, Jokūbą ir Joną, jis pradėjo nuogąstauti ir sielotis.

34 E lhes disse: A minha alma está profundamente triste até à morte; ficai aqui e vigiai.

35 E, adiantando-se um pouco, prostrou-se em terra; e orava para que, se possível, lhe fosse poupada aquela hora.

36 E dizia: Aba, Pai, tudo te é possível; passa de mim este cálice; contudo, não seja o que eu quero, e sim o que tu queres.

37 Voltando, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Simão, tu dormes? Não pudeste vigiar nem uma hora?

38 Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na verdade, está pronto, mas a carne é fraca.

39 Retirando-se de novo, orou repetindo as mesmas palavras.

40 Voltando, achou-os outra vez dormindo, porque os seus olhos estavam pesados; e não sabiam o que lhe responder.

41 E veio pela terceira vez e disse-lhes: Ainda dormis e repousais! Basta! Chegou a hora; o Filho do Homem está sendo entregue nas mãos dos pecadores.

42 Levantai-vos, vamos! Eis que o traidor se aproxima.

Jesus é preso

Mateus 26.47-56; Lucas 22.47-53; João 18.1-11

43 E logo, falava ele ainda, quando chegou Judas, um dos doze, e com ele, vinda da parte dos principais sacerdotes, escribas e anciãos, uma turba com espadas e porretes.

34Jis jiems skundėsi: „Mano siela mirtinai nuliūdusi.Pasilikite čia ir budėkite!“

35Paėjęs truputį toliau, sukniubo ant žemės ir ėmė melstis, kad jei galima, jį aplenktų toji valanda.

36Jis sakė: „Aba, Tėve, tau viskas įmanoma. Atitolink nuo manęs šitą taurę!

37Tačiau tebūnie ne kaip aš noriu, bet kaip tu...“ Paskui grįžta, randa juos miegančius ir taria Petrui: „Simonai, tu miegi? Neįstengei nė vienos valandos pabudėti?

38Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėt į pagundą, nes dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas“.

39Jis vėl nuėjo ir dar kartą meldėsi tais pačiais žodžiais.

40Ir vėl sugrįžęs rado juos miegančius; jų akys buvo mieguistos, ir jie nežinojo, ką atsakyti.

41Jis ateina trečią kartą ir taria jiems: „Vis dar tebemiegate, tebesiilsite? Gana! Atėjo valanda: štai Žmogaus Sūnus išduodamas į nusidėjėlių rankas.

42Kelkitės, eime! Štai mano išdavėjas čia pat“.

Jėzaus suėmimas

(Mt 26,47-56; Lk 22,47-53; Jn 18,2-11)

43Ir tuojau, jam tebekalbant, pasirodė vienas iš Dvylikos – Judas, o kartu su juo būrys ginkluotų kalavijais ir vėzdais, pasiųstas aukštųjų kunigų, Rašto aiškintojų ir seniūnų.

44 Ora, o traidor tinha-lhes dado esta senha: Aquele a quem eu beijar, é esse; prendei-o e levai-o com segurança.

45 E, logo que chegou, aproximando-se, disse-lhe: Mestre! E o beijou.

46 Então, lhe deitaram as mãos e o prenderam.

47 Nisto, um dos circunstantes, sacando da espada, feriu o servo do sumo sacerdote e cortou-lhe a orelha.

48 Disse-lhes Jesus: Saístes com espadas e porretes para prender-me, como a um salteador?

49 Todos os dias eu estava convosco no templo, ensinando, e não me prendestes; contudo, é para que se cumpram as Escrituras.

50 Então, deixando-o, todos fugiram.

Jesus seguido por um jovem

51 Seguia-o um jovem, coberto unicamente com um lençol, e lançaram-lhe a mão.

52 Mas ele, largando o lençol, fugiu desnudo.

Jesus perante o Sinédrio

Mateus 26.57-68; Lucas 22.63-71

53 E levaram Jesus ao sumo sacerdote, e reuniram-se todos os principais sacerdotes, os anciãos e os escribas.

54 Pedro seguira-o de longe até ao interior do pátio do sumo sacerdote e estava assentado entre os serventuários, aquentando-se ao fogo.

55 E os principais sacerdotes e todo o Sinédrio procuravam algum testemunho contra Jesus para o condenar à morte e não achavam.

44 Išdavėjas buvo jiems nurodęs ženklą: „Kurį pabučiuosiu, tai tas. Suimkite jį ir sergėdami veskite!“

45 Taigi atėjęs jis tuojau prisiartino prie Jėzaus ir tarė: „Rabi!“ – ir pabučiavo jį.

46 O kiti stvėrė Jėzų ir suėmė.

47 Vienas iš ten stovinčių, išsitraukęs kalaviją, užsimojo prieš vyriausiojo kunigo tarną ir nukirto jam ausį.

48 O Jėzus prabilo jiems: „Tarsi plėšiko išėjote sugauti manęs su kalavijais ir vėzdais.

49 Kasdien būdavau pas jus, mokiau šventykloje, ir jūs manęs nesuėmėte. Tačiau teišsipildo Raštai“.

50 Tada palikę jį, visi [mokiniai] pabėgo.

51 Tik vienas jaunuolis sekė iš paskos, susisupęs vien į drobulę. Jie čiupo jį,

52 bet jis išsinėrė iš drobulės ir nuogas pabėgo.

Jėzus teismo taryboje

(Mt 26,57-68; Lk 22,54.63-71; Jn 18,12-14.19-24)

53 Jėzus buvo nuvestas pas vyriausiąjį kunigą, kur buvo susirinkę visi aukštieji kunigai, seniūnai ir Rašto aiškintojai.

54 Petras iš tolo sekė jį iki vyriausiojo kunigo rūmų vidaus kiemo. Ten jis atsisėdo su tarnais ir šildėsi prie ugnies.

55 Aukštieji kunigai ir visa teismo taryba ieškojo prieš Jėzų liudijimo, kad galėtų jį pasmerkti mirti, bet nerado.

[56] Pois muitos testemunhavam falsamente contra Jesus, mas os depoimentos não eram coerentes.

[57] E, levantando-se alguns, testificavam falsamente, dizendo:

[58] Nós o ouvimos declarar: Eu destruirei este santuário edificado por mãos humanas e, em três dias, construirei outro, não por mãos humanas.

[59] Nem assim o testemunho deles era coerente.

[60] Levantando-se o sumo sacerdote, no meio, perguntou a Jesus: Nada respondes ao que estes depõem contra ti?

[61] Ele, porém, guardou silêncio e nada respondeu. Tornou a interrogá-lo o sumo sacerdote e lhe disse: És tu o Cristo, o Filho do Deus Bendito?

[62] Jesus respondeu: Eu sou, e vereis o Filho do Homem assentado à direita do Todo-Poderoso e vindo com as nuvens do céu.

[63] Então, o sumo sacerdote rasgou as suas vestes e disse: Que mais necessidade temos de testemunhas?

[64] Ouvistes a blasfêmia; que vos parece? E todos o julgaram réu de morte.

[65] Puseram-se alguns a cuspir nele, a cobrir-lhe o rosto, a dar-lhe murros e a dizer-lhe: Profetiza! E os guardas o tomaram a bofetadas.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Lucas 22.54-62; João 18.15-18,25-27

[66] Estando Pedro embaixo no pátio, veio uma das criadas do sumo sacerdote

[56]Nors daugelis melagingai liudijo prieš jį, tačiau jų liudijimai nesutapo.

[57]Kai kurie melagingai kaltino jį, teigdami:

[58]„Mes girdėjome jį sakant: ‘Aš sugriausiu šitą rankomis pastatytą šventovę ir per tris dienas pastatysiu kitą, ne rankų darbo’“.

[59]Bet ir šie kaltinimai nesutapo.

[60]Tada vyriausiasis kunigas, atsistojęs viduryje, paklausė Jėzų: „Tu nieko neatsakai į šitų žmonių kaltinimus?”

[61]Tačiau jis tylėjo ir nieko neatsakė. Tuomet vyriausiasis kunigas vėl jį klausė: „Ar tu esi Mesijas, Šlovingojo Sūnus?“

[62]Jėzus jam atsakė: „Taip, aš esu. Ir jūs dar pamatysite Žmogaus Sūnų, sėdintį Visagalio dešinėje ir ateinantį dangaus debesyse“.

[63]Tada vyriausiasis kunigas persiplėšė drabužius, šaukdamas: „Kam dar mums liudytojai?

[64]Girdėjote piktžodžiavimą. Kaip jums regis?“ Ir jie visi nusprendė jį esant vertą mirties.

[65]Kai kurie ėmė į jį spjaudyti, dangstė jam veidą, mušė kumščiais ir reikalavo: „Pranašauk!“ O tarnai daužė jį per veidą.

Petras išsigina Jėzaus

(Mt 26,69-75; Lk 22,55-62; Jn 18,15-18.25-27)

[66]Petras buvo žemai, kieme. Atėjo viena vyriausiojo kunigo tarnaitė

67 e, vendo a Pedro, que se aquentava, fixou-o e disse: Tu também estavas com Jesus, o Nazareno.
68 Mas ele o negou, dizendo: Não o conheço, nem compreendo o que dizes. E saiu para o alpendre. [E o galo cantou.]
69 E a criada, vendo-o, tornou a dizer aos circunstantes: Este é um deles.
70 Mas ele outra vez o negou. E, pouco depois, os que ali estavam disseram a Pedro: Verdadeiramente, és um deles, porque também tu és galileu.
71 Ele, porém, começou a praguejar e a jurar: Não conheço esse homem de quem falais!
72 E logo cantou o galo pela segunda vez. Então, Pedro se lembrou da palavra que Jesus lhe dissera: Antes que duas vezes cante o galo, tu me negarás três vezes. E, caindo em si, desatou a chorar.

Marcos 15

Jesus perante Pilatos
Mateus 27.1-2,11-26; Lucas 23.1-7,13-25; João 18.28—19.16

1 Logo pela manhã, entraram em conselho os principais sacerdotes com os anciãos, os escribas e todo o Sinédrio; e, amarrando a Jesus, levaram-no e o entregaram a Pilatos.
2 Pilatos o interrogou: És tu o rei dos judeus? Respondeu Jesus: Tu o dizes.
3 Então, os principais sacerdotes o acusavam de muitas coisas.
4 Tornou Pilatos a interrogá-lo: Nada respondes? Vê quantas acusações te fazem!

67ir pamačiusi besišildantį Petrą, įsižiūrėjo į jį ir tarė: „Ir tu buvai su šituo Nazarėnu, su Jėzumi“.
68Petras išsigynė, sakydamas: „Nei aš žinau, nei suprantu, ką tu sakai“. Jis išėjo į prieškiemį, ir gaidys pragydo.
69Pamačiusi jį, tarnaitė vėl pradėjo sakyti aplinkiniams: „Šitas yra iš jų!“
70Jis vėl išsigynė. Kiek vėliau aplinkiniai sakė Petrui: „Tu tikrai vienas iš jų; juk tu irgi galilėjietis“.
71Tada jis šoko prisiekinėti ir dievagotis: „Aš nepažįstu to žmogaus, apie kurį jūs kalbate“.
72Ir netrukus gaidys užgiedojo antrą kartą. Petras atsiminė, ką jam buvo pasakęs Jėzus: „Gaidžiui nė dukart nepragydus, tu tris kartus manęs išsiginsi“. Ir jis pravirko.

Morkaus 15

Jėzus pas Pilotą
(Mt 27,1-2.11-26; Lk 22,66; 23,1-5.13-25; Jn 18,28-40; 19,4-16)

1Anksti rytą aukštieji kunigai su seniūnais ir Rašto aiškintojais bei visa teismo taryba, padarę sprendimą, surakintą Jėzų nuvedė ir perdavė Pilotui.
2O Pilotas paklausė jį: „Ar tu esi žydų karalius?“ Jis atsakė: „Tu pasakei“.
3Tuo tarpu aukštieji kunigai visaip jį skundė.
4Tad Pilotas vėl klausė Jėzų: „Tu nieko neatsakai? Žiūrėk, kokiais dideliais dalykais jie tave kaltina“.

[5] Jesus, porém, não respondeu palavra, a ponto de Pilatos muito se admirar.

[6] Ora, por ocasião da festa, era costume soltar ao povo um dos presos, qualquer que eles pedissem.

[7] Havia um, chamado Barrabás, preso com amotinadores, os quais em um tumulto haviam cometido homicídio.

[8] Vindo a multidão, começou a pedir que lhes fizesse como de costume.

[9] E Pilatos lhes respondeu, dizendo: Quereis que eu vos solte o rei dos judeus?

[10] Pois ele bem percebia que por inveja os principais sacerdotes lho haviam entregado.

[11] Mas estes incitaram a multidão no sentido de que lhes soltasse, de preferência, Barrabás.

[12] Mas Pilatos lhes perguntou: Que farei, então, deste a quem chamais o rei dos judeus?

[13] Eles, porém, clamavam: Crucifica-o!

[14] Mas Pilatos lhes disse: Que mal fez ele? E eles gritavam cada vez mais: Crucifica-o!

[15] Então, Pilatos, querendo contentar a multidão, soltou-lhes Barrabás; e, após mandar açoitar a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

Jesus entregue aos soldados
Mateus 27.27-31

[16] Então, os soldados o levaram para dentro do palácio, que é o pretório, e reuniram todo o destacamento.

[17] Vestiram-no de púrpura e, tecendo uma coroa de espinhos, lha puseram na cabeça.

[5]Bet Jėzus daugiau nebeatsakinėjo, ir Pilotas labai stebėjosi.

[6]Per šventes jis paleisdavo vieną kalinį, kurio žmonės prašydavo.

[7]Tada buvo vienas kalinys, vardu Barabas, suimtas kartu su maištininkais, kurie sąmyšio metu buvo nužudę žmogų.

[8]Susirinkusi minia pradėjo prašyti to, ką visuomet Pilotas darydavo.

[9]Pilotas prabilo: „Ar norite, kad jums paleisčiau žydų karalių?“

[10]Mat jis žinojo, kad aukštieji kunigai jį buvo įskundę iš pavydo.

[11]Tačiau aukštieji kunigai sukurstė žmones reikalauti, kad verčiau paleistų jiems Barabą.

[12]Tada Pilotas vėl kreipėsi į juos: „O ką man daryti su žydų karaliumi?“

[13]Tie ėmė šaukti: „Ant kryžiaus jį!“

[14]Pilotas dar klausė: „O ką gi pikta jis yra padaręs?“ Tuomet jie pradėjo dar garsiau rėkti: „Ant kryžiaus jį!“

[15]Norėdamas įsiteikti miniai Pilotas paleido Barabą, o Jėzų nuplakdino ir atidavė nukryžiuoti.

Patyčios ir nukryžiavimas
(Mt 27,27-44; Lk 23,26.33-37; Jn 19,17-24)

[16]Kareiviai nusivedė Jėzų į rūmų kiemą, tai yra pretorijų, ir ten sušaukė visą kuopą.

[17]Jie apvilko jį purpuriniu apsiaustu, nupynę uždėjo jam erškėčių vainiką

[18] E o saudavam, dizendo: Salve, rei dos judeus!
[19] Davam-lhe na cabeça com um caniço, cuspiam nele e, pondo-se de joelhos, o adoravam.
[20] Depois de o terem escarnecido, despiram-lhe a púrpura e o vestiram com as suas próprias vestes. Então, conduziram Jesus para fora, com o fim de o crucificarem.

Simão leva a cruz de Jesus
Mateus 27.32; Lucas 23.26

[21] E obrigaram a Simão Cireneu, que passava, vindo do campo, pai de Alexandre e de Rufo, a carregar-lhe a cruz.

A crucificação
Mateus 27.33-44; Lucas 23.33-43; João 19.17-24

[22] E levaram Jesus para o Gólgota, que quer dizer Lugar da Caveira.
[23] Deram-lhe a beber vinho com mirra; ele, porém, não tomou.
[24] Então, o crucificaram e repartiram entre si as vestes dele, lançando-lhes sorte, para ver o que levaria cada um.
[25] Era a hora terceira quando o crucificaram.
[26] E, por cima, estava, em epígrafe, a sua acusação: O REI DOS JUDEUS.
[27] Com ele crucificaram dois ladrões, um à sua direita, e outro à sua esquerda.
[28] [E cumpriu-se a Escritura que diz: Com malfeitores foi contado.]
[29] Os que iam passando, blasfemavam dele, meneando a cabeça e dizendo: Ah! Tu que destróis o santuário e, em três dias, o reedificas!
[30] Salva-te a ti mesmo, descendo da cruz!

[18]ir pradėjo jį sveikinti: „Sveikas, žydų karaliau!“
[19]Jie daužė jam galvą nendrine lazda, spjaudė ir priklaupdami neva garbino jį.
[20]Prisityčioję nuvilko jam purpurinį apsiaustą ir apvilko jo paties drabužiais. Tuomet jie išvedė Jėzų nukryžiuoti.
[21]Jie privertė vieną grįžtantį iš laukų praeivį – Simoną Kirėnietį, Aleksandro ir Rufo tėvą – panešėti jo kryžių.
[22]Taip jie nuvedė Jėzų į Golgotos vietą; išvertus tai reiškia: „Kaukolės vieta“.
[23]Ten davė jam mira atmiešto vyno, bet jis negėrė.
[24]Tuomet prikalė jį prie kryžiaus ir pasidalijo jo drabužius, mesdami burtą, kas kuriam turi tekti.
[25]Buvo trečia valanda, kai jį nukryžiavo.
[26]Taip pat buvo užrašytas jo kaltinimas: „Žydų karalius“.
[27]Kartu su juo nukryžiavo du plėšikus: vieną iš dešinės, kitą iš kairės.
[29]Praeiviai užgauliojo Jėzų, kraipydami galvas ir sakydami: „Še tau, kuris sugriauni šventovę ir per tris dienas ją atstatai.
[30]Gelbėkis pats, nuženk nuo kryžiaus!“

[31] De igual modo, os principais sacerdotes com os escribas, escarnecendo, entre si diziam: Salvou os outros, a si mesmo não pode salvar-se;

[32] desça agora da cruz o Cristo, o rei de Israel, para que vejamos e creiamos. Também os que com ele foram crucificados o insultavam.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Lucas 23.44-49; João 19.28-30

[33] Chegada a hora sexta, houve trevas sobre toda a terra até a hora nona.

[34] À hora nona, clamou Jesus em alta voz: Eloí, Eloí, lamá sabactâni? Que quer dizer: Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste?

[35] Alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Vede, chama por Elias!

[36] E um deles correu a embeber uma esponja em vinagre e, pondo-a na ponta de um caniço, deu-lhe de beber, dizendo: Deixai, vejamos se Elias vem tirá-lo!

[37] Mas Jesus, dando um grande brado, expirou.

[38] E o véu do santuário rasgou-se em duas partes, de alto a baixo.

[39] O centurião que estava em frente dele, vendo que assim expirara, disse: Verdadeiramente, este homem era o Filho de Deus.

[40] Estavam também ali algumas mulheres, observando de longe; entre elas, Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago, o menor, e de José, e Salomé;

[41] as quais, quando Jesus estava na Galiléia, o acompanhavam e serviam; e,

[31]Taip pat tyčiojosi aukštieji kunigai su Rašto aiškintojais, kalbėdami tarp savęs: „Kitus gelbėdavo, o pats negali išsigelbėti.

[32]Mesijas, Izraelio karalius, tegu dabar nužengia nuo kryžiaus, kad pamatytume ir įtikėtume“. Jį plūdo ir kartu nukryžiuotieji.

Jėzaus mirtis

(Mt 27,45-56; Lk 23,44-49; Jn 19,25.28-30)

[33]Šeštai valandai atėjus, visą kraštą apgaubė tamsa iki devintos valandos.

[34]Devintą valandą Jėzus garsiai sušuko: Eloji, Eloji, lema sabachtani? Tai reiškia: Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?!

[35]Kai kurie ten stovintys išgirdę sakė: „Matai, jis šaukiasi Elijo“.

[36]Tada vienas nubėgęs primirkė kempinę perrūgusio vyno, užmovė ją ant nendrės ir padavė jam gerti, tardamas: „Palaukite, pažiūrėsime, ar ateis Elijas jo nuimti“.

[37]Bet Jėzus, garsiai sušukęs, atidavė dvasią.

[38]Tuo metu šventovės uždanga perplyšo į dvi dalis nuo viršaus iki apačios.

[39]Šimtininkas, stovėjęs priešais ir matęs, kaip jis šaukdamas mirė, tarė: „Iš tikro šitas žmogus buvo Dievo Sūnus!“

[40]Ten buvo moterų, kurios žiūrėjo iš tolo; tarp jų Marija Magdalena, Marija – Jokūbo Jaunesniojo ir Jozės motina – ir Salomė.

[41]Kai Jėzus dar buvo Galilėjoje, jos jį lydėjo ir jam tarnavo. Taip pat ten buvo

além destas, muitas outras que haviam subido com ele para Jerusalém.

O sepultamento de Jesus
Mateus 27.57-61; Lucas 23.50-56; João 19.38-42

42 Ao cair da tarde, por ser o dia da preparação, isto é, a véspera do sábado,

43 vindo José de Arimatéia, ilustre membro do Sinédrio, que também esperava o reino de Deus, dirigiu-se resolutamente a Pilatos e pediu o corpo de Jesus.

44 Mas Pilatos admirou-se de que ele já tivesse morrido. E, tendo chamado o centurião, perguntou-lhe se havia muito que morrera.

45 Após certificar-se, pela informação do comandante, cedeu o corpo a José.

46 Este, baixando o corpo da cruz, envolveu-o em um lençol que comprara e o depositou em um túmulo que tinha sido aberto numa rocha; e rolou uma pedra para a entrada do túmulo.

47 Ora, Maria Madalena e Maria, mãe de José, observaram onde ele foi posto.

Marcos 16

A ressurreição de Jesus
Mateus 28.1-10; Lucas 24.1-12; João 20.1-10

1 Passado o sábado, Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago, e Salomé, compraram aromas para irem embalsamá-lo.

2 E, muito cedo, no primeiro dia da semana, ao despontar do sol, foram ao túmulo.

3 Diziam umas às outras: Quem nos removerá a pedra da entrada do túmulo?

daug kitų, kartu su juo atvykusių į Jeruzalę.

Laidojimas
(Mt 27,57-61; Lk 23,50-55; Jn 19,38-42)

42Jau vakarui atėjus (kadangi buvo Pasirengimas, arba šabo išvakarės),

43atvyko Juozapas iš Arimatėjos, garbingas teismo tarybos narys, kuris irgi laukė Dievo karalystės. Jis drąsiai nuėjo pas Pilotą ir paprašė Jėzaus kūno.

44Pilotas nustebo: argi jau būtų miręs? Jis pasišaukė šimtininką ir paklausė, ar Jėzus jau miręs.

45Patyręs tai iš šimtininko, jis atidavė Juozapui kūną.

46Šis nupirko drobulę, nuėmė Jėzų nuo kryžiaus, įvyniojo į drobulę, paguldė jį kapo rūsyje, kuris buvo iškaltas uoloje, ir užritino angą akmeniu.

47Marija Magdalena ir Marija, Jozės motina, matė, kur jis buvo palaidotas.

Morkaus 16

Prisikėlimas
(Mt 28,1-8; Lk 24,1-12; Jn 20,1-10)

1Šabui praėjus, Marija Magdalena, Marija, Jokūbo motina, ir Salomė nusipirko kvepalų, kad nuėjusios galėtų Jėzų patepti.

2Labai anksti, pirmąją savaitės dieną, jos ateina saulei tekant prie kapo.

3Jos kalbėjosi tarp savęs: „Kas mums nuritins akmenį nuo kapo angos?“

[4] E, olhando, viram que a pedra já estava removida; pois era muito grande.

[5] Entrando no túmulo, viram um jovem assentado ao lado direito, vestido de branco, e ficaram surpreendidas e atemorizadas.

[6] Ele, porém, lhes disse: Não vos atemorizeis; buscais a Jesus, o Nazareno, que foi crucificado; ele ressuscitou, não está mais aqui; vede o lugar onde o tinham posto.

[7] Mas ide, dizei a seus discípulos e a Pedro que ele vai adiante de vós para a Galiléia; lá o vereis, como ele vos disse.

[8] E, saindo elas, fugiram do sepulcro, porque estavam possuídas de temor e de assombro; e, de medo, nada disseram a ninguém.

Jesus aparece a Maria Madalena
João 20.11-18

[9] Havendo ele ressuscitado de manhã cedo no primeiro dia da semana, apareceu primeiro a Maria Madalena, da qual expelira sete demônios.

[10] E, partindo ela, foi anunciá-lo àqueles que, tendo sido companheiros de Jesus, se achavam tristes e choravam.

[11] Estes, ouvindo que ele vivia e que fora visto por ela, não acreditaram.

Jesus aparece a dois de seus discípulos
Lucas 24.13-35

[12] Depois disto, manifestou-se em outra forma a dois deles que estavam de caminho para o campo.

[13] E, indo, eles o anunciaram aos demais, mas também a estes dois eles não deram crédito.

[4]Bet pažvelgusios iš arčiau pamatė, kad akmuo nuristas. O buvo jis labai didelis.

[5]Įėjusios į kapo rūsį, išvydo dešinėje sėdintį jaunuolį baltais drabužiais ir nustėro.

[6]Bet jis joms tarė: „Nenusigąskite! Jūs ieškote nukryžiuotojo Jėzaus Nazarėno. Jis prisikėlė, jo čia nebėra. Štai vieta, kur jį buvo paguldę.

[7]Eikite, pasakykite jo mokiniams ir Petrui: jis eina pirma jūsų į Galilėją. Tenai jį pamatysite, kaip jis yra jums sakęs“.

[8]Jos išėjo ir skubiai nubėgo nuo kapo, nes jas buvo pagavęs drebulys ir siaubas. Persigandusios jos niekam nieko nesakė.

Pabaiga
(Mt 28,18-20; Lk 24,13-53; Jn 20,19-23; Apd 1,4-14)

[9]Prisikėlęs anksti rytą, pirmąją savaitės dieną, Jėzus pirmiausia pasirodė Marijai Magdalenai, iš kurios buvo išvaręs septynis demonus.

[10]Ji nuėjusi pranešė jo bičiuliams, kurie gedėjo ir verkė.

[11]Tie išgirdę, kad jis gyvas ir kad ji pati jį mačiusi, netikėjo.

[12]Paskui Jėzus pasirodė dviem iš jų kelyje į kaimą, tačiau kitokiu pavidalu.

[13]Ir šitie sugrįžę paskelbė visiems kitiems, bet ir jais anie netikėjo.

A ordem para a evangelização

[14] Finalmente, apareceu Jesus aos onze, quando estavam à mesa, e censurou-lhes a incredulidade e dureza de coração, porque não deram crédito aos que o tinham visto já ressuscitado.

[14]Galop pasirodė visiems Vienuolikai, kai jie sėdėjo už stalo; priekaištavo jiems už netikėjimą ir širdies kietumą, kad netikėjo tais, kurie buvo matę jį prisikėlusį.

[15] E disse-lhes: Ide por todo o mundo e pregai o evangelho a toda criatura.

[15]Ir jis tarė jiems: „Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją visai kūrinijai.

[16] Quem crer e for batizado será salvo; quem, porém, não crer será condenado.

[16]Kas įtikės ir pasikrikštys, bus išgelbėtas, o kas netikės, bus pasmerktas.

[17] Estes sinais hão de acompanhar aqueles que crêem: em meu nome, expelirão demônios; falarão novas línguas;

[17]Kurie įtikės, tuos lydės ženklai: mano vardu jie išvarinės demonus, kalbės naujomis kalbomis,

[18] pegarão em serpentes; e, se alguma coisa mortífera beberem, não lhes fará mal; se impuserem as mãos sobre enfermos, eles ficarão curados.

[18]ims plikomis rankomis gyvates ir jei išgertų mirštamų nuodų, jiems nepakenks. Jie dės rankas ant ligonių, ir tie pasveiks“.

A ascensão de Jesus

Lucas 24.50-53; Atos 1.6-11

[19] De fato, o SENHOR Jesus, depois de lhes ter falado, foi recebido no céu e assentou-se à destra de Deus.

[19]Baigęs jiems kalbėti, Viešpats Jėzus buvo paimtas į dangų ir atsisėdo Dievo dešinėje.

[20] E eles, tendo partido, pregaram em toda parte, cooperando com eles o SENHOR e confirmando a palavra por meio de sinais, que se seguiam.

[20]O jie iškeliavę visur skelbė žodį, Viešpačiui drauge veikiant ir jų žodžius patvirtinant ženklais, kurie juos lydėjo.

O evangelho segundo Lucas	Luko
Lucas 1	**Luko 1**
Prefácio	**Įžanga**
1 Visto que muitos houve que empreenderam uma narração coordenada dos fatos que entre nós se realizaram,	1Daugelis jau yra mėginę išdėstyti raštu pasakojimą apie buvusius pas mus įvykius,
2 conforme nos transmitiram os que desde o princípio foram deles testemunhas oculares e ministros da palavra,	2kaip mums perdavė nuo pradžios savo akimis mačiusieji ir buvusieji žodžio tarnai.
3 igualmente a mim me pareceu bem, depois de acurada investigação de tudo desde sua origem, dar-te por escrito, excelentíssimo Teófilo, uma exposição em ordem,	3Taip pat ir aš, rūpestingai viską nuo pradžios ištyręs, nusprendžiau surašyti tau, garbingasis Teofili, sutvarkytą pasakojimą,
4 para que tenhas plena certeza das verdades em que foste instruído.	4kad įsitikintum tikrumu mokslo, kurio esi išmokytas.
Zacarias e Isabel	**Apreiškimas Zacharijui**
5 Nos dias de Herodes, rei da Judéia, houve um sacerdote chamado Zacarias, do turno de Abias. Sua mulher era das filhas de Arão e se chamava Isabel.	5Judėjos karaliaus Erodo dienomis gyveno kunigas, vardu Zacharijas, iš Abijos skyriaus. Jis turėjo žmoną, vardu Elzbieta, iš Aarono vaikaičių.
6 Ambos eram justos diante de Deus, vivendo irrepreensivelmente em todos os preceitos e mandamentos do SENHOR.	6Abu jie buvo teisūs Dievo akyse ir nepriekaištingai vykdė visus Viešpaties įsakymus bei nuostatus.
7 E não tinham filhos, porque Isabel era estéril, sendo eles avançados em dias.	7Juodu neturėjo vaikų, nes Elzbieta buvo nevaisinga ir abu sulaukę senyvo amžiaus.
Predições referentes a João Batista	
8 Ora, aconteceu que, exercendo ele diante de Deus o sacerdócio na ordem do seu turno, coube-lhe por sorte,	8Kartą Zacharijas ėjo pagal skyriaus eilę Dievo tarnystės pareigas, ir pagal kunigų paprotį
9 segundo o costume sacerdotal, entrar no santuário do SENHOR para queimar o incenso;	9burtu teko jam įžengti į Viešpaties šventovės vidų ir aukoti smilkalus.
10 e, durante esse tempo, toda a multidão do povo permanecia da parte de fora, orando.	10Smilkymo valandą lauke meldėsi visa tauta.

[11] E eis que lhe apareceu um anjo do SENHOR, em pé, à direita do altar do incenso.

[11]Tuomet jam pasirodė Viešpaties angelas, stovintis smilkalų aukuro dešinėje.

[12] Vendo-o, Zacarias turbou-se, e apoderou-se dele o temor.

[12]Pamatęs jį Zacharijas sumišo, ir išgąstis pagavo jį.

[13] Disse-lhe, porém, o anjo: Zacarias, não temas, porque a tua oração foi ouvida; e Isabel, tua mulher, te dará à luz um filho, a quem darás o nome de João.

[13]Bet angelas jam tarė: „Nebijok, Zacharijau, tavo prašymas išklausytas. Tavo žmona Elzbieta pagimdys tau sūnų, o tu jį praminsi Jonu.

[14] Em ti haverá prazer e alegria, e muitos se regozijarão com o seu nascimento.

[14]Tau bus džiaugsmas ir paguoda, ir daugelis džiaugsis jo gimimu,

[15] Pois ele será grande diante do SENHOR, não beberá vinho nem bebida forte e será cheio do Espírito Santo, já do ventre materno.

[15]nes jis bus didis Viešpaties akyse. Jis negers vyno ir jokių svaigalų. Iš pat motinos įsčių jis bus kupinas Šventosios Dvasios

[16] E converterá muitos dos filhos de Israel ao SENHOR, seu Deus.

[16]ir daugybę Izraelio sūnų atvers į Viešpatį, jų Dievą.

[17] E irá adiante do SENHOR no espírito e poder de Elias, para converter o coração dos pais aos filhos, converter os desobedientes à prudência dos justos e habilitar para o SENHOR um povo preparado.

[17]Su Elijo dvasia ir galybe jis žengs pirma Viešpaties, kreipdamas tėvų širdis į vaikus ir įkvėpdamas neklusniems teisiųjų nusiteikimą, kad prirengtų Viešpačiui tobulą tautą“.

[18] Então, perguntou Zacarias ao anjo: Como saberei isto? Pois eu sou velho, e minha mulher, avançada em dias.

[18]Tada Zacharijas tarė angelui: „Kaip aš tai patirsiu? Aš gi jau senis, ir mano žmona nebejauna“.

[19] Respondeu-lhe o anjo: Eu sou Gabriel, que assisto diante de Deus, e fui enviado para falar-te e trazer-te estas boas-novas.

[19]Angelas jam atsakė: „Aš esu Gabrielius, stovintis Dievo akivaizdoje. Esu atsiųstas kalbėti su tavimi ir pranešti tau šią gerąją naujieną.

[20] Todavia, ficarás mudo e não poderás falar até ao dia em que estas coisas venham a realizar-se; porquanto não acreditaste nas minhas palavras, as quais, a seu tempo, se cumprirão.

[20]Štai tu tapsi nebylys ir negalėsi kalbėti iki tos dienos, kurią tai įvyks, nes nepatikėjai mano žodžiais, kurie išsipildys savo metu“.

[21] O povo estava esperando a Zacarias e admirava-se de que tanto se demorasse no santuário.

[22] Mas, saindo ele, não lhes podia falar; então, entenderam que tivera uma visão no santuário. E expressava-se por acenos e permanecia mudo.

[23] Sucedeu que, terminados os dias de seu ministério, voltou para casa.

A felicidade de Isabel

[24] Passados esses dias, Isabel, sua mulher, concebeu e ocultou-se por cinco meses, dizendo:

[25] Assim me fez o SENHOR, contemplando-me, para anular o meu opróbrio perante os homens.

Predito o nascimento de Jesus

[26] No sexto mês, foi o anjo Gabriel enviado, da parte de Deus, para uma cidade da Galiléia, chamada Nazaré,

[27] a uma virgem desposada com certo homem da casa de Davi, cujo nome era José; a virgem chamava-se Maria.

[28] E, entrando o anjo aonde ela estava, disse: Alegra-te, muito favorecida! O SENHOR é contigo.

[29] Ela, porém, ao ouvir esta palavra, perturbou-se muito e pôs-se a pensar no que significaria esta saudação.

[30] Mas o anjo lhe disse: Maria, não temas; porque achaste graça diante de Deus.

[31] Eis que conceberás e darás à luz um filho, a quem chamarás pelo nome de Jesus.

[21]Tuo tarpu žmonės laukė Zacharijo ir stebėjosi, kad jis taip ilgai užtrunka šventovėje.

[22]Išėjęs jis negalėjo prakalbėti, ir jie suprato, kad jis turėjęs šventovėje regėjimą. Jis aiškinosi jiems ženklais ir pasiliko nebylys.

[23]Tarnystės dienoms pasibaigus, jis sugrįžo namo.

[24]Praslinkus kiek laiko, jo žmona Elzbieta tapo nėščia ir penkis mėnesius slėpėsi sakydama:

[25]„Tai Viešpats man davė; jis dabar teikėsi atimti mano pažeminimą žmonių akyse“.

Apreiškimas Marijai

[26]Šeštą mėnesį angelas Gabrielius buvo Dievo pasiųstas į Galilėjos miestą, kuris vadinasi Nazaretas,

[27]pas mergelę, sužadėtą su vyru, vardu Juozapas, iš Dovydo namų; o mergelės vardas buvo Marija.

[28]Atėjęs pas ją, angelas tarė: „Sveika, malonėmis apdovanotoji! Viešpats su tavimi!“

[29]Išgirdusi šiuos žodžius ji sumišo ir galvojo sau, ką reiškia toks sveikinimas.

[30]O angelas jai tarė: „Nebijok, Marija, tu radai malonę pas Dievą!

[31]Štai tu pradėsi įsčiose ir pagimdysi sūnų, kurį pavadinsi Jėzumi.

[32] Este será grande e será chamado Filho do Altíssimo; Deus, o SENHOR, lhe dará o trono de Davi, seu pai;

[33] ele reinará para sempre sobre a casa de Jacó, e o seu reinado não terá fim.

[34] Então, disse Maria ao anjo: Como será isto, pois não tenho relação com homem algum?

[35] Respondeu-lhe o anjo: Descerá sobre ti o Espírito Santo, e o poder do Altíssimo te envolverá com a sua sombra; por isso, também o ente santo que há de nascer será chamado Filho de Deus.

[36] E Isabel, tua parenta, igualmente concebeu um filho na sua velhice, sendo este já o sexto mês para aquela que diziam ser estéril.

[37] Porque para Deus não haverá impossíveis em todas as suas promessas.

[38] Então, disse Maria: Aqui está a serva do SENHOR; que se cumpra em mim conforme a tua palavra. E o anjo se ausentou dela.

Maria visita a Isabel

[39] Naqueles dias, dispondo-se Maria, foi apressadamente à região montanhosa, a uma cidade de Judá,

[40] entrou na casa de Zacarias e saudou Isabel.

[41] Ouvindo esta a saudação de Maria, a criança lhe estremeceu no ventre; então, Isabel ficou possuída do Espírito Santo.

[42] E exclamou em alta voz: Bendita és tu entre as mulheres, e bendito o fruto do teu ventre!

[32]Jisai bus didis ir vadinsis Aukščiausiojo Sūnus. Viešpats Dievas duos jam jo tėvo Dovydo sostą;

[33]jis karaliaus Jokūbo namuose per amžius, ir jo karaliavimui nebus galo“.

[34]Marija paklausė angelą: „Kaip tai įvyks, jeigu aš nepažįstu vyro?”

[35]Angelas jai atsakė: ,,Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs, ir Aukščiausiojo galybė pridengs tave savo šešėliu; todėl ir tavo kūdikis bus šventas ir vadinamas Dievo Sūnumi.

[36]Antai tavoji giminaitė Elzbieta pradėjo sūnų senatvėje, ir šis mėnuo yra šeštas tai, kuri buvo laikoma nevaisinga,

[37]nes Dievui nėra negalimų dalykų“.

[38]Tada Marija atsakė: „Štai aš Viešpaties tarnaitė, tebūna man, kaip tu pasakei“. Ir angelas pasitraukė.

Marija pas Elzbietą

[39]Tomis dienomis Marija susiruošusi skubiai iškeliavo į Judėjos kalnyno miestą.

[40]Ji nuėjo į Zacharijo namus ir pasveikino Elzbietą.

[41]Vos tik Elzbieta išgirdo Marijos sveikinimą, jos įsčiose šoktelėjo kūdikis, o pati Elzbieta pasidarė kupina Šventosios Dvasios.

[42]Ji balsiai sušuko: „Tu labiausiai palaiminta iš visų moterų, ir palaimintas tavo įsčių vaisius!

[43] E de onde me provém que me venha visitar a mãe do meu SENHOR?

[44] Pois, logo que me chegou aos ouvidos a voz da tua saudação, a criança estremeceu de alegria dentro de mim.

[45] Bem-aventurada a que creu, porque serão cumpridas as palavras que lhe foram ditas da parte do SENHOR.

O cântico de Maria

[46] Então, disse Maria: A minha alma engrandece ao SENHOR,

[47] e o meu espírito se alegrou em Deus, meu Salvador,

[48] porque contemplou na humildade da sua serva. Pois, desde agora, todas as gerações me considerarão bem-aventurada,

[49] porque o Poderoso me fez grandes coisas. Santo é o seu nome.

[50] A sua misericórdia vai de geração em geração sobre os que o temem.

[51] Agiu com o seu braço valorosamente; dispersou os que, no coração, alimentavam pensamentos soberbos.

[52] Derribou do seu trono os poderosos e exaltou os humildes.

[53] Encheu de bens os famintos e despediu vazios os ricos.

[54] Amparou a Israel, seu servo, a fim de lembrar-se da sua misericórdia

[55] a favor de Abraão e de sua descendência, para sempre, como prometera aos nossos pais.

[56] Maria permaneceu cerca de três meses com Isabel e voltou para casa.

O nascimento de João Batista

[43]Iš kur man ta garbė, kad mano Viešpaties motina aplanko mane?!

[44]Štai vos tik tavo pasveikinimo garsas pasiekė mano ausis, šoktelėjo iš džiaugsmo kūdikis mano įsčiose.

[45]Laiminga įtikėjusi, jog išsipildys, kas Viešpaties jai pasakyta“.

Marijos giesmė

[46]O Marija prabilo: „Mano siela šlovina Viešpatį,

[47]mano dvasia džiaugiasi Dievu, savo Gelbėtoju,

[48]nes jis pažvelgė į nuolankią savo tarnaitę. Štai nuo dabar palaiminta mane vadins visos kartos,

[49]nes didžių dalykų padarė man Visagalis, ir šventas yra jo vardas!

[50]Jis maloningas iš kartos į kartą tiems, kurie jo klauso.

[51]Jis parodo savo rankos galybę ir išsklaido išdidžios širdies žmones.

[52]Jis numeta galiūnus nuo sostų ir išaukština mažuosius.

[53]Alkstančius gėrybėmis apdovanoja, turtuolius tuščiomis paleidžia.

[54]Jis ištiesė pagalbos ranką savo tarnui Izraeliui, kad minėtų jo gailestingumą,

[55]kaip buvo žadėjęs mūsų protėviams – Abraomui ir jo palikuonims per amžius“.

[56]Marija prabuvo pas Elzbietą apie tris mėnesius, o paskui sugrįžo į savo namus.

Jono Krikštytojo gimimas

57 A Isabel cumpriu-se o tempo de dar à luz, e teve um filho.

58 Ouviram os seus vizinhos e parentes que o SENHOR usara de grande misericórdia para com ela e participaram do seu regozijo.

59 Sucedeu que, no oitavo dia, foram circuncidar o menino e queriam dar-lhe o nome de seu pai, Zacarias.

60 De modo nenhum! Respondeu sua mãe. Pelo contrário, ele deve ser chamado João.

61 Disseram-lhe: Ninguém há na tua parentela que tenha este nome.

62 E perguntaram, por acenos, ao pai do menino que nome queria que lhe dessem.

63 Então, pedindo ele uma tabuinha, escreveu: João é o seu nome. E todos se admiraram.

64 Imediatamente, a boca se lhe abriu, e, desimpedida a língua, falava louvando a Deus.

65 Sucedeu que todos os seus vizinhos ficaram possuídos de temor, e por toda a região montanhosa da Judéia foram divulgadas estas coisas.

66 Todos os que as ouviram guardavam-nas no coração, dizendo: Que virá a ser, pois, este menino? E a mão do SENHOR estava com ele.

O cântico de Zacarias

67 Zacarias, seu pai, cheio do Espírito Santo, profetizou, dizendo:

68 Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, porque visitou e redimiu o seu povo,

57Elzbietai atėjo metas gimdyti, ir ji susilaukė sūnaus.

58Jos kaimynai ir giminės, išgirdę, kokią didžią malonę suteikė jai Viešpats, džiaugėsi kartu su ja.

59Aštuntą dieną jie susirinko berniuko apipjaustyti ir norėjo jį pavadinti tėvo vardu – Zachariju.

60Motina pasipriešino: „O, ne! Jis vadinsis Jonas“.

61Kiti jai sakė: „Bet niekas tavo giminėje neturi šito vardo“.

62Jie ženklais paklausė tėvą, kaip jis norėtų pavadinti kūdikį.

63Šis, pareikalavęs rašomosios lentelės, užrašė: „Jo vardas – Jonas“. Visi stebėjosi.

64Tuoj pat atsivėrė jo lūpos, atsirišo liežuvis, ir jis ėmė kalbėti, šlovindamas Dievą.

65Visus kaimynus apėmė baimė, ir po visą Judėjos kalnyną sklido kalbos apie šiuos įvykius.

66Visi girdėjusieji dėjosi tai į širdį ir klausinėjo: „Kaip manai, kas bus iš to vaiko?“ Jį tikrai globojo Viešpaties ranka.

Zacharijo giesmė

67Kūdikio tėvas Zacharijas tapo kupinas Šventosios Dvasios ir ėmė pranašauti:

68„Šlovė Viešpačiui, Izraelio Dievui, kad aplankė savo tautą ir atnešė jai išvadavimą.

[69] e nos suscitou plena e poderosa salvação na casa de Davi, seu servo,
[70] como prometera, desde a antiguidade, por boca dos seus santos profetas,
[71] para nos libertar dos nossos inimigos e das mãos de todos os que nos odeiam;
[72] para usar de misericórdia com os nossos pais e lembrar-se da sua santa aliança
[73] e do juramento que fez a Abraão, o nosso pai,
[74] de conceder-nos que, livres das mãos de inimigos, o adorássemos sem temor,
[75] em santidade e justiça perante ele, todos os nossos dias.
[76] Tu, menino, serás chamado profeta do Altíssimo, porque precederás o SENHOR, preparando-lhe os caminhos,
[77] para dar ao seu povo conhecimento da salvação, no redimi-lo dos seus pecados,
[78] graças à entranhável misericórdia de nosso Deus, pela qual nos visitará o sol nascente das alturas,
[79] para alumiar os que jazem nas trevas e na sombra da morte, e dirigir os nossos pés pelo caminho da paz.
[80] O menino crescia e se fortalecia em espírito. E viveu nos desertos até ao dia em que havia de manifestar-se a Israel.

Lucas 2

O nascimento de Jesus Cristo
Mateus 1.18-25

[1] Naqueles dias, foi publicado um decreto de César Augusto, convocando toda a população do império para recensear-se.

[69]Jis pažadino gelbėtoją mums galingą savo tarno Dovydo namuose,
[70]kaip nuo senų senovės buvo skelbęs savo šventųjų pranašų lūpomis,
[71]jog mus išgelbės nuo priešų ir iš rankos tų, kurie mūsų nekenčia.
[72]Tuo jis rodo mūsų protėviams gailestingumą ir atmena savo šventąją Sandorą –
[73]priesaiką, duotą mūsų tėvui Abraomui, jog leis mums,
[74]išvaduotiems iš priešų rankos, be baimės jam tarnauti
[75]per visą gyvenimą šventumu ir teisumu jo akyse.
[76]O tu, vaikeli, būsi vadinamas Aukščiausiojo pranašu, nes tu eisi pirma Viešpaties jam kelio nutiesti;
[77]tu mokysi jo žmones išganymą pažinti per nuodėmių atleidimą.
[78]Dėl širdingiausio mūsų Dievo gailestingumo mus aplankė šviesa iš aukštybių,
[79]kad apšviestų tūnančius tamsoje ir mirties ūksmėje, kad mūsų žingsnius pakreiptų į ramybės kelią“.

Jono jaunystė

[80]O kūdikis augo ir jo dvasia tvirtėjo. Jis gyveno dykumoje iki pat savo viešo pasirodymo Izraeliui dienos.

Luko 2

Jėzaus gimimas

[1]Anomis dienomis išėjo ciesoriaus Augusto įsakymas surašyti visus valstybės gyventojus.

[2] Este, o primeiro recenseamento, foi feito quando Quirino era governador da Síria.

[2]Toks pirmasis surašymas buvo padarytas Kvirinui valdant Siriją.

[3] Todos iam alistar-se, cada um à sua própria cidade.

[3]Taigi visi keliavo užsirašyti, kiekvienas į savo miestą.

[4] José também subiu da Galiléia, da cidade de Nazaré, para a Judéia, à cidade de Davi, chamada Belém, por ser ele da casa e família de Davi,

[4]Taip pat ir Juozapas ėjo iš Galilėjos miesto Nazareto į Judėją, į Dovydo miestą, vadinamą Betliejumi, nes buvo kilęs iš Dovydo namų ir giminės.

[5] a fim de alistar-se com Maria, sua esposa, que estava grávida.

[5]Jis turėjo užsirašyti kartu su savo sužadėtine Marija, kuri buvo nėščia.

[6] Estando eles ali, aconteceu completarem-se-lhe os dias,

[6]Jiems tenai esant, prisiartino metas gimdyti, ir ji pagimdė savo pirmgimį sūnų,

[7] e ela deu à luz o seu filho primogênito, enfaixou-o e o deitou numa manjedoura, porque não havia lugar para eles na hospedaria.

[7]suvystė jį vystyklais ir paguldė ėdžiose, nes jiems nebuvo vietos užeigoje.

Os anjos e os pastores

[8] Havia, naquela mesma região, pastores que viviam nos campos e guardavam o seu rebanho durante as vigílias da noite.

[8]Toje apylinkėje nakvojo laukuose piemenys ir pakaitomis budėdami sergėjo savo bandą.

[9] E um anjo do SENHOR desceu aonde eles estavam, e a glória do SENHOR brilhou ao redor deles; e ficaram tomados de grande temor.

[9]Jiems pasirodė Viešpaties angelas, ir juos nutvieskė Viešpaties šlovės šviesa. Jie labai išsigando,

[10] O anjo, porém, lhes disse: Não temais; eis aqui vos trago boa-nova de grande alegria, que o será para todo o povo:

[10]bet angelas jiems tarė: „Nebijokite! Štai aš skelbiu jums gerąją naujieną, kuri bus visai tautai.

[11] é que hoje vos nasceu, na cidade de Davi, o Salvador, que é Cristo, o SENHOR.

[11]Šiandien Dovydo mieste jums gimė Išganytojas. Jis yra Viešpats Mesijas.

[12] E isto vos servirá de sinal: encontrareis uma criança envolta em faixas e deitada em manjedoura.

[12]Ir štai jums ženklas: rasite kūdikį, suvystytą vystyklais ir paguldytą ėdžiose“.

[13] E, subitamente, apareceu com o anjo uma multidão da milícia celestial, louvando a Deus e dizendo:

[13]Ūmai prie angelo atsirado gausi dangaus kareivija. Ji garbino Dievą, giedodama:

[14] Glória a Deus nas maiores alturas, e paz na terra entre os homens, a quem ele quer bem.

[14]„Garbė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė jo mylimiems žmonėms!“

[15] E, ausentando-se deles os anjos para o céu, diziam os pastores uns aos outros: Vamos até Belém e vejamos os acontecimentos que o SENHOR nos deu a conhecer.

[15]Kai angelai nuo jų pakilo į dangų, piemenys kalbėjo vieni kitiems: „Bėkime į Betliejų pažiūrėti, kas ten įvyko, ką Viešpats mums paskelbė“.

[16] Foram apressadamente e acharam Maria e José e a criança deitada na manjedoura.

[16]Jie nusiskubino ir rado Mariją, Juozapą ir kūdikį, paguldytą ėdžiose.

[17] E, vendo-o, divulgaram o que lhes tinha sido dito a respeito deste menino.

[17]Išvydę jie apsakė, kas jiems buvo pranešta apie šitą kūdikį.

[18] Todos os que ouviram se admiraram das coisas referidas pelos pastores.

[18]O visi žmonės, kurie girdėjo, stebėjosi piemenų pasakojimu.

[19] Maria, porém, guardava todas estas palavras, meditando-as no coração.

[19]Marija dėmėjosi visus šiuos dalykus ir svarstė juos savo širdyje.

[20] Voltaram, então, os pastores glorificando e louvando a Deus por tudo o que tinham ouvido e visto, como lhes fora anunciado.

[20]Piemenys grįžo atgal, garbindami ir šlovindami Dievą už visa, ką buvo girdėję ir matę, kaip jiems buvo paskelbta.

A circuncisão de Jesus

[21] Completados oito dias para ser circuncidado o menino, deram-lhe o nome de JESUS, como lhe chamara o anjo, antes de ser concebido.

[21]Praslinkus aštuonioms dienoms, kai reikėjo apipjaustyti berniuką, jam buvo duotas Jėzaus vardas, kurį angelas buvo nurodęs dar prieš jo pradėjimą įsčiose.

A apresentação de Jesus no templo

[22] Passados os dias da purificação deles segundo a Lei de Moisés, levaram-no a Jerusalém para o apresentarem ao SENHOR,

Paaukojimas šventykloje

[22]Pasibaigus Mozės Įstatymo nustatytoms apsivalymo dienoms, [Juozapas ir Marija] nunešė kūdikį į Jeruzalę paaukoti Viešpačiui,

[23] conforme o que está escrito na Lei do SENHOR: Todo primogênito ao SENHOR será consagrado;

[23]kaip parašyta Viešpaties Įstatyme: Kiekvienas pirmgimis berniukas bus pašvęstas Viešpačiui, –

[24] e para oferecer um sacrifício, segundo o que está escrito na referida Lei: Um par de rolas ou dois pombinhos.

[24]ir duoti auką, kaip pasakyta Viešpaties Įstatyme: porą purplelių arba du balandžiukus.

O cântico de Simeão

[25] Havia em Jerusalém um homem chamado Simeão; homem este justo e piedoso que esperava a consolação de Israel; e o Espírito Santo estava sobre ele.

[25]Jeruzalėje gyveno žmogus, vardu Simeonas. Jis buvo teisus ir dievobaimingas vyras, laukiantis Izraelio paguodos, ir Šventoji Dvasia buvo su juo.

[26] Revelara-lhe o Espírito Santo que não passaria pela morte antes de ver o Cristo do SENHOR.

[26]Jam buvo Šventosios Dvasios apreikšta, kad jis nemirsiąs, kol nepamatysiąs Viešpaties Mesijo.

[27] Movido pelo Espírito, foi ao templo; e, quando os pais trouxeram o menino Jesus para fazerem com ele o que a Lei ordenava,

[27]Šventosios Dvasios paragintas, jis atėjo dabar į šventyklą. Įnešant gimdytojams kūdikį Jėzų, kad pasielgtų, kaip Įstatymas reikalauja,

[28] Simeão o tomou nos braços e louvou a Deus, dizendo:

[28]Simeonas jį paėmė į rankas, šlovino Dievą ir sakė:

Simeono palaiminimas

[29] Agora, SENHOR, podes despedir em paz o teu servo, segundo a tua palavra;

[29]„Dabar gali, Valdove, kaip buvai žadėjęs, leisti savo tarnui ramiai iškeliauti,

[30] porque os meus olhos já viram a tua salvação,

[30]nes mano akys išvydo tavo išgelbėjimą,

[31] a qual preparaste diante de todos os povos:

[31]kurį tu prirengei visų tautų akivaizdoje:

[32] luz para revelação aos gentios, e para glória do teu povo de Israel.

[32]šviesą pagonims apšviesti ir tavosios Izraelio tautos garbę".

[33] E estavam o pai e a mãe do menino admirados do que dele se dizia.

[33]Kūdikio tėvas ir motina stebėjosi tuo, kas buvo apie jį kalbama.

[34] Simeão os abençoou e disse a Maria, mãe do menino: Eis que este menino está destinado tanto para ruína como para levantamento de muitos em Israel e para ser alvo de contradição

[34]O Simeonas palaimino juos ir tarė motinai Marijai: „Štai šis skirtas daugelio Izraelyje nupuolimui ir atsikėlimui. Jis bus prieštaravimo ženklas,

[35] (também uma espada traspassará a tua própria alma), para que se manifestem os pensamentos de muitos corações.

[35]ir tavo pačios sielą pervers kalavijas, kad būtų atskleistos daugelio širdžių mintys".

A profetisa Ana

Onos pranašystė

[36] Havia uma profetisa, chamada Ana, filha de Fanuel, da tribo de Aser, avançada em dias, que vivera com seu marido sete anos desde que se casara

[37] e que era viúva de oitenta e quatro anos. Esta não deixava o templo, mas adorava noite e dia em jejuns e orações.

[38] E, chegando naquela hora, dava graças a Deus e falava a respeito do menino a todos os que esperavam a redenção de Jerusalém.

O menino Jesus em Nazaré

[39] Cumpridas todas as ordenanças segundo a Lei do SENHOR, voltaram para a Galiléia, para a sua cidade de Nazaré.

[40] Crescia o menino e se fortalecia, enchendo-se de sabedoria; e a graça de Deus estava sobre ele.

O menino Jesus no meio dos doutores

[41] Ora, anualmente iam seus pais a Jerusalém, para a Festa da Páscoa.

[42] Quando ele atingiu os doze anos, subiram a Jerusalém, segundo o costume da festa.

[43] Terminados os dias da festa, ao regressarem, permaneceu o menino Jesus em Jerusalém, sem que seus pais o soubessem.

[44] Pensando, porém, estar ele entre os companheiros de viagem, foram caminho de um dia e, então, passaram a procurá-lo entre os parentes e os conhecidos;

[45] e, não o tendo encontrado, voltaram a Jerusalém à sua procura.

[36]Ten buvo ir pranašė Ona, Fanuelio duktė iš Asero giminės. Ji buvo visiškai susenusi. Po mergystės ji išgyveno septynerius metus su vyru,

[37]o paskui našlaudama sulaukė aštuoniasdešimt ketverių metų. Ji nesitraukdavo iš šventyklos, tarnaudama Dievui per dienas ir naktis pasninkais bei maldomis.

[38]Ir ji tuo pat metu priėjusi šlovino Dievą ir kalbėjo apie kūdikį visiems, kurie laukė Jeruzalės išvadavimo.

Jėzaus jaunystė

[39]Atlikę visa, ko reikalavo Viešpaties Įstatymas, jie sugrįžo į Galilėją, į savo miestą Nazaretą.

[40]Vaikelis augo ir stiprėjo; jis darėsi pilnas išminties, ir Dievo malonė buvo su juo.

[41]Jo gimdytojai kasmet eidavo į Jeruzalę švęsti Velykų.

[42]Kai Jėzui sukako dvylika metų, šventės papročiu jie nuvyko į Jeruzalę.

[43]Iškilmėms pasibaigus ir jiems grįžtant atgal, vaikas Jėzus pasiliko Jeruzalėje, bet gimdytojai to nepastebėjo.

[44]Manydami jį esant keleivių būryje, jie nuėjo dienos kelią, paskui pradėjo ieškoti jo tarp giminių bei pažįstamų.

[45]Nesuradę grįžo jo beieškodami į Jeruzalę.

[46] Três dias depois, o acharam no templo, assentado no meio dos doutores, ouvindo-os e interrogando-os.

[46]Pagaliau po trijų dienų rado jį šventykloje, sėdintį tarp mokytojų, besiklausantį jų ir juos beklausinėjantį.

[47] E todos os que o ouviam muito se admiravam da sua inteligência e das suas respostas.

[47]Visi, kurie jį girdėjo, stebėjosi jo išmanymu ir atsakymais.

[48] Logo que seus pais o viram, ficaram maravilhados; e sua mãe lhe disse: Filho, por que fizeste assim conosco? Teu pai e eu, aflitos, estamos à tua procura.

[48]Pamatę jį, gimdytojai labai nustebo, ir jo motina jam tarė: „Vaikeli, kam mums taip padarei?! Štai tavo tėvas ir aš su sielvartu ieškome tavęs“.

[49] Ele lhes respondeu: Por que me procuráveis? Não sabíeis que me cumpria estar na casa de meu Pai?

[49]O jis atsakė: „Kam gi manęs ieškojote? Argi nežinojote, kad man reikia būti savo Tėvo reikaluose?“

[50] Não compreenderam, porém, as palavras que lhes dissera.

[50]Bet jie nesuprato jo žodžių.

[51] E desceu com eles para Nazaré; e era-lhes submisso. Sua mãe, porém, guardava todas estas coisas no coração.

[51]Jėzus iškeliavo su jais ir grįžo į Nazaretą. Jis buvo jiems klusnus. Jo motina laikė visus įvykius savo širdyje.

[52] E crescia Jesus em sabedoria, estatura e graça, diante de Deus e dos homens.

[52]O Jėzus augo išmintimi, metais ir malone Dievo ir žmonių akyse.

Lucas 3

A pregação de João Batista
Mateus 3.1-10; Marcos 1.2-5

[1] No décimo quinto ano do reinado de Tibério César, sendo Pôncio Pilatos governador da Judéia, Herodes, tetrarca da Galiléia, seu irmão Filipe, tetrarca da região da Ituréia e Traconites, e Lisânias, tetrarca de Abilene,

[2] sendo sumos sacerdotes Anás e Caifás, veio a palavra de Deus a João, filho de Zacarias, no deserto.

[3] Ele percorreu toda a circunvizinhança do Jordão, pregando batismo de

Luko 3

Jonas Krikštytojas
(Mt 3,1-12; 14,3-12; Mk 1,1-8; 6,17-29; Jn 1,15-31)

[1]Penkioliktais ciesoriaus Tiberijaus viešpatavimo metais, Poncijui Pilotui valdant Judėją, Erodui esant Galilėjos tetrarchu, jo broliui Pilypui – Iturėjos bei Trachonitidės krašto tetrarchu, Lisanijui – Abilenės tetrarchu,

[2]prie vyriausiųjų kunigų Ano ir Kajafo, pasigirdo Viešpaties žodis Zacharijo sūnui Jonui dykumoje.

[3]Jis apėjo visą Pajordanę, skelbdamas atsivertimo krikštą nuodėmėms atleisti,

arrependimento para remissão de pecados,

4 conforme está escrito no livro das palavras do profeta Isaías: Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas.

5 Todo vale será aterrado, e nivelados todos os montes e outeiros; os caminhos tortuosos serão retificados, e os escabrosos, aplanados;

6 e toda carne verá a salvação de Deus.

7 Dizia ele, pois, às multidões que saíam para serem batizadas: Raça de víboras, quem vos induziu a fugir da ira vindoura?

8 Produzi, pois, frutos dignos de arrependimento e não comeceis a dizer entre vós mesmos: Temos por pai a Abraão; porque eu vos afirmo que destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.

9 E também já está posto o machado à raiz das árvores; toda árvore, pois, que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

10 Então, as multidões o interrogavam, dizendo: Que havemos, pois, de fazer?

11 Respondeu-lhes: Quem tiver duas túnicas, reparta com quem não tem; e quem tiver comida, faça o mesmo.

12 Foram também publicanos para serem batizados e perguntaram-lhe: Mestre, que havemos de fazer?

13 Respondeu-lhes: Não cobreis mais do que o estipulado.

4kaip parašyta pranašo Izaijo kalbų knygoje: Tyruose šaukiančiojo balsas: Taisykite Viešpačiui kelią! Ištiesinkite jam takus!

5Kiekvienas slėnys tebūna užpiltas, kiekvienas kalnas bei kalnelis – nulygintas. Kreivi keliai taps tiesūs, o duobėti – išlyginti.

6Ir visi žmonės išvys Dievo išgelbėjimą.

7Ateinančioms pas jį krikštytis minioms Jonas sakė: „Angių išperos, kas jus pamokė bėgti nuo besiartinančios rūstybės?

8Duokite tikrų atsivertimo vaisių! Ir nebandykite ramintis: ‘Juk mūsų tėvas – Abraomas’. Aš jums sakau, kad Dievas gali pažadinti Abraomui vaikų iš šitų akmenų.

9Štai kirvis jau prie medžio šaknų, ir kiekvienas medis, kuris neduoda gerų vaisių, bus iškirstas ir įmestas į ugnį“.

10Minios jį klausinėjo: „Tai ką gi mums daryti?!“

11Jis joms sakydavo: „Kas turi dvejus marškinius, tepasidalija su neturinčiu, ir kas turi ko valgyti, tegul taip pat daro“.

12Ėjo ir muitininkai krikštytis ir klausė: „Mokytojau, o ką mums daryti?”

13Jis aiškino jiems: „Nereikalaukite daugiau, negu jums nustatyta“.

[14] Também soldados lhe perguntaram: E nós, que faremos? E ele lhes disse: A ninguém maltrateis, não deis denúncia falsa e contentai-vos com o vosso soldo.

[14]Taip pat ir kariai klausinėjo: „O ką mums daryti?“ Jis jiems sakė: „Nė iš vieno nespauskite pinigų, neįdavinėkite norėdami pasipelnyti, tenkinkitės savo alga“.

João dá testemunho de Jesus

Mateus 3.11-12; Marcos 1.7-8; João 1.19-27

[15] Estando o povo na expectativa, e discorrendo todos no seu íntimo a respeito de João, se não seria ele, porventura, o próprio Cristo,

[15]Stiprėjant žmonių lūkesčiams ir daugeliui pradėjus spėlioti, ar čia kartais ne Mesijas,

[16] disse João a todos: Eu, na verdade, vos batizo com água, mas vem o que é mais poderoso do que eu, do qual não sou digno de desatar-lhe as correias das sandálias; ele vos batizará com o Espírito Santo e com fogo.

[16]Jonas visiems kalbėjo: „Aš, tiesa, krikštiju jus vandeniu, bet ateina už mane galingesnis, kuriam aš nevertas atrišti apavo dirželio. Jisai krikštys jus Šventąja Dvasia ir ugnimi.

[17] A sua pá, ele a tem na mão, para limpar completamente a sua eira e recolher o trigo no seu celeiro; porém queimará a palha em fogo inextinguível.

[17]Jo rankoje – vėtyklė: jis išvalys savo kluoną ir surinks kviečius į klėtį, o pelus sudegins neužgesinama ugnimi“.

[18] Assim, pois, com muitas outras exortações anunciava o evangelho ao povo;

[18]Dar daug kitų paraginimų jis davė tautai ir skelbė gerąją naujieną.

[19] mas Herodes, o tetrarca, sendo repreendido por ele, por causa de Herodias, mulher de seu irmão, e por todas as maldades que o mesmo Herodes havia feito,

[19]Tetrarchas Erodas, Jono baramas dėl Erodiados, savo brolio žmonos, ir dėl visų piktadarybių, kurias darė,

[20] acrescentou ainda sobre todas a de lançar João no cárcere.

[20]pridėjo prie jų dar ir tai, kad uždarė Joną į kalėjimą.

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Marcos 1.9-11; João 1.32-34

Jėzaus krikštas

(Mt 3,13-17; Mk 1,9-11; Jn 1,32-34)

[21] E aconteceu que, ao ser todo o povo batizado, também o foi Jesus; e, estando ele a orar, o céu se abriu,

[21]Kai visai tautai krikštijantis ir Jėzus pasikrikštijęs meldėsi, atsivėrė dangus,

[22] e o Espírito Santo desceu sobre ele em forma corpórea como pomba; e ouviu-se uma voz do céu: Tu és o meu Filho amado, em ti me comprazo.

[22]ir Šventoji Dvasia kūnišku pavidalu nusileido ant jo tarsi balandis, o balsas iš dangaus prabilo: „Tu mano mylimasis Sūnus, tavimi aš gėriuosi“.

A genealogia de Jesus Cristo
Mateus 1.1-16

Jėzaus kilmė
(Mt 1,1-17)

[23] Ora, tinha Jesus cerca de trinta anos ao começar o seu ministério. Era, como se cuidava, filho de José, filho de Eli;

[23]Jėzui buvo apie trisdešimt metų, kai jis pradėjo veikti. Jis buvo laikomas sūnumi Juozapo, sūnaus Elio, sūnaus Matato,

[24] Eli, filho de Matate, Matate, filho de Levi, Levi, filho de Melqui, este, filho de Janai, filho de José;

[24]sūnaus Levio, sūnaus Melchio, sūnaus Janajo, sūnaus Juozapo,

[25] José, filho de Matatias, Matatias, filho de Amós, Amós, filho de Naum, este, filho de Esli, filho de Nagai;

[25]sūnaus Matatijo, sūnaus Amoso, sūnaus Naumo, sūnaus Heslio, sūnaus Nagajo,

[26] Nagai, filho de Maate, Maate, filho de Matatias, Matatias, filho de Semei, este, filho de José, filho de Jodá;

[26]sūnaus Maato, sūnaus Matatijo, sūnaus Semeino, sūnaus Josecho, sūnaus Jodos,

[27] Jodá, filho de Joanã, Joanã, filho de Resa, Resa, filho de Zorobabel, este, de Salatiel, filho de Neri;

[27]sūnaus Joanano, sūnaus Resos, sūnaus Zorobabelio, sūnaus Salatielio, sūnaus Nerio,

[28] Neri, filho de Melqui, Melqui, filho de Adi, Adi, filho de Cosã, este, de Elmadã, filho de Er;

[28]sūnaus Melchio, sūnaus Adijo, sūnaus Kosamo, sūnaus Elmadamo, sūnaus Ero,

[29] Er, filho de Josué, Josué, filho de Eliézer, Eliézer, filho de Jorim, este, de Matate, filho de Levi;

[29]sūnaus Jėzaus, sūnaus Eliezero, sūnaus Jorimo, sūnaus Matato, sūnaus Levio,

[30] Levi, filho de Simeão, Simeão, filho de Judá, Judá, filho de José, este, filho de Jonã, filho de Eliaquim;

[30]sūnaus Simeono, sūnaus Judo, sūnaus Juozapo, sūnaus Jonamo, sūnaus Eliakimo,

[31] Eliaquim, filho de Meleá, Meleá, filho de Mená, Mená, filho de Matatá, este, filho de Natã, filho de Davi;

[31]sūnaus Melėjo, sūnaus Menos, sūnaus Matatos, sūnaus Natamo, sūnaus Dovydo,

[32] Davi, filho de Jessé, Jessé, filho de Obede, Obede, filho de Boaz, este, filho de Salá, filho de Naassom;

[32]sūnaus Jesės, sūnaus Jobedo, sūnaus Boazo, sūnaus Salos, sūnaus Naasono,

[33] Naassom, filho de Aminadabe, Aminadabe, filho de Admim, Admim, filho de Arni, Arni, filho de Esrom, este, filho de Perez, filho de Judá;

[33]sūnaus Aminadabo, sūnaus Admino, sūnaus Arnio, sūnaus Esromo, sūnaus Faro, sūnaus Judo,

[34] Judá, filho de Jacó, Jacó, filho de Isaque, Isaque, filho de Abraão, este, filho de Tera, filho de Naor;

[34]sūnaus Jokūbo, sūnaus Izaoko, sūnaus Abraomo, sūnaus Taros, sūnaus Nachoro,

[35] Naor, filho de Serugue, Serugue, filho de Ragaú, Ragaú, filho de Faleque, este, filho de Éber, filho de Salá;

[35]sūnaus Serucho, sūnaus Ragaujo, sūnaus Faleko, sūnaus Ebero, sūnaus Salos,

[36] Salá, filho de Cainã, Cainã, filho de Arfaxade, Arfaxade, filho de Sem, este, filho de Noé, filho de Lameque;

[36]sūnaus Kainamo, sūnaus Arfaksado, sūnaus Semo, sūnaus Nojaus, sūnaus Lamecho,

[37] Lameque, filho de Metusalém, Metusalém, filho de Enoque, Enoque, filho de Jarede, este, filho de Maalalel, filho de Cainã;

[37]sūnaus Matūzalio, sūnaus Henocho, sūnaus Jareto, sūnaus Maleleelio, sūnaus Kainamo,

[38] Cainã, filho de Enos, Enos, filho de Sete, e este, filho de Adão, filho de Deus.

[38]sūnaus Eno, sūnaus Seto, sūnaus Adomo, kuris buvo Dievo.

Lucas 4

A tentação de Jesus
Mateus 4.1-11; Marcos 1.12-13

[1] Jesus, cheio do Espírito Santo, voltou do Jordão e foi guiado pelo mesmo Espírito, no deserto,

[2] durante quarenta dias, sendo tentado pelo diabo. Nada comeu naqueles dias, ao fim dos quais teve fome.

[3] Disse-lhe, então, o diabo: Se és o Filho de Deus, manda que esta pedra se transforme em pão.

[4] Mas Jesus lhe respondeu: Está escrito: Não só de pão viverá o homem.

Luko 4

Jėzaus gundymas
(Mt 4,1-11; Mk 1,12-13)

[1]Kupinas Šventosios Dvasios Jėzus grįžo nuo Jordano, ir Dvasia jį vedžiojo po dykumą

[2]keturiasdešimt dienų, ir jis buvo velnio gundomas. Jis nieko nevalgė per tas dienas ir joms pasibaigus buvo alkanas.

[3]Tuomet velnias jam tarė: „Jei tu Dievo Sūnus, liepk šitam akmeniui pavirsti duona“.

[4]Jėzus jam atsakė: „Parašyta: Žmogus gyvas ne viena duona!“

[5] E, elevando-o, mostrou-lhe, num momento, todos os reinos do mundo.

[5]Tada velnias, pavedėjęs jį aukščiau, viena akimirka parodė jam visas pasaulio karalystes

[6] Disse-lhe o diabo: Dar-te-ei toda esta autoridade e a glória destes reinos, porque ela me foi entregue, e a dou a quem eu quiser.

[6]ir tarė: „Duosiu tau visą jų valdžią ir didybę; jos man atiduotos, ir kam noriu, tam jas dovanoju.

[7] Portanto, se prostrado me adorares, toda será tua.

[7]Taigi jei parpuolęs ant žemės pagarbinsi mane, visa bus tavo“.

[8] Mas Jesus lhe respondeu: Está escrito: Ao SENHOR, teu Deus, adorarás e só a ele darás culto.

[8]O Jėzus jam atsakė: „Parašyta: Viešpatį, savo Dievą, tegarbink ir jam vienam tetarnauk!“

[9] Então, o levou a Jerusalém, e o colocou sobre o pináculo do templo, e disse: Se és o Filho de Deus, atira-te daqui abaixo;

[9]Dar nusivedė jį velnias į Jeruzalę, pastatė ant šventyklos šelmens ir tarė: „Jei tu Dievo Sūnus, pulk nuo čia žemyn,

[10] porque está escrito: Aos seus anjos ordenará a teu respeito que te guardem;

[10]nes parašyta: Jis palieps savo angelams sergėti tave ir dar:

[11] e: Eles te susterão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[11]Jie nešios tave ant rankų, kad neužsigautum kojos į akmenį“.

[12] Respondeu-lhe Jesus: Dito está: Não tentarás o SENHOR, teu Deus.

[12]Jėzus jam atkirto: „Pasakyta: Negundyk Viešpaties, savo Dievo!“

[13] Passadas que foram as tentações de toda sorte, apartou-se dele o diabo, até momento oportuno.

[13]Visokius gundymus baigęs, velnias atsitraukė nuo jo iki laiko.

Jesus volta para a Galileia e principia a sua missão

Mateus 4.12-17; Marcos 1.14-15

Jėzus Nazarete

(Mt 4,12-17.23; 13,53-58; Mk 1,14-15.39; 6,1-6)

[14] Então, Jesus, no poder do Espírito, regressou para a Galiléia, e a sua fama correu por toda a circunvizinhança.

[14]Dvasios galybe Jėzus sugrįžo į Galilėją, ir visame krašte pasklido apie jį garsas.

[15] E ensinava nas sinagogas, sendo glorificado por todos.

[15]Jis pradėjo mokyti jų sinagogose, visų gerbiamas.

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Mateus 13.54-58; Marcos 6.1-4

[16] Indo para Nazaré, onde fora criado, entrou, num sábado, na sinagoga, segundo o seu costume, e levantou-se para ler.

[16]Jėzus parėjo į Nazarą, kur buvo užaugęs. Šabo dieną, kaip pratęs, nuėjo į sinagogą ir atsistojo skaityti.

17 Então, lhe deram o livro do profeta Isaías, e, abrindo o livro, achou o lugar onde estava escrito:

17Jam padavė pranašo Izaijo knygą. Atvyniojęs ritinį, jis rado vietą, kur parašyta:

18 O Espírito do SENHOR está sobre mim, pelo que me ungiu para evangelizar os pobres; enviou-me para proclamar libertação aos cativos e restauração da vista aos cegos, para pôr em liberdade os oprimidos,

18Viešpaties Dvasia ant manęs, nes jis patepė mane, kad nešč iau gerąją naujieną vargdieniams. Pasiuntė skelbti belaisviams išvadavimo, akliesiems – regėjimo; siuntė vaduoti prislėgtųjų

19 e apregoar o ano aceitável do SENHOR.

19ir skelbti Viešpaties malonės metų.

20 Tendo fechado o livro, devolveu-o ao assistente e sentou-se; e todos na sinagoga tinham os olhos fitos nele.

20Suvyniojęs ritinį, Jėzus grąžino jį patarnautojui ir atsisėdo; visų sinagogoje esančių akys buvo įsmeigtos į jį.

21 Então, passou Jesus a dizer-lhes: Hoje, se cumpriu a Escritura que acabais de ouvir.

21Ir jis pradėjo jiems kalbėti: „Šiandien išsipildė ką tik jūsų girdėti Rašto žodžiai“.

22 Todos lhe davam testemunho, e se maravilhavam das palavras de graça que lhe saíam dos lábios, e perguntavam: Não é este o filho de José?

22Visi jam pritarė ir stebėjosi maloningais žodžiais, sklindančiais iš jo lūpų. Ir jie klausė: „Argi jis ne Juozapo sūnus?!“

23 Disse-lhes Jesus: Sem dúvida, citar-me-eis este provérbio: Médico, cura-te a ti mesmo; tudo o que ouvimos ter-se dado em Cafarnaum, faze-o também aqui na tua terra.

23O Jėzus prabilo: „Jūs, be abejo, man priminsite patarlę: ‘Gydytojau, pats pasigydyk’ – padaryk ir čia, savo tėviškėje, darbų, kokių girdėjome buvus Kafarnaume“.

24 E prosseguiu: De fato, vos afirmo que nenhum profeta é bem recebido na sua própria terra.

24Jis dar pridūrė: „Iš tiesų sakau jums: joks pranašas nepriimamas savo tėviškėje.

25 Na verdade vos digo que muitas viúvas havia em Israel no tempo de Elias, quando o céu se fechou por três anos e seis meses, reinando grande fome em toda a terra;

25Tikrą tiesą sakau jums: daug našlių buvo Izraelyje Elijo dienomis, kai dangus buvo uždarytas trejus metus ir šešis mėnesius ir baisus badas ištiko visą kraštą.

26 e a nenhuma delas foi Elias enviado, senão a uma viúva de Sarepta de Sidom.

26Bet nė pas vieną iš jų nebuvo siųstas Elijas, tik pas našlę Sidono šalyje, Sareptoje.

[27] Havia também muitos leprosos em Israel nos dias do profeta Eliseu, e nenhum deles foi purificado, senão Naamã, o siro.
[28] Todos na sinagoga, ouvindo estas coisas, se encheram de ira.
[29] E, levantando-se, expulsaram-no da cidade e o levaram até ao cimo do monte sobre o qual estava edificada, para, de lá, o precipitarem abaixo.
[30] Jesus, porém, passando por entre eles, retirou-se.

A cura de um endemoninhado em Cafarnaum
Marcos 1.21-28

[31] E desceu a Cafarnaum, cidade da Galiléia, e os ensinava no sábado.
[32] E muito se maravilhavam da sua doutrina, porque a sua palavra era com autoridade.
[33] Achava-se na sinagoga um homem possesso de um espírito de demônio imundo, e bradou em alta voz:
[34] Ah! Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste para perder-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus!
[35] Mas Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te e sai deste homem. O demônio, depois de o ter lançado por terra no meio de todos, saiu dele sem lhe fazer mal.
[36] Todos ficaram grandemente admirados e comentavam entre si, dizendo: Que palavra é esta, pois, com autoridade e poder, ordena aos espíritos imundos, e eles saem?
[37] E a sua fama corria por todos os lugares da circunvizinhança.

A cura da sogra de Pedro

[27]Taip pat pranašo Eliziejaus laikais daug buvo raupsuotųjų, bet nė vienas jų nebuvo pagydytas, tik siras Naamanas“.
[28]Tai išgirdę, visi, kurie buvo sinagogoje, labai užsirūstino;
[29]jie pakilę išsivarė jį iš miesto, iki pakriūtės to kalno, ant kurio pastatytas jų miestas, ir norėjo nustumti jį žemyn.
[30]Bet Jėzus praėjo tarp jų ir pasišalino.

Jėzus Kafarnaume
(Mt 8,14-17; Mk 1,21-34)

[31]Jis nusileido į Galilėjos miestą Kafarnaumą ir kiekvieną šabą mokė žmones.
[32]Jie labai stebėjosi jo mokslu, nes jo žodis dvelkė galybe.
[33]Kartą sinagogoje buvo netyrojo demono dvasios apsėstas žmogus. Jis pradėjo garsiai šaukti:
[34]„Šalin! Ko tau iš mūsų reikia, Jėzau Nazarėnai?! Gal atėjai mūsų pražudyti? Aš žinau, kas tu esi: Dievo šventasis!“
[35]Jėzus sudraudė jį: „Nutilk ir išeik iš jo!“ Nubloškęs jį į sinagogos vidurį, demonas išėjo, nė kiek jo nesužeidęs.
[36]Visi nustėro ir kalbėjosi: „Kas tai per žodis: jis su valdžia ir galia įsakinėja netyrosioms dvasioms, ir tos pasitraukia?!“
[37]Ir gandas apie jį plito visose aplinkinėse vietovėse.

Mateus 8.14-15; Marcos 1.29-31

38 Deixando ele a sinagoga, foi para a casa de Simão. Ora, a sogra de Simão achava-se enferma, com febre muito alta; e rogaram-lhe por ela.

38Iš sinagogos Jėzus atėjo į Simono namus. Simono uošvė labai karščiavo, ir namiškiai prašė jai pagalbos.

39 Inclinando-se ele para ela, repreendeu a febre, e esta a deixou; e logo se levantou, passando a servi-los.

39Atsistojęs prie jos galvūgalio, jis sudraudė karštligę, ir toji liovėsi. Tuojau atsikėlusi ji galėjo jiems patarnauti.

Muitas outras curas

Mateus 8.16-17; Marcos 1.32-34

40 Ao pôr-do-sol, todos os que tinham enfermos de diferentes moléstias lhos traziam; e ele os curava, impondo as mãos sobre cada um.

40Saulei leidžiantis visi, kurie turėjo ligonių, įvairiomis ligomis sergančių, vedė juos prie Jėzaus. O jis gydė, ant kiekvieno uždėdamas rankas.

41 Também de muitos saíam demônios, gritando e dizendo: Tu és o Filho de Deus! Ele, porém, os repreendia para que não falassem, pois sabiam ser ele o Cristo.

41Iš daugelio išeidavo demonai, šaukdami: „Tu Dievo Sūnus!“ Jis drausdavo juos, kad šito nesakytų; mat jie žinojo jį esant Mesiją.

Jesus vai a um lugar deserto

Marcos 1.35-39

Kelionė į Judėją

(Mk 1,35-39)

42 Sendo dia, saiu e foi para um lugar deserto; as multidões o procuravam, e foram até junto dele, e instavam para que não os deixasse.

42Dienai išaušus, Jėzus nuėjo į negyvenamą vietą. Bet minios jo ieškojo ir jį pasivijo. Žmonės mėgino Jėzų sulaikyti, kad jų nepaliktų.

43 Ele, porém, lhes disse: É necessário que eu anuncie o evangelho do reino de Deus também às outras cidades, pois para isso é que fui enviado.

43O jis jiems pasakė: „Ir kitiems miestams aš turiu skelbti gerąją naujieną apie Dievo karalystę, nes tam ir esu siųstas“.

44 E pregava nas sinagogas da Judéia.

44Ir jis skelbė [žodį] Judėjos sinagogose.

Lucas 5

Luko 5

A pesca maravilhosa

Mateus 4.18-22; Marcos 1.16-20

Pirmieji mokiniai

(Mt 4,18-22; Mk 1,16-19)

1 Aconteceu que, ao apertá-lo a multidão para ouvir a palavra de Deus, estava ele junto ao lago de Genesaré;

1Kartą, kai minios veržėsi prie Jėzaus klausytis Dievo žodžio, jis stovėjo prie Genezareto ežero

[2] e viu dois barcos junto à praia do lago; mas os pescadores, havendo desembarcado, lavavam as redes.

[2]ir pamatė dvi valtis, sustojusias prie ežero kranto. Žvejai buvo išlipę iš jų ir plovė tinklus.

[3] Entrando em um dos barcos, que era o de Simão, pediu-lhe que o afastasse um pouco da praia; e, assentando-se, ensinava do barco as multidões.

[3]Įlipęs į vieną valtį, kuri buvo Simono, jis paprašė jį truputį atsistumti nuo kranto ir atsisėdęs mokė minias iš valties.

[4] Quando acabou de falar, disse a Simão: Faze-te ao largo, e lançai as vossas redes para pescar.

[4]Baigęs kalbėti, jis tarė Simonui: „Irkis į gilumą ir išmeskite tinklus valksmui“.

[5] Respondeu-lhe Simão: Mestre, havendo trabalhado toda a noite, nada apanhamos, mas sob a tua palavra lançarei as redes.

[5]Simonas jam atsakė: „Mokytojau, mes kiaurą naktį vargę nieko nesugavome, bet dėl tavo žodžio užmesiu tinklus“.

[6] Isto fazendo, apanharam grande quantidade de peixes; e rompiam-se-lhes as redes.

[6]Tai padarę, jie užgriebė didelę daugybę žuvų, kad net tinklai pradėjo trūkinėti.

[7] Então, fizeram sinais aos companheiros do outro barco, para que fossem ajudá-los. E foram e encheram ambos os barcos, a ponto de quase irem a pique.

[7]Jie pamojo savo bendrininkams, buvusiems kitoje valtyje, atplaukti į pagalbą. Tiems atplaukus, jie pripildė žuvų abi valtis, kad jos kone skendo.

[8] Vendo isto, Simão Pedro prostrou-se aos pés de Jesus, dizendo: SENHOR, retira-te de mim, porque sou pecador.

[8]Tai matydamas, Simonas Petras puolė Jėzui į kojas, sakydamas: „Pasitrauk nuo manęs, Viešpatie, nes aš – nusidėjėlis!“

[9] Pois, à vista da pesca que fizeram, a admiração se apoderou dele e de todos os seus companheiros,

[9]Mat jį ir visus jo draugus suėmė išgąstis dėl to valksmo žuvų, kurias jie buvo sugavę,

[10] bem como de Tiago e João, filhos de Zebedeu, que eram seus sócios. Disse Jesus a Simão: Não temas; doravante serás pescador de homens.

[10]taip pat Zebediejaus sūnus Jokūbą ir Joną, kurie buvo Petro bendrai. O Jėzus tarė Simonui: „Nebijok! Nuo šiol jau žmones žvejosi“.

[11] E, arrastando eles os barcos sobre a praia, deixando tudo, o seguiram.

[11]Išvilkę į krantą valtis, jie viską paliko ir nuėjo paskui jį.

A cura de um leproso

Mateus 8.1-4; Marcos 1.40-45

Raupsuotojo išgydymas

(Mt 8,1-4; Mk 1,40-45)

[12] Aconteceu que, estando ele numa das cidades, veio à sua presença um homem

[12]Jėzui būnant viename mieste, atėjo vyras, visas raupsuotas. Pamatęs Jėzų, jis

coberto de lepra; ao ver a Jesus, prostrando-se com o rosto em terra, suplicou-lhe: SENHOR, se quiseres, podes purificar-me.

parpuolė ant žemės ir maldavo: „Viešpatie, jei tik panorėsi, gali padaryti mane švarų!“

[13] E ele, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo: Quero, fica limpo! E, no mesmo instante, lhe desapareceu a lepra.

[13]Jėzus, ištiesęs ranką, palietė raupsuotąjį ir tarė: „Noriu, būk švarus!“ Ir tuojau raupsai pranyko.

[14] Ordenou-lhe Jesus que a ninguém o dissesse, mas vai, disse, mostra-te ao sacerdote e oferece, pela tua purificação, o sacrifício que Moisés determinou, para servir de testemunho ao povo.

[14]O Jėzus jam liepė niekam šito nepasakoti: „Tik nueik, pasirodyk kunigui ir atiduok auką už pagijimą, kaip Mozės įsakyta, jiems paliudyti“.

[15] Porém o que se dizia a seu respeito cada vez mais se divulgava, e grandes multidões afluíam para o ouvirem e serem curadas de suas enfermidades.

[15]Tačiau garsas apie jį sklido vis plačiau, ir būrių būriai rinkdavosi jo pasiklausyti bei pagyti iš savo ligų.

[16] Ele, porém, se retirava para lugares solitários e orava.

[16]O jis traukdavosi į nuošalesnes vietas melstis.

A cura de um paralítico em Cafarnaum
Mateus 9.1-8; Marcos 2.1-12

Paralitiko išgydymas
(Mt 9,1-8; Mk 2,1-12)

[17] Ora, aconteceu que, num daqueles dias, estava ele ensinando, e achavam-se ali assentados fariseus e mestres da Lei, vindos de todas as aldeias da Galiléia, da Judéia e de Jerusalém. E o poder do SENHOR estava com ele para curar.

[17]Vieną dieną jis mokė žmones. Ten sėdėjo fariziejų bei Įstatymo mokytojų, kurie buvo susirinkę iš visų Galilėjos ir Judėjos kaimų, taip pat iš Jeruzalės. O Viešpaties galybė skatino jį gydyti.

[18] Vieram, então, uns homens trazendo em um leito um paralítico; e procuravam introduzi-lo e pô-lo diante de Jesus.

[18]Štai vyrai neštuvais atgabeno paralyžiuotą žmogų. Jie bandė jį įnešti vidun ir paguldyti priešais Jėzų.

[19] E, não achando por onde introduzi-lo por causa da multidão, subindo ao eirado, o desceram no leito, por entre os ladrilhos, para o meio, diante de Jesus.

[19]Nerasdami pro kur įnešti dėl žmonių gausybės, jie užlipo ant plokščiastogio ir, praėmę plytas, nuleido jį kartu su neštuvais žemyn į vidų ties Jėzumi.

[20] Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Homem, estão perdoados os teus pecados.

[20]Matydamas jų tikėjimą, jis tarė: „Žmogau, tavo nuodėmės tau atleistos!“

[21] E os escribas e fariseus arrazoavam, dizendo: Quem é este que diz blasfêmias? Quem pode perdoar pecados, senão Deus?

[22] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse-lhes: Que arrazoais em vosso coração?

[23] Qual é mais fácil, dizer: Estão perdoados os teus pecados ou: Levanta-te e anda?

[24] Mas, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse ao paralítico: Eu te ordeno: Levanta-te, toma o teu leito e vai para casa.

[25] Imediatamente, se levantou diante deles e, tomando o leito em que permanecera deitado, voltou para casa, glorificando a Deus.

[26] Todos ficaram atônitos, davam glória a Deus e, possuídos de temor, diziam: Hoje, vimos prodígios.

A vocação de Levi

Mateus 9.9; Marcos 2.13-14

[27] Passadas estas coisas, saindo, viu um publicano, chamado Levi, assentado na coletoria, e disse-lhe: Segue-me!

[28] Ele se levantou e, deixando tudo, o seguiu.

Jesus come com pecadores

Mateus 9.10-13; Marcos 2.15-17

[29] Então, lhe ofereceu Levi um grande banquete em sua casa; e numerosos publicanos e outros estavam com eles à mesa.

[30] Os fariseus e seus escribas murmuravam contra os discípulos de Jesus,

[21]Tuomet Rašto aiškintojai ir fariziejai pradėjo svarstyti: „Iš kur šitas piktžodžiautojas? Kas gi gali atleisti nuodėmes, jei ne vienas Dievas!"

[22]O Jėzus, perpratęs jų mintis, prabilo: „Kam jūs taip manote savo širdyje?

[23]Kas lengviau – ar pasakyti: 'Tavo nuodėmės tau atleistos', ar pasakyti: 'Kelkis ir vaikščiok!'?

[24]O kad žinotumėte Žmogaus Sūnų turint žemėje galią atleisti nuodėmes, – čia jis tarė paralyžiuotajam, – sakau tau: kelkis, imk savo patalą ir eik namo".

[25]Tas tuojau atsikėlė jų akivaizdoje, pasiėmė neštuvus ir šlovindamas Dievą nuėjo namo.

[26]Visus pagavo nuostaba, ir jie garbino Dievą. Apimti baimės jie kalbėjo: „Šiandien matėme nuostabių dalykų".

Levio pašaukimas

(Mt 9,9-12; Mk 2,13-17)

[27]Išėjęs Jėzus pastebėjo muitininką, vardu Levis, sėdintį muitinėje, ir jam tarė: „Sek paskui mane!"

[28]Tasai viską palikęs atsikėlė ir sekė paskui jį.

[29]Levis savo namuose iškėlė jam didelį pokylį. Prie stalo susirinko didelis būrys muitininkų ir kitų svečių.

[30]Fariziejai ir jų Rašto aiškintojai murmėjo ir prikaišiojo jo mokiniams: „Kam jūs

perguntando: Por que comeis e bebeis com os publicanos e pecadores?

31 Respondeu-lhes Jesus: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes.

32 Não vim chamar justos, e sim pecadores, ao arrependimento.

Do jejum
Mateus 9.14-17; Marcos 2.18-22

33 Disseram-lhe eles: Os discípulos de João e bem assim os dos fariseus freqüentemente jejuam e fazem orações; os teus, entretanto, comem e bebem.

34 Jesus, porém, lhes disse: Podeis fazer jejuar os convidados para o casamento, enquanto está com eles o noivo?

35 Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo; naqueles dias, sim, jejuarão.

36 Também lhes disse uma parábola: Ninguém tira um pedaço de veste nova e o põe em veste velha; pois rasgará a nova, e o remendo da nova não se ajustará à velha.

37 E ninguém põe vinho novo em odres velhos, pois o vinho novo romperá os odres; entornar-se-á o vinho, e os odres se estragarão.

38 Pelo contrário, vinho novo deve ser posto em odres novos [e ambos se conservam].

39 E ninguém, tendo bebido o vinho velho, prefere o novo; porque diz: O velho é excelente.

Lucas 6

Jesus é senhor do sábado
Mateus 12.1-8; Marcos 2.23-28

valgote ir geriate su muitininkais ir nusidėjėliais?“

31O Jėzus atsiliepė: „Ne sveikiesiems reikia gydytojo, bet ligoniams.

32Aš atėjau šaukti į atgailą ne teisiųjų, o nusidėjėlių“.

Pasninkas; nauja ir sena
(Mt 9,14-17; Mk 2,18-22)

33Tada jie sakė jam: „Jono mokiniai dažnai pasninkauja ir kalba maldas, taip pat ir fariziejų mokiniai, o tavieji valgo sau ir geria“.

34Jėzus jiems atsakė: „Argi galite versti pasninkauti vestuvių svečius, kol su jais yra jaunikis?!

35Ateis dienos, kai jaunikis bus iš jų atimtas, ir tada, tomis dienomis, jie pasninkaus“.

36Jėzus dar pasakė jiems palyginimą: „Niekas neplėšia lopo iš naujo drabužio ir nesiuva jo ant seno. Šitaip ir naująjį jis suplėšytų, ir senajam netiktų lopas iš naujojo.

37Taip pat niekas nepila jauno vyno į senus vynmaišius. Jaunas vynas suplėšytų vynmaišius, pats ištekėtų, ir vynmaišiai niekais nueitų.

38Jauną vyną reikia pilti į naujus vynmaišius.

39Ir niekas, gėręs seno vyno, nenori jauno; jis sako: ‘Senasis geresnis!’“

Luko 6

Jėzus ir fariziejai
(Mt 12,1-14; Mk 2,23-28; 3,1-6)

[1] Aconteceu que, num sábado, passando Jesus pelas searas, os seus discípulos colhiam e comiam espigas, debulhando-as com as mãos.

[1]Vieną šabą, Jėzui einant per javų lauką, mokiniai skabė varpas, ir, ištrynę tarp delnų, valgė.

[2] E alguns dos fariseus lhes disseram: Por que fazeis o que não é lícito aos sábados?

[2]Fariziejai jiems prikišo: „Kam darote, kas per šabą draudžiama?!“

[3] Respondeu-lhes Jesus: Nem ao menos tendes lido o que fez Davi, quando teve fome, ele e seus companheiros?

[3]Jėzus atsakė jiems: „Nejaugi neskaitėte, ką padarė Dovydas, kai buvo alkanas pats ir jo palydovai?

[4] Como entrou na casa de Deus, tomou, e comeu os pães da proposição, e os deu aos que com ele estavam, pães que não lhes era lícito comer, mas exclusivamente aos sacerdotes?

[4]Kaip jis įėjo į Dievo Namus, ėmė padėtinės duonos, valgė ir davė savo palydai, nors jos niekam nevalia valgyti, tik kunigams!“

[5] E acrescentou-lhes: O Filho do Homem é senhor do sábado.

[5]Ir jis pridūrė: „Žmogaus Sūnus yra ir šabo Viešpats“.

O homem da mão ressequida

Mateus 12.9-14; Marcos 3.1-6

[6] Sucedeu que, em outro sábado, entrou ele na sinagoga e ensinava. Ora, achava-se ali um homem cuja mão direita estava ressequida.

[6]Kitą šabo dieną jis nuėjo į sinagogą ir mokė. Ten buvo žmogus, kurio dešinė ranka buvo padžiūvusi.

[7] Os escribas e os fariseus observavam-no, procurando ver se ele faria uma cura no sábado, a fim de acharem de que o acusar.

[7]Rašto aiškintojai ir fariziejai stebėjo, ar jis gydys šabo dieną, kad rastų kuo jį kaltinti.

[8] Mas ele, conhecendo-lhes os pensamentos, disse ao homem da mão ressequida: Levanta-te e vem para o meio; e ele, levantando-se, permaneceu de pé.

[8]Bet jis įžvelgė jų mintis ir tarė vyrui su padžiūvusia ranka: „Kelkis ir stok į vidurį“. Tasai atsistojo.

[9] Então, disse Jesus a eles: Que vos parece? É lícito, no sábado, fazer o bem ou o mal? Salvar a vida ou deixá-la perecer?

[9]Tuomet Jėzus paklausė juos: „Aš klausiu jus: ar per šabą leistina gera daryti, ar bloga? Gelbėti gyvybę ar žudyti?“

[10] E, fitando todos ao redor, disse ao homem: Estende a mão. Ele assim o fez, e a mão lhe foi restaurada.

[10]Ir apžvelgęs visus aplinkui, jis tarė tam žmogui: „Ištiesk savo ranką!“ Tas ištiesė, ir ranka atgijo.

11 Mas eles se encheram de furor e discutiam entre si quanto ao que fariam a Jesus.

11O jie baisiai įniršo ir tarėsi, ką Jėzui padaryti.

A escolha dos doze apóstolos. Os seus nomes
Mateus 10.1-4; Marcos 3.13-19

Apaštalų pašaukimas
(Mt 10,1-4; Mk 3,13-19)

12 Naqueles dias, retirou-se para o monte, a fim de orar, e passou a noite orando a Deus.

12Tomis dienomis Jėzus užkopė į kalną melstis. Ten jis praleido visą naktį, melsdamasis Dievui.

13 E, quando amanheceu, chamou a si os seus discípulos e escolheu doze dentre eles, aos quais deu também o nome de apóstolos:

13Išaušus rytui, jis pasišaukė savo mokinius ir iš jų išsirinko dvylika; juos ir pavadino apaštalais:

14 Simão, a quem acrescentou o nome de Pedro, e André, seu irmão; Tiago e João; Filipe e Bartolomeu;

14Simoną, kurį praminė Petru, jo brolį Andriejų, Jokūbą ir Joną, Pilypą ir Baltramiejų,

15 Mateus e Tomé; Tiago, filho de Alfeu, e Simão, chamado Zelote;

15Matą ir Tomą, Alfiejaus sūnų Jokūbą ir Simoną, vadinamą Uoliuoju,

16 Judas, filho de Tiago, e Judas Iscariotes, que se tornou traidor.

16Jokūbo sūnų Judą ir Judą Iskarijotą, vėliau tapusį išdaviku.

Jesus cura muitos enfermos
Mateus 4.23-25

Jėzus gydo
(Mt 4,24-25; Mk 3,7-12)

17 E, descendo com eles, parou numa planura onde se encontravam muitos discípulos seus e grande multidão do povo, de toda a Judéia, de Jerusalém e do litoral de Tiro e de Sidom,

17Nusileidęs su jais žemyn, apsistojo lygumoje. Ten buvo gausus jo mokinių būrys ir didelė daugybė žmonių iš visos Judėjos ir Jeruzalės, iš Tyro ir Sidono pajūrio.

18 que vieram para o ouvirem e serem curados de suas enfermidades; também os atormentados por espíritos imundos eram curados.

18Jie susirinko jo pasiklausyti ir pagyti iš savo ligų. Buvo pagydomi netyrųjų dvasių varginamieji.

19 E todos da multidão procuravam tocá-lo, porque dele saía poder; e curava todos.

19Visa minia stengėsi jį paliesti, nes iš jo ėjo galia ir visus gydė.

As bem-aventuranças
Mateus 5.1-12

Palaiminimai
(Mt 5,1-12)

20 Então, olhando ele para os seus discípulos, disse-lhes: Bem-aventurados vós, os pobres, porque vosso é o reino de Deus.

20Tuomet pakėlęs akis į savo mokinius Jėzus prabilo: ,,Palaiminti jūs, vargdieniai, nes jūsų yra Dievo karalystė.

21 Bem-aventurados vós, os que agora tendes fome, porque sereis fartos. Bem-aventurados vós, os que agora chorais, porque haveis de rir.

22 Bem-aventurados sois quando os homens vos odiarem e quando vos expulsarem da sua companhia, vos injuriarem e rejeitarem o vosso nome como indigno, por causa do Filho do Homem.

23 Regozijai-vos naquele dia e exultai, porque grande é o vosso galardão no céu; pois dessa forma procederam seus pais com os profetas.

Os ais

24 Mas ai de vós, os ricos! Porque tendes a vossa consolação.

25 Ai de vós, os que estais agora fartos! Porque vireis a ter fome. Ai de vós, os que agora rides! Porque haveis de lamentar e chorar.

26 Ai de vós, quando todos vos louvarem! Porque assim procederam seus pais com os falsos profetas.

Da vingança

Mateus 5.38-42

27 Digo-vos, porém, a vós outros que me ouvis: amai os vossos inimigos, fazei o bem aos que vos odeiam;

28 bendizei aos que vos maldizem, orai pelos que vos caluniam.

29 Ao que te bate numa face, oferece-lhe também a outra; e, ao que tirar a tua capa, deixa-o levar também a túnica;

30 dá a todo o que te pede; e, se alguém levar o que é teu, não entres em demanda.

21Palaiminti, kurie dabar alkstate, nes būsite pasotinti. Palaiminti, kurie dabar verkiate, nes juoksitės.

22Palaiminti esate, kai žmonės jūsų nekenčia, atstumia, niekina ir atmeta kaip blogą jūsų vardą dėl Žmogaus Sūnaus.

23Džiaukitės tą dieną ir linksminkitės, nes jūsų laukia gausus atlygis danguje. Juk lygiai taip kadaise jų protėviai darė pranašams.

Perspėjimai

24Bet vargas jums, turtuoliai, nes jūs jau atsiėmėte savo paguodą.

25Vargas jums, kurie dabar sotūs, nes būsite alkani. Vargas jums, kurie dabar juokiatės, nes jūs liūdėsite ir verksite.

26Vargas jums, kai visi žmonės jus giria, nes ir jų protėviai lygiai taip gyrė netikrus pranašus.

Priešų meilė

(Mt 5,30-48)

27Bet jums, kurie klausotės, aš sakau: mylėkite savo priešus, darykite gera tiems, kurie jūsų nekenčia.

28Laiminkite tuos, kurie jus keikia, ir melskitės už savo niekintojus.

29Kas užgauna tave per vieną skruostą, atsuk ir antrąjį; kas atima iš tavęs apsiaustą, negink ir marškinių.

30Duok kiekvienam, kuris prašo, duok ir nereikalauk atgal iš to, kuris tavo paėmė.

[31] Como quereis que os homens vos façam, assim fazei-o vós também a eles.

Do amor ao próximo
Mateus 5.43-48

[32] Se amais os que vos amam, qual é a vossa recompensa? Porque até os pecadores amam aos que os amam.

[33] Se fizerdes o bem aos que vos fazem o bem, qual é a vossa recompensa? Até os pecadores fazem isso.

[34] E, se emprestais àqueles de quem esperais receber, qual é a vossa recompensa? Também os pecadores emprestam aos pecadores, para receberem outro tanto.

[35] Amai, porém, os vossos inimigos, fazei o bem e emprestai, sem esperar nenhuma paga; será grande o vosso galardão, e sereis filhos do Altíssimo. Pois ele é benigno até para com os ingratos e maus.

[36] Sede misericordiosos, como também é misericordioso vosso Pai.

O juízo temerário é proibido
Mateus 7.1-5

[37] Não julgueis e não sereis julgados; não condeneis e não sereis condenados; perdoai e sereis perdoados;

[38] dai, e dar-se-vos-á; boa medida, recalcada, sacudida, transbordante, generosamente vos darão; porque com a medida com que tiverdes medido vos medirão também.

A parábola do cego que guia a outro cego

[31]Kaip norite, kad jums darytų žmonės, taip ir jūs darykite jiems.

[32]Jei mylite tuos, kurie jus myli, tai koks čia jūsų nuopelnas? Juk ir nusidėjėliai myli juos mylinčius.

[33]Jei darote gera tiems, kurie jums gera daro, tai koks jūsų nuopelnas? Juk ir nusidėjėliai taip daro.

[34]Jei skolinate tik tiems, iš kurių tikitės atgausią, koks jūsų nuopelnas? Juk ir nusidėjėliai skolina nusidėjėliams, kad atgautų paskolą.

[35]Bet jūs mylėkite savo priešus, darykite gera ir skolinkite, nieko nesitikėdami. Tuomet jūsų lauks didelis atlygis, ir jūs būsite Aukščiausiojo vaikai: juk jis maloningas ir nedėkingiesiems, ir piktiesiems.

Neteiskite!
(Mt 7,1-2; 10,24-25; 12,33-35; 7,3-5.16-18; Mk 4,24)

[36]Būkite gailestingi, kaip ir jūsų Tėvas gailestingas.

[37]Neteiskite ir nebūsite teisiami; nesmerkite ir nebūsite pasmerkti; atleiskite, ir jums bus atleista.

[38]Duokite, ir jums bus duota; saikas geras, prikimštas, sukratytas ir su kaupu bus atiduotas jums į užantį. Kokiu saiku seikite, tokiu jums bus atseikėta“.

[39] Propôs-lhes também uma parábola: Pode, porventura, um cego guiar a outro cego? Não cairão ambos no barranco?

[40] O discípulo não está acima do seu mestre; todo aquele, porém, que for bem instruído será como o seu mestre.

[41] Por que vês tu o argueiro no olho de teu irmão, porém não reparas na trave que está no teu próprio?

[42] Como poderás dizer a teu irmão: Deixa, irmão, que eu tire o argueiro do teu olho, não vendo tu mesmo a trave que está no teu? Hipócrita, tira primeiro a trave do teu olho e, então, verás claramente para tirar o argueiro que está no olho de teu irmão.

Árvores e seus frutos

Mateus 12.33-35

[43] Não há árvore boa que dê mau fruto; nem tampouco árvore má que dê bom fruto.

[44] Porquanto cada árvore é conhecida pelo seu próprio fruto. Porque não se colhem figos de espinheiros, nem dos abrolhos se vindimam uvas.

[45] O homem bom do bom tesouro do coração tira o bem, e o mau do mau tesouro tira o mal; porque a boca fala do que está cheio o coração.

Os dois fundamentos

Mateus 7.24-27

[46] Por que me chamais SENHOR, SENHOR, e não fazeis o que vos mando?

[47] Todo aquele que vem a mim, e ouve as minhas palavras, e as pratica, eu vos mostrarei a quem é semelhante.

[48] É semelhante a um homem que, edificando uma casa, cavou, abriu

[39]Jis pasakė jiems palyginimą: „Ar gali aklas vesti aklą? Argi ne abu įkristų į duobę?!

[40]Mokinys nėra viršesnis už mokytoją: kiekvienas mokinys bus gerai išlavintas, jei bus kaip mokytojas.

[41]Kodėl gi matai krislą savo brolio akyje, o nepastebi rąsto savojoje?!

[42]Ir kaip gali sakyti broliui: ‘Broli, leisk, išimsiu krislą iš tavo akies’, – pats nematydamas savo akyje rąsto?! Veidmainy, pirmiau išritink rąstą iš savo akies, o tada pažiūrėsi, kaip iš brolio akies išimti krislelį.

[43]Nėra gero medžio, kuris megztų blogus vaisius, nei vėl netikusio, kuris megztų gerus vaisius.

[44]Kiekvienas medis pažįstamas iš vaisių. Nuo usnių niekas nerenka figų, o nuo erškėčio neskina vynuogių.

[45]Geras žmogus iš gero savo širdies lobyno ima gera, o blogasis iš blogo lobyno ima bloga. Jo burna kalba tai, ko pertekusi širdis.

Namas ir pamatai

(Mt 7,21-27)

[46]Kam vadinate mane: ‘Viešpatie, Viešpatie’, o nedarote, ką sakau?!

[47]Kiekvienas, kuris ateina pas mane, klausosi mano žodžių ir juos vykdo; aš jums parodysiu, į ką jis panašus.

[48]Jis panašus į namą statantį žmogų, kuris giliai iškasė žemę ir padėjo pamatus ant

profunda vala e lançou o alicerce sobre a rocha; e, vindo a enchente, arrojou-se o rio contra aquela casa e não a pôde abalar, por ter sido bem construída.

uolos. Užėjus potvyniui, srovė atsimušė į tą namą, bet neįstengė jo pajudinti, nes buvo gerai pastatytas.

49 Mas o que ouve e não pratica é semelhante a um homem que edificou uma casa sobre a terra sem alicerces, e, arrojando-se o rio contra ela, logo desabou; e aconteceu que foi grande a ruína daquela casa.

49 O kas klausosi mano žodžių, bet jų nevykdo, panašus į žmogų, pasistačiusį namą be pamato, tiesiog ant žemės. Vos tik srovė į jį atsimušė, jis bemat sugriuvo, ir to namo griuvimas buvo smarkus“.

Lucas 7

A cura do servo de um centurião
Mateus 8.5-13

1 Tendo Jesus concluído todas as suas palavras dirigidas ao povo, entrou em Cafarnaum.

2 E o servo de um centurião, a quem este muito estimava, estava doente, quase à morte.

3 Tendo ouvido falar a respeito de Jesus, enviou-lhe alguns anciãos dos judeus, pedindo-lhe que viesse curar o seu servo.

4 Estes, chegando-se a Jesus, com instância lhe suplicaram, dizendo: Ele é digno de que lhe faças isto;

5 porque é amigo do nosso povo, e ele mesmo nos edificou a sinagoga.

6 Então, Jesus foi com eles. E, já perto da casa, o centurião enviou-lhe amigos para lhe dizer: SENHOR, não te incomodes, porque não sou digno de que entres em minha casa.

7 Por isso, eu mesmo não me julguei digno de ir ter contigo; porém manda com uma palavra, e o meu rapaz será curado.

Luko 7

Šimtininko tikėjimas
(Mt 8,5-13; Jn 4,46-54)

1 Baigęs visus tuos pamokymus klausytojams, Jėzus sugrįžo į Kafarnaumą.

2 Ten vieno šimtininko branginamas tarnas sirgo ir buvo arti mirties.

3 Išgirdęs apie Jėzų, šimtininkas pasiuntė pas jį kelis žydų kilminguosius, prašydamas jį ateiti ir išgelbėti tarną.

4 Atėję pas Jėzų jie labai prašė ir sakė: „Jis vertas, kad jam tai padarytum,

5 nes jis myli mūsų tautą ir mums yra pastatęs sinagogą“.

6 Jėzus nuėjo su jais. Prisiartinus prie namų, šimtininkas atsiuntė savo bičiulius jam pasakyti: „Viešpatie, nesivargink! Aš nesu vertas, kad užeitum po mano stogu.

7 Aš taip pat nelaikiau savęs vertu ateiti pas tave. Bet tark žodį, ir tepasveiksta mano tarnas!

[8] Porque também eu sou homem sujeito à autoridade, e tenho soldados às minhas ordens, e digo a este: vai, e ele vai; e a outro: vem, e ele vem; e ao meu servo: faze isto, e ele o faz.

[9] Ouvidas estas palavras, admirou-se Jesus dele e, voltando-se para o povo que o acompanhava, disse: Afirmo-vos que nem mesmo em Israel achei fé como esta.

[10] E, voltando para casa os que foram enviados, encontraram curado o servo.

A ressurreição do filho da viúva de Naim

[11] Em dia subseqüente, dirigia-se Jesus a uma cidade chamada Naim, e iam com ele os seus discípulos e numerosa multidão.

[12] Como se aproximasse da porta da cidade, eis que saía o enterro do filho único de uma viúva; e grande multidão da cidade ia com ela.

[13] Vendo-a, o SENHOR se compadeceu dela e lhe disse: Não chores!

[14] Chegando-se, tocou o esquife e, parando os que o conduziam, disse: Jovem, eu te mando: levanta-te!

[15] Sentou-se o que estivera morto e passou a falar; e Jesus o restituiu a sua mãe.

[16] Todos ficaram possuídos de temor e glorificavam a Deus, dizendo: Grande profeta se levantou entre nós; e: Deus visitou o seu povo.

[17] Esta notícia a respeito dele divulgou-se por toda a Judéia e por toda a circunvizinhança.

João envia mensageiros a Jesus

Mateus 11.2-6

[8]Juk ir aš, pats būdamas valdinys, turiu sau pavaldžių kareivių. Taigi aš sakau kuriam nors iš jų: ‘Eik!’ – ir jis eina; sakau kitam: ‘Ateik čionai!’ – ir jis ateina; sakau tarnui: ‘Padaryk tai!’ – ir jis daro“.

[9]Tai girdėdamas, Jėzus stebėjosi šimtininku ir atsigręžęs į jį lydinčią minią tarė: „Sakau jums – nė Izraelyje neradau tokio didelio tikėjimo“.

[10]Sugrįžę į namus pasiųstieji rado tarną pasveikusį.

Jaunuolio prikėlimas

[11]Paskui Jėzus pasuko į miestą, vardu Nainas. Drauge keliavo jo mokiniai ir gausi minia.

[12]Prisiartinus prie miesto vartų, štai nešė numirėlį – vienturtį našlės sūnų. Kartu ėjo nemaža miesto minia.

[13]Pamačiusiam motiną Viešpačiui pagailo jos, ir jis tarė: „Neverk!“

[14]Priėjęs palietė neštuvus. Nešėjai sustojo. O jis prabilo: „Jaunuoli, sakau tau: kelkis!“

[15]Numirėlis atsisėdo ir pradėjo kalbėti. Jėzus atidavė jį motinai.

[16]Visus pagavo baimė, ir jie garbino Dievą, sakydami: „Didis pranašas atsirado tarp mūsų“ ir: „Dievas aplankė savo tautą“.

[17]Ta žinia apie jį pasklido po visą Judėją ir visą šalį.

Jonas Krikštytojas ir Jėzus

(Mt 11,2-15)

[18] Todas estas coisas foram referidas a João pelos seus discípulos. E João, chamando dois deles,

[18]Visa tai papasakojo Jonui jo mokiniai.

[19] enviou-os ao SENHOR para perguntar: És tu aquele que estava para vir ou havemos de esperar outro?

[19]Tada Jonas, pasišaukęs du savo mokinius, nusiuntė juos pas Viešpatį paklausti: „Ar tu esi tas, kuris turi ateiti, ar mums laukti kito?“

[20] Quando os homens chegaram junto dele, disseram: João Batista enviou-nos para te perguntar: És tu aquele que estava para vir ou esperaremos outro?

[20]Atėję pas Jėzų, tie vyrai tarė: „Jonas Krikštytojas mus pasiuntė pas tave, klausdamas: ‘Ar tu esi tas, kuris turi ateiti, ar mums laukti kito?’“

[21] Naquela mesma hora, curou Jesus muitos de moléstias, e de flagelos, e de espíritos malignos; e deu vista a muitos cegos.

[21]Kaip tik tuo metu Jėzus išgydė daugelį iš ligų bei negalių ir nuo piktųjų dvasių, daugeliui aklųjų dovanojo regėjimą.

[22] Então, Jesus lhes respondeu: Ide e anunciai a João o que vistes e ouvistes: os cegos vêem, os coxos andam, os leprosos são purificados, os surdos ouvem, os mortos são ressuscitados, e aos pobres, anuncia-se-lhes o evangelho.

[22]Tad atsakydamas jis tarė jiems: „Keliaukite ir apsakykite Jonui, ką esate matę ir girdėję: aklieji praregi, raišieji vaikščioja, raupsuotieji apvalomi,kurtieji girdi, mirusieji prikeliami, vargdieniams skelbiama geroji naujiena.

[23] E bem-aventurado é aquele que não achar em mim motivo de tropeço.

[23]Ir palaimintas, kas nepasipiktins manimi“.

Jesus dá testemunho de João

Mateus 11.7-19

[24] Tendo-se retirado os mensageiros, passou Jesus a dizer ao povo a respeito de João: Que saístes a ver no deserto? Um caniço agitado pelo vento?

[24]Jono pasiuntiniams nuėjus, Jėzus pradėjo kalbėti minioms apie Joną: „Ko išėjote į dykumą pažiūrėti? Ar vėjo linguojamos nendrės?

[25] Que saístes a ver? Um homem vestido de roupas finas? Os que se vestem bem e vivem no luxo assistem nos palácios dos reis.

[25]O ko išėjote pamatyti? Ar švelniais drabužiais vilkinčio žmogaus? Antai tie, kurie ištaigingai vilki ir prabangiai gyvena, yra karaliaus rūmuose.

[26] Sim, que saístes a ver? Um profeta? Sim, eu vos digo, e muito mais que profeta.

[26]Tai ko gi išėjote pamatyti? Ar pranašo? Taip, sakau jums, ir daugiau negu pranašo.

[27] Este é aquele de quem está escrito: Eis aí envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho diante de ti.

[27]Jis yra tasai, apie kurį parašyta: Štai aš siunčiu pirm tavęs savo pasiuntinį, ir jis nuties tau kelią.

[28] E eu vos digo: entre os nascidos de mulher, ninguém é maior do que João; mas o menor no reino de Deus é maior do que ele.

[28]Sakau jums: tarp gimusių iš moters nėra buvę didesnio už Joną, bet ir mažiausiasis Dievo karalystėje didesnis už jį.

[29] Todo o povo que o ouviu e até os publicanos reconheceram a justiça de Deus, tendo sido batizados com o batismo de João;

[29]Jį išgirdusi visa tauta, taip pat ir muitininkai, pripažino Dievo teisumą, krikštydamiesi Jono krikštu.

[30] mas os fariseus e os intérpretes da Lei rejeitaram, quanto a si mesmos, o desígnio de Deus, não tendo sido batizados por ele.

[30]Tik fariziejai ir Įstatymo mokytojai, nesiduodami jam krikštyti, atstūmė, ką Dievas jiems buvo sumanęs.

Jėzus apie savo kartą
(Mt 11,16-19)

[31] A que, pois, compararei os homens da presente geração, e a que são eles semelhantes?

[31]Su kuo aš galėčiau palyginti šios kartos žmones? Į ką jie panašūs?

[32] São semelhantes a meninos que, sentados na praça, gritam uns para os outros: Nós vos tocamos flauta, e não dançastes; entoamos lamentações, e não chorastes.

[32]Panašūs jie į vaikus, kurie susėdę prekyvietėje šaukia vieni kitiems: 'Mes jums grojome, o jūs nešokote; mes giedojome raudas, o jūs neverkėte'.

[33] Pois veio João Batista, não comendo pão, nem bebendo vinho, e dizeis: Tem demônio!

[33]Buvo atėjęs Jonas Krikštytojas. Jis nevalgė duonos, negėrė vyno, tai jūs sakėte: 'Jis demono apsėstas'.

[34] Veio o Filho do Homem, comendo e bebendo, e dizeis: Eis aí um glutão e bebedor de vinho, amigo de publicanos e pecadores!

[34]Atėjo Žmogaus Sūnus, valgantis ir geriantis, jūs vėl sakote: 'Štai rijūnas ir vyno gėrėjas, muitininkų ir nusidėjėlių bičiulis'.

[35] Mas a sabedoria é justificada por todos os seus filhos.

[35]Bet išmintį pateisino visi jos vaikai".

A pecadora que ungiu os pés de Jesus

Atgailaujanti nusidėjėlė

[36] Convidou-o um dos fariseus para que fosse jantar com ele. Jesus, entrando na casa do fariseu, tomou lugar à mesa.
[37] E eis que uma mulher da cidade, pecadora, sabendo que ele estava à mesa na casa do fariseu, levou um vaso de alabastro com ungüento;
[38] e, estando por detrás, aos seus pés, chorando, regava-os com suas lágrimas e os enxugava com os próprios cabelos; e beijava-lhe os pés e os ungia com o ungüento.

[39] Ao ver isto, o fariseu que o convidara disse consigo mesmo: Se este fora profeta, bem saberia quem e qual é a mulher que lhe tocou, porque é pecadora.

[40] Dirigiu-se Jesus ao fariseu e lhe disse: Simão, uma coisa tenho a dizer-te. Ele respondeu: Dize-a, Mestre.
[41] Certo credor tinha dois devedores: um lhe devia quinhentos denários, e o outro, cinqüenta.
[42] Não tendo nenhum dos dois com que pagar, perdoou-lhes a ambos. Qual deles, portanto, o amará mais?
[43] Respondeu-lhe Simão: Suponho que aquele a quem mais perdoou. Replicou-lhe: Julgaste bem.
[44] E, voltando-se para a mulher, disse a Simão: Vês esta mulher? Entrei em tua casa, e não me deste água para os pés; esta, porém, regou os meus pés com lágrimas e os enxugou com os seus cabelos.

[36]Vienas fariziejus užsiprašė Jėzų pietų. Atėjęs į fariziejaus namus, jis sėdo prie stalo.
[37]Ir štai moteris, kuri buvo žinoma mieste nusidėjėlė, patyrusi, kad jis fariziejaus namuose, atsinešė alebastrinį indą kvapaus tepalo ir

[38]verkdama priėjusi iš užpakalio prie jo kojų ėmė laistyti jas ašaromis, šluostyti savo galvos plaukais, bučiavo jo kojas ir tepė jas tepalu.

[39]Tai matydamas fariziejus, kuris buvo Jėzų pasikvietęs, samprotavo pats vienas: „Jeigu šitas būtų pranašas, jis žinotų, kas tokia ši moteris, kuri jį paliečia, – kad ji nusidėjėlė!“
[40]O Jėzus prabilo: „Simonai, turiu tau ką pasakyti“. Tas atsiliepė: „Sakyk, Mokytojau!“
[41]„Skolintojas turėjo du skolininkus. Vienas buvo skolingas penkis šimtus denarų, o kitas – penkiasdešimt.

[42]Jiems neturint iš ko atiduoti, jis dovanojo abiem. Katras labiau jį mylės?“

[43]Simonas atsakė: „Manau, jog tasai, kuriam daugiau dovanota“. Jėzus tarė: „Teisingai nusprendei“.

[44]Ir, atsisukęs į moterį, jis tarė Simonui: „Matai šitą moterį? Aš atėjau į tavo namus, tu nedavei man vandens kojoms nusimazgoti, o ji suvilgė jas ašaromis ir nušluostė savo plaukais.

[45] Não me deste ósculo; ela, entretanto, desde que entrei não cessa de me beijar os pés.
[46] Não me ungiste a cabeça com óleo, mas esta, com bálsamo, ungiu os meus pés.
[47] Por isso, te digo: perdoados lhe são os seus muitos pecados, porque ela muito amou; mas aquele a quem pouco se perdoa, pouco ama.
[48] Então, disse à mulher: Perdoados são os teus pecados.
[49] Os que estavam com ele à mesa começaram a dizer entre si: Quem é este que até perdoa pecados?
[50] Mas Jesus disse à mulher: A tua fé te salvou; vai-te em paz.

[45]Tu manęs nepabučiavai, o ji, vos man atėjus, nesiliauja bučiavusi man kojų.
[46]Tu aliejumi man galvos nepatepei, o ji tepalu patepė man kojas.
[47]Todėl aš tau sakau: jai atleidžiama daugybė jos nuodėmių, nes ji labai pamilo. Kam mažai atleista, tas menkai myli“.
[48]O jai tarė: „Atleidžiamos tau nuodėmės“.
[49]Sėdintieji kartu už stalo pradėjo svarstyti: „Kas gi jis toks, kad net ir nuodėmes atleidžia?!“
[50]O jis dar tarė moteriai: „Tavo tikėjimas išgelbėjo tave. Eik rami!“

Lucas 8

As mulheres que assistiam Jesus

[1] Aconteceu, depois disto, que andava Jesus de cidade em cidade e de aldeia em aldeia, pregando e anunciando o evangelho do reino de Deus, e os doze iam com ele,
[2] e também algumas mulheres que haviam sido curadas de espíritos malignos e de enfermidades: Maria, chamada Madalena, da qual saíram sete demônios;
[3] e Joana, mulher de Cuza, procurador de Herodes, Suzana e muitas outras, as quais lhe prestavam assistência com os seus bens.

A parábola do semeador

Mateus 13.1-9; Marcos 4.1-9

[4] Afluindo uma grande multidão e vindo ter com ele gente de todas as cidades, disse Jesus por parábola:

Luko 8

Jėzaus talkininkės

[1]Jėzus keliavo per miestus ir kaimus, mokydamas ir skelbdamas gerąją naujieną apie Dievo karalystę. Su juo buvo Dvylika [apaštalų]
[2]ir kelios moterys, išgydytos nuo piktųjų dvasių bei ligų; tai Marija, vadinama Magdalena, iš kurios buvo išėję septyni demonai,
[3]Erodo prievaizdo Chūzo žmona Joana, Zuzana ir daug kitų moterų, kurios šelpė juos savo turtu.

Sėjėjas

(Mt 13,1-9.18-23; Mk 4,1-20)

[4]Susirinkus gausiai miniai ir žmonėms dar skubant iš visų miestų pas Jėzų, jis bylojo palyginimu:

[5] Eis que o semeador saiu a semear. E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho; foi pisada, e as aves do céu a comeram.

[5]„Sėjėjas išsirengė sėti javų. Jam sėjant vieni grūdai nukrito pakelėje, buvo sumindžioti, ir dangaus sparnuočiai juos sulesė.

[6] Outra caiu sobre a pedra; e, tendo crescido, secou por falta de umidade.

[6]Kiti nukrito ant uolų, ir jų daigai sudžiūvo, nes trūko drėgmės.

[7] Outra caiu no meio dos espinhos; e estes, ao crescerem com ela, a sufocaram.

[7]Dar kiti nukrito tarp erškėčių, ir tie, kartu išaugę, juos nusmelkė.

[8] Outra, afinal, caiu em boa terra; cresceu e produziu a cento por um. Dizendo isto, clamou: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

[8]O dar kiti nukrito į gerą žemę ir išaugę davė šimteriopą derlių“. Tai papasakojęs, jis sušuko: „Kas turi ausis klausyti – teklauso!“

A explicação da parábola

Mateus 13.10-23; Marcos 4.10-20

[9] E os seus discípulos o interrogaram, dizendo: Que parábola é esta?

[9]Jo mokiniai paklausė, ką reiškiąs tasai palyginimas.

[10] Respondeu-lhes Jesus: A vós outros é dado conhecer os mistérios do reino de Deus; aos demais, fala-se por parábolas, para que, vendo, não vejam; e, ouvindo, não entendam.

[10]Jis atsakė: „Jums duota pažinti Dievo karalystės paslaptis, o kitiems jos skelbiamos palyginimais, kad regėdami nematytų ir girdėdami nesuprastų.

[11] Este é o sentido da parábola: a semente é a palavra de Deus.

[11]Palyginimas štai ką reiškia: sėkla yra Dievo žodis.

[12] A que caiu à beira do caminho são os que a ouviram; vem, a seguir, o diabo e arrebata-lhes do coração a palavra, para não suceder que, crendo, sejam salvos.

[12]Pakelėje – tai tie, kurie klausosi, paskui ateina velnias ir išrauna žodį iš jų širdies, kad jie netikėtų ir nebūtų išgelbėti.

[13] A que caiu sobre a pedra são os que, ouvindo a palavra, a recebem com alegria; estes não têm raiz, crêem apenas por algum tempo e, na hora da provação, se desviam.

[13]Ant uolų – tie, kurie išgirdę žodį su džiaugsmu jį priima, bet neturi šaknų: kurį laiką jie tiki, o gundomi atkrinta.

[14] A que caiu entre espinhos são os que ouviram e, no decorrer dos dias, foram sufocados com os cuidados, riquezas e

[14]Kas krito tarp erškėčių – tai tie, kurie išgirdo, bet tolyn eidami liko nusmelkti rūpesčių, turtų ir gyvenimo malonumų ir neduoda vaisiaus.

deleites da vida; os seus frutos não chegam a amadurecer.

15 A que caiu na boa terra são os que, tendo ouvido de bom e reto coração, retêm a palavra; estes frutificam com perseverança.

15Nukritusi į gerą žemę sėkla – tai tie, kurie klauso žodžio, išsaugo jį taurioje ir geroje širdyje ir duoda vaisių kantrumu.

A parábola da candeia
Marcos 4.21-25

Žiburio šviesa
(Mt 5,15; Mk 4,21-22)

16 Ninguém, depois de acender uma candeia, a cobre com um vaso ou a põe debaixo de uma cama; pelo contrário, coloca-a sobre um velador, a fim de que os que entram vejam a luz.

16Nė vienas, uždegęs žiburį, nevožia jo indu ir nekiša po lova, bet stato į žibintuvą, kad ateinantys matytų šviesą.

17 Nada há oculto, que não haja de manifestar-se, nem escondido, que não venha a ser conhecido e revelado.

17Nėra nieko paslėpta, kas nebūtų atskleista, nieko slapta, kas nepasidarytų žinoma ir neišeitų aikštėn.

18 Vede, pois, como ouvis; porque ao que tiver, se lhe dará; e ao que não tiver, até aquilo que julga ter lhe será tirado.

18Tad žiūrėkite, kaip klausotės. Kas turi, tam bus duota, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis tariasi turįs“.

A família de Jesus
Mateus 12.46-50; Marcos 3.31-35

Tikroji šeima
(Mt 12,46-50; Mk 3,31-35)

19 Vieram ter com ele sua mãe e seus irmãos e não podiam aproximar-se por causa da concorrência de povo.

19Pas Jėzų atėjo motina ir broliai, bet negalėjo prasimušti iki jo per minią.

20 E lhe comunicaram: Tua mãe e teus irmãos estão lá fora e querem ver-te.

20Jam buvo pranešta: „Tavo motina ir broliai stovi lauke, nori su tavimi pasimatyti“.

21 Ele, porém, lhes respondeu: Minha mãe e meus irmãos são aqueles que ouvem a palavra de Deus e a praticam.

21O jis atsakė: „Mano motina ir mano broliai – tai tie, kurie klausosi Dievo žodžio ir jį vykdo“.

Jesus acalma uma tempestade
Mateus 8.23-27; Marcos 4.35-41

Audros nutildymas
(Mt 8,23-27; Mk 4,35-41)

22 Aconteceu que, num daqueles dias, entrou ele num barco em companhia dos seus discípulos e disse-lhes: Passemos para a outra margem do lago; e partiram.

22Vieną dieną Jėzus su mokiniais įlipo į valtį ir pasakė: „Irkimės anapus ežero!“ Jie atsistūmė nuo kranto.

23 Enquanto navegavam, ele adormeceu. E sobreveio uma tempestade de vento no lago, correndo eles o perigo de soçobrar.

24 Chegando-se a ele, despertaram-no dizendo: Mestre, Mestre, estamos perecendo! Despertando-se Jesus, repreendeu o vento e a fúria da água. Tudo cessou, e veio a bonança.

25 Então, lhes disse: Onde está a vossa fé? Eles, possuídos de temor e admiração, diziam uns aos outros: Quem é este que até aos ventos e às ondas repreende, e lhe obedecem?

A cura do endemoninhado geraseno

Mateus 8.28-33; Marcos 5.1-14

26 Então, rumaram para a terra dos gerasenos, fronteira da Galiléia.

27 Logo ao desembarcar, veio da cidade ao seu encontro um homem possesso de demônios que, havia muito, não se vestia, nem habitava em casa alguma, porém vivia nos sepulcros.

28 E, quando viu a Jesus, prostrou-se diante dele, exclamando e dizendo em alta voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Rogo-te que não me atormentes.

29 Porque Jesus ordenara ao espírito imundo que saísse do homem, pois muitas vezes se apoderara dele. E, embora procurassem conservá-lo preso com cadeias e grilhões, tudo despedaçava e era impelido pelo demônio para o deserto.

30 Perguntou-lhe Jesus: Qual é o teu nome? Respondeu ele: Legião, porque tinham entrado nele muitos demônios.

23Mokiniams irkluojant Jėzus užmigo. Ežere pakilo viesulas. Bangos ėmė semti valtį, ir visi atsidūrė pavojuje.

24Tuomet pripuolę mokiniai ėmė žadinti Jėzų, šaukdami: „Mokytojau, Mokytojau, žūvame!“ Atsikėlęs jis sudraudė vėją ir bangas. Jie nurimo, stojo tyla.

25O Jėzus paklausė juos: „Kurgi jūsų tikėjimas?!“ Mokiniai išsigandę ir nustebę kalbėjo vienas kitam: „Kas jis toks, kad įsakinėja vėjams ir vandeniui, ir tie jo klauso?!“

Apsėstojo išgydymas

(Mt 8,28-34; Mk 5,1-20)

26Jie atplaukė į gergeziečių kraštą, kuris yra priešingame Galilėjai krante.

27Kai tik Jėzus išlipo į krantą, jį pasitiko iš miesto atbėgęs vyras. Šis buvo demonų apsėstas, seniai nedėvėjo drabužių, negyveno namuose, laikėsi kapinėse.

28Pamatęs Jėzų, jis parpuolė priešais ir ėmė garsiai šaukti: „Ko tau iš manęs reikia, Jėzau, Aukščiausiojo Dievo Sūnau?! Maldauju, nekankink manęs!“

29Mat Jėzus buvo įsakęs netyrajai dvasiai išeiti iš žmogaus. Dvasia dažnai sugriebdavo jį. Žmonės jį laikydavo surakintą, supančiotomis kojomis, bet jis sutraukydavo pančius, ir demonas jį nuvarydavo į dykumą.

30Jėzus paklausė: „Kuo tu vardu?“ Šis atsakė: „Legionas“. Mat jį buvo apsėdę daug demonų.

[31] Rogavam-lhe que não os mandasse sair para o abismo.

[32] Ora, andava ali, pastando no monte, uma grande manada de porcos; rogaram-lhe que lhes permitisse entrar naqueles porcos. E Jesus o permitiu.

[33] Tendo os demônios saído do homem, entraram nos porcos, e a manada precipitou-se despenhadeiro abaixo, para dentro do lago, e se afogou.

[34] Os porqueiros, vendo o que acontecera, fugiram e foram anunciá-lo na cidade e pelos campos.

Os gerasenos rejeitam Jesus

Mateus 8.34; Marcos 5.14b-20

[35] Então, saiu o povo para ver o que se passara, e foram ter com Jesus. De fato, acharam o homem de quem saíram os demônios, vestido, em perfeito juízo, assentado aos pés de Jesus; e ficaram dominados de terror.

[36] E algumas pessoas que tinham presenciado os fatos contaram-lhes também como fora salvo o endemoninhado.

[37] Todo o povo da circunvizinhança dos gerasenos rogou-lhe que se retirasse deles, pois estavam possuídos de grande medo. E Jesus, tomando de novo o barco, voltou.

[38] O homem de quem tinham saído os demônios rogou-lhe que o deixasse estar com ele; Jesus, porém, o despediu, dizendo:

[39] Volta para casa e conta aos teus tudo o que Deus fez por ti. Então, foi ele

[31]Jie maldavo, kad Jėzus neįsakytų jiems nugrimzti gelmėn.

[32]Tenai kalne ganėsi didelė kaimenė kiaulių. Demonai prašė leisti sueiti į jas. Jėzus leido.

[33]Tuomet demonai, išėję iš žmogaus, apniko kiaules. Kaimenė tuojau metėsi nuo skardžio į ežerą ir prigėrė.

[34]Pamatę, kas nutiko, piemenys pabėgo ir pranešė apie tai mieste bei kaimuose.

[35]Žmonės išėjo pažiūrėti, kas buvo atsitikę, ir susibūrė prie Jėzaus. Čia jie rado žmogų, iš kurio buvo išėję demonai, sėdintį prie Jėzaus kojų apsirengusį ir sveiko proto, ir nusigando.

[36]Tie, kurie buvo matę, papasakojo, kaip buvo išgydytas apsėstasis.

[37]Tada visi gergeziečių šalies gyventojai ėmė prašyti, kad Jėzus pasitrauktų iš jų, nes juos buvo pagavusi didelė baimė. Jis įsėdo į valtį ir sugrįžo atgal.

[38]Vyras, iš kurio buvo išėję demonai, prašėsi paliekamas pas Jėzų. Tačiau jis atleido jį ir paliepė:

[39]„Grįžk namo ir papasakok, kokių didžių dalykų tau padarė Dievas“. Tuomet jis ėjo

anunciando por toda a cidade todas as coisas que Jesus lhe tinha feito.

O pedido de Jairo
Mateus 9.18-19; Marcos 5.21-24

40 Ao regressar Jesus, a multidão o recebeu com alegria, porque todos o estavam esperando.

41 Eis que veio um homem chamado Jairo, que era chefe da sinagoga, e, prostrando-se aos pés de Jesus, lhe suplicou que chegasse até a sua casa.

42 Pois tinha uma filha única de uns doze anos, que estava à morte.

A cura de uma mulher enferma
Mateus 9.20-22; Marcos 5.24b-34

Enquanto ele ia, as multidões o apertavam.

43 Certa mulher que, havia doze anos, vinha sofrendo de uma hemorragia, e a quem ninguém tinha podido curar [e que gastara com os médicos todos os seus haveres],

44 veio por trás dele e lhe tocou na orla da veste, e logo se lhe estancou a hemorragia.

45 Mas Jesus disse: Quem me tocou? Como todos negassem, Pedro [com seus companheiros] disse: Mestre, as multidões te apertam e te oprimem [e dizes: Quem me tocou?].

46 Contudo, Jesus insistiu: Alguém me tocou, porque senti que de mim saiu poder.

47 Vendo a mulher que não podia ocultar-se, aproximou-se trêmula e, prostrando-se diante dele, declarou, à vista de todo o

per visą miestą ir skelbė, ką Jėzus jam padaręs.

Moters išgydymas ir mergaitės prikėlimas
(Mt 9,18-26; Mk 5,21-43)

40Grįžtantį Jėzų pasitiko minia, nes visi jo laukte laukė.

41Ir štai atėjo vyras, vardu Jayras, sinagogos vyresnysis. Jis puolė Jėzui po kojų, maldaudamas ateiti į jo namus.

42Mat jo vienturtė dvylikametė dukrelė buvo marinama. Jėzus ėjo minios apgultas.

43Viena moteris, dvylika metų sirgusi kraujoplūdžiu, kurios niekas negalėjo pagydyti,

44prisiartino iš užpakalio, prisilietė jo drabužio apvado, ir kraujas bematant liovėsi plūdęs.

45O Jėzus paklausė: „Kas mane palietė?“ Visiems besiginant, Petras tarė: „Mokytojau, minia tave spaudžia ir stumia“.

46Bet Jėzus atsakė: „Mane kažkas palietė, nes aš pajutau, kad iš manęs išėjo galia“.

47Moteris, pamačiusi, kad neliko nepastebėta, drebėdama prisiartino, parpuolė jam po kojų ir visų žmonių

povo, a causa por que lhe havia tocado e como imediatamente fora curada.

48 Então, lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz.

A ressurreição da filha de Jairo
Mateus 9.23-25; Marcos 5.35-43

49 Falava ele ainda, quando veio uma pessoa da casa do chefe da sinagoga, dizendo: Tua filha já está morta, não incomodes mais o Mestre.

50 Mas Jesus, ouvindo isto, lhe disse: Não temas, crê somente, e ela será salva.

51 Tendo chegado à casa, a ninguém permitiu que entrasse com ele, senão Pedro, João, Tiago e bem assim o pai e a mãe da menina.

52 E todos choravam e a pranteavam. Mas ele disse: Não choreis; ela não está morta, mas dorme.

53 E riam-se dele, porque sabiam que ela estava morta.

54 Entretanto, ele, tomando-a pela mão, disse-lhe, em voz alta: Menina, levanta-te!

55 Voltou-lhe o espírito, ela imediatamente se levantou, e ele mandou que lhe dessem de comer.

56 Seus pais ficaram maravilhados, mas ele lhes advertiu que a ninguém contassem o que havia acontecido.

Lucas 9

As instruções para os doze
Mateus 10.1,5-15; Marcos 6.7-13

1 Tendo Jesus convocado os doze, deu-lhes poder e autoridade sobre todos os demônios, e para efetuarem curas.

akivaizdoje papasakojo, kodėl prisilietusi ir kaip tuojau išgijusi.

48Tuomet Jėzus jai tarė: „Dukterie, tavo tikėjimas išgelbėjo tave. Eik rami!“

49Jėzui tebekalbant atėjo kažkas iš sinagogos vyresniojo namų ir tam pranešė: „Tavo duktė numirė. Nebevargink Mokytojo“.

50Tai išgirdęs, Jėzus tarė: „Nebijok, tiktai tikėk, ir ji bus išgelbėta“.

51Atėjęs į namus, jis neleido su savim eiti niekam, tik Petrui, Jonui, Jokūbui ir mergaitės tėvui bei motinai.

52Visi verkė ir apraudojo ją. Jėzus prabilo: „Neverkite! Mergaitė nėra mirusi, o tik miega“.

53Žmonės juokėsi iš jo, žinodami, kad ji mirusi.

54Bet jis, paėmęs ją už rankos, sušuko: „Mergaite, kelkis!“

55Jos dvasia sugrįžo, ji tuojau atsikėlė. Jėzus liepė duoti jai valgyti.

56Mergaitės gimdytojai be galo stebėjosi, o jis liepė niekam nesakyti, kas buvo įvykę.

Luko 9

Apaštalų išsiuntimas
(Mt 10,5-14; Mk 6,7-13)

1Sukvietęs Dvylika, Jėzus suteikė jiems galią ir valdžią visiems demonams tramdyti ir ligoms gydyti.

[2] Também os enviou a pregar o reino de Deus e a curar os enfermos.

[3] E disse-lhes: Nada leveis para o caminho: nem bordão, nem alforje, nem pão, nem dinheiro; nem deveis ter duas túnicas.

[4] Na casa em que entrardes, ali permanecei e dali saireis.

[5] E onde quer que não vos receberem, ao sairdes daquela cidade, sacudi o pó dos vossos pés em testemunho contra eles.

[6] Então, saindo, percorriam todas as aldeias, anunciando o evangelho e efetuando curas por toda parte.

Herodes e João Batista

Mateus 14.1-12; Marcos 6.14-29

[7] Ora, o tetrarca Herodes soube de tudo o que se passava e ficou perplexo, porque alguns diziam: João ressuscitou dentre os mortos;

[8] outros: Elias apareceu; e outros: Ressurgiu um dos antigos profetas.

[9] Herodes, porém, disse: Eu mandei decapitar a João; quem é, pois, este a respeito do qual tenho ouvido tais coisas? E se esforçava por vê-lo.

A primeira multiplicação de pães e peixes

Mateus 14.13-21; Marcos 6.30-44; João 6.1-13

[10] Ao regressarem, os apóstolos relataram a Jesus tudo o que tinham feito. E, levando-os consigo, retirou-se à parte para uma cidade chamada Betsaida.

[11] Mas as multidões, ao saberem, seguiram-no. Acolhendo-as, falava-lhes a respeito do reino de Deus e socorria os que tinham necessidade de cura.

[2]Paskui išsiuntė Dievo karalystės skelbti ir ligonių gydyti.

[3]Jis pasakė jiems: „Nieko neimkite kelionei: nei lazdos, nei krepšio, nei duonos, nei pinigų. Neturėkite nė dviejų palaidinių.

[4]Jei įeisite į kokius nors namus, pasilikite tenai. Iš ten ir keliaukite toliau.

[5]O kur tik žmonės jūsų nepriimtų, išeidami iš to miesto, nusikratykite nuo kojų dulkes kaip liudijimą prieš juos“.

[6]Taigi išėję jie traukė per aplinkinius kaimus, visur skelbdami gerąją naujieną bei gydydami.

Erodas apie Jėzų

(Mt 14,1-2; Mk 6,14-16)

[7]Tetrarchas Erodas išgirdo apie visus tuos įvykius ir nežinojo, ką manyti, nes vieni sakė:

[8]Jonas prisikėlęs iš numirusių, kiti: pasirodęs Elijas, dar kiti: prisikėlęs vienas senųjų pranašų.

[9]Erodas tarė: „Jonui aš nukirsdinau galvą; o kas yra šitas, apie kurį girdžiu pasakojant tokius dalykus?!“ Ir jis stengėsi susitikti Jėzų.

Duonos padauginimas

(Mt 14,13-21; Mk 6,30-44; Jn 6,1-13)

[10]Sugrįžę apaštalai apsakė Jėzui, ką buvo nuveikę. Pasiėmęs juos, jis pasitraukė nuošaliai į Betsaidos miesto apylinkes.

[11]Minia, tai sužinojusi, sekė iš paskos. Jis priėmė žmones ir kalbėjo jiems apie Dievo karalystę, išgydė tuos, kuriems reikėjo gydymo.

[12] Mas o dia começava a declinar. Então, se aproximaram os doze e lhe disseram: Despede a multidão, para que, indo às aldeias e campos circunvizinhos, se hospedem e achem alimento; pois estamos aqui em lugar deserto.

[13] Ele, porém, lhes disse: Dai-lhes vós mesmos de comer. Responderam eles: Não temos mais que cinco pães e dois peixes, salvo se nós mesmos formos comprar comida para todo este povo.

[14] Porque estavam ali cerca de cinco mil homens. Então, disse aos seus discípulos: Fazei-os sentar-se em grupos de cinqüenta.

[15] Eles atenderam, acomodando a todos.

[16] E, tomando os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos para o céu, os abençoou, partiu e deu aos discípulos para que os distribuíssem entre o povo.

[17] Todos comeram e se fartaram; e dos pedaços que ainda sobejaram foram recolhidos doze cestos.

A confissão de Pedro. Jesus prediz a própria morte

Mateus 16.13-21; Marcos 8.27-31

[18] Estando ele orando à parte, achavam-se presentes os discípulos, a quem perguntou: Quem dizem as multidões que sou eu?

[19] Responderam eles: João Batista, mas outros, Elias; e ainda outros dizem que ressurgiu um dos antigos profetas.

[20] Mas vós, perguntou ele, quem dizeis que eu sou? Então, falou Pedro e disse: És o Cristo de Deus.

[21] Ele, porém, advertindo-os, mandou que a ninguém declarassem tal coisa,

[12]Diena pakrypo vakarop. Prisiartinę Dvylika tarė: „Paleisk žmones, kad jie, nuėję į aplinkinius kaimus bei vienkiemius, susirastų nakvynę ir maisto. Mes juk esame dykumoje“.

[13]Jėzus atsiliepė: „Jūs duokite jiems valgyti!“ Dvylika atsakė: „Mes nieko daugiau neturime, tik penkis kepalėlius duonos ir dvi žuvis. Nebent nueitume ir nupirktume maisto visai šitai miniai“.

[14]O buvo ten apie penkis tūkstančius vyrų. Jėzus įsakė mokiniams: „Susodinkite juos būriais po penkiasdešimt“.

[15]Jie taip padarė ir visus susodino.

[16]Tuomet paėmęs penkis kepalėlius ir dvi žuvis jis pažvelgė į dangų, palaimino, laužė ir davė mokiniams, kad išnešiotų miniai.

[17]Visi valgė ir pasisotino. Ir dar buvo pririnkta dvylika pintinių nulikusių gabaliukų.

Jėzaus dievystės išpažinimas

(Mt 16,13-20; Mk 8,27-30)

[18]Kartą, kai Jėzus nuošaliai vienas meldėsi, su juo buvo ir mokiniai. Jis paklausė juos: „Kuo mane laiko žmonės?“

[19]Jie atsakė: „Vieni Jonu Krikštytoju, kiti Eliju, treti sako: prisikėlęs vienas senųjų pranašų“.

[20]Tada jis paklausė: „O jūs kuo mane laikote?“ Petras atsakė: „Dievo Mesiju“.

[21]Jėzus sudraudė juos, įsakydamas niekam to nepasakoti.

[22] dizendo: É necessário que o Filho do Homem sofra muitas coisas, seja rejeitado pelos anciãos, pelos principais sacerdotes e pelos escribas; seja morto e, no terceiro dia, ressuscite.

O discípulo de Jesus deve levar a sua cruz
Mateus 16.24-28; Marcos 8.34—9.1

[23] Dizia a todos: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, dia a dia tome a sua cruz e siga-me.

[24] Pois quem quiser salvar a sua vida perdê-la-á; quem perder a vida por minha causa, esse a salvará.

[25] Que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro, se vier a perder-se ou a causar dano a si mesmo?

[26] Porque qualquer que de mim e das minhas palavras se envergonhar, dele se envergonhará o Filho do Homem, quando vier na sua glória e na do Pai e dos santos anjos.

[27] Verdadeiramente, vos digo: alguns há dos que aqui se encontram que, de maneira nenhuma, passarão pela morte até que vejam o reino de Deus.

A transfiguração
Mateus 17.1-8; Marcos 9.2-8

[28] Cerca de oito dias depois de proferidas estas palavras, tomando consigo a Pedro, João e Tiago, subiu ao monte com o propósito de orar.

[29] E aconteceu que, enquanto ele orava, a aparência do seu rosto se transfigurou e suas vestes resplandeceram de brancura.

[30] Eis que dois varões falavam com ele: Moisés e Elias,

Jėzus apie savo mirtį
(Mt 16,21; Mk 8,31)

[22]Jis dar pridūrė, jog reikia, kad Žmogaus Sūnus daug kentėtų, būtų seniūnų, aukštųjų kunigų bei Rašto aiškintojų atmestas, nužudytas ir trečią dieną prisikeltų.

Sekimas Jėzumi
(Mt 16,24-27; 10,33; Mk 8,34-38)

[23]Jėzus pasakė visiems: „Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada savęs, teneša savo kryžių ir teseka manimi.

[24]Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras, o kas pražudys dėl manęs savo gyvybę, tas ją išgelbės.

[25]Kokia būtų nauda, jei žmogus laimėtų visą pasaulį, o save pražudytų ar sau pakenktų?!

[26]Jei kas gėdysis manęs ir mano žodžių, to gėdysis ir Žmogaus Sūnus, kai ateis su savąja bei Tėvo ir šventųjų angelų šlove.

[27]Iš tiesų sakau jums: kai kurie iš čia stovinčiųjų neragaus mirties, kol neišvys Dievo karalystės“.

Jėzaus atsimainymas
(Mt 17,1-9; Mk 9,2-10)

[28]Praslinkus maždaug aštuonioms dienoms po šitų žodžių, jis pasiėmė Petrą, Joną ir Jokūbą ir užkopė į kalną melstis.

[29]Besimeldžiant jo veido išvaizda pasikeitė, o drabužiai pasidarė skaisčiai balti.

[30]Ir štai pasirodė du vyrai, kurie kalbėjosi su juo. Tai buvo Mozė ir Elijas.

[31] os quais apareceram em glória e falavam da sua partida, que ele estava para cumprir em Jerusalém.

[31]Jie pasirodė šlovėje ir kalbėjo apie Jėzaus gyvenimo pabaigą, būsiančią Jeruzalėje.

[32] Pedro e seus companheiros achavam-se premidos de sono; mas, conservando-se acordados, viram a sua glória e os dois varões que com ele estavam.

[32]Petrą ir jo draugus apėmė miegas. Išbudę jie pamatė jo spindesį ir stovinčius šalia jo du vyrus.

[33] Ao se retirarem estes de Jesus, disse-lhe Pedro: Mestre, bom é estarmos aqui; então, façamos três tendas: uma será tua, outra, de Moisés, e outra, de Elias, não sabendo, porém, o que dizia.

[33]Šiems tolstant, Petras kreipėsi į Jėzų: „Mokytojau, gera mums čia būti! Padarykime tris palapines: vieną tau, kitą Mozei ir trečią Elijui“. Jis nesižinojo, ką kalbąs.

[34] Enquanto assim falava, veio uma nuvem e os envolveu; e encheram-se de medo ao entrarem na nuvem.

[34]Jam tai besakant, užėjo debesis ir uždengė juos. Jiems panyrant į debesį, mokiniai nusigando.

[35] E dela veio uma voz, dizendo: Este é o meu Filho, o meu eleito; a ele ouvi.

[35]O iš debesies aidėjo balsas: „Šitas mano išrinktasis Sūnus, jo klausykite!”

[36] Depois daquela voz, achou-se Jesus sozinho. Eles calaram-se e, naqueles dias, a ninguém contaram coisa alguma do que tinham visto.

[36]Balsui nuskambėjus, Jėzus liko vienas. O jie tylėjo ir tomis dienomis niekam nesakė apie savo regėjimą.

A cura de um jovem possesso

Mateus 17.14-20; Marcos 9.14-29

Berniuko išgydymas

(Mt 17,14-18; Mk 9,14-27)

[37] No dia seguinte, ao descerem eles do monte, veio ao encontro de Jesus grande multidão.

[37]Kitą dieną, jiems besileidžiant nuo kalno, Jėzų pasitiko didelė minia.

[38] E eis que, dentre a multidão, surgiu um homem, dizendo em alta voz: Mestre, suplico-te que vejas meu filho, porque é o único;

[38]Ir štai vienas vyras iš minios ėmė šaukti: „Mokytojau, meldžiu, pažvelk į mano sūnų: tai vienturtis.

[39] um espírito se apodera dele, e, de repente, o menino grita, e o espírito o atira por terra, convulsiona-o até espumar; e dificilmente o deixa, depois de o ter quebrantado.

[39]Kai dvasia jį pačiumpa, jis staiga ima rėkti, o dvasia tąso jį, jog tas net putoja. Ji tik vargais negalais atstoja nuo jo, kone užkankindama.

[40] Roguei aos teus discípulos que o expelissem, mas eles não puderam.

[41] Respondeu Jesus: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei convosco e vos sofrerei? Traze o teu filho.

[42] Quando se ia aproximando, o demônio o atirou no chão e o convulsionou; mas Jesus repreendeu o espírito imundo, curou o menino e o entregou a seu pai.

[43] E todos ficaram maravilhados ante a majestade de Deus.

De novo prediz Jesus a sua morte
Mateus 17.22-23; Marcos 9.30-32

Como todos se maravilhassem de quanto Jesus fazia, disse aos seus discípulos:

[44] Fixai nos vossos ouvidos as seguintes palavras: o Filho do Homem está para ser entregue nas mãos dos homens.

[45] Eles, porém, não entendiam isto, e foi-lhes encoberto para que o não compreendessem; e temiam interrogá-lo a este respeito.

O maior no reino dos céus
Mateus 18.1-5; Marcos 9.33-37

[46] Levantou-se entre eles uma discussão sobre qual deles seria o maior.

[47] Mas Jesus, sabendo o que se lhes passava no coração, tomou uma criança, colocou-a junto a si

[48] e lhes disse: Quem receber esta criança em meu nome a mim me recebe; e quem receber a mim recebe aquele que me enviou; porque aquele que entre vós for o menor de todos, esse é que é grande.

Jesus ensina a tolerância e a caridade
Marcos 9.38-40

[40]Aš prašiau tavo mokinius išvaryti dvasią, bet jie neįstengė“.

[41]Tada Jėzus atsakė: „O netikinti ir sugedusi gimine! Kiek ilgai man reikės su jumis pasilikti ir jus kęsti?! Atvesk čia sūnų“.

[42]Dar besiartinantį demonas jį parbloškė ir pradėjo tąsyti. Jėzus sudraudė netyrąją dvasią, išgydė berniuką ir atidavė jį tėvui.

[43]Ir visi neteko žado dėl Dievo didybės.

Jėzus vėl apie savo mirtį
(Mt 17,22; Mk 9,30-32)

Visiems stebintis Jėzaus darbais, jis prabilo į mokinius:

[44]„Įsidėmėkite gerai mano žodžius: Žmogaus Sūnus turi būti atiduotas į žmonių rankas“.

[45]Jie nesuprato šios kalbos; jos reikšmė liko jiems paslėpta taip, kad jos nesuvoktų. O jie bijojo klausti Jėzų apie tą dalyką.

Kas didžiausias?
(Mt 18,1-5; Mk 9,33-37; Jn 13,20)

[46]Tarp mokinių kilo ginčas, kuris jų didžiausias.

[47]Įžvelgęs jų širdies mintis, Jėzus pasišaukė vaiką, pasistatė šalia savęs

[48]ir tarė: „Kas priima šį vaiką dėl manęs, priima mane, o kas mane priima, priima tą, kuris yra mane siuntęs. Kas tarp jūsų mažiausias, tas yra didis“.

Jėzaus vardo galia
(Mk 9,38-40)

49 Falou João e disse: Mestre, vimos certo homem que, em teu nome, expelia demônios e lho proibimos, porque não segue conosco.

50 Mas Jesus lhe disse: Não proibais; pois quem não é contra vós outros é por vós.

Os samaritanos não recebem Jesus

51 E aconteceu que, ao se completarem os dias em que devia ele ser assunto ao céu, manifestou, no semblante, a intrépida resolução de ir para Jerusalém

52 e enviou mensageiros que o antecedessem. Indo eles, entraram numa aldeia de samaritanos para lhe preparar pousada.

53 Mas não o receberam, porque o aspecto dele era de quem, decisivamente, ia para Jerusalém.

54 Vendo isto, os discípulos Tiago e João perguntaram: SENHOR, queres que mandemos descer fogo do céu para os consumir?

55 Jesus, porém, voltando-se os repreendeu [e disse: Vós não sabeis de que espírito sois].

56 [Pois o Filho do Homem não veio para destruir as almas dos homens, mas para salvá-las.] E seguiram para outra aldeia.

Jesus põe à prova os que queriam segui-lo

Mateus 8.18-22

57 Indo eles caminho fora, alguém lhe disse: Seguir-te-ei para onde quer que fores.

58 Mas Jesus lhe respondeu: As raposas têm seus covis, e as aves do céu, ninhos; mas o Filho do Homem não tem onde reclinar a cabeça.

49Tada atsiliepė Jonas: „Mokytojau, mes matėme vieną žmogų, tavo vardu išvarantį demonus. Mes jam draudėme tai daryti, nes jis nevaikščioja kartu su mumis“.

50Jėzus atsakė: „Nedrauskite! Kas ne prieš jus, tas už jus!“

Nesvetingas kaimas

51Atėjus metui, kai turėjo būti paimtas iš pasaulio, Jėzus ryžtingai nukreipė savo žingsnius į Jeruzalę.

52Jis išsiuntė pirma savęs pasiuntinius. Tie užėjo į vieną Samarijos kaimą paruošti, kur jam apsistoti.

53Bet kaimo gyventojai nesutiko jo priimti, nes jis keliavo Jeruzalės link.

54Tai girdėdami, mokiniai Jokūbas ir Jonas sušuko: „Viešpatie, jei nori, mes liepsime ugniai kristi iš dangaus ir juos sunaikinti!“

55Bet jis atsisukęs sudraudė juos.

56Jie pasuko į kitą kaimą.

Pašaukimo sunkumai

(Mt 8,18-22)

57Jiems einant keliu, vienas žmogus jam pasakė: „Aš seksiu paskui tave, kur tik tu eitum!“

58Jėzus atsakė: „Lapės turi urvus, padangių sparnuočiai – lizdus, o Žmogaus Sūnus neturi kur galvos priglausti“.

[59] A outro disse Jesus: Segue-me! Ele, porém, respondeu: Permite-me ir primeiro sepultar meu pai.

[60] Mas Jesus insistiu: Deixa aos mortos o sepultar os seus próprios mortos. Tu, porém, vai e prega o reino de Deus.

[61] Outro lhe disse: Seguir-te-ei, SENHOR; mas deixa-me primeiro despedir-me dos de casa.

[62] Mas Jesus lhe replicou: Ninguém que, tendo posto a mão no arado, olha para trás é apto para o reino de Deus.

[59]Kitam žmogui jis pasakė: „Sek paskui mane!“ Tas prašė: „Leisk man pirmiau pareiti tėvo palaidoti“.

[60]Jis atsakė: „Palik mirusiems laidoti savo numirėlius, o tu eik ir skelbk Dievo karalystę!“

[61]Dar vienas tarė: „Aš seksiu paskui tave, Viešpatie, bet leisk man pirmiau atsisveikinti su namiškiais“.

[62]Jėzus tam pasakė: „Nė vienas, kuris prideda ranką prie arklo ir žvalgosi atgal, netinka Dievo karalystei“.

Lucas 10

A missão dos setenta

[1] Depois disto, o SENHOR designou outros setenta; e os enviou de dois em dois, para que o precedessem em cada cidade e lugar aonde ele estava para ir.

[2] E lhes fez a seguinte advertência: A seara é grande, mas os trabalhadores são poucos. Rogai, pois, ao SENHOR da seara que mande trabalhadores para a sua seara.

[3] Ide! Eis que eu vos envio como cordeiros para o meio de lobos.

[4] Não leveis bolsa, nem alforje, nem sandálias; e a ninguém saudeis pelo caminho.

[5] Ao entrardes numa casa, dizei antes de tudo: Paz seja nesta casa!

[6] Se houver ali um filho da paz, repousará sobre ele a vossa paz; se não houver, ela voltará sobre vós.

[7] Permanecei na mesma casa, comendo e bebendo do que eles tiverem; porque

Luko 10

Septyniasdešimt dviejų pasiuntimas

[1]Paskui Viešpats paskyrė dar kitus septyniasdešimt du mokinius ir išsiuntė juos po du, kad eitų pirma jo į visus miestus bei vietoves, kur jis pats ketino vykti.

[2]Jis sakė jiems: „Pjūtis didelė, o darbininkų maža. Melskite pjūties šeimininką, kad atsiųstų darbininkų į savo pjūtį.

[3]Keliaukite! Štai aš siunčiu jus lyg avinėlius tarp vilkų.

[4]Nesineškite piniginės, nei krepšio, nei apavo ir nieko kelyje nesveikinkite.

[5]Į kuriuos tik namus užeisite, pirmiausia tarkite: ‘Ramybė šiems namams!’

[6]Ir jei ten gyvens ramybės sūnus, jūsų ramybė nužengs ant jo, o jei ne, sugrįš pas jus.

[7]Pasilikite tuose namuose, valgykite ir gerkite, kas duodama, nes darbininkas

digno é o trabalhador do seu salário. Não andeis a mudar de casa em casa.

8 Quando entrardes numa cidade e ali vos receberem, comei do que vos for oferecido.

9 Curai os enfermos que nela houver e anunciai-lhes: A vós outros está próximo o reino de Deus.

10 Quando, porém, entrardes numa cidade e não vos receberem, saí pelas ruas e clamai:

11 Até o pó da vossa cidade, que se nos pegou aos pés, sacudimos contra vós outros. Não obstante, sabei que está próximo o reino de Deus.

12 Digo-vos que, naquele dia, haverá menos rigor para Sodoma do que para aquela cidade.

Ai das cidades impenitentes!

Mateus 11.20-24

13 Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidom, se tivessem operado os milagres que em vós se fizeram, há muito que elas se teriam arrependido, assentadas em pano de saco e cinza.

14 Contudo, no Juízo, haverá menos rigor para Tiro e Sidom do que para vós outras.

15 Tu, Cafarnaum, elevar-te-ás, porventura, até ao céu? Descerás até ao inferno.

16 Quem vos der ouvidos ouve-me a mim; e quem vos rejeitar a mim me rejeita; quem, porém, me rejeitar rejeita aquele que me enviou.

O regresso dos setenta

vertas savo užmokesčio. Nesikilnokite iš namų į namus.

8Jei nueisite į kurį nors miestą ir jus priims, valgykite, kas bus jums padėta.

9Gydykite to miesto ligonius ir sakykite visiems: ‘Jums prisiartino Dievo karalystė!’

10O jeigu užsuksite į tokį miestą, kur jūsų nepriims, išėję į aikštę, tarkite:

11‘Mes jums nukratome net jūsų miesto dulkes, prilipusias prie mūsų kojų, bet vis tiek žinokite: Dievo karalystė jau prisiartino!’

12Sakau jums: ateis diena, kai Sodomai bus lengviau negu anam miestui.

13Vargas tau, Chorazine! Vargas tau, Betsaida! Jeigu Tyre ir Sidone būtų padaryta stebuklų, kokie padaryti pas jus, jie seniai būtų atsivertę ir atgailoję su ašutine ir pelenuose.

14Todėl Tyrui ir Sidonui teisme bus lengviau negu jums.

15Ir tu, Kafarnaume, negi būsi išaukštintas iki dangaus?! Tu nugarmėsi iki mirusiųjų pasaulio!

16Kas jūsų klauso, manęs klauso. Kas jus niekina, mane niekina. O kas niekina mane, niekina tą, kuris yra mane siuntęs“.

[17] Então, regressaram os setenta, possuídos de alegria, dizendo: SENHOR, os próprios demônios se nos submetem pelo teu nome!

[18] Mas ele lhes disse: Eu via Satanás caindo do céu como um relâmpago.

[19] Eis aí vos dei autoridade para pisardes serpentes e escorpiões e sobre todo o poder do inimigo, e nada, absolutamente, vos causará dano.

[20] Não obstante, alegrai-vos, não porque os espíritos se vos submetem, e sim porque o vosso nome está arrolado nos céus.

Jesus, o Salvador dos humildes

Mateus 11.25-27

[21] Naquela hora, exultou Jesus no Espírito Santo e exclamou: Graças te dou, ó Pai, SENHOR do céu e da terra, porque ocultaste estas coisas aos sábios e instruídos e as revelaste aos pequeninos. Sim, ó Pai, porque assim foi do teu agrado.

[22] Tudo me foi entregue por meu Pai. Ninguém sabe quem é o Filho, senão o Pai; e também ninguém sabe quem é o Pai, senão o Filho, e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

[23] E, voltando-se para os seus discípulos, disse-lhes particularmente: Bem-aventurados os olhos que vêem as coisas que vós vedes.

[24] Pois eu vos afirmo que muitos profetas e reis quiseram ver o que vedes e não viram; e ouvir o que ouvis e não o ouviram.

O bom samaritano

[17]Septyniasdešimt du sugrįžo ir su džiaugsmu kalbėjo: „Viešpatie, mums paklūsta net demonai dėl tavo vardo“.

[18]O Jėzus atsiliepė: „Mačiau šėtoną, kaip žaibą krintantį iš dangaus.

[19]Štai aš suteikiau jums galią mindžioti gyvates bei skorpionus ir visokią priešo galybę, kad niekas jums nepakenktų.

[20]Bet jūs džiaukitės ne tuo, kad dvasios jums pavaldžios; džiaukitės, kad jūsų vardai įrašyti danguje“.

Palaima mažutėliams

(Mt 11,25-27)

[21]Tuomet jis džiūgavo Šventojoje Dvasioje ir kalbėjo: „Aš šlovinu tave, Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie, kad paslėpei tai nuo išmintingųjų ir gudriųjų, o apreiškei mažutėliams. Taip, Tėve, nes tau taip patiko.

[22]Viskas man yra mano Tėvo atiduota. Ir niekas nežino, kas yra Sūnus, tik Tėvas, nei kas yra Tėvas, tik Sūnus ir tas, kam Sūnus panorės apreikšti“.

Mokinių privilegija

(Mt 13,16-17)

[23]Atsigręžęs vien tiktai į mokinius, jis tarė: „Palaimintos akys, kurios regi, ką jūs regite.

[24]Sakau jums: daugel pranašų ir karalių troško išvysti, ką jūs matote, bet neišvydo, ir išgirsti, ką jūs girdite, bet neišgirdo“.

Didžiausias įsakymas

(Mt 22,34-40; Mk 12,28-31)

25 E eis que certo homem, intérprete da Lei, se levantou com o intuito de pôr Jesus à prova e disse-lhe: Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

26 Então, Jesus lhe perguntou: Que está escrito na Lei? Como interpretas?

27 A isto ele respondeu: Amarás o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma, de todas as tuas forças e de todo o teu entendimento; e: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

28 Então, Jesus lhe disse: Respondeste corretamente; faze isto e viverás.

29 Ele, porém, querendo justificar-se, perguntou a Jesus: Quem é o meu próximo?

30 Jesus prosseguiu, dizendo: Certo homem descia de Jerusalém para Jericó e veio a cair em mãos de salteadores, os quais, depois de tudo lhe roubarem e lhe causarem muitos ferimentos, retiraram-se, deixando-o semimorto.

31 Casualmente, descia um sacerdote por aquele mesmo caminho e, vendo-o, passou de largo.

32 Semelhantemente, um levita descia por aquele lugar e, vendo-o, também passou de largo.

33 Certo samaritano, que seguia o seu caminho, passou-lhe perto e, vendo-o, compadeceu-se dele.

34 E, chegando-se, pensou-lhe os ferimentos, aplicando-lhes óleo e vinho; e, colocando-o sobre o seu próprio animal,

25Štai atsistojo vienas Įstatymo mokytojas ir mėgindamas jį paklausė: „Mokytojau, ką turiu daryti, kad laimėčiau amžinąjį gyvenimą?“

26Jėzus tarė: „O kas parašyta Įstatyme? Kaip skaitai?“

27Tas atsakė: Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela, visomis jėgomis ir visu protu, o savo artimą kaip save patį.

28Jėzus jam tarė: „Gerai atsakei. Tai daryk, ir gyvensi“.

Gailestingasis samarietis

29Norėdamas pasiteisinti anas paklausė Jėzų: „O kas gi mano artimas?”

30Jėzus prabilo: „Vienas žmogus leidosi žemyn iš Jeruzalės į Jerichą ir pakliuvo į plėšikų rankas. Tie išrengė jį, sumušė ir nuėjo sau, palikdami pusgyvį.

31Atsitiktinai tuo pačiu keliu ėjo vienas kunigas. Jis pamatė, bet praėjo kita puse kelio.

32Taip pat ir levitas, pro tą vietą eidamas, jį matė ir praėjo kita kelio puse.

33O vienas pakeleivis samarietis, užtikęs jį, pasigailėjo.

34Jis priėjo prie jo, užpylė ant žaizdų aliejaus ir vyno, aptvarstė jas; paskui, užkėlęs ant savo gyvulio, nugabeno į užeigą ir slaugė jį.

levou-o para uma hospedaria e tratou dele.

35 No dia seguinte, tirou dois denários e os entregou ao hospedeiro, dizendo: Cuida deste homem, e, se alguma coisa gastares a mais, eu to indenizarei quando voltar.

36 Qual destes três te parece ter sido o próximo do homem que caiu nas mãos dos salteadores?

37 Respondeu-lhe o intérprete da Lei: O que usou de misericórdia para com ele. Então, lhe disse: Vai e procede tu de igual modo.

Marta e Maria

38 Indo eles de caminho, entrou Jesus num povoado. E certa mulher, chamada Marta, hospedou-o na sua casa.

39 Tinha ela uma irmã, chamada Maria, e esta quedava-se assentada aos pés do SENHOR a ouvir-lhe os ensinamentos.

40 Marta agitava-se de um lado para outro, ocupada em muitos serviços. Então, se aproximou de Jesus e disse: SENHOR, não te importas de que minha irmã tenha deixado que eu fique a servir sozinha? Ordena-lhe, pois, que venha ajudar-me.

41 Respondeu-lhe o SENHOR: Marta! Marta! Andas inquieta e te preocupas com muitas coisas.

42 Entretanto, pouco é necessário ou mesmo uma só coisa; Maria, pois, escolheu a boa parte, e esta não lhe será tirada.

Lucas 11

A oração dominical

Mateus 6.9-15

35Kitą dieną jis išsiėmė du denarus, padavė užeigos šeimininkui ir tarė: ‘Slaugyk jį, o jeigu išleisi ką viršaus, sugrįžęs aš tau atsilyginsiu’.

36Kas iš šitų trijų tau atrodo buvęs artimas patekusiam į plėšikų rankas?“

37Jis atsakė: „Tas, kuris parodė jam gailestingumą“. Jėzus atsakė: „Eik ir tu taip daryk!“

Morta ir Marija

38Jiems keliaujant toliau, Jėzus užsuko į vieną kaimą. Ten viena moteris, vardu Morta, pakvietė jį paviešėti.

39Ji turėjo seserį, vardu Marija. Ši, atsisėdusi prie Viešpaties kojų, klausėsi jo žodžių.

40Morta buvo susirūpinusi visokiu patarnavimu. Ji stabtelėjo ir pasiskundė: „Viešpatie, tau nerūpi, kad sesuo palieka mane vieną patarnauti? Sakyk, kad ji man padėtų“.

41Tačiau Viešpats atsakė: „Morta, Morta, tu rūpiniesi ir sielojiesi daugeliu dalykų,

42o reikia tik vieno. Marija išsirinko geriausiąją dalį, kuri nebus iš jos atimta“.

Luko 11

„Tėve mūsų“

(Mt 6,9-13)

[1] De uma feita, estava Jesus orando em certo lugar; quando terminou, um dos seus discípulos lhe pediu: SENHOR, ensina-nos a orar como também João ensinou aos seus discípulos.

[2] Então, ele os ensinou: Quando orardes, dizei: Pai, santificado seja o teu nome; venha o teu reino;

[3] o pão nosso cotidiano dá-nos de dia em dia;

[4] perdoa-nos os nossos pecados, pois também nós perdoamos a todo o que nos deve; e não nos deixes cair em tentação.

A parábola do amigo importuno

[5] Disse-lhes ainda Jesus: Qual dentre vós, tendo um amigo, e este for procurá-lo à meia-noite e lhe disser: Amigo, empresta-me três pães,

[6] pois um meu amigo, chegando de viagem, procurou-me, e eu nada tenho que lhe oferecer.

[7] E o outro lhe responda lá de dentro, dizendo: Não me importunes; a porta já está fechada, e os meus filhos comigo também já estão deitados. Não posso levantar-me para tos dar;

[8] digo-vos que, se não se levantar para dar-lhos por ser seu amigo, todavia, o fará por causa da importunação e lhe dará tudo o de que tiver necessidade.

Jesus incita a orar

Mateus 7.7-11

[9] Por isso, vos digo: Pedi, e dar-se-vos-á; buscai, e achareis; batei, e abrir-se-vos-á.

[1]Kartą Jėzus vienoje vietoje meldėsi. Jam baigus maldą, vienas mokinys paprašė: „Viešpatie, išmokyk mus melstis, kaip ir Jonas išmokė savuosius mokinius“.

[2]Jėzus tarė jiems: „Kai melsitės, sakykite: ‘Tėve, teesie šventas tavo vardas. Teateinie tavo karalystė.

[3]Kasdienės mūsų duonos duok mums kasdien

[4]ir atleisk mums mūsų kaltes, nes ir mes atleidžiame kiekvienam, kuris mums kaltas. Ir nevesk mūsų į pagundą’“.

Ištverminga malda

(Mt 7,7-11; Jn 14,13-14)

[5]Jėzus dar kalbėjo jiems: „Kas nors iš jūsų turės draugą ir nuėjęs pas jį vidurnaktį sakys: ‘Bičiuli, paskolink man tris kepaliukus duonos,

[6]nes draugas iš kelionės pas mane atvyko ir aš neturiu ko jam padėti ant stalo’.

[7]O anas iš vidaus atsilieps: ‘Nekvaršink manęs! Durys jau uždarytos, o aš su vaikais lovoje, negaliu keltis ir tau duoti’.

[8]Aš jums sakau: jeigu nesikels ir neduos jam duonos dėl bičiulystės, tai dėl jo įkyrumo atsikels ir duos, kiek tik jam reikia.

[9]Tad ir aš jums sakau: prašykite, ir jums bus duota; ieškokite, ir rasite; belskite, ir jums bus atidaryta.

10 Pois todo o que pede recebe; o que busca encontra; e a quem bate, abrir-se-lhe-á.

10Kiekvienas, kas prašo, gauna, kas ieško, randa, ir beldžiančiam atidaroma.

11 Qual dentre vós é o pai que, se o filho lhe pedir [pão, lhe dará uma pedra? Ou se pedir] um peixe, lhe dará em lugar de peixe uma cobra?

11Kur jūs matėte tokį tėvą, kad duonos prašančiam vaikui duotų akmenį?! Ar prašančiam žuvies atkištų gyvatę?

12 Ou, se lhe pedir um ovo lhe dará um escorpião?

12Arba prašančiam kiaušinio duotų skorpioną?

13 Ora, se vós, que sois maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais o Pai celestial dará o Espírito Santo àqueles que lho pedirem?

13Jei tad jūs, būdami nelabi, mokate savo vaikams duoti gerų daiktų, juo labiau jūsų Tėvas iš dangaus suteiks Šventąją Dvasią tiems, kurie jį prašo".

A cura de um endemoninhado mudo. A blasfêmia dos fariseus. Jesus se defende

Mateus 12.22-32; Marcos 3.20-30

Jėzus ir Belzebulas

(Mt 12,22-30; Mk 3,22-27)

14 De outra feita, estava Jesus expelindo um demônio que era mudo. E aconteceu que, ao sair o demônio, o mudo passou a falar; e as multidões se admiravam.

14Kartą Jėzus išvarė nebylumo demoną. Demonui išėjus, nebylys prakalbėjo, ir minia stebėjosi.

15 Mas alguns dentre eles diziam: Ora, ele expele os demônios pelo poder de Belzebu, o maioral dos demônios.

15Kai kurie žmonės sakė: „Jis išvaro demonus demonų valdovo Belzebulo galia".

16 E outros, tentando-o, pediam dele um sinal do céu.

16Kiti, mėgindami jį, reikalavo ženklo iš dangaus.

17 E, sabendo ele o que se lhes passava pelo espírito, disse-lhes: Todo reino dividido contra si mesmo ficará deserto, e casa sobre casa cairá.

17Žinodamas, ką jie mano, Jėzus jiems tarė: „Kiekviena suskilusi karalystė bus sunaikinta, ir namai grius ant namų.

18 Se também Satanás estiver dividido contra si mesmo, como subsistirá o seu reino? Isto, porque dizeis que eu expulso os demônios por Belzebu.

18Jeigu ir šėtonas pasidalijęs, tai kaip išsilaikys jo karalystė?! Jūs sakote mane išvejant demonus Belzebulo galia.

19 E, se eu expulso os demônios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Por isso, eles mesmos serão os vossos juízes.

19Jeigu jau aš išvarau juos Belzebulo galia, tai kieno galia išvaro jūsų sekėjai? Todėl jie bus jūsų teisėjai.

[20] Se, porém, eu expulso os demônios pelo dedo de Deus, certamente, é chegado o reino de Deus sobre vós.

[20]Bet jei aš išveju demonus Dievo pirštu, tai tikrai pas jus atėjo Dievo karalystė.

[21] Quando o valente, bem armado, guarda a sua própria casa, ficam em segurança todos os seus bens.

[21]Kai apsiginklavęs galiūnas sergi savo sodybą, tada ir jo turtas apsaugotas.

[22] Sobrevindo, porém, um mais valente do que ele, vence-o, tira-lhe a armadura em que confiava e lhe divide os despojos.

[22]Bet jei užpuls stipresnis ir jį nugalės, tai atims jo ginklus, kuriais tas pasitikėjo, ir išdalys grobį.

[23] Quem não é por mim é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

[23]Kas ne su manimi, tas prieš mane, ir kas nerenka su manimi, tas barsto.

A estratégia de Satanás
Mateus 12.43-45

Nelabojo sugrįžimas
(Mt 12,43-45)

[24] Quando o espírito imundo sai do homem, anda por lugares áridos, procurando repouso; e, não o achando, diz: Voltarei para minha casa, donde saí.

[24]Netyroji dvasia, išėjusi iš žmogaus, klaidžioja bevandenėse vietose, ieškodama poilsio. Neradusi ji sako sau: ‘Grįšiu į savo namus, iš kur išėjau’.

[25] E, tendo voltado, a encontra varrida e ornamentada.

[25]Sugrįžusi randa juos iššluotus ir išpuoštus.

[26] Então, vai e leva consigo outros sete espíritos, piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e o último estado daquele homem se torna pior do que o primeiro.

[26]Tada eina, pasiima kitas septynias dvasias, dar piktesnes už save, ir įėjusios jos ten apsigyvena. Ir paskui tam žmogui darosi blogiau negu pirma“.

A exclamação de uma mulher

Jonos ženklas
(Mt 12,38-42)

[27] Ora, aconteceu que, ao dizer Jesus estas palavras, uma mulher, que estava entre a multidão, exclamou e disse-lhe: Bem-aventurada aquela que te concebeu, e os seios que te amamentaram!

[27]Jam bekalbant, viena moteris iš minios garsiai sušuko: „Palaimintos įsčios, kurios tave nešiojo, ir krūtys, kurias žindai!“

[28] Ele, porém, respondeu: Antes, bem-aventurados são os que ouvem a palavra de Deus e a guardam!

[28]O jis atsiliepė: „Dar labiau palaiminti tie, kurie klausosi Dievo žodžio ir jo laikosi“.

O sinal de Jonas
Mateus 12.38-42

[29] Como afluíssem as multidões, passou Jesus a dizer: Esta é geração perversa!

[29]Žmonėms gausiai susirinkus, Jėzus pradėjo kalbėti: „Ši karta yra pikta karta.

Pede sinal; mas nenhum sinal lhe será dado, senão o de Jonas.

[30] Porque, assim como Jonas foi sinal para os ninivitas, o Filho do Homem o será para esta geração.

[31] A rainha do Sul se levantará, no Juízo, com os homens desta geração e os condenará; porque veio dos confins da terra para ouvir a sabedoria de Salomão. E eis aqui está quem é maior do que Salomão.

[32] Ninivitas se levantarão, no Juízo, com esta geração e a condenarão; porque se arrependeram com a pregação de Jonas. E eis aqui está quem é maior do que Jonas.

A parábola da candeia

Mateus 6.22-23

[33] Ninguém, depois de acender uma candeia, a põe em lugar escondido, nem debaixo do alqueire, mas no velador, a fim de que os que entram vejam a luz.

[34] São os teus olhos a lâmpada do teu corpo; se os teus olhos forem bons, todo o teu corpo será luminoso; mas, se forem maus, o teu corpo ficará em trevas.

[35] Repara, pois, que a luz que há em ti não sejam trevas.

[36] Se, portanto, todo o teu corpo for luminoso, sem ter qualquer parte em trevas, será todo resplandecente como a candeia quando te ilumina em plena luz.

Jesus censura os fariseus

[37] Ao falar Jesus estas palavras, um fariseu o convidou para ir comer com ele; então, entrando, tomou lugar à mesa.

Ji reikalauja ženklo, bet jai nebus duota jokio kito ženklo, kaip tik Jonos ženklas.

[30]Kaip Jona buvo ženklas ninevięčiams, taip Žmogaus Sūnus bus šiai kartai.

[31]Pietų šalies karalienė teismo dieną prisikels drauge su šios kartos žmonėmis ir juos pasmerks. Juk ji atkeliavo nuo žemės pakraščių pasiklausyti Saliamono išminties, o štai čia daugiau negu Saliamonas.

[32]Ninevės gyventojai teismo dieną kelsis su šia karta ir ją pasmerks, nes jie atsivertė, išgirdę Jonos pamokslus, o štai čia daugiau negu Jona.

Žiburio šviesa

(Mt 5,15; 6,22-23; Mk 4,21; Lk 8,16)

[33]Niekas uždegto žiburio nededa į slėptuvę ar po indu, bet stato jį į žibintuvą, kad įeinantys matytų šviesą.

[34]Kūno žiburys yra tavoji akis. Todėl jei tavo akis sveika, visam tavo kūnui bus šviesu. O jeigu tavo akis nesveika, tavo kūnas skendės tamsoje.

[35]Todėl žiūrėk, kad tavoji šviesa nebūtų tamsybė!

[36]Taigi jei visam tavo kūnui šviesu, ir niekas jo netemdo, tai jis ir bus šviesus, lyg būtum apšviestas žiburio spindulių“.

Prieš fariziejus

(Mt 23,13-36)

[37]Jėzui tebekalbant, vienas fariziejus pasikvietė jį pietų. Įėjęs jis sėdosi už stalo.

[38] O fariseu, porém, admirou-se ao ver que Jesus não se lavara primeiro, antes de comer.

[38]Tai matydamas fariziejus nusistebėjo, kad jis nenusimazgojo rankų prieš valgį.

[39] O SENHOR, porém, lhe disse: Vós, fariseus, limpais o exterior do copo e do prato; mas o vosso interior está cheio de rapina e perversidade.

[39]O Viešpats kreipėsi į jį: „Kaip tik jūs, fariziejai, valote taurės ir dubens išorę, o viduje esate pilni gobšumo ir nelabumo.

[40] Insensatos! Quem fez o exterior não é o mesmo que fez o interior?

[40]Neišmanėliai! Argi išorės kūrėjas nėra sukūręs ir vidaus?!

[41] Antes, dai esmola do que tiverdes, e tudo vos será limpo.

[41]Verčiau duokite žmonėms iš savo vidaus tarsi išmaldą, ir viskas jums bus nesutepta.

[42] Mas ai de vós, fariseus! Porque dais o dízimo da hortelã, da arruda e de todas as hortaliças e desprezais a justiça e o amor de Deus; devíeis, porém, fazer estas coisas, sem omitir aquelas.

[42]Vargas jums, fariziejai! Jūs duodate dešimtinę iš mėtų, rūtų ir kitokių žolelių, o nepaisote teisingumo ir Dievo meilės. Reikia šitai daryti ir ano neapleisti!

[43] Ai de vós, fariseus! Porque gostais da primeira cadeira nas sinagogas e das saudações nas praças.

[43]Vargas jums, fariziejai! Jūs taip mėgstate pirmąsias kėdes sinagogose ir sveikinimus turgavietėse!

[44] Ai de vós que sois como as sepulturas invisíveis, sobre as quais os homens passam sem o saber!

[44]Vargas jums! Esate lyg apleisti kapai, kuriuos žmonės nepastebėdami mindžioja“.

Ai dos intérpretes da Lei!

[45] Então, respondendo um dos intérpretes da Lei, disse a Jesus: Mestre, dizendo estas coisas, também nos ofendes a nós outros!

[45]Tada vienas Įstatymo mokytojas atsiliepė: „Mokytojau, taip kalbėdamas, tu ir mus įžeidi“.

[46] Mas ele respondeu: Ai de vós também, intérpretes da Lei! Porque sobrecarregais os homens com fardos superiores às suas forças, mas vós mesmos nem com um dedo os tocais.

[46]Jis atsakė: „Vargas ir jums, Įstatymo mokytojai! Jūs kraunate žmonėms nepakeliamas naštas, o patys tų naštų nė vienu pirštu nepajudinate.

[47] Ai de vós! Porque edificais os túmulos dos profetas que vossos pais assassinaram.

[47]Vargas jums! Jūs statote pranašams paminklus, o jūsų tėvai juos žudė!

[48] Assim, sois testemunhas e aprovais com cumplicidade as obras dos vossos pais;

[48]Taigi jūs liudijate ir pritariate savo tėvų darbams. Jie žudė, o jūs statote paminklus.

porque eles mataram os profetas, e vós lhes edificais os túmulos.

49 Por isso, também disse a sabedoria de Deus: Enviar-lhes-ei profetas e apóstolos, e a alguns deles matarão e a outros perseguirão,

50 para que desta geração se peçam contas do sangue dos profetas, derramado desde a fundação do mundo;

51 desde o sangue de Abel até ao de Zacarias, que foi assassinado entre o altar e a casa de Deus. Sim, eu vos afirmo, contas serão pedidas a esta geração.

52 Ai de vós, intérpretes da Lei! Porque tomastes a chave da ciência; contudo, vós mesmos não entrastes e impedistes os que estavam entrando.

O plano para tirar a vida de Jesus

53 Saindo Jesus dali, passaram os escribas e fariseus a argüi-lo com veemência, procurando confundi-lo a respeito de muitos assuntos,

54 com o intuito de tirar das suas próprias palavras motivos para o acusar.

49Štai kodėl Dievo Išmintis yra pasakiusi: ‘Aš siųsiu pas juos pranašų ir apaštalų, o jie vienus žudys, kitus persekios,

50kad iš šios kartos būtų pareikalauta visų pranašų kraujo, pralieto nuo pasaulio sutvėrimo,

51pradedant Abelio krauju iki kraujo Zacharijo, kuris buvo nužudytas tarp aukuro ir šventovės’. Taip! Aš sakau, jog bus pareikalauta jo iš šios kartos.

52Vargas jums, Įstatymo mokytojai! Jūs pasisavinote pažinimo raktą, bet patys nėjote ir norintiems įeiti kliudėte“.

53Jam iš ten išėjus, Rašto aiškintojai bei fariziejai pradėjo smarkiai jį pulti ir visaip kamantinėti,

54tykodami ką nors pagauti iš jo lūpų.

Lucas 12

O fermento dos fariseus. Algumas admoestações

1 Posto que miríades de pessoas se aglomeraram, a ponto de uns aos outros se atropelarem, passou Jesus a dizer, antes de tudo, aos seus discípulos: Acautelai-vos do fermento dos fariseus, que é a hipocrisia.

2 Nada há encoberto que não venha a ser revelado; e oculto que não venha a ser conhecido.

Luko 12

Tiesumas ir drąsa

(Mt 10,26-33)

1Tuo tarpu susirinko tūkstančiai žmonių, kad vieni kitus trypė. Tada Jėzus pradėjo kalbėti pirmiausia savo mokiniams: „Saugokitės fariziejų raugo, tai yra veidmainystės!

2Nėra nieko uždengta, kas nebus atidengta, ir nieko paslėpta, kas nepasidarys žinoma.

[3] Porque tudo o que dissestes às escuras será ouvido em plena luz; e o que dissestes aos ouvidos no interior da casa será proclamado dos eirados.

[3]Ką kalbėjote patamsyje, skambės šviesoje, ir ką šnibždėjote į ausį kambariuose, bus skelbiama nuo stogų!

[4] Digo-vos, pois, amigos meus: não temais os que matam o corpo e, depois disso, nada mais podem fazer.

[4]Aš sakau jums, savo bičiuliams: nebijokite tų, kurie žudo kūną ir paskui nebegali daugiau kenkti.

[5] Eu, porém, vos mostrarei a quem deveis temer: temei aquele que, depois de matar, tem poder para lançar no inferno. Sim, digo-vos, a esse deveis temer.

[5]Aš parodysiu, ko turite bijoti: bijokite to, kuris nužudęs turi galią įstumti į pragarą. Taip, sakau jums, šito bijokite!

[6] Não se vendem cinco pardais por dois asses? Entretanto, nenhum deles está em esquecimento diante de Deus.

[6]Argi ne penki žvirbliai parduodami už du skatikus? Tačiau nė vienas jų nėra Dievo užmirštas.

[7] Até os cabelos da vossa cabeça estão todos contados. Não temais! Bem mais valeis do que muitos pardais.

[7]Žinokite, kad net visi jūsų galvos plaukai suskaityti. Tad nebijokite! Jūs vertesni už daugybę žvirblių.

[8] Digo-vos ainda: todo aquele que me confessar diante dos homens, também o Filho do Homem o confessará diante dos anjos de Deus;

[8]Aš jums sakau: kas išpažins mane žmonių akivaizdoje, tą ir Žmogaus Sūnus išpažins Dievo angelų akivaizdoje.

[9] mas o que me negar diante dos homens será negado diante dos anjos de Deus.

[9]O kas manęs išsigins žmonių akivaizdoje, to bus išsiginta Dievo angelų akivaizdoje.

[10] Todo aquele que proferir uma palavra contra o Filho do Homem, isso lhe será perdoado; mas, para o que blasfemar contra o Espírito Santo, não haverá perdão.

[10]Kas tartų žodį prieš Žmogaus Sūnų, tam bus atleista, o kas piktžodžiautų Šventajai Dvasiai, tam nebus atleista.

[11] Quando vos levarem às sinagogas e perante os governadores e as autoridades, não vos preocupeis quanto ao modo por que respondereis, nem quanto às coisas que tiverdes de falar.

[11]Kai jie ves jus į sinagogas pas viršininkus ar vyresnybes, nesirūpinkite, kaip ginsitės ar ką atsakinėsite,

[12] Porque o Espírito Santo vos ensinará, naquela mesma hora, as coisas que deveis dizer.

Jesus reprova a avareza

[13] Nesse ponto, um homem que estava no meio da multidão lhe falou: Mestre, ordena a meu irmão que reparta comigo a herança.

[14] Mas Jesus lhe respondeu: Homem, quem me constituiu juiz ou partidor entre vós?

[15] Então, lhes recomendou: Tende cuidado e guardai-vos de toda e qualquer avareza; porque a vida de um homem não consiste na abundância dos bens que ele possui.

[16] E lhes proferiu ainda uma parábola, dizendo: O campo de um homem rico produziu com abundância.

[17] E arrazoava consigo mesmo, dizendo: Que farei, pois não tenho onde recolher os meus frutos?

[18] E disse: Farei isto: destruirei os meus celeiros, reconstruí-los-ei maiores e aí recolherei todo o meu produto e todos os meus bens.

[19] Então, direi à minha alma: tens em depósito muitos bens para muitos anos; descansa, come, bebe e regala-te.

[20] Mas Deus lhe disse: Louco, esta noite te pedirão a tua alma; e o que tens preparado, para quem será?

[21] Assim é o que entesoura para si mesmo e não é rico para com Deus.

A ansiosa solicitude pela vida

Mateus 6.25-34

[12]nes Šventoji Dvasia tą pačią valandą jus pamokys, ką kalbėti“.

Turto menkystė

[13]Vienas iš minios jam tarė: „Mokytojau, liepk mano broliui, kad pasidalytų su manimi palikimą“.

[14]Jis atsakė: „Žmogau, kas gi mane skyrė jūsų teisėju ar dalytoju?“

[15]Ir dar pridūrė: „Žiūrėkite, saugokitės bet kokio godumo, nes jei kas ir turi apsčiai, jo gyvybė nepriklauso nuo turto“.

[16]Jis pasakė jiems palyginimą: „Vieno turtingo žmogaus laukai davė gausų derlių.

[17]Jis pradėjo sau vienas svarstyti: ‘Ką man čia dabar padarius? Neturiu kur sukrauti derliaus’.

[18]Galop jis tarė: ‘Štai ką padarysiu: nugriausiu savo klojimus, statysiuos didesnius ir į juos sugabensiu visus javus ir visas gėrybes.

[19]Tada tarsiu savo sielai: mano siela, tu turi daug gėrybių, sukrautų ilgiems metams. Ilsėkis, valgyk, gerk ir linksmai pokyliauk!’

[20]O Dievas jam tarė: ‘Kvaily, dar šiąnakt bus pareikalauta tavo gyvybės. Kam gi atiteks, ką susikrovei?’

[21]Taip būna tam, kas krauna turtus, bet nesirūpina tapti turtingas pas Dievą“.

Pasitikėjimas Apvaizda

(Mt 6,25-33)

[22] A seguir, dirigiu-se Jesus a seus discípulos, dizendo: Por isso, eu vos advirto: não andeis ansiosos pela vossa vida, quanto ao que haveis de comer, nem pelo vosso corpo, quanto ao que haveis de vestir.

[22]Tada Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Todėl aš jums sakau: per daug nesirūpinkite gyvybe, ką valgysite, nė savo kūnu, ką vilkėsite.

[23] Porque a vida é mais do que o alimento, e o corpo, mais do que as vestes.

[23]Gyvybė svarbesnė už maistą, o kūnas už drabužį.

[24] Observai os corvos, os quais não semeiam, nem ceifam, não têm despensa nem celeiros; todavia, Deus os sustenta. Quanto mais valeis do que as aves!

[24]Pasižiūrėkite į varnus. Jie nesėja ir nepjauna, neturi nei sandėlių, nei kluonų, bet Dievas juos maitina. Jūs nepalyginti vertesni už paukščius!

[25] Qual de vós, por ansioso que esteja, pode acrescentar um côvado ao curso da sua vida?

[25]Kas gi jūsų galėtų savo rūpesčiu bent per sprindį prailginti sau gyvenimą?!

[26] Se, portanto, nada podeis fazer quanto às coisas mínimas, por que andais ansiosos pelas outras?

[26]Tad jei jūs neįstengiate padaryti net mažmožio, tai kam rūpinatės kitais dalykais?

[27] Observai os lírios; eles não fiam, nem tecem. Eu, contudo, vos afirmo que nem Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como qualquer deles.

[27]Įsižiūrėkite, kaip auga lelijos. Jos neverpia ir neaudžia. Bet sakau jums: nė Saliamonas pačioje savo didybėje nebuvo taip pasipuošęs kaip kiekviena jų.

[28] Ora, se Deus veste assim a erva que hoje está no campo e amanhã é lançada no forno, quanto mais tratando-se de vós, homens de pequena fé!

[28]Jeigu Dievas taip aprengia laukų gėlę, šiandien žydinčią, o rytoj metamą į krosnį, tai dar labiau pasirūpins jumis, mažatikiai!

[29] Não andeis, pois, a indagar o que haveis de comer ou beber e não vos entregueis a inquietações.

[29]Tad neklausinėkite, ką valgysite ar gersite, ir nebūgštaukite!

[30] Porque os gentios de todo o mundo é que procuram estas coisas; mas vosso Pai sabe que necessitais delas.

[30]Visų tų dalykų vaikosi šio pasaulio pagonys. O jūsų Tėvas žino, kad viso to jums reikia.

[31] Buscai, antes de tudo, o seu reino, e estas coisas vos serão acrescentadas.

[31]Verčiau ieškokite jo karalystės, o tai bus jums pridėta.

[32] Não temais, ó pequenino rebanho; porque vosso Pai se agradou em dar-vos o seu reino.

[33] Vendei os vossos bens e dai esmola; fazei para vós outros bolsas que não desgastem, tesouro inextinguível nos céus, onde não chega o ladrão, nem a traça consome,

[34] porque, onde está o vosso tesouro, aí estará também o vosso coração.

A parábola do servo vigilante

[35] Cingido esteja o vosso corpo, e acesas, as vossas candeias.

[36] Sede vós semelhantes a homens que esperam pelo seu senhor, ao voltar ele das festas de casamento; para que, quando vier e bater à porta, logo lha abram.

[37] Bem-aventurados aqueles servos a quem o senhor, quando vier, os encontre vigilantes; em verdade vos afirmo que ele há de cingir-se, dar-lhes lugar à mesa e, aproximando-se, os servirá.

[38] Quer ele venha na segunda vigília, quer na terceira, bem-aventurados serão eles, se assim os achar.

[39] Sabei, porém, isto: se o pai de família soubesse a que hora havia de vir o ladrão, [vigiaria e] não deixaria arrombar a sua casa.

[40] Ficai também vós apercebidos, porque, à hora em que não cuidais, o Filho do Homem virá.

[32]Nebijok, mažoji kaimene: jūsų Tėvas panorėjo atiduoti jums karalystę!

Tikrasis lobis
(Mt 6,20-21)

[33]Išparduokite savo turtą ir išdalykite jį išmaldai. Įsitaisykite sau piniginių, kurios nesusidėvi, kraukite nenykstantį lobį danguje, kur joks vagis neprieis ir kandys nesuės.

[34]Kur jūsų lobis, ten ir jūsų širdis.

Budrūs tarnai
(Mt 24,43-51; Mk 13,33-37)

[35]Tebūnie jūsų strėnos sujuostos ir žiburiai uždegti.

[36]Jūs būkite panašūs į žmones, kurie laukia savo šeimininko, grįžtančio iš vestuvių, kad kai tik jis parvyks ir pasibels, tuojau atidarytų.

[37]Laimingi tarnai, kuriuos sugrįžęs šeimininkas ras budinčius. Iš tiesų sakau jums: jis susijuos, susodins juos prie stalo ir eidamas aplinkui patarnaus jiems.

[38]Jeigu jis sugrįžtų antrosios ar trečiosios nakties sargybos metu ir rastų juos budinčius, laimingi jie!

[39]Įsidėmėkite: jei šeimininkas žinotų, kurią valandą ateis vagis, neleistų jam įsilaužti į savo namus.

[40]Ir jūs būkite pasirengę, nes Žmogaus Sūnus ateis, kai nesitikėsite“.

[41] Então, Pedro perguntou: SENHOR, proferes esta parábola para nós ou também para todos?

[41]Tuomet Petras paklausė: „Viešpatie, ar šį palyginimą pasakei tik mums, ar visiems?“

[42] Disse o SENHOR: Quem é, pois, o mordomo fiel e prudente, a quem o senhor confiará os seus conservos para dar-lhes o sustento a seu tempo?

[42]Viešpats atsakė: „Kas yra tas ištikimas ir sumanus prievaizdas, kurį šeimininkas paskirs vadovauti šeimynai ir deramu laiku ją maitinti?

[43] Bem-aventurado aquele servo a quem seu senhor, quando vier, achar fazendo assim.

[43]Laimingas tarnas, kurį sugrįžęs šeimininkas ras taip darantį.

[44] Verdadeiramente, vos digo que lhe confiará todos os seus bens.

[44]Sakau jums tiesą: jis paskirs jį valdyti visų savo turtų.

[45] Mas, se aquele servo disser consigo mesmo: Meu senhor tarda em vir, e passar a espancar os criados e as criadas, a comer, a beber e a embriagar-se,

[45]Bet jeigu anas tarnas pasakys pats sau: ‘Mano šeimininkas neskuba grįžti’, ir ims mušti tarnus bei tarnaites, valgyti, gerti ir girtuokliauti,

[46] virá o senhor daquele servo, em dia em que não o espera e em hora que não sabe, e castigá-lo-á, lançando-lhe a sorte com os infiéis.

[46]tai to tarno šeimininkas sugrįš vieną dieną, kai jis nelaukia, ir tokią valandą, kurią jis nė manyti nemano. Jis žiauriai nubaus jį, ir jam teks neištikimųjų likimas.

[47] Aquele servo, porém, que conheceu a vontade de seu senhor e não se aprontou, nem fez segundo a sua vontade será punido com muitos açoites.

[47]Tarnas, kuris žino savo šeimininko valią, bet nieko neparuošia ir pagal jo valią nedaro, bus smarkiai nuplaktas.

[48] Aquele, porém, que não soube a vontade do seu senhor e fez coisas dignas de reprovação levará poucos açoites. Mas àquele a quem muito foi dado, muito lhe será exigido; e àquele a quem muito se confia, muito mais lhe pedirão.

[48]O kuris nežino [šeimininko valios], kad ir baustinai pasielgęs, bus mažai plakamas. Iš kiekvieno, kuriam daug duota, bus daug pareikalauta, ir kam daug patikėta, iš to bus daug ir išieškota.

Jesus traz fogo e dissensão à terra

Nesantarvė dėl Jėzaus
(Mt 10,34-36)

[49] Eu vim para lançar fogo sobre a terra e bem quisera que já estivesse a arder.

[49]Aš atėjau įžiebti žemėje ugnies ir taip norėčiau, kad ji jau liepsnotų!

[50] Tenho, porém, um batismo com o qual hei de ser batizado; e quanto me angustio até que o mesmo se realize!

[51] Supondes que vim para dar paz à terra? Não, eu vo-lo afirmo; antes, divisão.

[52] Porque, daqui em diante, estarão cinco divididos numa casa: três contra dois, e dois contra três.

[53] Estarão divididos: pai contra filho, filho contra pai; mãe contra filha, filha contra mãe; sogra contra nora, e nora contra sogra.

Os sinais dos tempos

[54] Disse também às multidões: Quando vedes aparecer uma nuvem no poente, logo dizeis que vem chuva, e assim acontece;

[55] e, quando vedes soprar o vento sul, dizeis que haverá calor, e assim acontece.

[56] Hipócritas, sabeis interpretar o aspecto da terra e do céu e, entretanto, não sabeis discernir esta época?

[57] E por que não julgais também por vós mesmos o que é justo?

[58] Quando fores com o teu adversário ao magistrado, esforça-te para te livrares desse adversário no caminho; para que não suceda que ele te arraste ao juiz, o juiz te entregue ao meirinho e o meirinho te recolha à prisão.

[59] Digo-te que não sairás dali enquanto não pagares o último centavo.

Lucas 13

A morte dos galileus e a queda da torre de Siloé

[50]Aš turiu būti pakrikštytas krikštu ir taip nerimstu, kol tai išsipildys!

[51]Gal manote, kad esu atėjęs atnešti žemei ramybės?! Ne, sakau jums, ne ramybės, o nesantarvės.

[52]Nuo dabar penki vienuose namuose bus pasidaliję: trys prieš du ir du prieš tris.

[53]Tėvas stos prieš sūnų, o sūnus prieš tėvą, motina prieš dukterį, o duktė prieš motiną; anyta prieš marčią, irmarti prieš anytą“.

Laiko ženklai
(Mt 16,2-3; 5,25-26)

[54]Jėzus pasakė ir minioms: „Matydami debesį, kylantį vakaruose, jūs tuoj pat sakote: ‘Ateina lietus’, ir taip atsitinka.

[55]Pučiant pietų vėjui, jūs tvirtinate: ‘Bus karšta’, ir taip iš tiesų esti.

[56]Veidmainiai! Jūs mokate išaiškinti, ką reiškia žemės ir dangaus išvaizda, tai kodėl gi neišsiaiškinate šio laiko prasmės?

[57]Kodėl gi patys nenusprendžiate, kas teisu?

[58]Kai eini su ieškovu pas vyresnybę, pasistenk dar kelyje su juo sulygti, kad jis tavęs kartais nenusitemptų pas teisėją, teisėjas neatiduotų teismo vykdytojui, o teismo vykdytojas neįmestų tavęs į kalėjimą.

[59]Sakau tau: iš ten neišeisi, kol neatsiteisi ligi paskutinio skatiko“.

Luko 13

Raginimas atsiversti

(Jn 8,24)

[1] Naquela mesma ocasião, chegando alguns, falavam a Jesus a respeito dos galileus cujo sangue Pilatos misturara com os sacrifícios que os mesmos realizavam.

[1]Tuo pačiu metu atėjo keli žmonės ir papasakojo Jėzui apie galilėjiečius, kurių kraują Pilotas sumaišęs su jų aukomis.

[2] Ele, porém, lhes disse: Pensais que esses galileus eram mais pecadores do que todos os outros galileus, por terem padecido estas coisas?

[2]Tada Jėzus pasakė jiems: „Ar manote, kad tie galilėjiečiai buvo didesni nusidėjėliai už visus kitus galilėjiečius ir todėl taip nukentėjo?!

[3] Não eram, eu vo-lo afirmo; se, porém, não vos arrependerdes, todos igualmente perecereis.

[3]Anaiptol, sakau jums! Bet jei neatsiversite, visi taip pat pražūsite.

[4] Ou cuidais que aqueles dezoito sobre os quais desabou a torre de Siloé e os matou eram mais culpados que todos os outros habitantes de Jerusalém?

[4]Arba anie aštuoniolika, kuriuos užgriuvo bokštas prie Siloamo [tvenkinio] ir užmušė; jūs manote, kad jie buvo kaltesni už visus kitus Jeruzalės gyventojus?!

[5] Não eram, eu vo-lo afirmo; mas, se não vos arrependerdes, todos igualmente perecereis.

[5]Ne, sakau jums, bet jei neatsiversite, visi taip pat pražūsite“.

A parábola da figueira estéril

[6] Então, Jesus proferiu a seguinte parábola: Certo homem tinha uma figueira plantada na sua vinha e, vindo procurar fruto nela, não achou.

[7] Pelo que disse ao viticultor: Há três anos venho procurar fruto nesta figueira e não acho; podes cortá-la; para que está ela ainda ocupando inutilmente a terra?

[8] Ele, porém, respondeu: SENHOR, deixa-a ainda este ano, até que eu escave ao redor dela e lhe ponha estrume.

[9] Se vier a dar fruto, bem está; se não, mandarás cortá-la.

Nevaisingas figmedis

[6]Jėzus pasakė palyginimą: „Vienas žmogus turėjo savo vynuogyne pasisodinęs figmedį. Kartą jis atėjo pažiūrėti jame vaisių, bet nerado.

[7]Ir tarė sodininkui: ‘Štai jau treji metai, kaip aš ateinu ieškoti šio figmedžio vaisių, ir vis nerandu. Nukirsk jį, kam dar žemę alina!’

[8]Anas jam sako: ‘Šeimininke, palik jį dar šiais metais. Aš jį apkasiu ir patręšiu.

[9]Rasi jis dar duos vaisių. O jei ne, tada jį iškirsdinsi’“.

A cura de uma enferma

[10] Ora, ensinava Jesus no sábado numa das sinagogas.

Jėzus vėl gydo šabo dieną

[10]Šabo dieną Jėzus mokė sinagogoje.

[11] E veio ali uma mulher possessa de um espírito de enfermidade, havia já dezoito anos; andava ela encurvada, sem de modo algum poder endireitar-se.

[12] Vendo-a Jesus, chamou-a e disse-lhe: Mulher, estás livre da tua enfermidade;

[13] e, impondo-lhe as mãos, ela imediatamente se endireitou e dava glória a Deus.

[14] O chefe da sinagoga, indignado de ver que Jesus curava no sábado, disse à multidão: Seis dias há em que se deve trabalhar; vinde, pois, nesses dias para serdes curados e não no sábado.

[15] Disse-lhe, porém, o SENHOR: Hipócritas, cada um de vós não desprende da manjedoura, no sábado, o seu boi ou o seu jumento, para levá-lo a beber?

[16] Por que motivo não se devia livrar deste cativeiro, em dia de sábado, esta filha de Abraão, a quem Satanás trazia presa há dezoito anos?

[17] Tendo ele dito estas palavras, todos os seus adversários se envergonharam. Entretanto, o povo se alegrava por todos os gloriosos feitos que Jesus realizava.

A parábola do grão de mostarda
Mateus 13.31-32; Marcos 4.30-32

[18] E dizia: A que é semelhante o reino de Deus, e a que o compararei?

[19] É semelhante a um grão de mostarda que um homem plantou na sua horta; e cresceu e fez-se árvore; e as aves do céu aninharam-se nos seus ramos.

A parábola do fermento
Mateus 13.33

[11]Čia pasitaikė moteris, aštuoniolika metų kenčianti nuo ligos dvasios. Ji buvo sutraukta ir visiškai negalėjo išsitiesti.

[12]Jėzus pamatęs pasišaukė ją ir tarė: „Moterie, esi išvaduota iš savo ligos!“

[13]Jis uždėjo ant jos rankas, toji bemat atsitiesė ir ėmė šlovinti Dievą.

[14]Tada sinagogos vyresnysis, supykęs, kad Jėzus gydė šabo dieną, pasakė miniai: „Dirbamos yra šešios dienos. Ateikite jomis ir gydykitės, o ne per šabą!“

[15]Viešpats jam atsakė: „Veidmainiai! Argi kas iš jūsų neatriša šabo dieną nuo ėdžių savo jaučio ar asilo ir nenuveda pagirdyti?!

[16]Argi šios Abraomo dukters, kurią šėtonas laikė sukaustęs jau aštuoniolika metų, nereikėjo išvaduoti iš pančių šabo dieną?“

[17]Jam tai kalbant, visi jo priešai susigėdo, o visa minia džiaugėsi šlovingais jo darbais.

Garstyčios grūdelis ir raugas
(Mt 13,31-33; Mk 4,30-32)

[18]Jėzus kalbėjo: „Į ką panaši Dievo karalystė, ir su kuo man ją palyginti?

[19]Ji panaši į garstyčios grūdą, kurį ėmė žmogus ir pasėjo savo darže. Jis išaugo į medelį, ir padangių sparnuočiai susisuko lizdus jo šakose“.

[20] Disse mais: A que compararei o reino de Deus?
[21] É semelhante ao fermento que uma mulher tomou e escondeu em três medidas de farinha, até ficar tudo levedado.

A porta estreita

[22] Passava Jesus por cidades e aldeias, ensinando e caminhando para Jerusalém.
[23] E alguém lhe perguntou: SENHOR, são poucos os que são salvos?
[24] Respondeu-lhes: Esforçai-vos por entrar pela porta estreita, pois eu vos digo que muitos procurarão entrar e não poderão.

[25] Quando o dono da casa se tiver levantado e fechado a porta, e vós, do lado de fora, começardes a bater, dizendo: SENHOR, abre-nos a porta, ele vos responderá: Não sei donde sois.

[26] Então, direis: Comíamos e bebíamos na tua presença, e ensinavas em nossas ruas.

[27] Mas ele vos dirá: Não sei donde vós sois; apartai-vos de mim, vós todos os que praticais iniqüidades.
[28] Ali haverá choro e ranger de dentes, quando virdes, no reino de Deus, Abraão, Isaque, Jacó e todos os profetas, mas vós, lançados fora.
[29] Muitos virão do Oriente e do Ocidente, do Norte e do Sul e tomarão lugares à mesa no reino de Deus.
[30] Contudo, há últimos que virão a ser primeiros, e primeiros que serão últimos.

A mensagem de Jesus a Herodes. O lamento sobre Jerusalém

[20]Jis vėl tarė: „Su kuo man palyginti Dievo karalystę?
[21]Ji panaši į raugą, kurį ėmusi moteris įmaišė į tris saikus miltų, ir nuo jo viskas įrūgo“.

Siauras išganymo takas
(Mt 7,13-14)

[22]Jėzus ėjo mokydamas per miestelius ir kaimus ir keliavo į Jeruzalę.
[23]Kažkas jį paklausė: „Viešpatie, ar maža bus išgelbėtų?“ Jis pasakė jiems:
[24]„Pasistenkite įeiti pro ankštus vartus! Sakau jums, daugelis bandys įeiti, bet neįstengs.

Perspėjimas netikintiems
(Mt 7,21-23; 8,11-12; Mk 10,31)

[25]Kai namų šeimininkas atsikels ir užrakins duris, stovėdami lauke jūs pradėsite belsti į duris ir prašyti: ‘Viešpatie, atidaryk mums!’ O jis atsakys: ‘Aš nežinau, iš kur jūs’.
[26]Tada imsite dėstyti: ‘Mes valgėme ir gėrėme tavo akivaizdoje, tu mokei mūsų gatvėse...’
[27]O jis jums tars: ‘Aš nežinau, iš kur jūs. Eikite šalin nuo manęs, visi piktadariai!’
[28]Tai bus verksmo ir dantų griežimo, kai Dievo karalystėje pamatysite Abraomą, Izaoką, Jokūbą ir visus pranašus, o patys būsite išvaryti laukan.
[29]Ir ateis iš rytų ir vakarų, iš šiaurės ir pietų, ir sėsis prie stalo Dievo karalystėje.
[30]Ir štai yra paskutinių, kurie bus pirmi, ir pirmų, kurie bus paskutiniai“.

Atsakymas Erodui

Mateus 23.37-39

[31] Naquela mesma hora, alguns fariseus vieram para dizer-lhe: Retira-te e vai-te daqui, porque Herodes quer matar-te.

[32] Ele, porém, lhes respondeu: Ide dizer a essa raposa que, hoje e amanhã, expulso demônios e curo enfermos e, no terceiro dia, terminarei.

[33] Importa, contudo, caminhar hoje, amanhã e depois, porque não se espera que um profeta morra fora de Jerusalém.

[34] Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas e apedrejas os que te foram enviados! Quantas vezes quis eu reunir teus filhos como a galinha ajunta os do seu próprio ninho debaixo das asas, e vós não o quisestes!

[35] Eis que a vossa casa vos ficará deserta. E em verdade vos digo que não mais me vereis até que venhais a dizer: Bendito o que vem em nome do SENHOR!

Lucas 14

A cura de um hidrópico

[1] Aconteceu que, ao entrar ele num sábado na casa de um dos principais fariseus para comer pão, eis que o estavam observando.

[2] Ora, diante dele se achava um homem hidrópico.

[3] Então, Jesus, dirigindo-se aos intérpretes da Lei e aos fariseus, perguntou-lhes: É ou não é lícito curar no sábado?

[4] Eles, porém, nada disseram. E, tomando-o, o curou e o despediu.

[31]Tuo pačiu metu atėjo keli fariziejai ir įspėjo Jėzų: „Eik iš čia, pasišalink, nes Erodas nori tave nužudyti“.

[32]Jis atsakė jiems: „Eikite ir pasakykite tam lapei: ‘Štai aš išvarinėju demonus ir gydau šiandien, tai darysiu ir rytoj, o trečią dieną būsiu visa atlikęs.

[33]Bet šiandien ir rytoj, ir poryt aš turiu keliauti; nedera juk pranašui žūti ne Jeruzalėje’.

Perspėjimas Jeruzalei

(Mt 23,37-39)

[34]Jeruzale, Jeruzale! Tu žudai pranašus ir užmuši akmenimis tuos, kurie pas tave siųsti. Kiek kartų norėjau surinkti tavo vaikus tarsi višta savo viščiukus po sparnais, o tu nenorėjai!

[35]Štai paliekami jums jūsų namai. Ir aš sakau jums: jūs manęs nebematysite, kol ateis laikas, kada tarsite: ‘Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu!’“

Luko 14

Vandenlige sergančiojo išgydymas

[1]Kartą šabo dieną Jėzus atėjo į vieno fariziejų vyresniojo namus valgyti, o jie atidžiai stebėjo jį.

[2]Štai jį pasitiko vandenlige sergantis žmogus.

[3]Jėzus kreipėsi į Įstatymo mokytojus ir fariziejus: „Valia per šabą gydyti ar ne?“

[4]Tie tylėjo. Tada jis ėmė išgydė jį ir paleido.

5 A seguir, lhes perguntou: Qual de vós, se o filho ou o boi cair num poço, não o tirará logo, mesmo em dia de sábado?

6 A isto nada puderam responder.

Os primeiros lugares

7 Reparando como os convidados escolhiam os primeiros lugares, propôs-lhes uma parábola:

8 Quando por alguém fores convidado para um casamento, não procures o primeiro lugar; para não suceder que, havendo um convidado mais digno do que tu,

9 vindo aquele que te convidou e também a ele, te diga: Dá o lugar a este. Então, irás, envergonhado, ocupar o último lugar.

10 Pelo contrário, quando fores convidado, vai tomar o último lugar; para que, quando vier o que te convidou, te diga: Amigo, senta-te mais para cima. Ser-te-á isto uma honra diante de todos os mais convivas.

11 Pois todo o que se exalta será humilhado; e o que se humilha será exaltado.

12 Disse também ao que o havia convidado: Quando deres um jantar ou uma ceia, não convides os teus amigos, nem teus irmãos, nem teus parentes, nem vizinhos ricos; para não suceder que eles, por sua vez, te convidem e sejas recompensado.

13 Antes, ao dares um banquete, convida os pobres, os aleijados, os coxos e os cegos;

5O jiems pasakė: „Jei kurio iš jūsų sūnus ar galvijas įkris į šulinį, argi tučtuojau neištrauks jų šabo dieną?!“

6Ir jie nesugebėjo į tai atsakyti.

Pirmosios vietos

7Matydamas, kaip svečiai rinkosi pirmąsias vietas prie stalo, jis pasakė jiems palyginimą:

8„Kai tave pakvies į vestuves, nesisėsk pirmoje vietoje, kad kartais nebūtų pakviesta garbingesnio už tave

9ir atėjęs tas, kuris tave ir jį kvietė, netartų tau: ‘Užleisk jam vietą!’ Tuomet tu sugėdintas turėtum sėstis į paskutinę vietą.

10Kai būsi pakviestas, verčiau eik ir sėskis paskutinėje vietoje, tai atėjęs šeimininkas tau pasakys: ‘Bičiuli, pasislink aukščiau!’ Tada tau bus garbė prieš visus svečius.

11Kiekvienas, kuris save aukština, bus pažemintas, o kuris save žemina, bus išaukštintas“.

Svečių kvietimas

12Taip pat ir pakvietusiam jį vaišių Jėzus pasakė: „Keldamas pietus ar vakarienę, nekviesk nei savo draugų, nei brolių, nei giminaičių, nei turtingų kaimynų, kad kartais jie savo ruožtu nepasikviestų tavęs ir tau nebūtų atlyginta.

13Rengdamas vaišes, verčiau pasikviesk vargšų, paliegėlių, luošų ir aklų,

[14] e serás bem-aventurado, pelo fato de não terem eles com que recompensar-te; a tua recompensa, porém, tu a receberás na ressurreição dos justos.

A parábola da grande ceia

[15] Ora, ouvindo tais palavras, um dos que estavam com ele à mesa, disse-lhe: Bem-aventurado aquele que comer pão no reino de Deus.

[16] Ele, porém, respondeu: Certo homem deu uma grande ceia e convidou muitos.

[17] À hora da ceia, enviou o seu servo para avisar aos convidados: Vinde, porque tudo já está preparado.

[18] Não obstante, todos, à uma, começaram a escusar-se. Disse o primeiro: Comprei um campo e preciso ir vê-lo; rogo-te que me tenhas por escusado.

[19] Outro disse: Comprei cinco juntas de bois e vou experimentá-las; rogo-te que me tenhas por escusado.

[20] E outro disse: Casei-me e, por isso, não posso ir.

[21] Voltando o servo, tudo contou ao seu senhor. Então, irado, o dono da casa disse ao seu servo: Sai depressa para as ruas e becos da cidade e traze para aqui os pobres, os aleijados, os cegos e os coxos.

[22] Depois, lhe disse o servo: SENHOR, feito está como mandaste, e ainda há lugar.

[23] Respondeu-lhe o senhor: Sai pelos caminhos e atalhos e obriga a todos a entrar, para que fique cheia a minha casa.

[14]tai būsi palaimintas, nes jie neturi kuo atsilyginti, ir tau bus atlyginta teisiųjų prisikėlime“.

Nedėkingi svečiai
(Mt 22,2-10)

[15]Tai išgirdęs, vienas svečias jam tarė: „Palaimintas, kas vaišinsis Dievo karalystės pokylyje!“

[16]Jėzus atsiliepė: „Vienas žmogus iškėlė didelę puotą ir pakvietė daug svečių.

[17]Atėjus metui puotauti, jis pasiuntė tarną pranešti pakviestiesiems: ‘Ateikite, jau viskas surengta’.

[18]Tuomet jie visi kaip vienas pradėjo atsikalbinėti. Vienas jam tarė: ‘Nusipirkau dirvą ir būtinai turiu eiti jos apžiūrėti. Meldžiu mane pateisinti’.

[19]Vėl kitas sakė: ‘Pirkau penkis jungus jaučių ir einu jų išmėginti. Meldžiu mane pateisinti’.

[20]Trečias tarė: ‘Vedžiau, todėl negaliu atvykti’.

[21]Tarnas sugrįžęs viską apsakė šeimininkui. Šis supyko ir įsakė tarnui: ‘Skubiai eik į miesto aikštes ir skersgatvius ir vesk čionai visus vargšus, paliegėlius, aklus ir luošus’.

[22]Tarnas ir vėl pranešė: ‘Šeimininke, kaip buvai liepęs, padaryta, bet dar yra vietos’.

[23]Tada šeimininkas tarė tarnui: ‘Eik į kelius bei patvorius ir varu atvaryk, kad mano namai būtų pilni.

24 Porque vos declaro que nenhum daqueles homens que foram convidados provará a minha ceia.

O serviço de Cristo exige abnegação

25 Grandes multidões o acompanhavam, e ele, voltando-se, lhes disse:

26 Se alguém vem a mim e não aborrece a seu pai, e mãe, e mulher, e filhos, e irmãos, e irmãs e ainda a sua própria vida, não pode ser meu discípulo.

27 E qualquer que não tomar a sua cruz e vier após mim não pode ser meu discípulo.

28 Pois qual de vós, pretendendo construir uma torre, não se assenta primeiro para calcular a despesa e verificar se tem os meios para a concluir?

29 Para não suceder que, tendo lançado os alicerces e não a podendo acabar, todos os que a virem zombem dele,

30 dizendo: Este homem começou a construir e não pôde acabar.

31 Ou qual é o rei que, indo para combater outro rei, não se assenta primeiro para calcular se com dez mil homens poderá enfrentar o que vem contra ele com vinte mil?

32 Caso contrário, estando o outro ainda longe, envia-lhe uma embaixada, pedindo condições de paz.

33 Assim, pois, todo aquele que dentre vós não renuncia a tudo quanto tem não pode ser meu discípulo.

Os discípulos, sal da terra

Mateus 5.13; Marcos 9.50

24Sakau jums, – nė vienas iš anų kviestųjų žmonių neragaus mano vaišių’“.

Tikrieji mokiniai

(Mt 10,37-38; Mk 8,34)

25Kartu su Jėzumi ėjo gausios minios. Atsigręžęs jis tarė žmonėms:

26„Jei kas ateina pas mane ir nelaiko neapykantoje savo tėvo, motinos, žmonos, vaikų, brolių, seserų ir net savo gyvybės, negali būti mano mokinys.

27Kas nenešа savo kryžiaus ir eina paskui mane, negali būti mano mokinys.

28Kas iš jūsų, norėdamas pastatyti bokštą, pirmiau atsisėdęs neskaičiuoja išlaidų, kad įsitikintų, ar turės iš ko užbaigti?

29Kad kartais, padėjus pamatą ir nebaigus, žmonės matydami nesišaipytų iš jo ir nesakytų:

30‘Šitas žmogus pradėjo statyti ir neįstengia baigti’.

31Arba koks karalius, traukdamas į karą su kitu karaliumi, pirmiau atsisėdęs nesvarsto, ar turėdamas dešimt tūkstančių karių pajėgs stoti į kovą su tuo, kuris atsiveda dvidešimt tūkstančių?!

32Jei ne, tai anam dar toli esant siunčia pasiuntinius tartis dėl taikos.

33Taip pat kiekvienas jūsų, kuris neatsižada visos savo nuosavybės, negali būti mano mokinys.

Druska

(Mt 5,13; Mk 9,50)

[34] O sal é certamente bom; caso, porém, se torne insípido, como restaurar-lhe o sabor?
[35] Nem presta para a terra, nem mesmo para o monturo; lançam-no fora. Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

Lucas 15

Jesus recebe pecadores

[1] Aproximavam-se de Jesus todos os publicanos e pecadores para o ouvir.
[2] E murmuravam os fariseus e os escribas, dizendo: Este recebe pecadores e come com eles.

A parábola da ovelha perdida
Mateus 18.10-14

[3] Então, lhes propôs Jesus esta parábola:
[4] Qual, dentre vós, é o homem que, possuindo cem ovelhas e perdendo uma delas, não deixa no deserto as noventa e nove e vai em busca da que se perdeu, até encontrá-la?
[5] Achando-a, põe-na sobre os ombros, cheio de júbilo.
[6] E, indo para casa, reúne os amigos e vizinhos, dizendo-lhes: Alegrai-vos comigo, porque já achei a minha ovelha perdida.

[7] Digo-vos que, assim, haverá maior júbilo no céu por um pecador que se arrepende do que por noventa e nove justos que não necessitam de arrependimento.

A parábola da dracma perdida

[8] Ou qual é a mulher que, tendo dez dracmas, se perder uma, não acende a

[34]Druska – geras daiktas. Bet jei druska netektų sūrumo, kuo ją reikėtų pasūdyti?

[35]Ji nebetinka nei dirvai, nei mėšlui, o išberiama laukan. Kas turi ausis, teklauso!“

Luko 15

Paklydusi avelė
(Mt 9,10-13; 18,12-14)

[1]Pas Jėzų rinkdavosi visokie muitininkai ir nusidėjėliai jo pasiklausyti.
[2]O fariziejai ir Rašto aiškintojai murmėdavo: „Šitas priima nusidėjėlius ir su jais valgo“.

[3]Tuomet Jėzus pasakė jiems palyginimą:

[4]„Kas iš jūsų, turėdamas šimtą avių ir vienai nuklydus, nepalieka dykumoje devyniasdešimt devynių ir neieško pražuvusios, kolei suranda?!

[5]Radęs su džiaugsmu dedasi ją ant pečių

[6]ir sugrįžęs namo susikviečia draugus bei kaimynus, sakydamas: ‘Džiaukitės drauge su manimi! Radau savo pražuvėlę avį!’

[7]Sakau jums, taip ir danguje bus daugiau džiaugsmo dėl vieno atsivertusio nusidėjėlio negu dėl devyniasdešimt devynių teisiųjų, kuriems nereikia atsiversti.

Pamestoji drachma

[8]Arba kuri moteris, turėdama dešimtį drachmų ir vieną pametusi, neužsidega

candeia, varre a casa e a procura diligentemente até encontrá-la?

9 E, tendo-a achado, reúne as amigas e vizinhas, dizendo: Alegrai-vos comigo, porque achei a dracma que eu tinha perdido.

10 Eu vos afirmo que, de igual modo, há júbilo diante dos anjos de Deus por um pecador que se arrepende.

A parábola do filho pródigo

11 Continuou: Certo homem tinha dois filhos;

12 o mais moço deles disse ao pai: Pai, dá-me a parte dos bens que me cabe. E ele lhes repartiu os haveres.

13 Passados não muitos dias, o filho mais moço, ajuntando tudo o que era seu, partiu para uma terra distante e lá dissipou todos os seus bens, vivendo dissolutamente.

14 Depois de ter consumido tudo, sobreveio àquele país uma grande fome, e ele começou a passar necessidade.

15 Então, ele foi e se agregou a um dos cidadãos daquela terra, e este o mandou para os seus campos a guardar porcos.

16 Ali, desejava ele fartar-se das alfarrobas que os porcos comiam; mas ninguém lhe dava nada.

17 Então, caindo em si, disse: Quantos trabalhadores de meu pai têm pão com fartura, e eu aqui morro de fome!

18 Levantar-me-ei, e irei ter com o meu pai, e lhe direi: Pai, pequei contra o céu e diante de ti;

žiburio, nešluoja namų ir rūpestingai neieško, kolei suranda?

9Radusi ji susivadina drauges bei kaimynes ir sako: ‘Džiaukitės su manimi, nes radau drachmą, kurią buvau pametusi’.

10Sakau jums, šitaip džiaugiasi Dievo angelai dėl vieno atsivertusio nusidėjėlio“.

Sūnus palaidūnas

11Jis kalbėjo toliau: „Vienas žmogus turėjo du sūnus.

12Kartą jaunesnysis tarė tėvui: ‘Tėve, atiduok man priklausančią palikimo dalį’. Tėvas padalijo sūnums turtą.

13Netrukus jaunėlis, susiėmęs savo dalį, iškeliavo į tolimą šalį. Ten palaidai gyvendamas išeikvojo savo lobį.

14Kai viską išleido, toje šalyje kilo baisus badas, ir jis pradėjo stokoti.

15Tada nuėjo pas vieną šalies gyventoją ir stojo jam tarnauti. Tasai jį pasiuntė į laukus kiaulių ganyti.

16Jis geidė prikimšti pilvą bent ankščių jovalo, kurį ėdė kiaulės, tačiau nė to jam neduodavo.

17Tada susimąstė ir tarė: ‘Kiek mano tėvo samdinių apsčiai turi duonos, o aš čia mirštu iš bado!

18Kelsiuos, eisiu pas tėvą ir sakysiu: Tėve, nusidėjau dangui ir tau.

[19] já não sou digno de ser chamado teu filho; trata-me como um dos teus trabalhadores.

[19]Nesu vertas vadintis tavo sūnumi. Priimk mane bent samdiniu!'

[20] E, levantando-se, foi para seu pai. Vinha ele ainda longe, quando seu pai o avistou, e, compadecido dele, correndo, o abraçou, e beijou.

[20]Jis pasiryžo ir iškeliavo pas tėvą. Tėvas pažino jį iš tolo, labai susigraudino, pribėgo prie jo, puolė ant kaklo ir pabučiavo.

[21] E o filho lhe disse: Pai, pequei contra o céu e diante de ti; já não sou digno de ser chamado teu filho.

[21]O sūnus prabilo: 'Tėve, nusidėjau dangui ir tau. Nebesu vertas vadintis tavo sūnumi...'

[22] O pai, porém, disse aos seus servos: Trazei depressa a melhor roupa, vesti-o, ponde-lhe um anel no dedo e sandálias nos pés;

[22]Bet tėvas įsakė tarnams: 'Kuo greičiau atneškite geriausią drabužį ir apvilkite jį. Užmaukite jam ant piršto žiedą, apaukite kojas!

[23] trazei também e matai o novilho cevado. Comamos e regozijemo-nos,

[23]Atveskite nupenėtą veršį ir papjaukite! Puotaukime, linksminkimės!

[24] porque este meu filho estava morto e reviveu, estava perdido e foi achado. E começaram a regozijar-se.

[24]Juk šis mano sūnus buvo miręs ir vėl atgijo, buvo pražuvęs ir atsirado'. Ir jie pradėjo linksmintis.

[25] Ora, o filho mais velho estivera no campo; e, quando voltava, ao aproximar-se da casa, ouviu a música e as danças.

[25]Tuo metu vyresnysis sūnus buvo laukuose. Eidamas namo ir prisiartinęs prie sodybos, išgirdo muziką ir šokius.

[26] Chamou um dos criados e perguntou-lhe que era aquilo.

[26]Jis pasišaukė tarną ir paklausė, kas čia dedasi.

[27] E ele informou: Veio teu irmão, e teu pai mandou matar o novilho cevado, porque o recuperou com saúde.

[27]Tas jam atsakė: 'Sugrįžo tavo brolis, tai tėvas liepė papjauti nupenėtą veršį, kad sulaukė jo sveiko'.

[28] Ele se indignou e não queria entrar; saindo, porém, o pai, procurava conciliá-lo.

[28]Tada šis supyko ir nenorėjo eiti namo. Tėvas išėjęs pradėjo vadinti jį vidun.

[29] Mas ele respondeu a seu pai: Há tantos anos que te sirvo sem jamais transgredir uma ordem tua, e nunca me deste um cabrito sequer para alegrar-me com os meus amigos;

[29]O jis atkirto tėvui: 'Štai jau tiek metų tau tarnauju ir niekada tavo įsakymo neperžengiau, o tu man nė karto nesi davęs nė ožiuko pasilinksminti su draugais.

30 vindo, porém, esse teu filho, que desperdiçou os teus bens com meretrizes, tu mandaste matar para ele o novilho cevado.

31 Então, lhe respondeu o pai: Meu filho, tu sempre estás comigo; tudo o que é meu é teu.

32 Entretanto, era preciso que nos regozijássemos e nos alegrássemos, porque esse teu irmão estava morto e reviveu, estava perdido e foi achado.

30Bet vos tik sugrįžo šitas tavo sūnus, prarijęs tavąjį turtą su kekšėmis, tu tuojau jam papjovei nupenėtą veršį’.

31Tėvas atsakė: ‘Vaikeli, tu visuomet su manimi, ir visa, kas mano, yra ir tavo.

32Bet reikėjo puotauti bei linksmintis, nes tavo brolis buvo miręs ir vėl atgijo, buvo žuvęs ir atsirado’“.

Lucas 16

A parábola do administrador infiel

1 Disse Jesus também aos discípulos: Havia um homem rico que tinha um administrador; e este lhe foi denunciado como quem estava a defraudar os seus bens.

2 Então, mandando-o chamar, lhe disse: Que é isto que ouço a teu respeito? Presta contas da tua administração, porque já não podes mais continuar nela.

3 Disse o administrador consigo mesmo: Que farei, pois o meu senhor me tira a administração? Trabalhar na terra não posso; também de mendigar tenho vergonha.

4 Eu sei o que farei, para que, quando for demitido da administração, me recebam em suas casas.

5 Tendo chamado cada um dos devedores do seu senhor, disse ao primeiro: Quanto deves ao meu patrão?

Luko 16

Apsukrusis prievaizdas

1Paskui Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Buvo vienas turtingas žmogus. Jis turėjo prievaizdą. Tas buvo jam apskųstas, esą eikvojąs jo turtą.

2Tuomet pasišaukęs jį turtuolis pasakė: ‘Ką aš girdžiu apie tave šnekant?! Duok savo prievaizdavimo apyskaitą, nes jau nebegalėsi būti prievaizdu’.

3O tasai tarė sau: ‘Ką veiksiu, kad šeimininkas atima iš manęs prievaizdavimą? Kasti neįstengiu, o elgetauti man gėda.

4Jau žinau, ką daryti, kad žmonės mane priimtų į savo namus, kai būsiu atleistas iš tarnybos’.

5Jis pasikvietė po vieną savo šeimininko skolininkus ir klausė pirmąjį: ‘Kiek tu skolingas mano šeimininkui?’

[6] Respondeu ele: Cem cados de azeite. Então, disse: Toma a tua conta, assenta-te depressa e escreve cinqüenta.
[7] Depois, perguntou a outro: Tu, quanto deves? Respondeu ele: Cem coros de trigo. Disse-lhe: Toma a tua conta e escreve oitenta.
[8] E elogiou o senhor o administrador infiel porque se houvera atiladamente, porque os filhos do mundo são mais hábeis na sua própria geração do que os filhos da luz.

[9] E eu vos recomendo: das riquezas de origem iníqua fazei amigos; para que, quando aquelas vos faltarem, esses amigos vos recebam nos tabernáculos eternos.

[10] Quem é fiel no pouco também é fiel no muito; e quem é injusto no pouco também é injusto no muito.

[11] Se, pois, não vos tornastes fiéis na aplicação das riquezas de origem injusta, quem vos confiará a verdadeira riqueza?
[12] Se não vos tornastes fiéis na aplicação do alheio, quem vos dará o que é vosso?
[13] Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há de aborrecer-se de um e amar ao outro ou se devotará a um e desprezará ao outro. Não podeis servir a Deus e às riquezas.

Jesus reprova os fariseus

[14] Os fariseus, que eram avarentos, ouviam tudo isto e o ridiculizavam.
[15] Mas Jesus lhes disse: Vós sois os que vos justificais a vós mesmos diante dos homens, mas Deus conhece o vosso

[6]Šis atsakė: ‘Šimtą statinių aliejaus’. Tada jis tarė: ‘Imk savo skolos raštą, sėsk ir tuoj pat rašyk: penkiasdešimt’.
[7]Paskui klausė kitą: ‘O kiek tu skolingas?’ Anas atsakė: ‘Šimtą saikų kviečių’. Jis tarė: ‘Imk skolos raštą ir rašyk: aštuoniasdešimt’.
[8]Šeimininkas pagyrė suktąjį prievaizdą, kad jis gudriai pasielgęs. Šio pasaulio vaikai apsukresni tarp panašių į save negu šviesos vaikai.

Dievas ir Mamona

(Mt 6,24)

[9]Taip pat ir aš jums sakau: neteisingąja Mamona pasidarykite bičiulių, kad kai jos nebeliks, priimtų jus į amžinąsias padangtes.
[10]Kas patikimas smulkmenose, tas patikimas ir dideliuose dalykuose, o kas neteisingas smulkmenose, tas neteisingas ir dideliuose dalykuose.
[11]Tad jei jūs nepasirodėte patikimi, tvarkydami neteisingąją Mamoną, tai kas patikės jums tikrąsias gėrybes?!
[12]Ir jeigu nebuvote patikimi su svetimu daiktu, tai kas jums duos tai, kas jūsų?!
[13]Joks tarnas negali tarnauti dviem šeimininkams: arba jis vieno nekęs, o kitą mylės, arba prie vieno bus prisirišęs, o kitą nieku vers. Negalite tarnauti Dievui ir Mamonai“.

[14]Visa tai girdėjo godūs pinigų fariziejai ir šaipėsi iš Jėzaus.

[15]O jis pasakė jiems: „Jūs žmonių akivaizdoje dedatės teisuoliais, bet Dievas

coração; pois aquilo que é elevado entre homens é abominação diante de Deus.

mato jūsų širdis. Kas žmonėms atrodo prakilnu, Dievo akivaizdoje bjauru.

Kiti pamokymai

(Mt 11,12-13; 5,18.32; 19,9)

[16] A Lei e os Profetas vigoraram até João; desde esse tempo, vem sendo anunciado o evangelho do reino de Deus, e todo homem se esforça por entrar nele.

[16]Iki Jono buvo Įstatymas ir Pranašai; nuo jo skelbiama geroji naujiena apie Dievo karalystę, ir kiekvienas į ją veržiasi.

[17] E é mais fácil passar o céu e a terra do que cair um til sequer da Lei.

[17]Greičiau dangus ir žemė pražus, negu iš Įstatymo iškris bent vienas brūkšnelis.

Acerca do divórcio

Mateus 19.9; Marcos 10.10-12

[18] Quem repudiar sua mulher e casar com outra comete adultério; e aquele que casa com a mulher repudiada pelo marido também comete adultério.

[18]Kiekvienas, kas atleidžia žmoną ir veda kitą, svetimauja. Ir kas veda vyro atleistąją, taip pat svetimauja.

O rico e o mendigo

Turtuolis ir Lozorius

[19] Ora, havia certo homem rico que se vestia de púrpura e de linho finíssimo e que, todos os dias, se regalava esplendidamente.

[19]Gyveno kartą vienas turtuolis. Jis vilkėjo purpuru bei ploniausia drobe ir kasdien ištaigingai puotaudavo.

[20] Havia também certo mendigo, chamado Lázaro, coberto de chagas, que jazia à porta daquele;

[20]O prie jo rūmų vartų gulėjo votimis aptekęs elgeta, vardu Lozorius.

[21] e desejava alimentar-se das migalhas que caíam da mesa do rico; e até os cães vinham lamber-lhe as úlceras.

[21]Jis troško numarinti alkį bent trupiniais nuo turtuolio stalo, bet tik šunes atbėgę laižydavo jo votis.

[22] Aconteceu morrer o mendigo e ser levado pelos anjos para o seio de Abraão; morreu também o rico e foi sepultado.

[22]Ir štai elgeta mirė ir buvo angelų nuneštas į Abraomo prieglobstį. Mirė ir turtuolis ir buvo palaidotas.

[23] No inferno, estando em tormentos, levantou os olhos e viu ao longe a Abraão e Lázaro no seu seio.

[23]Kentėdamas mirusiųjų pasaulyje, turtuolis pakėlė akis ir iš tolo pamatė Abraomą ir jo prieglobstyje Lozorių.

[24] Então, clamando, disse: Pai Abraão, tem misericórdia de mim! E manda a Lázaro que molhe em água a ponta do dedo e me

[24]Jis sušuko: ‘Tėve Abraomai, pasigailėk manęs! Atsiųsk čionai Lozorių, kad suvilgęs vandenyje galą piršto atvėsintų

refresque a língua, porque estou atormentado nesta chama.

[25] Disse, porém, Abraão: Filho, lembra-te de que recebeste os teus bens em tua vida, e Lázaro igualmente, os males; agora, porém, aqui, ele está consolado; tu, em tormentos.

[26] E, além de tudo, está posto um grande abismo entre nós e vós, de sorte que os que querem passar daqui para vós outros não podem, nem os de lá passar para nós.

[27] Então, replicou: Pai, eu te imploro que o mandes à minha casa paterna,

[28] porque tenho cinco irmãos; para que lhes dê testemunho, a fim de não virem também para este lugar de tormento.

[29] Respondeu Abraão: Eles têm Moisés e os Profetas; ouçam-nos.

[30] Mas ele insistiu: Não, pai Abraão; se alguém dentre os mortos for ter com eles, arrepender-se-ão.

[31] Abraão, porém, lhe respondeu: Se não ouvem a Moisés e aos Profetas, tampouco se deixarão persuadir, ainda que ressuscite alguém dentre os mortos.

Lucas 17

Os tropeços
Mateus 18.6-7; Marcos 9.42

[1] Disse Jesus a seus discípulos: É inevitável que venham escândalos, mas ai do homem pelo qual eles vêm!

[2] Melhor fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma pedra de moinho, e fosse atirado no mar, do que fazer tropeçar a um destes pequeninos.

Quantas vezes se deve perdoar a um irmão

man liežuvį. Aš baisiai kenčiu šitoje liepsnoje’.

[25]Abraomas atsakė: ‘Atsimink, sūnau, kad tu dar gyvendamas atsiėmei savo gėrybes, o Lozorius – tik nelaimes. Todėl jis susilaukė paguodos, o tu kenti.

[26]Be to, tarp mūsų ir jūsų žioji neperžengiama bedugnė, ir niekas panorėjęs iš čia negali nueiti pas jus, nei iš ten persikelti pas mus’.

[27]Tas vėl tarė: ‘Tai meldžiu tave, tėve, nusiųsk jį bent į mano tėvo namus;

[28]aš gi turiu penkis brolius – juos teįspėja, kad ir jie nepatektų į šią kančių vietą’.

[29]Abraomas atsiliepė: ‘Jie turi Mozę bei pranašus, tegul jų ir klauso!’

[30]O anas atsakė: ‘Ne, tėve Abraomai! Bet jei kas iš mirusiųjų nueitų pas juos, jie atsiverstų’.

[31]Tačiau Abraomas tarė: ‘Jeigu jie neklauso Mozės nei pranašų, tai nepatikės, jei kas ir iš numirusių prisikeltų’“.

Luko 17

Papiktinimai; atlaidumas
(Mt 18,6-7.15.21; Mk 9,42)

[1]Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Papiktinimai neišvengiami, bet vargas žmogui, per kurį jie ateina.

[2]Jam būtų geriau, jei ant kaklo būtų užmauta girnapusė ir jis būtų įmestas jūron, negu papiktintų bent vieną šitų mažutėlių.

Mateus 18.21-22

[3] Acautelai-vos. Se teu irmão pecar contra ti, repreende-o; se ele se arrepender, perdoa-lhe.

[3]Taigi sergėkitės! Jei tavo brolis nusikalsta, pabark jį ir jeigu jis gailisi, atleisk jam.

[4] Se, por sete vezes no dia, pecar contra ti e, sete vezes, vier ter contigo, dizendo: Estou arrependido, perdoa-lhe.

[4]Jei jis septynis kartus per dieną tau nusižengtų ir septyniskart kreiptųsi į tave sakydamas: ‘Gailiuosi’, – atleisk jam“.

Tikėjimo galia

(Mt 17,20)

[5] Então, disseram os apóstolos ao SENHOR: Aumenta-nos a fé.

[5]Apaštalai prašė: „Sustiprink mūsų tikėjimą“.

[6] Respondeu-lhes o SENHOR: Se tiverdes fé como um grão de mostarda, direis a esta amoreira: Arranca-te e transplanta-te no mar; e ela vos obedecerá.

[6]O Viešpats atsakė: „Jei turėtumėte tikėjimą kaip garstyčios grūdelį ir įsakytumėte šitam šilkmedžiui: ‘Išsirauk ir pasisodink jūroje’, – tai jis paklausytų jūsų.

Tarno pareiga

[7] Qual de vós, tendo um servo ocupado na lavoura ou em guardar o gado, lhe dirá quando ele voltar do campo: Vem já e põe-te à mesa?

[7]Kas iš jūsų, turėdamas samdinį artoją ar piemenį, jam grįžus iš lauko sako: ‘Tuojau sėsk prie stalo’?

[8] E que, antes, não lhe diga: Prepara-me a ceia, cinge-te e serve-me, enquanto eu como e bebo; depois, comerás tu e beberás?

[8]Argi nesako: ‘Prirenk man vakarienę. Susijuosk ir patarnauk, kolei aš valgysiu ir gersiu, o paskui tu pavalgysi ir atsigersi ..’.?

[9] Porventura, terá de agradecer ao servo porque este fez o que lhe havia ordenado?

[9]Argi samdiniui dėkojama, kad jis atliko, kas jam liepta?

[10] Assim também vós, depois de haverdes feito quanto vos foi ordenado, dizei: Somos servos inúteis, porque fizemos apenas o que devíamos fazer.

[10]Taip ir jūs, atlikę visa, kas buvo pavesta, sakykite: ‘Esame nenaudingi tarnai. Padarėme, ką turėjome padaryti’“.

A cura de dez leprosos

Dešimt raupsuotųjų

[11] De caminho para Jerusalém, passava Jesus pelo meio de Samaria e da Galiléia.

[11]Keliaujant į Jeruzalę, teko Jėzui eiti tarp Samarijos ir Galilėjos.

[12] Ao entrar numa aldeia, saíram-lhe ao encontro dez leprosos,

[12]Įeinantį į vieną kaimą, jį pasitiko dešimt raupsuotų vyrų. Jie sustojo atstu

[13] que ficaram de longe e lhe gritaram, dizendo: Jesus, Mestre, compadece-te de nós!

[14] Ao vê-los, disse-lhes Jesus: Ide e mostrai-vos aos sacerdotes. Aconteceu que, indo eles, foram purificados.

[15] Um dos dez, vendo que fora curado, voltou, dando glória a Deus em alta voz,

[16] e prostrou-se com o rosto em terra aos pés de Jesus, agradecendo-lhe; e este era samaritano.

[17] Então, Jesus lhe perguntou: Não eram dez os que foram curados? Onde estão os nove?

[18] Não houve, porventura, quem voltasse para dar glória a Deus, senão este estrangeiro?

[19] E disse-lhe: Levanta-te e vai; a tua fé te salvou.

A vinda do reino de Deus

[20] Interrogado pelos fariseus sobre quando viria o reino de Deus, Jesus lhes respondeu: Não vem o reino de Deus com visível aparência.

[21] Nem dirão: Ei-lo aqui! Ou: Lá está! Porque o reino de Deus está dentro de vós.

[22] A seguir, dirigiu-se aos discípulos: Virá o tempo em que desejareis ver um dos dias do Filho do Homem e não o vereis.

[23] E vos dirão: Ei-lo aqui! Ou: Lá está! Não vades nem os sigais;

[24] porque assim como o relâmpago, fuzilando, brilha de uma à outra extremidade do céu, assim será, no seu dia, o Filho do Homem.

[13]ir garsiai šaukė: „Jėzau, Mokytojau, pasigailėk mūsų!“

[14]Pažvelgęs į juos, Jėzus pasakė: „Eikite, pasirodykite kunigams!“ Ir beeidami jie pasveiko.

[15]Vienas jų, pamatęs, kad išgijo, sugrįžo atgal, balsu šlovindamas Dievą.

[16]Jis dėkodamas parpuolė Jėzui po kojų. Tai buvo samarietis.

[17]Jėzus paklausė: „Argi ne dešimt pasveiko? Kur dar devyni?

[18]Niekas nepanorėjo sugrįžti ir atiduoti Dievui garbę, kaip tik šitas svetimtautis!“

[19]Ir tarė jam: „Kelkis, eik! Tavo tikėjimas išgelbėjo tave“.

Žmogaus Sūnaus diena
(Mt 24,23-44; Mk 13,5-27)

[20]Fariziejų paklaustas, kada ateis Dievo karalystė, Jėzus paaiškino: „Dievo karalystė ateina nepastebimai.

[21]Ir niekas nepasakys: ‘Štai ji čia arba ten!’ Juk Dievo karalystė jau yra tarp jūsų“.

[22]Jis tarė mokiniams: „Ateis dienos, kai jūs geisite išvysti bent vieną vienintelę Žmogaus Sūnaus dieną, ir nepamatysite.

[23]Jums sakys: ‘Štai jis čia! Štai ten!’ – neikite ir nebėkite paskui juos!

[24]Kaip tvykstelėjęs žaibas nušviečia viską nuo vieno dangaus pakraščio iki kito, taip savo dieną pasirodys ir Žmogaus Sūnus.

25 Mas importa que primeiro ele padeça muitas coisas e seja rejeitado por esta geração.

25Bet pirmiau jam reikės daug iškentėti ir būti šios kartos atmestam.

26 Assim como foi nos dias de Noé, será também nos dias do Filho do Homem:

26Kaip yra buvę Nojaus laikais, taip bus ir Žmogaus Sūnaus dienomis.

27 comiam, bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca, e veio o dilúvio e destruiu a todos.

27Žmonės valgė, gėrė, vedė, tekėjo, kol atėjo diena, kai Nojus įlipo į laivą. Tuomet ištiko tvanas ir visus sunaikino.

28 O mesmo aconteceu nos dias de Ló: comiam, bebiam, compravam, vendiam, plantavam e edificavam;

28Ar ne taip dėjosi ir Loto laikais? Žmonės valgė ir gėrė, pirko ir pardavinėjo, sodino ir statėsi.

29 mas, no dia em que Ló saiu de Sodoma, choveu do céu fogo e enxofre e destruiu a todos.

29O tą dieną, kada Lotas paliko Sodomą, iš dangaus ėmė kristi ugnis su siera ir visus sunaikino.

30 Assim será no dia em que o Filho do Homem se manifestar.

30Šitaip bus ir tą dieną, kai apsireikš Žmogaus Sūnus.

31 Naquele dia, quem estiver no eirado e tiver os seus bens em casa não desça para tirá-los; e de igual modo quem estiver no campo não volte para trás.

31Kas tą dieną bus ant stogo, o jo daiktai viduje, tenelipa žemyn jų pasiimti, o kas laukuose, tenegrįžta namo.

32 Lembrai-vos da mulher de Ló.

32Prisiminkite Loto žmoną!

33 Quem quiser preservar a sua vida perdê-la-á; e quem a perder de fato a salvará.

33Kas stengsis išsaugoti savo gyvybę, tas ją pražudys, o kas ją pražudys, tas ją atgaivins.

34 Digo-vos que, naquela noite, dois estarão numa cama; um será tomado, e deixado o outro;

34Sakau jums: tą naktį dviese miegos vienoje lovoje, ir vienas bus paimtas, o kitas paliktas.

35 duas mulheres estarão juntas moendo; uma será tomada, e deixada a outra.

35Dvi mals drauge, ir viena bus paimta, o kita palikta“.

36 [Dois estarão no campo; um será tomado, e o outro, deixado.]

37 Então, lhe perguntaram: Onde será isso, SENHOR? Respondeu-lhes: Onde estiver o corpo, aí se ajuntarão também os abutres.

37Tada jie atsiliepė: „O kurgi, Viešpatie?“ Jis atsakė: „Kur bus lavonų, ten sulėks ir maitvanagiai“.

Lucas 18

A parábola do juiz iníquo

1 Disse-lhes Jesus uma parábola sobre o dever de orar sempre e nunca esmorecer:

2 Havia em certa cidade um juiz que não temia a Deus, nem respeitava homem algum.

3 Havia também, naquela mesma cidade, uma viúva que vinha ter com ele, dizendo: Julga a minha causa contra o meu adversário.

4 Ele, por algum tempo, não a quis atender; mas, depois, disse consigo: Bem que eu não temo a Deus, nem respeito a homem algum;

5 todavia, como esta viúva me importuna, julgarei a sua causa, para não suceder que, por fim, venha a molestar-me.

6 Então, disse o SENHOR: Considerai no que diz este juiz iníquo.

7 Não fará Deus justiça aos seus escolhidos, que a ele clamam dia e noite, embora pareça demorado em defendê-los?

8 Digo-vos que, depressa, lhes fará justiça. Contudo, quando vier o Filho do Homem, achará, porventura, fé na terra?

A parábola do fariseu e o publicano

9 Propôs também esta parábola a alguns que confiavam em si mesmos, por se considerarem justos, e desprezavam os outros:

10 Dois homens subiram ao templo com o propósito de orar: um, fariseu, e o outro, publicano.

Luko 18

Įkyrioji prašytoja

1Jėzus pasakė jiems palyginimą, kaip reikia visuomet melstis ir nepaliauti.

2Jis pradėjo: „Viename mieste gyveno teisėjas, kuris nebijojo Dievo ir nesidrovėjo žmonių.

3Tame pačiame mieste gyveno ir našlė, kuri vis eidavo pas jį ir prašydavo: 'Apgink mane nuo skriaudiko!'

4Jis ilgai spyrėsi, bet pagaliau tarė sau: 'Nors aš Dievo nebijau nei žmonių nesidroviu,

5vis dėlto, kai šita našlė tokia įkyri, imsiu ir apginsiu jos teises, kad, ko gera, ji manęs neapkultų'“.

6Ir Viešpats pridūrė: „Įsidėmėkite, ką pasakė tas nesąžiningas teisėjas.

7Tad nejaugi Dievas neapgintų teisių savo išrinktųjų, kurie jo šaukiasi per dienas ir naktis, ir delstų jiems padėti?!

8Aš sakau jums: netrukus jis apgins jų teises. Bet ar atėjęs Žmogaus Sūnus beras žemėje tikėjimą?“

Fariziejus ir muitininkas

9Kai kuriems žmonėms, kurie pasitikėjo savo teisumu, o kitus niekino, Jėzus pasakė palyginimą:

10„Du žmonės atėjo į šventyklą melstis. Vienas buvo fariziejus, o kitas muitininkas.

[11] O fariseu, posto em pé, orava de si para si mesmo, desta forma: Ó Deus, graças te dou porque não sou como os demais homens, roubadores, injustos e adúlteros, nem ainda como este publicano;

[12] jejuo duas vezes por semana e dou o dízimo de tudo quanto ganho.

[13] O publicano, estando em pé, longe, não ousava nem ainda levantar os olhos ao céu, mas batia no peito, dizendo: Ó Deus, sê propício a mim, pecador!

[14] Digo-vos que este desceu justificado para sua casa, e não aquele; porque todo o que se exalta será humilhado; mas o que se humilha será exaltado.

Jesus abençoa as crianças

Mateus 19.13-15; Marcos 10.13-16

[15] Traziam-lhe também as crianças, para que as tocasse; e os discípulos, vendo, os repreendiam.

[16] Jesus, porém, chamando-as para junto de si, ordenou: Deixai vir a mim os pequeninos e não os embaraceis, porque dos tais é o reino de Deus.

[17] Em verdade vos digo: Quem não receber o reino de Deus como uma criança de maneira alguma entrará nele.

O jovem rico

Mateus 19.16-22; Marcos 10.17-22

[18] Certo homem de posição perguntou-lhe: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[19] Respondeu-lhe Jesus: Por que me chamas bom? Ninguém é bom, senão um, que é Deus.

[11]Fariziejus atsistojęs sau vienas taip meldėsi: ‘Dėkoju tau, Dieve, kad nesu toks, kaip kiti žmonės – plėšikai, sukčiai, svetimautojai – arba va kaip šis muitininkas.

[12]Aš pasninkauju du kartus per savaitę, atiduodu dešimtinę nuo visko, ką įsigyju’.

[13]O muitininkas stovėjo atokiai ir nedrįso nė akių pakelti į dangų, tik mušėsi į krūtinę maldaudamas: ‘Dieve, būk gailestingas man nusidėjėliui!’

[14]Sakau jums: šitas nuėjo į namus nuteisintas, ne anas. Kiekvienas, kuris save aukština, bus pažemintas, o kuris save žemina, bus išaukštintas“.

Jėzus ir vaikai

(Mt 19,13-15; Mk 10,13-16; Lk 9,47-48)

[15]Žmonės Jėzui nešdavo kūdikius, kad jis juos paliestų. Tatai matydami, mokiniai ėmė bartis.

[16]O Jėzus pasišaukė vaikučius ir tarė: „Leiskite mažutėliams ateiti pas mane ir netrukdykite, nes tokių yra Dievo karalystė.

[17]Iš tiesų sakau jums: kas nepriima Dievo karalystės kaip kūdikis, neįeis į ją!“

Turtas ir išganymas

(Mt 19,16-29; Mk 10,17-30)

[18]Vienas didikas kartą paklausė: „Gerasis mokytojau, ką turiu daryti, kad laimėčiau amžinąjį gyvenimą?“

[19]Jėzus jam atsakė: „Kam vadini mane geru? Niekas nėra geras, tik Dievas.

[20] Sabes os mandamentos: Não adulterarás, não matarás, não furtarás, não dirás falso testemunho, honra a teu pai e a tua mãe.

[21] Replicou ele: Tudo isso tenho observado desde a minha juventude.

[22] Ouvindo-o Jesus, disse-lhe: Uma coisa ainda te falta: vende tudo o que tens, dá-o aos pobres e terás um tesouro nos céus; depois, vem e segue-me.

[23] Mas, ouvindo ele estas palavras, ficou muito triste, porque era riquíssimo.

O perigo das riquezas

Mateus 19.23-30; Marcos 10.23-31

[24] E Jesus, vendo-o assim triste, disse: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

[25] Porque é mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[26] E os que ouviram disseram: Sendo assim, quem pode ser salvo?

[27] Mas ele respondeu: Os impossíveis dos homens são possíveis para Deus.

[28] E disse Pedro: Eis que nós deixamos nossa casa e te seguimos.

[29] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade vos digo que ninguém há que tenha deixado casa, ou mulher, ou irmãos, ou pais, ou filhos, por causa do reino de Deus,

[30] que não receba, no presente, muitas vezes mais e, no mundo por vir, a vida eterna.

Jesus outra vez prediz sua morte e ressurreição

Mateus 20.17-19; Marcos 10.32-34

[31] Tomando consigo os doze, disse-lhes Jesus: Eis que subimos para Jerusalém, e

[20]Įsakymus žinai: Nesvetimauk,nežudyk, nevok, melagingai neliudyk, gerbk savo tėvą ir motiną...“

[21]Tas atsakė: „Viso šito laikiausi nuo pat jaunystės“.

[22]Tai išgirdęs Jėzus jam tarė: „Tau trūksta vieno dalyko: parduok, ką turi, ir išdalyk vargšams, tai įsigysi turtą danguje. Tada ateik ir sek paskui mane!“

[23]Tai išgirdęs didikas nusiminė, nes buvo labai turtingas.

[24]Matydamas jį tokį, Jėzus prabilo: „Kaip sunkiai turtuoliai pateks į Dievo karalystę!

[25]Lengviau kupranugariui išlįsti pro adatos ausį, negu turtuoliui įeiti į Dievo karalystę!“

[26]Girdėjusieji tai paklausė: „Kas tada galės būti išgelbėtas?“

[27]Jėzus atsakė: „Kas neįmanoma žmonėms, tai galima Dievui“.

[28]Tuomet Petras tarė: „Štai mes, viską palikę, nuėjome paskui tave“.

[29]Jėzus atsakė jiems: „Iš tiesų sakau jums: nėra nė vieno, dėl Dievo karalystės palikusio namus ar žmoną, ar brolius, ar gimdytojus, ar vaikus,

[30]kuris jau šiuo metu negautų nepalyginti daugiau, o būsimajame pasaulyje – amžinojo gyvenimo“.

Jėzus vėl apie savo mirtį

(Mt 20,17-19; Mk 10,32-34)

[31]Jėzus pasišaukė Dvylika ir tarė: „Štai mes einame į Jeruzalę, ir ten išsipildys

vai cumprir-se ali tudo quanto está escrito por intermédio dos profetas, no tocante ao Filho do Homem;

visa, kas pranašų parašyta apie Žmogaus Sūnų.

32 pois será ele entregue aos gentios, escarnecido, ultrajado e cuspido;

32Jis bus atiduotas pagonims, išjuoktas, paniekintas ir apspjaudytas.

33 e, depois de o açoitarem, tirar-lhe-ão a vida; mas, ao terceiro dia, ressuscitará.

33Tie nuplaks jį ir nužudys, bet trečią dieną jis prisikels".

34 Eles, porém, nada compreenderam acerca destas coisas; e o sentido destas palavras era-lhes encoberto, de sorte que não percebiam o que ele dizia.

34Tačiau jie nieko nesuprato; tos kalbos prasmė jiems liko paslėpta, ir jie nesuvokė, kas buvo sakoma.

A cura do cego de Jericó

Mateus 20.29-34; Marcos 10.46-52

Jericho neregys

(Mt 20,29-34; Mk 10,46-52)

35 Aconteceu que, ao aproximar-se ele de Jericó, estava um cego assentado à beira do caminho, pedindo esmolas.

35Kai Jėzus prisiartino prie Jericho, šalia kelio sėdėjo neregys elgeta.

36 E, ouvindo o tropel da multidão que passava, perguntou o que era aquilo.

36Išgirdęs praeinančią minią, jis paklausė, kas tai būtų.

37 Anunciaram-lhe que passava Jesus, o Nazareno.

37Jam pasakė, jog praeinąs Jėzus Nazarietis.

38 Então, ele clamou: Jesus, Filho de Davi, tem compaixão de mim!

38Tuomet neregys ėmė šaukti: „Jėzau, Dovydo Sūnau, pasigailėk manęs!"

39 E os que iam na frente o repreendiam para que se calasse; ele, porém, cada vez gritava mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim!

39Ėję priešakyje draudė jį, kad tylėtų, bet tas dar garsiau šaukė: „Dovydo Sūnau, pasigailėk manęs!"

40 Então, parou Jesus e mandou que lho trouxessem. E, tendo ele chegado, perguntou-lhe:

40Jėzus sustojo ir liepė jį atvesti. Jam prisiartinus, Jėzus paklausė:

41 Que queres que eu te faça? Respondeu ele: SENHOR, que eu torne a ver.

41„Ko nori, kad tau padaryčiau?"

42 Então, Jesus lhe disse: Recupera a tua vista; a tua fé te salvou.

42Šis atsakė: „Viešpatie, kad praregėčiau!" Jėzus tarė: „Regėk! Tavo tikėjimas išgelbėjo tave".

[43] Imediatamente, tornou a ver e seguia-o glorificando a Deus. Também todo o povo, vendo isto, dava louvores a Deus.

Lucas 19

Zaqueu, o publicano

[1] Entrando em Jericó, atravessava Jesus a cidade.

[2] Eis que um homem, chamado Zaqueu, maioral dos publicanos e rico,

[3] procurava ver quem era Jesus, mas não podia, por causa da multidão, por ser ele de pequena estatura.

[4] Então, correndo adiante, subiu a um sicômoro a fim de vê-lo, porque por ali havia de passar.

[5] Quando Jesus chegou àquele lugar, olhando para cima, disse-lhe: Zaqueu, desce depressa, pois me convém ficar hoje em tua casa.

[6] Ele desceu a toda a pressa e o recebeu com alegria.

[7] Todos os que viram isto murmuravam, dizendo que ele se hospedara com homem pecador.

[8] Entrementes, Zaqueu se levantou e disse ao SENHOR: SENHOR, resolvo dar aos pobres a metade dos meus bens; e, se nalguma coisa tenho defraudado alguém, restituo quatro vezes mais.

[9] Então, Jesus lhe disse: Hoje, houve salvação nesta casa, pois que também este é filho de Abraão.

[10] Porque o Filho do Homem veio buscar e salvar o perdido.

A parábola das dez minas

[43]Tas bemat praregėjo ir nulydėjo jį, garbindamas Dievą. Tai matydami, visi žmonės šlovino Dievą.

Luko 19

Muitininkas Zachiejus

[1]Atvykęs į Jerichą, Jėzus ėjo per miestą.

[2]Ten buvo žmogus, vardu Zachiejus, muitininkų viršininkas ir turtuolis.

[3]Jis troško pamatyti Jėzų, koks jis esąs, bet negalėjo per minią, nes pats buvo žemo ūgio.

[4]Zachiejus užbėgo priekin ir įlipo į šilkmedį, kad galėtų jį pamatyti, nes jis turėjo tenai praeiti.

[5]Atėjęs į tą vietą ir pažvelgęs aukštyn, Jėzus tarė: „Zachiejau, greit lipk žemyn! Man reikia šiandien apsilankyti tavo namuose“.

[6]Šis skubiai nulipo ir su džiaugsmu priėmė jį.

[7]Tai matydami, visi murmėjo: „Pas nusidėjėlį nuėjo į svečius?“

[8]O Zachiejus atsistojęs prabilo į Viešpatį: „Štai, Viešpatie, pusę savo turto atiduodu vargšams ir jei ką nors nuskriaudžiau, grąžinsiu keturgubai“.

[9]Jėzus tarė: „Į šiuos namus šiandien atėjo išganymas, nes ir jis yra Abraomo palikuonis.

[10]Žmogaus Sūnus atėjo ieškoti ir gelbėti, kas buvo pražuvę“.

Dešimt minų

(Mt 25,14-30; Mk 13,33-37)

[11] Ouvindo eles estas coisas, Jesus propôs uma parábola, visto estar perto de Jerusalém e lhes parecer que o reino de Deus havia de manifestar-se imediatamente.

[11]Jiems klausantis, Jėzus kalbėjo toliau ir pasakė palyginimą. Mat jis buvo netoli Jeruzalės, ir žmonės manė, jog netrukus turinti apsireikšti Dievo karalystė.

[12] Então, disse: Certo homem nobre partiu para uma terra distante, com o fim de tomar posse de um reino e voltar.

[12]Tad jis kalbėjo: „Vienas didžiūnas iškeliavo į tolimą šalį gauti karaliaus sosto, o vėliau turėjo sugrįžti atgal.

[13] Chamou dez servos seus, confiou-lhes dez minas e disse-lhes: Negociai até que eu volte.

[13]Jis pasišaukė dešimt tarnų, padalijo jiems dešimt minų ir tarė: ‘Verskitės, kol sugrįšiu’.

[14] Mas os seus concidadãos o odiavam e enviaram após ele uma embaixada, dizendo: Não queremos que este reine sobre nós.

[14]Piliečiai nekentė jo ir nusiuntė iš paskos pasiuntinius pareikšti: ‘Mes nenorime, kad šitas mus valdytų’.

[15] Quando ele voltou, depois de haver tomado posse do reino, mandou chamar os servos a quem dera o dinheiro, a fim de saber que negócio cada um teria conseguido.

[15]Gavęs karalystę, jis sugrįžo ir liepė pašaukti tarnus, kuriems buvo davęs pinigų, norėdamas sužinoti, kiek kuris uždirbo.

[16] Compareceu o primeiro e disse: SENHOR, a tua mina rendeu dez.

[16]Atėjo pirmasis ir tarė: ‘Valdove, tavo mina man pelnė dešimtį minų’.

[17] Respondeu-lhe o senhor: Muito bem, servo bom; porque foste fiel no pouco, terás autoridade sobre dez cidades.

[17]Jis atsakė: ‘Gerai, stropusis tarne! Kadangi pasirodei patikimas mažuose dalykuose, tu gauni valdyti dešimt miestų’.

[18] Veio o segundo, dizendo: SENHOR, a tua mina rendeu cinco.

[18]Atėjo antrasis ir pareiškė: ‘Valdove, tavo mina man laimėjo penkias minas’.

[19] A este disse: Terás autoridade sobre cinco cidades.

[19]Ir šitam jis pasakė: ‘Tu valdyk penkis miestus’.

[20] Veio, então, outro, dizendo: Eis aqui, senhor, a tua mina, que eu guardei embrulhada num lenço.

[20]Atėjo dar vienas ir tarė: ‘Valdove, štai tavo mina, kurią laikiau suvyniotą į skepetą.

[21] Pois tive medo de ti, que és homem rigoroso; tiras o que não puseste e ceifas o que não semeaste.

[22] Respondeu-lhe: Servo mau, por tua própria boca te condenarei. Sabias que eu sou homem rigoroso, que tiro o que não pus e ceifo o que não semeei;

[23] por que não puseste o meu dinheiro no banco? E, então, na minha vinda, o receberia com juros.

[24] E disse aos que o assistiam: Tirai-lhe a mina e dai-a ao que tem as dez.

[25] Eles ponderaram: SENHOR, ele já tem dez.

[26] Pois eu vos declaro: a todo o que tem dar-se-lhe-á; mas ao que não tem, o que tem lhe será tirado.

[27] Quanto, porém, a esses meus inimigos, que não quiseram que eu reinasse sobre eles, trazei-os aqui e executai-os na minha presença.

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-11; Marcos 11.1-11; João 12.12-19

[28] E, dito isto, prosseguia Jesus subindo para Jerusalém.

[29] Ora, aconteceu que, ao aproximar-se de Betfagé e de Betânia, junto ao monte das Oliveiras, enviou dois de seus discípulos,

[30] dizendo-lhes: Ide à aldeia fronteira e ali, ao entrardes, achareis preso um jumentinho que jamais homem algum montou; soltai-o e trazei-o.

[31] Se alguém vos perguntar: Por que o soltais? Respondereis assim: Porque o SENHOR precisa dele.

[21]Aš bijojau tavęs, nes esi žmogus griežtas: imi nepadėjęs ir pjauni nepasėjęs’.

[22]Jis atsiliepė: ‘Netikęs tarne! Aš tave teisiu tavo paties žodžiais. Tu žinojai, kad aš griežtas žmogus: imu, ko nepadėjau, ir pjaunu, ko nesėjau.

[23]Tai kodėl neleidai mano pinigų apyvarton, kad sugrįžęs išreikalaučiau su palūkanomis?’

[24]Aplinkiniams jis tarė: ‘Atimkite iš jo miną ir atiduokite tam, kuris turi dešimt minų’.

[25]Tie sakė: ‘Valdove, bet anas jau turi dešimt minų!’

[26]Jis tarė: ‘Aš sakau jums: kiekvienam, kas turi, bus pridėta, o iš neturinčio bus atimta net ir tai, ką turėjo.

[27]Mano priešus, nenorėjusius, kad būčiau jų karalius, atveskite čionai ir nugalabykite mano akyse!’“

Įžengimas į Jeruzalę

(Mt 21,1-11.16; Mk 11,1-11; Jn 12,12-16)

[28]Tai pasakęs, Jėzus visų priekyje leidosi į Jeruzalę.

[29]Prisiartinęs prie Betfagės ir Betanijos ties vadinamuoju Alyvų kalnu, jis pasiuntė du mokinius

[30]ir jiems pasakė: „Eikite į kaimą, kurį štai matote, ir vos įėję rasite pririštą asilaitį, kuriuo dar joks žmogus nėra jojęs. Atriškite jį ir atveskite.

[31]O jeigu kas paklaustų: ‘Kam jį atrišate?’ – atsakykite: ‘Jo reikia Viešpačiui’“.

[32] E, indo os que foram mandados, acharam segundo lhes dissera Jesus.

[33] Quando eles estavam soltando o jumentinho, seus donos lhes disseram: Por que o soltais?

[34] Responderam: Porque o SENHOR precisa dele.

[35] Então, o trouxeram e, pondo as suas vestes sobre ele, ajudaram Jesus a montar.

[36] Indo ele, estendiam no caminho as suas vestes.

[37] E, quando se aproximava da descida do monte das Oliveiras, toda a multidão dos discípulos passou, jubilosa, a louvar a Deus em alta voz, por todos os milagres que tinham visto,

[38] dizendo: Bendito é o Rei que vem em nome do SENHOR! Paz no céu e glória nas maiores alturas!

[39] Ora, alguns dos fariseus lhe disseram em meio à multidão: Mestre, repreende os teus discípulos!

[40] Mas ele lhes respondeu: Asseguro-vos que, se eles se calarem, as próprias pedras clamarão.

Jesus chora à vista de Jerusalém

[41] Quando ia chegando, vendo a cidade, chorou

[42] e dizia: Ah! Se conheceras por ti mesma, ainda hoje, o que é devido à paz! Mas isto está agora oculto aos teus olhos.

[43] Pois sobre ti virão dias em que os teus inimigos te cercarão de trincheiras e, por todos os lados, te apertarão o cerco;

[32]Pasiųstieji nuėjo ir rado, kaip jiems buvo nurodyta.

[33]Atrišant asilaitį, savininkai klausė: „Kam atrišate asilaitį?“

[34]Mokiniai atsakė: „Jo reikia Viešpačiui“.

[35]Jie atvedė asilaitį pas Jėzų, apdengė savo apsiaustais ir užsodino Jėzų ant viršaus.

[36]Jam jojant žmonės tiesė ant kelio drabužius.

[37]Besiartinant prie Alyvų kalno šlaito, visas mokinių būrys pradėjo džiaugsmingai ir skardžiai šlovinti Dievą už visus stebuklus, kuriuos jie buvo regėję.

[38]Jie šaukė: „Garbė karaliui, kuris ateina Viešpaties vardu! Ramybė danguje, šlovė aukštybėse!“

[39]Kai kurie fariziejai iš minios jam šaukė: „Mokytojau, sudrausk savo mokinius!“

[40]Jis atsakė jiems: „Sakau jums, jei šitie tylės, akmenys šauks!“

[41]Prisiartinęs prie Jeruzalės ir išvydęs miestą, Jėzus verkė jo ir sakė:

[42]„O kad tu šiandien suprastum, kas tau atneša ramybę! Deja, tai paslėpta nuo tavo akių.

[43]Tu sulauksi dienų, kai tavo priešai apjuos tave pylimu, apguls iš visų pusių ir suspaus tave;

[44] e te arrasarão e aos teus filhos dentro de ti; não deixarão em ti pedra sobre pedra, porque não reconheceste a oportunidade da tua visitação.

A purificação do templo
Mateus 21.12-17; Marcos 11.15-19

[45] Depois, entrando no templo, expulsou os que ali vendiam,

[46] dizendo-lhes: Está escrito: A minha casa será casa de oração. Mas vós a transformastes em covil de salteadores.

O Mestre ensina no templo

[47] Diariamente, Jesus ensinava no templo; mas os principais sacerdotes, os escribas e os maiorais do povo procuravam eliminá-lo;

[48] contudo, não atinavam em como fazê-lo, porque todo o povo, ao ouvi-lo, ficava dominado por ele.

[44]jie parblokš ant žemės tave ir tavo vaikus su tavimi ir nepaliks tavyje akmens ant akmens, nes tu nepažinai savo aplankymo meto“.

Jėzus šventykloje
(Mt 21,12-13; Mk 11,15-18)

[45]Įžengęs į šventyklą, Jėzus pradėjo varyti laukan prekiautojus.

[46]Jis sakė jiems: „Parašyta: Mano Namai turi būti maldos namai, o jūs pavertėte juosplėšikų lindyne“.

[47]Ir jis kasdien mokė šventykloje. Aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai bei tautos seniūnai svarstė, kaip jį pražudyti,

[48]tačiau neišmanė, ko griebtis, nes visi žmonės tik ir klausėsi jo mokslo.

Lucas 20

A autoridade de Jesus e o batismo de João
Mateus 21.23-27; Marcos 11.27-33

[1] Aconteceu que, num daqueles dias, estando Jesus a ensinar o povo no templo e a evangelizar, sobrevieram os principais sacerdotes e os escribas, juntamente com os anciãos,

[2] e o argüiram nestes termos: Dize-nos: com que autoridade fazes estas coisas? Ou quem te deu esta autoridade?

[3] Respondeu-lhes: Também eu vos farei uma pergunta; dizei-me:

[4] o batismo de João era dos céus ou dos homens?

[5] Então, eles arrazoavam entre si: Se dissermos: do céu, ele dirá: Por que não acreditastes nele?

Luko 20

Jėzaus įgaliojimai
(Mt 21,23-27; Mk 11,27-33)

[1]Vieną dieną Jėzui mokant žmones šventykloje ir skelbiant gerąją naujieną, atėjo aukštųjų kunigų ir Rašto aiškintojų su seniūnais

[2]ir klausė jį: „Sakyk, kokia galia tai darai? Kas tau davė šitą galią?!“

[3]Jis atsakė: „Ir aš noriu jus paklausti vieno dalyko. Pasakykite,

[4]ar Jono krikštas buvo iš dangaus, ar iš žmonių?“

[5]Jie pradėjo svarstyti: „Jei pasakysime – iš dangaus, jis mus klaus: ‘Tai kodėl juo netikėjote?’

[6] Mas, se dissermos: dos homens, o povo todo nos apedrejará; porque está convicto de ser João um profeta.
[7] Por fim, responderam que não sabiam.
[8] Então, Jesus lhes replicou: Pois nem eu vos digo com que autoridade faço estas coisas.

[6]O jei pasakysime – iš žmonių, visa liaudis užsvaidys mus akmenimis, nes žmonės įsitikinę, kad Jonas buvo pranašas“.
[7]Taigi jie atsakė nežiną, iš kur.
[8]Tada Jėzus tarė: „Tai ir aš jums nesakysiu, kokia galia tai darau“.

A parábola dos lavradores maus
Mateus 21.33-46; Marcos 12.1-12

[9] A seguir, passou Jesus a proferir ao povo esta parábola: Certo homem plantou uma vinha, arrendou-a a lavradores e ausentou-se do país por prazo considerável.
[10] No devido tempo, mandou um servo aos lavradores para que lhe dessem do fruto da vinha; os lavradores, porém, depois de o espancarem, o despacharam vazio.
[11] Em vista disso, enviou-lhes outro servo; mas eles também a este espancaram e, depois de o ultrajarem, o despacharam vazio.
[12] Mandou ainda um terceiro; também a este, depois de o ferirem, expulsaram.
[13] Então, disse o dono da vinha: Que farei? Enviarei o meu filho amado; talvez o respeitem.
[14] Vendo-o, porém, os lavradores, arrazoavam entre si, dizendo: Este é o herdeiro; matemo-lo, para que a herança venha a ser nossa.
[15] E, lançando-o fora da vinha, o mataram. Que lhes fará, pois, o dono da vinha?

Ūkininkai žmogžudžiai
(Mt 21,33-46; Mk 12,1-12)

[9]Jėzus pradėjo pasakoti žmonėms dar vieną palyginimą: „Vienas žmogus įveisė vynuogyną, išnuomojo jį ūkininkams ir ilgesniam laikui iškeliavo svetur.
[10]Atėjus metui, jis nusiuntė pas ūkininkus tarną, kad jam duotų vynuogyno derliaus dalį. Tačiau ūkininkai sumušė jį ir paleido tuščiomis.
[11]Jis vėl nusiuntė kitą tarną, bet ir tą anie sumušė, išjuokė ir paleido tuščiomis.
[12]Tada jis pasiuntė dar trečią tarną, tai jie ir šitą sužeidę pavarė šalin.
[13]Tuomet vynuogyno šeimininkas tarė: ‘Ką man daryti? Pasiųsiu savo mylimąjį sūnų, rasi drovėsis jo?’
[14]Bet išvydę sūnų, ūkininkai ėmė tartis: ‘Tai įpėdinis. Užmuškime jį, kad mums atitektų palikimas’.
[15]Taigi jie nusitempė jį už vynuogyno ir nužudė. Ką gi su jais darys vynuogyno savininkas?

[16] Virá, exterminará aqueles lavradores e passará a vinha a outros. Ao ouvirem isto, disseram: Tal não aconteça!

[17] Mas Jesus, fitando-os, disse: Que quer dizer, pois, o que está escrito: A pedra que os construtores rejeitaram, esta veio a ser a principal pedra, angular?

[18] Todo o que cair sobre esta pedra ficará em pedaços; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

A questão do tributo

Mateus 22.15-22; Marcos 12.13-17

[19] Naquela mesma hora, os escribas e os principais sacerdotes procuravam lançar-lhe as mãos, pois perceberam que, em referência a eles, dissera esta parábola; mas temiam o povo.

[20] Observando-o, subornaram emissários que se fingiam de justos para verem se o apanhavam em alguma palavra, a fim de entregá-lo à jurisdição e à autoridade do governador.

[21] Então, o consultaram, dizendo: Mestre, sabemos que falas e ensinas retamente e não te deixas levar de respeitos humanos, porém ensinas o caminho de Deus segundo a verdade;

[22] é lícito pagar tributo a César ou não?

[23] Mas Jesus, percebendo-lhes o ardil, respondeu:

[24] Mostrai-me um denário. De quem é a efígie e a inscrição? Prontamente disseram: De César. Então, lhes recomendou Jesus:

[16]Jis ateis ir išžudys tuos ūkininkus, o vynuogyną atiduos kitiems“. Klausytojai tarė: „Neduok, Dieve!“

[17]Bet Jėzus, žvelgdamas į juos, paklausė: „O ką reiškia šitas Rašto posakis: Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo kertiniu akmeniu?

[18]Kas tiktai kris ant šito akmens, suduš, o ant ko tas akmuo užgrius, tą sutriuškins“.

[19]Aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai buvo benorį dar tą pačią valandą jį suimti, bet pabijojo žmonių. Mat jie suprato, kad šis palyginimas buvo jiems taikomas.

Dievas ir ciesorius

(Mt 22,15-22; Mk 12,13-17)

[20]Jie patys ėmė Jėzų sekti ir siuntinėjo šnipus, apsimetančius teisuoliais, kad, nutvėrę kokį jo žodį, galėtų įskųsti jį vyresnybei ir perduoti valdytojui.

[21]Taigi jie klausė jį: „Mokytojau, mes žinome, kad tu teisingai kalbi ir mokai. Tu nepaisai žmonių laipsnių, bet mokai Dievo kelio, paisydamas teisybės.

[22]Pasakyk, ar mums valia mokėti ciesoriui mokesčius, ar ne?”

[23]Matydamas jų klastą, Jėzus tarė jiems:

[24]„Parodykite man denarą. Kieno atvaizdas ir įrašas jame?“ Jie atsakė: „Ciesoriaus“.

[25] Dai, pois, a César o que é de César e a Deus o que é de Deus.

[26] Não puderam apanhá-lo em palavra alguma diante do povo; e, admirados da sua resposta, calaram-se.

Os saduceus e a ressurreição
Mateus 22.23-33; Marcos 12.18-27

[27] Chegando alguns dos saduceus, homens que dizem não haver ressurreição,

[28] perguntaram-lhe: Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se morrer o irmão de alguém, sendo aquele casado e não deixando filhos, seu irmão deve casar com a viúva e suscitar descendência ao falecido.

[29] Ora, havia sete irmãos: o primeiro casou e morreu sem filhos;

[30] o segundo e o terceiro também desposaram a viúva;

[31] igualmente os sete não tiveram filhos e morreram.

[32] Por fim, morreu também a mulher.

[33] Esta mulher, pois, no dia da ressurreição, de qual deles será esposa? Porque os sete a desposaram.

[34] Então, lhes acrescentou Jesus: Os filhos deste mundo casam-se e dão-se em casamento;

[35] mas os que são havidos por dignos de alcançar a era vindoura e a ressurreição dentre os mortos não casam, nem se dão em casamento.

[36] Pois não podem mais morrer, porque são iguais aos anjos e são filhos de Deus, sendo filhos da ressurreição.

[25]Tada jis tarė: „Kas ciesoriaus, atiduokite ciesoriui, o kas Dievo – Dievui“.

[26]Taip jiems nepavyko žmonių akivaizdoje sugauti jo kalboje. Stebėdamiesi jo atsakymu, jie nutilo.

Mirusiųjų prisikėlimas
(Mt 22,23-33; Mk 12,18-27)

[27]Pas jį atėjo sadukiejų, kurie neigia mirusiųjų prisikėlimą, ir paklausė:

[28]„Mokytojau, Mozė yra mums parašęs: Jei kieno vedęs brolis numirtų bevaikis, tuomet jo brolis tegul veda našlę ir pažadina savo broliui palikuonių.

[29]Taigi yra buvę septyni broliai. Pirmasis vedė žmoną ir mirė bevaikis.

[30]Ją vedė antrasis,

[31]paskui trečiasis ir paeiliui visi septyni, ir mirė nepalikdami vaikų.

[32]Galiausiai mirė ir ta moteris.

[33]Kurio gi žmona ji bus, kai mirusieji prisikels? Juk ji yra buvusi visų septynių žmona!“

[34]Jėzus jiems atsakė: „Šio pasaulio vaikai veda ir teka,

[35]o kurie pasirodys verti dalyvauti aname pasaulyje ir mirusiųjų prisikėlime, tie neves ir netekės.

[36]Nebegalės jie ir mirti, nes būdami prisikėlimo vaikai, bus tolygūs angelams ir bus Dievo vaikai.

[37] E que os mortos hão de ressuscitar, Moisés o indicou no trecho referente à sarça, quando chama ao SENHOR o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.

[38] Ora, Deus não é Deus de mortos, e sim de vivos; porque para ele todos vivem.

[39] Então, disseram alguns dos escribas: Mestre, respondeste bem!

[40] Dali por diante, não ousaram mais interrogá-lo.

O Cristo, filho de Davi
Mateus 22.41-46; Marcos 12.35-37

[41] Mas Jesus lhes perguntou: Como podem dizer que o Cristo é filho de Davi?

[42] Visto como o próprio Davi afirma no livro dos Salmos: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita,

[43] até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés.

[44] Assim, pois, Davi lhe chama SENHOR, e como pode ser ele seu filho?

Jesus censura os escribas
Mateus 23.1-12; Marcos 12.38-40

[45] Ouvindo-o todo o povo, recomendou Jesus a seus discípulos:

[46] Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestes talares e muito apreciam as saudações nas praças, as primeiras cadeiras nas sinagogas e os primeiros lugares nos banquetes;

[47] os quais devoram as casas das viúvas e, para o justificar, fazem longas orações; estes sofrerão juízo muito mais severo.

Lucas 21

A oferta da viúva pobre
Marcos 12.41-44

[37]O kad mirusieji prisikels, mini ir Mozė pasakojime apie krūmą, kur jis Viešpatį vadina Abraomo Dievu, Izaoko Dievu ir Jokūbo Dievu.

[38]Juk Dievas nėra mirusiųjų Dievas, bet gyvųjų, nes visi jam gyvena“.

[39]Tuomet kai kurie Rašto aiškintojai atsiliepė: „Mokytojau, tu gerai išaiškinai!“

[40]Ir daugiau niekas nebedrįso jo klausinėti.

Mesijas ir Dovydas
(Mt 22,41-45; Mk 12,35-37)

[41]Jėzus pats juos paklausė: „Kodėl sakoma, jog Mesijas esąs Dovydo sūnus?

[42]Juk pats Dovydas Psalmių knygoje kalba: ‘Viešpats tarė mano Viešpačiui: Sėskis mano dešinėje,

[43]aš patiesiu tavo priešus tarsi pakojį po tavo kojų’.

[44]Taigi Dovydas vadina jį ‘Viešpačiu’, – kaip tada jis gali būti jo sūnus?!“

Prieš Rašto aiškintojus
(Mt 23,6-7; Mk 12,38-40)

[45]Visiems žmonėms girdint Jėzus tarė mokiniams:

[46]„Saugokitės Rašto aiškintojų, kurie mėgsta vaikščioti su ilgais drabužiais, būti sveikinami turgavietėse, užimti pirmuosius krėslus sinagogose ir garbės vietas vaišėse.

[47]Jie ryja našlių namus ir dangstosi ilgomis maldomis. Todėl jų laukia itin griežtas teismas“.

Luko 21

Našlės skatikas
(Mk 12,41-44)

[1] Estando Jesus a observar, viu os ricos lançarem suas ofertas no gazofilácio.

[1]Pakėlęs akis, Jėzus išvydo turtuolius, dedančius savo dovanas į aukų skrynią.

[2] Viu também certa viúva pobre lançar ali duas pequenas moedas;

[2]Jis pamatė ir vieną vargšę našlę, kuri įmetė du smulkius pinigėlius.

[3] e disse: Verdadeiramente, vos digo que esta viúva pobre deu mais do que todos.

[3]Ir jis tarė: „Iš tiesų sakau jums, šita neturtinga našlė įmetė daugiau už visus.

[4] Porque todos estes deram como oferta daquilo que lhes sobrava; esta, porém, da sua pobreza deu tudo o que possuía, todo o seu sustento.

[4]Anie visi metė į aukų skrynią iš to, kas jiems atlieka, o ji iš savo neturto įmetė viską, ką turėjo pragyvenimui“.

A destruição do templo
Mateus 24.1-2; Marcos 13.1-2

Būsimosios nelaimės
(Mt 24,1-14; Mk 13,1-13; Mt 10,17-22; Jn 16,1-2)

[5] Falavam alguns a respeito do templo, como estava ornado de belas pedras e de dádivas;

[5]Kai kuriems kalbant apie šventyklą, kad ji išpuošta gražiais akmenimis bei dovanomis, Jėzus prabilo:

[6] então, disse Jesus: Vedes estas coisas? Dias virão em que não ficará pedra sobre pedra que não seja derribada.

[6]„Ateis dienos, kai iš to, ką matote, neliks akmens ant akmens, viskas bus išgriauta“.

O princípio das dores
Mateus 24.3-14; Marcos 13.3-13

[7] Perguntaram-lhe: Mestre, quando sucederá isto? E que sinal haverá de quando estas coisas estiverem para se cumprir?

[7]Jie paklausė: „Mokytojau, kada šitai įvyks? Ir koks bus ženklas, kada tai prasidės?“

[8] Respondeu ele: Vede que não sejais enganados; porque muitos virão em meu nome, dizendo: Sou eu! E também: Chegou a hora! Não os sigais.

[8]Jis pasakė: „Žiūrėkite, kad nebūtumėte suklaidinti, nes daugelis ateis, prisidengę mano vardu, ir sakys: ‘Tai aš!’ – ir: ‘Atėjo metas!’ Jūs neikite paskui juos!

[9] Quando ouvirdes falar de guerras e revoluções, não vos assusteis; pois é necessário que primeiro aconteçam estas coisas, mas o fim não será logo.

[9]O kai išgirsite apie karus ir maištus, nenusigąskite. Visa tai turi pirmiau įvykti, bet dar negreit galas“.

[10] Então, lhes disse: Levantar-se-á nação contra nação, e reino, contra reino;

[10]Ir dar sakė: „Tauta sukils prieš tautą ir karalystė prieš karalystę.

[11] haverá grandes terremotos, epidemias e fome em vários lugares, coisas espantosas e também grandes sinais do céu.

[11]Šen ir ten bus didelių žemės drebėjimų, ligų ir badmečių. Bus baisenybių ir didelių ženklų iš dangaus.

[12] Antes, porém, de todas estas coisas, lançarão mão de vós e vos perseguirão, entregando-vos às sinagogas e aos cárceres, levando-vos à presença de reis e governadores, por causa do meu nome;

[12]Pirmiausia žmonės pakels prieš jus rankas ir ims jus persekioti. Dėl mano vardo tąsys jus po sinagogas ir kalėjimus, vedžios pas karalius ir valdytojus.

[13] e isto vos acontecerá para que deis testemunho.

[13]Tada jums bus proga liudyti.

[14] Assentai, pois, em vosso coração de não vos preocupardes com o que haveis de responder;

[14]Taigi įsidėkite sau į širdis iš anksto negalvoti, kaip ginsitės;

[15] porque eu vos darei boca e sabedoria a que não poderão resistir, nem contradizer todos quantos se vos opuserem.

[15]aš jums duosiu tokios iškalbos bei išminties, kad negalės nei atsispirti, nei prieštarauti nė vienas jūsų priešininkas.

[16] E sereis entregues até por vossos pais, irmãos, parentes e amigos; e matarão alguns dentre vós.

[16]Jus išdavinės tėvai, broliai, giminės ir draugai; kai kuriuos net žudys.

[17] De todos sereis odiados por causa do meu nome.

[17]Visi jūsų nekęs dėl mano vardo.

[18] Contudo, não se perderá um só fio de cabelo da vossa cabeça.

[18]Vis dėlto nė plaukas nuo jūsų galvos nenukris.

[19] É na vossa perseverança que ganhareis a vossa alma.

[19]Savo ištverme jūs išlaikysite savo gyvybę.

Jerusalém sitiada

Mateus 24.15-28; Marcos 13.14-23

Jeruzalės likimas

(Mt 24,15-21; Mk 13,14-19)

[20] Quando, porém, virdes Jerusalém sitiada de exércitos, sabei que está próxima a sua devastação.

[20]Kai matysite Jeruzalę, supamą kariuomenės, žinokite, jog prisiartino jos nuniokojimas.

[21] Então, os que estiverem na Judéia, fujam para os montes; os que se encontrarem dentro da cidade, retirem-se; e os que estiverem nos campos, não entrem nela.

[21]Tuomet, kas bus Judėjoje, tebėga į kalnus, kas mieste, teišeina iš jo, kas apylinkėse, tenegrįžta.

[22] Porque estes dias são de vingança, para se cumprir tudo o que está escrito.

[22]Tai bus bausmės dienos, kad išsipildytų Raštai.

[23] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias! Porque haverá grande aflição na terra e ira contra este povo.

[24] Cairão a fio de espada e serão levados cativos para todas as nações; e, até que os tempos dos gentios se completem, Jerusalém será pisada por eles.

A vinda do Filho do Homem

Mateus 24.29-31; Marcos 13.24-27

[25] Haverá sinais no sol, na lua e nas estrelas; sobre a terra, angústia entre as nações em perplexidade por causa do bramido do mar e das ondas;

[26] haverá homens que desmaiarão de terror e pela expectativa das coisas que sobrevirão ao mundo; pois os poderes dos céus serão abalados.

[27] Então, se verá o Filho do Homem vindo numa nuvem, com poder e grande glória.

[28] Ora, ao começarem estas coisas a suceder, exultai e erguei a vossa cabeça; porque a vossa redenção se aproxima.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Mateus 24.32-44; Marcos 13.28-37

[29] Ainda lhes propôs uma parábola, dizendo: Vede a figueira e todas as árvores.

[30] Quando começam a brotar, vendo-o, sabeis, por vós mesmos, que o verão está próximo.

[31] Assim também, quando virdes acontecerem estas coisas, sabei que está próximo o reino de Deus.

[32] Em verdade vos digo que não passará esta geração, sem que tudo isto aconteça.

[23]Vargas nėščioms ir žindančioms tomis dienomis! Baisi nelemtis užklups kraštą ir rūstybė šią tautą.

[24]Žmonės kris nuo kalavijo ašmenų ir bus išvaryti nelaisvėn į įvairius kraštus, o Jeruzalę mindžios pagonys, kol baigsis pagonių laikai.

Žmogaus Sūnaus atėjimas

(Mt 24,29-35; Mk 13,24-31)

[25]Bus ženklų saulėje, mėnulyje ir žvaigždėse, o žemėje tautos blaškysis, gąsdinamos baisaus audringos jūros šniokštimo.

[26]Žmonės džius iš baimės, laukdami to, kas turės ištikti pasaulį, nes dangaus galybės bus sukrėstos.

[27]Tuomet žmonės išvys Žmogaus Sūnų, ateinantį debesyje su didžia galybe ir garbe.

[28]Kai visa tai prasidės, atsitieskite ir pakelkite galvas, nes jūsų išvadavimas arti“.

[29]Ir jis jiems pasakė palyginimą: „Stebėkite figmedį bei kitus medžius.

[30]Kai jie ima sprogti, jūs žinote arti esant vasarą.

[31]Taip pat pamatę tai dedantis, žinokite, kad Dievo karalystė arti.

[32]Iš tiesų sakau jums: nepraeis ši karta, iki visa tai įvyks.

[33] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[34] Acautelai-vos por vós mesmos, para que nunca vos suceda que o vosso coração fique sobrecarregado com as conseqüências da orgia, da embriaguez e das preocupações deste mundo, e para que aquele dia não venha sobre vós repentinamente, como um laço.

[35] Pois há de sobrevir a todos os que vivem sobre a face de toda a terra.

[36] Vigiai, pois, a todo tempo, orando, para que possais escapar de todas estas coisas que têm de suceder e estar em pé na presença do Filho do Homem.

O povo vai ter com Jesus para o ouvir

[37] Jesus ensinava todos os dias no templo, mas à noite, saindo, ia pousar no monte chamado das Oliveiras.

[38] E todo o povo madrugava para ir ter com ele no templo, a fim de ouvi-lo.

Lucas 22

O plano para tirar a vida de Jesus

Mateus 26.1-5; Marcos 14.1-2

[1] Estava próxima a Festa dos Pães Asmos, chamada Páscoa.

[2] Preocupavam-se os principais sacerdotes e os escribas em como tirar a vida a Jesus; porque temiam o povo.

O pacto da traição

Mateus 26.14-16; Marcos 14.10-11

[3] Ora, Satanás entrou em Judas, chamado Iscariotes, que era um dos doze.

[4] Este foi entender-se com os principais sacerdotes e os capitães sobre como lhes entregaria a Jesus;

[33]Dangus ir žemė praeis, o mano žodžiai nepraeis.

[34]Saugokitės, kad jūsų širdis nebūtų apsunkusi nuo svaigalų, girtybės ir kasdienių rūpesčių, kad toji diena neužkluptų jūsų netikėtai.

[35]It žabangai ji užgrius visus žemės gyventojus.

[36]Todėl visą laiką budėkite ir melskitės, kad pajėgtumėte išvengti visų būsimųjų nelaimių ir atsilaikyti Žmogaus Sūnaus akivaizdoje“.

[37]Taip Jėzus dienomis mokydavo šventykloje, o naktis praleisdavo vadinamajame Alyvų kalne.

[38]Ir nuo ankstyvo ryto visi žmonės rinkdavosi jo pasiklausyti šventykloje.

Luko 22

Suokalbis prieš Jėzų

(Mt 26,1-5.14-16; Mk 13,1-2.10-11; Jn 11,47-53)

[1]Buvo arti Neraugintosios duonos šventė, vadinama Velykomis.

[2]Aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai ieškojo būdo nužudyti Jėzų, tačiau bijojo liaudies.

[3]O šėtonas įėjo į Judą, vadinamą Iskarijotu, vieną iš Dvylikos.

[4]Tas nuėjęs tarėsi su aukštaisiais kunigais ir sargybos viršininkais, kaip jį išduoti.

[5] então, eles se alegraram e combinaram em lhe dar dinheiro.

[6] Judas concordou e buscava uma boa ocasião de lho entregar sem tumulto.

Os discípulos preparam a Páscoa

Mateus 26.17-19; Marcos 14.12-16

[7] Chegou o dia da Festa dos Pães Asmos, em que importava comemorar a Páscoa.

[8] Jesus, pois, enviou Pedro e João, dizendo: Ide preparar-nos a Páscoa para que a comamos.

[9] Eles lhe perguntaram: Onde queres que a preparemos?

[10] Então, lhes explicou Jesus: Ao entrardes na cidade, encontrareis um homem com um cântaro de água; segui-o até à casa em que ele entrar

[11] e dizei ao dono da casa: O Mestre manda perguntar-te: Onde é o aposento no qual hei de comer a Páscoa com os meus discípulos?

[12] Ele vos mostrará um espaçoso cenáculo mobilado; ali fazei os preparativos.

[13] E, indo, tudo encontraram como Jesus lhes dissera e prepararam a Páscoa.

A última Páscoa

[14] Chegada a hora, pôs-se Jesus à mesa, e com ele os apóstolos.

[15] E disse-lhes: Tenho desejado ansiosamente comer convosco esta Páscoa, antes do meu sofrimento.

[16] Pois vos digo que nunca mais a comerei, até que ela se cumpra no reino de Deus.

[5]Šie apsidžiaugė ir sutarė duoti jam pinigų.

[6]Judas apsiėmė ir pradėjo ieškoti progos išduoti jiems Jėzų taip, kad minia nesužinotų.

Paskutinė vakarienė

(Mt 26,17-28; Mk 14,12-25; 10,43-44; Jn 13,21-30; 1 Kor 11,23-25)

[7]Taip atėjo Neraugintosios duonos diena, kada reikėjo pjauti Velykų avinėlį.

[8]Jėzus pasiuntė Petrą ir Joną, liepdamas: „Eikite ir paruoškite mums Velykų vakarienę“.

[9]Jie paklausė: „O kur norėtum, kad mes paruoštume?“

[10]Jis atsakė: „Štai jums įeinant į miestą, jus pasitiks žmogus, vandens ąsočiu nešinas. Eikite paskui jį iki tų namų, į kuriuos jis užsuks,

[11]ir sakykite namų šeimininkui: ‘Mokytojas prašė paklausti: Kur menė, kurioje galėčiau su mokiniais valgyti Velykų vakarienę?’

[12]Ir jis parodys jums didelį aukštutinį kambarį su baldais. Tenai ir paruoškite“.

[13]Nuėję jie rado viską, kaip Jėzus buvo sakęs, ir parengė Velykų stalą.

[14]Atėjus metui, Jėzus sėdo su apaštalais prie stalo.

[15]Ir tarė jiems: „Trokšte troškau valgyti su jumis šią Velykų vakarienę prieš kentėdamas.

[16]Sakau jums, nuo šiol aš daugiau jos nebevalgysiu, kolei ji išsipildys Dievo karalystėje“.

[17] E, tomando um cálice, havendo dado graças, disse: Recebei e reparti entre vós;
[18] pois vos digo que, de agora em diante, não mais beberei do fruto da videira, até que venha o reino de Deus.

A Ceia do Senhor

Mateus 26.26-30; Marcos 14.22-26; 1 Coríntios 11.23-25

[19] E, tomando um pão, tendo dado graças, o partiu e lhes deu, dizendo: Isto é o meu corpo oferecido por vós; fazei isto em memória de mim.
[20] Semelhantemente, depois de cear, tomou o cálice, dizendo: Este é o cálice da nova aliança no meu sangue derramado em favor de vós.
[21] Todavia, a mão do traidor está comigo à mesa.
[22] Porque o Filho do Homem, na verdade, vai segundo o que está determinado, mas ai daquele por intermédio de quem ele está sendo traído!
[23] Então, começaram a indagar entre si quem seria, dentre eles, o que estava para fazer isto.

Seja o maior como o menor

[24] Suscitaram também entre si uma discussão sobre qual deles parecia ser o maior.
[25] Mas Jesus lhes disse: Os reis dos povos dominam sobre eles, e os que exercem autoridade são chamados benfeitores.
[26] Mas vós não sois assim; pelo contrário, o maior entre vós seja como o menor; e aquele que dirige seja como o que serve.
[27] Pois qual é maior: quem está à mesa ou quem serve? Porventura, não é quem está

[17]Paėmęs taurę, jis padėkojo ir tarė: „Imkite ir dalykitės.
[18]Sakau jums, nuo šiol aš nebegersiu vynuogių vaisiaus, kolei ateis Dievo karalystė“.
[19]Ir paėmęs duonos, jis padėkojo, laužė ją ir davė apaštalams, tardamas: „Tai yra mano kūnas, kuris už jus atiduodamas. Tai darykite mano atminimui“.
[20]Lygiai taip po vakarienės jis paėmė taurę, sakydamas: „Ši taurė yra Naujoji Sandora mano kraujyje, kuris už jus išliejamas.
[21]Bet štai mano išdavėjo ranka yra kartu su manąja ant stalo.
[22]Žmogaus Sūnus, tiesa, eina, kaip jam nustatyta, bet vargas tam žmogui, kuris jį išduoda!“
[23]Tuomet apaštalai pradėjo teirautis vienas kito, kas gi iš jų galėtų šitai padaryti.
[24]Tarp jų kilo ginčas, kuris iš jų galėtų būti laikomas didžiausiu.
[25]Bet Jėzus jiems pasakė: „Pagonių tautų karaliai engia jas ir jų valdovai liepia vadinti save geradariais.
[26]Jūs taip nedarykite. Kas vyriausias tarp jūsų, tebūnie tarsi mažiausias, o viršininkas tebūnie lyg tarnas.
[27]Katras yra vyresnis – kuris sėdi už stalo ar kuris jam patarnauja? Argi ne tas, kuris

à mesa? Pois, no meio de vós, eu sou como quem serve.

28 Vós sois os que tendes permanecido comigo nas minhas tentações.

29 Assim como meu Pai me confiou um reino, eu vo-lo confio,

30 para que comais e bebais à minha mesa no meu reino; e vos assentareis em tronos para julgar as doze tribos de Israel.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Marcos 14.27-31; João 13.36-38

31 Simão, Simão, eis que Satanás vos reclamou para vos peneirar como trigo!

32 Eu, porém, roguei por ti, para que a tua fé não desfaleça; tu, pois, quando te converteres, fortalece os teus irmãos.

33 Ele, porém, respondeu: SENHOR, estou pronto a ir contigo, tanto para a prisão como para a morte.

34 Mas Jesus lhe disse: Afirmo-te, Pedro, que, hoje, três vezes negarás que me conheces, antes que o galo cante.

As duas espadas

35 A seguir, Jesus lhes perguntou: Quando vos mandei sem bolsa, sem alforje e sem sandálias, faltou-vos, porventura, alguma coisa? Nada, disseram eles.

36 Então, lhes disse: Agora, porém, quem tem bolsa, tome-a, como também o alforje; e o que não tem espada, venda a sua capa e compre uma.

37 Pois vos digo que importa que se cumpra em mim o que está escrito: Ele foi contado com os malfeitores. Porque o que a mim se refere está sendo cumprido.

38 Então, lhe disseram: SENHOR, eis aqui duas espadas! Respondeu-lhes: Basta!

sėdi?! O aš tarp jūsų esu kaip tas, kuris patarnauja.

28Jūs ištvėrėte su manimi mano išbandymuose,

29todėl aš jums skiriu valdyti karalystę, kaip ir man yra ją skyręs Tėvas.

30Mano karalystėje jūs valgysite ir gersite už mano stalo ir sėdėsite sostuose, teisdami dvylika Izraelio giminių.

Perspėjimas Petrui

(Mt 26,31-35; Mk 14,27-31; Jn 13,36-38)

31Simonai, Simonai! Štai šėtonas pareikalavo persijoti jus tarsi kviečius.

32Bet aš meldžiuosi už tave, kad tavasis tikėjimas nesusvyruotų; o tu sutvirtėjęs stiprink brolius!“

33Petras atsiliepė: „Viešpatie, aš pasiruošęs kartu su tavimi eiti ir į kalėjimą, ir į mirtį!“

34Bet Jėzus atsakė: „Sakau tau, Petrai: dar gaidžiui šiąnakt nepragydus, tu tris kartus išsiginsi mane pažįstąs“.

35Jis paklausė juos: „Ar jums ko nors trūko, kai aš jus buvau išsiuntęs be piniginės, be krepšio ir be apavo?“ Jie atsakė: „Nieko netrūko“.

36Tada jis tęsė: „Dabar, kas turi piniginę, tepasiima ją, taip pat ir krepšį, o kas neturi kalavijo, teparduoda apsiaustą ir tenusiperka.

37Sakau jums, manyje privalo išsipildyti, kas parašyta: Jis bus priskaitytas prie piktadarių; tai, kas man nustatyta, jau eina į pabaigą“.

38Apaštalai tarė: „Viešpatie, štai čia pora kalavijų“. Jis atsakė: „Gana!“

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.36-46; Marcos 14.32-42

[39] E, saindo, foi, como de costume, para o monte das Oliveiras; e os discípulos o acompanharam.

[40] Chegando ao lugar escolhido, Jesus lhes disse: Orai, para que não entreis em tentação.

[41] Ele, por sua vez, se afastou, cerca de um tiro de pedra, e, de joelhos, orava,

[42] dizendo: Pai, se queres, passa de mim este cálice; contudo, não se faça a minha vontade, e sim a tua.

[43] [Então, lhe apareceu um anjo do céu que o confortava.

[44] E, estando em agonia, orava mais intensamente. E aconteceu que o seu suor se tornou como gotas de sangue caindo sobre a terra.]

[45] Levantando-se da oração, foi ter com os discípulos, e os achou dormindo de tristeza,

[46] e disse-lhes: Por que estais dormindo? Levantai-vos e orai, para que não entreis em tentação.

Jesus é preso

Mateus 26.47-56; Marcos 14.43-50; João 18.1-11

[47] Falava ele ainda, quando chegou uma multidão; e um dos doze, o chamado Judas, que vinha à frente deles, aproximou-se de Jesus para o beijar.

[48] Jesus, porém, lhe disse: Judas, com um beijo trais o Filho do Homem?

[49] Os que estavam ao redor dele, vendo o que ia suceder, perguntaram: SENHOR, feriremos à espada?

Jėzus Getsemanėje

(Mt 26,30.36-46; Mk 14,26.32-42; Jn 18,1-2)

[39]Išėjęs iš ten, Jėzus savo įpročiu pasuko į Alyvų kalną. Įkandin nuėjo ir mokiniai.

[40]Atėjus į vietą, jis įspėjo: „Melskitės, kad nepakliūtumėte į pagundą!“

[41]Jis atsitolino nuo jų maždaug per akmens metimą ir atsiklaupęs ėmė melstis:

[42]„Tėve, jei nori, atimk šitą taurę nuo manęs, tačiau tebūna ne mano, bet tavo valia!“

[43]Jam pasirodė iš dangaus angelas ir jį sustiprino.

[44]Mirtino sielvarto apimtas, jis dar karščiau meldėsi. Jo prakaitas pasidarė tarsi tiršto kraujo lašai, varvantys žemėn.

[45]Atsikėlęs po maldos, jis atėjo pas mokinius ir rado juos iš liūdesio užmigusius.

[46]Jis tarė jiems: „Kodėl miegate? Kelkitės ir melskitės, kad nepakliūtumėte į pagundą!“

Jėzaus suėmimas

(Mt 26,47-56; Mk 14,43-50; Jn 18,3-11)

[47]Jam bekalbant, pasirodė būrys, o priekyje ėjo vienas iš Dvylikos – Judas. Jis prisiartino prie Jėzaus jo pabučiuoti.

[48]Jėzus jam tarė: „Judai, pabučiavimu tu išduodi Žmogaus Sūnų?“

[49]Jėzaus bičiuliai, matydami, kas bus, paklausė: „Viešpatie, gal kirsti kalaviju?“

50 Um deles feriu o servo do sumo sacerdote e cortou-lhe a orelha direita.

50Vienas iš jų puolė vyriausiojo kunigo tarną ir nukirto jam dešinę ausį.

51 Mas Jesus acudiu, dizendo: Deixai, basta. E, tocando-lhe a orelha, o curou.

51Bet Jėzus sudraudė: „Liaukitės! Gana!“ Ir, palietęs tarno ausį, išgydė ją.

52 Então, dirigindo-se Jesus aos principais sacerdotes, capitães do templo e anciãos que vieram prendê-lo, disse: Saístes com espadas e porretes como para deter um salteador?

52Atėjusiems jo suimti aukštiesiems kunigams, šventyklos apsaugos viršininkams ir seniūnams jis pasakė: „Ar aš koks plėšikas, kad išėjote prieš mane su kalavijais ir vėzdais?!

53 Diariamente, estando eu convosco no templo, não pusestes as mãos sobre mim. Esta, porém, é a vossa hora e o poder das trevas.

53Kai būdavau kasdien su jumis šventykloje, jūs nepakėlėte prieš mane rankos. Taip! Dabar atėjo jūsų valanda, tamsybių siautėjimas“.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Marcos 14.66-72; João 18.15-18,25-27

Petras išsigina Jėzaus

(Mt 26,69-75; Mk 14,66-72; Jn 18,15-18.25-27)

54 Então, prendendo-o, o levaram e o introduziram na casa do sumo sacerdote. Pedro seguia de longe.

54Suėmę Jėzų, jie nusivedė jį ir atvedė į vyriausiojo kunigo rūmus. Petras sekė iš tolo.

55 E, quando acenderam fogo no meio do pátio e juntos se assentaram, Pedro tomou lugar entre eles.

55Kiemo viduryje žmonės susikūrė ugnį ir susėdo ratu. Petras atsisėdo kartu.

56 Entrementes, uma criada, vendo-o assentado perto do fogo, fitando-o, disse: Este também estava com ele.

56Viena tarnaitė, pamačiusi jį sėdintį prieš šviesą, įsižiūrėjo ir pasakė: „Ir šitas buvo kartu su juo“.

57 Mas Pedro negava, dizendo: Mulher, não o conheço.

57Bet jis išsigynė: „Moterie, nepažįstu jo!”

58 Pouco depois, vendo-o outro, disse: Também tu és dos tais. Pedro, porém, protestava: Homem, não sou.

58Netrukus kažkas kitas, jį pamatęs, tarė: „Ir tu esi iš jų“. Petras atkirto: „Ką tu, žmogau! Tik jau ne aš!“

59 E, tendo passado cerca de uma hora, outro afirmava, dizendo: Também este, verdadeiramente, estava com ele, porque também é galileu.

59Maždaug po valandos dar kažin kas ėmė atkakliai tvirtinti: „Tikrai šitas buvo su juo! Juk jis galilėjietis!“

60 Mas Pedro insistia: Homem, não compreendo o que dizes. E logo, estando ele ainda a falar, cantou o galo.

60Petras atsakė: „Žmogau, aš nesuprantu, ką tu sakai“. Ir tuoj pat, dar jam kalbant, pragydo gaidys.

61 Então, voltando-se o SENHOR, fixou os olhos em Pedro, e Pedro se lembrou da palavra do SENHOR, como lhe dissera: Hoje, três vezes me negarás, antes de cantar o galo.

61Tuomet Viešpats atsigręžė ir pažvelgė į Petrą. Petras atsiminė jam pasakytą Viešpaties žodį: „Dar gaidžiui nepragydus, šiandien tu tris kartus manęs išsiginsi“.

62 Então, Pedro, saindo dali, chorou amargamente.

62Jis išėjo laukan ir karčiai pravirko.

Os guardas zombam de Jesus

Jėzus teismo taryboje
(Mt 26,57-68; Mk 14,53-65)

63 Os que detinham Jesus zombavam dele, davam-lhe pancadas e,

63Jėzų saugantys vyrai tyčiojosi iš jo ir mušė.

64 vendando-lhe os olhos, diziam: Profetiza-nos: quem é que te bateu?

64Uždengę jam akis, jie klausinėjo: „Pranašauk, kas tave užgavo!“

65 E muitas outras coisas diziam contra ele, blasfemando.

65Ir visaip kitaip įžeidinėjo jį.

Jesus perante o Sinédrio
Mateus 26.57-68; Marcos 14.53-65

66 Logo que amanheceu, reuniu-se a assembléia dos anciãos do povo, tanto os principais sacerdotes como os escribas, e o conduziram ao Sinédrio, onde lhe disseram:

66Rytui išaušus, susirinko tautos seniūnai, aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai. Jie atsivesdino Jėzų į savo tarybą

67 Se tu és o Cristo, dize-nos. Então, Jesus lhes respondeu: Se vo-lo disser, não o acreditareis;

67ir reikalavo: „Jei tu Mesijas, tai prisipažink mums!“ Jėzus atsiliepė: „Jeigu jums ir pasakysiu, vis tiek manim netikėsite,

68 também, se vos perguntar, de nenhum modo me respondereis.

68o jei paklausiu, man neatsakysite.

69 Desde agora, estará sentado o Filho do Homem à direita do Todo-Poderoso Deus.

69Tačiau nuo šio meto Žmogaus Sūnus sėdės Dievo Galybės dešinėje“.

70 Então, disseram todos: Logo, tu és o Filho de Deus? E ele lhes respondeu: Vós dizeis que eu sou.

70Tada jie visi sujudo klausti: „Tai tu esi Dievo Sūnus?“ O jis atsakė: „Jūs pasakėte, kad Aš Esu!”

71 Clamaram, pois: Que necessidade mais temos de testemunho? Porque nós mesmos o ouvimos da sua própria boca.

71Tuomet jie tarė: „Kam dar mums liudytojai?! Mes girdėjome iš jo paties lūpų!“

Lucas 23

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2,11-14; Marcos 15.1-5; João 18.28-38

1 Levantando-se toda a assembléia, levaram Jesus a Pilatos.

2 E ali passaram a acusá-lo, dizendo: Encontramos este homem pervertendo a nossa nação, vedando pagar tributo a César e afirmando ser ele o Cristo, o Rei.

3 Então, lhe perguntou Pilatos: És tu o rei dos judeus? Respondeu Jesus: Tu o dizes.

4 Disse Pilatos aos principais sacerdotes e às multidões: Não vejo neste homem crime algum.

5 Insistiam, porém, cada vez mais, dizendo: Ele alvoroça o povo, ensinando por toda a Judéia, desde a Galiléia, onde começou, até aqui.

6 Tendo Pilatos ouvido isto, perguntou se aquele homem era galileu.

7 Ao saber que era da jurisdição de Herodes, estando este, naqueles dias, em Jerusalém, lho remeteu.

Jesus perante Herodes

8 Herodes, vendo a Jesus, sobremaneira se alegrou, pois havia muito queria vê-lo, por ter ouvido falar a seu respeito; esperava também vê-lo fazer algum sinal.

9 E de muitos modos o interrogava; Jesus, porém, nada lhe respondia.

10 Os principais sacerdotes e os escribas ali presentes o acusavam com grande veemência.

11 Mas Herodes, juntamente com os da sua guarda, tratou-o com desprezo, e,

Luko 23

Jėzus pas Pilotą

(Mt 27,1-2.11-14; Mk 15,1-5; Jn 18,29-38)

1Visas susirinkimas atsistojo ir nusivedė Jėzų pas Pilotą.

2Ten jie ėmė jį skųsti, sakydami: „Mes nustatėme, kad šitas kiršina mūsų tautą ir draudžia mokėti ciesoriui mokesčius. Jis tvirtina esąs Mesijas ir karalius“.

3Tada Pilotas paklausė: „Ar tu esi žydų karalius?“ Jėzus jam atsakė: „Tu pasakei“.

4Pilotas tarė aukštiesiems kunigams ir miniai: „Aš nerandu šitame žmoguje jokios kaltės“.

5Bet jie vis atkakliau tvirtino: „Jis savo mokslu kursto tautą visoje Judėjoje, nuo Galilėjos iki čia“.

6Tai išgirdęs, Pilotas paklausė, ar tas vyras galilėjietis.

7Sužinojęs, kad Jėzus iš Erodo valdų, nusiuntė jį pas Erodą, kuris irgi buvo tomis dienomis Jeruzalėje.

Pas Erodą

8Erodas, pamatęs Jėzų, labai apsidžiaugė. Mat jis jau pirmiau norėjo jį išvysti, nes buvo apie jį girdėjęs ir tikėjosi pamatysiąs jį darantį kokį nors stebuklą.

9Jis ėmė jį visaip klausinėti, bet Jėzus jam neatsakinėjo.

10Tuo tarpu aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai apstoję be paliovos jį kaltino.

11Tada Erodas su savo palyda Jėzų paniekino ir išjuokė. Paskui, aprengęs jį baltu drabužiu, pasiuntė atgal Pilotui.

escarnecendo dele, fê-lo vestir-se de um manto aparatoso, e o devolveu a Pilatos.

12 Naquele mesmo dia, Herodes e Pilatos se reconciliaram, pois, antes, viviam inimizados um com o outro.

12Tą dieną Erodas ir Pilotas tapo draugais, o seniau jie pykosi.

Jesus outra vez perante Pilatos

Mateus 27.15-26; Marcos 15.6-15; João 18.39—19.16

Vėl pas Pilotą

(Mt 27,15-26; Mk 15,6-15; Jn 18,38–19,16)

13 Então, reunindo Pilatos os principais sacerdotes, as autoridades e o povo,

13Pilotas, sušaukęs aukštuosius kunigus, seniūnus ir liaudį,

14 disse-lhes: Apresentastes-me este homem como agitador do povo; mas, tendo-o interrogado na vossa presença, nada verifiquei contra ele dos crimes de que o acusais.

14pareiškė: „Jūs atvedėte man šį žmogų, kaltindami jį liaudies kurstymu. Bet aš, jį apklausęs jūsų akyse, neradau nė vienos jam primetamos kaltės;

15 Nem tampouco Herodes, pois no-lo tornou a enviar. É, pois, claro que nada contra ele se verificou digno de morte.

15taip pat ir Erodas, nes sugrąžino jį atgal. Taigi jis nėra padaręs nieko, kas būtų verta mirties bausmės.

16 Portanto, após castigá-lo, soltá-lo-ei.

16Tad aš nuplakdinsiu jį ir paleisiu“.

17 [E era-lhe forçoso soltar-lhes um detento por ocasião da festa.]

18 Toda a multidão, porém, gritava: Fora com este! Solta-nos Barrabás!

18Tuomet jie visi ėmė šaukti: „Mirtis šitam! Paleisk mums Barabą!“

19 Barrabás estava no cárcere por causa de uma sedição na cidade e também por homicídio.

19O Barabas buvo patekęs į kalėjimą už kažkokį maištą mieste ir žmogžudystę.

20 Desejando Pilatos soltar a Jesus, insistiu ainda.

20Norėdamas paleisti Jėzų, Pilotas dar kartą kreipėsi į juos,

21 Eles, porém, mais gritavam: Crucifica-o! Crucifica-o!

21bet jie nesiliovė šaukę: „Ant kryžiaus, ant kryžiaus jį!“

22 Então, pela terceira vez, lhes perguntou: Que mal fez este? De fato, nada achei contra ele para condená-lo à morte; portanto, depois de o castigar, soltá-lo-ei.

22Tada jis trečią kartą klausė: „O ką gi pikta jis yra padaręs? Aš jame neradau nieko, už ką vertėtų mirtimi bausti. Taigi nuplakdinsiu jį ir paleisiu“.

23 Mas eles instavam com grandes gritos, pedindo que fosse crucificado. E o seu clamor prevaleceu.

23Tačiau jie, garsiai šaukdami, vis nesiliovė reikalauti, kad jis būtų prikaltas

prie kryžiaus, ir jų šauksmai ėjo vis smarkyn.

[24] Então, Pilatos decidiu atender-lhes o pedido.

[24]Tada Pilotas nusprendė patenkinti jų reikalavimą.

[25] Soltou aquele que estava encarcerado por causa da sedição e do homicídio, a quem eles pediam; e, quanto a Jesus, entregou-o à vontade deles.

[25]Jis paleido jiems įkalintąjį už maištą ir žmogžudystę, kaip jie prašė, o Jėzų atidavė jų valiai.

Simão leva a cruz de Jesus
Mateus 27.32; Marcos 15.21

Kryžiaus kelias
(Mt 27,31-34; Mk 15,20-23; Jn 19,17)

[26] E, como o conduzissem, constrangendo um cireneu, chamado Simão, que vinha do campo, puseram-lhe a cruz sobre os ombros, para que a levasse após Jesus.

[26]Vesdami Jėzų, jie sulaikė Kirėnės gyventoją Simoną, grįžtantį iš laukų, ir uždėjo jam ant pečių kryžių, kad neštų jį paskui Jėzų.

Jesus rumo ao Calvário

[27] Seguia-o numerosa multidão de povo, e também mulheres que batiam no peito e o lamentavam.

[27]Jį lydėjo didelis būrys liaudies ir daug moterų, kurios verkė jo ir aimanavo.

[28] Porém Jesus, voltando-se para elas, disse: Filhas de Jerusalém, não choreis por mim; chorai, antes, por vós mesmas e por vossos filhos!

[28]Atsigręžęs į jas, Jėzus prabilo: „Jeruzalės dukros! Verkite ne manęs, bet verčiau savęs ir savo vaikų!

[29] Porque dias virão em que se dirá: Bem-aventuradas as estéreis, que não geraram, nem amamentaram.

[29]Ateis dienos, kai sakys: 'Laimingos nevaisingosios! Laimingos negimdžiusios ir nežindžiusios!'

[30] Nesses dias, dirão aos montes: Caí sobre nós! E aos outeiros: Cobri-nos!

[30]Tada bus sakoma kalnams: 'Griūkite ant mūsų!' – ir kalvoms: 'Pridenkite mus!'

[31] Porque, se em lenho verde fazem isto, que será no lenho seco?

[31]Jeigu šitaip daro žaliam medžiui, tai kas gi laukia sausuolio?“

[32] E também eram levados outros dois, que eram malfeitores, para serem executados com ele.

[32]Kartu su juo buvo vedami žudyti du piktadariai.

A crucificação
Mateus 27.33-44; Marcos 15.22-32; João 19.17-27

Nukryžiavimas ir patyčios
(Mt 27,35-43; Mk 15,24-32; Jn 19,17-24)

[33] Quando chegaram ao lugar chamado Calvário, ali o crucificaram, bem como aos

[33]Atėję į vietą, kuri vadinasi „Kaukolė“, jie prikalė ant kryžiaus Jėzų ir du piktadarius – vieną jam iš dešinės, antrą iš kairės.

malfeitores, um à direita, outro à esquerda.

[34] Contudo, Jesus dizia: Pai, perdoa-lhes, porque não sabem o que fazem. Então, repartindo as vestes dele, lançaram sortes.

[35] O povo estava ali e a tudo observava. Também as autoridades zombavam e diziam: Salvou os outros; a si mesmo se salve, se é, de fato, o Cristo de Deus, o escolhido.

[36] Igualmente os soldados o escarneciam e, aproximando-se, trouxeram-lhe vinagre, dizendo:

[37] Se tu és o rei dos judeus, salva-te a ti mesmo.

[38] Também sobre ele estava esta epígrafe [em letras gregas, romanas e hebraicas]: ESTE É O REI DOS JUDEUS.

Os dois malfeitores

[39] Um dos malfeitores crucificados blasfemava contra ele, dizendo: Não és tu o Cristo? Salva-te a ti mesmo e a nós também.

[40] Respondendo-lhe, porém, o outro, repreendeu-o, dizendo: Nem ao menos temes a Deus, estando sob igual sentença?

[41] Nós, na verdade, com justiça, porque recebemos o castigo que os nossos atos merecem; mas este nenhum mal fez.

[42] E acrescentou: Jesus, lembra-te de mim quando vieres no teu reino.

[43] Jesus lhe respondeu: Em verdade te digo que hoje estarás comigo no paraíso.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Marcos 15.33-41; João 19.28-30

[34]Jėzus meldėsi: „Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką darą“. Kareiviai pasidalijo jo drabužius, mesdami burtą.

[35]Žmonės stovėjo ir žiūrėjo. Seniūnai tyčiodamiesi kalbėjo: „Kitus išgelbėdavo, tegul pats išsigelbi, jei jis – Dievo išrinktasis Mesijas!“

[36]Iš jo juokėsi ir kareiviai, prieidami, paduodami jam perrūgusio vyno

[37]ir sakydami: „Jei tu žydų karalius – gelbėkis pats!“

[38]Viršum jo buvo užrašas: „Šitas yra žydų karalius“.

Atsivertęs nusikaltėlis

(Mt 27,44; Mk 15,32)

[39]Vienas iš nukryžiuotųjų nusikaltėlių ėmė įžeidinėti Jėzų: „Argi tu ne Mesijas? Išgelbėk save ir mus!“

[40]Antrasis sudraudė jį: „Ir Dievo tu nebijai, kentėdamas tą pačią bausmę!

[41]Juk mudu teisingai gavome, ko mūsų darbai verti, o šitas nieko bloga nėra padaręs“.

[42]Ir jis tarė: „Jėzau, prisimink mane, kai ateisi į savo karalystę!“

[43]Jėzus jam atsakė: „Iš tiesų sakau tau: šiandien su manimi būsi rojuje“.

Jėzaus mirtis

(Mt 27,45-56; Mk 15,33-41; Jn 19,25-37)

44 Já era quase a hora sexta, e, escurecendo-se o sol, houve trevas sobre toda a terra até à hora nona.

45 E rasgou-se pelo meio o véu do santuário.

46 Então, Jesus clamou em alta voz: Pai, nas tuas mãos entrego o meu espírito! E, dito isto, expirou.

47 Vendo o centurião o que tinha acontecido, deu glória a Deus, dizendo: Verdadeiramente, este homem era justo.

48 E todas as multidões reunidas para este espetáculo, vendo o que havia acontecido, retiraram-se a lamentar, batendo nos peitos.

49 Entretanto, todos os conhecidos de Jesus e as mulheres que o tinham seguido desde a Galiléia permaneceram a contemplar de longe estas coisas.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Marcos 15.42-47; João 19.38-42

50 E eis que certo homem, chamado José, membro do Sinédrio, homem bom e justo

51 (que não tinha concordado com o desígnio e ação dos outros), natural de Arimatéia, cidade dos judeus, e que esperava o reino de Deus,

52 tendo procurado a Pilatos, pediu-lhe o corpo de Jesus,

53 e, tirando-o do madeiro, envolveu-o num lençol de linho, e o depositou num túmulo aberto em rocha, onde ainda ninguém havia sido sepultado.

54 Era o dia da preparação, e começava o sábado.

44Buvo apie šeštą valandą, kai visą kraštą apgaubė tamsa ir buvo tamsu iki devintos valandos,

45saulei užtemus. Šventovės uždanga perplyšo pusiau.

46O Jėzus galingu balsu sušuko: „Tėve, į tavo rankas atiduodu savo dvasią“.Ir su tais žodžiais numirė.

47Šimtininkas, matydamas, kas buvo įvykę, pradėjo garbinti Dievą ir tarė: „Iš tiesų šitas žmogus buvo teisusis!“

48Ir visa minia, susirinkusi pažiūrėti reginio ir pamačiusi, kas įvyko, skirstėsi, mušdamasi į krūtinę.

49Atstu stovėjo visi Jėzaus pažįstami ir moterys, jį atlydėjusios iš Galilėjos. Jos viską matė.

Laidojimas

(Mt 27,57-61; Mk 15,42-47; Jn 19,38-42)

50Ir štai atėjo vienas vyras, vardu Juozapas, teismo tarybos narys, geras ir teisus žmogus,

51kuris nebuvo pritaręs kitų teismo narių sprendimui ir poelgiui. Jis buvo kilęs iš žydų miesto Arimatėjos ir gyveno, laukdamas Dievo karalystės.

52Taigi Juozapas nuėjo pas Pilotą ir paprašė Jėzaus kūno.

53Paskui nuėmė kūną nuo kryžiaus, įvyniojo į drobulę ir paguldė uoloje iškaltame kapo rūsyje, kuriame dar niekas nebuvo laidotas.

54Visa tai dėjosi Pasirengimo dieną, jau beprasidedant šabui.

[55] As mulheres que tinham vindo da Galiléia com Jesus, seguindo, viram o túmulo e como o corpo fora ali depositado.
[56] Então, se retiraram para preparar aromas e bálsamos. E, no sábado, descansaram, segundo o mandamento.

Lucas 24

A ressurreição de Jesus
Mateus 28.1-10; Marcos 16.1-8; João 20.1-10

[1] Mas, no primeiro dia da semana, alta madrugada, foram elas ao túmulo, levando os aromas que haviam preparado.
[2] E encontraram a pedra removida do sepulcro;
[3] mas, ao entrarem, não acharam o corpo do SENHOR Jesus.
[4] Aconteceu que, perplexas a esse respeito, apareceram-lhes dois varões com vestes resplandecentes.
[5] Estando elas possuídas de temor, baixando os olhos para o chão, eles lhes falaram: Por que buscais entre os mortos ao que vive?
[6] Ele não está aqui, mas ressuscitou. Lembrai-vos de como vos preveniu, estando ainda na Galiléia,
[7] quando disse: Importa que o Filho do Homem seja entregue nas mãos de pecadores, e seja crucificado, e ressuscite no terceiro dia.
[8] Então, se lembraram das suas palavras.
[9] E, voltando do túmulo, anunciaram todas estas coisas aos onze e a todos os mais que com eles estavam.

[55]Lydinčios moterys, kurios buvo atėjusios su Jėzumi iš Galilėjos, apžiūrėjo kapą ir matė, kaip buvo paguldytas jo kūnas kape.
[56]Sugrįžusios nuo kapo, jos paruošė kvepalų ir tepalų, o šabo dieną ilsėjosi, kaip reikalavo Įstatymas.

Luko 24

Tuščias kapas
(Mt 28,1-8; Mk 16,1-8; Jn 20,1-10)

[1]Pirmąją savaitės dieną, rytui auštant, moterys atėjo prie kapo, nešdamosi paruoštus tepalus.
[2]Jos rado akmenį nuritintą nuo kapo,
[3]o įėjusios vidun, neberado Viešpaties Jėzaus kūno.
[4]Jos sutriko ir nežinojo, ką daryti, bet štai prisiartino du vyrai spindinčiais drabužiais.
[5]Moterys išsigando ir nuleido žemyn akis, o tie vyrai prabilo: „Kam ieškote gyvojo tarp mirusiųjų?
[6]Nėra jo čia, jis prisikėlė! Atsiminkite, ką jis yra jums sakęs, būdamas Galilėjoje:
[7]‘Žmogaus Sūnus turi būti atiduotas į nusidėjėlių rankas ir nukryžiuotas, o trečią dieną prisikelti!’“
[8]Tuomet jos prisiminė Jėzaus žodžius.
[9]Moterys sugrįžo nuo kapo ir viską pranešė Vienuolikai ir visiems kitiems.

[10] Eram Maria Madalena, Joana e Maria, mãe de Tiago; também as demais que estavam com elas confirmaram estas coisas aos apóstolos.

[10]Tai buvo Marija Magdalena, Joana, Jokūbo motina Marija; jos ir jų draugės papasakojo tai apaštalams.

[11] Tais palavras lhes pareciam um como delírio, e não acreditaram nelas.

[11]Tas pranešimas jiems pasirodė esąs tuščios šnekos, ir jie moterimis netikėjo.

[12] Pedro, porém, levantando-se, correu ao sepulcro. E, abaixando-se, nada mais viu, senão os lençóis de linho; e retirou-se para casa, maravilhado do que havia acontecido.

[12]Vis dėlto Petras pašokęs nubėgo prie kapo. Žvilgtelėjo pasilenkęs ir mato tiktai drobules. Jis grįžo atgal, be galo stebėdamasis tuo, kas buvo atsitikę.

Os discípulos no caminho de Emaús
Marcos 16.12-13

Pakeliui į Emausą
(Mk 16,12-13)

[13] Naquele mesmo dia, dois deles estavam de caminho para uma aldeia chamada Emaús, distante de Jerusalém sessenta estádios.

[13]Ir štai tą pačią dieną du [mokiniai] keliavo į kaimą už šešiasdešimt stadijų nuo Jeruzalės, vadinamą Emausu.

[14] E iam conversando a respeito de todas as coisas sucedidas.

[14]Jie kalbėjosi apie visus tuos įvykius.

[15] Aconteceu que, enquanto conversavam e discutiam, o próprio Jesus se aproximou e ia com eles.

[15]Jiems taip besikalbant ir besiginčijant, prisiartino pats Jėzus ir ėjo kartu.

[16] Os seus olhos, porém, estavam como que impedidos de o reconhecer.

[16]Jų akys buvo lyg migla aptrauktos, ir jie nepažino jo.

[17] Então, lhes perguntou Jesus: Que é isso que vos preocupa e de que ides tratando à medida que caminhais? E eles pararam entristecidos.

[17]O Jėzus paklausė: „Apie ką kalbate, eidami keliu?“ Tie nuliūdę sustojo.

[18] Um, porém, chamado Cleopas, respondeu, dizendo: És o único, porventura, que, tendo estado em Jerusalém, ignoras as ocorrências destes últimos dias?

[18]Vienas jų, vardu Kleopas, atsakė jam: „Nejaugi tu būsi vienintelis ateivis Jeruzalėje, nežinantis, kas joje šiomis dienomis atsitiko!“

[19] Ele lhes perguntou: Quais? E explicaram: O que aconteceu a Jesus, o Nazareno, que era varão profeta, poderoso

[19]Jėzus paklausė: „O kas gi?“ Jie tarė jam: „Su Jėzumi Nazarėnu, kuris buvo

em obras e palavras, diante de Deus e de todo o povo,

[20] e como os principais sacerdotes e as nossas autoridades o entregaram para ser condenado à morte e o crucificaram.

[21] Ora, nós esperávamos que fosse ele quem havia de redimir a Israel; mas, depois de tudo isto, é já este o terceiro dia desde que tais coisas sucederam.

[22] É verdade também que algumas mulheres, das que conosco estavam, nos surpreenderam, tendo ido de madrugada ao túmulo;

[23] e, não achando o corpo de Jesus, voltaram dizendo terem tido uma visão de anjos, os quais afirmam que ele vive.

[24] De fato, alguns dos nossos foram ao sepulcro e verificaram a exatidão do que disseram as mulheres; mas não o viram.

[25] Então, lhes disse Jesus: Ó néscios e tardos de coração para crer tudo o que os profetas disseram!

[26] Porventura, não convinha que o Cristo padecesse e entrasse na sua glória?

[27] E, começando por Moisés, discorrendo por todos os Profetas, expunha-lhes o que a seu respeito constava em todas as Escrituras.

[28] Quando se aproximavam da aldeia para onde iam, fez ele menção de passar adiante.

[29] Mas eles o constrangeram, dizendo: Fica conosco, porque é tarde, e o dia já declina. E entrou para ficar com eles.

pranašas, galingas darbais ir žodžiais Dievo ir visos tautos akyse.

[20]Aukštieji kunigai ir mūsų vadovai pareikalavo jam mirties bausmės ir atidavė jį nukryžiuoti.

[21]O mes tikėjomės, kad jis atpirksiąs Izraelį. Dabar po viso to jau trečia diena, kaip tai atsitiko.

[22]Be to, kai kurios mūsiškės moterys mus sutrikdė. Anksti rytą jos buvo nuėjusios pažiūrėti kapo

[23]ir nerado jo kūno. Jos sugrįžo ir papasakojo regėjusios pasirodžiusius angelus, kurie sakę Jėzų esant gyvą.

[24]Kai kurie mūsiškiai buvo nuėję pas kapą ir rado viską, kaip moterys sakė, bet jo paties nematė“.

[25]Jėzus jiems tarė: „O jūs, neišmanėliai! Kokios nerangios jūsų širdys tikėti tuo, ką yra skelbę pranašai!

[26]Argi Mesijas neturėjo viso to iškentėti ir įžengti į savo garbę?!“

[27]Ir, pradėjęs nuo Mozės, primindamas visus pranašus, jis aiškino jiems, kas visuose Raštuose apie jį pasakyta.

[28]Jie prisiartino prie kaimo, į kurį keliavo, o Jėzus dėjosi einąs toliau.

[29]Bet jie privertė jį pasilikti, prašydami: „Pasilik su mumis! Jau vakaras arti, diena jau besibaigianti...“ Tuomet jis užsuko pas juos.

[30] E aconteceu que, quando estavam à mesa, tomando ele o pão, abençoou-o e, tendo-o partido, lhes deu;

[30]Įsitaisęs su jais prie stalo, paėmė duoną, palaimino, laužė ir davė jiems.

[31] então, se lhes abriram os olhos, e o reconheceram; mas ele desapareceu da presença deles.

[31]Tada jų akys atsivėrė, ir jie pažino Jėzų, bet jis pranyko jiems iš akių.

[32] E disseram um ao outro: Porventura, não nos ardia o coração, quando ele, pelo caminho, nos falava, quando nos expunha as Escrituras?

[32]O jie kalbėjo: „Argi mūsų širdys nebuvo užsidegusios, kai jis kelyje mums kalbėjo ir atvėrė Raštų prasmę?“

[33] E, na mesma hora, levantando-se, voltaram para Jerusalém, onde acharam reunidos os onze e outros com eles,

[33]Jie tuoj pat pakilo ir sugrįžo į Jeruzalę. Ten rado susirinkusius Vienuolika su savo draugais,

[34] os quais diziam: O SENHOR ressuscitou e já apareceu a Simão!

[34]kurie sakė: „Viešpats tikrai prisikėlė ir pasirodė Simonui“.

[35] Então, os dois contaram o que lhes acontecera no caminho e como fora por eles reconhecido no partir do pão.

[35]O jie papasakojo, kas jiems atsitiko kelyje ir kaip jie pažino Jėzų, kai jis laužė duoną.

Jesus aparece aos discípulos

João 20.19-23

Jėzus pasirodo mokiniams

(Jn 20,19-23)

[36] Falavam ainda estas coisas quando Jesus apareceu no meio deles e lhes disse: Paz seja convosco!

[36]Jiems apie tai besikalbant, pats Jėzus atsirado tarp jų ir prabilo: „Ramybė jums!“

[37] Eles, porém, surpresos e atemorizados, acreditavam estarem vendo um espírito.

[37]Virpėdami iš išgąsčio, jie tarėsi matą dvasią.

[38] Mas ele lhes disse: Por que estais perturbados? E por que sobem dúvidas ao vosso coração?

[38]O jis paklausė: „Ko taip išsigandote, kodėl jūsų širdyse gimsta dvejonės?

[39] Vede as minhas mãos e os meus pés, que sou eu mesmo; apalpai-me e verificai, porque um espírito não tem carne nem ossos, como vedes que eu tenho.

[39]Pasižiūrėkite į mano rankas ir kojas. Juk tai aš pats! Palieskite mane ir įsitikinsite: dvasia juk neturi kūno nei kaulų, kaip matote mane turint“.

[40] Dizendo isto, mostrou-lhes as mãos e os pés.

[40]Tai taręs, jis parodė jiems rankas ir kojas.

41 E, por não acreditarem eles ainda, por causa da alegria, e estando admirados, Jesus lhes disse: Tendes aqui alguma coisa que comer?

42 Então, lhe apresentaram um pedaço de peixe assado [e um favo de mel].

43 E ele comeu na presença deles.

Jesus explica as Escrituras

44 A seguir, Jesus lhes disse: São estas as palavras que eu vos falei, estando ainda convosco: importava se cumprisse tudo o que de mim está escrito na Lei de Moisés, nos Profetas e nos Salmos.

45 Então, lhes abriu o entendimento para compreenderem as Escrituras;

46 e lhes disse: Assim está escrito que o Cristo havia de padecer e ressuscitar dentre os mortos no terceiro dia

47 e que em seu nome se pregasse arrependimento para remissão de pecados a todas as nações, começando de Jerusalém.

48 Vós sois testemunhas destas coisas.

49 Eis que envio sobre vós a promessa de meu Pai; permanecei, pois, na cidade, até que do alto sejais revestidos de poder.

A ascensão de Jesus

Marcos 16.19-20

50 Então, os levou para Betânia e, erguendo as mãos, os abençoou.

51 Aconteceu que, enquanto os abençoava, ia-se retirando deles, sendo elevado para o céu.

52 Então, eles, adorando-o, voltaram para Jerusalém, tomados de grande júbilo;

53 e estavam sempre no templo, louvando a Deus.

41 Jiems iš džiaugsmo vis dar netikint ir stebintis, Jėzus paklausė: „Ar neturite čia ko nors valgyti?“

42 Jie padavė jam gabalą keptos žuvies.

43 Jis paėmė ir valgė jų akyse.

44 Paskui Jėzus tarė jiems: „Ar ne tokie buvo mano žodžiai, kuriuos jums kalbėjau dar būdamas su jumis: turi išsipildyti visa, kas parašyta apie mane Mozės Įstatyme, Pranašų knygose ir Psalmėse?“

45 Tuomet jis atvėrė jiems protą, kad jie suprastų Raštus,

46 ir pasakė: „Yra parašyta, kad Mesijas kentės ir trečią dieną prisikels iš numirusių

47 ir pradedant nuo Jeruzalės, jo vardu visoms tautoms bus skelbiama, kad atsiverstų ir gautų nuodėmių atleidimą.

48 Jūs esate šių dalykų liudytojai.

49 Ir štai aš atsiųsiu jums, ką yra pažadėjęs mano Tėvas. Jūs pasilikite mieste, kol būsite apgaubti jėga iš aukštybių“.

Įžengimas į dangų

(Mk 16,19-20; Apd 1,9-14)

50 Jėzus nusivedė juos palei Betaniją ir iškėlęs rankas palaimino juos.

51 Laimindamas jis atsiskyrė nuo jų ir pakilo į dangų.

52 Jie pagarbino jį, paskui didelio džiaugsmo kupini sugrįžo į Jeruzalę.

53 Jie nuolat lankė šventyklą ir šlovino Dievą.

O evangelho segundo João

João 1

A encarnação do Verbo

1 No princípio era o Verbo, e o Verbo estava com Deus, e o Verbo era Deus.

2 Ele estava no princípio com Deus.

3 Todas as coisas foram feitas por intermédio dele, e, sem ele, nada do que foi feito se fez.

4 A vida estava nele e a vida era a luz dos homens.

5 A luz resplandece nas trevas, e as trevas não prevaleceram contra ela.

6 Houve um homem enviado por Deus cujo nome era João.

7 Este veio como testemunha para que testificasse a respeito da luz, a fim de todos virem a crer por intermédio dele.

8 Ele não era a luz, mas veio para que testificasse da luz,

9 a saber, a verdadeira luz, que, vinda ao mundo, ilumina a todo homem.

10 O Verbo estava no mundo, o mundo foi feito por intermédio dele, mas o mundo não o conheceu.

11 Veio para o que era seu, e os seus não o receberam.

12 Mas, a todos quantos o receberam, deu-lhes o poder de serem feitos filhos de Deus, a saber, aos que crêem no seu nome;

13 os quais não nasceram do sangue, nem da vontade da carne, nem da vontade do homem, mas de Deus.

Jono

Jono 1

Įžanga

1Pradžioje buvo Žodis. Tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas.

2Jis pradžioje buvo pas Dievą.

3Visa per jį atsirado, ir be jo neatsirado nieko, kas tik yra atsiradę.

4Jame buvo gyvybė, ir ta gyvybė buvo žmonių šviesa.

5Šviesa spindi tamsoje, ir tamsa jos neužgožė.

6Buvo Dievo siųstas žmogus, vardu Jonas.

7Jis atėjo kaip liudytojas, kad paliudytų šviesą ir kad visi per jį įtikėtų.

8Jis pats nebuvo šviesa, bet turėjo liudyti apie šviesą.

9Buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ir ji atėjo į šį pasaulį.

10Jis buvo pasaulyje, ir pasaulis per jį atsiradęs, bet pasaulis jo nepažino.

11Pas savuosius atėjo, o savieji jo nepriėmė.

12Visiems, kurie jį priėmė, jis davė galią tapti Dievo vaikais – tiems, kurie tiki jo vardą,

13kurie ne iš kraujo ir ne iš kūno norų, ir ne iš vyro norų, bet iš Dievo užgimę.

[14] E o Verbo se fez carne e habitou entre nós, cheio de graça e de verdade, e vimos a sua glória, glória como do unigênito do Pai.

[14]Tas Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų; mes regėjome jo šlovę – šlovę Tėvo viengimio Sūnaus, pilno malonės ir tiesos.

O testemunho de João Batista

[15] João testemunha a respeito dele e exclama: Este é o de quem eu disse: o que vem depois de mim tem, contudo, a primazia, porquanto já existia antes de mim.

[15]Jonas apie jį liudija ir šaukia: „Čia tasai, apie kurį aš kalbėjau; tas, kuris paskui mane ateis, pirmiau už mane yra buvęs, nes jis už mane pirmesnis“.

[16] Porque todos nós temos recebido da sua plenitude e graça sobre graça.

[16]Tikrai iš jo pilnatvės visi mes esame gavę malonę po malonės.

[17] Porque a lei foi dada por intermédio de Moisés; a graça e a verdade vieram por meio de Jesus Cristo.

[17]Kaip Įstatymas duotas per Mozę, taip tiesa ir malonė atėjo per Jėzų Kristų.

[18] Ninguém jamais viu a Deus; o Deus unigênito, que está no seio do Pai, é quem o revelou.

[18]Dievo niekas niekada nėra matęs, tiktai viengimis Sūnus – Dievas, Tėvo prieglobstyje esantis, mums jį atskleidė.

João Batista repete o seu testemunho

Mateus 3.1-12; Marcos 1.2-8; Lucas 3.1-18

Jono liudijimas

[19] Este foi o testemunho de João, quando os judeus lhe enviaram de Jerusalém sacerdotes e levitas para lhe perguntarem: Quem és tu?

[19]Toks buvo Jono liudijimas, kai žydai iš Jeruzalės atsiuntė pas jį kunigų ir levitų paklausti: „Kas tu esi?“

[20] Ele confessou e não negou; confessou: Eu não sou o Cristo.

[20]Jis prisipažino nesigindamas. Jis prisipažino: „Aš nesu Mesijas!“

[21] Então, lhe perguntaram: Quem és, pois? És tu Elias? Ele disse: Não sou. És tu o profeta? Respondeu: Não.

[21]Jie ir vėl klausė: „Tai kas gi tu? Gal Elijas?“ Jis atsakė: „Ne!“ – „Tai gal tu pranašas?“ Jis atsakė: „Ne!“

[22] Disseram-lhe, pois: Declara-nos quem és, para que demos resposta àqueles que nos enviaram; que dizes a respeito de ti mesmo?

[22]Tada jie tęsė: „Tai kas gi tu, kad mes galėtume duoti atsakymą tiems, kurie mus siuntė? Ką sakai apie save?“

[23] Então, ele respondeu: Eu sou a voz do que clama no deserto: Endireitai o caminho do SENHOR, como disse o profeta Isaías.

[23]Jis tarė: „Aš – tyruose šaukiančiojo balsas: Taisykite Viešpačiui kelią! – kaip yra kalbėjęs pranašas Izaijas“.

24 Ora, os que haviam sido enviados eram de entre os fariseus.

25 E perguntaram-lhe: Então, por que batizas, se não és o Cristo, nem Elias, nem o profeta?

26 Respondeu-lhes João: Eu batizo com água; mas, no meio de vós, está quem vós não conheceis,

27 o qual vem após mim, do qual não sou digno de desatar-lhe as correias das sandálias.

28 Estas coisas se passaram em Betânia, do outro lado do Jordão, onde João estava batizando.

João Batista torna a repetir o seu testemunho

29 No dia seguinte, viu João a Jesus, que vinha para ele, e disse: Eis o Cordeiro de Deus, que tira o pecado do mundo!

30 É este a favor de quem eu disse: após mim vem um varão que tem a primazia, porque já existia antes de mim.

31 Eu mesmo não o conhecia, mas, a fim de que ele fosse manifestado a Israel, vim, por isso, batizando com água.

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Marcos 1.9-11; Lucas 3.21-22

32 E João testemunhou, dizendo: Vi o Espírito descer do céu como pomba e pousar sobre ele.

33 Eu não o conhecia; aquele, porém, que me enviou a batizar com água me disse: Aquele sobre quem vires descer e pousar o Espírito, esse é o que batiza com o Espírito Santo.

34 Pois eu, de fato, vi e tenho testificado que ele é o Filho de Deus.

Dois discípulos de João Batista seguem Jesus

24Atsiųstieji buvo iš fariziejų.

25Jie dar jį klausinėjo: „Tai kam tu krikštiji, jei nesi nei Mesijas, nei Elijas, nei pranašas?“

26Jonas jiems atsakė: „Aš krikštiju vandeniu. O tarp jūsų stovi tas, kurio jūs nepažįstate,

27kuris po manęs ateis; jam aš nevertas atrišti apavo dirželio“.

28Tai atsitiko Betanijoje, Užjordanėje, kur Jonas krikštijo.

Dievo Avinėlis

29Rytojaus dieną, matydamas ateinantį Jėzų, Jonas prabilo: „Štai Dievo Avinėlis, kuris naikina pasaulio nuodėmę!

30Čia tasai, apie kurį aš kalbėjau: po manęs ateis vyras, pirmiau už mane buvęs, nes jis pirmesnis už mane.

31Aš jo nepažinojau, bet tam, kad jis būtų apreikštas Izraeliui, aš atėjau ir krikštiju vandeniu“.

32Ir Jonas paliudijo: „Aš mačiau Dvasią, lyg balandį nusileidžiančią iš dangaus, ir ji pasiliko virš jo.

33Aš jo nepažinojau, bet tas, kuris mane pasiuntė krikštyti vandeniu, buvo pasakęs: ‘Ant ko pamatysi nusileidžiančią ir pasiliekančią Dvasią, tas ir bus, kuris krikštys Šventąja Dvasia.’

34Aš tai mačiau ir liudiju, kad šitas yra Dievo Sūnus“.

Pirmieji mokiniai

[35] No dia seguinte, estava João outra vez na companhia de dois dos seus discípulos
[36] e, vendo Jesus passar, disse: Eis o Cordeiro de Deus!
[37] Os dois discípulos, ouvindo-o dizer isto, seguiram Jesus.
[38] E Jesus, voltando-se e vendo que o seguiam, disse-lhes: Que buscais? Disseram-lhe: Rabi (que quer dizer Mestre), onde assistes?
[39] Respondeu-lhes: Vinde e vede. Foram, pois, e viram onde Jesus estava morando; e ficaram com ele aquele dia, sendo mais ou menos a hora décima.
[40] Era André, o irmão de Simão Pedro, um dos dois que tinham ouvido o testemunho de João e seguido Jesus.
[41] Ele achou primeiro o seu próprio irmão, Simão, a quem disse: Achamos o Messias (que quer dizer Cristo),
[42] e o levou a Jesus. Olhando Jesus para ele, disse: Tu és Simão, o filho de João; tu serás chamado Cefas (que quer dizer Pedro).

Filipe e Natanael

[43] No dia imediato, resolveu Jesus partir para a Galiléia e encontrou a Filipe, a quem disse: Segue-me.
[44] Ora, Filipe era de Betsaida, cidade de André e de Pedro.
[45] Filipe encontrou a Natanael e disse-lhe: Achamos aquele de quem Moisés escreveu na lei, e a quem se referiram os profetas: Jesus, o Nazareno, filho de José.

[35]Kitą dieną tenai vėl stovėjo Jonas ir du jo mokiniai.
[36]Išvydęs ateinantį Jėzų, jis tarė: „Štai Dievo Avinėlis!“
[37]Išgirdę tuos žodžius, abu mokiniai nuėjo paskui Jėzų.
[38]O jis atsigręžė ir, pamatęs juos sekančius, paklausė: „Ko ieškote?“ Jie atsakė: „Rabi (tai reiškia ‘Mokytojau’), kur gyveni?“
[39]Jis tarė: „Ateikite ir pamatysite“. Tada jiedu nuėjo, pamatė, kur jis gyvena, ir tą dieną praleido pas jį. Tai buvo apie dešimtą valandą.
[40]Vienas iš tų dviejų, kurie girdėjo Jono žodžius ir nuėjo su Jėzumi, buvo Simono Petro brolis Andriejus.
[41]Jis pirmiausia susiieškojo savo brolį Simoną ir jam pranešė: „Radome Mesiją!“ (išvertus tai reiškia „Kristų“).
[42]Ir nusivedė jį pas Jėzų. Jėzus pažvelgė į jį ir tarė: „Tu esi Simonas, Jono sūnus, o vadinsiesi Kefas“, tai reiškia Petras [uola].
[43]Dar kitą dieną, išvykdamas į Galilėją, Jėzus sutiko Pilypą ir jam tarė: „Sek paskui mane!“
[44]Pilypas buvo kilęs iš Betsaidos, Andriejaus ir Petro gimtojo miesto.
[45]Pilypas susitiko Natanaelį ir sako jam: „Radome tą, apie kurį rašė Mozė Įstatyme ir pranašai. Tai Jėzus iš Nazareto, Juozapo sūnus“.

[46] Perguntou-lhe Natanael: De Nazaré pode sair alguma coisa boa? Respondeu-lhe Filipe: Vem e vê.

[47] Jesus viu Natanael aproximar-se e disse a seu respeito: Eis um verdadeiro israelita, em quem não há dolo!

[48] Perguntou-lhe Natanael: Donde me conheces? Respondeu-lhe Jesus: Antes de Filipe te chamar, eu te vi, quando estavas debaixo da figueira.

[49] Então, exclamou Natanael: Mestre, tu és o Filho de Deus, tu és o Rei de Israel!

[50] Ao que Jesus lhe respondeu: Porque te disse que te vi debaixo da figueira, crês? Pois maiores coisas do que estas verás.

[51] E acrescentou: Em verdade, em verdade vos digo que vereis o céu aberto e os anjos de Deus subindo e descendo sobre o Filho do Homem.

[46]Natanaelis atšovė: „Ar iš Nazareto gali būti kas gero?!“ Pilypas atsakė: „Eik ir pasižiūrėk!“

[47]Pamatęs ateinantį Natanaelį, Jėzus pasakė apie jį: „Štai tikras izraelitas, kuriame nėra klastos“.

[48]O Natanaelis jam sako: „Iš kur mane pažįsti?“ Jėzus atsakė: „Prieš pakviečiant tave Pilypui, aš mačiau tave po figmedžiu“.

[49]Natanaelis sušuko: „Rabi, tu Dievo Sūnus, tu Izraelio karalius!“

[50]Jėzus atsakė: „Tu tiki, kadangi pasakiau tave matęs po figmedžiu? Tu pamatysi didesnių dalykų“.

[51]Ir pridūrė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs matysite atsivėrusį dangų ir Dievo angelus, kylančius ir nusileidžiančius ant Žmogaus Sūnaus“.

João 2

As bodas em Caná da Galileia

[1] Três dias depois, houve um casamento em Caná da Galiléia, achando-se ali a mãe de Jesus.

[2] Jesus também foi convidado, com os seus discípulos, para o casamento.

[3] Tendo acabado o vinho, a mãe de Jesus lhe disse: Eles não têm mais vinho.

[4] Mas Jesus lhe disse: Mulher, que tenho eu contigo? Ainda não é chegada a minha hora.

[5] Então, ela falou aos serventes: Fazei tudo o que ele vos disser.

Jono 2

Vestuvės Kanoje

[1]Trečią dieną Galilėjos Kanoje buvo vestuvės. Jose dalyvavo Jėzaus motina.

[2]Į vestuves taip pat buvo pakviestas Jėzus ir jo mokiniai.

[3]Išsibaigus vynui, Jėzaus motina jam sako: „Jie nebeturi vyno“.

[4]Jėzus atsakė: „O kas man ir tau, moterie? Dar neatėjo mano valanda!“

[5]Jo motina tarė tarnams: „Darykite, ką tik jis jums lieps“.

[6] Estavam ali seis talhas de pedra, que os judeus usavam para as purificações, e cada uma levava duas ou três metretas.

[6]Ten buvo šeši akmeniniai indai žydų apsiplovimams, kiekvienas dviejų trijų saikų talpos.

[7] Jesus lhes disse: Enchei de água as talhas. E eles as encheram totalmente.

[7]Jėzus jiems liepė: „Pripilkite indus vandens“. Jie pripylė sklidinus.

[8] Então, lhes determinou: Tirai agora e levai ao mestre-sala. Eles o fizeram.

[8]Tuomet jis pasakė: „Dabar semkite ir neškite stalo prievaizdui“. Tie nunešė.

[9] Tendo o mestre-sala provado a água transformada em vinho (não sabendo donde viera, se bem que o sabiam os serventes que haviam tirado a água), chamou o noivo

[9]Paragavęs paversto vynu vandens ir nežinodamas, iš kur tai (nors tarnai, kurie sėmė vandenį, žinojo), prievaizdas pasišaukė jaunikį

[10] e lhe disse: Todos costumam pôr primeiro o bom vinho e, quando já beberam fartamente, servem o inferior; tu, porém, guardaste o bom vinho até agora.

[10]ir tarė jam: „Kiekvienas žmogus pirmiau stato geresnio vyno, o kai svečiai įgeria, tuomet prastesnio. O tu laikei gerąjį vyną iki šiolei“.

[11] Com este, deu Jesus princípio a seus sinais em Caná da Galiléia; manifestou a sua glória, e os seus discípulos creram nele.

[11]Tokią stebuklų pradžią Jėzus padarė Galilėjos Kanoje. Taip jis parodė savo šlovę, ir mokiniai įtikėjo jį.

[12] Depois disto, desceu ele para Cafarnaum, com sua mãe, seus irmãos e seus discípulos; e ficaram ali não muitos dias.

[12]Paskui jis su savo motina, broliais ir mokiniais nukeliavo į Kafarnaumą. Ten jie pasiliko kelias dienas.

Jesus purifica o templo

Prekiautojų išvaikymas
(Mt 21,12-13; Mk 11,11.15-17; Lk 19,45-46)

[13] Estando próxima a Páscoa dos judeus, subiu Jesus para Jerusalém.

[13]Artėjant žydų Velykoms, Jėzus nukeliavo į Jeruzalę.

[14] E encontrou no templo os que vendiam bois, ovelhas e pombas e também os cambistas assentados;

[14]Šventykloje jis rado prekiaujančių jaučiais, avimis, balandžiais ir prisėdusių pinigų keitėjų.

[15] tendo feito um azorrague de cordas, expulsou todos do templo, bem como as ovelhas e os bois, derramou pelo chão o dinheiro dos cambistas, virou as mesas

[15]Susukęs iš virvučių rimbą, jis išvijo visus juos iš šventyklos, išvarė avis ir jaučius, išbarstė keitėjų pinigus, išvartė jų stalus.

[16] e disse aos que vendiam as pombas: Tirai daqui estas coisas; não façais da casa de meu Pai casa de negócio.

[16]Karvelių pardavėjams jis pasakė: „Pasiimkite savo paukščius ir iš mano Tėvo Namų nedarykite prekybos namų!“

[17] Lembraram-se os seus discípulos de que está escrito: O zelo da tua casa me consumirá.

[17]Jo mokiniai prisiminė, kad yra parašyta: Uolumas dėl tavo Namų sugrauš mane.

[18] Perguntaram-lhe, pois, os judeus: Que sinal nos mostras, para fazeres estas coisas?

[18]Tuomet žydai kreipėsi į Jėzų, sakydami: „Kokį ženklą mums galėtum duoti, jog turi teisę taip daryti?“

[19] Jesus lhes respondeu: Destruí este santuário, e em três dias o reconstruirei.

[19]Jėzus atsakė: „Sugriaukite šitą šventyklą, o aš per tris dienas ją atstatysiu!“

[20] Replicaram os judeus: Em quarenta e seis anos foi edificado este santuário, e tu, em três dias, o levantarás?

[20]Tada žydai sakė: „Keturiasdešimt šešerius metus šventykla statyta, o tu atstatysi ją per tris dienas?!“

[21] Ele, porém, se referia ao santuário do seu corpo.

[21]Bet jis kalbėjo apie savo kūno šventyklą.

[22] Quando, pois, Jesus ressuscitou dentre os mortos, lembraram-se os seus discípulos de que ele dissera isto; e creram na Escritura e na palavra de Jesus.

[22]Tik paskui, jam prisikėlus iš numirusių, mokiniai prisiminė jį apie tai kalbėjus. Jie įtikėjo Raštu ir Jėzaus pasakytais žodžiais.

Muitos creem em Jesus

[23] Estando ele em Jerusalém, durante a Festa da Páscoa, muitos, vendo os sinais que ele fazia, creram no seu nome;

[23]Per Velykų šventes, jam būnant Jeruzalėje, daugelis įtikėjo jo vardą, matydami jo daromus ženklus.

[24] mas o próprio Jesus não se confiava a eles, porque os conhecia a todos.

[24]Bet Jėzus, gerai visus pažindamas, jais nepasitikėjo.

[25] E não precisava de que alguém lhe desse testemunho a respeito do homem, porque ele mesmo sabia o que era a natureza humana.

[25]Jam nereikėdavo, kad kas paliudytų apie žmogų. Jis pats žinojo, kas yra žmogaus viduje.

João 3

Nicodemos visita a Jesus

Jono 3

Jėzus ir Nikodemas

[1] Havia, entre os fariseus, um homem chamado Nicodemos, um dos principais dos judeus.

[2] Este, de noite, foi ter com Jesus e lhe disse: Rabi, sabemos que és Mestre vindo da parte de Deus; porque ninguém pode fazer estes sinais que tu fazes, se Deus não estiver com ele.

[3] A isto, respondeu Jesus: Em verdade, em verdade te digo que, se alguém não nascer de novo, não pode ver o reino de Deus.

[4] Perguntou-lhe Nicodemos: Como pode um homem nascer, sendo velho? Pode, porventura, voltar ao ventre materno e nascer segunda vez?

[5] Respondeu Jesus: Em verdade, em verdade te digo: quem não nascer da água e do Espírito não pode entrar no reino de Deus.

[6] O que é nascido da carne é carne; e o que é nascido do Espírito é espírito.

[7] Não te admires de eu te dizer: importa-vos nascer de novo.

[8] O vento sopra onde quer, ouves a sua voz, mas não sabes donde vem, nem para onde vai; assim é todo o que é nascido do Espírito.

[9] Então, lhe perguntou Nicodemos: Como pode suceder isto? Acudiu Jesus:

[10] Tu és mestre em Israel e não compreendes estas coisas?

[11] Em verdade, em verdade te digo que nós dizemos o que sabemos e testificamos o que temos visto; contudo, não aceitais o nosso testemunho.

[1]Buvo vienas fariziejus, vardu Nikodemas, žydų didžiūnas.

[2]Jis atėjo nakčia ir kreipėsi į Jėzų: „Rabi, mes suprantame, kad esi atėjęs nuo Dievo kaip Mokytojas, nes niekas negalėtų padaryti tokių ženklų, kokius tu darai, jeigu Dievas nebūtų su juo“.

[3]Jėzus atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: jei kas neatgims iš aukštybės, negalės regėti Dievo karalystės“.

[4]Nikodemas paklausė: „Bet kaip gali gimti žmogus, būdamas nebejaunas? Argi jis gali antrą kartą įeiti į savo motinos įsčias ir vėl užgimti?“

[5]Jėzus atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: kas negims iš vandens ir Dvasios, neįeis į Dievo karalystę.

[6]Kas gimė iš kūno, yra kūnas, o kas gimė iš Dvasios, yra dvasia.

[7]Nesistebėk, jog pasakiau: jums reikia atgimti iš aukštybės.

[8]Vėjas pučia, kur nori; jo ošimą girdi, bet nežinai, iš kur ateina ir kurlink nueina. Taip esti ir su kiekvienu, kuris gimė iš Dvasios“.

[9]Nikodemas atsiliepė: „Kaip tai gali būti?“

[10]Jėzus jam atsakė: „Tu esi Izraelio mokytojas ir šito nesupranti?

[11]Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: mes kalbame, ką žinome, ir liudijame, ką matėme, tik jūs nepriimate mūsų liudijimo.

[12] Se, tratando de coisas terrenas, não me credes, como crereis, se vos falar das celestiais?

[12]Jei netikite, man kalbant apie žemės dalykus, tai kaipgi tikėsite, jei kalbėsiu jums apie dangiškuosius?

[13] Ora, ninguém subiu ao céu, senão aquele que de lá desceu, a saber, o Filho do Homem [que está no céu].

[13]Niekas nėra pakilęs į dangų, kaip tik Žmogaus Sūnus, kuris nužengė iš dangaus.

[14] E do modo por que Moisés levantou a serpente no deserto, assim importa que o Filho do Homem seja levantado,

[14]Kaip Mozė dykumoje iškėlė žaltį, taip turi būti iškeltas ir Žmogaus Sūnus,

[15] para que todo o que nele crê tenha a vida eterna.

[15]kad kiekvienas, kuris jį tiki, turėtų amžinąjį gyvenimą“.

A missão do Filho

[16] Porque Deus amou ao mundo de tal maneira que deu o seu Filho unigênito, para que todo o que nele crê não pereça, mas tenha a vida eterna.

[16]Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą.

[17] Porquanto Deus enviou o seu Filho ao mundo, não para que julgasse o mundo, mas para que o mundo fosse salvo por ele.

[17]Dievas juk nesiuntė savo Sūnaus į pasaulį, kad jis pasaulį pasmerktų, bet kad pasaulis per jį būtų išgelbėtas.

[18] Quem nele crê não é julgado; o que não crê já está julgado, porquanto não crê no nome do unigênito Filho de Deus.

[18]Kas jį tiki, tas nebus pasmerktas, o kas netiki, jau yra nuteistas už tai, kad netiki Dievo viengimio Sūnaus.

[19] O julgamento é este: que a luz veio ao mundo, e os homens amaram mais as trevas do que a luz; porque as suas obras eram más.

[19]Teismo nuosprendis yra toksai: atėjo šviesa į pasaulį, bet žmonės labiau mylėjo tamsą nei šviesą, nes jų darbai buvo pikti.

[20] Pois todo aquele que pratica o mal aborrece a luz e não se chega para a luz, a fim de não serem argüidas as suas obras.

[20]Kiekvienas nedorėlis neapkenčia šviesos ir neina į šviesą, kad jo darbai aikštėn neišeitų.

[21] Quem pratica a verdade aproxima-se da luz, a fim de que as suas obras sejam manifestas, porque feitas em Deus.

[21]O kas vykdo tiesą, tas eina į šviesą, kad išryškėtų, jog jo darbai atlikti Dieve.

Outro testemunho de João Batista

[22] Depois disto, foi Jesus com seus discípulos para a terra da Judéia; ali permaneceu com eles e batizava.

Paskutinis Jono liudijimas

[22]Paskui Jėzus su mokiniais atėjo į Judėjos kraštą ir, ten su jais būdamas, krikštydino.

[23] Ora, João estava também batizando em Enom, perto de Salim, porque havia ali muitas águas, e para lá concorria o povo e era batizado.

[23]Taip pat ir Jonas krikštijo Enone, netoli Salimo, nes ten buvo daug vandens ir žmonės ten rinkdavosi krikštytis.

[24] Pois João ainda não tinha sido encarcerado.

[24]Tuomet Jonas dar nebuvo įmestas į kalėjimą.

[25] Ora, entre os discípulos de João e um judeu suscitou-se uma contenda com respeito à purificação.

[25]Tarp Jono mokinių ir vieno žydo iškilo ginčas dėl apsivalymo apeigų.

[26] E foram ter com João e lhe disseram: Mestre, aquele que estava contigo além do Jordão, do qual tens dado testemunho, está batizando, e todos lhe saem ao encontro.

[26]Tad jie atėjo pas Joną ir pranešė: „Rabi, vyras, kuris buvo su tavimi Užjordanėje, kurį tu paliudijai, jis taip pat ėmė krikštyti, ir visi bėga pas jį“.

[27] Respondeu João: O homem não pode receber coisa alguma se do céu não lhe for dada.

[27]Jonas atsakė: „Žmogus negali nieko pasiimti, jeigu nebus jam duota iš dangaus.

[28] Vós mesmos sois testemunhas de que vos disse: eu não sou o Cristo, mas fui enviado como seu precursor.

[28]Jūs patys galite man paliudyti, jog esu sakęs: Aš ne Mesijas! Aš siųstas būti tik jo pirmtaku.

[29] O que tem a noiva é o noivo; o amigo do noivo que está presente e o ouve muito se regozija por causa da voz do noivo. Pois esta alegria já se cumpriu em mim.

[29]Kas turi sužadėtinę, tas sužadėtinis, o sužadėtinio bičiulis, kuris šalia stovi ir girdi, džiaugte džiaugiasi jaunikio balsu. Šiam mano džiaugsmui dabar jau nieko netrūksta.

[30] Convém que ele cresça e que eu diminua.

[30]Jam skirta augti, o man – mažėti“.

O Filho em relação ao mundo

[31] Quem vem das alturas certamente está acima de todos; quem vem da terra é terreno e fala da terra; quem veio do céu está acima de todos

[31]Kas iš aukštybių ateina, tas už visus viršesnis, o kas iš žemės gimė, žemiškas pats ir žemiškai kalba. Kas iš dangaus ateina, tas už visus viršesnis.

[32] e testifica o que tem visto e ouvido; contudo, ninguém aceita o seu testemunho.

[32]Jis liudija, ką yra girdėjęs ir matęs, tik niekas jo liudijimo neklauso.

[33] Quem, todavia, lhe aceita o testemunho, por sua vez, certifica que Deus é verdadeiro.

[33]O kas jo liudijimą priima, tas pripažįsta, jog Dievas tiesakalbis,

[34] Pois o enviado de Deus fala as palavras dele, porque Deus não dá o Espírito por medida.

[34]nes ką yra Dievas atsiuntęs, tas kalba Dievo žodžius. Dievas teikia jam Dvasią be saiko.

[35] O Pai ama ao Filho, e todas as coisas tem confiado às suas mãos.

[35]Tėvas myli Sūnų ir visa yra atidavęs į jo rankas.

[36] Por isso, quem crê no Filho tem a vida eterna; o que, todavia, se mantém rebelde contra o Filho não verá a vida, mas sobre ele permanece a ira de Deus.

[36]Kas tiki Sūnų, turi amžinąjį gyvenimą, o kas nenori Sūnaus tikėti – gyvenimo nematys; virš jo kybo Dievo rūstybė.

João 4

A mulher de Samaria

[1] Quando, pois, o SENHOR veio a saber que os fariseus tinham ouvido dizer que ele, Jesus, fazia e batizava mais discípulos que João

[2] (se bem que Jesus mesmo não batizava, e sim os seus discípulos),

[3] deixou a Judéia, retirando-se outra vez para a Galiléia.

[4] E era-lhe necessário atravessar a província de Samaria.

[5] Chegou, pois, a uma cidade samaritana, chamada Sicar, perto das terras que Jacó dera a seu filho José.

[6] Estava ali a fonte de Jacó. Cansado da viagem, assentara-se Jesus junto à fonte, por volta da hora sexta.

[7] Nisto, veio uma mulher samaritana tirar água. Disse-lhe Jesus: Dá-me de beber.

[8] Pois seus discípulos tinham ido à cidade para comprar alimentos.

Jono 4

Jėzus ir samariečiai

[1]Sužinojęs, kad fariziejai išgirdo jį daugiau už Joną susilaukiant mokinių ir gausiau krikštijant

[2](nors pats Jėzus nekrikštydavo, tik jo mokiniai),

[3]Jėzus paliko Judėją ir vėl išėjo į Galilėją.

[4]Jam reikėjo eiti per Samariją.

[5]Taigi jis užsuko į Samarijos miestą, vadinamą Sicharu, netoli nuo lauko, kurį Jokūbas buvo davęs savo sūnui Juozapui.

[6]Tenai buvo Jokūbo šulinys. Nuvargęs iš kelionės, Jėzus prisėdo palei šulinį. Buvo apie šeštą valandą.

[7]Viena samarietė moteris atėjo semtis vandens. Jėzus ją paprašė: „Duok man gerti“.

[8](Tuo tarpu mokiniai buvo nuėję į miestą nusipirkti maisto.)

9 Então, lhe disse a mulher samaritana: Como, sendo tu judeu, pedes de beber a mim, que sou mulher samaritana (porque os judeus não se dão com os samaritanos)?

10 Replicou-lhe Jesus: Se conheceras o dom de Deus e quem é o que te pede: dá-me de beber, tu lhe pedirias, e ele te daria água viva.

11 Respondeu-lhe ela: SENHOR, tu não tens com que a tirar, e o poço é fundo; onde, pois, tens a água viva?

12 És tu, porventura, maior do que Jacó, o nosso pai, que nos deu o poço, do qual ele mesmo bebeu, e, bem assim, seus filhos, e seu gado?

13 Afirmou-lhe Jesus: Quem beber desta água tornará a ter sede;

14 aquele, porém, que beber da água que eu lhe der nunca mais terá sede; pelo contrário, a água que eu lhe der será nele uma fonte a jorrar para a vida eterna.

15 Disse-lhe a mulher: SENHOR, dá-me dessa água para que eu não mais tenha sede, nem precise vir aqui buscá-la.

16 Disse-lhe Jesus: Vai, chama teu marido e vem cá;

17 ao que lhe respondeu a mulher: Não tenho marido. Replicou-lhe Jesus: Bem disseste, não tenho marido;

18 porque cinco maridos já tiveste, e esse que agora tens não é teu marido; isto disseste com verdade.

A verdadeira adoração

9Samarietė atsakė: „Kaipgi tu, būdamas žydas, prašai mane, samarietę, gerti?“ (Mat žydai nebendrauja su samariečiais.)

10Jėzus jai tarė: ,,Jei tu pažintum Dievo dovaną ir kas yra tas, kuris tave prašo: ‘Duok man gerti’, – rasi pati būtum jį prašiusi, ir jis tau būtų gyvojo vandens davęs!“

11Moteris atsiliepė: „Viešpatie, bet juk tu neturi kuo pasemti, o šulinys gilus. Iš kur tu imsi gyvojo vandens?

12Argi tu didesnis už mūsų tėvą Jokūbą, kuris tą šulinį mums paliko ir pats iš jo gėrė, ir jo vaikai, ir gyvuliai?!“

13Jėzus atsakė: ,,Kiekvienas, kas geria šitą vandenį, ir vėl trokš.

14O kas gers vandenį, kurį aš duosiu, tas nebetrokš per amžius, ir vanduo, kurį jam duosiu, taps jame versme vandens, trykštančio į amžinąjį gyvenimą“.

15Tuomet moteris sušuko: „Viešpatie, duok man to vandens, kad aš nebetrokščiau ir nebevaikščiočiau semtis čionai!“

16Jėzus atsiliepė: „Eik, pakviesk savo vyrą ir sugrįžk čia“.

17Moteris atsakė: „Aš neturiu vyro“. Jėzus jai tarė: „Gerai pasakei: ‘Neturiu vyro’,

18nes jau esi turėjusi penkis vyrus, ir dabartinis – ne tavo vyras. Čia tu tiesą pasakei“.

[19] SENHOR, disse-lhe a mulher, vejo que tu és profeta.
[20] Nossos pais adoravam neste monte; vós, entretanto, dizeis que em Jerusalém é o lugar onde se deve adorar.
[21] Disse-lhe Jesus: Mulher, podes crer-me que a hora vem, quando nem neste monte, nem em Jerusalém adorareis o Pai.
[22] Vós adorais o que não conheceis; nós adoramos o que conhecemos, porque a salvação vem dos judeus.
[23] Mas vem a hora e já chegou, em que os verdadeiros adoradores adorarão o Pai em espírito e em verdade; porque são estes que o Pai procura para seus adoradores.
[24] Deus é espírito; e importa que os seus adoradores o adorem em espírito e em verdade.
[25] Eu sei, respondeu a mulher, que há de vir o Messias, chamado Cristo; quando ele vier, nos anunciará todas as coisas.
[26] Disse-lhe Jesus: Eu o sou, eu que falo contigo.
[27] Neste ponto, chegaram os seus discípulos e se admiraram de que estivesse falando com uma mulher; todavia, nenhum lhe disse: Que perguntas? Ou: Por que falas com ela?
[28] Quanto à mulher, deixou o seu cântaro, foi à cidade e disse àqueles homens:
[29] Vinde comigo e vede um homem que me disse tudo quanto tenho feito. Será este, porventura, o Cristo?!
[30] Saíram, pois, da cidade e vieram ter com ele.

A ceifa e os ceifeiros

[19]Moteris atsiliepė: „Aš matau, Viešpatie, jog esi pranašas.
[20]Mūsų tėvai garbindavo Dievą ant šito kalno, o jūs tvirtinate, kad Jeruzalė esanti vieta, kur reikia jį garbinti“.
[21]Jėzus atsakė: ,,Moterie, tikėk manimi, jog ateis valanda, kada garbinsite Tėvą ne ant šio kalno ir ne Jeruzalėje.
[22]Jūs garbinate, ko nepažįstate, o mes garbiname, ką pažįstame, nes išganymas ateina iš žydų.
[23]Bet ateis valanda – jau dabar ji yra, – kai tikrieji garbintojai šlovins Tėvą dvasia ir tiesa. Ir pats Tėvas tokių garbintojų ieško.
[24]Dievas yra dvasia, ir jo garbintojai turi šlovinti jį dvasia ir tiesa“.
[25]Moteris jam sako: „Aš žinau, jog netrukus ateis Mesijas (tai yra Kristus). Atėjęs jis mums viską paskelbs“.
[26]Jėzus jai taria: „Tai aš, kuris su tavimi kalbu!“
[27]Tuo metu sugrįžo jo mokiniai ir nusistebėjo, kad jis šnekučiuoja su moterimi. Vis dėlto nė vienas nepaklausė: „Ko iš jos nori?“ arba: „Apie ką su ja kalbi?“
[28]O moteris, palikusi ąsotį, nubėgo į miestą ir apskelbė žmonėms:
[29]„Eikite pažiūrėti žmogaus, kuris pasakė man viską, ką esu padariusi. Ar tik jis nebus Mesijas?!“
[30]Ir žmonės iš miesto ėjo pas jį.

31 Nesse ínterim, os discípulos lhe rogavam, dizendo: Mestre, come!

32 Mas ele lhes disse: Uma comida tenho para comer, que vós não conheceis.

33 Diziam, então, os discípulos uns aos outros: Ter-lhe-ia, porventura, alguém trazido o que comer?

34 Disse-lhes Jesus: A minha comida consiste em fazer a vontade daquele que me enviou e realizar a sua obra.

35 Não dizeis vós que ainda há quatro meses até à ceifa? Eu, porém, vos digo: erguei os olhos e vede os campos, pois já branquejam para a ceifa.

36 O ceifeiro recebe desde já a recompensa e entesoura o seu fruto para a vida eterna; e, dessarte, se alegram tanto o semeador como o ceifeiro.

37 Pois, no caso, é verdadeiro o ditado: Um é o semeador, e outro é o ceifeiro.

38 Eu vos enviei para ceifar o que não semeastes; outros trabalharam, e vós entrastes no seu trabalho.

Muitos samaritanos creem em Jesus

39 Muitos samaritanos daquela cidade creram nele, em virtude do testemunho da mulher, que anunciara: Ele me disse tudo quanto tenho feito.

40 Vindo, pois, os samaritanos ter com Jesus, pediam-lhe que permanecesse com eles; e ficou ali dois dias.

41 Muitos outros creram nele, por causa da sua palavra,

42 e diziam à mulher: Já agora não é pelo que disseste que nós cremos; mas porque nós mesmos temos ouvido e sabemos que

31 Tuo tarpu mokiniai ėmė raginti: „Rabi, pasistiprink!“

32 O jis atsiliepė: „Aš turiu valgyti maisto, kurio jūs nežinote“.

33 Tada mokiniai pradėjo vienas kitą klausinėti: „Nejaugi kas atnešė jam valgyti?“

34 Bet Jėzus tarė: „Mano maistas – vykdyti valią to, kuris mane siuntė, ir baigti jo darbą.

35 Argi jūs nesakote: ‘Dar keturi mėnesiai, ir ateis pjūtis’? Štai sakau jums: pakelkite akis ir pažiūrėkite į laukus; jie jau boluoja ir prinokę pjūčiai.

36 Jau pjovėjas uždarbį gauna ir renkasi vaisių amžinajam gyvenimui, kad lygiai džiaugtųsi sėjėjas ir pjovėjas.

37 Teisingai priežodis sako: ‘Vienas pasėja, kitas nupjauna.’

38 Aš pasiunčiau jus nuimti derliaus, į kurį jūs neįdėjote darbo. Kiti pasidarbavo, o jūs įstojote į jų darbą“.

39 Daug samariečių iš ano miesto įtikėjo Jėzų dėl moters liudijimo: „Jis man pasakė viską, ką esu padariusi“.

40 Atėję samariečiai prašė jį pasilikti pas juos, ir jis ten pasiliko dvi dienas.

41 Dar daugiau žmonių įtikėjo dėl jo pamokslų.

42 O moteriai jie pasakė: „Dabar mes tikime ne dėl tavo šnekos. Mes patys

este é verdadeiramente o Salvador do mundo.

išgirdome ir žinome, kad jis iš tiesų yra pasaulio Išganytojas“.

Jesus volta à Galileia

[43] Passados dois dias, partiu dali para a Galiléia.

[44] Porque o mesmo Jesus testemunhou que um profeta não tem honras na sua própria terra.

[45] Assim, quando chegou à Galiléia, os galileus o receberam, porque viram todas as coisas que ele fizera em Jerusalém, por ocasião da festa, à qual eles também tinham comparecido.

A cura do filho de um oficial do rei

[46] Dirigiu-se, de novo, a Caná da Galiléia, onde da água fizera vinho. Ora, havia um oficial do rei, cujo filho estava doente em Cafarnaum.

[47] Tendo ouvido dizer que Jesus viera da Judéia para a Galiléia, foi ter com ele e lhe rogou que descesse para curar seu filho, que estava à morte.

[48] Então, Jesus lhe disse: Se, porventura, não virdes sinais e prodígios, de modo nenhum crereis.

[49] Rogou-lhe o oficial: SENHOR, desce, antes que meu filho morra.

[50] Vai, disse-lhe Jesus; teu filho vive. O homem creu na palavra de Jesus e partiu.

[51] Já ele descia, quando os seus servos lhe vieram ao encontro, anunciando-lhe que o seu filho vivia.

[52] Então, indagou deles a que hora o seu filho se sentira melhor. Informaram: Ontem, à hora sétima a febre o deixou.

Valdininko sūnaus išgydymas

[43]Po dviejų dienų jis išvyko iš ten į Galilėją.

[44]Pats Jėzus buvo pareiškęs: „Pranašas negerbiamas savo tėviškėje“.

[45]Kai jis pasiekė Galilėją, galilėjiečiai pagarbiai jį priėmė, nes buvo matę jo darbus per šventes Jeruzalėje; mat ir jie buvo nukeliavę į tas šventes.

[46]Jis vėl atėjo į Galilėjos Kaną, kur buvo pavertęs vandenį vynu. O Kafarnaume buvo vienas karaliaus valdininkas, kurio sūnus sirgo.

[47]Išgirdęs, jog Jėzus iš Judėjos sugrįžęs į Galilėją, jis atkeliavo pas jį ir maldavo eiti ir išgydyti marinamą jo sūnų.

[48]Jėzus jam atsakė: „Kol nepamatysite ženklų ir stebuklų, jūs netikėsite“.

[49]O valdininkas prašė: „Viešpatie, ateik, kol mano vaikas dar nenumirė“.

[50]Jėzus jam tarė: „Eik, tavo sūnus gyvas!“ Žmogus patikėjo Jėzaus žodžiais ir iškeliavo.

[51]Pareinantį pasitiko jį tarnai ir pranešė, kad vaikas gyvas.

[52]Jis pasiteiravo, kurią valandą sūnui pasidarė geriau. Jie atsakė: „Vakar apie septintą valandą atslūgo jam karštis“.

[53] Com isto, reconheceu o pai ser aquela precisamente a hora em que Jesus lhe dissera: Teu filho vive; e creu ele e toda a sua casa.
[54] Foi este o segundo sinal que fez Jesus, depois de vir da Judéia para a Galiléia.

[53]Taip tėvas patyrė, kad tai buvo ta valanda, kada Jėzus pasakė jam: „Tavo sūnus gyvas“. Ir įtikėjo jis pats bei visi jo namai.
[54]Tai buvo antras ženklas, kurį Jėzus padarė, sugrįžęs iš Judėjos į Galilėją.

João 5

A cura de um paralítico

[1] Passadas estas coisas, havia uma festa dos judeus, e Jesus subiu para Jerusalém.
[2] Ora, existe ali, junto à Porta das Ovelhas, um tanque, chamado em hebraico Betesda, o qual tem cinco pavilhões.
[3] Nestes, jazia uma multidão de enfermos, cegos, coxos, paralíticos
[4] [esperando que se movesse a água. Porquanto um anjo descia em certo tempo, agitando-a; e o primeiro que entrava no tanque, uma vez agitada a água, sarava de qualquer doença que tivesse].
[5] Estava ali um homem enfermo havia trinta e oito anos.
[6] Jesus, vendo-o deitado e sabendo que estava assim há muito tempo, perguntou-lhe: Queres ser curado?
[7] Respondeu-lhe o enfermo: SENHOR, não tenho ninguém que me ponha no tanque, quando a água é agitada; pois, enquanto eu vou, desce outro antes de mim.
[8] Então, lhe disse Jesus: Levanta-te, toma o teu leito e anda.
[9] Imediatamente, o homem se viu curado e, tomando o leito, pôs-se a andar. E aquele dia era sábado.

Jono 5

Išgydymas Betzatoje

[1]Kiek vėliau buvo žydų šventė, ir Jėzus nukeliavo į Jeruzalę.
[2]Jeruzalėje, prie Avių vartų, yra maudyklė, hebrajiškai vadinama Betzata, turinti penkias stogines.
[3]Jose gulėdavo daugybė ligonių – aklų, raišų, išsekusių.
[5]Ten buvo vienas žmogus, išsirgęs trisdešimt aštuonerius metus.
[6]Pamatęs jį gulintį ir sužinojęs jį labai seniai sergant, Jėzus paklausė: „Ar norėtum pasveikti?“
[7]Ligonis atsakė: „Viešpatie, aš neturiu žmogaus, kuris, vandeniui sujudėjus, mane įkeltų į tvenkinį. O kol pats nueinu, kitas įlipa greičiau už mane“.
[8]Tada Jėzus tarė: „Kelkis, imk savo gultą ir eik!“
[9]Ir žmogus bematant išgijo, pasiėmė gultą ir pradėjo vaikščioti. Toji diena buvo šabas.

[10] Por isso, disseram os judeus ao que fora curado: Hoje é sábado, e não te é lícito carregar o leito.

[10]Todėl žydai užsipuolė išgydytąjį: „Šiandien šabas, tau negalima nešti gulto“.

[11] Ao que ele lhes respondeu: O mesmo que me curou me disse: Toma o teu leito e anda.

[11]Jis paaiškino: „Tas, kuris mane išgydė, man liepė: ‘Imk savo gultą ir eik!’“

[12] Perguntaram-lhe eles: Quem é o homem que te disse: Toma o teu leito e anda?

[12]Jie klausinėjo: „O kas tasai žmogus, kuris tau liepė: ‘Imk ir eik’?“

[13] Mas o que fora curado não sabia quem era; porque Jesus se havia retirado, por haver muita gente naquele lugar.

[13]Išgydytasis nežinojo, kas jis, kadangi Jėzus buvo pasitraukęs dėl minios, susirinkusios toje vietoje.

[14] Mais tarde, Jesus o encontrou no templo e lhe disse: Olha que já estás curado; não peques mais, para que não te suceda coisa pior.

[14]Vėliau Jėzus jį sutiko šventykloje ir tarė: „Štai tu esi pasveikęs. Daugiau nuodėmių nebedaryk, kad neatsitiktų kas blogesnio!“

[15] O homem retirou-se e disse aos judeus que fora Jesus quem o havia curado.

[15]Žmogus nuėjo ir pranešė žydams, kad jį išgydė Jėzus.

Jėzus ir dangaus Tėvas

[16] E os judeus perseguiam Jesus, porque fazia estas coisas no sábado.

[16]Žydai dėl to ir persekiojo Jėzų, kad jis taip darydavo šabo dieną.

[17] Mas ele lhes disse: Meu Pai trabalha até agora, e eu trabalho também.

[17]O Jėzus jiems sakydavo: „Mano Tėvas darbuojasi ligi šiolei, todėl ir aš darbuojuosi“.

[18] Por isso, pois, os judeus ainda mais procuravam matá-lo, porque não somente violava o sábado, mas também dizia que Deus era seu próprio Pai, fazendo-se igual a Deus.

[18]Užtat žydai dar labiau ieškojo progos jį nužudyti, nes jis ne tik nepaisydavo šabo, bet ir vadino Dievą savuoju Tėvu, šitaip lygindamas save su Dievu.

Jesus explica a sua missão

[19] Então, lhes falou Jesus: Em verdade, em verdade vos digo que o Filho nada pode fazer de si mesmo, senão somente aquilo que vir fazer o Pai; porque tudo o que este fizer, o Filho também semelhantemente o faz.

[19]Į šį kaltinimą Jėzus jiems atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: Sūnus nieko negali daryti iš savęs, o vien tai, ką mato darant Tėvą, nes ką jisai daro, lygiai daro ir Sūnus.

[20] Porque o Pai ama ao Filho, e lhe mostra tudo o que faz, e maiores obras do que estas lhe mostrará, para que vos maravilheis.

[20]O Tėvas myli Sūnų, ir parodo jam visa, ką pats daro. Ir jam parodys dalykų, dar didesnių už šituos, kad jūs stebėsitės.

[21] Pois assim como o Pai ressuscita e vivifica os mortos, assim também o Filho vivifica aqueles a quem quer.

[21]Kaip Tėvas prikelia numirusius ir juos atgaivina, taip ir Sūnus grąžina gyvybę, kam tik panorėjęs.

[22] E o Pai a ninguém julga, mas ao Filho confiou todo julgamento,

[22]Ir nieko Tėvas neteisia, bet visą teismą pavedė Sūnui,

[23] a fim de que todos honrem o Filho do modo por que honram o Pai. Quem não honra o Filho não honra o Pai que o enviou.

[23]kad visi gerbtų Sūnų, kaip gerbia Tėvą. Kas negerbia Sūnaus, tas negerbia jį siuntusio Tėvo.

[24] Em verdade, em verdade vos digo: quem ouve a minha palavra e crê naquele que me enviou tem a vida eterna, não entra em juízo, mas passou da morte para a vida.

[24]Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas mano žodžių klauso ir mane atsiuntusį tiki, tas turi amžinąjį gyvenimą ir nepateks į teismą, nes iš mirties yra perėjęs į gyvenimą.

[25] Em verdade, em verdade vos digo que vem a hora e já chegou, em que os mortos ouvirão a voz do Filho de Deus; e os que a ouvirem viverão.

[25]Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: ateis valanda – ir dabar jau yra, – kada mirusieji išgirs Dievo Sūnaus balsą, ir kurie bus išgirdę, tie bus gyvi.

[26] Porque assim como o Pai tem vida em si mesmo, também concedeu ao Filho ter vida em si mesmo.

[26]Kaip Tėvas turi gyvybę pats savyje, taip davė ir Sūnui turėti gyvybę pačiam savyje.

[27] E lhe deu autoridade para julgar, porque é o Filho do Homem.

[27]Jis taip pat suteikė jam galią teisti, nes jis – Žmogaus Sūnus.

[28] Não vos maravilheis disto, porque vem a hora em que todos os que se acham nos túmulos ouvirão a sua voz e sairão:

[28]Nesistebėkite, kad ateis valanda, kai visi gulintieji kapuose išgirs jo balsą.

[29] os que tiverem feito o bem, para a ressurreição da vida; e os que tiverem praticado o mal, para a ressurreição do juízo.

[29]Kurie darė gera, prisikels gyventi, kurie darė bloga, prisikels stoti į teismą.

[30] Eu nada posso fazer de mim mesmo; na forma por que ouço, julgo. O meu juízo é justo, porque não procuro a minha própria vontade, e sim a daquele que me enviou.

[31] Se eu testifico a respeito de mim mesmo, o meu testemunho não é verdadeiro.

[32] Outro é o que testifica a meu respeito, e sei que é verdadeiro o testemunho que ele dá de mim.

[33] Mandastes mensageiros a João, e ele deu testemunho da verdade.

[34] Eu, porém, não aceito humano testemunho; digo-vos, entretanto, estas coisas para que sejais salvos.

[35] Ele era a lâmpada que ardia e alumiava, e vós quisestes, por algum tempo, alegrar-vos com a sua luz.

[36] Mas eu tenho maior testemunho do que o de João; porque as obras que o Pai me confiou para que eu as realizasse, essas que eu faço testemunham a meu respeito de que o Pai me enviou.

[37] O Pai, que me enviou, esse mesmo é que tem dado testemunho de mim. Jamais tendes ouvido a sua voz, nem visto a sua forma.

[38] Também não tendes a sua palavra permanente em vós, porque não credes naquele a quem ele enviou.

[39] Examinais as Escrituras, porque julgais ter nelas a vida eterna, e são elas mesmas que testificam de mim.

[40] Contudo, não quereis vir a mim para terdes vida.

[30]Iš savęs aš nieko negaliu daryti. Aš teisiu, kaip girdžiu, ir mano teismas teisingas, nes aš ieškau ne savo valios, bet valios to, kuris mane yra siuntęs.

Tėvo liudijimas Sūnui

[31]Jei tik aš pats apie save liudyčiau, mano liudijimas nebūtų tikras.

[32]Bet apie mane liudija kitas, ir aš žinau jo liudijimą apie mane esant tikrą.

[33]Jūs buvote nusiuntę pasiuntinius pas Joną, ir jis paliudijo tiesą.

[34]Aš nesigriebiu žmogaus liudijimo, bet šitai kalbu tam, kad jūs būtumėte išgelbėti.

[35]Jonas buvo degantis ir šviečiantis žiburys, tačiau jūs panorėjote tik valandėlę jo šviesa pasidžiaugti.

[36]Aš turiu aukštesnį liudijimą negu Jono: tie darbai, kuriuos man skyrė nuveikti Tėvas, patys darbai, kuriuos aš darau, liudija apie mane, kad mane yra siuntęs Tėvas.

[37]Taip! Mane pasiuntęs Tėvas paliudijo apie mane. Bet jūs niekada nesate girdėję jo balso nei regėję jo veido,

[38]ir jo žodis jumyse nesilaiko, nes jūs netikite tuo, kurį jis yra siuntęs.

[39]Jūs tyrinėjate Raštus, nes manote juose rasią amžinąjį gyvenimą. Tie Raštai ir liudija apie mane,

[40]bet jūs nenorite ateiti pas mane, kad turėtumėte gyvenimą.

[41] Eu não aceito glória que vem dos homens;
[42] sei, entretanto, que não tendes em vós o amor de Deus.
[43] Eu vim em nome de meu Pai, e não me recebeis; se outro vier em seu próprio nome, certamente, o recebereis.
[44] Como podeis crer, vós os que aceitais glória uns dos outros e, contudo, não procurais a glória que vem do Deus único?
[45] Não penseis que eu vos acusarei perante o Pai; quem vos acusa é Moisés, em quem tendes firmado a vossa confiança.
[46] Porque, se, de fato, crêsseis em Moisés, também creríeis em mim; porquanto ele escreveu a meu respeito.
[47] Se, porém, não credes nos seus escritos, como crereis nas minhas palavras?

João 6

A multiplicação de pães e peixes
Mateus 14.13-21; Marcos 6.30-44; Lucas 9.10-17

[1] Depois destas coisas, atravessou Jesus o mar da Galiléia, que é o de Tiberíades.
[2] Seguia-o numerosa multidão, porque tinham visto os sinais que ele fazia na cura dos enfermos.
[3] Então, subiu Jesus ao monte e assentou-se ali com os seus discípulos.
[4] Ora, a Páscoa, festa dos judeus, estava próxima.
[5] Então, Jesus, erguendo os olhos e vendo que grande multidão vinha ter com ele, disse a Filipe: Onde compraremos pães para lhes dar a comer?

Netikėjimo šaknys

[41]Garbės iš žmonių aš nepriimu.
[42]Aš matau, kad jūs neturite savyje Dievo meilės.
[43]Aš atėjau savo Tėvo vardu, o jūs manęs nepriimate. Jei kitas ateitų savuoju vardu, jūs jį priimtumėte.
[44]Kaipgi jūs galite įtikėti, jeigu vienas iš kito priimate garbę, o tos garbės, kuri iš vieno Dievo ateina, jūs neieškote.
[45]Nemanykite, kad aš jus kaltinsiu Tėvui! Jūsų kaltintojas yra Mozė, į kurį esate savo viltis sudėję.
[46]Jeigu jūs tikėtumėte Moze, tai tikėtumėte ir manimi, nes jis rašė apie mane.
[47]Kadangi jūs netikite jo raštais, kaipgi patikėsite mano žodžiais?!“

Jono 6

Duonos padauginimas
(Mk 6,32-44; Lk 9,10-17)

[1]Jėzus nuvyko anapus Galilėjos, arba Tiberiados, ežero.
[2]Jį lydėjo didelė minia, nes žmonės matė stebuklus, kuriuos jis darė ligoniams.
[3]Jėzus užkopė į kalną ir ten atsisėdo kartu su mokiniais.
[4]Artėjo žydų šventė Velykos.
[5]Pakėlęs akis ir pamatęs, kokia daugybė pas jį atėjusi, Jėzus paklausė Pilypą: „Kur pirksime duonos jiems pavalgydinti?“

[6] Mas dizia isto para o experimentar; porque ele bem sabia o que estava para fazer.

[7] Respondeu-lhe Filipe: Não lhes bastariam duzentos denários de pão, para receber cada um o seu pedaço.

[8] Um de seus discípulos, chamado André, irmão de Simão Pedro, informou a Jesus:

[9] Está aí um rapaz que tem cinco pães de cevada e dois peixinhos; mas isto que é para tanta gente?

[10] Disse Jesus: Fazei o povo assentar-se; pois havia naquele lugar muita relva. Assentaram-se, pois, os homens em número de quase cinco mil.

[11] Então, Jesus tomou os pães e, tendo dado graças, distribuiu-os entre eles; e também igualmente os peixes, quanto queriam.

[12] E, quando já estavam fartos, disse Jesus aos seus discípulos: Recolhei os pedaços que sobraram, para que nada se perca.

[13] Assim, pois, o fizeram e encheram doze cestos de pedaços dos cinco pães de cevada, que sobraram aos que haviam comido.

[14] Vendo, pois, os homens o sinal que Jesus fizera, disseram: Este é, verdadeiramente, o profeta que devia vir ao mundo.

[15] Sabendo, pois, Jesus que estavam para vir com o intuito de arrebatá-lo para o proclamarem rei, retirou-se novamente, sozinho, para o monte.

Jesus anda por sobre o mar
Mateus 14.22-33; Marcos 6.45-52

[6]Jis klausė, mėgindamas jį, nes pats žinojo, ką darysiąs.

[7]Pilypas jam atsakė: „Už du šimtus denarų duonos neužteks, kad kiekvienas gautų bent gabalėlį“.

[8]Vienas mokinys, Simono Petro brolis Andriejus, jam pasakė:

[9]„Čia yra berniukas, kuris turi penkis miežinės duonos kepaliukus ir dvi žuvis. Bet ką tai reiškia tokiai daugybei!“

[10]Jėzus tarė: „Susodinkite žmones!“ Toje vietoje buvo daug žolės. Taigi jie susėdo, iš viso kokie penki tūkstančiai vyrų.

[11]Tada Jėzus paėmė duoną, padėkojo ir davė išdalyti visiems ten sėdintiems, taip pat ir žuvų, kiek kas norėjo.

[12]Kai žmonės pavalgė, jis pasakė mokiniams: „Surinkite nulikusius gabalėlius, kad niekas nepražūtų“.

[13]Taigi jie surinko ir iš penkių miežinės duonos kepalėlių pripylė dvylika pintinių gabaliukų, kurie buvo atlikę nuo valgiusiųjų.

[14]Pamatę Jėzaus padarytą ženklą, žmonės sakė: „Jis tikrai yra tas pranašas, kuris turi ateiti į pasaulį“.

[15]O Jėzus, supratęs, kad jie ruošiasi pasigriebti jį ir paskelbti karaliumi, vėl pasitraukė pats vienas į kalną.

Jėzus eina vandeniu
(Mt 14,22-33; Mk 6,45-52)

[16] Ao descambar o dia, os seus discípulos desceram para o mar.

[16]Atėjus vakarui, mokiniai nusileido prie ežero,

[17] E, tomando um barco, passaram para o outro lado, rumo a Cafarnaum. Já se fazia escuro, e Jesus ainda não viera ter com eles.

[17]sulipo į valtį ir plaukė kitapus ežero, į Kafarnaumą. Jau sutemo, o Jėzus vis dar nebuvo grįžęs pas juos.

[18] E o mar começava a empolar-se, agitado por vento rijo que soprava.

[18]Ežeras bangavo, nes pūtė smarkus vėjas.

[19] Tendo navegado uns vinte e cinco a trinta estádios, eis que viram Jesus andando por sobre o mar, aproximando-se do barco; e ficaram possuídos de temor.

[19]Nusiyrę nuo kranto dvidešimt penkis ar trisdešimt stadijų, jie pamato Jėzų, einantį ežero paviršiumi ir besiartinantį prie valties. Jie išsigando.

[20] Mas Jesus lhes disse: Sou eu. Não temais!

[20]O jis sako: „Tai aš. Nebijokite!“

[21] Então, eles, de bom grado, o receberam, e logo o barco chegou ao seu destino.

[21]Jie panoro jį pasiimti į valtį, o valtis iškart priartėjo prie kranto, į kurį jie yrėsi.

Jesus, o pão da vida

Jėzus – gyvybės duona

[22] No dia seguinte, a multidão que ficara do outro lado do mar notou que ali não havia senão um pequeno barco e que Jesus não embarcara nele com seus discípulos, tendo estes partido sós.

[22]Minia, buvusi anoje pusėje, matė, kad ten tebuvo viena valtis ir kad Jėzus nebuvo įlipęs į valtį su mokiniais, o šie išplaukė vieni.

[23] Entretanto, outros barquinhos chegaram de Tiberíades, perto do lugar onde comeram o pão, tendo o SENHOR dado graças.

[23]Rytojaus dieną iš Tiberiados atplaukė kitų valčių ir sustojo netoli vietos, kur žmonės buvo valgę Viešpaties palaimintos duonos.

[24] Quando, pois, viu a multidão que Jesus não estava ali nem os seus discípulos, tomaram os barcos e partiram para Cafarnaum à sua procura.

[24]Sužinoję, kad čia nėra nei Jėzaus, nei jo mokinių, žmonės lipo į valtis ir plaukė į Kafarnaumą, ieškodami Jėzaus.

[25] E, tendo-o encontrado no outro lado do mar, lhe perguntaram: Mestre, quando chegaste aqui?

[25]Suradę jį kitapus ežero, jie klausinėjo: „Rabi, kada suspėjai čionai atvykti?“

[26] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: vós me procurais, não

[26]O Jėzus prabilo į juos: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs ieškote manęs ne dėl to,

porque vistes sinais, mas porque comestes dos pães e vos fartastes.

27 Trabalhai, não pela comida que perece, mas pela que subsiste para a vida eterna, a qual o Filho do Homem vos dará; porque Deus, o Pai, o confirmou com o seu selo.

28 Dirigiram-se, pois, a ele, perguntando: Que faremos para realizar as obras de Deus?

29 Respondeu-lhes Jesus: A obra de Deus é esta: que creiais naquele que por ele foi enviado.

30 Então, lhe disseram eles: Que sinal fazes para que o vejamos e creiamos em ti? Quais são os teus feitos?

31 Nossos pais comeram o maná no deserto, como está escrito: Deu-lhes a comer pão do céu.

32 Replicou-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: não foi Moisés quem vos deu o pão do céu; o verdadeiro pão do céu é meu Pai quem vos dá.

33 Porque o pão de Deus é o que desce do céu e dá vida ao mundo.

34 Então, lhe disseram: SENHOR, dá-nos sempre desse pão.

35 Declarou-lhes, pois, Jesus: Eu sou o pão da vida; o que vem a mim jamais terá fome; e o que crê em mim jamais terá sede.

36 Porém eu já vos disse que, embora me tenhais visto, não credes.

37 Todo aquele que o Pai me dá, esse virá a mim; e o que vem a mim, de modo nenhum o lançarei fora.

kad esate matę ženklų, bet kad prisivalgėte duonos ligi soties.

27Plušėkite ne dėl žūvančio maisto, bet dėl išliekančio amžinajam gyvenimui! Jo duos jums Žmogaus Sūnus, kurį Tėvas – Dievas savo antspaudu yra pažymėjęs“.

28Jie paklausė: „Ką mums veikti, kad darytume Dievo darbus?“

29Jėzus atsakė: „Tai ir bus Dievo darbas: tikėkite tą, kurį jis siuntė“.

30Jie dar klausė: „Tai kokį padarysi ženklą, kad pamatytume ir tave įtikėtume? Ką nuveiksi?

31Antai mūsų tėvai tyruose valgė maną, kaip parašyta: Jis davė jiems valgyti duonos iš dangaus“.

32Tada Jėzus tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: tai ne Mozė davė jums duonos iš dangaus, bet mano Tėvas duoda jums iš dangaus tikrosios duonos.

33Dievo duona nužengia iš dangaus ir duoda pasauliui gyvybę“.

34Tada jie ėmė prašyti: „Viešpatie, duok visuomet mums tos duonos!”

35Jėzus atsakė: ,,Aš esu gyvybės duona! Kas ateina pas mane, niekuomet nebealks, ir kas tiki mane, niekuomet nebetrokš.

36O aš jau esu jums sakęs: jūs mane regėjote, bet netikite.

37Visi, kuriuos man duoda Tėvas, ateis pas mane, ir ateinančio pas mane aš neatstumsiu,

38 Porque eu desci do céu, não para fazer a minha própria vontade, e sim a vontade daquele que me enviou.

39 E a vontade de quem me enviou é esta: que nenhum eu perca de todos os que me deu; pelo contrário, eu o ressuscitarei no último dia.

40 De fato, a vontade de meu Pai é que todo homem que vir o Filho e nele crer tenha a vida eterna; e eu o ressuscitarei no último dia.

A murmuração dos judeus

41 Murmuravam, pois, dele os judeus, porque dissera: Eu sou o pão que desceu do céu.

42 E diziam: Não é este Jesus, o filho de José? Acaso, não lhe conhecemos o pai e a mãe? Como, pois, agora diz: Desci do céu?

43 Respondeu-lhes Jesus: Não murmureis entre vós.

44 Ninguém pode vir a mim se o Pai, que me enviou, não o trouxer; e eu o ressuscitarei no último dia.

45 Está escrito nos profetas: E serão todos ensinados por Deus. Portanto, todo aquele que da parte do Pai tem ouvido e aprendido, esse vem a mim.

46 Não que alguém tenha visto o Pai, salvo aquele que vem de Deus; este o tem visto.

47 Em verdade, em verdade vos digo: quem crê em mim tem a vida eterna.

48 Eu sou o pão da vida.

49 Vossos pais comeram o maná no deserto e morreram.

38nes aš nužengiau iš dangaus vykdyti ne savo valios, bet valios to, kuris mane siuntė.

39O mano Siuntėjo valia reikalauja, kad nepražudyčiau nė vieno, kuriuos jis man pavedė, bet kad prikelčiau juos paskutiniąją dieną.

40Tokia mano Tėvo valia, kad kiekvienas, kuris regi Sūnų ir tiki jį, turėtų amžinąjį gyvenimą; todėl aš jį prikelsiu paskutiniąją dieną“.

41Tada žydai ėmė murmėti, kad jis pasakęs: „Aš duona, nužengusi iš dangaus“.

42Jie sakė: „Argi jis ne Jėzus, Juozapo sūnus?! Argi mes nepažįstame jo tėvo ir motinos? Kaip jis gali sakyti: ‘Aš esu nužengęs iš dangaus’?“

43Jėzus jiems atsakė: „Liaukitės tarpusavyje murmėję!

44Niekas negali ateiti pas mane, jei mane pasiuntęs Tėvas jo nepatraukia; ir tą aš prikelsiu paskutiniąją dieną.

45Pranašų parašyta: Ir bus visi mokomi Dievo. Kas išgirdo iš Tėvo ir pasimokė, ateina pas mane.

46Bet tai nereiškia, jog kas nors būtų Tėvą regėjęs; tiktai kuris iš Dievo yra, tas jį regėjo.

47Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas tiki, tas turi amžinąjį gyvenimą.

48Aš esu gyvybės duona.

49Jūsų tėvai dykumoje valgė maną ir mirė.

[50] Este é o pão que desce do céu, para que todo o que dele comer não pereça.
[51] Eu sou o pão vivo que desceu do céu; se alguém dele comer, viverá eternamente; e o pão que eu darei pela vida do mundo é a minha carne.
[52] Disputavam, pois, os judeus entre si, dizendo: Como pode este dar-nos a comer a sua própria carne?
[53] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: se não comerdes a carne do Filho do Homem e não beberdes o seu sangue, não tendes vida em vós mesmos.
[54] Quem comer a minha carne e beber o meu sangue tem a vida eterna, e eu o ressuscitarei no último dia.
[55] Pois a minha carne é verdadeira comida, e o meu sangue é verdadeira bebida.
[56] Quem comer a minha carne e beber o meu sangue permanece em mim, e eu, nele.
[57] Assim como o Pai, que vive, me enviou, e igualmente eu vivo pelo Pai, também quem de mim se alimenta por mim viverá.
[58] Este é o pão que desceu do céu, em nada semelhante àquele que os vossos pais comeram e, contudo, morreram; quem comer este pão viverá eternamente.
[59] Estas coisas disse Jesus, quando ensinava na sinagoga de Cafarnaum.

Os discípulos escandalizados

[60] Muitos dos seus discípulos, tendo ouvido tais palavras, disseram: Duro é este discurso; quem o pode ouvir?

[50]O štai ši duona yra nužengusi iš dangaus, kad, kas ją valgys, nemirtų.
[51]Aš esu gyvoji duona, nužengusi iš dangaus. Kas valgys šią duoną, gyvens per amžius. Duona, kurią aš duosiu, yra mano kūnas už pasaulio gyvybę“.
[52]Tuomet žydai ėmė tarp savęs ginčytis ir klausinėti: „Kaip jis gali mums duoti valgyti savo kūną?!“
[53]O Jėzus jiems kalbėjo: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei nevalgysite Žmogaus Sūnaus kūno ir negersite jo kraujo, neturėsite savyje gyvybės!
[54]Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas turi amžinąjį gyvenimą, ir aš jį prikelsiu paskutiniąją dieną.
[55]Mano kūnas tikrai yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra gėrimas.
[56]Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje, ir aš jame.
[57]Kaip mane yra siuntęs gyvasis Tėvas ir aš gyvenu per Tėvą, taip ir tas, kuris mane valgo, gyvens per mane.
[58]Štai duona, nužengusi iš dangaus! Ji ne tokia, kokią protėviai valgė ir mirė. Kas valgo šią duoną – gyvens per amžius“.
[59]Visa tai jis paskelbė, mokydamas Kafarnaumo sinagogoje.
[60]Tai išgirdę, daugelis jo mokinių sakė: „Kieti jo žodžiai, kas gali jų klausytis!“

[61] Mas Jesus, sabendo por si mesmo que eles murmuravam a respeito de suas palavras, interpelou-os: Isto vos escandaliza?

[61]Jėzus, žinodamas, kad mokiniai dėl to murma, paklausė: „Jus tai piktina?

[62] Que será, pois, se virdes o Filho do Homem subir para o lugar onde primeiro estava?

[62]O kas būtų, jei pamatytumėte Žmogaus Sūnų, užžengiantį ten, kur jis buvo pirmiau?!

[63] O espírito é o que vivifica; a carne para nada aproveita; as palavras que eu vos tenho dito são espírito e são vida.

[63]Dvasia teikia gyvybę, o kūnas nieko neduoda. Žodžiai, kuriuos jums kalbėjau, yra dvasia ir gyvenimas.

[64] Contudo, há descrentes entre vós. Pois Jesus sabia, desde o princípio, quais eram os que não criam e quem o havia de trair.

[64]Bet kai kurie iš jūsų netiki“. Mat Jėzus iš pat pradžių žinojo ir kas netiki, ir kas jį išduos.

[65] E prosseguiu: Por causa disto, é que vos tenho dito: ninguém poderá vir a mim, se, pelo Pai, não lhe for concedido.

[65]Jis dar sakė: „Štai kodėl aš jums sakiau: niekas negali ateiti pas mane, jeigu jam nėra duota Tėvo“.

Muitos discípulos se retiram

[66] À vista disso, muitos dos seus discípulos o abandonaram e já não andavam com ele.

[66]Nuo to meto nemaža jo mokinių pasitraukė ir daugiau su juo nebevaikščiojo.

Petro išpažinimas

[67] Então, perguntou Jesus aos doze: Porventura, quereis também vós outros retirar-vos?

[67]Tada Jėzus paklausė Dvylika: „Gal ir jūs norite pasitraukti?“

[68] Respondeu-lhe Simão Pedro: SENHOR, para quem iremos? Tu tens as palavras da vida eterna;

[68]Simonas Petras atsakė: „Viešpatie, pas ką mes eisime?! Tu turi amžinojo gyvenimo žodžius.

[69] e nós temos crido e conhecido que tu és o Santo de Deus.

[69]Mes įtikėjome ir pažinome, kad tu – Dievo Šventasis“.

[70] Replicou-lhes Jesus: Não vos escolhi eu em número de doze? Contudo, um de vós é diabo.

[70]Jėzus jiems atsakė: „Argi ne aš išsirinkau jus, Dvylika? Tačiau ir tarp jūsų vienas yra velnias“.

[71] Referia-se ele a Judas, filho de Simão Iscariotes; porque era quem estava para traí-lo, sendo um dos doze.

[71]Jis turėjo omenyje Judą, Simono Iskarijoto sūnų. Šis, būtent vienas iš Dvylikos, turėjo jį išduoti.

João 7

A incredulidade dos irmãos de Jesus

[1] Passadas estas coisas, Jesus andava pela Galiléia, porque não desejava percorrer a Judéia, visto que os judeus procuravam matá-lo.

[2] Ora, a festa dos judeus, chamada de Festa dos Tabernáculos, estava próxima.

[3] Dirigiram-se, pois, a ele os seus irmãos e lhe disseram: Deixa este lugar e vai para a Judéia, para que também os teus discípulos vejam as obras que fazes.

[4] Porque ninguém há que procure ser conhecido em público e, contudo, realize os seus feitos em oculto. Se fazes estas coisas, manifesta-te ao mundo.

[5] Pois nem mesmo os seus irmãos criam nele.

[6] Disse-lhes, pois, Jesus: O meu tempo ainda não chegou, mas o vosso sempre está presente.

[7] Não pode o mundo odiar-vos, mas a mim me odeia, porque eu dou testemunho a seu respeito de que as suas obras são más.

[8] Subi vós outros à festa; eu, por enquanto, não subo, porque o meu tempo ainda não está cumprido.

[9] Disse-lhes Jesus estas coisas e continuou na Galiléia.

Jesus na Festa dos Tabernáculos

[10] Mas, depois que seus irmãos subiram para a festa, então, subiu ele também, não publicamente, mas em oculto.

[11] Ora, os judeus o procuravam na festa e perguntavam: Onde estará ele?

Jono 7

Jėzus Jeruzalėje

[1]Tada Jėzus vaikščiojo po Galilėją. Jis nenorėjo eiti Judėjon, nes žydai jo tykojo nužudyti.

[2]Artėjo žydų Palapinių šventė.

[3]Jo broliai jam kalbėjo: „Keliauk iš čia į Judėją, kad tavo mokiniai pamatytų, kokius darbus tu darai.

[4]Juk, norėdamas iškilti viešumon, niekas neveikia slapčiomis. Jei darai tokius darbus, pasirodyk pasauliui“.

[5](Mat netgi jo broliai juo netikėjo.)

[6]Jėzus jiems atsakė: „Mano metas dar neatėjo, o jums metas visada tinkamas.

[7]Pasaulis negali jūsų nekęsti, o manęs jis nekenčia, nes aš liudiju, kad jo darbai pikti.

[8]Taigi jūs eikite sau į iškilmes. Aš į šitą šventę neisiu, nes mano metas dar neatėjo“.

[9]Tai pasakęs, jis pasiliko Galilėjoje.

[10]Kai jo broliai iškeliavo į šventę, tuomet ir jis išėjo, bet ne viešai, o tarsi slapčiomis.

[11]Tuo tarpu iškilmėse žydai jo ieškojo, klausinėdami: „O kur tasai?“

[12] E havia grande murmuração a seu respeito entre as multidões. Uns diziam: Ele é bom. E outros: Não, antes, engana o povo.

[12]Apie jį taip pat ėjo kalbos miniose. Vieni sakė: „Jis geras!“ Kiti neigė: „Visai ne. Jis tik klaidina žmones“.

[13] Entretanto, ninguém falava dele abertamente, por ter medo dos judeus.

[13]Bijodami žydų, visi privengė apie jį viešai kalbėti.

A controvérsia entre Jesus e os judeus

[14] Corria já em meio a festa, e Jesus subiu ao templo e ensinava.

[14]Šventei įpusėjus, Jėzus atėjo į šventyklą ir ėmė mokyti.

[15] Então, os judeus se maravilhavam e diziam: Como sabe este letras, sem ter estudado?

[15]Žydai stebėjosi ir sakė: „Iš kur jis išmano Raštą, visai nesimokęs?“

[16] Respondeu-lhes Jesus: O meu ensino não é meu, e sim daquele que me enviou.

[16]Jėzus jiems atsakė: ,,Mano mokslas ne mano, bet to, kuris yra mane siuntęs.

[17] Se alguém quiser fazer a vontade dele, conhecerá a respeito da doutrina, se ela é de Deus ou se eu falo por mim mesmo.

[17]Kas nori vykdyti jo valią, supras, ar tas mokslas iš Dievo, ar aš kalbu pats iš savo galvos.

[18] Quem fala por si mesmo está procurando a sua própria glória; mas o que procura a glória de quem o enviou, esse é verdadeiro, e nele não há injustiça.

[18]Kas iš savęs kalba, ieško savo garbės. O kuriam rūpi jo Siuntėjo šlovė, tas tiesakalbis, ir nėra jame neteisybės.

[19] Não vos deu Moisés a lei? Contudo, ninguém dentre vós a observa. Por que procurais matar-me?

[19]Argi Mozė jums nedavė Įstatymo? Deja, niekas iš jūsų Įstatymo nesilaiko. Kodėl gi norite mane nužudyti?“

[20] Respondeu a multidão: Tens demônio. Quem é que procura matar-te?

[20]Žmonės atsiliepė: „Ar velnias tave apsėdo?! Kas gi tyko tave nužudyti?“

[21] Replicou-lhes Jesus: Um só feito realizei, e todos vos admirais.

[21]Jėzus jiems atsakė: „Aš padariau tik vieną darbą, ir jūs visi nustebote.

[22] Pelo motivo de que Moisés vos deu a circuncisão (se bem que ela não vem dele, mas dos patriarcas), no sábado circuncidais um homem.

[22]Mozė jums įsakė apipjaustymą – nors jis kilęs ne iš Mozės, bet iš protėvių, – ir jūs apipjaustote šabo dieną.

[23] E, se o homem pode ser circuncidado em dia de sábado, para que a lei de Moisés não seja violada, por que vos indignais

[23]Jei galima žmogų apipjaustyti šabo dieną, kad nebūtų sulaužytas Mozės Įstatymas, tai kodėl pykstate ant manęs, kad aš visą žmogų išgydžiau šabo dieną?!

contra mim, pelo fato de eu ter curado, num sábado, ao todo, um homem?

24 Não julgueis segundo a aparência, e sim pela reta justiça.

24Tad neteiskite pagal išorę, bet paisykite teisingumo“.

Os guardas mandados para prender Jesus

25 Diziam alguns de Jerusalém: Não é este aquele a quem procuram matar?

25Kai kurie Jeruzalės gyventojai klausinėjo: „Ar tik ne šitą nori nužudyti?

26 Eis que ele fala abertamente, e nada lhe dizem. Porventura, reconhecem verdadeiramente as autoridades que este é, de fato, o Cristo?

26Štai jis viešai kalba, ir niekas jam nieko nesako. Gal vyresnybė įsitikino, jog jis Mesijas?

27 Nós, todavia, sabemos donde este é; quando, porém, vier o Cristo, ninguém saberá donde ele é.

27Tačiau mes žinome, iš kur jis kilęs. O kai ateis Mesijas, niekas nežinos, iš kur jis“.

28 Jesus, pois, enquanto ensinava no templo, clamou, dizendo: Vós não somente me conheceis, mas também sabeis donde eu sou; e não vim porque eu, de mim mesmo, o quisesse, mas aquele que me enviou é verdadeiro, aquele a quem vós não conheceis.

28Tuomet Jėzus, mokydamas šventykloje, garsiai šaukė: ,,Išties jūs mane pažįstate ir žinote, iš kur aš kilęs. Ne pats nuo savęs atėjau, bet tiesakalbis yra tas, kuris mane atsiuntė, o jūs jo nepažįstate.

29 Eu o conheço, porque venho da parte dele e fui por ele enviado.

29Aš jį pažįstu, nes iš jo esu atėjęs, ir jis yra mane siuntęs“.

30 Então, procuravam prendê-lo; mas ninguém lhe pôs a mão, porque ainda não era chegada a sua hora.

30Tuomet jie norėjo Jėzų suimti, bet nė vienas nepakėlė prieš jį rankos, nes dar nebuvo atėjusi jo valanda.

31 E, contudo, muitos de entre a multidão creram nele e diziam: Quando vier o Cristo, fará, porventura, maiores sinais do que este homem tem feito?

31Daugelis iš minios įtikėjo jį ir kalbėjo: „Argi atėjęs Mesijas padarytų daugiau ženklų, kaip kad šitas yra padaręs?!“

32 Os fariseus, ouvindo a multidão murmurar estas coisas a respeito dele, juntamente com os principais sacerdotes enviaram guardas para o prenderem.

32Fariziejai nugirdo žmones šitaip bešnekant apie jį, todėl aukštieji kunigai bei fariziejai pasiuntė sargybinius jo suimti.

33 Disse-lhes Jesus: Ainda por um pouco de tempo estou convosco e depois irei para junto daquele que me enviou.

34 Haveis de procurar-me e não me achareis; também aonde eu estou, vós não podeis ir.

35 Disseram, pois, os judeus uns aos outros: Para onde irá este que não o possamos achar? Irá, porventura, para a Dispersão entre os gregos, com o fim de os ensinar?

36 Que significa, de fato, o que ele diz: Haveis de procurar-me e não me achareis; também aonde eu estou, vós não podeis ir?

Jesus, a fonte da água viva

37 No último dia, o grande dia da festa, levantou-se Jesus e exclamou: Se alguém tem sede, venha a mim e beba.

38 Quem crer em mim, como diz a Escritura, do seu interior fluirão rios de água viva.

39 Isto ele disse com respeito ao Espírito que haviam de receber os que nele cressem; pois o Espírito até aquele momento não fora dado, porque Jesus não havia sido ainda glorificado.

40 Então, os que dentre o povo tinham ouvido estas palavras diziam: Este é verdadeiramente o profeta;

41 outros diziam: Ele é o Cristo; outros, porém, perguntavam: Porventura, o Cristo virá da Galiléia?

42 Não diz a Escritura que o Cristo vem da descendência de Davi e da aldeia de Belém, donde era Davi?

33Tuomet Jėzus prabilo: ,,Dar trumpą laiką būsiu su jumis. Paskui iškeliausiu pas tą, kuris mane siuntė.

34Jūs manęs ieškosite ir neberasite, nes ten, kur aš būsiu, jūs negalėsite nueiti“.

35Žydai ėmė kalbėtis tarp savęs: „Kurgi jis žada keliauti, kad mes negalėsime jo rasti? Gal jis rengiasi išvykti pas žydus, pasklidusius tarp graikų, ir mokyti graikus?

36Ką reiškia tie jo žodžiai: ‘Jūs manęs ieškosite ir neberasite, nes ten, kur aš būsiu, jūs negalėsite nueiti’?“

37Paskutinę, iškilmingiausiąją šventės dieną Jėzus stovėjo ten ir šaukė: ,,Jei kas trokšta, teateina pas mane ir tegu geria.

38Kas mane tiki, kaip Raštas sako, iš to vidaus plūs gyvojo vandens srovės“.

39Jis kalbėjo apie Dvasią, kurią turės gauti įtikėjusieji. Mat Šventoji Dvasia dar nebuvo nužengusi, nes Jėzus dar nebuvo pašlovintas.

40Išgirdę tuos žodžius, kai kurie žmonės sakė: „Jis iš tiesų pranašas!”

41Kiti tvirtino: „Jis Mesijas!“ Dar kiti prieštaravo: „Nejaugi Mesijas būtų iš Galilėjos?

42Argi Raštas nesako, jog Mesijas ateis iš Dovydo palikuonių, iš Betliejaus miestelio, kur yra buvęs Dovydas?“

43 Assim, houve uma dissensão entre o povo por causa dele;	43Taigi minioje kilo nesutarimas dėl jo asmens.
44 alguns dentre eles queriam prendê-lo, mas ninguém lhe pôs as mãos.	44Buvo tokių, kurie norėjo jį suimti, bet nė vienas nepakėlė prieš jį rankos.
Os guardas voltam sem Jesus	
45 Voltaram, pois, os guardas à presença dos principais sacerdotes e fariseus, e estes lhes perguntaram: Por que não o trouxestes?	45Taigi sargyba sugrįžo tuščiomis pas aukštuosius kunigus bei fariziejus, o tie klausė: „Kodėl neatvedėte?“
46 Responderam eles: Jamais alguém falou como este homem.	46Sargybiniai atsiliepė: „Niekados žmogus nėra taip kalbėjęs!“
47 Replicaram-lhes, pois, os fariseus: Será que também vós fostes enganados?	47Fariziejai atsakė: „Gal jau ir jūs leidotės suvedžiojami?
48 Porventura, creu nele alguém dentre as autoridades ou algum dos fariseus?	48Ar tiki jį bent vienas iš vyresnybės ar fariziejų?
49 Quanto a esta plebe que nada sabe da lei, é maldita.	49O šita minia, neišmananti Įstatymo, yra prakeikta“.
50 Nicodemos, um deles, que antes fora ter com Jesus, perguntou-lhes:	50Tuomet prabilo vienas iš jų, Nikodemas, kuris pirmiau buvo aplankęs Jėzų:
51 Acaso, a nossa lei julga um homem, sem primeiro ouvi-lo e saber o que ele fez?	51„Ar leidžia mūsų Įstatymas pasmerkti žmogų, jeigu jis pirmiau neištardytas ir nėra žinoma, ką jis padaręs?“
52 Responderam eles: Dar-se-á o caso de que também tu és da Galiléia? Examina e verás que da Galiléia não se levanta profeta.	52Tada jie atsiliepė: „Gal ir tu iš Galilėjos? Patyrinėk ir pamatysi, kad joks pranašas nebuvo kilęs iš Galilėjos“.
53 [E cada um foi para sua casa.	53Ir taip jie išsivaikščiojo kas sau.
João 8	**Jono 8**
A mulher adúltera	**Sugauta svetimautoja**
1 Jesus, entretanto, foi para o monte das Oliveiras.	1Jėzus nuėjo į Alyvų kalną.
2 De madrugada, voltou novamente para o templo, e todo o povo ia ter com ele; e, assentado, os ensinava.	2Auštant jis vėl pasirodė šventykloje. Visi žmonės rinkosi prie jo, o jis atsisėdęs juos mokė.

[3] Os escribas e fariseus trouxeram à sua presença uma mulher surpreendida em adultério e, fazendo-a ficar de pé no meio de todos,

[3]Tuomet Rašto aiškintojai ir fariziejai atvedė moterį, sugautą svetimaujant. Pastatė ją viduryje

[4] disseram a Jesus: Mestre, esta mulher foi apanhada em flagrante adultério.

[4]ir kreipėsi į jį: „Mokytojau, ši moteris buvo nutverta svetimaujant.

[5] E na lei nos mandou Moisés que tais mulheres sejam apedrejadas; tu, pois, que dizes?

[5]Mozė mums Įstatyme yra liepęs tokias užmušti akmenimis. O tu ką pasakysi?"

[6] Isto diziam eles tentando-o, para terem de que o acusar. Mas Jesus, inclinando-se, escrevia na terra com o dedo.

[6]Jie tai sakė, spęsdami jam pinkles, kad turėtų kuo apkaltinti. Bet Jėzus pasilenkęs ėmė pirštu rašyti ant žemės.

[7] Como insistissem na pergunta, Jesus se levantou e lhes disse: Aquele que dentre vós estiver sem pecado seja o primeiro que lhe atire pedra.

[7]Jiems nesiliaujant kamantinėti, jis atsitiesė ir tarė: „Kas iš jūsų be nuodėmės, tegu pirmas sviedžia į ją akmenį“.

[8] E, tornando a inclinar-se, continuou a escrever no chão.

[8]Ir vėl pasilenkęs rašė ant žemės.

[9] Mas, ouvindo eles esta resposta e acusados pela própria consciência, foram-se retirando um por um, a começar pelos mais velhos até aos últimos, ficando só Jesus e a mulher no meio onde estava.

[9]Tai išgirdę, jie vienas po kito ėmė trauktis šalin, pradedant vyresniaisiais. Pagaliau liko vienas Jėzus ir ten stovinti moteris.

[10] Erguendo-se Jesus e não vendo a ninguém mais além da mulher, perguntou-lhe: Mulher, onde estão aqueles teus acusadores? Ninguém te condenou?

[10]Atsitiesęs Jėzus paklausė: „Moterie, kur jie pasidėjo? Niekas tavęs nepasmerkė?“

[11] Respondeu ela: Ninguém, SENHOR! Então, lhe disse Jesus: Nem eu tampouco te condeno; vai e não peques mais.]

[11]Ji atsiliepė: „Niekas, Viešpatie“. Jėzus jai tarė: „Nė aš tavęs nepasmerksiu. Eik ir daugiau nuodėmių nebedaryk“.

Jesus, a luz do mundo

Pasaulio šviesa

[12] De novo, lhes falava Jesus, dizendo: Eu sou a luz do mundo; quem me segue não andará nas trevas; pelo contrário, terá a luz da vida.

[12]Jėzus vėl prabilo: ,,Aš – pasaulio šviesa. Kas seka manimi, nebevaikščios tamsybėse, bet turės gyvenimo šviesą“.

[13] Então, lhe objetaram os fariseus: Tu dás testemunho de ti mesmo; logo, o teu testemunho não é verdadeiro.

[14] Respondeu Jesus e disse-lhes: Posto que eu testifico de mim mesmo, o meu testemunho é verdadeiro, porque sei donde vim e para onde vou; mas vós não sabeis donde venho, nem para onde vou.

[15] Vós julgais segundo a carne, eu a ninguém julgo.

[16] Se eu julgo, o meu juízo é verdadeiro, porque não sou eu só, porém eu e aquele que me enviou.

[17] Também na vossa lei está escrito que o testemunho de duas pessoas é verdadeiro.

[18] Eu testifico de mim mesmo, e o Pai, que me enviou, também testifica de mim.

[19] Então, eles lhe perguntaram: Onde está teu Pai? Respondeu Jesus: Não me conheceis a mim nem a meu Pai; se conhecêsseis a mim, também conheceríeis a meu Pai.

[20] Proferiu ele estas palavras no lugar do gazofilácio, quando ensinava no templo; e ninguém o prendeu, porque não era ainda chegada a sua hora.

Jesus defende a sua missão e autoridade

[21] De outra feita, lhes falou, dizendo: Vou retirar-me, e vós me procurareis, mas perecereis no vosso pecado; para onde eu vou vós não podeis ir.

[22] Então, diziam os judeus: Terá ele, acaso, a intenção de suicidar-se? Porque diz: Para onde eu vou vós não podeis ir.

[13]Fariziejai jam prikišo: „Tu pats apie save liudiji; tavo liudijimas netikras“.

[14]Jėzus jiems atsakė: „Nors aš ir liudiju pats apie save, mano liudijimas yra tikras, nes aš žinau, iš kur esu atėjęs ir kur einu. O jūs nežinote, nei iš kur aš atėjęs, nei kur einu.

[15]Jūs teisiate kūniškai, o aš neteisiu nė vieno.

[16]Jeigu aš ir teisčiau, mano sprendimas būtų teisingas, nes aš ne vienas, bet esu aš ir mane siuntęs Tėvas.

[17]Ir jūsų Įstatyme parašyta, jog dviejų žmonių liudijimas tikras.

[18]Taigi liudiju aš pats apie save, ir apie mane liudija mane atsiuntęs Tėvas“.

[19]Jie paklausė: „O kurgi tavo Tėvas?“ Jėzus atsakė: „Jūs nepažįstate nei manęs, nei manojo Tėvo. Jei pažintumėte mane, pažintumėte ir mano Tėvą“.

[20]Tuos žodžius jis pasakė, mokydamas šventyklos iždinėje. Ir niekas jo nesuėmė, nes dar nebuvo atėjusi jo valanda.

Įspėjimai priešams

[21]Jėzus vėl jiems kalbėjo: „Aš pasitrauksiu, o jūs ieškosite manęs ir numirsite savo nuodėmėje. Kur aš einu, jūs negalite nueiti“.

[22]Tada žydai ėmė klausinėti: „Nejaugi jis ketina nusižudyti, kad sako: ‘Kur aš einu, jūs negalite nueiti’?“

[23] E prosseguiu: Vós sois cá de baixo, eu sou lá de cima; vós sois deste mundo, eu deste mundo não sou.	[23]Jėzus atsakė: „Jūs esate iš pažemių, o aš esu iš aukštybės. Jūs – iš šio pasaulio, o aš – ne iš šio pasaulio.
[24] Por isso, eu vos disse que morrereis nos vossos pecados; porque, se não crerdes que EU SOU, morrereis nos vossos pecados.	[24]Todėl aš jums sakiau, kad jūs numirsite savo nuodėmėse. Tikrai! Jeigu jūs netikėsite, kad Aš Esu, numirsite savo nuodėmėse“.
[25] Então, lhe perguntaram: Quem és tu? Respondeu-lhes Jesus: Que é que desde o princípio vos tenho dito?	[25]Tuomet jie paklausė: „Kas gi tu toks esi?“ Jėzus atsakė: „Kaip tik tas, ką aš jums sakau!
[26] Muitas coisas tenho para dizer a vosso respeito e vos julgar; porém aquele que me enviou é verdadeiro, de modo que as coisas que dele tenho ouvido, essas digo ao mundo.	[26]Daugel turėčiau apie jus kalbėti ir smerkti, bet tiesakalbis yra mano Siuntėjas, ir aš skelbiu pasauliui, ką iš jo girdėjau“.
[27] Eles, porém, não atinaram que lhes falava do Pai.	[27]Tačiau jie nesuprato, kad jis kalbėjo jiems apie Tėvą.
[28] Disse-lhes, pois, Jesus: Quando levantardes o Filho do Homem, então, sabereis que EU SOU e que nada faço por mim mesmo; mas falo como o Pai me ensinou.	[28]O Jėzus tęsė: „Kai Žmogaus Sūnų būsite aukštyn iškėlę, suprasite, kad Aš Esu ir kad nieko nedarau iš savęs, bet skelbiu vien tai, ko mane Tėvas išmokė.
[29] E aquele que me enviou está comigo, não me deixou só, porque eu faço sempre o que lhe agrada.	[29]Mano Siuntėjas yra su manimi; jis nepaliko manęs vieno, nes visuomet darau, kas jam patinka“.
[30] Ditas estas coisas, muitos creram nele.	[30]Taip jam kalbant, daugelis įtikėjo jį.
	Tiesa ir melas
[31] Disse, pois, Jesus aos judeus que haviam crido nele: Se vós permanecerdes na minha palavra, sois verdadeiramente meus discípulos;	[31]Jėzus kalbėjo įtikėjusiems jį žydams: „Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
[32] e conhecereis a verdade, e a verdade vos libertará.	[32]jūs pažinsite tiesą, ir tiesa padarys jus laisvus“.
[33] Responderam-lhe: Somos descendência de Abraão e jamais fomos escravos de alguém; como dizes tu: Sereis livres?	[33]Jie atsakė: „Mes esame Abraomo palikuonys ir niekada niekam

nevergavome. Kaipgi tu sakai: ‘Tapsite laisvi’?“

34 Replicou-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: todo o que comete pecado é escravo do pecado.

34Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kiekvienas, kas daro nuodėmę, yra nuodėmės vergas.

35 O escravo não fica sempre na casa; o filho, sim, para sempre.

35Bet vergas ne amžinai namuose lieka, tik sūnus lieka ten amžiams.

36 Se, pois, o Filho vos libertar, verdadeiramente sereis livres.

36Tad jei Sūnus jus išvaduos, tai būsite iš tiesų laisvi.

37 Bem sei que sois descendência de Abraão; contudo, procurais matar-me, porque a minha palavra não está em vós.

37Aš žinau, kad jūs Abraomo vaikai. Bet jūs norite mane nužudyti, nes mano žodis netarpsta jumyse.

38 Eu falo das coisas que vi junto de meu Pai; vós, porém, fazeis o que vistes em vosso pai.

38Aš kalbu, ką esu matęs pas Tėvą. O jūs darote, ką girdėjote iš savojo tėvo“.

39 Então, lhe responderam: Nosso pai é Abraão. Disse-lhes Jesus: Se sois filhos de Abraão, praticai as obras de Abraão.

39Jie atsikirto: „Mūsų tėvas Abraomas!“ Bet Jėzus tęsė toliau: „Jei jūs būtumėte Abraomo vaikai, darytumėte jo darbus.

40 Mas agora procurais matar-me, a mim que vos tenho falado a verdade que ouvi de Deus; assim não procedeu Abraão.

40Deja, jūs norite nužudyti mane – žmogų, kuris kalbėjo jums tiesą, girdėtą iš Dievo. Šitaip Abraomas nedarė!

41 Vós fazeis as obras de vosso pai. Disseram-lhe eles: Nós não somos bastardos; temos um pai, que é Deus.

41Jūs darote savojo tėvo darbus“. Jie atšovė: „Mes nesame pavainikiai ir turime vieną Tėvą – Dievą“.

42 Replicou-lhes Jesus: Se Deus fosse, de fato, vosso pai, certamente, me havíeis de amar; porque eu vim de Deus e aqui estou; pois não vim de mim mesmo, mas ele me enviou.

42O Jėzus kalbėjo toliau: „Jei Dievas būtų jūsų Tėvas, jūs mylėtumėte mane, nes aš iš Dievo išėjau ir čion atėjau. Aš gi ne savo valia esu atėjęs, bet jis yra mane siuntęs.

43 Qual a razão por que não compreendeis a minha linguagem? É porque sois incapazes de ouvir a minha palavra.

43Kodėl gi nesuprantate, ką jums sakau? Ar ne todėl, kad negalite mano žodžių klausyti?

44 Vós sois do diabo, que é vosso pai, e quereis satisfazer-lhe os desejos. Ele foi homicida desde o princípio e jamais se

44Jūsų tėvas – velnias, ir jūs pasišovę tenkinti jo užgaidas. Jis nuo pat pradžios buvo galvažudys ir niekuomet nesilaikė

firmou na verdade, porque nele não há verdade. Quando ele profere mentira, fala do que lhe é próprio, porque é mentiroso e pai da mentira.

tiesos, jame ir nėra buvę tiesos. Skleisdamas melą, jis kalba, kas jam sava, nes jis melagis ir melo tėvas.

45 Mas, porque eu digo a verdade, não me credes.

45O kadangi aš kalbu tiesą, tai jūs ir netikite manimi.

46 Quem dentre vós me convence de pecado? Se vos digo a verdade, por que razão não me credes?

46Kas iš jūsų gali įrodyti mane nusidėjus? Tad jeigu tiesą sakau, kodėl netikite manimi?

47 Quem é de Deus ouve as palavras de Deus; por isso, não me dais ouvidos, porque não sois de Deus.

47Kas iš Dievo yra, tas Dievo žodžių klauso. Jūs dėl to neklausote, kad nesate iš Dievo“.

48 Responderam, pois, os judeus e lhe disseram: Porventura, não temos razão em dizer que és samaritano e tens demônio?

48Žydai atsiliepė: „Argi mes ne teisingai sakome, kad tu samarietis ir velnio apsėstas?!“

49 Replicou Jesus: Eu não tenho demônio; pelo contrário, honro a meu Pai, e vós me desonrais.

49Jėzus jiems tarė: ,,Aš nesu velnio apsėstas. Aš tik gerbiu savo Tėvą, o jūs niekinate mane.

50 Eu não procuro a minha própria glória; há quem a busque e julgue.

50Aš neieškau sau garbės; yra ieškantysis ir teisiantysis.

51 Em verdade, em verdade vos digo: se alguém guardar a minha palavra, não verá a morte, eternamente.

51Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas laikysis mano žodžio, neragaus mirties per amžius“.

52 Disseram-lhe os judeus: Agora, estamos certos de que tens demônio. Abraão morreu, e também os profetas, e tu dizes: Se alguém guardar a minha palavra, não provará a morte, eternamente.

52Žydai jam atkirto: „Dabar mes žinome, kad tu velnio apsėstas. Juk numirė Abraomas ir pranašai, o tu tvirtini: ‘Kas laikysis mano žodžio, tas neragaus mirties per amžius.’

53 És maior do que Abraão, o nosso pai, que morreu? Também os profetas morreram. Quem, pois, te fazes ser?

53Argi tu didesnis už mūsų tėvą Abraomą, kuris mirė? Pranašai irgi mirė. Kuo tu dediesi?“

54 Respondeu Jesus: Se eu me glorifico a mim mesmo, a minha glória nada é; quem me glorifica é meu Pai, o qual vós dizeis que é vosso Deus.

54Jėzus atsakė: ,,Jei aš save šlovinčiau, manoji šlovė būtų niekai. Bet yra mano Tėvas, kuris mane šlovina, kurį savo Dievu jūs vadinate.

[55] Entretanto, vós não o tendes conhecido; eu, porém, o conheço. Se eu disser que não o conheço, serei como vós: mentiroso; mas eu o conheço e guardo a sua palavra.

[56] Abraão, vosso pai, alegrou-se por ver o meu dia, viu-o e regozijou-se.

[57] Perguntaram-lhe, pois, os judeus: Ainda não tens cinqüenta anos e viste Abraão?

[58] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade eu vos digo: antes que Abraão existisse, EU SOU.

[59] Então, pegaram em pedras para atirarem nele; mas Jesus se ocultou e saiu do templo.

João 9

A cura de um cego de nascença

[1] Caminhando Jesus, viu um homem cego de nascença.

[2] E os seus discípulos perguntaram: Mestre, quem pecou, este ou seus pais, para que nascesse cego?

[3] Respondeu Jesus: Nem ele pecou, nem seus pais; mas foi para que se manifestem nele as obras de Deus.

[4] É necessário que façamos as obras daquele que me enviou, enquanto é dia; a noite vem, quando ninguém pode trabalhar.

[5] Enquanto estou no mundo, sou a luz do mundo.

[6] Dito isso, cuspiu na terra e, tendo feito lodo com a saliva, aplicou-o aos olhos do cego,

[55]Tik jūs jo nepažįstate, o aš jį pažįstu. Jei sakyčiausi jo nepažįstąs, būčiau lygus jums melagis. Bet aš jį pažįstu ir laikausi jo žodžio.

[56]Jūsų tėvas Abraomas džiūgavo, kad matysiąs manąją Dieną; jis ją išvydo ir džiaugėsi“.

[57]Tada žydai jam sakė: „Dar neturi nė penkiasdešimt metų ir esi regėjęs Abraomą?“

[58]Jėzus tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: pirmiau, negu gimė Abraomas, Aš Esu!“

[59]Tuomet jie griebėsi akmenų, norėdami jį užmušti, bet Jėzus pasislėpė ir išėjo iš šventyklos.

Jono 9

Neregio išgydymas

[1]Eidamas pro šalį, Jėzus pamatė žmogų, aklą gimusį.

[2]Jo mokiniai paklausė: „Rabi, kas nusidėjo – jis pats ar jo tėvai, – kad gimė neregys?”

[3]Jėzus atsakė: „Nei jis nenusidėjo, nei jo tėvai, bet jame turi apsireikšti Dievo darbai.

[4]Man reikia dirbti darbus to, kuris mane siuntė, kolei diena. Ateina naktis, kada niekas negali darbuotis.

[5]Kol esu pasaulyje, esu pasaulio šviesa!“

[6]Tai taręs, jis spjovė žemėn, padarė purvo iš seilių, patepė juo neregio akis

[7] dizendo-lhe: Vai, lava-te no tanque de Siloé (que quer dizer Enviado). Ele foi, lavou-se e voltou vendo.

[7]ir tarė jam: „Eik ir nusiplauk Siloamo tvenkinyje“. (Išvertus Siloamas reiškia „Siųstasis“.) Tasai nuėjo, nusiplovė ir sugrįžo regintis.

[8] Então, os vizinhos e os que dantes o conheciam de vista, como mendigo, perguntavam: Não é este o que estava assentado pedindo esmolas?

[8]Kaimynai ir kiti žmonės, kurie matydavo jį elgetaujantį, klausė: „Ar čia ne tas, kuris sėdėdavo elgetaudamas?“

[9] Uns diziam: É ele. Outros: Não, mas se parece com ele. Ele mesmo, porém, dizia: Sou eu.

[9]Vieni sakė: „Tai jis“. Kiti: „Visai ne, tik į jį panašus“. O jis atsakė: „Taip, tai aš“.

[10] Perguntaram-lhe, pois: Como te foram abertos os olhos?

[10]Tada jie klausė jį: „O kaipgi atsivėrė tau akys?“

[11] Respondeu ele: O homem chamado Jesus fez lodo, untou-me os olhos e disse-me: Vai ao tanque de Siloé e lava-te. Então, fui, lavei-me e estou vendo.

[11]Jis išpasakojo: „Žmogus, vardu Jėzus, padarė purvo, patepė juo mano akis ir pasakė: ‘Eik į Siloamą nusiprausti’. Aš nuėjau, nusiprausiau ir praregėjau“.

[12] Disseram-lhe, pois: Onde está ele? Respondeu: Não sei.

[12]Jie vėl klausė: „Kur jisai?“ Šis atsakė: „Nežinau“.

Os fariseus interrogam o cego

[13] Levaram, pois, aos fariseus o que dantes fora cego.

[13]Tuomet jie nusivedė buvusį neregį pas fariziejus.

[14] E era sábado o dia em que Jesus fez o lodo e lhe abriu os olhos.

[14]O toji diena, kai Jėzus padarė purvo ir atvėrė akis, buvo šabas.

[15] Então, os fariseus, por sua vez, lhe perguntaram como chegara a ver; ao que lhes respondeu: Aplicou lodo aos meus olhos, lavei-me e estou vendo.

[15]Fariziejai ėmė jį iš naujo kamantinėti, kaip jis praregėjęs. Jis paaiškino: „Jis patepė man akis purvu, aš nusiprausiau, ir dabar regiu“.

[16] Por isso, alguns dos fariseus diziam: Esse homem não é de Deus, porque não guarda o sábado. Diziam outros: Como pode um homem pecador fazer tamanhos sinais? E houve dissensão entre eles.

[16]Kai kurie fariziejai kalbėjo: „Tas žmogus ne iš Dievo, nes nesilaiko šabo“. O kiti sakė priešingai: „Kaip galėtų nusidėjėlis daryti tokius ženklus?!“ Ir jų nuomonės nesutapo.

[17] De novo, perguntaram ao cego: Que dizes tu a respeito dele, visto que te abriu os olhos? Que é profeta, respondeu ele.

[17]Tuomet jie ir vėl klausia buvusį neregį: „O ką tu manai apie vyrą, atvėrusį tau akis?“ Šis atsakė: „Jis pranašas“.

[18] Não acreditaram os judeus que ele fora cego e que agora via, enquanto não lhe chamaram os pais

[19] e os interrogaram: É este o vosso filho, de quem dizeis que nasceu cego? Como, pois, vê agora?

[20] Então, os pais responderam: Sabemos que este é nosso filho e que nasceu cego;

[21] mas não sabemos como vê agora; ou quem lhe abriu os olhos também não sabemos. Perguntai a ele, idade tem; falará de si mesmo.

[22] Isto disseram seus pais porque estavam com medo dos judeus; pois estes já haviam assentado que, se alguém confessasse ser Jesus o Cristo, fosse expulso da sinagoga.

[23] Por isso, é que disseram os pais: Ele idade tem, interrogai-o.

[24] Então, chamaram, pela segunda vez, o homem que fora cego e lhe disseram: Dá glória a Deus; nós sabemos que esse homem é pecador.

[25] Ele retrucou: Se é pecador, não sei; uma coisa sei: eu era cego e agora vejo.

[26] Perguntaram-lhe, pois: Que te fez ele? como te abriu os olhos?

[27] Ele lhes respondeu: Já vo-lo disse, e não atendestes; por que quereis ouvir outra vez? Porventura, quereis vós também tornar-vos seus discípulos?

[28] Então, o injuriaram e lhe disseram: Discípulo dele és tu; mas nós somos discípulos de Moisés.

[18]Žydai nenorėjo tikėti, kad jis tikrai buvęs aklas ir praregėjęs. Jie liepė pašaukti praregėjusiojo gimdytojus

[19]ir ėmė juos tardyti: „Ar šitas jūsų sūnus, kurį sakote gimus aklą? Tai kaip jis dabar regi?“

[20]Jo tėvai atsakė: „Mes žinome, kad jis mūsų sūnus ir kad jis yra gimęs aklas.

[21]O kaip jis praregėjo, mes nežinome, nei kas jam atvėrė akis, nežinome. Klauskite jį patį, jis suaugęs ir pats tegul kalba už save“.

[22]Tėvai šitaip pasakė bijodami žydų. Mat žydai buvo nutarę, jog kas tik išpažintų Jėzų esant Mesiją, turėtų būti išmestas iš sinagogos.

[23]Todėl jo tėvai pasakė: „Jis suaugęs, klauskite jį patį“.

[24]Tada jie antrą kartą pasišaukė buvusį neregį ir pasakė: „Šlovink Dievą! Mes žinome, kad tas žmogus nusidėjėlis“.

[25]Jis atsiliepė: „Ar jis nusidėjėlis, aš nežinau. Viena žinau: buvau aklas, o dabar regiu“.

[26]Jie vėl klausė: „Ką jis tau darė? Kaip jis tau atvėrė akis?“

[27]Šis atsakė: „Aš jau sakiau, tik jūs neklausote. Ką dar norite išgirsti? Gal ir jūs norite tapti jo mokiniais?”

[28]Tada jie išplūdo jį, sakydami: „Tai tu esi jo mokinys, o mes – Mozės mokiniai.

29 Sabemos que Deus falou a Moisés; mas este nem sabemos donde é.

30 Respondeu-lhes o homem: Nisto é de estranhar que vós não saibais donde ele é, e, contudo, me abriu os olhos.

31 Sabemos que Deus não atende a pecadores; mas, pelo contrário, se alguém teme a Deus e pratica a sua vontade, a este atende.

32 Desde que há mundo, jamais se ouviu que alguém tenha aberto os olhos a um cego de nascença.

33 Se este homem não fosse de Deus, nada poderia ter feito.

34 Mas eles retrucaram: Tu és nascido todo em pecado e nos ensinas a nós? E o expulsaram.

29Mes žinome, kad Mozei yra kalbėjęs Dievas, o iš kur šitas, mes nežinome“.

30Žmogus jiems atsakė: „Tai tikrai nuostabu, kad jūs nežinote, iš kur jis. O juk jis man atvėrė akis!

31Žinome: Dievas nusidėjėlio neišklauso, bet jei kas yra pamaldus ir vykdo jo valią, tokį išklauso.

32Nuo amžių negirdėta, kad kas būtų atvėręs aklo gimusio akis!

33Jei šitas nebūtų iš Dievo, jis nebūtų galėjęs nieko panašaus padaryti“.

34Jie užriko ant jo: „Tu visas gimęs nuodėmėse ir dar nori mus mokyti?!“ Ir išvarė jį lauk.

Jesus revela-se ao cego

35 Ouvindo Jesus que o tinham expulsado, encontrando-o, lhe perguntou: Crês tu no Filho do Homem?

36 Ele respondeu e disse: Quem é, SENHOR, para que eu nele creia?

37 E Jesus lhe disse: Já o tens visto, e é o que fala contigo.

38 Então, afirmou ele: Creio, SENHOR; e o adorou.

39 Prosseguiu Jesus: Eu vim a este mundo para juízo, a fim de que os que não vêem vejam, e os que vêem se tornem cegos.

40 Alguns dentre os fariseus que estavam perto dele perguntaram-lhe: Acaso, também nós somos cegos?

41 Respondeu-lhes Jesus: Se fôsseis cegos, não teríeis pecado algum; mas, porque

35Jėzus sužinojo, kad jie buvo išvarę jį lauk, ir susitikęs paklausė jį: „Ar tiki Žmogaus Sūnų?“

36Šis atsakė: „O kas jis, Viešpatie, kad jį tikėčiau?“

37Jėzus tarė: „Tu jau esi jį matęs, ir dabar jis su tavimi kalba“.

38Žmogus sušuko: „Tikiu, Viešpatie!“ – ir parpuolęs pagarbino jį.

39O Jėzus prabilo: ,,Aš atėjau į šį pasaulį daryti teismo, kad neregiai praregėtų, o regintieji apaktų“.

40Prie jo esantys fariziejai, tai išgirdę, paklausė: „Tai gal ir mes akli?”

41Jėzus atsakė: ,,Jei būtumėte akli, neturėtumėte nuodėmės, bet štai jūs sakote: ‘Mes neakli!’ – Taigi jūs kalti.

agora dizeis: Nós vemos, subsiste o vosso pecado.

João 10

Jesus, o bom pastor

1 Em verdade, em verdade vos digo: o que não entra pela porta no aprisco das ovelhas, mas sobe por outra parte, esse é ladrão e salteador.

2 Aquele, porém, que entra pela porta, esse é o pastor das ovelhas.

3 Para este o porteiro abre, as ovelhas ouvem a sua voz, ele chama pelo nome as suas próprias ovelhas e as conduz para fora.

4 Depois de fazer sair todas as que lhe pertencem, vai adiante delas, e elas o seguem, porque lhe reconhecem a voz;

5 mas de modo nenhum seguirão o estranho; antes, fugirão dele, porque não conhecem a voz dos estranhos.

6 Jesus lhes propôs esta parábola, mas eles não compreenderam o sentido daquilo que lhes falava.

7 Jesus, pois, lhes afirmou de novo: Em verdade, em verdade vos digo: eu sou a porta das ovelhas.

8 Todos quantos vieram antes de mim são ladrões e salteadores; mas as ovelhas não lhes deram ouvido.

9 Eu sou a porta. Se alguém entrar por mim, será salvo; entrará, e sairá, e achará pastagem.

10 O ladrão vem somente para roubar, matar e destruir; eu vim para que tenham vida e a tenham em abundância.

Jono 10

Gerasis ganytojas

1Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas neina pro vartus į avių gardą, bet įkopia pro kur kitur, tas vagis ir plėšikas.

2O kas pro vartus ateina, tas avių ganytojas.

3Jam sargas atkelia vartus, ir avys klauso jo balso. Jis šaukia savąsias avis vardais ir jas išsiveda.

4Išsivaręs visas saviškes, jis eina priešakyje, o avys paskui jį seka, nes pažįsta jo balsą.

5Paskui svetimą jos neseks, bet nuo jo bėgs, nes nepažįsta svetimųjų balso“.

6Jėzus pasakė jiems tą palyginimą, bet jie nesuprato, ką tai reiškia.

7O Jėzus kalbėjo toliau: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: aš – avių vartai.

8Visi, kurie pirma manęs atėjo, buvo vagys, plėšikai, todėl neklausė jų avys.

9Aš esu vartai. Jei kas eis per mane, bus išgelbėtas. Jis įeis ir išeis, ir ganyklą sau ras.

10Vagis ateina tik vogti, žudyti, naikinti. Aš atėjau, kad žmonės turėtų gyvenimą, kad apsčiai jo turėtų.

[11] Eu sou o bom pastor. O bom pastor dá a vida pelas ovelhas.

[11]Aš – gerasis ganytojas. Geras ganytojas už avis guldo gyvybę.

[12] O mercenário, que não é pastor, a quem não pertencem as ovelhas, vê vir o lobo, abandona as ovelhas e foge; então, o lobo as arrebata e dispersa.

[12]Samdinys, ne ganytojas, kuriam avys ne savos, pamatęs sėlinantį vilką, palieka avis ir pabėga, o vilkas puola jas ir išvaiko.

[13] O mercenário foge, porque é mercenário e não tem cuidado com as ovelhas.

[13]Samdinys pabėga, nes jis samdinys, jam avys nerūpi.

[14] Eu sou o bom pastor; conheço as minhas ovelhas, e elas me conhecem a mim,

[14]Aš – gerasis ganytojas: aš pažįstu savąsias, ir manosios pažįsta mane,

[15] assim como o Pai me conhece a mim, e eu conheço o Pai; e dou a minha vida pelas ovelhas.

[15]kaip mane pažįsta Tėvas ir aš pažįstu Tėvą. Už avis aš guldau savo gyvybę.

[16] Ainda tenho outras ovelhas, não deste aprisco; a mim me convém conduzi-las; elas ouvirão a minha voz; então, haverá um rebanho e um pastor.

[16]Ir kitų avių dar turiu, kurios ne iš šios avidės; ir jas man reikia atvesti; jos klausys mano balso, ir bus viena kaimenė, vienas ganytojas.

[17] Por isso, o Pai me ama, porque eu dou a minha vida para a reassumir.

[17]Tėvas myli mane, nes aš guldau savo gyvybę, kad ir vėl ją pasiimčiau.

[18] Ninguém a tira de mim; pelo contrário, eu espontaneamente a dou. Tenho autoridade para a entregar e também para reavê-la. Este mandato recebi de meu Pai.

[18]Niekas neatima jos iš manęs, bet aš pats ją laisvai atiduodu. Aš turiu galią ją atiduoti ir turiu galią vėl ją atsiimti; tokį priesaką aš esu gavęs iš savojo Tėvo“.

Nova dissensão entre os judeus

[19] Por causa dessas palavras, rompeu nova dissensão entre os judeus.

[19]Tarp žydų vėl kilo nesutarimas dėl šitų žodžių.

[20] Muitos deles diziam: Ele tem demônio e enlouqueceu; por que o ouvis?

[20]Daugelis sakė: „Jis velnio apsėstas ir šėlsta. Kam jo klausote?“

[21] Outros diziam: Este modo de falar não é de endemoninhado; pode, porventura, um demônio abrir os olhos aos cegos?

[21]Kiti tvirtino: „Tai ne apsėstojo kalbos. Argi gali velnias atverti neregiams akis?!“

A Festa da Dedicação. Jesus é interrogado

Jėzus apie savo dievystę

[22] Celebrava-se em Jerusalém a Festa da Dedicação. Era inverno.

[22]Jeruzalėje buvo Šventyklos pašventinimo iškilmė. Buvo žiema.

[23] Jesus passeava no templo, no Pórtico de Salomão.

[23]Jėzus vaikščiojo šventykloje po Saliamono stoginę.

24 Rodearam-no, pois, os judeus e o interpelaram: Até quando nos deixarás a mente em suspenso? Se tu és o Cristo, dize-o francamente.

25 Respondeu-lhes Jesus: Já vo-lo disse, e não credes. As obras que eu faço em nome de meu Pai testificam a meu respeito.

26 Mas vós não credes, porque não sois das minhas ovelhas.

27 As minhas ovelhas ouvem a minha voz; eu as conheço, e elas me seguem.

28 Eu lhes dou a vida eterna; jamais perecerão, e ninguém as arrebatará da minha mão.

29 Aquilo que meu Pai me deu é maior do que tudo; e da mão do Pai ninguém pode arrebatar.

30 Eu e o Pai somos um.

31 Novamente, pegaram os judeus em pedras para lhe atirar.

32 Disse-lhes Jesus: Tenho-vos mostrado muitas obras boas da parte do Pai; por qual delas me apedrejais?

33 Responderam-lhe os judeus: Não é por obra boa que te apedrejamos, e sim por causa da blasfêmia, pois, sendo tu homem, te fazes Deus a ti mesmo.

34 Replicou-lhes Jesus: Não está escrito na vossa lei: Eu disse: sois deuses?

35 Se ele chamou deuses àqueles a quem foi dirigida a palavra de Deus, e a Escritura não pode falhar,

36 então, daquele a quem o Pai santificou e enviou ao mundo, dizeis: Tu blasfemas; porque declarei: sou Filho de Deus?

24Ten jį apspito žydai ir ėmė klausinėti: „Kaip ilgai laikysi mus abejonėse? Jeigu esi Mesijas, pasakyk mums atvirai!“

25Jėzus jiems atsakė: ,,Aš jums pasakiau, tik jūs netikite. Mano darbai, kuriuos aš darau savo Tėvo vardu, liudija apie mane.

26Bet jūs netikite, nes jūs – ne manosios avys.

27Manosios avys klauso mano balso; aš jas pažįstu, ir jos seka paskui mane.

28Aš joms duodu amžinąjį gyvenimą; jos nežus per amžius, ir niekas jų neišplėš iš mano rankos.

29Tėvas, kuris man jas davė, yra aukščiau už viską, ir niekas jų neišplėš iš Tėvo rankos.

30Aš ir Tėvas esame viena“.

31Ir vėl žydai stvėrėsi akmenų, norėdami jį užmušti.

32O Jėzus paklausė juos: „Tėvo valia esu jums padaręs daug gerų darbų. Už kurį gi darbą jūs užmušite mane?“

33Žydai jam atsakė: „Ne už gerą darbą užmušime, bet už piktžodžiavimą, kad tu, būdamas žmogus, dediesi Dievu“.

34Jėzus atsakė: ,,Argi jūsų Įstatyme nėra parašyta: Aš tariau: jūs esate dievai!?

35Taigi [Įstatymas] vadina dievais tuos, kuriems skirtas Dievo žodis, ir Raštas negali būti panaikintas.

36Tad kaip jūs galite sakyti tam, kurį Tėvas pašventino ir siuntė pasaulin: ‘Tu

piktžodžiauji’, – kai jis pareiškė: ‘Aš – Dievo Sūnus!’?

[37] Se não faço as obras de meu Pai, não me acrediteis;

[37]Jei aš nedarau savo Tėvo darbų, netikėkite manimi!

[38] mas, se faço, e não me credes, crede nas obras; para que possais saber e compreender que o Pai está em mim, e eu estou no Pai.

[38]O jeigu darau ir manimi netikite, tikėkite darbais, kad pažintumėte ir suprastumėte, jog Tėvas manyje ir aš jame“.

[39] Nesse ponto, procuravam, outra vez, prendê-lo; mas ele se livrou das suas mãos.

[39]Jie dar kartą mėgino jį suimti, bet jis ištrūko jiems iš rankų.

[40] Novamente, se retirou para além do Jordão, para o lugar onde João batizava no princípio; e ali permaneceu.

[40]Jėzus vėl pasitraukė į Užjordanę, kur anksčiau krikštijo Jonas, ir apsistojo tenai.

[41] E iam muitos ter com ele e diziam: Realmente, João não fez nenhum sinal, porém tudo quanto disse a respeito deste era verdade.

[41]Daugelis ėjo pas jį ir kalbėjo: „Jonas, tiesa, nepadarė nė vieno ženklo, bet ką jis pasakė apie šitą žmogų, buvo teisybė“.

[42] E muitos ali creram nele.

[42]Ir daugelis įtikėjo jį tame krašte.

João 11

A ressurreição de Lázaro

[1] Estava enfermo Lázaro, de Betânia, da aldeia de Maria e de sua irmã Marta.

[2] Esta Maria, cujo irmão Lázaro estava enfermo, era a mesma que ungiu com bálsamo o SENHOR e lhe enxugou os pés com os seus cabelos.

[3] Mandaram, pois, as irmãs de Lázaro dizer a Jesus: SENHOR, está enfermo aquele a quem amas.

[4] Ao receber a notícia, disse Jesus: Esta enfermidade não é para morte, e sim para a glória de Deus, a fim de que o Filho de Deus seja por ela glorificado.

Jono 11

Lozoriaus prikėlimas

[1]Buvo vienas ligonis – Lozorius iš Betanijos kaimo, kur gyveno Marija ir jos sesuo Morta.

[2]Marija buvo toji pati moteris, kuri patepė Viešpatį kvepalais ir nušluostė plaukais jo kojas. Jos brolis Lozorius dabar sirgo.

[3]Seserys nusiuntė žinią: „Viešpatie! Tas, kurį tu myli, serga!“

[4]Tai išgirdęs, Jėzus tarė: „Šita liga ne mirčiai, bet Dievo garbei, – kad būtų pašlovintas Dievo Sūnus“.

Portuguese	Lithuanian
[5] Ora, amava Jesus a Marta, e a sua irmã, e a Lázaro.	[5]Jėzus mylėjo Mortą, jos seserį ir Lozorių.
[6] Quando, pois, soube que Lázaro estava doente, ainda se demorou dois dias no lugar onde estava.	[6]Vis dėlto, išgirdęs, kad tasai serga, jis dar dvi dienas užtruko ten, kur viešėjo,
[7] Depois, disse aos seus discípulos: Vamos outra vez para a Judéia.	[7]ir tik tada pasakė mokiniams: „Eikime vėl į Judėją!“
[8] Disseram-lhe os discípulos: Mestre, ainda agora os judeus procuravam apedrejar-te, e voltas para lá?	[8]Mokiniai jam atsakė: „Rabi, ką tik žydai kėsinosi užmušti tave akmenimis, o tu vėl ten eini?“
[9] Respondeu Jesus: Não são doze as horas do dia? Se alguém andar de dia, não tropeça, porque vê a luz deste mundo;	[9]Jėzus tarė: ,,Argi ne dvylika valandų turi diena?! Kas vaikščioja dieną, tas nesuklumpa, nes mato šio pasaulio šviesą.
[10] mas, se andar de noite, tropeça, porque nele não há luz.	[10]O kas vaikščioja naktį, suklumpa, nes jam trūksta šviesos“.
[11] Isto dizia e depois lhes acrescentou: Nosso amigo Lázaro adormeceu, mas vou para despertá-lo.	[11]Tai pasakęs, pridūrė: „Mūsų bičiulis Lozorius užmigo, bet aš eisiu jo pažadinti“.
[12] Disseram-lhe, pois, os discípulos: SENHOR, se dorme, estará salvo.	[12]Mokiniai atsiliepė: „Viešpatie, jeigu užmigo, pasveiks“.
[13] Jesus, porém, falara com respeito à morte de Lázaro; mas eles supunham que tivesse falado do repouso do sono.	[13]Jėzus kalbėjo apie jo mirtį, o jie manė, kad jis kalbėjęs apie poilsio miegą.
[14] Então, Jesus lhes disse claramente: Lázaro morreu;	[14]Pagaliau Jėzus atvirai jiems pasakė: „Lozorius mirė.
[15] e por vossa causa me alegro de que lá não estivesse, para que possais crer; mas vamos ter com ele.	[15]Bet aš džiaugiuosi, kad ten nebuvau, – dėl jūsų, kad jūs įtikėtumėte. Tad eikime pas jį“.
[16] Então, Tomé, chamado Dídimo, disse aos condiscípulos: Vamos também nós para morrermos com ele.	[16]Tuomet Tomas, vadinamas Dvyniu, tarė kitiems mokiniams: „Eikime ir mes numirti su juo!“
[17] Chegando Jesus, encontrou Lázaro já sepultado, havia quatro dias.	[17]Atėjęs Jėzus rado Lozorių jau keturias dienas išgulėjusį kapo rūsyje.
[18] Ora, Betânia estava cerca de quinze estádios perto de Jerusalém.	[18]O Betanija buvo arti Jeruzalės – maždaug penkiolikos stadijų atstu.

19 Muitos dentre os judeus tinham vindo ter com Marta e Maria, para as consolar a respeito de seu irmão.	19Daug žydų buvo atėję pas Mariją ir Mortą paguosti jų dėl brolio mirties.
20 Marta, quando soube que vinha Jesus, saiu ao seu encontro; Maria, porém, ficou sentada em casa.	20Morta, išgirdusi, kad ateinąs Jėzus, išėjo jo pasitikti. Marija liko namie.
21 Disse, pois, Marta a Jesus: SENHOR, se estiveras aqui, não teria morrido meu irmão.	21Morta tarė Jėzui: „Viešpatie, jei būtum čia buvęs, mano brolis nebūtų miręs.
22 Mas também sei que, mesmo agora, tudo quanto pedires a Deus, Deus to concederá.	22Bet ir dabar žinau: ko tik paprašysi Dievą, Dievas tau duos“.
23 Declarou-lhe Jesus: Teu irmão há de ressurgir.	23Jėzus jai pasakė: „Tavo brolis prisikels!“
24 Eu sei, replicou Marta, que ele há de ressurgir na ressurreição, no último dia.	24Morta atsiliepė: „Aš žinau, jog jis prisikels paskutinę dieną, mirusiems keliantis“.
25 Disse-lhe Jesus: Eu sou a ressurreição e a vida. Quem crê em mim, ainda que morra, viverá;	25Jėzus jai tarė: „Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas. Kas tiki mane, nors ir numirtų, bus gyvas.
26 e todo o que vive e crê em mim não morrerá, eternamente. Crês isto?	26Ir kiekvienas, kuris gyvena ir tiki mane, neragaus mirties per amžius. Ar tai tiki?“
27 Sim, SENHOR, respondeu ela, eu tenho crido que tu és o Cristo, o Filho de Deus que devia vir ao mundo.	27Ji atsakė: „Taip, Viešpatie! Aš tikiu, jog tu Mesijas, Dievo Sūnus, kuris turi ateiti į šį pasaulį“.
28 Tendo dito isto, retirou-se e chamou Maria, sua irmã, e lhe disse em particular: O Mestre chegou e te chama.	28Tai pasakiusi, ji nuėjo ir pasišaukė savo seserį Mariją, slapčiomis jai pranešdama: „Mokytojas atėjo ir šaukia tave“.
29 Ela, ouvindo isto, levantou-se depressa e foi ter com ele,	29Išgirdusi ši greitai pakilo ir nuėjo pas jį.
30 pois Jesus ainda não tinha entrado na aldeia, mas permanecia onde Marta se avistara com ele.	30O Jėzus dar nebuvo įžengęs į kaimą, bet tebebuvo toje vietoje, kur jį pasitiko Morta.
31 Os judeus que estavam com Maria em casa e a consolavam, vendo-a levantar-se	31Kai žydai, buvę su Marija namuose ir ją guodę, pamatė ją skubiai keliantis ir

depressa e sair, seguiram-na, supondo que ela ia ao túmulo para chorar.	išeinant, jie nusekė paskui, manydami, kad ji einanti pas kapą išsiverkti.
32 Quando Maria chegou ao lugar onde estava Jesus, ao vê-lo, lançou-se-lhe aos pés, dizendo: SENHOR, se estiveras aqui, meu irmão não teria morrido.	32O Marija, atėjusi ten, kur buvo Jėzus, ir jį pamačiusi, puolė jam po kojų, sakydama: „Viešpatie, jei būtum čia buvęs, mano brolis nebūtų miręs“.
33 Jesus, vendo-a chorar, e bem assim os judeus que a acompanhavam, agitou-se no espírito e comoveu-se.	33Pamatęs ją verkiančią ir kartu atėjusius žydus verkiančius, Jėzus labai susigraudino ir susijaudinęs
34 E perguntou: Onde o sepultastes? Eles lhe responderam: SENHOR, vem e vê!	34paklausė: „Kur jį palaidojote?“ Jie atsakė: „Viešpatie, eik ir pažiūrėk“.
35 Jesus chorou.	35Jėzus pravirko.
36 Então, disseram os judeus: Vede quanto o amava.	36Tada žydai ėmė kalbėti: „Štai kaip jis jį mylėjo!“
37 Mas alguns objetaram: Não podia ele, que abriu os olhos ao cego, fazer que este não morresse?	37O kiti sakė: „Argi tas, kuris atvėrė neregiui akis, negalėjo padaryti, kad šitas nemirtų?“
38 Jesus, agitando-se novamente em si mesmo, encaminhou-se para o túmulo; era este uma gruta a cuja entrada tinham posto uma pedra.	38Ir vėl susigraudinęs Jėzus atėjo pas kapą. Tai buvo ola, užrista akmeniu.
39 Então, ordenou Jesus: Tirai a pedra. Disse-lhe Marta, irmã do morto: SENHOR, já cheira mal, porque já é de quatro dias.	39Jėzus tarė: „Nuriskite akmenį!“ Mirusiojo sesuo Morta įspėjo: „Viešpatie, jau dvokia. Jau keturios dienos, kaip jis miręs“.
40 Respondeu-lhe Jesus: Não te disse eu que, se creres, verás a glória de Deus?	40Jėzus jai tarė: „Argi nesakiau: jei tikėsi, pamatysi Dievo šlovę?!“
41 Tiraram, então, a pedra. E Jesus, levantando os olhos para o céu, disse: Pai, graças te dou porque me ouviste.	41Jie nurito akmenį. Jėzus pakėlė akis aukštyn ir prabilo: ,,Tėve, dėkoju tau, kad mane išklausei.
42 Aliás, eu sabia que sempre me ouves, mas assim falei por causa da multidão presente, para que creiam que tu me enviaste.	42Aš žinojau, kad visuomet mane išklausai. Tačiau tai sakau dėl čia esančiųjų, kad jie įtikėtų, jog tu esi mane siuntęs“.

[43] E, tendo dito isto, clamou em alta voz: Lázaro, vem para fora!
[44] Saiu aquele que estivera morto, tendo os pés e as mãos ligados com ataduras e o rosto envolto num lenço. Então, lhes ordenou Jesus: Desatai-o e deixai-o ir.

[45] Muitos, pois, dentre os judeus que tinham vindo visitar Maria, vendo o que fizera Jesus, creram nele.
[46] Outros, porém, foram ter com os fariseus e lhes contaram dos feitos que Jesus realizara.

O plano para tirar a vida de Jesus

[47] Então, os principais sacerdotes e os fariseus convocaram o Sinédrio; e disseram: Que estamos fazendo, uma vez que este homem opera muitos sinais?
[48] Se o deixarmos assim, todos crerão nele; depois, virão os romanos e tomarão não só o nosso lugar, mas a própria nação.
[49] Caifás, porém, um dentre eles, sumo sacerdote naquele ano, advertiu-os, dizendo: Vós nada sabeis,
[50] nem considerais que vos convém que morra um só homem pelo povo e que não venha a perecer toda a nação.
[51] Ora, ele não disse isto de si mesmo; mas, sendo sumo sacerdote naquele ano, profetizou que Jesus estava para morrer pela nação
[52] e não somente pela nação, mas também para reunir em um só corpo os filhos de Deus, que andam dispersos.

[53] Desde aquele dia, resolveram matá-lo.

[43]Tai pasakęs, jis galingu balsu sušuko: „Lozoriau, išeik!“
[44]Ir numirėlis išėjo iš kapo. Jo rankos ir kojos dar buvo suvystytos aprišalais, o veidas apvyniotas drobule. Jėzus jiems įsakė: „Atraišiokite jį ir leiskite jam eiti“.

Nusprendžiama Jėzų nužudyti

[45]Daugelis žydų, kurie buvo atėję pas Mariją ir matė, ką Jėzus padarė, įtikėjo jį.

[46]Bet kai kurie nuėjo pas fariziejus ir pranešė jiems, ką Jėzus padaręs.

[47]Tuomet aukštieji kunigai ir fariziejai sušaukė teismo tarybą ir svarstė: „Ką darysime? Šitas žmogus daro daug stebuklų.
[48]Jei taip jį paliksime, visi įtikės jį; ateis romėnai ir sunaikins šventąją vietą bei mūsų tautą“.
[49]Vienas iš jų – Kajafas, tais metais vyriausiasis kunigas – jiems tarė: „Jūs nieko neišmanote
[50]ir nepagalvojate, jog jums geriau, kad vienas žmogus mirtų už tautą, o ne visa tauta žūtų“.

[51]Jis tai pasakė ne iš savęs, bet, būdamas tų metų vyriausiasis kunigas, pranašavo, jog Jėzui reikės mirti už tautą,

[52]ir ne tik už tautą, bet tam, kad suburtų į vienybę išsklaidytuosius Dievo vaikus.

[53]Nuo tos dienos jie buvo tvirtai pasiryžę jį nužudyti.

[54] De sorte que Jesus já não andava publicamente entre os judeus, mas retirou-se para uma região vizinha ao deserto, para uma cidade chamada Efraim; e ali permaneceu com os discípulos.

[55] Estava próxima a Páscoa dos judeus; e muitos daquela região subiram para Jerusalém antes da Páscoa, para se purificarem.

[56] Lá, procuravam Jesus e, estando eles no templo, diziam uns aos outros: Que vos parece? Não virá ele à festa?

[57] Ora, os principais sacerdotes e os fariseus tinham dado ordem para, se alguém soubesse onde ele estava, denunciá-lo, a fim de o prenderem.

[54]Todėl Jėzus daugiau nebevaikščiojo viešai tarp žydų, bet pasitraukė iš ten į vietovę dykumos pakraštyje, į miestelį, vadinamą Efraimu. Ten jis ir apsistojo kartu su mokiniais.

Artinasi Velykos

[55]Artinosi žydų Velykos. Daug žmonių iš viso krašto prieš Velykas traukė į Jeruzalę apsivalyti.

[56]Jie ieškojo Jėzaus ir, stoviniuodami šventykloje, kalbėjosi: „Kaip jūs manote? Nejaugi jis nebeateis į iškilmes?!“

[57]Mat aukštieji kunigai ir fariziejai išleido įsakymą, kad žinantys praneštų, kur jis esąs, kad būtų galima jį suimti.

João 12

Jesus ungido por Maria em Betânia
Mateus 26.6-13; Marcos 14.3-9

[1] Seis dias antes da Páscoa, foi Jesus para Betânia, onde estava Lázaro, a quem ele ressuscitara dentre os mortos.

[2] Deram-lhe, pois, ali, uma ceia; Marta servia, sendo Lázaro um dos que estavam com ele à mesa.

[3] Então, Maria, tomando uma libra de bálsamo de nardo puro, mui precioso, ungiu os pés de Jesus e os enxugou com os seus cabelos; e encheu-se toda a casa com o perfume do bálsamo.

[4] Mas Judas Iscariotes, um dos seus discípulos, o que estava para traí-lo, disse:

[5] Por que não se vendeu este perfume por trezentos denários e não se deu aos pobres?

Jono 12

Vaišės Betanijoje
(Mt 26,6-13; Mk 14,3-9)

[1]Šešioms dienoms belikus iki Velykų, Jėzus atėjo į Betaniją, kur gyveno jo prikeltasis iš numirusių Lozorius.

[2]Ten buvo jam iškeltos vaišės. Morta tarnavo, o Lozorius kartu su svečiais vaišinosi prie stalo.

[3]Paėmusi svarą brangių tepalų iš gryno nardo, Marija patepė Jėzui kojas ir nušluostė jas savo plaukais. Namai pakvipo tepalais.

[4]Vienas jo mokinys – Judas Iskarijotas, kuris turėjo jį išduoti, pasakė:

[5]„Kodėl to tepalo neparduota už tris šimtus denarų ir pinigų neatiduota vargšams?!“

[6] Isto disse ele, não porque tivesse cuidado dos pobres; mas porque era ladrão e, tendo a bolsa, tirava o que nela se lançava.

[6]Jis taip sakė ne kad jam būtų rūpėję vargšai, bet kad pats buvo vagis ir, turėdamas rankose kasą, grobstė įplaukas.

[7] Jesus, entretanto, disse: Deixa-a! Que ela guarde isto para o dia em que me embalsamarem;

[7]O Jėzus tarė: „Palik ją ramybėje. Ji tai laikė mano laidotuvių dienai.

[8] porque os pobres, sempre os tendes convosco, mas a mim nem sempre me tendes.

[8]Vargšų jūs visada turite šalia savęs, o mane ne visuomet turėsite“.

O plano para tirar a vida de Lázaro

[9] Soube numerosa multidão dos judeus que Jesus estava ali, e lá foram não só por causa dele, mas também para verem Lázaro, a quem ele ressuscitara dentre os mortos.

[9]Daug žydų sužinojo jį tenai esant ir atėjo ne tik dėl Jėzaus, bet taip pat pamatyti Lozoriaus, kurį jis prikėlė iš numirusių.

[10] Mas os principais sacerdotes resolveram matar também Lázaro;

[10]Aukštieji kunigai dabar nusprendė nužudyti ir Lozorių,

[11] porque muitos dos judeus, por causa dele, voltavam crendo em Jesus.

[11]nes daugybė žydų per jį atsitraukė nuo jų ir įtikėjo Jėzų.

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-11; Marcos 11.1-11; Lucas 19.28-40

Įžengimas į Jeruzalę

[12] No dia seguinte, a numerosa multidão que viera à festa, tendo ouvido que Jesus estava de caminho para Jerusalém,

[12]Rytojaus dieną gausiai susirinkusi į šventes minia sužinojo, kad Jėzus ateinąs į Jeruzalę.

[13] tomou ramos de palmeiras e saiu ao seu encontro, clamando: Hosana! Bendito o que vem em nome do SENHOR e que é Rei de Israel!

[13]Žmonės pasiėmė palmių šakų ir išėjo jo pasitikti, garsiai šaukdami: „Osana! Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu, – Izraelio Karaliui!“

[14] E Jesus, tendo conseguido um jumentinho, montou-o, segundo está escrito:

[14]Jėzus, gavęs asiliuką, užsėdo ant jo, kaip parašyta:

[15] Não temas, filha de Sião, eis que o teu Rei aí vem, montado em um filho de jumenta.

[15]Nebijok, Siono kalno dukterie: štai atvyksta tavo karalius, jis joja ant asilaičio!

[16] Seus discípulos a princípio não compreenderam isto; quando, porém, Jesus foi glorificado, então, eles se

[16]Iš pradžių mokiniai šito nesuprato, bet, kai Jėzus buvo pašlovintas, atsiminė, kad

lembraram de que estas coisas estavam escritas a respeito dele e também de que isso lhe fizeram.

tai buvo apie jį parašyta ir jie buvo jam tai padarę.

17 Dava, pois, testemunho disto a multidão que estivera com ele, quando chamara a Lázaro do túmulo e o levantara dentre os mortos.

17Taigi dabar liudijo apie jį minia, buvusi su juo, kai jis pašaukė Lozorių iš kapo ir prikėlė iš numirusių.

18 Por causa disso, também, a multidão lhe saiu ao encontro, pois ouviu que ele fizera este sinal.

18Žmonės todėl ir išėjo jo pasitikti, kad buvo girdėję jį padarius tą ženklą.

19 De sorte que os fariseus disseram entre si: Vede que nada aproveitais! Eis aí vai o mundo após ele.

19O fariziejai kalbėjo vieni kitiems: „Žiūrėkite, jūs nieko negalite padaryti. Štai visas pasaulis eina paskui jį!“

Alguns gregos desejam ver Jesus

Jėzus apie savo kančią ir išaukštinimą

20 Ora, entre os que subiram para adorar durante a festa, havia alguns gregos;

20Tarp atėjusių per šventes Dievo pagarbinti buvo ir graikų.

21 estes, pois, se dirigiram a Filipe, que era de Betsaida da Galiléia, e lhe rogaram: SENHOR, queremos ver Jesus.

21Jie kreipėsi į Pilypą, kilusį iš Galilėjos miesto Betsaidos, prašydami: „Gerbiamasis, mes norėtume pamatyti Jėzų!“

22 Filipe foi dizê-lo a André, e André e Filipe o comunicaram a Jesus.

22Pilypas nuėjo ir pasakė Andriejui, paskui jie abu – Andriejus ir Pilypas – atėję pranešė Jėzui.

23 Respondeu-lhes Jesus: É chegada a hora de ser glorificado o Filho do Homem.

23O Jėzus jiems tarė: ,,Atėjo valanda, kad būtų pašlovintas Žmogaus Sūnus.

24 Em verdade, em verdade vos digo: se o grão de trigo, caindo na terra, não morrer, fica ele só; mas, se morrer, produz muito fruto.

24Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei kviečio grūdas kritęs į žemę nemirs, jis liks vienas, o jei mirs, jis duos gausių vaisių.

25 Quem ama a sua vida perde-a; mas aquele que odeia a sua vida neste mundo preservá-la-á para a vida eterna.

25Kas myli savo gyvybę, ją pražudys, o kas nekenčia savo gyvybės šiame pasaulyje, išsaugos ją amžinajam gyvenimui.

26 Se alguém me serve, siga-me, e, onde eu estou, ali estará também o meu servo. E, se alguém me servir, o Pai o honrará.

26Kas nori man tarnauti, tegul seka paskui mane: kur aš esu, ten bus ir mano tarnas. Kas man tarnaus, tą pagerbs mano Tėvas.

[27] Agora, está angustiada a minha alma, e que direi eu? Pai, salva-me desta hora? Mas precisamente com este propósito vim para esta hora.

[28] Pai, glorifica o teu nome. Então, veio uma voz do céu: Eu já o glorifiquei e ainda o glorificarei.

[29] A multidão, pois, que ali estava, tendo ouvido a voz, dizia ter havido um trovão. Outros diziam: Foi um anjo que lhe falou.

[30] Então, explicou Jesus: Não foi por mim que veio esta voz, e sim por vossa causa.

[31] Chegou o momento de ser julgado este mundo, e agora o seu príncipe será expulso.

[32] E eu, quando for levantado da terra, atrairei todos a mim mesmo.

[33] Isto dizia, significando de que gênero de morte estava para morrer.

[34] Replicou-lhe, pois, a multidão: Nós temos ouvido da lei que o Cristo permanece para sempre, e como dizes tu ser necessário que o Filho do Homem seja levantado? Quem é esse Filho do Homem?

[35] Respondeu-lhes Jesus: Ainda por um pouco a luz está convosco. Andai enquanto tendes a luz, para que as trevas não vos apanhem; e quem anda nas trevas não sabe para onde vai.

[36] Enquanto tendes a luz, crede na luz, para que vos torneis filhos da luz. Jesus disse estas coisas e, retirando-se, ocultou-se deles.

A explicação da incredulidade dos judeus

[37] E, embora tivesse feito tantos sinais na sua presença, não creram nele,

[27]Dabar mano siela sukrėsta. Ir ką aš pasakysiu: ‘Tėve, gelbėk mane nuo šios valandos!’? Bet juk tam aš ir atėjau į šią valandą.

[28]Tėve, pašlovink savo vardą!“ Tuomet iš dangaus ataidėjo balsas: „Aš jį pašlovinau ir dar pašlovinsiu!”

[29]Aplink stovinti minia, tai išgirdusi, sakė griaustinį sugriaudus. Kai kurie tvirtino: „Angelas jam kalbėjo“.

[30]O Jėzus atsakė: „Ne dėl manęs, o dėl jūsų pasigirdo tas balsas.

[31]Dabar teisiamas šitas pasaulis. Dabar šio pasaulio kunigaikštis bus išmestas laukan.

[32]O aš, kai būsiu pakeltas nuo žemės, visus trauksiu prie savęs“.

[33]Jis tai pasakė, nurodydamas, kokia mirtimi jam reikės mirti.

[34]O žmonės jam sakė: „Mes girdėjome iš Įstatymo, kad Mesijas pasiliks per amžius. Kodėl tu sakai, kad Žmogaus Sūnus turės būti iškeltas aukštyn? Kas gi tas Žmogaus Sūnus?“

[35]Jėzus atsakė: „Jau nebeilgai šviesa bus tarp jūsų. Vaikščiokite, kol turite šviesą, kad neužkluptų jūsų tamsa. Kas vaikščioja tamsoje, tas nežino, kur eina.

[36]Kol turite šviesą, tikėkite ją, kad taptumėte šviesos vaikais“. Tai pasakęs, Jėzus pasišalino ir pasislėpė nuo jų.

Tikėjimas ir netikėjimas

[37]Nors Jėzus jų akivaizdoje padarė tiek daug ženklų, tačiau jie juo netikėjo.

[38] para se cumprir a palavra do profeta Isaías, que diz: SENHOR, quem creu em nossa pregação? E a quem foi revelado o braço do SENHOR?

[38]Išsipildė pranašo Izaijo žodžiai: Viešpatie, kas patikėjo mūsų skelbimu, ir kam buvo apreikšta Viešpaties rankos galybė?

[39] Por isso, não podiam crer, porque Isaías disse ainda:

[39]Jie neįstengė tikėti, nes, anot Izaijo:

[40] Cegou-lhes os olhos e endureceu-lhes o coração, para que não vejam com os olhos, nem entendam com o coração, e se convertam, e sejam por mim curados.

[40]Jis apakino jiems akis ir sukietino širdį, kad nematytų akimis ir nesuvoktų širdimi, – kad neatsiverstų ir aš jų nepagydyčiau.

[41] Isto disse Isaías porque viu a glória dele e falou a seu respeito.

[41]Izaijas tai pasakė, nes regėjo jo šlovę ir kalbėjo apie jį.

[42] Contudo, muitos dentre as próprias autoridades creram nele, mas, por causa dos fariseus, não o confessavam, para não serem expulsos da sinagoga;

[42]Vis dėlto įtikėjo Jėzų net daugelis iš vyresnybės, tačiau dėl fariziejų viešai jo neišpažino, kad nebūtų pašalinti iš sinagogos.

[43] porque amaram mais a glória dos homens do que a glória de Deus.

[43]Deja, žmonių pagarbą jie brangino labiau už Dievo garbę.

O resumo do ensino de Jesus

[44] E Jesus clamou, dizendo: Quem crê em mim crê, não em mim, mas naquele que me enviou.

[44]O Jėzus garsiai šaukė: „Kas mane tiki, tiki ne mane, bet tą, kuris mane siuntė.

[45] E quem me vê a mim vê aquele que me enviou.

[45]Ir kas mane mato, mato tą, kuris mane siuntė.

[46] Eu vim como luz para o mundo, a fim de que todo aquele que crê em mim não permaneça nas trevas.

[46]Aš atėjau į pasaulį kaip šviesa, kad visi, kurie mane tiki, neliktų tamsybėse.

[47] Se alguém ouvir as minhas palavras e não as guardar, eu não o julgo; porque eu não vim para julgar o mundo, e sim para salvá-lo.

[47]Kas klausys mano žodžių, bet jų nesilaikys, to aš neteisiu, nes atėjau ne teisti pasaulio, bet gelbėti.

[48] Quem me rejeita e não recebe as minhas palavras tem quem o julgue; a própria palavra que tenho proferido, essa o julgará no último dia.

[48]Kas mane niekina ir mano žodžių nepriima, tas jau turi savo teisėją; pats žodis, kurį aš kalbėjau, nuteis jį paskutiniąją dieną.

[49] Porque eu não tenho falado por mim mesmo, mas o Pai, que me enviou, esse me tem prescrito o que dizer e o que anunciar.
[50] E sei que o seu mandamento é a vida eterna. As coisas, pois, que eu falo, como o Pai mo tem dito, assim falo.

[49]Aš juk kalbėjau ne iš savęs; Tėvas, kuris mane siuntė, davė man priesaką, ką aš turiu sakyti, ką skelbti.
[50]Ir dar aš žinau, kad jo priesakas – tai amžinasis gyvenimas. Tad ką aš kalbu, skelbiu taip, kaip Tėvas man yra sakęs“.

João 13

Jesus lava os pés aos discípulos

[1] Ora, antes da Festa da Páscoa, sabendo Jesus que era chegada a sua hora de passar deste mundo para o Pai, tendo amado os seus que estavam no mundo, amou-os até ao fim.
[2] Durante a ceia, tendo já o diabo posto no coração de Judas Iscariotes, filho de Simão, que traísse a Jesus,
[3] sabendo este que o Pai tudo confiara às suas mãos, e que ele viera de Deus, e voltava para Deus,
[4] levantou-se da ceia, tirou a vestimenta de cima e, tomando uma toalha, cingiu-se com ela.
[5] Depois, deitou água na bacia e passou a lavar os pés aos discípulos e a enxugar-lhos com a toalha com que estava cingido.
[6] Aproximou-se, pois, de Simão Pedro, e este lhe disse: SENHOR, tu me lavas os pés a mim?
[7] Respondeu-lhe Jesus: O que eu faço não o sabes agora; compreendê-lo-ás depois.
[8] Disse-lhe Pedro: Nunca me lavarás os pés. Respondeu-lhe Jesus: Se eu não te lavar, não tens parte comigo.

Jono 13

Jėzus plauna mokiniams kojas

[1]Tai buvo prieš Velykų šventes. Jėzus, žinodamas, jog atėjo valanda jam iš šio pasaulio keliauti pas Tėvą, ir mylėdamas savuosius pasaulyje, parodė jiems savo meilę iki galo.
[2]Vakarieniaujant, kai velnias jau buvo įkvėpęs Simono sūnaus Judo Iskarijoto širdin sumanymą išduoti jį,
[3]žinodamas, kad Tėvas yra visa atidavęs į jo rankas, kad jis išėjęs iš Dievo ir einąs pas Dievą,
[4]Jėzus pakyla nuo stalo, nusivelka viršutinius drabužius ir persijuosia rankšluosčiu.
[5]Paskui įsipila vandens į praustuvą ir ima mazgoti mokiniams kojas bei šluostyti jas rankšluosčiu, kuriuo buvo persijuosęs.
[6]Taip jis prieina prie Simono Petro. Šis jam sako: „Viešpatie, nejau tu mazgosi man kojas!“
[7]Jėzus jam atsakė: „Tu dabar nesupranti, ką aš darau, bet vėliau suprasi“.
[8]Petras atsiliepė: „Tu nemazgosi man kojų per amžius!“ Jėzus jam sako: „Jei tavęs nenumazgosiu, neturėsi dalies su manimi“.

[9] Então, Pedro lhe pediu: SENHOR, não somente os pés, mas também as mãos e a cabeça.

[10] Declarou-lhe Jesus: Quem já se banhou não necessita de lavar senão os pés; quanto ao mais, está todo limpo. Ora, vós estais limpos, mas não todos.

[11] Pois ele sabia quem era o traidor. Foi por isso que disse: Nem todos estais limpos.

Uma lição de humildade

[12] Depois de lhes ter lavado os pés, tomou as vestes e, voltando à mesa, perguntou-lhes: Compreendeis o que vos fiz?

[13] Vós me chamais o Mestre e o SENHOR e dizeis bem; porque eu o sou.

[14] Ora, se eu, sendo o SENHOR e o Mestre, vos lavei os pés, também vós deveis lavar os pés uns dos outros.

[15] Porque eu vos dei o exemplo, para que, como eu vos fiz, façais vós também.

[16] Em verdade, em verdade vos digo que o servo não é maior do que seu senhor, nem o enviado, maior do que aquele que o enviou.

[17] Ora, se sabeis estas coisas, bem-aventurados sois se as praticardes.

[18] Não falo a respeito de todos vós, pois eu conheço aqueles que escolhi; é, antes, para que se cumpra a Escritura: Aquele que come do meu pão levantou contra mim seu calcanhar.

[9]Tada Simonas Petras sušuko: „Viešpatie, ne tik mano kojas, bet ir rankas, ir galvą!“

[10]Jėzus į tai atsakė: „Kas išsimaudęs, tam nėra reikalo praustis, nebent kojas nusimazgoti, nes jis visas švarus. Ir jūs esate švarūs, deja, ne visi“.

[11]Jis mat žinojo apie savo išdavėją ir todėl pasakė: „Jūs ne visi švarūs“.

[12]Numazgojęs mokiniams kojas, jis užsivilko drabužius ir, sugrįžęs prie stalo, paklausė: „Ar suprantate, ką jums padariau?

[13]Jūs vadinate mane Mokytoju ir Viešpačiu, ir gerai sakote, nes aš toks ir esu.

[14]Jei tad aš – Viešpats ir Mokytojas – numazgojau jums kojas, tai ir jūs turite vieni kitiems kojas mazgoti.

[15]Aš jums daviau pavyzdį, kad ir jūs darytumėte, kaip aš jums dariau.

[16]Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: tarnas ne didesnis už savo šeimininką, ir pasiuntinys ne didesnis už savo siuntėją.

[17]Jeigu tai suprantate, būsite palaiminti taip elgdamiesi.

[18]Deja, tai sakau ne apie visus jus. Aš žinau, ką esu išsirinkęs, bet turi išsipildyti Rašto žodžiai: Tas, kuris valgė mano duoną, taikėsi mane sutrypti.

[19] Desde já vos digo, antes que aconteça, para que, quando acontecer, creiais que EU SOU.

[20] Em verdade, em verdade vos digo: quem recebe aquele que eu enviar, a mim me recebe; e quem me recebe recebe aquele que me enviou.

O traidor indicado

[21] Ditas estas coisas, angustiou-se Jesus em espírito e afirmou: Em verdade, em verdade vos digo que um dentre vós me trairá.

[22] Então, os discípulos olharam uns para os outros, sem saber a quem ele se referia.

[23] Ora, ali estava conchegado a Jesus um dos seus discípulos, aquele a quem ele amava;

[24] a esse fez Simão Pedro sinal, dizendo-lhe: Pergunta a quem ele se refere.

[25] Então, aquele discípulo, reclinando-se sobre o peito de Jesus, perguntou-lhe: SENHOR, quem é?

[26] Respondeu Jesus: É aquele a quem eu der o pedaço de pão molhado. Tomou, pois, um pedaço de pão e, tendo-o molhado, deu-o a Judas, filho de Simão Iscariotes.

[27] E, após o bocado, imediatamente, entrou nele Satanás. Então, disse Jesus: O que pretendes fazer, faze-o depressa.

[28] Nenhum, porém, dos que estavam à mesa percebeu a que fim lhe dissera isto.

[29] Pois, como Judas era quem trazia a bolsa, pensaram alguns que Jesus lhe dissera: Compra o que precisamos para a

[19]Sakau jums jau dabar, prieš įvykstant, kad įvykus tikėtumėte, jog Aš Esu.

[20]Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas priima mano pasiuntinį, tas priima mane, o kas mane priima, priima tą, kuris mane yra siuntęs“.

Įspėjimas apie išdavystę

[21]Tai pasakęs, Jėzus labai susijaudino ir tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: vienas iš jūsų išduos mane!“

[22]Mokiniai ėmė žvalgytis vienas į kitą, spėliodami, kurį jis turįs omenyje.

[23]Vienas mokinys, kurį Jėzus mylėjo, buvo prisiglaudęs prie Jėzaus krūtinės.

[24]Simonas Petras pamojo jam ir pašnibždėjo: „Sužinok, apie kurį jis kalba“.

[25]Šisai, pasilenkęs prie Jėzaus krūtinės, paklausė: „Kas jis, Viešpatie?“

[26]Jėzus atsiliepė: „Tai tas, kuriam padažęs paduosiu kąsnį“. Ir, pamirkęs kąsnį dubenyje, jis padavė Judui Iskarijotui, Simono sūnui.

[27]Kai šis nurijo kąsnį, įėjo į jį šėtonas. O Jėzus jam sako: „Ką darai, daryk greičiau!“

[28]Nė vienas iš sėdinčių už stalo nesuprato, kodėl jis taip pasakė.

[29]Kadangi Judo žinioje buvo kasa, kai kurie pamanė, jog Jėzus jam įsakęs:

festa ou lhe ordenara que desse alguma coisa aos pobres.

30 Ele, tendo recebido o bocado, saiu logo. E era noite.

O novo mandamento

31 Quando ele saiu, disse Jesus: Agora, foi glorificado o Filho do Homem, e Deus foi glorificado nele;

32 se Deus foi glorificado nele, também Deus o glorificará nele mesmo; e glorificá-lo-á imediatamente.

33 Filhinhos, ainda por um pouco estou convosco; buscar-me-eis, e o que eu disse aos judeus também agora vos digo a vós outros: para onde eu vou, vós não podeis ir.

34 Novo mandamento vos dou: que vos ameis uns aos outros; assim como eu vos amei, que também vos ameis uns aos outros.

35 Nisto conhecerão todos que sois meus discípulos: se tiverdes amor uns aos outros.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Marcos 14.27-31; Lucas 22.31-34

36 Perguntou-lhe Simão Pedro: SENHOR, para onde vais? Respondeu Jesus: Para onde vou, não me podes seguir agora; mais tarde, porém, me seguirás.

37 Replicou Pedro: SENHOR, por que não posso seguir-te agora? Por ti darei a própria vida.

38 Respondeu Jesus: Darás a vida por mim? Em verdade, em verdade te digo que jamais cantará o galo antes que me negues três vezes.

„Nupirk, ko mums reikia šventėms“ ar liepęs ką duoti vargšams.

30Tad anas, nurijęs kąsnį, tuojau išėjo. Buvo naktis.

31Jam pasišalinus, Jėzus prabilo: ,,Dabar Žmogaus Sūnus pašlovintas, ir Dievas pašlovintas per jį.

32O jeigu Dievas pašlovintas per jį, tai Dievas pašlovins jį pas save, bematant jį pašlovins.

Naujasis įsakymas

33Vaikeliai, aš jau nebeilgai būsiu su jumis. Jūs ieškosite manęs, bet sakau jums tą patį, ką esu žydams pasakęs: kur aš išeinu, jūs negalite eiti...

34Aš jums duodu naują įsakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte; kaip aš jus mylėjau, kad ir jūs taip mylėtumėte vienas kitą!

35Iš to visi pažins, kad esate mano mokiniai, jei mylėsite vieni kitus“.

Kelias pas Tėvą

36Simonas Petras jį paklausė: „Kur eini, Viešpatie?“ Jėzus atsakė: „Kur aš einu, tu dabar negali manęs palydėti, bet vėliau palydėsi“.

37Petras vėl klausė: „Viešpatie, kodėl gi negaliu dabar tavęs lydėti? Aš ir gyvybę už tave guldysiu!“

38Jėzus atsakė: „Tu guldysi už mane gyvybę? Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: dar gaidžiui nepragydus, tu tris kartus manęs išsiginsi!

João 14

Jesus conforta os discípulos

1 Não se turbe o vosso coração; credes em Deus, crede também em mim.

2 Na casa de meu Pai há muitas moradas. Se assim não fora, eu vo-lo teria dito. Pois vou preparar-vos lugar.

3 E, quando eu for e vos preparar lugar, voltarei e vos receberei para mim mesmo, para que, onde eu estou, estejais vós também.

4 E vós sabeis o caminho para onde eu vou.

5 Disse-lhe Tomé: SENHOR, não sabemos para onde vais; como saber o caminho?

6 Respondeu-lhe Jesus: Eu sou o caminho, e a verdade, e a vida; ninguém vem ao Pai senão por mim.

7 Se vós me tivésseis conhecido, conheceríeis também a meu Pai. Desde agora o conheceis e o tendes visto.

8 Replicou-lhe Filipe: SENHOR, mostra-nos o Pai, e isso nos basta.

9 Disse-lhe Jesus: Filipe, há tanto tempo estou convosco, e não me tens conhecido? Quem me vê a mim vê o Pai; como dizes tu: Mostra-nos o Pai?

10 Não crês que eu estou no Pai e que o Pai está em mim? As palavras que eu vos digo não as digo por mim mesmo; mas o Pai, que permanece em mim, faz as suas obras.

11 Crede-me que estou no Pai, e o Pai, em mim; crede ao menos por causa das mesmas obras.

Jono 14

1Tegul neišsigąsta jūsų širdys! Tikite Dievą, tikėkite ir mane!

2Mano Tėvo namuose daug buveinių. Antraip argi būčiau sakęs: ‘Einu jums vietos paruošti!’?

3Kai nuėjęs paruošiu, vėl sugrįšiu ir jus pas save pasiimsiu, kad jūs būtumėte ten, kur ir aš.

4Kur aš einu, jūs žinote kelią“.

5Tomas jam sako: „Viešpatie, mes nežinome, kur tu eini, tai kaipgi žinosime kelią?“

6Jėzus jam sako: „Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas. Niekas nenueina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane.

7Jeigu pažinote mane, tai pažinsite ir mano Tėvą. Jau dabar jį pažįstate ir esate matę“.

8Pilypas jam sako: „Viešpatie, parodyk Tėvą, ir bus mums gana“.

9Jėzus taria: „Jau tiek laiko esu su jumis, ir tu, Pilypai, vis dar manęs nepažįsti! Kas yra matęs mane, yra matęs Tėvą! Tad kaip tu gali sakyti: ‘Parodyk mums Tėvą’?

10Nejau tu netiki, kad aš esu Tėve ir Tėvas yra manyje?! Žodžius, kuriuos jums kalbu, ne iš savęs kalbu. Manyje esantis Tėvas daro savuosius darbus.

11Tikėkite manimi, kad aš esu Tėve ir Tėvas manyje. Tikėkite bent dėl pačių darbų!

[12] Em verdade, em verdade vos digo que aquele que crê em mim fará também as obras que eu faço e outras maiores fará, porque eu vou para junto do Pai.

[12]Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas mane tiki, darys darbus, kuriuos aš darau, ir dar už juos didesnių, nes aš keliauju pas Tėvą.

[13] E tudo quanto pedirdes em meu nome, isso farei, a fim de que o Pai seja glorificado no Filho.

[13]Ir ko tik prašysite mano vardu, aš padarysiu, kad Tėvas būtų pašlovintas Sūnuje.

[14] Se me pedirdes alguma coisa em meu nome, eu o farei.

[14]Jei ko prašysite manęs mano vardu, aš padarysiu.

Apie Šventąją Dvasią

[15] Se me amais, guardareis os meus mandamentos.

[15]Jei mane mylite, jūs laikysitės mano įsakymų;

Jesus promete outro Consolador

[16] E eu rogarei ao Pai, e ele vos dará outro Consolador, a fim de que esteja para sempre convosco,

[16]aš paprašysiu Tėvą, ir jis duos jums kitą Globėją, kuris liktų su jumis per amžius, –

[17] o Espírito da verdade, que o mundo não pode receber, porque não o vê, nem o conhece; vós o conheceis, porque ele habita convosco e estará em vós.

[17]Tiesos Dvasią, kurios pasaulis neįstengia priimti, nes jos nemato ir nepažįsta. O jūs ją pažįstate, nes ji yra pas jus ir bus jumyse.

[18] Não vos deixarei órfãos, voltarei para vós outros.

[18]Nepaliksiu jūsų našlaičiais – ateisiu pas jus.

[19] Ainda por um pouco, e o mundo não me verá mais; vós, porém, me vereis; porque eu vivo, vós também vivereis.

[19]Dar valandėlė, ir pasaulis manęs nebematys. O jūs mane matysite, nes aš gyvenu ir jūs gyvensite.

[20] Naquele dia, vós conhecereis que eu estou em meu Pai, e vós, em mim, e eu, em vós.

[20]Tai dienai atėjus, jūs suprasite, kad aš esu savo Tėve, ir jūs manyje, ir aš jumyse.

[21] Aquele que tem os meus mandamentos e os guarda, esse é o que me ama; e aquele que me ama será amado por meu Pai, e eu também o amarei e me manifestarei a ele.

[21]Kas pripažįsta mano įsakymus ir jų laikosi, tas tikrai mane myli. O kas mane myli, tą mylės mano Tėvas, ir aš jį mylėsiu ir jam apsireikšiu“.

[22] Disse-lhe Judas, não o Iscariotes: Donde procede, SENHOR, que estás para manifestar-te a nós e não ao mundo?

[22]Judas – ne anas Iskarijotas – paklausė: „Viešpatie, kaipgi čia ketini apsireikšti mums, o ne pasauliui?“

23 Respondeu Jesus: Se alguém me ama, guardará a minha palavra; e meu Pai o amará, e viremos para ele e faremos nele morada.

24 Quem não me ama não guarda as minhas palavras; e a palavra que estais ouvindo não é minha, mas do Pai, que me enviou.

25 Isto vos tenho dito, estando ainda convosco;

26 mas o Consolador, o Espírito Santo, a quem o Pai enviará em meu nome, esse vos ensinará todas as coisas e vos fará lembrar de tudo o que vos tenho dito.

27 Deixo-vos a paz, a minha paz vos dou; não vo-la dou como a dá o mundo. Não se turbe o vosso coração, nem se atemorize.

28 Ouvistes que eu vos disse: vou e volto para junto de vós. Se me amásseis, alegrar-vos-íeis de que eu vá para o Pai, pois o Pai é maior do que eu.

29 Disse-vos agora, antes que aconteça, para que, quando acontecer, vós creiais.

30 Já não falarei muito convosco, porque aí vem o príncipe do mundo; e ele nada tem em mim;

31 contudo, assim procedo para que o mundo saiba que eu amo o Pai e que faço como o Pai me ordenou. Levantai-vos, vamo-nos daqui.

João 15

A videira e os ramos

23Jėzus jam atsakė: „Jei kas mane myli, laikysis mano žodžio, ir mano Tėvas jį mylės; mes pas jį ateisime ir apsigyvensime.

24Kas manęs nemyli, mano žodžių nesilaiko. O žodis, kurį girdite, ne mano, bet Tėvo, kuris yra mane siuntęs.

25Aš jums tai pasakiau, būdamas pas jus,

26o Globėjas – Šventoji Dvasia, kurį mano vardu Tėvas atsiųs, – jis išmokys jus visko ir viską primins, ką esu jums pasakęs.

27Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę. Ne taip aš ją duodu, kaip duoda pasaulis. Tenebūgštauja jūsų širdys ir teneliūdi!

28Jūs girdėjote, kaip aš pasakiau: aš iškeliauju ir vėl grįšiu pas jus! Jei mylėtumėte mane, džiaugtumėtės, kad aš keliauju pas Tėvą, nes Tėvas už mane aukštesnis.

29Ir dabar, prieš įvykstant, jums pasakiau, kad tikėtumėte, kada tai bus įvykę.

30Jau nebedaug su jumis kalbėsiu, nes ateina šio pasaulio kunigaikštis. Nors jis neturi man galios,

31bet pasaulis privalo pažinti, jog aš myliu Tėvą ir taip darau, kaip jis yra man įsakęs. Kelkitės, eikime iš čia!

Jono 15

Vynmedis ir šakelės

[1] Eu sou a videira verdadeira, e meu Pai é o agricultor.

[1]Aš esu tikrasis vynmedis, o mano Tėvas – vynininkas.

[2] Todo ramo que, estando em mim, não der fruto, ele o corta; e todo o que dá fruto limpa, para que produza mais fruto ainda.

[2]Kiekvieną mano šakelę, neduodančią vaisiaus, jis išpjauna, o kiekvieną vaisingą šakelę apvalo, kad ji duotų dar daugiau vaisių.

[3] Vós já estais limpos pela palavra que vos tenho falado;

[3]Jūs jau esate švarūs dėl žodžio, kurį jums kalbėjau.

[4] permanecei em mim, e eu permanecerei em vós. Como não pode o ramo produzir fruto de si mesmo, se não permanecer na videira, assim, nem vós o podeis dar, se não permanecerdes em mim.

[4]Pasilikite manyje, tai ir aš jumyse pasiliksiu. Kaip šakelė negali duoti vaisiaus pati iš savęs, nepasilikdama vynmedyje, taip ir jūs bevaisiai, nepasilikdami manyje.

[5] Eu sou a videira, vós, os ramos. Quem permanece em mim, e eu, nele, esse dá muito fruto; porque sem mim nada podeis fazer.

[5]Aš esu vynmedis, o jūs šakelės. Kas pasilieka manyje ir aš jame, tas duoda daug vaisių; nuo manęs atsiskyrę, jūs negalite nieko nuveikti.

[6] Se alguém não permanecer em mim, será lançado fora, à semelhança do ramo, e secará; e o apanham, lançam no fogo e o queimam.

[6]Kas nepasiliks manyje, bus išmestas laukan ir sudžius kaip šakelė. Paskui surinks šakeles, įmes į ugnį, ir jos sudegs.

[7] Se permanecerdes em mim, e as minhas palavras permanecerem em vós, pedireis o que quiserdes, e vos será feito.

[7]Jei pasiliksite manyje ir mano žodžiai pasiliks jumyse, jūs prašysite, ko tik norėsite, ir bus jums suteikta.

[8] Nisto é glorificado meu Pai, em que deis muito fruto; e assim vos tornareis meus discípulos.

[8]Tuo bus pašlovintas mano Tėvas, kad jūs duosite gausių vaisių ir būsite mano mokiniai.

[9] Como o Pai me amou, também eu vos amei; permanecei no meu amor.

[9]Kaip mane Tėvas mylėjo, taip ir aš jus mylėjau. Pasilikite mano meilėje!

[10] Se guardardes os meus mandamentos, permanecereis no meu amor; assim como também eu tenho guardado os mandamentos de meu Pai e no seu amor permaneço.

[10]Jei laikysitės mano įsakymų, pasiliksite mano meilėje, kaip aš kad vykdau savo Tėvo įsakymus ir pasilieku jo meilėje.

[11] Tenho-vos dito estas coisas para que o meu gozo esteja em vós, e o vosso gozo seja completo.

[11]Aš jums tai kalbėjau, kad jumyse būtų manasis džiaugsmas ir kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų.

[12] O meu mandamento é este: que vos ameis uns aos outros, assim como eu vos amei.

[12]Tai mano įsakymas, kad vienas kitą mylėtumėte, kaip aš jus mylėjau.

[13] Ninguém tem maior amor do que este: de dar alguém a própria vida em favor dos seus amigos.

[13]Nėra didesnės meilės, kaip gyvybę už draugus atiduoti.

[14] Vós sois meus amigos, se fazeis o que eu vos mando.

[14]Jūs būsite mano draugai, jei darysite, ką jums įsakau.

[15] Já não vos chamo servos, porque o servo não sabe o que faz o seu senhor; mas tenho-vos chamado amigos, porque tudo quanto ouvi de meu Pai vos tenho dado a conhecer.

[15]Jau nebevadinu jūsų tarnais, nes tarnas nežino, ką veikia jo šeimininkas. Jus aš draugais vadinu, nes jums viską paskelbiau, ką esu iš savo Tėvo girdėjęs.

[16] Não fostes vós que me escolhestes a mim; pelo contrário, eu vos escolhi a vós outros e vos designei para que vades e deis fruto, e o vosso fruto permaneça; a fim de que tudo quanto pedirdes ao Pai em meu nome, ele vo-lo conceda.

[16]Ne jūs mane išsirinkote, bet aš jus išsirinkau ir paskyriau, kad eitumėte, duotumėte vaisių ir jūsų vaisiai išliktų, kad ko tik prašytumėte Tėvą mano vardu, jis visa jums duotų.

[17] Isto vos mando: que vos ameis uns aos outros.

[17]Aš jums tai įsakau: vienam kitą mylėti!

Pasaulio priešiškumas

[18] Se o mundo vos odeia, sabei que, primeiro do que a vós outros, me odiou a mim.

[18]Jei pasaulis jūsų nekenčia, tai žinokite – jis manęs nekentė pirmiau negu jūsų.

[19] Se vós fôsseis do mundo, o mundo amaria o que era seu; como, todavia, não sois do mundo, pelo contrário, dele vos escolhi, por isso, o mundo vos odeia.

[19]Jei jūs būtumėte pasaulio, jis mylėtų jus kaip savuosius. Kadangi jūs – ne pasaulio, bet aš jus iš pasaulio išskyriau, todėl jis jūsų nekenčia.

[20] Lembrai-vos da palavra que eu vos disse: não é o servo maior do que seu senhor. Se me perseguiram a mim, também perseguirão a vós outros; se

[20]Atsiminkite mano žodžius, kuriuos esu jums pasakęs: ‘Tarnas ne didesnis už šeimininką!’ Jei persekiojo mane, tai ir jus

guardaram a minha palavra, também guardarão a vossa.

persekios; jeigu laikėsi mano žodžio, laikysis ir jūsų.

[21] Tudo isto, porém, vos farão por causa do meu nome, porquanto não conhecem aquele que me enviou.

[21]Ir visa tai jums darys dėl manęs, nes jie nepažįsta to, kuris yra mane siuntęs.

[22] Se eu não viera, nem lhes houvera falado, pecado não teriam; mas, agora, não têm desculpa do seu pecado.

[22]Jei nebūčiau atėjęs ir jiems kalbėjęs, jiems kaltės nebūtų. O dabar jie neturi kuo pateisinti savo nuodėmės.

[23] Quem me odeia odeia também a meu Pai.

[23]Kas manęs nekenčia, nekenčia ir mano Tėvo.

[24] Se eu não tivesse feito entre eles tais obras, quais nenhum outro fez, pecado não teriam; mas, agora, não somente têm eles visto, mas também odiado, tanto a mim como a meu Pai.

[24]Jeigu nebūčiau tarp jų daręs darbų, kurių niekas kitas nėra daręs, jiems kaltės nebūtų. O dabar jie matė ir vis tiek nekenčia ir manęs, ir mano Tėvo.

[25] Isto, porém, é para que se cumpra a palavra escrita na sua lei: Odiaram-me sem motivo.

[25]Turėjo išsipildyti užrašytas Įstatyme žodis: Jie manęs nekentė be priežasties.

[26] Quando, porém, vier o Consolador, que eu vos enviarei da parte do Pai, o Espírito da verdade, que dele procede, esse dará testemunho de mim;

[26]Kai ateis Globėjas, kurį jums atsiųsiu nuo Tėvo, Tiesos Dvasia, kuri eina iš Tėvo, jis toliau liudys apie mane.

[27] e vós também testemunhareis, porque estais comigo desde o princípio.

[27]Ir jūs liudysite, nes nuo pradžios su manimi esate buvę.

João 16

A missão do Consolador

[1] Tenho-vos dito estas coisas para que não vos escandalizeis.

[2] Eles vos expulsarão das sinagogas; mas vem a hora em que todo o que vos matar julgará com isso tributar culto a Deus.

[3] Isto farão porque não conhecem o Pai, nem a mim.

Jono 16

[1]Aš jums tai paskelbiau, kad nesukluptumėte.

[2]Jie šalins jus iš sinagogų, ir netgi ateis valanda, kada jūsų žudikai tarsis atlieką šventą pareigą Dievui.

[3]Jie tai darys, nes nei Tėvo, nei manęs nepažįsta.

[4] Ora, estas coisas vos tenho dito para que, quando a hora chegar, vos recordeis de que eu vo-las disse. Não vo-las disse desde o princípio, porque eu estava convosco.

[5] Mas, agora, vou para junto daquele que me enviou, e nenhum de vós me pergunta: Para onde vais?

[6] Pelo contrário, porque vos tenho dito estas coisas, a tristeza encheu o vosso coração.

[7] Mas eu vos digo a verdade: convém-vos que eu vá, porque, se eu não for, o Consolador não virá para vós outros; se, porém, eu for, eu vo-lo enviarei.

[8] Quando ele vier, convencerá o mundo do pecado, da justiça e do juízo:

[9] do pecado, porque não crêem em mim;

[10] da justiça, porque vou para o Pai, e não me vereis mais;

[11] do juízo, porque o príncipe deste mundo já está julgado.

[12] Tenho ainda muito que vos dizer, mas vós não o podeis suportar agora;

[13] quando vier, porém, o Espírito da verdade, ele vos guiará a toda a verdade; porque não falará por si mesmo, mas dirá tudo o que tiver ouvido e vos anunciará as coisas que hão de vir.

[14] Ele me glorificará, porque há de receber do que é meu e vo-lo há de anunciar.

[15] Tudo quanto o Pai tem é meu; por isso é que vos disse que há de receber do que é meu e vo-lo há de anunciar.

[4]Aš jums visa šita kalbėjau, kad, jų siautėjimo metui atėjus, atsimintumėte, jog buvau jus įspėjęs.

Apie Šventosios Dvasios atsiuntimą

Aš jums to nesakiau iš pradžių, nes buvau su jumis.

[5]Dabar išeinu pas tą, kuris mane yra siuntęs, ir niekas iš jūsų neklausia: ‘Kur tu eini?’

[6]Kadangi jums tai pasakiau, liūdesys jūsų širdis užliejo.

[7]Bet sakau jums gryną tiesą: jums geriau, kad aš iškeliauju, nes jei neiškeliausiu, pas jus neateis Globėjas. O nukeliavęs aš jį jums atsiųsiu.

[8]Jis ateis ir parodys pasauliui, kaip šis klysta dėl nuodėmės, dėl teisumo, dėl teismo.

[9]Dėl nuodėmės, kadangi netiki manimi.

[10]Dėl teisumo, kadangi aš pas Tėvą einu, o jūs manęs daugiau neberegėsite.

[11]Dėl teismo, kadangi šio pasaulio kunigaikštis jau nuteistas.

[12]Dar daugel jums turėčiau kalbėti, bet dabar jūs negalite pakelti.

[13]Kai ateis toji Tiesos Dvasia, ji ves jus į tiesos pilnatvę. Ji nekalbės iš savęs, bet skelbs, ką bus išgirdusi, ir praneš, kas turi įvykti.

[14]Ji pašlovins mane, nes ims iš to, kas mano, ir jums tai paskelbs.

[15]Visa, ką Tėvas turi, yra ir mano, todėl aš pasakiau, kad ji ims iš to, kas mano, ir jums tai paskelbs.

[16] Um pouco, e não mais me vereis; outra vez um pouco, e ver-me-eis.

[17] Então, alguns dos seus discípulos disseram uns aos outros: Que vem a ser isto que nos diz: Um pouco, e não mais me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis; e: Vou para o Pai?

[18] Diziam, pois: Que vem a ser esse – um pouco? Não compreendemos o que quer dizer.

[19] Percebendo Jesus que desejavam interrogá-lo, perguntou-lhes: Indagais entre vós a respeito disto que vos disse: Um pouco, e não me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis?

[20] Em verdade, em verdade eu vos digo que chorareis e vos lamentareis, e o mundo se alegrará; vós ficareis tristes, mas a vossa tristeza se converterá em alegria.

[21] A mulher, quando está para dar à luz, tem tristeza, porque a sua hora é chegada; mas, depois de nascido o menino, já não se lembra da aflição, pelo prazer que tem de ter nascido ao mundo um homem.

[22] Assim também agora vós tendes tristeza; mas outra vez vos verei; o vosso coração se alegrará, e a vossa alegria ninguém poderá tirar.

[23] Naquele dia, nada me perguntareis. Em verdade, em verdade vos digo: se pedirdes alguma coisa ao Pai, ele vo-la concederá em meu nome.

[24] Até agora nada tendes pedido em meu nome; pedi e recebereis, para que a vossa alegria seja completa.

Pažadas sugrįžti

[16]Prabėgs valandėlė – ir manęs neregėsite, ir dar valandėlė – ir vėl mane pamatysite“.

[17]Tada kai kurie mokiniai ėmė vienas kitą klausinėti: „Ką reiškia jo pasakyti žodžiai: ‘Prabėgs valandėlė – ir manęs neregėsite, ir dar valandėlė – ir vėl mane pamatysite’? ir: ‘Aš einu pas Tėvą’?“

[18]Tad jie klausinėjo: „Ką reiškia ‘valandėlė’? Mums neaišku, ką jis kalba“.

[19]Pamatęs, kad jie norėjo jį klausti, Jėzus tarė: „Klausinėjate vieni kitus, ką reiškia žodžiai: ‘Prabėgs valandėlė – ir manęs neregėsite, ir dar valandėlė – ir vėl mane pamatysite’?

[20]Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs verksite ir vaitosite, o pasaulis džiūgaus. Jūs liūdėsite, bet jūsų liūdesys pavirs džiaugsmu.

[21]Gimdydama moteris būna prislėgta, nes atėjo jos valanda, bet, kūdikiui gimus, ji kančią užmiršta iš džiaugsmo, kad gimė pasauliui žmogus.

[22]Taip ir jūs dabar nusiminę, bet aš jus vėl pamatysiu; tada jūsų širdys džiūgaus, ir jūsų džiaugsmo niekas iš jūsų nebeatims.

[23]Tą dieną jūs manęs nieko neklausinėsite. Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei tik prašysite Tėvą mano vardu, jis duos tai jums.

[24]Iki šiol jūs nieko neprašėte mano vardu. Prašykite ir gausite, kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų.

Palavras de despedida

[25] Estas coisas vos tenho dito por meio de figuras; vem a hora em que não vos falarei por meio de comparações, mas vos falarei claramente a respeito do Pai.

[26] Naquele dia, pedireis em meu nome; e não vos digo que rogarei ao Pai por vós.

[27] Porque o próprio Pai vos ama, visto que me tendes amado e tendes crido que eu vim da parte de Deus.

[28] Vim do Pai e entrei no mundo; todavia, deixo o mundo e vou para o Pai.

[29] Disseram os seus discípulos: Agora é que falas claramente e não empregas nenhuma figura.

[30] Agora, vemos que sabes todas as coisas e não precisas de que alguém te pergunte; por isso, cremos que, de fato, vieste de Deus.

[31] Respondeu-lhes Jesus: Credes agora?

[32] Eis que vem a hora e já é chegada, em que sereis dispersos, cada um para sua casa, e me deixareis só; contudo, não estou só, porque o Pai está comigo.

[33] Estas coisas vos tenho dito para que tenhais paz em mim. No mundo, passais por aflições; mas tende bom ânimo; eu venci o mundo.

João 17

A oração sacerdotal de Jesus

[1] Tendo Jesus falado estas coisas, levantou os olhos ao céu e disse: Pai, é chegada a hora; glorifica a teu Filho, para que o Filho te glorifique a ti,

[25]Aš jums vis kalbėjau palyginimais, bet ateis valanda, kada be palyginimų imsiu kalbėti ir atvirai apie Tėvą jums skelbsiu.

[26]Tą dieną jūs prašysite mano vardu, ir aš net nesakau, kad aš prašysiu Tėvą už jus;

[27]juk patsai Tėvas jus myli, nes jūs mane pamilote ir įtikėjote, jog aš esu iš Dievo atėjęs.

[28]Išėjau iš Tėvo ir atėjau į pasaulį. Vėl palieku pasaulį ir grįžtu pas Tėvą“.

[29]Jo mokiniai tarė: „Štai dabar tu aiškiai kalbi ir nebesakai jokių palyginimų.

[30]Mes dabar matome, kad tu viską žinai ir nereikia tave klausinėti. Todėl mes ir tikime, kad tu esi išėjęs iš Dievo“.

[31]Jėzus jiems atsakė: „Pagaliau tikite?

[32]Štai ateina valanda – ir net yra atėjusi, – kai jūs išsisklaidysite kas sau ir paliksite mane vieną. Tačiau aš ne vienas, nes su manimi yra Tėvas.

[33]Aš jums tai kalbėjau, kad manyje atrastumėte ramybę. Pasaulyje jūsų priespauda laukia, bet jūs būkite drąsūs: aš nugalėjau pasaulį!“

Jono 17

Jėzaus malda

[1]Tai pasakęs, Jėzus pakėlė akis į dangų ir prabilo: „Tėve, atėjo valanda! Pašlovink savo Sūnų, kad ir Sūnus pašlovintų tave

[2] assim como lhe conferiste autoridade sobre toda a carne, a fim de que ele conceda a vida eterna a todos os que lhe deste.

[3] E a vida eterna é esta: que te conheçam a ti, o único Deus verdadeiro, e a Jesus Cristo, a quem enviaste.

[4] Eu te glorifiquei na terra, consumando a obra que me confiaste para fazer;

[5] e, agora, glorifica-me, ó Pai, contigo mesmo, com a glória que eu tive junto de ti, antes que houvesse mundo.

[6] Manifestei o teu nome aos homens que me deste do mundo. Eram teus, tu mos confiaste, e eles têm guardado a tua palavra.

[7] Agora, eles reconhecem que todas as coisas que me tens dado provêm de ti;

[8] porque eu lhes tenho transmitido as palavras que me deste, e eles as receberam, e verdadeiramente conheceram que saí de ti, e creram que tu me enviaste.

[9] É por eles que eu rogo; não rogo pelo mundo, mas por aqueles que me deste, porque são teus;

[10] ora, todas as minhas coisas são tuas, e as tuas coisas são minhas; e, neles, eu sou glorificado.

[11] Já não estou no mundo, mas eles continuam no mundo, ao passo que eu vou para junto de ti. Pai santo, guarda-os em teu nome, que me deste, para que eles sejam um, assim como nós.

[2]ir – tavo duota galia į visus žmones – teiktų amžinąjį gyvenimą visiems, kuriuos jam esi atidavęs.

[3]O amžinasis gyvenimas – tai pažinti tave, vienintelį tikrąjį Dievą, ir tavo siųstąjį Jėzų – Mesiją.

[4]Aš tave pašlovinau žemėje, atlikdamas darbą, kurį buvai man davęs nuveikti.

[5]Dabar tu, Tėve, pašlovink mane pas save ta šlove, kurią esu pas tave turėjęs dar prieš atsirandant pasauliui.

[6]Aš apreiškiau tavo vardą žmonėms, kuriuos man davei iš pasaulio. Jie buvo tavo, o tu juos atidavei man, ir jie laikėsi tavojo žodžio.

[7]Dabar jie suprato, jog visa, ką man esi davęs, iš tavęs kyla.

[8]Tavo man patikėtus žodžius aš perdaviau jiems, o jie priėmė juos ir tikrai pažino, kad esu iš tavęs išėjęs; įtikėjo, kad esi mane siuntęs.

[9]Aš meldžiu už juos. Ne už pasaulį meldžiu, bet už tavo man pavestuosius. Jie juk yra tavieji!

[10]Ir visa, kas mano, yra tavo, o kas tavo – tai mano, ir aš pašlovintas juose.

[11]Aš jau nebe pasaulyje... Jie dar pasaulyje, o aš grįžtu pas tave. Šventasis Tėve, išlaikyk juos savo vardu, kurį esi man davęs, kad jie būtų viena kaip ir mes.

[12] Quando eu estava com eles, guardava-os no teu nome, que me deste, e protegi-os, e nenhum deles se perdeu, exceto o filho da perdição, para que se cumprisse a Escritura.

[12]Kol buvau su jais, aš išlaikiau juos tavo vardu, kurį esi man davęs, išsaugojau juos, ir nė vienas jų nepražuvo, išskyrus pražūties sūnų; taip išsipildė Raštas.

[13] Mas, agora, vou para junto de ti e isto falo no mundo para que eles tenham o meu gozo completo em si mesmos.

[13]Dabar aš einu pas tave ir tai kalbu pasaulyje, kad jie turėtų savyje manojo džiaugsmo pilnatvę.

[14] Eu lhes tenho dado a tua palavra, e o mundo os odiou, porque eles não são do mundo, como também eu não sou.

[14]Aš jiems perdaviau tavo žodį, bet pasaulis jų nekentė, nes jie ne iš pasaulio, kaip ir aš ne iš pasaulio.

[15] Não peço que os tires do mundo, e sim que os guardes do mal.

[15]Aš neprašau, kad juos paimtum iš pasaulio, bet kad apsaugotum juos nuo piktojo.

[16] Eles não são do mundo, como também eu não sou.

[16]Jie nėra iš pasaulio, kaip ir aš ne iš pasaulio.

[17] Santifica-os na verdade; a tua palavra é a verdade.

[17]Pašventink juos tiesa! Tavo žodis yra tiesa.

[18] Assim como tu me enviaste ao mundo, também eu os enviei ao mundo.

[18]Kaip tu esi mane atsiuntęs į pasaulį, taip ir aš juos pasiunčiau į pasaulį.

[19] E a favor deles eu me santifico a mim mesmo, para que eles também sejam santificados na verdade.

[19]Dėl jų aš pašventinu save, kad ir jie būtų pašventinti tiesa.

[20] Não rogo somente por estes, mas também por aqueles que vierem a crer em mim, por intermédio da sua palavra;

[20]Ne tik už juos aš meldžiu, bet ir už tuos, kurie per jų žodį mane įtikės:

[21] a fim de que todos sejam um; e como és tu, ó Pai, em mim e eu em ti, também sejam eles em nós; para que o mundo creia que tu me enviaste.

[21]tegul visi bus viena! Kaip tu, Tėve, manyje ir aš tavyje, tegul ir jie bus viena mumyse, kad pasaulis įtikėtų, jog tu esi mane siuntęs.

[22] Eu lhes tenho transmitido a glória que me tens dado, para que sejam um, como nós o somos;

[22]Ir tą šlovę, kurią esi man suteikęs, aš perdaviau jiems, kad jie būtų viena, kaip mes esame viena:

[23] eu neles, e tu em mim, a fim de que sejam aperfeiçoados na unidade, para que

[23]aš juose ir tu manyje, kad jie pasiektų tobulą vienybę ir pasaulis pažintų, jog tu

o mundo conheça que tu me enviaste e os amaste, como também amaste a mim.

[24] Pai, a minha vontade é que onde eu estou, estejam também comigo os que me deste, para que vejam a minha glória que me conferiste, porque me amaste antes da fundação do mundo.

[25] Pai justo, o mundo não te conheceu; eu, porém, te conheci, e também estes compreenderam que tu me enviaste.

[26] Eu lhes fiz conhecer o teu nome e ainda o farei conhecer, a fim de que o amor com que me amaste esteja neles, e eu neles esteja.

João 18

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.47-56; Marcos 14.43-50; Lucas 22.47-53

[1] Tendo Jesus dito estas palavras, saiu juntamente com seus discípulos para o outro lado do ribeiro Cedrom, onde havia um jardim; e aí entrou com eles.

[2] E Judas, o traidor, também conhecia aquele lugar, porque Jesus ali estivera muitas vezes com seus discípulos.

[3] Tendo, pois, Judas recebido a escolta e, dos principais sacerdotes e dos fariseus, alguns guardas, chegou a este lugar com lanternas, tochas e armas.

[4] Sabendo, pois, Jesus todas as coisas que sobre ele haviam de vir, adiantou-se e perguntou-lhes: A quem buscais?

[5] Responderam-lhe: A Jesus, o Nazareno. Então, Jesus lhes disse: Sou eu. Ora, Judas, o traidor, estava também com eles.

esi mane siuntęs ir juos myli taip, kaip mane mylėjai.

[24]Tėve, aš noriu, kad tavo man pavestieji būtų su manimi ten, kur ir aš, kad jie pamatytų mano šlovę, kurią esi man suteikęs, nes pamilai mane prieš pasaulio įkūrimą.

[25]Teisingasis Tėve, pasaulis tavęs nepažino, o aš tave pažinau. Ir šitie pažino, jog tu mane atsiuntei.

[26]Aš paskelbiau tavo vardą ir dar skelbsiu, kad meilė, kuria mane pamilai, būtų juose ir aš būčiau juose“.

Jono 18

Jėzaus suėmimas

(Mt 26,47-56; Mk 14,43-52; Lk 22,47-53)

[1]Baigęs kalbėti, Jėzus su savo mokiniais nuėjo anapus Kedrono upelio, kur buvo sodas. Jis ir mokiniai įžengė į sodą.

[2]Jo išdavėjas Judas taip pat žinojo tą vietą, nes Jėzus dažnai ten susieidavo su savo mokiniais.

[3]Taigi Judas, gavęs kareivių būrį ir aukštųjų kunigų bei fariziejų tarnų, atėjo ten su žibintais, deglais ir ginklais.

[4]Jėzus, žinodamas visa, kas jo laukia, išėjo į priekį ir paklausė: „Ko ieškote?“

[5]Jie atsakė: „Jėzaus Nazariečio!“ Jėzus tarė: „Tai aš“. Jo išdavėjas Judas irgi stovėjo tarp jų.

[6] Quando, pois, Jesus lhes disse: Sou eu, recuaram e caíram por terra.

[7] Jesus, de novo, lhes perguntou: A quem buscais? Responderam: A Jesus, o Nazareno.

[8] Então, lhes disse Jesus: Já vos declarei que sou eu; se é a mim, pois, que buscais, deixai ir estes;

[9] para se cumprir a palavra que dissera: Não perdi nenhum dos que me deste.

[10] Então, Simão Pedro puxou da espada que trazia e feriu o servo do sumo sacerdote, cortando-lhe a orelha direita; e o nome do servo era Malco.

[11] Mas Jesus disse a Pedro: Mete a espada na bainha; não beberei, porventura, o cálice que o Pai me deu?

Jesus perante Anás

[12] Assim, a escolta, o comandante e os guardas dos judeus prenderam Jesus, manietaram-no

[13] e o conduziram primeiramente a Anás; pois era sogro de Caifás, sumo sacerdote naquele ano.

[14] Ora, Caifás era quem havia declarado aos judeus ser conveniente morrer um homem pelo povo.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Marcos 14.66-72; Lucas 22.55-62

[15] Simão Pedro e outro discípulo seguiam a Jesus. Sendo este discípulo conhecido do sumo sacerdote, entrou para o pátio deste com Jesus.

[16] Pedro, porém, ficou de fora, junto à porta. Saindo, pois, o outro discípulo, que

[6]Kai tik Jėzus ištarė: „Tai aš“, jie atšoko atgal ir parpuolė ant žemės.

[7]O jis vėl juos klausė: „Ko ieškote?“ Jie atsakė: „Jėzaus Nazariečio“.

[8]Jėzus atsiliepė: „Jau sakiau jums, kad tai aš. Jei manęs ieškote, tai leiskite šitiems pasišalinti“.

[9]Taip turėjo išsipildyti jo pasakytieji žodžiai: „Iš tavo man pavestųjų nepražudžiau nė vieno“.

[10]Simonas Petras, kuris turėjo kalaviją, išsitraukė jį, ištiko vyriausiojo kunigo tarną ir nukirto jam dešinę ausį. Tarnas buvo vardu Malkus.

[11]Bet Jėzus sudraudė Petrą: „Kišk savo kalaviją į makštį! Nejaugi aš negersiu tos taurės, kurią Tėvas man yra davęs?!“

Pas Aną ir Kajafą

(Mt 26,57-75; Mk 14,53-72; Lk 22,54-71)

[12]Būrys, jo vadas ir žydų tarnai suėmė Jėzų, surišo ir nuvedė pirmiausia pas Aną.

[13]Mat jis buvo anų metų vyriausiojo kunigo Kajafo uošvis.

[14]Tai tas pats Kajafas, kuris buvo žydams pataręs: „Verčiau tegu vienas žmogus numiršta už tautą“.

[15]Paskui Jėzų nusekė Simonas Petras ir kitas mokinys. Tas mokinys buvo pažįstamas su vyriausiuoju kunigu ir įėjo paskui Jėzų į vyriausiojo kunigo kiemą.

[16]Petras liko stovėti lauke prie vartų. Tuomet anas mokinys, kuris buvo

era conhecido do sumo sacerdote, falou com a encarregada da porta e levou a Pedro para dentro.

pažįstamas su vyriausiuoju kunigu, išėjo laukan, pasikalbėjo su durininke ir įsivedė Petrą vidun.

[17] Então, a criada, encarregada da porta, perguntou a Pedro: Não és tu também um dos discípulos deste homem? Não sou, respondeu ele.

[17]Tarnaitė durininkė ir sako Petrui: „Ar tik ir tu nebūsi vienas iš to žmogaus mokinių?“ Šis atsakė: „O, ne!“

[18] Ora, os servos e os guardas estavam ali, tendo acendido um braseiro, por causa do frio, e aquentavam-se. Pedro estava no meio deles, aquentando-se também.

[18]Ten stoviniavo samdiniai ir tarnai, dėl šalčio susikūrę ugnį, ir šildėsi. Prie jų atsistojo Petras ir taip pat šildėsi.

Anás interroga a Jesus

[19] Então, o sumo sacerdote interrogou a Jesus acerca dos seus discípulos e da sua doutrina.

[19]Vyriausiasis kunigas ėmė klausinėti Jėzų apie jo mokinius bei mokslą.

[20] Declarou-lhe Jesus: Eu tenho falado francamente ao mundo; ensinei continuamente tanto nas sinagogas como no templo, onde todos os judeus se reúnem, e nada disse em oculto.

[20]Jėzus jam atsakė: „Aš viešai kalbėjau pasauliui. Aš visuomet mokiau sinagogose ir šventykloje, kur susirenka visi žydai, ir nieko nesu kalbėjęs slapčia.

[21] Por que me interrogas? Pergunta aos que ouviram o que lhes falei; bem sabem eles o que eu disse.

[21]Kam tad mane klausinėji? Teiraukis tų, kurie girdėjo, ką esu kalbėjęs. Jie žino, ką esu jiems sakęs“.

[22] Dizendo ele isto, um dos guardas que ali estavam deu uma bofetada em Jesus, dizendo: É assim que falas ao sumo sacerdote?

[22]Jam tai pasakius, vienas ten buvusių tarnų smogė Jėzui per veidą, tardamas: „Šitaip tu atsakai vyriausiajam kunigui?!“

[23] Replicou-lhe Jesus: Se falei mal, dá testemunho do mal; mas, se falei bem, por que me feres?

[23]Jėzus jam tarė: „Jei pasakiau netiesą, įrodyk, kad tai netiesa, o jei tiesą, kam mane muši?“

[24] Então, Anás o enviou, manietado, à presença de Caifás, o sumo sacerdote.

[24]Tuomet Anas pasiuntė jį surištą pas vyriausiąjį kunigą Kajafą.

De novo, Pedro nega a Jesus

[25] Lá estava Simão Pedro, aquentando-se. Perguntaram-lhe, pois: És tu, porventura,

[25]Simonas Petras tebestovėjo ir šildėsi. Aplinkiniai paklausė jį: „Ar tik nebūsi

um dos discípulos dele? Ele negou e disse: Não sou.

vienas iš jo mokinių?“ Tas išsigynė: „Ne, ne!“

[26] Um dos servos do sumo sacerdote, parente daquele a quem Pedro tinha decepado a orelha, perguntou: Não te vi eu no jardim com ele?

[26]Vienas vyriausiojo kunigo tarnų, giminaitis to, kuriam Petras nukirto ausį, pasakė: „Argi aš nemačiau tavęs sode kartu su juo?“

[27] De novo, Pedro o negou, e, no mesmo instante, cantou o galo.

[27]Petras ir vėl išsigynė, ir tuojau pragydo gaidys.

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2; Marcos 15.1; Lucas 23.1

Pas Pilotą

(Mt 27,1-14; Mk 15,1-5; Lk 23,1-7)

[28] Depois, levaram Jesus da casa de Caifás para o pretório. Era cedo de manhã. Eles não entraram no pretório para não se contaminarem, mas poderem comer a Páscoa.

[28]Iš Kajafo rūmų jie nusivedė Jėzų į pretoriją. Buvo ankstyvas rytas. Jie patys nėjo vidun į pretoriją, kad nesusiteptų ir galėtų valgyti Velykų avinėlį.

[29] Então, Pilatos saiu para lhes falar e lhes disse: Que acusação trazeis contra este homem?

[29]Todėl Pilotas išėjo laukan pas juos ir paklausė: „Kuo jūs kaltinate šitą žmogų?“

[30] Responderam-lhe: Se este não fosse malfeitor, não to entregaríamos.

[30]Jie atsakė: „Jeigu jis nebūtų piktadarys, mes nebūtume tau jo atvedę“.

[31] Replicou-lhes, pois, Pilatos: Tomai-o vós outros e julgai-o segundo a vossa lei. Responderam-lhe os judeus: A nós não nos é lícito matar ninguém;

[31]Pilotas tarė: „Imkitės ir teiskite jį pagal savo Įstatymą“. Žydai jam atsakė: „Mums nevalia nieko bausti mirtimi“.

[32] para que se cumprisse a palavra de Jesus, significando o modo por que havia de morrer.

[32]Taip turėjo išsipildyti Jėzaus žodžiai, kuriais jis buvo nurodęs, kokia mirtimi jam reikės mirti.

Pilatos interroga a Jesus

Mateus 27.11-26; Marcos 15.1-15; Lucas 23.1-7,13-25

[33] Tornou Pilatos a entrar no pretório, chamou Jesus e perguntou-lhe: És tu o rei dos judeus?

[33]Tada Pilotas vėl įžengė į pretoriją ir, pasišaukęs Jėzų, paklausė: „Ar tu esi žydų karalius?“

[34] Respondeu Jesus: Vem de ti mesmo esta pergunta ou to disseram outros a meu respeito?

[34]Jėzus atsakė: „Ar nuo savęs šito klausi, ar kiti apie mane tau pasakė?“

[35] Replicou Pilatos: Porventura, sou judeu? A tua própria gente e os principais sacerdotes é que te entregaram a mim. Que fizeste?

[36] Respondeu Jesus: O meu reino não é deste mundo. Se o meu reino fosse deste mundo, os meus ministros se empenhariam por mim, para que não fosse eu entregue aos judeus; mas agora o meu reino não é daqui.

[37] Então, lhe disse Pilatos: Logo, tu és rei? Respondeu Jesus: Tu dizes que sou rei. Eu para isso nasci e para isso vim ao mundo, a fim de dar testemunho da verdade. Todo aquele que é da verdade ouve a minha voz.

[38] Perguntou-lhe Pilatos: Que é a verdade? Tendo dito isto, voltou aos judeus e lhes disse: Eu não acho nele crime algum.

[39] É costume entre vós que eu vos solte alguém por ocasião da Páscoa; quereis, pois, que vos solte o rei dos judeus?

[40] Então, gritaram todos, novamente: Não este, mas Barrabás! Ora, Barrabás era salteador.

João 19

[1] Então, por isso, Pilatos tomou a Jesus e mandou açoitá-lo.

[2] Os soldados, tendo tecido uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça e vestiram-no com um manto de púrpura.

[3] Chegavam-se a ele e diziam: Salve, rei dos judeus! E davam-lhe bofetadas.

[35]Pilotas tarė: „Bene aš žydas?! Tavoji tauta ir aukštieji kunigai man tave įskundė. Sakyk, ką esi padaręs!“

[36]Jėzus atsakė: „Mano karalystė ne iš šio pasaulio. Jei mano karalystė būtų iš šio pasaulio, mano tarnai juk kovotų, kad nebūčiau atiduotas žydams. Bet mano karalystė ne iš čia“.

[37]Tuomet Pilotas jį paklausė: „Vadinasi, tu esi karalius?“ Jėzus atsakė: „Tu pasakei, kad aš esu karalius. Aš tam esu gimęs ir atėjęs į pasaulį, kad liudyčiau tiesą. Kas tik brangina tiesą, klauso mano balso“.

[38]Pilotas dar paklausė: „O kas yra tiesa?!“ Po šių žodžių jis vėl išėjo pas žydus ir tarė jiems: „Aš nerandu jame jokios kaltės.

[39]Yra jūsų paprotys Velykų proga paleisti vieną suimtąjį. Ar norite, kad paleisčiau jums žydų karalių?“

[40]Tada jie ėmė šaukti: „Ne šitą, bet Barabą!“ O Barabas buvo plėšikas.

Jono 19

Patyčios ir nuteisimas
(Mt 27,27-31; Mk 15,16-20)

[1]Tuomet Pilotas ėmė ir nuplakdino Jėzų.

[2]Kareiviai, nupynę vainiką iš erškėčių, užspaudė jam ant galvos, apsiautė jį purpurine skraiste,

[3]ėjo prie jo ir šaipėsi: „Sveikas, žydų karaliau!“ Ir daužė jam į veidą.

4 Outra vez saiu Pilatos e lhes disse: Eis que eu vo-lo apresento, para que saibais que eu não acho nele crime algum.

5 Saiu, pois, Jesus trazendo a coroa de espinhos e o manto de púrpura. Disse-lhes Pilatos: Eis o homem!

6 Ao verem-no, os principais sacerdotes e os seus guardas gritaram: Crucifica-o! Crucifica-o! Disse-lhes Pilatos: Tomai-o vós outros e crucificai-o; porque eu não acho nele crime algum.

7 Responderam-lhe os judeus: Temos uma lei, e, de conformidade com a lei, ele deve morrer, porque a si mesmo se fez Filho de Deus.

8 Pilatos, ouvindo tal declaração, ainda mais atemorizado ficou,

9 e, tornando a entrar no pretório, perguntou a Jesus: Donde és tu? Mas Jesus não lhe deu resposta.

10 Então, Pilatos o advertiu: Não me respondes? Não sabes que tenho autoridade para te soltar e autoridade para te crucificar?

11 Respondeu Jesus: Nenhuma autoridade terias sobre mim, se de cima não te fosse dada; por isso, quem me entregou a ti maior pecado tem.

12 A partir deste momento, Pilatos procurava soltá-lo, mas os judeus clamavam: Se soltas a este, não és amigo de César! Todo aquele que se faz rei é contra César!

4O Pilotas dar kartą išėjo laukan ir kalbėjo žydams: „Štai išvedu jį jums, kad žinotumėte, jog nerandu jame jokios kaltės“.

5Taigi Jėzus išėjo laukan su erškėčių vainiku ir purpurine skraiste. Pilotas tarė: „Štai žmogus!“

6Aukštieji kunigai ir jų tarnai, pamatę jį, ėmė šaukti: „Ant kryžiaus jį, ant kryžiaus!“ Pilotas jiems sako: „Jūs imkite ir patys nukryžiuokite! Aš nerandu jame kaltės“.

7Žydai atsakė: „Mes turime Įstatymą, ir pagal Įstatymą jis turi mirti, nes laikė save Dievo Sūnumi“.

8Išgirdęs tuos žodžius, Pilotas dar labiau nusigando.

9Jis vėl nuėjo į pretorijų ir klausė Jėzų: „Iš kur tu?“ Bet Jėzus jam neatsakė.

10Tada Pilotas tarė: „Tu nenori kalbėtis su manimi? Ar nežinai, kad turiu galią tave paleisti ir turiu galią tave nukryžiuoti?!”

11Jėzus atsakė: „Tu neturėtum man jokios galios, jeigu tau nebūtų jos duota iš aukštybių. Todėl didesnė nuodėmė tam, kuris mane tau įdavė“.

12Dabar Pilotas ėmė stengtis jį paleisti. Bet žydai šaukė: „Jei šitą paleidi, nebesi ciesoriaus draugas. Kiekvienas, kas skelbiasi karaliumi, yra ciesoriaus priešas“.

[13] Ouvindo Pilatos estas palavras, trouxe Jesus para fora e sentou-se no tribunal, no lugar chamado Pavimento, no hebraico Gabatá.

[14] E era a parasceve pascal, cerca da hora sexta; e disse aos judeus: Eis aqui o vosso rei.

[15] Eles, porém, clamavam: Fora! Fora! Crucifica-o! Disse-lhes Pilatos: Hei de crucificar o vosso rei? Responderam os principais sacerdotes: Não temos rei, senão César!

[16] Então, Pilatos o entregou para ser crucificado.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Marcos 15.22-32; Lucas 23.33-43

[17] Tomaram eles, pois, a Jesus; e ele próprio, carregando a sua cruz, saiu para o lugar chamado Calvário, Gólgota em hebraico,

[18] onde o crucificaram e com ele outros dois, um de cada lado, e Jesus no meio.

[19] Pilatos escreveu também um título e o colocou no cimo da cruz; o que estava escrito era: JESUS NAZARENO, O REI DOS JUDEUS.

[20] Muitos judeus leram este título, porque o lugar em que Jesus fora crucificado era perto da cidade; e estava escrito em hebraico, latim e grego.

[21] Os principais sacerdotes diziam a Pilatos: Não escrevas: Rei dos judeus, e sim que ele disse: Sou o rei dos judeus.

[13]Tai išgirdęs, Pilotas išsivedė Jėzų laukan ir atsisėdo į teisėjo krasę vietoje, pavadintoje „Akmeninis grindinys“, hebrajiškai Gabata.

[14]Buvo Velykų Pasirengimo diena, apie šeštą valandą. Jis tarė žydams: „Štai jūsų karalius!“

[15]Tie ėmė šaukti: „Šalin, šalin! Ant kryžiaus jį!“ Pilotas paklausė: „Nejaugi turiu nukryžiuoti jūsų karalių?“ Aukštieji kunigai atsakė: „Mes neturime karaliaus, tiktai ciesorių“.

[16]Tuomet Pilotas atidavė jiems jį nukryžiuoti.

Nukryžiavimas

(Mt 27,31-33; Mk 15,20-27; Lk 23,33-38)

Taigi jie pasiėmė Jėzų ir išsivedė.

[17]Nešdamas savo kryžių, jis ėjo į vadinamąją Kaukolės vietą, hebrajiškai Golgotą.

[18]Tenai jį nukryžiavo; kartu su juo ir kitus du, vienoje ir antroje pusėje, o Jėzų viduryje.

[19]Pilotas padarė užrašą ir liepė prisegti prie kryžiaus. Ten buvo parašyta: „Jėzus Nazarietis, žydų karalius“.

[20]Šį užrašą skaitė daugybė žydų, nes vieta, kur Jėzus buvo nukryžiuotas, buvo arti miesto, o parašyta buvo hebrajiškai, lotyniškai ir graikiškai.

[21]Aukštieji kunigai sakė Pilotui: „Nerašyk: ‘Žydų karalius’, bet: ‘Šitas skelbėsi: aš esu žydų karalius’“.

[22] Respondeu Pilatos: O que escrevi escrevi.

Os soldados deitam sortes

[23] Os soldados, pois, quando crucificaram Jesus, tomaram-lhe as vestes e fizeram quatro partes, para cada soldado uma parte; e pegaram também a túnica. A túnica, porém, era sem costura, toda tecida de alto a baixo.

[24] Disseram, pois, uns aos outros: Não a rasguemos, mas lancemos sortes sobre ela para ver a quem caberá – para se cumprir a Escritura: Repartiram entre si as minhas vestes e sobre a minha túnica lançaram sortes. Assim, pois, o fizeram os soldados.

[25] E junto à cruz estavam a mãe de Jesus, e a irmã dela, e Maria, mulher de Clopas, e Maria Madalena.

[26] Vendo Jesus sua mãe e junto a ela o discípulo amado, disse: Mulher, eis aí teu filho.

[27] Depois, disse ao discípulo: Eis aí tua mãe. Dessa hora em diante, o discípulo a tomou para casa.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Marcos 15.33-41; Lucas 23.44-49

[28] Depois, vendo Jesus que tudo já estava consumado, para se cumprir a Escritura, disse: Tenho sede!

[29] Estava ali um vaso cheio de vinagre. Embeberam de vinagre uma esponja e, fixando-a num caniço de hissopo, lha chegaram à boca.

[30] Quando, pois, Jesus tomou o vinagre, disse: Está consumado! E, inclinando a cabeça, rendeu o espírito.

[22]Pilotas atkirto: „Ką parašiau, parašiau!“

[23]Kareiviai, nukryžiavę Jėzų, pasiėmė jo drabužius ir padalijo juos į keturias dalis – kiekvienam kareiviui po dalį; pasiėmė ir tuniką. Ji buvo be siūlės, nuo viršaus iki apačios ištisai megzta.

[24]Todėl jie tarėsi: „Neplėšykime jos, bet verčiau meskime burtą, kam ji teks“. Taip išsipildė Raštas: Jie drabužius mano dalijas, meta dėl mano apdaro burtą. Šitaip kareiviai ir padarė.

Jėzus ir jo motina

[25]Prie Jėzaus kryžiaus stovėjo jo motina, jo motinos sesuo, Klopo žmona Marija ir Marija Magdalena.

[26]Pamatęs stovinčius motiną ir mylimąjį mokinį, Jėzus tarė motinai: „Moterie, štai tavo sūnus!“

[27]Paskui tarė mokiniui: „Štai tavo motina!“ Ir nuo tos valandos mokinys pasiėmė ją pas save.

Jėzaus mirtis

(Mt 27,48-50; Mk 15,36-37; Lk 23,46)

[28]Tada, žinodamas, jog viskas įvykdyta, ir kad išsipildytų Raštas, Jėzus tarė: „Trokštu!“

[29]Tenai stovėjo indas, pilnas perrūgusio vyno. Jie pakėlė ant yzopo vytelės kempinę, pamirkytą vyne, ir prinešė prie jo lūpų.

[30]Paragavęs to vyno, Jėzus tarė: „Atlikta!“ Ir, nuleidęs galvą, atidavė dvasią.

Um soldado abre o lado de Jesus com uma lança

31 Então, os judeus, para que no sábado não ficassem os corpos na cruz, visto como era a preparação, pois era grande o dia daquele sábado, rogaram a Pilatos que se lhes quebrassem as pernas, e fossem tirados.

31Kadangi buvo Pasirengimo diena ir žydai nenorėjo, kad kūnai liktų ant kryžiaus per šabą, nes tas šabas buvo didelės šventės diena, jie prašė Pilotą, kad nukryžiuotiesiems būtų sulaužyti blauzdikauliai ir kūnai nuimti.

32 Os soldados foram e quebraram as pernas ao primeiro e ao outro que com ele tinham sido crucificados;

32Tad atėjo kareiviai ir sulaužė blauzdas vienam ir antram, kurie buvo su juo nukryžiuoti.

33 chegando-se, porém, a Jesus, como vissem que já estava morto, não lhe quebraram as pernas.

33Priėję prie Jėzaus ir pamatę, kad jis jau miręs, jie nebelaužė jam blauzdų,

34 Mas um dos soldados lhe abriu o lado com uma lança, e logo saiu sangue e água.

34tik vienas kareivis ietimi perdūrė jam šoną, ir tuojau ištekėjo kraujo ir vandens.

35 Aquele que isto viu testificou, sendo verdadeiro o seu testemunho; e ele sabe que diz a verdade, para que também vós creiais.

35Regėjusis tai paliudijo, ir jo liudijimas teisingas; jis žino sakąs tiesą, kad ir jūs tikėtumėte.

36 E isto aconteceu para se cumprir a Escritura: Nenhum dos seus ossos será quebrado.

36Taip įvyko, kad išsipildytų Raštas: Nė vienas jo kaulas nebus sulaužytas.

37 E outra vez diz a Escritura: Eles verão aquele a quem traspassaram.

37Vėl kitoje vietoje Raštas sako: Jie žiūrės į tą, kurį perdūrė.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Marcos 15.42-47; Lucas 23.50-56

Laidojimas

(Mt 27,57-60; Mk 15,42-46; Lk 23,50-54)

38 Depois disto, José de Arimatéia, que era discípulo de Jesus, ainda que ocultamente pelo receio que tinha dos judeus, rogou a Pilatos lhe permitisse tirar o corpo de Jesus. Pilatos lho permitiu. Então, foi José de Arimatéia e retirou o corpo de Jesus.

38Po to Juozapas iš Arimatėjos, kuris buvo Jėzaus mokinys, tik slaptas dėl žydų baimės, paprašė Pilotą leisti nuimti Jėzaus kūną. Pilotas leido. Jis atėjo ir nuėmė kūną.

39 E também Nicodemos, aquele que anteriormente viera ter com Jesus à noite, foi, levando cerca de cem libras de um composto de mirra e aloés.

39Taip pat atvyko ir Nikodemas, kuris pirmiau buvo atėjęs pas Jėzų nakčia. Jis atsigabeno apie šimtą svarų miros ir alavijo mišinio.

[40] Tomaram, pois, o corpo de Jesus e o envolveram em lençóis com os aromas, como é de uso entre os judeus na preparação para o sepulcro.

[41] No lugar onde Jesus fora crucificado, havia um jardim, e neste, um sepulcro novo, no qual ninguém tinha sido ainda posto.

[42] Ali, pois, por causa da preparação dos judeus e por estar perto o túmulo, depositaram o corpo de Jesus.

[40]Taigi jie paėmė Jėzaus kūną ir suvyniojo į drobules su kvepalais, kaip reikalavo žydų laidojimo paprotys.

[41]Toje vietoje, kur buvo nukryžiuotas Jėzus, buvo sodas ir sode naujas kapo rūsys, kuriame dar niekas nebuvo laidotas.

[42]Ten jie ir paguldė Jėzų, nes buvo žydų Pasirengimo diena, o kapas arti.

João 20

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Marcos 16.1-8; Lucas 24.1-12

[1] No primeiro dia da semana, Maria Madalena foi ao sepulcro de madrugada, sendo ainda escuro, e viu que a pedra estava revolvida.

[2] Então, correu e foi ter com Simão Pedro e com o outro discípulo, a quem Jesus amava, e disse-lhes: Tiraram do sepulcro o SENHOR, e não sabemos onde o puseram.

[3] Saiu, pois, Pedro e o outro discípulo e foram ao sepulcro.

[4] Ambos corriam juntos, mas o outro discípulo correu mais depressa do que Pedro e chegou primeiro ao sepulcro;

[5] e, abaixando-se, viu os lençóis de linho; todavia, não entrou.

[6] Então, Simão Pedro, seguindo-o, chegou e entrou no sepulcro. Ele também viu os lençóis,

[7] e o lenço que estivera sobre a cabeça de Jesus, e que não estava com os lençóis, mas deixado num lugar à parte.

Jono 20

Tuščias kapas

(Mt 28,1-8; Mk 16,1-8; Lk 24,1-11)

[1]Pirmąją savaitės dieną, labai anksti, dar neišaušus, Marija Magdalena atėjo pas kapą ir pamatė, kad akmuo nuverstas nuo rūsio angos.

[2]Ji nubėgo pas Simoną Petrą ir kitą mokinį, kurį Jėzus mylėjo, ir pranešė jiems: „Paėmė Viešpatį iš kapo, ir mes nežinome, kur jį padėjo“.

[3]Petras ir tas kitas mokinys nuskubėjo prie kapo.

[4]Bėgo abu kartu, bet tasai kitas mokinys pralenkė Petrą ir pirmas pasiekė kapo rūsį.

[5]Pasilenkęs jis mato paliktas drobules, tačiau į vidų nėjo.

[6]Netrukus iš paskos atbėgo ir Simonas Petras. Jis įeina į rūsį ir mato paliktas drobules

[7]ir skarą, buvusią ant Jėzaus galvos, ne su drobulėmis paliktą, bet suvyniotą ir atskirai padėtą.

[8] Então, entrou também o outro discípulo, que chegara primeiro ao sepulcro, e viu, e creu.

[8]Tuomet įėjo ir kitas mokinys, kuris pirmas buvo atbėgęs prie kapo. Jis pamatė ir įtikėjo.

[9] Pois ainda não tinham compreendido a Escritura, que era necessário ressuscitar ele dentre os mortos.

[9]Mat jie dar nebuvo supratę Rašto, kad jis turėsiąs prisikelti iš numirusių.

[10] E voltaram os discípulos outra vez para casa.

[10]Paskui mokiniai vėl sugrįžo namo.

Jesus aparece a Maria Madalena
Marcos 16.9-11

Pasirodymas Marijai Magdalenai
(Mt 28,9-10; Mk 16,9-11)

[11] Maria, entretanto, permanecia junto à entrada do túmulo, chorando. Enquanto chorava, abaixou-se, e olhou para dentro do túmulo,

[11]O Marija stovėjo lauke palei kapą ir verkė. Verkdama ji pasilenkė į kapo vidų

[12] e viu dois anjos vestidos de branco, sentados onde o corpo de Jesus fora posto, um à cabeceira e outro aos pés.

[12]ir pamatė du angelus baltais drabužiais sėdinčius: vieną galvūgalyje, kitą kojų vietoje – ten, kur būta Jėzaus kūno.

[13] Então, eles lhe perguntaram: Mulher, por que choras? Ela lhes respondeu: Porque levaram o meu SENHOR, e não sei onde o puseram.

[13]Jie paklausė ją: „Moterie, ko verki?“ Ji atsakė: „Kad paėmė mano Viešpatį ir nežinau, kur jį padėjo“.

[14] Tendo dito isto, voltou-se para trás e viu Jesus em pé, mas não reconheceu que era Jesus.

[14]Tai tarusi, ji atsisuko ir pamatė stovintį Jėzų, bet nepažino, kad tai Jėzus.

[15] Perguntou-lhe Jesus: Mulher, por que choras? A quem procuras? Ela, supondo ser ele o jardineiro, respondeu: SENHOR, se tu o tiraste, dize-me onde o puseste, e eu o levarei.

[15]O jis tarė jai: „Moterie, ko verki? Ko ieškai?“ Jinai, manydama, jog tai sodininkas, atsakė: „Viešpatie, jei jį išnešei, pasakyk man, kur padėjai. Aš jį pasiimsiu“.

[16] Disse-lhe Jesus: Maria! Ela, voltando-se, lhe disse, em hebraico: Raboni (que quer dizer Mestre)!

[16]Jėzus jai sako: „Marija!“ Ji atsigręžė ir sušuko hebrajiškai: „Rabuni!“ (Tai reiškia „Mokytojau“.)

[17] Recomendou-lhe Jesus: Não me detenhas; porque ainda não subi para meu Pai, mas vai ter com os meus irmãos e

[17]Jėzus jai tarė: „Nelaikyk manęs! Aš dar neįžengiau pas Tėvą. Verčiau eik pas mano brolius ir pasakyk jiems: ‘Aš žengiu

dize-lhes: Subo para meu Pai e vosso Pai, para meu Deus e vosso Deus.

18 Então, saiu Maria Madalena anunciando aos discípulos: Vi o SENHOR! E contava que ele lhe dissera estas coisas.

Jesus aparece aos discípulos
Lucas 24.36-43

19 Ao cair da tarde daquele dia, o primeiro da semana, trancadas as portas da casa onde estavam os discípulos com medo dos judeus, veio Jesus, pôs-se no meio e disse-lhes: Paz seja convosco!

20 E, dizendo isto, lhes mostrou as mãos e o lado. Alegraram-se, portanto, os discípulos ao verem o SENHOR.

21 Disse-lhes, pois, Jesus outra vez: Paz seja convosco! Assim como o Pai me enviou, eu também vos envio.

22 E, havendo dito isto, soprou sobre eles e disse-lhes: Recebei o Espírito Santo.

23 Se de alguns perdoardes os pecados, são-lhes perdoados; se lhos retiverdes, são retidos.

A incredulidade de Tomé

24 Ora, Tomé, um dos doze, chamado Dídimo, não estava com eles quando veio Jesus.

25 Disseram-lhe, então, os outros discípulos: Vimos o SENHOR. Mas ele respondeu: Se eu não vir nas suas mãos o sinal dos cravos, e ali não puser o dedo, e não puser a mão no seu lado, de modo algum acreditarei.

Jesus aparece novamente aos discípulos

26 Passados oito dias, estavam outra vez ali reunidos os seus discípulos, e Tomé, com eles. Estando as portas trancadas, veio

pas savo Tėvą ir jūsų Tėvą, pas savo Dievą ir jūsų Dievą.'“

18Marija Magdalena nuėjo ir pranešė mokiniams, kad mačiusi Viešpatį ir ką jis jai sakęs.

Pasirodymai mokiniams
(Mk 16,14-18; Lk 24,36-49)

19Tos pirmosios savaitės dienos vakare, durims, kur buvo susirinkę mokiniai, dėl žydų baimės esant užrakintoms, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir tarė: „Ramybė jums!“

20Tai pasakęs, jis parodė jiems rankas ir šoną. Mokiniai nudžiugo, išvydę Viešpatį.

21O Jėzus vėl tarė: „Ramybė jums! Kaip mane siuntė Tėvas, taip ir aš jus siunčiu“.

22Tai pasakęs, jis kvėpė į juos ir tarė: ,,Imkite Šventąją Dvasią.

23Kam atleisite nuodėmes, tiems jos bus atleistos, o kam sulaikysite, – sulaikytos“.

24Vieno iš Dvylikos – Tomo, vadinamo Dvyniu – nebuvo su jais, kai Jėzus buvo atėjęs.

25Taigi kiti mokiniai jam kalbėjo: „Mes matėme Viešpatį!“ O jis jiems pasakė: „Jeigu aš nepamatysiu jo rankose vinių žaizdų ir neįbesiu piršto į vinių žaizdą, ir jeigu neįkišiu rankos į jo šoną, netikėsiu“.

26Po aštuonių dienų jo mokiniai vėl buvo kambaryje, ir Tomas su jais. Jėzus atėjo,

Jesus, pôs-se no meio e disse-lhes: Paz seja convosco!

[27] E logo disse a Tomé: Põe aqui o dedo e vê as minhas mãos; chega também a mão e põe-na no meu lado; não sejas incrédulo, mas crente.

[28] Respondeu-lhe Tomé: SENHOR meu e Deus meu!

[29] Disse-lhe Jesus: Porque me viste, creste? Bem-aventurados os que não viram e creram.

O objetivo deste Evangelho

[30] Na verdade, fez Jesus diante dos discípulos muitos outros sinais que não estão escritos neste livro.

[31] Estes, porém, foram registrados para que creiais que Jesus é o Cristo, o Filho de Deus, e para que, crendo, tenhais vida em seu nome.

durims esant užrakintoms, atsistojo viduryje ir prabilo: „Ramybė jums!“

[27]Paskui kreipėsi į Tomą: „Įbesk čia pirštą ir apžiūrėk mano rankas. Ištiesk ranką ir įkišk į mano šoną; jau nebebūk netikintis, būk tikintis“.

[28]Tomas sušuko: „Mano Viešpats ir mano Dievas!“

[29]Jėzus jam ir sako: ,,Tu įtikėjai, nes pamatei. Palaiminti, kurie tiki nematę!“

[30]Savo mokinių akivaizdoje Jėzus padarė dar daugel kitų ženklų, kurie nesurašyti šitoje knygoje.

[31]O šitie surašyti, kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Mesijas, Dievo Sūnus, ir tikėdami turėtumėte gyvenimą per jo vardą.

João 21

Jesus aparece a sete discípulos

[1] Depois disto, tornou Jesus a manifestar-se aos discípulos junto do mar de Tiberíades; e foi assim que ele se manifestou:

[2] estavam juntos Simão Pedro, Tomé, chamado Dídimo, Natanael, que era de Caná da Galiléia, os filhos de Zebedeu e mais dois dos seus discípulos.

[3] Disse-lhes Simão Pedro: Vou pescar. Disseram-lhe os outros: Também nós vamos contigo. Saíram, e entraram no barco, e, naquela noite, nada apanharam.

Jono 21

Pasirodymas prie Tiberiados ežero

[1]Paskui Jėzus vėl pasirodė mokiniams prie Tiberiados ežero. Pasirodė taip.

[2]Buvo drauge Simonas Petras, Tomas, vadinamas Dvyniu, Natanaelis iš Galilėjos Kanos, Zebediejaus sūnūs ir dar du kiti mokiniai.

[3]Simonas Petras jiems sako: „Einu žvejoti“. Jie pasisiūlė: „Ir mes einame su tavimi“. Jie nuėjo ir sulipo į valtį, tačiau tą naktį nieko nesugavo.

[4] Mas, ao clarear da madrugada, estava Jesus na praia; todavia, os discípulos não reconheceram que era ele.

[5] Perguntou-lhes Jesus: Filhos, tendes aí alguma coisa de comer? Responderam-lhe: Não.

[6] Então, lhes disse: Lançai a rede à direita do barco e achareis. Assim fizeram e já não podiam puxar a rede, tão grande era a quantidade de peixes.

[7] Aquele discípulo a quem Jesus amava disse a Pedro: É o SENHOR! Simão Pedro, ouvindo que era o SENHOR, cingiu-se com sua veste, porque se havia despido, e lançou-se ao mar;

[8] mas os outros discípulos vieram no barquinho puxando a rede com os peixes; porque não estavam distantes da terra senão quase duzentos côvados.

[9] Ao saltarem em terra, viram ali umas brasas e, em cima, peixes; e havia também pão.

[10] Disse-lhes Jesus: Trazei alguns dos peixes que acabastes de apanhar.

[11] Simão Pedro entrou no barco e arrastou a rede para a terra, cheia de cento e cinqüenta e três grandes peixes; e, não obstante serem tantos, a rede não se rompeu.

[12] Disse-lhes Jesus: Vinde, comei. Nenhum dos discípulos ousava perguntar-lhe: Quem és tu? Porque sabiam que era o SENHOR.

[13] Veio Jesus, tomou o pão, e lhes deu, e, de igual modo, o peixe.

[4]Rytui auštant, ant kranto pasirodė bestovįs Jėzus. Mokiniai nepažino, kad ten Jėzaus esama.

[5]O Jėzus jiems tarė: „Vaikeliai, ar neturite ko valgyti?“ Tie atsakė: „Ne“.

[6]Tuomet jis pasakė: „Užmeskite tinklą į dešinę nuo valties, ir pagausite“. Taigi jie užmetė ir jau nebeįstengė jo patraukti dėl žuvų gausybės.

[7]Tuomet tasai mokinys, kurį Jėzus mylėjo, sako Petrui: „Juk tai Viešpats!“ Išgirdęs, jog tai esąs Viešpats, Simonas Petras persijuosė palaidinę, nes buvo neapsirengęs, ir šoko į ežerą.

[8]Kiti mokiniai atsiyrė valtimi, nes buvo netoli nuo kranto – maždaug už dviejų šimtų uolekčių – ir atitempė tinklą su žuvimis.

[9]Išlipę į krantą, jie pamatė žėrinčias žarijas, ant jų padėta žuvų, ir duonos.

[10]Jėzus tarė: „Atneškite ką tik pagautų žuvų“.

[11]Petras įlipo į valtį ir išvilko į krantą tinklą, pilną didelių žuvų, iš viso šimtą penkiasdešimt tris. Nors jų buvo tokia gausybė, tinklas nesuplyšo.

[12]Jėzus jiems tarė: „Eikite šen pusryčių!“ Ir nė vienas iš mokinių neišdrįso paklausti: „Kas tu esi?“ – nes jie aiškiai matė, jog tai Viešpats.

[13]Taigi Jėzus priėjo, paėmė duonos ir padalijo jiems, taip pat žuvies.

[14] E já era esta a terceira vez que Jesus se manifestava aos discípulos, depois de ressuscitado dentre os mortos.

Pedro é interrogado

[15] Depois de terem comido, perguntou Jesus a Simão Pedro: Simão, filho de João, amas-me mais do que estes outros? Ele respondeu: Sim, SENHOR, tu sabes que te amo. Ele lhe disse: Apascenta os meus cordeiros.

[16] Tornou a perguntar-lhe pela segunda vez: Simão, filho de João, tu me amas? Ele lhe respondeu: Sim, SENHOR, tu sabes que te amo. Disse-lhe Jesus: Pastoreia as minhas ovelhas.

[17] Pela terceira vez Jesus lhe perguntou: Simão, filho de João, tu me amas? Pedro entristeceu-se por ele lhe ter dito, pela terceira vez: Tu me amas? E respondeu-lhe: SENHOR, tu sabes todas as coisas, tu sabes que eu te amo. Jesus lhe disse: Apascenta as minhas ovelhas.

[18] Em verdade, em verdade te digo que, quando eras mais moço, tu te cingias a ti mesmo e andavas por onde querias; quando, porém, fores velho, estenderás as mãos, e outro te cingirá e te levará para onde não queres.

[19] Disse isto para significar com que gênero de morte Pedro havia de glorificar a Deus. Depois de assim falar, acrescentou-lhe: Segue-me.

[20] Então, Pedro, voltando-se, viu que também o ia seguindo o discípulo a quem Jesus amava, o qual na ceia se reclinara

[14]Tai jau trečią kartą pasirodė mokiniams Jėzus, prisikėlęs iš numirusių.

[15]Papusryčiavus Jėzus paklausė Simoną Petrą: „Simonai, Jono sūnau, ar myli mane labiau negu šitie?“ Tas atsakė: „Taip, Viešpatie. Tu žinai, kad tave myliu“. Jėzus jam tarė: „Ganyk mano avinėlius“.

[16]Ir antrą kartą Jėzus paklausė: „Simonai, Jono sūnau, ar myli mane?“ Tas atsiliepė: „Taip Viešpatie. Tu žinai, kad tave myliu“. Jėzus jam pasakė: „Ganyk mano aveles“.

[17]Jėzus paklausė dar ir trečią kartą: „Simonai, Jono sūnau, ar myli mane?“ Petras nuliūdo, kad Jėzus trečią kartą klausia: „Ar myli mane?“ – ir atsakė: „Viešpatie, tu viską žinai. Tu žinai, kad tave myliu“. Jėzus jam tarė: „Ganyk mano avis.

[18]Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: kai buvai jaunas, pats susijuosdavai ir vaikščiojai, kur norėjai. O pasenęs tu ištiesi rankas; kitas tave perjuos ir ves, kur nenori“.

[19]Jis tai pasakė, nurodydamas, kokia mirtimi Petras pašlovinsiąs Dievą. Tai pasakęs, dar pridūrė: „Sek paskui mane!“

[20]Petras atsisukęs pamatė iš paskos einantį mokinį, kurį Jėzus mylėjo, kuris per vakarienę buvo prisiglaudęs prie Jėzaus

sobre o peito de Jesus e perguntara: SENHOR, quem é o traidor?

[21] Vendo-o, pois, Pedro perguntou a Jesus: E quanto a este?

[22] Respondeu-lhe Jesus: Se eu quero que ele permaneça até que eu venha, que te importa? Quanto a ti, segue-me.

[23] Então, se tornou corrente entre os irmãos o dito de que aquele discípulo não morreria. Ora, Jesus não dissera que tal discípulo não morreria, mas: Se eu quero que ele permaneça até que eu venha, que te importa?

O testemunho de João

[24] Este é o discípulo que dá testemunho a respeito destas coisas e que as escreveu; e sabemos que o seu testemunho é verdadeiro.

[25] Há, porém, ainda muitas outras coisas que Jesus fez. Se todas elas fossem relatadas uma por uma, creio eu que nem no mundo inteiro caberiam os livros que seriam escritos.

krūtinės ir klausė: „Viešpatie, kas tave išduos?“

[21]Pamatęs jį, Petras tarė Jėzui: „Viešpatie, o kas šitam bus?“

[22]Jėzus atsakė: „Jei aš noriu, kad jis pasiliktų, kolei ateisiu, kas gi tau? Tu sek paskui mane!“

[23]Ir taip pasklido gandas tarp brolių, jog tasai mokinys nemirsiąs. Bet Jėzus juk nesakė: „Jis nemirs“, tik: „Jei noriu, kad jis pasiliktų, kolei ateisiu, kas gi tau?“

Pabaiga

[24]Tai ir yra mokinys, kuris liudija apie tuos dalykus ir juos aprašė, ir mes žinome, kad jo liudijimas tikras.

[25]Yra dar daug kitų dalykų, kuriuos Jėzus padarė. Jeigu kiekvieną atskirai aprašytume, manau, visas pasaulis nesutalpintų knygų, kurias reikėtų parašyti.

Atos dos Apóstolos	Apaštalų darbų

Atos 1

Prólogo

[1] Escrevi o primeiro livro, ó Teófilo, relatando todas as coisas que Jesus começou a fazer e a ensinar

[2] até ao dia em que, depois de haver dado mandamentos por intermédio do Espírito Santo aos apóstolos que escolhera, foi elevado às alturas.

[3] A estes também, depois de ter padecido, se apresentou vivo, com muitas provas incontestáveis, aparecendo-lhes durante quarenta dias e falando das coisas concernentes ao reino de Deus.

[4] E, comendo com eles, determinou-lhes que não se ausentassem de Jerusalém, mas que esperassem a promessa do Pai, a qual, disse ele, de mim ouvistes.

[5] Porque João, na verdade, batizou com água, mas vós sereis batizados com o Espírito Santo, não muito depois destes dias.

A ascensão de Jesus

[6] Então, os que estavam reunidos lhe perguntaram: SENHOR, será este o tempo em que restaures o reino a Israel?

[7] Respondeu-lhes: Não vos compete conhecer tempos ou épocas que o Pai reservou pela sua exclusiva autoridade;

[8] mas recebereis poder, ao descer sobre vós o Espírito Santo, e sereis minhas testemunhas tanto em Jerusalém como em toda a Judéia e Samaria e até aos confins da terra.

Apaštalų darbų 1

Įžanga

[1]Pirmoje knygoje, Teofili, aš pasakojau apie viską, ką Jėzus nuo pat pradžių veikė ir mokė

[2]iki tos dienos, kurią buvo paimtas į dangų, pirmiau per Šventąją Dvasią davęs savo išrinktiesiems apaštalams įsakymų.

[3]Po savo kančios jis pateikė jiems daugelį įrodymų, kad yra gyvas, per keturiasdešimt dienų jiems rodydamasis ir aiškindamas apie Dievo karalystę.

[4]Kartą, bevalgant prie bendro stalo, liepė jiems nepasišalinti iš Jeruzalės, bet laukti Tėvo pažado, „apie kurį, – tarė jis, – esate girdėję iš manęs;

[5]mat Jonas krikštijo vandeniu, o jūs po kelių dienų būsite pakrikštyti Šventąja Dvasia“.

Jėzaus žengimas į dangų

[6]Susirinkusieji ėmė jį klausinėti: „Viešpatie, gal tu šiuo metu atkursi Izraelio karalystę?“

[7]Jis atsakė: „Ne jums žinoti laiką ir metą, kuriuos Tėvas nustatė savo galia.

[8]Bet kai ant jūsų nužengs Šventoji Dvasia, jūs gausite jos galybės ir tapsite mano liudytojais Jeruzalėje ir visoje Judėjoje bei Samarijoje ir ligi pat žemės pakraščių“.

9 Ditas estas palavras, foi Jesus elevado às alturas, à vista deles, e uma nuvem o encobriu dos seus olhos.

9Tai pasakęs, jiems bežiūrint, Jėzus pakilo aukštyn, ir debesis jį paslėpė nuo jų akių.

10 E, estando eles com os olhos fitos no céu, enquanto Jesus subia, eis que dois varões vestidos de branco se puseram ao lado deles

10Kai jie, akių nenuleisdami, žiūrėjo į žengiantį dangun Jėzų, štai prie jų atsirado du vyrai baltais drabužiais

11 e lhes disseram: Varões galileus, por que estais olhando para as alturas? Esse Jesus que dentre vós foi assunto ao céu virá do modo como o vistes subir.

11ir prabilo: „Vyrai galilėjiečiai, ko stovite, žiūrėdami į dangų? Tasai Jėzus, paimtas nuo jūsų į dangų, sugrįš taip pat, kaip esate jį matę žengiant į dangų".

Os discípulos em Jerusalém

12 Então, voltaram para Jerusalém, do monte chamado Olival, que dista daquela cidade tanto como a jornada de um sábado.

12Tuomet jie sugrįžo į Jeruzalę iš vadinamojo Alyvų kalno, buvusio netoliese – kiek leidžiama nueiti šabo dieną.

13 Quando ali entraram, subiram para o cenáculo onde se reuniam Pedro, João, Tiago, André, Filipe, Tomé, Bartolomeu, Mateus, Tiago, filho de Alfeu, Simão, o Zelote, e Judas, filho de Tiago.

13Parėję jie susirinko aukštutiniame kambaryje, kur buvo apsistoję. Ten buvo Petras, Jonas, Jokūbas ir Andriejus, Pilypas ir Tomas, Baltramiejus ir Matas, Alfiejaus sūnus Jokūbas, Simonas Uolusis ir Judas, Jokūbo brolis.

14 Todos estes perseveravam unânimes em oração, com as mulheres, com Maria, mãe de Jesus, e com os irmãos dele.

14Jie visi ištvermingai ir vieningai atsidėjo maldai kartu su moterimis ir Jėzaus motina Marija bei jo broliais.

A escolha de Matias

Motiejaus išrinkimas apaštalu

15 Naqueles dias, levantou-se Pedro no meio dos irmãos (ora, compunha-se a assembléia de umas cento e vinte pessoas) e disse:

15Vieną dieną, atsistojęs tarp brolių – ten buvo susirinkę apie šimtą dvidešimt asmenų, – Petras tarė:

16 Irmãos, convinha que se cumprisse a Escritura que o Espírito Santo proferiu anteriormente por boca de Davi, acerca de Judas, que foi o guia daqueles que prenderam Jesus,

16„Broliai, turėjo išsipildyti Rašto žodžiai, kuriuos Šventoji Dvasia pranašingai ištarė Dovydo lūpomis apie Judą, tapusį Jėzaus suėmėjų vadovu.

[17] porque ele era contado entre nós e teve parte neste ministério.

[18] (Ora, este homem adquiriu um campo com o preço da iniqüidade; e, precipitando-se, rompeu-se pelo meio, e todas as suas entranhas se derramaram;

[19] e isto chegou ao conhecimento de todos os habitantes de Jerusalém, de maneira que em sua própria língua esse campo era chamado Aceldama, isto é, Campo de Sangue.)

[20] Porque está escrito no Livro dos Salmos: Fique deserta a sua morada; e não haja quem nela habite; e: Tome outro o seu encargo.

[21] É necessário, pois, que, dos homens que nos acompanharam todo o tempo que o SENHOR Jesus andou entre nós,

[22] começando no batismo de João, até ao dia em que dentre nós foi levado às alturas, um destes se torne testemunha conosco da sua ressurreição.

[23] Então, propuseram dois: José, chamado Barsabás, cognominado Justo, e Matias.

[24] E, orando, disseram: Tu, SENHOR, que conheces o coração de todos, revela-nos qual destes dois tens escolhido

[25] para preencher a vaga neste ministério e apostolado, do qual Judas se transviou, indo para o seu próprio lugar.

[26] E os lançaram em sortes, vindo a sorte recair sobre Matias, sendo-lhe, então, votado lugar com os onze apóstolos.

Atos 2

A descida do Espírito Santo

[17]Jis juk buvo mūsų būryje ir turėjo dalį šioje tarnystėje.

[18]Bet jis niekšybės kaina įsigijo sklypą, paskui stačia galva puolė žemyn, plyšo pusiau, ir visi jo viduriai išėjo.

[19]Tai pasidarė žinoma visiems Jeruzalės gyventojams, ir anas sklypas jų kalba buvo pavadintas Hakeldamachu; tai reiškia ‘Kraujo sklypas’.

[20]Beje, Psalmyne parašyta: Jo kiemas dykviete tepavirsta, ir tegul niekas tenai nebegyvena, ir: Tegul kitas perima jo pareigas.

[21]Taigi vienam vyrų, kurie drauge su mumis vaikščiojo visą laiką, kol Viešpats Jėzus buvo tarp mūsų,

[22]pradedant Jono krikštu ir baigiant Jėzaus iš mūsų paėmimu, reikia kartu su mumis tapti jo prisikėlimo liudytoju.“

[23]Ir jie pasiūlė du: Juozapą, vadinamą Barsabu, pravarde Justą, ir Motiejų.

[24]Paskui meldėsi: „Tu, Viešpatie, kuris visų širdis pažįsti, parodyk, katrą iš šiųdviejų pasirenki,

[25]kad užimtų tą apaštalo tarnystės vietą, nuo kurios nuklydo Judas, pasukdamas į savo kelią“.

[26]Tada metė burtus, ir burtas krito Motiejui, ir jis buvo priskaitytas prie vienuolikos apaštalų.

Apaštalų darbų 2

Šventosios Dvasios apsireiškimas

[1] Ao cumprir-se o dia de Pentecostes, estavam todos reunidos no mesmo lugar;

[2] de repente, veio do céu um som, como de um vento impetuoso, e encheu toda a casa onde estavam assentados.

[3] E apareceram, distribuídas entre eles, línguas, como de fogo, e pousou uma sobre cada um deles.

[4] Todos ficaram cheios do Espírito Santo e passaram a falar em outras línguas, segundo o Espírito lhes concedia que falassem.

O dom de línguas

[5] Ora, estavam habitando em Jerusalém judeus, homens piedosos, vindos de todas as nações debaixo do céu.

[6] Quando, pois, se fez ouvir aquela voz, afluiu a multidão, que se possuiu de perplexidade, porquanto cada um os ouvia falar na sua própria língua.

[7] Estavam, pois, atônitos e se admiravam, dizendo: Vede! Não são, porventura, galileus todos esses que aí estão falando?

[8] E como os ouvimos falar, cada um em nossa própria língua materna?

[9] Somos partos, medos, elamitas e os naturais da Mesopotâmia, Judéia, Capadócia, Ponto e Ásia,

[10] da Frígia, da Panfília, do Egito e das regiões da Líbia, nas imediações de Cirene, e romanos que aqui residem,

[11] tanto judeus como prosélitos, cretenses e arábios. Como os ouvimos falar em nossas próprias línguas as grandezas de Deus?

[1]Atėjus Sekminių dienai, visi mokiniai buvo drauge vienoje vietoje.

[2]Staiga iš dangaus pasigirdo ūžesys, tarsi pūstų smarkus vėjas. Jis pripildė visą namą, kur jie sėdėjo.

[3]Jiems pasirodė tarsi ugnies liežuviai, kurie pasidaliję nusileido ant kiekvieno iš jų.

[4]Visi pasidarė pilni Šventosios Dvasios ir pradėjo kalbėti kitomis kalbomis, kaip Dvasia jiems davė prabilti.

[5]Jeruzalėje buvo žydų, pamaldžių žmonių iš visų tautų po dangumi.

[6]Pasigirdus tam ūžesiui, subėgo daugybė žmonių. Jie didžiai nustebo, kiekvienas girdėdamas savo kalba juos kalbant.

[7]Lyg nesavi ir nustėrę, jie klausinėjo: „Argi va šitie kalbantys nėra galilėjiečiai?

[8]Tai kaipgi mes kiekvienas juos girdime savo gimtąja kalba?!

[9]Mes, partai, medai, elamiečiai, Mesopotamijos, Judėjos ir Kapadokijos, Ponto ir Azijos,

[10]Frygijos ir Pamfilijos, Egipto bei Libijos pakraščio ties Kirėne gyventojai, ateiviai romėnai,

[11]žydai ir prozelitai, kretiečiai ir arabai – mes visi girdime juos skelbiant įstabius Dievo darbus mūsų kalbomis“.

[12] Todos, atônitos e perplexos, interpelavam uns aos outros: Que quer isto dizer?

[13] Outros, porém, zombando, diziam: Estão embriagados!

O discurso de Pedro

[14] Então, se levantou Pedro, com os onze; e, erguendo a voz, advertiu-os nestes termos: Varões judeus e todos os habitantes de Jerusalém, tomai conhecimento disto e atentai nas minhas palavras.

[15] Estes homens não estão embriagados, como vindes pensando, sendo esta a terceira hora do dia.

[16] Mas o que ocorre é o que foi dito por intermédio do profeta Joel:

[17] E acontecerá nos últimos dias, diz o SENHOR, que derramarei do meu Espírito sobre toda a carne; vossos filhos e vossas filhas profetizarão, vossos jovens terão visões, e sonharão vossos velhos;

[18] até sobre os meus servos e sobre as minhas servas derramarei do meu Espírito naqueles dias, e profetizarão.

[19] Mostrarei prodígios em cima no céu e sinais embaixo na terra: sangue, fogo e vapor de fumaça.

[20] O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e glorioso Dia do SENHOR.

[21] E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo.

[22] Varões israelitas, atendei a estas palavras: Jesus, o Nazareno, varão aprovado por Deus diante de vós com

[12]Visi be galo stebėjosi ir, nieko nesuprasdami, klausinėjo: „Ką tai reiškia?“

[13]O kiti šaipėsi: „Jie prisigėrę jauno vyno“.

Petro pamokslas

[14]Tada stojo Petras su Vienuolika ir, pakėlęs balsą, prabilo: „Jūs, Judėjos žmonės bei visi Jeruzalės gyventojai, tebūnie jums žinoma; įsiklausykite į mano žodžius!

[15]Šie vyrai nėra, kaip jūs manote, prisigėrę – juk dabar vos trečia dienos valanda, –

[16]bet čia išsipildė pranašo Joelio pasakyti žodžiai:

[17]Paskutinėmis dienomis, – sako Dievas, – aš kiekvienam kūnui išliesiu savosios Dvasios. Tuomet jūsų sūnūs ir jūsų dukterys pranašaus, jūsų jaunuoliai matys regėjimus, o jūsų seniai sapnuos sapnus.

[18]Taip pat ir savo tarnams bei tarnaitėms tomis dienomis aš išliesiu savosios Dvasios, ir jie pranašaus.

[19]Aš darysiu stebuklų aukštai danguje ir apačioje, žemėje, parodysiu ženklų: kraujo, ugnies bei rūkstančių dūmų.

[20]Saulė pavirs tamsybe, o mėnulis – krauju, prieš ateinant didingai ir šlovingai Viešpaties dienai,

[21]ir kiekvienas, kuris šauksis Viešpaties vardo, bus išgelbėtas.

[22]Izraelio vyrai! Klausykite, ką pasakysiu: Jėzų Nazarietį, Dievo jums patvirtintą galingais darbais, stebuklais ir ženklais,

milagres, prodígios e sinais, os quais o próprio Deus realizou por intermédio dele entre vós, como vós mesmos sabeis;

kuriuos per jį nuveikė Dievas tarp jūsų, kaip patys žinote,

23 sendo este entregue pelo determinado desígnio e presciência de Deus, vós o matastes, crucificando-o por mãos de iníquos;

23taigi tą vyrą, Dievo valios sprendimu bei numatymu išduotą, jūs nedorėlių rankomis nužudėte, prikaldami prie kryžiaus.

24 ao qual, porém, Deus ressuscitou, rompendo os grilhões da morte; porquanto não era possível fosse ele retido por ela.

24Dievas jį prikėlė, išvaduodamas iš mirties kankynės, nes buvo neįmanoma, kad jis liktų mirties grobis.

25 Porque a respeito dele diz Davi: Diante de mim via sempre o SENHOR, porque está à minha direita, para que eu não seja abalado.

25Juk Dovydas apie jį sako: Aš visuomet prieš akis turiu Viešpatį, nes jis stovi mano dešinėje, kad nesusvyruočiau.

26 Por isso, se alegrou o meu coração, e a minha língua exultou; além disto, também a minha própria carne repousará em esperança,

26Todėl pralinksmėjo mano širdis, krykštavo mano lūpos, ir mano kūnas ilsėsis su viltimi,

27 porque não deixarás a minha alma na morte, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.

27nes tu nepaliksi mano sielos mirusiųjų pasaulyje ir neduosi savo šventajam supūti.

28 Fizeste-me conhecer os caminhos da vida, encher-me-ás de alegria na tua presença.

28Gyvenimo kelius tu man atvėrei ir pripildysi mane džiaugsmo savo akivaizdoje.

29 Irmãos, seja-me permitido dizer-vos claramente a respeito do patriarca Davi que ele morreu e foi sepultado, e o seu túmulo permanece entre nós até hoje.

29Broliai! Norėčiau jums atvirai pasakyti apie patriarchą Dovydą. Jis ir mirė, ir buvo palaidotas, o jo kapas yra pas mus iki šios dienos.

30 Sendo, pois, profeta e sabendo que Deus lhe havia jurado que um dos seus descendentes se assentaria no seu trono,

30Būdamas pranašas ir žinodamas iškilmingą Dievo priesaiką, kad jo palikuonis užimsiąs jo sostą,

31 prevendo isto, referiu-se à ressurreição de Cristo, que nem foi deixado na morte, nem o seu corpo experimentou corrupção.

31Dovydas visa tai numatė ir kalbėjo apie Mesijo prisikėlimą, kad jis neliksiąs

mirusiųjų pasaulyje ir jo kūnas nesupūsiąs.

32 A este Jesus Deus ressuscitou, do que todos nós somos testemunhas.

32Tą Jėzų Dievas prikėlė, ir mes visi esame šito liudytojai.

33 Exaltado, pois, à destra de Deus, tendo recebido do Pai a promessa do Espírito Santo, derramou isto que vedes e ouvis.

33Dievo dešinės išaukštintas, jis gavo iš Tėvo Šventosios Dvasios pažadą ir ją dabar išliejo. Jūs tai matote ir girdite.

34 Porque Davi não subiu aos céus, mas ele mesmo declara: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita,

34Juk ne Dovydas pakilo į dangų. Jis pats kalba: Viešpats tarė mano Viešpačiui: Sėskis mano dešinėje,

35 até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés.

35aš patiesiu tavo priešus tarsi pakojį po tavo kojų.

36 Esteja absolutamente certa, pois, toda a casa de Israel de que a este Jesus, que vós crucificastes, Deus o fez SENHOR e Cristo.

36Tad tegu tvirtai įsitikina visi Izraelio namai: Dievas padarė Viešpačiu ir Mesiju tą Jėzų, kurį jūs nukryžiavote“.

Três mil batizados

Atsivertimų banga

37 Ouvindo eles estas coisas, compungiu-se-lhes o coração e perguntaram a Pedro e aos demais apóstolos: Que faremos, irmãos?

37Tie žodžiai verte vėrė jiems širdį, ir jie ėmė klausinėti Petrą bei kitus apaštalus: „Ką mums daryti, broliai?“

38 Respondeu-lhes Pedro: Arrependei-vos, e cada um de vós seja batizado em nome de Jesus Cristo para remissão dos vossos pecados, e recebereis o dom do Espírito Santo.

38Petras jiems atsakė: „Atsiverskite, ir kiekvienas tepasikrikštija vardan Jėzaus Kristaus, kad būtų atleistos jums nuodėmės; tada gausite Šventosios Dvasios dovaną.

39 Pois para vós outros é a promessa, para vossos filhos e para todos os que ainda estão longe, isto é, para quantos o SENHOR, nosso Deus, chamar.

39Juk jums skirtas pažadas, taip pat jūsų vaikams ir visiems toli esantiems, kuriuos tik pasišauks Viešpats, mūsų Dievas“.

40 Com muitas outras palavras deu testemunho e exortava-os, dizendo: Salvai-vos desta geração perversa.

40Dar daugeliu kitų žodžių jis primygtinai ragino juos ir sakė: „Gelbėkitės iš šitos iškrypusios padermės!”

41 Então, os que lhe aceitaram a palavra foram batizados, havendo um acréscimo naquele dia de quase três mil pessoas.

41Kurie priėmė jo žodį, buvo pakrikštyti, ir tą dieną prisidėjo prie jų apie tris tūkstančius.

Como viviam os convertidos

[42] E perseveravam na doutrina dos apóstolos e na comunhão, no partir do pão e nas orações.

[42]Jie ištvermingai laikėsi apaštalų mokslo ir bendravimo, duonos laužymo ir maldų.

[43] Em cada alma havia temor; e muitos prodígios e sinais eram feitos por intermédio dos apóstolos.

[43]Nuostaba ėmė kiekvieną, nes apaštalai darė daug stebuklingų ženklų.

[44] Todos os que creram estavam juntos e tinham tudo em comum.

[44]Visi tikintieji laikėsi drauge ir visa turėjo bendra.

[45] Vendiam as suas propriedades e bens, distribuindo o produto entre todos, à medida que alguém tinha necessidade.

[45]Nuosavybę bei turtą jie parduodavo ir, ką gavę, padalydavo visiems, kiek kam reikėdavo.

[46] Diariamente perseveravam unânimes no templo, partiam pão de casa em casa e tomavam as suas refeições com alegria e singeleza de coração,

[46]Jie kasdien sutartinai rinkdavosi šventykloje, o savo namuose tai vienur, tai kitur laužydavo duoną, džiugia ir tauria širdimi drauge vaišindavosi,

[47] louvando a Deus e contando com a simpatia de todo o povo. Enquanto isso, acrescentava-lhes o SENHOR, dia a dia, os que iam sendo salvos.

[47]garbindami Dievą, ir buvo visos liaudies mylimi. O Viešpats kasdien didino jų būrį tais, kurie ėjo į išganymą.

Atos 3

A cura de um coxo

[1] Pedro e João subiam ao templo para a oração da hora nona.

[2] Era levado um homem, coxo de nascença, o qual punham diariamente à porta do templo chamada Formosa, para pedir esmola aos que entravam.

[3] Vendo ele a Pedro e João, que iam entrar no templo, implorava que lhe dessem uma esmola.

[4] Pedro, fitando-o, juntamente com João, disse: Olha para nós.

[5] Ele os olhava atentamente, esperando receber alguma coisa.

Apaštalų darbų 3

Luošio išgydymas

[1]Kartą Petras ir Jonas ėjo į devintosios valandos pamaldas šventykloje.

[2]Tuo pačiu metu buvo nešamas ir vienas apsigimęs luošas vyras. Jis kasdien būdavo sodinamas prie šventyklos vartų, vadinamų Gražiaisiais, kad prašytų šventyklos lankytojų išmaldos.

[3]Pastebėjęs beįeinančius į šventyklą Petrą ir Joną, jis paprašė išmaldos.

[4]Petras, įdėmiai pažvelgęs į jį drauge su Jonu, tarė: „Pažiūrėk į mudu“.

[5]Jis pakėlė galvą, tikėdamasis ką nors gausiąs.

[6] Pedro, porém, lhe disse: Não possuo nem prata nem ouro, mas o que tenho, isso te dou: em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, anda!

[6]Bet Petras prabilo: „Sidabro nei aukso aš neturiu, bet ką turiu, tą duosiu. Jėzaus Kristaus Nazariečio vardu kelkis ir vaikščiok!“

[7] E, tomando-o pela mão direita, o levantou; imediatamente, os seus pés e tornozelos se firmaram;

[7]Ir, paėmęs už dešinės rankos, pakėlė jį. Jo kojos ir pėdos bematant sustiprėjo.

[8] de um salto se pôs em pé, passou a andar e entrou com eles no templo, saltando e louvando a Deus.

[8]Jis pašoko, atsistojo ir ėmė vaikščioti. Drauge su apaštalais įėjo į šventyklą. Ten vaikščiodamas ir pasišokinėdamas garbino Dievą.

[9] Viu-o todo o povo a andar e a louvar a Deus,

[9]Visi žmonės pamatė jį vaikščiojant ir šlovinant Dievą.

[10] e reconheceram ser ele o mesmo que esmolava, assentado à Porta Formosa do templo; e se encheram de admiração e assombro por isso que lhe acontecera.

[10]Jie pažino, kad tai tas pats luošys, kuris sėdėdavo elgetaudamas prie šventyklos Gražiųjų vartų. Jie buvo labai nustebę ir sukrėsti to, kas buvo jam atsitikę.

O discurso de Pedro no templo

Petras skelbia Mesiją

[11] Apegando-se ele a Pedro e a João, todo o povo correu atônito para junto deles no pórtico chamado de Salomão.

[11]Kadangi jis laikėsi Petro ir Jono, prie jų į vadinamąją Saliamono stoginę apimti nuostabos susibėgo visi žmonės.

[12] À vista disto, Pedro se dirigiu ao povo, dizendo: Israelitas, por que vos maravilhais disto ou por que fitais os olhos em nós como se pelo nosso próprio poder ou piedade o tivéssemos feito andar?

[12]Tai matydamas, Petras kreipėsi į minią: „Izraelitai! Ko stebitės įvykiu ir ko taip žiūrite į mudu, tarsi mes savo galia ar savo maldingumu būtume pastatę jį ant kojų?!

[13] O Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó, o Deus de nossos pais, glorificou a seu Servo Jesus, a quem vós traístes e negastes perante Pilatos, quando este havia decidido soltá-lo.

[13]Abraomo Dievas, Izaoko Dievas, Jokūbo Dievas – mūsų protėvių Dievas pašlovino savo tarną Jėzų, kurį jūs išdavėte ir kurio išsigynėte Pilotui, kai tas buvo benusprendžiąs jį paleisti.

[14] Vós, porém, negastes o Santo e o Justo e pedistes que vos concedessem um homicida.

[14]Jūs išsižadėjote šventojo ir teisiojo, o pareikalavote atiduoti jums žmogžudį.

[15] Dessarte, matastes o Autor da vida, a quem Deus ressuscitou dentre os mortos, do que nós somos testemunhas.

[16] Pela fé em o nome de Jesus, é que esse mesmo nome fortaleceu a este homem que agora vedes e reconheceis; sim, a fé que vem por meio de Jesus deu a este saúde perfeita na presença de todos vós.

[17] E agora, irmãos, eu sei que o fizestes por ignorância, como também as vossas autoridades;

[18] mas Deus, assim, cumpriu o que dantes anunciara por boca de todos os profetas: que o seu Cristo havia de padecer.

[19] Arrependei-vos, pois, e convertei-vos para serem cancelados os vossos pecados,

[20] a fim de que, da presença do SENHOR, venham tempos de refrigério, e que envie ele o Cristo, que já vos foi designado, Jesus,

[21] ao qual é necessário que o céu receba até aos tempos da restauração de todas as coisas, de que Deus falou por boca dos seus santos profetas desde a antiguidade.

[22] Disse, na verdade, Moisés: O SENHOR Deus vos suscitará dentre vossos irmãos um profeta semelhante a mim; a ele ouvireis em tudo quanto vos disser.

[23] Acontecerá que toda alma que não ouvir a esse profeta será exterminada do meio do povo.

[24] E todos os profetas, a começar com Samuel, assim como todos quantos depois falaram, também anunciaram estes dias.

[15]Jūs nužudėte gyvybės kūrėją, kurį Dievas prikėlė iš numirusių, ir mes esame to liudytojai.

[16]Jėzaus vardas – dėlei tikėjimo jo vardu – tvirtą padarė tą, kurį jūs matote ir pažįstate. Iš Jėzaus kylantis tikėjimas suteikė jam tikrą sveikatą jūsų visų akyse.

[17]O dabar, broliai, aš žinau, kad jūs taip padarėte iš nežinojimo kaip ir jūsų vadai.

[18]Taip Dievas įvykdė, ką iš anksto buvo paskelbęs visų pranašų lūpomis, būtent, kad jo Mesijas kentėsiąs.

[19]Tad atgailokite ir atsiverskite, kad būtų išdildytos jūsų nuodėmės,

[20]kad nuo Viešpaties veido ateitų paguodos metas ir jis atsiųstų jums skirtąjį Mesiją Jėzų.

[21]Jį turi priimti dangus iki visų dalykų atnaujinimo meto. Dievas tai nuo amžių paskelbė savo šventųjų pranašų lūpomis.

[22]Antai Mozė yra pasakęs: Viešpats, jūsų Dievas, iš jūsų brolių jums pažadins pranašą kaip mane. Klausykite jo visame kame, ką tik jis jums sakys.

[23]O kas to pranašo neklausys, bus išdildytas iš savo tautos.

[24]Ir visi pranašai, kurie tik bylojo nuo Samuelio laikų, vienas po kito skelbė šias dienas.

25 Vós sois os filhos dos profetas e da aliança que Deus estabeleceu com vossos pais, dizendo a Abraão: Na tua descendência, serão abençoadas todas as nações da terra.

25Jūs esate vaikai pranašų ir tos Sandoros, kurią Dievas sudarė su jūsų protėviais, tardamas Abraomui: Tavo palikuonyse bus palaimintos visos žemės giminės.

26 Tendo Deus ressuscitado o seu Servo, enviou-o primeiramente a vós outros para vos abençoar, no sentido de que cada um se aparte das suas perversidades.

26Dievas pirmiausia jums pažadino ir pasiuntė savo tarną, kad jis atneštų jums palaimą, atitraukdamas kiekvieną nuo jo nusikaltimų“.

Atos 4

Pedro e João presos

1 Falavam eles ainda ao povo quando sobrevieram os sacerdotes, o capitão do templo e os saduceus,

2 ressentidos por ensinarem eles o povo e anunciarem, em Jesus, a ressurreição dentre os mortos;

3 e os prenderam, recolhendo-os ao cárcere até ao dia seguinte, pois já era tarde.

4 Muitos, porém, dos que ouviram a palavra a aceitaram, subindo o número de homens a quase cinco mil.

Pedro e João perante o Sinédrio

5 No dia seguinte, reuniram-se em Jerusalém as autoridades, os anciãos e os escribas

6 com o sumo sacerdote Anás, Caifás, João, Alexandre e todos os que eram da linhagem do sumo sacerdote;

7 e, pondo-os perante eles, os argüiram: Com que poder ou em nome de quem fizestes isto?

8 Então, Pedro, cheio do Espírito Santo, lhes disse: Autoridades do povo e anciãos,

Apaštalų darbų 4

Petras ir Jonas teismo taryboje

1Jiems dar kalbant miniai, atėjo kunigų, šventyklos apsaugos viršininkas ir sadukiejų.

2Jie labai pyko, kodėl apaštalai moko žmones ir skelbia mirusiųjų prisikėlimą Jėzaus pavyzdžiu.

3Todėl jie suėmė juos ir įkalino iki kitos dienos, nes jau buvo vakaras.

4Vis dėlto daug žmonių, išgirdusių žodį, įtikėjo, ir tikinčiųjų padaugėjo maždaug iki penkių tūkstančių.

5Kitą dieną Jeruzalėje susirinko tautos vadovai, seniūnai ir Rašto aiškintojai,

6taip pat vyriausiasis kunigas Anas, Kajafas, Jonas, Aleksandras ir kiti vyriausiojo kunigo giminės.

7Pasistatę apaštalus viduryje, jie paklausė: „Kokia galia ar kieno vardu jūs tai padarėte?“

8Tada Petras, Šventosios Dvasios įkvėptas, jiems atsakė: „Tautos vadovai ir seniūnai!

[9] visto que hoje somos interrogados a propósito do benefício feito a um homem enfermo e do modo por que foi curado,

[9]Jeigu dėl gero darbo ligoniui šiandien mus tardote, kaip jis buvo išgydytas,

[10] tomai conhecimento, vós todos e todo o povo de Israel, de que, em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, a quem vós crucificastes, e a quem Deus ressuscitou dentre os mortos, sim, em seu nome é que este está curado perante vós.

[10]tai tebūnie jums visiems ir visai Izraelio tautai žinoma: vardu Jėzaus Kristaus Nazariečio, kurį jūs nukryžiavote ir kurį Dievas prikėlė iš numirusių! Tik jo vardu šis vyras jūsų akivaizdoje stovi sveikas.

[11] Este Jesus é pedra rejeitada por vós, os construtores, a qual se tornou a pedra angular.

[11]Jėzus yra akmuo, kurį jūs, statytojai, atmetėte ir kuris tapo kertiniu akmeniu.

[12] E não há salvação em nenhum outro; porque abaixo do céu não existe nenhum outro nome, dado entre os homens, pelo qual importa que sejamos salvos.

[12]Ir nėra niekame kitame išgelbėjimo, nes neduota žmonėms po dangumi kito vardo, kuriuo galėtume būti išgelbėti“.

[13] Ao verem a intrepidez de Pedro e João, sabendo que eram homens iletrados e incultos, admiraram-se; e reconheceram que haviam eles estado com Jesus.

[13]Matydami Petrą ir Joną drąsiai kalbant ir patyrę, kad tai paprasti, nemokyti žmonės, jie labai stebėjosi; jie atpažino juos buvus kartu su Jėzumi, bet,

[14] Vendo com eles o homem que fora curado, nada tinham que dizer em contrário.

[14]žiūrėdami į stovintį su apaštalais išgydytąjį, neturėjo ką sakyti priešais.

[15] E, mandando-os sair do Sinédrio, consultavam entre si,

[15]Tuomet liepė jiems pasišalinti iš teismo tarybos, o patys ėmė tartis:

[16] dizendo: Que faremos com estes homens? Pois, na verdade, é manifesto a todos os habitantes de Jerusalém que um sinal notório foi feito por eles, e não o podemos negar;

[16]„Ką daryti su šitais žmonėmis? Juk visiems Jeruzalės gyventojams aiškiai žinomas jų padarytas stebuklas, ir mes to negalime nuneigti.

[17] mas, para que não haja maior divulgação entre o povo, ameacemo-los para não mais falarem neste nome a quem quer que seja.

[17]Bet kad dalykas neišplistų žmonėse, griežtai uždrauskime, kad jie niekam nekalbėtų tuo vardu“.

[18] Chamando-os, ordenaram-lhes que absolutamente não falassem, nem ensinassem em o nome de Jesus.

[18]Ir vėl juos pasišaukę, jie prisakė, kad šiukštu neskelbtų bei nemokytų Jėzaus vardu.

[19] Mas Pedro e João lhes responderam: Julgai se é justo diante de Deus ouvir-vos antes a vós outros do que a Deus;

[19]Tačiau Petras ir Jonas jiems atsakė: „Spręskite patys, ar teisu Dievo akivaizdoje jūsų klausyti labiau negu Dievo!

[20] pois nós não podemos deixar de falar das coisas que vimos e ouvimos.

[20]Juk mes negalime tylėti apie tai, ką esame matę ir girdėję“.

[21] Depois, ameaçando-os mais ainda, os soltaram, não tendo achado como os castigar, por causa do povo, porque todos glorificavam a Deus pelo que acontecera.

[21]Prigrasinę jie paleido juos, nes nerado už ką bausti. Be to, jie bijojo žmonių, nes visi garbino Dievą už įvykusį stebuklą.

[22] Ora, tinha mais de quarenta anos aquele em quem se operara essa cura milagrosa.

[22]Žmogui, kuris taip stebuklingai išgijo, buvo keturiasdešimt metų su viršum.

A igreja em oração

Malda ir vienybė

[23] Uma vez soltos, procuraram os irmãos e lhes contaram quantas coisas lhes haviam dito os principais sacerdotes e os anciãos.

[23]Paleisti jie atėjo pas saviškius ir išpasakojo, ką jiems buvo sakę aukštieji kunigai ir seniūnai.

[24] Ouvindo isto, unânimes, levantaram a voz a Deus e disseram: Tu, Soberano SENHOR, que fizeste o céu, a terra, o mar e tudo o que neles há;

[24]Išklausę visi vieningai pakėlė į Dievą balsus ir taip meldėsi: „Valdove, tu sutvėrei dangų, žemę, jūrą ir visa, kas juose yra.

[25] que disseste por intermédio do Espírito Santo, por boca de Davi, nosso pai, teu servo: Por que se enfureceram os gentios, e os povos imaginaram coisas vãs?

[25]Tu esi taręs per Šventąją Dvasią mūsų tėvo, savo tarno Dovydo lūpomis: Kodėl niršta pagonys, kam veltui tautos sąmokslus rengia?

[26] Levantaram-se os reis da terra, e as autoridades ajuntaram-se à uma contra o SENHOR e contra o seu Ungido;

[26]Žemės karaliai sukilo, valdovai susibūrė draugėn prieš Viešpatį ir jo Mesiją.

[27] porque verdadeiramente se ajuntaram nesta cidade contra o teu santo Servo Jesus, ao qual ungiste, Herodes e Pôncio Pilatos, com gentios e gente de Israel,

[27]Taip, šitame mieste iš tiesų susibūrė Erodas, Poncijus Pilotas su pagonimis ir Izraelio gentimis prieš tavo šventąjį tarną Jėzų, kurį tu patepei,

[28] para fazerem tudo o que a tua mão e o teu propósito predeterminaram;

[28]kad įvykdytų, ką tavo galia ir valia buvo iš anksto nusprendusi.

[29] agora, SENHOR, olha para as suas ameaças e concede aos teus servos que anunciem com toda a intrepidez a tua palavra,

[29]O dabar, Viešpatie, atkreipk akis į jų grasinimus ir suteik saviesiems tarnams drąsos atvirai skelbti tavo žodį.

[30] enquanto estendes a mão para fazer curas, sinais e prodígios por intermédio do nome do teu santo Servo Jesus.

[30]Ištiesk savo ranką, kad tavo šventojo tarno Jėzaus vardu būtų išgydoma ir daromi ženklai bei stebuklai“.

[31] Tendo eles orado, tremeu o lugar onde estavam reunidos; todos ficaram cheios do Espírito Santo e, com intrepidez, anunciavam a palavra de Deus.

[31]Jiems pasimeldus, sudrebėjo susirinkimo vieta, visi prisipildė Šventosios Dvasios ir ėmė drąsiai skelbti Dievo žodį.

A comunidade cristã

[32] Da multidão dos que creram era um o coração e a alma. Ninguém considerava exclusivamente sua nem uma das coisas que possuía; tudo, porém, lhes era comum.

[32]Visi įtikėjusieji buvo vienos širdies ir vienos sielos. Ką turėjo, nė vienas nevadino savo nuosavybe, nes jiems visa buvo bendra.

[33] Com grande poder, os apóstolos davam testemunho da ressurreição do SENHOR Jesus, e em todos eles havia abundante graça.

[33]Apaštalai su didžia galybe liudijo apie Viešpaties Jėzaus prisikėlimą, ir juos lydėjo malonės gausa.

[34] Pois nenhum necessitado havia entre eles, porquanto os que possuíam terras ou casas, vendendo-as, traziam os valores correspondentes

[34]Tarp jų nebuvo vargšų. Kurie turėjo žemės sklypus ar namus, parduodavo juos, gautus pinigus

[35] e depositavam aos pés dos apóstolos; então, se distribuía a qualquer um à medida que alguém tinha necessidade.

[35]sudėdavo prie apaštalų kojų, ir kiekvienam buvo dalijama, kiek kam reikėjo.

A oferta de Barnabé

[36] José, a quem os apóstolos deram o sobrenome de Barnabé, que quer dizer filho de exortação, levita, natural de Chipre,

[36]Juozapas, apaštalų pramintas Barnabu (tai reiškia „Paguodos sūnus“), buvo levitas, kilęs iš Kipro.

[37] como tivesse um campo, vendendo-o, trouxe o preço e o depositou aos pés dos apóstolos.

[37]Jis turėjo žemės sklypą. Tą pardavęs, atnešė pinigus ir padėjo apaštalams po kojų.

Atos 5

Ananias e Safira

[1] Entretanto, certo homem, chamado Ananias, com sua mulher Safira, vendeu uma propriedade,

[2] mas, em acordo com sua mulher, reteve parte do preço e, levando o restante, depositou-o aos pés dos apóstolos.

[3] Então, disse Pedro: Ananias, por que encheu Satanás teu coração, para que mentisses ao Espírito Santo, reservando parte do valor do campo?

[4] Conservando-o, porventura, não seria teu? E, vendido, não estaria em teu poder? Como, pois, assentaste no coração este desígnio? Não mentiste aos homens, mas a Deus.

[5] Ouvindo estas palavras, Ananias caiu e expirou, sobrevindo grande temor a todos os ouvintes.

[6] Levantando-se os moços, cobriram-lhe o corpo e, levando-o, o sepultaram.

[7] Quase três horas depois, entrou a mulher de Ananias, não sabendo o que ocorrera.

[8] Então, Pedro, dirigindo-se a ela, perguntou-lhe: Dize-me, vendestes por tanto aquela terra? Ela respondeu: Sim, por tanto.

[9] Tornou-lhe Pedro: Por que entrastes em acordo para tentar o Espírito do SENHOR? Eis aí à porta os pés dos que sepultaram o teu marido, e eles também te levarão.

Apaštalų darbų 5

Ananijo ir Sapfyros apgaulė

[1]Vienas vyras, vardu Ananijas, su savo žmona Sapfyra pardavė žemės sklypą.

[2]Žmonai pritariant, jis pasiliko dalį gautų pinigų, o kitą dalį sudėjo prie apaštalų kojų.

[3]Petras paklausė: „Ananijau, kodėl šėtonas užvaldė tavo širdį? Kodėl gi tu pamelavai Šventajai Dvasiai, pasilaikydamas dalį gautų pinigų?

[4]Argi negalėjai sklypo sau laikyti ir argi pardavęs negalėjai laisvai tvarkytis? Tad kam gi taip sugalvojai savo širdyje? Juk tu pamelavai ne žmonėms, bet Dievui!“

[5]Išgirdęs tuos žodžius, Ananijas sukniubo ir mirė. Didi baimė pagavo visus tai girdėjusius.

[6]Keli jaunuoliai pakilo, suvyniojo marškomis kūną, išnešė ir palaidojo.

[7]Po kokių trijų valandų atėjo Ananijo žmona, kuri nežinojo, kas buvo atsitikę.

[8]Petras ją paklausė: „Pasakyk man, ar už tiek pardavėte sklypą?“ – „Taip, už tiek“, – atsakė ji.

[9]Tada Petras prabilo: „Kam gi jūs susimokėte mėginti Viešpaties Dvasią? Štai ties durimis skamba žingsniai tų, kurie palaidojo tavo vyrą. Jie ir tave išneš“.

[10] No mesmo instante, caiu ela aos pés de Pedro e expirou. Entrando os moços, acharam-na morta e, levando-a, sepultaram-na junto do marido.

[10]Bematant ji susmuko jam po kojų ir mirė. Atėję jaunuoliai rado ją negyvą, nunešė ir palaidojo šalia vyro.

[11] E sobreveio grande temor a toda a igreja e a todos quantos ouviram a notícia destes acontecimentos.

[11]Didelė baimė apėmė visą Bažnyčią ir visus, kurie apie tai išgirdo.

Os apóstolos fazem muitos milagres

Apaštalai daro stebuklus

[12] Muitos sinais e prodígios eram feitos entre o povo pelas mãos dos apóstolos. E costumavam todos reunir-se, de comum acordo, no Pórtico de Salomão.

[12]Per apaštalų rankas darėsi žmonėse daug ženklų ir stebuklų. Visi jie vieningai rinkdavosi Saliamono stoginėje.

[13] Mas, dos restantes, ninguém ousava ajuntar-se a eles; porém o povo lhes tributava grande admiração.

[13]Niekas kitas neišdrįsdavo prie jų prisidėti. Žmonės juos labai gerbė.

[14] E crescia mais e mais a multidão de crentes, tanto homens como mulheres, agregados ao SENHOR,

[14]Ir nuolat augo būrys vyrų ir moterų, įtikėjusių Viešpatį.

[15] a ponto de levarem os enfermos até pelas ruas e os colocarem sobre leitos e macas, para que, ao passar Pedro, ao menos a sua sombra se projetasse nalguns deles.

[15]Žmonės net į gatves nešdavo ligonius ir ten guldydavo ant neštuvų bei lovų, kad, Petrui praeinant pro šalį, bent jo šešėlis kristų ant gulinčiųjų.

[16] Afluía também muita gente das cidades vizinhas a Jerusalém, levando doentes e atormentados de espíritos imundos, e todos eram curados.

[16]Taip pat iš aplinkinių miestelių daug žmonių keliaudavo į Jeruzalę, gabendami sergančius ir netyrųjų dvasių varginamus, ir visi jie būdavo išgydomi.

A prisão dos apóstolos

Vėl teismo taryboje

[17] Levantando-se, porém, o sumo sacerdote e todos os que estavam com ele, isto é, a seita dos saduceus, tomaram-se de inveja,

[17]Tuomet sujudo vyriausiasis kunigas ir visi jo šalininkai, tai yra sadukiejų atskala. Degdami neapykanta,

[18] prenderam os apóstolos e os recolheram à prisão pública.

[18]jie suėmė apaštalus ir įmetė į viešą kalėjimą.

[19] Mas, de noite, um anjo do SENHOR abriu as portas do cárcere e, conduzindo-os para fora, lhes disse:
[20] Ide e, apresentando-vos no templo, dizei ao povo todas as palavras desta Vida.
[21] Tendo ouvido isto, logo ao romper do dia, entraram no templo e ensinavam. Chegando, porém, o sumo sacerdote e os que com ele estavam, convocaram o Sinédrio e todo o senado dos filhos de Israel e mandaram buscá-los no cárcere.
[22] Mas os guardas, indo, não os acharam no cárcere; e, tendo voltado, relataram,
[23] dizendo: Achamos o cárcere fechado com toda a segurança e as sentinelas nos seus postos junto às portas; mas, abrindo-as, a ninguém encontramos dentro.
[24] Quando o capitão do templo e os principais sacerdotes ouviram estas informações, ficaram perplexos a respeito deles e do que viria a ser isto.
[25] Nesse ínterim, alguém chegou e lhes comunicou: Eis que os homens que recolhestes no cárcere, estão no templo ensinando o povo.
[26] Nisto, indo o capitão e os guardas, os trouxeram sem violência, porque temiam ser apedrejados pelo povo.
[27] Trouxeram-nos, apresentando-os ao Sinédrio. E o sumo sacerdote interrogou-os,
[28] dizendo: Expressamente vos ordenamos que não ensinásseis nesse nome; contudo, enchestes Jerusalém de vossa doutrina; e

[19]Viešpaties angelas naktį atidarė kalėjimo vartus, išvedė juos ir tarė:
[20]„Eikite ir atsistoję šventykloje skelbkite žmonėms visus šio Gyvenimo žodžius“.
[21]Jie paklausė ir, auštant nuėję į šventyklą, ėmė mokyti. Tuo metu vyriausiasis kunigas ir jo šalininkai sukvietė aukščiausiąją teismo tarybą bei visą izraelitų vyresnybę. Jie nusiuntė į kalėjimą tarnus, kad atvestų apaštalus.
[22]Nuėję tarnai neberado jų kalėjime. Tad sugrįžę jie pranešė:
[23]„Mes radome kalėjimą saugiai užrakintą ir sargybinius stovinčius prie vartų. Bet atidarę nieko viduje neradome“.
[24]Išgirdę tokį pranešimą, šventyklos apsaugos viršininkas ir vyriausiasis kunigas sumišę klausinėjo, ką tai galėtų reikšti.
[25]Tuo metu kažkas atėjęs pranešė: „Tie vyrai, kuriuos jūs buvote uždarę kalėjime, stovi sau šventykloje ir moko žmones“.
[26]Tada viršininkas su tarnais nuėjo ir atsivedė juos, tačiau be prievartos. Jie mat bijojo, kad žmonės jų neužmėtytų akmenimis.
[27]Taigi, atsivedę apaštalus, jie pastatė juos prieš teismo tarybą. Vyriausiasis kunigas metė jiems kaltinimą:
[28]„Mes jums drauste uždraudėme mokyti tuo vardu, o štai jūs užtvindėte Jeruzalę

quereis lançar sobre nós o sangue desse homem.

[29] Então, Pedro e os demais apóstolos afirmaram: Antes, importa obedecer a Deus do que aos homens.

[30] O Deus de nossos pais ressuscitou a Jesus, a quem vós matastes, pendurando-o num madeiro.

[31] Deus, porém, com a sua destra, o exaltou a Príncipe e Salvador, a fim de conceder a Israel o arrependimento e a remissão de pecados.

[32] Ora, nós somos testemunhas destes fatos, e bem assim o Espírito Santo, que Deus outorgou aos que lhe obedecem.

O parecer de Gamaliel

[33] Eles, porém, ouvindo, se enfureceram e queriam matá-los.

[34] Mas, levantando-se no Sinédrio um fariseu, chamado Gamaliel, mestre da lei, acatado por todo o povo, mandou retirar os homens, por um pouco,

[35] e lhes disse: Israelitas, atentai bem no que ides fazer a estes homens.

[36] Porque, antes destes dias, se levantou Teudas, insinuando ser ele alguma coisa, ao qual se agregaram cerca de quatrocentos homens; mas ele foi morto, e todos quantos lhe prestavam obediência se dispersaram e deram em nada.

[37] Depois desse, levantou-se Judas, o galileu, nos dias do recenseamento, e levou muitos consigo; também este pereceu, e todos quantos lhe obedeciam foram dispersos.

savo mokslu ir dar norite ant mūsų galvų užtraukti to žmogaus kraują“.

[29]Petras ir apaštalai atsiliepė: „Dievo reikia klausyti labiau negu žmonių.

[30]Mūsų protėvių Dievas prikėlė Jėzų, kurį jūs nužudėte, pakabindami ant medžio.

[31]Dievas išaukštino jį savo dešine kaip vadą ir išgelbėtoją, kad suteiktų Izraeliui atsivertimą ir nuodėmių atleidimą.

[32]Ir mes esame šių dalykų liudytojai, taip pat Šventoji Dvasia, kurią Dievas suteikė jo klausantiems“.

[33]Išgirdę šituos žodžius, jie baisiai įširdo ir norėjo juos užmušti.

[34]Tuomet taryboje pakilo vienas fariziejus, vardu Gamalielis, visos tautos gerbiamas Įstatymo mokytojas. Jis įsakė trumpam išvesti tuos vyrus

[35]ir prabilo: „Vyrai izraelitai! Gerai pagalvokite, kaip pasielgti su šitais žmonėmis.

[36]Juk prieš kiek laiko buvo iškilęs Teudas, kuris laikė save kažkuo nepaprastu. Jis subūrė apie keturis šimtus šalininkų, bet buvo užmuštas, visi jo bičiuliai išsisklaidė ir nuėjo niekais.

[37]Po jo, gyventojų surašymo dienomis, atsirado Judas Galilėjietis ir patraukė dalį žmonių paskui save. Jis taip pat žuvo, o visi jo sekėjai buvo išblaškyti.

[38] Agora, vos digo: dai de mão a estes homens, deixai-os; porque, se este conselho ou esta obra vem de homens, perecerá;

[39] mas, se é de Deus, não podereis destruí-los, para que não sejais, porventura, achados lutando contra Deus. E concordaram com ele.

[40] Chamando os apóstolos, açoitaram-nos e, ordenando-lhes que não falassem em o nome de Jesus, os soltaram.

[41] E eles se retiraram do Sinédrio regozijando-se por terem sido considerados dignos de sofrer afrontas por esse Nome.

[42] E todos os dias, no templo e de casa em casa, não cessavam de ensinar e de pregar Jesus, o Cristo.

Atos 6

A instituição dos diáconos

[1] Ora, naqueles dias, multiplicando-se o número dos discípulos, houve murmuração dos helenistas contra os hebreus, porque as viúvas deles estavam sendo esquecidas na distribuição diária.

[2] Então, os doze convocaram a comunidade dos discípulos e disseram: Não é razoável que nós abandonemos a palavra de Deus para servir às mesas.

[3] Mas, irmãos, escolhei dentre vós sete homens de boa reputação, cheios do Espírito e de sabedoria, aos quais encarregaremos deste serviço;

[4] e, quanto a nós, nos consagraremos à oração e ao ministério da palavra.

[38]Todėl aš ir dabar jums sakau: palikite šituos žmones ramybėje, paleiskite juos. Jei šis sumanymas ar ši veikla iš žmonių, jie žlugs savaime,

[39]o jeigu jie iš Dievo, tai jūs nepajėgsite jų sunaikinti. Sergėkitės, kad netaptumėte Dievo priešininkais!“ Ir taryba paklausė jo patarimo.

[40]Pasišaukę apaštalus, nuplakdino juos, uždraudė kalbėti Jėzaus vardu ir paleido.

[41]O tie ėjo iš tarybos džiaugdamiesi, kad dėl Jėzaus vardo užsitarnavo panieką.

[42]Jie nesiliovė kiekvieną dieną mokyti šventykloje bei namuose ir skelbti gerąją naujieną apie Mesiją – Jėzų.

Apaštalų darbų 6

Septynių diakonų paskyrimas

[1]Tomis dienomis, mokinių daugėjant, tarp graikiškai kalbančiųjų kilo nepasitenkinimas vietiniais hebrajais, esą kasdieniame aprūpinime būdavo aplenkiamos jų našlės.

[2]Tuomet Dvylika sušaukė mokinių susirinkimą ir pareiškė: „Nedera mums apleidus Dievo žodį tarnauti prie stalų.

[3]Todėl, broliai, nusižiūrėkite iš savųjų septynis vyrus, turinčius gerą vardą, pilnus Dvasios ir išminties. Mes juos paskirsime tam darbui,

[4]o patys toliau atsidėsime maldai ir žodžio tarnybai“.

[5] O parecer agradou a toda a comunidade; e elegeram Estêvão, homem cheio de fé e do Espírito Santo, Filipe, Prócoro, Nicanor, Timão, Pármenas e Nicolau, prosélito de Antioquia.

[6] Apresentaram-nos perante os apóstolos, e estes, orando, lhes impuseram as mãos.

[7] Crescia a palavra de Deus, e, em Jerusalém, se multiplicava o número dos discípulos; também muitíssimos sacerdotes obedeciam à fé.

Estêvão perante o Sinédrio

[8] Estêvão, cheio de graça e poder, fazia prodígios e grandes sinais entre o povo.

[9] Levantaram-se, porém, alguns dos que eram da sinagoga chamada dos Libertos, dos cireneus, dos alexandrinos e dos da Cilícia e Ásia, e discutiam com Estêvão;

[10] e não podiam resistir à sabedoria e ao Espírito, pelo qual ele falava.

[11] Então, subornaram homens que dissessem: Temos ouvido este homem proferir blasfêmias contra Moisés e contra Deus.

[12] Sublevaram o povo, os anciãos e os escribas e, investindo, o arrebataram, levando-o ao Sinédrio.

[13] Apresentaram testemunhas falsas, que depuseram: Este homem não cessa de falar contra o lugar santo e contra a lei;

[14] porque o temos ouvido dizer que esse Jesus, o Nazareno, destruirá este lugar e mudará os costumes que Moisés nos deu.

[15] Todos os que estavam assentados no Sinédrio, fitando os olhos em Estêvão,

[5]Šis pasiūlymas patiko visam susirinkimui. Jie išsirinko Steponą, vyrą kupiną tikėjimo ir Šventosios Dvasios, Pilypą, Prochorą, Nikanorą, Timoną, Parmeną ir Mikalojų, prozelitą iš Antiochijos.

[6]Juos pristatė apaštalams, o šie melsdamiesi uždėjo ant jų rankas.

[7]Dievo žodis klestėjo, ir mokinių Jeruzalėje greitai daugėjo. Net didelis kunigų būrys pakluso tikėjimui.

Stepono veikla ir suėmimas

[8]Steponas, pilnas malonės ir galios, darė žmonėse didžių ženklų ir stebuklų.

[9]Tuomet pakilo kai kurie iš vadinamosios libertinų sinagogos, iš kirėniečių, aleksandriečių ir iš Kilikijos bei Azijos ir mėgino ginčytis su Steponu.

[10]Tačiau jie negalėjo atsispirti išminčiai ir Dvasiai, kurios įkvėptas jis kalbėjo.

[11]Tada jie papirko keletą vyrų, kad sakytų girdėję Steponą piktžodžiaujant Mozei ir Dievui.

[12]Taip jie sukurstė liaudį, jos seniūnus ir Rašto aiškintojus, pritykoję sučiupo jį ir nusivedė į aukščiausiojo teismo tarybą.

[13]Ten pristatė melagingų liudytojų, kurie tvirtino: „Šitas žmogus nesiliauja kalbėjęs prieš Šventąją Vietą ir Įstatymą.

[14]Antai mes esame girdėję jį sakant, kad Jėzus Nazarietis išgriausiąs šią vietą ir pakeisiąs Mozės mums perduotus papročius“.

[15]Visi sėdintys taryboje įsmeigė į jį akis ir matė, kad jo veidas tartum angelo.

viram o seu rosto como se fosse rosto de anjo.

Atos 7

A defesa de Estêvão

1 Então, lhe perguntou o sumo sacerdote: Porventura, é isto assim?

2 Estêvão respondeu: Varões irmãos e pais, ouvi. O Deus da glória apareceu a Abraão, nosso pai, quando estava na Mesopotâmia, antes de habitar em Harã,

3 e lhe disse: Sai da tua terra e da tua parentela e vem para a terra que eu te mostrarei.

4 Então, saiu da terra dos caldeus e foi habitar em Harã. E dali, com a morte de seu pai, Deus o trouxe para esta terra em que vós agora habitais.

5 Nela, não lhe deu herança, nem sequer o espaço de um pé; mas prometeu dar-lhe a posse dela e, depois dele, à sua descendência, não tendo ele filho.

6 E falou Deus que a sua descendência seria peregrina em terra estrangeira, onde seriam escravizados e maltratados por quatrocentos anos;

7 eu, disse Deus, julgarei a nação da qual forem escravos; e, depois disto, sairão daí e me servirão neste lugar.

8 Então, lhe deu a aliança da circuncisão; assim, nasceu Isaque, e Abraão o circuncidou ao oitavo dia; de Isaque procedeu Jacó, e deste, os doze patriarcas.

Apaštalų darbų 7

Stepono kalba

1Vyriausiasis kunigas paklausė: „Ar tai tiesa?“

2O Steponas prabilo: ,,Broliai ir tėvai, pasiklausykite! Šlovingasis Dievas apsireiškė mūsų tėvui Abraomui Mesopotamijoje, kai jis dar nebuvo persikėlęs į Charaną,

3ir įsakė: Išeik iš savo krašto, nuo savo giminių, ir keliauk į šalį, kurią tau parodysiu.

4Tada jis paliko chaldėjų kraštą ir apsigyveno Charane. Iš ten, jo tėvui mirus, Dievas jam liepė persikelti į šitą šalį, kurioje jūs dabar gyvenate.

5Bet čia jam nedavė nuosavybėn nė pėdos žemės, tik pažadėjo šitą kraštą atiduoti jam ir jo palikuonims, nors jis buvo bevaikis.

6Taigi Dievas pasakė, kad jo palikuonys gyvens kaip ateiviai svetimoje žemėje ir keturis šimtus metų bus pavergti bei skriaudžiami.

7Tačiau, – tarė Dievas, – aš nuteisiu tautą, kuriai jie vergaus; tada jie iškeliaus ir tarnaus man šitoje vietoje.

8Ir tuomet jis sudarė su juo apipjaustymo sandorą. Tada Abraomui gimė Izaokas, kurį jis apipjaustė aštuntąją dieną. Izaokui gimė Jokūbas, o Jokūbui gimė dvylika patriarchų.

9 Os patriarcas, invejosos de José, venderam-no para o Egito; mas Deus estava com ele	9Šie patriarchai iš pavydo pardavė Juozapą į Egiptą, bet Dievas buvo su juo.
10 e livrou-o de todas as suas aflições, concedendo-lhe também graça e sabedoria perante Faraó, rei do Egito, que o constituiu governador daquela nação e de toda a casa real.	10Jis išgelbėjo Juozapą iš visų vargų ir suteikė malonės bei išminties Egipto valdovo faraono akivaizdoje. Tas jį paskyrė Egipto ir visų savo namų valdytoju.
11 Sobreveio, porém, fome em todo o Egito; e, em Canaã, houve grande tribulação, e nossos pais não achavam mantimentos.	11Tuomet visą Egiptą ir Kanaaną ištiko badas ir baisi nelemtis. Taip pat ir mūsų protėviai negalėjo rasti sau maisto.
12 Mas, tendo ouvido Jacó que no Egito havia trigo, enviou, pela primeira vez, os nossos pais.	12Išgirdęs, kad Egipte galima gauti javų, Jokūbas ten išsiuntė mūsų protėvius pirmą kartą,
13 Na segunda vez, José se fez reconhecer por seus irmãos, e se tornou conhecida de Faraó a família de José.	13o antrą kartą Juozapas leidosi savo brolių atpažįstamas, ir faraonas sužinojo apie Juozapo kilmę.
14 Então, José mandou chamar a Jacó, seu pai, e toda a sua parentela, isto é, setenta e cinco pessoas.	14Tuomet Juozapas pasiuntė [brolius] parkviesti savo tėvo Jokūbo ir visos šeimynos – septyniasdešimt penkių asmenų.
15 Jacó desceu ao Egito, e ali morreu ele e também nossos pais;	15Šitaip Jokūbas nukeliavo į Egiptą. Ten mirė jis ir mūsų protėviai.
16 e foram transportados para Siquém e postos no sepulcro que Abraão ali comprara a dinheiro aos filhos de Hamor.	16Jie buvo pargabenti į Sichemą ir palaidoti kapuose, kuriuos Abraomas už pinigus buvo nupirkęs Sicheme iš Emoro vaikų.
17 Como, porém, se aproximasse o tempo da promessa que Deus jurou a Abraão, o povo cresceu e se multiplicou no Egito,	17Artinantis metui pažado, kurį Dievas buvo davęs Abraomui, tauta išaugo ir išsiplėtė Egipte,
18 até que se levantou ali outro rei, que não conhecia a José.	18kol Egipte ėmė viešpatauti kitas karalius, kuris nieko nežinojo apie Juozapą.

[19] Este outro rei tratou com astúcia a nossa raça e torturou os nossos pais, a ponto de forçá-los a enjeitar seus filhos, para que não sobrevivessem.

[19]Jis ėmė klastingai elgtis su mūsų tauta, versdamas mūsų protėvius išmesti savo kūdikius, kad jie neliktų gyvi.

[20] Por esse tempo, nasceu Moisés, que era formoso aos olhos de Deus. Por três meses, foi ele mantido na casa de seu pai;

[20]Tuo metu gimė Mozė, kuris buvo mielas Dievui. Jis išbuvo tris mėnesius savo tėvo namuose,

[21] quando foi exposto, a filha de Faraó o recolheu e criou como seu próprio filho.

[21]o kai buvo išmestas, jį pasiėmė auginti faraono duktė ir įsūnijo.

[22] E Moisés foi educado em toda a ciência dos egípcios e era poderoso em palavras e obras.

[22]Mozė buvo išmokytas visos Egipto išminties ir tapo galingas žodžiais ir darbais.

[23] Quando completou quarenta anos, veio-lhe a idéia de visitar seus irmãos, os filhos de Israel.

[23]Kai jis sulaukė keturiasdešimt metų, jam kilo mintis aplankyti savuosius brolius izraelitus.

[24] Vendo um homem tratado injustamente, tomou-lhe a defesa e vingou o oprimido, matando o egípcio.

[24]Kartą, pamatęs vieną skriaudžiamą tautietį, stojo ginti jo ir keršydamas užmušė egiptietį.

[25] Ora, Moisés cuidava que seus irmãos entenderiam que Deus os queria salvar por intermédio dele; eles, porém, não compreenderam.

[25]Mozė tikėjosi, kad jo broliai suprasią, jog Dievas per jį suteiks jiems išgelbėjimą, bet jie šito nesuprato.

[26] No dia seguinte, aproximou-se de uns que brigavam e procurou reconduzi-los à paz, dizendo: Homens, vós sois irmãos; por que vos ofendeis uns aos outros?

[26]Kitą dieną jis pasirodė tarp kelių susivaidijusių tautiečių ir mėgino juos sutaikyti, sakydamas: ‘Vyrai, jūs esate broliai! Kodėl skriaudžiate vieni kitus?’

[27] Mas o que agredia o próximo o repeliu, dizendo: Quem te constituiu autoridade e juiz sobre nós?

[27]Bet tasai, kuris buvo nuskriaudęs artimą, atstūmė jį, sakydamas: ‘Kas tave paskyrė mūsų valdovu ir teisėju?

[28] Acaso, queres matar-me, como fizeste ontem ao egípcio?

[28]Gal rengiesi ir mane nužudyti, kaip vakar nužudei egiptietį?’

[29] A estas palavras Moisés fugiu e tornou-se peregrino na terra de Midiã, onde lhe nasceram dois filhos.

[29]Tai išgirdęs, Mozė pabėgo ir tapo išeiviu Madiano krašte, o ten jam gimė du sūnūs.

[30] Decorridos quarenta anos, apareceu-lhe, no deserto do monte Sinai, um anjo, por entre as chamas de uma sarça que ardia.

[31] Moisés, porém, diante daquela visão, ficou maravilhado e, aproximando-se para observar, ouviu-se a voz do SENHOR:

[32] Eu sou o Deus dos teus pais, o Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó. Moisés, tremendo de medo, não ousava contemplá-la.

[33] Disse-lhe o SENHOR: Tira a sandália dos pés, porque o lugar em que estás é terra santa.

[34] Vi, com efeito, o sofrimento do meu povo no Egito, ouvi o seu gemido e desci para libertá-lo. Vem agora, e eu te enviarei ao Egito.

[35] A este Moisés, a quem negaram reconhecer, dizendo: Quem te constituiu autoridade e juiz? A este enviou Deus como chefe e libertador, com a assistência do anjo que lhe apareceu na sarça.

[36] Este os tirou, fazendo prodígios e sinais na terra do Egito, assim como no mar Vermelho e no deserto, durante quarenta anos.

[37] Foi Moisés quem disse aos filhos de Israel: Deus vos suscitará dentre vossos irmãos um profeta semelhante a mim.

[38] É este Moisés quem esteve na congregação no deserto, com o anjo que lhe falava no monte Sinai e com os nossos pais; o qual recebeu palavras vivas para no-las transmitir.

[30]Po keturiasdešimt metų Sinajaus kalno dykumoje jam pasirodė angelas degančio erškėčių krūmo liepsnose.

[31]Tai pamatęs, Mozė nusistebėjo reginiu. Kai jis artinosi, norėdamas geriau įsižiūrėti, pasigirdo Viešpaties balsas:

[32]‘Aš esu tavo tėvų Dievas, Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dievas’. Tada Mozė ėmė drebėti ir nebedrįso toliau žiūrėti.

[33]O Viešpats jam tarė: ‘Nusiauk kojų apavą, nes toje vietoje, kur stovi, žemė yra šventa.

[34]Aš regėte regėjau savo tautos priespaudą Egipte ir, išgirdęs jos aimanavimus, nužengiau jos išvaduoti. Tad ateik čionai, aš ketinu tave pasiųsti į Egiptą’.

[35]Tad tą Mozę, kurio jie buvo išsižadėję, sakydami: ‘Kas tave paskyrė valdovu ir teisėju?’ – Dievas pasiuntė kaip valdovą ir išvaduotoją, globojamą angelo, kuris buvo pasirodęs jam erškėtyje.

[36]Jis išvedė juos, darydamas stebuklus ir ženklus Egipto žemėje, prie Raudonosios jūros ir per keturiasdešimt metų dykumoje.

[37]Tai šis Mozė yra pasakęs izraelitams:‘Dievas pažadins iš jūsų brolių pranašą, panašiai kaip mane’.

[38]Tai jis susirinkimo dieną tyruose tarpininkavo tarp angelo, kalbėjusio jam Sinajaus kalne, ir mūsų protėvių. Tai jis gavo mums skirtus gyvenimo žodžius.

[39] A quem nossos pais não quiseram obedecer; antes, o repeliram e, no seu coração, voltaram para o Egito,

[40] dizendo a Arão: Faze-nos deuses que vão adiante de nós; porque, quanto a este Moisés, que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe aconteceu.

[41] Naqueles dias, fizeram um bezerro e ofereceram sacrifício ao ídolo, alegrando-se com as obras das suas mãos.

[42] Mas Deus se afastou e os entregou ao culto da milícia celestial, como está escrito no Livro dos Profetas: Ó casa de Israel, porventura, me oferecestes vítimas e sacrifícios no deserto, pelo espaço de quarenta anos,

[43] e, acaso, não levantastes o tabernáculo de Moloque e a estrela do deus Renfã, figuras que fizestes para as adorar? Por isso, vos desterrarei para além da Babilônia.

[44] O tabernáculo do Testemunho estava entre nossos pais no deserto, como determinara aquele que disse a Moisés que o fizesse segundo o modelo que tinha visto.

[45] O qual também nossos pais, com Josué, tendo-o recebido, o levaram, quando tomaram posse das nações que Deus expulsou da presença deles, até aos dias de Davi.

[46] Este achou graça diante de Deus e lhe suplicou a faculdade de prover morada para o Deus de Jacó.

[39]Deja, mūsų protėviai nenorėjo jam paklusti. Jie atstūmė jį ir savo širdžių troškimus nukreipė į Egiptą.

[40]Jie tarė Aaronui: ‘Padaryk mums dievų, kurie žygiuotų mūsų priekyje, nes mes nežinome, kas nutiko tam Mozei, išvedusiam mus iš Egipto’.

[41]Ir šitaip anomis dienomis jie pasidirbo veršį, ėmė aukoti stabui atnašą ir džiaugėsi savo rankų darbu.

[42]Tada Dievas nusigręžė nuo jų ir paliko jiems garbinti dangaus kareiviją, kaip parašyta Pranašų knygoje: Ar jūs, Izraelio namai, man atnešėte aukų bei atnašų, keturiasdešimt metų būdami tyruose?

[43]Ne! Jūs pasiėmėte Molocho padangtę ir dievo Refano žvaigždę – stabus, kuriuos pasidirbote garbinti. Todėl ištremsiu jus anapus Babilono.

[44]Mūsų protėviai dykumoje turėjo liudijimo padangtę, įrengtą kalbėjusiojo Mozei nurodymu, kad padarytų ją pagal regėtą jos pavyzdį.

[45]Mūsų protėviai ją pasiėmė ir atsigabeno, kai Jozuė užėmė pagonių žemes. Dievas išstūmė pagonis, užleisdamas jų vietą mūsų tėvams iki pat Dovydo laikų.

[46]Šis susilaukė Dievo akyse malonės ir prašė nurodymo statyti šventyklą Jokūbo namams;

47 Mas foi Salomão quem lhe edificou a casa.

47 ją ir pastatė Saliamonas.

48 Entretanto, não habita o Altíssimo em casas feitas por mãos humanas; como diz o profeta:

48 Vis dėlto Aukščiausiasis negyvena rankų darbo būstuose. Taip sako ir pranašas:

49 O céu é o meu trono, e a terra, o estrado dos meus pés; que casa me edificareis, diz o SENHOR, ou qual é o lugar do meu repouso?

49 Dangus – mano sostas, o žemė – pakojis po mano kojų. Kokius namus jūs norite man pastatyti? – klausia Viešpats, – ir kokia mano poilsio vieta?

50 Não foi, porventura, a minha mão que fez todas estas coisas?

50 Argi ne mano ranka visa tai padarė?!

51 Homens de dura cerviz e incircuncisos de coração e de ouvidos, vós sempre resistis ao Espírito Santo; assim como fizeram vossos pais, também vós o fazeis.

51 Jūs, kietasprandžiai, pagonių širdimis ir ausimis! Jūs, kaip ir jūsų protėviai, visuomet priešinatės Šventajai Dvasiai.

52 Qual dos profetas vossos pais não perseguiram? Eles mataram os que anteriormente anunciavam a vinda do Justo, do qual vós agora vos tornastes traidores e assassinos,

52 Argi buvo pranašas, kurio nebūtų persekioję jūsų tėvai? Deja, jie žudydavo pranašaujančius Teisiojo atėjimą. Ir jūs dabar esate jo išdavėjai ir žudikai!

53 vós que recebestes a lei por ministério de anjos e não a guardastes.

53 Jūs, kurie gavote Įstatymą, paskelbtą per angelus, bet jo nesilaikėte“.

A morte de Estêvão

Stepono nužudymas; persekiotojas Saulius

54 Ouvindo eles isto, enfureciam-se no seu coração e rilhavam os dentes contra ele.

54 Tai išgirdę, jie baisiai įniršo ir ėmė ant jo griežti dantimis.

55 Mas Estêvão, cheio do Espírito Santo, fitou os olhos no céu e viu a glória de Deus e Jesus, que estava à sua direita,

55 O Steponas, kupinas Šventosios Dvasios, žvelgė į dangų ir išvydo Dievo šlovę ir Jėzų, stovintį Dievo dešinėje.

56 e disse: Eis que vejo os céus abertos e o Filho do Homem, em pé à destra de Deus.

56 Jis tarė: „Štai regiu atsivėrusį dangų ir Žmogaus Sūnų, stovintį Dievo dešinėje“.

57 Eles, porém, clamando em alta voz, taparam os ouvidos e, unânimes, arremeteram contra ele.

57 Tada, baisiai rėkdami, jie užsikimšo ausis ir visi kaip vienas puolė jį,

58 E, lançando-o fora da cidade, o apedrejaram. As testemunhas deixaram

58 išsitempė už miesto ir užmušė akmenimis. Liudytojai pasidėjo savo

suas vestes aos pés de um jovem chamado Saulo.

[59] E apedrejavam Estêvão, que invocava e dizia: SENHOR Jesus, recebe o meu espírito!

[60] Então, ajoelhando-se, clamou em alta voz: SENHOR, não lhes imputes este pecado! Com estas palavras, adormeceu.

drabužius prie kojų vieno jauno vyro, vardu Sauliaus.

[59]Taip jie mušė akmenimis Steponą, o jis šaukė: „Viešpatie Jėzau, priimk mano dvasią!“

[60]Pagaliau suklupęs galingu balsu sušuko: „Viešpatie, neįskaityk jiems šios nuodėmės!“ Ir, tai ištaręs, užmigo.

Atos 8

[1] E Saulo consentia na sua morte.

A primeira perseguição à igreja

Atos 26.9-11

Naquele dia, levantou-se grande perseguição contra a igreja em Jerusalém; e todos, exceto os apóstolos, foram dispersos pelas regiões da Judéia e Samaria.

[2] Alguns homens piedosos sepultaram Estêvão e fizeram grande pranto sobre ele.

[3] Saulo, porém, assolava a igreja, entrando pelas casas; e, arrastando homens e mulheres, encerrava-os no cárcere.

Filipe prega em Samaria

[4] Entrementes, os que foram dispersos iam por toda parte pregando a palavra.

[5] Filipe, descendo à cidade de Samaria, anunciava-lhes a Cristo.

[6] As multidões atendiam, unânimes, às coisas que Filipe dizia, ouvindo-as e vendo os sinais que ele operava.

[7] Pois os espíritos imundos de muitos possessos saíam gritando em alta voz; e muitos paralíticos e coxos foram curados.

[8] E houve grande alegria naquela cidade.

Apaštalų darbų 8

[1]Saulius pritarė Stepono nužudymui. Aną dieną prasidėjo didelis Jeruzalės Bažnyčios persekiojimas. Visi, išskyrus apaštalus, išsisklaidė Judėjos ir Samarijos apylinkėse.

[2]Dievobaimingi vyrai palaidojo Steponą ir labai jį apraudojo.

[3]O Saulius stengėsi išnaikinti Bažnyčią, naršydamas po namus, suiminėdamas vyrus ir moteris ir siųsdamas juos į kalėjimą.

Pilypas Samarijoje

[4]Tuo tarpu išblaškytieji keliaudami skelbė gerosios naujienos žodį.

[5]Pilypas nuvyko į Samarijos miestą ir ėmė skelbti gyventojams Mesiją.

[6]Minios vieningai klausėsi Pilypo žodžių, nes ne tik girdėjo, bet ir matė daromus stebuklus.

[7]Iš daugelio apsėstųjų, baisiai šaukdamos, išeidavo netyrosios dvasios. Buvo išgydyta daug paralyžiuotųjų ir luošių.

[8]Taigi didelis džiaugsmas pasklido po tą miestą.

Simão, o mágico

[9] Ora, havia certo homem, chamado Simão, que ali praticava a mágica, iludindo o povo de Samaria, insinuando ser ele grande vulto;

[10] ao qual todos davam ouvidos, do menor ao maior, dizendo: Este homem é o poder de Deus, chamado o Grande Poder.

[11] Aderiam a ele porque havia muito os iludira com mágicas.

[12] Quando, porém, deram crédito a Filipe, que os evangelizava a respeito do reino de Deus e do nome de Jesus Cristo, iam sendo batizados, assim homens como mulheres.

[13] O próprio Simão abraçou a fé; e, tendo sido batizado, acompanhava a Filipe de perto, observando extasiado os sinais e grandes milagres praticados.

Pedro e João em Samaria

[14] Ouvindo os apóstolos, que estavam em Jerusalém, que Samaria recebera a palavra de Deus, enviaram-lhe Pedro e João;

[15] os quais, descendo para lá, oraram por eles para que recebessem o Espírito Santo;

[16] porquanto não havia ainda descido sobre nenhum deles, mas somente haviam sido batizados em o nome do SENHOR Jesus.

[17] Então, lhes impunham as mãos, e recebiam estes o Espírito Santo.

[18] Vendo, porém, Simão que, pelo fato de imporem os apóstolos as mãos, era

Simonas burtininkas

[9]Mieste buvo vienas žmogus, vardu Simonas; jis vertėsi žyniavimu, stebindamas Samarijos gyventojus ir girdamasis esąs didis.

[10]Ir visi – nuo mažo iki didelio – prie jo šliejosi ir sakė: „Jis yra Dievo galybė, vadinama ‘Didžioji’“.

[11]Žmonės prie jo šliejosi, nes per ilgesnį laiką buvo apsukęs jiems galvas savo kerais.

[12]Bet, patikėję Pilypu, skelbiančiu Dievo karalystės gerąją naujieną ir Jėzaus Kristaus vardą, ėmė krikštytis vyrai ir moterys.

[13]Simonas taip pat įtikėjo ir pasikrikštijęs visur sekė paskui Pilypą. Jis buvo apstulbintas, matydamas nepaprastus ženklus ir didžius stebuklus, kurie dėjosi jo akivaizdoje.

[14]Apaštalai Jeruzalėje, išgirdę, jog Samarija priėmė Dievo žodį, nusiuntė tenai Petrą ir Joną.

[15]Šie atvyko ir ėmė melstis už samariečius, kad jie gautų Šventąją Dvasią.

[16]Mat ji dar nebuvo nė vienam jų nužengusi, ir jie tebuvo pakrikštyti Viešpaties Jėzaus vardu.

[17]Tuomet apaštalai dėjo ant jų rankas, ir tie gavo Šventąją Dvasią.

[18]Pamatęs, kad apaštalų rankų uždėjimu teikiama Dvasia, Simonas pasiūlė jiems pinigų ir prašė:

concedido o Espírito [Santo], ofereceu-lhes dinheiro,

[19] propondo: Concedei-me também a mim este poder, para que aquele sobre quem eu impuser as mãos receba o Espírito Santo.

[20] Pedro, porém, lhe respondeu: O teu dinheiro seja contigo para perdição, pois julgaste adquirir, por meio dele, o dom de Deus.

[21] Não tens parte nem sorte neste ministério, porque o teu coração não é reto diante de Deus.

[22] Arrepende-te, pois, da tua maldade e roga ao SENHOR; talvez te seja perdoado o intento do coração;

[23] pois vejo que estás em fel de amargura e laço de iniqüidade.

[24] Respondendo, porém, Simão lhes pediu: Rogai vós por mim ao SENHOR, para que nada do que dissestes sobrevenha a mim.

[25] Eles, porém, havendo testificado e falado a palavra do SENHOR, voltaram para Jerusalém e evangelizavam muitas aldeias dos samaritanos.

Filipe e o eunuco

[26] Um anjo do SENHOR falou a Filipe, dizendo: Dispõe-te e vai para o lado do Sul, no caminho que desce de Jerusalém a Gaza; este se acha deserto. Ele se levantou e foi.

[27] Eis que um etíope, eunuco, alto oficial de Candace, rainha dos etíopes, o qual era superintendente de todo o seu tesouro, que viera adorar em Jerusalém,

[19]„Duokite ir man tą galią, kad, kam uždėsiu rankas, gautų Šventąją Dvasią“. Bet Petras tarė jam:

[20]„Kad tu pražūtum su savo sidabru, jei sumanei už pinigus nusipirkti Dievo dovaną!

[21]Šitame dalyke tu negali turėti nė mažiausios dalies, nes tavo širdis Dievo akivaizdoje neteisi.

[22]Verčiau apgailėk šią savo nedorybę ir melsk Viešpatį; gal jis atleis tavo širdies paklydimą.

[23]Kaip matau, esi pilnas tulžies ir surakintas nedorybės“.

[24]Simonas atsakė: „Melskite už mane Viešpatį, kad manęs neištiktų, ką jūs pasakėte“.

[25]O jie, paliudiję ir apsakę Dievo žodį, pasuko atgal į Jeruzalę, pakeliui skelbdami gerąją naujieną daugelyje Samarijos kaimų.

Pilypas pakrikštija etiopą

[26]Viešpaties angelas prabilo į Pilypą ir pasakė: „Kelkis ir nueik vidurdienį prie vieškelio, kuris eina iš Jeruzalės į Gazą. Jis visiškai tuščias“.

[27]Susiruošęs jis išėjo. Ir štai bevažiuojąs etiopas eunuchas, Etiopijos valdovės kandakės dvariškis, viso jos iždo valdytojas. Jis buvo atvykęs į Jeruzalę pasimelsti,

[28] estava de volta e, assentado no seu carro, vinha lendo o profeta Isaías.

[29] Então, disse o Espírito a Filipe: Aproxima-te desse carro e acompanha-o.

[30] Correndo Filipe, ouviu-o ler o profeta Isaías e perguntou: Compreendes o que vens lendo?

[31] Ele respondeu: Como poderei entender, se alguém não me explicar? E convidou Filipe a subir e a sentar-se junto a ele.

[32] Ora, a passagem da Escritura que estava lendo era esta: Foi levado como ovelha ao matadouro; e, como um cordeiro mudo perante o seu tosquiador, assim ele não abriu a boca.

[33] Na sua humilhação, lhe negaram justiça; quem lhe poderá descrever a geração? Porque da terra a sua vida é tirada.

[34] Então, o eunuco disse a Filipe: Peço-te que me expliques a quem se refere o profeta. Fala de si mesmo ou de algum outro?

[35] Então, Filipe explicou; e, começando por esta passagem da Escritura, anunciou-lhe a Jesus.

[36] Seguindo eles caminho fora, chegando a certo lugar onde havia água, disse o eunuco: Eis aqui água; que impede que seja eu batizado?

[37] [Filipe respondeu: É lícito, se crês de todo o coração. E, respondendo ele, disse: Creio que Jesus Cristo é o Filho de Deus.]

[28]o dabar keliavo namo ir, sėdėdamas savo vežime, skaitė pranašą Izaiją.

[29]Dvasia tarė Pilypui: „Prieik ir laikykis greta šito vežimo“.

[30]Pribėgęs Pilypas išgirdo eunuchą skaitant pranašą Izaiją ir paklausė: „Ar ir supranti, ką skaitąs?“

[31]Šis atsiliepė: „Kaip galiu suprasti, jei man niekas nepaaiškina?!“ Ir jis pakvietė Pilypą lipti į vežimą ir sėstis šalia.

[32]Rašto skirsnis, kurį jis ką tik skaitė, skelbė: Kaip avis jis buvo vedamas į pjovyklą, ir kaip ėriukas, kuris tyli kerpamas, jis neatvėrė savo lūpų.

[33]Jo pažeminime nebuvo jam teisingumo. Kas apsakys jo giminę, jeigu jo gyvenimas žemėje buvo nutrauktas?!

[34]Eunuchas paklausė Pilypą: „Prašom paaiškinti, apie ką čionai pranašas kalba? Apie save ar apie ką kitą?“

[35]Tuomet, atvėręs lūpas ir pradėjęs nuo to skirsnio, Pilypas jam paskelbė gerąją naujieną apie Jėzų.

[36]Keliaudami toliau, jie privažiavo vandenį. „Štai vanduo, – tarė eunuchas, – kas gi kliudo man pasikrikštyti?“

[38] Então, mandou parar o carro, ambos desceram à água, e Filipe batizou o eunuco.

[39] Quando saíram da água, o Espírito do SENHOR arrebatou a Filipe, não o vendo mais o eunuco; e este foi seguindo o seu caminho, cheio de júbilo.

[40] Mas Filipe veio a achar-se em Azoto; e, passando além, evangelizava todas as cidades até chegar a Cesaréia.

[38]Jis paliepė sustabdyti vežimą, ir jie abudu – Pilypas ir eunuchas – įbrido į vandenį. Pilypas jį pakrikštijo.

[39]Išėjus iš vandens, Viešpaties Dvasia pagavo Pilypą. Eunuchas daugiau jo nebematė, tik džiūgaudamas traukė savo keliais.

[40]O Pilypas atsidūrė Azote; iš ten keliaudamas skelbė gerąją naujieną visuose miestuose ir taip atvyko į Cezarėją.

Atos 9

A conversão de Saulo

Atos 22.4-11; 26.9-18

[1] Saulo, respirando ainda ameaças e morte contra os discípulos do SENHOR, dirigiu-se ao sumo sacerdote

[2] e lhe pediu cartas para as sinagogas de Damasco, a fim de que, caso achasse alguns que eram do Caminho, assim homens como mulheres, os levasse presos para Jerusalém.

[3] Seguindo ele estrada fora, ao aproximar-se de Damasco, subitamente uma luz do céu brilhou ao seu redor,

[4] e, caindo por terra, ouviu uma voz que lhe dizia: Saulo, Saulo, por que me persegues?

[5] Ele perguntou: Quem és tu, SENHOR? E a resposta foi: Eu sou Jesus, a quem tu persegues;

[6] mas levanta-te e entra na cidade, onde te dirão o que te convém fazer.

Apaštalų darbų 9

Sauliaus pašaukimas

[1]Tuo tarpu Saulius, tebealsuodamas grasinimais ir žudynėmis prieš Viešpaties mokinius, nuėjo pas vyriausiąjį kunigą

[2]ir išgavo raštus Damasko sinagogoms, kad, užtikęs to kelio sekėjus vyrus ir moteris, galėtų juos suiminėti ir gabenti į Jeruzalę.

[3]Atkeliavusį netoli Damasko, jį staiga apšvietė šviesa iš dangaus.

[4]Nukritęs žemėn, jis išgirdo balsą: „Sauliau, Sauliau, kam mane persekioji?“

[5]Jis klausė: „Kas tu esi, Viešpatie?“ Šis atsakė: „Aš esu Jėzus, kurį tu persekioji.

[6]Kelkis, eik į miestą; tenai tau bus pasakyta, ką turi daryti“.

[7] Os seus companheiros de viagem pararam emudecidos, ouvindo a voz, não vendo, contudo, ninguém.

[7]Jo kelionės draugai stovėjo be žado: mat girdėjo balsą, tačiau nieko nematė.

[8] Então, se levantou Saulo da terra e, abrindo os olhos, nada podia ver. E, guiando-o pela mão, levaram-no para Damasco.

[8]Saulius atsikėlė nuo žemės, bet, atmerkęs akis, nieko nebematė. Paėmę už rankų, jie nuvedė jį į Damaską.

[9] Esteve três dias sem ver, durante os quais nada comeu, nem bebeu.

[9]Jis tris dienas išbuvo neregintis, nieko nevalgė ir negėrė.

A visita de Ananias

Atos 22.12-16

[10] Ora, havia em Damasco um discípulo chamado Ananias. Disse-lhe o SENHOR numa visão: Ananias! Ao que respondeu: Eis-me aqui, SENHOR!

[10]Damaske gyveno mokinys, vardu Ananijas. Jam apsireiškęs Viešpats prabilo: „Ananijau!“ Šis atsakė: „Štai aš, Viešpatie“.

[11] Então, o SENHOR lhe ordenou: Dispõe-te, e vai à rua que se chama Direita, e, na casa de Judas, procura por Saulo, apelidado de Tarso; pois ele está orando

[11]Viešpats tęsė: „Nueik į gatvę, vadinamą Tiesiąja, ir Judo namuose teiraukis tarsiečio, vardu Sauliaus. Štai jisai meldžiasi

[12] e viu entrar um homem, chamado Ananias, e impor-lhe as mãos, para que recuperasse a vista.

[12]ir regėjime pamatė vyrą, vardu Ananiją, ateinantį ir uždedantį ant jo rankas, kad praregėtų“.

[13] Ananias, porém, respondeu: SENHOR, de muitos tenho ouvido a respeito desse homem, quantos males tem feito aos teus santos em Jerusalém;

[13]Ananijas atsakė: „Viešpatie, iš daugelio esu girdėjęs apie tą žmogų, kiek pikta jis yra padaręs tavo šventiesiems Jeruzalėje.

[14] e para aqui trouxe autorização dos principais sacerdotes para prender a todos os que invocam o teu nome.

[14]Ir čia jis turi aukštųjų kunigų įgaliojimus suiminėti visus, kurie šaukiasi tavojo vardo“.

[15] Mas o SENHOR lhe disse: Vai, porque este é para mim um instrumento escolhido para levar o meu nome perante os gentios e reis, bem como perante os filhos de Israel;

[15]Viešpats jam tarė: „Eik, nes jis yra mano rinktinis įrankis, kuris neš mano vardą tautoms, karaliams ir Izraelio vaikams.

[16] pois eu lhe mostrarei quanto lhe importa sofrer pelo meu nome.

[16]Aš jam parodysiu, kiek daug jam teks iškentėti dėl mano vardo“.

[17] Então, Ananias foi e, entrando na casa, impôs sobre ele as mãos, dizendo: Saulo, irmão, o SENHOR me enviou, a saber, o próprio Jesus que te apareceu no caminho por onde vinhas, para que recuperes a vista e fiques cheio do Espírito Santo.

[17]Taigi Ananijas nuėjo į tuos namus, uždėjo ant Sauliaus rankas ir tarė: „Broli Sauliau! Viešpats Jėzus, kuris tau pasirodė kelyje, atsiuntė mane, kad tu vėl regėtum ir taptum pilnas Šventosios Dvasios“.

[18] Imediatamente, lhe caíram dos olhos como que umas escamas, e tornou a ver. A seguir, levantou-se e foi batizado.

[18]Bematant jam nuo akių lyg žvynai nukrito, ir jis atgavo regėjimą. Pakilęs priėmė krikštą

[19] E, depois de ter-se alimentado, sentiu-se fortalecido. Então, permaneceu em Damasco alguns dias com os discípulos.

[19]ir užvalgęs įgijo jėgų.

Saulius skelbia Jėzų

Kelias dienas jis buvo su Damasko mokiniais

Saulo prega em Damasco

[20] E logo pregava, nas sinagogas, a Jesus, afirmando que este é o Filho de Deus.

[20]ir beregint ėmė skelbti sinagogose, kad Jėzus yra Dievo Sūnus.

[21] Ora, todos os que o ouviam estavam atônitos e diziam: Não é este o que exterminava em Jerusalém os que invocavam o nome de Jesus e para aqui veio precisamente com o fim de os levar amarrados aos principais sacerdotes?

[21]Visi, kurie tatai girdėjo, stebėjosi ir klausinėjo: „Argi čia ne tas pats, kuris Jeruzalėje persekiojo visus šio vardo išpažinėjus?! Argi jis nėra atvykęs jų suiminėti ir gabenti pas aukštuosius kunigus?!“

[22] Saulo, porém, mais e mais se fortalecia e confundia os judeus que moravam em Damasco, demonstrando que Jesus é o Cristo.

[22]O Saulius kaskart drąsiau kalbėjo ir kėlė sąmyšį tarp Damaske gyvenančių žydų, įrodinėdamas, kad Jėzus yra Mesijas.

[23] Decorridos muitos dias, os judeus deliberaram entre si tirar-lhe a vida;

[23]Po kurio laiko žydai susimokė jį nužudyti.

[24] porém o plano deles chegou ao conhecimento de Saulo. Dia e noite guardavam também as portas, para o matarem.

[24]Vis dėlto Saulius sužinojo apie jų sąmokslą. Dieną naktį jie tykojo prie vartų, norėdami jį užmušti,

[25] Mas os seus discípulos tomaram-no de noite e, colocando-o num cesto, desceram-no pela muralha.

[25]bet jo mokiniai nakčia virvėmis nuleido jį per sieną pintinėje.

Saulo em Jerusalém e em Tarso

Saulius Jeruzalėje

[26] Tendo chegado a Jerusalém, procurou juntar-se com os discípulos; todos, porém, o temiam, não acreditando que ele fosse discípulo.

[27] Mas Barnabé, tomando-o consigo, levou-o aos apóstolos; e contou-lhes como ele vira o SENHOR no caminho, e que este lhe falara, e como em Damasco pregara ousadamente em nome de Jesus.

[28] Estava com eles em Jerusalém, entrando e saindo, pregando ousadamente em nome do SENHOR.

[29] Falava e discutia com os helenistas; mas eles procuravam tirar-lhe a vida.

[30] Tendo, porém, isto chegado ao conhecimento dos irmãos, levaram-no até Cesaréia e dali o enviaram para Tarso.

A igreja cresce

[31] A igreja, na verdade, tinha paz por toda a Judéia, Galiléia e Samaria, edificando-se e caminhando no temor do SENHOR, e, no conforto do Espírito Santo, crescia em número.

A cura de Eneias

[32] Passando Pedro por toda parte, desceu também aos santos que habitavam em Lida.

[33] Encontrou ali certo homem, chamado Enéias, que havia oito anos jazia de cama, pois era paralítico.

[34] Disse-lhe Pedro: Enéias, Jesus Cristo te cura! Levanta-te e arruma o teu leito. Ele, imediatamente, se levantou.

[35] Viram-no todos os habitantes de Lida e Sarona, os quais se converteram ao SENHOR.

A ressurreição de Dorcas

[26]Saulius nuvyko į Jeruzalę ir mėgino prisidėti prie mokinių, tačiau visi jo baidėsi, netikėdami jį esant mokinį.

[27]Tik Barnabas jį priglaudė, nusivedė pas apaštalus ir jiems išpasakojo, kaip kelionėje Saulius regėjęs Jėzų ir šis kalbėjęs su juo, ir kaip Damaske jis atvirai mokęs Jėzaus vardu.

[28]Taip jis ėmė lankytis pas juos Jeruzalėje ir drąsiai kalbėti Jėzaus vardu.

[29]Jis kalbėdavosi bei ginčydavosi ir su helenistais, kurie nutarė jį nužudyti.

[30]Tai sužinoję, broliai jį nugabeno į Cezarėją ir iš ten išsiuntė į Tarsą.

[31]Tuo tarpu Bažnyčia visoje Judėjoje, Galilėjoje ir Samarijoje džiaugėsi ramybe. Ji tvarkėsi ir veikė su Viešpaties baime ir vis augo, Šventosios Dvasios globojama.

Petras išgydo luošį

[32]Petras, keliaudamas po visą šalį, apsilankė pas šventuosius, gyvenančius Lydoje.

[33]Ten jis užtiko žmogų, vardu Enėją; jis paralyžiuotas jau aštuoneri metai gulėjo patale.

[34]Petras jam tarė: „Enėjau, tave gydo Jėzus Kristus. Kelkis ir užklok savo guolį!“ Šis akimoju atsikėlė.

[35]Visi Lydos miesto ir Sarono lygumos gyventojai pamatė jį ir gręžėsi į Viešpatį.

Prikėlimas iš numirusių

[36] Havia em Jope uma discípula por nome Tabita, nome este que, traduzido, quer dizer Dorcas; era ela notável pelas boas obras e esmolas que fazia.
[37] Ora, aconteceu, naqueles dias, que ela adoeceu e veio a morrer; e, depois de a lavarem, puseram-na no cenáculo.
[38] Como Lida era perto de Jope, ouvindo os discípulos que Pedro estava ali, enviaram-lhe dois homens que lhe pedissem: Não demores em vir ter conosco.

[39] Pedro atendeu e foi com eles. Tendo chegado, conduziram-no para o cenáculo; e todas as viúvas o cercaram, chorando e mostrando-lhe túnicas e vestidos que Dorcas fizera enquanto estava com elas.

[40] Mas Pedro, tendo feito sair a todos, pondo-se de joelhos, orou; e, voltando-se para o corpo, disse: Tabita, levanta-te! Ela abriu os olhos e, vendo a Pedro, sentou-se.
[41] Ele, dando-lhe a mão, levantou-a; e, chamando os santos, especialmente as viúvas, apresentou-a viva.
[42] Isto se tornou conhecido por toda Jope, e muitos creram no SENHOR.
[43] Pedro ficou em Jope muitos dias, em casa de um curtidor chamado Simão.

[36]Jopėje buvo viena mokinė, vardu Tabita, išvertus Gazelė. Ji buvo garsi gerais darbais ir išmaldomis.

[37]Tomis dienomis ji susirgo ir numirė. Ją nuprausė ir pašarvojo aukštutiniame kambaryje.

[38]Kadangi Lyda netoli Jopės, mokiniai, išgirdę ten esant Petrą, pasiuntė pas jį du vyrus su prašymu: „Ateik pas mus nedelsdamas!“

[39]Petras susirengęs tuojau iškeliavo su jais. Kai tik atėjo, buvo nuvestas į aukštutinį kambarį. Tenai jį apspito našlės, verkdamos ir rodydamos jam marškinius bei viršutinius drabužius, kuriuos, tebegyvendama su jomis, buvo joms pasiuvusi Gazelė.
[40]Petras liepė visiems išeiti ir atsiklaupęs ėmė melstis. Paskui, atsisukęs į lavoną, tarė: „Tabita, kelkis!“ Ši atmerkė akis ir, išvydusi Petrą, atsisėdo.
[41]Petras ištiesė jai ranką ir ją pakėlė. Tada, pašaukęs vidun šventuosius ir našles, parodė jiems ją gyvą.
[42]Žinia apie įvykį pasklido visoje Jopėje, ir daugybė žmonių įtikėjo Viešpatį.
[43]Petras dar ilgesnį laiką pasiliko Jopėje pas vieną odininką, vardu Simoną.

Atos 10

O centurião Cornélio

[1] Morava em Cesaréia um homem de nome Cornélio, centurião da coorte chamada Italiana,

Apaštalų darbų 10

Šimtininkas Kornelijus

[1]Cezarėjoje gyveno žmogus, vardu Kornelijus, vadinamosios Italų kohortos šimtininkas.

[2] piedoso e temente a Deus com toda a sua casa e que fazia muitas esmolas ao povo e, de contínuo, orava a Deus.

[3] Esse homem observou claramente durante uma visão, cerca da hora nona do dia, um anjo de Deus que se aproximou dele e lhe disse:

[4] Cornélio! Este, fixando nele os olhos e possuído de temor, perguntou: Que é, SENHOR? E o anjo lhe disse: As tuas orações e as tuas esmolas subiram para memória diante de Deus.

[5] Agora, envia mensageiros a Jope e manda chamar Simão, que tem por sobrenome Pedro.

[6] Ele está hospedado com Simão, curtidor, cuja residência está situada à beira-mar.

[7] Logo que se retirou o anjo que lhe falava, chamou dois dos seus domésticos e um soldado piedoso dos que estavam a seu serviço

[8] e, havendo-lhes contado tudo, enviou-os a Jope.

Pedro tem uma visão

[9] No dia seguinte, indo eles de caminho e estando já perto da cidade, subiu Pedro ao eirado, por volta da hora sexta, a fim de orar.

[10] Estando com fome, quis comer; mas, enquanto lhe preparavam a comida, sobreveio-lhe um êxtase;

[11] então, viu o céu aberto e descendo um objeto como se fosse um grande lençol, o qual era baixado à terra pelas quatro pontas,

[2]Jis drauge su savo namiškiais pasižymėjo pamaldumu bei Dievo baime, dosniai šelpdavo žmones ir ištvermingai melsdavosi Dievui.

[3]Kartą, apie devintą valandą, regėjime jis aiškiai išvydo ateinantį angelą; šis tarė: „Kornelijau!“

[4]Išsigandęs pažvelgė į jį ir paklausė: „Kas yra, viešpatie?“ Šis jam atsakė: „Tavo maldos ir išmaldos pakilo Dievo akivaizdon, ir jis tave prisiminė.

[5]Taigi siųsk vyrus į Jopę ir išsikviesk tokį Simoną, vadinamą Petru.

[6]Jis svečiuojasi pas tokį odininką Simoną, kurio namai stovi prie jūros“.

[7]Kai su juo kalbėjęs angelas pasišalino, Kornelijus pasišaukė du namiškius ir vieną pamaldų kareivį iš savo valdinių

[8]ir, viską jiems išaiškinęs, išsiuntė į Jopę.

Petro regėjimas

[9]Rytojaus dieną, kai šitie keliaudami artinosi prie miesto, Petras užlipo ant plokščiastogio pasimelsti. Buvo apie šeštą valandą.

[10]Jis pasijuto išalkęs ir norėjo užkąsti. Kol jam buvo tiekiamas valgis, jį ištiko dvasios pagava.

[11]Jis išvydo atsivėrusį dangų, iš kurio kažkoks rykas, it didelė marška, laikomas už keturių kampų, leidosi žemėn.

[12] contendo toda sorte de quadrúpedes, répteis da terra e aves do céu.

[13] E ouviu-se uma voz que se dirigia a ele: Levanta-te, Pedro! Mata e come.

[14] Mas Pedro replicou: De modo nenhum, SENHOR! Porque jamais comi coisa alguma comum e imunda.

[15] Segunda vez, a voz lhe falou: Ao que Deus purificou não consideres comum.

[16] Sucedeu isto por três vezes, e, logo, aquele objeto foi recolhido ao céu.

Os enviados de Cornélio chegam a Jope

[17] Enquanto Pedro estava perplexo sobre qual seria o significado da visão, eis que os homens enviados da parte de Cornélio, tendo perguntado pela casa de Simão, pararam junto à porta;

[18] e, chamando, indagavam se estava ali hospedado Simão, por sobrenome Pedro.

[19] Enquanto meditava Pedro acerca da visão, disse-lhe o Espírito: Estão aí dois homens que te procuram;

[20] levanta-te, pois, desce e vai com eles, nada duvidando; porque eu os enviei.

[21] E, descendo Pedro para junto dos homens, disse: Aqui me tendes; sou eu a quem buscais? A que viestes?

[22] Então, disseram: O centurião Cornélio, homem reto e temente a Deus e tendo bom testemunho de toda a nação judaica, foi instruído por um santo anjo para chamar-te a sua casa e ouvir as tuas palavras.

Pedro vai com eles

[12]Jame buvo įvairiausių žemės keturkojų ir roplių bei dangaus paukščių.

[13]Ir jam pasigirdo balsas: „Kelkis, Petrai, pjauk ir valgyk!“

[14]Petras atsakė: „Jokiu būdu, Viešpatie! Aš niekuomet nesu valgęs sutepto ar netyro maisto“.

[15]O balsas vėl tarė: „Ką Dievas apvalė, tu nevadink suteptu!“

[16]Taip atsitiko tris kartus, ir rykas tučtuojau vėl pakilo į dangų.

[17]Petrui tebesvarstant, ką galėtų reikšti regėjimas, štai prie vartų sustojo Kornelijaus pasiuntiniai, kurie teiravosi Simono namų.

[18]„Ar čia vieši Simonas, vadinamas Petru?“ – klausė jie garsiai.

[19]Petrui, tebemąstančiam apie regėjimą, Dvasia tarė: „Štai trys vyrai ieško tavęs.

[20]Greičiau kelkis, lipk žemyn ir nedvejodamas keliauk su jais, nes aš juos atsiunčiau“.

[21]Taigi Petras nulipo žemyn pas vyrus ir tarė: „Štai ir aš, kurio ieškote. Kokiu reikalu atėjote?“

[22]Tie atsakė: „Šimtininkas Kornelijus, teisus ir dievobaimingas vyras, visų gyventojų žydų didžiai gerbiamas žmogus, gavo šventojo angelo nurodymą pasikviesti tave į savo namus ir išklausyti tavo pamokymų“.

23 Pedro, pois, convidando-os a entrar, hospedou-os. No dia seguinte, levantou-se e partiu com eles; também alguns irmãos dos que habitavam em Jope foram em sua companhia.

23Tuomet Petras pakvietė juos į vidų ir svetingai priėmė. Kitą rytą iškeliavo su jais. Jį lydėjo keli broliai iš Jopės.

Kornelijaus krikštas

24 No dia imediato, entrou em Cesaréia. Cornélio estava esperando por eles, tendo reunido seus parentes e amigos íntimos.

24Rytojaus dieną jis atvyko į Cezarėją. Kornelijus jo laukė, susikvietęs gimines ir artimiausius bičiulius.

25 Aconteceu que, indo Pedro a entrar, lhe saiu Cornélio ao encontro e, prostrando-se-lhe aos pés, o adorou.

25Įeinantį Petrą Kornelijus pasitiko ir, puldamas po kojų, išreiškė jam pagarbą.

26 Mas Pedro o levantou, dizendo: Ergue-te, que eu também sou homem.

26Petras pakėlė Kornelijų, tardamas: „Kelkis! Juk ir aš esu žmogus“.

27 Falando com ele, entrou, encontrando muitos reunidos ali,

27Paskui, kalbėdamasis su juo, įžengė vidun ir, atradęs daug susirinkusių žmonių,

28 a quem se dirigiu, dizendo: Vós bem sabeis que é proibido a um judeu ajuntar-se ou mesmo aproximar-se a alguém de outra raça; mas Deus me demonstrou que a nenhum homem considerasse comum ou imundo;

28prabilo: „Jūs žinote, kad žydui nevalia bendrauti ar svečiuotis pas svetimtautį. Bet Dievas man apreiškė, jog negalima jokio žmogaus laikyti suteptu ar netyru.

29 por isso, uma vez chamado, vim sem vacilar. Pergunto, pois: por que razão me mandastes chamar?

29Štai kodėl pakviestas aš nesvyruodamas atvykau. Taigi klausiu dabar: kokiu reikalu mane pakvietėte?“

30 Respondeu-lhe Cornélio: Faz, hoje, quatro dias que, por volta desta hora, estava eu observando em minha casa a hora nona de oração, e eis que se apresentou diante de mim um varão de vestes resplandecentes

30Kornelijus atsakė: „Kaip tik dabar sukanka lygiai keturios dienos, kai aš savo namuose meldžiausi devintą valandą. Ir štai prieš mane stojo spindinčiais drabužiais vyras

31 e disse: Cornélio, a tua oração foi ouvida, e as tuas esmolas, lembradas na presença de Deus.

31ir prabilo: ‘Kornelijau, tavo maldos išklausytos, ir Dievas prisiminė tavo išmaldas.

[32] Manda, pois, alguém a Jope a chamar Simão, por sobrenome Pedro; acha-se este hospedado em casa de Simão, curtidor, à beira-mar.	[32]Siųsk pasiuntinius į Jopę ir atsikviesk Simoną, vadinamą Petru. Jis yra apsistojęs odininko Simono namuose prie jūros’.
[33] Portanto, sem demora, mandei chamar-te, e fizeste bem em vir. Agora, pois, estamos todos aqui, na presença de Deus, prontos para ouvir tudo o que te foi ordenado da parte do SENHOR.	[33]Taigi aš tuojau pasiunčiau pas tave žmones, o tu gerai padarei, čionai atvykdamas. Dabar mes visi čia esame Dievo akivaizdoje, kad išgirstume visa, ką Viešpats tau pavedė“.
[34] Então, falou Pedro, dizendo: Reconheço, por verdade, que Deus não faz acepção de pessoas;	[34]Tada, atvėręs lūpas, Petras pasakė: „Iš tiesų aš dabar suprantu, jog Dievas nėra šališkas.
[35] pelo contrário, em qualquer nação, aquele que o teme e faz o que é justo lhe é aceitável.	[35]Jam brangus kiekvienos tautos žmogus, kuris jo bijo ir teisingai gyvena.
[36] Esta é a palavra que Deus enviou aos filhos de Israel, anunciando-lhes o evangelho da paz, por meio de Jesus Cristo. Este é o SENHOR de todos.	[36]Jis pasiuntė savo žodį Izraelio vaikams ir per Mesiją Jėzų paskelbė ramybės gerąją naujieną. Šitas yra visų Viešpats.
[37] Vós conheceis a palavra que se divulgou por toda a Judéia, tendo começado desde a Galiléia, depois do batismo que João pregou,	[37]Jūs žinote, kas yra įvykę visoje Judėjoje, pradedant Galilėja, po Jono skelbtojo krikšto.
[38] como Deus ungiu a Jesus de Nazaré com o Espírito Santo e com poder, o qual andou por toda parte, fazendo o bem e curando a todos os oprimidos do diabo, porque Deus era com ele;	[38]Kalbama apie Jėzų iš Nazareto, kaip Dievas jį patepė Šventąja Dvasia ir galybe, kaip jis vaikščiojo, darydamas gera ir gydydamas visus velnio pavergtuosius, nes Dievas buvo su juo.
[39] e nós somos testemunhas de tudo o que ele fez na terra dos judeus e em Jerusalém; ao qual também tiraram a vida, pendurando-o no madeiro.	[39]Mes esame liudytojai visko, ką jis yra padaręs žydų šalyje ir Jeruzalėje. Jį nužudė pakabindami ant medžio.
[40] A este ressuscitou Deus no terceiro dia e concedeu que fosse manifesto,	[40]Tačiau trečią dieną Dievas jį prikėlė ir leido jam pasirodyti,

[41] não a todo o povo, mas às testemunhas que foram anteriormente escolhidas por Deus, isto é, a nós que comemos e bebemos com ele, depois que ressurgiu dentre os mortos;

[41]beje, ne visai tautai, o Dievo iš anksto paskirtiems liudytojams, būtent mums, kurie su juo valgėme ir gėrėme, jam prisikėlus iš numirusių.

[42] e nos mandou pregar ao povo e testificar que ele é quem foi constituído por Deus Juiz de vivos e de mortos.

[42]Jis mums įsakė skelbti tautai ir liudyti, kad jis yra Dievo paskirtasis gyvųjų ir mirusiųjų teisėjas.

[43] Dele todos os profetas dão testemunho de que, por meio de seu nome, todo aquele que nele crê recebe remissão de pecados.

[43]Apie jį visi pranašai liudija, kad kiekvienas, kas jį tiki, gauna jo vardu nuodėmių atleidimą“.

O Espírito Santo desce sobre os gentios

[44] Ainda Pedro falava estas coisas quando caiu o Espírito Santo sobre todos os que ouviam a palavra.

[44]Petrui tebekalbant šiuos dalykus, Šventoji Dvasia nužengė ant visų, kurie klausėsi žodžio.

[45] E os fiéis que eram da circuncisão, que vieram com Pedro, admiraram-se, porque também sobre os gentios foi derramado o dom do Espírito Santo;

[45]Su Petru atvykę žydų kilmės tikintieji labai stebėjosi, kad ir pagonims buvo išlieta Šventosios Dvasios dovana.

[46] pois os ouviam falando em línguas e engrandecendo a Deus. Então, perguntou Pedro:

[46]Mat jie girdėjo juos kalbant kalbomis ir šlovinant Dievą.

[47] Porventura, pode alguém recusar a água, para que não sejam batizados estes que, assim como nós, receberam o Espírito Santo?

[47]Tuomet Petras tarė: „Argi kas galėtų uždrausti šituos krikštyti vandeniu, jeigu jie, kaip ir mes, gavo Šventąją Dvasią?!“

[48] E ordenou que fossem batizados em nome de Jesus Cristo. Então, lhe pediram que permanecesse com eles por alguns dias.

[48]Ir jis liepė juos pakrikštyti Jėzaus Kristaus vardu. O šie prašė jį pasilikti dar kelias dienas.

Atos 11

A defesa de Pedro

[1] Chegou ao conhecimento dos apóstolos e dos irmãos que estavam na Judéia que

Apaštalų darbų 11

Petras Jeruzalėje

[1]Apaštalai ir broliai, buvę Judėjoje, išgirdo, kad ir pagonys priėmė Dievo žodį.

também os gentios haviam recebido a palavra de Deus.

[2] Quando Pedro subiu a Jerusalém, os que eram da circuncisão o argüiram, dizendo:

[3] Entraste em casa de homens incircuncisos e comeste com eles.

[4] Então, Pedro passou a fazer-lhes uma exposição por ordem, dizendo:

[5] Eu estava na cidade de Jope orando e, num êxtase, tive uma visão em que observei descer um objeto como se fosse um grande lençol baixado do céu pelas quatro pontas e vindo até perto de mim.

[6] E, fitando para dentro dele os olhos, vi quadrúpedes da terra, feras, répteis e aves do céu.

[7] Ouvi também uma voz que me dizia: Levanta-te, Pedro! Mata e come.

[8] Ao que eu respondi: de modo nenhum, SENHOR; porque jamais entrou em minha boca qualquer coisa comum ou imunda.

[9] Segunda vez, falou a voz do céu: Ao que Deus purificou não consideres comum.

[10] Isto sucedeu por três vezes, e, de novo, tudo se recolheu para o céu.

[11] E eis que, na mesma hora, pararam junto da casa em que estávamos três homens enviados de Cesaréia para se encontrarem comigo.

[12] Então, o Espírito me disse que eu fosse com eles, sem hesitar. Foram comigo também estes seis irmãos; e entramos na casa daquele homem.

[13] E ele nos contou como vira o anjo em pé em sua casa e que lhe dissera: Envia a

[2]Todėl kai Petras atvyko į Jeruzalę, žydų kilmės tikintieji ėmė jam prikaišioti:

[3]„Tu nuėjai pas neapipjaustytus vyrus ir su jais valgei!“

[4]Tada Petras pradėjo jiems iš eilės aiškinti:

[5]„Aš kartą meldžiausi Jopės mieste ir dvasios pagavoje turėjau regėjimą: prie pat manęs nusileido kažkoks rykas, it didžiulė marška, už keturių kampų nuleidžiamas iš dangaus.

[6]Atidžiai įsižiūrėjęs, pamačiau jame keturkojų žemės gyvūnų, laukinių žvėrių, roplių ir padangės sparnuočių.

[7]Dar išgirdau balsą, man sakantį: ‘Kelkis, Petrai, pjauk ir valgyk!’

[8]Aš atsakiau: ‘Jokiu būdu, Viešpatie! Dar niekuomet suteptas ir netyras maistas nebuvo mano burnoje’.

[9]Bet balsas iš dangaus prabilo antrą kartą: ‘Ką Dievas apvalė, tu nevadink suteptu!’

[10]Taip atsitiko tris kartus, ir vėl viskas pakilo į dangų.

[11]Ir tuojau prieš namus, kuriuose mes buvome apsistoję, atsirado trys vyrai. Jie buvo siųsti pas mane iš Cezarėjos.

[12]Dvasia man įsakė nedvejojant keliauti su jais. Mane lydėjo šitie šeši broliai, ir mes kartu nuvykome į vieno žmogaus namus.

[13]Jis mums papasakojo savo namuose regėjęs angelą, kuris jam liepė: ‘Nusiųsk

Jope e manda chamar Simão, por sobrenome Pedro,

14 o qual te dirá palavras mediante as quais serás salvo, tu e toda a tua casa.

15 Quando, porém, comecei a falar, caiu o Espírito Santo sobre eles, como também sobre nós, no princípio.

16 Então, me lembrei da palavra do SENHOR, quando disse: João, na verdade, batizou com água, mas vós sereis batizados com o Espírito Santo.

17 Pois, se Deus lhes concedeu o mesmo dom que a nós nos outorgou quando cremos no SENHOR Jesus, quem era eu para que pudesse resistir a Deus?

18 E, ouvindo eles estas coisas, apaziguaram-se e glorificaram a Deus, dizendo: Logo, também aos gentios foi por Deus concedido o arrependimento para vida.

Os discípulos são chamados cristãos em Antioquia

19 Então, os que foram dispersos por causa da tribulação que sobreveio a Estêvão se espalharam até à Fenícia, Chipre e Antioquia, não anunciando a ninguém a palavra, senão somente aos judeus.

20 Alguns deles, porém, que eram de Chipre e de Cirene e que foram até Antioquia, falavam também aos gregos, anunciando-lhes o evangelho do SENHOR Jesus.

21 A mão do SENHOR estava com eles, e muitos, crendo, se converteram ao SENHOR.

ką į Jopę ir išsikviesk Simoną, vadinamą Petru.

14Jis pamokys tave ir visus tavo namiškius, kaip išsigelbėti’.

15Kai aš pradėjau kalbėti, Šventoji Dvasia nužengė ant jų, kaip pradžioje yra atsitikę ir mums.

16Tada prisiminiau Viešpaties žodžius, kaip jis yra sakęs: ‘Jonas krikštijo vandeniu, o jūs būsite pakrikštyti Šventąja Dvasia’.

17Tad jeigu Dievas suteikė jiems tokią pat dovaną, kaip ir mums, įtikėjusiems Viešpatį Jėzų Kristų, tai kas gi aš toks, kad mėginčiau trukdyti Dievui?!“

18Tai išgirdę, jie nusiramino ir ėmė šlovinti Dievą, sakydami: „Vadinasi, Dievas ir pagonims davė atsivertimo malonę, kad jie gyventų“.

Antiochijos bendruomenė

19Išblaškytieji persekiojimo, kilusio dėl Stepono, nukeliavo į Finikiją, Kiprą ir Antiochiją. Jie skelbė žodį vien tiktai žydams.

20Kai kurie iš jų, būtent kipriečiai ir kirėniečiai, atvykę į Antiochiją, kreipėsi ir į graikus, skelbdami gerąją naujieną apie Viešpatį Jėzų.

21Viešpaties ranka buvo su jais: daug žmonių įtikėjo ir atsivertė į Viešpatį.

22 A notícia a respeito deles chegou aos ouvidos da igreja que estava em Jerusalém; e enviaram Barnabé até Antioquia.

23 Tendo ele chegado e, vendo a graça de Deus, alegrou-se e exortava a todos a que, com firmeza de coração, permanecessem no SENHOR.

24 Porque era homem bom, cheio do Espírito Santo e de fé. E muita gente se uniu ao SENHOR.

25 E partiu Barnabé para Tarso à procura de Saulo;

26 tendo-o encontrado, levou-o para Antioquia. E, por todo um ano, se reuniram naquela igreja e ensinaram numerosa multidão. Em Antioquia, foram os discípulos, pela primeira vez, chamados cristãos.

Ágabo prediz grande fome

27 Naqueles dias, desceram alguns profetas de Jerusalém para Antioquia,

28 e, apresentando-se um deles, chamado Ágabo, dava a entender, pelo Espírito, que estava para vir grande fome por todo o mundo, a qual sobreveio nos dias de Cláudio.

29 Os discípulos, cada um conforme as suas posses, resolveram enviar socorro aos irmãos que moravam na Judéia;

30 o que eles, com efeito, fizeram, enviando-o aos presbíteros por intermédio de Barnabé e de Saulo.

Atos 12

Herodes persegue a Tiago e a Pedro

22Žinia apie juos pasiekė Jeruzalės Bažnyčios ausis, ir ji išsiuntė Barnabą į Antiochiją.

23Atvykęs ir pamatęs Dievo malonę, jis apsidžiaugė ir ragino visus iš tikros širdies likti ištikimus Viešpačiui.

24Mat jis buvo geras vyras, kupinas Šventosios Dvasios ir tikėjimo. Taip Viešpačiui prisidėjo nemažas būrys.

25Barnabas dar nukeliavo į Tarsą ieškoti Sauliaus. Radęs atsivedė jį Antiochijon.

26Juodu abu ištisus metus darbavosi Bažnyčioje ir išmokė gausų būrį. Antiochijoje pirmą kartą imta vadinti mokinius „krikščionimis“.

27Tomis dienomis iš Jeruzalės į Antiochiją atvyko pranašų.

28Vienas jų, vardu Agabas, Dvasios įkvėptas, išpranašavo didelį badą, ištiksiantį visą pasaulį. Badas iš tiesų atėjo Klaudijui valdant.

29Mokiniai, kiekvienas pagal savo išteklius, nusprendė paremti Judėjos brolius ir nusiųsti jiems pašalpą.

30Jie taip padarė ir per Barnabą bei Saulių nusiuntė vyresniesiems paramą.

Apaštalų darbų 12

Petro išvadavimas

[1] Por aquele tempo, mandou o rei Herodes prender alguns da igreja para os maltratar,

[1]Tuo pačiu metu karalius Erodas pradėjo persekioti kai kuriuos Bažnyčios žmones.

[2] fazendo passar a fio de espada a Tiago, irmão de João.

[2]Jis nukirsdino Jokūbą, Jono brolį.

[3] Vendo ser isto agradável aos judeus, prosseguiu, prendendo também a Pedro. E eram os dias dos pães asmos.

[3]Pamatęs, jog tai patinka žydams, įsakė suimti ir Petrą. Buvo Neraugintosios duonos dienos.

[4] Tendo-o feito prender, lançou-o no cárcere, entregando-o a quatro escoltas de quatro soldados cada uma, para o guardarem, tencionando apresentá-lo ao povo depois da Páscoa.

[4]Suėmęs Petrą, įmesdino jį į kalėjimą ir pavedė saugoti keturgubai sargybai po keturis kareivius. Po Velykų ketino išduoti jį miniai.

[5] Pedro, pois, estava guardado no cárcere; mas havia oração incessante a Deus por parte da igreja a favor dele.

[5]Taigi Petras buvo uždarytas kalėjime. O Bažnyčia karštai meldėsi už jį Dievui.

[6] Quando Herodes estava para apresentá-lo, naquela mesma noite, Pedro dormia entre dois soldados, acorrentado com duas cadeias, e sentinelas à porta guardavam o cárcere.

[6]Paskutinę naktį prieš Erodui išduodant Petrą, tasai, supančiotas dviem grandinėmis, miegojo tarp dviejų kareivių. Prie durų sargybiniai sergėjo kalėjimą.

[7] Eis, porém, que sobreveio um anjo do SENHOR, e uma luz iluminou a prisão; e, tocando ele o lado de Pedro, o despertou, dizendo: Levanta-te depressa! Então, as cadeias caíram-lhe das mãos.

[7]Staiga ten atsirado Viešpaties angelas, ir kamerą nutvieskė šviesa. Jis sudavė Petrui į šoną ir žadindamas tarė: „Kelkis greičiau!“ Ir nukrito jam grandinės nuo rankų.

[8] Disse-lhe o anjo: Cinge-te e calça as sandálias. E ele assim o fez. Disse-lhe mais: Põe a capa e segue-me.

[8]Angelas kalbėjo toliau: „Susijuosk ir apsiauk sandalus!“ Jis taip ir padarė. Angelas tęsė: „Užsimesk apsiaustą ir eik paskui mane!“

Pedro é livre da prisão

[9] Então, saindo, o seguia, não sabendo que era real o que se fazia por meio do anjo; parecia-lhe, antes, uma visão.

[9]Išėjęs Petras sekė paskui jį. Tik jis nesuvokė, kad angelo veiksmai tikri, jis tarėsi matąs regėjimą.

[10] Depois de terem passado a primeira e a segunda sentinela, chegaram ao portão de ferro que dava para a cidade, o qual se

[10]Šitaip juodu praėjo pro pirmą ir antrą sargybą ir prisiartino prie geležinių vartų į miestą. Vartai savaime atsidarė. Išėję pro

lhes abriu automaticamente; e, saindo, enveredaram por uma rua, e logo adiante o anjo se apartou dele.

juos, jie leidosi tolyn viena gatve. Staiga angelas nuo jo pasitraukė.

[11] Então, Pedro, caindo em si, disse: Agora, sei, verdadeiramente, que o SENHOR enviou o seu anjo e me livrou da mão de Herodes e de toda a expectativa do povo judaico.

[11]Petras atsipeikėjęs tarė: „Dabar tikrai žinau, kad Viešpats atsiuntė savo angelą ir išvadavo mane iš Erodo rankų ir žydų minios kėslų“.

[12] Considerando ele a sua situação, resolveu ir à casa de Maria, mãe de João, cognominado Marcos, onde muitas pessoas estavam congregadas e oravam.

[12]Taip mąstydamas, jis atėjo prie Morkumi vadinamo Jono motinos Marijos namų, kur nemažas būrys buvo susirinkęs melstis.

[13] Quando ele bateu ao postigo do portão, veio uma criada, chamada Rode, ver quem era;

[13]Jis pasibeldė į lauko duris. Tarnaitė, vardu Rodė, nuėjo paklausti, kas ten.

[14] reconhecendo a voz de Pedro, tão alegre ficou, que nem o fez entrar, mas voltou correndo para anunciar que Pedro estava junto do portão.

[14]Pažinusi Petro balsą, ji iš džiaugsmo pamiršo atidaryti duris, bet nubėgo pranešti, jog Petras stovįs už durų.

[15] Eles lhe disseram: Estás louca. Ela, porém, persistia em afirmar que assim era. Então, disseram: É o seu anjo.

[15]Jai sakė: „Tu pakvaišai!“ Bet ji tvirtino savo. Tada jie nusprendė: „Tai jo angelas“.

[16] Entretanto, Pedro continuava batendo; então, eles abriram, viram-no e ficaram atônitos.

[16]Tuo tarpu Petras toliau beldėsi. Atidarę jie pamatė jį ir nustėro.

[17] Ele, porém, fazendo-lhes sinal com a mão para que se calassem, contou-lhes como o SENHOR o tirara da prisão e acrescentou: Anunciai isto a Tiago e aos irmãos. E, saindo, retirou-se para outro lugar.

[17]Jis davė ženklą laikytis tyliai. Paskui apsakė, kaip Viešpats išvedė jį iš kalėjimo. Jis dar pridūrė: „Praneškite apie tai Jokūbui ir kitiems broliams“. Paskui iškeliavo kitur.

[18] Sendo já dia, houve não pouco alvoroço entre os soldados sobre o que teria acontecido a Pedro.

[18]Išaušus dienai, tarp kareivių kilo nemenkas sąmyšis dėl Petro.

[19] Herodes, tendo-o procurado e não o achando, submetendo as sentinelas a inquérito, ordenou que fossem justiçadas. E, descendo da Judéia para Cesaréia, Herodes passou ali algum tempo.

[19]Erodas įsakė jo ieškoti. Nesuradęs ištardė sargybinius ir įsakė juos nubausti mirtimi. Paskui persikėlė iš Judėjos į Cezarėją ir čia pasiliko.

A morte de Herodes

Erodo mirtis

[20] Ora, havia séria divergência entre Herodes e os habitantes de Tiro e de Sidom; porém estes, de comum acordo, se apresentaram a ele e, depois de alcançar o favor de Blasto, camarista do rei, pediram reconciliação, porque a sua terra se abastecia do país do rei.

[20]Erodas nirto ant Tyro ir Sidono gyventojų. Bet jie sutartinai kreipėsi į jį ir, pasitelkę karaliaus rūmininką Blastą, prašė taikos, nes jų kraštas iš karaliaus žemių gabenosi maistą.

[21] Em dia designado, Herodes, vestido de trajo real, assentado no trono, dirigiu-lhes a palavra;

[21]Nustatytą dieną Erodas, apsivilkęs karališkais drabužiais, atsisėdo į sostą ir sakė jiems prakalbą.

[22] e o povo clamava: É voz de um deus, e não de homem!

[22]Liaudis ėmė šaukti: „Tai Dievo, ne žmogaus balsas!“

[23] No mesmo instante, um anjo do SENHOR o feriu, por ele não haver dado glória a Deus; e, comido de vermes, expirou.

[23]Ir beregint jį ištiko Viešpaties angelas už tai, kad nedavė Dievui priklausančios garbės. Jis mirė, kirminų suėstas.

Barnabo ir Sauliaus pašaukimas

[24] Entretanto, a palavra do SENHOR crescia e se multiplicava.

[24]Viešpaties žodis vis augo ir plito.

[25] Barnabé e Saulo, cumprida a sua missão, voltaram de Jerusalém, levando também consigo a João, apelidado Marcos.

[25]Barnabas ir Saulius, baigę savo užduotį ir pasiėmę su savimi Joną, vadinamą Morkumi, sugrįžo iš Jeruzalės.

Atos 13

Apaštalų darbų 13

Barnabé e Saulo. A primeira viagem missionária

[1] Havia na igreja de Antioquia profetas e mestres: Barnabé, Simeão, por sobrenome Níger, Lúcio de Cirene, Manaém, colaço de Herodes, o tetrarca, e Saulo.

[1]Antiochijos Bažnyčioje buvo pranašų ir mokytojų: Barnabas, Simeonas, pravarde Juodasis, Liucijus Kirėnietis, Manaenas, augęs kartu su tetrarchu Erodu, ir Saulius.

[2] E, servindo eles ao SENHOR e jejuando, disse o Espírito Santo: Separai-me, agora, Barnabé e Saulo para a obra a que os tenho chamado.

[3] Então, jejuando, e orando, e impondo sobre eles as mãos, os despediram.

Elimas, o mágico

[4] Enviados, pois, pelo Espírito Santo, desceram a Selêucia e dali navegaram para Chipre.

[5] Chegados a Salamina, anunciavam a palavra de Deus nas sinagogas judaicas; tinham também João como auxiliar.

[6] Havendo atravessado toda a ilha até Pafos, encontraram certo judeu, mágico, falso profeta, de nome Barjesus,

[7] o qual estava com o procônsul Sérgio Paulo, que era homem inteligente. Este, tendo chamado Barnabé e Saulo, diligenciava para ouvir a palavra de Deus.

[8] Mas opunha-se-lhes Elimas, o mágico (porque assim se interpreta o seu nome), procurando afastar da fé o procônsul.

[9] Todavia, Saulo, também chamado Paulo, cheio do Espírito Santo, fixando nele os olhos, disse:

[10] Ó filho do diabo, cheio de todo o engano e de toda a malícia, inimigo de toda a justiça, não cessarás de perverter os retos caminhos do SENHOR?

[11] Pois, agora, eis aí está sobre ti a mão do SENHOR, e ficarás cego, não vendo o sol por algum tempo. No mesmo instante, caiu sobre ele névoa e escuridade, e, andando à roda, procurava quem o guiasse pela mão.

[2]Kartą, kai jie laikė pamaldas Viešpaties garbei ir pasninkavo, Šventoji Dvasia pasakė: „Išskirkite man Barnabą ir Saulių darbui, kuriam aš juos pašaukiau“.

[3]Tada tie pasninkavo ir meldėsi, ir, uždėję ant jų rankas, išleido.

Barnabas ir Saulius Kipre

[4]Šventosios Dvasios siunčiami, jie nukeliavo į Seleukiją, o iš ten laivu pasiekė Kiprą.

[5]Atvykę į Salaminą, jie ėmė skelbti Dievo žodį žydų sinagogose. Jiems talkino Jonas.

[6]Taip jie perėjo visą salą iki Pafo, kur susitiko vieną žydą, burtininką ir netikrą pranašą, vardu Barjėzų.

[7]Jis buvo artimas prokonsului Sergijui Pauliui, išmintingam vyrui. Šis, pasivadinęs Barnabą ir Saulių, panorėjo pasiklausyti Dievo žodžio.

[8]Jiems priešinosi Elimas – burtininkas (toks šito žodžio vertimas). Jis stengėsi atitraukti prokonsulą nuo tikėjimo.

[9]Tada Saulius, kitaip vadinamas Pauliumi, Šventosios Dvasios kupinas, įdėmiai pažvelgė į jį

[10]ir prabilo: „Ak tu, velnio vaike! Tu, visokių klastų bei suktybių pilnas teisumo prieše! Ar dar nesiliausi kraipęs tiesių Viešpaties kelių?

[11]Dabar štai tave ištiks Viešpaties ranka: tu tapsi aklas ir kurį laiką neregėsi saulės“. Ir tučtuojau užgulė jį tiršta tamsa, ir jis ėmė graibytis aplink, ieškodamas, kas jam ištiestų ranką.

[12] Então, o procônsul, vendo o que sucedera, creu, maravilhado com a doutrina do SENHOR.

[12]Tai pamatęs, prokonsulas įtikėjo, neatsistebėdamas Viešpaties mokslu.

João Marcos volta a Jerusalém

Paulius Pisidijos Antiochijoje

[13] E, navegando de Pafos, Paulo e seus companheiros dirigiram-se a Perge da Panfília. João, porém, apartando-se deles, voltou para Jerusalém.

[13]Iš Pafo Paulius ir jo palydovai atplaukė į Pergę Pamfilijoje. Čia Jonas pasitraukė nuo jų ir sugrįžo į Jeruzalę.

[14] Mas eles, atravessando de Perge para a Antioquia da Pisídia, indo num sábado à sinagoga, assentaram-se.

[14]O jie iš Pergės leidosi toliau ir pasiekė Pisidijos Antiochiją. Šabo dieną jie nuėjo į sinagogą ir ten susėdo.

[15] Depois da leitura da lei e dos profetas, os chefes da sinagoga mandaram dizer-lhes: Irmãos, se tendes alguma palavra de exortação para o povo, dizei-a.

[15]Po Įstatymo ir Pranašų skaitymo sinagogos vadovai kreipėsi į juos: „Broliai, jei turite paskatinimo žodį tautiečiams, tarkite!“

O testemunho de Paulo em Antioquia

[16] Paulo, levantando-se e fazendo com a mão sinal de silêncio, disse: Varões israelitas e vós outros que também temeis a Deus, ouvi.

[16]Tada Paulius atsistojo ir, davęs ranka ženklą nutilti, prabilo: ,,Izraelio vyrai ir dievobaimingieji žmonės, paklausykite!

[17] O Deus deste povo de Israel escolheu nossos pais e exaltou o povo durante sua peregrinação na terra do Egito, donde os tirou com braço poderoso;

[17]Šios Izraelio tautos Dievas išsirinko mūsų protėvius ir išaukštino juos, gyvenančius išeivijoje, Egipto šalyje. Rodydamas savo rankos galybę, išvedė juos iš Egipto

[18] e suportou-lhes os maus costumes por cerca de quarenta anos no deserto;

[18]ir per keturiasdešimt metų rūpinosi jais tyruose.

[19] e, havendo destruído sete nações na terra de Canaã, deu-lhes essa terra por herança,

[19]Vėliau, išnaikinęs septynias tautas Kanaane, leido jiems paveldėti anų žemes

[20] vencidos cerca de quatrocentos e cinqüenta anos. Depois disto, lhes deu juízes, até o profeta Samuel.

[20]beveik po keturių šimtų penkiasdešimt metų. Paskui davė teisėjus iki pranašo Samuelio.

[21] Então, eles pediram um rei, e Deus lhes deparou Saul, filho de Quis, da tribo de

[21]Tuo laiku jie ėmė reikalauti karaliaus, ir Dievas jiems davė Saulių, Kišo sūnų,

Benjamim, e isto pelo espaço de quarenta anos.

Benjamino giminės vyrą, keturiasdešimčiai metų.

[22] E, tendo tirado a este, levantou-lhes o rei Davi, do qual também, dando testemunho, disse: Achei Davi, filho de Jessé, homem segundo o meu coração, que fará toda a minha vontade.

[22]Pašalinęs Saulių, jis pakėlė jiems karaliumi Dovydą, apie kurį pasakė: Radau Dovydą, Jesės sūnų, vyrą pagal savo širdį, kuris įvykdys visus mano norus.

[23] Da descendência deste, conforme a promessa, trouxe Deus a Israel o Salvador, que é Jesus,

[23]Iš jo palikuonių, kaip buvo žadėjęs, Dievas išvedė Izraeliui gelbėtoją Jėzų.

[24] havendo João, primeiro, pregado a todo o povo de Israel, antes da manifestação dele, batismo de arrependimento.

[24]Prieš jam ateinant, Jonas paskelbė atsivertimo krikštą visai Izraelio tautai.

[25] Mas, ao completar João a sua carreira, dizia: Não sou quem supondes; mas após mim vem aquele de cujos pés não sou digno de desatar as sandálias.

[25]Baigdamas gyvenimo kelionę, Jonas pareiškė: ‘Aš nesu tas, kuo mane laikote. Štai po manęs ateina tasai, kuriam aš nevertas atrišti apavo dirželio’.

[26] Irmãos, descendência de Abraão e vós outros os que temeis a Deus, a nós nos foi enviada a palavra desta salvação.

[26]Broliai, Abraomo giminės sūnūs ir čia esantys dievobaimingieji žmonės! Tai mums atsiųstas šis išganymo žodis.

[27] Pois os que habitavam em Jerusalém e as suas autoridades, não conhecendo Jesus nem os ensinos dos profetas que se lêem todos os sábados, quando o condenaram, cumpriram as profecias;

[27]Jeruzalės gyventojai ir jų vyresnieji nepažino Jėzaus ir, jį pasmerkdami, įvykdė pranašų žodžius, skaitomus kiekvieną šabą.

[28] e, embora não achassem nenhuma causa de morte, pediram a Pilatos que ele fosse morto.

[28]Nors nerado jame jokios mirties vertos kaltės, jie reikalavo iš Piloto, kad jis būtų nužudytas.

[29] Depois de cumprirem tudo o que a respeito dele estava escrito, tirando-o do madeiro, puseram-no em um túmulo.

[29]Išpildę visa, kas buvo apie jį parašyta, jie nuėmė jį nuo [kryžiaus] medžio ir paguldė į kapą.

[30] Mas Deus o ressuscitou dentre os mortos;

[30]Bet Dievas jį prikėlė iš numirusių.

[31] e foi visto muitos dias pelos que, com ele, subiram da Galiléia para Jerusalém, os quais são agora as suas testemunhas perante o povo.

[32] Nós vos anunciamos o evangelho da promessa feita a nossos pais,

[33] como Deus a cumpriu plenamente a nós, seus filhos, ressuscitando a Jesus, como também está escrito no Salmo segundo: Tu és meu Filho, eu, hoje, te gerei.

[34] E, que Deus o ressuscitou dentre os mortos para que jamais voltasse à corrupção, desta maneira o disse: E cumprirei a vosso favor as santas e fiéis promessas feitas a Davi.

[35] Por isso, também diz em outro Salmo: Não permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[36] Porque, na verdade, tendo Davi servido à sua própria geração, conforme o desígnio de Deus, adormeceu, foi para junto de seus pais e viu corrupção.

[37] Porém aquele a quem Deus ressuscitou não viu corrupção.

[38] Tomai, pois, irmãos, conhecimento de que se vos anuncia remissão de pecados por intermédio deste;

[39] e, por meio dele, todo o que crê é justificado de todas as coisas das quais vós não pudestes ser justificados pela lei de Moisés.

[40] Notai, pois, que não vos sobrevenha o que está dito nos profetas:

[31]Jis per daugelį dienų rodėsi tiems, kurie buvo jį atlydėję iš Galilėjos į Jeruzalę. Dabar jie yra jo liudytojai žmonėms.

[32]Ir mes jums skelbiame gerąją naujieną apie protėviams duotąjį pažadą:

[33]jį Dievas įvykdė mums, jų vaikams, prikeldamas Jėzų, kaip parašyta antrojoje psalmėje: Tu esi mano Sūnus, šiandien aš tave pagimdžiau!

[34]Kad jį prikėlė iš numirusių ir jis neturėjo supūti, Dievas buvo taip nusakęs: Aš ištesėsiu šventus bei tikrus pažadus Dovydui.

[35]Dar kitoje vietoje sakoma:Tu neleisi savo Šventajam supūti.

[36]Bet Dovydas numirė, savo kartoje patarnavęs Dievo valiai. Jis buvo palaidotas prie savo protėvių ir supuvo.

[37]O tasai, kurį Dievas prikėlė, nesupuvo.

[38]Taigi žinokite, broliai, kad jums skelbiamas nuodėmių atleidimas per Jėzų. Ir kiekvienas jį tikintis nuteisinamas jo dėka nuo viso to,

[39]nuo ko nepajėgė jūsų išteisinti Mozės Įstatymas.

[40]Tad pasisaugokite, kad jums nepritaptų pranašų žodis:

[41] Vede, ó desprezadores, maravilhai-vos e desvanecei, porque eu realizo, em vossos dias, obra tal que não crereis se alguém vo-la contar.

[41]Žiūrėkite, niekintojai, stebėkitės ir traukitės iš akių! Štai aš darau darbą jūsų dienomis, darbą, kuriuo nepatikėsite, jei kas jums pasakos“.

Instados a pregar no sábado seguinte

[42] Ao saírem eles, rogaram-lhes que, no sábado seguinte, lhes falassem estas mesmas palavras.

[42]Jiems išeinant, žmonės prašė, kad jie ir kitą šabą pakalbėtų apie tuos dalykus.

[43] Despedida a sinagoga, muitos dos judeus e dos prosélitos piedosos seguiram Paulo e Barnabé, e estes, falando-lhes, os persuadiam a perseverar na graça de Deus.

[43]Susirinkimui pasibaigus, daugelis žydų ir dievobaimingų prozelitų sekė paskui Paulių ir Barnabą. Šie kalbėjosi su jais ir ragino būti ištikimus Dievo malonei.

Paulo e Barnabé vão para os gentios

[44] No sábado seguinte, afluiu quase toda a cidade para ouvir a palavra de Deus.

[44]Kitą šabą kone visas miestas susirinko pasiklausyti Viešpaties žodžio.

[45] Mas os judeus, vendo as multidões, tomaram-se de inveja e, blasfemando, contradiziam o que Paulo falava.

[45]Išvydusius tokias minias žydus apėmė pavydas, ir jie piktžodžiaudami ėmė prieštarauti Pauliaus kalbai.

[46] Então, Paulo e Barnabé, falando ousadamente, disseram: Cumpria que a vós outros, em primeiro lugar, fosse pregada a palavra de Deus; mas, posto que a rejeitais e a vós mesmos vos julgais indignos da vida eterna, eis aí que nos volvemos para os gentios.

[46]Tuomet Paulius ir Barnabas drąsiai pasakė: „Pirmiausia jums turėjo būti skelbiamas Dievo žodis; kadangi jūs jį atmetate ir patys laikote save nevertais amžinojo gyvenimo, tai mes kreipiamės į pagonis.

[47] Porque o SENHOR assim no-lo determinou: Eu te constituí para luz dos gentios, a fim de que sejas para salvação até aos confins da terra.

[47]Taip mums liepė Viešpats: Paskyriau tave, kad būtum šviesa pagonims, kad gelbėtum juos iki pat žemės pakraščių“.

[48] Os gentios, ouvindo isto, regozijavam-se e glorificavam a palavra do SENHOR, e creram todos os que haviam sido destinados para a vida eterna.

[48]Tai girdėdami, pagonys džiaugėsi ir šlovino Viešpaties žodį; ir įtikėjo visi paskirtieji amžinajam gyvenimui.

[49] E divulgava-se a palavra do SENHOR por toda aquela região.

[49]Taip Viešpaties žodis išplito po visą kraštą.

[50] Mas os judeus instigaram as mulheres piedosas de alta posição e os principais da cidade e levantaram perseguição contra Paulo e Barnabé, expulsando-os do seu território.
[51] E estes, sacudindo contra aqueles o pó dos pés, partiram para Icônio.
[52] Os discípulos, porém, transbordavam de alegria e do Espírito Santo.

[50]Tuo tarpu žydai sukurstė pamaldžias bei kilmingas moteris ir įtakingus miesto piliečius. Jie sukėlė Pauliaus ir Barnabo persekiojimą ir išvijo juos iš savo žemių.
[51]O tie, nusikratę prieš juos nuo kojų dulkes, atvyko į Ikoniją.
[52]Mokiniai buvo pilni džiaugsmo ir Šventosios Dvasios.

Atos 14

Paulo e Barnabé em Icônio

[1] Em Icônio, Paulo e Barnabé entraram juntos na sinagoga judaica e falaram de tal modo, que veio a crer grande multidão, tanto de judeus como de gregos.
[2] Mas os judeus incrédulos incitaram e irritaram os ânimos dos gentios contra os irmãos.
[3] Entretanto, demoraram-se ali muito tempo, falando ousadamente no SENHOR, o qual confirmava a palavra da sua graça, concedendo que, por mão deles, se fizessem sinais e prodígios.
[4] Mas dividiu-se o povo da cidade: uns eram pelos judeus; outros, pelos apóstolos.
[5] E, como surgisse um tumulto dos gentios e judeus, associados com as suas autoridades, para os ultrajar e apedrejar,
[6] sabendo-o eles, fugiram para Listra e Derbe, cidades da Licaônia e circunvizinhança,
[7] onde anunciaram o evangelho.

A cura de um coxo em Listra

Apaštalų darbų 14

Evangelija skelbiama Ikonijuje

[1]Panašiai ir Ikonijuje jie nuėjo į žydų sinagogą ir taip sėkmingai prabilo, jog įtikėjo didelė daugybė žydų ir graikų.
[2]Bet tikėjimą atmetusieji žydai kurstė ir pjudė pagonis prieš brolius.
[3]Paulius ir Barnabas tenai pasiliko ilgesnį laiką ir drąsiai kalbėjo, remdamiesi Viešpačiu, kuris liudijo savo malonės žodžius ir per jų rankas darė ženklus ir stebuklus.
[4]Miesto gyventojai suskilo: vieni buvo už žydus, kiti už apaštalus.
[5]Pagonys ir žydai su savo vyresnybe rengėsi juos iškoneveikti ir užmušti akmenimis.
[6]Sužinoję šie pabėgo į Likaonijos miestus Listrą ir Derbę bei jų apylinkes.
[7]Ten jie skelbė gerąją naujieną.

Paulius išgydo luošį

[8] Em Listra, costumava estar assentado certo homem aleijado, paralítico desde o seu nascimento, o qual jamais pudera andar.

[8]Listroje gyveno vienas vyras nesveikomis kojomis. Jis buvo luošas nuo pat gimimo, niekuomet nė žingsnio nežengęs.

[9] Esse homem ouviu falar Paulo, que, fixando nele os olhos e vendo que possuía fé para ser curado,

[9]Jis klausėsi Pauliaus kalbant. Šis įdėmiai pažvelgė ir, pamatęs jį turint tikėjimą, kokio reikia išgyti,

[10] disse-lhe em alta voz: Apruma-te direito sobre os pés! Ele saltou e andava.

[10]garsiai pasakė: „Atsistok tiesiai ant savo kojų!“ Tasai pašoko ir ėmė vaikščioti.

[11] Quando as multidões viram o que Paulo fizera, gritaram em língua licaônica, dizendo: Os deuses, em forma de homens, baixaram até nós.

[11]Minia, pamačiusi, ką Paulius padarė, pradėjo garsiai likaoniškai šaukti: „Dievai, pasivertę žmonėmis, nužengė pas mus!“

[12] A Barnabé chamavam Júpiter, e a Paulo, Mercúrio, porque era este o principal portador da palavra.

[12]Barnabą jie vadino Dzeusu, o Paulių – Hermiu, nes jis vadovavo kalbai.

[13] O sacerdote de Júpiter, cujo templo estava em frente da cidade, trazendo para junto das portas touros e grinaldas, queria sacrificar juntamente com as multidões.

[13]Priemiestyje esančios Dzeuso šventyklos kunigas liepė prie didžiųjų vartų atvaryti jaučių, papuoštų vainikais, ir norėjo kartu su minia juos paaukoti.

[14] Porém, ouvindo isto, os apóstolos Barnabé e Paulo, rasgando as suas vestes, saltaram para o meio da multidão, clamando:

[14]Sužinoję apaštalai Barnabas ir Paulius persiplėšė drabužius ir šoko prie minios,

[15] Senhores, por que fazeis isto? Nós também somos homens como vós, sujeitos aos mesmos sentimentos, e vos anunciamos o evangelho para que destas coisas vãs vos convertais ao Deus vivo, que fez o céu, a terra, o mar e tudo o que há neles;

[15]šaukdami: „Vyrai, ką darote?! Juk mes tokie patys mirtingi žmonės, kaip ir jūs. Tik mes jums skelbiame gerąją naujieną, kad nuo šių tuštybių atsiverstumėte į gyvąjį Dievą, kuris sutvėrė dangų, žemę, jūrą ir visa, kas juose yra.

[16] o qual, nas gerações passadas, permitiu que todos os povos andassem nos seus próprios caminhos;

[16]Praėjusiais amžiais jis buvo leidęs visoms tautoms eiti savais keliais.

[17] contudo, não se deixou ficar sem testemunho de si mesmo, fazendo o bem, dando-vos do céu chuvas e estações frutíferas, enchendo o vosso coração de fartura e de alegria.

[17]Vis dėlto jis nepaliko savęs nepaliudyto geradarybėmis: iš dangaus duodavo jums lietaus bei vaisingų metų, teikė jums maisto ir širdies džiaugsmo“.

[18] Dizendo isto, foi ainda com dificuldade que impediram as multidões de lhes oferecerem sacrifícios.

[18]Tai dėstydami, jiedu šiaip taip perkalbėjo minias, kad jiems neaukotų.

Paulo é apedrejado

Pirmosios kelionės pabaiga

[19] Sobrevieram, porém, judeus de Antioquia e Icônio e, instigando as multidões e apedrejando a Paulo, arrastaram-no para fora da cidade, dando-o por morto.

[19]Iš Antiochijos ir Ikonijaus atvykę žydai sukurstė žmones, tie apsvaidė Paulių akmenimis ir išvilko už miesto, palaikę jį mirusiu.

[20] Rodeando-o, porém, os discípulos, levantou-se e entrou na cidade. No dia seguinte, partiu, com Barnabé, para Derbe.

[20]Susirinkus aplink jį mokiniams, jis atsikėlė ir parėjo į miestą. Rytojaus dieną kartu su Barnabu iškeliavo į Derbę.

[21] E, tendo anunciado o evangelho naquela cidade e feito muitos discípulos, voltaram para Listra, e Icônio, e Antioquia,

[21]Šitame mieste jie skelbė gerąją naujieną ir sulaukė nemaža mokinių. Paskui pasuko atgal į Listrą, Ikonijų ir Antiochiją.

[22] fortalecendo a alma dos discípulos, exortando-os a permanecer firmes na fé; e mostrando que, através de muitas tribulações, nos importa entrar no reino de Deus.

[22]Ten jie stiprino mokinių dvasią bei ragino juos išlaikyti tikėjimą ir sakė: „Per daugelį vargų mes turime įeiti į Dievo karalystę“.

[23] E, promovendo-lhes, em cada igreja, a eleição de presbíteros, depois de orar com jejuns, os encomendaram ao SENHOR em quem haviam crido.

[23]Kiekvienoje Bažnyčioje su malda ir pasninku, uždėdami rankas, jie paskyrė jiems vyresniuosius ir pavedė juos Viešpačiui, kurį šie buvo įtikėję.

[24] Atravessando a Pisídia, dirigiram-se a Panfília.

[24]Apkeliavę Pisidiją, jie atvyko į Pamfiliją,

[25] E, tendo anunciado a palavra em Perge, desceram a Atália

[25]skelbė žodį Pergėje ir leidosi žemyn į Ataliją.

[26] e dali navegaram para Antioquia, onde tinham sido recomendados à graça de Deus para a obra que haviam já cumprido.

[27] Ali chegados, reunida a igreja, relataram quantas coisas fizera Deus com eles e como abrira aos gentios a porta da fé.

[28] E permaneceram não pouco tempo com os discípulos.

Atos 15

A controvérsia sobre a circuncisão de gentios

[1] Alguns indivíduos que desceram da Judéia ensinavam aos irmãos: Se não vos circuncidardes segundo o costume de Moisés, não podeis ser salvos.

[2] Tendo havido, da parte de Paulo e Barnabé, contenda e não pequena discussão com eles, resolveram que esses dois e alguns outros dentre eles subissem a Jerusalém, aos apóstolos e presbíteros, com respeito a esta questão.

[3] Enviados, pois, e até certo ponto acompanhados pela igreja, atravessaram as províncias da Fenícia e Samaria e, narrando a conversão dos gentios, causaram grande alegria a todos os irmãos.

[4] Tendo eles chegado a Jerusalém, foram bem recebidos pela igreja, pelos apóstolos e pelos presbíteros e relataram tudo o que Deus fizera com eles.

[5] Insurgiram-se, entretanto, alguns da seita dos fariseus que haviam crido, dizendo: É necessário circuncidá-los e

[26]Iš čia išplaukė į Antiochiją, kur buvo buvę pavesti Dievo malonei, kad nuveiktų darbą, kurį dabar pabaigė.

[27]Sugrįžę jie sušaukė Bažnyčią ir apsakė, kokius didžius darbus nuveikęs Dievas per juos ir kaip atvėręs pagonims tikėjimo vartus.

[28]Ir jie išbuvo su mokiniais netrumpą laiką.

Apaštalų darbų 15

Ginčai dėl apipjaustymo

[1]Iš Judėjos atvyko žmonių, kurie įtikinėjo brolius: „Jei nesiduosite apipjaustomi pagal Mozės paprotį, negalėsite būti išgelbėti“.

[2]Kilo nesutarimų ir didelių ginčų tarp jų ir Pauliaus bei Barnabo. Buvo nutarta, kad Paulius, Barnabas ir dar keletas nuvyks dėl šio ginčo į Jeruzalę pas apaštalus ir vyresniuosius.

[3]Bažnyčios aprūpinti jie iškeliavo per Finikiją ir Samariją, pasakodami apie pagonių atsivertimą, ir tuo padarė daug džiaugsmo visiems broliams.

[4]Atvykę į Jeruzalę, jie buvo priimti Bažnyčios, apaštalų bei vyresniųjų ir pranešė jiems, ką Dievas buvo per juos nuveikęs.

[5]Tuomet pakilo kai kurie iš priėmusių tikėjimą fariziejų ir tarė: „Juos reikia apipjaustyti ir reikalauti, kad jie laikytųsi Mozės Įstatymo“.

determinar-lhes que observem a lei de Moisés.

A reunião dos apóstolos e presbíteros em Jerusalém

6 Então, se reuniram os apóstolos e os presbíteros para examinar a questão.

7 Havendo grande debate, Pedro tomou a palavra e lhes disse: Irmãos, vós sabeis que, desde há muito, Deus me escolheu dentre vós para que, por meu intermédio, ouvissem os gentios a palavra do evangelho e cressem.

8 Ora, Deus, que conhece os corações, lhes deu testemunho, concedendo o Espírito Santo a eles, como também a nós nos concedera.

9 E não estabeleceu distinção alguma entre nós e eles, purificando-lhes pela fé o coração.

10 Agora, pois, por que tentais a Deus, pondo sobre a cerviz dos discípulos um jugo que nem nossos pais puderam suportar, nem nós?

11 Mas cremos que fomos salvos pela graça do SENHOR Jesus, como também aqueles o foram.

O parecer de Tiago

12 E toda a multidão silenciou, passando a ouvir a Barnabé e a Paulo, que contavam quantos sinais e prodígios Deus fizera por meio deles entre os gentios.

13 Depois que eles terminaram, falou Tiago, dizendo: Irmãos, atentai nas minhas palavras:

14 expôs Simão como Deus, primeiramente, visitou os gentios, a fim de

Apaštalų susirinkimas

6Apaštalai ir vyresnieji susirinko šio klausimo apsvarstyti.

7Įsiliepsnojus ilgam ginčui, Petras pakilo ir kreipėsi į juos: „Mieli broliai, jūs žinote, jog Dievas jau nuo seniai išsirinko mane iš jūsų, kad pagonys iš mano lūpų išgirstų gerąją naujieną ir įtikėtų.

8Ir Dievas, kuris pažįsta širdis, paliudijo jų naudai, duodamas jiems Šventąją Dvasią kaip ir mums.

9Jis nepadarė skirtumo tarp mūsų ir jų, tikėjimu numazgodamas jų širdis.

10Tad kam gi gundote Dievą ir kraunate ant mokinių sprando jungą, kurio nei mūsų protėviai, nei mes patys negalėjome panešti?

11Verčiau tikėkime Viešpaties Jėzaus malone būsią išgelbėti kaip ir jie“.

12Visas susirinkimas nutilo. Dalyviai ėmė klausytis Barnabo ir Pauliaus pasakojimo, kokių didžių ženklų ir stebuklų per juos Dievas padarė pagonijoje.

13Jiems nutilus, atsiliepė Jokūbas ir tarė: „O dabar, broliai, paklausykite manęs!

14Simeonas papasakojo, kaip Dievas pirmiausia teikėsi iš pagonių išsirinkti savo vardui tautą.

constituir dentre eles um povo para o seu nome.

15 Conferem com isto as palavras dos profetas, como está escrito:

16 Cumpridas estas coisas, voltarei e reedificarei o tabernáculo caído de Davi; e, levantando-o de suas ruínas, restaurá-lo-ei.

17 Para que os demais homens busquem o SENHOR, e também todos os gentios sobre os quais tem sido invocado o meu nome,

18 diz o SENHOR, que faz estas coisas conhecidas desde séculos.

19 Pelo que, julgo eu, não devemos perturbar aqueles que, dentre os gentios, se convertem a Deus,

20 mas escrever-lhes que se abstenham das contaminações dos ídolos, bem como das relações sexuais ilícitas, da carne de animais sufocados e do sangue.

21 Porque Moisés tem, em cada cidade, desde tempos antigos, os que o pregam nas sinagogas, onde é lido todos os sábados.

A decisão enviada a Antioquia

22 Então, pareceu bem aos apóstolos e aos presbíteros, com toda a igreja, tendo elegido homens dentre eles, enviá-los, juntamente com Paulo e Barnabé, a Antioquia: foram Judas, chamado Barsabás, e Silas, homens notáveis entre os irmãos,

23 escrevendo, por mão deles: Os irmãos, tanto os apóstolos como os presbíteros, aos irmãos de entre os gentios em Antioquia, Síria e Cilícia, saudações.

15Čia dera pranašo žodžiai, nes parašyta:

16Paskui aš sugrįšiu ir vėl atstatysiu suirusią Dovydo padangtę. Aš prikelsiu ją iš griuvėsių ir atkursiu ją,

17kad imtų ieškoti Viešpaties visi kiti žmonės, visos tautos, kuriose minimas mano vardas. Taip sako Viešpats,

18leisdamas nuo amžių tai pažinti.

19Todėl, manding, į Dievą atsivertusių pagonių nedera apsunkinti,

20o tiktai jiems parašyti, kad susilaikytų nuo susiteršimo stabais, nuo ištvirkavimo, pasmaugtų gyvulių mėsos ir kraujo.

21Mat Mozė kiekviename mieste nuo seno turi savo skelbėjų, kurie kas šabą jį skaito sinagogose“.

Apaštalų raštas

22Tada apaštalai ir vyresnieji kartu su visa Bažnyčia nutarė pasiųsti į Antiochiją iš savųjų išrinktus vyrus kartu su Pauliumi ir Barnabu. Tai buvo Judas, vadinamas Barsabu, ir Silas, kurie buvo vadovaujantys tarp brolių.

23Jiems įteiktas toks raštas: „Apaštalai ir vyresnieji broliai siunčia sveikinimą Antiochijoje, Sirijoje bei Kilikijoje gyvenantiems broliams, kilusiems iš pagonių.

[24] Visto sabermos que alguns [que saíram] de entre nós, sem nenhuma autorização, vos têm perturbado com palavras, transtornando a vossa alma,

[24]Sužinoję, jog kai kurie iš mūsų nuvykę asmenys, mūsų neįgalioti, savo kalbomis pasėjo jūsų sielose nerimą bei sąmyšį,

[25] pareceu-nos bem, chegados a pleno acordo, eleger alguns homens e enviá-los a vós outros com os nossos amados Barnabé e Paulo,

[25]mes, bendrai susirinkę, nusprendėme pasiųsti pas jus išrinktus vyrus kartu su mūsų mylimaisiais Barnabu ir Pauliumi,

[26] homens que têm exposto a vida pelo nome de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[26]kurie už mūsų Viešpatį Jėzų Kristų yra guldę savo galvas.

[27] Enviamos, portanto, Judas e Silas, os quais pessoalmente vos dirão também estas coisas.

[27]Taigi siunčiame su jais Judą ir Silą, kurie jums tą patį praneš gyvu žodžiu.

[28] Pois pareceu bem ao Espírito Santo e a nós não vos impor maior encargo além destas coisas essenciais:

[28]Šventajai Dvasiai ir mums pasirodė teisinga neužkrauti jums daugiau naštų, išskyrus tai, kas būtina:

[29] que vos abstenhais das coisas sacrificadas a ídolos, bem como do sangue, da carne de animais sufocados e das relações sexuais ilícitas; destas coisas fareis bem se vos guardardes. Saúde.

[29]susilaikyti nuo aukų stabams, kraujo, pasmaugtų gyvulių mėsos ir ištvirkavimo. Jūs gerai elgsitės, saugodamiesi šitų dalykų. Likite sveiki!“

A leitura da mensagem

[30] Os que foram enviados desceram logo para Antioquia e, tendo reunido a comunidade, entregaram a epístola.

[30]Atvykę į Antiochiją, pasiuntiniai sukvietė visą bendruomenę ir įteikė laišką.

[31] Quando a leram, sobremaneira se alegraram pelo conforto recebido.

[31]Antiochiečiai, perskaitę jį, apsidžiaugė paguodos žodžiais.

[32] Judas e Silas, que eram também profetas, consolaram os irmãos com muitos conselhos e os fortaleceram.

[32]Judas ir Silas, būdami pranašai, guodė ir stiprino brolius gausingais pamokymais.

[33] Tendo-se demorado ali por algum tempo, os irmãos os deixaram voltar em paz aos que os enviaram.

[33]Kurį laiką ten pagyvenę, jie buvo brolių išleisti su ramybės linkėjimais atgal pas tuos, kurie buvo juos siuntę.

[34] [Mas pareceu bem a Silas permanecer ali.]

[35] Paulo e Barnabé demoraram-se em Antioquia, ensinando e pregando, com muitos outros, a palavra do SENHOR.

A segunda viagem missionária. Separação entre Paulo e Barnabé

[36] Alguns dias depois, disse Paulo a Barnabé: Voltemos, agora, para visitar os irmãos por todas as cidades nas quais anunciamos a palavra do SENHOR, para ver como passam.

[37] E Barnabé queria levar também a João, chamado Marcos.

[38] Mas Paulo não achava justo levarem aquele que se afastara desde a Panfília, não os acompanhando no trabalho.

[39] Houve entre eles tal desavença, que vieram a separar-se. Então, Barnabé, levando consigo a Marcos, navegou para Chipre.

[40] Mas Paulo, tendo escolhido a Silas, partiu encomendado pelos irmãos à graça do SENHOR.

[41] E passou pela Síria e Cilícia, confirmando as igrejas.

Atos 16

Paulo leva consigo a Timóteo

[1] Chegou também a Derbe e a Listra. Havia ali um discípulo chamado Timóteo, filho de uma judia crente, mas de pai grego;

[2] dele davam bom testemunho os irmãos em Listra e Icônio.

[3] Quis Paulo que ele fosse em sua companhia e, por isso, circuncidou-o por

[35]Paulius ir Barnabas pasiliko Antiochijoje. Kartu su daugeliu kitų jie mokė ir skelbė Viešpaties žodžio gerąją naujieną.

Antroji Pauliaus kelionė

[36]Po kiek laiko Paulius tarė Barnabui: „Grįžkime, aplankykime brolius visuose miestuose, kur esame skelbę Viešpaties žodį, ir pažiūrėkime, kaip jiems sekasi“.

[37]Barnabas norėjo pasiimti kartu ir Joną, vadinamą Morkumi,

[38]bet Paulius linko neimti tokio, kuris Pamfilijoje buvo nuo jų pasitraukęs ir nesidarbavo su jais.

[39]Kilo smarkus ginčas, ir jie išsiskyrė. Barnabas, pasiėmęs Morkų, išplaukė į Kiprą,

[40]o Paulius, pasitelkęs Silą, iškeliavo, brolių patikėtas Viešpaties malonei.

[41]Jis leidosi per Siriją ir Kilikiją, stiprindamas Bažnyčias.

Apaštalų darbų 16

[1]Jis atvyko į Derbę ir Listrą. Ir štai ten buvo vienas mokinys, vardu Timotiejus. Jo motina buvo įtikėjusi žydė, o tėvas graikas.

[2]Kadangi Listros ir Ikonijaus broliai apie jį gražiai liudijo,

[3]Paulius panorėjo jį padaryti savo palydovu. Paėmęs apipjaustydino jį dėl

causa dos judeus daqueles lugares; pois todos sabiam que seu pai era grego.

žydų, gyvenančių tame krašte. Mat visi žinojo jo tėvą esant graiką.

[4] Ao passar pelas cidades, entregavam aos irmãos, para que as observassem, as decisões tomadas pelos apóstolos e presbíteros de Jerusalém.

[4]Keliaudami per miestus, jie liepdavo tikintiesiems laikytis Jeruzalės apaštalų bei vyresniųjų priimtų nutarimų.

[5] Assim, as igrejas eram fortalecidas na fé e, dia a dia, aumentavam em número.

[5]Taip Bažnyčios vis stiprėjo tikėjimu ir kasdien augo skaičiumi.

A visão em Trôade

[6] E, percorrendo a região frígio-gálata, tendo sido impedidos pelo Espírito Santo de pregar a palavra na Ásia,

[6]Jie perėjo Frygiją ir Galatijos šalį, nes Šventoji Dvasia draudė jiems skelbti žodį Azijoje.

[7] defrontando Mísia, tentavam ir para Bitínia, mas o Espírito de Jesus não o permitiu.

[7]Atvykę netoli Myzijos, jie mėgino pasukti į Bitiniją, tačiau Jėzaus Dvasia jų neleido.

[8] E, tendo contornado Mísia, desceram a Trôade.

[8]Perėję Myziją, jie nuėjo į Troadę.

[9] À noite, sobreveio a Paulo uma visão na qual um varão macedônio estava em pé e lhe rogava, dizendo: Passa à Macedônia e ajuda-nos.

[9]Čia Paulius naktį turėjo regėjimą: jam pasirodė makedonietis, kuris maldavo: „Ateik į Makedoniją ir padėk mums!“

[10] Assim que teve a visão, imediatamente, procuramos partir para aquele destino, concluindo que Deus nos havia chamado para lhes anunciar o evangelho.

[10]Po šio regėjimo mes nedelsdami nutarėme keliauti į Makedoniją, įsitikinę, jog Dievas mus pašaukė skelbti jiems Gerosios Naujienos.

Paulo em Filipos. Lídia convertida

Atvykimas į Filipus

[11] Tendo, pois, navegado de Trôade, seguimos em direitura a Samotrácia, no dia seguinte, a Neápolis

[11]Išplaukę iš Troadės, leidomės tiesiog į Samotrakę ir rytojaus dieną į Neapolį.

[12] e dali, a Filipos, cidade da Macedônia, primeira do distrito e colônia. Nesta cidade, permanecemos alguns dias.

[12]Iš čia atvykome į Filipus – pirmąjį šitos Makedonijos dalies miestą bei koloniją. Šiame mieste užtrukome kelias dienas.

[13] No sábado, saímos da cidade para junto do rio, onde nos pareceu haver um lugar de oração; e, assentando-nos, falamos às mulheres que para ali tinham concorrido.

[13]Šabo dieną išėjome pro vartus prie upės, kur tikėjomės rasią maldos vietą, ir atsisėdę kalbėjome susirinkusioms moterims.

[14] Certa mulher, chamada Lídia, da cidade de Tiatira, vendedora de púrpura, temente a Deus, nos escutava; o SENHOR lhe abriu o coração para atender às coisas que Paulo dizia.

[15] Depois de ser batizada, ela e toda a sua casa, nos rogou, dizendo: Se julgais que eu sou fiel ao SENHOR, entrai em minha casa e aí ficai. E nos constrangeu a isso.

A cura de uma jovem adivinhadora

[16] Aconteceu que, indo nós para o lugar de oração, nos saiu ao encontro uma jovem possessa de espírito adivinhador, a qual, adivinhando, dava grande lucro aos seus senhores.

[17] Seguindo a Paulo e a nós, clamava, dizendo: Estes homens são servos do Deus Altíssimo e vos anunciam o caminho da salvação.

[18] Isto se repetia por muitos dias. Então, Paulo, já indignado, voltando-se, disse ao espírito: Em nome de Jesus Cristo, eu te mando: retira-te dela. E ele, na mesma hora, saiu.

Paulo e Silas açoitados e presos

[19] Vendo os seus senhores que se lhes desfizera a esperança do lucro, agarrando em Paulo e Silas, os arrastaram para a praça, à presença das autoridades;

[20] e, levando-os aos pretores, disseram: Estes homens, sendo judeus, perturbam a nossa cidade,

[21] propagando costumes que não podemos receber, nem praticar, porque somos romanos.

[14]Viena dievobaiminga moteris, vardu Lidija, prekiaujanti purpuro drabužiais, kilusi iš Tiatyrų miesto, ėmė klausytis, ir Viešpats atvėrė jos širdį Pauliaus žodžiams.

[15]Ji su savo namiškiais priėmė krikštą ir pakvietė: „Jei mane laikote Viešpaties tikinčiąja, ateikite ir pasilikite mano namuose“. Ji tiesiog mus privertė.

Pauliaus ir Silo suėmimas

[16]Kartą einančius į maldos vietą mus pasitiko viena tarnaitė, turinti spėjimo dvasią. Spėdama ji daug uždirbdavo savo šeimininkams.

[17]Ji ėmė sekti paskui Paulių ir mus šaukdama: „Šitie vyrai yra aukščiausiojo Dievo tarnai ir skelbia jums išganymo kelią“.

[18]Taip ji darė daugelį dienų. Neapsikęsdamas Paulius atsigręžė ir paliepė dvasiai: „Jėzaus Kristaus vardu įsakau tau iš jos išeiti“. Ir dvasia tučtuojau pasišalino.

[19]Pamatę, jog viltys pasipelnyti žlugusios, šeimininkai sugriebė Paulių ir Silą ir nutempė į miesto aikštę pas vyresnybę.

[20]Nuvedę pas pretorius, jie tarė: „Šitie žmonės mūsų mieste kelia sąmyšį. Jie yra žydai

[21]ir skelbia papročius, kurių mums, romėnams, nevalia nei priimti, nei laikytis“.

[22] Levantou-se a multidão, unida contra eles, e os pretores, rasgando-lhes as vestes, mandaram açoitá-los com varas.

[23] E, depois de lhes darem muitos açoites, os lançaram no cárcere, ordenando ao carcereiro que os guardasse com toda a segurança.

[24] Este, recebendo tal ordem, levou-os para o cárcere interior e lhes prendeu os pés no tronco.

[25] Por volta da meia-noite, Paulo e Silas oravam e cantavam louvores a Deus, e os demais companheiros de prisão escutavam.

[26] De repente, sobreveio tamanho terremoto, que sacudiu os alicerces da prisão; abriram-se todas as portas, e soltaram-se as cadeias de todos.

A conversão do carcereiro

[27] O carcereiro despertou do sono e, vendo abertas as portas do cárcere, puxando da espada, ia suicidar-se, supondo que os presos tivessem fugido.

[28] Mas Paulo bradou em alta voz: Não te faças nenhum mal, que todos aqui estamos!

[29] Então, o carcereiro, tendo pedido uma luz, entrou precipitadamente e, trêmulo, prostrou-se diante de Paulo e Silas.

[30] Depois, trazendo-os para fora, disse: Senhores, que devo fazer para que seja salvo?

[31] Responderam-lhe: Crê no SENHOR Jesus e serás salvo, tu e tua casa.

[22]Prieš juos susibūrė minia. Tuomet pretoriai perplėšė jų palaidines ir įsakė juos nuplakti rykštėmis.

[23]Smarkiai nuplakdinę, įmetė juos į kalėjimą, liepdami viršininkui rūpestingai sergėti.

[24]Gavęs tokį įsakymą, viršininkas įgrūdo juos į vidinę kamerą, o jų kojas iš atsargumo įtvėrė į šiekštą.

Stebuklingas išgelbėjimas

[25]Apie vidurnaktį Paulius ir Silas meldėsi ir giedojo Dievui himną. Kiti kaliniai klausėsi.

[26]Staiga kilo toks stiprus žemės drebėjimas, jog kalėjimo pamatai susvyravo. Bematant atsivėrė visos durys, ir visiems nukrito pančiai.

[27]Viršininkas nubudo ir, pamatęs atviras kalėjimo duris, išsitraukė kalaviją norėdamas nusižudyti: jis pamanė, jog kaliniai pabėgę.

[28]Bet Paulius garsiai sušuko: „Nedaryk sau pikto! Mes visi esame čionai“.

[29]Pasiprašęs šviesos, jis šoko vidun ir, visas virpėdamas, puolė Pauliui ir Silui po kojų.

[30]Paskui, išsivedęs juos į kiemą, klausė: „Viešpačiai, ką turiu daryti, kad būčiau išgelbėtas?“

[31]Jie atsakė: „Tikėk Viešpatį Jėzų, tai būsi išgelbėtas tu ir tavo namai“.

32 E lhe pregaram a palavra de Deus e a todos os de sua casa.

33 Naquela mesma hora da noite, cuidando deles, lavou-lhes os vergões dos açoites. A seguir, foi ele batizado, e todos os seus.

34 Então, levando-os para a sua própria casa, lhes pôs a mesa; e, com todos os seus, manifestava grande alegria, por terem crido em Deus.

Paulo e Silas livres da prisão

35 Quando amanheceu, os pretores enviaram oficiais de justiça, com a seguinte ordem: Põe aqueles homens em liberdade.

36 Então, o carcereiro comunicou a Paulo estas palavras: Os pretores ordenaram que fôsseis postos em liberdade. Agora, pois, saí e ide em paz.

37 Paulo, porém, lhes replicou: Sem ter havido processo formal contra nós, nos açoitaram publicamente e nos recolheram ao cárcere, sendo nós cidadãos romanos; querem agora, às ocultas, lançar-nos fora? Não será assim; pelo contrário, venham eles e, pessoalmente, nos ponham em liberdade.

38 Os oficiais de justiça comunicaram isso aos pretores; e estes ficaram possuídos de temor, quando souberam que se tratava de cidadãos romanos.

39 Então, foram ter com eles e lhes pediram desculpas; e, relaxando-lhes a prisão, rogaram que se retirassem da cidade.

32Ir jie skelbė Viešpaties žodį jam ir jo namiškiams.

33Tą pačią nakties valandą jis pasiėmė juos su savimi, nuplovė jų žaizdas ir nedelsdamas kartu su visais savaisiais priėmė krikštą.

34Nusivedęs į savo namus, jis pakvietė juos prie stalo ir su visais namiškiais džiūgavo, įtikėjęs Dievą.

35Dienai išaušus, pretoriai pasiuntė liktorius pranešti kalėjimo viršininkui: „Paleisk tuos žmones!“

36Tasai perdavė tuos žodžius Pauliui: „Pretoriai liepia jus paleisti. Galite eiti ir ramiai sau keliauti“.

37Bet Paulius liktoriams pasakė: „Mus, Romos piliečius, be jokio tardymo viešai nuplakė ir įmetė į kalėjimą, o dabar nori slapčia paleisti?! Šito nebus! Tegul patys ateina ir išveda!“

38Liktoriai perdavė pretoriams šį atsakymą. Išgirdę, kad tai Romos piliečiai, pretoriai išsigando.

39Jie atėjo, atsiprašė ir išsivedę prašė, kad paliktų miestą.

[40] Tendo-se retirado do cárcere, dirigiram-se para a casa de Lídia e, vendo os irmãos, os confortaram. Então, partiram.

Atos 17

Paulo e Silas em Tessalônica

[1] Tendo passado por Anfípolis e Apolônia, chegaram a Tessalônica, onde havia uma sinagoga de judeus.

[2] Paulo, segundo o seu costume, foi procurá-los e, por três sábados, arrazoou com eles acerca das Escrituras,

[3] expondo e demonstrando ter sido necessário que o Cristo padecesse e ressurgisse dentre os mortos; e este, dizia ele, é o Cristo, Jesus, que eu vos anuncio.

[4] Alguns deles foram persuadidos e unidos a Paulo e Silas, bem como numerosa multidão de gregos piedosos e muitas distintas mulheres.

[5] Os judeus, porém, movidos de inveja, trazendo consigo alguns homens maus dentre a malandragem, ajuntando a turba, alvoroçaram a cidade e, assaltando a casa de Jasom, procuravam trazê-los para o meio do povo.

[6] Porém, não os encontrando, arrastaram Jasom e alguns irmãos perante as autoridades, clamando: Estes que têm transtornado o mundo chegaram também aqui,

[7] os quais Jasom hospedou. Todos estes procedem contra os decretos de César, afirmando ser Jesus outro rei.

[40]Išėję iš kalėjimo, Paulius ir Silas užsuko pas Lidiją, pasimatė su broliais, drąsino juos ir iškeliavo toliau.

Apaštalų darbų 17

Tesalonikos žydų intrigos

[1]Perėję Amfipolį ir Apoloniją, jie atvyko į Tesaloniką, kur buvo žydų sinagoga.

[2]Pagal savo įprotį Paulius užėjo pas juos ir tris šabus aiškino jiems Raštus.

[3]Jis dėstė ir įrodinėjo, kad Mesijas turėjo kentėti ir prisikelti iš numirusių ir kad: „Mesijas – tai Jėzus, kurį aš jums skelbiu“.

[4]Kai kurie jų įtikėjo ir prisidėjo prie Pauliaus ir Silo, taip pat daugybė dievobaimingų graikų ir nemaža aukštos kilmės moterų.

[5]Žydus pagavo pavydas. Surinkę iš gatvės piktų žmonių, jie sukurstė minią ir sukėlė mieste sąmyšį. Paskui patraukė prie Jasono namų ir ten ėmė ieškoti Pauliaus ir Silo, norėdami išduoti minios teismui.

[6]Nieko neradę, nusitempė Jasoną ir kelis brolius pas miesto vadovus, šaukdami: „Tie žmonės, kurie visame pasaulyje kelia suirutę, atvyko čionai,

[7]ir Jasonas juos priglaudė. Visi šitie laužo ciesoriaus įsakymus, tvirtindami, jog esąs kitas karalius, būtent Jėzus“.

[8] Tanto a multidão como as autoridades ficaram agitadas ao ouvirem estas palavras;
[9] contudo, soltaram Jasom e os mais, após terem recebido deles a fiança estipulada.

Paulo e Silas em Bereia

[10] E logo, durante a noite, os irmãos enviaram Paulo e Silas para Beréia; ali chegados, dirigiram-se à sinagoga dos judeus.
[11] Ora, estes de Beréia eram mais nobres que os de Tessalônica; pois receberam a palavra com toda a avidez, examinando as Escrituras todos os dias para ver se as coisas eram, de fato, assim.
[12] Com isso, muitos deles creram, mulheres gregas de alta posição e não poucos homens.
[13] Mas, logo que os judeus de Tessalônica souberam que a palavra de Deus era anunciada por Paulo também em Beréia, foram lá excitar e perturbar o povo.
[14] Então, os irmãos promoveram, sem detença, a partida de Paulo para os lados do mar. Porém Silas e Timóteo continuaram ali.
[15] Os responsáveis por Paulo levaram-no até Atenas e regressaram trazendo ordem a Silas e Timóteo para que, o mais depressa possível, fossem ter com ele.

O discurso de Paulo em Atenas

[16] Enquanto Paulo os esperava em Atenas, o seu espírito se revoltava em face da idolatria dominante na cidade.

[8]Tokiomis kalbomis žydai sukėlė ant kojų minią ir miesto vadovus.
[9]Pastarieji, gavę iš Jasono ir kitų užstatą, paleido juos.

Sunkenybės Berėjoje

[10]Broliai tuojau pat, nakčia, išsiuntė Paulių ir Silą į Berėją. Ten atvykę, jie užėjo į žydų sinagogą.
[11]Tenykščiai pasirodė esą kilnesni už tesalonikiečius. Jie labai noriai priėmė žodį ir kasdien tyrinėjo Raštus, ar taip esą iš tikrųjų.
[12]Daugelis įtikėjo, iš jų nemaža kilmingų graikų moterų ir vyrų.
[13]Sužinoję, kad Paulius jau Berėjoje skelbia Dievo žodį, Tesalonikos žydai atskubėjo ir čionai drumsti ir kurstyti žmonių.
[14]Tuomet broliai skubiai išsiuntė Paulių prie jūros, o Silas ir Timotiejus pasiliko tenai.
[15]Pauliaus palydovai nuvedė jį iki Atėnų. Gavę įsakymą pranešti Siliui ir Timotiejui, kad kuo greičiausiai atvyktų pas jį, grįžo atgal.

Paulius Atėnuose

[16]Belaukdamas Atėnuose jų atvykstant ir matydamas pilną stabų miestą, Paulius netvėrė apmaudu.

[17] Por isso, dissertava na sinagoga entre os judeus e os gentios piedosos; também na praça, todos os dias, entre os que se encontravam ali.

[18] E alguns dos filósofos epicureus e estóicos contendiam com ele, havendo quem perguntasse: Que quer dizer esse tagarela? E outros: Parece pregador de estranhos deuses; pois pregava a Jesus e a ressurreição.

[19] Então, tomando-o consigo, o levaram ao Areópago, dizendo: Poderemos saber que nova doutrina é essa que ensinas?

[20] Posto que nos trazes aos ouvidos coisas estranhas, queremos saber o que vem a ser isso.

[21] Pois todos os de Atenas e os estrangeiros residentes de outra coisa não cuidavam senão dizer ou ouvir as últimas novidades.

[22] Então, Paulo, levantando-se no meio do Areópago, disse: Senhores atenienses! Em tudo vos vejo acentuadamente religiosos;

[23] porque, passando e observando os objetos de vosso culto, encontrei também um altar no qual está inscrito: AO DEUS DESCONHECIDO. Pois esse que adorais sem conhecer é precisamente aquele que eu vos anuncio.

[24] O Deus que fez o mundo e tudo o que nele existe, sendo ele SENHOR do céu e da terra, não habita em santuários feitos por mãos humanas.

[25] Nem é servido por mãos humanas, como se de alguma coisa precisasse; pois ele

[17]Jis aiškinosi sinagogoje su žydais ir dievobaimingaisiais ir kasdien kalbėdavo susirinkusiems aikštėje.

[18]Kai kurie epikūrininkų ir stoikų filosofai bandė su juo ginčytis. Vieni klausė: „Ką šis plepys nori pasakyti?“ Kiti: „Atrodo, kad jis – svetimų dievybių skelbėjas“. Mat jis skelbė gerąją naujieną apie Jėzų ir prisikėlimą.

[19]Pagaliau jie paėmė, nusivedė jį į Areopagą ir tarė jam: „Ar mes negalėtume sužinoti, kokį naują mokslą tu skelbi?

[20]Regis, tu kalbi mūsų ausims negirdėtus dalykus. Taigi norėtume sužinoti, kas tai būtų“.

[21]Mat visi atėniečiai ir ten gyvenantys ateiviai temoka leisti laiką, pasakodami naujienas arba jų klausydami.

Paulius kalba Areopage

[22]Tada Paulius, atsistojęs Areopago viduryje, prabilo: „Atėniečiai, man rodos, kad jūs visais atžvilgiais itin dievobaimingi.

[23]Vaikščiodamas ir apžiūrinėdamas jūsų šventenybes, radau aukurą su užrašu: ‘Nežinomam dievui’. Taigi aš noriu skelbti jums tai, ką jūs nepažindami garbinate.

[24]Dievas, pasaulio ir visko, kas jame yra, kūrėjas, būdamas dangaus ir žemės valdovas, gyvena ne rankų darbo šventyklose

[25]ir nėra žmonių rankomis aptarnaujamas, tarsi jam ko nors trūktų. Jis juk pats

mesmo é quem a todos dá vida, respiração e tudo mais;

visiems duoda gyvybę, alsavimą ir visa kita.

26 de um só fez toda a raça humana para habitar sobre toda a face da terra, havendo fixado os tempos previamente estabelecidos e os limites da sua habitação;

26Iš vienos šaknies jis išvedė visą žmonių giminę, kuri gyvena visoje žemėje. Tai jis nustatė aprėžtus laikus ir apsigyvenimo ribas,

27 para buscarem a Deus se, porventura, tateando, o possam achar, bem que não está longe de cada um de nós;

27kad žmonės ieškotų Dievo ir tarytum apčiuopomis jį atrastų, nes jis visiškai netoli nuo kiekvieno iš mūsų.

28 pois nele vivemos, e nos movemos, e existimos, como alguns dos vossos poetas têm dito: Porque dele também somos geração.

28Juk mes jame gyvename, judame ir esame, kaip yra pasakę kai kurie jūsų poetai: ‘Mes esame iš jo giminės’.

29 Sendo, pois, geração de Deus, não devemos pensar que a divindade é semelhante ao ouro, à prata ou à pedra, trabalhados pela arte e imaginação do homem.

29Todėl, būdami dieviškos giminės, neturime manyti, jog Dievybė panaši į auksą, sidabrą, akmenį arba į meno ar žmogaus minties kūrinius.

30 Ora, não levou Deus em conta os tempos da ignorância; agora, porém, notifica aos homens que todos, em toda parte, se arrependam;

30Ir štai Dievas nebepaiso anų neišmanymo laikų, bet dabar nurodo žmonėms, jog visiems visur reikia atsiversti.

31 porquanto estabeleceu um dia em que há de julgar o mundo com justiça, por meio de um varão que destinou e acreditou diante de todos, ressuscitando-o dentre os mortos.

31Jis nustatė dieną, kada teisingai teis visą pasaulį per vieną žmogų, kurį tam paskyrė ir visiems už jį laidavo, prikeldamas iš numirusių“.

Uns zombam, outros creem

32 Quando ouviram falar de ressurreição de mortos, uns escarneceram, e outros disseram: A respeito disso te ouviremos noutra ocasião.

32Išgirdę kalbant apie prisikėlimą iš numirusių, vieni ėmė tyčiotis, o kiti sakė: „Apie tai paklausysime kitą kartą“.

33 A essa altura, Paulo se retirou do meio deles.

33Šitaip Paulius paliko jų būrį.

[34] Houve, porém, alguns homens que se agregaram a ele e creram; entre eles estava Dionísio, o areopagita, uma mulher chamada Dâmaris e, com eles, outros mais.

Atos 18

Paulo em Corinto

[1] Depois disto, deixando Paulo Atenas, partiu para Corinto.

[2] Lá, encontrou certo judeu chamado Áqüila, natural do Ponto, recentemente chegado da Itália, com Priscila, sua mulher, em vista de ter Cláudio decretado que todos os judeus se retirassem de Roma. Paulo aproximou-se deles.

[3] E, posto que eram do mesmo ofício, passou a morar com eles e ali trabalhava, pois a profissão deles era fazer tendas.

[4] E todos os sábados discorria na sinagoga, persuadindo tanto judeus como gregos.

Paulo anuncia a Jesus

[5] Quando Silas e Timóteo desceram da Macedônia, Paulo se entregou totalmente à palavra, testemunhando aos judeus que o Cristo é Jesus.

[6] Opondo-se eles e blasfemando, sacudiu Paulo as vestes e disse-lhes: Sobre a vossa cabeça, o vosso sangue! Eu dele estou limpo e, desde agora, vou para os gentios.

[7] Saindo dali, entrou na casa de um homem chamado Tício Justo, que era temente a Deus; a casa era contígua à sinagoga.

[8] Mas Crispo, o principal da sinagoga, creu no SENHOR, com toda a sua casa; também

[34]Vis dėlto kai kurie vyrai stojo į jo pusę ir priėmė tikėjimą. Iš jų Dionizijas, Areopago narys, viena moteris, vardu Damaridė, ir jų draugai.

Apaštalų darbų 18

Paulius Korinte

[1]Po viso šito Paulius iškeliavo iš Atėnų ir nuvyko į Korintą.

[2]Čia jis sutiko vieną iš Ponto kilusį žydą, vardu Akvilą, su žmona Priscile, neseniai atsikėlusius iš Italijos. Mat Klaudijus buvo išleidęs įsakymą visiems žydams išsikraustyti iš Romos. Jis apsigyveno prie jų

[3]ir, kadangi mokėjo bendrą amatą, pasiliko ten ir ėmė darbuotis. Jie vertėsi palapinių audimu.

[4]Kiekvieną šabą Paulius kalbėdavo sinagogoje, įtikinėdamas žydus ir graikus.

[5]Atvykus iš Makedonijos Silui ir Timotiejui, Paulius atsidėjo vien žodžio tarnystei, liudydamas žydams, kad Jėzus yra Mesijas.

[6]Jiems nesiliaujant priештarauti ir piktžodžiauti, jis nusipurtė drabužius ir tarė: „Jūsų kraujas tekrinta ant jūsų galvų! Aš nekaltas ir nuo šiol eisiu pas pagonis“.

[7]Ir, pasitraukęs iš ten, persikėlė į vieno dievobaimingo vyro, vardu Ticijaus Justo, namus, buvusius šalia sinagogos.

[8]Tuo tarpu sinagogos vyresnysis Krispas su visais savo namais įtikėjo Viešpatį. Ir

muitos dos coríntios, ouvindo, criam e eram batizados.

9 Teve Paulo durante a noite uma visão em que o SENHOR lhe disse: Não temas; pelo contrário, fala e não te cales;

10 porquanto eu estou contigo, e ninguém ousará fazer-te mal, pois tenho muito povo nesta cidade.

11 E ali permaneceu um ano e seis meses, ensinando entre eles a palavra de Deus.

Paulo perante Gálio

12 Quando, porém, Gálio era procônsul da Acaia, levantaram-se os judeus, concordemente, contra Paulo e o levaram ao tribunal,

13 dizendo: Este persuade os homens a adorar a Deus por modo contrário à lei.

14 Ia Paulo falar, quando Gálio declarou aos judeus: Se fosse, com efeito, alguma injustiça ou crime da maior gravidade, ó judeus, de razão seria atender-vos;

15 mas, se é questão de palavra, de nomes e da vossa lei, tratai disso vós mesmos; eu não quero ser juiz dessas coisas!

16 E os expulsou do tribunal.

17 Então, todos agarraram Sóstenes, o principal da sinagoga, e o espancavam diante do tribunal; Gálio, todavia, não se incomodava com estas coisas.

O final da segunda viagem missionária de Paulo

18 Mas Paulo, havendo permanecido ali ainda muitos dias, por fim, despedindo-se dos irmãos, navegou para a Síria, levando em sua companhia Priscila e Áqüila,

daugelis korintiečių klausydamiesi [Pauliaus] priėmė tikėjimą ir pasikrikštijo.

9Vieną naktį Viešpats regėjime prabilo Pauliui: „Nebijok! Kalbėk ir netylėk!

10Aš esu su tavimi, ir niekas nesikėsins tau kenkti, nes šiame mieste daugel žmonių – manieji“.

11Taigi jis ten pasiliko metus ir šešis mėnesius, skelbdamas jiems Dievo žodį.

12Galionui būnant Achajos prokonsulu, žydai visi kaip vienas sukilo prieš Paulių, nusitempė jį į teismą

13ir ėmė skųsti: „Šitas žmogus įkalbinėja žmones garbinti Dievą Įstatymui priešingu būdu“.

14Pauliui besirengiant prabilti, Galionas tarė žydams: „Jei tai būtų koks nusikaltimas ar piktas darbas, aš, žydų vyrai, deramai ir kantriai jūsų paklausyčiau.

15Bet kai kyla ginčas apie mokymą, vardus bei jūsų Įstatymą, spręskite jūs patys; tokių dalykų teisėjas būti nenoriu“.

16Ir pavarė juos iš teismo.

17Tada visi graikai užpuolė sinagogos vyresnįjį Sosteną ir teismo akyse jį sumušė. Galionas į tai nekreipė dėmesio.

Sugrįžimas į Antiochiją

18Paulius pasiliko Korinte ilgesnį laiką. Paskui atsisveikino su broliais ir kartu su Priscile bei Akvilu iškeliavo į Siriją.

depois de ter raspado a cabeça em Cencréia, porque tomara voto.

19 Chegados a Éfeso, deixou-os ali; ele, porém, entrando na sinagoga, pregava aos judeus.

20 Rogando-lhe eles que permanecesse ali mais algum tempo, não acedeu.

21 Mas, despedindo-se, disse: Se Deus quiser, voltarei para vós outros. E, embarcando, partiu de Éfeso.

22 Chegando a Cesaréia, desembarcou, subindo a Jerusalém; e, tendo saudado a igreja, desceu para Antioquia.

23 Havendo passado ali algum tempo, saiu, atravessando sucessivamente a região da Galácia e Frígia, confirmando todos os discípulos.

A terceira viagem missionária de Paulo. Apolo em Éfeso

24 Nesse meio tempo, chegou a Éfeso um judeu, natural de Alexandria, chamado Apolo, homem eloqüente e poderoso nas Escrituras.

25 Era ele instruído no caminho do SENHOR; e, sendo fervoroso de espírito, falava e ensinava com precisão a respeito de Jesus, conhecendo apenas o batismo de João.

26 Ele, pois, começou a falar ousadamente na sinagoga. Ouvindo-o, porém, Priscila e Áqüila, tomaram-no consigo e, com mais exatidão, lhe expuseram o caminho de Deus.

27 Querendo ele percorrer a Acaia, animaram-no os irmãos e escreveram aos discípulos para o receberem. Tendo

Kenchrėjoje jis nusiskuto galvą, nes padarė įžadą.

19Atvykęs į Efezą, jis atsiskyrė nuo palydovų, nuėjo į sinagogą ir ėmė skelbti žodį žydams.

20Jie prašė jį pasilikti ilgesnį laiką, bet jis nesutiko

21ir atsisveikindamas tarė: „Jei Dievas panorės, aš vėl atvyksiu pas jus“. Ir iškeliavo iš Efezo.

22Atplaukęs į Cezarėją ir išlipęs į krantą, Paulius pasveikino Bažnyčią ir patraukė į Antiochiją.

Pauliaus trečioji kelionė

23Šiek tiek pabuvęs, vėl leidosi į kelionę, eidamas per galatų kraštą, per Frygiją ir stiprindamas visus mokinius.

24Tuo tarpu vienas žydas, vardu Apolas, kilęs iš Aleksandrijos, atvyko į Efezą. Tai buvo iškalbingas vyras, puikiai išmanantis Raštus.

25Jis buvo pamokytas Viešpaties kelio, kalbėjo su užsidegimu ir rūpestingai mokė apie Jėzų, nors tepažinojo Jono krikštą.

26Jis drąsiai ėmė skelbti sinagogoje. Išgirdę jį kalbant, Priscilė ir Akvilas pasikvietė pas save ir nuodugniau išaiškino jam Dievo kelią.

27Kai Apolas sumanė vykti į Achają, broliai jam pritarė ir parašė mokiniams,

chegado, auxiliou muito aqueles que, mediante a graça, haviam crido;

[28] porque, com grande poder, convencia publicamente os judeus, provando, por meio das Escrituras, que o Cristo é Jesus.

kad jį priimtų. Nuvykęs tenai buvo labai naudingas per malonę įtikėjusiems.

[28]Mat jis viešumoje smarkiai sukirsdavo žydus, iš Raštų įrodydamas Jėzų esant Mesiją.

Atos 19

Paulo em Éfeso

[1] Aconteceu que, estando Apolo em Corinto, Paulo, tendo passado pelas regiões mais altas, chegou a Éfeso e, achando ali alguns discípulos,

[2] perguntou-lhes: Recebestes, porventura, o Espírito Santo quando crestes? Ao que lhe responderam: Pelo contrário, nem mesmo ouvimos que existe o Espírito Santo.

[3] Então, Paulo perguntou: Em que, pois, fostes batizados? Responderam: No batismo de João.

[4] Disse-lhes Paulo: João realizou batismo de arrependimento, dizendo ao povo que cresse naquele que vinha depois dele, a saber, em Jesus.

[5] Eles, tendo ouvido isto, foram batizados em o nome do SENHOR Jesus.

[6] E, impondo-lhes Paulo as mãos, veio sobre eles o Espírito Santo; e tanto falavam em línguas como profetizavam.

[7] Eram, ao todo, uns doze homens.

Paulo na escola de Tirano

[8] Durante três meses, Paulo freqüentou a sinagoga, onde falava ousadamente, dissertando e persuadindo com respeito ao reino de Deus.

Apaštalų darbų 19

Paulius Efeze

[1]Apolui būnant Korinte, Paulius keliavo aukštumomis ir atvyko į Efezą. Ten jis užtiko kelis mokinius ir

[2]paklausė: „Ar, tapę tikinčiaisiais, gavote Šventąją Dvasią?“ Jie atsakė: „Mes nė girdėti negirdėjome, kad yra Šventoji Dvasia“.

[3]Jis klausė toliau: „Tai kokį krikštą jūs esate priėmę?“ Jie atsakė: „Jono krikštą“.

[4]Tada Paulius paaiškino: „Jonas krikštijo atsivertimo krikštu, ragindamas žmones tikėti tą, kuris ateis po jo, būtent Jėzų“.

[5]Tai sužinoję, jie buvo pakrikštyti Viešpaties Jėzaus vardan.

[6]Paskui Paulius jiems uždėjo rankas, ir ant jų nužengė Šventoji Dvasia. Jie ėmė kalbėti kalbomis ir pranašauti.

[7]Iš viso jų buvo bene dvylika vyrų.

[8]Paulius nuėjo į sinagogą ir ten per tris mėnesius drąsiai įtikinėjo ir aiškino apie Dievo karalystę.

[9] Visto que alguns deles se mostravam empedernidos e descrentes, falando mal do Caminho diante da multidão, Paulo, apartando-se deles, separou os discípulos, passando a discorrer diariamente na escola de Tirano.

[9]Kai kurie, užkietėję ir atmetę tikėjimą, piktžodžiavo Keliui daugelio akyse, tad Paulius pasitraukė nuo jų, atskyrė mokinius ir pradėjo juos mokyti Tirano mokykloje.

[10] Durou isto por espaço de dois anos, dando ensejo a que todos os habitantes da Ásia ouvissem a palavra do SENHOR, tanto judeus como gregos.

[10]Tai truko dvejus metus, ir visi Azijos gyventojai, tiek žydai, tiek graikai, išgirdo Viešpaties žodį.

[11] E Deus, pelas mãos de Paulo, fazia milagres extraordinários,

[11]Pauliaus rankomis Dievas padarydavo nepaprastų stebuklų.

[12] a ponto de levarem aos enfermos lenços e aventais do seu uso pessoal, diante dos quais as enfermidades fugiam das suas vítimas, e os espíritos malignos se retiravam.

[12]Žmonės net dėdavo ligoniams jo kūną lietusias skepetėles, prijuostes, ir nuo jų pasitraukdavo ligos, išeidavo piktosios dvasios.

[13] E alguns judeus, exorcistas ambulantes, tentaram invocar o nome do SENHOR Jesus sobre possessos de espíritos malignos, dizendo: Esconjuro-vos por Jesus, a quem Paulo prega.

[13]Panašiai ir kai kurie keliaujantys žydų egzorcistai mėgindavo piktųjų dvasių apsėstiesiems prišaukti Viešpaties Jėzaus vardą, sakydami: „Aš jus saikdinu per Jėzų, kurį skelbia Paulius“.

[14] Os que faziam isto eram sete filhos de um judeu chamado Ceva, sumo sacerdote.

[14]Taip darė vieno žydų vyresniojo kunigo Skėvo septyni sūnūs.

[15] Mas o espírito maligno lhes respondeu: Conheço a Jesus e sei quem é Paulo; mas vós, quem sois?

[15]Bet piktoji dvasia jiems atšovė: „Pažįstu Jėzų ir žinau Paulių. O jūs kas būsite?“

[16] E o possesso do espírito maligno saltou sobre eles, subjugando a todos, e, de tal modo prevaleceu contra eles, que, desnudos e feridos, fugiram daquela casa.

[16]Ir žmogus, turįs nelabąją dvasią, užpuolė juos, apgalėjo vienus bei kitus ir taip nutąsė, jog jie nuogi ir sužaloti turėjo bėgti iš anų namų.

[17] Chegou este fato ao conhecimento de todos, assim judeus como gregos habitantes de Éfeso; veio temor sobre

[17]Tatai sužinojo visi žydai ir graikai, gyvenantys Efeze. Visus pagavo baimė, o Jėzaus vardas buvo išaukštintas.

todos eles, e o nome do SENHOR Jesus era engrandecido.

18 Muitos dos que creram vieram confessando e denunciando publicamente as suas próprias obras.

18Daug įtikėjusiųjų ateidavo išpažinti ir pasisakyti, ką buvo darę.

19 Também muitos dos que haviam praticado artes mágicas, reunindo os seus livros, os queimaram diante de todos. Calculados os seus preços, achou-se que montavam a cinqüenta mil denários.

19Nemaža užsiiminėjusių kerais sunešdavo savo knygas ir visų akyse sudegindavo. Apskaičiuota, kad jos buvo vertos penkiasdešimt tūkstančių sidabro drachmų.

20 Assim, a palavra do SENHOR crescia e prevalecia poderosamente.

20Šitaip galingai Viešpaties žodis plito ir tarpo.

Paulo envia à Macedônia Timóteo e Erasto

21 Cumpridas estas coisas, Paulo resolveu, no seu espírito, ir a Jerusalém, passando pela Macedônia e Acaia, considerando: Depois de haver estado ali, importa-me ver também Roma.

21Atlikęs tuos darbus, Paulius, Dvasios skatinamas, nusprendė per Makedoniją ir Achają keliauti į Jeruzalę. „Aplankęs šiuos kraštus, – sakė jis, – aš turiu pamatyti ir Romą“.

22 Tendo enviado à Macedônia dois daqueles que lhe ministravam, Timóteo e Erasto, permaneceu algum tempo na Ásia.

22Jis nusiuntė į Makedoniją du savo pagalbininkus Timotiejų ir Erastą, o pats kurį laiką pasiliko Azijoje.

Demétrio excita grande tumulto

23 Por esse tempo, houve grande alvoroço acerca do Caminho.

23Maždaug tuo metu kilo nemažas sąmyšis dėl Kelio.

24 Pois um ourives, chamado Demétrio, que fazia, de prata, nichos de Diana e que dava muito lucro aos artífices,

24Vienas sidabrakalys, vardu Demetrijas, gamindavo sidabrines Artemidės šventyklos miniatiūras ir duodavo gerai uždirbti amatininkams.

25 convocando-os juntamente com outros da mesma profissão, disse-lhes: Senhores, sabeis que deste ofício vem a nossa prosperidade

25Susivadinęs juos ir kitus to amato darbininkus, jis kalbėjo: „Vyrai, jūs suprantate, kad šiuo amatu remiasi mūsų gerovė.

26 e estais vendo e ouvindo que não só em Éfeso, mas em quase toda a Ásia, este Paulo tem persuadido e desencaminhado

26Bet jūs matote ir girdite, jog tasai Paulius ne tik Efeze, bet ir kone visoje Azijoje įtikino ir patraukė į savo pusę daug

muita gente, afirmando não serem deuses os que são feitos por mãos humanas.

žmonių. Jis tvirtina, esą tai ne dievai, kurie pagaminami žmonių rankomis.

27 Não somente há o perigo de a nossa profissão cair em descrédito, como também o de o próprio templo da grande deusa, Diana, ser estimado em nada, e ser mesmo destruída a majestade daquela que toda a Ásia e o mundo adoram.

27Gresia pavojus, kad ne tik smuks mūsų amatas, bet ir bus paniekinta didžiosios deivės Artemidės šventykla ir žlugs didybė tos, kurią garbina visa Azija ir visas pasaulis“.

28 Ouvindo isto, encheram-se de furor e clamavam: Grande é a Diana dos efésios!

28Tai išgirdę, jie labai įniršo ir ėmė šaukti: „Didi efeziečių Artemidė!“

29 Foi a cidade tomada de confusão, e todos, à uma, arremeteram para o teatro, arrebatando os macedônios Gaio e Aristarco, companheiros de Paulo.

29Sąmyšis apėmė visą miestą, ir visi kaip vienas pasileido bėgti į teatrą, pasigriebę Pauliaus palydovus, makedoniečius Gajų ir Aristarchą.

30 Querendo este apresentar-se ao povo, não lhe permitiram os discípulos.

30Pauliaus, panūdusio įsimaišyti į minią, mokiniai neleido.

31 Também asiarcas, que eram amigos de Paulo, mandaram rogar-lhe que não se arriscasse indo ao teatro.

31Taip pat keli jo bičiuliai Azijos provincijos valdininkai per kitus prašė, kad jis neitų į teatrą.

32 Uns, pois, gritavam de uma forma; outros, de outra; porque a assembléia caíra em confusão. E, na sua maior parte, nem sabiam por que motivo estavam reunidos.

32O ten vieni rėkavo vienaip, kiti – kitaip. Susirinkimas buvo toks pakrikas, jog dauguma net nežinojo, kuriam galui susirinkta.

33 Então, tiraram Alexandre dentre a multidão, impelindo-o os judeus para a frente. Este, acenando com a mão, queria falar ao povo.

33Kai kas iš minios ragino kalbėti Aleksandrą, kurį žydai stūmė į priekį. Aleksandras, pamojęs ranka, norėjo pasiaiškinti miniai.

34 Quando, porém, reconheceram que ele era judeu, todos, a uma voz, gritaram por espaço de quase duas horas: Grande é a Diana dos efésios!

34Bet, pažinę jį esant žydą, visi vienu balsu ėmė spiegti ir kokias dvi valandas šūkavo: „Didi efeziečių Artemidė!“

35 O escrivão da cidade, tendo apaziguado o povo, disse: Senhores, efésios: quem, porventura, não sabe que a cidade de

35Galiausiai miesto raštininkui pavyko nuraminti minią. Jis pasakė: „Efeziečiai! Kur rasi žmogų, kuris nežinotų, jog

Éfeso é a guardiã do templo da grande Diana e da imagem que caiu de Júpiter?

efeziečių miestas globoja didžiosios Artemidės šventyklą ir iš dangaus nukritusią jos statulą?!

36 Ora, não podendo isto ser contraditado, convém que vos mantenhais calmos e nada façais precipitadamente;

36Šito niekas negali paneigti. Taigi nusiraminkite ir nieko galvotrūkčiais nedarykite.

37 porque estes homens que aqui trouxestes não são sacrílegos, nem blasfemam contra a nossa deusa.

37Jūs atitempėte čionai šiuos vyrus, kurie nėra nei šventvagiai, nei piktžodžiautojai mūsų deivei.

38 Portanto, se Demétrio e os artífices que o acompanham têm alguma queixa contra alguém, há audiências e procônsules; que se acusem uns aos outros.

38Jei Demetrijas ir jo bendrai amatininkai turi prieš ką nors skundą, tai tam yra teismo dienos ir prokonsulai, tegul sau bylinėjasi.

39 Mas, se alguma outra coisa pleiteais, será decidida em assembléia regular.

39O jeigu jūs turite kokį kitą apsvarstytiną reikalą, tai jį bus galima išspręsti teisėtame liaudies susirinkime.

40 Porque também corremos perigo de que, por hoje, sejamos acusados de sedição, não havendo motivo algum que possamos alegar para justificar este ajuntamento.

41 E, havendo dito isto, dissolveu a assembléia.

40Šiaip jau yra pavojus būti apkaltintiems maištu dėl to, kas šiandien čia dėjosi, nes nėra jokio pagrindo, kuriuo galėtume pateisinti šį triukšmingą sambūrį“. Tai pasakęs, jis paleido susirinkimą.

Atos 20

De novo, Paulo visita a Macedônia e a Grécia

1 Cessado o tumulto, Paulo mandou chamar os discípulos, e, tendo-os confortado, despediu-se, e partiu para a Macedônia.

2 Havendo atravessado aquelas terras, fortalecendo os discípulos com muitas exortações, dirigiu-se para a Grécia,

3 onde se demorou três meses. Tendo havido uma conspiração por parte dos judeus contra ele, quando estava para

Apaštalų darbų 20

Išvykimas iš Efezo

1Sąmyšiui pasibaigus, Paulius susikvietė mokinius, padrąsino juos ir atsisveikinęs iškeliavo į Makedoniją.

2Keliaudamas per anuos kraštus, jis duodavo mokiniams ilgų pamokymų. Paskui atvyko į Graikiją

3ir ten pasiliko tris mėnesius. Jam besirengiant plaukti į Siriją, žydai rezgė

embarcar rumo à Síria, determinou voltar pela Macedônia.

[4] Acompanharam-no [até à Ásia] Sópatro, de Beréia, filho de Pirro, Aristarco e Secundo, de Tessalônica, Gaio, de Derbe, e Timóteo, bem como Tíquico e Trófimo, da Ásia;

[5] estes nos precederam, esperando-nos em Trôade.

[6] Depois dos dias dos pães asmos, navegamos de Filipos e, em cinco dias, fomos ter com eles naquele porto, onde passamos uma semana.

Paulo em Trôade

[7] No primeiro dia da semana, estando nós reunidos com o fim de partir o pão, Paulo, que devia seguir viagem no dia imediato, exortava-os e prolongou o discurso até à meia-noite.

[8] Havia muitas lâmpadas no cenáculo onde estávamos reunidos.

[9] Um jovem, chamado Êutico, que estava sentado numa janela, adormecendo profundamente durante o prolongado discurso de Paulo, vencido pelo sono, caiu do terceiro andar abaixo e foi levantado morto.

[10] Descendo, porém, Paulo inclinou-se sobre ele e, abraçando-o, disse: Não vos perturbeis, que a vida nele está.

[11] Subindo de novo, partiu o pão, e comeu, e ainda lhes falou largamente até ao romper da alva. E, assim, partiu.

[12] Então, conduziram vivo o rapaz e sentiram-se grandemente confortados.

Paulo embarca em Assôs. Chega a Mileto

prieš jį sąmokslą. Todėl jis nutarė grįžti atgal per Makedoniją.

[4]Jį lydėjo Pyro sūnus Sopatras iš Berėjos, Aristarchas ir Sekundas iš Tesalonikos, Gajus iš Derbės ir Timotiejus, Tichikas ir Trofimas iš Azijos.

[5]Šie iškeliavo pirmiau ir laukė mūsų Troadėje.

[6]Po Neraugintosios duonos švenčių mes išplaukėme iš Filipų ir po penkių dienų susitikome su jais Troadėje; ten užtrukome septynias dienas.

Mirusiojo prikėlimas Troadėje

[7]Pirmą savaitės dieną, mums susirinkus laužyti duonos, Paulius ėmė juos mokyti. Kadangi jis žadėjo rytojaus dieną iškeliauti, tai užtęsė kalbas iki vidurnakčio.

[8]Aukštutiniame kambaryje, kur mes buvome susibūrę, degė daug žibintų.

[9]Vienas jaunuolis, vardu Eutichas, sėdėjęs ant palangės, giliai įmigo, Pauliui ilgiau bedėstant. Miego įveiktas, jis iš trečio aukšto nukrito žemėn. Kai jį pakėlė, jis buvo nebegyvas.

[10]Nulipęs žemyn, Paulius pasilenkė ir, apglėbęs jį, tarė: „Nekelkite triukšmo, gyvybė tebėra jame“.

[11]Vėl užlipęs aukštyn, jis laužė ir valgė duoną. Dar ilgai jis kalbėjo, ligi pat aušros, ir tada iškeliavo.

[12]O jaunuolį atvedė gyvą, ir tai buvo nemenka paguoda.

Iš Troadės į Miletą

[13] Nós, porém, prosseguindo, embarcamos e navegamos para Assôs, onde devíamos receber Paulo, porque assim nos fora determinado, devendo ele ir por terra.
[14] Quando se reuniu conosco em Assôs, recebemo-lo a bordo e fomos a Mitilene;
[15] dali, navegando, no dia seguinte, passamos defronte de Quios, no dia imediato, tocamos em Samos e, um dia depois, chegamos a Mileto.
[16] Porque Paulo já havia determinado não aportar em Éfeso, não querendo demorar-se na Ásia, porquanto se apressava com o intuito de passar o dia de Pentecostes em Jerusalém, caso lhe fosse possível.

Em Mileto, fala aos presbíteros da igreja de Éfeso

[17] De Mileto, mandou a Éfeso chamar os presbíteros da igreja.
[18] E, quando se encontraram com ele, disse-lhes: Vós bem sabeis como foi que me conduzi entre vós em todo o tempo, desde o primeiro dia em que entrei na Ásia,
[19] servindo ao SENHOR com toda a humildade, lágrimas e provações que, pelas ciladas dos judeus, me sobrevieram,
[20] jamais deixando de vos anunciar coisa alguma proveitosa e de vo-la ensinar publicamente e também de casa em casa,
[21] testificando tanto a judeus como a gregos o arrependimento para com Deus e a fé em nosso SENHOR Jesus [Cristo].
[22] E, agora, constrangido em meu espírito, vou para Jerusalém, não sabendo o que ali me acontecerá,

[13]Įsėdę į laivą, mes išplaukėme į Asą, kur ketinome paimti Paulių, nes jis buvo taip patvarkęs, pats norėdamas ten nuvykti pėsčias.
[14]Susitikę Ase, paėmėme jį ir nuplaukėme į Mitilėnę.
[15]Iš ten plaukdami toliau, kitą dieną atsidūrėme priešais Chiją. Rytojaus dieną pasiekėme Samą ir dar po dienos – Miletą.
[16]Nenorėdamas gaišti Azijoje, Paulius nutarė aplenkti Efezą, nes, kiek įmanydamas, skubinosi Sekmines atšvęsti Jeruzalėje.

Atsisveikinimas su efeziečiais

[17]Iš Mileto jis pasiuntė į Efezą kvietimą, kad pas jį atvyktų Bažnyčios vyresnieji.
[18]Jiems atėjus, Paulius prabilo: „Jūs žinote, kaip aš visą laiką, nuo pirmosios dienos, kurią įžengiau į Aziją, pas jus elgiausi,
[19]kaip tarnavau Dievui visu nusižeminimu, ašaromis ir bandymais, kuriuos teko iškęsti dėl žydų pinklių.
[20]Kaip nieko nenutylėjau, kas jums naudinga, bet kalbėjau ir mokiau tiek viešumoje, tiek po namus,
[21]žydus ir graikus ragindamas atsigręžti į Dievą ir įtikėti mūsų Viešpatį Jėzų.
[22]Ir štai aš, Dvasios belaisvis, keliauju į Jeruzalę, nežinodamas, kas man ten nutiks;

[23] senão que o Espírito Santo, de cidade em cidade, me assegura que me esperam cadeias e tribulações.

[24] Porém em nada considero a vida preciosa para mim mesmo, contanto que complete a minha carreira e o ministério que recebi do SENHOR Jesus para testemunhar o evangelho da graça de Deus.

[25] Agora, eu sei que todos vós, em cujo meio passei pregando o reino, não vereis mais o meu rosto.

[26] Portanto, eu vos protesto, no dia de hoje, que estou limpo do sangue de todos;

[27] porque jamais deixei de vos anunciar todo o desígnio de Deus.

[28] Atendei por vós e por todo o rebanho sobre o qual o Espírito Santo vos constituiu bispos, para pastoreardes a igreja de Deus, a qual ele comprou com o seu próprio sangue.

[29] Eu sei que, depois da minha partida, entre vós penetrarão lobos vorazes, que não pouparão o rebanho.

[30] E que, dentre vós mesmos, se levantarão homens falando coisas pervertidas para arrastar os discípulos atrás deles.

[31] Portanto, vigiai, lembrando-vos de que, por três anos, noite e dia, não cessei de admoestar, com lágrimas, a cada um.

[32] Agora, pois, encomendo-vos ao SENHOR e à palavra da sua graça, que tem poder para vos edificar e dar herança entre todos os que são santificados.

[23]tiktai Šventoji Dvasia kiekviename mieste man skelbia, jog manęs laukia pančiai ir vargai.

[24]Bet aš per daug nebranginu savo gyvybės. Svarbu, kad tik baigčiau savo bėgimą ir įvykdyčiau tarnystę, kurią esu gavęs iš Viešpaties Jėzaus: paliudyti Dievo malonės Evangeliją.

[25]Ir štai dabar aš žinau, kad daugiau nematysite mano veido jūs visi, su kuriais esu buvęs, skelbdamas Karalystę.

[26]Todėl aš šiandien iškilmingai pareiškiu, jog nebūsiu kaltas, jei kas pražus!

[27]Aš jums nieko nenutylėjau ir paskelbiau visus Dievo nutarimus.

[28]Būkite rūpestingi sau ir visai kaimenei, kuriai Šventoji Dvasia jus paskyrė vyskupais, kad ganytumėte Dievo Bažnyčią, kurią jis yra įsigijęs savo krauju.

[29]Žinau, kad, man pasitraukus, įsibraus pas jus žiaurių vilkų, kurie nepagailės kaimenės.

[30]Net iš jūsų atsiras tokių, kurie klastingomis kalbomis stengsis patraukti paskui save mokinius.

[31]Todėl budėkite ir nepamirškite, jog aš per trejus metus dieną ir naktį nepaliaudamas, su ašaromis įspėjinėjau kiekvieną.

[32]O dabar pavedu jus Dievui ir jo malonės žodžiui, kuris turi galią jus išugdyti ir duoti paveldėjimą tarp visų pašvęstųjų.

[33] De ninguém cobicei prata, nem ouro, nem vestes;
[34] vós mesmos sabeis que estas mãos serviram para o que me era necessário a mim e aos que estavam comigo.
[35] Tenho-vos mostrado em tudo que, trabalhando assim, é mister socorrer os necessitados e recordar as palavras do próprio SENHOR Jesus: Mais bem-aventurado é dar que receber.

Paulo ora com eles

[36] Tendo dito estas coisas, ajoelhando-se, orou com todos eles.
[37] Então, houve grande pranto entre todos, e, abraçando afetuosamente a Paulo, o beijavam,
[38] entristecidos especialmente pela palavra que ele dissera: que não mais veriam o seu rosto. E acompanharam-no até ao navio.

Atos 21

Paulo chega a Tiro

[1] Depois de nos apartarmos, fizemo-nos à vela e, correndo em direitura, chegamos a Cós; no dia seguinte, a Rodes, e dali, a Pátara.
[2] Achando um navio que ia para a Fenícia, embarcamos nele, seguindo viagem.
[3] Quando Chipre já estava à vista, deixando-a à esquerda, navegamos para a Síria e chegamos a Tiro; pois o navio devia ser descarregado ali.
[4] Encontrando os discípulos, permanecemos lá durante sete dias; e eles,

[33]Nė iš vieno netroškau nei sidabro, nei aukso, nei drabužio.
[34]Jūs gi žinote, kad mano ir palydovų reikalams tarnavo šitos va mano rankos.
[35]Ir aš jums visur rodydavau, kad, šitaip triūsiant, reikia paremti silpnuosius ir atminti Viešpaties Jėzaus pasakytus žodžius: ‘Palaimingiau duoti negu imti’“.
[36]Tai pasakęs jis atsiklaupė ir kartu su visais pasimeldė.
[37]Visi pradėjo graudžiai verkti ir, puldami Pauliui ant kaklo, jį bučiavo.
[38]Jie ypač nuliūdo dėl žodžių, jog nebematysią jo veido. Paskui jie palydėjo jį į laivą.

Apaštalų darbų 21

Kelionė į Jeruzalę

[1]Išsiplėšę iš jų glėbio, mes išplaukėme ir tiesiu keliu atvykome į Kosą, o kitą dieną per Rodą į Patarą.
[2]Radę laivą, plaukiantį į Finikiją, įlipome ir išplaukėme.
[3]Išvydę artėjant Kiprą, palikome jį kairėje, leidomės link Sirijos ir išlipome Tyre. Ten laivas turėjo iškrauti savo krovinius.
[4]Suradę mokinių, prabuvome su jais septynias dienas. Dvasios apšviesti, jie patarė Pauliui dar nevykti į Jeruzalę.

movidos pelo Espírito, recomendavam a Paulo que não fosse a Jerusalém.

5 Passados aqueles dias, tendo-nos retirado, prosseguimos viagem, acompanhados por todos, cada um com sua mulher e filhos, até fora da cidade; ajoelhados na praia, oramos.

6 E, despedindo-nos uns dos outros, então, embarcamos; e eles voltaram para casa.

Paulo em Cesareia

7 Quanto a nós, concluindo a viagem de Tiro, chegamos a Ptolemaida, onde saudamos os irmãos, passando um dia com eles.

8 No dia seguinte, partimos e fomos para Cesaréia; e, entrando na casa de Filipe, o evangelista, que era um dos sete, ficamos com ele.

9 Tinha este quatro filhas donzelas, que profetizavam.

10 Demorando-nos ali alguns dias, desceu da Judéia um profeta chamado Ágabo;

11 e, vindo ter conosco, tomando o cinto de Paulo, ligando com ele os próprios pés e mãos, declarou: Isto diz o Espírito Santo: Assim os judeus, em Jerusalém, farão ao dono deste cinto e o entregarão nas mãos dos gentios.

12 Quando ouvimos estas palavras, tanto nós como os daquele lugar, rogamos a Paulo que não subisse a Jerusalém.

13 Então, ele respondeu: Que fazeis chorando e quebrantando-me o coração? Pois estou pronto não só para ser preso,

5Toms dienoms prabėgus, mes leidomės į kelionę, o jie visi kartu su žmonomis ir vaikais palydėjo iki miesto ribos. Pajūryje suklaupę visi pasimeldėme.

6Atsisveikinę sulipome į laivą, o jie sugrįžo namo.

7Keliaudami toliau, iš Tyro atplaukėme į Ptolemaidę. Ten pasveikinome brolius ir pasilikome pas juos vienai dienai.

8Kitą dieną vėl keliavome ir atvykome į Cezarėją. Ten nuėjome į evangelisto Pilypo, vieno iš Septynių, namus ir pas jį pasilikome.

9Jis turėjo keturias netekėjusias dukteris, kurios buvo pranašės.

10Mums būnant dar kelias dienas, iš Judėjos atėjo vienas pranašas, vardu Agabas.

11Jis apsilankė pas mus, paėmė Pauliaus juostą ir, susirišęs ja rankas ir kojas, pasakė: „Šventoji Dvasia kalba: ‘Vyrą, kuriam priklauso ši juosta, tokiu būdu Jeruzalėje supančios žydai ir atiduos į pagonių rankas’“.

12Tai išgirdę, ir mes, ir tenykščiai prašėme, kad jis neitų į Jeruzalę.

13Bet Paulius atsakė: „Kodėl raudate ir draskote man širdį? Aš pasirengęs Jeruzalėje dėlei Viešpaties Jėzaus vardo ne tik būti supančiotas, bet ir numirti!“

mas até para morrer em Jerusalém pelo nome do SENHOR Jesus.

[14] Como, porém, não o persuadimos, conformados, dissemos: Faça-se a vontade do SENHOR!

[15] Passados aqueles dias, tendo feito os preparativos, subimos para Jerusalém;

[16] e alguns dos discípulos também vieram de Cesaréia conosco, trazendo consigo Mnasom, natural de Chipre, velho discípulo, com quem nos deveríamos hospedar.

Paulo chega a Jerusalém

[17] Tendo nós chegado a Jerusalém, os irmãos nos receberam com alegria.

[18] No dia seguinte, Paulo foi conosco encontrar-se com Tiago, e todos os presbíteros se reuniram.

[19] E, tendo-os saudado, contou minuciosamente o que Deus fizera entre os gentios por seu ministério.

[20] Ouvindo-o, deram eles glória a Deus e lhe disseram: Bem vês, irmão, quantas dezenas de milhares há entre os judeus que creram, e todos são zelosos da lei;

[21] e foram informados a teu respeito que ensinas todos os judeus entre os gentios a apostatarem de Moisés, dizendo-lhes que não devem circuncidar os filhos, nem andar segundo os costumes da lei.

[22] Que se há de fazer, pois? Certamente saberão da tua chegada.

[23] Faze, portanto, o que te vamos dizer: estão entre nós quatro homens que, voluntariamente, aceitaram voto;

[14]Taigi, jam nesutinkant, mes liovėmės įkalbinėję ir tarėme: „Tebūnie Viešpaties valia!“

Paulius Jeruzalėje

[15]Po tų dienų, susiruošę į kelią, išvykome į Jeruzalę.

[16]Kai kurie mokiniai iš Cezarėjos lydėjo mus ir nuvedė viešnagėn pas kiprietį Mnasoną, vieną senųjų mokinių.

[17]Kai atvykome į Jeruzalę, džiaugsmingai mus sutiko broliai.

[18]Rytojaus dieną Paulius kartu su mumis nuėjo pas Jokūbą, kur buvo susirinkę visi vyresnieji.

[19]Juos pasveikinęs, jis smulkiai išdėstė visa, ką Dievas buvo padaręs pagonijoje, pasinaudodamas jo tarnyste.

[20]Jie išklausę šlovino Dievą ir tarė Pauliui: „Tu matai, broli, kiek tūkstančių žydų tapo tikinčiaisiais, ir jie visi uoliai laikosi Įstatymo.

[21]Bet jiems prikalbėta apie tave, kad tu mokąs visus žydus, gyvenančius tarp pagonių, atsižadėti Mozės, sakydamas, jog jiems nereikią apipjaustyti vaikų nei laikytis papročių.

[22]Ką daryti? Šiaip ar taip, jie sužinos, kad esi atvykęs.

[23]Todėl padaryk, kaip tau sakome. Pas mus yra keturi vyrai, padarę įžadą.

[24] toma-os, purifica-te com eles e faze a despesa necessária para que raspem a cabeça; e saberão todos que não é verdade o que se diz a teu respeito; e que, pelo contrário, andas também, tu mesmo, guardando a lei.

[24]Pasiimk juos, atlik apsivalymą kartu su jais ir prisiimk išlaidas, kad jie galėtų nusikirpti plaukus. Tuomet visi pamatys, jog gandai apie tave nieko neverti ir tu nenukrypdamas laikaisi Įstatymo.

[25] Quanto aos gentios que creram, já lhes transmitimos decisões para que se abstenham das coisas sacrificadas a ídolos, do sangue, da carne de animais sufocados e das relações sexuais ilícitas.

[25]O dėl tikinčiųjų iš pagonių, tai mes esame išsiuntę nurodymus, kad jie saugotųsi stabams paaukotos mėsos, kraujo, pasmaugtų gyvulių mėsos ir ištvirkavimo“.

[26] Então, Paulo, tomando aqueles homens, no dia seguinte, tendo-se purificado com eles, entrou no templo, acertando o cumprimento dos dias da purificação, até que se fizesse a oferta em favor de cada um deles.

[26]Tuomet Paulius pasiėmė tuos vyrus ir kitą dieną su jais apsivalęs įžengė į šventyklą. Ten jis nurodė paskutinę apsivalymo dieną, kada už kiekvieną jų turės būti paaukota atnaša.

A prisão de Paulo

Pauliaus suėmimas

[27] Quando já estavam por findar os sete dias, os judeus vindos da Ásia, tendo visto Paulo no templo, alvoroçaram todo o povo e o agarraram,

[27]Toms septynioms dienoms baigiantis, Azijos žydai, pastebėję Paulių šventykloje, sukurstė visą minią ir, nutvėrę jį,

[28] gritando: Israelitas, socorro! Este é o homem que por toda parte ensina todos a serem contra o povo, contra a lei e contra este lugar; ainda mais, introduziu até gregos no templo e profanou este recinto sagrado.

[28]pakėlė riksmą: „Izraelitai, gelbėkit! Šitas žmogus visur visus moko prieš tautą, Įstatymą ir šią šventyklą. Jis net atsivedė šventyklon graikų ir suteršė šią šventą vietą“.

[29] Pois, antes, tinham visto Trófimo, o efésio, em sua companhia na cidade e julgavam que Paulo o introduzira no templo.

[29]Mat jie prieš tai buvo matę su juo mieste Trofimą iš Efezo ir dabar manė, jog Paulius jį atsivedęs į šventyklą.

[30] Agitou-se toda a cidade, havendo concorrência do povo; e, agarrando a Paulo, arrastaram-no para fora do templo, e imediatamente foram fechadas as portas.

[30]Sujudo visas miestas, susibėgo žmonės, nutvėrė Paulių ir ištempė už šventyklos vartų. Vartai bematant buvo uždaryti.

[31] Procurando eles matá-lo, chegou ao conhecimento do comandante da força que toda a Jerusalém estava amotinada.

[32] Então, este, levando logo soldados e centuriões, correu para o meio do povo. Ao verem chegar o comandante e os soldados, cessaram de espancar Paulo.

[33] Aproximando-se o comandante, apoderou-se de Paulo e ordenou que fosse acorrentado com duas cadeias, perguntando quem era e o que havia feito.

[34] Na multidão, uns gritavam de um modo; outros, de outro; não podendo ele, porém, saber a verdade por causa do tumulto, ordenou que Paulo fosse recolhido à fortaleza.

[35] Ao chegar às escadas, foi preciso que os soldados o carregassem, por causa da violência da multidão,

[36] pois a massa de povo o seguia gritando: Mata-o!

[37] E, quando Paulo ia sendo recolhido à fortaleza, disse ao comandante: É-me permitido dizer-te alguma coisa? Respondeu ele: Sabes o grego?

[38] Não és tu, porventura, o egípcio que, há tempos, sublevou e conduziu ao deserto quatro mil sicários?

[39] Respondeu-lhe Paulo: Eu sou judeu, natural de Tarso, cidade não insignificante da Cilícia; e rogo-te que me permitas falar ao povo.

[40] Obtida a permissão, Paulo, em pé na escada, fez com a mão sinal ao povo. Fez-

[31]Jiems ketinant jį užmušti, įgulos viršininkui – tribūnui buvo duota žinia: „Visoje Jeruzalėje kyla sąmyšis!“

[32]Jis nedelsdamas su kareiviais ir šimtininkais atskubėjo tenai. Jie, pamatę tribūną ir kareivius, liovėsi mušę Paulių.

[33]Prisiartinęs tribūnas įsakė suimti Paulių ir surišti dviem grandinėmis. Paskui paklausė, kas jis esąs ir ką padaręs.

[34]Tuo tarpu iš minios šaukė tai šį, tai tą. Negalėdamas dėl triukšmo nieko tikro sužinoti, tribūnas įsakė nuvaryti Paulių į kareivines.

[35]Atėjus prie laiptų, per minios grūstį kareiviams teko jį nešte nešti.

[36]Žmonės spraudėsi iš paskos, šaukdami: „Mirtis jam!”

[37]Vedamas į kareivines Paulius kreipėsi į tribūną: „Ar galiu tau šį tą pasakyti?“ Šis atsiliepė: „Tai tu moki graikiškai?

[38]Vadinasi, tu – ne anas egiptietis, kuris neseniai sukėlė sąmyšį ir išsivedė į dykumą keturis tūkstančius sikarijų!“

[39]Paulius atsakė: „Aš esu žydas iš Kilikijos Tarso, taigi įžymaus miesto pilietis. Prašau tave, leisk man prabilti žmonėms“.

[40]Tribūnas sutiko. Paulius atsistojo ant laiptų ir pamojo ranka miniai. Visiems nutilus, jis prabilo hebrajų kalba:

se grande silêncio, e ele falou em língua hebraica, dizendo:

Atos 22

Paulo apresenta a sua defesa

[1] Irmãos e pais, ouvi, agora, a minha defesa perante vós.

[2] Quando ouviram que lhes falava em língua hebraica, guardaram ainda maior silêncio. E continuou:

[3] Eu sou judeu, nasci em Tarso da Cilícia, mas criei-me nesta cidade e aqui fui instruído aos pés de Gamaliel, segundo a exatidão da lei de nossos antepassados, sendo zeloso para com Deus, assim como todos vós o sois no dia de hoje.

[4] Persegui este Caminho até à morte, prendendo e metendo em cárceres homens e mulheres,

[5] de que são testemunhas o sumo sacerdote e todos os anciãos. Destes, recebi cartas para os irmãos; e ia para Damasco, no propósito de trazer manietados para Jerusalém os que também lá estivessem, para serem punidos.

[6] Ora, aconteceu que, indo de caminho e já perto de Damasco, quase ao meio-dia, repentinamente, grande luz do céu brilhou ao redor de mim.

[7] Então, caí por terra, ouvindo uma voz que me dizia: Saulo, Saulo, por que me persegues?

[8] Perguntei: quem és tu, SENHOR? Ao que me respondeu: Eu sou Jesus, o Nazareno, a quem tu persegues.

Apaštalų darbų 22

Pauliaus kalba

[1]„Broliai ir tėvai! Paklausykite, ką nūnai pasakysiu sau apginti“.

[2]Išgirdę jį kalbant hebrajiškai, jie dar labiau aprimo. O Paulius kalbėjo toliau:

[3]„Aš esu žydas, gimęs Tarse, Kilikijoje, bet išauklėtas šitame mieste ir griežtai pagal protėvių Įstatymą išėjęs mokslą prie Gamalielio kojų. Aš buvau uolus Dievo kovotojas kaip ir jūs visi šiandien.

[4]Todėl iki mirties bausmės persekiojau šį Kelią, pančiodamas ir įkalindamas vyrus ir moteris.

[5]Tai gali paliudyti vyriausiasis kunigas ir seniūnų taryba. Iš jų buvau gavęs laišką broliams Damaske. Ir aš keliavau, pasiryžęs tenykščius supančioti ir atgabenti į Jeruzalę, kad jie būtų nubausti.

[6]Kai keliavau ir artinausi prie Damasko, apie vidurdienį staiga iš dangaus mane apsiautė stipri šviesa.

[7]Aš kritau ant žemės ir išgirdau balsą, man sakantį: ‘Sauliau, Sauliau, kam mane persekioji?!’

[8]Aš paklausiau: ‘Kas esi, Viešpatie?’ Jis man atsakė: ‘Aš esu Jėzus Nazarietis, kurį tu persekioji’.

[9] Os que estavam comigo viram a luz, sem, contudo, perceberem o sentido da voz de quem falava comigo.

[9]Mano palydovai matė šviesą, bet negirdėjo man kalbančiojo balso.

[10] Então, perguntei: que farei, SENHOR? E o SENHOR me disse: Levanta-te, entra em Damasco, pois ali te dirão acerca de tudo o que te é ordenado fazer.

[10]Aš dar paklausiau: ‘Ką man daryti, Viešpatie?’ O Viešpats man tarė: ‘Kelkis, eik į Damaską, tenai tau bus pasakyta visa, ką tau reikia daryti’.

[11] Tendo ficado cego por causa do fulgor daquela luz, guiado pela mão dos que estavam comigo, cheguei a Damasco.

[11]Kadangi tos veriančios šviesos apakintas nieko nemačiau, tik palydovų už rankų vedamas aš pasiekiau Damaską.

[12] Um homem, chamado Ananias, piedoso conforme a lei, tendo bom testemunho de todos os judeus que ali moravam,

[12]Toksai Ananijas, dievobaimingas, Įstatymui ištikimas žmogus, giriamas visų aplinkinių žydų,

[13] veio procurar-me e, pondo-se junto a mim, disse: Saulo, irmão, recebe novamente a vista. Nessa mesma hora, recobrei a vista e olhei para ele.

[13]atėjęs stojo prieš mane ir tarė: ‘Broli Sauliau, praregėk!’ Ir tą pačią akimirką aš jį pamačiau.

[14] Então, ele disse: O Deus de nossos pais, de antemão, te escolheu para conheceres a sua vontade, veres o Justo e ouvires uma voz da sua própria boca,

[14]O jis kalbėjo: ‘Mūsų protėvių Dievas pasirinko tave, kad pažintum jo valią, išvystum Teisųjį ir išgirstum jo balsą iš jo burnos,

[15] porque terás de ser sua testemunha diante de todos os homens, das coisas que tens visto e ouvido.

[15]nes tu visiems žmonėms paliudysi, ką esi regėjęs ir girdėjęs.

[16] E agora, por que te demoras? Levanta-te, recebe o batismo e lava os teus pecados, invocando o nome dele.

[16]Tad ko lauki? Kelkis, priimk krikštą ir nusiplauk nuodėmes, šaukdamasis jo vardo!’

[17] Tendo eu voltado para Jerusalém, enquanto orava no templo, sobreveio-me um êxtase,

[17]Vėliau, sugrįžęs į Jeruzalę ir melsdamasis šventykloje, aš patyriau dvasios pagavą.

[18] e vi aquele que falava comigo: Apressa-te e sai logo de Jerusalém, porque não receberão o teu testemunho a meu respeito.

[18]Išvydau Jėzų, ir jis pasakė: ‘Skubiai pasitrauk iš Jeruzalės, nes jie nepriims tavojo liudijimo apie mane’.

[19] Eu disse: SENHOR, eles bem sabem que eu encerrava em prisão e, nas sinagogas, açoitava os que criam em ti.

[20] Quando se derramava o sangue de Estêvão, tua testemunha, eu também estava presente, consentia nisso e até guardei as vestes dos que o matavam.

[21] Mas ele me disse: Vai, porque eu te enviarei para longe, aos gentios.

Paulo livra-se de ser açoitado

[22] Ouviram-no até essa palavra e, então, gritaram, dizendo: Tira tal homem da terra, porque não convém que ele viva!

[23] Ora, estando eles gritando, arrojando de si as suas capas, atirando poeira para os ares,

[24] ordenou o comandante que Paulo fosse recolhido à fortaleza e que, sob açoite, fosse interrogado para saber por que motivo assim clamavam contra ele.

[25] Quando o estavam amarrando com correias, disse Paulo ao centurião presente: Ser-vos-á, porventura, lícito açoitar um cidadão romano, sem estar condenado?

[26] Ouvindo isto, o centurião procurou o comandante e lhe disse: Que estás para fazer? Porque este homem é cidadão romano.

[27] Vindo o comandante, perguntou a Paulo: Dize-me: és tu romano? Ele disse: Sou.

[28] Respondeu-lhe o comandante: A mim me custou grande soma de dinheiro este

[19]Aš atsiliepiau: ‘Viešpatie, juk jie žino, kad aš tavo tikinčiuosius sinagoga nuo sinagogos varydavau į kalėjimą ir plakdinau.

[20]O kai buvo pralietas tavo liudytojo Stepono kraujas, aš ten stovėjau pritardamas ir sergėjau jo žudikų drabužius’.

[21]Bet jis man pakartojo: ‘Eik, nes išsiųsiu tave toli, pas pagonis’“.

Paulius – Romos pilietis

[22]Jie klausėsi jo iki šitų žodžių, o čia ėmė garsiai rėkti: „Nušluoti nuo žemės tokį! Nepalikti jo gyvo!“

[23]Jie klykė, mosavo drabužiais ir svaidė į orą smėlį.

[24]Tribūnas įsakė nuvesti Paulių į kareivines ir liepė tardyti plakant, kad išaiškėtų, kodėl žmonės prieš jį taip įsiutę.

[25]Kai jau buvo pririštas diržais, jis kreipėsi į šalia stovintį šimtininką: „Ar jums valia plakti Romos pilietį, ir dar nenuteistą?“

[26]Tai išgirdęs, šimtininkas priėjo prie tribūno ir pareiškė: „Ką sumanei daryti? Tas žmogus yra Romos pilietis!“

[27]Tribūnas atėjęs paklausė: „Pasakyk man, ar tu Romos pilietis?“ Šis patvirtino: „Taip“.

[28]Tribūnas tarė: „Aš šitą pilietybę įsigijau už didelius pinigus“. Paulius atsiliepė: „O aš ją turiu nuo gimimo“.

título de cidadão. Disse Paulo: Pois eu o tenho por direito de nascimento.

[29] Imediatamente, se afastaram os que estavam para o inquirir com açoites. O próprio comandante sentiu-se receoso quando soube que Paulo era romano, porque o mandara amarrar.

[30] No dia seguinte, querendo certificar-se dos motivos por que vinha ele sendo acusado pelos judeus, soltou-o, e ordenou que se reunissem os principais sacerdotes e todo o Sinédrio, e, mandando trazer Paulo, apresentou-o perante eles.

Atos 23

Paulo perante o Sinédrio

[1] Fitando Paulo os olhos no Sinédrio, disse: Varões, irmãos, tenho andado diante de Deus com toda a boa consciência até ao dia de hoje.

[2] Mas o sumo sacerdote, Ananias, mandou aos que estavam perto dele que lhe batessem na boca.

[3] Então, lhe disse Paulo: Deus há de ferir-te, parede branqueada! Tu estás aí sentado para julgar-me segundo a lei e, contra a lei, mandas agredir-me?

[4] Os que estavam a seu lado disseram: Estás injuriando o sumo sacerdote de Deus?

[5] Respondeu Paulo: Não sabia, irmãos, que ele é sumo sacerdote; porque está escrito: Não falarás mal de uma autoridade do teu povo.

[29]Bematant pasitraukė nuo jo tie, kurie turėjo jį tardyti. Sužinojęs jį esant Romos pilietį, tribūnas nusigando, kam jį surišdinęs.

Žydų teismo taryboje

[30]Rytojaus dieną, norėdamas tiksliau išsiaiškinti, kuo jis žydų kaltinamas, tribūnas įsakė jį išleisti iš kalėjimo; liepė sušaukti kunigus bei visą teismo tarybą ir, atvedęs Paulių, pastatė jų akivaizdoje.

Apaštalų darbų 23

[1]Skvarbiu žvilgsniu permetęs tarybą, Paulius prabilo: „Vyrai, broliai! Iki šios dienos aš elgiausi Dievo akivaizdoje visiškai gryna sąžine“.

[2]Bet vyriausiasis kunigas Ananijas įsakė ten stovintiesiems smogti jam per burną.

[3]Tuomet Paulius jam tarė: „Tau smogs Dievas, tu, pabaltinta siena! Tu čia sėdi, kad mane teistum pagal Įstatymą, o liepi mane mušti prieš Įstatymą?“

[4]Ten esantys įspėjo: „Tu įžeidi Dievo vyriausiąjį kunigą“.

[5]Paulius atsiliepė: „Broliai, aš nežinojau, kad jis vyriausiasis kunigas. Juk parašyta: Nepiktžodžiauk savo tautos vadovui“.

[6] Sabendo Paulo que uma parte do Sinédrio se compunha de saduceus e outra, de fariseus, exclamou: Varões, irmãos, eu sou fariseu, filho de fariseus! No tocante à esperança e à ressurreição dos mortos sou julgado!

[6]Žinodamas, kad viena dalis buvo sadukiejai, o kita – fariziejai, Paulius sušuko tarybai: „Broliai, aš fariziejus, kilęs iš fariziejų šeimos, ir jūs mane teisiate už mirusiųjų prisikėlimo viltį“.

[7] Ditas estas palavras, levantou-se grande dissensão entre fariseus e saduceus, e a multidão se dividiu.

[7]Jam tai pasakius, tarp fariziejų ir sadukiejų kilo barnis, ir susirinkimas suskilo.

[8] Pois os saduceus declaram não haver ressurreição, nem anjo, nem espírito; ao passo que os fariseus admitem todas essas coisas.

[8]Mat sadukiejai neigia mirusiųjų prisikėlimą, angelų ir dvasios buvimą, o fariziejai tuos dalykus pripažįsta.

[9] Houve, pois, grande vozearia. E, levantando-se alguns escribas da parte dos fariseus, contendiam, dizendo: Não achamos neste homem mal algum; e será que algum espírito ou anjo lhe tenha falado?

[9]Todėl pakilo didelis klegesys. Kai kurie Rašto aiškintojai iš fariziejų atsistojo ir griežtai prieštaravo: „Mes nerandame nieko blogo šitame žmoguje.

[10] Tomando vulto a celeuma, temendo o comandante que fosse Paulo espedaçado por eles, mandou descer a guarda para que o retirassem dali e o levassem para a fortaleza.

[10]O kas, jeigu jam kalbėjo dvasia arba angelas?!“ Įsisiautėjus smarkiems ginčams, tribūnas, bijodamas, kad jie nesudraskytų Pauliaus, įsakė kareivių daliniui nusileisti žemyn, išplėšti Paulių iš jų ir nuvesti į kareivines.

O Senhor aparece a Paulo

[11] Na noite seguinte, o SENHOR, pondo-se ao lado dele, disse: Coragem! Pois do modo por que deste testemunho a meu respeito em Jerusalém, assim importa que também o faças em Roma.

[11]Kitą naktį Pauliui pasirodė Viešpats ir tarė: „Būk tvirtas! Kaip liudijai apie mane Jeruzalėje, taip reikės tau liudyti ir Romoje“.

A cilada dos judeus

Žydų sąmokslas

[12] Quando amanheceu, os judeus se reuniram e, sob anátema, juraram que não haviam de comer, nem beber, enquanto não matassem Paulo.

[12]Rytojaus dieną susirinko būrys žydų ir prisiekė nei valgyti, nei gerti, kol nenužudys Pauliaus.

[13] Eram mais de quarenta os que entraram nesta conspirata.

[13]Tokį suokalbį padarė daugiau negu keturiasdešimt žmonių.

[14] Estes, indo ter com os principais sacerdotes e os anciãos, disseram: Juramos, sob pena de anátema, não comer coisa alguma, enquanto não matarmos Paulo.

[14]Jie nuėjo pas aukštuosius kunigus bei seniūnus ir pasakė: „Mes prisiekėme nieko neragauti, kol nenužudysime Pauliaus.

[15] Agora, pois, notificai ao comandante, juntamente com o Sinédrio, que vo-lo apresente como se estivésseis para investigar mais acuradamente a sua causa; e nós, antes que ele chegue, estaremos prontos para assassiná-lo.

[15]O jūs kartu su taryba prašykite tribūną, kad jis pristatytų jį jums, lyg norėtumėte tiksliau ištirti jo bylą. Tuo tarpu mes būsime pasirengę nudėti jį kelyje“.

[16] Mas o filho da irmã de Paulo, tendo ouvido a trama, foi, entrou na fortaleza e de tudo avisou a Paulo.

[16]Apie šį suokalbį nugirdo Pauliaus sesers sūnus. Jis atėjo į kareivines ir pranešė Pauliui.

[17] Então, este, chamando um dos centuriões, disse: Leva este rapaz ao comandante, porque tem alguma coisa a comunicar-lhe.

[17]Tada Paulius, pasivadinęs vieną šimtininką, paprašė: „Nuvesk šį jaunuolį pas tribūną. Jis turi jam kai ką pranešti“.

[18] Tomando-o, pois, levou-o ao comandante, dizendo: O preso Paulo, chamando-me, pediu-me que trouxesse à tua presença este rapaz, pois tem algo que dizer-te.

[18]Tas paėmė, nuvedė jį pas tribūną ir paaiškino: „Kalinys Paulius pasikvietė mane ir paprašė, kad atvesčiau pas tave šitą jaunuolį. Jis turįs tau kai ką pasakyti“.

[19] Tomou-o pela mão o comandante e, pondo-se à parte, perguntou-lhe: Que tens a comunicar-me?

[19]Tribūnas, paėmęs jį už rankos, pasivėdėjo į šalį ir paklausė: „Ką turi man pranešti?”

[20] Respondeu ele: Os judeus decidiram rogar-te que, amanhã, apresentes Paulo ao Sinédrio, como se houvesse de inquirir mais acuradamente a seu respeito.

[20]Tas atsakė: „Žydai susimokė prašyti tave, kad rytoj nuvestum Paulių į teismo tarybą, neva norėdami tiksliau ištirti jo bylą.

[21] Tu, pois, não te deixes persuadir, porque mais de quarenta entre eles estão pactuados entre si, sob anátema, de não

[21]Netikėk jais! Daugiau negu keturiasdešimt vyrų susitarę prisiekė nei

comer, nem beber, enquanto não o matarem; e, agora, estão prontos, esperando a tua promessa.

valgyti, nei gerti, kol jo nenužudys. Jie jau dabar pasiruošę ir laukia tavo sutikimo“.

22 Então, o comandante despediu o rapaz, recomendando-lhe que a ninguém dissesse ter-lhe trazido estas informações.

22Tribūnas atleido jaunuolį ir liepė niekam nesakyti, ką buvo jam pranešęs.

Paulius gabenamas į Cezarėją

23 Chamando dois centuriões, ordenou: Tende de prontidão, desde a hora terceira da noite, duzentos soldados, setenta de cavalaria e duzentos lanceiros para irem até Cesaréia;

23Pasišaukęs du šimtininkus, tribūnas įsakė: „Nuo trečios nakties valandos laikykite parengtyje du šimtus karių žygiuoti į Cezarėją, taip pat septyniasdešimt raitelių ir du šimtus ietininkų.

24 preparai também animais para fazer Paulo montar e ir com segurança ao governador Félix.

24Parūpinkite ir arklių, kad raitą Paulių būtų galima saugiai nugabenti pas valdytoją Feliksą“.

25 E o comandante escreveu uma carta nestes termos:

25Be to, jis parašė tokį laišką:

A carta de Cláudio a Félix

26 Cláudio Lísias ao excelentíssimo governador Félix, saúde.

26„Klaudijus Lisijas kilniausiajam valdytojui Feliksui siunčia sveikinimą.

27 Este homem foi preso pelos judeus e estava prestes a ser morto por eles, quando eu, sobrevindo com a guarda, o livrei, por saber que ele era romano.

27Šitą vyrą žydai buvo nutvėrę ir norėjo nužudyti. Aš su kareiviais jį išgelbėjau, sužinojęs esant Romos pilietį.

28 Querendo certificar-me do motivo por que o acusavam, fi-lo descer ao Sinédrio deles;

28Norėdamas patirti jo apkaltinimo priežastį, nuvedžiau į jų teismo tarybą.

29 verifiquei ser ele acusado de coisas referentes à lei que os rege, nada, porém, que justificasse morte ou mesmo prisão.

29Radau, kad jis kaltinamas dėl jų Įstatymo klausimų, o ne dėl kokio nusikaltimo, baustino mirtimi ar kalėjimu.

30 Sendo eu informado de que ia haver uma cilada contra o homem, tratei de enviá-lo a ti, sem demora, intimando também os acusadores a irem dizer, na tua presença, o que há contra ele. [Saúde.]

30Kadangi man buvo pranešta apie jam gresiantį sąmokslą, aš nedelsdamas siunčiu jį pas tave. Taip pat nurodžiau kaltintojams, kad jie tau pateiktų prieš jį turimus kaltinimus“.

Paulo no pretório de Herodes

31 Os soldados, pois, conforme lhes foi ordenado, tomaram Paulo e, durante a noite, o conduziram até Antipátride;

32 no dia seguinte, voltaram para a fortaleza, tendo deixado aos de cavalaria o irem com ele;

33 os quais, chegando a Cesaréia, entregaram a carta ao governador e também lhe apresentaram Paulo.

34 Lida a carta, perguntou o governador de que província ele era; e, quando soube que era da Cilícia,

35 disse: Ouvir-te-ei quando chegarem os teus acusadores. E mandou que ele fosse detido no pretório de Herodes.

31Kareiviai, vykdydami įsakymą, paėmė ir nugabeno nakčia Paulių į Antipatridę.

32Rytojaus dieną jie pasiuntė su juo raitelius, o patys sugrįžo į kareivines.

33Atvykę į Cezarėją, raiteliai įteikė valdytojui laišką ir pristatė Paulių.

34Perskaitęs laišką, jis pasiteiravo, iš kokios provincijos esąs. Sužinojęs, jog iš Kilikijos,

35jis pasakė: „Aš tave apklausiu, kai atvyks tavo kaltintojai“. Ir liepė jį sergėti Erodo pretorijuje.

Atos 24

Ananias e Tértulo acusam Paulo perante Félix

1 Cinco dias depois, desceu o sumo sacerdote, Ananias, com alguns anciãos e com certo orador, chamado Tértulo, os quais apresentaram ao governador libelo contra Paulo.

2 Sendo este chamado, passou Tértulo a acusá-lo, dizendo: Excelentíssimo Félix, tendo nós, por teu intermédio, gozado de paz perene, e, também por teu providente cuidado, se terem feito notáveis reformas em benefício deste povo,

3 sempre e por toda parte, isto reconhecemos com toda a gratidão.

4 Entretanto, para não te deter por longo tempo, rogo-te que, de conformidade com a tua clemência, nos atendas por um pouco.

Apaštalų darbų 24

Žydai skundžia Paulių Feliksui

1Po penkių dienų atvyko vyriausiasis kunigas Ananijas su keliais seniūnais ir advokatu Tertulu. Jie pateikė valdytojui kaltinimus prieš Paulių.

2Kai pastarasis buvo iškviestas, Tertulas pradėjo savo kaltinamąją kalbą: ,,Tavo dėka mes turime tikrą taiką ir daug pagerinimų tautai, įvestų tavo rūpesčiu.

3Mes, prakilnusis Feliksai, visuomet ir visur tai pripažįstame su didžiu dėkingumu.

4Nenorėdamas tavęs ilgiau gaišinti, prašau tave trumpai mūsų paklausyti su savo įprastu maloningumu.

[5] Porque, tendo nós verificado que este homem é uma peste e promove sedições entre os judeus esparsos por todo o mundo, sendo também o principal agitador da seita dos nazarenos,

[6] o qual também tentou profanar o templo, nós o prendemos [com o intuito de julgá-lo segundo a nossa lei.

[7] Mas, sobrevindo o comandante Lísias, o arrebatou das nossas mãos com grande violência,

[8] ordenando que os seus acusadores viessem à tua presença]. Tu mesmo, examinando-o, poderás tomar conhecimento de todas as coisas de que nós o acusamos.

[9] Os judeus também concordaram na acusação, afirmando que estas coisas eram assim.

Paulo apresenta a sua defesa

[10] Paulo, tendo-lhe o governador feito sinal que falasse, respondeu: Sabendo que há muitos anos és juiz desta nação, sinto-me à vontade para me defender,

[11] visto poderes verificar que não há mais de doze dias desde que subi a Jerusalém para adorar;

[12] e que não me acharam no templo discutindo com alguém, nem tampouco amotinando o povo, fosse nas sinagogas ou na cidade;

[13] nem te podem provar as acusações que, agora, fazem contra mim.

[14] Porém confesso-te que, segundo o Caminho, a que chamam seita, assim eu

[5]Mes nustatėme, kad šis žmogus tarsi maras kursto sumišimą viso pasaulio žydijoje ir yra nazariečių atskalos vadovas.

[6]Jis net mėgino išniekinti šventyklą. Štai kodėl mes jį suėmėme.

[8]Iš jo galėsi pats išsiteirauti ir viską sužinoti apie mūsų kaltinimus“.

[9]Tiems žodžiams pritarė žydai, tvirtindami, jog taip esą iš tikrųjų.

[10]Valdytojui davus ženklą, Paulius atsakė:

Pauliaus atsakymas kaltintojams

„Žinodamas tave jau daug metų esant šios tautos teisėju su pasitikėjimu mėginsiu ginti savo bylą.

[11]Tau nesunku nustatyti jog prabėgo ne daugiau kaip dvylika dienų, kai aš atvykau į Jeruzalę kaip maldininkas.

[12]Nei šventykloje, nei sinagogose, nei mieste niekas manęs nematė su kuo nors besiginčijant ar telkiant minią.

[13]Jie negali įrodyti to, kuo dabar mane kaltina.

[14]Vis dėlto aš tau išpažįstu, jog tarnauju savo protėvių Dievui pagal Kelią, jų

sirvo ao Deus de nossos pais, acreditando em todas as coisas que estejam de acordo com a lei e nos escritos dos profetas,

vadinamą atskala. Aš tikiu visa, kas parašyta Įstatyme ir Pranašuose.

15 tendo esperança em Deus, como também estes a têm, de que haverá ressurreição, tanto de justos como de injustos.

15Kartu su jais turiu Dieve viltį, jog bus teisiųjų ir neteisiųjų prisikėlimas iš numirusių.

16 Por isso, também me esforço por ter sempre consciência pura diante de Deus e dos homens.

16Todėl aš stengiuosi visuomet turėti gryną sąžinę prieš Dievą ir prieš žmones.

17 Depois de anos, vim trazer esmolas à minha nação e também fazer oferendas,

17Aš po daugelio metų atkeliavau savo tautai atiduoti pašalpų ir paaukoti atnašų.

18 e foi nesta prática que alguns judeus da Ásia me encontraram já purificado no templo, sem ajuntamento e sem tumulto,

18Ta proga rado mane šventykloje apsivaliusį, be jokios minios ir be jokio triukšmo

19 os quais deviam comparecer diante de ti e acusar, se tivessem alguma coisa contra mim.

19kai kurie Azijos žydai. Tai jiems reikėjo čia būti ir, jei ką turi prieš mane, kaltinti tavo akyse.

20 Ou estes mesmos digam que iniqüidade acharam em mim, por ocasião do meu comparecimento perante o Sinédrio,

20Pagaliau tegul ir šitie pasako, kokį nusikaltimą jie man įrodė teismo taryboje!

21 salvo estas palavras que clamei, estando entre eles: hoje, sou eu julgado por vós acerca da ressurreição dos mortos.

21Nebent tik žodžius, kuriuos šaukiau, stovėdamas tarp jų: ‘Šiandien jūs mane teisiate už mirusiųjų prisikėlimą!’“

Paulo perante Félix e Drusila

Pauliaus kalinimas Cezarėjoje

22 Então, Félix, conhecendo mais acuradamente as coisas com respeito ao Caminho, adiou a causa, dizendo: Quando descer o comandante Lísias, tomarei inteiro conhecimento do vosso caso.

22Feliksas, gerai nusimanydamas apie tą Kelią, atidėjo skundo svarstymą, sakydamas: „Kai atvyks tribūnas Lisijas, tuomet ir išsiaiškinsiu jūsų klausimą“.

23 E mandou ao centurião que conservasse a Paulo detido, tratando-o com indulgência e não impedindo que os seus próprios o servissem.

23Jis davė nurodymą šimtininkui sergėti Paulių, tačiau daryti lengvatų ir netrukdyti jo žmonėms teikti jam paslaugų.

24 Passados alguns dias, vindo Félix com Drusila, sua mulher, que era judia,

24Po kelių dienų Feliksas atėjo su savo žmona Druzila, kuri buvo žydė. Jis liepė

mandou chamar Paulo e passou a ouvi-lo a respeito da fé em Cristo Jesus.

[25] Dissertando ele acerca da justiça, do domínio próprio e do Juízo vindouro, ficou Félix amedrontado e disse: Por agora, podes retirar-te, e, quando eu tiver vagar, chamar-te-ei;

[26] esperando também, ao mesmo tempo, que Paulo lhe desse dinheiro; pelo que, chamando-o mais freqüentemente, conversava com ele.

[27] Dois anos mais tarde, Félix teve por sucessor Pórcio Festo; e, querendo Félix assegurar o apoio dos judeus, manteve Paulo encarcerado.

Atos 25

Paulo perante Festo. Apela para César

[1] Tendo, pois, Festo assumido o governo da província, três dias depois, subiu de Cesaréia para Jerusalém;

[2] e, logo, os principais sacerdotes e os maiorais dos judeus lhe apresentaram queixa contra Paulo e lhe solicitavam,

[3] pedindo como favor, em detrimento de Paulo, que o mandasse vir a Jerusalém, armando eles cilada para o matarem na estrada.

[4] Festo, porém, respondeu achar-se Paulo detido em Cesaréia; e que ele mesmo, muito em breve, partiria para lá.

[5] Portanto, disse ele, os que dentre vós estiverem habilitados que desçam comigo; e, havendo contra este homem qualquer crime, acusem-no.

pakviesti Paulių ir išklausė jo pasakojimo apie Kristaus Jėzaus tikėjimą.

[25]Pauliui dėstant apie teisumą, susilaikymą ir būsimąjį teismą, Feliksas išsigando ir tarė: „Šiam kartui užtenka. Gali eiti. Kai bus metas, aš tave pasišauksiu“.

[26]Be to, jis tikėjosi gauti iš Pauliaus pinigų. Todėl dažnokai jį kviesdavosi ir su juo kalbėdavosi.

[27]Prabėgus dvejiems metams, Feliksą pakeitė įpėdinis Porcijus Festas. Norėdamas įsiteikti žydams, Feliksas paliko Paulių kalėjime.

Apaštalų darbų 25

Paulius apeliuoja į ciesorių

[1]Atvykęs į provinciją, Festas po trijų dienų nukeliavo iš Cezarėjos į Jeruzalę.

[2]Ten į jį kreipėsi aukštieji kunigai ir žydų didikai, kaltindami Paulių

[3]ir prašydami malonės jį atsiųsti į Jeruzalę, klastingai galvodami kelyje nužudyti.

[4]Festas atsakė, jog Paulius turįs būti saugomas Cezarėjoje, be to, jis pats ketinąs netrukus ten grįžti.

[5]„Tegul jūsų įgaliotiniai, – tęsė jis, – keliauja kartu ir, jei tas vyras nusikaltęs, jį skundžia“.

[6] E, não se demorando entre eles mais de oito ou dez dias, desceu para Cesaréia; e, no dia seguinte, assentando-se no tribunal, ordenou que Paulo fosse trazido.

[7] Comparecendo este, rodearam-no os judeus que haviam descido de Jerusalém, trazendo muitas e graves acusações contra ele, as quais, entretanto, não podiam provar.

[8] Paulo, porém, defendendo-se, proferiu as seguintes palavras: Nenhum pecado cometi contra a lei dos judeus, nem contra o templo, nem contra César.

[9] Então, Festo, querendo assegurar o apoio dos judeus, respondeu a Paulo: Queres tu subir a Jerusalém e ser ali julgado por mim a respeito destas coisas?

[10] Disse-lhe Paulo: Estou perante o tribunal de César, onde convém seja eu julgado; nenhum agravo pratiquei contra os judeus, como tu muito bem sabes.

[11] Caso, pois, tenha eu praticado algum mal ou crime digno de morte, estou pronto para morrer; se, pelo contrário, não são verdadeiras as coisas de que me acusam, ninguém, para lhes ser agradável, pode entregar-me a eles. Apelo para César.

[12] Então, Festo, tendo falado com o conselho, respondeu: Para César apelaste, para César irás.

Festo expõe a Agripa o caso de Paulo

[13] Passados alguns dias, o rei Agripa e Berenice chegaram a Cesaréia a fim de saudar a Festo.

[6]Pabuvęs tarp jų ne daugiau kaip aštuonias ar dešimt dienų, jis sugrįžo į Cezarėją. Kitą dieną, atsisėdęs į teismo krasę, liepė atvesti Paulių.

[7]Vos tik pasirodžiusį apspito jį iš Jeruzalės atvykę žydai, mėgindami primesti aibę sunkių kaltinimų, tačiau neįstengė jų įrodyti.

[8]Paulius gynėsi: „Aš nieku nenusikaltęs nei žydų Įstatymui, nei šventyklai, nei ciesoriui“.

[9]Norėdamas parodyti palankumą žydams, Festas paklausė Paulių: „Ar nori keliauti į Jeruzalę ir ten būti mano teisiamas už šiuos dalykus?“

[10]Paulius atsakė: „Aš stoviu prieš ciesoriaus teismą ir ten privalau būti teisiamas. Aš nepadariau žydams skriaudos, kaip tu pats puikiai žinai.

[11]Jei esu nusikaltęs ir padaręs ką nors verta mirties, tai neatsisakau mirti. Bet jeigu jų metami kaltinimai nepagrįsti, niekas neturi jiems manęs išduoti. Aš šaukiuosi ciesoriaus!“

[12]Tuomet Festas, pasitaręs su savo taryba, paskelbė: „Šaukeisi ciesoriaus – eisi pas ciesorių“.

Agripa ir Berenikė aplanko Paulių

[13]Praslinkus kelioms dienoms, karalius Agripa ir Berenikė apsilankė Cezarėjoje Festo pasveikinti.

14 Como se demorassem ali alguns dias, Festo expôs ao rei o caso de Paulo, dizendo: Félix deixou aqui preso certo homem,

15 a respeito de quem os principais sacerdotes e os anciãos dos judeus apresentaram queixa, estando eu em Jerusalém, pedindo que o condenasse.

16 A eles respondi que não é costume dos romanos condenar quem quer que seja, sem que o acusado tenha presentes os seus acusadores e possa defender-se da acusação.

17 De sorte que, chegando eles aqui juntos, sem nenhuma demora, no dia seguinte, assentando-me no tribunal, determinei fosse trazido o homem;

18 e, levantando-se os acusadores, nenhum delito referiram dos crimes de que eu suspeitava.

19 Traziam contra ele algumas questões referentes à sua própria religião e particularmente a certo morto, chamado Jesus, que Paulo afirmava estar vivo.

20 Estando eu perplexo quanto ao modo de investigar estas coisas, perguntei-lhe se queria ir a Jerusalém para ser ali julgado a respeito disso.

21 Mas, havendo Paulo apelado para que ficasse em custódia para o julgamento de César, ordenei que o acusado continuasse detido até que eu o enviasse a César.

22 Então, Agripa disse a Festo: Eu também gostaria de ouvir este homem. Amanhã, respondeu ele, o ouvirás.

Festo, de novo, fala a Agripa

14Viešnagei užtrukus, Festas supažindino karalių su Pauliaus byla ir papasakojo: „Feliksas paliko man tokį kalinį.

15Kai buvau Jeruzalėje, aukštieji žydų kunigai ir seniūnai apsilankė pas mane, kaltindami jį ir reikalaudami pasmerkti.

16Aš jiems atsakiau, kad romėnai neturi papročio pasmerkti kokį nors žmogų, nedavę kaltinamajam galimybės stoti savo kaltintojų akivaizdoje ir gintis nuo kaltinimų.

17Jiems čionai atvykus, aš nedelsdamas rytojaus dieną atsisėdau į teismo krasę ir liepiau atvesti tą žmogų.

18Skundėjai nesugebėjo įrodyti jokio nusikaltimo, kokio buvau tikėjęsis.

19Jie vien ginčijosi ir jam prikaišiojo dėl kai kurių savo tikėjimo klausimų ir dėl kažkokio mirusio Jėzaus, kurį Paulius tvirtino esant gyvą.

20Dvejodamas, kaip išspręsti tokius klausimus, aš paklausiau, ar jis nenorėtų vykti į Jeruzalę ir tenai būti teisiamas.

21Bet Paulius pareikalavo, kad jo byla būtų perduota Augusto žiniai. Todėl aš įsakiau jį toliau kalinti, kol išsiųsiu pas ciesorių“.

22Agripa tarė Festui: „Aš ir pats norėčiau pasiklausyti to žmogaus“. Anas sutiko: „Galėsi rytoj pasiklausyti“.

[23] De fato, no dia seguinte, vindo Agripa e Berenice, com grande pompa, tendo eles entrado na audiência juntamente com oficiais superiores e homens eminentes da cidade, Paulo foi trazido por ordem de Festo.

[24] Então, disse Festo: Rei Agripa e todos vós que estais presentes conosco, vedes este homem, por causa de quem toda a multidão dos judeus recorreu a mim tanto em Jerusalém como aqui, clamando que não convinha que ele vivesse mais.

[25] Porém eu achei que ele nada praticara passível de morte; entretanto, tendo ele apelado para o imperador, resolvi mandá-lo ao imperador.

[26] Contudo, a respeito dele, nada tenho de positivo que escreva ao soberano; por isso, eu o trouxe à vossa presença e, mormente, à tua, ó rei Agripa, para que, feita a argüição, tenha eu alguma coisa que escrever;

[27] porque não me parece razoável remeter um preso sem mencionar, ao mesmo tempo, as acusações que militam contra ele.

[23]Rytojaus dieną Agripa ir Berenikė atėjo su didele iškilme. Jie įžengė į salę kartu su tribūnais ir miesto didžiūnais. Festas liepė įvesti Paulių.

[24]Festas prabilo: „Karaliau Agripa ir svečiai! Jūs matote žmogų, dėl kurio visa gausybė žydų kreipėsi į mane Jeruzalėje ir čia, šaukdami, kad jo negalima palikti gyvo.

[25]Bet aš nustačiau, kad jis nėra padaręs nieko, kas būtų baustina mirtimi. Jam šaukiantis Augusto, nusprendžiau jį ten pasiųsti,

[26]tačiau nežinau nieko tikra, ką turėčiau parašyti valdovui. Todėl aš iškviečiau jį jūsų akivaizdon, ypač tavo, karaliau Agripa, kad, jį apklausęs, žinočiau, ką turiu parašyti.

[27]Mat, man rodos, neprotinga siųsti kalinį, nenurodant kaltinimo“.

Atos 26

Paulo discursa perante o rei Agripa

[1] A seguir, Agripa, dirigindo-se a Paulo, disse: É permitido que uses da palavra em tua defesa. Então, Paulo, estendendo a mão, passou a defender-se nestes termos:

[2] Tenho-me por feliz, ó rei Agripa, pelo privilégio de, hoje, na tua presença, poder

Apaštalų darbų 26

Pauliaus kalba

[1]Tuomet Agripa tarė Pauliui: „Tau leidžiama paaiškinti savo bylą“. Ir Paulius, pamojęs ranka, pradėjo apsigynimo kalbą:

[2]„Karaliau Agripa! Esu laimingas, galėdamas šiandien tavo akivaizdoje gintis nuo visų žydų kaltinimų,

produzir a minha defesa de todas as acusações feitas contra mim pelos judeus;

3 mormente porque és versado em todos os costumes e questões que há entre os judeus; por isso, eu te peço que me ouças com paciência.

4 Quanto à minha vida, desde a mocidade, como decorreu desde o princípio entre o meu povo e em Jerusalém, todos os judeus a conhecem;

5 pois, na verdade, eu era conhecido deles desde o princípio, se assim o quiserem testemunhar, porque vivi fariseu conforme a seita mais severa da nossa religião.

6 E, agora, estou sendo julgado por causa da esperança da promessa que por Deus foi feita a nossos pais,

7 a qual as nossas doze tribos, servindo a Deus fervorosamente de noite e de dia, almejam alcançar; é no tocante a esta esperança, ó rei, que eu sou acusado pelos judeus.

8 Por que se julga incrível entre vós que Deus ressuscite os mortos?

9 Na verdade, a mim me parecia que muitas coisas devia eu praticar contra o nome de Jesus, o Nazareno;

10 e assim procedi em Jerusalém. Havendo eu recebido autorização dos principais sacerdotes, encerrei muitos dos santos nas prisões; e contra estes dava o meu voto, quando os matavam.

11 Muitas vezes, os castiguei por todas as sinagogas, obrigando-os até a blasfemar.

3juo labiau, kad tau pažįstami visi žydų papročiai ir ginčijami klausimai. Todėl prašau kantriai manęs išklausyti.

4Visi žydai žino apie mano gyvenimą nuo jaunystės, ir kaip jis prabėgo iš pradžių mano tautoje, Jeruzalėje.

5Jie pažįsta mane nuo seno ir, jei norėtų, galėtų paliudyti, kad aš kaip fariziejus gyvenau, laikydamasis griežčiausios mūsų tikėjimo krypties.

6Dabar aš čia stoviu ir esu teisiamas už tai, kad viliuosi pažadu, kurį Dievas yra davęs mūsų protėviams.

7Jo išsipildant tikisi sulaukti mūsų dvylikos giminių tauta, stropiai tarnaudama Dievui dieną ir naktį. Dėl šios vilties, karaliau, ir įskundė mane žydai.

8Kodėl jums atrodo neįtikėtina, kad Dievas prikelia numirusius?

9Kitados ir aš maniau, kad mano pareiga visais būdais kovoti su Jėzaus Nazariečio vardu.

10Aš taip ir dariau Jeruzalėje. Gavęs iš aukštųjų kunigų įgaliojimus, daugybę šventųjų įmesdinau į kalėjimus, o kai jie buvo žudomi, pritardavau.

11Dažnai įvairiose sinagogose grasinimais verčiau juos piktžodžiauti ir, be saiko

E, demasiadamente enfurecido contra eles, mesmo por cidades estranhas os perseguia.

prieš juos įtūžęs, persekiojau net svetimuose miestuose.

[12] Com estes intuitos, parti para Damasco, levando autorização dos principais sacerdotes e por eles comissionado.

[12]Tais pačiais tikslais aš keliavau į Damaską, turėdamas aukštųjų kunigų įgaliojimus ir leidimą.

[13] Ao meio-dia, ó rei, indo eu caminho fora, vi uma luz no céu, mais resplandecente que o sol, que brilhou ao redor de mim e dos que iam comigo.

[13]Kelyje vidurdienį, karaliau, aš staiga išvydau, kaip mane ir mano kelionės draugus iš dangaus apsiautė šviesa, skaistesnė už saulę.

[14] E, caindo todos nós por terra, ouvi uma voz que me falava em língua hebraica: Saulo, Saulo, por que me persegues? Dura coisa é recalcitrares contra os aguilhões.

[14]Mes visi parpuolėme žemėn, o aš išgirdau balsą, kuris man sakė hebrajiškai: ‘Sauliau, Sauliau, kam mane persekioji? Sunku tau spyriotis prieš akstiną!’

[15] Então, eu perguntei: Quem és tu, SENHOR? Ao que o SENHOR respondeu: Eu sou Jesus, a quem tu persegues.

[15]Aš paklausiau: ‘Kas tu esi, Viešpatie?’ O Viešpats atsakė: ‘Aš esu Jėzus, kurį tu persekioji.

[16] Mas levanta-te e firma-te sobre teus pés, porque por isto te apareci, para te constituir ministro e testemunha, tanto das coisas em que me viste como daquelas pelas quais te aparecerei ainda,

[16]Bet kelkis ir laikykis ant kojų! Aš tau apsireiškiau, kad paskirčiau tave tarnu bei liudytoju tų dalykų, kuriuos matei ir kuriuos tau dar apreikšiu.

[17] livrando-te do povo e dos gentios, para os quais eu te envio,

[17]Aš tave gelbėsiu nuo tautiečių ir pagonių, pas kuriuos tave siunčiu,

[18] para lhes abrires os olhos e os converteres das trevas para a luz e da potestade de Satanás para Deus, a fim de que recebam eles remissão de pecados e herança entre os que são santificados pela fé em mim.

[18]kad atvertum jų akis ir jie iš tamsybių gręžtųsi į šviesą, nuo šėtono galybės – į Dievą ir, tikėdami mane, gautų nuodėmių atleidimą bei dalį su pašventintaisiais’.

[19] Pelo que, ó rei Agripa, não fui desobediente à visão celestial,

[19]Todėl, karaliau Agripa, negalėjau būti neklusnus dangaus apreiškimui.

[20] mas anunciei primeiramente aos de Damasco e em Jerusalém, por toda a região da Judéia, e aos gentios, que se

[20]Iš pradžių Damaske ir Jeruzalėje, o paskui visoje Judėjoje ir pagonijoje ėmiau skelbti, kad žmonės atsiverstų, sugrįžtų

arrependessem e se convertessem a Deus, praticando obras dignas de arrependimento.

[21] Por causa disto, alguns judeus me prenderam, estando eu no templo, e tentaram matar-me.

[22] Mas, alcançando socorro de Deus, permaneço até ao dia de hoje, dando testemunho, tanto a pequenos como a grandes, nada dizendo, senão o que os profetas e Moisés disseram haver de acontecer,

[23] isto é, que o Cristo devia padecer e, sendo o primeiro da ressurreição dos mortos, anunciaria a luz ao povo e aos gentios.

Paulo é interrompido por Festo

[24] Dizendo ele estas coisas em sua defesa, Festo o interrompeu em alta voz: Estás louco, Paulo! As muitas letras te fazem delirar!

[25] Paulo, porém, respondeu: Não estou louco, ó excelentíssimo Festo! Pelo contrário, digo palavras de verdade e de bom senso.

[26] Porque tudo isto é do conhecimento do rei, a quem me dirijo com franqueza, pois estou persuadido de que nenhuma destas coisas lhe é oculta; porquanto nada se passou em algum lugar escondido.

[27] Acreditas, ó rei Agripa, nos profetas? Bem sei que acreditas.

[28] Então, Agripa se dirigiu a Paulo e disse: Por pouco me persuades a me fazer cristão.

pas Dievą ir imtųsi atsivertimą liudijančių darbų.

[21]Už tai žydai sugriebė mane šventykloje ir mėgino užmušti.

[22]Bet, Dievo padedamas, iki šios dienos aš tebeliudiju mažam ir dideliam, neskelbdamas nieko viršaus, o tik tai, ką yra skelbę įvyksiant pranašai ir Mozė,

[23]būtent, jog Mesijas kentės, jog, pirmutinis prisikėlęs iš numirusių, paskelbs šviesą tautai ir pagonims“.

Klausytojų atsiliepimai

[24]Jam taip aiškinant, Festas garsiai sušuko: „Pauliau, tu iš galvos kraustaisi! Iš didelio rašto išėjai iš krašto“.

[25]Paulius atsiliepė: „Ne, nesikraustau iš galvos, prakilnusis Festai, bet kalbu tiesos ir sveiko proto žodžius.

[26]Šiuos dalykus žino karalius, kuriam aš taip atvirai kalbu. Esu tikras, kad iš viso to jam nieko nėra nežinomo, juoba kad šitai dėjosi ne kur nors užkampyje.

[27]Karaliau Agripa, ar tiki pranašais? Aš žinau, kad tiki“.

[28]Agripa atsakė: „Tuojau, žiūrėk, įtikinsi mane krikščionimi tapti...”

[29] Paulo respondeu: Assim Deus permitisse que, por pouco ou por muito, não apenas tu, ó rei, porém todos os que hoje me ouvem se tornassem tais qual eu sou, exceto estas cadeias.

[29]Paulius palinkėjo: „Duok, Dieve, kad ar tuojau, ar ne tuojau ne tik tu, bet ir visi, šiandien girdėję mane kalbant, taptų tokie, kaip aš, tik be šitų pančių!“

Paulo teria sido solto, se não tivesse apelado para César

[30] A essa altura, levantou-se o rei, e também o governador, e Berenice, bem como os que estavam assentados com eles;

[30]Tuomet pakilo karalius, valdytojas, Berenikė ir kiti svečiai.

[31] e, havendo-se retirado, falavam uns com os outros, dizendo: Este homem nada tem feito passível de morte ou de prisão.

[31]Išeidami jie kalbėjosi: „Šitas žmogus niekuo nenusipelnė mirties ar pančių“.

[32] Então, Agripa se dirigiu a Festo e disse: Este homem bem podia ser solto, se não tivesse apelado para César.

[32]Agripa Festui pareiškė: „Būtų buvę galima paleisti šį žmogų, jeigu jis nebūtų šaukęsis ciesoriaus“.

Atos 27

Apaštalų darbų 27

Paulo enviado para a Itália

Paulius gabenamas į Romą

[1] Quando foi decidido que navegássemos para a Itália, entregaram Paulo e alguns outros presos a um centurião chamado Júlio, da Coorte Imperial.

[1]Kai buvo nuspręsta, kada išplaukti mums į Italiją, Paulius ir keli kiti kaliniai buvo perduoti Augusto kohortos šimtininkui, vardu Julijui.

[2] Embarcando num navio adramitino, que estava de partida para costear a Ásia, fizemo-nos ao mar, indo conosco Aristarco, macedônio de Tessalônica.

[2]Mes įlipome į Adramitijos laivą, kuris turėjo plaukti Azijos pakrantėmis ir netrukus leidomės į kelionę. Su mumis buvo makedonietis Aristarchas iš Tesalonikos.

[3] No dia seguinte, chegamos a Sidom, e Júlio, tratando Paulo com humanidade, permitiu-lhe ir ver os amigos e obter assistência.

[3]Kitą dieną atplaukėme į Sidoną. Julijus draugiškai elgėsi su Pauliumi, leido jam aplankyti bičiulius, ir šie juo pasirūpino.

[4] Partindo dali, navegamos sob a proteção de Chipre, por serem contrários os ventos;

[4]Iš ten mums teko buriuoti Kipro užuovėja, nes pūtė priešiniai vėjai.

[5] e, tendo atravessado o mar ao longo da Cilícia e Panfília, chegamos a Mirra, na Lícia.

[5]Perplaukę jūrą ties Kilikija ir Pamfilija, mes atvykome į Lykijos miestą Myrą.

[6] Achando ali o centurião um navio de Alexandria, que estava de partida para a Itália, nele nos fez embarcar.

[7] Navegando vagarosamente muitos dias e tendo chegado com dificuldade defronte de Cnido, não nos sendo permitido prosseguir, por causa do vento contrário, navegamos sob a proteção de Creta, na altura de Salmona.

[8] Costeando-a, penosamente, chegamos a um lugar chamado Bons Portos, perto do qual estava a cidade de Laséia.

Os perigos da viagem

[9] Depois de muito tempo, tendo-se tornado a navegação perigosa, e já passado o tempo do Dia do Jejum, admoestava-os Paulo,

[10] dizendo-lhes: Senhores, vejo que a viagem vai ser trabalhosa, com dano e muito prejuízo, não só da carga e do navio, mas também da nossa vida.

[11] Mas o centurião dava mais crédito ao piloto e ao mestre do navio do que ao que Paulo dizia.

[12] Não sendo o porto próprio para invernar, a maioria deles era de opinião que partissem dali, para ver se podiam chegar a Fenice e aí passar o inverno, visto ser um porto de Creta, o qual olhava para o nordeste e para o sudeste.

[13] Soprando brandamente o vento sul, e pensando eles ter alcançado o que desejavam, levantaram âncora e foram costeando mais de perto a ilha de Creta.

[6]Tenai šimtininkas surado Aleksandrijos laivą, kuris plaukė į Italiją, ir persodino mus į jį.

[7]Daug dienų plaukėme palengva ir vargais negalais atsiradome ties Knidu. Kadangi vėjas kliudė priplaukti prie kranto, plaukėme Kretos priedangoje, Salmonės kyšulio kryptimi.

[8]Vargingai jį aplenkę, atvykome į vietovę, kuri vadinasi Gražioji Prieplauka, netoli Lasėjos miesto.

[9]Prabėgo daug laiko, ir laivyba tapo pavojinga, nes jau buvo pasibaigęs rudens pasninko metas.

[10]Paulius juos įspėjo: „Vyrai, aš numatau, jog šis plaukimas bus grėsmingas ir pražūtingas ne tik kroviniams bei laivui, bet ir mūsų gyvybėms“.

[11]Tačiau šimtininkas labiau tikėjo vairininku ir laivo savininku negu Pauliaus įspėjimais.

[12]Kadangi uostas nebuvo tinkamas žiemoti, daugumas nusprendė iš ten plaukti toliau, kaip nors pasiekti Feniksą, Kretos uostą, atvirą į pietvakarius ir šiaurės vakarus, ir tenai žiemoti.

Audra ir laivo sudužimas

[13]Papūtus lengvam pietų vėjui, jie tikėjosi įvykdyti savo sumanymą ir, pakėlę inkarą, leidosi pirmyn palei Kretos krantus.

[14] Entretanto, não muito depois, desencadeou-se, do lado da ilha, um tufão de vento, chamado Euroaquilão;

[15] e, sendo o navio arrastado com violência, sem poder resistir ao vento, cessamos a manobra e nos fomos deixando levar.

[16] Passando sob a proteção de uma ilhota chamada Cauda, a custo conseguimos recolher o bote;

[17] e, levantando este, usaram de todos os meios para cingir o navio, e, temendo que dessem na Sirte, arriaram os aparelhos, e foram ao léu.

[18] Açoitados severamente pela tormenta, no dia seguinte, já aliviavam o navio.

[19] E, ao terceiro dia, nós mesmos, com as próprias mãos, lançamos ao mar a armação do navio.

[20] E, não aparecendo, havia já alguns dias, nem sol nem estrelas, caindo sobre nós grande tempestade, dissipou-se, afinal, toda a esperança de salvamento.

[21] Havendo todos estado muito tempo sem comer, Paulo, pondo-se em pé no meio deles, disse: Senhores, na verdade, era preciso terem-me atendido e não partir de Creta, para evitar este dano e perda.

[22] Mas, já agora, vos aconselho bom ânimo, porque nenhuma vida se perderá de entre vós, mas somente o navio.

[23] Porque, esta mesma noite, um anjo de Deus, de quem eu sou e a quem sirvo, esteve comigo,

[14]Bet greitai nuo salos pusės pakilo viesulas, vadinamas Šiaurryčiu.

[15]Jis pagavo laivą, nepajėgusį jam priešintis, ir mes turėjome jį leisti pavėjui.

[16]Kai mus nešė pro salelę, vardu Kaudą, mes tik vargais negalais išsaugojome gelbėjimo valtį.

[17]Kai ji buvo užkelta, jūreiviai ėmėsi stiprinti laivą ir apjuosė jį virvėmis. Kad nepakliūtume ant Sirto seklumų, jie nuleido bures ir taip plaukė toliau.

[18]Mus baisiai vargino audra. Todėl rytojaus dieną teko išmesti į jūrą dalį krovinio.

[19]Trečią dieną jūrininkai savo rankomis išmetė kai kuriuos laivo įrenginius.

[20]Ilgą laiką nematydami nei saulės, nei žvaigždžių, smarkios audros blaškomi, mes galiausiai praradome bet kokią viltį išsigelbėti.

[21]Žmonės jau ilgą laiką nieko nevalgė. Paulius priėjo prie jų ir tarė: „Vyrai! Reikėjo paklausyti manęs ir neplaukti nuo Kretos į jūrą. Būtų išvengta pavojų ir nuostolių.

[22]Tačiau ir dabar patariu nenusiminti. Niekas iš jūsų nežus, tik laivas.

[23]Šią naktį man apsireiškė angelas Dievo, kuriam aš priklausau ir tarnauju,

[24] dizendo: Paulo, não temas! É preciso que compareças perante César, e eis que Deus, por sua graça, te deu todos quantos navegam contigo.

[24]ir pranešė: ‘Nebijok, Pauliau! Tu privalai stoti prieš ciesorių. Todėl Dievas tau dovanoja visus, kurie su tavimi plaukia’.

[25] Portanto, senhores, tende bom ânimo! Pois eu confio em Deus que sucederá do modo por que me foi dito.

[25]Tad, vyrai, drąsiau! Aš tikiu Dievu, kad taip ir įvyks, kaip man pasakyta.

[26] Porém é necessário que vamos dar a uma ilha.

[26]Mus išmes į kokią nors salą“.

O naufrágio

[27] Quando chegou a décima quarta noite, sendo nós batidos de um lado para outro no mar Adriático, por volta da meia-noite, pressentiram os marinheiros que se aproximavam de alguma terra.

[27]Kai buvome svaidomi Adrijos jūroje keturioliktą naktį, apie vidurnaktį jūreiviams pasirodė, kad artėjame prie sausumos.

[28] E, lançando o prumo, acharam vinte braças; passando um pouco mais adiante, tornando a lançar o prumo, acharam quinze braças.

[28]Jie išmetė grimzlę ir nustatė dvidešimties jūros sieksnių gylį; išmatavę dar kartą, berado penkiolika.

[29] E, receosos de que fôssemos atirados contra lugares rochosos, lançaram da popa quatro âncoras e oravam para que rompesse o dia.

[29]Bijodami užšokti ant povandeninių uolų, jie išmetė iš paskuigalio keturis inkarus ir ėmė laukti aušros.

[30] Procurando os marinheiros fugir do navio, e, tendo arriado o bote no mar, a pretexto de que estavam para largar âncoras da proa,

[30]Jūreiviai mėgino pabėgti iš laivo. Jie nuleido į jūrą gelbėjimo valtį, neva norėdami išmesti inkarus laivo priešakyje.

[31] disse Paulo ao centurião e aos soldados: Se estes não permanecerem a bordo, vós não podereis salvar-vos.

[31]Paulius įspėjo šimtininką ir kareivius: „Jeigu šitie nepasiliks laive, jūs neišsigelbėsite“.

[32] Então, os soldados cortaram os cabos do bote e o deixaram afastar-se.

[32]Tada kareiviai nukapojo valties virves ir leido jai nukristi į jūrą.

[33] Enquanto amanhecia, Paulo rogava a todos que se alimentassem, dizendo: Hoje, é o décimo quarto dia em que, esperando, estais sem comer, nada tendo provado.

[33]Dar nepradėjus švisti, Paulius paragino visus valgyti, sakydamas: „Šiandien jau keturiolikta diena, kaip jūs laukiate nevalgę, nieko burnoje neturėję.

[34] Eu vos rogo que comais alguma coisa; porque disto depende a vossa segurança; pois nenhum de vós perderá nem mesmo um fio de cabelo.

[34]Todėl aš jus prašau valgyti. To reikia jūsų išsigelbėjimui. Nė vienam jūsų nenukris nė plaukas nuo galvos!“

[35] Tendo dito isto, tomando um pão, deu graças a Deus na presença de todos e, depois de o partir, começou a comer.

[35]Tai pasakęs, jis paėmė duonos, visų akivaizdoje padėkojo Dievui, laužė ir pradėjo valgyti.

[36] Todos cobraram ânimo e se puseram também a comer.

[36]Tuomet visi pralinksmėjo ir ėmėsi valgio.

[37] Estávamos no navio duzentas e setenta e seis pessoas ao todo.

[37]Laive iš viso buvome du šimtai septyniasdešimt šeši žmonės.

[38] Refeitos com a comida, aliviaram o navio, lançando o trigo ao mar.

[38]Pavalgę jie palengvino laivą, išmesdami jūron javus.

[39] Quando amanheceu, não reconheceram a terra, mas avistaram uma enseada, onde havia praia; então, consultaram entre si se não podiam encalhar ali o navio.

[39]Rytui išaušus, jūreiviai negalėjo pažinti žemės, tiktai pastebėjo nedidelę įlanką lėkštais krantais, į kurią, jei bus įmanoma, jie nutarė pasukti laivą.

[40] Levantando as âncoras, deixaram-no ir ao mar, largando também as amarras do leme; e, alçando a vela de proa ao vento, dirigiram-se para a praia.

[40]Nupjovė inkarus, paliko juos jūroje, atleido vairo diržus ir, iškėlę prieš vėją priekinę burę, leidosi į krantą.

[41] Dando, porém, num lugar onde duas correntes se encontravam, encalharam ali o navio; a proa encravou-se e ficou imóvel, mas a popa se abria pela violência do mar.

[41]Atsidūrę prie seklumos, jie užšokdino ant jos laivą. Priekis liko tvirtai įsmigęs, o paskuigalis ėmė irti nuo smarkios mūšos.

[42] O parecer dos soldados era que matassem os presos, para que nenhum deles, nadando, fugisse;

[42]Tuo metu kareiviai sumanė išžudyti kalinius, kad kuris išplaukęs nepaspruktų.

[43] mas o centurião, querendo salvar a Paulo, impediu-os de o fazer; e ordenou que os que soubessem nadar fossem os primeiros a lançar-se ao mar e alcançar a terra.

[43]Bet šimtininkas, gelbėdamas Paulių, sutrukdė jų sumanymą. Jis įsakė, kad mokantys plaukti pirmi šoktų į jūrą ir plauktų į krantą,

[44] Quanto aos demais, que se salvassem, uns, em tábuas, e outros, em destroços do navio. E foi assim que todos se salvaram em terra.

[44]o kiti tai padarytų kas ant lentų, kas ant laivo nuolaužų. Šitaip visi išsigelbėjo ir pasiekė žemę.

Atos 28

A ilha de Malta

[1] Uma vez em terra, verificamos que a ilha se chamava Malta.

[2] Os bárbaros trataram-nos com singular humanidade, porque, acendendo uma fogueira, acolheram-nos a todos por causa da chuva que caía e por causa do frio.

[3] Tendo Paulo ajuntado e atirado à fogueira um feixe de gravetos, uma víbora, fugindo do calor, prendeu-se-lhe à mão.

[4] Quando os bárbaros viram a víbora pendente da mão dele, disseram uns aos outros: Certamente, este homem é assassino, porque, salvo do mar, a Justiça não o deixa viver.

[5] Porém ele, sacudindo o réptil no fogo, não sofreu mal nenhum;

[6] mas eles esperavam que ele viesse a inchar ou a cair morto de repente. Mas, depois de muito esperar, vendo que nenhum mal lhe sucedia, mudando de parecer, diziam ser ele um deus.

Públio hospeda a Paulo

[7] Perto daquele lugar, havia um sítio pertencente ao homem principal da ilha, chamado Públio, o qual nos recebeu e hospedou benignamente por três dias.

[8] Aconteceu achar-se enfermo de disenteria, ardendo em febre, o pai de

Apaštalų darbų 28

Paulius Maltoje

[1]Išsigelbėję sužinojome, kad sala vadinasi Malta.

[2]Vietos gyventojai su mumis elgėsi labai draugiškai. Užkūrė ugnį ir pakvietė mus visus prie jos, nes lijo ir buvo šalta.

[3]Paulius pririnko glėbį sausų šakų ir metė į ugnį. Čia nuo kaitros iš laužo iššoko angis ir įsikirto jam į ranką.

[4]Pamatę prikibusį prie rankos šliužą, gyventojai ėmė vienas kitam kalbėti: „Tas žmogus tikriausiai žmogžudys: išsigelbėjo iš jūros, o keršto deivė vis tiek neduoda jam gyventi“.

[5]Tačiau jis nupurtė šliužą į ugnį, nepatirdamas nieko blogo.

[6]Gyventojai laukė, kada jis ištins ir kris negyvas. Laukę nesulaukę ir pamatę, kad jam nesidaro nieko blogo, jie pakeitė nuomonę ir ėmė kalbėti, jog jis esąs dievaitis.

[7]Netoli tos vietos buvo vyriausio salos valdininko Publijaus valdos. Jis mus priglaudė ir tris dienas bičiuliškai globojo.

[8]Tuo metu Publijaus tėvas buvo susirgęs karštine ir viduriavimu. Paulius užėjo pas

Públio. Paulo foi visitá-lo, e, orando, impôs-lhe as mãos, e o curou.

[9] À vista deste acontecimento, os demais enfermos da ilha vieram e foram curados,

[10] os quais nos distinguiram com muitas honrarias; e, tendo nós de prosseguir viagem, nos puseram a bordo tudo o que era necessário.

A continuação da viagem

[11] Ao cabo de três meses, embarcamos num navio alexandrino, que invernara na ilha e tinha por emblema Dióscuros.

[12] Tocando em Siracusa, ficamos ali três dias,

[13] donde, bordejando, chegamos a Régio. No dia seguinte, tendo soprado vento sul, em dois dias, chegamos a Putéoli,

[14] onde achamos alguns irmãos que nos rogaram ficássemos com eles sete dias; e foi assim que nos dirigimos a Roma.

[15] Tendo ali os irmãos ouvido notícias nossas, vieram ao nosso encontro até à Praça de Ápio e às Três Vendas. Vendo-os Paulo e dando, por isso, graças a Deus, sentiu-se mais animado.

Paulo em Roma

[16] Uma vez em Roma, foi permitido a Paulo morar por sua conta, tendo em sua companhia o soldado que o guardava.

[17] Três dias depois, ele convocou os principais dos judeus e, quando se reuniram, lhes disse: Varões irmãos, nada havendo feito contra o povo ou contra os costumes paternos, contudo, vim preso

jį, pasimeldė, uždėjo ant jo rankas ir išgydė.

[9]Po šito įvykio ir kiti salos ligoniai ėjo pas Paulių ir buvo išgydyti.

[10]Už tai žmonės mus didžiai gerbė, o išvykstant aprūpino viskuo, ko mums reikėjo.

Iš Maltos į Romą

[11]Po trijų mėnesių mes išplaukėme Aleksandrijos laivu, žiemojusiu saloje. Jis turėjo Dioskūrų ženklą.

[12]Atplaukę į Sirakūzus, prastovėjome tris dienas.

[13]Tada, buriuodami palei krantą, pasiekėme Regijų ir dar po dienos, ėmus pūsti pietų vėjui, per dvi dienas atvykome į Puteolus.

[14]Ten susitikome su broliais; jie pakvietė mus septynias dienas paviešėti. Taip mes atvykome į Romą.

[15]Tenykščiai broliai, išgirdę apie mus, atėjo pasitikti iki Apijaus aikštės ir Trijų Tavernų. Juos išvydęs, Paulius dėkojo Dievui ir įgavo pasitikėjimo.

[16]Kai atvykome į Romą, Pauliui buvo leista apsigyventi vienam su serginčiu jį kareiviu.

Pokalbis su Romos žydais

[17]Po trijų dienų jis pasikvietė pas save žydų vyresniuosius. Jiems susirinkus, jis prabilo: „Broliai! Nors aš nesu nusikaltęs nei tautai, nei papročiams, buvau Jeruzalėje suimtas ir atiduotas į romėnų rankas.

desde Jerusalém, entregue nas mãos dos romanos;

[18] os quais, havendo-me interrogado, quiseram soltar-me sob a preliminar de não haver em mim nenhum crime passível de morte.

[19] Diante da oposição dos judeus, senti-me compelido a apelar para César, não tendo eu, porém, nada de que acusar minha nação.

[20] Foi por isto que vos chamei para vos ver e falar; porque é pela esperança de Israel que estou preso com esta cadeia.

[21] Então, eles lhe disseram: Nós não recebemos da Judéia nenhuma carta que te dissesse respeito; também não veio qualquer dos irmãos que nos anunciasse ou dissesse de ti mal algum.

[22] Contudo, gostaríamos de ouvir o que pensas; porque, na verdade, é corrente a respeito desta seita que, por toda parte, é ela impugnada.

Paulo prega em Roma

[23] Havendo-lhe eles marcado um dia, vieram em grande número ao encontro de Paulo na sua própria residência. Então, desde a manhã até à tarde, lhes fez uma exposição em testemunho do reino de Deus, procurando persuadi-los a respeito de Jesus, tanto pela lei de Moisés como pelos profetas.

[24] Houve alguns que ficaram persuadidos pelo que ele dizia; outros, porém, continuaram incrédulos.

[25] E, havendo discordância entre eles, despediram-se, dizendo Paulo estas

[18]Tie ištardę norėjo mane paleisti, nes nerado jokio mirties verto nusižengimo.

[19]Kadangi žydai prieštaravo, turėjau šauktis ciesoriaus, tiktai ne tam, kad apkaltinčiau savo tautą.

[20]Dėl šios priežasties aš norėjau su jumis pasimatyti ir pasikalbėti. Juk aš nešioju šitą grandinę dėl Izraelio vilties!“

[21]Jie atsakė jam: „Mes nesame gavę apie tave iš Judėjos laiškų, ir niekas iš brolių nebuvo atvykęs su blogomis žiniomis ar kalbomis apie tave.

[22]Vis dėlto norėtume išgirsti tavo pažiūras. Mat apie šią atskalą tiek težinome, jog jai visur prieštaraujama“.

[23]Paskyrę jam dieną, daugelis suėjo pas jį į butą. Nuo ryto iki vakaro jis dėstė jiems ir liudijo apie Dievo karalystę, įrodinėdamas jiems Jėzų iš Mozės Įstatymo ir Pranašų.

[24]Vieni jo žodžiais tikėjo, kiti ne.

[25]Nesutardami tarpusavyje, jie ėmė skirstytis, o Paulius tepasakė jiems viena:

palavras: Bem falou o Espírito Santo a vossos pais, por intermédio do profeta Isaías, quando disse:

[26] Vai a este povo e dize-lhe: De ouvido, ouvireis e não entendereis; vendo, vereis e não percebereis.

[27] Porquanto o coração deste povo se tornou endurecido; com os ouvidos ouviram tardiamente e fecharam os olhos, para que jamais vejam com os olhos, nem ouçam com os ouvidos, para que não entendam com o coração, e se convertam, e por mim sejam curados.

[28] Tomai, pois, conhecimento de que esta salvação de Deus foi enviada aos gentios. E eles a ouvirão.

[29] [Ditas estas palavras, partiram os judeus, tendo entre si grande contenda.]

Paulo prisioneiro durante dois anos

[30] Por dois anos, permaneceu Paulo na sua própria casa, que alugara, onde recebia todos que o procuravam,

[31] pregando o reino de Deus, e, com toda a intrepidez, sem impedimento algum, ensinava as coisas referentes ao SENHOR Jesus Cristo.

„Teisingai Šventoji Dvasia yra jūsų protėviams pasakiusi per pranašą Izaiją:

[26]Eik pas šią tautą ir sakyk: Girdėti girdėsite, bet nesuprasite, žiūrėti žiūrėsite, bet nematysite.

[27]Šitų žmonių širdis aptuko, jie prastai girdėjo ausimis ir užmerkė akis, kad kartais nepamatytų akimis, neišgirstų ausimis, nesuprastų širdimi ir neatsiverstų, ir aš jų nepagydyčiau.

[28]Todėl žinokite: šis Dievo išgelbėjimas yra pasiųstas pagonių tautoms, jos ir išgirs“.

Pabaiga

[30]Paulius pasiliko gyventi savo išsinuomotame bute ištisus dvejus metus ir priiminėdavo visus savo lankytojus.

[31]Jis skelbė Dievo karalystę ir visiškai drąsiai ir netrukdomas mokė apie Viešpatį Jėzų Kristų.

Epístola de Paulo aos Romanos	Romiečiams

Romanos 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, servo de Jesus Cristo, chamado para ser apóstolo, separado para o evangelho de Deus,

2 o qual foi por Deus, outrora, prometido por intermédio dos seus profetas nas Sagradas Escrituras,

3 com respeito a seu Filho, o qual, segundo a carne, veio da descendência de Davi

4 e foi designado Filho de Deus com poder, segundo o espírito de santidade pela ressurreição dos mortos, a saber, Jesus Cristo, nosso SENHOR,

5 por intermédio de quem viemos a receber graça e apostolado por amor do seu nome, para a obediência por fé, entre todos os gentios,

6 de cujo número sois também vós, chamados para serdes de Jesus Cristo.

7 A todos os amados de Deus, que estais em Roma, chamados para serdes santos, graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

O amor de Paulo pelos cristãos de Roma. Seu desejo de vê-los

8 Primeiramente, dou graças a meu Deus, mediante Jesus Cristo, no tocante a todos vós, porque, em todo o mundo, é proclamada a vossa fé.

9 Porque Deus, a quem sirvo em meu espírito, no evangelho de seu Filho, é minha testemunha de como incessantemente faço menção de vós

Romiečiams 1

1Paulius, Jėzaus Kristaus tarnas, pašauktasis apaštalas, išskirtas [skelbti] Dievo Evangeliją,

2kurią Dievas buvo iš anksto pažadėjęs per savo pranašus šventuosiuose Raštuose.

3O ji kalba apie jo Sūnų, kūnu kilusį iš Dovydo giminės,

4šventumo Dvasia per prisikėlimą iš numirusių pristatytą galingu Dievo Sūnumi, – Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį.

5Per jį esame gavę malonę ir apaštalo tarnystę, kad jo garbei skleistume tikėjimo klusnumą visose pagonių tautose,

6tarp kurių ir jūs esate pašaukti priklausyti Jėzui Kristui.

7Visiems Dievo mylimiesiems, esantiems Romoje, pašauktiesiems šventiesiems tebūna malonė bei ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus!

8Pirmiausia aš dėkoju savo Dievui per Jėzų Kristų už jus visus, nes visame pasaulyje kalbama apie jūsų tikėjimą.

9Man gali paliudyti Dievas, kuriam tarnauju dvasia, skelbdamas jo Sūnaus Evangeliją, jog be paliovos jus miniu,

[10] em todas as minhas orações, suplicando que, nalgum tempo, pela vontade de Deus, se me ofereça boa ocasião de visitar-vos.

[10]visuomet savo maldose prašydamas, kad, Dievui leidus, man pavyktų kaip nors atkeliauti pas jus.

[11] Porque muito desejo ver-vos, a fim de repartir convosco algum dom espiritual, para que sejais confirmados,

[11]Trokštu jus pamatyti, kad galėčiau perduoti šiek tiek dvasinių dovanų jums sustiprinti,

[12] isto é, para que, em vossa companhia, reciprocamente nos confortemos por intermédio da fé mútua, vossa e minha.

[12]tai yra drauge pasiguosti bendru jūsų ir mano tikėjimu.

[13] Porque não quero, irmãos, que ignoreis que, muitas vezes, me propus ir ter convosco (no que tenho sido, até agora, impedido), para conseguir igualmente entre vós algum fruto, como também entre os outros gentios.

[13]Noriu, broliai, kad žinotumėte, jog ne kartą ketinau atvykti pas jus – deja, iki šiol vis pasitaikydavo kliūčių, – kad ir tarp jūsų turėčiau šiek tiek vaisių kaip ir kitose tautose.

[14] Pois sou devedor tanto a gregos como a bárbaros, tanto a sábios como a ignorantes;

[14]Juk aš skolingas graikams ir barbarams, išmintingiems ir neišmanantiems.

[15] por isso, quanto está em mim, estou pronto a anunciar o evangelho também a vós outros, em Roma.

[15]Štai kodėl mano širdį traukia ir jums Romoje skelbti Evangeliją.

O assunto da epístola: a justiça pela fé em Jesus Cristo

[16] Pois não me envergonho do evangelho, porque é o poder de Deus para a salvação de todo aquele que crê, primeiro do judeu e também do grego;

[16]Aš nesigėdiju Evangelijos. Ji juk yra Dievo galybė išgelbėti kiekvienam tikinčiajam, pirma žydui, paskui graikui.

[17] visto que a justiça de Deus se revela no evangelho, de fé em fé, como está escrito: O justo viverá por fé.

[17]Joje apsireiškia Dievo teisumas iš tikėjimo į tikėjimą, kaip parašyta:Teisusis gyvens tikėjimu.

A idolatria e depravação dos homens

Žmonijos nusikaltimas Dievui

[18] A ira de Deus se revela do céu contra toda impiedade e perversão dos homens que detêm a verdade pela injustiça;

[18]Dievo rūstybė apsireiškia iš dangaus už visokią žmonių bedievystę ir neteisybę, kai teisybę jie užgniaužia neteisingumu.

[19] porquanto o que de Deus se pode conhecer é manifesto entre eles, porque Deus lhes manifestou.

[19]Juk tai, kas gali būti žinoma apie Dievą, jiems aišku, nes Dievas jiems tai atskleidė.

[20] Porque os atributos invisíveis de Deus, assim o seu eterno poder, como também a sua própria divindade, claramente se reconhecem, desde o princípio do mundo, sendo percebidos por meio das coisas que foram criadas. Tais homens são, por isso, indesculpáveis;

[20]Jo neregimosios ypatybės – jo amžinoji galybė ir dievystė – nuo pat pasaulio sukūrimo įžvelgiamos protu iš jo kūrinių, taigi jie nepateisinami.

[21] porquanto, tendo conhecimento de Deus, não o glorificaram como Deus, nem lhe deram graças; antes, se tornaram nulos em seus próprios raciocínios, obscurecendo-se-lhes o coração insensato.

[21]Pažinę Dievą, jie negarbino jo kaip Dievo ir jam nedėkojo, bet tuščiai svarstydami paklydo, ir neišmani jų širdis aptemo.

[22] Inculcando-se por sábios, tornaram-se loucos

[22]Girdamiesi esą išmintingi, tapo kvaili

[23] e mudaram a glória do Deus incorruptível em semelhança da imagem de homem corruptível, bem como de aves, quadrúpedes e répteis.

[23]ir išmainė nenykstančiojo Dievo šlovę į nykstančius žmogaus, paukščių, keturkojų bei šliužų atvaizdus.

[24] Por isso, Deus entregou tais homens à imundícia, pelas concupiscências de seu próprio coração, para desonrarem o seu corpo entre si;

[24]Todėl Dievas per jų širdžių geismus atidavė juos tokiam netyrumui, kad jie patys teršė savo kūnus.

[25] pois eles mudaram a verdade de Deus em mentira, adorando e servindo a criatura em lugar do Criador, o qual é bendito eternamente. Amém!

[25]Jie Dievo tiesą iškeitė į melą ir lenkėsi bei tarnavo kūriniams, o ne Kūrėjui, kuriam šlovė per amžius. Amen!

[26] Por causa disso, os entregou Deus a paixões infames; porque até as mulheres mudaram o modo natural de suas relações íntimas por outro, contrário à natureza;

[26]Štai kodėl Dievas paliko juos gėdingų aistrų valiai. Jų moterys prigimtinius santykius pakeitė priešingais prigimčiai.

[27] semelhantemente, os homens também, deixando o contato natural da mulher, se inflamaram mutuamente em sua sensualidade, cometendo torpeza, homens

[27]Panašiai ir vyrai, pametę prigimtinius santykius su moterimis, užsidegė geiduliais vienas kitam, ištvirkavo vyrai su vyrais, ir už iškrypimą jiems patiems būdavo vertai atlyginama.

com homens, e recebendo, em si mesmos, a merecida punição do seu erro.

Entregues os gentios a reprováveis sentimentos

28 E, por haverem desprezado o conhecimento de Deus, o próprio Deus os entregou a uma disposição mental reprovável, para praticarem coisas inconvenientes,

29 cheios de toda injustiça, malícia, avareza e maldade; possuídos de inveja, homicídio, contenda, dolo e malignidade; sendo difamadores,

30 caluniadores, aborrecidos de Deus, insolentes, soberbos, presunçosos, inventores de males, desobedientes aos pais,

31 insensatos, pérfidos, sem afeição natural e sem misericórdia.

32 Ora, conhecendo eles a sentença de Deus, de que são passíveis de morte os que tais coisas praticam, não somente as fazem, mas também aprovam os que assim procedem.

28Jie nesirūpino pažinti Dievą, tai ir Dievas leido jiems vadovautis netikusiu išmanymu ir daryti, kas nedera.

29Todėl jie pilni visokio neteisumo, piktybės, godulystės ir piktumo, pilni pavydo, žudynių, nesantaikos, klastingumo, paniekos, apkalbų.

30Jie – šmeižikai, Dievo nekentėjai, akiplėšos, išpuikėliai, pagyrūnai, išradingi piktadariai, neklausantys tėvų,

31neprotingi, neištikimi, be meilės, negailestingi.

32Nors žino Dievo sprendimą, jog visa tai darantys verti mirties, jie ne tik patys taip daro, bet ir palaiko taip darančius.

Romanos 2

Os gentios e os judeus igualmente culpados. O juízo de Deus

1 Portanto, és indesculpável, ó homem, quando julgas, quem quer que sejas; porque, no que julgas a outro, a ti mesmo te condenas; pois praticas as próprias coisas que condenas.

2 Bem sabemos que o juízo de Deus é segundo a verdade contra os que praticam tais coisas.

Romiečiams 2

Dievo teismas teisingas

1Taigi esi nepateisinamas, kad ir kas būtum, žmogau, kuris teisi kitus. Juk, teisdamas kitą, pasmerki save, nes ir pats tai darai, už ką teisi.

2O mes žinome, kad Dievas teisingai teisia tuos, kurie tokius nusikaltimus daro.

[3] Tu, ó homem, que condenas os que praticam tais coisas e fazes as mesmas, pensas que te livrarás do juízo de Deus?

[4] Ou desprezas a riqueza da sua bondade, e tolerância, e longanimidade, ignorando que a bondade de Deus é que te conduz ao arrependimento?

[5] Mas, segundo a tua dureza e coração impenitente, acumulas contra ti mesmo ira para o dia da ira e da revelação do justo juízo de Deus,

[6] que retribuirá a cada um segundo o seu procedimento:

[7] a vida eterna aos que, perseverando em fazer o bem, procuram glória, honra e incorruptibilidade;

[8] mas ira e indignação aos facciosos, que desobedecem à verdade e obedecem à injustiça.

[9] Tribulação e angústia virão sobre a alma de qualquer homem que faz o mal, ao judeu primeiro e também ao grego;

[10] glória, porém, e honra, e paz a todo aquele que pratica o bem, ao judeu primeiro e também ao grego.

[11] Porque para com Deus não há acepção de pessoas.

[12] Assim, pois, todos os que pecaram sem lei também sem lei perecerão; e todos os que com lei pecaram mediante lei serão julgados.

[13] Porque os simples ouvidores da lei não são justos diante de Deus, mas os que praticam a lei hão de ser justificados.

[3]Nejaugi manai, žmogau, teisdamas taip darančius ir pats taip pat darydamas, išvengsiąs Dievo teismo?!

[4]Kaipgi drįsti niekinti jo gerumo, pakantumo ir kantrumo lobius, nesuprasdamas, kad Dievo gerumas skatina tave atsiversti?

[5]Deja, savo užkietėjimu bei neatgailojančia širdimi pats sau kaupi rūstybę rūstybės dienai, kurią apsireikš Dievo teisingas teismas.

[6]Jis kiekvienam atmokės už jo darbus:

[7]tiems, kurie ieško šlovės, garbingumo ir nemirtingumo, ištvermingai darydami gera, – amžinuoju gyvenimu,

[8]o išpuikėliams, kurie neklauso tiesos, bet yra pasidavę neteisumui, – pykčiu ir rūstybe.

[9]Sielvartas ir suspaudimas sielai kiekvieno žmogaus, kuris daro bloga, pirma žydo, paskui graiko.

[10]Ir šlovė, pagarba bei ramybė kiekvienam, kuris daro gera, pirma žydui, paskui graikui.

[11]Juk Dievas nėra šališkas.

[12]Visi, kurie nusidėjo, neturėdami Įstatymo, pražus be Įstatymo, o visi, kurie nusidėjo, turėdami Įstatymą, bus nuteisti pagal Įstatymą.

[13]Teisūs Dievo akyse juk ne Įstatymo klausytojai; teisūs bus pripažinti Įstatymo vykdytojai.

[14] Quando, pois, os gentios, que não têm lei, procedem, por natureza, de conformidade com a lei, não tendo lei, servem eles de lei para si mesmos.

[15] Estes mostram a norma da lei gravada no seu coração, testemunhando-lhes também a consciência e os seus pensamentos, mutuamente acusando-se ou defendendo-se,

[16] no dia em que Deus, por meio de Cristo Jesus, julgar os segredos dos homens, de conformidade com o meu evangelho.

Os judeus são indesculpáveis

[17] Se, porém, tu, que tens por sobrenome judeu, e repousas na lei, e te glorias em Deus;

[18] que conheces a sua vontade e aprovas as coisas excelentes, sendo instruído na lei;

[19] que estás persuadido de que és guia dos cegos, luz dos que se encontram em trevas,

[20] instrutor de ignorantes, mestre de crianças, tendo na lei a forma da sabedoria e da verdade;

[21] tu, pois, que ensinas a outrem, não te ensinas a ti mesmo? Tu, que pregas que não se deve furtar, furtas?

[22] Dizes que não se deve cometer adultério e o cometes? Abominas os ídolos e lhes roubas os templos?

[23] Tu, que te glorias na lei, desonras a Deus pela transgressão da lei?

[24] Pois, como está escrito, o nome de Deus é blasfemado entre os gentios por vossa causa.

O verdadeiro israelita

[14]Kai jokio Įstatymo neturintys pagonys iš prigimties vykdo Įstatymo reikalavimus, tada jie, neturintys Įstatymo, patys sau yra įstatymas.

[15]Jie parodo, kad Įstatymo reikalavimai įrašyti jų širdyse, ir tai liudija jų sąžinė bei mintys, kurios tai kaltina, tai teisina viena kitą...

[16]Aną dieną Dievas per Kristų Jėzų teis žmonių paslaptis, kaip sako mano Evangelija.

Žydų nusikaltimas Dievui

[17]Štai tu vadiniesi žydas, pasikliauji Įstatymu ir giriesi Dievu.

[18]Tu pažįsti jo valią ir, Įstatymo pamokytas, išmanai, kas geriau.

[19]Esi įsitikinęs galįs būti aklųjų vadovas, švyturys tamsoje esantiems,

[20]neišmanančių mokytojas, kūdikių auklėtojas, turįs Įstatyme išreikštą pažinimą bei tiesą.

[21]Tai kodėl gi, mokydamas kitus, nepamokai pats savęs?! Kodėl, įkalbinėdamas nevogti, pats vagi?!

[22]Skelbdamas nesvetimauti, pats svetimauji?! Bodėdamasis stabais, pats apiplėši šventoves?!

[23]Giriesi Įstatymu, o paniekini Dievą, laužydamas Įstatymą?!

[24]Juk dėl jūsų, kaip parašyta, piktžodžiauja Dievo vardui pagonys.

[25] Porque a circuncisão tem valor se praticares a lei; se és, porém, transgressor da lei, a tua circuncisão já se tornou incircuncisão.

[26] Se, pois, a incircuncisão observa os preceitos da lei, não será ela, porventura, considerada como circuncisão?

[27] E, se aquele que é incircunciso por natureza cumpre a lei, certamente, ele te julgará a ti, que, não obstante a letra e a circuncisão, és transgressor da lei.

[28] Porque não é judeu quem o é apenas exteriormente, nem é circuncisão a que é somente na carne.

[29] Porém judeu é aquele que o é interiormente, e circuncisão, a que é do coração, no espírito, não segundo a letra, e cujo louvor não procede dos homens, mas de Deus.

Romanos 3

Paulo responde a objeções

[1] Qual é, pois, a vantagem do judeu? Ou qual a utilidade da circuncisão?

[2] Muita, sob todos os aspectos. Principalmente porque aos judeus foram confiados os oráculos de Deus.

[3] E daí? Se alguns não creram, a incredulidade deles virá desfazer a fidelidade de Deus?

[4] De maneira nenhuma! Seja Deus verdadeiro, e mentiroso, todo homem, segundo está escrito: Para seres justificado

[25]Apipjaustymas naudingas, jei vykdai Įstatymą. O jeigu esi Įstatymo laužytojas, iš apipjaustyto virsti neapipjaustytu.

[26]Taigi, kai neapipjaustytas žmogus laikosi Įstatymo reikalavimų, argi jo neapipjaustymas nebus įskaitytas apipjaustymu?!

[27]Taip kūniškai neapipjaustytas, bet vykdantis Įstatymą žmogus pasmerks tave, kuris laužai Įstatymą, turėdamas jo raidę ir apipjaustymą.

[28]Ne tas yra tikras žydas, kuris viešai laikomas žydu, ir ne tas tikras apipjaustymas, kuris išoriškai atliktas kūne.

[29]Tiktai tas yra žydas, kuris toksai viduje, ir tiktai tuomet yra apipjaustymas, kai širdis apipjaustyta dvasioje, o ne pagal raidę. Tokiam ir gyrius ne iš žmonių, bet iš Dievo.

Romiečiams 3

Visi žmonės nusidėjėliai

[1]Koks tada pranašumas būti žydu arba kokia nauda iš apipjaustymo?!

[2]Visokeriopas! Pirmiausia tas, kad jiems buvo patikėti Dievo žodžiai.

[3]O jei kai kurie tapo neištikimi? Ar jų neištikimybė panaikins Dievo ištikimybę?

[4]Nieku būdu! Dievas išlieka tiesakalbis, o kiekvienas žmogus – melagis, kaip parašyta: Kad tavo žodžiai būtų pripažinti teisūs, ir laimėtum, kai esi teisiamas.

nas tuas palavras e venhas a vencer quando fores julgado.

5 Mas, se a nossa injustiça traz a lume a justiça de Deus, que diremos? Porventura, será Deus injusto por aplicar a sua ira? (Falo como homem.)

5Jei mūsų neteisumas iškelia Dievo teisumą, ką gi sakysime?! Gal Dievas neteisus, rūsčiai bausdamas?! Kalbu, kaip žmonėms įprasta.

6 Certo que não. Do contrário, como julgará Deus o mundo?

6Nieku būdu! Kaip tada Dievas galėtų teisti pasaulį?!

7 E, se por causa da minha mentira, fica em relevo a verdade de Deus para a sua glória, por que sou eu ainda condenado como pecador?

7Bet jeigu Dievo tiesa per mano melagystę tik skaidriau nušvito jo garbei, tai kam dar teisti mane kaip nusidėjėlį?!

8 E por que não dizemos, como alguns, caluniosamente, afirmam que o fazemos: Pratiquemos males para que venham bens? A condenação destes é justa.

8Gal jau imkime ir darykime bloga, kad išeitų gera, kaip esame šmeižiami ir kaip kai kurie sako mus skelbiant?! Šitokie tikrai smerktini.

Todos os homens na condição de pecadores

9 Que se conclui? Temos nós qualquer vantagem? Não, de forma nenhuma; pois já temos demonstrado que todos, tanto judeus como gregos, estão debaixo do pecado;

9Tai ką gi? Ar mes turime pirmenybę?! Visai ne! Juk jau esame apkaltinę ir žydus, ir pagonis, kad visi yra nuodėmės pavergti,

10 como está escrito: Não há justo, nem um sequer,

10kaip parašyta: Nėra teisaus, nėra nė vieno.

11 não há quem entenda, não há quem busque a Deus;

11Nėra išmanančio, nėra kas Dievo ieškotų.

12 todos se extraviaram, à uma se fizeram inúteis; não há quem faça o bem, não há nem um sequer.

12Visi nuklydo, visi nuėjo vėjais; nėra kas darytų gera, nėra nė vieno!

13 A garganta deles é sepulcro aberto; com a língua, urdem engano, veneno de víbora está nos seus lábios,

13Jų gerklė – atviras kapas; savo liežuviais klastas jie raizgė, gyvačiųnuodai jų lūpose.

14 a boca, eles a têm cheia de maldição e de amargura;

14Jų burna pilna keiksmų ir kartumo,

15 são os seus pés velozes para derramar sangue,

15jų kojos eiklios kraują pralieti,

[16] nos seus caminhos, há destruição e miséria;

[17] desconheceram o caminho da paz.

[18] Não há temor de Deus diante de seus olhos.

O judeu não constitui exceção

[19] Ora, sabemos que tudo o que a lei diz, aos que vivem na lei o diz para que se cale toda boca, e todo o mundo seja culpável perante Deus,

[20] visto que ninguém será justificado diante dele por obras da lei, em razão de que pela lei vem o pleno conhecimento do pecado.

A justificação pela fé em Jesus Cristo

[21] Mas agora, sem lei, se manifestou a justiça de Deus testemunhada pela lei e pelos profetas;

[22] justiça de Deus mediante a fé em Jesus Cristo, para todos [e sobre todos] os que crêem; porque não há distinção,

[23] pois todos pecaram e carecem da glória de Deus,

[24] sendo justificados gratuitamente, por sua graça, mediante a redenção que há em Cristo Jesus,

[25] a quem Deus propôs, no seu sangue, como propiciação, mediante a fé, para manifestar a sua justiça, por ter Deus, na sua tolerância, deixado impunes os pecados anteriormente cometidos;

[26] tendo em vista a manifestação da sua justiça no tempo presente, para ele mesmo ser justo e o justificador daquele que tem fé em Jesus.

[16]jų keliais skuba griovimas ir skurdas.

[17]Jie nepažino taikos kelio,

[18]ir jiems prieš akis nestovi Dievo baimė.

[19]O mes žinome, jog tai, ką sako Įstatymas, jis sako tiems, kurie pavaldūs Įstatymui, kad visos burnos užsičiauptų ir visas pasaulis pasirodytų kaltas prieš Dievą,

[20]nes Įstatymo darbais jo akivaizdoje nebus nuteisintas nė vienas žmogus. Per Įstatymą tik pažįstame nuodėmę.

Dievo teisumas ir tikėjimas

[21]Bet dabar be Įstatymo pasireiškė Dievo teisumas, paliudytas Įstatymo ir Pranašų.

[22]Tai Dievo teisumas, tikėjimu į Jėzų Kristų duodamas visiems tikintiesiems. Nėra jokio skirtumo,

[23]nes visi yra nusidėję ir stokoja Dievo garbės,

[24]o nuteisinami dovanai jo malone dėl Kristaus Jėzaus atpirkimo.

[25]Dievas jį paskyrė permaldavimo auka, jo kraujo galia veikiančia per tikėjimą. Jis norėjo parodyti savo teisingumą tuo, kad nenubaudė už nuodėmes, padarytas anksčiau,

[26]dieviškojo kantrumo laikais, ir norėjo parodyti savo teisingumą dabarties metu, pasirodydamas esąs teisus ir nuteisinantis tą, kuris tiki Jėzų.

[27] Onde, pois, a jactância? Foi de todo excluída. Por que lei? Das obras? Não; pelo contrário, pela lei da fé.
[28] Concluímos, pois, que o homem é justificado pela fé, independentemente das obras da lei.
[29] É, porventura, Deus somente dos judeus? Não o é também dos gentios? Sim, também dos gentios,
[30] visto que Deus é um só, o qual justificará, por fé, o circunciso e, mediante a fé, o incircunciso.
[31] Anulamos, pois, a lei pela fé? Não, de maneira nenhuma! Antes, confirmamos a lei.

[27]Kur tada pagrindas girtis? Jis atmestas. Kokiu įstatymu? Darbų? Ne, tikėjimo įstatymu.
[28]Mes įsitikinę, kad žmogus nuteisinamas tikėjimu, be Įstatymo darbų.
[29]Argi Dievas – tiktai žydų Dievas? Ar jis nėra ir pagonių?! Taip, ir pagonių,
[30]nes tėra vienas Dievas, kuris per tikėjimą nuteisins apipjaustytus žydus ir per tikėjimą nuteisins neapipjaustytus pagonis.
[31]O gal tikėjimu mes panaikiname Įstatymą? Nieku būdu! Priešingai, mes Įstatymą patvirtiname.

Romanos 4

Abraão justificado pela fé

[1] Que, pois, diremos ter alcançado Abraão, nosso pai segundo a carne?
[2] Porque, se Abraão foi justificado por obras, tem de que se gloriar, porém não diante de Deus.
[3] Pois que diz a Escritura? Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça.
[4] Ora, ao que trabalha, o salário não é considerado como favor, e sim como dívida.
[5] Mas, ao que não trabalha, porém crê naquele que justifica o ímpio, a sua fé lhe é atribuída como justiça.
[6] E é assim também que Davi declara ser bem-aventurado o homem a quem Deus atribui justiça, independentemente de obras:

Romiečiams 4

Abraomo tikėjimas

[1]O ką pasakysime dėl Abraomo – mūsų protėvio pagal kūną?
[2]Jei Abraomas būtų buvęs nuteisintas darbais, jis turėtų kuo pasigirti, tik, žinoma, ne Dievui.
[3]Bet ką sako Raštas? Abraomas patikėjo Dievu, ir tai jam buvo įskaityta teisumu.
[4]Tam, kuris dirba, atlyginimas laikomas ne malone, o prievole.
[5]O tam, kuris nedirba, bet tiki tuo, kuris nuteisina bedievį, teisumu įskaitomas jo tikėjimas.
[6]Taip ir Dovydas skelbia palaiminimą žmogui, kuriam Dievas be darbų įskaito teisumą:

[7] Bem-aventurados aqueles cujas iniqüidades são perdoadas, e cujos pecados são cobertos;

[8] bem-aventurado o homem a quem o SENHOR jamais imputará pecado.

[9] Vem, pois, esta bem-aventurança exclusivamente sobre os circuncisos ou também sobre os incircuncisos? Visto que dizemos: a fé foi imputada a Abraão para justiça.

[10] Como, pois, lhe foi atribuída? Estando ele já circuncidado ou ainda incircunciso? Não no regime da circuncisão, e sim quando incircunciso.

[11] E recebeu o sinal da circuncisão como selo da justiça da fé que teve quando ainda incircunciso; para vir a ser o pai de todos os que crêem, embora não circuncidados, a fim de que lhes fosse imputada a justiça,

[12] e pai da circuncisão, isto é, daqueles que não são apenas circuncisos, mas também andam nas pisadas da fé que teve Abraão, nosso pai, antes de ser circuncidado.

[13] Não foi por intermédio da lei que a Abraão ou a sua descendência coube a promessa de ser herdeiro do mundo, e sim mediante a justiça da fé.

[14] Pois, se os da lei é que são os herdeiros, anula-se a fé e cancela-se a promessa,

[15] porque a lei suscita a ira; mas onde não há lei, também não há transgressão.

[16] Essa é a razão por que provém da fé, para que seja segundo a graça, a fim de

[7]Palaiminti, kurių nusikaltimai atleisti, kurių nuodėmės uždengtos;

[8]palaimintas vyras, kuriam Viešpats nuodėmės neįskaito!

[9]Ar šis palaiminimas skirtas tik apipjaustytiesiems, ar ir neapipjaustytiesiems? Mes sakėme, kad Abraomui tikėjimas buvo įskaitytas teisumu.

[10]Kokiu būdu? Jam esant apipjaustytam ar dar prieš apipjaustymą? Ne po apipjaustymo, bet prieš tai.

[11]Jis gavo apipjaustymo žymę kaip antspaudą tikėjimo teisumo, kurį turėjo, būdamas dar neapipjaustytas. Taip jis tapo tėvu visiems tikintiesiems iš neapipjaustytųjų, kad ir jiems būtų įskaitytas teisumas,

[12]ir tėvu tiems apipjaustytiesiems, kurie ne tik apipjaustyti, bet ir vaikščioja pėdomis mūsų tėvo Abraomo, kuris tikėjo, būdamas dar neapipjaustytas.

[13]Ne Įstatymu buvo pagrįstas Abraomui arba jo palikuonims duotas pažadas, kad paveldės pasaulį, bet tikėjimo teisumu.

[14]Jei paveldėtojai tebūtų tie, kurie remiasi Įstatymu, tai tikėjimas taptų tuščias, o pažadas liktų bevertis.

[15]Juk Įstatymą lydi rūstybė, o kur nėra Įstatymo, ten nėra nė nusižengimo.

[16]Taigi paveldėjimas priklauso nuo tikėjimo, kad tikrai būtų iš malonės ir kad

que seja firme a promessa para toda a descendência, não somente ao que está no regime da lei, mas também ao que é da fé que teve Abraão (porque Abraão é pai de todos nós,

pažadas būtų tikras visiems palikuonims, ne tik tiems, kurie remiasi Įstatymu, bet ir tiems, kurie turi Abraomo tikėjimą. O jis yra visų mūsų tėvas,

[17] como está escrito: Por pai de muitas nações te constituí.), perante aquele no qual creu, o Deus que vivifica os mortos e chama à existência as coisas que não existem.

[17]kaip parašyta: Aš padariau tave daugelio tautų tėvuakivaizdoje Dievo, kuriuo jis tikėjo, kuris atgaivina numirusius ir iš nebūties pašaukia būti daiktus.

[18] Abraão, esperando contra a esperança, creu, para vir a ser pai de muitas nações, segundo lhe fora dito: Assim será a tua descendência.

[18]Nematydamas jokios vilties, Abraomas patikėjo viltimi, jog tapsiąs daugelio tautų tėvu, kaip pasakyta: Tokia bus tavoji ainija.

[19] E, sem enfraquecer na fé, embora levasse em conta o seu próprio corpo amortecido, sendo já de cem anos, e a idade avançada de Sara,

[19]Jis nesvyruodamas tikėjo, nors regėjo savo kūną jau apmirusį – jam buvo arti šimto metų – ir Saros įsčias apmirusias.

[20] não duvidou, por incredulidade, da promessa de Deus; mas, pela fé, se fortaleceu, dando glória a Deus,

[20]Jis nepasidavė netikėjimui Dievo pažadu, bet įsitvirtino tikėjime, teikdamas Dievui garbę

[21] estando plenamente convicto de que ele era poderoso para cumprir o que prometera.

[21]ir būdamas tikras, jog, ką šis pažadėjo, tai įstengs ir įvykdyti.

[22] Pelo que isso lhe foi também imputado para justiça.

[22]Todėl jam tai buvo įskaityta teisumu.

[23] E não somente por causa dele está escrito que lhe foi levado em conta,

[23]Tačiau ne vien apie jį parašyta: jam buvo įskaityta,

[24] mas também por nossa causa, posto que a nós igualmente nos será imputado, a saber, a nós que cremos naquele que ressuscitou dentre os mortos a Jesus, nosso SENHOR,

[24]bet ir apie mus, nes turės būti įskaityta ir mums, tikintiems tą, kuris prikėlė iš numirusių mūsų Viešpatį Jėzų,

[25] o qual foi entregue por causa das nossas transgressões e ressuscitou por causa da nossa justificação.

Romanos 5

A justificação pela fé e paz com Deus

[1] Justificados, pois, mediante a fé, temos paz com Deus por meio de nosso SENHOR Jesus Cristo;

[2] por intermédio de quem obtivemos igualmente acesso, pela fé, a esta graça na qual estamos firmes; e gloriamo-nos na esperança da glória de Deus.

[3] E não somente isto, mas também nos gloriamos nas próprias tribulações, sabendo que a tribulação produz perseverança;

[4] e a perseverança, experiência; e a experiência, esperança.

[5] Ora, a esperança não confunde, porque o amor de Deus é derramado em nosso coração pelo Espírito Santo, que nos foi outorgado.

[6] Porque Cristo, quando nós ainda éramos fracos, morreu a seu tempo pelos ímpios.

[7] Dificilmente, alguém morreria por um justo; pois poderá ser que pelo bom alguém se anime a morrer.

[8] Mas Deus prova o seu próprio amor para conosco pelo fato de ter Cristo morrido por nós, sendo nós ainda pecadores.

[9] Logo, muito mais agora, sendo justificados pelo seu sangue, seremos por ele salvos da ira.

[10] Porque, se nós, quando inimigos, fomos reconciliados com Deus mediante a morte

[25]paaukotą dėl mūsų nusikaltimų ir prikeltą mums nuteisinti.

Romiečiams 5

Sutaikymas su Dievu

[1]Taigi, nuteisinti tikėjimu, gyvename taikoje su Dievu per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų,

[2]per kurį tikėjimu pasiekiame tą malonę, kurioje stovime ir didžiuojamės Dievo šlovės viltimi.

[3]Ir ne vien tuo. Mes taip pat didžiuojamės sielvartais, žinodami, kad sielvartas gimdo ištvermę,

[4]ištvermė – išmėgintą dorybę, išmėginta dorybė – viltį.

[5]O viltis neapgauna, nes Dievo meilė išlieta mūsų širdyse Šventosios Dvasios, kuri mums duota.

[6]Mums dar esant silpniems, Kristus skirtu metu numirė už bedievius.

[7]Vargu ar kas sutiktų mirti už teisųjį; nebent kas ryžtųsi numirti už geradarį.

[8]O Dievas mums parodė savo meilę tuo, kad Kristus numirė už mus, kai tebebuvome nusidėjėliai.

[9]Tad dar tikriau dabar, kai esame nuteisinti jo krauju, būsime jo išgelbėti nuo rūstybės.

[10]Jeigu, kai dar buvome priešai, mus sutaikė su Dievu jo Sūnaus mirtis, tai juo

do seu Filho, muito mais, estando já reconciliados, seremos salvos pela sua vida;

[11] e não apenas isto, mas também nos gloriamos em Deus por nosso SENHOR Jesus Cristo, por intermédio de quem recebemos, agora, a reconciliação.

Adão e Cristo

[12] Portanto, assim como por um só homem entrou o pecado no mundo, e pelo pecado, a morte, assim também a morte passou a todos os homens, porque todos pecaram.

[13] Porque até ao regime da lei havia pecado no mundo, mas o pecado não é levado em conta quando não há lei.

[14] Entretanto, reinou a morte desde Adão até Moisés, mesmo sobre aqueles que não pecaram à semelhança da transgressão de Adão, o qual prefigurava aquele que havia de vir.

[15] Todavia, não é assim o dom gratuito como a ofensa; porque, se, pela ofensa de um só, morreram muitos, muito mais a graça de Deus e o dom pela graça de um só homem, Jesus Cristo, foram abundantes sobre muitos.

[16] O dom, entretanto, não é como no caso em que somente um pecou; porque o julgamento derivou de uma só ofensa, para a condenação; mas a graça transcorre de muitas ofensas, para a justificação.

[17] Se, pela ofensa de um e por meio de um só, reinou a morte, muito mais os que recebem a abundância da graça e o dom da justiça reinarão em vida por meio de um só, a saber, Jesus Cristo.

labiau mus išgelbės jo gyvybė, kai jau esame sutaikyti.

[11]Negana to, dar galime didžiuotis Dievu per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, kuris mus sutaikė.

Adomas ir Jėzus Kristus

[12]Todėl, kaip per vieną žmogų nuodėmė įėjo į pasaulį, o per nuodėmę mirtis, taip ir mirtis prasiskverbė į visus žmones, nes visi nusidėjo.

[13]Nuodėmė buvo pasaulyje ir iki Įstatymo, bet, nesant Įstatymo, nuodėmė negalėjo būti įskaitoma.

[14]Vis dėlto nuo Adomo iki Mozės mirtis valdė net tuos, kurie nebuvo padarę nuodėmių, panašių į nusižengimą Adomo, kuris buvo Būsimojo provaizdis.

[15]Bet dovana yra kas kita negu nusikaltimas. Jei dėl vieno žmogaus nusikaltimo turėjo mirti daugelis, tai dar labiau Dievo malonė ir vieno žmogaus, Jėzaus Kristaus, malonės dovana su kaupu atiteko daugybei.

[16]Ne, dovana yra ne tas pat, kas vieno nuodėmė. Juk teismas virto pasmerkimu dėl vieno kaltės, o malonė iš daugybės nusikaltimų atvedė iki nuteisinimo.

[17]Jei dėl vieno žmogaus nusikaltimo mirtis įsiviešpatavo per tą vieną, tai nepalyginti labiau tie, kurie su perteklium gauna malonės bei teisumo dovaną,

viešpataus gyvenime per vieną Jėzų Kristų.

[18] Pois assim como, por uma só ofensa, veio o juízo sobre todos os homens para condenação, assim também, por um só ato de justiça, veio a graça sobre todos os homens para a justificação que dá vida.

[18]Taigi, kaip vieno žmogaus nusikaltimas visiems žmonėms užtraukė pasmerkimą, taip vieno teisus darbas visiems laimėjo nuteisinimą, kad gyventų.

[19] Porque, como, pela desobediência de um só homem, muitos se tornaram pecadores, assim também, por meio da obediência de um só, muitos se tornarão justos.

[19]Kaip vieno žmogaus neklusnumu daugelis tapo nusidėjėliais, taip ir vieno klusnumu daugelis taps teisūs.

[20] Sobreveio a lei para que avultasse a ofensa; mas onde abundou o pecado, superabundou a graça,

[20]Įstatymas įsiterpė, kad nusikaltimas dar padidėtų. Bet kur buvo apstu nuodėmės, ten dar apstesnė tapo malonė,

[21] a fim de que, como o pecado reinou pela morte, assim também reinasse a graça pela justiça para a vida eterna, mediante Jesus Cristo, nosso SENHOR.

[21]kad kaip nuodėmė viešpatavo mirtimi, taip malonė viešpatautų teisumu amžinajam gyvenimui per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų.

Romanos 6

Livres do pecado pela graça

[1] Que diremos, pois? Permaneceremos no pecado, para que seja a graça mais abundante?

[2] De modo nenhum! Como viveremos ainda no pecado, nós os que para ele morremos?

[3] Ou, porventura, ignorais que todos nós que fomos batizados em Cristo Jesus fomos batizados na sua morte?

[4] Fomos, pois, sepultados com ele na morte pelo batismo; para que, como Cristo foi ressuscitado dentre os mortos pela glória do Pai, assim também andemos nós em novidade de vida.

Romiečiams 6

Krikštas

[1]Ką gi sakysime? Gal mums pasilikti nuodėmėje, kad gausėtų malonė?

[2]Nieku būdu! Mirę nuodėmei, kaipgi toliau gyventume joje?

[3]Argi nežinote, jog mes visi, pakrikštytieji Kristuje Jėzuje, esame pakrikštyti jo mirtyje?

[4]Taigi krikštu mes esame kartu su juo palaidoti mirtyje, kad kaip Jėzus buvo prikeltas iš numirusių Tėvo šlovinga galia, taip ir mes pradėtume gyventi atnaujintą gyvenimą.

[5] Porque, se fomos unidos com ele na semelhança da sua morte, certamente, o seremos também na semelhança da sua ressurreição,

[6] sabendo isto: que foi crucificado com ele o nosso velho homem, para que o corpo do pecado seja destruído, e não sirvamos o pecado como escravos;

[7] porquanto quem morreu está justificado do pecado.

[8] Ora, se já morremos com Cristo, cremos que também com ele viveremos,

[9] sabedores de que, havendo Cristo ressuscitado dentre os mortos, já não morre; a morte já não tem domínio sobre ele.

[10] Pois, quanto a ter morrido, de uma vez para sempre morreu para o pecado; mas, quanto a viver, vive para Deus.

[11] Assim também vós considerai-vos mortos para o pecado, mas vivos para Deus, em Cristo Jesus.

[12] Não reine, portanto, o pecado em vosso corpo mortal, de maneira que obedeçais às suas paixões;

[13] nem ofereçais cada um os membros do seu corpo ao pecado, como instrumentos de iniqüidade; mas oferecei-vos a Deus, como ressurretos dentre os mortos, e os vossos membros, a Deus, como instrumentos de justiça.

[14] Porque o pecado não terá domínio sobre vós; pois não estais debaixo da lei, e sim da graça.

A lei, a escravidão e a graça

[5]Jei esame suaugę su jo mirties paveikslu, tai būsime suaugę ir su prisikėlimo [panašybe].

[6]Mes žinome, jog mūsų senasis „aš“ yra nukryžiuotas kartu su juo, kad būtų sunaikintas nuodėmės kūnas ir kad daugiau nebevergautume nuodėmei.

[7]Juk kas miręs, tas išvaduotas iš nuodėmės.

[8]Jeigu esame mirę su Kristumi, tikime ir gyvensią su juo.

[9]Mes žinome, kad prikeltas iš numirusių Kristus daugiau nebemiršta; mirtis jam nebeturi galios.

[10]Kad jis numirė, tai numirė nuodėmei kartą visiems laikams, o kad gyvena – gyvena Dievui.

[11]Taip ir jūs laikykite save mirusiais nuodėmei, o gyvais Dievui Kristuje Jėzuje.

Nebevergauti nuodėmei

[12]Taigi tegu nebeviešpatauja jūsų mirtingame kūne nuodėmė, kad vėl nepasiduotumėte jo geismams.

[13]Ir neduokite nuodėmei savo kūno narių kaip nedorybės ginklų, bet paveskite Dievui save kaip iš mirusiųjų atgijusius ir savo narius – kaip teisumo ginklus.

[14]Jumyse nebeviešpataus nuodėmė; jūs ne Įstatymo, bet malonės galioje.

[15] E daí? Havemos de pecar porque não estamos debaixo da lei, e sim da graça? De modo nenhum!

[16] Não sabeis que daquele a quem vos ofereceis como servos para obediência, desse mesmo a quem obedeceis sois servos, seja do pecado para a morte ou da obediência para a justiça?

[17] Mas graças a Deus porque, outrora, escravos do pecado, contudo, viestes a obedecer de coração à forma de doutrina a que fostes entregues;

[18] e, uma vez libertados do pecado, fostes feitos servos da justiça.

[19] Falo como homem, por causa da fraqueza da vossa carne. Assim como oferecestes os vossos membros para a escravidão da impureza e da maldade para a maldade, assim oferecei, agora, os vossos membros para servirem à justiça para a santificação.

[20] Porque, quando éreis escravos do pecado, estáveis isentos em relação à justiça.

[21] Naquele tempo, que resultados colhestes? Somente as coisas de que, agora, vos envergonhais; porque o fim delas é morte.

[22] Agora, porém, libertados do pecado, transformados em servos de Deus, tendes o vosso fruto para a santificação e, por fim, a vida eterna;

[23] porque o salário do pecado é a morte, mas o dom gratuito de Deus é a vida eterna em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

[15]Tai ką gi? Gal darysime nuodėmes, jei esame ne Įstatymo, bet malonės valdžioje?! Nieku būdu!

[16]Argi nežinote, kad, pasiduodami kam nors vergiškai tarnauti, jūs iš tiesų tampate vergais to, kurio klausote, ar tai būtų nuodėmė, vedanti į mirtį, ar klusnumas, vedantis į teisumą.

[17]Ačiū Dievui, kad, buvę nuodėmės vergais, jūs iš širdies paklusote tam mokslo pavyzdžiui, kuriam buvote pavesti,

[18]ir, išvaduoti iš nuodėmės, tapote teisumo vergais.

[19]Aš kalbu kaip žmonėms įprasta, atsižvelgdamas į jūsų kūnišką silpnumą. Kaip buvote atidavę savo kūno narius vergauti netyrumui ir nedorybei, kad elgtumėtės nedorai, taip dabar atiduokite savo narius tarnauti teisumui, kad taptumėte šventi.

[20]Būdami nuodėmės vergai, jūs buvote nepriklausomi nuo teisumo.

[21]Bet kokią naudą turėjote tuomet iš to, ko dabar gėdijatės? Juk anų dalykų galas – mirtis.

[22]O dabar, išvaduoti iš nuodėmės ir tapę Dievo tarnais, jūs turite kaip vaisių šventumą ir kaip baigtį – amžinąjį gyvenimą.

[23]Atpildas už nuodėmę – mirtis, o Dievo malonės dovana – amžinasis gyvenimas mūsų Viešpatyje Kristuje Jėzuje.

Romanos 7

A analogia do casamento

1 Porventura, ignorais, irmãos (pois falo aos que conhecem a lei), que a lei tem domínio sobre o homem toda a sua vida?

2 Ora, a mulher casada está ligada pela lei ao marido, enquanto ele vive; mas, se o mesmo morrer, desobrigada ficará da lei conjugal.

3 De sorte que será considerada adúltera se, vivendo ainda o marido, unir-se com outro homem; porém, se morrer o marido, estará livre da lei e não será adúltera se contrair novas núpcias.

4 Assim, meus irmãos, também vós morrestes relativamente à lei, por meio do corpo de Cristo, para pertencerdes a outro, a saber, aquele que ressuscitou dentre os mortos, a fim de que frutifiquemos para Deus.

5 Porque, quando vivíamos segundo a carne, as paixões pecaminosas postas em realce pela lei operavam em nossos membros, a fim de frutificarem para a morte.

6 Agora, porém, libertados da lei, estamos mortos para aquilo a que estávamos sujeitos, de modo que servimos em novidade de espírito e não na caducidade da letra.

A lei e o pecado

7 Que diremos, pois? É a lei pecado? De modo nenhum! Mas eu não teria conhecido o pecado, senão por intermédio

Romiečiams 7

Įstatymas ir nuodėmė

1Argi nežinote, broliai, – aš kalbu išmanantiems Įstatymą, – jog Įstatymas galioja žmogui, kol jis gyvas?

2Pavyzdžiui, ištekėjusi moteris Įstatymo susieta su vyru, kol jis gyvas. Jei vyras miršta, ji tampa laisva nuo Įstatymo, siejusio ją su vyru.

3Taigi ji vadinsis svetimautoja, jei, vyrui gyvam esant, priklausys kitam. Bet jei vyras miršta, ji tampa laisva nuo Įstatymo ir, priklausydama kitam, nebėra svetimautoja.

4Šitaip, mano broliai, ir jūs esate per Kristaus kūną mirę Įstatymui, kad priklausytumėte kitam – prikeltajam iš numirusių – ir kad mes visi duotume vaisių Dievui.

5Kol dar gyvenome kūniškai, mūsų sąnariuose veikė Įstatymo pažadintos nuodėmingos aistros, ir mes davėme vaisių mirčiai.

6O dabar, numirę tam, kuris mus laikė surištus, esame išvaduoti nuo Įstatymo, kad tarnautume, laikydamiesi Dvasios naujumo, o ne raidės senumo.

7Ką gi sakysime? Gal kad Įstatymas yra nuodėmė?! Nieku būdu! Bet aš nebūčiau pažinęs nuodėmės, jei nebūtų Įstatymo. Ir

da lei; pois não teria eu conhecido a cobiça, se a lei não dissera: Não cobiçarás.

8 Mas o pecado, tomando ocasião pelo mandamento, despertou em mim toda sorte de concupiscência; porque, sem lei, está morto o pecado.

9 Outrora, sem a lei, eu vivia; mas, sobrevindo o preceito, reviveu o pecado, e eu morri.

10 E o mandamento que me fora para vida, verifiquei que este mesmo se me tornou para morte.

11 Porque o pecado, prevalecendo-se do mandamento, pelo mesmo mandamento, me enganou e me matou.

12 Por conseguinte, a lei é santa; e o mandamento, santo, e justo, e bom.

13 Acaso o bom se me tornou em morte? De modo nenhum! Pelo contrário, o pecado, para revelar-se como pecado, por meio de uma coisa boa, causou-me a morte, a fim de que, pelo mandamento, se mostrasse sobremaneira maligno.

14 Porque bem sabemos que a lei é espiritual; eu, todavia, sou carnal, vendido à escravidão do pecado.

15 Porque nem mesmo compreendo o meu próprio modo de agir, pois não faço o que prefiro, e sim o que detesto.

16 Ora, se faço o que não quero, consinto com a lei, que é boa.

17 Neste caso, quem faz isto já não sou eu, mas o pecado que habita em mim.

nebūčiau suvokęs geismo, jei Įstatymas nebūtų pasakęs: Negeisk!

8Bet nuodėmė, per įsakymus gavusi progą, pažadino manyje visokius geismus, o be Įstatymo nuodėmė negyva.

9Aš kadaise gyvenau be Įstatymo. Paskui, atėjus įsakymui, atgijo ir nuodėmė,

10o aš numiriau; taip man paaiškėjo, kad įsakymas, skirtas gyvenimui, nuvedė mane į mirtį.

11Įsakymo paskatinta nuodėmė mane suvedžiojo ir juo mane nužudė.

12Taigi Įstatymas šventas; įsakymas taip pat šventas, ir teisingas, ir geras.

13Vadinasi, geras dalykas man tapo mirštamas? Nieku būdu! Bet nuodėmė pasirodė esanti nuodėmė tuo, kad atnešė man mirtį, pasinaudodama geru dalyku. Dėl įsakymo nuodėmė pasirodė be saiko nuodėminga.

14Mes žinome, kad Įstatymas yra dvasiškas, o aš esu kūniškas, parduotas nuodėmės valdžion.

15Aš net neišmanau, ką darąs, nes darau ne tai, ko noriu, bet tai, ko nekenčiu.

16O jei darau, ko nenoriu, tai pripažįstu, jog Įstatymas geras.

17Tada jau nebe aš tai darau, bet manyje gyvenanti nuodėmė.

[18] Porque eu sei que em mim, isto é, na minha carne, não habita bem nenhum, pois o querer o bem está em mim; não, porém, o efetuá-lo.
[19] Porque não faço o bem que prefiro, mas o mal que não quero, esse faço.
[20] Mas, se eu faço o que não quero, já não sou eu quem o faz, e sim o pecado que habita em mim.

[21] Então, ao querer fazer o bem, encontro a lei de que o mal reside em mim.

[22] Porque, no tocante ao homem interior, tenho prazer na lei de Deus;

[23] mas vejo, nos meus membros, outra lei que, guerreando contra a lei da minha mente, me faz prisioneiro da lei do pecado que está nos meus membros.

[24] Desventurado homem que sou! Quem me livrará do corpo desta morte?
[25] Graças a Deus por Jesus Cristo, nosso SENHOR. De maneira que eu, de mim mesmo, com a mente, sou escravo da lei de Deus, mas, segundo a carne, da lei do pecado.

[18]Aš žinau, kad manyje, tai yra mano kūne, negyvena gėris. Mat gero trokšti sugebu, o padaryti – ne.

[19]Aš nedarau gėrio, kurio trokštu, o darau blogį, kurio nenoriu.

[20]O jeigu darau, ko nenoriu, tai nebe aš tai įvykdau, bet manyje gyvenanti nuodėmė.

[21]Taigi randu tokį įstatymą, kad, kai trokštu padaryti gera, prie manęs prilimpa bloga.
[22]Juk kaip vidinis žmogus aš žaviuosi Dievo Įstatymu.
[23]Deja, savo kūno nariuose jaučiu kitą įstatymą, kovojantį su mano proto įstatymu. Jis paverčia mane belaisviu nuodėmės įstatymo, glūdinčio mano nariuose.
[24]Vargšas aš žmogus! Kas mane išvaduos iš šito mirtingo kūno!

[25]Bet dėkui Dievui – per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų! Taigi aš pats protu tarnauju Dievo Įstatymui, o kūnu – nuodėmės įstatymui.

Romanos 8

Nenhuma condenação. O pendor do Espírito

[1] Agora, pois, já nenhuma condenação há para os que estão em Cristo Jesus.
[2] Porque a lei do Espírito da vida, em Cristo Jesus, te livrou da lei do pecado e da morte.
[3] Porquanto o que fora impossível à lei, no que estava enferma pela carne, isso fez

Romiečiams 8

Dvasinis gyvenimas

[1]Taigi dabar nebėra pasmerkimo tiems, kurie yra Kristuje Jėzuje.
[2]Juk gyvybę teikiančios Dvasios Įstatymas Kristuje Jėzuje išvadavo tave iš nuodėmės ir mirties įstatymo.
[3]O ko Įstatymas nepajėgė, nes buvo kūno nusilpnintas, tai įvykdė Dievas. Jis

Deus enviando o seu próprio Filho em semelhança de carne pecaminosa e no tocante ao pecado; e, com efeito, condenou Deus, na carne, o pecado,

atsiuntė savo Sūnų nuodėmingo kūno pavidalu ir nuodėmei įveikti pasmerkė nuodėmę kūne,

4 a fim de que o preceito da lei se cumprisse em nós, que não andamos segundo a carne, mas segundo o Espírito.

4kad Įstatymo reikalavimai išsipildytų mumyse, gyvenančiuose ne pagal kūną, bet pagal Dvasią.

5 Porque os que se inclinam para a carne cogitam das coisas da carne; mas os que se inclinam para o Espírito, das coisas do Espírito.

5Kurie gyvena pagal kūną, tie rūpinasi kūno reikalais, o kurie gyvena pagal Dvasią – Dvasios reikalais.

6 Porque o pendor da carne dá para a morte, mas o do Espírito, para a vida e paz.

6Kūno rūpesčiai veda į mirtį, o Dvasios rūpesčiai – į gyvenimą ir ramybę.

7 Por isso, o pendor da carne é inimizade contra Deus, pois não está sujeito à lei de Deus, nem mesmo pode estar.

7Kūno rūpesčiai priešiški Dievui; jie nepaklūsta Dievo Įstatymui ir net negali paklusti.

8 Portanto, os que estão na carne não podem agradar a Deus.

8Kas gyvena kūniškai, negali patikti Dievui.

9 Vós, porém, não estais na carne, mas no Espírito, se, de fato, o Espírito de Deus habita em vós. E, se alguém não tem o Espírito de Cristo, esse tal não é dele.

9Jūs nesate kūniški, bet dvasiški, jei tik Dievo Dvasia gyvena jumyse. O kas neturi Kristaus Dvasios, tas nėra jo.

10 Se, porém, Cristo está em vós, o corpo, na verdade, está morto por causa do pecado, mas o espírito é vida, por causa da justiça.

10Jeigu Kristus yra jumyse, tai kūnas, tiesa, marus dėl nuodėmės, bet dvasia – gyva dėl teisumo.

11 Se habita em vós o Espírito daquele que ressuscitou a Jesus dentre os mortos, esse mesmo que ressuscitou a Cristo Jesus dentre os mortos vivificará também o vosso corpo mortal, por meio do seu Espírito, que em vós habita.

11Jei jumyse gyvena Dvasia to, kuris Jėzų prikėlė iš numirusių, tai jis, prikėlęs iš numirusių Kristų, atgaivins ir jūsų mirtinguosius kūnus savo Dvasia, gyvenančia jumyse.

Filhos e herdeiros

[12] Assim, pois, irmãos, somos devedores, não à carne como se constrangidos a viver segundo a carne.

[13] Porque, se viverdes segundo a carne, caminhais para a morte; mas, se, pelo Espírito, mortificardes os feitos do corpo, certamente, vivereis.

[14] Pois todos os que são guiados pelo Espírito de Deus são filhos de Deus.

[15] Porque não recebestes o espírito de escravidão, para viverdes, outra vez, atemorizados, mas recebestes o espírito de adoção, baseados no qual clamamos: Aba, Pai.

[16] O próprio Espírito testifica com o nosso espírito que somos filhos de Deus.

[17] Ora, se somos filhos, somos também herdeiros, herdeiros de Deus e co-herdeiros com Cristo; se com ele sofremos, também com ele seremos glorificados.

Os sofrimentos do presente e as glórias do porvir

[18] Porque para mim tenho por certo que os sofrimentos do tempo presente não podem ser comparados com a glória a ser revelada em nós.

[19] A ardente expectativa da criação aguarda a revelação dos filhos de Deus.

[20] Pois a criação está sujeita à vaidade, não voluntariamente, mas por causa daquele que a sujeitou,

[21] na esperança de que a própria criação será redimida do cativeiro da corrupção, para a liberdade da glória dos filhos de Deus.

[12]Taigi, broliai, mes nesame skolingi kūnui, kad gyventume pagal kūną.

[13]Jei jūs gyvenate pagal kūną, mirsite. Bet jei Dvasia marinate kūniškus darbus, gyvensite.

[14]Visi, vedami Dievo Dvasios, yra Dievo vaikai.

[15]Jūs gi esate gavę ne vergystės dvasią, kad ir vėl turėtumėte bijoti, bet gavote įsūnystės Dvasią, kurioje šaukiame: „Aba, Tėve!“

[16]Ir pati Dvasia liudija mūsų dvasiai, kad esame Dievo vaikai.

[17]O jei esame vaikai, tai ir paveldėtojai. Mes Dievo paveldėtojai ir paveldėtojai drauge su Kristumi, jeigu su juo kenčiame, kad su juo būtume pagerbti.

Būsimoji garbė

[18]Aš esu tikras, jog šio laiko kentėjimai negali lygintis su būsimąja garbe, kuri mumyse bus apreikšta.

[19]Kūrinija su ilgesiu laukia, kada bus apreikšti Dievo vaikai.

[20]Mat kūrinija buvo pajungta tuštybei – ne savo noru, bet pavergėjo valia – su viltimi,

[21]kad ir pati kūrinija bus išvaduota iš pragaišties vergovės ir įgis Dievo vaikų garbės laisvę.

[22] Porque sabemos que toda a criação, a um só tempo, geme e suporta angústias até agora.

[23] E não somente ela, mas também nós, que temos as primícias do Espírito, igualmente gememos em nosso íntimo, aguardando a adoção de filhos, a redenção do nosso corpo.

[24] Porque, na esperança, fomos salvos. Ora, esperança que se vê não é esperança; pois o que alguém vê, como o espera?

[25] Mas, se esperamos o que não vemos, com paciência o aguardamos.

A intercessão do Espírito

[26] Também o Espírito, semelhantemente, nos assiste em nossa fraqueza; porque não sabemos orar como convém, mas o mesmo Espírito intercede por nós sobremaneira, com gemidos inexprimíveis.

[27] E aquele que sonda os corações sabe qual é a mente do Espírito, porque segundo a vontade de Deus é que ele intercede pelos santos.

[28] Sabemos que todas as coisas cooperam para o bem daqueles que amam a Deus, daqueles que são chamados segundo o seu propósito.

[29] Porquanto aos que de antemão conheceu, também os predestinou para serem conformes à imagem de seu Filho, a fim de que ele seja o primogênito entre muitos irmãos.

[30] E aos que predestinou, a esses também chamou; e aos que chamou, a esses também justificou; e aos que justificou, a esses também glorificou.

[22]Juk mes žinome, kad visa kūrinija iki šiol tebedūsauja ir tebesikankina.

[23]Ir ne tik ji, bet ir mes patys, kurie turime Dvasios pirmuosius vaisius, ir mes dejuojame, laukdami įsūnijimo ir mūsų kūno atpirkimo.

[24]Tuo tarpu mes esame išgelbėti viltimi. Tačiau regima viltis nėra viltis. Jeigu kas mato, tai kam jam viltis?

[25]Bet jei turime viltį nematydami, tada laukiame ištvermingai.

[26]O ir Dvasia ateina pagalbon mūsų silpnumui. Mes juk nežinome, ko turėtume deramai melsti, todėl pati Dvasia užtaria mus neišsakomais atodūsiais.

[27]Širdžių Tyrėjas žino Dvasios troškimus, kad ji užtaria šventuosius pagal Dievo norą.

[28]Be to, žinome, kad viskas išeina į gera mylintiems Dievą, būtent jo valia pašauktiesiems.

[29]O kuriuos jis iš anksto numatė, tuos iš anksto ir paskyrė tapti panašius į jo Sūnaus pavidalą, kad šis būtų pirmagimis tarp daugelio brolių.

[30]Kuriuos jis iš anksto paskyrė, tuos ir pašaukė, kuriuos pašaukė, tuos ir nuteisino, kuriuos nuteisino, tuos ir išaukštino.

As provas e a certeza do amor de Deus

[31] Que diremos, pois, à vista destas coisas? Se Deus é por nós, quem será contra nós?
[32] Aquele que não poupou o seu próprio Filho, antes, por todos nós o entregou, porventura, não nos dará graciosamente com ele todas as coisas?
[33] Quem intentará acusação contra os eleitos de Deus? É Deus quem os justifica.
[34] Quem os condenará? É Cristo Jesus quem morreu ou, antes, quem ressuscitou, o qual está à direita de Deus e também intercede por nós.
[35] Quem nos separará do amor de Cristo? Será tribulação, ou angústia, ou perseguição, ou fome, ou nudez, ou perigo, ou espada?
[36] Como está escrito: Por amor de ti, somos entregues à morte o dia todo, fomos considerados como ovelhas para o matadouro.
[37] Em todas estas coisas, porém, somos mais que vencedores, por meio daquele que nos amou.
[38] Porque eu estou bem certo de que nem a morte, nem a vida, nem os anjos, nem os principados, nem as coisas do presente, nem do porvir, nem os poderes,
[39] nem a altura, nem a profundidade, nem qualquer outra criatura poderá separar-nos do amor de Deus, que está em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

Romanos 9

Paulo e a incredulidade dos judeus

Himnas Dievo meilei

[31]Tai ką dėl viso šito pasakysime? Jei Dievas už mus, tai kas gi prieš mus?!
[32]Jeigu jis nepagailėjo nė savo Sūnaus, bet atidavė jį už mus visus, tai kaipgi jis ir visko nedovanotų kartu su juo?!
[33]Kas kaltins Dievo išrinktuosius? Juk Dievas išteisina!
[34]Tai kas pasmerks? Ar Kristus Jėzus, kuris numirė, bet buvo prikeltas, kuris sėdi Dievo dešinėje ir net užtaria mus?!
[35]Kas gi mus atskirs nuo Kristaus meilės? Ar vargas? ar priespauda? ar persekiojimas? ar badas? ar nuogumas? ar pavojus? ar kalavijas?
[36]Parašyta: Dėl tavęs mes žudomi ištisą dieną, laikomi pjautinomis avimis.
[37]Tačiau visa mes lengvai nugalime per tą, kuris mus pamilo.
[38]Aš juk esu tikras, kad nei mirtis, nei gyvenimas, nei angelai, nei kunigaikštystės, nei dabartis, nei ateitis, nei galybės,
[39]nei aukštumos, nei gelmės, nei jokie kiti kūriniai negalės mūsų atskirti nuo Dievo meilės, kuri yra mūsų Viešpatyje Kristuje Jėzuje.

Romiečiams 9

Pažado vaikai

[1] Digo a verdade em Cristo, não minto, testemunhando comigo, no Espírito Santo, a minha própria consciência:

[1]Sakau tiesą Kristuje, nemeluoju; tai liudija ir mano sąžinė Šventojoje Dvasioje,

[2] tenho grande tristeza e incessante dor no coração;

[2]kad labai liūdžiu ir nuolat širdį man skauda.

[3] porque eu mesmo desejaria ser anátema, separado de Cristo, por amor de meus irmãos, meus compatriotas, segundo a carne.

[3]Man mieliau būtų pačiam būti prakeiktam ir atskirtam nuo Kristaus vietoj savo brolių, tautiečių pagal kūną.

[4] São israelitas. Pertence-lhes a adoção e também a glória, as alianças, a legislação, o culto e as promessas;

[4]Jie yra izraelitai, turintys įsūnystę, garbę, sandoras, įstatymų leidybą, dievogarbą ir pažadus;

[5] deles são os patriarcas, e também deles descende o Cristo, segundo a carne, o qual é sobre todos, Deus bendito para todo o sempre. Amém!

[5]jiems priklauso protėviai, ir iš jų kūno atžvilgiu yra kilęs Kristus – visiems viešpataujantis Dievas, šlovingas per amžius. Amen!

A rejeição de Israel não é incompatível com as promessas de Deus

[6] E não pensemos que a palavra de Deus haja falhado, porque nem todos os de Israel são, de fato, israelitas;

[6]Netiesa, kad gali neišsipildyti Dievo žodis. Ne visi, kilę iš Izraelio, priklauso Izraeliui.

[7] nem por serem descendentes de Abraão são todos seus filhos; mas: Em Isaque será chamada a tua descendência.

[7]Ir ne visi Abraomo palikuonys yra jo vaikai; juk pasakyta: Iš Izaoko tau bus pašaukti palikuonys.

[8] Isto é, estes filhos de Deus não são propriamente os da carne, mas devem ser considerados como descendência os filhos da promessa.

[8]Tai reiškia, ne kūno vaikai yra Dievo vaikai, bet tiktai pažado vaikai laikomi palikuonimis.

[9] Porque a palavra da promessa é esta: Por esse tempo, virei, e Sara terá um filho.

[9]O pažadas taip skamba: Apie tą laiką aš ateisiu, ir Sara turės sūnų.

[10] E não ela somente, mas também Rebeca, ao conceber de um só, Isaque, nosso pai.

[10]Ir ne tik ji, bet ir Rebeka, pradėjusi nuo vienintelio mūsų tėvo Izaoko.

[11] E ainda não eram os gêmeos nascidos, nem tinham praticado o bem ou o mal (para que o propósito de Deus, quanto à

[11]Dar jos dvyniams negimus ir jiems dar nepadarius nei gero, nei blogo, kad įvyktų laisvai pasirinktas Dievo nutarimas –

eleição, prevalecesse, não por obras, mas por aquele que chama),

12 já fora dito a ela: O mais velho será servo do mais moço.

13 Como está escrito: Amei Jacó, porém me aborreci de Esaú.

A rejeição de Israel não é incompatível com a justiça de Deus

14 Que diremos, pois? Há injustiça da parte de Deus? De modo nenhum!

15 Pois ele diz a Moisés: Terei misericórdia de quem me aprouver ter misericórdia e compadecer-me-ei de quem me aprouver ter compaixão.

16 Assim, pois, não depende de quem quer ou de quem corre, mas de usar Deus a sua misericórdia.

17 Porque a Escritura diz a Faraó: Para isto mesmo te levantei, para mostrar em ti o meu poder e para que o meu nome seja anunciado por toda a terra.

18 Logo, tem ele misericórdia de quem quer e também endurece a quem lhe apraz.

A soberania de Deus

19 Tu, porém, me dirás: De que se queixa ele ainda? Pois quem jamais resistiu à sua vontade?

20 Quem és tu, ó homem, para discutires com Deus?! Porventura, pode o objeto perguntar a quem o fez: Por que me fizeste assim?

21 Ou não tem o oleiro direito sobre a massa, para do mesmo barro fazer um vaso para honra e outro, para desonra?

12ne dėl darbų, bet šaukiančiojo valia, – jai buvo pasakyta: Vyresnis tarnaus jaunesniam,

13kaip ir parašyta: Jokūbą pamilau, o Ezavo nekenčiau.

Dievo valios slaptingumas

14Ką gi pasakysime? Gal Dievas neteisingai daro?! Nieku būdu!

15Jis Mozei sako: Aš pasigailėsiu to, kurio norėsiu pasigailėti, ir būsiu gailestingas tam, kuriam norėsiu gailestingas būti.

16Taigi viskas priklauso ne nuo to, kuris trokšta ar kuris bėga, bet nuo pasigailinčiojo Dievo.

17Juk Raštas faraonui sako: Aš tam išaukštinau tave, kad per tave parodyčiau savo galybę ir kad mano vardas būtų skelbiamas visoje žemėje.

18Vadinasi, ko jis nori, to pasigaili, ir kurį nori, tą užkietina.

19Gal man prikiši: „O už ką tada jis mane bara? Kas gi galėtų atsispirti jo valiai?“

20Ak, žmogau! Kas gi, tiesą sakant, toks esi, kad drįsti prieštarauti Dievui?! Argi lipdinys klausia lipdytoją: „Kam mane tokį padarei?!“

21Ar puodžius neturi galios moliui, kad iš to paties minkalo pagamintų vieną indą puošnų, o kitą paprastą?!

[22] Que diremos, pois, se Deus, querendo mostrar a sua ira e dar a conhecer o seu poder, suportou com muita longanimidade os vasos de ira, preparados para a perdição,

[23] a fim de que também desse a conhecer as riquezas da sua glória em vasos de misericórdia, que para glória preparou de antemão,

[24] os quais somos nós, a quem também chamou, não só dentre os judeus, mas também dentre os gentios?

[25] Assim como também diz em Oseias: Chamarei povo meu ao que não era meu povo; e amada, à que não era amada;

[26] e no lugar em que se lhes disse: Vós não sois meu povo, ali mesmo serão chamados filhos do Deus vivo.

[27] Mas, relativamente a Israel, dele clama Isaías: Ainda que o número dos filhos de Israel seja como a areia do mar, o remanescente é que será salvo.

[28] Porque o SENHOR cumprirá a sua palavra sobre a terra, cabalmente e em breve;

[29] como Isaías já disse: Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado descendência, ter-nos-íamos tornado como Sodoma e semelhantes a Gomorra.

Israel é responsável pela sua rejeição

[30] Que diremos, pois? Que os gentios, que não buscavam a justificação, vieram a alcançá-la, todavia, a que decorre da fé;

[31] e Israel, que buscava a lei de justiça, não chegou a atingir essa lei.

[22]Ir jeigu Dievas, norėdamas parodyti savo rūstybę ir padaryti žinomą savo galybę, didžiu kantrumu pakentė pražūčiai nužiestus rūstybės indus,

[23]kad parodytų ir savo šlovės lobius gailestingumo indams, kuriuos iš anksto paruošė garbei...

[24]Kaip tuos pastaruosius, taip ir mus jis pašaukė ne tik iš žydų, bet ir iš pagonių.

[25]Dievas kalba Ozėjo lūpomis: Ne savo tautą pavadinsiu savąja tauta ir nemylimą – mylima.

[26]Ir toje vietoje, kur jiems buvo sakyta: „Jūs ne manoji tauta“, ten jie bus vadinami „gyvojo Dievo vaikais“.

[27]O Izaijas šaukia apie Izraelį: Nors Izraelio vaikų skaičius būtų kaip jūros smiltys, tik likučiai bus išgelbėti.

[28]Tęsėdamas savo žodį ir skubėdamas, tai atliks žemėje Viešpats.

[29]Izaijas nusakė iš anksto: Jei Galybių Viešpats nebūtų mums ainijos palikęs, būtume pasidarę kaip Sodoma, būtume į Gomorą panašūs.

Kelias į teisumą

[30]Tai ką gi pasakysime? Kad pagonių tautos, kurios neieškojo teisumo, gavo teisumą, būtent teisumą iš tikėjimo.

[31]O Izraelis, ieškojęs teisumo Įstatymo, nepasiekė Įstatymo.

[32] Por quê? Porque não decorreu da fé, e sim como que das obras. Tropeçaram na pedra de tropeço,

[33] como está escrito: Eis que ponho em Sião uma pedra de tropeço e rocha de escândalo, e aquele que nela crê não será confundido.

[32]Kodėl? Todėl, kad to siekė ne tikėjimu, bet tarsi darbais. Jie užkliuvo už suklupimo akmens,

[33]kaip parašyta: Štai padedu Sione suklupimo akmenį, papiktinimo uolą; bet kas juo tiki, neliks sugėdintas.

Romanos 10

Os judeus rejeitam a justiça de Deus

[1] Irmãos, a boa vontade do meu coração e a minha súplica a Deus a favor deles são para que sejam salvos.

[2] Porque lhes dou testemunho de que eles têm zelo por Deus, porém não com entendimento.

[3] Porquanto, desconhecendo a justiça de Deus e procurando estabelecer a sua própria, não se sujeitaram à que vem de Deus.

[4] Porque o fim da lei é Cristo, para justiça de todo aquele que crê.

[5] Ora, Moisés escreveu que o homem que praticar a justiça decorrente da lei viverá por ela.

[6] Mas a justiça decorrente da fé assim diz: Não perguntes em teu coração: Quem subirá ao céu?, isto é, para trazer do alto a Cristo;

[7] ou: Quem descerá ao abismo?, isto é, para levantar Cristo dentre os mortos.

[8] Porém que se diz? A palavra está perto de ti, na tua boca e no teu coração; isto é, a palavra da fé que pregamos.

Romiečiams 10

[1]Broliai, mano širdies troškimas ir mano malda Dievui yra už juos – jų išgelbėjimui.

[2]Aš jiems liudiju, kad jie turi Dievui uolumo, tačiau šiam trūksta išmanymo.

[3]Nesuprasdami Dievo teisumo, jie bandė nusistatyti savą ir todėl nepakluso Dievo teisumui.

[4]Juk Įstatymo tikslas – Kristus, atėjęs nuteisinti kiekvieno, kas tiki.

[5]Mozė rašo apie teisumą iš Įstatymo: Jį vykdydamas žmogus juo gyvens.

[6]Bet teisumas iš tikėjimo kalba: „Nesakyk savo širdyje: Kas įžengs į dangų?– tai yra Kristaus nulaipinti;

[7]arba: Kas nusileis į bedugnę? – tai yra Kristaus iš numirusių užlaipinti“.

[8]Bet ką jis sako? – Arti tavęs žodis: jis tavo burnoje ir tavo širdyje; tai reiškia mūsų skelbiamą tikėjimo žodį.

[9] Se, com a tua boca, confessares Jesus como SENHOR e, em teu coração, creres que Deus o ressuscitou dentre os mortos, serás salvo.

[9]Jeigu lūpomis išpažinsi Viešpatį Jėzų ir širdimi tikėsi, kad Dievas jį prikėlė iš numirusių, būsi išgelbėtas.

[10] Porque com o coração se crê para justiça e com a boca se confessa a respeito da salvação.

[10]Širdimi priimtas tikėjimas veda į teisumą, o lūpomis išpažintas – į išganymą.

[11] Porquanto a Escritura diz: Todo aquele que nele crê não será confundido.

[11]Raštas juk sako: Kas tik jį tiki, neliks sugėdintas.

[12] Pois não há distinção entre judeu e grego, uma vez que o mesmo é o SENHOR de todos, rico para com todos os que o invocam.

[12]Nėra skirtumo tarp žydo ir graiko, nes tas pats visų Viešpats, turįs turtų visiems, kurie jo šaukiasi:

[13] Porque: Todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo.

[13]Kiekvienas, kuris šaukiasi Viešpaties vardo, bus išgelbėtas.

Žydų kaltumas

[14] Como, porém, invocarão aquele em quem não creram? E como crerão naquele de quem nada ouviram? E como ouvirão, se não há quem pregue?

[14]Kaipgi jie šauksis to, kurio neįtikėjo?! Kaipgi įtikės tą, apie kurį negirdėjo?! Kaip išgirs be skelbėjo?!

[15] E como pregarão, se não forem enviados? Como está escrito: Quão formosos são os pés dos que anunciam coisas boas!

[15]O kas gi skelbs nesiųstas? Juk parašyta: Kokios dailios kojos skelbiančių gerąją naujieną!

Israel não pode alegar falta de oportunidade

[16] Mas nem todos obedeceram ao evangelho; pois Isaías diz: SENHOR, quem acreditou na nossa pregação?

[16]Bet ne visi pakluso Evangelijai. Antai Izaijas sako: Viešpatie, kas patikėjo mūsų skelbimu?

[17] E, assim, a fé vem pela pregação, e a pregação, pela palavra de Cristo.

[17]Taigi tikėjimas – iš klausymo, klausymas – kai skelbiamas Kristaus žodis.

[18] Mas pergunto: Porventura, não ouviram? Sim, por certo: Por toda a terra se fez ouvir a sua voz, e as suas palavras, até aos confins do mundo.

[18]Bet aš klausiu: argi jie negirdėjo?! Kaipgi ne! Po visą žemę pasklido jų garsas, iki pasaulio pakraščių – jų žodžiai.

[19] Pergunto mais: Porventura, não terá chegado isso ao conhecimento de Israel?

[19]Klausiu toliau: argi Izraelis nesuprato?! Bet Mozė pirmas sako: Aš pažadinsiu jūsų

Moisés já dizia: Eu vos porei em ciúmes com um povo que não é nação, com gente insensata eu vos provocarei à ira.

pavydą netautai, apmaudą jums sukelsiu prieš neišmanančią tautą.

[20] E Isaías a mais se atreve e diz: Fui achado pelos que não me procuravam, revelei-me aos que não perguntavam por mim.

[20]Izaijas drįsta sakyti: Daviausi atrandamas tiems, kurie manęs neieškojo, pasirodžiau tiems, kurie apie mane neklausinėjo.

[21] Quanto a Israel, porém, diz: Todo o dia estendi as mãos a um povo rebelde e contradizente.

[21]O Izraeliui sako: Ištisą dieną aš laikiau ištiesęs savo rankas į neklusnią ir prieštaraujančią tautą.

Romanos 11

O futuro de Israel

[1] Pergunto, pois: terá Deus, porventura, rejeitado o seu povo? De modo nenhum! Porque eu também sou israelita da descendência de Abraão, da tribo de Benjamim.

[2] Deus não rejeitou o seu povo, a quem de antemão conheceu. Ou não sabeis o que a Escritura refere a respeito de Elias, como insta perante Deus contra Israel, dizendo:

[3] SENHOR, mataram os teus profetas, arrasaram os teus altares, e só eu fiquei, e procuram tirar-me a vida.

[4] Que lhe disse, porém, a resposta divina? Reservei para mim sete mil homens, que não dobraram os joelhos diante de Baal.

[5] Assim, pois, também agora, no tempo de hoje, sobrevive um remanescente segundo a eleição da graça.

[6] E, se é pela graça, já não é pelas obras; do contrário, a graça já não é graça.

[7] Que diremos, pois? O que Israel busca, isso não conseguiu; mas a eleição o alcançou; e os mais foram endurecidos,

Romiečiams 11

[1]Tad aš klausiu: ar Dievas atstūmė savo tautą?! Jokiu būdu! Juk ir aš izraelitas, iš Abraomo palikuonių, iš Benjamino genties.

[2]Dievas neatstūmė savosios tautos, kurią iš anksto yra numatęs. Ar nežinote, ką sako Raštas apie Eliją, kai šis skundžiasi Dievui Izraeliu:

[3]Viešpatie, jie išžudė tavo pranašus, išgriovė tavo aukurus; aš vienas belikau, ir jie tyko mano gyvybės?

[4]O kaip skamba Dievo atsakymas? Aš pasilaikiau dar septynis tūkstančius vyrų, kurių keliai nesulinko prieš Baalą.

[5]Taip pat ir dabartiniu metu yra malonės išrinktas likutis.

[6]Bet jei malonės, tai ne dėl darbų, antraip malonė nebebūtų malonė.

[7]Tai kaipgi? Izraelis nepasiekė to, ko buvo siekęs. Pasiekė tiktai išrinktoji dalis. Kiti užkietėjo,

[8] como está escrito: Deus lhes deu espírito de entorpecimento, olhos para não ver e ouvidos para não ouvir, até ao dia de hoje.

[9] E diz Davi: Torne-se-lhes a mesa em laço e armadilha, em tropeço e punição;

[10] escureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam, e fiquem para sempre encurvadas as suas costas.

A rejeição de Israel não é final

[11] Pergunto, pois: porventura, tropeçaram para que caíssem? De modo nenhum! Mas, pela sua transgressão, veio a salvação aos gentios, para pô-los em ciúmes.

[12] Ora, se a transgressão deles redundou em riqueza para o mundo, e o seu abatimento, em riqueza para os gentios, quanto mais a sua plenitude!

[13] Dirijo-me a vós outros, que sois gentios! Visto, pois, que eu sou apóstolo dos gentios, glorifico o meu ministério,

[14] para ver se, de algum modo, posso incitar à emulação os do meu povo e salvar alguns deles.

[15] Porque, se o fato de terem sido eles rejeitados trouxe reconciliação ao mundo, que será o seu restabelecimento, senão vida dentre os mortos?

[16] E, se forem santas as primícias da massa, igualmente o será a sua totalidade; se for santa a raiz, também os ramos o serão.

[17] Se, porém, alguns dos ramos foram quebrados, e tu, sendo oliveira brava, foste enxertado em meio deles e te

[8]kaip parašyta: Dievas siuntė jiems svaigulio dvasią, kad akys neregėtų ir ausys negirdėtų iki šios dienos.

[9]Ir Dovydas sako: Jų vaišių stalas tepavirsta spąstais, žabangais, suklupimo pinklėmis ir atpildu.

[10]Tegul apspangsta jų akys, kad neregėtų, ir jų nugarą laikyk nuolat sulenktą.

Būsimasis atsivertimas

[11]Tad aš klausiu: ar jie taip suklupo, kad ir pargriūtų? Nieku būdu! Tik per jų suklupimą pagonių tautoms atėjo išganymas, kad juos paimtų pavydas.

[12]Bet jeigu jų suklupimas reiškia pasaulio praturtinimą, o jų mažas skaičius – pagonių praturtėjimą, tai ką duos jų visuma?!

[13]Jums, kilusiems iš pagonių, aš sakau: būdamas pagonių apaštalas, aš stengiuosi išgarsinti savo tarnystę;

[14]galgi pavyks man sukelti savo tautiečių pavydą ir bent kai kuriuos išgelbėti.

[15]Juk jeigu jų atmetimas pasauliui reiškia sutaikymą, tai ką gi reikštų jų priėmimas, jei ne gyvenimą prisikėlus iš numirusių?

[16]Jei pirmkepė duona šventa, tai šventa ir tešla. Jei šaknis šventa, tai ir šakos.

[17]Jeigu kai kurios šakos nulaužtos, o tu, laukinis alyvmedis, esi jų vietoje įskiepytas ir tapęs šaknies bei alyvmedžio sulčių dalininku,

tornaste participante da raiz e da seiva da oliveira,

18 não te glories contra os ramos; porém, se te gloriares, sabe que não és tu que sustentas a raiz, mas a raiz, a ti.

18tai bent nesididžiuok prieš anas šakas! O jeigu didžiuojiesi, tai žinok, kad ne tu išlaikai šaknį, bet šaknis tave.

19 Dirás, pois: Alguns ramos foram quebrados, para que eu fosse enxertado.

19Gal pasakysi: „Šakos nulaužtos tam, kad aš būčiau įskiepytas“?

20 Bem! Pela sua incredulidade, foram quebrados; tu, porém, mediante a fé, estás firme. Não te ensoberbeças, mas teme.

20Gerai! Jos netikėjimo nulaužtos, o tu stovi tikėjimu. Tad nesipuikuok, verčiau bijok!

21 Porque, se Deus não poupou os ramos naturais, também não te poupará.

21Jei Dievas nepagailėjo prigimtinių šakų, tai kažin ar pagailės tavęs?

22 Considerai, pois, a bondade e a severidade de Deus: para com os que caíram, severidade; mas, para contigo, a bondade de Deus, se nela permaneceres; doutra sorte, também tu serás cortado.

22Įsižiūrėk į Dievo maloningumą ir griežtumą: nupuolusiems – griežtumas, o tau – Dievo maloningumas, jei laikysiesi jo maloningumo, antraip ir tu būsi iškirstas!

23 Eles também, se não permanecerem na incredulidade, serão enxertados; pois Deus é poderoso para os enxertar de novo.

23Bet ir anie, jei nepasiliks netikintys, bus priskiepyti, nes Dievas turi galią ir vėl priskiepyti.

24 Pois, se foste cortado da que, por natureza, era oliveira brava e, contra a natureza, enxertado em boa oliveira, quanto mais não serão enxertados na sua própria oliveira aqueles que são ramos naturais!

24Tad jeigu tu buvai iškirstas iš prigimtojo laukinio alyvmedžio ir prieš prigimtį įskiepytas tauriajame alyvmedyje, tai dar lengviau anie bus priskiepyti pagal prigimtį savajame alyvmedyje.

O último desígnio de Deus é misericórdia para com todos

25 Porque não quero, irmãos, que ignoreis este mistério (para que não sejais presumidos em vós mesmos): que veio endurecimento em parte a Israel, até que haja entrado a plenitude dos gentios.

25Kad jūs, broliai, per aukštai apie save nemanytumėte, pasakysiu jums paslaptį: dalis Izraelio tautos lieka užkietėjusi, kol įeis pagonių visuma,

26 E, assim, todo o Israel será salvo, como está escrito: Virá de Sião o Libertador e ele apartará de Jacó as impiedades.

26o tada bus išgelbėtas visas Izraelis, kaip parašyta: Iš Siono kalnoateis gelbėtojas ir nukreips nedorybes nuo Jokūbo.

[27] Esta é a minha aliança com eles, quando eu tirar os seus pecados.
[28] Quanto ao evangelho, são eles inimigos por vossa causa; quanto, porém, à eleição, amados por causa dos patriarcas;
[29] porque os dons e a vocação de Deus são irrevogáveis.
[30] Porque assim como vós também, outrora, fostes desobedientes a Deus, mas, agora, alcançastes misericórdia, à vista da desobediência deles,
[31] assim também estes, agora, foram desobedientes, para que, igualmente, eles alcancem misericórdia, à vista da que vos foi concedida.
[32] Porque Deus a todos encerrou na desobediência, a fim de usar de misericórdia para com todos.

A maravilhosa sabedoria dos desígnios divinos

[33] Ó profundidade da riqueza, tanto da sabedoria como do conhecimento de Deus! Quão insondáveis são os seus juízos, e quão inescrutáveis, os seus caminhos!
[34] Quem, pois, conheceu a mente do SENHOR? Ou quem foi o seu conselheiro?
[35] Ou quem primeiro deu a ele para que lhe venha a ser restituído?
[36] Porque dele, e por meio dele, e para ele são todas as coisas. A ele, pois, a glória eternamente. Amém!

Romanos 12

A nova vida

[1] Rogo-vos, pois, irmãos, pelas misericórdias de Deus, que apresenteis o vosso corpo por sacrifício vivo, santo e

[27]Ir tokia bus jiems mano sandora, kai nuimsiu jų nuodėmes.
[28]Žiūrint Evangelijos, jie yra Dievo priešai jūsų naudai, bet, žiūrint išrinkimo, jie numylėtiniai dėlei savųjų protėvių.
[29]Juk Dievo malonės dovanos ir pašaukimas – neatšaukiami.
[30]Kaip jūs kadaise nebuvote klusnūs Dievui ir dėl jų neklusnumo dabar patyrėte gailestingumą,
[31]taip ir jie dabar nepaklūsta dėl jums suteikto pasigailėjimo, kad dabar ir jie susilauktų gailestingumo.
[32]Dievas visus įkalino neklusnume, kad visų pasigailėtų.

Himnas išminčiai ir gailestingumui

[33]O Dievo turtų, išminties ir pažinimo gelme! Kokie neištiriami jo sprendimai ir nesusekami jo keliai!
[34]Ir kas gi pažino Viešpaties mintį? Ir kas buvo jo patarėjas?
[35]Arba kas jam yra davęs pirmas, kad jam būtų atmokėta?
[36]Iš jo, per jį ir jam yra visa. Jam šlovė per amžius! Amen.

Romiečiams 12

Pasiaukojimas

[1]Dėl Dievo gailestingumo raginu jus, broliai, aukoti savo kūnus kaip gyvą,

agradável a Deus, que é o vosso culto racional.

[2] E não vos conformeis com este século, mas transformai-vos pela renovação da vossa mente, para que experimenteis qual seja a boa, agradável e perfeita vontade de Deus.

šventą, Dievui patinkančią auką, kaip dvasinį garbinimą.

[2]Ir nemėgdžiokite šio pasaulio, bet pasikeiskite, atnaujindami savo mąstymą, kad galėtumėte suvokti Dievo valią – kas gera, tinkama ir tobula.

O devido uso de dons espirituais

[3] Porque, pela graça que me foi dada, digo a cada um dentre vós que não pense de si mesmo além do que convém; antes, pense com moderação, segundo a medida da fé que Deus repartiu a cada um.

[4] Porque assim como num só corpo temos muitos membros, mas nem todos os membros têm a mesma função,

[5] assim também nós, conquanto muitos, somos um só corpo em Cristo e membros uns dos outros,

[6] tendo, porém, diferentes dons segundo a graça que nos foi dada: se profecia, seja segundo a proporção da fé;

[7] se ministério, dediquemo-nos ao ministério; ou o que ensina esmere-se no fazê-lo;

[8] ou o que exorta faça-o com dedicação; o que contribui, com liberalidade; o que preside, com diligência; quem exerce misericórdia, com alegria.

Tarnavimas

[3]Dėl man suteiktos malonės aš raginu kiekvieną iš jūsų nemanyti apie save geriau negu dera manyti, bet manyti apie save blaiviai, kiekvienam pagal Dievo duotąjį tikėjimo mastą.

[4]Juk kaip viename kūne turime daug narių ir visi nariai atlieka ne tą patį uždavinį,

[5]taip ir mes daugelis esame vienas kūnas Kristuje, o pavieniui – vieni kitų nariai.

[6]Turime įvairių dovanų, destis kokia malonė mums suteikta. Kas turi pranašystės dovaną, tegul ja naudojasi, laikydamasis tikėjimo;

[7]kas dovaną tarnauti – tetarnauja, kas mokyti – tegul moko,

[8]kas paraginti – tegul ragina; kas dovaną šelpti – tegul šelpia dosniai, kas vadovauti – tegul vadovauja rūpestingai; kas dovaną gailestingumo darbams – tegul pagelbi kitiems su džiaugsmu.

As virtudes recomendadas

[9] O amor seja sem hipocrisia. Detestai o mal, apegando-vos ao bem.

[9]Meilė tebūna be veidmainystės. Bodėkitės pikto, laikykitės gero.

[10] Amai-vos cordialmente uns aos outros com amor fraternal, preferindo-vos em honra uns aos outros.

[11] No zelo, não sejais remissos; sede fervorosos de espírito, servindo ao SENHOR;

[12] regozijai-vos na esperança, sede pacientes na tribulação, na oração, perseverantes;

[13] compartilhai as necessidades dos santos; praticai a hospitalidade;

[14] abençoai os que vos perseguem, abençoai e não amaldiçoeis.

[15] Alegrai-vos com os que se alegram e chorai com os que choram.

[16] Tende o mesmo sentimento uns para com os outros; em lugar de serdes orgulhosos, condescendei com o que é humilde; não sejais sábios aos vossos próprios olhos.

[17] Não torneis a ninguém mal por mal; esforçai-vos por fazer o bem perante todos os homens;

[18] se possível, quanto depender de vós, tende paz com todos os homens;

[19] não vos vingueis a vós mesmos, amados, mas dai lugar à ira; porque está escrito: A mim me pertence a vingança; eu é que retribuirei, diz o SENHOR.

[20] Pelo contrário, se o teu inimigo tiver fome, dá-lhe de comer; se tiver sede, dá-lhe de beber; porque, fazendo isto, amontoarás brasas vivas sobre a sua cabeça.

[10]Nuoširdžiai mylėkite vieni kitus broliška meile; lenktyniaukite tarpusavio pagarba.

[11]Nebūkite apsileidę, bet uolūs, karštos dvasios, tarnaukite Viešpačiui.

[12]Džiaukitės viltyje, būkite kantrūs varge, ištvermingi maldoje.

[13]Rūpinkitės šventųjų reikalais, puoselėkite svetingumą.

Meilė

[14]Laiminkite savo persekiotojus, laiminkite ir nekeikite.

[15]Džiaukitės su besidžiaugiančiais, verkite su verkiančiais.

[16]Sutarkite tarpusavyje. Nesiveržkite prie aukštų dalykų, bet pasitenkinkite kukliais. Nelaikykite savęs išmintingais.

[17]Niekam neatmokėkite piktu už pikta, rūpinkitės tuo, kas gera visų žmonių akyse.

[18]Kiek galima ir kiek nuo jūsų priklauso, gyvenkite taikoje su visais žmonėmis.

[19]Nekeršykite patys, mylimieji, bet palikite tai Dievo rūstybei; juk parašyta: Mano kerštas, aš atmokėsiu, – sako Viešpats.

[20]Verčiau, jei tavo priešininkas alksta, pavalgydink jį, jei trokšta, pagirdyk jį. Taip darydamas, tu krausi žarijas ant jo galvos.

[21] Não te deixes vencer do mal, mas vence o mal com o bem.

Romanos 13

Da obediência às autoridades

[1] Todo homem esteja sujeito às autoridades superiores; porque não há autoridade que não proceda de Deus; e as autoridades que existem foram por ele instituídas.

[2] De modo que aquele que se opõe à autoridade resiste à ordenação de Deus; e os que resistem trarão sobre si mesmos condenação.

[3] Porque os magistrados não são para temor, quando se faz o bem, e sim quando se faz o mal. Queres tu não temer a autoridade? Faze o bem e terás louvor dela,

[4] visto que a autoridade é ministro de Deus para teu bem. Entretanto, se fizeres o mal, teme; porque não é sem motivo que ela traz a espada; pois é ministro de Deus, vingador, para castigar o que pratica o mal.

[5] É necessário que lhe estejais sujeitos, não somente por causa do temor da punição, mas também por dever de consciência.

[6] Por esse motivo, também pagais tributos, porque são ministros de Deus, atendendo, constantemente, a este serviço.

[7] Pagai a todos o que lhes é devido: a quem tributo, tributo; a quem imposto, imposto; a quem respeito, respeito; a quem honra, honra.

O amor ao próximo é o cumprimento da lei

[21]Nesiduok pikto nugalimas, bet nugalėk pikta gerumu.

Romiečiams 13

Klusnumas valdžiai

[1]Kiekvienas žmogus tebūna klusnus viešajai valdžiai, nes nėra valdžios, kuri nebūtų iš Dievo, o kurios yra, tos Dievo nustatytos.

[2]Kas priešinasi valdžiai, priešinasi Dievo sutvarkymui. Kurie priešinasi, užsitraukia teismą.

[3]Juk vyresnybės bijoma ne gera darant, o pikta. Nori nesibijoti valdžios? Daryk gera, ir susilauksi iš jos pagyrimo.

[4]Ji juk yra Dievo tarnaitė tavo labui. Bet jei darai bloga, bijok, nes ji ne veltui nešioja kalaviją. Ji – Dievo tarnaitė ir rūsti baudėja darantiems pikta.

[5]Todėl reikia jos klausyti ne tik dėl grasos, bet ir dėl sąžinės.

[6]Juk todėl ir mokesčius mokate, o anie yra Dievo tarnautojai, nuolat užsiimantys tais dalykais.

[7]Atiduokite visiems, ką privalote: kam mokestį – mokestį, kam muitą – muitą, kam baimę – baimę, kam pagarbą – pagarbą.

Įstatymo prasmė – meilė

[8] A ninguém fiqueis devendo coisa alguma, exceto o amor com que vos ameis uns aos outros; pois quem ama o próximo tem cumprido a lei.

[8]Niekam nebūkite ką nors skolingi, išskyrus tarpusavio meilę, nes kas myli kitą, tas įvykdo Įstatymą.

[9] Pois isto: Não adulterarás, não matarás, não furtarás, não cobiçarás, e, se há qualquer outro mandamento, tudo nesta palavra se resume: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[9]Juk įsakymai: Nesvetimauk, nežudyk, nevok,negeisk ir kiti gali būti sutraukti į tą vieną posakį: Mylėk savo artimą kaip save patį.

[10] O amor não pratica o mal contra o próximo; de sorte que o cumprimento da lei é o amor.

[10]Meilė nedaro nieko pikta artimui. Taigi meilė – Įstatymo įvykdymas.

O dia está próximo

Šviesos vaikai

[11] E digo isto a vós outros que conheceis o tempo: já é hora de vos despertardes do sono; porque a nossa salvação está, agora, mais perto do que quando no princípio cremos.

[11]Supraskite, koks dabar laikas. Išmušė valanda jums pabusti iš miego. Dabar išganymas mums arčiau negu tuomet, kai įtikėjome.

[12] Vai alta a noite, e vem chegando o dia. Deixemos, pois, as obras das trevas e revistamo-nos das armas da luz.

[12]Naktis nuslinko, diena prisiartino. Tad nusimeskime tamsos darbus, apsiginkluokime šviesos ginklais!

[13] Andemos dignamente, como em pleno dia, não em orgias e bebedices, não em impudicícias e dissoluções, não em contendas e ciúmes;

[13]Kaip dieną elkimės padoriai, saugodamiesi apsirijimo, girtavimo, palaidumo, neskaistumo, nesantaikos ir pavydo.

[14] mas revesti-vos do SENHOR Jesus Cristo e nada disponhais para a carne no tocante às suas concupiscências.

[14]Apsivilkite Viešpačiu Jėzumi Kristumi ir nelepinkite savo kūno, netenkinkite jo geidulių.

Romanos 14

Romiečiams 14

A tolerância para com os fracos na fé

Stiprieji ir silpnieji

[1] Acolhei ao que é débil na fé, não, porém, para discutir opiniões.

[1]Silpno tikėjimo žmogų priimkite, tik venkite ginčų dėl skirtingų nuomonių.

[2] Um crê que de tudo pode comer, mas o débil come legumes;

[2]Vienas įsitikinęs, kad jam valia viską valgyti, o silpnasis valgo tiktai daržoves.

[3] quem come não despreze o que não come; e o que não come não julgue o que come, porque Deus o acolheu.

[4] Quem és tu que julgas o servo alheio? Para o seu próprio senhor está em pé ou cai; mas estará em pé, porque o SENHOR é poderoso para o suster.

[5] Um faz diferença entre dia e dia; outro julga iguais todos os dias. Cada um tenha opinião bem definida em sua própria mente.

[6] Quem distingue entre dia e dia para o SENHOR o faz; e quem come para o SENHOR come, porque dá graças a Deus; e quem não come para o SENHOR não come e dá graças a Deus.

[7] Porque nenhum de nós vive para si mesmo, nem morre para si.

[8] Porque, se vivemos, para o SENHOR vivemos; se morremos, para o SENHOR morremos. Quer, pois, vivamos ou morramos, somos do SENHOR.

[9] Foi precisamente para esse fim que Cristo morreu e ressurgiu: para ser SENHOR tanto de mortos como de vivos.

[10] Tu, porém, por que julgas teu irmão? E tu, por que desprezas o teu? Pois todos compareceremos perante o tribunal de Deus.

[11] Como está escrito: Por minha vida, diz o SENHOR, diante de mim se dobrará todo joelho, e toda língua dará louvores a Deus.

[12] Assim, pois, cada um de nós dará contas de si mesmo a Deus.

A liberdade e a caridade

[3]Kuris valgo, tegul neniekina nevalgančio, o kuris nevalgo, tegul neteisia valgančio, nes ir jį priėmė Dievas.

[4]Kas tu toks, kad drįsti teisti svetimą tarną?! Juk ar jis stovi, ar puola – tai savajam viešpačiui. Bet jis stovės, nes Viešpats turi galią jį palaikyti.

[5]Vėlgi vienas mato skirtumą tarp vienos ir kitos dienos, o kitam jos visos vienodos. Kiekvienas tegul elgiasi pagal savo įsitikinimą.

[6]Kas daro skirtumą tarp dienų, daro tai Viešpačiui; kas valgo, valgo Viešpačiui, nes dėkoja Dievui; o kas nevalgo, nevalgo Viešpačiui ir taip pat dėkoja Dievui.

[7]Nė vienas iš mūsų negyvena sau, nė vienas sau nemiršta.

[8]Jei gyvename – Viešpačiui gyvename, jei mirštame – Viešpačiui mirštame. Taigi ar gyvename, ar mirštame, esame Viešpaties.

[9]Juk Kristus numirė ir atgijo, idant būtų ir gyvųjų, ir mirusiųjų Viešpats.

[10]Tai kaipgi tu smerki savo brolį?! Arba kodėl niekini savo brolį? Juk visi turėsime stoti prieš Dievo teismą.

[11]Parašyta: Kaip aš gyvas, sako Viešpats, prieš mane suklups kiekvienas kelis, ir visų lūpos šlovins Dievą.

[12]Taigi kiekvienas iš mūsų duos Dievui apyskaitą už save.

[13] Não nos julguemos mais uns aos outros; pelo contrário, tomai o propósito de não pordes tropeço ou escândalo ao vosso irmão.

[13]Tad liaukimės teisti vieni kitus. Verčiau pasiryžkite nebeduoti broliui akstino nupulti ir pasipiktinti.

[14] Eu sei e estou persuadido, no SENHOR Jesus, de que nenhuma coisa é de si mesma impura, salvo para aquele que assim a considera; para esse é impura.

[14]Aš žinau ir esu tikras Viešpatyje Jėzuje, kad nieko nėra savaime netyro. Bet jei kas mano esant netyrų dalykų, tam jie netyri.

[15] Se, por causa de comida, o teu irmão se entristece, já não andas segundo o amor fraternal. Por causa da tua comida, não faças perecer aquele a favor de quem Cristo morreu.

[15]Jei tavo brolis liūdi, kai tu viską valgai, tu jau nebesielgi, kaip reikalauja meilė. Savo valgymu nepastūmėk į pražūtį to, už kurį mirė Kristus!

[16] Não seja, pois, vituperado o vosso bem.

[16]Ką jūs gerai darote, tegul nebūna akstinas piktžodžiauti.

[17] Porque o reino de Deus não é comida nem bebida, mas justiça, e paz, e alegria no Espírito Santo.

[17]Iš tiesų Dievo karalystė nėra valgis ar gėrimas, bet teisumas, ramybė ir džiaugsmas Šventojoje Dvasioje.

[18] Aquele que deste modo serve a Cristo é agradável a Deus e aprovado pelos homens.

[18]Kas šitaip Kristui tarnauja, tas mielas Dievui ir priimtinas žmonėms.

[19] Assim, pois, seguimos as coisas da paz e também as da edificação de uns para com os outros.

[19]Tad laikykimės to, kas pasitarnauja santaikai ir tarpusavio ugdymui.

[20] Não destruas a obra de Deus por causa da comida. Todas as coisas, na verdade, são limpas, mas é mau para o homem o comer com escândalo.

[20]Taigi negriauk Dievo darbo dėl maisto! Nors viskas tyra, bet gali tapti bloga žmogui, kuris valgo, piktindamas kitus.

[21] É bom não comer carne, nem beber vinho, nem fazer qualquer outra coisa com que teu irmão venha a tropeçar [ou se ofender ou se enfraquecer].

[21]Verčiau nevalgyti mėsos, negerti vyno ir vengti visko, kas gali pastūmėti brolį į nuodėmę.

[22] A fé que tens, tem-na para ti mesmo perante Deus. Bem-aventurado é aquele que não se condena naquilo que aprova.

[22]Savo įsitikinimą pasilaikyk sau Dievo akivaizdoje. Laimingas, kam netenka smerkti savęs dėl savo sprendimų.

[23] Mas aquele que tem dúvidas é condenado se comer, porque o que faz não provém de fé; e tudo o que não provém de fé é pecado.

[23]O kas valgo abejodamas, tas smerktinas, nes elgiasi ne pagal tikėjimą. Visa, kas daroma ne pagal įsitikinimą, yra nuodėmė.

Romanos 15

A imitação a Cristo. A simpatia e o altruísmo

[1] Ora, nós que somos fortes devemos suportar as debilidades dos fracos e não agradar-nos a nós mesmos.

[2] Portanto, cada um de nós agrade ao próximo no que é bom para edificação.

[3] Porque também Cristo não se agradou a si mesmo; antes, como está escrito: As injúrias dos que te ultrajavam caíram sobre mim.

[4] Pois tudo quanto, outrora, foi escrito para o nosso ensino foi escrito, a fim de que, pela paciência e pela consolação das Escrituras, tenhamos esperança.

[5] Ora, o Deus da paciência e da consolação vos conceda o mesmo sentir de uns para com os outros, segundo Cristo Jesus,

[6] para que concordemente e a uma voz glorifiqueis ao Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[7] Portanto, acolhei-vos uns aos outros, como também Cristo nos acolheu para a glória de Deus.

[8] Digo, pois, que Cristo foi constituído ministro da circuncisão, em prol da verdade de Deus, para confirmar as promessas feitas aos nossos pais;

Romiečiams 15

[1]Mes, stiprieji, turime pakęsti silpnųjų silpnybes, ne sau pataikauti.

[2]Kiekvienas mūsų tesirūpina būti artimui malonus jo labui ir pažangai.

[3]Juk ir Kristus gyveno ne savo malonumui, bet taip, kaip parašyta: Tave keikiančiųjų keiksmai krito ant manęs.

[4]O visa, kas kitados parašyta, mums pamokyti parašyta, kad ištverme ir Raštų paguoda turėtume vilties.

[5]Ištvermės ir paguodos Dievas teduoda jums tarpusavyje būti vienos minties Kristaus Jėzaus pavyzdžiu,

[6]kad sutartinai vienu balsu šlovintumėte Dievą, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą.

Visos tautos šlovins Viešpatį

[7]Priimkite vienas kitą, kaip ir Kristus jus priėmė, Dievo garbei.

[8]Aš sakau: Kristus tapo apipjaustytųjų tarnas dėl Dievo tiesos, kad patvirtintų protėviams suteiktus pažadus

[9] e para que os gentios glorifiquem a Deus por causa da sua misericórdia, como está escrito: Por isso, eu te glorificarei entre os gentios e cantarei louvores ao teu nome.

[9]ir kad pagonių tautos šlovintų Dievą už jo gailestingumą, kaip parašyta: Pagonims išpažinsiu tave, tavo vardui giedosiu.

[10] E também diz: Alegrai-vos, ó gentios, com o seu povo.

[10]Ir vėl sakoma: Džiaukitės, pagonys, kartu su jo tauta.

[11] E ainda: Louvai ao SENHOR, vós todos os gentios, e todos os povos o louvem.

[11]Ir dar: Girkite, visi pagonys, Viešpatį, teaukština jį visos tautos.

[12] Também Isaías diz: Haverá a raiz de Jessé, aquele que se levanta para governar os gentios; nele os gentios esperarão.

[12]Ir Izaijas kalba: Ateis Jesės atžala, tasai, kuris pakils valdyti pagonių, ir juo vilsis pagonys.

[13] E o Deus da esperança vos encha de todo o gozo e paz no vosso crer, para que sejais ricos de esperança no poder do Espírito Santo.

[13]Taigi vilties Dievas jus, gyvenančius tikėjimu, tepripildo visokių džiaugsmų ir ramybės, kad Šventosios Dvasios galybe būtumėte pertekę vilties.

A explicação de Paulo

Pauliaus tarnavimas

[14] E certo estou, meus irmãos, sim, eu mesmo, a vosso respeito, de que estais possuídos de bondade, cheios de todo o conhecimento, aptos para vos admoestardes uns aos outros.

[14]Aš pats, mano broliai, esu tikras, kad esate kupini gerumo, pilni tikro pažinimo ir mokate vieni kitus perspėti.

[15] Entretanto, vos escrevi em parte mais ousadamente, como para vos trazer isto de novo à memória, por causa da graça que me foi outorgada por Deus,

[15]Aš jums parašiau kiek per drąsiai, norėdamas jums tai priminti ir remdamasis man Dievo suteiktąja malone

[16] para que eu seja ministro de Cristo Jesus entre os gentios, no sagrado encargo de anunciar o evangelho de Deus, de modo que a oferta deles seja aceitável, uma vez santificada pelo Espírito Santo.

[16]būti pagonims Kristaus Jėzaus tarnu ir kaip kunigui skleisti Dievo Evangeliją, kad pagonys taptų priimtina atnaša, pašventinta Šventosios Dvasios.

[17] Tenho, pois, motivo de gloriar-me em Cristo Jesus nas coisas concernentes a Deus.

[17]Taigi Kristuje Jėzuje aš galiu pasigirti Dievo darbais.

[18] Porque não ousarei discorrer sobre coisa alguma, senão sobre aquelas que Cristo fez por meu intermédio, para conduzir os

[18]Juk nedrįsčiau ko nors pasakoti, ko Kristus nebūtų per mane nuveikęs, kad pagonys paklustų, žodžiu ir darbu,

gentios à obediência, por palavra e por obras,

[19] por força de sinais e prodígios, pelo poder do Espírito Santo; de maneira que, desde Jerusalém e circunvizinhanças até ao Ilírico, tenho divulgado o evangelho de Cristo,

[20] esforçando-me, deste modo, por pregar o evangelho, não onde Cristo já fora anunciado, para não edificar sobre fundamento alheio;

[21] antes, como está escrito: Hão de vê-lo aqueles que não tiveram notícia dele, e compreendê-lo os que nada tinham ouvido a seu respeito.

Os planos de Paulo

[22] Essa foi a razão por que também, muitas vezes, me senti impedido de visitar-vos.

[23] Mas, agora, não tendo já campo de atividade nestas regiões e desejando há muito visitar-vos,

[24] penso em fazê-lo quando em viagem para a Espanha, pois espero que, de passagem, estarei convosco e que para lá seja por vós encaminhado, depois de haver primeiro desfrutado um pouco a vossa companhia.

[25] Mas, agora, estou de partida para Jerusalém, a serviço dos santos.

[26] Porque aprouve à Macedônia e à Acaia levantar uma coleta em benefício dos pobres dentre os santos que vivem em Jerusalém.

[27] Isto lhes pareceu bem, e mesmo lhes são devedores; porque, se os gentios têm sido participantes dos valores espirituais dos

[19]ženklų bei stebuklų galia ir Dievo Dvasios galybe. Tik taip aš galėjau paskleisti Kristaus Evangeliją nuo Jeruzalės apylinkių iki Ilyrijos.

[20]Be to, maniau esant garbingiau skelbti Evangeliją ne ten, kur Kristaus vardas jau pagarsintas, ir nestatyti ant svetimų pamatų,

[21]bet, kaip parašyta: Pamatys tie, kuriems nebuvo apie jį skelbta, supras tie, kurie nebuvo girdėję.

[22]Todėl aš buvau daugel kartų sutrukdytas ir neatvykau pas jus.

[23]O dabar, šiuose kraštuose nebeturėdamas kitų užmojų ir jau daugel metų trokšdamas atvykti pas jus,

[24]aš apsilankysiu, keliaudamas į Ispaniją. Turiu vilties, keliaudamas pro šalį, išvysti jus ir gauti paramos kelionei, prieš tai bent kiek tarp jūsų pailsėjęs.

[25]Bet dabar vykstu į Jeruzalę šventiesiems patarnauti.

[26]Mat Makedonija ir Achaja nusprendė padaryti rinkliavą Jeruzalės šventųjų beturčiams sušelpti.

[27]Jos taip nusprendė, ir iš tikro jos yra jų skolininkės. Jeigu pagonys tapo jų

judeus, devem também servi-los com bens materiais.

[28] Tendo, pois, concluído isto e havendo-lhes consignado este fruto, passando por vós, irei à Espanha.

[29] E bem sei que, ao visitar-vos, irei na plenitude da bênção de Cristo.

Paulo pede as orações

[30] Rogo-vos, pois, irmãos, por nosso SENHOR Jesus Cristo e também pelo amor do Espírito, que luteis juntamente comigo nas orações a Deus a meu favor,

[31] para que eu me veja livre dos rebeldes que vivem na Judéia, e que este meu serviço em Jerusalém seja bem aceito pelos santos;

[32] a fim de que, ao visitar-vos, pela vontade de Deus, chegue à vossa presença com alegria e possa recrear-me convosco.

[33] E o Deus da paz seja com todos vós. Amém!

Romanos 16

Paulo recomenda a Febe

[1] Recomendo-vos a nossa irmã Febe, que está servindo à igreja de Cencréia,

[2] para que a recebais no SENHOR como convém aos santos e a ajudeis em tudo que de vós vier a precisar; porque tem sido protetora de muitos e de mim inclusive.

As saudações pessoais

[3] Saudai Priscila e Áqüila, meus cooperadores em Cristo Jesus,

[4] os quais pela minha vida arriscaram a sua própria cabeça; e isto lhes agradeço,

dvasinių gėrybių dalininkais, tai privalo jiems patarnauti bent medžiagine parama.

[28]Taigi, baigęs šį reikalą ir rinkliavą jiems tvarkingai atidavęs, aš keliausiu pro jus į Ispaniją.

[29]Ir žinau, kad, atvykdamas pas jus, atsinešiu Kristaus palaimos pilnatvę.

[30]Todėl aš raginu jus, broliai, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu ir Dvasios dovanotosios meilės dėlei kartu su manimi ir už mane kovoti maldomis Dievui,

[31]kad būčiau išgelbėtas nuo netikinčiųjų Judėjoje, kad mano paslauga Jeruzalei būtų priimtina šventiesiems

[32]ir kad, Dievo valia su džiaugsmu atvykęs pas jus, atsigaivinčiau jūsų draugėje.

[33]O ramybės Dievas tebūnie su jumis visais! Amen.

Romiečiams 16

Prašymai ir linkėjimai

[1]Aš pavedu jums mūsų sesę Febę – ji yra Kenchrėjos Bažnyčios diakonė;

[2]priimkite ją Viešpatyje, kaip dera šventiesiems, ir pagelbėkite jai, kai prireiks jūsų paramos, nes ir ji yra padėjusi daug kam ir man pačiam.

[3]Sveikinkite Priską ir Akvilą, mano bendradarbius Kristuje Jėzuje,

[4]kurie guldė galvas, gelbėdami mano gyvybę. Jiems dėkoju ne aš vienas, bet ir visos pagonių [kraštų] Bažnyčios.

não somente eu, mas também todas as igrejas dos gentios;

5 saudai igualmente a igreja que se reúne na casa deles. Saudai meu querido Epêneto, primícias da Ásia para Cristo.

5Pasveikinkite ir bendruomenę, susirenkančią jų namuose. Sveikinkite mano mylimąjį Epenetą, pirmąjį Azijoje įtikėjusį Kristų.

6 Saudai Maria, que muito trabalhou por vós.

6Sveikinkite Mariją, daug triūsusią jūsų labui.

7 Saudai Andrônico e Júnias, meus parentes e companheiros de prisão, os quais são notáveis entre os apóstolos e estavam em Cristo antes de mim.

7Sveikinkite Androniką ir Juniją, mano tautiečius, kalėjusius su manimi; jie didžiai gerbiami apaštalų draugėje ir pirmiau už mane prisidėjo prie Kristaus.

8 Saudai Amplíato, meu dileto amigo no SENHOR.

8Sveikinkite mano mylimąjį Viešpatyje Ampliatą.

9 Saudai Urbano, que é nosso cooperador em Cristo, e também meu amado Estáquis.

9Sveikinkite mūsų bendradarbį Kristuje Urboną ir mano mylimąjį Stachį.

10 Saudai Apeles, aprovado em Cristo. Saudai os da casa de Aristóbulo.

10Sveikinkite Apelį, išmėgintąjį Kristuje. Sveikinkite tikinčiuosius iš Aristobulo namų.

11 Saudai meu parente Herodião. Saudai os da casa de Narciso, que estão no SENHOR.

11Sveikinkite mano tautietį Erodioną. Sveikinkite tuos iš Narcizo šeimynos, kurie yra Viešpatyje.

12 Saudai Trifena e Trifosa, as quais trabalhavam no SENHOR. Saudai a estimada Pérside, que também muito trabalhou no SENHOR.

12Sveikinkite Trifeną ir Trifosą, besidarbuojančias Viešpatyje. Sveikinkite mieląją Persidę, daugel triūsusią dėl Viešpaties.

13 Saudai Rufo, eleito no SENHOR, e igualmente a sua mãe, que também tem sido mãe para mim.

13Sveikinkite išrinktąjį Viešpatyje Rufą, taip pat jo bei mano motiną.

14 Saudai Asíncrito, Flegonte, Hermes, Pátrobas, Hermas e os irmãos que se reúnem com eles.

14Sveikinkite Asinkritą, Flegontą, Hermį, Patrobą, Hermą ir su jais esančius brolius.

15 Saudai Filólogo, Júlia, Nereu e sua irmã, Olimpas e todos os santos que se reúnem com eles.

15Sveikinkite Filologą ir Juliją, Nerėją ir jo seserį, ir Olimpą, ir visus jų draugus šventuosius.

[16] Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo. Todas as igrejas de Cristo vos saúdam.

As admoestações

[17] Rogo-vos, irmãos, que noteis bem aqueles que provocam divisões e escândalos, em desacordo com a doutrina que aprendestes; afastai-vos deles,

[18] porque esses tais não servem a Cristo, nosso SENHOR, e sim a seu próprio ventre; e, com suaves palavras e lisonjas, enganam o coração dos incautos.

[19] Pois a vossa obediência é conhecida por todos; por isso, me alegro a vosso respeito; e quero que sejais sábios para o bem e símplices para o mal.

[20] E o Deus da paz, em breve, esmagará debaixo dos vossos pés a Satanás. A graça de nosso SENHOR Jesus seja convosco.

As saudações dos companheiros

[21] Saúda-vos Timóteo, meu cooperador, e Lúcio, Jasom e Sosípatro, meus parentes.

[22] Eu, Tércio, que escrevi esta epístola, vos saúdo no SENHOR.

[23] Saúda-vos Gaio, meu hospedeiro e de toda a igreja. Saúda-vos Erasto, tesoureiro da cidade, e o irmão Quarto.

[24] [A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja com todos vós. Amém!]

A doxologia

[25] Ora, àquele que é poderoso para vos confirmar segundo o meu evangelho e a pregação de Jesus Cristo, conforme a revelação do mistério guardado em silêncio nos tempos eternos,

[16]Sveikinkite vieni kitus šventu pabučiavimu. Jus sveikina visos Kristaus Bažnyčios.

[17]Aš raginu jus, broliai, vengti tų, kurie kelia nesutarimus bei papiktinimus, prieštaraudami mokslui, kurio jūs išmokote. Saugokitės jų!

[18]Tokie žmonės tarnauja ne mūsų Viešpačiui Kristui, bet savo pilvui. Saldžiomis ir pataikūniškomis kalbomis jie apgaudinėja paprastas širdis.

[19]Jūsų klusnumas žinomas visur. Tad džiaugiuosi jumis ir linkiu, kad išmanytumėte, kas gera, ir nesiveltumėte į blogį.

[20]O ramybės Dievas netrukus sutryps šėtoną po jūsų kojomis. Mūsų Viešpaties Jėzaus malonė tebūnie su jumis!

Paskutiniai sveikinimai

[21]Jus sveikina mano bendradarbis Timotiejus ir mano tautiečiai Liucijus, Jasonas ir Sosipatras.

[22]Aš, Tercijus, šio laiško surašytojas, sveikinu jus Viešpatyje.

[23]Jus sveikina Gajus, mano ir visos bendruomenės šeimininkas. Jus sveikina Erastas, miesto iždininkas, ir brolis Kvartas.

Dievo pašlovinimas

[25]Tam, kuris gali jus padaryti stiprius, kaip sako mano Evangelija ir Jėzaus Kristaus skelbimas, sekant apreiškimu paslapties, nutylėtos per amžinuosius laikus,

[26] e que, agora, se tornou manifesto e foi dado a conhecer por meio das Escrituras proféticas, segundo o mandamento do Deus eterno, para a obediência por fé, entre todas as nações,
[27] ao Deus único e sábio seja dada glória, por meio de Jesus Cristo, pelos séculos dos séculos. Amém!

[26]o dabar atskleistos ir pranašų raštais amžinojo Dievo įsakymu paskelbtos visoms tautoms, kad jos paklustų tikėjimui,

[27]vienam išmintingajam Dievui per Jėzų Kristų šlovė amžių amžiais! Amen.

Primeira epístola de Paulo aos Coríntios	1 Korintiečiams
1 Coríntios 1	**1 Korintiečiams 1**
Prefácio e saudação	
1 Paulo, chamado pela vontade de Deus para ser apóstolo de Jesus Cristo, e o irmão Sóstenes,	1Paulius, Dievo valia pašauktas Kristaus Jėzaus apaštalas, ir brolis Sostenas –
2 à igreja de Deus que está em Corinto, aos santificados em Cristo Jesus, chamados para ser santos, com todos os que em todo lugar invocam o nome de nosso SENHOR Jesus Cristo, SENHOR deles e nosso:	2Dievo Bažnyčiai Korinte, pašvęstiesiems Kristuje Jėzuje, pašauktiesiems šventiesiems ir visiems, kurie kiekvienoje vietoje šaukiasi mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardo pas juos ir pas mus.
3 graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.	3Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus!
Ação de graças	
4 Sempre dou graças a [meu] Deus a vosso respeito, a propósito da sua graça, que vos foi dada em Cristo Jesus;	4Aš nuolat už jus dėkoju Dievui, kad Kristuje Jėzuje Dievas suteikė jums savo malonę,
5 porque, em tudo, fostes enriquecidos nele, em toda a palavra e em todo o conhecimento;	5nes per jį praturtėjote visu kuo – visokiu žodžiu ir pažinimu, –
6 assim como o testemunho de Cristo tem sido confirmado em vós,	6ir Kristaus liudijimas tapo tvirtas.
7 de maneira que não vos falte nenhum dom, aguardando vós a revelação de nosso SENHOR Jesus Cristo,	7Todėl jums, laukiantiems mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus apsireiškimo, nestinga jokios malonės dovanos.
8 o qual também vos confirmará até ao fim, para serdes irrepreensíveis no Dia de nosso SENHOR Jesus Cristo.	8Jis ir stiprins jus iki galo, kad išliktumėte nenusikaltę mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus dienai.
9 Fiel é Deus, pelo qual fostes chamados à comunhão de seu Filho Jesus Cristo, nosso SENHOR.	9Ištikimas yra Dievas, jus pašaukęs į savo Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, bendrystę.
Exortação à unidade	**Tikinčiųjų susiskaldymas**
10 Rogo-vos, irmãos, pelo nome de nosso SENHOR Jesus Cristo, que faleis todos a	10Broliai, Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu maldauju jus, kad visi vienaip sutartumėte

mesma coisa e que não haja entre vós divisões; antes, sejais inteiramente unidos, na mesma disposição mental e no mesmo parecer.

ir pas jus nebūtų susiskaldymų, kad būtumėte vienos dvasios ir vienos minties.

[11] Pois a vosso respeito, meus irmãos, fui informado, pelos da casa de Cloe, de que há contendas entre vós.

[11]Mat Chlojės namiškiai pranešė man apie jus, mano broliai, kad tarp jūsų esama kivirčų.

[12] Refiro-me ao fato de cada um de vós dizer: Eu sou de Paulo, e eu, de Apolo, e eu, de Cefas, e eu, de Cristo.

[12]Turiu omenyje tai, kad iš jūsų yra tokių, kurie sako: „Aš esu Pauliaus“, „aš – Apolo“, „aš – Kefo“, „o aš – Kristaus“.

[13] Acaso, Cristo está dividido? Foi Paulo crucificado em favor de vós ou fostes, porventura, batizados em nome de Paulo?

[13]Argi Kristus padalytas? Nejaugi Paulius buvo už jus nukryžiuotas? Negi vardan Pauliaus buvote pakrikštyti?

[14] Dou graças [a Deus] porque a nenhum de vós batizei, exceto Crispo e Gaio;

[14]Dėkui Dievui, kad pas jus nieko daugiau nekrikštijau, išskyrus Krispą ir Gajų,

[15] para que ninguém diga que fostes batizados em meu nome.

[15]todėl niekas negali pasakyti, jog jūs buvote pakrikštyti mano vardu.

[16] Batizei também a casa de Estéfanas; além destes, não me lembro se batizei algum outro.

[16]Tiesa, esu pakrikštijęs ir Stepono namus, o daugiau nežinau, ar ką besu pakrikštijęs.

Dievo išmintis ir pasaulio paikybė

[17] Porque não me enviou Cristo para batizar, mas para pregar o evangelho; não com sabedoria de palavra, para que se não anule a cruz de Cristo.

[17]Kristus nesiuntė manęs krikštyti, bet Evangelijos skelbti, tiktai ne žodžių išmintimi, kad Kristaus kryžius neliktų be galios.

A mensagem da cruz

[18] Certamente, a palavra da cruz é loucura para os que se perdem, mas para nós, que somos salvos, poder de Deus.

[18]Mat žodis apie kryžių tiems, kurie eina į pražūtį, yra kvailystė, o mums, einantiems į išganymą, jis yra Dievo galybė.

[19] Pois está escrito: Destruirei a sabedoria dos sábios e aniquilarei a inteligência dos instruídos.

[19]Juk parašyta: Sunaikinsiu išmintingųjų išmintį, niekais paversiu gudriųjų gudrybę.

[20] Onde está o sábio? Onde, o escriba? Onde, o inquiridor deste século? Porventura, não tornou Deus louca a sabedoria do mundo?

[20]Kur išminčius? Kur Rašto aiškintojas? Kur šio amžiaus tyrinėtojas? Argi Dievas nepavertė pasaulio išminties kvailyste?

[21] Visto como, na sabedoria de Deus, o mundo não o conheceu por sua própria sabedoria, aprouve a Deus salvar os que crêem pela loucura da pregação.

[21]O kadangi pasaulis išmintimi Dievo nepažino iš Dievo išminties veikalų, Dievas panorėjo skelbimo kvailumu išgelbėti tuos, kurie tiki.

[22] Porque tanto os judeus pedem sinais, como os gregos buscam sabedoria;

[22]Žydai reikalauja stebuklų, graikai ieško išminties,

[23] mas nós pregamos a Cristo crucificado, escândalo para os judeus, loucura para os gentios;

[23]o mes skelbiame Kristų nukryžiuotąjį, kuris žydams yra papiktinimas, pagonims – kvailystė.

[24] mas para os que foram chamados, tanto judeus como gregos, pregamos a Cristo, poder de Deus e sabedoria de Deus.

[24]Bet pašauktiesiems – tiek žydams, tiek graikams – skelbiame Kristų, kuris yra Dievo galybė ir Dievo išmintis.

[25] Porque a loucura de Deus é mais sábia do que os homens; e a fraqueza de Deus é mais forte do que os homens.

[25]Dievo kvailybė išmintingesnė už žmones, ir Dievo silpnybė galingesnė už žmones.

A vocação dos santos

[26] Irmãos, reparai, pois, na vossa vocação; visto que não foram chamados muitos sábios segundo a carne, nem muitos poderosos, nem muitos de nobre nascimento;

[26]Tik pažvelkite, broliai, kokie gi jūs, pašauktieji, esate? Žmonių akimis žiūrint, nedaug tarp jūsų tėra išmintingų, nedaug galingų, nedaug kilmingų.

[27] pelo contrário, Deus escolheu as coisas loucas do mundo para envergonhar os sábios e escolheu as coisas fracas do mundo para envergonhar as fortes;

[27]Bet Dievas pasirinko, kas pasauliui kvaila, kad sugėdintų išminčius. Dievas pasirinko, kas pasauliui silpna, kad sugėdintų galiūnus.

[28] e Deus escolheu as coisas humildes do mundo, e as desprezadas, e aquelas que não são, para reduzir a nada as que são;

[28]Ir tai, kas pasaulio akims žemakilmis ir paniekintas, net tai, ko nėra, Dievas pasirinko, kad niekais paverstų tai, kas laikoma kažin kuo,

[29] a fim de que ninguém se vanglorie na presença de Deus.

[29]kad joks žmogus Dievo akyse negalėtų girtis.

Valores de Cristo

[30] Mas vós sois dele, em Cristo Jesus, o qual se nos tornou, da parte de Deus, sabedoria, e justiça, e santificação, e redenção,

[30]Jo dėka ir jūs esate Kristuje Jėzuje, kuris mums tapo iš Dievo kylančia išmintimi, teisumu, pašventimu ir atpirkimu,

[31] para que, como está escrito: Aquele que se gloria, glorie-se no SENHOR.

[31]kad, anot Rašto, kas giriasi, girtųsi Viešpačiu.

1 Coríntios 2

O caráter da pregação de Paulo

[1] Eu, irmãos, quando fui ter convosco, anunciando-vos o testemunho de Deus, não o fiz com ostentação de linguagem ou de sabedoria.

[2] Porque decidi nada saber entre vós, senão a Jesus Cristo e este crucificado.

[3] E foi em fraqueza, temor e grande tremor que eu estive entre vós.

[4] A minha palavra e a minha pregação não consistiram em linguagem persuasiva de sabedoria, mas em demonstração do Espírito e de poder,

[5] para que a vossa fé não se apoiasse em sabedoria humana, e sim no poder de Deus.

A verdadeira sabedoria. O ensino do Espírito Santo

[6] Entretanto, expomos sabedoria entre os experimentados; não, porém, a sabedoria deste século, nem a dos poderosos desta época, que se reduzem a nada;

[7] mas falamos a sabedoria de Deus em mistério, outrora oculta, a qual Deus preordenou desde a eternidade para a nossa glória;

[8] sabedoria essa que nenhum dos poderosos deste século conheceu; porque, se a tivessem conhecido, jamais teriam crucificado o SENHOR da glória;

[9] mas, como está escrito: Nem olhos viram, nem ouvidos ouviram, nem jamais

1 Korintiečiams 2

Tikroji išmintis – Dvasios dovana

[1]Kai pas jus, broliai, lankiausi, buvau atėjęs skelbti jums Dievo slėpinio ne iškilnia kalba ar išmintimi.

[2]Mat buvau pasiryžęs tarp jūsų nežinoti nieko kito, tik Jėzų Kristų, ir tą nukryžiuotą.

[3]Aš buvau pas jus silpnas, virpantis iš baimės.

[4]Mano kalba ir mano skelbimas buvo ne įtikinantys išminties žodžiai, o Dvasios galybės parodymas,

[5]kad jūsų tikėjimas remtųsi ne žmonių išmintimi, bet Dievo galybe.

[6]Tiesa, tobuliesiems mes skelbiame išmintį, tačiau tai ne šio pasaulio ir ne praeinančių šio pasaulio valdovų išmintis.

[7]Mes skelbiame slėpiningą ir paslėptą Dievo išmintį, kurią Dievas yra nuo amžių paskyręs mums išaukštinti.

[8]Jos nepažino jokie šio pasaulio valdovai, nes, jei būtų pažinę, nebūtų šlovės Viešpaties nukryžiavę.

[9]Bet skelbiame, kaip parašyta: Ko akis neregėjo, ko ausis negirdėjo, kas žmogui į

penetrou em coração humano o que Deus tem preparado para aqueles que o amam.

10 Mas Deus no-lo revelou pelo Espírito; porque o Espírito a todas as coisas perscruta, até mesmo as profundezas de Deus.

11 Porque qual dos homens sabe as coisas do homem, senão o seu próprio espírito, que nele está? Assim, também as coisas de Deus, ninguém as conhece, senão o Espírito de Deus.

12 Ora, nós não temos recebido o espírito do mundo, e sim o Espírito que vem de Deus, para que conheçamos o que por Deus nos foi dado gratuitamente.

13 Disto também falamos, não em palavras ensinadas pela sabedoria humana, mas ensinadas pelo Espírito, conferindo coisas espirituais com espirituais.

14 Ora, o homem natural não aceita as coisas do Espírito de Deus, porque lhe são loucura; e não pode entendê-las, porque elas se discernem espiritualmente.

15 Porém o homem espiritual julga todas as coisas, mas ele mesmo não é julgado por ninguém.

16 Pois quem conheceu a mente do SENHOR, que o possa instruir? Nós, porém, temos a mente de Cristo.

1 Coríntios 3

As dissensões demonstram a falta de espiritualidade

1 Eu, porém, irmãos, não vos pude falar como a espirituais, e sim como a carnais, como a crianças em Cristo.

mintį neatėjo, tai paruošė Dievas tiems, kurie jį myli.

10Dievas mums tai apreiškė per Dvasią, nes Dvasia visa ištiria, net Dievo gelmes.

11Kuris žmogus žino kas yra žmoguje, jei ne paties žmogaus dvasia? Taip ir to, kas yra Dieve, nežino niekas, tik Dievo Dvasia.

12O mes gavome ne pasaulio dvasią, bet iš Dievo einančią Dvasią, kad pažintume Dievo mums suteiktas dovanas.

13Apie tai ir kalbame ne žmogiškosios išminties išmokytais žodžiais, bet tais, kurių išmokė Dvasia, dvasiniais žodžiais aiškindami dvasinius dalykus.

14Deja, juslinis žmogus nepriima to, kas ateina iš Dievo Dvasios. Jis tai laiko kvailyste ir nepajėgia suprasti, kad apie tuos dalykus reikia spręsti dvasiškai.

15Dvasinis žmogus gali spręsti apie viską, bet niekas negali spręsti apie jį.

16Kas gi yra suvokęs Viešpaties mintį, kad galėtų jį pamokyti? O mes turime Kristaus išmonę.

1 Korintiečiams 3

Korintiečių silpnybė

1Aš, broliai, tegalėjau kalbėti jums ne kaip dvasios žmonėms, bet kaip kūno žmonėms, kaip kūdikiams Kristuje.

[2] Leite vos dei a beber, não vos dei alimento sólido; porque ainda não podíeis suportá-lo. Nem ainda agora podeis, porque ainda sois carnais.

[3] Porquanto, havendo entre vós ciúmes e contendas, não é assim que sois carnais e andais segundo o homem?

[4] Quando, pois, alguém diz: Eu sou de Paulo, e outro: Eu, de Apolo, não é evidente que andais segundo os homens?

[5] Quem é Apolo? E quem é Paulo? Servos por meio de quem crestes, e isto conforme o SENHOR concedeu a cada um.

[6] Eu plantei, Apolo regou; mas o crescimento veio de Deus.

[7] De modo que nem o que planta é alguma coisa, nem o que rega, mas Deus, que dá o crescimento.

[8] Ora, o que planta e o que rega são um; e cada um receberá o seu galardão, segundo o seu próprio trabalho.

[9] Porque de Deus somos cooperadores; lavoura de Deus, edifício de Deus sois vós.

A responsabilidade dos que ensinam

[10] Segundo a graça de Deus que me foi dada, lancei o fundamento como prudente construtor; e outro edifica sobre ele. Porém cada um veja como edifica.

[11] Porque ninguém pode lançar outro fundamento, além do que foi posto, o qual é Jesus Cristo.

[12] Contudo, se o que alguém edifica sobre o fundamento é ouro, prata, pedras preciosas, madeira, feno, palha,

[2]Maitinau jus pienu, o ne kietu maistu, kurio jūs dar negalėjote priimti. Deja, ir dabar negalite,

[3]nes esate kūniški. Jeigu tarp jūsų viešpatauja pavydas ir nesantaika, tai argi nesate kūniški, argi nesielgiate grynai žmogiškai?

[4]Kol vienas sako: „Aš – Pauliaus," kitas: „Aš – Apolo," – argi nesate vien žmogiški?

Dievo bendradarbiai

[5]Kas gi yra Apolas? Kas gi Paulius? Tarnai, kurių dėka jūs įtikėjote ir kurie tarnavo, kiek Viešpaties kiekvienam buvo skirta.

[6]Aš sodinau, Apolas laistė, o Dievas augino.

[7]Nieko nereiškia sodintojas nei laistytojas, bet tik augintojas – Dievas.

[8]Kas sodina ir kas laisto, sudaro viena, tačiau kiekvienas gaus savąjį užmokestį pagal savo triūsą.

[9]Mes juk esame Dievo bendradarbiai, o jūs – Dievo dirva, Dievo statyba.

[10]Dievo man suteikta malone aš, kaip išmanus statybos vadovas, padėjau pamatą, o kitas stato toliau. Kiekvienas tegul būna apdairus ant jo statydamas.

[11]Juk niekas negali dėti kito pamato, kaip tik tą, kuris jau padėtas, tai yra Jėzus Kristus.

[12]Ar kas ant šio pamato stato iš aukso, sidabro, brangiųjų akmenų, medžio, šieno, šiaudų, –

[13] manifesta se tornará a obra de cada um; pois o Dia a demonstrará, porque está sendo revelada pelo fogo; e qual seja a obra de cada um o próprio fogo o provará.

[14] Se permanecer a obra de alguém que sobre o fundamento edificou, esse receberá galardão;

[15] se a obra de alguém se queimar, sofrerá ele dano; mas esse mesmo será salvo, todavia, como que através do fogo.

[16] Não sabeis que sois santuário de Deus e que o Espírito de Deus habita em vós?

[17] Se alguém destruir o santuário de Deus, Deus o destruirá; porque o santuário de Deus, que sois vós, é sagrado.

A sabedoria humana sem valor

[18] Ninguém se engane a si mesmo: se alguém dentre vós se tem por sábio neste século, faça-se estulto para se tornar sábio.

[19] Porque a sabedoria deste mundo é loucura diante de Deus; porquanto está escrito: Ele apanha os sábios na própria astúcia deles.

[20] E outra vez: O SENHOR conhece os pensamentos dos sábios, que são pensamentos vãos.

[21] Portanto, ninguém se glorie nos homens; porque tudo é vosso:

[22] seja Paulo, seja Apolo, seja Cefas, seja o mundo, seja a vida, seja a morte, sejam as coisas presentes, sejam as futuras, tudo é vosso,

[23] e vós, de Cristo, e Cristo, de Deus.

[13]kiekvieno darbas išaiškės. Teismo diena jį iškels aikštėn, nes ji pasirodys ugnimi, ir ugnis ištirs, koks kieno darbas.

[14]Kieno statybos darbas ant to pamato išliks, tas gaus užmokestį.

[15]O kieno darbas sudegs, tas praras užmokestį; jis pats išsigelbės, bet tartum per ugnį.

[16]Argi nežinote, kad jūs esate Dievo šventykla ir jumyse gyvena Dievo Dvasia?

[17]Jei kas Dievo šventyklą niokoja, tą Dievas suniokos, nes Dievo šventykla šventa, ir toji šventykla – tai jūs!

[18]Tegul niekas savęs neapgaudinėja. Jei kas iš jūsų tariasi esąs išmintingas šiame pasaulyje, tepasidaro kvailas, kad būtų išmintingas.

[19]Šio pasaulio išmintis Dievo akyse yra kvailybė. Parašyta: Jis sugauna protinguosius jų gudrybėje.

[20]Ir toliau: Viešpats žino išminčių mintis, kad jos niekingos.

[21]Tad niekas tenesigiria žmonėmis! Viskas yra jūsų;

[22]ar Paulius, ar Apolas, ar Kefas, ar pasaulis, ar gyvenimas, ar mirtis, ar dabartis, ar ateitis, – viskas jūsų,

[23]bet jūs patys – Kristaus, o Kristus – Dievo.

1 Coríntios 4

Os pregadores responsáveis a Deus

[1] Assim, pois, importa que os homens nos considerem como ministros de Cristo e despenseiros dos mistérios de Deus.

[2] Ora, além disso, o que se requer dos despenseiros é que cada um deles seja encontrado fiel.

[3] Todavia, a mim mui pouco se me dá de ser julgado por vós ou por tribunal humano; nem eu tampouco julgo a mim mesmo.

[4] Porque de nada me argúi a consciência; contudo, nem por isso me dou por justificado, pois quem me julga é o SENHOR.

[5] Portanto, nada julgueis antes do tempo, até que venha o SENHOR, o qual não somente trará à plena luz as coisas ocultas das trevas, mas também manifestará os desígnios dos corações; e, então, cada um receberá o seu louvor da parte de Deus.

Uma reprovação severa

[6] Estas coisas, irmãos, apliquei-as figuradamente a mim mesmo e a Apolo, por vossa causa, para que por nosso exemplo aprendais isto: não ultrapasseis o que está escrito; a fim de que ninguém se ensoberbeça a favor de um em detrimento de outro.

[7] Pois quem é que te faz sobressair? E que tens tu que não tenhas recebido? E, se o recebeste, por que te vanglorias, como se o não tiveras recebido?

1 Korintiečiams 4

Apaštalų pavyzdys

[1]Tegul žmonės laiko mus Kristaus tarnais ir Dievo slėpinių prievaizdais.

[2]O iš prievaizdų reikalaujama, kad būtų patikimi.

[3]Man mažai rūpi, ką jūs ar žmonių teismas spręstų apie mane. Nė aš pats savęs neteisiu.

[4]Nors nesijaučiu kaltas, bet dėl to dar nesu nuteisintas. Mano teisėjas yra Viešpats.

[5]Tad neteiskite ko nors prieš laiką, iki ateis Viešpats, kuris nušvies, kas tamsoje paslėpta, ir atskleis širdžių sumanymus. Tuomet kiekvienam teks pagyrimas iš Dievo.

[6]Visa tai, broliai, jūsų labui pritaikiau Apoliui ir sau, kad iš mūsų pavyzdžio įsidėmėtumėte taisyklę: „Nieko daugiau, negu parašyta“ ir kad vienas dėl kito nesipūstumėte prieš kitus.

[7]Kas gi tave išskiria iš kitų? Ir ką gi turi, ko nebūtum gavęs? O jei esi gavęs, tai ko giriesi, lyg nebūtum gavęs?

[8] Já estais fartos, já estais ricos; chegastes a reinar sem nós; sim, tomara reinásseis para que também nós viéssemos a reinar convosco.

[8]Beje, jūs jau esate sotūs, jau turtingi, jau pradėjote be mūsų karaliauti! O, kad jūs iš tikrųjų karaliautumėte ir kad mes galėtume kartu karaliauti!

[9] Porque a mim me parece que Deus nos pôs a nós, os apóstolos, em último lugar, como se fôssemos condenados à morte; porque nos tornamos espetáculo ao mundo, tanto a anjos, como a homens.

[9]Man atrodo, kad Dievas mums, apaštalams, paskyrė paskučiausią vietą, tarsi pasmerktiesiems myriop. Mes pasidarėme reginys pasauliui, angelams ir žmonėms.

[10] Nós somos loucos por causa de Cristo, e vós, sábios em Cristo; nós, fracos, e vós, fortes; vós, nobres, e nós, desprezíveis.

[10]Mes kvaili dėl Kristaus, o jūs išmintingi Kristuje. Mes silpni, o jūs stiprūs; jūs gerbiami, o mes nieku laikomi.

[11] Até à presente hora, sofremos fome, e sede, e nudez; e somos esbofeteados, e não temos morada certa,

[11]Iki šios valandos badaujame ir trokštame, esame nuogi ir mušami, esame be pastogės

[12] e nos afadigamos, trabalhando com as nossas próprias mãos. Quando somos injuriados, bendizemos; quando perseguidos, suportamos;

[12]ir vargstame, darbuodamiesi savo rankomis. Keikiami mes laiminame, persekiojami ištveriame,

[13] quando caluniados, procuramos conciliação; até agora, temos chegado a ser considerados lixo do mundo, escória de todos.

[13]piktžodžiaujami maloniai atsakome. Iki šiol esame laikomi pasaulio sąšlavomis, visų atmatomis.

Paulo os admoesta como pai

[14] Não vos escrevo estas coisas para vos envergonhar; pelo contrário, para vos admoestar como a filhos meus amados.

[14]Aš tai rašau ne norėdamas jus gėdinti, bet įspėdamas kaip mylimus savo vaikus.

[15] Porque, ainda que tivésseis milhares de preceptores em Cristo, não teríeis, contudo, muitos pais; pois eu, pelo evangelho, vos gerei em Cristo Jesus.

[15]Nors turėtumėte tūkstančius auklėtojų Kristuje, bet nebus kelių tėvų, nes, paskelbdamas Evangeliją, aš esu tapęs jūsų tėvu Kristuje Jėzuje.

[16] Admoesto-vos, portanto, a que sejais meus imitadores.

[16]Taigi raginu jus: būkite mano sekėjai!

[17] Por esta causa, vos mandei Timóteo, que é meu filho amado e fiel no SENHOR, o qual vos lembrará os meus caminhos em

[17]Tam ir pasiunčiau pas jus Timotiejų, savo mylimą ir ištikimą sūnų Viešpatyje. Jis jums primins mano kelius Kristuje,

Cristo Jesus, como, por toda parte, ensino em cada igreja.

[18] Alguns se ensoberbeceram, como se eu não tivesse de ir ter convosco;

[19] mas, em breve, irei visitar-vos, se o SENHOR quiser, e, então, conhecerei não a palavra, mas o poder dos ensoberbecidos.

[20] Porque o reino de Deus consiste não em palavra, mas em poder.

[21] Que preferis? Irei a vós outros com vara ou com amor e espírito de mansidão?

kurių aš mokau visur, kiekvienoje Bažnyčioje.

[18]Kai kurie ėmė pūstis, tartum neketinčiau pas jus atvykti.

[19]Bet, jei Viešpats panorės, aš veikiai atkeliausiu pas jus ir pažiūrėsiu ne ką išpuikėliai sako, bet ką pajėgia.

[20]Dievo karalystė yra ne kalboje, bet galybėje.

[21]Ko norite? Ar kad ateičiau pas jus su lazda, ar su meile ir švelnumo dvasia?

1 Coríntios 5

A impureza da igreja de Corinto. Repreensões e exortações

[1] Geralmente, se ouve que há entre vós imoralidade e imoralidade tal, como nem mesmo entre os gentios, isto é, haver quem se atreva a possuir a mulher de seu próprio pai.

[2] E, contudo, andais vós ensoberbecidos e não chegastes a lamentar, para que fosse tirado do vosso meio quem tamanho ultraje praticou?

[3] Eu, na verdade, ainda que ausente em pessoa, mas presente em espírito, já sentenciei, como se estivesse presente, que o autor de tal infâmia seja,

[4] em nome do SENHOR Jesus, reunidos vós e o meu espírito, com o poder de Jesus, nosso SENHOR,

[5] entregue a Satanás para a destruição da carne, a fim de que o espírito seja salvo no Dia do SENHOR [Jesus].

1 Korintiečiams 5

Požiūris į nedoruosius

[1]Apskritai tenka girdėti apie ištvirkimą tarp jūsų, net apie tokį ištvirkimą, kokio nepasitaiko nė pas pagonis, būtent – kažkas gyvenąs su tėvo žmona...

[2]Ir jūs dar esate pasipūtę? Užuot nuliūdę ir taip darantį išmetę iš savo tarpo?!

[3]Bent aš, nebūdamas pas jus kūnu, tačiau būdamas dvasia, jau nuteisiau, lyg būdamas tarp jūsų, tą nusikaltimą padariusį.

[4]Susirinkę draugėn Viešpaties Jėzaus vardu su mano dvasia ir mūsų Viešpaties Jėzaus galybe,

[5]atiduokite tokį šėtonui, kad sužlugdytų kūną, o dvasia būtų išgelbėta Viešpaties teismo dienai.

[6] Não é boa a vossa jactância. Não sabeis que um pouco de fermento leveda a massa toda?

[7] Lançai fora o velho fermento, para que sejais nova massa, como sois, de fato, sem fermento. Pois também Cristo, nosso Cordeiro pascal, foi imolado.

[8] Por isso, celebremos a festa não com o velho fermento, nem com o fermento da maldade e da malícia, e sim com os asmos da sinceridade e da verdade.

[9] Já em carta vos escrevi que não vos associásseis com os impuros;

[10] refiro-me, com isto, não propriamente aos impuros deste mundo, ou aos avarentos, ou roubadores, ou idólatras; pois, neste caso, teríeis de sair do mundo.

[11] Mas, agora, vos escrevo que não vos associeis com alguém que, dizendo-se irmão, for impuro, ou avarento, ou idólatra, ou maldizente, ou beberrão, ou roubador; com esse tal, nem ainda comais.

[12] Pois com que direito haveria eu de julgar os de fora? Não julgais vós os de dentro?

[13] Os de fora, porém, Deus os julgará. Expulsai, pois, de entre vós o malfeitor.

1 Coríntios 6

Paulo censura o litígio entre os irmãos

[1] Aventura-se algum de vós, tendo questão contra outro, a submetê-lo a juízo perante os injustos e não perante os santos?

[2] Ou não sabeis que os santos hão de julgar o mundo? Ora, se o mundo deverá ser

[6]Jūsų gyrimasis niekam tikęs. Argi nežinote, jog truputis raugo suraugina visą maišymą?

[7]Išmeskite senąjį raugą, kad taptumėte nauju maišymu. Jūs juk esate nerauginti, nes jau paaukotas mūsų velykinis Avinėlis, Kristus.

[8]Tad švęskime šventes ne su senu raugu, ne su blogybės ir nelabumo raugu, bet su nerauginta tyros širdies ir tiesos duona.

[9]Aš jums rašiau savo laiške, kad nebendrautumėte su ištvirkėliais.

[10]Suprantama, ne su visais šio pasaulio ištvirkėliais, gobšais, plėšikais ar stabmeldžiais, nes tada reikėtų pasitraukti iš šio pasaulio.

[11]Bet aš jums rašiau, kad nebendrautumėte su tuo, kuris vadinasi brolis, o yra ištvirkėlis, gobšas, stabmeldys, keikūnas, girtuoklis ar plėšikas. Su tokiu nesėskite už vieno stalo!

[12]Kam man teisti svetimuosius?! Argi ir jūs ne savuosius teisiate?

[13]Svetimuosius teis Dievas. Pašalinkite piktadarį iš savo pačių tarpo.

1 Korintiečiams 6

Brolių bylinėjimasis

[1]Kaipgi kai kurie jūsų drįsta bylinėtis vieni su kitais pas neteisiuosius, o ne pas šventuosius?

[2]Ar nežinote, kad šventieji teis pasaulį? O jeigu teisite pasaulį, tai nejaugi nesugebėtumėte išspręsti menkučių bylų?

julgado por vós, sois, acaso, indignos de julgar as coisas mínimas?

3 Não sabeis que havemos de julgar os próprios anjos? Quanto mais as coisas desta vida!

4 Entretanto, vós, quando tendes a julgar negócios terrenos, constituís um tribunal daqueles que não têm nenhuma aceitação na igreja.

5 Para vergonha vo-lo digo. Não há, porventura, nem ao menos um sábio entre vós, que possa julgar no meio da irmandade?

6 Mas irá um irmão a juízo contra outro irmão, e isto perante incrédulos!

7 O só existir entre vós demandas já é completa derrota para vós outros. Por que não sofreis, antes, a injustiça? Por que não sofreis, antes, o dano?

8 Mas vós mesmos fazeis a injustiça e fazeis o dano, e isto aos próprios irmãos!

9 Ou não sabeis que os injustos não herdarão o reino de Deus? Não vos enganeis: nem impuros, nem idólatras, nem adúlteros, nem efeminados, nem sodomitas,

10 nem ladrões, nem avarentos, nem bêbados, nem maldizentes, nem roubadores herdarão o reino de Deus.

11 Tais fostes alguns de vós; mas vós vos lavastes, mas fostes santificados, mas fostes justificados em o nome do SENHOR Jesus Cristo e no Espírito do nosso Deus.

A sensualidade é condenada

3Ar nežinote, kad mes teisime angelus, tad juo labiau – kasdienius dalykus?

4Taigi, kai turite bylų kasdieniais reikalais, argi savo teisėjais pasodinsite neturinčius balso bendruomenėje?

5Aš tai sakau norėdamas jus sugėdinti. Nejaugi nebeturite išmintingo žmogaus, kuris sugebėtų išspręsti tarp brolių iškilusią bylą?

6Deja, brolis bylinėjasi su broliu ir, lyg tyčia, pas netikinčiuosius.

7Ir iš viso jums didelis pažeminimas, kad tarpusavyje bylinėjatės. Kodėl jums verčiau nenukęsti neteisybės? Argi ne verčiau pakęsti nuostolį?

8Deja, jūs patys darote neteisybę bei skriaudžiate, ir dar brolius!

9Argi nežinote, kad neteisieji nepaveldės Dievo karalystės? Neklyskite! Nei ištvirkėliai, nei stabmeldžiai, nei svetimautojai, nei sanguliautojai su vyrais,

10nei vagys, nei gobšai, nei girtuokliai, nei keikūnai, nei plėšikai nepaveldės Dievo karalystės.

11Kai kurie buvote tokie, bet dabar esate nuplauti, pašventinti, išteisinti Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu ir mūsų Dievo Dvasia.

Ištvirkavimas

[12] Todas as coisas me são lícitas, mas nem todas convêm. Todas as coisas me são lícitas, mas eu não me deixarei dominar por nenhuma delas.

[12]„Viskas man valia!“ Bet ne viskas naudinga! „Viskas man valia!“ Bet aš nesiduosiu pavergiamas!

[13] Os alimentos são para o estômago, e o estômago, para os alimentos; mas Deus destruirá tanto estes como aquele. Porém o corpo não é para a impureza, mas, para o SENHOR, e o SENHOR, para o corpo.

[13]„Valgis yra pilvui ir pilvas – valgiui“, bet Dievas sunaikins ir vieną, ir kitą. Kūnas skirtas ne ištvirkavimui, bet Viešpačiui, o Viešpats – kūnui.

[14] Deus ressuscitou o SENHOR e também nos ressuscitará a nós pelo seu poder.

[14]Prikėlęs Viešpatį, Dievas ir mus prikels savo galybe.

[15] Não sabeis que os vossos corpos são membros de Cristo? E eu, porventura, tomaria os membros de Cristo e os faria membros de meretriz? Absolutamente, não.

[15]Argi nežinote, kad jūsų kūnai yra Kristaus nariai? Tad nejaugi aš, ėmęs Kristaus narius, paversiu juos kekšės nariais? Nieku būdu!

[16] Ou não sabeis que o homem que se une à prostituta forma um só corpo com ela? Porque, como se diz, serão os dois uma só carne.

[16]Ar nežinote, kad tas, kuris susijungia su kekše, tampa vienu kūnu su ja? Ir du taps, – sako Raštas, – vienu kūnu.

[17] Mas aquele que se une ao SENHOR é um espírito com ele.

[17]Taip pat, kas susijungia su Viešpačiu, tampa viena dvasia su juo.

[18] Fugi da impureza. Qualquer outro pecado que uma pessoa cometer é fora do corpo; mas aquele que pratica a imoralidade peca contra o próprio corpo.

[18]Sergėkitės ištvirkimo! Jokia kita žmogaus daroma nuodėmė nepaliečia kūno, o ištvirkaujantis nusideda savo kūnui.

[19] Acaso, não sabeis que o vosso corpo é santuário do Espírito Santo, que está em vós, o qual tendes da parte de Deus, e que não sois de vós mesmos?

[19]Ar nežinote, kad jūsų kūnas yra šventykla jumyse gyvenančios Šventosios Dvasios, kurią gavote iš Dievo, ir kad jūs nebepriklausote patys sau?

[20] Porque fostes comprados por preço. Agora, pois, glorificai a Deus no vosso corpo.

[20]Iš tiesų esate brangiai nupirkti. Tad šlovinkite Dievą savo kūnu!

1 Coríntios 7

Respostas a perguntas acerca do casamento

1 Korintiečiams 7

Santuoka

[1] Quanto ao que me escrevestes, é bom que o homem não toque em mulher;
[2] mas, por causa da impureza, cada um tenha a sua própria esposa, e cada uma, o seu próprio marido.
[3] O marido conceda à esposa o que lhe é devido, e também, semelhantemente, a esposa, ao seu marido.
[4] A mulher não tem poder sobre o seu próprio corpo, e sim o marido; e também, semelhantemente, o marido não tem poder sobre o seu próprio corpo, e sim a mulher.
[5] Não vos priveis um ao outro, salvo talvez por mútuo consentimento, por algum tempo, para vos dedicardes à oração e, novamente, vos ajuntardes, para que Satanás não vos tente por causa da incontinência.
[6] E isto vos digo como concessão e não por mandamento.
[7] Quero que todos os homens sejam tais como também eu sou; no entanto, cada um tem de Deus o seu próprio dom; um, na verdade, de um modo; outro, de outro.
[8] E aos solteiros e viúvos digo que lhes seria bom se permanecessem no estado em que também eu vivo.
[9] Caso, porém, não se dominem, que se casem; porque é melhor casar do que viver abrasado.

A estabilidade da família

[10] Ora, aos casados, ordeno, não eu, mas o SENHOR, que a mulher não se separe do marido

[1]Atsakau į jūsų laišką. Gerai daro vyras, neliesdamas moters.
[2]Tačiau ištvirkavimui išvengti kiekvienas tegul turi sau žmoną ir kiekviena tegul turi sau vyrą.
[3]Tegul vyras atlieka pareigą žmonai, o žmona vyrui.
[4]Žmona neturi valios savo kūnui, bet vyras. Panašiai ir vyras neturi valios savo kūnui, bet žmona.
[5]Nesitraukite vienas nuo kito, nebent kuriam laikui sutarę, kad atsidėtumėte maldai, paskui vėl sueikite draugėn, kad šėtonas negundytų jūsų nesusilaikymu.
[6]Žinoma, aš tai sakau leisdamas, o ne įsakydamas.
[7]Aš norėčiau, kad visi žmonės būtų tokie kaip aš. Bet kiekvienas turi iš Dievo savo dovaną, vienas šiokią, kitas anokią.
[8]Nesusituokusiems ir našlėms aš sakau: jie gerai padarys, pasilikdami tokie kaip aš.
[9]Bet jei negali susilaikyti, tegul tuokiasi. Verčiau tuoktis negu degti.
[10]Susituokusiems įsakau ne aš, bet Viešpats, kad žmona nesiskirtų nuo vyro,

[11] (se, porém, ela vier a separar-se, que não se case ou que se reconcilie com seu marido); e que o marido não se aparte de sua mulher.

[11]o jei atsiskirtų, kad liktų netekėjusi arba susitaikytų su vyru; taip pat ir vyras tegul nepalieka žmonos.

[12] Aos mais digo eu, não o SENHOR: se algum irmão tem mulher incrédula, e esta consente em morar com ele, não a abandone;

[12]Kitiems sakau aš, ne Viešpats: jei kuris brolis turi netikinčią žmoną ir ji sutinka gyventi su juo, tegul jos nepalieka.

[13] e a mulher que tem marido incrédulo, e este consente em viver com ela, não deixe o marido.

[13]Taip pat ir moteris, turinti netikintį vyrą, kuris sutinka su ja gyventi, tegul jo nepalieka.

[14] Porque o marido incrédulo é santificado no convívio da esposa, e a esposa incrédula é santificada no convívio do marido crente. Doutra sorte, os vossos filhos seriam impuros; porém, agora, são santos.

[14]Mat netikintis vyras pašventinamas per žmoną, o netikinti žmona pašventinama per tikintį vyrą. Antraip jūsų vaikai būtų netyri, o dabar jie šventi.

[15] Mas, se o descrente quiser apartar-se, que se aparte; em tais casos, não fica sujeito à servidão nem o irmão, nem a irmã; Deus vos tem chamado à paz.

[15]Bet, jei netikintis nori skirtis, tegul atsiskiria. Tokiais atvejais [tikėjimo] brolis ar sesuo nėra susieti, nes Dievas yra mus pašaukęs santaikai.

[16] Pois, como sabes, ó mulher, se salvarás teu marido? Ou, como sabes, ó marido, se salvarás tua mulher?

[16]Iš kur žinai, žmona, galėsianti išgelbėti vyrą? Arba iš kur tau žinoma, vyre, jog išgelbėsi žmoną?

[17] Ande cada um segundo o SENHOR lhe tem distribuído, cada um conforme Deus o tem chamado. É assim que ordeno em todas as igrejas.

[17]Todėl, kaip Viešpats kuriam paskyrė, kokį Dievas kurį pašaukė, to jis ir toliau tesilaiko. Taip aš mokau visose Bažnyčiose.

[18] Foi alguém chamado, estando circunciso? Não desfaça a circuncisão. Foi alguém chamado, estando incircunciso? Não se faça circuncidar.

[18]Kas nors buvo pašauktas tikėti apipjaustytas? Tegu nesistengia nuslėpti apipjaustymo. Buvo pašauktas neapipjaustytas? Tegu nedaro apipjaustymo.

[19] A circuncisão, em si, não é nada; a incircuncisão também nada é, mas o que vale é guardar as ordenanças de Deus.

[20] Cada um permaneça na vocação em que foi chamado.

[21] Foste chamado, sendo escravo? Não te preocupes com isso; mas, se ainda podes tornar-te livre, aproveita a oportunidade.

[22] Porque o que foi chamado no SENHOR, sendo escravo, é liberto do SENHOR; semelhantemente, o que foi chamado, sendo livre, é escravo de Cristo.

[23] Por preço fostes comprados; não vos torneis escravos de homens.

[24] Irmãos, cada um permaneça diante de Deus naquilo em que foi chamado.

Problemas com respeito ao casamento em tempos de tribulação

[25] Com respeito às virgens, não tenho mandamento do SENHOR; porém dou minha opinião, como tendo recebido do SENHOR a misericórdia de ser fiel.

[26] Considero, por causa da angustiosa situação presente, ser bom para o homem permanecer assim como está.

[27] Estás casado? Não procures separar-te. Estás livre de mulher? Não procures casamento.

[28] Mas, se te casares, com isto não pecas; e também, se a virgem se casar, por isso não peca. Ainda assim, tais pessoas sofrerão angústia na carne, e eu quisera poupar-vos.

[29] Isto, porém, vos digo, irmãos: o tempo se abrevia; o que resta é que não só os casados sejam como se o não fossem;

[19]Juk apipjaustymas yra niekas ir neapipjaustymas niekas, tiktai Dievo įsakymų laikymasis – viskas.

[20]Tegul kiekvienas pasilieka toksai, koks buvo pašauktas.

[21]Jei buvai pašauktas, būdamas vergas, nesisielok, bet jei ir gali tapti laisvas, verčiau pasinaudok.

[22]Viešpatyje pašauktas tikėti vergas yra Viešpaties išlaisvintasis. Panašiai ir pašauktas tikėti laisvasis yra Kristaus vergas.

[23]Jūs, brangiai nupirkti, nepasidarykite žmonių vergais.

[24]Kiekvienas jūsų, broliai, koksai buvo pašauktas, toks ir tepasilieka prieš Dievą.

[25]Dėl nesituokiančiųjų aš neturiu Dievo įsakymo, bet duodu patarimą kaip žmogus, iš Dievo gailestingumo vertas pasitikėjimo.

[26]Taigi aš manau, jog šiais sunkiais laikais tai tam tikras turtas: geriau žmogui būti tokiam.

[27]Esi susietas su žmona? Neieškok skyrybų. Nesusituokei? Neieškok žmonos.

[28]Jei vedi, nenusidedi, ir jei mergina išteka, nenusideda. Tačiau šitokie žmonės turės kūno vargų, o aš norėčiau jus apsaugoti nuo jų.

[29]Sakau jums, broliai: laikas trumpas! Belieka tiems, kurie turi žmonas, gyventi, tarsi jų neturėtų,

[30] mas também os que choram, como se não chorassem; e os que se alegram, como se não se alegrassem; e os que compram, como se nada possuíssem;

[30]ir kurie verkia, tarsi neverktų, ir kurie džiaugiasi, tarsi nesidžiaugtų, ir kurie perka, tarsi neįsigytų,

[31] e os que se utilizam do mundo, como se dele não usassem; porque a aparência deste mundo passa.

[31]ir kurie užsiėmę pasaulio reikalais, tarsi neužsiėmę. Juk šio pasaulio pavidalas praeina.

[32] O que realmente eu quero é que estejais livres de preocupações. Quem não é casado cuida das coisas do SENHOR, de como agradar ao SENHOR;

[32]Aš norėčiau, kad jūs gyventumėte be rūpesčių. Nesusituokęs rūpinasi Viešpaties reikalais ir trokšta patikti Viešpačiui.

[33] mas o que se casou cuida das coisas do mundo, de como agradar à esposa,

[33]O susituokęs rūpinasi šio pasaulio reikalais, stengiasi patikti žmonai

[34] e assim está dividido. Também a mulher, tanto a viúva como a virgem, cuida das coisas do SENHOR, para ser santa, assim no corpo como no espírito; a que se casou, porém, se preocupa com as coisas do mundo, de como agradar ao marido.

[34]ir yra pasidalijęs. Taip pat netekėjusi moteris bei mergina rūpinasi Viešpaties reikalais, trokšdama būti šventa kūnu ir dvasia. O ištekėjusi rūpinasi pasaulio reikalais ir stengiasi patikti vyrui.

[35] Digo isto em favor dos vossos próprios interesses; não que eu pretenda enredar-vos, mas somente para o que é decoroso e vos facilite o consagrar-vos, desimpedidamente, ao SENHOR.

[35]Aš tai kalbu jūsų pačių labui, ne norėdamas užnerti jums kilpą, bet linkėdamas deramai elgtis ir visiškai atsiduoti Viešpačiui.

[36] Entretanto, se alguém julga que trata sem decoro a sua filha, estando já a passar-lhe a flor da idade, e as circunstâncias o exigem, faça o que quiser. Não peca; que se casem.

[36]Jei kas mano būsiant jam negarbinga, kad jo mergaitė liks peraugusi, ir jei taip reikia, tedaro kaip nori, nenusidės; tegu jie susituokia.

[37] Todavia, o que está firme em seu coração, não tendo necessidade, mas domínio sobre o seu próprio arbítrio, e isto bem firmado no seu ânimo, para conservar virgem a sua filha, bem fará.

[37]Bet jei kas savo širdyje yra tvirtai apsisprendęs ne iš prievartos, bet būdamas savo valios šeimininkas, ir savo širdyje nutaręs išsaugoti savąją mergaitę, tas gerai padarys.

[38] E, assim, quem casa a sua filha virgem faz bem; quem não a casa faz melhor.

[39] A mulher está ligada enquanto vive o marido; contudo, se falecer o marido, fica livre para casar com quem quiser, mas somente no SENHOR.

[40] Todavia, será mais feliz se permanecer viúva, segundo a minha opinião; e penso que também eu tenho o Espírito de Deus.

[38]Taigi, kas veda savo mergaitę, gerai daro, o kas neveda savo mergaitės, geriau daro.

[39]Žmona susieta, kol jos vyras gyvas. Vyrui mirus, ji laisva ir gali tekėti už ko nori, kad tik Viešpatyje.

[40]Bet, mano nuomone, ji bus laimingesnė netekėdama. Manau, kad ir aš turiu Dievo Dvasią.

1 Coríntios 8

Acerca das coisas sacrificadas aos ídolos

[1] No que se refere às coisas sacrificadas a ídolos, reconhecemos que todos somos senhores do saber. O saber ensoberbece, mas o amor edifica.

[2] Se alguém julga saber alguma coisa, com efeito, não aprendeu ainda como convém saber.

[3] Mas, se alguém ama a Deus, esse é conhecido por ele.

[4] No tocante à comida sacrificada a ídolos, sabemos que o ídolo, de si mesmo, nada é no mundo e que não há senão um só Deus.

[5] Porque, ainda que há também alguns que se chamem deuses, quer no céu ou sobre a terra, como há muitos deuses e muitos senhores,

[6] todavia, para nós há um só Deus, o Pai, de quem são todas as coisas e para quem existimos; e um só SENHOR, Jesus Cristo, pelo qual são todas as coisas, e nós também, por ele.

1 Korintiečiams 8

Stabams paaukotas maistas

[1]Dėl stabams paaukotų dalykų mums aišku: mes visi turime pažinimą. Deja, pažinimas išpučia, užtat meilė ugdo.

[2]Jei kas tariasi ką nors žinąs, tai jis nė nežino, kaip reikia pažinti.

[3]Bet kas myli Dievą, tas yra jo pažintas.

[4]Taigi dėl stabams paaukotos mėsos valgymo mes žinome, jog iš tikro nėra pasaulyje stabų ir nėra jokių dievų, tik vienas Dievas.

[5]Ir nors būtų vadinamųjų dievų danguje ar žemėje – daug tų dievų ir daug viešpačių, –

[6]tai mes turime tik vieną Dievą – Tėvą, iš kurio yra visa ir jam esame mes, ir vieną Viešpatį – Jėzų Kristų, per kurį yra visa ir mes esame per jį.

[7] Entretanto, não há esse conhecimento em todos; porque alguns, por efeito da familiaridade até agora com o ídolo, ainda comem dessas coisas como a ele sacrificadas; e a consciência destes, por ser fraca, vem a contaminar-se.

[7]Deja, ne visi turi tokį pažinimą. Kai kurie, iki šiol priprate prie stabų, valgo mėsą, kaip stabams paaukotą, ir jų silpna sąžinė susitepa.

[8] Não é a comida que nos recomendará a Deus, pois nada perderemos, se não comermos, e nada ganharemos, se comermos.

[8]Maistas negali mūsų priartinti prie Dievo. Kai nevalgome, nieko neprarandame, ir kai valgome, nieko nelaimime.

[9] Vede, porém, que esta vossa liberdade não venha, de algum modo, a ser tropeço para os fracos.

[9]Vis dėlto žiūrėkite, kad jūsų laisvė netaptų papiktinimu silpniesiems.

[10] Porque, se alguém te vir a ti, que és dotado de saber, à mesa, em templo de ídolo, não será a consciência do que é fraco induzida a participar de comidas sacrificadas a ídolos?

[10]Antai, jei kas pamatytų tave, turintį pažinimą, stabų šventykloje už stalo, tai argi silpno žmogaus sąžinė nebus paskatinta valgyti stabams paaukotos mėsos?!

[11] E assim, por causa do teu saber, perece o irmão fraco, pelo qual Cristo morreu.

[11]Tokiu būdu silpnasis žus dėl tavo pažinimo. O juk jis – brolis, už kurį numirė Kristus.

[12] E deste modo, pecando contra os irmãos, golpeando-lhes a consciência fraca, é contra Cristo que pecais.

[12]Šitaip nusikalsdami broliams ir sužeisdami jų silpnas sąžines, jūs nusikalstate Kristui.

[13] E, por isso, se a comida serve de escândalo a meu irmão, nunca mais comerei carne, para que não venha a escandalizá-lo.

[13]Tad jei valgis piktina mano brolį, aš nevalgysiu mėsos per amžius, kad tik nepapiktinčiau brolio.

1 Coríntios 9

A liberdade e os direitos do apóstolo Paulo

[1] Não sou eu, porventura, livre? Não sou apóstolo? Não vi Jesus, nosso SENHOR? Acaso, não sois fruto do meu trabalho no SENHOR?

1 Korintiečiams 9

Teisių atsisakymas

[1]Ar aš ne laisvas? ar aš ne apaštalas? argi nesu regėjęs mūsų Viešpaties Jėzaus? ar jūs ne mano darbo vaisius Viešpatyje?

[2] Se não sou apóstolo para outrem, certamente, o sou para vós outros; porque vós sois o selo do meu apostolado no SENHOR.

[2]Jei kitiems ir nesu apaštalas, tai vis dėlto jums esu, ir mano apaštalystės patvirtinimas esate jūs Viešpatyje.

[3] A minha defesa perante os que me interpelam é esta:

[3]Štai mano pasiteisinimas prieš tuos, kurie mane kaltina.

[4] não temos nós o direito de comer e beber?

[4]Argi mes neturime teisės valgyti ir gerti?

[5] E também o de fazer-nos acompanhar de uma mulher irmã, como fazem os demais apóstolos, e os irmãos do SENHOR, e Cefas?

[5]Ar mes neturime teisės vedžiotis su savimi tikinčiąją moterį, kaip ir kiti apaštalai ir Viešpaties broliai bei Kefas?

[6] Ou somente eu e Barnabé não temos direito de deixar de trabalhar?

[6]O gal tik aš ir Barnabas neturime teisės nedirbti rankų darbo?

[7] Quem jamais vai à guerra à sua própria custa? Quem planta a vinha e não come do seu fruto? Ou quem apascenta um rebanho e não se alimenta do leite do rebanho?

[7]Kas gi tarnauja kariuomenėje už savo paties pinigus? kas sodina vynuogyną ir nevalgo jo vaisių? arba kas gano bandą ir neminta bandos pienu?

[8] Porventura, falo isto como homem ou não o diz também a lei?

[8]Ar tai sakau vien pagal žmonių papročius? Argi to nesako ir Įstatymas?

[9] Porque na lei de Moisés está escrito: Não atarás a boca ao boi, quando pisa o trigo. Acaso, é com bois que Deus se preocupa?

[9]Mozės Įstatyme parašyta: Neužrišk snukio kuliančiam jaučiui! Bet argi Dievui terūpi jaučiai?

[10] Ou é, seguramente, por nós que ele o diz? Certo que é por nós que está escrito; pois o que lavra cumpre fazê-lo com esperança; o que pisa o trigo faça-o na esperança de receber a parte que lhe é devida.

[10]O gal jis iš tiesų taiko mums? Juk dėl mūsų buvo parašyta, kad artojas turi arti su viltimi ir kūlėjas turi kulti su viltimi gauti savo dalį.

[11] Se nós vos semeamos as coisas espirituais, será muito recolhermos de vós bens materiais?

[11]Jei jums pasėjome dvasinių gėrybių, tai argi didelis dalykas būtų pas jus pjauti medžiaginių?

[12] Se outros participam desse direito sobre vós, não o temos nós em maior medida? Entretanto, não usamos desse direito;

[12]Jei kiti turi teisių į jus, tai mes juo labiau. Vis dėlto mes nesinaudojome savo

antes, suportamos tudo, para não criarmos qualquer obstáculo ao evangelho de Cristo.

teise, bet viską pakeliame, kad tik Kristaus Evangelijai nedarytume kliūčių.

13 Não sabeis vós que os que prestam serviços sagrados do próprio templo se alimentam? E quem serve ao altar do altar tira o seu sustento?

13Argi nežinote, kad tie, kurie atlieka šventą tarnystę, valgo iš šventyklos pajamų, kad aukuro tarnai gauna dalį atnašų?

14 Assim ordenou também o SENHOR aos que pregam o evangelho que vivam do evangelho;

14Taip ir Viešpats yra patvarkęs, kad Evangelijos skelbėjai gyventų iš Evangelijos.

15 eu, porém, não me tenho servido de nenhuma destas coisas e não escrevo isto para que assim se faça comigo; porque melhor me fora morrer, antes que alguém me anule esta glória.

15Bet aš nesinaudojau jokiomis teisėmis. Ir tai rašau ne tam, kad būtų antraip. Verčiau numirti, negu leisti, kad kas man atimtų šį pagrindą girtis.

16 Se anuncio o evangelho, não tenho de que me gloriar, pois sobre mim pesa essa obrigação; porque ai de mim se não pregar o evangelho!

16Kad aš skelbiu Evangeliją, neturiu pagrindo girtis, nes tai mano būtina prievolė, ir vargas man, jei neskelbčiau Evangelijos!

17 Se o faço de livre vontade, tenho galardão; mas, se constrangido, é, então, a responsabilidade de despenseiro que me está confiada.

17Jeigu tai daryčiau savo valia, gaučiau atlygį; bet kadangi darau ne savo valia, atlieku tik man patikėtą tarnybą.

18 Nesse caso, qual é o meu galardão? É que, evangelizando, proponha, de graça, o evangelho, para não me valer do direito que ele me dá.

18Koks tad atlygis? Ogi kad, skelbdamas Evangeliją, pateikiu ją veltui ir nesinaudoju teise, kurią man duoda Evangelija.

19 Porque, sendo livre de todos, fiz-me escravo de todos, a fim de ganhar o maior número possível.

19Būdamas nuo nieko nepriklausomas, aš pasidariau visų vergas, kad tik daugiau jų laimėčiau.

20 Procedi, para com os judeus, como judeu, a fim de ganhar os judeus; para os que vivem sob o regime da lei, como se eu mesmo assim vivesse, para ganhar os que

20Žydams buvau kaip žydas, kad laimėčiau žydus. Tiems, kurie laikosi Įstatymo, tapau Įstatymo tarnu, kad laimėčiau besilaikančius Įstatymo, nors pats nesu jam pavaldus.

vivem debaixo da lei, embora não esteja eu debaixo da lei.

[21] Aos sem lei, como se eu mesmo o fosse, não estando sem lei para com Deus, mas debaixo da lei de Cristo, para ganhar os que vivem fora do regime da lei.

[21]Tiems, kurie neturi Įstatymo, buvau kaip neturintis Įstatymo, kad laimėčiau tuos, kurie neturi Įstatymo, nors pats esu ne be Dievo Įstatymo, bet susaistytas Kristaus Įstatymo.

[22] Fiz-me fraco para com os fracos, com o fim de ganhar os fracos. Fiz-me tudo para com todos, com o fim de, por todos os modos, salvar alguns.

[22]Silpniesiems pasidariau silpnas, kad laimėčiau silpnuosius. Visiems tapau viskuo, kad vienaip ar kitaip bent kai kuriuos išgelbėčiau.

[23] Tudo faço por causa do evangelho, com o fim de me tornar cooperador com ele.

[23]Visa tai darau dėl Evangelijos, kad būčiau jos dalininkas.

[24] Não sabeis vós que os que correm no estádio, todos, na verdade, correm, mas um só leva o prêmio? Correi de tal maneira que o alcanceis.

[24]Argi nežinote, kad lenktynių aikštėje bėga visi bėgikai, bet tik vienas gauna laimėtojo dovaną? Bėkite taip, kad ją laimėtumėte!

[25] Todo atleta em tudo se domina; aqueles, para alcançar uma coroa corruptível; nós, porém, a incorruptível.

[25]Kiekvienas varžybų dalyvis nuo visko susilaiko; jie taip daro, norėdami gauti vystantį vainiką, o mes – nevystantį.

[26] Assim corro também eu, não sem meta; assim luto, não como desferindo golpes no ar.

[26]Todėl aš bėgu neklaidžiodamas ir grumiuosi ne kaip į orą smūgiuodamas,

[27] Mas esmurro o meu corpo e o reduzo à escravidão, para que, tendo pregado a outros, não venha eu mesmo a ser desqualificado.

[27]bet tramdau savo kūną ir darau jį klusnų, kad, kitus mokydamas, pats nepasidaryčiau atmestinas.

1 Coríntios 10

Exemplos da história de Israel

[1] Ora, irmãos, não quero que ignoreis que nossos pais estiveram todos sob a nuvem, e todos passaram pelo mar,

[2] tendo sido todos batizados, assim na nuvem como no mar, com respeito a Moisés.

1 Korintiečiams 10

Įspėjantys pavyzdžiai

[1]Noriu, kad žinotumėte, broliai, jog visi mūsų protėviai laikėsi po debesiu ir visi perėjo jūrą.

[2]Jie visi susirišo su Moze, krikštydamiesi debesyje ir jūroje;

[3] Todos eles comeram de um só manjar espiritual

[3]visi valgė to paties dvasinio maisto

[4] e beberam da mesma fonte espiritual; porque bebiam de uma pedra espiritual que os seguia. E a pedra era Cristo.

[4]ir visi gėrė to paties dvasinio gėrimo. Jie gėrė iš dvasinės juos lydinčios uolos, o ta uola buvo Kristus.

[5] Entretanto, Deus não se agradou da maioria deles, razão por que ficaram prostrados no deserto.

[5]Vis dėlto daugumas jų nepatiko Dievui, ir jų kūnai liko gulėti dykumoje.

[6] Ora, estas coisas se tornaram exemplos para nós, a fim de que não cobicemos as coisas más, como eles cobiçaram.

[6]Tie įvykiai yra mums pavyzdys, kad negeistume blogio, kaip anie geidė.

[7] Não vos façais, pois, idólatras, como alguns deles; porquanto está escrito: O povo assentou-se para comer e beber e levantou-se para divertir-se.

[7]Nepasidarykite stabmeldžiais, kaip kai kurie iš jų, kaip parašyta: Tauta sėdosi valgyti ir gerti ir kėlėsi žaisti.

[8] E não pratiquemos imoralidade, como alguns deles o fizeram, e caíram, num só dia, vinte e três mil.

[8]Neištvirkaukime, kaip kai kurie jų ištvirkavo ir žuvo vieną dieną dvidešimt trys tūkstančiai.

[9] Não ponhamos o SENHOR à prova, como alguns deles já fizeram e pereceram pelas mordeduras das serpentes.

[9]Negundykime Kristaus, kaip kai kurie iš jų gundė ir krito nuo gyvačių.

[10] Nem murmureis, como alguns deles murmuraram e foram destruídos pelo exterminador.

[10]Nemurmėkite, kaip kai kurie iš jų murmėjo ir žuvo nuo naikintojo.

[11] Estas coisas lhes sobrevieram como exemplos e foram escritas para advertência nossa, de nós outros sobre quem os fins dos séculos têm chegado.

[11]Visa tai jiems atsitiko kaip pavyzdys, ir buvo užrašyta įspėti mums, kurie gyvename amžių pabaigoje.

[12] Aquele, pois, que pensa estar em pé veja que não caia.

[12]Todėl, kas tariasi stovįs, težiūri, kad nepultų.

[13] Não vos sobreveio tentação que não fosse humana; mas Deus é fiel e não permitirá que sejais tentados além das vossas forças; pelo contrário, juntamente

[13]Jums tekę išmėginimai tėra žmogiški. Dievas ištikimas. Jis neleis jūsų mėginti virš jūsų jėgų, bet su išmėginimu duos ir išeitį, kad galėtumėte atsilaikyti.

com a tentação, vos proverá livramento, de sorte que a possais suportar.

O cristão deve fugir da idolatria

14 Portanto, meus amados, fugi da idolatria.

15 Falo como a criteriosos; julgai vós mesmos o que digo.

16 Porventura, o cálice da bênção que abençoamos não é a comunhão do sangue de Cristo? O pão que partimos não é a comunhão do corpo de Cristo?

17 Porque nós, embora muitos, somos unicamente um pão, um só corpo; porque todos participamos do único pão.

18 Considerai o Israel segundo a carne; não é certo que aqueles que se alimentam dos sacrifícios são participantes do altar?

19 Que digo, pois? Que o sacrificado ao ídolo é alguma coisa? Ou que o próprio ídolo tem algum valor?

20 Antes, digo que as coisas que eles sacrificam, é a demônios que as sacrificam e não a Deus; e eu não quero que vos torneis associados aos demônios.

21 Não podeis beber o cálice do SENHOR e o cálice dos demônios; não podeis ser participantes da mesa do SENHOR e da mesa dos demônios.

22 Ou provocaremos zelos no SENHOR? Somos, acaso, mais fortes do que ele?

Os limites da liberdade cristã

23 Todas as coisas são lícitas, mas nem todas convêm; todas são lícitas, mas nem todas edificam.

24 Ninguém busque o seu próprio interesse, e sim o de outrem.

Duonos laužymas ir stabmeldžių puotos

14Todėl, mano mylimieji, sergėkitės stabmeldystės!

15Aš kalbu kaip nuovokiems; apsvarstykite patys, ką sakau.

16Argi laiminimo taurė, kurią laiminame, nėra bendravimas Kristaus kraujyje? Argi duona, kurią laužome, nėra bendravimas Kristaus kūne?

17Jei viena duona, tai ir mes daugelis esame vienas kūnas, nes mes visi dalijamės viena duona.

18Pažiūrėkite į žemiškąjį Izraelį: argi tie, kurie valgo aukas, nėra aukuro bendrininkai?

19Ką gi sakau? Ar kad stabams paaukota mėsa šį tą reiškia? ar kad ir stabas yra šis tas?

20Ne, aš sakau, kad, aukodami atnašas, pagonys aukoja ne Dievui, bet demonams. O aš nenoriu, kad jūs taptumėte demonų bendrininkais.

21Jūs negalite gerti Viešpaties taurės ir demonų taurės. Negalite būti Viešpaties vaišių dalyviai ir demonų vaišių dalyviai.

22Nejaugi kurstysime Viešpaties pavyduliavimą? Gal esame už jį stipresni?

23„Viskas valia!“ Bet ne viskas naudinga! „Viskas valia!“ Bet ne viskas ugdo!

24Niekas teneieško, kaip jam geriau, bet kaip kitam.

[25] Comei de tudo o que se vende no mercado, sem nada perguntardes por motivo de consciência;
[26] porque do SENHOR é a terra e a sua plenitude.
[27] Se algum dentre os incrédulos vos convidar, e quiserdes ir, comei de tudo o que for posto diante de vós, sem nada perguntardes por motivo de consciência.
[28] Porém, se alguém vos disser: Isto é coisa sacrificada a ídolo, não comais, por causa daquele que vos advertiu e por causa da consciência;
[29] consciência, digo, não a tua propriamente, mas a do outro. Pois por que há de ser julgada a minha liberdade pela consciência alheia?
[30] Se eu participo com ações de graças, por que hei de ser vituperado por causa daquilo por que dou graças?
[31] Portanto, quer comais, quer bebais ou façais outra coisa qualquer, fazei tudo para a glória de Deus.
[32] Não vos torneis causa de tropeço nem para judeus, nem para gentios, nem tampouco para a igreja de Deus,
[33] assim como também eu procuro, em tudo, ser agradável a todos, não buscando o meu próprio interesse, mas o de muitos, para que sejam salvos.

1 Coríntios 11

[1] Sede meus imitadores, como também eu sou de Cristo.

O véu e seu uso na igreja de Corinto

[25]Valgykite visa, kas parduodama mėsos prekyvietėje, sąžinės labui nieko neklausinėdami.
[26]Juk Viešpačiui priklauso žemė ir kas tik ant žemės.
[27]Jeigu jus pasikviečia netikintis žmogus ir jūs norite jį aplankyti, valgykite visa, kas jums padedama, sąžinės labui nieko neklausinėdami.
[28]Bet jei kas jums pasakytų: „Tai atnašinė mėsa“, tai nebevalgykite dėl žmogaus, kuris tai pasakė, ir dėl sąžinės.
[29]Čia aš kalbu ne apie tavo paties, bet apie kito sąžinę. Kam gi mano laisvė turėtų būti teisiama kitos sąžinės?
[30]Jeigu aš valgau dėkodamas, kam gi man priekaištaujama dėl to, už ką aš dėkoju Dievui?
[31]Ar valgote, ar geriate, ar šiaip ką darote, visa darykite Dievo garbei.
[32]Nepiktinkite nei žydų, nei graikų, nei Dievo Bažnyčios;
[33]šitaip ir aš stengiuosi visiems viskuo patikti, ieškodamas ne savo naudos, bet to, kas naudinga daugeliui, kad jie būtų išgelbėti.

1 Korintiečiams 11

[1]Sekite mano pavyzdžiu, kaip ir aš seku Kristumi!

[2] De fato, eu vos louvo porque, em tudo, vos lembrais de mim e retendes as tradições assim como vo-las entreguei.

[2]Aš jus giriu, kad jūs visame kame prisimenate mane ir tvirtai laikotės nurodymų, kokius esu jums davęs.

Galvos dengimas

[3] Quero, entretanto, que saibais ser Cristo o cabeça de todo homem, e o homem, o cabeça da mulher, e Deus, o cabeça de Cristo.

[3]Noriu, kad žinotumėte, jog kiekvieno vyro galva yra Kristus, moters galva – vyras, o Kristaus galva – Dievas.

[4] Todo homem que ora ou profetiza, tendo a cabeça coberta, desonra a sua própria cabeça.

[4]Kiekvienas vyras, melsdamasis ar pranašaudamas apdengta galva, paniekina savo galvą.

[5] Toda mulher, porém, que ora ou profetiza com a cabeça sem véu desonra a sua própria cabeça, porque é como se a tivesse rapada.

[5]Ir kiekviena moteris, kuri meldžiasi ar pranašauja neapgobta galva, paniekina savo galvą; tai tolygu būti nuskustai.

[6] Portanto, se a mulher não usa véu, nesse caso, que rape o cabelo. Mas, se lhe é vergonhoso o tosquiar-se ou rapar-se, cumpre-lhe usar véu.

[6]Jei jau moteris neapsigobia, tai tegul ir nusikerpa! O jei moteriai gėda nusikirpti ar nusiskusti plaukus, tegul apsigobia.

[7] Porque, na verdade, o homem não deve cobrir a cabeça, por ser ele imagem e glória de Deus, mas a mulher é glória do homem.

[7]Vyrui nereikia gobti galvos, nes jis yra Dievo atvaizdas ir atšvaitas. O moteris yra vyro atšvaitas.

[8] Porque o homem não foi feito da mulher, e sim a mulher, do homem.

[8]Juk ne vyras padarytas iš moters, bet moteris iš vyro,

[9] Porque também o homem não foi criado por causa da mulher, e sim a mulher, por causa do homem.

[9]taip pat ne vyras buvo sutvertas moteriai, o moteris vyrui.

[10] Portanto, deve a mulher, por causa dos anjos, trazer véu na cabeça, como sinal de autoridade.

[10]Todėl moteris privalo turėti ant galvos valdymo ženklą dėl angelų.

[11] No SENHOR, todavia, nem a mulher é independente do homem, nem o homem, independente da mulher.

[11]Bet Viešpatyje nei moteris ką reiškia be vyro, nei vyras be moters.

[12] Porque, como provém a mulher do homem, assim também o homem é nascido da mulher; e tudo vem de Deus.

[12]Kaip moteris kilusi iš vyro, taip vyras gimsta iš moters, o visa yra iš Dievo.

[13] Julgai entre vós mesmos: é próprio que a mulher ore a Deus sem trazer o véu?

[13]Spręskite patys: argi tinka moteriai melsti Dievą neapsigobusiai?

[14] Ou não vos ensina a própria natureza ser desonroso para o homem usar cabelo comprido?

[14]Argi pati prigimtis jūsų nemoko, jog vyrui gėda nešioti ilgus plaukus?

[15] E que, tratando-se da mulher, é para ela uma glória? Pois o cabelo lhe foi dado em lugar de mantilha.

[15]Tuo tarpu moteriai garbė turėti ilgus plaukus. Mat plaukai jai duoti vietoj dangalo.

[16] Contudo, se alguém quer ser contencioso, saiba que nós não temos tal costume, nem as igrejas de Deus.

[16]Jei kas dar norėtų ginčytis, težino, jog nei mes neturime tokio papročio, nei Dievo Bažnyčios.

Instrução quanto à celebração da Ceia do Senhor

Viešpaties vakarienė

[17] Nisto, porém, que vos prescrevo, não vos louvo, porquanto vos ajuntais não para melhor, e sim para pior.

[17]Duodamas šiuos nurodymus, aš jūsų negiriu, nes jūsų susirinkimai išeina ne į gera, bet į bloga.

[18] Porque, antes de tudo, estou informado haver divisões entre vós quando vos reunis na igreja; e eu, em parte, o creio.

[18]Pirmiausia man teko girdėti, kad jums susirinkus kaip Bažnyčiai, tarp jūsų esama skilimų, ir aš iš dalies tuo tikiu.

[19] Porque até mesmo importa que haja partidos entre vós, para que também os aprovados se tornem conhecidos em vosso meio.

[19]Juk turi pas jus būti atskalų, kad išeitų aikštėn, kurie iš jūsų yra išmėginti žmonės.

[20] Quando, pois, vos reunis no mesmo lugar, não é a ceia do SENHOR que comeis.

[20]Taigi jūs susirinkę draugėn nebevalgote Viešpaties vakarienės,

[21] Porque, ao comerdes, cada um toma, antecipadamente, a sua própria ceia; e há quem tenha fome, ao passo que há também quem se embriague.

[21]nes kiekvienas pirmiausia ima valgyti savo maistą, ir vienas lieka alkanas, o kitas nusigeria.

[22] Não tendes, porventura, casas onde comer e beber? Ou menosprezais a igreja de Deus e envergonhais os que nada têm?

[22]Argi neturite savo namų pavalgyti ir išgerti? O gal norite paniekinti Dievo Bažnyčią ir sugėdinti nepasiturinčius? Kas

Que vos direi? Louvar-vos-ei? Nisto, certamente, não vos louvo.

23 Porque eu recebi do SENHOR o que também vos entreguei: que o SENHOR Jesus, na noite em que foi traído, tomou o pão;

24 e, tendo dado graças, o partiu e disse: Isto é o meu corpo, que é dado por vós; fazei isto em memória de mim.

25 Por semelhante modo, depois de haver ceado, tomou também o cálice, dizendo: Este cálice é a nova aliança no meu sangue; fazei isto, todas as vezes que o beberdes, em memória de mim.

26 Porque, todas as vezes que comerdes este pão e beberdes o cálice, anunciais a morte do SENHOR, até que ele venha.

27 Por isso, aquele que comer o pão ou beber o cálice do SENHOR, indignamente, será réu do corpo e do sangue do SENHOR.

28 Examine-se, pois, o homem a si mesmo, e, assim, coma do pão, e beba do cálice;

29 pois quem come e bebe sem discernir o corpo, come e bebe juízo para si.

30 Eis a razão por que há entre vós muitos fracos e doentes e não poucos que dormem.

31 Porque, se nos julgássemos a nós mesmos, não seríamos julgados.

32 Mas, quando julgados, somos disciplinados pelo SENHOR, para não sermos condenados com o mundo.

man belieka sakyti? Pagirti? Ne! Už šitai nepagirsiu.

23Aš gavau iš Viešpaties ir perdaviau jums, kad Viešpats Jėzus tą naktį, kurią buvo išduotas, paėmė duoną,

24padėkojęs laužė ir tarė: „Tai yra mano kūnas už jus. Tai darykite mano atminimui“.

25Taip pat po vakarienės jis paėmė taurę ir tarė: „Ši taurė yra Naujoji Sandora mano kraujyje. Kiek kartų gersite, darykite tai mano atminimui“.

26Taigi, kada tik valgote šitą duoną ir geriate iš šitos taurės, jūs skelbiate Viešpaties mirtį, kol jis ateis.

27Todėl kas nevertai valgo tos duonos ar geria iš Viešpaties taurės, tas nusikals Viešpaties Kūnui ir Kraujui.

28Teištiria žmogus pats save ir tada tevalgo tos duonos ir tegeria iš tos taurės.

29Kas valgo ir geria, to Kūno nepaisydamas, tas valgo ir geria sau pasmerkimą.

30Todėl tarp jūsų daug silpnų bei ligotų ir nemaža užmigusių.

31Jei mes patys savęs paisytume, tai nebūtume teisiami.

32O kai Viešpats mus teisia, tai ir pabaudžia, kad nebūtume pasmerkti kartu su pasauliu.

[33] Assim, pois, irmãos meus, quando vos reunis para comer, esperai uns pelos outros.

[33]Taigi, mano broliai, kai renkatės Vakarienės, palaukite vieni kitų.

[34] Se alguém tem fome, coma em casa, a fim de não vos reunirdes para juízo. Quanto às demais coisas, eu as ordenarei quando for ter convosco.

[34]Jei kas išalkęs, tepavalgo namie, kad nesirinktumėte pasmerkimo užsitraukti. Kitus reikalus sutvarkysiu atvykęs.

1 Coríntios 12

Acerca de dons espirituais

[1] A respeito dos dons espirituais, não quero, irmãos, que sejais ignorantes.

[2] Sabeis que, outrora, quando éreis gentios, deixáveis conduzir-vos aos ídolos mudos, segundo éreis guiados.

[3] Por isso, vos faço compreender que ninguém que fala pelo Espírito de Deus afirma: Anátema, Jesus! Por outro lado, ninguém pode dizer: SENHOR Jesus!, senão pelo Espírito Santo.

[4] Ora, os dons são diversos, mas o Espírito é o mesmo.

[5] E também há diversidade nos serviços, mas o SENHOR é o mesmo.

[6] E há diversidade nas realizações, mas o mesmo Deus é quem opera tudo em todos.

[7] A manifestação do Espírito é concedida a cada um visando a um fim proveitoso.

[8] Porque a um é dada, mediante o Espírito, a palavra da sabedoria; e a outro, segundo o mesmo Espírito, a palavra do conhecimento;

[9] a outro, no mesmo Espírito, a fé; e a outro, no mesmo Espírito, dons de curar;

1 Korintiečiams 12

Dvasinės dovanos

[1]Broliai, aš noriu, kad jūs nebūtumėte neišmaną apie dvasines dovanas.

[2]Kai dar buvote pagonys, kaip žinote, jus traukte traukė prie nebylių stabų.

[3]Todėl aš jums aiškinu, kad nė vienas, kuris kalba Dievo Dvasios skatinamas, nesako: „Prakeiktas Jėzus!“ Ir nė vienas negali ištarti: „Jėzus yra Viešpats“, jei Šventoji Dvasia nepaskatina.

[4]Esama skirtingų malonės dovanų, tačiau ta pati Dvasia.

[5]Esama skirtingų tarnysčių, tačiau tas pats Viešpats.

[6]Ir esama skirtingų darbų, tačiau tas pats Dievas, kuris visa veikia visame kame.

[7]Kiekvienam suteikiama Dvasios apraiška bendram labui.

[8]Antai vienam Dvasia suteikia išminties žodį, kitam ta pati Dvasia – pažinimą,

[9]kitam – tikėjimą toje pačioje Dvasioje, kitam – išgydymo dovaną toje vienoje Dvasioje,

[10] a outro, operações de milagres; a outro, profecia; a outro, discernimento de espíritos; a um, variedade de línguas; e a outro, capacidade para interpretá-las.

[11] Mas um só e o mesmo Espírito realiza todas estas coisas, distribuindo-as, como lhe apraz, a cada um, individualmente.

A unidade orgânica da igreja

[12] Porque, assim como o corpo é um e tem muitos membros, e todos os membros, sendo muitos, constituem um só corpo, assim também com respeito a Cristo.

[13] Pois, em um só Espírito, todos nós fomos batizados em um corpo, quer judeus, quer gregos, quer escravos, quer livres. E a todos nós foi dado beber de um só Espírito.

[14] Porque também o corpo não é um só membro, mas muitos.

[15] Se disser o pé: Porque não sou mão, não sou do corpo; nem por isso deixa de ser do corpo.

[16] Se o ouvido disser: Porque não sou olho, não sou do corpo; nem por isso deixa de o ser.

[17] Se todo o corpo fosse olho, onde estaria o ouvido? Se todo fosse ouvido, onde, o olfato?

[18] Mas Deus dispôs os membros, colocando cada um deles no corpo, como lhe aprouve.

[19] Se todos, porém, fossem um só membro, onde estaria o corpo?

[20] O certo é que há muitos membros, mas um só corpo.

[10]kitam – stebuklingus darbus, kitam – pranašavimą, kitam – dvasių atpažinimą, kitam – įvairių kalbų dovaną, kitam – kalbų aiškinimą.

[11]Ir visa tai veikia ta pati Dvasia, kuri dalija kiekvienam atskirai, kaip jai patinka.

Kūnas ir jo nariai

[12]Kaip vienas kūnas turi daug narių, o visi nariai, nepaisant daugumo, sudaro vieną kūną, taip ir Kristus.

[13]Mes visi buvome pakrikštyti vienoje Dvasioje, kad sudarytume vieną kūną, visi – žydai ir graikai, vergai ir laisvieji; ir visi buvome pagirdyti viena Dvasia.

[14]Juk ir kūnas nėra sudėtas iš vieno nario, bet iš daugelio.

[15]Jei koja imtų ir pasakytų: „Kadangi aš ne ranka, tai nepriklausau kūnui“ – tai argi dėl to ji nepriklausytų kūnui?

[16]O jeigu ausis tartų: „Kadangi aš ne akis, tai aš nepriklausau kūnui“ – tai argi dėl to ji nepriklausytų kūnui?

[17]Jei visas kūnas tebūtų akis, tai kur pasidėtų klausa? O jei visas – klausa, tai kur uoslė?

[18]Bet dabar Dievas sudėliojo kūne narius ir kiekvieną jų, kaip panorėjo.

[19]Jei visuma tebūtų vienas narys, tai kur beliktų kūnas?

[20]Bet dabar narių daug, o kūnas vienas.

[21] Não podem os olhos dizer à mão: Não precisamos de ti; nem ainda a cabeça, aos pés: Não preciso de vós.
[22] Pelo contrário, os membros do corpo que parecem ser mais fracos são necessários;
[23] e os que nos parecem menos dignos no corpo, a estes damos muito maior honra; também os que em nós não são decorosos revestimos de especial honra.
[24] Mas os nossos membros nobres não têm necessidade disso. Contudo, Deus coordenou o corpo, concedendo muito mais honra àquilo que menos tinha,
[25] para que não haja divisão no corpo; pelo contrário, cooperem os membros, com igual cuidado, em favor uns dos outros.
[26] De maneira que, se um membro sofre, todos sofrem com ele; e, se um deles é honrado, com ele todos se regozijam.
[27] Ora, vós sois corpo de Cristo; e, individualmente, membros desse corpo.
[28] A uns estabeleceu Deus na igreja, primeiramente, apóstolos; em segundo lugar, profetas; em terceiro lugar, mestres; depois, operadores de milagres; depois, dons de curar, socorros, governos, variedades de línguas.
[29] Porventura, são todos apóstolos? Ou, todos profetas? São todos mestres? Ou, operadores de milagres?
[30] Têm todos dons de curar? Falam todos em outras línguas? Interpretam-nas todos?
[31] Entretanto, procurai, com zelo, os melhores dons.

[21]Akis negali pasakyti rankai: „Man tavęs nereikia“, ar galva kojoms: „Man jūsų nereikia“.
[22]Priešingai, tariamai silpnesni kūno nariai yra kur kas reikalingesni.
[23]Tuos kūno narius, kuriuos laikome mažiau garbingais, mes apsupame ypatinga pagarba, ir mūsų gėdingesnieji nariai gaubiami didesnio padorumo,
[24]kurio neprivalo mūsų padorieji nariai. Taigi, tvarkydamas kūną, Dievas skyrė daugiau pagarbos tiems nariams, kurie jos stokojo,
[25]kad kūne nebūtų susiskaldymo ir patys nariai rūpintųsi vieni kitais.
[26]Todėl, jei kenčia vienas narys, su juo kenčia ir visi nariai. Jei kuris narys pagerbiamas, su juo džiaugiasi visi nariai.
[27]Jūs esate Kristaus kūnas, o pavieniui – jo nariai.
[28]Dievas kai kuriuos paskyrė Bažnyčioje, pirmiausia – apaštalais, antra – pranašais, trečia – mokytojais; paskui eina stebuklų darymas, po to išgydymo dovanos, pagalbos teikimas, vadovavimas, įvairių kalbų dovanos...
[29]Argi visi apaštalai? ar visi pranašai? ar visi mokytojai? ar visi stebukladariai?
[30]ar visi turi išgydymo dovanų? ar visi kalba kalbomis? ar visi aiškintojai?
[31]Taigi jūs siekite aukštesniųjų malonės dovanų!

O amor é o dom supremo

E eu passo a mostrar-vos ainda um caminho sobremodo excelente.

1 Coríntios 13

[1] Ainda que eu fale as línguas dos homens e dos anjos, se não tiver amor, serei como o bronze que soa ou como o címbalo que retine.

[2] Ainda que eu tenha o dom de profetizar e conheça todos os mistérios e toda a ciência; ainda que eu tenha tamanha fé, a ponto de transportar montes, se não tiver amor, nada serei.

[3] E ainda que eu distribua todos os meus bens entre os pobres e ainda que entregue o meu próprio corpo para ser queimado, se não tiver amor, nada disso me aproveitará.

[4] O amor é paciente, é benigno; o amor não arde em ciúmes, não se ufana, não se ensoberbece,

[5] não se conduz inconvenientemente, não procura os seus interesses, não se exaspera, não se ressente do mal;

[6] não se alegra com a injustiça, mas regozija-se com a verdade;

[7] tudo sofre, tudo crê, tudo espera, tudo suporta.

[8] O amor jamais acaba; mas, havendo profecias, desaparecerão; havendo línguas, cessarão; havendo ciência, passará;

1 Korintiečiams 13

Himnas meilei

Aš trokštu jums nurodyti dar prakilnesnį kelią.

[1]Jei kalbėčiau žmonių ir angelų kalbomis, bet neturėčiau meilės, aš tebūčiau žvangantis varis ir skambantys cimbolai.

[2]Ir jei turėčiau pranašystės dovaną ir pažinčiau visus slėpinius ir visą mokslą, jei turėčiau visą tikėjimą, kad galėčiau net kalnus kilnoti, tačiau neturėčiau meilės, aš būčiau niekas.

[3]Ir jei išdalyčiau vargšams visa, ką turiu, jeigu atiduočiau savo kūną sudeginti, bet neturėčiau meilės, nieko nelaimėčiau.

[4]Meilė kantri, meilė maloninga, ji nepavydi; meilė nesididžiuoja ir neišpuiksta.

[5]Ji nesielgia netinkamai, neieško sau naudos, nepasiduoda piktumui, pamiršta, kas buvo bloga,

[6]nesidžiaugia neteisybe, su džiaugsmu pritaria tiesai.

[7]Ji visa pakelia, visa tiki, viskuo viliasi ir visa ištveria.

[8]Meilė niekada nesibaigia. Išnyks pranašystės, paliaus kalbos, baigsis pažinimas.

9 porque, em parte, conhecemos e, em parte, profetizamos.

10 Quando, porém, vier o que é perfeito, então, o que é em parte será aniquilado.

11 Quando eu era menino, falava como menino, sentia como menino, pensava como menino; quando cheguei a ser homem, desisti das coisas próprias de menino.

12 Porque, agora, vemos como em espelho, obscuramente; então, veremos face a face. Agora, conheço em parte; então, conhecerei como também sou conhecido.

13 Agora, pois, permanecem a fé, a esperança e o amor, estes três; porém o maior destes é o amor.

9Mūsų pažinimas dalinis ir mūsų pranašystės dalinės.

10Kai ateis metas tobulumui, kas yra dalinis – pasibaigs.

11Kai buvau vaikas, kalbėjau kaip vaikas, mąsčiau kaip vaikas, protavau kaip vaikas; tapęs vyru, mečiau tai, kas vaikiška.

12Dabar mes regime lyg veidrodyje, mįslingu pavidalu, o tuomet regėsime akis į akį. Dabar pažįstu iš dalies, o tuomet pažinsiu, kaip pats esu pažintas.

13Taigi dabar pasilieka tikėjimas, viltis ir meilė – šis trejetas, bet didžiausia jame yra meilė.

1 Coríntios 14

O dom de profecia é superior ao de línguas

1 Segui o amor e procurai, com zelo, os dons espirituais, mas principalmente que profetizeis.

2 Pois quem fala em outra língua não fala a homens, senão a Deus, visto que ninguém o entende, e em espírito fala mistérios.

3 Mas o que profetiza fala aos homens, edificando, exortando e consolando.

4 O que fala em outra língua a si mesmo se edifica, mas o que profetiza edifica a igreja.

5 Eu quisera que vós todos falásseis em outras línguas; muito mais, porém, que profetizásseis; pois quem profetiza é superior ao que fala em outras línguas,

1 Korintiečiams 14

Kalbų ir pranašysčių dovanos

1Siekite meilės, taip pat rūpestingai ieškokite dvasinių dovanų, labiausiai pranašavimo.

2Kas kalba kalbomis, ne žmonėms kalba, bet Dievui; juk niekas jo nesupranta, jis Dvasioje kalba slėpiningus dalykus.

3O kas pranašauja, tas sako žmonėms pamokymus, paskatinimo bei paguodos žodžius.

4Kas kalba kalbomis, pats save tobulina, o kas pranašauja – ugdo Bažnyčią.

5Aš norėčiau, kad jūs visi kalbėtumėte kalbomis, bet būtų geriau, jei pranašautumėte. Kas pranašauja, yra didesnis už tą, kuris kalba kalbomis,

salvo se as interpretar, para que a igreja receba edificação.

[6] Agora, porém, irmãos, se eu for ter convosco falando em outras línguas, em que vos aproveitarei, se vos não falar por meio de revelação, ou de ciência, ou de profecia, ou de doutrina?

[7] É assim que instrumentos inanimados, como a flauta ou a cítara, quando emitem sons, se não os derem bem distintos, como se reconhecerá o que se toca na flauta ou cítara?

[8] Pois também se a trombeta der som incerto, quem se preparará para a batalha?

[9] Assim, vós, se, com a língua, não disserdes palavra compreensível, como se entenderá o que dizeis? Porque estareis como se falásseis ao ar.

[10] Há, sem dúvida, muitos tipos de vozes no mundo; nenhum deles, contudo, sem sentido.

[11] Se eu, pois, ignorar a significação da voz, serei estrangeiro para aquele que fala; e ele, estrangeiro para mim.

[12] Assim, também vós, visto que desejais dons espirituais, procurai progredir, para a edificação da igreja.

[13] Pelo que, o que fala em outra língua deve orar para que a possa interpretar.

[14] Porque, se eu orar em outra língua, o meu espírito ora de fato, mas a minha mente fica infrutífera.

nebent pastarasis ir aiškintų, ugdydamas Bažnyčią.

[6]Broliai, jei aš imčiau ir ateičiau pas jus, kalbėdamas kalbomis, kokia jums būtų nauda, jeigu jums neskelbčiau apreiškimo, pažinimo, pranašystės ar mokymo?

[7]Taip pat, jei negyvi instrumentai, pavyzdžiui, fleita ar arfa, neskleistų įvairių garsų, iš ko pažintume, kas grojama ar skambinama?

[8]Ir jeigu trimitas duotų neaiškų garsą, kas rengtųsi į mūšį?

[9]Tas pat tinka ir jums. Jei, kalbėdami kalbomis, netarsite aiškių žodžių, tai kaipgi bus galima suprasti, ką sakote? Jūs kalbėsite vėjams!

[10]Kas žino, kiek esama įvairių kalbų pasaulyje, tačiau nėra bereikšmės kalbos.

[11]Tad jei aš nesuvoksiu kalbos reikšmės, būsiu kalbėtojui svetimšalis, ir kalbėtojas man bus svetimšalis.

[12]Taigi ir jūs, uoliai ieškantys Dvasios dovanų, siekite jų gausos Bažnyčiai ugdyti.

[13]Todėl, kas kalba kalbomis, temeldžia, kad galėtų ir aiškinti.

[14]Jei meldžiuosi kalba, meldžiasi mano dvasia, o protas lieka bevaisis.

[15] Que farei, pois? Orarei com o espírito, mas também orarei com a mente; cantarei com o espírito, mas também cantarei com a mente.

[15]Ką daryti? Aš melsiuosi dvasia ir melsiuosi protu; giedosiu dvasia ir giedosiu protu.

[16] E, se tu bendisseres apenas em espírito, como dirá o indouto o amém depois da tua ação de graças? Visto que não entende o que dizes;

[16]Jei tu šlovini dvasia, tai kaipgi tavo padėkos maldai pridurs „amen“ pašalinis, kuris nesupranta, ką tu kalbi?

[17] porque tu, de fato, dás bem as graças, mas o outro não é edificado.

[17]Gal tu ir gražiai dėkoji, bet kitam iš to nėra naudos.

[18] Dou graças a Deus, porque falo em outras línguas mais do que todos vós.

[18]Dėkui Dievui, aš kalbu kalbomis daugiau už jus visus,

[19] Contudo, prefiro falar na igreja cinco palavras com o meu entendimento, para instruir outros, a falar dez mil palavras em outra língua.

[19]tačiau, Bažnyčiai susirinkus, verčiau ištarsiu penkis žodžius savo protu, kad pamokyčiau ir kitus, negu tūkstančius žodžių kalbomis.

Os dons em face dos visitantes na igreja

[20] Irmãos, não sejais meninos no juízo; na malícia, sim, sede crianças; quanto ao juízo, sede homens amadurecidos.

[20]Broliai! Nebūkite vaikai išmanymu. Verčiau piktybe būkite kūdikiai, o išmanymu – subrendę žmonės.

[21] Na lei está escrito: Falarei a este povo por homens de outras línguas e por lábios de outros povos, e nem assim me ouvirão, diz o SENHOR.

[21]Įstatyme parašyta: Šitai tautai aš kalbėsiu svetimomis kalbomis, svetimųjų lūpomis, bet ir tuomet jie nepaklausys manęs, – sako Viešpats.

[22] De sorte que as línguas constituem um sinal não para os crentes, mas para os incrédulos; mas a profecia não é para os incrédulos, e sim para os que crêem.

[22]Vadinasi, kalbos yra ženklas ne tikintiems, bet netikintiems. O pranašystė skirta ne netikintiems, bet tikintiems.

[23] Se, pois, toda a igreja se reunir no mesmo lugar, e todos se puserem a falar em outras línguas, no caso de entrarem indoutos ou incrédulos, não dirão, porventura, que estais loucos?

[23]Juk jei susirinktų visa bendruomenė ir visi imtų kalbėti kalbomis, ir įeitų pašaliniai ar netikintys, tai argi jie nepasakytų, kad jūs išėję iš proto?

[24] Porém, se todos profetizarem, e entrar algum incrédulo ou indouto, é ele por todos convencido e por todos julgado;

[24]Jeigu visi pranašautų ir įeitų koks pašalinis ar netikintis, jis būtų visų įspėtas ir visų apkaltintas.

[25] tornam-se-lhe manifestos os segredos do coração, e, assim, prostrando-se com a face em terra, adorará a Deus, testemunhando que Deus está, de fato, no meio de vós.

A necessidade de ordem no culto

[26] Que fazer, pois, irmãos? Quando vos reunis, um tem salmo, outro, doutrina, este traz revelação, aquele, outra língua, e ainda outro, interpretação. Seja tudo feito para edificação.

[27] No caso de alguém falar em outra língua, que não sejam mais do que dois ou quando muito três, e isto sucessivamente, e haja quem interprete.

[28] Mas, não havendo intérprete, fique calado na igreja, falando consigo mesmo e com Deus.

[29] Tratando-se de profetas, falem apenas dois ou três, e os outros julguem.

[30] Se, porém, vier revelação a outrem que esteja assentado, cale-se o primeiro.

[31] Porque todos podereis profetizar, um após outro, para todos aprenderem e serem consolados.

[32] Os espíritos dos profetas estão sujeitos aos próprios profetas;

[33] porque Deus não é de confusão, e sim de paz. Como em todas as igrejas dos santos,

[34] conservem-se as mulheres caladas nas igrejas, porque não lhes é permitido falar; mas estejam submissas como também a lei o determina.

[35] Se, porém, querem aprender alguma coisa, interroguem, em casa, a seu próprio

[25]Ką slepia širdyje, taptų atverta, ir jis, puolęs veidu žemėn, pašlovintų Dievą ir išpažintų, jog Dievas iš tiesų yra jumyse.

Susirinkimų tvarka

[26]Tad kaip bus, broliai? Kai susirenkate, kiekvienas turi ar giedojimo dovaną, ar pamokymą, ar apreiškimą, ar kalbą, ar aiškinimą. Tegul viskas bus daroma ugdymui.

[27]Jei kas gali kalbėti kalbomis, tekalba du, daugiausia trys, ir pakaitomis, o vienas tegul aiškina.

[28]Jeigu nėra aiškintojo, tegul kalbėtojas bendruomenėje tyli ir tekalba tik sau ir Dievui.

[29]Iš pranašų tegul kalba du ar trys, o kiti tegul apsvarsto.

[30]Bet jei kitam sėdinčiam kas apreiškiama, pirmesnysis tegul nutyla.

[31]Juk jūs galite po vieną visi pranašauti, kad visi pasimokytų ir pasiragintų.

[32]Pranašų dvasinės dovanos yra pranašams klusnios,

[33]nes Dievas yra ne sumaišties, bet santarvės Dievas. Kaip visose šventųjų bendruomenėse,

[34]moterys tegul susirinkimuose tyli; kalbėti joms neleidžiama, jos turi būti pavaldžios, kaip skelbia Įstatymas.

[35]Jeigu jos nori ko nors išmokti, tepasiklausia namie savo vyrų, nes

marido; porque para a mulher é vergonhoso falar na igreja.

[36] Porventura, a palavra de Deus se originou no meio de vós ou veio ela exclusivamente para vós outros?

[37] Se alguém se considera profeta ou espiritual, reconheça ser mandamento do SENHOR o que vos escrevo.

[38] E, se alguém o ignorar, será ignorado.

[39] Portanto, meus irmãos, procurai com zelo o dom de profetizar e não proibais o falar em outras línguas.

[40] Tudo, porém, seja feito com decência e ordem.

moteriai negražu kalbėti bendruomenės susirinkime.

[36]Argi iš jūsų išėjo Dievo žodis? ar tik jus vienus pasiekė?

[37]Jei kas tariasi esąs pranašas ar Dvasios įkvėptas žmogus, tas turi pripažinti, jog tai, ką jums rašau, yra Viešpaties įsakymas.

[38]O jei kas šito nenori pripažinti, pats nebus pripažintas.

[39]Taigi, mano broliai, siekite pranašystės dovanos, tačiau nedrauskite kalbėti kalbomis.

[40]Tiktai viskas tebūna daroma padoriai ir tvarkingai.

1 Coríntios 15

A ressurreição de Cristo, penhor da nossa ressurreição

[1] Irmãos, venho lembrar-vos o evangelho que vos anunciei, o qual recebestes e no qual ainda perseverais;

[2] por ele também sois salvos, se retiverdes a palavra tal como vo-la preguei, a menos que tenhais crido em vão.

[3] Antes de tudo, vos entreguei o que também recebi: que Cristo morreu pelos nossos pecados, segundo as Escrituras,

[4] e que foi sepultado e ressuscitou ao terceiro dia, segundo as Escrituras.

[5] E apareceu a Cefas e, depois, aos doze.

[6] Depois, foi visto por mais de quinhentos irmãos de uma só vez, dos quais a maioria sobrevive até agora; porém alguns já dormem.

1 Korintiečiams 15

Mirusiųjų prisikėlimas

[1]Broliai, aš aiškinu jums Evangeliją, kurią esu jums paskelbęs, kurią priėmėte, kurioje stovite

[2]ir kuria būsite išgelbėti, jeigu jos laikotės taip, kaip esu jums paskelbęs; antraip būtumėte veltui įtikėję.

[3]Pirmiausia aš jums perdaviau, ką esu gavęs, būtent: Kristus numirė už mūsų nuodėmes, kaip skelbė Raštai;

[4]jis buvo palaidotas ir buvo prikeltas trečiąją dieną, kaip skelbė Raštai;

[5]jis pasirodė Kefui, paskui Dvylikai.

[6]Vėliau jis pasirodė iš karto daugiau negu penkiems šimtams brolių, kurių dauguma tebegyvena iki šiolei, o kai kurie yra užmigę.

[7] Depois, foi visto por Tiago, mais tarde, por todos os apóstolos	[7]Po to jis pasirodė Jokūbui, paskui visiems apaštalams.
[8] e, afinal, depois de todos, foi visto também por mim, como por um nascido fora de tempo.	[8]O visų paskiausiai, lyg ne laiku gimusiam, jis pasirodė ir man.
[9] Porque eu sou o menor dos apóstolos, que mesmo não sou digno de ser chamado apóstolo, pois persegui a igreja de Deus.	[9]Juk aš esu mažiausias iš apaštalų, nevertas vadintis apaštalu, nes esu persekiojęs Dievo Bažnyčią.
[10] Mas, pela graça de Deus, sou o que sou; e a sua graça, que me foi concedida, não se tornou vã; antes, trabalhei muito mais do que todos eles; todavia, não eu, mas a graça de Deus comigo.	[10]Bet Dievo malone esu, kas esu, ir jo man suteiktoji malonė neliko bergždžia. Aš daugiau už juos visus esu įdėjęs triūso, žinoma, ne aš, o su manimi esanti Dievo malonė.
[11] Portanto, seja eu ou sejam eles, assim pregamos e assim crestes.	[11]Taigi ar aš, ar jie, – taip mes skelbiame, ir taip jūs įtikėjote.
[12] Ora, se é corrente pregar-se que Cristo ressuscitou dentre os mortos, como, pois, afirmam alguns dentre vós que não há ressurreição de mortos?	[12]Skelbiama apie Kristų, kad jis buvo prikeltas iš numirusių, tad kaipgi kai kurie jūsų sako, jog nesą mirusiųjų prisikėlimo?!
[13] E, se não há ressurreição de mortos, então, Cristo não ressuscitou.	[13]Jeigu nėra mirusiųjų prisikėlimo, tai ir Kristus nebuvo prikeltas.
[14] E, se Cristo não ressuscitou, é vã a nossa pregação, e vã, a vossa fé;	[14]O jei Kristus nebuvo prikeltas, tai tuščias mūsų skelbimas ir tuščias jūsų tikėjimas.
[15] e somos tidos por falsas testemunhas de Deus, porque temos asseverado contra Deus que ele ressuscitou a Cristo, ao qual ele não ressuscitou, se é certo que os mortos não ressuscitam.	[15]Tuomet mes liekame melagingi Dievo liudytojai, nes liudijome Dievo akyse, kad jis prikėlęs Kristų, kurio jis nėra prikėlęs, jeigu mirusieji negali būti prikelti.
[16] Porque, se os mortos não ressuscitam, também Cristo não ressuscitou.	[16]Juk jei mirusieji negali būti prikelti, tai ir Kristus nebuvo prikeltas.
[17] E, se Cristo não ressuscitou, é vã a vossa fé, e ainda permaneceis nos vossos pecados.	[17]O jei Kristus nebuvo prikeltas, tai jūsų tikėjimas tuščias, ir jūs dar tebesate savo nuodėmėse.
[18] E ainda mais: os que dormiram em Cristo pereceram.	[18]Taip pat ir užmigusieji Kristuje yra žuvę.

[19] Se a nossa esperança em Cristo se limita apenas a esta vida, somos os mais infelizes de todos os homens.

Cristo, as primícias dos que dormem

[20] Mas, de fato, Cristo ressuscitou dentre os mortos, sendo ele as primícias dos que dormem.

[21] Visto que a morte veio por um homem, também por um homem veio a ressurreição dos mortos.

[22] Porque, assim como, em Adão, todos morrem, assim também todos serão vivificados em Cristo.

[23] Cada um, porém, por sua própria ordem: Cristo, as primícias; depois, os que são de Cristo, na sua vinda.

[24] E, então, virá o fim, quando ele entregar o reino ao Deus e Pai, quando houver destruído todo principado, bem como toda potestade e poder.

[25] Porque convém que ele reine até que haja posto todos os inimigos debaixo dos pés.

[26] O último inimigo a ser destruído é a morte.

[27] Porque todas as coisas sujeitou debaixo dos pés. E, quando diz que todas as coisas lhe estão sujeitas, certamente, exclui aquele que tudo lhe subordinou.

[28] Quando, porém, todas as coisas lhe estiverem sujeitas, então, o próprio Filho também se sujeitará àquele que todas as coisas lhe sujeitou, para que Deus seja tudo em todos.

A ressurreição em relação à vida prática

[19]Ir jei vien dėl šio gyvenimo dėjome savo viltis į Kristų, tai mes labiausiai apgailėtini iš visų žmonių.

[20]Bet dabar Kristus tikrai yra prikeltas iš numirusių kaip užmigusiųjų pirmagimis.

[21]Kaip per žmogų atsirado mirtis, taip per žmogų ir mirusiųjų prisikėlimas.

[22]Kaip Adome visi miršta, taip Kristuje visi bus atgaivinti,

[23]tačiau kiekvienas pagal savo eilę: pirma Kristus, po jo – priklausantys Kristui jo atėjimo metu.

[24]Paskui bus galas, kai jis perduos karalystę Dievui Tėvui, sunaikinęs visas valdžias, galybes ir pajėgas.

[25]Jis juk turi karaliauti ir paguldyti po savo kojomis visus priešus.

[26]Kaip paskutinis priešas bus sunaikinta mirtis.

[27]Juk jis visa palenkė jam po kojų. Kai sakoma, jog visa palenkta, tai savaime suprantama, kad išskyrus tą, kuris jam visa palenkė.

[28]Kai jam bus visa palenkta, tuomet ir pats Sūnus nusilenks tam, kuris buvo viską jam palenkęs, kad Dievas būtų viskas visame kame.

[29] Doutra maneira, que farão os que se batizam por causa dos mortos? Se, absolutamente, os mortos não ressuscitam, por que se batizam por causa deles?

[29]Antra vertus, ką tikisi laimėti tie, kurie krikštijasi vietoj mirusiųjų? Jei iš viso mirusieji nebus prikelti, tai kam gi jie krikštijasi už juos?

[30] E por que também nós nos expomos a perigos a toda hora?

[30]O kodėl ir mes kas valandą nevengiame pavojų?

[31] Dia após dia, morro! Eu o protesto, irmãos, pela glória que tenho em vós outros, em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

[31]Prisiekiu savo pasididžiavimu – jumis, broliai, mūsų Viešpatyje Kristuje Jėzuje, jog aš kasdien mirštu!

[32] Se, como homem, lutei em Éfeso com feras, que me aproveita isso? Se os mortos não ressuscitam, comamos e bebamos, que amanhã morreremos.

[32]Jei aš grynai kaip žmogus kovojau Efeze su laukiniais žvėrimis, tai kokia man iš to nauda? Jeigu mirusieji nebus prikelti, tai valgykime ir gerkime, nes rytoj mirsime.

[33] Não vos enganeis: as más conversações corrompem os bons costumes.

[33]Neapsirikite: „Blogos draugijos gadina gerus papročius!"

[34] Tornai-vos à sobriedade, como é justo, e não pequeis; porque alguns ainda não têm conhecimento de Deus; isto digo para vergonha vossa.

[34]Pabuskite, kaip dera, iš apsvaigimo ir nebedarykite nuodėmių! Jūsų gėdai pasakysiu, kad kai kurie jūsų visiškai nepažįsta Dievo.

Os ressuscitados terão corpo

[35] Mas alguém dirá: Como ressuscitam os mortos? E em que corpo vêm?

[35]Gal kas paklaus: „Kaip bus prikelti mirusieji? Su kokiu kūnu jie pasirodys?"

[36] Insensato! O que semeias não nasce, se primeiro não morrer;

[36]Neišmanėli! Ką tu pasėji, neatgimsta, jei prieš tai nenumiršta.

[37] e, quando semeias, não semeias o corpo que há de ser, mas o simples grão, como de trigo ou de qualquer outra semente.

[37]Kad ir ką sėji, tu sėji ne būsimąjį kūną, bet pliką grūdą, sakysime, kviečių ar kitokių javų.

[38] Mas Deus lhe dá corpo como lhe aprouve dar e a cada uma das sementes, o seu corpo apropriado.

[38]Tuo tarpu Dievas duoda jam kūną, kokio panorėjęs, ir kiekvienai sėklai savišką kūną.

[39] Nem toda carne é a mesma; porém uma é a carne dos homens, outra, a dos animais, outra, a das aves, e outra, a dos peixes.

[39]Kūnai nevienodi. Žmogaus kūnas vienoks, gyvulių kitoks, dar kitoks kūnas paukščių ir vėl kitoks žuvų.

40 Também há corpos celestiais e corpos terrestres; e, sem dúvida, uma é a glória dos celestiais, e outra, a dos terrestres.	40Taip pat yra dangaus kūnai ir žemės kūnai, bet vienoks dangaus kūnų spindesys, kitoks žemės kūnų.
41 Uma é a glória do sol, outra, a glória da lua, e outra, a das estrelas; porque até entre estrela e estrela há diferenças de esplendor.	41Vienoks saulės švytėjimas, kitoks mėnulio blizgesys ir dar kitoks žvaigždžių žėrėjimas. Net ir žvaigždė nuo žvaigždės skiriasi spindėjimu.
42 Pois assim também é a ressurreição dos mortos. Semeia-se o corpo na corrupção, ressuscita na incorrupção. Semeia-se em desonra, ressuscita em glória.	42Toks ir mirusiųjų prisikėlimas. Sėjamas gendantis kūnas, keliasi negendantis.
43 Semeia-se em fraqueza, ressuscita em poder.	43Sėjamas prastas, keliasi garbingas. Sėjamas silpnas, keliasi galingas.
44 Semeia-se corpo natural, ressuscita corpo espiritual. Se há corpo natural, há também corpo espiritual.	44Sėjamas juslinis kūnas, keliasi dvasinis kūnas. Jeigu esama juslinio kūno, tai esama ir dvasinio.
45 Pois assim está escrito: O primeiro homem, Adão, foi feito alma vivente. O último Adão, porém, é espírito vivificante.	45Taip ir parašyta: Pirmasis žmogusAdomas tapo gyva būtybe; paskutinis Adomas tapo gyvybę teikiančia dvasia.
46 Mas não é primeiro o espiritual, e sim o natural; depois, o espiritual.	46Ne dvasinis esti pirmiau, bet juslinis, ir tik paskui dvasinis.
47 O primeiro homem, formado da terra, é terreno; o segundo homem é do céu.	47Pirmasis žmogus yra iš žemės, žemiškas, antrasis žmogus – iš dangaus.
48 Como foi o primeiro homem, o terreno, tais são também os demais homens terrenos; e, como é o homem celestial, tais também os celestiais.	48Koks žemiškasis, tokie ir žemiškieji, o koks dangiškasis, tokie ir dangiškieji.
49 E, assim como trouxemos a imagem do que é terreno, devemos trazer também a imagem do celestial.	49Ir kaip nešiojome žemiškojo atvaizdą, taip nešiosime ir dangiškojo paveikslą.
Os vivos serão transformados	
50 Isto afirmo, irmãos, que a carne e o sangue não podem herdar o reino de Deus, nem a corrupção herdar a incorrupção.	50Bet aš jums, broliai, tvirtinu: kūnas ir kraujas nepaveldės Dievo karalystės, ir kas genda, nepaveldės to, kas negenda.

[51] Eis que vos digo um mistério: nem todos dormiremos, mas transformados seremos todos,

[51]Štai aš jums atskleidžiu paslaptį: nors mes ne visi užmigsime, bet visi būsime pakeisti –

[52] num momento, num abrir e fechar de olhos, ao ressoar da última trombeta. A trombeta soará, os mortos ressuscitarão incorruptíveis, e nós seremos transformados.

[52]staiga, viena akimirka, gaudžiant paskutiniam trimitui. Trimitas nuaidės, ir mirusieji bus prikelti jau negendantys, ir mes būsime pakeisti.

[53] Porque é necessário que este corpo corruptível se revista da incorruptibilidade, e que o corpo mortal se revista da imortalidade.

[53]Juk reikia, kad šis gendantis [kūnas] apsivilktų negendamybe, šis marus [kūnas] apsivilktų nemarybe.

[54] E, quando este corpo corruptível se revestir de incorruptibilidade, e o que é mortal se revestir de imortalidade, então, se cumprirá a palavra que está escrita: Tragada foi a morte pela vitória.

[54]Kada šis gendantis [kūnas] apsivilks negendamybe ir šis marus [kūnas] apsivilks nemarybe, tuomet išsipildys užrašytas žodis: Pergalė sunaikino mirtį!

[55] Onde está, ó morte, a tua vitória? Onde está, ó morte, o teu aguilhão?

[55]Kurgi, mirtie, tavoji pergalė? Kurgi, mirtie, tavasis geluonis?!

[56] O aguilhão da morte é o pecado, e a força do pecado é a lei.

[56]Mirties geluonis yra nuodėmė, o nuodėmės jėga – Įstatymas.

[57] Graças a Deus, que nos dá a vitória por intermédio de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[57]Bet dėkui Dievui, kuris duoda mums pergalę per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų.

[58] Portanto, meus amados irmãos, sede firmes, inabaláveis e sempre abundantes na obra do SENHOR, sabendo que, no SENHOR, o vosso trabalho não é vão.

[58]Tad, mano mylimieji broliai, būkite tvirti ir nepajudinami, vis uoliau dirbkite Viešpaties darbą ir žinokite, kad jūsų triūsas ne veltui Viešpatyje.

1 Coríntios 16

Acerca da coleta para os necessitados da Judeia

[1] Quanto à coleta para os santos, fazei vós também como ordenei às igrejas da Galácia.

[2] No primeiro dia da semana, cada um de vós ponha de parte, em casa, conforme a

1 Korintiečiams 16

Nurodymai ir sveikinimai

[1]Dėl rinkliavos šventiesiems padarykite taip, kaip aš esu nurodęs Galatijos Bažnyčioms.

[2]Kas pirmąją savaitės dieną kiekvienas jūsų teatideda sutaupęs, kiek galėdamas,

sua prosperidade, e vá juntando, para que se não façam coletas quando eu for.

kad rinkliavos neprasidėtų tiktai man atvykus.

[3] E, quando tiver chegado, enviarei, com cartas, para levarem as vossas dádivas a Jerusalém, aqueles que aprovardes.

[3]Atvykęs aš pasiųsiu žmones, kuriuos jūs nutarsite esant tinkamus, kad jie su lydimaisiais laiškais nugabentų jūsų dovaną į Jeruzalę.

[4] Se convier que eu também vá, eles irão comigo.

[4]Jei pasirodytų reikalinga ir man keliauti, tai jie vyks kartu su manimi.

Os projetos de Paulo

[5] Irei ter convosco por ocasião da minha passagem pela Macedônia, porque devo percorrer a Macedônia.

[5]Aš atvyksiu pas jus, perėjęs Makedoniją. Mat per Makedoniją aš tik eisiu,

[6] E bem pode ser que convosco me demore ou mesmo passe o inverno, para que me encaminheis nas viagens que eu tenha de fazer.

[6]o pas jus, galimas daiktas, pabūsiu arba ir peržiemosiu, kad jūs mane palydėtumėte, kai vyksiu toliau.

[7] Porque não quero, agora, ver-vos apenas de passagem, pois espero permanecer convosco algum tempo, se o SENHOR o permitir.

[7]Aš nenoriu dabar su jumis susitikti prabėgomis. Tikiuosi, jei Viešpats leis, kurį laiką pasilikti pas jus.

[8] Ficarei, porém, em Éfeso até ao Pentecostes;

[8]Efeze aš prabūsiu iki Sekminių.

[9] porque uma porta grande e oportuna para o trabalho se me abriu; e há muitos adversários.

[9]Mat man atsivėrusios plačios durys našiam darbui, bet ir priešininkų daug.

Acerca de Timóteo e Apolo

[10] E, se Timóteo for, vede que esteja sem receio entre vós, porque trabalha na obra do SENHOR, como também eu;

[10]Jeigu atvyks Timotiejus, žiūrėkite, kad jis gyventų pas jus be baimės, nes jis dirba Viešpaties darbą kaip ir aš.

[11] ninguém, pois, o despreze. Mas encaminhai-o em paz, para que venha ter comigo, visto que o espero com os irmãos.

[11]Taigi tegul niekas jo neniekina. Išlydėkite jį su ramybe, kad atvyktų pas mane, nes laukiu jo su broliais.

[12] Acerca do irmão Apolo, muito lhe tenho recomendado que fosse ter convosco em companhia dos irmãos, mas de modo algum era a vontade dele ir agora; irá,

[12]Brolį Apolą aš labai raginau keliauti su broliais pas jus, bet jis niekaip nenori šiuo metu. Jis atvyks, radęs tinkamą laiką.

porém, quando se lhe deparar boa oportunidade.

As exortações finais

[13] Sede vigilantes, permanecei firmes na fé, portai-vos varonilmente, fortalecei-vos.

[13]Budėkite, tvirtai laikykitės tikėjimo, elkitės vyriškai, būkite stiprūs!

[14] Todos os vossos atos sejam feitos com amor.

[14]Viską darykite su meile.

Estéfanas, Fortunato e Acaico

[15] E agora, irmãos, eu vos peço o seguinte (sabeis que a casa de Estéfanas são as primícias da Acaia e que se consagraram ao serviço dos santos):

[15]Broliai, jūs pažįstate Stepono namus ir žinote, kad jie yra Achajos pirmatikiai, pasiaukoję tarnauti šventiesiems.

[16] que também vos sujeiteis a esses tais, como também a todo aquele que é cooperador e obreiro.

[16]Aš prašau, kad ir jūs būtumėte klusnūs tokiems žmonėms ir visiems, kurie su jais dirba ir triūsia.

[17] Alegro-me com a vinda de Estéfanas, e de Fortunato, e de Acaico; porque estes supriram o que da vossa parte faltava.

[17]Aš džiaugiuosi Stepono, Fortunato ir Achaiko apsilankymu. Jie man atstojo jus,

[18] Porque trouxeram refrigério ao meu espírito e ao vosso. Reconhecei, pois, a homens como estes.

[18]atgaivino mano ir jūsų dvasią. Branginkite tokius žmones!

Saudações e a bênção

[19] As igrejas da Ásia vos saúdam. No SENHOR, muito vos saúdam Áqüila e Priscila e, bem assim, a igreja que está na casa deles.

[19]Jus sveikina Azijos Bažnyčios. Karštai sveikina Viešpatyje Akvilas ir Priska kartu su bendruomene, kuri renkasi jų namuose.

[20] Todos os irmãos vos saúdam. Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo.

[20]Jus sveikina visi broliai. Pasveikinkite vieni kitus šventu pabučiavimu.

[21] A saudação, escrevo-a eu, Paulo, de próprio punho.

[21]Sveikinu jus savo, Pauliaus, ranka.

[22] Se alguém não ama o SENHOR, seja anátema. Maranata!

[22]Jei kas nemyli Viešpaties, tebūnie prakeiktas! Maranata!

[23] A graça do SENHOR Jesus seja convosco.

[23]Viešpaties Jėzaus malonė tebūnie su jumis!

[24] O meu amor seja com todos vós, em Cristo Jesus.

[24]Mano meilė jums visiems Kristuje Jėzuje!

Segunda epístola de Paulo aos Coríntios	2 Korintiečiams

2 Coríntios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus pela vontade de Deus, e o irmão Timóteo, à igreja de Deus que está em Corinto e a todos os santos em toda a Acaia,

[2] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças de Paulo pelo conforto divino

[3] Bendito seja o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, o Pai de misericórdias e Deus de toda consolação!

[4] É ele que nos conforta em toda a nossa tribulação, para podermos consolar os que estiverem em qualquer angústia, com a consolação com que nós mesmos somos contemplados por Deus.

[5] Porque, assim como os sofrimentos de Cristo se manifestam em grande medida a nosso favor, assim também a nossa consolação transborda por meio de Cristo.

[6] Mas, se somos atribulados, é para o vosso conforto e salvação; se somos confortados, é também para o vosso conforto, o qual se torna eficaz, suportando vós com paciência os mesmos sofrimentos que nós também padecemos.

[7] A nossa esperança a respeito de vós está firme, sabendo que, como sois

2 Korintiečiams 1

[1]Paulius, Dievo valia Kristaus Jėzaus apaštalas, ir brolis Timotiejus – Dievo Bažnyčiai Korinte ir visiems šventiesiems, gyvenantiems visoje Achajoje.

[2]Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus!

[3]Tebūna pašlovintas Dievas, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvas, gailestingumo Tėvas ir visokios paguodos Dievas,

[4]kuris guodžia mus kiekviename sielvarte, kad ir mes galėtume paguosti bet kokio sielvarto ištiktuosius ta paguoda, kurią gauname iš Dievo.

[5]Kaip mums gausiai tenka Kristaus kentėjimų, taip per Kristų mes kupini ir paguodos.

[6]Jei kenčiame priespaudą, tai jūsų paguodai ir išganymui; jei esame guodžiami, tai jūsų paguodai, kuri įdiegia jums ištvermę pakelti tokius pat kentėjimus, kokius mes kenčiame.

[7]Ir tvirtai viliamės jumis, nes žinome, kad, dalydamiesi kentėjimais, jūs dalysitės ir paguoda.

participantes dos sofrimentos, assim o sereis da consolação.

[8] Porque não queremos, irmãos, que ignoreis a natureza da tribulação que nos sobreveio na Ásia, porquanto foi acima das nossas forças, a ponto de desesperarmos até da própria vida.

[8]Mes norime, kad jūs, broliai, sužinotumėte apie Azijoje mus ištikusią negandą, kuri baisiai mus prislėgė, tiek viršydama mūsų jėgas, jog nebesitikėjome išliksią gyvi.

[9] Contudo, já em nós mesmos, tivemos a sentença de morte, para que não confiemos em nós, e sim no Deus que ressuscita os mortos;

[9]Mes ir patys širdies gilumoje buvome ištarę sau mirties sprendimą, todėl nebepasitikėjome savimi, o tik Dievu, kuris prikelia mirusius.

[10] o qual nos livrou e livrará de tão grande morte; em quem temos esperado que ainda continuará a livrar-nos,

[10]Tai jis mus išgelbėjo iš mirties nasrų ir tebegelbi. Viliamės, jog jis ir toliau mus gelbės,

[11] ajudando-nos também vós, com as vossas orações a nosso favor, para que, por muitos, sejam dadas graças a nosso respeito, pelo benefício que nos foi concedido por meio de muitos.

[11]prisidedant jums maldomis už mus, kad už daugelio mums išmelstą malonę daugelis mūsų vardu dėkotų.

A sinceridade de Paulo

Pasikeitimas kelionės plane

[12] Porque a nossa glória é esta: o testemunho da nossa consciência, de que, com santidade e sinceridade de Deus, não com sabedoria humana, mas, na graça divina, temos vivido no mundo e mais especialmente para convosco.

[12]Galime pasigirti savo sąžinės liudijimu, jog visur žmonėse, o ypač pas jus, mes vadovavomės iš Dievo einančiu šventumu bei nuoširdumu, ir ne kūniška išmintimi, bet Dievo malone.

[13] Porque nenhuma outra coisa vos escrevemos, além das que ledes e bem compreendeis; e espero que o compreendereis de todo,

[13]Mes nerašome jums nieko kita, kaip tik tai, ką jūs perskaitote ir suprantate. Turiu vilties, kad suprasite iki galo,

[14] como também já em parte nos compreendestes, que somos a vossa glória, como igualmente sois a nossa no Dia de Jesus, nosso SENHOR.

[14]kaip iš dalies jau supratote, kad mūsų Viešpaties Jėzaus dieną mes būsime jūsų pasididžiavimas, lygiai kaip ir jūs – mūsų.

Paulo explica a sua demora em ir a Corinto

[15] Com esta confiança, resolvi ir, primeiro, encontrar-me convosco, para que tivésseis um segundo benefício;

[16] e, por vosso intermédio, passar à Macedônia, e da Macedônia voltar a encontrar-me convosco, e ser encaminhado por vós para a Judéia.

[17] Ora, determinando isto, terei, porventura, agido com leviandade? Ou, ao deliberar, acaso delibero segundo a carne, de sorte que haja em mim, simultaneamente, o sim e o não?

[18] Antes, como Deus é fiel, a nossa palavra para convosco não é sim e não.

[19] Porque o Filho de Deus, Cristo Jesus, que foi, por nosso intermédio, anunciado entre vós, isto é, por mim, e Silvano, e Timóteo, não foi sim e não; mas sempre nele houve o sim.

[20] Porque quantas são as promessas de Deus, tantas têm nele o sim; porquanto também por ele é o amém para glória de Deus, por nosso intermédio.

[21] Mas aquele que nos confirma convosco em Cristo e nos ungiu é Deus,

[22] que também nos selou e nos deu o penhor do Espírito em nosso coração.

[23] Eu, porém, por minha vida, tomo a Deus por testemunha de que, para vos poupar, não tornei ainda a Corinto;

[24] não que tenhamos domínio sobre a vossa fé, mas porque somos cooperadores de vossa alegria; porquanto, pela fé, já estais firmados.

2 Coríntios 2

[15]Tokio pasitikėjimo kupinas, ir kad jūs pakartotinai gautumėte malonę, aš ketinau pirmiausia atvykti pas jus

[16]ir pro jus keliauti į Makedoniją, o iš Makedonijos vėl grįžti pas jus, kad jūs mane išlydėtumėte į Judėją.

[17]Argi taip manydamas aš elgiausi lengvabūdiškai? O gal mano sumanymai buvo grynai žmogiški? Gal mano „taip, taip“ kartu reiškė ir „ne, ne“?

[18]Kaip Dievas mato, jums duotas mūsų žodis nebuvo kartu „taip“ ir „ne“.

[19]Juk Dievo Sūnus Jėzus Kristus, kurį jums paskelbėme aš, Silvanas ir Timotiejus, anaiptol nebuvo ir „taip“, ir „ne“, bet jame buvo tik „taip“.

[20]Kiek tik yra Dievo pažadų, jie jame yra „taip“. Todėl per jį skamba ir mūsų „Amen“ Dievo garbei.

[21]Juk Dievas mus ir jus sutvirtino Kristuje ir patepė,

[22]pažymėjo mus savo antspaudu ir siuntė į mūsų širdis Dvasios laidą.

[23]Šaukiuosi Dievą liudytoju – kaip mane gyvą regite, – kad neatvykau į Korintą tik jūsų gailėdamas.

[24]Mes juk nesame jūsų tikėjimo viešpačiai, bet tik jūsų džiaugsmo talkininkai, nes tikėjime jūs stovite tvirtai.

2 Korintiečiams 2

[1] Isto deliberei por mim mesmo: não voltar a encontrar-me convosco em tristeza.

[2] Porque, se eu vos entristeço, quem me alegrará, senão aquele que está entristecido por mim mesmo?

[3] E isto escrevi para que, quando for, não tenha tristeza da parte daqueles que deveriam alegrar-me, confiando em todos vós de que a minha alegria é também a vossa.

[4] Porque, no meio de muitos sofrimentos e angústias de coração, vos escrevi, com muitas lágrimas, não para que ficásseis entristecidos, mas para que conhecêsseis o amor que vos consagro em grande medida.

O penitente deve ser readmitido na igreja

[5] Ora, se alguém causou tristeza, não o fez apenas a mim, mas, para que eu não seja demasiadamente áspero, digo que em parte a todos vós;

[6] basta-lhe a punição pela maioria.

[7] De modo que deveis, pelo contrário, perdoar-lhe e confortá-lo, para que não seja o mesmo consumido por excessiva tristeza.

[8] Pelo que vos rogo que confirmeis para com ele o vosso amor.

[9] E foi por isso também que vos escrevi, para ter prova de que, em tudo, sois obedientes.

[10] A quem perdoais alguma coisa, também eu perdôo; porque, de fato, o que tenho perdoado (se alguma coisa tenho perdoado), por causa de vós o fiz na presença de Cristo;

[1]Aš nusprendžiau savo širdyje nebevykti pas jus dar kartą su liūdesiu.

[2]O jei aš pats jus liūdinu, tai kas gi mane pralinksmins, jeigu ne mano nuliūdintasis?

[3]Aš esu tai parašęs, kad atvykęs neturėčiau liūdėti dėl tų, kuriais derėtų džiaugtis. Juk tikiu jumis visais, kad mano džiaugsmas yra ir visų jūsų džiaugsmas.

[4]Aš gi jums esu rašęs iš didelio sielvarto ir širdies suspaudimo, su gausiomis ašaromis ne tam, kad pastūmėčiau jus į nusiminimą, bet kad pažintumėte meilę, kurios pertekusi jums mano širdis.

[5]Jeigu kas nuliūdino, tai ne mane, bet – kad neperdėčiau – bent iš dalies nuliūdino jus visus.

[6]Tokiam pakanka daugumos paskirtosios bausmės.

[7]Net, atvirkščiai, jūs turėtumėte jam atleisti ir jį paguosti, kad pernelyg didelis nusiminimas jo nepražudytų.

[8]Todėl aš raginu jus parodyti jam meilę.

[9]Tam jums ir parašiau, kad patirčiau, ar jūs visais atžvilgiais esate klusnūs.

[10]O kam jūs dovanojate, tam dovanoju ir aš, nes, jei kam dovanojau, tai padariau dėl jūsų Kristaus akivaizdoje,

[11] para que Satanás não alcance vantagem sobre nós, pois não lhe ignoramos os desígnios.

A intranquilidade de Paulo não encontrando Tito

[12] Ora, quando cheguei a Trôade para pregar o evangelho de Cristo, e uma porta se me abriu no SENHOR,

[13] não tive, contudo, tranqüilidade no meu espírito, porque não encontrei o meu irmão Tito; por isso, despedindo-me deles, parti para a Macedônia.

A vitória de Cristo no ministério apostólico

[14] Graças, porém, a Deus, que, em Cristo, sempre nos conduz em triunfo e, por meio de nós, manifesta em todo lugar a fragrância do seu conhecimento.

[15] Porque nós somos para com Deus o bom perfume de Cristo, tanto nos que são salvos como nos que se perdem.

[16] Para com estes, cheiro de morte para morte; para com aqueles, aroma de vida para vida. Quem, porém, é suficiente para estas coisas?

[17] Porque nós não estamos, como tantos outros, mercadejando a palavra de Deus; antes, em Cristo é que falamos na presença de Deus, com sinceridade e da parte do próprio Deus.

2 Coríntios 3

A excelência do ministério da nova aliança

[1] Começamos, porventura, outra vez a recomendar-nos a nós mesmos? Ou temos necessidade, como alguns, de cartas de recomendação para vós outros ou de vós?

[11]kad nebūtume šėtono apgauti. Mes juk žinome jo kėslus.

Apie apaštalo tarnystę

[12]Kai atvykau į Troadę skelbti Kristaus Evangelijos, Viešpats buvo man pravėręs duris,

[13]bet aš neturėjau dvasios ramybės, kadangi nesutikau ten savo brolio Tito; tad atsisveikinęs iškeliavau į Makedoniją.

[14]Dėkui Dievui, kuris mus visuomet veda Kristaus pergalės eisenoje ir per mus visur skleidžia mielą savo pažinimo kvapą.

[15]Juk mes esame Kristaus kvapas Dievui tarp einančių į išganymą ir žengiančių į pražūtį:

[16]vieniems – mirties kvapas, nešantis mirtį, kitiems – gyvenimo kvapas, vedantis į gyvenimą. O kas gi tinkamas šiam uždaviniui?

[17]Mes neprekiaujame, kaip daugelis, Dievo žodžiu, bet kalbame Kristuje iš tikros širdies, Dievo įkvėpti, Dievo akivaizdoje.

2 Korintiečiams 3

[1]Ar pradėsime jums iš naujo prisistatinėti? Gal reikia, kaip kai kuriems, lydimųjų laiškų jums ar nuo jūsų?

2 Vós sois a nossa carta, escrita em nosso coração, conhecida e lida por todos os homens,

2Ne, nes jūs patys esate mūsų laiškas, įrašytas mūsų širdyse, visų žmonių suprantamas ir skaitomas.

3 estando já manifestos como carta de Cristo, produzida pelo nosso ministério, escrita não com tinta, mas pelo Espírito do Deus vivente, não em tábuas de pedra, mas em tábuas de carne, isto é, nos corações.

3Jūs pasirodėte esą Kristaus laiškas, parengtas mūsų patarnavimu, surašytas ne rašalu, bet gyvojo Dievo Dvasia, ne akmens plokštėse, bet gyvų širdžių plokštėse.

Raidė ir Dvasia

4 E é por intermédio de Cristo que temos tal confiança em Deus;

4Tokį pasitikėjimą Dievu mes turime Kristaus dėka.

5 não que, por nós mesmos, sejamos capazes de pensar alguma coisa, como se partisse de nós; pelo contrário, a nossa suficiência vem de Deus,

5Ir ne todėl, kad būtume savaime tinkami ką nors sumanyti tartum iš savęs, bet mūsų tinkamumas iš Dievo,

6 o qual nos habilitou para sermos ministros de uma nova aliança, não da letra, mas do espírito; porque a letra mata, mas o espírito vivifica.

6kuris padarė mus tinkamus būti tarnais Naujosios Sandoros – ne raidės, bet Dvasios, nes raidė užmuša, o Dvasia teikia gyvybę.

7 E, se o ministério da morte, gravado com letras em pedras, se revestiu de glória, a ponto de os filhos de Israel não poderem fitar a face de Moisés, por causa da glória do seu rosto, ainda que desvanecente,

7Jeigu tarnavimas mirčiai, iškaltas raidėmis akmenyse, buvo toks garbingas, kad Izraelio vaikai negalėjo pažvelgti Mozei į veidą dėl jo švytėjimo, kuris turėjo išblėsti,

8 como não será de maior glória o ministério do Espírito!

8tai nepalyginti didesne garbe bus apgaubtas tarnavimas Dvasiai.

9 Porque, se o ministério da condenação foi glória, em muito maior proporção será glorioso o ministério da justiça.

9Jeigu pasmerkimo tarnystė tokia garbinga, tai teisumo tarnystė dar garbingesnė.

10 Porquanto, na verdade, o que, outrora, foi glorificado, neste respeito, já não resplandece, diante da atual sobreexcelente glória.

10Ankstesnis garbingumas visai nebegarbingas, palyginti su viską nustelbiančia garbe.

[11] Porque, se o que se desvanecia teve sua glória, muito mais glória tem o que é permanente.

Onde há o Espírito do Senhor, aí há liberdade

[12] Tendo, pois, tal esperança, servimo-nos de muita ousadia no falar.

[13] E não somos como Moisés, que punha véu sobre a face, para que os filhos de Israel não atentassem na terminação do que se desvanecia.

[14] Mas os sentidos deles se embotaram. Pois até ao dia de hoje, quando fazem a leitura da antiga aliança, o mesmo véu permanece, não lhes sendo revelado que, em Cristo, é removido.

[15] Mas até hoje, quando é lido Moisés, o véu está posto sobre o coração deles.

[16] Quando, porém, algum deles se converte ao SENHOR, o véu lhe é retirado.

[17] Ora, o SENHOR é o Espírito; e, onde está o Espírito do SENHOR, aí há liberdade.

[18] E todos nós, com o rosto desvendado, contemplando, como por espelho, a glória do SENHOR, somos transformados, de glória em glória, na sua própria imagem, como pelo SENHOR, o Espírito.

2 Coríntios 4

Paulo cumpre o seu ministério com fidelidade

[1] Pelo que, tendo este ministério, segundo a misericórdia que nos foi feita, não desfalecemos;

[2] pelo contrário, rejeitamos as coisas que, por vergonhosas, se ocultam, não andando com astúcia, nem adulterando a palavra de Deus; antes, nos recomendamos à

[11]Ir jeigu laikinas dalykas spindėjo garbe, tai kur kas garbingesnis nelaikinas.

[12]Taigi, turėdami tokią viltį, mes viską dėstome atvirai,

[13]ne kaip Mozė, kuris ant veido užsileisdavo gobtuvą, kad Izraelio vaikai nepamatytų jo laikino spindesio pabaigos.

[14]Deja, jų protai atbuko. Iki šios dienos jų akis dengia tas pats gobtuvas, kai skaito Senąjį Testamentą, ir jis lieka nenudengtas, nes jį nuimti tegali Kristus.

[15]Taip, iki šios dienos, kada tik skaitomas Mozė, gobtuvas tebedengia jų širdį.

[16]Bet vos tik žmogus atsigręžia į Viešpatį, gobtuvas nukrinta.

[17]Viešpats yra Dvasia. O kur Viešpaties Dvasia, ten ir laisvė.

[18]Mes visi, atidengtu veidu Viešpaties šlovę atspindėdami, daromės panašūs į jo atvaizdą, ir Viešpaties Dvasios veikimu vis didėja mūsų garbingumas.

2 Korintiečiams 4

Nenuleiskime rankų

[1]Štai kodėl, iš Dievo gailestingumo turėdami šią tarnystę, nenuleidžiame rankų.

[2]Atvirkščiai, mes susilaikome nuo slaptų gėdingų darbų, nesileidžiame į gudravimus ir neklastojame Dievo žodžio, bet atviru tiesos skelbimu prisistatome

consciência de todo homem, na presença de Deus, pela manifestação da verdade.

3 Mas, se o nosso evangelho ainda está encoberto, é para os que se perdem que está encoberto,

4 nos quais o deus deste século cegou o entendimento dos incrédulos, para que lhes não resplandeça a luz do evangelho da glória de Cristo, o qual é a imagem de Deus.

5 Porque não nos pregamos a nós mesmos, mas a Cristo Jesus como SENHOR e a nós mesmos como vossos servos, por amor de Jesus.

6 Porque Deus, que disse: Das trevas resplandecerá a luz, ele mesmo resplandeceu em nosso coração, para iluminação do conhecimento da glória de Deus, na face de Cristo.

O poder de Paulo vem só de Deus

7 Temos, porém, este tesouro em vasos de barro, para que a excelência do poder seja de Deus e não de nós.

8 Em tudo somos atribulados, porém não angustiados; perplexos, porém não desanimados;

9 perseguidos, porém não desamparados; abatidos, porém não destruídos;

10 levando sempre no corpo o morrer de Jesus, para que também a sua vida se manifeste em nosso corpo.

11 Porque nós, que vivemos, somos sempre entregues à morte por causa de Jesus, para que também a vida de Jesus se manifeste em nossa carne mortal.

kiekvieno žmogaus sąžinei Dievo akivaizdoje.

3Jeigu mūsų Evangelija tebėra paslėpta, tai ji paslėpta vien einantiems į pražūtį,

4netikintiesiems, kuriems šio pasaulio dievaitis apakino protus, kad jie neišvystų Dievo atvaizdo – Kristaus šlovės Evangelijos šviesos.

5Mes ne save pačius skelbiame, bet Kristų Jėzų kaip Viešpatį, o save – jūsų tarnais dėl Jėzaus.

6Pats Dievas, kuris yra taręs: Iš tamsos tenušvinta šviesa! – sušvito mūsų širdyse, kad pažintume Dievo šlovę, spindinčią Kristaus veide.

7Deja, šitą lobį mes nešiojamės moliniuose induose, kad būtų aišku, jog ta galybės gausa plaukia ne iš mūsų, bet iš Dievo.

8Mes visaip slegiami, bet nesugniuždyti; mes svyruojame, bet nenusimename.

9Mes persekiojami, bet neapleisti; mes parblokšti, bet nežuvę.

10Mes visuomet nešiojame savo kūne Jėzaus merdėjimą, kad ir Jėzaus gyvybė apsireikštų mūsų kūne.

11Mums, gyviesiems, dėl Jėzaus nuolat gresia mirtis, kad Jėzaus gyvybė pasirodytų mūsų mirtingame kūne.

[12] De modo que, em nós, opera a morte, mas, em vós, a vida.

[13] Tendo, porém, o mesmo espírito da fé, como está escrito: Eu cri; por isso, é que falei. Também nós cremos; por isso, também falamos,

[14] sabendo que aquele que ressuscitou o SENHOR Jesus também nos ressuscitará com Jesus e nos apresentará convosco.

[15] Porque todas as coisas existem por amor de vós, para que a graça, multiplicando-se, torne abundantes as ações de graças por meio de muitos, para glória de Deus.

O desígnio e efeito das aflições

[16] Por isso, não desanimamos; pelo contrário, mesmo que o nosso homem exterior se corrompa, contudo, o nosso homem interior se renova de dia em dia.

[17] Porque a nossa leve e momentânea tribulação produz para nós eterno peso de glória, acima de toda comparação,

[18] não atentando nós nas coisas que se vêem, mas nas que se não vêem; porque as que se vêem são temporais, e as que se não vêem são eternas.

2 Coríntios 5

Ausentes do corpo e presentes com o Senhor

[1] Sabemos que, se a nossa casa terrestre deste tabernáculo se desfizer, temos da parte de Deus um edifício, casa não feita por mãos, eterna, nos céus.

[2] E, por isso, neste tabernáculo, gememos, aspirando por sermos revestidos da nossa habitação celestial;

[12]Šitaip mumyse veikia mirtis, o jumyse gyvybė.

[13]Mes turime tą pačią tikėjimo dvasią, apie kurią parašyta: Aš įtikėjau, todėl prakalbėjau. Taigi mes tikime ir todėl kalbame,

[14]žinodami, kad tasai, kuris prikėlė Viešpatį Jėzų, taip pat ir mus prikels su Jėzumi ir pastatys kartu su jumis.

[15]O visa tai – dėl jūsų, kad malonė apimtų daugelį ir pagausintų dėkojimą Dievo garbei.

[16]Todėl ir nenuleidžiame rankų. Atvirkščiai, jei mūsų išorinis žmogus vis nyksta, tai vidinis diena iš dienos atsinaujina.

[17]O lengvas dabartinis mūsų vargas ruošia mums neapsakomą, visa pranokstančią amžinąją garbę.

[18]Mes nežiūrime to, kas regima, bet kas neregima, nes regimieji dalykai laikini, o neregimieji amžini.

2 Korintiečiams 5

Amžinoji buveinė

[1]Mes juk žinome, kad, mūsų žemiškosios padangtės būstui suirus, mūsų laukia Dievo pastatas, ne rankomis statyti amžinieji namai danguje.

[2]Todėl mes dūsaujame, trokšdami ant viršaus apsivilkti savo buveinę iš dangaus,

[3] se, todavia, formos encontrados vestidos e não nus.

[4] Pois, na verdade, os que estamos neste tabernáculo gememos angustiados, não por querermos ser despidos, mas revestidos, para que o mortal seja absorvido pela vida.

[5] Ora, foi o próprio Deus quem nos preparou para isto, outorgando-nos o penhor do Espírito.

[6] Temos, portanto, sempre bom ânimo, sabendo que, enquanto no corpo, estamos ausentes do SENHOR;

[7] visto que andamos por fé e não pelo que vemos.

[8] Entretanto, estamos em plena confiança, preferindo deixar o corpo e habitar com o SENHOR.

[9] É por isso que também nos esforçamos, quer presentes, quer ausentes, para lhe sermos agradáveis.

[10] Porque importa que todos nós compareçamos perante o tribunal de Cristo, para que cada um receba segundo o bem ou o mal que tiver feito por meio do corpo.

O zelo apostólico de Paulo

[11] E assim, conhecendo o temor do SENHOR, persuadimos os homens e somos cabalmente conhecidos por Deus; e espero que também a vossa consciência nos reconheça.

[12] Não nos recomendamos novamente a vós outros; pelo contrário, damo-vos ensejo de vos gloriardes por nossa causa,

[3]jei turime būti rasti apsirengę, ne nuogi.

[4]O kol gyvename šioje padangtėje, dūsaujame prislėgti, norėdami ne nusirengti, bet verčiau apsirengti, kad tai, kas maru, būtų gyvenimo praryta.

[5]Dievas mus tam ruošia, suteikdamas Dvasią kaip laidą.

[6]Todėl mes visuomet gerai nusiteikę, nors žinome, kad, kolei gyvename kūne, esame svetur, toli nuo Viešpaties.

[7]Mes čia gyvename tikėjimu, o ne regėjimu.

[8]Vis dėlto esame gerai nusiteikę ir pasiruošę palikti kūno būstinę ir įsikurti pas Viešpatį.

[9]Štai kodėl, ar būdami namie, ar svetur, mes laikome sau garbe jam patikti.

[10]Juk mums visiems reikės stoti prieš Kristaus teismo krasę, kad kiekvienas atsiimtų, ką jis, gyvendamas kūne, yra daręs – gera ar bloga.

Sutaikymo tarnystė

[11]Taigi, žinodami, kas yra bijoti Viešpaties, mes stengiamės įtikinti žmones. Dievui mes atviri, ir tikiuosi, jog esame atviri ir jūsų sąžinėms.

[12]Nenorime jums iš naujo prisistatinėti, bet duodame progą pasigirti mumis, kad turėtumėte ką sakyti žmonėms, besigiriantiems išore, ne širdimi.

para que tenhais o que responder aos que se gloriam na aparência e não no coração.

[13] Porque, se enlouquecemos, é para Deus; e, se conservamos o juízo, é para vós outros.

[13]Jei mes persistengiame, tai Dievui, jei esame nuosaikūs, tai dėl jūsų.

[14] Pois o amor de Cristo nos constrange, julgando nós isto: um morreu por todos; logo, todos morreram.

[14]Kristaus meilė valdo mus, įsitikinusius, kad jei vienas mirė už visus, tai ir visi yra mirę.

[15] E ele morreu por todos, para que os que vivem não vivam mais para si mesmos, mas para aquele que por eles morreu e ressuscitou.

[15]Jis yra miręs už visus, kad gyvieji nebe sau gyventų, bet tam, kuris už juos numirė ir buvo prikeltas.

[16] Assim que, nós, daqui por diante, a ninguém conhecemos segundo a carne; e, se antes conhecemos Cristo segundo a carne, já agora não o conhecemos deste modo.

[16]Todėl nuo šiol mes nebenorime nė vieno pažinti kūno požiūriu. Jei mes ir buvome pažinę Kristų kūno požiūriu, tai dabar mes taip jo nebepažįstame.

[17] E, assim, se alguém está em Cristo, é nova criatura; as coisas antigas já passaram; eis que se fizeram novas.

[17]Taigi kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas buvo sena, praėjo, štai atsirado nauja.

O ministério da reconciliação

[18] Ora, tudo provém de Deus, que nos reconciliou consigo mesmo por meio de Cristo e nos deu o ministério da reconciliação,

[18]O visa tai iš Dievo, kuris mus per Kristų sutaikė su savimi ir davė mums sutaikymo tarnystę.

[19] a saber, que Deus estava em Cristo reconciliando consigo o mundo, não imputando aos homens as suas transgressões, e nos confiou a palavra da reconciliação.

[19]Juk tai Dievas Kristuje sutaikė su savimi pasaulį, nebeįskaito žmonėms nusikaltimų ir patikėjo mums sutaikymo žinią.

[20] De sorte que somos embaixadores em nome de Cristo, como se Deus exortasse por nosso intermédio. Em nome de Cristo, pois, rogamos que vos reconcilieis com Deus.

[20]Taigi Kristaus vietoj einame pasiuntinių pareigas, tarsi pats Dievas ragintų per mus. Kristaus vardu maldaujame: „Susitaikykite su Dievu!“

[21] Aquele que não conheceu pecado, ele o fez pecado por nós; para que, nele, fôssemos feitos justiça de Deus.

2 Coríntios 6

[1] E nós, na qualidade de cooperadores com ele, também vos exortamos a que não recebais em vão a graça de Deus

[2] (porque ele diz: Eu te ouvi no tempo da oportunidade e te socorri no dia da salvação; eis, agora, o tempo sobremodo oportuno, eis, agora, o dia da salvação);

[3] não dando nós nenhum motivo de escândalo em coisa alguma, para que o ministério não seja censurado.

A abnegação de Paulo

[4] Pelo contrário, em tudo recomendando-nos a nós mesmos como ministros de Deus: na muita paciência, nas aflições, nas privações, nas angústias,

[5] nos açoites, nas prisões, nos tumultos, nos trabalhos, nas vigílias, nos jejuns,

[6] na pureza, no saber, na longanimidade, na bondade, no Espírito Santo, no amor não fingido,

[7] na palavra da verdade, no poder de Deus, pelas armas da justiça, quer ofensivas, quer defensivas;

[8] por honra e por desonra, por infâmia e por boa fama, como enganadores e sendo verdadeiros;

[9] como desconhecidos e, entretanto, bem conhecidos; como se estivéssemos morrendo e, contudo, eis que vivemos; como castigados, porém não mortos;

[21]Tą, kuris nepažino nuodėmės, jis dėl mūsų pavertė nuodėme, kad mes jame taptume Dievo teisumu.

2 Korintiečiams 6

[1]Kaip Dievo bendradarbiai norime jus įspėti: neimkite Dievo malonės veltui!

[2]Jis sako: Aš išklausiau tavęs priimtinu metu, aš tau pagelbėjau išganymo dieną. Štai dabar palankus metas, štai dabar išganymo diena!

[3]Mes niekam jokiu atžvilgiu neduodame akstino nupulti, kad mūsų tarnystė nebūtų peiktina.

[4]Priešingai, visa kuo mes pasirodome Dievo tarnai, didžiai kantrūs sielvartuose, negandose, suspaudimuose,

[5]plakimuose, kalėjimuose, sąmyšiuose, sunkiuose darbuose, budėjimuose, badavimuose;

[6]pasirodome tyrumu, pažinimu, pakantumu, gerumu, Šventąja Dvasia, neveidmaininga meile,

[7]tiesos žodžiu, Dievo jėga, teisumo ginklais iš dešinės ir iš kairės;

[8]gerbiami ir žeminami, šmeižiami ir giriami, laikomi apgavikais ir teisiais,

[9]nepažįstamais ir gerai žinomais, kai mirštame ir štai vėl gyvuojame, kai esame baudžiami ir nenužudomi,

[10] entristecidos, mas sempre alegres; pobres, mas enriquecendo a muitos; nada tendo, mas possuindo tudo.

O amor com amor se paga

[11] Para vós outros, ó coríntios, abrem-se os nossos lábios, e alarga-se o nosso coração.
[12] Não tendes limites em nós; mas estais limitados em vossos próprios afetos.
[13] Ora, como justa retribuição (falo-vos como a filhos), dilatai-vos também vós.

Nenhuma comunhão com os incrédulos

[14] Não vos ponhais em jugo desigual com os incrédulos; porquanto que sociedade pode haver entre a justiça e a iniqüidade? Ou que comunhão, da luz com as trevas?
[15] Que harmonia, entre Cristo e o Maligno? Ou que união, do crente com o incrédulo?
[16] Que ligação há entre o santuário de Deus e os ídolos? Porque nós somos santuário do Deus vivente, como ele próprio disse: Habitarei e andarei entre eles; serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.
[17] Por isso, retirai-vos do meio deles, separai-vos, diz o SENHOR; não toqueis em coisas impuras; e eu vos receberei,
[18] serei vosso Pai, e vós sereis para mim filhos e filhas, diz o SENHOR Todo-Poderoso.

2 Coríntios 7

[1] Tendo, pois, ó amados, tais promessas, purifiquemo-nos de toda impureza, tanto

[10]kai liūdime ir visą laiką esame linksmi, kai, būdami beturčiai, praturtiname daugelį, kai nieko neturime ir viską turime.

[11]Mūsų lūpos atvirai jums prabilo, korintiečiai, mūsų širdis jums tapo erdvi.
[12]Mumyse jums ne per ankšta; ankšta jūsų pačių širdyse.
[13]Tad atsimokėkite tuo pačiu, – kalbu kaip vaikams, – ir praplėskite savo širdis!

Siekime šventumo

[14]Nevilkite svetimo jungo su netikinčiaisiais. Kas gi bendra tarp teisumo ir nuodėmės? Arba kas bendra tarp šviesos ir tamsos?

[15]Kaipgi galima gretinti Kristų su Beliaru arba tikintį su netikinčiu?

[16]Ir kaip suderinti Dievo šventyklą su stabais? Juk jūs esate gyvojo Dievo šventykla, kaip Dievo pasakyta: Aš apsigyvensiu tarp jų ir ten vaikštinėsiu; aš būsiu jų Dievas, o jie bus manoji tauta.
[17]Todėl: Išeikite iš jų ir atsiskirkite, – sako Viešpats, – ir nelieskite netyrų daiktų. Tuomet aš jus priimsiu
[18]ir būsiu jums tėvas, o jūs būsite man sūnūs ir dukterys, – taip sako visagalis Viešpats.

2 Korintiečiams 7

[1]Taigi, mylimieji, turėdami tokius pažadus, apsivalykime nuo visų kūno ir

da carne como do espírito, aperfeiçoando a nossa santidade no temor de Deus.

O afeto de Paulo para com os coríntios

2 Acolhei-nos em vosso coração; a ninguém tratamos com injustiça, a ninguém corrompemos, a ninguém exploramos.

3 Não falo para vos condenar; porque já vos tenho dito que estais em nosso coração para, juntos, morrermos e vivermos.

4 Mui grande é a minha franqueza para convosco, e muito me glorio por vossa causa; sinto-me grandemente confortado e transbordante de júbilo em toda a nossa tribulação.

A chegada de Tito

5 Porque, chegando nós à Macedônia, nenhum alívio tivemos; pelo contrário, em tudo fomos atribulados: lutas por fora, temores por dentro.

6 Porém Deus, que conforta os abatidos, nos consolou com a chegada de Tito;

7 e não somente com a sua chegada, mas também pelo conforto que recebeu de vós, referindo-nos a vossa saudade, o vosso pranto, o vosso zelo por mim, aumentando, assim, meu regozijo.

8 Porquanto, ainda que vos tenha contristado com a carta, não me arrependo; embora já me tenha arrependido (vejo que aquela carta vos contristou por breve tempo),

9 agora, me alegro não porque fostes contristados, mas porque fostes contristados para arrependimento; pois fostes contristados segundo Deus, para

dvasios dėmių, Dievo baime padarydami savo šventumą tobulą.

2Atverkite mums savo širdis! Juk mes nė vienam nepadarėme skriaudos, nė vieno nesužlugdėme, nė vieno neapgavome.

3Sakau tai, ne norėdamas jus smerkti. Juk jau sakiau, jog esate mūsų širdyje, kad kartu mirtume ir kartu gyventume.

4Aš labai pasitikiu jumis, labai jumis giriuosi. Aš kupinas paguodos ir pertekęs džiaugsmo visuose mūsų sielvartuose.

Tito atvykimas

5Kai atvykome į Makedoniją, mūsų kūnui neteko patirti nė kiek ramybės; mes buvome visokeriopai varginami: iš lauko – kovos, iš vidaus – baimė.

6Bet Dievas, nuolankiųjų guodėjas, palinksmino mus Tito atvykimu.

7Ir ne vien jo atvykimu, bet ir ta paguoda, kurią jis buvo patyręs iš jūsų. Jis pranešė mums apie jūsų ilgesį, dejones, jūsų rūpinimąsi manimi ir tuo dar labiau mane nudžiugino.

8Jeigu aš ir buvau nuliūdinęs jus laišku, tai šito nesigailiu. Jei aš ir apgailestavau, nes anas laiškas, matyt, kurį laiką buvo jus nuliūdinęs,

9tai dabar džiaugiuosi, žinoma, ne dėl to, kad jums teko nuliūsti, bet kad nuliūdimas atvedė jus į atgailą. Jūs buvote nuliūdę

que, de nossa parte, nenhum dano sofrêsseis.

[10] Porque a tristeza segundo Deus produz arrependimento para a salvação, que a ninguém traz pesar; mas a tristeza do mundo produz morte.

[11] Porque quanto cuidado não produziu isto mesmo em vós que, segundo Deus, fostes contristados! Que defesa, que indignação, que temor, que saudades, que zelo, que vindita! Em tudo destes prova de estardes inocentes neste assunto.

[12] Portanto, embora vos tenha escrito, não foi por causa do que fez o mal, nem por causa do que sofreu o agravo, mas para que a vossa solicitude a nosso favor fosse manifesta entre vós, diante de Deus.

[13] Foi por isso que nos sentimos confortados. E, acima desta nossa consolação, muito mais nos alegramos pelo contentamento de Tito, cujo espírito foi recreado por todos vós.

[14] Porque, se nalguma coisa me gloriei de vós para com ele, não fiquei envergonhado; pelo contrário, como, em tudo, vos falamos com verdade, também a nossa exaltação na presença de Tito se verificou ser verdadeira.

[15] E o seu entranhável afeto cresce mais e mais para convosco, lembrando-se da obediência de todos vós, de como o recebestes com temor e tremor.

[16] Alegro-me porque, em tudo, posso confiar em vós.

2 Coríntios 8

pagal Dievo valią, taigi iš mūsų pusės nebuvo jums jokios skriaudos.

[10]Mat liūdesys pagal Dievo valią per atgailą atveda į išgelbėjimą, ir to netenka gailėtis, o šio pasaulio liūdesys veda į mirtį.

[11]Ir štai kaip tik tas nuliūdimas pagal Dievo valią kokį pažadino jums susirūpinimą, kokį teisinimąsi, apmaudą, baimę, ilgesį, uolumą ir bausmę! Jūs visais atžvilgiais pasirodėte nesusitepę anuo nusikaltimu.

[12]Taigi, jeigu jums parašiau, tai ne dėl įžeidėjo ir ne dėl įžeistojo, bet kad jums Dievo akivaizdoje išryškėtų, kaip rūpinatės manimi.

[13]Tai mus ir paguodė. Mes ne tik paguosti, dar labiau mes nudžiugę dėl Tito džiaugsmo, nes jo dvasia buvo jūsų visų atgaivinta.

[14]Nelikau sugėdintas, kad jam buvau pasigyręs jumis, bet kaip visa jums teisingai kalbėjome, taip ir mūsų pasigyrimas Titui pasirodė teisingas.

[15]Jo paties širdis dar labiau linksta prie jūsų, nes jis prisimena, kokie visi buvote klusnūs, kaip priėmėte jį su baime ir pagarba.

[16]Aš tik džiaugiuosi, kad visais atžvilgiais galiu jumis pasikliauti.

2 Korintiečiams 8

A oferta das igrejas da Macedônia para os pobres da Judeia

[1] Também, irmãos, vos fazemos conhecer a graça de Deus concedida às igrejas da Macedônia;

[2] porque, no meio de muita prova de tribulação, manifestaram abundância de alegria, e a profunda pobreza deles superabundou em grande riqueza da sua generosidade.

[3] Porque eles, testemunho eu, na medida de suas posses e mesmo acima delas, se mostraram voluntários,

[4] pedindo-nos, com muitos rogos, a graça de participarem da assistência aos santos.

[5] E não somente fizeram como nós esperávamos, mas também deram-se a si mesmos primeiro ao SENHOR, depois a nós, pela vontade de Deus;

[6] o que nos levou a recomendar a Tito que, como começou, assim também complete esta graça entre vós.

[7] Como, porém, em tudo, manifestais superabundância, tanto na fé e na palavra como no saber, e em todo cuidado, e em nosso amor para convosco, assim também abundeis nesta graça.

[8] Não vos falo na forma de mandamento, mas para provar, pela diligência de outros, a sinceridade do vosso amor;

[9] pois conheceis a graça de nosso SENHOR Jesus Cristo, que, sendo rico, se fez pobre por amor de vós, para que, pela sua pobreza, vos tornásseis ricos.

Skatinimas šelpti

[1]Pranešame jums, broliai, apie Dievo malonę, suteiktą Makedonijos Bažnyčioms.

[2]Nors ir dideli vargai jas bandė, jos pasirodė kupinos džiaugsmo, ir jų baisus neturtas išsiliejo dosnumo turtais.

[3]Aš liudiju, kad jie pagal išgales ir virš išgalių savo noru

[4]prašyte prašė mus malonės leisti jiems prisidėti prie šventųjų šalpos.

[5]Jie net pranoko mūsų viltis ir Dievo valia aukojo patys save, pirmiausia – Viešpačiui, paskui – mums.

[6]Štai kodėl mes paprašėme Titą, kad, pas jus tą gerą darbą pradėjęs, jį ir užbaigtų.

[7]Tad, būdami visa ko pertekę – tikėjimo, žodžio, pažinimo, visokeriopo uolumo ir mūsų meilės, – pasirodykite pertekę ir dosnumo.

[8]Aš tai sakau ne liepdamas, bet norėdamas kitų uolumo mastu patikrinti ir jūsų meilės nuoširdumą.

[9]Jūs juk pažįstate mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonę ir žinote, jog jis, būdamas turtingas, dėl jūsų tapo vargdieniu, kad jūs taptumėte turtingi per jo neturtą.

[10] E nisto dou minha opinião; pois a vós outros, que, desde o ano passado, principiastes não só a prática, mas também o querer, convém isto.

[10]Aš duodu šiuo reikalu patarimą, nes tai naudinga jums, kurie pernai pirmi pradėjote ne tik veikti, bet ir to trokšti.

[11] Completai, agora, a obra começada, para que, assim como revelastes prontidão no querer, assim a leveis a termo, segundo as vossas posses.

[11]Dabar pagal išgales tai užbaikite, kad būtų įvykdyta, ko taip gyvai troškote.

[12] Porque, se há boa vontade, será aceita conforme o que o homem tem e não segundo o que ele não tem.

[12]Kai esama tikro troškimo, girtinas, kas duoda kiek gali, o ne kiek negali.

[13] Porque não é para que os outros tenham alívio, e vós, sobrecarga; mas para que haja igualdade,

[13]Niekas nereikalauja, kad kitiems tektų lengvatos, o jums naštos, bet kad būtų lygybė.

[14] suprindo a vossa abundância, no presente, a falta daqueles, de modo que a abundância daqueles venha a suprir a vossa falta, e, assim, haja igualdade,

[14]Šiuo metu jūsų perteklius tepapildo jų nepriteklių, kad vėliau jų perteklius atpildytų jūsų nepriteklių ir būtų lygybė,

[15] como está escrito: O que muito colheu não teve demais; e o que pouco, não teve falta.

[15]kaip parašyta: Kas daug surinko, neturėjo pertekliaus, o kas mažai, nekentėjo nepritekliaus.

O novo encargo de Tito

[16] Mas graças a Deus, que pôs no coração de Tito a mesma solicitude por amor de vós;

[16]Dėkui Dievui, pažadinusiam Tito širdyje tokį uolumą jūsų atžvilgiu.

[17] porque atendeu ao nosso apelo e, mostrando-se mais cuidadoso, partiu voluntariamente para vós outros.

[17]Jis ne tik paklausė mano raginimo, bet, būdamas labai uolus, savo noru leidžiasi keliauti pas jus.

[18] E, com ele, enviamos o irmão cujo louvor no evangelho está espalhado por todas as igrejas.

[18]Kartu su juo siunčiame brolį, pagarsėjusį Evangelijos skelbimu visose Bažnyčiose.

[19] E não só isto, mas foi também eleito pelas igrejas para ser nosso companheiro no desempenho desta graça ministrada por nós, para a glória do próprio SENHOR e para mostrar a nossa boa vontade;

[19]Jis netgi yra Bažnyčių paskirtas mano kelionių palydovu šiam šalpos darbui, kurį atliekame paties Viešpaties garbei ir su užsidegimu,

[20] evitando, assim, que alguém nos acuse em face desta generosa dádiva administrada por nós;
[21] pois o que nos preocupa é procedermos honestamente, não só perante o SENHOR, como também diante dos homens.
[22] Com eles, enviamos nosso irmão cujo zelo, em muitas ocasiões e de muitos modos, temos experimentado; agora, porém, se mostra ainda mais zeloso pela muita confiança em vós.
[23] Quanto a Tito, é meu companheiro e cooperador convosco; quanto a nossos irmãos, são mensageiros das igrejas e glória de Cristo.
[24] Manifestai, pois, perante as igrejas, a prova do vosso amor e da nossa exultação a vosso respeito na presença destes homens.

2 Coríntios 9

Instruções de Paulo em referência à grande coleta

[1] Ora, quanto à assistência a favor dos santos, é desnecessário escrever-vos,
[2] porque bem reconheço a vossa presteza, da qual me glorio junto aos macedônios, dizendo que a Acaia está preparada desde o ano passado; e o vosso zelo tem estimulado a muitíssimos.
[3] Contudo, enviei os irmãos, para que o nosso louvor a vosso respeito, neste particular, não se desminta, a fim de que, como venho dizendo, estivésseis preparados,

[20]sergėdamiesi, kad kas nors neimtų mūsų įtarinėti dėl tokių gausių aukų, pavestų mums tvarkyti.

[21]Mes juk rūpinamės geru vardu ne tik Viešpaties, bet ir žmonių akyse.

[22]Taigi su jais pasiuntėme savo brolį, kurio uolumą daugel kartų įvairiopai esame patikrinę ir kuris dabar yra dar uolesnis, labai jumis pasitikėdamas.

[23]Titas – tai mano bičiulis ir bendradarbis tarp jūsų, o tie mūsų broliai – tai Bažnyčių pasiuntiniai, Kristaus šlovė.

[24]Todėl visų Bažnyčių akyse įrodykite savo meilę ir kad mes ne veltui jumis giriamės.

2 Korintiečiams 9

[1]Tiesą sakant, nebereikia daugiau rašyti jums apie paramą šventiesiems:

[2]aš juk žinau jūsų pasiryžimą ir giriuosi jumis makedoniečiams, sakydamas, jog Achaja pasirengusi nuo pernai. Ir jūsų uolumas yra daugelį paskatinęs.

[3]O brolius siunčiu tam, kad mano pasigyrimas jumis nepasirodytų šituo atveju tuščias ir kad jūs, kaip esu sakęs, būtumėte pasirengę.

[4] para que, caso alguns macedônios forem comigo e vos encontrem desapercebidos, não fiquemos nós envergonhados (para não dizer, vós) quanto a esta confiança.

[4]Jei kartais makedoniečiai atvyktų kartu su manimi, tegul neužklumpa jūsų nepasiruošusių ir tegul netenka dėl tokio įsitikėjimo raudonuoti mums, ką ir kalbėti apie jus.

[5] Portanto, julguei conveniente recomendar aos irmãos que me precedessem entre vós e preparassem de antemão a vossa dádiva já anunciada, para que esteja pronta como expressão de generosidade e não de avareza.

[5]Todėl aš maniau esant reikalinga paprašyti brolius anksčiau nuvykti pas jus ir pasirūpinti, kad žadėtoji dovana būtų paruošta ir kad ji liudytų jūsų dosnumą, ne šykštumą.

A sementeira e a colheita

[6] E isto afirmo: aquele que semeia pouco pouco também ceifará; e o que semeia com fartura com abundância também ceifará.

[6]Argi ne taip: kas šykščiai sėja, šykščiai ir pjaus, o kas dosniai sėja, dosniai ir pjaus.

[7] Cada um contribua segundo tiver proposto no coração, não com tristeza ou por necessidade; porque Deus ama a quem dá com alegria.

[7]Kiekvienas tegul aukoja, kaip yra širdyje nutaręs, ne gailėdamas ar tarsi verčiamas, nesDievas myli linksmą davėją.

[8] Deus pode fazer-vos abundar em toda graça, a fim de que, tendo sempre, em tudo, ampla suficiência, superabundeis em toda boa obra,

[8]O Dievas gali jus apipilti visokeriopomis malonėmis, kad visuomet ir visais atžvilgiais būtumėte aprūpinti ir galėtumėte dosniai imtis bet kokio gero darbo,

[9] como está escrito: Distribuiu, deu aos pobres, a sua justiça permanece para sempre.

[9]kaip parašyta: Jis pažėrė, padalijo vargdieniams; jo teisumas amžiais išlieka.

[10] Ora, aquele que dá semente ao que semeia e pão para alimento também suprirá e aumentará a vossa sementeira e multiplicará os frutos da vossa justiça,

[10]Tasai, kuris parūpina sėklos sėjėjui ir duonos valgytojui, parūpins jums sėklos, padaugins ją ir padės subręsti jūsų geradarybės vaisiams.

[11] enriquecendo-vos, em tudo, para toda generosidade, a qual faz que, por nosso intermédio, sejam tributadas graças a Deus.

[11]Jūs tapsite visokeriopai pasiturintys ir galėsite būti dosnūs, kad mes turėtume už ką dėkoti Dievui.

[12] Porque o serviço desta assistência não só supre a necessidade dos santos, mas também redunda em muitas graças a Deus,
[13] visto como, na prova desta ministração, glorificam a Deus pela obediência da vossa confissão quanto ao evangelho de Cristo e pela liberalidade com que contribuís para eles e para todos,
[14] enquanto oram eles a vosso favor, com grande afeto, em virtude da superabundante graça de Deus que há em vós.
[15] Graças a Deus pelo seu dom inefável!

[12]Šis paslaugus tarnavimas ne tik pagelbės šventiesiems skurde, bet ir paskatins gausias padėkos maldas Dievui.

[13]Patyrę tokias paslaugas, jie šlovins Dievą už jūsų klusnumą išpažįstamai Kristaus Evangelijai ir už nuoširdų dosnumą jiems ir visiems kitiems.

[14]Jie melsis už jus ir ilgėsis jūsų dėlei visa pranokstančios Dievo malonės jumyse.

[15]Dėkui Dievui už jo neapsakomą dovaną!

2 Coríntios 10

Paulo defende a sua autoridade apostólica

[1] E eu mesmo, Paulo, vos rogo, pela mansidão e benignidade de Cristo, eu que, na verdade, quando presente entre vós, sou humilde; mas, quando ausente, ousado para convosco,
[2] sim, eu vos rogo que não tenha de ser ousado, quando presente, servindo-me daquela firmeza com que penso devo tratar alguns que nos julgam como se andássemos em disposições de mundano proceder.
[3] Porque, embora andando na carne, não militamos segundo a carne.
[4] Porque as armas da nossa milícia não são carnais, e sim poderosas em Deus, para destruir fortalezas, anulando nós sofismas
[5] e toda altivez que se levante contra o conhecimento de Deus, e levando cativo todo pensamento à obediência de Cristo,

2 Korintiečiams 10

Apaštalo apsigynimas

[1]Aš pats, Paulius, jus maldauju dėl Kristaus romumo ir švelnumo – aš, kuris „akyse su jumis esu toks nusižeminęs, o už akių taip smarkauju prieš jus“.

[2]Aš jus prašau, kad atvykęs neturėčiau pasirodyti smarkuoliu, pasiryžusiu griežtai sudrausti kai kuriuos, manančius, jog mes vadovaujamės kūno sumetimais.

[3]Vis dėlto, gyvendami kūne, mes kovojame ne kūniškai.

[4]Mūsų kovos ginklai ne kūniški, bet turi Dievo galybę griauti tvirtoves. Jais nugalime gudravimus

[5]ir bet kokią puikybę, kuri sukyla prieš Dievo pažinimą. Jais paimame nelaisvėn kiekvieną mintį, kad paklustų Kristui,

[6] e estando prontos para punir toda desobediência, uma vez completa a vossa submissão.

[6]ir esame pasirengę nubausti kiekvieną neklusnumą, kai tik jūsų klusnumas taps tobulas.

[7] Observai o que está evidente. Se alguém confia em si que é de Cristo, pense outra vez consigo mesmo que, assim como ele é de Cristo, também nós o somos.

[7]Tik pažvelkite, kas jums po akių! Jei kas tariasi esąs Kristaus, tegul kartkartėmis pats sau taria: kaip jis Kristaus, taip ir mes.

[8] Porque, se eu me gloriar um pouco mais a respeito da nossa autoridade, a qual o SENHOR nos conferiu para edificação e não para destruição vossa, não me envergonharei,

[8]O jei panorėčiau daugiau pasigirti ta galia, kurią Viešpats mums suteikė jūsų ugdymui, o ne griovimui, tai nebūtų man gėdos.

[9] para que não pareça ser meu intuito intimidar-vos por meio de cartas.

[9]Beje, nenorėčiau pasirodyti bauginąs jus laiškais.

[10] As cartas, com efeito, dizem, são graves e fortes; mas a presença pessoal dele é fraca, e a palavra, desprezível.

[10]Juk „laiškai, – sakoma, – yra svarūs ir griežti, bet jo kūno išvaizda menka ir iškalba prasta“.

[11] Considere o tal isto: que o que somos na palavra por cartas, estando ausentes, tal seremos em atos, quando presentes.

[11]Kas taip sako, tegul įsidėmi, jog kokie esame iš tolo ir laiško žodžiais, tokie esame ir vietoje darbais.

[12] Porque não ousamos classificar-nos ou comparar-nos com alguns que se louvam a si mesmos; mas eles, medindo-se consigo mesmos e comparando-se consigo mesmos, revelam insensatez.

[12]Mes nedrįstame savęs gretinti ar lyginti su kai kuriais žmonėmis, kurie patys save aukština. Juk jie, matuodami save pagal save pačius ir lygindami save su savimi, yra be nuovokos.

A esfera da ação missionária de Paulo

[13] Nós, porém, não nos gloriaremos sem medida, mas respeitamos o limite da esfera de ação que Deus nos demarcou e que se estende até vós.

[13]Nesame linkę girtis be krašto, o tik iki tų ribų, kurias mums Dievas užbrėžė ir kurios siekia ligi pat jūsų.

[14] Porque não ultrapassamos os nossos limites como se não devêssemos chegar até vós, posto que já chegamos até vós com o evangelho de Cristo;

[14]Ir mes nepersistiebiame – taip būtų, jei nebūtume jūsų, – nes juk Kristaus Evangelija jus pasiekėme.

[15] não nos gloriando fora de medida nos trabalhos alheios e tendo esperança de que, crescendo a vossa fé, seremos sobremaneira engrandecidos entre vós, dentro da nossa esfera de ação,

[15]Mes be krašto nesigiriame svetimo darbo vaisiais, bet turime viltį, jūsų tikėjimui tarpstant, praaugti ligšiolines ribas,

[16] a fim de anunciar o evangelho para além das vossas fronteiras, sem com isto nos gloriarmos de coisas já realizadas em campo alheio.

[16]kad galėtume nešti Evangeliją už jūsų ribų, tik, žinoma, nesigirti kito atliktu darbu svetimoje srityje.

[17] Aquele, porém, que se gloria, glorie-se no SENHOR.

[17]Kas nori girtis, tesigiria Viešpačiu!

[18] Porque não é aprovado quem a si mesmo se louva, e sim aquele a quem o SENHOR louva.

[18]Ne tas priimtinas, kuris pats prisistato, bet tas, kurį Viešpats pristato.

2 Coríntios 11

2 Korintiečiams 11

Paulo continua a sua defesa

[1] Quisera eu me suportásseis um pouco mais na minha loucura. Suportai-me, pois.

[1]O, kad jūs pakęstumėte truputėlį mano paikybės! Bet jūs ir pakenčiate.

[2] Porque zelo por vós com zelo de Deus; visto que vos tenho preparado para vos apresentar como virgem pura a um só esposo, que é Cristo.

[2]Aš pavyduliauju dėl jūsų Dievo pavyduliavimu. Mat aš jus sužiedavau su vienu vyru, su Kristumi, ir turiu pas jį nuvesti jus kaip skaisčią mergelę.

[3] Mas receio que, assim como a serpente enganou a Eva com a sua astúcia, assim também seja corrompida a vossa mente e se aparte da simplicidade e pureza devidas a Cristo.

[3]Bet aš bijau, kad kaip angis savo gudrumu suvedžiojo Ievą, taip ir jūsų minčių kas neatitrauktų nuo tyro ir nuoširdaus atsidavimo Kristui.

[4] Se, na verdade, vindo alguém, prega outro Jesus que não temos pregado, ou se aceitais espírito diferente que não tendes recebido, ou evangelho diferente que não tendes abraçado, a esse, de boa mente, o tolerais.

[4]Mat jei kas užklydęs ima skelbti kitą Jėzų, negu mes paskelbėme, arba jei jūs priimate kitą dvasią, kurios nebuvote priėmę, ar kitą evangeliją, kurios nebuvote gavę, tai jūs ramiausiai tatai pakenčiate.

[5] Porque suponho em nada ter sido inferior a esses tais apóstolos.

[5]Bet aš manau nesąs prastesnis už anuos „antapaštalius“.

6 E, embora seja falto no falar, não o sou no conhecimento; mas, em tudo e por todos os modos, vos temos feito conhecer isto.

6Ir jei man trūksta iškalbingumo, tai anaiptol ne pažinimo. Ir tai mes esame jums įrodę visais atžvilgiais.

O desprendimento do apóstolo

7 Cometi eu, porventura, algum pecado pelo fato de viver humildemente, para que fôsseis vós exaltados, visto que gratuitamente vos anunciei o evangelho de Deus?

7Nejaugi aš nusidėjau, kad pažeminau save ir išaukštinau jus, paskelbdamas jums Dievo Evangeliją dovanai?!

8 Despojei outras igrejas, recebendo salário, para vos poder servir,

8Aš apiplėšiau kitas Bažnyčias, gaudamas iš jų išlaikymą, kad galėčiau tarnauti jums.

9 e, estando entre vós, ao passar privações, não me fiz pesado a ninguém; pois os irmãos, quando vieram da Macedônia, supriram o que me faltava; e, em tudo, me guardei e me guardarei de vos ser pesado.

9O būdamas pas jus ir stokodamas, nė vieno neapsunkinau. Neturte sušelpė mane iš Makedonijos atvykę broliai. Aš saugojausi ir ateityje saugosiuos tapti jums našta bet kuria prasme.

10 A verdade de Cristo está em mim; por isso, não me será tirada esta glória nas regiões da Acaia.

10Sakau jums vardan Kristaus tiesos, esančios manyje, kad šio pasididžiavimo Achajos srityse niekas iš manęs neatims.

11 Por que razão? É porque não vos amo? Deus o sabe.

11Kodėl? Ar todėl, kad jūsų nemyliu? O, Dievas tai žino!

12 Mas o que faço e farei é para cortar ocasião àqueles que a buscam com o intuito de serem considerados iguais a nós, naquilo em que se gloriam.

12Kaip darau, taip ir darysiu, kad neduočiau progos ieškantiems priekabių pagyrūnams, kurie norėtų pasirodyti esą tokie kaip ir mes.

13 Porque os tais são falsos apóstolos, obreiros fraudulentos, transformando-se em apóstolos de Cristo.

13Juk tokie yra anie netikri apaštalai, klastingi darbininkai, besidedantys Kristaus apaštalais.

14 E não é de admirar, porque o próprio Satanás se transforma em anjo de luz.

14Ir nenuostabu, nes pats šėtonas geba apsimesti šviesos angelu.

15 Não é muito, pois, que os seus próprios ministros se transformem em ministros de justiça; e o fim deles será conforme as suas obras.

15Tad nieko ypatinga, jei ir jo tarnai apsimeta teisumo tarnais. Bet jų galas bus toks, kokie jų darbai.

Os sofrimentos de Paulo por amor do evangelho

[16] Outra vez digo: ninguém me considere insensato; todavia, se o pensais, recebei-me como insensato, para que também me glorie um pouco.

[16]Aš kartoju: nelaikykite manęs kvailiu! O jeigu jau laikote, tai pasiklausykite manęs kaip kvailo, kad galėčiau bent truputį pasigirti.

[17] O que falo, não o falo segundo o SENHOR, e sim como por loucura, nesta confiança de gloriar-me.

[17]Ką pasakysiu, pasakysiu ne Viešpaties valia, bet tartum kvailiodamas ir manydamas galįs pasigirti.

[18] E, posto que muitos se gloriam segundo a carne, também eu me gloriarei.

[18]Kadangi daug kas giriasi kūno dalykais, tai pasigirsiu ir aš.

[19] Porque, sendo vós sensatos, de boa mente tolerais os insensatos.

[19]Juk, būdami protingi, jūs mokate mielai pakęsti paikuosius.

[20] Tolerais quem vos escravize, quem vos devore, quem vos detenha, quem se exalte, quem vos esbofeteie no rosto.

[20]Beje, jūs ir pakenčiate, kai jie jus pavergia, kai apryja, kai apiplėšia, kai prieš jus puikuojasi, kai užgauna per veidą.

[21] Ingloriamente o confesso, como se fôramos fracos. Mas, naquilo em que qualquer tem ousadia (com insensatez o afirmo), também eu a tenho.

[21]Savo gėdai sakau, kad mes buvome per silpni taip su jumis elgtis... Bet jei kas drįsta kuo nors girtis – tai sakau iš kvailumo, – drįstu ir aš.

[22] São hebreus? Também eu. São israelitas? Também eu. São da descendência de Abraão? Também eu.

[22]Jie hebrajai? Ir aš. Jie izraelitai? Ir aš. Jie Abraomo palikuonys? Ir aš.

[23] São ministros de Cristo? (Falo como fora de mim.) Eu ainda mais: em trabalhos, muito mais; muito mais em prisões; em açoites, sem medida; em perigos de morte, muitas vezes.

[23]Jie Kristaus tarnai? Iš kvailumo sakau: aš juo labiau! Aš daug daugiau įdėjau triūso. Kur kas daugiau kalėjau. Esu gavęs nepalyginti daugiau rykščių ir daugel kartų buvęs mirties pavojuje.

[24] Cinco vezes recebi dos judeus uma quarentena de açoites menos um;

[24]Nuo žydų gavau penkis kartus po keturiasdešimt be vieno kirčio.

[25] fui três vezes fustigado com varas; uma vez, apedrejado; em naufrágio, três vezes; uma noite e um dia passei na voragem do mar;

[25]Tris kartus gavau lazdų, vienąkart buvau apsvaidytas akmenimis. Tris kartus pergyvenau laivo sudužimą, ištisą parą plūduriavau atviroje jūroje.

[26] em jornadas, muitas vezes; em perigos de rios, em perigos de salteadores, em

[26]Dažnai būdavau kelionėse, upių pavojuose, pavojuose nuo plėšikų,

perigos entre patrícios, em perigos entre gentios, em perigos na cidade, em perigos no deserto, em perigos no mar, em perigos entre falsos irmãos;

[27] em trabalhos e fadigas, em vigílias, muitas vezes; em fome e sede, em jejuns, muitas vezes; em frio e nudez.

[28] Além das coisas exteriores, há o que pesa sobre mim diariamente, a preocupação com todas as igrejas.

[29] Quem enfraquece, que também eu não enfraqueça? Quem se escandaliza, que eu não me inflame?

[30] Se tenho de gloriar-me, gloriar-me-ei no que diz respeito à minha fraqueza.

[31] O Deus e Pai do SENHOR Jesus, que é eternamente bendito, sabe que não minto.

[32] Em Damasco, o governador preposto do rei Aretas montou guarda na cidade dos damascenos, para me prender;

[33] mas, num grande cesto, me desceram por uma janela da muralha abaixo, e assim me livrei das suas mãos.

pavojuose nuo savo tautiečių, pavojuose nuo pagonių, miesto pavojuose, dykumos pavojuose, jūros pavojuose, pavojuose nuo netikrų brolių.

[27]Man teko daug triūsti ir vargti, dažnai budėti naktimis, badauti ir trokšti, dažnai pasninkauti, dažnai kęsti šaltį ir nuogumą.

[28]Be kita ko, kasdien vargstu, rūpindamasis visomis Bažnyčiomis.

[29]Jei kas silpsta, ar aš nesilpstu? Jei kas piktinasi, ar aš nedegu apmaudu?!

[30]Jei reikia girtis, girsiuosi savo silpnumu.

[31]Viešpaties Jėzaus Dievas ir Tėvas, kuriam šlovė per amžius, žino, kad nemeluoju.

[32]Damaske karaliaus Areto etnarchas saugojo damaskiečių miestą, norėdamas mane suimti,

[33]bet aš buvau pro langą nuleistas pintinėje per mūrą ir tik taip ištrūkau iš jo nagų.

2 Coríntios 12

As visões e revelações do Senhor

[1] Se é necessário que me glorie, ainda que não convém, passarei às visões e revelações do SENHOR.

[2] Conheço um homem em Cristo que, há catorze anos, foi arrebatado até ao terceiro céu (se no corpo ou fora do corpo, não sei, Deus o sabe)

[3] e sei que o tal homem (se no corpo ou fora do corpo, não sei, Deus o sabe)

2 Korintiečiams 12

[1]Jei reikia girtis (nors iš to jokios naudos), eisiu prie Viešpaties regėjimų ir apreiškimų.

[2]Pažįstu žmogų Kristuje, kuris prieš keturiolika metų – ar kūne, ar be kūno, nežinau, Dievas žino – buvo pagautas ir iškeltas iki trečiojo dangaus.

[3]Ir žinau, kad šitas žmogus – ar kūne, ar be kūno, nežinau, Dievas žino –

[4] foi arrebatado ao paraíso e ouviu palavras inefáveis, as quais não é lícito ao homem referir.

[4]buvo paimtas į rojų ir girdėjo slaptingus žodžius, kurių nevalia žmogui ištarti.

[5] De tal coisa me gloriarei; não, porém, de mim mesmo, salvo nas minhas fraquezas.

[5]Štai tokiu žmogumi pasigirsiu, o savimi nesigirsiu, nebent savo negaliomis.

[6] Pois, se eu vier a gloriar-me, não serei néscio, porque direi a verdade; mas abstenho-me para que ninguém se preocupe comigo mais do que em mim vê ou de mim ouve.

[6]Jei panorėčiau girtis, nebūčiau neprotingas, nes kalbėčiau tiesą. Bet aš susilaikau, kad kas nors apie mane nepagalvotų daugiau negu tai, ką manyje mato ar iš manęs girdi,

O espinho na carne

[7] E, para que não me ensoberbecesse com a grandeza das revelações, foi-me posto um espinho na carne, mensageiro de Satanás, para me esbofetear, a fim de que não me exalte.

[7]taip pat dėl nepaprastų apreiškimų. Taigi, kad neišpuikčiau, man duotas dyglys kūne, šėtono pasiuntinys, kad mane smūgiuotų ir neišpuikčiau.

[8] Por causa disto, três vezes pedi ao SENHOR que o afastasse de mim.

[8]Todėl aš jau tris kartus maldavau Viešpatį, kad atitolintų jį nuo manęs.

[9] Então, ele me disse: A minha graça te basta, porque o poder se aperfeiçoa na fraqueza. De boa vontade, pois, mais me gloriarei nas fraquezas, para que sobre mim repouse o poder de Cristo.

[9]Bet man jis atsakė: „Gana tau mano malonės, nes mano galybė tampa tobula silpnume“. Todėl aš mieliausiu noru girsiuosi silpnumais, kad Kristaus galybė apsigyventų manyje.

[10] Pelo que sinto prazer nas fraquezas, nas injúrias, nas necessidades, nas perseguições, nas angústias, por amor de Cristo. Porque, quando sou fraco, então, é que sou forte.

[10]Tad džiaugiuosi silpnumu, paniekinimais, bėdomis, persekiojimais ir priespauda dėl Kristaus, nes, būdamas silpnas, esu galingas.

As credenciais de um apóstolo

[11] Tenho-me tornado insensato; a isto me constrangestes. Eu devia ter sido louvado por vós; porquanto em nada fui inferior a esses tais apóstolos, ainda que nada sou.

[11]Jūsų verčiamas, nukalbėjau neprotingai. Iš tikro tai jūs turėtumėte mane pagirti, nes aš ne prastesnis už „antapaštalius“, nors esu niekas.

[12] Pois as credenciais do apostolado foram apresentadas no meio de vós, com toda a

[12]Jūsų akyse pasitvirtino tikro apaštalo žymės: kantrybė, ženklai, stebuklai ir galingi darbai.

persistência, por sinais, prodígios e poderes miraculosos.

[13] Porque, em que tendes vós sido inferiores às demais igrejas, senão neste fato de não vos ter sido pesado? Perdoai-me esta injustiça.

[13]Tad ko gi jums trūksta, palyginti su kitomis Bažnyčiomis? Vien to, kad nebuvau jums našta? Atleiskite man šitą nusikaltimą!

Paulo deseja visitá-los

[14] Eis que, pela terceira vez, estou pronto a ir ter convosco e não vos serei pesado; pois não vou atrás dos vossos bens, mas procuro a vós outros. Não devem os filhos entesourar para os pais, mas os pais, para os filhos.

[14]Štai aš pasiruošęs trečią kartą atvykti pas jus, tačiau neapsunkinsiu jūsų, nes geidžiu ne jūsų turto, o jūsų pačių. Juk ne vaikai privalo krauti turtą gimdytojams, bet gimdytojai vaikams.

[15] Eu de boa vontade me gastarei e ainda me deixarei gastar em prol da vossa alma. Se mais vos amo, serei menos amado?

[15]Jūsų sielų labui su džiaugsmu viską atiduosiu ir save patį pridėsiu. Argi, be krašto jus mylėdamas, turėčiau būti jūsų mažiau mylimas?

[16] Pois seja assim, eu não vos fui pesado; porém, sendo astuto, vos prendi com dolo.

[16]Tebūnie ir taip, – sakysite, – aš jūsų neapsunkinau, bet, būdamas gudrus, klasta jus prisiviliojau.

[17] Porventura, vos explorei por intermédio de algum daqueles que vos enviei?

[17]Bet argi aš kaip nors išnaudojau jus per kurį savo pasiuntinį?

[18] Roguei a Tito e enviei com ele outro irmão; porventura, Tito vos explorou? Acaso, não temos andado no mesmo espírito? Não seguimos nas mesmas pisadas?

[18]Aš įprašiau Titą keliauti ir pasiunčiau su juo vieną brolį. Argi Titas jus išnaudojo? Argi mes veikėme ne ta pačia dvasia? Argi nevaikščiojome tomis pačiomis pėdomis?

Paulo apela para o juiz de todos

[19] Há muito, pensais que nos estamos desculpando convosco. Falamos em Cristo perante Deus, e tudo, ó amados, para vossa edificação.

[19]Jūs jau seniai manote, kad mes prieš jus teisinamės. Ne, mes kalbame Dievo akivaizdoje, Kristuje, ir visa tai, mylimieji, jūsų pažangai.

[20] Temo, pois, que, indo ter convosco, não vos encontre na forma em que vos quero, e que também vós me acheis diferente do que esperáveis, e que haja entre vós

[20]Mat aš bijau, kad atvykęs nerasčiau jūsų tokių, kokių nenoriu, ir kad pats nebūčiau toks, kokio jūs nenorite; kad nebūtų

contendas, invejas, iras, porfias, detrações, intrigas, orgulho e tumultos.

[21] Receio que, indo outra vez, o meu Deus me humilhe no meio de vós, e eu venha a chorar por muitos que, outrora, pecaram e não se arrependeram da impureza, prostituição e lascívia que cometeram.

nesantaikos, pavydo, piktumo, barnių, šmeižtų, apkalbų, pasipūtimų, netvarkos,

[21]kad, kai vėl atvyksiu, mano Dievas nepažemintų manęs prieš jus ir man netektų apraudoti daugelio, kurie pirmiau buvo nusidėję ir dar nėra atgailavę dėl savo netyrumo, ištvirkavimo ir gašlumo darbų.

2 Coríntios 13

Paulo promete investigar e castigar

[1] Esta é a terceira vez que vou ter convosco. Por boca de duas ou três testemunhas, toda questão será decidida.

[2] Já o disse anteriormente e torno a dizer, como fiz quando estive presente pela segunda vez; mas, agora, estando ausente, o digo aos que, outrora, pecaram e a todos os mais que, se outra vez for, não os pouparei,

[3] posto que buscais prova de que, em mim, Cristo fala, o qual não é fraco para convosco; antes, é poderoso em vós.

[4] Porque, de fato, foi crucificado em fraqueza; contudo, vive pelo poder de Deus. Porque nós também somos fracos nele, mas viveremos, com ele, para vós outros pelo poder de Deus.

[5] Examinai-vos a vós mesmos se realmente estais na fé; provai-vos a vós mesmos. Ou não reconheceis que Jesus Cristo está em vós? Se não é que já estais reprovados.

[6] Mas espero reconheçais que não somos reprovados.

[7] Estamos orando a Deus para que não façais mal algum, não para que,

2 Korintiečiams 13

[1]Jau trečią kartą keliauju pas jus. Dviejų ar trijų liudytojų parodymais remsis visa byla.

[2]Jau esu sakęs, antrukart lankydamasis pas jus, ir dabar, dar būdamas toli, vėl sakau anksčiau nusidėjusiems ir visiems kitiems, jog atėjęs būsiu negailestingas.

[3]Jūs reikalaujate įrodymo, kad manyje kalba Kristus, o jis nėra silpnas prieš jus, bet galingas jumyse.

[4]Jis buvo nukryžiuotas dėl silpnumo, bet dabar jis gyvas Dievo galybe. Mes irgi silpni jame, bet jums gyvensime su juo Dievo galybe.

[5]Patikrinkite patys save, ar laikotės tikėjimo. Ištirkite save! O gal nenutuokiate, kad jumyse yra Jėzus Kristus? Jeigu taip, tai esate atmestini.

[6]Bet aš turiu vilties, kad jūs įsitikinsite, jog mes nesame atmestini.

[7]Mes meldžiame Dievą, kad jūs nedarytumėte nieko blogo, ne tam, kad

simplesmente, pareçamos aprovados, mas para que façais o bem, embora sejamos tidos como reprovados.

8 Porque nada podemos contra a verdade, senão em favor da própria verdade.

9 Porque nos regozijamos quando nós estamos fracos e vós, fortes; e isto é o que pedimos: o vosso aperfeiçoamento.

10 Portanto, escrevo estas coisas, estando ausente, para que, estando presente, não venha a usar de rigor segundo a autoridade que o SENHOR me conferiu para edificação e não para destruir.

Saudações

11 Quanto ao mais, irmãos, adeus! Aperfeiçoai-vos, consolai-vos, sede do mesmo parecer, vivei em paz; e o Deus de amor e de paz estará convosco.

12 Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo. Todos os santos vos saúdam.

A bênção

13 A graça do SENHOR Jesus Cristo, e o amor de Deus, e a comunhão do Espírito Santo sejam com todos vós.

mes pasirodytume tinkami, bet kad jūs darytumėte gera, o mes būtume tartum atmestini.

8Mes juk nieko negalime prieš tiesą, bet tiktai už tiesą.

9Mums džiaugsmas, kad mes silpni, o jūs stiprūs. Mes to ir meldžiame: kad jūs taptumėte tobuli.

10Todėl, būdamas toli, rašau tai, kad atvykęs neturėčiau griežtai elgtis, griebdamasis galios, kurią man Viešpats suteikė tam, kad ugdyčiau, o ne kad griaučiau.

Linkėjimai

11Galiausiai, broliai, džiaukitės, tobulinkitės, vienas kitą guoskite, būkite vieningi, taikiai gyvenkite, ir meilės bei ramybės Dievas bus su jumis.

12Sveikinkite vieni kitus šventu pabučiavimu. Jus sveikina visi šventieji.

13Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė, Dievo meilė ir Šventosios Dvasios bendrystė tebūna su jumis visais!

Epístola de Paulo aos Gálatas	Galatams

Gálatas 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo, não da parte de homens, nem por intermédio de homem algum, mas por Jesus Cristo e por Deus Pai, que o ressuscitou dentre os mortos,

[2] e todos os irmãos meus companheiros, às igrejas da Galácia,

[3] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do [nosso] SENHOR Jesus Cristo,

[4] o qual se entregou a si mesmo pelos nossos pecados, para nos desarraigar deste mundo perverso, segundo a vontade de nosso Deus e Pai,

[5] a quem seja a glória pelos séculos dos séculos. Amém!

A inconstância dos gálatas

[6] Admira-me que estejais passando tão depressa daquele que vos chamou na graça de Cristo para outro evangelho,

[7] o qual não é outro, senão que há alguns que vos perturbam e querem perverter o evangelho de Cristo.

[8] Mas, ainda que nós ou mesmo um anjo vindo do céu vos pregue evangelho que vá além do que vos temos pregado, seja anátema.

[9] Assim, como já dissemos, e agora repito, se alguém vos prega evangelho que vá além daquele que recebestes, seja anátema.

O evangelho que Paulo recebeu e pregou

[10] Porventura, procuro eu, agora, o favor dos homens ou o de Deus? Ou procuro

Galatams 1

[1]Paulius, pašauktas apaštalu ne žmonių ir ne per žmogų, bet paties Jėzaus Kristaus ir jį prikėlusio iš numirusių Dievo Tėvo,

[2]ir visi su manimi esantys broliai – Galatijos Bažnyčioms.

[3]Malonė ir ramybė jums nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus,

[4]kuris atidavė save už mūsų nuodėmes, kad nuo dabartinio blogo amžiaus išgelbėtų mus pagal mūsų Dievo ir Tėvo valią.

[5]Jam šlovė per amžių amžius! Amen.

Perspėjimas

[6]Aš stebiuosi, kad jūs nuo to, kuris pašaukė jus Kristaus malone, taip greitai persimetate prie kitos evangelijos,

[7]nors iš tikro kitos nėra, o yra tik jus klaidinantys žmonės, kurie nori iškreipti Kristaus Evangeliją.

[8]Bet nors ir mes patys ar angelas iš dangaus imtų jums skelbti kitokią evangeliją, negu esame jums paskelbę, tebūnie prakeiktas!

[9]Kaip anksčiau sakėme, taip dabar sakau dar kartą: jei kas jums skelbia kitokią evangeliją, negu esate priėmę, tebūnie prakeiktas!

[10]Ar aš ieškau žmonių palankumo, ar Dievo? Gal stengiuosi įtikti žmonėms?

agradar a homens? Se agradasse ainda a homens, não seria servo de Cristo.

Norėdamas patikti žmonėms, nebebūčiau Kristaus tarnas.

Pauliaus apaštalavimas

11 Faço-vos, porém, saber, irmãos, que o evangelho por mim anunciado não é segundo o homem,

11Aš sakau jums, broliai, kad mano paskelbtoji Evangelija nėra iš žmonių.

12 porque eu não o recebi, nem o aprendi de homem algum, mas mediante revelação de Jesus Cristo.

12Aš neperėmiau jos iš žmogaus ir nebuvau jos išmokytas, bet gavau Jėzaus Kristaus apreiškimu.

13 Porque ouvistes qual foi o meu proceder outrora no judaísmo, como sobremaneira perseguia eu a igreja de Deus e a devastava.

13Jūs, be abejo, esate girdėję, kaip aš kadaise elgiausi, būdamas judėjų tikėjimo; kaip be saiko persekiojau Dievo Bažnyčią ir mėginau ją sugriauti;

14 E, na minha nação, quanto ao judaísmo, avantajava-me a muitos da minha idade, sendo extremamente zeloso das tradições de meus pais.

14kaip judėjų tikėjimu buvau pranokęs daugelį bendraamžių savo tautiečių, itin uoliai gindamas savo protėvių papročius.

15 Quando, porém, ao que me separou antes de eu nascer e me chamou pela sua graça, aprouve

15Kai tas, kuris mane pasirinko dar esantį įsčiose ir pašaukė savo malone, panorėjo

16 revelar seu Filho em mim, para que eu o pregasse entre os gentios, sem detença, não consultei carne e sangue,

16apreikšti manyje savo Sūnų, kad paskelbčiau Evangeliją pagonims, aš neskubėjau tartis su kūnu ir krauju

17 nem subi a Jerusalém para os que já eram apóstolos antes de mim, mas parti para as regiões da Arábia e voltei, outra vez, para Damasco.

17ir nevykau į Jeruzalę pas anksčiau už mane pašauktus apaštalus, bet iškeliavau į Arabiją ir paskui vėl grįžau į Damaską.

Paulo vai a Jerusalém, Síria e Cilícia

18 Decorridos três anos, então, subi a Jerusalém para avistar-me com Cefas e permaneci com ele quinze dias;

18Vėliau, po trejų metų, nukeliavau į Jeruzalę susipažinti su Kefu ir pasilikau pas jį penkiolika dienų.

19 e não vi outro dos apóstolos, senão Tiago, o irmão do SENHOR.

19Kitų apaštalų man neteko pamatyti, tiktai Viešpaties brolį Jokūbą.

20 Ora, acerca do que vos escrevo, eis que diante de Deus testifico que não minto.

20Ką jums rašau, tvirtinu Dievo akivaizdoje, jog nemeluoju.

[21] Depois, fui para as regiões da Síria e da Cilícia.
[22] E não era conhecido de vista das igrejas da Judéia, que estavam em Cristo.
[23] Ouviam somente dizer: Aquele que, antes, nos perseguia, agora, prega a fé que, outrora, procurava destruir.
[24] E glorificavam a Deus a meu respeito.

[21]Paskui išvykau į Sirijos ir Kilikijos sritis.
[22]Aš buvau iš veido nepažįstamas Kristaus Bažnyčioms Judėjoje.
[23]Jos buvo tik girdėjusios: tas, kuris mus kitados persekiojo, dabar skelbia Evangelijos tikėjimą, kurį kadaise griovė.
[24]Ir jos šlovino Dievą dėl manęs.

Gálatas 2

O apostolado aos judeus e aos gentios

[1] Catorze anos depois, subi outra vez a Jerusalém com Barnabé, levando também a Tito.
[2] Subi em obediência a uma revelação; e lhes expus o evangelho que prego entre os gentios, mas em particular aos que pareciam de maior influência, para, de algum modo, não correr ou ter corrido em vão.
[3] Contudo, nem mesmo Tito, que estava comigo, sendo grego, foi constrangido a circuncidar-se.
[4] E isto por causa dos falsos irmãos que se entremeteram com o fim de espreitar a nossa liberdade que temos em Cristo Jesus e reduzir-nos à escravidão;
[5] aos quais nem ainda por uma hora nos submetemos, para que a verdade do evangelho permanecesse entre vós.
[6] E, quanto àqueles que pareciam ser de maior influência (quais tenham sido, outrora, não me interessa; Deus não aceita a aparência do homem), esses, digo, que me pareciam ser alguma coisa nada me acrescentaram;

Galatams 2

Jeruzalės bendruomenė

[1]Paskui, po keturiolikos metų, vėl nuvykau į Jeruzalę kartu su Barnabu, pasiėmęs ir Titą.
[2]Nuvykau, apreiškimo paskatintas ir jiems išdėsčiau Evangeliją, kurią skelbiu pagonims, atskirai išsiaiškindamas su įžymesniais asmenimis, kad kartais nebėgčiau ar nebūčiau bėgęs veltui.
[3]Jie nevertė apsipjaustyti nė mano palydovo Tito, kuris buvo graikas.
[4]Tačiau įsibrovėliams, netikriems broliams, tykojusiems pagrobti mūsų laisvę, kurią mes turime Kristuje Jėzuje, ir norėjusiems mus pavergti,
[5]jiems mes nė valandėlei nepasidavėme, kad Evangelijos tiesa pasiliktų su jumis.
[6]O dėl įžymesniųjų asmenų – kokie jie buvo kadaise man nesvarbu, nes Dievas nėra žmonėms šališkas, – tai man įžymesnieji asmenys nieko nepridėjo.

[7] antes, pelo contrário, quando viram que o evangelho da incircuncisão me fora confiado, como a Pedro o da circuncisão

[7]Atvirkščiai, jie įsitikino, jog man patikėta skelbti Evangeliją neapipjaustytiesiems kaip Petrui – žydams,

[8] (pois aquele que operou eficazmente em Pedro para o apostolado da circuncisão também operou eficazmente em mim para com os gentios)

[8]nes tas pats, kuris paskyrė Petrą apipjaustytųjų apaštalu, paskyrė mane pagonių apaštalu.

[9] e, quando conheceram a graça que me foi dada, Tiago, Cefas e João, que eram reputados colunas, me estenderam, a mim e a Barnabé, a destra de comunhão, a fim de que nós fôssemos para os gentios, e eles, para a circuncisão;

[9]Pripažindami man suteiktą malonę, Jokūbas, Kefas ir Jonas, laikomi šulais, padavė man ir Barnabui dešines draugystės ženklan, kad mes eitume pas pagonis, o jie – pas žydus;

[10] recomendando-nos somente que nos lembrássemos dos pobres, o que também me esforcei por fazer.

[10]tik turėjome prisiminti jų vargšus, o aš ir stengiausi tai daryti.

Paulo repreende a Pedro. A justificação pela fé em Cristo Jesus

[11] Quando, porém, Cefas veio a Antioquia, resisti-lhe face a face, porque se tornara repreensível.

[11]Kai Kefas atvyko į Antiochiją, aš jam pasipriešinau į akis, nes jis buvo peiktinas.

[12] Com efeito, antes de chegarem alguns da parte de Tiago, comia com os gentios; quando, porém, chegaram, afastou-se e, por fim, veio a apartar-se, temendo os da circuncisão.

[12]Mat prieš atvykstant kai kuriems nuo Jokūbo, jis valgydavo su pagonimis, bet kai tie atvyko, jis atsitraukė ir ėmė jų vengti, bijodamas apipjaustytųjų.

[13] E também os demais judeus dissimularam com ele, a ponto de o próprio Barnabé ter-se deixado levar pela dissimulação deles.

[13]Kartu su juo veidmainiavo ir kiti žydai, net Barnabas pasidavė jų veidmainystei.

[14] Quando, porém, vi que não procediam corretamente segundo a verdade do evangelho, disse a Cefas, na presença de todos: se, sendo tu judeu, vives como gentio e não como judeu, por que obrigas os gentios a viverem como judeus?

[14]Pamatęs, kad jie nukrypsta nuo Evangelijos tiesos, aš pasakiau Kefui visų akivaizdoje: „Jei tu, būdamas žydas, gyveni pagoniškai, o ne žydiškai, tai kodėl verti pagonis laikytis žydų papročių?“

[15] Nós, judeus por natureza e não pecadores dentre os gentios,

[16] sabendo, contudo, que o homem não é justificado por obras da lei, e sim mediante a fé em Cristo Jesus, também temos crido em Cristo Jesus, para que fôssemos justificados pela fé em Cristo e não por obras da lei, pois, por obras da lei, ninguém será justificado.

[17] Mas se, procurando ser justificados em Cristo, fomos nós mesmos também achados pecadores, dar-se-á o caso de ser Cristo ministro do pecado? Certo que não!

[18] Porque, se torno a edificar aquilo que destruí, a mim mesmo me constituo transgressor.

[19] Porque eu, mediante a própria lei, morri para a lei, a fim de viver para Deus. Estou crucificado com Cristo;

[20] logo, já não sou eu quem vive, mas Cristo vive em mim; e esse viver que, agora, tenho na carne, vivo pela fé no Filho de Deus, que me amou e a si mesmo se entregou por mim.

[21] Não anulo a graça de Deus; pois, se a justiça é mediante a lei, segue-se que morreu Cristo em vão.

Gálatas 3

Paulo apela para a experiência dos gálatas

[1] Ó gálatas insensatos! Quem vos fascinou a vós outros, ante cujos olhos foi Jesus Cristo exposto como crucificado?

[2] Quero apenas saber isto de vós: recebestes o Espírito pelas obras da lei ou pela pregação da fé?

[15]Mes gimimo žydai ir ne pagonių kilmės nusidėjėliai,

[16]tačiau žinome, jog žmogus nuteisinamas ne Įstatymo darbais, o tik tikėjimu į Jėzų Kristų. Taigi mes įtikėjome Kristų Jėzų, kad būtume nuteisinti Kristaus tikėjimu, o ne Įstatymo darbais, nes Įstatymo darbais nebus nuteisintas nė vienas žmogus.

[17]Ieškant mums nuteisinimo Kristuje, paaiškėjo, kad patys esame nusidėjėliai. Ar dėl to Kristus yra nuodėmės tarnas? Nieku būdu!

[18]Bet jeigu aš vėl atstatau, ką buvau išgriovęs, tai pasirodau esąs nusikaltėlis.

[19]Aš Įstatymu numiriau Įstatymui, kad gyvenčiau Dievui. Esu nukryžiuotas kartu su Kristumi.

[20]Aš gyvenu, tačiau nebe aš, o gyvena manyje Kristus. Dabar, gyvendamas kūne, gyvenu tikėjimu į Dievo Sūnų, kuris pamilo mane ir paaukojo save už mane.

[21]Aš neatmetu Dievo malonės, nes jei teisumas įgyjamas Įstatymu, tai Kristus numirė veltui.

Galatams 3

Išganymo pagrindai

[1]O neprotingi galatai! Kas apkerėjo jus, kuriems akivaizdžiai buvo nupieštas nukryžiuotasis Jėzus Kristus?

[2]Noriu jus paklausti tiktai vieno dalyko: ar jūs gavote Dvasią Įstatymo darbais, ar įtikėdami, ką išgirdote?

3 Sois assim insensatos que, tendo começado no Espírito, estejais, agora, vos aperfeiçoando na carne?

3Nejaugi jūs tokie neprotingi, kad, pradėję Dvasia, dabar užbaigsite kūnu?

4 Terá sido em vão que tantas coisas sofrestes? Se, na verdade, foram em vão.

4Argi tiek daug esate iškentėję veltui? O, iš tiesų būtų veltui!..

5 Aquele, pois, que vos concede o Espírito e que opera milagres entre vós, porventura, o faz pelas obras da lei ou pela pregação da fé?

5Ar tas, kuris jums teikia Dvasią ir pas jus daro stebuklus, tai daro dėl jūsų Įstatymo darbų, ar dėl to, kad įtikėjote, ką išgirdote?

A experiência de Abraão

6 É o caso de Abraão, que creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça.

6Taip Abraomaspatikėjo Dievu, ir tai jam buvo įskaityta teisumu.

7 Sabei, pois, que os da fé é que são filhos de Abraão.

7Taigi supraskite, kad Abraomo vaikai yra tie, kurie tiki.

8 Ora, tendo a Escritura previsto que Deus justificaria pela fé os gentios, preanunciou o evangelho a Abraão: Em ti, serão abençoados todos os povos.

8Ir Raštas, numatydamas, kad Dievas tikėjimu nuteisina pagonis, iš anksto paskelbė Abraomui gerąją naujieną: Tavyje bus palaimintos visos tautos.

9 De modo que os da fé são abençoados com o crente Abraão.

9Taip tikintys žmonės susilaukia palaiminimo kartu su tikinčiuoju Abraomu.

10 Todos quantos, pois, são das obras da lei estão debaixo de maldição; porque está escrito: Maldito todo aquele que não permanece em todas as coisas escritas no Livro da lei, para praticá-las.

10Visiems, kurie remiasi Įstatymo darbais, gresia prakeikimas. Parašyta:Prakeiktas kiekvienas, kas ištikimai nesilaiko visų dalykų, surašytų Įstatymo knygoje, ir jų nevykdo.

11 E é evidente que, pela lei, ninguém é justificado diante de Deus, porque o justo viverá pela fé.

11Kad Įstatymu niekas nenuteisinamas Dievo akyse, aišku, nes teisusis gyvens tikėjimu.

12 Ora, a lei não procede de fé, mas: Aquele que observar os seus preceitos por eles viverá.

12O Įstatymas nėra kilęs iš tikėjimo, neskas juos vykdo, tas gyvens jais.

13 Cristo nos resgatou da maldição da lei, fazendo-se ele próprio maldição em nosso lugar (porque está escrito: Maldito todo aquele que for pendurado em madeiro),

13Kristus mus atpirko iš Įstatymo prakeikimo, tapdamas už mus prakeikimu, nes parašyta: Prakeiktas kiekvienas, kuris kybo ant medžio.

[14] para que a bênção de Abraão chegasse aos gentios, em Jesus Cristo, a fim de que recebêssemos, pela fé, o Espírito prometido.

A lei não pode invalidar a promessa

[15] Irmãos, falo como homem. Ainda que uma aliança seja meramente humana, uma vez ratificada, ninguém a revoga ou lhe acrescenta alguma coisa.

[16] Ora, as promessas foram feitas a Abraão e ao seu descendente. Não diz: E aos descendentes, como se falando de muitos, porém como de um só: E ao teu descendente, que é Cristo.

[17] E digo isto: uma aliança já anteriormente confirmada por Deus, a lei, que veio quatrocentos e trinta anos depois, não a pode ab-rogar, de forma que venha a desfazer a promessa.

[18] Porque, se a herança provém de lei, já não decorre de promessa; mas foi pela promessa que Deus a concedeu gratuitamente a Abraão.

[19] Qual, pois, a razão de ser da lei? Foi adicionada por causa das transgressões, até que viesse o descendente a quem se fez a promessa, e foi promulgada por meio de anjos, pela mão de um mediador.

[20] Ora, o mediador não é de um, mas Deus é um.

[21] É, porventura, a lei contrária às promessas de Deus? De modo nenhum! Porque, se fosse promulgada uma lei que pudesse dar vida, a justiça, na verdade, seria procedente de lei.

[14]Šitaip įvyko idant per Kristų Jėzų pagonims atitektų Abraomo palaiminimas, ir mes tikėjimu gautume pažadėtąją Dvasią.

[15]Broliai, aš kalbu, kaip įprasta žmonėse: net žmogaus teisėto testamento niekas negali atmesti ar papildyti!

[16]Pažadai buvo duoti Abraomui ir jo ainijai. Nėra pasakyta „ir ainiams“, ne daugiskaita, bet kaip apie vieną: ir tavo ainijai, tai yra Kristui.

[17]Aš noriu pasakyti: Dievo patvirtinto testamento negali panaikinti po keturių šimtų trisdešimt metų atsiradęs Įstatymas, ir jis negali pažado paversti niekais.

[18]Jei paveldėjimas būtų iš Įstatymo, tai negalėtų būti iš pažado. O Dievas dovanojo jį Abraomui pažadu.

[19]Tad kam gi reikalingas Įstatymas? Jis buvo pridėtas dėl nusižengimų, kol ateis palikuonis, kuriam skirtas pažadas; Įstatymas buvo angelų įsakytas per tarpininką.

[20]Tarpininko nebūna, kur yra vienas, o Dievas tėra vienas.

[21]Tad gal Įstatymas priešingas Dievo pažadams? Anaiptol! Jei būtų duotas Įstatymas, galintis teikti gyvybę, tai iš tikrųjų teisumas eitų iš Įstatymo.

[22] Mas a Escritura encerrou tudo sob o pecado, para que, mediante a fé em Jesus Cristo, fosse a promessa concedida aos que crêem.

[22]Bet Raštas viską apjuosė nuodėme, kad pažadas dėl tikėjimo į Jėzų Kristų tektų tiems, kurie tiki.

A tutela da lei para nos conduzir a Cristo

[23] Mas, antes que viesse a fé, estávamos sob a tutela da lei e nela encerrados, para essa fé que, de futuro, haveria de revelar-se.

[23]Prieš ateinant tikėjimui, mes buvome įkalinti ir sergimi Įstatymo, kol apsireikš tikėjimas.

[24] De maneira que a lei nos serviu de aio para nos conduzir a Cristo, a fim de que fôssemos justificados por fé.

[24]Taigi Įstatymas buvo mūsų auklėtojas, vedęs į Kristų, kad mes būtume tikėjimu nuteisinti.

[25] Mas, tendo vindo a fé, já não permanecemos subordinados ao aio.

[25]Tikėjimui atėjus, mes jau nesame auklėtojo globoje.

[26] Pois todos vós sois filhos de Deus mediante a fé em Cristo Jesus;

[26]Juk jūs visi tikėjimu esate Dievo vaikai Kristuje Jėzuje.

[27] porque todos quantos fostes batizados em Cristo de Cristo vos revestistes.

[27]Ir visi, kurie esate pakrikštyti Kristuje, apsivilkote Kristumi.

[28] Dessarte, não pode haver judeu nem grego; nem escravo nem liberto; nem homem nem mulher; porque todos vós sois um em Cristo Jesus.

[28]Nebėra nei žydo, nei graiko; nebėra nei vergo, nei laisvojo; nebėra nei vyro, nei moters: visi jūs esate viena Kristuje Jėzuje!

[29] E, se sois de Cristo, também sois descendentes de Abraão e herdeiros segundo a promessa.

[29]O jei priklausote Kristui, tai esate ir Abraomo palikuonys bei paveldėtojai pagal pažadą.

Gálatas 4

A nossa filiação em Cristo

[1] Digo, pois, que, durante o tempo em que o herdeiro é menor, em nada difere de escravo, posto que é ele senhor de tudo.

[2] Mas está sob tutores e curadores até ao tempo predeterminado pelo pai.

[3] Assim, também nós, quando éramos menores, estávamos servilmente sujeitos aos rudimentos do mundo;

Galatams 4

Dievo vaikų dalia

[1]Dar pasakysiu: kol paveldėtojas nepilnametis, jis nieku nesiskiria nuo vergo, nors yra visa ko šeimininkas;

[2]jis esti globėjų ir prievaizdų valdžioje iki tėvo nustatyto meto.

[3]Taip buvo ir mums: kol buvome nepilnamečiai, turėjome vergauti pasaulio pradmenims.

[4] vindo, porém, a plenitude do tempo, Deus enviou seu Filho, nascido de mulher, nascido sob a lei,

[5] para resgatar os que estavam sob a lei, a fim de que recebêssemos a adoção de filhos.

[6] E, porque vós sois filhos, enviou Deus ao nosso coração o Espírito de seu Filho, que clama: Aba, Pai!

[7] De sorte que já não és escravo, porém filho; e, sendo filho, também herdeiro por Deus.

O valor transitório dos ritos judaicos

[8] Outrora, porém, não conhecendo a Deus, servíeis a deuses que, por natureza, não o são;

[9] mas agora que conheceis a Deus ou, antes, sendo conhecidos por Deus, como estais voltando, outra vez, aos rudimentos fracos e pobres, aos quais, de novo, quereis ainda escravizar-vos?

[10] Guardais dias, e meses, e tempos, e anos.

[11] Receio de vós tenha eu trabalhado em vão para convosco.

A perplexidade de Paulo

[12] Sede qual eu sou; pois também eu sou como vós. Irmãos, assim vos suplico. Em nada me ofendestes.

[13] E vós sabeis que vos preguei o evangelho a primeira vez por causa de uma enfermidade física.

[14] E, posto que a minha enfermidade na carne vos foi uma tentação, contudo, não me revelastes desprezo nem desgosto;

[4]Bet, atėjus laiko pilnatvei, Dievas atsiuntė savo Sūnų, gimusį iš moters, pavaldų Įstatymui,

[5]kad atpirktų esančius Įstatymo valdžioje ir kad mes įgytume įsūnystę.

[6]Taigi jūs esate įsūniai; Dievas atsiuntė į mūsų širdis savo Sūnaus Dvasią, kuri šaukia: „Aba, Tėve!“

[7]Tad tu jau nebe vergas, bet įsūnis, o jeigu įsūnis, tai Dievo valia esi ir paveldėtojas.

[8]Kitados, dar nepažindami Dievo, jūs vergavote dievams, kurie iš tikro jokie dievai.

[9]Bet dabar, pažinę Dievą arba, geriau sakant, Dievo pažinti, kaipgi jūs galite grįžti prie menkų ir vargingų pradmenų, kuriems ir vėl norite vergauti?!

[10]Jūs laikotės dienų, mėnesių, laikotarpių, metų...

[11]Aš tikrai baiminuosi dėl jūsų: kad kartais nebūčiau veltui triūsęs jūsų labui.

Asmeniški įspėjimai

[12]Tapkite tokie kaip aš, nes ir aš esu tapęs toks kaip jūs. Maldauju jus, broliai! Jūs nesate manęs įžeidę.

[13]Jūs žinote, kad pirmą kartą jums paskelbiau gerąją naujieną sirgdamas.

[14]Mano kūno negalia buvo jums išmėginimas, bet jūs jo nepaniekinote ir neatmetėte, o mane priėmėte kaip Dievo pasiuntinį, kaip patį Kristų Jėzų.

antes, me recebestes como anjo de Deus, como o próprio Cristo Jesus.

15 Que é feito, pois, da vossa exultação? Pois vos dou testemunho de que, se possível fora, teríeis arrancado os próprios olhos para mos dar.

15Kurgi dabar tas jūsų džiaugsmingasis priėmimas? Juk aš galiu paliudyti, kad įmanydami jūs būtumėte išsilupę akis ir atidavę man.

16 Tornei-me, porventura, vosso inimigo, por vos dizer a verdade?

16Nejau tapau jūsų priešu, kalbėdamas jums tiesą?!

17 Os que vos obsequiam não o fazem sinceramente, mas querem afastar-vos de mim, para que o vosso zelo seja em favor deles.

17Anie jus vilioja ne kilniais sumetimais. Jie norėtų jus atitraukti, kad prisirištumėte prie jų.

18 É bom ser sempre zeloso pelo bem e não apenas quando estou presente convosco,

18Gražu patirti taurų prisirišimą visada, o ne vien kai esu pas jus,

19 meus filhos, por quem, de novo, sofro as dores de parto, até ser Cristo formado em vós;

19mano vaikeliai, kuriuos aš ir vėl su skausmu gimdau, kol jumyse išryškės Kristaus atvaizdas.

20 pudera eu estar presente, agora, convosco e falar-vos em outro tom de voz; porque me vejo perplexo a vosso respeito.

20Aš norėčiau būti dabar pas jus, kad žinočiau, kaip prabilti, nes neišmanau, ką man su jumis daryti.

Sara e Agar, alegoria das duas alianças

Pažado vaikai

21 Dizei-me vós, os que quereis estar sob a lei: acaso, não ouvis a lei?

21Pasakykite man jūs, norintys būti Įstatymo valdžioje, ar negirdite Įstatymo?

22 Pois está escrito que Abraão teve dois filhos, um da mulher escrava e outro da livre.

22Juk parašyta, kad Abraomas turėjo du sūnus: vieną iš vergės, kitą iš laisvosios.

23 Mas o da escrava nasceu segundo a carne; o da livre, mediante a promessa.

23Bet vergės sūnus buvo gimęs pagal kūną, o laisvosios – dėl pažado.

24 Estas coisas são alegóricas; porque estas mulheres são duas alianças; uma, na verdade, se refere ao monte Sinai, que gera para escravidão; esta é Agar.

24Tai pasakyta perkeltine prasme: tiedvi moterys – tai dvi Sandoros. Viena prie Sinajaus kalno sudaryta, gimdanti vergystei; ją reiškia Hagara.

25 Ora, Agar é o monte Sinai, na Arábia, e corresponde à Jerusalém atual, que está em escravidão com seus filhos.

25Hagara – tai Sinajaus kalnas Arabijoje; ji atitinka dabartinę Jeruzalę, nes šioji vergauja su savo vaikais.

[26] Mas a Jerusalém lá de cima é livre, a qual é nossa mãe;

[26]Bet aukštybių Jeruzalė laisva, ir ji yra mūsų motina,

[27] porque está escrito: Alegra-te, ó estéril, que não dás à luz, exulta e clama, tu que não estás de parto; porque são mais numerosos os filhos da abandonada que os da que tem marido.

[27]nes parašyta: Pralinksmėk, nevaisingoji, kuri negimdei! Šūkauk ir džiūgauk, nepažinusi kentėjimų! Juk apleistoji turi daug vaikų, daugiau negu turinčioji vyrą.

[28] Vós, porém, irmãos, sois filhos da promessa, como Isaque.

[28]Jūs, broliai, esate pažado vaikai nelyginant Izaokas.

[29] Como, porém, outrora, o que nascera segundo a carne perseguia ao que nasceu segundo o Espírito, assim também agora.

[29]Bet kaip tada gimusis pagal kūną persekiojo gimusį pagal dvasią, taip ir dabar.

[30] Contudo, que diz a Escritura? Lança fora a escrava e seu filho, porque de modo algum o filho da escrava será herdeiro com o filho da livre.

[30]O ką gi sako Raštas? – Išvaryk vergę ir jos sūnų, nes vergės sūnus negaus palikimo kartu su laisvosios sūnumi.

[31] E, assim, irmãos, somos filhos não da escrava, e sim da livre.

[31]Štai kodėl, broliai, mes esame ne vergės vaikai, bet laisvosios.

Gálatas 5

Ou a lei ou Cristo

[1] Para a liberdade foi que Cristo nos libertou. Permanecei, pois, firmes e não vos submetais, de novo, a jugo de escravidão.

[2] Eu, Paulo, vos digo que, se vos deixardes circuncidar, Cristo de nada vos aproveitará.

[3] De novo, testifico a todo homem que se deixa circuncidar que está obrigado a guardar toda a lei.

[4] De Cristo vos desligastes, vós que procurais justificar-vos na lei; da graça decaístes.

[5] Porque nós, pelo Espírito, aguardamos a esperança da justiça que provém da fé.

Galatams 5

Krikščioniškoji laisvė

[1]Kristus mus išvadavo, kad būtume laisvi. Tad stovėkite tvirtai ir nesiduokite vėl įkinkomi į vergystės jungą!

[2]Štai aš, Paulius, sakau jums: jeigu leisitės apipjaustomi, Kristus jums nebebus naudingas.

[3]Aš pakartotinai įspėju kiekvieną, kuris leidžiasi apipjaustomas: jis tampa įpareigotas laikytis viso Įstatymo.

[4]Jūs, ieškantys nuteisinimo Įstatyme, atsiskyrėte nuo Kristaus, praradote malonę.

[5]O mes, Dvasios vedami, iš tikėjimo laukiame ir tikimės nuteisinimo.

[6] Porque, em Cristo Jesus, nem a circuncisão, nem a incircuncisão têm valor algum, mas a fé que atua pelo amor.

[7] Vós corríeis bem; quem vos impediu de continuardes a obedecer à verdade?

[8] Esta persuasão não vem daquele que vos chama.

[9] Um pouco de fermento leveda toda a massa.

[10] Confio de vós, no SENHOR, que não alimentareis nenhum outro sentimento; mas aquele que vos perturba, seja ele quem for, sofrerá a condenação.

[11] Eu, porém, irmãos, se ainda prego a circuncisão, por que continuo sendo perseguido? Logo, está desfeito o escândalo da cruz.

[12] Tomara até se mutilassem os que vos incitam à rebeldia.

A liberdade é limitada pelo amor

[13] Porque vós, irmãos, fostes chamados à liberdade; porém não useis da liberdade para dar ocasião à carne; sede, antes, servos uns dos outros, pelo amor.

[14] Porque toda a lei se cumpre em um só preceito, a saber: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[15] Se vós, porém, vos mordeis e devorais uns aos outros, vede que não sejais mutuamente destruídos.

As obras da carne e o fruto do Espírito

[16] Digo, porém: andai no Espírito e jamais satisfareis à concupiscência da carne.

[17] Porque a carne milita contra o Espírito, e o Espírito, contra a carne, porque são

[6]Juk Kristuje Jėzuje nieko nereiškia nei apipjaustymas, nei neapipjaustymas, o vien tikėjimas, kuris veikia meile.

[7]Jūs taip gražiai bėgote! Kas gi jums sukliudė laikytis tiesos?

[8]Ne tasai, kuris jus šaukia, šitaip prikalbėjo.

[9]Truputis raugo įraugina visą maišymą.

[10]Aš pasitikiu jumis Viešpatyje, kad nepriimsite kitokių pažiūrų, o jūsų drumstėjas, kad ir kas jis būtų, susilauks pasmerkimo.

[11]Jei aš, broliai, iki šiol skelbiu apipjaustymą, tai kodėl gi esu persekiojamas? Juk tuomet kryžiaus papiktinimas būtų pašalintas.

[12]O kad jūsų kurstytojai visiškai nusipjautų!

[13]Iš tiesų, broliai, jūs esate pašaukti laisvei! Tiktai dėl šios laisvės nepataikaukite kūnui, bet stenkitės vieni kitiems su meile tarnauti.

[14]Juk visas Įstatymas telpa viename sakinyje: Mylėk savo artimą kaip save patį.

[15]Bet jeigu jūs vienas kitą kremtate ir ėdate, tai žiūrėkite, kad nebūtumėte vienas kito praryti!

Kūnas ir Dvasia

[16]Aš sakau: gyvenkite Dvasia, ir jūs nepasiduosite kūno geismams.

[17]Mat kūno geismai priešingi Dvasiai, o Dvasios – kūnui; jie vienas kitam priešingi, todėl jūs nedarote, kaip norėtumėte.

opostos entre si; para que não façais o que, porventura, seja do vosso querer.

[18] Mas, se sois guiados pelo Espírito, não estais sob a lei.

[19] Ora, as obras da carne são conhecidas e são: prostituição, impureza, lascívia,

[20] idolatria, feitiçarias, inimizades, porfias, ciúmes, iras, discórdias, dissensões, facções,

[21] invejas, bebedices, glutonarias e coisas semelhantes a estas, a respeito das quais eu vos declaro, como já, outrora, vos preveni, que não herdarão o reino de Deus os que tais coisas praticam.

[22] Mas o fruto do Espírito é: amor, alegria, paz, longanimidade, benignidade, bondade, fidelidade,

[23] mansidão, domínio próprio. Contra estas coisas não há lei.

[24] E os que são de Cristo Jesus crucificaram a carne, com as suas paixões e concupiscências.

[25] Se vivemos no Espírito, andemos também no Espírito.

[26] Não nos deixemos possuir de vanglória, provocando uns aos outros, tendo inveja uns dos outros.

Gálatas 6

O auxílio mútuo e a responsabilidade pessoal

[1] Irmãos, se alguém for surpreendido nalguma falta, vós, que sois espirituais, corrigi-o com espírito de brandura; e guarda-te para que não sejas também tentado.

[18]Bet jei leidžiatės Dvasios vadovaujami, jūs nebesate Įstatymo valdžioje.

[19]Kūno darbai žinomi; tai ištvirkavimas, netyrumas, gašlavimas,

[20]stabmeldystė, burtininkavimas, priešiškumas, nesantaika, pavyduliavimas, piktumai, vaidai, nesutarimai, susiskaldymai,

[21]pavydai, girtavimai, apsirijimai ir panašūs dalykai. Aš jus įspėju, kaip jau esu įspėjęs, jog tie, kurie taip daro, nepaveldės Dievo karalystės.

[22]Dvasios vaisius yra meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrybė, malonumas, gerumas, ištikimybė,

[23]romumas, susivaldymas. Tokiems dalykams nėra Įstatymo.

[24]Kurie yra Kristaus Jėzaus, tie nukryžiavo savo kūnus su aistromis ir geismais.

[25]Jei gyvename Dvasia, tai ir elkimės pagal Dvasią.

[26]Nesivaikykime tuščios garbės, neerzinkime vieni kitų, nepavydėkime vieni kitiems!

Galatams 6

Paraginimai

[1]Broliai, jei kuris žmogus būtų pagautas nusikaltęs, jūs, dvasios žmonės, pamokykite tokį romiai. Bet žiūrėk, kad ir pats neįpultum į pagundą!

[2] Levai as cargas uns dos outros e, assim, cumprireis a lei de Cristo.

[3] Porque, se alguém julga ser alguma coisa, não sendo nada, a si mesmo se engana.

[4] Mas prove cada um o seu labor e, então, terá motivo de gloriar-se unicamente em si e não em outro.

[5] Porque cada um levará o seu próprio fardo.

O que o homem semear, isso também ceifará

[6] Mas aquele que está sendo instruído na palavra faça participante de todas as coisas boas aquele que o instrui.

[7] Não vos enganeis: de Deus não se zomba; pois aquilo que o homem semear, isso também ceifará.

[8] Porque o que semeia para a sua própria carne da carne colherá corrupção; mas o que semeia para o Espírito do Espírito colherá vida eterna.

[9] E não nos cansemos de fazer o bem, porque a seu tempo ceifaremos, se não desfalecermos.

[10] Por isso, enquanto tivermos oportunidade, façamos o bem a todos, mas principalmente aos da família da fé.

[11] Vede com que letras grandes vos escrevi de meu próprio punho.

Paulo gloria-se na cruz de Cristo

[12] Todos os que querem ostentar-se na carne, esses vos constrangem a vos circuncidardes, somente para não serem perseguidos por causa da cruz de Cristo.

[13] Pois nem mesmo aqueles que se deixam circuncidar guardam a lei; antes, querem

[2]Nešiokite vieni kitų naštas, ir taip įvykdysite Kristaus Įstatymą.

[3]O kas, būdamas niekas, tariasi esąs kažin kas, tas save apgaudinėja.

[4]Tegul kiekvienas ištiria savo darbą, ir tuomet galės didžiuotis pats sau, nesilygindamas su kitu,

[5]nes kiekvienam reikės nešioti savo naštą.

[6]Kas mokomas žodžio, tegul dalijasi savo gėrybėmis su mokytoju.

[7]Neapsigaukite! Dievas nesiduoda išjuokiamas. Ką žmogus sėja, tai ir pjaus.

[8]Kas sėja savo kūnui, tas iš kūno pjaus pražūtį, o kas sėja Dvasiai, tas iš Dvasios pjaus amžinąjį gyvenimą.

[9]Nepailskime daryti gera; jei neaptingsime, atėjus metui pjausime derlių!

[10]Tad, kol turime laiko, darykime gera visiems, o ypač tikėjimo namiškiams.

Prierašas

[11]Žiūrėkite, kokiomis didelėmis raidėmis jums rašau savo ranka...

[12]Žmonės, kurie nori įsigyti gerą vardą išoriniais dalykais, verčia jus apsipjaustyti, kad jiems netektų būti persekiojamiems dėl Kristaus kryžiaus.

[13]Bet ir apipjaustymo šalininkai patys nesilaiko Įstatymo, o tenori jūsų

que vos circuncideis, para se gloriarem na vossa carne.

apipjaustymo, kad galėtų pasigirti jūsų kūnu.

[14] Mas longe esteja de mim gloriar-me, senão na cruz de nosso SENHOR Jesus Cristo, pela qual o mundo está crucificado para mim, e eu, para o mundo.

[14]Bet aš nieku nesigirsiu, nebent mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus kryžiumi, dėl kurio pasaulis man yra nukryžiuotas ir aš – pasauliui.

[15] Pois nem a circuncisão é coisa alguma, nem a incircuncisão, mas o ser nova criatura.

[15]Juk nieko nereiškia nei apipjaustymas, nei neapipjaustymas, bet vien tik naujas kūrinys.

[16] E, a todos quantos andarem de conformidade com esta regra, paz e misericórdia sejam sobre eles e sobre o Israel de Deus.

[16]Visiems, kurie laikysis šios taisyklės, teateinie ramybė ir pasigailėjimas, taip pat ir Dievo Izraeliui!

[17] Quanto ao mais, ninguém me moleste; porque eu trago no corpo as marcas de Jesus.

[17]O nuo šiol tegu niekas manęs nebevargina, nes savo kūne nešioju Jėzaus žymes.

A bênção

[18] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja, irmãos, com o vosso espírito. Amém!

[18]Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė tebūnie, broliai, su jūsų dvasia! Amen.

Epístola de Paulo aos Efésios	Efeziečiams

Efésios 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, apóstolo de Cristo Jesus por vontade de Deus, aos santos que vivem em Éfeso e fiéis em Cristo Jesus,

2 graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

As bênçãos de Deus em Cristo, autor da nossa redenção

3 Bendito o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, que nos tem abençoado com toda sorte de bênção espiritual nas regiões celestiais em Cristo,

4 assim como nos escolheu, nele, antes da fundação do mundo, para sermos santos e irrepreensíveis perante ele; e em amor

5 nos predestinou para ele, para a adoção de filhos, por meio de Jesus Cristo, segundo o beneplácito de sua vontade,

6 para louvor da glória de sua graça, que ele nos concedeu gratuitamente no Amado,

7 no qual temos a redenção, pelo seu sangue, a remissão dos pecados, segundo a riqueza da sua graça,

8 que Deus derramou abundantemente sobre nós em toda a sabedoria e prudência,

9 desvendando-nos o mistério da sua vontade, segundo o seu beneplácito que propusera em Cristo,

10 de fazer convergir nele, na dispensação da plenitude dos tempos, todas as coisas, tanto as do céu como as da terra;

Efeziečiams 1

1Paulius, Dievo valia Kristaus Jėzaus apaštalas, šventiesiems, gyvenantiems Efeze, ir ištikimiesiems Kristuje Jėzuje.

2Malonė ir ramybė jums nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus!

Išganymo planas

3Garbė Dievui, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvui, kuris palaimino mus Kristuje visokeriopa dvasine palaima danguje,

4mus išsirinkdamas jame prieš pasaulio sutvėrimą, kad būtume šventi ir nesutepti jo akivaizdoje. Iš meilės,

5palankios savo valios nutarimu, jis iš anksto paskyrė mus per Jėzų Kristų tapti jam įsūniais

6savo malonės kilnumo šlovei. Ja jis apipylė mus dėl Mylimojo,

7kuriame turime atpirkimą jo krauju ir nuodėmių atleidimą jo malonės gausa.

8Jis dosniai apdovanojo mus savo malone su įvairiopa išmintimi ir sumanumu,

9paskelbdamas mums savo valios slėpinį, kaip jis panorėjo iš anksto nutarti jame,

10amžių pilnatvei atėjus, visa, kas yra danguje ir žemėje, iš naujo suvienyti Kristuje kaip galvoje.

[11] nele, digo, no qual fomos também feitos herança, predestinados segundo o propósito daquele que faz todas as coisas conforme o conselho da sua vontade,

[11]Jame esame tapę paveldėtojais, iš anksto paskirti sutvarkymu to, kuris visa veikia pagal savo valios nutarimą,

[12] a fim de sermos para louvor da sua glória, nós, os que de antemão esperamos em Cristo;

[12]kad būtume jo didybės šlovei mes, kurie nuo seno turėjome viltį Kristuje.

[13] em quem também vós, depois que ouvistes a palavra da verdade, o evangelho da vossa salvação, tendo nele também crido, fostes selados com o Santo Espírito da promessa;

[13]Jame ir jūs, išgirdę tiesos žodį – savo išgelbėjimo Evangeliją – ir įtikėję juo, esate paženklinti pažadėtąja Šventąja Dvasia,

[14] o qual é o penhor da nossa herança, até ao resgate da sua propriedade, em louvor da sua glória.

[14]kuri yra mūsų paveldėjimo laidas, kol bus atpirkta jo nuosavybė jo didybės šlovei.

Paulo ora pelos crentes

[15] Por isso, também eu, tendo ouvido a fé que há entre vós no SENHOR Jesus e o amor para com todos os santos,

[15]Todėl ir aš, išgirdęs apie jūsų tikėjimą Viešpačiu Jėzumi ir apie jūsų meilę visiems šventiesiems,

[16] não cesso de dar graças por vós, fazendo menção de vós nas minhas orações,

[16]nesiliauju dėkojęs už jus, minėdamas jus savo maldose,

[17] para que o Deus de nosso SENHOR Jesus Cristo, o Pai da glória, vos conceda espírito de sabedoria e de revelação no pleno conhecimento dele,

[17]idant mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas, garbės Tėvas, suteiktų jums išminties ir apreiškimo Dvasią ir jūs galėtumėte jį pažinti,

[18] iluminados os olhos do vosso coração, para saberdes qual é a esperança do seu chamamento, qual a riqueza da glória da sua herança nos santos

[18]idant apšviestų jūsų širdies akis ir jūs pažintumėte, kokia yra viltis, į kurią esate pašaukti, koks jo šventųjų garbingo paveldo turtas

[19] e qual a suprema grandeza do seu poder para com os que cremos, segundo a eficácia da força do seu poder;

[19]ir kokia nepalyginama jo galybės didybė mums, tikintiesiems, veikiant jo neribotai jėgai.

[20] o qual exerceu ele em Cristo, ressuscitando-o dentre os mortos e fazendo-o sentar à sua direita nos lugares celestiais,

[20]Ja jis prižadino Kristų iš numirusių ir pasodino danguose savo dešinėje,

[21] acima de todo principado, e potestade, e poder, e domínio, e de todo nome que se possa referir não só no presente século, mas também no vindouro.

[22] E pôs todas as coisas debaixo dos pés e, para ser o cabeça sobre todas as coisas, o deu à igreja,

[23] a qual é o seu corpo, a plenitude daquele que a tudo enche em todas as coisas.

[21]aukščiau už visas kunigaikštystes, valdžias, galybes, viešpatystes ir už kiekvieną vardą, tariamą ne tik šiame pasaulyje, bet ir būsimajame,

[22]ir visa jam palenkė po kojų, o jį patį pastatė viršum visko, kad būtų galva Bažnyčios,

[23]kuri yra jo Kūnas, pilnatvė to, kuris visa visur pripildo.

Efésios 2

Do pecado para a salvação pela graça

[1] Ele vos deu vida, estando vós mortos nos vossos delitos e pecados,

[2] nos quais andastes outrora, segundo o curso deste mundo, segundo o príncipe da potestade do ar, do espírito que agora atua nos filhos da desobediência;

[3] entre os quais também todos nós andamos outrora, segundo as inclinações da nossa carne, fazendo a vontade da carne e dos pensamentos; e éramos, por natureza, filhos da ira, como também os demais.

[4] Mas Deus, sendo rico em misericórdia, por causa do grande amor com que nos amou,

[5] e estando nós mortos em nossos delitos, nos deu vida juntamente com Cristo, – pela graça sois salvos,

[6] e, juntamente com ele, nos ressuscitou, e nos fez assentar nos lugares celestiais em Cristo Jesus;

Efeziečiams 2

Suvienyti Kristuje

[1]Ir jūs buvote mirę savo nusikaltimais ir nuodėmėmis,

[2]kuriuose kadaise gyvenote, laikydamiesi šio pasaulio papročių, paklusdami kunigaikščiui, viešpataujančiam ore, dvasiai, veikiančiai neklusnumo vaikuose.

[3]Tarp jų kadaise ir mes visi gyvenome, sekdami savo kūno geismais, vykdydami kūno ir minčių troškimus, ir iš prigimties buvome rūstybės vaikai kaip ir kiti.

[4]Bet Dievas, apstus gailestingumo, iš didžios meilės, kuria mus pamilo,

[5]mus, mirusius nusikaltimais, prikėlė gyventi su Kristumi – jūs juk esate išgelbėti malone, –

[6]prikėlė ir pasodino danguje Kristuje Jėzuje,

[7] para mostrar, nos séculos vindouros, a suprema riqueza da sua graça, em bondade para conosco, em Cristo Jesus.

[7]kad ateinančiais amžiais beribį savo malonės lobį parodytų savo gerumu mums Kristuje Jėzuje.

[8] Porque pela graça sois salvos, mediante a fé; e isto não vem de vós; é dom de Deus;

[8]Jūs juk esate išgelbėti malone per tikėjimą ir ne iš savęs, bet tai yra Dievo dovana,

[9] não de obras, para que ninguém se glorie.

[9]ir ne darbais, kad kas nors nesigirtų.

[10] Pois somos feitura dele, criados em Cristo Jesus para boas obras, as quais Deus de antemão preparou para que andássemos nelas.

[10]Mes esame jo kūrinys, sutverti Kristuje Jėzuje geriems darbams, kuriuos Dievas iš anksto paskyrė mums atlikti.

Os gentios e os judeus são unidos pela cruz de Cristo

[11] Portanto, lembrai-vos de que, outrora, vós, gentios na carne, chamados incircuncisão por aqueles que se intitulam circuncisos, na carne, por mãos humanas,

[11]Todėl atsiminkite, kad jūs kadaise buvote kūnu pagonys, kuriuos vadino neapipjaustytais vadinamieji apipjaustytieji kūno apipjaustymu, atliktu rankomis.

[12] naquele tempo, estáveis sem Cristo, separados da comunidade de Israel e estranhos às alianças da promessa, não tendo esperança e sem Deus no mundo.

[12]Tais laikais jūs buvote be Kristaus, svetimi Izraelio bendruomenei, tolimi pažado sandoroms, be vilties ir be Dievo pasaulyje.

[13] Mas, agora, em Cristo Jesus, vós, que antes estáveis longe, fostes aproximados pelo sangue de Cristo.

[13]Bet dabar Kristuje Jėzuje jūs, kadaise buvusieji toli, esate tapę artimi dėlei Kristaus kraujo.

[14] Porque ele é a nossa paz, o qual de ambos fez um; e, tendo derribado a parede da separação que estava no meio, a inimizade,

[14]Jis yra mūsų sutaikymas, iš abejų padaręs viena, sugriovęs viduryje stovinčią pertvarą, savo kūnu panaikinęs priešybę.

[15] aboliu, na sua carne, a lei dos mandamentos na forma de ordenanças, para que dos dois criasse, em si mesmo, um novo homem, fazendo a paz,

[15]Jis panaikino įsakymų Įstatymą su jo potvarkiais, kad iš dviejų jame būtų sutvertas vienas naujas žmogus. Jis įkūrė taiką

[16] e reconciliasse ambos em um só corpo com Deus, por intermédio da cruz, destruindo por ela a inimizade.

[16]ir viename kūne kryžiumi abejus sutaikė su Dievu, pats savyje sugriaudamas priešiškumą.

[17] E, vindo, evangelizou paz a vós outros que estáveis longe e paz também aos que estavam perto;

[17]Atėjęs jis skelbė taiką jums, kurie buvote toli, ir tiems, kurie buvo arti,

[18] porque, por ele, ambos temos acesso ao Pai em um Espírito.

[18]nes per jį vieni ir kiti galime prieiti prie Tėvo vienoje Dvasioje.

[19] Assim, já não sois estrangeiros e peregrinos, mas concidadãos dos santos, e sois da família de Deus,

[19]Vadinasi, jūs jau nebesate ateiviai nei svetimi, bet šventųjų bendrapiliečiai ir Dievo namiškiai,

[20] edificados sobre o fundamento dos apóstolos e profetas, sendo ele mesmo, Cristo Jesus, a pedra angular;

[20]pastatyti ant apaštalų ir pranašų pamato, turintys kertiniu akmeniu patį Kristų Jėzų,

[21] no qual todo o edifício, bem ajustado, cresce para santuário dedicado ao SENHOR,

[21]ant kurio darniai auga visas pastatas, tampantis šventykla Viešpatyje,

[22] no qual também vós juntamente estais sendo edificados para habitação de Deus no Espírito.

[22]ant kurio ir jūs esate drauge statomi kaip Dievo buveinė Dvasioje.

Efésios 3

A vocação dos gentios e o apostolado de Paulo

Efeziečiams 3

Paulius – Kristaus slėpinio tarnas

[1] Por esta causa eu, Paulo, sou o prisioneiro de Cristo Jesus, por amor de vós, gentios,

[1]Todėl aš, Paulius, esu Kristaus Jėzaus kalinys dėl jūsų – pagonių.

[2] se é que tendes ouvido a respeito da dispensação da graça de Deus a mim confiada para vós outros;

[2]Jūs, be abejo, esate girdėję, kokia malonės tarnyba Dievo man suteikta jūsų labui:

[3] pois, segundo uma revelação, me foi dado conhecer o mistério, conforme escrevi há pouco, resumidamente;

[3]apreiškimu buvo man atskleistas slėpinys, kaip aš ką tik esu trumpai aprašęs.

[4] pelo que, quando ledes, podeis compreender o meu discernimento do mistério de Cristo,

[4]Skaitydami galite įsitikinti, kad aš suvokiu Kristaus slėpinį,

[5] o qual, em outras gerações, não foi dado a conhecer aos filhos dos homens, como, agora, foi revelado aos seus santos apóstolos e profetas, no Espírito,

[5]kuris ankstesnėms žmonių vaikų kartoms nebuvo paskelbtas taip, kaip jis dabar Dvasios atskleistas jo šventiesiems apaštalams ir pranašams:

[6] a saber, que os gentios são co-herdeiros, membros do mesmo corpo e co-participantes da promessa em Cristo Jesus por meio do evangelho;

[6]pagonys kartu su žydais yra paveldėtojai, vieno kūno nariai ir dalininkai pažado Kristuje Jėzuje per Evangeliją.

[7] do qual fui constituído ministro conforme o dom da graça de Deus a mim concedida segundo a força operante do seu poder.

[7]Aš tapau Evangelijos tarnu dėl Dievo malonės dovanos, kuri buvo man duota jo galybės veikimu.

[8] A mim, o menor de todos os santos, me foi dada esta graça de pregar aos gentios o evangelho das insondáveis riquezas de Cristo

[8]Man, iš visų šventųjų mažiausiajam, atiteko malonė skelbti pagonims nesuvokiamus Kristaus turtus

[9] e manifestar qual seja a dispensação do mistério, desde os séculos, oculto em Deus, que criou todas as coisas,

[9]ir atskleisti visiems, kaip turi išsipildyti slėpinys, nuo amžių uždengtas Dieve – visų dalykų Kūrėjyje, –

[10] para que, pela igreja, a multiforme sabedoria de Deus se torne conhecida, agora, dos principados e potestades nos lugares celestiais,

[10]kad dabar per Bažnyčią taptų žinoma kunigaikštystėms ir valdžioms danguje daugeriopa Dievo išmintis.

[11] segundo o eterno propósito que estabeleceu em Cristo Jesus, nosso SENHOR,

[11]Tai atitinka amžinąjį nutarimą, įvykdytą mūsų Viešpatyje Kristuje Jėzuje.

[12] pelo qual temos ousadia e acesso com confiança, mediante a fé nele.

[12]Jį tikėdami, mes drąsiai ir su pasitikėjimu einame prie Tėvo.

[13] Portanto, vos peço que não desfaleçais nas minhas tribulações por vós, pois nisso está a vossa glória.

[13]Todėl aš prašau nenusiminti dėl mano vargų jūsų dėlei, nes jie yra jūsų garbė.

Paulo ora novamente

Apaštalo malda

[14] Por esta causa, me ponho de joelhos diante do Pai,

[14]Dėl to aš klaupiuosi prieš Tėvą,

[15] de quem toma o nome toda família, tanto no céu como sobre a terra,

[15]nuo kurio kiekviena tėvystė danguje ir žemėje turi vardą,

[16] para que, segundo a riqueza da sua glória, vos conceda que sejais fortalecidos com poder, mediante o seu Espírito no homem interior;
[17] e, assim, habite Cristo no vosso coração, pela fé, estando vós arraigados e alicerçados em amor,
[18] a fim de poderdes compreender, com todos os santos, qual é a largura, e o comprimento, e a altura, e a profundidade
[19] e conhecer o amor de Cristo, que excede todo entendimento, para que sejais tomados de toda a plenitude de Deus.
[20] Ora, àquele que é poderoso para fazer infinitamente mais do que tudo quanto pedimos ou pensamos, conforme o seu poder que opera em nós,
[21] a ele seja a glória, na igreja e em Cristo Jesus, por todas as gerações, para todo o sempre. Amém!

[16]kad iš savo šlovės lobio suteiktų jums stiprybės jo Dvasios galia sutvirtinti jumyse vidinį žmogų,
[17]kad Kristus per tikėjimą gyventų jūsų širdyse ir jūs, įsišakniję ir įsitvirtinę meilėje,
[18]galėtumėte suvokti kartu su visais šventaisiais, koks yra plotis ir ilgis, ir aukštis, ir gylis,
[19]ir pažinti Kristaus meilę, kuri pranoksta pažinimą, idant būtumėte pripildyti visos Dievo pilnybės.
[20]O tam, kuris savo jėga, veikiančia mumyse, gali padaryti nepalyginti daugiau negu mes prašome ar išmanome,
[21]jam tebūna šlovė Bažnyčioje ir Kristuje Jėzuje per visas kartas amžių amžiais! Amen.

Efésios 4

A unidade da fé

[1] Rogo-vos, pois, eu, o prisioneiro no SENHOR, que andeis de modo digno da vocação a que fostes chamados,
[2] com toda a humildade e mansidão, com longanimidade, suportando-vos uns aos outros em amor,
[3] esforçando-vos diligentemente por preservar a unidade do Espírito no vínculo da paz;
[4] há somente um corpo e um Espírito, como também fostes chamados numa só esperança da vossa vocação;

Efeziečiams 4

Dvasios vienybė

[1]Taigi aš, kalinys Viešpatyje, raginu jus elgtis, kaip dera jūsų pašaukimui, į kurį esate pašaukti.
[2]Su visu nuolankumu bei meilumu, su didžia kantrybe palaikykite tarpusavio meilę,
[3]uoliai sergėkite Dvasios vienybę taikos ryšiu.
[4]Vienas kūnas ir viena Dvasia, kaip ir esate pašaukti į vieną savo pašaukimo viltį.

[5] há um só SENHOR, uma só fé, um só batismo;

[5]Vienas Viešpats, vienas tikėjimas, vienas krikštas.

[6] um só Deus e Pai de todos, o qual é sobre todos, age por meio de todos e está em todos.

[6]Vienas Dievas ir Tėvas visiems, virš visų, per visus ir visuose.

O santo ministério e o serviço dos santos

[7] E a graça foi concedida a cada um de nós segundo a proporção do dom de Cristo.

[7]O kiekvienam mūsų duota malonė pagal Kristaus dovanos mastą.

[8] Por isso, diz: Quando ele subiu às alturas, levou cativo o cativeiro e concedeu dons aos homens.

[8]Todėl pasakyta: Kildamas aukštyn, nusivedė sugautus belaisvius ir davė žmonėms dovanų.

[9] Ora, que quer dizer subiu, senão que também havia descido até às regiões inferiores da terra?

[9]Ką reiškia jis pakilo, jeigu ne tai, kad jis ir nusileido į žemesniąsias sritis žemėje.

[10] Aquele que desceu é também o mesmo que subiu acima de todos os céus, para encher todas as coisas.

[10]O tasai, kuris nužengė, yra tas pats, kuris iškilo aukščiau už visus dangus, kad visa pripildytų.

[11] E ele mesmo concedeu uns para apóstolos, outros para profetas, outros para evangelistas e outros para pastores e mestres,

[11]Tai jis paskyrė vienus apaštalais, kitus pranašais, evangelistais, ganytojais ir mokytojais,

[12] com vistas ao aperfeiçoamento dos santos para o desempenho do seu serviço, para a edificação do corpo de Cristo,

[12]idant aprūpintų šventuosius tarnystės darbui, Kristaus Kūno ugdymui,

[13] até que todos cheguemos à unidade da fé e do pleno conhecimento do Filho de Deus, à perfeita varonilidade, à medida da estatura da plenitude de Cristo,

[13]kol visi pasieksime tikėjimo vienybę ir Dievo Sūnaus pažinimą, tapsime tikrais vyrais pagal Kristaus pilnatvės amžiaus saiką,

[14] para que não mais sejamos como meninos, agitados de um lado para outro e levados ao redor por todo vento de doutrina, pela artimanha dos homens, pela astúcia com que induzem ao erro.

[14]kad nebebūtume maži vaikai, siūbuojami ir nešiojami bet kokio mokymo vėjelio, žmonių apgaulės, jų gudrumo, vedančio į klystkelius.

[15] Mas, seguindo a verdade em amor, cresçamos em tudo naquele que é a cabeça, Cristo,

[15]Kalbėdami tiesą su meile, aukime visais atžvilgiais tame, kuris yra galva, – Kristuje.

[16] de quem todo o corpo, bem ajustado e consolidado pelo auxílio de toda junta, segundo a justa cooperação de cada parte, efetua o seu próprio aumento para a edificação de si mesmo em amor.

[16]Iš jo visas kūnas, suderintas ir stipriai sujungtas įvairiais ryšiais, savaip veikiant kiekvienai daliai, auga ir save patį stato meilėje.

A santidade cristã oposta à dissolução

Naujas gyvenimas

[17] Isto, portanto, digo e no SENHOR testifico que não mais andeis como também andam os gentios, na vaidade dos seus próprios pensamentos,

[17]Taigi aš liepiu ir įspėju Viešpatyje, kad jūs nebesielgtumėte, kaip elgiasi pagonys dėl savo proto menkystės.

[18] obscurecidos de entendimento, alheios à vida de Deus por causa da ignorância em que vivem, pela dureza do seu coração,

[18]Jų protavimas aptemęs, jie svetimi Dievo gyvenimui dėl savo širdies užkietėjimo.

[19] os quais, tendo-se tornado insensíveis, se entregaram à dissolução para, com avidez, cometerem toda sorte de impureza.

[19]Jie surambėjo ir pasidavė juslingumui, godžiai ieškodami visokių netyrų pasitenkinimų.

[20] Mas não foi assim que aprendestes a Cristo,

[20]Bet jūs juk ne šito išmokote apie Kristų!

[21] se é que, de fato, o tendes ouvido e nele fostes instruídos, segundo é a verdade em Jesus,

[21]Jūs juk apie jį išgirdote ir pagal jį išmokote, kokia yra tiesa Jėzuje:

[22] no sentido de que, quanto ao trato passado, vos despojeis do velho homem, que se corrompe segundo as concupiscências do engano,

[22]privalu atsižadėti ankstesnio senojo žmogaus gyvenimo būdo, žlugdančio apgaulingais geismais,

[23] e vos renoveis no espírito do vosso entendimento,

[23]atnaujinti savo proto dvasią,

[24] e vos revistais do novo homem, criado segundo Deus, em justiça e retidão procedentes da verdade.

[24]apsivilkti nauju žmogumi, sutvertu pagal Dievą teisume ir tiesos šventume.

Exortações à santidade

[25] Por isso, deixando a mentira, fale cada um a verdade com o seu próximo, porque somos membros uns dos outros.

[25]Tad, pametę melus, kiekvienas kalbėkite tiesą savo artimui, nes mes esame vieni kitų nariai.

[26] Irai-vos e não pequeis; não se ponha o sol sobre a vossa ira,
[27] nem deis lugar ao diabo.
[28] Aquele que furtava não furte mais; antes, trabalhe, fazendo com as próprias mãos o que é bom, para que tenha com que acudir ao necessitado.
[29] Não saia da vossa boca nenhuma palavra torpe, e sim unicamente a que for boa para edificação, conforme a necessidade, e, assim, transmita graça aos que ouvem.
[30] E não entristeçais o Espírito de Deus, no qual fostes selados para o dia da redenção.
[31] Longe de vós, toda amargura, e cólera, e ira, e gritaria, e blasfêmias, e bem assim toda malícia.
[32] Antes, sede uns para com os outros benignos, compassivos, perdoando-vos uns aos outros, como também Deus, em Cristo, vos perdoou.

[26]Rūstaudami nenusidėkite! Tegul saulė nenusileidžia ant jūsų rūstybės!
[27]Ir nepalikite vietos velniui.
[28]Kas vogdavo, tegu nebevagia, bet imasi triūso, dirbdamas savo rankomis gerą darbą, kad turėtų iš ko padėti stokojančiam.
[29]Joks bjaurus žodis teneišeina iš jūsų lūpų; kalbėkite vien kas gera, kas prireikus ugdo ir duoda malonę klausytojams.
[30]Ir neliūdinkite Šventosios Dievo Dvasios, kuria esate paženklinti atpirkimo dienai.
[31]Tebūna toli nuo jūsų visokie šiurkštumai, piktumai, rūstybės, riksmai ir piktžodžiavimai su visomis piktybėmis.
[32]Verčiau būkite malonūs, gailestingi, atlaidūs vieni kitiems, kaip ir Dievas Kristuje jums buvo atlaidus.

Efésios 5

[1] Sede, pois, imitadores de Deus, como filhos amados;
[2] e andai em amor, como também Cristo nos amou e se entregou a si mesmo por nós, como oferta e sacrifício a Deus, em aroma suave.

O fruto da luz e as obras das trevas

[3] Mas a impudicícia e toda sorte de impurezas ou cobiça nem sequer se nomeiem entre vós, como convém a santos;

Efeziečiams 5

Dievo sekėjai

[1]Būkite Dievo sekėjai, kaip jo mylimi vaikai,
[2]ir gyvenkite meile, kaip ir Kristus pamilo jus ir atidavė už mus save kaip atnašą ir kvapią auką Dievui.
[3]Užtat ištvirkavimas, visoks netyrumas ar godulystė tenebūna jūsų net minimi, kaip dera šventiesiems;

4 nem conversação torpe, nem palavras vãs ou chocarrices, coisas essas inconvenientes; antes, pelo contrário, ações de graças.	4taip pat begėdystė, kvaila šneka ar juokų krėtimas jums netinka, verčiau tebūna dėkojimas.
5 Sabei, pois, isto: nenhum incontinente, ou impuro, ou avarento, que é idólatra, tem herança no reino de Cristo e de Deus.	5Gerai įsidėmėkite, kad joks svetimautojas, ištvirkėlis ar goduolis, tai yra joks stabmeldys, nepaveldės Kristaus ir Dievo karalystės.
6 Ninguém vos engane com palavras vãs; porque, por essas coisas, vem a ira de Deus sobre os filhos da desobediência.	6Tegul niekas neapgauna jūsų tuščiais plepalais; už tokius dalykus Dievo rūstybė ištinka neklusnumo vaikus.
7 Portanto, não sejais participantes com eles.	7Nebūkite jų bendrai!
8 Pois, outrora, éreis trevas, porém, agora, sois luz no SENHOR; andai como filhos da luz	8Juk kadaise jūs buvote tamsa, o dabar esate šviesa Viešpatyje. Tad elkitės kaip šviesos vaikai.
9 (porque o fruto da luz consiste em toda bondade, e justiça, e verdade),	9O šviesos vaisiai reiškiasi visokeriopu gerumu, teisumu ir tiesa.
10 provando sempre o que é agradável ao SENHOR.	10Ištirkite, kas patinka Viešpačiui,
11 E não sejais cúmplices nas obras infrutíferas das trevas; antes, porém, reprovai-as.	11ir neprisidėkite prie nevaisingų tamsos darbų, o verčiau atskleiskite juos.
12 Porque o que eles fazem em oculto, o só referir é vergonha.	12Juk ką jie slapčia daro, gėda ir sakyti.
13 Mas todas as coisas, quando reprovadas pela luz, se tornam manifestas; porque tudo que se manifesta é luz.	13Bet visa, kas atskleista, šviesa padaro regima,
14 Pelo que diz: Desperta, ó tu que dormes, levanta-te de entre os mortos, e Cristo te iluminará.	14o kas padaryta regima, yra šviesa. Todėl sakoma: „Pabusk, kuris miegi, kelkis iš numirusių, ir apšvies tave Kristus“.
15 Portanto, vede prudentemente como andais, não como néscios, e sim como sábios,	15Todėl rūpestingai žiūrėkite, kaip jūs elgiatės, kad nebūtumėte tartum neišmanėliai, bet kaip išmintingi,

16 remindo o tempo, porque os dias são maus.

17 Por esta razão, não vos torneis insensatos, mas procurai compreender qual a vontade do SENHOR.

18 E não vos embriagueis com vinho, no qual há dissolução, mas enchei-vos do Espírito,

19 falando entre vós com salmos, entoando e louvando de coração ao SENHOR com hinos e cânticos espirituais,

20 dando sempre graças por tudo a nosso Deus e Pai, em nome de nosso SENHOR Jesus Cristo,

21 sujeitando-vos uns aos outros no temor de Cristo.

O lar cristão: marido e mulher

22 As mulheres sejam submissas ao seu próprio marido, como ao SENHOR;

23 porque o marido é o cabeça da mulher, como também Cristo é o cabeça da igreja, sendo este mesmo o salvador do corpo.

24 Como, porém, a igreja está sujeita a Cristo, assim também as mulheres sejam em tudo submissas ao seu marido.

25 Maridos, amai vossa mulher, como também Cristo amou a igreja e a si mesmo se entregou por ela,

26 para que a santificasse, tendo-a purificado por meio da lavagem de água pela palavra,

27 para a apresentar a si mesmo igreja gloriosa, sem mácula, nem ruga, nem coisa semelhante, porém santa e sem defeito.

16gerai naudojantys laiką, nes dienos yra piktos.

17Nebūkite neprotingi, bet supraskite, kokia yra Viešpaties valia.

18Ir nepasigerkite vynu, kuriame slypi pasileidimas, bet būkite pilni Dvasios.

19Kalbėkitės psalmių, himnų bei dvasinių giesmių žodžiais, giedokite ir šlovinkite savo širdyse Viešpatį,

20visuomet ir už viską dėkodami Dievui Tėvui mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu.

21Pakluskite vieni kitiems dėl Kristaus baimės.

Sutuoktiniai

22Jūs, moterys, būkite klusnios savo vyrams lyg kad Viešpačiui,

23nes vyras yra žmonos galva, kaip ir Kristus yra Bažnyčios, savo Kūno, galva ir gelbėtojas.

24Kaip Bažnyčia klauso Kristaus, taip ir moterys visa kame teklauso vyrų.

25Jūs, vyrai, mylėkite žmonas, kaip ir Kristus mylėjo Bažnyčią ir atidavė už ją save,

26kad ją pašventintų, nuplaudamas valančiu vandeniu per žodį,

27kad padarytų sau garbingą Bažnyčią, neturinčią jokios dėmės nei raukšlės, nei nieko tokio, bet šventą ir nesuteptą.

[28] Assim também os maridos devem amar a sua mulher como ao próprio corpo. Quem ama a esposa a si mesmo se ama.
[29] Porque ninguém jamais odiou a própria carne; antes, a alimenta e dela cuida, como também Cristo o faz com a igreja;
[30] porque somos membros do seu corpo.
[31] Eis por que deixará o homem a seu pai e a sua mãe e se unirá à sua mulher, e se tornarão os dois uma só carne.
[32] Grande é este mistério, mas eu me refiro a Cristo e à igreja.
[33] Não obstante, vós, cada um de per si também ame a própria esposa como a si mesmo, e a esposa respeite ao marido.

[28]Taip ir vyrai privalo mylėti savo žmonas tartum savuosius kūnus. Kas myli žmoną, myli save patį.
[29]Juk niekas niekada nėra nekentęs savo kūno, bet jį maitina ir globoja kaip ir Kristus Bažnyčią,
[30]kadangi esame jo Kūno nariai.
[31]Todėl žmogus paliks tėvą bei motiną ir glausis prie savo žmonos, ir du taps vienu kūnu.
[32]Tai didis slėpinys, – aš tai sakau apie Kristų ir Bažnyčią.
[33]Taigi kiekvienas jūsų temyli savo žmoną kaip save patį, o žmona tegerbia vyrą.

Efésios 6

O lar cristão: filhos e pais

[1] Filhos, obedecei a vossos pais no SENHOR, pois isto é justo.
[2] Honra a teu pai e a tua mãe (que é o primeiro mandamento com promessa),
[3] para que te vá bem, e sejas de longa vida sobre a terra.
[4] E vós, pais, não provoqueis vossos filhos à ira, mas criai-os na disciplina e na admoestação do SENHOR.

O lar cristão: servos e senhores

[5] Quanto a vós outros, servos, obedecei a vosso senhor segundo a carne com temor e tremor, na sinceridade do vosso coração, como a Cristo,
[6] não servindo à vista, como para agradar a homens, mas como servos de Cristo, fazendo, de coração, a vontade de Deus;

Efeziečiams 6

Vaikai ir tėvai

[1]Jūs, vaikai, klausykite Viešpatyje savo gimdytojų, nes šito reikalauja teisingumas.
[2]Gerbk savo tėvą ir motiną – tai pirmasis įsakymas su pažadu:
[3]Kad tau gerai sektųsi ir ilgai gyventumei žemėje.
[4]Ir jūs, tėvai, neerzinkite savo vaikų, bet auklėkite juos, drausmindami ir mokydami Viešpaties vardu.

Vergai ir šeimininkai

[5]Jūs, vergai, klausykite savo žemiškųjų šeimininkų su baime ir pagarba, su neklastinga širdimi lyg kad Kristaus,
[6]ne dėl akių tarnaudami, lyg žmonėms patikti norėdami, bet kaip Kristaus vergai, iš širdies vykdantys Dievo valią.

[7] servindo de boa vontade, como ao SENHOR e não como a homens,

[8] certos de que cada um, se fizer alguma coisa boa, receberá isso outra vez do SENHOR, quer seja servo, quer livre.

[9] E vós, senhores, de igual modo procedei para com eles, deixando as ameaças, sabendo que o SENHOR, tanto deles como vosso, está nos céus e que para com ele não há acepção de pessoas.

A armadura de Deus

[10] Quanto ao mais, sede fortalecidos no SENHOR e na força do seu poder.

[11] Revesti-vos de toda a armadura de Deus, para poderdes ficar firmes contra as ciladas do diabo;

[12] porque a nossa luta não é contra o sangue e a carne, e sim contra os principados e potestades, contra os dominadores deste mundo tenebroso, contra as forças espirituais do mal, nas regiões celestes.

[13] Portanto, tomai toda a armadura de Deus, para que possais resistir no dia mau e, depois de terdes vencido tudo, permanecer inabaláveis.

[14] Estai, pois, firmes, cingindo-vos com a verdade e vestindo-vos da couraça da justiça.

[15] Calçai os pés com a preparação do evangelho da paz;

[16] embraçando sempre o escudo da fé, com o qual podereis apagar todos os dardos inflamados do Maligno.

[7]Noriai tarnaukite kaip Viešpačiui, o ne žmonėms,

[8]žinodami, jog kiekvienas, tiek vergas, tiek laisvasis, jei ką gera padaro, gaus tą patį iš Viešpaties.

[9]Ir jūs, šeimininkai, tą patį darykite jiems. Liaukitės grasinę, žinodami, kad ir jiems, ir jums yra Viešpats danguje ir kad jis nedaro skirtumo tarp asmenų.

Dvasinė kova

[10]Pagaliau būkite tvirti Viešpatyje ir jo galybės jėga.

[11]Apsiginkluokite visais Dievo ginklais, kad galėtumėte išsilaikyti prieš velnio klastas.

[12]Mes grumiamės ne su krauju ir kūnu, bet su kunigaikštystėmis, valdžiomis, šių tamsybių pasaulio valdovais ir dvasinėmis blogio jėgomis dangaus aukštumose.

[13]Todėl imkitės visų Dievo ginklų, kad galėtumėte piktąją dieną pasipriešinti ir visa nugalėję, išsilaikyti.

[14]Tad stovėkite, susijuosę strėnas tiesa, apsivilkę teisumo šarvais

[15]ir apsiavę kojas ryžtu skleisti taikos Evangeliją.

[16]Visais atvejais pasiimkite tikėjimo skydą, su kuriuo užgesinsite visas ugningas piktojo strėles.

[17] Tomai também o capacete da salvação e a espada do Espírito, que é a palavra de Deus;

[17]Pasiimkite ir išganymo šalmą bei Dvasios kalaviją, tai yra Dievo žodį.

[18] com toda oração e súplica, orando em todo tempo no Espírito e para isto vigiando com toda perseverança e súplica por todos os santos

[18]Kiekvienu metu melskitės Dvasioje visokeriopomis maldomis ir prašymais. Be paliovos budėkite, malda užtardami visus šventuosius

[19] e também por mim; para que me seja dada, no abrir da minha boca, a palavra, para, com intrepidez, fazer conhecido o mistério do evangelho,

[19]ir mane, kad, kai atveriu lūpas, būtų man duota drąsiai skelbti Evangelijos slėpinį;

[20] pelo qual sou embaixador em cadeias, para que, em Cristo, eu seja ousado para falar, como me cumpre fazê-lo.

[20]jos pasiuntinys esu ir būdamas surakintas grandinėmis, kad turėčiau drąsos kalbėti taip, kaip privalau kalbėti.

Tíquico

[21] E, para que saibais também a meu respeito e o que faço, de tudo vos informará Tíquico, o irmão amado e fiel ministro do SENHOR.

[22] Foi para isso que eu vo-lo enviei, para que saibais a nosso respeito, e ele console o vosso coração.

Linkėjimai

[21]Kad ir jūs sužinotumėte apie mano reikalus ir ką veikiu, visa papasakos jums Tichikas, mylimas brolis ir ištikimas padėjėjas Viešpatyje.

[22]Aš tam jį ir siunčiu, kad jūs sužinotumėte apie mus ir kad jis paguostų jūsų širdis.

A bênção

[23] Paz seja com os irmãos e amor com fé, da parte de Deus Pai e do SENHOR Jesus Cristo.

[23]Broliams ramybė ir meilė su tikėjimu nuo Dievo Tėvo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.

[24] A graça seja com todos os que amam sinceramente a nosso SENHOR Jesus Cristo.

[24]Malonė visiems, kurie myli mūsų Viešpatį Jėzų Kristų negęstančia meile!

Epístola de Paulo aos Filipenses

Filipenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo e Timóteo, servos de Cristo Jesus, a todos os santos em Cristo Jesus, inclusive bispos e diáconos que vivem em Filipos,

[2] graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças e súplicas em favor dos filipenses

[3] Dou graças ao meu Deus por tudo que recordo de vós,

[4] fazendo sempre, com alegria, súplicas por todos vós, em todas as minhas orações,

[5] pela vossa cooperação no evangelho, desde o primeiro dia até agora.

[6] Estou plenamente certo de que aquele que começou boa obra em vós há de completá-la até ao Dia de Cristo Jesus.

[7] Aliás, é justo que eu assim pense de todos vós, porque vos trago no coração, seja nas minhas algemas, seja na defesa e confirmação do evangelho, pois todos sois participantes da graça comigo.

[8] Pois minha testemunha é Deus, da saudade que tenho de todos vós, na terna misericórdia de Cristo Jesus.

[9] E também faço esta oração: que o vosso amor aumente mais e mais em pleno conhecimento e toda a percepção,

[10] para aprovardes as coisas excelentes e serdes sinceros e inculpáveis para o Dia de Cristo,

Filipiečiams

Filipiečiams 1

[1]Paulius ir Timotiejus, Kristaus Jėzaus tarnai, visiems šventiesiems Kristuje Jėzuje, gyvenantiems Filipuose, kartu su vyskupais ir diakonais.

[2]Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.

[3]Aš dėkoju savo Dievui, kai tik jus prisimenu,

[4]visuomet, kiekvienoje maldoje, su džiaugsmu už jus visus besimelsdamas,

[5]už jūsų bendradarbiavimą Evangelijos labui nuo pirmosios dienos iki šiandien.

[6]Esu tikras, kad tas, kuris jumyse pradėjo šį gerą darbą, jį ir užbaigs iki Kristaus Jėzaus dienos.

[7]Šitaip manyti apie jus visus teisinga, nes aš turiu savo širdyje jus, kurie, tiek man esant kalėjime, tiek ginant ir stiprinant Evangeliją, visi tebesate man duotos malonės dalininkai.

[8]Dievas gali paliudyti, kaip jūsų visų pasiilgau Kristaus Jėzaus nuoširdumu.

[9]Ir dabar meldžiu, kad jūsų meilė vis augtų ir augtų pažinimu ir visokeriopu išmanymu,

[10]kad jūs mokėtumėte pasirinkti, kas vertingiau, kad būtumėte tyri ir be priekaišto Kristaus dieną,

[11] cheios do fruto de justiça, o qual é mediante Jesus Cristo, para a glória e louvor de Deus.

A situação do apóstolo contribui para o progresso do evangelho

[12] Quero ainda, irmãos, cientificar-vos de que as coisas que me aconteceram têm, antes, contribuído para o progresso do evangelho;

[13] de maneira que as minhas cadeias, em Cristo, se tornaram conhecidas de toda a guarda pretoriana e de todos os demais;

[14] e a maioria dos irmãos, estimulados no SENHOR por minhas algemas, ousam falar com mais desassombro a palavra de Deus.

[15] Alguns, efetivamente, proclamam a Cristo por inveja e porfia; outros, porém, o fazem de boa vontade;

[16] estes, por amor, sabendo que estou incumbido da defesa do evangelho;

[17] aqueles, contudo, pregam a Cristo, por discórdia, insinceramente, julgando suscitar tribulação às minhas cadeias.

[18] Todavia, que importa? Uma vez que Cristo, de qualquer modo, está sendo pregado, quer por pretexto, quer por verdade, também com isto me regozijo, sim, sempre me regozijarei.

[19] Porque estou certo de que isto mesmo, pela vossa súplica e pela provisão do Espírito de Jesus Cristo, me redundará em libertação,

[20] segundo a minha ardente expectativa e esperança de que em nada serei envergonhado; antes, com toda a ousadia,

[11]pilni teisumo vaisių per Jėzų Kristų Dievo garbei ir šlovei.

Gyvenimas, pašvęstas tarnavimui

[12]Broliai, noriu, kad žinotumėte, jog mano būklė išėjo į gera Evangelijos plitimui.

[13]Mat mano kalinimas dėl Kristaus išgarsėjo visame pretorijuje ir tarp kitų žmonių.

[14]Daugumas brolių Viešpatyje, dėl mano pančių įgiję pasitikėjimo Viešpačiu, ryžtingai imasi be baimės skelbti Dievo žodį.

[15]Beje, kai kurie skelbia Kristų iš pavydo ir rungtyniaudami, kiti skelbia Kristų gera valia;

[16]šitie iš meilės, suprasdami, kad aš pašauktas ginti Evangelijos,

[17]o anie skelbia Kristų ne iš gryno nusistatymo, bet iš savanaudiškumo tardamiesi pasunkinsią mano pančius.

[18]Tesižinai! Kad visokiais būdais, dėl akių ar iš tiesų, yra skelbiamas Kristus – štai kuo džiaugiuosi! Bet aš ir toliau džiaugsiuosi.

[19]Juk žinau, kad šitai pravers mano išganymui dėl jūsų maldos ir Jėzaus Kristaus Dvasios pagalbos.

[20]Aš karštai laukiu ir turiu viltį, jog anaiptol neliksiu sugėdintas, bet kaip visuomet, taip ir dabar Kristus bus viešai

como sempre, também agora, será Cristo engrandecido no meu corpo, quer pela vida, quer pela morte.

išaukštintas mano kūne arba gyvenimu, arba mirtimi.

21 Porquanto, para mim, o viver é Cristo, e o morrer é lucro.

21Man gyvenimas – tai Kristus, o mirtis – tik laimėjimas.

22 Entretanto, se o viver na carne traz fruto para o meu trabalho, já não sei o que hei de escolher.

22Bet jei aš, gyvendamas kūne, dar galėčiau vaisingai pasidarbuoti, tai nebežinau, ką pasirinkti.

23 Ora, de um e outro lado, estou constrangido, tendo o desejo de partir e estar com Cristo, o que é incomparavelmente melhor.

23Mane traukia ir viena, ir antra, nors verčiau man mirti ir būti su Kristumi, nes tai daug geriau.

24 Mas, por vossa causa, é mais necessário permanecer na carne.

24O mano pasilikimas kūne reikalingesnis jums.

25 E, convencido disto, estou certo de que ficarei e permanecerei com todos vós, para o vosso progresso e gozo da fé,

25Taip įsitikinęs, aš žinau, jog liksiu ir būsiu su jumis visais jūsų pažangai ir tikėjimo džiaugsmui,

26 a fim de que aumente, quanto a mim, o motivo de vos gloriardes em Cristo Jesus, pela minha presença, de novo, convosco.

26kad jūs dar labiau galėtumėte pasigirti manimi Kristuje Jėzuje, kai vėl atvyksiu pas jus.

A unidade cristã na luta

27 Vivei, acima de tudo, por modo digno do evangelho de Cristo, para que, ou indo ver-vos ou estando ausente, ouça, no tocante a vós outros, que estais firmes em um só espírito, como uma só alma, lutando juntos pela fé evangélica;

27Tiktai elkitės, kaip dera besilaikantiems Kristaus Evangelijos, kad atvykęs pamatyčiau, o jei neatvyksiu, išgirsčiau, jog gyvenate viena dvasia, visi kaip vienas kovojate už Evangelijos tikėjimą

28 e que em nada estais intimidados pelos adversários. Pois o que é para eles prova evidente de perdição é, para vós outros, de salvação, e isto da parte de Deus.

28ir nė iš tolo nesiduodate priešų išgąsdinami. Jiems tai yra žlugimo ženklas, o jums – išgelbėjimo, ir jis Dievo duotas.

29 Porque vos foi concedida a graça de padecerdes por Cristo e não somente de crerdes nele,

29Jums suteikta malonė dėl Kristaus ne tik jį tikėti, bet ir dėl jo kentėti,

[30] pois tendes o mesmo combate que vistes em mim e, ainda agora, ouvis que é o meu.

Filipenses 2

Exortação ao amor fraternal e à humildade

[1] Se há, pois, alguma exortação em Cristo, alguma consolação de amor, alguma comunhão do Espírito, se há entranhados afetos e misericórdias,

[2] completai a minha alegria, de modo que penseis a mesma coisa, tenhais o mesmo amor, sejais unidos de alma, tendo o mesmo sentimento.

[3] Nada façais por partidarismo ou vanglória, mas por humildade, considerando cada um os outros superiores a si mesmo.

[4] Não tenha cada um em vista o que é propriamente seu, senão também cada qual o que é dos outros.

O exemplo de Cristo na humilhação

[5] Tende em vós o mesmo sentimento que houve também em Cristo Jesus,

[6] pois ele, subsistindo em forma de Deus, não julgou como usurpação o ser igual a Deus;

[7] antes, a si mesmo se esvaziou, assumindo a forma de servo, tornando-se em semelhança de homens; e, reconhecido em figura humana,

[8] a si mesmo se humilhou, tornando-se obediente até à morte e morte de cruz.

[9] Pelo que também Deus o exaltou sobremaneira e lhe deu o nome que está acima de todo nome,

[30]kovojantiems tokią pat kovą, kokią matėte mane kovojant ir apie kokią dabar girdite, jog aš kovoju.

Filipiečiams 2

Kristaus nusižeminimas

[1]Taigi, jeigu esama Kristuje paskatinimo, meilės paguodos, jei esama bendrystės Dvasioje, nuoširdumo ir užuojautos,

[2]tai padarykite mano džiaugsmą tobulą, laikydamiesi vienos minties, turėdami vienokią meilę, santaiką ir sutarimą.

[3]Tegul nelieka vietos vaidams ar tuščiai puikybei, bet nuolankiai vienas kitą laikykite aukštesniu už save

[4]ir žiūrėkite kiekvienas ne savo naudos, bet kitų.

[5]Būkite tokio nusistatymo kaip Kristus Jėzus.

[6]Jis, turėdamas Dievo pavidalą, nelaikė grobiu būti lygiam su Dievu,

[7]bet apiplėšė pats save, priimdamas tarno pavidalą ir tapdamas panašus į žmones. Jis ir išore tapo kaip visi žmonės;

[8]jis nusižemino, tapdamas klusnus iki mirties, iki kryžiaus mirties.

[9]Todėl ir Dievas jį išaukštino ir padovanojo jam vardą, kilniausią iš visų vardų,

[10] para que ao nome de Jesus se dobre todo joelho, nos céus, na terra e debaixo da terra,

[11] e toda língua confesse que Jesus Cristo é SENHOR, para glória de Deus Pai.

O desenvolvimento da salvação

[12] Assim, pois, amados meus, como sempre obedecestes, não só na minha presença, porém, muito mais agora, na minha ausência, desenvolvei a vossa salvação com temor e tremor;

[13] porque Deus é quem efetua em vós tanto o querer como o realizar, segundo a sua boa vontade.

[14] Fazei tudo sem murmurações nem contendas,

[15] para que vos torneis irrepreensíveis e sinceros, filhos de Deus inculpáveis no meio de uma geração pervertida e corrupta, na qual resplandeceis como luzeiros no mundo,

[16] preservando a palavra da vida, para que, no Dia de Cristo, eu me glorie de que não corri em vão, nem me esforcei inutilmente.

[17] Entretanto, mesmo que seja eu oferecido por libação sobre o sacrifício e serviço da vossa fé, alegro-me e, com todos vós, me congratulo.

[18] Assim, vós também, pela mesma razão, alegrai-vos e congratulai-vos comigo.

Paulo e seus companheiros Timóteo e Epafrodito

[19] Espero, porém, no SENHOR Jesus, mandar-vos Timóteo, o mais breve possível, a fim de que eu me sinta animado

[10]kad Jėzaus vardui priklauptų kiekvienas kelis danguje, žemėje ir po žeme

[11]ir kiekvienos lūpos Dievo Tėvo šlovei išpažintų: „Jėzus Kristus yra Viešpats!“

Paraginimai

[12]Taigi, mano mylimieji, kaip visuomet klausydavote manęs, kai būdavau tarp jūsų, o dar labiau dabar, man su jumis nesant, taip darbuokitės savo išganymui su baime ir drebėdami,

[13]nes Dievas iš savo palankumo skatina jus ir trokšti, ir veikti!

[14]Visa darykite be murmėjimų ir svyravimų,

[15]kad būtumėte nepeiktini ir nekalti, nesutepti Dievo vaikai sugedusioje ir iškrypusioje kartoje, kur jūs spindite tarsi žiburiai pasaulyje.

[16]Tvirtai laikykitės gyvenimo žodžio, kad Kristaus dieną galėčiau pasigirti ne veltui bėgęs ir ne veltui vargęs.

[17]O jei turės būti pralietas mano kraujas, kaip jūsų tikėjimo auka ir atnaša Dievui, aš džiaugiuosi ir esu linksmas kartu su jumis visais.

[18]Taip pat ir jūs būkite linksmi ir džiaukitės kartu su manimi.

Timotiejus ir Epafroditas

[19]Aš turiu Viešpatyje Jėzuje viltį netrukus pasiųsti pas jus Timotiejų, kad būčiau ramus, sužinojęs, kaip jums sekasi.

também, tendo conhecimento da vossa situação.

[20] Porque a ninguém tenho de igual sentimento que, sinceramente, cuide dos vossos interesses;

[20]Mat neturiu kito pasiuntinio, kuris taip nuoširdžiai jumis rūpintųsi.

[21] pois todos eles buscam o que é seu próprio, não o que é de Cristo Jesus.

[21]Visi kiti ieško ne Jėzaus Kristaus, bet savo naudos.

[22] E conheceis o seu caráter provado, pois serviu ao evangelho, junto comigo, como filho ao pai.

[22]O apie jį žinote, kad jis tinkamas, nes Evangelijos labui jis su manimi tarnavo kaip sūnus su tėvu.

[23] Este, com efeito, é quem espero enviar, tão logo tenha eu visto a minha situação.

[23]Taigi, kai tik paaiškės mano byla, turiu viltį tučtuojau jį pasiųsti.

[24] E estou persuadido no SENHOR de que também eu mesmo, brevemente, irei.

[24]Be to, turiu Viešpatyje viltį ir pats netrukus atvykti pas jus.

[25] Julguei, todavia, necessário mandar até vós Epafrodito, por um lado, meu irmão, cooperador e companheiro de lutas; e, por outro, vosso mensageiro e vosso auxiliar nas minhas necessidades;

[25]Aš dar nusprendžiau, jog būtina siųsti pas jus Epafroditą, mano brolį, bendradarbį ir bendražygį, o jūsų pasiuntinį ir pagalbininką mano varguose.

[26] visto que ele tinha saudade de todos vós e estava angustiado porque ouvistes que adoeceu.

[26]Jis labai jūsų pasiilgo ir sielojosi, kad išgirdote apie jo ligą.

[27] Com efeito, adoeceu mortalmente; Deus, porém, se compadeceu dele e não somente dele, mas também de mim, para que eu não tivesse tristeza sobre tristeza.

[27]O jis buvo arti mirties, tačiau Dievas jo pasigailėjo, ir ne vien tik jo, bet ir manęs, kad manęs neužgriūtų sielvartas po sielvarto.

[28] Por isso, tanto mais me apresso em mandá-lo, para que, vendo-o novamente, vos alegreis, e eu tenha menos tristeza.

[28]Taigi aš jį skubiai siunčiu, kad, jį pamatę, pradžiugtumėte ir aš taip neliūdėčiau.

[29] Recebei-o, pois, no SENHOR, com toda a alegria, e honrai sempre a homens como esse;

[29]Priimkite jį Viešpatyje su tikru džiaugsmu ir gerbkite tokius žmones,

[30] visto que, por causa da obra de Cristo, chegou ele às portas da morte e se dispôs

[30]nes dėl Kristaus darbo jis buvo atsidūręs prie mirties, statydamas pavojun savo

a dar a própria vida, para suprir a vossa carência de socorro para comigo.

gyvybę, kad atliktų man patarnavimą, kurio jūs negalėjote padaryti.

Filipenses 3

A exortação referente à alegria cristã

[1] Quanto ao mais, irmãos meus, alegrai-vos no SENHOR. A mim, não me desgosta e é segurança para vós outros que eu escreva as mesmas coisas.

O aviso contra os falsos mestres

[2] Acautelai-vos dos cães! Acautelai-vos dos maus obreiros! Acautelai-vos da falsa circuncisão!

[3] Porque nós é que somos a circuncisão, nós que adoramos a Deus no Espírito, e nos gloriamos em Cristo Jesus, e não confiamos na carne.

[4] Bem que eu poderia confiar também na carne. Se qualquer outro pensa que pode confiar na carne, eu ainda mais:

[5] circuncidado ao oitavo dia, da linhagem de Israel, da tribo de Benjamim, hebreu de hebreus; quanto à lei, fariseu,

[6] quanto ao zelo, perseguidor da igreja; quanto à justiça que há na lei, irrepreensível.

[7] Mas o que, para mim, era lucro, isto considerei perda por causa de Cristo.

[8] Sim, deveras considero tudo como perda, por causa da sublimidade do conhecimento de Cristo Jesus, meu SENHOR; por amor do qual perdi todas as coisas e as considero como refugo, para ganhar a Cristo

Filipiečiams 3

Tobulėjimo kelias

[1]O šiaip jau, mano broliai, džiaukitės Viešpatyje! Man rašyti vis tą patį nesunku, o jums tai pastiprinimas.

[2]Sergėkitės šunų, sergėkitės netikrų darbininkų, saugokitės apsipjaustėlių!

[3]Tikrieji apipjaustytieji esame mes, kurie tarnaujame Dievui jo Dvasia, didžiuojamės Kristumi Jėzumi ir pasitikime ne kūnu.

[4]O juk aš galėčiau pasitikėti ir kūnu! Jei kas nors tariasi galįs pasitikėti kūnu, tai aš pirmutinis,

[5]aštuntą dieną apipjaustytas, kilęs iš Izraelio tautos, Benjamino genties, hebrajas iš hebrajų, Įstatymo besilaikantis fariziejus,

[6]uolus Bažnyčios persekiotojas, be priekaištų vykdęs Įstatymo reikalaujamą teisumą.

[7]Bet tą pirmenybę aš dėl Kristaus palaikiau nuostoliu.

[8]O taip! Aš iš tikrųjų visa laikau nuostoliu, palyginti su Kristaus Jėzaus, mano Viešpaties, pažinimo didybe. Dėl jo aš ryžausi visko netekti ir viską laikau sąšlavomis, kad tik laimėčiau Kristų

[9] e ser achado nele, não tendo justiça própria, que procede de lei, senão a que é mediante a fé em Cristo, a justiça que procede de Deus, baseada na fé;

[9]ir būčiau jame, nebeturėdamas nuosavo teisumo, kurį teikia Įstatymas, bet turėdamas teisumą iš tikėjimo Kristumi, einantį iš Dievo, paremtą tikėjimu.

[10] para o conhecer, e o poder da sua ressurreição, e a comunhão dos seus sofrimentos, conformando-me com ele na sua morte;

[10]Trokštu pažinti jį, jo prisikėlimo galybę ir bendravimą jo kentėjimuose, noriu panašiai kaip jis numirti,

[11] para, de algum modo, alcançar a ressurreição dentre os mortos.

[11]kad pasiekčiau ir prisikėlimą iš numirusių.

A soberana vocação

[12] Não que eu o tenha já recebido ou tenha já obtido a perfeição; mas prossigo para conquistar aquilo para o que também fui conquistado por Cristo Jesus.

[12]Aš nesakau, kad jau esu šitai gavęs ar tapęs tobulas, bet vejuosi, norėdamas pagauti, nes jau esu Kristaus Jėzaus pagautas.

[13] Irmãos, quanto a mim, não julgo havê-lo alcançado; mas uma coisa faço: esquecendo-me das coisas que para trás ficam e avançando para as que diante de mim estão,

[13]Vis dėlto, broliai, nemanau, kad jau būčiau tai pasiekęs. Tik viena tikra: pamiršęs, kas už manęs, aš veržiuosi pirmyn,

[14] prossigo para o alvo, para o prêmio da soberana vocação de Deus em Cristo Jesus.

[14]į tikslą, siekiu laimikio aukštybėse, prie kurio Dievas kviečia Kristuje Jėzuje.

[15] Todos, pois, que somos perfeitos, tenhamos este sentimento; e, se, porventura, pensais doutro modo, também isto Deus vos esclarecerá.

[15]Taigi visi, kurie esame tobuli, turėkime tai galvoje! O jeigu jūs apie ką nors manote kitaip, Dievas jums tai apreikš.

[16] Todavia, andemos de acordo com o que já alcançamos.

[16]Kad ir kiek nuėję, ženkime toliau ta pačia linkme.

Os inimigos da cruz de Cristo

[17] Irmãos, sede imitadores meus e observai os que andam segundo o modelo que tendes em nós.

[17]Broliai, visi būkite mano sekėjai ir žiūrėkite į tuos, kurie elgiasi pagal mūsų pavyzdį.

[18] Pois muitos andam entre nós, dos quais, repetidas vezes, eu vos dizia e, agora, vos

[18]Daugelis – apie juos ne kartą esu jums kalbėjęs ir dabar su ašaromis kalbu – elgiasi kaip Kristaus kryžiaus priešai.

digo, até chorando, que são inimigos da cruz de Cristo.

[19] O destino deles é a perdição, o deus deles é o ventre, e a glória deles está na sua infâmia, visto que só se preocupam com as coisas terrenas.

[20] Pois a nossa pátria está nos céus, de onde também aguardamos o Salvador, o SENHOR Jesus Cristo,

[21] o qual transformará o nosso corpo de humilhação, para ser igual ao corpo da sua glória, segundo a eficácia do poder que ele tem de até subordinar a si todas as coisas.

[19]Jų galas – pražūtis, jų dievas – pilvas ir jų garbė – gėda. Jie temąsto apie žemės daiktus.

[20]O mes esame dangaus piliečiai, ir iš jo mes laukiame Išgelbėtojo, Viešpaties Jėzaus Kristaus,

[21]kuris pakeis mūsų vargingą kūną ir padarys jį panašų į savo garbingąjį kūną ta galia, kuria jis sau visa palenkia.

Filipenses 4

[1] Portanto, meus irmãos, amados e mui saudosos, minha alegria e coroa, sim, amados, permanecei, deste modo, firmes no SENHOR.

Apelo de Paulo para Evódia e Síntique. Regozijo e oração

[2] Rogo a Evódia e rogo a Síntique pensem concordemente, no SENHOR.

[3] A ti, fiel companheiro de jugo, também peço que as auxilies, pois juntas se esforçaram comigo no evangelho, também com Clemente e com os demais cooperadores meus, cujos nomes se encontram no Livro da Vida.

[4] Alegrai-vos sempre no SENHOR; outra vez digo: alegrai-vos.

[5] Seja a vossa moderação conhecida de todos os homens. Perto está o SENHOR.

[6] Não andeis ansiosos de coisa alguma; em tudo, porém, sejam conhecidas, diante de

Filipiečiams 4

Paraginimai

[1]Taigi, mano broliai, mano mylimieji ir išsiilgtieji, mano džiaugsme ir mano vainike, tvirtai stovėkite Viešpatyje, mylimieji!

[2]Aš prašau Evodiją ir raginu Sintichę būti vienos minties Viešpatyje.

[3]Taip pat prašau tave, ištikimasis bičiuli, padėk joms! Jos juk darbavosi su manimi Evangelijos labui kartu su Klemensu ir kitais mano bendradarbiais, kurių vardai įrašyti gyvenimo knygoje.

[4]Visuomet džiaukitės Viešpatyje! Ir vėl kartoju: džiaukitės!

[5]Jūsų meilumas tebūna žinomas visiems. Viešpats yra arti!

[6]Nieku per daug nesirūpinkite, bet visuose reikaluose malda ir prašymu su padėka jūsų troškimai tesidaro žinomi Dievui.

Deus, as vossas petições, pela oração e pela súplica, com ações de graças.

[7] E a paz de Deus, que excede todo o entendimento, guardará o vosso coração e a vossa mente em Cristo Jesus.

[7]Ir Dievo ramybė, pranokstanti bet kokį supratimą, sergės jūsų širdis ir mintis Kristuje Jėzuje.

O em que pensar

[8] Finalmente, irmãos, tudo o que é verdadeiro, tudo o que é respeitável, tudo o que é justo, tudo o que é puro, tudo o que é amável, tudo o que é de boa fama, se alguma virtude há e se algum louvor existe, seja isso o que ocupe o vosso pensamento.

[8]Pagaliau, broliai, mąstykite apie tai, kas teisinga, garbinga, teisu, tyra, mylėtina, giriama, apie visa, kas dorybinga ir šlovinga.

[9] O que também aprendestes, e recebestes, e ouvistes, e vistes em mim, isso praticai; e o Deus da paz será convosco.

[9]Darykite, ką tik iš manęs išmokote, ką gavote, ką girdėjote ir matėte manyje, ir ramybės Dievas bus su jumis.

A gratidão de Paulo para com os filipenses

Padėka

[10] Alegrei-me, sobremaneira, no SENHOR porque, agora, uma vez mais, renovastes a meu favor o vosso cuidado; o qual também já tínheis antes, mas vos faltava oportunidade.

[10]Aš labai apsidžiaugiau Viešpatyje, kad pagaliau pražydo jūsų rūpinimasis manimi. Jūs ir seniau rūpindavotės, bet stigo progų tai parodyti.

[11] Digo isto, não por causa da pobreza, porque aprendi a viver contente em toda e qualquer situação.

[11]Suprantama, aš visai nemanau skųstis stoka, nes išmokau būti patenkintas savo būkle.

[12] Tanto sei estar humilhado como também ser honrado; de tudo e em todas as circunstâncias, já tenho experiência, tanto de fartura como de fome; assim de abundância como de escassez;

[12]Esu patyręs ir vargo, ir pertekliaus. Visa ko teko ragauti: buvau sotus ir alkanas, turtingas ir beturtis.

[13] tudo posso naquele que me fortalece.

[13]Aš visa galiu tame, kuris mane stiprina.

[14] Todavia, fizestes bem, associando-vos na minha tribulação.

[14]Vis dėlto jūs gerai padarėte, bendraudami su manimi varge.

[15] E sabeis também vós, ó filipenses, que, no início do evangelho, quando parti da Macedônia, nenhuma igreja se associou

[15]Jūs, filipiečiai, ir patys žinote: kai, pradėjęs skelbti Evangeliją, išvykau iš Makedonijos, jokia Bažnyčia neužmezgė

comigo no tocante a dar e receber, senão unicamente vós outros;

16 porque até para Tessalônica mandastes não somente uma vez, mas duas, o bastante para as minhas necessidades.

17 Não que eu procure o donativo, mas o que realmente me interessa é o fruto que aumente o vosso crédito.

18 Recebi tudo e tenho abundância; estou suprido, desde que Epafrodito me passou às mãos o que me veio de vossa parte como aroma suave, como sacrifício aceitável e aprazível a Deus.

19 E o meu Deus, segundo a sua riqueza em glória, há de suprir, em Cristo Jesus, cada uma de vossas necessidades.

20 Ora, a nosso Deus e Pai seja a glória pelos séculos dos séculos. Amém!

Saudações e bênção

21 Saudai cada um dos santos em Cristo Jesus. Os irmãos que se acham comigo vos saúdam.

22 Todos os santos vos saúdam, especialmente os da casa de César.

23 A graça do SENHOR Jesus Cristo seja com o vosso espírito.

su manimi davimo ir gavimo santykių, tik jūs vieni.

16Jūs mano reikalams prisiuntėte aukų vieną ir kitą kartą į Tesaloniką.

17Aš netrokštu dovanos, bet noriu, kad jūsų naudai augtų vaisiai jūsų sąskaiton.

18O aš esu visko gavęs ir turiu per akis. Aš visiškai aprūpintas, per Epafroditą gavęs kvapią dovaną, Dievui priimtiną ir patinkamą auką.

19O mano Dievas iš savo turtų gausos Kristuje Jėzuje šlovingai patenkins visas jūsų reikmes.

20Mūsų Dievui ir Tėvui šlovė per amžių amžius! Amen.

Sveikinimai

21Sveikinkite kiekvieną šventąjį Kristuje Jėzuje. Jus sveikina su manimi esantys broliai.

22Jus sveikina visi šventieji, ypač iš ciesoriaus šeimynos.

23Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė tebūna su jūsų dvasia!

Epístola de Paulo aos Colossenses	Kolosiečiams

Colossenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, por vontade de Deus, e o irmão Timóteo,

[2] aos santos e fiéis irmãos em Cristo que se encontram em Colossos, graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai.

Ação de graças

[3] Damos sempre graças a Deus, Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, quando oramos por vós,

[4] desde que ouvimos da vossa fé em Cristo Jesus e do amor que tendes para com todos os santos;

[5] por causa da esperança que vos está preservada nos céus, da qual antes ouvistes pela palavra da verdade do evangelho,

[6] que chegou até vós; como também, em todo o mundo, está produzindo fruto e crescendo, tal acontece entre vós, desde o dia em que ouvistes e entendestes a graça de Deus na verdade;

[7] segundo fostes instruídos por Epafras, nosso amado conservo e, quanto a vós outros, fiel ministro de Cristo,

[8] o qual também nos relatou do vosso amor no Espírito.

Paulo ora pelos colossenses

[9] Por esta razão, também nós, desde o dia em que o ouvimos, não cessamos de orar por vós e de pedir que transbordeis de pleno conhecimento da sua vontade, em

Kolosiečiams 1

[1]Paulius, Dievo valia Kristaus Jėzaus apaštalas, ir brolis Timotiejus, –

[2]šventiesiems ir ištikimiesiems broliams Kristuje, gyvenantiems Kolosuose: malonė ir ramybė jums nuo Dievo, mūsų Tėvo!

[3]Nuolat melsdamiesi už jus, mes dėkojame Dievui, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvui,

[4]nes girdime, kad jūs tikite Kristų Jėzų ir mylite visus šventuosius

[5]dėlei vilties, kuri jums atidėta danguje. Apie tą viltį esate girdėję Evangelijos tiesos žodyje,

[6]kuris pasiekė jus ir panašiai kaip visame pasaulyje, taip ir pas jus neša vaisių ir auga nuo tos dienos, kada išgirdote ir teisingai pažinote Dievo malonę.

[7]Jus to išmokė mūsų mylimasis bendradarbis Epafras, kuris mane pavaduoja kaip ištikimas Kristaus tarnas.

[8]Jis ir davė žinią mums apie Dvasios įkvėptą jūsų meilę.

[9]Todėl ir mes nuo tos dienos, kada tai išgirdome, nesiliaujame už jus meldę ir prašę, kad būtumėte pilni Dievo valios pažinimo su visa išmintimi ir dvasiniu supratimu,

toda a sabedoria e entendimento espiritual;

10 a fim de viverdes de modo digno do SENHOR, para o seu inteiro agrado, frutificando em toda boa obra e crescendo no pleno conhecimento de Deus;

11 sendo fortalecidos com todo o poder, segundo a força da sua glória, em toda a perseverança e longanimidade; com alegria,

12 dando graças ao Pai, que vos fez idôneos à parte que vos cabe da herança dos santos na luz.

A excelência da pessoa e da obra de Cristo

13 Ele nos libertou do império das trevas e nos transportou para o reino do Filho do seu amor,

14 no qual temos a redenção, a remissão dos pecados.

15 Este é a imagem do Deus invisível, o primogênito de toda a criação;

16 pois, nele, foram criadas todas as coisas, nos céus e sobre a terra, as visíveis e as invisíveis, sejam tronos, sejam soberanias, quer principados, quer potestades. Tudo foi criado por meio dele e para ele.

17 Ele é antes de todas as coisas. Nele, tudo subsiste.

18 Ele é a cabeça do corpo, da igreja. Ele é o princípio, o primogênito de entre os mortos, para em todas as coisas ter a primazia,

19 porque aprouve a Deus que, nele, residisse toda a plenitude

10kad elgtumėtės, kaip verta Viešpaties, ir jam tobulai patiktumėte, nešdami visokių gerų darbų vaisių ir augdami Dievo pažinimu,

11kad, visokeriopai sustiprinti jo šlovės galia, pilni ištvermės ir kantrybės, su džiaugsmu

12dėkotumėte Tėvui, kuris padarė mus tinkamus paveldėti šventųjų dalį šviesoje,

13kuris išgelbėjo mus iš tamsybių valdžios ir perkėlė į savo mylimojo Sūnaus karalystę;

14jame mes turime atpirkimą, nuodėmių atleidimą.

Kristaus viršenybė

15Jis yra neregimojo Dievo atvaizdas, visos Kūrinijos pirmagimis,

16nes jame sukurta visa, kas yra danguje ir žemėje, kas regima ir neregima, ar sostai, ar viešpatystės, ar kunigaikštystės, ar valdžios. Visa sukurta per jį ir jam,

17jis yra pirma visų daiktų, ir visa juo laikosi.

18Ir jis yra Kūno – Bažnyčios galva. Jis – pradžia, mirusiųjų pirmagimis, kad visame kame turėtų pirmenybę,

19nes Dievas panorėjo jame apgyvendinti visą pilnatvę

[20] e que, havendo feito a paz pelo sangue da sua cruz, por meio dele, reconciliasse consigo mesmo todas as coisas, quer sobre a terra, quer nos céus.

[20]ir, darydamas jo kryžiaus krauju taiką, per jį sutaikyti su savimi visa, kas yra žemėje ir danguje.

[21] E a vós outros também que, outrora, éreis estranhos e inimigos no entendimento pelas vossas obras malignas,

[21]Taip pat ir jus, kurie kadaise buvote svetimi ir priešiški piktais darbais,

[22] agora, porém, vos reconciliou no corpo da sua carne, mediante a sua morte, para apresentar-vos perante ele santos, inculpáveis e irrepreensíveis,

[22]Dievas dabar sutaikė jo žemiškojo kūno mirtimi, kad pasirodytumėte jo akyse šventi, tyri ir nekalti.

[23] se é que permaneceis na fé, alicerçados e firmes, não vos deixando afastar da esperança do evangelho que ouvistes e que foi pregado a toda criatura debaixo do céu, e do qual eu, Paulo, me tornei ministro.

[23]Tik ištverkite tikėjime įsitvirtinę bei įsišakniję ir nesiduokite atitraukiami nuo vilties Evangelijos, kurią išgirdote, kuri paskelbta visai Kūrinijai po dangumi ir kurios tarnas aš, Paulius, esu.

A missão de Paulo. O mistério do evangelho

[24] Agora, me regozijo nos meus sofrimentos por vós; e preencho o que resta das aflições de Cristo, na minha carne, a favor do seu corpo, que é a igreja;

[25] da qual me tornei ministro de acordo com a dispensação da parte de Deus, que me foi confiada a vosso favor, para dar pleno cumprimento à palavra de Deus:

[26] o mistério que estivera oculto dos séculos e das gerações; agora, todavia, se manifestou aos seus santos;

[27] aos quais Deus quis dar a conhecer qual seja a riqueza da glória deste mistério entre os gentios, isto é, Cristo em vós, a esperança da glória;

[28] o qual nós anunciamos, advertindo a todo homem e ensinando a todo homem

Paulius – Bažnyčios tarnas

[24]Dabar aš džiaugiuosi savo kentėjimais už jus ir savo kūne papildau, ko dar trūksta Kristaus vargams dėl jo Kūno, kuris yra Bažnyčia.

[25]Aš tapau jos tarnu Dievo man duotu paskyrimu, kad jums iki galo atskleisčiau Dievo žodį,

[26]tą slėpinį, kuris buvo paslėptas amžiams ir kartoms, o dabar apreikštas Dievo šventiesiems.

[27]Jiems Dievas panorėjo paskelbti, kokie dideli šio slėpinio garbės turtai skirti pagonims, būtent Kristus jumyse – garbės viltis.

[28]Mes jį skelbiame, įspėdami kiekvieną žmogų ir pamokydami kiekvieną žmogų

em toda a sabedoria, a fim de que apresentemos todo homem perfeito em Cristo;

[29] para isso é que eu também me afadigo, esforçando-me o mais possível, segundo a sua eficácia que opera eficientemente em mim.

su visokeriopa išmintimi, kad kiekvieną žmogų padarytume tobulą Kristuje.

[29]To dėlei ir vargstu, grumdamasis jo suteikta jėga, galingai veikiančia manyje.

Colossenses 2

O interesse de Paulo pelos colossenses

[1] Gostaria, pois, que soubésseis quão grande luta venho mantendo por vós, pelos laodicenses e por quantos não me viram face a face;

[2] para que o coração deles seja confortado e vinculado juntamente em amor, e eles tenham toda a riqueza da forte convicção do entendimento, para compreenderem plenamente o mistério de Deus, Cristo,

[3] em quem todos os tesouros da sabedoria e do conhecimento estão ocultos.

[4] Assim digo para que ninguém vos engane com raciocínios falazes.

[5] Pois, embora ausente quanto ao corpo, contudo, em espírito, estou convosco, alegrando-me e verificando a vossa boa ordem e a firmeza da vossa fé em Cristo.

O desejo de Paulo pelo progresso espiritual dos colossenses

[6] Ora, como recebestes Cristo Jesus, o SENHOR, assim andai nele,

[7] nele radicados, e edificados, e confirmados na fé, tal como fostes instruídos, crescendo em ações de graças.

A advertência contra falsos ensinos. A divindade de Cristo e a sua obra redentora

[8] Cuidado que ninguém vos venha a enredar com sua filosofia e vãs sutilezas,

Kolosiečiams 2

[1]Tad noriu, kad jūs žinotumėte, kaip man tenka kovoti už jus, už laodikiečius ir visus, kurie nėra matę mano veido,

[2]kad būtų paguostos visų širdys, kad, meile suvienyti, visi pasiektų supratimo pilnatvės turtus ir galėtų pažinti Dievo slėpinį – Kristų,

[3]kuriame slypi visi išminties ir pažinimo lobiai.

[4]Sakau jums tai, kad niekas jūsų nesuvedžiotų suktais įrodinėjimais.

[5]Kūnu esu toli nuo jūsų, tačiau dvasia – su jumis ir džiaugiuosi, matydamas jūsų tvarkingumą ir kaip tvirtai jūs tikite Kristų.

Gyventi su Kristumi

[6]Taigi, kaip esate priėmę Viešpatį Kristų Jėzų, taip ir gyvenkite jame,

[7]būdami jame įsišakniję ir ant jo statydamiesi, tvirtėdami tikėjimu, kaip esate išmokyti, kupini dėkingumo.

[8]Žiūrėkite, kad kas jūsų nepasigrobtų filosofija ir tuščia apgaule, paremta

conforme a tradição dos homens, conforme os rudimentos do mundo e não segundo Cristo;

[9] porquanto, nele, habita, corporalmente, toda a plenitude da Divindade.

[10] Também, nele, estais aperfeiçoados. Ele é o cabeça de todo principado e potestade.

[11] Nele, também fostes circuncidados, não por intermédio de mãos, mas no despojamento do corpo da carne, que é a circuncisão de Cristo,

[12] tendo sido sepultados, juntamente com ele, no batismo, no qual igualmente fostes ressuscitados mediante a fé no poder de Deus que o ressuscitou dentre os mortos.

[13] E a vós outros, que estáveis mortos pelas vossas transgressões e pela incircuncisão da vossa carne, vos deu vida juntamente com ele, perdoando todos os nossos delitos;

[14] tendo cancelado o escrito de dívida, que era contra nós e que constava de ordenanças, o qual nos era prejudicial, removeu-o inteiramente, encravando-o na cruz;

[15] e, despojando os principados e as potestades, publicamente os expôs ao desprezo, triunfando deles na cruz.

O cerimonialismo, sombra de coisas futuras

[16] Ninguém, pois, vos julgue por causa de comida e bebida, ou dia de festa, ou lua nova, ou sábados,

[17] porque tudo isso tem sido sombra das coisas que haviam de vir; porém o corpo é de Cristo.

žmonių padavimu bei pasaulio pradmenimis, o ne Kristumi.

[9]Juk Kristuje kūniškai gyvena visa dievystės pilnatvė,

[10]ir jūs esate pripildyti jame – visokių kunigaikštysčių ir valdžių Galvoje.

[11]Jame jūs taip pat esate apipjaustyti ne rankomis atliktu apipjaustymu, bet savo kūniškumo atsižadėjimu – Kristaus apipjaustymu.

[12]Su juo palaidoti krikšte, jūs tikėjimu jame prisikėlėte galybe Dievo, kuris jį prikėlė iš numirusių.

[13]Taip pat ir jus, mirusius nusikaltimais ir kūno neapipjaustymu, jis atgaivino kartu su Kristumi, dovanodamas visus nusikaltimus.

[14]Jis ištrynė mus kaltinantį skolos raštą ir panaikino jį, prismeigdamas prie kryžiaus.

[15]Jis nuginklavo kunigaikštystes ir valdžias, viešai jas pažemindamas ir jame švęsdamas pergalę prieš jas.

[16]Niekas tenesmerkia jūsų dėl valgio ar gėrimo, dėl švenčių, jaunačių ar šabų.

[17]Visa tai tėra būsimųjų dalykų šešėlis, o tikrenybė priklauso Kristui.

[18] Ninguém se faça árbitro contra vós outros, pretextando humildade e culto dos anjos, baseando-se em visões, enfatuado, sem motivo algum, na sua mente carnal,

[19] e não retendo a cabeça, da qual todo o corpo, suprido e bem vinculado por suas juntas e ligamentos, cresce o crescimento que procede de Deus.

A obediência a tais práticas não vence o pecado

[20] Se morrestes com Cristo para os rudimentos do mundo, por que, como se vivêsseis no mundo, vos sujeitais a ordenanças:

[21] não manuseies isto, não proves aquilo, não toques aquiloutro,

[22] segundo os preceitos e doutrinas dos homens? Pois que todas estas coisas, com o uso, se destroem.

[23] Tais coisas, com efeito, têm aparência de sabedoria, como culto de si mesmo, e de falsa humildade, e de rigor ascético; todavia, não têm valor algum contra a sensualidade.

Colossenses 3

A união com Cristo glorificado

[1] Portanto, se fostes ressuscitados juntamente com Cristo, buscai as coisas lá do alto, onde Cristo vive, assentado à direita de Deus.

[2] Pensai nas coisas lá do alto, não nas que são aqui da terra;

[3] porque morrestes, e a vossa vida está oculta juntamente com Cristo, em Deus.

[18]Tegul niekas neneigia jums vainiko, pamėgęs tariamą nusižeminimą ir angelų garbinimą, įsigilinęs į regėjimus ir be pagrindo pasipūtęs savo kūniškais samprotavimais,

[19]nesilaikydamas vienybės su Galva, iš kurios visas kūnas, sąnariais ir gyslomis aprūpinamas bei jungiamas vienybėn, auga Dievo teikiamu ūgiu.

[20]Jei su Kristumi esate mirę pasaulio pradmenims, tai kam gi, tarsi tebegyvendami pasaulyje, leidžiatės apkraunami nuostatais:

[21]„Neliesk! Neragauk! Neimk!“?

[22]Visa tai skirta vartojant pranykti, ir tai tėra žmonių priesakai bei pamokymai.

[23]Tie nuostatai, beje, atrodo išmintingi dėl prasimanyto pamaldumo, nusižeminimo ir kūno varginimo, tačiau yra beverčiai ir tarnauja kūnui patenkinti.

Kolosiečiams 3

Pamokymai

[1]Jeigu esate su Kristumi prikelti, siekite to, kas aukštybėse, kur Kristus sėdi Dievo dešinėje.

[2]Rūpinkitės tuo, kas aukštybėse, o ne tuo, kas žemėje.

[3]Jūs juk esate mirę, ir jūsų gyvenimas su Kristumi paslėptas Dieve.

[4] Quando Cristo, que é a nossa vida, se manifestar, então, vós também sereis manifestados com ele, em glória.	[4]Kai apsireikš Kristus – jūsų gyvastis, su juo ir jūs pasirodysite šlovingi.
Os resultados dessa união. Os vícios devem ser abandonados	
[5] Fazei, pois, morrer a vossa natureza terrena: prostituição, impureza, paixão lasciva, desejo maligno e a avareza, que é idolatria;	[5]Numarinkite, kas jūsų nariuose žemiška: ištvirkavimą, netyrumą, aistringumą, piktą pageidimą, taip pat godumą, kuris yra stabmeldystė.
[6] por estas coisas é que vem a ira de Deus [sobre os filhos da desobediência].	[6]Dėl šių dalykų ateina Dievo rūstybė netikėjimo vaikams.
[7] Ora, nessas mesmas coisas andastes vós também, noutro tempo, quando vivíeis nelas.	[7]Jūs irgi kadaise taip elgėtės, gyvendami tarp jų.
[8] Agora, porém, despojai-vos, igualmente, de tudo isto: ira, indignação, maldade, maledicência, linguagem obscena do vosso falar.	[8]Bet dabar visa tai pameskite – piktumą, nirtulį, nelabumą, piktžodžiavimą, nešvarias kalbas nuo savo lūpų.
[9] Não mintais uns aos outros, uma vez que vos despistes do velho homem com os seus feitos	[9]Nebemeluokite vienas kitam, nusivilkę senąjį žmogų su jo darbais
[10] e vos revestistes do novo homem que se refaz para o pleno conhecimento, segundo a imagem daquele que o criou;	[10]ir apsivilkę naują, kuris atnaujinamas tobulam pažinimui pagal savo Kūrėjo paveikslą.
[11] no qual não pode haver grego nem judeu, circuncisão nem incircuncisão, bárbaro, cita, escravo, livre; porém Cristo é tudo em todos.	[11]Čia jau nebėra nei graiko, nei žydo, nei apipjaustyto, nei neapipjaustyto, nėra barbaro, skito, vergo, laisvojo, bet visa ir visuose – Kristus.
As virtudes devem ser cultivadas	
[12] Revesti-vos, pois, como eleitos de Deus, santos e amados, de ternos afetos de misericórdia, de bondade, de humildade, de mansidão, de longanimidade.	[12]Taigi jūs, Dievo išrinktieji, šventieji ir numylėtiniai, apsivilkite nuoširdžiu gailestingumu, gerumu, nuolankumu, romumu ir kantrumu.
[13] Suportai-vos uns aos outros, perdoai-vos mutuamente, caso alguém tenha motivo de queixa contra outrem. Assim	[13]Būkite vieni kitiems pakantūs ir atleiskite vieni kitiems, jei vienas prieš kitą turite skundą. Kaip Viešpats jums atleido, taip ir jūs atleiskite.

como o SENHOR vos perdoou, assim também perdoai vós;

[14] acima de tudo isto, porém, esteja o amor, que é o vínculo da perfeição.

[15] Seja a paz de Cristo o árbitro em vosso coração, à qual, também, fostes chamados em um só corpo; e sede agradecidos.

[16] Habite, ricamente, em vós a palavra de Cristo; instruí-vos e aconselhai-vos mutuamente em toda a sabedoria, louvando a Deus, com salmos, e hinos, e cânticos espirituais, com gratidão, em vosso coração.

[17] E tudo o que fizerdes, seja em palavra, seja em ação, fazei-o em nome do SENHOR Jesus, dando por ele graças a Deus Pai.

Os deveres da família

[18] Esposas, sede submissas ao próprio marido, como convém no SENHOR.

[19] Maridos, amai vossa esposa e não a trateis com amargura.

[20] Filhos, em tudo obedecei a vossos pais; pois fazê-lo é grato diante do SENHOR.

[21] Pais, não irriteis os vossos filhos, para que não fiquem desanimados.

[22] Servos, obedecei em tudo ao vosso senhor segundo a carne, não servindo apenas sob vigilância, visando tão-somente agradar homens, mas em singeleza de coração, temendo ao SENHOR.

[23] Tudo quanto fizerdes, fazei-o de todo o coração, como para o SENHOR e não para homens,

[14]Viršum viso šito tebūna meilė, kuri yra tobulumo raištis.

[15]Jūsų širdyse teviešpatauja Kristaus ramybė, į kurią esate pašaukti viename kūne. Būkite dėkingi!

[16]Kristaus žodis tegyvuoja jumyse vaisingai. Mokykite ir raginkite vieni kitus visokeriopa išmintimi; su dėkinga širdimi giedokite Dievui psalmes, himnus ir dvasines giesmes.

[17]Ir visa, ką tik darytumėte žodžiu ar darbu, visa darykite Viešpaties Jėzaus vardu, per jį dėkodami Dievui Tėvui.

[18]Jūs, žmonos, būkite klusnios vyrams, kaip dera Viešpatyje.

[19]O jūs, vyrai, mylėkite savo žmonas ir nebūkite joms šiurkštūs.

[20]Jūs, vaikai, visuose dalykuose klausykite savo tėvų, nes taip patinka Viešpačiui.

[21]O jūs, tėvai, neerzinkite savo vaikų, kad jie nepasidarytų baugštūs.

[22]Jūs, vergai, visuose reikaluose klausykite savo žemiškųjų šeimininkų ne dėl akių, kad įtiktumėte žmonėms, bet neklastinga širdimi, bijodami Viešpaties.

[23]Ką tik darytumėte, darykite iš širdies, kaip Viešpačiui, o ne žmonėms,

[24] cientes de que recebereis do SENHOR a recompensa da herança. A Cristo, o SENHOR, é que estais servindo;
[25] pois aquele que faz injustiça receberá em troco a injustiça feita; e nisto não há acepção de pessoas.

[24]žinodami, kad iš Viešpaties gausite paveldą kaip atlyginimą. Tarnaukite Viešpačiui Kristui!
[25]Kas daro neteisybę, susilauks bausmės už savo neteisumą, ir nebus žiūrima asmens.

Colossenses 4

[1] Senhores, tratai os servos com justiça e com eqüidade, certos de que também vós tendes SENHOR no céu.

A oração e a prudência

[2] Perseverai na oração, vigiando com ações de graças.
[3] Suplicai, ao mesmo tempo, também por nós, para que Deus nos abra porta à palavra, a fim de falarmos do mistério de Cristo, pelo qual também estou algemado;
[4] para que eu o manifeste, como devo fazer.
[5] Portai-vos com sabedoria para com os que são de fora; aproveitai as oportunidades.
[6] A vossa palavra seja sempre agradável, temperada com sal, para saberdes como deveis responder a cada um.

Tíquico e Onésimo

[7] Quanto à minha situação, Tíquico, irmão amado, e fiel ministro, e conservo no SENHOR, de tudo vos informará.
[8] Eu vo-lo envio com o expresso propósito de vos dar conhecimento da nossa situação e de alentar o vosso coração.
[9] Em sua companhia, vos envio Onésimo, o fiel e amado irmão, que é do vosso meio.

Kolosiečiams 4

[1]O jūs, šeimininkai, duokite vergams kas teisinga ir kas dera, atsimindami, kad ir jūs turite Viešpatį danguje.
[2]Būkite atsidėję maldai, budėkite su ja dėkodami;
[3]melskitės ir už mus, kad Dievas mums atvertų žodžio duris skelbti Kristaus slėpinį, dėl kurio aš kalinamas,
[4]kad sugebėčiau jį atskleisti taip, kaip privalau jį išsakyti.
[5]Išmintingai elkitės su svetimaisiais; išnaudokite laiką.
[6]Jūsų kalba visuomet tebūna maloni ir druska pasūdyta, kad žinotumėte, kaip kiekvienam atsakyti.

Asmeniniai pranešimai

[7]Apie mano reikalus jums viską praneš Tichikas, mylimas brolis, ištikimas padėjėjas ir bendradarbis Viešpatyje.
[8]Aš tam jį ir siunčiu, kad sužinotumėte apie mus ir kad jis paguostų jūsų širdis.
[9]Jis vyksta su Onesimu, ištikimu ir mylimu broliu, kuris yra iš jūsų; jiedu papasakos jums visa, kas čia dedasi.

Eles vos farão saber tudo o que por aqui ocorre.

As saudações finais

10 Saúda-vos Aristarco, prisioneiro comigo, e Marcos, primo de Barnabé (sobre quem recebestes instruções; se ele for ter convosco, acolhei-o),

11 e Jesus, conhecido por Justo, os quais são os únicos da circuncisão que cooperam pessoalmente comigo pelo reino de Deus. Eles têm sido o meu lenitivo.

12 Saúda-vos Epafras, que é dentre vós, servo de Cristo Jesus, o qual se esforça sobremaneira, continuamente, por vós nas orações, para que vos conserveis perfeitos e plenamente convictos em toda a vontade de Deus.

13 E dele dou testemunho de que muito se preocupa por vós, pelos de Laodicéia e pelos de Hierápolis.

14 Saúda-vos Lucas, o médico amado, e também Demas.

15 Saudai os irmãos de Laodicéia, e Ninfa, e à igreja que ela hospeda em sua casa.

16 E, uma vez lida esta epístola perante vós, providenciai por que seja também lida na igreja dos laodicenses; e a dos de Laodicéia, lede-a igualmente perante vós.

17 Também dizei a Arquipo: atenta para o ministério que recebeste no SENHOR, para o cumprires.

Saudação pessoal. A bênção

18 A saudação é de próprio punho: Paulo. Lembrai-vos das minhas algemas. A graça seja convosco.

Sveikinimai

10Jus sveikina kalėjimo draugas Aristarchas ir Barnabo pusbrolis Morkus; dėl jo jau esate gavę nurodymų: jeigu jis atvyktų pas jus, priimkite jį.

11Dar jus sveikina Jėzus, vadinamas Justu. Iš apipjaustytųjų jie vieninteliai su manimi darbuojasi Dievo karalystei; jie yra tapę mano paguoda.

12Jus sveikina jūsiškis Epafras, Kristaus Jėzaus tarnas, kuris visuomet grumiasi už jus maldose, kad tvirtai laikytumėtės ir tobulai vykdytumėte Dievo norus.

13Aš galiu paliudyti, kad jis labai rūpinasi jumis, Laodikėja ir Hierapoliu.

14Sveikina jus mylimasis gydytojas Lukas ir Demas.

15Pasveikinkite brolius Laodikėjoje ir Nimfą bei jos namuose susirenkančią bendruomenę.

16Kai šitas laiškas bus perskaitytas pas jus, pasirūpinkite, kad jis būtų perskaitytas ir Laodikėjos Bažnyčioje, o jūs perskaitykite laišką, kuris ateis iš Laodikėjos.

17Taip pat pasakykite Archipui: „Žiūrėk, kad vykdytum tarnystę, kurią gavai Viešpatyje!“

18Sveikinimas, parašytas mano, Pauliaus, ranka. Prisiminkite mano pančius. Malonė su jumis!

Primeira epístola de Paulo aos Tessalonicenses	1 Tesalonikiečiams

1 Tessalonicenses 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, Silvano e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses em Deus Pai e no SENHOR Jesus Cristo, graça e paz a vós outros.

Ação de graças

2 Damos, sempre, graças a Deus por todos vós, mencionando-vos em nossas orações e, sem cessar,

3 recordando-nos, diante do nosso Deus e Pai, da operosidade da vossa fé, da abnegação do vosso amor e da firmeza da vossa esperança em nosso SENHOR Jesus Cristo,

4 reconhecendo, irmãos, amados de Deus, a vossa eleição,

5 porque o nosso evangelho não chegou até vós tão-somente em palavra, mas, sobretudo, em poder, no Espírito Santo e em plena convicção, assim como sabeis ter sido o nosso procedimento entre vós e por amor de vós.

6 Com efeito, vos tornastes imitadores nossos e do SENHOR, tendo recebido a palavra, posto que em meio de muita tribulação, com alegria do Espírito Santo,

7 de sorte que vos tornastes o modelo para todos os crentes na Macedônia e na Acaia.

8 Porque de vós repercutiu a palavra do SENHOR não só na Macedônia e Acaia, mas também por toda parte se divulgou a

1 Tesalonikiečiams 1

1Paulius, Silvanas ir Timotiejus tesalonikiečių Bažnyčiai Dieve Tėve ir Viešpatyje Jėzuje Kristuje. Malonė jums ir ramybė!

2Mes visuomet dėkojame Dievui už jus visus, prisimindami jus savo maldose,

3nuolat minėdami mūsų Dievo ir Tėvo akivaizdoje jūsų tikėjimo darbus, meilės pastangas bei vilties ištvermingumą dėl mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus.

4Mes žinome, Dievo numylėtieji broliai, apie jūsų išrinkimą,

5nes mūsų Evangelija neatėjo pas jus vien tik žodžiais, bet su jėga ir Šventąja Dvasia bei su tvirtu įsitikinimu. Juk žinote, kaip pas jus elgėmės jūsų pačių labui.

6Todėl jūs ne tik pasidarėte mūsų ir Viešpaties sekėjai, priėmę žodį didžiame suspaudime su Šventosios Dvasios džiaugsmu,

7bet ir tapote pavyzdžiu visiems Makedonijos bei Achajos tikintiesiems.

8Mat iš jūsų pasklidęs Viešpaties žodis ne tik pagarsėjo Makedonijoje bei Achajoje, bet jūsų tikėjimas Dievu pasidarė žinomas

vossa fé para com Deus, a tal ponto de não termos necessidade de acrescentar coisa alguma;

[9] pois eles mesmos, no tocante a nós, proclamam que repercussão teve o nosso ingresso no vosso meio, e como, deixando os ídolos, vos convertestes a Deus, para servirdes o Deus vivo e verdadeiro

[10] e para aguardardes dos céus o seu Filho, a quem ele ressuscitou dentre os mortos, Jesus, que nos livra da ira vindoura.

1 Tessalonicenses 2

O proceder do apóstolo Paulo e seus cooperadores na evangelização de Tessalônica

[1] Porque vós, irmãos, sabeis, pessoalmente, que a nossa estada entre vós não se tornou infrutífera;

[2] mas, apesar de maltratados e ultrajados em Filipos, como é do vosso conhecimento, tivemos ousada confiança em nosso Deus, para vos anunciar o evangelho de Deus, em meio a muita luta.

[3] Pois a nossa exortação não procede de engano, nem de impureza, nem se baseia em dolo;

[4] pelo contrário, visto que fomos aprovados por Deus, a ponto de nos confiar ele o evangelho, assim falamos, não para que agrademos a homens, e sim a Deus, que prova o nosso coração.

[5] A verdade é que nunca usamos de linguagem de bajulação, como sabeis, nem de intuitos gananciosos. Deus disto é testemunha.

visur, ir mums jau nebereikia apie tai kalbėti.

[9]Žmonės pasakoja apie mus, kaip buvome jūsų priimti ir kaip jūs nuo stabų atsivertėte prie Dievo, trokšdami tarnauti gyvajam, tikrajam Dievui

[10]ir laukti iš dangaus jo Sūnaus, kurį jis prikėlė iš numirusių, – Jėzaus, mus išgelbėsiančio nuo ateinančios rūstybės.

1 Tesalonikiečiams 2

Pauliaus veikla Tesalonikoje

[1]Jūs patys, broliai, žinote, kad mūsų apsilankymas pas jus nebuvo bergždžias.

[2]Prieš tai, kaip patys žinote, nukentėję bei patyrę nuoskaudų Filipuose, pasitikėdami Dievu, mes drąsiai skelbėme Dievo Evangeliją, nors kova buvo smarki.

[3]Juk mūsų skelbimas plaukia ne iš klaidos nei iš nedoro tikslo, nei iš klastingumo.

[4]Dievo pripažinti esą tinkami, kad mums būtų patikėta Evangelija, mes ją ir skelbiame taip, kad patiktume ne žmonėms, bet Dievui, kuris tiria mūsų širdis.

[5]Kaip žinote, mes niekada nepasižymėjome įteikliomis kalbomis ir niekada – tepaliudija Dievas – nebuvome pasidavę godumui;

[6] Também jamais andamos buscando glória de homens, nem de vós, nem de outros.

[7] Embora pudéssemos, como enviados de Cristo, exigir de vós a nossa manutenção, todavia, nos tornamos carinhosos entre vós, qual ama que acaricia os próprios filhos;

[8] assim, querendo-vos muito, estávamos prontos a oferecer-vos não somente o evangelho de Deus, mas, igualmente, a própria vida; por isso que vos tornastes muito amados de nós.

[9] Porque, vos recordais, irmãos, do nosso labor e fadiga; e de como, noite e dia labutando para não vivermos à custa de nenhum de vós, vos proclamamos o evangelho de Deus.

[10] Vós e Deus sois testemunhas do modo por que piedosa, justa e irrepreensivelmente procedemos em relação a vós outros, que credes.

[11] E sabeis, ainda, de que maneira, como pai a seus filhos, a cada um de vós,

[12] exortamos, consolamos e admoestamos, para viverdes por modo digno de Deus, que vos chama para o seu reino e glória.

O proceder fiel dos tessalonicenses nas tribulações

[13] Outra razão ainda temos nós para, incessantemente, dar graças a Deus: é que, tendo vós recebido a palavra que de nós ouvistes, que é de Deus, acolhestes não como palavra de homens, e sim como, em verdade é, a palavra de Deus, a qual, com

[6]niekada nesivaikėme žmonių garbės nei tarp jūsų, nei kitur.

[7]Būdami Kristaus apaštalai, mes galėjome būti jums našta, vis dėlto tarp jūsų buvome švelnūs tarsi motina, globojanti savo kūdikius.

[8]Taip jūsų ilgėdamiesi, troškome pasidalyti su jumis ne tik Dievo Evangelija, bet ir savo gyvybe, nes tapote mums be galo brangūs.

[9]Jūs, broliai, atsimenate mūsų triūsą ir pastangas: dirbdami per dienas ir naktis, kad neapsunkintume nė vieno jūsų, skelbėme jums Dievo Evangeliją.

[10]Ir jūs, ir Dievas gali paliudyti, kaip šventai, teisingai ir nepriekaištingai elgėmės su jumis, įtikėjusiais.

[11]Jūs žinote, kaip mes kiekvieną jūsų, tarsi tėvas savo vaikus,

[12]raginome, kalbinome, maldavome, kad elgtumėtės vertai Dievo, jus šaukiančio į karalystę ir šlovę.

[13]Todėl mes be paliovos dėkojame Dievui, kad, priėmę iš mūsų išgirstąjį Dievo žodį, jūs priėmėte jį ne kaip žmogaus žodį, bet tokį, koks jis iš tikro yra, kaip Dievo žodį, kuris ir veikia jumyse, tikintieji.

efeito, está operando eficazmente em vós, os que credes.

14 Tanto é assim, irmãos, que vos tornastes imitadores das igrejas de Deus existentes na Judéia em Cristo Jesus; porque também padecestes, da parte dos vossos patrícios, as mesmas coisas que eles, por sua vez, sofreram dos judeus,

15 os quais não somente mataram o SENHOR Jesus e os profetas, como também nos perseguiram, e não agradam a Deus, e são adversários de todos os homens,

16 a ponto de nos impedirem de falar aos gentios para que estes sejam salvos, a fim de irem enchendo sempre a medida de seus pecados. A ira, porém, sobreveio contra eles, definitivamente.

O interesse de Paulo pelos tessalonicenses

17 Ora, nós, irmãos, orfanados, por breve tempo, de vossa presença, não, porém, do coração, com tanto mais empenho diligenciamos, com grande desejo, ir ver-vos pessoalmente.

18 Por isso, quisemos ir até vós (pelo menos eu, Paulo, não somente uma vez, mas duas); contudo, Satanás nos barrou o caminho.

19 Pois quem é a nossa esperança, ou alegria, ou coroa em que exultamos, na presença de nosso SENHOR Jesus em sua vinda? Não sois vós?

20 Sim, vós sois realmente a nossa glória e a nossa alegria!

1 Tessalonicenses 3

14Jūs, broliai, tapote sekėjais Dievo Bažnyčių Judėjoje, kurios yra Kristuje Jėzuje, nes tą patį iškentėjote nuo savo tautiečių, kaip ir jos nuo žydų,

15kurie nužudė Viešpatį Jėzų ir pranašus, kurie persekiojo ir mus. Jie nepatinka Dievui ir yra visų žmonių priešai,

16nes draudžia mums skelbti pagonims, kad šie būtų išganyti. Taip jie nuolat pildo savo nuodėmių saiką, ir ant jų krinta galutinė Dievo rūstybė.

17O mes, broliai, kuriam laikui atskirti nuo jūsų – žinoma, tik kūnu, ne širdimi, – be galo pasiilgę, labai troškome išvysti jūsų veidus.

18Todėl ruošėmės atvykti pas jus – bent jau aš, Paulius, ruošiausi kartą ir kitą, – tačiau mus sutrukdė šėtonas.

19Kas gi yra mūsų viltis, džiaugsmas ir pasididžiavimo vainikas prieš mūsų Viešpatį Jėzų, kai jis ateis, jeigu ne jūs?!

20Taip, jūs esate mūsų garbė ir džiaugsmas!

1 Tesalonikiečiams 3

Paulo envia-lhes Timóteo. As boas notícias trazidas por este ao apóstolo

1 Pelo que, não podendo suportar mais o cuidado por vós, pareceu-nos bem ficar sozinhos em Atenas;

2 e enviamos nosso irmão Timóteo, ministro de Deus no evangelho de Cristo, para, em benefício da vossa fé, confirmar-vos e exortar-vos,

3 a fim de que ninguém se inquiete com estas tribulações. Porque vós mesmos sabeis que estamos designados para isto;

4 pois, quando ainda estávamos convosco, predissemos que íamos ser afligidos, o que, de fato, aconteceu e é do vosso conhecimento.

5 Foi por isso que, já não me sendo possível continuar esperando, mandei indagar o estado da vossa fé, temendo que o Tentador vos provasse, e se tornasse inútil o nosso labor.

6 Agora, porém, com o regresso de Timóteo, vindo do vosso meio, trazendo-nos boas notícias da vossa fé e do vosso amor, e, ainda, de que sempre guardais grata lembrança de nós, desejando muito ver-nos, como, aliás, também nós a vós outros,

7 sim, irmãos, por isso, fomos consolados acerca de vós, pela vossa fé, apesar de todas as nossas privações e tribulação,

8 porque, agora, vivemos, se é que estais firmados no SENHOR.

9 Pois que ações de graças podemos tributar a Deus no tocante a vós outros, por toda a alegria com que nos

Timotiejaus pasiuntinybė

1Todėl, ilgiau nebeiškęsdami, ryžomės vieni pasilikti Atėnuose

2ir pasiuntėme Timotiejų, savo brolį ir Dievo bendradarbį Kristaus Evangelijoje, kad paremtų jus ir sustiprintų jūsų tikėjimą,

3kad nė vienas nesvyruotų tose negandose. Ir jūs patys žinote, kad esame tam skirti.

4Juk, dar būdami tarp jūsų, mes iš anksto pasakėme, kad turėsime kentėti negandą, ir, kaip žinote, tai ir įvyko.

5Todėl, ilgiau nebeiškęsdamas, pasiunčiau pasiuntinį, norėdamas sužinoti apie jūsų tikėjimą, ar kartais jūsų nesuviliojo gundytojas ir ar nėra niekais pavirtęs mūsų triūsas.

6Dabar Timotiejus iš jūsų grįžo pas mus ir atnešė gerą žinią apie jūsų tikėjimą ir jūsų meilę: kad jūs nuolat mus maloniai prisimenate ir norite mus pamatyti, kaip ir mes jus.

7Šitaip, broliai, jūs savo tikėjimu paguodėte mus visose mūsų bėdose ir negandose.

8Dabar mes tikrai gyvuojame, nes jūs tvirtai stovite Viešpatyje.

9Ir kaip atsidėkosime Dievui už jus, už visus džiaugsmus, kuriuos iš jūsų patiriame savo Dievo akivaizdoje?

regozijamos por vossa causa, diante do nosso Deus,

[10] orando noite e dia, com máximo empenho, para vos ver pessoalmente e reparar as deficiências da vossa fé?

[10]Dieną ir naktį karštai maldaujame, kad mums būtų leista išvysti jūsų veidus ir papildyti, ko dar stinga jūsų tikėjimui.

Oração de Paulo pelos tessalonicenses

[11] Ora, o nosso mesmo Deus e Pai, e Jesus, nosso SENHOR, dirijam-nos o caminho até vós,

[11]Jis pats – mūsų Dievas ir Tėvas – ir mūsų Viešpats Jėzus tepraskina mums kelią pas jus.

[12] e o SENHOR vos faça crescer e aumentar no amor uns para com os outros e para com todos, como também nós para convosco,

[12]Viešpats tepraturtina jus ir tepripildo meile vienų kitiems ir visiems, kaip ir mes jus mylime,

[13] a fim de que seja o vosso coração confirmado em santidade, isento de culpa, na presença de nosso Deus e Pai, na vinda de nosso SENHOR Jesus, com todos os seus santos.

[13]kad jūsų širdys būtų tvirtos ir nepeiktino šventumo mūsų Dievo ir Tėvo akyse, kai ateis mūsų Viešpats Jėzus su visais savo šventaisiais.

1 Tessalonicenses 4

Exortação à prática da santidade

[1] Finalmente, irmãos, nós vos rogamos e exortamos no SENHOR Jesus que, como de nós recebestes, quanto à maneira por que deveis viver e agradar a Deus, e efetivamente estais fazendo, continueis progredindo cada vez mais;

[2] porque estais inteirados de quantas instruções vos demos da parte do SENHOR Jesus.

[3] Pois esta é a vontade de Deus: a vossa santificação, que vos abstenhais da prostituição;

[4] que cada um de vós saiba possuir o próprio corpo em santificação e honra,

1 Tesalonikiečiams 4

Šventėjimas

[1]Pagaliau, broliai, prašome ir raginame jus Viešpatyje Jėzuje: jeigu išmokote iš mūsų, kaip privalote elgtis ir patikti Dievui – o jūs taip ir elgiatės, – tai darykite vis daugiau pažangos!

[2]Jūs juk žinote, kokių nurodymų esame jums davę Viešpaties Jėzaus vardu.

[3]Tokia gi Dievo valia – jūsų šventėjimas. Susilaikykite nuo svetimavimo!

[4]Kiekvienas jūsų teišmoksta laikyti savąjį indą šventai ir pagarbiai,

[5] não com o desejo de lascívia, como os gentios que não conhecem a Deus;

[6] e que, nesta matéria, ninguém ofenda nem defraude a seu irmão; porque o SENHOR, contra todas estas coisas, como antes vos avisamos e testificamos claramente, é o vingador,

[7] porquanto Deus não nos chamou para a impureza, e sim para a santificação.

[8] Dessarte, quem rejeita estas coisas não rejeita o homem, e sim a Deus, que também vos dá o seu Espírito Santo.

Exortação à prática do amor fraternal

[9] No tocante ao amor fraternal, não há necessidade de que eu vos escreva, porquanto vós mesmos estais por Deus instruídos que deveis amar-vos uns aos outros;

[10] e, na verdade, estais praticando isso mesmo para com todos os irmãos em toda a Macedônia. Contudo, vos exortamos, irmãos, a progredirdes cada vez mais

[11] e a diligenciardes por viver tranqüilamente, cuidar do que é vosso e trabalhar com as próprias mãos, como vos ordenamos;

[12] de modo que vos porteis com dignidade para com os de fora e de nada venhais a precisar.

A situação dos mortos em Cristo e a vinda do Senhor

[13] Não queremos, porém, irmãos, que sejais ignorantes com respeito aos que dormem, para não vos entristecerdes como os demais, que não têm esperança.

[5]nepasiduodamas nežabotiems geismams, kaip esti tarp pagonių, kurie nepažįsta Dievo.

[6]Tegul niekas neperžengia ribų ir neapgaudinėja savo brolio šituo reikalu, nes Viešpats keršija už visus tokius nusižengimus, kaip jau esame sakę ir patvirtinę.

[7]Dievas mus pašaukė ne susitepimui, bet šventėjimui.

[8]Todėl, kas tai atmeta, ne žmogų atmeta, bet Dievą, kuris jums duoda savo Šventąją Dvasią.

[9]Apie brolių meilę nebereikia jums rašyti, nes pats Dievas jus išmokė mylėti vienas kitą,

[10]ir jūs taip elgiatės su visais broliais visoje Makedonijoje. Mes tik raginame jus, broliai, daryti daugiau pažangos,

[11]stengtis gyventi ramiai, atsidėti saviesiems reikalams ir darbuotis savo rankomis, kaip jums esame įsakę.

[12]Taip jūs oriai elgsitės svetimųjų akyse ir nebūsite nuo kitų priklausomi.

Apie prisikėlimą

[13]Mes norime, broliai, kad jūs žinotumėte tiesą apie užmiegančiuosius ir nenusimintumėte kaip tie, kurie neturi vilties.

[14] Pois, se cremos que Jesus morreu e ressuscitou, assim também Deus, mediante Jesus, trará, em sua companhia, os que dormem.
[15] Ora, ainda vos declaramos, por palavra do SENHOR, isto: nós, os vivos, os que ficarmos até à vinda do SENHOR, de modo algum precederemos os que dormem.
[16] Porquanto o SENHOR mesmo, dada a sua palavra de ordem, ouvida a voz do arcanjo, e ressoada a trombeta de Deus, descerá dos céus, e os mortos em Cristo ressuscitarão primeiro;
[17] depois, nós, os vivos, os que ficarmos, seremos arrebatados juntamente com eles, entre nuvens, para o encontro do SENHOR nos ares, e, assim, estaremos para sempre com o SENHOR.
[18] Consolai-vos, pois, uns aos outros com estas palavras.

1 Tessalonicenses 5

A vinda do Senhor é certa e repentina

[1] Irmãos, relativamente aos tempos e às épocas, não há necessidade de que eu vos escreva;
[2] pois vós mesmos estais inteirados com precisão de que o Dia do SENHOR vem como ladrão de noite.
[3] Quando andarem dizendo: Paz e segurança, eis que lhes sobrevirá repentina destruição, como vêm as dores de parto à que está para dar à luz; e de nenhum modo escaparão.

A necessidade de vigilância

[14]Jeigu tikime, kad Jėzus numirė ir prisikėlė, tai Dievas ir tuos, kurie užmigo susivieniję su Jėzumi, atsives kartu su juo.

[15]Ir tatai jums sakome Viešpaties žodžiais, jog mes, gyvieji, išlikusieji iki Viešpaties atėjimo, nepralenksime užmigusiųjų.

[16]O pats Viešpats, nuskambėjus paliepimui, arkangelo balsui ir Dievo trimitui, nužengs iš dangaus. Tuomet pirmiausia prisikels tie, kurie mirė Kristuje,

[17]paskui mes, gyvieji, išlikusieji, kartu su jais būsime pagauti debesysna pasitikti Viešpaties ore ir taip visuomet pasiliksime su Viešpačiu.

[18]Todėl guoskite vieni kitus šitais žodžiais.

1 Tesalonikiečiams 5

Apie Viešpaties atėjimą

[1]Dėl laiko ir valandos, broliai, nėra reikalo jums rašyti.

[2]Jūs patys gerai žinote, kad Viešpaties diena užklups lyg vagis naktį.

[3]Kai žmonės kalbės: „Gyvename ramiai ir saugiai“, juos ir ištiks netikėtas žlugimas, tartum gimdymo skausmai nėščią moterį, ir jie niekur nepabėgs.

[4] Mas vós, irmãos, não estais em trevas, para que esse Dia como ladrão vos apanhe de surpresa;

[4]Bet jūs, broliai, neskendite tamsoje, kad toji diena jus užkluptų lyg vagis.

[5] porquanto vós todos sois filhos da luz e filhos do dia; nós não somos da noite, nem das trevas.

[5]Juk jūs visi esate šviesos vaikai, dienos vaikai. Mes nepriklausome nakčiai nei tamsai.

[6] Assim, pois, não durmamos como os demais; pelo contrário, vigiemos e sejamos sóbrios.

[6]Todėl nemiegokime kaip kiti, bet budėkime ir būkime blaivūs!

[7] Ora, os que dormem dormem de noite, e os que se embriagam é de noite que se embriagam.

[7]Mat kas miega, miega naktį, ir kas pasigeria, pasigeria naktį.

[8] Nós, porém, que somos do dia, sejamos sóbrios, revestindo-nos da couraça da fé e do amor e tomando como capacete a esperança da salvação;

[8]O mes, priklausydami dienai, būkime blaivūs ir dėvėkime tikėjimo bei meilės šarvus ir išganymo vilties šalmą.

[9] porque Deus não nos destinou para a ira, mas para alcançar a salvação mediante nosso SENHOR Jesus Cristo,

[9]Juk Dievas paskyrė mus ne tam, kad užsitrauktume rūstybę, bet kad įgytume išganymą per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų,

[10] que morreu por nós para que, quer vigiemos, quer durmamos, vivamos em união com ele.

[10]kuris numirė už mus, kad mes ir budėdami, ir miegodami gyventume su juo.

[11] Consolai-vos, pois, uns aos outros e edificai-vos reciprocamente, como também estais fazendo.

[11]Todėl guoskite ir stiprinkite vieni kitus, ką jūs ir darote.

Diversos preceitos

Pamokymai

[12] Agora, vos rogamos, irmãos, que acateis com apreço os que trabalham entre vós e os que vos presidem no SENHOR e vos admoestam;

[12]Mes prašome jus, broliai, gerbti tuos, kurie darbuojasi tarp jūsų, vadovauja Viešpatyje ir teikia jums pamokymų.

[13] e que os tenhais com amor em máxima consideração, por causa do trabalho que realizam. Vivei em paz uns com os outros.

[13]Labai branginkite ir mylėkite juos dėl jų darbo! Taikiai sugyvenkite tarp savęs!

[14] Exortamo-vos, também, irmãos, a que admoesteis os insubmissos, consoleis os

[14]Raginame jus, broliai: įspėkite nedrausminguosius, suraminkite

desanimados, ampareis os fracos e sejais longânimos para com todos.

mažadvasius, palaikykite silpnuosius, būkite kantrūs visiems!

[15] Evitai que alguém retribua a outrem mal por mal; pelo contrário, segui sempre o bem entre vós e para com todos.

[15]Žiūrėkite, kad kas neatsimokėtų kam nors blogu už bloga, bet visuomet skatinkite daryti gera vieni kitiems ir visiems.

[16] Regozijai-vos sempre.

[16]Visuomet džiaukitės,

[17] Orai sem cessar.

[17]be paliovos melskitės!

[18] Em tudo, dai graças, porque esta é a vontade de Deus em Cristo Jesus para convosco.

[18]Visokiomis aplinkybėmis dėkokite, nes to Dievas nori iš jūsų Kristuje Jėzuje.

[19] Não apagueis o Espírito.

[19]Negesinkite Dvasios!

[20] Não desprezeis as profecias;

[20]Neniekinkite pranašavimų!

[21] julgai todas as coisas, retende o que é bom;

[21]Visa ištirkite ir kas gera, palaikykite!

[22] abstende-vos de toda forma de mal.

[22]Susilaikykite nuo visokio blogio!

O voto do apóstolo

Linkėjimai

[23] O mesmo Deus da paz vos santifique em tudo; e o vosso espírito, alma e corpo sejam conservados íntegros e irrepreensíveis na vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[23]Pats ramybės Dievas jus tobulai tepašventina ir teišlaiko sveiką bei nepeiktiną jūsų dvasią, sielą ir kūną mūsų Viešpaties Jėzaus atėjimui.

[24] Fiel é o que vos chama, o qual também o fará.

[24]Tasai, kuris jus šaukia, yra ištikimas; jis ir įvykdys!

A saudação final e a bênção

[25] Irmãos, orai por nós.

[25]Broliai, melskitės už mus!

[26] Saudai todos os irmãos com ósculo santo.

[26]Pasveikinkite visus brolius šventu pabučiavimu.

[27] Conjuro-vos, pelo SENHOR, que esta epístola seja lida a todos os irmãos.

[27]Saikdindamas jus Viešpačiu, prašau, kad šis laiškas būtų perskaitytas visiems broliams.

[28] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja convosco.

[28]Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė tebūna su jumis!

Segunda epístola de Paulo aos Tessalonicenses	2 Tesalonikiečiams

2 Tessalonicenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, Silvano e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses, em Deus, nosso Pai, e no SENHOR Jesus Cristo,

[2] graça e paz a vós outros, da parte de Deus Pai e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

[3] Irmãos, cumpre-nos dar sempre graças a Deus no tocante a vós outros, como é justo, pois a vossa fé cresce sobremaneira, e o vosso mútuo amor de uns para com os outros vai aumentando,

[4] a tal ponto que nós mesmos nos gloriamos de vós nas igrejas de Deus, à vista da vossa constância e fé, em todas as vossas perseguições e nas tribulações que suportais,

[5] sinal evidente do reto juízo de Deus, para que sejais considerados dignos do reino de Deus, pelo qual, com efeito, estais sofrendo;

[6] se, de fato, é justo para com Deus que ele dê em paga tribulação aos que vos atribulam

[7] e a vós outros, que sois atribulados, alívio juntamente conosco, quando do céu se manifestar o SENHOR Jesus com os anjos do seu poder,

[8] em chama de fogo, tomando vingança contra os que não conhecem a Deus e contra os que não obedecem ao evangelho de nosso SENHOR Jesus.

2 Tesalonikiečiams 1

[1]Paulius, Silvanas ir Timotiejus tesalonikiečių Bažnyčiai Dieve, mūsų Tėve, ir Viešpatyje Jėzuje Kristuje.

[2]Malonė jums ir ramybė nuo Dievo Tėvo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus!

[3]Mes turime nuolat dėkoti, broliai, už jus Dievui, ir tai teisinga, nes jūsų tikėjimas klestėte klesti ir jūsų meilė vienas kitam vis didėja.

[4]Todėl mes ir giriamės jumis Dievo Bažnyčiose – jūsų kantrybe bei tikėjimu visuose persekiojimuose ir varguose, kuriuos jums tenka pakelti.

[5]O tai ir yra teisingo Dievo teismo požymis: jūs turite tapti verti Dievo karalystės, dėl kurios kenčiate.

[6]Teisinga, kad Dievas atmokės jūsų prispaudėjams priespauda,

[7]o jums, engiamiesiems, – atilsiu drauge su mumis, kai Viešpats Jėzus su savo galybės angelais apsireikš iš dangaus

[8]liepsnojančioje ugnyje ir atmokės tiems, kurie nepažįsta Dievo ir nepaklūsta mūsų Viešpaties Jėzaus Evangelijai.

[9] Estes sofrerão penalidade de eterna destruição, banidos da face do SENHOR e da glória do seu poder,
[10] quando vier para ser glorificado nos seus santos e ser admirado em todos os que creram, naquele dia (porquanto foi crido entre vós o nosso testemunho).
[11] Por isso, também não cessamos de orar por vós, para que o nosso Deus vos torne dignos da sua vocação e cumpra com poder todo propósito de bondade e obra de fé,
[12] a fim de que o nome de nosso SENHOR Jesus seja glorificado em vós, e vós, nele, segundo a graça do nosso Deus e do SENHOR Jesus Cristo.

[9]Jiems teks kentėti amžiną pragaištį, atstumtiems nuo Viešpaties veido ir nuo jo šlovingos galybės,
[10]kai jis ateis, kad pasirodytų tą dieną garbingas savo šventuosiuose ir nuostabus visuose, kurie įtikėjo. Jūs irgi patikėjote mūsų liudijimu.
[11]Todėl mes nuolat meldžiamės už jus, kad mūsų Dievas padarytų jus vertus savo pašaukimo ir savo galybe tobulintų gerus jūsų užmojus bei veiklų tikėjimą.
[12]Tada mūsų Viešpaties Jėzaus vardui bus garbė jumyse, o jums – jame iš mūsų Dievo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus malonės.

2 Tessalonicenses 2

A vinda do Senhor. A revelação da apostasia. O homem da iniquidade

[1] Irmãos, no que diz respeito à vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo e à nossa reunião com ele, nós vos exortamos
[2] a que não vos demovais da vossa mente, com facilidade, nem vos perturbeis, quer por espírito, quer por palavra, quer por epístola, como se procedesse de nós, supondo tenha chegado o Dia do SENHOR.
[3] Ninguém, de nenhum modo, vos engane, porque isto não acontecerá sem que primeiro venha a apostasia e seja revelado o homem da iniqüidade, o filho da perdição,
[4] o qual se opõe e se levanta contra tudo que se chama Deus ou é objeto de culto, a

2 Tesalonikiečiams 2

Viešpaties atėjimo ženklai

[1]Mes prašome jus, broliai, dėl mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus atėjimo ir dėl mūsų surinkimo aplink jį:
[2]nesiduokite taip lengvai nukreipiami nuo sveiko proto ir įbauginami ar dvasios pranašyste, ar žodžiu, ar neva mūsų parašytu laišku, esą Viešpaties diena jau čia pat.
[3]Tegul niekas jūsų neapgauna kuriuo nors būdu! Pirmiau turi ateiti atkritimas ir apsireikšti nedorybės žmogus, pražūties sūnus,
[4]prieštarautojas, kuris iškelia save virš kiekvieno vadinamojo dievo ar

ponto de assentar-se no santuário de Deus, ostentando-se como se fosse o próprio Deus.

šventenybės ir pats sėdasi Dievo šventykloje, dėdamasis Dievu.

[5] Não vos recordais de que, ainda convosco, eu costumava dizer-vos estas coisas?

[5]Ar neprisimenate, jog tai sakiau jums, tebebūdamas tarp jūsų?

[6] E, agora, sabeis o que o detém, para que ele seja revelado somente em ocasião própria.

[6]Jūs gi žinote, kas dabar jį sulaiko, kad jis apsireikštų tik savo metu.

O caráter do homem da iniquidade e a sua derrota

[7] Com efeito, o mistério da iniqüidade já opera e aguarda somente que seja afastado aquele que agora o detém;

[7]Nedorybės slėpinys jau veikia, bet dar turi pasitraukti tasai, kuris ją varžo;

[8] então, será, de fato, revelado o iníquo, a quem o SENHOR Jesus matará com o sopro de sua boca e o destruirá pela manifestação de sua vinda.

[8]tada jau apsireikš Nedorėlis, o Viešpats Jėzus sunaikins jį savo burnos kvėpimu ir sutriuškins savo didingu atėjimu.

[9] Ora, o aparecimento do iníquo é segundo a eficácia de Satanás, com todo poder, e sinais, e prodígios da mentira,

[9]Ano Nedorėlio atėjimą dėl šėtono įtakos lydės įvairūs galingi darbai, ženklai ir netikri stebuklai

[10] e com todo engano de injustiça aos que perecem, porque não acolheram o amor da verdade para serem salvos.

[10]ir visokios nedoros apgaulės einantiems į pražūtį už tai, kad atsisakė mylėti tiesą, kuri būtų juos išganiusi.

[11] É por este motivo, pois, que Deus lhes manda a operação do erro, para darem crédito à mentira,

[11]Todėl Dievas jiems siunčia galingą paklydimą, idant tikėtų melu;

[12] a fim de serem julgados todos quantos não deram crédito à verdade; antes, pelo contrário, deleitaram-se com a injustiça.

[12]taip bus nuteisti visi, kurie netikėjo tiesa, bet pamėgo neteisybę.

Ação de graças e exortação

Raginimai

[13] Entretanto, devemos sempre dar graças a Deus por vós, irmãos amados pelo SENHOR, porque Deus vos escolheu desde o princípio para a salvação, pela santificação do Espírito e fé na verdade,

[13]Mes privalome visuomet dėkoti Dievui už jus, Viešpaties numylėti broliai, kad Dievas išrinko jus kaip pirmienas išganymui Dvasios pašventinimu ir tiesos tikėjimu.

[14] para o que também vos chamou mediante o nosso evangelho, para alcançardes a glória de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[14]Tam jis ir pašaukė jus per mūsų Evangeliją, kad įgytumėte mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus garbę.

[15] Assim, pois, irmãos, permanecei firmes e guardai as tradições que vos foram ensinadas, seja por palavra, seja por epístola nossa.

[15]Todėl, broliai, tvirtai stovėkite ir laikykitės perduotų tiesų, kurių išmokote iš mūsų žodžių ar laiško.

[16] Ora, nosso SENHOR Jesus Cristo mesmo e Deus, o nosso Pai, que nos amou e nos deu eterna consolação e boa esperança, pela graça,

[16]O pats mūsų Viešpats Jėzus Kristus ir Dievas, mūsų Tėvas, pamilęs mus ir maloningai suteikęs mums amžinos paguodos ir geros vilties,

[17] consolem o vosso coração e vos confirmem em toda boa obra e boa palavra.

[17]tesuramina jūsų širdis ir tesustiprina kiekvienam geram darbui ir žodžiui.

2 Tessalonicenses 3

2 Tesalonikiečiams 3

Paulo pede as orações dos tessalonicenses

[1] Finalmente, irmãos, orai por nós, para que a palavra do SENHOR se propague e seja glorificada, como também está acontecendo entre vós;

[1]Pagaliau, broliai, melskitės už mus, kad Viešpaties žodis skintųsi kelią ir būtų gerbiamas kaip ir pas jus,

[2] e para que sejamos livres dos homens perversos e maus; porque a fé não é de todos.

[2]o mes būtume išgelbėti nuo iškrypusių ir blogų žmonių, nes ne visi turi tikėjimą.

[3] Todavia, o SENHOR é fiel; ele vos confirmará e guardará do Maligno.

[3]Viešpats ištikimas. Jis sustiprins jus ir apsaugos nuo pikto.

[4] Nós também temos confiança em vós no SENHOR, de que não só estais praticando as coisas que vos ordenamos, como também continuareis a fazê-las.

[4]Mes pasitikime jumis Viešpatyje, kad vykdote ir vykdysite, ką jums įsakome.

[5] Ora, o SENHOR conduza o vosso coração ao amor de Deus e à constância de Cristo.

[5]Viešpats telenkia jūsų širdis į Dievo meilę ir Kristaus kantrybę.

Exortação à prática de vários deveres cristãos pessoais, sociais e coletivos

[6] Nós vos ordenamos, irmãos, em nome do SENHOR Jesus Cristo, que vos aparteis de

[6]Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu įsakome jums, broliai, vengti kiekvieno brolio,

todo irmão que ande desordenadamente e não segundo a tradição que de nós recebestes;

[7] pois vós mesmos estais cientes do modo por que vos convém imitar-nos, visto que nunca nos portamos desordenadamente entre vós,

[8] nem jamais comemos pão à custa de outrem; pelo contrário, em labor e fadiga, de noite e de dia, trabalhamos, a fim de não sermos pesados a nenhum de vós;

[9] não porque não tivéssemos esse direito, mas por termos em vista oferecer-vos exemplo em nós mesmos, para nos imitardes.

[10] Porque, quando ainda convosco, vos ordenamos isto: se alguém não quer trabalhar, também não coma.

[11] Pois, de fato, estamos informados de que, entre vós, há pessoas que andam desordenadamente, não trabalhando; antes, se intrometem na vida alheia.

[12] A elas, porém, determinamos e exortamos, no SENHOR Jesus Cristo, que, trabalhando tranqüilamente, comam o seu próprio pão.

[13] E vós, irmãos, não vos canseis de fazer o bem.

[14] Caso alguém não preste obediência à nossa palavra dada por esta epístola, notai-o; nem vos associeis com ele, para que fique envergonhado.

[15] Todavia, não o considereis por inimigo, mas adverti-o como irmão.

kuris netvarkingai gyvena ar nesilaiko mokslo, gauto iš mūsų.

[7]Jūs patys žinote, kaip reikia sekti mumis. Mes juk pas jus netinginiavome

[8]ir nevalgėme veltui kieno nors duonos, bet su triūsu ir prakaitu darbavomės dieną naktį, kad tik neapsunkintume nė vieno jūsų,

[9]ir ne dėl to, kad neturėtume teisės taip daryti, bet norėdami duoti jums pavyzdį, kad galėtumėte mumis sekti.

[10]Dar būdami pas jus, skelbėme: „Kas nenori dirbti, tenevalgo!“

[11]Mat mes girdime, jog kai kurie jūsiškiai tinginiauja, nieko nedirba, tik niekdarbiauja.

[12]Tokiems įsakome ir juos raginame Viešpatyje Jėzuje Kristuje ramiai dirbti ir valgyti pačių pelnytą duoną.

[13]O jūs, broliai, nesiliaukite darę gera!

[14]Jeigu kas neklausytų mūsų laiške surašytų nurodymų, tokį pasižymėkite, nebendraukite su juo, kad susigėstų.

[15]Nelaikykite jo priešu, bet įspėkite kaip brolį.

Atsisveikinimas

[16] Ora, o SENHOR da paz, ele mesmo, vos dê continuamente a paz em todas as circunstâncias. O SENHOR seja com todos vós.

[16]Patsai ramybės Viešpats tegul teikia jums ramybę visada ir visais būdais. Viešpats su jumis visais!

A saudação final e a bênção

[17] A saudação é de próprio punho: Paulo. Este é o sinal em cada epístola; assim é que eu assino.

[17]Šis sveikinimas prirašytas mano, Pauliaus, ranka. Tai ženklas kiekviename laiške: taip aš rašau.

[18] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja com todos vós.

[18]Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė tebūna su jumis visais!

Primeira epístola de Paulo a Timóteo	1 Timotiejui

1 Timóteo 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, pelo mandato de Deus, nosso Salvador, e de Cristo Jesus, nossa esperança,

2 a Timóteo, verdadeiro filho na fé, graça, misericórdia e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso SENHOR.

O ministério de Timóteo em Éfeso. Falsas doutrinas e suas características

3 Quando eu estava de viagem, rumo da Macedônia, te roguei permanecesses ainda em Éfeso para admoestares a certas pessoas, a fim de que não ensinem outra doutrina,

4 nem se ocupem com fábulas e genealogias sem fim, que, antes, promovem discussões do que o serviço de Deus, na fé.

5 Ora, o intuito da presente admoestação visa ao amor que procede de coração puro, e de consciência boa, e de fé sem hipocrisia.

6 Desviando-se algumas pessoas destas coisas, perderam-se em loquacidade frívola,

7 pretendendo passar por mestres da lei, não compreendendo, todavia, nem o que dizem, nem os assuntos sobre os quais fazem ousadas asseverações.

A lei e os seus objetivos

8 Sabemos, porém, que a lei é boa, se alguém dela se utiliza de modo legítimo,

1 Timotiejui 1

Apie klaidinančius mokytojus

1 Paulius, Dievo, mūsų Gelbėtojo, ir Kristaus Jėzaus, mūsų vilties, paliepimu Kristaus Jėzaus apaštalas,

2 Timotiejui, tikram savo vaikui tikėjime: malonė, gailestingumas ir ramybė nuo Dievo Tėvo ir mūsų Viešpaties Kristaus Jėzaus!

3 Dar keliaudamas į Makedoniją aš prašiau tave pasilikti Efeze ir įsakyti kai kuriems, kad jie nemokytų klaidingų mokslų,

4 neužsiiminėtų pasakomis ir begaliniais kilmės sąrašais, kurie veikiau kelia ginčus negu yra pravartūs išganingiems Dievo sumanymams, įgyvendinamiems tikėjimu.

5 Šio priesako tikslas yra meilė iš tyros širdies, geros sąžinės ir nuoširdaus tikėjimo.

6 Kai kurie, nuklydę nuo šių dalykų, paskendo tuščiuose plepaluose.

7 Jie norėtų būti Įstatymo mokytojais, nors nesupranta nei ką kalbą, nei ką tvirtiną.

8 Mes žinome, jog Įstatymas yra geras, jeigu žmogus juo deramai naudojasi,

[9] tendo em vista que não se promulga lei para quem é justo, mas para transgressores e rebeldes, irreverentes e pecadores, ímpios e profanos, parricidas e matricidas, homicidas,

[10] impuros, sodomitas, raptores de homens, mentirosos, perjuros e para tudo quanto se opõe à sã doutrina,

[11] segundo o evangelho da glória do Deus bendito, do qual fui encarregado.

A graça e a sua eficácia na experiência do apóstolo Paulo

[12] Sou grato para com aquele que me fortaleceu, Cristo Jesus, nosso SENHOR, que me considerou fiel, designando-me para o ministério,

[13] a mim, que, noutro tempo, era blasfemo, e perseguidor, e insolente. Mas obtive misericórdia, pois o fiz na ignorância, na incredulidade.

[14] Transbordou, porém, a graça de nosso SENHOR com a fé e o amor que há em Cristo Jesus.

[15] Fiel é a palavra e digna de toda aceitação: que Cristo Jesus veio ao mundo para salvar os pecadores, dos quais eu sou o principal.

[16] Mas, por esta mesma razão, me foi concedida misericórdia, para que, em mim, o principal, evidenciasse Jesus Cristo a sua completa longanimidade, e servisse eu de modelo a quantos hão de crer nele para a vida eterna.

[9]suprasdamas, kad Įstatymas skirtas ne teisiajam, bet nusikaltėliams ir maištininkams, bedieviams ir nusidėjėliams, nedorėliams ir netikėliams, tėvažudžiams ir motinžudžiams, ir žmogžudžiams,

[10]paleistuviams, sanguliautojams su vyrais, vergų pirkliams, melagiams, kreivai prisiekiantiems ir visiems, kurie priešinasi sveikam mokslui.

[11]Taip moko palaimintojo Dievo garbės Evangelija, kuri man yra patikėta.

Padėka Viešpačiui

[12]Aš esu kupinas dėkingumo mūsų Viešpačiui Kristui Jėzui, kuris mane sustiprino ir palaikė tinkamu užimti tarnystę,

[13]nors anksčiau esu buvęs piktžodžiautojas, persekiotojas ir smurtininkas. Manęs buvo pasigailėta, nes taip elgiausi dėl neišmanymo ir netikėjimo.

[14]Bet mūsų Viešpaties malonė išsiliejo be saiko kartu su tikėjimu ir meile Kristuje Jėzuje.

[15]Tai tikras žodis ir vertas visiško pritarimo, jog Kristus Jėzus atėjo į pasaulį gelbėti nusidėjėlių, kurių pirmasis esu aš.

[16]Todėl ir buvo manęs pasigailėta, kad manyje pirmame Kristus Jėzus parodytų visą savo kantrybę, duodamas pavyzdį tiems, kurie jį įtikės amžinajam gyvenimui.

[17] Assim, ao Rei eterno, imortal, invisível, Deus único, honra e glória pelos séculos dos séculos. Amém!

O bom combate

[18] Este é o dever de que te encarrego, ó filho Timóteo, segundo as profecias de que antecipadamente foste objeto: combate, firmado nelas, o bom combate,

[19] mantendo fé e boa consciência, porquanto alguns, tendo rejeitado a boa consciência, vieram a naufragar na fé.

[20] E dentre esses se contam Himeneu e Alexandre, os quais entreguei a Satanás, para serem castigados, a fim de não mais blasfemarem.

[17]Amžių Karaliui, nemirtingajam, neregimajam, vieninteliam Dievui tebūna garbė ir šlovė per amžių amžius! Amen.

Perspėjimas

[18]Šituos pamokymus aš perduodu tau, sūnau Timotiejau, pagal ankstesnes pranašystes apie tave kad jų stiprinamas kovotum gerą kovą,

[19]išlaikytum tikėjimą ir gerą sąžinę. Jos atsižadėjus, kai kurių tikėjimo laivas sudužo.

[20]Iš jų yra Himenėjas ir Aleksandras, kuriuos atidaviau šėtonui, kad jie išmoktų nebepiktžodžiauti.

1 Timóteo 2

A prática da oração por todos os homens. Um só Mediador

[1] Antes de tudo, pois, exorto que se use a prática de súplicas, orações, intercessões, ações de graças, em favor de todos os homens,

[2] em favor dos reis e de todos os que se acham investidos de autoridade, para que vivamos vida tranqüila e mansa, com toda piedade e respeito.

[3] Isto é bom e aceitável diante de Deus, nosso Salvador,

[4] o qual deseja que todos os homens sejam salvos e cheguem ao pleno conhecimento da verdade.

[5] Porquanto há um só Deus e um só Mediador entre Deus e os homens, Cristo Jesus, homem,

1 Timotiejui 2

Pamaldos

[1]Taigi pirmiausia raginu maldauti, melstis, užtarti ir dėkoti už visus žmones,

[2]už karalius ir visus vyresnybėje esančius, idant galėtume tyliai ramiai gyventi visokeriopai maldingą ir gerbtiną gyvenimą.

[3]Tai gera ir priimtina akyse mūsų Gelbėtojo Dievo,

[4]kuris trokšta, kad visi žmonės būtų išganyti ir pasiektų tiesos pažinimą.

[5]Vienas yra Dievas ir vienas Dievo ir žmonių Tarpininkas – žmogus Kristus Jėzus,

[6] o qual a si mesmo se deu em resgate por todos: testemunho que se deve prestar em tempos oportunos.

[6]kuris atidavė save kaip išpirką už visus, tai paliudydamas nustatytu laiku.

[7] Para isto fui designado pregador e apóstolo (afirmo a verdade, não minto), mestre dos gentios na fé e na verdade.

[7]Tam aš esu paskirtasis šauklys ir apaštalas, – sakau tiesą, nemeluoju, – tikėjimo ir tiesos mokytojas pagonims.

Proceder conveniente no culto público

[8] Quero, portanto, que os varões orem em todo lugar, levantando mãos santas, sem ira e sem animosidade.

[8]Aš norėčiau, kad vyrai visur, kur melsis, keltų aukštyn tyras rankas, be pykčio ir nesantaikos.

[9] Da mesma sorte, que as mulheres, em traje decente, se ataviem com modéstia e bom senso, não com cabeleira frisada e com ouro, ou pérolas, ou vestuário dispendioso,

[9]Taip pat trokštu, kad moterys vilkėtų padoriai, puoštųsi droviai ir santūriai, ne išgarbiniuotais plaukais, be aukso, be perlų ir be prabangių drabužių,

[10] porém com boas obras (como é próprio às mulheres que professam ser piedosas).

[10]o verčiau – kaip dera moterims, pasižyminčioms pamaldumu – gerais darbais.

[11] A mulher aprenda em silêncio, com toda a submissão.

[11]Moteris tesimoko tyliai, su tikru klusnumu.

[12] E não permito que a mulher ensine, nem exerça autoridade de homem; esteja, porém, em silêncio.

[12]Aš neleidžiu, kad moteris mokytų nei kad vadovautų vyrui; ji tesilaiko tyliai.

[13] Porque, primeiro, foi formado Adão, depois, Eva.

[13]Juk pirmas buvo sutvertas Adomas, o paskui – Ieva.

[14] E Adão não foi iludido, mas a mulher, sendo enganada, caiu em transgressão.

[14]Be to, Adomas nesidavė suvedžiojamas, o moteris buvo apgauta ir prasižengė.

[15] Todavia, será preservada através de sua missão de mãe, se ela permanecer em fé, e amor, e santificação, com bom senso.

[15]Bet ji bus išganyta, gimdydama vaikus; jos bus išganytos, jeigu išlaikys tikėjimą, meilę ir šventumą bei santūrumą.

1 Timóteo 3

1 Timotiejui 3

As qualificações dos bispos e dos diáconos

Vyskupas

[1] Fiel é a palavra: se alguém aspira ao episcopado, excelente obra almeja.

[1]Toks yra tikras žodis: jei kas siekia vyskupauti, trokšta gero darbo.

[2] É necessário, portanto, que o bispo seja irrepreensível, esposo de uma só mulher, temperante, sóbrio, modesto, hospitaleiro, apto para ensinar;

[3] não dado ao vinho, não violento, porém cordato, inimigo de contendas, não avarento;

[4] e que governe bem a própria casa, criando os filhos sob disciplina, com todo o respeito

[5] (pois, se alguém não sabe governar a própria casa, como cuidará da igreja de Deus?);

[6] não seja neófito, para não suceder que se ensoberbeça e incorra na condenação do diabo.

[7] Pelo contrário, é necessário que ele tenha bom testemunho dos de fora, a fim de não cair no opróbrio e no laço do diabo.

[8] Semelhantemente, quanto a diáconos, é necessário que sejam respeitáveis, de uma só palavra, não inclinados a muito vinho, não cobiçosos de sórdida ganância,

[9] conservando o mistério da fé com a consciência limpa.

[10] Também sejam estes primeiramente experimentados; e, se se mostrarem irrepreensíveis, exerçam o diaconato.

[11] Da mesma sorte, quanto a mulheres, é necessário que sejam elas respeitáveis, não maldizentes, temperantes e fiéis em tudo.

[12] O diácono seja marido de uma só mulher e governe bem seus filhos e a própria casa.

[2]O vyskupas turi būti nepeiktinas: tik kartą vedęs, blaivus, protingas, padorus, svetingas, gebąs mokyti,

[3]ne girtuoklis, ne kivirčius, bet švelnus, nemėgstantis vaidytis, negodus,

[4]geras savo namų šeimininkas, turintis klusnius ir tikrai dorus vaikus.

[5]Jei kas nesugeba šeimininkauti savo namuose, tai kaipgi jis pasirūpins Dievo Bažnyčia?!

[6]Vyskupas neturi būti naujatikis, kad nepradėtų didžiuotis ir nepakliūtų į velnio teismą.

[7]Be to, jam privalu turėti gerą vardą tarp svetimųjų, kad nebūtų niekinamas ir neįkliūtų į velnio žabangus.

Diakonai

[8]Taip pat ir diakonai privalo būti garbingi vyrai, ne dviliežuviai, ne besaikiai vyno gėrovai, ne geidžiantys nešvaraus pelno,

[9]bet saugantys tikėjimo slėpinį tyroje sąžinėje.

[10]Ir jie pirmiau turi būti išbandyti, o paskui, jei pasirodys esą be kaltės, tegul diakonauja.

[11]Moterys taip pat turi būti garbingos, ne šmeižikės, blaivios ir patikimos visuose reikaluose.

[12]Diakonai tebūnie tik kartą vedę, gerai tvarkantys savo vaikus ir namus.

[13] Pois os que desempenharem bem o diaconato alcançam para si mesmos justa preeminência e muita intrepidez na fé em Cristo Jesus.

A igreja de Deus, coluna e baluarte da verdade. O grande mistério da piedade

[14] Escrevo-te estas coisas, esperando ir ver-te em breve;

[15] para que, se eu tardar, fiques ciente de como se deve proceder na casa de Deus, que é a igreja do Deus vivo, coluna e baluarte da verdade.

[16] Evidentemente, grande é o mistério da piedade: Aquele que foi manifestado na carne foi justificado em espírito, contemplado por anjos, pregado entre os gentios, crido no mundo, recebido na glória.

[13]Kurie tinkamai diakonaus, įsigis garbingą laipsnį ir tikrą tikėjimo drąsą Kristuje Jėzuje.

[14]Rašau tau apie šiuos dalykus, nors turiu viltį greit atvykti pas tave;

[15]jeigu užtrukčiau, noriu, kad žinotum, kaip reikia elgtis Dievo namuose, kurie yra gyvojo Dievo Bažnyčia, tiesos stulpas ir atrama.

[16]Ir kaip visi sutinka, didis yra maldingumo slėpinys: Jis apsireiškė kūne, buvo Dvasios pateisintas, pasirodęs angelams, paskelbtas pagonims, įtikėtas pasaulyje ir paimtas į šlovę.

1 Timóteo 4

A apostasia nos últimos tempos

[1] Ora, o Espírito afirma expressamente que, nos últimos tempos, alguns apostatarão da fé, por obedecerem a espíritos enganadores e a ensinos de demônios,

[2] pela hipocrisia dos que falam mentiras e que têm cauterizada a própria consciência,

[3] que proíbem o casamento e exigem abstinência de alimentos que Deus criou para serem recebidos, com ações de graças, pelos fiéis e por quantos conhecem plenamente a verdade;

[4] pois tudo que Deus criou é bom, e, recebido com ações de graças, nada é recusável,

1 Timotiejui 4

Klaidų skleidėjai

[1]Dvasia aiškiai sako, kad paskučiausiais laikais kai kurie žmonės atkris nuo tikėjimo, pasidavę klaidinančioms dvasioms ir demonų mokslams,

[2]veidmainingiems melo skelbėjams, kurių sąžinė paženklinta įdagu,

[3]draudžiantiems tuoktis, liepiantiems susilaikyti nuo maisto, kurį yra sukūręs Dievas, kad jį su padėka priimtų tikintieji ir pažinusieji tiesą.

[4]Kiekvienas Dievo tvarinys yra geras, ir niekas neatmestina, kas priimama su padėka,

[5] porque, pela palavra de Deus e pela oração, é santificado.

[5]nes tai pašventinama Dievo žodžiu ir malda!

Exortação à fidelidade e à diligência no ministério

[6] Expondo estas coisas aos irmãos, serás bom ministro de Cristo Jesus, alimentado com as palavras da fé e da boa doutrina que tens seguido.

[6]Jeigu šitaip aiškinsi broliams, būsi geras Kristaus Jėzaus tarnas, mintantis tikėjimo žodžiais ir tikruoju mokslu, kuriam esi atsidavęs.

[7] Mas rejeita as fábulas profanas e de velhas caducas. Exercita-te, pessoalmente, na piedade.

[7]Venk nerimtų bobiškų pasakų. Ugdykis maldingumą.

[8] Pois o exercício físico para pouco é proveitoso, mas a piedade para tudo é proveitosa, porque tem a promessa da vida que agora é e da que há de ser.

[8]Kūno mankštinimas nedaug kam tinka, o maldingumas viskam naudingas, nes jam skirtas esamojo ir būsimojo gyvenimo pažadas.

[9] Fiel é esta palavra e digna de inteira aceitação.

[9]Štai tikras žodis, vertas visiško pritarimo:

[10] Ora, é para esse fim que labutamos e nos esforçamos sobremodo, porquanto temos posto a nossa esperança no Deus vivo, Salvador de todos os homens, especialmente dos fiéis.

[10]mes todėl ir triūsiame bei kovojame, kad pasitikime gyvuoju Dievu, kuris yra visų žmonių, o ypač tikinčiųjų, Gelbėtojas.

[11] Ordena e ensina estas coisas.

[11]Taip įsakinėk ir mokyk!

[12] Ninguém despreze a tua mocidade; pelo contrário, torna-te padrão dos fiéis, na palavra, no procedimento, no amor, na fé, na pureza.

[12]Niekas tegul neniekina tavo jaunystės. Tiktai pats būk tikintiesiems pavyzdys žodžiu, elgesiu, meile, tikėjimu, skaistumu.

[13] Até à minha chegada, aplica-te à leitura, à exortação, ao ensino.

[13]Kol atvyksiu, užsiiminėk skaitymu, raginimu, mokymu.

[14] Não te faças negligente para com o dom que há em ti, o qual te foi concedido mediante profecia, com a imposição das mãos do presbitério.

[14]Nepamiršk tavyje esančios malonės dovanos, kuri tau buvo suteikta pranašo ištarme kartu su vyresniųjų rankų uždėjimu.

[15] Medita estas coisas e nelas sê diligente, para que o teu progresso a todos seja manifesto.

[15]Rūpinkis šitais dalykais, atsidėk jiems, kad visi matytų tavo pažangą.

[16] Tem cuidado de ti mesmo e da doutrina. Continua nestes deveres; porque, fazendo assim, salvarás tanto a ti mesmo como aos teus ouvintes.

[16]Žiūrėk savęs ir mokslo, ištverk šiuose darbuose! Taip veikdamas išganysi ir save, ir savo klausytojus.

1 Timóteo 5

Os deveres dos pastores para com várias classes de pessoas

[1] Não repreendas ao homem idoso; antes, exorta-o como a pai; aos moços, como a irmãos;

[2] às mulheres idosas, como a mães; às moças, como a irmãs, com toda a pureza.

Das viúvas

[3] Honra as viúvas verdadeiramente viúvas.

[4] Mas, se alguma viúva tem filhos ou netos, que estes aprendam primeiro a exercer piedade para com a própria casa e a recompensar a seus progenitores; pois isto é aceitável diante de Deus.

[5] Aquela, porém, que é verdadeiramente viúva e não tem amparo espera em Deus e persevera em súplicas e orações, noite e dia;

[6] entretanto, a que se entrega aos prazeres, mesmo viva, está morta.

[7] Prescreve, pois, estas coisas, para que sejam irrepreensíveis.

[8] Ora, se alguém não tem cuidado dos seus e especialmente dos da própria casa, tem negado a fé e é pior do que o descrente.

[9] Não seja inscrita senão viúva que conte ao menos sessenta anos de idade, tenha sido esposa de um só marido,

[10] seja recomendada pelo testemunho de boas obras, tenha criado filhos, exercitado

1 Timotiejui 5

Bendruomenės reikalai

[1]Senesnio žmogaus aštriai nebark, bet graudenk kaip tėvą, o jaunesnius – kaip brolius,

[2]vyresnio amžiaus moteris – kaip motinas, o jaunesnes – kaip seseris, laikydamasis tobulo skaistumo.

[3]Gerbk našles, kurios yra tikros našlės.

[4]Jei kuri našlė turi vaikų ar vaikaičių, jie tegu pirmiausia išmoksta maldingai tvarkyti savo namus ir deramai atsilyginti gimdytojams, nes tai malonu Dievui.

[5]Tikra našlė, palikusi viena, sudėjo viltis į Dievą ir dieną naktį maldauja bei meldžiasi.

[6]Bet našlė malonumų ieškotoja, dar gyva būdama, jau yra mirusi.

[7]Todėl įspėk dėl šito, kad jos būtų be priekaišto.

[8]Jeigu kas nesirūpina savaisiais, ypač namiškiais, tas yra užsigynęs tikėjimo ir blogesnis už netikintį!

[9]Į našlių sąrašą įtrauk tokią našlę, kuriai sukako bent šešiasdešimt metų, kuri buvo tik kartą ištekėjusi,

[10]jeigu ji pasižymėjo gerais darbais: jei išauklėjo vaikus, jei buvo svetinga, jei

hospitalidade, lavado os pés aos santos, socorrido a atribulados, se viveu na prática zelosa de toda boa obra.

plaudavo šventiesiems kojas, jei pagelbėdavo vargstantiems, jei stengdavosi dirbti visokį gerą darbą.

11 Mas rejeita viúvas mais novas, porque, quando se tornam levianas contra Cristo, querem casar-se,

11Jaunesnių našlių nepriimk. Pasidavusios gašlumui, jos atsitolina nuo Kristaus ir geidžia ištekėti,

12 tornando-se condenáveis por anularem o seu primeiro compromisso.

12o tuo užsitraukia kaltinimą, jog pametusios pirmuosius pažadus.

13 Além do mais, aprendem também a viver ociosas, andando de casa em casa; e não somente ociosas, mas ainda tagarelas e intrigantes, falando o que não devem.

13Be to, jos išmoksta dykinėti bei landžioti po svetimus namus ir ne tik dykinėti, bet plepėti bei užsiiminėti niekais, taukšti, kas nedera.

14 Quero, portanto, que as viúvas mais novas se casem, criem filhos, sejam boas donas de casa e não dêem ao adversário ocasião favorável de maledicência.

14Taigi aš norėčiau, kad jaunesnės ištekėtų, turėtų vaikų, šeimininkautų ir neduotų priešininkui jokios progos jas koneveikti.

15 Pois, com efeito, já algumas se desviaram, seguindo a Satanás.

15Kai kurios jau nuklydo paskui šėtoną.

16 Se alguma crente tem viúvas em sua família, socorra-as, e não fique sobrecarregada a igreja, para que esta possa socorrer as que são verdadeiramente viúvas.

16Jei kuri tikinti moteris turi pas save našlių, tegul jas aprūpina, kad nebūtų apsunkinama Bažnyčia ir įstengtų padėti tikrosioms našlėms.

Acerca dos presbíteros. Vários conselhos

17 Devem ser considerados merecedores de dobrados honorários os presbíteros que presidem bem, com especialidade os que se afadigam na palavra e no ensino.

17Gerai vadovaujantys vyresnieji tebūna laikomi nusipelniusiais dvigubos pagarbos, ypač tie, kurie triūsia skelbdami žodį ir mokydami.

18 Pois a Escritura declara: Não amordaces o boi, quando pisa o trigo. E ainda: O trabalhador é digno do seu salário.

18Juk Raštas sako: Neužrišk kuliančiam jaučiui snukio ir: Darbininkas vertas savo užmokesčio.

19 Não aceites denúncia contra presbítero, senão exclusivamente sob o depoimento de duas ou três testemunhas.

19Skundo prieš vyresnįjį nepriimk, nebent liudytų du ar trys liudytojai.

[20] Quanto aos que vivem no pecado, repreende-os na presença de todos, para que também os demais temam.

[20]Nusidedančius bark visų akivaizdoje, kad ir kiti bijotų.

[21] Conjuro-te, perante Deus, e Cristo Jesus, e os anjos eleitos, que guardes estes conselhos, sem prevenção, nada fazendo com parcialidade.

[21]Aš maldaute maldauju tave Dievo, Kristaus Jėzaus ir išrinktųjų angelų akivaizdoje, kad nuosekliai laikytumeis šių nurodymų, niekam nedarydamas išimčių.

[22] A ninguém imponhas precipitadamente as mãos. Não te tornes cúmplice de pecados de outrem. Conserva-te a ti mesmo puro.

[22]Niekam greitomis neuždėk rankų ir neprisidėk prie svetimų nuodėmių; išsilaikyk tyras.

[23] Não continues a beber somente água; usa um pouco de vinho, por causa do teu estômago e das tuas freqüentes enfermidades.

[23]Gerk ne vien vandenį, bet vartok ir truputį vyno dėl savo skrandžio ir dažnų negalavimų.

[24] Os pecados de alguns homens são notórios e levam a juízo, ao passo que os de outros só mais tarde se manifestam.

[24]Kai kurių žmonių nusidėjimai esti žinomi pirma teismo, o kai kurių paaiškėja tik vėliau.

[25] Da mesma sorte também as boas obras, antecipadamente, se evidenciam e, quando assim não seja, não podem ocultar-se.

[25]Taip pat ir geri darbai visiems žinomi, o jei pasitaiko kitaip, jie irgi negali likti paslėpti.

1 Timóteo 6

Dos senhores e dos servos

[1] Todos os servos que estão debaixo de jugo considerem dignos de toda honra o próprio senhor, para que o nome de Deus e a doutrina não sejam blasfemados.

[2] Também os que têm senhor fiel não o tratem com desrespeito, porque é irmão; pelo contrário, trabalhem ainda mais, pois ele, que partilha do seu bom serviço, é crente e amado. Ensina e recomenda estas coisas.

1 Timotiejui 6

[1]Vergai, esantys po jungu, telaiko savo šeimininkus vertais visokeriopos pagarbos, kad nebūtų peikiamas Dievo vardas ir mokymas.

[2]O tie, kurie turi tikinčius šeimininkus, tegul jų neniekina už tai, kad jie yra broliai; verčiau tegul jiems dar geriau tarnauja, nes jie, būdami tikintys ir mylimi, įvertina gerus tarnavimo darbus.

Os falsos mestres e os perigos da riqueza

[3] Se alguém ensina outra doutrina e não concorda com as sãs palavras de nosso SENHOR Jesus Cristo e com o ensino segundo a piedade,

[4] é enfatuado, nada entende, mas tem mania por questões e contendas de palavras, de que nascem inveja, provocação, difamações, suspeitas malignas,

[5] altercações sem fim, por homens cuja mente é pervertida e privados da verdade, supondo que a piedade é fonte de lucro.

[6] De fato, grande fonte de lucro é a piedade com o contentamento.

[7] Porque nada temos trazido para o mundo, nem coisa alguma podemos levar dele.

[8] Tendo sustento e com que nos vestir, estejamos contentes.

[9] Ora, os que querem ficar ricos caem em tentação, e cilada, e em muitas concupiscências insensatas e perniciosas, as quais afogam os homens na ruína e perdição.

[10] Porque o amor do dinheiro é raiz de todos os males; e alguns, nessa cobiça, se desviaram da fé e a si mesmos se atormentaram com muitas dores.

Apelo para Timóteo

[11] Tu, porém, ó homem de Deus, foge destas coisas; antes, segue a justiça, a piedade, a fé, o amor, a constância, a mansidão.

[3]Taip mokyk, taip ragink!

Tikri mokytojai ir klaidintojai

Jei kas nors moko kitaip ir nesutinka su sveikais mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus žodžiais bei maldingumo mokslu,

[4]tas yra pasipūtėlis, nieko neišmano, serga nuo ginčų ir nuo svaidymosi žodžiais, iš kurių gimsta pavydas, nesutarimas, piktžodžiavimas, blogi įtarinėjimai

[5]ir kivirčai tarp sugedusio proto žmonių, praradusių tiesos nuovoką ir manančių, jog maldingumas esąs pasipelnymo šaltinis.

[6]Žinoma, maldingumas yra didelis pelnas, kai pasitenkinama tuo, ką turi.

[7]Juk mes nieko neatsinešėme į pasaulį ir nieko neišsinešime.

[8]Turėdami maisto ir drabužį, būkime patenkinti.

[9]Kas geidžia pralobti, pakliūva į pagundą ir į spąstus bei į daugelį neprotingų ir kenksmingų aistrų, kurios žmones sugadina ir pražudo.

[10]Visų blogybių šaknis yra meilė pinigams. Kai kurie, jai pasidavę, nuklydo nuo tikėjimo ir patys save drasko daugybe kančių.

Pamokymai

[11]O tu, Dievo žmogau, bėk nuo tų dalykų! Verčiau vykis teisumą, maldingumą, tikėjimą, meilę, ištvermę, romumą.

[12] Combate o bom combate da fé. Toma posse da vida eterna, para a qual também foste chamado e de que fizeste a boa confissão perante muitas testemunhas.

[13] Exorto-te, perante Deus, que preserva a vida de todas as coisas, e perante Cristo Jesus, que, diante de Pôncio Pilatos, fez a boa confissão,

[14] que guardes o mandato imaculado, irrepreensível, até à manifestação de nosso SENHOR Jesus Cristo;

[15] a qual, em suas épocas determinadas, há de ser revelada pelo bendito e único Soberano, o Rei dos reis e SENHOR dos senhores;

[16] o único que possui imortalidade, que habita em luz inacessível, a quem homem algum jamais viu, nem é capaz de ver. A ele honra e poder eterno. Amém!

Acerca dos ricos

[17] Exorta aos ricos do presente século que não sejam orgulhosos, nem depositem a sua esperança na instabilidade da riqueza, mas em Deus, que tudo nos proporciona ricamente para nosso aprazimento;

[18] que pratiquem o bem, sejam ricos de boas obras, generosos em dar e prontos a repartir;

[19] que acumulem para si mesmos tesouros, sólido fundamento para o futuro, a fim de se apoderarem da verdadeira vida.

O conselho final e a bênção apostólica

[20] E tu, ó Timóteo, guarda o que te foi confiado, evitando os falatórios inúteis e profanos e as contradições do saber, como falsamente lhe chamam,

[12]Kovok gerąją tikėjimo kovą, pagauk amžinąjį gyvenimą, kuriam esi pašauktas ir kuriam pateikei gerą išpažinimą daugelio liudytojų akyse.

[13]Dėl Dievo, kuris visiems duoda gyvybę, ir dėl Kristaus Jėzaus, kuris prie Poncijaus Piloto pateikė gerą išpažinimą, aš tau įsakau

[14]išlaikyti įsakymą be dėmės ir priekaišto iki pasirodys mūsų Viešpats Jėzus Kristus.

[15]Jį skirtu laiku apreikš palaimintasis, vienintelis Valdovas, karalių Karalius ir viešpačių Viešpats,

[16]vienatinis Nemirtingasis, kuris gyvena neprieinamoje šviesoje, kurio joks žmogus neregėjo ir negali regėti. Jam šlovė ir amžinoji valdžia! Amen.

[17]Šio pasaulio turtuoliams įsakyk, kad nesididžiuotų ir nesudėtų vilčių į nepatikimus turtus, bet viltųsi Dievu, kuris apsčiai visko mums teikia mūsų džiaugsmui.

[18]Tegul jie daro gera, lobsta gerais darbais, esti dosnūs, dalijasi su kitais.

[19]Šitaip jie susikraus lobį – gerus pamatus ateičiai, kad pasiektų tikrąjį gyvenimą.

[20]O Timotiejau, sergėk tau patikėtą turtą, vengdamas pasaulio tuščiažodžiavimo ir tariamojo pažinimo prieštaringų teigimų,

[21] pois alguns, professando-o, se desviaram da fé. A graça seja convosco.

[21]nes kai kurie, jį pamėgę, nuklydo nuo tikėjimo. Malonė su jumis!

Segunda epístola de Paulo a Timóteo	2 Timotiejui

2 Timóteo 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, pela vontade de Deus, de conformidade com a promessa da vida que está em Cristo Jesus,

2 ao amado filho Timóteo, graça, misericórdia e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso SENHOR.

Ação de graças

3 Dou graças a Deus, a quem, desde os meus antepassados, sirvo com consciência pura, porque, sem cessar, me lembro de ti nas minhas orações, noite e dia.

4 Lembrado das tuas lágrimas, estou ansioso por ver-te, para que eu transborde de alegria

5 pela recordação que guardo de tua fé sem fingimento, a mesma que, primeiramente, habitou em tua avó Lóide e em tua mãe Eunice, e estou certo de que também, em ti.

A prática do zelo, da firmeza e da fidelidade

6 Por esta razão, pois, te admoesto que reavives o dom de Deus que há em ti pela imposição das minhas mãos.

7 Porque Deus não nos tem dado espírito de covardia, mas de poder, de amor e de moderação.

8 Não te envergonhes, portanto, do testemunho de nosso SENHOR, nem do seu encarcerado, que sou eu; pelo contrário, participa comigo dos sofrimentos, a favor do evangelho, segundo o poder de Deus,

2 Timotiejui 1

1 Paulius, Dievo valia Kristaus Jėzaus apaštalas pagal gyvenimo Kristuje Jėzuje pažadą,

2 mylimam vaikui Timotiejui: malonė, gailestingumas ir ramybė nuo Dievo Tėvo ir mūsų Viešpaties Kristaus Jėzaus!

3 Aš dėkoju Dievui, kuriam tarnauju kaip ir mano protėviai su tyra sąžine, be paliovos tave prisimindamas savo maldose dieną ir naktį.

4 Menu tavo ašaras ir trokštu tave pamatyti, kad sugrįžtų man džiaugsmas.

5 Aš vis prisimenu tavo nuoširdų tikėjimą, kuris pradžioje gyveno tavo senelėje Loidėje, tavo motinoje Eunikėje ir, esu tikras, tebegyvena tavyje.

Branginti tikėjimą

6 Todėl tau primenu reikalą atgaivinti Dievo malonės dovaną, suteiktą mano rankų uždėjimu.

7 Dievas juk davė mums ne baimės dvasią, bet galybės, meilės ir savitvardos dvasią.

8 Todėl nesigėdyk mūsų Viešpaties liudijimo nei manęs, jo kalinio, bet drauge su manimi kentėk Evangelijos labui galia Dievo,

[9] que nos salvou e nos chamou com santa vocação; não segundo as nossas obras, mas conforme a sua própria determinação e graça que nos foi dada em Cristo Jesus, antes dos tempos eternos,

[9]kuris mus išgelbėjo bei pašaukė šventuoju pašaukimu, ne atsižvelgdamas į mūsų darbus, bet savo laisvu nutarimu bei malone, kuri dovanota mums Kristuje Jėzuje prieš amžinuosius laikus.

[10] e manifestada, agora, pelo aparecimento de nosso Salvador Cristo Jesus, o qual não só destruiu a morte, como trouxe à luz a vida e a imortalidade, mediante o evangelho,

[10]Ji dabar tapo regima, pasirodžius mūsų Išganytojui Kristui Jėzui, kuris sunaikino mirtį ir nušvietė gyvenimą bei nemirtingumą savo Evangelija;

[11] para o qual eu fui designado pregador, apóstolo e mestre

[11]aš esu jai paskirtas šaukliu, apaštalu ir mokytoju.

[12] e, por isso, estou sofrendo estas coisas; todavia, não me envergonho, porque sei em quem tenho crido e estou certo de que ele é poderoso para guardar o meu depósito até aquele Dia.

[12]Dėl šios priežasties aš ir kenčiu tuos vargus, bet nesigėdiju, nes žinau, kuo įtikėjau, ir esu tikras, kad jis gali išlaikyti man patikėtąjį turtą iki anos dienos.

[13] Mantém o padrão das sãs palavras que de mim ouviste com fé e com o amor que está em Cristo Jesus.

[13]Su tikėjimu ir meile Kristuje Jėzuje laikyk sau taisykle sveikus pamokymus, kuriuos esi iš manęs girdėjęs.

[14] Guarda o bom depósito, mediante o Espírito Santo que habita em nós.

[14]Sergėk brangų patikėtąjį turtą, padedamas Šventosios Dvasios, kuri gyvena mumyse.

A situação do apóstolo preso e o procedimento de alguns de seus colaboradores

[15] Estás ciente de que todos os da Ásia me abandonaram; dentre eles cito Fígelo e Hermógenes.

[15]Tu žinai, kad nuo manęs nusigręžė visi, esantys Azijoje, tarp jų Figelas ir Hermogenas.

[16] Conceda o SENHOR misericórdia à casa de Onesíforo, porque, muitas vezes, me deu ânimo e nunca se envergonhou das minhas algemas;

[16]Viešpats tebūna gailestingas Onesiforo namams, nes jis dažnai mane stiprindavo ir nesigėdijo mano grandinių,

[17] antes, tendo ele chegado a Roma, me procurou solicitamente até me encontrar.

[17]bet atvykęs į Romą rūpestingai ieškojo manęs ir surado.

[18] O SENHOR lhe conceda, naquele Dia, achar misericórdia da parte do SENHOR.

[18]Viešpats tesuteikia jam aną dieną rasti Viešpaties pasigailėjimą. Be to, tu geriau

E tu sabes, melhor do que eu, quantos serviços me prestou ele em Éfeso.

žinai, kiek daug jis yra tarnavęs man Efeze.

2 Timóteo 2

Os estímulos no combate da fé e no sofrimento por Cristo

1 Tu, pois, filho meu, fortifica-te na graça que está em Cristo Jesus.

2 E o que de minha parte ouviste através de muitas testemunhas, isso mesmo transmite a homens fiéis e também idôneos para instruir a outros.

3 Participa dos meus sofrimentos como bom soldado de Cristo Jesus.

4 Nenhum soldado em serviço se envolve em negócios desta vida, porque o seu objetivo é satisfazer àquele que o arregimentou.

5 Igualmente, o atleta não é coroado se não lutar segundo as normas.

6 O lavrador que trabalha deve ser o primeiro a participar dos frutos.

7 Pondera o que acabo de dizer, porque o SENHOR te dará compreensão em todas as coisas.

8 Lembra-te de Jesus Cristo, ressuscitado de entre os mortos, descendente de Davi, segundo o meu evangelho;

9 pelo qual estou sofrendo até algemas, como malfeitor; contudo, a palavra de Deus não está algemada.

10 Por esta razão, tudo suporto por causa dos eleitos, para que também eles obtenham a salvação que está em Cristo Jesus, com eterna glória.

2 Timotiejui 2

1Taigi tu, mano vaike, stiprėk Kristaus Jėzaus malone

2ir ką esi iš manęs girdėjęs prie daugelio liudytojų, perduok patikimiems žmonėms, kurie sugebės ir kitus mokyti.

3Kęsk vargus kartu su manimi kaip geras Kristaus Jėzaus karys.

4Atliekantis kario tarnybą neužsiima pragyvenimo reikalais, idant patiktų jį pašaukusiam tarnybon.

5Ir kas stoja į rungtynes, negaus vainiko, jei nebus grūmęsis pagal taisykles.

6Triūsiančiam žemdirbiui dera pirmam pasiimti vaisių.

7Suprask, ką sakau: Viešpats tau duos išmanymą apie visus dalykus.

8Prisimink prikeltąjį iš numirusių Jėzų Kristų iš Dovydo giminės, kaip skelbiama mano Evangelijoje,

9dėl kurios man tenka kentėti, net būti surakintam lyg piktadariui. Bet Dievo žodis nesurakinamas!

10Todėl aš visa pakeliu dėl išrinktųjų, kad ir jie laimėtų išganymą Kristuje Jėzuje su amžinąja šlove.

[11] Fiel é esta palavra: Se já morremos com ele, também viveremos com ele;

[12] se perseveramos, também com ele reinaremos; se o negamos, ele, por sua vez, nos negará;

[13] se somos infiéis, ele permanece fiel, pois de maneira nenhuma pode negar-se a si mesmo.

As falsas doutrinas e os falsos crentes. Como corrigi-los

[14] Recomenda estas coisas. Dá testemunho solene a todos perante Deus, para que evitem contendas de palavras que para nada aproveitam, exceto para a subversão dos ouvintes.

[15] Procura apresentar-te a Deus aprovado, como obreiro que não tem de que se envergonhar, que maneja bem a palavra da verdade.

[16] Evita, igualmente, os falatórios inúteis e profanos, pois os que deles usam passarão a impiedade ainda maior.

[17] Além disso, a linguagem deles corrói como câncer; entre os quais se incluem Himeneu e Fileto.

[18] Estes se desviaram da verdade, asseverando que a ressurreição já se realizou, e estão pervertendo a fé a alguns.

[19] Entretanto, o firme fundamento de Deus permanece, tendo este selo: O SENHOR conhece os que lhe pertencem. E mais: Aparte-se da injustiça todo aquele que professa o nome do SENHOR.

[20] Ora, numa grande casa não há somente utensílios de ouro e de prata; há também

[11]Štai tikras žodis: Jei mes su juo numirėme, su juo ir gyvensime.

[12]Jei ištversime, su juo ir karaliausime. Jeigu mes jo išsižadėsime, ir jis mūsų išsižadės,

[13]bet jeigu ir tapsime neištikimi, tai jis lieka ištikimas, nes savęs jis negali išsiginti.

Vengti kivirčų

[14]Primink tai ir Dievo akivaizdoje reikalauk, kad nebūtų kovojama svaidantis žodžiais; iš to nebūna jokios naudos, vien žala klausytojams.

[15]Verčiau stenkis Dievui pasirodyti tinkamu darbininku, neturinčiu ko gėdytis, be iškraipymų skelbiančiu tiesos žodį.

[16]Venk nerimtų tauškalių. Jie vis giliau bris į bedievystę,

[17]ir jų kalbos, tarsi vėžio votis, vis plis. Tokie yra Himenėjas ir Filetas,

[18]kurie nuklydo nuo tiesos, tvirtindami, kad prisikėlimas jau įvykęs, ir tuo griaudami kai kurių tikėjimą.

[19]Bet nepajudinamai stovi Dievo pamatas su iškirstu įrašu: Viešpats pažįsta savuosius ir: Teatsitraukia nuo neteisybės kiekvienas, kuris garbina Viešpaties vardą.

[20]Dideliuose namuose esti ne tik auksinių ir sidabrinių indų, bet ir medinių bei

de madeira e de barro. Alguns, para honra; outros, porém, para desonra.

21 Assim, pois, se alguém a si mesmo se purificar destes erros, será utensílio para honra, santificado e útil ao seu possuidor, estando preparado para toda boa obra.

22 Foge, outrossim, das paixões da mocidade. Segue a justiça, a fé, o amor e a paz com os que, de coração puro, invocam o SENHOR.

23 E repele as questões insensatas e absurdas, pois sabes que só engendram contendas.

24 Ora, é necessário que o servo do SENHOR não viva a contender, e sim deve ser brando para com todos, apto para instruir, paciente,

25 disciplinando com mansidão os que se opõem, na expectativa de que Deus lhes conceda não só o arrependimento para conhecerem plenamente a verdade,

26 mas também o retorno à sensatez, livrando-se eles dos laços do diabo, tendo sido feitos cativos por ele para cumprirem a sua vontade.

2 Timóteo 3

Os males e as corrupções dos últimos dias

1 Sabe, porém, isto: nos últimos dias, sobrevirão tempos difíceis,

2 pois os homens serão egoístas, avarentos, jactanciosos, arrogantes, blasfemadores, desobedientes aos pais, ingratos, irreverentes,

molinių. Pirmieji vartojami garbingiems reikalams, antrieji – negarbingiems.

21Kas apsivalys nuo tų ydų, tas bus indas, skirtas garbei, pašventintas, tinkamas Valdovui, pasirengęs kiekvienam geram darbui.

22Saugokis jaunatvės aistrų! Ieškok teisumo, tikėjimo, meilės ir ramybės su tais, kurie iš grynos širdies šaukiasi Viešpaties.

23O kvailų ir nemokšiškų ginčų venk, žinodamas, kad jie veda į barnius.

24Viešpaties tarnui nedera kivirčytis, bet reikia su visais elgtis maloniai, stengtis pamokyti, būti kantriam,

25švelniai aiškinti prieštaraujantiems; rasi Dievas duos jiems atsiversti, pažinti tiesą,

26ir jie prablaivės nuo velnio žabangų, kuriuose vergavo jo valiai.

2 Timotiejui 3

Ateities pavojai

1Žinok, kad paskutinėmis dienomis užeis sunkūs laikai,

2nes žmonės bus savimylos, godūs pinigų, pasipūtę, išdidūs, piktžodžiautojai, neklusnūs gimdytojams, nedėkingi, nedorėliai,

[3] desafeiçoados, implacáveis, caluniadores, sem domínio de si, cruéis, inimigos do bem,

[4] traidores, atrevidos, enfatuados, mais amigos dos prazeres que amigos de Deus,

[5] tendo forma de piedade, negando-lhe, entretanto, o poder. Foge também destes.

[6] Pois entre estes se encontram os que penetram sorrateiramente nas casas e conseguem cativar mulherinhas sobrecarregadas de pecados, conduzidas de várias paixões,

[7] que aprendem sempre e jamais podem chegar ao conhecimento da verdade.

[8] E, do modo por que Janes e Jambres resistiram a Moisés, também estes resistem à verdade. São homens de todo corrompidos na mente, réprobos quanto à fé;

[9] eles, todavia, não irão avante; porque a sua insensatez será a todos evidente, como também aconteceu com a daqueles.

Paulo elogia a Timóteo por sua firmeza e o exorta a permanecer leal à verdade

[10] Tu, porém, tens seguido, de perto, o meu ensino, procedimento, propósito, fé, longanimidade, amor, perseverança,

[11] as minhas perseguições e os meus sofrimentos, quais me aconteceram em Antioquia, Icônio e Listra, – que variadas perseguições tenho suportado! De todas, entretanto, me livrou o SENHOR.

[12] Ora, todos quantos querem viver piedosamente em Cristo Jesus serão perseguidos.

[3]nemeilūs, nesutaikomi, šmeižikai, nesusivaldantys, šiurkštūs, storžieviai, nekenčiantys to, kas gera,

[4]išdavikai, pramuštgalviai, pasipūtėliai, labiau linkę į malonumus negu į Dievą,

[5]dedąsi maldingi, bet atsižadėję maldingumo jėgos. Tu saugokis tokių žmonių!

[6]Iš jų yra tie, kurie įsiskverbia į namus ir prisivilioja moterėles, pilnas nuodėmių ir blaškomas visokių įgeidžių,

[7]nuolat besimokančias ir vis nesugebančias pažinti tiesos.

[8]Kaip Janas ir Jambras priešinosi Mozei, taip ir jie prieštarauja tiesai. Tai žmonės sugedusio proto, netvaraus tikėjimo.

[9]Bet jie toli nenužengs, nes jų paikumas, kaip ir anų, bus visiems regimas.

Raginimas uoliai apaštalauti

[10]Tačiau tu pasekei mano mokymu, gyvenimo būdu, sumanymais, tikėjimu, ištverme, meile, kantrybe,

[11]persekiojimais, kančiomis, kurios mane ištiko Antiochijoje, Ikonijuje, Listroje. O kokių tik persekiojimų man neteko iškęsti! Bet iš visų išgelbėjo mane Viešpats.

[12]Ir visi, kurie trokšta maldingai gyventi Kristuje Jėzuje, bus persekiojami.

[13] Mas os homens perversos e impostores irão de mal a pior, enganando e sendo enganados.

A inspiração, valor e utilidade das Santas Escrituras

[14] Tu, porém, permanece naquilo que aprendeste e de que foste inteirado, sabendo de quem o aprendeste

[15] e que, desde a infância, sabes as sagradas letras, que podem tornar-te sábio para a salvação pela fé em Cristo Jesus.

[16] Toda a Escritura é inspirada por Deus e útil para o ensino, para a repreensão, para a correção, para a educação na justiça,

[17] a fim de que o homem de Deus seja perfeito e perfeitamente habilitado para toda boa obra.

2 Timóteo 4

A fidelidade e o zelo na pregação

[1] Conjuro-te, perante Deus e Cristo Jesus, que há de julgar vivos e mortos, pela sua manifestação e pelo seu reino:

[2] prega a palavra, insta, quer seja oportuno, quer não, corrige, repreende, exorta com toda a longanimidade e doutrina.

[3] Pois haverá tempo em que não suportarão a sã doutrina; pelo contrário, cercar-se-ão de mestres segundo as suas próprias cobiças, como que sentindo coceira nos ouvidos;

[4] e se recusarão a dar ouvidos à verdade, entregando-se às fábulas.

[13]Pikti žmonės, suvedžiotojai eis dar blogyn, klaidindami ir klysdami.

[14]O tu laikykis to, ką esi išmokęs ir tvirtai įtikėjęs, žinodamas, iš kokių žmonių esi išmokęs.

[15]Tu nuo vaikystės pažįsti šventuosius Raštus, galinčius tave pamokyti išganymui per tikėjimą Kristumi Jėzumi.

[16]Visas Raštas yra Dievo įkvėptas ir naudingas mokyti, barti, taisyti, auklėti teisumui,

[17]kad Dievo žmogus taptų tobulas, pasirengęs kiekvienam geram darbui.

2 Timotiejui 4

[1]Aš karštai prašau dėl Dievo ir Kristaus Jėzaus, kuris teis gyvuosius ir mirusiuosius, dėl jo apsireiškimo ir karalystės:

[2]skelbk žodį, veik laiku ir nelaiku, bark, drausk, ragink su didžiu kantrumu ir kaip išmanydamas.

[3]Ateis toks laikas, kai žmonės nebepakęs sveiko mokslo, bet, pasidavę savo įgeidžiams, susivadins sau mokytojų, kad tie pataikautų jų ausims;

[4]jie nukreips ausis nuo tiesos, o atvers pasakoms.

[5] Tu, porém, sê sóbrio em todas as coisas, suporta as aflições, faze o trabalho de um evangelista, cumpre cabalmente o teu ministério.

[5]Bet tu būk visame kame apdairus, kentėk vargus, dirbk evangelisto darbą, atlik savo tarnystę.

O apóstolo prevê o seu martírio

Teisumo vainikas

[6] Quanto a mim, estou sendo já oferecido por libação, e o tempo da minha partida é chegado.

[6]Aš jau esu atnašaujamas, ir mano iškeliavimas arti.

[7] Combati o bom combate, completei a carreira, guardei a fé.

[7]Iškovojau gerą kovą, baigiau bėgimą, išlaikiau tikėjimą.

[8] Já agora a coroa da justiça me está guardada, a qual o SENHOR, reto juiz, me dará naquele Dia; e não somente a mim, mas também a todos quantos amam a sua vinda.

[8]Todėl manęs laukia teisumo vainikas, kuriuo mane tą Dieną apdovanos Viešpats, teisingasis Teisėjas, ir ne tik mane, bet ir visus, kurie su meile laukia jo pasirodant.

O apóstolo abandonado pelos homens, não por Deus

[9] Procura vir ter comigo depressa.

[9]Paskubėk veikiai atvykti pas mane,

[10] Porque Demas, tendo amado o presente século, me abandonou e se foi para Tessalônica; Crescente foi para a Galácia, Tito, para a Dalmácia.

[10]nes Demas, pamilęs šį pasaulį, paliko mane ir iškeliavo į Tesaloniką, Krescentas – į Galatiją, Titas – į Dalmatiją.

[11] Somente Lucas está comigo. Toma contigo Marcos e traze-o, pois me é útil para o ministério.

[11]Vienas Lukas tėra su manimi. Pasiimk ir atsivesk Morkų, jis bus man naudingas padėjėjas.

[12] Quanto a Tíquico, mandei-o até Éfeso.

[12]Tichiką aš pasiunčiau į Efezą.

[13] Quando vieres, traze a capa que deixei em Trôade, em casa de Carpo, bem como os livros, especialmente os pergaminhos.

[13]Atvykdamas atgabenk apsiaustą, kurį palikau Troadėje pas Karpą, taip pat knygas, ypač pergamentus.

[14] Alexandre, o latoeiro, causou-me muitos males; o SENHOR lhe dará a paga segundo as suas obras.

[14]Kalvis Aleksandras man padarė daug bloga, Viešpats jam atmokės pagal jo darbus.

[15] Tu, guarda-te também dele, porque resistiu fortemente às nossas palavras.

[15]Ir tu saugokis jo, nes jis labai priešinosi mūsų žodžiams.

[16] Na minha primeira defesa, ninguém foi a meu favor; antes, todos me

[16]Mano pirmajame apsigynime nė vieno nebuvo su manimi, visi mane paliko. Tenebus jiems tatai palaikyta nusikaltimu!

abandonaram. Que isto não lhes seja posto em conta!

17 Mas o SENHOR me assistiu e me revestiu de forças, para que, por meu intermédio, a pregação fosse plenamente cumprida, e todos os gentios a ouvissem; e fui libertado da boca do leão.

17Viešpats buvo su manimi ir mane sustiprino, kad per mane toliau skelbimas pasiektų pilnatvę ir visos tautos jį išgirstų; jis mane ištraukė iš liūto nasrų.

18 O SENHOR me livrará também de toda obra maligna e me levará salvo para o seu reino celestial. A ele, glória pelos séculos dos séculos. Amém!

18Viešpats mane vėl ištrauks iš visų piktų kėslų ir išgelbės savo dangaus karalystei. Jam garbė per amžių amžius! Amen.

As saudações finais e a bênção

Sveikinimai

19 Saúda Prisca, e Áqüila, e a casa de Onesíforo.

19Pasveikink Priską, Akvilą ir Onesiforo namiškius.

20 Erasto ficou em Corinto. Quanto a Trófimo, deixei-o doente em Mileto.

20Erastas pasiliko Korinte, o Trofimą palikau Milete sergantį.

21 Apressa-te a vir antes do inverno. Êubulo te envia saudações; o mesmo fazem Prudente, Lino, Cláudia e os irmãos todos.

21Paskubėk atvykti dar prieš žiemą! Tave sveikina Eubulas, Pudentas, Linas ir Klaudija bei visi broliai.

22 O SENHOR seja com o teu espírito. A graça seja convosco.

22Viešpats tebūna su tavo dvasia! Malonė teesie su jumis!

Epístola de Paulo a Tito

Tito 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, servo de Deus e apóstolo de Jesus Cristo, para promover a fé que é dos eleitos de Deus e o pleno conhecimento da verdade segundo a piedade,

[2] na esperança da vida eterna que o Deus que não pode mentir prometeu antes dos tempos eternos

[3] e, em tempos devidos, manifestou a sua palavra mediante a pregação que me foi confiada por mandato de Deus, nosso Salvador,

[4] a Tito, verdadeiro filho, segundo a fé comum, graça e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso Salvador.

Deveres e qualificações dos ministros

[5] Por esta causa, te deixei em Creta, para que pusesses em ordem as coisas restantes, bem como, em cada cidade, constituísses presbíteros, conforme te prescrevi:

[6] alguém que seja irrepreensível, marido de uma só mulher, que tenha filhos crentes que não são acusados de dissolução, nem são insubordinados.

[7] Porque é indispensável que o bispo seja irrepreensível como despenseiro de Deus, não arrogante, não irascível, não dado ao vinho, nem violento, nem cobiçoso de torpe ganância;

[8] antes, hospitaleiro, amigo do bem, sóbrio, justo, piedoso, que tenha domínio de si,

Titui

Titui 1

[1]Paulius, Dievo tarnas ir Jėzaus Kristaus apaštalas, kad vestų Dievo išrinktuosius į tikėjimą bei maldingumą atitinkančios tiesos pažinimą

[2]su amžinojo gyvenimo viltimi – jį tiesakalbis Dievas pažadėjo prieš amžinuosius laikus,

[3]o atėjus nustatytam metui apreiškė savo žodį, man patikėtą skelbti Gelbėtojo Dievo valia, –

[4]Titui, tikram savo vaikui bendrame tikėjime: malonė ir ramybė nuo Dievo Tėvo ir mūsų Gelbėtojo Kristaus Jėzaus!

Vyresniųjų paskyrimas

[5]Aš tam palikau tave Kretoje, kad sutvarkytum, kas buvo likę nesutvarkyta, ir paskirtum kiekvienam miestui vyresniuosius, laikydamasis mano nurodymų:

[6]jei kas yra be priekaištų, vieną kartą vedęs, turįs tikinčius vaikus, kurie nekaltinami blogu elgesiu ar neklusnumu.

[7]Juk vyskupas, kaip Dievo reikalų prievaizdas, turi būti nepeiktinas: ne savavaliautojas, ne karštabūdis, ne girtuoklis, ne kivirčius, ne gobšuolis,

[8]bet svetingas, trokštantis gero, santūrus, teisingas, šventas, susitvardąs,

[9] apegado à palavra fiel, que é segundo a doutrina, de modo que tenha poder tanto para exortar pelo reto ensino como para convencer os que o contradizem.

[9]tvirtai laikąsis tikrojo mokymo, kad, dėstydamas sveiką mokslą, sugebėtų ir paraginti, ir atremti priešginas.

Os falsos mestres e as falsas doutrinas

Kova su klaidomis

[10] Porque existem muitos insubordinados, palradores frívolos e enganadores, especialmente os da circuncisão.

[10]Mat daugel yra neklusnių, tuščiakalbių ir apgavikų, ypač iš apipjaustytųjų.

[11] É preciso fazê-los calar, porque andam pervertendo casas inteiras, ensinando o que não devem, por torpe ganância.

[11]Juos reikia nutildyti, nes jie apverčia aukštyn kojomis ištisus namus, mokydami, kas nedera, dėl gėdingo pelno.

[12] Foi mesmo, dentre eles, um seu profeta, que disse: Cretenses, sempre mentirosos, feras terríveis, ventres preguiçosos.

[12]Vienas jų, jų pačių pranašas, yra pasakęs: „Kretiečiai visuomet melagiai, pikti žvėrys, tingūs pilvai".

[13] Tal testemunho é exato. Portanto, repreende-os severamente, para que sejam sadios na fé

[13]Teisingai paliudyta! Todėl bark juos griežtai, kad laikytųsi sveiko tikėjimo,

[14] e não se ocupem com fábulas judaicas, nem com mandamentos de homens desviados da verdade.

[14]nekreipdami dėmesio į žydų pasakas ir tiesos nepaisančių žmonių priesakus.

[15] Todas as coisas são puras para os puros; todavia, para os impuros e descrentes, nada é puro. Porque tanto a mente como a consciência deles estão corrompidas.

[15]Tyriems viskas tyra, o susitepusiems ir netikintiems nieko nėra tyro, net jų protas bei sąžinė suteršti.

[16] No tocante a Deus, professam conhecê-lo; entretanto, o negam por suas obras; é por isso que são abomináveis, desobedientes e reprovados para toda boa obra.

[16]Jie skelbiasi pažįstą Dievą, o darbais jo išsigina; jie pasibjaurėtini, maištingi, netikę jokiam geram darbui.

Tito 2

Titui 2

Os deveres das várias classes de pessoas crentes

Tikinčiųjų priedermės

[1] Tu, porém, fala o que convém à sã doutrina.

[1]O tu kalbėk, kas sutinka su sveiku mokslu:

[2] Quanto aos homens idosos, que sejam temperantes, respeitáveis, sensatos, sadios na fé, no amor e na constância.

[2]kad seni vyrai būtų blaivūs, orūs, santūrūs, sveiko tikėjimo, tikros meilės ir kantrybės.

[3] Quanto às mulheres idosas, semelhantemente, que sejam sérias em seu proceder, não caluniadoras, não escravizadas a muito vinho; sejam mestras do bem,

[3]Taip pat, kad senos moterys elgtųsi, kaip dera šventoms: neapkalbinėtų, negirtuokliautų, mokytų gero,

[4] a fim de instruírem as jovens recém-casadas a amarem ao marido e a seus filhos,

[4]tai yra skatintų jaunesniąsias mylėti savo vyrus ir vaikus,

[5] a serem sensatas, honestas, boas donas de casa, bondosas, sujeitas ao marido, para que a palavra de Deus não seja difamada.

[5]būti santūrias, skaisčias, rūpestingas šeimininkes, geras, klusnias savo vyrams, kad dėl jų nebūtų šmeižiamas Dievo žodis.

[6] Quanto aos moços, de igual modo, exorta-os para que, em todas as coisas, sejam criteriosos.

[6]Taip pat jaunuolius ragink, kad būtų santūrūs.

[7] Torna-te, pessoalmente, padrão de boas obras. No ensino, mostra integridade, reverência,

[7]Pats visais atžvilgiais rodyk gerų darbų pavyzdį: mokymo grynumą, rimtumą,

[8] linguagem sadia e irrepreensível, para que o adversário seja envergonhado, não tendo indignidade nenhuma que dizer a nosso respeito.

[8]sveiką ir be priekaištų mokslą, kad priešininkas liktų sugėdintas, neturėdamas apie mus pasakyti nieko bloga.

[9] Quanto aos servos, que sejam, em tudo, obedientes ao seu senhor, dando-lhe motivo de satisfação; não sejam respondões,

[9]Kalbėk, kad vergai būtų visa kame klusnūs savo šeimininkams, stengtųsi jiems įtikti ir neprieštarauti,

[10] não furtem; pelo contrário, dêem prova de toda a fidelidade, a fim de ornarem, em todas as coisas, a doutrina de Deus, nosso Salvador.

[10]kad nevogtų, bet parodytų gražią visokeriopą ištikimybę, kad visu kuo puoštų mūsų Gelbėtojo Dievo mokymą.

Os gloriosos benefícios da graça salvadora de Cristo

[11] Porquanto a graça de Deus se manifestou salvadora a todos os homens,
[12] educando-nos para que, renegadas a impiedade e as paixões mundanas, vivamos, no presente século, sensata, justa e piedosamente,
[13] aguardando a bendita esperança e a manifestação da glória do nosso grande Deus e Salvador Cristo Jesus,
[14] o qual a si mesmo se deu por nós, a fim de remir-nos de toda iniqüidade e purificar, para si mesmo, um povo exclusivamente seu, zeloso de boas obras.
[15] Dize estas coisas; exorta e repreende também com toda a autoridade. Ninguém te despreze.

[11]Išganingoji Dievo malonė pasirodė visiems žmonėms
[12]ir moko mus, kad, atsisakę bedievystės ir pasaulio aistrų, santūriai, teisingai ir maldingai gyventume šiame pasaulyje,
[13]laukdami palaimintosios vilties ir mūsų didžiojo Dievo bei Gelbėtojo Jėzaus Kristaus šlovės apsireiškimo.
[14]Jis atidavė save už mus, kad išpirktų mus iš visokių nedorybių ir sau nuskaistintų tautą, uolią geriems darbams.
[15]Taip kalbėk, ragink, bark kuo svariau. Niekas tenedrįsta tavęs niekinti!

Tito 3

A obediência às autoridades. A salvação pela graça leva às boas obras

[1] Lembra-lhes que se sujeitem aos que governam, às autoridades; sejam obedientes, estejam prontos para toda boa obra,
[2] não difamem a ninguém; nem sejam altercadores, mas cordatos, dando provas de toda cortesia, para com todos os homens.
[3] Pois nós também, outrora, éramos néscios, desobedientes, desgarrados, escravos de toda sorte de paixões e prazeres, vivendo em malícia e inveja, odiosos e odiando-nos uns aos outros.

Titui 3

[1]Primink jiems, kad lenktųsi ir būtų klusnūs valdovams bei vyresnybei, kad būtų pasiryžę kiekvienam geram darbui,
[2]nieko neįžeidinėtų, nesikivirčytų, būtų romūs, visiems žmonėms rodytų meilumą.
[3]Juk ir mes kitados buvome neprotingi, neklusnūs, paklydėliai, vergaujantys įvairiems įnoriams ir malonumams, stūmėme dienas blogybėje ir pavyde, buvome patys verti neapykantos ir vieni kitų nekentėme.

[4] Quando, porém, se manifestou a benignidade de Deus, nosso Salvador, e o seu amor para com todos,
[5] não por obras de justiça praticadas por nós, mas segundo sua misericórdia, ele nos salvou mediante o lavar regenerador e renovador do Espírito Santo,
[6] que ele derramou sobre nós ricamente, por meio de Jesus Cristo, nosso Salvador,
[7] a fim de que, justificados por graça, nos tornemos seus herdeiros, segundo a esperança da vida eterna.

[8] Fiel é esta palavra, e quero que, no tocante a estas coisas, faças afirmação, confiadamente, para que os que têm crido em Deus sejam solícitos na prática de boas obras. Estas coisas são excelentes e proveitosas aos homens.
[9] Evita discussões insensatas, genealogias, contendas e debates sobre a lei; porque não têm utilidade e são fúteis.
[10] Evita o homem faccioso, depois de admoestá-lo primeira e segunda vez,
[11] pois sabes que tal pessoa está pervertida, e vive pecando, e por si mesma está condenada.

As recomendações particulares. As saudações finais. A bênção

[12] Quando te enviar Ártemas ou Tíquico, apressa-te a vir até Nicópolis ao meu encontro. Estou resolvido a passar o inverno ali.
[13] Encaminha com diligência Zenas, o intérprete da lei, e Apolo, a fim de que não lhes falte coisa alguma.

[4]Bet kai pasirodė mūsų Gelbėtojo Dievo gerumas ir meilė žmonėms,
[5]jis išgelbėjo mus Šventosios Dvasios atgimdančiu ir atnaujinančiu nuplovimu ne dėl mūsų atliktų teisumo darbų, bet iš savo gailestingumo.
[6]Jis mums dosniai išliejo tos Dvasios per mūsų Gelbėtoją Jėzų Kristų,
[7]kad jo malone nuteisinti, viltimi taptume amžinojo gyvenimo paveldėtojais.

Nurodymai ir sveikinimai

[8]Tai tikras žodis. Ir aš noriu, kad tu pabrėžtinai mokytum šių dalykų, idant patikėjusieji Dievu rūpintųsi pirmauti gerais darbais. Tai gera ir naudinga žmonėms.
[9]O paikų klausimų, kilmės sąrašų, ginčų ir vaidų dėl Įstatymo venk; visa tai nenaudinga ir tuščia.
[10]Keliančio susiskaldymus, vieną kitą kartą įspėjęs, šalinkis,
[11]žinodamas, jog jis nukrypėlis ir nusidėjėlis, savo paties nuosprendžiu pasmerktas.
[12]Kai nusiųsiu pas tave Artemą ar Tichiką, paskubėk atvykti pas mane į Nikopolį; mat esu nutaręs ten žiemoti.
[13]Teisininką Zeną ir Apolą išleisk į kelionę gerai aprūpintus, kad jiems nieko netrūktų.

[14] Agora, quanto aos nossos, que aprendam também a distinguir-se nas boas obras a favor dos necessitados, para não se tornarem infrutíferos.

[14]Tesimoko ir mūsiškiai pirmauti gerais darbais būtinoms reikmėms patenkinti, kad neliktų bevaisiai.

[15] Todos os que se acham comigo te saúdam; saúda quantos nos amam na fé. A graça seja com todos vós.

[15]Tave sveikina visi esantys su manimi. Pasveikink tuos, kurie myli mus tikėjime. Malonė su jumis visais!

Epístola de Paulo a Filemom	Filemonui

Filemom 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, prisioneiro de Cristo Jesus, e o irmão Timóteo, ao amado Filemom, também nosso colaborador,

2 e à irmã Áfia, e a Arquipo, nosso companheiro de lutas, e à igreja que está em tua casa,

3 graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

4 Dou graças ao meu Deus, lembrando-me, sempre, de ti nas minhas orações,

5 estando ciente do teu amor e da fé que tens para com o SENHOR Jesus e todos os santos,

6 para que a comunhão da tua fé se torne eficiente no pleno conhecimento de todo bem que há em nós, para com Cristo.

7 Pois, irmão, tive grande alegria e conforto no teu amor, porquanto o coração dos santos tem sido reanimado por teu intermédio.

Paulo intercede em favor de Onésimo

8 Pois bem, ainda que eu sinta plena liberdade em Cristo para te ordenar o que convém,

9 prefiro, todavia, solicitar em nome do amor, sendo o que sou, Paulo, o velho e, agora, até prisioneiro de Cristo Jesus;

10 sim, solicito-te em favor de meu filho Onésimo, que gerei entre algemas.

11 Ele, antes, te foi inútil; atualmente, porém, é útil, a ti e a mim.

Filemonui 1

1Paulius, Kristaus Jėzaus kalinys, ir brolis Timotiejus mūsų mylimajam bendradarbiui Filemonui,

2seseriai Apfijai, mūsų bendražygiui Archipui ir visai tavo namuose susirenkančiai bendruomenei:

3malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Jėzaus Kristaus, mūsų Viešpaties!

4Aš visuomet dėkoju savo Dievui, prisimindamas tave savo maldose,

5nes girdžiu apie tavo tikėjimą ir meilę Viešpačiui Jėzui ir visiems šventiesiems.

6Meldžiu, kad tavoji tikėjimo bendrystė būtų veiksminga ir išaugtų į pažinimą visokio gėrio mumyse, nukreipto į Kristų.

7Aš turėjau daug džiaugsmo ir paguodos iš tavo meilės, nes tu, brolau, atgaivinai šventųjų širdis.

8Nors ir turėdamas Kristuje drąsos tau liepti,

9verčiau kreipiuosi meilės vardu toks, koks esu: aš, Paulius, senas žmogus, o šiuo metu ir Kristaus Jėzaus kalinys,

10prašau tave už savo vaiką, kurio tėvu tapau, būdamas surakintas, už Onesimą.

11Seniau jis buvo tau nenaudingas, o dabar ir tau, ir man naudingas.

[12] Eu to envio de volta em pessoa, quero dizer, o meu próprio coração.

[13] Eu queria conservá-lo comigo mesmo para, em teu lugar, me servir nas algemas que carrego por causa do evangelho;

[14] nada, porém, quis fazer sem o teu consentimento, para que a tua bondade não venha a ser como que por obrigação, mas de livre vontade.

[15] Pois acredito que ele veio a ser afastado de ti temporariamente, a fim de que o recebas para sempre,

[16] não como escravo; antes, muito acima de escravo, como irmão caríssimo, especialmente de mim e, com maior razão, de ti, quer na carne, quer no SENHOR.

[17] Se, portanto, me consideras companheiro, recebe-o, como se fosse a mim mesmo.

[18] E, se algum dano te fez ou se te deve alguma coisa, lança tudo em minha conta.

[19] Eu, Paulo, de próprio punho, o escrevo: Eu pagarei – para não te alegar que também tu me deves até a ti mesmo.

[20] Sim, irmão, que eu receba de ti, no SENHOR, este benefício. Reanima-me o coração em Cristo.

Comunicações pessoais. Saudações e bênção

[21] Certo, como estou, da tua obediência, eu te escrevo, sabendo que farás mais do que estou pedindo.

[22] E, ao mesmo tempo, prepara-me também pousada, pois espero que, por vossas orações, vos serei restituído.

[23] Saúdam-te Epafras, prisioneiro comigo, em Cristo Jesus,

[12]Siunčiu tau jį kaip savo širdį.

[13]Aš norėjau jį pasilaikyti, kad jis vietoj tavęs man patarnautų, kol esu kalinamas dėl Evangelijos,

[14]tačiau be tavo sutikimo nenorėjau nieko daryti, kad tavo geras darbas būtų atliktas laisva valia, o ne tartum iš prievartos.

[15]Galbūt jis tam ir buvo laikinai atskirtas nuo tavęs, kad galėtum jį turėti amžinai

[16]jau ne kaip vergą, o daugiau – kaip mylimą brolį. Jis ypač brolis man, o juo labiau tau, ir kaip žmogus, ir kaip Viešpaties tikintysis.

[17]Tad jeigu laikai mane bičiuliu, priimk jį kaip mane.

[18]O jeigu jis yra tau padaręs skriaudą ar turi skolos, įrašyk tai į mano sąskaitą!

[19]Aš, Paulius, rašau savo ranka: aš apmokėsiu, – kad nesakyčiau, jog ir pats save esi man skolingas.

[20]Taip, brolau, aš norėčiau pasinaudoti tavimi Viešpatyje; atgaivink mano širdį Kristuje!

[21]Rašau tau, pasitikėdamas tavo klusnumu ir žinodamas, jog padarysi daugiau negu prašau.

[22]Tad kartu paruošk man viešnagę, nes turiu vilties, jog jūsų maldų dėka būsiu jums maloningai sugrąžintas.

[23]Tave sveikina Epafras, mano kalėjimo bičiulis Kristuje Jėzuje,

[24] Marcos, Aristarco, Demas e Lucas, meus cooperadores.
[25] A graça do SENHOR Jesus Cristo seja com o vosso espírito.

[24]mano bendradarbiai Morkus, Aristarchas, Demas, Lukas.
[25]Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė teesie su jūsų dvasia!

Epístola aos Hebreus	Hebrajams
Hebreus 1	**Hebrajams 1**
A revelação de Deus	**Dievo Sūnaus didybė**
1 Havendo Deus, outrora, falado, muitas vezes e de muitas maneiras, aos pais, pelos profetas,	1Daugel kartų ir įvairiais būdais praeityje Dievas yra kalbėjęs mūsų protėviams per pranašus,
2 nestes últimos dias, nos falou pelo Filho, a quem constituiu herdeiro de todas as coisas, pelo qual também fez o universo.	2o dabar dienų pabaigoje jis prabilo į mus per Sūnų, kurį paskyrė Visatos paveldėtoju ir per kurį sutvėrė pasaulius.
3 Ele, que é o resplendor da glória e a expressão exata do seu Ser, sustentando todas as coisas pela palavra do seu poder, depois de ter feito a purificação dos pecados, assentou-se à direita da Majestade, nas alturas,	3Jis, Dievo šlovės atšvaitas ir jo esybės paveikslas, palaikantis savo galingu žodžiu Visatą, nuplovęs nuodėmes, atsisėdo Didybės dešinėje aukštybėse
4 tendo-se tornado tão superior aos anjos quanto herdou mais excelente nome do que eles.	4ir tapo tiek pranašesnis už angelus, kiek prakilnesnį už juos paveldėjo vardą.
Cristo é o Filho, os anjos são ministros	
5 Pois a qual dos anjos disse jamais: Tu és meu Filho, eu hoje te gerei? E outra vez: Eu lhe serei Pai, e ele me será Filho?	5Kuriam gi angelų kada nors buvo pasakyta: Tu esi mano Sūnus, šiandien aš tave pagimdžiau?! Ir vėl: Aš jam būsiu tėvas, o jis bus man sūnus.
6 E, novamente, ao introduzir o Primogênito no mundo, diz: E todos os anjos de Deus o adorem.	6Toliau, įvesdamas Pirmagimį į pasaulį, jis sako: Tepagarbina jį visi Dievo angelai.
7 Ainda, quanto aos anjos, diz: Aquele que a seus anjos faz ventos, e a seus ministros, labareda de fogo;	7Angelams sako: Jis daro savo pasiuntinius lygius vėjams, savo tarnus – kaip ugnies liežuvius.
8 mas acerca do Filho: O teu trono, ó Deus, é para todo o sempre; e: Cetro de eqüidade é o cetro do seu reino.	8O Sūnui: Tavo sostas, Dieve, amžių amžiams, ir teisingumo lazda yra tavo karališkoji lazda.
9 Amaste a justiça e odiaste a iniqüidade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com o	9Tu pamilai teisumą ir nekentei nedorybės, todėl patepė tave Dievas, o

óleo de alegria como a nenhum dos teus companheiros.

Dieve, džiaugsmo aliejumi gausiau negu tavo bičiulius.

[10] Ainda: No princípio, SENHOR, lançaste os fundamentos da terra, e os céus são obra das tuas mãos;

[10]Ir: Iš pradžių tu, Viešpatie, padėjai pamatus žemei, ir dangūs – tavo rankų darbas.

[11] eles perecerão; tu, porém, permaneces; sim, todos eles envelhecerão qual veste;

[11]Jie išnyks, o tu pasiliksi, jie visi sudils lyg drabužis,

[12] também, qual manto, os enrolarás, e, como vestes, serão igualmente mudados; tu, porém, és o mesmo, e os teus anos jamais terão fim.

[12]ir kaip apsiaustą tu juos suvyniosi tartum drabužį, ir jie bus pakeisti. Bet tu esi tas pats, ir tavo metai nesibaigs.

[13] Ora, a qual dos anjos jamais disse: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés?

[13]Ar kuriam iš angelų jis yra kada nors pasakęs: Sėskis mano dešinėje, aš patiesiu tavo priešus tarsi pakojį po tavo kojų?

[14] Não são todos eles espíritos ministradores, enviados para serviço a favor dos que hão de herdar a salvação?

[14]Argi jie visi nėra tik tarnaujančios dvasios, išsiųstos patarnauti tiems, kurie paveldės išganymą?

Hebreus 2

O perigo da negligência

[1] Por esta razão, importa que nos apeguemos, com mais firmeza, às verdades ouvidas, para que delas jamais nos desviemos.

Hebrajams 2

[1]Todėl mes turime kuo rūpestingiau apmąstyti, ką girdėjome, kad nepraplauktume pro šalį.

[2] Se, pois, se tornou firme a palavra falada por meio de anjos, e toda transgressão ou desobediência recebeu justo castigo,

[2]Jei per angelus paskelbtas žodis turėjo galią ir kiekvienas nusižengimas bei neklusnumas susilaukdavo teisėtos bausmės,

[3] como escaparemos nós, se negligenciarmos tão grande salvação? A qual, tendo sido anunciada inicialmente pelo SENHOR, foi-nos depois confirmada pelos que a ouviram;

[3]tai kaipgi mes pabėgsime nuo jos, jei paniekinsime tokį didį išganymą? Juk jis, prasidėjęs Viešpaties skelbimu, yra mums patvirtintas tų, kurie patys buvo girdėję,

[4] dando Deus testemunho juntamente com eles, por sinais, prodígios e vários milagres

[4]Dievui prisidedant prie jų liudijimo ženklais ir stebuklais, visokiais galybės

e por distribuições do Espírito Santo, segundo a sua vontade.

Jesus coroado de glória: sumo sacerdote idôneo e compassivo

5 Pois não foi a anjos que sujeitou o mundo que há de vir, sobre o qual estamos falando;

6 antes, alguém, em certo lugar, deu pleno testemunho, dizendo: Que é o homem, que dele te lembres? Ou o filho do homem, que o visites?

7 Fizeste-o, por um pouco, menor que os anjos, de glória e de honra o coroaste [e o constituíste sobre as obras das tuas mãos].

8 Todas as coisas sujeitaste debaixo dos seus pés. Ora, desde que lhe sujeitou todas as coisas, nada deixou fora do seu domínio. Agora, porém, ainda não vemos todas as coisas a ele sujeitas;

9 vemos, todavia, aquele que, por um pouco, tendo sido feito menor que os anjos, Jesus, por causa do sofrimento da morte, foi coroado de glória e de honra, para que, pela graça de Deus, provasse a morte por todo homem.

10 Porque convinha que aquele, por cuja causa e por quem todas as coisas existem, conduzindo muitos filhos à glória, aperfeiçoasse, por meio de sofrimentos, o Autor da salvação deles.

11 Pois, tanto o que santifica como os que são santificados, todos vêm de um só. Por isso, é que ele não se envergonha de lhes chamar irmãos,

darbais ir Šventosios Dvasios dovanomis, paskirstytomis jo valia.

Išganymą įvykdė Kristus

5Ne angelams jis pajungė ateities pasaulį, apie kurį kalbame.

6Beje, kažkas kažkur yra liudijęs: Kas yra žmogus, kad jį atsimeni, kas Žmogaus Sūnus, kad juo rūpiniesi?!

7Padarei jį trumpam laikui mažesnį už angelus, didybe ir garbe jį apvainikavai,

8visa pajungei jo valdžiai. Jeigu jau visa pajungė, tai nepaliko nieko, kas nebūtų jam pajungta. Vis dėlto dabar mes dar nematome, jog visa jam pajungta.

9Tačiau regime tą trumpam laikui padarytą mažesnį negu angelai, kad Dievo malone už kiekvieną jis paragautų mirties – Jėzų, už mirties kentėjimus apvainikuotą didybe ir garbe.

10Tasai, kuriam ir iš kurio yra Visata, norėjo daugybę savo vaikų nuvesti į garbę. Todėl jam derėjo kentėjimais ištobulinti jų išganymo vadovą.

11Juk šventintojas ir šventinamieji – visi kyla iš vieno. Todėl jis nesigėdija juos vadinti broliais;

[12] dizendo: A meus irmãos declararei o teu nome, cantar-te-ei louvores no meio da congregação.

[13] E outra vez: Eu porei nele a minha confiança. E ainda: Eis aqui estou eu e os filhos que Deus me deu.

[14] Visto, pois, que os filhos têm participação comum de carne e sangue, destes também ele, igualmente, participou, para que, por sua morte, destruísse aquele que tem o poder da morte, a saber, o diabo,

[15] e livrasse todos que, pelo pavor da morte, estavam sujeitos à escravidão por toda a vida.

[16] Pois ele, evidentemente, não socorre anjos, mas socorre a descendência de Abraão.

[17] Por isso mesmo, convinha que, em todas as coisas, se tornasse semelhante aos irmãos, para ser misericordioso e fiel sumo sacerdote nas coisas referentes a Deus e para fazer propiciação pelos pecados do povo.

[18] Pois, naquilo que ele mesmo sofreu, tendo sido tentado, é poderoso para socorrer os que são tentados.

Hebreus 3

Cristo é superior a Moisés. O perigo da incredulidade e da desobediência

[1] Por isso, santos irmãos, que participais da vocação celestial, considerai atentamente o Apóstolo e Sumo Sacerdote da nossa confissão, Jesus,

[12]jis sako: Aš paskelbsiu tavo vardą savo broliams, susirinkime tave šlovinsiu giesme.

[13]Ir vėl: Aš juo pasitikėsiu. Ir vėl: Štai aš ir vaikai, kuriuos davė man Dievas.

[14]Kadangi vaikų kraujas ir kūnas bendri, tai ir jis lygiomis juos prisiėmė, idant mirtimi sunaikintų tą, kuris turėjo mirties valdžią, tai yra velnią,

[15]ir išvaduotų tuos, kurie, bijodami mirties, visam gyvenimui buvo patekę į vergiją.

[16]Juk iš tiesų jam rūpėjo ne angelai, o Abraomo palikuonys.

[17]Todėl jis turėjo visu kuo tapti panašus į brolius, kad būtų gailestingas ir ištikimas Dievui vyriausiasis kunigas ir galėtų permaldauti už tautos nuodėmes.

[18]Pats iškentęs gundymus, jis gali padėti tiems, kurie yra gundomi.

Hebrajams 3

Kristus viršesnis už Mozę

[1]Taigi, šventieji broliai, dangiškojo pašaukimo dalininkai, įsižiūrėkite mūsų tikėjimo išpažinimo apaštalą ir vyriausiąjį kunigą Jėzų,

[2] o qual é fiel àquele que o constituiu, como também o era Moisés em toda a casa de Deus.

[2]kuris kaip ir Mozė visuose jo namuose buvo ištikimas jį paskyrusiam.

[3] Jesus, todavia, tem sido considerado digno de tanto maior glória do que Moisés, quanto maior honra do que a casa tem aquele que a estabeleceu.

[3]Juk jis yra pripažintas vertu didesnės garbės už Mozę, kaip didesnės pagarbos vertas statytojas už namą.

[4] Pois toda casa é estabelecida por alguém, mas aquele que estabeleceu todas as coisas é Deus.

[4]Mat kiekvieną namą kas nors stato, o visa ko statytojas yra Dievas.

[5] E Moisés era fiel, em toda a casa de Deus, como servo, para testemunho das coisas que haviam de ser anunciadas;

[5]Mozei patikėti visi jo namai kaip tarnui, idant paliudytų tai, kas skelbiama.

[6] Cristo, porém, como Filho, em sua casa; a qual casa somos nós, se guardarmos firme, até ao fim, a ousadia e a exultação da esperança.

[6]O Kristus viešpatauja jo namuose kaip Sūnus, ir tie namai esame mes, jeigu išlaikysime tvirtą pasitikėjimą ir pasididžiavimą viltimi.

[7] Assim, pois, como diz o Espírito Santo: Hoje, se ouvirdes a sua voz,

[7]Taigi anot Šventosios Dvasios žodžių: Jei šiandien išgirsite jo balsą,

[8] não endureçais o vosso coração como foi na provocação, no dia da tentação no deserto,

[8]neužkietinkite savo širdžių kaip per maištą, gundymo dieną dykumoje,

[9] onde os vossos pais me tentaram, pondo-me à prova, e viram as minhas obras por quarenta anos.

[9]kur jūsų tėvai gundė mane ir mėgino, nors buvo regėję mano darbus

[10] Por isso, me indignei contra essa geração e disse: Estes sempre erram no coração; eles também não conheceram os meus caminhos.

[10]per keturiasdešimt metų. Todėl aš įnirtau prieš šią giminę ir pasakiau: „Visuomet jie klysta širdyje; jie nepažįsta mano kelių“.

[11] Assim, jurei na minha ira: Não entrarão no meu descanso.

[11]Taigi aš užsirūstinęs prisiekiau: „Jie neįžengs į mano atilsį!“

[12] Tende cuidado, irmãos, jamais aconteça haver em qualquer de vós perverso coração de incredulidade que vos afaste do Deus vivo;

[12]Žiūrėkite, broliai, kad kurio jūsų širdyje neužsimegztų netikėjimo piktybė, atitolinanti nuo gyvojo Dievo.

[13] pelo contrário, exortai-vos mutuamente cada dia, durante o tempo que se chama Hoje, a fim de que nenhum de vós seja endurecido pelo engano do pecado.

[14] Porque nos temos tornado participantes de Cristo, se, de fato, guardarmos firme, até ao fim, a confiança que, desde o princípio, tivemos.

[15] Enquanto se diz: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais o vosso coração, como foi na provocação.

[16] Ora, quais os que, tendo ouvido, se rebelaram? Não foram, de fato, todos os que saíram do Egito por intermédio de Moisés?

[17] E contra quem se indignou por quarenta anos? Não foi contra os que pecaram, cujos cadáveres caíram no deserto?

[18] E contra quem jurou que não entrariam no seu descanso, senão contra os que foram desobedientes?

[19] Vemos, pois, que não puderam entrar por causa da incredulidade.

Hebreus 4

A entrada no descanso de Deus pela fé

[1] Temamos, portanto, que, sendo-nos deixada a promessa de entrar no descanso de Deus, suceda parecer que algum de vós tenha falhado.

[2] Porque também a nós foram anunciadas as boas-novas, como se deu com eles; mas a palavra que ouviram não lhes aproveitou, visto não ter sido

[13]Verčiau raginkite vieni kitus kasdien – kol dar tebėra šiandien, – kad kurio iš jūsų neužkietintų nuodėmės klasta.

[14]Juk mes esame tapę Kristaus dalininkais, jei tik išlaikysime iki galo tvirtą pirmykštį pasitikėjimą.

[15]Juk pasakyta: Jei šiandien išgirsite jo balsą, neužkietinkite savo širdžių kaip per maištą.

[16]Kas gi buvo tie, kurie išgirdę maištavo? Ar ne visi Mozės išvestieji iš Egipto?!

[17]Prieš ką jis buvo įnirtęs per keturiasdešimt metų? Argi ne prieš nusikaltusius, kurių lavonai krito dykumoje?!

[18]O kam prisiekė, jog neįžengs į jo atilsį, jei ne tiems, kurie jo neklausė?!

[19]Taigi matome, kad jie negalėjo įžengti dėl netikėjimo.

Hebrajams 4

Dievo atilsis

[1]Dar galioja pažadas leisti įžengti į jo atilsį, todėl sergėkimės, kad kuris nors iš jūsų nepasirodytų praradęs tą progą.

[2]Mes, kaip ir jie, esame gavę Gerąją naujieną. Vis dėlto išgirstas žodis neišėjo jiems į naudą, nes jie tikėjimu nesijungė su kitais, kurie buvo girdėję.

acompanhada pela fé naqueles que a ouviram.

3 Nós, porém, que cremos, entramos no descanso, conforme Deus tem dito: Assim, jurei na minha ira: Não entrarão no meu descanso. Embora, certamente, as obras estivessem concluídas desde a fundação do mundo.

3O mes, įtikėjusieji, einame į atilsį, kaip jo pasakyta: Todėl aš užsirūstinęs prisiekiau: „Jie neįžengs į mano atilsį“. Tiesa, Dievo darbai buvo užbaigti nuo pasaulio sutvėrimo;

4 Porque, em certo lugar, assim disse, no tocante ao sétimo dia: E descansou Deus, no sétimo dia, de todas as obras que fizera.

4vienoje vietoje jis yra pasakęs apie septintąją dieną: Septintąją dieną Dievas ilsėjosi po visų savo darbų.

5 E novamente, no mesmo lugar: Não entrarão no meu descanso.

5Ir vėl anoje vietoje: Jie neįžengs į mano atilsį.

6 Visto, portanto, que resta entrarem alguns nele e que, por causa da desobediência, não entraram aqueles aos quais anteriormente foram anunciadas as boas-novas,

6Kadangi kai kuriems skirta įžengti, o tie, kurie pirma gavo Gerąją naujieną, neįžengė dėl neklusnumo,

7 de novo, determina certo dia, Hoje, falando por Davi, muito tempo depois, segundo antes fora declarado: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais o vosso coração.

7jis ir vėl nustato dieną – šią dieną, po tiek laiko kartodamas Dovydo lūpomis, kas ir kadaise buvo pasakyta: Jei šiandien išgirsite jo balsą, neužkietinkite savo širdžių.

8 Ora, se Josué lhes houvesse dado descanso, não falaria, posteriormente, a respeito de outro dia.

8Jeigu Jozuė būtų juos įvedęs į atilsį, Dievas jau nebūtų kalbėjęs apie kitą, vėlesnę dieną.

9 Portanto, resta um repouso para o povo de Deus.

9Taigi Dievo tautos dar laukia šabo poilsis,

10 Porque aquele que entrou no descanso de Deus, também ele mesmo descansou de suas obras, como Deus das suas.

10nes, kas įžengia į atilsį, ilsisi po savo darbų, panašiai kaip Dievas ilsėjosi po savųjų.

11 Esforcemo-nos, pois, por entrar naquele descanso, a fim de que ninguém caia, segundo o mesmo exemplo de desobediência.

11Tad stenkimės įžengti į aną atilsį, kad niekas nebenupultų, sekdamas neklusniųjų pavyzdžiu.

[12] Porque a palavra de Deus é viva, e eficaz, e mais cortante do que qualquer espada de dois gumes, e penetra até ao ponto de dividir alma e espírito, juntas e medulas, e é apta para discernir os pensamentos e propósitos do coração.

[13] E não há criatura que não seja manifesta na sua presença; pelo contrário, todas as coisas estão descobertas e patentes aos olhos daquele a quem temos de prestar contas.

Jesus, o sumo sacerdote que se compadece de nós

[14] Tendo, pois, a Jesus, o Filho de Deus, como grande sumo sacerdote que penetrou os céus, conservemos firmes a nossa confissão.

[15] Porque não temos sumo sacerdote que não possa compadecer-se das nossas fraquezas; antes, foi ele tentado em todas as coisas, à nossa semelhança, mas sem pecado.

[16] Acheguemo-nos, portanto, confiadamente, junto ao trono da graça, a fim de recebermos misericórdia e acharmos graça para socorro em ocasião oportuna.

Hebreus 5

Cristo, superior ao sacerdócio da antiga aliança

[1] Porque todo sumo sacerdote, sendo tomado dentre os homens, é constituído nas coisas concernentes a Deus, a favor dos homens, para oferecer tanto dons como sacrifícios pelos pecados,

[12]Dievo žodis yra gyvas, veiksmingas, aštresnis už bet kokį dviašmenį kalaviją. Jis prasiskverbia iki sielos ir dvasios atšakos, iki sąnarių ir kaulų smegenų ir teisia širdies sumanymus bei mintis.

[13]Jam nėra jokių paslėptų kūrinių, bet visa yra gryna ir atidengta akims to, kuriam turėsime duoti apyskaitą.

Vyriausiasis kunigas

[14]Mes turime didį vyriausiąjį kunigą, praėjusį pro dangus Dievo Sūnų Jėzų, taigi tvirtai laikykimės tikėjimo išpažinimo.

[15]Mes juk turime ne tokį vyriausiąjį kunigą, kuris negalėtų atjausti mūsų silpnybių, o kaip ir mes visaip gundytą, tačiau nenusidėjusį.

[16]Todėl visiškai pasitikėdami artinkimės prie malonės sosto, kad patirtume gailestingumą ir rastume malonę gauti pagalbą deramu laiku.

Hebrajams 5

[1]Juk kiekvienas vyriausiasis kunigas imamas iš žmonių ir skiriamas atstovauti žmonėms pas Dievą, kad atnašautų dovanas ir aukas už nuodėmes.

[2] e é capaz de condoer-se dos ignorantes e dos que erram, pois também ele mesmo está rodeado de fraquezas.

[3] E, por esta razão, deve oferecer sacrifícios pelos pecados, tanto do povo como de si mesmo.

[4] Ninguém, pois, toma esta honra para si mesmo, senão quando chamado por Deus, como aconteceu com Arão.

[5] Assim, também Cristo a si mesmo não se glorificou para se tornar sumo sacerdote, mas o glorificou aquele que lhe disse: Tu és meu Filho, eu hoje te gerei;

[6] como em outro lugar também diz: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[7] Ele, Jesus, nos dias da sua carne, tendo oferecido, com forte clamor e lágrimas, orações e súplicas a quem o podia livrar da morte e tendo sido ouvido por causa da sua piedade,

[8] embora sendo Filho, aprendeu a obediência pelas coisas que sofreu

[9] e, tendo sido aperfeiçoado, tornou-se o Autor da salvação eterna para todos os que lhe obedecem,

[10] tendo sido nomeado por Deus sumo sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque.

Os cristãos hebreus não tinham progredido

[11] A esse respeito temos muitas coisas que dizer e difíceis de explicar, porquanto vos tendes tornado tardios em ouvir.

[12] Pois, com efeito, quando devíeis ser mestres, atendendo ao tempo decorrido,

[2]Jis sugeba užjausti nežinančius ir klystančius, nes ir pats yra apgaubtas silpnumo

[3]ir dėl jo turi atnašauti aukas tiek už tautos nuodėmes, tiek ir už savo.

[4]Ir niekas pats nepasiima tos garbės, vien tik tas, kuris Dievo šaukiamas kaip Aaronas.

[5]Taip pat ir Kristus ne pats sau suteikė garbę tapti vyriausiuoju kunigu, bet tas, kuris jam pasakė: Tu esi mano Sūnus, šiandien aš tave pagimdžiau.

[6]Kitoje vietoje jis sako: Tu esi kunigas per amžius Melchizedeko būdu.

[7]Savo žemiškojo gyvenimo dienomis, garsiai šaukdamas ir liedamas ašaras, jis siuntė prašymus bei maldavimus tam, kuris galėjo jį išgelbėti nuo mirties, ir buvo išklausytas dėl savo pagarbios baimės.

[8]Būdamas Sūnus, jis savo kentėjimuose išmoko klusnumo

[9]ir pasidaręs tobulas, visiems, kurie jo klauso, tapo amžinojo išganymo priežastimi,

[10]Dievo pavadintas vyriausiuoju kunigu Melchizedeko būdu.

Krikščioniškas brandumas

[11]Apie tai mums reikėtų daug kalbėti, ir sunku jums išaiškinti, nes pasidarėte nerangūs klausyti.

[12]Ir nors žiūrint laiko jūs jau turėtumėte būti mokytojai, iš tiesų reikia, kad jus vėl

tendes, novamente, necessidade de alguém que vos ensine, de novo, quais são os princípios elementares dos oráculos de Deus; assim, vos tornastes como necessitados de leite e não de alimento sólido.

kas nors pamokytų pagrindinių dalykų apie Dievo apreiškimus. Jūs tapote tokie, kuriems reikia pieno, o ne stipraus valgio.

[13] Ora, todo aquele que se alimenta de leite é inexperiente na palavra da justiça, porque é criança.

[13]Juk kiekvienas, kas minta pienu, dar neišmano teisumo mokslo, nes tebėra kūdikis.

[14] Mas o alimento sólido é para os adultos, para aqueles que, pela prática, têm as suas faculdades exercitadas para discernir não somente o bem, mas também o mal.

[14]Tik subrendusiems dera stiprus maistas – tiems, kurie pratybomis išlavino savo pojūčius ir sugeba atskirti gera nuo bloga.

Hebreus 6

Exortação ao progresso na fé

[1] Por isso, pondo de parte os princípios elementares da doutrina de Cristo, deixemo-nos levar para o que é perfeito, não lançando, de novo, a base do arrependimento de obras mortas e da fé em Deus,

[2] o ensino de batismos e da imposição de mãos, da ressurreição dos mortos e do juízo eterno.

[3] Isso faremos, se Deus permitir.

Os perigos espirituais

[4] É impossível, pois, que aqueles que uma vez foram iluminados, e provaram o dom celestial, e se tornaram participantes do Espírito Santo,

[5] e provaram a boa palavra de Deus e os poderes do mundo vindouro,

[6] e caíram, sim, é impossível outra vez renová-los para arrependimento, visto que, de novo, estão crucificando para si

Hebrajams 6

[1]Todėl palikę pradinį Kristaus mokslą kilkime į tobulumą, užuot vėl dėję pamatus iš atsivertimo nuo negyvų darbų, iš tikėjimo Dievu,

[2]iš mokymo apie krikštus, rankų uždėjimo, mirusiųjų prisikėlimo ir amžinojo teismo.

[3]Jei Dievas duos, ir tai padarysime.

[4]Kurie kartą jau buvo apšviesti, paragavo dangaus dovanos, tapo Šventosios Dvasios dalininkais,

[5]patyrė gerąjį Dievo žodį bei būsimojo amžiaus galybę

[6]ir nupuolė, tų nebeįmanoma iš naujo atgaivinti atsivertimui, nes jie sau kryžiuoja Dievo Sūnų ir išstato jį paniekai.

mesmos o Filho de Deus e expondo-o à ignomínia.

7 Porque a terra que absorve a chuva que freqüentemente cai sobre ela e produz erva útil para aqueles por quem é também cultivada recebe bênção da parte de Deus;

8 mas, se produz espinhos e abrolhos, é rejeitada e perto está da maldição; e o seu fim é ser queimada.

As coisas melhores e pertencentes à salvação

9 Quanto a vós outros, todavia, ó amados, estamos persuadidos das coisas que são melhores e pertencentes à salvação, ainda que falamos desta maneira.

10 Porque Deus não é injusto para ficar esquecido do vosso trabalho e do amor que evidenciastes para com o seu nome, pois servistes e ainda servis aos santos.

11 Desejamos, porém, continue cada um de vós mostrando, até ao fim, a mesma diligência para a plena certeza da esperança;

12 para que não vos torneis indolentes, mas imitadores daqueles que, pela fé e pela longanimidade, herdam as promessas.

A imutabilidade da promessa de Deus

13 Pois, quando Deus fez a promessa a Abraão, visto que não tinha ninguém superior por quem jurar, jurou por si mesmo,

14 dizendo: Certamente, te abençoarei e te multiplicarei.

15 E assim, depois de esperar com paciência, obteve Abraão a promessa.

7Jeigu žemė sugeria dažną lietų ir iš jos prasikala želmenys, naudingi tiems, kurie ją dirba, tai ji susilaukia Dievo palaimos,

8bet jeigu ji teželdo erškėčius bei usnis, tai ji niekam tikusi, ant jos krinta prakeiksmas, ir galiausiai ji bus išdeginta.

9Nors šitaip kalbame, bet jums, mylimieji, tikimės geresnių, į išganymą vedančių, dalykų.

10Dievas nėra neteisingas. Jis nepamirš jūsų darbų, jūsų meilės, kurią parodėte jo vardui, kai tarnavote ir tebetarnaujate šventiesiems.

11Todėl mes trokštame, kad kiekvienas iš jūsų rodytų ankstesnį uolumą, idant ištobulintų viltį iki galo,

12kad neaptingtumėte, bet būtumėte sekėjai tų, kurie tikėjimu ir ištverme paveldi pažadus.

Dievo priesaika

13Kai Dievas davė Abraomui pažadus, neturėdamas kuo aukštesniu prisiekti, jis prisiekė savimi

14ir tarė: Iš tiesų, aš laiminte palaiminsiu tave, dauginte padauginsiu tave.

15Ir Abraomas, kantriai laukdamas, gavo, kas buvo pažadėta.

[16] Pois os homens juram pelo que lhes é superior, e o juramento, servindo de garantia, para eles, é o fim de toda contenda.

[17] Por isso, Deus, quando quis mostrar mais firmemente aos herdeiros da promessa a imutabilidade do seu propósito, se interpôs com juramento,

[18] para que, mediante duas coisas imutáveis, nas quais é impossível que Deus minta, forte alento tenhamos nós que já corremos para o refúgio, a fim de lançar mão da esperança proposta;

[19] a qual temos por âncora da alma, segura e firme e que penetra além do véu,

[20] onde Jesus, como precursor, entrou por nós, tendo-se tornado sumo sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[16]Žmonės prisiekia aukštesniais dalykais ir kiekvieno ginčo pabaigoje patvirtinimui imasi priesaikos.

[17]Todėl Dievas, norėdamas stipriau pabrėžti pažado paveldėtojams savo valios pastovumą, pridėjo priesaiką.

[18]Tad du nekintami dalykai, kuriuose neįmanoma, kad Dievas meluotų, tvirtai guodžia mus, ieškančius prieglobsčio mums duotoje viltyje.

[19]Ji mums yra tarsi saugus ir tvirtas sielos inkaras, prasiskverbiantis pro uždangą vidun,

[20]kur už mus kaip pirmtakas įžengė Jėzus, tapęs amžiams vyriausiuoju kunigu Melchizedeko būdu.

Hebreus 7

Melquisedeque, tipo de Cristo

[1] Porque este Melquisedeque, rei de Salém, sacerdote do Deus Altíssimo, que saiu ao encontro de Abraão, quando voltava da matança dos reis, e o abençoou,

[2] para o qual também Abraão separou o dízimo de tudo (primeiramente se interpreta rei de justiça, depois também é rei de Salém, ou seja, rei de paz;

[3] sem pai, sem mãe, sem genealogia; que não teve princípio de dias, nem fim de existência, entretanto, feito semelhante ao Filho de Deus), permanece sacerdote perpetuamente.

Hebrajams 7

Kunigas Melchizedekas

[1]Tasai Melchizedekas, Salemo karalius, Aukščiausiojo Dievo kunigas, sutiko Abraomą, kai jis grįžo, sumušęs karalius, ir palaimino jį.

[2]Abraomas jam atidavė nuo visko dešimtinę. Išvertus jo vardą, jis pirmiausia teisumo karalius, paskui Salemo, arba ramybės, karalius,

[3]be tėvo, be motinos, be kilmės sąrašo, neturintis nei dienų pradžios, nei gyvenimo pabaigos, panašus į Dievo Sūnų. Jis lieka kunigas per amžius.

O sacerdócio de Cristo é superior ao levítico

[4] Considerai, pois, como era grande esse a quem Abraão, o patriarca, pagou o dízimo tirado dos melhores despojos.

[4]Pažvelkite, koks didis tasai, kuriam patriarchas Abraomas atidavė dešimtinę nuo karo grobio!

[5] Ora, os que dentre os filhos de Levi recebem o sacerdócio têm mandamento de recolher, de acordo com a lei, os dízimos do povo, ou seja, dos seus irmãos, embora tenham estes descendido de Abraão;

[5]Beje, ir Levio sūnūs, kurie gauna kunigystę, pagal įstatymą turi teisę imti iš žmonių dešimtinę, tai yra imti iš savo brolių, nors ir jie kilę iš Abraomo giminės.

[6] entretanto, aquele cuja genealogia não se inclui entre eles recebeu dízimos de Abraão e abençoou o que tinha as promessas.

[6]O tas, kuris savęs iš jų nekildino, yra ėmęs dešimtinę iš Abraomo ir palaiminęs tą, kuris turėjo pažadą.

[7] Evidentemente, é fora de qualquer dúvida que o inferior é abençoado pelo superior.

[7]Be abejonių, visuomet žemesnį laimina aukštesnis.

[8] Aliás, aqui são homens mortais os que recebem dízimos, porém ali, aquele de quem se testifica que vive.

[8]Ir čia dešimtines ima mirtingi žmonės, o tenai – žmogus, apie kurį paliudyta, jog jis tebegyvenąs.

[9] E, por assim dizer, também Levi, que recebe dízimos, pagou-os na pessoa de Abraão.

[9]Ir taip sakant per Abraomą ir Levis yra davęs dešimtines, pats būdamas dešimtinių ėmėjas.

[10] Porque aquele ainda não tinha sido gerado por seu pai, quando Melquisedeque saiu ao encontro deste.

[10]Žinoma, jis dar tebebuvo strėnose tėvo, kurį pasitiko Melchizedekas.

O sacerdócio levítico teve fim, mas o de Cristo é eterno

[11] Se, portanto, a perfeição houvera sido mediante o sacerdócio levítico (pois nele baseado o povo recebeu a lei), que necessidade haveria ainda de que se levantasse outro sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque, e que não fosse contado segundo a ordem de Arão?

[11]Jeigu tobulumas būtų buvęs pasiekiamas per levitų kunigystę – o tauta jos pagrindu buvo gavusi Įstatymą, – tai kam dar būtų reikėję iškilti kitam kunigui Melchizedeko būdu ir nesivadinti kunigu Aarono būdu?

[12] Pois, quando se muda o sacerdócio, necessariamente há também mudança de lei.

[12]Juk besikeičiant kunigystei, būtinai keičiasi ir Įstatymas.

[13] Porque aquele de quem são ditas estas coisas pertence a outra tribo, da qual ninguém prestou serviço ao altar;

[13]O tas, apie kurį tai sakoma, priklausė kitai giminei, iš kurios niekas netarnavo aukurui.

[14] pois é evidente que nosso SENHOR procedeu de Judá, tribo à qual Moisés nunca atribuiu sacerdotes.

[14]Aišku, kad mūsų Viešpats buvo kilęs iš Judo giminės, apie kurios kunigus Mozė nieko nėra kalbėjęs.

Kristus kaip Melchizedekas

[15] E isto é ainda muito mais evidente, quando, à semelhança de Melquisedeque, se levanta outro sacerdote,

[15]Tai dar labiau paaiškėja, kai iškyla kitas kunigas, panašus į Melchizedeką,

[16] constituído não conforme a lei de mandamento carnal, mas segundo o poder de vida indissolúvel.

[16]tapęs kunigu ne kūniško įstatymo įsakymu, bet nenykstamo gyvenimo galybe.

[17] Porquanto se testifica: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[17]Juk liudijama: Tu esi kunigas per amžius Melchizedeko būdu.

[18] Portanto, por um lado, se revoga a anterior ordenança, por causa de sua fraqueza e inutilidade

[18]Šitaip atšaukiamas ankstesnis įsakymas kaip silpnas ir bergždžias –

[19] (pois a lei nunca aperfeiçoou coisa alguma), e, por outro lado, se introduz esperança superior, pela qual nos chegamos a Deus.

[19]Įstatymas juk nieko dar nepadarė tobulo – ir įvedama geresnė viltis, kuria priartėjame prie Dievo.

Cristo, sacerdote único e perfeito

[20] E, visto que não é sem prestar juramento (porque aqueles, sem juramento, são feitos sacerdotes,

[20]Juo labiau, kad tai neįvyko be priesaikos, nes anie tapdavo kunigais be priesaikos,

[21] mas este, com juramento, por aquele que lhe disse: O SENHOR jurou e não se arrependerá: Tu és sacerdote para sempre);

[21]o šis su priesaika to, kuris jam pasakė: Viešpats prisiekė, ir jis nesigailės: tu esi kunigas per amžius!

[22] por isso mesmo, Jesus se tem tornado fiador de superior aliança.

[22]Taigi Jėzus yra tapęs geresnės Sandoros laiduotoju.

[23] Ora, aqueles são feitos sacerdotes em maior número, porque são impedidos pela morte de continuar;

[23]Anų daugelis tapdavo kunigais, nes mirtis jiems sukliudydavo ilgiau pasilikti.

[24] este, no entanto, porque continua para sempre, tem o seu sacerdócio imutável.

[25] Por isso, também pode salvar totalmente os que por ele se chegam a Deus, vivendo sempre para interceder por eles.

[26] Com efeito, nos convinha um sumo sacerdote como este, santo, inculpável, sem mácula, separado dos pecadores e feito mais alto do que os céus,

[27] que não tem necessidade, como os sumos sacerdotes, de oferecer todos os dias sacrifícios, primeiro, por seus próprios pecados, depois, pelos do povo; porque fez isto uma vez por todas, quando a si mesmo se ofereceu.

[28] Porque a lei constitui sumos sacerdotes a homens sujeitos à fraqueza, mas a palavra do juramento, que foi posterior à lei, constitui o Filho, perfeito para sempre.

[24]O kadangi šitas išlieka per amžius, jis turi neatšaukiamą kunigystę.

[25]Todėl jis per amžius gali išgelbėti tuos, kurie per jį eina prie Dievo. Jis amžinai gyvas, kad juos užtartų.

[26]Mums ir derėjo turėti tokį vyriausiąjį kunigą: šventą, nekaltą, tyrą, atskirtą nuo nusidėjėlių ir išaukštintą virš dangaus.

[27]Jam nereikia, kaip kitiems vyriausiesiems kunigams, kasdien atnašauti aukas pirma už savo nuodėmes, paskui už tautos, nes jis tai atliko vieną kartą visiems laikams, paaukodamas pats save.

[28]Įstatymas skirdavo vyriausiaisiais kunigais žmones su silpnybėmis, o po Įstatymo duotos priesaikos žodis paskyrė amžiams tobulą Sūnų.

Hebreus 8

A antiga aliança era o símbolo transitório da nova, superior e eterna, da qual Cristo é o mediador

[1] Ora, o essencial das coisas que temos dito é que possuímos tal sumo sacerdote, que se assentou à destra do trono da Majestade nos céus,

[2] como ministro do santuário e do verdadeiro tabernáculo que o SENHOR erigiu, não o homem.

[3] Pois todo sumo sacerdote é constituído para oferecer tanto dons como sacrifícios; por isso, era necessário que também esse sumo sacerdote tivesse o que oferecer.

Hebrajams 8

Kristaus kunigystė

[1]Svarbiausia mūsų svarstymuose tai, kad mes turime tokį vyriausiąjį kunigą, kuris danguje atsisėdo Didybės sosto dešinėje

[2]kaip einantis kunigystės tarnybą šventojoje vietoje ir tikrojoje padangtėje, kurią pastatė ne žmogus, o Viešpats.

[3]Kiekvienas vyriausiasis kunigas skiriamas atnašauti dovanas ir aukas, tad ir šitas privalo turėti, ką atnašauti.

[4] Ora, se ele estivesse na terra, nem mesmo sacerdote seria, visto existirem aqueles que oferecem os dons segundo a lei,

[4]Jeigu jis būtų žemėje, nebūtų kunigas, nes čia jau yra, kas pagal Įstatymą atnašauja dovanas.

[5] os quais ministram em figura e sombra das coisas celestes, assim como foi Moisés divinamente instruído, quando estava para construir o tabernáculo; pois diz ele: Vê que faças todas as coisas de acordo com o modelo que te foi mostrado no monte.

[5]Tie žmonės tarnauja dangiškųjų dalykų paveikslui ir šešėliui, panašiai kaip buvo pamokytas Mozė, kai rengėsi statyti padangtę: Žiūrėk, – sakyta jam, – kad viską padarytum pagal tą pavyzdį, kuris tau buvo parodytas ant kalno.

[6] Agora, com efeito, obteve Jesus ministério tanto mais excelente, quanto é ele também Mediador de superior aliança instituída com base em superiores promessas.

[6]Dabar jis užima juo prakilnesnę tarnystę, juo aukštesnės, svaresniais pažadais besiremiančios Sandoros tarpininkas yra.

[7] Porque, se aquela primeira aliança tivesse sido sem defeito, de maneira alguma estaria sendo buscado lugar para uma segunda.

[7]Jeigu pirmoji Sandora būtų buvusi be trūkumų, nebūtų reikėję ieškoti vietos antrajai.

[8] E, de fato, repreendendo-os, diz: Eis aí vêm dias, diz o SENHOR, e firmarei nova aliança com a casa de Israel e com a casa de Judá,

[8]Jis sakė peikdamas juos: Štai ateis dienos, – sako Viešpats, – ir aš su Izraelio namais ir su Judo namais sudarysiu naują Sandorą.

[9] não segundo a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão, para os conduzir até fora da terra do Egito; pois eles não continuaram na minha aliança, e eu não atentei para eles, diz o SENHOR.

[9]Ne tokią Sandorą, kokią buvau sudaręs su jų tėvais tą dieną, kai paėmiau juos už rankos, norėdamas išvesti iš Egipto žemės. Jie neišsaugojo mano Sandoros, ir aš juos apleidau, – sako Viešpats. –

[10] Porque esta é a aliança que firmarei com a casa de Israel, depois daqueles dias, diz o SENHOR: na sua mente imprimirei as minhas leis, também sobre o seu coração as inscreverei; e eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[10]Ir štai kokia bus Sandora, kurią sudarysiu su Izraelio namais, praslinkus anoms dienoms, – sako Viešpats: – Aš duosiu savo įstatymus jų protams ir juos įrašysiu jų širdyse, aš būsiu jiems Dievas, o jie bus man tauta.

[11] E não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR; porque todos me conhecerão, desde o menor deles até ao maior.

[12] Pois, para com as suas iniqüidades, usarei de misericórdia e dos seus pecados jamais me lembrarei.

[13] Quando ele diz Nova, torna antiquada a primeira. Ora, aquilo que se torna antiquado e envelhecido está prestes a desaparecer.

[11]Ir nė vienas nebemokys savo tautiečio nei savo brolio sakydamas: „Pažink Viešpatį!“ Jie visi mane pažins nuo mažiausio iki didžiausio.

[12]Aš atleisiu jiems nedorybes ir nebeprisiminsiu jų nuodėmių.

[13]Sakydamas naują Sandorą, jis nurodė, kad pirmoji yra pasenusi. O kas pasensta ir nukaršta, to greit nebeliks.

Hebreus 9

Os ritos, ofertas e sacrifícios mosaicos eram imperfeitos e ineficazes

[1] Ora, a primeira aliança também tinha preceitos de serviço sagrado e o seu santuário terrestre.

[2] Com efeito, foi preparado o tabernáculo, cuja parte anterior, onde estavam o candeeiro, e a mesa, e a exposição dos pães, se chama o Santo Lugar;

[3] por trás do segundo véu, se encontrava o tabernáculo que se chama o Santo dos Santos,

[4] ao qual pertencia um altar de ouro para o incenso e a arca da aliança totalmente coberta de ouro, na qual estava uma urna de ouro contendo o maná, o bordão de Arão, que floresceu, e as tábuas da aliança;

[5] e sobre ela, os querubins de glória, que, com a sua sombra, cobriam o propiciatório. Dessas coisas, todavia, não falaremos, agora, pormenorizadamente.

Hebrajams 9

Kristaus aukos ypatingumas

[1]Tiesa, pirmoji Sandora irgi turėjo apeiginių nuostatų bei žemišką šventyklą.

[2]Buvo pastatyta padangtė; priešakinė dalis, kur buvo žvakidė, stalas ir padėtinės duonos kepalai, vadinosi šventoji.

[3]Už antrosios uždangos buvo padangtės dalis, vadinama šventų švenčiausioji.

[4]Ten stovėjo auksinis smilkymo aukuras ir iš visų šonų auksu apmušta Sandoros Skrynia, kurioje buvo aukso ąsotis su mana, išsprogusi Aarono lazda ir Sandoros plokštės.

[5]Viršum jos buvo šlovės kerubai, kurie gaubė permaldavimo dangtį. Apie tai dabar nėra reikalo smulkiau kalbėti.

[6] Ora, depois de tudo isto assim preparado, continuamente entram no primeiro tabernáculo os sacerdotes, para realizar os serviços sagrados;

[6]Esant tokiai sąrangai, į priekinę dalį visuomet eina kunigai atlikti apeigų,

[7] mas, no segundo, o sumo sacerdote, ele sozinho, uma vez por ano, não sem sangue, que oferece por si e pelos pecados de ignorância do povo,

[7]o į antrąją – tik kartą per metus vienas vyriausiasis kunigas, ir tai ne be kraujo, kurį atnašauja už save ir už tautos paklydimus.

[8] querendo com isto dar a entender o Espírito Santo que ainda o caminho do Santo Lugar não se manifestou, enquanto o primeiro tabernáculo continua erguido.

[8]Šitaip Šventoji Dvasia nurodo, kad kelias į šventovę dar nėra atviras, kol tebestovi priekinė padangtė,

[9] É isto uma parábola para a época presente; e, segundo esta, se oferecem tanto dons como sacrifícios, embora estes, no tocante à consciência, sejam ineficazes para aperfeiçoar aquele que presta culto,

[9]kuri yra dabartinio laikotarpio įvaizdis. Joje atnašaujamos dovanos ir aukos, kurios aukotojo negali padaryti sąžinėje tobulo,

[10] os quais não passam de ordenanças da carne, baseadas somente em comidas, e bebidas, e diversas abluções, impostas até ao tempo oportuno de reforma.

[10]bet apima tik valgius, gėrimus ir įvairius apiplovimus pagal išorinius potvarkius, tegaliojančius iki atnaujinimo meto.

O sacrifício de Cristo não se repete, é perfeito e eficaz

[11] Quando, porém, veio Cristo como sumo sacerdote dos bens já realizados, mediante o maior e mais perfeito tabernáculo, não feito por mãos, quer dizer, não desta criação,

[11]Kristus, atėjęs kaip būsimųjų gėrybių kunigas, pro aukštesnę ir tobulesnę padangtę, ne rankų darbo, tai yra ne šitos kūrinijos,

[12] não por meio de sangue de bodes e de bezerros, mas pelo seu próprio sangue, entrou no Santo dos Santos, uma vez por todas, tendo obtido eterna redenção.

[12]taip pat ne ožių ar veršių krauju, bet savuoju krauju vieną kartą visiems laikams įžengė į šventovę ir įvykdė amžinąjį atpirkimą.

[13] Portanto, se o sangue de bodes e de touros e a cinza de uma novilha, aspergidos sobre os contaminados, os santificam, quanto à purificação da carne,

[13]Ir jeigu ožių bei jaučių kraujas ir telyčios pelenai, kuriais apšlakstomi suteptieji, pašventina ir suteikia kūno švarumą,

[14] muito mais o sangue de Cristo, que, pelo Espírito eterno, a si mesmo se ofereceu sem mácula a Deus, purificará a nossa consciência de obras mortas, para servirmos ao Deus vivo!

[14]tai nepalyginti labiau kraujas Kristaus, kuris per amžinąją Dvasią paaukojo save kaip nesuteptą auką Dievui, nuvalys mūsų sąžinę nuo mirties darbų, idant tarnautume gyvajam Dievui.

[15] Por isso mesmo, ele é o Mediador da nova aliança, a fim de que, intervindo a morte para remissão das transgressões que havia sob a primeira aliança, recebam a promessa da eterna herança aqueles que têm sido chamados.

[15]Ir todėl jis yra naujosios Sandoros tarpininkas kad įvykus mirčiai, kuria jis atpirko pirmojoje Sandoroje padarytus nusižengimus, pašauktieji gautų žadėtą amžinąjį paveldą.

[16] Porque, onde há testamento, é necessário que intervenha a morte do testador;

[16]Kur tik yra testamentas, ten būtina įrodyti testatoriaus mirtį.

[17] pois um testamento só é confirmado no caso de mortos; visto que de maneira nenhuma tem força de lei enquanto vive o testador.

[17]Testamentas įgyja galią mirus jo sudarytojui, o prie jo gyvos galvos testamentas negalioja.

[18] Pelo que nem a primeira aliança foi sancionada sem sangue;

[18]Štai kodėl ir pirmoji Sandora nebuvo įsteigta be kraujo.

[19] porque, havendo Moisés proclamado todos os mandamentos segundo a lei a todo o povo, tomou o sangue dos bezerros e dos bodes, com água, e lã tinta de escarlate, e hissopo e aspergiu não só o próprio livro, como também sobre todo o povo,

[19]Paskelbęs tautai visus Įstatymo nuostatus, Mozė ėmė veršių bei ožių kraujo su vandeniu ir purpurinės vilnos su yzopu ir apšlakstė pačią knygą bei visą tautą,

[20] dizendo: Este é o sangue da aliança, a qual Deus prescreveu para vós outros.

[20]tardamas: Tai yra kraujas Sandoros, kurią priimti įsakė jums Dievas!

[21] Igualmente também aspergiu com sangue o tabernáculo e todos os utensílios do serviço sagrado.

[21]Jis apšlakstė krauju ir padangtę bei visus apeigų indus.

[22] Com efeito, quase todas as coisas, segundo a lei, se purificam com sangue; e,

[22]Taip pat bemaž viskas pagal Įstatymą apvaloma krauju, ir be kraujo praliejimo nėra atleidimo.

sem derramamento de sangue, não há remissão.

O sacrifício de Cristo é eficaz para sempre

[23] Era necessário, portanto, que as figuras das coisas que se acham nos céus se purificassem com tais sacrifícios, mas as próprias coisas celestiais, com sacrifícios a eles superiores.

[23]Taigi buvo būtina šitaip apvalyti dangiškųjų dalykų atvaizdus, o pačius dangaus dalykus – geresnėmis aukomis negu šitos.

[24] Porque Cristo não entrou em santuário feito por mãos, figura do verdadeiro, porém no mesmo céu, para comparecer, agora, por nós, diante de Deus;

[24]Mat Kristus įžengė ne į rankų darbo šventovę – tikrosios atvaizdą, bet į patį dangų, kad nuo dabar mus užtartų, stovėdamas priešais Dievo veidą.

[25] nem ainda para se oferecer a si mesmo muitas vezes, como o sumo sacerdote cada ano entra no Santo dos Santos com sangue alheio.

[25]Ir įžengė ne tam, kad pakartotinai atnašautų save, kaip daro vyriausiasis kunigas, kuris kasmet įeina į šventąją vietą su svetimu krauju;

[26] Ora, neste caso, seria necessário que ele tivesse sofrido muitas vezes desde a fundação do mundo; agora, porém, ao se cumprirem os tempos, se manifestou uma vez por todas, para aniquilar, pelo sacrifício de si mesmo, o pecado.

[26]tuomet Kristui būtų reikėję daugelį kartų kentėti nuo Pasaulio sutvėrimo. Bet dabar jis vieną kartą visiems laikams pasirodė amžių pabaigoje, kad save aukodamas sunaikintų nuodėmę.

[27] E, assim como aos homens está ordenado morrerem uma só vez, vindo, depois disto, o juízo,

[27]Ir kaip žmonėms skirta vieną kartą mirti ir stoti į teismą,

[28] assim também Cristo, tendo-se oferecido uma vez para sempre para tirar os pecados de muitos, aparecerá segunda vez, sem pecado, aos que o aguardam para a salvação.

[28]taip ir Kristus, vieną kartą paaukotas, kad nuimtų visų nuodėmes, antrą kartą pasirodys ne dėl nuodėmių, bet jo laukiančiųjų išganymui.

Hebreus 10

Os sacrifícios antigos eram humanos e transitórios. A expiação feita por Cristo é divina e permanente

Hebrajams 10

Kristaus aukos viršenybė

[1] Ora, visto que a lei tem sombra dos bens vindouros, não a imagem real das coisas,

[1]Kadangi Įstatymas turi tiktai būsimųjų gėrybių šešėlį, o ne patį dalykų vaizdą, jis

nunca jamais pode tornar perfeitos os ofertantes, com os mesmos sacrifícios que, ano após ano, perpetuamente, eles oferecem.

[2] Doutra sorte, não teriam cessado de ser oferecidos, porquanto os que prestam culto, tendo sido purificados uma vez por todas, não mais teriam consciência de pecados?

[3] Entretanto, nesses sacrifícios faz-se recordação de pecados todos os anos,

[4] porque é impossível que o sangue de touros e de bodes remova pecados.

[5] Por isso, ao entrar no mundo, diz: Sacrifício e oferta não quiseste; antes, um corpo me formaste;

[6] não te deleitaste com holocaustos e ofertas pelo pecado.

[7] Então, eu disse: Eis aqui estou (no rolo do livro está escrito a meu respeito), para fazer, ó Deus, a tua vontade.

[8] Depois de dizer, como acima: Sacrifícios e ofertas não quiseste, nem holocaustos e oblações pelo pecado, nem com isto te deleitaste (coisas que se oferecem segundo a lei),

[9] então, acrescentou: Eis aqui estou para fazer, ó Deus, a tua vontade. Remove o primeiro para estabelecer o segundo.

[10] Nessa vontade é que temos sido santificados, mediante a oferta do corpo de Jesus Cristo, uma vez por todas.

[11] Ora, todo sacerdote se apresenta, dia após dia, a exercer o serviço sagrado e a oferecer muitas vezes os mesmos

niekuomet negali tomis pačiomis atnašomis, kurios kasmet vis aukojamos ir aukojamos, tobulų padaryti tų, kurie artinasi prie Dievo.

[2]Argi tos aukos nesiliautų, jeigu aukotojai, vienąkart apvalyti, daugiau nebejaustų sąžinėje nusikaltimo?

[3]Priešingai, jos metai iš metų primena nuodėmes.

[4]Juk neįmanoma, kad jaučių ir ožių kraujas panaikintų nuodėmes.

[5]Todėl ateidamas į pasaulį jis byloja: Aukų ir atnašų tu nebenori, bet paruošei man kūną.

[6]Tau nepatiko deginamosios aukos ir aukojimai už nuodėmes.

[7]Tuomet aš tariau: štai ateinu, kaip knygos ritinyje apie mane parašyta, vykdyti tavo, o Dieve, valios!

[8]Anksčiau pasakęs: Aukų ir atnašų, deginamųjų aukų ir aukų už nuodėmes tu nebenori, nemėgsti – o jos atnašaujamos pagal Įstatymą, –

[9]paskui jis paskelbė: Štai ateinu vykdyti tavo valios. Jis panaikina viena, idant nustatytų kita.

[10]Dėlei tos valios esame Jėzaus Kristaus kūno atnašavimu vieną kartą pašventinti visiems laikams.

[11]Kiekvienas kunigas kasdien stoja tarnauti ir daug kartų atnašauja tas pačias

sacrifícios, que nunca jamais podem remover pecados;

aukas, kurios niekuomet negali panaikinti nuodėmių.

[12] Jesus, porém, tendo oferecido, para sempre, um único sacrifício pelos pecados, assentou-se à destra de Deus,

[12]O šitas, paaukojęs vienintelę auką už nuodėmes, amžiams atsisėdo Dievo dešinėje

[13] aguardando, daí em diante, até que os seus inimigos sejam postos por estrado dos seus pés.

[13]laukdamas, kol jo priešai bus patiesti tarsi pakojis po jo kojų.

[14] Porque, com uma única oferta, aperfeiçoou para sempre quantos estão sendo santificados.

[14]Vienintele atnaša jis šventinamuosius padarė tobulus amžiams.

[15] E disto nos dá testemunho também o Espírito Santo; porquanto, após ter dito:

[15]Tai mums liudija ir Šventoji Dvasia. Ji yra pasakiusi:

[16] Esta é a aliança que farei com eles, depois daqueles dias, diz o SENHOR: Porei no seu coração as minhas leis e sobre a sua mente as inscreverei,

[16]Štai Sandora, kurią aš su jais sudarysiu praslinkus anoms dienoms, – sako Viešpats: – Aš duosiu savo įstatymus jų širdims ir juos įrašysiu jų mintyse,

[17] acrescenta: Também de nenhum modo me lembrarei dos seus pecados e das suas iniqüidades, para sempre.

[17]irdaugiau nebeprisiminsiu jų nuodėmių nei jų nedorybių.

[18] Ora, onde há remissão destes, já não há oferta pelo pecado.

[18]O kur jos atleistos, ten nebereikia aukos už nuodėmes.

O privilégio de acesso dos crentes à presença de Deus

Ištikimybė tikėjimui

[19] Tendo, pois, irmãos, intrepidez para entrar no Santo dos Santos, pelo sangue de Jesus,

[19]Taigi, broliai, dėl Jėzaus kraujo įgavę pasitikėjimo įžengti į šventovę

[20] pelo novo e vivo caminho que ele nos consagrou pelo véu, isto é, pela sua carne,

[20]nauju ir gyvu keliu, jo atvertu mums pro uždangą, tai yra per jo kūną,

[21] e tendo grande sacerdote sobre a casa de Deus,

[21]turėdami didį kunigą Dievo Namams,

[22] aproximemo-nos, com sincero coração, em plena certeza de fé, tendo o coração purificado de má consciência e lavado o corpo com água pura.

[22]ateikime su tyra širdimi ir giliu tikėjimu, apvalę širdis nuo nešvarios sąžinės ir nuplovę kūną švariu vandeniu!

[23] Guardemos firme a confissão da esperança, sem vacilar, pois quem fez a promessa é fiel.

[24] Consideremo-nos também uns aos outros, para nos estimularmos ao amor e às boas obras.

[25] Não deixemos de congregar-nos, como é costume de alguns; antes, façamos admoestações e tanto mais quanto vedes que o Dia se aproxima.

O castigo do pecado voluntário

[26] Porque, se vivermos deliberadamente em pecado, depois de termos recebido o pleno conhecimento da verdade, já não resta sacrifício pelos pecados;

[27] pelo contrário, certa expectação horrível de juízo e fogo vingador prestes a consumir os adversários.

[28] Sem misericórdia morre pelo depoimento de duas ou três testemunhas quem tiver rejeitado a lei de Moisés.

[29] De quanto mais severo castigo julgais vós será considerado digno aquele que calcou aos pés o Filho de Deus, e profanou o sangue da aliança com o qual foi santificado, e ultrajou o Espírito da graça?

[30] Ora, nós conhecemos aquele que disse: A mim pertence a vingança; eu retribuirei. E outra vez: O SENHOR julgará o seu povo.

[31] Horrível coisa é cair nas mãos do Deus vivo.

Apelo para o passado. A recompensa não tarda

[32] Lembrai-vos, porém, dos dias anteriores, em que, depois de iluminados, sustentastes grande luta e sofrimentos;

[23]Išlaikykime nepajudinamą vilties išpažinimą, nes ištikimas tas, kuris yra davęs pažadus;

[24]sergėkime vieni kitus, skatindami mylėti ir daryti gerus darbus.

[25]Nepraleiskime savųjų susirinkimų, kaip kai kurie yra pratę, bet raginkime vieni kitus juo labiau, juo aiškiau įžvelgiate besiartinančią dieną.

[26]O jeigu gavę aiškų tiesos pažinimą, mes sąmoningai darome nuodėmes, tuomet jokios aukos už nuodėmes nebelieka,

[27]ir tėra kažkoks baisus laukimas teismo ir naikinančios ugnies, kuri praris priešininkus.

[28]Kas pamina Mozės Įstatymą, tas be jokio pasigailėjimo turi mirti, dviem ar trim liudytojams paliudijus.

[29]Tik pagalvokite, kokios dar sunkesnės bausmės nusipelnys tas, kuris sutrypia Dievo Sūnų, išniekina Sandoros kraują, kuriuo buvo pašventintas, ir įžeidžia malonės Dvasią!

[30]Juk žinome, kas yra pasakęs: Mano kerštas, ir aš atsilyginsiu. Ir vėl: Viešpats teis savo tautą.

[31]Baisu pakliūti į gyvojo Dievo rankas!

[32]Prisiminkite ankstesnes dienas, kada jūs apšviesti ištvėrėte didžią kentėjimų kovą,

[33] ora expostos como em espetáculo, tanto de opróbrio quanto de tribulações, ora tornando-vos co-participantes com aqueles que desse modo foram tratados.
[34] Porque não somente vos compadecestes dos encarcerados, como também aceitastes com alegria o espólio dos vossos bens, tendo ciência de possuirdes vós mesmos patrimônio superior e durável.
[35] Não abandoneis, portanto, a vossa confiança; ela tem grande galardão.
[36] Com efeito, tendes necessidade de perseverança, para que, havendo feito a vontade de Deus, alcanceis a promessa.
[37] Porque, ainda dentro de pouco tempo, aquele que vem virá e não tardará;
[38] todavia, o meu justo viverá pela fé; e: Se retroceder, nele não se compraz a minha alma.
[39] Nós, porém, não somos dos que retrocedem para a perdição; somos, entretanto, da fé, para a conservação da alma.

Hebreus 11

A natureza da fé

[1] Ora, a fé é a certeza de coisas que se esperam, a convicção de fatos que se não vêem.
[2] Pois, pela fé, os antigos obtiveram bom testemunho.
[3] Pela fé, entendemos que foi o universo formado pela palavra de Deus, de maneira que o visível veio a existir das coisas que não aparecem.

Exemplos de fé extraídos do Antigo Testamento

[33]tiek patys išstatyti viešam pajuokimui ir smurtui, tiek būdami bendrininkai tų, kurie taip buvo skriaudžiami.

[34]Jūs kentėjote drauge su kaliniais ir linksmai sutikote savo turto išplėšimą, žinodami, jog turite geresnį ir nenykstantį lobį.

[35]Tad nepameskite savo pasitikėjimo, už kurį skirtas didelis atlygis!

[36]Taip, reikia jums ištvermės, kad įvykdę Dievo valią gautumėte, kas pažadėta.

[37]Juk dar trumpa, trumpa valandėlė, ir ateis laukiamasis, ir neužtruks.

[38]Mano teisusis gyvens tikėjimu, ir jeigu jis bailiai pasitrauktų, mano siela juo nebesigėrės.

[39]Tačiau mes nesame bailūs pabėgėliai savo pražūčiai, bet laikomės tikėjimo, kad išgelbėtume savo sielas.

Hebrajams 11

Protėvių tikėjimo pavyzdžiai

[1]Tikėjimas laiduoja mums tai, ko viliamės, įrodo tikrovę, kurios nematome.

[2]Per jį protėviai gavo gerą liudijimą.

[3]Tikėjimu suvokiame, kad pasauliai buvo sutverti Dievo žodžiu, būtent iš neregimybės atsirado regima.

[4] Pela fé, Abel ofereceu a Deus mais excelente sacrifício do que Caim; pelo qual obteve testemunho de ser justo, tendo a aprovação de Deus quanto às suas ofertas. Por meio dela, também mesmo depois de morto, ainda fala.

[4]Tikėdamas Abelis atnašavo vertesnę auką negu Kainas, ir tikėjimas jį paliudijo esant teisų, nes pats Dievas patvirtino jo dovanas. Dėl tikėjimo jis ir miręs tebekalba.

[5] Pela fé, Enoque foi trasladado para não ver a morte; não foi achado, porque Deus o trasladara. Pois, antes da sua trasladação, obteve testemunho de haver agradado a Deus.

[5]Tikėdamas Henochas buvo perkeltas, kad neregėtų mirties, ir žmonės jo neberado, nes Dievas jį perkėlė. Mat prieš perkeliamas gavo liudijimą, jog patikęs Dievui.

[6] De fato, sem fé é impossível agradar a Deus, porquanto é necessário que aquele que se aproxima de Deus creia que ele existe e que se torna galardoador dos que o buscam.

[6]Juk be tikėjimo neįmanoma patikti Dievui. Kas artinasi prie Dievo, tam būtina tikėti, kad jis yra ir jo ieškantiems atsilygina.

[7] Pela fé, Noé, divinamente instruído acerca de acontecimentos que ainda não se viam e sendo temente a Deus, aparelhou uma arca para a salvação de sua casa; pela qual condenou o mundo e se tornou herdeiro da justiça que vem da fé.

[7]Dėl tikėjimo gavęs apreiškimą apie tuo metu nematomus dalykus, Nojus su baime pasistatė laivą savo šeimynai išgelbėti; tikėdamas jis pasmerkė pasaulį ir paveldėjo tikėjimo teisumą.

[8] Pela fé, Abraão, quando chamado, obedeceu, a fim de ir para um lugar que devia receber por herança; e partiu sem saber aonde ia.

[8]Tikėdamas Abraomas paklausė šaukimo keliauti į šalį, kurią turėjo paveldėti, ir išvyko nežinodamas kur einąs.

[9] Pela fé, peregrinou na terra da promessa como em terra alheia, habitando em tendas com Isaque e Jacó, herdeiros com ele da mesma promessa;

[9]Tikėdamas jis apsigyveno pažadėtoje žemėje tartum svetimoje, įsikūręs palapinėse su Izaoku ir Jokūbu, to paties pažado paveldėtojais.

[10] porque aguardava a cidade que tem fundamentos, da qual Deus é o arquiteto e edificador.

[10]Mat jis laukė miesto su tvirtais pamatais, kurio statytojas ir kūrėjas būtų Dievas.

[11] Pela fé, também, a própria Sara recebeu poder para ser mãe, não obstante o

[11]Tikėdama ir pati Sara, nevaisinga ir nebe to amžiaus, gavo galią susilaukti

avançado de sua idade, pois teve por fiel aquele que lhe havia feito a promessa.

[12] Por isso, também de um, aliás já amortecido, saiu uma posteridade tão numerosa como as estrelas do céu e inumerável como a areia que está na praia do mar.

[13] Todos estes morreram na fé, sem ter obtido as promessas; vendo-as, porém, de longe, e saudando-as, e confessando que eram estrangeiros e peregrinos sobre a terra.

[14] Porque os que falam desse modo manifestam estar procurando uma pátria.

[15] E, se, na verdade, se lembrassem daquela de onde saíram, teriam oportunidade de voltar.

[16] Mas, agora, aspiram a uma pátria superior, isto é, celestial. Por isso, Deus não se envergonha deles, de ser chamado o seu Deus, porquanto lhes preparou uma cidade.

[17] Pela fé, Abraão, quando posto à prova, ofereceu Isaque; estava mesmo para sacrificar o seu unigênito aquele que acolheu alegremente as promessas,

[18] a quem se tinha dito: Em Isaque será chamada a tua descendência;

[19] porque considerou que Deus era poderoso até para ressuscitá-lo dentre os mortos, de onde também, figuradamente, o recobrou.

[20] Pela fé, igualmente Isaque abençoou a Jacó e a Esaú, acerca de coisas que ainda estavam para vir.

palikuonies, nes pasitikėjo tuo, kuris buvo davęs pažadą.

[12]Todėl iš vieno vyro, ir dar apmirusio, gimė palikuonys, gausūs tartum dangaus žvaigždės ir nesuskaitomi kaip jūros pakrantės smiltys.

[13]Jie visi mirė tikėdami, dar negavę pažadėtųjų dalykų, tik iš tolo juos regėdami, sveikindami ir išpažindami, jog jie žemėje svečiai ir ateiviai.

[14]Taip kalbėdami jie duoda suprasti, jog ieško tėvynės.

[15]Jeigu jie būtų minėję aną, iš kurios iškeliavo, jie būtų turėję laiko sugrįžti atgal.

[16]Bet dabar jie troško geresnės tėvynės, tai yra dangiškosios. Todėl Dievui negėda vadintis jų Dievu: jis parengė jiems Miestą!

[17]Tikėdamas Abraomas atnašavo Izaoką, kai buvo mėginamas. Jis ryžosi paaukoti net viengimį sūnų – jis, kuris buvo gavęs pažadus,

[18]kuriam buvo pasakyta: Tau bus duoti palikuonys iš Izaoko.

[19]Jis suprato, kad Dievui įmanoma prikelti net mirusius, todėl atgavo sūnų kaip įvaizdį.

[20]Taip pat Izaokas tikėdamas laimino ateičiai Jokūbą ir Ezavą.

21 Pela fé, Jacó, quando estava para morrer, abençoou cada um dos filhos de José e, apoiado sobre a extremidade do seu bordão, adorou.

21Tikėdamas Jokūbas mirties valandą palaimino kiekvieną Juozapo sūnų ir parimo ant savo lazdos drūtgalio.

22 Pela fé, José, próximo do seu fim, fez menção do Êxodo dos filhos de Israel, bem como deu ordens quanto aos seus próprios ossos.

22Tikėdamas merdintis Juozapas paminėjo Izraelio vaikų išėjimą ir davė nurodymų dėl savo palaikų.

23 Pela fé, Moisés, apenas nascido, foi ocultado por seus pais, durante três meses, porque viram que a criança era formosa; também não ficaram amedrontados pelo decreto do rei.

23Tikėdami tris mėnesius slėpė gimusį Mozę gimdytojai, nes matė, koks kūdikėlis dailus, ir nepabūgo valdovo įsakymo.

24 Pela fé, Moisés, quando já homem feito, recusou ser chamado filho da filha de Faraó,

24Užaugęs Mozė tikėdamas atsisakė vadintis faraono dukters sūnumi.

25 preferindo ser maltratado junto com o povo de Deus a usufruir prazeres transitórios do pecado;

25Jis verčiau pasirinko su Dievo tauta kęsti priespaudą, negu laikinai džiaugtis nuodėmės malonumais.

26 porquanto considerou o opróbrio de Cristo por maiores riquezas do que os tesouros do Egito, porque contemplava o galardão.

26Jis Mesijo paniekinimą laikė didesniu lobiu negu Egipto turtus, nes žvelgė į atpildą.

27 Pela fé, ele abandonou o Egito, não ficando amedrontado com a cólera do rei; antes, permaneceu firme como quem vê aquele que é invisível.

27Tikėdamas jis paliko Egiptą ir nepabūgo karaliaus rūstybės. Jis liko nepajudinamas, tarsi regėtų Neregimąjį.

28 Pela fé, celebrou a Páscoa e o derramamento do sangue, para que o exterminador não tocasse nos primogênitos dos israelitas.

28Tikėdamas jis šventė Velykas ir šlakstė krauju, kad angelas naikintojas nepaliestų jų pirmagimių.

29 Pela fé, atravessaram o mar Vermelho como por terra seca; tentando-o os egípcios, foram tragados de todo.

29Tikėdama tauta perėjo per Raudonąją jūrą tartum per sausumą, o tai daryti mėginantys egiptiečiai prigėrė.

[30] Pela fé, ruíram as muralhas de Jericó, depois de rodeadas por sete dias.
[31] Pela fé, Raabe, a meretriz, não foi destruída com os desobedientes, porque acolheu com paz aos espias.
[32] E que mais direi? Certamente, me faltará o tempo necessário para referir o que há a respeito de Gideão, de Baraque, de Sansão, de Jefté, de Davi, de Samuel e dos profetas,
[33] os quais, por meio da fé, subjugaram reinos, praticaram a justiça, obtiveram promessas, fecharam a boca de leões,
[34] extinguiram a violência do fogo, escaparam ao fio da espada, da fraqueza tiraram força, fizeram-se poderosos em guerra, puseram em fuga exércitos de estrangeiros.
[35] Mulheres receberam, pela ressurreição, os seus mortos. Alguns foram torturados, não aceitando seu resgate, para obterem superior ressurreição;
[36] outros, por sua vez, passaram pela prova de escárnios e açoites, sim, até de algemas e prisões.
[37] Foram apedrejados, provados, serrados pelo meio, mortos a fio de espada; andaram peregrinos, vestidos de peles de ovelhas e de cabras, necessitados, afligidos, maltratados
[38] (homens dos quais o mundo não era digno), errantes pelos desertos, pelos montes, pelas covas, pelos antros da terra.

[30]Tikėjimu buvo sugriauti Jericho mūrai po septynių dienų žygiavimo aplinkui.
[31]Dėl tikėjimo paleistuvė Rahaba nepražuvo kartu su neklusniaisiais, nes buvo taikingai priėmusi žvalgus.
[32]Ką dar pasakyti? Man neužtektų laiko, jeigu imčiau pasakoti apie Gedeoną, Baraką, Samsoną, Jeftę, Dovydą, Samuelį ir pranašus,
[33]kurie tikėdami užkariavo karalystes, įvykdė teisingumą, įgijo pažadus, užčiaupė liūtams nasrus,
[34]užgesino ugnies karštį, paspruko nuo kalavijo ašmenų, atsigavo iš silpnumo, tapo galiūnais kovoje, privertė bėgti svetimųjų pulkus.
[35]Moterys atgavo prikeltus savo mirusiuosius, kiti leidosi kankinami ir atsisakė laisvės, kad laimėtų prakilnesnį prisikėlimą.
[36]Dar kiti turėjo iškęsti patyčias ir plakimus, taip pat pančius ir kalėjimą.
[37]Jie buvo akmenimis mušami, pjūklais pjaustomi, kalavijo kirčiais žudomi, klajojo prisidengę avikailiais ar ožkenomis, vargo, kentė priespaudą ir kankinimus.
[38]Jie, kurių pasaulis nebuvo vertas, slapstėsi dykumose, kalnuose, olose ir žemės plyšiuose.

[39] Ora, todos estes que obtiveram bom testemunho por sua fé não obtiveram, contudo, a concretização da promessa,

[40] por haver Deus provido coisa superior a nosso respeito, para que eles, sem nós, não fossem aperfeiçoados.

[39]Ir jie visi, nors dėl tikėjimo buvo gerai įvertinti, nesulaukė to, kas buvo pažadėta,

[40]nes Dievas geresniuosius dalykus buvo numatęs mums, kad jie ne be mūsų pasiektų tobulumą.

Hebreus 12

Devemos imitar o exemplo de Cristo, que foi perseverante em meio às provações

[1] Portanto, também nós, visto que temos a rodear-nos tão grande nuvem de testemunhas, desembaraçando-nos de todo peso e do pecado que tenazmente nos assedia, corramos, com perseverança, a carreira que nos está proposta,

[2] olhando firmemente para o Autor e Consumador da fé, Jesus, o qual, em troca da alegria que lhe estava proposta, suportou a cruz, não fazendo caso da ignomínia, e está assentado à destra do trono de Deus.

[3] Considerai, pois, atentamente, aquele que suportou tamanha oposição dos pecadores contra si mesmo, para que não vos fatigueis, desmaiando em vossa alma.

As provações revelam o amor paternal de Deus para com seus filhos

[4] Ora, na vossa luta contra o pecado, ainda não tendes resistido até ao sangue

[5] e estais esquecidos da exortação que, como a filhos, discorre convosco: Filho meu, não menosprezes a correção que vem do SENHOR, nem desmaies quando por ele és reprovado;

[6] porque o SENHOR corrige a quem ama e açoita a todo filho a quem recebe.

Hebrajams 12

[1]Todėl ir mes, šitokio debesies liudytojų apsupti, nusimeskime visas naštas bei nuodėmės pinkles ir ištvermingai bėkime mums paskirtose lenktynėse,

[2]žiūrėdami į savo tikėjimo vadovą ir ištobulintoją Jėzų. Jis vietoj sau priderančių džiaugsmų, nepaisydamas gėdos, iškentėjo kryžių ir atsisėdo Dievo sosto dešinėje.

[3]Apsvarstykite, kaip jis iškentė nuo nusidėjėlių tokį priešgyniavimą, kad nepailstumėte ir nesuglebtumėte dvasia!

[4]O jums dar ir neteko priešintis iki kraujo, grumiantis su nuodėme.

Tėviškas Dievo auklėjimas

[5]Nejaugi būsite užmiršę paguodos žodžius, pasakytus jums kaip sūnums: Mano sūnau, nepaniekink Viešpaties auklybos ir nenusimink jo baramas,

[6]nes Dievas griežtai auklėja, ką myli, ir plaka kiekvieną sūnų, kurį priglaudžia.

[7] É para disciplina que perseverais (Deus vos trata como filhos); pois que filho há que o pai não corrige?
[8] Mas, se estais sem correção, de que todos se têm tornado participantes, logo, sois bastardos e não filhos.
[9] Além disso, tínhamos os nossos pais segundo a carne, que nos corrigiam, e os respeitávamos; não havemos de estar em muito maior submissão ao Pai espiritual e, então, viveremos?
[10] Pois eles nos corrigiam por pouco tempo, segundo melhor lhes parecia; Deus, porém, nos disciplina para aproveitamento, a fim de sermos participantes da sua santidade.
[11] Toda disciplina, com efeito, no momento não parece ser motivo de alegria, mas de tristeza; ao depois, entretanto, produz fruto pacífico aos que têm sido por ela exercitados, fruto de justiça.
[12] Por isso, restabelecei as mãos descaídas e os joelhos trôpegos;
[13] e fazei caminhos retos para os pés, para que não se extravie o que é manco; antes, seja curado.

A exortação à paz e à pureza

[14] Segui a paz com todos e a santificação, sem a qual ninguém verá o SENHOR,
[15] atentando, diligentemente, por que ninguém seja faltoso, separando-se da graça de Deus; nem haja alguma raiz de amargura que, brotando, vos perturbe, e,

[7]Jums reikia pakentėti dėl drausmės. Dievas elgiasi su jumis kaip su sūnumis. O kurio gi sūnaus tėvas griežtai neauklėja?!
[8]Bet jeigu jūs be drausmės, kuri visiems privaloma, vadinasi, jūs ne sūnūs, o pavainikiai.
[9]Jau mūsų kūno tėvai mus pabausdavo, ir mes juos gerbėme. Tad argi nebūsime dar klusnesni dvasių Tėvui, kad gyventume?!
[10]Juk anie savo nuožiūra mus drausmino nedaugeliui dienų, o šis tai daro mūsų labui, kad taptume jo šventumo dalininkais.
[11]Beje, kiekviena auklyba tam kartui atrodo ne linksma, o karti, bet vėliau ji atneš taikingų teisumo vaisių auklėtiniams.
[12]Todėl pakelkite nuleistas rankas, ištieskite pasilpusius kelius
[13]ir vaikščiokite, palikdami tiesius pėdsakus, kad kas luoša, neišnirtų, bet verčiau sugytų.
[14]Siekite santaikos su visais, siekite šventumo, be kurio niekas neregės Viešpaties.
[15]Žiūrėkite, kad kas nors nenustotų Dievo malonės, kad kokiakarti žalinga šaknis neišleistų daigų ir daugelis ja nesusiterštų,

por meio dela, muitos sejam contaminados;

16 nem haja algum impuro ou profano, como foi Esaú, o qual, por um repasto, vendeu o seu direito de primogenitura.

17 Pois sabeis também que, posteriormente, querendo herdar a bênção, foi rejeitado, pois não achou lugar de arrependimento, embora, com lágrimas, o tivesse buscado.

O contraste entre Sinai e Sião

18 Ora, não tendes chegado ao fogo palpável e ardente, e à escuridão, e às trevas, e à tempestade,

19 e ao clangor da trombeta, e ao som de palavras tais, que quantos o ouviram suplicaram que não se lhes falasse mais,

20 pois já não suportavam o que lhes era ordenado: Até um animal, se tocar o monte, será apedrejado.

21 Na verdade, de tal modo era horrível o espetáculo, que Moisés disse: Sinto-me aterrado e trêmulo!

22 Mas tendes chegado ao monte Sião e à cidade do Deus vivo, a Jerusalém celestial, e a incontáveis hostes de anjos, e à universal assembléia

23 e igreja dos primogênitos arrolados nos céus, e a Deus, o Juiz de todos, e aos espíritos dos justos aperfeiçoados,

24 e a Jesus, o Mediador da nova aliança, e ao sangue da aspersão que fala coisas superiores ao que fala o próprio Abel.

25 Tende cuidado, não recuseis ao que fala. Pois, se não escaparam aqueles que

16kad neatsirastų ištvirkėlių ir šventenybių niekintojų kaip Ezavas, už valgio kąsnį pardavęs pirmagimio teises.

17Jūs žinote, kad jis ir paskui, norėdamas gauti palaiminimą, buvo atmestas ir nerado progos atgailai, nors su ašaromis jos ieškojo.

Senoji ir Naujoji Sandoros

18Jūs prisiartinote ne prie apčiuopiamo ir ugnimi liepsnojančio kalno ar prie audringos tamsos, ar ūkanų, ar viesulo,

19ar trimito skardesio, ar žodžių skambesio, kurį išgirdę žmonės meldė daugiau jiems nebekalbėti.

20Mat jie negalėjo pakelti įsakymo: Net jeigu gyvulys paliestų kalną, jis turi būti užmuštas akmenimis.

21Anas reginys buvo toks baisus, jog Mozė pasakė: „Bijau ir visas drebu!“

22Bet jūs esate prisiartinę prie Siono kalno bei gyvojo Dievo miesto, dangaus Jeruzalės, prie nesuskaitomų tūkstančių angelų ir iškilmingojo sambūrio,

23prie danguje įrašytųjų pirmagimių Bažnyčios, prie visų Teisėjo Dievo, prie ištobulintų teisiųjų dvasių

24ir prie Naujosios Sandoros Tarpininko Jėzaus bei prie apšlakstymo krauju, kuris byloja geriau už Abelio kraują.

Ištikimybė Jėzaus Sandorai

25Žiūrėkite, kad neatstumtumėte kalbančiojo, nes jeigu anie neišsisuko, kai

recusaram ouvir quem, divinamente, os advertia sobre a terra, muito menos nós, os que nos desviamos daquele que dos céus nos adverte,

atmetė tą, kuris žemėje davė įspėjimų, tai juo labiau neišsisuksime mes, nusigręžę nuo to, kuris kalba iš dangaus.

26 aquele, cuja voz abalou, então, a terra; agora, porém, ele promete, dizendo: Ainda uma vez por todas, farei abalar não só a terra, mas também o céu.

26Jo balsas anuomet drebino žemę, o dabar jis žada: Aš dar kartą sudrebinsiu ne tik žemę, bet ir dangų!

27 Ora, esta palavra: Ainda uma vez por todas significa a remoção dessas coisas abaladas, como tinham sido feitas, para que as coisas que não são abaladas permaneçam.

27Žodžiai dar kartą rodo, kad sudrebintieji dalykai kaip sutvertieji bus permainyti, kad pasiliktų tai, kas nesudrebinama.

28 Por isso, recebendo nós um reino inabalável, retenhamos a graça, pela qual sirvamos a Deus de modo agradável, com reverência e santo temor;

28Todėl gaudami nepajudinamą karalystę, būkime dėkingi ir deramai tarnaukime Dievui su pagarba ir baime,

29 porque o nosso Deus é fogo consumidor.

29nes mūsų Dievas yra ryjanti ugnis.

Hebreus 13

Os deveres sociais

1 Seja constante o amor fraternal.

2 Não negligencieis a hospitalidade, pois alguns, praticando-a, sem o saber acolheram anjos.

3 Lembrai-vos dos encarcerados, como se presos com eles; dos que sofrem maus tratos, como se, com efeito, vós mesmos em pessoa fôsseis os maltratados.

4 Digno de honra entre todos seja o matrimônio, bem como o leito sem mácula; porque Deus julgará os impuros e adúlteros.

5 Seja a vossa vida sem avareza. Contentai-vos com as coisas que tendes; porque ele

Hebrajams 13

1Teišsilaiko [tikėjimo] brolių meilė.

2Nepamirškite svetingumo, nes per jį kai kurie, patys to nežinodami, buvo priėmę viešnagėn angelus.

3Prisiminkite kalinius, tarsi patys būtumėte kartu įkalinti, prisiminkite skriaudžiamuosius, nes patys tebesate kūne.

4Tebūna visų gerbiama santuoka ir nesuteptas santuokos patalas. O ištvirkėlius ir svetimautojus teis Dievas.

5Gyvenkite be godumo pinigams, būkite patenkinti tuo, ką turite, nes Dievas yra

tem dito: De maneira alguma te deixarei, nunca jamais te abandonarei.

6 Assim, afirmemos confiantemente: O SENHOR é o meu auxílio, não temerei; que me poderá fazer o homem?

Os deveres espirituais

7 Lembrai-vos dos vossos guias, os quais vos pregaram a palavra de Deus; e, considerando atentamente o fim da sua vida, imitai a fé que tiveram.

8 Jesus Cristo, ontem e hoje, é o mesmo e o será para sempre.

9 Não vos deixeis envolver por doutrinas várias e estranhas, porquanto o que vale é estar o coração confirmado com graça e não com alimentos, pois nunca tiveram proveito os que com isto se preocuparam.

10 Possuímos um altar do qual não têm direito de comer os que ministram no tabernáculo.

11 Pois aqueles animais cujo sangue é trazido para dentro do Santo dos Santos, pelo sumo sacerdote, como oblação pelo pecado, têm o corpo queimado fora do acampamento.

12 Por isso, foi que também Jesus, para santificar o povo, pelo seu próprio sangue, sofreu fora da porta.

13 Saiamos, pois, a ele, fora do arraial, levando o seu vitupério.

14 Na verdade, não temos aqui cidade permanente, mas buscamos a que há de vir.

15 Por meio de Jesus, pois, ofereçamos a Deus, sempre, sacrifício de louvor, que é o fruto de lábios que confessam o seu nome.

pasakęs: Niekada aš tavęs nepamesiu ir neapleisiu.

6Todėl galime su pasitikėjimu tarti: Viešpats mano gelbėtojas – aš nebijosiu! Ką man gali padaryti žmogus?!

7Atsiminkite savo vadovus, kurie jums paskelbė Dievo žodį. Įsižiūrėkite į jų gyvenimo pabaigą, sekite jų tikėjimu.

8Jėzus Kristus yra tas pats vakar ir šiandien, tas pats ir per amžius.

9Nesiduokite suvedžiojami įvairių svetimų mokslų. Gera, kai širdis sustiprinta malonės, o ne valgių, nedavusių naudos tiems, kurie laikėsi nuostatų dėl jų vartojimo.

10Mes turime aukurą, nuo kurio valgyti neturi teisės tie, kurie tebetarnauja padangtei.

11Juk kūnai gyvulių, kurių kraujas vyriausiojo kunigo įnešamas į šventovę aukai už nuodėmes, sudeginami už stovyklos.

12Todėl ir Jėzus, norėdamas savo krauju pašventinti tautą, kentėjo už miesto vartų.

13Taigi išeikime jo pasitikti už stovyklos ir prisiimkime jo paniekinimą.

14Čia mes neturime išliekančio miesto, bet ieškome būsimojo.

15Tad per jį visuomet atnašaukime Dievui šlovinimo auką, tai yra jo vardą garbinančių lūpų vaisių.

[16] Não negligencieis, igualmente, a prática do bem e a mútua cooperação; pois, com tais sacrifícios, Deus se compraz.

[17] Obedecei aos vossos guias e sede submissos para com eles; pois velam por vossa alma, como quem deve prestar contas, para que façam isto com alegria e não gemendo; porque isto não aproveita a vós outros.

Algumas recomendações pessoais

[18] Orai por nós, pois estamos persuadidos de termos boa consciência, desejando em todas as coisas viver condignamente.

[19] Rogo-vos, com muito empenho, que assim façais, a fim de que eu vos seja restituído mais depressa.

[20] Ora, o Deus da paz, que tornou a trazer dentre os mortos a Jesus, nosso SENHOR, o grande Pastor das ovelhas, pelo sangue da eterna aliança,

[21] vos aperfeiçoe em todo o bem, para cumprirdes a sua vontade, operando em vós o que é agradável diante dele, por Jesus Cristo, a quem seja a glória para todo o sempre. Amém!

[22] Rogo-vos ainda, irmãos, que suporteis a presente palavra de exortação; tanto mais quanto vos escrevi resumidamente.

[23] Notifico-vos que o irmão Timóteo foi posto em liberdade; com ele, caso venha logo, vos verei.

[24] Saudai todos os vossos guias, bem como todos os santos. Os da Itália vos saúdam.

[25] A graça seja com todos vós.

[16]Nepamirškite daryti gera ir dalytis su kitais geru, nes tokiomis aukomis patiksite Dievui.

[17]Klausykite savo vadovų ir būkite jiems atsidavę, nes jie budi jūsų sielų labui, būdami atsakingi už jas; tada jie tai darys su džiaugsmu, o ne dūsaudami, nes tai nebūtų jums naudinga.

[18]Melskite už mus, nes mes esame įsitikinę turį ramią sąžinę ir norį visame kame dorai elgtis.

[19]Itin prašau melsti, kad būčiau greičiau jums sugrąžintas.

[20]Ramybės Dievas, amžinosios Sandoros krauju išvedęs iš numirusių didįjį avių Ganytoją – mūsų Viešpatį Jėzų,

[21]tepadaro jus tinkamus viskam, kas gera, idant vykdytumėte jo valią; tenuveikia mumyse, kas jo akims patinka per Jėzų Kristų. Jam šlovė per amžių amžius! Amen.

[22]Aš maldauju jus, broliai, kantriai priimkite šį paraginimo žodį: juk parašiau jums trumpai.

[23]Žinokite, kad mūsų brolis Timotiejus yra išleistas laisvėn. Jei jis greičiau atvyks, aš su juo pamatysiu ir jus.

Sveikinimai

[24]Sveikinkite visus savo vadovus ir visus šventuosius. Jus sveikina broliai iš Italijos.

[25]Malonė teesie su jumis visais!

Epístola de Tiago	Jokūbo

Tiago 1

Prefácio e saudação

[1] Tiago, servo de Deus e do SENHOR Jesus Cristo, às doze tribos que se encontram na Dispersão, saudações.

Os benefícios das provações

[2] Meus irmãos, tende por motivo de toda alegria o passardes por várias provações,

[3] sabendo que a provação da vossa fé, uma vez confirmada, produz perseverança.

[4] Ora, a perseverança deve ter ação completa, para que sejais perfeitos e íntegros, em nada deficientes.

Como obter a sabedoria

[5] Se, porém, algum de vós necessita de sabedoria, peça-a a Deus, que a todos dá liberalmente e nada lhes impropera; e ser-lhe-á concedida.

[6] Peça-a, porém, com fé, em nada duvidando; pois o que duvida é semelhante à onda do mar, impelida e agitada pelo vento.

[7] Não suponha esse homem que alcançará do SENHOR alguma coisa;

[8] homem de ânimo dobre, inconstante em todos os seus caminhos.

As circunstâncias terrenas são transitórias

[9] O irmão, porém, de condição humilde glorie-se na sua dignidade,

[10] e o rico, na sua insignificância, porque ele passará como a flor da erva.

[11] Porque o sol se levanta com seu ardente calor, e a erva seca, e a sua flor cai, e desaparece a formosura do seu aspecto;

Jokūbo 1

Išmėginimų prasmė

[1]Jokūbas, Dievo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus tarnas, siunčia sveikinimus dvylikai giminių išeivijoje.

[2]Laikykite, broliai, tikru džiaugsmu, kad pakliūvate į visokius išmėginimus.

[3]Supraskite: jūsų tikėjimo išmėginimas gimdo ištvermę,

[4]o ištvermė tesubręsta darbu, kad jūs taptumėte tobuli, subrendę ir nieko nestokojantys.

[5]Jei kuriam iš jūsų trūksta išminties, teprašo Dievą, kuris visiems dosniai duoda ir nepriekaištauja, ir jam bus suteikta.

[6]Tegul prašo tikėdamas, nė kiek neabejodamas, nes abejojantis žmogus panašus į jūros bangas, varinėjamas ir blaškomas vėjo.

[7]Toksai žmogus tegul nemano ką nors gausiąs iš Viešpaties –

[8]toks dvilypis, visuose savo keliuose nepastovus žmogus.

[9]Tegul didžiuojasi suvargęs brolis savo išaukštinimu,

[10]o turtingasis savo pažeminimu, nes jis išnyks kaip lauko gėlė.

[11]Juk pakyla kaitri saulė, išdžiovina žolyną, ir jo žiedas nubyra, jo išvaizdos

assim também se murchará o rico em seus caminhos.

grožybė pranyksta. Taip sunyks ir turtuolis savo keliuose.

A origem do pecado

12 Bem-aventurado o homem que suporta, com perseverança, a provação; porque, depois de ter sido aprovado, receberá a coroa da vida, a qual o SENHOR prometeu aos que o amam.

12Palaimintas žmogus, kuris ištveria išmėginimą, nes kai bus ištirtas, jis gaus gyvenimo vainiką, kurį Dievas yra pažadėjęs jį mylintiems.

13 Ninguém, ao ser tentado, diga: Sou tentado por Deus; porque Deus não pode ser tentado pelo mal e ele mesmo a ninguém tenta.

13Ir nė vienas gundomas tenesako: „Aš esu Dievo gundomas“. Dievas negali būti gundomas į pikta ir pats nieko negundo.

14 Ao contrário, cada um é tentado pela sua própria cobiça, quando esta o atrai e seduz.

14Kiekvienas yra gundomas, savo geismo pagrobtas ir suviliotas.

15 Então, a cobiça, depois de haver concebido, dá à luz o pecado; e o pecado, uma vez consumado, gera a morte.

15Paskui įsiliepsnojęs geismas pagimdo nuodėmę, o subrandinta nuodėmė gimdo mirtį.

A origem do bem

16 Não vos enganeis, meus amados irmãos.

16Nesiduokite suklaidinami, mano mylimi broliai!

17 Toda boa dádiva e todo dom perfeito são lá do alto, descendo do Pai das luzes, em quem não pode existir variação ou sombra de mudança.

17Kiekvienas geras davinys ir tobula dovana ateina iš aukštybių, nužengia nuo šviesybių Tėvo, kuriame nėra jokių atmainų ir jokių sambrėškų.

18 Pois, segundo o seu querer, ele nos gerou pela palavra da verdade, para que fôssemos como que primícias das suas criaturas.

18Savo valia jis pagimdė mus tiesos žodžiu, kad būtume tarsi jo kūrinių pirmienos.

A prática da palavra de Deus

Tikrasis pamaldumas

19 Sabeis estas coisas, meus amados irmãos. Todo homem, pois, seja pronto para ouvir, tardio para falar, tardio para se irar.

19Žinokite, mano mylimi broliai: kiekvienas žmogus tebūna greitas klausytis, bet lėtas kalbėti, lėtas pykti.

20 Porque a ira do homem não produz a justiça de Deus.

20Žmogaus rūstybė nedaro Dievo teisumo.

[21] Portanto, despojando-vos de toda impureza e acúmulo de maldade, acolhei, com mansidão, a palavra em vós implantada, a qual é poderosa para salvar a vossa alma.

[21]Todėl atsižadėję bet kokios netyrybės bei piktybių gausos, su romumu priimkite įdiegtąjį žodį, kuris gali išgelbėti jūsų sielas.

[22] Tornai-vos, pois, praticantes da palavra e não somente ouvintes, enganando-vos a vós mesmos.

[22]Būkite žodžio vykdytojai, o ne vien klausytojai, apgaudinėjantys patys save.

[23] Porque, se alguém é ouvinte da palavra e não praticante, assemelha-se ao homem que contempla, num espelho, o seu rosto natural;

[23]Jei kas tėra žodžio klausytojas, o ne vykdytojas, tai jis panašus į žmogų, kuris stebi savo gimtąjį veidą veidrodyje.

[24] pois a si mesmo se contempla, e se retira, e para logo se esquece de como era a sua aparência.

[24]Pasižiūrėjo ir nuėjo, ir bematant pamiršo, koks buvo.

[25] Mas aquele que considera, atentamente, na lei perfeita, lei da liberdade, e nela persevera, não sendo ouvinte negligente, mas operoso praticante, esse será bem-aventurado no que realizar.

[25]Bet kas geriau įsižiūri į tobuląjį laisvės Įstatymą ir jo laikosi, kas tampa nebe užuomarša klausytojas, o darbo vykdytojas, tas bus palaimintas už savo darbą.

[26] Se alguém supõe ser religioso, deixando de refrear a língua, antes, enganando o próprio coração, a sua religião é vã.

[26]Jei kas mano esąs pamaldus ir nepažaboja savo liežuvio, bet apgaudinėja savo širdį, to pamaldumas tuščias.

[27] A religião pura e sem mácula, para com o nosso Deus e Pai, é esta: visitar os órfãos e as viúvas nas suas tribulações e a si mesmo guardar-se incontaminado do mundo.

[27]Tyras ir nesuteptas pamaldumas Dievo, mūsų Tėvo, akyse yra rūpintis našlaičiais ir našlėmis jų sielvarte ir sergėti save nesuteršta šiuo pasauliu.

Tiago 2

Não se deve fazer acepção de pessoas

[1] Meus irmãos, não tenhais a fé em nosso SENHOR Jesus Cristo, SENHOR da glória, em acepção de pessoas.

[2] Se, portanto, entrar na vossa sinagoga algum homem com anéis de ouro nos

Jokūbo 2

Venkite šališkumo

[1]Mano broliai, nesutepkite mūsų šlovingojo Viešpaties Jėzaus Kristaus tikėjimo atsižvelgimu į asmenis.

[2]Štai į jūsų susirinkimą ateina žmogus, auksiniais žiedais apsimaustęs, puikiais

dedos, em trajos de luxo, e entrar também algum pobre andrajoso,

drabužiais pasipuošęs, taip pat įžengia vargdienis apskurusiu apdaru.

[3] e tratardes com deferência o que tem os trajos de luxo e lhe disserdes: Tu, assenta-te aqui em lugar de honra; e disserdes ao pobre: Tu, fica ali em pé ou assenta-te aqui abaixo do estrado dos meus pés,

[3]Jūs šokinėjate apie tą, kuris puošniai apsirengęs, ir sakote: „Atsisėsk čia patogiai“, o vargdieniui tariate: „Pastovėk ten“, arba: „Sėskis prie mano kojų“.

[4] não fizestes distinção entre vós mesmos e não vos tornastes juízes tomados de perversos pensamentos?

[4]Argi jūs nesate šališki, argi netampate kreivais sumetimais besivadovaujančiais teisėjais?

[5] Ouvi, meus amados irmãos. Não escolheu Deus os que para o mundo são pobres, para serem ricos em fé e herdeiros do reino que ele prometeu aos que o amam?

[5]Paklausykite, mano mylimieji broliai: ar Dievas neišsirinko pasaulio akyse vargdienių, kad jie būtų turtingi tikėjimo ir paveldėtų karalystę, pažadėtą jį mylintiems?

[6] Entretanto, vós outros menosprezastes o pobre. Não são os ricos que vos oprimem e não são eles que vos arrastam para tribunais?

[6]O jūs paniekinote vargšą! Argi ne turtuoliai jus vargina, ar ne jie tampo jus po teismus?

[7] Não são eles os que blasfemam o bom nome que sobre vós foi invocado?

[7]Ar ne jie piktžodžiauja tam gražiam vardui, kuriuo esate pavadinti?!

[8] Se vós, contudo, observais a lei régia segundo a Escritura: Amarás o teu próximo como a ti mesmo, fazeis bem;

[8]Jeigu tik vykdote karališkąjį Įstatymą, kaip Raštas reikalauja: Mylėk savo artimą, kaip save patį, jūs gerai darote,

[9] se, todavia, fazeis acepção de pessoas, cometeis pecado, sendo argüidos pela lei como transgressores.

[9]bet jeigu pataikaujate atskiriems asmenims, darote nuodėmę ir esate Įstatymo kaltinami kaip nusižengėliai.

[10] Pois qualquer que guarda toda a lei, mas tropeça em um só ponto, se torna culpado de todos.

[10]Mat kas laikosi viso Įstatymo, bet nusižengia vienu dalyku, tas lieka kaltas ir dėl visų.

[11] Porquanto, aquele que disse: Não adulterarás também ordenou: Não matarás. Ora, se não adulteras, porém matas, vens a ser transgressor da lei.

[11]Juk tasai, kuris yra pasakęs: Nesvetimauk! – taip pat yra pasakęs: Nežudyk! Jei nesvetimauji, bet žudai, vis tiek esi Įstatymo laužytojas.

[12] Falai de tal maneira e de tal maneira procedei como aqueles que hão de ser julgados pela lei da liberdade.

[12]Taip kalbėkite ir taip darykite, kaip tie, kurie bus teisiami pagal laisvės Įstatymą.

[13] Porque o juízo é sem misericórdia para com aquele que não usou de misericórdia. A misericórdia triunfa sobre o juízo.

[13]Teismas negailestingas tam, kuris nevykdė gailestingumo. O gailestingumas didžiuojasi prieš teismą.

A fé sem obras é morta

Tikėjimas ir darbai

[14] Meus irmãos, qual é o proveito, se alguém disser que tem fé, mas não tiver obras? Pode, acaso, semelhante fé salvá-lo?

[14]Kas iš to, mano broliai, jei kas sakosi turįs tikėjimą, bet neturi darbų?! Ar gali jį išgelbėti tikėjimas?

[15] Se um irmão ou uma irmã estiverem carecidos de roupa e necessitados do alimento cotidiano,

[15]Jei brolis ar sesuo neturi drabužių ir stokoja kasdienio maisto,

[16] e qualquer dentre vós lhes disser: Ide em paz, aquecei-vos e fartai-vos, sem, contudo, lhes dar o necessário para o corpo, qual é o proveito disso?

[16]ir kas nors iš jūsų jiems tartų: „Keliaukite sveiki, sušilkite, pasisotinkite“, o neduotų, ko reikia jų kūnui, kas iš tų žodžių?!

[17] Assim, também a fé, se não tiver obras, por si só está morta.

[17]Taip pat ir tikėjimas: jei neturi darbų, jis savyje miręs.

[18] Mas alguém dirá: Tu tens fé, e eu tenho obras; mostra-me essa tua fé sem as obras, e eu, com as obras, te mostrarei a minha fé.

[18]Priešingai, kitas pasakys: „Tu turi tikėjimą, o aš turiu darbus“. Parodyk man be darbų savo tikėjimą, o aš tau darbais parodysiu savo tikėjimą.

[19] Crês, tu, que Deus é um só? Fazes bem. Até os demônios crêem e tremem.

[19]Tu tiki, jog yra vienas Dievas? Gerai darai! Bet ir demonai tiki ir dreba.

[20] Queres, pois, ficar certo, ó homem insensato, de que a fé sem as obras é inoperante?

[20]Ar nori žinoti, neišmintingas žmogau, kad tikėjimas be darbų nevaisingas?

[21] Não foi por obras que Abraão, o nosso pai, foi justificado, quando ofereceu sobre o altar o próprio filho, Isaque?

[21]Argi ne darbais buvo nuteisintas mūsų tėvas Abraomas, aukodamas savo sūnų Izaoką ant aukuro?

[22] Vês como a fé operava juntamente com as suas obras; com efeito, foi pelas obras que a fé se consumou,

[22]Matai, tikėjimas veikė kartu su jo darbais, ir darbai tikėjimą padarė tobulą.

[23] e se cumpriu a Escritura, a qual diz: Ora, Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça; e: Foi chamado amigo de Deus.

[24] Verificais que uma pessoa é justificada por obras e não por fé somente.

[25] De igual modo, não foi também justificada por obras a meretriz Raabe, quando acolheu os emissários e os fez partir por outro caminho?

[26] Porque, assim como o corpo sem espírito é morto, assim também a fé sem obras é morta.

[23]Taip išsipildė Rašto posakis: Abraomas patikėjo Dievu, ir tai buvo jam įskaityta teisumu, o jis pramintas Dievo bičiuliu.

[24]Matote, kad žmogus nuteisinamas darbais, o ne vienu tikėjimu.

[25]Taip pat ir paleistuvė Rahaba: argi ji ne darbais buvo nuteisinta, kai priėmė pasiuntinius ir kitu keliu juos išleido?

[26]Kaip kūnas be dvasios miręs, taip ir tikėjimas be darbų negyvas.

Tiago 3

Os pecados da língua e o dever de refreá-la

[1] Meus irmãos, não vos torneis, muitos de vós, mestres, sabendo que havemos de receber maior juízo.

[2] Porque todos tropeçamos em muitas coisas. Se alguém não tropeça no falar, é perfeito varão, capaz de refrear também todo o corpo.

[3] Ora, se pomos freio na boca dos cavalos, para nos obedecerem, também lhes dirigimos o corpo inteiro.

[4] Observai, igualmente, os navios que, sendo tão grandes e batidos de rijos ventos, por um pequeníssimo leme são dirigidos para onde queira o impulso do timoneiro.

[5] Assim, também a língua, pequeno órgão, se gaba de grandes coisas. Vede como uma fagulha põe em brasas tão grande selva!

Jokūbo 3

Nepažabotas liežuvis

[1]Mano broliai, nesistenkite daugelis būti mokytojais. Žinokite, kad mūsų laukia griežtesnis teismas.

[2]Juk mes visi dažnai nusižengiame. Kas nenusideda kalbėdamas, tas yra tobulas žmogus; jis sugebės pažaboti ir visą kūną.

[3]Jei mes įbrukame žąslus arkliams į nasrus, kad mums paklustų, mes suvaldome ir visą jų kūną.

[4]Štai kad ir laivai: nors jie tokie dideli ir smarkių vėjų genami, mažytis vairas juos pakreipia, kur nori vairininkas.

[5]Taip pat ir liežuvis yra mažas narys, bet moka girtis didžiais dalykais. Žiūrėkite, kokia maža ugnelė padega didžiausią girią;

[6] Ora, a língua é fogo; é mundo de iniqüidade; a língua está situada entre os membros de nosso corpo, e contamina o corpo inteiro, e não só põe em chamas toda a carreira da existência humana, como também é posta ela mesma em chamas pelo inferno.

[6]ir liežuvis yra ugnis, nedorybės visetas. Liežuvis glūdi tarp mūsų narių, suteršia visą kūną, padega visą gyvenimo ratą, patsai pragaro padegtas.

[7] Pois toda espécie de feras, de aves, de répteis e de seres marinhos se doma e tem sido domada pelo gênero humano;

[7]Kiekvieną žvėrių, paukščių, šliužų ir jūros gyvūnų padermę tramdo ir sutramdo žmonių padermė.

[8] a língua, porém, nenhum dos homens é capaz de domar; é mal incontido, carregado de veneno mortífero.

[8]O liežuvio joks žmogus nepajėgia suvaldyti; jis lieka vis nerimstanti blogybė, pilna mirtinų nuodų.

[9] Com ela, bendizemos ao SENHOR e Pai; também, com ela, amaldiçoamos os homens, feitos à semelhança de Deus.

[9]Juo šloviname Viešpatį, savo Tėvą, ir juo keikiame žmones, kurie sutverti panašūs į Dievą.

[10] De uma só boca procede bênção e maldição. Meus irmãos, não é conveniente que estas coisas sejam assim.

[10]Iš tų pačių lūpų plaukia ir laiminimas, ir prakeikimas. Bet taip, mano broliai, neturi būti!

[11] Acaso, pode a fonte jorrar do mesmo lugar o que é doce e o que é amargoso?

[11]Nejaugi šaltinis iš tos pačios versmės lieja saldų ir kartų vandenį?

[12] Acaso, meus irmãos, pode a figueira produzir azeitonas ou a videira, figos? Tampouco fonte de água salgada pode dar água doce.

[12]Argi gali, broliai, figmedis išauginti alyvas, o vynmedis figas? Taip pat ir sūrus vanduo negali duoti saldaus.

A sabedoria lá do alto

Tikroji išmintis

[13] Quem entre vós é sábio e inteligente? Mostre em mansidão de sabedoria, mediante condigno proceder, as suas obras.

[13]Kas tarp jūsų išmintingas ir patyręs? Teparodo savo kilnų elgesį išmintingo švelnumo darbais.

[14] Se, pelo contrário, tendes em vosso coração inveja amargurada e sentimento faccioso, nem vos glorieis disso, nem mintais contra a verdade.

[14]Bet jeigu jūs savo širdyje puoselėjate kartų pavydą ir savanaudiškumą, tai nesigirkite ir nemeluokite tiesai.

[15] Esta não é a sabedoria que desce lá do alto; antes, é terrena, animal e demoníaca.

[16] Pois, onde há inveja e sentimento faccioso, aí há confusão e toda espécie de coisas ruins.

[17] A sabedoria, porém, lá do alto é, primeiramente, pura; depois, pacífica, indulgente, tratável, plena de misericórdia e de bons frutos, imparcial, sem fingimento.

[18] Ora, é em paz que se semeia o fruto da justiça, para os que promovem a paz.

[15]Tai nėra išmintis, nužengusi iš aukštybių, bet žemiškas, gyvuliškas ir demoniškas gudrumas.

[16]Kur pavydas ir savanaudiškumas, ten ir netvarka bei įvairūs nedori darbai.

[17]Iš aukštybių kilusi išmintis pirmiausia yra tyra, paskui taikinga, maloninga, klusni, pilna gailestingumo ir gerų vaisių, nešališka, nuoširdi.

[18]O teisumo vaisius sėjamas ramybėje tiems, kurie neša ramybę.

Tiago 4

A origem das contendas

[1] De onde procedem guerras e contendas que há entre vós? De onde, senão dos prazeres que militam na vossa carne?

[2] Cobiçais e nada tendes; matais, e invejais, e nada podeis obter; viveis a lutar e a fazer guerras. Nada tendes, porque não pedis;

[3] pedis e não recebeis, porque pedis mal, para esbanjardes em vossos prazeres.

[4] Infiéis, não compreendeis que a amizade do mundo é inimiga de Deus? Aquele, pois, que quiser ser amigo do mundo constitui-se inimigo de Deus.

[5] Ou supondes que em vão afirma a Escritura: É com ciúme que por nós anseia o Espírito, que ele fez habitar em nós?

[6] Antes, ele dá maior graça; pelo que diz: Deus resiste aos soberbos, mas dá graça aos humildes.

Jokūbo 4

Santarvės reikalas

[1]Iš kur atsiranda karai, iš kur tarp jūsų kivirčai? Ne iš kur kitur, tik iš jūsų užgaidų, kurios nerimsta jūsų sąnariuose.

[2]Geidžiate ir neturite? Tuomet žudote. Pavydite ir negalite pasiekti? Tuomet kovojate ir kariaujate. Jūs neturite, nes neprašote.

[3]Jūs prašote ir negaunate, nes negerai prašote – tik savo įnoriams patenkinti.

[4]Jūs, svetimautojos! Argi nežinote, kad draugystė su pasauliu priešinga draugystei su Dievu? Taigi kas nori būti pasaulio bičiulis, tas tampa Dievo priešininku.

[5]Gal manote, kad Raštas veltui sako: „Pavydulingai trokšta jis dvasios, kurią apgyvendino mumyse“?

[6]Bet jis duoda dar didesnę malonę, ir todėl sakoma: Dievas priešinasi išpuikėliams, o nuolankiesiems teikia malonę.

[7] Sujeitai-vos, portanto, a Deus; mas resisti ao diabo, e ele fugirá de vós.

[8] Chegai-vos a Deus, e ele se chegará a vós outros. Purificai as mãos, pecadores; e vós que sois de ânimo dobre, limpai o coração.

[9] Afligi-vos, lamentai e chorai. Converta-se o vosso riso em pranto, e a vossa alegria, em tristeza.

[10] Humilhai-vos na presença do SENHOR, e ele vos exaltará.

A maledicência é condenada

[11] Irmãos, não faleis mal uns dos outros. Aquele que fala mal do irmão ou julga a seu irmão fala mal da lei e julga a lei; ora, se julgas a lei, não és observador da lei, mas juiz.

[12] Um só é Legislador e Juiz, aquele que pode salvar e fazer perecer; tu, porém, quem és, que julgas o próximo?

A falibilidade dos projetos humanos

[13] Atendei, agora, vós que dizeis: Hoje ou amanhã, iremos para a cidade tal, e lá passaremos um ano, e negociaremos, e teremos lucros.

[14] Vós não sabeis o que sucederá amanhã. Que é a vossa vida? Sois, apenas, como neblina que aparece por instante e logo se dissipa.

[15] Em vez disso, devíeis dizer: Se o SENHOR quiser, não só viveremos, como também faremos isto ou aquilo.

[16] Agora, entretanto, vos jactais das vossas arrogantes pretensões. Toda jactância semelhante a essa é maligna.

[7]Taigi būkite klusnūs Dievui; priešinkitės velniui, ir jis bėgs nuo jūsų.

[8]Artinkitės prie Dievo, ir jis artinsis prie jūsų. Nusimazgokite rankas, nusidėjėliai, nusivalykite širdis, besiblaškantieji!

[9]Pažinkite savo skurdą, liūdėkite ir raudokite! Jūsų juokas tepavirsta gedulu, o džiaugsmas – liūdesiu.

[10]Nusižeminkite prieš Viešpatį, tai jis jus išaukštins.

[11]Broliai, neapkalbinėkite vieni kitų! Kas apkalbinėja arba teisia savo brolį, tas apkalbinėja ir teisia Įstatymą. O jeigu tu teisi Įstatymą, vadinasi, esi ne Įstatymo vykdytojas, bet teisėjas.

[12]Tačiau tėra vienintelis Įstatymo leidėjas ir teisėjas, būtent tas, kuris gali išgelbėti ir pražudyti. O kas gi tu toks, kad teistum artimą?!

Perspėjimai ir pamokymai

[13]Nagi jūs, kurie kalbate: „Šiandien arba rytoj mes keliausime į tą ir tą miestą, tenai prabūsime metus, versimės prekyba ir pasipelnysime“, –

[14]jūs juk nežinote, kas jūsų rytoj laukia! Ir kas gi jūsų gyvybė? Esate garas, kuris trumpam pasirodo ir paskui išnyksta.

[15]Verčiau sakytumėte: „Jei Viešpats panorės, gyvensime ir darysime šį bei tą“.

[16]O dabar jūs giriatės iš savo pasipūtimo, ir kiekvienas toks gyrimasis yra netikęs.

[17] Portanto, aquele que sabe que deve fazer o bem e não o faz nisso está pecando.

[17]Kas moka daryti gera ir nedaro, tas nusideda.

Tiago 5

Deus condena as riquezas mal adquiridas e mal empregadas

[1] Atendei, agora, ricos, chorai lamentando, por causa das vossas desventuras, que vos sobrevirão.

[2] As vossas riquezas estão corruptas, e as vossas roupagens, comidas de traça;

[3] o vosso ouro e a vossa prata foram gastos de ferrugens, e a sua ferrugem há de ser por testemunho contra vós mesmos e há de devorar, como fogo, as vossas carnes. Tesouros acumulastes nos últimos dias.

[4] Eis que o salário dos trabalhadores que ceifaram os vossos campos e que por vós foi retido com fraude está clamando; e os clamores dos ceifeiros penetraram até aos ouvidos do SENHOR dos Exércitos.

[5] Tendes vivido regaladamente sobre a terra; tendes vivido nos prazeres; tendes engordado o vosso coração, em dia de matança;

[6] tendes condenado e matado o justo, sem que ele vos faça resistência.

A necessidade, bênçãos e exemplo da paciência

[7] Sede, pois, irmãos, pacientes, até à vinda do SENHOR. Eis que o lavrador aguarda com paciência o precioso fruto da terra, até receber as primeiras e as últimas chuvas.

[8] Sede vós também pacientes e fortalecei o vosso coração, pois a vinda do SENHOR está próxima.

Jokūbo 5

[1]Nagi dabar jūs, turtuoliai, verkite ir raudokite dėl jūsų laukiančių negandų!

[2]Jūsų lobiai supuvę, jūsų drabužiai kandžių sukapoti.

[3]Jūsų auksas ir sidabras surūdijo, ir jų rūdys prieš jus liudys ir ės jūsų kūnus kaip ugnis. Jūs tebekraunate turtus dienų pabaigoje.

[4]Štai šaukia jūsų laukus nuvaliusių darbininkų užmokestis, kurį jūs nusukote, pjovėjų aimanos prasiskverbė į Galybių Viešpaties ausis.

[5]Jūs prabangiai gyvenote žemėje, smaguriavote ir nupenėjote savo širdis skerdimo dienai.

[6]Jūs pasmerkėte ir nužudėte teisųjį; jis jums nesipriešina.

[7]Tad būkite kantrūs, broliai, iki Viešpaties atėjimo. Antai ūkininkas laukia brangaus žemės vaisiaus, kantriai jį globodamas, kol sulaukia ankstyvųjų ir vėlyvųjų lietų.

[8]Ir jūs būkite kantrūs, sustiprinkite savo širdis, nes Viešpaties atėjimas arti.

[9] Irmãos, não vos queixeis uns dos outros, para não serdes julgados. Eis que o juiz está às portas.

[9]Nemurmėkite, broliai, vieni prieš kitus, kad nebūtumėte teisiami. Štai teisėjas jau stovi prie slenksčio.

[10] Irmãos, tomai por modelo no sofrimento e na paciência os profetas, os quais falaram em nome do SENHOR.

[10]Imkite, broliai, vargų pakentimo ir kantrybės pavyzdžiu pranašus, kurie kalbėjo Viešpaties vardu.

[11] Eis que temos por felizes os que perseveraram firmes. Tendes ouvido da paciência de Jó e vistes que fim o SENHOR lhe deu; porque o SENHOR é cheio de terna misericórdia e compassivo.

[11]Štai mes vadiname palaimintais ištverminguosius. Jūs girdėjote apie Jobo ištvermę ir matėte, kokia buvo jam Viešpaties skirta pabaiga, nes Viešpats kupinas užuojautos ir gailestingumo.

O juramento proibido e o proceder cristão em várias experiências da vida

[12] Acima de tudo, porém, meus irmãos, não jureis nem pelo céu, nem pela terra, nem por qualquer outro voto; antes, seja o vosso sim sim, e o vosso não não, para não cairdes em juízo.

[12]Bet pirmiausia, mano broliai, neprisiekinėkite nei dangumi, nei žeme, nei kitokia priesaika. Tebūnie jūsų „taip“ – taip ir „ne“ – ne, kad nepakliūtumėte į teismą.

[13] Está alguém entre vós sofrendo? Faça oração. Está alguém alegre? Cante louvores.

[13]Kas nors iš jūsų kenčia? Tesimeldžia. Kas nors džiaugiasi? Tegul gieda.

[14] Está alguém entre vós doente? Chame os presbíteros da igreja, e estes façam oração sobre ele, ungindo-o com óleo, em nome do SENHOR.

[14]Kas nors pas jus serga? Tepasikviečia Bažnyčios vyresniuosius, ir jie tesimeldžia už jį, patepdami aliejumi Viešpaties vardu.

[15] E a oração da fé salvará o enfermo, e o SENHOR o levantará; e, se houver cometido pecados, ser-lhe-ão perdoados.

[15]Tikėjimo malda išgelbės ligonį, ir Viešpats jį pakels, o jeigu jis būtų nusikaltęs, jam bus atleista.

[16] Confessai, pois, os vossos pecados uns aos outros e orai uns pelos outros, para serdes curados. Muito pode, por sua eficácia, a súplica do justo.

[16]Tad išpažinkite vieni kitiems nuodėmes ir melskitės vieni už kitus, kad atgautumėte sveikatą. Daug gali karšta teisiojo malda.

[17] Elias era homem semelhante a nós, sujeito aos mesmos sentimentos, e orou, com instância, para que não chovesse

[17]Elijas buvo vargo žmogus, kaip ir mes. Jis melste meldė, kad nelytų, ir nelijo žemėje trejus metus ir šešis mėnesius;

sobre a terra, e, por três anos e seis meses, não choveu.

[18] E orou, de novo, e o céu deu chuva, e a terra fez germinar seus frutos.

[19] Meus irmãos, se algum entre vós se desviar da verdade, e alguém o converter,

[20] sabei que aquele que converte o pecador do seu caminho errado salvará da morte a alma dele e cobrirá multidão de pecados.

[18]ir jis vėl meldė, ir dangus davė lietaus, o žemė išždeldino savo vaisių.

[19]Mano broliai, jeigu kas iš jūsų nuklystų nuo tiesos ir kas nors jį atverstų,

[20]težino, kad sugrąžindamas nusidėjėlį iš klystkelio, išgelbės jo sielą nuo mirties ir uždengs daugybę nuodėmių.

Primeira epístola de Pedro	1 Petro

1 Pedro 1

Prefácio e saudação

[1] Pedro, apóstolo de Jesus Cristo, aos eleitos que são forasteiros da Dispersão no Ponto, Galácia, Capadócia, Ásia e Bitínia,

[2] eleitos, segundo a presciência de Deus Pai, em santificação do Espírito, para a obediência e a aspersão do sangue de Jesus Cristo, graça e paz vos sejam multiplicadas.

Ação de graças

[3] Bendito o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, que, segundo a sua muita misericórdia, nos regenerou para uma viva esperança, mediante a ressurreição de Jesus Cristo dentre os mortos,

[4] para uma herança incorruptível, sem mácula, imarcescível, reservada nos céus para vós outros

[5] que sois guardados pelo poder de Deus, mediante a fé, para a salvação preparada para revelar-se no último tempo.

[6] Nisso exultais, embora, no presente, por breve tempo, se necessário, sejais contristados por várias provações,

[7] para que, uma vez confirmado o valor da vossa fé, muito mais preciosa do que o ouro perecível, mesmo apurado por fogo, redunde em louvor, glória e honra na revelação de Jesus Cristo;

[8] a quem, não havendo visto, amais; no qual, não vendo agora, mas crendo,

1 Petro 1

[1]Petras, Jėzaus Kristaus apaštalas, pakeleiviams, pasklidusiems Ponte, Galatijoje, Kapadokijoje, Azijoje ir Bitinijoje, išrinktiems

[2]išankstiniu Dievo Tėvo numatymu, Dvasios pašventinimu, kad būtų klusnūs ir pašlakstyti Jėzaus Kristaus krauju. Tegausėja jums malonė ir ramybė!

Tikinčiųjų viltis

[3]Šlovė Dievui, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvui, kuris iš savo didžio gailestingumo Jėzaus Kristaus prisikėlimu iš numirusių yra atgimdęs mus gyvai vilčiai

[4]ir nenykstančiam, nesuteptam, nevystančiam palikimui, kuris laikomas jums danguje.

[5]Jus Dievo galybė ir sergsti tikėjimu išganymui, kuris parengtas apsireikšti paskutiniu metu.

[6]Tuomet jūs džiaugsitės, nors dabar ir reikia truputį paliūdėti įvairiuose išmėginimuose.

[7]Taip jūsų nuoširdus tikėjimas, brangesnis už pragaištantį auksą, kuris ugnimi ištiriamas, bus pripažintas vertas pagyrimo, šlovės bei pagarbos, kai apsireikš Jėzus Kristus.

[8]Jūs mylite jį, nors ir nesate jo matę; tikėdami jį, nors ir neregėdami,

Edição Revista e Atualizada
@1959, 1993 Sociedade Bíblica do Brasil
Sociedade Bíblica do Brasil
Lithuanian Bible
A. Rubšio ir Č. Kavaliausko vertimas su Antrojo Kanono knygomis
© 2012, Bible Society of Lithuania
LIETUVOS BIBLIJOS DRAUGIJA

exultais com alegria indizível e cheia de glória,

9 obtendo o fim da vossa fé: a salvação da vossa alma.

10 Foi a respeito desta salvação que os profetas indagaram e inquiriram, os quais profetizaram acerca da graça a vós outros destinada,

11 investigando, atentamente, qual a ocasião ou quais as circunstâncias oportunas, indicadas pelo Espírito de Cristo, que neles estava, ao dar de antemão testemunho sobre os sofrimentos referentes a Cristo e sobre as glórias que os seguiriam.

12 A eles foi revelado que, não para si mesmos, mas para vós outros, ministravam as coisas que, agora, vos foram anunciadas por aqueles que, pelo Espírito Santo enviado do céu, vos pregaram o evangelho, coisas essas que anjos anelam perscrutar.

A santidade na vida

13 Por isso, cingindo o vosso entendimento, sede sóbrios e esperai inteiramente na graça que vos está sendo trazida na revelação de Jesus Cristo.

14 Como filhos da obediência, não vos amoldeis às paixões que tínheis anteriormente na vossa ignorância;

15 pelo contrário, segundo é santo aquele que vos chamou, tornai-vos santos também vós mesmos em todo o vosso procedimento,

16 porque escrito está: Sede santos, porque eu sou santo.

džiūgaujate neapsakomu ir šlovingiausiu džiaugsmu,

9nes žinotės gausią savo tikėjimo siekinį – sielų išganymą.

10Šito išganymo ieškojo ir jį tyrinėjo pranašai, kurie ir pranašavo apie jums skirtąją malonę.

11Jie nagrinėjo, kurį ir kokį laiką nurodė juose veikianti Kristaus Dvasia, išpranašavusi Kristaus kentėjimus ir juos lydinčią šlovę.

12Jiems buvo apreikšta, kad jie ne sau, bet jums tarnauja tuo, ką dabar jums atskleidė Evangelijos skelbėjai iš dangaus pasiųstos Šventosios Dvasios galia. Į tuos dalykus geidžia pažvelgti net angelai.

Pašaukimas šventumui

13Todėl susijuosę savo dvasios strėnas, būkite blaivūs ir visiškai pasitikėkite malone, kuri bus jums suteikta, kai apsireikš Jėzus Kristus.

14Kaip klusnūs vaikai, daugiau nepasiduokite ankstesnėms savo neišmaningumo laikų aistroms.

15Šventas yra tasai, kuris jus pašaukė, tad ir jūs patys tapkite šventi visu savo elgesiu,

16kaip parašyta: Būkite šventi, nes aš esu šventas.

[17] Ora, se invocais como Pai aquele que, sem acepção de pessoas, julga segundo as obras de cada um, portai-vos com temor durante o tempo da vossa peregrinação,

[17]Ir jei kaip Tėvo šaukiatės to, kuris nešališkai teisia pagal kiekvieno darbą, su baime elkitės savo viešnagės metu.

[18] sabendo que não foi mediante coisas corruptíveis, como prata ou ouro, que fostes resgatados do vosso fútil procedimento que vossos pais vos legaram,

[18]Juk jūs žinote, kad esate atpirkti nuo niekingos iš protėvių paveldėtos elgsenos ne nykstančiais turtais, sidabru ar auksu,

[19] mas pelo precioso sangue, como de cordeiro sem defeito e sem mácula, o sangue de Cristo,

[19]bet brangiuoju krauju Kristaus, to avinėlio be kliaudos ir dėmės.

[20] conhecido, com efeito, antes da fundação do mundo, porém manifestado no fim dos tempos, por amor de vós

[20]O jis buvo numatytas dar prieš pasaulio sutvėrimą ir atskleistas laikų pabaigoje jums,

[21] que, por meio dele, tendes fé em Deus, o qual o ressuscitou dentre os mortos e lhe deu glória, de sorte que a vossa fé e esperança estejam em Deus.

[21]per jį įtikėjusiems Dievą, kuris jį prikėlė iš numirusių ir suteikė jam garbę; todėl ir jūsų tikėjimas bei viltis kyla į Dievą.

A santidade no amor

[22] Tendo purificado a vossa alma, pela vossa obediência à verdade, tendo em vista o amor fraternal não fingido, amai-vos, de coração, uns aos outros ardentemente,

[22]Klusnumu tiesai nuskaidrinę savo sielas neveidmainiškai brolių meilei, karštai iš širdies mylėkite vieni kitus.

[23] pois fostes regenerados não de semente corruptível, mas de incorruptível, mediante a palavra de Deus, a qual vive e é permanente.

[23]Jūs esate atgimę ne iš pranykstančios, bet iš nenykstančios sėklos gyvu ir pasiliekančiu Dievo žodžiu.

[24] Pois toda carne é como a erva, e toda a sua glória, como a flor da erva; seca-se a erva, e cai a sua flor;

[24]Mat kiekvienas kūnas – tartum žolynas, ir visa jo garbė – tarsi žolyno žiedas. Žolynas sudžiūsta, ir žiedas nubyra;

[25] a palavra do SENHOR, porém, permanece eternamente. Ora, esta é a palavra que vos foi evangelizada.

[25]tik Viešpaties žodis išlieka per amžius. Toks yra žodis, paskelbtas jums kaip Geroji naujiena.

1 Pedro 2

Os crentes são a casa espiritual edificada em Cristo

1 Despojando-vos, portanto, de toda maldade e dolo, de hipocrisias e invejas e de toda sorte de maledicências,

2 desejai ardentemente, como crianças recém-nascidas, o genuíno leite espiritual, para que, por ele, vos seja dado crescimento para salvação,

3 se é que já tendes a experiência de que o SENHOR é bondoso.

4 Chegando-vos para ele, a pedra que vive, rejeitada, sim, pelos homens, mas para com Deus eleita e preciosa,

5 também vós mesmos, como pedras que vivem, sois edificados casa espiritual para serdes sacerdócio santo, a fim de oferecerdes sacrifícios espirituais agradáveis a Deus por intermédio de Jesus Cristo.

6 Pois isso está na Escritura: Eis que ponho em Sião uma pedra angular, eleita e preciosa; e quem nela crer não será, de modo algum, envergonhado.

7 Para vós outros, portanto, os que credes, é a preciosidade; mas, para os descrentes, A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular

8 e: Pedra de tropeço e rocha de ofensa. São estes os que tropeçam na palavra, sendo desobedientes, para o que também foram postos.

9 Vós, porém, sois raça eleita, sacerdócio real, nação santa, povo de propriedade

1 Petro 2

Visuotinė kunigystė ir Dievo tauta

1Taigi atmetę visokią blogybę, visokią klastą, veidmainystes, pavydą ir visokias apkalbas,

2lyg naujagimiai trokškite dvasinio, neatmiešto pieno, kad nuo jo augtumėte išganymui,

3jei esate patyrę, koks meilus yra Viešpats.

4Ženkite prie jo, gyvojo akmens, tiesa, žmonių atmesto, bet Dievo išrinkto, brangaus.

5Ir jūs patys, kaip gyvieji akmenys, statydinkitės į dvasinius namus, kad būtumėte šventa kunigystė ir atnašautumėte dvasines aukas, priimtinas Dievui per Jėzų Kristų.

6Todėl Rašte pasakyta: Štai dedu Sione kertinį akmenį, brangų rinktinį akmenį; kas tiki jį, nebus sugėdintas.

7Tad jums, tikintiesiems, atiteks šlovė, o netikintiesiems tasai statytojų atmestasis akmuo tapo kertiniu akmeniu,

8suklupimo akmeniu ir papiktinimo uola. Jie suklumpa, neklausydami žodžio; tam jie ir skirti.

9O jūs esate išrinktoji giminė, karališkoji kunigystė, šventoji tauta,įsigytoji liaudis,

exclusiva de Deus, a fim de proclamardes as virtudes daquele que vos chamou das trevas para a sua maravilhosa luz;

pašaukta išgarsinti šlovingus darbus to, kuris pašaukė jus iš tamsybių į savo nuostabią šviesą.

10 vós, sim, que, antes, não éreis povo, mas, agora, sois povo de Deus, que não tínheis alcançado misericórdia, mas, agora, alcançastes misericórdia.

10Seniau ne tauta, dabar Dievo tauta,seniau neradę gailestingumo, dabar jį suradę.

A vida exemplar cristã: deveres para com os não crentes e para com as autoridades

11 Amados, exorto-vos, como peregrinos e forasteiros que sois, a vos absterdes das paixões carnais, que fazem guerra contra a alma,

11Mylimieji, aš maldauju jus kaip ateivius ir svečius susilaikyti nuo kūno geidulių, kurie kovoja prieš sielą.

12 mantendo exemplar o vosso procedimento no meio dos gentios, para que, naquilo que falam contra vós outros como de malfeitores, observando-vos em vossas boas obras, glorifiquem a Deus no dia da visitação.

12Jūsų elgesys tarp pagonių tebūna pavyzdingas, kad nors dabar jie šmeižia jus kaip piktadarius, pažinę jūsų gerus darbus imtų šlovinti Dievą aplankymo dieną.

Apie klusnumą

13 Sujeitai-vos a toda instituição humana por causa do SENHOR, quer seja ao rei, como soberano,

13Būkite klusnūs kiekvienai žmonių valdžiai dėl Viešpaties: tiek karaliui, kaip vyriausiajam,

14 quer às autoridades, como enviadas por ele, tanto para castigo dos malfeitores como para louvor dos que praticam o bem.

14tiek valdytojams, kaip jo pasiųstiems bausti piktadarių, išaukštinti gerųjų.

15 Porque assim é a vontade de Deus, que, pela prática do bem, façais emudecer a ignorância dos insensatos;

15Mat tokia yra Dievo valia, kad gerais darbais nutildytumėte neprotingus ir neišmanančius žmones.

16 como livres que sois, não usando, todavia, a liberdade por pretexto da malícia, mas vivendo como servos de Deus.

16Elkitės kaip laisvi, ne kaip tie, kurie laisve pridengia blogį, bet kaip Dievo tarnai.

17 Tratai todos com honra, amai os irmãos, temei a Deus, honrai o rei.

17Gerbkite visus, mylėkite brolius, bijokite Dievo, gerbkite karalių.

A vida exemplar cristã: deveres dos que prestam serviços a outrem

[18] Servos, sede submissos, com todo o temor ao vosso senhor, não somente se for bom e cordato, mas também ao perverso;
[19] porque isto é grato, que alguém suporte tristezas, sofrendo injustamente, por motivo de sua consciência para com Deus.
[20] Pois que glória há, se, pecando e sendo esbofeteados por isso, o suportais com paciência? Se, entretanto, quando praticais o bem, sois igualmente afligidos e o suportais com paciência, isto é grato a Deus.
[21] Porquanto para isto mesmo fostes chamados, pois que também Cristo sofreu em vosso lugar, deixando-vos exemplo para seguirdes os seus passos,
[22] o qual não cometeu pecado, nem dolo algum se achou em sua boca;
[23] pois ele, quando ultrajado, não revidava com ultraje; quando maltratado, não fazia ameaças, mas entregava-se àquele que julga retamente,
[24] carregando ele mesmo em seu corpo, sobre o madeiro, os nossos pecados, para que nós, mortos para os pecados, vivamos para a justiça; por suas chagas, fostes sarados.
[25] Porque estáveis desgarrados como ovelhas; agora, porém, vos convertestes ao Pastor e Bispo da vossa alma.

[18]Šeimynykščiai, su visa baime būkite klusnūs šeimininkams, ne tik geriems bei švelniems, bet ir įnoringiems.

[19]Tai malonė, jei kas pažindamas Dievą pakelia vargus, kuriuos nekaltai kenčia.

[20]Menka garbė, jei jūs kantrūs, kai esate plakami už nusikaltimus. Bet kai esate kantrūs, darydami gera ir kentėdami, tuomet jums nuopelnas Dievo akyse.

[21]Juk jūs tam pašaukti, nes ir Kristus kentėjo už jus, palikdamas jums pavyzdį, kad eitumėte jo pėdomis.

[22]Jis nepadarė nuodėmės, irjo lūpose nerasta klastos.

[23]Šmeižiamas jis neatsikirtinėjo, kentėdamas negrasino, bet visa pavedė teisingajam Teisėjui.

[24]Jis pats savo kūne užnešė mūsų nuodėmes ant kryžiaus, kad numirę nuodėmėms, gyventume teisumui. Jūs esate pagydyti jo žaizdomis.

[25]Jūs buvote tarsi paklydusios avys, o dabar sugrįžote pas savo sielų ganytoją ir sargą.

1 Pedro 3

A vida exemplar cristã: deveres dos casados

[1] Mulheres, sede vós, igualmente, submissas a vosso próprio marido, para que, se ele ainda não obedece à palavra,

1 Petro 3

Santuoka ir kasdienybė

[1]Jūs, žmonos, būkite klusnios savo vyrams, kad tie, kurie neklauso žodžio, ir

seja ganho, sem palavra alguma, por meio do procedimento de sua esposa,

2 ao observar o vosso honesto comportamento cheio de temor.

3 Não seja o adorno da esposa o que é exterior, como frisado de cabelos, adereços de ouro, aparato de vestuário;

4 seja, porém, o homem interior do coração, unido ao incorruptível trajo de um espírito manso e tranqüilo, que é de grande valor diante de Deus.

5 Pois foi assim também que a si mesmas se ataviaram, outrora, as santas mulheres que esperavam em Deus, estando submissas a seu próprio marido,

6 como fazia Sara, que obedeceu a Abraão, chamando-lhe senhor, da qual vós vos tornastes filhas, praticando o bem e não temendo perturbação alguma.

7 Maridos, vós, igualmente, vivei a vida comum do lar, com discernimento; e, tendo consideração para com a vossa mulher como parte mais frágil, tratai-a com dignidade, porque sois, juntamente, herdeiros da mesma graça de vida, para que não se interrompam as vossas orações.

A vida exemplar cristã: o amor fraternal

8 Finalmente, sede todos de igual ânimo, compadecidos, fraternalmente amigos, misericordiosos, humildes,

9 não pagando mal por mal ou injúria por injúria; antes, pelo contrário, bendizendo, pois para isto mesmo fostes chamados, a fim de receberdes bênção por herança.

be žodžio būtų laimėti [tikėjimui] žmonų elgesiu,

2matydami jūsų gyvenimo dievobaimingumą ir skaistumą.

3Tegu puošia jus ne išorė – šukuosena, aukso gražmenos ar ištaigingi drabužiai, –

4bet žmogaus širdies slaptuma – nesugadinta, švelni ir taikinga dvasia, kuri brangi Dievo akyse.

5Juk kadaise taip ir puošdavosi šventos moterys, kurios turėjo viltį Dieve ir buvo klusnios savo vyrams.

6Taip Sara klausė Abraomo ir vadino jį viešpačiu. Jūs tapote jos dukterimis, darydamos gera ir nebijodamos jokių bauginimų.

7O ir jūs, vyrai, supratingai gyvendami su moterimis, atsižvelkite, kad jos priklauso silpnesnei lyčiai, pagerbkite jas, kaip turinčias kartu su jumis paveldėti gyvenimo malonę; tada jūsų maldos nebus trikdomos.

8Galiausiai visi būkite vieningi, užjaučiantys kitus, mylintys [tikėjimo] brolius, gailestingi, nuolankūs.

9Neatsilyginkite piktu už pikta ar keiksmu už keiksmą, bet priešingai, laiminkite, nes ir patys esate pašaukti paveldėti palaiminimo.

[10] Pois quem quer amar a vida e ver dias felizes refreie a língua do mal e evite que os seus lábios falem dolosamente;
[11] aparte-se do mal, pratique o que é bom, busque a paz e empenhe-se por alcançá-la.
[12] Porque os olhos do SENHOR repousam sobre os justos, e os seus ouvidos estão abertos às suas súplicas, mas o rosto do SENHOR está contra aqueles que praticam males.

A prática do bem. A longanimidade segundo o exemplo de Cristo

[13] Ora, quem é que vos há de maltratar, se fordes zelosos do que é bom?
[14] Mas, ainda que venhais a sofrer por causa da justiça, bem-aventurados sois. Não vos amedronteis, portanto, com as suas ameaças, nem fiqueis alarmados;
[15] antes, santificai a Cristo, como SENHOR, em vosso coração, estando sempre preparados para responder a todo aquele que vos pedir razão da esperança que há em vós,
[16] fazendo-o, todavia, com mansidão e temor, com boa consciência, de modo que, naquilo em que falam contra vós outros, fiquem envergonhados os que difamam o vosso bom procedimento em Cristo,
[17] porque, se for da vontade de Deus, é melhor que sofrais por praticardes o que é bom do que praticando o mal.
[18] Pois também Cristo morreu, uma única vez, pelos pecados, o justo pelos injustos, para conduzir-vos a Deus; morto, sim, na carne, mas vivificado no espírito,

[10]Kas trokšta mylėti gyvenimą ir matyti gerų dienų, tepažaboja liežuvį nuo pikto ir lūpas nuo klastingų kalbų.
[11]Tegu jis bėga nuo pikto ir daro gera, teieško ramybės ir tesiveja ją!
[12]Mat Viešpaties žvilgsnis lydi teisiuosius, ir jo ausys išgirs jų maldas, bet Viešpaties veidas – prieš darančius pikta.
[13]Kas gi jums pakenks, jei stropiai darysite gera?
[14]Bet jeigu jums ir tektų kentėti už tiesą, jūs palaiminti! Jų gąsdinimo neišsigąskite ir nesutrikite.
[15]Verčiau šventai sergėkite savo širdyse Viešpatį Kristų, visuomet pasirengę įtikinamai atsakyti kiekvienam klausiančiam apie jumyse gyvenančią viltį.
[16]Bet tai darykite švelniai ir atsargiai, turėdami gryną sąžinę, kad šmeižiantys jūsų gerą elgesį Kristuje liktų sugėdinti dėl to, už ką jus šmeižia.
[17]Pagaliau, jei tokia būtų Dievo valia, verčiau kentėti už gerus darbus negu už piktus.

Kristaus auka

[18]Kristus vieną kartą numirė už nuodėmes, teisusis už neteisiuosius, kad mus nuvestų pas Dievą, beje kūnu numarintas, o Dvasia atgaivintas.

[19] no qual também foi e pregou aos espíritos em prisão,

[20] os quais, noutro tempo, foram desobedientes quando a longanimidade de Deus aguardava nos dias de Noé, enquanto se preparava a arca, na qual poucos, a saber, oito pessoas, foram salvos, através da água,

[21] a qual, figurando o batismo, agora também vos salva, não sendo a remoção da imundícia da carne, mas a indagação de uma boa consciência para com Deus, por meio da ressurreição de Jesus Cristo;

[22] o qual, depois de ir para o céu, está à destra de Deus, ficando-lhe subordinados anjos, e potestades, e poderes.

[19]Nužengęs žemyn, jis tąja Dvasia skelbė kalėjime esančioms dvasioms,

[20]kurios kadaise buvo neklusnios, kai Nojaus dienomis Dievo kantrybė laukė bestatant laivą, kuriuo nedaugelis, tai yra aštuoni asmenys, buvo išgelbėti vandeniu.

[21]Ir jus dabar gelbsti tų dalykų vaizdinys – krikštas. Jis nėra kūno nešvaros nuplovimas, bet maldavimas, kad Dievas suteiktų gryną sąžinę dėl Jėzaus Kristaus prisikėlimo;

[22]įžengęs į dangų, jis sėdi Dievo dešinėje, o jam yra pavaldūs angelai ir valdžios, ir galybės.

1 Pedro 4

A morte para o pecado e a pureza de vida

[1] Ora, tendo Cristo sofrido na carne, armai-vos também vós do mesmo pensamento; pois aquele que sofreu na carne deixou o pecado,

[2] para que, no tempo que vos resta na carne, já não vivais de acordo com as paixões dos homens, mas segundo a vontade de Deus.

[3] Porque basta o tempo decorrido para terdes executado a vontade dos gentios, tendo andado em dissoluções, concupiscências, borracheiras, orgias, bebedices e em detestáveis idolatrias.

[4] Por isso, difamando-vos, estranham que não concorrais com eles ao mesmo excesso de devassidão,

1 Petro 4

[1]Kadangi Kristus kentėjo kūnu, tai ir jūs apsiginkluokite ta pačia mintimi, jog kas iškentėjo kūnu, tas jau pametė nuodėmę,

[2]kad likusį laiką žemėje pragyventų nebe žmonių aistromis, o Dievo valia.

[3]Gana, kad praėjusį laiką buvote pasidavę pagonių valiai, gyvendami begėdystėmis, geiduliais, girtavimu, pokyliavimu, išgėrimais ir neleistinomis stabmeldystėmis.

[4]Todėl jiems stebėtina, kad jūs nebebėgate kartu su jais pasinerti į tą patį palaidumo verpetą, ir jie piktžodžiauja.

[5] os quais hão de prestar contas àquele que é competente para julgar vivos e mortos;

[5]Betgi jie turės duoti apyskaitą tam, kuris pasirengęs teisti gyvuosius ir mirusiuosius.

[6] pois, para este fim, foi o evangelho pregado também a mortos, para que, mesmo julgados na carne segundo os homens, vivam no espírito segundo Deus.

[6]Todėl ir buvo paskelbta Geroji naujiena net mirusiems, kad jie, nors ir nuteisti kūne kaip žmonės, gyventų Dvasia kaip Dievas.

Alguns deveres dos crentes uns para com os outros

[7] Ora, o fim de todas as coisas está próximo; sede, portanto, criteriosos e sóbrios a bem das vossas orações.

[7]Visų dalykų galas arti. Todėl būkite santūrūs ir blaivūs, kad galėtumėte melstis.

[8] Acima de tudo, porém, tende amor intenso uns para com os outros, porque o amor cobre multidão de pecados.

[8]Visų pirma turėkite apsčiai meilės vieni kitiems, nes meilė uždengia nuodėmių gausybę.

[9] Sede, mutuamente, hospitaleiros, sem murmuração.

[9]Būkite tarpusavyje svetingi be murmėjimo.

[10] Servi uns aos outros, cada um conforme o dom que recebeu, como bons despenseiros da multiforme graça de Deus.

[10]Patarnaukite vieni kitiems kaip geri daugeriopos Dievo malonės prievaizdai sulig kiekvieno gautąja malone.

[11] Se alguém fala, fale de acordo com os oráculos de Deus; se alguém serve, faça-o na força que Deus supre, para que, em todas as coisas, seja Deus glorificado, por meio de Jesus Cristo, a quem pertence a glória e o domínio pelos séculos dos séculos. Amém!

[11]Jei kas kalba, tekalba kaip Dievo žodžius; jei kas tarnauja, tegul tarnauja kaip Dievo apdovanotas jėgomis, kad visuose dalykuose per Jėzų Kristų būtų šlovė Dievui. Jam garbė ir valdžia per amžių amžius! Amen.

O sofrermos por Cristo é privilégio glorioso

Džiaukimės kentėdami

[12] Amados, não estranheis o fogo ardente que surge no meio de vós, destinado a provar-vos, como se alguma coisa extraordinária vos estivesse acontecendo;

[12]Mylimieji, nesistebėkite, kad degina jus ugnis, lyg jums būtų atsitikę kas nepaprasta, nes taip darosi jums išmėginti.

[13] pelo contrário, alegrai-vos na medida em que sois co-participantes dos sofrimentos de Cristo, para que também,

[13]Verčiau džiaukitės dalyvaudami Kristaus kentėjimuose, kad ir tada, kai jo šlovė apsireikš, galėtumėte džiūgauti ir linksmintis.

na revelação de sua glória, vos alegreis exultando.

[14] Se, pelo nome de Cristo, sois injuriados, bem-aventurados sois, porque sobre vós repousa o Espírito da glória e de Deus.

[15] Não sofra, porém, nenhum de vós como assassino, ou ladrão, ou malfeitor, ou como quem se intromete em negócios de outrem;

[16] mas, se sofrer como cristão, não se envergonhe disso; antes, glorifique a Deus com esse nome.

[17] Porque a ocasião de começar o juízo pela casa de Deus é chegada; ora, se primeiro vem por nós, qual será o fim daqueles que não obedecem ao evangelho de Deus?

[18] E, se é com dificuldade que o justo é salvo, onde vai comparecer o ímpio, sim, o pecador?

[19] Por isso, também os que sofrem segundo a vontade de Deus encomendem a sua alma ao fiel Criador, na prática do bem.

1 Pedro 5

Os deveres do ministério

[1] Rogo, pois, aos presbíteros que há entre vós, eu, presbítero como eles, e testemunha dos sofrimentos de Cristo, e ainda co-participante da glória que há de ser revelada:

[2] pastoreai o rebanho de Deus que há entre vós, não por constrangimento, mas espontaneamente, como Deus quer; nem por sórdida ganância, mas de boa vontade;

[14]Jei jus niekina dėl Kristaus vardo, jūs palaiminti, nes garbės ir Dievo Dvasia ilsisi ant jūsų.

[15]Tik tegul niekas iš jūsų nekenčia kaip žmogžudys, vagis, piktadarys ar įkyruolis.

[16]Bet jei nukenčia kaip krikščionis, tegul nesigėdija, o tegarbina šiuo vardu Dievą.

[17]Mat jau metas prasidėti teismui nuo Dievo namų, bet jeigu jis pirmiausia prasideda nuo mūsų, tai koks galas laukia tų, kurie neklauso Dievo Evangelijos?!

[18]Ir jeigu teisusis vos ne vos išsigelbės, tai kur pasidėti bedieviui ir nusidėjėliui?

[19]Todėl kurie kenčia pagal Dievo valią, tepaveda savo sielas ištikimajam Kūrėjui ir tedaro gera.

1 Petro 5

Pamokymai

[1]Jūsų vyresniuosius prašau aš, irgi vyresnysis bei Kristaus kentėjimų liudytojas, taip pat šlovės, kuri bus apreikšta, dalyvis:

[2]ganykite jums patikėtą Dievo kaimenę ne iš prievartos, bet su noru, kaip Dievui patinka, ne dėl bjauraus pelno, bet gera valia,

3 nem como dominadores dos que vos foram confiados, antes, tornando-vos modelos do rebanho.

3ne kaip jums pavestųjų valdovai, bet kaip kaimenės pavyzdys.

4 Ora, logo que o Supremo Pastor se manifestar, recebereis a imarcescível coroa da glória.

4Kai pasirodys Vyriausiasis Ganytojas, jūs gausite nevystantį garbės vainiką.

Vários conselhos. Votos, saudações finais e bênção

5 Rogo igualmente aos jovens: sede submissos aos que são mais velhos; outrossim, no trato de uns com os outros, cingi-vos todos de humildade, porque Deus resiste aos soberbos, contudo, aos humildes concede a sua graça.

5Taip pat jūs, jaunesnieji, būkite klusnūs vyresniesiems. Ir visi būkite apsivilkę nuolankumu vieni kitiems, nes Dievas išpuikėliams priešinasi, o nuolankiesiems duoda malonę.

6 Humilhai-vos, portanto, sob a poderosa mão de Deus, para que ele, em tempo oportuno, vos exalte,

6Tad nusižeminkite po galinga Dievo ranka, kad jis išaukštintų jus metui atėjus.

7 lançando sobre ele toda a vossa ansiedade, porque ele tem cuidado de vós.

7Paveskite jam visus savo rūpesčius, nes jis jumis rūpinasi.

8 Sede sóbrios e vigilantes. O diabo, vosso adversário, anda em derredor, como leão que ruge procurando alguém para devorar;

8Būkite blaivūs, budėkite! Jūsų priešas velnias kaip riaumojantis liūtas slankioja aplinkui, tykodamas ką praryti.

9 resisti-lhe firmes na fé, certos de que sofrimentos iguais aos vossos estão-se cumprindo na vossa irmandade espalhada pelo mundo.

9Pasipriešinkite jam tvirtu tikėjimu, žinodami, kad tokius pat kentėjimus tenka iškęsti jūsų broliams visame pasaulyje.

10 Ora, o Deus de toda a graça, que em Cristo vos chamou à sua eterna glória, depois de terdes sofrido por um pouco, ele mesmo vos há de aperfeiçoar, firmar, fortificar e fundamentar.

10O visų malonių Dievas, pašaukęs jus į savo amžinąją garbę Kristuje Jėzuje, pats jus, trumpai pakentėjusius, ištobulins, sutvirtins, pastiprins, pastatys ant tvirto pagrindo.

11 A ele seja o domínio, pelos séculos dos séculos. Amém!

11Jo valdžia per visus amžių amžius! Amen.

Sveikinimai

12 Por meio de Silvano, que para vós outros é fiel irmão, como também o

12Per Silvaną, ištikimąjį brolį – tokiu jį laikau, – aš jums trumpai parašiau,

considero, vos escrevo resumidamente, exortando e testificando, de novo, que esta é a genuína graça de Deus; nela estai firmes.

ragindamas ir liudydamas, jog tokia tikroji Dievo malonė. Tvirtai jos laikykitės!

13 Aquela que se encontra em Babilônia, também eleita, vos saúda, como igualmente meu filho Marcos.

13Jus sveikina kartu išrinktoji Babilone ir mano sūnus Morkus.

14 Saudai-vos uns aos outros com ósculo de amor. Paz a todos vós que vos achais em Cristo.

14Sveikinkite vieni kitus meilės pabučiavimu! Ramybė jums visiems, kurie esate Kristuje!

Segunda epístola de Pedro	2 Petro

2 Pedro 1

Prefácio e saudação

[1] Simão Pedro, servo e apóstolo de Jesus Cristo, aos que conosco obtiveram fé igualmente preciosa na justiça do nosso Deus e Salvador Jesus Cristo,

[2] graça e paz vos sejam multiplicadas, no pleno conhecimento de Deus e de Jesus, nosso SENHOR.

A prática progressiva das graças cristãs e seus resultados

[3] Visto como, pelo seu divino poder, nos têm sido doadas todas as coisas que conduzem à vida e à piedade, pelo conhecimento completo daquele que nos chamou para a sua própria glória e virtude,

[4] pelas quais nos têm sido doadas as suas preciosas e mui grandes promessas, para que por elas vos torneis co-participantes da natureza divina, livrando-vos da corrupção das paixões que há no mundo,

[5] por isso mesmo, vós, reunindo toda a vossa diligência, associai com a vossa fé a virtude; com a virtude, o conhecimento;

[6] com o conhecimento, o domínio próprio; com o domínio próprio, a perseverança; com a perseverança, a piedade;

[7] com a piedade, a fraternidade; com a fraternidade, o amor.

[8] Porque estas coisas, existindo em vós e em vós aumentando, fazem com que não sejais nem inativos, nem infrutuosos no pleno conhecimento de nosso SENHOR Jesus Cristo.

2 Petro 1

Šventumo pašaukimas

[1]Simeonas Petras, Jėzaus Kristaus tarnas ir apaštalas, gavusiems su mumis lygiai brangų tikėjimą mūsų Dievo ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus teisumu.

[2]Malonė ir ramybė tegausėja jums su Dievo ir mūsų Viešpaties Jėzaus pažinimu.

[3]Jo dieviška galybė padovanojo mums visa, kas praverčia gyvenimui ir maldingumui pažinimu to, kuris pašaukė mus savo šlove ir jėga.

[4]Drauge jis mums padovanojo ir brangius bei didžius pažadus, kad per juos taptumėte dieviškosios prigimties dalininkais, pabėgę nuo sugedimo, kurį skleidžia pasaulyje geiduliai.

[5]Todėl parodykite visą stropumą, kad savo tikėjimu ugdytumėte dorybę, dorybe – pažinimą,

[6]pažinimu – susivaldymą, susivaldymu – ištvermę, ištverme – maldingumą,

[7]maldingumu – brolybę, o brolybe – meilę.

[8]Kai šitie dalykai jumyse gyvuoja ir tarpsta, jie neduoda jums apsileisti ir likti bevaisiams mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus pažinime.

[9] Pois aquele a quem estas coisas não estão presentes é cego, vendo só o que está perto, esquecido da purificação dos seus pecados de outrora.

[10] Por isso, irmãos, procurai, com diligência cada vez maior, confirmar a vossa vocação e eleição; porquanto, procedendo assim, não tropeçareis em tempo algum.

[11] Pois desta maneira é que vos será amplamente suprida a entrada no reino eterno de nosso SENHOR e Salvador Jesus Cristo.

O apóstolo dá os motivos por que escreveu esta carta

[12] Por esta razão, sempre estarei pronto para trazer-vos lembrados acerca destas coisas, embora estejais certos da verdade já presente convosco e nela confirmados.

[13] Também considero justo, enquanto estou neste tabernáculo, despertar-vos com essas lembranças,

[14] certo de que estou prestes a deixar o meu tabernáculo, como efetivamente nosso SENHOR Jesus Cristo me revelou.

[15] Mas, de minha parte, esforçar-me-ei, diligentemente, por fazer que, a todo tempo, mesmo depois da minha partida, conserveis lembrança de tudo.

A superioridade da palavra de Deus

[16] Porque não vos demos a conhecer o poder e a vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo seguindo fábulas engenhosamente inventadas, mas nós mesmos fomos testemunhas oculares da sua majestade,

[17] pois ele recebeu, da parte de Deus Pai, honra e glória, quando pela Glória Excelsa

[9]O kam jų trūksta, tas aklas ir trumparegis, užmiršęs, kad yra apvalytas nuo savo senųjų nuodėmių.

[10]Todėl, broliai, dar uoliau stenkitės sutvirtinti savąjį pašaukimą ir išrinkimą. Tai darydami, jūs niekada neapsigausite.

[11]Šitaip dar plačiau atsivers jums vartai į amžinąją mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus karalystę.

Apaštališkas liudijimas

[12]Todėl aš nuolat jums priminsiu šituos dalykus, nors jūs ir žinote juos ir esate sutvirtinti turimoje tiesoje.

[13]Aš laikau savo priederme, kol gyvenu šitoje padangtėje, žadinti jus paraginimais.

[14]Žinau, kad veikiai ateis mano padangtės nugriovimo metas, kaip ir mūsų Viešpats Jėzus Kristus yra man apreiškęs.

[15]Bet aš pasistengsiu, kad ir man iškeliavus jūs kiekvienu metu galėtumėte tai prisiminti.

[16]Mat mes skelbėme jums mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus galybę ir atėjimą ne mėgdžiodami gudriai išgalvotas pasakas, bet kaip savo akimis matę jo didybę.

[17]Jis gavo iš Dievo Tėvo garbę ir šlovę, kai iš šlovingosios didybės nuskambėjo jam

lhe foi enviada a seguinte voz: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.

[18] Ora, esta voz, vinda do céu, nós a ouvimos quando estávamos com ele no monte santo.

[19] Temos, assim, tanto mais confirmada a palavra profética, e fazeis bem em atendê-la, como a uma candeia que brilha em lugar tenebroso, até que o dia clareie e a estrela da alva nasça em vosso coração,

[20] sabendo, primeiramente, isto: que nenhuma profecia da Escritura provém de particular elucidação;

[21] porque nunca jamais qualquer profecia foi dada por vontade humana; entretanto, homens [santos] falaram da parte de Deus, movidos pelo Espírito Santo.

balsas: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosi“.

[18]Tą balsą mes girdėjome aidint iš dangaus, kai buvome su juo ant šventojo kalno.

[19]Mes turime tvirčiausią pranašų žodį. Jūs gerai darote, laikydamiesi jo tarsi žiburio, šviečiančio tamsioje vietoje, kol išauš diena ir jūsų širdyse užtekės aušrinė.

[20]Pirmiausia žinokite, kad jokia Rašto pranašystė negali būti savavališkai aiškinama,

[21]nes pranašystė niekuomet nėra atėjusi žmogaus valia, bet Šventosios Dvasios paakinti žmonės kalbėjo Dievo vardu.

2 Pedro 2

Os falsos mestres, seu caráter, obras e justo castigo

[1] Assim como, no meio do povo, surgiram falsos profetas, assim também haverá entre vós falsos mestres, os quais introduzirão, dissimuladamente, heresias destruidoras, até ao ponto de renegarem o Soberano SENHOR que os resgatou, trazendo sobre si mesmos repentina destruição.

[2] E muitos seguirão as suas práticas libertinas, e, por causa deles, será infamado o caminho da verdade;

[3] também, movidos por avareza, farão comércio de vós, com palavras fictícias; para eles o juízo lavrado há longo tempo não tarda, e a sua destruição não dorme.

2 Petro 2

Klaidų skleidėjai

[1]Buvo tautoje ir netikrų pranašų, kaip ir tarp jūsų bus netikrų mokytojų, kurie slapta įves pražūtingų klaidamokslių, išsigindami net juos išpirkusio Valdovo, ir užsitrauks greitą žlugimą.

[2]Daugelis paseks jų pasileidimu, ir dėl jų bus piktžodžiaujama tiesos keliui.

[3]Iš godumo jie bandys jus išnaudoti suktais žodžiais. Bet nuo seno pasmerkimas jų laukia ir jų pražūtis nesnaudžia.

[4] Ora, se Deus não poupou anjos quando pecaram, antes, precipitando-os no inferno, os entregou a abismos de trevas, reservando-os para juízo;

[4]Dievas nepagailėjo nusidėjusių angelų, bet nubloškė juos į tamsias pasmerktųjų buveinės bedugnes, kur laiko juos teismui.

[5] e não poupou o mundo antigo, mas preservou a Noé, pregador da justiça, e mais sete pessoas, quando fez vir o dilúvio sobre o mundo de ímpios;

[5]Jis nepagailėjo senojo pasaulio, tik išsaugojo teisumo šauklį Nojų ir dar septynetą, kai siuntė bedievių pasauliui tvaną.

[6] e, reduzindo a cinzas as cidades de Sodoma e Gomorra, ordenou-as à ruína completa, tendo-as posto como exemplo a quantos venham a viver impiamente;

[6]Paversdamas pelenais Sodomos ir Gomoros miestus, pasmerkė juos žlugti ir taip davė pavyzdį ateities bedieviams.

[7] e livrou o justo Ló, afligido pelo procedimento libertino daqueles insubordinados

[7]Išgelbėjo teisųjį Lotą, varginamą nedorėlių palaido elgesio;

[8] (porque este justo, pelo que via e ouvia quando habitava entre eles, atormentava a sua alma justa, cada dia, por causa das obras iníquas daqueles),

[8]mat tarp jų gyvenantis teisusis, tai regėdamas ir girdėdamas, diena iš dienos turėjo varginti savo teisią sielą dėl nuodėmingų darbų.

[9] é porque o SENHOR sabe livrar da provação os piedosos e reservar, sob castigo, os injustos para o Dia de Juízo,

[9]Taigi Viešpats žino, kaip išgelbėti maldingus žmones iš mėginimo ir kaip išlaikyti nedoruosius teismo dienai ir bausmei,

[10] especialmente aqueles que, seguindo a carne, andam em imundas paixões e menosprezam qualquer governo. Atrevidos, arrogantes, não temem difamar autoridades superiores,

[10]ypač tuos, kurie pasidavę kūnui pasineria nešvariuose geismuose ir paniekina Viešpatystę. Įžūlūs akiplėšos! Jie nesudreba, piktžodžiaudami šlovingiesiems,

[11] ao passo que anjos, embora maiores em força e poder, não proferem contra elas juízo infamante na presença do SENHOR.

[11]tuo tarpu angelai, aukštesni jėga ir galia, Viešpaties akivaizdoje nedrįsta jiems ištarti pikto sprendimo.

[12] Esses, todavia, como brutos irracionais, naturalmente feitos para presa e destruição, falando mal daquilo em que

[12]Bet jie, kaip neprotingi gyvuliai, tarsi iš prigimties skirti sugavimui ir užmušimui, piktžodžiauja tam, ko nesupranta, ir todėl pražus savo sugedime,

são ignorantes, na sua destruição também hão de ser destruídos,

[13] recebendo injustiça por salário da injustiça que praticam. Considerando como prazer a sua luxúria carnal em pleno dia, quais nódoas e deformidades, eles se regalam nas suas próprias mistificações, enquanto banqueteiam junto convosco;

[14] tendo os olhos cheios de adultério e insaciáveis no pecado, engodando almas inconstantes, tendo coração exercitado na avareza, filhos malditos;

[15] abandonando o reto caminho, se extraviaram, seguindo pelo caminho de Balaão, filho de Beor, que amou o prêmio da injustiça

[16] (recebeu, porém, castigo da sua transgressão, a saber, um mudo animal de carga, falando com voz humana, refreou a insensatez do profeta).

[17] Esses tais são como fonte sem água, como névoas impelidas por temporal. Para eles está reservada a negridão das trevas;

[18] porquanto, proferindo palavras jactanciosas de vaidade, engodam com paixões carnais, por suas libertinagens, aqueles que estavam prestes a fugir dos que andam no erro,

[19] prometendo-lhes liberdade, quando eles mesmos são escravos da corrupção, pois aquele que é vencido fica escravo do vencedor.

[20] Portanto, se, depois de terem escapado das contaminações do mundo mediante o conhecimento do SENHOR e Salvador

[13]kęsdami skriaudą kaip atpildą už savo daromas skriaudas. Jie laiko pramoga smaguriauti viduryje dienos. Jie purvini ir iškrypę, kai vaišindamiesi su jumis mėgaujasi apgavystėmis.

[14]Jų akys kupinos svetimavimo, nepasotinamos nuodėmės. Jie suvedžioja svyruojančias sielas. Jų širdis išlavinta godulystės. Jie prakeikimo vaikai.

[15]Palikę tiesos kelią, jie nuklydo ir pasuko keliu Bosoro sūnaus Balaamo, kuris pamilo nedorybės atpildą,

[16]tačiau buvo subartas dėl savo nusižengimo; darbinis, nebylys gyvulys prabilo žmogaus balsu ir sutrukdė pranašo beprotystę.

[17]Jie yra šaltiniai be vandens, audros genami debesys; jiems skirta juodžiausia tamsybė.

[18]Skelbdami išpūstas ir tuščias kalbas, kūno geismais ir pasileidimu jie pavilioja tuos, kurie vos paspruko nuo gyvenančių paklydime.

[19]Jie žada šiems laisvę, patys būdami sugedimo vergai; juk nugalėtasis tampa nugalėjusiojo vergu.

[20]Bet jeigu ištrūkę iš pasaulio purvyno Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus pažinimu, jie ir vėl jame įklimpę pralaimi,

Jesus Cristo, se deixam enredar de novo e são vencidos, tornou-se o seu último estado pior que o primeiro.

tai jiems paskui darosi blogiau negu pirma.

[21] Pois melhor lhes fora nunca tivessem conhecido o caminho da justiça do que, após conhecê-lo, volverem para trás, apartando-se do santo mandamento que lhes fora dado.

[21]Jiems būtų buvę geriau iš viso nepažinti teisumo kelio, negu jį pažinus, nusigręžti nuo jiems duoto šventojo įsakymo.

[22] Com eles aconteceu o que diz certo adágio verdadeiro: O cão voltou ao seu próprio vômito; e: A porca lavada voltou a revolver-se no lamaçal.

[22]Jiems yra nutikę, kaip teisingai sako patarlė: „Šuo sugrįžo prie savo vėmalo“ ir: „Išmaudyta kiaulė vėl voliojasi purvyne“.

2 Pedro 3

A vinda do Senhor e o seu significado

[1] Amados, esta é, agora, a segunda epístola que vos escrevo; em ambas, procuro despertar com lembranças a vossa mente esclarecida,

[2] para que vos recordeis das palavras que, anteriormente, foram ditas pelos santos profetas, bem como do mandamento do SENHOR e Salvador, ensinado pelos vossos apóstolos,

[3] tendo em conta, antes de tudo, que, nos últimos dias, virão escarnecedores com os seus escárnios, andando segundo as próprias paixões

[4] e dizendo: Onde está a promessa da sua vinda? Porque, desde que os pais dormiram, todas as coisas permanecem como desde o princípio da criação.

[5] Porque, deliberadamente, esquecem que, de longo tempo, houve céus bem como terra, a qual surgiu da água e através da água pela palavra de Deus,

2 Petro 3

Viešpaties atėjimas

[1]Mylimieji, tai jau antras laiškas, kurį jums rašau. Šiais laiškais aš žadinu jūsų tyras mintis prisiminimais,

[2]kad atsimintumėte šventųjų pranašų iš anksto paskelbtus žodžius ir jūsų apaštalų perduotą Viešpaties ir Gelbėtojo įsakymą.

[3]Pirmiausia turite žinoti, kad paskutinėmis dienomis pasirodys šaipūnai, kupini pajuokos. Jie gyvens savo geiduliais

[4]ir kalbės: „Kur jo pažadėtas atėjimas? Juk nuo to laiko, kai užmigo protėviai, visa pasilieka kaip buvę nuo sutvėrimo pradžios“.

[5]Mat jiems, to norintiems, lieka paslėpta, kad nuo seno buvo dangūs ir žemė, iš vandens ir per vandenį sutvarkyta Dievo žodžiu.

[6] pela qual veio a perecer o mundo daquele tempo, afogado em água.	[6]Todėl ir ano meto pasaulis žuvo, vandeniu aptvindytas.
[7] Ora, os céus que agora existem e a terra, pela mesma palavra, têm sido entesourados para fogo, estando reservados para o Dia do Juízo e destruição dos homens ímpios.	[7]O dabartiniai dangūs ir žemė tuo pačiu žodžiu yra palaikomi ugniai, saugomi teismo ir bedievių žmonių žuvimo dienai.
[8] Há, todavia, uma coisa, amados, que não deveis esquecer: que, para o SENHOR, um dia é como mil anos, e mil anos, como um dia.	[8]Tačiau, mylimieji, vienas dalykas neturi likti jūsų nepastebėtas: viena diena pas Viešpatį yra kaip tūkstantis metų, ir tūkstantis metų – kaip viena diena.
[9] Não retarda o SENHOR a sua promessa, como alguns a julgam demorada; pelo contrário, ele é longânimo para convosco, não querendo que nenhum pereça, senão que todos cheguem ao arrependimento.	[9]Viešpats negaišta ištesėti pažado, kaip kai kurie mano, o kantriai elgiasi su jumis, nenorėdamas, kad kuris pražūtų, bet kad visi atsiverstų.
[10] Virá, entretanto, como ladrão, o Dia do SENHOR, no qual os céus passarão com estrepitoso estrondo, e os elementos se desfarão abrasados; também a terra e as obras que nela existem serão atingidas.	[10]O Viešpaties diena ateis kaip vagis. Tuomet dangūs praeis su smarkiu ūžesiu, stichijos nuo karščio suirs, ir žemė su savo veikalais sudegs.
[11] Visto que todas essas coisas hão de ser assim desfeitas, deveis ser tais como os que vivem em santo procedimento e piedade,	[11]Jeigu visa turi taip suirti, tai kaipgi jums reikėtų pasižymėti šventu gyvenimu ir maldingumu,
[12] esperando e apressando a vinda do Dia de Deus, por causa do qual os céus, incendiados, serão desfeitos, e os elementos abrasados se derreterão.	[12]kaip laukti Dievo dienos, kaip skubinti jos atėjimą, kai dangūs suirs liepsnose ir stichijos sutirps iš karščio!
[13] Nós, porém, segundo a sua promessa, esperamos novos céus e nova terra, nos quais habita justiça.	[13]Pagal jo pažadą mes laukiame naujo dangaus ir naujos žemės, kuriuose gyvena teisumas.
O cristão deve esperar o Senhor, viver vida reta, estudar as Escrituras e crescer em Cristo	

[14] Por essa razão, pois, amados, esperando estas coisas, empenhai-vos por serdes achados por ele em paz, sem mácula e irrepreensíveis,

[15] e tende por salvação a longanimidade de nosso SENHOR, como igualmente o nosso amado irmão Paulo vos escreveu, segundo a sabedoria que lhe foi dada,

[16] ao falar acerca destes assuntos, como, de fato, costuma fazer em todas as suas epístolas, nas quais há certas coisas difíceis de entender, que os ignorantes e instáveis deturpam, como também deturpam as demais Escrituras, para a própria destruição deles.

[17] Vós, pois, amados, prevenidos como estais de antemão, acautelai-vos; não suceda que, arrastados pelo erro desses insubordinados, descaiais da vossa própria firmeza;

[18] antes, crescei na graça e no conhecimento de nosso SENHOR e Salvador Jesus Cristo. A ele seja a glória, tanto agora como no dia eterno.

[14]Todėl, mylimieji, šito laukdami stenkitės, kad jo akivaizdoje būtumėte rasti nesutepti, nepeiktini ir taikingi.

[15]Mūsų Viešpaties kantrumą laikykite išgelbėjimu, kaip jums yra parašęs ir mūsų mylimasis brolis Paulius pagal jam duotą išmintį;

[16]jis taip kalba apie šituos dalykus visuose laiškuose. Juose esama sunkiai suprantamų dalykų, kuriuos nemokšos ir nesubrendėliai iškraipo aiškindami, kaip ir kitus Raštus, savo pačių pražūčiai.

[17]Tad jūs, mielieji, iš anksto tai žinodami sergėkitės, kad nedorėlių paklydimo traukiami neiškryptumėte iš savo stiprybės.

[18]Todėl aukite malone ir mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus pažinimu. Jam šlovė dabar ir iki amžinybės dienos! Amen.

Primeira epístola de João	1 Jono

1 João 1

Prólogo. O Verbo da vida e a comunhão com Deus

[1] O que era desde o princípio, o que temos ouvido, o que temos visto com os nossos próprios olhos, o que contemplamos, e as nossas mãos apalparam, com respeito ao Verbo da vida

[2] (e a vida se manifestou, e nós a temos visto, e dela damos testemunho, e vo-la anunciamos, a vida eterna, a qual estava com o Pai e nos foi manifestada),

[3] o que temos visto e ouvido anunciamos também a vós outros, para que vós, igualmente, mantenhais comunhão conosco. Ora, a nossa comunhão é com o Pai e com seu Filho, Jesus Cristo.

[4] Estas coisas, pois, vos escrevemos para que a nossa alegria seja completa.

Deus é luz. O pecado, a confissão, o perdão, a propiciação

[5] Ora, a mensagem que, da parte dele, temos ouvido e vos anunciamos é esta: que Deus é luz, e não há nele treva nenhuma.

[6] Se dissermos que mantemos comunhão com ele e andarmos nas trevas, mentimos e não praticamos a verdade.

[7] Se, porém, andarmos na luz, como ele está na luz, mantemos comunhão uns com os outros, e o sangue de Jesus, seu Filho, nos purifica de todo pecado.

[8] Se dissermos que não temos pecado nenhum, a nós mesmos nos enganamos, e a verdade não está em nós.

1 Jono 1

Gyvenimo Žodis

[1]Kas buvo nuo pradžios, ką girdėjome ir savo akimis regėjome, ką patyrėme ir mūsų rankos lietė, tai skelbiame apie gyvenimo Žodį.

[2]Gyvenimas pasirodė, ir mes regėjome ir liudijame, ir skelbiame jums amžinąjį gyvenimą, kuris buvo pas Tėvą ir pasirodė mums.

[3]Ką matėme ir girdėjome, skelbiame ir jums, kad ir jūs turėtumėte bendravimą su mumis. O mūsų bendravimas yra su Tėvu ir su jo Sūnumi Jėzumi Kristumi.

[4]Ir tai mes rašome, kad mūsų džiaugsmas būtų tobulas.

[5]Tai žinia, kurią esame išgirdę iš jo ir skelbiame jums, kad Dievas yra šviesa ir jame nėra jokios tamsybės.

[6]Jei sakytume, kad bendraujame su juo, o vaikščiotume tamsoje, meluotume ir nevykdytume tiesos.

[7]O jei vaikščiojame šviesoje, kaip ir jis yra šviesoje, mes bendraujame vieni su kitais, ir jo Sūnaus Jėzaus kraujas apvalo mus nuo visų nuodėmių.

[8]Jei sakytume, jog neturime nuodėmės, klaidintume patys save, ir nebūtų mumyse tiesos.

9 Se confessarmos os nossos pecados, ele é fiel e justo para nos perdoar os pecados e nos purificar de toda injustiça.

10 Se dissermos que não temos cometido pecado, fazemo-lo mentiroso, e a sua palavra não está em nós.

1 João 2

1 Filhinhos meus, estas coisas vos escrevo para que não pequeis. Se, todavia, alguém pecar, temos Advogado junto ao Pai, Jesus Cristo, o Justo;

2 e ele é a propiciação pelos nossos pecados e não somente pelos nossos próprios, mas ainda pelos do mundo inteiro.

3 Ora, sabemos que o temos conhecido por isto: se guardamos os seus mandamentos.

4 Aquele que diz: Eu o conheço e não guarda os seus mandamentos é mentiroso, e nele não está a verdade.

5 Aquele, entretanto, que guarda a sua palavra, nele, verdadeiramente, tem sido aperfeiçoado o amor de Deus. Nisto sabemos que estamos nele:

6 aquele que diz que permanece nele, esse deve também andar assim como ele andou.

O antigo e o novo mandamentos: o amor fraternal

7 Amados, não vos escrevo mandamento novo, senão mandamento antigo, o qual, desde o princípio, tivestes. Esse mandamento antigo é a palavra que ouvistes.

9 Jeigu išpažįstame savo nuodėmes, jis ištikimas ir teisingas, kad atleistų mums nuodėmes ir apvalytų mus nuo visų nedorybių.

10 Jei sakytume, kad nesame nusidėję, darytume jį melagiu, ir nebūtų mumyse jo žodžio.

1 Jono 2

1 Mano vaikeliai, rašau jums tai, kad nedarytumėte nuodėmių. O jei kuris nusidėtų, tai mes turime Užtarėją pas Tėvą, teisųjį Jėzų Kristų.

2 Jis yra permaldavimas už mūsų nuodėmes, ir ne tik už mūsų, bet ir už viso pasaulio.

Meilės įsakymas

3 Iš to patiriame, jog esame jį pažinę, kad laikomės jo įsakymų.

4 Kas sakosi jį pažinęs, bet jo įsakymų nesilaiko, tas melagis, ir nėra jame tiesos.

5 O kas laikosi jo žodžių, tas iš tiesų tobulai myli Dievą. Iš to ir pažįstame, jog jame esame.

6 Kas tvirtina esąs jame, tas turi pats taip vaikščioti, kaip ir jis vaikščiojo.

7 Mylimieji, aš jums nerašau naujo įsakymo, bet seną įsakymą, kurį nuo pradžios esate gavę. Tasai senas įsakymas yra žodis, kurį jūs girdėjote.

[8] Todavia, vos escrevo novo mandamento, aquilo que é verdadeiro nele e em vós, porque as trevas se vão dissipando, e a verdadeira luz já brilha.

[8]Ir vis dėlto rašau jums naują įsakymą, kuris tikras jame ir jumyse, nes tamsa traukiasi, o tikroji šviesa jau šviečia.

[9] Aquele que diz estar na luz e odeia a seu irmão, até agora, está nas trevas.

[9]Kas sakosi esąs šviesoje, o savo brolio nekenčia, tas dar tebėra tamsoje.

[10] Aquele que ama a seu irmão permanece na luz, e nele não há nenhum tropeço.

[10]Kas myli savo brolį, tas pasilieka šviesoje, ir jame nieko piktinančio nėra.

[11] Aquele, porém, que odeia a seu irmão está nas trevas, e anda nas trevas, e não sabe para onde vai, porque as trevas lhe cegaram os olhos.

[11]Kas savo brolio nekenčia, tas yra tamsoje, vaikščioja tamsoje ir nežino kur einąs, nes tamsa užgulė jam akis.

A vitória sobre o Maligno

[12] Filhinhos, eu vos escrevo, porque os vossos pecados são perdoados, por causa do seu nome.

[12]Rašau jums, vaikeliai: jo vardu atleistos jums nuodėmės.

[13] Pais, eu vos escrevo, porque conheceis aquele que existe desde o princípio. Jovens, eu vos escrevo, porque tendes vencido o Maligno.

[13]Rašau jums, tėvai: jūs pažįstate tą, kuris yra nuo pradžios. Ir jums, jaunuoliai, rašau: jūs nugalėjote piktąjį.

[14] Filhinhos, eu vos escrevi, porque conheceis o Pai. Pais, eu vos escrevi, porque conheceis aquele que existe desde o princípio. Jovens, eu vos escrevi, porque sois fortes, e a palavra de Deus permanece em vós, e tendes vencido o Maligno.

[14]Parašiau jums, vaikeliai: jūs pažįstate Tėvą. Parašiau ir jums, tėvai: pažįstate tą, kuris yra nuo pradžios. Ir jums, jaunuoliai, tai parašiau: jūs tvirti ir laikosi jumyse Dievo žodis, ir jūs nugalėjote piktąjį.

Não se deve amar o mundo

[15] Não ameis o mundo nem as coisas que há no mundo. Se alguém amar o mundo, o amor do Pai não está nele;

[15]Nemylėkite pasaulio nei to, kas yra pasaulyje. Jei kas myli pasaulį, nėra jame Tėvo meilės,

[16] porque tudo que há no mundo, a concupiscência da carne, a concupiscência dos olhos e a soberba da vida, não procede do Pai, mas procede do mundo.

[16]nes visa, kas pasaulyje, tai kūno geismas, akių geismas ir gyvenimo puikybė, o tai nėra iš Tėvo, bet iš pasaulio.

17 Ora, o mundo passa, bem como a sua concupiscência; aquele, porém, que faz a vontade de Deus permanece eternamente.

Os anticristos

18 Filhinhos, já é a última hora; e, como ouvistes que vem o anticristo, também, agora, muitos anticristos têm surgido; pelo que conhecemos que é a última hora.

19 Eles saíram de nosso meio; entretanto, não eram dos nossos; porque, se tivessem sido dos nossos, teriam permanecido conosco; todavia, eles se foram para que ficasse manifesto que nenhum deles é dos nossos.

20 E vós possuís unção que vem do Santo e todos tendes conhecimento.

21 Não vos escrevi porque não saibais a verdade; antes, porque a sabeis, e porque mentira alguma jamais procede da verdade.

22 Quem é o mentiroso, senão aquele que nega que Jesus é o Cristo? Este é o anticristo, o que nega o Pai e o Filho.

23 Todo aquele que nega o Filho, esse não tem o Pai; aquele que confessa o Filho tem igualmente o Pai.

24 Permaneça em vós o que ouvistes desde o princípio. Se em vós permanecer o que desde o princípio ouvistes, também permanecereis vós no Filho e no Pai.

25 E esta é a promessa que ele mesmo nos fez, a vida eterna.

26 Isto que vos acabo de escrever é acerca dos que vos procuram enganar.

A unção do Espírito Santo

17Praeina pasaulis ir jo geismai. Kas vykdo Dievo valią, tas išlieka per amžius.

Antikristas

18Vaikeliai, atėjo valanda paskutinė. Kaip esate girdėję, ateis Antikristas; taigi dabar pasirodė daug antikristų. Iš to sprendžiame, jog atėjo valanda paskutinė.

19Jie yra išėję iš mūsų, tačiau nebuvo mūsiškiai. Jeigu jie būtų buvę mūsiškiai, jie būtų likę su mumis. Bet turėjo paaiškėti, jog ne visi yra mūsiškiai.

20Jūs esate gavę Šventojo patepimą ir visi tai žinote.

21Rašiau jums ne kaip nežinantiems tiesos, bet todėl, kad pažįstate ją ir iš tiesos negali kilti joks melas.

22Kas yra melagis, jeigu ne tas, kuris neigia Jėzų esant Mesiją? Tasai yra Antikristas, kuris neigia Tėvą ir Sūnų.

23Kiekvienas, kas neigia Sūnų, neturi ir Tėvo. Kas išpažįsta Sūnų, tas turi ir Tėvą.

24Tepasilieka jumyse tai, ką girdėjote nuo pradžios. Jeigu tai, ką girdėjote nuo pradžios, pasiliks jumyse, tai jūs pasiliksite Sūnuje ir Tėve.

25Štai pažadas, kurį jis pats mums yra davęs, – amžinasis gyvenimas.

26Aš tai parašiau apie tuos, kurie norėtų jus suklaidinti.

[27] Quanto a vós outros, a unção que dele recebestes permanece em vós, e não tendes necessidade de que alguém vos ensine; mas, como a sua unção vos ensina a respeito de todas as coisas, e é verdadeira, e não é falsa, permanecei nele, como também ela vos ensinou.

[27]Dėl jūsų patepimas, kurį iš jo esate gavę, lieka jumyse, ir nereikia, kad jus kas nors mokytų, nes pats jo patepimas moko jus visko, ir jis yra tiesa, o ne melas. Ir kaip jis jus pamokė, taip jame ir laikykitės.

[28] Filhinhos, agora, pois, permanecei nele, para que, quando ele se manifestar, tenhamos confiança e dele não nos afastemos envergonhados na sua vinda.

Dievo vaikai

[28]Taigi dabar, vaikeliai, pasilikite jame, kad kai jis pasirodys, turėtume pasitikėjimą ir kai ateis, nereikėtų su gėda nuo jo pasitraukti.

[29] Se sabeis que ele é justo, reconhecei também que todo aquele que pratica a justiça é nascido dele.

[29]Jei žinote, kad jis teisus, tai žinokite, jog kiekvienas, kuris daro teisybę, iš jo yra gimęs.

1 João 3

Deus é Pai e é santo. Seus filhos são também santos

[1] Vede que grande amor nos tem concedido o Pai, a ponto de sermos chamados filhos de Deus; e, de fato, somos filhos de Deus. Por essa razão, o mundo não nos conhece, porquanto não o conheceu a ele mesmo.

[2] Amados, agora, somos filhos de Deus, e ainda não se manifestou o que haveremos de ser. Sabemos que, quando ele se manifestar, seremos semelhantes a ele, porque haveremos de vê-lo como ele é.

[3] E a si mesmo se purifica todo o que nele tem esta esperança, assim como ele é puro.

[4] Todo aquele que pratica o pecado também transgride a lei, porque o pecado é a transgressão da lei.

1 Jono 3

[1]Žiūrėkite, kokia meile apdovanojo mus Tėvas: mes vadinamės Dievo vaikai ir esame! Pasaulis nepažįsta mūsų, nes ir jo nepažino.

[2]Mylimieji, mes dabar esame Dievo vaikai, bet dar nepasirodė kas būsime. Mes žinome, kad kai jis pasirodys, būsime panašūs į jį, nes matysime jį tokį, koks jis yra.

[3]Kiekvienas, kas turi jame tokią viltį, skaistina pats save, nes ir jis yra skaistus.

[4]Kiekvienas, kuris daro nuodėmę, laužo Įstatymą, nuodėmė – tai Įstatymo laužymas.

[5] Sabeis também que ele se manifestou para tirar os pecados, e nele não existe pecado.

[6] Todo aquele que permanece nele não vive pecando; todo aquele que vive pecando não o viu, nem o conheceu.

Os filhos de Deus e os filhos do Maligno

[7] Filhinhos, não vos deixeis enganar por ninguém; aquele que pratica a justiça é justo, assim como ele é justo.

[8] Aquele que pratica o pecado procede do diabo, porque o diabo vive pecando desde o princípio. Para isto se manifestou o Filho de Deus: para destruir as obras do diabo.

[9] Todo aquele que é nascido de Deus não vive na prática de pecado; pois o que permanece nele é a divina semente; ora, esse não pode viver pecando, porque é nascido de Deus.

[10] Nisto são manifestos os filhos de Deus e os filhos do diabo: todo aquele que não pratica justiça não procede de Deus, nem aquele que não ama a seu irmão.

O amor aos irmãos e o ódio ao mundo

[11] Porque a mensagem que ouvistes desde o princípio é esta: que nos amemos uns aos outros;

[12] não segundo Caim, que era do Maligno e assassinou a seu irmão; e por que o assassinou? Porque as suas obras eram más, e as de seu irmão, justas.

[13] Irmãos, não vos maravilheis se o mundo vos odeia.

[14] Nós sabemos que já passamos da morte para a vida, porque amamos os irmãos; aquele que não ama permanece na morte.

[5]Jūs žinote, jog Jėzus pasirodė, kad sunaikintų nuodėmes, ir nėra jame nuodėmės.

[6]Kas tik gyvena jame, tas nedaro nuodėmių, o nė vienas nusidėjėlis jo neregėjo ir nepažino.

[7]Vaikeliai! Tegul niekas jūsų nesuklaidina! Kas teisiai elgiasi, tas yra teisus, kaip ir jisai teisus.

[8]Kas daro nuodėmę, tas iš velnio, nes velnias visas nuodėmėse nuo pat pradžios. Todėl ir pasirodė Dievo Sūnus, kad velnio darbus sugriautų.

[9]Kas yra gimęs iš Dievo, nedaro nuodėmės, nes jame laikosi Dievo sėkla. Jis negali daryti nuodėmių, nes yra gimęs iš Dievo.

[10]Taip išaiškėja Dievo vaikai ir velnio vaikai; tas, kuris elgiasi neteisiai, nėra iš Dievo; taip pat tas, kuris savo brolio nemyli.

Mylėkime vieni kitus

[11]Tokia yra žinia, kurią girdėjote nuo pradžios: mes turime mylėti vieni kitus.

[12]Ne kaip Kainas, kuris buvo iš piktojo ir nužudė savo brolį. Kodėl nužudė? Kad jo darbai buvo pikti, o brolio – teisūs.

[13]Nesistebėkite, broliai, jei pasaulis jūsų nekenčia.

[14]Mes žinome, jog iš mirties esame persikėlę į gyvenimą, nes mylime brolius. Kas nemyli, tas pasilieka mirties glėbyje.

[15] Todo aquele que odeia a seu irmão é assassino; ora, vós sabeis que todo assassino não tem a vida eterna permanente em si.

[15]Kuris nekenčia savo brolio, tas žmogžudys, o jūs žinote, kad joks žmogžudys neturi amžinojo gyvenimo, jame pasiliekančio.

[16] Nisto conhecemos o amor: que Cristo deu a sua vida por nós; e devemos dar nossa vida pelos irmãos.

[16]Mes iš to pažinome meilę, kad jis už mus paguldė savo gyvybę. Ir mes turime guldyti gyvybę už brolius.

[17] Ora, aquele que possuir recursos deste mundo, e vir a seu irmão padecer necessidade, e fechar-lhe o seu coração, como pode permanecer nele o amor de Deus?

[17]Bet jei kas turėtų pasaulio turtų ir pastebėjęs vargo spaudžiamą brolį užrakintų jam savo širdį, tai kaip jame pasiliks Dievo meilė?

[18] Filhinhos, não amemos de palavra, nem de língua, mas de fato e de verdade.

[18]Vaikeliai, nemylėkite žodžiu ar liežuviu, bet darbu ir tiesa.

[19] E nisto conheceremos que somos da verdade, bem como, perante ele, tranqüilizaremos o nosso coração;

[19]Tuo mes pažinsime, jog esame iš tiesos, ir jo akivaizdoje nuraminsime savo širdį,

[20] pois, se o nosso coração nos acusar, certamente, Deus é maior do que o nosso coração e conhece todas as coisas.

[20]jei mūsų širdis imtų mus smerkti: Dievas didesnis už mūsų širdį ir viską pažįsta.

[21] Amados, se o coração não nos acusar, temos confiança diante de Deus;

[21]Mylimieji, jei širdis mūsų nesmerkia, mes pasitikime Dievu

[22] e aquilo que pedimos dele recebemos, porque guardamos os seus mandamentos e fazemos diante dele o que lhe é agradável.

[22]ir gauname iš jo, ko prašome, nes laikomės jo įsakymų ir darome, kas jam patinka.

[23] Ora, o seu mandamento é este: que creiamos em o nome de seu Filho, Jesus Cristo, e nos amemos uns aos outros, segundo o mandamento que nos ordenou.

[23]O štai jo įsakymas: kad tikėtume jo Sūnaus Jėzaus Kristaus vardą ir mylėtume vieni kitus, kaip jo įsakyta.

[24] E aquele que guarda os seus mandamentos permanece em Deus, e Deus, nele. E nisto conhecemos que ele permanece em nós, pelo Espírito que nos deu.

[24]Kas laikosi jo įsakymų, pasilieka Dieve ir Dievas jame. O kad jis mumyse pasilieka, mes žinome iš Dvasios, kurią jis mums davė.

1 João 4

Os falsos profetas e os verdadeiros crentes

[1] Amados, não deis crédito a qualquer espírito; antes, provai os espíritos se procedem de Deus, porque muitos falsos profetas têm saído pelo mundo fora.

[2] Nisto reconheceis o Espírito de Deus: todo espírito que confessa que Jesus Cristo veio em carne é de Deus;

[3] e todo espírito que não confessa a Jesus não procede de Deus; pelo contrário, este é o espírito do anticristo, a respeito do qual tendes ouvido que vem e, presentemente, já está no mundo.

[4] Filhinhos, vós sois de Deus e tendes vencido os falsos profetas, porque maior é aquele que está em vós do que aquele que está no mundo.

[5] Eles procedem do mundo; por essa razão, falam da parte do mundo, e o mundo os ouve.

[6] Nós somos de Deus; aquele que conhece a Deus nos ouve; aquele que não é da parte de Deus não nos ouve. Nisto reconhecemos o espírito da verdade e o espírito do erro.

Deus é amor

[7] Amados, amemo-nos uns aos outros, porque o amor procede de Deus; e todo aquele que ama é nascido de Deus e conhece a Deus.

[8] Aquele que não ama não conhece a Deus, pois Deus é amor.

1 Jono 4

Ištirkite dvasias

[1]Mylimieji, ne kiekviena dvasia tikėkite, bet ištirkite dvasias, ar jos iš Dievo, nes pasklido pasaulyje daug netikrų pranašų.

[2]Iš to pažinsite Dievo Dvasią: kiekviena dvasia, kuri išpažįsta Jėzų Kristų kūne atėjus, yra iš Dievo,

[3]ir kiekviena dvasia, kuri Jėzaus neišpažįsta, nėra iš Dievo. Tokia dvasia iš Antikristo, apie kurį esate girdėję, jog jis ateisiąs. Jis jau dabar yra pasaulyje.

[4]Jūs esate iš Dievo, vaikeliai, ir nugalėjote juos, nes tasai, kuris jumyse, didesnis už tą, kuris pasaulyje.

[5]Jie yra iš pasaulio, todėl kalba apie pasaulio reikalus, ir pasaulis jų klauso.

[6]Mes esame iš Dievo. Kas pažįsta Dievą, tas mūsų klauso, o kas ne iš Dievo, tas mūsų neklauso. Iš to mes pažįstame tiesos Dvasią ir klaidos dvasią.

Dievas yra meilė

[7]Mylimieji, mylėkime vieni kitus nes meilė yra iš Dievo, ir kiekvienas, kuris myli, yra gimęs iš Dievo ir pažįsta Dievą.

[8]Kas nemyli, tas nepažino Dievo, nes Dievas yra meilė.

[9] Nisto se manifestou o amor de Deus em nós: em haver Deus enviado o seu Filho unigênito ao mundo, para vivermos por meio dele.

[9]O Dievo meilė pasireiškė mums tuo, jog Dievas atsiuntė į pasaulį savo viengimį Sūnų, kad mes gyventume per jį.

[10] Nisto consiste o amor: não em que nós tenhamos amado a Deus, mas em que ele nos amou e enviou o seu Filho como propiciação pelos nossos pecados.

[10]Meilė – ne tai, jog mes pamilome Dievą, bet kad jis mus pamilo ir atsiuntė savo Sūnų kaip permaldavimą už mūsų nuodėmes.

[11] Amados, se Deus de tal maneira nos amou, devemos nós também amar uns aos outros.

[11]Mylimieji, jei Dievas mus taip pamilo, tai ir mes turime mylėti vieni kitus.

[12] Ninguém jamais viu a Deus; se amarmos uns aos outros, Deus permanece em nós, e o seu amor é, em nós, aperfeiçoado.

[12]Dievo niekas niekuomet nėra matęs. Jei mylime vieni kitus, Dievas mumyse pasilieka, ir jo meilė mumyse tampa tobula.

[13] Nisto conhecemos que permanecemos nele, e ele, em nós: em que nos deu do seu Espírito.

[13]Iš to pažįstame, kad pasiliekame jame ir jis mumyse: jis yra davęs mums savo Dvasios.

[14] E nós temos visto e testemunhamos que o Pai enviou o seu Filho como Salvador do mundo.

[14]Taigi mes matėme ir liudijame, kad Tėvas atsiuntė Sūnų, pasaulio Gelbėtoją.

[15] Aquele que confessar que Jesus é o Filho de Deus, Deus permanece nele, e ele, em Deus.

[15]Kas išpažįsta, jog Jėzus yra Dievo Sūnus, Dievas tame ir tas Dieve pasilieka.

[16] E nós conhecemos e cremos no amor que Deus tem por nós. Deus é amor, e aquele que permanece no amor permanece em Deus, e Deus, nele.

[16]Mes esame pažinę ir įtikėję meilę, kuria Dievas mus myli. Dievas yra meilė, ir kas pasilieka meilėje, tas pasilieka Dieve, ir Dievas pasilieka jame.

[17] Nisto é em nós aperfeiçoado o amor, para que, no Dia do Juízo, mantenhamos confiança; pois, segundo ele é, também nós somos neste mundo.

[17]Tuo meilė pasiekia mumyse tobulumą, kad mes turime tvirtą pasitikėjimą teismo dieną, nes koks jis yra, tokie ir mes esame šiame pasaulyje.

[18] No amor não existe medo; antes, o perfeito amor lança fora o medo. Ora, o

[18]Nebėra meilėje baimės, bet tobula meilė išveja baimę. Baimė numato bausmę, taigi kas bijo, tas dar netobulai myli.

medo produz tormento; logo, aquele que teme não é aperfeiçoado no amor.

[19] Nós amamos porque ele nos amou primeiro.

[20] Se alguém disser: Amo a Deus, e odiar a seu irmão, é mentiroso; pois aquele que não ama a seu irmão, a quem vê, não pode amar a Deus, a quem não vê.

[21] Ora, temos, da parte dele, este mandamento: que aquele que ama a Deus ame também a seu irmão.

[19]Mes mylime, nes Dievas mus pirmas pamilo.

[20]Jei kas sakytų: „Aš myliu Dievą“, o savo brolio nekęstų, tasai melagis. Kas nemyli savo brolio, kurį mato, negali mylėti Dievo, kurio nemato.

[21]Mes turime tokį jo įsakymą, kad kas myli Dievą, mylėtų ir savo brolį.

1 João 5

A fé que vence o mundo

[1] Todo aquele que crê que Jesus é o Cristo é nascido de Deus; e todo aquele que ama ao que o gerou também ama ao que dele é nascido.

[2] Nisto conhecemos que amamos os filhos de Deus: quando amamos a Deus e praticamos os seus mandamentos.

[3] Porque este é o amor de Deus: que guardemos os seus mandamentos; ora, os seus mandamentos não são penosos,

[4] porque todo o que é nascido de Deus vence o mundo; e esta é a vitória que vence o mundo: a nossa fé.

[5] Quem é o que vence o mundo, senão aquele que crê ser Jesus o Filho de Deus?

O tríplice testemunho sobre Cristo

[6] Este é aquele que veio por meio de água e sangue, Jesus Cristo; não somente com água, mas também com a água e com o sangue. E o Espírito é o que dá testemunho, porque o Espírito é a verdade.

1 Jono 5

Tikėjimas ir liudijimas

[1]Kiekvienas, kas tiki, jog Jėzus yra Mesijas, yra gimęs iš Dievo, ir kiekvienas, kuris myli Gimdytoją, myli ir iš jo gimusįjį.

[2]Iš to pažįstame mylį Dievo vaikus, kad mylime Dievą ir vykdome jo įsakymus,

[3]nes tai ir yra Dievo meilė – vykdyti jo įsakymus. O jo įsakymai nėra sunkūs.

[4]Juk kiekvienas, kuris gimęs iš Dievo, nugali pasaulį, ir štai pergalė, nugalinti pasaulį, – mūsų tikėjimas!

[5]O kas gi nugali pasaulį, jei ne tas, kuris tiki, kad Jėzus yra Dievo Sūnus?!

[6]Tasai yra, kuris atėjo per vandenį ir kraują, – Jėzus Kristus; ne vien per vandenį, bet per vandenį ir kraują. Ir Dvasia tai paliudija, nes Dvasia yra tiesa.

[7] Pois há três que dão testemunho [no céu: o Pai, a Palavra e o Espírito Santo; e estes três são um.

[8] E três são os que testificam na terra]: o Espírito, a água e o sangue, e os três são unânimes num só propósito.

[9] Se admitimos o testemunho dos homens, o testemunho de Deus é maior; ora, este é o testemunho de Deus, que ele dá acerca do seu Filho.

[10] Aquele que crê no Filho de Deus tem, em si, o testemunho. Aquele que não dá crédito a Deus o faz mentiroso, porque não crê no testemunho que Deus dá acerca do seu Filho.

[11] E o testemunho é este: que Deus nos deu a vida eterna; e esta vida está no seu Filho.

[12] Aquele que tem o Filho tem a vida; aquele que não tem o Filho de Deus não tem a vida.

O poder da intercessão

[13] Estas coisas vos escrevi, a fim de saberdes que tendes a vida eterna, a vós outros que credes em o nome do Filho de Deus.

[14] E esta é a confiança que temos para com ele: que, se pedirmos alguma coisa segundo a sua vontade, ele nos ouve.

[15] E, se sabemos que ele nos ouve quanto ao que lhe pedimos, estamos certos de que obtemos os pedidos que lhe temos feito.

[16] Se alguém vir a seu irmão cometer pecado não para morte, pedirá, e Deus lhe dará vida, aos que não pecam para morte.

[7]Mat yra trys liudytojai:

[8]Dvasia, vanduo ir kraujas, ir šie trys sutaria.

[9]Jeigu priimame žmonių liudijimą, tai Dievo liudijimas didesnis. O Dievo liudijimas toksai: jis yra paliudijęs apie savo Sūnų.

[10]Kas tiki Dievo Sūnų, tas turi savyje tą liudijimą. Kas Dievo netiki, tas jį melagiu verčia, nes nepatikėjo liudijimu, kurį Dievas davė apie savo Sūnų.

[11]O liudijimas toks: Dievas mums suteikė amžinąjį gyvenimą, ir tas gyvenimas yra jo Sūnuje.

[12]Kas turi Sūnų, tas turi gyvenimą. Kas neturi Dievo Sūnaus, tas neturi gyvenimo.

Malda ir nuodėmė

[13]Aš tai parašiau jums, įtikėjusiems Dievo Sūnaus vardą, kad žinotumėte turį amžinąjį gyvenimą.

[14]Mes tvirtai pasitikime juo, nes ko tik prašome pagal jo valią, jis mūsų išklauso.

[15]O jeigu žinome, kad jis mūsų išklauso, ko tik prašome, tai ir žinome turį, ko esame prašę.

[16]Jei kas mato nusidedant savo brolį, tačiau ne iki mirčiai, teprašo, ir Dievas duos jam gyvybę, būtent tiems, kurie nusideda ne iki mirčiai. Mat yra nuodėmė

Há pecado para morte, e por esse não digo que rogue.

[17] Toda injustiça é pecado, e há pecado não para morte.

[18] Sabemos que todo aquele que é nascido de Deus não vive em pecado; antes, Aquele que nasceu de Deus o guarda, e o Maligno não lhe toca.

[19] Sabemos que somos de Deus e que o mundo inteiro jaz no Maligno.

Cristo é verdadeiro Deus e deve ser adorado

[20] Também sabemos que o Filho de Deus é vindo e nos tem dado entendimento para reconhecermos o verdadeiro; e estamos no verdadeiro, em seu Filho, Jesus Cristo. Este é o verdadeiro Deus e a vida eterna.

[21] Filhinhos, guardai-vos dos ídolos.

iki mirčiai, ir aš kalbu ne apie ją, kad būtų prašoma.

[17]Kiekviena neteisybė yra nuodėmė, tačiau esama nuodėmės ne iki mirčiai.

[18]Mes žinome, jog kiekvienas gimusis iš Dievo nedaro nuodėmių, bet Dievo Pagimdytasis saugo jį, ir piktasis jo nepaliečia.

[19]Mes žinome, jog esame iš Dievo, o visas pasaulis yra piktojo pavergtas.

[20]Dar mes žinome, kad Dievo Sūnus yra atėjęs ir suteikęs mums nuovokos, kad pažintume Tikrąjį. Ir mes esame Tikrajame – jo Sūnuje Jėzuje Kristuje. Šitas yra tikrasis Dievas ir amžinasis gyvenimas.

[21]Vaikeliai, sergėkitės stabų!

Segunda epístola de João	2 Jono
2 João 1	**2 Jono 1**
Prefácio e saudação	
1 O presbítero à senhora eleita e aos seus filhos, a quem eu amo na verdade e não somente eu, mas também todos os que conhecem a verdade,	1Vyresnysis išrinktajai poniai ir jos vaikams, kuriuos aš myliu tiesoje, ir ne tik aš vienas, bet ir visi, kurie yra pažinę tiesą,
2 por causa da verdade que permanece em nós e conosco estará para sempre,	2dėlei tiesos, pasiliekančios mumyse ir būsiančios su mumis per amžius.
3 a graça, a misericórdia e a paz, da parte de Deus Pai e de Jesus Cristo, o Filho do Pai, serão conosco em verdade e amor.	3Su mumis bus malonė, gailestingumas, ramybė nuo Dievo Tėvo ir nuo Tėvo Sūnaus Jėzaus Kristaus tiesoje ir meilėje.
O amor fraternal	
4 Fiquei sobremodo alegre em ter encontrado dentre os teus filhos os que andam na verdade, de acordo com o mandamento que recebemos da parte do Pai.	4Aš labai nudžiugau, radęs tavųjų vaikų, vaikščiojančių tiesoje, kaip reikalauja iš Tėvo gautasis įsakymas.
5 E agora, senhora, peço-te, não como se escrevesse mandamento novo, senão o que tivemos desde o princípio: que nos amemos uns aos outros.	5O dabar prašau tave, ponia, – ne kaip rašydamas naują įsakymą, bet kaip tą, kurį turėjome nuo pradžios, – kad mylėtume vieni kitus.
6 E o amor é este: que andemos segundo os seus mandamentos. Este mandamento, como ouvistes desde o princípio, é que andeis nesse amor.	6O meilė – tai vaikščioti jo įsakymų keliais. Toks ir yra įsakymas, kurį girdėjote nuo pradžios: kad vaikščiotumėte meilės keliais.
Os falsos ensinadores e como tratá-los	
7 Porque muitos enganadores têm saído pelo mundo fora, os quais não confessam Jesus Cristo vindo em carne; assim é o enganador e o anticristo.	7Po pasaulį pasklido daug suvedžiotojų, kurie nepripažįsta, kad Jėzus Kristus yra atėjęs kūne. O toks žmogus yra apgavikas ir antikristas.
8 Acautelai-vos, para não perderdes aquilo que temos realizado com esforço, mas para receberdes completo galardão.	8Žiūrėkite, kad nepražudytumėte, ką esate nuveikę, bet kad gautumėte visą užmokestį.

[9] Todo aquele que ultrapassa a doutrina de Cristo e nela não permanece não tem Deus; o que permanece na doutrina, esse tem tanto o Pai como o Filho.

[10] Se alguém vem ter convosco e não traz esta doutrina, não o recebais em casa, nem lhe deis as boas-vindas.

[11] Porquanto aquele que lhe dá boas-vindas faz-se cúmplice das suas obras más.

Informações finais. Saudações

[12] Ainda tinha muitas coisas que vos escrever; não quis fazê-lo com papel e tinta, pois espero ir ter convosco, e conversaremos de viva voz, para que a nossa alegria seja completa.

[13] Os filhos da tua irmã eleita te saúdam.

[9]Kas tik peržengia ribą ir nesilaiko Kristaus mokslo, neturi Dievo. Kas laikosi mokslo, tas turi ir Tėvą, ir Sūnų.

[10]Jei kas ateina pas jus ir neatsineša šitokio mokslo, nepriimkite jo į namus ir nesveikinkite,

[11]nes kas jį sveikina, tas dalyvauja jo piktuose darbuose.

[12]Turėčiau dar daug ką jums rašyti, bet nenoriu to daryti ant papiruso ir rašalu. Aš tikiuosi pas jus atvykti ir pasikalbėti gyvu žodžiu, kad mūsų džiaugsmas būtų tobulas.

[13]Tave sveikina išrinktosios tavo sesers vaikai.

Terceira epístola de João	3 Jono

3 João 1

Prefácio e saudação

1 O presbítero ao amado Gaio, a quem eu amo na verdade.

2 Amado, acima de tudo, faço votos por tua prosperidade e saúde, assim como é próspera a tua alma.

3 Pois fiquei sobremodo alegre pela vinda de irmãos e pelo seu testemunho da tua verdade, como tu andas na verdade.

4 Não tenho maior alegria do que esta, a de ouvir que meus filhos andam na verdade.

O bom exemplo de Gaio

5 Amado, procedes fielmente naquilo que praticas para com os irmãos, e isto fazes mesmo quando são estrangeiros,

6 os quais, perante a igreja, deram testemunho do teu amor. Bem farás encaminhando-os em sua jornada por modo digno de Deus;

7 pois por causa do Nome foi que saíram, nada recebendo dos gentios.

8 Portanto, devemos acolher esses irmãos, para nos tornarmos cooperadores da verdade.

Diótrefes, o ambicioso. Demétrio, fiel cristão

9 Escrevi alguma coisa à igreja; mas Diótrefes, que gosta de exercer a primazia entre eles, não nos dá acolhida.

10 Por isso, se eu for aí, far-lhe-ei lembradas as obras que ele pratica, proferindo contra nós palavras maliciosas. E, não satisfeito com estas coisas, nem ele mesmo acolhe os irmãos, como impede os

3 Jono 1

1Vyresnysis mylimajam Gajui, kurį aš myliu tiesoje.

2Mielasis, linkiu, kad viskas tau taip gerai sektųsi ir būtum sveikas, kaip sekasi tavo sielai.

3Aš labai apsidžiaugiau, kai atvykę broliai paliudijo apie tavo teisumą, kaip tu vaikščioji tiesoje.

4Aš nerandu didesnio džiaugsmo, kaip klausytis, jog mano vaikai gyvena tiesoje.

5Mielasis, tu ištikimai elgiesi, pagelbėdamas broliams, ypač atvykstantiems iš kitur.

6Jie ir paliudijo Bažnyčiai apie tavo meilę. Tu puikiai padarysi, išruošdamas juos į kelionę taip, kaip Dievui patinka.

7Jie leidosi keliauti jo vardo labui, nieko neimdami iš pagonių.

8Mes turime tokius žmones svetingai priimti, kad taptume tiesos bendradarbiais.

9Aš esu šį tą parašęs Bažnyčiai. Bet mėgstantis jiems vadovauti Diotrefas nepripažįsta mūsų.

10Todėl jei atvyksiu, priminsiu jo darbus, kuriuos jis daro skleisdamas apie mus piktas kalbas; nesitenkindamas tuo, nei pats nepriima brolių, nei kitiems, kurie

que querem recebê-los e os expulsa da igreja.

[11] Amado, não imites o que é mau, senão o que é bom. Aquele que pratica o bem procede de Deus; aquele que pratica o mal jamais viu a Deus.

[12] Quanto a Demétrio, todos lhe dão testemunho, até a própria verdade, e nós também damos testemunho; e sabes que o nosso testemunho é verdadeiro.

Informações finais. Saudações

[13] Muitas coisas tinha que te escrever; todavia, não quis fazê-lo com tinta e pena,

[14] pois, em breve, espero ver-te. Então, conversaremos de viva voz.

[15] A paz seja contigo. Os amigos te saúdam. Saúda os amigos, nome por nome.

norėtų priimti, neleidžia ir net išmeta juos iš bendruomenės.

[11]Mielasis, nesek tuo, kas pikta, bet tuo, kas gera. Kuris daro gera, yra iš Dievo, o kuris pikta, nėra matęs Dievo.

[12]Apie Demetriją gerai liudija visi ir pati tiesa. Ir mes liudijame, o tu žinai, kad mūsų liudijimas tikras.

[13]Dar daug ką turėčiau tau rašyti, bet nenoriu rašyti rašalu ir plunksna.

[14]Tikiuosi greitai pamatyti tave ir pasikalbėti gyvu žodžiu.

[15]Ramybė tau! Sveikina tave bičiuliai. Sveikink draugus pavardžiui!

Epístola de Judas	Judo

Judas 1

Prefácio e saudação

[1] Judas, servo de Jesus Cristo e irmão de Tiago, aos chamados, amados em Deus Pai e guardados em Jesus Cristo,

[2] a misericórdia, a paz e o amor vos sejam multiplicados.

É dever cristão pelejar pela fé

[3] Amados, quando empregava toda a diligência em escrever-vos acerca da nossa comum salvação, foi que me senti obrigado a corresponder-me convosco, exortando-vos a batalhardes, diligentemente, pela fé que uma vez por todas foi entregue aos santos.

[4] Pois certos indivíduos se introduziram com dissimulação, os quais, desde muito, foram antecipadamente pronunciados para esta condenação, homens ímpios, que transformam em libertinagem a graça de nosso Deus e negam o nosso único Soberano e SENHOR, Jesus Cristo.

Exemplos da punição dos ímpios

[5] Quero, pois, lembrar-vos, embora já estejais cientes de tudo uma vez por todas, que o SENHOR, tendo libertado um povo, tirando-o da terra do Egito, destruiu, depois, os que não creram;

[6] e a anjos, os que não guardaram o seu estado original, mas abandonaram o seu próprio domicílio, ele tem guardado sob trevas, em algemas eternas, para o juízo do grande Dia;

[7] como Sodoma, e Gomorra, e as cidades circunvizinhas, que, havendo-se

Judo 1

[1]Judas, Jėzaus Kristaus tarnas, Jokūbo brolis, Dieve Tėve numylėtiems ir Jėzui Kristui išsaugotiems pašauktiesiems:

[2]tebūnie jums gausiai duota gailestingumo, ramybės ir meilės!

[3]Mylimieji, aš labai norėjau parašyti jums apie bendrąjį mūsų išganymą ir jaučiu reikalą rašyti jums raginimą, kad kovotumėte už tikėjimą, vieną kartą visiems laikams duotą šventiesiems.

[4]Mat vogčiomis įsiskverbė tarp jūsų žmonių, kuriems nuo seno surašytas toks kaltinimas: jie bedieviai, nes mūsų Dievo malonę iškreipia į palaidumą ir neigia mūsų vienintelį Valdovą ir Viešpatį Jėzų Kristų.

[5]Aš norėčiau jums priminti, nors jūs jau viską žinote, kad Viešpats, pirmiau išgelbėjęs tautą iš Egipto, paskui pražudė netikinčius.

[6]Taip pat ir tuos angelus, kurie neišlaikė savo prakilnumo, bet paliko savo buveinę, jis laiko sukaustytus amžinais pančiais tamsybėje didžiosios dienos teismui.

[7]Taip pat Sodoma ir Gomora bei aplinkiniai miestai, kurie panašiai

entregado à prostituição como aqueles, seguindo após outra carne, são postas para exemplo do fogo eterno, sofrendo punição.

ištvirkavo ir nusekė paskui ne tokį kūną, lieka pavyzdžiu, kentėdami amžinos ugnies bausmes.

8 Ora, estes, da mesma sorte, quais sonhadores alucinados, não só contaminam a carne, como também rejeitam governo e difamam autoridades superiores.

8Taip ir šitie apsvaigę suteršia kūną, niekina Viešpatystę, piktžodžiauja šlovingiesiems.

9 Contudo, o arcanjo Miguel, quando contendia com o diabo e disputava a respeito do corpo de Moisés, não se atreveu a proferir juízo infamatório contra ele; pelo contrário, disse: O SENHOR te repreenda!

9Kai arkangelas Mykolas, besiginčydamas su velniu, varžėsi dėl Mozės kūno, jis neišdrįso mesti piktžodiško pasmerkimo, bet pasakė:Tesudraudžia tave Viešpats!

10 Estes, porém, quanto a tudo o que não entendem, difamam; e, quanto a tudo o que compreendem por instinto natural, como brutos sem razão, até nessas coisas se corrompem.

10Šitie šmeižia, ko neišmano, o ką prigimtimi pažįsta kaip neprotingi gyvuliai, nuo to žlugs.

11 Ai deles! Porque prosseguiram pelo caminho de Caim, e, movidos de ganância, se precipitaram no erro de Balaão, e pereceram na revolta de Corá.

11Vargas jiems! Jie pasuko Kaino keliu, parsidavė Balaamo paklydimui, pražudė save Korės prieštaravimu.

12 Estes homens são como rochas submersas, em vossas festas de fraternidade, banqueteando-se juntos sem qualquer recato, pastores que a si mesmos se apascentam; nuvens sem água impelidas pelos ventos; árvores em plena estação dos frutos, destes desprovidas, duplamente mortas, desarraigadas;

12Jie maišosi jūsų meilės pokyliuose, nesidrovėdami savo purvo, ir tunka. Jie – lyg bevandeniai debesys, vaikomi vėjų, tartum bevaisiai medžiai rudenį, du kartus mirę ir išrauti.

13 ondas bravias do mar, que espumam as suas próprias sujidades; estrelas errantes,

13Jie lyg šėlstančios jūros bangos, putojančios savo begėdyste lyg žvaigždės

para as quais tem sido guardada a negridão das trevas, para sempre.

14 Quanto a estes foi que também profetizou Enoque, o sétimo depois de Adão, dizendo: Eis que veio o SENHOR entre suas santas miríades,

15 para exercer juízo contra todos e para fazer convictos todos os ímpios, acerca de todas as obras ímpias que impiamente praticaram e acerca de todas as palavras insolentes que ímpios pecadores proferiram contra ele.

16 Os tais são murmuradores, são descontentes, andando segundo as suas paixões. A sua boca vive propalando grandes arrogâncias; são aduladores dos outros, por motivos interesseiros.

A profecia apostólica. Exortações

17 Vós, porém, amados, lembrai-vos das palavras anteriormente proferidas pelos apóstolos de nosso SENHOR Jesus Cristo,

18 os quais vos diziam: No último tempo, haverá escarnecedores, andando segundo as suas ímpias paixões.

19 São estes os que promovem divisões, sensuais, que não têm o Espírito.

20 Vós, porém, amados, edificando-vos na vossa fé santíssima, orando no Espírito Santo,

21 guardai-vos no amor de Deus, esperando a misericórdia de nosso SENHOR Jesus Cristo, para a vida eterna.

22 E compadecei-vos de alguns que estão na dúvida;

klajoklės, kurioms per amžius skirta juodžiausia tamsybė.

14Apie juos pranašavo septintasis nuo Adomo [žmogus] Henochas: „Štai atėjo Viešpats su miriadais savo šventųjų

15įvykdyti visiems teismo ir nubausti visų bedievių už visus bedieviškus darbus, už visus piktus žodžius, kuriuos prieš jį kalbėjo bedieviai nusidėjėliai“.

16Jie visada niurzga nepatenkinti savo dalia, gyvena geismais; jų lūpos kalba puikybės žodžius, jie pataikauja žmonėms dėl pelno.

17O jūs, mylimieji, prisiminkite žodžius, kurie iš anksto buvo paskelbti mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus apaštalų.

18Jie yra sakę: paskutiniais laikais atsiras šaipūnų, kurie gyvens savo bedieviškais geismais.

19Tai tie, kurie kelia susiskaldymą, jusliniai, Dvasios neturintys žmonės.

20Bet jūs, mylimieji, statykite save ant savo švenčiausiojo tikėjimo! Melskitės Šventojoje Dvasioje!

21Išsilaikykite Dievo meilėje laukdami mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus gailestingumo amžinajam gyvenimui.

22Vienus, kurie abejoja, mėginkite įtikinti;

[23] salvai-os, arrebatando-os do fogo; quanto a outros, sede também compassivos em temor, detestando até a roupa contaminada pela carne.

[23]kitus gelbėkite, traukdami iš ugnies, vėl kitų pasigailėkite su baime, bodėdamiesi net jų kūnų suteršto drabužio.

A doxologia

[24] Ora, àquele que é poderoso para vos guardar de tropeços e para vos apresentar com exultação, imaculados diante da sua glória,

[24]Tam, kuris gali išlaikyti jus nenupuolusius ir savo šlovės akivaizdon pastatyti nesuteptus ir džiaugsmingus,

[25] ao único Deus, nosso Salvador, mediante Jesus Cristo, SENHOR nosso, glória, majestade, império e soberania, antes de todas as eras, e agora, e por todos os séculos. Amém!

[25]vieninteliam Dievui, mūsų Gelbėtojui, per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų tebūna šlovė, didybė, valdžia ir galybė prieš visus amžius ir dabar, ir visais amžių amžiais! Amen.

Apocalipse de João	Apreiškimo Jonui

Apocalipse 1

O título, o autor e o assunto do livro

[1] Revelação de Jesus Cristo, que Deus lhe deu para mostrar aos seus servos as coisas que em breve devem acontecer e que ele, enviando por intermédio do seu anjo, notificou ao seu servo João,

[2] o qual atestou a palavra de Deus e o testemunho de Jesus Cristo, quanto a tudo o que viu.

[3] Bem-aventurados aqueles que lêem e aqueles que ouvem as palavras da profecia e guardam as coisas nela escritas, pois o tempo está próximo.

Dedicatória às sete igrejas da Ásia

[4] João, às sete igrejas que se encontram na Ásia, graça e paz a vós outros, da parte daquele que é, que era e que há de vir, da parte dos sete Espíritos que se acham diante do seu trono

[5] e da parte de Jesus Cristo, a Fiel Testemunha, o Primogênito dos mortos e o Soberano dos reis da terra. Àquele que nos ama, e, pelo seu sangue, nos libertou dos nossos pecados,

[6] e nos constituiu reino, sacerdotes para o seu Deus e Pai, a ele a glória e o domínio pelos séculos dos séculos. Amém!

[7] Eis que vem com as nuvens, e todo olho o verá, até quantos o traspassaram. E todas as tribos da terra se lamentarão sobre ele. Certamente. Amém!

Apreiškimo Jonui 1

[1]Jėzaus Kristaus Apreiškimas, kurį Dievas jam davė, kad jis atskleistų jo tarnams, kas turi greitai įvykti. Per savo pasiųstą angelą jis padarė jį žinomą savajam tarnui Jonui.

[2]Šis paliudijo Dievo žodį bei Jėzaus Kristaus liudijimą – visa, ką buvo matęs.

[3]Palaiminti pranašystės žodžių skaitytojas ir klausytojai, tie, kurie laikosi, kas joje parašyta, nes laikas jau arti.

Sveikinimas ir šlovinimas

[4]Jonas septynioms Azijos Bažnyčioms: malonė ir ramybė jums nuo to, kuris yra, kuris buvo ir kuris ateis, ir nuo septynių dvasių, esančių priešais jo sostą,

[5]ir nuo Jėzaus Kristaus, ištikimojo liudytojo, mirusiųjų pirmagimio, žemės karalių valdovo. Tam, kuris mus myli ir nuplovė savo krauju mūsų nuodėmes,

[6]ir padarė iš mūsų karaliją bei kunigus savo Dievui ir Tėvui, – jam šlovė ir galybė per amžių amžius! Amen.

[7]Štai jis ateina su debesimis, ir išvys jį kiekviena akis, net ir tie, kurie jį perdūrė; ir dėl jo raudos visos žemės giminės. Taip, amen!

[8] Eu sou o Alfa e Ômega, diz o SENHOR Deus, aquele que é, que era e que há de vir, o Todo-Poderoso.

[8]„Aš esu Alfa ir Omega“, – sako Viešpats Dievas, kuris yra, kuris buvo ir kuris ateis, Visagalis.

A visão de Jesus glorificado

Pirmas regėjimas

[9] Eu, João, irmão vosso e companheiro na tribulação, no reino e na perseverança, em Jesus, achei-me na ilha chamada Patmos, por causa da palavra de Deus e do testemunho de Jesus.

[9]Aš, Jonas, jūsų brolis ir sielvarto, karalystės bei ištvermės bendrininkas Jėzuje, buvau saloje, vardu Patmas, dėl Dievo žodžio ir Jėzaus liudijimo.

[10] Achei-me em espírito, no dia do SENHOR, e ouvi, por detrás de mim, grande voz, como de trombeta,

[10]Aš turėjau dvasios pagavą Viešpaties dieną ir išgirdau sau už nugaros galingą balsą, tarsi trimitą,

[11] dizendo: O que vês escreve em livro e manda às sete igrejas: Éfeso, Esmirna, Pérgamo, Tiatira, Sardes, Filadélfia e Laodicéia.

[11]bylojantį: „Ką matai, surašyk į knygą ir pasiųsk septynioms Bažnyčioms: į Efezą, į Smirną, į Pergamą, į Tiatyrus, į Sardus, į Filadelfus ir Laodikėją“.

[12] Voltei-me para ver quem falava comigo e, voltado, vi sete candeeiros de ouro

[12]Tuomet aš atsigręžiau pažiūrėti balso, kalbėjusio su manimi, ir atsigręžęs išvydau septynis aukso žibintuvus,

[13] e, no meio dos candeeiros, um semelhante a filho de homem, com vestes talares e cingido, à altura do peito, com uma cinta de ouro.

[13]o žibintuvų viduryje – panašų į Žmogaus Sūnų, apsivilkusį ilga tunika ir persijuosusį per krūtinę aukso juosta.

[14] A sua cabeça e cabelos eram brancos como alva lã, como neve; os olhos, como chama de fogo;

[14]Jo galva ir plaukai buvo balti kaip balčiausia vilna ar sniegas, jo akys tarsi ugnies liepsna,

[15] os pés, semelhantes ao bronze polido, como que refinado numa fornalha; a voz, como voz de muitas águas.

[15]jo kojos panašios į krosnyje įkaitintą skaistvarį, ir jo balsas buvo tarytum didžių vandenų šniokštimas.

[16] Tinha na mão direita sete estrelas, e da boca saía-lhe uma afiada espada de dois gumes. O seu rosto brilhava como o sol na sua força.

[16]Dešinėje rankoje jis laikė septynias žvaigždes, iš jo burnos ėjo aštrus dviašmenis kalavijas, o jo veidas buvo tarytum saulė, žibanti visu skaistumu.

[17] Quando o vi, caí a seus pés como morto. Porém ele pôs sobre mim a mão direita,

[17]Jį išvydęs, aš puoliau jam po kojų tarsi negyvas. Bet jis uždėjo ant manęs savo

dizendo: Não temas; eu sou o primeiro e o último

18 e aquele que vive; estive morto, mas eis que estou vivo pelos séculos dos séculos e tenho as chaves da morte e do inferno.

19 Escreve, pois, as coisas que viste, e as que são, e as que hão de acontecer depois destas.

20 Quanto ao mistério das sete estrelas que viste na minha mão direita e aos sete candeeiros de ouro, as sete estrelas são os anjos das sete igrejas, e os sete candeeiros são as sete igrejas.

Apocalipse 2

Carta à igreja em Éfeso

1 Ao anjo da igreja em Éfeso escreve: Estas coisas diz aquele que conserva na mão direita as sete estrelas e que anda no meio dos sete candeeiros de ouro:

2 Conheço as tuas obras, tanto o teu labor como a tua perseverança, e que não podes suportar homens maus, e que puseste à prova os que a si mesmos se declaram apóstolos e não são, e os achaste mentirosos;

3 e tens perseverança, e suportaste provas por causa do meu nome, e não te deixaste esmorecer.

4 Tenho, porém, contra ti que abandonaste o teu primeiro amor.

5 Lembra-te, pois, de onde caíste, arrepende-te e volta à prática das primeiras obras; e, se não, venho a ti e moverei do seu lugar o teu candeeiro, caso não te arrependas.

dešinę ir prabilo: „Nebijok! Aš esu Pirmasis ir Paskutinysis,

18ir Gyvasis. Aš buvau numiręs, bet štai esu gyvas per amžių amžius ir turiu mirties ir mirusiųjų pasaulio raktus.

19Tad užrašyk, ką būsi regėjęs, kas yra ir kas turi vėliau įvykti.

20Štai septynių žvaigždžių, kurias regėjai mano dešinėje, ir septynių aukso žibintuvų slėpinys: septynios žvaigždės – tai septynių Bažnyčių angelai, o septyni žibintuvai – tai septynios Bažnyčios.

Apreiškimo Jonui 2

Efezo Bažnyčiai

1Efezo Bažnyčios angelui rašyk: ‘Tai sako tas, kuris laiko savo dešinėje septynias žvaigždes, kuris vaikščioja tarp septynių aukso žibintuvų.

2Aš žinau tavo darbus, tavo triūsą ir tavo ištvermę. Žinau, kad tu negali pakęsti piktųjų ir ištyrei tuos, kurie sakosi esą apaštalai, bet tokie nėra, ir radai juos esant melagius.

3Žinau, kad esi ištvermingas, kad dėl mano vardo nenuilsdamas kentėjai vargus.

4Bet aš turiu prieš tave tai, kad palikai savo pirmąją meilę.

5Taigi prisimink, nuo kur nupuolei, atsiversk ir vėl imkis pirmykščių darbų, o jeigu ne, jei neatsiversi, tai aš ateisiu ir išjudinsiu iš vietos tavo žibintuvą.

[6] Tens, contudo, a teu favor que odeias as obras dos nicolaítas, as quais eu também odeio.

[7] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao vencedor, dar-lhe-ei que se alimente da árvore da vida que se encontra no paraíso de Deus.

Carta à igreja em Esmirna

[8] Ao anjo da igreja em Esmirna escreve: Estas coisas diz o primeiro e o último, que esteve morto e tornou a viver:

[9] Conheço a tua tribulação, a tua pobreza (mas tu és rico) e a blasfêmia dos que a si mesmos se declaram judeus e não são, sendo, antes, sinagoga de Satanás.

[10] Não temas as coisas que tens de sofrer. Eis que o diabo está para lançar em prisão alguns dentre vós, para serdes postos à prova, e tereis tribulação de dez dias. Sê fiel até à morte, e dar-te-ei a coroa da vida.

[11] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: O vencedor de nenhum modo sofrerá dano da segunda morte.

Carta à igreja em Pérgamo

[12] Ao anjo da igreja em Pérgamo escreve: Estas coisas diz aquele que tem a espada afiada de dois gumes:

[13] Conheço o lugar em que habitas, onde está o trono de Satanás, e que conservas o meu nome e não negaste a minha fé, ainda nos dias de Antipas, minha testemunha, meu fiel, o qual foi morto entre vós, onde Satanás habita.

[6]Savo naudai tu turi, kad nekenti mikalojininkų darbų, kurių ir aš nekenčiu!’

[7]Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia skelbia Bažnyčioms: ‘Nugalėtojui aš duosiu valgyti nuo gyvybės medžio, esančio Dievo rojuje!’

Smirnos Bažnyčiai

[8]Smirnos Bažnyčios angelui rašyk: ‘Tai sako Pirmasis ir Paskutinysis, kuris buvo numiręs ir vėl grįžo į gyvenimą.

[9]Aš žinau tavo priespaudą ir tavo neturtą – o vis dėlto tu turtingas! – ir kaip tau piktžodžiauja tie, kurie sakosi esą žydai, bet nėra tokie, o tik šėtono sinagoga.

[10]Nebijok būsimųjų kentėjimų! Štai velnias įmes kai kuriuos jūsiškius į kalėjimą, kad būtumėte išbandyti. Jūsų laukia dešimties dienų priespauda. Būk ištikimas iki mirties, ir aš tau duosiu gyvenimo vainiką!’

[11]Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia skelbia Bažnyčioms: ‘Nugalėtojas nenukentės nuo antrosios mirties’.

Pergamo Bažnyčiai

[12]Pergamo Bažnyčios angelui rašyk: ‘Tai sako tas, kuris turi aštrų dviašmenį kalaviją.

[13]Aš žinau, kur tu gyveni – ten, kur šėtono sostas. Bet tu tvirtai laikaisi mano vardo ir neišsigynei mano tikėjimo net ir tomis dienomis, kada pas jus, kur gyvena šėtonas, buvo nužudytas mano ištikimasis liudytojas Antipas.

[14] Tenho, todavia, contra ti algumas coisas, pois que tens aí os que sustentam a doutrina de Balaão, o qual ensinava a Balaque a armar ciladas diante dos filhos de Israel para comerem coisas sacrificadas aos ídolos e praticarem a prostituição.

[14]Vis dėlto aš turiu šį tą prieš tave: tu tenai turi besilaikančių mokslo Balaamo, kuris yra mokęs Balaką viešai suvedžioti Izraelio sūnus, kad šie valgytų stabams aukojamą mėsą ir ištvirkautų.

[15] Outrossim, também tu tens os que da mesma forma sustentam a doutrina dos nicolaítas.

[15]Ir tu turi panašiai besilaikančių mikalojininkų mokslo.

[16] Portanto, arrepende-te; e, se não, venho a ti sem demora e contra eles pelejarei com a espada da minha boca.

[16]Tad atsiversk! O jeigu ne, aš greitai ateisiu ir kovosiu su jais savo burnos kalaviju’.

[17] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao vencedor, dar-lhe-ei do maná escondido, bem como lhe darei uma pedrinha branca, e sobre essa pedrinha escrito um nome novo, o qual ninguém conhece, exceto aquele que o recebe.

[17]Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia skelbia Bažnyčioms: ‘Nugalėtojui aš duosiu paslėptos manos ir baltą akmenėlį, o ant akmenėlio bus įrašytas naujas vardas, kurio niekas nežino, tiktai gavėjas’.

Carta à igreja em Tiatira

Tiatyrų Bažnyčiai

[18] Ao anjo da igreja em Tiatira escreve: Estas coisas diz o Filho de Deus, que tem os olhos como chama de fogo e os pés semelhantes ao bronze polido:

[18]Tiatyrų Bažnyčios angelui rašyk: ‘Tai skelbia Dievo Sūnus, kuris turi akis tarytum ugnies liepsną ir kurio kojos panašios į skaistvarį.

[19] Conheço as tuas obras, o teu amor, a tua fé, o teu serviço, a tua perseverança e as tuas últimas obras, mais numerosas do que as primeiras.

[19]Žinau tavo darbus, tavo meilę, tikėjimą, tarnavimą, ištvermę ir kad tavo paskutinieji darbai didesni už pirmuosius.

[20] Tenho, porém, contra ti o tolerares que essa mulher, Jezabel, que a si mesma se declara profetisa, não somente ensine, mas ainda seduza os meus servos a praticarem a prostituição e a comerem coisas sacrificadas aos ídolos.

[20]Bet turiu prieš tave, kad leidi moteriškei Jezabelei, kuri sakosi esanti pranašė, mokyti bei suvedžioti mano tarnus,kad jie ištvirkautų ir valgytų stabams skirtą mėsą.

[21] Dei-lhe tempo para que se arrependesse; ela, todavia, não quer arrepender-se da sua prostituição.

[21]Aš jai daviau laiko atsiversti, bet ji nenori nusigręžti nuo savo ištvirkavimo.

[22] Eis que a prostro de cama, bem como em grande tribulação os que com ela adulteram, caso não se arrependam das obras que ela incita.

[22]Štai aš ją nublokšiu į ligos patalą, o ištvirkavusius su ja – į didį vargą, jeigu jie nenusigręš nuo jos darbų.

[23] Matarei os seus filhos, e todas as igrejas conhecerão que eu sou aquele que sonda mentes e corações, e vos darei a cada um segundo as vossas obras.

[23]Jos vaikus aš išžudysiu, ir visos Bažnyčios sužinos, kad aš esu tas, kuris permato inkstus ir širdis; aš atsilyginsiu jums kiekvienam pagal jūsų darbus.

[24] Digo, todavia, a vós outros, os demais de Tiatira, a tantos quantos não têm essa doutrina e que não conheceram, como eles dizem, as coisas profundas de Satanás: Outra carga não jogarei sobre vós;

[24]O kitiems tiatyriečiams, kurie nesilaiko ano mokslo, kurie sakosi nepažinę vadinamųjų šėtono gelmių, aš sakau: neužkrausiu jums kitokios naštos,

[25] tão-somente conservai o que tendes, até que eu venha.

[25]tiktai laikykitės to, ką turite, iki ateisiu.

[26] Ao vencedor, que guardar até ao fim as minhas obras, eu lhe darei autoridade sobre as nações,

[26]Tam, kuris nugali ir iki galo laikosi mano darbų, aš duosiu valdyti pagonis;

[27] e com cetro de ferro as regerá e as reduzirá a pedaços como se fossem objetos de barro;

[27]jis ganys juos geležine lazda, ir jie bus sudaužyti tarsi moliniai indai,

[28] assim como também eu recebi de meu Pai, dar-lhe-ei ainda a estrela da manhã.

[28]kaip ir aš esu gavęs valdžią iš savo Tėvo; ir dar duosiu jam aušros žvaigždę'.

[29] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

[29]Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia skelbia Bažnyčioms!

Apocalipse 3

Carta à igreja em Sardes

[1] Ao anjo da igreja em Sardes escreve: Estas coisas diz aquele que tem os sete Espíritos de Deus e as sete estrelas: Conheço as tuas obras, que tens nome de que vives e estás morto.

Apreiškimo Jonui 3

Sardų Bažnyčiai

[1]Sardų Bažnyčios angelui rašyk: 'Tai sako tas, kuris laiko septynias Dievo dvasias ir septynias žvaigždes. Aš žinau tavo darbus: tave vadina gyvu, o tu esi miręs.

[2] Sê vigilante e consolida o resto que estava para morrer, porque não tenho achado íntegras as tuas obras na presença do meu Deus.

[3] Lembra-te, pois, do que tens recebido e ouvido, guarda-o e arrepende-te. Porquanto, se não vigiares, virei como ladrão, e não conhecerás de modo algum em que hora virei contra ti.

[4] Tens, contudo, em Sardes, umas poucas pessoas que não contaminaram as suas vestiduras e andarão de branco junto comigo, pois são dignas.

[5] O vencedor será assim vestido de vestiduras brancas, e de modo nenhum apagarei o seu nome do Livro da Vida; pelo contrário, confessarei o seu nome diante de meu Pai e diante dos seus anjos.

[6] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Carta à igreja em Filadélfia

[7] Ao anjo da igreja em Filadélfia escreve: Estas coisas diz o santo, o verdadeiro, aquele que tem a chave de Davi, que abre, e ninguém fechará, e que fecha, e ninguém abrirá:

[8] Conheço as tuas obras – eis que tenho posto diante de ti uma porta aberta, a qual ninguém pode fechar – que tens pouca força, entretanto, guardaste a minha palavra e não negaste o meu nome.

[9] Eis farei que alguns dos que são da sinagoga de Satanás, desses que a si mesmos se declaram judeus e não são, mas mentem, eis que os farei vir e prostrar-se aos teus pés e conhecer que eu te amei.

[2]Prabusk ir stiprink, kas dar tik merdi! Aš nerandu tavo darbų, tobulų mano Dievo akivaizdoje.

[3]Todėl prisimink, kaip esi priėmęs ir išgirdęs; laikykis to ir atsiversk! Jeigu nebudėsi, aš ateisiu kaip vagis, ir tu nežinosi, kurią valandą tave užklupsiu.

[4]Vis dėlto tu Sarduose turi tegul ir nedaugelį žmonių, kurie nėra susitepę drabužių. Jie vaikščios su manimi apsirengę baltai, nes jie šito verti.

[5]Taigi nugalėtojas bus aprengtas baltais drabužiais, ir jo vardo neištrinsiu iš gyvenimo knygos. Aš išpažinsiu jo vardą savo Tėvo ir jo angelų akivaizdoje’.

[6]Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia skelbia Bažnyčioms.

Filadelfų Bažnyčiai

[7]Filadelfų Bažnyčios angelui rašyk: ‘Tai kalba Šventasis, Tiesakalbis, turintis Dovydo raktą, – tas, kuris atrakina, ir niekas nebeužrakina, užrakina, ir niekas nebeatrakina.

[8]Aš žinau tavo darbus. Štai atvėriau prieš tave duris, ir niekas nebegali jų užrakinti; žinau, nedaug turi jėgų, bet išlaikei mano žodį ir neatsižadėjai mano vardo.

[9]Štai aš duodu tau kai kuriuos iš šėtono sinagogos, iš tų, kurie tvirtina, jog jie žydai, bet nėra, nes jie meluoja. Taigi aš padarysiu, kad jie ateitų, pultų tau po kojų ir suprastų, jog aš esu pamilęs tave.

[10] Porque guardaste a palavra da minha perseverança, também eu te guardarei da hora da provação que há de vir sobre o mundo inteiro, para experimentar os que habitam sobre a terra.

[11] Venho sem demora. Conserva o que tens, para que ninguém tome a tua coroa.

[12] Ao vencedor, fá-lo-ei coluna no santuário do meu Deus, e daí jamais sairá; gravarei também sobre ele o nome do meu Deus, o nome da cidade do meu Deus, a nova Jerusalém que desce do céu, vinda da parte do meu Deus, e o meu novo nome.

[13] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Carta à igreja em Laodiceia

[14] Ao anjo da igreja em Laodicéia escreve: Estas coisas diz o Amém, a testemunha fiel e verdadeira, o princípio da criação de Deus:

[15] Conheço as tuas obras, que nem és frio nem quente. Quem dera fosses frio ou quente!

[16] Assim, porque és morno e nem és quente nem frio, estou a ponto de vomitar-te da minha boca;

[17] pois dizes: Estou rico e abastado e não preciso de coisa alguma, e nem sabes que tu és infeliz, sim, miserável, pobre, cego e nu.

[18] Aconselho-te que de mim compres ouro refinado pelo fogo para te enriqueceres, vestiduras brancas para te vestires, a fim de que não seja manifesta a vergonha da

[10]Kadangi tu laikeisi mano paliepimo ištverti, tai ir aš tave apsaugosiu nuo išbandymo valandos, kuri ištiks visą pasaulį, kad būtų išmėginti žemės gyventojai.

[11]Ateisiu netrukus. Sergėk, ką turi, kad niekas neatimtų tavo vainiko.

[12]Nugalėtoją aš padarysiu stulpu savo Dievo šventykloje, ir jis nebeišeis laukan; užrašysiu ant jo savo Dievo vardą ir vardą savo Dievo miesto, naujosios Jeruzalės, nužengiančios iš dangaus nuo mano Dievo, ir savo naująjį vardą'.

[13]Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia skelbia Bažnyčioms!

Laodikėjos Bažnyčiai

[14]Laodikėjos Bažnyčios angelui rašyk: 'Tai skelbia Amen, ištikimasis bei tiesakalbis Liudytojas, Dievo kūrybos Pradžia.

[15]Žinau tavo darbus, jog nesi nei šaltas, nei karštas. O kad būtum arba šaltas, arba karštas!

[16]Bet kadangi esi drungnas ir nei karštas, nei šaltas, aš išspjausiu tave iš savo burnos.

[17]Tu juk sakai: ‹Aš esu turtingas ir pralobęs ir nieko nebestokoju,› – o nežinai, kad esi skurdžius, apgailėtinas, beturtis, aklas ir plikas.

[18]Aš tau patariu pirkti iš manęs ugnyje išgryninto aukso, kad pralobtum, baltus drabužius, kad apsirengtum ir nebūtų matoma tavo nuogumo gėda, ir tepalo pasitepti akims, kad praregėtum.

tua nudez, e colírio para ungires os olhos, a fim de que vejas.

[19] Eu repreendo e disciplino a quantos amo. Sê, pois, zeloso e arrepende-te.

[20] Eis que estou à porta e bato; se alguém ouvir a minha voz e abrir a porta, entrarei em sua casa e cearei com ele, e ele, comigo.

[21] Ao vencedor, dar-lhe-ei sentar-se comigo no meu trono, assim como também eu venci e me sentei com meu Pai no seu trono.

[22] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Apocalipse 4

A visão do trono de Deus

[1] Depois destas coisas, olhei, e eis não somente uma porta aberta no céu, como também a primeira voz que ouvi, como de trombeta ao falar comigo, dizendo: Sobe para aqui, e te mostrarei o que deve acontecer depois destas coisas.

[2] Imediatamente, eu me achei em espírito, e eis armado no céu um trono, e, no trono, alguém sentado;

[3] e esse que se acha assentado é semelhante, no aspecto, a pedra de jaspe e de sardônio, e, ao redor do trono, há um arco-íris semelhante, no aspecto, a esmeralda.

[4] Ao redor do trono, há também vinte e quatro tronos, e assentados neles, vinte e quatro anciãos vestidos de branco, em cujas cabeças estão coroas de ouro.

[19]Aš baru ir ugdau tuos, kuriuos myliu; tad būk uolus ir atsiversk!

[20]Štai aš stoviu prie durų ir beldžiuosi: jei kas išgirs mano balsą ir atvers duris, aš pas jį užeisiu ir vakarieniausiu su juo, o jis su manimi.

[21]Nugalėtojui aš leisiu atsisėsti šalia savęs, savo soste, panašiai kaip aš nugalėjau ir atsisėdau šalia savo Tėvo jo soste’.

[22]Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia skelbia Bažnyčioms!“

Apreiškimo Jonui 4

Sostas danguje

[1]Paskui aš regėjau: štai atsivėrė vartai danguje, ir pirmasis balsas, kurį buvau girdėjęs man gaudžiant tarsi trimitą, kalbėjo: „Užženk čionai, aš tau parodysiu, kas toliau turi įvykti“.

[2]Bematant mane ištiko dvasios pagava. Ir štai danguje stovėjo sostas, o soste buvo Sėdintysis.

[3]Jo išvaizda buvo panaši į jaspio ir sardžio brangakmenius, o vaivorykštė, juosianti sostą, buvo panaši į smaragdą.

[4]Aplinkui sostą regėjau dvidešimt keturis sostus ir tuose sostuose sėdinčius dvidešimt keturis vyresniuosius baltais drabužiais, o jų galvas puošė aukso vainikai.

[5] Do trono saem relâmpagos, vozes e trovões, e, diante do trono, ardem sete tochas de fogo, que são os sete Espíritos de Deus.

[6] Há diante do trono um como que mar de vidro, semelhante ao cristal, e também, no meio do trono e à volta do trono, quatro seres viventes cheios de olhos por diante e por detrás.

[7] O primeiro ser vivente é semelhante a leão, o segundo, semelhante a novilho, o terceiro tem o rosto como de homem, e o quarto ser vivente é semelhante à águia quando está voando.

[8] E os quatro seres viventes, tendo cada um deles, respectivamente, seis asas, estão cheios de olhos, ao redor e por dentro; não têm descanso, nem de dia nem de noite, proclamando: Santo, Santo, Santo é o SENHOR Deus, o Todo-Poderoso, aquele que era, que é e que há de vir.

[9] Quando esses seres viventes derem glória, honra e ações de graças ao que se encontra sentado no trono, ao que vive pelos séculos dos séculos,

[10] os vinte e quatro anciãos prostrar-se-ão diante daquele que se encontra sentado no trono, adorarão o que vive pelos séculos dos séculos e depositarão as suas coroas diante do trono, proclamando:

[11] Tu és digno, SENHOR e Deus nosso, de receber a glória, a honra e o poder, porque todas as coisas tu criaste, sim, por causa da tua vontade vieram a existir e foram criadas.

[5]Nuo sosto skriejo žaibai, aidėjo balsai ir griaustiniai; septyni deglai liepsnojo priešais sostą, o tai yra septynios Dievo dvasios.

[6]Priešais sostą tviskėjo tarsi stiklo jūra, panaši į krištolą; sosto viduryje ir aplinkui sostą buvo keturios būtybės, pilnos akių iš priekio ir iš užpakalio.

[7]Pirmoji būtybė buvo panaši į liūtą, antroji būtybė panaši į veršį, trečioji būtybė turinti tarytum žmogaus veidą, ketvirtoji būtybė panaši į skrendantį erelį.

[8]Kiekviena iš keturių būtybių turėjo po šešis sparnus; aplinkui ir viduje jos buvo pilnos akių. Ir be perstojo, dieną ir naktį, jos šaukė: „Šventas, šventas, šventas Viešpats, visagalis Dievas, kuris buvo, kuris yra ir kuris ateis!“

[9]Ir kiekvieną kartą, kai Sėdintįjį soste, Gyvąjį per amžių amžius, būtybės šlovindavo, garbindavo ir jam dėkodavo,

[10]dvidešimt keturi vyresnieji parpuldavo prieš Sėdintįjį soste, pagarbindavo Gyvąjį per amžius ir numesdavo savo vainikus priešais sostą, kartodami:

[11]„Vertas esi, mūsų Viešpatie ir Dieve, priimti šlovę, pagarbą ir galybę, nes tu visa sutvėrei, tavo valia visa yra ir buvo sutverta“.

Apocalipse 5

A visão do livro selado com sete selos e a do Cordeiro

1 Vi, na mão direita daquele que estava sentado no trono, um livro escrito por dentro e por fora, de todo selado com sete selos.

2 Vi, também, um anjo forte, que proclamava em grande voz: Quem é digno de abrir o livro e de lhe desatar os selos?

3 Ora, nem no céu, nem sobre a terra, nem debaixo da terra, ninguém podia abrir o livro, nem mesmo olhar para ele;

4 e eu chorava muito, porque ninguém foi achado digno de abrir o livro, nem mesmo de olhar para ele.

5 Todavia, um dos anciãos me disse: Não chores; eis que o Leão da tribo de Judá, a Raiz de Davi, venceu para abrir o livro e os seus sete selos.

6 Então, vi, no meio do trono e dos quatro seres viventes e entre os anciãos, de pé, um Cordeiro como tendo sido morto. Ele tinha sete chifres, bem como sete olhos, que são os sete Espíritos de Deus enviados por toda a terra.

7 Veio, pois, e tomou o livro da mão direita daquele que estava sentado no trono;

8 e, quando tomou o livro, os quatro seres viventes e os vinte e quatro anciãos prostraram-se diante do Cordeiro, tendo cada um deles uma harpa e taças de ouro cheias de incenso, que são as orações dos santos,

Apreiškimo Jonui 5

Avinėlis ir knyga

1Dar aš regėjau soste Sėdinčiojo dešinėje knygos ritinį, prirašytą iš vidaus ir iš lauko, užantspauduotą septyniais antspaudais.

2Ir pamačiau galingą angelą, skelbiantį skardžiu balsu: „Kas bus vertas atverti knygą ir nuplėšti nuo jos antspaudus?!“

3Bet niekas nei danguje, nei žemėje, nei po žeme negalėjo atverti knygos nė pažiūrėti į ją.

4Aš graudžiai pravirkau, kad neatsirado verto atverti knygą ir pasižiūrėti.

5Tuomet vienas vyresnysis man tarė: „Neverk! Štai nugalėjo liūtas iš Judo giminės, Dovydo atžala. Jis atvers knygą ir septynis jos antspaudus“.

6Aš išvydau sosto ir keturių būtybių bei vyresniųjų viduryje Avinėlį. Jis buvo tarytum nužudytas ir turėjo septynis ragus ir septynias akis, kurios yra septynios Dievo dvasios, siųstos į visą žemę.

7Jis priėjo ir paėmė knygą iš soste Sėdinčiojo dešinės.

8Kai jis paėmė knygą, keturios būtybės ir dvidešimt keturi vyresnieji parpuolė prieš Avinėlį, kiekvienas laikydamas rankose arfą ir aukso indus, pilnus smilkalų, tai yra šventųjų maldų.

[9] e entoavam novo cântico, dizendo: Digno és de tomar o livro e de abrir-lhe os selos, porque foste morto e com o teu sangue compraste para Deus os que procedem de toda tribo, língua, povo e nação

[9]Jie giedojo naują giesmę, skelbdami: ,,Vertas esi paimti knygą ir atplėšti jos antspaudus, nes buvai nužudytas ir atpirkai Dievui savo krauju žmones iš visų genčių, kalbų, tautų ir giminių.

[10] e para o nosso Deus os constituíste reino e sacerdotes; e reinarão sobre a terra.

[10]Iš jų tu padarei mūsų Dievui karalystę bei kunigus, ir jie karaliaus žemėje“.

[11] Vi e ouvi uma voz de muitos anjos ao redor do trono, dos seres viventes e dos anciãos, cujo número era de milhões de milhões e milhares de milhares,

[11]Aš regėjau ir girdėjau balsus daugybės angelų aplinkui sostą, būtybes ir vyresniuosius; jų skaičius buvo miriadų miriadai ir tūkstančių tūkstančiai.

[12] proclamando em grande voz: Digno é o Cordeiro que foi morto de receber o poder, e riqueza, e sabedoria, e força, e honra, e glória, e louvor.

[12]Jie skelbė skambiu balsu: ,,Vertas Avinėlis, kuris buvo nužudytas, imti galybę ir lobį, ir išmintį, ir stiprybę, ir pagarbą, ir šlovę, ir gyrių!“

[13] Então, ouvi que toda criatura que há no céu e sobre a terra, debaixo da terra e sobre o mar, e tudo o que neles há, estava dizendo: Àquele que está sentado no trono e ao Cordeiro, seja o louvor, e a honra, e a glória, e o domínio pelos séculos dos séculos.

[13]Ir girdėjau, kaip visi kūriniai, esantys danguje, žemėje, po žeme ir jūroje, ir visa, kas juose, skelbė: „Sėdinčiajam soste ir Avinėliui tebūnie gyrius ir pagarba, ir šlovė, ir valdžia per amžių amžius!“

[14] E os quatro seres viventes respondiam: Amém! Também os anciãos prostraram-se e adoraram.

[14]Keturios būtybės kartojo: „Amen!“ – o vyresnieji puolė ant žemės, reikšdami pagarbą.

Apocalipse 6

O Cordeiro abre os selos. O primeiro selo

[1] Vi quando o Cordeiro abriu um dos sete selos e ouvi um dos quatro seres viventes dizendo, como se fosse voz de trovão: Vem!

[2] Vi, então, e eis um cavalo branco e o seu cavaleiro com um arco; e foi-lhe dada uma coroa; e ele saiu vencendo e para vencer.

Apreiškimo Jonui 6

Avinėlis atplėšia antspaudus

[1]Aš mačiau, kaip Avinėlis atplėšė pirmąjį iš septynių antspaudų, ir išgirdau vieną iš keturių būtybių tartum griaustinio balsu šaukiant: „Ateik!”

[2]Ir aš regėjau: štai pasirodė baltas žirgas ir ant jo raitelis su lanku rankoje. Jam buvo

duotas vainikas, ir jis išjojo kaip nugalėtojas, kad dar nugalėtų.

O segundo selo

3 Quando abriu o segundo selo, ouvi o segundo ser vivente dizendo: Vem!

3Kai jis atplėšė antrąjį antspaudą, aš išgirdau antrąją būtybę sakant: „Ateik!“

4 E saiu outro cavalo, vermelho; e ao seu cavaleiro, foi-lhe dado tirar a paz da terra para que os homens se matassem uns aos outros; também lhe foi dada uma grande espada.

4Ir pasirodė kitas žirgas, ugniaspalvis, ir jo raiteliui buvo leista atimti iš žemės taiką, kad žmonės vieni kitus žudytų; jam buvo duotas didelis kalavijas.

O terceiro selo

5 Quando abriu o terceiro selo, ouvi o terceiro ser vivente dizendo: Vem! Então, vi, e eis um cavalo preto e o seu cavaleiro com uma balança na mão.

5Kai Avinėlis atplėšė trečiąjį antspaudą, aš išgirdau trečiąją būtybę tariant: „Ateik!“ Ir aš regėjau: štai pasirodė juodas žirgas, o raitelis turėjo savo rankoje svarstykles.

6 E ouvi uma como que voz no meio dos quatro seres viventes dizendo: Uma medida de trigo por um denário; três medidas de cevada por um denário; e não danifiques o azeite e o vinho.

6Ir aš girdėjau tarytum kokį balsą keturių būtybių viduryje skelbiant: „Kviečių stuopa už denarą, trys miežių stuopos už denarą, bet aliejui ir vynui nedaryk žalos!“

O quarto selo

7 Quando o Cordeiro abriu o quarto selo, ouvi a voz do quarto ser vivente dizendo: Vem!

7Kai atplėšė ketvirtąjį antspaudą, aš išgirdau ketvirtosios būtybės balsą sakant: „Ateik!“

8 E olhei, e eis um cavalo amarelo e o seu cavaleiro, sendo este chamado Morte; e o Inferno o estava seguindo, e foi-lhes dada autoridade sobre a quarta parte da terra para matar à espada, pela fome, com a mortandade e por meio das feras da terra.

8Ir aš regėjau: štai pasirodė palšas žirgas, o jo raitelio vardas buvo Mirtis, ir paskui jį sekė mirusiųjų pasaulis. Jiems buvo duota valdžia ketvirtadalyje žemės, kad žudytų kardu, badu, maru ir žemės žvėrių dantimis.

O quinto selo

9 Quando ele abriu o quinto selo, vi, debaixo do altar, as almas daqueles que tinham sido mortos por causa da palavra de Deus e por causa do testemunho que sustentavam.

9Kai Avinėlis atplėšė penktąjį antspaudą, aš pamačiau po aukuru sielas nužudytųjų dėl Dievo žodžio ir dėl liudijimo, kurį jie yra davę.

[10] Clamaram em grande voz, dizendo: Até quando, ó Soberano SENHOR, santo e verdadeiro, não julgas, nem vingas o nosso sangue dos que habitam sobre a terra?

[11] Então, a cada um deles foi dada uma vestidura branca, e lhes disseram que repousassem ainda por pouco tempo, até que também se completasse o número dos seus conservos e seus irmãos que iam ser mortos como igualmente eles foram.

O sexto selo

[12] Vi quando o Cordeiro abriu o sexto selo, e sobreveio grande terremoto. O sol se tornou negro como saco de crina, a lua toda, como sangue,

[13] as estrelas do céu caíram pela terra, como a figueira, quando abalada por vento forte, deixa cair os seus figos verdes,

[14] e o céu recolheu-se como um pergaminho quando se enrola. Então, todos os montes e ilhas foram movidos do seu lugar.

[15] Os reis da terra, os grandes, os comandantes, os ricos, os poderosos e todo escravo e todo livre se esconderam nas cavernas e nos penhascos dos montes

[16] e disseram aos montes e aos rochedos: Caí sobre nós e escondei-nos da face daquele que se assenta no trono e da ira do Cordeiro,

[17] porque chegou o grande Dia da ira deles; e quem é que pode suster-se?

Apocalipse 7

Os cento e quarenta e quatro mil selados de Israel

[10]Jie šaukė didžiu balsu, klausdami: „Kaip ilgai, Šventasis ir Teisusis Valdove, neteisi ir nekeršysi už mūsų kraują žemės gyventojams?!“

[11]Tuomet kiekvienam jų buvo duotas baltas drabužis, ir jiems buvo pasakyta, kad dar truputį palūkėtų, kol į skaičiaus pilnybę įsijungs jų tarnystės draugai ir broliai, kurie turi būti nužudyti kaip ir jie.

[12]Aš mačiau, kaip jis atplėšė šeštąjį antspaudą. Tuomet kilo didelis žemės drebėjimas, saulė pasidarė juoda kaip ašutinis maišas, visas mėnulis paraudo lyg kraujas,

[13]o dangaus žvaigždės ėmė kristi žemėn, tarytum baisaus vėjo purtomas figmedis mestų dar neprinokusius vaisius.

[14]Dangus atitrūko tarsi besivyniojantis knygos ritinys, ir visi kalnai ir salos buvo išjudinti iš savo vietų.

[15]Tuomet žemės karaliai, didikai, karo vadai, turtuoliai, galiūnai, visi vergai ir laisvieji pasislėpė urvuose ir tarp kalnų uolų.

[16]Jie šaukė kalnams ir uoloms: „Griūkite ant mūsų ir paslėpkite musnuo Sėdinčiojo soste veido ir nuo Avinėlio rūstybės,

[17]nes atėjo didi jų rūstybės diena, ir kas galės ištverti?!“

Apreiškimo Jonui 7

Dievo tarnų paženklinimas

[1] Depois disto, vi quatro anjos em pé nos quatro cantos da terra, conservando seguros os quatro ventos da terra, para que nenhum vento soprasse sobre a terra, nem sobre o mar, nem sobre árvore alguma.

[2] Vi outro anjo que subia do nascente do sol, tendo o selo do Deus vivo, e clamou em grande voz aos quatro anjos, aqueles aos quais fora dado fazer dano à terra e ao mar,

[3] dizendo: Não danifiqueis nem a terra, nem o mar, nem as árvores, até selarmos na fronte os servos do nosso Deus.

[4] Então, ouvi o número dos que foram selados, que era cento e quarenta e quatro mil, de todas as tribos dos filhos de Israel:

[5] da tribo de Judá foram selados doze mil; da tribo de Rúben, doze mil; da tribo de Gade, doze mil;

[6] da tribo de Aser, doze mil; da tribo de Naftali, doze mil; da tribo de Manassés, doze mil;

[7] da tribo de Simeão, doze mil; da tribo de Levi, doze mil; da tribo de Issacar, doze mil;

[8] da tribo de Zebulom, doze mil; da tribo de José, doze mil; da tribo de Benjamim foram selados doze mil.

A visão dos glorificados

[9] Depois destas coisas, vi, e eis grande multidão que ninguém podia enumerar, de todas as nações, tribos, povos e línguas,

[1]Paskui aš regėjau keturis angelus, stovinčius keturiuose žemės kampuose, laikančius keturis žemės vėjus, kad vėjas nepūstų nei žemėje, nei jūroje, nei į medžius.

[2]Ir išvydau kitą angelą, pakylantį nuo saulėtekio, turintį Gyvojo Dievo antspaudą. Jis šaukė skardžiu balsu keturiems angelams, kuriems buvo leista kenkti žemei ir jūrai:

[3]„Nekenkite nei žemei, nei jūrai, nei medžiams, kol paženklinsime antspaudu savo Dievo tarnų kaktas!“

[4]Ir aš išgirdau paženklintųjų skaičių – šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai paženklintųjų iš visų Izraelio vaikų giminių:

[5]Iš Judo giminės dvylika tūkstančių paženklintųjų, iš Rubeno giminės dvylika tūkstančių, iš Gado giminės dvylika tūkstančių,

[6]iš Asero giminės dvylika tūkstančių, iš Neftalio giminės dvylika tūkstančių, iš Manaso giminės dvylika tūkstančių,

[7]iš Simeono giminės dvylika tūkstančių, iš Levio giminės dvylika tūkstančių, iš Isacharo giminės dvylika tūkstančių,

[8]iš Zabulono giminės dvylika tūkstančių, iš Juozapo giminės dvylika tūkstančių, iš Benjamino giminės dvylika tūkstančių paženklintųjų.

Išgelbėtieji iš visų tautų

[9]Paskui aš regėjau: štai milžiniška minia, kurios niekas negalėjo suskaičiuoti, iš visų giminių, genčių, tautų ir kalbų. Visi

em pé diante do trono e diante do Cordeiro, vestidos de vestiduras brancas, com palmas nas mãos;

10 e clamavam em grande voz, dizendo: Ao nosso Deus, que se assenta no trono, e ao Cordeiro, pertence a salvação.

11 Todos os anjos estavam de pé rodeando o trono, os anciãos e os quatro seres viventes, e ante o trono se prostraram sobre o seu rosto, e adoraram a Deus,

12 dizendo: Amém! O louvor, e a glória, e a sabedoria, e as ações de graças, e a honra, e o poder, e a força sejam ao nosso Deus, pelos séculos dos séculos. Amém!

13 Um dos anciãos tomou a palavra, dizendo: Estes, que se vestem de vestiduras brancas, quem são e donde vieram?

14 Respondi-lhe: meu SENHOR, tu o sabes. Ele, então, me disse: São estes os que vêm da grande tribulação, lavaram suas vestiduras e as alvejaram no sangue do Cordeiro,

15 razão por que se acham diante do trono de Deus e o servem de dia e de noite no seu santuário; e aquele que se assenta no trono estenderá sobre eles o seu tabernáculo.

16 Jamais terão fome, nunca mais terão sede, não cairá sobre eles o sol, nem ardor algum,

17 pois o Cordeiro que se encontra no meio do trono os apascentará e os guiará para as fontes da água da vida. E Deus lhes enxugará dos olhos toda lágrima.

stovėjo priešais sostą ir Avinėlio akivaizdoje, apsisiautę baltais drabužiais, su palmių šakomis rankose.

10Jie šaukė skambiu balsu: „Išgelbėjimas – iš mūsų Dievo, sėdinčio soste, ir Avinėlio!“

11Visi angelai, stovintys aplink sostą, vyresniuosius ir keturias būtybes, parpuolė prieš sostą veidais žemėn ir pagarbino Dievą,

12giedodami: „Amen! Palaima ir šlovė, ir išmintis, ir padėka, ir garbė, ir galybė, ir stiprybė mūsų Dievui per amžių amžius! Amen!“

13Tuomet vienas iš vyresniųjų ėmė man kalbėti: „Kas tokie yra ir iš kur atėjo tie, apsivilkę baltais drabužiais?“

14Aš jam atsakiau: „Mano viešpatie, tu žinai“. Jis man tarė: „Jie atėjo iš didžio sielvarto. Jie išplovė savo drabužius ir juos išbalino Avinėlio krauju.

15Todėl jie stovi priešais Dievo sostą ir tarnauja jam dieną naktį jo šventykloje, o Sėdintysis soste išskleis ant jų padangtę.

16Jie nebealks, nebetrokš, nebekepins jų saulė nė jokia kaitra,

17nes Avinėlis, kuris stovi priešais sostą, juos ganys irvedžios prie gyvybės vandens šaltinių, irDievas nušluostys kiekvieną ašarą nuo jų akių“.

Apocalipse 8

O sétimo selo. Os sete anjos com as suas trombetas

1 Quando o Cordeiro abriu o sétimo selo, houve silêncio no céu cerca de meia hora.

2 Então, vi os sete anjos que se acham em pé diante de Deus, e lhes foram dadas sete trombetas.

3 Veio outro anjo e ficou de pé junto ao altar, com um incensário de ouro, e foi-lhe dado muito incenso para oferecê-lo com as orações de todos os santos sobre o altar de ouro que se acha diante do trono;

4 e da mão do anjo subiu à presença de Deus a fumaça do incenso, com as orações dos santos.

5 E o anjo tomou o incensário, encheu-o do fogo do altar e o atirou à terra. E houve trovões, vozes, relâmpagos e terremoto.

6 Então, os sete anjos que tinham as sete trombetas prepararam-se para tocar.

A primeira trombeta

7 O primeiro anjo tocou a trombeta, e houve saraiva e fogo de mistura com sangue, e foram atirados à terra. Foi, então, queimada a terça parte da terra, e das árvores, e também toda erva verde.

A segunda trombeta

8 O segundo anjo tocou a trombeta, e uma como que grande montanha ardendo em chamas foi atirada ao mar, cuja terça parte se tornou em sangue,

9 e morreu a terça parte da criação que tinha vida, existente no mar, e foi destruída a terça parte das embarcações.

Apreiškimo Jonui 8

Septintasis antspaudas

1Kai Avinėlis atplėšė septintąjį antspaudą, danguje pusvalandžiui pasidarė tylu.

2Aš išvydau septynis angelus, stovinčius Dievo akivaizdoje, ir jiems buvo įteikti septyni trimitai.

3Atėjo dar vienas angelas ir atsistojo prie aukuro, laikydamas aukso smilkytuvą. Jam buvo duota daug smilkalų, kad jis aukotų juos su visų šventųjų maldomis ant auksinio aukuro priešais sostą.

4Ir pakilo smilkalų dūmai su šventųjų maldomis iš angelo rankų Dievo akivaizdon.

5Paskui angelas paėmė smilkytuvą, pripildė jį aukuro žarijų ir sviedė į žemę. Ir sugriaudė griausmai, pakilo šauksmai, sublyksėjo žaibai, sudrebėjo žemė.

Keturi trimitai

6Septyni angelai, turintys septynis trimitus, pasirengė trimituoti.

7Ir sutrimitavo pirmasis. Ir radosi kruša ir ugnis, sumišę su krauju, ir pabiro žemėn. Ir išdegė trečdalis žemės, ir sudegė trečdalis medžių, ir visa žalia žolė nusvilo.

8Sutrimitavo antrasis angelas. Ir tartum didžiulis kalnas, liepsnojantis ugnimi, buvo sviestas į jūrą. Trečdalis jūros pavirto krauju,

9trečdalis jūros padarų, turinčių gyvybę, išgaišo, ir trečdalis laivų buvo sunaikinti.

A terceira trombeta

[10] O terceiro anjo tocou a trombeta, e caiu do céu sobre a terça parte dos rios, e sobre as fontes das águas uma grande estrela, ardendo como tocha.

[11] O nome da estrela é Absinto; e a terça parte das águas se tornou em absinto, e muitos dos homens morreram por causa dessas águas, porque se tornaram amargosas.

A quarta trombeta

[12] O quarto anjo tocou a trombeta, e foi ferida a terça parte do sol, da lua e das estrelas, para que a terça parte deles escurecesse e, na sua terça parte, não brilhasse, tanto o dia como também a noite.

[13] Então, vi e ouvi uma águia que, voando pelo meio do céu, dizia em grande voz: Ai! Ai! Ai dos que moram na terra, por causa das restantes vozes da trombeta dos três anjos que ainda têm de tocar!

[10]Ir sutrimitavo trečiasis angelas. Tada iš dangaus nupuolė didelė žvaigždė, liepsnodama tarsi deglas, ir nukrito ant trečdalio upių ir ant vandens šaltinių.

[11]Žvaigždės vardas yra Metėlė. Ir pavirto trečdalis vandenų metėle, ir daugybė žmonių numirė nuo apkartusio vandens.

[12]Ir sutrimitavo ketvirtasis angelas. Tuomet buvo užgautas trečdalis saulės, trečdalis mėnulio ir trečdalis žvaigždžių, kad jų trečdalis užtemtų ir diena prarastų trečdalį šviesumo ir tiek pat naktis.

[13]Aš regėjau ir girdėjau dangaus viduriu skrendantį erelį, kuris skardžiu balsu skelbė: „Vargas, vargas, vargas žemės gyventojams nuo besirengiančių užtrimituoti kitų trijų angelų trimitų garsų!“

Apocalipse 9

A quinta trombeta

[1] O quinto anjo tocou a trombeta, e vi uma estrela caída do céu na terra. E foi-lhe dada a chave do poço do abismo.

[2] Ela abriu o poço do abismo, e subiu fumaça do poço como fumaça de grande fornalha, e, com a fumaceira saída do poço, escureceu-se o sol e o ar.

[3] Também da fumaça saíram gafanhotos para a terra; e foi-lhes dado poder como o que têm os escorpiões da terra,

Apreiškimo Jonui 9

Penktasis trimitas

[1]Ir sutrimitavo penktasis angelas. Aš išvydau žvaigždę, nukritusią iš dangaus žemėn. Jai buvo duotas raktas nuo bedugnės šulinio.

[2]Ji atidarė bedugnės šulinį, ir išsiveržė dūmai iš šulinio, tartum iš milžiniškos krosnies. Ir aptemo saulė ir oras nuo šulinio dūmų,

[3]o iš dūmų pasipylė žemėn skėriai, ir jiems buvo duota galia, kaip turi galią žemės skorpionai.

[4] e foi-lhes dito que não causassem dano à erva da terra, nem a qualquer coisa verde, nem a árvore alguma e tão-somente aos homens que não têm o selo de Deus sobre a fronte.

[4]Jiems buvo įsakyta nekenkti žemės žolei nei jokiam žalumynui, nei jokiam medžiui, o vien tik žmonėms, kurie neturi savo kaktose Dievo antspaudo.

[5] Foi-lhes também dado, não que os matassem, e sim que os atormentassem durante cinco meses. E o seu tormento era como tormento de escorpião quando fere alguém.

[5]Bet jiems buvo leista ne žudyti žmones, o juos kankinti penkis mėnesius. Jų kankinimas it skorpiono, kai jis įgelia žmogų.

[6] Naqueles dias, os homens buscarão a morte e não a acharão; também terão ardente desejo de morrer, mas a morte fugirá deles.

[6]Anomis dienomis žmonės ieškos mirties ir jos neras, trokš numirti, bet mirtis bėgs nuo jų.

[7] O aspecto dos gafanhotos era semelhante a cavalos preparados para a peleja; na sua cabeça havia como que coroas parecendo de ouro; e o seu rosto era como rosto de homem;

[7]Skėrių išvaizda panaši į žirgų, parengtų kautynėms. Ant jų galvų tartum vainikai, panašūs į auksą; jų veidai – tarytum žmonių veidai;

[8] tinham também cabelos, como cabelos de mulher; os seus dentes, como dentes de leão;

[8]jie turėjo plaukus, panašius į moterų plaukus, o jų dantys buvo lyg liūtų dantys.

[9] tinham couraças, como couraças de ferro; o barulho que as suas asas faziam era como o barulho de carros de muitos cavalos, quando correm à peleja;

[9]Jie turėjo šarvus tarsi geležinius krūtinšarvius, o jų sparnų garsas buvo kaip bildesys galybės vežimų ir žirgų, bėgančių į mūšį.

[10] tinham ainda cauda, como escorpiões, e ferrão; na cauda tinham poder para causar dano aos homens, por cinco meses;

[10]Jie turi uodegas, panašias į skorpionų, ir geluonis uodegose. Jie, turi galią kenkti žmonėms penkis mėnesius.

[11] e tinham sobre eles, como seu rei, o anjo do abismo, cujo nome em hebraico é Abadom, e em grego, Apoliom.

[11]Jie turi sau karalių, bedugnės angelą, kurio vardas hebrajiškai Abadonas, o graikiškai tas vardas Apolionas.

[12] O primeiro ai passou. Eis que, depois destas coisas, vêm ainda dois ais.

[12]Pirmoji neganda praėjo; štai iš paskos eina dar dvi negandos.

A sexta trombeta

Šeštasis trimitas

[13] O sexto anjo tocou a trombeta, e ouvi uma voz procedente dos quatro ângulos do altar de ouro que se encontra na presença de Deus,

[14] dizendo ao sexto anjo, o mesmo que tem a trombeta: Solta os quatro anjos que se encontram atados junto ao grande rio Eufrates.

[15] Foram, então, soltos os quatro anjos que se achavam preparados para a hora, o dia, o mês e o ano, para que matassem a terça parte dos homens.

[16] O número dos exércitos da cavalaria era de vinte mil vezes dez milhares; eu ouvi o seu número.

[17] Assim, nesta visão, contemplei que os cavalos e os seus cavaleiros tinham couraças cor de fogo, de jacinto e de enxofre. A cabeça dos cavalos era como cabeça de leão, e de sua boca saía fogo, fumaça e enxofre.

[18] Por meio destes três flagelos, a saber, pelo fogo, pela fumaça e pelo enxofre que saíam da sua boca, foi morta a terça parte dos homens;

[19] pois a força dos cavalos estava na sua boca e na sua cauda, porquanto a sua cauda se parecia com serpentes, e tinha cabeça, e com ela causavam dano.

[20] Os outros homens, aqueles que não foram mortos por esses flagelos, não se arrependeram das obras das suas mãos, deixando de adorar os demônios e os ídolos de ouro, de prata, de cobre, de

[13]Ir sutrimitavo šeštasis angelas. Aš išgirdau balsą nuo keturių ragų auksinio aukuro, stovinčio Dievo akivaizdoje.

[14]Jis įsakė šeštajam angelui, turinčiam trimitą: „Paleisk keturis angelus, kurie yra surišti prie didžiosios Eufrato upės!“

[15]Ir buvo atrišti keturi angelai, parengti nustatytą valandą, dieną, mėnesį ir metais išžudyti trečdalį žmonių.

[16]Jų kariuomenės skaičius – aš išgirdau jų skaičių – buvo du miriadai miriadų raitelių.

[17]Taigi aš mačiau regėjime žirgus ir raitelius su krūtinšarviais – ugniaspalviais, violetiniais ir sieraspalviais; žirgų galvos atrodė kaip liūtų galvos, o iš jų nasrų veržėsi ugnis, dūmai ir siera.

[18]Trečdalis žmonių žuvo nuo šitų piktenybių – nuo ugnies, dūmų ir sieros, besiveržiančių iš jų nasrų.

[19]Mat žirgų galia jų nasruose ir uodegose. Jų uodegos panašios į gyvates ir turi galvas, kuriomis kenkia.

[20]Bet kiti žmonės, kurie nebuvo šitų piktenybių išžudyti, vis tiek nepametė savo rankų darbų, kad jau nebegarbintų demonų ir aukso, sidabro, žalvario, akmens ir medžio stabų, kurie negali nei matyti, nei girdėti, nei vaikščioti.

pedra e de pau, que nem podem ver, nem ouvir, nem andar;

21 nem ainda se arrependeram dos seus assassínios, nem das suas feitiçarias, nem da sua prostituição, nem dos seus furtos.

21Jie taip pat nesiliovė žudę, būrę, ištvirkavę ir vogę.

Apocalipse 10

Os anjos e os sete trovões. João e o livrinho

1 Vi outro anjo forte descendo do céu, envolto em nuvem, com o arco-íris por cima de sua cabeça; o rosto era como o sol, e as pernas, como colunas de fogo;

2 e tinha na mão um livrinho aberto. Pôs o pé direito sobre o mar e o esquerdo, sobre a terra,

3 e bradou em grande voz, como ruge um leão, e, quando bradou, desferiram os sete trovões as suas próprias vozes.

4 Logo que falaram os sete trovões, eu ia escrever, mas ouvi uma voz do céu, dizendo: Guarda em segredo as coisas que os sete trovões falaram e não as escrevas.

5 Então, o anjo que vi em pé sobre o mar e sobre a terra levantou a mão direita para o céu

6 e jurou por aquele que vive pelos séculos dos séculos, o mesmo que criou o céu, a terra, o mar e tudo quanto neles existe: Já não haverá demora,

7 mas, nos dias da voz do sétimo anjo, quando ele estiver para tocar a trombeta, cumprir-se-á, então, o mistério de Deus, segundo ele anunciou aos seus servos, os profetas.

Apreiškimo Jonui 10

Angelas su knygele

1Aš išvydau dar vieną galingą angelą, nužengiantį iš dangaus, apsisiautusį debesimi. Jo galvą supo vaivorykštė, veidas švytėjo kaip saulė ir kojos – tarsi ugnies stulpai.

2Jis laikė rankoje išvyniotą knygelę. Ir jis atsistojo dešiniąja koja ant jūros, o kairiąja ant sausumos.

3Paskui ėmė šaukti galingu balsu tartum riaumojantis liūtas. Kai jis sušuko, atsiliepė septyni griaustiniai savais balsais.

4Septyniems griaustiniams prabilus, aš buvau berašąs, bet išgirdau iš dangaus balsą, sakantį: „Užantspauduok, ką pasakė septyni griaustiniai, ir to nerašyk!“

5O angelas, kurį mačiau stovint ant jūros ir ant sausumos, pakėlė dešinę ranką į dangų

6ir prisiekė Gyvuoju per amžių amžius, kuris sutvėrė dangų ir visa, kas jame, žemę ir visa, kas joje, bei jūrą ir visa, kas joje: „Laiko daugiau nebebus!

7Mat kai pasigirs septintojo angelo trimitavimas, bus atbaigtas Dievo slėpinys, kaip jis yra paskelbęs Gerąją naujieną savo tarnams pranašams“.

[8] A voz que ouvi, vinda do céu, estava de novo falando comigo e dizendo: Vai e toma o livro que se acha aberto na mão do anjo em pé sobre o mar e sobre a terra.

[9] Fui, pois, ao anjo, dizendo-lhe que me desse o livrinho. Ele, então, me falou: Toma-o e devora-o; certamente, ele será amargo ao teu estômago, mas, na tua boca, doce como mel.

[10] Tomei o livrinho da mão do anjo e o devorei, e, na minha boca, era doce como mel; quando, porém, o comi, o meu estômago ficou amargo.

[11] Então, me disseram: É necessário que ainda profetizes a respeito de muitos povos, nações, línguas e reis.

Apocalipse 11

Ordens para medir o santuário de Deus

[1] Foi-me dado um caniço semelhante a uma vara, e também me foi dito: Dispõe-te e mede o santuário de Deus, o seu altar e os que naquele adoram;

[2] mas deixa de parte o átrio exterior do santuário e não o meças, porque foi ele dado aos gentios; estes, por quarenta e dois meses, calcarão aos pés a cidade santa.

As duas testemunhas mártires

[3] Darei às minhas duas testemunhas que profetizem por mil duzentos e sessenta dias, vestidas de pano de saco.

[4] São estas as duas oliveiras e os dois candeeiros que se acham em pé diante do SENHOR da terra.

[8]Tuomet balsas, kurį buvau girdėjęs iš dangaus, vėl ėmė kalbėtis su manimi ir tarė: „Eik, paimk atvyniotą knygelę iš angelo, stovinčio virš jūros ir sausumos“.

[9]Aš nuėjau pas angelą ir paprašiau, kad duotų man knygelę. Jis man atsakė: „Imk, suvalgyk ją! Ji bus karti viduriuose, bet burnoje ji bus saldi kaip medus“.

[10]Aš paėmiau knygelę iš angelo rankos ir ją suvalgiau. Ji buvo mano burnoje saldi tartum medus, bet kai prarijau, mano viduriuose ji apkarto.

[11]Tuomet man buvo pasakyta: „Reikia, kad tu ir vėl pranašautum apie daugelį žmonių, tautų, kalbų ir karalių“.

Apreiškimo Jonui 11

Du liudytojai

[1]Ir buvo man duotas nendrinis mastas, panašus į lazdą, ir buvo liepta: „Kelkis ir išmatuok Dievo šventyklą, aukurą ir tuos, kurie tenai meldžiasi.

[2]O šventyklos išorinį kiemą praleisk, nematuok jo, nes jis skirtas pagonims. Jie tryps šventąjį miestą keturiasdešimt du mėnesius.

[3]Aš duosiu galią savo dviem liudytojams, kad jie, maišais apsivilkę, pranašautų tūkstantį du šimtus šešiasdešimt dienų“.

[4]Jie yra du alyvmedžiai ir du žibintuvai, stovintys visos žemės Viešpaties akivaizdoje.

[5] Se alguém pretende causar-lhes dano, sai fogo da sua boca e devora os inimigos; sim, se alguém pretender causar-lhes dano, certamente, deve morrer.

[5]Jei kas panorės juos skriausti, iš jų burnos išsiverš ugnis ir praris jų priešininkus. Jei kas norės jiems kenkti, tas irgi taip žus.

[6] Elas têm autoridade para fechar o céu, para que não chova durante os dias em que profetizarem. Têm autoridade também sobre as águas, para convertê-las em sangue, bem como para ferir a terra com toda sorte de flagelos, tantas vezes quantas quiserem.

[6]Juodu turi galią užrakinti dangų, kad jų pranašavimo dienomis nelytų lietus, turi galią vandenis paversti krauju ir ištikti žemę bet kokia neganda, kada panorės.

[7] Quando tiverem, então, concluído o testemunho que devem dar, a besta que surge do abismo pelejará contra elas, e as vencerá, e matará,

[7]Kai jie baigs liudyti, žvėris, išlindęs iš bedugnės, kovos su jais, nugalės ir nužudys juos.

[8] e o seu cadáver ficará estirado na praça da grande cidade que, espiritualmente, se chama Sodoma e Egito, onde também o seu SENHOR foi crucificado.

[8]Jų lavonai gulės aikštėje didžiojo miesto, kuris dvasine prasme vadinamas Sodoma ir Egiptu, kur ir jų Viešpats buvo nukryžiuotas.

[9] Então, muitos dentre os povos, tribos, línguas e nações contemplam os cadáveres das duas testemunhas, por três dias e meio, e não permitem que esses cadáveres sejam sepultados.

[9]Tuomet įvairių tautų, genčių, kalbų ir giminių žmonės galės žiūrėti į jų lavonus pusketvirtos dienos, ir nebus leista jų lavonų palaidoti kape.

[10] Os que habitam sobre a terra se alegram por causa deles, realizarão festas e enviarão presentes uns aos outros, porquanto esses dois profetas atormentaram os que moram sobre a terra.

[10]Žemės gyventojai džiūgaus ir linksminsis dėl jų žuvimo, jie siuntinės vieni kitiems dovanas, nes tuodu pranašai vargino žemės gyventojus.

[11] Mas, depois dos três dias e meio, um espírito de vida, vindo da parte de Deus, neles penetrou, e eles se ergueram sobre os pés, e àqueles que os viram sobreveio grande medo;

[11]O po pusketvirtos dienos gyvybės dvasia nuo Dievo įžengė į juodu. Jie pašoko ant kojų, ir didžiulė baimė pagavo tuos, kurie į juos žiūrėjo.

[12] e as duas testemunhas ouviram grande voz vinda do céu, dizendo-lhes: Subi para aqui. E subiram ao céu numa nuvem, e os seus inimigos as contemplaram.

[12]Tada jie išgirdo galingą balsą iš dangaus, kuris jiems šaukė: „Užženkite šen!“, ir jiedu užžengė į dangų debesyje, o jų priešai žiūrėjo į juodu.

[13] Naquela hora, houve grande terremoto, e ruiu a décima parte da cidade, e morreram, nesse terremoto, sete mil pessoas, ao passo que as outras ficaram sobremodo aterrorizadas e deram glória ao Deus do céu.

[13]Tą pačią valandą kilo baisus žemės drebėjimas, ir dešimta dalis miesto sugriuvo. Nuo žemės drebėjimo žuvo septyni tūkstančiai žmonių, o kiti, baimės pagauti, ėmė garbinti dangaus Dievą.

[14] Passou o segundo ai. Eis que, sem demora, vem o terceiro ai.

Septintasis trimitas

[14]Antroji neganda praėjo. Štai greit artinasi trečioji neganda.

A sétima trombeta

[15] O sétimo anjo tocou a trombeta, e houve no céu grandes vozes, dizendo: O reino do mundo se tornou de nosso SENHOR e do seu Cristo, e ele reinará pelos séculos dos séculos.

[15]Sutrimitavo septintasis angelas. Danguje pasigirdo galingi balsai, kurie skelbė: „Pasaulio karalystė tapo mūsų Viešpaties ir jo Mesijo karalyste, ir jis karaliaus per amžių amžius!“

[16] E os vinte e quatro anciãos que se encontram sentados no seu trono, diante de Deus, prostraram-se sobre o seu rosto e adoraram a Deus,

[16]O dvidešimt keturi vyresnieji, sėdintys savo sostuose Dievo akivaizdoje, parpuolė veidais žemėn ir ėmė šlovinti Dievą,

[17] dizendo: Graças te damos, SENHOR Deus, Todo-Poderoso, que és e que eras, porque assumiste o teu grande poder e passaste a reinar.

[17]šaukdami: „Dėkojame tau, Viešpatie, Visagali Dieve, kuris esi ir kuris buvai, kad pasiėmei savo didžiąją galybę ir ėmei viešpatauti.

[18] Na verdade, as nações se enfureceram; chegou, porém, a tua ira, e o tempo determinado para serem julgados os mortos, para se dar o galardão aos teus servos, os profetas, aos santos e aos que temem o teu nome, tanto aos pequenos como aos grandes, e para destruíres os que destroem a terra.

[18]Tautos įširdo, tačiau atėjo tavo rūstybės laikas, metas teisti mirusius ir atsilyginti savo tarnams, pranašams ir šventiesiems, ir visiems bijantiems tavojo vardo, mažiems ir dideliems, ir metas sunaikinti tuos, kurie niokoja žemę“.

[19] Abriu-se, então, o santuário de Deus, que se acha no céu, e foi vista a arca da Aliança no seu santuário, e sobrevieram relâmpagos, vozes, trovões, terremoto e grande saraivada.

[19]Ir atsidarė danguje Dievo šventykla, ir pasirodė šventykloje jo Sandoros Skrynia, ir sušvytravo žaibai, nuskambėjo balsai ir griaustiniai, kilo žemės drebėjimas, ir pabiro baisi kruša.

Apocalipse 12

A mulher e o dragão

[1] Viu-se grande sinal no céu, a saber, uma mulher vestida do sol com a lua debaixo dos pés e uma coroa de doze estrelas na cabeça,

[2] que, achando-se grávida, grita com as dores de parto, sofrendo tormentos para dar à luz.

[3] Viu-se, também, outro sinal no céu, e eis um dragão, grande, vermelho, com sete cabeças, dez chifres e, nas cabeças, sete diademas.

[4] A sua cauda arrastava a terça parte das estrelas do céu, as quais lançou para a terra; e o dragão se deteve em frente da mulher que estava para dar à luz, a fim de lhe devorar o filho quando nascesse.

[5] Nasceu-lhe, pois, um filho varão, que há de reger todas as nações com cetro de ferro. E o seu filho foi arrebatado para Deus até ao seu trono.

[6] A mulher, porém, fugiu para o deserto, onde lhe havia Deus preparado lugar para que nele a sustentem durante mil duzentos e sessenta dias.

Anjos pelejam no céu contra o dragão. A vitória de Cristo e do seu povo

[7] Houve peleja no céu. Miguel e os seus anjos pelejaram contra o dragão. Também pelejaram o dragão e seus anjos;

Apreiškimo Jonui 12

Moteris ir slibinas

[1]Ir pasirodė danguje didis ženklas: moteris, apsisiautusi saule, po jos kojų mėnulis, o ant galvos dvylikos žvaigždžių vainikas.

[2]Ji buvo nėščia ir dejavo, kentėdama sąrėmius bei gimdymo sopulius.

[3]Pasirodė ir kitas ženklas danguje: štai didžiulis ugniaspalvis slibinas su septyniomis galvomis, su dešimčia ragų ir su septyniomis diademomis ant galvų.

[4]Jo uodega nušlavė trečdalį dangaus žvaigždžių ir nužėrė jas žemėn. Slibinas tykodamas sustojo priešais moterį, kad jai pagimdžius prarytų kūdikį.

[5]Ir ji pagimdė sūnų, berniuką, kuriam skirta ganyti visas tautas geležine lazda. Kūdikis buvo paimtas pas Dievą, prie jo sosto.

[6]O moteris pabėgo į dykumą, kur buvo jai Dievo paruošta būstinė, kad tenai ji būtų maitinama tūkstantį du šimtus šešiasdešimt dienų.

[7]Ir užvirė danguje kova. Mykolas ir jo angelai kovojo su slibinu. Ir kovėsi slibinas ir jo angelai,

[8] todavia, não prevaleceram; nem mais se achou no céu o lugar deles.

[9] E foi expulso o grande dragão, a antiga serpente, que se chama diabo e Satanás, o sedutor de todo o mundo, sim, foi atirado para a terra, e, com ele, os seus anjos.

[10] Então, ouvi grande voz do céu, proclamando: Agora, veio a salvação, o poder, o reino do nosso Deus e a autoridade do seu Cristo, pois foi expulso o acusador de nossos irmãos, o mesmo que os acusa de dia e de noite, diante do nosso Deus.

[11] Eles, pois, o venceram por causa do sangue do Cordeiro e por causa da palavra do testemunho que deram e, mesmo em face da morte, não amaram a própria vida.

[12] Por isso, festejai, ó céus, e vós, os que neles habitais. Ai da terra e do mar, pois o diabo desceu até vós, cheio de grande cólera, sabendo que pouco tempo lhe resta.

O dragão persegue a mulher

[13] Quando, pois, o dragão se viu atirado para a terra, perseguiu a mulher que dera à luz o filho varão;

[14] e foram dadas à mulher as duas asas da grande águia, para que voasse até ao deserto, ao seu lugar, aí onde é sustentada durante um tempo, tempos e metade de um tempo, fora da vista da serpente.

[15] Então, a serpente arrojou da sua boca, atrás da mulher, água como um rio, a fim de fazer com que ela fosse arrebatada pelo rio.

[8]bet jie pralaimėjo, ir nebeliko jiems vietos danguje.

[9]Taip buvo išmestas didysis slibinas, senoji gyvatė, vadinamas velniu ir šėtonu, kuris suvedžiodavo visą pasaulį. Jis buvo išmestas žemėn, ir kartu su juo buvo išmesti jo angelai.

[10]Aš girdėjau danguje galingą balsą, sakantį: ,,Dabar atėjo mūsų Dievo išganymas, galybė, karalystė ir jo Kristaus valdžia, nes išmestas mūsų brolių kaltintojas, skundęs juos mūsų Dievui dieną ir naktį.

[11]Bet jie nugalėjo jį Avinėlio krauju ir savo liudijimo žodžiu. Jie nebrangino savo gyvybės ir nebijojo mirti.

[12]Todėl džiūgaukite, dangūs ir jų gyventojai! Bet vargas žemei ir jūrai, nes pas jus nukrito velnias, kupinas baisaus įniršio, žinodamas mažai beturįs laiko“.

[13]Slibinas, pamatęs, kad yra nutrenktas žemėn, puolė persekioti moterį, kuri buvo pagimdžiusi berniuką.

[14]Bet moteriai buvo duoti du didžiojo erelio sparnai skristi į dykumą, į savo būstinę, kur bus maitinama ir saugoma nuo gyvatės per laikotarpį, du laikotarpius ir pusę laikotarpio.

[15]Gyvatė paskui moterį iš savo nasrų paleido upę lyg vandenį, kad srovė ją pagriebtų.

[16] A terra, porém, socorreu a mulher; e a terra abriu a boca e engoliu o rio que o dragão tinha arrojado de sua boca.

[17] Irou-se o dragão contra a mulher e foi pelejar com os restantes da sua descendência, os que guardam os mandamentos de Deus e têm o testemunho de Jesus; e se pôs em pé sobre a areia do mar.

[16]Bet žemė pagelbėjo moteriai: žemė atvėrė savo žiotis ir sugėrė upę, kurią slibinas buvo paliejęs iš savo nasrų.

[17]Ir įnirto slibinas prieš moterį, ir metėsi kautis su kitais jos palikuonimis, kurie laikosi Dievo įsakymų ir saugoja Jėzaus liudijimą.

[18]O aš stovėjau ant jūros kranto.

Apocalipse 13

A besta que emerge do mar

[1] Vi emergir do mar uma besta que tinha dez chifres e sete cabeças e, sobre os chifres, dez diademas e, sobre as cabeças, nomes de blasfêmia.

[2] A besta que vi era semelhante a leopardo, com pés como de urso e boca como de leão. E deu-lhe o dragão o seu poder, o seu trono e grande autoridade.

[3] Então, vi uma de suas cabeças como golpeada de morte, mas essa ferida mortal foi curada; e toda a terra se maravilhou, seguindo a besta;

[4] e adoraram o dragão porque deu a sua autoridade à besta; também adoraram a besta, dizendo: Quem é semelhante à besta? Quem pode pelejar contra ela?

[5] Foi-lhe dada uma boca que proferia arrogâncias e blasfêmias e autoridade para agir quarenta e dois meses;

[6] e abriu a boca em blasfêmias contra Deus, para lhe difamar o nome e difamar o tabernáculo, a saber, os que habitam no céu.

Apreiškimo Jonui 13

Žvėris iš jūros

[1]Ir išvydau iš jūros išnyrant žvėrį, turintį dešimt ragų ir septynias galvas, o ant jo ragų buvo dešimt diademų ir ant jo galvų piktžodžiavimo vardai.

[2]Žvėris, kurį mačiau, buvo panašus į leopardą; jo kojos tarytum lokio kojos, o jo snukis – lyg liūto snukis. Slibinas atidavė jam savo galybę, savo sostą ir didelę valdžią.

[3]Vieną jo galvų aš regėjau lyg mirtinai sužeistą, tačiau jos mirštamoji žaizda užgijo. Ir visa žemė stebėdamasi nusekė paskui žvėrį.

[4]Žmonės garbino slibiną, kad atidavė valdžią žvėriui, ir šlovino žvėrį, šaukdami: „Kas galėtų lygintis su žvėrimi, ir kas galėtų kovoti su juo!“

[5]Žvėriui buvo duotas snukis didžiuotis ir piktžodžiauti ir duota galia taip daryti per keturiasdešimt du mėnesius.

[6]Ir jis, atvėręs nasrus, piktžodžiavo Dievui, niekino jo vardą, jo buveinę – tuos, kurie gyvena danguje.

[7] Foi-lhe dado, também, que pelejasse contra os santos e os vencesse. Deu-se-lhe ainda autoridade sobre cada tribo, povo, língua e nação;

[8] e adorá-la-ão todos os que habitam sobre a terra, aqueles cujos nomes não foram escritos no Livro da Vida do Cordeiro que foi morto desde a fundação do mundo.

[9] Se alguém tem ouvidos, ouça.

[10] Se alguém leva para cativeiro, para cativeiro vai. Se alguém matar à espada, necessário é que seja morto à espada. Aqui está a perseverança e a fidelidade dos santos.

A besta que emerge da terra

[11] Vi ainda outra besta emergir da terra; possuía dois chifres, parecendo cordeiro, mas falava como dragão.

[12] Exerce toda a autoridade da primeira besta na sua presença. Faz com que a terra e os seus habitantes adorem a primeira besta, cuja ferida mortal fora curada.

[13] Também opera grandes sinais, de maneira que até fogo do céu faz descer à terra, diante dos homens.

[14] Seduz os que habitam sobre a terra por causa dos sinais que lhe foi dado executar diante da besta, dizendo aos que habitam sobre a terra que façam uma imagem à besta, àquela que, ferida à espada, sobreviveu;

[15] e lhe foi dado comunicar fôlego à imagem da besta, para que não só a imagem falasse, como ainda fizesse

[7]Jam buvo leista kovoti su šventaisiais ir juos nugalėti. Jam buvo suteikta valdžia visoms gentims, tautoms, kalboms ir giminėms.

[8]Jį garbins visi tie žemės gyventojai, kurių vardai nuo pasaulio sutvėrimo neįrašyti nužudytojo Avinėlio gyvenimo knygoje.

[9]Kas turi ausis, teklauso:

[10]Jei kas skirtas nelaisvei, į nelaisvę ir eina. O kam lemta žūti nuo kalavijo, tas ir bus kalaviju nužudytas. Čia ir pasirodo šventųjų ištvermė bei tikėjimas!

Žvėris nuo sausumos

[11]Ir aš regėjau dar kitą žvėrį atslenkant nuo sausumos. Jis turėjo du ragus, panašius į avinėlio, bet kalbėjo kaip slibinas.

[12]Jis naudojasi visa pirmojo žvėries galybe jo akivaizdoje ir verčia žemę bei jos gyventojus garbinti pirmąjį žvėrį, kurio mirštama žaizda užgijo.

[13]Jis daro didžius stebuklus, net žmonėms matant nuleisdina ugnį iš dangaus į žemę.

[14]Jis klaidina žemės gyventojus ženklais, kuriuos jam leista daryti žvėries akyse. Jis liepia žemės gyventojams padaryti atvaizdą žvėries, kuris gavo žaizdą nuo kalavijo, tačiau išgyveno.

[15]Jam leista suteikti žvėries atvaizdui dvasią, idant žvėries atvaizdas imtų kalbėti, ir įsakyti, kad visi, kurie atsisakys pagarbinti žvėries atvaizdą, būtų žudomi.

morrer quantos não adorassem a imagem da besta.

16 A todos, os pequenos e os grandes, os ricos e os pobres, os livres e os escravos, faz que lhes seja dada certa marca sobre a mão direita ou sobre a fronte,

17 para que ninguém possa comprar ou vender, senão aquele que tem a marca, o nome da besta ou o número do seu nome.

18 Aqui está a sabedoria. Aquele que tem entendimento calcule o número da besta, pois é número de homem. Ora, esse número é seiscentos e sessenta e seis.

16Jis verčia visus, mažus ir didelius, turtuolius ir vargdienius, laisvuosius ir vergus, pasidaryti ženklą ant dešinės rankos arba ant kaktos,

17kad niekas negalėtų nei pirkti, nei parduoti, jei neturės to ženklo – žvėries vardo ar jo vardo skaičiaus.

18Čia slypi išmintis! Kas išmano, teapskaičiuoja žvėries skaičių, nes tai žmogaus skaičius, ir jis yra šeši šimtai šešiasdešimt šeši.

Apocalipse 14

O Cordeiro e os seus remidos no monte Sião

1 Olhei, e eis o Cordeiro em pé sobre o monte Sião, e com ele cento e quarenta e quatro mil, tendo na fronte escrito o seu nome e o nome de seu Pai.

2 Ouvi uma voz do céu como voz de muitas águas, como voz de grande trovão; também a voz que ouvi era como de harpistas quando tangem a sua harpa.

3 Entoavam novo cântico diante do trono, diante dos quatro seres viventes e dos anciãos. E ninguém pôde aprender o cântico, senão os cento e quarenta e quatro mil que foram comprados da terra.

4 São estes os que não se macularam com mulheres, porque são castos. São eles os seguidores do Cordeiro por onde quer que vá. São os que foram redimidos dentre os homens, primícias para Deus e para o Cordeiro;

Apreiškimo Jonui 14

Avinėlis su palyda

1Ir aš išvydau: štai Avinėlis bestovįs ant Siono kalno, o su juo šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai turinčių jo ir jo Tėvo vardus, įrašytus savo kaktose.

2Aš išgirdau iš dangaus garsus, tarsi didelių vandenų šniokštimą ir tarsi galingo griaustinio dundėjimą. Garsai, kuriuos girdėjau, buvo tarytum arfininkų, skambinančių arfomis.

3Jie giedojo naują giesmę priešais sostą, keturias būtybes ir vyresniuosius, ir niekas negalėjo išmokti tos giesmės, išskyrus tuos šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius, atpirktus iš žemės.

4Tai tie, kurie nesusitepę su moterimis, nes jie skaistūs. Jie lydi Avinėlį, kur tik jis eina. Jie atpirkti iš žmonijos, pirmienos Dievui ir Avinėliui.

[5] e não se achou mentira na sua boca; não têm mácula.

[5]Jų lūpose nerasta melo, jie be dėmės.

A primeira voz

[6] Vi outro anjo voando pelo meio do céu, tendo um evangelho eterno para pregar aos que se assentam sobre a terra, e a cada nação, e tribo, e língua, e povo,

[7] dizendo, em grande voz: Temei a Deus e dai-lhe glória, pois é chegada a hora do seu juízo; e adorai aquele que fez o céu, e a terra, e o mar, e as fontes das águas.

Trys angelai

[6]Ir aš pamačiau kitą angelą, lekiantį dangaus viduriu, turintį paskelbti žemės gyventojams, visoms tautoms, gentims, kalboms ir žmonėms amžinąją Evangeliją.

[7]Jis šaukė galingu balsu: „Bijokite Dievo ir atiduokite jam pagarbą, nes atėjo jo teismo valanda; nuolankiai pašlovinkite dangaus ir žemės, jūros ir vandens šaltinių Sutvėrėją!“

A segunda voz

[8] Seguiu-se outro anjo, o segundo, dizendo: Caiu, caiu a grande Babilônia que tem dado a beber a todas as nações do vinho da fúria da sua prostituição.

[8]Paskui jį skrido antras angelas, kuris šaukė: „Krito, krito didžioji Babelė, kuri savo paleistuvingo įniršio vynu apgirdė visas tautas!“

A terceira voz

[9] Seguiu-se a estes outro anjo, o terceiro, dizendo, em grande voz: Se alguém adora a besta e a sua imagem e recebe a sua marca na fronte ou sobre a mão,

[10] também esse beberá do vinho da cólera de Deus, preparado, sem mistura, do cálice da sua ira, e será atormentado com fogo e enxofre, diante dos santos anjos e na presença do Cordeiro.

[11] A fumaça do seu tormento sobe pelos séculos dos séculos, e não têm descanso algum, nem de dia nem de noite, os adoradores da besta e da sua imagem e quem quer que receba a marca do seu nome.

[12] Aqui está a perseverança dos santos, os que guardam os mandamentos de Deus e a fé em Jesus.

[9]Ir dar trečias angelas lydėjo juos, šaukdamas skardžiu balsu: „Kas garbina žvėrį ir jo atvaizdą ir priima ant savo kaktos ar ant rankos jo ženklą,

[10]tas turės gerti Dievo įniršio vyno, įpilto ir neatmiešto jo rūstybės taurėje, ir bus kankinamas ugnimi ir siera šventųjų angelų ir Avinėlio akyse.

[11]Jų kentėjimų dūmai rūks per amžių amžius, ir jie neturės atilsio nei dieną, nei naktį – tie, kurie garbina žvėrį bei jo atvaizdą ir ima jo vardo ženklą“.

[12]Čia pasirodo ištvermė šventųjų, kurie laikosi Dievo įsakymų ir Jėzaus tikėjimo!

A quarta voz

[13] Então, ouvi uma voz do céu, dizendo: Escreve: Bem-aventurados os mortos que, desde agora, morrem no SENHOR. Sim, diz o Espírito, para que descansem das suas fadigas, pois as suas obras os acompanham.

[13]Ir aš išgirdau iš dangaus balsą, kuris liepė: „Rašyk: ‘Nuo šiol bus palaiminti mirusieji, kurie miršta Viešpatyje. Taip, – sako Dvasia, – jie turi atilsėti nuo savo vargų, nes jų darbai juos lydi’“.

A ceifa

Pjūtis žemėje

[14] Olhei, e eis uma nuvem branca, e sentado sobre a nuvem um semelhante a filho de homem, tendo na cabeça uma coroa de ouro e na mão uma foice afiada.

[14]Ir aš regėjau: štai baltas debesis, o ant debesies sėdėjo panašus į Žmogaus Sūnų. Ant galvos jis turėjo aukso vainiką, o rankoje – aštrų pjautuvą.

[15] Outro anjo saiu do santuário, gritando em grande voz para aquele que se achava sentado sobre a nuvem: Toma a tua foice e ceifa, pois chegou a hora de ceifar, visto que a seara da terra já amadureceu!

[15]Iš šventyklos išėjo dar vienas angelas, šaukdamas galingu balsu sėdinčiajam ant debesies: „Paleisk darban savo pjautuvą ir pjauk, nes išmušė pjūties valanda, ir žemės derlius prinoko“.

[16] E aquele que estava sentado sobre a nuvem passou a sua foice sobre a terra, e a terra foi ceifada.

[16]Tuomet sėdintysis ant debesies nusviedė savo pjautuvą žemėn, ir žemės derlius buvo nupjautas.

A vindima

[17] Então, saiu do santuário, que se encontra no céu, outro anjo, tendo ele mesmo também uma foice afiada.

[17]Dar kitas angelas išėjo iš dangaus šventyklos, taip pat turintis aštrų pjautuvą.

[18] Saiu ainda do altar outro anjo, aquele que tem autoridade sobre o fogo, e falou em grande voz ao que tinha a foice afiada, dizendo: Toma a tua foice afiada e ajunta os cachos da videira da terra, porquanto as suas uvas estão amadurecidas!

[18]Ir dar vienas angelas išėjo nuo aukuro, turintis valdžią ugniai. Jis didžiu balsu sušuko turinčiajam aštrų pjautuvą: „Paleisk darban savo aštrųjį pjautuvą ir nurink žemės vynmedžio kekes, nes uogos jau prisirpo“.

[19] Então, o anjo passou a sua foice na terra, e vindimou a videira da terra, e lançou-a no grande lagar da cólera de Deus.

[19]Tada angelas numetė savo pjautuvą žemėn ir nuskynė žemės vynmedį, ir supylė vynuoges į didįjį Dievo rūstybės spaustuvą.

[20] E o lagar foi pisado fora da cidade, e correu sangue do lagar até aos freios dos

[20]Spaustuvas buvo minamas už miesto, ir išsiveržė iš spaustuvo kraujas, pakildamas

cavalos, numa extensão de mil e seiscentos estádios.

arkliams iki žąslų tūkstančio šešių šimtų stadijų atstumu.

Apocalipse 15

Os sete flagelos

[1] Vi no céu outro sinal grande e admirável: sete anjos tendo os sete últimos flagelos, pois com estes se consumou a cólera de Deus.

Os remidos entoam o cântico de Moisés e o cântico do Cordeiro

[2] Vi como que um mar de vidro, mesclado de fogo, e os vencedores da besta, da sua imagem e do número do seu nome, que se achavam em pé no mar de vidro, tendo harpas de Deus;

[3] e entoavam o cântico de Moisés, servo de Deus, e o cântico do Cordeiro, dizendo: Grandes e admiráveis são as tuas obras, SENHOR Deus, Todo-Poderoso! Justos e verdadeiros são os teus caminhos, ó Rei das nações!

[4] Quem não temerá e não glorificará o teu nome, ó SENHOR? Pois só tu és santo; por isso, todas as nações virão e adorarão diante de ti, porque os teus atos de justiça se fizeram manifestos.

Deus envia os flagelos

[5] Depois destas coisas, olhei, e abriu-se no céu o santuário do tabernáculo do Testemunho,

[6] e os sete anjos que tinham os sete flagelos saíram do santuário, vestidos de linho puro e resplandecente e cingidos ao peito com cintas de ouro.

[7] Então, um dos quatro seres viventes deu aos sete anjos sete taças de ouro, cheias da

Apreiškimo Jonui 15

Mozės ir Avinėlio giesmė

[1]Aš pamačiau danguje dar vieną didį ir nuostabų ženklą: septynis angelus, turinčius septynias paskutines negandas, nes jomis išsibaigia Dievo rūstybė.

[2]Aš išvydau tarsi stiklo jūrą, sumaišytą su ugnimi, ir žmones, kurie buvo pergalėję žvėrį, jo atvaizdą ir jo vardo skaičių, stovinčius su Dievo arfomis ant stiklo jūros.

[3]Jie giedojo Dievo tarno Mozės giesmę ir Avinėlio giesmę: „Didingi ir nuostabūs tavo darbai, Viešpatie, visagali Dieve! Teisingi ir tikri tavieji keliai, tautų Valdove!

[4]Kas gi nesibijotų, Viešpatie, ir negerbtų tavojo vardo?! Juk tu vienas šventas! Visos tautos ateis ir šlovindamos puls veidu prieš tave, nes paaiškėjo tavo teisūs sprendimai“.

Septynios negandos

[5]Paskui aš regėjau: atsidarė liudijimo padangtės šventykla danguje,

[6]ir išėjo iš šventyklos septyni angelai su septyniomis negandomis. Jie buvo apsivilkę tyra, spindinčia drobe ir persijuosę per krūtines aukso juostomis.

[7]Viena iš keturių būtybių padavė septyniems angelams septynis aukso

cólera de Deus, que vive pelos séculos dos séculos.

[8] O santuário se encheu de fumaça procedente da glória de Deus e do seu poder, e ninguém podia penetrar no santuário, enquanto não se cumprissem os sete flagelos dos sete anjos.

Apocalipse 16

O primeiro flagelo

[1] Ouvi, vinda do santuário, uma grande voz, dizendo aos sete anjos: Ide e derramai pela terra as sete taças da cólera de Deus.

[2] Saiu, pois, o primeiro anjo e derramou a sua taça pela terra, e, aos homens portadores da marca da besta e adoradores da sua imagem, sobrevieram úlceras malignas e perniciosas.

O terceiro flagelo

[3] Derramou o segundo a sua taça no mar, e este se tornou em sangue como de morto, e morreu todo ser vivente que havia no mar.

[4] Derramou o terceiro a sua taça nos rios e nas fontes das águas, e se tornaram em sangue.

[5] Então, ouvi o anjo das águas dizendo: Tu és justo, tu que és e que eras, o Santo, pois julgaste estas coisas;

[6] porquanto derramaram sangue de santos e de profetas, também sangue lhes tens dado a beber; são dignos disso.

[7] Ouvi do altar que se dizia: Certamente, ó SENHOR Deus, Todo-Poderoso, verdadeiros e justos são os teus juízos.

O quarto flagelo

dubenis, pilnus Gyvojo per amžių amžius Dievo rūstybės.

[8]Šventykla prisipildė dūmų nuo Dievo garbės ir galybės, ir niekas negalėjo įžengti šventyklon, kol nesibaigs septynių angelų septynios negandos.

Apreiškimo Jonui 16

[1]Ir aš išgirdau iš šventyklos galingą balsą, šaukusį septyniems angelams: „Eikite ir išpilkite septynis Dievo rūstybės dubenis žemėn!“

[2]Ir nuėjo pirmasis, ir išliejo savo dubenį žemėn. Ir apniko piktos ir skaudžios votys žmones, turinčius žvėries ženklą ir garbinančius jo atvaizdą.

[3]Antrasis išpylė savo dubenį jūron; ji tapo lyg numirėlio kraujas, ir visi gyvūnai jūroje išgaišo.

[4]Trečiasis išliejo savo dubenį į upes ir vandens šaltinius, ir jie pavirto krauju.

[5]Ir išgirdau vandenų angelą sakant: ,,Teisus tu, kuris esi ir buvai, Šventasis, kad taip nusprendei.

[6]Jie praliejo šventųjų ir pranašų kraują, todėl duodi jiems gerti kraują. Jie to verti!“

[7]Aš dar išgirdau aukurą kalbant: ,,Taip, Visagali Viešpatie Dieve, tavo nuosprendžiai tikri ir teisingi!“

[8] O quarto anjo derramou a sua taça sobre o sol, e foi-lhe dado queimar os homens com fogo.

[8]Ketvirtasis išpylė savo dubenį saulėn, ir jai buvo leista svilinti žmones ugnimi.

[9] Com efeito, os homens se queimaram com o intenso calor, e blasfemaram o nome de Deus, que tem autoridade sobre estes flagelos, e nem se arrependeram para lhe darem glória.

[9]Žmones degino baisi kaitra, o jie keikė vardą Dievo, kuris turi valdžią šitokioms negandoms. Jie neatsivertė ir neteikė jam pagarbos.

O quinto flagelo

[10] Derramou o quinto a sua taça sobre o trono da besta, cujo reino se tornou em trevas, e os homens remordiam a língua por causa da dor que sentiam

[10]Penktasis išpylė savo dubenį ant žvėries sosto, ir jo karalystė paskendo tamsoje, o žmonės krimto savo liežuvius iš skausmo.

[11] e blasfemaram o Deus do céu por causa das angústias e das úlceras que sofriam; e não se arrependeram de suas obras.

[11]Jie piktžodžiavo dangaus Dievui dėl savo sopulių ir vočių, bet nenusigręžė nuo savo darbų.

O sexto flagelo

[12] Derramou o sexto a sua taça sobre o grande rio Eufrates, cujas águas secaram, para que se preparasse o caminho dos reis que vêm do lado do nascimento do sol.

[12]Šeštasis išliejo savo dubenį į didžiąją Eufrato upę, ir jos vanduo išdžiūvo, kad pasidarytų kelias karaliams iš saulėtekio šalies.

[13] Então, vi sair da boca do dragão, da boca da besta e da boca do falso profeta três espíritos imundos semelhantes a rãs;

[13]Tada aš pamačiau iš slibino nasrų, iš žvėries snukio ir iš melagingo pranašo burnos išeinant tris netyrąsias dvasias, tartum varles.

[14] porque eles são espíritos de demônios, operadores de sinais, e se dirigem aos reis do mundo inteiro com o fim de ajuntá-los para a peleja do grande Dia do Deus Todo-Poderoso.

[14]O tai yra demonų dvasios, darančios ženklus; jos iškeliauja pas viso pasaulio karalius, kad juos suburtų didžiosios Visagalio Dievo dienos kovai.

[15] (Eis que venho como vem o ladrão. Bem-aventurado aquele que vigia e guarda as suas vestes, para que não ande nu, e não se veja a sua vergonha.)

[15]„Štai aš ateinu kaip vagis. Palaimintas, kas budi ir sergi savo drabužius, kad netektų vaikščioti nuogam ir žmonės nepamatytų jo gėdos!“

[16] Então, os ajuntaram no lugar que em hebraico se chama Armagedom.

[16]Jos subūrė juos į vietovę, kuri hebrajiškai vadinasi Harmagedonas.

O sétimo flagelo

[17] Então, derramou o sétimo anjo a sua taça pelo ar, e saiu grande voz do santuário, do lado do trono, dizendo: Feito está!

[17]Septintasis angelas išpylė savo dubenį į orą, ir nuskambėjo iš šventyklos, nuo sosto, galingas balsas: „Įvyko!“

[18] E sobrevieram relâmpagos, vozes e trovões, e ocorreu grande terremoto, como nunca houve igual desde que há gente sobre a terra; tal foi o terremoto, forte e grande.

[18]Ir pasipylė žaibai, pasigirdo balsai, sudundėjo griaustiniai, ir kilo baisus žemės drebėjimas, kokio nebūta, kiek žmogus žemėje gyvena; toks smarkus buvo drebėjimas!

[19] E a grande cidade se dividiu em três partes, e caíram as cidades das nações. E lembrou-se Deus da grande Babilônia para dar-lhe o cálice do vinho do furor da sua ira.

[19]Didysis miestas suskilo į tris dalis, o pagonių miestai sugriuvo. Dievas atsiminė didžiąją Babelę, kad jai duotų savo rūstybės ir įniršio vyno taurę.

[20] Todas as ilhas fugiram, e os montes não foram achados;

[20]Ir pabėgo visos salos, ir nebeliko kalnų.

[21] também desabou do céu sobre os homens grande saraivada, com pedras que pesavam cerca de um talento; e, por causa do flagelo da chuva de pedras, os homens blasfemaram de Deus, porquanto o seu flagelo era sobremodo grande.

[21]Ledo luitai kaip talentai krito iš dangaus ant žmonių. Žmonės keikė Dievą dėl ledų negandos, nes siaubinga buvo ši neganda.

Apocalipse 17

A descrição da grande meretriz

[1] Veio um dos sete anjos que têm as sete taças e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei o julgamento da grande meretriz que se acha sentada sobre muitas águas,

Apreiškimo Jonui 17

Didžioji ištvirkėlė

[1]Tuomet atėjo vienas iš septynių angelų, turėjusių septynis dubenis, ir užkalbino mane: „Eikš, aš tau parodysiu teismą didžiosios ištvirkėlės, sėdinčios ant didžių vandenų.

[2] com quem se prostituíram os reis da terra; e, com o vinho de sua devassidão, foi que se embebedaram os que habitam na terra.

[2]Su ja ištvirkavo žemės karaliai, ir jos ištvirkimo vynu pasigėrė žemės gyventojai“.

[3] Transportou-me o anjo, em espírito, a um deserto e vi uma mulher montada

[3]Ir jis dvasios galia nusinešė mane į dykumą. Ten aš išvydau moterį, sėdinčią

numa besta escarlate, besta repleta de nomes de blasfêmia, com sete cabeças e dez chifres.

4 Achava-se a mulher vestida de púrpura e de escarlata, adornada de ouro, de pedras preciosas e de pérolas, tendo na mão um cálice de ouro transbordante de abominações e com as imundícias da sua prostituição.

5 Na sua fronte, achava-se escrito um nome, um mistério: BABILÔNIA, A GRANDE, A MÃE DAS MERETRIZES E DAS ABOMINAÇÕES DA TERRA.

6 Então, vi a mulher embriagada com o sangue dos santos e com o sangue das testemunhas de Jesus; e, quando a vi, admirei-me com grande espanto.

7 O anjo, porém, me disse: Por que te admiraste? Dir-te-ei o mistério da mulher e da besta que tem as sete cabeças e os dez chifres e que leva a mulher:

8 a besta que viste, era e não é, está para emergir do abismo e caminha para a destruição. E aqueles que habitam sobre a terra, cujos nomes não foram escritos no Livro da Vida desde a fundação do mundo, se admirarão, vendo a besta que era e não é, mas aparecerá.

9 Aqui está o sentido, que tem sabedoria: as sete cabeças são sete montes, nos quais a mulher está sentada. São também sete reis,

10 dos quais caíram cinco, um existe, e o outro ainda não chegou; e, quando chegar, tem de durar pouco.

ant skaisčiai raudono žvėries, pilno piktžodžiavimo vardų, turinčio septynias galvas ir dešimt ragų.

4Moteris buvo apsivilkusi purpuru ir raudonu drabužiu, išsipuošusi auksu, brangakmeniais ir perlais. Ji laikė rankoje aukso taurę, pilną ištvirkimo šlykštybių ir nešvarumų.

5Ant jos kaktos buvo užrašytas vardas, slėpinys: „Didžioji Babelė, ištvirkėlių ir žemės šlykštybių motina“.

6Mačiau tą moterį, girtą nuo šventųjų ir Jėzaus liudytojų kraujo. Ją matydamas, aš labai stebėjausi.

7O angelas man tarė: „Ko stebiesi? Aš tau atskleisiu slėpinį moters ir ją nešančio žvėries, kuris turi septynias galvas ir dešimt ragų.

8Žvėris, kurį tu regėjai, buvo, bet jo nebėra; jis ruošiasi iškopti iš bedugnės, tačiau eina į pražūtį. Žemės gyventojai, kurių vardai neįrašyti gyvenimo knygoje nuo pasaulio sutvėrimo, stebėsis, žiūrėdami į žvėrį, kad jis buvo ir jo nebėra, ir jis vėl pasirodys.

9Čia reikia proto, apšviesto išminties! Septynios galvos reiškia septynias kalvas, ant kurių moteris sėdi. Taip pat yra septyni karaliai;

10penki žlugo, vienas tebėra, o vienas dar neatėjo; kai jis ateis, turės trumpam pasilikti.

[11] E a besta, que era e não é, também é ele, o oitavo rei, e procede dos sete, e caminha para a destruição.

[12] Os dez chifres que viste são dez reis, os quais ainda não receberam reino, mas recebem autoridade como reis, com a besta, durante uma hora.

[13] Têm estes um só pensamento e oferecem à besta o poder e a autoridade que possuem.

[14] Pelejarão eles contra o Cordeiro, e o Cordeiro os vencerá, pois é o SENHOR dos senhores e o Rei dos reis; vencerão também os chamados, eleitos e fiéis que se acham com ele.

[15] Falou-me ainda: As águas que viste, onde a meretriz está assentada, são povos, multidões, nações e línguas.

[16] Os dez chifres que viste e a besta, esses odiarão a meretriz, e a farão devastada e despojada, e lhe comerão as carnes, e a consumirão no fogo.

[17] Porque em seu coração incutiu Deus que realizem o seu pensamento, o executem à uma e dêem à besta o reino que possuem, até que se cumpram as palavras de Deus.

[18] A mulher que viste é a grande cidade que domina sobre os reis da terra.

Apocalipse 18

O anúncio da queda de Babilônia

[1] Depois destas coisas, vi descer do céu outro anjo, que tinha grande autoridade, e a terra se iluminou com a sua glória.

[2] Então, exclamou com potente voz, dizendo: Caiu! Caiu a grande Babilônia e

[11]O žvėris, kuris buvo ir kurio nebėra, tai yra aštuntasis, bet vienas iš septynių, ir jis eina į pražūtį.

[12]Tie dešimt ragų, kuriuos matei, yra dešimt karalių, kurie dar negavo karališkos valdžios, bet jie gaus ją vienai valandai kartu su žvėrimi.

[13]Jie turi vieną sumanymą ir savo galybę bei valdžią atiduoda žvėriui.

[14]Jie kovos su Avinėliu, bet Avinėlis juos nugalės, nes jis yra viešpačių Viešpats ir karalių Karalius, ir su juo visi pašauktieji, išrinktieji ir ištikimieji“.

[15]Angelas toliau man sako: „Vandenys, kuriuos regėjai, kur sėdi ištvirkėlė, yra žmonės, minios, tautos ir kalbos.

[16]Tie dešimt ragų, kuriuos matei, ir žvėris, – jie ims nekęsti ištvirkėlės, nuplėš jos drabužius ir paliks ją nuogą, ės jos kūną ir ją pačią sudegins ugnyje.

[17]Mat Dievas įkvėpė jų širdyse norą vykdyti jo sumanymą, siekti vieno tikslo – atiduoti savo karališką valdžią žvėriui, kol išsipildys Dievo žodžiai.

[18]Ta moteris, kurią regėjai, yra didysis miestas, valdantis žemės karalius“.

Apreiškimo Jonui 18

Babelės žlugimas

[1]Paskui aš išvydau kitą angelą, nužengiantį iš dangaus ir turintį didžią galybę. Žemė nušvito nuo jo skaistumo.

[2]O jis šaukė skambiu balsu: „Krito, krito didžioji Babelė! Ji pavirto demonų

se tornou morada de demônios, covil de toda espécie de espírito imundo e esconderijo de todo gênero de ave imunda e detestável,

buveine, visų netyrųjų dvasių pastoge, visokių nešvarių ir nekenčiamų paukščių landyne.

3 pois todas as nações têm bebido do vinho do furor da sua prostituição. Com ela se prostituíram os reis da terra. Também os mercadores da terra se enriqueceram à custa da sua luxúria.

3Mat jos ištvirkimo vynu nusigėrė visos tautos; žemės karaliai su ja ištvirkavo, o žemės pirkliai pralobo iš nežabotos jos prabangos“.

4 Ouvi outra voz do céu, dizendo: Retirai-vos dela, povo meu, para não serdes cúmplices em seus pecados e para não participardes dos seus flagelos;

4Ir išgirdau iš dangaus kitą balsą, skelbiantį: „Išeik iš Babelės, mano tauta, kad nedalyvautum jos nuodėmėse ir nepatirtum jos negandų!

5 porque os seus pecados se acumularam até ao céu, e Deus se lembrou dos atos iníquos que ela praticou.

5Mat jos nuodėmės pasiekė dangų, ir Dievas prisiminė jos piktenybes.

6 Dai-lhe em retribuição como também ela retribuiu, pagai-lhe em dobro segundo as suas obras e, no cálice em que ela misturou bebidas, misturai dobrado para ela.

6Atmokėkite jai, kaip ji jums mokėjo, ir atiduokite dvigubai pagal jos darbus. Dvigubai sumaišykite taurę, kurią jums ji maišė.

7 O quanto a si mesma se glorificou e viveu em luxúria, dai-lhe em igual medida tormento e pranto, porque diz consigo mesma: Estou sentada como rainha. Viúva, não sou. Pranto, nunca hei de ver!

7Kiek ji puikavo ir lėbavo, tiek jai paruoškite kentėjimų ir nuliūdimo, nes ji savo širdyje kalba: ‘Aš sėdžiu kaip karalienė, nesu našlė ir liūdesio nematysiu’.

8 Por isso, em um só dia, sobrevirão os seus flagelos: morte, pranto e fome; e será consumida no fogo, porque poderoso é o SENHOR Deus, que a julgou.

8Todėl vieną dieną ją apniks negandos – mirtis, gedulas, badas, ir ji bus sudeginta ugnimi, nes galingas Viešpats Dievas, kuris nuteisė ją“.

Os lamentos dos admiradores de Babilônia

9 Ora, chorarão e se lamentarão sobre ela os reis da terra, que com ela se prostituíram e viveram em luxúria, quando virem a fumaceira do seu incêndio,

9Babelės verks ir raudos žemės karaliai, kurie buvo su ja ištvirkavę bei lėbavę, kai pamatys jos gaisro dūmus.

[10] e, conservando-se de longe, pelo medo do seu tormento, dizem: Ai! Ai! Tu, grande cidade, Babilônia, tu, poderosa cidade! Pois, em uma só hora, chegou o teu juízo.

[10]Jie stovi iš tolo ir, jos kentėjimų išgąsdinti, aimanuoja: ,,Vargas, vargas, didysis mieste! Babele, galingasis mieste, per valandą įvyko tavo teismas!“

[11] E, sobre ela, choram e pranteiam os mercadores da terra, porque já ninguém compra a sua mercadoria,

[11]Ir žemės pirkliai verkia ir gedi jos, nes niekas jau nebepirks jų atplukdytų prekių:

[12] mercadoria de ouro, de prata, de pedras preciosas, de pérolas, de linho finíssimo, de púrpura, de seda, de escarlata; e toda espécie de madeira odorífera, todo gênero de objeto de marfim, toda qualidade de móvel de madeira preciosíssima, de bronze, de ferro e de mármore;

[12]aukso, sidabro, brangakmenių, perlų, švelnios drobės, purpuro, raudono audinio, jokios kvapios medienos, jokių dramblio kaulo dirbinių, jokių brangmedžio rakandų nei vario, geležies, marmuro,

[13] e canela de cheiro, especiarias, incenso, ungüento, bálsamo, vinho, azeite, flor de farinha, trigo, gado e ovelhas; e de cavalos, de carros, de escravos e até almas humanas.

[13]cinamono, amomo, kvepalų, miros, smilkalų, vyno, aliejaus, smulkiųjų miltų, kviečių, galvijų, avių, arklių, vežėčių, vergų ir žmonių sielų.

[14] O fruto sazonado, que a tua alma tanto apeteceu, se apartou de ti, e para ti se extinguiu tudo o que é delicado e esplêndido, e nunca jamais serão achados.

[14]„Vaisiai, kurių taip geidė tavo siela, nutolo nuo tavęs; visoks puošnumas ir spindesys tau pražuvo, ir niekas jų nesuieškos“.

[15] Os mercadores destas coisas, que, por meio dela, se enriqueceram, conservar-se-ão de longe, pelo medo do seu tormento, chorando e pranteando,

[15]Tų daiktų pirkliai, iš jos pralobę, stovės iš tolo, išsigandę jos kentėjimų, verks ir gedės:

[16] dizendo: Ai! Ai da grande cidade, que estava vestida de linho finíssimo, de púrpura, e de escarlata, adornada de ouro, e de pedras preciosas, e de pérolas,

[16]„Vargas, vargas didžiajam miestui, vilkėjusiam ploniausia drobe, purpuru, raudonu drabužiu, išsipuošusiam auksu, brangakmeniais ir perlais.

[17] porque, em uma só hora, ficou devastada tamanha riqueza! E todo piloto, e todo aquele que navega livremente, e

[17]Per vieną valandą niekais virto šitokie lobiai!“ Visi laivų vairininkai, visi pakrančių laivininkai, visi jūreiviai ir visi, kurie jūroje darbuojasi, iš tolo sustoję ir

marinheiros, e quantos labutam no mar conservaram-se de longe.

[18] Então, vendo a fumaceira do seu incêndio, gritavam: Que cidade se compara à grande cidade?

[18]stebėdami gaisro dūmus šaukė: ,,Kas galėtų lygintis su didžiuoju miestu?!“

[19] Lançaram pó sobre a cabeça e, chorando e pranteando, gritavam: Ai! Ai da grande cidade, na qual se enriqueceram todos os que possuíam navios no mar, à custa da sua opulência, porque, em uma só hora, foi devastada!

[19]Jie bėrėsi žemes ant galvos, verkė, gedėjo ir aimanavo: ,,Vargas, vargas didžiajam miestui, iš kurio prabangos pralobo, kurie jūroje turėjo laivų! Per vieną valandą jis tyrlaukiais virto!“

[20] Exultai sobre ela, ó céus, e vós, santos, apóstolos e profetas, porque Deus contra ela julgou a vossa causa.

[20]Džiūgauk dėl jo, dangau, ir jūs, šventieji, apaštalai bei pranašai, nes Dievas išsprendė jūsų skundą prieš šitą miestą!

A ruína de Babilônia é completa e definitiva

[21] Então, um anjo forte levantou uma pedra como grande pedra de moinho e arrojou-a para dentro do mar, dizendo: Assim, com ímpeto, será arrojada Babilônia, a grande cidade, e nunca jamais será achada.

[21]Tuomet vienas galingas angelas iškėlė akmenį tarsi didelį girnakmenį ir sviedė jį į jūrą, sakydamas: ,,Tokiu smarkumu bus nublokštas didysis Babelės miestas, ir jo nebebus galima rasti.

[22] E voz de harpistas, de músicos, de tocadores de flautas e de clarins jamais em ti se ouvirá, nem artífice algum de qualquer arte jamais em ti se achará, e nunca jamais em ti se ouvirá o ruído de pedra de moinho.

[22]Niekas daugiau nebegirdės tavyje arfininkų, giesmininkų, vamzdininkų, trimitininkų balsų. Niekas neberas tavyje jokių meno kūrėjų, ir nebebus girdėti tavyje malūno dūzgimo.

[23] Também jamais em ti brilhará luz de candeia; nem voz de noivo ou de noiva jamais em ti se ouvirá, pois os teus mercadores foram os grandes da terra, porque todas as nações foram seduzidas pela tua feitiçaria.

[23]Tavyje nebešvies žiburio spindulys, niekas nebegirdės jaunikio ir nuotakos balso, nes tavo pirkliai buvo tapę žemės didžiūnais, nes tavo burtais buvo suvedžiotos visos tautos

[24] E nela se achou sangue de profetas, de santos e de todos os que foram mortos sobre a terra.

[24]ir tavyje rastas sutekėjęs pranašų ir šventųjų, ir visų žemėje nužudytųjų kraujas“.

Apocalipse 19

O júbilo no céu

[1] Depois destas coisas, ouvi no céu uma como grande voz de numerosa multidão, dizendo: Aleluia! A salvação, e a glória, e o poder são do nosso Deus,

[2] porquanto verdadeiros e justos são os seus juízos, pois julgou a grande meretriz que corrompia a terra com a sua prostituição e das mãos dela vingou o sangue dos seus servos.

[3] Segunda vez disseram: Aleluia! E a sua fumaça sobe pelos séculos dos séculos.

[4] Os vinte e quatro anciãos e os quatro seres viventes prostraram-se e adoraram a Deus, que se acha sentado no trono, dizendo: Amém! Aleluia!

[5] Saiu uma voz do trono, exclamando: Dai louvores ao nosso Deus, todos os seus servos, os que o temeis, os pequenos e os grandes.

[6] Então, ouvi uma como voz de numerosa multidão, como de muitas águas e como de fortes trovões, dizendo: Aleluia! Pois reina o SENHOR, nosso Deus, o Todo-Poderoso.

[7] Alegremo-nos, exultemos e demos-lhe a glória, porque são chegadas as bodas do Cordeiro, cuja esposa a si mesma já se ataviou,

[8] pois lhe foi dado vestir-se de linho finíssimo, resplandecente e puro. Porque o linho finíssimo são os atos de justiça dos santos.

Apreiškimo Jonui 19

Avinėlio vestuvės

[1]Paskui aš girdėjau danguje skardžius balsus tarsi didžiulės minios, skelbiančios: ,,Aleliuja! Išganymas, šlovė ir galybė priklauso mūsų Dievui,

[2]nes tikri ir teisingi jo nuosprendžiai! Jis nuteisė didžiąją ištvirkėlę, kuri sugadino žemę savo ištvirkavimu; jis atkeršijo už savo tarnų kraują, pralietą jos rankomis“.

[3]Ir dar kartą jie skelbė: ,,Aleliuja! Jos dūmai rūks per amžių amžius!“

[4]Dvidešimt keturi vyresnieji ir keturios būtybės parpuolė ir pagarbino Dievą, sėdintį soste, sakydami: „Amen. Aleliuja!“

[5]O nuo sosto nuskambėjo balsas: ,,Šlovinkite mūsų Dievą, visi jo tarnai, visi, kurie jo bijote, maži ir dideli!“

[6]Vėl aš išgirdau tarsi gausingos minios balsą, lyg didelių vandenų šniokštimą ar galingų griaustinių dundėjimą, skelbiant: ,,Aleliuja! Užviešpatavo mūsų Viešpats Dievas, Visagalis.

[7]Džiūgaukime ir linksminkimės, ir teikime jam garbę, nes prisiartino Avinėlio vestuvės ir jo nuotaka pasirengusi!

[8]Jai buvo duota apsivilkti spindinčia, tyra drobe; o ta drobė – tai šventųjų teisūs darbai“.

[9] Então, me falou o anjo: Escreve: Bem-aventurados aqueles que são chamados à ceia das bodas do Cordeiro. E acrescentou: São estas as verdadeiras palavras de Deus.
[10] Prostrei-me ante os seus pés para adorá-lo. Ele, porém, me disse: Vê, não faças isso; sou conservo teu e dos teus irmãos que mantêm o testemunho de Jesus; adora a Deus. Pois o testemunho de Jesus é o espírito da profecia.

Cristo, o vencedor da besta e do falso profeta

[11] Vi o céu aberto, e eis um cavalo branco. O seu cavaleiro se chama Fiel e Verdadeiro e julga e peleja com justiça.

[12] Os seus olhos são chama de fogo; na sua cabeça, há muitos diademas; tem um nome escrito que ninguém conhece, senão ele mesmo.
[13] Está vestido com um manto tinto de sangue, e o seu nome se chama o Verbo de Deus;
[14] e seguiam-no os exércitos que há no céu, montando cavalos brancos, com vestiduras de linho finíssimo, branco e puro.
[15] Sai da sua boca uma espada afiada, para com ela ferir as nações; e ele mesmo as regerá com cetro de ferro e, pessoalmente, pisa o lagar do vinho do furor da ira do Deus Todo-Poderoso.
[16] Tem no seu manto e na sua coxa um nome inscrito: REI DOS REIS E SENHOR DOS SENHORES.
[17] Então, vi um anjo posto em pé no sol, e clamou com grande voz, falando a todas

[9]Ir sako man [angelas]: „Rašyk: ‘Palaiminti, kurie pakviesti į Avinėlio vestuvių pokylį’“. Jis pridūrė: „Šie žodžiai yra tikri Dievo žodžiai!“
[10]Aš puoliau jam po kojų, norėdamas jį pagarbinti, bet jis įspėjo: „Žiūrėk, kad to nedarytum! Juk ir aš esu tarnas, kaip tu ir broliai, kurie laikosi Jėzaus liudijimo. Dievą garbink! O Jėzaus liudijimas yra pranašystės dvasia“.

Priešų sunaikinimas

[11]Aš išvydau atvirą dangų, ir štai pasirodė baltas žirgas. Ant jo sėdėjo raitelis, vardu Ištikimasis ir Teisusis; jis teisingai teisia ir kovoja.

[12]Jo akys švietė kaip ugnies liepsna, o ant jo galvos daug diademų ir įrašytas vardas, kurio niekas nežino, tik jis pats.

[13]Jis apsirengęs krauju permirkusiu drabužiu, ir jo vardas – Dievo Žodis.

[14]Jį lydėjo dangaus galybių pulkai ant baltų žirgų, apsivilkę tyros baltos drobės drabužiais.
[15]Iš raitelio burnos ėjo dviašmenis kalavijas, kuriuo jis ištiks tautas. Ir jis valdys jas geležine lazda.Jis mina Visagalio Dievo įniršio ir rūstybės vyno spaustuvą.
[16]Ant jo drabužio ir ant strėnų užrašytas vardas: „Karalių Karalius ir viešpačių Viešpats“.
[17]Aš regėjau angelą, stovintį saulėje. Jis garsiai šaukė, kviesdamas visus paukščius,

as aves que voam pelo meio do céu: Vinde, reuni-vos para a grande ceia de Deus,

skrendančius dangaus viduriu: „Skriskite šen, į didįjį Dievo pokylį,

[18] para que comais carnes de reis, carnes de comandantes, carnes de poderosos, carnes de cavalos e seus cavaleiros, carnes de todos, quer livres, quer escravos, tanto pequenos como grandes.

[18]ir leskite kūnus karalių, karo vadų, galiūnų, žirgų, raitelių, visų laisvųjų ir vergų, didelių ir mažų!“

[19] E vi a besta e os reis da terra, com os seus exércitos, congregados para pelejarem contra aquele que estava montado no cavalo e contra o seu exército.

[19]Tuomet aš išvydau žvėrį ir žemės karalius bei jų kariuomenes, susirinkusias kovoti su raiteliu ir jo kariuomene.

[20] Mas a besta foi aprisionada, e com ela o falso profeta que, com os sinais feitos diante dela, seduziu aqueles que receberam a marca da besta e eram os adoradores da sua imagem. Os dois foram lançados vivos dentro do lago de fogo que arde com enxofre.

[20]Žvėris buvo sugautas, o kartu su juo netikrasis pranašas, jo akyse daręs stebuklus ir jais klaidinęs žmones, kurie buvo priėmę žvėries ženklą ir garbino jo atvaizdą. Juodu gyvi buvo įmesti į ugnies ežerą su degančia siera.

[21] Os restantes foram mortos com a espada que saía da boca daquele que estava montado no cavalo. E todas as aves se fartaram das suas carnes.

[21]Visus kitus išžudė raitelis kalaviju, einančiu iš burnos. Ir visi paukščiai prisilesė jų lavonų.

Apocalipse 20

A prisão de Satanás por mil anos. A primeira ressurreição

Apreiškimo Jonui 20

Tūkstantmetė viešpatija

[1] Então, vi descer do céu um anjo; tinha na mão a chave do abismo e uma grande corrente.

[1]Ir aš išvydau angelą, nužengiantį iš dangaus, laikantį rankose bedugnės raktą ir didžiulę grandinę.

[2] Ele segurou o dragão, a antiga serpente, que é o diabo, Satanás, e o prendeu por mil anos;

[2]Jis nutvėrė slibiną – senąją gyvatę, kuri yra velnias ir šėtonas, surišo jį tūkstančiui metų

[3] lançou-o no abismo, fechou-o e pôs selo sobre ele, para que não mais enganasse as nações até se completarem os mil anos.

[3]ir įmetė į bedugnę, užrakino ją ir iš viršaus užantspaudavo, kad nebegalėtų suvedžioti tautų, kol pasibaigs tūkstantis

Depois disto, é necessário que ele seja solto pouco tempo.

[4] Vi também tronos, e nestes sentaram-se aqueles aos quais foi dada autoridade de julgar. Vi ainda as almas dos decapitados por causa do testemunho de Jesus, bem como por causa da palavra de Deus, tantos quantos não adoraram a besta, nem tampouco a sua imagem, e não receberam a marca na fronte e na mão; e viveram e reinaram com Cristo durante mil anos.

[5] Os restantes dos mortos não reviveram até que se completassem os mil anos. Esta é a primeira ressurreição.

[6] Bem-aventurado e santo é aquele que tem parte na primeira ressurreição; sobre esses a segunda morte não tem autoridade; pelo contrário, serão sacerdotes de Deus e de Cristo e reinarão com ele os mil anos.

Satanás é solto e derrotado

[7] Quando, porém, se completarem os mil anos, Satanás será solto da sua prisão

[8] e sairá a seduzir as nações que há nos quatro cantos da terra, Gogue e Magogue, a fim de reuni-las para a peleja. O número dessas é como a areia do mar.

[9] Marcharam, então, pela superfície da terra e sitiaram o acampamento dos santos e a cidade querida; desceu, porém, fogo do céu e os consumiu.

[10] O diabo, o sedutor deles, foi lançado para dentro do lago de fogo e enxofre, onde já se encontram não só a besta como também o falso profeta; e serão

metų. Paskui jis turės būti atrištas trumpam laikui.

[4]Aš pamačiau sostus ir į juos sėdančius, ir jiems buvo pavesta teisti. Taip pat aš regėjau sielas tų, kuriems buvo nukirstos galvos dėl Jėzaus liudijimo ir dėl Dievo žodžio, kurie negarbino žvėries nei jo atvaizdo ir neėmė jo ženklo sau ant kaktos ir rankos. Jie atgijo ir viešpatavo su Kristumi tūkstantį metų.

[5]Visi kiti mirusieji neatgijo iki pasibaigiant tūkstančiui metų. Toks yra pirmasis prisikėlimas.

[6]Palaimintas ir šventas, kas turi dalį pirmajame prisikėlime! Šitiems antroji mirtis neturi galios; jie bus Dievo ir Kristaus kunigai ir viešpataus su juo tūkstantį metų.

Velnio nubaudimas

[7]Kai pasibaigs tūkstantis metų, šėtonas bus išleistas iš savo kalėjimo

[8]ir išeis suvedžioti tautų, gyvenančių keturiuose žemės kampuose, Gogo ir Magogo, ir surinkti jų kovai. Jų skaičius kaip pajūrio smiltys.

[9]Jie žygiavo per visą žemės platumą ir apsupo šventųjų stovyklą ir mylimąjį miestą. Bet nukrito ugnis iš dangaus ir juos prarijo,

[10]o jų suvedžiotojas velnias buvo įmestas į ugninės sieros ežerą, kur dega žvėris ir netikrasis pranašas. Jie bus kankinami dieną ir naktį per amžių amžius.

atormentados de dia e de noite, pelos séculos dos séculos.

O juízo de Deus

[11] Vi um grande trono branco e aquele que nele se assenta, de cuja presença fugiram a terra e o céu, e não se achou lugar para eles.

[12] Vi também os mortos, os grandes e os pequenos, postos em pé diante do trono. Então, se abriram livros. Ainda outro livro, o Livro da Vida, foi aberto. E os mortos foram julgados, segundo as suas obras, conforme o que se achava escrito nos livros.

[13] Deu o mar os mortos que nele estavam. A morte e o além entregaram os mortos que neles havia. E foram julgados, um por um, segundo as suas obras.

[14] Então, a morte e o inferno foram lançados para dentro do lago de fogo. Esta é a segunda morte, o lago de fogo.

[15] E, se alguém não foi achado inscrito no Livro da Vida, esse foi lançado para dentro do lago de fogo.

Pasaulio teismas

[11]Paskui aš pamačiau didelį baltą sostą ir jame Sėdintįjį, nuo kurio veido pabėgo žemė ir dangus, ir nebeliko jiems vietos.

[12]Ir pamačiau numirusius, didelius ir mažus, stovinčius priešais sostą. Ir buvo atskleistos knygos, buvo atversta dar viena, būtent gyvenimo knyga. Mirusieji buvo teisiami iš užrašų knygose pagal jų darbus.

[13]Jūra atidavė savo numirėlius, o mirtis ir mirusiųjų pasaulis atidavė savuosius. Ir kiekvienas buvo teisiamas pagal darbus.

[14]Pati mirtis ir mirusiųjų pasaulis buvo įmesti į ugnies ežerą. Tai yra antroji mirtis – ugnies ežeras.

[15]Kas tik nebuvo rastas įrašytas gyvenimo knygoje, tas buvo įmestas į ugnies ežerą.

Apocalipse 21

O novo céu e a nova terra

[1] Vi novo céu e nova terra, pois o primeiro céu e a primeira terra passaram, e o mar já não existe.

[2] Vi também a cidade santa, a nova Jerusalém, que descia do céu, da parte de Deus, ataviada como noiva adornada para o seu esposo.

[3] Então, ouvi grande voz vinda do trono, dizendo: Eis o tabernáculo de Deus com os

Apreiškimo Jonui 21

Naujoji Jeruzalė

[1]Aš regėjau naują dangų ir naują žemę, nes pirmasis dangus ir pirmoji žemė išnyko, ir jūros taip pat nebeliko.

[2]Ir aš išvydau šventąjį miestą – naująją Jeruzalę, nužengiančią iš dangaus nuo Dievo; ji buvo išpuošta kaip nuotaka savo sužadėtiniui.

[3]Ir išgirdau galingą balsą, skambantį nuo sosto: „Štai Dievo padangtė tarp žmonių.

homens. Deus habitará com eles. Eles serão povos de Deus, e Deus mesmo estará com eles.

Jis apsigyvens pas juos, ir jie bus jo tauta, o pats Dievas bus su jais.

[4] E lhes enxugará dos olhos toda lágrima, e a morte já não existirá, já não haverá luto, nem pranto, nem dor, porque as primeiras coisas passaram.

[4]Jis nušluostys kiekvieną ašarą nuo jų akių; ir nebebus mirties, nebebus liūdesio nei aimanos, nei sielvarto, nes kas buvo pirmiau, tas praėjo“.

[5] E aquele que está assentado no trono disse: Eis que faço novas todas as coisas. E acrescentou: Escreve, porque estas palavras são fiéis e verdadeiras.

[5]O Sėdintysis soste tarė: „Štai aš visa darau nauja!“ Ir sako: „Rašyk, nes šitie žodžiai patikimi ir tikri“.

[6] Disse-me ainda: Tudo está feito. Eu sou o Alfa e o Ômega, o Princípio e o Fim. Eu, a quem tem sede, darei de graça da fonte da água da vida.

[6]Ir jis man atsakė: „Įvyko! Aš esu Alfa ir Omega, Pradžia ir Pabaiga. Trokštančiam aš duosiu dovanai gerti iš gyvojo vandens šaltinio.

[7] O vencedor herdará estas coisas, e eu lhe serei Deus, e ele me será filho.

[7]Tai paveldės nugalėtojas, ir aš būsiu jam Dievas, o jis bus man sūnus.

[8] Quanto, porém, aos covardes, aos incrédulos, aos abomináveis, aos assassinos, aos impuros, aos feiticeiros, aos idólatras e a todos os mentirosos, a parte que lhes cabe será no lago que arde com fogo e enxofre, a saber, a segunda morte.

[8]O bailiams, neištikimiems, nešvankėliams, žudikams, ištvirkėliams, burtininkams, stabmeldžiams ir visiems melagiams skirta dalis ežere, kuris dega ugnimi ir siera; tai yra antroji mirtis“.

A nova Jerusalém

[9] Então, veio um dos sete anjos que têm as sete taças cheias dos últimos sete flagelos e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei a noiva, a esposa do Cordeiro;

[9]Tuomet atėjo vienas iš septynių angelų, turėjusių septynis dubenis, pilnus septynių paskutinių negandų, ir tarė man: „Eikš, parodysiu tau jaunąją, Avinėlio sužadėtinę“.

[10] e me transportou, em espírito, até a uma grande e elevada montanha e me mostrou a santa cidade, Jerusalém, que descia do céu, da parte de Deus,

[10]Ir nunešė mane dvasioje ant didelio ir aukšto kalno, ir parodė man šventąjį miestą, Jeruzalę, nužengiančią iš dangaus, nuo Dievo,

[11] a qual tem a glória de Deus. O seu fulgor era semelhante a uma pedra preciosíssima, como pedra de jaspe cristalina.

[12] Tinha grande e alta muralha, doze portas, e, junto às portas, doze anjos, e, sobre elas, nomes inscritos, que são os nomes das doze tribos dos filhos de Israel.

[13] Três portas se achavam a leste, três, ao norte, três, ao sul, e três, a oeste.

[14] A muralha da cidade tinha doze fundamentos, e estavam sobre estes os doze nomes dos doze apóstolos do Cordeiro.

[15] Aquele que falava comigo tinha por medida uma vara de ouro para medir a cidade, as suas portas e a sua muralha.

[16] A cidade é quadrangular, de comprimento e largura iguais. E mediu a cidade com a vara até doze mil estádios. O seu comprimento, largura e altura são iguais.

[17] Mediu também a sua muralha, cento e quarenta e quatro côvados, medida de homem, isto é, de anjo.

[18] A estrutura da muralha é de jaspe; também a cidade é de ouro puro, semelhante a vidro límpido.

[19] Os fundamentos da muralha da cidade estão adornados de toda espécie de pedras preciosas. O primeiro fundamento é de jaspe; o segundo, de safira; o terceiro, de calcedônia; o quarto, de esmeralda;

[11]žėrinčią Dievo šlove. Jos švytėjimas tarsi brangakmenio, tarsi jaspio akmens, tviskančio kaip krištolas.

[12]Ji apjuosta dideliu, aukštu mūru su dvylika vartų, o ant vartų dvylika angelų ir užrašyti dvylikos Izraelio giminių vardai.

[13]Nuo saulėtekio pusės treji vartai, nuo žiemių treji vartai, nuo pietų treji vartai ir nuo saulėlydžio treji vartai.

[14]Miesto mūrai turi dvylika pamatų, ant kurių užrašyti dvylikos Avinėlio apaštalų vardai.

[15]Kalbantysis su manimi turėjo aukso mastą išmatuoti miestui, jo vartams ir mūrams.

[16]Miestas išdėstytas keturkampiu; jo ilgis ir plotis lygūs. Jis išmatavo miestą mastu ir rado dvylika tūkstančių stadijų. Jo ilgis, plotis ir aukštis lygūs.

[17]Jis išmatavo jo mūrą ir rado šimtą keturiasdešimt uolekčių žmonių mastu, kurį vartojo ir angelas.

[18]Jo mūras sukrautas iš jaspio, o pats miestas iš gryno aukso, panašaus į tyrą stiklą.

[19]Miesto mūrų pamatai papuošti visokiais brangakmeniais. Pirmas pamatas yra jaspio, antras safyro, trečias chalcedono, ketvirtas smaragdo,

[20] o quinto, de sardônio; o sexto, de sárdio; o sétimo, de crisólito; o oitavo, de berilo; o nono, de topázio; o décimo, de crisópraso; o undécimo, de jacinto; e o duodécimo, de ametista.

[20]penktas sardonikso, šeštas sardžio, septintas chrizolito, aštuntas berilio, devintas topazo, dešimtas chrizoprazo, vienuoliktas hiacinto, dvyliktas ametisto.

[21] As doze portas são doze pérolas, e cada uma dessas portas, de uma só pérola. A praça da cidade é de ouro puro, como vidro transparente.

[21]Dvylika vartų – dvylika perlų, kiekvieni vartai iš vieno perlo. Ir miesto gatvės – grynas auksas, tarsi vaiskus stiklas.

[22] Nela, não vi santuário, porque o seu santuário é o SENHOR, o Deus Todo-Poderoso, e o Cordeiro.

[22]Bet aš jame nemačiau šventyklos, nes Viešpats, visagalis Dievas, ir Avinėlis yra jo šventykla.

[23] A cidade não precisa nem do sol, nem da lua, para lhe darem claridade, pois a glória de Deus a iluminou, e o Cordeiro é a sua lâmpada.

[23]Miestui apšviesti nereikia nei saulės, nei mėnulio, nes jį apšviečia tviskanti Dievo šlovė ir jo žiburys yra Avinėlis.

[24] As nações andarão mediante a sua luz, e os reis da terra lhe trazem a sua glória.

[24]Tautos vaikščios jo šviesoje, ir žemės karaliai atsineš į jį savo puošnumą.

[25] As suas portas nunca jamais se fecharão de dia, porque, nela, não haverá noite.

[25]Jo vartai nebus uždaromi dieną, nes tenai nebus nakties,

[26] E lhe trarão a glória e a honra das nações.

[26]ir į jį bus sugabenti tautų lobiai ir brangenybės.

[27] Nela, nunca jamais penetrará coisa alguma contaminada, nem o que pratica abominação e mentira, mas somente os inscritos no Livro da Vida do Cordeiro.

[27]Bet ten niekada nepateks kas netyra, joks nešvankėlis ar melagis, o tiktai tie, kurie įrašyti Avinėlio gyvenimo knygoje.

Apocalipse 22

Apreiškimo Jonui 22

[1] Então, me mostrou o rio da água da vida, brilhante como cristal, que sai do trono de Deus e do Cordeiro.

[1]Angelas parodė man gyvybės vandens upę, tvaskančią tarsi krištolas, ištekančią nuo Dievo ir Avinėlio sosto.

[2] No meio da sua praça, de uma e outra margem do rio, está a árvore da vida, que produz doze frutos, dando o seu fruto de mês em mês, e as folhas da árvore são para a cura dos povos.

[2]Aikštės viduryje, tarp upės atšakų, auga gyvybės medis, duodantis dvylika derlių, kiekvieną mėnesį vedantis vaisių, o to medžio lapai tinka tautoms gydyti.

[3] Nunca mais haverá qualquer maldição. Nela, estará o trono de Deus e do Cordeiro. Os seus servos o servirão,

[3]Nieko prakeiktino nebebus. Mieste stovės Dievo ir Avinėlio sostas, ir jo tarnai garbins jį.

[4] contemplarão a sua face, e na sua fronte está o nome dele.

[4]Jie regės jo veidą, ir jų kaktose bus jo vardas.

[5] Então, já não haverá noite, nem precisam eles de luz de candeia, nem da luz do sol, porque o SENHOR Deus brilhará sobre eles, e reinarão pelos séculos dos séculos.

[5]Nakties nebebus, jiems nereikės nei žiburio, nei saulės šviesos, nes Viešpats Dievas jiems švies, ir jie viešpataus per amžių amžius.

A certeza do cumprimento da profecia deste livro

[6] Disse-me ainda: Estas palavras são fiéis e verdadeiras. O SENHOR, o Deus dos espíritos dos profetas, enviou seu anjo para mostrar aos seus servos as coisas que em breve devem acontecer.

[6]Tuomet jis man pasakė: „Šie žodžiai patikimi ir tikri. Viešpats, pranašų dvasių Dievas, atsiuntė savo angelą parodyti savo tarnams, kas turi įvykti netrukus.

[7] Eis que venho sem demora. Bem-aventurado aquele que guarda as palavras da profecia deste livro.

[7]Štai aš veikiai ateinu! Palaimintas, kas laikosi šios knygos pranašystės žodžių!“

As admoestações e as promessas finais

Viešpats ateis

[8] Eu, João, sou quem ouviu e viu estas coisas. E, quando as ouvi e vi, prostrei-me ante os pés do anjo que me mostrou essas coisas, para adorá-lo.

[8]Aš, Jonas, visa tai mačiau ir girdėjau. Išgirdęs ir pamatęs, aš puoliau po kojų rodžiusiam angelui, norėdamas jį pagarbinti.

[9] Então, ele me disse: Vê, não faças isso; eu sou conservo teu, dos teus irmãos, os profetas, e dos que guardam as palavras deste livro. Adora a Deus.

[9]Bet jis įspėjo: „Žiūrėk, kad to nedarytum! Juk ir aš esu tarnas, kaip tu ir tavo broliai pranašai, ir visi, kurie laikosi šios knygos žodžių. Dievą garbink!“

[10] Disse-me ainda: Não seles as palavras da profecia deste livro, porque o tempo está próximo.

[10]Jis sako man: „Neslėpk pranašiškų šios knygos žodžių, nes laikas trumpas.

[11] Continue o injusto fazendo injustiça, continue o imundo ainda sendo imundo; o justo continue na prática da justiça, e o santo continue a santificar-se.

[11]Piktadarys toliau tedaro piktadarybes, kas susitepęs, tesusitepa dar labiau, teisusis toliau tevykdo teisumą, ir šventasis dar tepašventėja.

[12] E eis que venho sem demora, e comigo está o galardão que tenho para retribuir a cada um segundo as suas obras.

[13] Eu sou o Alfa e o Ômega, o Primeiro e o Último, o Princípio e o Fim.

[14] Bem-aventurados aqueles que lavam as suas vestiduras [no sangue do Cordeiro], para que lhes assista o direito à árvore da vida, e entrem na cidade pelas portas.

[15] Fora ficam os cães, os feiticeiros, os impuros, os assassinos, os idólatras e todo aquele que ama e pratica a mentira.

[16] Eu, Jesus, enviei o meu anjo para vos testificar estas coisas às igrejas. Eu sou a Raiz e a Geração de Davi, a brilhante Estrela da manhã.

[17] O Espírito e a noiva dizem: Vem! Aquele que ouve, diga: Vem! Aquele que tem sede venha, e quem quiser receba de graça a água da vida.

A conclusão do livro

[18] Eu, a todo aquele que ouve as palavras da profecia deste livro, testifico: Se alguém lhes fizer qualquer acréscimo, Deus lhe acrescentará os flagelos escritos neste livro;

[19] e, se alguém tirar qualquer coisa das palavras do livro desta profecia, Deus tirará a sua parte da árvore da vida, da cidade santa e das coisas que se acham escritas neste livro.

[20] Aquele que dá testemunho destas coisas diz: Certamente, venho sem demora. Amém! Vem, SENHOR Jesus!

A bênção

[12]Štai aš veikiai ateinu, atsinešdamas atlygį, ir kiekvienam atmokėsiu pagal jo darbus.

[13]Aš esu Alfa ir Omega, Pirmasis ir Paskutinysis, Pradžia ir Pabaiga“.

[14]Palaiminti, kurie išsiplauna savo drabužius, kad įgytų teisę į gyvybės medį ir galėtų įžengti pro vartus į miestą.

[15]O lauke lieka šunys, burtininkai, palaidūnai, žudikai, stabmeldžiai ir visi, kurie mėgsta melą ir jį daro.

[16]„Aš, Jėzus, pasiunčiau savo angelą jums tai paliudyti apie Bažnyčias. Aš esu Dovydo atžala ir palikuonis, žėrinti aušrinė žvaigždė!“

[17]Ir Dvasia, ir sužadėtinė kviečia: „Ateik!“ Ir kas girdi, teatsiliepia: „Ateik!“ Ir kas trokšta, teateina, ir kas nori, tesisemia dovanai gyvybės vandens.

[18]Aš pareiškiu kiekvienam, kuris klauso šios knygos pranašystės žodžių: „Jeigu kas prie jų ką pridės, Dievas jam pridės aprašytų šioje knygoje negandų.

[19]Ir jeigu kas atims ką nors nuo šios pranašystės knygos žodžių, Dievas atims jo dalį nuo gyvybės medžio ir šventojo miesto, kurie aprašyti šitoje knygoje“.

[20]Tas, kuris šitai liudija, sako: „Taip, aš veikiai ateinu!“ Amen. Ateik, Viešpatie Jėzau!

[21] A graça do SENHOR Jesus seja com todos.

[21]Viešpaties Jėzaus malonė su jumis visais!

Esclarecimento

Trata-se de iniciativa particular, no sentido de contribuir para a divulgação da Bíblia.

Temos pleno convencimento de que todo esforço em tornar a Palavra de Deus acessível a todos, em quaisquer localidades e falantes das mais diversas línguas, precisa ser um objetivo de todos os que são guiados pelo Espírito Santo. Ele inspirou o profeta Jeremias a dizer "não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR" (Jer. 31:34).

Jesus, também, falou assim: "e será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações" (Mat. 24:14).

Nos dias atuais, existem instituições trabalhando para que a Bíblia seja traduzida para as diversas línguas. Não é uma tarefa simples. Anos de trabalho, dedicação e entrega, vêm sendo empregados, por muitos, em todo o mundo, para esta tão extraordinária missão.

Meu objetivo é o de colaborar, permitindo que as igrejas de Jesus, espalhadas pelo mundo, e, particularmente, no Brasil, tenham, primeiro, conhecimento dos diversos textos bíblicos disponíveis, e, em seguida, acesso a esses textos.

Por anos venho me dedicando a ter a Bíblia bem próxima a mim, nas mais diversas línguas. Também me dediquei muito por anunciá-la e distribuí-la, especialmente em escolas. Mas um dia entendi que precisava fazer muito mais, disponibilizando os textos que tão dedicadamente me esforcei em obter.

Assim, compartilho com todos, os textos bíblicos que mantenho em formato digital, conforme foram traduzidos pelas diversas instituições que são mencionadas em todas as páginas, não havendo de nossa parte, nehuma intenção comercial ou de divulgação pessoal.

Os textos deste presente trabalho foram fielmente extraídos das páginas eletrônicas das instituições que os produziram, não havendo qualquer acréscimo, seja por nota ou comentários.

É importente esclarecer aos leitores que não somente a Sociedade Bíblica do Brasil – SBB, mas, também, algumas outras editoras produzem Bíblias em português, basicamente a partir da versão portuguêsa de João Ferreira de Almeida, cuja primeira tradução (apenas o Novo Testamento) foi apresentada no ano de 1676, enquanto trabalhava na ilha de Java. Porém, não é apenas a partir dessa versão que as diversas edições foram baseadas. Hoje, tem-se bíblias em português produzidas a partir de várias fontes, além da primeira versão de Almeida.

De tempos em tempos, as editoras fazem revisões e atualizações de seus trabalhos, para manter a bíblia numa linguagem atualizada e acessível aos leitores, convindo dizer que todas as línguas, por serem vivas, sofrem mudanças tanto na forma falada quanto na escrita, com alterações ortográficas, gramaticais, e, até mesmo, do sentido das palavras, que de lugar para lugar, ano para ano, vão se alterando.

A Bíblia já está traduzida para muitas línguas, porém, é preciso que se saiba que muitos países possuem dezenas e até centenas de línguas ou dialetos. Muitas vezes pensamos que em países europeus e do continente americano exista uma língua oficial, falada por todos. Mas isso não é verdade; mesmo nos países onde há apenas uma língua oficial, existem outras, que não são oficiais, mas que são faladas por diversas comunidades regionais.

Um exemplo é o que acontece na Espanha, onde, embora o Espanhol seja a língua oficial do país, há comunidades que utilizam, na comunicação do cotidiano, a língua basca ou a língua catalã. Isso é muito frequente, inclusive no Brasil. Aqui, o Português é a língua oficial, mas diversas comunidades indígenas se utilizam de suas próprias línguas para se comunicarem.

Propus-me executar dois trabalhos distintos. O primeiro visando permitir o acesso à bíblias nas mais divesas línguas, por meio de textos digitais em formato pdf. O objetivo é contribuir para divulgar grande parte das bíblias atualmente existentes. O segundo trabalho é no sentido de disponibilizar bíblias em duas línguas. Com isso pretendendo disponibilizar de forma gratuita a Bíblia em português, conforme o uso corrente do Brasil, e uma língua de outro país, como forma de contribuição aos leitores que querem fazer comparação de textos, bem como, aos que querem conhecer outra língua, aos missionários e o público em geral.

É, importante dizer que as bíblias são traduzidas a partir de fontes diversas. Isso significa que a versão da Bíblia de um país possa ser diferente da que é utilizada em outro, não permitindo uma compatibilização textual exata entre elas. E mesmo entre versões produzidas a partir de uma mesma fonte, haverá diferenças entre as impressas nos anos 1970 e as que são impressas a partir dos anos 2000, por exemplo.

Por essa razão, resolvi utilizar três versões distintas para este trabalho: Almeida Revista e Atualizada (ARA), Nolva Versão Internacinal (NVI) e King James Atualizada (KJA). A intenção é permitir mais de uma possibilidade de aproximação entre as versões utilizadas em nossa língua Portuguesa e as que são utilizadas em outros países. Dessa forma o leitor poderá escolher uma ou outra versão em Português. Por último, esclareço que atualmente, a maioria das editoras/tradutoras adotam as versões NVI ou BKJ para produção de Bíblias, nos diversos países.

Todas as versões estão disponibilizadas pela internet, podendo qualquer pessoa acessá-las. O objetivo é permitir que os textos atualmente existentes estejam facilmente disponíveis aos diversos interessados.

Quanto a mim, reconhecendo e respeitando os direitos das instituições sobre os trabalhos de tradução, recai o encargo de ajudar a divulgar, pedindo aos que amam a Bíblia, que baixem os textos hoje existentes, para que a Palavra do Senhor possa ser preservada para as futuras gerações. Quem sabe se em algum tempo, época ou lugar não haverá situação, que hoje parece distante, mas que poderá ser vivida por outros, semelhante à vivenciada por Paulo e Barnabé, e, registrada em Atos 13:44, "no sábado seguinte, afluiu quase toda a cidade para ouvir a palavra de Deus".

O futuro não nos pertence, mas nos cabe ser previdentes e zelosos pela guarda da Palavra de Deus, principalmente as Igrejas de Jesus.

Este é o meu desejo. Guarde a Palavra de Deus. Ela mostra o Caminho e permite a todos, que se conheça a vontade de Deus, em todos os lugares e épocas.

Marcel da Glória Pereira
2020, Vitória/ES – Brasil